PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 300 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 8 ianuarie 1955

In acest număr:

- **E Perovschi:** Verificarea cunoștințelor elevilor în școala sovietică. (pag. 2-a)
- **F. Vigdorova:** Școala și familia. (pag. 2-a)
- **V. Liubimova:** După lecții. (pag. 2-a)
- VIAȚA DE PARTID IN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT. — **Gh. Ibănescu:** Pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor. (pag. 3-a)
- **E. Mănac, V. Popovici:** Crește preocuparea școlilor pentru problemele muncii educative. (pag. 3-a)
- **L. Popovici:** Lucări practice la colțul naturii vii. (pag. 3-a)
- Pentru unitatea de acțiune a cadrelor didactice din întreaga lume. (pag. 4-a)
- O importantă contribuție la întărirea păcii. (pag. 4-a)

Să întărim educația comunistă a elevilor

Caracterul unitar al procesului instructiv-educativ cere din partea pedagogilor grija permanentă ca prin toate formele de activitate cu elevii, în școală și în afară de școală, să se realizeze în același timp instruirea și educarea lor.

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice care se desfășoară acum în întreaga țară arată limpede că nivelul pregătirii elevilor este ridicat în școlile în care munca educativă este bine organizată și că, dimpotrivă, situația la învățătura este slabă acolo unde problemele educative sînt neglijate.

In multe școli munca educativă s-a întărit și se îmbunătățește continuu. Trebuie însă ca în toate școlile noastre să crească în așa măsură nivelul de conștiință al pedagogilor, încît toți pedagogii să înfăptuiască cu succes, prin întreaga lor activitate, educația comunistă a elevilor.

O contribuție însemnată la întărirea activității educative în școli trebuie să constituie aplicarea măsurilor prevăzute în Ordinul ministrului Învățămîntului cu privire la întărirea disciplinei și îmbunătățirea muncii educative în instituțiile de învățămînt și de educație care depind de sfaturile populare.

Ordinul arată că munca instructiv-educativă trebuie astfel organizată încît elevii să fie educați în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, al dragostei pentru muncă și pentru oamenii muncii, al dragostei pentru Partidul Muncitoresc Romîn, al grijii pentru bunurile obștești, al conștiinței răspunderii pentru acțiunile și faptele lor, pentru însușirea cu succes a cunoștințelor și respectarea strictă a normelor moralei comuniste. Ordinul precizează îndatoririle ce revin cadrelor didactice în legătură cu întărirea disciplinei și căile pe care trebuie să fie îmbunătățită munca educativă în toate instituțiile de învățămînt și de educație care depind de sfaturile populare.

Principala cale pe care poate fi întărită munca educativă este îmbunătățirea conținutului educativ al lecțiilor. Fiecare lecție predată elevilor trebuie să contribuie la întărirea educației lor comuniste. O lecție de geografie, bunăoară, în care li se vorbește elevilor despre natura patriei dar nu li se insuflă dragostea activă pentru patrie, nu are o valoare educativă. Tot astfel o lecție de biologie care nu trezește interesul elevilor pentru munca practică și care nu contribuie la dezvoltarea dragostei lor pentru agricultură, trebuie considerată slabă.

Sînt tot mai mulți profesorii care dau un adînc conținut educativ lecțiilor. Profesorul Gh. Marinescu de la școala medie „I. L. Caragiale" din București, de exemplu, predînd la clasa a IX-a B o lecție de geografie despre populația Angliei a scos în evidență exploatarea la care este supus proletariatul englez. Folosind diagrama care arată că 55% din bogăția țării este însușită — în condițiile imperialismului — de o minoritate infimă de 4% bogătași, profesorul a ajutat pe elevi să înțeleagă exploatarea clasei muncitoare din Anglia, și lupta acesteia pentru eliberare.

Pentru ca elevii să-și însușească normele și principiile moralei comuniste, pedagogii trebuie să folosească în instruirea și educarea lor exemple vii, fapte concrete, care au o influență puternică asupra sentimentelor și a gîndirii copiilor și tinerilor. In această privință au o mare însemnătate excursiile la locul de producție, legăturile nemijlocite cu oamenii muncii, cunoașterea la locul de producție a disciplinei lor în muncă și a eforturilor pe care le fac pentru sporirea producției. In multe școli se folosesc cu succes astfel de mijloace în activitatea educativă. De exemplu, cadrele didactice din Baia Mare au dat adeseori elevilor prilejul să cunoască munca din întreprinderi, să stea de vorbă cu muncitorii. Aceasta a contribuit mult la creșterea dragostei elevilor pentru muncă, a stimei și a dragostei pentru oamenii muncii.

Educația comunistă a elevilor se întărește atunci cînd elevii aplică în practică învățăturile trase din exemplele vii pe care le cunosc. Nu-i suficient să le vorbești elevilor despre muncă, să-i ajuți să cunoască roadele elanului constructiv al muncitorilor, ci trebuie ca ei înșiși să muncească, să-și îndeplinească cu strictețe obligațiile, învățînd temeinic, pregătind cu grijă lucrările acasă, să lucreze cu dragoste în laborator și pe parcela școlară, să îndeplinească sarcini obștești etc. Nu-i destul ca elevii să știe în teorie ce este ajutorul tovărășesc. Pedagogii au datoria să organizeze astfel colectivul de elevi încît aceștia să dea dovadă că sînt buni tovarăși, că știu să se ajute reciproc. In această privință este încă slabă activitatea educativă a unor școli. O serie de pedagogi se mulțumesc să țină discursuri moralizatoare, le vorbesc elevilor despre tovărășie, prietenie etc., dar nu-i învață pe copii și pe tineri să se comporte în viața lor de fiecare zi conform normelor de conduită ale moralei comuniste folosind în acest scop fiecare prilej care se ivește în viața zilnică din școală, luînd poziție hotărîtă pentru combaterea greșelilor, dovedind exigență în întregul proces de formare, de pregătire a elevilor, nu numai atunci cînd controlează munca lor. Trebuie să urmărim cu mai multă grijă ca regulile morale, convingerile să devină deprinderi și obișnuințe.

Ordinul ministrului Învățămîntului, punînd accent deosebit pe întărirea disciplinei conștiente a elevilor, stabilește îndatoririle elevilor, regulile de purtare pe care ei sînt obligați să le respecte, măsurile de evidențiere și pedepsele ce li se pot aplica elevilor. El îi face atenți pe pedagogi asupra datoriei lor de a ține seama în fiecare caz concret, atunci cînd aplică sancțiuni, de condițiile în care a fost săvîrșită abaterea, de gravitatea ei, de particularitățile individuale ale elevului și de dorința lui de a se îndrepta.

Sarcini dintre cele mai însemnate în realizarea educației comuniste a elevilor îi revin diriginților, care trebuie să organizeze astfel viața colectivului clasei încît acesta să exercite o influență educativă justă și puternică. Munca diriginților pentru organizarea colectivului trebuie să fie întemeiată pe cunoașterea fiecărui elev în parte și a întregii clase. Discuțiile pe teme educative ale diriginților cu elevii aduc o mare contribuție la formarea unor convingeri sănătoase. La unele școli din Arad, de exemplu, a fost folosită cu mult succes această formă de educare a elevilor. Discuțiile educative aveau ca temă diferite probleme ridicate de elevi pe marginea cărților citite, a vizitelor în producție, a întîmplărilor petrecute în școală. Astfel, elevii clasei a X-a de la școala medie nr. 3 cu limba de predare maghiară din acest oraș au purtat discuții în legătură cu cărțile „Schițe din Stalingrad" de Vasili Grossmann. Intr-o discuție cu diriginta lor, elevele școlii medii nr. 2 din Arad au vorbit cu admirație despre eroismul Zoiei Kosmodemianskaia. Asemenea discuții au contribuit mult la educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. In școlile unde se organizează însă astfel de discuții fără a avea în vedere nivelul de înțelegere al clasei, sau discuțiile sînt neinteresante, seci, elevii nu pot trage învățăminte.

Multiplele probleme ale muncii educative nu se pot rezolva bine în școală decît în strînsă colaborare cu organizația de tineret. Aceasta o arată limpede practica școlilor noastre. Elevii clasei a VII-a A de la școala nr. 1 de băieți din Craiova, a căror diriginție știe să folosească just ajutorul organizației de pionieri și îndrumează activitatea instructorilor, au un nivel ridicat de cunoștințe și sînt disciplinați. Acolo însă unde conducerea școlii și cadrele didactice subapreciază activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri, nu le sprijină în alcătuirea planului de muncă, în organizarea adunărilor și a altor acțiuni, colectivul pedagogic este lipsit de sprijinul principal în realizarea educației comuniste a elevilor.

O mare influență asupra dezvoltării elevilor o are familia. De aceea școala trebuie să întărească neîncetat legăturile ei cu părinții elevilor. Vizitele în familie, discuțiile cu părinții contribuie la realizarea unității de vederi între școală și familie, la consecvență și continuitate în munca educativă.

Folosind mai departe cu pricepere, în mod creator experiența sovietică și experiența școlilor noastre fruntașe, învățătorii și profesorii sînt datori să depună toată străduința pentru a întări munca educativă în școli.

Măsurile concrete care vor fi trecute în planul de muncă al școlii pentru etapa de activitate care începe trebuie să fie permanent în grija directorului, care răspunde de felul cum înfăptuiesc cadrele didactice educația comunistă a elevilor.

Organele învățămîntului și cabinetele pedagogice au datoria să cerceteze și să popularizeze continuu experiența înaintată în această privință. Cabinetele pedagogice trebuie să analizeze faptele concrete din practica activității educative pentru a valorifica tot ceea ce este pozitiv și a desrădăcina metodele înapoiate.

Intărirea muncii educative în școli cere să crească spiritul de răspundere al fiecărui profesor și învățător, al fiecărui om care muncește în învățămînt. Numai așa școala își va îndeplini sarcina ei de cinste și de răspundere — aceea de a crește oameni culți, pătrunși de ideologia comunistă.

Au început consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

În raionul Brăila

De la trimisul nostru special. — Ajutate îndeaproape de către organele locale de partid și de stat, secția de învățămînt și comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Brăila au manifestat o deosebită preocupare pentru buna organizare a consfătuirilor raionale.

In dimineața de 6 ianuarie, tov. Panait Nicolae, șeful secției de învățămînt, a prezentat referatul privitor la rezultatele muncii didactice în prima jumătate a anului școlar. A urmat apoi expunerea referatului intitulat: „Lupta pentru îmbunătățirea muncii educative și întărirea disciplinei în școli", ținut de tov. inspector Ion Stoian.

Referatele și discuțiile desfășurate în prima zi a consfătuirii au arătat că învățătorii și profesorii din raion au desfășurat o muncă susținută și rodnică.

Discuțiile purtate la consfătuire au dat învățătorilor și profesorilor din raionul Brăila prilejul să învețe unii din munca altora, să-și împărtășească experiența. Luînd cuvîntul la discuții, tov. Nicolae Furtună, directorul școlii de 7 ani din satul Sinistraru, comuna Traian Sat, de pildă, a arătat munca depusă de cadrele didactice de la școala sa pentru îmbunătățirea procesului de învățămînt, pentru culturalizarea maselor.

Analizînd cu seriozitate realizările obținute și, în special, lipsurile din munca desfășurată pe primele două pătrare, cadrele didactice din raionul Brăila și-au manifestat hotărîrea ca prin activitatea lor de viitor să contribuie la ridicarea nivelului învățămîntului pe o treaptă mai înaltă.

M. ZAHARIA

În raionul Buzău

De la trimisul nostru special. — La consfătuirea din raionul Buzău participă peste 700 de învățători și profesori din școlile elementare, de 7 ani și medii ale orașului și raionului. De asemenea, participă și cadre didactice de la școlile speciale, precum și directorii și educatorii caselor de copii.

Lucrările consfătuirii au fost deschise de către tovarășul Gheorghe Vărzaru, șeful secției de învățămînt a raionului Buzău, care a prezentat referatul „Lupta cadrelor didactice și a organelor de învățămînt pentru ridicarea nivelului învățămîntului și pentru îmbunătățirea conținutului acestuia. Rezultatele primelor două pătrare și sarcinile pentru a doua jumătate a anului școlar". In referat au fost analizate realizările și lipsurile din activitatea cadrelor didactice, subliniindu-se străduința acestora de a-și îmbunătăți continuu activitatea prin pregătirea sistematică pentru lecții, prin legarea cunoștințelor de viață, prin folosirea din plin a materialului didactic în predare etc.

Tovarășa Clotilda Voinea, directoarea școlii medii de fete nr. 2 din orașul Buzău, a prezentat apoi referatul „Lupta pentru îmbunătățirea muncii educative și întărirea disciplinei în școli".

M. MARIN

Un aspect de la consfătuirea cadrelor didactice din raionul Tudor Vladimirescu din Capitală

In raionul Stalin din Capitală

Consfătuirea raională a fost așteptată cu viu interes de toate cadrele didactice din raionul Stalin al orașului București.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tovarășul Șerban Popa Gheorghe, președintele Sfatului popular al raionului Stalin. Tovarășul Gh. Gonda, secretar al Comitetului raional P.M.R., a rostit cuvîntul de salut al Comitetului raional P.M.R.

După expunerea tovarășului Ervin Glaser cu privire la situația internațională, tovarășa Maria Tecuceanu, șefa secției de învățămînt a raionului, a prezentat referatul „Lupta cadrelor didactice și a organelor învățămîntului pentru ridicarea nivelului învățămîntului și îmbunătățirea acestuia. Rezultatele primelor două pătrare și sarcinile pentru a doua jumătate a anului școlar".

Referatul a subliniat, printre altele, succesele obținute în ridicarea nivelului la învățătură al elevilor de către cadrele didactice de la școlile de 7 ani nr. 15 de fete și nr. 15 de băieți, de la școala medie de fete nr. 8, de la școala medie nr. 9 cu limba de predare maghiară. De asemenea, au obținut rezultate bune în munca de alfabetizare cadrele didactice de la școlile nr. 9 mixtă, nr. 10 de fete, nr 15 de fete, nr. 12 de băieți etc.

Subliniind lipsurile din munca instructiv-educativă, referatul a arătat că în școlile din raion mai sînt cadre didactice care manifestă formalism în pregătirea și predarea lecțiilor, pedagogi care nu luptă suficient pentru ridicarea nivelului pregătirii lor politico-ideologice și profesionale.

După expunerea și discutarea referatului privitor la problemele muncii educative, lucrările consfătuirii continuă în secții.

În orașul Constanța

Prin telefon de la trimisul nostru. — La Casa de Cultură a Sindicatelor din orașul Constanța s-au întrunit învățătorii și profesorii din școlile elementare și medii. Sînt aici cadre didactice din toate școlile. Printre ei se numără pedagogi cu experiență, care lucrează de mulți ani pe ogorul școlii, ca tovarășul Petre Caragea, profesor de limba română la școala medie de băieți nr. 1. El muncește de peste 20 de ani în învățămînt și a obținut succese deosebite în predarea limbii române, desfășurînd în același timp și o bogată activitate metodică. Se află de asemenea la consfătuire tovarășa Matilda Vutnăreanu, învățătoare cu peste 20 de ani de muncă în școală, care sprijină cercul pedagogic, tovarășa Gabriela Pisiaru, profesoara de matematici, care acordă un ajutor însemnat cadrelor didactice ce studiază fără frecvență, precum și mulți alți învățători și profesori. Ei au prilejul să-și expună în cadrul consfătuirii bogata lor experiență. Alături de ei se află pedagogi tineri, ca tovarășul Puiu Enache, tovarășa Eugenia Cucui etc.

Ascultînd referatele prezentate în ședințele plenare, cadrele didactice din Constanța au putut aprecia rezultatele muncii instructiv-educative desfășurate în școlile din orașul lor. Discuțiile care au loc pe marginea acestor referate, ca și lucrările în secții, constituie prilejul unui larg schimb de experiență, care va ajuta pedagogilor să ridice nivelul muncii lor în cea de a doua jumătate a anului școlar.

V. SAPUNA

În raionul Cîmpina

Prin telefon de la corespondentul nostru. — La școala profesională metalurgică nr. 1 din orașul Cîmpina, unde au loc consfătuirile raionale ale cadrelor didactice, s-au adunat în ziua de 6 ianuarie un mare număr de învățători și profesori. Cu tot timpul nefavorabil, datorit zăpezii abundente care a căzut în ultimele zile, cadrele didactice din cele mai îndepărtate comune ale raionului — cum sînt satele Aricești, Sălștea Dealului etc. — sînt prezente la consfătuire.

Referatul expus la consfătuire de șeful secției de învățămînt, tov. Gheorghe Izbășoiu, a arătat că obiectivul principal al muncii cadrelor didactice în prima jumătate a anului școlar l-a constituit ridicarea calității învățămîntului. Datorită eforturilor depuse de învățători, majoritatea elevilor din școlile elementare citesc curent, expresiv și conștient. Rezultate bune în această privință au obținut învățătorii de la școlile din Filipești de Pădure, din Mărgineni, din Cîmpina etc.

Referatul a subliniat faptul că majoritatea cadrelor didactice din raion și, în special, profesorii de științe naturale, au luptat cu succes pentru legarea teoriei cu practica, pentru cultivarea dragostei elevilor față de munca în agricultură. Au fost date ca exemplu școala din Poiana, școala medie din Cîmpina și școala medie din Breaza, ai căror elevi au desfășurat o rodnică activitate pe parcelele experimentale.

In referatul privitor la munca educativă, prezentat de tov. Ion Uță, inspector raional, s-au dat o serie de exemple concrete care au ilustrat grija pedagogilor pentru educarea comunistă a elevilor, pentru întărirea disciplinei în școli. Referatul a arătat sarcinile de seamă ale cadrelor didactice în vederea îmbunătățirii muncii educative.

TRAIAN POPESCU

În raionul Sighișoara

De la trimisul nostru special. — In cadrul ședinței plenare care a avut loc în prima zi a consfătuirii, învățătorii și profesorii din raionul Sighișoara au discutat despre rezultatele pe care le-au obținut în prima jumătate a anului școlar.

In referatul secției de învățămînt s-a arătat că, în general, în acest an școlile au funcționat în condiții bune. Elevii și-au însușit cunoștințe temeinice la limba română și limba maternă, s-au făcut progrese în ceea ce privește înarmarea lor cu deprinderi de scriere și exprimare corectă. De asemenea, în școlile raionului s-au creat condiții bune în vederea înarmării elevilor cu cunoștințe agricole practice.

Referatul a subliniat și lipsurile existente în activitatea didactică. Astfel, în raion au rămas neșcolarizați un număr de copii de vîrstă școlară. De asemenea, mai există elevi rămași în urmă la învățătură.

Lucrările consfătuirii raionale vor contribui într-o măsură însemnată la lichidarea acestor lipsuri, ele constituind un prilej însemnat pentru înarmarea cadrelor didactice cu metodele înaintate de muncă folosite de pedagogii fruntași.

V. ALECU

Elevii și studenții în examene

La Institutul de mine din București. Studenții anului I dau examen la Geometrie descriptivă

Folosind experiența anilor trecuți, cadrele didactice de la Centrul școlar mediu de energie electrică și electrotehnică „Iosif Ranghеț" din București au început încă din cursul lunii noiembrie pregătirile pentru examenele semestriale.

In ultimele săptămîni dinaintea examenelor, în școală s-a făcut simțit un ritm accelerat al activității, datorită faptului că în această perioadă s-a împletit munca de pregătire a examenelor cu desfășurarea colocviilor.

In cadrul unei ședințe a consiliului pedagogic s-a făcut o analiză minuțioasă a rezultatelor obținute la învățătură pe primul semestru. Ținîndu-se seama de aceste rezultate, s-au luat unele hotăriri în legătură cu pregătirea examenelor, insistîndu-se în special asupra materiilor la care există un număr de elevi rămași în urmă la învățătură. Cadrele didactice au organizat lecții de repetare a materiei, dînd o deosebită atenție legării cunoștințelor teoretice de practică. In această perioadă s-au organizat, de asemenea, ore de consultații, fără însă a se stinjeni pregătirea elevilor la celelalte materii.

In etapa premergătoare examenelor, cadrele didactice au ajutat elevilor să-și organizeze mai bine timpul, i-au îndrumat în ceea ce privește studiul individual, le-au dat indicații amănunțite cu privire la folosirea materialului didactic cu prilejul pregătirii și al desfășurării examenelor, în special la materiile de specialitate.

Pregătindu-se din vreme pentru examene, majoritatea elevilor au reușit să-și aprofundeze și să-și consolideze cunoștințele. Examenele care se desfășoară acum înseamnă un adevărat bilanț și o încununare a muncii pe care elevii și profesorii au desfășurat-o în primul semestru al anului școlar.

★

Studenții din anul IV al Facultății de istorie de la Universitatea „C. I. Parhon" dau examen la disciplina „Istoria Chinei".

Rînd pe rînd, ei vorbesc despre trecutul de robie al marelui popor chinez, despre lupta sa necurmată împotriva exploatatorilor din țară și de peste hotare, despre istorica sa luptă de eliberare, desfășurată sub conducerea Partidului Comunist Chinez, despre viața nouă pe care și-o făurește astăzi poporul chinez de 600.000.000 de oameni, liber și stăpîn în patria sa.

Este examinat studentul Constantin Căzănișteanu. Munca sistematică pe care a depus-o el pentru pregătirea examenului se oglindește în siguranța și prețuirea cu care își dezvoltă subiectul. El vorbește despre cele trei războaie purtate în trecut de Anglia, ajutată de Franța, împotriva Chinei, pentru a-i impune acesteia din urmă să importe opium din Anglia. Studentul Căzănișteanu arată că China a fost silită să importe opium din Anglia. Același tratat care prevedea importul de opium a prevăzut și import de țesături din Anglia — fapt care a dus la ruinarea economiei țărănești din China.

— S-a mai petrecut un caz similar în vreo țară din lume? întreabă examinatorul.

— Da — răspunde studentul — importul de țesături din Anglia de către India a avut același rezultat: ruinarea economiei casnice, sute de mii și chiar milioane de oameni rămași fără lucru. Și studentul arată mai departe că Anglia n-ar fi reușit nici în China și nici în India să distrugă economia națională dacă nu ar fi avut ajutorul latifundiarilor și al tuturor elementelor exploatatoare din interior.

...Orele trec. Șerie după serie, studenții se prezintă în fața examinatorului. Cei mai mulți dintre ei dau răspunsuri juste, care dovedesc că și-au însușit cunoștințe temeinice, că s-au pregătit serios în vederea examenului.

★

In amfiteatrul Facultății de pediatrie a Institutului medico-farmaceutic din București examenul este în toi. Grupa a 2-a a anului IV are astăzi primul examen din sesiune, examenul de economie politică. Studenții știu că nu pot deveni buni specialiști în domeniul pentru care se pregătesc dacă nu-și vor însuși, pe lîngă cunoștințele de specialitate, și cunoștințe temeinice din domeniul științelor sociale. Tocmai de aceea ei s-au pregătit cu multă sîrguință pentru acest examen. In decursul celor 3 semestre de predare a economiei politice, ei au studiat conștiincios, au consultat materialul bibliografic indicat, așa încît azi se prezintă cu încredere la examen.

...Răspunde studentul Silviu Poenaru. Prima problemă din biletul său o constituie „Particularitățile acțiunii legilor economice în socialism. Deosebirea dintre legile economice ale socialismului și legile economice ale capitalismului". Studentul face întîi o scurtă expunere teoretică, bine argumentată. El insistă apoi mai ales asupra necesității cunoașterii de către statul socialist a acțiunii acestor legi pentru elaborarea unei politici economice juste, care să permită realizarea sarcinilor mari ce-i stau în față și, în primul rînd, pentru a asigura continua îmbunătățire a nivelului de trai al celor ce muncesc, sarcină exprimată în înseși cerințele legii economice fundamentale a socialismului. Studentul cunoaște bine hotărîrile partidului și ale guvernului nostru care reflectă politica economică a statului nostru în etapa actuală.

Pentru felul în care a muncit în timpul anului și pentru răspunsurile pe care le-a dat la examen, studentul Silviu Poenaru a primit calificativul „foarte bine". De altfel, el este unul dintre studenții fruntași ai facultății, îndeplinindu-și cu multă conștiinciozitate atît sarcinile profesionale cît și cele obștești.

Rînd pe rînd răspund apoi studenții Elena Popa, Judith Ardeleanu, Teodor Sbenghe. Pentru cunoașterea temeinică a problemelor studiate și pentru felul în care leagă cunoștințele lor teoretice de situația actuală de la noi din țară, ei primesc de asemenea calificativul „foarte bine".

Răspunsuri deosebit de bune dă la examen studenta Paula Săvescu premiantă a anului IV, studentă fruntașă pe facultate. Ea face o cuprinzătoare expunere la un nivel teoretic înalt a principiilor fundamentale și a cerințelor legii dezvoltării planice proporționale a economiei naționale. Un loc important ocupă în răspunsul său legătura dintre legea dezvoltării planice proporționale a economiei naționale și planificarea socialistă. Fiecare principiu, fiecare tează teoretică este legată firesc de practica construirii socialismului în țara noastră. Pentru activitatea ei din timpul anului, pentru cunoașterea aprofundată a materialului, studenta Paula Săvescu a fost evidențiată de tovarășul conferențiar.

Examenul de economie politică a dovedit cu prisosință faptul că grupa a 2-a de la Facultatea de pediatrie este o grupă fruntașă pe facultate. Dintre cei 9 studenți prezenți la examen, 8 au obținut calificativul „foarte bine" și un singur student calificativul „suficient".

Vacanță plăcută

Elevii și pionierii se află în vacanță.

Aproape în fiecare seară, în diferite școli elementare și medii din Capitală au loc carnavaluri ale pionierilor sau ale elevilor.

De asemenea, au loc spectacole teatrale cu prețuri reduse pentru copii, pionieri și școlari. Astfel, se reprezintă piese ca „Floarea purpurie" la Teatrul Național „I. L. Caragiale", „David Copperfield" la Teatrul Tineretului, „Mașenka" la Teatrul Armatei, operetа „N-a fost nuntă mai frumoasă" la Teatrul de Stat de Operetă etc. Teatrul de Operă și Balet prezintă pentru tineret baletul „Coppelia", iar orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat a dat un concert în seara zilei de 6 ianuarie. Au loc spectacole pentru tineret și la Circul de Stat, Teatrul Țăndărică, Teatrul de Estradă etc.

Cinematografele prezintă în această perioadă o serie de filme pentru copii și tineret ca „Echipa de pe strada noastră", „Centru înaintaș", „Epoleții purpurii" etc.

Cu sprijinul Consiliului Central al Sindicatelor s-a organizat în această perioadă o tabără pentru 400 copii la Sinaia și una la Tușnad, pentru elevi din școlile medii.

Secția de învățămînt a sfatului popular regional și Comitetul regional U.T.M. București s-au îngrijit să creeze din timp elevilor condiții cît mai bune de odihnă. Astfel, peste 600 de pionieri și 100 de elevi din școlile regiunii își petrec vacanța în pitorescile stațiuni de munte: Poiana Țapului, Sinaia, Tușnad și altele. Alți pionieri și elevi își petrec vacanța în tabere organizate în cadrul școlilor, la casa pionierului, la casele de cultură etc. In fiecare tabără s-a organizat Pomul de iarnă, unde Moș Gerilă a împărțit daruri elevilor sîrguincioși. De asemenea, elevii și pionierii iau parte la manifestări artistice prezentate de echipele artistice locale de amatori, la convorbiri literare și competiții sportive, fac excursii, vizite la fabrici și unități socialiste din agricultură, unde stau de vorbă cu muncitori și colectiviști fruntași etc.

Din experiența școlii sovietice

Verificarea cunoștințelor elevilor în școala sovietică

E. Perovschi
candidat în științe pedagogice, colaborator științific superior al Institutului metodelor de învățământ al Academiei de științe pedagogice

În școala sovietică se acordă o mare atenție verificării cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor elevilor. Această verificare exercită o mare influență asupra îmbunătățirii muncii instructiv-educative.

Verificarea ajută la o mai bună înțelegere, fixare și sistematizare de către elevi a cunoștințelor pe care și le însușesc. Se știe că orice verificare este în același timp și o recapitulare, iar recapitularea contribuie întotdeauna la înțelegerea, fixarea și sistematizarea cunoștințelor.

Verificarea ajută în același timp la formarea multor deprinderi și priceperi necesare, dat fiind că ea cere de la elevi îndeplinirea unor anumite acțiuni (răspuns oral, lucrare scrisă etc.), iar aceste acțiuni îl exercită pe elev în aplicarea priceperilor și deprinderilor corespunzătoare. Obligînd memoria elevului să lucreze în mod intens, verificarea contribuie prin aceasta la dezvoltarea memoriei. Verificarea este de asemenea un bun mijloc de dezvoltare a gîndirii logice a elevilor. Ea contribuie la dezvoltarea voinței și a perseverenței elevilor, exercită o mare influență asupra formării atitudinii lor față de învățător sau profesor, iar acestuia îi dă prilejul să studieze mai bine particularitățile individuale ale elevilor. După rezultatele verificării, exprimate prin note, părinții elevilor pot să cunoască cel mai bine rezultatele muncii școlare a copiilor și să ia, atunci cînd este nevoie, măsuri mai raționale pentru îmbunătățirea acestei munci.

Verificarea cunoștințelor elevilor își justifică pe deplin menirea numai dacă exercită o influență activă asupra calității întregului proces de învățămînt, dacă se desfășoară obiectiv, sistematic și într-o atmosferă liniștită, care îi îmbărbătează pe elevi. Este foarte importantă de asemenea varietatea metodelor de verificare, deoarece cu cît aceste metode sînt mai variate, cu atît succesele la învățătură ale elevilor pot fi verificate mai multilateral. La fiecare obiect de învățămînt trebuie folosite toate metodele care corespund conținutului obiectului și scopului verificării.

Verificarea cunoștințelor elevilor se împarte în verificare curentă și finală. Din verificarea curentă fac parte: 1) verificarea cunoștințelor elevilor asupra celor mai importante probleme din cursul anului precedent la obiectul respectiv, care se realizează chiar la începutul noului an școlar; 2) verificarea zilnică a însușirii de către elevi a diferitelor elemente din cursul studiat la obiectul respectiv; 3) verificarea însușirii de către elevi a cunoștințelor din întreaga temă curentă a programei (care loc la sfîrșitul studierii temei).

Verificarea finală a cunoștințelor elevilor are loc la sfîrșitul anului școlar, la lecțiile de recapitulare a materiei principale din întregul curs, sau după încheierea anului școlar, sub formă de examene (de promovare și absolvire).

În școala sovietică se aplică următoarele metode de verificare: verificarea orală, scrisă și practică. Pentru verificarea deprinderilor de citit (în clasele inferioare și cu prilejul studierii unei limbi străine) se folosește citirea și expunerea ulterioară sau traducerea celor citite.

Metodele principale de verificare curentă sînt: verificarea orală, scrisă și practică. Superioritatea verificării orale constă în faptul că prin ea se realizează un contact direct și neîntrerupt între pedagogul care verifică și elevul verificat, fapt în urma căruia pedagogul poate înlătura la timp toate îndoielile sale în ceea ce privește cunoștințele elevului respectiv. Pe lîngă aceasta, verificarea orală poate fi aplicată la fel de bine la toate obiectele și la toate treptele de învățămînt.

Verificarea orală se împarte în verificare individuală, cînd pedagogul verifică mai mult sau mai puțin aprofundat cunoștințele cîtorva elevi din clasă, lucrînd-i pe rînd, unul după altul, și verificarea frontală, cînd pedagogul verifică cunoștințele întregii clase sau a unei mari părți din ea. În școala sovietică importanța principală se dă verificării individuale.

Cu prilejul oricărei verificări orale este important, înainte de toate, ca întrebările pe care le vom pune elevilor să fie bine chibzuite. În practica pedagogilor sovietici frunțași aceste întrebări sînt îndreptate înspre scoaterea la iveală nu numai a cunoștințelor noi, transmise la lecția precedentă, ci și a materiei studiate mai înainte, dar pe cît posibil mai legată de noile cunoștințe. Aceste întrebări prevăd apoi (dacă caracterul materialului verificat permite aceasta) constatarea priceperii elevilor de a folosi cunoștințele, deprinderile și priceperile respective în viață.

Totodată, pedagogii se străduiesc ca întrebările lor să trezească gîndirea activă a elevului (pentru aceasta sînt deosebit de bune întrebările de comparație, de motivare, de stabilire a legăturilor între cauză și efect etc.). Întrebarea trebuie să fie formulată clar, precis și pe cît posibil mai scurt. Răspunsul elevului, de regulă, trebuie ascultat fără observații și replici, care ar putea întrerupe gîndirea celui ce răspunde. Cu prilejul verificării orale individuale, spre a asigura participarea activă la muncă a întregii clase, fiecare întrebare de bază (prima întrebare pusă fiecărui elev) se pune întîi întregii clase și numai după aceea se cheamă pentru răspuns un elev oarecare. După terminarea răspunsului, pedagogul propune clasei să facă observații critice asupra lui (în ceea ce privește justețea conținutului răspunsului, logica expunerii și calitatea exprimării) și numai după aceea își face observațiile sale (dacă este nevoie de ele).

Verificarea orală se folosește de cele mai multe ori în clasele elementare, mai ales pentru scoaterea la iveală a deprinderilor de calcul oral. În clasele mijlocii și superioare ea are o importanță mai mare pentru verificarea cunoștințelor elevilor la o întreagă temă din programă.

Verificarea scrisă se folosește în școala sovietică la toate obiectele principale, dar își găsește o aplicare deosebit de largă în studiul limbilor și al matematicii. Prin verificarea scrisă se economisește foarte mult timp (într-o singură lecție pot fi verificate destul de adînc priceperile și deprinderile elevilor unei clase întregi). Pe lîngă aceasta, cu ajutorul acestui fel de verificare se poate asigura o greutate identică a temelor pentru toți elevii clasei, ceea ce este foarte important pentru obiectivitatea verificării. În sfîrșit, numai cu ajutorul acestei verificări se pot constata priceperile și deprinderile de scriere ale elevilor. O lipsă a verificării scrise este faptul că profesorul nu are un contact viu și direct cu elevul verificat, nu poate urmări fără întrerupere procesul gîndirii sale (în afară de cazurile cînd elevul îndeplinește lucrarea pe tablă) și, de aceea aici se poate greși mai ușor decît la verificarea orală în aprecierea cunoștințelor elevilor.

În clasele mijlocii și superioare, formele principale de verificare scrisă sînt următoarele: la limba rusă — dictări, expuneri și compoziții scrise cu o temă liberă sau literară; la matematică — exerciții și probleme sau probleme și o întrebare din teorie. Combinarea problemei și a întrebării teoretice se folosește de asemenea la fizică și chimie. La istorie, geografie, biologie se pun întrebări care cer scurte răspunsuri scrise. Aceste întrebări se întocmesc astfel încît să scoată la iveală cunoștințele de diferite tipuri (cunoașterea legăturilor între cauză și efect, cunoașterea definițiilor și formulelor, cunoașterea nomenclaturii, a datelor etc.). Dăm mai jos, ca exemplu, o astfel de temă de verificare (geografia, clasa a V-a, ultimul pătrar): 1) De ce în deșert populația este rară? 2) Prin ce se deosebește clima deșerturilor de clima savanelor? 3) Ce se cheamă șes? 4) Care sînt șesurile principale ale Asiei?

O asemenea verificare ocupă de obicei numai o parte din lecție.

Verificarea practică este verificarea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor elevilor prin efectuarea diferitelor reacții chimice, experiențe fizice, lucrări de măsurătoare, lucrări practice pe parcela școlară și alte acțiuni practice cu substanțe, materiale, instrumente etc. Această verificare reprezintă singura cale prin care se poate stabili cum știu elevii să aplice în practică cunoștințele însușite, ce deprinderi și priceperi au ei în acest domeniu. Verificarea practică se folosește cu prilejul studierii fizicii, chimiei, biologiei, matematicii, parțial a geografiei fizice, și în cea mai mare măsură cu prilejul însușirii deprinderilor de muncă. În unele cazuri, verificarea practică se folosește individual, în altele — frontal. În primul caz unul dintre elevi, după indicația pedagogului, execută în fața întregii clase o anumită lucrare cu un aparat sau un instrument oarecare, efectuează o reacție chimică, o lucrare pe parcela școlară de experiență etc. Îndeplinind lucrarea, elevul dă explicațiile necesare. În cazul al doilea (adică cu prilejul verificării practice frontale) tema este îndeplinită concomitent de către toți elevii clasei, conform instrucțiunilor preliminare (verbale sau scrise) ale pedagogului. Lucrarea se dă în 2—3—4 variante la fel de grele. Fiecare elev, primind tema, o îndeplinește fie individual, fie împreună cu 2—3 colegi. După ce a îndeplinit lucrarea, elevul scrie o scurtă dare de seamă, însoțind-o, cînd e nevoie, de schițele corespunzătoare.

Verificarea practică individuală se îmbină de cele mai multe ori cu verificarea orală. Verificarea frontală are loc separat, ocupînd întreaga lecție, iar în unele cazuri, în clasele superioare, chiar și două lecții.

De Anul Nou, în marele palat al Kremlinului

În prima zi a Anului Nou, în fața elevilor s-au deschis ușile marelui palat al Kremlinului. La ora 14, în sala „Ghiorghi" s-au adunat aproximativ 3.000 elevi ai școlilor din Moscova. Răsună fanfarele. Începe serbarea de Anul Nou, la care își dau concursul artiști ai teatrului de estradă și artiști ai teatrelor din Moscova.

În razele multicolore ale reflectoarelor se rotesc „fulgi de zăpadă". Lîngă bradul înalt de 12 metri apar eroii poveștirilor populare ruse și eroii cărților preferate ale copiilor sovietici. Copiii întîmpină ca pe niște cunoștințe vechi pe Alba ca Zăpada (N. Gnieatieva, artistă a Teatrului Mare) și pe Moș Gerilă (G. Spasski, artist al Teatrului Central al transporturilor). Becurile multicolore ale pomului luminează fețele fericite ale copiilor. Copiii aplaudă cu entuziasm cînd pe lîngă ei trec artiști îmbrăcați în costumele naționale ale popoarelor patriei sovietice. Ei poartă steaguri de mătase ale republicilor unionale și eșarfe cu inscripția „Pace".

...În timp ce în sala „Ghiorghi" are loc concertul pentru elevii claselor inferioare, în alte săli ale palatului Kremlinului se revarsă bucuria elevilor claselor superioare. Cîntecele alternează cu dansuri, se organizează jocuri.

Serbarea pomului de iarnă la Kremlin durează cîteva ore. Copiii au vizitat Muzeul armelor, turnurile vechi. Fericiți și plini de bucurie au plecat apoi spre casă, ducînd cu ei darurile primite la Kremlin.

O experiență folositoare

Cabinetul pedagogic al școlii pedagogice din Cercassk a introdus un catalog-cartotecă pentru a ajuta cadrelor didactice să folosească mai ușor materialele de specialitate. Cele mai actuale articole din fiecare revistă primită se înregistrează în fișe, aproximativ în felul următor: A. K. Baturin — „Munca dirigintelui cu pionierii". Revista „Sovietskaia Pedagoghika" nr. 5, 1954, pag. 3—13. Aceste fișe se întocmesc pe capitole privitoare la organizarea și metodica muncii instructiv-educative în școală și se păstrează într-o cutie specială.

Articolele din ziare se decupează și se capsează, sau se introduc în dosare sau albume tematice. Astfel, au fost alcătuite albume despre Expoziția Agricolă Unională, despre Canalul navigabil Volga — Don „V. I. Lenin", despre valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite etc.

La cabinetul pedagogic al raionului Smeleansk se folosește un caiet în care se înregistrează articolele, indicîndu-se tema, autorul, numărul și anul revistei.

Această catalogare a articolelor dă pedagogilor posibilitatea să găsească repede materialul necesar, ușurînd în același timp activitatea cabinetului în ceea ce privește consultațiile acordate cadrelor didactice.

„Ziua ușilor deschise" în școală

Una din formele juste ale schimbului de experiență pedagogică între cadrele didactice și între școli este „Ziua ușilor deschise" în școală. O asemenea zi a ușilor deschise a fost organizată de curînd din inițiativa secției de învățămînt raionale, a cabinetului pedagogic raional și a comitetului sindical local, la școala medie din Verhni-Viliisk. Au participat pedagogii de la șase școli din apropiere.

Au fost analizate șapte lecții deschise și două discuții organizate de diriginți cu elevii. După discutarea lecțiilor, pedagogii au ascultat un referat despre munca metodică în școală și o lecție ținută de medicul școlar Steagova. În pauză, cadrele didactice au vizitat expoziția caietelor elevilor și a literaturii metodice noi, aranjată în cabinetul pedagogic școlar.

Școala și familia

Chiar din primele zile ale existenței sale, școala sovietică și-a pus în față scopul de a lucra mînă în mînă cu familia. Eminentul scriitor și pedagog sovietic A. S. Makarenko repeta neobosit în cărțile sale că educația copiilor în familie trebuie dirijată de „mari cunoștințe pedagogice". După concepția lui Makarenko, purtătoarea acestor cunoștințe este școala, care trebuie să dea părinților nu rețete educative abstracte, ci indicații privitoare la felul cum să organizeze în familie un sistem de educație determinat, îmbinat în mod organic cu sistemul educației școlare.

În fiecare școală orășenească sau sătească din Uniunea Sovietică există un comitet de părinți. Într-una din stanițele ținutului Krasnodar au încetat să frecventeze școala trei elevi din familia Glazcov. Comitetul de părinți a hotărît să lămurească de ce au încetat ei de a veni la școală. S-a constatat că membrii acestei familii începuseră în timpul verii să-și reconstruiască casa. Dar ei n-au reușit să termine lucrările, deoarece nu le-au ajuns materialele, iar drumurile se desfundaseră din cauza timpului ploios. Copiii nu vroiau s-o lase pe mama lor într-o casă neterminată și au încetat să frecventeze lecțiile. Atunci, membrii comitetului au hotărît să-i ajute nu cu vorbe, ci cu fapte. Ei au obținut pentru familia Glazcov un ajutor în bani. Prin secția gospodăriei comunale au căpătat materialul pentru acoperiș și mijloacele de transport spre a aduce arghilă și cărămidă. Casa a fost terminată și copiii din familia Glazcov au putut să meargă iarăși la școală.

Comitetele de părinți urmăresc cu atenție felul cum se îndeplinește legea cu privire la învățămîntul general obligatoriu — o lege de mare importanță, care îi duce pe toți copiii sovietici, fără nici o excepție, pe drumul larg spre cultură.

În satul Nicolsc de lîngă Riazan apare gazeta „Glasul școlii". Din colectivul de redacție fac parte pedagogi și părinți. Această gazetă apare de două ori pe lună, în patru exemplare: unul se afișează în școală, altul la sovietul sătesc, iar celelalte în două colhozuri pe care le deservește școala din Nicolsc. În gazetă se poate citi cît de bine și chibzuit își educă copiii cutare familie, o știre despre faptul că fiul altei familii vine la școală cu îmbrăcămintea în dezordine. Asemenea știri nu trec fără urmări, căci ele îi ating pe părinți în punctele dureroase.

Comitetele de părinți atrag în munca lor activul larg al tuturor părinților, care vorbesc în fața elevilor despre profesiunile și activitatea lor. Aceasta le ajută copiilor să-și aleagă o cale în viață, să-și aleagă profesiunea preferată.

În multe școli din țară există lectorate unde cel puțin odată pe lună se țin în fața părinților lecții cu cele mai variate teme. La școala nr. 35 din orașul Moscova a fost organizat „Colțul părinților". Aici sînt strînse cele mai bune caiete ale elevilor, lucrările lor de control, cărți asupra problemelor de educație, liste de recomandare a literaturii. Expoziția are și o cutie poștală. Poți pune în ea o întrebare și vei primi neapărat răspunsul — în gazeta de perete, în cadrul unei lecții, într-o discuție personală cu pedagogul.

Fiecare clasă are un diriginte. Majoritatea dirigiților îi vizitează acasă pe toți elevii lor, cercetează condițiile de trai ale acestora. Și dacă la început dirigintele clasei dă numai sfaturi, indicînd cum și unde e mai bine să fie aranjată masa de scris pentru ca elevul să-și poată pregăti lecțiile în liniște, treptat participarea lui devine simțită în chestiuni mult mai serioase, care agită familia.

Uneori pedagogul chiamă un părinte sau altul la școală spre a sta de vorbă cu el. Și cel puțin odată la două luni se organizează adunări ale părinților unde dirigintele se întîlnește cu părinții tuturor elevilor săi.

A vorbi despre legătura dintre școală și familie nu e un lucru simplu, deoarece această temă este foarte vastă și practica dă naștere la forme mereu noi. Ne-ar veni greu să vorbim despre toate acestea fără a nu omite ceva. Dar orice povestire ar fi cu totul incompletă dacă n-am aminti despre revista sovietică Semia i școla („Familia și școala") care se bucură de o mare popularitate. Paginile ei constituie o concentrare a experienței. Prin intermediul revistei fac schimb de experiență oameni care trăiesc departe unul de altul, care lucrează în domenii diferite, care au cunoștințe și gusturi diferite, idei și năzuințe diferite, dar toți sînt la fel de interesați și pasionați de problemele educației. Revista a deschis anul trecut o foarte interesantă discuție prin articolul tovarășei N. Vențevici-Sadcicova, intitulat „Ce este totuși o copilărie fericită?" În articol se arată că nu există părinți care n-ar dori fericirea copiilor lor. Dar cum trebuie înțeleasă fericirea? Oare e chibzuit să-i răsfeți pe copii, să-i scuteși de orice îndatoriri?

Această singură întrebare a provocat sute de răspunsuri din toate colțurile țării: scriu pedagogi, părinți, conducători de școli, scriitori. Astfel, scriitorul pentru copii Lev Kassil a răspuns la discuție cu articolul intitulat sugestiv: „Vreau — nu se poate — trebuie". Copilăria fericită, spune el, nu este o copilărie ferită de griji. Dragostea de mamă îi înnobilează pe copii, dar numai atunci cînd ea, această dragoste, este luminată de rațiune, cînd ea nu este oarbă, nu este egoistă. Din cea mai fragedă vîrstă copilul trebuie să știe nu numai cuvîntul „vreau", ci să aibă și noțiuni ca „nu se poate" și „trebuie". Numai atunci el va crește un adevărat om, un om pentru oameni.

F. VIGDOROVA

Cum ajută cadrele didactice cu experiență pe pedagogii începători

Datorită creșterii necontenite a rețelei de școli în legătură cu realizarea învățămîntului general de șapte ani, iar în prezent și a învățămîntului mediu (de 10 ani), armata pedagogilor din Uniunea Sovietică își completează în fiecare an rîndurile cu noi cadre. În unele școli, pedagogii tineri formează o treime, iar uneori chiar o jumătate din colectivul pedagogic. Tinerii învățători și profesori care termină institutele de învățămînt pedagogic sînt înarmați cu cunoștințe de pedagogie, psihologie și metodică. Ei nu posedă însă experiența muncii instructiv-educative și măiestria pedagogică necesară.

Statul sovietic acordă ajutor tinerilor pedagogi prin institutele de perfecționare a cadrelor didactice și prin cabinetele pedagogice. În U.R.S.S. funcționează cabinete pedagogice raionale și orășenești care dau consultații individuale și în grupe învățătorilor și profesorilor, diriginților, instructorilor de pionieri, acordînd cu acest prilej o deosebită atenție pedagogilor începători.

În problema ajutorului acordat tinerilor pedagogi joacă un rol important consfătuirile tradiționale din august și ianuarie ale cadrelor didactice, în cadrul cărora se discută cele mai actuale probleme privitoare la instruirea și educarea copiilor. În ședințele plenare ale acestor consfătuiri, pedagogii frunțași împărtășesc experiența lor pedagogică. La consfătuiri se elaborează planurile de predare a unui obiect sau a altuia în diferite clase. Pedagogii cu experiență întocmesc planuri de lecții, pregătesc materialul pentru lecții, analizează problemele și temele mai complicate și trasează metodele care contribuie la studierea cu succes de către elevi a acestui material. De obicei, cu acest prilej se rezolvă probleme importante ale muncii didactice: cît timp, adică cîte lecții trebuie prevăzute pentru o temă sau alta, cîte lecții trebuie rezervate chiar la începutul anului școlar pentru analiza cunoștințelor elevilor și recapitularea materiei studiate în anul trecut, cum trebuie organizată chiar de la începutul anului analiza justă a cunoștințelor elevilor, ținînd seama că ei n-au studiat în timpul verii și au uitat în mod firesc o parte din materie, cum să se desfășoare însușirea conștientă de către elevi a temelor mai complicate.

La consfătuirile din august 1954 ale cadrelor didactice s-a acordat o mare atenție legării teoriei cu practica, metodicii organizării excursiilor în producție, desfășurării lecțiilor de lucru manual și a lucrărilor practice pe parcelele școlare de experiență. Toate aceste probleme au căpătat o importanță extrem de mare în legătură cu realizarea învățămîntului politehnic în școlile din U.R.S.S.

Deosebit de valoroasă pentru tinerii pedagogi este acea formă a muncii metodice în cadrul căreia ei ascultă referatul unui pedagog cu experiență asupra unei probleme importante, iau parte la discutarea acestui referat și asistă la o lecție deschisă, în cadrul căreia se demonstrează în practică cele expuse în referat. Așa, bunăoară, profesorii de matematică de la clasele V—VII din școlile raionului Sverdlovsk al orașului Moscova s-au adunat de curînd la un seminar cu tema: „Lucrările de măsurătoare pe teren executate de elevi în legătură cu studierea matematicii". Ei au ascultat referatul prezentat de profesorul N. A. Svetliakov, de la școala medie nr. 169 din Moscova. Apoi au asistat la lucrările practice de măsurătoare pe teren conduse de N. A. Svetliakov. Cu acest prilej participanții la seminar aveau rolul unor elevi la o lecție de lucrări de măsurătoare, conduse de un coleg cu mai multă experiență. Aceste lecții și lucrări, în care se îmbină lămurirea teoretică a problemei cu demonstrarea practică a experienței, sînt deosebit de valoroase pentru pedagogii începători.

Munca cu cadrele tinere se organizează cel mai sistematic în școală. În Uniunea Sovietică există un mare număr de școli orășenești și sătești care au devenit adevărate școli ale măiestriei pedagogice pentru cadrele didactice tinere. Așa, bunăoară, profesoarele cu experiență N. I. Fedorova și V. T. Dolhușina, de la școala medie nr. 97 din orașul Moscova, îi ajută în mod activ în muncă pe tinerii pedagogi. În anul școlar curent a început să lucreze la această școală tînărul profesor de matematică F. A. Volojeninov. El a absolvit cu succes Institutul pedagogic, a executat acolo toate lucrările practice prevăzute, a predat destul de bine lecțiile de probă. F. A. Volojeninov iubește profesiunea de pedagog, dar nu posedă în măsura cuvenită măiestria pedagogică. Firește că după primele lecții el a întîmpinat o serie de dificultăți. Profesoara de matematică V. T. Dolhușina a observat dificultățile tînărului pedagog și l-a ajutat în mod tovărășesc cu sfaturi.

Interesant este organizată munca cu tinerii pedagogi la școala medie din satul Troiekurovo, regiunea Lipețk (directorul școlii este tovarășul V. Z. Necitaev). Colectivul acestei școli nu se limitează la ajutorul acordat diferiților pedagogi, ci organizează un seminar permanent pentru cadrele didactice tinere. Lucrările seminarului se desfășoară odată pe săptămînă sau odată la două săptămîni, în funcție de necesități. Planul seminarului este strîns legat de nevoile pedagogilor tineri. Cadrele didactice calificate împărtășesc pedagogilor tineri experiența lor, arătîndu-le cum trebuie organizată interogarea elevilor la lecție, cum trebuie fixată și recapitulată materia, cum trebuie date și controlate temele pentru acasă, cum trebuie explicat noul material, cum trebuie desfășurată munca individuală cu elevii rămași în urmă.

În cadrul aceluiași seminar, cei mai buni diriginți arată cum lucrează ei cu activul de comsomol și de pionieri, cum educă atitudinea conștientă a elevilor față de învățătură, cum luptă împotriva încălcărilor disciplinei. Dar lucrurile nu se limitează numai la seminar. Conducătorii acestei școli organizează în mod sistematic lecții deschise, predate de cele mai calificate cadre didactice.

În felul acesta pedagogii tineri capătă repede deprinderile necesare de muncă în școală, învață să organizeze în mod just procesul instructiv-educativ și să lupte cu succes, împreună cu pedagogii experimentați, pentru ridicarea calității cunoștințelor elevilor, pentru un nivel mai înalt al conștiinciozității și disciplinei acestora.

M. A. DANILOV
candidat în științe pedagogice

Studiază tractorul

Colectivul școlii medii nr. 1 din Veșcaimsc a stabilit legături de strînsă prietenie cu mecanizatorii de la S.M.T Veșcaimsc. Făcînd excursii la atelierele S.M.T., elevii cercetează tractoare, combine și alte mașini agricole, studiază funcționarea strungurilor și frezelor, ascultă povestirile mecanizatorilor despre munca pe ogoarele colhoznice.

În școală s-a organizat un cerc de studiere a tractorului. El numără 35 de tineri din clasele IX—X și funcționează sub conducerea tovarășului Pogodin, mecanic la S M. T. Pînă în prezent au avut loc 3 lecții. Direcția S.M.T. a pus la dispoziția cercului un motor de tractor, diferite piese și scule. Învățămîntul teoretic al școlarilor se îmbină cu lucrările practice executate în atelierele de reparații mecanice ale S.M.T

După lecții
(din carnetul unei scriitoare)

V. Liubimova
scriitoare sovietică
laureată a Premiului Stalin

Sistemul sovietic de educație a copiilor prevede, alături de activitatea școlară, alături de participarea copiilor și tineretului la munca organizațiilor de pionieri și de comsomol, încă o serie întreagă de măsuri de masă în ceea ce privește munca în afara clasei cu copiii. Scopul acestor măsuri este de a contribui la dezvoltarea intelectuală și fizică multilaterală a școlarilor. Palatele și casele pionierilor, casele de educație artistică a copiilor, teatrele și cinematografele pentru copii, stațiunile tinerilor tehnicieni și ale tinerilor naturaliști, stadioanele și școlile sportive pentru copii, stațiunile de excursii și turism pentru copii, căile ferate pentru copii — toate acestea sînt organizate și amenajate pentru a stimula și încuraja cele mai variate gusturi și interese ale școlarilor pentru a dezvolta talentele și înclinațiile lor, pentru a umple în mod chibzuit și atrăgător timpul lor liber.

Este absolut firesc faptul că în fiecare școală organizarea activității extrașcolare are un caracter propriu, în funcție de un șir întreg de împrejurări. Aici joacă un însemnat rol inițiativa directorului, a profesorilor, a instructorului superior de pionieri, inițiativa școlarilor înșiși, participarea la viața școlii a întreprinderii care o patronează, a părinților etc.

Școala nr. 605 din Moscova este o școală mare, unde învață 1300 de elevi. Pînă în toamna acestui an, școala nr. 605 era o școală de fete. Acum, învățămîntul este mixt. Jumătate din numărul fetițelor au fost mutate la alte școli, iar în locul lor au venit peste 600 de băieți. S-a format un nou colectiv școlar, în care au devenit foarte importante problemele prieteniei și ale colegialității. Activitatea în afara clasei și munca extrașcolară au pornit pe o cale nouă, interesantă și atractivă. Chiar la începutul anului școlar, elevii claselor a IV-a, a V-a și a VI-a, împreună cu diriginții lor, au hotărît să ajute sovhozul „Ostankino", de lîngă Moscova, la recoltarea legumelor — dovlecei și pătlăgele roșii. Unora dintre elevi li s-a părut la început că aceasta nu e ceva serios, că totul e un fel de joc. Dar conducerea sovhozului a luat o atitudine absolut serioasă față de propunerea elevilor școlii nr. 605 din Moscova. S-a organizat evidența timpului și a calității muncii.

În ziarul „Noutățile școlare" a apărut un reportaj despre munca elevilor în sovhozul „Ostankino". Trebuia să vezi cu cîtă mulțumire se înfoiau băieții și fetițele, după terminarea muncii lor, încărcați cu dovlecei și pătlăgele roșii de cea mai bună calitate pe care le primeau ca plată pentru munca lor, și cît de mîndri erau de faptul că administrația sovhozului le-a adus mulțumiri pentru ajutorul dat la culesul recoltei. Mai tîrziu, aceiași școlari, de data aceasta sub îndrumarea tinerilor naturaliști, au muncit cu entuziasm pe parcela lor școlară, pregătind terenul pentru iarnă.

Acest exemplu i-a antrenat și pe elevii din clasele superioare, care și-au exprimat dorința de a face ceva folositor pentru școală, pentru raionul lor. Elevii comsomoliști au muncit cîteva duminici la atelierul de reparat ambalaj și au cîștigat 350 de ruble, cu care au cumpărat o tobă, o goarnă și alte lucruri pe care le-au dăruit pionierilor școlii. Acum, elevii din clasele superioare ard de dorința de a cumpăra cît mai multe cărți pentru școala pe care o patronează în unul din raioanele de lîngă Moscova. Ei ar vrea să mai muncească undeva în afară de aceasta, tinerii și tinerele din clasele superioare s-au împrietenit atît de mult în timpul muncii comune, au petrecut atît de vesel, încît ar vrea să întărească și mai mult această prietenie.

Școala nr. 605 era radioficată, dar destul de primitiv. Odată cu sosirea la școală a băieților și cu sporirea interesului pentru tehnică, s-a hotărît ca școala să fie radioficată după ultimul cuvînt al tehnicii. Uzina care patronează școala le-a dat școlarilor radio-amatori posibilitatea să scormonească printre fiarele vechi depozitate la uzină. Ei au găsit aici tot ce le trebuia pentru a-și construi punctul de radioficare. Lucrările de radioficare i-au pasionat atît de mult pe elevi, încît ei au organizat un club al radio-amatorilor, instalîndu-l într-o cameră separată, unde construiesc aparate de radio, înregistrează transmisiunile școlare etc.

Interesul elevilor pentru tehnică crește mereu: de curînd ei au hotărît să organizeze de două ori pe lună seri tehnice. La aceste seri sînt invitați lectori de la muzeul politehnic, de la observatorul astronomic, muncitori și ingineri din uzine, care le vorbesc despre ultimele realizări ale tehnicii.

Formele de muncă în afara clasei le sugerează de obicei însăși viața. Așa, bunăoară, o profesoară a aflat că o elevă din clasa ei alcătuiește un album de cărți poștale ilustrate. S-a constatat însă că gustul artistic al fetiței era slab dezvoltat — ilustratele reprezentau coroane de nu-mă-uita, porumbei care se sărută, chipuri de femei de pe cutiile de bomboane. S-a născut ideea organizării în școală a unui muzeu al pionierilor, care să ajute la educarea gustului artistic al copiilor. S-au cumpărat copii bine executate după tablourile marilor pictori ruși — Surikov, Repin, Levitan și alții, — ale căror lucrări sînt expuse la Galeria Tretiakov. Elevii au învățat aceste copii, le-au expus într-o sală luminoasă a școlii și au început să organizeze adunări de pionieri „lîngă tablouri". Călăuze în acest muzeu original sînt elevii înșiși. Înainte de adunare călăuza studiază biografia pictorului, locul pe care-l ocupă acesta în istoria culturii ruse, maniera sa de lucru și povestește despre toate acestea colegilor săi. Data următoare se cercetează alte tablouri, iar după ce au cunoscut tablourile unui pictor, clase întregi de elevi, împreună cu diriginții lor, vizitează Galeria Tretiakov. Aceasta are o influență extrem de binefăcătoare asupra formării gustului estetic al copiilor, îmbogățește orizontul lor. Una dintre aceste adunări, în legătură cu tabloul vestitului pictor rus Bogdanov Belski, intitulat „Lîngă pragul școlii", pe care este zugrăvit un copil cerșetor stînd lîngă școală și privind cu invidie la copiii fericiți care stau în bănci, în clasă, a provocat o vie discuție e pionierilor despre trecutul școlii și despre faptul că acum nu există în Uniunea Sovietică nici un copil care să nu învețe la școală.

Elevii au posibilitatea de a cunoaște pe larg viața, construcțiile din Moscova și din jurul ei. Astfel, la școala nr 605 s-a născut ideea de a organiza adunări ale unităților de pionieri pe tema cunoscutului cîntec „Sîntem născuți spre a transforma basmul în realitate". Elevii, împreună cu diriginții lor, s-au întîlnit cu constructorii metroului, au vizitat noile gări ale acestuia. De asemenea, a fost interesantă vizitarea de către elevii școlii nr. 605 a noii clădiri a Universității din Moscova — mărețul palat al științei în care mulți dintre acești băieți și fete visează să studieze după absolvirea școlii.

O impresie deosebit de puternică asupra copiilor a produs-o vizitarea colhozului milionar „Voroșilov" de lîngă Moscova. Acesta este un colhoz de creștere a animalelor. Copiii au văzut cît de minunat este amenajat colhozul, cît de bine sînt îngrijite vitele, cum cresc purceii, viței, ce bogăție uriașă pentru economia națională creează acest colhoz. Copiii au fost extrem de uimiți cînd președintele colhozului, tov. Morozov — un om foarte energic și talentat — le-a povestit că în decursul primelor 9 luni din acest an colhozul a obținut 5,5 milioane ruble venit. La întoarcerea din colhoz, mulți elevi s-au gîndit cît de interesant este să munceștI într-un asemenea colhoz, să îmbunătățești rasele de vite, să îmbogățești țara ta.

Și elevilor de la școala nr 605, ca și elevilor din alte școli, le plac cărțile, teatrul, sportul. În școală există două „colțuri ale teatrului", în care se întrec școlarii — activiști ai Teatrului central de copii și ai Teatrului tineretului din Moscova. Ei sînt primii care vizionează spectacolele acestor două teatre, pregătesc machetele pentru în scenă, organizează întîlniri cu artiștii și discuții asupra noilor spectacole.

Elevii școlii nr. 605 întrețin corespondență cu expediția științifică a stațiunii în derivă nr. 3, în jurnalul acestei expediții, înseamnă pe hartă drumul ei. Amatorii-geografi învață din urmărirea muncii expediției multe lucruri interesante și folositoare, ei sînt plini de visuri romantice, setoși de călătorii interesante și atrăgătoare.

Școala nr. 605 are 4 filmoscoape și 350 diafilme. Elevii mînuiesc singuri filmoscoapele și petrec multe ore libere vizionînd diafilmele și discutînd despre ele.

În prezent, elevii, mai ales cei din clasele superioare, sînt pasionați de discuțiile despre literatură în legătură cu Congresul al II-lea al scriitorilor sovietici. Ei discută ultimele cărți ale scriitorilor, redactează o „Gazetă literară" proprie, arată ce cărți noi ar vrea să citească, organizează concursuri pentru cele mai bune povestiri și poezii.

Viața pulsează din plin. Ea pune mereu ceva nou, atrăgător în fața școlarilor. Ei doresc să participe la aceste lucruri noi, iar conducătorii școlii îi ajută prin toate mijloacele.

Astfel, numai exemplul unei singure școli din Moscova arată cîte activități interesante și variate se organizează pentru elevi, activități care întăresc prietenia dintre copii, lărgesc orizontul lor îndreaptă gîndurile lor spre fapte mari.

Viața de partid în instituțiile de învățămînt

Pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor

Gheorghe Ibănescu
secretar al comitetului regional P.M.R. Hunedoara

Partidul și guvernul nostru acordă o deosebită atenție creșterii și educării tinerei generații, creînd condiții din ce în ce mai bune dezvoltării învățămîntului de toate gradele.

Organizațiile de partid din școli trebuie să aibă în centrul preocupărilor lor intreaga activitate instructiv-educativă, să fie factorul principal în mobilizarea cadrelor didactice la lupta pentru ridicarea la un înalt nivel a acestei activități.

In acest an școlar, datorită măsurilor luate de Comitetul regional P.M.R. Hunedoara, comitetele raionale de partid au reușit să îndrume mai just organizațiile de partid din școli și din sate în ceea ce privește activitatea lor pentru ridicarea nivelului muncii cadrelor didactice. Atît Comitetul regional P.M.R. cît și comitetele regionale și organizațiile de partid din școli și de la sate analizează periodic problemele învățămîntului, ale educației comuniste a tineretului, problemele pregătirii politico-ideologice a cadrelor didactice, problemele condițiilor de muncă și de viață ale acestora, luînd hotărîri corespunzătoare în vederea îmbunătățirii muncii. Astfel, cu prilejul ultimei analize făcute de către biroul Comitetului regional P.M.R. au fost scoase la iveală o serie de lipsuri în ce privește educarea comunistă a tineretului și pregătirea politico-ideologică și profesională a cadrelor didactice. Pentru înlăturarea acestor lipsuri, biroul Comitetului regional P.M.R. a indicat măsuri concrete în vederea ridicării nivelului procesului de învățămînt — ca, de pildă, folosirea mai largă a experienței înaintate a școlii sovietice, a experienței cadrelor fruntașe din regiune etc. Ca urmare a acestor măsuri s-au obținut unele rezultate pozitive în pregătirea politico-ideologică și profesională a cadrelor didactice, îmbunătățirea metodelor de predare, a activității în laborator, a îmbinării teoriei cu practica.

Instruirea temeinică și îndrumarea permanentă a organizațiilor de partid din școli de către comitetele raionale de partid asupra problemelor specifice ale muncii lor a contribuit la creșterea și întărirea organizațiilor de partid din școli. Astfel, comitetele raionale P.M.R. Orăștie și Brad, controlînd și îndrumînd concret munca organizațiilor de partid din școli, au reușit să le imprime acestora o preocupare permanentă pentru ridicarea calității învățămîntului, pentru îmbunătățirea muncii educative, pentru asigurarea unei discipline conștiente. Organizațiile de partid din școlile acestor raioane, înțelegîndu-și rolul conducător în viața colectivelor didactice și conștiente de importanța justei orientări a procesului instructiv-educativ, și-au întocmit planuri de muncă axate pe problemele principale ale învățămîntului. Fiecare membru de partid din aceste organizații are sarcini concrete a căror îndeplinire este controlată de birourile organizațiilor de partid. De asemenea, acestea urmăresc cum luptă comuniștii pentru antrenarea cadrelor didactice fără de partid în lupta pentru ridicarea nivelului muncii instructiv-educative.

In adunările generale ale organizațiilor de partid din școli se discută problemele cele mai însemnate ale activității profesionale a comuniștilor și se iau hotărîri concrete menite să îmbunătățească procesul instructiv-educativ. De exemplu, la una din adunările generale ale organizației de bază P.M.R. a școlii medii de 10 ani din Orăștie, a cărei secretară este tovarășa Maria Cazan, s-au făcut propuneri concrete cu privire la organizarea schimbului de experiență, la îmbunătățirea metodelor de predare, la ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură. Prin ajutorul permanent dat conducerii școlii, prin mobilizarea în muncă a întregului colectiv didactic, prin intensificarea activității organizațiilor de tineret și pionieri, organizația de bază P.M.R. de la școala medie de 10 ani din Brad, al cărei secretar este tovarășu Ioan Popa, a determinat ridicarea nivelului activității instructiv-educative în această școală, scăderea numărului elevilor rămași în urmă la învățătură. O muncă rodnică desfășoară și organizația de bază P.M.R. de la școala nr. 1 din Sebeș. Profesoara comunistă Minodora Florian de la această școală obține succese în activitatea ei datorită faptului că leagă cu pricepere cunoștințele teoretice de practica construirii socialismului în țara noastră.

Rezultatele bune obținute de unele organizații de bază P.M.R. din școlile regiunii Hunedoara se datoresc muncii pedagogilor comuniști, care sînt în fruntea luptei pentru realizarea unui învățămînt științific, pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole, pentru legarea învățămîntului de practică, de activitatea în producție, pentru realizarea educației comuniste a tineretului. Nu peste tot însă organizațiile de bază au fost în fruntea acestei lupte. Așa, de pildă, la școala elementară nr. 3 din Alba Iulia, unde viața de partid este neglijată, unde nu se dezbat în adunările generale problemele școlii și nu se combat lipsurile care se manifestă în activitatea cadrelor didactice, se constată rămînerea în urmă la învățătură a multor elevi. O mare vină în această privință îi revine Comitetului raional P.M.R. Alba Iulia, care n-a acordat atenția cuvenită îndrumării organizației de bază P.M.R. din această școală, nesezisîndu-se de faptul că de la începutul anului școlar 1954-1955 aici nu s-a ținut nici o adunare generală a comuniștilor, că abia în luna decembrie s-a întocmit planul pe trimestrul IV al anului 1954. Activiștii Comitetului raional P.M.R. nu participă la adunările generale ale organizațiilor de partid din numeroase școli, nu cunosc planurile de muncă ale acestora. Mai mult încă, secția de propagandă și agitație a Comitetului raional P.M.R. încarcă cadrele didactice cu sarcini în afara muncii didactice, fără să țină seama de îndatoririle lor din școală.

Unele organizații de bază P.M.R. din școlile regiunii Hunedoara nu se preocupă de orientarea politico-ideologică a lecțiilor. La școala medie de 10 ani de băieți din Deva, de pildă, profesoara A. Teodoriu a analizat cu elevii zicători care oglindesc concepția burgheză asupra vieții — ca „Cine vrea să trăiască în pace — vede, aude și tace" fără ca membrii biroului organizației de partid sau pedagogii-comuniști să se sezizeze de acest fapt.

Mai sînt încă în regiunea Hunedoara unele organizații de bază P.M.R. care se substituie administrației școlilor, neglijind munca politică în rîndurile cadrelor didactice. O asemenea situație se întîlnește, de exemplu, la școala medie de 10 ani din Hunedoara, ca și la școala medie de 10 ani cu limba de predare romînă din Petroșani. Această lipsă se datorește în mare parte și Comitetului raional P.M.R. Hunedoara care nu asigură o conducere sistematică și permanentă a muncii politice în școli, mulțumindu-se ca, în mod sporadic și întîmplător, să ajute la rezolvarea anumitor probleme.

Unele comitete raionale de partid neglijează instruirea birourilor organizațiilor de bază sătești asupra problemelor de învățămînt, considerînd aceasta drept o problemă puțin importantă. Ca urmare, multe organizații de partid sătești, așa cum sînt de exemplu cele din satul Ormindea, comuna Băița, raionul Ilia, din comuna Gîrbova, raionul Sebeș, din comuna Mihalți, raionul Alba Iulia, etc., nu au prevăzut în planul lor de muncă sarcini cu privire la activitatea în școli.

In scopul îmbunătățirii muncii organizațiilor de partid din școlile regiunii noastre, comitetele raionale de partid au sarcina să orienteze activitatea organizațiilor P.M.R. din școli spre îmbunătățirea calității muncii instructiv-educative, asigurînd un înalt conținut științific al predării și al activității educative în rîndurile elevilor.

Organizațiile de bază P.M.R. din școli trebuie să fie antrenate în îmbunătățirea activității metodice, asigurîndu-se studierea și aplicarea pe o scară cît mai largă a înaintatei experiențe a școlii sovietice și a experienței școlilor noastre fruntașe. Garanția realizării acestor sarcini este exemplul personal al membrilor de partid în lupta pentru continua ridicare a nivelului lor profesional, în lupta pentru o cît mai temeinică pregătire a viitoarelor cadre necesare construirii socialismului în patria noastră.

Cum muncesc ca director

In munca de conducere a școlii mă călăuzește ideea că sarcina principală a directorului este aceea de a crea în primul rînd un colectiv puternic, care să muncească organizat, cu tragere de inimă. De aceea, caut să duc o activitate organizată, sistematică cu colectivul pedagogic.

In planul meu de muncă sînt trecute o serie de măsuri concrete, menite să ducă la închegarea colectivului și mobilizarea lui la o muncă stăruitoare. Practica mi-a arătat că, pe lîngă planul săptămînal pe care-l întocmesc cu regularitate, trebuie să-mi întocmesc și un plan de muncă zilnic, în care să fie arătate pe larg și mai clar sarcinile și măsurile prin care se realizează îmbunătățirea muncii colectivului pedagogic.

Conform planului general, activitatea consiliului pedagogic al școlii noastre a discutat pînă acum o serie de probleme interesante, legate de nevoile reale ale școlii: despre organizarea schimbului de experiență, despre controlul cunoștințelor elevilor, despre folosirea materialului didactic în predare etc. Discuțiile au dus la descoperirea unor căi mai bune pentru întărirea muncii din școală.

Colectivul diriginților, care se întrunește de două ori pe lună, discută despre activitatea desfășurată în etapa anterioară și despre problemele de care trebuie să se ocupe în etapa următoare. Discuțiile în colectiv au determinat cerinți unitare ale diriginților, consecvență în munca educativă.

Controlul muncii didactice îmi ocupă cea mai mare parte din timp. Asist la opt lecții pe săptămînă. Cu privire la fiecare lecție notez: data, clasa, numele profesorului, tema lecției și conținutul ei, materialul didactic folosit, cum se realizează controlul cunoștințelor elevilor, cum lucrează profesorul cu întreaga clasă. La sfîrșit, notez concluziile mele și propunerile în vederea îmbunătățirii muncii profesorului respectiv. Toate aceste însemnări și, în special, concluziile și propunerile, sînt discutate pe larg cu profesorii. După un timp caut să verific, asistînd la alte lecții, dacă îndrumările primite sînt aplicate. Asistînd la lecții am prilejul să cunosc și să răspîndesc în colectivul didactic al școlii metodele cele mai bune de muncă, experiența bună.

Munca unui director are laturi multe și variate. Directorul nu trebuie să piardă o clipă din vedere pe elevi, felul cum muncesc și cum se comportă ei, trebuie să se ocupe permanent de organizarea și desfășurarea justă a muncii în rîndurile părinților, să nu neglijeze o clipă problemele activității pionierești, problemele gospodărești și administrative ale școlii, atît de numeroase și de însemnate. El trebuie să se preocupe îndeaproape de ridicarea nivelului profesional și ideologic al cadrelor didactice, să dea o mare atenție felului cum îndeplinesc cadrele didactice și elevii munca obștească. Planul săptămînal și, mai ales, planul zilnic mă ajută să nu pierd din vedere sarcinile însemnate pe care le am.

P. V. EREMIA
directorul școlii de 7 ani nr. 2 cu limba de predare maghiară din Sighet

Școli noi în raionul Toplița

TG. MUREȘ (Agerpres). — Copiii oamenilor muncii din raionul Toplița învață astăzi în 57 de școli elementare, dintre care 11 cu limba de predare maghiară, și în 15 școli de 7 ani, dintre care 4 cu limba de predare maghiară.

Nu de mult, copiii oamenilor muncii din Morăreni au început să învețe în școală nouă, iar la Subcetate se ridică clădirea unei școli care va avea zece săli de clasă, săli de lectură, laborator și bibliotecă. In curînd copiii din Borsec ca și cei din cătunul Zencan vor învăța în școli noi cu 4 clase.

Crește preocuparea școlilor pentru problemele muncii educative

Consfătuirile „Gazetei învățămîntului" cu cititorii din regiunea Baia Mare și din orașul Sf. Gheorghe

In luna decembrie au avut loc consfătuiri ale „Gazetei învățămîntului" cu cititorii din regiunea Baia Mare și din orașul Sf. Gheorghe, în legătură cu problemele muncii educative. Participanții la aceste consfătuiri au vorbit despre experiența lor în munca de educare comunistă a elevilor, despre realizările obținute, despre lipsurile care mai dăinuie în școli. In același timp, ei au făcut o serie de propuneri menite să contribuie la ridicarea nivelului muncii educative.

La consfătuirea care a avut loc în regiunea Baia Mare au participat diriginții fruntași din școlile regiunii. In discuțiile purtate ei au arătat că preocuparea principală a diriginților în prima jumătate a anului școlar a fost ridicarea nivelului la învățătură al elevilor. In acest scop au fost folosite căi multiple și variate. De exemplu, tovarășul Gavril Cavași, dirigintele clasei a IX-a „D" de la școala medie din Satu Mare, a mobilizat elevii la o muncă stăruitoare pentru însușirea cunoștințelor folosind, între altele, metoda discuțiilor tematice în orele educative. El a discutat cu elevii probleme privitoare la organizarea muncii independente pentru pregătirea lecțiilor, la felul cum trebuie să-și ia notițe după explicațiile profesorilor etc.

Majoritatea diriginților au vorbit despre necesitatea de a cunoaște bine pe fiecare elev în parte, pentru a-l putea îndruma, de a nu lua în considerare numai abaterea ca abatere, ci a cunoaște, în fiecare caz, cauzele ei. „Aveam o elevă slabă la învățătură. Nu avea note de trecere la patru materii" — a spus tov. Gavril Sabău, dirigintele clasei a VIII-a a școlii medii mixte din Carei. „Am aflat că acestei eleve îi răpea tot timpul necesar pregătirii lecțiilor munca acasă, în gospodărie. Am făcut totul pentru ca familia ei să-i creeze condiții pentru buna pregătire a lecțiilor. Eleva s-a îndreptat pînă acum la trei materii". Ințelegînd că nu dezinteresul pentru învățătură, nu neglijența sau nepăsarea sînt cauzele rezultatelor slabe la învățătură obținute de această elevă, dirigintele nu s-a grăbit să aplice sancțiuni. Dacă ar fi procedat altfel, n-ar fi ajuns, desigur, la îndreptarea elevei, ci ar fi făcut-o să se simtă nedreptățită, ar fi demobilizat-o.

Problema cunoașterii elevilor, a aplicării unor măsuri educative diferențiate a fost ridicată de mulți alți diriginți, printre care tov. Alice Streza, diriginta anului IV „D" al școlii pedagogice din Carei, tov. Elisabeta Varadi, diriginta clasei a IX-a „E" de la școala medie din Baia Mare etc.

Tov. Elisabeta Ștefănescu, diriginta clasei a VIII-a „B" a școlii medii din Baia Mare, a vorbit despre însemnătatea închegării colectivului de elevi. „Elevii mei — a spus tovarășa dirigintă — s-au obișnuit să privească lipsurile în mod deschis și să ia împreună măsuri pentru lichidarea lor". Arătînd o serie de exemple concrete în această privință, tov. Ștefănescu a subliniat însemnătatea creării unei opinii juste a colectivului clasei. Tov. Iosif Koss, diriginte la școala medie cu limba de predare maghiară din Satu Mare, a arătat cum, contribuind la legarea unor prietenii strînse între elevi, a reușit să creeze o atmosferă de colaborare și înțelegere între ei.

Numeroși participanți la consfătuire s-au oprit asupra sarcinii pe care o au diriginții de a întări educația patriotică a elevilor, de a dezvolta dragostea lor pentru muncă. Au contribuit mult la educarea acestor trăsături vizitele în întreprinderi, excursiile. Elevii din Carei, de exemplu, au vizitat întreprinderea de produse lactate din localitate și expoziția agricolă raională, elevii școlilor din Baia Mare și Satu Mare au făcut vizite la marile întreprinderi din aceste orașe.

Tov. Maria Toderici, diriginta clasei a VII-a de la școala de 7 ani nr. 1 din orașul Baia Mare, a ridicat o problemă deosebit de interesantă — aceea a relațiilor juste între băieți și fete — și a arătat străduința pe care a depus-o pentru ca, împreună cu părinții, să educe pe copii în spiritul respectului reciproc, al prieteniei. Tov. Toderici a arătat că literatura contribuie într-o mare măsură la educarea tineretului în spiritul comunismului. Ea a vorbit despre grija pe care o are pentru ca elevii să înțeleagă just cărțile citite, organizînd în acest scop discuții cu elevii. S-a întîmplat ca un elev să înțeleagă că neînfricarea, curajul, înseamnă tendința de a înfrunta pe cei mari. Discuțiile l-au ajutat să ajungă la o înțelegere justă a acestor noțiuni, să interpreteze așa cum trebuie atitudinile eroilor din romane. Diriginta a înțeles că la această vîrstă, în special, elevii au nevoie de mai multă îndrumare.

Participanții la consfătuire au arătat și o serie de lipsuri care mai există în munca unor diriginți. Astfel, uneori se merge prea departe în privința consultării colectivului de elevi. Se întîmplă ca elevii nu numai să aprobe sau să dezaprobe faptele petrecute în viața clasei, să semnaleze lipsurile, dar uneori stabilesc chiar ei și sancțiunile care trebuie aplicate în cazurile de abateri, fără amestecul dirigintelui — ceea ce este, desigur, cu totul nejust.

Consfătuirea diriginților din regiunea Baia Mare a scos în lumină un fapt îmbucurător — că aceștia cunosc problemele muncii educative și sarcinile care le revin în educarea și instruirea elevilor. Aceste cunoștințe nu sînt, însă, aplicate întotdeauna în practică cu perseverență, în mod consecvent. De asemenea, ei nu sînt întotdeauna suficient de exigenți față de elevi.

Experiențele înaintate care au fost prezentate în consfătuire au făcut să crească hotărîrea diriginților de a munci mai bine, de a întări necontenit activitatea lor educativă.

★

Problemele educative îi preocupă îndeaproape și pe învățătorii și profesorii din orașul Sf. Gheorghe. Ei acordă o mare însemnătate formării colectivului de elevi, învățîndu-l să aibă o atitudine justă față de problemele activității clasei.

Colectivul clasei a V-a de la școala de 7 ani nr. 4, de pildă, a luat atitudine hotărîtă atunci cînd unul dintre elevi și-a făcut obiceiul de a se prezenta la școală cu lecțiile nepregătite, de a umbla pe străzi la ore tîrzii sau de a viziona spectacole fără să aibă aprobarea conducerii școlii.

Pentru a realiza o bună disciplină, învățătorii și profesorii din orașul Sf. Gheorghe colaborează îndeaproape cu părinții elevilor. In cadrul ședințelor lunare și al lectoratelor pedagogice ei discută cu părinții elevilor unele probleme de pedagogie, îi îndrumă cum anume să-i ajute pe copii în îndeplinirea obligațiilor față de școală, cum să le organizeze timpul liber, în ce măsură să le ceară îndeplinirea unor treburi gospodărești etc. Cunoscînd îndeaproape viața școlii, părinții elevilor au început să simtă că sînt direct răspunzători de rezultatele la învățătură ale copiilor lor, de întreaga comportare a acestora.

Pedagogii au combătut, de asemenea, atitudinile nejuste ale unor părinți față de copiii lor. De exemplu, cadrele didactice de la școala de 7 ani nr. 1 cu limba de predare maghiară au discutat în repetate rînduri cu unul dintre părinți care folosea față de copilul lui metode brutale nepedagogice, arătîndu-i ce urmări negative pot avea acestea.

In cadrul consfătuirii s-a arătat că lipsa de disciplină a elevilor se datorește în mare parte nivelului scăzut al unor lecții, atitudinii formale a unor pedagogi etc. S-a arătat, de pildă, că învățătorii și profesorii de la școala nr. 2 iau unele măsuri, dau sarcini elevilor, le controlează un timp, dar apoi uită de ele. Aceasta duce la slăbirea disciplinei, la scăderea autorității pedagogului.

Educarea elevilor în spiritul disciplinei conștiente cere din partea cadrelor didactice o muncă susținută, perseverentă. Este profund greșită atitudinea unor cadre didactice care consideră că disciplina se poate obține prin luarea unor măsuri temporare de supraveghere sau de constrîngere.

Dimpotrivă, atunci cînd cadrele didactice desfășoară o muncă educativă susținută, continuă, elevii învață să fie disciplinați și iau ei înșiși atitudine împotriva abaterilor. Colectivul pedagogic al școlii medii de băieți din orașul Sfîntu Gheorghe urmărește îndeaproape felul în care elevii își duc la îndeplinire sarcinile, comportarea lor față de cadrele didactice, față de colegi, precum și în afara școlii. Atunci cînd se ivesc cazuri de indisciplină, învățătorii și profesorii caută să ia măsurile cele mai potrivite, pentru ca pedepsele să aibă un efect educativ asupra întregului colectiv al clasei. Unul dintre elevii clasei a VIII-a a avut o atitudine nejustă față de un profesor. Deși atunci cînd a fost întrebat de către conducerea școlii nu și-a recunoscut vina, totuși, cînd colectivul clasei a luat atitudine, a fost nevoit să și-o recunoască. Atît sancțiunea pe care a primit-o — eliminarea pe o săptămînă — cît și atitudinea colectivului, l-au făcut să-și înțeleagă mai bine îndatoririle, să-și schimbe felul de comportare.

In cele mai multe școli cadrele didactice au primit un sprijin însemnat din partea organizațiilor de tineret, care s-au preocupat îndeaproape de mobilizarea elevilor în lupta pentru realizarea disciplinei conștiente. La școala mixtă nr. 2, de pildă, datorită faptului că diriginții au sprijinit organizația de pionieri în anumite acțiuni, strîns legate de principalele probleme ale școlii (lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură, asigurarea disciplinei etc.) pionierii au devenit cu adevărat exemple pentru întregul colectiv al școlii.

Zilele acestea, participînd la consfătuirile raionale, cadrele didactice reiau în discuție problemele muncii educative. Este necesar ca în a doua jumătate a anului școlar activitatea lor să se ridice pe o treaptă mai înaltă, asigurînd noi succese în lupta pentru educarea comunistă a tineretului.

E. MANAC
V. POPOVICI

Lucrări practice la colțul naturii vii

Folosirea colțului naturii vii în predarea științelor naturale are o deosebită importanță din punct de vedere pedagogic. Lecțiile însoțite de observații și experiențe asupra plantelor și animalelor vii dau elevilor posibilitatea să-și însușească cunoștințe concrete, complecte și trainice, să adîncească și să consolideze materialul studiat. In același timp, lucrările practice organizate la colțul naturii vii îi ajută pe elevi să-și dezvolte spiritul de observație, trezesc interesul lor pentru cunoașterea directă a realității înconjurătoare. Participînd la astfel de lucrări, elevii își formează priceperea de a intui prin mai multe simțuri, precum și deprinderea de a observa dezvoltarea plantelor și animalelor.

Colțul naturii vi se poate organiza în orice școală dacă pedagogii știu să-i antreneze pe elevi la înzestrarea lui cu plantele, animalele și utilajul necesar.

In multe școli din țara noastră există colțur ale naturii vii. Ele au, însă, mai bine reprezentat sectorul botanic și prea puțin sectorul zoologic. In afară de acvarii cu pești, broaște și cîte o colivie cu păsări, rar cînd se mai găsesc și alte animale pentru observațiile și experiențele necesare în predarea zoologiei. La colțul naturii vii trebuie să se mai afle însă și acvarii mici sau borcane unde să se întrețină diferite animale mici, care se studiază la orele de curs, conform programei de învățămînt. Aici se pot întreține, de exemplu, protozoare, hidre, rîme, lipitori, moluște, crustacei inferiori (dafnii și ciclopi), insecte etc. Multe dintre aceste animale se pot găsi în tot timpul anului, chiar și iarna, făcîndu-se găuri în ghiața apelor sau cercetîndu-se grădina cu pomi fructiferi. Ele pot fi păstrate în pahare, borcane de conserve sau iaurt borcane pătrate de acumulatori etc. — aduse de elevi după posibilități.

La colțul naturii vii se poate organiza ușor și un terariu cu broaște, tritoni, șopîrle, șerpi și broaște țestoase.

Dar dintre toate animalele de la colțul naturii vii, mamiferele sînt acelea care atrag cel mai mult atenția elevilor. Ele oferă un bogat material pentru observații și experiențe variate. Dintre mamifere, cele mai folosite în această privință sînt: iepurii de casă, cobaii, șoarecii, veverițele.

Practica școlii sovietice ne învață multe cu privire la metodica folosirii animalelor la colțul naturii vii. Astfel, se pot face interesante observații asupra dezvoltării fluturelui inelar (Malacosoma neustria). Cercetînd în timpul iernii ramurile subțiri ale pomilor fructiferi și în special ale merilor, elevii găsesc spre vîrful acestor rămurele un fel de inele formate dintr-un șir spiralat de bobițe mici albicioase. Sînt ouăle fluturelui inelar. Elevii trebuie să rupă aceste rămurele, să le păstreze într-o încăpere rece pînă în primăvară, cînd ies omizile care vor fi hrănite cu muguri de stejar sau tei. Sub conducerea profesorului, elevii vor putea face observații asupra felului cum se hrănesc omizile, cum și de cîte ori năpîrlesc, cum se transformă în nimfă și apoi în fluture.

Tot în timpul iernii, elevii pot descoperi cuiburile de omizi ale fluturelui alb de copac (Aporia crategi). Culegînd aceste cuiburi, ei participă la distrugerea unui dăunător periculos al livezilor. In același timp, aducînd cîteva exemplare la colțul naturii vii și ținîndu-le la o temperatură prielnică, elevii vor putea observa dezvoltarea larvară. Pe baza acestor observații, elevii clasei a VI-a își însușesc mai temeinic cunoștințele de zoologie.

Deosebit de instructive și interesante sînt experiențele ce se pot executa cu elevii asupra iepurilor de casă. Pedagogii sovietici acordă o deosebită atenție acestor experiențe. De exemplu profesoara I. S. Tihomirova, de la școala medie din Losino-Petrovsc, raionul Scelsovschi, regiunea Moscova, a arătat elevilor din clasa a VIII-a cum se formează reflexele condiționate la iepurii tineri. Ajutați de profesoara lor, elevii au reușit să formeze la iepuri reflexul de a mînca stînd numai pe picioarele dinapoi. Mai întîi, profesoara a dus cu elevii discuții pregătitoare asupra scopului acestor experiențe, asupra felului cum se comportă aceste rozătoare, le-a dat indicații cu privire la executarea lucrării. Pe baza îndrumărilor primite, elevii au așezat iepurii pe mese acoperite cu hîrtie, ca să nu alunece. Le-au dat apoi să mănînce morcov, ținîndu-l sus așa încît iepurii trebuiau să se ridice pe picioarele dinapoi ca să-l ajungă. Iepurii rupeau o parte din morcov și se lăsau în jos pentru a-l mînca stînd pe cele 4 picioare. După aceasta, se ridicau din nou după hrană, pe care o căpătau stînd numai în două picioare. Repetînd zilnic această experiență, iepurii au învățat să mănînce numai în această poziție. După aceasta, iepurii au fost lăsați să meargă pe dușumea. Ei se ridicau pe picioarele dinapoi atunci cînd elevii le dădeau să mănînce morcov dintr-o cutie pe care îi sileau să o țină cu picioarele dinainte. S-a repetat și această experiență de mai multe ori. S-a procedat apoi la aplicarea excitantului condiționat. Elevii puneau în cîte o cutie de metal ovăz, iar deasupra morcov. Scuturau cutia cu boabe, le dădeau iepurilor să mănînce morcovul, apoi se depărtau și agitau cutia. La început, iepurii rămîneau indiferenți la auzirea acestui zgomot, dar după repetarea experienței timp de 8—10 zile, cînd iepurii auzeau acest zgomot se îndreptau repede în direcția lui, ridicîndu-se în două picioare.

Reflexul condiționat format prin folosirea acestui excitant sonor, care a însoțit hrana, a fost apoi folosit cu mult succes în demonstrarea lecției despre reflexe. S-au adus în clasă la lecție doi iepuri. S-a dat drumul pe masă unui iepure la care nu se formase reflexul condiționat. El nu a reacționat în fața cutiei cu morcov. S-a experimentat apoi cu al doilea iepuraș, la care se formase reflexul condiționat. Indată ce a auzit zgomotul din cutia cu semințe scuturată de elev, s-a și îndreptat în fugă spre ea, s-a ridicat pe picioarele dindărăt și, prinzînd cutia cu picioarele din față, a început să mănînce morcovul din ea.

Avînd cîteva clase paralele, tovarășa Tihomirova a dat la fiecare clasă diferite teme de formare a anumitor reflexe condiționate. Aceste experiențe au trezit un viu interes în mijlocul elevilor din clasa a VIII-a pentru o mai largă cunoaștere a reflexelor condiționate, studiate la anatomia și fiziologia omului.

Invățînd din bogata experiență a școlii sovietice, profesorii școlilor noastre pot realiza, prin folosirea variată a colțului naturii vii, o strînsă legătură a cunoștințelor teoretice cu practica, pot îmbogăți conținutul lecțiilor predate. Experiențele organizate în școlile sovietice ca și într-un număr însemnat de școli fruntașe din patria noastră arată interesul pe care îl pot trezi în rîndurile elevilor diferitele lucrări practice, arată nivelul științific pe care-l poate dobîndi predarea științelor naturale în școală, prin justa folosire a colțului naturii vii. Inițiativa creatoare a profesorilor și a elevilor găsește aici un larg cîmp de manifestare. Este necesar, însă, ca orice inițiativă să fie dirijată în direcția înarmării elevilor cu cunoștințele și deprinderile cerute de programa școlară.

L. POPOVICI

Pentru întărirea disciplinei elevilor

De curînd, ministrul Invățămîntului a dat un ordin cu privire la întărirea disciplinei și îmbunătățirea muncii educative în instituțiile de învățămînt și de educație care depind de sfaturile populare.

Subliniind succesele și lipsurile existente în munca educativă a școlilor și a instituțiilor educative, ordinul indică o serie de măsuri care trebuie aduse la îndeplinire în vederea realizării educației comuniste multilaterale a elevilor. Ordinul arată că direcțiile instituțiilor de învățămînt și educative și cadrele didactice au datoria să organizeze astfel munca instructiv-educativă încît să educe cu perseverență elevii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, al dragostei pentru oamenii muncii și pentru Partidul Muncitoresc Romîn, al stimei pentru muncă, al grijii pentru bunurile obștești, al conștiinței răspunderii pentru acțiunile și faptele lor, pentru însușirea cu succes a cunoștințelor și pentru respectarea strictă a normelor moralei comuniste. In școli și în instituțiile educative se va întocmi un regulament de ordine interioară, explicîndu-li-se elevilor cerințele acestuia și controlîndu-se cu strictețe îndeplinirea lor. Pedagogii trebuie să muncească cu perseverență pentru închegarea colectivului de elevi în fiecare clasă și în întreaga școală, să dezvolte în rîndurile elevilor o astfel de opinie care să nu permită încălcări ale disciplinei, să asigure unitatea cerințelor colectivului pedagogic față de elevi, îmbinînd cu pricepere metodele de convingere, de evidențiere și de încurajare cu măsurile de constrîngere.

Ordinul arată care sînt „regulile pentru elevi". Elevii sînt datori:

— Să-și însușească temeinic cunoștințele predate în școală, pentru a deveni cetățeni folositori poporului muncitor și patriei noastre, Republica Populară Romînă.

— Să vină regulat la școală și să nu întîrzie de la cursuri și de la lecțiile practice.

— Să umble cu atenție pe stradă, în tramvaie, autobuze etc. respectînd regulile de circulație.

— Să vină la școală curați și să-și păstreze cu grijă îmbrăcămintea și cărțile.

— Să păstreze curățenie și ordine în bancă, în clasă și în școală.

— Să intre în clasă îndată ce a sunat, să-și ocupe liniștiți locul în bancă și să nu-l părăsească sau să iasă din clasă decît cu învoirea învățătorului sau profesorului.

— Să stea corect în bancă în timpul lecției, să asculte atent explicațiile învățătorului sau profesorului, ca și răspunsurile colegilor; să nu aibă preocupări în afară de lecție.

— Să aibă caiete în care să-și însemneze regulat temele date de învățători sau profesori pentru lecțiile viitoare.

— Să salute pe învățători sau profesori și pe directori sculîndu-se în picioare, atît la intrarea cît și la ieșirea acestora din clasă.

— Să se ridice cînd sînt întrebați și să se așeze la loc numai cu încuviințarea învățătorului sau profesorului. Cînd vor să răspundă sau să întrebe ceva, să anunțe prin ridicarea mîinii.

— Să arate respect directorului școlii, învățătorilor și profesorilor; să-i salute cînd îi întîlnesc pe stradă și în localuri publice.

— Să se poarte modest, cuviincios și disciplinat în școală, acasă, pe stradă și în localurile publice.

— Să nu folosească expresii jignitoare, care înjosesc pe alții ca și pe cei ce le folosesc. Să nu facă fapte care scad demnitatea de elev.

— Să păstreze averea școlii și să respecte avutul public, bun al poporului muncitor. Să aibă grijă de lucrurile lor și să fie atenți cu ale colegilor lor.

— Să se poarte atenți și plini de grijă cu cei mai în vîrstă, ca și cu cei mai mici și să fie gata să dea ajutor bătrînilor, invalizilor și bolnavilor.

— Să ajute pe părinți în activitățile casnice și să îngrijească de frații și surorile mai mici.

— Să aibă o purtare tovărășească față de colegii lor, să fie prietenoși și sinceri, să ia parte la viața colectivă, fiind gata să sprijine colectivul și să se sprijine, la rîndul lor, pe ajutorul colectivului.

— Să ceară aprobarea direcției pentru orice participare la competiții sportive sau excursii neorganizate de școală, precum și la plecarea din localitate.

— Să frecventeze numai acele spectacole, instituții și manifestări publice pe care direcția școlii le recomandă sau pentru care și-a dat consimțămîntul.

— Să respecte regulile stabilite în internat.

— Să țină la onoarea școlii și a clasei ca la onoarea lor proprie.

In continuare, ordinul arată măsurile stabilite pentru evidențierea elevilor cu purtare deosebită și pentru sancționarea celor nedisciplinați, subliniind că orice măsură de pedepsire trebuie să fie aplicată ținîndu-se seama, la fiecare caz concret, de condițiile în care a fost săvîrșită abaterea, de gravitatea ei, de particularitățile individuale ale elevului și de dorința lui de a se îndrepta. Atît evidențierile cît și pedepsele trebuie aplicate asigurîndu-se îmbinarea exigenței cu atenția față de personalitatea elevului.

In ordin se subliniază faptul că toți învățătorii și profesorii trebuie să realizeze, la fiecare lecție — prin întregul ei conținut, prin metodele folosite — educarea elevilor în spiritul disciplinei conștiente. De asemenea, se stabilesc o serie de sarcini care revin diriginților în vederea îmbunătățirii muncii educative în rîndurile elevilor, precum și în vederea strîngerii legăturilor între școală și familie.

Ordinul prevede o serie de măsuri care trebuie aduse la îndeplinire pentru o mai intensă folosire de către pedagogi a ajutorului pe care-l pot da muncii educative organizațiile U.T.M. și de pionieri, a căror activitate constituie o parte integrantă, indisolubilă a procesului educativ, precum și măsuri menite să contribuie la organizarea mai justă a activității elevilor în afara clasei și în afara școlii.

De asemenea, ordinul indică sarcinile care le revin secțiilor de învățămînt regionale, raionale și orășenești în ceea ce privește îndrumarea și controlul muncii de educare a elevilor în instituțiile de învățămînt și educative.

Laboratoare de cineficare în instituțiile de învățămînt

La Institutul de științe economice și planificare „V. I. Lenin" și la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din Capitală au fost înființate în acest an școlar laboratoare de cineficare. Asemenea laboratoare au luat ființă și la Institutul agronomic din Cluj, precum și la Institutul politehnic din Timișoara.

Pînă acum, laboratorul de cineficare de la Institutul agronomic din Cluj a realizat filmele didactice pe bandă îngustă „Hibrizi de porumb" și „Excursie științifică botanică în Bucegi". S-a realizat și o serie de diapozitive în culori cu tema „Flora în R.P.R.".

La I.S.E.P.-București s-au realizat filmul „Din activitatea Institutului", diafilmul „Analiza merceologică a produselor petrolifere" și 100 de diapozitive.

Filmele, diafilmele și diapozitivele constituie o contribuție însemnată la îmbogățirea conținutului cursurilor, seminariilor și consultațiilor.

In curînd, la Cluj va lua ființă un laborator de cineficare mare și modern, care va deservi universitățile „Victor Babeș" și „J. Bolyai", Institutul politehnic și biblioteca universitară. De asemenea va lua ființă un laborator central de cineficare pe lîngă secția de cineficare a Ministerului Invățămîntului.

Pentru unitatea de acțiune a cadrelor didactice din întreaga lume

In luna decembrie a anului 1954 a avut loc la Varșovia a 7-a sesiune a Consiliului General al Federației Sindicale Mondiale. In cadrul sesiunii au fost dezbătute problemele privitoare la unitatea de acțiune a oamenilor muncii din întreaga lume. Publicăm mai jos intervenția la sesiune a tov. Paul Delanoue, secretar general al Federației Internaționale a Sindicatelor din Învățământ (departament profesional al F.S.M.):

Cel de al treilea Congres al Federației Sindicale Mondiale a arătat tuturor muncitorilor din lume, manuali sau intelectuali, calea unității de acțiune, calea reconstituirii unității sindicale internaționale, ceea ce ar face să scadă cursa înarmărilor, să se îmbunătățească nivelul de viață, de bunăstare a maselor, să se consolideze și să se dezvolte libertățile democratice.

Cum au acționat muncitorii din învățământ pe calea trasată de către cel de al 3-lea Congres al Federației Sindicale Mondiale? Care a fost, în acest sens, activitatea F.I.S.E., departament profesional al F.S.M.?

Ca și toate uniunile internaționale, noi am studiat problemele profesionale, am confruntat experiențele naționale, am organizat solidaritatea, am ajutat pe frații noștri din țările coloniale. Problema esențială, centrală, care a stat în fața noastră a fost următoarea:

După cel de al 2-lea Congres al Federației Sindicale Mondiale — Congresul de la Milano — noi aveam foarte puține organizații sau partizani ai F.S.M. în țările capitaliste sau coloniale; în schimb, exista un număr mare de organizații autonome, independente, în general nu pentru că ele părăsiseră F.S.M., ci fiindcă nu aderaseră niciodată la vreo organizație centrală sindicală națională și internațională.

Totuși, toți muncitorii din învățământ din aceste țări erau loviți de consecințele cursei înarmărilor — puterea de cumpărare redusă, clase supra-încarcate, instabilitatea funcției, sugrumarea libertăților, propagandă de război în școli. Chiar dacă sînt în afara F.S.M., în afara organizațiilor centrale muncitorești, chiar dacă au cîteodată idei preconcepute cu privire la U.R.S.S. sau la țările de democrație populară, colegii noștri din învățământ nu acceptă o serie de lucruri: ei nu acceptă mizeria, nu acceptă degradarea funcției lor, ei respectă copiii și refuză să-i educe în spiritul urii între popoare. Chiar fără a face parte din organizațiile centrale sindicale afiliate la F.S.M., acești muncitori din învățământ au luptat pentru a-și apăra funcția, pentru a obține condiții mai bune de viață. Cîte odată, această luptă s-a ridicat pînă la un înalt nivel de responsabilitate: acela al apărării copiilor și tinerilor care le fuseseră încredințați, al apărării viitorului și fericirii lor. De la Oslo la Tokio, de la Paris la Roma, la Calcutta, la Santiago, la Dakar, cadrele didactice au luptat și, pe baza propriei lor experiențe, au învățat lucruri noi în însăși desfășurarea luptei.

Pe drept cuvînt a declarat tov. Saillant, în raportul său, că unitatea nu apare de la sine, nu se naște în mod miraculos din mișcarea spontană a maselor. Unitatea trebuie organizată — și aceasta nu este numai treaba celor care fac parte din F.S.M., ci și a acelora care nu sînt membri ai ei, dar doresc unitatea. Care sînt deci, din acest punct de vedere, perspectivele noastre?

Noi am stabilit în colectiv un program de schimburi, de întîlniri, de discuții, de constituire a unui comitet de unire pe baza egalității și a reciprocității, în spiritul respectului reciproc al organizațiilor noastre respective. Am adoptat ideea justă, născută într-o veche federație independentă, constituită acum 25 de ani, cu privire la o Chartă internațională a educatorilor. Această Chartă este acum trăsătura de unire a trei federații internaționale, elementul de comparație al programelor naționale.

In condițiile variate ale învățămîntului, de la supraveghetorii din țările coloniale pînă la savanții universităților noastre, nu este posibil să se definească un program internațional cu adevărat concret și amănunțit. Astfel de programe, care mobilizează masele, se stabilesc pe scară locală sau națională. Pe scară internațională se pot confrunta programele naționale, pe baza drepturilor și îndatoririlor cadrelor didactice cu privire la tineret și la popor. Aceasta este Charta Educatorilor. Ea ne-a permis să stabilim în afara relațiilor internaționale organizate numeroase legături cu organizații din toate părțile lumii și de toate aflările — în S.U.A. cu sindicatele cadrelor didactice afiliate la A.F.L., cu organizații în general independente sau cîteodată afiliate la C.I.S.L., în țările Americii Latine, în Indonezia, în Ceylon, în Japonia, în India, în Australia.

Am învățat mult de la colegii noștri. Cînd spargi pojghița de neîncredere sau chiar de teamă, dai peste aceleași scopuri esențiale, peste aceleași preocupări fundamentale, așa cum li s-a întîmplat muncitorilor din Belgia, din Gand, pe care îi cita în raportul său Louis Saillant.

In această muncă noi primim sprijinul puternic al tovarășilor noștri din Uniunea Sovietică, din China și din țările de democrație populară, de exemplu din Rominia și Bulgaria, ale căror organizații și conducători sînt din ce în ce mai cunoscuți și respectați în țările capitaliste și coloniale. Legăturile cu oamenii sînt extrem de utile. Nouă ne este aproape imposibil să stabilim legături directe, de la întreprindere la întreprindere, pentru că personalul didactic este foarte răspîndit; însă călătoriile militanților din Uniunea Sovietică și din China în țările capitaliste și coloniale au fost foarte folositoare.

In munca noastră am tatonat uneori, am comis unele greșeli; cîteodată am făcut chiar pași înapoi. Intr-un mediu unde nu există o veche tradiție de luptă proletară, trebuie să studiem mult și să gîndim mult. La fiecare pas și, mai ales, la fiecare succes, sîntem datori să fim vigilenți față de manevrele dușmanilor unității, inspirate de către monopolurile americane și care, pentru noi, nu se situează numai în sînul C.I.S.L. Totuși, noi am progresat pe drumul acțiunii comune.

Care sînt acum perspectivele noastre?

Desigur, organizația noastră se întărește; de exemplu, de curînd am înregistrat aderiunea tuturor sindicatelor de învățători africani afiliați la A.O.F., fără excepții; zilele acestea fuzionează în sînul federației noastre cinci sindicate din Senegal. Dar multe sindicate care nu sînt hotărîte să adere la F.S.M. ar putea, credem noi, să participe la o mișcare pentru reconstituirea unității sindicale internaționale, dacă o astfel de mișcare ar căpăta formă. In împrejurările de față avem mult de făcut. Trebuie să determinăm sarcinile centrale esențiale. Ne propunem să ajutăm încă mai mult pe tovarășii noștri din țările coloniale. Vrem să întărim ajutorul acordat tovarășilor din America latină, în lupta pentru reconstituirea vechii lor organizații — Confederația americană a învățătorilor — care are o tradiție de 25 de ani de luptă pentru progres și care va ajuta mișcarea muncitorească în relațiile sale cu vasta, variata și originala dezvoltare culturală a popoarelor din America latină.

Inainte de toate, trebuie să întărim lupta noastră pentru pace. Nu este profesiune care, mai mult ca a noastră, să fie opusă războiului. Cursa înarmărilor înseamnă mizeria școlii. Acordurile de la Londra și Paris înseamnă oprimare pentru cadrele didactice, înseamnă neliniște, spaimă pentru ziua de mîine, pentru viitorul tineretului. Noi vrem să educăm tineretul în spiritul unei concepții optimiste față de viitor, într-o perspectivă de dezarmare și de securitate colectivă. Tovarășii noștri din Germania occidentală simt pericolul care îi amenință; președintele sindicatului lor, Ploewe, reflectînd starea lor de spirit, declara acum cîteva săptămîni la Paris că acordurile de la Londra și Paris au fost concepute pentru renașterea armatei și nu pentru viitorul tineretului. Noi ne propunem să întărim mișcarea pentru pace nu numai prin participarea la această mișcare a personalităților eminente din învățămînt, care sînt deja numeroase, ci și prin participarea maselor de cadre didactice organizate în sindicate și asociații profesionale.

Pentru a termina, mă adresez tovarășilor din organizațiile centrale naționale, cerîndu-le să ne ajute în această sarcină, să ne scrie. Nu este vorba numai despre noi, cadrele didactice, este vorba de copii, de viitorul lor, de educația lor, după cum ne indică în rezoluția sa generală cel de al 3-lea Congres al Federației Sindicale Mondiale.

Să răspîndim cunoștințele agrotehnice

In munca obștească pe care o desfășoară în această perioadă, cadrele didactice din școlile sătești au datoria de a îndruma pe țăranii muncitori să folosească toate mijloacele și posibilitățile pentru reținerea zăpezii pe ogoare.

Metodele pentru reținerea zăpezii pe ogoare sînt simple și accesibile tuturor. Ceea ce este însă esențial la toate metodele de reținere a zăpezii este așezarea diverselor obstacole în calea vîntului dominant, care spulberă zăpada și o îngrămădește în depresiuni sau alte locuri adăpostite.

Zăpada poate fi reținută cu ajutorul tulpinelor plantelor, cum ar fi, de pildă, bețele de floarea soarelui, cocenii de porumb, stufful, nuielele și paiele care au fost lăsate nerecoltate sau au fost recoltate și apoi legate mănunchiuri sau snopi. Acestea sînt așezate pe teren ulterior. Tulpinele de floarea soarelui și de porumb trebuie așezate în rînduri-benzi, perpendicular pe direcția vîntului dominant din timpul iernii. Benzile pot fi formate din 1—3 rînduri: tulpinile din același rînd sînt așezate la 1—2 m. una de alta. Se recomandă ca distanța între benzi să fie de 10—15 m. Pentru un hectar de teren este nevoie de 5000—6000 de tulpini. De asemenea, se mai pot folosi legăturile de nuiele sau chiar snopi mici de stuf sau paie. Aceștia se așează în benzi de 1—2 rînduri. Distanța dintre snopii din același rînd trebuie să fie de 2—3 m., iar între benzi 15—20 m. La hectar merg 1000 de snopi, pentru pregătirea cărora este nevoie de 400—500 kg. paie.

Zăpada poate fi reținută și cu ajutorul panourilor. Acestea se confecționează din șipci de lemn. Dimensiunile obișnuite ale panourilor sînt: 1 m. înălțime și 1,5—2 m. lungime.

Panourile pot fi construite în întregime din șipci, sau numai rama din șipci iar interiorul din orice material avem la dispoziție: nuiele, vreascuri, stuf, cocenii de porumb, bețe de floarea soarelui, paie etc. Intre șipci trebuie lăsate spații libere care ocupă de la 50% pînă la 75% din suprafața totală a panoului.

Panourile se așează în rînduri perpendiculare pe direcția vîntului dominant. Este preferabil ca panourile să fie așezate pe cîmp în grupe, cîte 4—6 bucăți laolaltă. Distanța dintre rîndurile de panouri trebuie să fie de 20 m. Cînd panourile se reazimă unul de altul, nu trebuie să li se dea o înclinare prea mare, deoarece prin aceasta înălțimea lor se micșorează. Acest fapt este important deoarece lungimea troienelor de zăpadă reținută este cu atît mai mare cu cît înălțimea obstacolului este mai mare.

Folosirea valurilor de zăpadă constituie o altă metodă de reținere a zăpezii.

Cînd pătura de zăpadă se așează și cînd grosimea ei este de cel puțin 15—20 cm., se taie zăpada în blocuri și cărămizi de 30 cm. lățime și 50 cm. lungime. Cu aceste blocuri se clădește un zid de 80—90 cm. înălțime și 10—15 m. lungime, lăsîndu-se spații libere între blocuri.

Aceste ziduri trebuie așezate în rînduri, la distanță de 15—20 m. un zid de altul și de 10—15 m. între rîndurile de ziduri.

Zidurile trebuie așezate în formă de eșichier (zidurile din rîndul al doilea sînt situate în dreptul spațiilor libere din primul rînd). De obicei, se construiesc pînă la 20 de asemenea ziduri pe un hectar de teren.

Cînd zăpada este uscată și afînată se fac movile de zăpadă de 70—100 cm. înălțime și de 100 cm. lățime la bază. Movilele de zăpadă se așează pe cîmp în formă de eșichier la distanța de 6—7 m.

Valuri de zăpadă se mai pot realiza arîndu-se zăpada. Aratul zăpezii este mult mai productiv. Un lucrător poate lucra într-o zi cu un plug de zăpadă tras de doi cai pînă la 10 ha. Pentru aratul zăpezii se construiesc pluguri simple din lemn, de forma unui unghi în direcția de mișcare.

Ing. P. IONESCU

Tinerii muncitori își însușesc cunoștințe temeinice

Școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc constituie o verigă importantă în sistemul învățămîntului nostru. Inițiința-e în acest an școlar prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri, aceste școli și secții sera.e sînt o dovadă grăitoare a grijii deosebite pe care o poartă partidul și guvernul ridicării nivelului cultural al oamenilor muncii din țara noastră. Școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc care funcționează în fabrici și uzine sau pe lîngă școa.e de zi cuprind astăzi zeci de mii de tineri și tinere care își continuă studiile de cultura generala fără a parasi munca lor în producție.

Școala medie pentru tineretul muncitoresc care funcționează pe lîngă uzinele „23 August" din Capitala a obținut, de la înființarea ei, rezultate bune. Elevii școlii manifestă un interes deosebit pentru învățătură și frecventeaza cu regularitate cursurile. Frecvența bună la cursuri se menține și datorită muncii organizate pe care o desfășoara direcția școlii și cadrele didactice. Astfel, s-au introdus fișe de frecvență la toate clasele și se ține o strictă evidență a lor. Pentru asigurarea unei frecvențe regulate se folosesc, de asemenea, carnetele de corespondența cu întreprinderile, gazetele de perete și megafoanele. Școala ține legătura permanentă cu organizațiile sindicale, organizațiile U.T.M. și șefii secțiilor unde lucrează elevii.

Rezultate bune s-au obținut la școala serala a tineretu.ui muncitoresc de pe lîngă Uzinele „23 August" și în ceea ce privește însușirea cunoștințelor. Lecțiile de limba romînă, de fizica, de istorie, de științe naturale, se desfășoara în condiții bune și rezultatele sînt satisfăcătoare. Tovarășii profesori Aurel Tita, Alexandru Călin, I. Teaci, Ion Lazăr, Cornel Popescu și Vasilica Ciuta leagă cunoștințele predate de viață și folosesc metode și procedee cît mai variate, specifice muncii în școlile serale pentru tineretul muncitoresc.

O contribuție însemnată la întărirea muncii în școală o poate aduce comitetul de elevi. Justa organizare și îndrumare a activității acestuia trebue să ducă la o mai intensă mobilizare a elevilor în lupta pentru însușirea cunoștințelor, pentru întărirea disciplinei.

Este necesar, de asemenea, ca direcția școlii și cadrele didactice să acorde o atenție mai mare înzestrării școlii cu material didactic, tocmai pentru că această școală este în primul an de funcționare. In acest scop, numeroase aparate de fizică și chimie, planșe și alte categorii de material didactic pot fi confecționate chiar de elevi, în uzină, cu sprijinul conducerii. Lucrul acesta este posibil cu atît mai mult cu cît tovarășul Putinică, directorul întreprinderii, înțelege just însemnătatea acestei școli și îi acordă sprijinul său.

Toate aceste împrejurări trebuie folosite din plin pentru întărirea muncii instructiv-educative. Organizînd just munca metodică a cadrelor didactice și schimbul de experiență cu alte școli serale, conducerea acestei școli are datoria să asigure de acum înainte o activitate susținută, care să ducă la rezultate și mai bune decît acelea obținute pînă în prezent.

Secția de învățămînt a orașului București, care se preocupă de bunul mers al școlilor și secțiilor serale pentru tineretul muncitoresc, are datoria să acorde și mai multă atenție desfășurării procesului instructiv-educativ în aceste școli, astfel încît ele să asigure o pregătire temeinică a elevilor.

ION DUMITRU

Informație

Ministerul Invățămîntului reamintește că Examenul de Stat și susținerea Proiectului de Diplomă în instituțiile de învățămînt superior va avea loc între 25 Ianuarie — 6 februarie 1955 cu excepția institutiilor de învățămînt superior agricol, la care Examenul de Stat va avea loc între 15 februarie — 1 martie 1955.

Mai multă atenție muncii pentru lichidarea neștiinței de carte

In anii puterii populare, prin grija organelor de stat, cu sprijinul organizațiilor de masă și al cadrelor didactice s-a dus o susținută bătălie pentru lichidarea neștiinței de carte în orașe și sate. In fiecare an au fost alfabetizați sute de mii de neștiutori de carte. Printre aceștia se numără și un însemnat număr de muncitori forestieri.

Invățînd să scrie și să citească, mulți muncitori forestieri s-au calificat în muncă și astăzi sînt fruntași în producție, inovatori. Așa, de pildă, tovarășii Avram Nistor și Ion Sasu de la I.F.I.L. Dragoslavele, sectorul Rucăr, regiunea Pitești, după absolvirea cursurilor de alfabetizare s-au calificat în muncă și astăzi sînt fruntași în întrecerea socialistă. Tovarășa Ecaterina Măceși de la I.F.I.L. Stîlpeni, raionul Mușcel, a urmat după absolvirea cursurilor de alfabetizare diferite cursuri profesionale, și-a ridicat continuu nivelul cultural și astăzi este președinta comitetului de întreprindere.

Recensămîntul neștiutorilor de carte efectuat în întreprinderile forestiere în luna octombrie 1954, a arătat însă că în aceste întreprinderi mai sînt peste 5000 de neștiutori de carte. Trebuie luate măsuri grabnice pentru înarmarea lor cu știința de carte, lichidîndu-se lipsurile care au existat pînă acum în această privință.

Ministerul Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei a dat tuturor întreprinderilor forestiere îndrumări cu privire la organizarea și funcționarea cursurilor de alfabetizare din I.F.E.T.-uri și I.F.I.L.-uri, stabilind sarcini și răspunderi concrete.

Datorită acestor măsuri, în multe unități munca de alfabetizare se desfășoară în condiții satisfăcătoare. Așa stau lucrurile, de exemplu, la o serie de întreprinderi forestiere din regiunea Pitești. La I.F.E.T.-Curtea de Argeș, s-a efectuat recensămîntul neștiutorilor de carte de la gurile de exploatare, s-au asigurat condiții materiale bune de desfășurare a cursurilor, neștiutorii de carte au fost repartizați nominal manipulanților din parchete care conduc cursurile.

Nu în toate întreprinderile forestiere din regiunea Pitești însă munca de alfabetizare se desfășoară în condițiuni bune, datorită faptului că unele secții de învățămînt raionale nu s-au preocupat de lichidarea neștiinței de carte din sectorul forestier. Astfel, cu prilejul unui control organizat de Ministerul Invățămîntului, Ministerul Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei și Comitetul Central al Sindicatului Lemn-Forestier s-a constatat că nici una din secțiile raionale de învățămînt din regiune nu are evidența neștiutorilor de carte din sectorul forestier, deși toate întreprinderile au efectuat recensămîntul la 20 octombrie. Secțiile de învățămînt nu s-au interesat nici de condițiile în care se desfășoară alfabetizarea neștiutorilor de carte din întreprinderi și nici de felul cum se aplică dispozițiile date în această privință de Ministerul Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei.

Lipsuri serioase s-au constatat și în munca directorilor de școli, care în numeroase cazuri au neglijat cursurile de alfabetizare din întreprinderile forestiere, lăsîndu-le să se desfășoare la voia întîmplării.

De rezultatele slabe ale muncii de alfabetizare în sectorul forestier din regiunea Pitești sînt vinovați și unii directori de întreprinderi, președinți de comitete de întreprindere sau președinți și secretari ai organizațiilor de masă. Astfel, președintele comitetului de întreprindere al I.F.E.T. din comuna Brezoi, tovarășul Constantinescu, ca și responsabilul cu învățămîntul al comitetului de întreprindere, tovarășul Zgrincea, au dovedit indiferență față de problema alfabetizării muncitorilor neștiutori de carte. Cu toate că în întreprindere sînt peste 50 de analfabeți, pînă la 12 decembrie 1954 cursurile de alfabetizare nu se deschiseseră. De asemenea, șeful secției de cadre și învățămînt al întreprinderii s-a mulțumit doar să culeagă unele date statistice, fără să verifice dacă ele corespund realității, inducînd în eroare în felul acesta și organele ministerului.

Lipsuri serioase au fost constatate și la I.F.E.T.-Rucăr. Pînă la data de 12 decembrie 1954 nici aici nu se luase nici o măsură pentru organizarea și deschiderea cursurilor de alfabetizare. Conducerea întreprinderii nu avea cunoștință de existența unui ordin semnat de conducerea Ministerului Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei cu privire la alfabetizarea neștiutorilor de carte din sectorul forestier. Ordinul sosise la întreprindere, dar fusese uitat într-un dosar. Vinovați de această situație sînt și tovarășii Galășanu, președintele comitetului de întreprindere, cît și tovarășul Manole, responsabil cu învățămîntul, care s-au dovedit a fi complect străini de sarcinile ce le reveneau cu privire la alfabetizare.

Situații asemănătoare au fost întîlnite și la I.F.E.T. din comunele Stîlpeni și Stoenești, raionul Mușcel, precum și la IPROFIL-Rîmnicu-Vîlcea.

Pentru a asigura lichidarea neștiinței de carte în sectorul forestier este necesar ca secțiile de învățămînt și directorii de școli să acorde o mai mare atenție condițiilor în care se desfășoară alfabetizarea neștiutorilor de carte din acest sector. Conducerile întreprinderilor și comitetele sindicale trebuie să treacă de urgență la aplicarea întocmai a îndrumărilor Ministerului Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei, mobilizînd la cursuri pe toți neștiutorii de carte aflați în producție. Conducerile întreprinderilor și comitetelor sindicale sînt chemate să acorde o mai mare atenție muncii de lămurire printre neștiutorii de carte, astfel încît aceștia să frecventeze regulat cursurile. In același timp este necesar să se asigure toate condițiile materiale necesare bunei funcționări a cursurilor. La gurile de exploatare, unde cadrele didactice nu pot lucra, întreprinderile și organizațiile de masă trebuie să folosească ajutorul tovarășilor manipulanți și al tuturor oameni ai muncii cu știință de carte.

Secțiile de învățămînt raionale și directorii de școli au sarcina să mobilizeze cadrele didactice în vederea întăririi muncii acestora la cursurile de alfabetizare din sectorul forestier. Pedagogii trebuie să acorde un ajutor concret instructorilor voluntari care lucrează la gurile de exploatare, astfel încît aceștia să obțină rezultate bune în munca lor de predare. Acolo unde cadrele didactice vor observa lipsuri sau vor întîmpina greutăți, ele au sarcina să semnaleze toate acestea organelor locale, pentru ca acestea să poată lua măsuri din timp în vederea lichidării lipsurilor.

Numai printr-un efort comun al tuturor factorilor locali vor putea fi mobilizați la cursuri toți neștiutorii de carte din sectorul forestier, se va putea asigura lichidarea neștiinței de carte și în acest sector pînă la sfîrșitul planului cincinal.

BIBLIOGRAFIE

Revista de pedagogie, nr. 4 — 1954

IN SUMAR:

C. Mateescu: Organizațiile U.T.M. și de pionieri, sprijin puternic al școlii în educarea comunistă a elevilor.

M. Roșca și R. Codreanu: Unele condiții care pot îngreuna sau ușura activitatea comună a celor două sisteme de semnalizare în procesul de intuiție.

I. Cremer: Scriitorii noștri clasici — autori de manuale școlare.

A. Dancsuly: Cîteva aspecte ale educării colectivului de elevi în clasele V-VII.

E. Blideanu: Unele aspecte ale muncii metodice în regiunea București.

M. Iacob: Activitatea practică pe terenul experimental al școlii de 10 ani „I. L. Caragiale" din București.

E. P. Gusarov: Legătura studierii botanicii cu activitatea practică a elevilor.

A. Chircev: Caracterizarea psihologică a elevilor pe baza determinării tipurilor de activitate nervoasă superioară.

Critică și bibliografie.

Natura nr. 6 — 1954

IN SUMAR:

M. Ionescu: Cîteva probleme ale științelor biologice în lumina proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R.

Al. Furtunescu: Perspectivele de dezvoltare a sectorului zootehnic în lumina Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R.

C. Herbst: Probleme ale științelor geografice în lumina Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R.

C. Beca: Țițeiul. Originea și geneza lui. Condițiile de formare a zăcămintelor de țiței.

I. Șandru: Aspecte din viața și opera geografului N. N. Baranski.

S. Lugojan: Unele contribuții cu privire la cauzele schimbării climei.

Ene Florea și V. Maxim: Pagubele produse de virusuri în agricultură și combaterea lor.

Colectivul secției mamifere a muzeului „Gr. Antipa" București: Date preliminare cu privire la dinamica mamiferelor în perdelele forestiere de protecție Valul Traian — Dobrogea și Mărculești — Bărăgan.

A. Săvulescu: Dezvoltarea cercetărilor în biologia vegetală din țara noastră în lumina științei sovietice.

I. Banu: Ideile filozofice ale lui J. B. Lamarck și rădăcinile lor de clasă.

S. Veza: Organizarea excursiilor și rezultatele obținute în anul școlar 1953—1954 la Facultatea de geologie-geografie de la Universitatea „V. Babeș" din Cluj.

I Velcea și V. Cucu: Rolul practicii de teren în formarea cadrelor de geografi.

Gv. Ilieș: Din activitatea geografică a elevilor de la școala de 7 ani Pojorîta — Cîmpulung.

V. A. Tetiurev: Cunoașterea practică de către elevi a proceselor de producție agricolă.

Tr. Tretiu: Principii călăuzitoare în organizarea și desfășurarea lucrărilor de laborator în universități.

E. P. Brunovț: Dezvoltarea noțiunii despre unitatea organismului cu mediul extern în temele: „Pielea", „Organele de excreție", „Glandele cu secreție internă".

E. Popovici-Drăgoescu: Cum am organizat munca pe lotul școlar

V. Petruș: Organizarea unei stupini școlare.

O. Braga: Să înlăturăm unele lipsuri des întîlnite în predarea științelor naturale în școlile noastre.

Recenzii și Note

* * *

In Editura de stat didactică și pedagogică a apărut broșura **„Lucrări de botanică pe terenul experimental școlar"**, traducere a unui material cuprins în culegerea de articole „Activitatea elevilor în afară de clasă la biologie" (Ucipedghiz 1952).

Broșura expune experiențele unora dintre cei mai buni profesori de științe naturale din școlile sovietice, pe baza cărora Secția de metodică a științelor naturale și a geografiei a Institutului de pedagogie al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. a elaborat tematica lucrărilor pe terenul didactico-experimental.

In același timp, lucrarea conține îndrumări metodice pentru profesori, atît în ce privește organizarea lucrărilor pe care trebuie să le efectueze elevii, cît și în ce privește organizarea muncii didactice la lecțiile de botanică ce se țin chiar pe terenul experimental.

„Lucrări de botanică pe terenul experimental școlar" constituie un îndrumător prețios în munca învățătorilor și a profesorilor de științe naturale.

O importantă contribuție la întărirea păcii

Răspunsurile lui G. M. Malenkov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la întrebările d-lui Charles Edward Shutt, conducătorul biroului din Washington al societății de televiziune și jurnale de actualități „Telenews" constituie o importantă contribuție la întărirea păcii. Declarațiile președintelui Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice corespund dorinței arzătoare de pace a tuturor popoarelor. Aceste declarații aruncă o puternică lumină asupra celor mai acute probleme internaționale, indicînd căile de rezolvare a lor, în interesul păcii.

Adresîndu-se tuturor popoarelor, G. M. Malenkov le ajută să nu se lase înșelate de manevrele diplomației războinice, să fie deosebit de vigilente față de uneltirile de tot felul ale cercurilor agresive. Cu o deosebită claritate a arătat șeful Guvernului Sovietic că în prezent nu există o sarcină mai importantă decît unirea eforturilor tuturor popoarelor lumii în interesul asigurării păcii și securității internaționale.

In răspunsurile date la întrebările d-lui Charles Edward Shutt, G. M. Malenkov a arătat în mod clar care este calea pentru menținerea păcii între U.R.S.S. și S.U.A. „Menținerea păcii între U.R.S.S. și S.U.A. — a spus tovarășul Malenkov — cere în primul rînd ca ambele părți să dorească sincer pacea și să nazuiască spre ea; ca ele să pornească în relațiile lor de la posibilitatea și necesitatea coexistenței pașnice între ele și ținînd seama de interesele legitime reciproce". Toată lumea știe că Uniunea Sovietică a acționat întotdeauna de pe această poziție. In anul 1954 U.R.S.S. a depus eforturi uriașe pentru a obține slăbirea continuă a încordării internaționale. Aceste eforturi au avut ca urmare ținerea Conferinței de la Berlin a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru mari puteri, precum și a Conferinței de la Geneva la care a participat, alături de celelalte mari puteri, și R.P. Chineză. Propunerile U.R.S.S. cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, cu privire la încheierea unei convenții internaționale (tratat) în problema reducerii armamentelor și a interzicerii armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, dovedesc preocuparea Guvernului Sovietic pentru apărarea păcii, pentru viitorul popoarelor, dovedesc politica fermă de pace a Uniunii Sovietice. Șeful Guvernului Sovietic a arătat că Uniunea Sovietică sta gata să facă și pe viitor tot ce depinde de ea pentru a asigura relații pașnice, trainice și constante între U.R.S.S. și S.U.A., pentru a reglementa divergențele existente, avîndu-se în vedere ca aceeași dorință să fie manifestată și de Statele Unite ale Americii.

Așa cum a precizat tovarășul Malenkov, principala cauză a încordării în relațiile dintre U.R.S.S. și S.U.A. o constituie linia urmată de anumite cercuri americane de a reface armata revanșardă vest-germană, cursa înarmărilor și crearea unei rețele de baze militare americane în jurul Uniunii Sovietice și al altor state iubitoare de pace. Toate popoarele lumii sînt întru totul de acord cu părerea președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care a arătat că pentru a se crea o bază trainică în vederea dezvoltării cu succes a colaborării pașnice între U.R.S.S. și S.U.A., pentru a se pune capăt încordării internaționale și a se asigura menținerea păcii în lume este necesar să se pună capăt liniei de refacere a militarismului german, să se înceteze cursa înarmărilor și să se pună capăt politicii de încercuire a statelor iubitoare de pace cu baze militare.

O condiție principală pentru consolidarea păcii o constituie reglementarea divergențelor existente în Extremul Orient. Toate popoarele lumii, care nu sînt de acord cu politica cercurilor agresive americane de întreținere a unor focare de război în această parte a lumii, au întîmpinat cu bucurie declarația tovarășului Malenkov care a arătat că ducerea de tratative cu privire la reglementarea unei serii de probleme ale Extremului Orient trebuie salutată.

Șeful Guvernului Sovietic, în răspunsurile date la întrebările ziaristului american, a reafirmat încă odată poziția Uniunii Sovietice în problema armei atomice. Deși posedă arma atomică și cu hidrogen, U.R.S.S. se pronunță pentru interzicerea necondiționată a armei atomice, pentru înlăturarea ei complectă din armamentul statelor și pentru stabilirea unui strict control internațional asupra îndeplinirii unui acord corespunzător. G. M. Malenkov a subliniat în chip limpede că „celelalte state trebuie să fie nu mai puțin interesate decît Uniunea Sovietică în interzicerea armei atomice și în înlăturarea amenințării unui război atomic".

In toate țările lumii a avut un larg ecou răspunsul tovarășului Malenkov cu privire la tratative diplomatice, care să ducă la o conferință între șefii guvernelor Franței, Marii Britanii, Uniunii Sovietice și Statelor Unite ale Americii. Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a arătat că în ultimul timp, din partea S.U.A., Angliei și Franței se face totul pentru a se exclude posibilitatea unei soluționări pozitive a chestiunii unei conferințe a șefilor guvernelor celor patru puteri. Cele trei puteri occidentale caută să rezolve în mod separat problemele internaționale cele mai importante și în primul rînd problemele privind Germania. Este limpede că nu poate fi dusă o asemenea politică cum este refacerea militarismului german agresiv și totodată să fie cultivate în rîndurile popoarelor iluzii cu privire la o conferință a celor patru puteri. G. M. Malenkov a arătat că chestiunea constă în aceea ca o conferință a celor patru puteri să nu fie pusă în fața faptului împlinit a unor sau altor hotărîri separate asupra problemelor care trebuie să fie examinate la o astfel de conferință.

Poporul nostru a primit cu bucurie declarațiile șefului Guvernului Sovietic deoarece ele corespund năzuinței spre pace a oamenilor muncii din R.P.R.

Guvernul R.P.R., ca și Guvernul U.R.S.S. și cele ale tuturor țărilor lagărului socialismului, stă pe poziția posibilității coexistenței pașnice între țări cu sisteme sociale diferite. Politica externă a statului nostru democrat-popular a fost definită încă odată de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., în răspunsurile date la întrebările puse de agenția iugoslavă „Jugopress": „Guvernul Republicii Populare Romîne — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — este călăuzit în politica sa externă de dorința de a-și da contribuția activă la cauza apărării păcii, de a dezvolta și întări relațiile de colaborare și prietenie cu toate popoarele și țările iubitoare de pace".

Răspunsurile lui G. M. Malenkov, care reprezintă o adevărată chemare la luptă pentru pace din partea Uniunii Sovietice, au fost primite cu căldură și entuziasm de toate popoarele lumii. In R.P. Chineză, în toate țările de democrație populară presa și posturile de radio au arătat poziția popoarelor din aceste țări față de declarațiile șefului Guvernului Sovietic.

In țările capitaliste, în Franța, Anglia, India, Argentina, Indonezia etc. răspunsurile lui G. M. Malenkov au stîrnit un viu interes.

In S.U.A. răspunsurile șefului Guvernului Sovietic au provocat o derută vizibilă în cercurile guvernante. Publicînd știrea cu privire la răspunsurile lui G. M. Malenkov, presa americană a încercat să ocolească importantele principii expuse în aceste răspunsuri. Majoritatea ziarelor americane s-au limitat doar să remarce că la Washington răspunsurile lui G. M. Malenkov au fost „primite cu răceală".

Indiferent de poziția guvernelor din țările capitaliste, popoarele din aceste țări au primit cu satisfacție cuvintele de pace ale lui G. M. Malenkov. Aceste cuvinte au făcut repede înconjurul lumii. Ele însuflețesc popoarele în lupta lor nobilă pentru a zdrobi planurile criminale ale atîtătorilor la război, pentru apărarea păcii.

Forțele păcii sînt astăzi mai puternice decît oricînd. In frunte cu invincibila Uniune Sovietică, ele sînt hotărîte ca în anul 1955 să obțină noi succese în lupta pentru asigurarea unei păci trainice în întreaga lume.

Redacția și administrația: București str. A. S. Popov 28—30. Telefon 45231, 4.39.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 301 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 15 ianuarie 1955

In acest număr:

- I. F. Svadkovski: Despre educarea copiilor în spiritul dragostei pentru Patrie (pag. 2-a)
- V. Ignatiev: Analiza lecțiilor de aritmetică în clasa I-a (pag. 2-a)
- Ing. B. Ghelman: Metodica lecțiilor practice (pag. 2-a)
- CONSFATUIRILE RAIONALE ALE CADRELOR DIDACTICE — Cadrele didactice au dezbătut problemele muncii educative; Nu putem fi mulțumiți cu rezultatele obținute pînă acum; Pentru buna însușire a limbii ruse de către elevi; Un schimb de experiență bogat în învățăminte; Cunoștințe temeinice la limba maternă; Legarea cunoștințelor teoretice cu practica (pag. 3-a)
- V. Alecu: Examenele viitorilor profesori (pag. 4-a)
- Ion Dumitru: Mai multă atenție muncii pentru lichidarea neștiinței de carte (pag. 4-a)
- N. Tainic: Impotriva reînvierii militarismului german (pag. 4-a)

Temele pentru acasă — mijloc de consolidare a cunoștințelor

Activitatea elevului în școală, în timpul lecțiilor și al lucrărilor practice prevăzute în programa școlară, îi dă acestuia o serie de cunoștințe și deprinderi care trebuie fixate și consolidate prin munca sa individuală. Unul dintre mijloacele care contribuie în cea mai mare măsură la fixarea și consolidarea acestor cunoștințe și deprinderi îl constituie efectuarea temelor pentru acasă.

La consfătuirile raionale care s-au desfășurat de curînd în întreaga țară, pedagogii și-au împărtășit experiența lor cu privire la folosirea temelor pentru acasă în vederea consolidării cunoștințelor și deprinderilor însușite de elevi. Astfel, de pildă, această problemă a fost dezbătută la consfătuirea din raionul Sighișoara. Mulți pedagogi din acest raion, printre care se numără, de exemplu, tovarășii Ion Popescu, profesor la școala de 7 ani din comuna Criș, sau Rodica Savu, profesoară la școala de 7 ani din comuna Daneș, apreciază just importanța temelor pentru acasă. Ei chibzuiesc cu seriozitate asupra volumului și conținutului acestor teme, caută să le lege organic de principalele probleme predate, le menționează în planul lecției, le formulează cu claritate.

O inițiativă bună în ceea ce privește îndrumarea elevilor pentru efectuarea justă a temelor date acasă a fost luată de către conducerea școlii medii mixte nr. 24 din București. Diriginții de la această școală au discutat cu elevii, în orele educative, problemele pregătirii și efectuării temelor, dîndu-le îndrumări cu privire la luarea notițelor, la folosirea manualului etc. Sprijinind această inițiativă a conducerii școlii, și organizația U.T.M. a pus în discuția elevilor problemele pregătirii și efectuării lecțiilor. Astfel, au avut loc adunări deschise de U.T.M. pe clase, în cadrul cărora elevii fruntași la învățătură au expus metodele lor de muncă individuală.

In școlile noastre mai sînt însă unii învățători și profesori care subapreciază importanța temelor date pentru acasă. Această subapreciere se manifestă sub diferite forme. Astfel, unii pedagogi nu dau cu regularitate teme pentru acasă, mulțumindu-se numai cu activitatea în clasă a elevilor. Așa procedează, de pildă, tovarășii Ilie Diaconu, profesor la școala medie mixtă din comuna Balș, raionul Balș, și Vasile Bălăreanu, profesor de matematică la școala de 7 ani din comuna Ștefănești, raionul Tîrgu Jiu.

Unii pedagogi dau temele pentru acasă fără a fi reflectat în prealabil asupra lor, fără a fi ales exercițiul, problema, fraza de analizat, etc. așa încît acestea să fie organic legate de lecție. De exemplu, tov. Stela Manolescu, profesoară de fizică la școala medie de fete nr. 10 din București, a dat elevelor sale, pentru aplicarea cunoștințelor căpătate la lecțiile despre legile curentului electric, și o problemă care necesita stăpînirea unor cunoștințe ce vor fi predate ulterior, la capitolul „Optica". Uneori li se dau elevilor pentru acasă teme care depășesc posibilitățile lor. De exemplu, tov. Vulpac, profesor la școala de 7 ani din comuna Valea Seacă, raionul Pașcani, le-a cerut elevilor din clasa VII-a cu prilejul studierii nuvelei „Doamna Chiajna", să caracterizeze întreaga operă a autorului acestei nuvele, Alexandru Odobescu, sarcină care întrecea prevederile programei și era mult peste puterile elevilor.

Nu sînt rare cazurile, cînd profesorii, considerînd fiecare că obiectul pe care-l predau ei este cel mai important, nu țin seama de obligațiile pe care le au elevii la celelalte obiecte și îi supraîncarcă cu teme. Astfel, tov. Pavel Aspasia, profesoară la școala medie de fete nr. 10 din București, le-a cerut elevelor din clasa a X-a să rezolve pentru ziua de 15 decembrie patru exerciții de trigonometrie și trei exerciții de algebră, care necesitau și prezentări grafice. In aceeași zi, elevele au avut de repetat, în vederea unei lucrări de control, cunoștințele de gramatică parcurse pînă atunci, de citit și de tradus un text și de răspuns la trei întrebări la limba rusă, precum și de învățat o lecție de cîteva pagini la fizică.

In special în perioada de încheiere a pătrarelor se constată o supraîncărcare a elevilor cu teme pentru acasă, supraîncărcare cu atît mai mare cu cît recapitularea pentru lucrările de control n-a fost pregătită printr-o repetare curentă a cunoștințelor.

Succesul muncii individuale a elevilor pentru efectuarea temelor date acasă depinde nu numai de sîrguința lor, ci în mare măsură și de activitatea pedagogului. O importanță hotărîtoare în această privință o au calitatea predării lecțiilor, măsura în care pedagogul izbutește să-l facă pe elev să gîndească în timpul lecției.

Lecțiile slabe, care lasă neînțelese și deci neînsușite multe din cunoștințele predate, îi silesc pe elevi să facă eforturi suplimentare pentru a-și lămuri chestiunile neclare sau, ceea ce este și mai grav și, din păcate, se întîmplă încă destul de des, să învețe mecanic. De asemenea, le creează multe greutăți elevilor temele date în grabă, formulate neclar sau fără indicarea precisă a paginilor, exercițiilor etc.

Lipsa îndrumărilor pedagogului cu privire la modul de efectuare a temelor date pentru acasă face uneori ca elevii să capete deprinderi greșite de muncă. Astfel, cînd au de copiat texte după manual, mulți elevi din clasele I-II, dacă nu sînt îndrumați de pedagog, nu copiază cuvinte sau propoziții întregi, ci le transcriu literă cu literă. La fel se întîmplă cu multe deprinderi referitoare la efectuarea exercițiilor sau a problemelor de aritmetică, cu deprinderile de a desena, de a reproduce hărți etc. De aceea, învățătorii și profesorii au datoria să acorde o mare însemnătate nu numai alegerii și indicării clare a temelor, ci și lămuririi elevilor asupra felului cum trebuie să le îndeplinească. Acest ajutor nu trebuie să ducă însă la înăbușirea inițiativei elevilor, la scutirea lor de orice eforturi pentru îndeplinirea temei.

Mulți profesori de fizică, chimie, biologie, geografie nu dau importanță temelor practice pentru acasă, deși acestea au o mare însemnătate. Fără a înlocui lucrările practice care trebuie efectuate în școală, măsurătorile, experiențele simple și alte lucrări care pot fi îndeplinite acasă constituie un foarte bun mijloc pentru consolidarea deprinderilor de muncă practică, pentru dezvoltarea inițiativei elevilor.

Pentru ca temele efectuate de elevi acasă să-și ajungă cu adevărat scopul, este necesar să acordăm o mare atenție și verificării lor. Din păcate însă, mai sînt multe cadre didactice care verifică temele la întîmplare, superficial, ceea ce are drept rezultat, pe de o parte delăsarea elevilor, iar pe de alta perpetuarea și lărgirea golurilor în cunoștințele unora din ei.

Temele efectuate acasă trebuie să fie verificate în mod sistematic, pedagogul avînd datoria să analizeze cu seriozitate calitatea lor, să ia măsuri în legătură cu lipsurile constatate. Verificarea regulată și temeinică a temelor ajută efectiv elevilor să-și îmbunătățească munca individuală și, totodată, contribuie la educarea lor în spiritul unei atitudini juste, conștiincioase față de muncă. Controlul minuțios al temelor efectuate de elevi îi dă în același timp pedagogului posibilitatea să cunoască mai bine nivelul de cunoștințe al acestora și să-și dea seama de lipsurile existente în munca lui proprie, lipsuri care determină, de multe ori, greșelile elevilor.

De problemele privitoare la indicarea, efectuarea și controlul temelor pentru acasă trebuie să se preocupe nu numai profesorii, ci și diriginții și directorii școlilor. In vizitele pe care le fac diriginții la domiciliul elevilor, în discuțiile lor cu părinții ei trebuie să se preocupe de problemele legate de pregătirea lecțiilor, să cunoască condițiile în care lucrează elevii acasă, să-i ajute în stabilirea regimului zilnic. Atunci cînd constată supraîncărcarea cu teme pentru acasă a elevilor sau deprinderi nejuste în munca independentă a acestora, diriginții trebuie să analizeze cauzele care le determină și să ridice aceste probleme în consiliul pedagogic.

Controlînd planurile de lecții ale cadrelor didactice, directorii școlilor au datoria să urmărească dacă temele pentru acasă sînt precizate în plan, dacă sînt organic legate de lecția predată, dacă volumul și conținutul lor nu depășesc puterea elevilor, dacă nu cer prea mult timp de pregătire. Atunci cînd asistă la lecții, directorii trebuie să controleze dacă temele au fost efectuate just, dacă pedagogul le dă elevilor indicații suficiente și clare, dacă verifică cu regularitate îndeplinirea temelor.

Problema temelor pentru acasă trebuie să preocupe și pe metodiștii cabinetelor pedagogice, precum și pe inspectorii secțiilor de învățămînt, care au datoria să îndrume cadrele didactice în această privință.

Justa îndeplinire de către elevi a temelor date pentru acasă contribuie într-o măsură însemnată la înarmarea acestora cu priceperea de a munci independent, asigură consolidarea cunoștințelor și deprinderilor însușite la lecții.

Vacanță plăcută pentru studenți

Peste cîteva zile, în facultăți vor lua sfîrșit examenele sesiunii de iarnă. După munca depusă în cursul unui semestru, studenții se vor bucura de o vacanță plăcută. Ca și în anii trecuți, cei mai merituoși dintre ei își vor petrece vacanța în taberele de iarnă studențești.

La Sinaia, Tușnad, Predeal, Bușteni și Poiana Țapului, unde între 25 ianuarie și 5 februarie vor fi organizate tabere de iarnă, vor veni 2.000 de studenți de la diferite institute de învățămînt superior din țară.

Studenții care nu vor merge în tabere vor avea de asemenea posibilitatea să-și petreacă o vacanță plăcută. Incă din prima zi de vacanță în toate centrele universitare din țară vor fi deschise cluburi studențești unde se va desfășura o bogată activitate culturală.

Cluburile studențești vor avea totodată și o bogată activitate sportivă. Cu sprijinul asociației sportive „Știința" se vor organiza cursuri de inițiere în sporturile de iarnă și concursuri de schi, patinaj, volei, tenis de masă și altele.

PRIN ȘCOLILE PATRIEI

Propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Mulți învățători și profesori din satele raionului Zeletin duc în rîndurile țăranilor muncitori o intensă muncă pentru pregătirea în bune condiții a însămînțărilor de primăvară, pentru respectarea cu strictețe a regulilor agrotehnice înaintate. Numeroase cadre didactice își desfășoară munca obștească ca lectori la cercurile agrotehnice care au luat ființă pe lîngă căminele culturale din satele Colonești, Salahoru, Putini, Dănăila, Buda, Muncelu etc.

Pentru ca problemele să fie înțelese de către cursanți, cadrele didactice se străduiesc să folosească într-o măsură cît mai largă material didactic, ca planșe, semințe și alte materiale legate de subiectele lecțiilor. Lecțiile sînt urmate de seminarii și de aplicații practice pe cîmp. Lectorii acordă o deosebită atenție felului cum își însușesc cursanții cunoștințele predate. Astfel, niciodată nu se trece la o lecție nouă pînă cînd nu se verifică dacă lecția precedentă a fost însușită în întregime. Datorită acestor metode bune de predare, mulți țărani muncitori, cum sînt, de exemplu, membrii cercului agrotehnic din satul Salahoru sau întovărășiții din satul Buda, și-au însușit unele cunoștințe agrotehnice importante. Ei cunosc, de pildă, importanța folosirii chibzuite a bălegarului de grajd la lucrările solului pentru semănăturile de primăvară, pregătirea și determinarea puterii de germinație a semințelor, avantajele semănatului unor culturi în cuiburi așezate în patrat etc.

Țărani muncitori ca Ion Isac, Gheorghe Luca, Ioan Coadă și Neagu Vasile, de pildă, și-au pregătit semințele și și-au reparat uneltele agricole. Țăranii muncitori Neculae Darie, Gheorghe Adam și alții își construiesc marcatoare pentru marcarea ogoarelor ce urmează să fie însămînțate cu porumb, cartofi și floarea soarelui.

Cadrele didactice se străduiesc să întărească necontenit contribuția lor la lupta pentru sporirea producției agricole.

CONSTANTIN PREDESCU
Buda, raionul Zeletin

Elevii își planifică just pregătirea lecțiilor

Unul dintre mijloacele pe care le folosesc în munca mea de diriginte pentru asigurarea succesului la învățătură al elevilor, pentru realizarea disciplinei conștiente este planificarea activității lor zilnice. Am cerut fiecărui elev să-și alcătuiască un caiet pentru planificarea activității zilnice, în care să-și treacă timpul necesar pentru pregătirea fiecărei lecții.

Acord multă grijă controlului îndeplinirii planului zilnic de către elevii interni — atît în decursul muncii de pregătire a lecțiilor cît și după încheierea ei. In această privință primesc un ajutor însemnat din partea profesorilor de serviciu. In același timp, mă preocup cu grijă și de controlul îndeplinirii planului zilnic de către elevii externi.

Datorită acestui mijloc, elevii din clasa a VII-a, clasa pe care o conduc, au început să obțină rezultate mai bune la învățătură. Dintr-un număr de 14 elevi, numai unul singur a luat note de „2", ceilalți avînd note mari — majoritatea numai de „4" și „5".

AL. DIACONESCU
Racovița, raionul Lugoj

Se întăresc legăturile școlii cu familia

Intre cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Domnești, raionul Curtea de Argeș, și părinții elevilor lor există o strînsă legătură. Părinții ajută activ școala în organizarea diferitelor acțiuni instructiv-educative. Astfel, ei au adus un sprijin însemnat în munca de confecționare a materialului didactic prin mijloace locale. De exemplu, tehnicianul Gheorghe Vasiliu, tatăl elevei Maria Vasiliu din clasa a VII-a, a ajutat la confecționarea unui dinam mic, după indicațiile cuprinse în broșura „Cercul nostru de fizică". Acest dinam este necesar în predarea anumitor lecții de fizică. Tovarășul Gheorghe Vasiliu a reparat de asemenea motorul cu explozie al laboratorului școlii și a pus în stare de funcționare o mașină electrică. Cu ajutorul său s-au luat măsurile necesare pentru a se introduce cît mai curînd lumina electrică în școală. Acordă un ajutor însemnat școlii și tatăl elevului Avram Ion, din clasa a VI-a, ca și tovarășul Dumitru Moisescu.

LUCA IONESCU
Domnești, raionul Curtea de Argeș

Brigadă artistică

Țăranii muncitori din satul Chiuciuș, comuna Dîmbău, raionul Tîrnăveni, au ascultat de curînd, la difuzoarele instalate în casele lor, un frumos program artistic local prezentat de brigada artistică a cadrelor didactice din sat.

La deschiderea emisiunii locale, tovarășul învățător Aurel Șeuleanu a prezentat conferința pentru părinți intitulată „Exemplul personal și autoritatea părinților în educația copiilor". In continuarea programului a fost prezentată piesa de teatru „Cerere în căsătorie", de A. P. Cehov.

In urma succesului obținut, brigada artistică a învățătorilor din satul Chiuciuș, alături de echipa artistică a colțului roșu din gospodăria agricolă colectivă, a trecut la pregătirea unui nou și bogat program artistic format din piese de teatru, cîntece și recitări.

AUREL COSTEA
Chiuciuș, raionul Tîrnăveni

Activitatea obștească a pedagogilor

Pedagogii din comuna Lunca Cernei, raionul Hațeg, desfășoară o largă activitate obștească. Cu ajutorul cadrelor didactice, sfatul popular al comunei a instalat de curînd un dinam de 110 v. în vederea electrificării comunei.

Invățătorii din cătunele îndepărtate ale comunei se preocupă îndeaproape de lichidarea analfabetismului, se străduiesc să răspîndească știința și cultura în mijlocul maselor de țărani muncitori. Ei folosesc în acest scop metode variate, căutînd să ridice neîncetat calitatea propriei lor munci de culturalizare, pentru a asigura astfel rezultate cît mai bune în activitatea pe care o desfășoară în rîndurile maselor.

Excursiile viitorilor învățători

De curînd, elevii de la școala pedagogică mixtă nr. 2 și elevele școlii pedagogice de fete din Cluj au vizitat, sub conducerea cadrelor didactice, gospodăria agricolă colectivă din satul Apahida, gospodăria agricolă colectivă și S.M.T.-ul din comuna Bonțida, precum și centrul muncitoresc Aghireș.

Cu prilejul acestor vizite, elevii au aflat multe lucruri interesante cu privire la producția agricolă. Echipele artistice ale celor două școli au prezentat la căminele culturale sătești frumoase programe artistice în limba română și limba maghiară, care au fost primite cu multă bucurie de către spectatori.

Cercul literar al elevelor

Incă de pe băncile facultății, tînărului Kapus Ioan, care se pregătea să devină profesor de limba română, i-a venit în gînd o metodă pe care s-a hotărît s-o pună în practică atunci cînd va fi la catedră. Acest gînd a continuat să-l preocupe mai ales cînd a terminat facultatea și a fost numit profesor de limba română la una din școlile medii cu limba de predare maghiară din Tg. Mureș. Operele lui Eminescu, Coșbuc, Sadoveanu și ale altor mari scriitori români, cu frumusețea și bogăția lor de idei, l-au îndemnat să transpună în viață ideea încolțită încă în anii studenției: organizarea unui cerc literar în limba română pentru elevii maghiari.

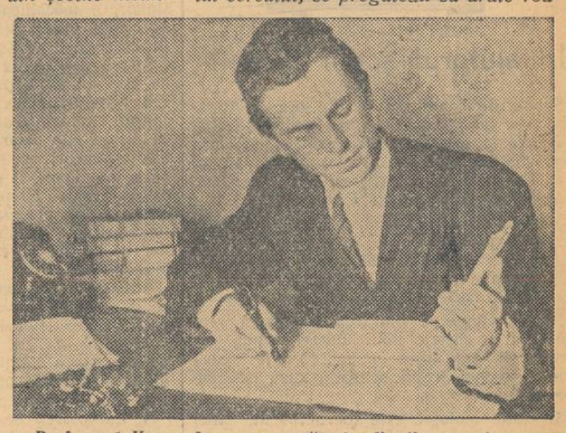

Profesorul Kapus Ioan se pregătește din timp pentru conducerea lucrărilor cercului literar

La început, după numirea sa la școala medie nr. 4 de fete cu limba de predare maghiară din Tg. Mureș, tovarășul Kapus s-a lovit de o serie de greutăți: neîncrederea unor colegi, faptul că mai multe eleve nu cunoșteau bine limba română etc. Cu stăruința ce-l caracterizează cînd vrea să ducă la capăt un lucru bun, profesorul de limba română a continuat să muncească pentru înființarea cercului.

In cel de al doilea pătrar al anului școlar trecut, dorința profesorului a început să se realizeze: în școală s-a organizat cercul literar „M. Sadoveanu". In fiecare lună, de atunci încoace, cercul literar, care numără 27 de membre dintre elevele claselor a IX-a și a X-a, ține ședințe sub îndrumarea atentă a profesorului Kapus.

Cercul literar a atras în jurul lui nu numai pe elevele școlii medii nr. 4, ci și numeroși elevi din alte școli. Printre membrele cercului se numără eleve ca Manto Otilia, fata unui zidar din Luduș, Daize Ileana, fiica unui colectivist din Iernut, care înainte vreme argățea pe pămînturile bogătanilor din sat, Torok Iudita, fiica unui învățător comunist din Ilisieni etc.

Intr-una din zile, înaintea vacanței de iarnă, la școala medie de fete nr. 4 cu limba de predare maghiară din Tg. Mureș era mare forfotă. Membrele cercului literar, împreună cu responsabilul cercului, se pregăteau să arate roadele muncii lor, să sărbătorească printr-o serată artistico-literară aniversarea primului an de existență. Elevele școlii nr. 4, elevii școlilor din jur, părinții s-au strîns în acea zi în număr mare pentru a admira bogatul program de cîntece și dansuri românești, recitări, dramatizarea unor poezii ca „Mama" și „El Zorab" de Gh. Coșbuc și „Luceafărul" de M. Eminescu, prezentate în limba română.

...A trecut mai bine de un an de la înființarea cercului literar în limba română „M. Sadoveanu" al școlii medii nr. 4 de fete cu limba de predare maghiară din Tg. Mureș — un an de activitate rodnică pe frontul frăției între poporul român și oamenii muncii din rîndul minorităților naționale. Acum, cercul literar își desfășoară mai departe munca, aducînd o contribuție însemnată la realizarea educației comuniste a elevilor.

I. SIMA

Elevele studiază cu drag operele scriitorilor noștri

Pentru o mai bună aprovizionare a populației

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziție de animale, păsări și produse animale are o mare însemnătate în lupta pentru o tot mai bună aprovizionare a celor ce muncesc și pentru asigurarea materiilor prime necesare industriei ușoare și industriei alimentare din țara noastră.

Oamenii muncii din toate colțurile patriei noastre au primit cu bucurie și încredere această nouă Hotărîre a partidului și guvernului, menită să contribuie la asigurarea ridicării continue a nivelului de trai al poporului. Aplicarea acestei Hotărîri va face să sporească interesul producătorilor agricoli pentru dezvoltarea creșterii animalelor și va contribui la creșterea numărului de animale și la ridicarea productivității lor, la dezvoltarea succeselor realizate pînă acum în acțiunea de contractare de animale și produse animale.

Invățătorii și profesorii sînt chemați să aducă o însemnată contribuție la lămurirea maselor de producători asupra prevederilor acestei Hotărîri, la popularizarea pe o scară largă a acestor prevederi, la mobilizarea țăranilor muncitori în vederea aplicării lor în viață.

Hotărîrea partidului și guvernului mărește cointeresarea materială a producătorilor în creșterea și îngrășarea de animale și păsări. Ea aduce o serie de îmbunătățiri condițiilor de contractare și achiziție care au existat pînă acum, atît în privința drepturilor, cît și a obligațiilor părților contractante. Este deosebit de important să le arătăm producătorilor agricoli avantajele pe care le prevede Hotărîrea pentru cei care încheie cu Ministerul Industriei Alimentare, prin oficiile raionale de achiziții și contractări de animale, contracte pentru creșterea și îngrășarea de animale și păsări, pentru livrarea de lapte, lînă, ouă etc. Pentru producătorii individuali, pentru gospodăriile colective, întovărășirile de crescători de animale, întovărășirile agricole, asociațiile simple de producție și gospodăriile anexe ale instituțiilor și organizațiilor economice de stat și cooperatiste care încheie asemenea contracte Hotărîrea prevede: prețuri avantajoase, în raport cu greutatea și calitatea animalelor contractate, arvună, reduceri din cotele obligatorii de cereale, carne și lapte, posibilitatea de a cumpăra mărfuri prin comerțul de întîmpinare de la oficiile raionale de achiziții și contractări de animale.

Prin această Hotărîre se instituie și un sistem de premii care se vor acorda în unelte agricole. Gospodăriile agricole care vor preda statului animale și păsări prin contract vor primi, din partea oficiilor raionale de achiziții și contractări, în cadrul comerțului de întîmpinare, autocamioane contra plată.

Avantaje deosebite vor primi producătorii care vor încheia contracte pe termen lung — pe o perioadă de 1-3 ani. Cei care vor încheia asemenea contracte vor beneficia de o serie de avantaje cum sînt: credite cu dobîndă ieftină, prin Banca Agricolă, pentru procurarea de animale și furaje; materiale de construcție la preț de stat, pentru amenajarea grajdurilor; prețul de contractare mărit cu 5% pentru animalele predate în al doilea an de livrare și cu 10% pentru cele predate în al treilea an; reducerea cotelor obligatorii de carne și cereale, proporțional cu cantitățile de carne livrate pe bază de contract, precum și alte avantaje.

Invățătorii și profesorii au datoria să arate producătorilor agricoli că plata animalelor pe care aceștia le livrează statului pe bază de contracte se face în raport cu greutatea și calitatea animalelor. Astfel, un producător din grupa I-a de regiuni, care livrează o vită grasă de 650 kg, va primi cîte 6 lei per kilogram greutate vie, adică în total 3900 lei. In cazul că va livra însă animalul în cursul trimestrului II, i se va plăti 7 lei per kilogram, adică în total 4550 lei. Acest producător are dreptul, la încheierea contractului, să primească drept arvună 500 de lei.

Pe baza prevederilor Hotărîrii, cadrele didactice trebuie să arate în mod concret producătorilor reducerile din cotele obligatorii de care pot beneficia în cazul încheierii de contracte cu organizațiile de stat pentru creșterea și îngrășarea de animale. De asemenea, este deosebit de important să li se arate în mod concret producătorilor agricoli și celelalte avantaje de care se pot bucura încheind asemenea contracte.

Hotărîrea prevede în același timp și obligațiunile pe care și le iau și trebuie să le respecte producătorii care încheie cu statul contracte. Ei trebuie bunăoară să predea în termen și la calitatea prevăzută animalele contractate. Intrucît orice încălcare a prevederilor contractului încheiat poate aduce pagube atît statului cît și producătorului, întîrzierile în predarea și preluarea cantităților contractate vor fi supuse penalității. Indeplinirea condițiilor contractuale este obligatorie pentru ambele părți.

Cadrele didactice pot aduce o mare contribuție în vederea aplicării acestei Hotărîri lămurind pe țăranii muncitori și mobilizîndu-i să muncească tot mai bine, pentru ca în schimbul avantajelor de care se bucură să livreze animale, păsări și produse animale în cantități cît mai mari și de bună calitate. Să arătăm în mod concret țăranilor muncitori cu gospodărie individuală, colectiviștilor, țăranilor întovărășiți sau asociați că, luptînd pentru creșterea de animale și valorificînd produsele animale pe calea contractărilor, își vor crea un puternic izvor de venituri pentru familiile lor. In același timp, ei vor contribui la îndestularea nevoilor muncitorilor de la orașe, care, sporindu-și eforturile, trimit la rîndul lor, la sate, tot mai multe unelte agricole și mărfuri industriale de tot felul.

Să lămurim cu perseverență pe țăranii muncitori arătîndu-le că este în avantajul lor să se unească în întovărășiri și asociații pentru creșterea în comun a animalelor și păsărilor. Asociațiile simple, întovărășirile și gospodăriile agricole colective pot și trebuie să devină mari producătoare de carne, lapte, lînă. Astfel, ele vor determina ridicarea continuă a bunăstării membrilor lor și vor contribui la o aprovizionare tot mai bună a populației muncitoare de la orașe.

Pentru dezvoltarea creșterii animalelor are o mare însemnătate folosirea metodelor înaintate. Invățătorii și profesorii pot să dea un însemnat ajutor țăranilor muncitori învățîndu-i cum să muncească, ce metode să folosească pentru a obține rezultate cît mai bune. Sub îndrumarea organizațiilor de partid, cadrele didactice trebuie să devină propagandiști activi, neobosiți ai importantelor prevederi ale acestei Hotărîri a partidului și guvernului.

Aplicarea în viață a Hotărîrii cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziție de animale, păsări și produse animale va contribui la sporirea volumului de mărfuri pe piață, la ridicarea nivelului de trai al poporului nostru muncitor.

Din experiența școlii sovietice

Știri din U. R. S. S.

Pregătirea politehnică a cadrelor didactice

Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din Blagovescensk a întocmit un plan de pregătire politehnică a cadrelor didactice. Au avut loc seminarii pentru directorii de școli și directorii de studii de la școlile de 7 ani și medii. La seminariile de fizică, aceștia au studiat metodica și tehnica experimentului școlar, au efectuat lucrările practice și de laborator prevăzute de programa claselor a VI-a și a VII-a.

Directorii au vizitat uzina de reparații, Muzeul regional, au făcut o excursie prin orașul Blagovescensk. S-au organizat seminarii și pe lîngă cabinetele pedagogice raionale și orășenești. Pedagogii studiază aici metodica predării lecțiilor de lucru manual, desen și cînt.

In ajutorul școlii sătești

Școala de 7 ani nr. 14 din orașul Alma-Ata este vestită prin materialul didactic, aparatele și colecțiile confecționate de către elevi sub îndrumarea directorului de studii, tov. Kubenski și a profesorilor Petrenko, Scetnikova, Zaharova și Cisteakova.

Școlarii au confecționat pentru cabinetul de fizică prototipuri de presă hidraulică, moară de vînt, turbină cu aburi, mecanismele principale folosite cu prilejul scoaterii la suprafață a vaselor scufundate.

Pentru studierea intuitivă a chimiei s-au construit machetele unui furnal, unui generator de gaz, unei uzine de acid clorhidric, precum și un aparat pentru descompunerea apei.

Și colțul biologic este foarte bogat. Aici sînt multe ierbare, plante vii, animale și păsări împăiate. Există o vitrină în care este prezentat tot ce se poate obține din brad, începînd cu rășina și terminînd cu vitaminele și viscoza.

Colectivul pedagogic al școlii nr. 14 a hotărît să împărtășească școlii de 7 ani din satul Issîk, raionul Enbeksi-Cazahsk, experiența sa cu privire la confecționarea materialului didactic. Școala din sat a primit de la școala orășenească o bibliotecă de 800 de cărți strînse de elevi și pedagogi, o garnitură de vase pentru laboratorul de chimie, o garnitură de reactivi și multe aparate confecționate de elevi.

Examene la institutele superioare de învățămînt pedagogic

La Institutele pedagogice a început sesiunea examenelor de iarnă. Peste 200 000 de studenți se prezintă în aceste zile la examenele primului semestru.

In prima zi a sesiunii, la Facultatea de fizico-matematică a Institutului pedagogic „V. I. Lenin" din Moscova studenții din anul I și II au dat examen la algebră superioară și la fizică generală, iar studenții din ultimul an — la metodica predării matematicii.

Rezultatele examenelor care s-au desfășurat în prima zi a sesiunii au arătat că majoritatea studenților și-au însușit cunoștințe temeinice. Din cei 18 studenți din anul II care au dat examen la fizică generală cu profesorul Malov, 13 au obținut notele „foarte bine" și „bine". Din cei 16 studenți din ultimul an care au dat examen la metodica predării matematicii, 14 au primit note foarte bune și bune. Un înalt nivel al cunoștințelor au dovedit și studenții din anul I.

Din experiența școlilor de mecanizare a agriculturii

Metodica lecțiilor practice

Ing. B. Ghelman
metodist la Institutul central de perfecționare pentru cadrele școlilor de mecanizare a agriculturii din U.R.S.S.

Indeplinind indicațiile Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și ale Guvernului Sovietic, colectivele pedagogice ale școlilor de mecanizare a agriculturii își însușesc sistemul de instruire adoptat în școlile profesionale din industrie.

Studiul tractoarelor, al combinelor, al mașinilor agricole și al mașinilor pentru mecanizarea proceselor care necesită un mare volum de muncă în domeniul creșterii animalelor se compune, în fond, din următoarele etape:

1. Munca profesorului cu elevii în clase și la mașini. Această muncă urmărește însușirea de către elevi a cunoștințelor despre construcția și modul de funcționare a mașinilor, a mecanismelor și a pieselor mașinilor, precum și a cunoștințelor despre întreținerea tehnică a acestora. Aceste lecții se desfășoară frontal, cu toată grupa de învățămînt odată.

2. Munca elevilor, sub conducerea profesorului, în cabinetele utilate cu mașini. Aci elevii execută demonstrarea mașinilor și a mecanismelor, examinează construcția pieselor, montează și reglează mecanismele. Pe calea aceasta își însușesc mai bine partea practică, își fixează cunoștințele despre funcționarea și întreținerea mecanismelor. Aceste lucrări se execută pe grupe de cîte 5—6 elevi.

3. Lecțiile practice la mașini sau la ansamble de mașini și mecanisme pentru însușirea metodelor de efectuare a reglajelor și a altor lucrări. Elevii sînt conduși de maistru (sau de profesor). Lucrările se efectuează de asemenea pe echipe, dar fiecare elev lucrează individual.

4. Executarea de către fiecare elev în mod individual (sub conducerea maistrului) a exercițiilor de pornire a motoarelor, de reglare a unei serii de mecanisme și aparate ale mașinilor. Aceste exerciții se fac pentru ca elevii să-și fixeze cunoștințele dobîndite prin muncă individuală în cadrul echipei și să-și însușească deprinderile de executare a operațiilor mai des întîlnite în activitatea practică de specialitate. Aceste exerciții se fac în timpul orelor de curs, fiind incluse în graficul de lucrări practice pe materii.

5. Ultima etapă în pregătirea profesională a mecanizatorilor o constituie practica în producție, în brigăzile de tractoare și la atelierele de reparații. Aici, la locurile de muncă, elevii își fixează și mai bine cunoștințele și deprinderile practice dobîndite, se obișnuiesc să lucreze în producție. In timpul practicii elevii lucrează ca ajutori de tractoriști. Conducerea practicii în producție este realizată de maistru.

După cum se știe, locul central în activitatea instructiv-educativă din școlile rezervelor de muncă îl ocupă învățămîntul practic. Prin urmare, el trebuie să ocupe locul ce i se cuvine și în pregătirea mecanizatorilor. Lucrările practice, care au o mare însemnătate, constituie o parte componentă a învățămîntului profesional în școlile de mecanizare. Vom analiza în articolul de față unele probleme ale organizării și metodicii efectuării acestor lucrări, cu aplicare la cursul „Tractoare".

Programa pentru cursul „Tractoare" destinată pregătirii mecanicilor tractoriști prevede lucrări practice pentru 240 de ore. In conformitate cu programa cursului „Tractoare", fiecare elev trebuie să-și însușească cel puțin 120—130 de lucrări de diferite grade de complexitate și de diferite durate, de la operațiile cele mai simple și pînă la reglările relativ complexe.

După părerea noastră, munca individuală a elevilor, atunci cînd școala are un număr mic de mașini, trebuie organizată în felul următor:

Echipa, ca unitate organizată, se menține în timpul lucrărilor practice. Fiecărui elev trebuie să i se dea o sarcină individuală, dar pentru o singură oră. Atunci nu va mai fi nevoie de numeroase locuri de învățămînt amenajate complect cu un mare număr de mașini și mecanisme identice. Locul de învățămînt pentru o sarcină care durează o oră e simplu. Elevii vor îndeplini din oră în oră sarcini diferite. In felul acesta ei vor lucra fiecare individual însușindu-și cunoștințele cerute.

In același scop, adică pentru evitarea necesității unui mare număr de locuri de învățămînt, nu trebuie să se dea sarcini individuale tuturor echipelor din grupă, ci numai la 2—3 echipe. Intre timp, celelalte echipe urmăresc să îndeplinească sarcini în domeniul studierii mecanismelor (la temele următoare din programă). Alternarea echipelor urmează să se facă după un grafic.

Activitatea individuală a elevilor în echipă contribuie la însușirea deprinderilor practice, sporește interesul lor față de muncă și simțul lor de răspundere, ușurează autocontrolul și controlul reciproc asupra muncii fiecăruia. Predîndu-și unul altuia locurile de învățămînt, elevii observă mai bine starea utilajului, constată îndată defectele pieselor, pierderile etc. Cînd munca este organizată în felul acesta, ei se obișnuiesc să se ajute unii pe alții, să înlăture lipsurile în muncă. Toate acestea ușurează activitatea profesorului în ceea ce privește instruirea și educarea elevilor, iar instructajul introductiv, care se face cu întreaga echipă, devine mai concret și mai ușor de înțeles.

Inainte de începerea învățămîntului practic li se comunică tuturor elevilor din grupă că fiecare va trebui nu numai să studieze în cadrul lucrărilor construcția mașinii, ci și să învețe să execute lucrări variate. Fiecărui membru al echipei trebuie să i se explice ce are de învățat în procesul muncii individuale. Asemenea explicații au o mare însemnătate instructiv-educativă. Pe urmă, este important să se verifice în mod sistematic ce anume și-a însușit fiecare elev în ciclul de sarcini efectuat.

Pentru organizarea cu succes a studiului individual în echipă trebuie să se planifice în mod rațional toate lucrările și să se amenajeze locurile de învățămînt respective. Planificarea începe cu întocmirea listei de lucrări; pe urmă, lucrările se grupează în sarcini de cîte o oră, iar acestea din urmă se îmbină în sarcinile pentru patru ore.

In afară de sarcinile de cîte patru ore la fiecare temă, elevii trebuie să mai execute sarcini în domeniul studierii mecanismelor mașinilor. Fiecare din aceste sarcini durează 4 ore. Insfîrșit, la unele teme se prevăd sarcini pe cîte 4 ore pentru a fi executate la un motor în funcțiune (pentru reglarea mecanismului de distribuire a gazelor și pentru alte lucrări).

Totalizînd toate sarcinile de cîte patru ore în cadrul unei teme date, se determină timpul, care trebuie să corespundă cu timpul prevăzut în programă pentru tema respectivă.

In mod analog se determină lista de sarcini la toate celelalte teme din programă. La întocmirea graficului de succesiune a sarcinilor este necesar ca sarcina cu lucrări individuale de montare și reglare să fie inclusă în ciclul următor, după îndeplinirea sarcinilor în ceea ce privește studiul construcției mecanismelor a căror reglare elevii trebuie să și-o însușească.

Atunci cînd se efectuează sarcinile individuale de cîte o oră, în echipă trebuie să se amenajeze un loc de învățămînt pentru fiecare elev (sau pentru 2 elevi). De regulă, aceste locuri de învățămînt nu sînt complexe, pentru că lucrările sînt de scurtă durată.

Metodica studiului individual în echipă, expusă mai sus, a fost aplicată la pregătirea tractoriștilor și a mecanicilor combineri. Fiecare elev dintr-o grupă de mecanici combineri execută, de pildă, peste 100 lucrări diferite. Aceasta permitea elevilor să-și însușească deprinderi suficiente pentru a munci cu succes în producție. Viitorii combineri erau educați în spiritul atitudinii conștiente față de învățătură, al simțului răspunderii pentru îndeplinirea fiecărei sarcini, al atitudinii pline de grijă față de mașini.

Analiza lecțiilor de aritmetică în clasa I-a

Lecția este forma principală de organizare a activității didactice în școala sovietică.

La lecțiile de aritmetică se realizează nu numai scopuri instructive, ci și scopuri educative. Lecțiile predate la clasa I-a pot transmite elevilor cunoștințe elementare, dezvăluind pe baza materialului de socotit și a problemelor înțelesul unor termeni ca: „să adăugăm", „să scădem", „să mărim", „să luăm" etc.

După aceste lecții se predau lecții la care aceleași probleme se aprofundează mai mult. Acestea sînt lecții de formare a noțiunilor, de însușire a regulilor și a legilor operațiilor aritmetice. Astfel, noțiunile privitoare la mărirea numărului cu cîteva unități și-au căpătat dezvoltarea și fixarea ulterioară în termenii: mai mare, mai lung, mai înalt etc.

In practica predării aritmeticii au o mare importanță lecțiile de recapitulare, fixare și generalizare.

Intocmirea unei evidențe a măsurii în care și-au însușit elevii cunoștințele privitoare la un capitol sau altul din aritmetică provoacă necesitatea unei lecții speciale de evidență a cunoștințelor (lucrare de control).

Cu prilejul analizării lecțiilor trebuie să se țină seama nu numai de tipul lecțiilor, ci și de structura lor.

Lecția nu este ceva permanent și neschimbător, deși la baza ei stau elemente permanente — verificarea lucrărilor executate acasă, interogarea elevilor, calculul oral, transmiterea materialului nou, fixarea lui, munca individuală a elevilor și tema pentru acasă. Alegerea unor elemente sau a altora și alternarea lor sînt determinate de scopul lecției, iar locul și greutatea specifică a fiecărui element în parte se subordonează sarcinilor generale ale lecției. Astfel, interogarea poate fi legată de verificarea lucrării executate acasă, de rezolvarea exercițiilor și problemelor sau de fixarea materiei studiate la lecția respectivă. Acest caracter dinamic al fiecărui element îi dă învățătorului posibilitatea ca, dispunînd de un număr relativ redus de elemente ale lecției, să asigure o varietate de forme în predarea ei. Analiza lecției trebuie să reflecte munca creatoare și multilaterală a învățătorului și elevilor.

Lecția de aritmetică supusă analizei trebuie cercetată în primul rînd din punctul de vedere al locului ei în sistemul lecțiilor la tema respectivă, iar apoi din punctul de vedere al structurii ei. Trebuie cercetat dacă desfășurarea lecției corespunde planului de lecție, dacă a fost repartizat just timpul între diferitele părți ale lecției, dacă între ele există legătura necesară, dacă diferitele părți ale lecției formează un tot întreg. De pildă, la lecțiile de aritmetică din clasa întîia calculele orale pot fi o continuare și o fixare a lucrării executate acasă; tot ele pot constitui o stabilire a legăturii între materia studiată și materia nou predată etc. Analizînd diferitele elemente ale lecțiilor, trebuie să avem în vedere că o mare parte din ele sînt condiționate de vîrsta elevilor.

Cu prilejul verificării temelor executate acasă trebuie să se constate gradul de independență al elevilor, deoarece ei sînt ajutați adeseori de adulți. Verificarea frontală a temei executate acasă trebuie să fie un control real, să cuprindă un număr pe cît posibil mai mare de elevi și să se extindă nu numai asupra rezultatului exercițiului sau al problemei, ci și asupra felului în care au calculat elevii.

Cu prilejul analizei lecțiilor la care se transmit cunoștințe noi, trebuie să se stabilească dacă elevii au la dispoziție materialul didactic, care este calitatea și utilitatea operativă a acestuia.

In clasa întîia, operațiile de adunare și scădere sînt înlocuite adeseori prin numerație, ceea ce împiedică multă vreme dezvoltarea deprinderilor de socotit. Analizînd lecția trebuie să stabilim cum socotesc elevii, dacă ei folosesc degetele de la mîini sau alt material de socotit, dacă ei reținînd în minte partea de număr cînd adună în grupe și cînd folosesc formația zece în cercul 1—20. Atunci cînd apreciem lecția trebuie să dăm o mare importanță alegerii exemplelor și exercițiilor, succesiunii lor și explicațiilor orale ale învățătorului și elevilor.

Trebuie acordată de asemenea o atenție deosebită rezolvării și întocmirii problemelor de către copii. Nu trebuie să existe lecții de aritmetică la care elevii să nu rezolve probleme. Este necesar ca elevii să cunoască părțile componente ale problemei (condițiile, expunerea și întrebarea), să știe să determine cîte date trebuie să aibă problema, ce este cunoscut și ce nu este cunoscut. Trebuie să verificăm dacă elevii știu să găsească întrebarea la problemă și să alcătuiască o problemă cu o temă dată sau după formula numerică dată (7+3, 8+2—5 etc.). Trebuie să constatăm, în același timp, dacă elevii rezolvă problemele singuri, după un plan elaborat de învățător, sau numai sub îndrumarea învățătorului.

Analiza felului cum se realizează fixarea materiei studiate la lecție presupune existența unor lucrări independente sau semiindependente ale elevilor. La lecțiile de recapitulare și de formare a deprinderilor greutatea specifică a muncii independente a elevilor sporește, de aceea trebuie cercetat volumul lucrării, conținutul și scopul ei, apreciindu-se eficiența procedeelor de verificare a lucrării.

Aici, la fel ca și la verificarea temei executate acasă, se stabilește în ce măsură își corectează elevii greșelile făcute, metodele de corectare și dacă se dau lucrări suplimentare pentru elevii care au făcut greșeli.

Pentru succesul la învățătură al întregii clase are o mare importanță pricoperea învățătorului de a alege și a da la timp tema pentru acasă. Tema dată „cînd sună clopoțelul", fără explicații și fără a verifica dacă fiecare elev în parte știe ce trebuie să facă pentru lecția următoare, nu asigură nici o încheiere bună a lecției curente și nici un început bun al celei viitoare.

Calitatea lecției depinde în mare măsură de comportarea învățătorului și a elevilor, de condițiile generale în care se desfășoară munca. Aceste particularități ale lecției și influența lor asupra desfășurării muncii se apreciază după principiile pedagogice generale.

In încheierea analizei unei lecții se trage de obicei concluzia dacă lecția și-a atins pe deplin sau numai parțial scopul și se arată cauzele care au provocat slăbirea eficacității și a productivității muncii profesorului.

O analiză minuțioasă și fundamentată din punct de vedere științific a lecției ajută învățătorului să înlăture greșelile făcute și să îmbunătățească succesele obținute. Dar pentru că nu toate lecțiile învățătorului sînt supuse analizei, aceasta, dacă este bine făcută, poate servi ca model pentru autoanaliza lecțiilor în munca de fiecare zi a învățătorului respectiv.

V. IGNATIEV

IN CAPITALA TURKMENIEI SOVIETICE

Crește an de an numărul instituțiilor de învățămînt din Așhabad — capitala Turkmeniei sovietice. In clișee (sus) clădired modernă a școlii de pe prospectul I. V. Stalin; (dreapta) într-un laborator al facultății de fizico-matematici a universității din Așhabad.

Despre educarea copiilor în spiritul dragostei pentru Patria

I. F. Svadkovski
membru activ al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R.

Dragostea pentru Patrie este unul dintre cele mai adînci și mai nobile sentimente omenești. Ea se naște din viața colectivă a oamenilor. Totuși, în societățile împărțite în clase exploatatoare și exploatate, sentimentul nobil de dragoste pentru Patrie a fost și este denaturat de interesele înguste, egoiste ale minorității exploatatoare. Burghezia a transformat dragostea pentru Patrie în naționalism și șovinism, pline de ură împotriva oamenilor. In aceleași scopuri egoiste, ideologii imperialismului încearcă să înșele poporul afirmînd că ideea independenței naționale și a vieții de sine stătătoare a popoarelor și-a trăit traiul, că locul patriotismului trebuie să fie luat de cosmopolitism.

Patriotismul omului sovietic, dragostea lui față de Patria sa, reunește devotamentul profund și credința față de popor, tradițiile naționale și cultura națională cu idealurile măreție și nobile ale omenirii.

Forța patriotismului sovietic — ne învață I. V. Stalin — constă în aceea că nu are la bază prejudecăți rasiste sau naționaliste, ci adîncul devotament și credința poporului față de Patria Sovietică, prietenia frățească a oamenilor muncii aparținînd tuturor națiunilor țării noastre. Patriotismul sovietic îmbină armonios tradițiile naționale ale popoarelor cu interesele vitale comune ale tuturor oamenilor muncii din Uniunea Sovietică. Patriotismul sovietic nu dezbină, ci, dimpotrivă, încheagă toate națiunile și popoarele țării noastre într-o familie unică, frățească.

Educația patriotică trebuie să determine conținutul întregii vieți a copiilor sovietici. Puterea de voință pe care o manifestă în urmărirea și realizarea scopurilor ideologico-patriotice adulții din apropierea copiilor, în special părinții și pedagogii, exemplele faptelor lor patriotice, conținutul muncii școlare din clasă și din afara clasei, participarea copiilor la munca colectivă și obștească constituie factorii principali de educație patriotică a copiilor sovietici.

Abecedarul este cea mai importantă carte pentru copilul de 7 ani, care a pășit pragul școlii. Aproape fiecare pagină din abecedar cuprinde material pentru educarea dragostei copiilor față de Patria Socialistă. Incă înainte de a trece la abecedar copilul află că nu numai el, ci toți copiii din Uniunea Sovietică învață la școală, că pentru aceasta s-au construit multe localuri de școli, s-au pregătit multe abecedare și cărți, hîrtie, caiete, creioane — și că toate acestea le face pentru copii Patria Sovietică. Copilul află că de viața și fericirea tuturor copiilor sovietici și a întregului popor sovietic se preocupă Partidul Comunist și Guvernul Sovietic, că muncitorii din fabrici și uzine, colhoznicii de pe ogoare muncesc pentru ca toți oamenii sovietici să fie sătui, îmbrăcați, ca toți să aibă locuințe bune. Așa se sădește în conștiința copilului reprezentarea, deocamdată elementară, dar justă, despre Patria Sovietică. Mai departe, pagină după pagină, odată cu însușirea cunoștințelor de citire, această reprezentare se lărgește și se aprofundează. In fața învățătorului stă sarcina de a nu trece peste nici o temă care cuprinde cunoștințe despre Patria Sovietică, despre natura și oamenii țării, despre Partidul Comunist și Guvernul Sovietic, fără a-i face pe școlari să trăiască emoțional această temă. Unul dintre mijloacele verificate pentru aceasta este antrenarea micii experiențe a copiilor și o anumită includere a lor în evenimentele despre care citesc în carte.

După abecedar, fiecare lecție de citire explicativă poate și trebuie să devină un mijloc de lărgire a cunoștințelor copiilor despre oamenii sovietici, despre munca și lupta lor, despre natura țării natale, despre prezentul, trecutul și viitorul marii Patrii Socialiste, un mijloc de dezvoltare a sentimentelor și năzuințelor patriotice ale copiilor.

Un mijloc puternic de formare a concepției copilului despre lume, a sentimentelor și năzuințelor sale patriotice este lectura făcută acasă și, în special, citirea operelor artistice accesibile înțelegerii sale. De aceea, învățătorul trebuie să se străduiască să-i antreneze cît mai repede posibil pe elevii săi la lectura independentă în afara clasei. In mîinile unui pedagog cu experiență, lecțiile de citire explicativă servesc drept pregătire pentru citirea independentă de către copii a textelor, povestirilor și cărților care lărgesc și adîncesc cunoștințele dobîndite la lecții. Invățătorul care cunoaște bine literatura pentru copii va găsi prilejul potrivit de a recomanda elevului o carte interesantă și timpul necesar pentru a discuta cu el despre cartea citită. Eroii din cărți, care manifestă putere, îndrăzneală, vitejie, minte pătrunzătoare, ingeniozitate și abnegație în slujirea poporului și în apărarea Patriei lor Socialiste, arată tinerilor cititori calea propriei lor vieți, exemplul pentru propria lor conduită.

Sentimentul patriotismului sovietic educat la copii de către școala sovietică trebuie să fie activ; trebuie să-l obișnuim pe copil să fie patriot în fapte. Oricît de mic ar fi copilul din clasele inferioare ale școlii, el este o ființă activă. Activitatea lui trebuie să fie îndreptată spre albia comună a marii munci constructive a oamenilor sovietici, spre binele Patriei Socialiste. Activitatea principală a școlărului este învățătura. Invățătura școlarului sovietic este obligația lui, datoria lui față de Patrie. Una dintre cele mai importante sarcini ale învățătorului este ca pe baza unui material accesibil copiilor să le arate acestora legătura muncii lor școlare cu munca tuturor oamenilor sovietici, să dezvolte și să întărească tendința lor de a fi membri demni ai marii familii a oamenilor muncii din Patria lor, lucru care nu este posibil fără o muncă îndîrjită de însușire a cunoștințelor și priceperilor necesare.

O școală practică de slujire a societății este pentru copil participarea lui la munca colectivă de folos social. De la o zi la alta, îndeplinind mici însărcinări pe clasă și pe școală — împărțirea materialului didactic, serviciul pe clasă, munca pe parcela școlară de experiență, ajutorul dat familiei, alegerea desenelor pentru gazeta de perete etc. — copilul învață nu numai să înțeleagă, dar și să îndeplinească un rol în colectiv, ceea ce ajută la formarea sentimentului de răspundere în fața colectivului. Pe măsura creșterii și a dezvoltării copilului sfera activității sale obștești se lărgește, această activitate însăși se complică și se adîncește. Intrarea în rîndurile pionierilor marchează mari progrese în conștiința copilului: el află despre mărețele țeluri ale organizației comuniste pentru copii care poartă numele lui V. I. Lenin, este pătruns de aceste țeluri și dorește să le slujească. Pionierul este un activist social: el răspunde nu numai pentru sine, ci și pentru colegii săi, pentru domeniul de muncă obștească care i-a fost încredințat. Activitatea membrilor colectivului de conducere a detașamentului, a instructorului de echipă, a redactorului gazetei de clasă sau al gazetei școlare, ca și activitatea oricărui pionier care are o însărcinare socială urmărește scopul ca întregul colectiv de copii să meargă pe calea justă a pregătirii unor patrioți conștienți și prinoeputi ai Patriei lor Socialiste. Orice neglijență cu prilejul îndeplinirii obligației obștești va fi în dauna întregului colectiv. Aici răspunderea obștească este palpabilă, nemijlocită și, de aceea, foarte efectivă.

Sarcina învățătorului este de a-i ajuta pe instructorii de pionieri să dea fiecărui pionier o însărcinare care să fie pe măsura forțelor lui, prin care el să se lege din ce în ce mai strîns de viața întregului colectiv de copii și să învețe să-și privească munca și viața în lumina sarcinilor măreție care stau în fața Patriei sale Socialiste.

Jocurile copiilor, activitatea lor artistică și sportivă, care reprezintă un fel de școală de educare a emoțiilor sociale și de formare a deprinderilor de viață colectivă, trebuie de asemenea îndreptate spre albia unei legături din ce în ce mai mari cu interesele și viața întregului popor sovietic, ele trebuie să fie un mijloc de educație patriotică.

In sistemul măsurilor extrașcolare un loc deosebit îl ocupă matineele și serile școlare închinate zilelor memorabile ale Patriei Sovietice: aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, Ziua Constituției Uniunii Sovietice, Ziua Armatei Sovietice și altele. Ca și pentru întregul popor sovietic, zilele memorabile ale Patriei sînt mari sărbători pentru copiii sovietici, sînt zile cînd gîndurile și sentimentele lor se îndreaptă cu o putere deosebită spre Patrie, spre faptele glorioase ale credincioșilor săi fii. Aceste zile dau școlii posibilități extrem de favorabile pentru educația patriotică. Școlile încep să se pregătească pentru sărbătorirea marilor date ale Patriei cu mult înainte. Aceste date constituie un fel de puncte de sprijin pentru educația patriotică ce se realizează zi de zi în toate verigile muncii școlare. In conformitate cu programa fiecărei clase, pregătirea pentru aceste zile se desfășoară la lecții prin citire, povestiri și discuții despre evenimentele pe care le cinstește și le sărbătorește poporul, despre importanța acestor evenimente pentru oamenii sovietici și pentru viitorul lor, despre eroii care prin fapta lor au proslăvit Patria și pe care poporul îi va pomeni în veci. Se învață poezii și cîntece închinate acestor evenimente. Organizația de pionieri, cercurile de artiști amatori, gazeta de perete, biblioteca școlară cu activul său de cititori — toți se pregătesc pentru sărbătoare. Sarcina învățătorului constă în a-i atrage la această muncă de pregătire, iar apoi și la participarea la serbare pe toți copiii. El trebuie să găsească pentru fiecare copil un rol în care acesta să-și poată arăta la maximum aptitudinile sale, să poată contribui cu tot entuziasmul, cu tot sufletul său la munca întregii școli.

Cel mai sigur mijloc pentru dezvoltarea unor adînci sentimente patriotice ale copilului este mijlocul prin care i se dă acestuia posibilitatea de a-și arăta concret devotamentul pentru patrie, dorința sa de a o sluji cu abnegație.

Sentimentul patriotic al oamenilor sovietici are o particularitate remarcabilă: el nu-i divizează niciodată pe oameni, ci întotdeauna îi unește. De aceea este firesc ca acțiunile consacrate zilelor memorabile ale Patriei să fie organizate ca acțiuni de masă, în care sînt antrenați toți copiii: cîntece cîntate în cor, numere de gimnastică de masă, recitări, inscenări etc.

Tema Patriei este o temă mare: natura natală, limba și viața poporului, istoria lui, prezentul și viitorul lui cuprind atîtea probleme, încît acestea nu pot fi pe deplin epuizate. Tema Patriei oamenilor sovietici include problemele luptei poporului pentru construirea comunismului, ale prieteniei popoarelor într-un Stat Socialist unic, ale solidarității poporului sovietic cu oamenii muncii din întreaga lume în lupta pentru socialism, pentru pace și democrație. In legătură cu aceasta, în fața învățătorului se pune o problemă pedagogică: ce reprezentări și noțiuni trebuie date elevilor, începînd din clasa întîia, pentru a nu supraîncărca puterile lor intelectuale.

In cea mai mare parte, această problemă este soluționată de programele școlare. Totuși, soluționarea practică a acestei probleme pune în fața învățătorului o serie de dificultăți: micilor școlari le vine greu să-și însușească asemenea noțiuni vaste și abstracte ca „țară", „popor", „revoluție", „constituție", „socialism" etc. Invățătorii care și-au studiat bine elevii și se sprijină pe experiența lor personală nu se grăbesc să dea copiilor anumite noțiuni complecte, mulțumindu-se cu o singură trăsătură, deosebit de caracteristică, a noțiunii sau a fenomenului dat. Cu acest prilej ei îi provoacă pe copii să povestească singuri, corectînd și complectînd reprezentările copiilor nu prin enumerarea particularităților obiectului studiat sau prin expunerea rigidă a mersului evenimentelor, ci prin ilustrarea vie, prin povestirea vie despre momentele memorabile și importante ale acestor evenimente. O impresie puternică produc asupra copiilor povestirile participanților înșiși la evenimentele ce se sărbătoresc: ale eroilor Marelui Război pentru Apărarea Patriei, ale bătrînilor comuniști, ale veteranilor războiului civil, ale inovatorilor în producție, ale muncitorilor și muncitoarelor, ale colhoznicilor și colhoznicelor. Firește că învățătorul trebuie să se înțeleagă dinainte cu persoanele chemate să participe la serbarea școlii asupra conținutului expunerilor lor.

Cu cît copiii vor cunoaște mai multe despre oamenii care au săvîrșit acte de eroism în numele Patriei și al fericirii poporului, cu cît ei vor fi mai emoționați de sentimentul viu de dragoste și respect pentru eroii Revoluției Socialiste, ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei, ai construcțiilor socialismului, cu atît ei vor fi mai bine pregătiți în vederea însușirii noțiunilor științifice despre revoluție, socialism și comunism.

Invățătorul sovietic trebuie să educe neobosit și zi de zi pe școlarii sovietici în spiritul sentimentelor înalte ale patriotismului, să-i pregătească pentru fapte mari spre gloria minunatei Patrii Socialiste.

(Din revista „Nacialnaia școla")

CONSFĂTUIRILE RAIONALE ALE CADRELOR DIDACTICE

Cadrele didactice au dezbătut problemele muncii educative

Analizînd felul în care cadrele didactice luptă pentru realizarea educației comuniste a elevilor, referatul cu tema „Lupta pentru îmbunătățirea muncii educative și întărirea disciplinei în școli", prezentat la consfătuirea pedagogilor din orașul Constanța, s-a oprit în primul rînd asupra calității predării, subliniind faptul că nivelul ridicat al lecțiilor este unul dintre factorii hotărîtori în lupta pentru întărirea muncii educative. Numeroși pedagogi din orașul Constanța, printre care se numără tovarășii Ion Ciocan, Ion Vodă, Vasile Sasu, Gh. Dadami, Ion Burtoi, Niculae Dragu, Neagu Botea, dau lecțiilor lor un bogat conținut educativ

Referatul a arătat însă că în oraș sînt încă multe cadre didactice care nu privesc cu seriozitate problema pregătirii lor pentru lecții. Astfel, manifestînd dezinteres față de studiul individual, neștiind să folosească cele mai bune metode de predare și neîntocmindu-și conștiincios planurile de lecții, pe care le socotesc o obligație formală, profesori ca Tatiana Calicica, Lucia Grebanos, Ion Dovlete, Maria Miulescu etc. țin lecții improvizate, neinteresante, fără valoare instructiv-educativă. Nu este deci deloc surprinzător faptul că, în aceste condiții, elevii își găsesc alte ocupații și devin nedisciplinați, stingherind desfășurarea lecțiilor.

Problema realizării disciplinei conștiente a elevilor a ocupat un loc deosebit în cadrul referatului. S-a arătat în legătură cu aceasta că o preocupare importantă a educatorului trebuie să fie formarea unei opinii juste în rîndul elevilor cu privire la ordine și disciplină. Munca pedagogilor în prima jumătate a anului școlar a dovedit că în urma creării unor colective închegate de elevi, unitare în exigența față de fiecare membru al lor, în măsură să prevină și să combată cu vigoare orice manifestare nesănătoasă, s-au obținut o serie de succese. Așa, spre exemplu, colectivele de elevi ale claselor a V-a și a VII-a „A" de la școala nr. 5 de băieți au combătut cu hotărîre atitudinea necorespunzătoare pe care o au pe stradă elevii Gh. Petrescu și V. Gelorian, ca și atitudinea nejustă față de profesori a elevului R. Hîjdu.

Referatul a vorbit însă despre multe probleme ale muncii educative fără a le exemplifica, fără a le analiza în mod concret. Astfel, s-a trecut cu superficialitate asupra unei probleme atît de însemnate cum este educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul dragostei de muncă.

Discuțiile purtate în jurul problemelor muncii educative s-au referit în mare parte la contribuția pe care o aduc organizațiile U.T.M. și de pionieri la întărirea acestei munci. Tovarășii care au luat cuvîntul în legătură cu această problemă au vorbit despre colaborarea dintre cadrele didactice și organizațiile U.T.M. și de pionieri, despre greșelile săvîrșite în unele școli datorită lipsei de îndrumare a acestora din partea cadrelor didactice.

Învățătorii și profesorii au apreciat cu spirit critic felul cum a îndrumat secția de învățămînt munca educativă din școli. Tovarășul Vasile Neacșu, profesor la școala medie de băieți nr. 1, a criticat secția de învățămînt pentru modul nejust în care rezolvă unele probleme ale asigurării disciplinei în școli. El a dat ca exemplu anularea nejustă a hotărîrii luată în consiliul pedagogic al școlii medii de băieți nr. 1 cu privire la îndepărtarea din școală a unui elev cu repetate și grave abateri de la disciplină.

Luînd cuvîntul în cadrul discuțiilor, tovarășul Ion Zaharia, directorul școlii medii nr. 1 de băieți, a vorbit despre rezultatele bune pe care le-a obținut prin ședințele comune cu părinții și elevii în formarea unei juste atitudini față de învățătură a acestora din urmă. Dar el a arătat că eforturile comune ale școlii și familiei trebuie îndreptate acum și spre formarea unei atitudini disciplinate a elevilor în afara școlii.

Din desfășurarea consfătuirii s-a putut constata că multe lipsuri în munca educativă se datoresc faptului că învățătorii, profesorii și directorii n-au fost suficient de just orientați în această muncă, n-au știut să găsească și să aplice metodele cele mai potrivite. Educarea la elevi a trăsăturilor omului nou, realizarea disciplinei conștiente în toate școlile n-au constituit pentru cadrele didactice din Constanța, o preocupare permanentă, n-au fost privite ca o sarcină de însemnătate hotărîtoare.

Însăși desfășurarea consfătuirilor a arătat că problema îmbunătățirii muncii educative este subapreciată, manifestîndu-se chiar, într-o anumită măsură, o atitudine de autoliniștire în această privință. Caracterul abstract al referatului, afirmațiile repetate în referat și discuții cu privire la „îmbunătățirea situației", faptul că rezoluția nu cuprinde decît fraze generale despre munca educativă și, însfîrșit, felul în care s-a referit la munca educativă, în cuvîntul rostit la sfîrșitul consfătuirii, secretarul sfatului popular orășenesc, care a vorbit despre unele „mici deficiențe disciplinare", sînt cu totul contrarii situației reale din școli, unde există repetate abateri de la disciplină despre care nu s-a discutat cu destulă seriozitate în consfătuire.

În orașul Constanța mai sînt încă multe de făcut pentru a asigura succesul muncii educative. Secția de învățămînt și cadrele didactice au datoria să depună eforturi serioase pentru a găsi noi și eficiente metode de rezolvare a importantei sarcini a educării comuniste a tinerei generații.

VALENTIN SAPUNA
CORNELIA MUȘAT

Un schimb de experiență bogat în învățăminte

Lucrările secției de științe naturale de la consfătuirile raionale ale cadrelor didactice din Carei au fost axate pe sarcinile care le revin cadrelor didactice din proiectul Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

După expunerea referatului, care a analizat munca profesorilor de științe naturale din întregul raion, au fost prezentate o serie de lucrări practice executate de elevele școlii pedagogice. Astfel în secție au fost prezentate diferite altoiri, s-au arătat ghivece nutritive, s-a demonstrat polenizarea artificială, s-au prezentat produse de porumb hibrid, rezultat din încrucișarea porumbului dinte de cal cu porumb portocaliu de Tîrgu Frumos.

În continuare, profesorii de științe naturale au vizitat expoziția școlii pedagogice unde sînt expuse plante medicinale și recolte obținute din diferite încrucișări. La expoziție se pot observa diferențele de dezvoltare între grîul de toamnă iarovizat și cel neiarovizat, diferențele de recoltă între porumbul la care nu s-a aplicat polenizarea artificială și cel la care s-a aplicat etc.

Profesorii de științele naturale au avut prilejul să viziteze și sera care s-a amenajat în curtea școlii pedagogice. Aici li s-a vorbit despre organizarea muncii elevelor pentru săpatul gropii, pentru scoaterea lutului, amenajarea poliților, pregătirea celor necesare pentru efectuarea ghivecelor nutritive etc.

Cu mult interes au cercetat profesorii de științe naturale caietele în care elevele școlii pedagogice și-au notat observațiile asupra dezvoltării plantelor, asupra influenței negative exercitate de diferiții dușmani ai plantelor asupra dezvoltării diferiților pești, batracieni, lilieci etc. crescuți la colțul naturii vii

Discuțiile care au urmat au oglindit în largă măsură preocuparea profesorilor de științe naturale de a înarma elevii cu deprinderi de muncă agricolă atît în cadrul lecțiilor predate, cît mai ales în cadrul lucrărilor practice pe loturile experimentale. Profesorii care predau științele naturale în școlile din satele Andrid, Sîncrai, Vezendin etc. i-au învățat pe elevi să pună în aplicare metodele înaintate agrotehnice. Munca elevilor, rezultatele obținute de ei pe parcelele experimentale au constituit exemple vii pentru țăranii muncitori, care și-au însușit pe această cale diferite metode ce asigură obținerea unor recolte bogate.

Demonstrînd importanța pe care o prezintă îngrășarea solului, profesoara de științe naturale de la școala de 7 ani din comuna Andrid a arătat cum pe o parte a parcelei experimentale de la școală sa s-au aplicat îngrășăminte chimice și organice, iar cealaltă parte a fost lăsată fără îngrășăminte, pentru ca elevii să observe dezvoltarea inegală a plantelor.

Unele cadre didactice au vorbit pe larg la consfătuire despre metodele pe care le folosesc pentru a dezvolta dragostea elevilor față de muncile agricole. Astfel, tovarășul profesor Petruș a arătat că a introdus ora informativă în probleme agricole. Elevii se pregătesc pentru această oră în cursul săptămînii, consultînd ziare și reviste.

Participanții la discuții au arătat că unele sfaturi populare, cum sînt cele din Cehal, Cehăluț, Aciș, Tășnad etc. nu au sprijinit școlile în ceea ce privește asigurarea lor cu parcele experimentale. În comuna Cehal, de pildă, profesorul de științe naturale nu a avut unde însămînța grîu iarovizat, deoarece școala a primit tîrziu terenul de experiență.

Consfătuirea a arătat că unii profesori de științe naturale, cum sînt cei din satele Tășnad sau Aciș nu depun destulă stăruință pentru buna organizare a muncii practice pe parcelele experimentale, pentru asigurarea semințelor, a îngrășămintelor etc. De asemenea, sînt unii profesori care subapreciază însemnătatea muncii practice a elevilor. De exemplu, datorită dezinteresului pe care-l manifestă față de lucrările practice profesorul de științe naturale de la școala din comuna Supurul de Jos, munca pe parcelă trebuie să fie condusă aici de directorul școlii.

În general, discuțiile purtate pe marginea referatului prezentat, ca și demonstrațiile practice au dovedit că profesorii de științe naturale din raionul Carei au înțeles sarcinile care le revin în activitatea lor didactică și obștească pentru înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe și deprinderi agricole. Întreaga consfătuire a constituit un schimb de experiență bogat în învățăminte.

ELENA PERNEI

Din discuțiile de la consfătuirea cadrelor didactice din raionul Tg. Mureș

„...Aveam de predat lecția „Lacurile" la clasa a IV-a elementară. Pentru a însemna pe hartă lacurile pe care copiii urmau să le învețe din manual, am confecționat mici steguțe de diferite culori, potrivit felurilor lacurilor. Le priveam și mă bucuram la gîndul că lecția va fi foarte interesantă.

Dar s-a întîmplat cu totul altfel. Cînd am venit la școală și am consultat harta... surpriză: pe hartă nu erau indicate lacurile despre care se vorbea în manual.

N-ar fi bine ca tovarășii de la Editura de stat didactică și pedagogică și cei de la Întreprinderea de material didactic să țină o legătură mai strînsă?".

„...În manuale întîlnim uneori lucruri surprinzătoare. De pildă, în manualele de literatură găsim uneori fascicole din manualele de aritmetică; alteori găsim tot fascicole din manuale de literatură, dar pentru alte clase. Cine răspunde de harabadura ce se face în capul copiilor, cînd deschid asemenea manuale?..."

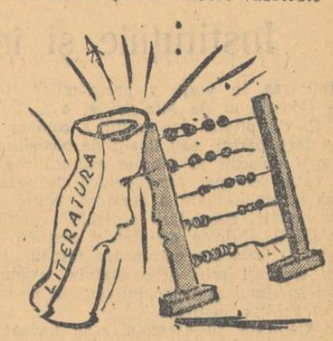

„...Întîi ne-am necăjit că nu aveam cataloage. Apoi ne-am necăjit că în cataloage nu puteam înscrie toți copiii din clasă, deoarece nu erau suficiente foi. Cînd ne-am apucat a scrie numele copiilor, alt necaz: foile sug mai rău ca sugativa.

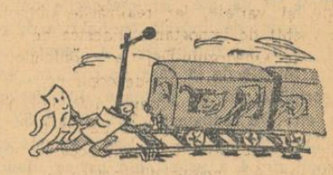

Cu chiu cu vai, am liniat foi și ne-am complectat catalogul.

Acum, iată că primim și foile suplimentare! Dar de astădată necazul e al celor care ne-au trimis foile prea tîrziu, pentru că noi nu mai avem ce face cu ele!..."

„...Noi ne aprovizionăm cu cretă fabricată la Mediaș. Această cretă, dacă „te scuipești" pe ea, cum zic copiii pe la noi, scrie. Dacă nu — „geaba". Zgîrie numai tabla. Credem că va trebui ca ort fabrica respectivă să-și îmbunătățească produsele, ori, pe lîngă fiecare cutie de cretă, să se anexeze un aparat de stropit..."

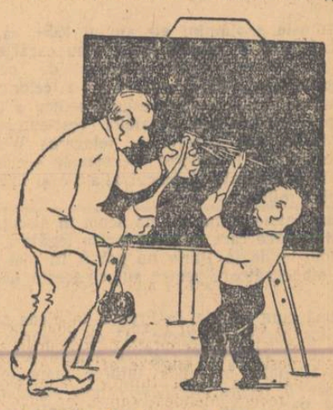

„...Președintele sfatului popular al comunei Merișor nu înțelege că e o datorie a lui să sprijine școala. Nu am avut fîntînă în curtea școlii — am făcut o fîntînă numai cu ajutorul comitetului de părinți. Școala nu are gard; îl vom face tot cu ajutorul părinților.

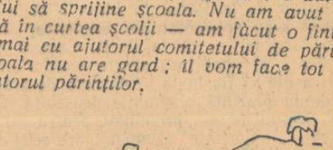

Dar iată că într-o zi sfatul ia din școală o sobă... A crezut oare tov. președinte că dacă la sfat nu se poate lucra în timpul iernii fără căldură, în școală se poate? Ori asemenea problemă îl lasă... rece?..."

Nu putem fi mulțumiți cu rezultatele obținute pînă acum

Problema dezvoltării exprimării orale și scrise a elevilor este, în genere, problemacheie a predării limbii în școală. Or e un lucru constatat că între ridicarea nivelului de cultură generală și dezvoltarea exprimării orale și scrise există — ca să ne exprimăm în limbaj matematic — un raport direct proporțional. De aici necesitatea ca profesorii de limba română să se străduiască neîncetat nu numai să îmbunătățească calitatea predării lecțiilor, ci și să folosească toate măsurile menite să ducă la ridicarea nivelului de cultură generală al elevilor: lectura înafara clasei, cercul literar, seratele literare, vizitarea muzeelor și expozițiilor, vizionarea spectacolelor teatrale și cinematografice etc.

Recenta consfătuire raională a cadrelor didactice din orașul Iași a dovedit că mulți profesori de limba română din școlile orașului au înțeles în mod just acest lucru. Ținîndu-se seama de faptul că îmbogățirea și precizarea continuă a fondului lexical al elevilor le dă acestora posibilitatea să-și expună cît mai corect și mai expresiv ideile, la multe școli din orașul Iași au fost introduse caietele de cuvinte (de pildă, la școlile de 7 ani nr. 19 și nr. 18, la școala de 10 ani nr. 2 de băieți etc.), iar graficul greșelilor mai frecvente și folosirea diferitelor procedee pentru înlăturarea lor au devenit o preocupare permanentă a multor profesori de limba română (de pildă, a profesorilor de la școala de 7 ani nr. 5 de băieți, de la școala medie clasică etc.).

Folosind un material didactic bogat și variat — planșe, scheme, portrete, albume literare, hărți literare, fotomontaje etc. — multe cadre didactice au izbutit să asigure însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi, aplicarea justă în practică a celor învățate, continua dezvoltare a gîndirii și vorbirii elevilor (de pildă, la școala de 10 ani nr. 2 de băieți, la școala de 10 ani nr. 1 de fete, la școala de 7 ani nr. 13 etc.). Lectura înafara clasei este organizată și îndrumată cu grijă. Spre a da un singur exemplu, amintim, de pildă, că la școala pedagogică mixtă, în primele 3 săptămîni ale lunii noiembrie, cei 33 de elevi ai clasei a VII-a au citit 182 de cărți.

Unii profesori de limba română, cum sînt de pildă, cei de la școala de 10 ani nr. 2 de băieți, cei de la școala de 10 ani nr. 1 de fete, cei de la școala medie clasică etc., au lărgit cu succes recomandările pentru lectura înafara clasei, incluzînd unele opere de mare valoare din literatura antică (Iliada, Eneida), din literatura renașterii și a realismului critic.

Vizionarea în comun a spectacolelor de către elevi, vizitarea expozițiilor și a muzeelor, activitatea interesantă și variată a cercurilor literare, organizarea seratelor literare etc. constituie, de asemenea, aspecte pozitive în munca profesorilor de limba română din orașul Iași. Astfel, s-a bucurat de mare succes în rîndurile elevelor de la școala de 10 ani nr. 2 de fete serata literară consacrată lui V. Alecsandri.

Pe linia frontului unic al cadrelor didactice în vederea asigurării unei exprimări corecte a elevilor, unii profesori de alte specialități, ca de pildă tovarășele Coter, profesoară de matematică la școala de 7 ani nr. 8, Elena Teodorescu, profesoară de istorie la școala de 7 ani nr. 17 etc., au căutat să precizeze și să îmbunătățească în mod sistematic vocabularul elevilor în cadrul predării obiectelor respective.

Toate acestea au contribuit, neîndoelnic, la dobîndirea unor importante succese în predarea limbii române în orașul Iași.

Scoaterea lor la iveală în referatul prezentat în ședința plenară și în referatul secției de limba română, precum și în discuțiile ce-au urmat, a fost, desigur, îndreptățită. Cu toate acestea, situația predării limbii române în școlile din orașul Iași nu poate fi considerată pe deplin mulțumitoare.

Procentul destul de mare de elevi rămași în urmă, înregistrat la sfîrșitul pătrarului al doilea, rezultatele sondajului efectuat de secția de învățămînt în luna noiembrie, care a scos la iveală lipsuri mari în pregătirea elevilor din clasele a V-a și a VIII-a, îndreptățesc întrebarea: cum se explică această situație?

Din păcate, consfătuirea cadrelor didactice din orașul Iași n-a răspuns în mod clar la această întrebare și, de aceea, n-a putut da nici toate soluțiile adecvate.

Referatul prezentat în ședința plenară s-a mulțumit să constate doar rezultatele îngrijorătoare înregistrate cu ocazia sondajului, ocolind orice încercare de analiză critică a situației.

În referatul susținut la secția de limba română s-au dat numeroase indicații metodice juste, au fost analizate în spirit critic manualele și programele, au fost scoase în evidență unele aspecte pozitive din munca cadrelor didactice. Totuși, analiza adîncă a nivelului predării, examinarea în spirit critic și autocritic a muncii cadrelor didactice, semnalarea curajoasă a deficiențelor, explicarea cauzelor care le-au determinat, au lipsit aproape cu totul. „Unii profesori", „Sînt profesori" etc. — iată formulările vagi în dosul cărora referenta (tov. Virginia Ghibu) și-a ascuns, la tot pasul, teama de a critica deschis munca nesatisfăcătoare a unor cadre didactice. Și cu toate că atît în discuții, cît și în concluziile ședinței s-a subliniat lipsa de spirit critic a referatului, vorbitorii n-au contribuit totuși la remedierea răului.

S-ar părea, cu toate acestea, că nu trebuie să mergem prea departe pentru a găsi cauzele lipsurilor. Una dintre aceste cauze este formalismul în munca unor cadre didactice. Sînt profesori care, în mod aparent, își îndeplinesc conștiincios sarcinile deși, în realitate, munca lor poartă pecetea formalismului. Astfel, tovarășa profesoară Ristea, de la școala de 7 ani nr. 17, scrie mereu pe caietele elevilor săi din clasa a V-a: „Văzut", deși lasă necorectate numeroase greșeli de conținut și de formă (ortografie, punctuație, stil). Mai mult încă. Asemenea caiete au fost expuse drept caiete „model" în sala unde a avut loc ședința profesorilor de limba română, și totuși nimeni n-a semnalat lipsurile...

Consfătuirea a arătat că dorința de a munci din ce în ce mai bine constituie o preocupare serioasă pentru majoritatea profesorilor de limba română din orașul Iași. Sîntem încredințați că, printr-un efort comun, această dorință va deveni în scurt timp o realitate pentru toate cadrele didactice, ceea ce va avea drept rezultat ridicarea nivelului de pregătire la limba română a elevilor din școlile orașului Iași.

I. CREMER

Cunoștințe temeinice la limba maternă

La consfătuirea cadrelor didactice din raionul Sighișoara s-au discutat unele probleme importante ale predării limbii materne în școlile minorităților naționale. Referatul a arătat că în acest an școlar, datorită eforturilor susținute ale cadrelor didactice, nivelul predării limbii materne a crescut simțitor. Discuțiile purtate în secție au contribuit la o mai bună cunoaștere a experienței înaintate. Învățătorii și profesorii care predau limba maternă în aceste școli au acordat o mare atenție însușirii de către elevi a cunoștințelor de limba maternă, formării și consolidării deprinderilor de vorbire și scriere corectă.

Luînd cuvîntul tovarășa Irina Kiss, care predă limba maternă la școala de 7 ani cu limba de predare maghiară din Sighișoara, a arătat grija pe care o acordă predării cunoștințelor de gramatică. Văzînd că elevii din clasa a V-a întîmpină unele greutăți în ceea ce privește însușirea cunoștințelor de gramatică și, în special, la capitolul privitor la verb, ea s-a străduit să-i deprindă pe elevi cu scrierea și cu folosirea corectă a formelor verbale. În acest scop, la începutul anului școlar ea a dictat elevilor un fragment care conține un mare număr de verbe. La prima dictare, nici un elev nu a făcut mai puțin de 17 greșeli. Profesoara a analizat greșelile făcute de elevi pentru a trage concluzii asupra lipsurilor din cunoștințele acestora. În orele următoare ea s-a preocupat de consolidarea cunoștințelor slab asimilate. Apoi a dictat din nou elevilor un text pe care l-a ales ținînd seama de greșelile ce le fac elevii. Repetînd această operație de cîteva ori, discutînd de fiecare dată greșelile cu întreaga clasă, în scurt timp elevii și-au îmbunătățit simțitor scrierea.

Tovarășa Kiss s-a preocupat în aceeași măsură și de predarea cunoștințelor de literatură, dezvoltînd dragostea elevilor pentru citit. Ea îi îndrumă pe elevi în alegerea cărților pe care să le citească, îi învață să rezume în caiete speciale cărțile citite, iar în cadrul orelor de limba maghiară discută cu ei conținutul acestora.

Profesorii care predau limba maternă în școlile cu limba de predare germană au arătat în cadrul consfătuirii că, în acest an școlar, datorită faptului că există manuale și că a fost editată pentru școlile cu limba de predare germană o culegere de texte pentru analiza gramaticală, ei au putut să-și desfășoare activitatea în condiții bune. Dar ei au vorbit și despre ceea ce le-a îngreunat munca. Au arătat, de pildă, că manualul de gramatică este prea greu pentru elevii din clasele a V-a și a VI-a.

Profesorii de limba maternă din școlile cu limba de predare germană pun un accent deosebit pe însărmarea elevilor cu deprinderea de a pronunța corect cuvintele. De exemplu, tovarășul Iuliu Hollitzer, profesor de limba maternă la școala medie cu limba de predare germană din Sighișoara, în orele prevăzute în programă pentru dezvoltarea vorbirii la clasa a X-a și la anul III al școlii pedagogice, a căutat să dea elevilor cunoștințe temeinice de fonetică și a făcut cu ei numeroase aplicări practice, folosind culegerea de texte pentru analiza gramaticală și textele literare care se studiază în orele de literatură.

Pentru a-i deprinde pe elevi cu o exprimare corectă, profesorii care predau limba maternă le cer să memoreze poezii sau scurte pasagii de proză din operele scriitorilor clasici. Ei acordă o atît de mare însemnătate acestei probleme deoarece mulți dintre elevii școlilor cu limba de predare germană vorbesc în familie dialectul săsesc, care se deosebește de limba literară germană în privința fonetismului, a morfologiei și chiar a vocabularului.

Cadrele didactice care predau limba maternă în școlile minorităților naționale din orașul și din raionul Sighișoara se preocupă îndeaproape de munca individuală a elevilor. Ei le explică acestora temele pe care trebuie să le îndeplinească acasă și corectează cu regularitate caietele.

Deoarece mulți elevi au încă un vocabular sărac, cadrele didactice îi îndrumă să-și alcătuiască caiete-vocabular în care sînt trecute cuvintele mai puțin cunoscute și îi obișnuiesc să le folosească în vorbire și în compuneri libere. De asemenea, profesorii de limba maternă folosesc pe larg culegerea de texte pentru analizele gramaticale atît în vederea consolidării cunoștințelor de gramatică ale elevilor cît și în scopul îmbogățirii vocabularului și a cunoștințelor de stilistică ale acestora

Temeinica însușire a cunoștințelor de limba maternă îi ajută pe elevii din școlile cu limba de predare a minorităților naționale să cunoască bogatul tezaur al literaturii poporului lor și să-și însușească mai bine cunoștințele la toate materiile.

V. POPOVICI

Pentru buna însușire a limbii ruse de către elevi

Referatul prezentat în secția profesorilor de limba rusă de la consfătuirea cadrelor didactice din orașul și raionul Piatra Neamț s-a ocupat de cîteva probleme importante ale predării limbii ruse, cum ar fi: problema pregătirii profesorului pentru lecție, predarea scris-cititului, îmbogățirea vocabularului elevilor, predarea gramaticii, folosirea caietelor cu liniatură oblică, folosirea materialului didactic. De asemenea, s-au arătat în referat unele lipsuri ale manualelor și ale programelor. Dar felul cum au fost tratate aceste probleme a dovedit că la baza întocmirii referatului n-a stat o bună cunoaștere a situației din școli. S-au făcut mai mult afirmații generale și recomandări teoretice. Constatările cu privire la rezultatele obținute în muncă de cadrele didactice au fost arătate vag, fără exemple concrete.

Nu au fost descrise concret nici metodele și procedeele folosite de cadrele didactice. Unele metode au fost doar înșirate, fără a se arăta cine le-a folosit și ce rezultate s-au obținut.

Referatul a pierdut din vedere unele probleme. El nu s-a preocupat de analiza predării limbii ruse pe clase. Deși a arătat că majoritatea elevilor vin slab pregătiți în clasa a V-a, el nu a analizat felul cum sînt pregătiți elevii în clasa a IV-a. De asemenea, nu s-a arătat cum s-a desfășurat munca metodică în raion, cum au fost ajutați profesorii de limba rusă de către organele de îndrumare și control ale raionului și ale regiunii și de către cabinetul pedagogic

Discuțiile au contribuit în mai mare măsură la cunoașterea și popularizarea metodelor înaintate de muncă. Numeroși profesori care au luat cuvîntul au arătat în mod concret căile pe care le-au folosit pentru a rezolva diferite probleme ale predării limbii ruse.

Astfel, tovarășa Zinaida Berescu, profesoară la școala nr. 5 din orașul Piatra Neamț și tovarășa Alexandrina Manolache, care predă la una din școlile raionului, au vorbit despre felul cum lucrează ele cu elevii din clasele a IV-a și a V-a pentru îmbogățirea vocabularului, pentru realizarea unei pronunțări corecte. Ele au arătat că au folosit în largă măsură jocurile și memorarea poeziilor. De asemenea, au dat o mare însemnătate folosirii materialului intuitiv în explicarea cuvintelor.

Discuțiile s-au oprit cu deosebire asupra problemelor predării scris-cititului în clasele V-VII. Tovarășa Glavcev, profesoară la școala pedagogică din Piatra Neamț, a vorbit despre însemnătatea citirii explicative, despre importanța și despre locul pe care trebuie să-l ocupe citirea model a profesorului la lecțiile de citire explicativă.

Majoritatea cadrelor didactice au arătat că introducerea și folosirea caietelor cu liniatură specială în clasele a IV-a și a V-a au contribuit la îmbunătățirea scrierii corecte și caligrafice a elevilor. Tovarășa Nazarie, profesoară la școala medie de fete din Piatra Neamț, a arătat că, folosind două rînduri de caiete, realizează mai ușor controlul lucrărilor zilnice ale elevilor. O serie de profesori au subliniat faptul că elevii scriu încă și acum cu greșeli — aceasta datorită, în parte, și faptului că nu toți profesorii de limba rusă au organizat just controlul temelor lucrate de elevi.

Din discuții a reieșit că unii profesori le dau elevilor lucrări prea grele și prea lungi, că alții nu explică întotdeauna cum trebuie să se îndeplinească lucrările scrise și temele date acasă.

O altă problemă discutată a fost aceea a caietelor-vocabular. Au luat cuvîntul în această privință tovarășii profesori Glavcev și Rusnac, care au subliniat faptul că în clasele IV-VII au obținut succese mai mari folosind vocabularele tematice sau pe lecții, în timp ce la clasele VIII-X dau rezultate mai bune caietele-vocabular alfabetice.

Tovarășii Luca, de la școala nr. 4, și Orindeanu, de la școala nr. 3 de fete din Piatra Neamț, au vorbit pe larg despre faptul că predarea în limba maternă ușurează mult însușirea de către elevi a cunoștințelor.

Profesorii de limba rusă au discutat și despre lipsurile manualelor și programelor și au făcut propuneri concrete pentru îmbunătățirea lor. De asemenea, ei au criticat Ministerul Învățămîntului pentru faptul că trimite cu întîrziere pe teren unele instrucțiuni, materiale didactice etc., ceea ce provoacă mari greutăți în predare. Ei au cerut în același timp cu insistență ca ministerul să elaboreze materiale de îndrumare metodică pentru predarea limbii ruse.

Datorită participării active la discuții a cadrelor didactice, lucrările secției profesorilor de limba rusă de la consfătuirea pedagogilor din orașul și raionul Piatra Neamț au prilejuit un rodnic schimb de experiență, ceea ce va contribui la îmbunătățirea metodelor de predare și la mai buna organizare a muncii în a doua jumătate a anului școlar.

TAMARA FRUNZA

O contribuție însemnată la îmbunătățirea muncii

Prin conținutul bogat al problemelor ridicate în referate și mai ales prin discuțiile pe care le-a prilejuit, consfătuirea cadrelor didactice din orașul Sibiu a constituit un larg și rodnic schimb de experiență. Cu prilejul consfătuirii, cadrele didactice au ridicat probleme deosebit de importante în legătură cu îmbunătățirea activității metodice. Au fost scoase în evidență metodele de muncă ale celor mai bune cadre didactice din orașul Sibiu și au fost criticați totodată acei învățători și profesori care nu se preocupă în suficientă măsură de îmbunătățirea continuă a metodelor lor de muncă.

Legarea cunoștințelor teoretice cu practica

La consfătuirea raională a cadrelor didactice din raionul Rîmnicu-Vîlcea s-a acordat o deosebită atenție felului cum se realizează în școală legarea cunoștințelor teoretice de practică.

La secția de matematică, de exemplu, deși referatul a oglindit foarte slab felul cum se aplică principiul unității teoriei cu practica în predarea matematicii la școlile din raion, învățătorii și profesorii, stimulați de responsabilul secției, au arătat pe larg procedeele pe care le folosesc pentru a ajuta pe elevii lor să aplice în practică cunoștințele însușite. Experiența înfățișată în această privință de către tovarășul Petre Buliga, profesor la școala de 7 ani din comuna Stoenești, a constituit un adevărat prilej de învățăminte mai ales pentru profesorii de matematică din școlile sătești. Tov. Buliga a construit cu elevii numeroase aparate necesare diferitelor lucrări practice pe teren. Însoțind explicațiile cu desene pe tablă, tovarășul Buliga a arătat profesorilor cum a construit cu elevii grafometrul, echerul, jaloane, ruleta, țăruși, cum va construi în cursul pătrarului III aceleași instrumente în miniatură pentru a putea executa cu elevii lucrări practice de teren în clasă, atunci cînd condițiile climatice sînt nefavorabile. Profesorii au ascultat cu mult interes expunerea diferitelor lucrări practice organizate ca aplicații pe teren la lecțiile „Linia dreaptă, proprietățile și reprezentarea ei", „Măsurarea unghiurilor", „Criteriile de egalitate a triunghiurilor".

Problema legării teoriei de practică a fost dezbătută și mai larg în cadrul secției de fizică și chimie a consfătuirii cadrelor didactice din raionul Rîmnicu-Vîlcea. În referatul privitor la predarea chimiei s-a arătat că elevele școlii medii de fete din Rîmnicu-Vîlcea știu să folosească substanțele și că, pe baza practicii efectuate în cadrul lucrărilor de laborator și în cadrul celor două cercuri de chimie, „Mendeleev" și „Lomonosov", cele mai multe eleve dau dovadă de multă pricepere în executarea experiențelor.

Referatul privitor la predarea fizicii a insistat mai ales asupra diferitelor aplicații în practică ale legilor fizice cunoscute de eleve. Elevele claselor a VIII-a de la școala medie de fete, de pildă, cunosc bine aplicațiile în tehnică ale legii a III-a a mecanicii. O atenție deosebită acordă profesorii de fizică de la școala medie de fete și de la școala medie de băieți din Rîmnicu-Vîlcea antrenării elevilor în confecționarea și minuirea diferitelor aparate.

Luînd cuvîntul în cadrul discuțiilor, tovarășul Jena Gheorghe, directorul școlii de 7 ani din comuna Stoenești, și tovarășul Constantinescu Marin, directorul școlii de 7 ani nr. 1 din Rîmnicu-Vîlcea, au vorbit despre mijloacele pe care le folosesc pentru a înarma elevii cu cunoștințe legate de practică. Tovarășul Jena Gheorghe, de exemplu, a arătat că pentru a ajuta elevii să înțeleagă mai bine lecția „Lucrul mecanic produs de vapori" din capitolul „Căldura", a organizat cu ei o vizită la o distilerie care funcționează cu ajutorul vaporilor. De asemenea, pentru a ușura înțelegerea de către elevi a lecției „Motorul cu combustie internă", tovarășul Jena a vizitat cu ei moara din comună, le-a arătat concret cum funcționează motorul tractorului, cum este alcătuit motorul automobilului etc.

Lucrările secției de fizică și chimie a consfătuirii ar fi prilejuit un schimb și mai bogat de experiență dacă la ședințele acestei secții ar fi participat toți profesorii care predau fizica și chimia în școlile sătești. Avînd însă mai multe ore de matematică, toți acești profesori au participat la lucrările secției de matematică. Ei nu au avut astfel posibilitatea să cunoască și să învețe din experiența cadrelor calificate care lucrează la cele două școli medii din Rîmnicu-Vîlcea, nu au cunoscut experiența directorilor de școli din raion care predau fizica și chimia.

Era necesar ca Ministerul Învățămîntului, în instrucțiunile date cu privire la consfătuiri, să fi îndrumat secțiile de învățămînt raionale să găsească posibilitatea ca acești profesori să poată participa atît la lucrările secției de matematici, cît și la lucrările secției de fizică și chimie. În același timp, colectivele care au întocmit referatele cu privire la predarea fizicii și chimiei trebuiau îndrumate să cerceteze și să analizeze munca tuturor școlilor din raion, precum și a școlilor de 7 ani din oraș.

Din cauza acestor deficiențe, la consfătuirea raională nu s-a putut analiza felul cum predau fizica și chimia tocmai cadrele care au nevoie de mai mult ajutor.

În raionul Rîmnicu-Vîlcea s-au construit în anii regimului nostru de democrație populară multe fabrici cu care pe bună dreptate se mîndresc locuitorii acestui raion. Toate aceste fabrici, ca și celelalte de pe întreg cuprinsul patriei, cer cadre pregătite din ce în ce mai bine. Colectivul secției de învățămînt trebuie să îndrumeze îndeaproape profesorii de matematică, de fizică și chimie, să ia măsuri organizate în vederea ajutorării lor, pentru ca ei să poată da elevilor pregătirea de care au nevoie ca viitori constructori ai socialismului.

MARIA POPESCU

Examenele viitorilor profesori

Studenții anului II din secția științe naturale-geografie a Institutului pedagogic din București dau examen la disciplina „Metodica geografiei". După o jumătate de an de muncă, studenții sînt gata să prezinte examinatorilor rezultatele muncii lor. Ei intră pe rînd în sala de examinare, trag biletele cu cele trei subiecte, își notează pe o foaie de hîrtie punctele esențiale ale răspunsului, apoi, la invitația examinatorului, încep să expună pe rînd subiectele. Primele două subiecte conțin probleme mai largi, teoretice, iar ultimul are un caracter mult mai practic, aplicativ.

Studenta Alexandrina Tatu, de pildă, dezvoltă subiectul „Metoda lucrului cu harta la lecțiile de geografie". Vorbind despre importanța folosirii hărții în predarea geografiei, ea arată că profesorul trebuie să-i deprindă pe elevi să citească harta, să cunoască semnele convenționale și, în general, să le creeze deprinderea de a folosi harta în vederea complectării cunoștințelor lor. Cu ajutorul hărții — a arătat studenta — profesorii au posibilitatea să facă cu elevii călătorii imaginare pe tot globul. Amintind despre hărțile din manualul de geografie, ea arată că acestea trebuie să fie clare și să corespundă conținutului lecției din manual.

După ce a expus primul subiect, studenta Alexandrina Tatu a vorbit și despre celelalte probleme din bilet, și anume „Tema pentru acasă la lecția Calculul timpului în 24 ore" și „Folosirea manualului de geografie de către elevi".

Cu aceeași pricepere a vorbit studenta Alexandrina Buzic despre unele experiențe care se pot face la geografie, fie în clasă, fie în curtea școlii, pe terenul geografic sau în excursii. A arătat, de exemplu, cum se face experiența cu sol permeabil și impermeabil. De asemenea, a vorbit despre experiența cu ajutorul căreia elevii se lămuresc asupra formării norilor (transformarea apei în vapori, condensarea acestora, transformarea picăturilor de apă în zăpadă etc.) precum și despre unele experiențe care se pot face în cadrul excursiilor. A expus apoi subiectul „Metoda comparativă la lecția de geografie", pentru care și-a ales drept exemplu lecția despre Podișul Moldovei, precum și subiectul „Importanța folosirii filmului în predarea geografiei". Studentul Ion Stoian, din aceeași grupă, a vorbit la examen despre profesor ca figură centrală în munca de instruire și educare, despre folosirea metodei comparative la lecțiile recapitulative și despre folosirea nisipului umed în predarea geografiei. Toți acești trei studenți au primit calificativul „bine".

Deoarece biletele de examen au fost bine întocmite, iar studenții au știut să folosească în timpul examenului planșele, hărțile și atlasele geografice, examenul a constituit într-adevăr o trecere în revistă a întregii materii, un prilej de consolidare a cunoștințelor căpătate în timpul semestrului.

*

Studenții grupei a III-a din anul II al Facultății de pedagogie-romînă dau examen la disciplina „Introducerea în lingvistică" — una dintre materiile de bază.

Trecînd la expunerea primului subiect din biletul său, „Elementele esențiale ale unei limbi", studenta Constanța Grigoriu arată că aceste elemente sînt structura gramaticală și fondul principal de cuvinte care imprimă caracterul unei limbi. Referindu-se la limba romînă, ea arată că fondul principal de cuvinte al limbii noastre este în majoritate de origine latină, dar cuprinde în același timp un mare număr de cuvinte slave, ceea ce dovedește o puternică influență slavă asupra limbii.

După ce a vorbit și despre cea de a doua problemă, „Fazele principale ale istoriei lingvisticii", studenta Constanța Grigoriu a explicat fenomenul fonetic care s-a petrecut la transformarea lui n în r în cuvîntul latinesc fenestra, care în limba romînă a devenit fereastră.

Deosebit de bine pregătită s-a prezentat la examen studenta Maria Negrea. Prima temă pe care a tratat-o a fost „Limba și suprastructura". Referindu-se la lucrarea lui I. V. Stalin „Cu privire la marxism în lingvistică", ea a vorbit despre deosebirea dintre limbă și suprastructură, despre legătura dintre limbă și gîndire, despre elementele esențiale ale limbii etc.

Trecînd la al doilea subiect, „Schimbările fonetice condiționate", ea a arătat cum sunetele dintr-un cuvînt influențează fie sunetul apropiat, fie un alt sunet de la distanță. În legătură cu aceasta ea a vorbit pe larg, dînd și exemple concrete, despre fenomenele de asimilare, disimilare, metateză, sincopă etc.

Pentru conștiinciozitatea cu care s-a pregătit, pentru tratarea competentă a problemelor, studenta Maria Negrea a primit calificativul „foarte bine". Același calificativ l-a primit și Alexandrina Iftimie, ca și alți studenți din anul II.

Studenții anului I, grupa a 3-a din secția romînă-istorie, s-au prezentat bine pregătiți la examenul de Constituție. Studiind cu atenție materia predată la curs, precum și materialul bibliografic indicat, ei au dat cu prilejul examenului răspunsuri corecte.

Vorbind despre obiectivele și sarcinile planului cincinal, studenta Emilia Păuna a arătat că toate eforturile oamenilor muncii din țara noastră sînt îndreptate spre crearea bazei economice a socialismului. Ea a dezvoltat de asemenea tema „Democrația populară, o nouă formă a dictaturii proletariatului. Superioritatea ei față de statul burghez", precum și tema „Funcțiile statului bazat pe exploatare".

Studentul Mihai Popescu, din aceeași grupă, a vorbit despre „Superioritatea statului socialist sovietic față de statul burghez", despre „Asemănările și deosebirile dintre cele două forme ale proprietății socialiste din economia noastră națională" și despre „Deputatul de tip nou, slujitor al intereselor poporului muncitor din R.P.R."

În legătură cu subiectul „Respectarea și apărarea bunului obștesc, datorie importantă a cetățenilor țării noastre", s-a arătat în ce măsură studenții Institutului pedagogic din București respectă această îndatorire.

În general, studenții au reușit să lege just în răspunsurile lor problemele teoretice de practica construirii socialismului în patria noastră.

V. ALECU

Se îmbogățește materialul didactic

Muzeul de științe naturale al școlii noastre numără acum peste 600 de materiale confecționate prin mijloace proprii, printre care animale și organe interne conservate și animale și păsări împăiate. Acest material contribuie într-o măsură însemnată la adîncirea cunoștințelor elevilor, la înarmarea lor cu temeinice deprinderi de muncă practică.

Pentru a obține animale bine împăiate, elevii le-au observat vii, astfel încît să cunoască felul de viață, mediul și culoarea lor naturală.

Jupuirea animalului a început cu o tăietură a pielii pe pîntece și pe piept. A fost jupuită mai întîi partea abdominală, de la anus și pînă la baza gîtului, apoi membrele inferioare și cele anterioare, care au fost despărțite de corp. Apoi a continuat jupuirea gîtului și a capului pînă la gură, fără a se desprinde pielea de pe cap. Cînd s-a ajuns cu jupuirea la baza pavilionului urechii sau la ochi, le-am arătat elevilor că trebuie să aibă grijă să nu taie pielea sau pleoapele, pentru a nu deforma animalul.

După jupuirea capului a fost despărțită cutia craniană de gît pe lîngă osul occipital.

După această operațiune a fost curățită carnea de pe oasele membrelor și de pe cutia craniană, scoțîndu-se și ochii din orbite. Creierul a fost scos din cutia craniană prin orificiul occipital, cu ajutorul unei sîrme îndoite puțin la capăt.

A început apoi împăierea propriu zisă a animalului, care s-a făcut în felul următor: s-a fixat o sîrmă galvanizată, de grosime potrivită, în cutia craniană, trecînd-o prin orificul occipital. Sîrma a fost lățită la cap, spre a se fixa mai bine în bot sau în cioc, și apoi a fost înfiptă spre extremitatea botului sau a ciocului. Sîrma ține astfel loc de șira spinării, pe care au fost fixate membrele. Apoi cutia craniană a fost unsă în interior și exterior, ca și pielea capului, cu soluții conservante. În cutia craniană și în orbite s-a introdus vată. După aceea s-a tras încet pielea peste cutia craniană. Apoi a fost uns și gîtul și s-a introdus cu un băț, în jurul sîrmei, vată, astfel încît să se obțină grosimea naturală a gîtului. După împăierea gîtului, au fost montate sîrmele membrelor anterioare, introducîndu-se sîrmă de două ori mai lungă de cît lungimea oaselor, între piele și oasele radius—cubitus. Această sîrmă a fost scoasă afară prin talpă.

Am împăiat cu elevii și păsări și animale mai mici ca vrăbii, pițigoi, cîrtițe, în mod mult mai simplu. După ce au fost scoase toate mărunțaiele, printr-o tăietură mică făcută în abdomen, lîngă anus, s-a scurs și s-a absorbit sîngele cu vată, hîrtie sau cîlți. Apoi cavitatea abdominală și toracică a fost unsă cu acid fenic și în locul organelor scoase s-a introdus vată pînă ce i s-a dat animalului volumul său natural. A fost introdus apoi pe gură un dop de vată îmbibat în acid fenic pentru dezinfectarea acestor părți.

prof. ION ENAȘESCU
Sudriaș, raionul Făget, regiunea Timișoara

La clubul sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul Sibiu, cadrele didactice au la dispoziție o bibliotecă bogată, cu cărți și reviste, sală de lectură, mese de șah, putîndu-și petrece în mod plăcut timpul liber.

Desen de F. GRONSKI

DESPRE EXEMPLUL PERSONAL...

Mama (învățătoare): — Așa-i, fetița mea, că după ce n-o să mai ai nevoie de mine pot pleca la ședința cu părinții, să le vorbesc despre educarea copiilor în familie?...

Mai multă atenție muncii pentru lichidarea neștiinței de carte

Muncitorii din învățămînt, sub îndrumarea organizațiilor de partid, cu sprijinul sfaturilor populare și al organizațiilor de masă, depun eforturi tot mai mari pentru cuprinderea la cursurile de alfabetizare a tuturor neștiutorilor de carte în vîrstă de 14—55 ani, pentru realizarea cu succes a lichidării neștiinței de carte pînă la sfîrșitul planului cincinal. De exemplu, organele de învățămînt și cadrele didactice din regiunea Pitești, din Regiunea Autonomă Maghiară și din regiunea Stalin se străduiesc să asigure alfabetizarea tuturor neștiutorilor de carte care mai există în cuprinsul regiunilor lor pînă la sfîrșitul cursurilor de vară din acest an.

Din păcate, însă, în unele regiuni, ca București, Craiova, Constanța și Bîrlad nu se acordă suficientă atenție muncii pentru lichidarea neștiinței de carte. Într-o serie de raioane din aceste regiuni planul de alfabetizare nu este bine îndeplinit. Așa stau lucrurile, de exemplu, în raionul Oltenița.

Secția de învățămînt a acestui raion a organizat încă din luna septembrie 1954 recensămîntul neștiutorilor de carte și a dat școlilor îndrumări privitoare la organizarea muncii de alfabetizare. Cu prilejul recensămîntului s-a constatat că în raion au mai rămas de alfabetizat numai 7000 de adulți în vîrstă de 14—55 ani.

Directorii de școli și cadrele didactice din unele comune ale raionului au luat din timp o serie de măsuri pentru a asigura deschiderea și funcționarea în condiții bune a cursurilor de alfabetizare. Astfel, directorul școlii de 7 ani din comuna Mînăstirea a repartizat nominal neștiutorii de carte fiecărui învățător sau profesor și a organizat colective care au vizitat la domiciliu pe neștiutorii de carte, pentru a-i lămuri să vină regulat la cursuri. De asemenea, a controlat permanent cum își fac datoria la cursuri cadrele didactice, luînd măsuri pentru îmbunătățirea muncii acolo unde se iveau greutăți. La fel au muncit directorii școlilor și cadrele didactice din comunele Kiselet, Radovanu, Căscioarele, Surlari și din circumscripția a doua a orașului Oltenița.

Acțiunea de lichidare a neștiinței de carte se desfășoară în condiții bune și la gospodăria agricolă colectivă din comuna Spanțov, unde lucrează tovarășa învățătoare Marieta Chitanuc, precum și la gospodăria agricolă de stat din comuna Mînăstirea, unde cursul de alfabetizare este condus de tovarășa profesoară Zamfira Motoc.

Secția raională de învățămînt n-a mobilizat însă pe toți directorii școlilor și toate cadrele didactice în vederea intensificării muncii lor pentru lichidarea neștiinței de carte. Datorită acestui fapt, în unele locuri s-a manifestat o condamnabilă atitudine de nepăsare față de munca de alfabetizare. După deschiderea cursurilor de alfabetizare secția de învățămînt (șef al secției tovarășul Iancu Popescu) nu a făcut nimic pentru a populariza rezultatele bune obținute în munca de lichidare a neștiinței de carte, nici pentru a trage la răspundere pe directorii de școli și cadrele didactice care au manifestat o atitudine de nepăsare față de îndeplinirea prevederilor planului de stat. Secția de învățămînt nu a controlat și nu a ajutat în muncă pe directorii de școli și cadrele didactice, lăsînd ca toată acțiunea de alfabetizare să se desfășoare de la sine. De asemenea, nu toți directorii de școli au făcut dovada că sînt pătrunși de răspunderea ce le revine cu privire la lichidarea neștiinței de carte pînă la sfîrșitul planului cincinal. Așa se explică de ce în luna noiembrie, în comuna Budești, unde sînt 12 cadre didactice, din 556 de neștiutori de carte numai 9 au fost cuprinși la cursurile de alfabetizare. La fel stau lucrurile și în comuna Șoldanul — unde sînt 11 cadre didactice și din 341 analfabeți numai 11 au fost școlarizați, în comuna Curcani, unde sînt 22 cadre didactice și unde din 600 de analfabeți au fost cuprinși la cursuri numai 28, sau în circumscripția I-a școlară din orașul Oltenița, unde există 12 cadre didactice și unde din 327 analfabeți numai 8 au fost cuprinși la cursuri.

Cu toate că secția de învățămînt a cunoscut această stare de lucruri încă de la sfîrșitul lunii noiembrie, nu a organizat nici o acțiune care să ducă la îmbunătățirea muncii, nu a cerut sprijinul organelor de stat și al organizațiilor de masă.

Lipsa unui control eficace al muncii de alfabetizare din partea secției de învățămînt raionale a făcut ca în unele locuri să nu se prevadă cuprinderea la cursuri în acest an școlar a tuturor neștiutorilor de carte între 14 și 55 de ani. Așa stau lucrurile într-o serie de comune ca Aprozi, Chirnogi, Spanțov — unde s-a planificat cuprinderea la cursuri numai a unei părți din numărul neștiutorilor de carte ce trebuie alfabetizați, deși instrucțiunile Ministerului Învățămîntului prevăd că în acest an școlar trebuie să fie cuprinși la cursuri toți analfabeții în vîrstă de 14—55 ani, astfel ca în anul școlar viitor să rămînă de alfabetizat numai adulții promovați în anul II.

Cu prilejul celei de a șasea sesiuni a sfatului popular raional, tovarășul Iancu Popescu, șeful secției de învățămînt, a prezentat o dare de seamă cu privire la sarcinile învățămîntului și condițiile în care ele se realizează. Nici de data aceasta însă el nu a arătat adevărata situație a muncii de alfabetizare într-o serie de comune, n-a dezvăluit lipsurile în această privință ale secției de învățămînt, ale unor cadre didactice, ale unor sfaturi populare și organizații de masă, și nici nu a arătat răspunderea mare pe care o au sfaturile populare pentru realizarea acestei sarcini importante din planul cincinal.

Trebuie să arătăm că în munca de alfabetizare dintr-o serie de comune ale raionului Oltenița există lipsuri nu numai în privința cuprinderii la cursuri a neștiutorilor de carte, ci și în înarmarea acestora cu cunoș[illegible]. Secția de învățămînt n-a asigurat pr[illegible]rea cu toate cadrele didactice a îndrumătorului metodic pentru cursurile de alfabetizare, în vederea îmbunătățirii muncii de predare a lecțiilor. De asemenea, secția de învățămînt nu s-a preocupat la timp de difuzarea în rîndurile neștiutorilor de carte a celor 1800 de manuale pentru cursurile de alfabetizare trimise de Ministerul Învățămîntului înainte de deschiderea cursurilor. La începutul lunii ianuarie, parte din aceste manuale se mai găseau la raion.

Multe din neajunsurile existente în munca de alfabetizare din raionul Oltenița ar fi putut fi preîntîmpinate și înlăturate dacă secția de învățămînt a regiunii București (șef de secție tov. I. Birghilă) s-ar fi interesat mai îndeaproape de felul cum se desfășoară lupta pentru lichidarea neștiinței de carte în raion, dacă ar fi controlat și îndrumat activitatea secției raionale de învățămînt în această privință, dacă ar fi luat măsuri pentru lichidarea lipsurilor.

Este necesar ca secția de învățămînt a regiunii București să se ocupe mai atent de condițiile în care se desfășoară munca de alfabetizare în raioane și, în special, în [illegible]nul Oltenița. Secția regională are datoria să analizeze împreună cu activul secției raionale de învățămînt lipsurile care există în munca de alfabetizare și, pe baza unui plan comun de acțiune, să stabilească măsurile ce trebuie luate pentru îmbunătățirea activității. Trebuie folosite cît mai larg propunerile făcute în această privință la recenta consfătuire raională a cadrelor didactice.

Secția de învățămînt a raionului Oltenița are datoria să asigure îndrumarea și controlul susținut al muncii de alfabetizare pe care o desfășoară directorii de școli și cadrele didactice, să popularizeze experiențele bune, să evidențieze și să premieze pe acei învățători și profesori care obțin rezultate pozitive în muncă. În același timp, trebuie criticate cu toată tăria cadrele didactice care nu-și îndeplinesc datoria, luîndu-se măsuri pentru îmbunătățirea muncii lor.

Îndreptîndu-și eforturile înspre ridicarea nivelului muncii de alfabetizare, organele învățămîntului și cadrele didactice din raionul Oltenița au datoria să asigure îndeplinirea în bune condiții a prevederilor cuprinse în planul cincinal în legătură cu lichidarea neștiinței de carte.

ION DUMITRU

Instituțiile și întreprinderile patronează casele de copii

Aplicarea în viață a prevederilor Hotărîrii Consiliului de Miniștri și a C.C. al P.M.R. cu privire la ocrotirea copiilor rămași fără părinți sau lipsiți de posibilitatea de a fi crescuți în familie asigură condiții din ce în ce mai bune pentru dezvoltarea fizică și intelectuală a acestora. Numeroase întreprinderi, gospodării agricole colective, gospodării agricole de stat și stațiuni de mașini și tractoare patronează instituțiile de copii crescuți prin grija statului asigurînd astfel sprijinul și controlul obștesc sistematic al acestor instituții.

În Capitală de exemplu, s-au format cu sprijinul C.C.S. pe lîngă fiecare casă de copii comitete de patronare, compuse din reprezentanții mai multor întreprinderi și instituții. Astfel, casa de copii nr. 1 este patronată de Direcția Generală a Radiodifuziunii, Ministerul de Finanțe, Ministerul Industriei Metalurgice și Construcției de Mașini și Întreprinderea „Grivița Roșie". Casa de copii nr. 5 este patronată de Uzinele „Vasile Roaită", Uzinele „23 August" și „Mătasea Populară", iar casa de copii nr. 4 este patronată de Fabrica de Confecții „Gh. Gheorghiu-Dej", de întreprinderea „Quadrat" etc.

Inițiativele comitetelor de patronare sînt multiple și variate, iar realizările obținute sînt deosebit de importante. Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" a confecționat pentru fetițele de la casa de copii nr. 4, 70 de șorțulețe, 52 de paltoane, 100 de gulerașe etc. De asemenea le-a dăruit 50 de bășmăluțe de mătase. Pe lîngă aceasta casa de copii nr. 4 a primit din partea fabricii „Donca Simo" 30 m. pînză pentru lenjerie și 10 m. de pînză roșie pentru „colțul pionierilor", iar din partea întreprinderii „Quadrat" 23 de perechi de cismulițe.

Ministerul de Finanțe, Uzinele „23 August", fabricile „Mistrețul", „Adesgo", „Steaua Roșie" sprijină de asemenea casele de copii pe care le patronează la transportul combustibilului și al alimentelor necesare aprovizionării pentru iarnă precum și la alte acțiuni gospodărești. Astfel, întreprinderea „Steaua Roșie" a ajutat casa de copii nr. 6 la transportul cazarmamentului și al alimentelor, la transportul și tălerea unui vagon de lemne și la revizuirea și repararea băii și a caloriferului, la amenajarea unui boiler de 2000 l. etc. Casa de copii nr. 5 a primit un ajutor însemnat din partea Uzinelor „23 August" în ceea ce privește punerea la punct a instalației electrice și a instalației sanitare, amenajarea grădinii etc.

Și întreprinderile și instituțiile din orașul Cluj dau un sprijin însemnat caselor de copii. Astfel casa de copii nr. 2 este sprijinită de Cooperativa „Flacăra" și de Opera de stat în limba maghiară. Prin sprijinul primit din partea Cooperativei „Lemn și Mobilă" s-a confecționat pentru casa de copii nr. 4 din acest oraș mobilier de grădină.

Numeroase comitete de patronare nu se mulțumesc numai cu ajutorul material acordat caselor de copii. De pildă, Casele Armatei din Constanța și din Iași invită regulat la spectacolele pe care le dau pe elevii din casele de copii. De asemenea Teatrul Armatei din București care patronează casa de copii nr. 2 invită în mod regulat copiii la spectacolele teatrului de păpuși.

În unele regiuni însă întreprinderile și instituțiile nu acordă nici un ajutor caselor de copii. Astfel, nici una din cele 7 case de copii din regiunea Suceava nu este patronată, deși există posibilități pentru aceasta. La fel stau lucrurile în regiunile Oradea, Craiova, Pitești, etc. De asemenea unele întreprinderi care și-au luat obligația să sprijine instituțiile de copii crescuți prin grija statului nu-și îndeplinesc angajamentele luate. Printre acestea se numără de exemplu, fabricile: „Butoiul", „Filimon Sîrbu" și „Talpa" din București.

Secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare au datoria să popularizeze realizările comitetelor de patronare și să ceară sprijinul organelor de partid și sindicale, pentru ca, în scurt timp, fiecare instituție care se ocupă de educarea copiilor crescuți prin grija statului să fie patronată și sprijinită de oamenii muncii.

S. VEISMAN
șeful serviciului caselor de copii din Ministerul Învățămîntului

Impotriva reînvierii militarismului german

Stăpînite de dorința de a cuceri dominația mondială și înspăimîntate de posibilitățile de micșorare continuă a încordării în relațiile internaționale, care se conturaseră în anul 1954 datorită eforturilor statelor lagărului democratic, cercurile conducătoare ale unei serii de state, participante la acordurile de la Londra și Paris, au adoptat politica primejdioasă de remilitarizare a Germaniei occidentale, fără a ține seama de consecințele acestei politici.

Ultimele săptămîni ale anului 1954, ca și primele zile ale anului 1955, s-au caracterizat în occident prin folosirea de către cercurile diriguitoare americane a celor mai grosolane mijloace de presiune pentru a trece prin parlamentele statelor vest-europene acordurile care consfințesc refacerea Wehrmachtului și includerea Germaniei occidentale remilitarizate în blocul atlantic și în alte grupări militare.

Rezultatele obținute pînă acum în discuțiile parlamentare care au avut loc în legătură cu acordurile de la Paris nu pot fi în nici un caz îmbucurătoare pentru autorii acestor acorduri.

După cum se știe, în Franța, în ciuda presiunilor nerușinate exercitate de cercurile agresive americane și engleze asupra Adunării Naționale, în ciuda tuturor manevrelor la care a recurs Mendès-France, acordurile de la Paris n-au obținut decît asentimentul unei minorități a deputaților. În Germania occidentală mulți deputați au votat împotriva acestor acorduri, deși ele au fost aprobate, în prima citire, de cele două camere ale parlamentului. Este semnificativ însă că cea de a doua cameră, Bundesratul, a lăsat în suspensie acordurile cu privire la Saar, pînă ce Bundestagul — prima cameră, va termina și în cea de a doua și a treia lectură discutarea acordurilor de la Paris. În Italia o serie de deputați s-au pronunțat, de asemenea, împotriva acordurilor de la Paris. Camera deputaților a aprobat însă aceste acorduri, urmînd ca ele să fie luate în discuție de senat. Anglia nu prezintă o situație deosebită. Camera Comunelor s-a pronunțat pentru ratificare cu o „majoritate" asemănătoare celei din Adunarea Națională franceză. Camera lorzilor a aprobat, fără să treacă la vot, aceste acorduri.

Ceea ce se remarcă în mod deosebit în toate țările semnatare ale acestor acorduri este poziția tot mai hotărîtă a popoarelor care nu pot admite remilitarizarea Germaniei occidentale. Tot mai multe ziare burgheze și personalități politice din occident sînt nevoite să recunoască, nu fără părere de rău, că împotrivirea unui mare număr de deputați față de refacerea Wehrmachtului este rezultatul puternicei presiuni a popoarelor. Devine din ce în ce mai limpede că indiferent de rezultatul trucurilor și combinațiilor parlamentare ale politicienilor burghezi, popoarele condamnă politica de refacere a focarului de război în Europa. Nici un fel de ratificare nu va putea să ascundă cît de nepopulară este politica agresivă în toate țările Europei occidentale.

Nu! — reînvierii militarismului german. Aceasta este poziția popoarelor din Europa occidentală față de politica cercurilor conducătoare care, sub presiunea americană, cred că pot nesocoti voința popoarelor.

Marile demonstrații și mitinguri care se desfășoară în țările semnatare ale acordurilor de la Londra și Paris, grevele și celelalte forme pe care le ia lupta împotriva ratificării acestor acorduri arată limpede că frontul forțelor patriotice care se ridică împotriva remilitarizării Germaniei occidentale sporește neîncetat.

O amploare deosebită a luat lupta poporului francez care nu recunoaște și condamnă votul din 30 decembrie 1954 al Adunării Naționale.

Poziția poporului francez față de acordurile de la Paris este în chip limpede exprimată într-o declarație pe care feroviarii din Perigueux au adresat-o unor deputați din Adunarea Națională care au votat pentru ratificarea acordurilor. Iată ce se spune în această declarație:

„Domnilor deputați Lacoste, Pradeau, Delbos, Laforet! Voi ați trădat mandatele pe care le-ați primit, voi ați trădat Franța. Numele vostru este înscris pentru totdeauna între numele celor 287 de deputați care au hotărît să redea armele călăilor naziști.

Noi feroviarii din Perigueux, credincioși memoriei martirilor noștri, proclamăm cu hotărîre atașamentul nostru față de cauza păcii și a independenței Franței și vom face să eșueze hotărîrea voastră de a reînvia Wehrmachtul.

Hotărîrea finală va fi a noastră. Poporul va fi cel care va spune ultimul cuvînt".

La începutul lunii februarie acordurile de la Paris vor fi luate în discuție de cea de a doua Cameră a parlamentului francez, Consiliul Republicii. Poporul francez luptă în prezent pentru a determina Consiliul Republicii să respingă acordurile de la Paris. În toată țara se desfășoară adunări și mitinguri la care se adoptă apeluri către membrii Consiliului Republicii cerîndu-li-se să respecte voința poporului și să respingă acordurile de la Paris. Ziarul „L'Humanité" relatează că primarii tuturor localităților cantonului Sainte-Livrade (departamentul Lot-et-Garonne) au trimis membrilor Consiliului Republicii din departamentul lor o scrisoare prin care le cer să respingă acordurile de la Paris.

Se intensifică, de asemenea, lupta patrioților din Germania occidentală împotriva refacerii Wehrmachtului. Ca răspuns la graba înfrigurată a militariștilor și revanșarzilor de la Bonn de a ratifica acordurile de la Paris, forțele iubitoare de pace din această parte a Germaniei găsesc noi forme de luptă. La 10 ianuarie a început în Germania occidentală săptămîna luptei împotriva acordurilor de la Paris în cursul acestei săptămîni va fi desfășurată în rîndurile populației o intensă muncă de lămurire cu privire la primejdia ce o reprezintă acordurile de la Paris.

Poporul german este vital interesat în realizarea unificării Germaniei. Ori, ratificarea acordurilor de la Paris constituie principalul obstacol în calea unificării naționale a Germaniei. Așa cum se subliniază în Declarația Conferinței de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa, acordurile de la Paris nu pot fi considerate altfel decît ca un refuz al puterilor occidentale de a reglementa problema Germaniei, ca o respingere pe mult timp a restabilirii unității Germaniei pe baze pașnice și democratice.

Forțele patriotice din Germania occidentală explică poporului german pe toate căile posibile că planurile de remilitarizare a acestei părți a Germaniei și de atragere a ei în grupări militare constituie în prezent piedica principală în calea unificării naționale. Și poporul german înțelege acest lucru. Populația Germaniei occidentale se împotrivește refacerii Wehrmachtului.

Cercurile guvernante de la Bonn nu spun însă adevărul populației din Germania occidentală. Aceste cercuri, ca și politicienii reacționari din celelalte țări apusene, caută să convingă poporul german și popoarele din țările semnatare ale acordurilor de la Paris că ratificarea acestor acorduri va însemna calea spre unificarea Germaniei, „va ușura" tratative cu Uniunea Sovietică în problemele securității europene.

Guvernul Sovietic a avertizat în repetate rînduri că remilitarizarea Germaniei occidentale este incompatibilă cu unificarea Germaniei pe baze pașnice și democratice. Cum pot atunci să-și permită reprezentanții guvernului de la Bonn și alți politicieni vest-europeni să vorbească despre tratative în această privință cu Uniunea Sovietică, după ratificarea acordurilor de la Paris, după remilitarizarea Germaniei occidentale? Este limpede că pentru acești politicieni perfizi declarațiile cu privire la posibilitatea unor asemenea tratative constituie o conștientă inducere în eroare a opiniei publice, o metodă dubioasă cu ajutorul căreia vor să obțină ratificarea cu orice preț a acordurilor de la Paris care s-au dovedit atît de nepopulare.

Adevărul este că ratificarea acestor acorduri nu numai că nu asigură condițiile necesare pentru reglementarea pașnică a problemei germane, dar, dimpotrivă, subminează și posibilitățile care există astăzi. Nu strică să li se amintească capetelor înfierbîntate din occident avertismentul cuprins în nota din 9 decembrie 1954, adresată de guvernul Uniunii Sovietice guvernelor Franței, Angliei și Statelor Unite. În această notă se arată că „...ratificarea acordurilor de la Paris, care prevăd transformarea Germaniei occidentale într-un stat militarist și atragerea ei în grupări militare îndreptate împotriva altor state europene, va face lipsită de orice obiect ducerea unor tratative între cele patru puteri în vederea unificării Germaniei și va exclude posibilitatea realizării unui acord în această problemă". Astăzi este îndeobște cunoscut că nu numai Uniunea Sovietică, ci și toate țările sincer interesate în menținerea păcii în Europa, consideră că, în cazul ratificării acordurilor de la Paris, tratative cu privire la unificarea Germaniei ar fi lipsite de sens. Asemenea tratative pot avea sens numai cu condiția ca puterile occidentale să renunțe la politica lor de reînarmare a Germaniei occidentale și de atragere a ei în grupări militare și ca ele să se întoarcă pe calea care asigură dezvoltarea pașnică a Germaniei, prevăzută de acordurile internaționale în vigoare.

Poporul german știe că rezolvarea problemei unificării patriei sale poate fi concepută numai în cadrul asigurării securității colective a Europei. De aceea, alături de toate celelalte popoare, el se ridică tot mai hotărît împotriva politicii „de pe poziții de forță" pe care o adoptă cercurile guvernante din occident.

Experiența istoriei ne arată că o politică agresivă care contrazice interesele popoarelor și nu se bucură de sprijinul popoarelor nu are nici o șansă de succes. Pînă la urmă adepții politicii „de pe poziții de forță" vor constata cu amărăciune că, de fapt, ei se află pe o „poziție de slăbiciune".

N. TAINIC

Bibliografie

În Editura de stat pentru literatură politică

au apărut

Jurgen Kuczynski — Situația clasei muncitoare din S.U.A. 276 pag. 8,50 lei

*** * *** — Vigilența, pavăză a cuceririlor revoluționare ale poporului nostru 32 pag. 40 bani

A apărut

„Gazeta matematică și fizică"

Nr. 12, seria A. Vol. VI, decembrie 1954

*** * * A 7-a aniversare a Republicii Populare Romîne.**

R. Cristescu: Introducerea în teoria spațiilor semiordonate.

A. Myller: Evolute și evolutoide secundare.

E. Dumitrescu: Asupra rezolvării unor ecuații integrale Volterra prin dezvoltări în serie.

V. Udrescu: Asupra ecuației lui Riccati.

V. Ionescu: Protecția contra trepidațiilor.

G. I. Jerehov: Demonstrarea principiului de funcționare a unor instalații tehnice.

C. Ionescu-Tulcea: Gh. Mihoc, Elemente de calculul probabilităților.

Sumarul revistei „Matematica v școle", nr. 5/1954.

Sumarul revistei „Fizica v școle", nr. 4 și 5/1954.

Ședințele de comunicări ale Societății de științe matematice și fizice din R.P.R.

Premii instituite de „Gazeta matematică și fizică" seria A.

Redacția și administrația: București str. A. S. Popov 28—30. Telefon 45231, 4.39.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 302 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 22 ianuarie 1955

In acest număr:

- Exercițiile pentru însușirea vocabularului limbii ruse. (pag. 2-a)
- P. Zavitaev: Predarea științelor naturii în clasa a IV-a (pag. 2-a)
- L. Skatkin: Legătura între teorie și practică în predarea aritmeticii (pag. 2-a)
- Acad. prof. Ilie Murgulescu: Intensificarea muncii de educație a tinerei generații — sarcina centrală a școlii noastre (pag. 3-a)
- VIAȚA DE PARTID IN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT. — Prof. Leonida Dănilă: In fruntea luptei pentru ridicarea nivelului predării (pag. 3-a)
- Olimpia Iacobescu: Înarmarea elevilor cu cunoștințe agrotehnice — în atenția cadrelor didactice (pag. 3-a)
- Educatoarele s-au pregătit pentru consfătuirile raionale (pag. 4-a)
- Prof. univ. A. Potop: Vom folosi energia nucleară în economia și știința noastră (pag. 4-a)
- Energia atomică în slujba omului (pag. 4-a)

Spre un nivel mai ridicat al predării fizicii în școală

Cu nemărginită bucurie, cu încredere în viitorul fericit al patriei, poporul nostru a luat cunoștință de hotărîrea guvernului sovietic de a acorda unor țări de democrație populară — printre care și Republica Populară Română — ajutor tehnico-științific și de producție pentru crearea de baze științifice experimentale în vederea dezvoltării cercetărilor în domeniul fizicii nucleare și a folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Folosirea energiei atomice în scopuri pașnice deschide în fața omenirii uriașe posibilități de creștere a forțelor de producție, de progres tehnic și cultural, de sporire a bogăției societății. Un kilogram de uraniu, bunăoară, poate servi la realizarea a 20 de milioane de kilowați-ore de energie electrică, adică tot atît cît dau 2500 tone din cel mai bun cărbune. O centrală electrică industrială pe bază de energie atomică, cu o putere de 100 mii kilowați, va consuma în 24 de ore numai 200-250 gr. de uraniu, pe cînd o centrală de aceeași putere, funcționînd pe bază de combustibil obișnuit, consumă în fiecare zi sute de tone de antracit.

Ajutorul sovietic multilateral în ceea ce privește proiectarea, livrarea de utilaj, construirea de generatori electrici cu o capacitate termică pînă la 5000 kw fiecare și de acceleratori de particule elementare va permite țării noastre, ca și celorlalte țări prietene care primesc acest ajutor, să desfășoare pe larg lucrări de cercetări științifice în domeniul fizicii nucleare, să obțină o cantitate suficientă de izotopi radioactivi în vederea folosirii lor în multe domenii ale științei și tehnicii.

Marile posibilități de dezvoltare care se deschid în fața științei și tehnicii noastre, a economiei și culturii noastre cer ridicarea continuă a nivelului științific și pedagogic al predării fizicii în școală. Pentru a putea să participe activ la construirea socialismului, tineretul nostru trebuie să-și însușească cele mai înaintate cuceriri ale științei, să se înarmeze cu cunoștințe cît mai largi din domeniul științei și tehnicii, să știe să aplice în practică aceste cunoștințe.

Încă de la Congresul Învățătorilor din aprilie 1952, cînd tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej accentua ca sarcină esențială a școlii înarmarea elevilor cu bazele științelor, cadrele didactice și-au îndreptat mai mult atenția asupra lărgirii conținutului științific al lecțiilor de fizică. In cei doi ani școlari ce s-au scurs de atunci, a crescut considerabil numărul învățătorilor și profesorilor care au căutat să facă din lecțiile lor un mijloc puternic de inițiere a elevilor în domeniul fizicii, de educare a lor în spiritul concepției materialist-dialectice. Școli ca cele de 7 ani de la Avrig și Răsinari, raionul Sibiu, de la Urziceni, regiunea Ploești, ca școlile medii de fete și de băieți din Rîmnicu-Vîlcea au devenit îndeaproape cunoscute cadrelor didactice din raioanele respective pentru succesele pe care le-au obținut în predarea fizicii. Aparatele lucrate de profesorii acestor școli împreună cu elevii lor, reflectă o preocupare din ce în ce mai intensă a profesorilor de a realiza o unitate cît mai strînsă între teorie și practică, de a-i înarma pe elevi cu temeinice cunoștințe și deprinderi practice.

A crescut mult numărul profesorilor care nu se mai mulțumesc numai cu studierea materialului expus în programa școlară, în manual și în metodici, care caută să fie la curent cu tot ceea ce apare în diferite reviste de specialitate, în presă și diverse publicații. Planurile de lecții sînt întocmite cu mai multă grijă. Profesorii sînt mai exigenți față de felul cum expun cunoștințele în fața elevilor, cum demonstrează anumite fenomene și legi din fizică, legăturile dintre fenomene și dintre diferite laturi ale fenomenului studiat. Un exemplu demn de urmat în această privință îl constituie lecțiile tovarășei Stoia Aristia de la școala medie de fete nr. 1 din Craiova. Deosebit de exigentă față de propria sa muncă și față de munca elevilor, tovarășa Stoia desfășoară lecții la un ridicat nivel științific, fără a depăși prevederile programei și posibilitățile de înțelegere ale elevelor. Caietul ei de planuri arată grija pentru fixarea scopului fiecărei lecții, pentru expunerea sistematică a materialului, pentru organizarea experiențelor demonstrative, pentru indicarea celor mai interesante lucrări practice.

Viața din școli arată, însă, că mai sînt încă mulți profesori de fizică, care duc o muncă formală, lipsită de perspectivă, lipsită de simțul răspunderii. Incă mai sînt profesori care reduc pregătirea lecției la o citire superficială a materialului din manual, care înlocuiesc experiențele cu desene, sau care nu fac nici desene, care desfășoară lecții rupte complect de realitate, de progresele pe care le face știința și tehnica în țara noastră. Unii profesori, cu un nivel scăzut din punct de vedere profesional, îi îndrumează chiar greșit pe elevi, transmițîndu-le cunoștințe greșite din punct de vedere științific. La școala medie mixtă din Bals, de exemplu, în rezolvarea problemelor date în manualul de clasa a VI-a, ca aplicații la diferite teme, se fac serioase greșeli.

Trezirea interesului elevilor pentru cunoașterea diferitelor probleme din domeniul fizicii depinde în mare măsură nu numai de conținutul lecțiilor predate, ci și de metodele folosite în predare, de felul cum sînt controlate și apreciate cunoștințele elevilor, de felul cum este condusă activitatea independentă a elevilor. Trebuie combătută atitudinea cu totul greșită a acelor profesori care reduc controlul cunoștințelor elevilor la întrebări cu totul disparate, pe baza cărora nu se pot trage nici un fel de concluzii cu privire la posibilitatea elevului de a sintetiza materialul însușit, de a face legăturile necesare între diferitele noțiuni, între teorie și practică. Ce concluzie ar putea să tragă asupra pregătirii elevilor săi, de pildă, profesorul Lică, de la școala medie nr. 2 de băieți, secția serală, din Craiova, care ascultă elevii în felul următor: „Vorbește despre puntea lui Weatstone. — Ce sînt ultrascurtele?" sau: „La ce servește puntea lui Weatstone? Care este legea lui Coulomb? Ce este un electroscop?" A trece de la o chestiune la alta, fără nici o legătură, fără a căuta să cunoști măsura în care elevii și-au însușit anumite probleme, înseamnă să desfășori o muncă cu totul formală, care nu contribuie cu nimic la cunoașterea temeiniciei cunoștințelor elevilor, a priceperii de a aplica aceste cunoștințe.

Trebuie îmbunătățită predarea fizicii în toate școlile, atît în cele de la orașe, cît și în cele de la sate. Este cu totul greșită părerea acelor pedagogi care cred că predarea fizicii cere o atenție deosebită numai în școlile de la orașe. Majoritatea elevilor din școlile sătești vor lucra în agricultură. Ei vor trebui să folosească în mod nemijlocit tehnica înaintată ce se introduce în agricultura noastră pe scară din ce în ce mai largă. Ori acest lucru nu este posibil fără o cunoaștere aprofundată a fizicii. Pentru a conduce tractorul, combina, polibrăzdarul de tractor, semănătoarea, cositoarea, pentru a lucra la punctul de radioficare sau la instalația cinematografică din comună, absolventul clasei a VII-a trebuie să cunoască bine aplicarea legilor fizicii în tehnică. Cunoștințele pe care și le însușesc elevii despre proprietățile lichidelor, funcționarea motoarelor, a generatoarelor de curent electric, trebuie să fie atît de temeinice, încît după ce vor absolvi școala să le poată aplica, să simtă puternic dorința de a realiza construcții în care să aplice ce au învățat, să devină inițiatorii unor astfel de construcții.

Elevii tuturor școlilor trebuie să simtă un viu interes pentru cunoașterea fizicii, a progreselor ce se înregistrează în domeniul acestei științe, pentru cunoașterea dezvoltării tehnicii. Realizarea acestor obiective cere să fie extinsă experiența bună cîștigată de multe din școlile noastre în organizarea lucrărilor practice în laborator, a excursiilor, a activității în cadrul cercurilor de elevi, în antrenarea elevilor la confecționarea diferitelor aparate, în antrenarea părinților și a întreprinderilor tutelare pentru înzestrarea școlilor cu aparatele necesare.

In cadrul cercurilor pedagogice, profesorii care au rezultate frumoase în muncă trebuie să se apropie cu mai multă dragoste și înțelegere de cadrele necalificate și să le împărtășească din experiența lor.

Trebuie să se acorde și mai multă atenție conținutului științific al lecțiilor, al experiențelor, metodelor folosite în predare. Desfășurînd lecții cu un conținut științific cît mai bogat, organizînd în așa fel experiențele, încît acestea să dezvăluie anumite părți ale fenomenului studiat, să releve cauzele care condiționează existența fenomenului, cerînd elevilor să rezolve probleme de fizică și organizînd cu grijă vizitele în fabrici și uzine, legînd continuu teoria de practică, profesorii trebuie să dea elevilor posibilitatea de a cîștiga o bună orientare în domeniul fizicii, de a aplica cu ușurință cunoștințele însușite. In același timp, obișnuindu-i pe elevi să cerceteze legăturile interne și externe ale fenomenelor, legile dezvoltării lor, dîndu-le explicații simple cu privire la dezvoltarea naturii și științei fizice, — profesorii de fizică pot contribui în mare măsură la formarea concepției materialiste a elevilor.

Grija pentru realizarea acestui obiectiv — formarea concepției materialiste — trebuie strîns împletită cu grija pentru dezvoltarea în rîndurile elevilor a dragostei pentru patrie. Vorbindu-le despre savanții noștri în domeniul fizicii, despre contribuția lor în dezvoltarea acestei științe, despre progresele uimitoare pe care le-a făcut tehnica noastră în anii regimului de democrație populară, profesorii trezesc în rîndurile elevilor nu numai interesul de a cunoaște și aplica această știință, ci și dragostea față de toți oamenii noștri de știință, față de poporul nostru muncitor, care construiește socialismul.

Succesele dobîndite pînă acum de școlile noastre sînt dovada cea mai vie că lipsurile existente pot fi înlăturate. Depinde numai de noi, de felul cum știm să organizăm participarea noastră la munca vie și creatoare a întregului popor muncitor.

Consfătuire de producție

Organizația sindicală din școala noastră a inițiat de curînd o consfătuire de producție în legătură cu problemele predării matematicii. Consfătuirea a prilejuit un larg schimb de experiență între cadrele didactice.

Referatele care au fost prezentate la consfătuire, ca și discuțiile purtate pe marginea lor au scos la iveală interesul și dorința cadrelor didactice de a-și ridica nivelul profesional și de a-și îmbunătăți metodele de predare.

In sala în care s-au desfășurat lucrările consfătuirii a fost expus un bogat material didactic: scheme pentru predarea teoremelor privitoare la geometria în spațiu, corpuri geometrice confecționate din sticlă, figuri mobile pentru demonstrarea teoremelor din geometria plană, instrumente pentru agrimensură, material necesar predării aritmeticii în școala elementară etc.

Consfătuirea a contribuit mult la înarmarea pedagogilor cu indicații valoroase în vederea îmbunătățirii predării lecțiilor de matematică.

A. STREZA
profesoară la școala pedagogică mixtă din Caret

O întîlnire emoționantă

La casa pionierilor din orașul Pucioasa a avut loc de curînd o întîlnire între pionierii școlilor din Pucioasa și Eroul Muncii Socialiste Constantin Vasilache, strungar la Uzinele metalurgice din Tîrgoviște.

Constantin Vasilache le-a povestit pionierilor despre copilăria lui, despre anii grei pe care i-a trăit în perioada regimului burghezo-moșieresc. El le-a vorbit apoi cu multă însuflețire despre perspectivele minunate pe care le-a deschis în fața lui regimul democrat-popular și le-a povestit în continuare despre tineretul din uzină, despre munca pe care o duce el pentru a ajuta tinerilor să se califice la locul de muncă. Răspunzînd întrebărilor puse de pionieri, tovarășul Constantin Vasilache le-a explicat cum a organizat în anul 1948 prima brigadă de muncă, brigadă care purta numele lui Mao Tze-dun. De asemenea, el le-a dat multe lămuriri pentru organizarea mai bună a activității în cercurile tehnice.

Odihna cadrelor didactice

In cursul anului trecut, prin grija partidului și guvernului, 10.500 de oameni ai muncii din instituțiile de învățămînt și-au petrecut concediul de odihnă în cele mai pitorești localități din țară. Numeroși învățători și profesori emeriți și decorați au fost trimiși în case speciale de odihnă pentru fruntașii în producție. De asemenea, 5600 de oameni ai muncii din învățămînt au plecat să-și îngrijească sănătatea în localitățile și sanatoriile balneo-climatice ale C.C.S. și ale Ministerului Sănătății. Alte 4000 de cadre didactice și membrii lor de familie și-au petrecut concediul în taberele și casele de odihnă organizate de comitetele sindicale de învățămînt regionale, raionale și de instituții.

Mii de copii ai oamenilor muncii din școli și-au petrecut vacanța în colonii, tabere de pionieri și școlari, tabere și case de odihnă pentru studenți.

In anul 1955, peste 20.000 de membri ai Sindicatului muncitorilor din învățămînt își vor petrece vacanța în localitățile balneo-climatice ale patriei noastre.

(Agerpres).

Un lectorat pentru părinți

Experiența anilor trecuți ne-a arătat cît de mare este însemnătatea legăturii între școală și familie pentru buna mers al muncii instructiv-educative. De aceea, noi ne-am preocupat mult în anul acesta de îmbunătățirea muncii pe care o ducem în rîndurile părinților.

In scopul de a face ca lectoratele pentru părinți să fie cît mai interesante și mai pline de roade, consiliul pedagogic al școlii noastre s-a îngrijit de îmbunătățirea tematicii referatelor și a organizat o expoziție care să oglindească aspecte ale muncii din școală. Printre materialele care pot fi văzute la această expoziție se numără caiete ale elevilor, planșe de geografie, de științe naturale, de limba română etc.

Lectoratele cu părinții ne dau posibilitatea să folosim larg sprijinul familiei pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor și pentru întărirea disciplinei în școală.

PAULA CHIȚIMIA
profesoară la școala nr. 152 din București

Deschiderea expoziției „Viața elevilor din școlile rezervelor de muncă din R. P. Ungară"

In cadrul acordului de colaborare culturală dintre țara noastră și R. P. Ungară, marți s-a inaugurat în localul școlii profesionale nr. 13 de telecomunicații, din str. V. Alecsandri nr. 1 din Capitală, o expoziție cu tema „Viața elevilor din școlile rezervelor de muncă din R.P. Ungară.

La inaugurare au fost de față reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, reprezentanți ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, profesori, elevi etc. Au participat reprezentanți ai ambasadei R. P. Ungare la București.

Un colț al expoziției

Expoziția, care a fost trimisă de Direcția generală a rezervelor de muncă din R. P. Ungară, oglindește grija regimului democrat-popular din țara vecină și prietenă pentru asigurarea celor mai bune condiții de viață și pentru pregătirea profesională temeinică a elevilor școlilor rezervelor de muncă. Expoziția cuprinde numeroase fotografii, fotomontaje, diverse piese și utilaje confecționate de elevi, material didactic, manuale etc.

Fotografii sugestive ilustrează pregătirea profesională temeinică pe care viitoarele cadre ale construirii socialismului în R. P Ungară o primesc în școlile rezervelor de muncă. Iată-i, de exemplu, pe elevii școlii profesionale de energie electrică a uzinei de locomotive din Győr studiind cu atenție piesele locomotivei electrice, sau pe elevii școlii de mine de la Komlo experimentînd funcționarea unei mașini de sfredelit.

Expoziția înfățișează piese confecționate de elevii școlilor rezervelor de muncă: un întrerupător electric de forță și un distribuitor de curent electric, executate la școala nr. 11 din Budapesta, un aparat de proiecție pentru diafilme, executat la școala nr. 25 din Budapesta, un dispozitiv de fixare, executat la școala nr. 13 din Hatvan etc.

O altă secțiune a expoziției arată grija Partidului celor ce muncesc din Ungaria și a guvernului R.P. Ungare pentru odihna și recreația elevilor. Peste 10.000 elevi sînt trimiși în fiecare an la odihnă pe socoteala statului. Fotografiile arată viața minunată pe care o duc elevii la casele de odihnă de la Ujhuta și Visegrád, la Siofok, pe malul lacului Balaton etc. De asemenea, numeroase fotografii artistice înfățișează viața culturală și sportivă a elevilor în școli și tabere de vară.

Expoziția va fi prezentată și în alte cîteva orașe din țară.

Acolo unde și-a petrecut ultimii ani din viață Vladimir Ilici Lenin

A. ROJNOV

Leninskie Gorki! Cine nu cunoaște acest sat din regiunea Moscovei, în apropiere de care, într-un parc bătrîn, se află casa albă, cu coloane, unde și-a petrecut ultimii ani ai vieții sale marele conducător al oamenilor muncii, întemeietorul primului stat din lume al muncitorilor și țăranilor, Vladimir Ilici Lenin. Aici vin în excursie locuitori din Moscova și Leningrad, țărani muncitori din Cuban și cultivatori de bumbac din Uzbekistan, viticultori din R.S.S. Moldovenească și tăietori de lemne din Karelia, aici vin soli ai poporului polonez și delegați ai constructorilor Ungariei noi, studenți albanezi și scriitori romîni, oameni de artă din Cehoslovacia și țărani din Bulgaria. Leninskie Gorki a devenit un loc venerat de milioane de oameni simpli din lumea întreagă.

Cu una din aceste excursii am plecat și noi cu autobuzul de la Moscova. La o răspîntie a drumului, șoseaua coboară spre satul Gorki. In stînga, drumul duce spre parcul bătrînesc. Cît de minunată este iarna această alee de pădure! Printre copacii acoperiți de promoroacă se zărește casa într-un etaj și cu coloane, cu terase largi. Cu firească emoție păși pragul acestei clădiri. Pe aceste săli, pe aceste scări a pășit Ilici...

In camerele-muzeu totul se păstrează cu grijă, așa cum era pe cînd trăia Lenin. Aici îl vezi viu — în măreția clarviziunii lui pătrunzătoare, în excepționala lui modestie.

Cabinetul de lucru al lui Lenin. Pe masa de scris vedem o călimară și un toc, coli de hîrtie albă, formulare cu antetul „Președintele Sovietului Comisarilor Poporului". La această masă a scris Lenin cîteva din ultimele lui lucrări.

Intrăm în biblioteca lui Lenin. In dulapuri — literatură beletristică, politică, istorică, agricolă. Multe cărți sînt în limbi străine In grădina de iarnă de la etaj cresc și acum palmierii care creșteau aici în timpul lui Lenin. In ianuarie 1924, în această sală Vladimir Ilici a împodobit un pom de iarnă pentru copiii din satul Gorki și dintr-un sovhoz vecin Deși bolnav, Ilici s-a jucat cu copiii, le-a împărțit cu mîna lui daruri de Anul Nou. In această sală se păstrează într-o vitrină de sticlă obiectele personale ale lui Lenin. O bluză modestă, cu o croială de tip militar, ghete simple. Marea modestie a lui Lenin este ilustrată și de următorul fapt. Lîngă casă se află o colibă cu o mică cămăruță. Aici s-a mutat să lucreze Vladimir Ilici în 1918, fiind în convalescență după rana provocată de glontele trădător. Lenin s-a mutat să lucreze în această cămăruță pentru a nu consuma multe lemne cu încălzirea unei case spațioase.

Sus se află sufrageria modestă a lui Lenin. Aici se stringea la masă familia Ulianov. Pe masa acoperită, ca și în trecut, cu o mușama, se află un samovar, sînt așezate cești, pahare și altă veselă In camera lui Vladimir Ilici a rămas deschisă pe masă cartea lui Maxim Gorki „Universitățile mele".

In parcul lui Lenin se află un colțișor pitoresc — grădina de vișini, a cărei istorie este cu totul neobișnuită. In noiembrie 1923, Lenin a fost vizitat la Gorki de o delegație a muncitorilor de la manufactura „Gluhov". Textiliștii au adus în dar conducătorului pulberi de vișin. Muncitorii au hotărît în unanimitate la o adunare a lor să sădească o grădină de vișini sub ferestrele camerei lui Ilici, care era bolnav. Lenin a primit cu multă căldură delegația muncitorilor, dar aflînd că aceștia i-au adus un dar el se încruntă. Auzind însă că este vorba despre pulberi de vișin, se înveseli, apoi se apropie de fereastră și indică personal locul unde să fie plantați. De atunci au trecut 30 de ani, grădina de vișini a crescut mare, iar alături de pomii dăruiți lui Lenin de către muncitorii de la „Gluhov" cresc vișini tineri, plantați de curînd de comsomoliștii din Noghinsk.

Pe costișa care coboară spre lunca rîulețului Pahra, încătușat de ghețuri, se văd teii svelți și trunchiurile albe ale mestecenilor. Aici, în rarele minute de odihnă, venea Ilici în timpul verii să prindă pește cu undița. Dincolo de copaci se zărește o clădire frumoasă. Este școala „In amintirea lui Lenin", construită după indicațiile lui Vladimir Ilici pentru copiii sătenilor din Gorki și ai lucrătorilor din sovhozul vecin.

De curînd, la școală a avut loc reuniunea tradițională a absolvenților. Cu acest prilej s-au întîlnit aici Valentin Berestov, aspirant la Universitatea din Moscova, Volodia Ermakov, inginer de mine, Ella Benderskaia, agronom, Slava Sazonov, directorul unui S.M.T. din ținutul Altai. Toți aceștia sînt copii ai țăranilor din sat și ai lucrătorilor din sovhoz.

Viața părinților lor este acum cu totul alta.

In satul Gorki se mai găsesc mulți oameni care povestesc bucuroși despre întîlnirile și convorbirile însuflețite avute cu Vladimir Ilici. La rugămintea țăranilor, Lenin a luat cuvîntul la o adunare sătească din Gorki, care a avut loc la 9 ianuarie 1921. Acest lucru este amintit de o placă comemorativă de pe peretii unei case din sat. După adunare țăranii l-au rugat pe Ilici să-i ajute să introducă în sat electricitatea. Lenin le-a făgăduit sprijin și în luna mai a aceluiași an la Gorki s-au aprins lămpile lui Ilici.

In sat nu este nici un neștiutor de carte. Zeci de copii ai țăranilor din Gorki lucrează astăzi ca agronomi, învățători, medici, ingineri, tehnicieni. La Gorki există o bibliotecă cu un fond de cărți de peste 30.000 volume, aici funcționează un cinematograf sătesc. In casele colhoznicilor au fost instalate 108 aparate de televiziune.

...De pe terasa largă a casei-muzeu „V. I. Lenin" din Gorki se deschide o priveliște minunată Dincolo de copacii troieniți ca-n basme se văd iazurile, satul, pășunile acoperite de zăpadă, iar ceva mai departe iarăși păduri și șesuri, peisaje dragi lui Vladimir Ilici.

Cartea — prietena copiilor

N-a apucat bibliotecara să deschidă ușile și micuții cititori ai cartierului au și pătruns cu zecile înăuntru. In secția de copii a bibliotecii s-au ocupat toate locurile. Se deschide și sala unde au loc cursurile de limba rusă. Degeaba, și aici scaunele sînt ocupate la ițeală. — „Doar n-o să citiți în picioare. Poftim, intrați în birou!" — și responsabilul bibliotecii așează în jurul biroului său ultimele scaune rămase libere.

Așa-i aici în fiecare dimineață, în fiecare după amiază. 100 de copii în fiecare zi.

Secția de copii a bibliotecii nr. 31 din raionul Lenin este una dintre cele mai active din Capitală. Ea difuzează în rîndurile copiilor din cartierul Ferentari mii și mii de volume scrise pentru cei mici. Bibliotecara secției de copii nu mai prididește să răspundă cererilor: „Știți, tovarășă bibliotecară, dați-mi și mie cărticica aceea pe care ați dat-o și lui Gigel, unde brotăcelul se întîlnește cu cîrdul de giște și cu șarpele măsliniu". Bibliotecara știe despre care carte-i vorba: „Oac Brotac", de Alexandru Otti. Această carte, ca și multe altele, este citită cu mare plăcere de către copii.

In cadrul secției de copii a bibliotecii activează trei cercuri de „prieteni ai cărții" și două cercuri de basme. Activitatea cercurilor — care constă în lecturi, prezentări de cărți etc. — este coordonată cu programa școlară.

Un colectiv de copii contribuie la munca de popularizare a cărții. Pe aceștia îi poți vedea adesea plecînd la drum prin cartiere, cu cîteva cărți subțioară. Ei merg acasă la alți copii, să le schimbe cărțile împrumutate la bibliotecă. Dar micuții colaboratori ai bibliotecii nu uită nici pe cei care „neglijează" să restituie volumele împrumutate. După lista pe care au primit-o din partea bibliotecii, cărțile sînt luate și redate cititorilor.

...Intr-un colț al bibliotecii, Ion Ghenciulescu citește cu atenție. Lectura îl pasionează. Aici, în țara noastră, copiii și părinții lor trăiesc o viață fericită. El, de pildă, locuiește cu familia într-un apartament curat și spațios, dintr-un bloc ridicat pentru muncitori. Dar acolo, în America, în Anglia, în colonii? Ia uite cît de tristă este viața copiilor Angliei, descrisă în cartea „Cei de o vîrstă cu tine", de Nicolai Comarovschi. Teddy Nice, micul vagabond al străzilor Londrei, este singurul ocrotitor al surorii sale mai mici, Bessie. Teddy Nice caută pentru sora sa cel mai bun culcuș pe care-l poate găsi în stradă, în gangurile și pivnițele părăsite ale Londrei. El pune deoparte pentru micuța Bessie ultima bucățică de mîncare. Teddy și prietenul său James, așa mici cum sînt, ajută pe muncitorii greviști în lupta lor împotriva patronilor și a polițiștilor. Viața plămădește din Teddy și James adevărați luptători pentru libertate și fericire.

Secția de copii a bibliotecii nr. 31 din raionul Lenin este vizitată zilnic de micii săi cititori

S-a înserat... Ion Ghenciulescu a închis coperțile cărții. Multă vreme el nu va putea uita imaginile dureroase ale povestirii. Cartea „Cei de o vîrstă cu tine" l-a făcut să se gîndească și mai mult la viața fericită pe care-o trăiesc copiii patriei noastre dragi...

...Bibliotecile pentru copii se îmbogățesc mereu cu noi și noi cărți. „Cîntărețul vrăjitor" — acesta este titlul uneia din recentele cărți pentru copii apărute în vitrinele librăriilor noastre. Tradusă de poeta Maria Banuș și ilustrată de I. Darie, cartea cuprinde un vechi basm german despre un cîntăreț și un flaut năzdrăvan.

In luna ianuarie, Editura Tineretului va scoate de sub tipar aproape 30 de cărți în limba română, maghiară și germană, într-un tiraj de 535.000 de exemplare. Vor apare astfel, în ediții frumoase, povestirea „Țapul, vulpea și lupul" de Al. Rupea și „Iepurașul îngîmfat" de S. Mihalkov, precum și povestirile „Bunicul" și „Bunica" ale scriitorului nostru clasic B. Delavrancea. Din cărțile „Colțul naturii vii" de V. Korceaghina și A. Baranova sau „Construim macheta unei clădiri" de Dorian Hart, care vor apare în colecția „Știința învinge", pionierii și școlarii vor afla multe lucruri interesante pentru activitatea lor practică: cum să organizeze în școală sau în tabere un colț al tinerilor naturaliști, cum să construiască macheta-model a unei hidrocentrale, a unui oraș muncitoresc, a unui S.M.T.

Pentru școlarii mai mari și pentru tineret vor apare „Pseudokineghetikos" de Al. Odobescu, „Nuvele" de Gala Galaction, „Călătorie cu bucluc" de Pop Simion, „Cei de pe Sedov" de C. Badighin, „Tătucul Amur" de N. Zadornov etc.

Vor fi tipărite multe cărți și în limbile minorităților naționale. In limba maghiară vor fi tipărite cărțile: „Oraș la mare" de V. Beliaev, roman distins cu Premiul Stalin, povestirea „Cămara soarelui" de I. Prișvin, romanul „Copiii raiului de mușmat" de N. Kalma. Vor apare de asemenea în limba germană romanele „Pîine albă" de Dumitru Mircea, „Marea bătălie de la Iazul mic" de O. Pancu-Iași, „Pe Volga" de M. Prilejaeva și volumul în versuri pentru copii „Micii marinari" de Erik Maiténui.

...Mare este dragostea pentru carte a copiilor și tineretului nostru. Zeci de mii de cărți sînt solicitate în librăriile pentru copii, bibliotecile școlilor, în secțiile pentru copii ale bibliotecilor publice. Copiii și tinerii iubesc cărțile. Ei doresc să afle din paginile lor cum să învețe, cum să muncească din ce în ce mai bine, cum să-și iubească patria, cum să lupte pentru cucerirea viitorului lor fericit.

ANDREI VALENTIN

Din experiența școlii sovietice

Predarea științelor naturii în clasa a IV-a

Școala sovietică este chemată să educe constructori activi ai comunismului, dezvoltați din toate punctele de vedere, devotați cu trup și suflet măreței lor patrii.

In realizarea acestei sarcini de mare importanță un rol de seamă aparține științelor naturii, deoarece ele contribuie la formarea bazelor concepției științifice, materialiste despre natură.

Programa îi cere pedagogului să dea copiilor posibilitatea de a observa direct și nemijlocit obiectele și fenomenele naturii pe care le studiază pentru ca, pe baza percepțiilor prin simțuri, copiii să-și formeze reprezentări precise și concrete despre natură, despre legăturile și legile simple ale fenomenelor naturii.

In clasa a IV-a, predarea științelor naturii are drept scop studierea de către copii a apei, a aerului, a zăcămintelor minerale și a solului (structura și compoziția, prelucrarea și îngrășarea solului). Pe lîngă aceasta, elevii trebuie să efectueze lucrări practice pe parcela școlară de experiență, să-și fixeze și să-și lărgească deprinderile sanitare și igienice căpătate în clasele I—III.

Copiii își însușesc cunoștințele despre natură prin observații (programa cere ca învățătorul să demonstreze la lecții anumite experiențe cu apa, aerul și solul), prin citirea explicativă a bucăților corespunzătoare la lecțiile și excursiile pe obiecte, în timpul lucrărilor practice la colțul naturii și pe parcela școlară de experiență. Studiind cu copiii natura, învățătorul le arată prin exemple vii din realitatea sovietică cum, prin munca lor, oamenii supun și transformă natura în interesul celor ce muncesc.

In excursiile făcute la locurile de extragere a bogățiilor naturale (cariere de nisip, cariere de piatră, exploatări de turbă), la fabrica de cărămidă, la atelierul de lăcătușerie sau fierărie, copiii urmăresc diferite procese de producție, cunosc munca oamenilor care folosesc diferite scule și mașiniunelte și văd rezultatele muncii lor. Elevii înțeleg că sculele și mașinile-unelte ușurează munca oamenilor, contribuie la ridicarea productivității muncii și a calității produselor obținute.

Pentru ca elevii să se obișnuiască să aplice cu pricepere în practică cunoștințele dobîndite, însușindu-și cu acest prilej deprinderi practice elementare, ei trebuie să efectueze anumite lucrări. Așa, de pildă, elevii din clasa a IV-a trebuie să știe să confecționeze un filtru de hîrtie și să filtreze apa tulbure; să măsoare cu ajutorul termometrului temperatura apei, a aerului, a corpului propriu și s-o noteze corect; să lucreze și să îngrașe cu gunoi de grajd terenul, să pregătească pentru săditcartofii, să-i mușuroiască, să afîneze terenul, să plivească buruienile.

Muncile pe parcela școlară au o importanță deosebită, deoarece cultivînd plantele și observînd creșterea lor, copiii se conving în practică de faptul că diferitele plante pot trăi și se pot dezvolta bine numai în condițiuni strict determinate, că recolta depinde de modul cum au fost pregătite pentru însămînțare terenul și semințele, cum au fost îngrijite plantele.

Pentru o mai bună însușire de către copii a materiei de învățămînt, învățătorul folosește diferite metode, procedee și forme de predare a științelor naturii: povestirea, demonstrarea la lecție a experiențelor, materialul didactic, citirea explicativă a povestirilor despre natură și despre supunerea și folosirea ei de către om, excursiile în natură și în producție, fixarea și verificarea cunoștințelor dobîndite de copii.

Organizînd în acest fel predarea științelor naturii în clasa a IV-a, învățătorul asigură condițiile necesare pentru a sădi în conștiința copiilor o bază temeinică pentru educarea concepției materialiste despre natură și a le arăta, pe această bază, absurditatea și caracterul dăunător al prejudecăților și superstițiilor legate de fenomenele naturii. In același timp, el îi ajută pe copii să-și însușească anumite principii și deprinderi practice și îi familiarizează cu diferite procese de producție, contribuind prin aceasta la introducerea în practica școlii a începuturilor învățămîntului politehnic.

Să dăm cîteva exemple.

Studiind la lecții apa, copiii află, pe baza observațiilor proprii, că apa este incoloră și transparentă, că nu are miros și gust, că ia forma vasului în care este turnată. Pe cale de experiență ei au prilejul să cunoască trecerea apei dintr-o stare în alta (ghiața și zăpadă — apă — vapori), să cunoască substanțele solubile și insolubile, metodele de purificare a apei tulburi prin filtrare.

In felul acesta, observațiile și experiențele simple și accesibile fiecărei școli, ajută elevilor să capete reprezentări concrete și precise despre fenomenele date și să înțeleagă mai bine conținutul povestirilor despre apă pe care le citesc din carte. Din cărți, din povestirile învățătorului și din conținutul filmelor didactice elevii află despre uriașele hidrocentrale construite în Uniunea Sovietică, despre folosirea aburului la mașinile cu aburi, locomotive, vapoare.

Un material bogat și interesant pentru copii este acela privitor la zăcămintele minerale. Copiii studiază granitul, piatra de var, combustibilul extras din pămînt (turba, cărbunele de pămînt, petrolul), minereurile și metalele obținute din ele. Învățătorii se îngrijesc ca toți copiii să aibă posibilitatea de a cerceta cu atenție mostrele de roci și metale studiate și de a se obișnui să le deosebească după aspectul lor exterior. Invățătorul se străduiește ca elevii să capete o reprezentare clară asupra felului în care oamenii sovietici extrag și folosesc bogățiile naturale ale subsolului; în acest scop se organizează excursii și se folosesc filmele didactice

Elevii cunosc în mod intuitiv solul datorită excursiilor făcute la locurile de depresiune (rîpă, malul abrupt al unui rîu etc). Apoi ei studiază la lecții, în clasă, compoziția și structura solului; învățătorul demonstrează experiențe care dovedesc că în sol există humus, nisip și argilă, săruri minerale, că dacă solul are o structură cu granule fine, el conține o rezervă suficientă de apă și aer.

Trecînd la problema prelucrării și îngrășării solului, învățătorul le arată elevilor rolul științei și al tehnicii, subliniază faptul că agricultura colectivă a obținut în Uniunea Sovietică succese nemaivăzute. Pentru confirmarea cuvintelor sale, el citează date care caracterizează succesele colhozului local. Elevii din școlile sătești fac excursii pe ogoarele colhoznice pentru a urmări și observa lucrările de primăvară ale colhoznicilor și la S.M.T. pentru studierea unelteleși mașinilor agricole.

Concomitent cu studierea solului, elevii execută lucrări de primăvară pe parcela școlară de experiență, aplicînd în practică cunoștințele obținute.

Primăvara, tinerii naturaliști din clasa a IV-a, organizați în cerc și muncind suplimentar pe parcelă în afara lecțiilor, fac experiențe simple cu plantele, ca de pildă: răritul sfeclei și al morcovilor la diferite distanțe, săditul cartofilor neîncolțiți și încolțiți la soare în tuberculi întregi și în părți de tuberculi, creșterea verzei fără hrănire și cu hrănire suplimentară în timpul vegetației etc. Aceste lucrări le arată în mod convingător elevilor că recolta depinde nu de dumnezeu, ci de om, de cunoștințele și priceperile sale, că obținerea unei recolte bogate nu este un lucru ușor, că pentru aceasta se cer cunoștințe, pricoperi și deprinderi practice temeinice, se cere o muncă colectivă susținută.

P. ZAVITAEV
candidat în științe pedagogice

In Uniunea Sovietică se dă o deosebită atenție învățămîntului artistic. Fotomontajul reprezintă aspecte din viața unor școli medii de artă plastică și muzică

Legătura între teorie și practică în predarea aritmeticii

Sarcina predării aritmeticii în clasele elementare ale școlii sovietice de cultură generală constă nu numai în transmiterea cunoștințelor, ci și în înarmarea copiilor cu priceperile și deprinderile necesare, în dezvoltarea gîndirii și a vorbirii, a imaginației și a memoriei lor.

Munca pentru înarmarea copiilor cu priceperea de a îndeplini calculele orale și scrise trebuie să se desfășoare astfel încît ei să-și însușească în mod conștient procedeele și metodele de calcul. Iar însușirea conștientă de către elevi a procedeelor de calcul se obține pe baza legăturii între teorie și practică.

Metodica sovietică a aritmeticii consideră legătura teoriei cu practica ca unul din principiile de învățămînt. Această legătură se realizează în următoarele direcții: pe baza observării faptelor, învățătorul îi conduce pe copii la generalizări, concluzii, reguli; principiile și regulile generale se aplică în practică la rezolvarea exercițiilor și a problemelor, la executarea lucrărilor de măsurătoare.

In clasa a IV-a, elevii își însușesc cunoștințe despre proprietatea de permutare a termenilor adunării.

Analizînd exercițiile 120+150=270; 150+120=270, elevii găsesc asemănările și deosebirile dintre ele

In ce constă asemănarea acestor cazuri de calcul? Și într-un caz și în celălalt are loc o operație de adunare, datele numerice sînt aceleași, rezultatul este același.

Prin ce se deosebește un exercițiu de altul? Este diferită ordinea termenilor adunării: într-un exercițiu primul loc îl ocupă numărul 120, al doilea loc numărul 150; în celălalt exercițiu, dimpotrivă, la început este scris numărul 150, iar după aceea numărul 120.

Elevii pot deduce că în aceste două exerciții totalul nu se schimbă prin schimbarea locului termenilor adunării. Ei analizează apoi exerciții de adunare cu alte numere și observă că nici în alte cazuri totalul nu se schimbă prin schimbarea locului termenilor adunării. Ei ajung la generalizarea că această însușire a adunării este proprie oricăror numere.

Astfel, pe baza observării unor fapte matematice învățătorul îi conduce pe elevi spre generalizare, spre cunoașterea proprietății adunării. Insușindu-și această proprietate a adunării, elevii o folosesc cu prilejul rezolvării orale și scrise a exercițiilor. De exemplu, rezolvind oral exercițiul: 11+12+13+14+15+16+17+18+19, școlarii schimbă locul termenilor adunării: 11+19+12+18+13+17+14+16+15 și află ușor răspunsul: 30+30+30+30+15=135.

Aceeași dependență între datele și rezultatele adunării se constată și cu prilejul analizării problemelor aritmetice simple. De exemplu, elevii rezolvă următoarele două probleme:

Problema nr. 1. Un școlar avea 10 cărți și a mai primit încă 2 cărți. Cîte cărți are școlarul?

Problema nr. 2. Un școlar avea mai multe cărți. Cînd a mai primit încă două cărți, el a văzut că are 12 cărți. Cîte cărți avea la început școlarul?

Elevii observă că pentru rezolvarea primei probleme ei caută să afle suma a două numere, iar pentru rezolvarea problemei a doua ei află, după suma dată și după unul din termenii adunării, celălalt termen al adunării.

Dependența dintre datele și rezultatul adunării poate fi ilustrată printr-un desen. Desenul reprezintă niște cărți pe un raft — la stînga 10 cărți, la dreapta 2 cărți, Dedesubt stă scris: în total 12 cărți.

Acoperind cu o foaie de hîrtie cărțile din stînga desenului învățătorul le propune copiilor să calculeze cîte cărți a avut la început școlarul. Notînd termenul necunoscut al adunării cu x, elevii pot scrie condiția problemei: x+2=12. Acest exercițiu se rezolvă în felul următor: x=12—2. Se stabilește legătura existentă între rezolvarea problemei și a exercițiului corespunzător.

Cînd elevii își dau seama de dependența între datele și rezultatul adunării, ei aplică cunoașterea acestei dependențe la rezolvarea exercițiilor și a problemelor. In felul acesta se stabilește legătura între principiul teoretic și aplicarea lui în practică.

Cu prilejul studierii în clasa a IV-a a operațiunilor aritmetice cu numere concrete, școlarii execută lucrări practice de măsurătoare a lungimii, de cîntărire a diferitelor obiecte. Măsurînd lungimea tocului, ei au obținut 1 dm 7 cm — număr concret compus. Măsurînd aceeași lungime în centimetri, ei au obținut 17 cm — număr concret simplu. Deoarece elevii au măsurat una și aceeași lungime — ei trag concluzia că 1 dm 7 cm=17 cm.

Executînd măsurătorile, elevii învață în mod practic că numerele concrete simple și compuse se obțin în urma măsurătorii, că una și aceeași lungime poate fi exprimată în măsuri mai mari și mai mici. In felul acesta, învățătorul îi face pe școlari să înțeleagă transformarea numerelor concrete.

Insușindu-și cunoașterea teoriei transformării numerelor concrete, elevii aplică această teorie la efectuarea exercițiilor practice de fracționare și transformare a numerelor concrete. De exemplu, ei măsoară pe teren o distanță de 10 m. Fiecare elev parcurge această distanță de trei ori cu pasul obișnuit, fără a grăbi sau a încetini mersul, și calculează numărul de pași. Un elev a obținut următoarele rezultate: 14 pași, 15 pași, 16 pași — în total în cele trei parcursuri el a făcut 45 de pași, în medie 15 pași. Împărțind 10 m la 15, elevul obține lungimea medie a pasului său, aproximativ — 66 cm. Cunoscînd măsura pasului său, elevul poate măsura cu pașii diferite distanțe și le poate exprima în metri.

Lucrările practice de măsurătoare ajută la concretizarea reprezentărilor copiilor despre dimensiunea metrului, despre dimensiunea pasului. Calculele efectuate contribuie la însușirea noțiunii de medie aritmetică.

Invățătoarea M. A. Bobrișceva, care lucrează la o școală elementară sătească, folosește pe larg în clasa a IV-a efectuarea lucrărilor de măsurătoare. Ea scrie: „Fiecare elev din clasa a IV-a cunoaște greutatea corpului său. Fiecare s-a cîntărit pe cîntar: a stat pe cîntar, a deschis și a închis pirghia lui, a pus și a scos diferite greutăți. Elevii și-au notat toate acestea în caiete. Apoi au aflat greutatea medie a elevilor pe vîrste, cît cîntăresc în medie copiii de 10, 11, 12 ani. Au aflat greutatea medie a unui elev de clasa a IV-a, greutatea pe care o suportă dușumeaua din clasă. Apoi elevii au alcătuit probleme cu toate aceste date".

Lucrările practice executate de elevi contribuie la o însușire conștientă și temeinică a teoriei. Cunoașterea teoriei ajută elevilor să îndeplinească bine lucrările practice, să rezolve în mod conștient problemele de aritmetică.

Realizarea legăturii între teorie și practică în predarea aritmeticii are o mare importanță educativă, ajută elevilor să înțeleagă că cunoștințele iau naștere din practică și pot fi aplicate în practică.

L. SKATKIN
candidat în științe pedagogice, colaborator științific al Institutului metodelor de învățămînt al Academiei de Științe Pedagogice

ȘTIRI DIN U.R.S.S.

O monografie interesantă

Un grup de colaboratori științifici ai Institutului pedagogic „K. D. Ușinschi" din Iaroslavl, compus din L. B. Genkin, doctor în științe istorice, P. G. Andreev, docent, P. I. Kozlov, candidat în științe istorice, și P. N. Drujin, profesor, au alcătuit o mare monografie consacrată istoriei orașului Iaroslavl.

Cartea a fost editată de Editura regională din Iaroslavl într-un tiraj de 15.000 exemplare. Apariția monografiei „Iaroslavl" a fost întîmpinată cu mult interes de opinia publică din oraș și din regiune.

Sovhozul ajută școala

Vasili Sazonovici Orkin, directorul sovhozului de creștere a oilor din Sarpinsk, regiunea Stalingrad, vizitează adeseori școala. El se interesează de activitatea cadrelor didactice, de succesele elevilor, de chestiunile gospodărești. Citeodată, directorul vine la școală însoțit de alți muncitori ai sovhozului.

Nu de mult, punctul de radiofícare al școlii funcționa numai seara. Acum, conform dispoziției directorului sovhozului, centrala electrică dă zilnic curent la ora 10 dimineața și la 4 după masă, special pentru funcționarea punctului de radiofícare.

Directorul sovhozului a acordat o mare atenție utilării și înzestrării internatului.

Mulți absolvenți ai școlii medii muncesc în colhoz. Iurii Efremov și-a însușit profesiunea de strungar și studiază fără frecvență la Institutul agricol; Victor Tregubov este contabil, Evdochia Galdina lucrează la S.M.T. Obilinsk.

Pentru ajutorul activ acordat școlii, comitetul executiv al sovietului regional de deputați ai oamenilor muncii i-a decernat directorului sovhozului, V. S. Orkin, diploma de onoare.

Propaganda experienței înaintate

Institutul regional de perfecționare a cadrelor didactice din Tula și Editura regională propagă în mijlocul pedagogilor din oraș și regiune experiența celor mai buni învățători, profesori și diriginți de clasă din școlile locale.

Zilele acestea, Editura din Tula a publicat o nouă culegere „Din experiența muncii educative în școală".

Această culegere cuprinde unsprezece articole, dedicate diferitelor probleme de educare a colectivului de copii.

Exercițiile pentru însușirea vocabularului limbii ruse

Scopul exercițiilor pentru însușirea vocabularului limbii ruse într-o școală nerusă este îmbogățirea vorbirii elevilor cu cunoașterea cuvintelor limbii ruse literare moderne și cu priceperea de a le pronunța corect, de a le scrie, de a le folosi în vorbire.

Trebuie să-i învățăm pe școlari să-și expună independent ideile în limba rusă, adică să învingem, pe de o parte „timiditatea lexică" a elevului, care cunoaște cuvintele dar nu le folosește de teamă să nu greșească, iar pe de altă parte, să nu admitem întrebuințarea necorectă a cuvintelor.

Insușirea de către elevi a cuvîntului nu este o memorare mecanică. Procesul acestei însușiri este complex, cuprinzînd o întreagă serie de momente. Inainte de toate, elevul trebuie să înțeleagă bine sensul cuvîntului. Insușindu-și un cuvînt nou, el își lărgește totodată sfera reprezentărilor sale despre viață. In aceasta constă latura instructivă a acumulării materialului lexic.

Pentru a determina cercul de cuvinte al căror înțeles trebuie să-l explice elevilor, profesorul folosește trei metode:

1. Stabilește el însuși ce cuvinte trebuie să studieze cu elevii. El notează aceste cuvinte și, întocmind planul concret de lecție, chibzuiește cînd și cu ajutorul căror procedee le va dezvălui elevilor înțelesul lor.

2. — Elevii întreabă singuri pe profesor ceea ce nu înțeleg. Totuși, practica arată că, în primul rînd, elevii se jenează să pună asemenea întrebări (trebuie să-i obișnuim cu aceasta) sau, înțelegînd un singur sens al cuvîntului dat, ei nu chibzuiesc asupra întrebuințării lui în textul citit și de aceea nu au de pus nici o întrebare.

3. — Prin întrebări puse elevilor profesorul constată ceea ce nu le este clar în text. Această metodă este deosebit de bună în cazurile cînd un anumit cuvînt sau o întreagă expresie are în textul respectiv un înțeles special.

Ințelesul cuvintelor necunoscute pentru elevi se explică înainte de citirea textului, în procesul citirii și după citire.

Inainte de citire se explică cuvintele a căror necunoaștere ar îngreuia înțelegerea de către elevi a textului în ansamblu sau în mare parte, iar dezvăluirea înțelesului acestor cuvinte în timpul citirii ar sustrage atenția elevilor de la conținutul celor citite. Aceste cuvinte trebuie explicate în prima parte a predării lecției, prin includerea lor în discuția cu elevii sau în comunicarea profesorului. După explicare ele vor fi scrise pe tablă și elevii le vor citi cu voce tare.

In procesul citirii vor fi explicate cuvintele al căror înțeles este sugerat de text sau poate fi explicat în mersul citirii (adică repede), prin utilizarea sinonimelor.

După citire se analizează cuvintele al căror sens ar putea fi neclar numai pentru unii dintre elevi, sau al căror înțeles poate fi explicat prin conținutul general al textului (metafore, expresii ironice etc.).

Alegerea metodelor de explicare a cuvintelor necunoscute pentru elevi depinde de următoarele împrejurări: a) de cauzele neînțelegerii cuvintelor de către elevi; b) de conținutul noțiunii pe care o lămurește cuvîntul respectiv (dacă el este concret sau abstract, cît este de complex etc.); c) de faptul dacă acest cuvînt va intra sau nu în vocabularul activ al elevilor. In primul caz cuvîntul se explică mai amănunțit.

Noțiunile abstracte trebuie explicate pe baza exemplelor luate din viață. Pentru ca elevii să înțeleagă cuvîntul **nobil**, profesorul le va vorbi despre diferite fapte nobile ale oamenilor și, generalizînd cele expuse, va spune: „Aceste fapte noi le numim fapte nobile".

Atunci cînd noțiunea care trebuie explicată le este cunoscută elevilor sub o altă denumire, în limba maternă, sau atunci cînd le este cunoscut sinonimul acestui cuvînt, pentru explicarea cuvintelor este rațională traducerea lor în limba maternă. In afară de aceasta, pentru explicarea cuvintelor pot fi folosite sinonime și antonime.

Folosirea sinonimelor în scopul lămuririi înțelesului cuvîntului se practică în mod frecvent. Treptat, în procesul practicii de vorbire a elevilor și de analiză a limbii textelor cuprinse în programă, profesorul le ajută elevilor, să-și precizeze înțelesul cuvintelor-sinonime.

Se poate ivi o dificultate în înțelegerea sensului cuvintelor sau a expresiilor atunci cînd acestea au un sens special în textul respectiv. De cele mai multe ori, aceasta se întîmplă atunci cînd este vorba de metafore și de expresii metaforice. In acest caz expresia trebuie explicată în întregul ei.

Nuanța stilistică a sensului frazei și a expresiei este explicată de obicei în legătură cu analiza textului. Procedeul explicării expresiilor figurate, obișnuite în limba rusă, din care multe au devenit idiome, depinde de caracterul expresiei însăși, de măsura în care explicarea ei poate fi demonstrativă.

Cuvîntul, dacă el nu reprezintă un termen, are cîteva înțelesuri; încetul cu încetul elevii încep să cunoască aceste înțelesuri. Dar în procesul citirii și al analizei se dezvăluie înainte de toate înțelesul cuvîntului în textul respectiv.

Explicarea cuvintelor neînțelese este numai prima etapă a exercițiilor pentru însușirea vocabularului. Cuvîntul trebuie să se fixeze temeinic în conștiința elevilor, să intre în practica lor de vorbire. La aceasta contribuie alcătuirea dicționarelor, exercițiile în legătură cu sinonimele, antonimele, epitetele etc.

In școli se folosesc dicționare alfabetice. Acestea sînt dicționare în care cuvintele rusești sînt traduse în limba maternă a elevilor în ordine alfabetică. Cu prilejul alegerii cuvintelor pentru dicționarul alfabetic, profesorul trebuie să aibă în vedere următoarele:

1). — In dicționar se înscriu cuvintele vocabularului activ al elevilor.

2). — nu are nici un sens să se traducă cuvintele care au intrat temeinic în practica de vorbire a elevilor;

3). — dacă elevul nu înțelege însăși noțiunea, atunci traducerea trebuie însoțită de explicații în limba maternă.

In manualele de limba rusă există dicționare pe bucăți de lectură și alfabetice, ceea ce ușurează munca pedagogului și a elevilor. Elevii își notează traducerea cuvintelor în cazurile cînd aceste cuvinte nu există în dicționarul din manual sau sînt folosite într-un sens nou. In acest caz este bine să se traducă propoziții cu întrebuințarea diferită a cuvîntului respectiv.

Sarcina profesorului de limba rusă în munca de alcătuire a dicționarelor constă în următoarele:

1). să urmărească ca elevii să scrie corect și sistematic cuvintele rusești și traducerea lor și să păstreze cu grijă dicționarul;

2). să-i îndrumeze pe elevi în alegerea cuvintelor pentru dicționar;

3). să asigure ca traducerea să fie exactă;

4). să-i învețe pe elevi să folosească în mod just dicționarul.

Pe lîngă aceasta, se recomandă alcătuirea unui dicționar școlar tematic. Temele pentru dicționar trebuie să aibă o importanță practică. Dicționarul tematic nu este un depozit de cuvinte, ci un material menit să ajute la îmbogățirea vorbirii elevilor. De aici și mobilitatea lui — nu numai în sensul acumulării materialului, ci și al așezării lui. Așa, de pildă, elevii scriu la început cuvintele din tema generală „Dicționar militar". Pe măsura acumulării cuvintelor acest material se grupează pe următoarele capitole: „dicționarul artileristului", „dicționarul aviatorului", „dicționarul marinarului".

In dicționarul tematic se introduc cuvintele cuprinse într-o temă care se poate înțelege în sens larg („dicționarul transportului") sau în sens relativ („dicționarul feroviarului", „dicționarul transportului pe apă", „dicționarul transportului auto" etc).

Alcătuirea dicționarului școlar este continuarea exercițiilor pentru explicarea cuvintelor noi: cuvîntul explicat la lecție se introduce în dicționar. Ar fi greșit să limităm rolul elevului la scrierea cuvintelor și a explicațiilor dictate de profesor — trebuie să-l învățăm să țină el singur dicționarul, adică să dea o caracterizare cît mai exactă și mai concisă a noțiunii.

Deoarece în majoritatea cazurilor înțelesul cuvîntului se determină prin includerea lui într-o noțiune mai vastă, este firească necesitatea unor exerciții sistematice pentru alegerea acestor noțiuni. De pildă, elevii răspund (oral sau în scris) la întrebarea ce animale cunosc ei. Apoi întrebarea se precizează: animale domestice? sălbatice? răpitoare? ierbivore? Totodată, li se pune elevilor întrebarea din ce specie de animale fac parte leul, tigrul, leopardul, lupul, vaca, bivolul, oaia, capra. Elevii se exercită în formularea definițiilor, începînd cu cele mai elementare și lărgindu-le în mod treptat.

Dicționarul tematic își are începutul în citirea textului, în exercițiile pentru însușirea vocabularului la acest text.

Astfel, după ce au citit fragmentul „Vania Solnțev" din romanul „Fiul regimentului" de V. Kataev, elevii pun bazele dicționarului artileristului; după fragmentele din romanul „O pînză în depărtare" de V. Kataev încep să alcătuiască dicționarul marinarului; după fragmentele din „Povestea unui om adevărat" — dicționarul aviatorului. Apoi dicționarul este complectat în procesul citirii altor texte prevăzute în programă, al lecturii în afara clasei, al lecțiilor la alte obiecte.

Citind poezia „Mama și fiica" de A. Tvardovski, elevii găsesc cuvinte care au intrat în vorbire în epoca sovietică: **colhoz, Sovietul Suprem** etc. Se lămurește din care cuvinte vechi s-au format ele. Se trage concluzia: se schimbă viața oamenilor — se schimbă și vocabularul limbii lor; unele cuvinte dispar, altele se nasc; dintr-o serie de cuvinte se formează cuvinte noi; înțelesul altor cuvinte se schimbă.

In legătură cu complectarea dicționarului se dau exerciții de folosire practică a materialului lexic acumulat. De pildă:

1). să se aleagă cuvintele pentru descrierea înfățișării personajelor dintr-un tablou.

2). să se aleagă cuvintele pentru caracterizarea exactă a unor personaje literare.

3). să se aleagă cuvintele care definesc calitățile omului sovietic (această temă poate fi concretizată: un savant, un ostaș, un elev).

Complectarea dicționarului tematic este strîns legată de munca cu sinonimele și antonimele.

Să dăm un exemplu de muncă cu sinonimele.

1. Pe baza unor lecturi literare, elevii au prilejul să vadă cît de minuțios și iscusit alege scriitorul cuvintele necesare pentru redarea ideii, ei se conving de necesitatea acestei alegeri.

2. Corectînd răspunsurile elevilor, profesorul le arată că o alegere insuficient de chibzuită a cuvintelor denaturează sensul celor spuse; el ajută în același timp elevilor să simtă sărăcia limbii în cazul cînd se repetă unele și aceleași cuvinte.

3. Se fac exerciții stilistice: se extrage un pasaj dintr-un text literar cu cuvinte-sinonime omise; aceste cuvinte se dau separat drept cuvinte-cheie. Elevul trebuie să găsească pentru fiecare sinonim locul corespunzător. O variantă a acestui exercițiu poate fi următoarea: fiecărui cuvînt omis din textul literar îi corespund cîteva cuvinte-sinonime cheie. Elevii aleg din ele sinonimul necesar după sens. Este important să se discute apoi cît de reușită a fost alegerea cuvintelor de către elevi. Comparînd cu originalul, trebuie lămurită măestria scriitorului în alegerea cuvintelor.

4. Li se dau elevilor grupe de cuvinte sinonime. Ei trebuie să arate ce este comun în înțelesul cuvintelor din fiecare grupă. Apoi, după ce au alcătuit propoziții cu fiecare cuvînt, să indice deosebirea în înțelesul acestor cuvinte.

5. Elevii adaugă la fiecare din aceste cuvinte sinonime și alcătuiesc cu ele propoziții.

Ca urmare, elevii trebuie să înțeleagă că sinonimul este necesar nu numai pentru variație lexică, ci, înainte de toate, pentru indicarea precisă a noțiunii.

Exemplu de exerciții cu antonimele.

1. Pe baza unor texte literare profesorul arată valoarea artistică a întrebuințării antonimelor; aceasta se poate lămuri deosebit de limpede cu ajutorul proverbelor și al zicătorilor.

2. Se dau verbe opuse ca înțeles. Elevii copiază și traduc aceste verbe în limba maternă. Tot așa procedează și cu alte părți de vorbire.

3. Li se prezintă elevilor o serie de adjective, li se propune să spună și să scrie adjective cu înțeles opus și să alcătuiască cu aceste cuvinte propoziții.

De o mare importanță sînt exercițiile pentru însușirea vocabularului care au loc cu prilejul lecțiilor de gramatică. Importanța gramaticii pentru îmbogățirea vocabularului elevilor constă înainte de toate în faptul că elevii se conving în practică de marea însemnătate a cuvintelor în vorbirea construită corect din punct de vedere gramatical. Lecțiile de gramatică dezvăluie varietatea nuanțelor de sens ale cuvîntului, în funcție de forma lui gramaticală — număr, caz, timp, persoană și chiar ordinea cuvintelor. Un material extrem de bogat îl dau exercițiile de formare a cuvintelor: exercițiile privitoare la cuvintele cu aceeași rădăcină, la cuvintele cu aceleași prefixe, cînd rădăcina lor este diferită, la diferite prefixe cînd rădăcina este aceeași, la întrebuințarea în cuvinte a sufixelor, la cuvintele compuse.

Un material bogat pentru exercițiile menite să îmbogățească vocabularul elevilor din școala nerusă îl dau lecțiile după tablouri. Ne vom opri asupra tipurilor principale ale acestor lecții.

1. Analizînd tabloul, elevii își însușesc în procesul discuției cuvinte noi, își precizează înțelesul fiecărui cuvînt. Explicarea cuvintelor neînțelese cu ajutorul tabloului este deosebit de recomandabilă.

2. In procesul discuției și al povestirii după tablou elevii se exercită în pronunțarea cuvintelor deja cunoscute și în întrebuințarea corectă a acestor cuvinte în vorbire.

3. Exercițiile în legătură cu tabloul contribuie la studierea părților de vorbire.

4. Operele de pictură dau un material abundent pentru exercițiile privitoare la sinonime-antonime, epitete etc.

Vocabularul elevilor se îmbogățește de asemenea în procesul ascultării emisiunilor de radio, al vizionării filmelor etc.

In sfîrșit, deprinderile lexice dobîndite se fixează cu ajutorul practicii vorbirii elevului — acasă, la lecțiile din școală, în discuțiile cu persoanele care vorbesc limba rusă.

In felul acesta, exercițiile pentru îmbogățirea vocabularului elevilor se desfășoară în strînsă legătură cu toate verigile și etapele studierii limbii — citire, scriere, gramatică și vorbire.

(După un articol de N. M. Kvitinski publicat în revista „Russkii iazik v școle).

Viața de partid în instituțiile de învățămînt

In fruntea luptei pentru ridicarea nivelului predării

Considerînd școala drept principalul izvor de cadre necesare construirii socialismului, partidul nostru pune în fața organizațiilor sale din școli sarcini deosebit de însemnate. Una dintre aceste sarcini este lupta pentru continua ridicare a nivelului predării lecțiilor.

Organizația de bază P.M.R. de la școala medie mixtă din orașul Bistrița acordă o atenție deosebită mobilizării comuniștilor și a tuturor cadrelor didactice din școală în vederea ridicării necontenite a nivelului lecțiilor, care constituie forma de bază a procesului de învățămînt. Considerînd această problemă ca o problemă permanentă a activității sale, organizația de bază P.M.R. folosește metode variate pentru a ajuta colectivul didactic din școală să ridice calitatea muncii sale.

In adunările generale ale organizației de partid sînt puse în discuție diferite aspecte ale muncii instructiv-educative desfășurate de pedagogi. Uneori, la aceste adunări participă și învățătorii și profesorii fără de partid, profesori fruntași în munca didactică. Analiza conținutului ideologico-științific al procesului de învățămînt, dezbaterea problemelor esențiale ale activității de instruire și educare a elevilor, constituie un ajutor deosebit pentru conducerea școlii și pentru fiecare pedagog în parte.

Luptînd necontenit pentru ridicarea nivelului lor ideologic și profesional, membrii de partid din școală desfășoară o largă activitate în vederea cunoașterii celor mai noi date ale științei pedagogice. Se folosește în acest scop mai ales colțul pedagogic al școlii. De un real ajutor a fost pentru cadrele didactice din școală referatul cu tema „Lecția — forma de bază a organizării procesului de învățămînt", ținut din inițiativa organizației de bază, referat care a tratat probleme importante cu privire la condițiile principale pe care trebuie să le îndeplinească lecția, la scopul acesteia, la principalele tipuri de lecție și la pregătirea profesorului pentru lecție. Tratarea teoretică a acestor probleme a fost ilustrată cu exemple concrete din practica școlii.

Pedagogii comuniști din școala noastră se străduiesc să muncească astfel încît să constituie adevărate exemple pentru celelalte cadre didactice. Așa muncește, de pildă, comunistul Petre Pop, dirigintele clasei a V-a. Prin însuși specificul ei, datorită faptului că reunește elevi veniți de la diferite școli, clasa a V-a prezintă întotdeauna o serie de greutăți. Tovarășul Pop știe însă să rezolve cu pricepere și răbdare aceste greutăți, este pe cale să facă din elevii clasei a V-a un colectiv unitar, disciplinat și activ. El și-a cîștigat autoritate în fața colectivului clasei datorită în primul rînd nivelului ridicat al lecțiilor sale și faptului că asigură o însușire temeinică a cunoștințelor de către elevi. Exemplul său este urmat în multe privințe de către ceilalți pedagogi din școală.

Obține rezultate bune în munca ei și profesoara Ecaterina Bratu, care folosește cu multă pricepere lecțiile de istorie pentru a-i ajuta pe elevi să-și formeze o concepție materialistă despre lume. Bogatul material didactic confecționat de către tovarășul Leon Titieni, cu ajutorul elevilor, îi dă acestuia posibilitatea să aplice principiul intuitiv la lecțiile de geografie, asigurînd astfel însușirea conștientă de către elevi a cunoștințelor. Prin lecțiile de educație fizică profesorii membri de partid Nicolaie Crișan și Ana Pop se străduiesc să formeze un tineret sănătos și puternic, gata să-și apere patria.

Îndrumați de organizația de bază P. M. R., învățătorii și profesorii școlii noastre dezvoltă în rîndurile elevilor sentimente puternice de dragoste pentru patrie, pentru poporul muncitor, ura și disprețul pentru dușmanii poporului și, în același timp, hotărîrea de a lupta pentru a-și aduce contribuția la lupta pentru construirea vieții noi.

Deși există multe realizări frumoase, mai persistă încă în școală unele lipsuri pe care organizația de bază P.M.R. trebuie să le lichideze. Astfel, trebuie combătut cu mai multă hotărîre obiectivismul burghez în predarea unor lecții. Legarea teoriei cu practica construirii socialismului trebuie să preocupe și mai temeinic pe toate cadrele didactice ale școlii. De asemenea, trebuie activizate cercurile pe materii. Este necesar să se acorde o atenție mai mare secțiilor cu limbile de predare maghiară și germană. Comuniștii din școala noastră au datoria să se preocupe mai îndeaproape de activitatea organizațiilor de tineret din școală.

Organizația de bază P. M. R. a școlii medii mixte din Bistrița are toate condițiile pentru a lichida lipsurile. Se cere pentru aceasta mai multă combativitate din partea tuturor membrilor ei, mai multă hotărîre și o mai strînsă legătură cu cadrele didactice și toți salariații fără de partid din școală.

Prof. LEONIDA DANILA
secretarul organizației de bază P.M.R. de la Școala medie mixtă din Bistrița

La cercul pedagogic al învățătorilor

Învățătorii și profesorii din raionul Petroșani desfășoară o frumoasă și rodnică activitate în cadrul cercurilor pedagogice. De curînd, la cercul pedagogic al învățătorilor care predau la clasele I—IV, tovarășa învățătoare Rozalia Moraru a ținut o lecție deschisă de scris-citit la clasa I-a. In cuprinsul lecției, tovarășa Moraru a folosit un bogat material didactic: planșe, tabloruri, litere mobile etc. Elevii au înțeles bine lecția, au citit corect, expresiv și cu multă ușurință textul din manual.

După terminarea lecției model, au avut loc discuții interesante. Participanții au subliniat că succesele obținute în predare de tovarășa Moraru se datoresc faptului că ea se pregătește conștiincios pentru lecții și folosește just în predare materialul didactic.

Laboratorul nostru de chimie

Practica mi-a arătat că aranjarea în ordine a substanțelor chimice în laboratorul școlii ajută mult la economisirea timpului, la desfășurarea sistematică a experiențelor.

In laboratorul școlii noastre există acum un tabel în care sînt înscrise în ordine alfabetică toate substanțele chimice pe care le posedăm. Tabelul cuprinde un număr de ordine, denumirea substanței chimice, formula chimică, cantitatea și observațiuni.

Pentru păstrarea acidului sulfuric, a acidului azotic și a acidului clorhidric, am procurat de la Centrofarm flacoane cu dop șlefuit; pentru iod, sodiu și potasiu, borcane cu dop șlefuit; pentru hidrat de sodiu sau de potasiu și carbonat de sodiu, flacoane cu dop de cauciuc; pentru soluția de azotat de argint, iodură de potasiu și apă oxigenată, flacoane de sticlă de culoare brună.

Pe fiecare borcan am pus cîte o etichetă care cuprinde: 1. numărul de ordine; 2. școala; 3. formula chimică și denumirea substanței. Este necesar ca flacoanele sau borcanele să fie puse după folosire exact în același loc în dulap și să fie găsite ușor, după tabelul ce este afișat la fiecare dulap.

Ordinea din laborator mă ajută să organizez și să desfășor mai bine lecțiile de chimie.

ELENA MARINESCU
profesoară la școala medie de băieți din Ploești

Intensificarea muncii de educație a tinerei generații — sarcina centrală a școlii noastre

Acad. prof. Ilie Murgulescu
ministrul Învățămîntului

Grija neobosită și dragostea părintească pentru tînăra generație, pentru viitorul tineretului, pentru educarea acestuia în spiritul dragostei față de muncă și învățătură constituie o trăsătură caracteristică a regimului democrat-popular.

In anii puterii populare, datorită sprijinului permanent al partidului și guvernului, învățămîntul din țara noastră a luat un puternic avînt. In țara în care existau milioane de analfabeți este înfăptuit acum învățămîntul elementar general și obligatoriu și se extinde cu pași repezi învățămîntul de 7 clase. Numărul școlilor medii de 10 ani este în continuă creștere, cuprinzînd în clasele a VIII-a—X-a aproape 100.000 elevi, dintre care 14.700 sînt oameni ai muncii aflați în producție care urmează cursurile medii serale. Învățămîntul pentru pregătirea muncitorilor calificați și a cadrelor medii tehnice împrospătează și complectează în fiecare an toate domeniile de activitate cu tinere forțe calificate. Numărul facultăților a sporit, în comparație cu anul 1938—1939, de patru ori; în cele 51 instituții de învățămînt superior cu 139 facultăți învață peste 55.000 de studenți, din care cei mai mulți sînt fii de muncitori și țărani muncitori. O atenție deosebită a fost acordată învățămîntului minorităților naționale.

Procesul instructiv-educativ, avînd un conținut nou, bogat și un nivel în continuă creștere, se desfășoară după planuri și programe unice de învățămînt, întocmite pe baza vastei experiențe a școlii sovietice și a tradițiilor progresiste ale învățămîntului nostru. Personalul didactic a ridicat simțitor nivelul predării atît din punct de vedere științific, cît și din punct de vedere politic și ideologic, perfecționînd totodată metodele de predare. In vederea însușirii și aprofundării cunoștințelor predate în școli și facultăți, elevii și studenții au la îndemînă manuale, cursuri și o bogată bibliografie ajutătoare.

Odată cu dezvoltarea învățămîntului a fost întărită și lărgită baza materială a acestuia. Au fost construite zeci de școli și de instituții de învățămînt superior; s-au organizat laboratoare și ateliere de instrucție practică înzestrate cu aparatură și utilaj modern; numeroase unități școlare au primit terenuri și loturi agricole experimentale.

Creînd o largă rețea de internate, cămine și cantine și acordînd burse elementelor merituoase, statul democrat-popular a deschis fiilor oamenilor muncii, care altădată nu se puteau bucura de binefacerile învățăturii, porțile instituțiilor de învățămînt de toate gradele.

Importantele înfăptuiri pe tărîmul învățămîntului sînt o expresie a grijii și dragostei cu care partidul și guvernul înconjoară tineretul patriei noastre, sînt rodul preocupării permanente a puterii populare pentru asigurarea celor mai bune condiții pentru educarea multilaterală a tineretului.

Statul democrat-popular cheltuiește anual cca. două miliarde și jumătate lei pentru întreținerea rețelei de învățămînt, a diferitelor școli, cantine, cămine, internate.

Datoria tineretului studios este de a răspunde grijii ce i-o acordă regimul democrat-popular și întregul nostru popor, învățînd cu perseverență pentru a-și însuși cît mai profund cunoștințele de care are nevoie. Numai învățînd cu îndîrjire, cu perseverență, vor putea elevii și studenții să-și îndeplinească obligațiile față de popor în lupta pentru construirea socialismului, pentru întărirea și înflorirea patriei.

Majoritatea tinerilor elevi și studenți și-au înțeles îndatoririle și au răspuns grijii cu care sînt înconjurați printr-o muncă entuziastă și perseverentă, printr-o comportare demnă în școală și în familie. Munca sîrguincioasă a elevilor și studenților, care-și învață zi de zi lecțiile, este răsplătită cu note bune la interogații și examene, cu prețuirea și simpatia profesorilor și colegilor. După terminarea școlii ei au drumul deschis, fie spre încadrarea în activitatea productivă, unde au toate posibilitățile de a se dezvolta ca adevărați constructori ai socialismului, fie spre studii mai înalte. Rezultatele bune obținute la învățătură de majoritatea elevilor și studenților dovedesc că școlile și facultățile noastre, cu toate lipsurile existente în activitatea lor, au capacitatea de a asigura tineretului studios un nivel corespunzător de pregătire, cu condiția ca acesta să valorifice prin muncă proprie posibilitățile pe care i le oferă școala.

Cu toate acestea, se constată încă în școli fenomene negative peste care nu se poate trece cu vederea. Un număr însemnat de elevi lipsesc de la cursuri, se prezintă regulat nepregătiți la interogații și examene, rămîn corijenți la 2-3 materii sau repetenți. Mai sînt numeroase cazurile cînd astfel de elevi se transformă în chiulangii, în plimbăreți, iar cînd nimeresc la examene — comit fraude, au atitudine necuviincioasă față de profesori. Asemenea elemente îndărătnice în ce privește studiul și educația sînt nu numai o rușine a clasei sau a anului de studii, ci constituie astăzi o frînă atît a progresului colegilor lor cît și a îmbunătățirii muncii în școală, iar mîine, după absolvire, vor fi o frînă a activității la locul lor de muncă.

Faptele arată că cei care în cursul anilor de învățămînt au rămas deseori corijenți sau repetenți constituie un exemplu demobilizator și uneori contagios pentru ceilalți elevi și studenți. Cu elevii și studenții care lipsesc de la cursuri sau vin sistematic nepregătiți la interogații sau examene, profesorii pierd incomparabil mai mult timp decît cu elementele studioase, care fac repede dovada pregătirii lor. Toate acestea trag întreaga clasă în jos, coboară nivelul procesului de învățămînt, micșorează eficiența școlii.

Ce va face un astfel de absolvent, care a fost de repetate ori corijent sau repetent de-a lungul anilor de școală, cînd va intra în cîmpul muncii? Fără îndoială că va aduce cu el în cîmpul muncii lipsa de pregătire, indisciplina și alte năravuri care-l caracterizau ca elev sau student. In loc să constituie o forță de împrospătare pentru colectivul de muncă în care va fi primit, el îi va cășuna greutăți, punîndu-l în fața sarcinii reeducării unui element nepregătit.

Deși atitudinea negativă față de învățătură a unor elevi și studenți are urmări dintre cele mai serioase, măsurile luate pînă acum pentru lichidarea ei atît de organele de învățămînt cît și de organizațiile U.T.M. au fost cu totul neîndestulătoare. Din această cauză sînt numeroși școlari care continuă să neglijeze studiul, manifestînd o atitudine intolerabilă față de muncă și de îndatoririle de elev. Această stare de lucruri se oglindește în slabele rezultate la învățătură obținute pe primul pătrar al anului școlar în care în unele școli din regiunile Bîrlad, Craiova, Ploești.

Pe drept cuvînt se întreabă oamenii muncii: ce fel de absolvenți vor ieși din astfel de elemente?

Este evident că poporul muncitor nu poate admite ca mijloacele materiale, create datorită eforturilor sale, să fie irosite pentru întreținerea unor elemente ce consideră ca un drept al lor să trăiască pe socoteala muncii altora și să obțină diplome fără merit, fără muncă.

Cauzele lipsurilor semnalate în legătură cu rezultatele proaste la învățătură ale unor elevi și studenți sînt numeroase și complexe. Printre acestea trebuie subliniate în primul rînd lipsurile rectoratelor, decanatelor, directorilor de școli, ale cadrelor didactice. Cu toate că majoritatea profesorilor fac față cu cinste și devotament misiunii înalte încredințate de popor, există un număr restrîns de profesori care nu-și pregătesc conștiincios lecțiile și nu fac eforturi pentru a-și îmbunătăți din punct de vedere pedagogic metodele de predare.

Mai sînt unele cadre didactice care arată o slabă preocupare pentru educarea tineretului; acești tovarăși consideră că singura lor datorie este numai de a transmite elevilor și studenților cunoștințe.

Deosebit de dăunătoare este lipsa de exigență față de pregătirea elevilor și studenților. Deseori, îngăduința exagerată, neprincipială, a unor profesori și învățători face ca notele să-și piardă caracterul lor mobilizator; în multe cazuri elevi și studenți care se prezintă nepregătiți la interogații și examene capătă note cu totul nemeritate, care au asupra lor un efect moral dăunător. Asemenea metode nejuste folosite de unele cadre didactice s-au oglindit cu prilejul acordării diplomelor de merit la absolvenții școlilor de zece ani din anul școlar trecut; la unele școli — cum este Școala medie de fete din Iași — s-au acordat diplome de merit aproape tuturor absolventelor. Sînt dese cazurile cînd profesori și învățători „înțelegători" închid ochii față de diferite abateri de la disciplină.

Părinții, elevii sîrguincioși au tot dreptul să întrebe pe profesori, pe directorii de școli, pe decani și rectori, să întrebe organele Ministerului Învățămîntului: prin ce poate fi justificată îngăduința față de leneși, chiulangii, elemente nedisciplinate? Nu înseamnă oare aceasta, în fapt, o nedreptățire a elevilor și studenților care muncesc cinstit, hamic, o încurajare a lenei, a tendinței de strecurare prin viață fără muncă?

Datoria întregului corp didactic este de a-și spori exigențele față de munca și comportarea elevilor și studenților, indiferent de orice alte considerații. Trebuie combătută tendința unor cadre didactice de a se lăsa influențate de intervențiile unor părinți sau cunoscuți; intervenționismul este o rămășiță a moravurilor burgheze, care trebuie stîrpită cu desăvîrșire. Tot atît de greșită este și practica unor organe de partid și de stat, care, neînțelegîndu-și sarcinile, apreciază în mod fals, denaturat, activitatea profesorilor, exclusiv după procentul promovaților sau al elevilor care au primit note bune. Asemenea procedee nu pot duce decît la coborîrea nivelului învățămîntului.

Legătura dintre școală și părinți funcționează nesatisfăcător, ceea ce face ca școala să fie ruptă de familie, în care tînărul își petrece o bună parte din timp. Din această cauză școala nu are posibilitatea să intervină pentru corectarea atitudinii greșite a unor părinți, care privesc cu îndulgență abaterile de la disciplină ale copiilor lor, nu-i ajută și nu-i controlează în pregătirea lecțiilor.

In același timp, unii părinți, dorind să-și vadă copiii urmînd cursurile învățămîntului superior, nu țin seama de faptul că locurile din facultăți și institute sînt limitate, că numărul cadrelor cu instrucție superioară este determinat de stadiul de dezvoltare a țării noastre, de nevoile economiei naționale. De aceea, este firesc ca în învățămîntul superior să ajungă numai elementele cu adevărat pregătite și dotate pentru studii înalte.

In condițiile actuale, cînd partidul și guvernul îndreaptă eforturile întregului popor în vederea dezvoltării economiei naționale și a ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc, cînd în industrie, în transporturi, în agricultură se introduce pe scară largă tehnica nouă, modernă, se simte o mare nevoie de maiștri și muncitori cu o calificare înaltă, cu un nivel cultural mai ridicat. Absolvenții școlilor de 10 ani sau ai școlilor medii care intră în producție pot aduce o însemnată contribuție la sporirea productivității muncii, îndeosebi în ramurile economiei în care este nevoie de cunoștințe mai largi. In condițiile regimului democrat-popular, activitatea în producție este o chestiune de cinste și de înaltă răspundere, care se bucură de prețuirea poporului.

Organizațiile U.T.M. — iar în instituțiile de învățămînt superior, organizațiile de partid și cele de tineret — nu pun întotdeauna în centrul preocupărilor lor activitatea educativă în rîndurile tineretului. Educarea elevilor și studenților trebuie să constituie o preocupare centrală a organizațiilor U.T.M., care au datoria să muncească neobosit spre a deștepta interesul și dragostea tinerilor pentru învățătură, să cultive atașamentul și respectul față de profesori.

O bună parte din lipsurile muncii instructiv-educative din instituțiile de învățămînt se datoresc lipsurilor din activitatea Ministerului Învățămîntului. Problemele legate de îmbunătățirea activității educației în școli n-au stat în centrul preocupărilor ministerului; unele organe ale ministerului n-au dus o muncă sistematică de îndrumare și control a procesului de învățămînt. In unele cazuri, ele au tolerat, ba uneori chiar au încurajat lipsa de exigență a unor profesori, îndemnînd la realizarea neprincipială a unor procente ridicate de promovați și absolvenți. Abia în ultimul timp colegiul Ministerului Învățămîntului a analizat problemele legate de ridicarea nivelului activității educative în școli. Hotărîrile colegiului conțin un ansamblu de măsuri pentru intensificarea muncii instructiv-educative, pentru întărirea disciplinei în școli, pentru întărirea autorității corpului didactic. Ministerul Învățămîntului trebuie să asigure aplicarea consecventă a acestui sistem de măsuri prin conlucrarea entuziastă a tuturor slujitorilor școlii.

Una din condițiile principale de care depinde îmbunătățirea activității educative în școli constă în munca organizațiilor de partid și de U.T.M., pentru ridicarea răspunderii profesorilor, pentru creșterea autorității acestora în rîndurile tineretului, pentru întărirea rolului școlii în educarea cetățenească a elevilor și studenților, astfel încît aceștia să devină cadre cu o temeinică calificare și cunoștințe multilaterale, cetățeni vrednici ai patriei.

Mari sarcini revin în opera de ridicare a școlii cadrelor didactice. Profesorii și învățătorii trebuie să îmbunătățească necontenit lecțiile, să primenească conținutul și predarea lecțiilor, îmbogățindu-le cu cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, să-și perfecționeze zi de zi metodele pedagogice de predare.

Trebuie sporită exigența față de rezultatele la învățătură ale elevilor și studenților. Fără exigență la examene și interogații slăbește efortul elevilor și scade nivelul învățămîntului. Exigența nu trebuie însă să se transforme în severitate de dragul severității. Dimpotrivă, cadrele didactice au datoria să acorde o atenție părintească copiilor și tineretului studios pentru a căror pregătire poartă o mare răspundere, să se intereseze cu grijă de lipsurile și greutățile lor, să-i sfătuiască, să-i îndrume.

Muncind cu abnegație pentru educarea patriotică a tinerilor, ei trebuie să sădească în sufletul acestora dragostea de muncă, perseverența în învingerea greutăților, conștiința răspunderii față de popor, devotamentul față de patrie și de marea cauză a socialismului. In centrul muncii de educare a tineretului trebuie să stea combaterea hotărîtă a rămășițelor moravurilor burgheze: chiulul, lenea, atitudinea necuviincioasă față de profesori, actele de indisciplină. O mare însemnătate are desfășurarea unei munci de lămurire răbdătoare, plină de atenție și dragoste părintească, în vederea îndrumării elevilor spre acele profesiuni pentru care au aptitudini mai mari, și îndeosebi spre diferite sectoare ale activității productive.

Întărirea legăturii dintre școală și familie constituie o sarcină importantă a conducătorilor școlilor și a tuturor cadrelor didactice. In activitatea lor educativă, cadrele didactice trebuie să simtă încrederea și sprijinul organelor de partid și de stat, al tuturor organizațiilor obștești, al părinților, al studenților și elevilor.

Tineretul este nădejdea și viitorul poporului nostru; educarea lui este o sarcină de mare răspundere. Care părinte ar putea fi indiferent față de soarta copilului său? Cu adevărat nici un efort nu este prea greu cînd este vorba de tineret — ziua de mîine a patriei noastre.

Umăr lîngă umăr — profesori, părinți, activiști pe tărîm social, să muncim așa cum ne cere partidul, cu dragoste, entuziasm și pricepere pentru a crește un tineret cu care să ne mîndrim, schimb de nădejde al generației noastre în marea operă de construcție socialistă, de dezvoltare economică și culturală a patriei noastre, de făurire și ridicare a bunăstării a poporului.

(Din „SCINTEIA" nr. 3185)

Inarmarea elevilor cu cunoștințe agrotehnice în atenția cadrelor didactice

Cadrele didactice din raionul Botoșani se preocupă îndeaproape de înarmarea elevilor cu cunoștințe agrotehnice, străduindu-se să îndeplinească în cît mai bune condiții sarcinile care revin școlii din proiectul de Directive al Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii.

Consfătuirea cadrelor didactice din acest raion a scos la iveală multe realizări ale învățătorilor și profesorilor de științe naturale. Aceștia au căutat să lege continuu cunoștințele teoretice de practică, să-i inițieze pe elevi în executarea diferitelor lucrări de îngrijire a plantelor și animalelor.

Astfel, tovarășa Emilia Puiu, învățătoarea clasei I-a de la școala de 7 ani din Bucecea, voind să-i îndrumeze pe elevi în cunoașterea pomilor fructiferi altoiți, să le dezvolte interesul pentru cultivarea pomilor, a vizitat cu ei, la începutul anului școlar, pepiniera din comună. Cu acest prilej, i-a ajutat pe elevi să observe deosebirile dintre diferitele varietăți de fructe. La plecare, elevii au primit cîte 2—3 pomișori pe care să-i planteze acasă, în grădinile lor.

Cadrele didactice de la școala de 4 ani din satul Orășeni-Deal, comuna Cristești, au acordat o deosebită atenție inițierii elevilor în creșterea animalelor. Pentru a-i ajuta să înțeleagă rezultatele ce se pot obține prin folosirea metodelor înaintate, învățătorul Dumitru Pascal i-a condus la expoziția regională de animale, unde le-a arătat diferite rase de bovine, ovine și porcine, le-a vorbit despre metodele sovietice înaintate folosite pentru dezvoltarea și îngrășarea acestor animale.

Tovarășa Maria Donica, profesoară de științe naturale la școala medie de fete nr. 3 din Botoșani, a organizat cu elevele sale experiențe interesante pentru a le face cunoscute cele 4 condiții necesare dezvoltării plantelor — aer, apă, lumină și căldură, precum și lucrări pentru verificarea puterii de germinare a semințelor diferitelor plante de cultură.

Tovarășul profesor M. Sipoteanu de la școala de 7 ani nr. 2 din orașul Botoșani socotește excursiile drept un mijloc important de înarmare a elevilor cu cunoștințe. Astfel, o excursie pe care a organizat-o cu elevele în pădurea Rediu din marginea orașului, i-a dat prilejul să le facă cunoscute numeroase varietăți de arbori cu frunze căzătoare și necăzătoare, precum și condițiile de viață ale arborilor și ierburilor de pădure. In timpul excursiei, elevele au colectat plante cu care au îmbogățit colțul naturii vii din școală.

Majoritatea profesorilor de științe naturale din raionul Botoșani caută să antreneze elevii și acum, în timpul iernii, în executarea anumitor lucrări practice care să le dea posibilitatea să aplice cunoștințele însușite în cadrul lecțiilor. Astfel, ei organizează cu elevii claselor V—VII lucrări pentru selecționarea și tratarea semințelor de cereale în vederea însămînțărilor de primăvară, precum și lucrări de iarovizare.

O experiență bogată în organizarea lucrărilor agricole practice a acumulat școala de 7 ani din comuna Cucorăni. Elevii acestei școli au obținut în anul școlar trecut importante succese în cultura porumbului, pe care l-au semănat în cuiburi dispuse în pătrat, l-au prășit de 4 ori, l-au copilit și i-au aplicat polenizarea artificială. Lucrînd în felul acesta, elevii au strîns o recoltă bogată de porumb: 4000 kg știuleți (3200 kg boabe) la ha. Tovarășul Cristea Dumitru, profesor de științe naturale la școala din Cucorăni, vrea să formeze din rîndurile elevilor cadre pricepute în munca agricolă, înarmate cu cunoașterea celor mai înaintate metode agrotehnice. Mulți dintre elevii săi manifestă un interes deosebit pentru cunoașterea realizărilor agriculturii sovietice. Ei își îmbogățesc cunoștințele căpătate la lecțiile de științe naturale și în cadrul cercului tinerilor miciurinișți, citind broșuri cu caracter agrotehnic din biblioteca școlii și a căminului cultural. Realizările obținute pe parcela experimentală a școlii de 7 ani din Cucorăni sînt bine cunoscute de părinții elevilor. In acest an, va crește simțitor numărul țăranilor muncitori din comună care vor cultiva porumbul după exemplul școlii.

Rezultate frumoase au obținut în înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agronomice și cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Roma. Elevii acestei școli cunosc îndeaproape gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie", țin o legătură strînsă cu țăranii colectiviști și i-au ajutat în munca de strîngere a recoltei. Roadele culese le-au dat elevilor posibilitatea să se convingă în mod concret de superioritatea muncii în colectiv și după metodele înaintate.

Cu toate rezultatele bune obținute în înarmarea elevilor cu cunoștințe agrotehnice de către majoritatea învățătorilor și a profesorilor de științe naturale din raionul Botoșani, mai există totuși o serie de lipsuri în această privință. Unele cadre didactice subapreciază importanța instructiv-educativă a lucrărilor practice pe parcela experimentală. De exemplu, tovarășii Alexandru Periu, din Roșiori, Felicia Rusu, din Corni, Mihai Popovici din Unțeni și Elena Dumitriu de la Răchiți au manifestat dezinteres în munca de organizare a parcelei experimentale. Tovarășul Ioan Negelschi, învățător la școala din comuna Tudora, consideră că elevii claselor I—IV nu trebuie să participe la nici un fel de lucrări agricole practice, pe motiv că sînt prea mici.

Aceste lipsuri arată că secția de învățămînt a raionului are datoria să intensifice munca de control și îndrumare a activității învățătorilor și profesorilor de științe naturale, să acorde un ajutor perseverent cadrelor insuficient pregătite, să ia măsuri împotriva celor ce nu-și îndeplinesc sarcinile. In același timp, secția de învățămînt trebuie să popularizeze larg experiența înaintată a fruntașilor, astfel încît aceasta să devină un bun al tuturor învățătorilor și profesorilor de științe naturale din raion.

OLIMPIA IACOBESCU

ALEXANDRU ESTE ACUM DISCIPLINAT

Pe Alexandru l-am cunoscut de mult, încă din primele zile ale vieții lui de elev. Un băiat vioi, care răspundea frumos la întrebările învățătoarei, iubea cartea, dar era în același timp cel mai neastîmpărat din clasă. Cînd a absolvit clasa I-a, Alexandru a fost evidențiat ca cel mai bun elev la învățătură. Clasa a II-a a promovat-o deasemenea cu mult succes, pentru că el a rămas același elev bun și silitor la învățătură.

In clasa a III-a însă, actele lui de indisciplină au devenit tot mai numeroase. Jocul „de-a risca" începuse să-l intereseze mai mult decît învățătura.

Dar Alexandru avea o mare dragoste pentru cărțile de povești. Numai pentru ele era în stare să părăsească jocul de-a risca sau hoinăreala pe drum. Din traista pe care și-o lua cu el cînd mergea la cîmp, s-o ajute pe mama lui, nu lipsea niciodată o carte de povești. La prînz, cînd se odihnea, își arunca ochii pe cartea de care nu uita niciodată.

Alături de dragostea pentru carte se dezvolta însă tendința lui de a nu se supune normelor de bună purtare.

Doi ani de zile nu l-am mai văzut. Mă gîndeam uneori la el, întrebîndu-mă dacă au învins înclinațiile lui pozitive sau cele negative. Acum cîteva săptămîni, în trecere prin satul lui, l-am revăzut însfîrșit pe Alexandru, elev în clasa a V-a. Am stat de vorbă mult cu el despre întîmplările din viața lui în acești doi ani. Cele mai vii, cele mai dragi amintiri le păstrează din anul trecut, cînd era elev în clasa a IV-a și avea învățătoare pe tovarășa Cornelia Popescu. Despre învățătoarea lui din clasa a IV-a mi-a spus multe lucruri frumoase. In convorbirea aceasta eu nu l-am mai recunoscut pe Alexandru. Vesel, vioi, plin de interes pentru ceea ce se întîmplă în jurul lui, era în același timp liniștit și cuviincios. Atitudinea lui și cele povestite mi-au trezit dorința s-o cunosc pe învățătoarea care a reușit să se apropie atît de mult de el, să-l schimbe.

„Niciodată nu i-am spus lui Alexandru: esti cel mai obraznic elev din clasă — mi-a povestit ea. Am căutat să-l fac să-și dea seama singur de acest lucru. M-am bazat pe tot ceea ce avea bun și valoros acest copil: dragostea pentru cărți, hărnicia, spiritul gospodăresc, înclinația lui deosebită pentru povestire. M-am legat mult, încă de la început, de mama lui și, îndrumînd-o, am mers în pas amîndouă. Acasă și la școală, Alexandru a întîlnit aceeași încurajare pentru purtarea lui bună, aceeași dezaprobare pentru greșeli. In același timp, mi-a ajutat mult colectivul clasei. M-am înțeles cu elevii ca după fiecare abatere a lui Alexandru să nu stea de vorbă cu el, să nu se joace împreună. Copiii m-au ascultat. Alexandru s-a văzut de multe ori singur, fără nici un prieten alături. In recreații era trist, se simțea stingherit. Cînd a întîrziat odată la lecții, colegii s-au uitat toți deodată la el și Alexandru, după ce a rămas locului în ușă o clipă, n-a mai îndrăznit să pășească spre bancă, ci a ieșit afară.

Cu colectivul împreună, cu mama lui mereu alături, am reușit să-l schimbăm pe Alexandru. Am făcut de multe ori apel la inițiativa lui în organizarea unor activități extrașcolare. L-am pus să povestească colegilor săi cele citite în cărți. Clasa a început să-l iubească din ce în ce mai mult și dragostea tovarășilor săi îi dădea imbold în muncă. In recreații, copiii nu se mai adunau în jurul lui la jocul de risică, ci pentru ca să asculte cum povestește din ultimele cărți citite".

Cazul lui Alexandru m-a făcut să înțeleg încă odată un lucru pe care îl verificasem de mai multe ori: în munca educativă, perseverența și unitatea de vederi și de acțiune a școlii și a familiei, influența pozitivă a colectivului de copii duc cu siguranță la succes.

ALECU CROITORU

PEDAGOGII CONTRIBUIE LA RĂSPÎNDIREA ȘTIINȚEI ȘI CULTURII

Numeroși învățători și profesori din Lupeni contribuie activ la acțiunea de răspîndire a științei și culturii în rîndurile populației muncitoare. Ei țin adeseori conferințe în cadrul lectoratului S.R.S.C., pentru oamenii muncii din instituții și din întreprinderile miniere și de construcții. Astfel, muncitorii și funcționarii din Lupeni au ascultat cu mult interes conferințele ținute în legătură cu extragerea cărbunelui, cu metodele noi pentru mărirea producției și a productivității muncii.

De asemenea, cadrele didactice din Lupeni țin conferințe la postul de radioamplificare.

E. TETILEANU

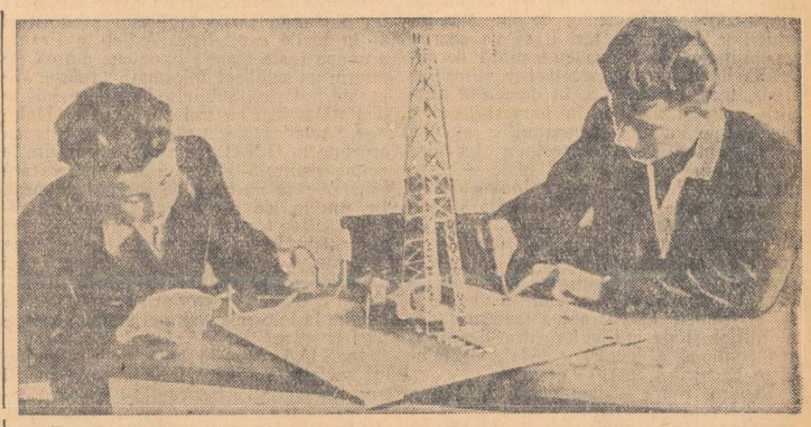

Elevi ai Școlii medii tehnice de petrol din Ploești construind macheta unei sonde

Educatoarele s-au pregătit pentru consfătuirile raionale

Întîmpinînd consfătuirile raionale ale educatoarelor, care se desfășoară în zilele de 22-23 ianuarie 1955, cadrele didactice din instituțiile preșcolare ale Capitalei s-au pregătit intens în vederea unei participări active la dezbaterea problemelor muncii lor.

La consfătuiri se prezintă două referate privitoare la situația grădinițelor de copii din raion, la sarcinile educatoarelor în lichidarea neștiinței de carte și în ridicarea nivelului cultural al maselor, precum și la organizarea regimului de viață al copiilor în instituțiile preșcolare.

Cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a Capitalei s-a preocupat îndeaproape de pregătirea consfătuirilor raionale ale educatoarelor. O importanță deosebită a fost acordată de către metodiștii cabinetului pregătirii educatoarelor în vederea discutării celui de al doilea punct de pe ordinea de zi a consfătuirilor: organizarea regimului de viață al copiilor în instituțiile preșcolare.

In acest scop, cabinetul a organizat seminarii în cadrul cărora educatoarele din fiecare raion au dezbătut o serie de probleme în legătură cu baza fiziologică a regimului de viață al copiilor în instituțiile preșcolare. Astfel au fost luate în discuție problemele privitoare la reflexul condiționat, la rolul reflexelor condiționate în formarea stereotipului dinamic prin acțiunea repetată și în aceleași condiții a excitanților din mediul exterior asupra sistemului nervos al copilului.

Educatoarele au vorbit pe larg la aceste seminarii despre experiența lor în ceea ce privește importanța regimului de viață a copiilor. Astfel educatoarea D. Iancovici din raionul Tudor Vladimirescu a vorbit despre faptul că o activitate interesantă formează pe scoarța cerebrală a copilului un focar optim de excitație. In momentul cînd conținutul activității obligatorii nu este interesant, focarul optim de excitație se deplasează și, ca rezultat, atenția copilului se îndreaptă către o altă activitate, datorită formării unui nou focar provocat de un nou excitant mai puternic. Cunoașterea acestui fapt a îndemnat-o pe tovarășa Iancovici să pregătească mereu activități interesante și atrăgătoare pentru copii.

Tovarășa Eliza Leonescu, educatoare la grădiniță de pe lîngă întreprinderea „Industria Bumbacului" din raionul 23 August, a vorbit la seminar despre importanța respectării orelor de plimbare zilnică, care fortifică organismul copilului și-i dau posibilitatea să recepționeze impresiile din mediul înconjurător. Nerespectarea timpului pentru plimbări aduce tulburări în sistemul nervos. Copiii devin nedisciplinați, iar organele receptoare nu mai diferențiază suficient impresiile din afară.

Tovarășa Alexandrina Caranica, din raionul Tudor Vladimirescu, a arătat influența unui regim just al vieții copiilor asupra dezvoltării lor intelectuale. Respectarea orelor de activități obligatorii, desfășurarea unor activități interesante dezvoltă gîndirea, memoria și imaginația copiilor.

Educatoarea Matilda Boiin, din raionul Grivița Roșie, a vorbit despre cauzele nervozității unor copii, arătînd că de multe ori aceste cauze sînt provocate de faptul că în familie și uneori și în instituțiile preșcolare nu se respectă orele de somn necesare copiilor. In aceste cazuri, procesul de inhibiție (somnul) nu acționează suficient asupra sistemului nervos, astfel că lipsa de odihnă duce uneori la un dezechilibru fiziologic.

Tovarășa Langa Aurelia, directoarea grădiniței de pe lîngă întreprinderea „Postăvăria Romînă" din raionul 23 August, a arătat importanța ordinei și curățeniei ca factori absolut necesari pentru realizarea unui regim just al vieții copiilor.

Seminariile organizate pentru educatoare de către cabinetul pedagogic al Capitalei au ajutat cadrelor didactice din instituțiile preșcolare să se pregătească temeinic pentru lucrările consfătuirilor raionale.

CORNELIA PETRESCU
metodistă la cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a Capitalei

Elevii și studenții în examene

Cu prilejul examenelor semestriale, cadrele didactice de la Școala medie tehnică de construcții civile și industriale din București se străduiesc să aprecieze cît mai just cunoștințele pe care și le-au însușit elevii în prima jumătate a anului școlar.

Elevii anului III A dau examen la „Construcții", disciplina de bază în pregătirea lor ca viitori tehnicieni.

Eleva Adriana Cucu trebuie să vorbească despre criteriile după care se determină forma de mărime a fundațiilor și despre felul cum se trasează clădirile pe teren. In legătură cu primul subiect, ea arată ce fel de forme pot avea fundațiile: fundațiile în trepte, în formă de stîlp, tubulare etc., precum și despre materialele din care se fac acestea — lemn sau cărămidă la clădirile de mică importanță, piatră, beton și beton armat la restul clădirilor. In tratarea subiectelor sale, eleva Adriana Cucu folosește cu pricepere cunoștințele de topografie. Ținînd seama de răspunsul dat la examen, ca și de activitatea ei în cursul semestrului, conducătorul examenului i-a dat calificativul „bine".

Temeinic pregătiți la examene s-au prezentat și elevii Dan Cristofor, Lucreția Matei, Afrodita Craiu și alții.

Eleva Afrodita Craiu a primit la examen calificativul „foarte bine". Ea a explicat cu pricepere ce sînt piloții, la ce folosesc ei și cum se execută înfigerea lor. Trecînd la al doilea subiect, a vorbit despre executarea săpăturilor și, pentru o mai ușoară înțelegere a problemelor, a desenat pe tablă schițe care au ajutat-o în expunere.

Dacă cei mai mulți dintre elevii anului III „A" au dat la examen răspunsuri bune și foarte bune, mai sînt totuși unii, cei drept puțini la număr, care au răspuns superficial. Acestia s-au mulțumit cu o parcurgere netemeinică a materiei, atît în timpul semestrului, cît și în perioada de pregătire a examenului. Așa, de pildă, eleva Maria Ciortan a tratat cu superficialitate cele două subiecte „Cercetarea amplasamentelor în vederea studiilor geotehnice pe teren" și „Cum se calculează o fundație solicitată de forțe orizontale și verticale". Deși tovarășul profesor i-a pus unele întrebări ajutătoare, ea nu a reușit să dea răspunsuri închegate. In cel de al II-lea semestru cadrele didactice vor trebui să-i ajute mai mult pe acești elevi pentru a-și însuși cunoștințele de bază, necesare unui bun tehnician.

*

La Universitatea „V. Babeș" din Cluj, sesiunea de examene a constituit un bun prilej de verificare a cunoștințelor acumulate de către studenți în primul semestru, iar calificativele obținute de aceștia oglindesc aprecierea justă a nivelului pregătirii lor de către profesori. Studenții din grupa 607 anul IV s-au prezentat bine pregătiți la examenul de economie politică. Din 12 studenți examinați, 8 au obținut calificativul „foarte bine", 3 au obținut calificativul „bine" și unul singur „suficient".

Studenții anului III, grupa 126 de la Institutul agronomic din Cluj au obținut rezultate bune la examenul de darwinism și genetică. Rînd pe rînd, ei au vorbit despre principiile agrobiologiei sovietice, despre metodele cu ajutorul cărora omul poate dirija creșterea și dezvoltarea plantelor în scopul obținerii unor recolte bogate, despre hibridarea îndepărtată, despre metoda mentorului, despre tehnica iarovizării plantelor, despre metodele de mărire a rezistenței la ger a grîului etc. Studenții I. Aftenie, M. Cățcăuan și C. Crețu au obținut calificativele „bine" și „foarte bine". Nu aceleași rezultate au obținut însă studenții din grupa 122, care nu au acordat suficientă atenție acestei discipline. Șase dintre membrii acestei grupe au obținut calificativul „insuficient".

O bună pregătire au dovedit și studenții anului III de la Facultatea de agricultură cu limba de predare maghiară. Cei mai mulți dintre ei au dat răspunsuri bune la examenul de agricultură generală. Ei au vorbit despre importanța menținerii structurii solului, despre importanța întrebuințării îngrășămintelor pentru ridicarea fertilității solului, pentru sporirea producției agricole, despre lucrările agrotehnice cu ajutorul cărora poate fi ridicată fertilitatea solului.

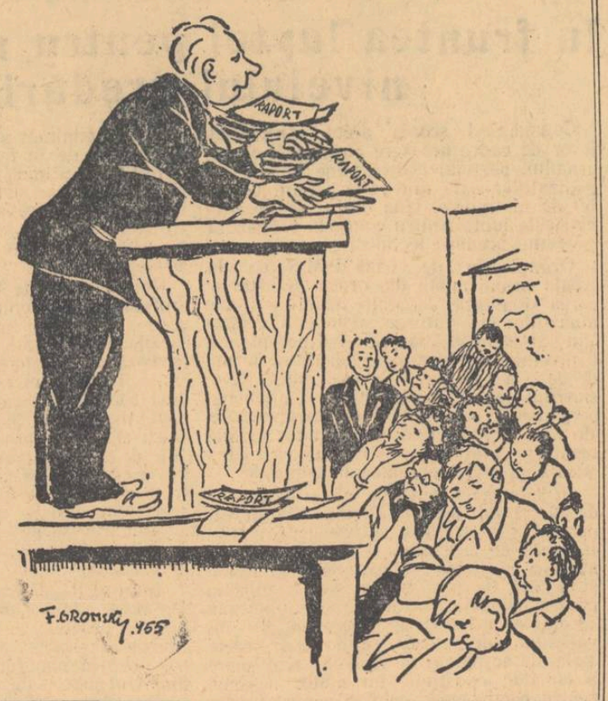

(Pregătind consfătuirea cadrelor didactice, secția de învățămînt a raionului Timișoara a cerut tuturor învățătorilor din raion să prezinte cîte un raport personal asupra activității lor. La consfătuire, în loc să asculte un referat care să dezbată problemele muncii, învățătorii din raionul Timișoara au aflat doar comentariile referentului asupra rapoartelor trimise).

* * *

Referentul: — Stați, tovarăși, aveți răbdare! Mai am de comentat numai 45 de rapoarte — și gata!

Rezultatele controlului obștesc

Acțiunea de control obștesc asupra executării bugetului de asigurări sociale și asupra executării bugetului sindical, desfășurată în instituțiile de învățămînt între 10—30 decembrie 1954, a dus la o puternică mobilizare a organelor sindicale în vederea îmbunătățirii asistenței medicale și folosirii juste a sumelor acordate de stat pentru nevoile oamenilor muncii, la atragerea membrilor de sindicat în cunoașterea și rezolvarea problemelor legate de munca de asigurări sociale și administrativ-financiară.

In perioada de pregătire a activității comisiilor de asigurări sociale și administrativ-financiare, unele comitete sindicale ale instituțiilor de învățămînt din București cum sînt, de exemplu, acelea de la Institutul politehnic, Institutul de industrii alimentare, Institutul de petrol și gaze etc., precum și comitetul de instituție de la Academia R.P.R. au făcut cunoscută această acțiune în rîndurile membrilor de sindicat prin adunări generale, prin articole la gazetele de perete, prin stațiunile de radio-amplificare, mobilizîndu-i să seziseze comisiile asupra lipsurilor existente și să facă propuneri menite să ducă la îmbunătățirea muncii în acest domeniu.

Rezultatele controlului obștesc au arătat că multe din comitetele sindicale din instituțiile de învățămînt din Capitală — de pildă cele de la Universitatea „C. I. Parhon", de la I.S.E.P. „V. I. Lenin" etc, ca și comitetul de instituție de la Academia R.P.R., au folosit just și planificat fondurile de asigurări sociale și s-au interesat îndeaproape de sănătatea și condițiile de muncă ale membrilor de sindicat. Astfel, comitetul de instituție de la Academia R.P.R., datorită unei bune activități a comisiei de asigurări sociale și cunoașterii instrucțiunilor Consiliului Central al Sindicatelor, a folosit din plin fondurile pentru prevenirea îmbolnăvirilor. Comisia de asigurări sociale de la Academia R.P.R. a dat dovadă de vigilență în muncă, respingînd certificatele nejustificate prezentate de unii salariați. Astfel, comisia de control obștesc a tras la răspundere pe tovarășa D. Cojocaru care, lipsind nemotivat de la serviciu timp de 7 zile, a încercat să beneficieze pe nedrept de ajutorul de boală, prezentînd un certificat medical vechi, cu dată modificată.

Propunerile făcute comisiei de control obștesc de către membrii de sindicat de la Universitatea „C. I. Parhon" au adus o serie de îmbunătățiri privind normativele în legătură cu problema protecției muncii în laboratoare, la atelierele de litografie, cămine și cantine.

Activitatea susținută a comisiilor de control obștesc din instituțiile de învățămînt a dus la îmbunătățirea muncii financiare într-o serie de unități cum sînt Institutul pedagogic de 2 ani, Academia R.P.R. etc. De asemenea, s-a îmbunătățit munca de gospodărire a materialelor necesare manifestărilor culturale și sportive etc.

Controlul obștesc asupra executării bugetului de asigurări sociale a dus la descoperirea unor lipsuri în activitatea organizațiilor sindicale. Aceste lipsuri se datoresc fie necunoașterii sau nerespectării instrucțiunilor și deciziilor Consiliului Central al Sindicatelor de către organele sindicale, fie neglijenței unor organe administrative. La aceasta se adaogă și lipsa unui control regulat și amănunțit din partea organelor sindicale și administrative asupra execuției bugetului de asigurări sociale și administrativ-financiar. La Institutul de construcții, fostul responsabil al comisiei de asigurări sociale, Silvinski, complect lipsit de răspundere față de munca încredințată, manifestînd totodată insuficientă grijă față de cererile membrilor de sindicat, a folosit cu părtinire biletele de cură și odihnă repartizate de Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt. Din fondurile administrate de acesta lipsește suma de 1990 lei.

Controlul obștesc asupra executării bugetului de asigurări sociale, care a fost puternic sprijinit de masa membrilor de sindicat, a constituit un prilej de înlăturare a lipsurilor muncii, de întărire a activității organelor sindicale din învățămînt.

MARIA ENACHE

Vom folosi energia nucleară în economia și știința noastră

Prof. univ. Aurel Potop
director al secției Căldură din Institutul de Fizică al Academiei R.P.R.

Au trecut 14 ani de cînd omul a reușit să aprindă un nou foc, de data aceasta de 3.000.000 de ori mai puternic, la aceeași greutate de combustibil, decît focul pe care l-au aprins strămunii omului.

Dacă primul foc rezultă din combinarea straturilor de electroni care învelesc simburii atomilor, al doilea foc reiese din însuși simburele atomilor unor elemente grele, ca uraniul și toriumul. Acolo în simbure, în nucleu cum se spune, substanța este așa de concentrată, încît dacă am reuși să umplem un cm³ numai cu nuclee atomice, el ar cîntări cîteva zeci de mii de tone. Cauzele acestei mari concentrări de materie se datoresc energiei mari din nucleu. Cînd această clădire a nucleului de uraniu este greu lovită, tot cu o particulă nucleară, așa cum o clădire ar fi lovită de un obuz de artilerie care pătrunde în ea, atunci nucleul de uraniu se sfărîmă. Sar din el particole cu viteze foarte mari, iar mișcarea rapidă a acestor particole, sfărîmături de atomi de uraniu, care au devenit izotopi radioactivi ai elementelor mai ușoare decît uraniul, se transformă în căldură. Astfel, se creează temperaturi de peste un milion de grade. In acest fel, reacțiile nucleare îi dau omului căldură, pe care el o poate utiliza ca atare sau pe care o poate transforma în electricitate, așa cum transformă orice căldură în uzinele termoelectrice. Aceste reacții dau în plus izotopi radioactivi, care s-au dovedit a fi mijloace foarte însemnate de studiu în foarte multe ramuri ale științelor naturii cît și elemente de tratament în unele boli grave cum este cancerul.

S-au împlinit 14 ani de cînd omul stăpînește această mare cucerire a minții lui, care-i poate aduce mult mai mult decît i-au adus izvoarele de energie folosite pînă acum. Și totuși, multă vreme, gîndul la energia nucleară ne-a adus numai griji și visuri urîte. Aceasta, pentru că o clică de atîțători la război încercase să facă din marea energie atomică, din cea mai mare cucerire a omului din secolul nostru, un monopol, pe care să-l folosească pentru a crea mijloace de ucidere în masă.

Știința sovietică a dărîmat însă acest monopol pentru că și ea, cu toate secretele care acopereau acest mare izvor de energie, a reușit să descopere și să stăpînească reacțiile nucleare, dînd astfel un sprijin uriaș cauzei păcii. Dar oamenii de știință sovietici nu s-au mulțumit numai a se pregăti pentru a da o ripostă zdrobitoare atîțătorilor la război. Ei au trecut la aplicarea în folosul omului, a acestui nou și mare izvor de energie. De șase luni de zile, în Uniunea Sovietică funcționează prima uzină electrică din lume, în care turbinele sînt purtate cu căldură provenită din sfărîmarea atomilor de uraniu.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. din ianuarie, pune această mare și modernă descoperire a științei la îndemîna altor țări, printre care și țării noastre.

Pentru dezvoltarea economiei noastre se deschide o nouă eră, iar pentru oamenii de știință și tehnicienii din țara noastră un nou cîmp de cercetare și de realizări. Intrăm în pas cu știința și tehnica cea mai înaintată.

Ajutorul tehnico-științific și de producție pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică în domeniul dezvoltării cercetărilor cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice ne umple inimile de bucurie. El deschide mărețe perspective de dezvoltare economiei, științei și culturii noastre, de întărire continuă a scumpei noastre patrii.

Energia atomică în slujba omului

In cursul anului trecut în Uniunea Sovietică a fost pusă în funcțiune cea dintîi centrală electrică industrială din lume pe bază de energie atomică. U.R.S.S. este țara în care visul îndrăznet de a face din energia atomică o puternică forță motrice a dezvoltării societății pe culmi înalte s-a transformat în realitate. S-a dovedit astfel în chipul cel mai limpede că Uniunea Sovietică duce o politică înțeleaptă în vederea slujirii nobilelor scopuri ale păcii, ale progresului omenirii, ale civilizației.

De curînd guvernul sovietic a declarat că, pornind de la marea importanță a folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și căutînd să contribuie la dezvoltarea colaborării internaționale în acest domeniu, este gata să transmită experiența științifică și tehnică corespunzătoare acumulată în Uniunea Sovietică.

N-au trecut decît cîteva zile de cînd guvernul sovietic a făcut această declarație de uriașă însemnătate și opinia publică mondială s-a putut convinge încă odată că întotdeauna declarațiile guvernului sovietic sînt însoțite de fapte.

Guvernul sovietic a hotărît să acorde unor state prietene, printre care și țara noastră, ajutor tehnico-științific și de producție pentru crearea de baze științifice experimentale în vederea dezvoltării cercetărilor în domeniul fizicii nucleare și al folosirii energiei atomice pentru scopuri pașnice.

In acest scop guvernul sovietic a propus R. P. Chineze, R. P. Polone, R. Cehoslovace, R. P. Romîne și R. D. Germane să le acorde ajutor multilateral în ceea ce privește proiectarea, livrarea de utilaj, construirea de generatori atomici cu o capacitate termică pînă la 5000 kw fiecare și de acceleratori de particule elementare. Se prevede de asemenea să se pună la dispoziția acestor țări cantitățile necesare de materiale dezagregabile pentru generatorii atomici și pentru lucrările de cercetări științifice. In aceasta se ține seama de faptul că țările respective furnizează Uniunii Sovietice materii prime corespunzătoare. Oamenilor de știință și inginerilor din aceste țări li se va acorda posibilitatea de a lua cunoștință de lucrările în domeniul cercetărilor științifice desfășurate în U.R.S.S. în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și de funcționarea generatorilor atomici experimentali. Pe baza acestui ajutor multilateral, în țările sus menționate — printre care și R.P.R. — se vor putea desfășura pe larg lucrări de cercetări științifice în domeniul fizicii nucleare, se va putea obține cu ajutorul generatorilor atomici o cantitate suficientă de izotopi radioactivi în vederea utilizării lor în medicină, biologie și în alte domenii ale științei și tehnicii, se vor putea pregăti cadre științifice și de ingineri pentru dezvoltarea continuă a lucrărilor legate de folosirea pașnică a energiei atomice.

Poporul romîn a luat cunoștință cu o deosebită bucurie de această hotărîre a guvernului sovietic care deschide țării noastre mari perspective de dezvoltare economică și culturală, de întărire și înflorire neîncetată. In această nouă hotărîre a guvernului sovietic oamenii muncii din țara noastră văd o puternică expresie a ajutorului frățesc, sincer pe care Uniunea Sovietică ni-l acordă atît nouă cît și altor țări din lagărul socialismului. Hotărîrea de a acorda unor țări prietene ajutor în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice este o expresie a relațiilor de prietenie și colaborare pe care Uniunea Sovietică le întreține cu aceste țări, a dorinței ei de a ridica pe o treaptă mai înaltă această colaborare. Uniunea Sovietică vrea să aibă prieteni puternici. Ea nu are secrete față de țările lagărului socialismului, care și-au dovedit atașamentul față de cauza păcii ci, dimpotrivă, ajută aceste țări în vederea dezvoltării lor multilaterale. In acest scop Uniunea Sovietică pune la dispoziția Chinei, Poloniei, Cehoslovaciei, Romîniei și R. D. Germane tot ce este necesar pentru a putea produce energie atomică. In comunicatul Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. se subliniază că este în curs de examinare problema lărgirii cercului țărilor cărora Uniunea Sovietică le va putea, de asemenea, acorda sprijin și ajutor în dezvoltarea lucrărilor științifico-experimentale în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

In istorie nu se cunoaște un alt caz cînd o mare putere să fi pus la dispoziția altor țări un mijloc atît de eficace pentru dezvoltarea și întărirea lor.

Cită deosebire este între această situație și cea din lagărul capitalist, unde domnește concurența sălbatică, unde statele mari și în special S.U.A. caută să-și întărească pozițiile pe seama țărilor mai slab dezvoltate.

Vestea despre hotărîrea guvernului sovietic de a acorda ajutor tehnico-științific și de producție altor state în domeniul energiei atomice a făcut repede înconjurul pămîntului și a avut un răsunător ecou nu numai în țările lagărului socialist ci și în țările capitaliste. Astfel în Franța aproape toate ziarele pariziene din 17 ianuarie au publicat informații despre această hotărîre, subliniind că ea a fost adoptată numai cu trei zile după ce Uniunea Sovietică declarase că este gata să prezinte la O.N.U. un raport cu privire la prima centrală electrică din lume care funcționează pe bază de energie atomică. In Anglia, de asemenea, ziarele au publicat știrea transmisă de agențiile Reuter și British United în legătură cu hotărîrea guvernului sovietic de a acorda unor țări de democrație populară ajutor multilateral în domeniul dezvoltării cercetărilor cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

In S.U.A. această hotărîre a guvernului sovietic a provocat neliniște. Exponenții guvernamentali americani își exprimă temerea că hotărîrea guvernului sovietic va produce o impresie puternică asupra multor țări care pot să se adreseze U.R.S.S. pentru a-i cere ajutor material și tehnic în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Hotărîrea guvernului sovietic constituie o puternică dovadă a politicii consecvente a Uniunii Sovietice în legătură cu folosirea energiei atomice numai în scopuri pașnice. Deși posedă diferite tipuri de arme atomice și cu hidrogen, Uniunea Sovietică militează necontenit pentru punerea în afara legii a oricăror arme de exterminare în masă. Această poziție fermă izvorăște din tăria de neegalat a statului sovietic, din forța uriașă a Uniunii Sovietice.

Cu totul alta este situația în țările capitaliste. Posibilitățile pe care le deschide folosirea în scopuri pașnice a energiei atomice îi înspăimîntă pe maniacii atomici din S.U.A. și din țările înhămate la carul politicii lor agresive. Inspăimîntați de pierderea profiturilor, aceștia plănuiesc cu cinism aruncarea lumii într-un măcel atomic distrugător. Astfel, generalii de teapa lui Gruenther, Montgomery etc. discută fățiș și cu nerușinare despre planurile monstruoase ale cercurilor agresive din occident de folosire a armei atomice pentru exterminarea în masă a populației.

N-ar strica însă dacă feldmareșalul Montgomery s-ar gîndi, de pildă, ce ar deveni Insulele Britanice, dacă asupra lor ar cădea chiar numai cîteva bombe atomice. Iată însăși părerea unui englez — deputatul laburist Crossman — în această privință: „Dacă războiul atomic va izbucni, există în lume numai o singură țară care va fi distrusă în cursul primelor 24 de ore. Este țara situată pe aceste insule (Insulele Britanice, n.r.) cu o populație densă, care numără 50.000.000 de locuitori". Ingrijorarea d-lui Crossman în legătură cu soarta Angliei în cazul unui război atomic este pe deplin justificată. La soarta țărilor lor ar trebui să se gîndească mai serios politicienii din occident care urzesc planul monstruos de a întemeia strategia militară a blocului Atlanticului de Nord pe utilizarea armei nucleare.

Se știe însă că popoarele din țările apusene nu sînt de acord cu politica cercurilor agresive. Oamenii muncii din toate țările sînt interesați în interzicerea armei atomice și în înlăturarea primejdiei războiului atomic.

Lucrările sesiunii lărgite a Biroului Consiliului Mondial al Păcii arată cu o deosebită forță că popoarele sînt hotărîte să zădărnicească planurile atîțătorilor la război atomic. Toți oamenii cinstiți sînt vital interesați ca energia atomică să fie folosită în scopuri pașnice.

Poporul nostru privește plin de încredere în viitor, deoarece, cu ajutorul de neprețuit al Uniunii Sovietice, țara noastră este printre primele care se vor bucura de marile binefaceri ale folosirii energiei atomice în scopuri pașnice în interesul păcii și progresului.

Cercurile științifice ale studenților

Pentru a da studenților posibilitatea de a-și ridica necontenit pregătirea ideologică și profesională, la Institutul forestier din Orașul Stalin au luat ființă cîteva cercuri științifice. Așa, de exemplu, funcționează cercuri de marxism-leninism, silvicultură, botanică și pedologie.

In cadrul cercului de botanică a fost antrenat un mare număr de studenți. La ședințele cercului se discută teme ca: „Aportul savanților romîni la tezaurul științei universale", „Observații fenologice în dezvoltarea vegetației". „Aspecte din flora mondială, sisteme de clasificare de la cele mai rudimentare pînă la cele mai evoluate" etc. Studenții din grupa de fiziologie au făcut cercetări în legătură cu transpirația plantelor lemnoase și cu culturi de plante autotrofe în soluțiuni minerale, pentru a cunoaște simptomele bolilor cauzate de insuficiența elementelor minerale necesare plantelor. Observațiile făcute asupra speciilor de Taxus baccata, Pinus silvestris, Pinus nigra și Pinus strobus au caracter preliminar. Pe baza lor se va trece la studiul transpirației plantelor lemnoase de diferitele etaje ale vegetației în condițiile teritoriului din jurul Orașului Stalin.

Experiențele efectuate în cadrul cercurilor științifice contribuie mult la aprofundarea cunoștințelor studenților.

LAURA NIȚU

Informații

Societatea de științe matematice și fizice din R.P.R. anunță ținerea unui ciclu de prelegeri cu tema „Bazele geometriei și geometria lui Lobacevski".

Conferințele vor fi ținute de conf. univ. E. Toth și conf. univ. A. Saichin, începînd din 23 ianuarie 1955, în fiecare duminică la ora 11.30 în amfiteatrul de la etajul III, la rectoratul Universității „C. I. Parhon".

Ciclul începe cu conferința „Concepția axiomatică asupra geometriei", care va fi ținută de tov. A. Saichin.

*

Inmînarea diplomelor pentru premiații din Capitală și regiunea București la Olimpiada pe anul 1954 a tinerilor matematicieni va avea loc duminică 23 ianuarie, orele 11, la Palatul pionierilor, în sala de lectură. Sînt invitați premiații la Olimpiadă, precum și toți elevii care doresc să participe la festivitate.

*

La Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din București, Bulevardul 6 Martie nr. 32, s-a organizat în cadrul activității corului un program săptămînal de consultații în legătură cu cîntecele ce se predau în clasele I-IV. Aceste consultații au loc în zilele de luni și joi, orele 18,30 sub conducerea tov. prof. N. Oancea.

Invățătorii și învățătoarele din Capitală sînt invitați să participe la aceste consultații în număr cît mai mare.

Un aspect din interiorul frumoasei clădiri a Politehnicii din Varșovia.

Note bibliografice

M. Gorki: „9 IANUARIE"

In Editura Cartea Rusă a apărut, cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la revoluția burghezo-democratică rusă din 1905, schița lui Maxim Gorki intitulată „9 IANUARIE".

Marele scriitor înfățișează, cu o forță de evocare impresionantă, tragicele evenimente din „Duminica sîngeroasă" din iarna anului 1905.

O parte din muncitorii din Petersburg, la propunerea agentului provocator popa Gapon, organizează pentru ziua de 9 ianuarie o mare manifestație pașnică, în piața Palatului de Iarnă. In naivitatea lor, ei cred că vor reuși să-l vadă pe țar, să-i vorbească despre suferințele pe care le îndură și pe care nu le mai pot suporta. Ei speră atît de mult de la această încercare, încît nu vor să țină seama de nici un fel de argumente contrare intențiilor lor. Degeaba se străduiesc bolșevicii să le deschidă ochii. Ei sînt prea încredințați că țarul, știind de vorbă nemijlocit cu ei, îi va ajuta.

Și astfel, în dimineața zilei de 9 ianuarie, o mare de oameni se îndreptă spre Piața Palatului, în liniște, purtînd prapuri bisericești și portrete ale țarului Nicolae al II-lea.

Mulțimea este însă primită cu gloanțe și lovituri de sabie. Odioasa înscenare a țarismului reușește din plin. Străzile sînt inundate în sîngele muncitorilor, mii și mii de oameni sînt uciși sau răniți.

Dar urmările acestui masacru sînt altele decît cele așteptate de călăii ce l-au organizat.

In loc să se sperie, să-și plece și mai adînc capul, muncitorii pornesc alături de bolșevici la lupta revoluționară, singura care poate să le schimbe soarta.

Așa a început revoluția burghezo-democratică din 1905, în Rusia. Așa a fost distrusă pentru totdeauna încrederea poporului în țar, așa s-a spulberat mitul despre bunătatea lui.

Plină de o mare forță sugestivă, străbătută de un intens dramatism, schița „9 IANUARIE" a lui Maxim Gorki cutremură pe cititori prin adevărul faptelor descrise.

Maxim Gorki a dat, în schița „9 IANUARIE", un adevărat document literar al acelei cumplite zile din istoria poporului său.

Analele Romîno-Sovietice
Seria Pedagogie - Psihologie, nr. 4, 1954

Revista cuprinde un material variat, deosebit de interesant pentru cadrele de specialitate.

Rubrica Teoria și practica educației sovietice în ajutorul învățămîntului din țara noastră *cuprinde articolele „Invățămîntul politehnic în școala medie" de A. I. Rișkin și „Despre activitatea cercurilor științifice studențești de pedagogie" de Z. A. Keilina.*

Articolul lui P. S. Kupalov, „Invățătura despre tipurile de activitate nervoasă superioară la animale", aduce o serie de precizări cu privire la tipurile de activitate nervoasă superioară la animale.

Al doilea articol de psihologie este cel al lui P. I. Zincenko, „Despre formarea memorării involuntare și a celei voluntare".

La rubrica Succesele învățămîntului în țările de democrație populară *se publică articolul lui K. N. Gonciarov „Invățămîntul public în Republica Cehoslovacă", în care se arată situația învățămîntului în trecut și lupta poporului cehoslovac pentru realizarea unui învățămînt public pe baze noi.*

Revista cuprinde două articole care dezvăluie caracterul reacționar al psihologiei burgheze și al pedagogiei burgheze. In articolul „Trăsăturile fundamentale ale psihologiei reacționare contemporane". N. S. Manusurov trece în revistă cele mai cunoscute teorii psihologice burgheze, scoțînd în evidență trăsăturile lor caracteristice, legătura lor, istoricește formată, cu teologia și religia, faptul că ele constituie arme ale imperialiștilor împotriva intereselor omenirii muncitoare, subiectivismul, înțelegerea individualistă a personalității, conceperea psihicului în afara influențelor sociale, în afara producției sociale.

In articolul intitulat „Ofensiva reacțiunii împotriva școlii franceze și rezistența forțelor democratice", E. S. Livșit arată cauzele care determină situația precară a învățămîntului din Franța.

Rubrica Critică și bibliografie *cuprinde articolele: „Trecerea în revistă a literaturii apărute în Editura Academiei de Științe pedagogice a R.S.F.S.R. în anul 1953", de V. M. Trostnikov și „Analele științifice ale Institutelor pedagogice, apărute în 1952-1953", de M. V. Starikov, articole care ne dau o privire de ansamblu asupra literaturii pedagogice apărute în ultimii doi ani.*

Redacția și administrația: București str. A. S. Popov 28—30. Telefon 45231, 4.39.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 303 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 29 ianuarie 1955

In acest număr:

- Pentru un control eficient al muncii școlilor (pag. 2-a)
- 50 DE ANI DE LA PRIMA REVOLUȚIE RUSĂ: Olga Bergholț — Un început măreț (pag. 2-a)
- VIAȚA DE PARTID IN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT: Ion Hoțescu — Pedagogii își însușesc învățătura marxist-leninistă (pag. 3-a)
- Vom acorda mai multă atenție muncii educative (pag.3-a)
- Învățăm elevii să devină buni agricultori (pag. 3-a)
- De la consfătuirile educatoarelor (pag. 4-a)
- Pentru apărarea vieții și civilizației (pag. 4-a)
- Minunatele succese ale economiei sovietice (pag. 4-a)

Să sporim eforturile pentru lichidarea neștiinței de carte

Acțiunea de alfabetizare a maselor de oameni ai muncii, ținuți de regimurile trecute în afara școlii, constituie una din marile realizări ale regimului nostru de democrație populară. Aplicînd cu consecvență învățătura marxist-leninistă că socialismul nu se poate construi cu analfabeți, partidul și guvernul nostru au considerat munca de alfabetizare drept obiectiv principal al revoluției culturale. Datorită eforturilor îndreptate în această direcție, peste două milioane de analfabeți au și devenit știutori de carte.

Progresele continue pe care le înregistrează știința și tehnica în țara noastră, succesele obținute în domeniul industriei și agriculturii necesită cadre cu un nivel cultural din ce în ce mai ridicat. De aceea s-a și fixat ca în anii primului nostru plan cincinal analfabetismul să fie definitiv lichidat. Poporul nostru muncitor va trebui să păsească în cel de al doilea plan cincinal fără analfabeți, cu cadre bine pregătite, pentru a putea aplica tehnica înaintată în industrie și agricultură. In acest scop, acum, cînd ne apropiem de sfîrșitul planului cincinal, trebuie depuse toate eforturile pentru ca munca de alfabetizare să se desfășoare în condiții cît mai bune, cu un conținut pedagogic cît mai corespunzător.

Un rol principal în această acțiune îl au învățătorii și profesorii. Cadrele didactice, împreună cu directorii de școli, răspund direct de situația alfabetizării neștiutorilor de carte în comunele în care muncesc. In acest an școlar s-au îmbunătățit condițiile în care se desfășoară activitatea cursurilor de alfabetizare. Majoritatea cursanților au toate manualele și rechizitele necesare. S-au acordat 326.000 lei pentru manuale gratuite. S-au difuzat 18.000 de exemplare din broșura „Indrumări metodice pentru predarea limbii române și aritmeticii la cursurile de alfabetizare, anul I". S-au repartizat la regiuni 395 de posturi de învățători numai pentru munca de lichidare a neștiinței de carte.

Mulți directori de școli, învățători și profesori și-au înțeles misiunea pe care o au în această largă actiune de culturalizare a maselor. Indrumați de organizațiile de partid, primind ajutorul organizațiilor de masă din comună și al sfaturilor populare, învățătorii și profesorii din multe comune au reușit să cuprindă la cursuri pe toți neștiutorii de carte în vîrstă de 14-55 ani. Numărul acestor comune este mare mai ales în regiunile Pitești, Stalin, Suceava și Regiunea Autonomă Maghiară. Astfel, în raionul Horezu din regiunea Pitești, din 697 neștiutori de carte recenzați au fost cuprinși la cursurile de alfabetizare 669. In raionul Pitești, din 687 neștiutori de carte recenzați au fost cuprinși 641, iar în raionul Curtea de Argeș numai 9 neștiutori de carte mai rămăseseră necuprinși la cursuri în luna decembrie 1954.

Mai sînt, însă, unele cadre didactice care nu înțeleg răspunderea pe care o au în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte, care caută să se achite formal de această sarcină, sau chiar să se sustragă cu totul de la îndeplinirea ei. In special procedează așa unii profesori, pretextînd că nu știu să predea la cursurile de alfabetizare. Este de la sine înțeles că astfel de motive nu justifică cu nimic atitudinea acelor profesori care încearcă să se sustragă de la munca de alfabetizare. Cum ar putea, de pildă, să meargă bine munca de lichidare a neștiinței de carte în regiunea București, care în cursul lunii noiembrie a anului trecut cuprinsese la cursurile de alfabetizare numai 23,5% din neștiutorii de carte, sau în regiunea Constanța care a cuprins la aceste cursuri numai 23,8%, dacă inspectorii școlari regionali și raionali, directorii de școli nu au reușit să antreneze în această acțiune nici un profesor?

Trebuie combătută atitudinea acelor cadre didactice, a acelor directori de școli care caută să scuze inactivitatea și dezinteresul lor față de acțiunea de lichidare a neștiinței de carte printr-o serie întreagă de cauze „obiective". Acolo unde există dragoste și interes pentru realizarea cu succes a sarcinilor de stat se găsesc întotdeauna și măsurile care să învingă greutățile întîmpinate. Un exemplu concludent în această privință îl constituie desfășurarea muncii de alfabetizare în orașul Oltenița din regiunea București. In circumscripția întîia a acestui oraș au fost recenzați 327 analfabeți, în circumscripția a doua 270, iar în a treia 293. Deși condițiile de muncă sînt aproape aceleași în toate trei circumscripțiile, rezultatele obținute în cuprinderea neștiutorilor de carte la cursuri se deosebesc foarte mult. Astfel, în timp ce cadrele didactice din circumscripția întîia (12) au cuprins la cursuri numai 8 analfabeți și cele din circumscripția a treia (9) numai 4 — cadrele didactice din circumscripția a doua (15) alfabetizează 113 neștiutori de carte. Deși nici rezultatele circumscripției a doua nu sînt pe deplin satisfăcătoare, ele dovedesc totuși că atunci cînd se depune o muncă stăruitoare, sarcinile pot fi îndeplinite.

De asemenea, trebuie combătută atitudinea acelor cadre didactice care nu au planificat cuprinderea la cursurile de alfabetizare din acest an școlar a tuturor neștiutorilor de carte în vîrstă de 14-55 ani, cu scopul de a-i cuprinde în anul viitor. Nu trebuie să se piardă din vedere faptul că planul cincinal se termină în învățămînt cu anul școlar 1955—1956 și că, pentru a se asigura îndeplinirea sarcinilor cu privire la lichidarea analfabetismului, trebuie să fie cuprinși la cursuri, în anul I, toți neștiutorii de carte. In felul acesta, în anul școlar viitor vor rămîne de alfabetizat numai cei promovați în anul II. Există toate condițiile pentru ca această sarcină să fie îndeplinită. In acest an școlar funcționează două serii de cursuri. Aceasta care se desfășoară acum și se va termina la 31 martie la sate și la 30 aprilie la orașe — și seria de vară, care va începe la 2 mai și se va încheia la 30 octombrie.. Alte două serii de cursuri se vor organiza în anul școlar 1955—1956. Sînt unele raioane care vor lichida analfabetismul odată cu încheierea seriei care funcționează în momentul de față. Altele vor lichida neștiința de carte la 30 octombrie 1955, cînd se va încheia seria de vară. Secțiile de învățămînt regionale trebuie să popularizeze metodele folosite în aceste raioane, să organizeze schimbul de experiență în ceea ce privește acțiunea de alfabetizare, să intensifice munca de mobilizare a cadrelor didactice și a directorilor de școli în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte.

Eforturile secțiilor de învățămînt regionale trebuie dirijate cu deosebire către acele raioane unde cadrele didactice dovedesc o slabă inițiativă și pricepere în învingerea greutăților. La rîndul lor, secțiile de învățămînt raionale trebuie să înțeleagă că răspund direct de situația alfabetizării în raion. Ele vor putea îndeplini cu cinste sarcinile ce le stau în față în această privință, dacă vor ști să mobilizeze directorii de școli, învățătorii și profesorii la o participare activă și plină de răspundere în munca de alfabetizare.

In lupta dusă pentru lichidarea definitivă a neștiinței de carte trebuie acordată o atenție deosebită îmbunătățirii conținutului muncii de transmitere a cunoștințelor. Pentru a se realiza un control și o îndrumare efectivă a acestei munci, pentru a se populariza metodele bune folosite în predare de către cadrele didactice conștiincioase și cu un ridicat nivel profesional, directorii de școli și inspectorii trebuie să-și întocmească un plan al acestei munci de control. Din acest plan nu trebuie să lipsească, așa cum s-a întîmplat — în unele cazuri — în anii trecuți, controlul și îndrumarea cursurilor de alfabetizare organizate pe grupuri de case și chiar al cursurilor individuale la domiciliu.

In multe raioane, majoritatea inspectorilor școlari au urmărit numai întîmplător munca de alfabetizare. Ei s-au mulțumit să constate numărul celor cuprinși la cursuri, fără să cerceteze cauzele rezultatelor slabe, fără să studieze situația concretă în care se desfășoară munca, pentru ca, pe baza cunoașterii acestei situații, să poată indica măsurile concrete ce trebuie luate.

Organele de îndrumare și control trebuie să acorde mai multă atenție muncii de alfabetizare, să contribuie la ridicarea nivelului ei prin inspecții bine organizate, prin îndrumări temeinice și nu prin simple instructaje trimise pe baza datelor cunoscute din tabelele statistice.

Experiența anilor trecuți arată importanța deosebită pe care o are pentru succesul muncii de alfabetizare contribuția tuturor factorilor chemați să spriiine această acțiune — conducerile întreprinderilor, ale gospodăriilor agricole colective și de stat, reprezentanții organizațiilor de masă. In acest an școlar trebuie mobilizate și mai multe forțe pentru ca sarcinile de plan să fie la timp și cu cinste îndeplinite.

Un rol deosebit de important în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte le revine organelor sindicale din învățămînt, care trebuie să mobilizeze cît mai mulți învățători și profesori în această muncă. Organizînd consfătuiri de producție cu teme legate direct de munca de alfabetizare, evidențiind și premiind în mod just cadrele fruntașe, organele sindicale pot îmbunătăți în mare măsură participarea cadrelor didactice la lupta pentru lichidarea analfabetismului.

Toată acțiunea de lichidare a neștiinței de carte trebuie dusă în mod organizat, cu sarcini de plan stabilite în mod precis, cu date exacte de îndeplinire. In acest scop secțiile de învățămînt regionale trebuie să stabilească datele exacte pînă la care fiecare comună și fiecare raion vor lichida analfabetismul.

In lupta pentru îndeplinirea acestor sarcini trebuie să se simtă chemat fiecare om al muncii din învățămînt. Fiecare învățător și fiecare profesor trebuie să se simtă un ostaș al acestei lupte împotriva întunericului. Faptele creatoare ce vor izvorî din lumina răspîndită de pedagogi în această acțiune vor constitui o largă contribuție în lupta pentru întărirea patriei noastre.

Munca tinerilor naturaliști

La școala medie de băieți nr. 1 din Botoșani funcționează două cercuri de științe naturale, în cadrul cărora elevii desfășoară o activitate interesantă.

Cei peste 100 de membri ai cercurilor au depus în anul trecut o muncă intensă pe parcela experimentală a școlii, cu o suprafață de circa 500 m.p. Ei au cultivat aici cereale, legume etc.

Rezultate frumoase s-au obținut la recoltarea grîului și a plantelor industriale. Printr-o cultivare rațională a inului s-au obținut capsule bogate în semințe. In livada școlii, membrii cercurilor au plantat puieți de pomi fructiferi, la care vor face altoiri pentru a obține hibrizi.

Acum, în lunile de iarnă, tinerii naturaliști lucrează la colțul naturii vii și pregătesc materiale didactice pentru lecțiile de științe naturale. De asemenea, în cadrul cercurilor se prezintă referate pe care elevii le ascultă cu mult interes. Astfel, au fost prezentate referate privitoare la metoda lui T. S. Maltev, la originea și evoluția omului etc. Referatele sînt urmate de proiectarea unor diafilme.

Impotriva unui război atomic!

Ședința Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Miercuri după amiază a avut loc ședința Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. consacrată discutării hotărîrilor sesiunii lărgite de la Viena a Biroului Consiliului Mondial al Păcii.

La ședință au luat parte:

Acad. Mihail Sadoveanu, președintele Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., membru în Consiliul Mondial al Păcii, acad. prof. P. Constantinescu-Iași, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R., Sorin Toma, membru în Consiliul Mondial al Păcii, Patriarhul Justinian Marina, artiștii poporului Lucia Sturza Bulandra, Costache Antoniu și Constantin Bărăschi, acad. Raluca Ripan, rectorul Universității „V. Babeș" din Cluj, preot Al. Ionescu, vicarul Patriarhiei Bisericii ortodoxe române, scriitorul Geo Bogza, Traian Iovanelli, vicarul Arhiepiscopiei Romano-Catolice din București, academicienii dr. N. Hortolomei și dr. N. Gh. Lupu, Tihon Cacealchin, mitropolitul cultului creștin de rit vechi, pictorul Ligia Macovei, scriitoarea Maria Banuș, prof. univ. Gh. C. Stere, președintele Comitetului orășenesc București de luptă pentru pace, Iacub Mehmet, șeful cultului musulman, prof. univ. L. Banyai, rectorul Universității „Bolyai" din Cluj, Stela Enescu, președinta Comitetului Femeilor Democrate din R. P. R., Nicolae Vasu, Erou al muncii socialiste, I. Dobre, membru în Biroul Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R., Petre Gheorghe, secretar al C. C. al U.T.M., Cristea Pantazi, secretar al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R., numeroși membri ai Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P R., președinți și secretari ai comitetelor de luptă pentru pace din București și alte orașe ale țării, reprezentanți ai organizațiilor obștești, ai presei, etc.

Ședința a fost prezidată de acad. **Mihail Sadoveanu.**

Acad. **P. Constantinescu-Iași** a vorbit despre lucrările sesiunii lărgite de la Viena a Biroului Consiliului Mondial al Păcii.

In „Apelul către popoarele Europei" — a spus vorbitorul printre altele — Consiliul Mondial al Păcii subliniază din nou primejdia ce decurge din remilitarizarea Germaniei occidentale ca urmare a ratificării acordurilor de la Londra și Paris și cheamă bărbații și femeile din toate țările să folosească posibilitățile existente, manifestîndu-și întreaga hotărîre și întregul lor curaj pentru a zădărnici ratificarea și aplicarea tratatelor de la Londra și Paris.

Strălucita inițiativă a guvernului sovietic care s-a declarat gata să transmită experiența științifică și tehnică acumulată în U.R.S.S. în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, a umplut de bucurie inimile tuturor iubitorilor de pace de pe glob.

La 18 ianuarie 1955, guvernul sovietic a hotărît să acorde unor state prietene — R. P. Chineză, R. P Polonă, R. Cehoslovacă, R. P. R., R. D Germană — ajutor tehnico-științific și de producție în vederea desfășurării unei largi activități de cercetare în domeniul folosirii energiei nucleare în scopuri pașnice, precum și examinarea lărgirii cercului de țări cărora U.R.S.S le va acorda de asemenea acest ajutor. Țara noastră va fi astfel printre țările din lume care vor putea beneficia de roadele celor mai mari cuceriri ale minții umane. Perspective nebănuite — cu adevărat măreț — se deschid astfel în fața poporului nostru, pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea bunăstării a oamenilor muncii.

După ce a subliniat covîrșitoarea însemnătate a documentelor Consiliului Mondial al Păcii, vorbitorul a spus:

Poporul romîn a salutat cu căldură hotărîrile sesiunii de la Viena a Biroului Consiliului Mondial al Păcii, care corespund întru totul năzuințelor lui spre pace.

Acad. **Raluca Ripan,** membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., scoțind în relief uriașele progrese realizate de știință în zilele noastre și în primul rînd de știința sovietică, a spus:

Oamenii de știință din țara noastră resimt o imensă bucurie pentru faptul că Uniunea Sovietică, odată mai mult, ne deschide un nou drum larg, acela al cercetărilor și realizărilor în domeniul energiei nucleare.

Sîntem convinși că și pe acest drum vom obține succese importante în toate domeniile științei, vom contribui și mai puternic la opera de construire a socialismului în țara noastră.

Dar oamenii de știință văd totodată plini de indignare, aparînd în fața lor cei mai ticăloși dușmani, acela care vor să pună știința în slujba morții, în slujba distrugerii semenilor lor.

Oamenii de știință cinstiți își unesc glasul cu acela al tuturor popoarelor împotriva acestor tendințe criminale, luptînd pentru ca toate descoperirile științei și toate secretele smulse naturii să nu fie întrebuințate decît pentru binele și fericirea omului.

Preotul **Alexandru Ionescu,** membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., a arătat că slujitorii bisericii ortodoxe române ca și ai tuturor cultelor din țara noastră, împreună cu credincioșii lor, au primit cu deosebită însuflețire documentele adoptate de sesiunea lărgită de la Viena a Biroului Consiliului Mondial al Păcii.

Tov. **Eremie Pîrdău,** președintele comitetului de luptă pentru pace al regiunii Suceava, luînd cuvîntul, a spus între altele:

De curînd m-am aflat în mijlocul maselor de țărani muncitori din regiunea Suceava. Am văzut acolo indignarea, ura fierbinte a acestor oameni împotriva atîțătorilor la război la care se dedau imperialiștii.

Țărănimea muncitoare din țara noastră, alături de clasa muncitoare, va semna cu convingere Apelul Consiliului Mondial al Păcii către popoarele lumii.

Șef-rabinul dr. **Mozes Rosen,** membru al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., a arătat printre altele că slujitorii și credincioșii cultului mozaic, care au avut atît de mult de suferit de pe urma dezlănțuirii în lume a forțelor răului, vor lupta pentru pace, pentru întărirea scumpei noastre patrii, Republica Populară Romînă.

Nicolae Vasu, Erou al Muncii Socialiste, a spus între altele: Poporul nostru, care se află în ultimul an al cincinalului și care în anii construcției socialiste cunoaște cea mai înfloritoare epocă din viața sa, salută cu imensă bucurie hotărîrea Uniunii Sovietice de a acorda țării noastre și altor țări sprijin pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Sînt convins că fiecare muncitor cinstit din țara noastră, în momentul actual mai mult decît oricînd, este pătruns de rolul pe care îl are ca luptător în marele lagăr al păcii.

S-a dat citire Chemării Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. către cetățenii țării noastre.

Participanții la ședință și-au pus apoi semnăturile pe „Apelul către popoarele lumii". Astfel a început în țara noastră campania de strîngere a semnăturilor pe Apelul de la Viena. (Agerpres)

Vom sprijini cu hotărîre chemarea Consiliului Mondial al Păcii

Prof. univ. Alex. Sanielevici

Am citit cu atenție documentele adoptate într-o atmosferă de însuflețită unanimitate de sesiunea lărgită a Biroului Consiliului Mondial al Păcii, care a avut loc de curînd la Viena: Declarația prin care se condamnă în mod solemn politica de remilitarizare a Germaniei occidentale și hotărîrea Puterilor imperialiste, membre ale Pactului agresiv al Atlanticului de Nord, de a legaliza războiul atomic; Apelul către popoarele Europei și Apelul către popoarele lumii.

Aceste documente sînt expresia voinței majorității covîrșitoare a omenirii, dornică de pace și hotărîtă să-și apere viața și viitorul. Nici un om cu mintea întreagă nu acceptă crima pe care o plănuiesc o mînă de potentați ai industriilor de armament și de politicieni vînduți, crimă care consistă în a pune în mîna generalilor hitleriști armele atomice, chimice și bacteriologice. Nici un om cu mintea întreagă nu poate rămîne indiferent în fața primejdiei de moarte pe care o reprezintă pentru întreaga omenire și pentru civilizația umană, clădită prin munca generațiilor, catastrofa indescriptibilă pe care ar constitui-o dezlănțuirea războiului atomic.

Invățate de experiența amară a celor din urmă cincizeci de ani, popoarele știu că războiul nu este o fatalitate, nu este dezlănțuirea nu știu cărei mînii cerești. Popoarele știu că războiul este opera ticăloasă a negustorilor de moarte, operă urzită în taina birourilor aurite ale diplomaților născuți de ei. Popoarele sînt astăzi treze și se opun cu dîrzenie și solidaritate crescîndă acestor intrigi și manevre criminale, al căror țel nebunesc este de a opri mersul omenirii pe drumul ascendent al progresului, chiar cu prețul unei distrugeri aproape totale. Puterilor întunecate ale trecutului li se opune azi voința conștientă și fermă a sute și sute de milioane de bărbați și femei din lumea întreagă, voință peste care nimeni nu va putea trece dacă ea se va afirma cu tăria necesară.

Fapte evidente arată că voința popoarelor de a salva pacea și civilizația se întărește pe zi ce trece, că solidaritatea oamenilor cinstiți de pretutindeni împotriva planurilor sălbatice ale atîțătorilor la război devine pe zi ce trece mai activă și mai eficace. Manevrele și șiretlicurile la care sînt siliți să se dedea „diplomații" puterilor imperialiste pentru a încerca să înșele opinia publică din propriile lor țări este o dovadă convingătoare a creșterii nestăvilite a forțelor păcii. Aceste manevre și șiretlicuri înșeală din ce în ce mai puțină lume: în ciuda unor presiuni necunoscute chiar și în viața parlamentară coruptă a „democrației" burgheze, numărul deputaților francezi și englezi care au votat acordurile de la Paris și Londra nu reprezintă decît o minoritate a parlamentelor respective. Popoarele din apus nu se simt legate de aceste hotărîri ilegale și nu le vor accepta nici o dată.

Cele nouă sute de milioane de oameni din lagărul păcii și socialismului își continuă munca pașnică creatoare, cu încredere deplină în viitorul lor, dar totodată supraveghează atent manevrele imperialiștilor, care nu-i vor surprinde nepregătiți, orice nebunească încercare ar face aceștia.

Parte integrantă a acestui lagăr, poporul nostru își încordează puterile pentru a face cu o clipă mai degrabă din socialism o realitate. Noi, muncitorii pe tărîmul științei și tehnicii, sîntem mîndri de faptul că ne aflăm în rîndurile constructorilor socialismului. Hotărîrea pe care guvernul sovietic pune la dispoziția țării noastre mijloacele necesare creării bazei materiale a folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, deschide în fața noastră perspective nemaiîntîlnite. Vom dovedi adîncimea sentimentelor de satisfacție și recunoștință pe care ni le-a trezit în suflet generoasa propunere sovietică prin încordarea și organizarea eforturilor noastre în vederea folosirii cu maxim de rodnicie a ajutorului sovietic, pentru dezvoltarea științifică, tehnică și economică a patriei. Făcînd acest lucru, sîntem convinși că ne facem totodată datoria către omenirea întreagă, că aducem aportul nostru la cauza păcii între popoare, dînd astfel ascultare chemării Consiliului mondial al păcii și sprijinind-o în mod efectiv.

Activitatea profesorilor de istorie

Pe lîngă activitatea pe care o desfășoară în școală, profesorii de istorie din orașul Oradea depun și o intensă muncă cu caracter științific, studiind în special trecutul istoric al regiunii Oradea. Ei activează în cadrul filialei locale a Societății de științe istorice, filologie și folclor și au strînse legături cu muzeul din oraș, al cărui director, tovarășul profesor Spoială, sprijină în mod deosebit munca lor.

In vara trecută, profesorii de istorie din Oradea au participat, împreună cu elevii, la săpăturile arheologice de la Sent-Ianoș, culegînd material documentar ce se păstrează la muzeul local. Cu ajutorul profesorilor de istorie, muzeul pregătește o expoziție care va oglindi dezvoltarea mișcării muncitorești în regiunea Oradea și un album cu privire la aceeași temă.

Pe lîngă participarea lor la săpăturile arheologice și la organizarea expoziției pe care o pregătește muzeul, profesorii de istorie din orașul Oradea strîng și studiază documentele istorice referitoare la regiunea lor. Astfel, profesorul Titus Roșu a prezentat la ședințele filialei Societății de științe istorice, filologie și folclor, lucrarea „Cărți și cărturari bihoreni din veacul al XVI-lea pînă în veacul al XIX-lea". Lucrarea, alcătuită pe baza studierii documentelor găsite în 200 de sate bihorene, cuprinde material cu privire la limba veche folosită în cărțile bihorene, la circulația cărții în trecut în regiune (de unde erau aduse cărțile, cine le răspîndea) etc. Urmărind proveniența cărților găsite în satele bihorene, autorul arată numărul mare de cărți aduse de la Moscova, Kiev, Lvov etc. De asemenea, pe baza însemnărilor făcute pe cărți, autorul prezintă viața grea a țăranilor iobagi din regiunea Oradea sub dominația feudalilor locali, a cotropitorilor turci și austriaci.

Membrii cercului de istorie din orașul Oradea țin legături strînse cu profesorii de istorie din regiune, atrăgîndu-i în munca științifică. Astfel, tovarășul Iosif Naghiu, profesor din localitatea Vașcău, a prezentat la filiala Societății de științe istorice, filologie și folclor din Oradea o lucrare de mari proporții despre poetul maghiar Adv Endre, care s-a născut la Sălaj și a trăit în Oradea între anii 1900—1903, activînd ca redactor la „Almanahul Oradea" și la ziarul „Libertatea". Autorul a strîns un bogat material inedit și și-a bazat lucrarea pe o vastă bibliografie.

C. DINU

—◇—

Biblioteca școlii

Biblioteca școlii elementare din comuna Ghindărani, raionul Tg. Neamț, are un rol însemnat în întărirea muncii instructiv-educative. Invățătorii se preocupă neîncetat de îmbogățirea bibliotecii și de buna organizare a răspîndirii cărții în rîndurile elevilor.

Punîndu-și ca scop dezvoltarea gustului elevilor pentru citit, cadrele didactice au întocmit liste ale cărților potrivite pentru copiii din fiecare clasă. Numai în luna decembrie a anului trecut au împrumutat cărți de la bibliotecă aproape 300 de elevi.

Pe lîngă bibliotecă a fost organizat și un stand de cărți, unde elevii pot cumpăra cărțile care îi interesează mai mult.

In vederea unei tot mai largi răspîndiri a cărții în rîndurile elevilor, colectivul pedagogic își propune să organizeze recenzii, expoziții de cărți, afise, prezentări de biografii ale scriitorilor etc.

Toate acestea vor contribui la îmbogățirea cunoștințelor elevilor, la educarea lor în spiritul comunismului.

STUDENȚII IN VACANȚĂ

Sesiunea de examene s-a terminat. Studenții patriei noastre au încheiat cu succes bilanțul primului semestru al acestui an. Au început zilele minunate ale vacanței de iarnă... Pe Valea Prahovei, în frumoasele stațiuni de la poalele Carpaților, la Sinaia și Predeal, ca

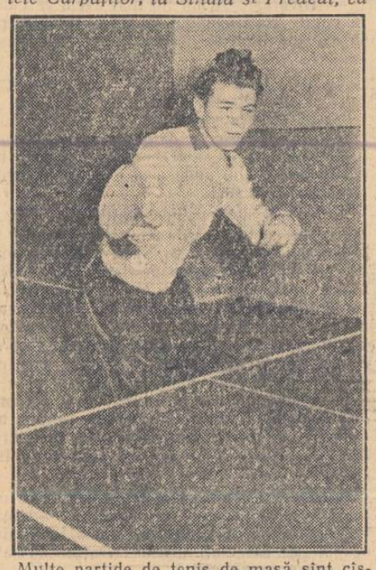

..Multe partide de tenis de masă sînt cîștigate de studentul Alexandru Stoicescu.

și în alte stațiuni pitorești, își petrec vacanța de iarnă mii de studenți de la toate instituțiile de învățămînt superior. Taberele de iarnă studențești au fost amenajate în vile confortabile, în apropierea pîrtiilor de schi și sănioțe. In fiecare zi se desfășoară concursuri la toate sporturile de iarnă. Excursiile în împrejurimi sau pe culmile înzăpezite ale munților constituie de asemenea un important punct de atracție.

Cu mult interes participă studenții la întîlnirile cu muncitorii fruntași din producție aflați la odihnă în stațiuni. Aceștia le vorbesc despre metodele lor de muncă și despre succesele pe care le-au obținut în producție. Alteori, studenții diferitelor facultăți se întîlnesc spre a discuta despre probleme de învățătură, despre pregătirea lor profesională, despre munca lor viitoare.

In cluburile spațioase ale stațiunilor, îi întîlnești pe studenți jucînd șah, tenis de masă, citind literatură. Bibliotecarii stau la dispoziția lor, ajutîndu-i și îndrumîndu-i la alegerea lecturilor.

Mulți dintre studenți au plecat acasă, în localitățile natale, în mijlocul familiei. Cei care au plecat la sate vor ține conferințe privitoare la problemele agriculturii, vor populariza metodele agrotehnice înaintate, vor ține conferințe cu caracter cultural și științific etc.

★

Dar și pentru studenții care rămîn în Capitală s-a organizat o vacanță plăcută. De curînd s-a inaugurat clubul central studențesc din strada Smîrdan. Acum, în fiecare dimineață, în sălile clubului domnește o atmosferă tinerească și plină de veselie. Se fac noi cunoștințe, se leagă prietenii.

Tenisul de masă atrage mulți jucători și spectatori. Multe partide sînt cîștigate de studentul Alexandru Stoicescu, din anul IV al Facultății de electromecanică de la Institutul de mine. Fruntaș la învățătură, Alexandru Stoicescu este fruntaș și în sport.

Și mesele de șah sînt mult solicitate. Neagu Bogdan, student în anul I al Facultății de mine, joacă o partidă interesantă cu colega sa Pia Marian. Acești studenți își petrec o vacanță binemeritată. Ei au trecut cu succes toate examenele din această sesiune.

La clubul studențesc vor avea loc numeroase manifestări culturale, artistice și sportive. Studenții se vor întîlni cu actori și scriitori de frunte, cu maeștri ai sportului etc.

La diferitele manifestări culturale își vor da concursul brigăzile artistice U.T.M. ale Conservatorului de muzică „Ciprian Porumbescu" și Teatrului de Stat de Operetă, ansamblul M.A.I. și cel al Sfatului Popular al Capitalei. In sala de spectacole a clubului vor putea fi vizionate numeroase filme.

La clubul central se vor desfășura campionate și simultane de șah, competiții de tenis de masă etc. Pentru activitatea sportivă, studenților din Capitală li s-au pus la dispoziție numeroase săli de sport. Se vor organiza vizite în grup la Expoziția anuală de arte plastice și la Palatul Pionierilor.

Tot în zilele vacanței, în Capitală s-au deschis încă două cluburi studențești: la Institutul politehnic și Institutul de științe economice și planificare „V. I. Lenin".

★

Studenții care au promovat examenele se bucură de o vacanță plăcută, de o odihnă bine meritată. Ei vor reintra la cursurile din al II-lea semestru cu puteri sporite de muncă, gata pentru a obține noi succese la învățătură.

A. VALERIU

In sala de șah

Din experiența școlii sovietice

Pentru un control eficient al muncii școlilor

Secția de învățământ a regiunii Voronej a luat o serie de măsuri pentru îmbunătățirea controlului asupra activității școlilor și cadrelor didactice. Reducerea corespondenței, o planificare mai precisă a activității au permis inspectorilor să plece mai des în raioane. În primul semestru au avut loc 43 de deplasări pe teren, cu o durată totală de 543 zile. Aceste cifre sînt mult mai mari decît în anii trecuți.

Dar esențialul constă în faptul că deplasările au devenit mult mai eficace. Inspectorii secției de învățămînt regionale și ai secțiilor de învățămînt raionale se străduiesc acum nu numai să constate pur și simplu lipsurile existente în munca școlilor, ci să le analizeze mai adînc, să stabilească cauzele care le-au dat naștere, să înlăture scăpările din vedere în procesul controlului.

Tovarășii Zelenin, Novikov, Cozacenko și Iaromici, inspectori ai secției regionale, verificînd situația învățămîntului general obligatoriu, au asigurat școlarizarea tuturor copiilor în raioanele pe care le-au inspectat. Cum au procedat ei? Înainte de toate s-au interesat cum se îndeplinește în localitățile respective planul privitor la contingentele de elevi, au cercetat dacă rețeaua diferitelor tipuri de școli este bine repartizată, unde trebuie deschise internate. Inspectorii au îndreptat lipsurile chiar în procesul inspectării, lucrînd de comun acord cu conducătorii organizațiilor de partid teritoriale și școlare, cu deputații sovietelor locale, cu comsomoliștii, cu administrațiile colhozurilor și cu părinții.

În decembrie, rezultatele inspecțiilor au fost discutate la ședințele consiliului secției de învățămînt regionale.

Cu prilejul inspectării școlilor sătești, inspectorii acordă o deosebită atenție problemelor privitoare la baza didactico-materială. Controlînd școala, inspectorii se interesează de finanțarea ei, de felul în care se păstrează și se folosește utilajul școlar, lămuresc cum trebuie create condițiile pentru organizarea experiențelor, a lucrărilor practice și de laborator. Cînd școlii îi lipsește ceva, inspectorul se străduiește ca să-i asigure toate cele necesare prin organizațiile locale. De pildă, la școala medie din Devițk, raionul Korotoiansk, nu există instalație electrică, ceea ce împiedica desfășurarea normală a lucrărilor practice. Inspectorul Novikov a vorbit despre aceasta la comitetul executiv raional, care a alocat școlii mijloacele necesare pentru achiziționarea unei centrale electrice transportabile.

Inspectorul Gurovski, șeful sectorului școlilor pentru tineretul muncitoresc și sătesc, a constatat că la școala serală din Lasnensk există lipsuri în ceea ce privește iluminatul și aprovizionarea cu combustibil. Tov. Gurovski nu s-a limitat la constatarea acestui fapt. El a depus toate eforturile și școala a primit combustibil precum și lumină electrică.

Tov. Potimkov, inspector al secției regionale, a aflat că la școala medie din Novo-Kalitvensk nu se țin lecții de lucru manual din cauza lipsei de spațiu și de scule. Inspectorul, împreună cu directorul școlii, a găsit un local potrivit; cu ajutorul părinților ei au adunat și achiziționat sculele necesare. La rugămintea tovarășului Potimkov, S.M.T. local a dat școlii o parte din utilaj. Inspectorul a ajutat de asemenea la asigurarea cu scule a cercului de tîmplărie de la școala de 7 ani din Pervomaisk.

Iată încă un fapt. Verificînd școala medie din Ternovsk, raionul Abramovsk, inspectorul Iaromici, a reușit să organizeze aici un cerc pentru studierea automobilului și tractorului și un cerc de electricieni și radiofoniști. Primul este condus de mecanicul sovhozului, tov. Paskov, iar cel de al doilea de tov. Samrai, electrician. Programul cercului de studiere a automobilului și tractorului este organizat astfel, încît spre sfîrșitul anului școlar să poată fi pregătiți din mijlocul elevilor ajutoare de tractoriști și șoferi.

Secția de învățămînt regională se străduiește cu multă perseverență ca inspectorii să facă un control cu adevărat eficient al cunoștințelor elevilor și, înainte de toate, al pregătirii lor politehnice. Și în acest domeniu s-au obținut succese. Concluziile inspectorilor cu privire la conținutul lecțiilor au devenit mai concrete; ele nu menționează numai lipsurile constatate, ci arată și cum trebuie să se lucreze. În acest scop unii inspectori țin uneodată ei înșiși lecții model.

În primul semestru, tovarășul inspector Perov a verificat situația predării matematicii în școlile raionului Kalaceevsk. El a stabilit că mulți profesori nu se pregăteau suficient pentru lecțiile de matematică. Unii dintre ei își întocmeau planuri de lecție schematice și formale. În aceste planuri nu se indica scopul lecției, nu se stabilea legătura cunoștințelor noi cu cele însușite anterior, nu se indica ce material didactic va fi folosit. Profesorii nu rezolvau ei înșiși, în prealabil, problemele și exercițiile. De aceea lecțiile se desfășurau la un nivel scăzut. Verificarea temelor date pentru acasă se prelungea pînă la 25—30 de minute.

După ce a strîns și analizat materialele privitoare la lecțiile de matematică, tov. Perov le-a pus în discuția comisiei metodice raionale la acest obiect. Inspectorul a făcut propuneri concrete în legătură cu fiecare problemă analizată. La sfîrșitul pătrarului al III-lea va avea loc controlul îndeplinirii acestor indicații.

Și unii dintre inspectorii raionali asigură un control mult mai eficient decît în trecut. Tov. Kopikin, inspectorul secției de învățămînt a raionului Abramovsk, analizează cu sîrîzitate lecțiile și sistemul de muncă al pedagogilor, dă lucrări de control elevilor și îi interoghează, lămurind experiența pozitivă și stabilind cauzele insucceselor în munca instructiv-educativă. Studiind cu atenție organizarea predării limbii ruse, tov. Kopikin a ajuns la concluzia că mulți profesori stăpînesc slab metodica. În legătură cu aceasta a fost reorganizată activitatea comisiilor pe obiecte și a cercurilor pedagogice. S-au desfășurat sistematic analize gramaticale, s-au analizat lucrări scrise și s-au dezbătut o serie de probleme privind predarea cunoștințelor despre vocalele neaccentuate, participiul și expresiile cu participiu etc. Toate acestea au dat rezultate pozitive. În primul pătrar al anului școlar curent, nivelul cunoștințelor de limba rusă al elevilor din școlile raionului Abramovsk a fost mai ridicat decît în același pătrar al anului trecut.

Inspecțiile tov. Kopikin au o mare eficiență mai ales prin faptul că ele contribuie la înlăturarea lipsurilor constatate în activitatea cadrelor didactice.

Devine mult mai concret și mai eficace controlul inspectorilor secției regionale asupra activității școlilor cu puține posturi. Prezintă interes în această privință experiența acumulată de tov. Soboleva, inspector regional. Inspectînd o școală medie sau o școală de 7 ani, ea cercetează totodată și școlile cu puține posturi din vecinătate. În acest an, tov. Soboleva a inspectat 12 școli cu puține posturi din raionul Losevsk, care intră în circumscripția școlii medii și a școlii de 7 ani din Nijni-Kislelaisk. Ea a pus rezultatele inspecției în discuția consfătuirii învățătorilor de la aceste școli. Iată ce a spus unul dintre participanți despre folosul acestei consfătuiri: „Noi am învățat aici cu mult mai mult decît la orice consfătuire raională. Pentru prima dată am putut auzi o expunere despre procedeele și metodele uneia dintre cele mai bune din profesoarele noastre, tov. E. V. Jeleaeva. De asemenea, a fost foarte just faptul că observațiile inspectorului cu privire la lipsuri erau însoțite de sfaturi practice privitoare la metodele prin care putem înlătura aceste lipsuri. Plecăm de la consfătuire cu un bagaj de cunoștințe practice și cu o mare dorință de a munci".

Urmînd exemplul tovarășei Soboleva, și inspectorii secțiilor raionale inspectează acum școlile cu puține posturi. În decursul primului semestru, în raionul Losevsk au fost inspectate toate școlile cu puține posturi.

Inspectorii se străduiesc de asemenea să asigure o mai mare eficiență a controlului asupra situației învățămîntului politehnic și asupra pregătirii elevilor pentru activitatea practică. Tovarășii Iaromici, Soboleva, Cozacenko și alți inspectori ai secției regionale au ajutat școlile să organizeze expoziții în legătură cu rezultatele muncii pe parcelele școlare de experiență.

Acestea sînt unele din succesele obținute în îmbunătățirea calității inspectării, în ridicarea eficacității ei. Dar, în general, încă nu se poate spune că situația controlului asupra activității școlilor este pe deplin satisfăcătoare. Activitatea inspectorilor raionali nu este suficient consolidată. Secția regională se preocupă prea puțin de selecționarea inspectorilor raionali dintre pedagogii cei mai buni. Din cei 84 de inspectori raionali, 15 nu au studiile corespunzătoare iar mulți nu au stagiul necesar în munca pedagogică. Printre inspectori sînt puțini specialiști de matematică, de fizică și limba rusă.

Inspectorii se ocupă încă prea mult de munca administrativă. Secția regională de învățămînt se preocupă slab de ridicarea calificării inspectorilor, nu răspîndește îndeajuns în mijlocul lor experiența înaintată, deși acest lucru este absolut necesar.

Secția de învățămînt a regiunii Voronej va lua și în viitor măsuri pentru a înlătura lipsurile din munca inspectorilor, pentru a raționaliza activitatea lor, pentru a corespunde sarcinilor importante pe care le-au pus în fața învățămîntului partidul și guvernul.

P. SOLOMAHIN
locțiitor al șefului secției de învățămînt a regiunii Voronej

Corul învățătorilor

Colectivul coral al casei regionale a învățătorilor din Penza a împlinit zece ani. În acest timp corul a luat parte la nenumărate concerte. Repertoriul său cuprinde cîntece populare ruse, opere ale compozitorilor sovietici și ale compozitorilor din țările de democrație populară.

Corul se completează mereu cu noi elemente. În prezent, el are 60 de oameni. Alături de membrii vechi ai colectivului — N. A. Makarova, A. I. Konopatina, V. O. Butorina — care activează din ziua înființării corului, acesta cuprinde și cadre didactice tinere.

Corul pleacă adeseori în raioanele regiunii dînd concerte pentru colhoznici, muncitori din S.M.T., specialiști din agricultură. În fiecare an corul participă la tradiționala sărbătoare a cîntecului din regiune.

Corul învățătorilor este cunoscut și dincolo de hotarele regiunii. El a dat concerte la Ulianovsk, la Kuibișev, la Stalingrad. Anul trecut a fost la Moscova și în Osetia de Nord. La Moscova corul a cîntat în Sala Coloanelor din Casa Sindicatelor.

De cîțiva ani corul învățătorilor deține primul loc între colectivele corale ale regiunii. În prezent, se pregătește pentru un turneu în Republica Populară Română.

O școală tehnică minieră în Siberia

Studenți ai școlii tehnice miniere din Prokopievsk la lucrările practice din cabinetul de mașini electrice.

La zece kilometri de orașul siberian Prokopievsk se ridică corpurile școlii tehnice miniere — una dintre cele mai mari instituții de învățămînt care pregătește cadre tehnice medii pentru industria carboniferă a Siberiei.

În centrul orășelului școlar se află corpul principal — o frumoasă clădire cu cinci etaje, împodobită cu coloane. În jurul ei sînt clădiri de locuit cu multe etaje, în care trăiesc profesorii și elevii. Orășelul școlar are un club, o sală de spectacole cu 500 de locuri, cantină, grădiniță de copii, cresă etc.

Cursurile școlii tehnice miniere sînt urmate de 2200 de elevi. Cabinetele și laboratoarele sînt utilate cu cele mai noi și mai perfecționate mașini — unelte, aparate și instrumente.

În atelierul mecanic al școlii sînt instalate peste treizeci de mașini-unelte de tăiat metale.

Cum se creează colectivul de copii

Putem rezolva cu succes sarcinile educației comuniste a școlarilor numai cînd avem un colectiv de copii puternic și bine închegat. Problema căilor și a mijloacelor de creare a acestui colectiv a stat la baza referatului prezentat la consfătuirea raională de către tov. Guskina, șeful secției de învățămînt a raionului Zavoljki, din orașul Iaroslavl.

La începutul acestui an școlar în multe școli din oraș au avut loc schimbări serioase în componența colectivelor de elevi. Cei mai buni pedagogi din raion, printre care se numără tovarășele Derjavina, Danilova, Popovskaia, Jirovakina, Vinogradova și alții, au făcut cunoștință cu viitorii lor elevi încă înainte de începerea cursurilor, au studiat cu atenție caracterizările lor, s-au întîlnit cu părinții. Aceasta le-a permis să evite greșelile în atitudinea față de elevi și să stabilească cine dintre școlari poate deveni un sprijin în desfășurarea activității educative. Cei mai buni diriginți și-au început activitatea cu alegerea activului de elevi. Sprijinindu-se pe acest activ, ei au antrenat pe toți elevii la o muncă creatoare.

Diriginta Doluhanova de la școala medie nr. 67 a educat cu perseverență dragostea elevilor săi pentru învățătură și muncă, i-a obișnuit să se ajute unul pe altul. Sprijinindu-se pe organizația de comsomol, pe activul clasei, folosind în mod just sistemul de recompense și pedepse, tov. Doluhanova a știut să închege strîns colectivul de copii.

Participanții la consfătuire au acordat multă atenție discutării metodelor și procedeelor concrete care contribuie la crearea colectivului, la formarea unei opinii juste în mijlocul elevilor, la întărirea disciplinei conștiente. Astfel, diriginta Dubrova de la școala medie nr. 58 a arătat cum a ajutat „jurnalul de clasă" la crearea colectivului în clasa a X-a. Acest jurnal este ținut pe rînd de către toți elevii, care notează în el constatările și observațiile lor, scriu despre succese și insuccese, despre bucurii și amărăciuni. În jurnal se oglindesc viu experiența acumulată de elevi, interesele, înclinațiile lor. Aproximativ odată la 2 săptămîni clasa discută în colectiv paginile jurnalului. Și atunci se nasc dispute, se condamnă tot ce este rău, se încurajează tot ce este bun.

Directorul școlii medii nr. 46, tov. Konev, a spus în cuvîntarea sa că crearea colectivelor de elevi este rezolvarea primei părți a sarcinii care prevede crearea unui colectiv școlar bine închegat. Școala a făcut progrese simțitoare în organizarea acestui colectiv. Cu ajutorul activului de comsomoliști și pionieri s-a organizat de la începutul anului școlar, patronarea de către elevii din clasele superioare a elevilor mai mici. Aceasta contribuie la întărirea prieteniei dintre elevi din clasele superioare și elevii mici, ajută la formarea unor trăsături nobile la elevii mai mari, îi educă pe elevii mici în spirtul respectului față de tovarășii lor comsomoliști.

Multe idei valoroase cu privire la conținutul activității educative și la metodele ei au fost exprimate la consfătuirea cadrelor didactice din raionul Kalinin, orașul Leningrad. Directoarea școlii nr. 145 din acest oraș, tov. Asmutait, a povestit cum s-a sudat în școală pas cu pas colectivul de copii. La începutul anului, în școală alternau zile „liniștite" cu zile zgomotoase, furtunoase. În recreații era dezordine, fetițele se plîngeau de băieți, mulți elevi nu se supuneau regimului școlar. Viața le cerea pedagogilor o muncă aprofundată și chibzuită de creare a colectivului de copii.

La atingerea acestui scop au ajutat adunările de pionieri, organizate în clasele V—VII și „serile prieteniei" organizate în clasele VIII—X. Acestea se desfășurau cu participarea activă aproape a tuturor elevilor.

Și serviciul pe școală a contribuit la sudarea colectivului. Clasa care a făcut de serviciu timp de două zile predă serviciul unei clase noi, în prezența reprezentanților comitetului de elevi, a dirigintelui, a administrației școlii.

Practica școlii a arătat că pedagogul poate rezolva cu succes sarcinile educative numai cu sprijinul organizației de comsomol și al celei de pionieri.

Comitetul școlar al comsomolului este în prezent un bun organizator al colectivului școlar și al colectivelor claselor. Spre sfîrșitul primului semestru, el s-a întărit simțitor, autoritatea lui a crescut. Comitetul a desemnat un grup de elevi comsomoliști care au organizat în toate clasele discuții despre comsomol, referate despre Nicolai Ostrovski, despre Constituția Sovietică. Din inițiativa comitetului comsomolului s-au organizat acțiuni de muncă voluntară în sovhoz și pe terenurile școlii.

Comitetul comsomolului contribuie la educarea elevilor în spiritul răspunderii pentru îndeplinirea însărcinărilor date, influențează asupra comsomoliștilor și asupra colectivelor întregi de elevi.

Un rol însemnat îl joacă în școală și comitetul de elevi. Membrii acestui comitet supraveghează ordinea, influențează asupra elevilor indolenți și nedisciplinați. În fiecare marți, în cadrul unor seminarii, comitetul de elevi îi învață pe responsabili cum să muncească cu colectivul clasei.

În spatele tuturor acestor fapte ale școlarilor se vede mîna diriguitoare a pedagogilor plini de grijă, care în acest an școlar au depus multe eforturi în lupta pentru crearea unor colective de copii bine închegate și capabile de muncă.

Activitatea pedagogilor a dus, incontestabil, la creșterea nivelului la învățătură și la întărirea disciplinei conștiente a elevilor.

(Din „Ucitelskaia gazeta").

ȘTIRI DIN U. R. S. S.

O conferință științifico-metodică

La începutul lunii februarie, Institutul pedagogic din Riga convoacă conferința științifico-metodică a profesorilor de la școlile și institutele pedagogice din republică. Conferința este consacrată îmbunătățirii muncii de pregătire profesională a cadrelor didactice. Participanții la conferință vor discuta referate cu temele: „Metodica pregătirii și predării lecțiilor", „Metodica, organizarea și desfășurarea practicii pedagogice în școală", „Despre particularitățile tinerii lecțiilor în anul I și în primul semestru", „Despre particularitățile muncii cu studenții fără frecvență". Pe lîngă aceasta, în secții vor fi analizate problemele de metodică a desfășurării practicii la diferite discipline.

Cu certificatul de maturitate în producție

La Combinatul metalurgic din Magnitogorsk și-au început munca de controlori în secțiile de laminat 20 de tineri și tinere, veniți aici cu certificatul de maturitate. Timp de trei luni acești tineri au studiat procesul de topire și laminare a oțelului, sub îndrumarea inginerului Beleaeva și a unor meșteri cu experiență.

Cu cîteva zile în urmă, la Combinat și-au încheiat activitatea cursurile de trei luni de pregătire a mecanicilor pentru macaralele electrice. Aceste cursuri au fost înființate special pentru absolvenții școlilor medii.

50 de ani de la prima revoluție rusă

Un început măreț

Olga Bergholț

Într-o periferie îndepărtată a Leningradului, dincolo de bariera Nevski, în cimitirul Preobrajenscoie, există un monument mîndru și trist.

El e așezat în centrul cimitirului și postamentul lui uriaș, clădit din blocuri de piatră neșlefuită, reprezintă o tribună la care te poți urca pe treptele zidite chiar în postament și care formează o parte a arhitecturii sale originale. Sus, deasupra tribunei, deasupra ridicăturii dreptunghiulare care pornește impetuos spre înălțimi, stă figura uriașă a unui muncitor; el ține în mîna stîngă o urnă funerară, mîna dreaptă a ridicat-o energic în sus și, cu întreaga lui atitudine, cu fața lui amenințătoare, dar mai ales cu mîna aceea ridicată cu un gest dominant spre cer, cu degetele larg răsfirate, te cheamă la culegere și venerație în fața osemintelor celor căzuți, la luptă pentru o cruntă răzbunare a lor.

Acesta este monumentul ridicat în memoria jertfelor „duminicii sîngeroase", a celor ce au fost împușcați de guvernul țarist în dimineața zilei de 9 (22) ianuarie 1905, în piețele și pe străzile Petersburgului, și îngropați de guvern noaptea, pe ascuns și în grabă, chiar aici, în cimitirul Preobrajenscoie, într-o groapă comună.

...Într-o zi cu zăpadă și vînt am cercetat îndelung și cu adîncă emoție acest basorelief și, probabil pentru că discutasem de foarte curînd cu muncitorii de la „Electrosila", participanți la prima revoluție rusă și la tragicul cortegiu din 9 ianuarie, această sculptură mi-a apărut într-o lumină deosebit de vie.

Basorelieful înfățișează un grup de muncitori în care se trage cu armele. În primul plan se află un bătrîn lovit de glonte. Deasupra lui, cu corpul aplecat înainte, un muncitor care și-a desfăcut sfidător și plin de curaj paltonul la piept. Mai departe, femei cu copii, fugind îngrozite înapoi, aproape căzînd. Una din ele este ucisă. Alături, un meșter încremenit, cu fața plină de nedumerire, ca și cum nu i-ar veni să creadă că toate sînt reale. Dar alături de el se află un muncitor, care a și strîns pumnii și privește plin de mînie. El a înțeles totul și este gata de luptă. În spatele lui, un alt muncitor, lăsat pe un genunchi, apucă de jos o piatră de pavaj spre a o arunca cu toată puterea urii în călăii săi.

Acesta este *adevăratul* proletar, este acela despre care scria Lenin, în care credea el, căruia i-a dat tot sufletul său mare.

Ningea și viscolea, probabil ca și atunci, în ianuarie 1905, iar eu priveam mereu basorelieful și, prin figurile de bronz, vedeam fețele bătrînilor muncitori de la „Electrosila" cu care vorbisem de curînd, ca și fețele celor pe care-i cunoșteam și care nu mai sînt printre noi. Și era atît de clar că toate cîte au fost realizate pînă azi în țara noastră, toate succesele cu care ne mîndrim, pe care le trăim — nașterea, creșterea și maturizarea noastră — le datorăm în primul rînd clasei muncitoare ruse. Da, toate le datorăm acestui muncitor care și-a desfăcut haina, dezgolindu-și inima, gata să moară pentru libertate, dar să nu dea nici un pas înapoi în fața amenințării morții, le datorăm celor lalți, care apucă piatra, ridică mîna asupra absolutismului, asupra capitalului și începe răscoala cu un singur țel — victoria.

Am mai spus că înainte de a pleca la monument am discutat cu muncitorii — nu cu cei de bronz — ci cu bătrînii muncitori ruși, vii, simpli și plini de înțelepciune.

Am stat de vorbă cu bobinatorul Alexandr Nazarovici Mîznicov, cu Iacov Filippovici Filippov, tehnologul corpului de turbine — cu Ivan Mihailovici Timin, curelar.

„Dintre interlocutorii mei, cel mai vechi în uzină este A. N. Mîznicov, sau, cum îi spun ceilalți cu respect și dragoste, unchiul Sașa. În preajma anului 1905 el a intrat ca băiat de serviciu nu la uzină, ci la biroul d-lui Hertz, directorul uzinei Siemens-Halske. Cu șelipiri vesele în ochii de culoare albastru deschis și cu nedumerirea întipărită pe față, unchiul Sașa povestește:

— „Eram pe atunci un flăcăiandru robust și înalt, deși nu împlinisem șaisprezece ani, totuși îmi era frică să intru în cabinetul domnului Hertz".

Unchiul Sașa strîmbă din umeri și rîde. Rîdem și noi, cu toții. Da, atunci toți se temeau de d-l. Hertz, directorul uzinei, ca de întruchiparea unei puteri neomenești, crunte și reci. S-au temut pînă în anii 1905—1907 cînd au pornit împotriva lui, ca și împotriva celorlalți exploatatori, o luptă deschisă și neînfricată.

În anii cînd unchiul Sașa era băiat de serviciu la d-l Hertz, I. M. Timin lucra la uzina de cartușe din vecinătate, umăr la umăr cu Mihail Ivanovici Kalinin, iar I. F. Filippov la uzina „Baltiiscaia". Ei au venit la uzina Siemens-Halske ceva mai tîrziu, dar toți trei au participat la prima revoluție rusă.

...La această uzină, ca și la alte multe întreprinderi din Petersburg, începutul de secol era prevestitor de furtuni. Citeam în ziare despre războiul anglo-bur și, firește, simpatizam cu burii. Citeam despre răscoala Marelui Pumn și, bineînțeles, simpatizam cu chinezii răsculați.

Printre muncitori circula în manuscris „Cîntecul albatrosului" — „Da, urlă tu, mugește tu, furtună!". — se păstrau cu grijă numere din „Iskra" cu articolele înflăcărate ale lui Lenin. Astfel, treptat se condensa liniștea prevestitoare de furtună. Războiul ruso-japonez ne-a adus chiar în ajunul furtunii.

Aproape toți muncitorii de la uzinele „Siemens" au venit în seara zilei de 8 ianuarie la sediul organizației polițiste a popii Gapon, „Uniunea muncitorilor ruși din fabrici și uzine", de pe insula Vasilievski. În ajun ei declaraseră grevă de solidaritate cu muncitorii greviști de la uzinele „Putilov".

La fiecare jumătate de oră ieșea din sediu cîte un orator, pentru care se improviza imediat o tribună. Oratorul înșira și explica pentru a suta oară punctele petiției și mulți dintre cei prezenți, în ciuda gerului de afară, se descopereau cînd se citea petiția adresată țarului.

...Lîngă sediu se aflau și băiatul Sașa Mîznicov și Ivan Timin. Pe Sașa l-a mirat faptul că o studentă urcată pe tribuna improvizată îi îndemna să nu meargă în piață, să nu creadă în țar, în timp ce el băiatul, se pregătea să meargă mîine cu părinții în piață.

— „Iar dimineața am plecat cu toată familia. Ne-am îmbrăcat ca de sărbătoare. Mergeam și cîntam „Mîntuiește doamne poporul tău". Încă de cu seară oratorii ne-au spus să nu luăm steaguri, să nu luăm nici un fel de arme, nici măcar bricege. Și iată că am ajuns aproape de Academia de Arte, unde ne-am oprit. Rîndurile din urmă împingeau pe cele din față și oamenii întrebau:

— Ce s-a întîmplat? De ce nu ne lasă să trecem? Atunci a răsunat un semnal de trompetă...".

Iar după semnal a început ceea ce astăzi a încremenit în bronzul de pe basorelieful monumentului ridicat în cinstea jertfelor duminicii sîngeroase.

Într-o clipită, după prima salvă și după ce cazacii au intrat cu caii în mulțime, totul a fost înțeles. Și totuși, oamenii parcă mai sperau în ceva, se înghesuiau cu încăpățînare lîngă grilajul parcului Alexandrovski, unde toți copacii erau plini de copii. S-au înghesuit pînă cînd un pluton de soldați a început să tragă dinspre palatul țarului, din grădină, la semnalul trompetei. Copiii au început să cadă din copaci, oamenii erau secerați lîngă grilaj. Cei care puteau, au început să se împrăștie, fugind pe prospectul Nevski și pe strada Gorohovaia. În urma lor goneau cazacii călări, împușcînd din fuga cailor sau lovind cu săbiile. Lîngă o casă cu lei de piatră, în apropiere de catedrala Isaachievski, un glonte a găurit paltonul lui Timin.

După salvă, mulțimea împrăștiată s-a adunat iarăși pe insula Vasilievski, lîngă sediul organizației lui Gapon.

Un orator ridicat pe brațele mulțimii a început să vorbească:

— Tovarăși! Acum nu mai avem ce căuta la palat. V-ați convins tovarăși, țarul a tras în oameni dezarmați. Deci la arme tovarăși! La arme!

Aproape fără a se fi înțeles dinainte, grupuri de muncitori au pornit în fugă spre atelierele de armament ale lui Schaff. Apucau tot ce era aici — lame de săbii fără mînere, pumnale și săbii vechi, și alergau îndărăt spre sediu, unde a și început construirea unei baricade.

Muncitorii dela uzina „Baltiiscaia", de la fabrica de cartușe, de la uzinele „Siemens" se pregăteau să reziste. Și Sașa Mîznicov aducea cîte ceva și arunca pe baricadă. — Deși n-avea nici șasesprezece ani, el a înțeles totul în dimineața aceea. Pentru el a devenit de asemenea limpede faptul că nu se va mai teme niciodată de domnul Hertz. Cineva a adus drapelul național tricolor, oamenii au rupt cu zgomot fîșiile albastre și albe și iată că deasupra primelor baricade ale primei revoluții ruse a pornit să fluture nu drapelul național, ci steagul roșu. Revoluția începuse pentru a învinge cu orice preț. Începuse!

Printre muncitori și pornise să circule un manifest care-i chema la insurecție armată. Fusese tipărit în apropiere, într-o tipografie ocupată de răsculați. „Arme! Dați-ne arme"! — cereau muncitorii.

Dar infanteria țaristă s-a apropiat de baricadă. Trompeta a răsunat iarăși pătrunzător, iar după ea a urmat o salvă. De pe baricadă zburau spre soldați pietre și cărămizi. Nu, muncitorii nu știau că toate acestea vor fi întîpărite cîndva în bronz, ci pur și simplu se băteau pentru libertate...

Proletarii din Petersburg, care dimineața mergeau pașnic la țar, iar acum se răsculaseră, rezistau, luptînd pe viață și pe moarte. Baricadele fură ocupate de soldați numai spre seară.

...După 9 ianuarie ne-am reamintit de anii 1905 și 1906.

Filippov ne-a povestit despre greva generală din octombrie, despre felul cum ducea el atunci în sate literatura revoluționară, manifeste, articole reproduse din ziarul „Vperiod", poemul-pamflet satiric „Conioc-scacunoc". (Căluțul săltăreț), cum a decurs greva în tot Petersburgul. Ne-am gîndit că trebuie reluată marea lucrare pe care a început-o și a iubit-o atît de mult Gorki, istoria uzinelor, istoria clasei muncitoare ruse. Asemenea cărți sînt necesare nu numai pentru tineretul nostru. Ele sînt necesare pentru țările de democrație populară, fiind manuale vii ale luptei revoluționare și ale construcției socialismului.

Și iarăși reveneam la anii și zilele primei revoluții ruse. În anul 1906, A. Mîznicov a trecut de la birou la uzină. El își amintește bine de marea grevă din acel an. Această grevă, sau mai bine zis acest boicot, declarat de muncitorii firmei „Siemens-Halske", a fost precedat de un episod pe care nu se poate să nu-l povestim.

În aprilie 1906 a murit conducătorul concernului Siemens-Halske, Karl Fedorovici von Siemens. El a fost înmormîntat la Berlin, după ritualul luteran, dar administrația uzinei a hotărît ca și aici, în uzina rusească, să-i oficieze un fastuos parastas ortodox.

Într-o dimineață de aprilie, în sala mare a clădirii administrației s-a strîns la acest parastas aproape întreaga uzină. Domnii Hertz, Hervagen și alți acționari, întristați și impozanți, cu doliu la mînecă, stăteau separați de muncitori. Luminările ardeau tremurînd în nori de tămîie și în razele soarelui. Doi preoți oficiau sîrguincios și solemn slujba divină.

Iar pe pereții exteriori ai clădirii atîrna un anunț: „Conducerea societății „Siemens Halske" este nevoită să anunțe că-și concediază toți muncitorii pe data de 26 aprilie a.c.".

Conducerea le pregătea muncitorilor un lock-out, iar aceștia îi pregăteau firmei un boicot. Timpul scurs de la memorabila duminică sîngeroasă i-a dezvățat să mai creadă atît în „țarul cel bun" cît și în „stăpînii cei buni". Lupta împotriva guvernului și a stăpînilor devenise legea principală a vieții lor. În ajun, avînd în vedere parastasul de a doua zi, activul uzinei a ținut o consfătuire. Și iată că preoții au primit un bilețel: „Să-l pomeniți pe răposatul Piotr cel ucis". Chiar și popii și-au dat seama imediat că este vorba de locotenentul răsculat Piotr Schmidt, împușcat de curînd... Ei continuară oficierea parastasului funebru, lăsînd biletul la o parte.

Din mulțime se auzi strigătul:

— Pomenește-l pe Piotr!

— Pe mortul nostru de ce nu-l pomenești?

Preoții îl pomeneau însă numai pe robul lui dumnezeu Karl. Terminînd solemn serviciul divin, s-au pregătit să plece.

Atunci o parte din muncitori s-au postat la ușă, blocînd ieșirea. Ceilalți i-au înconjurat pe slujitorii domnului.

— Cucernici părinți! Noi v-am rugat prin biletel să-l pomeniți pe răposatul Piotr, robul lui dumnezeu, cel ucis. Voi nu l-ați pomenit. Acum, cucernici părinți, să-i slujiți un parastas întreg...

Și aceste cuvinte erau spuse pe un ton în care nu se simțea nici un fel de rugăminte. Făcînd fețe-fețe, domnii Hertz, Hervagen și alții s-au repezit spre ieșire. Dar ieșirea era blocată de muncitori cu revolvere în mîini. Cineva i-a întins domnului Hertz o luminare aprinsă. Domnii membri ai conducerii și directorii erau palizi, de parcă lor li se cînta prohodul. Iar serviciul divin urma tot atît de încet și de solemn ca și prima dată.

— Părinte — l-au prevenit oamenii pe preot — să pomeniți așa: „răposatul Piotr cel ucis".

Și preotul se ruga pentru „viața fără sfîrșit" a răsculatului ucis de guvernul țarist.

Cîntau „veșnica pomenire" toți muncitorii, într-un singur glas. Și o cîntau așa încît nu semăna cu o tristă rugăciune funerară, ci răsuna amenințător, ca o sfidare a prezentului și o chemare spre viitor, deoarece toți știau că amintirea zilei de 9 ianuarie, a anilor 1905—1906 și a locotenentului Schmidt va fi într-adevăr veșnică, va fi o mare și nestinsă flacără care va lumina calea revoluției în desfășurare.

...Au ieșit învingătoare marea noastră revoluție, clasa noastră muncitoare condusă de cel mai neînfricat partid din lume — partidul comunist, partidul lui Lenin. Și iată-i că stau în fața mea învingătorii — trei bătrîni muncitori ruși, care au parcurs un drum lung de luptă și de muncă, de la duminica sîngeroasă pînă-n ziua de azi. Ei sînt cu noi, ei muncesc dîndu-și toate puterile pentru zidirea societății noi. Dar principalul constă în aceea că sufletul lor de nestins este în noi, el este un bun al nostru, legea noastră spirituală — munca și lupta în numele poporului nostru și al oamenilor muncii din lumea întreagă. Și acum discut cu ei despre ziua de astăzi, despre noile mașini pe care le pregătește uzina... Bătrînii muncitori sînt plini de grijă pentru uzina lor. Ei îmi pun întrebări despre Congresul al II-lea al scriitorilor, discută despre acordurile de la Paris, condamnîndu-i pe atîtătorii la un nou război. Îmi povestesc cum a devenit uzina noastră o școală pentru tinerii specialiști din țările de democrație populară și din China liberă.

— Aici, la noi, învață coreeni și chinezi, au învățat bulgari, romîni, unguri... înșira Filippov și Mîznicov, iar Timin dă din cap în semn de aprobare.

În adevăr, de la ei, de la veteranii revoluției, învață oamenii să construiască o lume nouă, liberă și minunată, fără jug și opresiune, fără „stăpîni", adică fără respingătoarea exploatare a omului de către om, fără robie, mizerie și ignoranță, fără tot ceea ce i-a făcut să se răscoale cu cincizeci de ani în urmă.

(Din „Literaturnaia gazeta").

Viaţa de partid în instituţiile de învăţămînt

Pedagogii îşi însuşesc învăţătura marxist-leninistă

Ion Hoţescu
şeful secţiei de propagandă şi agitaţie a comitetului regional P.M.R.-Piteşti

Formarea cadrelor noi de constructori ai socialismului cere ca întregul proces de învăţămînt să se desfăşoare la un înalt nivel ideologico-ştiinţific, să fie pătruns de partinitatea comunistă şi de intransigenţă faţă de manifestările ideologiei burgheze.

Pedagogii sînt aceia care au sarcina să cultive în rîndurile elevilor dragostea şi interesul faţă de profesiunea pentru care se pregătesc, să trezească în ei voinţa fierbinte de a-şi pune cunoştinţele dobîndite în slujba construirii socialismului. Elevii trebuie educaţi în spiritul moralei comuniste, al patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar, în spiritul devotamentului faţă de poporul nostru muncitor, în spiritul luptei necruţătoare împotriva teoriilor reacţionare în domeniul ştiinţelor naturii şi al ştiinţelor sociale, împotriva apolitismului, a obiectivismului burghez, împotriva ploconirii în faţa putredei culturi a burgheziei.

Cadrele didactice au sarcina de a arăta elevilor căile concrete ale construirii socialismului în ţara noastră, superioritatea orînduirii socialiste asupra orînduirii burgheze, inevitabilitatea prăbuşirii orînduirii capitaliste. Aceste sarcini nobile şi pline de o mare răspundere pot fi duse bine la îndeplinire numai dacă pedagogii înşişi vor lupta neîncetat pentru ridicarea continuă a propriei lor pregătiri.

„Pentru a-şi îndeplini cu cinste misiunea — a arătat tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul Învăţătorilor — învăţătorul trebuie să fie el însuşi bine pregătit, să aibă bune cunoştinţe ştiinţifice şi pedagogice. Aceste cunoştinţe trebuie să aibă la bază o cultură generală, şi nu orice cultură, ci o cultură cu adevărat progresistă, care ajută omenirea să meargă înainte, o cultură care să se inspire din învăţăturile marxism-leninismului."

Învăţătura marxist-leninistă dă pedagogilor posibilitatea să pătrundă în esenţa legilor de dezvoltare a naturii şi societăţii, călindu-se şi perfecţionîndu-se din punct de vedere ideologic. Însuşirea teoriei marxist-leniniste măreşte vigilenţa politică a cadrelor didactice, le ajută să se orienteze just în situaţia internă şi internaţională, să înţeleagă în mod profund şi să transpună în viaţă în mod conştient politica internă şi externă a partidului nostru, a statului nostru democrat-popular.

Partidul şi guvernul acordă o deosebită importanţă înarmării pedagogilor cu atotbiruitoarea învăţătură marxist-leninistă şi cu priceperea de a o aplica în activitatea lor instructiv-educativă. Hotărîrea C.C. al P.M.R. din august 1951 cu privire la îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de viaţă ale cadrelor didactice, care arată că una din îndatoririle principale ale învăţătorilor şi profesorilor este să studieze şi să-şi însuşească operele de bază ale lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, creează în acelaşi timp condiţiile pentru a se instrui şi educa un tineret stăpîn pe ştiinţă.

In regiunea Piteşti creşte fără încetare interesul învăţătorilor şi profesorilor pentru cunoştinţele politice, pentru însuşirea ştiinţei marxist-leniniste. Din ce în ce mai mare este numărul cadrelor didactice care urmează diferite forme ale învăţămîntului politic. Astfel, au fost încadraţi în formele învăţămîntului de partid un număr de 3.662 învăţători şi profesori, iar pe linie sindicală un număr de 1.200 tovarăşi. Peste 200 de învăţători şi profesori studiază la forme superioare de învăţămînt sau individual. Ca urmare a muncii desfăşurate de comitetele raionale de partid şi de organizaţiile de bază P.M.R. din şcoli în vederea mobilizării cadrelor didactice pentru însuşirea ştiinţei marxist-leniniste, numeroşi pedagogi au cîpătat o experienţă bogată în domeniul studiului individual, s-au deprins să lucreze independent cu cartea, îşi întocmesc conspecte, consultă materialul bibliografic suplimentar, cer consultaţii. Biroul organizaţiei de bază P.M.R. de la şcoala nr. 1 de băieţi din oraşul Piteşti, de exemplu, s-a îngrijit ca atît membrii de partid cît şi membrii de sindicat să fie încadraţi în învăţămîntul de partid, în cercul de studiere a istoriei P.C.U.S. Propagandista acestui cerc, tovarăşa Felicia Nucă, se preocupă permanent de pregătirea lecţiilor, participă cu regularitate la şedinţele de pregătire de la cabinetul de partid şi-şi complectează cunoştinţele cu material bibliografic suplimentar. Nivelul ridicat al predării şi al seminariilor contribuie mult la dezvoltarea interesului pentru studiu al cadrelor didactice, care frecventează regulat seminariile. Ca urmare, se observă o simţitoare ridicare a nivelului muncii lor instructiv-educative. Astfel, profesorul de istorie Matei Iulian, vorbindu-le elevilor din clasa a X-a despre perioada n.e.p.-ului, a reuşit să trateze just această lecţie, folosind exemple concrete, accesibile, care i-au ajutat pe elevi să-şi însuşească temeinic cunoştinţele teoretice şi să înţeleagă caracterul perioadei de trecere de la capitalism la socialism în ţara noastră. S-au obţinut de asemenea rezultate bune la cercul de studiere a Istoriei P.C.U.S. de la şcoala de 7 ani nr. 2 de fete din Piteşti. Comitetele raionale de partid şi organizaţiile de bază P.M.R. din raioanele Băbeni, Horezu, Curtea de Argeş, Rîmnicu-Vîlcea şi oraşul Piteşti s-au preocupat îndeaproape de organizarea şi îndrumarea învăţămîntului de partid pentru cadrele didactice. Pedagogii din aceste raioane au desfăşurat, sub conducerea şi îndrumarea organizaţiilor de partid, o rodnică muncă politică în vederea mobilizării maselor la toate acţiunile întreprinse de partid şi guvern, obţinînd succese însemnate. Îndrumaţi şi ajutaţi de organizaţiile de bază P.M.R., pedagogii din raioanele Curtea de Argeş, Slatina şi Băbeni au organizat cîcluri de conferinţe pentru personalul administrativ şi de îngrijire din şcoli. Din rîndurile celor care au studiat în sistemul învăţămîntului de partid s-au ridicat în munca de propagandişti 398 de învăţători şi profesori.

Dar în munca de ridicare a nivelului ideologic şi politic al pedagogilor mai există încă şi numeroase lipsuri. Unele organizaţii de partid nu au privit cu răspundere problema înarmării ideologice a cadrelor didactice. Astfel, organizaţia de bază P.M.R. de la şcoala de 10 ani din oraşul Găeşti nu s-a preocupat de buna organizare şi funcţionare a învăţămîntului de partid. Membrii de partid şi pedagogii fără de partid din această şcoală nu au reuşit să-şi ridice nivelul politico-ideologic la nivelul sarcinilor.

Mulţi pedagogi mai studiază încă marxism-leninismul în mod dogmatic, bucherește, nu pun în practică cele învăţate.

Adresîndu-se învăţătorilor din U.R.S.S., Mihail Ivanovici Kalinin le spunea într-unul din discursurile sale că teoria marxist-leninistă nu este un scop în sine, că ea nu poate fi studiată în mod mecanic. Marxism-leninismul trebuie studiat ca o metodă, ca un instrument cu ajutorul căruia pedagogii să determine just conduita lor politică, socială şi personală, deoarece marxism-leninismul este arma cea mai puternică în activitatea practică.

Un exemplu de însuşire mecanică a învăţăturii marxist-leniniste îl dau pedagogii din comuna Ciineni, raionul Loviştе, care au studiat în cadrul unui cerc organizat pe linie sindicală. Lipsurile pe care le au aceste cadre didactice în însuşirea cunoştinţelor de marxism-leninism se resimt în munca lor profesională. De asemenea, studiază mecanic învăţătorul Ion Popescu de la şcoala elementară nr. 2 din Găeşti, profesoara Silvia Milosanu care predă ştiinţele naturale la şcoala de 7 ani nr. 1 de băieţi din Cîmpulung etc. Ca urmare a lipsei de stăruinţă pe care o arată unii pedagogi pentru însuşirea cunoştinţelor ideologice şi politice, într-o serie de şcoli se mai folosesc metode antiştiinţifice în desfăşurarea procesului instructiv-educativ.

In munca pentru ridicarea nivelului lor ideologic, cadrele didactice trebuie să acorde un loc important studierii aprofundate a rezoluţiilor şi hotărîrilor partidului nostru, a proiectului Statutului modificat al Partidului Muncitoresc Romîn, a proiectului Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. O atenţie deosebită trebuie acordată studierii problemelor economice. Cadrele didactice au datoria să-şi însuşească temeinic teoria economică marxistă, problemele economice teoretice şi practice actuale. Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani cere cadrelor didactice să-şi însuşească cunoştinţe profunde în domeniul economiei şi organizării producţiei agricole.

Nu este suficient ca pedagogii să fie activi numai la seminarii — ei trebuie să fie activi în viaţă, să aplice în practică cele învăţate. In multe şcoli învăţătorii şi profesorii le vorbesc elevilor despre transformarea socialistă a agriculturii, dar aceştia nici nu au văzut vreodată cum arată o gospodărie agricolă colectivă sau o întovărăşire de lucrare în comun a pămîntului. Aşa stau lucrurile, de exemplu, în clasa învăţătoarei Paula Nedanovici, de la şcoala elementară din Colonești, raionul Slatina. Tovarăşa Olga Diaconescu, directoarea şcolii de 7 ani din satul Alimăneşti, raionul Slatina, nu sprijină cu nimic întovărăşirea „Viitorul" din acest sat, nu aplică în practică cele învăţate.

In unele locuri, profesorii de istorie care nu studiază temeinic materialismul dialectic şi istoric nu le explică just elevilor rolul maselor în făurirea istoriei, după cum nu scot suficient în evidenţă însemnătatea partidului ca forţă conducătoare a poporului în Republica Populară Romînă, ca organizator şi însufleţitor al luptei pentru socialism. Aceasta se datoreşte şi faptului că aceşti profesori nu studiază în adîncime rezoluţiile şi hotărîrile partidului nostru, în care este exprimată înţelepciunea colectivă a partidului, uriaşa sa activitate organizatoare şi conducătoare pentru construirea socialismului în ţara noastră.

Îmbunătăţirea muncii pe care o desfăşoară învăţătorii şi profesorii în cadrul cercurilor de studiere a învăţăturii marxist-leniniste trebuie să ducă la creşterea combativităţii muncii lor didactice. Lecţiile de istorie, de constituţie, de literatură, de biologie etc. trebuie să fie pline de argumente convingătoare, să înarmeze tineretul cu cunoştinţe temeinice, să crească din copiii noştri cadre de nădejde pentru construirea socialismului. Cadrele didactice au datoria să combată în lecţiile lor manifestările de şovinism şi naţionalism care se mai găsesc în şcoli, să demaşte diferitele manifestări ale ideologiei burgheze în literatură şi artă, în ştiinţă, în pedagogie.

Munca de propagandă în rîndurile cadrelor didactice trebuie astfel organizată, încît ea să fie strîns legată de întreaga activitate educativă a organizaţiilor de partid şi de masă din şcoli. Îmbunătăţirea activităţii în cadrul diferitelor forme ale învăţămîntului politic pentru cadrele didactice trebuie să se afle în centrul preocupărilor organizaţiilor de partid din şcoli, iar creşterea nivelului ideologic şi politic al pedagogilor să constituie obiectivul grijii lor neobosite.

Organizaţiile de partid din şcoli sînt chemate să asigure însuşirea temeinică de către cadrele didactice a principiilor de bază ale teoriei marxist-leniniste, să le înveţe să se călăuzească de aceste principii în munca instructiv-educativă şi obştească.

Faţă de acei pedagogi care neglijează munca de ridicare a nivelului lor ideologic şi politic, organizaţiile de partid din şcoli trebuie să aibă o atitudine intransigentă, să organizeze un control permanent asupra felului cum studiază fiecare membru de partid, fiecare membru al organizaţiei de U.T.M. sau sindicat. Învăţămîntul politic al cadrelor didactice trebuie analizat periodic în adunările organizaţiilor de partid din şcoli. Pedagogii trebuie să înţeleagă că acele cadre care nu muncesc pentru pregătirea lor teoretică şi politică nu pot obţine succese în activitatea lor.

Luptînd pentru a asigura o temeinică pregătire marxist-leninistă a cadrelor didactice, pentru înarmarea lor cu cunoaşterea problemelor industriei şi agriculturii, organizaţiile de partid din instituţiile de învăţămînt vor determina continua ridicare a muncii pedagogilor, asigurînd condiţiile necesare pentru formarea concepţiei comuniste despre lume la tineretul patriei noastre.

Vom acorda mai multă atenţie muncii educative

In acest an şcolar, colectivul pedagogic al şcolii noastre se preocupă mai stăruitor decît în trecut de problemele privitoare la educaţia comunistă a elevilor, căutînd să rezolve just aceste probleme atît în cadrul lecţiilor, cît şi în cadrul activităţii desfăşurate în afară de clasă şi în afară de şcoală.

Majoritatea cadrelor didactice din şcoala noastră se străduiesc să facă din lecţii un mijloc important de educare a elevelor în spiritul comunismului. De exemplu, tovarăşa învăţătoare Valentina Agapie, cu prilejul predării bucăţii de citire „Transformatorii naturii" la clasa a II-a, a ajutat elevele să înţeleagă că omul, cunoscînd natura, are posibilitatea s-o transforme şi s-o folosească în interesul său. Pentru a concretiza această idee, tovarăşa învăţătoare a folosit la lecţie un bogat material didactic: planşe înfăţişînd specii de fructe obţinute de Miciurin, spice de grîu cu cîte două rînduri suprapuse de boabe etc., ilustrînd astfel posibilităţile largi ale omului de a transforma natura în condiţiile societăţii socialiste.

Profesoarele de limba romînă, istorie, constituţie şi geografie au folosit în mare măsură lecţiile lor pentru a educa elevele în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar, pentru a le face cunoscute condiţiile grele de viaţă din trecut ale maselor populare, lupta dusă în decursul veacurilor de poporul nostru pentru libertate şi independenţă, rolul conducător al partidului în lupta poporului muncitor pentru o viaţă fericită.

O contribuţie însemnată la întărirea muncii educative a adus-o activitatea elevelor în cercuri. De exemplu, cercul „Prietenii cărţii" a organizat o şedinţă cu tema „Lupta poporului nostru pentru libertate, oglindită în creaţiile populare". Referatul prezentat la această şedinţă a fost completat de o şezătoare în cadrul căreia elevele au povestit basme populare, au recitat balade şi doine, au spus ghicitori şi au cîntat diferite cîntece care reflectă lupta poporului pentru libertate înainte de 23 August 1944 şi lupta lui de azi pentru construirea socialismului. De asemenea, a avut o influenţă puternică asupra elevelor şezătoarea cu tema „Lupta pentru libertate dusă de poporul nostru de-a lungul timpurilor".

In acest an şcolar, s-a intensificat şi munca diriginţilor din şcoala noastră, care au acordat mai multă atenţie conţinutului orelor educative. De exemplu, diriginta clasei a VIII-a „B" o obţinut rezultate bune în ceea ce priveşte antrenarea elevelor în munca de folos social, prin organizarea unei ore educative cu tema „Să participăm la viaţa obştească". In cadrul discuţiilor purtate cu acest prilej, elevele au criticat în mod just pe colegele lor care nu-şi îndeplinesc bine sarcinile obşteşti. In urma acestei ore educative, a crescut preocuparea colectivului clasei pentru buna îndeplinire a sarcinilor obşteşti. Gazeta de perete a clasei a combătut cu mai mult succes, prin articole şi caricaturi, atitudinile greşite, lipsurile elevelor.

Diriginta clasei a VI-a s-a preocupat de realizarea unui colectiv închegat al clasei, folosind pentru aceasta măsuri variate. Printre altele, în cadrul unei ore educative, le-a cerut elevelor să scrie lucrări cu tema „Rolul meu în colectivul clasei şi al şcolii". Discutarea acestor lucrări a contribuit mult la mobilizarea elevelor în lupta pentru ridicarea prestigiului clasei şi al şcolii, pentru formarea unei opinii sănătoase şi a unei atitudini juste faţă de muncă. In urma acestei ore educative, elevele au început să-şi desfăşoare munca sub lozinca „Luptăm pentru onoarea clasei".

Au contribuit mult la îmbunătăţirea muncii educative vizitele organizate la expoziţii şi muzee, vizionarea anumitor filme şi spectacole de teatru. O influenţă puternică asupra elevelor au avut-o vizitele făcute la şcoală de către delegaţiile chineză, indiană, mongolă, franceză, austriacă şi maghiară care au venit în ţara noastră în cadrul relaţiilor culturale, precum şi corespondenţa pe care o poartă elevele noastre cu elevele diferitelor şcoli din Uniunea Sovietică.

Realizările obţinute în munca educativă sînt, însă, departe de a ne mulţumi. Numărul încă mare de eleve rămase în urmă la învăţătură arată că noi, cadrele didactice, n-am reuşit să le formăm tuturor elevelor o atitudine justă faţă de muncă. Incă mai avem eleve care se prezintă la şcoală cu lecţiile nepregătite, care lipsesc nemotivat.

Aceste lipsuri se datoresc faptului că noi nu am folosit în munca educativă toate mijloacele care ne stăteau la îndemînă. Indeosebi am folosit prea puţin în activitatea noastră ajutorul pe care ni l-ar fi putut da organizaţiile U.T.M. O lipsă însemnată a activităţii noastre este faptul că n-am antrenat suficient elevele în acţiuni la care ele să participe nemijlocit — cum ar fi de pildă patronarea primelor clase de către clasele mari etc. Desigur, referatele, lucrările scrise etc. cu teme bine alese în acest scop au o mare însemnătate educativă. Totuşi, trebuie să acordăm cea mai mare atenţie antrenării elevelor într-o muncă concretă, deoarece în procesul unei astfel de munci se încheagă strîns colectivul clasei şi al şcolii. Noi nu am organizat vizite în uzine şi fabrici, în gospodării agricole colective şi de stat, pentru a le pune în contact direct pe eleve cu fruntaşii noştri în producţie, pentru a le da îndemnul să urmeze exemplul lor.

Recentul ordin al ministrului Învăţămîntului în legătură cu munca educativă ne arată concret care sînt sarcinile directorului, diriginţilor, cadrelor didactice în vederea îmbunătăţirii muncii educative, precum şi căile de realizare a acestor sarcini.

Cadrele didactice din şcoala noastră se străduiesc să aplice cît mai just aceste instrucţiuni, căutînd să folosească în mod creator cît mai variate măsuri pedagogice, care să le formeze elevelor convingeri trainice, deprinderi de disciplină conştientă.

D. GOLDHAMER
directoarea şcolii medii de fete nr. 16 din Bucureşti

Activitatea metodică în şcolile regiunii Arad

Activitatea metodică desfăşurată în şcolile regiunii Arad are ca obiective principale asigurarea cunoaşterii şi respectării de către pedagogi a programelor de învăţămînt, ajutarea acestora în ceea ce priveşte folosirea cu pricepere a manualelor precum şi a metodicilor, planificarea muncii instructiv-educative, ridicarea continuă a nivelului acestei munci.

In cele mai multe şcoli, activitatea metodică a fost orientată în primul rînd în spre acele probleme în rezolvarea cărora cadrele didactice întîmpinau mai multe greutăţi. Consiliile pedagogice, comisiile pe obiecte, consiliile diriginţilor, colţurile şi cabinetele pedagogice precum şi consfătuirile de producţie au contribuit la înlăturarea greutăţilor şi lipsurilor din activitatea cadrelor didactice şi deci la ridicarea nivelului de pregătire a elevilor.

La şcoala pedagogică mixtă din Arad, ca şi la şcolile medii nr. 1 şi nr. 2 din acest oraş, munca metodică s-a desfăşurat după planuri întocmite cu grijă şi discutate în consiliile pedagogice. Aceasta a contribuit mult la îmbunătăţirea muncii cadrelor didactice.

Colectivul pedagogic al şcolii de 7 ani din comuna Nădlac acordă un însemnat ajutor metodic cadrelor tinere. In şcoală s-au organizat lecţii deschise, s-au ţinut referate, cadrele tinere au primit îndrumări cu privire la întocmirea planului-calendaristic şi a planurilor de lecţii. Drept rezultat, tinerii învăţători Dumitru Ghişa şi Cornelia Ivaşcu, deşi sînt de abia la începutul muncii lor didactice, se pregătesc bine pentru lecţii, dovedesc pricepere în predarea materiei şi în înarmarea elevilor cu cunoştinţe temeinice.

Şi colectivul şcolii de 7 ani din comuna Julita, raionul Lipova, se preocupă îndeaproape de îndrumarea cadrelor tinere. O activitate metodică rodnică se desfăşoară la şcoala de 7 ani din comuna Curba — raionul Ineu, unde se predau adeseori lecţii deschise pregătite cu grijă. La şcoala de şapte ani din comuna Siclău, raionul Criş, organizaţia sindicală dă un larg sprijin muncii metodice. In şedinţele de grupă sindicală sînt discutate cu mult interes probleme variate din activitatea instructiv-educativă. In aceste şedinţe li se fac cunoscute pedagogilor cele mai bune metode folosite în predarea şi în consolidarea cunoştinţelor elevilor, în munca educativă etc. Discuţiile se sfîrşesc întotdeauna cu stabilirea unor măsuri concrete, a căror îndeplinire este urmărită cu perseverenţă.

Cabinetul pedagogic al şcolii pedagogice mixte din Arad şi cabinetul secţiei pedagogice a şcolii medii nr. 4 din acelaşi oraş desfăşoară de asemenea o intensă activitate. In aceste şcoli activitatea metodică are ca scop principal buna îndrumare a practicii pedagogice a elevilor. Elevii anilor III şi IV primesc consultaţii, recomandări privitoare la literatura pedagogică etc. Aici se organizează munca elevilor pentru confecţionarea colecţiilor de material didactic, pentru alcătuirea albumelor etc.

Cercetînd activitatea metodică din şcoli, cabinetul pedagogic regional a constatat că ea se desfăşoară cu succes în multe locuri. Metodiştii cabinetului pedagogic caută să facă cunoscute în întreaga regiune căile pe care se realizează ridicarea nivelului predării şi să întărească munca metodică în şcolile unde aceasta este încă slabă.

IOAN DRĂGAN
metodist la cabinetul pedagogic al regiunii Arad

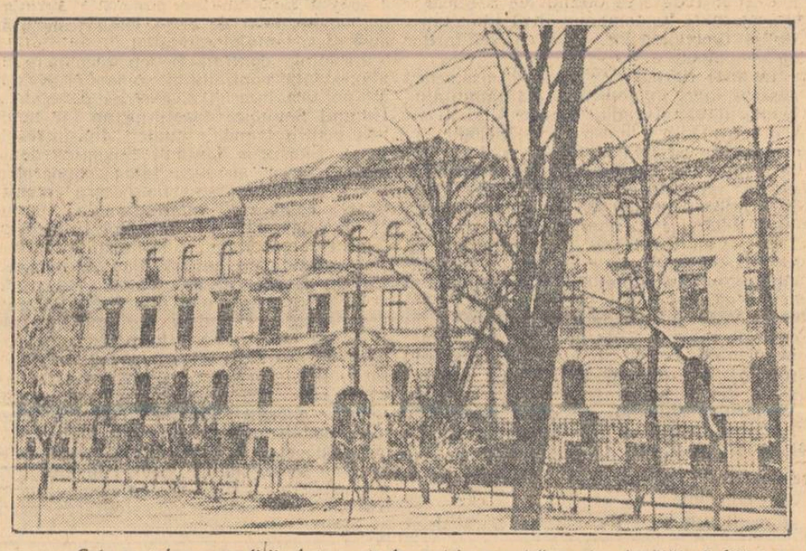

Cele mai bune condiţii sînt create în patria noastră pentru învăţătură fiilor oamenilor muncii din rîndurile minorităţilor naţionale.
In clişeu: *una din clădirile spaţioase ale Universităţii „Bolyai" din Cluj.*

Cunoştinţele de limba rusă ale studenţilor

In primul semestru al anului şcolar, studenţii din anul I al Institutului pedagogic din Bucureşti au desfăşurat o muncă susţinută pentru însuşirea limbii ruse.

Astfel, cei mai mulţi dintre ei citesc curent, pot reda cu uşurinţă cele citite, cunosc marea majoritate a cuvintelor din textele parcurse, pot aplica regulile de gramatică, întrebuinţează bine cazurile. Rezultatele bune ale muncii studenţilor din anul I pentru însuşirea cunoştinţelor de limba rusă s-au făcut vădite la colocviile ţinute în luna decembrie. Astfel, toţi studenţii din grupa I-a de la secţia romînă-istorie a Institutului şi-au trecut cu succes colocviul. In unele grupe, o serie de studenţi n-au mai fost ascultaţi la colocvii deoarece au dat răspunsuri juste la seminarii şi au obţinut rezultate bune la lucrările de control. In grupa a II-a de la Facultatea de pedagogie-romînă, de exemplu, n-au mai fost ascultaţi 7 studenţi. Se poate afirma deci că materialul predat în primul semestru a fost în general bine asimilat de studenţii anului I.

Alta este situaţia la anul II, la secţiile de 2 ani. Dacă studenţii anului II au reuşit să asimileze în bună parte cunoştinţele de gramatică şi să le aplice just în exprimarea scrisă şi orală, datorită în mare parte cunoştinţelor dobîndite în anul I, materialul lexical este însuşit în mod cu totul nesatisfăcător. Studenţii citesc cu numeroase greşeli de pronunţie şi accent, nu cunosc cuvintele, nu pot reda decît cu mare greutate cele citite. Cauzele acestor rezultate slabe sînt frecventarea neregulată a lecţiilor, a seminariilor, pregătirea superficială pentru seminarii şi lucrările de control şi lipsa unui manual. A îngreuiat de asemenea într-o măsură pregătirea studenţilor şi faptul că în tot cursul semestrului şi în perioada colocviilor s-a desfăşurat practica pedagogică şi studenţii care trebuiau să ţină lecţii practice lipseau cu regularitate la consultaţii şi la seminarii.

Şi-au însuşit mai temeinic cunoştinţele de limba rusă studenţii din anul II al Facultăţii de pedagogie-romînă.

Studenţii din anul III al acestei facultăţi stăpînesc bine cunoştinţele de gramatică şi în special sintaxa. Nu cunosc însă suficient problemele de morfologie. Unii dintre ei dau răspunsuri mecanice în legătură cu cele citite.

Catedra de limba rusă a Institutului, analizînd rezultatele muncii din prima jumătate a anului şcolar, a putut stabili căile de lichidare a lipsurilor. Astfel, s-au programat ore de recapitulare, exerciţii speciale recapitulative pentru anumite teme, s-a pus accent deosebit pe dezvoltarea vorbirii studenţilor etc.

MIRCEA GHEORGHIU
lector la Institutul pedagogic din Bucureşti

Pentru ca elevii să-şi însuşească cunoştinţe temeinice

Una dintre sarcinile cele mai însemnate pe care caut să le îndeplinesc în cadrul predării limbii şi literaturii romîne este îmbogăţirea vocabularului elevilor, înarmarea lor cu deprinderea de a se exprima clar şi corect. In acest scop caut să-i obişnuiesc pe elevi să folosească în răspunsurile pe care le dau, în lucrările executate acasă şi în clasă, cuvinte din textele studiate. Cu prilejul studierii unei opere mă opresc asupra unor cuvinte şi le cer elevilor să caute sinonime ale acestor cuvinte, care să fie cît mai potrivite ideilor şi sentimentelor exprimate în textul respectiv.

Pentru a-mi îmbunătăţi continuu munca, ţin un jurnal de observaţii, în care îmi notez greşelile întîlnite în temele elevilor sau în lucrările de control. Pe baza acestei evidenţe, iau măsuri în vederea înlăturării lipsurilor din cunoştinţele elevilor.

ANGELA BUHAESCU
şcoala de 7 ani din Tălmaci, raionul Sibiu

Un cerc geografic

A trecut mai bine de un an de cînd la şcoala medie mixtă din Alexandria s-au pus bazele cercului geografic al elevilor.

La început, numărul elevilor care activau în cadrul acestui cerc era destul de mic. Dar datorită muncii stăruitoare a conducătorilor cercului care, sub îndrumarea profesoarei de geografie, au obţinut realizări însemnate în munca lor, numărul membrilor a început treptat să crească. Astăzi, în cadrul cercului activează 95 de elevi.

Pînă în prezent, în cadrul cercului s-au desenat 32 de hărţi fizice, economice, administrative etc.

Pentru buna desfăşurare a muncii practice a membrilor săi, cercul şi-a procurat diferite materiale: nisip, argilă, plastilină etc. — cu ajutorul cărora se execută unele experienţe. Aşa, de pildă, folosind nisip şi argilă, membrii cercului au făcut experienţe prin care au demonstrat permeabilitatea şi impermeabilitatea rocilor.

Una dintre primele realizări ale tinerilor geografi a fost înghebarea în cadrul cercului a unui mic atelier de reparat hărţi. Multe hărţi uzate au fost date astfel din nou în folosinţă.

In cadrul cercului s-a mai confecţionat, de asemenea, o hartă politică a lumii, care este folosită în întreaga şcoală, atît la lecţiile de geografie, cît şi cu prilejul orelor de informare politică.

Elevii din clasele a VI-a şi a VII-a au executat din plastilină şi argilă harta în relief a ţării noastre, precum şi harta U. R. S. S. Aceste hărţi, ca şi celelalte materiale confecţionate de membrii cercului, pot fi văzute la expoziţia organizată de cercul de geografie.

In primul pătrar, cercul a organizat excursii la gospodăriile agricole din raion. Cu prilejul acestor excursii, membrii cercului au studiat diferite feluri de sol, au văzut lucrînd pe cîmp maşini agricole importate din Uniunea Sovietică. Excursioniştii au vizitat de asemenea crescătoria de porci a unei gospodării agricole de stat. Directorul gospodăriei le-a povestit despre realizările obţinute şi despre metodele folosite în muncă de către crescători.

Cercul a organizat şi o excursie la Bucureşti, unde membrii cercului au vizitat Palatul pionierilor, parcul „I. V. Stalin" şi Muzeul de istorie naturală „Grigore Antipa".

Cu prilejul acestor excursii s-au făcut o serie întreagă de fotografii, alcătuindu-se un frumos album geografic.

Activitatea în cerc contribuie mult la îmbogăţirea cunoştinţelor de geografie ale elevilor, la închegarea colectivului de elevi, precum şi la întărirea disciplinei.

SANDU DUMITRU
corespondent

Învăţăm elevii să devină buni agricultori

Pînă în anul 1953, în grădina şcolii noastre creşteau în voie buruienile. Necesitatea realizării unei legături strînse între cunoştinţele teoretice şi practică în predarea ştiinţelor naturale ne-a determinat să folosim terenul acestei grădini în vederea organizării lucrărilor practice.

Ne-am dat seama că trebuie să desfăşurăm pe acest teren lucrări practice care să le dea elevilor posibilitatea să aplice toate cunoştinţele agronomice însuşite în cadrul lecţiilor de botanică. Intrucît majoritatea elevilor noştri vor munci în agricultură, ne-am străduit să-i înarmăm cu temeinice cuonştinţe şi deprinderi practice pentru munca agricolă, să le facem cunoscute metodele agrotehnice înaintate, cu ajutorul cărora să poată smulge pămîntului roade cît mai bogate. In acelaşi timp activitatea în grădina şcolii era menită să facă pe elevi să îndrăgească munca agricolă.

In anul şcolar 1953-1954, învăţînd din experienţa popularizată cu prilejul consfătuirilor raionale, am iniţiat o serie de măsuri menite să trezească interesul elevilor pentru munca agricolă. Astfel, am plantat în faţa şcolii un gard viu de liliac, pe o lungime de 230 m., am plantat 105 pruni, meri, gutui, duzi şi piersici. Pe parcela experimentală, în suprafaţă de 0,30 ha., am cultivat porumb şi cartofi în cuiburi aşezate în pătrat, ajutîndu-i pe elevi să cunoască avantajele folosirii acestei metode: economisirea seminţei, a timpului de lucru, sporirea recoltei. Am mai cultivat dovlecei, roşii, morcovi, sfeclă, fasole, ardei, conopidă şi varză îndrumîndu-i pe elevi să observe deosebirea dintre felul cum se dezvoltă plantele îngrijite după metodele agrotehnice înaintate şi cele cultivate în mod empiric de părinţii lor.

Am reuşit să combatem cu succes şi o practică greşită a ţăranilor muncitori din comuna noastră. Majoritatea cultivau cartofi pe intervalele dintre rîndurile de porumb. Am făcut şi noi acest lucru, pentru a demonstra deosebirea mare care există între recolta obţinută prin semănarea porumbului şi a cartofilor în cuiburi dispuse în pătrat şi cea folosită de părinţii elevilor care seamănă şi porumb şi cartofi pe acelaşi teren. Rezultatele au fost pline de învăţăminte. In timp ce din cele 20 de cuiburi semănate printre cuiburile de porumb s-au strîns numai 25 kg. de cartofi, din acelaşi număr de cuiburi dispuse în pătrat s-au obţinut 75 kg. Deosebirea a fost mare şi din punct de vedere calitativ. Toţi cartofii recoltaţi din cuiburile dispuse în pătrat erau mari şi frumoşi, în timp ce ceilalţi erau mărunţi.

Am iniţiat elevii şi în executarea diferitelor lucrări de îarovizare a cartofilor, în cultivarea cartofilor în lunile de vară după metoda lui Lisenco.

I-am ajutat pe elevi să cunoască nu numai metodele de cultură a plantelor, ci şi utilitatea lor. Toată recolta a fost strînsă cu grijă şi valorificată. Din venitul obţinut am cumpărat un microscop, o busolă, un termometru, un atlas geografic şi alte materiale didactice, precum şi 2 mingi de fotbal.

Incurajat şi stimulat de rezultatele obţinute, colectivul pedagogic al şcolii noastre s-a hotărît încă de la începutul acestui an şcolar să extindă această muncă, pentru a da comunei noastre buni agricultori. Astfel, pentru ca elevii să cunoască bine metodele de îngrijire a pomilor, am amenajat în toamnă o pepinieră de puieţi, în suprafaţă de 0,05 ha, pe care am semănat seminţe de măr, cireş, piersic, prun, zarzăr şi castan sălbatic. Elevii au curăţit de omizi pomişorii plantaţi şi i-au învelit cu paie, pentru a nu fi roşi de iepuri în timpul iernii.

In primăvară îi vom învăţa pe elevi să altoiască chiar pe pomii plantaţi de ei. Pe straturile cultivate cu legume, vom organiza lucrări de polenizare, de hibridare, precum şi alte lucrări care să le dea elevilor posibilitatea să cunoască bine metodele agrotehnice înaintate.

Pentru ca recoltele pe care le vom obţine să poată contribui la realizarea scopului urmărit, vom căuta ca în primăvară să executăm cît mai bine lucrările de pregătire a terenului. Vom organiza întreaga activitate în aşa fel, încît elevii să poată cunoaşte bine toate lucrările ce se vor desfăşura — de la pregătirea terenului şi pînă la recoltare.

Vrem ca parcela noastră experimentală să devină un mijloc prin care să-i convingem nu numai pe elevi, ci şi pe părinţii lor, pe toţi ţăranii muncitori din comună de avantajele folosirii metodelor ştiinţifice în agricultură. Pentru aceasta, vom îndruma elevii ca ei înşişi să popularizeze metodele cunoscute aplicîndu-le în muncile din grădina casei lor precum şi prin discuţii cu privire la recoltele obţinute, prin răspîndirea broşurilor referitoare la munca agricolă.

MIHAIL ARSENE
profesor de ştiinţe naturale la şcoala de 7 ani din comuna Archind, raionul Bistriţa

Pentru apărarea vieții și civilizației

De curînd s-au desfășurat la Viena lucrările sesiunii lărgite a Biroului Consiliului Mondial al Păcii.

Documentele adoptate de sesiune, în care se face o analiză profundă a actualei situații internaționale și se arată mijloacele de luptă pentru înfrînarea agresorilor și izolarea lor, pentru intensificarea luptei popoarelor pentru pace, au fost primite cu o deosebită satisfacție de oamenii cinstiți din toate țările lumii.

O însemnătate excepțională pentru viitorul omenirii o are Apelul către popoarele lumii.

In cuvinte simple și clare, acest Apel demască cu o deosebită forță politica guvernelor occidentale care se pregătesc să dezlănțuie un război atomic. După cum se știe, sesiunea ordinară a consiliului blocului agresiv al Atlanticului (NATO) ale cărei lucrări au avut loc în ultima lună a anului trecut, la Paris, s-a ocupat tocmai de pregătirea planurilor pentru un război atomic în Europa. Sesiunea de la Paris a consiliului NATO, în ale cărei ședințe tonul a fost dat de reprezentanții S.U.A. în frunte cu Dulles, a dat de fapt atomiștilor americani drum liber pentru folosirea, în noul război pe care îl pregătesc, a armei atomice. Paul Henri Spaak, ministrul afacerilor externe al Belgiei, a confirmat în public acest lucru. El a declarat la o conferință de presă că hotărîrile consiliului NATO dau „militarilor (citește — clicii militariste americane n. n.) tocmai ceea ce le trebuie. Militarii au cerut permisiunea de a se pregăti în vederea războiului atomic. Această permisiune le-a fost dată".

De fapt, la Paris nici nu s-a pus problema dacă în general este admisibilă folosirea armei atomice pe care o condamnă întreaga omenire progresistă. După părerea cercurilor agresive — așa cum a reieșit limpede cu prilejul lucrărilor Consiliului NATO, problema ar consta, pasămi-te, doar în a stabili „cine poate hotări" dezlănțuirea războiului atomic.

Poziția provocatoare a guvernelor statelor occidentale apare cu atît mai limpede dacă ne amintim că numai cu puțin timp în urmă — la sfîrșitul lunii octombrie 1954 — Organizația Națiunilor Unite a aprobat proiectul comun de rezoluție al Canadei, Franței, Uniunii Sovietice, Statelor Unite și Angliei—în care se susține ideea interzicerii complecte a folosirii și fabricării armelor nucleare și a oricăror arme de exterminare în masă. După cum se vede, n-au trecut decît două luni de la aprobarea acestui proiect de rezoluție la O.N.U. și S.U.A., Anglia, Franța și Canada au adoptat o asemenea politică ca și cînd n-ar fi auzit nici o dată despre ideea interzicerii folosirii și fabricării armelor de exterminare în masă, ca și cînd folosirea armei nucleare ar fi un lucru legitim și la ordinea zilei.

Popoarele nu pot fi însă de acord cu această orientare aventuristă a politicii atlantice. Zadarnică este truda guvernelor statelor occidentale care se străduiesc să convingă popoarele lor de inevitabilitatea războiului atomic. Așa cum se subliniază în Apelul Consiliului Mondial al Păcii — folosirea armei atomice ar duce la un război nimicitor. Popoarelor nu le va putea ascunde nimeni acest lucru, după cum nimeni nu le va putea convinge de inevitabilitatea războiului atomic și de „necesitatea" lui.

Va putea oare cineva să convingă vreodată pe locuitorii regiunilor cu populație densă ale Europei Occidentale, că folosirea armei atomice ar fi în folosul lor? Este limpede că nu. In aceste regiuni, încă de pe acum un număr tot mai mare de oameni își dau seama că „strategia atomică" a NATO echivalează pentru ei cu o sinucidere.

Atomiștii americani scontaseră că proclamarea politicii lor de pregătire a războiului atomic le va ridica prestigiul, le va consolida pozițiile. Faptele arată însă că lucrurile stau cu totul altfel. Socotelile ațîțătorilor la război s-au încurcat și de data aceasta.

Apelul Consiliului Mondial al Păcii către popoarele lumii exprimă în chipul cel mai limpede poziția tuturor popoarelor față de politica aventuriera a guvernelor statelor occidentale.

„Declarăm — se spune în Apel — că guvernul care va dezlănțui războiul atomic va pierde încrederea poporului său și va fi condamnat de toate popoarele.

Ne ridicăm împotriva acelora care pregătesc războiul atomic.

Cerem distrugerea în toate țările a stocurilor de arme atomice și încetarea imediată a producției acestora".

Să ia bine aminte amatorii de aventuri. Aceasta este vocea popoarelor. Aceasta este voința sutelor de milioane de oameni care iubesc viața și urăsc războiul, care vor ști să pedepsească așa cum se cuvine pe cei care ar încerca să dezlănțuie războiul atomic.

Popoarele sînt vital interesate ca energia atomică să fie utilizată nu pentru distrugerea civilizației, ci pentru dezvoltarea ei. Hotărîrea lor de a pune frîu agresorilor este cu atît mai fermă cu cît astăzi s-a ivit posibilitatea ca bogata experiență acumulată de Uniunea Sovietică în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice să fie transmisă unui număr de state iubitoare de pace, care, cu ajutorul multilateral al U.R.S.S. vor crea baze științifice experimentale, vor construi generatori atomici în vederea desfășurării unei vaste activități pentru folosirea în scopuri pașnice a energiei nucleare.

Popoarele nu vor admite folosirea armei atomice. Încă cu ani în urmă, prin cele peste 600 milioane de semnături puse pe Apelul de la Stockholm, opinia publică mondială a avertizat că va considera drept criminal de război guvernul care va dezlănțui un război atomic. In perioada care a trecut de atunci, a crescut peste tot mișcarea mondială pentru interzicerea armelor de exterminare în masă. Numai în Japonia, bunăoară, pînă la sfîrșitul anului trecut 29 milioane de cetățeni au declarat, prin semnătură, că sînt pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen.

In prezent, în toate țările lumii se desfășoară o campanie mondială pentru strîngerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii către popoarele lumii. Popoarele cer astfel răspicat să fie distruse stocurile de arme atomice și să înceteze imediat producția acestora.

Apelul Consiliului Mondial al Păcii cheamă pe toți oamenii cinstiți să participe la importanta acțiune de strîngere a semnăturilor, inițiindu-se campanii în toate țările.

Poporul romîn, în fața căruia se deschide perspectiva unui mare progres tehnic, științific, economic și cultural, datorită ajutorului generos pe care ni-l acordă U.R.S.S. în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice, se pronunță cu hotărîre pentru interzicerea armei atomice și a celorlalte arme de exterminare în masă. Cu prilejul acțiunii de strîngere a semnăturilor pe Apelul de la Viena va răsuna încăodată cu putere glasul de pace al tuturor patrioților din țara noastră.

Marele detașament al cadrelor didactice din țara noastră este chemat să-și aducă însemnata lui contribuție în campania de strîngere a semnăturilor pe „Apelul către popoarele lumii". La orașe și la sate, în uzine și fabrici, în mijlocul oamenilor adunați la sfat, în casele oamenilor muncii, la adunări și mitinguri, peste tot să se facă auzit glasul de pace al învățătorilor și profesorilor, peste tot să se simtă rezultatele muncii lor de răspîndire și îndemnurile a marilor idei ale Apelului Consiliului Mondial al Păcii.

Învățătorii și profesorii, prin însăși misiunea lor — aceea de a crește tineretul patriei — nu pot și nu trebuie să stea pasivi. Ei iubesc cu pasiune viața copiilor a căror creștere și educare le-a fost încredințată. Ei nu vor permite niciodată ca viețile vlăstarelor care cresc sub grija lor părintească să fie secerate. Ei vor lupta cu ardoare, vor face totul ca tineretul nostru să crească într-o țară care va deveni mereu mai frumoasă, mai prosperă.

Pentru viitorul fericit al copiilor și tinerilor pe care îi educă, pentru fericirea patriei noastre, pentru continua întărire a capacității ei de apărare, cadrele didactice sînt chemate astăzi să contribuie cu toate forțele lor la uriașa acțiune mondială a zilelor noastre — strîngerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

Unindu-și eforturile cu ale tuturor popoarelor iubitoare de pace, poporul nostru este hotărît să-și aducă contribuția lui la lupta pentru salvgardarea păcii, pentru a opri la timp mîna criminală a maniacilor atomici.

N. TAINIC

Consfătuirea cadrelor didactice de conducere din învățămîntul superior

Joi dimineața au început la Facultatea de științe juridice din Capitală lucrările consfătuirii anuale a cadrelor didactice de conducere din învățămîntul superior.

La consfătuire participă reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, cadre didactice de conducere și șefii catedrelor de științe sociale ale institutelor de învățămînt superior din întreaga țară.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. N. Dinulescu, prim-locțiitor al ministrului Învățămîntului.

In continuare, tov. C. Ionescu Bujor, director general al învățămîntului superior din Ministerul Învățămîntului, a prezentat darea de seamă asupra activității institutelor de învățămînt superior în anul școlar 1954-1955.

A luat apoi cuvîntul tov. N. Dinulescu, prim-locțiitor al ministrului Învățămîntului, care a prezentat referatul „Lupta pentru ridicarea continuă a nivelului învățămîntului, sarcină de bază a institutelor de învățămînt superior".

In cursul după-amiezii au avut loc discuții în legătură cu darea de seamă și referatele prezentate.

Consfătuirea a continuat în zilele de vineri 28 și sîmbătă 29 ianuarie.

(Agerpres)

De la consfătuirile educatoarelor

La consfătuirea cadrelor didactice din învățămîntul preșcolar din raionul Lenin s-au analizat o serie de realizări și lipsuri ale activității educatoarelor din acest raion.

Referatul prezentat de către secția de învățămînt a raionului a scos în lumină faptul că multe educatoare duc cu prîcepere munca pentru îmbogățirea vocabularului copiilor prin diferite activități, jocuri didactice, convorbiri zilnice, povestiri etc. O activitate rodnică în această privință se desfășoară la căminele de pe lîngă întreprinderea „Tînăra gardă", Ministerul Construcțiilor etc. Copiii de la aceste cămine au învățat să compună corect propoziții, cunosc denumirile și folosirea multor obiecte.

Din referat a reieșit, de asemenea, că unele educatoare se preocupă îndeaproape de lărgirea reprezentărilor copiilor, de dezvoltarea spiritului lor de observație și a simțului lor estetic.

Unele educatoare din acest raion acordă o deosebită atenție dezvoltării dragostei de muncă a copiilor prin folosirea materialului literar și prin organizarea vizitelor în diferite întreprinderi și fabrici.

Referatul a subliniat că activitatea cercurilor pedagogice ale educatoarelor din raionul Lenin se desfășoară cu succes.

Darea de seamă prezentată de secția de învățămînt a avut însă unele lipsuri. Astfel nu s-au analizat în suficientă măsură neajunsurile din activitatea educatoarelor. S-a pomenit despre faptul că multe educatoare nu se preocupă de ridicarea nivelului lor profesional, dar nu au fost arătate concret cauzele acestei situații, nici măsurile ce trebuie luate pentru înlăturarea ei.

De asemenea, referatul a analizat superficial o serie de probleme importante privitoare la educarea copiilor, la munca educatoarelor pentru ridicarea calificării lor etc.

Cel de al doilea referat prezentat la consfătuire privitor la organizarea regimului în instituțiile preșcolare a subliniat importanța pe care o are regimul just de viață în instituțiile preșcolare pentru educarea copiilor, pentru formarea bunelor deprinderi.

Discuțiile purtate pe marginea referatelor au analizat unele probleme importante din activitatea instituțiilor preșcolare. Educatoarele au arătat unele greutăți pe care le întîmpină în munca lor, au criticat lipsurile pe care le manifestă secția de învățămînt, atît în ceea ce privește asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a muncii în grădinițe, cît și în ceea ce privește îndrumarea activității educative.

Educatoarele au criticat secția de învățămînt pentru lipsa de orientare în ceea ce privește mișcarea cadrelor, care se face de multe ori fără o analiză temeinică a fiecărui caz în parte, chiar și în timpul anului școlar, ceea ce are efecte negative asupra muncii.

Pentru buna desfășurare a activității în viitor, atît educatoarele cît și secția de învățămînt vor trebui să-și sporească eforturile spre a înlătura lipsurile care mai persistă încă în activitatea lor, pentru a consolida și a dezvolta succesele obținute.

I. MARIN

Un nou laborator

Din inițiativa sfatului popular și cu ajutorul părinților, la școala medie de 10 ani din comuna Oțelul Roșu, raionul Caransebeș, se construiește un laborator nou.

Acest laborator va avea un cabinet pentru desfășurarea lecțiilor și două săli pentru depozitarea materialelor.

Pionierii și utemiștii participă cu însuflețire la lucrările de construcții, pentru terminarea cît mai grabnică a laboratorului. Iau parte la această acțiune și elevii cursului seral.

La stația de radioficare

Cadrele didactice din satul Chiciuș, raionul Tîrnăveni, regiunea Stalin, acordă o deosebită însemnătate popularizării prevederilor cuprinse în Hotărîrea Consiliului de Miniștri și a C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziții de animale, păsări și produse animale. In munca lor de lămurire, cadrele didactice folosesc intens stația de radioficare a satului.

Cadrele didactice arată în mod concret țăranilor muncitori beneficiile ce le au de pe urma contractărilor, insistînd în deosebi asupra faptului că cei care fac contracte pe termen lung beneficiază de credite cu dobîndă redusă pentru procurarea de animale și furaje, materiale de construcții la preț de stat, reducerea cotelor de cereale, carne și lapte etc.

—o—

Ni se semnalează...

● Deși sezisate în repetate rînduri, secția de învățămînt și comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Trușeșt, regiunea Suceava, nu înțeleg să ia măsuri pentru asigurarea condițiilor necesare pregătirii cadrelor didactice care vor să-și ridice calificarea.

De pildă, învățătoarea Domnica Vieru din satul Cobiceni, comuna Hlipiceni, raionul Trușeșt, studentă la cursul fără frecvență al Institutului pedagogic din București, se găsește în urmă cu lucrările de control și nici nu are posibilitatea să și le pregătească, deoarece șeful secției de învățămînt nu vrea să-i asigure timpul necesar studiului. De asemenea, nu are de unde să-și procure materialul bibliografic. Nici secția de învățămînt, nici comitetul sindical din raionul Trușești nu asigură studenților care urmează cursurile fără frecvență drepturile de care trebuie să se bucure.

● O situație asemănătoare se întîlnește în raionul Calafat, regiunea Craiova. Șeful acestei secții de învățămînt nu numai că nu ajută cadrele didactice care vor să-și ridice calificarea, dar manifestă un dezinteres total față de această problemă.

Tovarășul Ilie Iosubescu, tînăr învățător din comuna Piscul Vechi, predă limba romînă la școala de 7 ani din această comună. In vederea calificării lui ca profesor de limba romînă, urmează cursurile fără frecvență ale Facultății de filologie din București. Tov. Iosubescu întîmpină însă greutăți din partea sfatului popular local și, în special, din partea șefului secției de învățămînt, Gheorghe Dumitrescu, care nesocotește prevederile Hotărîrii cu privire la cadrele didactice.

● Învățătorii din comuna Pomezeu, raionul Beiuș, regiunea Oradea, n-au primit nici pînă la această dată chenzina a doua din salariul pe luna octombrie 1954. Cadrele didactice din această comună se întreabă pe bună dreptate cît va dăinui această lipsă de interes față de condițiile lor de viață din partea secției de învățămînt a raionului Beiuș?

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

In vederea asigurării unor îngrășăminte valoroase

Lunile de iarnă sînt lunile muncii în gospodărie. Acum se repară uneltele, se pregătește tot ce e necesar pentru muncile agricole ce vor urma.

In activitatea lor obștească, învățătorii și profesorii de la sate trebuie să folosească din plin această perioadă pentru a răspîndi în mijlocul țăranilor muncitori cunoștințele agrotehnice menite să contribuie la sporirea recoltelor. De pildă, este bine să li se arate țăranilor muncitori importanța folosirii gunoiului de grajd ca îngrășămînt.

Experiența fruntașilor în producție, datele cercetărilor științifice au arătat că producții mari de porumb, sfeclă, cartofi, bumbac dă numai pămîntul bine gunoit. Folosirea a 20 de tone (20—25 de căruțe) de gunoi de grajd la hectar face să sporească recolta de cartofi cu 3000—5000 kg la ha., iar cea de sfeclă de zahăr cu 1500—2000 kg la ha.

Cum trebuie să păstrăm și să pregătim gunoiul de grajd?

Bălegarul și urina vitelor din grajd sînt strînse în paiele folosite ca așternut și duse la locul de păstrare. Paiele așternute sub vite absorb urina. 100 kg de paie absorb 200—300 kg de lichid. Tocînd paiele, puterea lor de absorbție crește. Paiele trebuie folosite în suficientă cantitate pentru a asigura animalelor culcuș cald, uscat, însă nu prea mult, pentru ca bălegarul să nu devină păios. Pentru o vită mare se folosesc anual 1500—1800 kg de paie.

Urina nu este toată absorbită de paie. O parte se scurge. Deoarece este bogată în special în azot, substanță valoroasă pentru plante, urina animalelor trebuie strînsă, colectată în puțuri amenajate special, în spatele grajdului. Puțurile se fac lîngă platforma de bălegar. In puțuri, prin canale făcute în acest scop, se scurge urina din grajd și zeama bălegarului de pe platformă. Pentru a preveni pierderea prin scurgere este bine ca pereții și fundul puțului să fie căptușiți cu cărămidă.

Bălegarul amestecat cu paie trebuie cărat zilnic pe platformă. Dacă rămîne în grajd mai mult timp, atunci, pe lîngă faptul că este nesănătos pentru animale, se și pierde o parte din azot, care se transformă în amoniac. Acest amoniac dă mirosul înțepător din grajdurile neîngrijite.

Gunoiul de grajd se păstrează pe platformă. Platforma se face în spatele sau apropierea grajdului, departe de fîntîna pentru apa de băut, pe un loc mai ridicat și, pe cît e posibil, umbrit. Platforma de bălegar este o suprafață adîncită la 10—25 cm. în pămînt. E recomandabil să fie făcută din cărămidă și tencuită. Ea va fi înclinată spre locul unde se adună zeama ce se scurge din bălegar sau ploi și trece printr-un canal în puțul de urină. Suprafața platformei se stabilește după numărul animalelor pentru care se construiește. Punînd bălegarul la 2,5 m. înălțime, se poate socoti pentru fiecare cal sau vită cornută cîte 1 m.p.

Gunoiul de grajd fermentează pe platformă. Faza cea mai bună pentru folosit este cînd paiele s-au brunificat și se rup ușor. Putrezit prea tare, gunoiul de grajd devine o masă neagră, uniformă. Folosit înainte de vreme, cînd paiele sînt galbene, întregi și descompunerea lor are loc numai după împrăștiere, în pămînt, gunoiul de grajd are în primul an un efect mult mai redus.

In timpul fermentării, substanțele conținute de paie și bălegar se transformă, devin ușor accesibile plantelor. In urma activității microorganismelor, în primele zile după așezarea pe platformă bălegarul se încălzește, ajungînd la 50—70 grade C. Bacteriile care provoacă încălzirea gunoiului de grajd au nevoie de oxigen. In caz că gunoiul e bine îndesat, microorganismele, consumînd oxigenul, își întrerup activitatea. Astfel, încălzirea bălegarului — care după un timp mai lung ar provoca pierderi de substanțe valoroase — se întrerupe. Dacă bălegarul este afînat sau se usucă, atunci, în urma încălzirii, a mucegăirii, își pierde mult din valoare. Pentru a preveni aceste pierderi, bălegarul cărat zilnic pe platformă nu trebuie întins ci, începînd dintr-un colț al platformei, pus în grămezi ce se ridică treptat la 2—2,5 m. înălțime. In astfel de grămezi înalte gunoiul de grajd se presează prin greutatea proprie. Pentru o mai bună presare, bălegarul trebuie bătătorit umblînd pe el sau, cînd are o suprafață mai mare, ducînd vitele pe platformă. Pentru prevenirea uscării gunoiului, acesta trebuie stropit cu zeamă adunată în puțul de urină.

Gunoiul de grajd se folosește în primul rînd la îngrășatul culturilor de prășitoare și plantelor industriale. Pentru o mai bună organizare a muncii, gunoiul de grajd poate fi cărat de pe platformă, pe măsură ce aceasta s-a umplut, pe marginea pămîntului unde va fi folosit. Aici se pune în grămezi mari și se acoperă cu pămînt. Această muncă se poate face foarte bine în zilele de iarnă, cînd atelajele sînt mai puțin folosite.

Zeama de bălegar adunată în puț este un îngrășămînt ușor și repede folosit de plante. Se dă în timpul creșterii plantelor, de exemplu între prașila întîia și a doua la sfecla de zahăr, — diluat cu 3—4 părți de apă.

Este necesar să se acorde mare atenție păstrării și folosirii bălegarului de grajd, căci prin folosirea lui ca îngrășămînt se obțin mari sporuri de producție.

Ing. GHEORGHE SIPOȘ
Stațiunea experimentală agricolă Lovrin

Bibliografie

Ultimele lucrări științifice apărute în Editura Academiei R. P. R.

* * * Gramatica limbii romîne, vol. II, Sintaxa (lei 8,75).
Acad. D. DANIELOPOLU: Probleme de farmacodinamie nespecifică, Vol. I (lei 13,75).
* * * Probleme de reumatologie, Vol. II (lei 10,50).
* * * Probleme de terapeutică (lei 14,50).
C. I. POPESCU: Condițiile de instalare a perdelelor forestiere de protecție a cîmpului în Oltenia (lei 7,25).
* * * DOCUMENTE PRIVIND ISTORIA ROMINIEI: Războiul pentru independență, Vol I (partea I-a). Starea economică și social-politică în ajunul anului 1877. Mișcarea revoluționară (1871—1881) (lei 28)
* * * DOCUMENTE PRIVIND ISTORIA ROMINIEI: Războiul pentru independență. Vol. I (partea II-a). Evenimentele militare premergătoare anului 1877 (lei 18,10).
C. DAICOVICIU: Cetatea dacică de la Piatra Roșie. Monografie arheologică (lei 7,85).
ȘTEFAN PASCU: Meșteșugurile din Transilvania pînă în secolul al XVI-lea (lei 16,70).
RADIȘCEV: Texte filozofice alese (lei 11).
* * * Cercetări filozofice, Vol. II (lei 6.85).
* * * Studii și referate economice (lei 5,20).
N. MIHAILEANU: Geometrie neeuclidiană (lei 4,30).
I. N. VINOGRADOV: Bazele teoriei numerelor (lei 5,20).
* * * Cartea sovietică în Biblioteca Academiei R.P.R. Vol. II (lei 11,40).
N. BACESCU: Fauna Republicii Populare Romîne. Crustacea. Vol. IV. Fasciculă 3 MYSIDACEA (lei 4,75).

Pentru a veni în ajutorul celor ce n-au posibilitatea să-și procure cartea științifică în localitatea respectivă, LIBRARIA ACADEMIEI R.P.R., București, Calea Victoriei nr. 27, expediază contra ramburs în toată țara oricare din lucrările de mai sus, sau oricare altă lucrare științifică.

I. Naghibin — „Stejarul de iarnă"

De curînd, în Editura „Cartea Rusă" a apărut povestirea „Stejarul de iarnă" de I. Naghibin.

La școala elementară din Uvorovka, un sătuc de colhoznici și muncitori mineri ca multe altele de pe întinsele meleaguri ale Patriei Socialismului, a fost repartizată o tînără profesoară de limba rusă, Ana Vasilievna.

Abia ieșită de pe băncile institutului, Ana Vasilievna are încă multe de învățat din contactul cu oamenii în mijlocul cărora muncește și trăiește.

Unul din elevi ei, Savușkin, întîrzia regulat de la școală diminețile. Nereușind să înțeleagă motivul acestor întîrzieri, profesoara se hotărăște să meargă acasă la mama elevului, să stea de vorbă cu ea.

Însoțită de Savușkin, Ana Vasilievna pornește spre casa acestuia. Drumul trece printr-o pădure. Aici, în mijlocul frumuseților uimitoare ale naturii, atentă la cele ce-i arată Savușkin din viața vie a pădurii în timpul iernii, profesoara constată că și ea, la rîndul ei, a întîrziat de la întîlnirea cu mama băiatului. Astfel dezleagă enigma întîrzierilor elevului, fermecat ca și ea de măreția naturii.

Ana Vasilievna își dă seama totodată că din această împrejurare a avut multe de învățat și constată că cel mai uimitor lucru în pădurea prin care trecuse era de fapt însuși Savușkin, copilandrul isteț, însuflețit de spiritul viu al observației, minunatul și tainicul cetățean al viitorului.

Povestirea „Stejarul de iarnă" este cuprinsă în numărul 26 din colecția „Lectura".

Minunatele succese ale economiei sovietice

Superioritatea zdrobitoare a economiei socialiste față de sistemul economic capitalist, nestăvilitul elan creator al oamenilor sovietici în lupta lor pentru comunism, și-au găsit o nouă și vie ilustrare în recentul comunicat al Direcției Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a Uniunii Sovietice. Oamenii muncii din lumea întreagă văd în cifrele grăitoare ale comunicatului, care arată creșterea neîncetată a uriașei forțe economice a U.R.S.S., chezășia întăririi necontenite a lagărului păcii și democrației, chezășia păcii în lume.

In anul care a trecut, toate sectoarele economiei sovietice au continuat să se dezvolte. Comunicatul Direcției Centrale de Statistică arată că în anul 1954 au fost puse în funcțiune considerabile capacități de producție în toate ramurile economiei sovietice. Au fost construite și date în folosință peste 600 de mari întreprinderi industriale. Planul anual al producției globale a fost îndeplinit în proporție de 103%, aceasta crescînd față de anul 1953 cu 13% și față de 1950 cu 65%. Industria grea, temelia temeliilor întregii economii naționale, a creșterii nivelului de trai al poporului și a întăririi puterii de apărare a patriei, a continuat să crească și în acest an. Un succes uriaș al economiei sovietice îl constituie, în același timp, evenimentul istoric al punerii în funcțiune a primei centrale electrice industriale pe baza energiei atomice, folosirea acestei inepuizabile forțe în scopuri pașnice.

Succese minunate au fost obținute, după cum arată comunicatul, în lupta oamenilor sovietici pentru dezvoltarea agriculturii. Suprafața totală însămînțată cu culturi de toamnă și de primăvară în anul 1954 a crescut cu 8,9 milioane de hectare față de anul 1953. In Kazahstan, Siberia, Ural, regiunea Volgăi și Caucazul de Nord au fost redate agriculturii 17,6 milioane de hectare de pămînturi virgine și înțelenite, față de cele 13 milioane prevăzute în plan. Sute de mii de noi tractoare, combine, autocamioane și alte mașini și utilaje au îmbogățit și mai mult baza tehnico-materială a agriculturii sovietice. Colhozurile și sovhozurile au îndeplinit înainte de termen planul colectărilor și achizițiilor de cereale.

Comerțul Uniunii Sovietice s-a dezvoltat de asemenea într-o măsură însemnată în cursul anului 1954. Comerțul cu amănuntul a crescut (în prețuri comparate) cu 80% față de anul 1950, îndeplinindu-se astfel în patru ani sarcinile planului cincinal în această privință. In comparație cu anul 1953, oamenii sovietici au cumpărat cu 76% mai multe aparate de radio, cu 57% mai multe aparate fotografice, de 10 ori mai multe mașini de spălat, cu 36% mai multe motociclete, cu 38% mai multe autoturisme etc.

Bunăstarea materială și nivelul cultural al populației Uniunii Sovietice cresc necontenit. Numai în anul 1954, venitul național al U.R.S.S. a crescut cu 11% față de anul precedent. Prețurile de stat cu amănuntul au fost reduse pentru a șaptea oară de la desființarea cartelelor, oamenii sovietici realizînd astfel un cîștig total direct de 20 miliarde ruble, în afară de faptul că măsurile luate de P.C.U.S. și guvernul sovietic, creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost au asigurat și ele o creștere însemnată a salariului real al muncitorilor și funcționarilor, ca și a veniturilor colhoznicilor.

In anul 1954 s-au obținut de asemenea succese mari în domeniul învățămîntului. Numărul elevilor din clasele VIII-X ale școlilor medii a crescut cu 756.000 în comparație cu anul 1953 și cu 4.111.000 în comparație cu anul 1950; în localitățile rurale, numărul elevilor din clasele VIII-X a crescut cu 339 000 în comparație cu anul 1953, iar în comparație cu anul 1950 — cu 1.644.000. In conformitate cu sarcina trasată de a se trece de la învățămîntul de șapte ani la învățămîntul mediu general în capitalele republicilor, în orașele de subordonare republicană, în centrele regionale, de tinut și în cele mai importante centre industriale, numărul elevilor din clasele VIII-X ale școlilor medii din aceste orașe a crescut cu 12%. Numărul absolvenților școlilor medii de 10 ani a crescut cu 76% în comparație cu 1953. In instituțiile de învățămînt superior (inclusiv în instituțiile de învățămînt prin corespondență) au studiat 1 732.000 de studenți, adică cu 170.000 mai mulți decît în 1953. In școlile medii tehnice și în celelalte școli medii speciale (inclusiv în cele prin corespondență) au studiat aproximativ 1.790.000 de persoane, adică cu 144.000 mai multe decît în anul 1953. In anul 1954, instituțiile de învățămînt superior și cele medii speciale au fost absolvite de peste 560.000 de tineri specialiști.

Mărețele realizări ale economiei și culturii sovietice sînt într-un izbitor contrast cu situația tot mai dezastruoasă a țărilor capitaliste. In anul 1954, de pildă, serioase fenomene de criză s-au manifestat în cele mai însemnate ramuri ale economiei din S.U.A. Nivelul producției industriale din „cea mai bogată" țară capitalistă a scăzut în cursul anului trecut cu cca 9% față de cel din iulie 1953. Insuși președintele Eisenhower recunoaște, într-un mesaj adresat recent Congresului american, că „experiența nu ne furnizează o bază solidă pentru convingerea că guvernul poate împiedica complect fluctuațiile" în domeniul industriei. Faptele dovedesc nu numai că guvernul S.U.A. și guvernele celorlalte țări capitaliste nu pot împiedica așa-zisele „fluctuații", dar că militarizarea crescîndă a acestor țări duce permanent la agravarea fenomenelor de criză, pregătește prăbușirea sistemului capitalist.

In totală contradicție cu această situație, avîntul continuu al economiei sovietice, politica internă și externă de pace a Uniunii Sovietice constituie un far luminos pentru oamenii muncii din întreaga lume. Eforturile Uniunii Sovietice de a întări pacea și securitatea popoarelor, lupta guvernului sovietic pentru intensificarea colaborării internaționale, faptul că, de pildă, U.R.S.S. întreține în prezent legături comerciale cu 56 de state străine, sînt salutate cu bucurie de toți oamenii iubitori de pace de pe glob.

Victoriile uriașe ale Uniunii Sovietice în drumul spre comunism, spriinul puternic și frățesc pe care l-a primit totdeauna poporul nostru din partea poporului sovietic, recentul ajutor acordat țării noastre — ca și altor țări prietene — în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, mobilizează pe oamenii muncii din patria noastră la luptă dîrză pentru construirea socialismului, pentru îndeplinirea și depășirea planului nostru cincinal, pentru întărirea patriei și asigurarea păcii în lume.

Contabilul Petre Cazacu de la secția de învățămînt a raionului Roșiorii de Vede a cumpărat, din sumele destinate rechizitelor pentru școli, fără aprobarea șefului secției de învățămînt, calendare, agende, notes-uri pentru birou, costisitoare și inutile.

— Și dacă vreau, nu mai dau rechizite pentru școli nici cît am dat pînă acum... și-mi fac din calendare nu numai tron, ci și palat.

Redacția și administrația: București str. A. S. Popov 28—30. Telefon 45231, 4.39.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 304 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 4 februarie 1955

In acest număr:

- **N. Ignatiev** — Cum trebuie să se desfășoare analiza unei lecții de aritmetică. (pag. 2-a)
- **B. Grigoriu** — Pedagogia lui John Dewey în slujba monopolurilor americane. (pag. 2-a)
- Consfătuirea cadrelor didactice de conducere din învățământul superior. (pag. 3-a)
- **C. Nuțu, I. Stoia** — Cercul pedagogic al profesorilor de biologie. (pag. 3-a)
- **C. Voinea** — Cabinetul nostru metodic. (pag. 3-a)
- **Grama Lazăr** — Să fie lichidate lipsurile muncii de alfabetizare în raionul Moldova-Nouă. (pag. 4-a)
- **FOILETON: I. Avian, S. Rudeanu** — Un președinte copleșit de griji. (pag. 4-a)
- Să înceteze intervenția S.U.A. în afacerile interne ale Chinei. (pag. 4-a)

Spre noi succese pe calea socialismului

Comunicatul Direcțiunii Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R.P.R. cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat pe anul 1954 oglindește în cifre grăitoare mersul hotărît înainte al patriei noastre pe calea socialismului. Primit ca întotdeauna cu un interes viu, cu satisfacție și mîndrie de către toți oamenii muncii, Comunicatul confirmă încăodată justețea deplină a politicii partidului și guvernului, ilustrează viu succesele luptei duse de poporul nostru, fără burghezie și împotriva burgheziei, pentru făurirea unei vieți libere și luminoase. Cifrele Comunicatului, apărut în zilele cînd în întreaga țară s-a deschis campania de semnare a Apelului împotriva pregătirii războiului atomic, mobilizează cele mai largi pături ale populației la lupta pentru continua înflorire și întărire a patriei, la lupta pentru consolidarea păcii în lume.

Intensificîndu-și eforturile pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Hotărîrea plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, oamenii muncii din țara noastră au reușit să producă în anul 1954 mai multe mijloace de producție și bunuri de larg consum. Cu toate greutățile create la începutul anului trecut în urma viscolului puternic ce a bîntuit în țara noastră, în industria grea planul de stat anual a fost depășit la construcții metalice, instalații de foraj, motoare Diesel, energie electrică, motoare și generatori electrici etc. In comparație cu anul 1953, producția globală din anul 1954 a întregii noastre industrii a crescut cu 6,6%, din care producția mijloacelor de producție a crescut cu 3,9%, iar cea a bunurilor de larg consum cu 10,5%. Cifrele Comunicatului arată creșteri simțitoare în producția de energie electrică, în cea de gaze lichefiate, în producția de locomotive, de mașini și unelte agricole, de îngrășăminte chimice pentru agricultură.

Succese însemnate s-au obținut în întreprinderile producătoare de bunuri de larg consum. Prevederile planului anual la pîine, paste făinoase, uleiuri comestibile preparate și conserve de carne și de pește, produse zaharoase, confecții și încălțăminte, plite de gătit pentru gaze și aparate de radio au fost depășite. Ca urmare a măsurilor luate de guvernul nostru, producția bunurilor de consum a crescut în cel de al II-lea semestru al anului 1954 — în comparație cu perioada corespunzătoare a anului precedent — cu 62,1% la carne, cu 108,7% la slănină, cu 35,4% la lapte de consum etc.

Realizări deosebit de însemnate s-au obținut în înzestrarea tehnico-materială a agriculturii. In cursul anului trecut, stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat au primit 5600 de tractoare (socotite în tractoare de 15 C.P.), peste 3100 pluguri de tractor, 460 de combine autopropulsate, 900 de batoze, peste 2000 de semănători și multe alte mașini și unelte agricole. In comparație cu anul 1953, numărul cadrelor tehnice din agricultură a sporit cu 460 de ingineri agronomi, 200 de ingineri zootehniști și medici veterinari, 2930 de tractoriști.

Datorită sprijinului primit, precum și măsurilor de întărire consolidării organizatorice a gospodăriilor agricole socialiste și cointeresării materiale a țărănimii muncitoare, în anul 1954 s-au realizat, cu toate condițiile climaterice nefavorabile în unele regiuni, peste 9.000.000 tone de cereale. Oamenii muncii au primit cu bucurie vestea despre recoltele bogate obținute în gospodăriile agricole de stat din Chirnogi, regiunea București, și din Odobești, regiunea Bîrlad, ca și în gospodăriile agricole colective fruntașe, ca „Victoria" din raionul Sînnicolaul Mare și „Filimon Sîrbu" din comuna Piscu Vechi, regiunea Craiova. Rezultatele obținute în anul 1954 dovedesc pe deplin posibilitatea de a obține în anul 1955 o producție de 10.000.000 tone de grîu și porumb. Rezultate însemnate s-au obținut în anul 1954, cu deosebire în cursul semestrului II, și în domeniul colectării, achizițiilor și contractărilor.

In lupta pentru îndeplinirea planului de lucrări capitale s-au înregistrat de asemenea o serie de succese însemnate. In industria energetică au fost date în exploatare două termocentrale în Transilvania și Moldova, o hidrocentrală de interes regional și noi grupuri electrogene, mărindu-se puterea instalată cu 113.800 KW. De asemenea, s-au dat în exploatare o instalație de mare capacitate pentru distilarea primară a petrolului, conducte de gaze și țiței, o turnătorie de fontă, o fabrică de îngrășăminte azotoase și altele. In anul trecut s-a terminat construcția marelui pod de peste Dunăre, realizat de oamenii muncii din patria noastră împreună cu cei din R. P. Bulgaria, cu ajutorul Uniunii Sovietice și al celorlalte țări de democrație populară.

In același timp, s-au pus în funcțiune noi întreprinderi producătoare de bunuri de consum: 9 fabrici de pîine, o fabrică de conserve, o fabrică de unt, o fabrică de egrenat bumbac, 6 țesătorii de in și de cînepă etc.

In comerțul nostru socialist, volumul circulației mărfurilor cu amănuntul a crescut în 1954 față de 1953 cu circa 2,9 miliarde lei, intensificîndu-se schimbul între oraș și sat și lărgindu-se rețeaua de unități comerciale de stat și cooperatiste. A continuat să se lărgească, de asemenea, comerțul exterior al R.P.R., schimbul între țara noastră, U.R.S.S., țările de democrație populară și alte țări cu care guvernul nostru a încheiat acorduri comerciale.

Succesele obținute în dezvoltarea economiei noastre în anul 1954 au permis desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații și trecerea la comerțul desfășurat.

Datorită realizărilor din toate sectoarele de activitate din patria noastră, în anul 1954 a continuat să crească nivelul material și cultural al oamenilor muncii. Fondul de salarii al muncitorilor și funcționarilor a crescut în această perioadă cu 10,5%. Impozitul pe salarii a fost cu 23% mai mic decît în 1953 și, odată cu desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații, au fost majorate salariile unor categorii de muncitori și funcționari. Cîștigul mediu crescînd cu 8,1% și reducîndu-se impozitele pe salarii, prețurile unor mărfuri de consum popular și ale produselor agro-alimentare de pe piață, a crescut salariul real al muncitorilor și funcționarilor. Succese însemnate s-au obținut și în ridicarea nivelului de trai al țărănimii muncitoare, veniturile bănești ale colectiviștilor întrecînd cu 27% pe cele din 1953. Prin îmbunătățirea sistemului de contractări, țăranii au beneficiat de importante reduceri de cote obligatorii, au primit diferite produse la prețuri de cost.

In anul 1954 au fost date în folosință noi clădiri de școli în diferite regiuni ale țării. S-au construit localuri noi pentru teatre și cinematografe, două studiouri regionale de radio, centre de radioficare cu peste 135.000 de locuri de priză, noi cămine culturale și case de odihnă, creșe și grădinițe de copii. De asemenea, a fost dat parțial în folosință Centrul de producție cinematografică de la Buftea. Statul a cheltuit în anul trecut, pentru învățămînt, cultură și sănătate, pentru cultură fizică și sport, asistență socială, ajutor familial de stat, pensii și asigurări sociale, suma de peste 5,8 miliarde lei — cu 7,8% mai mult ca în 1953. Numai în anul 1954, au fost editate peste 3.000 de titluri de cărți și broșuri, care au fost tipărite într-un număr de peste 42.000.000 exemplare. Un însemnat număr din aceste exemplare au fost tipărite în limbile minorităților naționale.

In cursul anului 1954 au fost înființate primele școli serale de cultură generală pentru tineretul muncitoresc și sătesc, menite să lărgească rețeaua de învățămînt și să permită tinerilor muncitori din orașe și sate să frecventeze cursurile cît mai aproape de locul de muncă.

Comunicatul Direcțiunii Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R.P.R., subliniind realizările oamenilor muncii în îndeplinirea sarcinilor planului de stat pe 1954, se ocupă în același timp de lipsurile și fenomenele negative care mai există încă în economia noastră și a căror înlăturare se impune cu toată tăria.

Unele ministere și întreprinderi nu și-au îndeplinit sarcina de plan. O serie de întreprinderi au livrat produse de calitate necorespunzătoare. Prețul de cost este încă prea ridicat, planul de reducere a prețului de cost în industrie nefiind îndeplinit în întregime. Partidul cheamă pe toți oamenii muncii să desfășoare cu toate forțele lupta pentru produse mai ieftine, mai bune și mai multe, pentru sporirea producției și ridicarea productivității muncii.

Insuflețit de rezultatele obținute pînă în prezent, poporul nostru muncitor continuă cu un avînt sporit lupta pentru lichidarea lipsurilor, pentru continua dezvoltare a economiei naționale. Chezășia succesului în această luptă este însăși orînduirea noastră, sistemul nostru economic, a cărui zdrobitoare superioritate față de sistemul capitalist a primit o nouă confirmare în succesele arătate de Comunicatul Direcțiunii Centrale de Statistică. Chezășia succesului stă, în același timp, în elanul creator al poporului nostru în lupta pentru socialism. Întregul nostru popor luptă cu hotărîre pentru a îndeplini cu succes sarcinile primului nostru plan cincinal. Să ne sporim eforturile pentru a contribui din plin la înfăptuirea politicii partidului și guvernului de ridicare continuă a nivelului de trai al poporului, de întărire a capacității de apărare a patriei, de apărare a păcii.

Impotriva războiului atomic, pentru pace!

Apelul Consiliului Mondial al Păcii a trecut repede peste toate granițele, a pătruns în toate casele, în toate inimile oamenilor iubitori de pace. Semnînd chemarea la lupta pentru apărarea păcii, sute de milioane de oameni se simt solidari, gata să pună o nouă și puternică stavilă în calea uneltirilor unui război atomic. „Pacea poate fi salvată! Pacea trebuie salvată". Sub această lozincă popoarele fac un legămînt solemn de a nu îngădui un măcel atomic.

Intr-o atmosferă sărbătorească, a început să se desfășoare și în țara noastră campania de strîngere de semnături pe Apelul de la Viena. In întreprinderi, pe ogoare, în instituții, cetățenii semnează Apelul Păcii, hotărîți să întărească prin fapte angajamentul lor solemn de a lupta împotriva pregătirilor criminale ale urzitorilor de moarte, de a-și spori eforturile în munca pentru înflorirea scumpei noastre patrii.

Uzinele „Clement Gottwald". Pe poarta acestor uzine pleacă în fiecare zi spre șantierele socialismului motoare electrice, transformatori, generatori — contribuție la întărirea patriei, la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, la apărarea păcii. Pentru a-și exprima hotărîrea neclintită de a apăra munca pașnică, de a nu permite ca energia atomică să fie folosită ca armă de distrugere, muncitorii, tehnicienii și inginerii uzinelor „Clement Gottwald" s-au adunat miercuri după amiază în sala de festivități a întreprinderii și au semnat Apelul de la Viena.

La Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej", în cadrul unui miting, a luat cuvîntul acad. prof. Raluca Ripan — rectorul Universității „V. Babeș" din Cluj, membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

„Descoperirea energiei atomice — a spus printre altele acad. prof. Raluca Ripan — este rezultatul străduinței minții multor oameni de știință. Omul a reușit să smulgă încă un mare secret naturii. Pusă în slujba omului, această uriașă energie poate duce la o prosperitate nebănuită, la înflorirea vieții și bunei stări a popoarelor. Uniunea Sovietică a pornit pe acest drum, arătînd calea folosirii în scopuri pașnice a energiei atomice. Dușmanii păcii și ai omenirii și-au ales însă altă cale. Cercurile imperialiste plănuiesc să folosească energia atomică în scopuri războinice pentru distrugerea în masă a omenirii.

Apelul Consiliului Mondial al Păcii cheamă popoarele să zădărnicească aceste planuri. Milioanele de semnături ce vor fi depuse pe acest Apel vor arăta adevărata voință a popoarelor, dorința fermă a omenirii de a apăra pacea".

Pentru pace, pentru liniștea familiilor, pentru viitorul copiilor lor, semnează muncitorii uzinelor „Clement Gottwald" Apelul de la Viena.

Printre numeroșii participanți care au luat cuvîntul la miting a fost și tînăra muncitoare Aneta Stanciu. „Tinerilor de pretutindeni — a spus vorbitoarea — le este dragă viața, pe care o vor mereu mai frumoasă. Tineretul lumii, omenirea întreagă va ști să apere pacea, să dea riposta cuvenită celor ce pornesc războaie atomice de distrugere în masă".

Mii de participanți la miting și-au depus apoi semnăturile pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

Cu un cald interes a fost citit Apelul de la Viena de cadrele didactice de la școala la medie de fete nr. 22 din București.

Uniți de aceeași năzuință de pace, de prietenie sinceră între popoarele lumii, sute de cetățeni din raionul Gh. Gheorghiu-Dej, muncitori, ingineri, funcționari, învățători, profesori, gospodine, invalizi de război, au venit miercuri după amiază în sala de festivități a Clubului I.C.A.S. din str. Berzei spre a semna Apelul de la Viena, exprimîndu-și hotărîrea fermă de a face să eșueze planurile criminale ale cercurilor agresive din Occident, care urmăresc dezlănțuirea războiului atomic.

Cu acest prilej a luat cuvîntul tov. Emil Boldan, directorul Institutului de limbi străine din București, care a arătat celor prezenți însemnătatea marii acțiuni întreprinse de Consiliul Mondial al Păcii, care va strînge și mai mult rîndurile milioanelor de oameni cinstiți din întreaga lume.

La mitingul de la uzinele „Matyas Rakosi" a luat cuvîntul tov. Marin Rădoi, prorector al Institutului politehnic din București, care a spus printre altele:

„In fața primejdiei comune care le amenință însăși existența, popoarele își ridică glasul puternic de protest. Milioane și milioane de oameni din fiecare țară, din fiecare oraș și sat vor semna Apelul de la Viena. In felul acesta va fi creată o nouă stavilă în calea unui război atomic".

Au luat apoi cuvîntul numeroși muncitori, după care participanții la miting au semnat, rînd pe rînd, Apelul de la Viena.

Lucrătorii din instituțiile de învățămînt așteaptă cu nerăbdare să-și pună semnătura pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Iată ce ne-a declarat tov. R. Rozenberg, directoarea adjunctă a școlii medii nr. 22 de fete din Capitală:

„Cele 100 de cadre didactice care lucrează în școala noastră vor semna Apelul de la Viena convinse că în acest fel vor contribui la zădărnicirea încercărilor criminale ale imperialiștilor de a dezlănțui un nou război. Noi ne continuăm munca pașnică, ne străduim să ridicăm la un nivel mereu mai înalt instruirea și educarea tineretului, pe care-l creștem în spiritul luptei active pentru înflorirea patriei, pentru apărarea păcii".

Consfătuire rodnică

In localul școlii medii nr. 3 din Buzău a avut loc consfătuirea regională a cadrelor didactice din școlile pedagogice ale regiunii Ploești.

Referatul privitor la activitatea școlilor pedagogice în prima jumătate a anului școlar a fost prezentat de tovarășul Marin Gașpar, șeful cabinetului pedagogic regional. In referat s-au arătat realizările obținute în munca de înarmare a viitorilor învățători cu cunoștințe temeinice. Realizări deosebite în această privință au obținut, de pildă, tovarășa Maria Manea, profesoară de limba română la școala pedagogică de fete din Buzău. Numeroși profesori s-au preocupat de înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe practice, organizînd just activitatea pe parcela experimentală, în laborator etc. Așa au lucrat, de pildă, cadrele didactice de la școlile pedagogice din Buzău, Ploești și Tîrgoviște.

Practica pedagogică a contribuit mult la desăvîrșirea pregătirii elevilor, la consolidarea cunoștințelor lor de psihologie, pedagogie și metodică.

Pe lîngă realizări, referatul a scos în evidență și unele lipsuri existente în activitatea cadrelor didactice din școlile pedagogice ale regiunii. Astfel, mai sînt elevi care au un vocabular sărac, fac greșeli de ortografie, nu sînt suficient de stăpîni pe cunoștințele de pedagogie și de metodică. In școli nu s-a acordat suficientă atenție cunoașterii și folosirii experienței înaintate.

TRAIAN POPESCU
corespondent

Studenții Institutului de teatru din Tîrgu Mureș au vizitat Capitala

Studenții din anul IV al Institutului de teatru „Szentgyorgyi Istvan" din Tîrgu Mureș și-au petrecut cea mai mare parte a vacanței de iarnă în Capitală, ca oaspeți ai studenților Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale". Ei au fost primiți cu multă dragoste de colegii lor și de cadrele didactice ale Institutului din București.

Cu acest prilej a avut loc un rodnic schimb de experiență. La întrebările unor studenți din Tg. Mureș asupra felului cum se muncește la Institutul „I.L. Caragiale" au răspuns tovarășa A. Moraru, decanul facultății de regie, tov. prof. A. Pop Martian și tov. Mărculescu, decanul Facultății de operatori cinematografici.

Studenții Institutului de teatru din Tg. Mureș au asistat la spectacolele „Steaua Sevilei" și „Titanic Vals", pe care le-au pregătit colegii lor din Capitală cu ajutorul profesorilor Radu Beligan și Sorana Coroamă, precum și la repetițiile unor piese care vor fi jucate la teatrele Național, Municipal, Armatei. De asemenea, ei au văzut multe spectacole din repertoriul acestora.

Programul excursiei a fost variat. Astfel, studenții au vizitat expoziția anuală a artelor plastice, muzeele Capitalei, Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", Studioul cinematografic București, studiourile de emisiune radiofonică etc.

Pentru pregătirea temeinică a muncitorilor calificați și a cadrelor medii tehnice

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor de maiștri prezintă o importanță deosebită pentru îmbunătățirea muncii de pregătire a viitoarelor cadre de muncitori calificați și maiștri necesari dezvoltării industriei și agriculturii din țara noastră.

Datorită eforturilor susținute ale oamenilor muncii, în anii puterii populare s-au dezvoltat industria producătoare de mașini și industria bunurilor de larg consum, s-au obținut rezultate însemnate în ceea ce privește mecanizarea agriculturii, se duce lupta pentru lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii față de industrie, pentru obținerea unei producții mărite la hectar.

In vederea producerii unor cantități sporite de bunuri care să asigure ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate este necesar să se folosească din plin tehnica nouă, întreaga capacitate de producție a întreprinderilor, să se aplice pe scară largă metodele înaintate de muncă atît în industrie cît și în agricultură. Pentru aceasta avem nevoie de cadre bine pregătite, de cadre cu o înaltă calificare care să știe să folosească cu pricepere tehnica nouă, să lupte pentru creșterea productivității muncii, pentru reducerea prețului de cost, pentru obținerea unor cantități mai mari de produse industriale și agricole.

Statul democrat-popular s-a preocupat îndeaproape de pregătirea cadrelor de muncitori calificați și maiștri pentru economia noastră națională. Numai în ultimii doi ani, au terminat cursurile școlilor profesionale și ale școlilor medii tehnice aproape 100.000 de muncitori calificați și 37.000 de tehnicieni. In aceste școli ei au primit cunoștințe temeinice atît la materiile de cultură generală cît și la cele de specialitate.

Cu toate succesele obținute în învățămîntul tehnic și profesional, au existat însă în organizarea acestui învățămînt lipsuri serioase, care au avut o influență dăunătoare asupra pregătirii profesionale a tinerilor, asupra dezvoltării economiei noastre naționale. Principala lipsă constă în aceea că nu s-a asigurat în timpul școlarizării îmbinarea organică a învățămîntului teoretic cu activitatea practică în producție, unde tînărul are prilej să folosească din plin cunoștințele sale teoretice, să capete deprinderi de muncă practică, să-și însușească experiența necesară unui bun muncitor sau tehnician. Scurta perioadă de practică în producție pe șantiere, în întreprinderi, în gospodării agricole colective și de stat etc., s-a dovedit a fi cu totul insuficientă, cu atît mai mult cu cît ea se desfășura fără a avea legături directe cu învățămîntul teoretic.

Faptul că în școlile medii tehnice și profesionale elevii nu erau pregătiți într-o specialitate precisă a făcut ca mulți dintre absolvenții acestor școli repartizați în producție să întîmpine serioase greutăți în muncă, ceea ce aducea prejudicii atît întreprinderilor cît și lor personal. De aceea mulți dintre absolvenții școlilor tehnice și profesionale, în loc să se îndrepte înspre producție, au intrat în funcții administrative.

Lipsurile care au existat în aceste școli se datoresc faptului că Ministerul Învățămîntului, precum și ministerele care le-au avut în grijă nu s-au preocupat în suficientă măsură de organizarea lor, de buna desfășurare a procesului de învățămînt, de asigurarea unei strînse legături între teorie și practică, de educarea tinerilor în spiritul dragostei pentru meserie.

Punînd capăt lipsurilor în organizarea învățămîntului tehnic-profesional, Hotărîrea partidului și guvernului asigură condițiile necesare dezvoltării acestui învățămînt în conformitate cu interesele dezvoltării economiei naționale și ale tineretului dornic să participe la măreața operă de construire a socialismului. Hotărîrea stabilește că pentru pregătirea muncitorilor calificați și a cadrelor medii tehnice necesare economiei naționale, ocrotirii sănătății și dezvoltării culturii poporului, vor funcționa **școli profesionale de ucenici, școli tehnice pentru muncitori și funcționari tehnici și școli tehnice de maiștri.** Aceste școli vor funcționa pe lîngă marile întreprinderi, fabrici, uzine, centre mecanice, S.M.T., ferme experimentale, G.A.S., șantiere de construcții, ministere, instituții, și organizații centrale, care răspund direct de organizarea și de buna mers al școlilor respective. Prin aceasta se asigură aplicarea principiului care stă la baza noii organizări a învățămîntului tehnic-profesional, și anume stabilirea unor strînse legături între școală și activitatea în producție.

Participînd activ la procesul de producție, viitorii muncitori calificați și maiștri vor reuși să acumuleze încă din timpul perioadei de școlarizare temeinice cunoștințe practice, ceea ce-i va ajuta să devină, atunci cînd vor fi trimiși la locul de muncă, adevărați conducători și organizatori ai producției.

După cum prevede Hotărîrea, elevii școlilor tehnice de maiștri vor fi recrutați în primul rînd dintre muncitorii cei mai calificați care lucrează la marile întreprinderi, dintre absolvenții școlilor profesionale cu o practică în meserie de 2—3 ani, care au perspective să devină conducători destoinici în unitățile productive. In perioada școlarizării, care variază între 2 și 3 ani, elevii acestor școli vor lucra jumătate din timp în ateliere sau în producția agricolă, iar în restul timpului își vor însuși cunoștințele teoretice necesare unui maistru.

Hotărîrea prevede că maiștrii din producție care au studiile corespunzătoare, o vechime în meserie de circa 10 ani precum și experiența necesară se bucură de aceleași drepturi ca și absolvenții școlilor tehnice de maiștri. De asemenea, maiștrilor din întreprinderi care nu au pregătirea teoretică corespunzătoare, Hotărîrea partidului și a guvernului le dă dreptul de a-și completa studiile la cursurile serale ce vor fi organizate în acest scop. După absolvirea acestor cursuri ei vor putea să dea examen în vederea obținerii diplomei de maistru.

Prin înființarea școlilor tehnice li se dă tinerilor absolvenți ai școlilor de 10 ani posibilitatea de a-și alege o meserie productivă, de a deveni muncitori calificați în specialități care cer un nivel mai înalt de cultură generală, ca de pildă meseria de normator, topograf, desenator tehnic etc. In școlile tehnice pe care le vor organiza anumite întreprinderi, instituții și organizații centrale pentru cerințele de cadre de specialitate ale unor ramuri de activitate economică și social-culturală vor fi primiți și absolvenți ai școlilor de 7 ani.

Lucrînd în producție ca muncitori calificați, absolvenții școlilor tehnice au posibilitatea să devină maiștri. Dacă în timp de 2 ani ei își însușesc cunoștințe tehnice corespunzătoare unui ajutor de maistru, ei pot fi numiți ajutori de maiștri iar după un stagiu de încă un an sau doi ca ajutor de maistru se pot prezenta la examen de maistru, fără a fi obligați să urmeze cursurile școlii medii tehnice de maiștri.

Atît absolvenții școlilor tehnice de maiștri cît și maiștrii proveniți din școlile tehnice sînt admiși în învățămîntul superior pentru a deveni ingineri.

Hotărîrea arată că în școlile profesionale de ucenici se pregătesc muncitori calificați pentru diferite ramuri ale economiei. In aceste școli sînt primiți absolvenți ai școlilor de 7 ani, iar durata școlarizării variază între 2 și 3 ani, după specificul meseriei. Desfășurînd o bogată activitate practică în timpul școlarizării, elevii școlilor profesionale de ucenici vor putea face față cu cinste sarcinilor producției.

Pentru a traduce în viață prevederile proiectului Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, în școlile care vor lua ființă pe lîngă gospodăriile agricole de stat, centrele mecanice, S.M.T.-uri etc. vor fi pregătite cadre de muncitori calificați și de maiștri capabili să îndrume țărănimea muncitoare pentru obținerea de recolte bogate. In aceste școli vor fi primiți în primul rînd copiii țăranilor muncitori din raionul și regiunea respectivă.

Printr-o îndrumare și un control susținut al activității în întregul sistem al învățămîntului tehnic-profesional din partea Ministerului Învățămîntului și a ministerelor care au în grija lor școlile din acest sistem se va putea îmbunătăți simțitor nivelul pregătirii cadrelor prin asigurarea unei strînse legături cu practica, cu activitatea în producție.

Cadrelor didactice care predau în școlile de 7 ani și de 10 ani le revine sarcina de a educa pe elevi în spiritul dragostei de muncă, trezindu-le dorința de a se dedica unei meserii productive, care să le dea posibilitatea să participe activ la făurirea vieții noi în patria noastră.

Pregătirea cadrelor de muncitori calificați și de maiștri pentru toate sectoarele economiei și culturii noastre cere o muncă susținută și o grijă deosebită din partea întreprinderilor, a organizațiilor U.T.M. și sindicale, din partea educatorilor.

Să ne unim eforturile pentru a contribui la înfăptuirea sarcinilor prevăzute în Hotărîrea partidului și a guvernului, la creșterea și formarea viitoarelor cadre necesare dezvoltării industriei, agriculturii și culturii noastre.

Lucrările primei sesiuni științifice a Institutului Agronomic «N. Bălcescu» din București

Marți dimineața au început lucrările primei sesiuni științifice a Institutului Agronomic „N. Bălcescu" din București. La lucrări participă numeroși oameni de știință din domeniul agriculturii, cadre didactice din învățămîntul superior agricol, cercetători din institutele de cercetări agricole, precum și un mare număr de studenți.

Lucrările sesiunii au fost deschise de prof. M. Levente, rectorul institutului.

Acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., a adus lucrărilor sesiunii salutul oamenilor de știință din colectivele Academiei R.P.R.

A luat apoi cuvîntul tov. N. Dinulescu, prim locțiitor al ministrului Învățămîntului, care a scos în evidență realizările obținute de colectivul institutului în domeniul cercetărilor agricole. In continuare a vorbit tov. C. Popescu, ministrul Agriculturii și Silviculturii, care a adus sesiunii îndemnul de a-și desfășura lucrările la un înalt nivel științific, astfel încît aceasta să însemne un sprijin puternic al oamenilor de știință pentru oamenii muncii de pe ogoare în lupta pentru sporirea producției agricole. Tovarășul C. Popescu a cerut cadrelor didactice ca prin activitatea lor să insufle studenților mai multă dragoste de meserie.

In prima parte a lucrărilor, prof. Gh. Ionescu-Sisești și prof. Amilcar Vasiliu au vorbit despre trecutul științei agricole românești, iar prof N. Stamatin despre trecutul științei veterinare românești. Au fost prezentate în continuare 8 referate.

Lucrările primei sesiuni științifice a Institutului Agronomic „N. Bălcescu" din București continuă pînă în ziua de 6 februarie. (Agerpres)

Din experienţa şcolii sovietice

Cum trebuie să se desfăşoare analiza unei lecţii de aritmetică

Lecţia este veriga principală a procesului pedagogic. Pentru a-şi rezolva cu succes sarcinile, pedagogul trebuie să posede la perfecţie metodica lecţiei.

In clasa a III-a a şcolii elementare trebuie să li se formeze elevilor cunoştinţe de aritmetică sistematice şi fundamentate. In adevăr, studierea numărării pînă la un milion, cu categoriile şi clasele sale, a celor patru operaţiuni cu numere abstracte şi cu multe cifre în limitele milionului, rezolvarea problemelor de aritmetică cu 3-5 operaţiuni, aplicarea proprietăţilor aritmetice la calculul oral etc. dau elevului de clasa a III-a cunoştinţe mult mai complexe în comparaţie cu cunoştinţele elevului de clasa a II-a, unde studierea aritmeticii se bazează mai ales pe numerele din cercul 1-100. Iată de ce în clasa a III-a lecţiile de aritmetică prezintă un mare interes din punct de vedere metodic şi instructiv-educativ.

Creşte şi se perfecţionează numai învăţătorul care are o atitudine chibzuită şi critică faţă de metodele şi procedeele sale de predare. Fiecare lecţie are un scop al ei. După predarea lecţiei, analiza învăţătorului (sau a colegilor care au asistat la lecţie) trebuie să fie îndreptată în primul rînd asupra lipsurilor observate la lecţie şi, în al doilea rînd, asupra meritelor lecţiei.

Să analizăm planul dezvoltat al unei lecţii de aritmetică în clasa a III-a, cu tema: „Împărţirea unui număr cu 4 cifre la un număr cu 3 cifre" şi să arătăm cum trebuie analizată fiecare etapă a lecţiei şi lecţia în ansamblu. Cu prilejul alcătuirii planului de lecţie, toate părţile (etapele) ei trebuie să fie subordonate scopului principal. Cu prilejul recapitulării materiei studiate şi al explicării materialului nou trebuie să ne oprim îndeosebi asupra următoarelor cunoştinţe şi deprinderi ale elevilor: 1) priceperea de a împărţi un număr cu mai multe cifre la sute rotunde (2400 : 600 etc.); 2) priceperea de a înmulţi oral un număr cu trei cifre cu un număr cu o cifră (340×3 etc.); 3) cunoaşterea legăturii împărţirii cu înmulţirea şi priceperea de a folosi această legătură pentru verificarea cifrei cîtului (96:12=8, deoarece 12×8=96).

Iată de ce tema pentru acasă la lecţia dată (etapa I-a) şi exerciţiile de calcul oral (etapa a II-a) trebuie să aibă aproximativ următorul conţinut:

Tema pentru acasă: I. Problemă. Unui cioban i se socotesc pentru îngrijirea a 100 de oi 12 zile-muncă. Pe lîngă aceasta, pentru fiecare 10 kg. lînă tunsă i se socotesc 3 zile-muncă. Cîte zile-muncă i s-au socotit ciobanului, dacă el are în turmă 500 de oi, iar cantitatea medie de lînă tunsă este 5 kg. de oaie? (răspuns: 810 zile-muncă). 2) Exerciţii: 3600 : 600; 4900 : 700; 5600 : 800; 7200 : 900; 23.200 : 400; 17.600 : 200; 23.400 : 300; 37.500 : 500.

Exerciţii de calcul oral: a) Calcul curent: 900 : 300; 1600 : 400; 48.000 : 600; 360×2; 420×4.

b). Cîte sute cuprinde numărul 13.200? dar numărul 4.000?

c) Fără a se face împărţirea, să se afle cîte cifre trebuie să aibă cîtul împărţirii 7.624 la 4? Dar cîtul împărţirii 750.000 : 500?

d) Un avion zboară cu o iuteală de 400 km. pe oră. In cîte ore parcurge el distanţa de 1200 km.?

După comunicarea scopului lecţiei, învăţătorul trece la explicarea materialului nou (etapa a III-a). Explicarea materialului nou se face prin exemple în următoarea succesiune:

1) 1800:300=6; 18 sute : 3 sute =6. Verificarea : 300×6=1800.

2) 1248 . 312 = 4. In acest exerciţiu, 12 sute din deîmpărţit se împart fără rest la 3 sute din împărţitor.

3) 4368 : 624=7.

In acest exerciţiu la fel ca şi în cel precedent, 43 de sute ale deîmpărţitului se împart la 6 sute ale împărţitorului, rămînînd un rest care nu se oglindeşte în cifra cîtului.

După explicarea exerciţiilor mai sus arătate se deduc concluzii parţiale: 1) In toate aceste cazuri, deîmpărţitul este un număr cu 4 cifre, iar împărţitorul un număr cu 3 cifre; 2) In toate cazurile, cîtul se află prin acelaşi procedeu, adică prin împărţirea sutelor deîmpărţitului la sutele împărţitorului. Apoi se deduce concluzia generală: „pentru a împărţi un număr cu 4 cifre la un număr cu 3 cifre, trebuie să împărţim sutele deîmpărţitului la sutele împărţitorului şi să verificăm numărul obţinut". Expunerea cunoştinţelor noi s-a desfăşurat succesiv, plecînd de la uşor spre greu.

Fixarea cunoştinţelor noi (etapa a IV-a) se realizează: 1) prin rezolvarea de către elevi a unor exerciţii la tablă (a tipurilor de exerciţii arătate la explicare); 2) prin munca independentă a elevilor timp de 5 minute (menită să arate în ce măsură elevii şi-au însuşit şi au înţeles cunoştinţele noi); 3) prin rezolvarea unei probleme cu 3-5 operaţii. De pildă: „O mulgătoare îngrijeşte 10 vaci. Ea mulge zilnic de la 6 vaci cîte 19 litri de lapte, iar de la celelalte cîte 14 litri. Cîte zile-muncă va cîştiga ea în 20 de zile, dacă pentru 425 litri lapte muls i se socotesc 7 zile-muncă" (Răspuns: 56 zile-muncă).

Problemele oglindesc dezvoltarea diferitelor ramuri ale agriculturii şi le fac cunoscută elevilor unitatea principală de măsurat munca în colhoz — ziua-muncă. Învăţătorul poate alcătui singur aceste probleme, folosind datele referitoare la realizările muncitorilor fruntaşi din agricultură.

Lecţia se încheie cu indicarea temei pentru acasă (etapa a V-a), în care intră exerciţii şi probleme în legătură atît cu cunoştinţele noi, cît şi cu cunoştinţele studiate anterior, pentru recapitulare. In procesul explicării temei pentru acasă (3-4 minute), învăţătorul le vorbeşte elevilor despre forma şi caracterul temei, care cuprinde exerciţii şi probleme sau lucrări de măsurătoare.

In procesul desfăşurării lecţiei date, s-au putut constata următoarele calităţi:

1. Preocuparea învăţătorului nu numai pentru latura instructivă a lecţiei, ci şi pentru latura educativă: legătura materiei de învăţămînt (a problemelor) cu actualitatea, oglindirea în conţinutul problemelor a practicii socialiste.

2. Folosirea în calculul oral a unui material variat în ceea ce priveşte forma şi conţinutul.

3. Subordonarea tuturor etapelor lecţiei scopului ei principal, stabilirea legăturii între cunoştinţele însuşite anterior şi cunoştinţele noi.

4. Sistematizarea şi succesiunea strictă în explicarea cunoştinţelor noi, de la simplu la complex, de la particular la general.

5. Procesul fixării cunoştinţelor noi a dat posibilitatea să se poată aprecia în ce măsură a fost atins scopul lecţiei, cît de temeinic şi-au însuşit elevii cunoştinţele noi, precum şi în ce fel au fost folosite aceste cunoştinţe cu prilejul rezolvării problemelor.

6. Preocuparea învăţătorului ca tema pentru acasă să fie accesibilă pentru elevi, să fie variată şi să nu necesite pentru executare mai mult de 30-40 minute.

Dacă analiza lecţiei se desfăşoară imediat după predare, atunci există posibilitatea să se pună o serie de întrebări referitoare la diferitele etape ale lecţiei şi anume:

1. Toţi elevii au executat tema dată pentru acasă? Dacă nu toţi, atunci de ce? 2. Cum au fost corectate şi explicate greşelile făcute de elevi în tema pentru acasă? 3. Cît de minuţioasă a fost verificarea temei? 4. In ce măsură au trezit exerciţiile interesul elevilor? 5. Dacă s-a acordat atenţie folosirii celor mai raţionale procedee de calcul. 6. Dacă toţi elevii au lucrat destul de activ şi independent. 7. Dacă scopul lecţiei a fost formulat pe înţelesul copiilor. 8. Dacă a fost bine ales materialul didactic şi dacă a fost folosit aşa cum trebuie. 9. Dacă întrebările au fost puse totdeauna clar, precis şi just. 10. Dacă nu s-au făcut greşeli în expunerea materiei. 11. Dacă elevii au fost antrenaţi la formularea concluziei. 12. Dacă elevii au participat activ la etapa lecţiei în decursul căreia au fost explicate cunoştinţele noi. 13. Care au fost meritele şi lipsurile legate de rezolvarea problemelor la lecţie? 14. Dacă au fost respectate la lecţie cerinţele didactice. 15. In ce măsură a fost atins scopul instructiv-educativ al lecţiei?

Analiza lecţiilor pe baza principiilor arătate mai sus ne dă o imagine clară asupra calităţilor şi a lipsurilor lecţiei, în ceea ce priveşte laturile instructiv-educativă, metodică şi organizatorică ale acesteia.

Mii de învăţători sovietici au obţinut rezultate excelente în munca instructiv-educativă, metodică şi organizatorică. Experienţa lor înaintată este o preţioasă şcoală a măiestriei pedagogice pentru zeci de mii de învăţători tineri.

N. IGNATIEV
colaborator ştiinţific al Institutului metodelor de învăţămînt al Academiei de Ştiinţe Pedagogice a R.S.F.S.R.

Pregătirea pentru lecţii a învăţătorului care lucrează într-o şcoală cu un singur post

Pregătirea pentru lecţii a învăţătorului care lucrează într-o şcoală cu un singur post are particularităţile sale. Pentru a-şi planifica ziua de muncă, învăţătorul care lucrează concomitent cu cîteva clase trebuie să alcătuiască şi să scrie zilnic un număr de 16—17 planuri de lecţii, variate atît în ceea ce priveşte caracterul lor, cît şi în ceea ce priveşte metodele de predare.

Numai pentru alegerea materialului pentru lecţii şi studierea lui, învăţătorul trebuie să citească 10—15 texte la diferite obiecte, să alcătuiască zeci de exerciţii, să le aleagă din manual, să alcătuiască şi să scrie zeci de întrebări. Pe lîngă aceasta trebuie pregătite materialele didactice, experienţele, trebuie controlate lucrările scrise ale elevilor. In sfîrşit, toate acestea trebuie înscrise în planurile de lecţii. Incomparabil mai mult timp trebuie pentru stabilirea volumului cunoştinţelor care vor fi predate, pentru găsirea celor mai bune procedee metodice, pentru alegerea formelor de muncă individuală a elevilor, pentru planificarea lecţiilor: cu ce clasă, cît timp şi cînd se va lucra. Trebuie avut în vedere şi faptul că manualele sînt prea puţin adaptate necesităţilor şcolii cu un singur post.

In felul acesta, pregătirea pentru lecţii îi cere mult timp pedagogului care lucrează cu cîteva clase.

După părerea mea raţionalizarea muncii învăţătorului pentru pregătirea lecţiilor este o sarcină serioasă şi foarte urgentă. Rezolvarea ei ar ajuta la îmbunătăţirea activităţii şcolilor cu un singur post. In articolul de faţă aş dori să împărtăşesc experienţa mea în această privinţă.

Cu şase ani în urmă am început să lucrez la şcoala cu un singur post din Dudacovo regiunea Stalingrad. Aveam pe atunci un stagiu pedagogic de aproape treizeci de ani La început mă pregăteam pentru lecţii cîte 5—6 ore (în afară de verificarea caietelor, pregătirea şi alegerea materialului didactic etc.) şi nu pot să spun că eram mulţumit de această pregătire, deşi ea îmi răpea aproape tot timpul. Acum eu pierd pentru a ceasta numai una, două sau trei ore şi numai foarte rar mai mult. Ce mi-a venit în ajutor?

Inainte de toate, mi-am fixat un regim al zilei, căruia îi subordonez toate lucrările mele obişnuite, inclusiv citirea ziarelor, a revistelor, a literaturii metodice şi beletristice, activitatea de ridicare a nivelului ideologico-politic, activitatea obştească, muncile în gospodărie, odihna.

In timpul anului nu poţi să recurgi prea des la metodici, deoarece atunci nu-ţi vor ajunge nu numai trei, ci nici chiar şase ore. Invăţătorul trebuie să cunoască bine metodicile. De aceea eu încep să mă pregătesc pentru lecţii încă din timpul verii. Vara rezerv zilnic trei ore pentru studierea şi rezolvarea problemelor de metodică şi complectarea bagajului meu ştiinţific. Planul muncii de vară îl întocmesc iarna.

Ştiu din experienţă că cu cît pregătirea pedagogului la o disciplină este mai bună, cu atît îi este mai uşor să-şi planifice munca de predare a acestei discipline, să găsească metode mai bune, să aleagă just formele de muncă individuală.

Lucrul cel mai dificil în pregătirea pentru lecţii a învăţătorului care lucrează într-o şcoală cu un singur post este alegerea unei ocupaţii independente cît mai efective pentru elevi şi cît mai adecuate momentului Am introdus fişe pentru diferite obiecte de învăţămînt, în care notez formele muncii independente.

Este necesar ca învăţătorul să aibă o listă de material didactic pe clase şi teme. Eu pregătesc iarna lista materialului didactic, necesar, iar vara îl confecţionez.

Am alcătuit o mică bibliotecă pedagogică cu adnotări la fiecare carte. Pentru unele obiecte de învăţămînt am întocmit fişe în care notez unele teme din carte şi dau o scurtă caracterizare a materialului.

Mă străduiesc ca toţi elevii să aibă cărţi din aceeaşi ediţie (ediţiile diferă în ceea ce priveşte aşezarea materiei pe pagini, iar uneori şi în ceea ce priveşte conţinutul).

Scrierea planurilor răpeşte mult timp. Eu scriu planurile pe clase în felul următor:

Intîi scriu denumirea obiectelor în fiecare clasă, după orar şi tema lecţiei, după planul calendaristic. Planul lecţiei îl scriu pe scurt. Bunăoară:

Clasa I. Gramatica. Tema lecţiei: „Despărţirea cuvintelor în silabe".

1) Se va repeta ce este silaba.

2) Se vor despărţi în silabe cuvintele: Nina, Lena, Saşa, camera, maşina. Lucrarea se va face pe tablă, iar elevii o vor scrie în caiete.

3) Se va analiza exerciţiul 18.

4) Elevii vor îndeplini singuri exerciţiul 18.

5) Se va controla lucrarea.

In plan notez numai etapele lecţiei, exerciţiile alcătuite de mine, întrebările pentru pregătirea independentă de către copii a răspunsurilor (la citire, istorie, geografie, ştiinţele naturii).

Nu trebuie să ne abatem de la planul calendaristic, căci aceasta creează mari dificultăţi în calea lichidării rămînerii în urmă şi are repercusiuni dăunătoare asupra pregătirii lecţiei.

Cu prilejul pregătirii pentru lecţie este important să se determine volumul materialului care va fi folosit atît pentru explicarea lecţiei, cît şi pentru munca individuală a elevilor. Stabilirea nejustă a volumului lucrării dăunează extrem de mult bunei desfăşurări a lecţiei.

Pregătindu-mă pentru lecţie, caut să stabilesc cît mai bine timpul pentru explicarea cunoştinţelor noi, acumulez din timp fapte, observaţii. Organizînd în mod just explicarea, rezerv mai mult timp fixării, sub directa mea îndrumare, a materiei studiate. In acest fel mi-e mai uşor să-i conduc pe copii la deducerea regulilor, la formularea lor.

Are o mare importanţă şi locul de muncă al învăţătorului. Eu am două mese. Pe una se află tot materialul didactic necesar pentru ziua respectivă, caietele şi manualele, aşezate în ordinea lecţiilor. Manualele au semne de carte din carton, care îmi ajută să deschid cartea dintr-odată acolo unde trebuie. Pe cealaltă masă (masa mea de lucru) sînt planurile de lecţii, catalogul şi manualele pentru lecţia respectivă, deschise pentru fiecare clasă la locul unde trebuie (pentru a nu pierde timp cu căutarea în timpul lecţiei). In recreaţii strîng manualele folosite la lecţie şi le aşez pe prima masă, iar locul lor îl iau cărţile de care voi avea nevoie la lecţia următoare

Toate aceste mărunţişuri în organizarea muncii îmi ajută la economisirea timpului. Ele au şi o mare importanţă educativă. Văzînd că locul de muncă al pedagogului este totdeauna în ordine, copiii devin ei înşişi mai ordonaţi.

O bună pregătire pentru lecţie este chezăşia succesului în întreaga activitate a învăţătorului.

T. S. SAPOŞNIKOV
(Din revista „Nacialnaia şcola").

In ajutorul pedagogilor

Institutul de perfecţionare a cadrelor didactice şi secţia regională de învăţămînt din Arhanghelsc au organizat un seminar de două săptămîni pentru şefii cabinetelor pedagogice. S-au discutat problemele educaţiei comuniste a copiilor în familie şi şcoală, ale ridicării calificării pedagogilor, ale studierii şi generalizării experienţei şcolilor din regiune Participanţii la seminar au asistat la lecţiile celor mai buni pedagogi din Arhanghelsc şi au studiat munca şcolii medii nr. 50 din raionul Solombalsk.

De asemenea, şefii secţiilor de învăţămînt orăşeneşti şi raionale şi-au împărtăşit experienţa privitoare la organizarea învăţămîntului general obligatoriu şi la crearea internatelor pentru elevi.

Din U.R.S.S.

Anna Goliţina şi Liudmila Kuznetova studiază cu interes problemele desenului tehnic la şcoala tehnică din Magnitogorsk.

LECTORATE PENTRU PĂRINŢI

Pe lîngă şcolile din regiunea Vostocnii Kazahstan funcţionează regulat lectorate pentru părinţi, organizate de secţia regională a Societăţii pentru răspîndirea cunoştinţelor politice şi ştiinţifice împreună cu secţia de învăţămînt regională. Zeci de mii de părinţi au ascultat lecţii privitoare la problemele educaţiei comuniste a copiilor în familie, între care „Educarea morală comunistă la copii", „Munca comună a familiei şi a şcolii", „Cum să-i ajutăm pe copii să înveţe bine".

De la începutul acestui an şcolar s-au deschis pe lîngă şcoli 155 de lectorate. Spre a veni în ajutorul colectivelor pedagogice, Societatea pentru răspîndirea cunoştinţelor politice şi ştiinţifice a elaborat materiale pentru lecţii, editate în broşuri. La elaborarea lecţiilor iau parte profesorii Institutului pedagogic din Ust-Kamenogorsk, cei mai buni profesori şi numeroşi părinţi.

In programul lecţiilor ocupă un loc însemnat problemele pregătirii elevilor pentru munca în producţie după absolvirea şcolii medii.

URMIND EXEMPLUL MEŞTERILOR DIN TOBOLSK

La Expoziţia regională din Omsk a creaţiei tehnice a copiilor atenţia vizitatorilor era atrasă de obiectele expuse de cercul „Mîini îndemînatice" al Casei pionierilor din Tarsk. Membrii acestui cerc au prezentat la expoziţie sculpturi în lemn şi în os.

— Este interesantă istoria acestui cerc. Vara, membrii cercului Casei pionierilor din Tarsk au vizitat pe vestiţii sculptori în os din Tobolsk. Meşterii i-au întîmpinat cu bucurie pe oaspeţi şi i-au invitat în atelierul lor, care seamănă cu un fel de muzeu unde sînt expuse cele mai fine lucrări executate în os.

Timp de cinci zile elevii au studiat munca faimoşilor sculptori în os.

Intorşi acasă, ei s-au apucat cu mult elan de această nouă muncă atractivă. De la sculptura simplă în lemn ei au trecut la sculptura mai complicată în os In acest fel a apărut pentru prima oară în regiunea Omsk cercul tinerilor sculptori în os.

Pedagogia lui John Dewey în slujba monopolurilor americane

Tendinţele de dominaţie mondială ale monopolurilor americane, politica internă de fascizare a S.U.A. impun o formare spirituală corespunzătoare a tinerei generaţii americane. In această privinţă imperialismul american şi-a pus mari speranţe în pedagogia pragmatistă, care este astăzi într-o măsură însemnată pedagogia oficială în Statele Unite ale Americii. Căpetenia acestei pedagogii este filozoful şi pedagogul reacţionar John Dewey.

John Dewey declară în mod deschis în numele cui vorbeşte. Orice poză de „neutralitate" dispare. El îşi ia în mod conştient sarcina să servească, în domeniul educaţiei tinerei generaţii, politica cercurilor conducătoare agresive americane.

Ideile pedagogice liberalo-democratice sînt aruncate peste bord acum de burghezia imperialistă. Ea are nevoie de o pedagogie care să reacţioneze mai bine la conflictele sociale, care să fie mai eficace în lupta împotriva proletariatului din ce în ce mai organizat şi mai conştient.

Acesta este „secretul" pentru care pedagogia lui John Dewey a avut şi are o influenţă considerabilă şi în multe ţări capitaliste din Europa (proiectul reacţionar de reformă a învăţămîntului din Franţa al lui André Marie, care a stîrnit protestele vehemente ale opiniei publice înaintate franceze, poartă şi el amprenta acestei influenţe). Acelaşi motiv a făcut de asemenea ca această pedagogie să fie îmbrăţişată cu multă simpatie, în trecut, de reprezentanţi ai claselor exploatatoare de la noi din ţară.

John Dewey este nemulţumit de pedagogia şi şcoala veche, care nu sînt suficient de sensibile la contradicţiile ce zguduie din temelie societatea capitalistă americană şi vestesc un viitor apropiat alarmant. Cu ajutorul pedagogiei pragmatiste, el încearcă să facă din şcoala americană un instrument mai suplu de luptă împotriva participării din ce în ce mai hotărîtoare a maselor populare la rezolvarea problemelor societăţii contemporane, un instrument mai fin de dezbinare a proletariatului.

In acest fel, şcoala, legată de soarta oligarhiei americane, încetează să fie punct de cultură, mijloc de transmitere către generaţiile tinere a experienţei dobîndite de omenire, pentru că lucrul acesta este incompatibil cu menţinerea capitalismului. Şcoala americană devine un mijloc de diversiune, de mistificare a opiniei publice. Ea trebuie să-i demonstreze tineretului că interesele capitaliştilor sînt, chipurile, interesele generale ale naţiunii, trebuie să contribuie la consolidarea exploatării, la adîncirea rupturii dintre munca fizică şi intelectuală. Slujind interesele dictaturii monopolurilor, şcoala americană trebuie să convingă tineretul, după expresia lui Dewey, de „trecătoarea şi secundara însemnătate a suveranităţii naţionale în comparaţie cu asociaţia mai complectă şi mai liberă a întregii omeniri" — bineînţeles sub comanda Statelor Unite ale Americii. Şcoala devine în felul acesta un mijloc de pregătire a unor automaţi, care se „descurcă" de la situaţie la situaţie, fără să-şi piardă timpul cu consideraţii de ordin general. Ea este destinată să propage esenţa filozofiei lui Dewey — anume că „violenţa, violenţa fizică grosolană, este în cele din urmă mijlocul cel mai de nădejde".

Acest program de educaţie a tinerei generaţii al lui Dewey avea nevoie de o „fundamentare" teoretică corespunzătoare. El a găsit-o în filozofia pragmatistă, o variantă americană a idealismului subiectiv, a cărui netemeinicie a fost dezvăluită într-un mod strălucit de către Lenin în lucrarea sa „Materialism şi empiriocriticism". Faptul că Dewey s-a adresat tocmai acestei filozofii nu este deloc întîmplător. Lenin vorbeşte despre „legătura indisolubilă între gnoseologia reacţionară şi sforţările reacţionare în domeniul sociologiei"[1]). El a demascat în lucrarea sa „Materialism şi empiriocriticism" esenţa reacţionară a acestui curent filozofic şi a înfierat pe pragmatişti ca pe cei mai înrăiţi duşmani ai ştiinţei înaintate, ca propovăduitori conştienţi ai reacţiunii, ai obscurantismului.

Dewey înţelege foarte bine că în ofensiva împotriva ştiinţei, a logicii, cel mai important lucru este să nege existenţa materiei, a realităţii obiective independente de conştiinţa noastră. De aceea el susţine că realitatea nu este decît o construcţie pragmatistă care pune pe individ într-o situaţie mai avantajoasă. Autenticitatea noţiunilor, a teoriei nu este determinată, chipurile, de măsura în care acestea reflectă lumea obiectivă — ci de măsura în care ele asigură succesul individului în viaţă. După el legile nu reflectă o ordine obiectivă a lucrurilor, ci o combinaţie arbitrară avantajoasă a faptelor, a experienţei noastre. Este vorba de recidiva unei vechi metode de discreditare şi lichidare a ştiinţei. In felul acesta se şterge orice deosebire între adevăr şi iluzie, între ştiinţă şi superstiţie. Dewey justifică dreptul „teoriei" la fals, minciună, diversiune, cînd acestea sînt folositoare monopolurilor americane, cu a căror politică logica lucrurilor, ştiinţa au devenit incompatibile.

Acelaşi lucru cînd este vorba de explicarea fenomenelor sociale. Dewey neagă de la început necesitatea obiectivă în viaţa societăţii omeneşti. Punînd o etichetă biologică asupra tuturor fenomenelor sociale Dewey susţine că ideile, aspiraţiile omului sînt, chipurile, produse ale unor instincte înnăscute, care ar constitui forţa motrică principală a întregii sale activităţi. Deci, nu vă atingeţi de raporturile generale existente. Nu vă atingeţi de oligarhia monopolurilor. Istoria societăţii omeneşti este istoria activităţii psihice a oamenilor. Este vorba deci numai de anumite transformări în vederile oamenilor pentru a se asigura progresul social. Aşa dar nu-i nimic de schimbat în mod radical, trebuie numai modificată opinia oamenilor, care să fie conduşi de o singură idee, aceea a monopolurilor, care să renunţe la anumite „preiudecăţi", adică la conştiinţa de clasă. Şcoala, susţine Dewey, va trebui să aducă contribuţia hotărîtoare în această privinţă. Ea este garanţia garanţiilor în înlăturarea acelei instabilităţi sociale de care este alarmat Dewey. In felul acesta, provocînd de la început o diversiune, Dewey aruncă răspunderea principală în rezolvarea problemelor sociale asupra şcolii şi pedagogiei.

Conform filozofiei sale pragmatiste, Dewey consideră ca sursă exclusivă de cunoaştere experienţa limitată a copilului, căreia îi dă un caracter absolut şi îi subordonează întreg procesul pedagogic. In felul acesta copilul devine autorul propriilor sale cunoştinţe, experienţa lui personală constituind singurul obiect de învăţămînt. De aceea, după expresia lui Dewey, şcoala trebuie „să ia această experienţă primitivă şi trăirile copilului şi să le dea formă de geografie, ştiinţele naturii, aritmetică sau, în general, de ceva care constituie obiect de învăţămînt."

Aceasta înseamnă fărîmiţarea cunoştinţelor într-o serie de fapte disparate, înguste, fără legătură, fără legi, fără perspective, adică o ofensivă deschisă a obscurantismului.

Toată această tehnică perfidă pe care o elaborează Dewey ca să „apropie" copiii de viaţă urmăreşte, dimpotrivă, să-i ţină departe de tîlcul ei de azi, de bogăţia sa inepuizabilă

Această tehnică pune lanţuri copilului, care nu poate ajunge singur la noţiunile ce corespund nivelului de dezvoltare al societăţii omeneşti. Pentru descoperirea legilor care stau la baza fenomenelor naturale şi sociale, omenirea a desfăşurat o activitate grandioasă care a fost fixată în ştiinţă. Dewey caută însă să ascundă fiilor oamenilor muncii această uriaşă activitate de cunoaştere şi rezultatele ei. Dewey — duşmanul oamenilor muncii şi al democraţiei — se solidarizează şi cu un alt fenomen în domeniul educaţiei tinerei generaţii caracteristic imperialismului — şi anume pedologia.

Biologizînd fenomenele vieţii sociale, el caută să demonstreze că gîndirea, conştiinţa omului nu au nici o legătură cu raporturile din societate, cu sarcinile pe care şi le propune aceasta. Gîndirea nu constituie, chipurile, decît o prelungire „conştientă" a zestrei naturale a omului şi care organizează, pune ordine în această zestre naturală. Cheia dezvoltării individului s-ar găsi deci exclusiv în el însuşi şi nici o intervenţie din afară n-ar putea să aducă vreo modificare radicală în viaţa psihică a omului, determinată de acest echipament cu care el se naşte. Ideile, idealurile înaintate ale societăţii, în jurul cărora ar trebui să se formeze conştiinţa tinerei generaţii, contrazic, chipurile, mersul natural al dezvoltării copilului, sînt incompatibile cu „fericirea copilului". Şi aşa cum „albinele culeg mierea, construiesc faguri, hrănesc progenituri şi se obţine un anumit rezultat deşi la ele nu există nici o idee prestabilită, tot aşa instinctele şi aptitudinile personale ale copilului dau material şi arată punctul de plecare pentru educaţie" — încheie această teorie Dewey.

Aceste instincte şi aptitudini înnăscute ale copilului hotărăsc, chipurile, totul în şcoală. Programa, planul de învăţămînt trebuie acomodate în mod exclusiv „necesităţilor naturale" ale copilului; el însuşi creează programa şi planul de învăţămînt. Deci în conformitate cu datele biologice care determină, chipurile, situaţia diferită a oamenilor în societate, care împart lumea în rase de „elită" şi rase „inferioare", vom avea copii „înzestraţi" şi copii „mai puţin înzestraţi", vom avea două tipuri de educaţie, corespunzătoare acestei „inegalităţi naturale". Bazîndu-se pe aceste susţineri care contrazic datele ştiinţei înaintate, Dewey vrea să „justifice" politica de clasă, de discriminare rasială în domeniul educaţiei tinerei generaţii din Statele Unite ale Americii, vrea să justifice „misiunea culturală" a monopolurilor americane în ţările înrobite lor.

Această concepţie pedagogică a lui Dewey, însuşită în mare parte de cercurile oficiale din Statele Unite, duce într-o măsură însemnată la lichidarea şcolii In determinarea planului şi programei de învăţămînt care fixează conţinutul învăţămîntului ca o expresie a „necesităţilor materiale şi spirituale ale societăţii" nu există, după Dewey, nici un criteriu obiectiv. De aceea, el este de părere că planul şi programa de învăţămînt trebuie să fie foarte „elastice", trebuie să se desprindă exclusiv din „interesele", „necesităţile" copiilor. In felul acesta se justifică apariţia nenumăratelor planuri şi programe de învăţămînt în şcoala din Statele Unite: o programă pentru şcoala copiilor din păturile avute, din centrul oraşelor mari, altă programă, la un nivel mai scăzut, pentru şcoala de la periferie. Aceeaşi „elasticitate" justifică o programă pentru şcolile din oraşe şi alta pentru cele de la sate. Decalajul acesta sare şi mai mult în ochi cînd este vorba de şcolile negrilor, mai ales din cele 17 state ale Americii unde populaţia neagră este foarte numeroasă In aceste şcoli, durata anului şcolar este mai mică, iar din conţinutul învăţămîntului sînt scoase orice rămăşite de obiecte de cultură generală, învăţămîntul căpătînd un caracter îngust, exclusiv profesional.

In conformitate cu concepţia lui Dewey, şi în cadrul şcolii elevii sînt repartizaţi pe grupe, după criteriul aceloraşi „posibilităţi". Copiii „înzestraţi" desfăşoară o activitate diferită în comparaţie cu aceea a copiilor „mai puţin înzestraţi".

In şcoala pe care o preconizează Dewey nu se studiază ştiinţele. Teoria este complect subordonată practicii limitate a copilului. In felul acesta, obscurantistul Dewey, părintele „proiectelor" şi al centrelor de interes, izgoneşte din şcoală ştiinţa, introducînd în locul ei superficialitatea, lipsa de sistem şi utilitarismul îngust, dînd drum liber educaţiei copiilor în spiritul şovinismului, al discriminării rasiale şi al militarismului, al „modului de viaţă american". In momentul cînd creditele pentru război cresc uluitor, Dewey pune la dispoziţia magnaţilor americani o şcoală pentru formarea unei „mîini de lucru" ieftine şi docile.

Indreptată împotriva forţelor progresiste crescînde, această teorie, cu toate lacrimile de crocodil ale lui Dewey cu privire la „fericirea" copilului, constituie un instrument de mutilare a personalităţii acestuia. Pedagogia lui Dewey urmăreşte formarea unui agramat fără orizont. Ea sărăceşte sufletul copilului, lipsindu-l de perspectivă, de posibilitatea de a vedea noul în viaţă, ţinîndu-l departe de contradicţiile principale ale societăţii americane, de tendinţele înaintate ale ei, căutînd să înăbuşe la copiii oamenilor muncii, încă din vîrstă fragedă, orice voinţă de luptă pentru un viitor mai bun, insuflîndu-le de timpuriu ideea despre „necesitatea naturală" de a ocupa un „anumit" loc în societate.

Purtătorul influenţei cercurilor agresive americane în domeniul educaţiei tinerei generaţii, Dewey, a primit în trecut multe osanale din partea pedagogilor reacţionari de la noi din ţară. Astfel, unul din aceşti „teoreticieni" (N Cretu) îl numea un „profet" şi considera că sistemul lui de educaţie dă posibilitatea „salvării Neamului". Aceasta se întîmpla cînd în propria sa ţară Dewey începea să fie demascat de oamenii ei înaintaţi, printre care publicistul Johanes Stil, care scria că şcoala americană, avînd la bază pedagogia lui Dewey, „se transformă într-un instrument de propagandă oficială care urmăreşte să creeasă o generaţie de americani lipsită de capacitatea de a gîndi, o generaţie de barbari".

Impotriva „teoriei" lui Dewey, chemată să justifice tendinţele agresive, politica de discriminare rasială a cercurilor conducătoare din S.U.A., se ridică din ce în ce mai puternic glasul opiniei publice înaintate din ţările capitaliste, glasul pedagogilor patrioţi din aceste ţări, care leagă protestul lor de lupta generală a popoarelor pentru democraţie, pentru pace în lumea întreagă.

Conf. univ. B. GRIGORIU

1) V. I. Lenin, Materialism şi Empiriocriticism, pag. 378.

Consfătuirea cadrelor didactice de conducere din învățământul superior

In zilele de 27, 28 și 29 ianuarie s-au desfășurat în București lucrările consfătuirii anuale a cadrelor didactice de conducere din învățământul superior. La consfătuire au participat reprezentanți ai Ministerului Învățământului, cadre didactice de conducere și șefii catedrelor de științe sociale ale institutiilor de învățământ superior din întreaga țară.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de prof. univ. **N. Dinulescu**, prim-locțiitor al ministrului Învățământului.

In continuare, prof. univ. **C. Ionescu-Bujor**, director general al Direcției generale a învățământului superior din Ministerul Învățământului, a prezentat darea de seamă asupra activității institutiilor de învățământ superior în anul universitar 1953/54 și în semestrul I al anului 1954/55.

In prima parte a dării de seamă vorbitorul s-a ocupat de problemele privitoare la profilul, nomenclatorul specialităților și rețeaua unităților de învățământ superior, arătînd măsurile luate de Ministerul Învățământului în această privință. Au fost analizate apoi problemele legate de școlarizare, subliniindu-se realizările obținute precum și lipsurile pe care le mai au în acest domeniu Ministerul Învățământului și institutiile de învățământ superior.

Darea de seamă a analizat pe larg problemele privitoare la conținutul învățământului în universități și institute, oprindu-se îndeosebi supra nivelului științific și a orientării ideologice a lecțiilor și seminariilor, asupra desfășurării lucrărilor de laborator și a proiectelor de an. Subliniind deficiențele care există în această privință, darea de seamă a arătat și cauzele care le determină: lipsa de preocupare a unora dintre conducerile institutiilor de învățământ superior față de îndrumarea și controlul activității catedrelor, față de organizarea schimbului de experiență între cadrele didactice etc. Au fost analizate, de asemenea, problemele activității de cercetare științifică a catedrelor, precum și problemele activității cercurilor științifice studențești.

Un capitol însemnat al dării de seamă a fost consacrat organizării și îndrumării procesului de învățământ în universități și institute. A fost înfățișată activitatea cadrelor de conducere ale institutiilor de învățământ superior în ceea ce privește planificarea muncii didactico-științifice, activitatea consiliilor științifice de facultăți și institutii, a colectivelor de catedră. O atenție deosebită s-a acordat analizei muncii educative a personalului didactic, precum și grijii acestuia pentru organizarea și îndrumarea activității individuale a studenților. De asemenea, au fost analizate problemele legate de practica în producție și de practica pedagogică a studenților, precum și desfășurarea procesului de învățământ în secțiile fără frecvență.

In continuare, darea de seamă a înfățișat situația privitoare la ridicarea calificării științifice și la perfecționarea personalului didactic din universități și institute și a analizat problemele legate de baza materială a institutiilor de învățământ superior.

In încheierea dării de seamă au fost arătate lipsurile Direcției generale a învățământului superior din Ministerul Învățământului, lipsuri care au determinat în mare măsură existența deficiențelor în munca universităților și institutelor.

A luat apoi cuvîntul prof. univ. **N. Dinulescu**, prim-locțiitor al ministrului Învățământului, care a prezentat referatul: **„Lupta pentru ridicarea continuă a nivelului învățămîntului, sarcină de bază a institutiilor de învățământ superior"**.

Subliniind locul important pe care îl ocupă învățământul superior în cadrul operei de construire a socialismului, referatul a arătat succesele obținute în organizarea învățământului superior și în întărirea muncii de pregătire a cadrelor de specialiști cu o înaltă calificare.

Una dintre problemele de care depinde în primul rînd ridicarea calității procesului de învățămînt o constituie îmbunătățirea profilului și rețelei institutiilor de învățămînt superior.

Linia de dezvoltare a învățămîntului nostru superior va trebui orientată spre dezvoltarea unor institutii puternice, care să formeze cadre cu un orizont larg, cu o temeinică pregătire teoretică generală, capabile să răspundă cu succes sarcinilor producției.

Îmbunătățirea conținutului învățămîntului depinde în mare măsură de precizarea planurilor de învățămînt și a programelor de curs, precum și de acoperirea disciplinelor cu manuale și cursuri. Arătînd lipsurile pe care le au planurile și programele actuale, ca și deficiențele unor manuale și cursuri, referatul a indicat sarcinile care revin Ministerului Învățămîntului și institutiilor de învățămînt superior în vederea înlăturării lor. Pe lîngă justa proporționare a activităților cuprinse în planurile de învățămînt, vor trebui revizuite programele de curs spre a se asigura unitatea în predare; institutiile de învățămînt superior vor trebui să se preocupe de asemenea de elaborarea unor manuale și cursuri la un înalt nivel științific.

Factorul hotărîtor în continua îmbunătățire a nivelului științific al învățămîntului îl constituie activitatea personalului didactic. Referatul s-a oprit îndeosebi asupra acestei probleme, analizînd succesele și lipsurile activității catedrelor, indicînd sarcinile care stau în fața personalului didactic: perfecționarea măiestriei în predarea cursurilor și în metoda desfășurării seminariilor și lucrărilor practice, participarea intensă la activitatea de cercetare științifică, creșterea cadrelor tinere, intensificarea preocupării pentru îmbunătățirea studiului individual și a activității științifice a studenților, utilizarea completă a orelor de consultații, întărirea muncii educative în mijlocul studenților etc. Conducerilor institutiilor de învățămînt superior le revine sarcina de cinste de a fi factorul mobilizator al tuturor cadrelor didactice pentru traducerea în viață a tuturor acestor cerințe.

In continuarea lucrărilor consfătuirii, prof. univ. **Florica Mezincescu**, locțiitor al ministrului Învățămîntului, a expus referatul **„Educarea patriotică a tineretului în institutiile de învățămînt superior — sarcină de bază a cadrelor didactice"**. Referatul a subliniat o serie de fapte care dovedesc succesele obținute în munca de educare a tineretului studios: numărul sporit al promovărilor în ultimii ani, începuturile de activitate științifică în cercurile studențești, emulația în rîndurile studenților, începuturile de formare a unei opinii colective de reprobare față de manifestările retrograde, față de ideologia străină, față de elementele rămase în urmă la învățătură, creșterea dîrzeniei față de greutăți, sprijinul acordat studenților străini care studiază în țara noastră, participarea largă și poziția hotărîtă luată la adunările de protest împotriva acordurilor de la Londra și Paris, demonstrațiile de solidaritate cu mișcarea democratică internațională a tineretului etc.

In referat au fost arătate și o serie de lipsuri care se mai fac vădite în atitudinea unor studenți. Mulți studenți sînt încă codași la învățătură, nu frecventează regulat cursurile și seminariile, manifestă lipsă de grijă față de bunurile obștești. O parte din absolvenții institutiilor de învățămînt superior nu s-au prezentat la posturile la care au fost repartizați, nevrînd să muncească la sate.

Analizînd cîteva probleme importante ale muncii educative în universități și institute, referatul a combătut unele atitudini greșite ale cadrelor didactice: tendința unor profesori și a unor cadre de conducere de a socoti că educația se face în afara procesului de învățămînt, faptul că unele cadre didactice, prin însăși atitudinea lor, nu constituie un exemplu demn de urmat de către studenți, exigența scăzută, dezinteresul față de condițiile de viață ale studenților etc. De asemenea, au fost arătate unele lipsuri ale Ministerului Învățămîntului, care nu s-a preocupat în măsură suficientă de rezolvarea problemelor privitoare la realizarea educației comuniste în institutiile de învățămînt superior.

Referatul a indicat, în același timp, sarcinile principale pe care trebuie să le aducă la îndeplinire institutiile de învățămînt superior pentru a ridica nivelul muncii educative în rîndurile studenților. A fost subliniat rolul deosebit de însemnat care revine în această privință catedrelor de științe sociale, care au datoria să pună întreaga lor activitate în slujba înarmării tinerilor intelectuali cu capacitatea de a-și orienta munca în direcția deservirii intereselor patriei, de a dezvolta sentimentul lor de răspundere pentru marea cauză a construirii socialismului și a apărării păcii.

★

Numeroși participanți la consfătuire au luat cuvîntul pe marginea dării de seamă și a referatelor.

Acad. prof. **Raluca Ripan**, rectorul Universității „V. Babeș" din Cluj, a împărtășit experiența muncii consiliilor științifice, a decanatelor și a catedrelor din universitatea pe care o conduce, arătînd cum își desfășoară acestea activitatea în vederea îmbunătățirii conținutului învățămîntului. De asemenea, a ridicat unele probleme în legătură cu organizarea grupelor de studenți, în legătură cu situația la învățătură a studenților intrați în universitate pe baza diplomelor de merit, precum și în legătură cu activitatea de cercetare științifică a catedrelor.

Acad. **St. Milcu**, rectorul Institutului medico-farmaceutic din București, s-a referit la problemele examenelor de admitere în anul I și a criticat lipsurile Ministerului Învățămîntului în ceea ce privește reglementarea primirii în învățămîntul superior a candidaților cu diplome de merit. In continuare a vorbit despre problema recrutării cadrelor de asistenți și preparatori, precum și despre problemele activității de cercetare științifică.

Tov. **L. Banyai**, rectorul Universității „Bolyai" din Cluj, a vorbit despre succesele obținute în lupta pentru educarea tineretului studențesc în spiritul prieteniei și al unității frățești între poporul romîn și minoritățile naționale, despre munca desfășurată de personalul didactic în vederea combaterii și înlăturării oricăror influențe naționaliste și șovine.

Tov. Banyai s-a ocupat în continuare de unele probleme privind activitatea didactico-științifică a universității cu limba de predare maghiară din Cluj.

Tov. **N. Pascu**, rectorul Institutului pedagogic „Maxim Gorki" din Capitală, a analizat în cuvîntul său cîteva probleme privitoare la educația studenților, criticînd pe acei conducători ai institutiilor de învățămînt superior care manifestă o atitudine de autoliniștire în această privință. In continuare, vorbitorul a arătat unele măsuri care au fost luate la Institutul „Maxim Gorki" în vederea întăririi muncii educative: includerea problemelor educative în planurile de activitate ale catedrelor, păstrarea colectivului grupei studențești în aceeași componență pe toată durata școlarizării etc. — și a subliniat necesitatea intensificării muncii pedagogice a personalului didactic.

Tov. **M. Levente**, rectorul Institutului agronomic „N. Bălcescu" din București, s-a oprit asupra problemelor privitoare la profilarea învățămîntului agronomic și la stabilirea planurilor de învățămînt, precum și la practica în producție. De asemenea, a analizat unele aspecte ale muncii educative în rîndurile studenților și a vorbit despre activitatea catedrelor de științe sociale, arătînd măsurile care trebuie luate pentru întărirea rolului lor în munca de pregătire a viitoarelor cadre de specialiști.

Tov. **J. Livescu**, rectorul Universității „Al. I. Cuza" din Iași, a arătat experiența universității în ceea ce privește ridicarea nivelului muncii didactice. Vorbitorul a criticat Ministerul Învățămîntului pentru unele lipsuri în elaborarea planurilor de învățămînt, în stabilirea numărului examenelor etc. In încheiere a făcut o serie de propuneri pentru organizarea mai justă a învățămîntului fără frecvență.

Tov. **D. Praporgescu**, rectorul Institutului de Construcții din București, a analizat unele dintre cauzele care au determinat scăderea numărului de studenți promovați și integraliști față de anul trecut și a arătat că acest fapt se datorește în bună măsură lipsurilor din munca unor cadre didactice. Acestea nu se preocupă să ajute studenții în însușirea cunoștințelor, astfel încît să poată răspunde cerințelor ce le stau în față. De asemenea, a luat în discuție o serie de probleme privitoare la școlarizarea studenților, la organizarea practicii, la repartizarea studenților în producție etc.

Tov. **Alex. Buia**, director adjunct la Institutul agronomic din Craiova, s-a ocupat de activitatea de cercetare științifică a catedrelor, subliniind necesitatea ca această cercetare să fie legată strîns de problemele construirii socialismului în țara noastră. In continuare a expus unele aspecte ale muncii științifice la Institutul agronomic din Craiova, arătînd succesele obținute și lipsurile care mai există în această privință.

Tov. **Estera Goro**, șeful catedrei de marxism-leninism de la Institutul politehnic din Timișoara, a arătat succesele obținute în institut prin aplicarea indicațiilor cuprinse în Hotărîrea C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea activității catedrelor de științe sociale: s-a ridicat la un nivel mai înalt predarea marxism-leninismului, se aplică principiul muncii colective, s-a întărit spiritul critic și autocritic, a crescut preocuparea membrilor catedrei pentru educarea comunistă a studenților, au fost strînse legăturile catedrei cu organizația U.T.M. și de sindicat etc. Cu toate acestea, în activitatea catedrei au continuat să existe o serie de lipsuri, atît în ceea ce privește conținutul lecțiilor și seminariilor, cît și în munca educativă. In încheiere, tov. Goro a arătat sarcinile pe care își propune să le rezolve catedra în cel de al doilea semestru al anului universitar.

Au mai luat de asemenea cuvîntul și alți tovarăși din conducerile institutiilor de învățămînt superior.

★

In încheierea lucrărilor consfătuirii a luat cuvîntul acad. prof. **Ilie Murgulescu**, ministrul Învățămîntului. In concluziile sale, acad. prof. I. Murgulescu a arătat rezultatele valoroase ale lucrărilor consfătuirii, care au dat cadrelor de conducere din învățămîntul superior prilejul de a realiza un larg schimb de experiență și au ajutat Ministerul Învățămîntului să cunoască mai îndeaproape realizările universităților și institutelor, să vadă mai adînc lipsurile din activitatea acestora și din activitatea lui proprie.

Arătînd că munca institutiilor de învățămînt superior din țara noastră a făcut reale progrese, în special în ceea ce privește rezolvarea problemelor cu caracter organizatoric, ministrul Învățămîntului s-a oprit în continuare asupra cîtorva probleme mai însemnate privitoare la pregătirea viitoarelor cadre de specialiști. Una dintre aceste probleme este problema profilării învățămîntului superior. Arătînd lipsurile pe care le determină pulverizarea învățămîntului pe profile înguste, vorbitorul a subliniat măsurile pe care le va lua Ministerul Învățămîntului pentru a înlătura lipsurile existente în această direcție. Au fost arătate de asemenea măsurile care vor fi puse în aplicare pentru rezolvarea problemelor privitoare la școlarizarea studenților, printr-o orientare mai justă a absolvenților școlilor medii către diferite facultăți, prin revizuirea normelor privitoare la desfășurarea examenelor de admitere și la primirea în învățămîntul superior a candidaților cu diplome de merit.

Au fost expuse apoi o serie de concluzii în legătură cu unele probleme privitoare la desfășurarea procesului de învățămînt discutate în cadrul consfătuirii. Astfel, au fost indicate sarcinile care revin Direcției generale a învățămîntului superior din Ministerul Învățămîntului și conducerilor institutiilor de învățămînt superior în privința desfășurării colocviilor și a examenelor de stat, în privința organizării grupelor de studenți, a desfășurării consultațiilor și a îndrumării muncii individuale a studenților, în privința cineficării institutiilor de învățămînt superior și a înzestrării laboratoarelor.

In cuvîntul său, ministrul Învățămîntului a analizat pe larg o serie de probleme privitoare la conținutul muncii didactico-științifice și educative în institutiile de învățămînt superior, subliniind faptul că universitățile și institutele sînt chemate să formeze cadre înarmate cu un sistem cît mai complect de cunoștințe eficiente, vii, cu deprinderea de a rezolva în mod creator problemele noi pe care le ridică viața, cu o temeinică pregătire practică, oameni educați în spiritul moralei comuniste, care să-și iubească profesiunea și să fie pătrunși de dorința de a-și pune toate cunoștințele în slujba poporului. Această operă deosebit de însemnată de pregătire a cadrelor necesare construcției socialismului se realizează prin măsuri complexe, pe baza planurilor și a programelor de învățămînt, pe baza manualelor și a cursurilor, prin munca în laborator, prin practica de producție și practica pedagogică etc. Arătînd lipsurile existente în această muncă, acad. prof. I. Murgulescu a subliniat necesitatea de a se ieși din faza dezideratelor și a rezolvării declarative a problemelor, pentru a se trece la fapte concrete, care să pună cu adevărat capăt neajunsurilor. Astfel, trebuie înlăturată fragmentarea științei pe prea multe discipline; trebuie repartizate mai just examenele pe facultăți și pe ani de învățămînt; trebuie revizuite programele, pentru a se asigura adaptarea lor deplină la condițiile țării noastre și a se înlătura repetările inutile; trebuie să se acorde mai multă atenție elaborării cursurilor și manualelor; trebuie să se îmbunătățească activitatea cercurilor științifice studențești. Vorbitorul s-a oprit îndeosebi asupra problemelor privitoare la organizarea practicii în producție și a practicii pedagogice, arătînd contribuția hotărîtoare a activității practice la munca de pregătire a viitorilor specialiști, la educarea lor în spiritul interesului și al dragostei față de activitatea direct productivă.

In încheiere, acad. prof. I. Murgulescu s-a oprit asupra muncii cadrelor din învățămîntul superior, chemate să realizeze în viață sarcinile instruirii și educării studenților, subliniind necesitatea intensificării activității personalului didactic în vederea ridicării nivelului său de pregătire științifică și de măiestrie pedagogică. In legătură cu această problemă a fost scoasă în evidență însemnătatea aspiranturii și a activității de cercetare științifică a catedrelor.

★

In laboratorul școlii de 7 ani din comuna Ozun, raionul Sf. Gheorghe, Regiunea Autonomă Maghiară, elevii membri ai cercului de fizică fac experiențe sub îndrumarea profesorului.

O HOTĂRÎRE DE MARE IMPORTANȚĂ

In cadrul vechiului sistem de organizare a școlilor medii tehnice, școala medie tehnică de metalurgie și construcții C.F.R. din București, pe care am condus-o, pregătea tehnicieni medii pentru Ministerul Căilor Ferate. In fiecare an absolveau școala zeci și zeci de elevi.

Ce se întîmpla însă cu acești absolvenți? O mare parte din ei, intrînd în producție, dădeau randament slab, mai ales la început. Absolvenții secțiilor: locomotive, vagoane, construcții, s-au acomodat greu procesului de producție datorită insuficientei lor pregătiri practice. Programele de învățămînt prevedeau la unele materii un volum prea vast de cunoștințe teoretice (de pildă, la matematică în primii doi ani), în timp ce pentru practică în atelierele școlii se prevedea un timp foarte scurt. Pentru unele secții, ca de pildă pentru elevii din secția construcții, practica era nu numai insuficientă, dar și stabilită într-o perioadă cînd în construcții se fac abia lucrările de măsurători și fundații. In felul acesta, în timpul anilor de școală elevii nu puteau cunoaște complexitatea lucrărilor unei construcții. De pe urma tuturor acestor lipsuri suferea producția. Nefiind legați de producție, unii absolvenți refuzau să meargă la locurile de muncă unde erau repartizați.

Necesitățile producției cereau imperios o mai bună organizare a învățămîntului pentru cadrele de tehnicieni. Recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri are o importantă hotărîtoare în această privință. Școlile tehnice organizate pe baze noi vor da producției muncitori calificați în meserii care cer un nivel mai înalt de cultură generală și personal tehnic bine pregătit. Ridicarea calității învățămîntului, legarea lui nemijlocită de producție și întărirea disciplinei vor duce la creșterea unor cadre de nădejde, legate de munca pe care și-au ales-o. Vom depune toate eforturile pentru ca prevederile noii Hotărîri să fie aplicate în viață.

GHEORGHE NICULESCU

VOM PREGĂTI CADRE DE MUNCITORI CALIFICAȚI

Am citit cu multă bucurie Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a guvernului cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri, care prevede organizarea pe baze noi a învățămîntului tehnic și profesional.

Lucrez de mai mult timp ca maistru instructor la școala profesională textilă metalurgică din București, care pregătea muncitori de întreținere pentru fabricile de articole casnice, muncitori pentru întreținerea mașinilor textile, precum și muncitori filatori-bast.

Repartizați în diferite întreprinderi însă, absolvenții școlii noastre n-au făcut întotdeauna față sarcinilor producției. Deoarece în timpul școlarizării elevii nu au fost temeinic pregătiți din punct de vedere practic, ei au întîmpinat la locul de muncă greutăți, pentru înlăturarea cărora le-a fost necesar mult timp. In unele cazuri, tinerii absolvenți au fost repartizați în producție la specialitățile înrudite aceleia pentru care s-au pregătit, fapt care le-a îngreunat de asemenea munca, aducînd serioase prejudicii și planului de producție al întreprinderii.

Reorganizarea școlilor profesionale pe baza Hotărîrii partidului și guvernului va duce la înlăturarea tuturor acestor neajunsuri, la stabilirea unei strînse legături a școlilor cu producția. Prin faptul că cele mai multe școli de ucenici vor funcționa pe lîngă întreprinderi, centre mecanice, gospodării agricole de stat etc. elevii vor avea posibilitatea ca încă din timpul școlarizării să capete cunoștințe și deprinderi de muncă practică, să cunoască bine specificul meseriei pe care și-au ales-o.

Noi, cei care ne ocupăm de pregătirea cadrelor de muncitori calificați, am primit cu deosebită bucurie Hotărîrea partidului și a guvernului. Ne vom strădui să ne îmbunătățim munca de instruire, îi vom educa pe viitorii muncitori în spiritul dragostei de muncă, pentru a deveni cadre de nădejde în opera de construire a socialismului.

CONSTANTIN MIREA
maistru-instructor

Cabinetul nostru metodic

Colectivul pedagogic al școlii noastre s-a preocupat de la începutul anului școlar de organizarea muncii metodice, căutînd să folosească experiența acumulată în această privință de cele mai bune școli.

In planul muncii metodice, care a fost alcătuit în colectiv, s-a prevăzut organizarea unor lecții deschise la diferite clase și materii, expunerea unor referate cu conținut metodic, organizarea unor consfătuiri ale diriginților claselor paralele, precum și ale învățătoarelor de la clasele I-IV.

In același timp noi ne-am preocupat de organizarea unui cabinet metodic al școlii. Aici se găsește un bogat material didactic confecționat în școală: colecții de semințe ale diferitelor plante de cultură, planșe de anatomie, chimie, geografie, albume privind viața și opera unor scriitori etc. La cabinetul metodic se găsesc, de asemenea, numeroase hărți istorice și geografice, lucrări de specialitate, reviste etc. Sînt expuse și lucrări ale elevilor — de pildă, caiete de limba rusă, de matematică, de fizică.

La cabinetul metodic învățătoarele și profesoarele primesc îndrumări în legătură cu predarea lecțiilor, găsesc recomandări bibliografice pentru întocmirea recenziilor sau a referatelor etc. Cabinetul organizează de asemenea lectura în colectiv a unor materiale de specialitate apărute în diferite publicații, precum și expunerea unor referate în legătură cu problemele metodice. Astfel, a fost prezentat un referat cu tema „Metodica studiului individual al elevilor", asupra căruia s-au purtat discuții vii, deoarece problema prezenta un deosebit interes pentru întreg colectivul didactic.

O mare atenție se acordă lecțiilor deschise. Organizarea acestora a făcut să crească grija cadrelor didactice pentru cunoașterea și folosirea celor mai bune metode de predare. S-au ținut lecții deschise de științe naturale la clasa a VI-a, de limba română și de limba rusă la clasa a VII-a, o lecție de citire la clasa I-a. La fiecare dintre aceste lecții au participat, în afară de profesoarele de specialitate, un număr mare de cadre didactice ale școlii.

Datorită activității tot mai intense care se desfășoară la cabinetul metodic, munca instructiv-educativă a școlii se îmbunătățește cu fiecare zi și elevele noastre sînt tot mai bine pregătite.

CLOTILDA VOINEA
directoarea școlii medii de fete din Buzău

Economiile elevilor

Elevii școlii de 7 ani nr. 11 cu limba de predare germană din comuna Turnișor — raionul Sibiu, au plănuit să facă la sfîrșitul acestui an școlar o mare excursie prin orașele și satele țării. Ei se pregătesc de pe acum pentru această excursie, strîngînd la C.E.C. banii de care au nevoie. Pînă în prezent au depus la C.E.C. peste 3.000 lei. In fiecare clasă există cîte un elev care ține evidența depunerilor și împarte foile și timbrele de economii. Fiecare clasă și-a realizat un fond colectiv, care e investit cu obligațiuni C.E.C. 4% cu cîștiguri. Clasa a V-a de pildă, a reușit să realizeze pînă acum peste 600 de lei.

Unii elevi au și livrete proprii, pe care adună bani pentru a-și cumpăra diferite cărți, instrumente muzicale, materiale sportive.

Cercul pedagogic al profesorilor de biologie

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, sarcinile ce decurg pentru oamenii muncii din școli din acest proiect constituie un puternic stimulent în activitatea profesorilor de biologie din Orașul Stalin.

De la începutul anului școlar, cercul pedagogic al profesorilor de biologie și-a propus ca scop principal realizarea unei temeinice pregătiri a membrilor săi în problemele agriculturii. Membrii cercului și-au dat seama că pentru a înarma elevii cu cunoștințele și deprinderile agrotehnice necesare, trebuie mai întîi să le posede ei înșiși la un nivel cît mai ridicat.

Activitatea cercului a fost orientată în mare măsură spre realizarea acestui obiectiv. Astfel, primele trei teme studiate de profesori în cadrul cercului s-au referit la metodele de pregătire și de îmbunătățire a solului, la semănat, la metodele folosite în zootehnie. Pentru ca referatele pregătite în acest scop să fie strîns legate de activitatea practică, cercul pedagogic a organizat în ziua de 31 octombrie 1954 o excursie la Prejmer, unde profesorii au putut face bogate observații, atît pe terenul agricol, cît și la creșcătoria de porci, la creșcătoria de păstrăvi și la serele legumicole. Cu acest prilej, profesorii au studiat cu deosebit interes felul cum se efectuează lucrările de toamnă în agricultură, cu mijloace tehnice moderne. La creșcătoria de porci ei au cercetat cu atenție construcția graidurilor, felul cum este organizată hrănirea porcilor, cum se selecționează, cum se obțin rase mai bune de porci, etc.

La creșcătoria de păstrăvi, profesorii de științe naturale au fost ajutați să cunoască diferitele soiuri de păstrăvi, aparatele cu care se recoltează icrele pentru clocire, felul cum se obține puietul necesar pentru repopularea apelor cu păstrăvi, acolo unde au dispărut. De asemenea, ei au cercetat sistemul de îndiguire pentru împrospătarea bazinelor cu apă. Deosebit de interesantă a fost vizita la serele legumicole. Aici, profesorii au cunoscut sistemul de încălzire a serelor, cuptoarele, au urmărit cum se face semănatul și repicatul plantelor, ca și transplantarea lor.

Folosind notițele luate cu prilejul acestor vizite și studiind diferite broșuri în legătură cu faptele cunoscute, profesorii de științe naturale au reușit să dea lecțiilor lor un conținut mult mai bogat. De pildă, lecțiile privitoare la piscicultură ce s-au predat la clasa a VII-a au fost mai bogate, mai interesante. De asemenea, profesorii care predau științele naturale la clasa a VI-a au reușit să transmită la nivelul de înțelegere al elevilor multe date privitoare la plantele de cultură și la compoziția și structura solului, la îmbunătățirea lui. Pe baza folosirii acestui material, lecțiile sînt mai bogate în exemple practice din agricultură, din zootehnie, sînt mai strîns legate de practică.

Cercul pedagogic al profesorilor de științe naturale din Orașul Stalin se preocupă în largă măsură nu numai de lărgirea cunoștințelor agrotehnice ale profesorilor, ci și de îmbunătățirea muncii didactice a acestora. Astfel, colectivul de conducere al cercului a trasat ca sarcină profesorilor de științe naturale să organizeze cît mai multe vizite cu elevii la gospodării agricole de stat, la gospodării colective, la stupini și la stația I.C.A.R. Măgurele. Profesorii de la școlile medii de 10 ani nr. 1, 2, 3, 5, etc., înțelegînd importanța deosebită pe care o au aceste vizite, le-au pregătit cu multă grijă, dînd elevilor posibilitatea să culeagă cît mai bogate învățăminte cu prilejul excursiilor. De exemplu, vizitînd stația I.C.A.R. de la Măgurele, elevii au urmărit diferite culturi de plante medicinale, felul cum se face asolamentul legumicol, cum se obțin semințe de la plantele perene, cum se fac însămînțările de toamnă, au cunoscut metodele de îngrijire a păsărilor și a porcilor, metode de îmbunătățire a raselor.

Măsurile luate de către cercul pedagogic al profesorilor de biologie din Orașul Stalin au contribuit la îmbunătățirea predării științelor naturale în lumina sarcinilor care revin școlii din proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. Indeplinirea acestor măsuri a făcut să crească mult interesul cadrelor didactice pentru ridicarea nivelului științific al predării științelor naturale. De asemenea, a crescut simțitor interesul elevilor pentru munca agricolă, pentru cunoașterea celor mai înaintate metode agrotehnice.

CONSTANTIN NUȚU
IOAN STOIA
profesori din Orașul Stalin

Pentru îmbunătățirea predării istoriei

In dorința de a contribui efectiv la îmbunătățirea calității lecțiilor, cercul pedagogic al profesorilor de istorie din orașul Bacău și-a îmbunătățit mult activitatea. Un ajutor însemnat în munca profesorilor l-au constituit discuțiile purtate în cadrul cercului cu privire la problema folosirii documentelor la lecțiile de istorie. Astfel, profesorul care predă istoria la școala pedagogică de fete a arătat că, datorită folosirii documentelor, lecția „Dezvoltarea organizării feudale în Moldova, Țara Românească și Transilvania" a fost urmărită cu mult interes de către elevele anului I. Analizînd unul dintre documentele anului 1247 (diploma ioaniților), elevele au avut posibilitatea să cunoască organizarea politică și socială din acel timp.

La lecția „Moldova în timpul lui Alexandru cel Bun" ținută la școala medie (la clasa a VIII a) s-a analizat un document al cancelariei domnești prin care i se dăruiau unui boier de pe Valea Cracăului un sat populat, și un sat pustiu. Studierea acestui document a trezit interesul elevilor și prin aceea că se referea la istoria regiunii natale.

In lămurirea problemei folosirii documentelor istorice profesorii de specialitate au primit sprijin din partea filialei locale a Societății de științe istorice, filologice și folclor. Directorul Arhivelor Statului din regiunea Bacău a prezentat în fața profesorilor de istorie unele documente inedite descoperite în arhiva inspectoratului școlar al fostului județ Neamț, documente care au scos la iveală un material bogat privind răscoala din 1907. Această prezentare a făcut să crească interesul profesorilor de istorie pentru cercetarea documentelor în legătură cu istoria regiunii.

SONIA PATRAȘ
metodistă de istorie
la cabinetul pedagogic regional
Bacău

Să fie lichidate lipsurile muncii de alfabetizare în raionul Moldova Nouă

Sfatul popular al raionului Moldova Nouă, regiunea Timișoara, a analizat de curînd munca desfășurată de sfaturile populare comunale și de către învățătorii și profesorii din raion în vederea lichidării neștiinței de carte. La această ședință au participat președinții sfaturilor populare comunale și directorii școlilor din raion.

Atît din conținutul referatelor prezentate cît și al discuțiilor purtate a reieșit faptul că acolo unde cadrele didactice, sfaturile populare și celelalte organizații de masă au acordat acestei probleme importanța cuvenită s-au obținut realizări deosebit de bune.

Directorul școlii din satul Stinapari comuna Cărbunari, de pildă, luînd cuvîntul la discuții, a arătat că în comuna lui datorită muncii stăruitoare depuse de cadrele didactice, ajutate îndeaproape de sfatul popular comunal, din cei peste 192 de analfabeți înscriși la cursuri au mai rămas doar 4 neștiutori de carte care urmează a fi alfabetizați pînă la sfîrșitul acestui an școlar.

Președintele sfatului popular din comuna Belobrești a arătat că în această comună au existat peste 280 de neștiutori de carte, dintre care au fost alfabetizați pînă în prezent 234. Din rîndurile fostilor neștiutori de carte s-au ridicat oameni care desfășoară acum o muncă deosebit de rodnică. Printre ei se numără, de pildă, președintele gospodăriei agricole colective, președintele cooperativei etc.

Rezultate asemănătoare în privința alfabetizării s-au obținut și în comunele Padina Matei, Sf. Elena, Berzasca, Cozla, Moldova Veche și altele.

Nu tot așa stau lucrurile însă în comuna Șipot, de pildă, unde din cei peste 106 neștiutori de carte nici unul nu frecventează cursurile. Tovarășul Gulie Titus, directorul școlii din comuna Șipot, motivează această stare de fapte prin aceea că este venit în comună de numai patru luni și nu cunoaște situația. Dacă în timp de patru luni tovarășul Gulie Titus n-a reușit să cunoască nici măcar „situația", ne întrebăm cît timp îi mai trebuie pînă să se apuce serios de treabă? De aceste lipsuri răspund însă și secția de învățămînt a raionului Moldova Nouă și comitetul sindical raional al muncitorilor din învățămînt, care n-au luat măsuri pentru buna desfășurare a muncii de alfabetizare.

Unele sfaturi populare comunale desconsideră problema lichidării neștiinței de carte. Președintele sfatului popular din comuna Socol, de exemplu, n-a participat nici la ședința de instructaj cu privire la munca de alfabetizare, nici la analiza acestei munci. Deși în comuna Socol mai sînt peste 40 de neștiutori de carte și 7 copii nescolarizați, tovarășul președinte nu s-a alarmat. De altfel, el desconsideră în general problemele învățămîntului, așa cum o dovedește atitudinea sa lipsită de grijă față de nevoile grădiniței de copii și ale școlii din comună.

Și în alte comune ale raionului pot fi întîlnite situații asemănătoare. De exemplu, din cauza lipsei de grijă a sfaturilor populare din comunele Stăncilova, Valea Roșie, Șipot și altele pentru asigurarea condițiilor materiale necesare cursurilor de alfabetizare, activitatea acestora nu se poate desfășura normal.

Prin cuvîntul lor, participanții la discuții au criticat pe cei vinovați de lipsurile existente în munca de alfabetizare.

În încheierea ședinței, delegatul sfatului popular raional a arătat necesitatea intensificării muncii de alfabetizare, pentru ca în anul acesta să fie cuprinși la cursuri toți neștiutorii de carte din raionul Moldova Nouă.

GRAMA LAZAR
președintele comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din regiunea Timișoara

Strînsă colaborare în activitatea educativă

Vizitînd Casa de copii „Elena Pavel" din București, mi-am dat seama că aici problemele de educație și instrucție sînt bine rezolvate de către educatoare. Din discuțiile cu tovarășa Maria Dragnea, directoarea Casei de copii, și cu educatoarele am văzut că succesele în munca educativă se datoresc strînsei colaborări între Casa de copii și școala pedagogică nr. 3, unde învață elevele casei. În școală și în Casa de copii se folosesc aceleași căi, aceleași metode. Colaborarea strînsă între educatoare și pedagogii din școală a dus la unitatea de vederi și de acțiune, la consecvență și continuitate în munca educativă.

Această strînsă colaborare se realizează zi de zi pe diferite căi. Educatoarele Casei de copii merg adeseori în școală și stau de vorbă cu profesorii. Ele participă la ședințele consiliului pedagogic, la ședințele diriginților cu părinții, țin legătura cu cadrele didactice prin caietul de corespondență în care se fac comunicări asupra învățăturii și disciplinei copiilor, primesc vizitele diriginților în Casa de copii etc.

Casa de copii sprijină școala în înfăptuirea educației comuniste a elevilor. Educatoarele creează condiții cît mai bune elevelor din Casa de copii pentru îndeplinirea principalei lor sarcini — pregătirea lecțiilor. Regimul zilnic din Casa de copii este stabilit în colaborare cu pedagogii din școală și în deplină concordanță cu programul școlii.

Elevele din Casa de copii întîlnesc aceeași exigență la educatoare și la cadrele didactice din școală; ele trebuie să răspundă unor cerințe unice în ceea ce privește comportarea, atitudinea față de muncă, față de bunurile obștești, față de tovarăși etc.

Realizarea unității de vederi și a liniei unice în educație are la bază buna cunoaștere a copiilor atît de către cadrele didactice cît și de către educatoarele din Casa de copii. Pe fiecare dintre cele 40 de eleve cîte sînt în Casa de copii „Elena Pavel" educatoarele le cunosc acum bine și știu ce anume și cît să ceară de la ele. La aceasta a contribuit mult faptul că educatoarele țin o legătură permanentă cu școala. De la cadrele didactice de la diriginți au aflat cum se comportă elevele în școală, cum muncesc, cum răspund la lecții. La rîndul lor, învățătoarele au aflat de la educatoare cum se comportă elevele în viața lor în afară de școală, ce preocupări, ce năzuințe au, în ce măsură iubesc munca, dacă au inițiativă și spirit gospodăresc. Împreună au putut să ia măsuri care să ducă la buna îndrumare a elevelor, care să ducă la dezvoltarea înclinațiilor lor pozitive.

Roadele grijii permanente pentru buna educare a elevelor se văd acum limpede. Elevele din Casa de copii, fiecare cu înclinații și posibilități diferite, formează un colectiv închegat. Întregul colectiv simte răspunderea pe care o are pentru comportarea unuia dintre membrii săi, simte datoria de a-l ajuta să se îndrepte.

„Era duminică — ne povestește una din educatoare. Trebuia să merg cu fetele la un festival. Cînd aproape să pornim am aflat că una dintre ele nu merge. Am întrebat de ce. Mi s-a răspuns că a fost pedepsită de conducere, la propunerea colectivului, pentru purtare necuviincioasă față de un tovarăș din personalul de îngrijire".

Mi s-au povestit atunci multe întîmplări de felul acesta, care dovedesc atitudinea fermă a colectivului Casei de copii în combaterea indisciplinei.

Și în școală cadrele didactice se străduiesc să lege pe toate elevele clasei într-un colectiv strîns unit. Pedagogii din școală privesc cu grijă problema dezvoltării spiritului tovărășesc al elevelor, a dragostei și respectului reciproc. Între elevele din Casa de copii și colegele lor s-au legat strînse prietenii. Ele se vizitează, fac plimbări împreună. La șezătorile organizate de elevele Casei de copii sînt invitate colegele lor de clasă.

Educatoarele din Casa de copii „Elena Pavel", în frunte cu directoarea lor, știu că împreună cu școala, în strînsă colaborare cu profesoarele și diriginții vor obține succese mereu mai mari în munca educativă. De aceea, ele caută să întărească pe toate căile această legătură care se dovedește a fi tot mai plină de roade.

A. CROITORU

Obțin rezultate bune diriginții care își cunosc elevii

Cei mai mulți dintre diriginți sînt pătrunși de însemnătatea răspunderii pe care o au pentru nivelul de pregătire al clasei lor. Ei se străduiesc să folosească toate căile și mijloacele prin care să conducă pe elevi la succese cît mai depline în însușirea unor temeinice cunoștințe și a unei comportări juste în școală și în afară de școală. Căutînd să cunoască metodele bune folosite în munca de conducere a clasei și să le aplice în activitatea lor, numeroși diriginți reușesc să cuprindă cele mai importante probleme ale muncii educative și să asigure o bună rezolvare a lor.

Marea majoritate a diriginților știu că succesele în instruirea și educarea elevilor sînt condiționate de buna cunoaștere a acestora. Într-adevăr, dacă nu-ți cunoști clasa și nu ții seama de nivelul de pregătire al elevilor, dacă nu cunoști pe fiecare elev în parte și nu ții seama de înclinațiile și posibilitățile lui nu poți lua măsuri diferențiate, care să asigure buna desfășurare a muncii educative. De aceea diriginții caută să-și cunoască îndeaproape elevii, să cunoască tot ceea ce se întîmplă în viața lor din școală și din afara școlii.

Tovarășul Ion Tărăscu, diriginte la școala mixtă de 7 ani din Costești prețuiește mult însemnările pe care le face zilnic pe caietul său de observații asupra elevilor. La începutul acestui caiet tovarășul diriginte a făcut o caracterizare a clasei pe care o cunoaște din anul școlar trecut. În această caracterizare el a vorbit despre caracteristicile colectivului, despre comitetul de clasă, despre nivelul la învățătură și disciplină al elevilor, despre activitatea extrașcolară etc. El și-a notat apoi, zi cu zi, însemnări cu privire la fiecare elev în parte. Dirigintele consemnează în caietul său, în urma unor observații sau a convorbirilor cu elevii și cu diriginții, cum învață elevul, care este starea sănătății lui, cum își petrece timpul liber, cum se comportă cu colegii, ce înclinații are, pentru ce anume manifestă un interes deosebit etc. Aceste observații sînt îmbogățite zilnic în urma asistenței la lecții și la activitatea extrașcolară, a vizitelor făcute în familie etc.

Însemnările îl ajută pe tov. Tărăscu să desfășoare o rodnică muncă educativă cu colectivul de elevi. Pe baza lor el poate să-i îndrumeze în pregătirea lecțiilor, să lupte pentru dezvoltarea trăsăturilor pozitive și pentru înlăturarea celor negative, să se orienteze bine în organizarea orei de dirigenție, în alegerea problemelor ce vor fi discutate cu părinții, în îndrumarea activității extrașcolare, în organizarea și închegarea colectivului de elevi. Pe baza acestor însemnări el își întocmește planurile de activitate lunară și săptămînală.

După încheierea fiecărui patrar, tov. Tărăscu notează în caietul său însemnări cu privire la întregul colectiv al clasei — face din nou, cu alte cuvinte, o scurtă caracterizare a clasei, subliniind în ce privință a crescut colectivul și în ce privință el nu realizează progrese. În legătură cu acestea el prevede în planul său de muncă măsurile pe care le va lua în patrarul următor, în vederea întăririi muncii educative. Astfel a reușit să ia măsuri care, îndeplinite cu grijă, au dus la ridicarea nivelului de pregătire al elevilor. Asemenea măsuri au fost cele cu privire la mobilizarea elevilor pentru citirea presei și a revistelor pentru copii, la îndrumarea muncii individuale a elevilor, la organizarea ajutorului reciproc între ei etc. Grija deosebită a tov. Tărăscu pentru îmbunătățirea situației la învățătură a elevilor a făcut ca numărul celor rămași în urmă la învățătură să scadă simțitor. De unde în patrarul întîi erau elevi căzuți la 3—4 materii, în patrarul al doilea nici un elev nu a fost căzut la mai mult de două materii. S-a ridicat nivelul la învățătură și disciplină, a crescut numărul notelor de „4" și „5".

Și tovarășul Gheorghe Neagu, diriginte la școala de 7 ani din comuna General Scărișoreanu, raionul Negru Vodă, acordă o mare atenție cunoașterii elevilor. Îl ajută mult în această privință notările făcute de profesori în caietul de clasă. Observațiile profesorilor asupra comportării elevilor în timpul lecțiilor, asupra felului cum își pregătesc temele și își îndeplinesc celelalte obligații școlare îi dau dirigintelui posibilitatea să fie la curent cu tot ceea ce se întîmplă în viața de fiecare zi a clasei. De aceea tov. Neagu citește cu regularitate aceste însemnări și ține seama de fiecare din ele. Faptul că dirigintele cunoaște de îndată în ce privință și în ce fel s-a manifestat delăsarea în muncă a elevilor și ia măsuri pentru înlăturarea ei, precum și faptul că întreg colectivul clasei combate cu fermitate abaterile și munca superficială au făcut să se îmbunătățească simțitor disciplina și nivelul la învățătură al elevilor.

Bazîndu-se pe o bună cunoaștere a elevilor, tovarășul Luca I. Ionescu, dirigintele clasei a V-a „B" de la școala de 7 ani din comuna Domnești, raionul Curtea de Argeș, le dă însărcinări potrivite în cadrul colectivului clasei. În îndeplinirea acestor sarcini alese cu grijă se dezvoltă înclinațiile și interesele elevilor. Cunoașterea elevilor și a comportării lor în școală și în afară de școală ajută pe tovarășul Petroman Pavel, dirigintele clasei a VII-a de la școala de 7 ani din comuna Sebiș, raionul Gurahonț, să dea un conținut bun orelor educative, să organizeze discuții pe teme educative pentru a lămuri unele probleme elevilor. Tov. Sarlota Kristoff, dirigintă la școala medie nr. 4 din Arad pregătește cu atenție aceste discuții, ale căror teme sînt alese în urma observațiilor pe care le fac cadrele didactice asupra colectivului clasei sale. Ea le citește elevilor pagini de proză sau versuri ale marilor scriitori și poeți legate de tema discuțiilor. Acestea au o mare influență educativă, o deosebită putere de convingere asupra elevilor. Atunci cînd diriginta a discutat cu clasa ei despre respectul datorat de către elevi părinților, profesorilor și tuturor celor mai în vîrstă, ea le-a citit un fragment din „Mama" de Maxim Gorki, strofe din poezia „Mama" de Mihail Eminescu și din alți poeți.

Pe această cale a cunoașterii cît mai adînci a elevilor și a condițiilor în care ei trăiesc și muncesc, diriginții pot lua în școală măsuri prin care să realizeze buna dezvoltare a elevilor.

Informații

Sîmbătă 5 februarie, la ora 18, va conferența la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S. prof. univ. Traian Gheorghiu, membru corespondent al Academiei R.P.R., despre: „Centrala electrică industrială pe bază de energie atomică din U.R.S.S.".

★

Joi s-a deschis prima sesiune științifică a Institutului Medico-Farmaceutic din Cluj, care va dura 3 zile. La sesiune participă dr. M. Saragea, locțiitor al ministrului Sănătății, numeroși oameni de știință din domeniul medicinei, cadre didactice de la diferite institute medico-farmaceutice din țară, studenți.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de prof. dr. A. Moga, rectorul Institutului Medico-Farmaceutic din Cluj.

Ședința din dimineața primei zile a sesiunii a fost condusă de prof. dr. Iuliu Hațieganu, medic emerit al R.P.R.

Prof. dr. Grigore Benetatto, membru corespondent al Academiei R.P.R., a prezentat referatul: *„Orientarea nevristă în activitatea științifică a I.M.F. din Cluj"*, iar prof. dr. Leon Daniello, medic emerit al R.P.R., a prezentat referatul: *„Cercetările în domeniul silicozei"*.

★

Din cauza condițiilor atmosferice, regulamentul campionatului republican școlar de schi se modifică după cum urmează:

Etapa de regiune se poate desfășura pînă la 20 februarie a. c.

Etapa finală pentru probele de coborîre va avea loc la Predeal în zilele de 26—27 februarie a. c.

Etapa finală pentru fond și stafetă se va desfășura tot la Predeal, în zilele de 5—6 martie a. c.

Foileton

Un președinte copleșit de griji

I. AVIAN
și S. RUDEANU

Președintele sfatului popular din comuna Brustur, raionul Beiuș, este un om copleșit de griji. Una dintre cele mai importante griji ale tovarășului președinte este menținerea necontenită a legăturii cu terenul. Pentru că numai astfel, și-a spus el, îți poți duce la bun sfîrșit sarcinile.

În această direcție tovarășul președinte a avut parte de două mari noroace: că există telefon și că există școală în sat. Dar să lămurim mai pe îndelete, ca să înțelegeți despre ce este vorba.

În primul rînd este vorba despre telefonul sfatului, datorită căruia, cît e ziua de mare, președintele primește vești de prin împrejurimi și de la raion. Dar, vedeți dumneavoastră, o fi ea, ziua, mare, dar acum, în timpul iernii, noaptea e și mai mare. Or, poți dumneata ca în timpul nopții să rupi legătura cu terenul? Nu poți!... Și atunci ce s-a gîndit tovarășul președinte? S-a gîndit că e absolut necesar să stea cineva la telefon și în timpul nopții.

Ei, și atunci i-a ieșit în cale cel de al doilea noroc: școala. Adică nu atît școala, cît mai cu seamă învățătorii. Și, în cîteva minute, se și afla în cancelaria școlii:

— Tovarăși învățători, începu președintele, dumneavoastră, cadrele didactice, cunoașteți desigur importanța menținerii legăturii cu terenul...

— Sigur că da, au răspuns învățătorii.

— Știți de asemenea că această legătură cu terenul trebuie menținută zi și noapte...

— Firește, au replicat învățătorii.

— Ei bine, ziua am eu grijă ca această legătură să fie menținută. Sînt eu, este secretarul, sînt funcționarii sfatului... Mă rog, telefonul nu rămîne singur niciodată!... Noaptea însă.. Și noaptea trebuie să stea cineva lîngă telefon...

— Foarte just! au răspuns din nou învățătorii.

— Ei bravo! a rostit încîntat președintele. Mă bucur că ideea mea vi se pare justă. Așa că, începînd de astă noapte, veți face pe rînd de gardă la telefon... Începeți cu cine doriți dumnevoastră. Eu nu mă amestec.

— Bine, tovarășe, dar asta nu e sarcina noastră! Asta e munca sfatului... Să facă de gardă funcționarii sfatului, secretarul, d-voastră...

— Eu nu pot! Noaptea sînt ocupat!

— Dar ce faceți noaptea?

— Dorm!...

În fața acestui argument de nezdruncinat, învățătorii n-au mai avut ce replica. Și au început să facă de gardă la telefon... În fiecare noapte cîte unul...

După cîtva timp însă, învățătorii au constatat că munca de noapte are urmări nefavorabile asupra muncii de zi, în școală.

— Tovarășe președinte, a spus un învățător. Dimineața la școală nu de somn. Stau la tablă și văd negru în fața ochilor.

— Păi cred și eu, spuse președintele!... Dacă tabla e neagră, ce culoare ai vrea dumneata să vezi?...

După multe stăruințe, președintele a venit cu o altă soluție: învățătorul care nu vrea să facă de gardă la telefon să plătească cîte lei..

Noi sperăm că, la aflarea celor de mai sus, forurile în drept nu vor dormi și vor plăti respectivului președinte cu moneda care i se cuvine...

Ni se semnalează...

În urma hotărîrii sfatului popular din comuna Sărmășag, raionul Șimleu, regiunea Oradea, internatul școlii de 7 ani din această comună a fost desființat. Ca urmare a acestei măsuri, numeroși elevi sînt nevoiți să vină în fiecare zi pe jos la școală de la o distanță de 5—6 km.

Tot ca o urmare a măsurilor sfatului popular comunal, celor peste 40 de copii de la căminul de zi li s-a lăsat o singură cameră de 4/5 m pe care o folosesc ca sală de învățămînt, sufragerie și dormitor.

Este necesar ca sfatul popular să ia măsuri pentru a repara aceste greșeli ale sale, asigurînd astfel copiilor țăranilor muncitori și muncitorilor mineri din comună condiții bune de școlarizare.

★

Cercurile pedagogice ale învățătorilor din comunele Bascan și Zărnești, raionul Pitești, funcționează defectuos. În ședințele cercurilor problemele predării nu sînt discutate pe baza muncii concrete a învățătorilor, ci numai teoretic, iar lecțiile deschise sînt predate la un nivel scăzut.

Secția de învățămînt a raionului Pitești trebuie să cerceteze mai îndeaproape felul cum se desfășoară activitatea cercurilor pedagogice și să o îndrume cu mai multă grijă.

Activitatea obștească a elevilor

Elevii claselor V—VII de la școala de 7 ani din comuna Boroaia, raionul Fălticeni, manifestă un viu interes pentru lucrările de pregătire a campaniei de însămînțări. Atît în orele de științe naturale cît și în timpul lor liber, elevii execută sub îndrumarea cadrelor didactice probe de germinație a semințelor. Pînă în prezent ei au executat peste 685 de asemenea probe.

ALEXANDRU ȚARANIȚA

★

Pionierii și școlarii din comuna Independența, regiunea Galați, au primit de curînd în mijlocul lor pe elevii școlii pedagogice mixte din orașul Galați. Oaspeții au prezentat în fața elevilor din sat o șezătoare literară. De asemenea, ei au prezentat o șezătoare în sala de festivități a căminului cultural. Peste 700 de țărani muncitori au venit să asiste la programul echipei de teatru, al corului și al orchestrei viitorilor învățători. În cadrul șezătorii a fost expusă de asemenea conferința „Forma și alcătuirea materială a pămîntului".

Cu prilejul acestei vizite s-a închegat o prietenie strînsă între elevii din Galați și pionierii și școlarii din comuna Independența.

Note bibliografice

Analele Romîno-Sovietice
SERIA ISTORIE nr. 4 — 1954

Numărul 4 din 1954 al Analelor de Istorie cuprinde un material bogat și variat.

Un deosebit interes îl prezintă pentru istoricii noștri publicarea cap. V — „Organizarea internă a orașelor grecești de pe țărmul de apus al Mării Negre între secolul VII și secolul I î.e.n." din lucrarea lui T. V. Glavațkaia „Orașele de pe țărmul de apus al Mării Negre în sec. VII î.e.n.". În acest capitol autoarea trece în revistă diferitele instituții ale orașelor grecești. Ea se ocupă și de structura internă a polisurilor Tomis și Callatis, aducînd astfel o prețioasă contribuție la studierea istoriei antice a țării noastre.

În articolul „Mișcările țărănești în perioada revoluției din Țările de Jos", A. K. Cistozvonov face o analiză foarte documentată a situației țărănimii în Țările de Jos, situație care a determinat larga participare a țărănimii la revoluție. În articol se arată că țărănimea s-a alăturat de asemenea acțiunilor maselor plebee de la orașe.

În domeniul istoriei contemporane, revista publică articolul lui V. M. Turok, „Criza regimului reacționar habsburgic". Autorul analizează în special situația din Ungaria și demască în același timp politica de duplicitate a imperialiștilor anglo-americani în problema destrămării Austro-Ungariei.

La rubrica „Din experiența școlii sovietice" se publică articolul lui A. V. Efimov, „Metodica predării istoriei". În acest articol autorul face un scurt istoric al predării istoriei în școala medie din Uniunea Sovietică, de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie pînă în zilele noastre.

Revista cuprinde o rubrică nouă, „Discuții", care publică dezbaterile ce au loc în paginile revistei „Voprosi istorii" cu privire la cea mai justă formulare a legii economice fundamentale a feudalismului.

Rubrica „Viața științifică în U.R.S.S." cuprinde mai multe dări de seamă care reflectă tendințele și rezultatele activității științifice din U.R.S.S. în domeniul istoriei. Astfel, articolul „Despre studierea istoriei moderne și contemporane a țărilor capitaliste" arată că istoricii sovietici au sarcina de a studia cît mai temeinic istoria modernă și contemporană a țărilor capitaliste, pentru a elabora în acest domeniu studii și manuale serioase. Alte aspecte din viața științifică din U.R.S.S. sînt prezentate în dările de seamă: „Despre pregătirea unei „Istorii universale" în mai multe volume" și „De la Institutul de istorie al Academiei de Științe al R.S.S. Bieloruse".

La rubrica „Recenzii" se publică recenzia lucrării lui V. T. Fomin „Agresiunea imperialistă împotriva Poloniei în anul 1939", recenzie semnată de Kuzovkov și Popov.

Să înceteze intervenția S. U. A. în afacerile interne ale Chinei!

Opinia publică mondială urmărește cu o deosebită atenție situația primejdioasă care s-a creat în Extremul Orient datorită uneltirilor agresive ale cercurilor conducătoare americane împotriva R.P. Chineze.

Amestecul grosolan al S.U.A. în afacerile interne ale Chinei populare, acțiunile agresive ale S.U.A. în Extremul Orient sînt demascate cu o deosebită forță în interviul acordat de V. M. Molotov ziariștilor americani W. R. Hearst și Kingsbury Smith. O mare contribuție în demascarea politicii S.U.A. în această parte a lumii o constituie propunerea guvernului sovietic de a se discuta în Consiliul de Securitate „Problema acțiunilor agresive ale Statelor Unite ale Americii împotriva Republicii Populare Chineze în regiunea Taivanului și a altor insule ale Chinei", precum și cuvîntările rostite în ședințele Consiliului de Securitate de A. A. Sobolev, locțiitor al reprezentantului permanent al U.R.S.S. în Consiliul de Securitate.

În interviul acordat la 29 ianuarie celor doi ziariști americani, V. M. Molotov a subliniat că situația la care s-a ajuns în ultimul timp în regiunea insulei Taivan creează o încordare în Extremul Orient și are repercusiuni negative asupra întregii situații internaționale, constituind o primejdie de încălcare a păcii, o primejdie de război. Răspunderea pentru această situație revine Statelor Unite ale Americii care se amestecă în treburile interne ale Chinei.

După cum se știe, Taivanul este un străvechi teritoriu chinez. Imperialiștii japonezi au răpit în trecut și au jefuit în mod barbar acest teritoriu. Înfrîngerea Japoniei în cel de al doilea război mondial a creat condițiile ca Taivanul să fie transferat Chinei. O serie de documente oficiale internaționale confirmă că această insulă este o parte integrantă a Chinei și trebuie să fie realipită Chinei continentale. Astfel, declarația de la Cairo din anul 1943, declarația de la Potsdam din anul 1945 — ambele purtînd semnătura S.U.A. și Angliei — prevedeau că după capitularea Japoniei, Taivanul și insulele Penhuledao să fie redate Chinei. Acordul cu privire la capitularea Japoniei semnat de S.U.A., Anglia și U.R.S.S. confirmă de asemenea că Taivanul este teritoriu chinez și trebuie să fie transferat Chinei continentale.

Ca urmare a luptei sale eroice de peste 100 de ani, poporul chinez, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Comunist, a cucerit în 1949 victoria în revoluția populară împotriva imperialismului, feudalismului și capitalului birocratic și a constituit Republica Populară Chineză, stat de democrație populară condus de clasa muncitoare și bazat pe alianța dintre muncitori și țărani. Prin lupta sa eroică poporul chinez a unit întregul teritoriu chinez sub conducerea guvernului central al Chinei, iar clica lui Clan Kai-și a fost respinsă și alungată.

Toate aceste fapte nu sînt pe placul imperialiștilor americani, care urmăreau să instaureze în China dominația lor. Încălcînd obligațiile pe care și le-a asumat prin documentele internaționale cu privire la transferarea către China a unor străvechi teritorii chineze, guvernul S.U.A. a organizat o serie de acțiuni agresive împotriva poporului chinez, acțiuni care constituie o încălcare flagrantă a suveranității și integrității teritoriale a R.P. Chineze și care reprezintă totodată o încălcare a Cartei O.N.U.

Luînd sub ocrotire bandele ciankaișiste care au fost izgonite de poporul chinez și care s-au cuibărit în Taivan și în unele insule chineze de litoral, guvernul S.U.A. a ocupat de fapt Taivanul și l-a transformat într-o bază militară a S.U.A. Așa cum sublinia V. M. Molotov, dacă în trecut această insulă chineză a fost răpită de Japonia, în prezent ea este acaparată de S.U.A. La 27 iunie 1950 președintele S.U.A. a ordonat flotei a 7-a navale și forțelor armate ale S.U.A. să ocupe Taivanul. De atunci asupra acestei insule și a întregii regiuni a Taivanului a fost instituit controlul militar al flotei maritime militare americane. S.U.A. urmăresc să păstreze Taivanul ca o trambulină de unde să poată organiza acțiuni agresive împotriva Republicii Populare Chineze cu scopul cotropirii Chinei continentale și în vederea provocării unui război de mari proporții. Acest lucru se poate ușor constata dacă ținem seama de întregul șir de acțiuni provocatoare la care S.U.A. s-au dedat împotriva R.P. Chineze. Atacuri armate, neprovocate, împotriva orașelor și regiunilor de coastă ale Chinei din partea forțelor armate controlate de S.U.A., concentrarea de forțe militare americane maritime și aeriene în această regiune, declarații oficiale ale politicienilor din S.U.A. prin care se amenință cu folosirea forței împotriva R.P. Chineze — iată doar cîteva dintre dovezile care scot la iveală adevărul în legătură cu politica guvernului S.U.A. în regiunea Taivanului.

În vederea abaterii atenției opiniei publice de la adevăratele lor scopuri în această regiune a lumii, guvernanții americani pălăvrăgesc în modul cel mai nerușinat despre așa numita „apărare" a Taivanului și a insulelor Penhuledao și chiar despre „apărarea S.U.A.". Pe drept cuvînt se întreabă oamenii cinstiți: Dar cine a amenințat și cine amenință S.U.A.? Se vede cît colo că declarațiile cu privire la „apărare" ticluite de cercurile guvernante americane prea sînt cusute cu ață albă. Caracterul agresiv al politicii S.U.A. în Extremul Orient apare deosebit de limpede în urma recentelor evenimente din această parte a lumii și în urma unor măsuri luate de guvernul S.U.A.

Se știe că multă vreme S.U.A. au folosit războiul din Coreea ca un pretext pentru continuarea ocupării Taivanului. Intrucît prin încetarea războiului au pierdut vechile „motive" ale ocupării Taivanului, guvernanții de la Washington au căutat noi posibilități pentru a consolida ocuparea acestui teritoriu. În acest scop la 2 decembrie 1954 S.U.A. a încheiat cu Cian Kai-și tratatul cu privire la așa numita „apărare mutuală". Din textul acestui tratat reiese clar că prin semnarea lui S.U.A. au urmărit să pună „odată pentru totdeauna capăt tuturor zvonurilor că S.U.A. ar consimți sub o formă oarecare la predarea Formozei (Taivanului n.n.) și a insulelor Pescadores (Penhuledao n.n.) sub controlul comuniștilor". Numai orbii în politică ar putea să nu vadă că prin încheierea acestui tratat se urmărește continuarea ocupației americane asupra unor străvechi teritorii ale Chinei.

La 24 ianuarie 1955, într-un mesaj adresat Congresului S.U.A., președintele Statelor Unite a amenințat direct R.P. Chineză cu război și a cerut să i se acorde împuterniciri pentru a folosi forța armată în scopul așa zisei apărări a Taivanului și a insulelor Penhuledao. Congresul S.U.A. a răspuns mesajului lui Eisenhower printr-o rezoluție care îl autorizează de fapt pe acesta să folosească forțele armate ale S.U.A. în vederea amestecului fățiș în afacerile interne ale R.P. Chineze. Împuternicirile acordate președintelui S.U.A. nu se limitează însă numai la regiunea Taivanului. După cum se arată în rezoluția Congresului, ele includ „paza și apărarea acestor poziții și teritorii legate între ele ale acestei regiuni" și „adoptarea unor alte asemenea măsuri care, după părerea președintelui S.U.A., se vor impune sau vor fi necesare pentru apărarea Formozei și insulelor Pescadores".

Declarațiile mai multor membri marcanți ai Camerei reprezentanților și Senatului S.U.A. confirmă caracterul agresiv atît al mesajului lui Eisenhower cît și al rezoluției adoptate de Congresul S.U.A. De fapt mesajul și rezoluția aprobă în mod direct războiul împotriva R.P. Chineze. Senatorul Bricker, bunăoară, a caracterizat rezoluția Congresului drept un „ultimatum care include riscul calculat al războiului", iar Flanders, un alt senator american, a spus că „această rezoluție înseamnă război preventiv". O serie de politicieni nord-americani, ale căror capete sînt mai înfierbîntate, amenință fățiș cu bombardarea principalelor centre, a porturilor și căilor de comunicație ale R. P. Chineze.

În timp ce se adoptă asemenea rezoluții și se fac declarații de felul celor amintite, în zona mărilor Chinei sînt concentrate forțe militare aeriene și maritime militare ale S.U.A. și se organizează demonstrații de forță, provocatoare, de felul celei de la 26 ianuarie.

Este limpede că intervenția brutală în treburile interne ale Chinei a devenit linia oficială a politicii guvernului S.U.A.

Acțiunile agresive ale S.U.A. împotriva R.P. Chineze măresc primejdia de război în Extremul Orient și intensifică încordarea în situația internațională, primejduind pacea și securitatea popoarelor.

Toate popoarele lumii condamnă cu energie politica agresivă a S.U.A. și susțin drepturile legitime ale R.P. Chineze. Toți oamenii cinstiți din lume sprijină în mod activ inițiativa guvernului sovietic care a cerut Consiliului de Securitate să discute problema acțiunilor agresive ale S.U.A. împotriva R.P. Chineze și să hotărască ca guvernul S.U.A. să înceteze aceste acțiuni și să-și retragă forțele armate din Taivan și din celelalte teritorii aparținînd Chinei.

După cum a subliniat A. A. Sobolev în cuvîntarea rostită în ședința din 31 ianuarie a Consiliului de Securitate, încordarea primejdioasă a situației internaționale din Extremul Orient nu va fi înlăturată decît atunci cînd S.U.A. vor înceta amestecul lor în chestiunile interne ale Chinei și-și vor retrage forțele armate din Taivan și din alte insule ale Chinei.

Desfășurarea lucrărilor Consiliului de Securitate arată că reprezentanții S.U.A., Angliei, Noii Zeelande și ai altor state occidentale ocolesc principala problemă a înlăturării cauzelor care au creat încordarea în Extremul Orient, urmărind să abată discuțiile în direcția analizării așa zisei probleme a „încetării focului" între părțile beligerante. Este clar că în felul acesta reprezentanții anumitor state urmăresc să se amestece în chestiunile interne ale R.P. Chineze, să împiedice poporul chinez în curățirea propriilor teritorii de banda ciankaișistă și să consfințească acapararea acestor teritorii de către S.U.A.

În interviul acordat de curînd ziariștilor americani, V. M. Molotov a arătat în mod clar că „Guvernul R.P. Chineze are tot temeiul să ceară restabilirea drepturilor sale legitime în privința Taivanului. Iar „guvernul" lui Cian Kai-și, respins de poporul chinez, trebuie să se care în altă parte și să nu strice relațiile între state, așa cum o face în prezent, răminînd cu ajutorul S.U.A. acolo unde n-ar trebui să fie".

Poporul chinez urmărește cu vigilență acțiunile agresive ale S.U.A. și se pronunță cu hotărîre împotriva politicii criminale a guvernului american. După cum subliniază ziarul „Jenminjibao", poporul chinez „va elibera cu orice preț Taivanul și, dacă forțele armate americane vor îndrăzni să atace China, poporul chinez va da o ripostă nimicitoare".

N. TAINIC

Redacția și administrația: București str. A. S. Popov 28—30. Telefon 45231, 4.39.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 305 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 11 februarie 1955

In acest număr:

- HOTARIREA COMITETULUI CENTRAL AL P.M.R. ȘI A CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL R.P.R. CU PRIVIRE LA ORGANIZAREA ȘCOLILOR PROFESIONALE DE UCENICI, A ȘCOLILOR TEHNICE ȘI A ȘCOLILOR TEHNICE DE MAIȘTRI (pag. 2)
- Angela Negulescu: Ce experiențe organizez în predarea temei „Inducția electromagnetică" (pag. 3)
- E. Dogaru: Pregătirea profesională a viitorilor învățători (pag. 3)
- C. Prichea: Despre folosirea caietelor cu liniatură specială (pag. 3)
- RĂSPUNDEM LA INTREBĂRILE CITITORILOR. — Cum trebuie să controleze directorul munca diriginților (pag. 3)
- Declarația Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste (pag. 4)
- Forțele păcii sînt invincibile (pag. 4)

Să educăm elevii în spiritul dragostei față de învățătură

Acordînd o mare atenție dezvoltării învățămîntului, partidul și guvernul nostru au creat condițiile necesare cuprinderii în școlile de toate gradele a unui număr din ce în ce mai mare de tineri, fii ai oamenilor muncii. Se realizează învățămîntul general și obligatoriu, se dezvoltă rețeaua școlilor de 7 ani și medii, a crescut mult numărul facultăților în învățămîntul superior. Școlile sînt înzestrate cu laboratoare și ateliere, cu muzee și cabinete, cu terenuri experimentale. De asemenea, a fost lărgită rețeaua de internate, cămine și cantine, li s-au acordat elevilor merituoși un număr mare de burse.

Răspunzînd grijii pe care le-o arată partidul și guvernul, cei mai mulți dintre elevi au înțeles că îndatorirea lor principală este aceea de a învăța cu sîrguință, de a-și însuși cunoștințe temeinice pentru a deveni folositori patriei. La școala medie nr. 10 din București, de exemplu, cei mai mulți dintre elevi își înțeleg just îndatoririle, obțin note de trecere la toate materiile, își însușesc cunoștințele și deprinderile prevăzute în programele școlare. Așa stau lucrurile și la școala medie din Oțelul-Roșu, la școala de 7 ani din comuna Brebul Nou din raionul Caransebeș, sau la o serie de școli elementare din același raion, unde procentul de promovare a elevilor este de sută la sută.

Analiza situației la învățătură a elevilor la sfîrșitul celui de al II-lea pătrar (primul semestru al școlilor pedagogice și medii tehnice), arată însă că în școlile noastre mai sînt mulți elevi care, neglijîndu-și îndatoririle, lipsesc de la lecții, intră nepregătiți în clasă, sînt nedisciplinați atît în școală cît și în afară de școală, nu au note de trecere la o serie de obiecte. La școala medie din Corabia, de exemplu, numărul elevilor rămași în urmă la învățătură era ridicat la sfîrșitul pătrarului al II-lea. Un mare număr dintre ei erau căzuți la mai multe materii. In unele școli, ca de pildă la școala medie nr. 11 din București, erau la sfîrșitul pătrarului al II-lea elevi căzuți la cîte 7-8 materii. Existența unui mare număr de elevi slabi la învățătură dăunează bunului mers al întregului proces de învățămînt.

Trebuie să obținem ca în toate școlile noastre să crească într-o măsură însemnată spiritul de răspundere al elevilor pentru însușirea cunoștințelor, pentru îndeplinirea conștiincioasă a tuturor sarcinilor pe care le pune în fața lor școala. Rolul hotărîtor în această privință le revine cadrelor didactice.

Cultivarea răspunderii elevilor față de învățătură este unul dintre principalele aspecte ale muncii educative de care depinde în mare măsură buna pregătire a tineretului.

Fiecare elev intrat în școală trebuie să înțeleagă că are datoria de a frecventa cu regularitate cursurile, de a se pregăti temeinic pentru lecții, de a fi disciplinat, de a munci cu conștiinciozitate. De felul în care muncește elevul în școală depinde în mare măsură și atitudinea pe care acesta o va avea atunci cînd va fi trimis în producție.

Rolul pedagogului este tocmai de a-l îndruma pe elev, de a-l ajuta, de a-l deprinde cu munca sistematică și organizată. Iar dacă, cu toate eforturile pedagogilor, unii elevi nu înțeleg să se achite conștiincios de sarcinile lor, pedagogii și directorii de școli vor trebui să treacă la luarea unor măsuri, la aplicarea de sancțiuni. Atitudinea conștientă a elevului față de munca pe care o desfășoară are o importanță deosebită pentru însușirea temeinică a cunoștințelor. Pentru ca să-și îndeplinească cu conștiinciozitate sarcinile, elevul trebuie să înțeleagă importanța lor, să fie convins că acestea îi sînt necesare în vederea pregătirii lui pentru viață, pentru activitatea în producție.

Învățătorii și profesorii trebuie să arate elevilor, încă de la intrarea lor în școală, că pentru a obține rezultate bune la învățătură este nevoie ca ei să depună eforturi deosebite, să îndeplinească unele sarcini chiar dacă acestea nu sînt ușoare sau plăcute, chiar dacă sînt necesare eforturi mai mari pentru îndeplinirea lor.

Se constată la unii elevi tendința de a manifesta un interes deosebit pentru anumite materii și de a neglija altele. Stimulîndu-i să se ocupe de materiile pentru care au înclinații, învățătorii și profesorii au în același timp datoria de a munci în așa fel cu elevii încît aceștia să înțeleagă că este necesar să-și însușească cunoștințe temeinice la toate materiile, pentru că numai așa vor reuși să se dezvolte multilateral, vor putea să se pregătească mai bine pentru meseria pe care și-o vor alege. Unul dintre profesorii care predă la școala medie de băieți din Sighișoara, de exemplu, a vorbit la consfătuirile raionale din ianuarie despre felul cum l-a ajutat pe un elev care obținea rezultate foarte bune la matematică și fizică, dar care considera că „nu are înclinație" pentru studiul limbilor. El l-a făcut să înțeleagă că un viitor tehnician trebuie să fie totodată un om cult. Îndreptîndu-și eforturile și în această direcție, elevul a reușit să obțină rezultate dintre cele mai bune la toate materiile.

Pedagogii au nenumărate prilejuri de a le arăta elevilor că toate bunurile materiale și spirituale care stau astăzi la îndemîna noastră sînt rezultatul unei munci uriașe pe care au desfășurat-o zeci de generații. Ei trebuie să le arate, în același timp, eforturile pe care le fac astăzi oamenii muncii din țara noastră pentru a făuri o viață nouă, pentru a dezvolta necontenit economia și cultura patriei, pentru a întări capacitatea ei de apărare. Asemenea convorbiri cu elevii, ilustrate cu exemple concrete, trebuie să ducă la mobilizarea lor, trebuie să aprindă în ei dorința de a învăța cu stăruință, pentru că numai așa vor reuși să devină oameni cu adevărat folositori patriei.

Pentru a trezi la elevi interesul pentru știință, dorința de a cunoaște cît mai mult, profesorii trebuie să se pregătească temeinic pentru lecții, să le dea acestora un conținut bogat, să expună cu claritate noile cunoștințe. De asemenea, profesorii trebuie să-i înarmeze pe elevi cu deprinderi practice, să le arate cît de necesare le vor fi aceste deprinderi în activitatea lor viitoare.

Simțul de răspundere al elevilor crește mult prin influența pozitivă a exemplului personal al pedagogului. Acesta trebuie să constituie, prin întreaga sa muncă, prin atitudinea lui, un exemplu demn de urmat pentru elevi. Punctualitatea pedagogului, felul în care se pregătește el pentru lecții, felul cum controlează lucrările elevilor și cum îi îndrumă în munca pentru înlăturarea greșelilor, atitudinea profesorului, activitatea lui obștească — toate acestea au o influență puternică asupra elevilor.

Colectivul de elevi are un rol deosebit în educarea membrilor lui în spiritul răspunderii față de învățătură. Multe colective, ca de pildă acela al clasei a IX-a de la școala medie de fete din Iași, au luat atitudine hotărîtă față de elevii care se purtau nedisciplinat și se prezentau la lecții cu temele neîndeplinite. Un colectiv închegat, cu o opinie sănătoasă, este o garanție în adoptarea unei atitudini conștiente față de învățătură, față de îndeplinirea tuturor sarcinilor ce le revin elevilor în cadrul școlii. In această privință au un rol hotărîtor organizațiile de pionieri și de U.T.M. care aduc o mare contribuție la educarea elevilor în spiritul dragostei față de muncă, al atitudinii conștiente față de învățătură, față de rezultatele acesteia.

Deși în multe școli cadrele didactice au știut să folosească ajutorul pe care-l pot primi din partea organizațiilor de U.T.M. și de pionieri, totuși ele au neglijat de multe ori tocmai problema esențială, problema sprijinirii acestor organizații pentru obținerea unor rezultate cît mai bune la învățătură. Este necesar ca pedagogii să se folosească mai intens de ajutorul prețios pe care-l pot primi din partea organizațiilor de pionieri și U.T.M. în educarea elevilor în spiritul răspunderii față de învățătură, să îndrume mai îndeaproape activitatea acestor organizații pentru realizarea principalelor sarcini ce revin elevilor.

Părinții elevilor răspund deopotrivă de atitudinea și de rezultatele la învățătură ale copiilor lor. In multe școli cadrele didactice au organizat conferințe și lectorate pentru părinți, țin cu regularitate legătura cu ei. Totuși, rezultatele slabe la învățătură pe care le mai obțin mulți elevi constituie o dovadă a caracterului formal pe care-l îmbracă adeseori munca pedagogilor cu părinții. Sînt, de pildă, părinți care nu se interesează de loc de activitatea copiilor lor, iar alții care, uitîndu-și îndatorirea de a întări spiritul de răspundere față de învățătură al copiilor lor, lucrează ei înșiși temele acestora. Asemenea părinți sînt întotdeauna surprinși de insuccesele la învățătură ale copiilor lor și se dumiresc de greșelile pe care le-au făcut ei înșiși abia atunci cînd aceștia rămîn repetenți sau sînt eliminați din școală.

Este necesar ca învățătorii și profesorii să înbunătățească mult munca lor în mijlocul părinților, să-i facă pe deplin conștienți de îndatorirea lor de a întări eforturile elevilor, de a le crea condiții bune de învățătură, de a se interesa îndeaproape de felul cum învață și cum se comportă aceștia.

Să folosim toate mijloacele care asigură creșterea spiritului de răspundere al elevilor față de învățătură, să-i facem să înțeleagă că numai însușindu-și adînc și temeinic cunoștințele predate în școală pot ajunge oameni de nădejde, constructori activi și pricepuți ai socialismului.

Inscrieri în școlile S. F. U. din sectorul carbonifer și construcții

Direcția generală a recrutării și repartizării forțelor de muncă anunță că între 1 februarie—1 martie 1955 se fac înscrieri pentru școlile S.F.U. — sectorul carbonifer și construcții — din întreaga țară.

In școlile S.F.U., ale căror cursuri au o durată de 10 luni, elevii primesc gratuit hrană, cazare, îmbrăcăminte și încălțăminte pe toată durata școlii. De asemenea, ei primesc în mod gratuit cărți școlare, material educativ și cultural, precum și transportul pe C.F.R. de la domiciliu la școală și de la școală la întreprinderea unde sînt repartizați.

Elevii școlilor S.F.U.-construcții primesc în primele două luni de școală o îndemnizație lunară de 50 lei, iar în celelalte opt luni primesc 70 la sută din contravaloarea muncii depuse de ei în timpul practicii. Elevii școlilor S.F.U.-cărbune primesc 60 lei lunar în primele două luni de școală, iar în celelalte opt luni — 80 la sută din contravaloarea muncii depuse de ei în timpul practicii.

Se pot înscrie la aceste școli tineri și tinere între 16-25 ani pentru S.F.U.-construcții, iar pentru S.F.U.-cărbune tineri între 17½-25 ani. Cei ce doresc să se înscrie în școlile S.F.U. trebuie să îndeplinească următoarele condiții: să fie sănătoși; să fie ștutori de carte; să aibă buletinul de populație (cu ștampila de ieșire aplicată pe buletin, în cazul cînd au mai lucrat în vreo întreprindere), dovadă de starea materială și livretul militar (cei care au făcut stagiul militar).

Inscrierile pentru școlile S.F.U. se fac prin secțiile raionale de recrutare și repartizare a forțelor de muncă, care funcționează în fiecare reședință de raion din țară.

Impotriva războiului atomic, pentru pace!

Invățătorul Berecméri Geza, din comuna Mureșeni, Regiunea Autonomă Maghiară, umblînd din casă în casă, pentru a stringe semnături pe Apelul de la Viena, a ajuns și la gospodina Bakós Elisabeta, care semnează cu drag Apelul, pentru viitorul copiilor săi.

Pentru fericirea copiilor

Oamenii cinstiți, iubitori de pace din lumea întreagă își afirmă cu hotărîre dorința lor fierbinte de a apăra pacea, fericirea și liniștea căminelor lor. Semnarea Apelului de la Viena este încă o dovadă vie a luptei lor pe frontul păcii, pentru zădărnicirea dezlănțuirii războiului atomic, care constituie o primejdie, o crimă împotriva omenirii.

Popoarele lumii condamnă cu hotărîre folosirea în scopuri războinice a energiei atomice și sprijină valorificarea acestei realizări uriașe, pentru ca ea să fie pusă în slujba păcii, a progresului și nu în scopul distrugerii și exterminării popoarelor.

Ca mamă și ca educatoare a noii generații, mă ridic și eu împotriva agresorilor atomiști, a planurilor lor monstruoase de nimicire a lumii. Mie, ca și oricărei alte mame care își crește cu grijă și dragoste copiii, ca și pedagogilor care instruiesc și educă acești copii, îmi este scumpă pacea. Doresc un viitor fericit copiilor și de aceea mă alătur celor ce apără pacea. Muncesc zi de zi și fără a precupeți nici un efort, fiind conștientă că prin munca mea voi contribui la apărarea păcii, la întărirea și înflorirea patriei noastre.

Această hotărîre a mea de a lupta pentru pace mi-o manifest prin semnătura pe care o depun pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, care demonstrează lumii întregi voința neclintită a popoarelor lumii de a împiedica războiul.

MARIA STAN
învățătoare la școala de 7 ani
din comuna Săveni, regiunea Constanța

Energia nucleară să slujească păcii

Acad. prof. TRAIAN GHEORGHIU

Problema folosirii energiei nucleare se află astăzi în atenția opiniei publice mondiale. In Uniunea Sovietică, folosirea energiei atomice a început să înregistreze de pe acum succese însemnate. Aici, prima centrală electrică din lume a fost pusă în mișcare în cursul anului trecut cu ajutorul energiei nucleare. De curînd, Uniunea Sovietică a oferit și altor state din lagărul socialismului, printre care și țara noastră, ajutor în vederea creării condițiilor necesare cercetărilor în acest domeniu și folosirii energiei atomice. Acest fapt deschide perspective uriașe economiei și științei din țara noastră, ca și economiei și științei celorlalte țări care se bucură de marele ajutor al Uniunii Sovietice.

Cu totul în alte scopuri înțeleg să folosească energia atomică imperialiștii americani care urmăresc să dezlănțuie un nou război, să extermine în masă populația.

Am citit cu mult interes articolul cunoscutului savant sovietic acad. D. Skobelțîn, intitulat „Șantajul atomic este sortit eșecului", articol care aduce lumină în problema folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Analizînd mai multe declarații făcute de savantul fizician englez, prof. Blackett într-o serie de reviste engleze și americane, acad. Skobelțîn arată că acesta este nevoit să recunoască deschis politica de șantaj dusă de S.U.A. în domeniul energiei nucleare. Astăzi un număr din ce în ce mai mic de oameni se lasă amăgiți de propaganda deșănțată a imperialiștilor. A trecut timpul cînd se credea că Statele Unite ale Americii dețin secretul energiei nucleare, al bombei atomice. In expunerea pe care a făcut-o V. M. Molotov în legătură cu situația internațională a arătat că, în ceea ce privește șantajul atomic, el s-a dovedit falimentar și lipsit de orice temei. Astăzi, în ce privește producția armei cu hidrogen, oamenii sovietici au obținut asemenea succese, încît în poziția celui rămas în urmă s-a dovedit a fi nu Uniunea Sovietică, cum au sperat ani de-a rîndul cercurile agresive, ci statele Unite ale Americii.

Alături de toți oamenii cinstiți din lume am semnat Apelul de la Viena, cerînd distrugerea armelor de exterminare, cerînd ca energia nucleară să servească cauzei păcii, cauzei viitorului fericit al omenirii.

Vom împiedica dezlănțuirea unui război atomic

Conf. univ. S. VIANU

Alături de întreaga intelectualitate progresistă, alături de întregul nostru popor, îmi ridic glasul de protest împotriva organizatorilor scelerați ai unui război atomic.

Protestul unanim al cetățenilor patriei noastre pornește nu numai din grija pentru viitorul luminos al Republicii noastre Populare, dar și din grija față de viața și civilizația tuturor popoarelor.

Dar nu e suficient să ne neliniștim; trebuie să acționăm, să oprim mîna criminală a războinicilor atomiști. Prin acțiunea unită a popoarelor, pacea poate fi salvată. Iar dacă agresorii vor îndrăzni totuși să-și pună în aplicare planurile lor nebunești, le vom da o ripostă nimicitoare.

Noi, educatorii tineretului, cei care pregătim viitoarele cadre ale culturii și științei din țara noastră, alăturăm cu hotărîre eforturile noastre la eforturile tuturor oamenilor cinstiți care luptă pentru împiedicarea unui nou război.

Am pus semnătura mea pe Apelul de la Viena, pentru distrugerea stocurilor de arme atomice și încetarea imediată a producției acestora, pentru ca în întreaga lume știința să slujească numai cauzei păcii și a propășirii omenirii.

Adunarea de la Universitatea „C. I. Parhon"

Miercuri după amiază a avut loc adunarea cadrelor didactice și a studenților Universității „C. I. Parhon", consacrată problemei păcii, luptei împotriva atițătorilor la războiul atomic. Cei prezenți au semnat Apelul Consiliului Mondial al Păcii.
In clișeu: *semnează acad. prof. Gh. Spacu.*

Cadrele didactice din Iași au semnat cu multă însuflețire Apelul Consiliului Mondial al Păcii, conștienți că în acest fel își aduc contribuția la întărirea păcii, la zădărnicirea planurilor atițătorilor la război.
In clișeu: *profesori din Iași semnînd Apelul*

Semnează oamenii muncii din Corabia

Sute de cetățeni s-au adunat în sala de festivități a școlii medii mixte din Corabia pentru a-și manifesta hotărîrea lor dîrză de a lupta pentru pace, împotriva războiului atomic. Cuvîntul tovarășului Aurel Popescu, secretar al comitetului raional de partid, despre lupta milioanelor de partizani ai păcii pentru zădărnicirea unui război atomic a fost ascultat cu un viu interes de toți cei prezenți.

Din rîndurile participanților s-au ridicat tineri și bătrîni, care au înfierat acțiunile criminale ale atițătorilor la război și au declarat că vor contribui la întărirea păcii prin munca lor. Utemista Paraschiva Bojică și elevul Gabriel Boroghină și-au luat angajamentul că vor învăța cît mai bine spre a fi folositori patriei, stînd hotărîți alături de întreg tineretul lumii care luptă pentru pace.

Luînd cuvîntul, învățătorul Gheorghiță Florea a vorbit despre nenorocirile pe care le-ar aduce un război atomic. „Am luat parte la cel de al doilea război mondial — a declarat tov. Gheorghiță Florea — și am văzut femei, copii și bătrîni uciși, orașe și sate distruse. De aceea mă alătur milioanelor de partizani ai păcii și voi lupta cu toate forțele mele împotriva războiului, pentru pace".

Sutele de participanți la adunare au semnat Apelul. Numai în primele două ore s-au strîns peste 400 de semnături.

Prof. ION PĂTRU
secretarul comitetului de luptă
pentru pace din Corabia

22 de ani de la eroicele lupte din februarie 1933

Anul acesta se împlinesc 22 de ani de la eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști din februarie 1933, care au înscris o pagină glorioasă în istoria clasei muncitoare și a întregului nostru popor.

Poporul nostru muncitor aniversează împlinirea a 22 de ani de la marile lupte din februarie 1933 în condițiile luptei pentru apărarea păcii, în condițiile intensificării eforturilor sale pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid și guvern în vederea continuei ridicări a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

Oamenii muncii din țara noastră sînt hotărîți să îndeplinească sarcinile trasate de plenara din august 1953 a C.C. al P.M.R. precum și cele cuprinse în proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii și în Hotărîrea partidului și a guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații. In industrie și agricultură oamenii muncii își concentrează eforturile, sub conducerea partidului, pentru dezvoltarea industriei și creșterea producției agricole vegetale și animale, în vederea dezvoltării întregii economii naționale. Ei știu că astăzi muncesc pentru patria noastră, pentru ei înșiși.

Cită deosebire între viața liberă și fericită pe care și-o clădește astăzi poporul nostru și viața mizeră pe care o duceau masele muncitoare acum 22 de ani și în tot timpul cît țara noastră a fost guvernată de clasele exploatatoare!

In perioada 1929—1933 în întreaga lume capitalistă a bîntuit o criză economică de o violență nemaicunoscută pînă atunci. După cum sublinia I. V. Stalin în Raportul politic al Comitetului Central la Congresul al XVI-lea al P.C.U.S., referindu-se la criza economică mondială din anii 1929—33, „criza industrială a început mai întîi în Polonia, în Rominia, în Balcani". Această criză economică, cea mai serioasă și mai adîncă dintre toate crizele economice mondiale de pînă atunci, și-a exercitat din plin acțiunea sa pustiitoare asupra Rominiei.

Burghezia și moșierimea din țară în cîrdășie cu imperialiștii de peste hotare au încercat să lase din criză pe socoteala clasei muncitoare, recurgînd în acest scop la cele mai josnice mijloace. Concedierile în masă, curbele de sacrificiu, reducerile de salarii, folosirea presiunii masei de șomeri asupra muncitorilor rămași în producție, mărirea impozitelor — iată numai cîteva din metodele folosite de clasele exploatatoare pentru a arunca efectele crizei economice asupra oamenilor muncii.

In timp ce împingeau tot mai mult masele populare în brațele foametei și mizeriei, clasele exploatatoare se îmbogățeau și păseau tot mai adînc pe calea completei înrobiri economice și politice a țării față de capitalul anglo-franco-american. Astfel, burghezia și moșierimea au vîndut imperialiștilor străini bogățiile țării, le-au concesionat principalele surse de venit național cum sînt sarea, tutunul, chibriturile, telefoanele, căile ferate, hîrtia etc. iar prin faimosul „plan de la Geneva" au acceptat de fapt instituirea unui control străin direct asupra tuturor bogățiilor țării și asupra afacerilor interne ale țării noastre.

Impotriva acestei politici de trădare a intereselor naționale, împotriva pregătirilor de război contra U.R.S.S., împotriva încercărilor claselor stăpînitoare de a arunca greutățile crizei economice pe spinarea celor ce muncesc s-a ridicat în mod hotărît clasa muncitoare organizată și condusă de Partidul Comunist Romîn.

Marile lupte muncitorești din perioada crizei economice din anii 1929—1933 au culminat cu grevele din ianuarie-februarie 1933 ale ceferiștilor și petroliștilor.

In vederea zdrobirii rezistenței clasei muncitoare, pentru a netezi drumul spre fascizarea țării, spre completa înfeudare a țării față de imperialiștii americani, englezi și francezi, capitaliștii și moșierii din țara noastră au reprimat sîngeros greva din 16 februarie 1933. Cu ajutorul social-democraților de dreapta, care au trădat interesele clasei muncitoare și folosind forța armelor, regimul burghezo-moșieresc a înăbușit luptele muncitorilor ceferiști și petroliști, dezlănțuind o cruntă teroare împotriva mișcării muncitorești. Cu toate acestea, așa cum arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej „...luptele ceferiștilor și petroliștilor au constituit o manifestare hotărîtă a forței clasei muncitoare împotriva fascismului, lovind în politica de fascizare a țării și de înfeudare a ei față de imperialism, pricinuind căderea guvernului călăului Vaida și avînd ca urmare totodată întărirea influenței și legăturilor partidului cu masele, partidul însuși întărindu-se prin intrarea în rîndurile sale a elementelor celor mai combative, mai revoluționare, mai călite în focul acestor mari lupte".

Luptele din februarie 1933 au avut, în același timp, o mare însemnătate internațională. Poporul nostru se mîndrește pe drept cuvînt, că aceste lupte au fost printre cele dintîi mari lupte muncitorești care s-au desfășurat în Europa după instaurarea regimului lui Hitler în Germania, exprimînd opoziția îndîrjită a clasei noastre muncitoare față de fascism.

De la evenimentele istorice din februarie 1933 au trecut 22 de ani. Regimul burghezo-moșieresc a fost dărîmat și în locul puterii claselor exploatatoare poporul muncitor, în frunte cu clasa muncitoare, condusă de partid, a instaurat propria lui putere.

Insuflețiți de dragoste fierbinte față de patrie, muncitorii ceferiști și petroliști împreună cu întregul nostru popor muncitor luptă cu hotărîre pentru construirea socialismului în Republica Populară Romînă. Urmașii glorioșilor luptători din februarie 1933 luptă astăzi cu dragoste și însuflețire pentru dezvoltarea continuă a căilor ferate și pentru a da patriei tot mai mult petrol. Ca urmare a muncii pline de avînt a ceferiștilor multe unități C.F.R. au început să lucreze în contul anului 1955 încă din luna decembrie a anului 1954. Mobilizați de Hotărîrile plenarei lărgite a C. C. al P.M.R. din august 1953, muncitorii ceferiști au muncit cu o deosebită dîrzenie, au înfruntat și au învins marile greutăți provocate de viscolul care a bîntuit în țara noastră anul trecut și au făcut față cu succes sarcinilor trasate de partid și guvern. Intregul nostru popor este recunoscător mașii armate a ceferiștilor pentru însemnata ei contribuție adusă la transportarea recoltei și la aprovizionarea oamenilor muncii din țara noastră.

In prezent ceferiștii își sporesc eforturile pentru îndeplinirea sarcinilor importante care le revin din hotărîrile partidului și guvernului cu privire la creșterea producției în toate ramurile industriale, realizarea la timp a construcțiilor pentru industrie și agricultură, transportarea mărfurilor, a mașinilor și uneltelor necesare agriculturii, dezvoltarea schimbului de mărfuri între oraș și sat.

La rîndul lor muncitorii petroliști dau patriei mii de tone de țiței peste plan, luptînd cu elan pentru întărirea puterii patriei noastre.

Poporul nostru apreciază importanta muncă a ceferiștilor și petroliștilor și îi înconjoară cu dragoste și respect.

Cadrele didactice au datoria să cultive la copii și tineri dragostea și stima față de muncitorii ceferiști și petroliști și prin aceasta față de întreaga clasă muncitoare și de partidul ei de avangardă.

Cu prilejul împlinirii a 22 de ani de la eroicele lupte din februarie 1933 învățătorii și profesorii au un minunat prilej de a vorbi tineretului despre trecutul glorios de luptă revoluționară al poporului nostru, contribuind în felul acesta la educarea patriotică a tinerei generații de constructori ai socialismului. In același timp, pedagogii noștri au prilejul să arate elevilor politica antinațională a regimului burghezo-moșieresc cultivînd în ei ura față de dușmanii poporului muncitor.

Vorbind elevilor despre lupta pe care o duc astăzi muncitorii ceferiști și petroliști împreună cu întregul nostru popor muncitor pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, organizînd convorbiri cu fruntașii în producție ceferiști și petroliști, vizite ale elevilor în unitățile ceferiste și petroliste, cadrele didactice au largi posibilități de a cultiva dragostea tineretului pentru producție, dragostea de muncă, dorința de a se pregăti mai temeinic pentru ca după terminarea studiilor să poată participa cu cinste la lupta întregului nostru popor pentru construirea socialismului, pentru înflorirea patriei, pentru întărirea continuă a capacității ei de apărare.

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al P. M. R. și a Consiliului de Miniștri al R. P. R. cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri

In anii regimului democrat-popular, învățămîntul pentru pregătirea muncitorilor calificați și a cadrelor medii tehnice a cunoscut un mare avînt. Astfel, la începutul anului școlar în curs, învățămîntul pentru pregătirea muncitorilor calificați și a cadrelor medii tehnice cuprindea 265 școli profesionale, frecventate de 77.000 elevi, și 286 școli medii tehnice cu 80.700 elevi. Mare parte din aceste unități școlare dispun de o bază materială corespunzătoare, de cantități importante de utilaj, aparatură și material didactic. Numai în ultimii 2 ani școlile profesionale și medii tehnice au dat producției și sectorului social-cultural 99.600 muncitori calificați și 37.100 tehnicieni.

Pe lîngă părțile sale pozitive, acest învățămînt are și serioase lipsuri. Astfel, profilul școlilor profesionale și medii tehnice nu asigură pe deplin specializarea absolvenților potrivit cu cerințele economiei naționale, ocrotirii sănătății și dezvoltării culturii poporului. Pregătirea practică a absolvenților din aceste școli lasă mult de dorit; în sistemul actual de școli profesionale și medii tehnice nu sînt valorificate avantajele pe care le oferă instruirea practică la locul de muncă, în procesul de producție din întreprinderi, șantiere de construcții, S.M.T. și gospodării agricole de stat, pentru legarea elevilor de activitatea productivă. De aceea, tinerii absolvenți repartizați în cîmpul muncii se integrează greu în procesul de producție, după o perioadă lungă de acomodare, iar uneori — îndeosebi absolvenții școlilor medii tehnice — se îndreaptă spre activități administrative.

Deoarece absolvenții actualelor școli medii tehnice n-au pregătirea practică necesară pentru a îndeplini funcții de maiștri, întreprinderile întîmpină greutăți la încadrarea posturilor de maiștri cu personal calificat, capabil să cuprindă și să îndeplinească cu competență sarcinile pe care producția le pune acestora.

Ministerul Invățămîntului și ministerele care au în subordine școli profesionale și școli medii tehnice nu s-au preocupat temeinic de organizarea, funcționarea și conducerea acestor școli. Datorită planificării birocratice nu s-au stabilit nevoile de cadre (muncitori calificați și maiștri) corespunzător cerințelor diferitelor ramuri ale economiei naționale, ministerele considerînd că vor primi aceste cadre de-a gata; ministerele nu au arătat o grijă de zi cu zi pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt, neglijînd aproape cu totul legarea învățămîntului cu procesul de producție; ele nu au asigurat o bună gospodărire a acestor școli și nu s-au ocupat de educarea temeinică a tinerilor pe care părinții i-au încredințat cu scopul de a face din copiii lor cadre bine calificate.

Ca o urmare a acestor stări de lucruri, tinerii absolvenți au ieșit din aceste școli fără o pregătire practică corespunzătoare funcțiilor pe care trebuiau să le ocupe în producție. Unii din acești absolvenți au îngroșat numărul personalului administrativ din birouri — iar mulți din cei care au fost repartizați la întreprinderi au dat o producție slabă și de calitate inferioară, cu rebuturi, deteriorînd uneori utilajul, făcînd risipă și crescînd nejustificat consumul de materii prime și materiale, mărind astfel prețul de cost.

Datorită acelorași cauze, cîștigurile realizate de absolvenții școlilor profesionale și ai școlilor medii tehnice, care au intrat în producție, au fost nesatisfăcătoare, micșorînd totodată productivitatea echipelor din care făceau parte.

Faptul că elevii din școlile profesionale și școlile medii tehnice nu au fost pregătiți în întreprindere și producție și că recrutarea lor nu s-a făcut în primul rînd din localitatea unde se afla întreprinderea, a avut ca urmare, pe lîngă slaba lor pregătire profesională, creșterea fluctuației forțelor de muncă și scăderea disciplinei.

Lipsă de preocupare față de pregătirea acestor tineri au avut și organizațiile de partid, U.T.M. și sindicale din întreprinderi, școli, instituții și ministere.

Organizațiile de partid, U.T.M. și sindicale nu s-au preocupat ca acești tineri să capete o temeinică pregătire profesională; au neglijat educarea lor politică, în spiritul dragostei față de munca productivă și calificată, al disciplinei conștiente în școală și în producție, al dragostei față de întreprinderi.

Ministerul Invățămîntului, cît și celelalte ministere, nu s-au preocupat în mod sistematic de pregătirea muncitorilor calificați și a cadrelor medii tehnice, de profilarea școlilor și a cadrelor pe specialități potrivit cu cerințele sectoarelor proprii de activitate și nici de asigurarea unei judicioase folosiri a absolvenților repartizați în producție.

O altă lipsă a sistemului de învățămînt pentru pregătirea muncitorilor calificați și a cadrelor medii tehnice provine din faptul că în cadrul actualei organizări nu pot fi calificați pentru cerințele economiei, sănătății și culturii absolvenții școlilor de 10 ani care nu intră în învățămîntul superior. Pentru a deveni folositori patriei și societății, acești tineri trebuie calificați ca muncitori pentru meserii care cer un nivel mai înalt de cultură generală sau ca personal tehnic, și orientați spre producție.

Imbunătățirea învățămîntului pentru pregătirea muncitorilor calificați și a personalului mediu tehnic a devenit o problemă importantă și urgentă.

Pentru rezolvarea ei în lumina experienței din ultimii ani, acest învățămînt trebuie profilat conform stadiului de dezvoltare a economiei noastre naționale, trebuie strîns legat de procesul de producție din întreprinderi și trebuie să cuprindă școli profesionale de ucenici, școli tehnice pentru muncitori calificați și personal tehnic și școli tehnice de maiștri care să funcționeze pe lîngă marile întreprinderi industriale, agricole, instituții sanitare etc.

Sistemul de școli prevăzute trebuie să asigure pregătirea de muncitori calificați și de maiștri legați de producție, cu temeinice cunoștințe profesionale, capabili să îndeplinească sarcinile de producție puse de partid și guvern.

In acest scop, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne:

Hotărăsc:

1. Invățămîntul pentru pregătirea muncitorilor calificați și a cadrelor medii tehnice necesare economiei naționale, ocrotirii sănătății și dezvoltării culturii poporului va cuprinde următorul sistem de școli:

a) Școli profesionale de ucenici;
b) Școli tehnice pentru muncitori calificați și personal tehnic;
c) Școli tehnice de maiștri.

Aceste școli vor funcționa pe lîngă marile întreprinderi, fabrici, uzine, centre mecanice, S.M.T., G.A.S., ferme experimentale, șantiere de construcție, unități sanitare, precum și pe lîngă ministere, instituții și organizații centrale.

In localitățile cu mai multe întreprinderi mici se vor putea înființa astfel de școli, în care vor învăța elevii proveniți de la aceste întreprinderi.

2. Stabilirea necesităților de muncitori calificați, de maiștri și de alte cadre tehnice, după meserii și specialități, se face de fiecare întreprindere sau instituție în parte, ținînd seama de:

— necesitățile pentru creșterea volumului de producție în conformitate cu planul de stat;

— necesitățile pentru dezvoltarea în perspectivă a întreprinderilor;

— necesitățile curente pentru înlocuirea celor ce ies normal din cîmpul muncii prin pensionare de vîrstă.

Asigurarea și pregătirea acestor cadre este o obligație a conducerii întreprinderilor.

3. Elevii pregătiți la școlile profesionale de ucenici și la școlile tehnice de maiștri, destinați acoperirii nevoilor proprii ale întreprinderilor, nu vor putea fi repartizați sau transferați de către ministerele tutelare la alte întreprinderi, decît în cazuri excepționale și numai cu aprobarea ministrului.

4. La școlile profesionale de ucenici de pe lîngă întreprinderi, pe baza dispozițiunilor ministerului tutelar, vor putea urma învățămîntul și ucenicii proveniți de la alte întreprinderi care nu au condițiuni pentru organizarea unor asemenea școli.

5. Ministerele, care pentru anumite meserii nu au bază tehnică proprie necesară pregătirii muncitorilor calificați, a maiștrilor și a altor cadre tehnice, vor pregăti aceste cadre la școlile profesionale de ucenici, școlile tehnice și la școlile tehnice de maiștri ale altor ministere, care au asemenea posibilități.

Acești absolvenți vor fi repartizați în producție de către ministerele care i-au trimis la școală.

6. Pentru pregătirea de muncitori calificați și de maiștri necesari întreprinderilor noi, ministerele vor lua măsuri ca aceștia să fie instruiți în școlile ce funcționează pe lîngă marile întreprinderi care au o tehnicitate ridicată.

Aceste cadre se vor pregăti peste nevoile întreprinderilor pe lîngă care funcționează școala.

Determinarea necesarului de cadre, muncitori și maiștri, precum și specificarea meseriilor și specialităților necesare încadrării întreprinderilor noi, se fac de ministerele tutelare respective.

7. Pe lîngă întreprinderi sau instituții care au astfel de școli, se pot organiza internate numai pentru cei din alte localități, cît și pentru cei fără părinți sau susținători.

8. De organizarea și funcționarea în bune condițiuni a învățămîntului răspunde direct conducerea întreprinderii sau instituției pe lîngă care funcționează școala.

De buna desfășurare a învățămîntului, de coordonarea, îndrumarea și controlarea activității acestor școli răspund ministerele, instituțiile și organizațiile centrale tutelare.

9. In scopul asigurării unei instruiri unitare și al aplicării metodelor didactice corespunzătoare, Ministerul Invățămîntului are obligația de a inspecta aceste școli, dînd indicațiuni conducerii școlilor și întreprinderilor; de asemenea, va face recomandări ministerelor tutelare în vederea lichidării lipsurilor constatate.

Ministerul Invățămîntului în colaborare cu ministerele tutelare întocmește manualele didactice necesare elevilor din școlile profesionale de ucenici, școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri.

10. In școlile profesionale de ucenici, școli tehnice și școli tehnice de maiștri, procesul de învățămînt se desfășoară potrivit planurilor și programelor de învățămînt elaborate de ministerele, instituțiile și organizațiile centrale, ținînd seama de propunerile făcute de întreprinderile și unitățile pe lîngă care funcționează aceste școli. Aceste programe și planuri de învățămînt vor fi aprobate de Ministerul Invățămîntului.

11. In scopul profilării învățămîntului și precizării meseriilor, ministerele, instituțiile și organizațiile centrale vor întocmi tabele cu specificarea meseriilor pentru muncitori și tabele cu specialitățile pentru maiștri și personal tehnic, indicîndu-se și durata de pregătire.

12. Cursurile se predau de către profesori, iar instruirea practică la locul de muncă se face de către muncitori calificați, maiștri și maiștri instructori, iar în agricultură și de către profesorii de specialitate.

Cadrele didactice pentru obiectele de cultură generală și de specialitate se recrutează dintre absolvenții învățămîntului superior cu diplomă de stat, precum și dintre inginerii și tehnicienii de specialitate.

Normele de muncă ale personalului didactic și de conducere de la școlile profesionale de ucenici, școli tehnice și școli tehnice de maiștri vor fi cele în vigoare.

Numirea, transferarea și eliberarea din funcții a cadrelor didactice de la obiectele de cultură generală se fac de către ministerele și celelalte instituții centrale de care depind școlile, conform prevederilor Decretului nr. 313/1954 și regulamentului privind numirea, transferarea și eliberarea din funcție a cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu, regulament aprobat prin H.C.M. nr. 1390/1954.

Școli profesionale de ucenici

13. Școlile profesionale de ucenici pregătesc muncitori calificați în meseriile specifice diferitelor ramuri de activitate.

Ele se împart în două grupe:

— Școli profesionale de pe lîngă întreprinderi și instituții;

— Școli profesionale (școlile rezervelor de muncă) ale Ministerului Invățămîntului.

14. Școlile profesionale de ucenici se organizează pe lîngă întreprinderi, trusturi, centre mecanice, S.M.T., G.A.S., sau pe lîngă alte unități economice ori instituții.

15. Pentru pregătirea muncitorilor calificați necesari agriculturii (agricultor, legumicultor, pomicultor, viticultor, pivnicer, crescător de animale, avicultor, apicultor, veterinar, mecanic tractorist etc.) școlile profesionale de pe lîngă S.M.T., G.A.S., centre mecanice, ferme experimentale vor primi ucenici, în primul rînd dintre copiii țăranilor muncitori din regiunea respectivă.

Instruirea practică a ucenicilor de la aceste școli se va organiza după cerințele producției, corespunzător cu perioada muncilor agricole. Cursurile vor fi organizate în perioada de iarnă, sub îndrumarea personalului didactic permanent al școlii și a cadrelor de specialitate din unitatea respectivă.

16. Școlile profesionale de ucenici ale rezervelor de muncă din sistemul Ministerului Invățămîntului vor fi organizate ca unități de producție pentru satisfacerea unor nevoi locale, în domeniul lucrărilor de instalații, de reparații și de întreținere, cum sînt: instalații de apă, de încălzire, de gaz, de lumină, de forță, instalații sanitare, de ascensoare, radiofonie, precum și pentru producția de utilaj și aparataje necesare laboratoarelor școlilor.

Unele din aceste școli profesionale de ucenici vor putea fi organizate pentru producția de piese de schimb și reparații de utilaj necesare agriculturii, morăritului și altor nevoi locale.

17. Pentru a da elevilor cunoștințele elementare, instruirea practică a ucenicilor în școlile profesionale se va face timp de 1—6 luni în ateliere-școală, după care practica se va continua obligatoriu în procesul de producție al întreprinderilor, la locul de muncă, sau în activitatea instituțiilor pe lîngă care funcționează școala.

18. Rețeaua și profilul școlilor profesionale de ucenici, durata de școlarizare pe meserii și specialități se fixează de către ministere, instituții și organizații centrale, ținînd seama de propunerile întreprinderilor pe lîngă care sînt organizate școlile, după strictele lor nevoi de muncitori calificați și în limita prevederilor stabilite prin hotărîri ale Consiliului de Miniștri.

Durata de ucenicie și școlarizare în școlile profesionale de ucenici este de 2—3 ani, după cerințele meseriei și specialității.

19. Intreprinderile și instituțiile mici, cooperativele meșteșugărești și meseriașii particulari pot angaja ucenici din localitate.

Aceștia vor face pregătirea practică în atelierele acestor unități. Pentru instruirea teoretică, ucenicii vor fi trimiși la una din școlile profesionale din localitate, sau la cursuri speciale organizate de Ministerul Invățămîntului.

In localitățile îndepărtate de școlile profesionale de ucenici și unde nu se pot organiza școli, ucenicii vor învăța meseria în aceste unități la locul de producție. Pentru complectarea cunoștințelor de cultură generală și de specialitate, se vor organiza în aceste unități cursuri de către ingineri și maiștri, iar elevii vor da examenele la școala profesională cea mai apropiată, conform normativelor stabilite de Ministerul Invățămîntului.

20. Numărul orelor de curs pentru pregătirea teoretică a ucenicilor nu va putea depăși jumătate din totalul orelor de activitate, stabilite prin planul de învățămînt.

21. In școlile profesionale de ucenici se primesc absolvenți ai școlilor de 7 ani în vîrstă de 14—16 ani, în ordinea rezultatelor obținute la examenul de admitere și în limita sarcinilor de școlarizare.

Prin regulamentele de organizare și funcționare a acestor școli, limita superioară de vîrstă poate fi majorată pentru unele meserii la care se cer condiții fizice deosebite.

Admiterea în școlile profesionale este condiționată de rezultatul vizitei medicale a candidaților.

22. La înscrierea în școală elevii urmează să încheie, prin părinții sau susținătorii lor, contracte prin care se obligă să respecte îndatoririle școlare, iar după absolvire, să lucreze minimum 3 ani în întreprinderile sau instituțiile în care se pregătesc, sau la locul de muncă unde vor fi repartizați.

23. După terminarea anilor de ucenicie, ucenicul va da o probă practică în fața unei comisii de examinare, primind certificatul de muncitor calificat. După această probă, dă examenul de absolvire a școlii profesionale și primește diploma de absolvire a acestei școli.

Acel care nu reușește la acest din urmă examen, după ce a obținut certificatul de muncitor calificat, are dreptul de a repeta examenul de absolvire a școlii.

Incadrarea în producție a acestora se va face de către comisia de încadrare tarifară a întreprinderii sau a instituției la care sînt repartizați absolvenții. Acei care nu au obținut și diploma de absolvire a școlii vor fi încadrați într-o categorie de salarizare inferioară față de cei care au absolvit și școala.

24. Pentru cointeresarea muncitorilor calificați și a șefilor de echipă în buna pregătire profesională a ucenicilor, aceștia vor primi avantaje materiale care se vor stabili prin regulamente, de către ministere, instituții și organizații centrale, împreună cu Ministerul Finanțelor.

25. In școlile organizate pe lîngă întreprinderi și instituții, conducătorii acestora răspund de întreaga activitate a școlii, ca de oricare din sectoarele de sub conducerea lor. In această acțiune ei sînt ajutați de directorii școlilor.

In școlile aflate sub directa conducere a ministerelor, instituțiilor și organizațiilor centrale, ca și în școlile profesionale ale Ministerului Invățămîntului, directorul școlii răspunde de întregul proces instructiv-educativ și de toată activitatea administrativ-gospodărească a școlii.

26. Intregul colectiv al întreprinderii, muncitorii calificați, maiștrii, inginerii, conducerea întreprinderii, organizația de partid, U.T.M. și sindicală trebuie să poarte o grijă părintească ucenicilor, să-i înconjoare cu toată dragostea pentru a face din ei muncitori bine calificați în meserie și cetățeni patrioți, devotați cauzei construirii socialismului.

Școli tehnice

27. Școlile tehnice se organizează pe lîngă întreprinderi, instituții, organizații centrale și ministere.

Rețeaua și profilul acestor școli, sarcinile și durata lor de școlarizare se stabilesc prin hotărîri ale Consiliului de Miniștri.

Durata de școlarizare în școlile tehnice este de 1—2 ani, după cerințele meseriei sau specialității.

28. In școlile tehnice se primesc absolvenți ai școlilor medii de 10 ani, pentru a deveni muncitori calificați în meserii care cer un nivel mai înalt de cultură generală, precum și personal tehnic ca normator, topograf, desenator tehnic etc.

29. Primirea în școli tehnice se va face fără examen de admitere, în urma unei vizite medicale și în limita sarcinilor de școlarizare.

30. Absolvenții școlilor tehnice sînt obligați să lucreze la locul de muncă unde vor fi repartizați, cel puțin 3 ani după absolvirea școlii, pe bază de angajament semnat la admiterea în școală.

31. Muncitorii calificați, absolvenți ai școlilor tehnice, care după o practică efectivă în producție de cel puțin 2 ani își însușesc temeinice cunoștințe tehnice corespunzătoare unui ajutor de maistru, pot fi numiți ajutori de maiștri.

După un stagiu de 1—2 ani ca ajutor de maistru se pot prezenta la examen, pentru a obține diploma de maistru, fără a mai urma cursurile școlii tehnice de maiștri.

32. Pentru cerințele de cadre de specialitate ale unor ramuri de activitate economică și social-culturală, ministerele, instituțiile și organizațiile centrale pot organiza școli în care vor fi primiți absolvenți ai școlilor de 7 ani.

Aceste școli vor purta denumirea profilului cadrelor pe care le formează, iar durata studiilor la cursurile de zi este de 2—4 ani.

Ministerul Culturii va putea organiza școli speciale de artă în care vor putea fi primiți elevi începînd de la etatea de 7 ani.

Școli tehnice de maiștri

33. Școlile tehnice de maiștri se organizează pentru pregătirea de maiștri necesari producției.

Aceste școli se vor organiza, în primul rînd, în centre industriale și agricole puternice, unde există o bază tehnică dezvoltată, în vederea obținerii unei pregătiri temeinice a maiștrilor, în condiții cît mai economice.

Absolvenții școlilor tehnice de maiștri trebuie să obțină o asemenea calificare, încît să poată deveni principalul ajutor al inginerilor în organizarea cît mai bună a procesului de producție.

34. Recrutarea elevilor se va face, în primul rînd, din marile întreprinderi cu nivel tehnic ridicat, dintre muncitorii cei mai calificați, absolvenți ai școlilor profesionale, sau cu studii echivalente — conform instrucțiunilor ce se vor da în comun de către Ministerul Invățămîntului cu ministerele și instituțiile interesate — cu o practică în meserie de 2—3 ani, fără a fi depășit vîrsta de 35 de ani și care au dovedit în activitatea lor că posedă calități de buni organizatori, pentru a deveni cadre de conducere în producție (maiștri).

Pentru agricultură, recrutarea elevilor se va face în primul rînd din unitățile agricole ale regiunii unde se află școala.

Cei admiși în școlile tehnice de maiștri, pe toată durata învățămîntului, vor fi încadrați în întreprinderile pe lîngă care funcționează școala sau în întreprinderile de unde provin, în calitate de ajutor de maiștri, participînd în mod nemijlocit alături de maiștri din întreprinderi, la organizarea și conducerea producției.

Admiterea se face pe baza recomandării întreprinderii sau instituției de unde provin elevii, în ordinea rezultatelor obținute la examenul de admitere și în limita locurilor disponibile.

Dintre absolvenții fiecărei școli profesionale, primii clasificați la învățămîntul teoretic și practic, atît la examenul de absolvire, cît și în tot timpul școlii, vor fi primiți în primele locuri în școlile de maiștri, fără examen de admitere.

Pentru a cunoaște procesul de producție și a-și însuși deprinderea de conducere, elevii vor lucra jumătate din timpul de școlarizare în ateliere sau producție agricolă, iar în restul timpului vor primi pregătirea teoretică la școală.

35. In agricultură, școlile tehnice de maiștri se vor organiza de către minister în centrele în jurul cărora există o puternică bază de producție agricolă, zootehnică, legumicolă, viticolă etc.

Elevii vor face cursurile la aceste școli, iar practica o vor face în perioadele de munci agricole împreună cu profesorii lor la S.M.T.-uri, G.A.S.-uri, G.A.C.-uri și alte unități agricole.

Absolvenții acestor școli vor fi încadrați în producție în următoarele funcțiuni: maistru de culturi, maistru mecanizator, maistru zootehnician, maistru veterinar, maistru pomicultor, maistru viticultor, maistru legumicultor, maistru silvicultor, maistru hidroameliorator, maistru avicultor, maistru apicultor, maistru sericicultor, maistru agricultor și altele.

36. Rețeaua și profilul școlilor tehnice de maiștri, sarcinile și durata de școlarizare pe specialități se fixează de ministere, după strictele lor nevoi de maiștri și în limita prevederilor stabilite prin hotărîri ale Consiliului de Miniștri.

Durata de școlarizare în școlile tehnice de maiștri este de 2—3 ani, după cerințele meseriei și specialității.

37. Absolvenții școlilor tehnice de maiștri, precum și maiștrii proveniți din absolvenții școlilor tehnice vor putea fi admiși în învățămîntul superior în condițiunile ce se vor stabili de către Consiliul de Miniștri.

38. In viitor vor putea purta titlul de maistru și vor putea fi încadrați în funcția de maistru, beneficiind de toate drepturile ce se vor acorda acestora, numai absolvenții școlilor tehnice de maiștri, precum și cei asimilați lor în condițiunile prezentei hotărîri.

Dispoziții tranzitorii și finale

39. Actualele școli profesionale și școli medii tehnice vor fi reorganizate și repartizate potrivit prevederilor acestei hotărîri.

40. Elevii de la școlile profesionale, devenite de întreprinderi, precum și elevii celorlalte școli profesionale își vor continua pregătirea practică pînă la terminarea școlii, în procesul de producție, în ateliere-școală, pe terenuri experimentale, în instituții și unități de producție, conform prevederilor prezentei hotărîri.

41. Elevii din anul IV al actualelor școli medii tehnice își vor continua învățătura pînă la absolvire, după sistemul existent înainte de intrarea în vigoare a prezentei hotărîri.

Aceștia, precum și absolvenții școlilor medii tehnice din anii trecuți, care, după o practică efectivă în producție de cel puțin 2 ani, își însușesc temeinice cunoștințe corespunzătoare unui ajutor de maistru, pot fi numiți ajutori de maistru.

Incadrați fiind în această funcțiune, ei își continuă pregătirea practică de organizare și conducere a producției, timp de 1—2 ani, după care se vor putea prezenta la examenul de maistru.

42. In limita locurilor disponibile și în ordinea rezultatelor obținute la învățătură, elevii anului I ai actualelor școli medii tehnice vor fi primiți în școlile profesionale de ucenici în anul I; cei din anul II vor intra în anul II al școlii profesionale și în anul I de ucenicie; iar cei din anul III vor intra în anul III al școlii profesionale și în anul II de ucenicie.

După terminarea școlii profesionale, aceștia vor lua diploma de absolvire, iar după terminarea stagiului de ucenicie, vor da examenul practic pentru a lua certificatul de muncitor calificat.

43. Pentru asigurarea nevoilor de cadre ale agriculturii, elevii anului IV din actualele școli medii tehnice agricole vor fi repartizați pe data de 1 martie 1955 în producție, ca lucrători calificați sau ca șefi de echipă timp de 1 an de zile, după care vor putea fi încadrați ca ajutor de maiștri.

După un stagiu de un an de zile în această funcție, se vor putea prezenta la examenul de maistru.

Elevii anului III, la 1 aprilie 1955, vor fi de asemenea repartizați în producție, pentru practică, pînă la 1 noiembrie 1955, dată după care vor putea fi făcuți șefi de echipă, în care funcție vor lucra pînă la 1 noiembrie 1956.

Incepînd cu această dată, cei care au căpătat temeinice cunoștințe practice vor putea fi avansați ca ajutori de maiștri, putînd fi primiți totodată direct în anul II al școlii de maiștri.

Elevii anului II trec pe data de 1 mai 1955 în producție, pentru practică, pînă la data de 1 noiembrie 1955, după care își vor continua cursurile teoretice și practice, timp de 1 an de zile, în anul III al noilor școli profesionale.

La absolvirea școlii (1 noiembrie 1956) vor fi repartizați în producție ca muncitori calificați sau ca șefi de echipă.

După o practică de 1 an de zile în această funcție, vor putea fi numiți ca ajutori de maiștri și se vor putea prezenta la școala de maiștri, în anul I, care va dura pînă la data de 1 martie 1959.

Elevii anului I ai actualelor școli medii tehnice agricole vor continua cursurile pînă la 1 mai 1955 în cadrul actualelor școli, după care vor fi trimiși la practică.

La deschiderea cursurilor, în toamna anului 1955, vor fi primiți în anul II al școlii profesionale agricole.

După absolvirea școlii vor fi repartizați în producție, unde vor lucra și se vor putea prezenta la școala de maiștri, în aceleași condițiuni ca și elevii anului II.

44. Actualii maiștri din întreprinderile productive, care au o înaltă pregătire tehnică și practică îndelungată de conducere în producție, cu studii echivalente celor prevăzute în prezenta hotărîre pentru maiștri, vor beneficia de prevederile art. 37-38.

45. Actualii maiștri care nu au studii echivalente celor prevăzute în prezenta hotărîre pentru maiștri, dar au o practică și experiență de conducere în producție de minimum 10 ani, la data prezentei hotărîri se vor bucura de asemenea de prevederile art. 38.

46. Stabilirea celor care se încadrează în art. 44 și art. 45 se va face de către o comisie formată din delegații ministerelor tutelare, directorul și inginerul șef al întreprinderii, președintele comitetului de întreprindere și secretarul organizației de partid al întreprinderii respective.

47. Acei care ocupă în prezent funcția de maistru, dar nu au studiile și pregătirea practică corespunzătoare, vor putea fi menținuți în această funcțiune, cu condiția ca să-și complecteze pregătirea prin cursurile serale sau fără frecvență, urmînd să se prezinte în termen de maximum 2—3 ani la examenul de absolvire a școlii de maiștri care se va ține în condițiile prezentei hotărîri.

In acest scop conducerile întreprinderilor vor organiza cursuri serale și vor da tot sprijinul pentru însușirea cunoștințelor necesare.

După trecerea examenului și obținerea diplomei de maistru, aceștia vor beneficia de prevederile articolelor 37 și 38.

48. Veniturile și cheltuielile școlilor profesionale, ale școlilor tehnice și ale școlilor tehnice de maiștri, precum și drepturile elevilor acestor școli se stabilesc prin hotărîri ale Consiliului de Miniștri.

49. Ministerele și celelalte instituții centrale vor trece treptat la luarea măsurilor organizatorice, astfel ca dispozițiile prezentei hotărîri să poată fi în întregime aplicate pînă la finele anului școlar 1954—1955.

Pînă la această dată, elevii urmează a fi repartizați la noile școli sau locuri de producție, potrivit cu cele prevăzute în dispozițiile acestei hotărîri.

50. Ministerele și celelalte organizații centrale vor elabora, pînă la 31 martie 1955, regulamente de organizare și funcționare pentru școlile din sistemul lor și le vor supune spre aprobare Consiliului de Miniștri.

51. Școlile profesionale de ucenici, școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri, organizate prin prezenta hotărîre, au ștampilă proprie cu stema Republicii Populare Romîne.

Ministerele, conducerile întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor cărora, prin prezenta hotărîre, li se încredințează sarcina de a avea școli profesionale de ucenici, școli tehnice și școli tehnice de maiștri, învățînd din lipsurile constatate, trebuie să aibă o grijă deosebită față de pregătirea și educarea tinerilor din școlile de care răspund.

Prin ridicarea calității învățămîntului, legarea lui nemijlocită de producție și întărirea disciplinei, ministerele, întreprinderile și instituțiile își vor asigura viitoarele cadre calificate, necesare unităților pe care le conduc, condiție de bază pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor ce le revin.

Organizațiile de partid din întreprinderi, ministere, instituții și organizații sînt datoare să acorde o grijă deosebită pentru întărirea răspunderii profesorilor, mărirea exigenței față de metodele lor de predare și față de felul în care învață elevii, asigurarea stabilității cadrelor didactice și creșterea autorității lor în rîndurile elevilor, pentru educarea politico-cetățenească a tinerilor, astfel ca ei să devină muncitori calificați, maiștri cu un înalt nivel de cunoștințe, cetățeni vrednici ai patriei noastre.

Comitetele regionale și raionale de partid trebuie să îndrume organizațiile de partid și de stat regionale, raionale, de instituții și întreprinderi, și să controleze permanent felul în care ele își îndeplinesc sarcinile ce decurg din prezenta hotărîre.

Organizațiile de partid, de tineret și sindicatele trebuie să acorde o grijă permanentă educării patriotice a tinerilor, dezvoltînd în rîndurile lor dragostea pentru munca productivă și pentru întreprinderea lor, interesul pentru o calificare temeinică, atitudinea disciplinată față de regulile stabilite în întreprindere, respect și dragoste față de profesorii lor, muncitorii, maiștrii și inginerii care îi ajută să învețe meseria.

Ele trebuie să aibă grijă de purtarea tinerilor în timpul muncii, de protecția muncii și apărarea sănătății lor, de condițiile de viață și de o cît mai bună folosire a timpului lor liber.

Organele și organizațiile de partid, de tineret și sindicale au datoria să se ocupe permanent de creșterea și educarea viitoarelor cadre necesare dezvoltării industriei, agriculturii și culturii, să ajute pe tineri să capete bogate cunoștințe, pe care să fie în stare să le pună în practica de zi cu zi a construirii socialismului în Republica Populară Romînă.

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

GH. GHEORGHIU-DEJ

Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romin

GH. APOSTOL

Vom da patriei cadre bine pregătite

Școala noastră, școala medie tehnică de petrol din Ploești, dădea anual producției zeci de absolvenți. Adeseori însă absolvenții noștri nu erau suficient pregătiți pentru munca pe care urmau s-o îndeplinească. Cauza principală a lipsurilor se datora neajunsurilor existente în pregătirea practică pe care o primeau în școală. Timpul rezervat pentru practica în producție — șase săptămîni pe an — era prea scurt pentru ca elevii să-și poată însuși cunoștințele și deprinderile practice necesare. In aceste șase săptămîni de practică, elevii trebuiau să urmărească întreg procesul de producție, fiind repartizați la diferite lucrări numai pe un anumit număr de zile. In felul acesta, ei nu dispuneau decît de cîteva zile pentru cunoașterea unei anumite părți din procesul de producție.

Aplicarea prevederilor cuprinse în Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 28 ianuarie a. c. va duce la lichidarea acestor lipsuri, ne va da posibilitatea să asigurăm o pregătire mult mai temeinică a elevilor. Datorită faptului că vor funcționa pe lîngă întreprinderi, instituții, organizații centrale și întreprinderi, școlile tehnice vor fi mult mai strîns legate de producție, vor da cadre înarmate cu temeinice cunoștințe profesionale, capabile să-și îndeplinească cu cinste sarcinile. Noi, profesorii, sîntem hotărîți să muncim neobosiți pentru pregătirea unor astfel de cadre.

Prof. MIRCEA NEGREA

Ni se deschid perspective minunate

Sînt elev în anul IV la școala medie tehnică de mecanizare a agriculturii din Buzău. Ca și colegii mei, am simțit o mare bucurie citind Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri, prin aplicarea prevederilor căreia noi vom avea posibilitatea să ne ridicăm într-o măsură însemnată calificarea, să ajungem tehnicieni bine pregătiți din toate punctele de vedere.

Voi intra în curînd în producție și voi avea prilejul să contribui la mecanizarea agriculturii noastre, la lupta pentru sporirea producției agricole. Această contribuție a mea va fi din ce în ce mai mare, pe măsură ce mă voi folosi de toate drepturile pe care mi le dă Hotărîrea pentru a mă califica, devenind întîi ajutor de maistru și prezentîndu-mă apoi, după un stagiu în producție, la examenul de maistru.

Perspectivele pe care ni le deschide Hotărîrea partidului și guvernului sînt mari și frumoase. Voi munci cu rîvnă, voi căuta să-mi îndeplinesc cu cinste sarcinile în producție și să învăț și de acum înainte, fără să-mi precupețesc timpul și eforturile, pentru a ajunge un muncitor de nădejde, un adevărat maistru.

DUMITRU GH. GHINIOIU
elev, Buzău

Voi învăța cu sîrg, ca să devin un muncitor de nădejde

Școala profesională metalurgică nr. 2 din Pitești, ale cărei cursuri le-am urmat pînă acum, pregătea tineri pentru meseria de tîmplar, mecanic montor, ajustor. Eu am urmat secția mecanici-montori. M-am hotărît să mă pregătesc pentru această meserie încă de cînd eram elev în școala de 7 ani, gîndindu-mă că este deosebit de interesant și de frumos să lucrezi la mașini, să montezi din piese un motor de automobil, un tractor, un strung etc.

Tehnica, industria noastră se dezvoltă mereu și noi, muncitorii, vom lucra cu mașini tot mai perfecționate. Pentru a ne pregăti temeinic avem nevoie de practică mai multă în ateliere cu utilaj modern.

Pînă acum n-am putut face în școală practică suficientă și nici n-am avut la îndemînă utilaj modern. De exemplu, eu am făcut munca practică de ajustaj și n-am putut cunoaște mecanisme complicate. Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri ne creează condiții mult mai bune de învățătură, de desfășurare a practicii. Vom lucra în întreprinderi, la locul de muncă, alături de muncitori cu experiență, de la care vom putea învăța multe.

Toți elevii din școala noastră au citit cu bucurie Hotărîrea, care ne deschide în față un drum atît de frumos. Noi am văzut în fiecare rînd al ei grija pe care ne-o poartă partidul și guvernul și ne-am hotărît să răspundem cu cinste acestei griji. Patria noastră are nevoie de muncitori de nădejde. Noi trebuie să fim acești muncitori.

Eu vreau să mă desăvîrșesc ca mecanic montor. Știu că, absolvind școala, voi putea intra, după un stagiu de 2—3 ani, în producție, la o școală tehnică de maiștri. Drumul meu este larg deschis înainte. Pentru a-l străbate, voi munci cu rîvnă.

MARIN GH. POPA
elev, Pitești

Copilul meu își va însuși temeinic meseria

Cînd am luat cunoștință de Hotărîrea partidului și a guvernului cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri, gîndurile mi-au zburat pentru cîteva clipe la anii uceniciei mele. Cîtă diferență între felul în care am învățat eu meseria — umilit și adesea bătut — și condițiile mereu mai bune, perspectivele mereu mai frumoase care se deschid acum în fața tinerilor ce doresc să devină muncitori calificați!

Una dintre fiicele mele, Viorica, a învățat pînă acum la școala profesională de construcții din București. Am citit împreună cu ea Hotărîrea partidului și guvernului și mi-am dat seama că, datorită acestei Hotărîri, pregătirea fiicei mele în școală se va îmbunătăți mult. Ea va avea prilejul să facă mai multă practică, atît în atelierul școlii cît și pe șantierele de construcții, va ajunge să stăpînească bine meseria și va putea, atunci cînd va termina școala, să devină o muncitoare destoinică.

Ca părinte, mi se umple inima de bucurie cînd văd cu cîtă grijă sînt pregătiți astăzi copiii noștri în școli. In școlile profesionale de ucenici, sub îndrumarea plină de dragoste a profesorilor și a maiștrilor, copiii noștri vor învăța temeinic meseria pe care și-au ales-o, vor învăța să devină oameni adevărați.

NICOLAE POP
mecanic lăcătuș la cooperativa „Mecano-Electrica" din București

Pregătirea profesională a viitorilor învățători

La consfătuirea regională a cadrelor didactice din școlile pedagogice ale Capitalei și ale regiunii București s-a acordat o deosebită atenție problemelor privitoare la pregătirea profesională a viitorilor învățători. Atît în referat cît și în discuțiile purtate s-a insistat mai ales asupra rezultatelor obținute în primul semestru de către elevi la practica pedagogică.

Profesorii care au participat la consfătuire au arătat că în general, majoritatea elevilor din școlile pedagogice ale orașului și regiunii București reușesc să aplice cu pricepere, la lecțiile pe care le desfășoară, principiile didactice cunoscute și conținutul metodicilor studiate. Mulți dintre elevi manifestă un interes deosebit pentru profesiunea de învățător și se străduiesc să se înarmeze cu temeinice cunoștințe de pedagogie, cu cunoașterea celor mai bune metode și procedee de predare. In cadrul lecțiilor pe care le predau, elevii se preocupă să lege cît mai strîns cunoștințele pe care le transmit copiilor de practică, de activitatea în producție. Mulți dintre ei folosesc cu pricepere materialul intuitiv. De exemplu, eleva Veronica Bercău, de la școala pedagogică mixtă nr. 1, predînd lecția de citire „Au pornit tractoarele" pe baza unei pregătiri temeinice, a cunoașterii metodicii desfășurării lecțiilor de citire, ca și a folosirii unui bogat material didactic, a reușit să trezească în rîndurile copiilor dragostea pentru muncă, i-a ajutat să înțeleagă bucuria muncii bine îndeplinite. De asemenea, eleva Evdochia Pomazian de la școala pedagogică cu limba de predare rusă a predat just lecția de istorie despre răscoala condusă de Gheorghe Doja, folosind cu pricepere diferite tablouri sugestive.

Ajutați de profesorii metodiști și de învățătorii claselor de aplicație, majoritatea elevilor din școlile pedagogice reușesc să desfășoare just lecțiile lor. Dragostea viitorilor învățători pentru profesiunea aleasă, dorința lor de a-și însuși măiestria pedagogică se oglindesc în mare măsură în notele cu care a fost apreciată activitatea lor practică. La școala pedagogică de educatoare, de exemplu, peste 70 la sută din elevele anilor IV au primit numai „4" și „5" la practica pedagogică.

Succesele obținute de școlile pedagogice din București în această privință se datoresc atît muncii stăruitoare a profesorilor de pedagogie pentru organizarea și conducerea practicii pedagogice, cît și ajutorului pe care-l dau elevilor profesorii metodiști atît în pregătirea lecțiilor cît și în analiza lor. O contribuție însemnată la pregătirea profesională a elevilor o aduce și activitatea desfășurată în cadrul cabinetelor pedagogice școlare. La școlile pedagogice nr. 1 mixtă și nr. 3 mixtă, de exemplu, cabinetele pedagogice sînt înzestrate cu un bogat material didactic bine executat din punct de vedere științific și expus sistematic, pe teme. Cadrele care conduc practica pedagogică la aceste școli se preocupă cu deosebită stăruință de buna pregătire profesională a elevilor.

Consfătuirea cadrelor didactice din școlile pedagogice ale orașului și regiunii București a scos însă la iveală și o serie de lipsuri în ceea ce privește pregătirea profesională a viitorilor învățători. S-a arătat, de pildă, că mulți elevi dau dovadă, cu prilejul lecțiilor, de serioase lacune în cunoștințele lor. Numeroși elevi au un limbaj sărac, fac greșeli în explicarea cuvintelor din text, în folosirea anumitor expresii, fac chiar greșeli gramaticale. Foarte frecvente sînt greșelile elevilor mai ales în predarea lecțiilor de aritmetică, de geografie și științele naturii. Unele din lecțiile desfășurate de elevi sînt searbede și plictisitoare datorită sărăciei conținutului lor și folosirii nepricepute a materialului didactic. Multe dintre elevele școlii pedagogice de educatoare, de exemplu, nu reușesc să îmbine elementul joc cu elementul instructiv. Ele folosesc un ton prea didactic, pun întrebări neclare, întrebuințează cuvinte care depășesc puterea de înțelegere a copiilor.

Aceste lipsuri se explică atît prin exigența slabă a unor profesori față de cunoștințele elevilor, cît și prin anumite deficiențe ce mai există încă în desfășurarea practicii pedagogice. La consfătuire a fost criticată cu asprime atitudinea acelor profesori metodiști care dau elevilor subiecte pentru lecții doar cu o zi înainte de predare, sau care le permit să se prezinte la consultații fără a se pregăti anterior, precum și atitudinea acelor profesori metodiști care manifestă indulgență în aprecierea practicii pedagogice a elevilor.

Atît referatul cît și discuțiile purtate la consfătuire au arătat de asemenea că mulți profesori metodiști nu țin seama, în consultațiile pe care le dau, de anul din care face parte elevul, de etapa de muncă respectivă. Analiza lecțiilor desfășurate de elevi se referă de cele mai multe ori numai la conținutul lecției și la metodele și procedeele de predare, neglijînd total fundamentarea pedagogică și psihologică a lecției, măsura în care ea contribuie sau nu la realizarea educației comuniste a copiilor.

Luînd cuvîntul la consfătuire, tovarășa Maria Sîrbu, profesoară de pedagogie la școala pedagogică de educatoare, a arătat greutățile pe care le întîmpină cadrele didactice în pregătirea viitoarelor educatoare din cauza lipsei unei linii metodice unice în îndrumarea pedagogică a elevelor școlii. Adeseori indicațiile pe care le primesc elevele de la profesoare, de la colectivul Facultății de pedagogie care face practică la această școală și de la educatoarele din instituțiile unde se desfășoară practica sînt contradictorii.

Lucrările consfătuirii au arătat că cele mai multe lipsuri în pregătirea practică a viitoarelor cadre didactice se datoresc insuficienței coordonări și cuprinderi de către conducătorii practicii a multiplelor aspecte ale acesteia. Este necesar ca pe viitor să se acorde mai multă atenție îndrumării profesorilor metodiști, a învățătorilor și educatoarelor, atît în ce privește aprecierea practicii pedagogice cît și buna desfășurare a criticii lecțiilor. Trebuie de asemenea să fie aplicate în viață propunerile făcute de participanții la consfătuire pentru îmbunătățirea muncii: responsabilii cu practica pedagogică din școlile pedagogice să organizeze în cadrul muncii metodice din școală discuții cu teme pedagogice, să se introducă în tematica consiliilor pedagogice subiecte pedagogice legate direct de practica pedagogică etc.

Concentrîndu-și eforturile în lupta pentru asigurarea însușirii de către elevi a unor cunoștințe temeinice la toate obiectele de învățămînt, înarmîndu-i cu cunoașterea principiilor pedagogice și metodice, cadrele didactice au datoria să realizeze din ce în ce mai bine pregătirea profesională a viitorilor învățători.

ELENA DOGARU
metodistă la cabinetul pedagogic al Capitalei

Colțul metodic al școlii

Activitatea pe care o desfășoară cadrele didactice din comuna Dobroteasa, raionul Călărași, la colțul metodic al școlii contribuie mult la îmbunătățirea muncii lor instructiv-educative.

La colțul metodic sînt expuse planuri calendaristice, planuri de lecții, lucrări de control ale elevilor precum și un bogat material didactic lucrat de învățători și profesori împreună cu elevii lor.

In cadrul colțului metodic se expun lunar referate privitoare la problemele muncii didactice și educative. Astfel, au constituit un ajutor însemnat pentru cadrele didactice referatele despre „Munca independentă a elevilor", „Folosirea materialului didactic-intuitiv", „Metode pentru rezolvarea problemelor de aritmetică", „Ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură", „Legătura școlii cu familia"

Studenții își consolidează cunoștințele de limba rusă

Catedra de limba rusă de la Institutul de artă teatrală și cinematografică din București, avînd în vedere specificul facultăților pe care le cuprinde, folosește în predare și texte de specialitate — despre procesul creației actoricești, despre scenarii, despre munca regizorului în realizarea filmelor etc. In afară de aceasta, sub conducerea catedrei unii studenți au pus în scenă, în limba rusă, fragmente din piesa „Pescărușul" de A. P. Cehov. Acesta este un bun mijloc cu ajutorul căruia studenții se familiarizează cu expresiile rusești, își îmbogățesc vocabularul, învață să folosească bine accentul consolidîndu-și cunoștințele căpătate la curs

ALECU CROITORU

Pentru lichidarea neștiinței de carte

Pentru a intensifica îndrumarea și controlul muncii de lichidare a neștiinței de carte, secția de învățămînt a raionului Sighișoara a organizat brigăzi formate din cadre didactice care s-au deplasat în diferite comune din raion, cercetînd activitatea învățătorilor și profesorilor la cursurile de alfabetizare.

Brigăzile au constatat că în majoritatea comunelor din raion directorii de școli, învățătorii și profesorii acordă un interes deosebit acestei activități obștești. Astfel lucrează, de exemplu, cadrele didactice din comuna Hoghilag, care aplică în munca lor îndrumările organizației de partid și primesc ajutorul sfatului popular și al organizațiilor de masă.

Bune rezultate în munca de alfabetizare au obținut și cadrele didactice de la școlile din comunele: Apold, Criș, Daneș, etc.

Lucrurile nu stau însă peste tot la fel. In comuna Laslea sau în orașul Dumbrăveni, de pildă, directorii, profesorii și învățătorii nu înțeleg răspunderea pe care o au în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte, căutînd să se achite formal de această sarcină.

In satul Florești, două învățătoare tinere care lucrează la cursurile de alfabetizare sînt lăsate să se descurce cum pot, fără ajutor și îndrumare din partea profesorilor și învățătorilor cu experiență și a sfatului popular.

Pe baza constatărilor brigăzii, secția de învățămînt a raionului Sighișoara trebuie să ia măsurile necesare pentru îmbunătățirea muncii de lichidare a neștiinței de carte.

ION CRACIUN
corespondent

Ce experiențe organizez în predarea temei „Inducția electromagnetică"

Inducția electromagnetică se predă în clasa a VII-a. Elevii revin mai adînc asupra ei în clasa a X-a. Cunoașterea temeinică a acestui capitol al fizicii are o deosebită importanță, deoarece el se referă la mijlocul principal de producere a curentului electric. Pe baza inducției electromagnetice se construiesc generatoarele de curent continuu și alternativ, transformatoarele.

Predarea cunoștințelor despre inducția electromagnetică trebuie să fie bine înțeleasă în șirul temelor privitoare la fenomenele electromagnetice, să fie axată pe o serie de experiențe ușor de realizat. De aceea, înainte de a trece la experiențele de inducție, trebuie să repetăm cu elevii cunoștințele de bază ale capitolului anterior, privitor la electromagnetism. Insistăm mai ales asupra următoarelor chestiuni: curentul electric generează în jurul său un cîmp magnetic; la rîndul său, cîmpul magnetic deviază un curent mobil; curenții electrici interacționează între ei prin cîmpurile lor magnetice. Pornind de la aceste cunoștințe, putem formula întrebarea: dacă un curent electric creează în jur un cîmp magnetic, nu s-ar putea ca reciproc, un cîmp magnetic să producă la rîndul său curent electric? Predarea capitolului „Inducția electromagnetică" dă elevilor posibilitatea să găsească tocmai răspunsul la această întrebare pe cale experimentală și să cunoască legile acestui fenomen.

Voi arăta ce experiențe organizez eu în predarea acestui capitol pentru a ajuta elevii să-și însușească temeinic cunoștințele cerute de programa școlară.

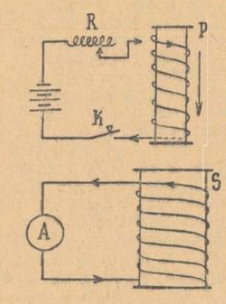

fig. 1

Folosesc în acest scop, atît aparate trimise școlii noastre de Ministerul Învățămîntului cît și unele aparate și materiale procurate cu mijloace locale: bobină pentru inducție, galvanometru sau voltampermetru, transformator școlar, becuri pentru lanternă de buzunar, sîrmă de legătură. Tot pentru aceste experiențe voi mai confecționa împreună cu elevele un cadru de 30—50 spire din sîrmă de sonerie și un inel de aluminiu, tăiat dintr-o țeavă; inelul e prevăzut cu două găuri prin care se trece o ață, pentru a-l putea suspenda de o bară.

Voi împărți experiențele în două grupe, după cum cîmpul magnetic H este produs de un magnet sau de un curent electric. Prima serie de experiențe le va arăta elevilor cum se produce inducția electromagnetică și care este cauza ei. Mai întîi, voi realiza un circuit din bobina secundară de la aparatul pentru inducție și din galvanometru. In lipsa acestei bobine se poate folosi o bobină de la transformator sau un cadru dreptunghiular făcut de noi, din 30—50 spire de sîrmă de sonerie. Voi introduce și voi scoate un pol al unui magnet în interiorul bobinei. Acul galvanometrului va devia într-un sens la introducere și în sens contrar la scoaterea magnetului. Deci, în bobină vor apare forțe electromotoare care vor da naștere la curenți. Dacă magnetul rămîne în bobină, nu se produce curent. Voi repeta experiența, ținînd magnetul fix și mișcînd bobina; rezultatul va fi același ca la prima experiență. Voi repeta din nou experiența, ținînd magnetul fix în bobină și mișcîndu-le odată pe amîndouă. Acul nu va devia, deci nu se va naște curent. Din aceste experiențe elevii vor trage concluzia: cauza producerii forței electromotoare de inducție nu este nici mișcarea magnetului însuși, nici mișcarea bobinei față de magnet sau invers. In aceste condiții variază fluxul magnetic care trece prin suprafața închisă de circuitul bobinei. Deci, cauza fenomenului de inducție electromagnetică este **variația fluxului magnetic.** Voi întări această concluzie printr-o experiență în care și bobina și magnetul vor fi fixe. Pentru aceasta, voi apropia sau voi depărta o bucată de fier de magnetul așezat în bobină. Acul galvanometrului va devia. Cauza? Nu mișcarea mecanică produce forța electromotoare de inducție, ci **variația cîmpului magnetic** îmbrățișat de bobină. Procedînd în felul acesta, voi da elevilor posibilitatea să înțeleagă bine producerea fenomenului.

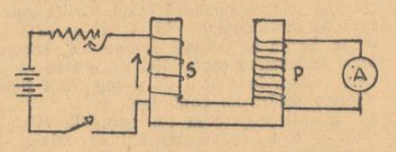

fig. 2

In al doilea grup de experiențe, cîmpul magnetic nu va mai fi produs de un magnet, ci de curentul care va trece prin bobina primară a aparatului. Voi așeza bobina primară (a aparatului de inducție) în circuitul unui generator de curent continuu (redresor, acumulator, baterie) legînd în serie și un reostat R (de ex. reostatul cu manetă) și un întrerupător K. Bobina secundară va fi legată la galvanometru (fig. 1). Voi repeta toate experiențele de mai sus și voi obține aceleași rezultate. Elevii vor putea trage concluzia că nu prezența magnetului este cauza producerii inducției, ci variația fluxului magnetic inductor.

Alte experiențe le voi putea face ușor și cu rezultate mai puternice, utilizînd bobinele transformatorului, cum se vede în figura 2. Bornele 12 v ale bobinei notată S se leagă direct de 4 v la redresor, iar bornele 220 v ale bobinei notată P la galvanometru. Voi așeza bobinele în mijzul de fier al transformatorului. Voi folosi bobina S ca bobină primară și bobina P ca bobină secundară. Voi cere elevilor să scoată și să introducă bobina S pe mijzul de fier. Vor observa că se produc curenți de inducție. Pentru a produce un flux mai puternic, vom repeta experiența așezînd armătura transformatorului în diagonală pe mijzul de fier, pentru că altfel curentul indus e prea puternic și strică galvanometrul. După ce vom stabili care e cauza care generează curenții de inducție, voi pune întrebarea: numai prin apropierea și depărtarea bobinei se poate produce variația fluxului magnetic îmbrățișat de curent? Cu ajutorul elevilor voi scoate concluzia că se poate produce această variație și prin stabilirea sau întreruperea circuitului din bobina primară, precum și prin variația intensității curentului primar.

Voi repeta împreună cu elevii experiențele oglindite în figurile 1 și 2, stabilind sau întrerupînd circuitul cu întrerupătorul K. Se vor produce curenți indușI. Vom repeta aceleași experiențe, variind intensitatea curentului din circuitul primar, mărind sau micșorînd rezistența reostatului. Se vor produce curenți indușI. Voi ajunge astfel cu elevii la concluzia finală: **forța electromotoare indusă este produsă de variația fluxului magnetic, indiferent de modul cum se produce această variație.**

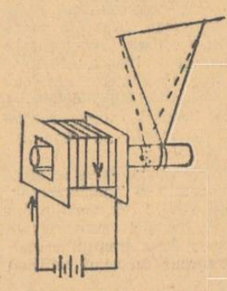
fig. 3

Toate aceste experiențe îi vor ajuta pe elevi să cunoască cauza fenomenului de inducție electrostatică. Dar, care sînt legile fenomenului? Care sînt **durata,** mărimea și sensul forței electromotoare induse? Pentru a le demonstra durata curenților indușI, voi ajuta pe elevi să observe că fenomenul durează numai atît cît durează variația fluxului inductor, adică mișcarea bobinei sau magnetului, închiderea sau deschiderea circuitului primar, variația intensității circuitului primar etc. Curenții indușI sînt curenți momentani.

Voi stabili apoi legea care dă mărimea forței electromotoare induse. Voi repeta cu elevii cîteva din experiențele precedente, stimulîndu-i să observe că dacă mișcările sînt mai repezi, deviația acului la galvanometru este mai mare, deci forța electromotoare indusă este mai mare. Deci e (forța electromotoare) este invers proporțională cu timpul în care variază fluxul magnetic inductor. Vom repeta experiența reprezentată în fig. 2, utilizînd pe rînd bornele 4 v, 8 v și 12 v ale bobinei S. Elevii vor constata că deviația acului la galvanometru este din ce în ce mai mare. Deci forța electromotoare crește cu numărul spirelor.

Din rezultatele acestor două experiențe vom putea deduce formula matematică: forța electromotoare indusă este proporțională cu viteza de variație a fluxului magnetic inductor care trece prin suprafața limitată de circuit. Nu voi putea să motivez experimental elevilor valoarea coeficientului de proporționalitate 10^{-8}, ci prin transformarea unităților de măsură.

Pentru a le face cunoscută elevilor legea lui Lenz și a-i ajuta să înțeleagă aplicarea ei în diferite cazuri, voi organiza următoarea experiență: voi așeza orizontal bobina S a transformatorului, avînd în interiorul ei o vergea groasă de fier (fig. 3). Voi vîri pe aceeași vergea de fier un inel de aluminiu suspendat printr-un fir de un suport. La închiderea circuitului prin K, inelul va fi respins. La deschiderea circuitului, inelul va fi atras spre bobină. Aceasta va dovedi că prin

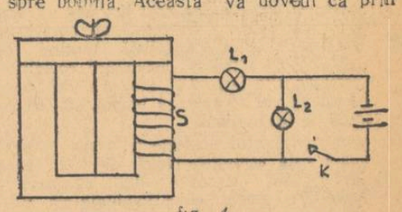

fig. 4

variația fluxului bobinei se produce în inel un curent indus, de sens contrar la închidere (curenții s-au respins) și de același sens la deschidere (curenții s-au atras). Vom deduce legea lui Lenz: sensul curentului indus este în așa fel încît prin fluxul la care dă naștere se opune variației fluxului inductor.

După ce vom studia inducția electromagnetică, vom trece la studiul fenomenului de autoinducție. Autoinducția este inducția care are loc în însuși curentul bobinei, cînd variază curentul care trece prin ea. Fenomenul se poate demonstra ușor. Pe mijzul transformatorului voi pune bobina S și voi închide circuitul magnetic cu armătura (astfel cîmpul magnetic va fi foarte puternic), și voi lega cele două becuri L_1 și L_2 în circuitul arătat în figura nr. 4. L_1 și L_2 sînt două becuri de baterie de buzunar. La închiderea întrerupătorului K, elevii vor constata că L_1 se va aprinde mai tîrziu decît L_2. Care este cauza? Intensitatea curentului din L_1 ajunge mai tîrziu la valoarea normală, din cauza curentului de autoinducție din bobină, care are sens contrar și îl scade.

In același montaj, voi scoate din circuit pe L_2 care scurtcircuitează bobina S. La deschiderea circuitului, cînd voi ridica întrerupătorul K, elevii vor observa că becul L_1 își întărește luminozitatea din cauză că la deschidere curentul de autoinducție este de același sens cu curentul din bobină și îl întărește.

Predînd capitolul „Inducția electromagnetică" pe baza acestor experiențe, voi putea ajuta elevii să înțeleagă bine atît fenomenul cît și legile în virtutea cărora se desfășoară. O importanță deosebită are nu numai realizarea experiențelor, ci și scoaterea concluziilor esențiale care să contureze clar fenomenul de inducție electromagnetică.

ANGELA NEGULESCU
profesoară la școala medie de fete nr. 15 din București

Răspundem la întrebările cititorilor

Cum trebuie să controleze directorul munca diriginților

(Intrebare pusă de tov. Ion Fluture, profesor la școala mixtă de 7 ani din comuna Pesac, raionul Sînnicolau — regiunea Arad).

In munca de conducere a școlii, directorul primește un sprijin însemnat din partea diriginților. Dirigintele are grijă de toate problemele instructiv-educative ale clasei, răspunde de realizarea educației comuniste a elevilor din clasa sa prin toate formele de activitate din școală și din afară de școală. Ca cel mai apropiat colaborator al directorului, în calitatea lui de conducător al clasei, dirigintele duce el însuși o muncă de coordonare a activității tuturor profesorilor care lucrează cu colectivul de elevi al clasei sale. Directorul trebuie să vegheze ca munca diriginților să fie bine îndeplinită. Indrumarea și controlul activității diriginților este o sarcină importantă a directorului.

Pe ce căi poate să îndrumeze și să controleze directorul munca diriginților?

Incă din momentul cînd îi încredințează conducerea unei clase, directorul are datoria să-i arate dirigintelui, în linii mari, ce probleme are de rezolvat la clasa respectivă, cum trebuie să desfășoare munca educativă în mijlocul elevilor și cum să colaboreze cu colectivul de profesori. Apoi, cu prilejul întocmirii planului de muncă, directorul trebuie să-i dea dirigintelui îndrumări concrete cu privire la sarcinile pe care trebuie să le aibă în vedere, ajutîndu-l să treacă în plan toate problemele principale ale muncii cu clasa respectivă. Procedează greșit acei directori care consideră că munca lor de îndrumare a activității diriginților se rezumă doar la atît. Directorul trebuie să îndrume direct, zi de zi, activitatea diriginților.

Diriginții vin să se consulte cu directorul în problemele muncii lor și acesta este un bun prilej să primească îndrumări concrete din partea directorului. Directorul are datoria să recomande diriginților studierea unor materiale în legătură cu munca de conducere a clasei și să se intereseze apoi de felul cum au fost studiate aceste materiale, să organizeze chiar discuții cu diriginții pe marginea lor.

Dar pentru ca directorul să poată da îndrumări bune dirigintelui, trebuie să cunoască bine el însuși colectivul de elevi și problemele pe care le ridică buna desfășurare a procesului instructiv-educativ la clasa respectivă. Numai astfel poate aprecia el munca diriginților, poate să conducă concret activitatea educativă a acestora. Sînt școli în care directorii își notează ca și diriginții, în caiete speciale, diverse observații cu privire la elevi. Aceste însemnări se îmbogățesc cu prilejul asistenței la lecții, al discuțiilor individuale cu elevii, al observațiilor pe care le comunică profesorii, al consultării catalogului etc. Desigur, nu e ușor pentru un director să facă astfel de însemnări cu privire la toți elevii din școală. Dar sînt elevi care pun probleme educative deosebite. Pe aceștia e bine să-i cunoască mai îndeaproape și directorul, pentru ca să-l poată îndruma pe diriginte în buna lor educare. De asemenea directorii pot să-și facă însemnări privitoare la nivelul de pregătire al unei clase întregi, la toate materiile, sau numai la anumite materii. Directorii ajung să cunoască elevii mai îndeaproape și citind cu regularitate însemnările pe care le fac profesorii zilnic, în caietele de clasă.

La îndemîna directorului stau numeroase căi prin care poate să ia cunoștință de felul cum muncește dirigintele. De exemplu constituie un mijloc bun de control dările de seamă periodice, pe care le prezintă diriginții în fața directorului școlii despre felul cum s-a desfășurat munca în clasa lor în etapa încheiată. In afară de aceasta directorul discută cu diriginții la sfîrșitul fiecărui pătrar problemele muncii educative. Cu acest prilej el verifică munca diriginților, apreciază măsurile luate în anumite situații și dă directive pentru activitatea viitoare. Participarea directorului la orele educative, la ședințele organizate de diriginți cu părinții elevilor, precum și la ședințele diriginților din școală sînt, de asemenea, căi bune de control și îndrumare a muncii diriginților.

Desigur, experiența școlilor poate să ducă la descoperirea unor mijloace cît mai variate de legătură a directorului cu diriginții. Este necesar însă ca toate aceste mijloace să fie folosite cu perseverență de către director, care nu trebuie să uite nici o clipă că buna desfășurare a procesului instructiv-educativ, linia unică, justă în munca educativă, depinde în mare măsură de crearea în școală a unui colectiv puternic de diriginți bine pregătiți, înarmați cu temeinice cunoștințe pedagogice, care să dovedească o grijă neîntreruptă pentru realizarea educației comuniste a elevilor.

— Iar consiliu pedagogic! Iar am să fiu criticat!

— Nu vă pierdeți cu firea, tov. director, doar ați mai fost criticat și v-ați dovedit rezistent: n-ați luat nici o măsură pentru lichidarea lipsurilor...

Cu ajutorul părinților

Comitetele de părinți de pe lîngă școlile din orașul Cîmpina desfășoară o activitate susținută, organizînd acțiuni pentru îmbunătățirea condițiilor materiale în care se desfășoară munca instructiv-educativă, pentru îndeplinirea planului de școlarizare și de alfabetizare etc.

De pildă, comitetul de părinți de pe lîngă școala de 7 ani din cartierul Slobozia a contribuit la lucrările de introducere în școală a instalației de încălzire cu gaze, la repararea mobilierului școlar etc. Comitetul de părinți de pe lîngă școala nr. 2 de fete a ajutat la desfășurarea lucrărilor de reparații în interiorul și exteriorul școlii. La școala de 10 ani nr. 1 s-a amenajat, cu ajutorul părinților, un laborator de chimie, s-a reparat sera școlii etc. Realizări însemnate s-au obținut, prin contribuția părinților, și la școala nr. 1 de băieți, ca și la școlile din cartierele Cîmpinița și Broaște.

MARIA CONSTANTINESCU
corespondentă

Despre folosirea caietelor cu liniatură specială

Una din problemele dezbătute cu mult interes în cadrul consfătuirilor raionale din ianuarie ale cadrelor didactice a fost problema înarmării elevilor din clasele I—IV cu deprinderi de scriere corectă. Invățătorii au subliniat importanța deosebită pe care o are în această privință folosirea justă a caietelor cu liniatură specială. De exemplu, la consfătuirea cadrelor didactice din raionul Tudor Vladimirescu din București au fost apreciate în mod deosebit rezultatele frumoase obținute de învățătorii de la școlile de 7 ani nr. 96 de băieți și nr. 70 de fete, ca și de învățătoarele de la școala medie nr. 16 de fete, care folosesc în mod just caietele cu liniatură specială. Elevii claselor I—IV de la aceste școli scriu îngrijit, curat, fără pete sau ștersături. Fiecare pagină se caracterizează prin ordine și simetrie în fixarea marginei, în scrierea literelor, în menținerea distanței dintre cuvinte. Invățătorii care lucrează la aceste școli au făcut cu copiii numeroase exerciții pentru mlădierea degetelor, pentru a le forma îndemînarea necesară executării corecte a literelor, pentru a le dezvolta precizia în scrierea elementelor grafice din care se compune fiecare literă. Ei au cerut cu perseverență copiilor să respecte toate regulile care duc la însușirea unei scrieri corecte: poziția corpului, caietului și tocului, respectarea rețelei grafice din caiet etc.

Grija permanentă a acestor învățători pentru formarea scrierii corecte a elevilor se reflectă și în observațiile pe care le fac pe marginea caietelor: „Scrie corect literele v, p"; „Respectă spațiile"; „Acum scrii corect litera B" etc.

Deși un număr mare de învățători au înțeles importanța deosebită pe care o are folosirea caietelor cu liniatură specială pentru formarea unei scrieri corecte a elevilor, mai sînt însă numeroase cazuri cînd caietele nu sînt folosite în mod just sau chiar nu sînt folosite deloc.

De multe ori, elevii aceleiași clase folosesc caiete diferite. De exemplu, în clasa a II-a a școlii de 7 ani nr. 100 din București, condusă de tovarășa Chiriță, o parte din elevi folosesc caietul nr. 1, altă parte caietul nr. 2, alta caietul nr. 3 și restul caiete dictando. Deși scrisul acestor copii este neglijent, cu multe greșeli, în cuprinsul caietelor nu se găsește nici o observație a tovarășei învățătoare.

Și acolo unde se folosesc de către toți elevii clasei caietele indicate, se întîlnesc de multe ori greșeli necorectate de învățători: litere scrise în diverse mărimi, cu o poziție cînd verticală, cînd înclinată spre stînga. Aceasta dovedește că unii învățători au acceptat în mod formal folosirea caietelor cu liniatură specială, nu le-au studiat din punct de vedere al utilității lor pedagogice, nu și-au pus problema în ce măsură ajută copiii îndrumîndu-le în mînă astfel de caiete.

O lipsă frecventă în formarea deprinderilor de scriere corectă ale elevilor, este și tendința pe care o au unele cadre didactice de a trece prea repede de la scrierea mai mare și mai înceată la scrierea măruntă și rapidă (de la folosirea caietului nr. 1 la folosirea caietului nr. 2 și nr 3 în minimum de timp). Este cu totul greșit a grăbi trecerea la scrierea rapidă înainte ca elevii să-și însușească temeinic deprinderile de scriere corectă și precisă a literelor. De aceea s-au și dat indicații ca predarea scrierii rapide să se facă la clasele mai mari.

Tuturor învățătorilor trebuie să le fie clar faptul că introducerea caietelor cu liniatură specială nu s-a făcut la întîmplare. Folosirea acestor caiete a fost cerută de necesitatea de a se forma la elevi deprinderi de scriere caligrafică. Liniile și pătrățelele din aceste caiete, ajutînd la stabilirea direcției rîndurilor și a proporțiilor elementelor literelor, ușurează simțitor procesul însușirii scrierii.

Exigența învățătorilor față de scrierea frumoasă și corectă a elevilor are o mare importanță pedagogică. Formarea unei scrieri corecte, caligrafice contribuie în mare măsură la formarea deprinderii elevului de a lucra cum trebuie, îl face să devină exigent față de propria lui muncă. In acest scop, învățătorul trebuie să desfășoare o muncă perseverentă, cu exigență crescîndă. El trebuie să pretindă elevului să respecte regulile elementare în scrierea literelor și a cuvintelor, să țină mereu seama de indicațiile liniaturii caietului. Pedagogul nu trebuie să-i permită elevului să șteargă des ceea ce a scris, ci să-l obișnuiască să scrie literele și cuvintele cu atenție, cu precauție.

O scriere neglijentă și neciteață îngreunează și ortografia elevului. Din cauză că scriu neglijent, elevii fac de multe ori în caietele lor greșeli de ortografie, deși în realitate ei știu cum trebuie scrise cuvintele respective.

Grija pentru formarea unei scrieri corecte și frumoase trebuie să se manifeste în mod permanent. Invățătorii trebuie să dea o deosebită atenție metodelor folosite în predarea scrierii, respectării cerințelor igienice în timpul scrisului, să caute cu perseverență cauza greșelilor, spre a le înlătura la vreme. In același timp, este necesar ca elevii să fie obișnuiți să aibă o poziție corectă la scris, să țină caietul și tocul așa ca să vadă bine, să mînuiască tocul cu usurință. Invățătorul nu trebuie să se mulțumească numai cu explicațiile date în această privință la primele lecții. El are datoria să controleze continuu poziția la scris a copiilor, felul cum țin caietul și tocul.

Invățătorul nu trebuie să uite că însușirea scrierii de către copii constituie în mare măsură un act de imitație, că tot ce scrie el însuși pe tablă sau pe caietele elevilor, în special în primii ani de școală, constituie modelul pe care elevii îl urmează în scrisul lor. De aceea, este necesar ca la fiecare lecție de scriere tabla să fie liniată din vreme cu aceeași liniatură care se găsește în caietele elevilor, iar scrisul învățătorului să constituie într-adevăr un model de scriere corectă, clară, citeață, caligrafică. Practica școlilor elementare arată că dacă învățătorul nu scrie pînă la sfîrșitul rîndului sau nu respectă distanța dintre cuvinte, nici copiii nu fac acest lucru. Greșelile învățătorului la scris se reflectă din plin în scrisul elevilor săi: litere scrise greșit, cuvinte înghesuite, direcții variate pe aceeași pagină.

O influență negativă are asupra elevilor și corectarea neglijentă a caietelor. Controlul și corectarea caietelor trebuie să aibă în vedere tot ce poate influența asupra formării unei scrieri corecte, citețe, clare, frumoase și anume: uniformitatea înclinării elementelor, literelor, a formei literelor și a legăturii dintre ele, distanța dintre cuvinte etc.

Cerințele pedagogilor cu privire la formarea scrierii corecte, caligrafice a elevilor nu trebuie să se rezume numai la lucrările efectuate în clasă, ci trebuie să se manifeste față de toate lucrările scrise de aceștia, față de notițele lor. Elevul trebuie să fie convins că învățătorul său nu-i permite să scrie niciodată neglijent, dezordonat.

Folosirea caietelor cu liniatură specială constituie un mijloc important pentru formarea deprinderii elevilor de a scrie întotdeauna corect și îngrijit.

CORNELIA PRICHEA

Forțele păcii sînt invincibile

Raportul lui V. M. Molotov cu privire la situația internațională și politica externă a guvernului U.R.S.S., prezentat la sesiunea Sovietului Suprem al UR.S.S., a fost primit cu un deosebit interes nu numai de oamenii sovietici ci și de toate celelalte popoare ale lagărului socialismului și democrației, precum și de oamenii cinstiți din toate țările lumii. Document de o mare valoare teoretică și pratică, raportul tovarășului Molotov face o amplă și temeinică analiză a situației internaționale, a raportului de forțe existent în lumea contemporană și a celor două linii existente în politica internațională.

La începutul raportului, V. M. Molotov s-a referit la schimbările radicale petrecute în situația internațională în cei zece ani care au trecut de la terminarea celui de al doilea război mondial. Cel mai important rezultat al celui de al doilea război mondial — a subliniat V. M. Molotov — a fost constituirea, alături de lagărul mondial capitalist, a lagărului mondial al socialismului și democrației, în frunte cu U.R.S.S., mai bine zis în frunte cu Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză. Lagărul democrației și socialismului unește următoarele 12 state: Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, Republica Populară Chineză, Republica Populară Polonă, Republica Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Ungară, Republica Populară Romînă, Republica Populară Bulgaria, Republica Populară Albania, Republica Populară Democrată Coreeană, Republica Populară Mongolă, Republica Democrată Vietnam.

Așa cum a precizat tovarășul Molotov, este cu totul firesc că, datorită schimbărilor petrecute în situația mondială, raportul de forțe dintre sistemele sociale, îndeosebi în ultimul deceniu, s-a schimbat hotărît în favoarea socialismului. Pentru oricine judecă obiectiv și nepărtinitor este limpede că, împreună cu Uniunea Sovietică au părăsit în mod hotărît calea capitalistă, pornind pe calea reconstrucției și dezvoltării socialiste, o serie de alte țări, și că nici una din aceste țări nu va voi să meargă înapoi, să se întoarcă la capitalism.

Pentru raportul de forțe pe arena internațională este semnificativ că din întreaga populație a Europei de aproximativ 600.000.000 oameni, circa jumătate s-a și alăturat ferm lagărului socialismului și democrației.

Transformări revoluționare de cea mai mare importanță istorică s-au produs și în Asia. Se știe că populația Asiei — de aproximativ 1.400.000.000 oameni — reprezintă mai mult de jumătate din întreaga populație a lumii. Astăzi aproape jumătate din populația Asiei trăiește în țări de democrație populară care au părăsit lagărul capitalismului și și-au pus drept țel construirea socialismului. China, fosta semicolonie a imperialiștilor, a devenit, sub conducerea partidului comunist, o mare putere mondială. Transformări adînci au început și în Coreea și în Vietnam.

O mare însemnătate istorică o are faptul că India a scuturat jugul colonial. Alături de India și-au scuturat regimul colonial Indonezia și Birmania. Tovarășul Molotov și-a exprimat speranța că Pakistanul, Ceylonul și alte popoare ale Asiei își vor găsi calea spre o adevărată libertate națională și spre renaștere economică.

Caracterizînd apoi schimbările care s-au produs în Orientul Apropiat și Mijlociu, în Africa și în America, V. M. Molotov a spus că în comparație cu perioada dinainte de cel de al doilea război mondial s-a produs o slăbire serioasă a poziților capitalismului, a claselor capitaliste și că aceste schimbări s-au produs în favoarea socialismului, în favoarea forțelor democratice și socialiste. S-a adîncit în mod serios criza generală a capitalismului, care a intrat într-o nouă etapă încă din timpul și ca rezultat al celui de al doilea război mondial. Aceasta și-a găsit expresia în faptul că alături de lagărul capitalist mondial s-a format un nou lagăr mondial — lagărul democrat. Cele două lagăre politice au și baza lor economică corespunzătoare. Astăzi nu mai există piața mondială unică atotcuprinzătoare, ci două piețe mondiale paralele, opuse una alteia. Toate acestea dau o idee clară despre adîncirea serioasă a crizei generale a capitalismului.

Clasele dominante din țările imperialismului nu vor să se împace cu situația creată. Nesocotind voința popoarelor, milionarii și miliardarii din S.U.A. ca și din Anglia și alte țări imperialiste urzesc planuri desarte, aventuriste, de a aduce înapoi sub stăpînirea capitalului toate țările care s-au smuls din lanțurile imperialismului. Acest lucru își găsește confirmarea în politica externă pe care o duc astăzi statele imperialiste și în special S.U.A., Anglia și altele, politică de pregătire a unui nou război pentru restabilirea dominației mondiale a imperialismului.

In capitolul intitulat „Două linii în politica internațională", tovarășul Molotov a arătat că în zilele noastre se dă o luptă între două linii diametral opuse ale politicii externe.

Apărînd interesele păcii și socialismului Uniunea Sovietică urmărește în politica ei externă micșorarea încordării în relațiile internaționale. Această linie politică externă o apără și toate celelalte țări ale lagărului democratic.

Liniei politice externe pașnice a Uniunii Sovietice i se opune linia politică externă a S.U.A., care își găsește expresia în politica „de pe poziții de forță" al cărei caracter agresiv este cu desăvîrșire evident.

V. M. Molotov a subliniat că în evenimentele vieții internaționale, Uniunii Sovietice îi revine un loc deosebit, un loc de cinste în lupta activă pentru pace, împotriva atițătorilor la un nou război. Uniunea Sovietică — principalul reazim al întăririi păcii și prieteniei între popoare — consideră că sarcina sa principală este să întărească forțele păcii și să contribuie la micșorarea încordării în relațiile internaționale.

Această linie a politicii externe sovietice corespunde cel mai bine intereselor menținerii și întăririi păcii și servește totodată la demascarea planurilor agresive și uneltirilor atițătorilor la război. Politica externă a Uniunii Sovietice se bucură de un sprijin tot mai puternic în lagărul democratic și în păturile democratice ale populației din toate țările.

Cu totul altfel stau lucrurile în ceea ce privește politica externă a S.U.A. Așa numita politică „de pe poziții de forță" își găsește expresia în acțiunile provocatoare ale S.U.A. în regiunea Taivanului și a altor insule chineze, în încercările disperate de remilitarizare a Germaniei occidentale, pe baza acordurilor de la Paris, în crearea de diferite blocuri militaro-politice și grupări agresive, în cursa înarmărilor, în pregătirea războiului atomic.

Pe baza unor exemple grăitoare atît din evenimentele anului trecut cît și din cele cu totul recente, V. M. Molotov a arătat în chip limpede că politica externă a S.U.A. duce nu la micșorarea încordării internaționale ci, dimpotrivă, la crearea unei primejdii pentru menținerea păcii și la agravarea încordării în relațiile internaționale. Arătînd poziția adoptată de reprezentanții S.U.A. la conferințele de la Berlin și Geneva precum și imediat după terminarea conferinței de la Geneva — cînd Dulles, în scopul de a împiedica îndeplinirea hotărîrilor conferinței de la Geneva, a convocat propria sa conferință la Manilla unde a fost semnat tratatul cu privire la așazisa „apărare colectivă a Asiei de sud-est" (S.E.A.T.O.), tratat al cărui țăiș este vădit îndreptat împotriva R. P. Chineze, tovarășul Molotov a subliniat că în actualele condiții, orice pas făcut în favoarea micșorării încordării în relațiile internaționale întîmpină tot felul de obstacole din partea celor mai agresive cercuri, interesate nu în micșorarea încordării, ci în agravarea ei. Micșorarea încordării, a precizat tovarășul Molotov, nu poate fi realizată altfel decît printr-o luptă perseverentă împotriva forțelor celor mai agresive, împotriva uneltirilor lor și, prin urmare, această luptă nu numai că nu trebuie slăbită, dar este chiar necesar să fie continuată cu o și mai mare perseverență, pricepere și consecvență.

V. M. Molotov a arătat că evenimentele din regiunea Taivanului dovedesc noile încercări ale forțelor agresive de a-și intensifica activitatea și de a împiedica micșorarea încordării în relațiile internaționale. Noi considerăm problema Taivanului — a spus tovarășul Molotov — drept o chestiune internă a Chinei, iar acțiunile de cotropire ale S.U.A. și amenințările lor cu război le considerăm drept o agresiune care trebuie să fie condamnată în mod necondiționat de Organizația Națiunilor Unite, dacă aceasta pune preț pe prestigiul ei. Nu se mai poate tolera situația ca pînă în prezent să nu fie restabilite drepturile legitime ale R. P. Chineze în O.N.U., din cauza împotrivirii S.U.A. Statele Unite trebuie să-și retragă din Taivan și strîmtoarea Taivanului toate forțele armate, inclusiv cele aeriene și maritime. Atunci vor înceta operațiunile militare în Extremul Orient și se va restabili pacea.

Referindu-se la situația din Europa tovarășul Molotov a arătat că ea nu poate fi trecută pe planul al doilea. Este suficient să cunoaștem acordurile de la Paris, ca să ne dăm seama de gravitatea situației create în Europa.

Deși de la terminarea celui de al doilea război mondial au trecut zece ani — timp suficient pentru a se fi găsit căi și mijloace concrete pentru rezolvarea problemei germane — totuși problema Germaniei este și astăzi nesoluționată. Încălcînd obligațiile internaționale pe care și le-au asumat în vederea asigurării dezvoltării Germaniei ca stat unit, iubitor de pace și democrat, puterile occidentale au apucat pe calea reînvierii militarismului german în Germania occidentală și a includerii Germaniei occidentale în grupările militare agresive ale statelor occidentale. Atît proiectul „comunității defensive europene" care a fost respins, cît și acordurile de la Paris au fost menite să împingă evenimentele pe această cale.

Cu toate că acordurile de la Paris se străduiesc cu multă greutate prin parlamentele europene și întîmpină o îndîrjită opoziție din partea popoarelor, nu trebuie subapreciate consecințele negative și de-a dreptul primejdioase ale acestor acorduri în cazul ratificării și aplicării lor.

Renunțarea la acordurile de la Paris și realizarea unui acord corespunzător între Franța, Anglia, S.U.A. și U.R.S.S. ar face posibilă ținerea chiar în anul 1955 a unor alegeri libere pe întreaga Germanie, avînd drept scop restabilirea unității Germaniei pe baze pașnice și democratice.

In capitolul „Lupta Uniunii Sovietice pentru pace, pentru asigurarea securității colective", V. M. Molotov a arătat că Uniunea Sovietică duce o luptă consecventă pentru pace, pentru asigurarea securității colective în Europa. Proiectul sovietic al unui tratat cu privire la securitatea colectivă în Europa s-a bucurat de sprijinul unui șir întreg de state europene și a stîrnit cel mai viu ecou în toate țările, inclusiv în cele în care cercurile guvernante se străduiesc să treacă sub tăcere propunerile Uniunii Sovietice cu privire la securitatea colectivă, iar adeseori denaturează chiar de-a dreptul sensul acestor propuneri.

Guvernul sovietic s-a declarat gata să discute și alte propuneri cu privire la securitatea colectivă în Europa și a propus în acest scop convocarea unei conferințe pe întreaga Europă și examinarea în cadrul acestei conferințe atît a proiectului sovietic cît și a altor eventuale propuneri în vederea asigurării păcii și securității europene.

Guvernele statelor membre ale blocului Atlanticului de nord au refuzat însă să participe la o asemenea conferință declarînd că le interesează numai tratatele la care aderă doar statele „ce gîndesc la fel" cu membrii blocului nord-atlantic. In felul acesta guvernele respective au dovedit că ele nici nu se gîndesc la asigurarea păcii și securității reale în Europa și că grupările militare au fost create în scopuri ostile Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară.

V. M. Molotov a relevat că întrucît potrivit acordurilor de la Paris Germania occidentală remilitarizată va intra atît în blocul nord-atlantic cît și în Uniunea militară a Europei occidentale împreună cu Franța, Anglia, Italia și alte cîteva state, în Europa se va crea o situație nouă deoarece primejdia de război va deveni mult mai mare. De acest lucru nu pot să nu țină seama U.R.S.S. și țările de democrație populară împotriva cărora sînt îndreptate acordurile de la Paris.

Poporul sovietic și armata sa — a spus tovarășul Molotov — iubesc sincer pacea fiind totodată pătrunse de o profundă conștiință și de hotărîrea de a-și apăra cuceririle socialiste. Dacă și înainte agresorul și-a primit ceea ce i s-a cuvenit, el nu trebuie să uite că forța Uniunii Sovietice a crescut nemăsurat de mult și că în armata sovietică, din fiecare 100 de oameni 77 sînt comuniști și comsomoliști. Iar comuniștii și comsomoliștii știu cît se poate de bine cum trebuie apărate cuceririle comunismului împotriva agresorului.

In raportul tovarășului Molotov se arată în chip limpede că dată fiind situația nouă care se creează în Europa, Uniunea Sovietică și celelalte state iubitoare de pace nu vor sta cu brațele încrucișate. Așa cum a arătat conferința de la Moscova, țările iubitoare de pace vor trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru întărirea continuă a securității lor și pentru asigurarea păcii în Europa. Din aceste măsuri fac parte în primul rînd pregătirile pentru încheierea unui tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală între cele 8 țări participante la conferința de la Moscova. După cum a arătat tovarășul Molotov, pentru a nu pierde timp, în prezent au loc consultările corespunzătoare. La noile blocuri și grupări militare care se creează împreună cu militarismul german, popoarele țărilor lagărului democratic vor răspunde prin strîngerea continuă a rîndurilor lor, prin continua întărire a prieteniei lor, prin îmbunătățirea colaborării dintre aceste țări, și, acolo unde acest lucru este necesar, prin lărgirea continuă a asistenței mutuale.

Tovarășul Molotov a arătat, de asemenea, că printre măsurile pe care cele 8 țări participante la conferința de la Moscova vor fi nevoite să le ia în cazul instituirii unor grupări militare vest-europene cu participarea Germaniei occidentale remilitarizate, trebuie menționată crearea unui comandament militar unic al celor 8 țări prietene. Această măsură decurge din necesitatea de a se întări capacitatea de apărare a Uniunii Sovietice și a celorlalte state europene iubitoare de pace, în vederea oricăror eventualități și surprize. Cînd vom crea comandamentul militar unic al statelor europene iubitoare de pace — a precizat V. M. Molotov — este de presupus că cercurile agresive se vor abține de la uneltiri aventuriste, vor fi mai potolite.

V. M. Molotov a arătat că potrivit politicii ei externe, de menținere și întărire a păcii, Uniunea Sovietică tinde spre înfăptuirea acelor măsuri, acelor hotărîri și acorduri cu alte țări, care corespund intereselor micșorării încordării în relațiile internaționale. Relațiile U.R.S.S. cu alte țări sînt determinate în primul rînd, de gradul în care dezvoltarea acestor relații poate servi intereselor întăririi păcii, intereselor menținerii păcii, respectîndu-se cu consecvență principiul neamestecului în treburile interne ale altor state. Vorbind despre relațiile dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii, V. M. Molotov a spus: Ar fi de dorit ca aceste relații să fie mai bune. Este oare posibilă o asemenea îmbunătățire a relațiilor dintre U.R.S.S. și S.U.A.? Ea este pe deplin posibilă. Pentru aceasta este însă necesar ca nu numai guvernul Uniunii Sovietice ci și guvernul S.U.A. să tindă spre aceasta. V. M. Molotov s-a referit apoi la dezvoltarea relațiilor U.R.S.S. cu o serie întreagă de alte țări, subliniind că atît cu țările menționate în acest raport cît și cu toate celelalte state Uniunea Sovietică tinde să întrețină relații care să contribuie la întărirea păcii generale și a securității internaționale.

V. M. Molotov a arătat că Uniunea Sovietică acordă o mare însemnătate reglementării problemei austriace, problemei restabilirii depline a independenței unei Austrii democrate, în conformitate cu interesele menținerii și întăririi păcii în Europa.

In ceea ce privește relațiile dintre Uniunea Sovietică și țările de democrație populară V. M. Molotov a arătat că între aceste țări s-a statornicit și se întărește din ce în ce mai mult colaborarea prietenească în toate domeniile — politic, economic și cultural. Această colaborare se întemeiază pe respectarea consecventă a principiilor suveranității și independenței naționale. Bineînțeles că, în caz de nevoie, ea se extinde și asupra domeniului întăririi capacității de apărare a tuturor acestor țări.

Intrucît Uniunea Sovietică apără cauza păcii generale și inviolabilitatea principiilor suveranității și independenței naționale a popoarelor, indiferent de structura lor socială, politica externă a statului sovietic se bucură și de sprijinul altor popoare și al altor state mari și mici.

In ceea ce privește politica externă a S.U.A. aceasta nu se bucură nici pe departe, nici măcar în propria țară de un sprijin susținut. Această politică, prin care se încearcă intimidarea popoarelor, costă scump poporul american și popoarele ale căror guverne urmează docil S.U.A. și nu poate să aducă nimic Statelor Unite pentru întărirea pozițiilor lor în politica externă.

Tovarășul Molotov a arătat că în privința șantajului atomic cercurile agresive ale S.U.A. și-au greșit încăodată socotelile. Nu de mult, ele încă credeau că dispun de monopolul absolut al armei atomice. Oamenii de știință, inginerii și tehnicienii sovietici au obținut în termene scurte rezultate care dovedesc posibilitățile extraordinare ale Statului Sovietic. Lucrurile au ajuns pînă acolo încît în producția armei cu hidrogen oamenii sovietici au obținut un asemenea succes încît nu Uniunea Sovietică s-a dovedit a fi în situația celui rămas în urmă, ci Statele Unite ale Americii.

Uniunea Sovietică propune Statelor Unite să se ia la întrecere nu în producția de arme atomice ci în folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Tovarășul Molotov a arătat că adversarii Uniunii Sovietice recurg la amenințări și șantaj care nu pot intimida decît pe cei cu nervii slabi și șovăielnici.

Guvernul sovietic — a spus tovarășul Molotov — consideră că cei care recurg la mijloace atît de ineficace față de poporul sovietic vor da, fără îndoială, greș. Ei trebuie să știe — a subliniat tovarășul Molotov — că, dacă va fi cazul vom ști să ne apărăm.

Atrăgînd atenția că în ceea ce privește raportul de forțe dintre U.R.S.S. și S.U.A. situația a și fost pe deplin clarificată, superioritatea Uniunii Sovietice fiind incontestabilă, tovarășul Molotov a arătat că Uniunea Sovietică consideră că acea parte care este într-adevăr sigură de forțele sale nu va fi pentru război. Cei care sînt siguri de forțele lor, cei care sînt siguri de viitorul lor n-au nevoie de război.

Orice aventură legată de dezlănțuirea unui război mondial va sfîrși inevitabil rău pentru agresori. Nu „civilizația mondială" va pieri, oricît ar suferi ea de pe urma unei noi agresiuni, ci acel sistem social de pe acum putred, cu baza sa imperialistă îmbibată de sînge, acel sistem al cărui sfîrșit se apropie și care este condamnat datorită caracterului său agresiv și este repudiat pentru că exploatează oamenii muncii și asuprește popoarele.

Politica externă a Uniunii Sovietice — bazată pe principiile leniniste cu privire la coexistența sistemelor sociale diferite — se bucură de simpatia și sprijinul tuturor popoarelor lumii.

Poporul nostru aprobă din toată inima declarațiile ministrului de Externe al U.R.S.S., apreciind raportul cu privire la situația internațională și politica externă a guvernului U.R.S.S. ca o nouă și însemnată contribuție la lupta pentru cauza păcii.

Declarația Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite Declarația Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste:

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste consideră de datoria lui să atragă atenția popoarelor și parlamentelor tuturor statelor asupra situației care se creează în Europa, în Asia, precum și în alte regiuni ale lumii și care agravează cu mult încordarea în relațiile internaționale și primejdia pentru securitatea popoarelor.

In Europa se creează grupări militare ale unor state îndreptate împotriva altor state europene. Se duce politica primejdioasă de refacere a militarismului german, care nu cu multă vreme în urmă a dezlănțuit cel de al doilea război mondial ce a adus popoarelor urgii fără seamăn.

Se creează primejdia ca Europa să devină arena unui nou război. Un asemenea război se va transforma în mod inevitabil într-un nou război mondial.

De asemenea, situația din Asia și din Extremul Orient nu poate să nu trezească îngrijorare pentru destinele lumii. A nu admite nici aici războiul, a apăra drepturile naționale ale popoarelor din Asia, independența și suveranitatea lor, este datoria tuturor popoarelor.

Cursa înarmărilor și organizarea de baze militare pe teritorii străine, care însoțesc politica de creare de blocuri militare, continuă, agravînd încordarea în relațiile dintre state.

In taină față de popoare se pregătește un război atomic. Procedîndu-se astfel, nu se ține seama de faptul că un război atomic de exterminare ar aduce distrugeri imense și nenumărate victime omenești, în deosebi în statele unde populația și industria sînt extrem de concentrate pe teritorii mici.

Deși Organizația Națiunilor Unite a recunoscut ca inadmisibilă propaganda de război și a condamnat-o, în unele țări răsună fără să întîmpine vreo ripostă, chemări fățișe și deșănțate la un nou război, la folosirea armei atomice.

Toate acestea cer ca statele care năzuiesc spre menținerea și consolidarea păcii, să-și sporească eforturile pentru atingerea unor țeluri atît de înalte cum sînt crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa și înlăturarea amestecului străin în treburile interne ale altor popoare, ceea ce acum are o însemnătate deosebită pentru menținerea păcii în Extremul Orient.

Uniunea Sovietică consideră că este necesar să se pună capăt cursei înarmărilor. Este necesar să se rezolve fără întîrziere problema reducerii generale a armamentelor și, în primul rînd, problema reducerii substanțiale a armamentelor statelor mari. Arma atomică și toate celelalte arme de exterminare în masă trebuie interzise. Înfăptuirea măsurilor corespunzătoare trebuie asigurată printr-un control internațional eficient.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste acordă o însemnătate deosebită faptului că relațiile dintre statele mari și mici să fie bazate pe principii internaționale care să corespundă intereselor dezvoltării unei colaborări prietenești între popoare în condițiile unei vieți pașnice, liniștite. Este necesar ca relațiile dintre state să se bazeze pe principiile egalității, neamestecului în afacerile interne, neagresiunii și renunțării la încercările de încălcare a integrității teritoriale a altor state, pe principiul respectării suveranității și independenței naționale.

Respectarea acestor principii, care au și fost puse la temelia relațiilor cu alte țări de state ca Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, India și o serie de alte state, asigură coexistența pașnică a statelor, indiferent de orînduirea lor socială și de stat.

Popoarele sînt vital interesate în întărirea păcii generale. Ele au toată posibilitatea de a nu admite un nou război, deoarece forțele păcii cresc neîncetat și sînt de pe acum mai puternice decît forțele agresiunii și războiului.

Uniunea Sovietică, bizuindu-se pe unitatea de nezdruncinat a popoarelor sale, pe resursele sale nesecate, este ferm hotărîtă să asigure munca pașnică a cetățenilor săi și să-i ferească de orice atentat din afară. Ca și pînă acum, celelalte popoare vor găsi în statul sovietic un reazim trainic, de nezdruncinat în lupta pentru pace și progres.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste consideră că parlamentelor le revine o mare răspundere pentru menținerea și întărirea păcii. Ele sînt acelea care adoptă acte legislative în problemele războiului și păcii.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste consideră că stabilirea de legături directe între parlamente, schimbul de delegații parlamentare, cuvîntări rostite de delegații parlamentare ale unei țări în parlamentul altei țări corespund năzuințelor popoarelor de a vedea dezvoltîndu-se relații prietenești și de colaborare.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste va saluta sincer orice acțiune întreprinsă de parlamentele altor state în vederea consolidării păcii între popoare.

Moscova, Kremlin, 9 februarie 1955.

SPRIJINIM ȚĂRĂNIMEA MUNCITOARE IN OBȚINEREA A 10.000.000 TONE GRIU ȘI PORUMB

Ne intensificăm munca obștească

Lupta pe care o desfășoară țărănimea muncitoare pentru a obține în acest an o recoltă de 10.000.000 de tone de grîu și porumb ne-a însuflețit și pe noi, cadrele didactice. Noi am hotărît să întărim munca de propagandă a cunoștințelor agrotehnice în rîndurile țăranilor muncitori și să-i dăm un conținut mai bogat.

De curînd, am ținut la cercul agrotehnic lecții în legătură cu asolamentele și rotația culturii, folosirea îngrășămintelor chimice și pregătirea terenului pentru însămînțările de primăvară. Ne-am propus să convingem cît mai mulți țărani muncitori să mărească suprafețele terenurilor pentru însămînțat, prin lucrarea tuturor parcelelor nefolosite pînă acum.

Pentru a se obține o producție de 2.000 kg boabe porumb la ha. este necesar să se aplice toate metodele de cultură prevăzute de agrominim. Noi ne străduim să le arătăm țăranilor muncitori care sînt aceste metode și cum trebuie aplicate. De exemplu, le-am vorbit despre necesitatea îngrășării ogoarelor. Ca urmare, țăranii muncitori Purice Nicolae, Dumitru Manole, Dumitrache Moise și alții au cărat o sută de căruțe de gunoi pe care l-au împrăștiat pe ogor. Mulți dintre locuitorii comunei au executat arătura adîncă cu tractorul închiriat de la S.M.T. Ei s-au convins anul trecut că mușuroirea porumbului aduce un mare prejudiciu recoltei, deoarece dă apei posibilitatea să se scurgă fără a pătrunde în pămînt și să crească rădăcini adventive pe tulpina porumbului. In anul acesta, țăranii muncitori își vor cultiva tot porumbul în cuiburi așezate în patrat și-l vor prăși de 3—4 ori, fără să-l mușuroiască.

In cutii frumos așezate pe pervazul ferestrelor de la școală se pot vedea semințele puse la germinație de către elevi. Rezultatele obținute sînt de 96, 97 și 98%. Cu acest prilej elevii au posibilitatea să facă și aplicații practice la științele naturii.

Intensificînd munca noastră obștească, vom lupta pentru întărirea contribuției pe care o aducem la lupta pentru crearea unui belșug de produse agricole.

FLOREA VLADOI
director al școlii de 7 ani din comuna Pleșcoi, raionul Buzău

Răspîndim metodele înaintate

Învățătorii și profesorii din comuna noastră ajută țărănimea muncitoare în lupta pentru sporirea recoltei, răspîndind cunoștințele agrotehnice înaintate. In acest scop cadrele didactice au organizat numeroase conferințe cu teme agricole. Astfel, țăranii muncitori au ascultat cu mult interes conferințele despre îngrijirea semănăturilor în timpul iernii, despre îngrijirea vitelor, despre folosirea îngrășămintelor naturale, despre selecționarea și tratarea semințelor etc. De asemenea învățătorii și profesorii folosesc pentru răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate stația de radioficare, ședințele cu părinții, articolele la gazeta de stradă.

Cu ajutorul cadrelor didactice au fost organizate centre de încercare a puterii de germinație la toate școlile din comună. Astfel, tov. Gh. Vătan, profesor de științe naturale, a confecționat cu elevii lăzi de 150/80 cm. despărțite cu ajutorul unor betișoare în patrate egale, în care s-au semănat diferite semințe. Colective de elevi se îngrijesc de asigurarea condițiilor necesare încolțirii semințelor diferitelor plante de cultură. Elevii urmăresc influența aerului, a apei, a luminii, a căldurii asupra dezvoltării plantelor.

Noi sîntem hotărîți să întărim munca de răspîndire a cunoștințelor agrotehnice, pentru a da un ajutor cît mai larg țărănimii muncitoare în lupta pentru obținerea în acest an a unei producții de 10.000.000 tone de grîu și porumb.

EMANOIL CINTEZA
învățător în comuna Săcele, raionul Novaci

Propaganda noastră agrotehnică

Țăranii muncitori din satul nostru participă cu entuziasm la lupta pentru obținerea în acest an a unei recolte de 10.000.000 tone grîu și porumb. Pentru a-i ajuta, noi, învățătorii, căutăm să desfășurăm cît mai larg propaganda agrotehnică.

Pînă în anul 1952, majoritatea țăranilor muncitori din satul nostru nu erau preocupați să cunoască și să aplice metodele agrotehnice înaintate. In urma unei susținute munci de lămurire pe care am desfășurat-o sub conducerea organizației de partid, un număr de 32 de țărani muncitori au început să-și lucreze pămînturile în întovărășire și cu unelte agricole perfecționate, folosind totodată regulile agrotehnice cele mai înaintate.

Ascultînd sfaturile agronomilor și ale noastre cu privire la lucrările de cultivare a grîului, țăranii muncitori din întovărășire au obținut o recoltă de peste 2.000 kg. grîu la hectar. Aceasta a făcut să crească încrederea lor în eficacitatea regulilor agrominimului. Numărul familiilor înscrise în întovărășire a sporit pînă la 50.

A început să sporească de asemenea numărul țăranilor muncitori care frecventează lecțiile cercului agrotehnic, condus de tovarășa Elena Spătaru, profesoară de științe naturale. Dacă pînă acum cîțiva ani majoritatea țăranilor muncitori din sat cărau bălegarul la malul Bîrladului, în ultimul timp au început să-și dea seama de avantajele pe care le pot aduce terenurile bine îngrășate și au luat hotărîrea ca tot gunoiul să fie cărat la marginea tarlalelor.

La început țăranii muncitori din întovărășire s-au lăsat cu multă greutate convinși să însămînțeze 2 ha de porumb în cuiburi dispuse în patrat. Ei au văzut însă în practică ce avantaje aduce această metodă și acum majoritatea țăranilor muncitori din satul nostru sînt hotărîți să-și însămînțeze porumbul în cuiburi dispuse în patrat și să respecte regulile agrotehnice indicate.

Noi, cadrele didactice, ne vom strădui să desfășurăm cît mai bine munca noastră obștească în mijlocul țăranilor muncitori, să-i ajutăm efectiv în lupta lor pentru o recoltă îmbelșugată.

CEZAR MOTAȘ
director al școlii elementare din satul Podoleni, raionul Tecuci

Să contribuim la pregătirea din timp a însămînțărilor de primăvară

Una din cele mai importante măsuri care asigură obținerea unor recolte bogate este însămînțarea la timp a culturilor agricole. Semănatul la timp, efectuat în condiții bune, asigură în medie un spor de recoltă de 200-300 kg. la hectar.

Pentru ca însămînțările de primăvară să poată fi făcute la timpul cel mai potrivit, pregătirile trebuie începute de pe acum. Pe lîngă repararea mașinilor și uneltelor agricole necesare pentru pregătirea solului și semănatului, în luna aceasta trebuie să se înceapă pregătirea semințelor care vor fi însămînțate îndată ce vor sosi primele zile de primăvară.

Invățătorii și profesorii școlilor sătești, care au datoria să ajute țărănimea muncitoare în lupta ei pentru obținerea în anul acesta a zece milioane tone grîu și porumb, trebuie să intensifice munca lor de răspîndire a metodelor agrotehnice înaintate privitoare la selecționarea și tratarea semințelor, la pregătirea solului etc.

Pentru semănat trebuie alese semințe de cea mai bună calitate. Calitatea semințelor în vederea însămînțării lor se determină prin indicii calitativi și anume: proveniența și soiul, puritatea, facultatea germinativă, greutatea absolută și volumetrică, umiditatea, starea sănătății, culoarea, luciul și mirosul.

Pentru semănat trebuie să alegem semințe sănătoase, care au fost bine păstrate. Ele urmează să fie curățate de impurități și tratate împotriva dăunătorilor de natură vegetală. Curățirea semințelor în vederea semănatului are o foarte mare importanță deoarece ea duce la creșterea unor indici calitativi importanți, cum sînt: puritatea, greutatea absolută și volumetrică, mărimea și omogenitatea.

Puritatea se exprimă prin totalitatea boabelor întregi, sănătoase și capabile de a germina din sămînța respectivă. De exemplu, 95% puritate înseamnă că dintr-o 100 kg. grîu numai 95 kg. sînt boabe curate, întregi, sănătoase și capabile de a răsări. Pentru determinarea purității se folosesc cantități mici de semințe și anume: 5—10 g pentru semințele mici (mac, trifoi, lucernă etc.); 100 g pentru semințele mijlocii (grîu, orz, ovăz, etc.); 200 g pentru semințele mari (fasole, bob, porumb etc.). Se cîntărește cantitatea respectivă și apoi se aleg semințele întregi și sănătoase, înlăturîndu-se impuritățile (spărturi din boabele semințelor culturii analizate, semințe din alte culturi agricole, semințe de buruieni, boabe stricate sau atacate de boli sau insecte, pietriș, pămînt, resturi de tulpini, gunoaie, resturi de insecte etc.). Se cîntăresc din nou semințele curate, întregi și sănătoase, și apoi se cîntăresc separat impuritățile; se raportează la 100 și se află astfel puritatea. In cazul cînd puritatea este mică (sub 95%) înseamnă că sămînța pe care dorim să o însămînțăm urmează să fie din nou curățată cu ajutorul mașinilor de curățat ce le avem la dispoziție. Operația de curățire se repetă pînă cînd puritatea atinge cel puțin 95%.

Curățirea semințelor asigură nu numai o puritate ridicată, dar și o greutate absolută și volumetrică mare. Prin greutatea absolută se înțelege greutatea în grame a 1000 de semințe din soiul respectiv iar prin greutatea volumetrică greutatea unui hectolitru din sămînța respectivă. Greutatea absolută și volumetrică mare ne indică semințe mari, sănătoase, compacte, cu o putere de germinație mare.

Semințele care sînt șistave, neuniforme ca mărime și atacate de diverși dăunători, au o greutate volumetrică și absolută mică și nu sînt indicate pentru semănat. Prin alegerea și curățirea semințelor cu ajutorul mașinilor se obțin semințele cele mai mari și omogene din punct de vedere al mărimii. Dintr-o sămînță mare răsare întotdeauna o plantă viguroasă și rezistentă, care va da o producție ridicată. Acest lucru se explică prin faptul că, în timpul răsăririi, pînă la apariția frunzelor, plantele se hrănesc din substanțele hrănitoare de rezervă acumulate în sămînță și nu cu substanțele minerale din pămînt. Cu cît bobul va fi mai mare, cu atît va conține o cantitate mai mare de substanțe hrănitoare necesare tinerei plante, care vor asigura o creștere și o dezvoltare viguroasă.

Semințele necesare însămînțărilor trebuie să fie alese și după starea sănătății lor, după culoare, luciu și miros. Decolorarea și pierderea luciului semințelor ne indică o calitate inferioară a acestora fie din cauza vechimii, fie din cauza ploilor căzute în timpul recoltării, fie din cauză că semințele au fost recoltate înainte de a ajunge la maturitate. Indiferent care este cauza decolorării și a pierderii luciului, asemenea semințe nu trebuie însămînțate deoarece nu germinează decît într-o proporție redusă și dau naștere la plante firave.

Mirosul este de asemenea o însușire care ne indică valoarea seminței. Mirosul de mucegai arată o proastă păstrare a semințelor. Semințele care au miros de mucegai nu trebuie însămînțate.

Condiționarea semințelor care urmează să fie însămînțate în primăvară este absolut obligatorie în vederea obținerii unei recolte bogate și de calitate superioară. Alegerea și curățirea semințelor de impurități se efectuează la centrele de curățire, care funcționează pe lîngă S. M. T. sau pe lîngă sfaturile populare. De asemenea, în scopul scurtării perioadei de vegetație și pentru a se mări producția la hectar, este necesar ca unele semințe să fie iarovizate. In această lună se iarovizează semințele de orz, ovăz, sfeclă de zahăr, se iarovizează cartofii.

Cadrele didactice care lucrează în școlile sătești trebuie să folosească din plin ultima lună din iarnă pentru a răspîndi în mijlocul țăranilor muncitori cunoștințele agrotehnice înaintate, menite să contribuie la sporirea recoltelor. Este necesar să li se arate țăranilor muncitori avantajele folosirii unor semințe curate, sănătoase și de bună calitate. De asemenea, învățătorii și profesorii trebuie să-i sfătuiască pe țăranii muncitori cu gospodării individuale care n-au semințe din soiurile valoroase să și le procure prin schimb la bazele de recepție, la gospodăriile de stat, sau să facă schimb de semințe între ei.

ION EFTIMIE
conferențiar universitar la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București

Redacția și administrația: București str. A. S. Popov 28—30. Telefon 45231, 4.39.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 306 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 18 februarie 1955

In acest număr:

- **A. N. Andreev:** Pedagogii sovietici educă dragostea de muncă a elevilor (p. 2-a)
- **Colonel Ilie Ungureanu:** Armata Sovietică — strajă puternică a păcii și securității popoarelor (p. 2-a)
- VIAȚA DE PARTID IN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT — **V. Pascu:** Organizația de partid — factor activ în educarea comunistă a elevilor (p. 3-a)
- **Să ne întărim eforturile în lupta pentru lichidarea neștiinței de carte** (p. 3-a)
- Lucrările de laborator, mijloc de legare a învățământului cu practica (p. 3-a)
- **Radu Petre:** F.S.M. în luptă pentru apărarea păcii (p. 4-a)
- **L. Tolkunov:** Fărădelegile fasciștilor în Elveția (p. 4-a)
- Calea spre micșorarea încordării în Extremul Orient (p. 4-a)

Să întărim colaborarea școlii cu familia

Școlile patriei noastre au sarcina nobilă și plină de răspundere de a educa un tineret cult, disciplinat, însuflețit de dragoste pentru patrie, de dorința de a-și pune toate cunoștințele și forțele în slujba întăririi și înfloririi ei. Această măreață sarcină poate fi îndeplinită cu succes de școală numai printr-o strînsă și permanentă legătură cu părinții elevilor. Școala și familia trebuie să influențeze în același fel asupra elevilor, trebuie să formeze un front comun în lupta pentru realizarea cu succes a sarcinilor educației patriotice a tineretului.

Mediul familiei, în care copilul își petrece cea mai mare parte din timp, exercită o influență covîrșitoare asupra formării caracterului lui, asupra dezvoltării lui intelectuale. Numai într-o atmosferă sănătoasă, în care există relații juste între membrii familiei se pot forma trăsăturile de caracter ale omului nou.

Numeroase școli din țara noastră țin o legătură strînsă cu părinții elevilor. Mulți pedagogi organizează vizite la domiciliul elevilor, discută cu părinții situația la învățătură și disciplină a copiilor lor, le dau îndrumări cu privire la organizarea regimului zilnic al copiilor, la atitudinea pe care trebuie s-o aibă față de aceștia. De exemplu, tov. O. Vica, învățătoare la școala de 7 ani din Dumbrăveni, raionul Sighișoara, își vizitează adeseori elevii la domiciliu, stînd îndelung de vorbă cu părinții lor. Aceasta a avut drept urmare îmbunătățirea reală a muncii în clasa tovarășei Vica. Înainte, mulți dintre elevii ei lipseau de la lecții. Datorită activității pe care a desfășurat-o ea în mijlocul părinților, lămurindu-i asupra datoriei pe care o au de a-și trimite copiii regulat la școală și arătîndu-le importanța învățăturii, a izbutit cu ajutorul părinților să realizeze o frecvență de 100%. De asemenea, cadrele didactice de la școala cu limba de predare germană de 7 ani din comuna Tulghes dau o atenție deosebită vizitelor la domiciliul elevilor. Ei nu fac vizite părinților numai atunci cînd lipsurile din cunoștințele sau comportarea copilului cer intervenția lor imediată, ci în mod permanent. Vizitele la domiciliu dau pedagogului posibilitatea să vadă cum trăiește elevul, în ce condiții învață, în ce măsură se interesează părinții de munca lui și, în același timp, să discute cu aceștia problemele speciale pe care le ridică educarea fiecărui copil.

In multe școli se organizează periodic adunări cu părinții. Aceste adunări le permit pedagogilor să discute mai pe larg cu părinții problemele școlii, să analizeze împreună cu ei situația la învățătură a elevilor, progresele și lipsurile din munca și comportarea lor. Pentru înarmarea părinților cu cunoștințe privitoare la metodele educării elevilor, în cadrul adunărilor din unele școli se prezintă scurte referate cu teme pedagogice, pe marginea cărora se duc discuții. Prin propunerile și sugestiile pe care le fac cu acest prilej, părinții aduc o contribuție serioasă la îmbunătățirea muncii în școală. De exemplu, la școlile din satele Colonești, Salahoru, Șendrești, Oncești și altele din raionul Zeletin s-au ținut în fața părinților referate despre organizarea timpului liber al elevilor în familie, despre controlul îndeplinirii sarcinilor date de școală etc. De asemenea, la școlile din Lupeni s-au citit în fața părinților referate despre organizarea regimului zilnic al elevilor, despre exemplul personal și autoritatea părinților etc.

Dînd o mare atenție propagandei pedagogice în mijlocul părinților, unele școli organizează pentru aceștia lectorate, în cadrul cărora părinții își însușesc cunoștințe pedagogice și își împărtășesc experiența lor în munca de educare a copiilor. Astfel de lectorate funcționează, de pildă, la școala medie de băieți nr. 2 din Brăila, la școala medie nr. 1 din Tulcea etc. In cadrul acestor lectorate se prezintă conferințe despre contribuția părinților la formarea disciplinei conștiente a elevilor, despre educarea voinței lor, despre îndrumarea lecturii extrașcolare, despre opera lui Makarenko etc. De asemenea, părinții primesc consultații și fac schimb de experiență în legătură cu munca educativă în familie.

Colaborarea dintre familie și școală trebuie să ducă în același timp la întărirea sprijinului părinților în rezolvarea problemelor materiale ale școlii. In numeroase școli părinții au dat un serios ajutor la repararea și curățirea localurilor, la transportul lemnelor etc. Așa stau lucrurile, de exemplu, la școala de 7 ani din orașul Sulina, la școlile din orașul Cîmpina, la școala de 7 ani din satul Lerești, raionul Muscel, la școala din comuna Milova raionul Lipova etc.

Din păcate, însă, mai sînt multe școli care subapreciază însemnătatea colaborării cu familia. Această subapreciere se manifestă nu numai în lipsa oricăror forme de legătură cu părinții, cum se întîmplă, de exemplu, la școala de 7 ani din comuna Borcea, raionul Tecuci, ci și în caracterul formal al unor ședințe cu părinții, în legătura superficială pe care o țin unele cadre didactice cu familiile elevilor. De multe ori la ședințele cu părinții care au loc în școli problemele pedagogice sînt discutate „în general" fără ca părinții să fie înarmați cu cunoașterea concretă a măsurilor pe care trebuie să le aplice în munca lor educativă. Multe din lipsurile existente în școli în prima jumătate a acestui an școlar — de exemplu numărul mare de elevi rămași în urmă la învățătură sau disciplina cu totul nesatisfăcătoare din unele școli — se datoresc în bună parte legăturii slabe a cadrelor didactice cu părinții elevilor.

Înlăturînd lipsurile de pînă acum, pedagogii trebuie să-i facă pe părinți să-și dea seama de răspunderea pe care o au față de rezultatele obținute în școală de copiii lor și să-i ajute să-și îndeplinească bine sarcinile care le revin. Trebuie combătută atitudinea acelor părinți care se dezinteresează total de munca pe care trebuie s-o îndeplinească copiii lor, cît și a acelora care îndeplinesc ei înșiși temele care au fost date acestora. Acest „ajutor" este inadmisibil, deoarece nu numai că împiedică însușirea și consolidarea cunoștințelor și a deprinderilor dar îi face în același timp pe elevi leneși, lipsiți de inițiativă, neîncrezători în forțele lor și îi obișnuiește ca în viață să aștepte totul de-a gata, fără muncă, fără eforturi. Pe de altă parte, dezinteresul total față de munca copiilor îi face să devină dezordonați, nepăsători față de sarcini. Pedagogii trebuie să combată mentalitatea greșită a părinților care declară că „nu au timp" pentru copii, să le arate că supravegherea copiilor, educarea lor reprezintă o datorie patriotică, o sarcină de onoare și de mare răspundere.

In multe școli este subapreciat ajutorul deosebit de însemnat pe care-l pot da comitetele de părinți atît în munca instructiv-educativă cît și în rezolvarea problemelor gospodărești. Cît de mare este valoarea acestui ajutor ne-o dovedesc rezultatele obținute în școlile pe lîngă care funcționează asemenea comitete și unde directorii și cadrele didactice se preocupă de buna organizare a muncii acestora. Comitetul de părinți de pe lîngă școala de 7 ani nr. 148 din București acordă un mare ajutor cadrelor didactice în ridicarea nivelului învățăturii elevilor. Membrii acestui comitet au însoțit conducerea și diriginții școlii în vizitele făcute de aceștia la domiciliul elevilor, discutînd pe larg cu părinții acestora situația școlară a copiilor lor și măsurile ce trebuie luate în vederea ridicării nivelului lor la învățătură și a îmbunătățirii disciplinei lor. Ca urmare, mulți dintre elevii rămași în urmă pe primul pătrar, de exemplu Șerban Simion din clasa a II-a, Ion Bobia din clasa a VI-a B etc., au acum note bune. Au contribuit de asemenea la ridicarea nivelului învățăturii elevilor și alte acțiuni ale comitetului de părinți, ca de pildă organizarea unor expoziții, a unor concursuri între clase etc.

Există însă multe școli care fie că nu se preocupă de loc de organizarea comitetului de părinți, fie că nu îndrumează just munca acestuia.

Sarcina principală a comitetelor de părinți o constituie grija pentru îmbunătățirea educației în familie. In această direcție trebuie să orienteze în primul rînd școala activitatea comitetelor de părinți. Acestea trebuie să țină legătura cu toți părinții elevilor, preocupîndu-se în special de acele familii ai căror copii au lipsuri mai mari la învățătură și disciplină. A'ături de cadrele didactice, comitetele de părinți trebuie să viziteze aceste familii, să le ajute în mod tovărășesc în rezolvarea problemelor pe care le ridică educația copiilor lor. Este bine, deasemenea, ca membrii comitetelor de părinți să cunoască planul de muncă al școlii, să participe la ședințele consiliului pedagogic, pentru a putea lămuri părinții asupra sarcinilor școlii și a-i antrena în rezolvarea lor. Ajutînd efectiv școala — fără a încălca însă autoritatea și atribuțiile directorului și ale cadrelor didactice — comitetele de părinți pot aduce o mare contribuție la îmbunătățirea muncii instructiv-educative.

Munca pe care o duce pedagogul cu părinții nu e ușoară. De foarte multe ori pedagogul întîmpină greutăți în această muncă, din cauză că fiecare părinte are părerea lui despre educație. Pedagogul trebuie să pună de acord această părere a părinților cu linia educativă a școlii, să schimbe mentalitatea greșită a unor părinți asupra educării copiilor. Pentru a-și duce cu succes munca cu părinții, pedagogul trebuie să dea dovadă de mult tact, de multă pricepere, el trebuie să se poarte față de părinți ca un prieten, ca un sfătuitor, să nu-și impună punctul său de vedere, ci să lămurească și să convingă cu perseverență și răbdare.

Eforturile școlii trebuie îndreptate spre folosirea din plin a tuturor posibilităților de legătură cu familia, pentru a putea să-și ducă cu succes la îndeplinire sarcina educării patriotice a elevilor.

Sesiunea științifică a cadrelor didactice de la Institutul politehnic din Iași

In zilele de 12 și 13 februarie a.c. s-a ținut la Iași cea de a doua sesiune științifică a cadrelor didactice de la Institutul politehnic „Gh. Asachi" din localitate, cu prilejul căreia s-a analizat activitatea științifică desfășurată de către cadrele didactice pe anul 1954. La sesiune au luat parte membri corespondenți ai Academiei R.P.R., rectori, decani și șefi de catedre de la universitățile și institutele de învățămînt superior din Iași, București, Timișoara, Orașul Stalin și Craiova, reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, precum și numeroși ingineri și tehnicieni din întreprinderile orașului Iași.

Raportul asupra activității științifice a Institutului a fost prezentat de prof. univ. Tiberiu Golgoțiu, prorectorul Institutului politehnic din Iași.

In cadrul sesiunii, prof. univ. Toma Farcaș a vorbit despre dezvoltarea învățămîntului tehnic în Moldova, prof. univ. Cristofor Simionescu a prezentat comunicarea intitulată „Asupra rolului progresist al lui Petre Poni în dezvoltarea chimiei în țara noastră", iar conf. univ. Eugen Popa a ținut referatul „Asupra dezvoltării, organizării și planificării producției întreprinderilor industriale din R.P.R."

Impotriva războiului atomic, pentru pace!

★ ★ ★ ★ ★

La școala medie mixtă din Corabia, Apelul a fost semnat cu multă însuflețire

Sute de mii de semnături

Printre sutele de mii de cetățeni ai patriei noastre care și-au pus semnătura pe Apelul de la Viena în ultimele zile sînt și numeroși lucrători din instituțiile de învățămînt din întreaga țară: Aglaia Bilat, profesoară, Rădăuți, Gheorghe Crăciunescu, profesor, Craiova, Fridolin Klein, directorul școlii pedagogice cu limba de predare germană din Timișoara, Alexandru Obadă, profesor, Suceava, Frida Strasser, profesoară, Galați, Iancu Gușița, directorul școlii profesionale metalurgice nr. 3 din Craiova, Varvara Olteanu, învățătoare, Orașul Stalin, Constantin Menciu, învățător, Bacău, prof. univ. Traian Popovici, rectorul Institutului forestier din Orașul Stalin, Aurelia Gilcă, profesoară, Galați etc.

Semnează educatoarea Ida Ilyes, de la căminul de copii „Donca Simo"-Tg. Mureș

Adunarea de la Institutul de petrol și gaze

Cu hotărîrea fermă de a contribui la triumful păcii, de a lupta împotriva celor care uneltesc războiul atomic, cadrele didactice și studenții Institutului de petrol și gaze din Capitală au semnat zilele trecute Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

La adunarea care a avut loc cu acest prilej a luat cuvîntul prof. univ. Alexandra Sidorovici, rectorul Institutului de petrol și gaze, care a spus printre altele: „Politica agresivă a S.U.A. în Europa urmărește refacerea Wehrmachtului revanșard sub comanda foștilor generali hitleriști și înarmarea lui cu arma atomică, pe care imperialiștii americani și-au clădit întreaga lor politică de intimidare și șantaj. Această politică s-a dovedit însă falimentară.

Popoarele lumii au posibilitatea să împiedice un nou război, care ar aduce imense victime și pagube materiale. Forțele păcii cresc neîncetat și sînt acum mai puternice decît forțele agresive ale războiului.

Să semnăm cu hotărîre Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Fiecare semnătură a noastră să fie un angajament solemn de a apăra pacea prin fapte, prin munca noastră zilnică închinată învățăturii, creșterii de noi cadre tinere, pentru întărirea puterii economice a țării noastre, pentru întărirea capacității ei de apărare".

Cadrele didactice, personalul administrativ și studenții Institutului de petrol și gaze au semnat apoi Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

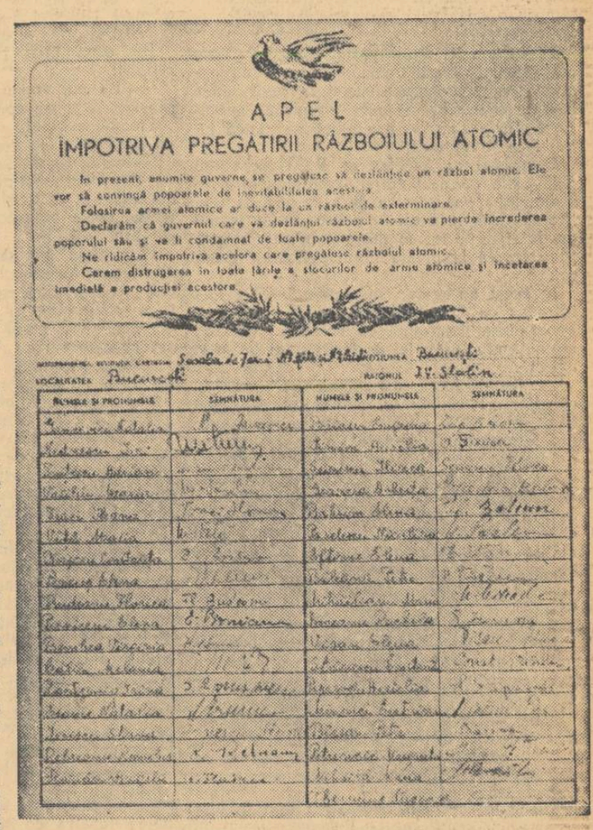

APEL

ÎMPOTRIVA PREGĂTIRII RĂZBOIULUI ATOMIC

Lista semnată de cadrele didactice ale școlii de șapte ani nr. 3 de fete și nr. 4 de băieți din București

Mitinguri în țară

In cadrul mitingurilor pentru semnarea Apelului Consiliului Mondial al Păcii care s-au desfășurat în întreaga țară, numeroși profesori, învățători, elevi și studenți și-au exprimat protestul lor împotriva atîtătorilor la război, manifestîndu-și încrederea în victoria forțelor păcii.

La mitingul care a avut loc în sala de festivități a școlii medii de băieți din Cîmpulung, au luat cuvîntul, printre alții, profesorii Ion Simionică și Ion Popescu, invalizi de război, care au declarat că vor lupta fără preget pentru pace, pentru a asigura un viitor fericit tinerei generații.

La același miting a vorbit Doina Macovei, elevă la școala medie tehnică de cărbune, care a spus printre altele: „Prin semnătura pe care o pun pe Apelul de la Viena, înfierez pe dușmanii vieții noastre. Noi vom lupta pentru cauza dreaptă a păcii, pentru a putea participa, la locul unde vom fi repartizați în producție, la munca pentru mai mult cărbune, pentru întărirea și înflorirea patriei".

Învățătoarea Ștefania Pauzeș a arătat, cu prilejul unui miting care a avut loc în comuna Gilău, raionul Cluj, că nu-și va precupeți forțele pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor ei, contribuind la lupta întregului popor pentru preîntîmpinarea unui nou război.

La Iași a luat cuvîntul, printre alții, Maria Leonte, învățătoare la școala de 7 ani nr. 2, care a spus: „Îmi cresc elevii în spiritul dragostei față de patria noastră dragă, arătîndu-le totodată cine sînt acei care vor să dezlănțuie un nou război. Pentru ca să creștem un tineret viguros, optimist, avem nevoie de pace. De aceea semnez cu toată hotărîrea Apelul Consiliului Mondial al Păcii".

Prin sălile muzeului Lenin-Stalin

...Un grup de copii, condus de o învățătoare cu părul cărunt, a pătruns în sala vastă și luminoasă, cu coloane masive. Două sculpturi — un adolescent cu privirea avîntată, Vladimir Ulianov, iar alături de el chipul hotărît al tînărului Iosif Djugașvili — îi întîmpină de la intrare. Sîntem în prima sală a Muzeului Lenin-Stalin.

— Acum, copii, veți vedea — începe învățătoarea — documente și imagini din viața marelui Lenin și a continuatorului său Stalin, din lupta lor pentru fericirea popoarelor...

Rînd pe rînd, în fața ochilor vizitatorilor se perindă aspectele începutului luptei lui Lenin și Stalin, ale începutului luptei proletariatului rus pentru libertate. Sînt prezentate documente și imagini din copilăria lui Lenin. După carnetul de școlar cu cele mai bune note, al elevului Vladimir Ulianov, după diploma de merit, diploma de bacalaureat și caracterizarea elogioasă dată de directorul gimnaziului din Simbirsk, urmează îndată, în strigătoare contradicție, rezoluția Ministerului instrucțiunii publice prin care i se respinge lui V. I. Lenin cererea de a urma studiile la Universitatea din Kazan...

In vitrine sînt expuse cărțile citite de Lenin în anii adolescenței — operele lui Pușkin, Griboiedov, Cernîșevski, Tolstoi. Apoi Marx, Engels, Plehanov. Apar primele sale lucrări: «Ce sînt „prietenii poporului"...» și altele.

In aceeași sală, vizitatorii pot cerceta aspecte și documente din viața lui Iosif Vissarionovici Stalin. De la căsuța sărăcăcioasă din Gori, în care s-a născut, pînă la cărțile pe care le-a studiat și documentele din activitatea lui revoluționară, exponatele descriu drumul de luptă dîrză al continuatorului operei marelui Lenin.

Tablouri de mare măiestrie evocă evenimentele din Rusia de la începutul secolului nostru. Unul dintre acestea înfățișează cu putere represiunea sălbatică din „Duminica sîngeroasă".

— Atunci și-au dat seama muncitorii — răsună vocea învățătoarei cu părul cărunt — că nu rugind frumos pe țar vor obține libertate și pîine, ci luptînd cu arma în mînă pentru zdrobirea orînduirii țariste...

Impresionanta statuie — „Prima armă a clasei muncitoare" — înfățișînd un muncitor cu chipul împietrit de hotărîre, apucînd un bolovan colțuros, ilustrează viu aceste cuvinte. Documentele care sînt expuse în continuare reflectă lupta dîrză a proletariatului rus pentru victorie, sprijinul primit din partea proletariatului lumii și influența mișcării revoluționare din Rusia asupra mișcării revoluționare mondiale. Documente, fotografii și tablouri arată de asemenea răsunetul luptei proletarilor din Rusia în țara noastră.

Un aspect din sălile muzeului

Grupuri de oameni cu carnete de însemnări în mîini se apleacă asupra vitrinelor cu documente reflectînd lupta partidului, a lui Lenin și Stalin, în anii grei ai reacțiunii stolipiniste. In nișe de marmură, sub cristal, sînt expuse volume vechi, cu file îngălbenite, răsfoite de mîini aspre de muncitori: prima ediție rusă, tipărită în 1902, a genialei lucrări leniniste „Ce-i de făcut?", prima ediție rusă a cărții „Un pas înainte, doi pași înapoi" și a cărții „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică", precum și alte lucrări ale marelui Lenin.

Marii Revoluții Socialiste din Octombrie îi este consacrată cea mai vastă și mai frumoasă dintre sălile muzeului. Istoria furtunoasă a Marelui Octombrie se perindă în fața ochilor vizitatorilor, evocată de numeroase și impresionante tablouri, facsimile, fotocopii și foliante care poartă pecetea anilor. In sala următoare, exponatele oglindesc munca încordată de după revoluție, descriu istoria luptei bolșevicilor pentru făurirea primului stat al muncitorilor și țăranilor. Sala, încadrată de patru busturi ale lui Lenin, conține imagini din războiul civil, din lupta dusă de Lenin și Stalin în acești ani grei și eroici

Numeroase documente arată viu influența luptei bolșevicilor asupra mișcării revoluționare din țara noastră: primele grupuri comuniste, Constituția R.S.F.S.R. tipărită la romînește, un volum din Biblioteca Comunistă, manifeste ale diferitelor cercuri comuniste din țara noastră etc.

...Grupul de copii s-a oprit emoționat în ultima sală a expoziției. In fața lui se înalță, între drapele îndoliate, un soclu cu masca mortuară a marelui Lenin. In spațiile ei, săpate în marmură — cuvintele solemne ale jurămîntului rostit de Iosif Vissarionovici Stalin la moartea genialului făuritor al Partidului Comunist și al Statului Sovietic. S-a încheiat o etapă, un capitol glorios al luptei pentru triumful comunismului, al luptei care astăzi a adus biruința pe un teritoriu uriaș, pe care trăiesc aproape un miliard de oameni. Cu frunțile plecate, cu mintea plină de gînduri, vizitatorii — tineri și virstnici — părăsesc expoziția purtînd în inimă imaginile luptei marelui Lenin, a continuatorului său I. V. Stalin și a tovarășilor lor de luptă pentru libertate și lumină, imagini vii care cheamă spre noi victorii în opera de făurire a unei vieți libere și îmbelșugate.

V. SAPUNA

In sala Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

Din experiența școlii sovietice

Pedagogii sovietici educă dragostea de muncă a elevilor

A. N. Andreev
șeful secției de învățământ a regiunii Leningrad

La Institutul regional de perfecționare a cadrelor didactice din Leningrad a fost organizată nu de mult o expoziție a lucrărilor executate de elevi la lecțiile de lucru manual. La expoziție sînt prezentate lucrări ale elevilor care activează în cercurile de radiotehnică, de aeromodelism, de lăcătușerie, tîmplărie etc. Am văzut modele de avion și vapor, o lampă de proiecție și scule executate cu o adevărată măiestrie de elevii claselor superioare.

Educația prin muncă este una dintre cele mai importante părți componente ale întregului proces didactico-pedagogic. Acolo unde această educație este bine organizată se îmbunătățește simțitor disciplina, se ridică nivelul la învățătură.

Congresul al XIX-lea al P.C.U.S., stabilind căile de dezvoltare continuă a școlii sovietice, a pus sarcina de a se păși la realizarea învățămîntului politehnic în școala medie și de a se lua măsurile necesare pentru trecerea la învățămîntul politehnic general.

In acest an școlar, în clasele I—V a fost introdus ca obiect special lucrul manual. Programele determină cu precizie volumul și conținutul materiei de învățămînt la acest obiect.

Lecțiile de lucru manual nu pot avea un caracter meșteșugăresc, cum se întîmplă adeseori, ci trebuie să fie legate în mod organic de programele școlare, de întregul proces de învățămînt. Recunoscînd întreaga importanță a învățămîntului politehnic, pedagogii au depus multe eforturi în primul semestru pentru a-și însuși ei înșiși, în primul rînd, deprinderile de muncă. Încă în timpul verii au fost organizate pentru învățătorii claselor elementare cursuri practice în legătură cu tipurile principale de lucrări prevăzute în programele de lucru manual. In cursul primului semestru, Institutul regional de perfecționare a cadrelor didactice a organizat seminarii practice de lucru manual pentru șefii cabinetelor pedagogice raionale și pentru conducătorii cercurilor pedagogice.

Cînd sînt bine pregătite din punct de vedere metodic, lecțiile de lucru manual joacă un rol educativ foarte însemnat. Munca se desfășoară cu mult succes mai ales acolo unde pedagogii au o atitudine plină de însuflețire față de obligațiile lor. Aceasta se vede bine din exemplul școlii medii din Osminsk. La lecția cu tema „Țesutul unei batiste" (în clasa a II-a) copiii au adus de acasă, la propunerea învățătoarei Rastvorova, bucățele de pînză albă, ace, ață. Învățătoarea le-a explicat amănunțit cum să execute lucrarea și copiii s-au apucat de muncă. Se înțelege că nu toți au reușit dintr-odată, însă au lucrat cu multă tragere de inimă. Numai un singur elev, Saşa N., a declarat:

— Eu nu știu să cos. Mai bine să tiveasc mama această batistă.

— Dar tu vrei să trăiești numai din munca mamei? Nu vrei s-o ajuți cu nimic? — l-a întrebat cu glas tare învățătoarea.

Toți elevii și-au ridicat capetele. Saşa s-a zăpăcit:

— Ba nu, vreau s-o ajut pe mama — a răspuns el și s-a apucat de lucru.

Trebuie acordată o deosebită atenție muncii practice a elevilor pe parcelele școlare de experiență. In procesul acestei munci copiii își fixează cunoștințele dobîndite la lecțiile de botanică, se obișnuiesc să folosească cazmaua, sapa, stropitoarea, să facă repicarea, copilitul etc.

Experiența școlilor fruntașe ne arată că elevii care au executat bine lucrările pe parcela școlară muncesc cu succes și pe ogoarele colhozurilor și sovhozurilor. In ultimii doi ani, elevii școlii din Tolmacevo au recoltat în colhozurile „Vorošilov" și „Bolșevik" cartofi și legume de pe 12 hectare, au plantat livezi pe o suprafață de 15 hectare. De 4 ani ei îngrijesc de merii din livada colhozului „Vorošilov"; au confecționat 142.000 de ghivece nutritive; au cultivat aproape 200.000 de fire răsaduri de varză, pătlăgele roșii, castraveți etc. Școala desfășoară această muncă în colaborare cu agronomii de la SMT și cu colhoznicii.

Pentru a rezolva cu succes organizarea învățămîntului politehnic, școlile din regiune au nevoie de un ajutor serios și permanent din partea organizațiilor obștești. Merită să fie răspîndită inițiativa valoroasă a trustului „Leningradslanet", care a utilat camera de lucru de la școala medie nr. 1 din orașul Slanți cu 15 mese de tîmplărie. Trustul „Gazslanțestroi" a dat un ajutor identic școlii medii nr. 2 din orașul Slanți, punîndu-i la dispoziție 20 de mese de tîmplărie. Uzina locală din orașul Podporojie a înzestrat școala medie nr. 2 cu sculele necesare și a ajutat-o să organizeze un atelier școlar.

Reunind eforturile cadrelor didactice, ale organizațiilor obștești și ale părinților vom putea rezolva cu succes sarcina de onoare a educării copiilor prin muncă. Școlile sovietice vor da detașamente de tineri bine pregătiți pentru complectarea armatei de multe milioane a oamenilor muncii din U.R.S.S.

Pregătim tineretul pentru activitatea practică

Deși școala noastră e o școală sătească, ea este situată în centrul unei mari aglomerări de întreprinderi de ceramică și porțelan din regiunea Moscova. Nu departe de noi se află o stațiune de mașini și tractoare. Aceasta creează condiții favorabile pentru o largă dezvoltare a politehnizării.

Organizația de partid din școală a discutat pe larg, împreună cu activul de partid și sindical din întreprinderi și sovhozuri, problemele învățămîntului politehnic. Participanții la această discuție au încredințat organizația de partid a școlii și colectivul nostru pedagogic că ne vor da un ajutor multilateral pentru realizarea învățămîntului politehnic.

La adunarea președinților de colhozuri și a secretarilor organizațiilor de partid aflate în zona SMT-Gjel, organizația noastră de partid a ridicat problema strîngerii legăturilor școlii cu colhozurile.

Pentru a realiza în practică învățămîntul politehnic, a trebuit să creăm în școală o anumită bază materială. Fabrica de porțelan ne-a înzestrat cu o mașină de modelat, S.M.T. din Gjel ne-a dat un motor de tractor și ne-a ajutat să utilăm un atelier. Tovarășii de la fabrica de cărămidă ne-au ajutat să achiziționăm utilajul necesar pentru atelierul de tîmplărie. Fabrica de ceramică și porțelan a organizat în școală o expoziție a produselor sale. Intreprinderile ne-au dat conducători pentru cercurile tehnice din rîndurile inginerilor și tehnicienilor și au creat condiții bune pentru activitatea acestor cercuri în cadrul întreprinderilor.

In școală s-a organizat o vitrină în care sînt expuse fotografiile fruntașilor, ale inovatorilor din întreprinderile industriale, SMT și colhozuri. In această vitrină sînt expuse în primul rînd portretele fruntașilor în producție-părinți ai elevilor noștri. Aceasta are o foarte mare importanță educativă. Organizăm întîlniri ale elevilor cu cei mai buni oameni din industrie și agricultură, cu ingineri și tehnicieni din întreprinderi și de la S.M.T.

Iată cum s-a desfășurat una din aceste întîlniri, pentru pregătirea căreia au depus multe eforturi atît organizația de partid din școala noastră, cît și organizațiile de partid din întreprinderi. Intîlnirea a avut loc la clubul fabricii de porțelan din Recipsi. Scopul ei a fost educarea elevilor în spiritul dragostei pentru ținutul lor natal și pentru profesiile răspîndite în localitatea noastră. (Gjel este un vechi centru al industriei de ceramică, porțelan și faianță). Primul a luat cuvîntul directorul școlii, care a lămurit pe scurt sarcinile pregătirii tineretului studios pentru viitoarea sa activitate în industrie și agricultură. Profesoara Șiskina le-a vorbit celor prezenți despre romanul lui A. Peregudov „In anii îndepărtați", roman ce zugrăvește truda ca de ocnaș a muncitorilor din Gjel la sfîrșitul secolului al 18-lea, în fabricile de porțelan ale capitalistului Karpuhin. Inginerii au vorbit despre condițiile actuale de muncă în fabrica sovietică și au arătat perspectivele ei de dezvoltare.

Inginerul-șef al fabricii de porțelan din Recițk a expus istoricul creșterii industriei de ceramică și porțelan. Un mare interes a stîrnit comunicarea că prima fabrică de porțelan din Rusia, înființată în mijlocul secolului al 18-lea în orașul Petersburg, a folosit ca materie primă argila din Gjel. Inginerul-șef a arătat că în prezent fabrica de porțelan din Recițk se lărgește și se reconstruiește.

Secretarul organizației de partid a fabricii de ceramică din Gjel a povestit lucruri interesante despre această întreprindere.

Secretarul organizației de partid de la S.M.T. din Gjel a pus în fața școlarilor sarcina de a studia aprofundat bogata tehnică agricolă, iar mecanizatorii de la S.M.T. au declarat că sînt gata să ajute tineretul în această muncă.

Intîlnirea a făcut o impresie adîncă asupra elevilor.

Discutînd problemele învățămîntului politehnic, organizația de partid a atras atenția colectivului asupra necesității de a îmbunătăți conținutul excursiilor. Aceasta a dus la o serie de rezultate pozitive. Excursiile organizate la S.M.T. pentru cunoașterea tehnicii agricole, în special a mașinilor de recoltat cartofi, au fost pline de conținut. Elevii noștri au vizitat și fabricile de var și cărămidă, Muzeul politehnic, colhozurile fruntașe „Molotov", „Thälman", „Flacăra", „1 Mai". Toți cei 500 de elevi din clasele V-X au vizitat Expoziția Agricolă Unională.

După convorbirea cu agronomul-șef al colhozului „Molotov", tov. Cistiakov, organizația de partid i-a sfătuit pe comsomoliști să dea ajutor colhozului la confecționarea ghivecelor nutritive. In perioada pregătirii pentru însămînțările de primăvară din anul 1954, elevii au confecționat 130.000 de ghivece. Primăvara, comsomoliștii și pionierii școlii noastre au sădit 8 ha de cartofi în cuiburi așezate în pătrat. Vara, mulți elevi au muncit în colhoz împreună cu părinții lor. Toamna, elevii au recoltat pe ogoarele colhozului 20 ha de cartofi și 10 ha de morcovi.

Trebuie să mai muncim mult pentru a realiza principiile învățămîntului politehnic. Impreună cu organizațiile de partid din fabrici, colhozuri, S.M.T., vom obține succese continue în această direcție.

V. DIACONOV

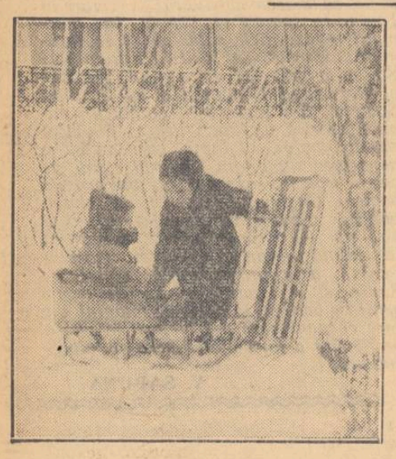

Pe stadioanele și în parcurile Moscovei copiii au minunate condiții pentru sporturi și jocuri de iarnă

Comuniștii și comsomoliștii

In munca educativă pe care este chemată s-o desfășoare, organizația de partid din școală găsește un ajutor eficace în comitetul U.T.C.L. Dar și acesta, la rîndul său, trebuie ajutat. Ajutorul dat comitetului U.T.C.L. nu trebuie transformat însă într-o tutelare, pentru a nu se înăbuși inițiativa și activitatea independentă a comsomoliștilor.

Intr-una din grupele noastre comsomoliste s-a petrecut următorul caz: Cîteva eleve din clasa a IX-a mi s-au adresat întrebîndu-mă: „Liubov Mihailovna, de ce se fac alegeri în organizația de comsomol?" Le-am explicat scopul alegerilor. Apoi am fost întrebată: „Atunci, de ce dirigintele clasei numește în comitetul clasei pe cine vrea el?" Le-am răspuns: „Desigur că nu trebuie să procedeze așa. Poate că l-ați înțeles greșit."

Am cercetat cum stau lucrurile. S-a constatat că profesorul propune anumiți elevi pentru comitetul clasei, în timp ce colectivul vrea să aleagă pe alții. In această clasă sînt elevi buni, dar dirigintele nu s-a apropiat de ei, n-a găsit mijloacele necesare spre a închega colectivul. A trebuit să corectăm procedeul dirigintelui, să alegem elevi meritoși, dar în același timp să respectăm democrația comsomolistă. In adunarea de partid profesorul a fost aspru criticat.

La una din adunările de comsomol se desfășura primirea de noi membri. Adunarea decurgea într-o atmosferă lipsită de viață, nu se puneau nici un fel de întrebări. Or, se știe că intrarea în comsomol este un mare eveniment în viața unui tînăr și o atitudine de indiferență față de acest eveniment este inadmisibilă. A trebuit să arătăm comitetului că are datoria să țină seama de acest lucru și să ia măsuri pentru viitor. După recomandarea organizației de partid, membrii comitetului comsomolului au citit cartea tovarășei Cropaciova despre organizația comsomolistă școlară, despre faptele vii de care trebuie să se ocupe comitetul U.T.C.L.

Biroul de partid nu muncește în locul comsomoliștilor, dar le arată unde nu merg bine lucrurile și îndrumează forțele lor tinere. Munca educativă este complexă și variată. Adeseori este necesar un ajutor foarte serios din partea organizației de partid.

In școala noastră învață un număr de copii care locuiesc într-un cătun situat la 3—4 km. de școală. Mulți din acești elevi erau nedisciplinați, nu se interesau de viața școlii. Organizația de partid a găsit că este necesar să mergem noi în cătun, la părinții elevilor, căci din cauza depărtării ei nu veneau aproape niciodată la școală. Cu mulți dintre părinți am stat de vorbă individual, arătîndu-le că fiii lor nu intră în comsomol, nu vin la festivitățile organizate în cadrul școlii, nu iau parte la viața ei obștească. După aceea am îndreptat atenția activului comsomolist asupra muncii în clasa a IX-a, care este formată aproape în întregime din elevi ce locuiesc în acest cătun. Ca urmare, a crescut și s-a întărit grupa comsomolistă, elevii au devenit mai activi, s-au apropiat de școală, de interesele ei.

Viața ne-a sugerat că ar fi folositor să stăm de vorbă cu părinții despre rolul pe care îl poate juca familia în dezvoltarea activității obștești a elevilor, în pregătirea copiilor pentru intrarea în organizația de pionieri și în organizația de comsomol. In acest scop am hotărît să organizăm o adunare cu părinții în semestrul al II-lea.

Incă o chestiune care mă preocupă este cea a prieteniei între băieți și fete din clasele superioare. Adeseori le facem elevilor noștri observații cu privire la acest lucru. Iar ei ne întreabă foarte sincer: „Și totuși, este sau nu admis să fim prieteni?" Problemei prieteniei trebuie să i se acorde o mare atenție. Nici organizația de partid, nici organizația de comsomol nu trebuie să se eschiveze de la aceste teme „acute" din viața tineretului. De multe ori nu numai elevii, ci și pedagogii au o atitudine nejustă față de aceste probleme. Poți auzi uneori o glumă ne la locul ei: „Iată cavalerul tău..." Intre tinerii și tinerele de vîrsta de 16—17 ani trebuie să existe o prietenie frumoasă și tocmai o asemenea prietenie frumoasă sîntem datori să cultivăm în rîndurile elevilor noi, comuniștii, comsomolul și toți pedagogii.

L. SURMILO
secretarul organizației de partid a școlii medii nr. 6 din Ozersk

★

In acest an școlar, organizația noastră de partid, împreună cu direcția și cu toți pedagogii școlii, și-a pus sarcina de a crea un colectiv de elevi bine închegat. Primul nostru ajutor în această muncă a fost organizația comsomolistă școlară. Lucrul cel mai important, lucrul esențial pentru succesul întregii munci a comsomolului este îndrumarea ei de către partid. Noi ne străduim ca pedagogii comuniști să se intereseze îndeaproape de viața organizației de comsomol și să ajute prin fapte concrete comitetul U.T.C.L. Așa, de pildă, în planul comitetului a fost prevăzut să se pună la punct desfășurarea informațiilor politice în clasele VI—X. Spre a-i ajuta pe comsomoliștii noștri să organizeze cît mai bine aceste informații, unul dintre comuniști organizează regulat convorbiri de instructaj cu elevii desemnați de fiecare clasă, care vor trebui să organizeze orele de informații politice pentru colegii lor.

Un rol important în educarea elevilor îl joacă discuțiile organizate de pedagogii comuniști. Dirigintele clasei a VII-a B a stat de vorbă adeseori cu elevii asupra celor mai diferite probleme; asupra emisiunilor de radio pe care le-au auzit copiii, asupra cărților pe care le-au citit etc. Acest pedagog se interesează îndeaproape de întreaga viață a elevilor săi. Școlarii s-au obișnuit cu aceste discuții prietenești și au început să împărtășească profesorului tot ce îi preocupă. Odată un grup de elevi i-a povestit profesorului că a ascultat la radio o emisiune despre o elevă din clasa a X-a, care și-a pierdut vederea și totuși a izbutit, cu ajutorul colegilor, să termine școala. „Știți — i-au spus comsomoliștii — și colega noastră Ania Kojetnikova, are vederea foarte slabă". Copiii au hotărît s-o ajute pe colega lor și astfel ea a putut să termine clasa.

Organizația de partid acordă o mare atenție gazetelor de perete din școală și se străduiește să educe respectul comsomoliștilor pentru această armă ascuțită, cu ajutorul căreia se îmbunătățește întreaga noastră activitate.

In acest an școlar gazetele noastre de perete s-au înviorat simțitor. Gazeta „Pentru olnstea școlii" are corespondenți în fiecare clasă. In același timp, clasele superioare redactează pe rînd gazeta „Fulgerul". Materialele publicate în aceste gazete au un mare efect educativ.

De asemenea, există multe gazete de clasă. In clasa a VII-a, bunăoară, se redactează gazeta satirică „Ariciul". Pedagogii-comuniști ajută la redactarea gazetelor școlare, îi educă pe tinerii corespondenți, îi învață să folosească cu pricepere arma scrisului, să critice cu curaj lipsurile colegilor lor.

L. HARLAMOVA
secretarul organizației de partid a școlii medii nr. 13 din Orehovo-Zuevo

Invățătoarea poporului

Lidia Ivanovna Suşevskaia și-a început munca pe ogorul învățămîntului cu 56 ani în urmă, în anul 1898, la una din școlile sătești din Bielorusia. De atunci viața ei personală s-a împletit strîns cu munca în școală. In orașul Frunze toți o cunosc bine pe neobosita profesoară. Ea lucrează din anul 1919 în raionul Proletarski.

Nu de mult, Lidia Ivanovna a împlinit 75 de ani. Tovarășii ei de muncă și elevii școlii medii nr. 13 din orașul Frunze au aniversat cu bucurie această dată. Lidiei Ivanovna i s-au făcut daruri, i s-au spus cuvinte calde de dragoste, respect și recunoștință.

Mulți oameni au învățat de la Lidia Ivanovna gramatica limbii. Ea le-a făcut cunoscute cele mai bune opere ale literaturii ruse și străine, le-a trezit dragostea pentru literatură, le-a educat gustul artistic.

In clasele elementare ale școlii nr. 13 predă în prezent Valentina Ivanovna Kosițina — o fostă elevă a Lidiei Ivanovna.

— Eu țin minte și acum tot ce m-a învățat Lidia Ivanovna — spune ea cu recunoștință. Și astăzi dacă am o nedumerire, dacă-mi trebuie un sfat, cine îmi poate răspunde, cine mă poate sfătui mai bine decît ea?

Lidia Ivanovna primește pensie și ar fi putut să părăsească de mult școala, însă ea spune: „Voi lucra pînă la ultima suflare". Aceasta nu este o simplă frază, ci răsună ca un jurămînt de credință față de profesiunea sa.

Ca și alți pedagogi, ea muncește 18 ore pe săptămînă și, pe lîngă aceasta, este și dirigintă. Printre elevii ei nu există nici unul care să aibă nota „2".

Cele 45 de minute ale lecției le par adeseori copiilor fără sfîrșit, dar la lecțiile Lidiei Ivanovna timpul zboară atît de repede, încît clopoțelul constituie pentru ei o surpriză. Lidia Ivanovna explică cunoștințele noi sau îi interoghează pe elevi cu atîta avînt, încît toți se antrenează în ritmul impetuos al lecției.

La această profesoară nu poți veni cu lecția nepregătită sau pregătită slab. Cum vei putea după aceea s-o privești în ochi? Lecțiile Lidiei Ivanovna sînt întotdeauna interesante, ea stăpînește atenția întregii clase, nimic nu scapă privirilor sale. Atît elevii care stau în fund cît și cei din primele bănci simt tot timpul că ea este aici, alături de ei. La lecțiile ei disciplina este ireproșabilă.

...Era o lecție de la sfîrșitul pătrarului al doilea. In clasa a VI-a „B" Lidia Ivanovna îi interoga pe elevi din toată materia studiată la literatură. Trebuie să ai cunoștințe foarte solide, pentru a răspunde atît de sigur și repede cum răspund elevii acestei clase. In timpul celor 45 de minute, Lidia Ivanovna a reușit să interogheze o jumătate de clasă și să explice materialul nou. Ea nu admite nici un fel de încetineală.

Vorbind despre Șevcenko, Liza Sokolinskaia a arătat că el a fost patriot.

— Dar ce înseamnă „patriot"? — a întrebat profesoara.

Lidia Ivanovna se îngrijește ca elevii ei să nu memoreze fără nici un sens lecția, ci să înțeleagă fiecare epitet, fiecare metaforă.

S-a citit cu glas tare „Testamentul" lui Sevcenko. Inainte de a le da elevilor să învețe această poezie pentru lecția următoare, Lidia Ivanovna le-a povestit amănunțit de ce a scris poetul această poezie, le-a dezvăluit sensul ei, le-a explicat fiecare noțiune mai complexă.

In expunerile ei, participiul, verbele reflexive, sufixele sau adverbele încetează de a fi gramatică plicticoasă. In fiecare noțiune și regulă copiii încep să vadă sufletul limbii, esența ei. Tocmai de aceea în compunerile și dictările elevilor ei sînt atît de puține greșeli.

Toți elevii Lidiei Ivanovna își țin caietele în cea mai perfectă ordine. In caietele cu nota „5" nu numai că nu există greșeli, dar și scrisul este citeț și frumos, paginile strălucesc de curățenie.

Lidia Ivanovna vine la școală prima și pleacă ultima. Ea nu lipsește de la nici o consfătuire sau ședință și are o atitudine plină de interes și pasiune pentru tot ceea ce se leagă de muncă.

Vorbind despre Lidia Ivanovna, directoarea de studii a școlii, tovarășa L. E. Dobrusina, spune:

— Ea poate servi pentru toți ca exemplu de conștiinciozitate. Atitudinea indiferentă față de muncă îi este cu totul străină. Noi cu toții o invidiem pentru energia sa.

Privind la Lidia Ivanovna, îți amintești fără voie versurile unui poet cunoscut: „Noi încărunțeam la treizeci de ani dar nu îmbătrînea nici la saizeci".

M. FEDOTOV

Știri din U.R.S.S.

Lectorate în școli

Aproape în toate școlile din orașul Cerkassi au fost create și funcționează cu succes lectorate pentru părinți. Lecțiile sînt citite de către membrii Societății pentru răspîndirea cunoștințelor politice și științifice, de către conducătorii de școli și pedagogii cu experiență.

In acest an la lectorate s-au citit un număr de 50 de lecții: „Educația comunistă a copiilor în familie"; „Educația prin muncă și pregătirea pentru activitatea practică"; „Cum trebuie să ajute părinții pe copii la învățătură"; „Educarea voinței și a caracterului": „Aptitudinile și munca" etc.

La fiecare lecție asistă 150—200 de persoane. Părinții manifestă mult interes față de problemele educației, pun multe întrebări, fac propuneri. Ei aplică în practică cunoștințele pedagogice dobîndite, iar aceasta duce la îmbunătățirea conduitei și la ridicarea nivelului la învățătură al copiilor.

Un bufet model

Bufetul școlii medii nr. 2 din orașul Blagovescensk, regiunea Amur, este considerat ca unul dintre cele mai bune bufete din oraș. El este situat într-o cameră spațioasă și confortabil mobilată. La bufet se găsește întotdeauna un mare sortiment de produse. Șefa bufetului, A. N. Fateeva, primește de la cantina orașului lapte fierbinte, pește fript și marinat, chiftele calde, plăcinte, franzele, diferite gustări, clătite, gogoși, chefir, compot. Bufetul are mașină de gătit la care se încălzesc unele dintre mîncări. Din proprie inițiativă, A. N. Fateeva pregătește și colțunași.

La organizarea hranei copiilor iau parte activă părinții elevilor. Activitatea bufetului este controlată de comitetul sindical local al școlii.

(Din „Ucitelskaia gazeta")

Armata Sovietică — strajă puternică a păcii și securității popoarelor

Co'onel Ilie Ungureanu

La 23 februarie anul acesta poporul sovietic și, alături de el, toți oamenii cinstiți din lumea întreagă sărbătoresc cea de a 37-a aniversare a nașterii Armatei Sovietice.

Dînd viață poruncilor lui Lenin, P.C.U.S. a creat și a întărit Armata Sovietică pornind de la necesitatea de a asigura apărarea libertății și a independenței poporului sovietic, cucerite în urma Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, de a asigura interesele de stat ale Uniunii Sovietice. Nașterea Armatei Sovietice a marcat în istoria militară a omenirii apariția unui fenomen calitativ nou, nemaicunoscut vreodată pînă atunci: pentru prima dată în lume a apărut o forță armată organizată a muncitorilor și țăranilor eliberați de sub jugul asupririi și exploatării. Deosebirea principială a Armatei Sovietice, armată de tip nou, față de orice armată a statelor imperialiste și-a găsit expresia în cele trei particularități subliniate de I. V. Stalin.

Armata Sovietică este armata muncitorilor și țăranilor eliberați, armata Revoluției din Octombrie, armata dictaturii proletariatului. Ea este o armată cu adevărat populară, alcătuind împreună cu poporul un singur tot, o singură familie, sudată prin comunitatea intereselor de clasă. Tăria și forța de neînvins a Armatei Sovietice izvorăște din sprijinul necondiționat de care se bucură ea din partea poporului sovietic și a oamenilor muncii din întreaga lume.

Fiind o armată a prieteniei între popoarele U.R.S.S., educată în spiritul egalității în drepturi, al respectului reciproc și al prieteniei între toate popoarele Uniunii Sovietice, Armata Sovietică și-a asigurat sprijinul puternic nu numai din partea maselor de milioane ale tuturor naționalităților din U.R.S.S., ci și simpatia și sprijinul tuturor popoarelor subjugate de imperialism.

Armatei Sovietice îi sînt străine tendințe de cotropire, de înrobire a altor popoare. Ea este educată în spiritul internaționalismului, al respectului față de drepturile și libertatea tuturor popoarelor lumii. Războaiele pe care Armata Sovietică a fost nevoită să le ducă în decursul existenței sale au fost războaie drepte, de eliberare, împotriva burgheziei imperialiste care visa să restaureze în U.R.S.S. puterea capitaliștilor și moșierilor.

Armata Sovietică a străbătut un glorios drum de luptă, îndeplinindu-și cu cinste misiunea sa istorică, eliberatoare. Aceasta s-a manifestat cu putere în anii războiului civil și ai intervenției militare străine, cît și, în deosebi, în timpul Marelui Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei, dus împotriva Germaniei fasciste și a Japoniei imperialiste. In cel de al doilea război mondial Armata Sovietică nu numai că a eliberat popoarele U.R.S.S. de sub jugul cotropitorilor, dar a și salvat întreaga omenire, civilizația ei milenară de barbaria fascistă, cîștigîndu-și simpatia, dragostea și recunoștința veșnică a tuturor popoarelor lumii.

In urma celui de al doilea război mondial, ca urmare a zdrobirii fascismului, a slăbirii pozițiilor mondiale ale capitalismului și a avîntului fără precedent al mișcării democratice, s-a constituit, alături de lagărul mondial capitalist, lagărul mondial al socialismului și democrației, în frunte cu U.R.S.S. In acest eveniment rolul hotărîtor l-au avut Uniunea Sovietică, poporul sovietic și glorioasa sa armată.

Dar clasele dominante din țările imperialiste și, în primul rînd, cele din S.U.A. nu vor să se împace cu situația creată. Tinzînd spre restabilirea capitalismului în lumea întreagă, imperialismul american și englez proclamă linia politicii externe de pe „poziții de forță", cheamă fățiș la dezlănțuirea unui război de proporții mondiale împotriva Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară.

In acest scop, cercurile conducătoare americane mărește efectivele armatei S.U.A., armată care, în decursul istoriei sale, și-a cîștigat o tristă faimă de călău și jandarm al popoarelor lumii. Astfel, de pildă, în zece ani, de la 1886 la 1896, armata S.U.A. a înăbușit de 328 ori răscoalele maselor populare din interiorul țării, iar în decursul veacului al XIX-lea a purtat mai mult de 100 de războaie anexioniste împotriva altor popoare.

Paralel cu punerea pe picior de război a armatei lor, imperialiștii americani înmulțesc numărul bazelor militare în jurul țărilor iubitoare de pace, măresc stocurile de armament atomic, grăbesc refacerea wehrmachtului agresiv german.

Dată fiind această situație, Uniunea Sovietică, R.P. Chineză și țările de democrație populară din Europa și Asia, paralel cu eforturile îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului de trai al popoarelor lor, iau toate măsurile care să ducă la întărirea securității lor. O parte componentă a acestor măsuri este crearea, în cazul constituirii unor grupări militare vest-europene cu participarea Germaniei occidentale remilitarizate, a comandamentului militar unic al celor opt state participante la Conferința de la Moscova. Lagărul democrației și socialismului de peste 900.000.000 de oameni, în frunte cu Uniunea Sovietică, constituie o forță uriașă, ce dispune de inepuizabile resurse economice, politice și militare, fiind în măsură să bareze drumul provocatorilor la război, să le dea o ripostă hotărîtă în cazul dezlănțuirii de către aceștia a războiului pe care-l pregătesc.

In anii de după cel de al doilea război mondial Armata Sovietică a devenit o forță și mai puternică, de neînvins, cu militari stăpîni pe o înaltă pregătire de luptă și politică, cu cadre a căror experiență și ale căror deprinderi organizatorice sînt extrem de bogate, cu cadre capabile să conducă cu succes trupele în condițiile luptei moderne. In Armata Sovietică, din fiecare 100 de oameni 77 sînt comuniști și comsomoliști care știu cît se poate de bine cum trebuie apărate cuceririle comunismului împotriva agresorului. Tehnica sovietică, care și-a spus cuvîntul hotărîtor în înfrîngerea armatei hitleriste, a cunoscut după război o dezvoltare rapidă. Aceasta a permis ca Armata Sovietică să fie înzestrată cu armele și mijloacele tehnice de luptă cele mai moderne. Spulberînd calculele cercurilor agresive din S.U.A., care considerau că Uniunii Sovietice i-ar trebui cel puțin 10—15 ani, dacă nu și mai mult, pentru producerea armei atomice, savanții, inginerii și tehnicienii sovietici au reușit ca într-un termen scurt să facă ca Uniunea Sovietică să dețină secretul fabricării acestei arme. Mai mult decît atît, în producția bombei cu hidrogen Uniunea Sovietică a obținut asemenea succese, încît nu ea, ci Statele Unite ale Americii s-au dovedit a fi rămase în urmă. Cu toate acestea, Uniunea Sovietică, consecventă politicii sale de pace, luptă hotărît pentru încheierea neîntîrziată a unui acord care să prevadă renunțarea la folosirea armei atomice și folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Aceasta și-a găsit expresia, printre altele, în recenta hotărîre a guvernului sovietic de a acorda unor țări, printre care și țării noastre, ajutor în domeniul cercetărilor în domeniul atomic, pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, cît și în declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S., adoptată la 9 februarie 1955.

Totuși, dacă cercurile imperialiste nu vor ține seama de voința popoarelor și vor face nebunia să folosească arma atomică într-un nou război, atunci această armă se va întoarce împotriva lor. In condițiile existenței tehnicii reactive, a navelor aeriene teleghidate, transportarea la mari distanțe a armei atomice nu mai constituie o problemă de nerezolvat, iar folosirea acestei arme devine mult mai periculoasă pentru acele țări în care populația este densă, așa cum este cazul cu unele state imperialiste.

Exprimînd voința fermă a poporului sovietic, a P.C.U.S. și a guvernului sovietic, de a asigura securitatea statului sovietic împotriva uneltirilor imperialiste, N.A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a spus următoarele în cuvîntarea ținută la recenta Sesiune a Sovietului Suprem: *„Intărirea puterii de apărare a statului, menținerea capacității de luptă a glorioaselor forțe armate la nivelul cerut de interesele patriei noastre, de situația internațională și actuala dezvoltare a artei militare vor constitui și pe viitor una din grijile principale ale partidului nostru și guvernului".*

Ingrijindu-se de apărarea cuceririlor lor revoluționare, popoarele țărilor de democrație populară au făurit și întăresc continuu armatele lor populare, după exemplul strălucit al Armatei Sovietice. O pildă vie de armată populară de eliberare o constituie armata revoluționară chineză care, sub conducerea partidului comunist, desăvîrșește opera de eliberare a întregului teritoriu chinez de sub jugul imperialiștilor americani și al clicii ciankaișiste, străjuiește ferm munca pașnică a poporului chinez.

Armata noastră Populară, la baza căreia stau, de asemenea, învățătura marxist-leninistă în problemele construirii forțelor armate ale statului dictaturii proletariatului și experiența P.C.U.S. în domeniul militar, constituie o forță în continuă creștere, capabilă să apere cu toată fermitatea libertatea și independența poporului romîn. Poporul nostru și Partidul Muncitoresc Romîn nu precupețesc nici un sacrificiu material, nici un efort pentru ridicarea continuă a capacității de apărare a patriei, a puterii de luptă a Forțelor noastre Armate. Răspunzînd grijii ce li se acordă, militarii armatei noastre luptă pentru ridicarea pregătirii lor de luptă și politice, pentru însușirea tehnicii de luptă, pentru ascuțirea vigilenței, pentru întărirea ordinei și disciplinei militare.

Militarii Armatei noastre Populare, în frunte cu comuniștii, își perfecționează cunoștințele lor pe baza științei militare sovietice, a glorioasei experiențe a militarilor sovietici. Ei iubesc fierbinte poporul muncitor — din rîndurile căruia au ieșit — Partidul Muncitoresc Romîn, guvernul R.P.R. Militarii armatei noastre nutresc o dragoste nemărginită față de Uniunea Sovietică, față de țările de democrație populară și militarii forțelor lor armate. Totodată, ei urăsc din adîncul ființei lor pe atițătorii la război și sînt hotărîți, dacă situația va cere, să zdrobească pe agresor, continuînd tradițiile de luptă pentru libertate și independență ale poporului nostru. Aniversarea zilei de naștere a Armatei Sovietice constituie pentru militarii Armatei noastre Populare un nou prilej de manifestare a dragostei și recunoștinței față de marele popor sovietic și militarii Armatei Sovietice, un nou prilej de îmbogățire a succeselor pe calea întăririi neîncetate a puterii de luptă a unității și subunităților.

Viața de partid în instituțiile de învățământ

Organizația de partid — factor activ în educarea comunistă a elevilor

V. Pascu
șef adjunct al secției de propagandă și agitație a comitetului orășenesc P. M. R. București.

Partidul și guvernul nostru acordă o grijă deosebită educării comuniste a tinerei generații. In anii regimului democrat-popular învățământul a luat un deosebit avînt, s-au creat condiții mereu mai bune pentru educarea multilaterală a tineretului.

Organizațiile de partid din școli au un rol deosebit de însemnat în îndrumarea pedagogilor, în asigurarea unui conținut just al muncii acestora. Ele trebuie să desfășoare o muncă politică și organizatorică perseverentă pentru continua ridicare a nivelului procesului instructiv-educativ, trebuie să asigure aplicarea în viață a măsurilor luate de partid pentru îmbunătățirea muncii de instruire și educare a tineretului.

In organizațiile de partid din școlile orașului București a crescut preocuparea pentru activitatea instructiv-educativă. In luna ianuarie a.c., comitetul orășenesc P.M.R. a analizat munca organizațiilor de partid din școli, a cadrelor didactice și a organizațiilor U.T.M. din școli. La consfătuirea organizată în acest scop a participat și un număr de părinți ai elevilor. De asemenea, comitetul orășenesc P.M.R. a controlat în ultima vreme munca unui mare număr de organizații de partid școlare, care au fost ajutate să-și concentreze mai mult atenția spre sarcinile lor centrale: mobilizarea și îndrumarea cadrelor didactice în vederea îmbunătățirii muncii de instruire și educare a elevilor. Secțiile de învățământ ale sfatului popular orășenesc și sfaturilor populare raionale au fost ajutate să îmbunătățească predarea unor importante discipline ca limba română, constituția etc.

Unele comitete raionale de partid au pus capăt practicii dăunătoare din trecut de a instrui organizațiile de partid din școli în aceleași ședințe în care erau instruite și organizațiile de partid din întreprinderi, deși problemele dezbătute nu priveau propriu zis munca desfășurată în școli. Astfel, comitetele raionale de partid Tudor Vladimirescu și V. I. Lenin organizează în fiecare lună ședințe cu secretarii organizațiilor de partid din școli, în care dezbat problemele muncii politice în rîndurile cadrelor didactice și dau îndrumări concrete privitoare la îmbunătățirea muncii școlilor.

Aceste măsuri luate de comitetele raionale de partid au dus la îmbunătățirea muncii organizațiilor de partid din școli. Așa, de pildă, organizația de partid de la școala medie nr. 22 de fete a început să se preocupe mai îndeaproape de problemele activității instructiv-educative. In ultimul timp, membrii de partid de la această școală au dezbătut în adunarea generală problema îmbunătățirii activității elevelor în timpul liber, problema îndrumării lecturii lor extrașcolare etc. Organizația de partid acordă un sprijin mai puternic organizațiilor de tineret din școală. In adunarea generală în care s-a prelucrat Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor, membrii de partid au analizat lipsurile organizației de partid în privința conducerii și îndrumării organizației U.T.M. din școală, precum și lipsurile cadrelor didactice în munca de educare comunistă a elevilor. Pe baza acestei analize a fost adoptat un plan de măsuri pentru îndeplinirea căruia luptă întreaga organizație de partid.

In școlile unde organizațiile de partid îndrumă concret munca organizațiilor U.T.M. și de pionieri, aceste organizații de tineret au devenit un ajutor valoros al cadrelor didactice în munca de educație comunistă, desfășoară o activitate intensă în rîndurile elevilor pentru a-i mobiliza în îndeplinirea principalelor lor îndatoriri — învățătura și disciplina. Cu ajutorul organizației de partid, organizația U.T.M. de la școala medie de fete nr. 22, de exemplu, își desfășoară activitatea pe baza unui plan de muncă ce cuprinde obiective variate și metode de muncă atractive. Astfel, această organizație editează lunar un buletin în care sînt dezbătute problemele cele mai însemnate ale învățăturii și comportării elevelor, a organizat adunări pe clase cu tema „Țăria de caracter a tînărului sovietic", o excursie la Muzeul Doftana, un carnaval pe teme literare pentru elevele fruntașe la învățătură, un concurs de patinaj etc. Și unitățile de pionieri au organizat, sub îndrumarea membrilor de partid, adunări tematice interesante. De exemplu, la școala pedagogică nr. 1 de fete a avut loc o adunare cu tema „Călătorie imaginară de la Leningrad la Vladivostok". De asemenea, unitatea de pionieri de la școala nr. 148 de băieți a organizat, cu ajutorul membrilor de partid, un concurs cu tema „Înflorește patria noastră sub conducerea partidului."

Cu toate aceste realizări, în activitatea unor organizații de partid din școlile orașului București mai persistă încă lipsuri serioase, a căror existență determină, în parte, multe din neajunsurile constatate în munca instructiv-educativă.

Unele organizații de partid, cum sînt acelea de la școlile de 7 ani nr. 126 de fete, nr. 48 de băieți, nr. 133 și 134 etc. desfășoară o muncă formală. Aceste organizații de partid n-au pus în centrul preocupării lor problemele muncii de învățămînt, n-au mobilizat pedagogii în lupta pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ și n-au trasat la răspundere pe acei membri de partid care nu-și pregătesc conștiincios lecțiile și nu se străduiesc să-și perfecționeze metodele de predare. De multe ori organizațiile de partid nu numai că au admis lipsa de exigență a unor cadre didactice față de pregătirea elevilor, dar au și încurajat o îngăduință neprincipială, pentru a se realiza „procente ridicate" de promovați și absolvenți. De asemenea, unele organizații de partid din școli n-au tras la răspundere pe acei pedagogi care au dat elevilor note mai mici decît meritau, considerînd că în felul acesta îi stimulează la o muncă mai perseverentă.

Multe dintre organizațiile de partid din școlile orașului nostru n-au îndrumat cadrele didactice să se preocupe cu stăruință de educarea tineretului, să se intereseze cu dragoste de succesele, de lipsurile și de greutățile lui, să-l ajute în înlăturarea lipsurilor și în învingerea greutăților, să întărească legătura lor cu părinții elevilor.

Organizații de partid ca cele de la școlile de fete nr. 162 și nr. 126 nu se ocupă de îndrumarea organizațiilor de tineret, nu dezbat problemele acestora în adunările generale, nu ajută organizațiile de tineret să dezvolte spiritul de răspundere al elevilor față de învățătură, să lupte pentru a crea în rîndurile lor o opinie sănătoasă, de reprobare a celor care lipsesc de la cursuri, sînt codași la învățătură, rămîn corigenți sau repetenți.

Una dintre cauzele lipsurilor constatate în munca instructiv-educativă a cadrelor didactice o constituie slaba preocupare a unor comitete raionale de partid pentru activitatea organizațiilor de partid din școli. Comitetele raionale de partid N. Bălcescu și 23 August au ținut de începutul anului școlar numai o singură ședință de instructaj cu secretarii organizațiilor de partid din școli. Rareori comitetele raionale de partid analizează munca vreunei organizații de partid din școli, și aceasta numai cînd sînt sesizate de existența unor lipsuri serioase.

Instructorii comitetelor raionale de partid care se ocupă de activitatea organizațiilor de partid din școli nu au acordat suficientă atenție problemelor legate de realizarea educației comuniste a elevilor. Unii instructori, neglijînd calitatea muncii organizațiilor de partid din școli, se mulțumesc să le trasează acestora sarcini și să culeagă date statistice cu privire la îndeplinirea lor, fără să analizeze conținutul muncii desfășurate.

La lipsurile existente în activitatea școlilor a contribuit și secția de agitație și propagandă a comitetului orășenesc de partid București, care n-a controlat temeinic și sistematic îndeplinirea hotărîrilor partidului de către comitetele raionale de partid și U.T.M., de către organizațiile de partid din școli și nu le-a sprijinit în suficientă măsură în vederea întăririi rolului lor în mijlocul cadrelor didactice, pentru îmbunătățirea activității din școli.

In organizațiile de partid din școli au loc acum adunări pentru dări de seamă și alegeri. In aceste adunări trebuie să fie analizată cu seriozitate munca pedagogilor comuniști pentru instruirea și educarea tineretului, trebuie să fie scoase cu curaj la iveală lipsurile acestei munci și să se stabilească măsuri concrete pentru înlăturarea lor.

In birourile organizațiilor de partid din școli trebuie aleși oameni însuflețiți de devotament și dragoste față de muncă, înarmați cu o bogată experiență politică și didactică, oameni capabili să mobilizeze toate forțele școlii în lupta pentru făurirea unui tineret stăpîn pe știință, educat în spiritul comunismului, în stare să contribuie din plin la construirea socialismului în țara noastră.

Cum lucrez pentru îmbunătățirea exprimării elevilor

In munca mea de predare a limbii române acord o atenție deosebită îmbunătățirii exprimării scrise și orale a elevilor.

Una dintre metodele pe care le folosesc în acest scop o constituie întocmirea caietului în care se ține evidența greșelilor de exprimare ale fiecărui elev în parte. In acest caiet înscriu numai greșelile care se repetă în temele scrise ale elevilor, în lucrările lor de control la limba română sau la celelalte materii.

Greșelile de exprimare pe care le fac elevii sînt multiple și diferite: de gramatică, de punctuație, de ortografie, de stil și chiar de caligrafie. De exemplu, am observat că în special elevii din clasa a V-a au un scris deformat — scriu la fel literele u și n, o și a etc. De asemenea, mulți dintre elevi nu leagă literele dintr-un cuvînt, ceea ce face ca temele lor să fie citite cu foarte multă greutate.

Una dintre cele mai frecvente lipsuri în ce privește punctuația este folosirea greșită a virgulei, pe care elevii o pun adesea între subiect și predicat.

Studiind greșelile de ortografie, mi-am dat seama că cele mai multe se referă la despărțirea pronumelui — forma neaccentuată — de verb („la lovit" în loc de „l-a lovit") la confuzii între conjuncția sau și pronumele reflexive urmate de verb ajutător („sau dus" în loc de „s-au dus"). Unii elevi despart terminația de la persoana a doua plural a verbelor, pe care o confundă cu pronumele („mînca-ți" în loc de „mîncați").

Citind cu atenție lucrările elevilor am mai observat că ei folosesc uneori cuvinte al căror sens nu-l cunosc, și au tendința de a construi fraze lungi, care de cele mai multe ori sînt incorecte.

Stabilind o evidență clară a greșelilor celor mai frecvente de exprimare ale elevilor, mi-am organizat în anul trecut munca în așa fel, încît pînă la examene să le pot înlătura. Am căutat să lucrez cu fiecare elev în parte, atît în orele de clasă cît și în afară de clasă. Astfel, înainte de a asculta un elev îi căutam fișa și insistam în mod special asupra greșelilor pe care le făcea el în exprimarea orală și scrisă, arătîndu-i totodată forma corectă. De asemenea, le-am dat elevilor îndrumări amănunțite în legătură cu pregătirea lecțiilor și cu efectuarea temelor, atît la limba română cît și la celelalte obiecte.

In această muncă am avut și unele lipsuri, am întîmpinat unele greutăți.

Acțiunea întreprinsă de mine pentru întocmirea fișelor de evidență la toți elevii clasei este greu de realizat pentru profesorii care predau la mai multe clase, deoarece ea necesită foarte mult timp. Experiența primului an de muncă m-a determinat ca în anul acesta să întocmesc fișe numai pentru elevii cu lipsuri mai mari, care au mai multă nevoie de ajutorul profesorului. Faptul că nu am ținut o legătură mai strînsă cu profesorii care predau celelalte materii a făcut ca metoda aplicată să nu-și dea toate roadele. De pildă, unii elevi evitau greșelile în temele la limba română, dar continuau să le facă la celelalte materii.

Organizîndu-mi mai bine munca, ținînd o mai strînsă legătură cu ceilalți profesori, învățînd din lipsurile de pînă acum, voi căuta să îmbunătățesc exprimarea orală și scrisă a elevilor — condiție de bază pentru însușirea cunoștințelor la toate materiile.

C. POPESCU
profesor la școala de 7 ani din Zlatna, raionul Alba-Iulia

In ajutorul studenților fără frecvență

Pentru a ușura munca de pregătire a studenților din regiunea Craiova care urmează cursurile fără frecvență ale Facultății de matematică și fizică sau ale Institutului politehnic, profesorii de specialitate de la Institutul de mașini și aparate electrice din orașul Craiova țin cu regularitate seminarii pentru acești studenți. Seminariile sînt organizate pe ani de studii și pe specialități. Conducerea Institutului a pus la dispoziția acestor studenți săli de cursuri și laboratoare unde se pot pregăti în bune condițiuni și le-a înlesnit folosirea cărților bibliotecii Institutului.

V. PUPĂZA
corespondent

Să ne întărim eforturile în lupta pentru lichidarea neștiinței de carte

In acest an școlar, în orașele și satele patriei noastre se desfășoară o muncă însuflețită pentru lichidarea definitivă a neștiinței de carte. Învățătorii și profesorii participă cu devotament la această muncă, hotăriți să contribuie din toate puterile lor la îndeplinirea prevederilor din planul cincinal cu privire la lichidarea neștiinței de carte.

Indrumați de organizațiile de partid, primind ajutorul sfaturilor populare, al organizațiilor de masă și al oamenilor muncii, învățătorii luptă cu perseverență pentru înlăturarea lipsurilor existente în acțiunea de alfabetizare, îndeplinindu-și cu cinste sarcina patriotică de a răspîndi știința de carte în rîndurile poporului muncitor.

Pedagogii se străduiesc să îmbunătățească munca de alfabetizare

Anul școlar 1954—55 constituind o etapă hotărîtoare în lupta pentru lichidarea neștiinței de carte, secția de învățămînt a regiunii Baia Mare, îndrumată de comitetul regional P.M.R., s-a străduit să organizeze cît mai bine în acest an munca de alfabetizare.

Cu ajutorul comitetului executiv al sfatului popular regional au fost luate încă din toamna trecută o serie de măsuri care să asigure cuprinderea la cursuri a neștiutorilor de carte și desfășurarea în bune condiții a predării. Astfel, au fost organizate cu grijă comisiile de recensămînt, s-au amenajat localurile unde urmau să aibă loc cursurile, s-au procurat manualele și rechizitele necesare, au fost recrutați instructori voluntari. In același timp, a fost intensificată munca de agitație în rîndurile neștiutorilor de carte.

In munca sa pentru asigurarea succesului acțiunii de alfabetizare, secția regională de învățămînt a primit un ajutor important din partea Ministerului Învățămîntului și a C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt. Acest ajutor s-a intensificat în special în cursul lunii ianuarie, cînd delegații Ministerului și ai C.C. al Sindicatului au participat la activitatea de îndrumare și control cercetînd cum se desfășoară munca la cursurile de alfabetizare.

Cu acest prilej au fost scoase la iveală multe metode bune folosite de unele secții de învățămînt precum și de cadrele didactice. Astfel, secțiile de învățămînt ale raioanelor Sighet și Vișeu au luat măsuri pentru a organiza într-o serie de comune și sate, pe lîngă centrele de alfabetizare, subcentre cu 4—5 cursanți pentru ca în felul acesta să poată fi cuprinși la cursuri și neștiutorii de carte care locuiesc mai departe de școală. De exemplu, la Leordina, în raionul Vișeu, pe lîngă cele 12 centre de alfabetizare s-au organizat încă 26 subcentre la care lucrează pe lîngă învățători și o serie de instructori voluntari. La Vișeul de Sus activează ca instructori voluntari și deputați ai sfatului popular.

Secția de învățămînt a raionului Sighet a organizat, împreună cu ziarul local, un raid anchetă la cursurile de alfabetizare dintr-o serie de întreprinderi din orașul Sighet unde munca mergea mai slab. Raidul anchetă a contribuit la îmbunătățirea activității în cadrul acestor cursuri.

Secția de învățămînt regională a trasat ca sarcină tuturor școlilor pedagogice să ceară elevilor din ultimii doi ani să participe efectiv în timpul vacanței de iarnă la munca de alfabetizare.

Mulți învățători și profesori își desfășoară cu pricepere și conștiinciozitate munca lor la cursurile de alfabetizare, obținînd succese în lupta pentru lichidarea neștiinței de carte. Astfel, de exemplu, tovarășa Paraschiva Roca, învățătoare în comuna Vama, raionul Negrești, a asigurat o frecvență regulată la curs a tuturor neștiutorilor de carte pe care-i alfabetizează. Ea a obținut acest rezultat datorită atitudinii tovărășești pe care o are față de cursanți, datorită legăturii strînse pe care o ține cu ei nu numai la lecții, ci și în orele libere, precum și datorită calității ridicate a predării. Cursanții anului I, pe care-i pregătește tovarășa Roca, citesc cursiv și pot să povestească cele citite. Tovarășa învățătoare se preocupă de lărgirea cunoștințelor cursanților, punîndu-le la îndemînă și îndemnîndu-i să citească diferite broșuri și reviste.

Muncește cu multă conștiinciozitate pentru lichidarea neștiinței de carte și tovarășul Aonceoaie Gheorghe, directorul școlii din Vișeul de Sus. De asemenea cadrele didactice din comunele Sarasau, Sîrbi etc. se preocupă stăruitor de înmarmarea cursanților cu cunoștințe tehnice. Tov. A. Sucitu, învățător în comuna Budești, raionul Sighet, confecționează cu grijă materiale didactice menite să ușureze însușirea cunoștințelor.

In centrele mai mari analfabeții vizionează diferite filme, spectacole teatrale, serbări, spectacolele văzute sînt discutate apoi în cadrul cursului. De asemenea cursanții frecventează colțuri roșii și cluburi muncitorești, unde li se pun la dispoziție ziare, reviste etc. Continuînd să învețe și după terminarea cursurilor, numeroși absolvenți ocupă acum funcții de răspundere sau urmează diferite școli de calificare.

Considerînd și mai departe munca de alfabetizare drept una dintre sarcinile lor cele mai de seamă, cadrele didactice din regiunea Baia Mare vor reuși să lichideze în curînd neștiința de carte în regiunea noastră.

Experiența muncii noastre

Satul Vîrciorova este un sat de munte izolat, cu sălașe depărtate și răzlețe. In sat funcționează o școală cu 2 învățători.

In anul 1950 erau în sat aproape 200 de analfabeți. Pentru a asigura îndeplinirea sarcinilor cu privire la lichidarea analfabetismului cuprinse în planul cincinal, noi, învățătorii, ne-am străduit să muncim astfel încît pînă la 1 noiembrie 1955 să nu mai fie în sat nici un neștiutor de carte. Ca urmare, în acest an școlar n-au rămas de alfabetizat decît 19 neștiutori de carte, toți cuprinși la cursuri.

Munca noastră n-a fost ușoară, deoarece numeroși neștiutori de carte, mai ales la început, nu voiau să vină regulat la curs. Noi nu ne-am speriat însă de greutăți și am căutat să-i lămurim cu răbdare, arătîndu-le însemnătatea științei de carte și foloasele ei. In munca noastră am primit un ajutor însemnat din partea organizațiilor locale. Satul a fost împărțit pe sectoare, formîndu-se pentru fiecare sector cîte un comitet de sprijin, alcătuit din deputați ai sfatului popular și reprezentanți ai organizațiilor de masă, fiecare deputat avînd răspunderea unui sector. Responsabilii de sectoare mobilizau cursanții, se interesau de greutățile întîmpinate, de succesele și de lipsurile muncii. Constatările responsabililor de sectoare se discutau în ședințele de analiză a activității cursului de alfabetizare, care se țineau cu regularitate. Am fost ajutați și în munca de predare a cunoștințelor, la care au participat o serie de instructori voluntari cărora noi le dădeam îndrumările metodice necesare.

Un rol însemnat în asigurarea succesului activității noastre l-au avut munca politică de masă în rîndurile analfabeților, agitația vizuală, conferințele, serbările.

Numeroși absolvenți ai cursurilor de alfabetizare au urmat diferite cursuri de calificare. Astfel, tovarășii Gheorghe Pîrvu și Simion Gheorghe lucrează acum ca muncitori calificați la I.S.E.M. în Vîrciorova, tov. Nițu Miron urmează școala de mineri de pe lîngă întreprinderea carboniferă „1 Mai" din Caransebeș etc.

Străduindu-ne să înarmăm cu cunoștințe temeinice pe cei ciftva analfabeți care au mai rămas în sat, ne bucurăm la gîndul că, în curînd, și aceștia vor deveni știutori de carte, în stare să răspundă cu mai multă pricepere, cu mai multă însuflețire sarcinilor construirii socialismului în țara noastră.

A. PERCEC
directorul școlii elementare mixte din Vîrciorova

Trebuie întărită lupta pentru înlăturarea lipsurilor

Sub îndrumarea organizațiilor de partid și cu sprijinul sfaturilor populare și al organizațiilor de masă, învățătorii și profesorii din regiunea Hunedoara depun eforturi susținute pentru a traduce în viață sarcina de mare răspundere a lichidării neștiinței de carte pînă la sfîrșitul planului cincinal.

Munca patriotică, plină de elan a învățătorilor și profesorilor din satele Uibărești, raionul Brad, Ciugud, raionul Alba, Tău, Drașov și Racău, raionul Sebeș, Popești, Almașul Sec și Cerbia, raionul Ilia și din multe alte sate și comune ale regiunii a făcut ca în aceste sate neștiința de carte să fie definitiv lichidată. In multe întreprinderi, ca în întreprinderea „Filatura" și țesătoria „Vulcan" din raionul Petroșani, munca de alfabetizare se desfășoară în condiții bune. La fel stau lucrurile la cursurile de alfabetizare din multe gospodării agricole colective ca cele din comunele Sibot, Vinerea, Beriu, Cistei.

Numeroși învățători și profesori dau dovadă de multă stăruință și pricepere, reușind să obțină rezultate bune în munca de alfabetizare. De exemplu învățătorul Pavel Ghilea de la școala din satul Grohot, raionul Brad, deși lucrează în condiții grele — predă simultan la patru clase — a reușit să cuprindă la cursuri în anul II pe toți cei 20 neștiutori de carte din sat. Cu multă dragoste, pricepere și perseverență muncesc și învățătorii Marioara Lăzăruț, Pavel Hărăguș, Ion Ribuc, Vasile Blendea, Gheorghe Bogaru etc. care obțin rezultate bune atît la cursuri cît și în acțiunea de alfabetizare la domiciliu.

Nu peste tot însă sînt realizări în lichidarea neștiinței de carte.

In multe întreprinderi și comune din regiune munca de lichidare a analfabetismului se desfășoară nesatisfăcător, datorită faptului că unele cadre didactice, unele secții de învățămînt și sfaturi populare nu privesc cu suficient simț de răspundere această acțiune, renunțînd la eforturi de la primul contact cu greutățile ridicate pe teren.

Secția regională de învățămînt nu s-a preocupat în măsura necesară de încadrarea celor 80 de posturi pentru alfabetizare repartizate regiunii Hunedoara de către Ministerul Învățămîntului și de aceea, în afara raionului Ilia, unde sînt încadrate cele 8 posturi de învățători, nici un alt raion nu are toate posturile încadrate.

Directorii unor întreprinderi nu se preocupă suficient de desfășurarea muncii cursurilor de alfabetizare. Așa stau lucrurile, de exemplu, la unele întreprinderi carbonifere din Valea Jiului, unde conducerile au subapreciat munca de alfabetizare. In aceste întreprinderi nu există o evidență clară a neștiutorilor de carte, nu s-au creat condițiile materiale necesare bunei funcționări a cursurilor. Unele sfaturi populare comunale n-au asigurat condițiile materiale necesare funcționării cursurilor, neaprovizionîndu-le cu lemne de foc și cu petrol. Așa s-a întîmplat, de exemplu, în comunele de pe Valea Borței, de pe Valea Zamului și de pe Valea Gurașadei.

In comunele Areneși, Ulm, Hașdeu, Harău etc. numărul de manuale trimis de secția de învățămînt este insuficient iar sfaturile populare n-au găsit posibilitatea de a asigura cursanții cu rechizitele necesare. Mai mult chiar, manualele trimise de secția de învățămînt pentru neștiutorii de carte din comunele Poienița Voinii, Alun, Vadul Dobrei etc. au stat depozitate în gara Retișoara multă vreme din neglijența învățătorilor și, în primul rînd, a învățătoarei Paraschiva Simeria.

Dumitru Dejeu
președintele comitetului executiv al sfatului popular al regiunii Hunedoara

O cauză principală a lipsurilor existente în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte constă în munca nesatisfăcătoare a unor cadre didactice care nu privesc cu simț de răspundere această sarcină. O serie de învățători încadrați în posturile speciale de alfabetizare, așa cum sînt, de exemplu, tovarășul Sabin Janos din comuna Baia lui Crai, Viorica Gheoace din comuna Cerbăl și alții dovedesc lipsă de conștiinciozitate și dezinteres față de muncă. Mai sînt și învățători și profesori ca tovarășii Cosma Kövari, Ion Dumitrescu etc. care n-au complectat cataloagele, nu se pregătesc pentru lecții.

Unele sfaturi populare și organizații de masă nu contribuie în măsura necesară la acțiunea de alfabetizare. Mai persistă încă în satele din regiunea Hunedoara și în întreprinderi părerea greșită că lichidarea neștiinței de carte este o sarcină care revine exclusiv cadrelor didactice și nu o problemă de stat, la rezolvarea căreia au datoria să participe activ toți factorii de răspundere din comune sau întreprinderi. Comisia regională nu luptă suficient pentru traducerea în viață a obiectivelor propuse. Există lipsuri și în ceea ce privește controlul și îndrumarea muncii de alfabetizare. Secțiile de învățămînt ale regiunii și ale raioanelor nu exercită un control temeinic, sistematic și continuu asupra acestei munci, mărginindu-se în majoritatea cazurilor numai la cercetarea cuprinderii la cursuri a analfabeților și neglijînd problemele privitoare la calitatea predării.

Pentru îmbunătățirea cît mai grabnică a muncii de alfabetizare secția de învățămînt regională, cu ajutorul sfaturilor populare și al organizațiilor de masă, va lua măsuri pentru mobilizarea tuturor directorilor de școli și de întreprinderi, a învățătorilor și profesorilor la o muncă activă în vederea îndeplinirii în condiții bune a sarcinilor cuprinse în planul cincinal cu privire la lichidarea neștiinței de carte.

Pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute în planul cincinal

In regiunea Pitești munca de lichidare a neștiinței de carte se desfășoară cu succes. Pînă acum au fost alfabetizați peste 200.000 de neștiutori de carte, astfel încît s-au creat condițiile pentru lichidarea neștiinței de carte pînă la 1 noiembrie 1955.

In acest an școlar, cursurile de alfabetizare s-au deschis, conform directivelor Ministerului Învățămîntului, la 1 noiembrie 1954. Condițiile în care se desfășoară cursurile s-au îmbunătățit. Învățătorii și profesorii au reușit să cuprindă la cursuri pe toți neștiutorii de carte în vîrstă de 14—55 ani. In cele mai multe raioane, frecvența la cursuri este de 95 și 98%. Majoritatea cursanților au manualele și rechizitele necesare. Cadrele didactice acordă o atenție deosebită îmbunătățirii conținutului muncii de transmitere a cunoștințelor. Cei mai mulți cursanți, cum sînt, de pildă, cursanții din comunele Bistrița, Urșani, Vaideeni etc. au un nivel ridicat de cunoștințe.

Realizările obținute în munca de lichidare a neștiinței de carte se datoresc în mare măsură sprijinului pe care-l acordă acestei munci sfaturile populare, care se interesează îndeaproape de buna desfășurare a cursurilor. Unele sfaturi populare raionale, ca de exemplu, sfatul popular al raionului Curtea de Argeș, au pus în dezbaterea celei de a patra sesiuni problema alfabetizării. Sfatul popular al comunei Sinești, raionul Horezu, a dat un ajutor efectiv la mobilizarea neștiutorilor de carte în vederea participării lor la cursuri, interesîndu-se în același timp de asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a muncii.

Organizațiile de masă și în special organizațiile de tineret desfășoară și ele o activitate intensă, fie ajutînd învățătorii și profesorii la mobilizarea cursanților, fie activînd ca instructori voluntari.

Majoritatea directorilor de școli au dus pe lîngă munca de alfabetizare, o luptă continuă pentru a stîrpi izvorul analfabetismului prin școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară. Astfel, de exemplu, școlile din raioanele Topoloveni și Costești și din orașul Pitești au cuprins la cursuri pe toți copiii de vîrstă școlară. Secțiile de învățămînt din raioanele Vedea, Loviștea și Curtea de Argeș se preocupă stăruitor de îndeplinirea legii învățămîntului elementar general obligatoriu, controlînd și îndrumînd permanent munca școlilor în această privință.

Cu toate succesele obținute în munca de alfabetizare din regiunea Pitești, există în această muncă și o serie de lipsuri. Astfel unele cadre didactice nu acordă suficientă atenție pregătirii lor sistematice în vederea îmbunătățirii conținutului predării. Din această cauză mai sînt unii cursanți din anul I și chiar din anul II care au un nivel scăzut de cunoștințe. Unii dintre cursanții anului I abia cunosc 4—5 litere, iar alții pot scrie numai copiind, mai mult desenînd cuvintele, în timp ce atunci cînd scriu după dictare fac greșeli serioase. De asemenea, unele cadre didactice și unii instructori voluntari nu respectă programa, nu realizează o legătură strînsă a cunoștințelor predate cu practica, cu activitatea în producție.

Există, de asemenea, unele lipsuri în ceea ce privește lichidarea definitivă a izvorului neștiinței de carte. De exemplu, în raioanele Drăgășani, Găești, Băbeni și Slatina, din lipsa unui control și a unor îndrumări permanente din partea secțiilor de învățămînt au rămas în afara școlii un număr de aproape 50 de copii de vîrstă școlară.

Secția de învățămînt a regiunii Pitești a luat o serie de măsuri menite să ducă la îndepărtarea acestor lipsuri. Astfel, s-a hotărît ca secțiile de învățămînt raionale să întocmească, în colaborare cu comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt, un plan al muncii de control asupra desfășurării activității cursurilor de alfabetizare, acordîndu-se o atenție deosebită localităților cu mai mulți analfabeți. A fost revizuită repartizarea neștiutorilor de carte între cadrele didactice, astfel încît nici un învățător sau profesor să nu rămînă în afara acestei activități obștești. De asemenea, au fost luate măsuri pentru intensificarea muncii politice de masă în rîndurile neștiutorilor de carte, folosindu-se agitația vizuală, conferințele, stațiile de radioficare etc. Comisiile raionale de alfabetizare vor primi un ajutor mai însemnat din partea sfaturilor populare pentru mobilizarea analfabeților la cursuri. Aceste măsuri, elaborate pe plan regional, vor fi completate și adaptate specificului fiecărui raion și fiecărei comune.

Muncind sub îndrumarea organizațiilor de partid, învățătorii și profesorii din regiunea Pitești vor putea să-și ducă la îndeplinire cu cinste sarcinile, reușind să lichideze neștiința de carte pînă la 1 noiembrie 1955.

ION ROȘIANU
inspector general în Ministerul Învățămîntului

Răspundem LA ÎNTREBĂRILE CITITORILOR

Lucrările de laborator, mijloc de legare a învățămîntului cu practica

Răspundem unei întrebări puse de tovarășa Haretia Gheorghiu, profesoară de fizică la școala nr. 148 de băieți din București, în legătură cu desfășurarea lucrărilor de laborator în școala de 7 ani.

Pentru a se asigura însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi este necesar ca fiecare lecție de fizică sau de chimie să se desfășoare pe o bază experimentală, să fie strîns legată de activitatea practică. Pe lîngă experiențele pe care le desfășoară profesorul împreună cu elevii în cadrul lecției, pentru a demonstra existența și legile anumitor fenomene, ca și aplicațiile acestor legi, o importanță deosebită au și experiențele efectuate de elevi în cadrul lucrărilor de laborator. Aceste lucrări contribuie la dezvoltarea spiritului lor de observație, fac să crească interesul lor pentru studierea fenomenelor fizice și chimice, interesul lor pentru practică, pentru activitatea în producție.

Pentru ca lucrările de laborator să se desfășoare cu succes este necesar ca ele să corespundă anumitor cerințe. In primul rînd, profesorul care îndrumează și conduce lucrările de laborator de fizică și de chimie trebuie să fie înarmat cu o adîncă cunoaștere a bazelor științifice ale fenomenelor fizice și chimice.

Succesul lucrărilor practice de laborator depinde în foarte mare măsură de atenția cu care sînt pregătite de profesor. El trebuie să stabilească cu preciziune scopul lucrărilor practice pe care le dă elevilor spre executare, să verifice aparatele și să asigure substanțele. De asemenea, profesorului trebuie să-i fie clară concluzia generală la care va ajunge cu elevii. Aceasta nu este însă deajuns. Elevii trebuie să fie bine pregătiți pentru lucrările practice, să știe să umble cu aparatele și cu substanțele, să știe să observe fenomenele, să cunoască etapele de desfășurare a experiențelor. Elevii nu pot ajunge, însă, la o astfel de pregătire decît pe baza unei bogate demonstrații în cadrul fiecărei lecții. In acest scop, în timpul desfășurării experiențelor elevii trebuie să fie lăsați să observe singuri fenomenul și să fie conduși prin întrebări la scoaterea concluziilor. De exemplu, la studierea fenomenului de descompunere, trebuie să se facă mai întîi descompunerea oxidului de mercur și apoi să se pună întrebările: în ce corpuri s-a descompus oxidul de mercur? Cum putem dovedi că gazul format este oxigen? Dacă am putut obține două corpuri, ce fel de substanță este oxidul de mercur? etc. In cazul cînd un fenomen se poate demonstra prin mai multe experiențe, ele se vor face toate numai dacă variațiile experienței arată aspecte noi ale fenomenului.

Experiențele pot fi efectuate fie frontal, fie individual. Folosind metoda frontală, organizăm executarea aceleiași experiențe, în același timp, cu întreaga clasă. Prin metoda individuală elevii fac experiențe diferite. Metoda frontală diferă de cea individuală și prin faptul că tema aleasă pentru experiență este chiar tema lecției care se predă, pe cînd în cadrul metodei individuale, subiectele sînt alese din diferite capitole care au fost predate anterior.

Iată cum se desfășoară o experiență efectuată prin metoda frontală: La începutul orei, se dau întregii clase indicații asupra procedeelor de executare a lucrării, asupra felului cum trebuie să se alcătuiască tabelele de rezultate. Elevii trec apoi la executarea experienței cu ajutorul aparatelor, al substanțelor. Profesorul are datoria să-i ajute să-și dea seama de fenomenul fizic sau chimic pe care-l cercetează, pentru a nu executa experiențele în mod mecanic. După ce s-au terminat experiențele, se discută rezultatele la tablă. La chimie, se verifică ecuațiile reacțiilor lucrate. Lucrarea se termină cu întocmirea referatului de către elevi.

Prin aceste lucrări se pot face verificări ale unor fenomene explicate în clasă; de exemplu, se verifică condițiile de echilibru ale pîrghiei, sau reacțiile caracteristice ale acizilor, ale bazelor, sau se cercetează condițiile în care se produce un fenomen. Sînt de preferat lucrările de laborator cu ajutorul cărora elevii trebuie să dea răspunsuri la anumite probleme. Astfel de lucrări contribuie în mare măsură la dezvoltarea judecății elevilor, la dezvoltarea priceperii de a aplica cunoștințele însușite.

In școlile în care aparatura nu este suficientă, se poate folosi cu rezultate bune metoda lucrărilor individuale. Acestea se organizează pe grupe de elevi, fiecare grupă primind o lucrare deosebită. De exemplu, la clasa a VII-a, o grupă de elevi află căldura specifică a unui corp, o altă grupă măsoară rezistența unui circuit, o a treia realizează spectre magnetice etc. Sau, în cadrul lucrărilor de chimie, o grupă prepară hidrogenul și cercetează proprietățile lui, o alta cercetează oxigenul etc. La orele următoare de lucrări practice se asigură rotația subiectelor pe grupe.

Activitatea practică a elevilor la fizică și chimie nu se rezumă însă numai la lucrările desfășurate sub supravegherea profesorului. Ea cuprinde și lucrările executate de elevi acasă, pentru cunoașterea diferitelor fenomene fizice și chimice, pentru efectuarea anumitor teme. Pentru executarea cu succes a acestor lucrări, profesorii trebuie să le dea elevilor îndrumări cît mai amănunțite, să le indice mersul lucrărilor.

Lucrările de laborator care sînt trecute în programa de învățămînt sînt obligatorii. Ele trebuie să devină o parte organică a predării, obligatorie pentru fiecare școală.

F. S. M. în luptă pentru apărarea păcii

Radu Petre
președintele C.C. al S.M.I.,
membru supleant al Consiliului General
al F. S. M.

Federația Sindicală Mondială — puternica organizație internațională a celor ce muncesc din întreaga lume — participă activ la mișcarea mondială pentru apărarea și menținerii păcii. Ea a inițiat numeroase acțiuni pe plan internațional, a antrenat sindicatele și pe oamenii muncii din toate țările, indiferent de apartenența lor sindicală și concepțiile lor politice, la lupta pentru pace împotriva pregătirilor unui nou război mondial.

Din inițiativa F.S.M. a avut loc în cursul anului 1954, la Berlin, Conferința Sindicală Europeană la care au luat parte 513 delegați din 22 țări europene, oameni de diferite apartenențe sindicale și de toate convingerile politice. Această Conferință a avut un rol deosebit de însemnat în mobilizarea tuturor forțelor clasei muncitoare în lupta pentru zădărnicirea planurilor de reînarmare a Germaniei occidentale. F.S.M. a chemat atunci toate sindicatele europene și pe toți oamenii muncii să împiedice crearea comunității defensive europene. Se știe că, datorită acțiunilor unite ale maselor populare, cercurile agresive au suferit o mare înfrângere. In urma acestui eșec răsunător, imperialiștii americani, englezi și acoliții lor și-au reînoit eforturile de subminare a păcii, de pregătire a războiului. Astfel, au fost încheiate acordurile de la Paris, care au provocat revolta unanimă a popoarelor.

Față de noile măsuri agresive ale puterilor imperialiste și față de creșterea primejdiei de război, un rol deosebit de important au în momentul de față hotărîrile adoptate de Consiliul General al F.S.M., întrunit la sfîrșitul anului trecut. Consiliul General al F.S.M. a arătat că, în actuala situație internațională, lupta pentru pace în întreaga lume constituie sarcina fundamentală a oamenilor muncii. F.S.M. cheamă sindicatele și mai ales pe cele europene să organizeze mari acțiuni de masă împotriva reînvierii militarismului german, pentru securitatea colectivă în Europa, pentru tratative și pace.

Răspunzînd chemărilor F.S.M., sindicatele și oamenii muncii din numeroase țări capitaliste din Europa occidentală duc o luptă unită și susținută împotriva pericolului renașterii armatei fasciste germane. Astfel, sindicatele franceze și cele din R.D. Germană au hotărît să acționeze în comun împotriva refacerii mașinii de război germane. De asemenea, muncitorii mineri din Franța și muncitorii mineri din Belgia au hotărît să întărească alianța frățească în lupta comună împotriva primejdiei militarismului german. Acțiuni hotărîte și susținute duc oamenii muncii italieni și olandezi. In Italia, organizațiile sindicale desfășoară o largă campanie împotriva reînvierii Wehrmachtului.

In momentul de față, cînd imperialismul american și cercurile conducătoare ale Franței caută să reînvie Wehrmachtul revanșard condus de criminali de război hitleriști și să-i pună la dispoziție arme de distrugere în masă, cum ar fi arma atomică, organizațiile sindicale de toate orientările și oamenii muncii din Franța și-au intensificat lupta. Ei sînt decîși să lupte cu hotărîre pentru ca acordurile de la Paris să nu fie ratificate de către Consiliul republicii, deoarece ratificarea lor ar însemna o nouă catastrofă pentru Franța.

In lupta sindicatelor europene împotriva refacerii militarismului german s-au încadrat și numeroase organizații sindicale din Anglia. Acest lucru a fost demonstrat de votul organizațiilor sindicale la Congresul sindicatelor, vot care a arătat în mod clar și hotărît că oamenii muncii din Marea Britanie au o atitudine ostilă față de reînarmarea Germaniei occidentale.

F.S.M. sprijină activ și multilateral lupta oamenilor muncii din Germania occidentală. Sindicatele vest-germane, care înglobează peste 6 milioane de membri, s-au pronunțat aproape în unanimitate împotriva oricărei contribuții a Republicii Federale la planurile agresive ale puterilor occidentale. Sindicatele bavareze, care numără 900.000 de membri, au cerut să se organizeze în Bavaria și în celelalte laendere din Germania occidentală un plebiscit împotriva reînarmării.

Traducînd în viață unul din cele mai importante documente ale F.S.M., Apelul adresat oamenilor muncii din Europa, adoptat de cea de a 7-a sesiune a Consiliului General, sindicatele europene organizează nenumărate mitinguri, adunări și demonstrații de protest, trimit delegații la parlamente și guverne cerînd respingerea acordurilor de la Paris și crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, garanția pentru menținerea și apărarea păcii în lume.

Sindicatele din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară au luat o poziție categorică de condamnare a renașterii militarismului german și sprijină eforturile făcute de guvernele acestor țări pentru întărirea securității în Europa. Oamenii muncii din țările lagărului democrat sînt hotărîți să întîmpine strîns uniți orice încercare de agresiune și să-i dea o ripostă nimicitoare.

F.S.M. a luat o poziție fermă și hotărîtă și față de uneltirile tot mai vizibile ale imperialiștilor americani împotriva Republicii Populare Chineze, acțiuni care constituie o gravă primejdie pentru pace în Asia și în întreaga lume. In declarația sa, F.S.M. arată că, „acaparînd un vast spațiu în jurul Formozei cu scopul de a rupe acest teritoriu de China, conducătorii americani dezvăluie adevăratele lor intenții față de popoarele Chinei". In declarație se spune: „F.S.M. este profund convinsă că popoarele Asiei au dreptul deplin de a-și construi viața fără nici un amestec străin". Salutînd lupta curajoasă pentru pace dusă de oamenii muncii din țările Asiei, Federația Sindicală Mondială cere organizațiilor sindicale și tuturor celor ce muncesc să-și întărească unitatea în lupta pentru promovarea politicii de coexistență pașnică, pentru o politică de pace.

F.S.M. a susținut activ și permanent toate acțiunile întreprinse de mișcarea mondială a partizanilor păcii. Ea a chemat fără încetare organizațiile sindicale și pe oamenii muncii din toate țările, indiferent de apartenența lor sindicală, de concepțiile lor politice, să-și dea contribuția activă la lupta pentru apărarea păcii în întreaga lume. F.S.M. și organizațiile sindicale afiliate la ea au participat activ la campania pentru strîngerea de semnături pe Apelul de la Stockholm, care cerea interzicerea folosirii armelor atomice. De asemenea, F.S.M. sprijină cu căldură hotărîrile adoptate de recenta sesiune a Biroului Consiliului Mondial al Păcii care a avut loc la Viena. In declarația dată publicității cu acest prilej, F.S.M. arată că se alătură întrutotul Apelului Biroului Consiliului Mondial al Păcii împotriva pregătirilor războiului atomic. „Federația Sindicală Mondială — se spune în declarație — este convinsă că oamenii muncii din întreaga lume, indiferent dacă aparțin sau nu organizațiilor afiliate la F.S.M., vor lua cea mai activă parte la lupta împotriva pregătirii războiului atomic și vor semna cu toții fără excepție, acest Apel". Prin declarația sa F.S.M. cheamă pe oamenii muncii din întreaga lume să organizeze în întreprinderi, în instituții și în toate locurile de muncă strîngerea de semnături și să întreprindă cele mai felurite acțiuni pentru sprijinirea Apelului de la Viena.

In fața primejdiei serioase care amenință pacea lumii, în fața politicii imperialiștilor care duce popoarele la mizerie și la războiul atomic, F.S.M. își intensifică activitatea. Ea depune eforturi susținute pentru mobilizarea tuturor oamenilor muncii, chemîndu-i să întărească necontenit contribuția lor la lupta popoarelor pentru apărarea și menținerea păcii.

F.I.S.E. (Federația Internațională a Sindicatelor de Învățămînt), departament profesional al F.S.M., luptă hotărît și consecvent pentru educarea tineretului în spiritul păcii și al prieteniei între popoare. F.I.S.E. și oamenii muncii din învățămînt consideră că pacea, care dă copiilor și tineretului bucuria de a trăi, este bunul lor cel mai scump.

Comitetul administrativ al F.I.S.E., întrunit recent la Viena, a adresat un Apel prin care cheamă pe toți educatorii din lume la luptă hotărîtă pentru pace, pentru viață.

Dornici de a-și continua munca de educare a tineretului, învățătorii și profesorii din țara noastră se ridică cu hotărîre împotriva planurilor criminale ale imperialiștilor care vor să dezlănțuie un nou război. Cadrele noastre didactice semnează cu încredere Apelul de la Viena, participă cu hotărîre la acțiunile care au drept scop asigurarea păcii în lumea întreagă.

In preajma „Zilei Ceferiștilor"

La grupul școlar „Grivița Roșie"

Drapele roșii și lozinci de luptă pentru pace dau în aceste zile aspect sărbătoresc grupului școlar C.F.R. „Grivița Roșie" București. In sălile de curs, elevi de toate vîrstele se pregătesc temeinic spre a-și cuceri o mai înaltă calificare, spre a se specializa în diferite ramuri ale complexului feroviar, spre a păși tot mai pregătiți în lupta pentru creșterea capacității de transport pe calea ferată, în lupta pentru securitatea circulației.

Elevi ceferiști, îmbrăcați în uniforma albastră cu semnele distinctive pe epoleții roșii sau albaștri, trec grăbiți de-a lungul coridoarelor. Iat-o pe tovarășa Zăinescu Teodora, fostă pînă mai ieri fochistă — înconjurată de un grup de colegi. Toți o felicită. Și-a îndreptat nota la „Frîna automată". Se vede bine că toți sînt mulțumiți. Unul din angajamentele luate de elevi în cinstea „Zilei Ceferiștilor" e scurt și concret: „Vom ajuta pe tovarășii rămași în urmă să-și îndrepte notele".

In școală sînt numeroși elevi care obțin rezultate bune la lecții și la practică. Printre ei se numără de exemplu, Grigore Ion, Marghidan Valeriu, Mihăilescu Gabriel, Ion St. Chiriță etc. Pe toți i-a mînat aci dragostea de învățătură, dragostea față de profesia de ceferist.

Iată-i intrînd cu toții în cabinetul tehnic al școlii. O linie ferată în miniatură arată trecerea peste viaducte, prin tunele, drumuri în pantă sau rampă, iar de-a lungul ei stații, halte, bariere, cantoane, tot felul de semnale, astfel încît, în drumul pe care-l străbați pînă în fundul sălii, ai văzut toate cîte există de-a lungul drumului de fier, pentru ca trenurile să poată circula cu precizie de ceasornic.

Pentru ziua de 16 februarie, elevii s-au pregătit din vreme, iar dirigintele a fost tot timpul între ei. Aproape toți au vizitat muzeul și expoziția permanentă „Eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști" din sălile Casei Tehnicii a Căilor Ferate. Ei au studiat filele îngălbenite de vreme ale ziarelor și manifestelor care au unit muncitorimea ceferistă și tablourile eroilor ceferiști căzuți în luptele din februarie 1933.

Documentîndu-se astfel, elevii au întocmit o lucrare cu același subiect pe care au difuzat-o la stația lor de radioamplificare. Și apoi, sub îndrumarea organizației de partid a școlii au hotărît să-și completeze planul de muncă privind sărbătorirea „Zilei Ceferiștilor". Au schimbat gazeta de perete, au trecut în plan noi vizite la expoziții, au organizat o convobrire cu un muncitor care a participat la luptele din 1933, au hotărît să joace o scenetă în sala Teatrului Giulești. Aceste zile le-au prilejuit o mai puternică pătrundere a unor pagini de istorie glorioasă din lupta poporului nostru. Spre a cinsti pe eroicii lor înaintași, vor învăța cu toții mai bine, pentru ca roadele muncii lor, atunci cînd vor pleca în producție, să fie tot mai bogate.

PETRE STANESCU

„Metodele mele personale"

Tovarășul Dumitru Dragomir este învățător de carieră și-i foarte încîntat de felul cum își desfășoară munca în școală. Dacă vreun inspector îndrăznește să-i arate că nu prea își face datoria, că nu cunoaște programele școlare, că nu respectă planificarea și nu se pregătește serios pentru lecții, sare în sus, ca picat cu ceară și i-o retează scurt: „Sînt învățător de carieră și am metodele mele personale. N-am nevoie să învăț de la alții". Dar organele de îndrumare și control nu s-au lăsat intimidate de supărările tovarășului Dragomir. Pentru lipsuri grave repetate, pentru rezultate foarte slabe în muncă, el a fost mutat disciplinar de mai multe ori. Din păcate, pe unde a mers a luat după el toate lipsurile.

Atunci cînd a fost criticat la consfătuirile raionale s-a ridicat încruntat și arțăgos și a răspuns tăios și răspicat, ca întotdeauna: „Sînt învățător de carieră și n-am ce învăța de la alții. Am metodele mele personale de care sînt mulțumit".

Acum, tovarășul Dragomir este învățător la clasa I-a în satul Ungheni, din regiunea Pitești. Faimoasele sale „metode personale" își arată rezultatele: copiii abia știu să citească și să scrie, la socotit nu prea fac progrese, disciplina clasei este slabă.

Vestea „metodelor personale" ale tovarășului Dragomir. a trecut de mult hotarele raionului. Intr-o bună zi a venit de departe un musafir dornic să cunoască pe renumitul „învățător de carieră", să-i aprecieze roadele muncii.

In clasa învățătorului Dragomir, un grup de vreo cinsprezece copii mărunți, cu obrajii înroșiți de frig, stăteau ciorchine lîngă soba din colțul clasei. Își desmorțeau mînuțele înghețate, la dogoarea focului, în așteptarea învățătorului ce nu mai sosea, deși trecuse un ceas de cînd sunase clopotelul pentru începerea cursurilor.

Pînă la sosirea învățătorului, musafirul nerăbdător intră în vorbă cu copiii și așa începură a i se contura unele din „metodele personale" ale acestuia. A aflat astfel că una dintre aceste misterioase metode este aceea de a intra tîrziu în clasă. Tot printre „metodele personale" ale iscusitului „învățător de carieră" s-a dovedit a mai fi și aceea de a nu-și pregăti lecțiile și a arăta copiilor, cu degetul, de unde și pînă unde să învețe.

Timpul se scurgea pe nesimțite și înserarea își furișa umbrele în clasă. Tîrziu de tot, împingînd ușa cu sfială, ca să nu tulbure ocupația copiilor, intră tiptil mult așteptatul dascăl. Cu ochii umflați de somn și cu căciula cît banița, îndesată peste urechi, își freca nemulțumit palmele și, frămîntînd nervos un muc de țigară în colțul gurii, își explica mormăind supărarea: „M-am trîntit nițel în pat, ca să-mi întind oasele, așa ca după masă și m-a furat pîrdalnicul de somn. Cum n-a avut cine să mă scoale și fiindcă-mi stătuse și ceasul, întîrziai un pic". Explicația era însă inutilă, de îndată ce se știa că întîrzierile fac parte din categoria „metodelor personale" ale tov. Dragomir. S-a trecut imediat la cercetarea cunoștințelor copiilor, rezultat al muncii dascălului și al metodelor sale.

Dintru început s-a putut constata o insuficientă pregătire a elevilor. Lucru ciudat: boala originalității tovarășului învățător a molipsit, se vede, și pe elevi, care au început să aibă și ei „metodele lor personale" Fiecare citește, scrie sau socotește în legea lui, așa cum îl taie capul, după metode originale și personale: unii abia deslușesc literele, împungîndu-le dușmănos cu degetele alții chinuiesc silabele, stîlcindu-le și schimonosindu-le, izbutind cu greu să le lege în cuvinte; cei mai avansați citesc pe dinafară, sau pe ghicite, iar cifrele se uită speriați și nevinovați, cînd la slove, cînd la pozele din carte, cînd la sprîncenile stufoase și întunecate ale învățătorului.

La scris, roadele nu sînt cu nimic mai bune. Copiii mîzgălesc cele cîteva cuvinte dictate, cu litere colțuroase și strîmbe, care se ridică și se lasă peste linii, în zigzaguri capricioase și originale, sub apăsarea neîndemînatică a unor resturi de creioane tocite și scurte cît un vîrf de deget.

Acestea sînt roadele folosirii „metodelor personale", pentru desrădăcinarea cărora organele de îndrumare și control din raion trebuie să folosească metode bine cunoscute de control și îndrumare, care le stau la îndemînă — și asta fără întîrziere.

H. MALUREANU

Cu sprijinul părinților

Părinții copiilor de la grădinița de copii nr. 1 din orașul Cîmpulung-Moldovenesc se preocupă îndeaproape de crearea unor condiții cît mai bune de educare a copiilor lor. Cu ajutorul părinților educatoarele de la această grădiniță au procurat de curînd o pianină necesară educației muzicale a copiilor.

Propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Învățătorii din satul Preoțești, raionul Tg. Neamț desfășoară o susținută muncă de propagandă agricolă în rîndurile țăranilor muncitori.

Pentru înarmarea lor proprie cu cunoștințe agrotehnice, cadrele didactice ascultă lecții ținute de agronomi. Ei difuzează larg, în rîndurile țăranilor muncitori, cunoștințele pe care și le însușesc pe această cale.

Sub îndrumarea cadrelor didactice și a celorlalți propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate, țăranii muncitori din satul Preoțești execută probe de germinație a semințelor, își repară uneltele, cară gunoiul la cîmp etc., pregătindu-se intens în vederea începerii muncilor agricole de primăvară.

CONSTANTIN COASA
învățător din satul Preoțești,
raionul Tg. Neamț

Pe urmele materialelor nepublicate

Intr-o scrisoare trimisă redacției noastre, cadrele didactice din comuna Vlădeni, satul Brehulești, raionul Botoșani arătau că lemnele de foc ce le-au fost repartizate pentru această iarnă trebuiau să fie aduse de la o distanță de 35 km de casă, cu toate că existau lemne de foc la o distanță de numai 5 km de satul lor, în comunele Agafton și Cătămărești.

Comitetul regional al sindicatului muncitorilor din învățămînt Suceava, căruia redacția i-a trimis această scrisoare spre cercetare, ne răspunde că, cercetîndu-se faptele, s-a constatat justețea celor semnalate. Pentru înlăturarea deficientelor s-a luat legătură cu organele locale și cu Direcția silvică regională, care a trimis adrese tuturor Ocoalelor silvice din regiune, obligîndu-le să repartizeze combustibilul necesar cadrelor didactice de la exploatările forestiere cele mai apropiate.

Sancțiuni pentru nerezolvarea la timp a cererilor oamenilor muncii

Pentru încălcarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri privind rezolvarea scrisorilor oamenilor muncii, pentru atitudine birocratică, lipsă de interes pentru rezolvarea cererilor oamenilor muncii, Ministerul Învățămîntului a hotărît să aplice sancțiunea „mustrare" tovarășilor I. Birghilă, șeful secției de învățămînt a regiunii București, P. Marinaș, șeful secției de învățămînt a regiunii Craiova și V. Nistor, șeful secției de învățămînt a regiunii Baia Mare.

Fărădelegile fasciștilor în Elveția

L. Tolkunov

După cum s-a mai anunțat, în cursul nopții de 14 spre 15 februarie, în clădirea legației R.P.R. la Berna a pătruns cu forța o bandă de fasciști romîni și alte elemente criminale, înarmate cu arme automate, cu topoare și cuțite. Huliganii fasciști au acționat conform tuturor regulilor gangsterilor: au tras cu revolverele și armele automate, băgînd groaza în întregul cartier, au pătruns cu forța în clădirea legației, au atacat cu bestialitate pe șoferul legației, Aurel Șetu, și l-au rănit mortal, apoi s-au instalat în clădirea ocupată de ei și au început să facă alci pe stăpînii.

In decurs de două zile bandiții și-au făcut de cap în sediul legației fără a fi pedepsiți, ca și cum aceasta nu s-ar fi petrecut în capitala unui stat civilizat din zilele noastre, ci într-un orășel din Middle West-ul american de pe vremuri, din acelea pe care cu atîta plăcere le arată în filmele lor regizorii din Holywood care preamăresc banditismul și asasinatele.

Se pune întrebarea: unde se afla însă poliția elvețiană? Unde erau autoritățile elvețiene, care sînt datoare să apere integritatea reprezentanțelor diplomatice străine? Ele erau prezente.

Da, autoritățile elvețiene au știut ce se întîmplă. Da, poliția și-a trimis detașamentele la locul faptei. Ba, mai mult, au fost trimise acolo și unități militare cu tancuri, ca și cum ar fi fost vorba nu de prinderea unui grup de asasini criminali, ci de pregătirea pentru o mare bătălie. Poliția și armata au preferat însă să rămînă „în imediata apropiere" a sediului legației și să dea bandiților deplina posibilitate să facă în decurs de două zile la sediul legației romîne tot ce le va trăsni prin cap.

Autoritățile au vrut să creeze impresia că eliberarea sediului legației de mîna de bandiți ar fi, chipurile, o sarcină extrem de grea, dacă nu chiar imposibil de făptuit. Intre timp, bandiții, după ce au săvîrșit faptele lor murdare, s-au stecurat unul cîte unul prin cercul compact format de trupe și poliție...

Presa străină relatează că în aceste două zile guvernul elvețian a ținut de trei ori ședințe speciale, la care s-a discutat problema „situației create". Aceste telegrame te pun pe gînduri fără să vrei: oare guvernul unei țări suverane, care dispune de armată și poliție, nu e în stare să pună la punct un pumn de bandiți fasciști care au ocupat clădirea unei misiuni diplomatice? Nu există oare alte motive datorită cărora autoritățile, în mod conștient, nu au întreprins măsuri energice împotriva bandiților fasciști?

Toată chestiunea, după cum se vede, constă în faptul că acest atac criminal împotriva legației Republicii Populare Romîne a fost conceput și organizat de spionajul american, care desfășoară în Elveția, încă din timpul celui de al doilea război mondial, o activitate deosebit de intensă. Nu întîmplător Allan Dulles, actualul conducător al serviciului central al spionajului din S.U.A., și-a instalat cartierul său general în anii celui de al doilea război mondial tocmai în această țară.

Faptul că atacul asupra misiunii diplomatice romîne de la Berna a fost organizat sub conducerea lui Allan Dulles este dovedit și de strînsele relații îndeobște cunoscute, care există între rămășițele lepădăturilor fasciste și spionajul american. Or, nimeni altul decît același Allan Dulles întreține un mare număr de tot felul de criminali fasciști, fugiți de judecata popoarelor din țările de democrație populară. Pe aceștia, după o pregătire specială, serviciul de spionaj american îi expediază pe ascuns în țările de democrație populară pentru activitate diversionistă și de spionaj.

De ce a avut nevoie serviciul american de spionaj de atacul banditesc împotriva legației Republicii Populare Romîne? Pentru a agrava și mai mult situația în Europa cu ajutorul unor provocări grosolane de tip gangsteresc. Pentru a încuraja într-o serie de țări pe emigranții reacționari, care și-au găsit adăpost sub aripa ocrotitoare a spionajului american, în comiterea unor asemenea incursiuni banditești și provocări fasciste. (Nu întîmplător, au remarcat ieri ziarele daneze, că elementele fasciste pregătesc atacuri împotriva legațiilor R.P.R. din Stockholm și Copenhaga!) In sfîrșit, pentru a pregăti, cu ajutorul unor falsuri ticluite grosolan, o nouă campanie propagandistică împotriva țărilor lagărului democratic.

O deosebită răspundere pentru situația creată în legătură cu atacul banditesc împotriva legației romîne de la Berna revine guvernului elvețian. In primul rînd, el n-a făcut nimic pentru a preîntîmpina acest atac și pentru a asigura imunitatea personală a unor diplomați străini. In al doilea rînd, el n-a luat măsurile necesare pentru restabilirea neîntîrziată a imunității diplomatice a legației romîne, pentru arestarea elementelor fasciste criminale.

Acțiunea fascistă grosolană de la Berna stîrnește indignarea legitimă a tuturor oamenilor cinstiți. Incercarea departamentului politic al Elveției de a justifica inactivitatea autorităților, invocînd că „numai poliția elvețiană are dreptul să determine caracterul măsurilor necesare pentru arestarea vinovaților", nu poate să convingă pe nimeni. Faptele sînt evidente și aceste fapte sînt strigătoare: în centrul capitalei elvețiene niște bandiți au pătruns în clădirea unei misiuni diplomatice străine, au ucis oameni și au tinut, timp de două zile, clădirea ocupată, bucurîndu-se de deplină libertate de acțiune!

Potrivit ultimelor știri, ieri seara trei dintre bandiții care au comis atacul împotriva legației romîne au fost transportați din legație cu o mașină a poliției. Ei aveau fețele acoperite. Unul dintre bandiți a fost arestat în dimineața zilei de 15 februarie. Despre soarta celorlalți bandiți nu se știe deocamdată nimic. Insărcinatul cu Afaceri al Romîniei în Elveția, E. Stoffel, și funcționarii legației au luat din nou în primire clădirea misiunii Republicii Populare Romîne la Berna.

Opinia publică așteaptă ca autoritățile elvețiene să tragă, fie și cu întîrziere, concluziile necesare din evenimentele rușinoase care s-au petrecut pe teritoriul capitalei Elveției și să ia neîntîrziat măsurile cuvenite care să asigure imunitatea legației Republicii Populare Romîne și pedepsirea cuvenită a bandiților care au întrecut orice măsură.

(Din ziarul „Pravda", nr. 48 (13.346)

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Lucrări în livada de pomi

In activitatea lor obștească învățătorii și profesorii din școlile sătești au datoria să se preocupe îndeaproape de ridicarea producției de fructe, îndemnînd pe țăranii colectiviști, întovărășiți și pe cei cu gospodării individuale să folosească din plin această perioadă pentru executarea lucrărilor de îngrijire a pomilor fructiferi.

Astfel, cadrele didactice trebuie să le arate țăranilor muncitori că este necesar să verifice periodic învelișul ce a fost așezat pentru ocrotirea pomilor tineri de rozătorile iepurilor. Pomii roși de iepuri trebuie bandajați, după ce au fost unși peste locul rănit cu ceară de altoire sau măcar cu lut amestecat cu balegă.

In zilele călduroase trebuie executate tăierile de formare a coroanelor la pomii tineri și tăierile de rărire, (scoaterea ramurilor ce cresc pe interiorul coroanei, a celor rupte etc.) precum și lucrările de scoatere a uscăturilor din coroanele pomilor maturi Tăierile trebuie făcute cu grijă, cu fierăstrăul sau foarfeca, astfel încît coroanele să nu rămînă cioate sau să se stîrpie coaja pomilor. Rănile rămase în pom trebuie netezite cu ajutorul unui cosor bine ascuțit și apoi unse cu ceară de altoit, vopsea de ulei sau lut amestecat cu balegă proaspătă. Ramurile uscate trebuie îndepărtate imediat de pomi și arse, deoarece, de obicei, în coaja acestora sînt cuibărite pentru iernare o serie de insecte dăunătoare.

Tot în zilele însorite, cînd coaja pomilor este puțin jilavă, trunchiul și ramurile pomilor bătrîni trebuie să fie răzuite cu peria de sîrmă sau cu razul. Cu acest prilej se îndepărtează mușchii și lichenii, ca și porțiunile moarte de coajă, în crăpăturile cărora se găsesc nenumărate insecte și ouă de insecte. Răzuirea trebuie făcută cu grijă pentru a nu se ajunge la țesuturile vii ale pomului, și numai după ce împrejurul trunchiului s-a așezat o prelată cu ajutorul căreia să se poată aduna și arunca în foc tot ceea ce rezultă în urma acestei operații. După răzuire trunchiul și ramurile pomului trebuie văruite.

Pentru combaterea bolilor și a insectelor trebuie strînse brîiele capcane ce au fost puse în jurul trunchiurilor în toamnă, iar în livezile tinere trebuie înlocuite șomoioagele de paie ce au fost așezate între pomi și tutore. Atît în brîiele capcane cît și în șomoioage s-au cuibărit sau au depus ouă multe insecte în vederea iernatului, de aceea este necesar ca ele să fie arse pe loc, înainte de sosirea primăverii.

O altă măsură care trebuie luată pentru a asigura o producție bogată de fructe sănătoase o constituie strîngerea tuturor frunzelor și fructelor care au rămas prinse de ramuri încă din anul trecut. Acestea nu sînt altceva decît cuiburi de omizi și de boli criptogamice, care odată cu venirea primăverii vor distruge frunzele pomilor sau vor provoca putrezirea fructelor.

Lucrarea cea mai importantă de combatere a dăunătorilor pomilor, cu ajutorul căreia se poate scăpa chiar și de cei mai periculoși dușmani — cum ar fi, de exemplu, păduchele de San José — este executarea stropirilor de iarnă. Dacă pînă în prezent această lucrare nu a fost făcută, ea trebuie să nu mai întîrzie în nici un caz. Se vor procura uleiuri minerale, ulei horticol sau zeamă sulfocalcică de la secția agricolă a sfatului popular și se vor stropi pomii.

Tot în luna februarie este bine să se execute unele lucrări prin care se împiedică pomii să înmugurească prea repede. Intre aceste lucrări are un rol de frunte văruitul trunchiului și al ramurilor pomilor.

Tot în scopul întîrzierii înmuguritului trebuie adunată zăpada în grămezi mari în jurul trunchiului pomului.

In regiunile cu multă zăpadă, unde aceasta a rămas prinsă în coroana pomilor, printre ramuri, sau acolo unde pomii sînt acoperiți cu un strat gros de chiciură, ei trebuie să fie liberați printr-o scuturare ușoară de povara care amenință uneori să rupă ramurile.

Alte lucrări curente în această perioadă sînt căratul bălegarului în livadă în cazul că operația nu s-a făcut în toamnă, înainte de arătură, și săpatul gropilor în vederea plantării de primăvară a pomilor.

Executînd în condiții bune lucrările de îngrijire a pomilor în timpul iernii, asigurăm recolte bogate de fructe de calitate superioară.

Ing. ION MILIȚIU

Tov. Florea Vlădoi, directorul școlii de 7 ani din com. Pleșcoi, raionul Buzău, arată unui țăran muncitor cum trebue îngrijiți pomii

---

Calea spre micșorarea încordării în Extremul Orient

Propunerea Uniunii Sovietice cu privire la convocarea unei conferințe în legătură cu situația din regiunea Taivanului a fost primită cu un deosebit interes de toți cei care doresc în mod sincer micșorarea încordării internaționale și întărirea păcii în Extremul Orient și în lumea întreagă. Oamenii cinstiți de pretutindeni văd în această propunere o nouă dovadă concretă a politicii de menținere și întărire a păcii pe care o duce în mod consecvent guvernul U.R.S.S., politică ce corespunde intereselor vitale ale popoarelor și are prieteni numeroși și de nădejde în toate țările lumii.

După cum se știe, în regiunea Taivanului se desfășoară evenimente care dovedesc noile încercări ale cercurilor agresive americane de a-și intensifica activitatea, de a împiedica micșorarea încordării în relațiile internaționale, de a pune în pericol pacea După cum a subliniat V.M. Molotov în raportul cu privire la situația internațională și politica externă a guvernului U.R.S.S rostit la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S., cu greu ar putea fi citate fapte mai rușinoase din istoria agresiunii imperialiste, decît cele ce se petrec în ultimii ani în această regiune.

Recentele acțiuni agresive întreprinse de S.U.A. în regiunea Taivanului au agravat și mai mult situația încordată în Extremul Orient. Militariștii americani intenționează să transforme insula Taivan într-un cap de pod în vederea unui atac împotriva R. P. Chineze. Lucrurile au mers pînă acolo, încît președintele Eisenhower și Congresul S.U.A. au început în mod fățiș să amenințe cu război poporul chinez. Situația care s-a creat în această regiune datorită politicii S.U.A. amenință menținerea păcii și agravează pericolul unui nou război.

Pentru a lichida situația primejdioasă care s-a creat în regiunea Taivanului, ca urmare a amestecului S.U.A. în treburile interne ale Chinei, guvernul sovietic a cerut Consiliului de Securitate, căruia îi revine răspunderea pentru menținerea păcii generale, să discute problema „acțiunilor agresive ale Statelor Unite ale Americii față de Republica Populară Chineză în regiunea Taivanului și altor insule chineze". Totodată guvernul sovietic a prezentat Consiliului de Securitate un proiect de rezoluție care prevede măsuri concrete pentru lichidarea primejdiei care amenință pacea în Extremul Orient.

Acestei inițiative a guvernului sovietic, aprobată de toate popoarele lumii, politicienii din occident i-au opus propunerea Noii Zeelande de a se discuta în Consiliul de Securitate problema „operațiunilor militare în regiunea unor insule din apropierea litoralului chinez". Această manevră reprezintă o încercare nerușinată de a folosi O.N.U. ca instrument pentru amestecul S.U.A. în afacerile interne ale Republicii Populare Chineze.

Oamenii iubitori de pace nu pot fi de acord cu această politică menită să ocolească discutarea în Consiliul de Securitate a adevăratelor cauze ale încordării în Extremul Orient și să împiedice luarea de măsuri pentru apărarea păcii în această parte a lumii. Problema Taivanului este o chestiune internă a Chinei iar acțiunile de cotropire ale S.U.A. și amenințările lor cu război reprezintă o agresiune care trebuie să fie condamnate în mod necondiționat de Organizația Națiunilor Unite dacă aceasta pune preț pe prestigiul ei.

In același timp trebuie să fie restabilite drepturile legitime ale R. P. Chineze în O.N.U. Guvernul R. P. Chineze a arătat în mod limpede că acceptă să participe la examinarea problemei prezentată de Uniunea Sovietică în Consiliul de Securitate, cu condiția ca reprezentantul gomindanului să fie înlăturat din Consiliul de Securitate, iar reprezentantul R.P. Chineze să participe în Consiliul de Securitate ca reprezentant legal al Chinei.

Guvernul S.U.A. precum și cel al Angliei refuză însă să țină seama de această cerere justă și legitimă a R. P. Chineze. Această poziție face imposibilă o examinare legală și nepărtinitoare în Consiliul de Securitate a problemei situației din regiunea Taivanului.

După cum se arată în declarația pe care V. M. Molotov a făcut-o la 4 februarie a.c. ambasadorului britanic în Uniunea Sovietică, guvernul sovietic consideră că în scopul întăririi păcii și micșorării încordării internaționale în Extremul Orient, în condițiile care s-au creat este indicat să se încerce găsirea altor căi care să înlesnească posibilitatea reglementării problemei situației din regiunea Taivanului. După părerea guvernului U.R.S.S. o asemenea cale ar putea fi examinarea acestei probleme la o conferință internațională la care ar putea să participe împreună cu R. P. Chineză și S.U.A., de asemenea Anglia, U.R.S.S., Franța, India, Birmania, Indonezia, Pakistanul și Ceylonul. V. M. Molotov a arătat că inițiativa în această direcție ar putea fi luată de Anglia, Uniunea Sovietică și India dacă guvernul Angliei și guvernul Indiei ar fi de acord cu aceasta. In ceea ce privește data și locul convocării conferinței, guvernul sovietic și-a exprimat părerea că ea ar putea fi convocată în februarie a.c. la Șanhai sau New-Delhi.

Această nouă inițiativă a guvernului sovietic îndreptată spre asigurarea păcii în Extremul Orient este salutată cu bucurie de opinia publică mondială. Referindu-se la propunerea U.R.S.S. privind organizarea unei conferințe internaționale în problema Taivanului, primul ministru al Indiei, Nehru a spus: „Această propunere este bună. Trebuie să i se dea urmare — este necesar să se organizeze cît mai curînd o astfel de conferință". Diapari, membru al parlamentului indonezian, a subliniat, de asemenea, că propunerea Uniunii Sovietice a fost primită cu satisfacție în cercurile politice din Djakarta deoarece ea „dă posibilitate de a se rezolva problema Taivanului pe cale pașnică și contribuie la micșorarea încordării internaționale".

Politica agresivă a S.U.A., amestecul lor brutal în afacerile interne ale Chinei împiedică reglementarea problemei Taivanului. E timpul ca agresorii americani să-și dea seama că poporul chinez de 600 de milioane de oameni nu poate fi intimidat.

Nu există în lume forță care să poată sili poporul chinez să renunțe la dreptul său incontestabil de a elibera întregul teritoriu chinez. Poporul chinez luptă pentru o cauză dreaptă. El se bucură de simpatia și sprijinul tuturor popoarelor iubitoare de libertate, care cer cu tot mai multă hotărîre ca Statele Unite să-și retragă din Taivan și din strîmtoarea Taivanului toate forțele armate și să înceteze de a se mai amesteca în afacerile interne ale Republicii Populare Chineze.

Redacția și administrația: București str. A. S. Popov 28—30. Telefon 45231, 4.39.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII Nr. 307 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 25 februarie 1955

In acest număr:

- DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE: Cum să organizăm lucrările practice de primăvară pe parcela școlară de experiență (pag. 2-a)
- V. A. Mihailov, M. S. Mkrticev — Folosirea energiei atomice în scopuri pașnice (pag. 2-a)
- P. Alterescu — Cîteva probleme în legătură cu studiul individual al învățătorilor și profesorilor (pag. 2-a)
- PENTRU ÎNTĂRIREA ÎNDRUMĂRII ȘI CONTROLULUI MUNCII DIDACTICE — Schimbul de experiență din regiunea Stalin (pag. 3-a)
- H. Sepețeanu — Consfătuirile diriginților (pag. 4-a)
- ȘCOALA, FACTOR ACTIV ÎN LUPTA PENTRU SPORIREA PRODUCȚIEI AGRICOLE: Să popularizăm Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la contractarea de legume, semințe de legume și fructe (pag. 4-a)
- Împotriva ratificării acordurilor de la Paris (pag. 4-a)

Pentru întărirea păcii și colaborării internaționale

Poporul romîn, luptător consecvent pentru ace și colaborare internațională, a urmărit u un viu interes și cu caldă simpatie lurările celei de a 5-a sesiuni a Marii Aduări Naționale.

Declarația Marii Adunări Naționale a Rublicii Populare Romîne și cuvîntarea preedintelui Consiliului de Miniștri, tovarășul h. Gheorghiu-Dej, cu privire la politica exernă a guvernului țării noastre — politică e care Marea Adunare Națională a aprobat-o n unanimitate — exprimă voința fermă a poorului nostru de a face tot ce va fi necear pentru a da o contribuție cît mai imortantă la normalizarea situației internaționale și îmbunătățirea relațiilor dintre state, a întărirea păcii și securității în lume.

Salutînd călduros Declarația din 9 februrie a Sovietului Suprem al U.R.S.S. adresată opoarelor și parlamentelor tuturor statelor, Marea Adunare Națională a Republicii Popuare Romîne — forul cel mai reprezentativ al oinței de pace și colaborare internațională a oporului romîn — a proclamat aderiunea ei deplină la principiile consolidării păcii și rieteniei între popoare cuprinse în Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne consideră că dacă toate statele se vor călăuzi în politica lor externă de rincipiile internaționale proclamate în Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S. poate fi înlăturată cu succes marea primejdie care menință în prezent pacea între popoare.

Aceste principii, singurele care pot asigura coexistența pașnică a statelor — indiferent de orînduirea lor socială — și colaborarea rietenească între popoare în condițiile unei ieți de pace și progres sînt: egalitatea în repturi, neamestecul în afacerile interne, negresiunea și renunțarea la încercările de înlcare a integrității teritoriale a altor state, aspectarea suveranității și independenței naionale.

În prezent, aceste principii sînt aprobate și susținute de cercuri tot mai largi ale opiniei ublice mondiale care considera că aplicarea or este constitui calea cea mai bună pentru asigurarea coexistenței pașnice între catita[illegible] și socialism pe arena internațională.

Cercurile vieții internaționale— a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvîntarea rostită la sesiunea Marii Adunări Naționale — îl ocupă în zilele noastre mărețul luptă a poporelor pentru a apăra pacea, pentru a bara rumul războiului pe care îl pregătesc cercuile imperialiste din Statele Unite ale Ameriii și statele care le urmează.

Situația internațională actuală și sensul rofund al unor asemenea evenimente importante cum a fost stingerea focarelor de războ în Coreea și Indocnina, unde puterile imerialiste și în primul rînd S.U.A. au suferit mare înfrîngere politico-militară, nu pot fi nțelese decît în lumina schimbărilor radicale are au avut loc pe arena internațională în rma celui de al doilea război mondial. Constituirea lagărului mondial al socialismului i democrației, în frunte cu cele două mari uteri — Uniunea Sovietică și Republica opulară Chineză — reprezintă cea mai mare ucerire a popoarelor. Aceasta a avut ca urare schimbarea radicală a raportului de forțe între capitalism și socialism în favoarea ocialismului.

Atît pe plan politic cît și pe plan economic -a produs o seriboasă slăbire a poziților capitalismului. Este limpede că aceste schimări s-au produs în favoarea socialismului.

Cercurile imperialiste agresive nu vor însă ă se împace cu situația creată. Ele practică politica agresivă de dictat și de amenințări, de amestec în treburile interne ale alor state, de împărțire a lumii în blocuri osile. Politica „de pe poziții de forță", proclamată de imperialismul american secondat e cel englez, are drept țel pregătirea unui ou război mondial cu ajutorul căruia cercuile agresive speră să obțină restabilirea dominației mondiale a imperialismului.

În Europa principalul efort al cercurilor mperialiste este îndreptat spre reînvierea Wehrmachtului și încadrarea Germaniei occidentale în blocul agresiv al Atlanticului de nord. După cum se arată în Declarația Marii Adunări Naționale, poporul romîn împărtășește punctul de vedere exprimat în Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu rivire la pericolul pe care-l reprezintă politica de refacere a militarismului german, poitică ce amenință deopotrivă popoarele din ăsăritul și apusul Europei și creează un facor menit să aprindă un nou război mondial. Misiunea nobilă a popoarelor și a parlamenelor din toate țările este a nu admite refacerea militarismului german, a nu admite cindarea Europei în grupări militare ostile, a milita pentru securitatea colectivă în Europa. Poporul romîn, care n-a uitat jertfele și suferințele ce i-au fost pricinuite de către imperialismul german în cele două războaie mondiale, este ferm hotărît să participe activ la îndeplinirea acestei misiuni. Țara noastră este gata ca în cazul cînd acordurile de la Paris vor fi puse în aplicare să ia, alături de Uniunea Sovietică și de celelalte state participante la Conferința de la Moscova, toate măsurile preconizate în Declarația comună a celor 8 țări care au fost reprezentate la această Conferință.

Ca urmare a aceleiași politici „de pe poziții de forță" s-a creat o situație plină de primejdii și în Extremul Orient, unde S.U.A. se amestecă fățiș în treburile interne ale Chinei. Astăzi este un fapt împlinit că această politică absurdă și nerealistă a determinat pierderea prestigiului S.U.A. în Asia. Înlăturarea primejdiilor care s-au creat în această parte a lumii este pe deplin posibilă dacă se respectă principiul neamestecului în treburile altor state și se ține seama de dreptul popoarelor Asiei la independență și suveranitate națională.

Dificultăți tot mai mari întîmpină imperialiștii americani și în Orientul Mijlociu și Apropiat unde încercările lor de a crea un bloc militar agresiv se lovesc de împotrivirea tot mai dîrză a țărilor arabe.

Popoarele din întreaga lume resping încercările cercurilor agresive americane de a justifica și „legaliza" războiul atomic și aprobă poziția netă și categorică a Uniunii Sovietice și a celorlalte țări ale lagărului socialist în chestiunea armei atomice și a celorlalte arme de distrugere în masă a populației.

Se știe că Uniunea Sovietică deși are o superioritate incontestabilă în acest domeniu în ceea ce privește bomba cu hidrogen s-a declarat în repetate rînduri în mod consecvent pentru interzicerea folosirii energiei atomice în scopuri de război.

Poporul nostru care se va bucura de un ajutor multilateral din partea Uniunii Sovietice în domeniul producției și folosirii energiei atomice în scopuri pașnice se pronunță cu hotărîre în sprijinul propunerii sovietice ca statele să se oblige de a distruge complect toate rezervele existente de arme atomice și cu hidrogen cît și de a nu spori forțele lor armate peste nivelul existent la 1 ianuarie 1955, iar creditele militare — peste nivelul celor prevăzute în bugetele lor pe 1955, instituindu-se în această privință un control internațional corespunzător.

Maniacii atomici trebuie să țină minte că un război atomic ar aduce distrugeri imense și nenumărate victime omenești îndeosebi în statele unde populația și industria sînt extrem de concentrate pe teritorii mici, cum sînt statele din apusul Europei și nu numai ale Europei.

În ceea ce privește nădejdea pe care și-o pun cercurile agresive că vor reuși să intimideze popoarele libere ale lagărului socialist, trebuie spus că nu noi sîntem acela care avem motive să ne speriem, ci imperialiștii au motive să se cutremure de teamă deoarece, dacă ei se vor aventura într-o agresiune, va pieri nu „civilizația mondială" ci sistemul putred care și-a trăit traiul, sistemul imperialist al cărui caracter tîlhăresc și sîngeros îl face atît de odios popoarelor.

Statul nostru democrat-popular duce cu consecvență o politică externă de pace și de colaborare internațională, o politică de dezvoltare a relațiilor economice și culturale cu alte țări. Principiul fundamental al politicii noastre externe a fost și este prietenia și colaborarea frățească cu Uniunea Sovietică, eliberatoarea și sprijinitoarea noastră permanentă. Legături strînse de prietenie s-au stabilit între țara noastră și R. P. Chineză și celelalte țări de democrație populară.

În privința relațiilor R.P.R. cu țările capitaliste, politica Partidului Muncitoresc Romîn și a guvernului țării noastre pornește de la principiul leninist al coexistenței pașnice între cele două sisteme și tinde spre realizarea unor legături normale de colaborare cu alte state, în vederea dezvoltării relațiilor comerciale și culturale și a menținerii păcii în lume.

Poporul romîn condamnă cu cea mai mare hotărîre politica dușmănoasă a S.U.A. care pun piedici în calea activității noastre de dezvoltare a colaborării internaționale, politică ce stă în spatele provocărilor împotriva țării noastre de felul atacului mișelesc săvîrșit la Berna de o bandă de criminali legionari împotriva Legației R.P.R.

Așa cum se precizează în Declarația Marii Adunări Naționale poporul romîn este sincer iubitor de pace. El nu amenință pe nimeni și nu se teme de amenințări. El este ferm hotărît să apere munca sa pașnică, libertatea și independența sa națională împotriva oricărui agresor. În lupta pentru pace și securitate, poporul romîn se bizuie pe prietenia cu Uniunea Sovietică și celelalte state ale lagărului democrat care cuprinde 900 milioane de oameni, pe simpatia și solidaritatea tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Republica Populară Romînă urmărește în mod consecvent să-și aducă contribuția sa activă la cauza destinderii internaționale și a apărării păcii.

Marea Adunare Națională consideră ca binevenită și sprijină cu tărie prețioasa propunere făcută de Sovietul Suprem al U.R.S.S. în legătură cu stabilirea de contacte directe între parlamente, schimbul de delegații parlamentare, rostirea de cuvîntări de către delegațiile parlamentare ale unor state în parlamentele altor state. Conștientă de răspunderile sale în opera de apărare a păcii și a intereselor naționale ale R.P.R., Marea Adunare Națională își exprimă hotărîrea de a întreprinde acțiuni practice în vederea stringerii legăturilor cu parlamentele altor țări și de a susține cu căldură orice inițiativă pentru realizarea acestui scop măreț.

Poporul nostru aprobă cu însuflețire înțeleapta politică externă a statului nostru democrat-popular și își exprimă hotărîrea de a sprijini activ această politică muncind cu și mai mare avînt pentru dezvoltarea economică a patriei noastre, pentru continua întărire a puterii și a capacității ei de apărare.

Contribuie la pregătirea campaniei agricole de primăvară

Cadrele didactice din comuna Bulzești, raionul Oltețu, desfășoară sub îndrumarea organizației de partid din comună o largă propagandă agricolă în rîndurile țăranilor muncitori. Prin conferințele pe care le țin la căminul cultural, prin munca de la om la om, învățătorii și profesorii din comuna Bulzești popularizează metodele agrotehnice, metodele înaintate de muncă ale fruntașilor agriculturii noastre și dau îndrumări amănunțite țăranilor muncitori cu privire la pregătirea în bune condiții a campaniei agricole de primăvară. Alături de deputații sfatului popular, ei popularizează și urmăresc aplicarea măsurilor luate de partid și guvern cu privire la dezvoltarea producției agricole la hectar.

ILIE MARINESCU
directorul școlii de 7 ani din comuna Bulzești, raionul Oltețu

Lucrările celei de a 5-a sesiuni a Marii Adunări Naționale

Marți dimineața, la ora 10 s-au deschis lucrările celei de a 5-a sesiuni a Marii Adunări Naționale.

Sosirea conducătorilor partidului și guvernului a fost întîmpinată cu puternice aplauze de membrii Marii Adunări Naționale.

În lojile guvernului și Prezidiului Marii Adunări Naționale au luat loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, Chivu Stoica, Al. Moghioroș, generalul de armată Emil Bodnăraș, P. Borilă, D. Coliu, generalul locotenent Al. Drăghici, acad. M. Sadoveanu, S. Bughici, M. Dalea, Constanța Crăciun, acad. I. Murgulescu, membri ai guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale.

În tribune se aflau membri ai corpului diplomatic, ziariști romîni și străini și numeroși oameni ai muncii.

Ședința a fost prezidată de tov. C. Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale.

Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate ordinea de zi a sesiunii care cuprinde un singur punct: discutarea Declarației Sovietului Suprem al U.R.S.S., în scopul adoptării unei Declarații a Marii Adunări Naționale a R.P.R., cu privire la propunerile cuprinse în Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Președintele Marii Adunări Naționale dă cuvîntul președintelui Consiliului de Miniștri, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, care este primit de către deputați cu aplauze puternice.

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej cu privire la politica externă a guvernului R.P.R. a fost ascultată cu mare atenție și subliniată în repetate rînduri de vii aplauze.

La discuții au luat cuvîntul: Nicolae Vasu, Erou al Muncii Socialiste, deputat al circumscripției electorale Vitan din orașul București, Gh. Pruteanu, țăran muncitor, deputat al circumscripției electorale Răcoasa, regiunea Bîrlad, Kovacs György, scriitor, deputat al circumscripției electorale Covasna, Regiunea Autonomă Maghiară, acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., deputat al circumscripției electorale Ana Ipătescu, orașul București, Maria Moraru, vicepreședintă a Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., deputat al circumscripției electorale Muscel, regiunea Pitești, general locotenent Iacob Teclu, deputat al circumscripției electorale Zalău, regiunea Cluj, Anton Breitenhoffer, scriitor, deputat al circumscripției electorale Biled, regiunea Timișoara, Teodor Iordăchescu, deputat al circumscripției electorale Orlești, regiunea Pitești, acad. prof. dr. N. Gh Lupu, deputat al circumscripției electorale Botoșani, regiunea Suceava.

După închiderea discuțiilor, Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate o rezoluție prin care aprobă politica externă a guvernului R.P.R., expusă în cuvîntarea președintelui Consiliului de Miniștri, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Tovarășul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, primit cu vii aplauze, a supus spre aprobare deputaților proiectul Declarației Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.

Într-o atmosferă însuflețită, în unanimitate deputații aprobă Declarația Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.

Tov. C. Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale, a declarat apoi închise lucrările celei de a 5-a sesiuni a Marii Adunări Naționale. (Agerpres).

Împotriva războiului atomic, pentru pace!

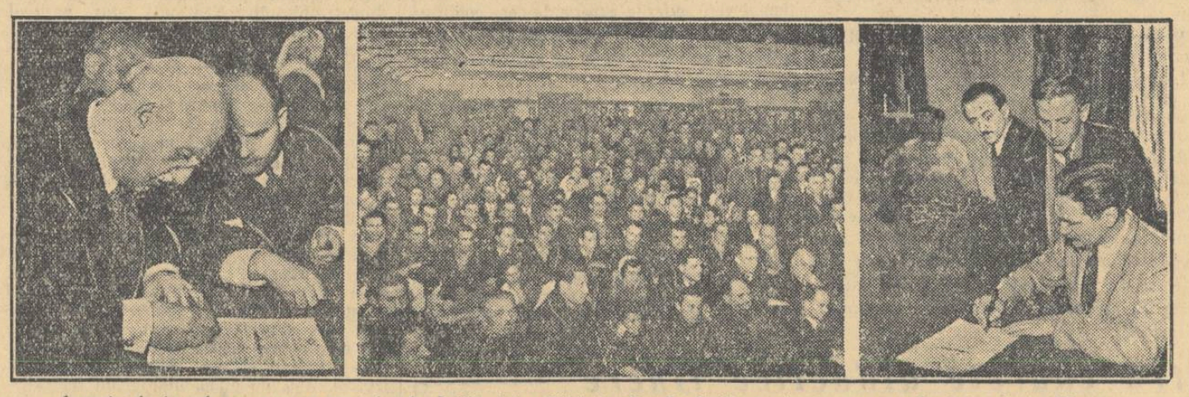

Aspecte de la adunarea ce a avut loc la Institutul politehnic din Capitală pentru semnarea Apelului de la Viena.

Noi semnături pe Apelul dela Viena

Zeci și zeci de mii de oameni ai muncii din țara noastră își pun cu hotărîre semnătura lor pe Apelul păcii, înfierînd pe acei care vor să folosească energia atomică în scopul distrugerii și exterminării în masă.

Zilele trecute, cadrele didactice din Lupeni, raionul Petroșani, au organizat mitinguri pe școli în cadrul cărora și-au arătat voința lor de a lupta pentru pace, împotriva războiului atomic. Cu prilejul acestor mitinguri au luat cuvîntul pedagogii Aldica Aurelia, Maria Paicu, Emil Sfura și Francisc Lörincz.

La fiecare școală s-au ales apoi noi comitete de luptă pentru pace, după care a început stringerea de semnături.

Cu prilejul semnării Apelului de la Viena, Paraschiva Geancos, instructoare superioară de pionieri din Capitală, a spus: „Orice om cu mintea întreagă își dă perfect de bine seama de pericolul unui război atomic și, în același timp, de uriașa contribuție ce poate fi adusă de energia atomică dacă ea este folosită în scopuri pașnice. Iată de ce eu mă alătur cu tot sufletul luptei pe care o duce omenirea întreagă pentru zădărnicirea pregătirilor războiului atomic".

La adunarea convocată de comitetul de luptă pentru pace al școlii elementare nr. 10 din Brăila au semnat Apelul peste 200 de cetățeni din cartier. Cu acest prilej au luat cuvîntul, printre alții, Zamfir Dima, directorul școlii, și profesorul Maxim Buruiană.

Cu prilejul semnării Apelului a avut loc o adunare la școala de 7 ani nr. 5 din Timișoara. „Noi, învățătorii și profesorii — a spus în cadrul adunării tovarășul Ioan Taban, directorul școlii — pecetluim semnătura noastră cu hotărîrea de a munci din ce în ce mai bine, mai cu temei, de a ține lecțiile la un nivel din ce în ce mai înalt, de a întări disciplina conștientă a elevilor"

La mitingul care a avut loc în comuna Vișeul de Sus, raionul Vișeu, regiunea Baia Mare, au luat cuvîntul, printre alții, Anarei Kondradi, invalid de război, și profesoara Ana Poldev.

Apelul Comitetului administrativ al F. I. S. E. către toți educatorii din lume*)

Dragi prieteni și colegi,

Comitetul administrativ al F.I.S.E., care s-a întrunit recent, a discutat în special despre problemele educării tineretului în spiritul păcii și prieteniei între popoare.

S-a constatat că, în perioada de față, eforturile educatorilor întîmpină mari greutăți.

În lume crește pericolul de război.

Forțele atîțătoare la război își înmulțesc încercările de a distruge succesele obținute de către popoare pe calea destinderii încordării în relațiile internaționale. Ele constituie blocuri militare. Guvernele Statelor Unite ale Americii, Marii Britanii, Franței, Germaniei occidentale și altor țări au semnat acordurile de la Paris, încercînd să integreze Germania occidentală într-un bloc militar cu caracter agresiv.

În documentele N.A.T.O. (blocul nord-atlantic) se vorbește deschis despre folosirea armelor atomice. Orizontul este înnegurat de perspectiva unui război atomic care ar distruge milioane și milioane de vieți omenești, ar reduce la nimic toate sforțările noastre și ar distruge valorile culturale ale omenirii.

Muncitorii de pretutindeni și, alături de ei, cadrele didactice, se ridică împotriva cursei înarmărilor, împotriva amenințărilor cu un nou război, ale căror consecințe ei le resimt din greu.

Actualmente, poporul francez, care a tras învățăminte din invaziile succesive ale teritoriului său, duce o luptă curajoasă împotriva renașterii Wehrmachtului, împotriva acordurilor de la Paris și a consecințelor lor. Milioane și milioane de oameni cinstiți din lumea întreagă își ridică glasul alături de luptătorii pentru pace din Franța.

Crește pretutindeni lupta cadrelor didactice — fie că este vorba de educatorii francezi, care acționează împreună cu poporul lor împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris, de învățătorii japonezi, care luptă activ pentru interzicerea armelor atomice și cu hidrogen și care au colectat 25 de milioane de semnături pe o petiție cerînd interzicerea obligatorie a acestor arme, fie că este vorba despre educatorii americani care se ridică împotriva isteriei războinice.

Putem noi oare, educatorii de toate opiniile politice, de toate rasele, de toate confesiunile să stăm departe de această mișcare în favoarea păcii, să fim observatori pasivi ai evenimentelor în curs? Acest lucru nu este posibil.

Pacea este bunul nostru cel mai scump; ea dă copiilor și tineretului bucuria de a trăi, le dă școli, educație. Ea este rațiunea noastră de a munci și de a activa.

Noi, cadrele didactice, nu ne putem precupeți eforturile în lupta pentru pace, pentru înflorirea învățămîntului, pentru educarea și fericirea tineretului.

În numele a 7.000.000 de lucrători din învățămînt din Franța, Italia, Germania, America Latină, Africa, India, China, din țările de democrație populară și din Uniunea Sovietică, afiliați la organizația noastră, ca și în numele tuturor acelor care, de pretutindeni, ne acordă sprijinul lor, noi declarăm că ne vom ridica din ce în ce mai hotărît împotriva inspiratorilor și organizatorilor cursei înarmărilor.

Noi vă chemăm, dragi prieteni și colegi, educatori din toate țările, să vă alăturați rîndurilor noastre în lupta pentru pace și, prin efortul comun al muncitorilor și al tuturor oamenilor cinstiți, să stăvilim calea războiului și fabricarea de arme atomice și cu hidrogen. În loc de înarmări noi cerem școli noi și mai frumoase, manuale mai bune și mai frumoase, condiții mai bune de viață pentru toți, angajîndu-ne pe calea rezolvării pașnice a tuturor problemelor internaționale.

Educatori din toate țările, intrați în rîndurile luptătorilor pentru viață, pentru viitorul fericit al tinerei generații, pentru pace în lumea întreagă!

*) De curînd s-a întrunit la Viena Comitetul administrativ al F.I.S.E. (Federația internațională a Sindicatelor de învățămînt). Comitetul a lansat un Apel către toți educatorii din lume.

Vom apăra realizările noastre

...Clopoțelul a sunat îndelung pauza de la orele 11. Liniștea a fost întreruptă brusc. În clase, pe coridoare, în curte, a început larma obișnuită a copiilor.

Învățătorii și profesorii intră în cancelarie. Au sosit ziarele. Știrile din prima pagină vorbesc despre acțiunea pentru stringerea de semnături pe Apelul de la Viena, despre hotărîrea fermă a cetățenilor patriei noastre de a apăra pacea. Se încheagă discuții:

„Astăzi ne-au venit și nouă listele — spune profesorul Ilie Popescu. După amiaza putem constitui echipele care vor merge din casă în casă. Cine vrea să facă parte din echipe?"

„Mergem toți — spune învățătoarea Carolina Clicoș. Comuna-i mare, 3600 de oameni. Trebuie să arătăm fiecărui locuitor din Hălchiu că lupta pentru pace este însăși lupta pentru viață, pentru apărarea realizărilor din țara noastră, realizări care sînt atît de multe și în Hălchiu".

Cuvintele s-au transformat în fapte. În aceeași după-amiază, cadrele didactice de la școala de 7 ani nr. 1 cu limba de predare română au vizitat multe din locuințele cetățenilor din comuna Hălchiu, raionul Stalin.

Învățătorii și profesorii au vorbit în cuvinte simple, pornite din inimă, despre datoria fiecăruia de a fi un apărător activ al cauzei păcii. În comuna noastră — spuneau ei — există o gospodărie agricolă colectivă și o gospodărie agricolă de stat. Oare sutele de oameni care muncesc aici vor lăsa ca viața lor nouă să fie tulburată de maniacii războiului atomic?

Cu multă însuflețire au vorbit învățătorii și profesorii despre realizările din comuna Hălchiu în domeniul școlii.—Vom permite imperialiștilor să distrugă toate aceste realizări? au întrebat ei.

Oamenii au răspuns hotărît: NU. Nu vom admite ca imperialiștii să dezlănțuie războiul atomic; iar dacă ei vor îndrăzni totuși să-și pună în aplicare planurile lor monstruoase, popoarele le vor da lecția pe care o merită.

Multe semnături au strîns echipele pe Apelul de la Viena. Aceste semnături exprimă voința de neînfricat a oamenilor muncii din țara noastră, hotărîți să-și pună toate forțele în slujba luptei împotriva acelora care primejduiesc pacea lumii, în slujba luptei pentru apărarea păcii.

Au semnat Apelul păcii

Profesorii, învățătorii și personalul administrativ al școlilor din raionul Grivița Roșie s-au adunat duminică 20 februarie în sala de festivități a clubului C.F.R. „Grivița Roșie", pentru a semna Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

După cuvîntul învățătoarei Eugenia Mirea, care a vorbit despre lupta popoarelor pentru pace, împotriva celor ce urzesc războiul atomic, s-a dat citire Chemării Comitetului Permanent pentru Apărarea păcii din R. P. R.

Participanții la adunare au semnat apoi cu încredere Apelul păcii.

(Agerpres).

Să fie pedepsiți agresorii fasciști de la Berna!

Olimpiu Olteanu
conferențiar
la catedra de drept internațional
a Facultății de științe juridice
din București

Oamenii muncii din țara noastră condamnă cu indignare atacul bestial săvîrșit de o bandă de criminali legionari împotriva Legației R. P. R. la Berna.

Nici un om cinstit nu poate fi indiferent în fața unor nelegiuiri ca cele săvîrșite de elemente criminale trădătoare de patrie care au pătruns în Legația noastră de la Berna, au ucis un fiu credincios al poporului nostru Aurel Șetu, au ținut timp de două zile clădirea ocupată și au devastat arhiva Legației fără ca autoritățile elveține să-i stingherească în acțiunile lor mîrșave. Aceste acte fără precedent constituie o violare grosolană a normelor de drept internațional unanim admise, iar cei vinovați nu pot rămîne nepedepsiți.

Este îndeobște cunoscut că misiunea diplomatică a unui stat în străinătate se bucură de anumite drepturi și privilegii, care alcătuiesc ceea ce se numește imunitate diplomatică. Statul pe teritoriul căruia se află misiunea diplomatică este obligat să garanteze inviolabilitatea acesteia — adică organele statului respectiv au datoria de a păzi clădirea misiunii și locuințele diplomaților. De asemenea, el este obligat să apere persoana și viața membrilor misiunilor diplomatice în limitele teritoriului său.

Și-a respectat oare guvernul elvețian obligațiile potrivit acestor norme de drept internațional? Este limpede că nu. El nu a făcut nimic pentru a preveni acțiunea criminală a bandei de legionari.

Imediat după cel de al doilea război mondial, în Elveția și-au găsit refugiu fasciști trădători de patrie fugiți din țara noastră. Aceste elemente, care au comis crime odioase împotriva oamenilor muncii și au fugit de mînia dreaptă a poporului odată cu trupele hitleriste, izgonite din Romînia de trupele sovietice și românești, au o atitudine provocatoare, criminală față de țara noastră. Aceste lepădături, acești ucigași care caută să lovească în poporul nostru sînt finanțați din fondurile pe care guvernul S.U.A. le pune în slujba acțiunilor criminale îndreptate împotriva țărilor din lagărul socialismului și al păcii.

Amestecul serviciului de spionaj american în mîrșăvia comisă împotriva Legației R.P.R. de la Berna a devenit și mai limpede odată cu demascarea cetățeanului american care a încercat o nouă provocare, de astădată direct la adresa însărcinatului cu afaceri al R.P.R.

S-a stabilit că banditii care au atacat Legația Romîniei de la Berna fac parte dintr-o organizație internațională, care este pe cale de a organiza asemenea atacuri și împotriva altor legații ale R.P.R. Pentru noi nu mai constituie o simplă coincidență faptul că provocarea de la Paris împotriva ansamblului de cîntece și dansuri populare din R.P.R. a fost organizată după sosirea în Franța a lui Mihail Fărcășanu, președintele unei organizații fasciste, așa numita „Liga românilor liberi", și a lui Barbu Niculescu, secretarul acestei organizații. Acești mercenari în slujba spionajului american, care de obicei își au sediul la Washington, se aflau pe teritoriul Elveției, la Geneva, în momentul comiterii atentatului împotriva Legației R.P.R. Agenția engleză Reuter și unele ziare occidentale au relatat că în noaptea crimei a fost descoperit un automobil abandonat la numai 50 m de Legație, automobil care aparținea armatei americane de ocupație din Germania occidentală. Toate acestea, pe lîngă multe altele, ne demonstrează limpede caracterul organizat al atentatului săvîrșit și legătura lui cu serviciile de spionaj americane.

Guvernul elvețian nu a luat măsuri imediate menite să ducă la restabilirea imunității reprezentanței noastre diplomatice și la arestarea fasciștilor făptuitori ai atacului criminal, după cum nu a luat măsuri urgente nici pentru a transporta la spital pe funcționarul Legației, Aurel Șetu, grav rănit de bandiți, ceea ce a dus la moartea lui. Guvernul elvețian a lăsat pe ucigașii fasciști să stea la sediul Legației două zile, dîndu-le astfel posibilitatea să devasteze, să distrugă și să-și însușească documente ale Legației noastre. Această atitudine a guvernului elvețian constituie o nesocotire grosolană a principiilor și uzanțelor elementare de drept internațional.

Poporul romîn și opinia publică mondială înfierează actele teroriste făptuite de fasciștii romîni la Berna și cere cu hotărîre ca elementele fasciste care au comis aceste acte să fie extrădate autorităților noastre spre a răspunde așa cum se cuvine pentru crimele săvîrșite.

Poporul romîn nu mai poate admite nici un fel de tergiversări sau încercări de a acoperi urmele crimelor de la Berna și cere pedepsirea criminalilor fasciști.

Din experiența școlii sovietice

Cum să organizăm lucrările practice de primăvară pe parcela școlară de experiență

În școlile de cultură generală din Uniunea Sovietică, lucrările practice și experiențele elevilor pe parcelele școlare experimentale constituie o verigă importantă a predării biologiei.

În procesul acestei activități elevii aplică în practică cunoștințele dobîndite la lecții. Ei își însușesc deprinderi folositoare în ceea ce privește creșterea plantelor. Pedagogul le cere elevilor să execute conștient lucrările, să îndeplinească în mod exemplar tema, să folosească cu pricepere uneltele și să le întrețină în cea mai desăvîrșită ordine. Ca rezultat al îndeplinirii acestor cerințe elevii capătă deprinderi de muncă, se pregătesc pentru a îndeplini cu succes, în viitor, lucrări pe suprafețe mari, în colhozuri, folosind tehnica mașinilor.

Un indice important al bunei organizări a lucrărilor practice pe parcelele școlare este trezirea interesului copiilor pentru natură și agricultură, educarea lor ca urmași ai lui I. V. Miciurin, care să aplice cunoștințele științei înaintate în activitatea lor practică.

În conformitate cu programa de învățămînt la botanică, elevii claselor a V-a se ocupă mai ales cu creșterea culturilor leguminoase pe teren deschis și în sere, ceea ce contribuie la fixarea cunoștințelor lor despre semințe, despre înmulțirea și hrana plantelor. Elevii claselor a VI-a îngrijesc de pepinieră, de livadă, de culturile cerealiere și tehnice. Aceasta contribuie la concretizarea cunoștințelor privitoare la tema „Principalele plante de cultură și bazele creșterii lor". Elevii claselor a VII-a studiază dăunătorii principali și bolile plantelor de pe parcela școlară și învață să-i combată. De asemenea, ei îngrijesc iepuri și păsări domestice. În sfîrșit, elevii claselor a VIII-a și a IX-a execută lucrările practice cerute de studierea bazelor darwinismului (încrucișarea semințelor, hibridarea vegetativă, încrucișarea artificială etc).

O caracteristică importantă a lucrărilor practice pe parcelă este *îmbinarea muncii din clasă și a celei din afara clasei*, lucrîndu-se cu elevii *frontal și pe echipe*.

Profesorii de biologie trebuie să-și întocmească mult înainte de începutul primăverii planul lucrărilor și al experiențelor practice care vor trebui să fie executate de elevi. În acest plan trebuie să se arate succesiv temele lucrărilor practice ce urmează a fi executate de diferite clase, locul și volumul lucrării, termenele de executare. Astfel, elevii claselor a V-a trebuie să execute lucrări de pregătire a amestecului pentru cultivarea răsadurilor și de însămînțare a semințelor în lăzi, să confecționeze ghivece nutritive și să repicheze răsadurile din ele, să sape terenul pe parcelă, să introducă îngrășăminte, să însămînțeze una din culturile leguminoase și să răsădească răsaduri de varză, pătlăgele roșii sau de altă plantă leguminoasă. Elevii claselor a VI-a execută lucrări practice de pregătire a terenului în pepinieră, de răsădire a port-altoilor și de altoire a lor. De asemenea, ei sapă terenul, introduc îngrășăminte, îngrijesc arbuști și pomi fructiferi, însămînțează culturi cerealiere și tehnice. Elevii claselor a VII-a curăță pomii fructiferi, îi văruiesc și stropesc plantele de pe parcela școlară, luptînd împotriva dăunătorilor.

Fiecare lucrare pe care o îndeplinesc elevii se execută în decurs de 1—2 ore; volumul lucrării este determinat într-o mare măsură de condițiile concrete și de posibilitățile reale ale școlii respective. Astfel, în cazul cînd parcela are o suprafață suficientă, săpatul terenului, însămînțare semințelor și sădirea răsadurilor se execută pe o tarla dreptunghiulară, de 60—100 m² (fiecare elev lucrează și însămînțează o suprafață de 1,5—2,5 m²).

Pentru a-i învăța pe elevi cum să însămînțeze semințele în lăzi, cum să confecționeze ghivecele nutritive, cum să repice plantele și să îngrijească arbuștii, îi împărțim din timp în echipe de cîte 3—5 inși, dînd fiecărei echipe o temă determinată și indicîndu-i locul și volumul lucrării. Echipa este însărcinată să însămînțeze pătlăgele roșii în ladă, să facă repicatul răsadurilor, să încreze terenul, să introducă îngrășămintele, să execute tăierea de primăvară a 3—5 arbuști etc. Este de dorit ca elevii organizați în echipe să îndeplinească în același timp aceeași lucrare, ceea ce asigură îndrumarea și controlul pedagogic necesar.

Lucrările practice pe parcela școlară se organizează pe baza cunoștințelor căpătate la lecții, profesorul arătîndu-le elevilor metodele juste de muncă, împărțirea ei pe operațiuni.

Putem propune următorul plan model de lucrare practică:

1. O scurtă convorbire, în cursul căreia se generalizează cunoștințele elevilor despre însemnătatea lucrării și despre cerințele care trebuie îndeplinite în decursul executării ei.

2. Demonstrarea de către profesor a procesului lucrării respective, cu divizarea ei pe operațiuni. Explicarea scopului fiecărei operațiuni și a cerințelor agrotehnice față de îndeplinirea ei, a particularităților lucrării respective în condițiile unei gospodării mari în alte condiții de umiditate etc. (adică asigurarea la maximum a îndeplinirii *conștiente* a lucrării).

3. Repetarea lucrării de către unul sau doi elevi. Scoaterea la iveală de către profesor a greșelilor făcute de elevi, orientarea lor spre înlăturarea lipsurilor.

4. Repartizarea uneltelor, indicarea locului și a volumului lucrării, repartiția elevilor și precizarea obligațiilor șefilor de echipă.

5. Munca practică individuală a elevilor, sub supravegherea profesorului, cu respectarea condițiilor de muncă și a îndeplinirii celei mai raționale a diferitelor operațiuni.

6. Recepționarea și aprecierea lucrării elevilor de către pedagog. Punerea în ordine a inventarului și a locurilor de muncă, predarea inventarului șefilor de echipă.

7. Indicarea de către pedagog a observațiilor ce trebuie notate ulterior asupra lucrării îndeplinite.

Înainte de a organiza orice lucrare practică pe parcela școlară, profesorul trebuie să chibzuiască în amănunțime asupra următoarelor probleme:

a) cum se poate asigura în modul cel mai rațional folosirea cunoștințelor științifice, fixarea și îmbogățirea lor în cadrul lucrării respective;

b) cum se poate asigura caracterul politehnic al muncii — formarea deprinderilor practice de agricultură pe baza cunoștințelor de biologie;

c) cum se poate asigura pe parcele mici, însușirea de către elevi a unor deprinderi practice care ar putea fi folosite în activitatea lor viitoare, în alte condiții de producție;

d) cum se poate trezi dorința elevilor de a munci cît mai bine, de a obține cele mai bune rezultate în îndeplinirea lucrării ce le-a fost încredințată.

Pe lîngă îndeplinirea lucrărilor practice în orele de lecții, elevii execută pe parcelă, în timpul verii, diferite experiențe care confirmă posibilitatea obținerii unor recolte bogate, a grăbirii coacerii plantelor și a obținerii unor recolte mai timpurii.

Pentru rezultate excepționale în munca de experimentare pe parcelele școlare, pe ogoarele colhoznice și în ferme, peste 16.000 de școlari din Uniunea Sovietică au participat în anul 1954 la Expoziția Agricolă Unională.

S. SCIUKIN
candidat în științe pedagogice, colaborator științific al Institutului de teorie și istorie a pedagogiei al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R.

Cursuri pentru cadrele didactice tinere

La cererea Ministerului Învățămîntului al R.S.S. Azerbaidjene, Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R. a trimis în Azerbaidjan 400 de absolvenți ai școlilor pedagogice din regiunile Tambov, Voronej, Molotov și Rostov spre a preda limba rusă în școlile neruse. Institutul de perfecționare a cadrelor didactice a organizat cursuri pentru tinerii pedagogi sosiți în Republică dîndu-le prilejul să studieze geografia Azerbaidjanului și gramatica comparativă a limbii azerbaidjane și a limbii ruse.

De curînd, pe lîngă Institutul de perfecționare a cadrelor didactice au fost organizate seminarii pentru profesorii de limba rusă veniți din R.S.F.S.R. Tinerii pedagogi au ascultat lecțiile: „Dezvoltarea vorbirii la lecțiile de limba rusă", „Predarea vocabularului limbii ruse în clasele elementare ale școlilor din Azerbaidjan", „Studierea elementelor de gramatică a limbii ruse în școlile de patru ani din Azerbaidjan" etc.

Cîteva probleme în legătură cu studiul individual al învățătorilor și profesorilor

Construirea socialismului în țara noastră pune în fața școlii sarcini tot mai mari și mai complexe, a căror realizare cere din partea cadrelor didactice o continuă ridicare a nivelului lor ideologic, politic și profesional. Organizarea sistemului de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice contribuie în mare măsură la rezolvarea acestei importante probleme.

Numeroși învățători și profesori din întreaga țară studiază individual în cadrul sistemului de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice. Unii din ei întîmpină însă greutăți în organizarea studiului și în conspectarea materialului bibliografic. În articolul de față dăm unele îndrumări menite să-i ajute în această muncă.

Fiecare pedagog trebuie să dea o atenție deosebită bunei organizări a studiului individual, pentru a evita munca în asalt. Este recomandabil ca în planificarea timpului destinat studiului învățătorii să țină seama de planul lor general de muncă și de posibilitățile de a studia. Astfel, în zilele în care activitatea profesională este mai intensă este bine să fie planificate pentru studiul individual lucrările mai ușoare.

Planul de studiu individual va cuprinde temele de studiat — pe specialități — cu indicarea lunilor, săptămînilor, zilelor și orelor repartizate studiului. Este bine ca în planul de studiu individual să fie inclusă și lectura presei de partid și a revistelor de specialitate, care contribuie la înțelegerea mai adîncă a problemelor teoretice și la aplicarea lor în practică.

Pentru ca planificarea să poată fi respectată este necesar ca cei ce studiază să-și procure din timp materialul bibliografic recomandat. Secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare și comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt au sarcina de a procura și de a pune la dispoziția cadrelor didactice materialul bibliografic. Totuși, este bine ca învățătorii și profesorii să-și procure operele clasicilor marxism-leninismului, precum și unele lucrări de bază privitoare la specialitatea proprie, cu care să-și îmbogățească treptat biblioteca personală. De asemenea, este bine ca învățătorii și profesorii să utilizeze bibliotecile organizațiilor de masă, ale cabinetelor pedagogice, ale instituțiilor, școlilor etc.

Directorii de școli au datoria de a-i sprijini îndeaproape pe pedagogii care sînt cuprinși la cursurile de perfecționare, asigurîndu-le timpul liber necesar pentru studiu și evitînd supraîncărcarea lor cu prea multe sarcini.

Nu se poate recomanda o metodă unică de desfășurare a studiului individual, deoarece în această formă de studiu trebuie să se țină seama de multe trăsături specifice ale celui ce studiază, legate de nivelul pregătirii sale ideologice și științifice, de experiența sa, de deprinderea de a studia individual. Există însă unele metode care pot fi folosite cu bune rezultate de toți cei care studiază individual.

Studiul individual trebuie să fie în primul rînd un proces creator, un proces de însușire conștientă a conținutului operelor studiate. Numai înțelegerea profundă a faptelor ne înarmează cu cunoștințele necesare rezolvării juste a problemelor teoretice și practice. De aceea, principala preocupare în procesul studiului individual trebuie s-o constituie însușirea conștientă și temeinică a materialului studiat. Trebuie să luptăm împotriva atitudinii bucheriste și dogmatice față de studiul teoriei, pentru a obține o însușire temeinică, nu a unor citate izolate, ci a esenței problemelor.

Înțelegerea și însușirea temeinică a unui material sînt posibile numai în condițiile atenției încordate. De aici necesitatea unui loc liniștit pentru studiu. Nu este suficient însă ca atenția să fie concentrată, ci trebuie să fie și constantă. În această privință are o mare însemnătate ritmul cititului. Un ritm excesiv de rapid, ca și unul foarte lent, nu aduc rezultatele așteptate. Atunci cînd citește prea repede, cel ce studiază nu poate pătrunde sensul materialului. De asemenea, cititul prea lent duce la distragerea atenției. Un material greu de înțeles trebuie citit mai lent decît unul ușor. Cititul dă rezultate optime numai atunci cînd se face într-un ritm în care conștiința este pe deplin preocupată de conținutul celor citite. Trebuie să ne străduim ca în timpul cititului să înțelegem cît mai bine conținutul textului (ideile principale și argumentarea lor). Nu trebuie să neglijăm pasagiile sau cuvintele neclare, întrucît aceasta duce la confuzii în înțelegerea problemelor. De asemenea, este foarte util să citim adnotările și anexele, ele explicînd cuvinte și chiar pasagii întregi. Atunci cînd unele cuvinte sau pasagii nu ne sînt suficient de clare, este bine să solicităm ajutorul altor tovarăși, sau să cerem consultații.

O importanță deosebită în însușirea cunoștințelor o are felul în care cel care studiază își ia notițe. Se întîmplă adesea ca unii tovarăși să fie atît de preocupați de forma însemnărilor, încît să lase pe planul al doilea înțelegerea textului. Acest procedeu nu este bun și nu poate duce la însușirea materialului studiat. Este necesar ca problemele să fie trecute pe hîrtie abia după ce ele sînt pe deplin înțelese. În felul acesta conținutul textului studiat nu va fi deformat și va fi redat în mod corect. Ca formă de notare a materialului citit se recomandă conspectul. Conspectul redă pe scurt (rezumativ), cu cuvinte proprii, conținutul materialului studiat. El trebuie să fie rezultatul unei munci personale, nu copia unor fraze sau fragmente din textele citite. În conspect se expun ideile principale, faptele concrete și argumentele ce se aduc în sprijinul acestei idei. Conspectul trebuie să respecte ordinea problemelor din tema ce se studiază.

Uneori, cei ce studiază individual nu conspectează un material pe motiv că l-au mai conspectat odată. Acest lucru nu este recomandabil, deoarece sfera lărgită a cunoștințelor dobîndite între timp permite o adîncire mai temeinică a problemelor. Alteori, cei care studiază nu-și iau nici un fel de notițe în legătură cu materialul citit, bazîndu-se pe memorie. Și acest procedeu este nejust, deoarece notarea celor studiate permite o asimilare mai bună a cunoștințelor.

Este recomandabil să se folosească un caiet special pentru fiecare disciplină studiată. Aceste caiete vor cuprinde conspectele, unele citate, extrase din textul studiat, însemnări personale cu privire la materialul citit precum și diferite exemple luate din alte materiale, din presă etc.

Unele cadre didactice din raionul Corabia regiunea Craiova, au obținut rezultate bune în ceea ce privește conspectarea materialului bibliografic. Caietele lor se prezintă în felul următor: pe pagina din stînga sînt trecute ideile principale, iar pe pagina din dreapta, în dreptul fiecăreia din aceste idei sînt prezentate în rezumat faptele și argumentele ce sprijină ideia principală. Pe aceeași pagină, o rubrică de cîțiva centimetri lățime este rezervată pentru însemnări care se pot face ulterior.

Este nejust să se folosească pentru conspecte foi volante, deoarece acestea pot fi pierdute. Este deosebit de important ca acei care studiază să conspecteze operele originale indicate în bibliografie, și nu broșuri, recenzii, etc. în legătură cu aceste opere. Astfel de materiale pot fi folosite în mod suplimentar, dar în nici un caz ele nu trebuie să înlocuiască materialul de bază.

În timpul cititului se pot face sublinieri și adnotări pe carte (dacă ea ne aparține). Sublinierile și adnotările pe carte pot fi variate; totuși, este bine să ne fixăm un sistem unic de sublinieri și adnotări, aceasta constituind un ajutor pentru buna memorare a materialului studiat.

După ce materialul a fost astfel studiat și conspectat, el trebuie să fie sistematizat ținîndu-se seama de problemele tematice. Sistematizarea va cuprinde numai ideile principale trecute în conspect.

Pentru o mai temeinică însușire și consolidare a cunoștințelor este necesar să repetăm din timp în timp materialul studiat.

Una din formele importante de ajutorare a celor care studiază individual o constituie consultațiile. Unele cabinete pedagogice regionale au organizat consultații colective și individuale, orale sau scrise. Consultațiile trebuie planificate astfel, încît să se desfășoare cu regularitate în decursul întregului an școlar, după un orar anumit. Ele trebuie să fie pregătite cît mai temeinic, astfel încît pedagogii să le folosească cu încredere.

Pentru lămurirea problemelor ideologice și politice cabinetele pedagogice trebuie să țină o legătură permanentă cu cabinetele de partid din localitate.

Pentru a veni în sprijinul învățătorilor și al profesorilor cuprinși la cursul de perfecționare, cabinetul pedagogic al orașului București a organizat un ciclu de conferințe legate de principalele probleme ce trebuie studiate în acest an școlar. Este bine ca și alte cabinete pedagogice să folosească această formă de ajutorare a cadrelor didactice care studiază individual.

Fără îndoială că perfecționarea metodelor de muncă, ridicarea nivelului propriu de pregătire ideologică și profesională nu este un lucru ușor. Dar orice greutăți pot fi învinse printr-un studiu sistematic, continuu, prin hotărîre fermă și perseverență. Studiind în felul acesta, pedagogii vor putea răsplăti din ce în ce mai bine măreței sarcini ce le-a fost încredințată, de a realiza educația comunistă a tinerei noastre generații.

PAVEL ALTERESCU
lector la Institutul central de perfecționare a cadrelor didactice

Folosirea energiei atomice în scopuri pașnice

Descoperirea energiei atomice și a metodelor practice de obținere și folosire a acestei energii constituie una dintre cele mai mari realizări științifice ale timpurilor noastre. În pregătirea acestei descoperiri au jucat un mare rol știința rusă și sovietică și, în primul rînd, munca încununată de succes a lui D. I. Mendeleev, care a stabilit existența în natură a legii periodicității elementelor chimice și a creat vestitul sistem periodic al elementelor. Descoperind legătura interioară între diferitele tipuri de atomi, genialul chimist rus a pus prin aceasta baza teoretică pentru cercetări în domeniul fizicii atomice și a ridicat în fața viitorilor cercetători sarcina însușirii procesului de transformare a elementelor. De asemenea nu putem trece cu vederea importanța lucrărilor lui A. M. Butlerov, autorul teoriei structurii chimice a substanțelor și nici importanța lucrărilor lui P. N. Lebedev, care a descoperit și a măsurat în anul 1899 presiunea luminii. Experiențele strălucite ale lui P. N. Lebedev au contribuit la stabilirea legii legăturii reciproce dintre masă și energie, fără a cărei cunoaștere energetica atomică nu ar fi posibilă. Pe baza tuturor acestor lucrări, precum și pe baza cercetărilor lui Rutherford, ale lui Frederic și ale Irenei Joliot-Curie, ale lui Fermi și ale altor oameni de știință din țările de peste hotare, fizica atomică a obținut succese remarcabile. Folosind și îmbogățind aceste realizări, sprijinindu-se pe puternica industrie socialistă, oamenii de știință sovietici au realizat elaborarea procedeelor de producere a energiei atomice pentru scopuri pașnice. Această folosire a energiei atomice lărgește la infinit puterea omului asupra forțelor spontane ale naturii, deschide perspective colosale de creștere a forțelor de producție, a progresului tehnic și cultural, de mărire a bogăției obștești.

V. A. Mihailov
candidat în științe fizico-matematice
M. G. Mkrticev
candidat în științe tehnice

★

Energia atomică este concentrată în interiorul atomilor, care reprezintă cele mai mici particule de elemente chimice și care sînt alcătuite dintr-un nucleu încărcat pozitiv și din electroni încărcați negativ care se mișcă în jurul acestui nucleu.

Nucleul este compus din protoni și neutroni. Protonii sînt nuclee de atomi de hidrogen obișnuit. Neutronii sînt particule care n-au sarcină electrică și posedă o masă aproximativ egală cu masa protonului. Ideea privitoare la structura protono-neutronică a nucleelor atomice a fost enunțată pentru prima oară în anul 1932 de către savantul sovietic D. D. Ivanenco.

Protonii și neutronii nucleului sînt ținuți strîns unul de altul de către forțe nucleare speciale de mărime uriașă. Aceasta condiționează rezistența extrem de mare a nucleelor atomice.

La un număr determinat de protoni, în nucleul atomului poate exista un număr diferit de neutroni. Atomii elementului dat, care se deosebesc prin numărul de neutroni, se numesc izotopi ai acestui element. În prezent sînt cunoscuți cîteva sute de izotopi, din care o mare parte se obțin pe cale artificială. Fiecare element chimic are mai mulți izotopi. Așa, de pildă, hidrogenul reprezintă un amestec de hidrogen obișnuit (protiu), ale cărui nuclee constau dintr-un singur proton, și de hidrogen greu (deuteriu) ale cărui nuclee constau dintr-un proton și un neutron. Pe lîngă aceasta, astăzi se produce din ce în ce mai mult hidrogen supragreu (tritiu), ale cărui nuclee sînt formate dintr-un proton și doi neutroni și sînt radioactive. În energetica nucleară au o importanță urlașă izotopii naturali de uraniu, uraniu-235 și uraniu-238, precum și izotopul artificial, uraniu-233.

Partea cea mai grea a atomului — nucleul — conține în ea aproape întreaga masă a atomului. Electronii conțin mai puțin de 0,05% din masa atomului. În conformitate cu aceasta, se repartizează în atomi și energia care este concentrată aproape în întregime în nucleul lui.

O parte din energia învelișului electronic al atomilor se degajă cînd atomii radiază lumină și, mai ales, în procesul reacțiilor chimice. În cazul din urmă, moleculele unor substanțe complexe se transformă în molecule ale altor substanțe, producîndu-se transformarea (schimbarea) învelișurilor electronice ale atomilor, datorită trecerii electronilor din unii atomi în alții; nucleele atomilor însă rămîn neschimbate în reacțiile chimice. Reacțiile chimice produse cu prilejul arderii combustibilului rămîn și în prezent sursa principală pentru producerea energiei necesare omului.

Totuși, cantități cu mult mai mari de energie pot fi obținute din nuclee atomice Pentru aceasta trebuie provocate reacții nucleare, în procesul cărora se produce transformarea, schimbarea nucleelor atomice înseși: protonii și neutronii nucleelor grele se regrupează în nuclee mai ușoare sau, dimpotrivă, acestea din urmă se combină în nuclee mai grele și mai complexe. Energia degajată cu prilejul reacțiilor nucleare poartă numele de energie atomică sau, mai precis, energie nucleară.

Pentru eliberarea energiei atomice pot fi folosite mai ales reacțiile de două tipuri: reacțiile de fisiune a nucleelor elementelor grele (uraniu, plutoniu) în nuclee de greutate mijlocie, și reacțiile de contopire a nucleelor elementelor foarte ușoare (de pildă ale hidrogenului), în nuclee mai grele. În urma reacției nucleare de fisiune, un kilogram de uraniu sau de plutoniu poate da aproximativ o energie de 20 de miliarde kilocalorii, ceea ce depășește aproximativ de 3 milioane ori cantitatea de energie degajată prin arderea unui kilogram de cel mai bun cărbune (8 mii kilo-calorii). O energie și mai mare este degajată cu prilejul formării nucleului de heliu din patru nuclee de hidrogen. Sinteza unui kilogram de heliu din hidrogen permite să se obțină circa 160 miliarde kilo-calorii.

Fisiunea nucleelor de uraniu sau de plutoniu se produce prin bombardarea lor cu neutroni. Neutronul, nimerind în nucleul de uraniu-235, îl excită făcîndu-l mai nestabil. Ca urmare, acest nucleu își pierde forma sferică, se întinde și apoi se împarte în două nuclee („schije") de greutate mijlocie. Uraniul-235 în momentul dezintegrării eliberează din nucleul său cîțiva neutroni (de la unul pînă la trei) foarte iuți. Aceasta duce la faptul că, în condiții determinate, are loc o reacție de dezintegrare în lanț, în care numărul nucleelor fisionate și cantitatea de energie degajată se mărește ca o avalanșă. Aproximativ 80% din această energie se eliberează sub formă de căldură.

Folosind reacția de dezintegrare în lanț a nucleelor grele, oamenii de știință au pătruns în ultimii ani într-un domeniu diametral opus al proceselor nucleare și au învățat să realizeze contopirea nucleelor de hidrogen în nuclee de heliu, adică să efectueze reacția termonucleară. Sinteza heliului din hidrogen are loc la o temperatură foarte înaltă, măsurată în milioane de grade. Materia primă necesară acestei sinteze o constituie izotopul greu și izotopul supragreu al hidrogenului (deuteriu și tritiu). Temperatura înaltă necesară pentru declanșarea reacției termonucleare se obține cu ajutorul unei reacții în lanț, de scurtă durată dar puternică, de fisiune a uraniului sau plutoniului.

Trebuie să menționăm că reacțiile termonucleare cu hidrogen se desfășoară neîntrerupt în interiorul soarelui și al majorității stelelor și servesc drept sursă principală de energie a acestor corpuri cerești. În condițiile de pe pămînt, această reacție a fost realizată pentru prima oară de către savanții sovietici, care au descoperit prin aceasta un nou procedeu de obținere a energiei atomice. Este drept că metodele de folosire a reacției termonucleare în scopuri industriale n-au fost încă găsite. Totuși, oamenii de știință sovietici muncesc cu perseverență și îndîrjire pentru soluționarea acestei probleme.

În ceea ce privește reacția în lanț de fisiune a nucleelor grele ea poate fi realizată acum atît sub formă de explozie cu o durată de 2—3 milionimi de secundă, cît și sub formă de proces desfășurat încet, cu eliberarea treptată a energiei atomice. Reacția nucleară reglată după voința omului se produce în așa numitele reactoare („pile") atomice sau nucleare, care sînt folosite pentru producerea energiei atomice.

Cele mai răspîndite sînt reactoarele cu uraniu. Construcția lor se reduce la următoarele: barele de uraniu se introduc în canale speciale, într-un strat de grafit. Grafitul este folosit pentru a încetini neutronii care se formează în timpul reacției în lanț, și a spori prin aceasta capacitatea lor de a provoca fisiunea nucleelor de uraniu-235. Uneori, în calitate de încetinitor se folosește apa grea, ale cărei molecule conțin, în locul atomilor de hidrogen obișnuit, atomi de deuteriu. Oricare ar fi varianta așa numitului reactor eterogen, barele de uraniu se introduc în tuburi de metal, care la rîndul lor sînt introduse în alte tuburi cu diametrul mai mare. Între tubul interior și cel exterior este împins de un piston un refrigerent sub formă de gaz (heliu, hidrogen, etan), apă sau metal topit (sodiu, plumb) care colectează căldura degajată în reactor și o duce spre schimbătorul de temperatură. În „pilele" omogene, uraniul-235 (sau un alt carburant nuclear) este dizolvat în încetinitor sau amestecat cu acesta. Temperatura în reactor se menține la 250—600 grade.

Barele de uraniu și încetinitorul sînt înconjurate de un reflector care întoarce înapoi în reactor o mare parte din neutronii ce vor să iasă la suprafață. Pentru protecția personalului de deservire împotriva fluxului de neutroni și a razelor radioactive, „pila" este acoperită cu straturi de protecție din plumb, cadmiu și beton.

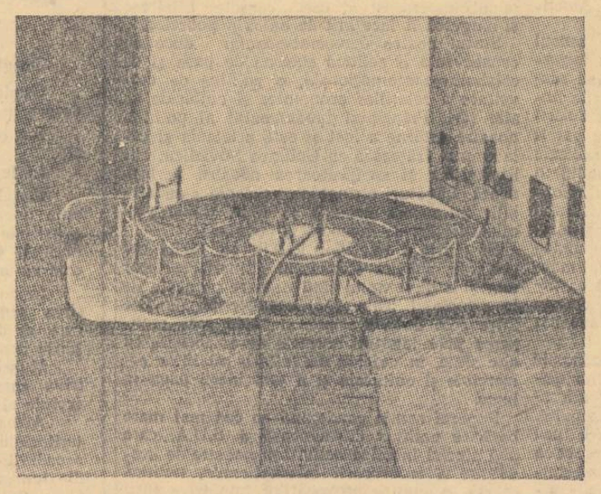

Reactorul atomic al centralei electrice atomice din U.R.S.S.

Reglarea vitezei reacției se realizează cu ajutorul unor bare speciale, din substanțe care absorb puternic neutronii (cadmiu sau oțel cu bor). Prin introducerea automată a acestor bare în interiorul reactorului se poate schimba numărul neutronilor care produc fisiunea nucleelor de uraniu. Prin aceasta reacția poate fi accelerată, încetinită sau oprită cu totul.

Una dintre cele mai importante aplicații ale reactorului nuclear este folosirea lui la centralele electrice atomice, unde el joacă rolul unui cuptor al cazanului de aburi de la centralele termice obișnuite. Căldura care pleacă din reactor la schimbătorul de temperatură este folosită pentru obținerea aburului la o presiune de 10—15 atmosfere, care pune în mișcare turbina de aburi ce învîrte rotorul generatorului electric.

Centralele electrice atomice au o serie de particularități. Ele n-au nevoie de aer, nu produc cenușă și fum. Consumul de carburant nuclear necesar pentru funcționarea lor este cu totul neînsemnat. Astfel, reactorul unei centrale electrice atomice cu o putere egală aproximativ cu cea a hidrocentralei de pe Nipru va consuma în total numai aproximativ 1,5 kilograme de uraniu în 24 de ore avînd randamentul de aproximativ 25%.

„Pilele" centralelor electrice atomice pot fi folosite pentru producerea carburanților nucleari artificiali: plutoniu-239 și uraniu-233, care în ceea ce privește fisiunea posedă aproximativ aceleași însușiri ca și uraniul-235 din natură.

Costul energiei produse de centralele electrice atomice, cu obținerea concomitentă în reactor a carburanților nucleari, va fi mai scăzut decît la termocentralele electrice obișnuite.

Știința sovietică rezolvă cu succes problemele introducerii energiei atomice în economia națională. Savanții și inginerii sovietici, învingînd nenumărate dificultăți, au creat prima centrală electrică atomică din lume cu o putere de cinci mii de kilovați și proiectează centrale electrice atomice industriale și mai mari, cu o putere de 50—100.000 KW.

★

Gîndirea științifică caută pe toate căile să rezolve problema extrem de importantă a transformării directe a energiei atomice în energie electrică. Una din căile posibile este folosirea izotopilor radioactivi pentru crearea unor elemente atomice electrice. În acest caz reactorul atomic este ce prisos.

Construcția unui asemenea element ne-o putem imagina în felul următor: în interiorul unui corp de metal se introduce un electrod acoperit cu un strat subțire de izotop radioactiv. Aerul din acest dispozitiv se pompează afară. Dacă iztotopul radiază, bunăoară, particule alfa (adică nuclee de heliu), atunci electrodul interior, pierzînd sarcina pozitivă, se va încărca negativ, iar electrodul exterior (corpul) se va încărca pozitiv. Calculele ne arată că în cazul unei izolații electrice ideale tensiunea între electrozi poate atinge cîteva milioane volți. Intensitatea curentului dat de un asemenea element va fi foarte mică (sutimi de milionimi de amper). Dar fiindcă ea este proporțională cu cantitatea de izotop, este posibil ca, mărind această cantitate și legînd cîteva elemente în paralel într-o baterie, să se obțină curent cu o intensitate mult mai mare.

Bateriile atomice de tensiune înaltă își vor găsi probabil aplicarea în alimentarea circuitelor de tensiune înaltă și de putere mică din diferite aparate radiotehnice, unde în acest scop sînt folosite deocamdată instalații destul de complicate și de greoaie.

Este interesant de menționat că bateria electrică atomică va putea funcționa fără încărcare (fără schimbarea izotopului radioactiv) un timp îndelungat, în unele cazuri timp de zeci de ani.

★

Are o mare perspectivă folosirea „pilei" atomice pentru crearea unui motor de forță mecanică. Căldura degajată de reactor poate fi folosită pentru obținerea de aburi sau gaz la presiune înaltă, care să învîrtă roata unei turbine. Aceasta din urmă va realiza munca mecanică necesară.

Dacă am avea un carburant nuclear sub formă de gaz, care la o comprimare posibilă în practică ar căpăta o densitate care să asigure nașterea reacției nucleare de dezintegrare, aceasta ne-ar da posibilitatea să construim un motor atomic după tipul motorului obișnuit cu combustie internă. Reactorul acestui motor ar constitui, firește, un dispozitiv de genul cilindrului cu piston, umplut cu carburant nuclear sub formă de gaz. La mișcarea pistonului, cînd comprimarea va depăși un anumit punct critic, va apare reacția de dezintegrare în lanț. Ca urmare, presiunea sub piston va spori brusc, ceeace îl va face să se miște în direcția opusă. În momentul cînd volumul gazului va depăși o anumită mărime, reacția în lanț se va opri, după care întregul proces se va repeta din nou.

Una dintre superioritățile principale ale motorului atomic față de motorul cu combustibil obișnuit (cărbune, petrol, benzină) va fi consumul extrem de redus de carburant. Așa, bunăoară, dacă la un parcurs al automobilului „Pobeda" la o distanță de 100.000 kilometri se consumă circa 10—11 tone de benzină, pentru un motor atomic cu aceeași putere și pentru același parcurs ar fi nevoie numai de cîteva grame de uraniu. O altă superioritate a acestui motor constă în faptul că el nu necesită aer în timpul funcționării. Aceste particularități ale motorului atomic vor face aplicarea lui utilă și rațională în primul rînd în acele categorii de transport unde trebuie asigurată o mare viteză și o distanță lungă, cu cea mai mică cantitate de combustibil. Din această categorie fac parte avioanele, submarinele, rachetele pentru zboruri interplanetare. În adevăr, la un randament de 20% al motorului atomic de avion se va consuma numai circa 1 gram de carburant nuclear pe oră pentru 6.000 C.P. Aceasta înseamnă că greutatea carburantului va forma numai o parte cu totul neînsemnată din greutatea avionului, ceea ce va permite să se mărească considerabil depărtarea și viteza zborului.

Acest lucru este și mai important pentru rachetele cu acțiune prelungită. Astfel, zborul în lună sau în alte planete va deveni posibil numai atunci cînd racheta va avea viteza necesară pentru învingerea forței de gravitație a pămîntului, depășind 11,2 kilometri pe secundă. Obuzul rachetă, în care este folosit cel mai bun combustibil chimic, poate căpăta o viteză de cel mult 3,3 kilometri pe secundă. Folosirea carburantului nuclear va asigura realizarea unor viteze mult mai mari. Bunăoară, căldura degajată cu prilejul dezintegrării nucleelor atomice se poate folosi pentru încălzirea hidrogenului pînă la 5—6000 grade. Aceasta va da rachetei o viteză de 11—12 kilometri pe secundă, sau de cîteva zeci de mii kilometri pe oră.

★

Vorbind despre folosirea energiei atomice nu putem să nu amintim de aplicațiile numeroase ale substanțelor radioactive în economia națională. În reactor se obține, în urma fisiunii nucleelor de uraniu, o mare cantitate de atomi radioactivi aparținînd elementelor chimice așezate în partea mijlocie a sistemului periodic al lui Mendeleev. Acești atomi se descompun ulterior de la sine, iaradiind raze alfa, beta și gama, invizibile ochiului omenesc. Dacă vom face un canal în învelișul de protecție al reactorului și vom introduce în el diferite substanțe, multe din ele vor deveni de asemenea radioactive, în urma bombardării cu neutroni. Atomii acestor substanțe se numesc atomi marcați, deoarece ei pot fi totdeauna descoperiți datorită radiațiilor proprii. Pe măsura sporirii producției de izotopi radioactivi, atomii marcați își găsesc o răspîndire din ce în ce mai largă. Cu ajutorul lor se studiază și se controlează multe procese de producție, procese biologice și fiziologice etc., dintre care o mare parte au fost pînă în prezent prea puțin accesibile sau chiar inaccesibile pentru cercetări.

★

Cantitatea de energie atomică aflată în stocurile naturale de substanțe radioactive depășește de multe ori resursele energetice de cărbuni, petrol, gaze și alți combustibili chimici. Totuși, deocamdată se folosește drept carburant nuclear pentru scopuri industriale numai uraniu-235, plutoniu-239, obținut din uraniu-238, și uraniu-233, produs din toriu-232. Savanții muncesc cu perseverență în vederea sporirii numărului de substanțe utile pentru eliberarea energiei atomice și în vederea perfecționării metodelor de folosire a acesteia. Pe acest drum mai trebuie învinse multe dificultăți, trebuie rezolvate o serie de probleme științifice și tehnice dintre cele mai complicate. Totuși, succesele obținute nu lasă nici o îndoială asupra faptului că aceste probleme vor fi rezolvate.

În timp ce în U.R.S.S. se desfășoară lucrările de folosire a energiei atomice în scopuri industriale, cercurile imperialiste ale țărilor capitaliste văd în energia atomică numai un mijloc de agresiune împotriva altor popoare. Savanții sovietici, ca și savanții progresiști din întreaga lume, cer ca noile descoperiri în domeniul fizicii atomice să fie folosite numai pentru binele omenirii. Împreună cu toate forțele iubitoare de pace, în frunte cu Uniunea Sovietică, ei luptă pentru interzicerea armei atomice și a altor arme de exterminare în masă.

(Din revista „Nauka i jizni").

PENTRU ÎNTĂRIREA ÎNDRUMĂRII ȘI CONTROLULUI MUNCII DIDACTICE

— Schimbul de experiență din regiunea Stalin —

În vederea întăririi muncii de îndrumare și control a activității școlare, secția de învățământ a regiunii Stalin a organizat în zilele de 11—13 februarie 1955 un schimb de experiență între directorii de școli, metodiștii cabinetelor pedagogice și inspectorii secțiilor de învățământ din Orașul Stalin și Sibiu.

Acest schimb de experiență face parte din acțiunea permanentă pe care o desfășoară secția de învățământ a regiunii Stalin pentru cunoașterea și răspîndirea celor mai bune metode de muncă și pentru ridicarea continuă a nivelului activității instructiv-educative în întreaga regiune.

Considerînd că din această valoroasă acțiune a regiunii Stalin se pot trage multe învățăminte, prezentăm în această pagină cîteva aspecte privitoare la organizarea și desfășurarea ei.

Organizarea schimbului de experiență

Obiectivul urmărit prin schimbul de experiență a fost ridicarea calității muncii organelor de conducere a învățămîntului — inspectori, metodiști și directori de școli. În acest scop 22 de directori de școli din Sibiu, unul dintre inspectorii secției de învățământ și responsabilul cabinetului pedagogic al orașului Sibiu, împreună cu organele de îndrumare și control ale regiunii, raionului și Orașului Stalin au format brigăzi care au cercetat timp de două zile activitatea unor școli medii, de șapte ani și elementare precum și activitatea unor unități preșcolare, a cabinetului pedagogic al Orașului Stalin și a secției de învățămînt orășenești. Aceste brigăzi și-au desfășurat munca pe baza unui plan alcătuit dinainte. Planul, care indica obiectivele ce urmau să fie cercetate de către directori, metodiști și inspectori, a fost discutat din vreme de către participanții la schimbul de experiență. Acțiunea a fost adusă, de asemenea, la cunoștința școlilor din Orașul Stalin a căror activitate urma să fie cercetată.

Pe baza planului întocmit de secția de învățămînt a regiunii în colaborare cu cabinetul pedagogic regional, directorii din Sibiu au cercetat în școlile Orașului Stalin planul de muncă al școlii și al directorului și caietul de asistență la lecții al directorului, s-au interesat de munca gospodărească și administrativă în școală și în internat, de regimul zilnic al elevilor, de felul cum este aplicată rezoluția consfătuirii din ianuarie, de starea în care se găsesc registrele și toate scriptele școlare, de felul cum se prezintă pavoazarea școlilor. Brigăzile au cercetat în același timp cum îndrumează directorii activitatea diriginților. În acest scop brigăzile au studiat planurile calendaristice ale diriginților și ale cadrelor didactice, planurile de lecții, caietele cu caracterizări ale elevilor; s-au interesat de conținutul orelor educative, de activitatea la colțul naturii vii, pe parcela școlară, în laborator, de felul cum este folosit materialul didactic, de felul cum se face notarea elevilor. Ei au urmărit, de asemenea, ce metode se folosesc pentru educația patriotică a elevilor. O altă problemă importantă pe care au urmărit-o brigăzile în școli a fost colaborarea între conducerea școlii și organizațiile U.T.M. și de pionieri. Au cercetat planurile de muncă ale acestora și s-au interesat de activitățile desfășurate în școală din inițiativa organizațiilor de tineret. În sfîrșit, au urmărit îndeaproape cum este îndeplinit planul de școlarizare la clasele I-VII.

Brigada care a cercetat activitatea cabinetului pedagogic al Orașului Stalin s-a interesat de legătura cabinetului cu secția de învățămînt a orașului și cu secția de învățămînt a raionului Stalin, precum și cu cabinetul pedagogic regional, de problemele care au fost și care sînt studiate de metodiști în școli, de îndrumările date cadrelor didactice cu prilejul vizitelor în școli sau al consultațiilor. S-a căutat să se cunoască ce experiențe bune a descoperit cabinetul pedagogic în activitatea cadrelor didactice și cum le-a popularizat, cum au fost îndrumate cercurile pedagogice de către cabinet, ce lipsuri au constatat metodiștii în munca didactică pe obiecte și școli. Brigada a cercetat, de asemenea, cum se ține evidența muncii cabinetului pedagogic.

După un plan la fel de amănunțit a lucrat și brigada care a cercetat activitatea secției de învățămînt a Orașului Stalin. Colectivul de inspectori a avut sarcina să se intereseze de toate problemele organizării muncii în interiorul secției, de felul cum desfășoară secția de învățămînt munca de îndrumare și control în școli, precum și de îndrumarea și controlul muncii inspectorilor secției de învățămînt de către șeful secției. De asemenea, brigada a cercetat cum rezolvă secția de învățămînt problemele privitoare la baza materială a școlilor și cum rezolvă cererile oamenilor muncii.

Toți membrii brigăzilor au făcut însemnări scrise cu privire la cele constatate. Pe baza acestor însemnări, cabinetul pedagogic regional va întocmi, în scurt timp, din însărcinarea secției regionale de învățămînt, îndrumări pe care aceasta le va trimite secțiilor de învățămînt raionale în vederea întăririi muncii școlilor. O parte din observațiile pe care le-au făcut directorii, metodiștii și inspectorii din Sibiu cu prilejul schimbului de experiență au fost discutate în ședința de închidere a lucrărilor desfășurate de brigăzi, ședință la care au participat și conducătorii tuturor școlilor din Orașul Stalin.

Constatări în legătură cu munca directorilor

Cercetînd activitatea din 27 de unități școlare din Orașul Stalin, membrii brigăzilor au constatat că în majoritatea școlilor planurile generale de muncă și planurile directorilor sînt bine întocmite, cuprind problemele importante ale muncii școlare, prevăd sarcini concrete și măsuri pentru realizarea lor. Pe baza acestor planuri generale, directorii își alcătuiesc planuri amănunțite pe patrare. În cele mai multe școli, scriptele sînt în ordine. Acolo unde au constatat greșeli sau neglijențe, membrii brigăzilor le-au semnalat pe loc, pentru a ajuta școlile să țină în ordine registrele, evidențele și toate documentele școlare. Astfel, li s-a arătat unor directori că trebuie să ia măsuri urgente pentru complectarea matricolelor, pentru ca însemnările în catalog să fie făcute cu mai multă grijă, să se renunțe la însemnări cu creionul sau la tot felul de semne — linioare, semne de întrebare etc. — în locul notelor. Directorul școlii de șapte ani nr. 17 a primit un ajutor însemnat în această privință din partea brigăzii.

Ținînd seama de faptul că în caietele de asistență la lecții ale directorilor se oglindește în mare măsură calitatea muncii de îndrumare și control a procesului de învățămînt de către aceștia, membrii brigăzii au acordat o mare atenție cercetării caietelor respective. Ei au constatat astfel că fiecare director își face aceste însemnări după cum consideră că-l ajută mai mult. Unii directori își fac însemnări amănunțite pe mai multe rubrici; alții notează concluzii cu caracter mai cuprinzător. De pildă, tovarășii Ioan Negrea, directorul școlii mixte de șapte ani nr. 12 și Iosif Ochiu, directorul școlii de șapte ani nr. 15, arată în însemnările lor și scopul pentru care asistă la o lecție. Astfel, tov. Negrea își propune să asiste la unele lecții de matematică pentru a vedea cum își însușesc elevii un anumit capitol mai important al materiei, la o lecție de istorie pentru a vedea cum sînt interpretate de către profesor faptele istorice și cum le redau elevii etc. Acest scop este fixat pe baza observațiilor anterioare cu privire la lecțiile profesorilor respectivi. Din munca tovarășului Negrea, directorii școlilor din Sibiu au avut multe de învățat în privința întocmirii caietului de observații pe marginea lecțiilor.

Secția de învățămînt nu a indicat un sistem unic pentru însemnările directorilor, tocmai pentru a le lăsa acestora inițiativa. Desigur, notările nu trebuie făcute după un tipar fix. Fiecare director își poate stabili un sistem al său. Nu trebuie neglijat însă în niciun caz ceea ce este esențial. Orice rubrici și-ar stabili un director, el trebuie să-și însemne aprecierile proprii cu privire la desfășurarea lecției (nu numai simpla desfășurare a acesteia), precum și măsurile pe care le ia el în legătură cu constatările făcute. De pildă, metodele bune de muncă pot fi popularizate în ședința consiliului pedagogic; profesorului care are lipsuri în predare i se poate cere să asiste la lecțiile unui profesor cu experiență etc.

Brigăzile au constatat însă că unii directori își fac însemnările de la lecții în așa fel încît acestea nu le sînt de ajutor. De exemplu, directoarea școlii medii nr. 5 de fete, directorul școlii medii de băieți nr. 1 și alții nu notează măsurile pe care le iau în urma asistenței la lecțiile cadrelor didactice și din această cauză ei nu pot să urmărească în mod sistematic cum sînt aplicate îndrumările lor, cum se îmbunătățește munca profesorilor.

Pentru a aprecia cum se realizează planurile de lecții, unii membri ai brigăzilor au simțit nevoia să asiste la lecții, deși aceasta nu era prevăzut în planul de organizare a schimbului de experiență. În legătură cu planurile, ei au constatat că acestea erau fie prea largi, cuprinzînd date inutile, fie prea sumare, lipsite de indicații esențiale. De exemplu, în multe planuri nu erau arătate scopul lecției, nici tema dată elevilor acasă. Acolo unde brigăzile au găsit planuri prea complicate, în care erau notate toate amănuntele cu privire la desfășurarea lecției, au dat indicații pentru simplificarea lor. De exemplu, au indicat să nu mai fie trecut în plan și momentul organizatoric. De asemenea, unde au constatat lipsuri sau deficiențe au făcut propuneri de îmbunătățire.

Cei mai mulți membri ai brigăzilor care au cercetat munca directorilor au știut să găsească ceea ce este bun în școlile din Orașul Stalin, să desebească realizările de lipsuri. Unii dintre ei au făcut însă însemnări scrise prea sumare, din care cabinetul pedagogic regional nu va putea să tragă prea multe concluzii.

Discuțiile purtate de membrii brigăzilor în școli au fost pătrunse de spirit critic și autocritic. Ei au arătat deschis lipsurile constatate și, în același timp, vorbind despre situația din școlile lor, au înfățișat fără ocol lipsurile proprii.

O parte din membrii brigăzilor s-a oprit însă numai la observații cu caracter general, s-a mulțumit să constate dacă s-au făcut sau nu planurile de muncă, dacă lucrurile se prezintă într-un fel sau altul, dar nu s-a interesat de cauzele succeselor și ale lipsurilor, de metodele folosite în muncă. De exemplu, unii directori au constatat că frecvența în școală e foarte bună, dar nu au căutat să afle cum s-a obținut această frecvență.

Uneori observațiile membrilor brigăzilor au fost chiar nejuste, apreciindu-se ca negative fapte pozitive și invers. De exemplu, tovarășei Maria Tatu, de la școala medie serală din Sibiu, i s-a părut, în mod nejust, nepotrivită o discuție cu elevii în ora educativă despre contribuția lor la confecționarea materialului didactic.

În unele școli membrii brigăzilor au făcut chiar propuneri greșite. De pildă, au propus ca să se mențină și să se extindă sistemul ca orele educative să fie conduse de elevi.

În unele cazuri s-au tras concluzii nejuste din acțiuni pozitive. Bunăoară, în cazul unei acțiuni care a avut loc la școala medie nr. 4 cu limba de predare maghiară. În această școală, cu cîtva timp în urmă, diriginții au dat elevilor un chestionar privitor la felul cum pregătesc lecțiile acasă. Elevii au trebuit să arate cîte teme au avut pe materii într-o anumită zi, timpul pe care l-au folosit pentru pregătirea lor, ce greutăți au întîmpinat, ce i-a reținut de la lecții, ce activități extrașcolare au mai avut în acea zi, cît timp liber le-a mai rămas. Tov. Maria Tatu, care semnalează acest procedeu, a arătat că s-a ajuns la concluzii pe care ea le socotește interesante: de pildă, că elevii buni au nevoie de mai mult timp ca să-și facă temele decît elevii slabi, că băieții au nevoie de timp mai puțin pentru pregătirea lecțiilor decît fetele. Faptul că s-au tras asemenea concluzii false, antiștiințifice, constituie desigur o greșeală grosolană.

Discuțiile purtate de metodiști

Schimbul de experiență cu privire la activitatea metodică a fost deosebit de rodnic. Tov. Opincaru, responsabilul cabinetului pedagogic din Sibiu, s-a interesat de toate problemele prevăzute în planul său cu dorința vădită de a cunoaște în adîncime realizările și metodele de muncă ale cabinetului pedagogic din Orașul Stalin, pentru a îmbunătăți propria lui activitate. Întrebările puse de tov. Opincaru precum și răspunsurile tov. Nuțu, responsabilul cabinetului pedagogic al Orașului Stalin, au fost un exemplu de discuție sistematică și limpede, din care ambii au avut de învățat. În legătură cu toate problemele discutate, tov. Opincaru a arătat și propria lui experiență, realizările pe care le-a obținut și lipsurile care mai dăinuie în munca sa.

Brigada metodiștilor a cercetat dosarele în care metodiștii din Orașul Stalin își păstrează materialul cules din școli și dosarele în care se păstrează materialele privitoare la activitatea cercurilor pedagogice și s-a interesat de metodele pe care le folosește cabinetul padogogic în munca sa. Pe baza rapoartelor date de metodiști în urma cercetării activității școlilor, cabinetul pedagogic al Orașului Stalin trage concluzii cu privire la predarea diferitelor materii, la greutățile pe care le întîmpină cadrele didactice în predare. Cabinetul sesizează secția de învățămînt asupra celor constatate și propune măsurile pe care le crede necesare. Cabinetul semnalează cu regularitate secției de învățămînt unde este necesar să se facă un control și să se dea un ajutor imediat. La rîndul său, secția de învățămînt cere cabinetului pedagogic să studieze diferite probleme în școli.

Brigada de metodiști s-a interesat în mod deosebit de problemele pe care le are în studiu în momentul de față cabinetul pedagogic al Orașului Stalin: îmbunătățirea cunoștințelor de limba română ale elevilor și cunoașterea lipsurilor caracteristice în cunoștințele elevilor la diferite materii. În aceeași perioadă, cabinetul pedagogic al orașului Sibiu are în studiu lipsurile manualelor și ale programelor și lupta împotriva supraîncărcării elevilor. Responsabilii celor două cabinete și-au dat seama că cercetările lor se pot întregi foarte bine. Lipsurile în cunoștințele elevilor la diferite materii se vor putea explica în mare parte prin deficiențele programelor și ale manualelor. S-au pus bazele unei colaborări viitoare între cabinetele pedagogice, acestea hotărînd să-și împărtășească reciproc rezultatele cercetărilor în această privință.

Schimbul de experiență a cuprins, de asemenea, problema organizării și desfășurării consultațiilor pe care le dau cabinetele pedagogice cadrelor didactice. Brigada a cercetat evidența consultațiilor date și s-a interesat de problemele pe care vor să și le lămurească pedagogii, de îndrumările pe care le-au primit aceștia de la cabinetul pedagogic, de felul cum se ține evidența acestor consultații. Cabinetul Orașului Stalin ține această evidență pe școli, pentru a ști de la care școli vin mai multe cadre didactice la consultații. De exemplu, din evidență apare clar că nici un învățător de la școala elementară nr. 4 n-a cerut pînă acum vreo consultație. Vizitînd această școală, metodiștii au constatat că munca ei se desfășoară nesatisfăcător și au semnalat acest lucru secției de învățămînt. Pe baza evidenței ținute în acest fel, cabinetul dă școlilor sugestii privitoare la problemele ce trebuie să se discute în ședințele consiliilor pedagogice, ținînd seama de chestiunile care interesează cadrele didactice din școlile respective.

Cabinetul pedagogic din Sibiu ține evidența consultațiilor pe materii, pentru a cunoaște ce probleme sînt neclare profesorilor de la fiecare specialitate.

Din munca metodiștilor din Sibiu cabinetul pedagogic al Orașului Stalin a primit sugestii foarte interesante în ce privește organizarea activității metodice în raion.

Conducătorii celor două cabinete pedagogice au hotărît să colaboreze strîns în viitor, cercetînd împreună o serie de probleme. În momentul de față au pornit să găsească un sistem comun și cît mai bun de cercetare a problemelor metodice în școli, astfel încît să ajungă la concluzii cît mai concrete și mai juste, care să stea la baza măsurilor ce se vor lua în vederea ridicării activității instructiv-educative.

Cum lucrează secția de învățămînt

Activitatea secției de învățămînt a Orașului Stalin a fost cercetată de un inspector regional, un inspector de la secția de învățămînt a orașului Sibiu și șeful secției de învățămînt a raionului Stalin. Secția de învățămînt a constituit pentru brigadă un exemplu bun de cuprindere a problemelor importante ale muncii de îndrumare și control, de repartizare justă a sarcinilor între inspectori, de păstrare în ordine a lucrărilor. Planul de muncă al secției de învățămînt este întocmit cu chibzuință, ținînd seama de etapa respectivă și de problemele specifice pe care le ridică activitatea școlilor. Pe masa de lucru a tovarășului Nicolae Chișu, șeful secției, se află planurile după care se desfășoară activitatea cu directorii, cu conducătorii cercurilor pedagogice etc.

O grijă deosebită a arătat secția de învățămînt a Orașului Stalin întăririi muncii de conducere a școlilor. În ședințele lunare cu directorii, care se țin cu cea mai strictă regularitate, respectîndu-se întocmai planul stabilit, se expun de fiecare dată referate în legătură cu problemele procesului de învățămînt: însușirea conștientă a cunoștințelor de către elevi, întărirea disciplinei în școală, colaborarea cu instructorul superior de pionieri etc. Secția de învățămînt a programat de asemenea, pentru „ziua directorului", care are loc odată pe lună, discutarea unor probleme cu caracter științifico-pedagogic, care să ducă la ridicarea nivelului general de pregătire profesională a directorilor. Astfel în „ziua directorului" din luna februarie s-a discutat tema „Procesul însușirii cunoștințelor de către elevi în lumina învățăturii lui I. P. Pavlov". Pentru ca discuțiile să fie vii și să contribuie la lămurirea problemelor, li se indică directorilor bibliografia pe care trebuie să o studieze în prealabil. În luna martie se va discuta tema „Caracterizarea psihologică a elevilor pe baza determinării tipurilor de activitate nervoasă superioară". Materialul bibliografic a și început să fie studiat de către directori.

Brigada a găsit în munca secției de învățămînt inițiative și realizări din care a putut trage numeroase învățăminte. Una dintre aceste realizări este graficul privitor la activitatea consiliilor pedagogice din școlile orașului. Alcătuirea graficului a presupus stabilirea în toate școlile a planului după care va lucra consiliul pedagogic în tot anul. Graficul arată ce probleme și cînd se discută în ședințele consiliilor pedagogice de-a lungul întregului an școlar. Organele de control ale secției de învățămînt vin pregătite la aceste ședințe ale consiliilor pedagogice, avînd posibilitatea să studieze din vreme materialul documentar în legătură cu problema ce se va discuta. Secția de învățămînt a întocmit un grafic asemănător în legătură cu ședințele organizate în școli cu părinții elevilor, ședințe în care se discută de asemenea probleme educative.

Interesîndu-se de activitatea inspectorilor, brigada a constatat că aceștia și-au intensificat vizitele în școli în pătrarele II și III și că de fiecare dată încheie procese verbale. Dar, cercetînd conținutul proceselor verbale, a constatat că în ele nu se dau întotdeauna îndrumări și sarcini școlilor și cadrelor didactice. Inspectorii din Orașul Stalin nu se ocupă suficient de desfășurarea procesului de învățămînt. La jumătatea anului școlar ei dau mai mare atenție întocmirii registrelor școlare decît lecțiilor, muncii educative din școli, disciplinei elevilor. Există un contrast izbitor între procesele-verbale încheiate de șeful secției de învățămînt, care au la bază o analiză temeinică, multilaterală a lecțiilor și acelea încheiate de inspectori, care rămîn la suprafața lucrurilor. Brigada a arătat secției de învățămînt această lipsă pe care trebuie s-o lichideze. Șeful secției de învățămînt a înțeles că nu este destul dacă el lucrează bine, că datoria lui este să ridice continuu munca întregului colectiv de inspectori. În urma schimbului de experiență el a hotărît să cerceteze cu regularitate și mai atent procesele-verbale ale inspectorilor, să analizeze cu ei un proces verbal bun și să mai discute cu ei încă odată problema efectuării controlului în școală pe baza studierii unui bogat material documentar.

Unele dintre inițiativele bune ale secției regionale nu sînt puse în aplicare cu destulă grijă. Astfel, secția de învățămînt a orașului a înființat, conform sarcinii de plan, consiliul directorilor, format din directori ai tuturor tipurilor de școli din localitate, care să se ocupe în special de problemele educative. Consiliul s-a înființat, și-a întocmit un plan de muncă, dar după cîtva timp a slăbit activitatea. Această bună inițiativă a secției regionale de învățămînt, pusă în practică în forma în care a fost concepută, poate aduce reale foloase în rezolvarea multor probleme ale muncii din școală.

Secția de învățămînt a Orașului Stalin se preocupă îndeaproape de activitatea cabinetului pedagogic, care-i dă un sprijin efectiv în muncă. Ea dă cabinetului spre studiere experiența unor cadre didactice fruntașe, care să fie popularizată în consfătuirile raionale, sau de către organele de control cu prilejul inspecțiilor efectuate în școli. De exemplu, secția a cerut cabinetului pedagogic să studieze sistemul de muncă al tovarășelor Magdalena Nistor, profesoară de istorie, Rodica Preoteasa, profesoară de geografie și Maria Sima, profesoară de științe naturale.

Faptul că secția de învățămînt se sprijină în largă măsură pe activitatea metodiștilor face ca munca școlilor să se îmbunătățească necontenit.

Primele roade

Schimbul de experiență organizat în regiunea Stalin a avut roade bogate. Fiind pregătită cu mult timp înainte, această acțiune a determinat în școli un ritm mai viu de muncă.

Un rezultat deosebit de însemnat al schimbului de experiență a fost descoperirea multor elemente pozitive în munca școlilor, a unor inițiative valoroase ale cadrelor didactice. De exemplu, la școala medie nr. 4 cu limba de predare maghiară, brigada s-a interesat de activitatea stației de radio-amatori, singura stație școlară de acest fel, unde elevii învață să mînuiască aparatul Morse și chiar să construiască un asemenea aparat. Brigăzile au văzut în multe școli modele de planșe interesante lucrate cu ajutorul elevilor, pentru predarea gramaticii, a matematicii, a fizicii, a științelor naturale, a istoriei, geografiei etc.

Iată numai cîteva din inițiativele care au fost descoperite în școli de către brigăzi: la școala de 7 ani nr. 17 funcționează și dă rezultate bune o comisie de control pentru disciplina și regimul zilnic al elevilor. La școala medie nr. 3 de fete se ține o evidență precisă, în registre speciale, a consultațiilor date părinților. Directoarea școlii nr. 13 cu limba de predare germană face la sfîrșitul fiecărui pătrar, în fața consiliului pedagogic, caacterizarea muncii fiecărui membru al colectivului didactic din școală. Directoarea școlii de 7 ani nr. 11 ține într-un caiet special evidența notelor pe care le obțin zilnic elevii rămași în urmă la învățătură. La școala medie de fete nr. 5 se organizează, din inițiativa instructoarei superioare de pionieri, consfătuiri între elevele fruntașe și cele slabe la învățătură, în care se discută despre pregătirea lecțiilor. La școala medie nr. 1 brigada s-a interesat în mod deosebit de felul cum lucrează comisia de disciplină, formată din patru profesori care analizează fiecare abatere și informează consiliul pedagogic despre condițiile în care s-a petrecut aceasta. Faptul că această comisie se interesează apoi și de aplicarea măsurilor luate de consiliul pedagogic în cazurile de abateri disciplinare ale elevilor a făcut să se îmbunătățească simțitor disciplina. Unii directori își notează sistematic observațiile asupra desfășurării lecțiilor la care au asistat rezervînd fiecărui profesor în parte cîteva pagini în caietele lor, pentru a urmări mai ușor de cîte ori au asistat la fiecare profesor și ce îndrumări i-au dat. Brigada care a cercetat activitatea grădinițelor de copii nr. 26 și nr. 10 a putut învăța multe în privința confecționării materialului didactic. Acolo educatoarele au văzut modele interesante de albume cu imagini pentru dezvoltarea vorbirii, jocuri didactice, lotouri, planșe reprezentînd scene de muncă, material didactic pentru cunoașterea ceasului, pentru operații aritmetice, albume cu povestiri etc.

Un rezultat pozitiv al schimbului de experiență îl constituie, de asemenea, sprijinul dat școlilor în ce privește cunoașterea lipsurilor proprii și luarea unor măsuri în vederea lichidării lor. De exemplu, brigada care a cercetat activitatea școlii mixte nr. 13 a arătat directorului acestei școli cît de nejust s-a făcut notarea elevilor la unele materii. Un singur elev a primit într-un pătrar, la o singură materie, de șapte ori nota „1". În multe școli elevii sînt notați mai des către finele pătrarului. Într-o singură zi o profesoară a ascultat și a notat 26 de eleve. Dacă unele cadre didactice pun nejustificat numai note mici, altele acordă cu prea multă ușurință notele mari.

Unele concluzii

Schimbul de experiență pedagogică din regiunea Stalin a fost o acțiune bună, care va ajuta mult la ridicarea calității muncii instructiv-educative. Această acțiune a dat organelor de conducere a învățămîntului din regiune și din cele două orașe posibilitatea să cunoască mai bine școlile, cadrele care lucrează în școli. De asemenea, a contribuit la răspîndirea unor metode bune de lucru.

Schimbul de experiență a avut însă și cîteva părți slabe, care trebuie arătate pentru a putea fi ocolite în viitor.

Scopul pentru care se organizează un schimb de experiență este acela de a se întări activitatea într-un anumit domeniu prin scoaterea la iveală, generalizarea și aplicarea celor mai bune metode și procedee de muncă. Pentru ca această acțiune să dea roadele așteptate, se impun cîteva condiții. Este necesar, în primul rînd, un obiectiv clar, bine conturat și precis al schimbului de experiență. De asemenea, trebuie să fie alese cu grijă unitățile între care va avea loc schimbul de experiență. În sfîrșit, trebuie să se creeze condiții pentru ca aspectele pozitive ale muncii să poată fi cunoscute și studiate în amănunt.

Să analizăm din acest punct de vedere schimbul de experiență organizat în regiunea Stalin în zilele de 11-13 februarie. În legătură cu obiectivul principal al schimbului de experiență trebuie să spunem că el a fost bine ales. Întărirea muncii de îndrumare și control este o sarcină de seamă, o garanție pentru buna desfășurare a activității școlilor. Secția de învățămînt a regiunii Stalin a fragmentat însă acest obiectiv principal în prea multe probleme mărunte. Numai un singur membru al brigăzii, care a studiat activitatea școlii medii nr. 3 de fete, a avut de cercetat registrul de evidență, registrul de înscriere, recensămîntul, cataloagele, matricolele, registrul de alfabetizare, regimul zilnic al elevilor, precum și aplicarea regulamentului de funcționare a internatelor, îndeplinirea hotărîrilor luate în consfătuirea raională din ianuarie, pavoazarea școlii, păstrarea, confecționarea și folosirea materialului didactic.

Deși în intenția secției de învățămînt regionale a fost ca toate aceste probleme să fie cercetate din punct de vedere al grijii pe care le-o acordă directorul, brigăzile s-au ocupat de ele nu din acest punct de vedere, ci au cercetat situația existentă în problema respectivă, chiar fără a pomeni măcar de măsura sau de felul în care se ocupă directorul de ele. Membrii brigăzilor nu au fost lămuriți bine asupra felului cum trebuie să cerceteze activitatea școlilor. Instructajul care s-a făcut cu participanții la schimbul de experiență n-a explicat clar acest lucru. Lipsa aceasta a dus la o muncă nesistematică, împrăștiată. De aceea, pînă la urmă s-a strîns un material — ce-i drept vast, dar uneori superficial și neînchegat — nu despre munca de îndrumare și control a activității școlilor, ci despre probleme foarte variate ale procesului instructiv-educativ.

Din felul cum au fost întocmite rapoartele de către membrii brigăzilor se vede că mulți dintre ei n-au fost pe deplin lămuriți asupra scopului pentru care s-a organizat schimbul de experiență, pentru care se organizează, în general, un schimb de experiență. Cei mai mulți scriu: „Profesorii au planuri de lecții" (dacă acestea sînt bune sau rele nu se arată); „diriginții au un caiet de caracterizare a elevilor" (dar nu se precizează cum se fac aceste caracterizări) etc. Schimbul de experiență pedagogică nu poate avea însă drept scop stabilirea simplului fapt că în școală există sau nu plan de muncă, caiete de asistență la lecții, caracterizări ale elevilor etc., ci urmărește să descopere metodele bune ale școlilor, care trebuie extinse. Faptele constatate, pozitive, trebuie să fie un punct de plecare pentru cercetarea metodelor folosite, a sistemului de muncă și nu scopul unui schimb de experiență.

Schimbul de experiență a avut în mare măsură și caracter de muncă de control. Aceasta a fost de fapt intenția secției regionale de învățămînt, care a și cerut brigăzilor să încheie în școli procese verbale. Lucrul acesta nu a fost însă just. Schimbul de experiență nu trebuie confundat cu controlul. Fiecare urmărește un scop diferit și se înfăptuiește prin metode diferite.

În afară de aceasta un proces verbal încheiat în școală, în care se dau sarcini directorilor și cadrelor didactice, nu poate fi întocmit decît de un inspector, singurul competent să facă aceasta. În cazul de față, brigăzile au fost conduse de metodiști și nu de inspectori. Și metodiștii nu au căderea să încheie în școli procese verbale decît în cazuri excepționale, cînd sînt folosiți ca organe de îndrumare și control. În momentul de față se duce însă o luptă pentru ca secțiile de învățămînt să renunțe la această practică, să nu mai trimită metodiștii cabinetelor pedagogice în munca de control, ci să le dea posibilitatea să-și desfășoare munca lor proprie. În general, metodiștii nu au căderea de a face control și a încheia procese verbale în școli. Cu atît mai mult n-au avut-o în situația dată, cînd era vorba de un schimb de experiență și nu de un control.

Îmbinîndu-se două acțiuni într-una singură — schimb de experiență și control — brigăzile au fost abătute de la drumul pe care normal trebuiau să meargă. Ele au constatat fapte, situații și n-au mers mai departe să descopere metodele. Au arătat, de pildă, că un director ține în ordine perfectă scriptele școlare, și s-au oprit aici, n-au căutat să afle cum și-a organizat acest director munca de a reuși să-și îndeplinească bine o sarcină pe care alții se plîng că n-au timp s-o îndeplinească; sau au văzut că toți diriginții dintr-o școală lucrează bine, dar n-au căutat să vadă și cum anume a organizat directorul în școală munca diriginților, cum îi îndrumează etc.

Secția de învățămînt a regiunii Stalin a luat totuși unele măsuri pentru ca în procesele verbale lăsate școlilor să nu se strecoare greșeli, să nu fie trasate sarcini nejuste, să nu se dea sugestii nepotrivite. Astfel, înainte de a părăsi unitățile în care au lucrat, brigăzile au discutat împreună cu conducătorul unității respective în jurul celor constatate. Aceste discuții au ajutat să nu se facă greșeli. În școala de 7 ani nr. 16, de exemplu, unde un membru al brigăzii a considerat nejust faptul că se ține registre de înscriere pe clase și a numit aceasta birocratism, discuțiile au contribuit la stabilirea unui punct de vedere just în această privință. Tovarășei Steț Livia care a avut această părere i s-a arătat că nu are dreptate și i s-a explicat de ce.

Schimbul de experiență a mai avut o lipsă însemnată. Brigăzile au fost trimise într-adevăr în cele mai bune școli ale orașului. Totuși, nu li s-au indicat direcțiile în care s-au obținut succese în fiecare din aceste școli pentru ca să le cerceteze îndeaproape și în special pe acestea.

Fără îndoială că schimbul de experiență pedagogică organizat în regiunea Stalin a avut roade. Cu toate lipsurile arătate, inerente pentru început, acțiunea însăși este un fapt deosebit de pozitiv. Ceea ce trebuie apreciat în primul rînd este inițiativa șefului secției regionale de învățămînt, tovarășul Petraș Petru, pornită din dorința de a întări munca de îndrumare și control a învățămîntului. Este pozitiv, de asemenea, faptul că secția regională de învățămînt a acordat importanța cuvenită în cadrul schimbului de experiență, muncii directorilor, veriga principală în buna desfășurare a muncii didactice.

Organizatorii schimbului de experiență au un mare merit, acela că au deschis drumul unor acțiuni mari de felul acesta. În legătură cu organizarea unui sechimb de experiență de largi proporții regiunea Stalin n-a avut în fața ei un exemplu din care să poată învăța. Ea este înaintașă pe acest drum, pe care vor merge desigur și alte secții de învățămînt.

De altfel, secția de învățămînt a tras învățăminte din însăși desfășurarea acțiunii. Ea a dovedit spirit de orientare și operativitate, știind să ia din mers unele măsuri care să ducă la îmbunătățirea schimbului de experiență. Astfel, observînd că planurile după care lucrează brigăzile sînt prea complicate, a atras atenția asupra căror probleme să se oprească în mod deosebit. De asemenea, pentru culegerea unui material cît mai bogat, din care să se vadă limpede experiențele înaintate, organizatorii consfătuirii au cerut brigăzilor la sfîrșitul primei zile de lucru să întocmească rapoartele scrise în așa fel încît ele să oglindească nu numai cele constatate în Orașul Stalin, ci și metodele folosite în școlile din Sibiu în rezolvarea aceloraș probleme.

Un rezultat însemnat al schimbului de experiență îl constituie strîngerea colaborării între directorii, metodiștii și inspectorii din Sibiu și Orașul Stalin. Discuțiile purtate între ei i-au apropiat, i-au determinat să-și intensifice colaborarea în viitor, să-și comunice reciproc realizările și inițiativele. Acest lucru merită să fie subliniat și apreciat ca deosebit de pozitiv.

Mergînd pe drumul bun pe care a pornit, secția de învățămînt a regiunii Stalin va obține succese mereu mai mari prin folosirea acestei metode, dacă va trage toate învățămintele din primul schimb de experiență mai larg pe care l-a organizat. Căutînd să aleagă și să dezvolte tot ceeace este pozitiv în această acțiune, controlînd apoi cu perseverență aplicarea în școli a măsurilor ce se vor lua în urma acestei acțiuni în vederea îmbunătățirii procesului instructiv-educativ, secția de învățămînt a regiunii Stalin va obține în viitor mai multe succese în îndrumarea muncii de instruire și educare a elevilor din școlile regiunii.

În cadrul schimbului de experiență s-a arătat că unii profesori interoghează într-o singură oră pînă la douăzeci și șase de elevi.

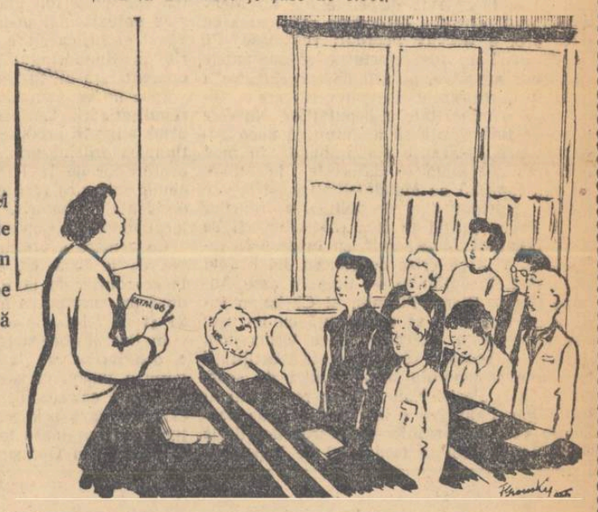

PROFESOARA:

— Încă două-trei ore de interogări de acest fel — și am încheiat situațiile pe pătrar pentru toată clasa!

Școala-factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Să popularizăm Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la contractarea de legume, semințe de legume și fructe

Acum cîteva zile, ziarele au publicat Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la contractarea de legume, semințe de legume și fructe.

Această Hotărîre a guvernului nostru elaborată în lumina programului de măsuri economice și politico-organizatorice, stabilit de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953, constituie o nouă și însemnată măsură pentru continua îmbunătățire a condițiilor de trai ale oamenilor muncii. Ea este menită să cointereseze în măsură mai mare pe deținătorii de terenuri corespunzătoare în vederea sporirii producției de legume, semințe și fructe, pentru o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii de la orașe și pentru asigurarea cu materii prime agricole a industriei alimentare.

Învățătorii și profesorii școlilor sătești au datoria de a populariza în rîndurile părinților elevilor, ale tuturor țăranilor muncitori cu gospodării individuale, ale colectiviștilor și întovărășiților Hotărîrea privind contractarea de legume, semințe de legume și fructe, făcîndu-le cunoscute avantajele pe care statul nostru democrat-popular le acordă contractanților în vederea unei mai bune aprovizionări a populației și a industriei alimentare cu materii prime. Ei trebuie să arate țăranilor muncitori că producătorii care vor încheia contracte de cultură pentru legume, zarzavaturi, semințe de legume și fructe cu unitățile de stat și cooperatiste vor primi prețuri avantajoase pentru produsele predate, își vor putea procura la prețuri avantajoase materialele, îngrășămintele chimice și uneltele necesare producției. De asemenea, vor putea cumpăra semințe pentru cultura de legume și producerea semințelor de legume beneficiind de o reducere de 75% din preț, vor obține credite cu dobîndă mică pentru a-și procura materialele necesare irigației, ajutor pentru întreținerea culturilor și combaterea dăunătorilor. Pe lîngă aceasta, contractanților individuali li se vor asigura, la prețul de stat, după predarea recoltei, pentru fiecare 50 kg sămînță de varză timpurie, varză de vară, varză roșie și gulioare, precum și pentru 1000 kg arpagic și usturoi predat, un metru cub de cherestea și 2 kg de sodă caustică.

Lămurind țăranii muncitori asupra avantajelor pe care le vor obține pe baza Hotărîrii, cadrele didactice trebuie să le arate că gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole, asociațiile de cultivatori și cultivatorii individuali care vor cultiva legume, zarzavaturi și fructe și vor încheia contracte pe doi sau mai mulți ani pentru culturile anuale, sau pentru două sau mai multe recolte din culturile bianuale și de mai mulți ani, vor primi prime la hectar. Contractanții care prin bună îngrijire a culturilor obțin recolte mari și de bună calitate vor primi diplome și premii, în conformitate cu normele care se vor stabili de Ministerul Agriculturii și Silviculturii în colaborare cu Ministerul Comerțului Interior.

Desfășurînd-și activitatea obștească, pedagogii de la sate vor arăta avantajele sporite pe care le acordă Hotărîrea gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor și asociațiilor de cultivatori. Gospodăriile agricole colective vor primi, de pildă, avantajele în produse industriale acordate gospodăriilor individuale majorate cu 20%, întovărășirile cu 15% și asociațiile de cultivatori cu 10%.

Arătînd țăranilor muncitori sprijinul pe care-l primesc din partea partidului și guvernului pentru sporirea producției și a veniturilor lor, învățătorii și profesorii trebuie să-i mobilizeze, în același timp, în vederea unei munci cît mai rodnice, să răspîndească în mijlocul lor cunoștințele agrotehnice înaintate, ajutîndu-i să însămînțeze și să planteze integral suprafața contractată, să folosească în întregime materialul de înmulțire primit. De asemenea, cadrele didactice trebuie să ajute țăranilor muncitori să folosească în bune condiții îngrășămintele chimice și naturale, să combată dăunătorii, să folosească creditele primite în bani și materiale numai în scopul asigurării și măririi producției.

Cadrele didactice trebuie să arate producătorilor că este în interesul lor să încheie și să respecte contractele încheiate predînd produsele obținute de pe suprafețele contractate la locul de recepție, la termenele stabilite prin contract și sortate pe calități, asigurînd în felul acesta materia primă necesară industriei alimentare și hrana necesară oamenilor muncii.

Pentru a putea duce în rîndurile țăranilor muncitori o intensă muncă de lămurire în vederea contractării și a extinderii contractărilor, învățătorii și profesorii au datoria să cunoască temeinic prevederile Hotărîrii.

În munca lor, cadrele didactice trebuie să folosească toate formele agitației politice de masă: organizarea de conferințe la căminele culturale, adunări cu părinții, organizarea unor emisiuni speciale prin stațiile de radioficare, vizite la domiciliul țăranilor muncitori, panouri, gazete de stradă etc.

Intensificîndu-și activitatea desfășurată în rîndurile țăranilor muncitori, contribuind la îndeplinirea Hotărîrii Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind contractarea de legume, semințe de legume și fructe, cadrele didactice din școlile sătești își vor îndeplini o însemnată îndatorire obștească.

Consfătuirile diriginților

Cabinetul pedagogic al regiunii Pitești se preocupă îndeaproape de îndrumarea muncii diriginților. În acest scop, cabinetul a organizat în fiecare raion consfătuiri ale diriginților de la clasele V—X. Programul acestor consfătuiri, alcătuit încă de la începutul anului școlar, a fost comunicat din timp diriginților. De asemenea, li s-a comunicat și bibliografia pe care trebuiau s-o citească în vederea consfătuirii și li s-au indicat materialele pe care urmau să le prezinte la ședința de lucru (planurile de muncă pe pătrar și pe săptămîni, caietele de însemnări asupra comportării elevilor, caietul activității educative etc.).

În toate raioanele regiunii consfătuirile au fost conduse de metodiștii de pedagogie de la cabinetele pedagogice. Aceștia au prezentat un referat cu tema „Conținutul și organizarea muncii diriginților", au îndrumat discuțiile și au răspuns la întrebările și problemele ridicate de diriginți.

În cadrul consfătuirilor au fost scoase la iveală succesele obținute de diriginți în munca educativă, au fost analizate lipsurile acestei munci și urmările lor asupra instruirii și educării elevilor.

Luînd cuvîntul la discuții, diriginții s-au oprit pe larg asupra problemelor privitoare la cunoașterea particularităților elevilor, la grija pentru ridicarea nivelului lor la învățătură, la organizarea colectivului de elevi, la întărirea disciplinei, la orientarea profesională a tineretului, la sprijinul care trebuie acordat organizațiilor U.T.M. și de pionieri, la munca în mijlocul părinților etc. Au fost analizate, de asemenea, principalele forme de muncă folosite de diriginți în activitatea lor — ora educativă, convorbirile individuale cu elevii, activitatea comună cu instructorul de pionieri și cu organizația U.T.M., contactul zilnic cu profesorii clasei etc.

În consfătuiri li s-au dat diriginților îndrumări amănunțite cu privire la planificarea muncii lor, arătîndu-li-se cum trebuie întocmit planul activității educative pe pătrar și planul săptămînal de măsuri concrete. Au fost arătate, de asemenea, principalele forme de îndrumare a muncii diriginților de către director și directorul adjunct.

Numeroși diriginți au arătat în cadrul consfătuirilor cum și-au organizat munca educativă, ce metode și ce procedee au folosit, greutățile pe care le-au întîmpinat în activitatea lor și rezultatele la care au ajuns. Astfel, tovarășul Luca Ionescu, din raionul Curtea de Argeș, a vorbit despre metodele pe care le-a folosit pentru organizarea colectivului clasei. El a stabilit pentru fiecare elev sarcini precise, cuprinse în „foaia de sarcini" alcătuită în fiecare pătrar și afișată la gazeta de perete.

Tovarășul Dumitru Drăgoi, diriginte la școala din comuna Flămînzești, a arătat cum își desfășoară munca pentru cunoașterea particularităților elevilor și mijloacele pe care le-a folosit pentru asigurarea unei permanente legături și colaborări cu părinții. Dirigintele Gheorghe Bădescu, de la școala din comuna Arefu, a vorbit despre modul în care a îndrumat lectura particulară a elevilor, despre organizarea bibliotecii clasei. Dirigintele Emil Turescu, din raionul Topoloveni, a arătat cum a organizat și îndrumat activitatea obștească a elevilor, iar tovarășul Ungureanu, diriginte la școala medie din Slatina, a vorbit despre rolul educativ al gazetei de perete și despre îndrumarea colectivelor de elevi care redactează gazetele școlare.

O atenție deosebită s-a acordat în cadrul discuțiilor problemelor privitoare la mijloacele de cunoaștere a personalității elevilor, deoarece în această privință s-a constatat o mai slabă orientare a diriginților. Consfătuirile i-au ajutat să înțeleagă mai bine cum anume trebuie să urmărească comportarea elevilor, ce să se înregistreze în caietul de observații, ce măsuri să ia pe baza acestor însemnări. De asemenea, a fost analizată pe larg problema organizării orelor educative, arătîndu-se ce fel de teme pot face obiectul discuțiilor cu elevii în aceste ore.

La consfătuiri au participat și șefii secțiilor de învățămînt, care le-au vorbit diriginților despre măsurile concrete ce trebuie luate în vederea îmbunătățirii muncii educative în raionul respectiv.

Consfătuirile diriginților din regiunea Pitești au adus o contribuție însemnată la întărirea muncii educative în școlile regiunii. Aplicînd în activitatea lor cele învățate la aceste consfătuiri, diriginții obțin succese în educarea elevilor.

H. SEPEȚEANU
metodist la cabinetul pedagogic al regiunii Pitești

Prin mijloace locale

În comuna Albești, raionul Vaslui, s-a construit de curînd, prin mijloace locale, o sală de clasă. Tot prin posibilități locale s-a amenajat și un internat, în care sînt cazați fiii țăranilor muncitori din satele mai îndepărtate de școală.

Aceste realizări aduc o contribuție însemnată la îmbunătățirea condițiilor muncii didactice, creînd posibilitatea de a se ridica atît nivelul activității instructiv-educative a pedagogilor, cît și nivelul muncii desfășurate de elevi pentru însușirea temeinică a cunoștințelor.

INFORMAȚIE

În conformitate cu dispozițiile cuprinse în H.C.M. nr. 2910/1953, rectoratul Universității „C. I. Parhon" publică concurs pentru ocuparea postului de conferențiar la Facultatea de filozofie, catedra de psihologie, specialitatea psihologie experimentală.

Pentru înscrierea la concurs candidații vor prezenta următoarele acte, pînă la data de 21.III.1955:

a) Autobiografie.

b) Copie de pe diploma de stat sau actul echivalent de studii superioare.

c) Copie de pe diploma de doctor sau candidat în științe.

d) Copie de pe atestatul de conferențiar.

e) Certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are locul de bază al activității sale.

f) Memoriu de activitate semnat de candidat.

g) Un număr de 3 exemplare din lucrările sale științifice.

Pot participa la concurs pentru funcția de conferențiar persoanele care posedă titlul științific de candidat în științe sau gradul didactic de conferențiar.

De asemenea, pot participa la concurs persoanele fără titluri științifice sau grade didactice superioare, specialiști de înaltă calificare din producție și din aparatul de stat, cu stagiu și realizări în specialitatea disciplinei vacante.

Actele se vor depune la rectoratul Universității „C. I. Parhon" — Secretariatul științific.

Munca elevilor în cercuri

Munca pe care o desfășoară elevii în cercurile pe materii constituie un mijloc deosebit de important pentru complectarea cunoștințelor lor. Cadrele didactice de la școala de 7 ani din satul Valea Mare, raionul Mușcel, manifestă o preocupare deosebită pentru îndrumarea și organizarea activității pionierilor și școlarilor în cercurile pe materii. Cercul literar, de pildă, cuprinde peste 60 de membri. La ședințele acestui cerc participă uneori și elevi de la alte școli.

La ultima ședință a cercului literar, pioniera Gabriela Solomon, din clasa a VII-a, a ținut referatul: „Despre folclorul poporului romîn". Bine documentat, referatul a scos în evidență valoarea creațiilor populare ale literaturii noastre.

Activitatea metodiștilor și a profesorilor de educație fizică

De curînd, la Ministerul Învățămîntului a avut loc o consfătuire cu metodiștii de educație fizică care lucrează la cabinetele pedagogice regionale. În cadrul consfătuirii a fost analizată activitatea metodiștilor de educație fizică, precum și a cadrelor didactice care predau educația fizică în școlile elementare, de 7 ani și medii.

Rapoartele prezentate, cît și discuțiile purtate pe marginea lor, au scos la iveală o serie de realizări care dovedesc că activitatea de educație fizică s-a îmbunătățit. Mulți metodiști au îndrumat just munca desfășurată de profesorii de educație fizică pentru ridicarea continuă a nivelului lor profesional, au stimulat activitatea acestora în cadrul cercurilor pedagogice de specialitate. Așa au muncit, de exemplu, metodiștii F. Lorentz (regiunea Cluj,) G. Sîrbulescu (București), S. Bivolaru (regiunea Hunedoara) etc. Ca urmare a sprijinului primit din partea metodiștilor, mulți profesori de educație fizică, printre care se numără, de exemplu, tov. C. Rethi (Cluj), V. Radovici (Constanța), D. Călinescu (Turnu Măgurele), S. Negreanu (București) etc. au obținut rezultate bune în activitatea lor.

Lecțiile de educație fizică au adus o contribuție însemnată la educarea elevilor în spiritul disciplinei liber consimțite, al grijii pentru avutul obștesc, la închegarea colectivului de elevi, la respectarea de către aceștia a regulilor de igienă. Printre profesorii care au obținut rezultate deosebite în această privință se numără țovarășii G. Comanaru (Cluj), N. Crișan (Bistrița) și alții.

Metodiștii de educație fizică au acordat o grijă deosebită problemelor privitoare la amenajarea terenurilor sportive școlare și la aprovizionarea școlilor cu materiale care să asigure posibilități bune de desfășurare a educației fizice. Cu sprijinul Ministerului Învățămîntului și al secțiilor de învățămînt, un mare număr de școli de 7 ani și medii au fost dotate cu aparate și utilaje pentru gimnastică și cu materiale de sport. De asemenea, prin posibilități locale și cu ajutorul comitetelor de părinți au fost amenajate și reparate numeroase săli de gimnastică din școli.

În cadrul consfătuirii au fost scoase la iveală o serie de lipsuri care se mai fac vădite în activitatea de educație fizică. Mai sînt încă unii profesori care țin lecții slabe, intră nepregătiți la ore sau întocmesc planuri de lecții formale. Așa lucrează, de exemplu, tovarășa I. Bogdan, profesoară la școala medie din Abrud, tov. Leninsky, profesor la școala medie de băieți din Huși, tov. Constantin Martin, profesor la școala de 10 ani nr. 2 de băieți din Iași, sau tov. Aurora Socina, profesoară la școala elementară nr. 1 din Bistrița.

Lipsurile care mai dăinuie în activitatea profesorilor de educație fizică se datoresc și faptului că unii metodiști nu s-au preocupat îndeajuns de folosirea tuturor mijloacelor care pot asigura ridicarea nivelului profesional al acestor profesori. Mulți metodiști neglijează problema îndrumării cadrelor didactice care predau educația fizică la clasele I-IV, la casele de pionieri, la școlile profesionale și medii tehnice, precum și a profesorilor tineri de educație fizică.

Unele secții regionale de învățămînt, fără a ține seama de atribuțiile metodiștilor de educație fizică, i-au supraîncărcat cu prea multe sarcini.

În regiunile Craiova, Iași, Suceava și Oradea nu au fost numiți nici pînă acum metodiști de educație fizică, ceea ce a făcut ca activitatea de educație fizică din școlile acestor regiuni să se desfășoare cu lipsuri.

Socotind în mod nejust că problema educației fizice a elevilor este numai o sarcină a metodiștilor de educație fizică, secțiile de învățămînt ale regiunilor Constanța și Bîrlad nu au sprijinit munca acestora și nu au luat măsuri pentru înlăturarea lipsurilor semnalate.

Pentru îmbunătățirea activității de educație fizică a elevilor este necesar ca secțiile regionale de învățămînt să sprijine activ munca metodiștilor de specialitate, să-i ajute în îndeplinirea sarcinilor ce le revin. Fiecare metodist trebuie să se preocupe de continua ridicare a nivelului său ideologic și profesional, de organizarea unui colectiv format din cele mai bune cadre didactice de specialitate, cu care să se consulte și de care să fie sprijinit în muncă.

Metodiștii de educație fizică au datoria să găsească și să folosească cele mai bune căi de îmbunătățire a activității de educație fizică în școli. Secțiile de învățămînt trebuie să analizeze periodic activitatea cadrelor didactice și să îndrume cu pricepere munca metodiștilor de specialitate.

M. IONESCU
șeful serviciului educației fizice din Ministerul Învățămîntului

Impotriva ratificării acordurilor de la Paris

După cum se știe, acordurile de la Paris nu reprezintă altceva decît o variantă nouă a învechitului plan al imperialiștilor americani cu privire la reînvierea militarismului german și la includerea Germaniei occidentale remilitarizate în grupările militare agresive ale statelor occidentale.

Popoarele Europei văd în acordurile de la Paris o mare primejdie care periclitează pacea și securitatea lor și se împotrivesc cu îndîrjire ratificării și aplicării acestor acorduri.

Presiunea populară asupra guvernelor statelor semnatare ale acordurilor de la Paris este așa de puternică încît a făcut ca aceste acorduri să se strecoare cu multă greutate prin parlamentele statelor respective.

Este semnificativă lupta dramatică ce s-a desfășurat în Adunarea națională franceză în legătură cu ratificarea acordurilor de la Paris. Niciodată nu va uita eroicul popor al Franței amenințările grosolane exercitate de S.U.A. și Anglia asupra deputaților francezi precum și manevrele disperate ale lui Mendès-France pentru a determina ratificarea cu orice preț a acestor acorduri rușinoase. Pe cît de mari au fost eforturile și șantajele cercurilor agresive, pe atît de surprinzător a fost, însă, rezultatul. Pentru ratificare a votat doar o minoritate a deputaților. Nu este lipsit de importanță să amintim că dacă guvernul Mendès-France s-a prăbușit în mod lamentabil, aceasta se datorește în mare măsură faptului că Mendès-France își legase soarta în primul rînd de politica acordurilor de la Paris, jurînd în fața stăpînilor săi de peste ocean că „le va servi" cu orice preț ratificarea. Și dacă criza de guvern din Franța a durat trei săptămîni — timp în care Antoine Pinay, Pierre Pflimlin și Christian Pineau au fost siliți să se retragă cu un eșec răsunător de la încercarea de a forma noul guvern — aceasta se datorește ostilității crescînde a poporului francez față de acordurile de la Paris. Noul guvern reacționar al lui Edgar Faure care intenționează de asemenea să obțină ratificarea acordurilor de la Paris se va izbi la rîndul lui de împotrivirea poporului francez care așa cum a înmormîntat C.D.E.-ul poate fi și groparul pericoloaselor acorduri de la Paris.

O mare rezistență opune împotriva ratificării acordurilor de la Paris poporul german. Oamenii cinstiți germani își dau bine seama că ratificarea acordurilor de la Paris va da o lovitură din cele mai grele intereselor naționale ale poporului german, constituind principalul abstacol în calea rezolvării problemei germane. Propaganda americană, și în ton cu ea și cea proamericană au stors în vreme îndelungată în jurul ideii că în Germania occidentală succesul politicii de remilitarizare, deci și succesul ratificării acordurilor de la Paris, care permit înfăptuirea acestei politici, va fi, chipurile, asigurat. E limpede că scribii plătiți ai imperialiștilor s-au entuziasmat prea repede atunci cînd au văzut că prima citire a acordurilor de la Paris în Bundestagul federal s-a desfășurat aparent fără dificultăți.

Încă nu se dezmeticiseră bine organizatorii remilitarizării Germaniei occidentale de pe urma amețelii produse de primul „succes" obținut cu prilejul primei citiri în Bundestag a acordurilor de la Paris și au și început să simtă puternica rezistență opusă în Germania occidentală împotriva ratificării de cele mai largi mase ale poporului.

Ca urmare a presiunii exercitate de popor, cea de a doua citire a textului cu privire la acordurile de la Paris a fost amînată de două ori, urmînd ca ea să aibă loc abia între 24 și 26 februarie a.c.

În timpul care a trecut de la prima citire a acordurilor de la Paris lupta poporului german împotriva acestor acorduri a luat o amploare extraordinară. Situația actuală se caracterizează prin participarea la această luptă a unor mase tot mai largi de oameni ai muncii din Germania occidentală care cer respingerea acordurilor de la Paris și unificarea Germaniei pe baze pașnice și democratice, corespunzător propunerilor guvernului Uniunii Sovietice. Pînă și ziarele americane sînt nevoite să recunoască această stare de lucruri. Ziarul „New York and American" scrie bunăoară că „în Germania occidentală se constată un val de cereri în vederea unor tratative cu Rusia"

Cu fiecare zi care s-a apropiat de data dezbaterilor în Bundestag a problemei ratificării acordurilor de la Paris a luat amploare mișcarea de protest a tuturor păturilor populației.

Starea de spirit a maselor populare din republica federală a exercitat o puternică influență asupra partidului social-democrat și asupra sindicatelor. Sub influența maselor, partidul social-democrat a început să se opună cu și mai multă hotărîre politicii guvernului.

Starea de spirit a maselor a influențat într-o anumită măsură și alte partide, care fac parte din coaliția guvernamentală. Numeroși deputați ai partidelor liberal-democrat și blocul german au și anunțat că vor vota împreună cu cei 151 deputați social-democrați împotriva acordurilor de la Paris. Trebuie ținut seama și de faptul că în rîndurile fracțiunilor coaliției guvernamentale există o serie de grupuri, care deși nu resping ideea reînarmării Germaniei occidentale și includerea ei în blocul Atlanticului de nord, se pronunță însă împotriva protocolului privind Saar-ul din acordurile de la Paris. O parte din deputații partidului liberal democrat și din blocul german, de exemplu, au anunțat că nu vor vota în ansamblu textul acordurilor de la Paris ci fiecare protocol în parte, ceea ce poate să ducă la eșecul ansamblului acordurilor. După cum s-a anunțat, de asemenea, delegații la Congresul federal extraordinar al „partidului refugiaților" care a avut loc la Bonn în zilele de 19-20 februarie au respins acordul cu privire la Saar nereușind să realizeze o unanimitate asupra acordurilor de la Paris.

Conducerea Partidului Comunist din Germania care conduce lupta poporului din Germania occidentală pentru o Germaniei unită, pașnică și democratică, a adresat tuturor deputaților din parlamentul de la Bonn o scrisoare prin care îi cheamă să voteze împotriva acordurilor de la Paris, să se pronunțe pentru tratative imediate între cele patru mari puteri în problema germană și pentru realizarea unui acord pe întreaga Germanie în scopul elaborării legii electorale pentru ținerea de alegeri libere în întreaga țară.

Înspăimîntate de poziția tot mai hotărîtă a poporului german cercurile agresive din S.U.A. și Anglia își înzecesc în aceste zile eforturile pentru a obține ratificarea acordurilor de la Paris. Astfel, Conant, înaltul comisar american, care fusese plecat la Washington, s-a grăbit să se întoarcă în Germania occidentală și să avertizeze în mod nerușinat, cu aer de stăpîn, pe deputații vest-germani că cei mai înalți reprezentanți ai guvernului S.U.A. așteaptă de la ei ratificarea acordurilor de la Paris. În același timp, în urma unei directive speciale a lui Kirkpatrick, ministru adjunct al Afacerilor Externe al Angliei, în cercurile politice din Germania occidentală s-a răspîndit o serie de zvonuri după care Uniunea Sovietică ar accepta să ducă tratative cu privire la unificarea Germaniei chiar și după ratificarea acordurilor de la Paris.

Oricît de mari ar fi eforturile cercurilor agresive pentru ratificarea acordurilor de la Paris, ori care vor fi combinațiile și mașinațiile la care vor recurge și ori care va fi rezultatul acestor combinații, evoluția evenimentelor arată în chip limpede că poporul german respinge politica de remilitarizare și de scindare a țării sale, pronunțîndu-se cu fermitate pentru o cît mai grabnică unificare a țării pe baze pașnice și democratice.

Foiletoa

O mică dilemă

I. AVIAN
SADI RUDEANU

În cercul de geografie al elevilor unei școli de băieți din Timișoara era mare agitație. Elevii aveau de gînd să pornească într-o „excursie pe hartă" și acum tocmai făceau itinerariul.

— Băieți, spuse Radu, fruntașul clasei, să facem excursia de-a lungul rîului Bega, pînă la locul lui de vărsare.

— De acord! De acord!

— Și mai am o propunere, continuă Radu.

— S-auzim!

— Să facem apoi și o plimbare pe Dunăre. Că tot sîntem aproape!... Ce părere aveți?

Unii băieți primiră cu entuziasm și această propunere. Alții tăceau, uitîndu-se nedumeriți la Radu. Apoi, unul dintre aceștia izbucni:

— Bine, măi Radule, ești fruntaș și kabar n-ai de geografie!... Păi dacă mergem în lungul rîului Bega, pînă la locul lui de vărsare, ce tot vorbești de Dunăre?.. Unde-i Bega și unde-i Dunărea?...

— Cum unde-i? Bega se varsă doar în Dunăre! Atîta lucru nu știi?

Șerban rămase o clipă năuc, apoi izbucni în rîs:

—Trăi-s-o aud și pe asta!... Poftim! Bega se varsă în Dunăre!... Noroc că n-ai spus asta la lecție, că se ducea cu fruntășia ta!...

Radu se înroși ca para focului:

— Ascultă, Șerbane! Dacă-ți spun că se varsă în Dunăre, în Dunăre se varsă!

— Ba în Tisa!

— Ba în Dunăre!

Elevii se împărțiră în două tabere.

— În Tisa! strigau unii.

— În Dunăre! răspundeau ceilalți.

În toiul acestui foarte disputat meci geografic, intră în clasă dirigintele.

— Ce-i cu voi, măi băieți? Pentru ce vă certați? — interveni el, încercînd să-i liniștească

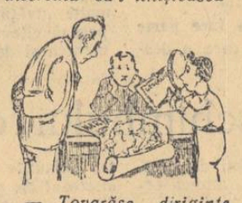

— Tovarășe diriginte — izbuti Șerban să ia cuvîntul — vă rugăm să ne fiți dumneavoastră arbitru... Iată, Radu, care de altfel este fruntaș la învățătură, susține fără nici un temei că Bega se varsă în Dunăre!... Și eu susțin că în Tisa, întări Șerban.

— Ba în Dunăre! — interveni Radu...

Dirigintele zîmbi:

—Regret, Radule, că trebuie să te contrazic, dar Șerban are dreptate. Bega se varsă în Tisa!...

— Dar am văzut cu ochii mei, pe hartă, că se varsă în Dunăre!...

— Ei, atunci să privim harta... Dați-i vă rog o hartă lui Radu, băieți...

În grabă, elevii scoaseră din ghiozdane cartea de geografie pentru clasa a șaptea și o deschiseră la sfîrșit, acolo unde sînt, în anexă, hărțile.

— Poftim! făcu Radu. Vedeți... aici... E limpede, nu?...

Iată. aici este Bega, și aici Dunărea, locul ei de vărsare!...

— Bine... dar... cum așa? — spuse dirigintele.

— Ei, să vă arăt și eu ce scrie în text, nu numai pe hartă, — sări Șerban: — „Ultimul afluent al Tisei este Bega, care izvorăște din Munții Poiana Ruscăi și care traversează Cîmpia Banatului"... Negru pe alb. Și în aceeași carte!

— Frumos! spuse dirigintele. Pe hartă e una, în text alta!... Ia să vedem ce ediție e cartea asta... Mda... „Editura didactică și pedagogică, ediția 1953"... A, asta e o ediție mai veche. Are cineva o ediție mai nouă?

— Am eu! — sări un elev. — Ediția 1954! Dar și pe harta asta Bega se varsă tot acolo unde se varsă și în ediția din 1953!... Pe hartă în Dunăre, iar în text, în Tisa!...

În sală se lăsă o tăcere apăsătoare...

— Ei, ce facem? se auzi o voce.

— Am o idee! — interveni Radu. — Să facem excursia proiectată, să cercetăm unde se varsă Bega și să comunicăm Editurii rezultatul cercetărilor... Să afle și cei de acolo, săracii, ca să știe cum să scrie în ediția din 1955...

Munca de alfabetizare în raionul Băilești

În trecut, în raionul Băilești, ca și în toate celelalte raioane ale regiunii Craiova erau foarte mulți neștiutori de carte.

Sub îndrumarea comitetului raional de partid și cu ajutorul sfatului popular raional și al organizațiilor de masă, învățători, profesorii și educatoarele din cuprinsul raionului au participat cu însuflețire la acțiunea de lichidare a neștiinței de carte. Colectivul școlii elementare din satul Cioroiul Nou, de exemplu, format numai din patru învățători, a alfabetizat în anul școlar 1952/53 pe ultimii 68 neștiutori de carte din sat. Tovarășa Florica Popescu, învățătoare la școala de 7 ani din orașul Băilești, a alfabetizat anual cîte 30—40 neștiutori de carte. Cu multă dragoste și pricepere au muncit la cursurile de alfabetizare învățătorii Florea Firănescu, de la școala din comuna Giubega, Ovidiu Doca, de la școala din comuna Afumați, Ioan Drăgulet, de la școala din orașul Băilești, Constantin Popescu, de la școala din comuna Cioroiași, Ghiță Stan, de la școala din comuna Siliștea Crucii etc. Ca urmare, comunele și satele din raionul Băilești în care este lichidată neștiința de carte devin tot mai numeroase.

Știința de carte a adus însemnate schimbări în viața foștilor analfabeți. De exemplu, tov. Dumitru Curcă a urmat după absolvirea cursurilor de alfabetizare o școală de mecanici-tractoriști și a devenit tractorist calificat, evidențiat adesea în muncă. Fosta analfabetă Maria Știucă din Băilești lucrează astăzi ca asesor popular. Tovarășa Valeria Mitrache, din Băilești, s-a înscris, după terminarea cursurilor de alfabetizare, la cursurile fără frecvență ale unei școli medii și este astăzi elevă în clasa a IX-a.

În acest an școlar au fost cuprinși la cursuri ultimii neștiutori de carte în vîrstă de 14—55 ani din raion, dintre care 322 în anul I și 845 în anul II. S-a realizat o mai justă repartizare a cadrelor didactice, formîndu-se noi centre de alfabetizare pentru ca să poată fi cuprinși la cursuri toți neștiutorii de carte. O atenție deosebită a fost acordată localităților cu mulți neștiutori de carte și cadre didactice puține. În comune ca Cioroii Noi, Catanele Noi, Cavesul etc. s-au detașat pentru munca de alfabetizare, pe lîngă cadrele didactice existente, și educatoarele de la grădinițele de copii, aflate în concediu. Au fost recrutați pentru munca de predare și instructori voluntari, din rîndurile utemiștilor.

În munca de alfabetizare din raionul Băilești există însă și o serie de lipsuri. Unii pedagogi, ca tovarășii Tabacu, Giulavică, Lureș, Anton Madaon etc., precum și unii președinți de sfaturi populare, ca tovarășii Gheorghe Rață, președintele sfatului popular din comuna Galicea Mare, tovarășa Elena Ionescu, președinta sfatului popular din comuna Giubega și alții privesc cu indiferență munca de alfabetizare, nedepunînd eforturi pentru buna desfășurare a activității cursurilor.

Pentru a asigura lichidarea neștiinței de carte pînă la 1 noiembrie 1955, secția de învățămînt a raionului Băilești trebuie să intensifice munca de îndrumare și control a cursurilor de alfabetizare, atît în perioada de iarnă cît și în lunile de vară interesîndu-se îndeosebi de localitățile unde sînt mulți neștiutori de carte. Comisia raională de alfabetizare trebuie să întărească aportul ei la buna desfășurare a muncii pentru lichidarea neștiinței de carte, luînd măsuri imediate de îndreptare acolo unde se constată lipsuri și contribuind la răspîndirea experienței înaintate.

V. MUNTEANU

Note bibliografice

Un ajutor însemnat în munca învățătorilor care predau la două sau mai multe clase

Pentru a veni în ajutorul învățătorilor care predau la două sau mai multe clase, Editura de stat didactică și pedagogică a tipărit în traducere lucrarea profesorului sovietic M. A. Melnikov, „Organizarea și metodele muncii învățătorului cu mai multe clase". Tipărirea unui astfel de material a fost cu atît mai necesară, cu cît pînă în prezent nu s-au editat decît foarte puține materiale în ajutorul învățătorilor care lucrează simultan cu mai multe clase.

În lucrarea lui M. A. Melnikov se arată că succesul muncii cu mai multe clase depinde mai ales de priceperea învățătorului de a folosi în mod rațional timpul destinat pentru activitatea independentă a elevilor, de a organiza just această activitate. De aceea autorul se ocupă în mod special de problema repartizării claselor, a planificării lecțiilor și a organizării și ținerii lecțiilor.

În primul capitol al lucrării se arată cum trebuie să se facă repartizarea claselor și de ce gruparea claselor I-III și II-IV este cea mai justă.

În capitolul „Organizarea lecțiilor cu mai multe clase", autorul arată importanța pe care o are organizarea justă a lecțiilor în cursul unei zile și pericolul pe care îl prezintă ținerea lecțiilor în două schimburi, așa cum se lucrează uneori pentru a se evita munca simultană cu mai multe clase. Aceasta nu înseamnă, însă, că lecțiile cu mai multe clase nu trebuie să fie organizate în așa fel încît o parte din timp să poată fi folosită pentru munca cu o singură clasă în școala cu două posturi, sau pentru una sau două clase în școala cu un singur post.

De asemenea, autorul arată de ce trebuie să țină seama învățătorul la întocmirea orarului și cum trebuie să-l alcătuiască; de ce este mai ușor să se țină lecția cu două clase cînd se predă același obiect; cum trebuie plasate în orar obiectele care necesită din partea învățătorului mai multă muncă directă cu copiii etc.

În capitolul „Planificarea muncii instructive", autorul arată că planificarea obiectelor de învățămînt pe pătrare trebuie făcută cu o deosebită grijă, fără nici o abatere de la planul de învățămînt și fără a se reduce programele școlare.

De asemenea, cartea cuprinde lămuriri amănunțite și exemple privitoare la întocmirea planului zilnic precum și la dozarea timpului în funcție de materialul care se predă și de numărul claselor cu care se lucrează simultan.

Capitolul „Desfășurarea lecției" se ocupă în special de lecțiile în care se predau cunoștințe noi. Complexitatea acestor lecții constă în faptul că ele nu se pot desfășura decît cu participarea directă a învățătorului. Învățătorii pot găsi în acest capitol lămuriri concrete cu privire la desfășurarea lecțiilor în care se predau cunoștințe noi, la temele ce trebuie date pentru munca independentă, la efectuarea controlului cunoștințelor, la temele pentru acasă, la folosirea materialului didactic și la executarea diferitelor experiențe. Indicații valoroase sînt cuprinse și în capitolul „Formele și metodica muncii independente". În acest capitol se arată importanța pe care o are organizarea și efectuarea muncii independente în condițiile predării la mai multe clase, dîndu-se exemple de teme de muncă independentă pentru fiecare clasă în parte, la diferite obiecte.

Volumul cuprinde, de asemenea, modele de orarii pentru clasele I-a și a III-a, a II-a și a IV-a, I-a, a II-a și a III-a, I-a, II-a, a III-a și a IV-a, precum și o comunicare din experiența învățătoarei K. A. Kazanțeva, de la școala elementară din Urjumsk.

Studierea cărții lui M. A. Melnikov va da învățătorilor care lucrează la două sau mai multe clase posibilitatea să-și lămurească multe probleme legate direct de organizarea și desfășurarea muncii instructiv-educative.

M. BOȘTINA

Redacția și administrația: București str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 308 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 4 martie 1955

La consfătuirea fruntașilor din agricultură, prof. univ. G. Ionescu-Sișești (stînga), de vorbă cu țăranii muncitori participanți la consfătuire.

10 ani de la 6 Martie 1945

La 6 Martie anul acesta oamenii muncii din R.P.R. sărbătoresc cu entuziasm împlinirea a 10 ani de la data cînd poporul nostru, condus de partid, a zădărnicit manevrele cercurilor imperialiste impunînd izgonirea guvernului reacționar al lui Rădescu și aducerea la conducerea țării a unui guvern democratic, în care clasa muncitoare avea rolul conducător.

Ziua de 6 Martie 1945 se înscrie ca o dată memorabilă în istoria luptei poporului nostru pentru democrație, pace, libertate și independență națională.

Eliberarea țării noastre de sub jugul fascismului de către gloriosa Armată Sovietică a dat putință poporului romîn, condus de partid, să-și ia soarta în propriile sale mîini și să pornească pe calea construirii unei adevărate democrații.

Partidul Comunist Romîn, care se dovedise singurul apărător devotat al intereselor poporului, conducătorul și organizatorul luptei pentru răsturnarea dictaturii fasciste, ieșise din ilegalitate cu un puternic prestigiu în rîndul maselor. În condițiile create de eliberarea țării noastre de către Armata Sovietică, partidul a unit în jurul său masele cele mai largi ale clasei muncitoare, ale țărănimii și intelectualității în lupta pentru sprijinirea frontului antihitlerist, pentru democratizarea țării, pentru refacerea economiei distruse de război și de jaful hitlerist și pentru înfăptuirea reformei agrare. În același timp, clasele exploatatoare, care aveau în mîinile lor puterea economică și dețineau pozițiile cheie în guvernele cu majoritate reacționară ale lui Sănătescu și Rădescu, împiedicau aprovizionarea frontului antihitlerist, sabotau refacerea economiei naționale. Burghezia și moșierimea, partidele burghezo-moșierești și social-democrații de dreapta care se compromiseseră în fața maselor prin politica lor trădătoare, antinațională, de sprijinire a dictaturii fasciste și a războiului antisovietic și prin încercările de a împiedica actul de la 23 August 1944, căutau acum să slăbească avîntul patriotic al maselor și să pregătească înrobirea țării noastre de către imperialiști.

Sub conducerea înțeleaptă a partidului, întregul nostru popor s-a ridicat cu hotărîre împotriva acestui plan monstruos. Deși în acea perioadă partidul era în minoritate în guvern, totuși el se sprijinea pe forța crescîndă a maselor largi populare, care vedeau în partid singurul luptător consecvent pentru apărarea intereselor lor vitale.

În această perioadă partidul a desfășurat o largă activitate pentru nimicirea organizațiilor legionaro-fasciste și pentru demascarea activității trădătoare a partidelor burghezo-moșierești și a social-democraților de dreapta, căutînd să le izoleze de masele largi ale țărănimii și micii burghezii. Totodată partidul mobiliza masele muncitoare la lupta pentru răsturnarea guvernelor cu majoritate reacționară și aducerea la putere a unui guvern democratic.

La chemarea partidului, clasa muncitoare a sprijinit activ revendicările țărănimii cu privire la exproprierea pămînturilor moșierești, în scopul împroprietăririi țăranilor fără pămînt și cu pămînt puțin. Lupta pentru înfăptuirea revoluționară a reformei agrare a trezit la viață politică conștientă masele cele mai largi ale țărănimii noastre muncitoare. În focul acestei lupte s-a făurit și s-a cimentat alianța de nezdruncinat dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — forța socială care a deschis calea răsturnării regimului burghezo-moșieresc și a instaurării puterii populare.

Puternica ofensivă a maselor, conduse de partid, izolarea crescîndă de mase a partidelor reacționare și întărirea continuă a influenței P.C.R. în mase, ca și cucerirea de către popor a unor însemnate poziții în aparatul de stat — au creat premizele pentru zdrobirea complotului imperialist care a culminat cu lovitura militaro-fascistă plănuită pentru ziua de 24 februarie 1945.

Dejucînd manevrele reacțiunii și arătînd prin fapte că este hotărît să nu permită întoarcerea la trecutul întunecat, poporul nostru a adus la 6 Martie 1945 la cîrma statului nostru guvernul democratic prezidat de dr. Petru Groza, guvern în care clasa muncitoare deținea rolul conducător.

Partidul a organizat apoi lupta maselor pentru cucerirea întregii puteri de stat de către clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, luptă care a determinat izgonirea din guvern a ultimilor reprezentanți ai burgheziei, răsturnarea monarhiei și proclamarea Republicii Populare Romîne.

Anul acesta poporul romîn și minoritățile naționale întîmpină ziua de 6 Martie în condițiile luptei pentru continua întărire a statului nostru democrat-popular, pentru construirea socialismului în patria noastră.

În cei zece ani care au trecut de la 6 Martie 1945 regimul de democrație populară s-a consolidat definitiv, dovedindu-se cea mai democratică orînduire socială și de stat din istoria poporului nostru, fapt pentru care se bucură de sprijinul nelimitat al întregului popor. Izvorul forței și tăriei statului nostru democrat popular, temelia lui de nezdruncinat constau în alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, alianță în care clasa muncitoare are rolul conducător. Un factor deosebit de important al coeziunii interne și forței statului nostru îl constituie colaborarea și prietenia frățească a poporului romîn cu minoritățile naționale.

Cei zece ani care au trecut de la 6 Martie 1945 au fost ani de însemnate succese în lupta pentru industrializarea socialistă a țării, pentru dezvoltarea agriculturii, pentru avîntul învățămîntului, al artei și literaturii, al științei.

Acum, cînd au trecut 10 ani de la 6 Martie 1945, oamenii muncii din țara noastră își înzecesc eforturile în lupta pentru construirea socialismului, ducînd bătălia pentru îndeplinirea sarcinilor ultimului an al primului nostru plan cincinal. Muncitorii, țăranii muncitori, intelectualii, toți oamenii muncii din patria noastră muncesc fără preget și cu elan sporit pentru a da viață sarcinilor cuprinse în Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații. Poporul nostru își încordează forțele pentru a obține noi realizări în dezvoltarea industriei grele — baza dezvoltării tuturor ramurilor economiei naționale și a capacității de apărare a patriei — pentru a organiza pe această bază avîntul agriculturii și al producției bunurilor de larg consum. Întregul popor a îmbrățișat cu însuflețire lozinca lansată de partid și guvern pentru realizarea în anul 1955 a unei producții de 10 milioane de tone de cereale. Înfăptuind cu perseverență programul de măsuri economice elaborat de partid și guvern, poporul nostru muncește neobosit pentru asigurarea ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

Poporul nostru sărbătorește în acest an ziua de 6 Martie în condițiile intensificării luptei pentru întărirea păcii și colaborării internaționale. Lucrările celei de a 5-a sesiuni a Marii Adunări Naționale, cuvîntarea rostită la această sesiune de către președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și Declarația Marii Adunări Naționale au reafirmat încăodată politica consecventă de pace a statului nostru democrat-popular.

Poporul romîn este sincer iubitor de pace. Concentrîndu-și eforturile în vederea dezvoltării economice și culturale a patriei sale, poporul nostru nu amenință pe nimeni și nu se teme de amenințări. El este ferm hotărît să apere munca sa pașnică, libertatea și independența sa națională împotriva oricărui agresor.

În același timp poporul nostru urmărește cu vigilență acțiunile cercurilor agresive îndreptate împotriva păcii și securității popoarelor stînd ferm la postul său de luptă și fiind hotărît să facă față cu cinste sarcinilor de răspundere care îi revin în lupta pentru apărarea păcii.

Strîngîndu-și tot mai mult rîndurile în jurul partidului și guvernului, poporul romîn condamnă politica cercurilor conducătoare din S. U. A. care desfășoară tot felul de acțiuni provocatoare împotriva țării noastre. Zadarnice sînt visurile cercurilor agresive americane care urzesc tot felul de planuri cu privire la restaurarea rînduielilor burgheze și a jugului imperialist în țara noastră.

„Cei care nutresc speranța restaurării rînduielilor capitalisto-moșierești în Romînia, astăzi după 10 ani de statornicire a puterii oamenilor muncii, pot să fie siguri că aceștia vor ști să-și apere patria și cuceririle revoluționare ca niște oameni care au trecut prin focul luptelor revoluționare și au învățat să-i bată pe dușmani". Aceste cuvinte rostite de președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R. — tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — la recenta sesiune a Marii Adunări Naționale, exprimă voința întregului nostru popor, hotărîrea de a-și apăra libertățile și drepturile cucerite, încrederea în viitorul luminos al patriei.

În rîndurile uriașului lagăr al păcii și socialismului care numără 900 milioane de oameni, poporul nostru pășește ferm înainte pe calea socialismului.

Consfătuirea fruntașilor în agricultură

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Tovarăși,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Guvernul Republicii Populare Romîne, în preajma începerii muncilor agricole din primăvara și vara anului 1955, au convocat această consfătuire de lucru la care participă: primii-secretari și secretari ai comitetelor regionale și raionale de partid care au sarcina de a conduce întreaga muncă politică și organizatorică din regiunile și raioanele respective și a desfășura o largă muncă politică de masă, pentru a mobiliza întreaga țărănime muncitoare, în vederea bunei organizări și desfășurări a muncilor agricole din acest an; președinți de sfaturi populare regionale, raionale și comunale, organe locale ale puterii de stat, care, sprijinindu-se pe masele largi ale țărănimii muncitoare, vor trebui să organizeze, ca adevărați gospodari, îndeplinirea la timp și în bune condiții a tuturor muncilor agricole; oameni de știință din agricultură, ingineri și tehnicieni agronomi, organizatori ai producției agricole, îndrumători și sfătuitori ai țărănimii muncitoare în aplicarea metodelor agrotehnice înaintate; cadre conducătoare, tehnicieni și muncitori fruntași din gospodării agricole de stat și din stațiuni de mașini și tractoare, care au un rol de mare însemnătate în ridicarea nivelului tehnic al agriculturii și în transformarea socialistă a satului; președinți de gospodării colective și de întovărășiri agricole, brigadieri, colectiviști fruntași, elemente înaintate ale țărănimii noastre muncitoare care, prin buna organizare a muncii în comun, au obținut recolte bogate la hectar, demonstrînd prin exemplul lor superioritatea agriculturii socialiste; țărani muncitori cu gospodării individuale, fruntași ai recoltelor bogate, oameni vrednici care folosesc metode agrotehnice înaintate și dovedesc milioanelor de țărani individuali că dacă muncesc pămîntul cu pricepere obțin recolte îmbelșugate. **(Aplauze).**

Scopul acestei consfătuiri este ca, folosind experiența pozitivă dobîndită în organizarea și desfășurarea muncilor agricole în anii 1953 și 1954, să stabilim împreună o serie de măsuri practice pentru executarea în bune condiții a muncilor agricole în anul 1955, spre a obține o producție sporită la hectar, o creștere considerabilă a producției agricole globale și a producției de cereale-marfă.

Această consfătuire dă posibilitate participanților veniți din toate colțurile țării să facă un larg schimb de experiență cu privire la conducerea, organizarea și îndrumarea producției agricole și la aplicarea celor mai bune metode de lucrare a pămîntului și de îngrijire a plantelor pentru a obține recolte mari la hectar.

Consfătuirea noastră și măsurile practice pe care le vom stabili în vederea muncilor agricole din acest an trebuie să constituie un mijloc puternic de mobilizare a tuturor organelor de partid și de stat, a întregii țărănimi muncitoare, a tuturor celor ce muncesc în agricultură la lupta pentru obținerea unei recolte mai mari decît în anii de pînă acum. **(Aplauze).**

Consfătuirea pe țară a fruntașilor în producția agricolă, care a avut loc anul trecut, urmată de consfătuiri și demonstrații practice pe regiuni, raioane și comune, a dat bune rezultate în mobilizarea oamenilor muncii din agricultură în vederea sporirii producției agricole. Sîntem convinși că și consfătuirea aceasta va da rezultate pozitive.

Realizarea unor recolte bogate la toate culturile în 1955 depinde în bună parte de rezultatele obținute în desfășurarea lucrărilor agricole încă din toamna anului 1954 și de măsurile luate în timpul iernii.

Datorită mobilizării activului de partid și al sfaturilor populare și efortului oamenilor muncii din agricultură, campania agricolă din toamna anului 1954 a avut ca rezultat efectuarea unui volum de lucrări agricole mai mare ca oricînd.

Au fost arate peste 6 milioane hectare; o suprafață de 3,4 milioane hectare a fost însămînțată cu culturi de toamnă, din care cu grîu și secară 3,2 milioane hectare, cea mai mare suprafață care s-a însămînțat pînă acum la noi în țară cu aceste valoroase culturi. Față de anul 1953, suprafața însămînțată cu culturi de toamnă în anul 1954 este cu aproape 300 mii hectare mai mare.

Însămînțările de toamnă au fost executate într-un timp scurt de cca. 4 săptămîni, ele fiind terminate în cea mai mare parte a țării la data de 10 noiembrie.

În toamna anului 1954 însămînțările s-au efectuat în condiții agrotehnice superioare anilor trecuți. A fost pusă la dispoziția țărănimii muncitoare cantitatea de aproape 25 mii tone semințe de soi. S-a însămînțat cu mașina în rînduri o suprafață de aproape 1,4 milioane hectare. Pentru a se asigura o recoltă sporită la hectar s-au aplicat pe suprafețe mult mai mari decît în anii trecuți gunoi de grajd și îngrășăminte chimice.

Cele 3.400.000 hectare semănate cu culturi de toamnă sînt acum bine dezvoltate și înfrățite.

Faptul că în toamnă am arat pentru culturile de primăvară o suprafață de peste 2 milioane și jumătate hectare ne-a creat condiții favorabile ca lucrările agricole de primăvară să fie executate în termen mai scurt și în bune condiții și să obținem în anul acesta recolte mari la hectar.

Aceasta dovedește că țărănimea noastră muncitoare nu numai că a înțeles importanța arăturilor de toamnă, dar le și aplică din ce în ce mai larg.

La gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole stațiunile de mașini și tractoare au efectuat în campania de toamnă un volum de lucrări mai mare decît în anii trecuți și de calitate mai bună. De asemenea, țărănimea muncitoare cu gospodării individuale, într-ajutorîndu-se, a folosit mai bine uneltele și atelajele proprii.

Pentru buna desfășurare a muncilor agricole în anul acesta, partidul și guvernul au luat în cursul iernii măsuri menite să asigure repararea din timp a tuturor tractoarelor și mașinilor agricole existente în S.M.T.-uri și gospodării de stat. De asemenea, au fost aprovizionate cu combustibil și materiale atelierele de fierărie din comune și sate pentru a putea repara din vreme întregul utilaj agricol al țărănimii muncitoare. Ca urmare S.M.T.-urile și țăranii muncitori sînt pregătiți pentru a începe, cu toate forțele, lucrările agricole de primăvară.

Mai avem de arat în primăvară peste 3 milioane hectare, iar de însămînțat mai mult de 6 milioane hectare; toate aceste lucrări trebuie însă făcute în termenul cel mai scurt și în cît mai bune condiții agrotehnice, folosind experiența fruntașilor în agricultură și sfaturile inginerilor și tehnicienilor agronomi.

Măsurile pentru sporirea producției agricole în anul 1955 se bazează pe prevederile proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, proiect care va fi supus dezbaterilor congresului.

Pentru aplicarea în viață a hotărîrii plenarei lărgite din august 1953 a Comitetului Central, partidul și guvernul au luat o serie de măsuri economice, tehnice și organizatorice, menite să ducă la sporirea producției agricole în vederea îmbunătățirii continue a aprovizionării populației cu produse agro-alimentare și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole.

Încă din toamna anului 1953 au fost mărite investițiile în agricultură, iar în anul 1954 volumul acestora a ajuns la peste 1,8 miliarde lei. În anii 1953-1954 agricultura a primit un număr de 5.820 tractoare, 1.750 batoze pentru treieratul păioaselor, 615 combine autopropulsate, 2.777 secerători-legători, precum și alte mașini și unelte agricole.

În anul 1955, investițiile în agricultură se vor ridica la cca. 2 miliarde 800 milioane lei, urmînd ca agricultura să fie înzestrată în cursul anului acesta cu încă 2.540 tractoare, 4.370 pluguri de tractor, 1.585 semănători pentru cereale, 1.600 secerători-legători, 1.200 batoze, precum și alte mașini și unelte agricole.

O atenție deosebită s-a dat producției de mașini și unelte agricole necesare gospodăriilor țărănimii muncitoare. Astfel, în anul 1954 au fost produse 17.000 pluguri cu tracțiune animală, 3.000 prășitoare cu tracțiune animală, 1.277 semănători, precum și un număr mare de sape, seceri, coase, furci etc.

O parte din acestea au fost cumpărate de țărani, fie în mod individual, fie asociați, iar o parte din unelte și mașini au fost puse la dispoziția țărănimii muncitoare prin cele 3.800 centre de închiriat mașini care funcționează pe lîngă cooperativele sătești.

Pentru anul 1955 se prevede a se produce 41.000 pluguri cu tracțiune animală, 24.400 prășitori cu tracțiune animală, 30.000 grape cu colți, 5.700 semănători.

Țărănimea muncitoare primește din partea statului democrat-popular credite acordate în condiții avantajoase. În anul 1955 volumul creditelor acordate țărănimii muncitoare crește cu 300 la sută față de 1954. Pentru a înlesni gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor și țăranilor muncitori cu gospodării individuale procurarea de credite a luat ființă, la începutul acestui an, Banca Agricolă, care și-a început activitatea.

Creșterea investițiilor în agricultură, înzestrarea ei cu un număr din ce în ce mai mare de tractoare, mașini și unelte agricole și ajutorul acordat țărănimii muncitoare au permis ca în anul 1954 să se realizeze progrese în dezvoltarea agriculturii, obținîndu-se o producție globală de 9 milioane tone cereale.

Înzestrarea agriculturii noastre cu tractoare și mașini agricole perfecționate a fost posibilă datorită faptului că regimul democrat-popular a dat o mare atenție industriei grele și în primul rînd industriei constructoare de mașini, creată în anii puterii populare, ceea ce constituie o mare victorie și mîndrie a poporului romîn. Partidul și guvernul vor duce și în viitor o politică fermă, neabătută de la principiile marxist-leniniste de construire a economiei socialiste, dezvoltînd continuu industria grea, baza dezvoltării întregii economii naționale și izvorul bunei stări a poporului muncitor. **(Aplauze puternice).**

Tovarăși,

În cadrul consfătuirii noastre s-au discutat pe larg măsurile tehnico-organizatorice care trebuie luate pentru buna organizare și desfășurare a muncilor agricole în primăvara și vara anului 1955. Fruntașii în agricultură, inginerii și tehnicienii agronomi, oamenii de știință din agricultură au arătat ce metode agrotehnice au folosit pentru a obține recolte bogate la hectar, ce imense posibilități de sporire a producției are fiecare țăran individual, fiecare întovărășire agricolă, fiecare gospodărie colectivă și gospodărie de stat, dacă lucrează bine pămîntul, alege bine sămînța și însămînțează la timp, îngrijește cum trebuie culturile și strînge recolta în timp scurt și fără pierdere.

Rezultatele obținute în anul 1954 în sporirea producției la hectar la o serie de culturi și în special recolta bună de porumb, precum și producțiile mari obținute de fruntașii în agricultură, așa cum au arătat tovarășii care au luat cuvîntul în această consfătuire, dovedesc că este pe deplin posibil să realizăm în anul acesta producții mari la toate culturile și mai ales la grîu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui. Să ne concentrăm toate eforturile pentru a obține în anul 1955 o recoltă de 10 milioane tone de grîu și porumb, o producție medie pe țară de cel puțin 2.000 kg. porumb la hectar. **(Aplauze puternice).**

(Continuare în pag. II-a)

O forță uriașă în lupta pentru pace

În acest an, Ziua Internațională a Femeii, 8 Martie, se sărbătorește sub semnul luptei hotărîte a popoarelor pentru pace, sub semnul unității de nezdruncinat a tuturor celor ce luptă împotriva dezlănțuirii războiului atomic. În zilele acestea, cînd în întreaga lume se desfășoară campania de stringere a semnăturilor pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, femeile de pretutindeni își string rîndurile, exprimîndu-și hotărîrea fermă de a-și mobiliza toată energia lor creatoare pentru măreața cauză a salvării păcii. Îngrijorate de perspectivele sumbre ale războiului atomic pe care îl pregătesc cu febrilitate cercurile agresive imperialiste, femeile de pe întregul glob pămîntesc luptă pentru apărarea vieții copiilor și căminelor lor.

Femeile din țara noastră sărbătoresc cu îndreptățită mîndrie ziua de 8 Martie. Cît de deosebită este viața nouă pe care o trăiesc astăzi în patria noastră liberă, față de disprețul și umilința la care erau supuse în timpul burghezo-moșierimii! Cît de uriașe sînt transformările petrecute în viața femeilor în anii regimului democrat-popular!

Femeile, care formează mai mult de jumătate din populația țării noastre, sînt astăzi o forță creatoare și activă. Ele au pus cu entuziasm și abnegație această forță în slujba construcției vieții noi din patria noastră. Pe acest drum, femeile muncitoare și-au dovedit din plin puterea lor de muncă, capacitatea creatoare. La mărețele transformări înfăptuite în țara noastră, femeile au dat o contribuție importantă, integrîndu-se în toate domeniile vieții politice, economice și sociale.

De multă dragoste și grijă se bucură femeia mamă. Peste 25.000 de mame au fost decorate cu „Gloria maternă" și „Medalia Maternității", un mare număr de femei poartă înaltul titlu de „Mamă eroină". Creșterea continuă a rețelei de cămine și creșe în care sînt îngrijiți copiii pînă la vîrsta de 7 ani ușurează munca în producție a femeii-mame.

Educatoarele, învățătoarele și profesoarele din țara noastră — peste 60 la sută din numărul total al cadrelor didactice — sînt înconjurate de stima întregului popor. În activitatea din școală și extrașcolară, femeile din învățămînt muncesc cu avînt sporit pentru a-și îndeplini nobila misiune ce le-a fost încredințată, de a crește tineri devotați patriei și cauzei construirii socialismului, militanți înflăcărați în lupta pentru apărarea păcii. Ele sădesc în inimile copiilor noștri dragostea fierbinte pentru marea Uniune Sovietică, bastionul păcii și libertății popoarelor, pentru toate popoarele lumii.

În munca obștească, învățătoarele și profesoarele luptă neobosit pentru lichidarea analfabetismului, pentru răspîndirea culturii la sate, pentru înarmarea țăranilor muncitori cu cunoștințe agrotehnice înaintate, pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Partidul, guvernul și întregul nostru popor muncitor acordă o înaltă prețuire femeilor care muncesc în învățămînt. Oamenilor muncii le sînt cunoscute numele tovarășei acad. prof. Raluca Ripan, rector al Universității „V. Babeș" din Cluj, laureată a Premiului de Stat, al tovarășei Stela Andreescu, profesoară emerită, șefa secției de învățămînt a raionului „N. Bălcescu" din Capitală și al multor alte educatoare, învățătoare și profesoare fruntașe.

În ziua de 8 Martie, 135.000.000 de femei din 65 de țări, grupate în Federația Democrată Internațională a Femeilor, se ridică cu o și mai puternică hotărîre, alături de oamenii cinstiți din lumea întreagă, în lupta împotriva maniacilor atomici, împotriva provocatorilor de războaie, pentru salvarea păcii.

În fața femeilor din lumea întreagă stă minunatul exemplu al glorioaselor femei sovietice, constructoare ale comunismului. Educate de partidul comunist, milioanele de femei sovietice își pun întreaga lor capacitate creatoare în slujba întăririi și înfloririi patriei, a construirii orînduirii comuniste.

Femeile sovietice aduc o contribuție deosebit de valoroasă la dezvoltarea științei și tehnicii, a artei și literaturii. Mai mult de 2.500.000 de femei sovietice lucrează în instituțiile științifice, de învățămînt și cultural-educative.

Femeile sovietice, care în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei și-au vărsat sîngele, alături de soții, fiii și părinții lor, pentru ca viața să biruie moartea, se află astăzi în primele rînduri ale luptei pentru apărarea păcii.

În marea Chină populară și în celelalte țări democrat-populare femeile sînt respectate și prețuite; ele se bucură de toate drepturile și libertățile democratice, iau parte activă, alături de bărbați, la viața politică și socială, îndeplinind munci de răspundere în conducerea statului, participînd activ la construirea vieții noi.

În condiții grele întîmpină și sărbătoresc ziua de 8 Martie femeile din țările capitaliste, coloniale și dependente. Ele luptă cu hotărîre pentru drepturile lor vitale, pentru majorarea salariilor, pentru introducerea protecției muncii și a asigurărilor sociale de stat, pentru sporirea alocațiilor destinate învățămîntului public și pentru ocrotirea vieții copiilor.

Pentru a întîmpina cu cinste Ziua Internațională a Femeii, secțiile de învățămînt și organele sindicale trebuie să desfășoare o largă acțiune în toate școlile și facultățile din țară. Astfel, în zilele din preajma lui 8 Martie trebuie să se țină adunări festive în care învățătoarele sau profesoarele vor vorbi elevilor și studenților despre însemnătatea acestei zile. În cadrul adunărilor vor fi evidențiate elevele și studentele fruntașe la învățătură și în activitatea obștească.

În săptămîna de la 7 la 12 martie, în cadrul orelor educative, la școlile de 7 ani, profesionale și medii, prin grija directorilor, diriginților și a organizațiilor U.T.M., trebuie să se discute teme legate de însemnătatea zilei de 8 Martie.

În întîmpinarea zilei de 8 Martie, organizațiile sindicale, în colaborare cu organizațiile U.T.M. și conducerile unităților de învățămînt au datoria să mobilizeze femeile care lucrează în învățămînt să participe pe o scară cît mai largă la acțiunile obștești, la răspîndirea cunoștințelor agrotehnice, la lichidarea neștiinței de carte.

Femeile din toate instituțiile de învățămînt trebuie să participe activ la mobilizarea maselor largi de femei de la orașe și sate pentru semnarea Apelului Consiliului Mondial al Păcii. Ele trebuie să fie în fruntea echipelor pentru strîngerea de semnături pe Apelul pentru pace, în așa fel încît toate femeile să cunoască și să semneze Apelul.

Ziua de 8 Martie va trebui să constituie un prilej de îmbunătățire a activității desfășurate în rîndurile femeilor, pentru ridicarea necontenită a nivelului cultural, politic și profesional al acestora, pentru mobilizarea și mai activă a femeilor în luptă pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Împotriva războiului atomic, pentru PACE!

În școlile din întreaga țară se așternt noi semnături pe Apelul păcii.

Jurnalul vorbit

Numeroase cadre didactice din Capitală au participat la „Jurnalul vorbit" închinat luptei pentru pace, care a avut loc zilele acestea la Clubul sindical al muncitorilor din învățămînt.

În prima parte a acestui „jurnal" s-a prezentat, în cadrul acțiunii organizate de Consiliul Mondial al Păcii pentru aniversarea sociologului francez Montesquieu, o conferință a tovarășului V. Lipatti, lector la Facultatea de filologie din București. Conferențiarul a subliniat, în expunerea sa, actualitatea operelor gînditorului francez, valoarea „Scrisorilor persane" create de el acum 200 de ani.

În continuare, prof. univ. Horia Hulubei a făcut o expunere despre folosirea energiei atomice. Explicînd în ce constă această nouă energie descătușată de știință, prof. univ. Hulubei a arătat scopurile mîrșave în slujba cărora se pregătesc s-o pună imperialiștii atițători la război, precum și faptul că în fruntea luptei pentru pace, pentru folosirea în scopuri pașnice a energiei atomice se află marea Uniune Sovietică. Subliniind perspectivele nebănuite pe care le poate aduce energia atomică omenirii, vorbitorul a arătat că aceste perspective se vor transforma în realitate numai prin lupta popoarelor împotriva războiului, pentru fericire, pentru viață.

În încheierea „Jurnalului vorbit", tovarășul Anton Teodor, din redacția ziarului „Munca", a prezentat situația internațională, arătînd o serie de fapte care caracterizează uneltirile imperialiștilor atițători la un nou război. Vorbitorul a arătat apoi aspecte din munca pașnică, constructivă a popoarelor din lagărul păcii și socialismului.

Participanții la „Jurnalul vorbit" s-au întreținut apoi îndelung cu conferențiarii despre problemele literare, științifice și politice ridicate.

N. BURCEA

Întăresc semnătura lor prin fapte

Era într-o vineri la amiază. În sala de festivități se adunaseră toate elevele și cadrele didactice. O zi mare în viața școlii medii nr. 21 de fete din Capitală, o zi închinată semnării Apelului Consiliului Mondial al Păcii.

Au vorbit atunci și profesoarele și elevele. Fiecare cuvînt al lor era pornit din inimă, arăta hotărîrea de a lupta pentru zădărnicirea uneltirilor cercurilor agresive occidentale, împotriva dezlănțuirii unui război atomic. Rînd pe rînd au luat cuvîntul profesoara Elena Angelescu, învățătoarea Paulina Teodorescu, elevele Iulia Isael, Rodica Andreescu, Marieta Landman „Vom întări semnătura pe care o punem pe Apelul de la Viena muncind cu și mai mult elan" — acesta a fost angajamentul tuturor.

...Au trecut de atunci numai trei săptămîni. Dar dacă te uiți în cataloage, dacă asiști la lecții, dacă te interesezi de felul în care se îndeplinește planul de muncă al școlii, ajungi la concluzia că angajamentele luate se transformă în fapte.

Iată, de pildă, catalogul clasei a IX-a „A". În ultimele trei săptămîni, elevele Arșaluiz Ciamurian, Ecaterina Draganovici și altele au obținut la toate materiile numai nota 5. Cornelia Ionescu, Ana Avramescu, Stela Marcu, Antoaneta Tănăsescu, eleve în clasa VIII-a „A", au în catalog de asemenea numai nota 5.

Învățătoarele și profesoarele școlii muncesc acum cu și mai mult avînt pentru a asigura însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi. Astfel, tovarășele Elena Angelescu și Elena Toader, profesoare de geografie, acordă o mai mare atenție folosirii materialului intuitiv la lecții și confecționează, împreună cu elevele lor, material didactic. Profesoarele de matematică Marieta Dinescu și Florica Rusu acordă o mare atenție întăririi rămînerii în urmă la învățătură a elevilor. Elevele pregătite de aceste profesoare au obținut succese însemnate în etapa raională a Olimpiadei de matematică.

„Duminică, toate cadrele didactice din raionul N. Bălcescu au format echipe care au mers din casă în casă pentru a strînge semnături pe Apelul de la Viena. Și de la școala medie nr. 21 de fete au pornit 7 echipe, alcătuite din cîte trei cadre didactice. Dintr-una din aceste echipe făceau parte tovarășele Elena Toader, Rodica Elefterescu și Tilia Corbu. Întîmplarea le-a purtat și în casa unde locuiește eleva Maria Rusescu cu părinții ei. „Semnez Apelul de la Viena — a spus mama elevei — cu hotărîrea de a contribui din toate puterile la lupta pentru pace, împotriva războiului atomic".

La amiază, învățătoarele și profesoarele s-au reîntîlnit la școală. Pe listele lor erau așternute nenumărate semnături — expresie a voinței oamenilor muncii de a salva pacea, de a lupta fără încetare împotriva uneltitorilor la război.

F. DAN

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. I-a)

Sporirea producției de cereale este lucrul cel mai important în dezvoltarea agriculturii. Rezolvarea problemei cerealelor este condiția principală pentru dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri ale agriculturii și pentru îmbunătățirea continuă a alimentației populației. Mai mult grîu și porumb înseamnă hrană mai multă pentru populație; mai mult porumb, orz, ovăz, înseamnă mai mult nutreț pentru vite, înseamnă mai multe posibilități de a crește porci și păsări, înseamnă mai multă carne, lapte, grăsimi, ouă, piei, lînă și multe altele.

În agricultura țării noastre, porumbul ocupă un loc de frunte. Puține plante răsplătesc atît de bine munca cultivatorului, cum o răsplătește porumbul. El poate fi folosit pentru hrana oamenilor, poate fi folosit ca furaj pentru creșterea și îngrășarea animalelor, ca materie primă importantă în industria de amidon, glucoză, spirt și altele.

Suprafețele cultivate cu porumb au ajuns pînă la aproape 40 la sută din suprafața arabilă totală a țării. Rominia deține primul loc în Europa și al treilea loc în lume în cultura porumbului.

Acest lucru nu este întîmplător. Condițiile de climă și sol din țara noastră sînt favorabile culturii porumbului; avem pămînturi fertile, călduri care ajută creșterea, ploi de vară care ajută legatul și toamne prielnice coacerii și recoltării porumbului.

Care au fost producțiile medii pe țară la hectar obținute în trecut la cultura porumbului? Ele au variat în funcție de condițiile de climă și au reprezentat recolte medii între 940 și 1.395 kg. anual, calculate pe perioade de cîte 10 ani. Dar s-au realizat de multe ori, pe suprafețe întinse, recolte anuale medii de peste 2.000 kg. porumb la hectar, deși pămîntul se muncea cu mijloace tehnice înapoiate.

În decursul a peste două secole de cînd se cultivă porumbul ca plantă principală de cultură, țăranii noștri au acumulat o uriașă experiență în cultura porumbului, experiență transmisă din tată în fiu.

Încă la mijlocul veacului trecut, marele patriot și om de știință, Ion Ionescu de la Brad, a studiat temeinic această experiență, căci el considera felul cum muncește țărănimea drept „știință și artă" și spunea că munca ei „face ca pămîntul să rodească, ca vitele să se înmulțească și ca toată lumea să se hrănească din rodul ostenelilor sale". Pe baza experienței de muncă a țăranilor el a stabilit o serie de reguli agrotehnice, din care unele își păstrează întreaga lor valoare și în zilele noastre. În lecțiile și lucrările sale din anul 1867, vorbind despre cultura porumbului, el a subliniat importanța arăturilor de toamnă și a arătat că: „porumbul cere să fie pămîntul gunoit mult și bine, el nu se teme de îngrășare... bine este să se semene în linii cu semănătoare" (adică așa cum spunem noi astăzi, să se semene în rînduri).

Comisia trimisă în februarie 1873 de ministerul de fermă-model de la Brad, organizată de Ion Ionescu de la Brad, pentru a constata rezultatele obținute de acesta, arată că „păpușoii semănați în linie și cuiburi au produs mai mult decît cei semănați din aruncătură și că Ionescu de la Brad este foarte dispus a generaliza semănatul în linii, avînd întreitul avantaj de a-i cultiva cu mașinile, de a dobîndi roade mai multe și de a întrebuința sămînță mai puțină".

Ion Ionescu de la Brad a arătat prin experiențele pe care le-a făcut la această fermă-model sporurile mari de recoltă de porumb ce se obțin prin folosirea lucrărilor raționale în cultura acestei plante. Prin semănatul porumbului cu mașina în rînduri a obținut 2.120 kg. porumb la hectar față de 1.413 kg. obținute pe terenul unde porumbul a fost semănat prin împrăștiere, și 3.650 kg. la hectar, cînd porumbul a fost semănat cu mașina în rînduri, într-un pămînt bine îngrășat. El a arătat prin aceasta rolul hotărîtor pe care-l au metodele agrotehnice avansate în obținerea recoltelor mari de porumb.

Din păcate însă, oamenii de știință din agricultură, inginerii și tehnicienii agronomi n-au mers cu consecvență pe calea deschisă de Ion Ionescu de la Brad, n-au studiat îndeajuns experiența bogată și îndelungată a țărănimii noastre în cultivarea porumbului, nu s-au preocupat să generalizeze această experiență, să elaboreze reguli și metode noi agrotehnice în raport cu condițiile concrete din diferitele regiuni ale țării.

În ciuda importanței porumbului în economia țării noastre, Ministerul Agriculturii și organele de planificare, influențate de o serie de teorii greșite ale unor specialiști, teorii dăunătoare economiei naționale și intereselor țărănimii muncitoare, au mers pe linia reducerii suprafețelor însămînțate cu porumb.

Nu s-a ținut seama că porumbul, prin multiplele sale calități nutritive, nu poate fi comparat aproape cu nici o altă plantă, fiind o cultură de bază în creșterea animalelor și sporirea productivității lor. Porumbul este unul din cele mai valoroase furaje concentrate pentru hrănirea animalelor și în special pentru îngrășarea porcilor; cocenii de porumb, însilozați separat de știuleți, asigură o bună hrană suculentă pentru animale și în special pentru vacile de lapte.

Iată cum au evoluat suprafețele semănate cu porumb, între anii 1948-1953:

1948	3.673.000 ha.
1949	3.452.000 ha.
1950	2.853.000 ha.
1951	2.871.000 ha.
1952	2.960.000 ha.
1953	2.887.000 ha.

Din analiza cifrelor de mai sus rezultă, că suprafețele semănate cu porumb au scăzut an de an, ajungînd ca suprafața semănată în 1953 să fie mai mică decît aceea din 1948 cu aproape 800 mii hectare.

Între anii 1948—1953 s-au însămînțat mai puțin cu aproape 3.500.000 ha. porumb. Dacă această suprafață ar fi fost cultivată cu porumb, realizînd producții medii de numai 1000 kg. la hectar, s-ar fi putut îngrășa în acești ani un număr de 7 milioane porci cu o producție de peste 700.000 tone carne și grăsimi. Dacă s-ar fi realizat însă o producție medie de 2.000 kg. porumb la hectar, — așa cum au realizat de fapt numeroase gospodării colective și zeci de mii de țărani muncitori, — cu porumbul recoltat de pe aceste suprafețe s-ar fi putut îngrășa un număr de 14 milioane de porci, care să dea o producție de aproape un milion și jumătate tone carne și grăsimi.

Desigur că suprafețele arătate mai sus s-au cultivat cu plante tehnice, legume etc., totuși rezultatul economic a fost mult mai mic decît dacă ele s-ar fi cultivat în cea mai mare parte cu porumb.

Restringerea suprafețelor cultivate cu porumb a dăunat și creșterii animalelor; din această cauză populația țării a primit în acești ani nu numai puține cereale ci și mai puțină carne, lapte, brînzeturi, ouă, păsări și alte produse animale.

Extinzînd suprafețele semănate cu porumb și depunînd toate eforturile pentru sporirea producției la hectar, putem obține o producție globală de porumb și o producție-marfă suficientă atît pentru acoperirea consumului intern și creșterea animalelor, cît și pentru export.

În primăvara anului 1954, partidul și guvernul au luat măsuri să se mărească suprafețele însămînțate cu porumb. Astfel, în anul 1954 s-au însămînțat 3,2 milioane hectare cu porumb, iar în urma întoarcerii grînelor compromise în timpul iernii, această suprafață s-a mărit cu 200.000 ha., însămînțîndu-se cu peste 500.000 ha., mai mult decît în anul 1953.

Datorită eforturilor depuse de oamenii muncii din agricultură care au știut să folosească condițiile naturale favorabile, precum și ajutorului tehnico-material acordat de stat, am obținut în anul 1954 o producție globală de peste 6 milioane tone porumb, ceea ce înseamnă o recoltă medie, pe țară, de aproape 2.000 kg. la hectar. Multe regiuni și raioane au realizat producții medii la hectar cu mult mai mari.

Este drept că organele Ministerului Agriculturii și Silviculturii, care se ocupă cu evaluarea recoltelor, precum și unii specialiști cu munci de răspundere din cadrul ministerului, au prezentat guvernului și partidului date mai mici privind recolta de porumb.

Biroul Politic al partidului s-a ocupat îndeaproape de această problemă și a organizat o verificare a evaluării producției de porumb. Această verificare s-a făcut într-un număr de peste 1.100 comune de pe tot cuprinsul țării. Rezultatul acestei verificări a arătat că în cea mai mare parte din regiuni și raioane recoltele medii au fost peste 2.000 kg. porumb la hectar, iar în unele regiuni și raioane au depășit și 3.000 kg. la hectar.

Pe deasupra tuturor evaluărilor, cele arătate de dv. la consfătuire cu privire la rezultatele ce le-ați obținut în producția de porumb vorbesc de la sine împotriva atitudinii de neîncredere în posibilitățile sporirii producției agricole, atitudine demobilizatoare manifestată de unii specialiști.

Însuși planul de producție la porumb pe 1955, desfășurat pe întreaga țară, alcătuit de Ministerul Agriculturii și Silviculturii sub influența unor astfel de specialiști, este prea mic față de posibilitățile existente.

Să ne referim numai la ceea ce au arătat aci cîțiva tovarăși în legătură cu această problemă.

Tov. Covaci Sigismund, prim-secretar al comitetului raional de partid Carei, a arătat că deși an de an se obțin recolte mari de porumb, iar în anul trecut au obținut în medie 2.700 kg. la hectar, totuși ministerul a planificat pentru anul 1955 pentru acest raion o producție de numai 1.450 kg. Este de remarcat că consfătuirea fruntașilor în producție din raion, la care au participat țărani muncitori din toate comunele, n-a fost de acord cu această planificare, ci a hotărît să lupte pentru obținerea unei producții de 2 ori mai mare, adică de peste 3.000 kg. la hectar. Cu care plan trebuie să fim noi de acord și să-l susținem? Cu planificarea birocratică făcută de minister, sau cu planul pe care și l-au propus oamenii muncii din agricultură, pe baza cunoașterii proprilor lor posibilități? Fără îndoială că trebuie să fim de acord și să susținem inițiativa creatoare a țărănimii muncitoare din raionul Carei. **(Aplauze prelungite).**

Despre astfel de planificări birocratice au vorbit și tovarășii din Regiunea Autonomă Maghiară, care au arătat că raionul Tg. Mureș, față de planul de 1.450 kg. porumb la hectar pe 1954, a obținut o producție de 2.200 kg.; totuși, ministerul a găsit de cuviință să-l planifice și în acest an tot cu 1.450 kg. la hectar.

Tovarăși,

În fața oamenilor muncii din agricultură stă anul acesta sarcina deosebit de însemnată de a produce o recoltă îmbelșugată la toate culturile și în special de a produce 10 milioane tone grîu și porumb, de a obține o producție medie pe țară de cel puțin 2.000 kg. porumb la hectar.

Este oare posibil să obținem încă în anul acesta o astfel de recoltă? La această întrebare putem să răspundem cu toată încrederea că în condiții climaterice normale este pe deplin posibilă obținerea unei asemenea recolte.

Dovada o avem în minunatele rezultate obținute în anul 1953 și mai ales în anul 1954 de mii și mii de țărani muncitori, maiștri ai recoltelor bogate din gospodării colective, din întovărășiri agricole, din gospodării individuale, de numeroși muncitori agricoli din unele gospodării de stat ca și de oameni de știință și colaboratori științifici pe cîmpurile experimentale ale stațiunilor de cercetări științifice.

Am ascultat cu toții aci cuvîntul multor fruntași în producție, care ne-au arătat cum au muncit pentru a obține recolte bogate. Din experiența lor, fiecare avem ceva de învățat.

Aplicînd cu pricepere măsurile agrotehnice recomandate de știința agronomică, precum și metodele de muncă folosite de fruntașii recoltelor bogate, oamenii muncii din agricultură — cu sprijinul statului democrat-popular — pornesc în această primăvară cu toate forțele să însămînțeze 3.300.000 hectare de porumb, să realizeze o producție medie la hectar pe țară de cel puțin 2.000 kg.

Aceasta este în interesul propriu al fiecărui țăran muncitor, este în interesul dezvoltării economiei naționale și al ridicării continue a nivelului de viață al poporului muncitor de la orașe și sate **(Aplauze).**

Tovarăși,

În lupta pentru dezvoltarea agriculturii, pentru rezolvarea problemei cerealelor, o importanță deosebită are sporirea producției de grîu, principala plantă cerealieră panificabilă.

Deși în țara noastră condițiile naturale de climă și sol pentru cultura grîului de toamnă sînt destul de prielnice, producția medie obținută la hectar continuă să rămînă an de an la un nivel scăzut și necorespunzător posibilităților de care dispunem.

Rezultatele obținute de numeroase gospodării colective și întovărășiri agricole de foarte mulți țărani muncitori cu gospodării individuale arată că dacă se aplică regulile agrotehnice în mod diferențiat se obțin recolte bogate de grîu.

Astfel, țăranul muncitor cu gospodărie individuală Manea Ion din comuna Ghiligeni, raionul Bîrlad, a dezmiriștit la timp, a pregătit pămîntul înainte de însămînțare, iar primăvara l-a boronit, l-a plivit de cîte ori a fost nevoie și l-a secerat în pîrgă. Datorită acestor lucrări el a obținut 1.800 kg. grîu la hectar, cu toate că prin partea locului a fost secetă; **ceilalți țărani muncitori din comună, care** n-au executat cum trebuie lucrările agricole, au obținut numai 600 kg. la hectar.

Recolte și mai mari a realizat în anul 1954 gospodăria colectivă din Urișor raionul Dej, care de pe o suprafață de 32 hectare însămînțată cu grîu de toamnă, a obținut o recoltă medie de 1.920 kg. la hectar. O suprafață de 17 hectare a însămînțat-o cu mașina în rînduri după metoda obișnuită și a realizat o recoltă de 1.740 kg. la hectar, pe cînd pe o suprafață de 15 hectare însămînțată în rînduri încrucișate a obținut 2.100 kg. la hectar, deci un spor de recoltă de 360 kg. la fiecare hectar.

O atenție deosebită, tovarăși, trebuie să dăm recoltatului. Știm cu toții cît de mult grîu se pierde în fiecare an cînd se strînge recolta — și aceasta din cauză că grîul nu se recoltează la timp.

Datorită faptului că însămînțările de toamnă s-au făcut într-un timp mai scurt și în condiții favorabile de umiditate a solului, grînele au intrat în iarnă întărite și bine înfrățite. Putem afirma că avem perspectiva unei recolte bune de grîu în anul acesta, că sînt create toate condițiile ca să obținem în 1955 o recoltă medie de peste 1.400 kg. la hectar.

Tovarăși,

Pentru îmbunătățirea aprovizionării populației de la orașe și sate cu produse agroalimentare, cît și pentru asigurarea industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole necesare, pe lîngă lupta pentru obținerea unei producții mari de cereale — și-ndeosebi la grîu și porumb — trebuie să dăm o atenție deosebită măririi producției la cartofi, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și altele.

În țara noastră sînt posibilități mari de a obține recolte bogate la cartofi și de a introduce cultura lui și în regiunile unde pînă acum n-a fost cultivat.

Vom arăta numai cîteva exemple de recolte mari de cartofi obținute în diferitele regiuni ale țării.

Țăranii muncitori Sasu Ion și Grosari Radu din comuna Bălăceana, raionul Suceava, au obținut fiecare cîte 52.000 kg. cartofi la hectar. Ei au lucrat bine pămîntul în toamnă și primăvară; au ales pentru sămînță cartofi din soiuri rezistente la rîia neagră; au semănat cartofii în cuiburi așezate în pătrat și au întreținut bine culturile.

În consfătuirea raională a fruntașilor în agricultură, care a avut loc în această iarnă, tovarășul Grosari Radu a chemat la întrecere pentru obținerea unei recolte de 55.000 kg cartofi la hectar în anul 1955 pe tovarășul Rodenciuc Teodor, decorat cu Ordinul Muncii pentru recoltele bogate de cartofi pe care le-a obținut.

Cu toate recoltele mari pe care le-au obținut mulți țărani cu gospodării individuale, multe întovărășiri agricole și gospodării colective, totuși producția medie la hectar pe care am obținut-o în ultimii ani este cu mult sub nivelul posibilităților noastre.

Pentru lichidarea lipsurilor în cultura cartofului este necesar ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Institutul de Cercetări Agronomice al Academiei R.P.R., inginerii și tehnicienii agronomi, specialiștii în cultivarea cartofului, împreună cu cultivatorii de cartofi, să stabilească locurile unde se pot obține producțiile cele mai mari. Una din problemele cele mai importante pentru sporirea producției de cartofi este aceea a producerii și înmulțirii rapide a unor soiuri de mare productivitate adecvate condițiilor de sol și climă locale, rezistente la boli. Ministerului Agriculturii și Silviculturii, în strînsă colaborare cu Institutul de Cercetări Agronomice, îi revine sarcina să rezolve această problemă într-un timp cît mai scurt.

O altă cultură care are o mare importanță în dezvoltarea economiei noastre naționale este sfecla de zahăr. În ultimii ani consumul de zahăr a crescut încontinuu ca urmare a ridicării nivelului de trai al poporului muncitor.

Deși an de an suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr a crescut, producția la hectar a continuat să rămînă la un nivel scăzut.

Aceasta se datorește faptului că atît Ministerul Agriculturii și Silviculturii cît și Ministerul Industriei Alimentare n-au luat măsuri pentru a îndruma și ajuta pe cultivatori să aplice toate lucrările agrotehnice necesare pentru obținerea unor recolte mari, n-au luat măsuri să facă o justă raionare a culturii sfeclei de zahăr și pentru a alege terenurile cele mai potrivite acestei culturi, nu s-au îngrijit de înmulțirea și introducerea în cultura mare a soiurilor de sfeclă productive și cu un conținut mare de zahăr.

În cadrul consfătuirii noastre un număr de tovarăși, buni cultivatori de sfeclă de zahăr, ne-au arătat cum printr-o pregătire bună a terenului, prin semănarea la timp a unei semințe de calitate superioară, printr-o bună îngrijire a culturilor, prin aplicarea unui număr mare de prașile și recoltarea sfeclei la timpul potrivit au reușit să obțină recolte mari.

Astfel, tovarășul Covrig Gheorghe, din comuna Ungheni, raionul Tg. Mureș, ne-a arătat cum, de pe o suprafață de 29 ari a obținut o recoltă de 15.780 kg. sfeclă de zahăr, ceea ce înseamnă 54.400 kg. la hectar.

Deși această recoltă la hectar a fost obținută pe o suprafață mică, ea arată totuși posibilitățile existente în creșterea producției la hectar.

Gospodăria colectivă „Petőfi Sandor" din comuna Dîmbău, raionul Tîrnăveni, cultivînd sfeclă de zahăr pe o suprafață de 8 ha a obținut o producție de 40.000 kg la fiecare hectar. Pentru a obține această recoltă bogată, colectiviștii au arat pămîntul adînc, din toamnă, băgînd sub brazdă 20 tone gunoi de grajd la hectar, în timpul vegetației au dat cîte 150 kg. azotat de amoniu la hectar și au făcut 3 prașile.

Asemenea exemple sînt în toate regiunile și raioanele cultivatoare de sfeclă de zahăr.

Anul acesta trebuie să însămînțăm o suprafață de 150.000 ha. cu sfeclă de zahăr, cu mult mai mult decît în anii trecuți, și să obținem o producție medie pe țară de cel puțin 15.000 kg. la hectar. Avem toate condițiile create și depinde de felul cum noi vom munci pentru a putea nu numai realiza această producție, dar chiar pentru a o depăși cu mult.

Tovarăși,

Am vorbit mai pe larg de cultura porumbului, grîului, cartofului și sfeclei de zahăr, deoarece aceste culturi ocupă suprafețele cele mai întinse din pămîntul arabil al țării noastre și joacă rolul cel mai important în economia agricolă.

Mai sînt însă și alte culturi agricole, cum este orzul de toamnă, orzoaica, ovăzul, orezul, floarea-soarelui, bumbacul, inul, cînepa și altele, de care trebuie să ne ocupăm îndeaproape căci au o importanță mare în aprovizionarea oamenilor muncii cu produse agro-alimentare și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime.

Creșterea producției de zarzavaturi și legume, care să asigure aprovizionarea din belșug a oamenilor muncii, trebuie să fie o preocupare de seamă a tuturor organelor de partid, a sfaturilor populare și a tuturor organelor agricole.

Trebuie create baze puternice de aprovizionare cu legume și zarzavaturi în jurul fiecărui oraș și centru muncitoresc. Pentru aceasta este necesar să se cultive în jurul orașelor și centrelor muncitorești cît mai multe legume și zarzavaturi irigate. Culturile irigate de legume trebuie extinse de asemenea de-a lungul văilor, apelor, unde avem terenuri fertile.

Organele sindicale, comisiile și delegatele de femei trebuie să ducă o intensă muncă de lămurire în rîndurile muncitorilor, funcționarilor și gospodinelor, pentru ca în anul acesta să se extindă cît mai mult cultivarea legumelor și zarzavaturilor pe loturile individuale, pentru a folosi cît mai bine terenurile din împrejurimile și vetrele orașelor, centrelor muncitorești și a satelor, necultivate cu legume și zarzavaturi. Ministerul Agriculturii și Silviculturii și sfaturile populare au datoria de a asigura aprovizionarea cultivatorilor cu semințele și răsadurile necesare.

Trebuie executate la timp toate lucrările din livezile de pomi și vii, să ne ocupăm de plantarea în primăvară a unui număr mare de pomi fructiferi și de complectarea golurilor din vii.

Să dăm toată atenția refacerii și dezvoltării patrimoniului nostru viticol și pomicol.

Tovarăși,

Rezultatele obținute în producția agricolă în anii 1953 și 1954, precum și rezultatele campaniei agricole din toamna anului 1954 ne îndreptățesc să avem deplina convingere că în anul acesta putem să realizăm recolte sporite la hectar la toate culturile, în special la grîu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui.

Pentru aceasta, avem în țara noastră toate condițiile necesare, toate posibilitățile. Industria socialistă înzestrează agricultura cu mașinile, materialele și uneltele de care are nevoie; avem un număr mare de ingineri și tehnicieni agronomi, capabili să ridice nivelul agriculturii; avem un sector socialist în agricultură, cu numeroase unități fruntașe — gospodării colective, întovărășiri, gospodării agricole de stat, stațiuni experimentale — care sînt o mărturie vie a felului cum trebuie să se organizeze munca și să se lucreze pămîntul pentru a se obține roade bogate; în fiecare sat și comună sînt țărani muncitori harnici, iscusiți, maiștri ai recoltelor bogate, care au dovedit că muncind pămîntul după sfaturile agronomilor, în funcție de condițiile locale, se pot obține sporuri foarte mari de recoltă la hectar.

Trebuie numai să folosim așa cum se cuvine toate aceste posibilități, să folosim pe deplin tractoarele și mașinile agricole ale statului, precum și mașinile, uneltele de lucru ale țărănimii muncitoare, să aplicăm metodele de muncă ale fruntașilor în producția agricolă.

Obținerea unei recolte de 10 milioane tone grîu și porumb, a unei recolte medii pe țară de cel puțin 2.000 kg. porumb la hectar depinde, în cea mai mare măsură, de felul în care organele de partid și de stat vor ști să conducă în mod concret agricultura, cu spirit de răspundere, cu competență și cu cunoașterea condițiilor locale de producție, înlăturînd metodele birocratice. Obținerea unei asemenea recolte depinde, în primul rînd, de felul cum organele de partid și de stat vor ști să desfășoare o largă muncă politică și organizatorică, de zi cu zi, în mijlocul oamenilor muncii de pe ogoare, pentru mobilizarea tuturor forțelor din agricultură în îndeplinirea la timp și în bune condiții a tuturor muncilor agricole.

De aceea, prima măsură pe care ministerul trebuie s-o ia de urgență este de a repartiza pe inginerii și tehnicienii agronomi pe teren. Dat fiind numărul actual de ingineri și tehnicieni agronomi, pentru acoperirea întregii suprafețe agricole a țării ii va reveni fiecăruia dintre ei, după calcule preliminare, o suprafață de 4—6 mii hectare.

Fiind legați de teren, inginerii și tehnicienii agronomi vor putea cunoaște mai bine particularitățile locale, pe fruntașii recoltelor bogate și metodele lor de muncă; odată cu sarcina de a ajuta țărănimea muncitoare în desfășurarea muncilor agricole, ei vor putea studia și întocmi lucrări de specialitate cu privire la metodele înaintate de muncă, contribuind astfel la generalizarea științifică și extinderea în producție a acestor metode. Partidul și guvernul se vor îngriji să li se creeze condiții corespunzătoare de muncă și de trai.

Deși în ultimul an munca de popularizare a metodelor agrotehnice înaintate s-a îmbunătățit, totuși Ministerul Agriculturii și Silviculturii n-a ajuns încă să cunoască — și cu atît mai mult să studieze, să popularizeze pe scară largă — experiența bogată și multilaterală a fruntașilor în producția agricolă.

Sarcina Ministerului Agriculturii și Silviculturii, a organelor agricole este de a studia sistematic metodele prin care numeroși țărani muncitori obțin recolte îmbelșugate pe ogoarele lor, de a face tot ce trebuie ca experiența și metodele înaintate de muncă ale fruntașilor în producția agricolă să fie cunoscute și aplicate de fiecare gospodărie colectivă, întovărășire agricolă, asociații de producție agricolă, țăran muncitor individual.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii n-a fost încă în stare să organizeze producerea în cantități suficiente a semințelor de soi, în vederea satisfacerii nevoilor anuale ale gospodăriilor de stat gospodăriilor colective, întovărășirilor, asociațiilor de producție agricolă și gospodăriilor individuale țărănești. Mai mult chiar, se comite în fiecare primăvară și toamnă aceeași greșeală de a se transporta semințe de soi dintr-o zonă naturală de producție în alta, cînd știut este că sămînța de porumb care dă roade bune în Bărăgan nu poate da rezultate mulțumitoare în nordul Moldovei.

Ministerul este obligat să ia măsurile necesare pentru asigurarea semințelor de orz, orzoaică, ovăz, grîu de primăvară, semințe de sfeclă de zahăr și semințe de legume și zarzavaturi, potrivit condițiilor fiecărei regiuni.

În fața directorilor, inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor din gospodăriile de stat stă sarcina de a executa la timp și în bune condiții toate muncile agricole, să mecanizeze într-o măsură cît mai mare lucrările agricole să folosească cît mai mult agregatele pe care statul și clasa muncitoare le-au pus la dispoziție, să lupte pentru a da cît mai multă producție-marfă de bună calitate, pentru reducerea prețului de cost, să lupte împotriva risipei, pentru ca fiecare G.A.S să devină o gospodărie rentabilă.

Oamenii muncii din agricultură așteaptă din partea stațiunilor de mașini și tractoare și a tractoriștilor un ajutor deosebit de puternic, organizatoric și tehnic în lupta pentru obținerea unor recolte bogate în acest an.

Cele mai multe S.M.T.-uri au reușit să termine la timp lucrările de reparații și de pregătire pentru campania de primăvară.

Conducerile S.M.T.-urilor să asigure din timp contractarea unui volum cît mai mare de lucrări cu gospodăriile colective, cu întovărășirile agricole, cu asociațiile de producție agricolă și gospodăriile țărănești individuale, astfel încît în primăvară capacitatea de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole să fie folosită la maximum.

Este o datorie patriotică a fiecărui tractorist să aibă grijă de tractorul și mașinile agricole ce-i sînt încredințate, să facă numai lucrări de bună calitate, să respecte cu strictețe prevederile contractului încheiat cu producătorii agricoli.

Felul cum este organizată și cum muncește brigada de tractoriști condusă de Vasile Voichiță, Erou al Muncii Socialiste, poate să servească drept pildă demnă de urmat pentru toate brigăzile de tractoriști din stațiunile noastre de mașini și tractoare. Gospodăriile agricole colective, pe ogoarele cărora a lucrat această brigadă, au obținut recolte mari și de bună calitate. Brigada și-a realizat planul în proporție de 225 la sută; tractoristul Bogdan Gheorghe, fruntaș în această brigadă, și-a îndeplinit planul în proporție de 331 la sută, realizînd un cîștig mediu lunar în anul 1954 de 1.511 lei. Astfel de cîștiguri pot fi realizate de oricare tractorist, dacă muncește cu conștiinciozitate, dacă șeful de brigadă se ocupă de buna organizare și îndrumare a muncii în cadrul brigăzii pe care o conduce.

Comitetele executive ale sfaturilor populare și organele de partid au datoria să ducă o largă muncă politică de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori individuali, recomandîndu-le să se ajute unii pe alții cu unelte și animale de muncă, pentru a executa mai bine și la timpul potrivit lucrările agricole pentru a obține recolte mai mari.

În fiecare regiune sînt întovărășiri fruntașe în care țăranii muncitori au intrat cu toată suprafața arabilă, lucrează în comun de la arat pînă la recoltare, organizează cete permanente și obțin astfel producții sporite și venituri mari. Sarcina organelor de partid și de stat este de a îndruma și sprijini întovărășirile agricole ca în desfășurarea muncilor agricole din anul acesta să-și organizeze munca după pilda întovărășirilor fruntașe.

Gospodăriile agricole colective să-și pregătească întregul inventar de lucru, să-și îngrijească în mod deosebit animalele lor de tracțiune și să-și organizeze bine brigăzile permanente, stabilindu-le sarcini concrete.

În țara noastră sînt multe gospodării colective care, organizîndu-și bine munca și folosind atît posibilitățile tehnice ale S.M.T.-urilor, cît și propriile lor mijloace de producție, au realizat recolte bogate și au repartizat colectiviștilor venituri mari.

Organele de partid și sfaturile populare trebuie să desfășoare o intensă muncă politică și să ajute gospodăriile colective să-și organizeze în așa fel munca încît să se ridice la nivelul gospodăriilor fruntașe, să le ajute în organizarea brigăzilor, în întărirea disciplinei în muncă și participarea activă a tuturor membrilor gospodăriilor la muncile agricole pentru obținerea unor recolte sporite.

Este necesar ca rezultatele pozitive obținute de cercetătorii științifici în laboratoare și pe cîmpurile de experimentare să fie aplicate pe scară largă în producția agricolă. Orice cercetare științifică poate fi considerată ca dusă cu succes pînă la capăt numai atunci cînd ea a prins rădăcini adînci în practică. În același timp, cercetătorii științifici să studieze metodele înaintate folosite de fruntașii în agricultură, ca în felul acesta ele să poată fi generalizate și aplicate pe suprafețe cît mai mari. Din contactul strîns între oamenii de știință și fruntașii în agricultură, știința agricolă se va îmbogăți. Este de datoria cercetătorilor științifici să meargă în unitățile agricole, pe ogoare, în mijlocul țărănimii muncitoare, pentru a-i da un ajutor direct în aplicarea metodelor agrotehnice. **(Aplauze).**

Tovarăși,

Lupta pentru realizarea unei producții de 10 milioane tone grîu și porumb în anul acesta pune sarcini foarte importante oamenilor muncii din industrie, în special din ramurile industriale care produc mașini, piese de schimb, utilaje, unelte agricole, îngrășăminte și alte materiale necesare agriculturii.

Întreprinderile din sistemul Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini se preocupă în mai mare măsură decît în trecut de sarcina construirii de mașini și unelte agricole, în cantități și sortimente din ce în ce mai mari, pentru a pune la dispoziția țărănimii muncitoare mijloace de producție care să-i ușureze munca și să-i asigure creșterea necontenită a producției la hectar la toate culturile.

Totuși, nu se dă încă importanța cuvenită unor probleme esențiale în legătură cu producția acestor mașini și unelte agricole.

Astfel, unele piese de schimb sînt livrate cu întîrziere și în cantități nesatisfăcătoare. Calitatea multor mașini agricole ca, de pildă, batoze, secerători-legători, semănători, pluguri trebuie îmbunătățită.

Este necesar să se lărgească sortimentul și numărul mașinilor agricole cu tracțiune animală și al uneltelor necesare țăranilor cu gospodării individuale și să se realizeze tipuri de mașini proprii condițiilor de relief ale țării. Îndeosebi trebuie asigurate prășitori, pluguri de coastă, cositori și secerători simple pentru tracțiune animală.

Seceratul cu secerătoarea simplă trasă de cai este mult mai convenabil țăranului muncitor decît seceratul cu secera. Seceratul cu secera al recoltei de pe un hectar, dacă muncesc doi oameni, durează 5 zile; folosind secerătoarea trasă de cai, deservită de doi oameni, seceratul durează numai 3 ore.

Cositul cu coasa al unui hectar de fîn, dacă muncește un singur om, durează două zile; folosind cositoarea simplă trasă de cai, deservită de un singur om, durează numai o jumătate de zi.

Mașinile agricole trase de animale ușurează munca oamenilor, scurtează mult timpul de recoltat și evită pierderile de recoltă.

Este în interesul țăranilor muncitori să folosească asemenea mașini agricole. Țăranii muncitori se pot întovărăși între ei să-și cumpere și să folosească în comun astfel de mașini: ei pot face comenzi industriei, care le fabrică în condiții avantajoase și le garantează calitatea mașinilor.

Ministerul Energiei Electrice trebuie să ia de pe acum măsuri pentru mărirea numărului de arii electrificate în scopul eliberării a cît mai multor tractoare pentru dezmiriștit și arături în timpul treieratului.

Ministerul Industriei Chimice trebuie să asigure livrarea conform planului a tuturor cantităților de îngrășăminte minerale și substanțelor chimice, pentru combaterea dăunătorilor și bolilor la plante și animale.

Tovarăși,

Rezultatele pozitive obținute în agricultură după plenara din august 1953 a C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, și mai ales în campania agricolă din toamna anului trecut, se datoresc muncii politice și organizatorice depuse de organizațiile de partid, care au știut să dea elan și încredere oamenilor muncii din agricultură, să-i mobilizeze în lupta pentru aplicarea politicii partidului de dezvoltare a economiei naționale și de ridicare a nivelului material și cultural al poporului muncitor.

Aceasta arată că organizațiile de partid și-au îmbunătățit munca politică în rîndurile maselor și sînt mai strîns legate de problemele producției agricole, ceea ce constituie o chezășie a realizării sarcinii de sporire serioasă a producției agricole în anul acesta.

Din păcate, nu toate comitetele regionale, comitetele raionale sătești de partid și organizațiile de bază sătești înțeleg pe deplin că asigurarea succesului în realizarea sarcinilor stă în mobilizarea largă a țărănimii muncitoare pentru sporirea producției în vederea dezvoltării schimbului de mărfuri între oraș și sat, a ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii, a întăririi continue a alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

În momentul de față, lucrul cel mai important în activitatea la sate a organelor și organizațiilor de partid este pregătirea și executarea lucrărilor agricole de primăvară și vară la timp și în bune condiții.

Organele de partid și activiștii de partid care au sarcini în legătură cu desfășurarea muncilor agricole trebuie să studieze temeinic problemele concrete ale producției agricole din raza lor de activitate, să cunoască în amănunt ce este de făcut și să ia măsurile organizatorice necesare, îndreptîndu-și atenția spre munca concretă, operativă, de teren, spre îndrumarea vie a oamenilor muncii din agricultură și dezvoltarea activității lor creatoare.

Comitetele regionale și raionale de partid și organizațiile de bază sătești să cunoască situația pregătirilor și lucrărilor agricole din fiecare comună, din fiecare sat, să știe ce se cultivă, ce posibilități sînt de creștere a producției agricole, ce măsuri agrotehnice trebuie aplicate în condițiile locale de climă și sol.

Membrii comitetelor regionale și raionale de partid trebuie să cunoască experiența fruntașilor recoltelor bogate din comuna, raionul și regiunea respectivă, să cunoască personal pe fruntașii recoltelor bogate din raza lor de activitate și să lupte pentru ca metodele de muncă ale acestora să devină un bun al tuturor țăranilor muncitori.

Odată cu începerea muncilor agricole de primăvară, principalele forțe ale comitetelor regionale și raionale de partid trebuie îndreptate spre comune, spre sate, să ajute organizațiile de bază sătești și organele locale de stat în organizarea și îndeplinirea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole.

Organizațiile de bază sătești și comitetele executive ale sfaturilor populare să mobilizeze pe deputații circumscripțiilor electorale, pe toți țăranii muncitori, tineretul, femeile, pentru ca în campania agricolă de primăvară nici un petec de pămînt să nu rămînă neînsămînțat.

Organizațiile de bază sătești, comitetele executive ale sfaturilor populare și organele sindicale trebuie să dea o deosebită atenție organizării și desfășurării unei largi întreceri socialiste în gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare, gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole și a întrecerii patriotice între comune, sate și țăranii muncitori individuali pentru îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole și pentru ridicarea producției agricole la hectar.

Comuniștii de la sate au datoria de cinste de a fi exemplu pentru toți oamenii muncii din agricultură în aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, în executarea la timp și în bune condiții a tuturor lucrărilor agricole. Fiecare comunist trebuie să fie un fruntaș al recoltelor bogate, un factor activ în popularizarea experienței înaintate și în introducerea metodelor de lucru ale fruntașilor în agricultură în rîndurile întregii țărănimi.

Experiența campaniei agricole de toamnă a arătat ce putere de mobilizare posedă organizațiile noast

Să îmbunătățim predarea limbii romîne în școli și facultăți

Prof. univ. Al. Graur
membru corespondent al Academiei R.P.R., decanul Facultății de filologie de la Universitatea „C. I. Parhon" București

Revoluția culturală care se înfăptuiește actualmente în țara noastră a adus pe primul plan problema folosirii corecte a limbii naționale, atît în vorbire cît și în scriere. Lucrările privitoare la lingvistică ale lui I. V. Stalin, citite și discutate de milioane de oameni, au mărit interesul pentru problemele limbii și au dat prestigiu studiilor de limbă. Tipăriturile noastre, incomparabil mai îngrijite decît în timpul burgheziei, prezintă foarte rar greșeli, și acelea neînsemnate. Apariția gramaticii normative publicate de Academia R.P.R. și a Micului dicționar ortografic au dat siguranță editurilor și contribuie la unificarea limbii literare.

Care este rolul învățămîntului în această activitate de perfecționare a celui mai important mijloc de comunicare? In învățămîntul mediu și superior, gramatica a căpătat un loc de cinste, în învățămîntul elementar pozițiile ei au fost întărite. In general se poate spune că astăzi se cunosc mult mai bine regulile de funcționare ale limbii materne și că se fac mai puține greșeli.

Dar aceasta se poate spune numai în general. Nu peste tot s-au eliminat greșelile grosolane, nu peste tot exprimarea elevilor s-a îmbunătățit, și, mai ales, nu s-a îmbunătățit exprimarea tuturor elevilor. Fac această observație după o cercetare a lucrărilor prezentate de candidații la examenul de admitere în Facultatea de filologie în toamna trecută. (Materialul a fost strîns de tovarășii asistenți Petre Creția și Mioara Grigorescu).

In lucrările candidaților noștri putem întîlni scrieri ca: **obtimist, consegvent, fregvent, splendit,** (viața pe care a) **trăi-to** și altele de acest fel. Foarte adesea apare virgula între subiect și predicat, ceea ce constituie o eroare de punctuație dintre cele mai bătătoare la ochi: **In timpul mesei, sosește, Andrei...**

Tot așa de greșită este virgula și în exemplul care urmează: **Sînt teze de la care, trebuie să pornească toți cei, care vor...**

Dar, bine înțeles, găsim și cazuri unde ar trebui să se pună virgulă și nu s-a pus: **In cele din urmă sosește și Mihai, totuși trebuie să vină și fiul lui Mircea (în loc de fiul lui, Mircea).**

Ne-au dat încă și mai mult de gîndit greșelile de lexic și cele de sintaxă. Iată un exemplu care arată necunoașterea înțelesului unor cuvinte: **Mihai Buznea, care este eroul principal din această piesă și simbolizează în mod i d i l i c pe toți comuniștii...**

Se găsesc și cuvinte folosite în contexte nepotrivite: **Unul din subiectele mai des a r b o r a t e în operele scriitorilor...**

In lucrări se întîlnesc uneori și fraze confuze și încîlcite.

Cum se explică nivelul scăzut la care se prezintă lucrările unora dintre candidații la examenul de admitere în facultate? Avem mijlocul să stabilim una dintre cauze. La Facultatea de filologie dau examen de admitere în secția fără frecvență cadre didactice care predau limba romînă în învățămîntul de șapte ani. In lucrările acestor candidați găsim uneori greșeli mai grosolane chiar decît cele semnalate mai sus. Iată cîteva exemple (cu respectarea întocmai a formei) care dovedesc necunoașterea înțelesului cuvintelor: **Poemele lui Dan Deșliu sunt d e u n e m o ț i o n a n t t a b l o u, prin aceea că a știut să pună în procesul de transformare socială, omul constructor al socialismului.**

In țară noastră au mai fost și alți poeți care și-au făcut apariția forțelor noi cum sunt Dan Deșliu...

Dacă se găsesc profesori care scriu așa, de ce ne-am mira de greșelile întîlnite în lucrările absolvenților școlii medii? Dar se pune și altă întrebare: cum se face că unii profesori au lipsuri atît de mari în cunoștințele de limba romînă? Răspunsul e ușor de dat: au fost slab pregătiți de profesorii lor. S-a trecut ușor peste greșeli, nu s-a dus o muncă susținută și permanentă pentru o vorbire și scriere corectă în școală.

Uneori și în facultate se trece cu vederea peste astfel de greșeli și ele se înrădăcinează.

Desigur, pentru ca elevii să fie bine pregătiți în școală trebuie ca profesorul să muncească bine, să fie el în primul rînd înarmat cu temeinice cunoștințe științifice, didactice. De aceea în facultate viitorii profesori trebuie bine pregătiți.

Trebuie să recunoaștem că în Facultatea de filologie nu se dă încă atenția meritată tuturor problemelor de limbă. Anul trecut, de exemplu, în anul întîi al facultății noastre nu s-a făcut nici un curs de gramatică pentru studenții de la secția romînă. Există numeroase cadre didactice în Facultatea de filologie care trec fără să se oprească pe lîngă greșelile de exprimare ale studenților. Catedra de istoria literaturii romîne discută lucrările studenților din punctul de vedere al conținutului, dar „nu are timp" să releve greșelile de limbă. Am asistat la discutarea unei lucrări prezentate de un student fruntaș, în care se găseau formulări ca **Simptomele foametei băteau la geam.** Nimeni nu s-a oprit la asemenea „mărunțișuri".

Astfel circuitul este complect. Invățămîntul mediu ne trimite uneori candidați slab pregătiți, noi îi lăsăm mai departe nepregătiți și îi trimitem înapoi, de astă dată ca profesori, pentru ca de acolo, la rîndul lor, să ne trimită și ei alți candidați fără cunoștințele necesare.

Desigur, după cum am spus la început, aceste cazuri nu constituie regula generală. Dimpotrivă, în toamna trecută, cei mai mulți candidați au luat note bune la examenul de admitere. Majoritatea studenților noștri scriu și vorbesc corect. In învățămîntul mediu și elementar sînt foarte numeroși profesorii cu bună pregătire în domeniul limbii romîne. Dar dacă totuși și printre elevi, și printre studenți și chiar și printre profesori se mai găsesc unii care scriu așa cum s-a arătat mai sus, aceasta înseamnă că sîntem încă departe de a fi făcut tot ce trebuie în acest domeniu.

Ușurința cu care trec unii profesori cu vederea peste greșelile elevilor și, desigur, lipsurile în predare duc la menținerea și adîncirea unor goluri în cunoștințele elevilor și studenților. Alături de elevul sau studentul serios și bine pregătit, se strecoară la promovare și cel chiulangiu sau lipsit de o bază temeinică. Aceasta constituie principalul izvor care alimentează circuitul pomenit mai sus, sămînța pentru perpetuarea tipului de elev și student agramat. Numai notarea serioasă și justă, conformă cu nivelul atins de elev și student, respingerea celor care, ajutați fiind, nu izbutesc să facă față redactării corecte a unui text elementar vor duce la lichidarea greșelilor grosolane de limbă în învățămîntul nostru.

De unde să începem, de la care treaptă a învățămîntului? De la toate în același timp. Să întărim exigența atît față de elevi și față de absolvenți, cît și față de profesorii care se înscriu la secțiile fără frecvență. Să nu socotim că ne-am făcut datoria atunci cînd am trecut cu vederea greșeli grosolane ca cele arătate mai sus. Să avem dreptul să cerem socoteală pentru ele cadrelor didactice care au dat în trecut note bune autorilor acestor greșeli.

Dar mai este un aspect al chestiunii. Problema exprimării clare și corecte nu privește numai pe profesorii de limba romînă. Nu pretind ca toți profesorii să se transforme în lingviști și să se ocupe în mod special de felul cum scriu și vorbesc elevii. Dar întreb: cum a putut lua notă de trecere la geografie sau la chimie un elev care, după terminarea școlii medii de zece ani, nu este în stare să facă o frază inteligibilă? Exprimarea confuză dovedește gîndire confuză; gîndirea confuză nu este compatibilă nici cu rezolvarea justă a problemelor de matematici. Necunoașterea gramaticii elementare a limbii materne exclude posibilitatea învățării în bune condiții a limbii ruse sau a altor limbi care se predau în școală. Este deci foarte probabil că absolvenții ale căror greșeli de limbă le-am citat au trecut și la celelalte materii printr-o indulgență culpabilă a profesorilor.

Așadar, concluzia la care ajungem este că e nevoie de o sporire a exigenței față de elevi și studenți, pe toate treptele și la toate materiile de învățămînt.

Activitate științifică

Subfilialele din orașul Brăila ale societăților științifice „Istorie — filologie — folclor", „Științele naturii — geografie", „Matematică — fizică" au obținut în ultimul timp o serie de rezultate rodnice în activitatea lor.

Deosebit de interesantă este activitatea subfilialei Societății de științe naturale și geografie în direcția aplicării învățăturii miciuriniste. Rezultatele obținute în privința hibridărilor, conviețuirii cireșului cu salcîmul, viței de vie în dud și altora, pe baza experimentărilor făcute pe terenul experimental al școlii pedagogice, au atras atenția specialiștilor prin caracterul lor practic și original.

Folosind experiența acumulată pînă acum, secția de științe naturale a acestei subfiliale și-a propus să îndrume lucrările practice pe parcelele experimentale ale tuturor școlilor din raion.

Mai multă atenție muncii cercurilor pedagogice

De curînd a avut loc în comuna Cîrțari, raionul Ciuc, ședința cercului pedagogic al învățătorilor. Cu acest prilej tovarășa învățătoare E. Jov a ținut o lecție deschisă, după care s-a prezentat un referat în legătură cu predarea gramaticii. Atît lecția deschisă cît și referatul au fost interesante și temeinic pregătite. La discuții n-a luat însă cuvîntul decît un singur învățător. Aceasta dovedește că membrii cercului pedagogic nu s-au pregătit pentru această ședință. Nepregătirea lor se datorește și faptului că secția de învățămînt a raionului Ciuc nu a trimis din vreme cadrelor didactice programul ședințelor cercului pedagogic.

Pentru ca activitatea cercurilor pedagogice să se îmbunătățească, secțiile de învățămînt trebuie să se preocupe mai serios de organizarea și îndrumarea lor.

MIHAI BALINT

Să fie lichidate lipsurile în planificarea materiei de învățămînt

Conștiente de faptul că succesul muncii în școală depinde în mare măsură de o justă planificare a materiei, multe cadre didactice din raionul Beclean și-au întocmit just planurile calendaristice, ținînd seama de indicațiile date în programele de învățămînt și instrucțiunile Ministerului Invățămîntului. Așa au procedat, de exemplu, tovarășii L. Avram din satul Cozia, V. Moldovan din Beclean, V. Lazslo din comuna Urf, V. Mureșanu din comuna Spermezeu și alții.

Din păcate însă mai sînt în acest raion și pedagogi care și-au întocmit defectuos planurile calendaristice. Astfel, tovarășul Gh. Vitean, învățător la școala de 7 ani din comuna Sieni — Odorhei, a planificat materia la științele naturii în clasa a VIII-a, numai după manual, fără să consulte programa și instrucțiunile Ministerului. Tovarășul V. Mureșan, învățător la școala de 7 ani din comuna Chirales, a planificat la educația fizică exerciții care nu sînt în programă.

Cadrele didactice au datoria să lichideze aceste lipsuri, să muncească cu mai multă răspundere și grijă pentru a încheia anul școlar cu succes.

GH. I. ISA
inspector la secția de învățămînt a raionului Beclean

Politica externă a U. R. S. S. — o politică de pace și colaborare internațională

Toate popoarele lumii privesc cu nădejde și încredere spre Uniunea Sovietică — bastionul de neînvins al păcii, democrației și socialismului — și aprobă politica externă de pace a statului sovietic, politică ce corespunde cel mai bine intereselor întăririi păcii și colaborării internaționale.

Bazele politicii externe de pace a Uniunii Sovietice au fost puse încă de Lenin, din primele zile ale Puterii Sovietice. Această politică de pace și prietenie între popoare, de colaborare internațională și de dezvoltare a legăturilor de afaceri între toate statele izvorăște din teza leninistă cu privire la posibilitatea coexistenței îndelungate și a întrecerii pașnice între cele două sisteme economice deosebite — capitalismul și socialismul. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Guvernul Sovietic, în frunte cu I. V. Stalin — marele și credinciosul discipol și continuator al operei lui Lenin — au înfăptuit neabătut această politică. Poporul sovietic și oamenii muncii din toate țările lumii nu vor uita niciodată eforturile nobile și neobosite pe care I. V. Stalin le-a consacrat cauzei apărării și consolidării păcii mondiale. Istoricele victorii obținute de popoarele sovietice sub conducerea C.C. al P.C.U.S., în frunte cu I. V. Stalin, pe calea industrializării socialiste, a colectivizării agriculturii, a creșterii necontenite a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, sînt mărturii vii ale faptului că Statului Sovietic i-au fost și-i sînt complect străine orice intenții războinice, de cotropire și jefuire a altor popoare. In repetate rînduri I. V. Stalin a afirmat dorința oamenilor sovietici de a trăi în pace cu toate popoarele, năzuința Statului Sovietic de a avea relații pașnice cu țările capitaliste. Dar reacțiunea internațională nu s-a putut împăca niciodată cu existența, alături de statele imperialiste, a unui stat în care a dispărut pentru totdeauna exploatarea omului de către om, în care succesele construcției socialiste constituie un minunat punct de atracție și un exemplu demn de urmat pentru oamenii muncii din toate țările capitaliste.

Ura sălbatică față de Uniunea Sovietică a determinat cercurile agresive să pregătească, cu ajutorul militarismului german, cel de al doilea război mondial, îndreptat în primul rînd împotriva Țării Socialismului victorios.

Incă de pe atunci, în ajunul războiului, pe baza politicii externe juste a U.R.S.S., I. V. Stalin și-a exprimat încrederea de nezdruncinat în inevitabilitatea victoriei Uniunii Sovietice împotriva unui eventual atac armat al imperialiștilor, avertizînd cu perspicacitate pe organizatorii războiului: „...Să nu ne facă nouă imputări domnii burghezi — spunea I. V. Stalin — **dacă a doua zi după un asemenea război nu vor mai răspunde la apel cîteva din guvernele ce le stau la inimă și care astăzi domnesc liniștit „din mila domnului"**.

Și, într-adevăr, lucrurile așa s-au întîmplat. Uniunea Sovietică, poporul sovietic și armata sa, ducînd tot greul eforturilor, au zdrobit în cel de al doilea război mondial fascismul german și militarismul japonez, ceea ce a avut ca urmare constituirea, alături de lagărul mondial capitalist, a lagărului mondial al socialismului și democrației, în frunte cu cele două mari puteri: U.R.S.S. și R. P. Chineză.

Ținînd sus steagul leninismului, dezvoltînd în noile condiții istorice atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă, I. V. Stalin a dezvoltat și teza leninistă cu privire la coexistența pașnică între capitalism și socialism, arătînd cu deosebită claritate condițiile care stau la baza coexistenței pașnice a capitalismului și comunismului în zilele noastre. El a arătat că este pe deplin posibilă coexistența pașnică între țări cu sisteme diferite atunci cînd există de ambele părți dorința de a colabora, de a îndeplini obligațiile asumate, de a respecta principiul egalității și neamestecului în treburile interne ale altor state.

Cît privește Uniunea Sovietică, întreaga ei politică externă este un exemplu elocvent de respectare a acestor condiții. In zilele noastre, Uniunea Sovietică ține sus și cu cinste steagul păcii și prieteniei între popoare, bucurîndu-se de sprijinul unanim al tuturor oamenilor cinstiți din lume. O expresie fidelă a politicii consecvente de pace a Uniunii Sovietice o constituie Declarația din 9 februarie a Sovietului Suprem al U.R.S.S., prin care se proclamă încă odată cu tărie principiile consolidării păcii și prieteniei între popoare.

Nu același lucru se poate spune însă despre o serie de țări capitaliste, în frunte cu S.U.A. In zilele noastre, guvernul S.U.A. își întemeiază relațiile sale cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară nu pe bază de înțelegere reciprocă, ci pe baza politicii „de pe poziții de forță". Mergînd pe această cale, cercurile imperialiste războinice pun nenumărate piedici în domeniul comerțului internațional, creează baze militare pe teritoriul altor state din jurul Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară, intensifică cursa înarmărilor și amenință lumea cu dezlănțuirea unui război atomic. Un loc important în planurile imperialiștilor americani și ale acoliților lor este rezervat Wehrmachtului revanșard german, în care scop se desfășoară o febrilă activitate pentru ratificarea acordurilor de la Paris. Paralel cu aceasta, întregul sistem de propagandă din țările imperialiste este folosit pentru calomnierea țărilor lagărului democrației și socialismului.

Dar dacă limbajul folosit de imperialiștii americani ar putea avea efect față de oamenii cu nervii slabi, pentru guverne care le sînt subordonate lor, el se dovedește a fi complect ireal și ineficace pentru țările lagărului democrației și socialismului. Politica „de pe poziții de forță" adoptată de țările lagărului imperialist războinic depășește cu mult forțele reale de care acesta dispune și ignorează cu desăvîrșire schimbările radicale care au avut loc pe plan internațional după cel de al doilea război mondial.

Analizînd situația internațională creată după cel de al doilea război mondial și creșterea impetuoasă a forțelor păcii, I. V. Stalin a subliniat rolul măreț al puternicului lagăr al păcii, democrației și socialismului, cea mai mare cucerire a popoarelor în apărarea păcii.

Spre deosebire de lagărul imperialist, sfîșiat de contradicții, a cărui politică este respinsă și urîtă de popoare, lagărul democrației și socialismului este un tot unitar, puternic prin justețea cauzei pe care o apără.

Țările lagărului democrației și socialismului dispun de forțe suficiente care să permită luarea unor asemenea măsuri menite să răcorească capetele înfierbîntate ale aventurierilor războinici. Unele din aceste măsuri — preconizate în Declarația adoptată de statele participante la conferința de la Moscova — vor fi încheierea unui tratat de prietenie și asistență mutuală între aceste țări, crearea unui comandament militar unic, în cazul cînd acordurile de la Paris vor fi ratificate și puse în aplicare

Politica de pace a țărilor lagărului democrației și socialismului se bucură de sprijinul de nădejde al numeroși oameni din țările lagărului capitalist, uniți în uriașa mișcare mondială a partizanilor păcii.

Mișcarea mondială pentru apărarea păcii, care a luat naștere după cel de al doilea război mondial și care crește neîncetat a devenit cea mai puternică și mai cuprinzătoare mișcare a zilelor noastre. Este un mare merit istoric al lui I. V. Stalin de a fi precizat caracterul și țelurile mișcării contemporane pentru pace. El a subliniat că această mișcare nu-și propune ca scop doborîrea capitalismului și instaurarea socialismului într-o țară sau alta, ci se limitează la țelul democratic al luptei pentru menținerea păcii. Prin aceasta, I. V. Stalin a dat o bază extrem de largă acestei mișcări menite să cuprindă pe toți oamenii dornici de pace din lumea întreagă, indiferent de credințe politice, religioase.

In zilele noastre, mai mult ca oricînd, apărarea păcii și securității popoarelor depinde mai ales de popoarele înseși, de nivelul lor de conștiință, de gradul lor de organizare, de eforturile lor comune. Astăzi, cînd războaiele moderne cer armate de zeci de milioane de soldați, atitudinea popoarelor față de război capătă o însemnătate și mai decisivă.

I. V. Stalin a arătat cu o deosebită claritate că **„pacea va fi menținută și consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor mîini cauza menținerii păcii și o vor apăra pînă la capăt. Războiul poate deveni inevitabil dacă ațîțătorii la război vor reuși să prindă în mreaja minciunii masele populare, să le înșele și să le atragă într-un război mondial".** — Aceste cuvinte care s-au întipărit adînc în inimile și mințile popoarelor constituie o chemare permanentă la luptă activă pentru apărarea păcii.

In ultimii ani popoarele, prin lupta lor activă pentru pace, au impus stingerea focarelor de război din Coreea și Indochina, au împiedicat pe imperialiștii americani să folosească arma atomică împotriva poporului coreean. Nu încape îndoială că ele vor ști și pe viitor să zădărnicească planurile criminale ale cercurilor agresive. Succesele crescînde pe care le dobîndește mișcarea antirăzboinică din țările capitaliste, entuziasmul cu care popoarele lumii au îmbrățișat Apelul Consiliului Mondial al Partizanilor Păcii pentru interzicerea armelor termonucleare, sînt fapte care îndreptățesc încrederea nestrămutată a tuturor oamenilor cinstiți în victoria păcii asupra războiului.

Țara noastră este un factor de seamă în lupta pentru pace, alături de celelalte țări ale lagărului democrației și socialismului. Poporul romîn aprobă și susține din toată inima politica de pace a Uniunii Sovietice. Exprimînd voința unanimă a întregului nostru popor, Marea Adunare Națională a R.P.R. a salutat călduros în ultima sa sesiune Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S., dîndu-și adeziunea ei deplină la principiile consolidării păcii și prieteniei între popoare, proclamate de Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Condus de partid pe baza învățăturii lui Marx-Engels-Lenin-Stalin și a glorioasei experiențe a P.C.U.S., poporul nostru privește cu încredere viitorul său. Poporul romîn știe că viitorul aparține socialismului și că nu există forță în lume care să poată opri mersul victorios al popoarelor pe drumul socialismului și comunismului.

AUREL LUPAȘTEANU

Se întărește legătura școlii cu familia

Comitetul de părinți de la școala medie nr. 1 de fete din orașul Buzău desfășoară o activitate rodnică, contribuind la buna desfășurare a procesului de învățămînt. Membrii comitetului de părinți, împreună cu diriginții, vizitează periodic la domiciliu pe părinții elevilor, dîndu-le sfaturi cu privire la organizarea justă a timpului liber al copiilor lor. Comitetul de părinți sprijină de asemenea și acțiunile gospodărești ale școlii. Astfel, cu ajutorul comitetului s-a reparat cuptorul caloriferului și s-au procurat rechizitele școlare necesare.

MARIA MORARU

★

Invățătorii și profesorii de la școala de 7 ani din Cugir folosesc diferite mijloace de colaborare cu părinții elevilor. In școală se organizează adunări cu părinții, în cadrul cărora se analizează situația la învățătură și disciplina elevilor. Cu prilejul acestor adunări cadrele didactice au făcut cunoscute părinților instrucțiunile Ministerului Invățămîntului cu privire la îmbunătățirea muncii educative în școală.

Pentru a strînge și mai mult legătura cu părinții, școala de 7 ani din Cugir a organizat pentru părinți lectorate în cadrul cărora se citesc referate cu teme pedagogice și se dau îndrumări cu privire la educarea copiilor în familie.

V. COCIAN

Energia atomică în slujba vieții

Constantin Dinculescu
membru corespondent al Academiei R.P.R., rectorul Institutului politehnic din București

Un eveniment de o deosebită importanță tehnică, economică, socială și politică s-a produs în viața popoarelor: punerea energiei atomice în slujba vieții, folosirea ei în scopuri pașnice.

Și în acest domeniu al științei și tehnicii, ca și în celelalte domenii, Uniunea Sovietică este în fruntea tuturor țărilor. In timp ce în occident cercurile agresive pregătesc cu febrilitate un nou război, folosesc energia atomică pentru construirea bombelor atomice și bombelor cu hidrogen — groaznice arme de distrugere în masă — Uniunea Sovietică, acordînd cea mai mare atenție întăririi capacității sale de apărare și fiind gata să dea riposta cuvenită agresorilor care ar îndrăzni să folosească arma atomică, pune în același timp eforturile oamenilor de știință și ale tehnicienilor în slujba construcțiilor pașnice, în slujba ușurării muncii omului, a ridicării nivelului său de viață. Folosirea în scopuri pașnice a energiei atomice va duce la dezvoltarea și grăbirea executării unor imense lucrări care vor schimba fața pămîntului, creînd o viață mai frumoasă, mai fericită. Mergînd cu hotărîre pe acest drum, la 27 iunie 1954, Uniunea Sovietică a pus în funcțiune o centrală electrică — cea dintîi din lume — folosind drept combustibil energia atomică. Deși țările care construiesc bombe atomice și cu hidrogen se consideră avansate în domeniul folosirii energiei atomice, ele nu vor avea astfel de centrale atomice decît peste 2—3 ani.

Pentru țara noastră, data de 17 ianuarie 1955 reprezintă o cotitură în viața științifică și tehnică. La această dată, guvernul Uniunii Sovietice a hotărît ca — mergînd consecvent pe drumul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice — să acorde ajutor tehnico-științific și de producție statelor de democrație populară, pentru crearea de baze științifice experimentale în vederea dezvoltării cercetărilor în domeniul fizicii nucleare și al folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Astfel, Uniunea Sovietică a decis să acorde și țării noastre ajutor multilateral în ce privește proiectarea, livrarea de utilaj, construirea de generatori atomici cu o capacitate tehnică pînă la 5.000 kw fiecare și acceleratori de particule elementare, punînd la dispoziție cantitățile necesare de materiale dezagregabile pentru generatorii atomici și pentru lucrările de cercetări științifice.

Prin construirea unor baze științifice experimentale se vor crea și în țara noastră condițiile pentru desfășurarea lucrărilor de cercetări științifice în domeniul fizicii nucleare, pentru obținerea cu ajutorul generatorilor atomici a unor cantități suficiente de izotopi radioactivi. Acești izotopi radioactivi vor fi folosiți în medicină, biologie și alte domenii ale științei și tehnicii. Ajutați în felul acesta, vom reuși să pregătim cadre științifice și de ingineri pentru dezvoltarea continuă a lucrărilor legate de folosirea pașnică a energiei atomice.

Multiple sînt domeniile științei și tehnicii care vor fi adînc influențate sau chiar răscolite prin aplicarea energiei atomice și prin folosirea corpilor care rezultă din procesul tehnologic al dezagregării nucleare.

Pentru punerea în valoare în scopuri pașnice a acestei noi forme a energiei, este nevoie ca un complex amplu de instalații să se îmbine într-un ansamblu, formînd centrala electrică atomică ce va folosi combustibilul nuclear.

Poate că mulți oameni ai muncii își pun întrebarea: care este rostul energiei electrice în acest ansamblu și ce foloase rezultă pentru energetică din utilizarea energiei atomice?

Viața omului modern are nevoie de cantități imense de forță și energie. Supunînd forțele naturii și punîndu-le în slujba ușurării vieții omului, a dezvoltării construcțiilor, a îmbunătățirii condițiilor de trai, a ridicării nivelului social și cultural, omul are nevoie de o cantitate mereu crescîndă de bunuri — de la produsele de cea mai înaltă tehnicitate pînă la bunurile de larg consum cele mai simple și comune. Pentru ridicarea nivelului de viață al maselor largi ale popoarelor este nevoie să se producă cantități imense de bunuri, la prețurile cele mai scăzute, este nevoie ca aceste bunuri să fie puse cît mai ușor și mai larg la îndemîna oamenilor. In acest scop, e necesar să se construiască fabrici și uzine, drumuri și căi de comunicații, să se înalțe clădiri pentru locuințe și locuri de muncă, să se construiască mine de tot felul, scoțîndu-se la lumina zilei bogățiile ascunse în adîncul pămîntului, să se dezvolte agricultura și producția bunurilor de larg consum, să se pună în valoare bogățiile uriașe de pe suprafața pămîntului, să se dezvolte producția de alimente.

Toate aceste operații au nevoie de forță și energie în cantități masive, **puse ușor la îndemîna omului**, atît la locul lui de muncă, cît și pentru folosința personală, în procesele tehnice cele mai complicate și grele sau în aplicațiile cele mai simple și comune, în industrie sau în utilizările casnice.

Dintre formele de energie cunoscute în stadiul actual al tehnicii, energia electrică este cea care corespunde cel mai bine acestor complexe cerințe. Energia electrică poate fi produsă din orice altă formă de energie; din energia termică conținută în combustibili, din energia hidraulică a căderilor de apă, din energia eoliană — forța vînturilor, din energia mareelor, din energia reacțiilor chimice, din energia mecanică produsă pe orice cale. Ea poate pune în valoare cantitățile mari de energie cuprinse în deșeuri, produse secundare, gaze, căldură etc. rezultate în unele procese tehnologice, care altfel ar fi pierdute sau foarte greu și neeconomic de folosit. Energia electrică poate fi produsă ușor în cantități masive de sute de mii sau milioane de KW. Astfel, ea corespunde pentru satisfacerea cererilor masive de forță și energie de care avem nevoie pentru dezvoltarea producției. Energia electrică poate fi transformată în orice altă formă de energie: mecanică, calorică, chimică, hidraulică etc., așa că la locul de utilizare ea poate fi folosită sub forma cea mai corespunzătoare nevoilor. Ea poate fi transportată cu mare ușurință la distanțe foarte mari, de sute și mii de km, în cantități masive de mii și sute de mii KW, permițînd astfel o producție extinsă a bunurilor pe suprafețele mari ale țărilor, o repartizare a bunurilor în rîndurile celor mai largi pături ale populației.

Energia electrică poate fi distribuită la orice loc de muncă, pe pămînt, sub pămînt sau sub apă, fiind cel mai prețios ajutor în muncă al omului muncitor. Ea poate fi folosită în cantități masive de mii și zeci de mii de KW ca în marile motoare, în kilowați ca în utilizările casnice, sau în fracțiuni de watt ca în cercetările de laborator. Ea poate fi măsurată simplu, pentru cantități mari sau mici, putînd stabili relații ușoare de producție.

Energia electrică poate fi folosită pentru nenumărate aplicații în tehnică, medicină, menaj, transporturi, telecomunicații, radio, fiind un mijloc de apropiere a oamenilor, de ridicare a lor din punct de vedere cultural.

In plus, energia electrică poate fi folosită simplu, ușor, fără complicații, atît de oamenii calificați, cu cea mai înaltă pregătire, cît și de cei mai simpli cetățeni, în industrie sau în menaj, în orice loc și cu instalații **corespunzătoare pentru toate nevoile.**

Aceste calități deosebite au condus la dezvoltarea extraordinară a electrificării țărilor. Uniunea Sovietică stă și în acest domeniu în fruntea tuturor țărilor de pe pămînt prin ritmul rapid al creșterii electrificării, depășind toate realizările celorlalte țări.

Energia electrică în întreaga lume este astăzi produsă în centrale electrice cu o putere instalată de peste 150 milioane KW, producția anuală atingînd pînă la 800 miliarde KW ore.

Dar nevoile sutelor de milioane de oameni, care au scuturat jugul exploatării, cresc mereu. Pături tot mai largi sînt ridicate și chemate a se bucura de binefacerile culturii, bunului trai, vieții mai ușoare, mai frumoase, cerînd deci noi cantități de energie electrică.

Producerea acestor masive cantități de energie electrică se face, în parte, din energia hidraulică a căderilor de apă, pusă în valoare prin centrale hidroelectrice. Construcția acestora cere însă lucrări foarte grele, care se realizează în termene lungi. Ritmul rapid de dezvoltare al cererilor nu poate aștepta ritmul lent al construcțiilor hidroelectrice.

Pentru a se face față cererilor mereu crescînde de energie, trebuie să se construiască masiv centrale termoelectrice, care astăzi reprezintă 85% din producția mondială de energie electrică, consumînd pe an cîteva sute de milioane tone de cărbuni, păcură și uneori gaze.

Pentru asigurarea acestor termocentrale cu combustibilul necesar trebuie construite mine de cărbuni, care cer un enorm efort tehnic, financiar și uman.

Dacă adăugăm combustibilul necesar pentru industrii, locomotive, vapoare, automobile și cel necesar pentru încălzit în menaj, se ajunge la cantități enorme, care pun problema existenței pe fața pămîntului a unor surse de combustibili suficiente pentru a asigura nevoile. S-a socotit astfel că dacă consumația de combustibil crește în ritmul actual mereu accelerat, sursele de care dispune pămîntul ar ajunge doar pentru două-trei sute de ani.

Pentru a se micșora consumul de combustibil, știința și tehnica sovietică au dezvoltat o ramură nouă — termoficarea, prin care centrala electrică produce simultan energie electrică și căldură pentru fabricație în industrii, sau pentru încălzit în industrii și în menaj, reducînd consumul total de combustibili cu 25% și acoperind nevoi complexe ale unor numeroși consumatori grupați pe raioane sau regiuni. Și în acest domeniu știința și tehnica sovietică stau în fruntea tuturor țărilor de pe pămînt.

Satisfacerea simultană a nevoilor de căldură și energie electrică cere instalarea **centralelor electrice mai aproape de centrele de** consum, uneori în mijlocul orașelor, ceea ce îngreunează condițiile de igienă din cauza gazelor, fumului și a marilor cantități de cenușă care iese pe coșuri, ca și a zgurii și cenușii care trebuie evacuate din cazane și depozitate în vecinătatea centralei, pe terenuri de zeci și sute de mii metri pătrați. Pe lîngă aceasta, pentru arderea combustibililor este nevoie să se consume oxigen din aerul înconjurător, ceea ce are influență asupra condițiilor generale din regiune, în anumite situații.

Pentru realizarea unor bune condiții de igienă se cere îndepărtarea centralelor electrice cu cărbuni de aglomerațiile orășenești și realizarea transportului de căldură pe distanțe de zeci de km, ceea ce reprezintă grele probleme.

Oamenii de știință sovietici au rezolvat complect problema surselor de energie termică prin folosirea energiei atomice, adică prin punerea în libertate a cantităților enorme de energie care sînt cuprinse în nucleul atomului. In funcționarea reactorului nuclear se produce dezagregarea nucleului, spargerea (fisiunea) lui, iau naștere izotopi, se produc corpuri noi. Aceste fenomene sînt însoțite de o mare dezvoltare de căldură, care ridică temperatura reactorului pînă la distrugerea lui, făcînd deci funcționarea imposibilă, dacă nu s-ar lua anumite măsuri.

In centrala atomică, această cantitate enormă de căldură — care altfel ar fi pierdută — este pusă în valoare de centrala electrică, în care energia calorică extrasă din reactorul nuclear de un fluid purtător de căldură este transmisă apei din cazanele de aburi, cu ajutorul cărora se produce energie electrică.

Combustibilul atomic a înlocuit deci combustibilul obișnuit, iar centrala electrică atomică formează baza tehnico-economică care asigură funcționarea întregului ansamblu complex de instalații în care inima este reactorul nuclear.

Și din funcționarea centralei electrice atomice rezultă „zgură", „cenușă" și alte „produse secundare", dar acestea sînt izotopi radioactivi și produse de cea mai mare valoare pentru cercetări științifice, studii, tratamente, operații industriale și alte variate întrebuințări.

Enorma energie eliberată din nucleu face ca consumul de „combustibil atomic" să fie extrem de mic. In locul milioanelor de tone de cărbuni se folosesc cîteva kgr. de combustibil atomic, ceea ce face ca rezerva de energie atomică să depășească orice închipuire asupra nevoilor din viitor. Drept combustibil atomic se folosește în prezent în special uraniu și plutoniu. Știința și tehnica vor face în viitor pași noi și vor rezolva dezintegrarea nucleului la multe alte corpuri, energia atomică fiind principala sursă de energie care **va sta la dispoziția omului în cantități nelimitate** și pentru orice întrebuințări, ușurîndu-i viața, făcîndu-i-o mai frumoasă, mai fericită.

Cantitățile mari de căldură din centrala electrică atomică vor fi totodată folosite pentru termoficarea industriilor și locuințelor. Centrala atomică fiind lipsită de fum, neavînd nevoie de depozite de „cenușă" și neconsumînd aer pentru funcționarea ei, devine o instalație igienică, ce poate fi așezată mai aproape de centrele aglomerate, înlesnind astfel realizarea termoficării, ieftinind instalațiile și micșorînd prețul de cost al energiei termice.

Centralele electrice atomice ne mai fiind legate obligatoriu de anumite zăcăminte de cărbuni, iar transportul combustibilului atomic — de cîteva grame sau cîteva kilograme — ne mai prezentînd probleme dificile pentru liniile de cale ferată, canale, șosele etc., se vor putea instala într-un număr mai mare de localități, ușurînd construcția liniilor de transport de înaltă tensiune și înlesnind realizarea alimentării cu căldură prin termoficarea mai multor centre urbane aglomerate.

Construirea unei centrale electrice atomice în R.P.R., cu ajutorul multilateral al Uniunii Sovietice, va deschide și în țara noastră calea cercetărilor în domeniul fizicii nucleare, a aplicațiilor produșilor radioactivi în medicină, biologie, industrie și alte domenii, va dezvolta și întări planul de electrificare a țării noastre și va ajuta la pregătirea cadrelor științifice și de ingineri pentru dezvoltarea continuă a lucrărilor legate de folosirea pașnică a energiei atomice.

Ajutorul pe care îl primim noi, ca și celelalte țări de democrație populară, în această direcție, constituie dovada vie a marii acțiuni pe care Uniunea Sovietică o duce pentru punerea energiei atomice în slujba omului, pentru folosirea ei în scopuri pașnice, în opoziție cu cercurile agresive din S.U.A., Anglia și alte țări care uneltesc un nou război, în care să folosească energia nucleară pentru distrugere prin bombe atomice și bombe cu hidrogen.

Toți oamenii de știință, tehnicienii și orice om de bună credință care iubește viața și progresul trebuie să se alăture Apelului Consiliului Mondial al Păcii și să semneze acest Apel, pentru ca prin sutele de milioane de semnături să se exprime dorința fermă de pace, de dezvoltare în liniște, de împiedicare a dezlănțuirii unui nou război, de folosire a energiei atomice pentru viața și fericirea oamenilor.

Femeile au un rol de frunte în școlile noastre de toate gradele. În clișeu: *învățătoarea Iulia Ioniță, de la școala de 7 ani din cartierul muncitoresc Ferentari din Capitală, în mijlocul copiilor pe care-i educă.*

Unite în lupta pentru socialism, pentru pace!

Se întăresc necontenit legăturile între femeile muncitoare din țara noastră și femeile care luptă în întreaga lume pentru progres, pentru pace, pentru viitorul fericit al omenirii. Crește și se dezvoltă cu fiecare zi, indeosebi, legătura între femeile muncitoare din țara noastră și femeile muncitoare din Uniunea Sovietică, din marea Chină, din toate țările de democrație populară.

De curînd, învățătoarea Teodora Artin de la școala de 7 ani nr. 153 de fete din Capitală a primit o scrisoare de la învățătoarea Tao Shu-fan, din R. P. Chineză. Această scrisoare — un răspuns la salutul adresat de tovarășa Artin femeilor din China cu prilejul Zilei Internaționale a Femeii — este încă un semn al prieteniei tot mai strînse care unește femeile muncitoare din lagărul socialismului și al păcii.

Iată ce spune învățătoarea Tao Shu-fan în scrisoarea ei:

Mulțumesc pentru salutul trimis femeilor din China și mie personal, cu prilejul Zilei Internaționale a Femeii. Vreau să profit de acest prilej pentru a trimite salutul meu femeilor din R.P.R., care participă la construirea socialismului în țara lor și luptă pentru o pace trainică în lume.

Muncesc pe ogorul școlii de 33 de ani. Mi-am început activitatea la școala elementară nr 2 de pe lîngă școala pedagogică din Pekin, unde lucrez și astăzi. Mă numesc Tao Shu-fan. Am 56 de ani. Soțul meu este funcționar public. Unul din copii urmează o școală medie, celălalt e artist.

Școala unde funcționez se află în districtul Hsiian-Pekin, nu departe de centrul orașului, fiind frecventată de peste o mie de copii. În fiecare dimineață aud risul lor zglobiu, cîntecele lor vesele, glasurile lor cristaline. Copiii noștri știu prea bine că agresiunea și războiul au adus lumii numai nenorociri. Datoria mea, ca și a tuturor învățătorilor din țara noastră, este să-i instruiesc și să-i educ pe acești copii, să formez din ei cetățeni devotați patriei.

Nu am avut niciodată schimb de scrisori cu cineva din străinătate, dar încă cu femeile din Rominia, la o depărtare de mii de mile! Știu că Rominia este o țară unde poporul, asuprit și maltratat în trecut, stă acum pe picioarele sale proprii, că este o țară unde poporul muncitor, ca și poporul nostru, trăiește astăzi o viață liberă. Țările noastre sînt surori, pe drumul spre același țel. Deși China este o țară bogată în resurse naturale, în trecut poporul nostru, în special muncitorii și țăranii, au îndurat foamete, erau jefuiți, prădați, insultați și omoriți de guvernanții reacționari și imperialiști. În timpul agresiunii japoneze în China, imperialiștii japonezi au aplicat politica „arde tot, ucide tot, prădă tot". Peste zece milioane de chinezi au fost uciși. După zece ani de luptă eroică, poporul chinez, sub conducerea președintelui Mao Tze-dun, i-a izgonit pe imperialiști și a creat o țară liberă, democrată.

În vechea Chină, profesorii erau umiliți, aveau o viață plină de lipsuri și erau adesea amenințați cu șomajul, fără să mai vorbim despre faptul că nu aveau nici un fel de drepturi politice. Dar lucrurile s-au schimbat cu totul după eliberare. Guvernul nostru acordă o mare atenție îmbunătățirii condițiilor de trai ale învățătorilor, precum și dezvoltării muncii lor educative.

În școlile elementare din întreaga Chină învață 55 de milioane de elevi.

Mulți învățători au fost aleși deputați în congresele populare.

În calitate de reprezentantă a învățătorilor din China, am luat parte la multe conferințe, precum și la Conferința Internațională pentru apărarea copilului, care a avut loc la Viena. De asemenea, am vizitat Uniunea Sovietică. De curînd am fost aleasă deputată a districtului Tungtan, unde locuiesc. Aceasta este o onoare pentru mine și dovedește cinstea și încrederea pe care poporul chinez o acordă învățătorilor.

Fiecare zi apropie mai mult poporul nostru de fericita societate socialistă.

La 1 octombrie 1954 s-au împlinit cinci ani de la înființarea Republicii noastre. Cu acest prilej a avut loc o măreață paradă în Piața Tien An Men. Sute de mii de oameni au defilat în fața președintelui nostru Mao Tze-dun.

Sînt sigură că și voi vă bucurați de realizările obținute de poporul nostru.

Doresc femeilor din R.P.R. tot mai mare succes în munca lor.

TAO SHU-FAN
învățătoare la școala elementară
nr. 2 de pe lîngă școala pedagogică
din Pekin

Școala-factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Lucrări în grădina de legume

În această perioadă cadrele didactice trebuie să răspîndească în rîndurile oamenilor muncii de la orașe și sate cunoștințele agrotehnice înaintate cu privire la cultivarea legumelor menite să asigure producții timpurii și bogate.

Acum se construiesc răsadnițele și începe semănatul legumelor timpurii, care sînt mai pretențioase la căldură și cu o perioadă de vegetație mai lungă: tomatele, ardeii, pătlăgelele vinete etc. Acestea se seamănă primăvara de timpuriu în răsadnițe și numai după ce vremea se încălzește sînt plantate în cîmp.

Locul ales pentru răsadniță trebuie să fie apărat de vînt, luminat de soare în tot cursul zilei, neted, situat departe de șira de paie și magazie, pentru a fi ferit de atacul șoarecilor. Răsadnițele se așează în partea de sud a clădirilor, la adăpostul unui gard viu sau al unei plantații.

Pentru amenajarea unei răsadnițe avem nevoie de tocuri de scîndură, rame cu geamuri, pămînt, nisip, mraniță și în special bălegar proaspăt (nefermentat) sau alte materiale organice (frunziș de copaci, paie, gunoaie de gospodărie) care produc căldură prin fermentare. Bălegarul de cal este cel mai indicat, deoarece prin fermentarea lui se produce în răsadniță o temperatură mai ridicată și care durează mai mult timp.

Locul pe care se așează răsadnița trebuie curățat de zăpadă. El va fi acoperit cu un strat de paie sau bălegar uscat, gros de 8-10 cm., cu scopul de a izola bălegarul din răsadniță de pămîntul înghețat și a-l feri de răcire. Apoi bălegarul va fi așezat în straturi groase de 15-20 cm. și bătut cu furca, pentru a nu rămîne goluri în masa sa. De înălțimea patului de bălegar depinde temperatura ce se realizează în răsadniță, precum și perioada cît durează. Un pat gros de 70-80 cm. produce o temperatură de 25-30° și care durează 40-45 de zile (răsadnițe calde). La o grosime a patului de bălegar de 50-60 cm. se realizează o temperatură de 16-20° (răsadnițe semicalde).

Lățimea patului de bălegar este de 2,5 m. Peste el se așează tocul, de 1,5 m lățime, limitat în părți de paturi de bălegar late de cîte 0,5 m. Un toc de răsadniță are dimensiunile normale de 4 m / 1,5 m și se confecționează din scîndură de brad de 4 cm. grosime și 25-30 cm. lățime. Înainte de instalare, tocurile și ramele de geam trebuie dezinfectate fie cu zeamă bordeleză 2%, fie cu formalină 40% (300-400 gr la 100 litri apă) sau cu lapte de var.

În cazul cînd se produc răsaduri în cantități mai mari, tocurile se așează pe mai multe rînduri, cap la cap, cîte 4-5 pe un rînd, lăsîndu-se între rînduri o potecă de 0,5 m.

După așezarea tocurilor, pe poteci și în jurul tocurilor de la margine se pune un strat de bălegar proaspăt, de 20-30 cm. grosime, pentru a menține căldura în interiorul răsadniței. Tocurile trebuie acoperite cu ramele de geam, peste care se pun rogojini sau obloane de scîndură. După 4-5 zile bălegarul se încinge și se așează. Se ridică rămele și, acolo unde se observă denivelări ale patului, se pune bălegar proaspăt. Tot acum se introduce și pămîntul, într-un strat gros de 10-12 cm. pentru răsadurile ce vor fi repicate și 15-18 cm. pentru cele ce nu vor fi repicate.

Ținînd seama de pretențiile față de sol ale diferitelor legume cultivate în răsad, pămîntul ce se introduce în răsadniță trebuie alcătuit din amestecuri diferite. Astfel, pentru tomate, pătlăgele vinete, ardei se va face un amestec din două părți mraniță, o parte pămînt de țelină și o parte nisip. Pentru varză, gulii, conopidă, amestecul va fi alcătuit din trei părți pămînt de țelină, o parte mraniță și o parte nisip.

Pentru a se obține răsaduri mai viguroase și apoi plante care să fructifice mai devreme, adăugăm la amestecul de pămînt și îngrășăminte chimice — 7 gr superfosfat, 1 gr azotat de amoniu și 1 gr sare potasică pentru fiecare kilogram de amestec.

După introducerea pămîntului, tocurile trebuie acoperite cu rame de geam și rogojini. După 5-6 zile, timp necesar pentru încălzirea uniformă a stratului de pămînt, semănăm.

Este bine să semănăm în rînduri. Pentru aceasta marcăm cu un marcator rîndurile, la 0,5-1 cm. adîncime. Distanța între rînduri este de 4-5 cm. cînd se aplică repicatul și 8-10 cm. cînd răsadul nu va fi repicat. Pe rînd, semințele se repartizează la 1-3 cm. una de alta. După semănat, șănțulețele se nivelează, iar semănătura se așează ușor cu o scîndură, după care se acoperă cu un strat subțire de mraniță cernută prin sită, se udă cu apă călduță și se acopere cu geamuri, peste care se pun rogojini sau obloane.

Agrotehnica avansată sovietică a pus la îndemîna cultivatorilor de legume o nouă metodă de producere a răsadurilor, în ghivece nutritive. Acestea se confecționează cu ajutorul unor mașini speciale, din diferite amestecuri de pămînt, după cerințele legumelor. Semănatul se face în mod obișnuit, iar răsadurile sînt repicate în ghivece, după ce acestea au fost puse în răsadnițe pe un strat de pămînt mai subțire, de 6-8 cm.

Timpul semănatului în răsadniță este în funcție de regiune, specia cultivată și sistemul de cultură aplicat precum și de condițiile climaterice ale anului respectiv.

De felul cum se respectă aceste reguli la amenajarea răsadnițelor și la executarea semănatului depinde în mare măsură obținerea unor răsaduri de calitate superioară și apoi, în cîmp, obținerea unei recolte bogate.

Ing. IOAN I. CIOLCA

Munca de lichidare a neștiinței de carte în regiunea Stalin

Sub îndrumarea comitetului regional de partid, primind ajutorul sfatului popular regional și al organizațiilor de masă, învățătorii și profesorii din regiunea Stalin desfășoară o muncă însuflețită pentru lichidarea neștiinței de carte. Pînă acum au fost alfabetizați aproape 100.000 de neștiutori de carte. Numai în anul școlar trecut au învățat carte peste 9.000 de analfabeți.

Datorită acestor succese, datorită folosirii experienței pozitive a cadrelor didactice din cele 65 de sate ale regiunii noastre în care neștiința de carte a fost înlăturată, s-au creat condițiile pentru lichidarea analfabetismului pînă la 1 noiembrie 1955 în întreaga regiune.

În acest an școlar cursurile de alfabetizare se desfășoară în condiții mai bune decît în trecut. Toți neștiutorii de carte între 14—55 ani au fost cuprinși la cursuri; frecvența atinge 96%.

Realizările obținute în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte se datoresc în mare măsură ajutorului pe care-l acordă acestei munci sfaturile populare. Unele sfaturi populare raionale și orășenești, ca de pildă sfatul popular al raionului Stalin, sfatul popular al orașului Sibiu, sfatul popular al orașului Codlea și altele analizează periodic munca de alfabetizare, luînd măsuri pentru îmbunătățirea ei, mobilizează în această acțiune deputații, comisiile de femei etc.

Conducerile întreprinderilor „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, „Colorom" și „Măgura" din raionul Stalin, „V. Vasilescu" din orașul Mediaș etc. au organizat cursurile de alfabetizare la locul de muncă — pe secții.

Consiliul sindical regional a dat un ajutor efectiv mobilizării neștiutorilor de carte la cursurile din întreprinderi, interesîndu-se, în același timp, de asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a muncii.

Se desfășoară de asemenea în condiții bune cele mai multe cursuri de alfabetizare din gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective. Direcția regională agricolă și-a întocmit un plan concret, în curs de realizare, pentru îndrumarea și controlul activității de alfabetizare în aceste unități.

Cu multă dragoste, pricepere și stăruință muncesc la cursurile de alfabetizare tovarășii învățători și profesori Gh. Șincan, Constantin Timoftei, A. Peterfi, A. Kloss și alții, care obțin rezultate bune în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte.

Un ajutor însemnat în munca de alfabetizare din regiunea noastră l-a constituit activitatea delegaților Ministerului Învățămîntului și ai C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, care au îndrumat și controlat în cursul lunii ianuarie munca de lichidare a neștiinței de carte. Ca urmare frecvența la cursurile de alfabetizare s-a îmbunătățit. De exemplu, în raionul Codlea, în comuna Budila din raionul Stalin precum și într-o serie de alte comune frecvența la cursuri a ajuns de sută la sută.

Cu toate succesele obținute, în munca de alfabetizare din regiunea Stalin mai persistă o serie de lipsuri. Astfel, mai sînt unele cadre didactice care nu privesc cu suficient simț de răspundere sarcinile ce le-au fost încredințate în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte. De asemenea, unii președinți ai sfaturilor populare comunale, așa cum sînt, de pildă, tov. I. Coca, președintele sfatului popular din comuna Saschiz, raionul Sighișoara, sau tov. I. Cruciat, președintele sfatului popular al orașului Cisnădie, nu se preocupă în măsura necesară de condițiile în care se desfășoară munca de alfabetizare. În mentalitatea acestor tovarăși mai persistă încă părerea greșită că alfabetizarea este o sarcină care revine exclusiv cadrelor didactice și nu o problemă de stat, la rezolvarea căreia au datoria să participe toți factorii de răspundere.

Comisia regională de alfabetizare trebuie să ia măsuri imediate în vederea lichidării acestor lipsuri, mobilizînd toate forțele în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor cu privire la lichidarea neștiinței de carte prevăzute în planul cincinal.

PETRU PETRAȘ
șeful secției de învățămînt
a regiunii Stalin

Lipsuri în controlul și aprecierea cunoștințelor elevilor

În ultimii ani la școlile din raionul Deta s-au obținut o serie de realizări în munca instructiv-educativă. Totuși, s-a observat că în unele școli mai există încă serioase deficiențe în munca învățătorilor, ca de pildă nejusta folosire a sistemului de notare. Acest fapt influențează negativ asupra însușirii cunoștințelor de către elevi.

Cu prilejul inspecțiilor pe care secția de învățămînt a raionului le-a făcut în acest an școlar, a constatat că procentul de elevi rămași în urmă la învățătură la clasele I—IV pare mic în comparație cu procentul celor rămași în urmă la clasele V—VII. Așa, de pildă, la școala de 7 ani cu limba de predare română din comuna Peciul Nou procentul celor căzuți pe pătrarul I la clasele I—IV este de 11%, pe cînd la clasele V—VII este cu mult mai mare. Această situație nu reflectă însă realitatea, ci se datorește faptului că unii învățători nu acordă atenția cuvenită notării juste a cunoștințelor elevilor.

Această practică este dăunătoare cu atît mai mult cu cît notarea nu este numai o formă de apreciere a cunoștințelor, ci și o formă de control al felului în care își însușesc elevii cunoștințele, ca și un mijloc de stimulare a acestora.

Cu toate că problema notării a fost analizată temeinic la consfătuirea raională a cadrelor didactice din ianuarie 1955, totuși, la școlile elementare cu limba de predare română din comunele Gad, Ivanda și Partoș, ca și la școala cu limba de predare slovacă din comuna Butin și la școala cu limba de predare maghiară din Partoș, la sfîrșitul primei jumătăți a lunii ianuarie notele pe pătrarul II nu erau stabilite. Mai mult încă: la unele școli, notele nu erau stabilite pînă la această dată nici pe pătrarul I, deși directorii trimiseseră, la sfîrșitul pătrarului situația statistică la secția de învățămînt. Este limpede că în astfel de condiții situația respectivă nu corespundea adevărului. La fel stau lucrurile și în ceea ce privește situația pe pătrarul II. De exemplu, din situația trimisă de școala elementară cu limba de predare română din comuna Partoș reieșea că pe pătrarul II toți elevii școlii și-au însușit cunoștințele prevăzute de programă. Totuși, la începutul pătrarului III eleva Doina Neda, din clasa I, care, de altfel, nu avea în catalog nici o notă, nu cunoștea literele, deci nu-și însușise cunoștințele.

Unii învățători nu țin seama, atunci cînd apreciază cunoștințele elevilor, de nivelul real al pregătirii acestora, ci de nivelul întregii clase. Astfel, ei dau note mari unor elevi pe care-i socotesc printre cei mai buni din clasă, fără să țină însă seama de faptul că nici aceștia nu posedă cunoștințele care le-ar da dreptul să primească nota maximă. Cadrele care folosesc acest sistem de notare dau dovadă de superficialitate în muncă, de lipsă de exigență față de nivelul de cunoștințe al elevilor. Acești învățători influențează negativ asupra creșterii generale a nivelului clasei.

De multe ori nu se face cu suficient simț de răspundere nici verificarea temelor lucrate de elevi. De exemplu, în caietul elevului Olteanu din clasa a III-a a școlii de 7 ani cu limba de predare română din Peciul Nou, toate temele erau notate cu „cinci", deși erau pline de greșeli de ortografie, necorectate de învățător. Primind nota maximă pentru o temă care conține numeroase greșeli, elevul ajunge la concluzia că scrie corect și că nu mai este nevoie să facă eforturi în această privință. Deși acest caz a fost analizat în cadrul colectivului didactic, totuși învățătorul care predă la această clasă a trimis pentru expoziția organizată cu prilejul consfătuirii raionale un caiet, în care de asemenea majoritatea temelor erau notate cu „cinci" deși conțineau greșeli. O situație asemănătoare în ceea ce privește controlul și aprecierea temelor lucrate de elevi există la școlile de 7 ani cu limba de predare română din comunele Tolvădia și Banloc, sau la școala de 7 ani cu limba de predare sîrbă din Deta.

Mulți învățători neglijează notarea sistematică a elevilor. La școlile de 7 ani cu limba de predare română din comunele Banloc, Ghilad și altele, în pătrarul I s-au pus mai multe note la științele naturii și geografie — obiecte ce se predau de două ori pe săptămînă — decît la limba română, limba rusă și matematică, ce se predau zilnic.

Într-o serie de școli din raion elevii nu sînt notați decît la sfîrșitul pătrarului. La data de 18 decembrie, de pildă, la școala de 7 ani cu limba de predare germană din Deta un mare număr de elevi din clasa a VII-a nu aveau nici o notă la unele materii. Astfel, 19 elevi nu aveau nici o notă la algebră, 10 elevi nu aveau nici o notă la științe naturale și 15 elevi nu aveau nici o notă la limba rusă. Exemple similare pot fi găsite la școala de 7 ani cu limba de predare germană din Ciacova sau la școala de 7 ani cu limba de predare română din Gătaia.

Unele cadre didactice neglijează sistematic notarea elevilor rămași în urmă la învățătură. La școala de 7 ani cu limba de predare germană din Deta, de exemplu, există la 18 decembrie elevi care deși aveau la unele materii nota 2 pe pătrarul I, pînă la această dată nu căpătaseră încă nici o notă pe pătrarul II.

Toate aceste abateri de la normele de notare duc la neînsușirea temeinică de către elevi a cunoștințelor predate, la scăderea nivelului învățămîntului. Directorii de școli au datoria de a se ocupa îndeaproape de justa notare a cunoștințelor elevilor, factor important în însușirea unor cunoștințe temeinice de către elevi.

Prof. TEOFANA BOTEZ
inspector la secția de învățămînt
a raionului Deta

INFORMAȚII

Ministerul Învățămîntului comunică:

Se aduce la cunoștința cadrelor didactice că cererile de transferare în interes personal se primesc la secțiile de învățămînt raionale pînă la data de 31 martie 1955.

În cerere vor indica localitatea și școala în care doresc să se transfere, precum și alte localități în ordinea preferinței.

Se vor anexa acte oficiale pentru justificarea motivelor de transferare.

Se precizează că aprobarea pentru localitățile solicitate de cei care doresc să se transfere în interes personal se poate da numai la posturile și catedrele pentru care solicitanții au studii corespunzătoare, indiferent de posturile și catedrele pe care le ocupă în prezent.

Pentru orașul București nu se vor primi cereri, din lipsă de locuri.

*

În conformitate cu dispozițiile cuprinse în H.C.M. nr. 2910/1953, rectoratul Universității „C. I. Parhon" publică concurs pentru ocuparea postului de conferențiar la Facultatea de fizico-matematici, catedra de analiză generală, specialitatea topologie.

Pentru înscrierea la concurs, candidații vor prezenta următoarele acte, pînă la data de 25 martie 1955:

a) Autobiografie;

b) Copie de pe diploma de stat sau actul echivalent de studii superioare;

c) Copie de pe diploma de doctor sau candidat în științe;

d) Copie de pe atestatul de conferențiar;

e) Certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are locul de bază al activității sale.

f) Memoriu de activitate semnat de candidat;

g) Un număr de 3 exemplare din lucrările sale științifice.

Pot participa la concurs pentru funcția de conferențiar persoanele care posedă titlul științific de candidat în științe sau gradul didactic de conferențiar.

De asemenea, pot participa la concurs persoanele fără titluri științifice sau grade didactice superioare, specialiști de înaltă calificare din producție și din aparatul de stat, cu stagiu și realizări în specialitatea disciplinei vacante.

Actele se vor depune la rectoratul Universității „C. I. Parhon", secretariatul științific.

Să fie extrădați făptuitorii atacului mișelesc de la Berna

Deși au trecut trei săptămîni de cînd o bandă de legionari, trădători de țară, au atacat Legația Republicii Populare Romîne la Berna, guvernul elvețian nu a satisfăcut nici pînă astăzi cererea legitimă a guvernului țării noastre de a-i extrăda pe autorii mîrșavului asasinat.

Sub pretext că între Republica Populară Română și Elveția nu există un tratat de extrădare, guvernul elvețian arată în nota sa de răspuns că nu va putea da curs cererii guvernului romîn de a lua împotriva celor vinovați toate măsurile pe care normele de drept internațional, unanim recunoscute, le impun. Este limpede de înțeles că o asemenea atitudine de complicitate a autorităților elvețiene față de banda de asasini legionari a stîrnit indignarea poporului romîn și a opiniei publice mondiale. Un mare număr de ziare occidentale și chiar unele ziare elvețiene au subliniat faptul că autoritățile elvețiene sînt direct răspunzătoare de securitatea legațiilor altor țări pe teritoriul Elveției. Apoi, referindu-se concret la faptele recent petrecute la Berna — atacarea Legației R.P.R. — ziarele arată că atitudinea Elveției față de acest atac organizat este scandaloasă. Ziarele se întreabă pe bună dreptate cum a reușit banda de asasini legionari să treacă înarmată granițele Elveției, sau dacă nu cumva ea a fost găzduită chiar pe teritoriul acestei țări. Și într-un caz și în altul, autoritățile elvețiene se dovedesc a fi deopotrivă de vinovate, deoarece asasinilor legionari li s-a creat posibilitatea de a pregăti și a dezlănțui atacul împotriva Legației Republicii Populare Romîne și de a asasina pe unul dintre membrii ei.

Întreaga desfășurare a evenimentelor petrecute la Berna dovedește că autoritățile elvețiene au asigurat securitate și ospitalitate nu membrilor Legației Republicii Populare Romîne la Berna, ci bandei de asasini care, la adăpostul autorităților din Berna, a atacat și apoi a ocupat localul legației timp de aproape două zile.

Acest atac stîrnește indignare în rîndurile oamenilor cinstiți de pretutindeni cu atît mai mult cu cît el nu este un fapt izolat și întîmplător, ci face parte dintr-un șir întreg de acțiuni provocatoare organizate de serviciile de spionaj americane împotriva lagărului păcii și socialismului.

Nouă notă a guvernului Republicii Populare Romîne adresată guvernului elvețian în legătură cu atacul banditesc împotriva legației noastre atrage încă odată atenția guvernului elvețian asupra obligațiilor sale internaționale de a fi asigurat inviolabilitatea localului și arhivelor, persoana și viața membrilor misiunii diplomatice romîne aflate pe teritoriul Elveției, precum și obligația de a lua măsuri împotriva acelora care au săvîrșit pe teritoriul Elveției acte teroriste împotriva legației noastre.

Faptul că autoritățile elvețiene nu au luat îndată după săvîrșirea atacului măsuri în vederea restabilirii imunității diplomatice a Legației Republicii Populare Romîne la Berna, că au permis bandei de asasini să ocupe localul legației timp de încă 33 de ore după ce membrii legației romîne au fost evacuați, constituie încă o dovadă că ele au preferat să „închidă ochii", dînd libertate de acțiune trădătorilor de patrie legionari puși în slujba spionajului american.

Deși în nota de răspuns adresată guvernului R.P.R. de către guvernul elvețian se arată că autoritățile elvețiene au intervenit de îndată cu plutoane întregi de polițiști înarmați, este de neînțeles cum o parte dintre cei care au atacat legația noastră au reușit să pătrundă prin cordoanele compacte de polițiști și să evadeze.

Cu toate intervențiile repetate ale guvernului Republicii Populare Romîne, guvernul elvețian nu a comunicat nici pînă astăzi numărul celor arestați și identitatea acestora și nici numărul celor „evadați".

Dat fiind caracterul deosebit de grav al atacului banditesc săvîrșit pe teritoriul Elveției împotriva Legației R.P.R., cînd unul dintre funcționarii legației a fost asasinat mișelește, guvernul Republicii Populare Romîne cere guvernului elvețian să răspundă neîntîrziat îndatoririlor care-i revin de a-i preda pe vinovați autorităților romîne pentru a-și primi pedeapsa pe care o merită.

Poporul romîn se declară întrutotul de acord cu notele guvernului Republicii Populare Romîne adresate guvernului elvețian și cere extrădarea vinovaților.

Un mijloc însemnat de educare a copiilor de vîrstă preșcolară

În viața copiilor, și în special a celor de vîrstă preșcolară, jocul ocupă un loc deosebit de important. Prin joc se educă, așa cum arată marele pedagog sovietic Makarenko, „calitățile viitorului lucrător și cetățean". Dar jocul nu-și poate atinge scopul decît în măsura în care capătă un conținut bogat, atrăgător și vîu ilustrat cu ajutorul jucăriilor.

Jucăriile trebuie să-i ajute pe copii să-și întărească cunoștințele căpătate în contactul cu viața zilnică, cu realitatea. De aceea educatoarele trebuie să le prezinte treptat copiilor jucării care corespund nivelului lor de cunoștințe, capacității lor de înțelegere. Aceste jucării trebuie să fie cît mai asemănătoare cu realitatea, pentru a nu denatura în nici un fel reprezentările căpătate de copii. În această privință se mai fac însă unele greșeli, mai ales în acele grădinițe unde educatoarele nu controlează achiziționarea jucăriilor.

Copiii n-au nevoie numai de jucării variate și multe. Ei au nevoie de jucării în care realizarea artistică și tehnică să se contopească armonios, dînd deplină valoare educativă fiecărei jucării în parte. Jucăriile trebuie să atragă pe copil și să-l facă în același timp activ, capabil de efort, perseverent. În funcție de posibilitățile de acțiune ale copilului, A. S. Makarenko împarte jucăriile în trei tipuri: jucării gata — mecanice sau simple (tractor, păpuși etc.); jucării demontabile (piese de construcții, jocuri cu ilustrații etc., într-un cuvînt, jucăriile și jocurile în care materialul confecționat așteaptă acțiunea copilului, care combină diferitele elemente pentru a forma un anumit obiect); materialele simple, care stau la îndemîna imaginației creatoare a copilului (cartonul, cuiele, nisipul, lemnul, precum și bogăția nesfîrșită a materialului cules din natură chiar de copii, împreună cu educatoarea). Această clasificare a jucăriilor trebuie să ajute educatoarelor să aleagă și să folosească în educarea copiilor în mod permanent jucării din toate cele trei tipuri și chiar combinate în același joc. Jocurile cu mici unelte de tot felul, scule sau modele de mașini pe care le folosesc în muncă cei mari dezvoltă mult dragostea de muncă a copiilor.

Acolo unde educatoarele se preocupă de îmbogățirea continuă a colțului jucăriilor cu noi și noi posibilități de a reda realitatea, jocul copiilor este mereu împrospătat cu noi idei creatoare, sugerate tocmai de jucării. Această îmbogățire nu trebuie însă greșit înțeleasă. Nu este vorba să cumperi mereu alte jucării. Acest fapt ar putea dăuna copiilor, făcîndu-i niște simpli spectatori pasivi și mofturoși, chiar plictisindu-i pînă în cele din urmă.

O educatoare pricepută știe cum să îmbogățească colțul jucăriilor. Confecționarea unui mic halat sau a unui șort alb care să transforme vechea păpușă în infirmieră sau bucătăreasă le va da copiilor noi prilejuri de jocuri interesante. Confecționarea unei șepci cu margine roșie și a unor steguțe asemănătoare celor pe care copiii le-au văzut în vizita făcută la gară, le vor sugera îndată un joc „de-a gara" sau „de-a trenul" cu vechile vagoane sau numai cu cuburile care se vor transforma cu acest prilej în vagoane „adevărate". Așa procedează, de exemplu, tovarășa Lucreția Cardaș, educatoare la grădinița nr. 39 din București.

Uneori jucăriile uneia dintre grupele de copii pot fi folosite și la alte grupe. De exemplu, cuburile cu ilustrații, piesele jocului de domino etc. — folosite la grupa mijlocie și mare — pot deveni un material potrivit pentru construirea de poduri și drumuri de către copiii din grupa mică. Din astfel de materiale copiii din grupa mică de la grădinița de pe lîngă Direcția difuzării filmului din Ministerul Culturii și-au construit un magazin plin de „mărfuri". Bineînțeles, materialul trebuie redat „proprietarilor" în condiții perfecte, copiii fiind obișnuiți de mici să păstreze jucăriile.

Posibilitățile aproape nelimitate de confecționare a jucăriilor pe care le oferă materialul din natură sînt folosite de multe din educatoarele noastre. De exemplu, tovarășele Apostol și Covaliu, educatoare la grădinița de pe lîngă Întreprinderea „Pavel Țoncenco" organizează cu pricepere stringerea materialului din natură. Copiii de la această grădiniță ajută la confecționarea jucăriilor. Iar jucăriile odată terminate sînt cu atît mai prețuite și mai bine păstrate de la o grupă la alta, de la un an la altul.

Multe din educatoarele noastre, înțelegînd importanța variației în jocurile copiilor, confecționează cu ajutorul părinților, cu posibilități locale, îmbrăcăminte pentru păpuși, mobilier și jocuri de tot felul, menite să îmbogățeze continuu colțul jucăriilor. Asemenea inițiative apar mereu în toată țara și ele trebuie stimulate și popularizate în cît mai multe instituții preșcolare.

Educatoarele trebuie să acorde multă atenție nu numai confecționării jucăriilor noi, ci și educării copiilor în spiritul grijii pentru păstrarea și repararea jucăriilor. Așa cum arată A. S. Makarenko, copilul trebuie să se joace cu adevărat, să inventeze noi jocuri și să ducă un joc la bun sfîrșit, iar după ce a terminat jocul să vadă în jucărie „o valoare precisă, necesară pentru viitor, pe care trebuie să o păstreze și să o păzească". Educatoarele trebuie să cultive deprinderea copiilor de a păstra și îngriji jucăriile, să se preocupe îndeosebi de acei copii care manifestă nepăsare față de starea jucăriei pentru ca această atitudine a lor să nu influențeze negativ și asupra celorlalți. Folosind în felul acesta jucăriile, educatoarele vor reuși ca jucăria să-și atingă pe deplin importantul ei rol educativ.

INA BERCEA

În „Culegerea de probleme și exerciții de aritmetică pentru clasa I-a", în problema nr. 495 se vorbește de ulei măsurat în... kilograme. De altfel, chiar în pagina următoare, la problema nr. 504, uleiul este măsurat corect, în litri.

— Așa s-o fi măsurînd uleiul? Parcă mama îl socotește în litri și-l ia în sticle...

Redacția și administrația: București str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII Nr. 309 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 11 martie 1955

In acest număr:

- DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE: — I. Țiaf: Cum să-i învățăm pe elevi să rezolve problemele. — M. Kaceanovski: Excursiile școlare. (pag. 2-a)
- In ajutorul celor ce studiază individual. — Metode pentru studierea gramaticii (pag. 2-a)
- Prof. Viorel Alecu: Cum îmi desfășor munca de propagandist (pag. 3-a)
- I. Cremer: Impotriva supraîncărcării elevilor cu teme pentru acasă. (pag. 3-a)
- Olga Braga: Să organizăm cu grijă lucrările de primăvară pe parcela școlară experimentală. (pag. 4-a)
- Otto Schimmel: Alegerea organelor sindicale sportive (pag. 4-a)
- O nouă manifestare a voinței de pace și colaborare internațională a R.P.R. (pag. 4-a)

Să asigurăm un bogat conținut educativ al lecțiilor

In munca pe care o desfășoară cadrele didactice pentru instruirea și educarea tinerei generații în spirit comunist, lecțiile au o deosebită importanță. De conținutul educativ al lecțiilor, al prelegerilor în învățămîntul superior, depind în largă măsură calitatea convingerilor și sentimentelor tinerei generații, trăsăturile ei de caracter și atitudinea ei în viață. Factorul principal în orice școală, spune Lenin, este orientarea lecțiilor. Această orientare depinde atît de pregătirea științifică și pedagogică a profesorului, de felul cum acesta stăpînește metodele și procedeele de predare, cît și de convingerile sale politice, de măsura în care și-a legat activitatea sa didactică de cauza întregului popor muncitor, de cauza socialismului și a păcii.

Rezultatele fiecărui an școlar, ca și activitatea desfășurată în acest an arată că numeroși învățători și profesori din țara noastră, educați de organizațiile de partid și sindicale, folosind experiența școlii sovietice și experiența celor mai buni pedagogi din școlile noastre, sînt conștienți de importanța deosebită pe care o au conținutul ideologic și științific al lecțiilor, metodele și procedeele folosite în predare. Astfel, mulți profesori de matematică, de fizică, de chimie, de biologie, de psihologie înarmează pe elevi cu cunoașterea bazelor concepției materialiste, transmițîndu-le cunoștințe trainice despre natură, societate și gîndire, despre legile obiective ale dezvoltării naturii și societății, îi învață pe elevi că lumea materială există obiectiv și independent de conștiința noastră, că întreaga materie se mișcă și se dezvoltă pe baza legilor obiective și nu datorită impulsului unor forțe supranaturale. De exemplu, tovarășa Irina Constantinescu, profesoară la școala medie de fete nr. 1 din Ploești, cînd le-a vorbit elevelor despre structura și compoziția chimică a substanței vii, le-a explicat originea celulei, le-a redat o parte din experiențele desfășurate de savanta sovietică Olga Lepeșinscaia. Pe baza acestui material, le-a demonstrat trecerea de la materia vie acelulară la materia vie cu structură celulară, ajutîndu-le să înțeleagă unitatea lumii materiale.

Străduindu-se să contribuie, prin munca lor instructiv-educativă, la înțelegerea și aplicarea în viață a politicii partidului, cadrele didactice caută să lege cît mai strîns cunoștințele predate de viața practică, de problemele practice ale producției, ale construirii socialismului. Ele caută să le formeze elevilor deprinderi practice, să le dezvolte dragostea și interesul pentru activitatea în producție, pentru munca în colectiv. De exemplu, luptînd pentru înfăptuirea sarcinilor care revin școlii din proiectul Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în viitorii 2—3 ani, numeroși învățători și profesori de biologie au reușit prin lecțiile lor, prin activitatea organizată pe parcelele experimentale, să trezească în rîndurile elevilor un puternic interes pentru munca agricolă. Succesele cucerite, de pildă, de școala de 4 ani din comuna Slătioara, unde s-au cultivat 30 de specii de plante industriale, legumicole și cerealiere, s-au lucrat ghivece nutritive, s-a obținut fasole cu păstaia de 1 m, s-a făcut polenizare suplimentară la secară și porumb, s-au cules roade bogate de pe tarlaua cultivată cu alune de pămînt — au avut o mare influență educativă asupra elevilor. Majoritatea acestor elevi doresc să devină buni agricultori, să transforme satul lor într-o grădină frumoasă și îmbelșugată.

In munca de educare a elevilor în spirit comunist se manifestă în largă măsură preocuparea învățătorilor și profesorilor de a dezvolta în rîndurile elevilor dragostea conștientă față de patrie. Folosind cu pricepere conținutul lecțiilor de literatură română, de istorie, de geografie și constituție, mulți învățători și profesori din școlile noastre reușesc să dezvolte dragostea elevilor față de înaintașii noștri, care au apărat în mod eroic pămîntul patriei, față de realizările poporului nostru muncitor, să le trezească interesul pentru cunoașterea frumuseților și bogățiilor patriei noastre. De pildă, tovarășa Ofelia Moraru, profesoară de limba română la școala de 7 ani nr. 148 din București, folosind exemple din diferitele texte literare pe care le predă, caută să dezvolte în inimile elevilor săi dragostea pentru frumusețile și bogățiile patriei, pentru minunatele virtuți ale poporului nostru.

Mulți învățători și profesori obțin succese vădite, în cadrul lecțiilor, în ceea ce privește educarea elevilor în spiritul internaționalismului proletar. In această privință stau mărturie nenumăratele scrisori, albume și daruri trimise de elevii școlilor noastre elevilor din U.R.S.S. și din țările de democrație populară, prietenia ce se leagă între fiii oamenilor muncii din patria noastră, indiferent de naționalitatea lor.

Crește tot mai mult priceperea pedagogilor noștri de a educa elevii în spiritul dragostei pentru muncă, pentru activitatea în colectiv. Antrenînd elevii în discutarea diferitelor exemple din textele literare predate, folosind în cadrul lecțiilor conținutul lecturii făcute de elevi și legînd aceste exemple cu cele din viața clasei și a școlii, din viața oamenilor muncii din țara noastră și din celelalte țări ale lagărului democratic, mulți învățători și profesori reușesc să dezvolte în inimile elevilor dorința de a urma exemplele bune cunoscute. Lucrînd în felul acesta, tovarășa Gabriela Vasiliu de la școala de 10 ani nr. 24 mixtă din București a reușit să le formeze elevilor săi din clasa a IV-a o opinie sănătoasă asupra muncii, asupra ajutorului tovărășesc pe care trebuie să și-l dea, asupra îndeplinirii la timp a sarcinilor primite.

Dorind să dea patriei cadre cît mai corespunzătoare cerințelor construirii socialismului în țara noastră, un număr tot mai mare de pedagogi reușesc, prin lecțiile pe care le predau, să dezvolte la elevi curajul, bărbăția, dîrzenia, reușesc să-i educe în spiritul prieteniei și al solidarității tovărășești, al cinstei și al respectului față de fiecare om al muncii.

Grija pentru conținutul educativ al lecțiilor nu se manifestă însă în activitatea tuturor pedagogilor care muncesc pe ogorul școlii. In școli mai există cadre didactice care duc o muncă searbădă, lipsită de orizont, care predau lecții apolitice, obiectiviste, lecții care nu contribuie cu nimic la educarea tineretului în spirit comunist, la formarea și dezvoltarea acelor convingeri și sentimente caracteristice omului nou. Astfel de învățători și profesori nu reușesc să facă din cunoștințele pe care le transmit mijlocul esențial de educare a elevilor lor. Ei nu reușesc să dea patriei cadre a căror atitudine față de muncă să reflecte o înaltă conștiință, un adînc simț al răspunderii față de munca ce li s-a încredințat, o viață sufletească frumoasă și bogată.

Mai sînt învățători și profesori care, datorită unui scăzut nivel ideologic și științific, nu numai că nu reușesc să dea lecțiilor lor un bogat conținut educativ, dar îi influențează chiar greșit pe elevi. Tovarășul profesor Nicolae Popescu Copăceni de la școala nr. 125 de fete din București, de exemplu, transmite elevelor în cadrul lecțiilor de constituție cunoștințe și definiții greșite, care influențează în mod negativ asupra dezvoltării lor. Astfel, tov. Popescu Copăceni le-a dat elevelor o definiție greșită a noțiunii de clasă socială, le-a explicat în mod nejust diferențierea socială a țărănimii, le-a dat explicații cu totul greșite în ceea ce privește atitudinea chiaburilor față de procesul colectivizării. In loc să le arate elevelor că transformarea socialistă a agriculturii are loc în condițiile ascuțirii luptei de clasă, că chiaburii uneltesc prin cele mai feluri mijloace împotriva gospodăriilor colective, împotriva gospodarilor și asociațiilor simple, le-a spus că aceștia nu vor să intre în gospodăriile colective. Este clar că astfel de greșeli nu fac decît să dezorienteze pe elevi, să împiedice înarmarea lor cu o concepție justă despre lume.

Pentru înlăturarea tuturor acestor lipsuri, este necesar ca învățătorii și profesorii să acorde mai multă atenție muncii de pregătire a lecțiilor, să reflecteze cu mai multă răspundere asupra scopului lecției, asupra mijloacelor alese pentru realizarea acestui scop. Aceasta, însă, nu este suficient.

A face educația comunistă a tinerei generații este o muncă de mare răspundere. A le forma elevilor o concepție materialist-științifică despre lume, a-i educa în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, a le dezvolta dragostea de a munci și trăi în colectiv, a cultiva în inimile lor cinstea, sinceritatea, prietenia, solidaritatea tovărășească, curajul și bărbăția este o muncă ce necesită o serioasă pregătire ideologică și științifică, o largă pricepere pedagogică și o dragoste adîncă față de tineret.

Invățătorii și profesorii, care sînt chemați să facă educația comunistă a tinerei generații, trebuie să fie ei înșiși oameni cu o înaltă conștiință, cu convingeri și sentimente adînci, comuniste, să aibă o asemenea pregătire ideologică și profesională care să dea perspectivă muncii lor, să le lumineze continuu munca, lecție cu lecție, etapă cu etapă. In acest scop, organele de învățămînt și sindicale trebuie să acorde mai multă atenție felului cum studiază învățătorii și profesorii pentru ridicarea nivelului pedagogic și profesional, cum își pregătesc examenele cei înscriși la cursurile fără frecvență.

Institutele de perfecționare a cadrelor didactice, cabinetele pedagogice și consiliile pedagogice au datoria de a acorda o mai mare atenție muncii pentru ridicarea nivelului ideologic și profesional al tuturor învățătorilor și profesorilor.

Consfătuirile de producție organizate în școli și în raioane cu cadrele didactice, interasistențele și lecțiile deschise, orele de asistență la lecții ale directorilor de școli trebuie să aducă o largă contribuție la îmbunătățirea conținutului educativ al lecțiilor.

Lecția îi dă profesorului prilejul să se apropie direct de inima elevului, să influențeze direct asupra conștiinței lui. Să folosim cu pricepere acest mijloc pentru a educa tineretul patriei noastre în spiritul moralei comuniste.

Consfătuire la Ministerul Invățămîntului

Ieri a început în Capitală, în localul Ministerului Invățămîntului, consfătuirea cu șefii secțiilor de învățămînt de pe lîngă comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și raionale la care participă și președinții comitetelor sindicale regionale ale muncitorilor din învățămînt.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de prof. acad. I. Murgulescu, ministrul Invățămîntului, după care tov. Gh. Ploeșteanu, directorul general al direcției învățămîntului elementar, mediu și educației preșcolare, a făcut o dare de seamă asupra activității școlilor de cultură generală și a organelor de învățămînt în prima jumătate a anului școlar 1954—1955.

In cadrul consfătuirii — care va ține trei zile — se vor mai analiza rezultatele muncii în prima jumătate a anului școlar la școlile cu limba de predare română și ale minorităților naționale, se vor trasa sarcini în vederea închiderii cursurilor și pregătirii examenelor de sfîrșit de an; de asemenea se vor discuta și stabili măsurile ce urmează să fie luate în vederea deschiderii viitorului an școlar.

Impotriva războiului atomic, pentru PACE!

Noi semnături pe Apelul de la Viena

Pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii se așternmii și mii de noi semnături care exprimă voința de pace a poporului nostru și hotărîrea sa fermă de a lupta pentru zădărnicirea acțiunilor mîrșave de pregătire a unui război atomic ale imperialiștilor.

Cu multă însuflețire au semnat Apelul și locuitorii raionului Urziceni, regiunea Ploești. Cele 344 de echipe de agitatori din acest raion, alcătuite din muncitori, țărani muncitori, profesori etc., au strîns pînă acum zeci și zeci de mii de semnături pe Apel. In majoritatea satelor și comunelor din raionul Urziceni, învățătorii și profesorii merg împreună cu ceilalți agitatori din casă în casă și strîng noi și noi semnături pe Apel. In comuna Dridu, de pildă, ei au strîns peste 3800 de semnături, iar în comuna Manasia 3100.

Cu ajutorul învățătorilor și profesorilor, comitetul raional de luptă pentru pace a organizat la căminele culturale din raionul Urziceni peste 36 de adunări unde oamenii muncii au înfierat acțiunile războinice întreprinse de imperialiști, dușmani ai vieții și fericirii omenirii.

★

Dîndu-și aderiunea la cauza păcii și condamnînd pe atîțătorii la război, țăranii muncitori și cadrele didactice din satul Someșguruslău, raionul Jibou, semnează Apelul de la Viena cu încredere nețărmurită în forța de neînvins a lagărului păcii. Cei peste 150 de țărani muncitori din acest sat, care s-au adunat de curînd într-un miting, și-au exprimat hotărîrea de a întări prin activitatea lor de zi cu zi semnăturile depuse pe Apel.

Peste 8.770.000 cetățeni din patria noastră au semnat pînă acum Apelul de la Viena

Miercuri după-amiază a avut loc sub președinția acad. prof. P. Constantinescu-Iași, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., ședința Biroului Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

In cadrul acestei ședințe, membrii biroului au analizat felul cum se desfășoară în țara noastră acțiunea de strîngere de semnături pe Apelul împotriva pregătirii războiului atomic.

Pînă la 9 martie, în țara noastră, Apelul de la Viena a fost semnat de 8.770.803 cetățeni. Acțiunea de strîngere a semnăturilor continuă. Cetățenii patriei noastre își pun cu însuflețire semnăturile pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

(Agerpres)

Angajamentele devin fapte

Multe lucruri frumoase și interesante poți afla în această dimineață de început de martie, la școala medie de fete nr. 8 din Capitală. Aici domnește o activitate vie plină de însuflețire. Ai aceeași senzație de parcă te-ai afla într-o uzină, într-un laborator, într-o întreprindere în care fiecare minut e prețios, în care fiecare pas sau mișcare înseamnă muncă.

Se lucrează mult și serios la școala medie de fete nr. 8. O spun și cataloagele din cancelaria profesorilor, o spun și graficele afișate pe săli și panoul de onoare. In școală se acordă o mare atenție îmbinării învățăturii cu munca educativă. „Fiți luptători activi și hotăriți pentru cauza păcii". Acest panou uriaș, care te întîmpină în holul clădirii, este departe de a rămîne o simplă lozincă. Comitetul de luptă pentru pace al școlii desfășoară o vie și rodnică activitate în mijlocul elevelor.

Comitetul are o permanentă legătură cu dirigintele claselor, care țin seama, în alcătuirea programului orelor educative, de sugestiile date de comitet. Adeseori au loc, în cadrul orelor educative, discuții despre cele mai însemnate evenimente interne și internaționale. De asemenea, sînt organizate de două ori pe lună referate de informare politică pe temele cele mai importante, legate de lupta pentru pace. Astfel, pînă acum s-au ținut referate în legătură cu Conferința de la Moscova a statelor europene, cu recenta sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S., cu problema folosirii energiei atomice în scopuri pașnice etc.

Comitetul de luptă pentru pace al școlii medii de fete nr. 8 organizează de asemenea, în colaborare cu profesoarele de limba română, șezători literare în care sînt prezentate și analizate operele de seamă ale literaturii noastre. Astfel, au avut loc șezători la care au fost prezentate operele lui Ion Creangă și Mihail Sadoveanu și este în pregătire o șezătoare la care se va prezenta opera lui Mihail Eminescu.

Datele comemorative de importanță mondială indicate de Consiliul Mondial al Păcii sînt sărbătorite și în cadrul școlii. Astfel, se pregătește un simpozion dedicat comemorării a 150 de ani de la moartea marelui poet Friedrich Schiller.

Elevele școlii de fete nr. 8 sînt educate în spiritul participării active la lupta pentru pace. In mintea și în inima fiecărei eleve sînt sădite dragostea și admirația față de luptătorii pentru pace din întreaga lume. Cu multă înflăcărare vorbește eleva Ana Maria Marinescu din clasa a VIII-a „C" despre fruntașii producției din țara noastră, care contribuie din plin, prin munca lor, la apărarea păcii, despre oamenii sovietici, dîrzi apărători ai păcii în întreaga lume, despre lupta Raymondei Dien sau despre jertfa acelei minunate femei care a fost Ethel Rosenberg.

Nu e mult de cînd elevele și profesoarele școlii medii de fete nr. 8 au semnat Apelul de la Viena. Ele muncesc cu sîrg acum pentru a întări prin noi realizări această semnătură.

Clasa VIII-a „C" a fost evidențiată pe școală la disciplină și învățătură. In ziua de 8 martie, elevele Mărgărint și Solomon din această clasă au primit note bune la limba română. Ele și-au îndeplinit astfel angajamentul luat în cinstea Zilei Internaționale a Femeii. Ana Maria Marinescu, Lucia Cihodaru, Galina Alexe și Domnica Popescu, din aceeași clasă, sînt fruntașe la învățătură, au numai note de „5" și „4" la toate obiectele. Fiecare din cele 36 de eleve ale clasei a VIII-a „C" poartă cu mîndrie, pe braț, o banderolă roșie cu inscripția „S" (de serviciu pe școală). Fetele din clasa a VIII-a „C" țin ordine pe coridoare și în sălile de curs pînă intră profesoarele la lecții, creînd astfel condiții bune de muncă. Ele își îndeplinesc cu conștiinciozitate sarcinile, străduindu-se să întărească prin fapte semnătura lor pe Apelul de la Viena.

Dar exemplul clasei a VIII-a „C" nu este singurul. Tovarășa directoare a școlii vorbește cu îndreptățită mîndrie și despre clasa a X-a „A" unde sînt cinci fruntașe la învățătură care au la toate materiile numai media „5".

„Nici o corijență, nici o repetență pe pătrarele III și IV". Aceasta este lozinca pe care o poți întîlni la toate clasele școlii medii de fete nr. 8.

Părăsind clădirea școlii, ai parcă un sentiment de siguranță că acest angajament va fi îndeplinit, pentru că în această școală se muncește bine, pentru că într-adevăr aici, la locul lor de muncă, profesoarele și elevele școlii știu să întărească prin fapte, prin realizări semnătura pe Apelul de la Viena, semnătura care înseamnă un angajament solemn de participare activă la lupta pentru pace, pentru viață.

E. DAN

PENTRU VIITORUL LUMINOS AL COPIILOR

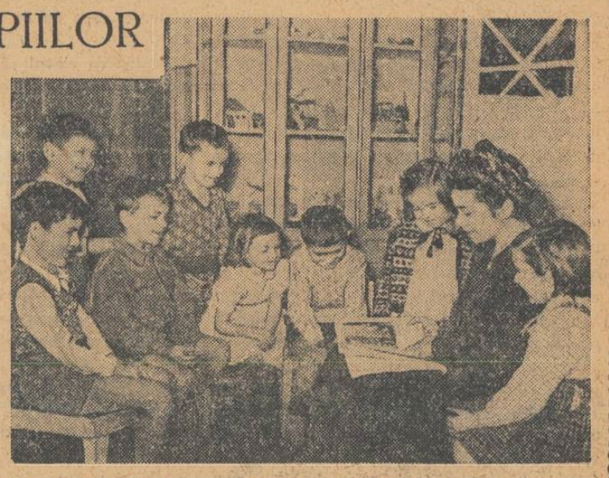

Pentru pace, pentru fericirea copiilor pe care-i au în grijă, au semnat educatoarele grădiniței de copii „23 August" din Capitală Apelul Păcii. Prin munca lor de zi cu zi, ele luptă ca semnătura pe Apel să fie întărită prin fapte, educînd cu dragoste copiii ce le-au fost încredințați.

Alături de întregul nostru popor

In seara zilei de 7 martie, în sala clubului „I. L. Caragiale" din orașul Mediaș, peste 6000 de cetățeni de naționalitate germană s-au adunat pentru a protesta împotriva manevrelor guvernului de la Bonn, care urmărește remilitarizarea Germaniei occidentale și permanentizarea scindării Germaniei.

Vorbind despre sarcinile ce stau în fața populației germane din orașul Mediaș, prof. dr. Arnold Kornfeld a subliniat aportul pe care trebuie să-l aducă în lupta pentru apărarea păcii și întărirea patriei alături de întregul popor, toți germanii cinstiți care trăiesc azi în R.P.R.

Preotul dr. Gustav Gockler, exprimîndu-și indignarea față de manevrele atîțătorilor la un nou război, a arătat că sarcina fiecărui german cinstit este de a apăra pacea, luptînd activ în acest scop împotriva planurilor celor care vor să provoace un război atomic.

Profesorul Gerhardt Wonner, muncitorul Cr. Botsch de la întreprinderea „Partizanul păcii" și alți participanți care au luat cuvîntul s-au declarat hotărît împotriva reînvierii militarismului german, pentru apărarea păcii, împotriva celor care vor să dezlănțuie un război atomic.

A urmat apoi un program artistic dat de elevii școlii elementare cu limba de predare germană din oraș și de corul cadrelor didactice care predau în limba germană la școlile din Mediaș.

Invățătorii satului

Peste cîmp, razele puternice ale soarelui micșorau văzînd cu ochii pătura de zăpadă căzută tîrziu, cînd nimeni nu se mai aștepta.

Ulițele comunei Hărman sînt pustii. E duminică dimineață și oamenii mai zăbovesc pe la casele lor. In centru însă, în preajma sfatului popular, acolo unde ulița se lărgește dintr-o dată, s-a strîns tineretul — flăcăii și fetele comunei. Pun la cale programul de după amiază. Citiva moșnegi s-au așezat pe banca din fața căminului cultural. Privesc liniștiți, mîngîiați de adierea vîntului căldut, de primăvară.

Deodată, megafoanele aninate pe stîlpii pieții prind glas. „Atențiune! Atențiune! Aici stația locală de radioficare! Incepem programul nostru cu cuvîntul tovarășului Nicolae Răvaru, țăran muncitor, care va arăta cum a obținut o recoltă de 15.000 kg. cartofi săpunari la hectar!" Larma de pe ulițe s-a potolit. Megafoanele transmit acum cuvintele rostite rar, cu chibzuială, de acest fruntaș al recoltelor bogate. Nicolae Răvaru arată cum, după ce a recoltat borceagul și trifoiul, a transportat pe cîmp gunoiul de grajd, apoi a dezmiriștit la o adîncime de 5—8 cm. iar în toamnă, prin noiembrie, a făcut o arătură adîncă de 18—20 cm El vorbește despre osteneala pe care și-a dat-o, despre metodele pe care le-a folosit. „M-am pregătit din vreme și pentru însămînțările din primăvara aceasta — continuă Nicolae Răvaru. Am dus pe cîmp 10 care de gunoi de grajd, mi-am reparat uneltele și am selectionat semințele. Sper că în anul acesta voi obține o recoltă de 18.000 kg. cartofi săpunari la hectar. Așa mi-au arătat tovarășii învățători care predau la cursul agrotehnic"...

...In recoltele bogate obținute de țăranii muncitori din comuna Hărman, raionul Stalin, în activitatea spornică a gospodăriei agricole colective, stă și o părticică a muncii rodnice pe care învățătorii și profesorii o depun pentru înflorirea comunei lor. In munca din școală, în acțiunea pentru lichidarea neștiinței de carte, în înarmarea țăranilor muncitori cu cunoștințe agrotehnice înaintate, la căminul cultural, la cursurile populare de limba rusă — învățătorii și profesorii școlilor din Hărman înscriu mereu pe răboiul activității lor noi realizări în lupta pentru ridicarea nivelului material și cultural al țăranilor muncitori. Dar să lăsăm să vorbească faptele:

● Numai ultimii zece ani din cei optsprezece de cînd tov. Dumitru Latiș, directorul școlii de 7 ani cu limba de predare română, muncește pentru luminarea copiilor din comuna Hărman, sînt ani înoitori, ani aducători de satisfacții și bucurii. Numărul copiilor care vin la școală a crescut, s-a dublat. Niciunui învățător sau profesor din comună nu i-a fost indiferent dacă fie chiar și un singur copil nu venea la școală. Astăzi, cadrele didactice din Hărman pot raporta cu mîndrie: în comuna lor nici un copil de virstă școlară nu a rămas neșcolarizat, iar frecventa este de sută la sută. La aceasta realizare contribuie și faptul că din inițiativa cadrelor didactice a luat ființă internatul școlii.

● Dincolo de marginile comunei se întind ogoarele gospodăriilor agricole colective și de stat, pămîntul țăranilor muncitori individuali. Indeletnicirea principală a locuitorilor comunei este agricultura. Oare școala poate rămîne în afara vieții, izolată de tot ceea ce se petrece în jurul ei? Nu — răspund acestei întrebări cadrele didactice din comuna Hărman. Invățătorii și profesorii acordă o deosebită atenție înarmării temeinice a elevilor cu cunoștințe agrotehnice. Pe parcelele experimentale ale școlilor cu limba de predare română și germană elevii învață metodele agrotehnice pentru cultivarea principalelor culturi specifice raionului: porumbul, cartoful, sfecla de zahăr. Aici copiii au însămînțat cartofi în cuiburi așezate în patrat, au executat polenizarea artificială a porumbului etc.

Profesorii Maria Glăjaru, Laurențiu Udreich și alții folosesc adeseori, în lecțiile lor, exemple din munca ce se desfășoară la colectivă, la gospodăria agricolă de stat și la S.M.T. Cînd a predat lecția despre oxigen, de pildă, profesorul Laurențiu Udreich a organizat cu elevii clasei a VII-a o vizită la S.M.T. Muncitorii S.M.T.-ului le-au arătat elevilor cum lucrează aparatele de sudat, cum se produce arderea oxigenului. Cu acest prilej, fruntașii S.M.T.-ului, Gh. Imrich și I. Stășescu, le-au povestit copiilor cum se desfășoară campania de reparare a uneltelor agricole și cum s-au pus la punct tractoarele și semănătoarele, le-au arătat cum funcționează macaralele. Elevii ajută adesea gospodăriei agricole de stat la întreținerea grădinii de zarzavat, la îngrijirea răsadnițelor. După fiecare excursie de acest fel crește dragostea elevilor față de munca în agricultură.

● Profesoara Maria Glăjaru, profesorul Alexandru Necrase și educatoarea Marliese Zakel au alfabetizat pînă acum o sută de nestiutori de carte. Odată cu alfabetizarea celor 20 de nestiutori de carte care urmează cursurile în acest an, toți locuitorii comunei vor ști să scrie și să citească.

● 42 de familii făceau parte la început din gospodăria agricolă colectivă. Astăzi, gospodăria numără 300 de familii. La acest succes au contribuit și învățătorii și profesorii comunei. Profesoarele Aurelia Latiș și Victoria Chicoș au organizat sezători în care citeau broșuri, vorbeau despre statutul model al colhozurilor din Uniunea Sovietică, despre succesele obținute de colectiviștii din țara noastră, convingînd țăranii muncitori despre avantajele gospodăriei agricole colective. Cadrele didactice le vorbeau țăranilor muncitori și la stația de radioficare a comunei, convingîndu-i să apuce pe drumul nou al gospodăriei agricole colective.

Si astăzi, cînd munca de lămurire a dat roade bogate, învățătorii și profesorii continuă să sprijine activitatea gospodăriei agricole colective. Alături de inginerii agronomi, învățătorii și profesorii, ca unii ce cunosc de ani de zile ogoarele comunei Hărman, predau la cursurile agrotehnice de la gospodăria agricolă colectivă. In mod special se ocupă cadrele didactice de fostii absolvenți ai școlilor din comună, astăzi membri ai gospodăriei agricole colective. Astfel au ajuns fruntași în muncă fostii elevi ai școlii: Ioan Tomu, Vasile Nan, Viorel Gaetan, Hans Hedrig, Petru Meurer, Gheorghe Nan, decorat cu Medalia Muncii.

La căminul cultural, al cărui director este profesorul Nicolae Aprodu, se desfășoară o bogată activitate culturală. Aici țăranii din comună admiră adesea măiestria celor două echipe de dansuri de sub conducerea învățătoarei Ewa Ziegler și a profesoarei Aurelia Micu, ascultă concertele date de fanfara țăranilor muncitori sau de corul de 50 de persoane.

Cele peste 2000 de volume ale bibliotecii au devenit insuficiente pentru numărul mare de cititori din comună. La căminul cultural, 40 de țărani muncitori au învățat limba rusă la cursul condus de profesorul Alexandru Necrase.

★

Invățătorii și profesorii din comuna Hărman nu-și cruță puterile pentru a contribui la îndeplinirea nobilei lor misiuni. Ei își aduc contribuția la mersul înainte al patriei noastre pe calea construirii socialismului, a făuririi unei vieți îmbelșugate.

V. ANDREESCU

Din experiența școlii sovietice

Cum să-i învățăm pe elevi să rezolve problemele

Această întrebare mi-a adresat-o nu de mult o tînără profesoară de matematică de la una din școlile orașului Kuibișev. Ea era amărîtă de faptul că la o lecție de geometrie în clasa a X-a, bunăoară, nu reușește să rezolve decît o singură problemă grea sau două probleme de greutate mijlocie, iar dacă trebuie să demonstreze o teoremă, atunci nu-i mai rămîne deloc timp pentru probleme. In mod obișnuit, ea le dă elevilor să rezolve acasă o problemă sau două. Uneori, elevii nu reușesc să-și facă tema acasă și atunci aceste probleme trebuie rezolvate în clasă. Verificarea rezolvărilor în clasă ia mult timp. Ca urmare, elevii rezolvă în cursul unei luni numai 15-16 probleme. In clasă există elevi buni, mijlocii și slabi. După care din ei trebuie să ne orientăm? Cum să asigurăm activitatea tuturor elevilor — și a celor buni și a celor slabi?

După părerea mea, primul lucru de care trebuie să țină seama profesorul la rezolvarea problemelor este trecerea succesivă de la ușor la greu, de la concret la abstract. S-ar părea că acesta este un adevăr cunoscut de toată lumea. Faptele arată însă că nu toți pedagogii țin seama de acest adevăr. Unii profesori rezolvă cu elevii problemele în ordinea în care acestea sînt așezate în manual, una după alta, fără să țină seama de greutatea diferită a rezolvării lor.

Să luăm, de pildă, tema „Aflarea volumului paralelipipedului oblic". In manualul de Ribkin se dau la această temă probleme de la nr. 44 la nr 55. Mai întîi se vor rezolva problemele nr. 49, 50 și 51, care sînt mai ușoare. Aici elevii învață să afle înălțimea paralelipipedului cînd se dă muchia și unghiul pe care-l formează ea cu planul bazei. Apoi profesorul poate să varieze problemele, să dea nu numai unghiuri de 60° și de 45°, dar și de alte mărimi, să rezolve probleme în care se aplică trigonometria. După aceea, el va alcătui singur o problemă simplă de aflare a volumului paralelipipedului și o va rezolva cu elevii pe cale geometrică și cu aplicarea trigonometriei. Numai după aceea se poate trece la rezolvarea problemelor mai grele, începînd cu problema nr. 44. Bineînțeles că elevii mai buni la matematică vor lucra mai repede, dar în clasă nu vor exista elevi care să nu lucreze deloc.

Cu totul altfel vor sta lucrurile dacă problemele vor fi rezolvate începînd cu nr. 44. Unui elev bun nu-i va fi greu să rezolve această problemă, dar elevul mijlociu și cu atît mai mult elevul slab nu vor putea începe rezolvarea, ci vor aștepta ajutor. Problema nr. 45 este destul de grea și pentru elevii buni.

Este clar că prin această metodă noi nu-i vom putea învăța pe toți elevii să rezolve problemele. In acest caz, elevii slabi încep să piardă încrederea în forțele lor, ajung în situația de a depinde cu totul de elevii mai buni și, în sfîrșit, se împacă cu gîndul că nu știu să rezolve probleme. Noi ne plîngem de pasivitatea lor, fără a observa că aceasta este rodul metodei noastre.

Pentru ca toți elevii să rezolve mai multe probleme, eu personal practic următorul procedeu: unele lecții le rezerv în întregime alcătuirii planului amănunțit de dezvoltare a problemelor, explicînd etapele rezolvării. Dau, bunăoară, următoarea problemă de geometrie cu aplicarea trigonometriei: „Baza piramidei este un triunghi dreptunghic cu un unghi ascuțit egal cu alfa. Fiecare muchie laterală b este înclinată pe planul bazei, cu un unghi p. Să se afle volumul piramidei". Nu le cer însă elevilor să rezolve această problemă, ci le propun să facă numai desenul și să alcătuiască planul rezolvării ei. Nu toți elevii reușesc să execute desenul. Determin prin întrebări ajutătoare specificul desenului: fața laterală care trece prin ipotenuză este perpendiculară pe planul bazei, înălțimea acesteia este înălțimea piramidei etc.

După ce am stabilit metoda de rezolvare a acestei probleme și am întocmit planul, trecem la alcătuirea planului de rezolvare a unei probleme analoage, dar nu mai lucrăm cu fața laterală, ci cu ipotenuza. In problema următoare, introducem raza cercului înscris sau circumscris. In prealabil, folosind figura geometrică, arătăm particularitatea principală a acestei piramide.

In felul acesta reușim să analizăm la unele lecții nu una sau două, ci mai multe probleme. La fel procedăm uneori și la lecțiile de algebră. De pildă, folosim unele lecții numai pentru alcătuirea ecuațiilor după condițiile problemelor, fără a rezolva aceste ecuații, și reușim să cuprindem o mare varietate de ecuații și de probleme.

Este important să facem ca elevul să vadă elementele principale de la care va porni rezolvarea problemei. Bunăoară, cu prilejul rezolvării problemelor arătate mai sus, elevul trebuie să înțeleagă că, în condițiile date, vîrful piramidei se proiectează pe planul bazei în centrul cercului circumscris; deci trebuie căutat centrul cercului circumscris triunghiului dreptunghic.

Dar pentru a folosi o asemenea analiză a problemelor, ele trebuie alese în mod special. Nu trebuie să rezolvăm probleme întîmplătoare, care nu au nici o legătură una cu alta.

Pentru ca elevul să poată rezolva problema, profesorul trebuie să se gîndească bine ce dificultăți se pot întîmpina în rezolvarea ei. Eu rezolv în prealabil toate problemele, chiar și cele mai ușoare, înainte de a le da elevilor. Uneori se întîmplă ca și într-o problemă simplă să existe un element foarte important, asupra căruia trebuie neapărat să atragem atenția elevilor, deoarece altfel munca lor va fi pierdută în zadar. Trebuie condamnată cu hotărîre nepăsarea profesorului față de tema pe care o dă elevului și față de munca acestuia pentru rezolvarea ei.

Trebuie să avem în vedere încă o regulă foarte importantă: dacă am comunicat elevilor vreo proprietate a figurii, nu ne putem limita numai la un singur caz unde se ține seama de această proprietate. După un timp oarecare, trebuie să apelăm la un nou caz analog.

Profesorul trebuie să asigure legătura dintre diferitele probleme, să găsească în ele tot ce este comun și esențial.

Pentru a-i învăța pe elevi să rezolve probleme trebuie să rezolvăm cu ei probleme multe și variate. Dar această muncă nu va aduce roadele dorite dacă nu se va baza pe gîndirea matematică. A-i învăța pe elevi să rezolve probleme înseamnă a-i învăța să gîndească, iar a-i învăța să gîndească este posibil numai atunci cînd fiecare idee nouă este concretizată printr-un fapt real.

De pildă, în clasa IX-a le vorbim elevilor despre criteriul de paralelism a două plane. Elevii trebuie să ne arate concretizarea acestui criteriu, luînd ca exemplu sala de clasă, prizma pe care o au în față. După aceea ei trebuie să se convingă, pe baza materialului didactic pregătit dinainte, că dacă o dreaptă paralelă dintr-un plan este paralelă cu o dreaptă din alt plan, aceasta încă nu înseamnă că planele sînt paralele. Ei trebuie să se convingă în practică că dacă două drepte care se intersectează pe un plan sînt respectiv paralele cu două drepte care se intersectează pe altul, aceasta iarăși nu este o dovadă că cele două plane sînt paralele. După aceste observații și comparații, teorema privitoare la criteriul de paralelism al dreptelor paralele va căpăta pentru elevii din clasa a IX-a o mare putere de convingere.

In clasa a VIII-a le vorbim elevilor despre rădăcini străine. Pentru mulți elevi această noțiune de rădăcină străină rămîne ceva tainic, prea puțin înțeles, dacă ea nu le este prezentată în întreaga ei realitate materială. Elevul trebuie să știe cu precizie ce este rădăcina unei ecuații și de ce ecuația $3x = 15$ se transformă în identitate, ori care ar fi valoarea lui x prin înmulțirea ambelor părți ale ecuației cu 0, adică atunci cînd $3 \cdot x \cdot 0 = 15$, ecuația capătă un număr infinit de rădăcini. Cu alte cuvinte, orice valoare numerică a lui x este rădăcina ecuației a doua, dar toate aceste rădăcini, cu excepția unei singure valori, sînt străine pentru prima ecuație. Profesorul propune clasei să înmulțească ambele părți ale ecuației $3x = 15$ cu x și să spună dacă în cazul cînd introducem aici rădăcina străină, noua ecuație va căpăta rădăcini care nu satisfac prima ecuație și dacă acestea sînt străine pentru ea. Apoi înmulțim ambele părți ale ecuației cu $x-3$ sau cu $x+3$ și propunem elevilor ca, fără a rezolva ecuațiile, să determine rădăcina străină. După aceea le cerem elevilor să înmulțească ambele părți cu o expresie, cînd se va obține rădăcina 2,3, 1/2 etc.

Prin aceste exerciții îi facem pe elevi să înțeleagă noțiunea de rădăcină străină, apariția și pierderea ei. Trebuie să insist asupra necesității de a vorbi cu elevii într-o limbă accesibilă.

Putem răspunde deci, pe scurt, la întrebarea cum să-i învățăm pe elevi să rezolve probleme, în modul următor: pedagogul însuși trebuie să rezolve problemele, să le grupeze, să le clasifice după gradul de greutate, să le sintetizeze, să găsească tot ce este comun în ele, să extragă esențialul. Trebuie să evităm șablonul și însușirea mecanică de către elevi a rezolvării problemelor. O condiție importantă este ca pedagogul să-și cunoască elevii și dificultățile pe care le întîmpină aceștia. Principalul este ca pedagogul însuși să muncească neîntrerupt pentru perfecționarea măiestriei sale. In aceasta constă chezășia succesului în muncă.

I. TLAF
profesor emerit

Schimb de experiență în predarea limbilor străine

La Tomsc funcționează șase mari instituții de învățămînt superior. Aici studiază tineri și tinere din toate colțurile Uniunii Sovietice, mai ales din orașele și regiunile Extremului Orient și ale Siberiei.

Observațiile culese la examenele de admitere la limbile străine au arătat că în aceste instituții cerințele impuse candidaților sînt diferite. In legătură cu aceasta, în oraș s-a organizat o conferință științifico-practică asupra problemelor legăturii în muncă între profesorii de limbi străine din școala medie și cei din școlile superioare.

Conferința a fost deschisă prin referatul prof. A. Dulzon, intitulat „Cu privire la bazele lingvistice ale predării limbilor străine". Metodistul institutului de perfecționare a cadrelor didactice, tov. I. Nagel, a zugrăvit în referatul său situația predării limbilor străine în școlile din orașul și regiunea Tomsc. Referatele tovarășilor G. Tivaniuc — „Scopurile și sarcinile studierii limbilor străine în instituțiile de învățămînt superior" — și N. Miahcova — „Formele și metodele de muncă în predarea limbilor străine la instituțiile de învățămînt superior" — au arătat cadrelor didactice cum lucrează foștii lor elevi în instituțiile superioare.

Un seminar la uzină

Secția de învățămînt a raionului Dzerjinski din orașul Novosibirsk a organizat la uzina de mașini un seminar practic, cu durata de o zi, pentru directorii școlilor de 7 ani și ai școlilor medii. Scopul seminarului a fost studierea de către conducătorii instituțiilor de învățămînt a organizării producției la o mare întreprindere industrială modernă.

Participanții la seminar au ascultat lecții despre organizarea muncii, despre tehnica securității și despre protecția muncii în uzină. Apoi directorii de școli au vizitat atelierele întreprinderii și au cercetat utilajul lor, au urmărit funcționarea diferitelor mecanisme și agregate complexe, precum și întregul proces de producție — de la turnarea pieselor pînă la asamblarea mașinilor gata fabricate.

Elevii școlii medii nr. 1 din Kamensc, reg. Moscova, și-au construit singuri o ambarcație pe care o vor lansa în zilele vacanței.

Excursiile școlare

Din cauza unor anumite împrejurări, am fost nevoit să predau la mijlocul anului școlar o clasă unde urma să predau biologia. Elevii acestei clase îmi erau cu totul necunoscuți. Și iată-mă, după ce a sunat clopoțelul, intrînd la prima lecție...

Patruzeci de perechi de ochi mă fixează, curioși. Prima lecție într-o clasă nouă are o importanță deosebită. Fiind o lecție introductivă, eu fac un scurt rezumat al materiei din program, mă opresc asupra conținutului lecțiilor pe care le vom studia împreună. Curînd observ însă că încercările mele de a expune cunoștințele într-o formă vie și plastică, de a trezi prin aceasta interesul elevilor, nu dau rezultatele dorite. Elevii sînt foarte puțin activi și trebuie să depun eforturi pentru a menține disciplina necesară. Dar și această disciplină este, într-o anumită măsură, o disciplină de suprafață. „Care să fie cauza acestei atitudini a elevilor față de expunerea mea? De ce sînt pasivi?"

După expunere, îi interoghez pe elevi. In aparență, răspunsurile unor elevi dovedesc că ei posedă cunoștințe destul de adînci. Dar se simte că aceste cunoștințe sînt învățate pe de rost. Răspunsurile elevilor nu cuprind observații proprii asupra vieții din jur.

Nu pot găsi nici o asemănare între clasa nouă și clasa la care predau de trei ani. In această clasă elevii sînt foarte activi. In rîndurile lor domnește acea autodisciplină adîncă și conștientă care, cu toată aparenta vioiciune excesivă a elevilor, le aduce o satisfacție deplină atît lor, cît și profesorului. In clasa aceasta cunoștințele elevilor sînt legate de viața practică și n-au un caracter superficial, bucheresc.

Analizînd organizarea lecțiilor și calitatea cunoștințelor elevilor în aceste două clase, poți trage, fără a greși, concluzia că una dintre condițiile principale ale succesului muncii profesorului de biologie o constituie excursiile, observarea nemijlocită a naturii vii.

Cînd elevii mei de astăzi erau încă în clasa a V-a, am făcut cu ei o excursie la o gospodărie de sere și răsadnițe pentru studierea metodelor de creștere a răsadurilor în ghivece nutritive. Elevii au studiat sistemul de încălzire a serelor, pregătirea amestecului de turbă și humus, funcționarea mașinii de presat cuburi nutritive. De asemenea, au pregătit ei înșiși cîteva cuburi și au constatat ce avantaje prezintă creșterea răsadurilor în cuburi nutritive.

Serele inundate de soarele de iarnă, cu verdeața bogată a diferitelor soiuri de legume — castraveți, pătlăgele roșii, varză, ridichi, ceapă — au produs o puternică impresie asupra copiilor. Ei au ascultat cu atenție explicațiile îngrijitorului serelor, au urmărit pregătirea amestecului, funcționarea mașinii, și-au luat notițe, au făcut schițe. Rezultatele excursiei s-au văzut chiar la lecția următoare.

După excursie, elevii au scris o lucrare cu tema „Cum se cresc răsadurile în cuburi de turbă și humus și ce avantaje prezintă această metodă". Lucrările elevilor erau însoțite de desene și se deosebeau prin expunerea clară a procesului de pregătire a cuburilor și prin înțelegerea avantajelor pe care le prezintă creșterea răsadurilor în cuburi. Lucrarea a fost executată foarte bine, iar cunoștințele dobîndite în excursie s-au păstrat pînă astăzi în mintea elevilor.

Elevii mei își amintesc de asemenea de excursia pe care au făcut-o toamna, în pădure, pe cînd erau în clasa a VI-a. Ei au cunoscut atunci grupele principale de plante și au alcătuit un ierbar. Excursia a lăsat asupra lor o impresie de neșters. Ei au observat condițiile de viață ale reprezentanților grupelor principale ale lumii vegetale: petele abia perceptibile ale lichenilor pe pietrele goale, straturile de licheni destul de groase, crescute în condiții mai favorabile, pe stînci și pe tulpinele arborilor, mușchiul mătăsos și verde, ferigile bogate, cu numeroși spori pe partea inferioară a frunzelor, coniferele și, în sfîrșit, foioasele în minunata gamă a culorilor de toamnă.

Ne-am așezat lîngă niște stînci pitorești, ca să stăm de vorbă. Nici un cabinet, fie el cît de bogat, nu ne-ar fi putut da mai mult material intuitiv decît cel întîlnit în excursie. Din observațiile proprii și din expunerea profesorului, elevii au căpătat o reprezentare clară a istoriei apariției pe uscat, într-un trecut îndepărtat, a primelor plante. Cunoștințele obținute cu prilejul excursiei vor rămîne pentru toată viața în mintea elevilor și vor constitui o bază trainică pentru înțelegerea materialistă a fenomenelor naturii.

Cu cîtă pasiune au prelucrat copiii materialul cules în această excursie, cît material didactic au confecționat cu mîinile lor proprii! Și cum se înviorează fețele copiilor cînd studiază capitolele din programă, în legătură cu care au făcut excursii!...

Acum, în clasa a VII-a, studiem zoologia vertebratelor. Ne-a ajutat mult excursia făcută la muzeul regional „V. C. Arseniev". Excursia a avut loc după ce s-au studiat clasele peștilor, ale amfibiilor și ale reptilelor și în timp ce se studia clasa păsărilor. Tema excursiei a fost cunoașterea peștilor cu cea mai mare importanță industrială din regiunea Primorie, studierea particularităților structurii acestor pești și cunoașterea condițiilor lor de viață. Dintre reptile elevii au studiat șarpele și broasca țestoasă. Ei au văzut la muzeu păsări înotătoare de baltă și păsări răpitoare, au avut prilejul să cunoască cele mai importante păsări din regiunea Primorie.

Acum paginile din manual învie în fața elevilor. Ele vorbesc despre păsările care locuiesc în văgăunile munților, în păduri, pe malul apelor. Copiii au văzut toate aceste păsări, cuiburile și ouăle lor la muzeu, într-o ambianță foarte apropiată de cea naturală.

Importanța excursiilor, atunci cînd ele sînt pregătite în toate amănuntele, este deosebit de mare. In noul an școlar, Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R. a prevăzut o săptămînă special pentru excursii.

Excursiile constituie o formă importantă și foarte eficace de muncă instructivă și educativă.

M. KACEANOVSKI
profesor de biologie la școala medie nr. 7 din Vladivostok.

IN AJUTORUL CELOR CE STUDIAZĂ INDIVIDUAL

Metode pentru studierea gramaticii

Pentru a veni în ajutorul învățătorilor și profesorilor cuprinși la cursul organizat de Institutul central pentru perfecționarea cadrelor didactice, publicăm, începînd cu acest număr, extrase din unele materiale bibliografice indicate pentru acest curs, care au fost tipărite într-un tiraj restrîns.

In acest număr publicăm, pentru învățători, extrase din „Metodica limbii române (Gramatica) pentru școlile elementare (clasele I—IV)", Editura de stat didactică și pedagogică, 1953 (pag. 27—34).

In predarea gramaticii există două căi pentru cunoașterea fenomenelor gramaticale: una pornește de la observarea faptelor particulare, concrete, la generalizare, la stabilirea unor reguli generale; alta pleacă de la enunțarea tezei generale la concretizarea ei prin alegerea unor fapte particulare corespunzătoare.

In general, alegerea uneia sau a alteia din aceste două metode pentru studierea gramaticii este determinată de două considerente: în primul rînd, metoda depinde de natura materialului studiat; în al doilea rînd, de scopul pe care îl urmărește fiecare temă gramaticală în parte.

Vom da cîteva exemple:

Pentru formarea noțiunii de adjectiv, care indică însușirea ființelor sau lucrurilor, elevii analizează un mare număr de exemple: tablă — neagră, netedă, lucioasă; măr — rotund, roșu, dulce etc. Apoi, pe baza generalizării acestor exemple concrete se dă definiția adjectivului. In cazul acesta se folosește prima metodă: de la particular la general. Adjectivul arată diferite însușiri ale ființelor și lucrurilor (culoare, formă, gust, mărime etc). De aceea, pentru ca elevii să dobîndească în mod conștient noțiunea de adjectiv este necesar să li se arate feluritele însușiri ale ființelor și lucrurilor și să li se ceară să analizeze și să generalizeze aceste exemple.

In același mod se formează și noțiunea de substantiv, de verb, adverb, noțiunile despre părțile principale și secundare ale propoziției, despre prefixe, sufixe și o serie de alte noțiuni gramaticale.

Metoda de a-i conduce pe elevi spre formularea concluziilor, regulilor, definițiilor gramaticale cu ajutorul unor întrebări precise, bine gîndite, puse de învățător, constituie metoda de bază în studiul limbii. Acest lucru a fost afirmat de Ușinski în „Îndrumătorul pentru predarea limbii materne". El spune: „Noi vrem anume ca elevul singur să urmărească și, pe cît posibil, singur să deducă regula sau noțiunea gramaticală, condus de învățător; tocmai în aceasta consta importanța primordială a gramaticii pentru dezvoltarea generală a elevului".

Măiestria învățătorului în desfășurarea unei lecții de gramatică privind transmiterea de cunoștințe noi se cunoaște în primul rînd în îndeminarea cu care folosește metoda conversației, în așa fel încît să activeze gîndirea elevilor și să-i conducă spre formularea concluziilor, potrivit cu puterile lor. Pentru aceasta învățătorul trebuie să pună întrebări precise, căci după cum spune Ușinski în aceeași lucrare, „o întrebare bine înțeleasă conține o jumătate din răspuns".

Totuși, în predarea gramaticii întîlnim adeseori reguli și definiții care, prin natura lor, pot fi înțelese numai pe baza unor exemple. Nu e necesar, de pildă, să se facă o generalizare prea amplă cînd se învață genul substantivelor sau cînd se definește noțiunea de numeral. Aici învățătorul poate începe lecția pornind de la definiție, fiindcă elevii nu au ce generaliza, ci trebue să rețină faptul în sine.

Elevilor li se comunică pur și simplu că substantivele care primesc un la singular și doi la plural sînt de genul masculin; cele care primesc o la singular și două la plural sînt de genul feminin; cele care primesc un la singular, două la plural sînt de genul neutru. De asemenea, li se spune elevilor că cuvintele care arată numărul ființelor sau lucrurilor se numesc numerale. Apoi se fac exerciții cu scopul de a concretiza regulile, definițiile, aplicîndu-le la anumite cazuri particulare.

Această metodă care pornește de la reguli generale la cazuri concrete își găsește o aplicare mai frecventă la predarea ortografiei, ca de pildă: „Se scriu cu literă mare numele de oameni, de orașe, sate, țări etc." (Exemple: Vasile Ionescu, București, Humulești, Republica Populară Română).

Problema studierii faptelor de limbă nu constă numai în a le înțelege, ci și în a le recunoaște cu ușurință, în a aplica concluziile și generalizările în vorbire. De aceea și folosirea primei metode pentru cunoașterea fenomenelor gramaticale cere să se fixeze concluziile cu ajutorul exercițiilor și să se găsească exemple corespunzătoare. Aceasta înseamnă că metoda de studiu care pornește de la particular la general (inducția) trebuie să se îmbine neapărat cu metoda care pornește de la general la particular (deducția). Numai o asemenea îmbinare face ca elevii să-și însușească pe deplin cunoștințele noi. Aceste două metode își găsesc aplicare în munca independentă a elevilor efectuată sub conducerea învățătorului.

Numai observarea faptelor de limbă de către elevi, sub îndrumarea învățătorului, asigură însușirea conștientă și temeinică a cunoștințelor gramaticale.

MATERIALUL FOLOSIT LA LECȚIILE DE GRAMATICA

La lecțiile de gramatică, alegerea materialului în vederea predării acestor lecții are o importanță deosebită. Problema materialului este comună, atît pentru gramatică, cît și pentru ortografie, care în studierea limbii sînt indisolubil legate între ele. Manualele de gramatică nu pot pune la îndemîna învățătorului material suficient pentru lecțiile de gramatică și ortografie, mai ales texte și exemple legate de actualitate. Din această cauză învățătorul se găsește adeseori în situația de a-și alcătui sau alege singur un asemenea material.

Textele și exemplele trebuie să corespundă sarcinilor instructiv-educative ale școlii din Republica Populară Română. Educația comunistă a elevilor se realizează în procesul întregii activități școlare, lecțiile de gramatică contribuind și ele în acest sens. Chiar dacă conținutul manualelor școlare reflectă actualitatea în momentul apariției lor, opera de construire a socialismului în țara noastră se desfășoară într-un ritm atît de viu, literatura noastră actuală se îmbogățește mereu cu noi opere în care se vorbește despre ultimele succese ale oamenilor muncii de la noi, încît învățătorul trebuie să folosească mereu un material nou, străduindu-se să-l aleagă cît mai interesant, cît mai actual din punct de vedere al conținutului, cît mai potrivit din punct de vedere ideologic, mai valoros din punct de vedere artistic și mai propriu pentru studiul limbii. In această privință este bine să se folosească materialul din revistele „Luminița" și „Cravata roșie", precum și din gazeta „Scînteia pionierului".

In afară de operele scriitorilor noștri contemporani, pot fi folosite texte din scriitorii clasici și din literatura noastră populară.

In fața învățătorului se pune problema următoare: să folosească în predarea lecțiilor de gramatică texte complecte și închegate, sau propoziții ori fraze izolate?

Nu este necesar ca învățătorul să se folosească mereu de un singur fel de material. Pentru unele exerciții gramaticale el poate să folosească propoziții izolate. De asemenea, explicarea multor noțiuni noi poate fi făcută cu ajutorul unor propoziții izolate care exprimă fiecare o idee complectă. Iată cîteva exemple:

Pentru predarea părților de propoziție de același fel, pot fi folosite propoziții ca acestea: „Elevii și elevele scriu tema" (două subiecte); „Muncitorul harnic, conștient și disciplinat este fruntaș în producție" (mai multe atribute) etc.

In alte cazuri este mai nimerit să se folosească un text complect și închegat. Astfel, schimbarea unei părți de vorbire după caz apare mai evidentă într-un text complect și închegat.

Dacă textul ales de învățător pentru o lecție de gramatică este bine cunoscut elevilor de la lecțiile de citire, atunci se pot folosi anumite fragmente în scopul mai sus arătat. De exemplu, pentru cunoașterea de către elevi a pronumelor personale, lecție ce se face în clasa a III-a, pot fi folosite cu succes anumite fragmente din „Amintiri din copilărie" de Ion Creangă. In cazul acesta, utilizarea fragmentelor alese se va sprijini pe conținutul întregii bucăți și nu va mai fi necesar să se explice conținutul propozițiilor; sau, pentru a arăta forma imperativă a verbului cu diferitele ei nuanțe (poruncă, rugăminte, îndemn, invitație etc.), ne vom servi de următoarele fragmente:

— Stai, vere, c-am pierdut drumul! (rugăminte)

. . . . . .

— Știi ce, vere Dinule? Hai să mergem înainte că trebuie să ajungem noi undeva! (îndemn)

— Hai! (invitație).

. . . . . .

— Să punem mîna pe săbii și să nu ne dăm!

. . . . . .

— Dă vîrtos, vere! (poruncă).

. . . . . .

— Trăznește, frate-meu! (aprobare).

— Nu te da ionică! (îndemn).

Fragment din bucata „Doi călărași" de C. Sandu Aldea — din manualul de Limba Română Carte de citire pentru clasa a IV-a elementară ed. 1952.

Dacă elevii n-ar cunoaște bucata, aceste fraze ar părea lipsite de conținut: Cine pe cine roagă? Pentru ce îl roagă? Cine pe cine îndeamnă? Cine poruncește? Toate aceste întrebări ar rămîne fără răspuns, iar formele prin care se exprimă rugămintea, îndemnul, porunca, n-ar avea un sens complect. Elevii, cunoscînd conținutul bucății, pot înțelege cu ușurință fenomenele de limbă respective.

Proverbele, zicătorile și ghicitorile sînt folosite mult în studierea gramaticii. Ele nu reprezintă un text dezvoltat; conținutul lor este exprimat în două sau trei propoziții; dar aceste maxime izvorîte din înțelepciunea poporului cuprind de obicei o idee profundă și complectă. Caracterul integral al acestui material face ca să fie foarte potrivit pentru studiul gramaticii și pentru ortografie.

Totuși, în alegerea proverbelor și zicătorilor trebuie să se țină seama că multe din ele n-au fost create în epoca noastră și de aceea reflectă relațiile care existau în societatea capitalistă, ca de pildă:

— Fiecare trage spuza pe turta lui.

— Nu știu, n-am văzut, nici pe acolo n-am trecut.

Aceste zicători, prin conținutul lor, sînt străine moralei comuniste și nu pot fi folosite în școala noastră.

La lecțiile de gramatică se poate folosi ca material atît proza, cît și versuri.

Versurile pot fi folosite în predarea noilor cunoștințe gramaticale fără nici o rezervă, de cînd ca material de exerciții în fixarea cunoștințelor gramaticale utilitatea lor nu este unanim acceptată, pentru motivul că, în acest din urmă caz, versurile își pierd coloritul și își reduc efectul lor emoțional. Intr-adevăr, un text în versuri nu este atît de propriu pentru o analiză morfologică amănunțită, deoarece de la imaginile concrete și vii:

„Ca un glas domol de clopot
Sună codrii mari de brad;
Ritmic valurile cad,
Cum se sbate-n dulce ropot
Apa-n vad".
(Noapte de vară, de Gh. Coșbuc)

analiza ne duce în domeniul noțiunilor abstracte, ca: substantiv, adjectiv, verb etc. Faptul acesta micșorează impresia produsă de conținutul poeziei. Pentru o analiză parțială însă, textele în versuri sînt potrivite. Elevii desprind cu mai mult interes adjectivele sau îmbinarea adjectivelor cu substantivele dintr-un text în versuri, decît dintr-un text de proză obișnuită. Intreaga poezie nu-și pierde coloritul și frumusețea prin analiza gramaticală a unei strofe.

Rezultate și mai bune dobîndim folosind textele în versuri atunci cînd e vorba de analiza sintactică. Stabilind, de pildă, legătura între cuvinte în versurile reproduse din Coșbuc, elevul rămîne cu imaginile exprimate prin conținutul versului. (Despre ce se vorbește, prin ce se explică). Analiza adîncește frumusețea versurilor. De aceea cînd facem analiza sintactică este foarte indicat să folosim texte în versuri. Ele înviorează lecțiile de gramatică și le fac mai variate.

Exemplele alese pentru lecțiile de gramatică trebuie să fie perfecte din punct de vedere literar, deoarece fiecare text analizat este luat de către elevi ca un model în ce privește exprimarea lui proprie. De aceea trebuie să alegem exemplele cele mai potrivite din operele artistice, în special din cele citite sau cunoscute de elevi.

Cînd lecția urmărește un obiectiv pur gramatical, textele alese trebuie să fie suficient de bogate în exemplificări gramaticale și ortografice. Datorită acestui fapt, atenția elevilor se concentrează mai ușor asupra fenomenului gramatical studiat. Cînd se predau elevilor teme gramaticale noi este necesar ca textul să cuprindă diferite exemple care ilustrează fenomenul gramatical respectiv. (De exemplu, cuvinte care indică culoarea, forma, mărimea ființelor și lucrurilor, cînd se studiază adjectivul). In caz contrar, ilustrarea adjectivului va fi insuficientă și superficială, iar elevii nu-și vor însuși pe deplin materialul gramatical.

Folosind un text pentru predarea unei lecții de gramatică trebuie să avem grijă ca faptele de limbă alese pentru studiere să fie clar exprimate și să nu fie întunecate de prezența altor fapte gramaticale de același fel sau apropiate. Astfel, cînd studiem adjectivul nu trebuie să introducem în text adverbe care arată de asemenea o însușire, dar nu a unui lucru sau a unei ființe, ci a unei acțiuni. Sau, atunci cînd se predă prepoziția nu se vor folosi texte în care prepoziția poate fi confundată cu adverbul, ca, de pildă:

„De-o fi una, de-o fi alta... ce e scris și pentru noi
Bucuroși le-om duce toate, de e pace, de-i războiu".

„N-avem oști dară iubirea de moșie e un zid
Care nu se-nfioreză de-a ta faimă, Baiazid!"

Asemenea exemple nu constituie un material bun pentru intuirea unui fenomen gramatical, deoarece pot provoca în mintea elevilor confuzii.

Un material ajutător folosit adeseori la lecțiile de gramatică sînt tablourile. După ce observă tabloul, elevii alcătuiesc propoziții sau un text scurt legat de conținutul tabloului, care se analizează apoi din punct de vedere gramatical.

Astfel, de pildă, un tablou colorat, reprezentînd iarna, ne ajută să formulăm, în urma unor discuții cu elevii, o serie de propoziții sau un text unitar necesar pentru desfășurarea lecției de gramatică.

Iată un exemplu, în legătură cu predarea lecției despre adverb:

„Copiii se dau vesel cu săniuța. Ionel, Marin și Nicolae au ajuns cu săniuțele jos, în vale. Lenuța a rămas sus, în vîrful dealului. Ea privește cum Nicolae trage anevoie sania în sus, iar Ionel stă nemișcat și așteaptă să se ridice prietenul său. Marin, care a căzut de-a dura în zăpadă".

Tabloul constituie un material prețios și pentru fixarea cunoștințelor gramaticale sau a regulilor ortografice. Multe tablouri, înfățișînd peisaje pot fi folosite cu succes pentru alcătuirea unor mici compuneri cu caracter descriptiv, în care se întrebuințează anumite părți de vorbire, ca: substantive, adjective etc.

La lecțiile de gramatică mai pot fi utilizate ființele și lucrurile din mediul înconjurător. Noțiunea de „însușire a ființelor și lucrurilor" (adjectivul) poate fi predată foarte bine folosind lucruri ca mere, creioane, caiete etc.

Folosirea unor ființe și lucruri reale pentru explicarea faptelor de limbă prezintă o deosebită importanță în școala elementară. Elevii se conving, pe baza unor exemple clare și concrete, că știința gramaticii și limba în general nu sînt rupte de realitate, că, dimpotrivă, servesc pentru a exprima această realitate. Din acest punct de vedere este important să se folosească pentru lecțiile de gramatică material din limba vorbită, ce reflectă observațiile concrete ale copiilor asupra naturii, asupra vieții oamenilor din jurul lor, precum și propria lor experiență.

Textele cu un conținut viu, legat de realitate pot fi alcătuite de elevi, sub conducerea învățătorului, sau pot fi alcătuite de către învățător.

Viața de partid în instituțiile de învățământ

Cum îmi desfășor munca de propagandist

Mi-am început munca de propagandist la cercul de materialism dialectic de pe lîngă comitetul P.M.R. al raionului „23 August" în toamna anului trecut. Socotind că aceasta sarcină pe care mi-a încredințat-o partidul este o sarcină nobilă și plină de cinste, mă străduiesc să mi-o îndeplinesc cît mai bine, să contribui din plin la răspîndirea măreților idei ale marxism-leninismului, să ajut la o mai adîncă înțelegere de către cursanți a politicii partidului în toate domeniile de activitate.

Acord o mare atenție studiului individual. Încep întotdeauna cu studierea lucrărilor clasicilor marxism-leninismului și continui cu celelalte materiale indicate în bibliografie. Apoi ordonez materialul studiat în jurul problemelor indicate, dezvoltîndu-le sub formă de plan cu idei principale și secundare, în cadrul fiecărei probleme. Îmi întocmesc astfel planul de conducere a convorbirii în cerc.

De cele mai multe ori studiez și bibliografie suplimentară. De exemplu, în legătură cu problema „Mișcarea ca formă de existență a materiei", am consultat geniala lucrare a lui F. Engels „Dialectica naturii" (capitolele „Note și fragmente", „Forme de mișcare ale materiei"). Pentru a mă documenta asupra problemelor privitoare la partinitatea filozofiei marxist-leniniste am recitit lucrarea lui A. A. Jdanov, „In jurul lucrării lui G. F. Alexandrov „Istoria filozofiei occidentale", precum și raportul lui A. A. Jdanov asupra revistelor „Zvezda" și „Leningrad". In legătură cu problema structurii materiei și a energiei atomice am studiat recenta Hotărîre a guvernului sovietic cu privire la ajutorul tehnico-științific și de producție acordat unor țări, între care și țării noastre, în domeniul folosirii energiei atomice, precum și o serie de articole apărute în presă cu privire la folosirea energiei atomice. De un real folos în munca de propagandist îmi este lucrarea „Materialismul dialectic" de G. F. Alexandrov și „Mic dicționar filozofic" redactat de M. Rosenthal și P. Iudin. De asemenea, atunci cînd mă pregătesc pentru conducerea discuțiilor în cerc, mă preocup de alegerea unor exemple din cărți, ziare, reviste, precum și din activitatea cursanților, pe care le folosesc pentru ilustrarea diferitelor probleme care se ridică în cadrul discuțiilor. Numai după ce revăd întregul material și-mi îmbunătățesc planul întocmit mă prezint în fața cursanților.

Un sprijin deosebit de însemnat pentru munca mea îl constituie seminariile permanente de pe lîngă cabinetul Comitetului orășenesc P.M.R. București. Aceste seminarii mă ajută să înțeleg just materialul studiat, să îmbin teoria marxist-leninistă cu sarcinile principale ale construirii socialismului în țara noastră, să-mi îmbogățesc cunoștințele necesare conducerii cercului. De aceea particip regulat la seminariile permanente și caut să mă pregătesc temeinic pentru discuțiile care au loc în cadrul acestora. De asemenea, studiez regulat lecțiile și conferințele în legătură cu unele teme teoretice pe care le organizează cabinetul comitetului orășenesc P.M.R.

In cadrul convorbirii cu tovarășii din cerc mă străduiesc să-i ajut să-și însușească în mod creator tezele de bază ale materialismului dialectic, luptînd împotriva dogmatismului, bucherismului și oricărei încercări de denaturare a acestor teze. In același timp, caut ca fiecare cursant să lege organic problemele teoretice cu practica construirii socialismului în țara noastră. La discutarea fiecărei probleme țin seama, pe cît este posibil, de specialitatea fiecărui cursant.

Îndrumarea cursanților în însușirea tezelor filozofiei marxist-leniniste are loc și sub forma ajutorului individual sau colectiv pe care-l acord acestora. La începutul sau la sfîrșitul seminariilor rezerv un timp în care cursanții ridică diferite probleme care nu le sînt suficient de clare. Aceste probleme fie că se lămuresc pe loc, fie că se lămuresc în ședințele următoare. Am organizat, de asemenea, consultații colective. Astfel, au avut loc consultații colective în legătură cu temele: „Noțiunea de materie ca categorie filozofică", „Timpul și spațiul — forme de existență a materiei". Au fost alese astfel de teme pentru a se da posibilitatea cursanților să-și adîncească și să-și precizeze anumite noțiuni științifice.

Totodată, le dau cursanților indicații cu privire la organizarea studiului individual și controlez cu regularitate caietele lor de conspecte.

Mulți dintre cursanții care frecventează cercul desfășoară o muncă susținută pentru însușirea tezelor teoretice și se străduiesc să lege strîns aceste teze de problemele practicii. In cadrul cercului se desfășoară adeseori discuții vii și interesante. O astfel de discuție a avut loc, de pildă, în legătură cu tema „Materialitatea lumii și legile dezvoltării ei". Tovarășa Georgeta Dumitrescu, învățătoare la școala de fete nr. 51, a vorbit despre unitatea materială a lumii. După ce a arătat că materia este realitatea obiectivă care există în afară de conștiința omului și care se reflectă în conștiința lui, tovarășa a arătat că unitatea lumii constă în materialitatea ei. Tovarășa Sulamita Mora, profesoară de fizică la Facultatea muncitorească, a vorbit despre cuceririle științei sovietice în legătură cu structura materiei, combătînd teoriile antiștiințifice, idealiste, asupra dispariției materiei.

Tovarășa Teofila Orenștein, profesoară de limba română la școala de fete nr. 56, a arătat că țările capitaliste folosesc realizările științei în scopul pregătirii războiului atomic, în timp ce în Uniunea Sovietică, activitatea oamenilor de știință este îndreptată în primul rînd înspre folosirea energiei atomice în interesul păcii, al ridicării bunăstări materiale a poporului. Totodată, ea a arătat că Uniunea Sovietică va fi oricînd pregătită să dea un răspuns nimicitor agresorilor. Arătînd că în Uniunea Sovietică a fost construită prima centrală electrică din lume pe bază de energie atomică, tovarășa a subliniat în continuare faptul că hotărîrea recentă a guvernului sovietic în legătură cu acordarea ajutorului tehnico-științific și de producție în domeniul cercetărilor cu privire la dezvoltarea energiei atomice unor state prietene, între care și țara noastră, este un act unic în istoria omenirii, care scoate mai mult în evidență relațiile de tip nou existente între țările lagărului păcii și socialismului.

In cerc s-au purtat, de asemenea, discuții interesante în legătură cu problema spațiului și timpului ca forme obiective de existență ale materiei, precum și cu o serie de alte probleme.

In munca mea de propagandist m-am preocupat și de felul în care cursanții aplică în activitatea lor cunoștințele însușite în cadrul învățămîntului de partid. Astfel, am asistat la o lecție despre „Schimbări de stare fizică", predată de tovarășa profesoară Sulamita Mora și la lecția cu tema „Introducere în geometria în spațiu", ținută de tovarășa Alice Motaș. Cele cîteva lecții la care am asistat nu mi-au dat însă posibilitatea să cunosc suficient felul în care cursanții aplică în munca lor cele studiate.

In activitatea mea există încă o serie de lipsuri. Astfel, m-am mulțumit să constat că nivelul general al cercului a crescut, fără să urmăresc însă cum crește fiecare cursant de la un seminar la altul. De asemenea, dacă aș fi realizat o legătură strînsă cu secretarii organizațiilor de bază de la instituțiile și întreprinderile la care lucrează cursanții și dacă aș fi reușit să fac schimb de experiență cu propagandiștii de la alte cercuri desigur că rezultatele din munca mea ar fi fost mai bune.

Luptînd pentru înlăturarea acestor lipsuri, primind în permanență îndrumarea partidului mă străduiesc să-mi îmbunătățesc necontenit munca, să răspund cu cinste nobilei sarcini care mi-a fost încredințată.

Prof. VIOREL ALECU
propagandist al cercului de materialism-dialectic de pe lîngă comitetul P.M.R. al raionului „23 August"

Împotriva supraîncărcării elevilor cu teme pentru acasă

La începutul lunii februarie a.c., am cerut elevilor de la clasele V—VII de la școala de 10 ani nr. 1 de băieți din Iași să răspundă în scris la cîteva întrebări. Răspunsurile date la întrebarea: *„De cîte ore aveți nevoie pentru pregătirea temelor pentru acasă?"* arătau că 65 la sută din elevii claselor a V-a și a VI-a și 72 la sută din elevii claselor a VII-a au nevoie de 4—6 ore pentru efectuarea temelor pentru acasă. Mai mult încă. Unii elevi — ca, de pildă, elevul F. I. din clasa a VII a B — au arătat că au nevoie de 6 ore pentru pregătirea temelor mai ușoare și de 8 ore pentru cele mai grele. Chiar dacă datele de mai sus includ și unele elemente subiective, totuși ele nu pot fi neglijate, ținîndu-se seama de faptul că și în alte locuri lucrurile stau la fel. De exemplu, cu prilejul sondajului făcut în cîteva școli din București, în luna noiembrie 1954, de către Institutul de științe pedagogice, a reieșit că elevii au nevoie de un număr foarte mare de ore pentru pregătirea temelor acasă.

Indiferent dacă e vorba de școlile din Iași, din București sau din altă parte a țării, fenomenul supraîncărcării elevilor cu teme pentru acasă este evident. La consfătuirea din ianuarie 1955 a cadrelor didactice din raionul Sibiu, tov Bletz Kristian, directorul școlii de 7 ani cu limba de predare germană, a arătat că, pentru a-și da mai bine seama de timpul necesar efectuării temelor, s-a dus odată acasă la un elev din clasa a VI-a și a efectuat paralel cu acesta temele pe care le avea de pregătit pentru a doua zi. Mai mult de 3 ore de muncă încordată i-au trebuit tov. Bletz pentru a termina temele care, bineînțeles, i-au luat elevului încă mult mai mult timp.

Supraîncărcarea elevilor cu teme care le cer pentru efectuare eforturi mari și timp îndelungat este încă, din păcate, o realitate care se întîlnește des în școlile noastre. Este necesar să înlăturăm cu hotărîre lipsurile din acest sector principal al muncii școlare, care are o mare însemnătate în asigurarea succesului luptei împotriva rămînerii în urmă la învățătură a elevilor, pentru ridicarea continuă a nivelului învățămîntului.

Importanța temelor pentru acasă în desfășurarea procesului instructiv-educativ este neîndoielnică. Temele pentru acasă ajută la întărirea și adîncirea cunoștințelor, la dezvoltarea și perfecționarea deprinderilor căpătate de elevi la lecție, la crearea deprinderilor de muncă independentă. In același timp, efectuarea temelor pentru acasă contribuie și la formarea caracterului elevilor, educîndu-le atenția, voința, perseverența, răbdarea, dîrzenia în învingerea greutăților.

Numeroase cadre didactice din școlile noastre acordă o grijă specială temelor pentru acasă. Astfel, tov. I. Roșescu, învățător la clasa a II-a de la școala de 7 ani nr. 1 de băieți din București, nu se mulțumește numai să explice elevilor, în clasă, tema dată, dar caută și să se convingă dacă ei au reținut-o și au înțeles-o, punîndu-le diferite întrebări la sfîrșitul orei. Apoi, la terminarea programului zilei, el cere elevilor să repete tot ce au de pregătit acasă pentru lecțiile următoare. In felul acesta el a putut să obțină rezultate tot mai bune în munca sa instructiv-educativă.

Tov. Ruxandra Vîlsan, profesoară de matematică la școala de 10 ani din orașul muncitoresc — Hunedoara, dă teme speciale și gradate elevilor la care constată deficiențe în cunoștințe, obținînd, în felul acesta, ridicarea tuturor elevilor la nivelul cerințelor programei școlare.

Tov. Lucia Pop, profesoară de limba română la școala medie clasică din Iași, urmărește îndeaproape progresul elevilor în ceea ce privește efectuarea temelor pentru acasă. Ea folosește, în acest scop, un grafic în care notează greșelile din temele scrise ale elevilor, spre a putea lua la timp măsurile potrivite de îndreptare.

S-ar putea da, desigur, și alte multe exemple de cadre didactice care obțin rezultate pozitive în munca de organizare justă a temelor pentru acasă ale elevilor.

Totuși, așa cum am arătat la început, în acest domeniu de activitate sînt încă multe lipsuri. Este nevoie să cercetăm aceste lipsuri cu mai mare atenție, pentru a găsi mijloacele cele mai nimerite în vederea înlăturării lor.

Nepregătirea temeinică pentru lecție a învățătorului sau profesorului determină, de multe ori, rezultatele slabe ale elevilor în ceea ce privește efectuarea temelor pentru acasă. Insuficienta însușire a materiei la lecție îl silește pe elev să depună mult mai multe eforturi acasă, pentru a putea astfel să-și însușească ceea ce n-a înțeles bine la lecție. Așa se explică, de pildă, de ce elevii învățătoarei Stanca Tapu, din comuna Baldovinești, raionul Brăila, întîmpină atîtea greutăți în efectuarea temelor pentru acasă și au lipsuri atît de mari în cunoștințele lor.

Pregătindu-se neconștiincios pentru lecție, unii pedagogi nu cîntăresc cu suficientă chibzuință toate momentele lecției, în așa fel încît ajung să anunțe tema pentru acasă după ce a sunat și elevii nu mai sînt atenți, sau se găsesc în imposibilitate de a mai putea da elevilor indicațiile necesare pentru pregătirea temelor acasă. Oare tovarășa învățătoare Lică, de la școala medie nr. 21 de fete din București, n-a procedat tocmai în acest fel cînd — după ce n-a făcut în clasă, decît lectura model a bucății „Un om mare și simplu" — a dat ca temă pentru acasă „Să se scrie ideile principale" fără să explice în prealabil tema în clasă?

Desigur că manualele și programele noastre, cu toate indicațiile de reducere a materiei date în acest an, continuă încă să fie încărcate cu amănunte neesențiale. Aceasta constituie, fără îndoială, încă o cauză a greutăților pe care le întîmpină elevii în efectuarea temelor pentru acasă. In manuale mai sînt multe cuvinte necunoscute, greu de înțeles pentru elevii din clasa respectivă. Astfel, cercetînd acest lucru, directorul școlii nr. 5 de băieți din Iași a constatat că elevilor clasei a V-a le erau complect necunoscute 35 de cuvinte din lecția de istorie „Arta și cultura la greci".

Deși situația se prezintă în felul acesta, unele cadre didactice nu numai că nu respectă indicațiile privitoare la reducerea programelor și nu-i ajută pe elevi să folosească just manualele, pentru a putea asigura astfel însușirea temeinică a cunoștințelor ci, dimpotrivă, socotesc că își pot permite să depășească după voie volumul de cunoștințe indicat în programe și manuale. Astfel, tov. Elena Ananiescu, profesoară la școala medie nr. 1 de băieți din Iași, a ținut o lecție despre structura internă a meduzei, a desenat pe tablă schema respectivă și a dat elevilor ca temă pentru acasă să deseneze pe caietele lor schema făcută la tablă. Deoarece tema nu se găsește nici în manual nici în programă, este evident că elevii au fost supraîncărcați cu cunoștințe neesențiale, în dauna acelora pe care programa le cere, ceea ce constituie o nerespectare a obligațiilor sale de către profesor.

O deficiență serioasă în munca unor cadre didactice constă în lipsa de grijă pentru dozarea justă a temelor pentru acasă, în funcție de clasa și vîrsta elevilor. Temele pentru acasă trebuie să fie pe înțelesul elevilor, să țină seama de puterile lor, astfel încît elevii să le poată efectua singuri. In același timp, temele nu trebuie să aibă un volum prea mare, pentru a nu-i supraîncărca pe elevi.

Aceste cerințe pedagogice elementare sînt deseori uitate de cadrele didactice. De exemplu, nu poate să fie socotită ca adecvată tema: „Opera lui I. L. Caragiale și critica adusă de el moravurilor societății din acel timp", dată de profesorul Octavian Ionescu, elevilor din clasa a VI-a a școlii medii nr. 1 de băieți din Iași. Cum și-a închipuit oare tovarășul Octavian Ionescu că elevii săi vor putea efectua cu succes această temă foarte grea, ținînd seama de faptul că ei au mari lipsuri în ceeea ce privește exprimarea orală și scrisă? El le-a cerut elevilor să dezvolte tema pe baza unui plan scris pe tablă. Insuși acest plan ilustrează pregnant lipsa de preocupare pentru respectarea cerințelor pedagogice elementare în legătură cu temele pentru acasă. Iată cum era formulat planul:

I. *Introducere.* Date însemnate din viața lui I. L. Caragiale, în legătură cu opera lui.

II. *Dezvoltarea.* Cele două etape ale operei lui Caragiale: teatru, în prima etapă (pînă la 1890); nuvele, schițe, povestiri, critică literară, jurnalism, scrieri cu caracter politico-social.

Analiza mediului și a moravurilor cercetate de I. L. Caragiale.

Limba în opera lui I. L. Caragiale.

Concluzii. Valoarea operei lui I. L. Caragiale raportată la timpul de față.

Și toate aceste chestiuni dificile se cer unor elevi de clasa a VI-a, care abia de cunosc 2-3 fragmente din opera lui I. L. Caragiale!

In legătură cu problema dozării juste a temelor pentru acasă este necesar să amintim și faptul că unii profesori, îndeosebi cei de limba română și de matematică, uită că prin teme pentru acasă se înțeleg atît temele scrise cît și cele orale. Ei dau elevilor pentru fiecare oră numai teme scrise. Importanța temelor scrise nu trebuie subapreciată. Totuși, faptul că nu se folosesc, alternativ cu temele scrise, și teme orale constituie o piedică în munca multor profesori. Scriitorul Al. Vlahuță, care a fost o bucată de vreme și profesor de limba română, spunea în legătură cu dezvoltarea exprimării orale și scrise a elevului: „Inteațește-l cu compozițiile și citește-i-le și critică-le".

Tov. O. Goraș, profesoară de limba română la școala medie de 10 ani nr. 2 de fete din Iași, a reținut din indicația metodică a lui Vlahuță doar prima parte! Nu trece o oră ca să nu dea elevelor sale din clasa a X-a lungi și variate compoziții. Din păcate, caietele elevelor rămîn necorectate, iar greșelile persistă, deoarece tovarășa profesoară nu are răgazul să citească numărul mare de teme date, să le corecteze și să discute lipsurile cu elevele. Oare n-ar fi mai de folos să li se dea elevelor, la lecțiile de literatură, numai 2-3 teme pe pătrar, care să fie însă corectate și discutate amănunțit în clasă?

Lipsurile serioase în ceea ce privește grija pentru organizarea justă a temelor pentru acasă se manifestă și sub alte aspecte. Unii pedagogi nu se preocupă să le arate elevilor cum să-și noteze temele în clasă și cum să și le pregătească acasă. Din răspunsurile elevilor de la clasele V—VII ale școlii medii nr. 1 din Iași, de care am amintit la începutul articolului nostru, reiese că majoritatea elevilor își pregătesc în mod greșit temele: ei efectuează întîi temele scrise și apoi pe cele orale. De asemenea, în multe locuri lipsește grija pentru planificarea justă a temelor de către întregul colectiv pedagogic al școlii. Elevii școlii medii nr. 1 din Iași au arătat că au anumite zile foarte grele nu numai pentru că atunci au obiecte mai multe, ci și pentru că au „mai mult de scris".

Directorii și diriginții ar trebui să țină seama de aceste greutăți în munca elevilor, pentru ca, printr-o justă coordonare a temelor pentru acasă pe școală și pe clase, să se ridice nivelul la învățătură al elevilor și să fie înlăturată supraîncărcarea.

Ce concluzii putem scoate din cele arătate mai sus?

Temele pentru acasă constituie prelungirea logică a întregii munci instructiv-educative ce se desfășoară la lecție. De aci, necesitatea ca învățătorii și profesorii să considere la fel de importantă problema ridicării nivelului de organizare și efectuare a temelor pentru acasă de către elevi ca și aceea a ridicării nivelului predării lecțiilor.

In această privință nu trebuie să neglijăm nici cel mai mic amănunt. Nu este recomandat, de pildă, ca învățătorii sau profesorii să dea tema pentru acasă fără să indice paginile din manual și felul cum trebuie să se lucreze cu manualul, mai ales dacă e vorba de elevii mai mici. Cîți însă o fac, în mod permanent și perseverent? Oare toți învățătorii și profesorii își pun problema formării la elevi a deprinderii de a efectua conștient lucrările, problema înlăturării obiceiului pe care-l mai au încă mulți elevi de a executa mecanic temele? Mai mult încă. Nu numai dozarea justă a temelor, varietatea lor, pregătirea temeinică a elevilor în vederea efectuării lor, ci și asigurarea unui regim just de muncă în familie trebuie să constituie o preocupare pentru școală. Este bine ca învățătorii și profesorii să facă, din cînd în cînd, vizite elevilor lor spre a vedea cum își desfășoară ei munca de pregătire a temelor pentru acasă și a-i ajuta în organizarea acestei activități. O grijă specială trebuie acordată, în acest sens, elevilor mai slabi. De pe urma unei asemenea vizite ar avea de învățat nu numai elevul, ci și profesorul, căci el ar putea să afle, și pe această cale, anumite deficiențe în munca sa instructiv-educativă, care se răsfrîng în munca elevilor.

Supraîncărcarea elevilor cu teme pentru acasă este, de multe ori, una din cauzele care fac ca elevii să pregătească superficial temele sau chiar să nu le pregătească deloc. De aceea, în fiecare școală trebuie să se analizeze serios problema temelor pentru acasă, să se scoată cu curaj la iveală lipsurile și să se ia măsurile juste de îndreptare. Este nevoie, în acest sens, nu de o campanie de moment, ci de o muncă susținută și sistematică. Școala, familia, organizațiile de copii și tineret trebuie să fie antrenate cu eforturi sporite în această bătălie.

In școala sovietică, cadrele didactice caută mereu noi forme de activitate pentru rezolvarea cu succes a acestei probleme. Amintim, de pildă, acțiunea cunoscută sub numele „fă-ți azi temele date azi", care constă în aceea că elevii sînt deprinși să facă acasă lecțiile date în orele de clasă, chiar în ziua respectivă. Materia fiind mai proaspătă în mintea elevului, el efectuează tema mult mai repede și în felul acesta are timp să repete și lecțiile pe a doua zi.

Directorii și organele de control și îndrumare trebuie să se preocupe serios de înlăturarea supraîncărcării elevilor cu teme pentru acasă.

Luptînd cu succes împotriva supraîncărcării elevilor cu teme pentru acasă vom contribui, neîndoielnic, la asigurarea unui nivel înalt la învățătură în școlile noastre, la îmbunătățirea educației comuniste a elevilor.

I. CREMER

DIN EXPERIENȚA MUNCII NOASTRE

Pentru a deprinde elevii să folosească manualul

Insușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi este legată în mod direct de formarea deprinderii de a folosi manualul.

Pînă în acest an nu am acordat atenția cuvenită acestei probleme. Constatam adesea că elevii nu și-au format deprinderea de a studia acasă, dar nu luam măsuri eficiente în această privință.

In acest an am introdus în planul meu de muncă lecții de îndrumare a elevilor în legătură cu folosirea manualului și a caietului de notițe.

Prima lecție de îndrumare de acest fel am organizat-o la clasa a VI-a A, cu prilejul recapitulării temei „Schimbări în orînduirea socială a Europei după căderea imperiului roman de apus". Am anunțat elevii că vom face o lecție deosebită de cele obișnuite, că vor trebui să lucreze singuri în cursul orei, folosind manualul și caietele de notițe. Le-am explicat elevilor felul cum se va desfășura lecția și modul de lucru, spunîndu-le că după ce vom scrie pe tablă ideile principale, ei vor trebui să le complecteze pe caiete, folosind paragrafele din manual indicate de mine.

După aceste explicații introductive, am notat pe tablă, iar elevii pe caiete, ideile principale ale temei propuse. Toate problemele din planul nostru erau cunoscute de elevi din lecțiile precedente. Fiecare idee principală notată era urmată de răspunsul oral cerut elevilor, în scopul orientării lor juste asupra tuturor problemelor înainte de începerea studiului pe baza manualului.

După scrierea pe tablă și pe caiete a principalelor probleme, le-am cerut elevilor să-și noteze paragrafele din manual pe care trebuiau să le studieze pentru formularea răspunsurilor.

Am urmărit îndeaproape felul cum execută elevii această lucrare. Cu acest prilej, mi-am dat seama că, pentru mulți, studiul cu manualul este ceva cu totul neobișnuit.

Ca temă pentru acasă, am cerut elevilor să termine întreaga lucrare. La controlul temelor, efectuat la lecția următoare, am constatat că din cei 25 de elevi ai clasei, 8 au lucrat bine și mulțumitor cu manualul, 15 nu l-au folosit de loc, rezumîndu-se a completa toate problemele cu formularile concise notate în maculatoare cu prilejul predării lecției respective, iar 2 elevi, invocînd diferite motive, nu au prezentat caietele. Era clar, deci, că două treimi din întreaga clasă nu avea deprinderea de a munci independent cu manualul, de a culege ceea ce este esențial dintr-un text și de a reda conținutul acestuia sub o altă formă, cu cuvinte proprii. Mi-am dat și mai bine seama că principalul vinovat eram eu.

Pentru a înlătura această lipsă, mi-am propus să mă preocup mai îndeaproape de formarea deprinderii elevilor de a folosi manualul. In acest scop, la sfîrșitul unor lecții am rezervat timpul necesar pentru citirea și rezumarea în clasă a cîte unui singur paragraf din manual, pentru scoaterea ideii principale, urmînd ca elevii să continue studiul acasă, să-și sistematizeze ideile după un anumit plan. Am căutat să antrenez în această muncă mai ales elevii care nu știau încă să lucreze cu cartea.

Perseverînd în această muncă, am observat că, treptat-treptat, creștea numărul elevilor care cunosc bine conținutul manualului, care pot să expună o problemă cu propriile lor cuvinte, îmbinînd cu pricepere cunoștințele însușite în timpul predării lecției în clasă cu cele culese din manual.

Nu aș putea să spun că acum toți elevii mei știu și s-au deprins să lucreze bine cu manualul de istorie. Cred însă că pînă la sfîrșitul anului numărul lor va fi destul de mare.

SILVIU IANCHILEVICI
profesor la școala de băieți nr. 3 București

Caut să mă pregătesc temeinic pentru lecții

Experiența de fiecare zi mă face să mă conving tot mai mult că rezultatele muncii instructiv-educative depind în mare măsură de felul cum ne pregătim pentru lecție.

Eu predau matematica la școala medie de fete nr. 25 din București. Sînt cu totul împotriva părerilor greșite că matematica este un obiect greu și că numai anumiți copii pot progresa în acest domeniu. Dacă profesorul se pregătește conștiincios pentru fiecare lecție în parte, nu se poate să nu trezească în rîndurile elevilor interes pentru studiul matematicii.

In pregătirea fiecărei lecții eu nu mă mulțumesc numai să studiez manualul și programa, ci studiez și diferite tratate și reviste de matematici superioare, revăd capitolul respectiv din metodică. Acord o grijă deosebită pregătirii materialului didactic necesar, precum și rezolvării dinainte a problemelor pe care le folosesc în rezolvarea problemelor cu elevele. De pildă, pentru analiza și judecarea anumitor probleme întocmesc schițe și confecționez material didactic care concretizează în mare măsură conținutul problemelor.

In întocmirea planului de lecție reflectez asupra fiecărui moment al lecției în parte, pentru a nu întocmi planuri-șabloane, pentru a evita o muncă formală în clasă.

Prof. E. IORGULESCU

Se îmbunătățește disciplina elevilor

Pentru a asigura disciplina, condiție esențială în buna desfășurare a procesului de învățămînt, colectivul didactic al școlii medii nr. 2 de fete din Buzău a luat inițiativa organizării adunărilor generale pe școală a tuturor elevelor și a tuturor cadrelor didactice. In adunările generale pe școală, care se țin din două în două săptămîni, se analizează situația la învățătură a elevelor și disciplina lor. Astfel, într-una din aceste adunări generale, eleva Ilie Irina din clasa a X-a a criticat atitudinea nejustă față de muncă a unor eleve care nu dau atenție studiului individual, care nu-și pregătesc temeinic lecțiile. Analizînd propria ei muncă, această elevă, care este destul de sîrguincioasă, și-a găsit lipsuri serioase pe care s-a angajat să le lichideze. Tot astfel, cîteva eleve din clasa a VIII-a au dat cu curaj exemple de comportare necorespunzătoare a unora dintre colegele lor și au propus căi de îndreptare. Mai mult chiar: o elevă din clasa a II-a elementară a criticat abaterile unei eleve din clasa a VII-a.

La îmbunătățirea disciplinei în școală dau un mare ajutor părinții elevelor. In ședințele plenare cu părinții sau în ședințele pe clase se discută probleme concrete cu privire la comportarea elevelor la școală și acasă. De asemenea, se prezintă referate cu teme pedagogice sau se citesc fragmente din operele marilor pedagogi sovietici. Astfel, după lectura unui capitol din „Cartea pentru părinți" de Makarenko, părinții au reușit să-și explice mai bine atitudinea copiilor lor, au ajuns să înțeleagă cauzele unor abateri, să vadă pe ce căi pot fi înlăturate.

Elevele pioniere și utemistele sprijină pe diriginte și pe învățătoare în menținerea disciplinei regulamentul de ordine interioară, pentru a cărui respectare cadrele didactice sînt foarte exigente. Elevele clasei care este de serviciu pe școală au sarcini precise și asigură desfășurarea în condiții bune a întregii activități a elevelor din școală și din internat, începînd de la ora 7,30 pînă la stingere. Responsabila clasei de serviciu pe școală organizează munca elevelor de serviciu și împarte atribuțiile. Ea informează profesoara de serviciu pe școală despre felul cum este respectat de către eleve regulamentul de ordine interioară. Elevele clasei de serviciu se interesează de ținuta elevelor, asigură ordinea pe coridoare, controlează munca elevelor de serviciu pe clase, asigură menținerea curățeniei, controlează dormitoarele, asigură liniștea la meditații, controlează în ce măsură elevele bolnave sînt îngrijite. Ele își îndeplinesc aceste sarcini în recreații și după amiază, nu în timpul cînd se desfășoară lecțiile. La sfîrșitul orelor de curs sînt controlate clasele și se fac aprecieri asupra stării în care au fost lăsate.

La sfîrșitul pătrarului, cînd se face bilanțul activității din școală, este evidențiată clasa care a dat un exemplu bun de disciplină. Grija pentru ca nici un moment elevele să nu uite îndatoririle ce le au, să păstreze ordinea și disciplina, a făcut să crească spiritul de răspundere al elevelor, le-a învățat cu munca organizată.

Prof. A. FRINCULESCU

Răspundem scrisorilor cititorilor

Este bun acest procedeu?

Tovarășa Stela Drăghicescu, profesoară de limba română la școala de 7 ani din comuna Movila Banului, raionul Mizil, ne întreabă dacă a procedat bine scriind pe tablă un text cu multe greșeli ortografice, intenționat făcute, pentru ca elevii să găsească singuri greșelile.

Dacă rezultatele nu au fost pentru moment un indiciu că procedeul nu este bun, aceasta se datorește faptului că elevii aveau desigur consolidate unele cunoștințe, așa că pe această cale n-au putut fi prea ușor derutați. Dar este sigur că, dacă acest procedeu va fi folosit mai departe, pericolul nu va întîrzia să se arate.

Se pot scrie la tablă și discuta cu elevii cuvintele sau propozițiile scrise incorect de unii elevi în lucrările lor. Dar aceasta este cu totul altceva. Nu este vorba de o greșală inventată, ci de una pe care au făcut-o elevii; această greșeală se discută pe loc, în momentul în care a fost scrisă pe tablă; copiii știu de la început că în cuvîntul sau în propoziția respectivă există o greșeală și o află imediat, nu au timp să stea la îndoială dacă este sau nu vorba de o greșeală. In cazul pe care-l discutăm, în fața elevilor a stat un text în care ei trebuiau să caute nu numai care este greșeala, dar și unde, în care cuvinte. Este firesc că în aceste împrejurări elevii au avut timp să stea la îndoială, să șovăie. Textul scris anume cu greșeli nu poate contribui la întărirea cunoștințelor lor, ci, dimpotrivă, le face îndoielnice, nesigure.

Noi trebuie să-i ajutăm pe elevi să nu facă greșeli, să le dăm prilejul să citească fraze corect scrise, pentru a-și consolida cunoștințele de gramatică. In etapa cînd cunoștințele lor nu sînt bine fixate este dăunător să le pui în față un text cu greșeli.

Tovarășa Drăghicescu ne spune că la consfătuirea din ianuarie 1955 a cadrelor didactice din Mizil a vorbit despre acest procedeu profesorilor de limba română și că alții, foarte puțini, l-au apreciat, în timp ce alții, cei mai mulți, l-au dezaprobat. Profesorii cu experiență au putut ușor înțelege că pe această cale nu pot fi însușite temeinice cunoștințe.

Tovarășa Drăghicescu susține totuși că a obținut rezultate bune. O putem asigura că aceste rezultate nu se datoresc procedeului arătat, ci faptului că s-a ocupat îndeaproape și pe diferite căi de îmbunătățirea scrierii elevilor. Va obține rezultate și mai bune dacă va antrena pe elevi la „vînătoare de greșeli", cum numește ea procedeul folosit, în propriile lor lucrări. De pildă, după dictare, profesoara poate scrie pe tablă textul corect și elevii să găsească, orientîndu-se după el, greșelile pe care le-au făcut în lucrările lor și să le corecteze, fără a folosi radiera, ci creionul, dacă au scris cu cerneală, sau cerneală, dacă au scris cu creionul. Corectînd apoi ea lucrările elevilor va putea vedea care elevi au scris corect și care nu, care din ei au găsit greșelile și care nu. Studierea atentă a metodicii, discuțiile din cadrul cercului pedagogic, citirea presei de specialitate o vor ajuta pe tovarășa Drăghicescu să găsească alte numeroase căi prin care să asigure o bună pregătire a elevilor. Avînd mai multă încredere în profesorii cu experiență, cerîndu-le îndrumări, va atinge țelul pe care și l-a propus, ca toți elevii ei să scrie corect și frumos.

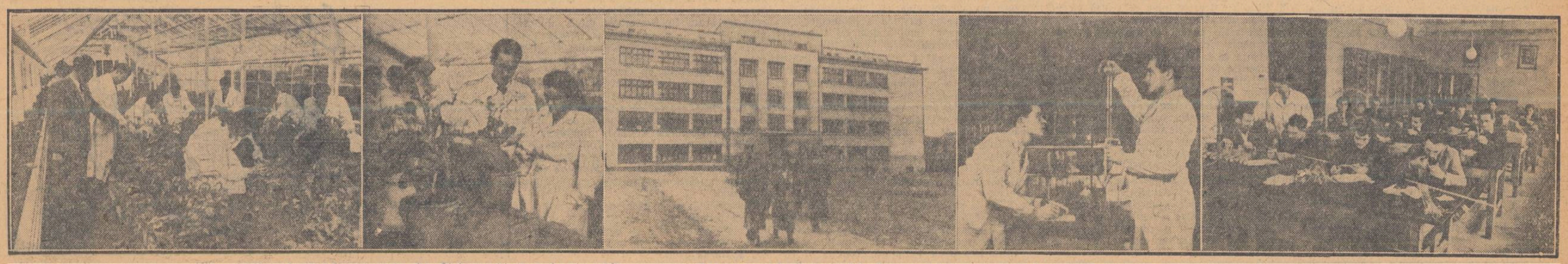

Institutul agronomic din Cluj pregătește cadre de calificare superioară pentru agricultura patriei. Fotoreporterul nostru oglindește cîteva aspecte din munca Institutului.

Școala factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Ingrijirea și hrănirea animalelor și păsărilor

La începutul primăverii, în agricultură au loc o serie de lucrări importante: arături, semănături, lucrări de îngrijire a culturilor etc. Aceste lucrări cer eforturi sporite din partea animalelor de muncă. Or, regimul de stabulație și hrana pe care au primit-o animalele în timpul iernii (cînd nu au putut folosi în măsură suficientă acțiunea razelor solare, iar hrana a conținut o cantitate mică de vitamine), fac ca animalele să iasă din iarnă în general slăbite. De acest lucru trebuie să se țină seama la îngrijirile ce se dau în această perioadă animalelor de muncă, de reproducție sau animalelor crescute pentru diferite producții.

Cadrele didactice din școlile sătești, care au datoria să răspîndească în mijlocul țăranilor muncitori cele mai însemnate metode de muncă în agricultură și să-i ajute concret în lupta lor pentru obținerea unor recolte îmbelșugate, trebuie să le arate că de felul cum vor fi hrănite și îngrijite animalele în această perioadă depinde în mare măsură posibilitatea de a spori numărul și productivitatea lor în cursul unui an întreg.

Caii și boii folosiți pentru muncile agricole trebuie să fie hrăniți suplimentar cu furaje concentrate și cu furaje fibroase de bună calitate, asigurîndu-se în același timp vitaminele necesare. În acest scop, țăranii muncitori trebuie să folosească furajele suculente și nutrețul murat ca și furajele verzi care apar în lunile martie și aprilie (lucernă, secară de toamnă, samulastră de grîu, borceag). Sărurile minerale se asigură în hrana animalelor fie din furajele ce alcătuiesc hrana, fie că se adaugă sub formă de sare de bucătărie, cretă sau făină de oase în cantitățile indicate de regulile de alimentație.

Animalele trebuie scoase un timp mai îndelungat în aer liber, mărindu-se zilnic timpul de expunere la soare.

Pe lîngă hrănirea abundentă a animalelor de muncă, trebuie acordată o atenție și pansajului (țesălatului) acestora. Pansajul zilnic al animalelor activează circulația sîngelui, influențează pozitiv metabolismul.

O grijă deosebită trebuie acordată copitelor animalelor de muncă. Dacă potcoavele sînt tocite sau căzute, se vor aplica altele noi, curățindu-se copitele.

Pe lîngă îngrijirile ce trebuie date animalelor de muncă, trebuie îngrijite vehiculele, uneltele agricole și harnașamentele, pentru a ușura într-o cît mai mare măsură eforturile animalelor în timpul lucrului. Harnașamentele trebuie ajustate pe animalele respective, pentru a se evita rosăturile produse prin frecarea harnașamentelor de corpul animalelor.

Reproducătorii masculi trebuie ținuți un timp din ce în ce mai lung în cursul zilei în padocuri, la soare, și hrăniți cu furaje verzi sau suculente. Se vor tăia unghiile crescute peste măsură ale reproducătorilor (tauri, berbeci, vieri) și se vor curăți copitele armăsarilor. De asemenea, se vor pili coarnele ascuțite și cele crescute defectuos. Masculilor cari fac monta în această perioadă li se va da o hrană bogată în proteine (mazăre, turte de floarea soarelui, tărîțe, ouă etc).

Femelele gestante vor primi o hrană bogată în substanțe minerale (calciu, fosfor) și în vitamine (mai ales vitamina D^2). Se va da în hrană făină de oase sau cretă și se vor scoate animalele respective în padocuri.

Dacă timpul o permite, trebuie să se înceapă pășunatul animalelor. În primele zile animalele vor fi scoase la pășune cîteva ore. Treptat, timpul de pășunat se mărește. Se va evita pășunatul pe rouă. Pregătirea pentru pășunat și obișnuirea animalelor la soare au scopul să evite urmările ce ar rezulta din efectul brusc al razelor solare asupra organismului (eritem, slăbire).

O grijă deosebită trebuie acordată animalelor tinere. Acestea vor primi o hrană cuprinzînd din abundență proteine, săruri minerale și vitamine, ca și furaje verzi și vor fi ținute în padocuri, la soare, — la început puțin, iar apoi din ce în ce mai mult, astfel încît organismul lor să se obișnuiască treptat cu acțiunea razelor solare. Acțiunea razelor solare asupra pielii contribuie la sintetizarea vitaminei D^2 în organismul animalelor din provitamina (ergasteina) pe care o primesc din furaje. Din hrana animalelor tinere nu trebuie să lipsească calciul, dat sub formă de făină de oase sau cretă. Asigurarea calciului în hrană și scoaterea animalelor la soare evită în întregime cazurile de rahitism atît de frecvente la tineret în perioada de primăvară.

În avicultură, în luna martie se continuă incubația artificială. De aceea trebuie luate măsuri pentru pregătirea puernițelor (dezinfecția și încălzirea acestora).

Pentru a se asigura un procent ridicat de ecloziune, păsările de reproducție trebuie să primească în mod deosebit o hrană completă și bogată în vitamine. Se vor da în hrană: cretă, furaje verzi, morcov tocat și grăunțe. Păsările vor fi ținute în padocuri spațioase, pentru a putea mînca viermișori și insecte.

Toate speciile de animale și păsări vor fi vaccinate. De asemenea, trebuie să se facă examenul sanitar-veterinar al tuturor animalelor ce vor fi scoase la pășune.

Ing. MIHAIL STANCIULESCU

Alegerea organelor sindicale sportive

Membrii Asociației pentru cultură fizică și sport „Știința" luptă staruitor pentru îmbunătățirea activității de cultură fizică și sport în rîndurile cadrelor didactice și ale studenților. Un important sprijin pentru întărirea activității acestei Asociații îl constituie alegerea comitetelor de cercuri, a comitetelor de secție și a consiliilor colectivelor pentru cultură fizică și sport.

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt a întocmit, pe baza instrucțiunilor Consiliului Central al Sindicatelor, un plan de acțiune cuprinzînd măsurile ce trebuie luate de toate organele sindicale de învățămînt pentru buna reușită a acestei importante acțiuni, care se desfășoară pentru prima dată în cadrul Asociației.

Conform acestui plan se desfășoară în prezent alegerea comitetelor cercurilor sportive. Astfel, de curînd a avut loc adunarea generală pentru prezentarea dării de seamă și alegerea comitetului cercului sportiv de la Facultatea de științe juridice din București, aparținînd colectivului „Știința" al Universității „C. I. Parhon". Adunarea generală a membrilor acestui cerc pentru alegerea comitetului cercului s-a desfășurat în condiții bune. Darea de seamă, temeinic pregătită, a dezbătut problemele cele mai însemnate.

De asemenea, s-au desfășurat adunări generale pentru prezentarea dării de seamă și alegerea comitetelor de cercuri și la colectivele Asociației din Deva, Bîrlad, Orașul Stalin etc.

Cu prilejul pregătirii alegerilor, colectivul sportiv „Știința" din Tîrgoviște a luat măsuri pentru consolidarea organizatorică a colectivului, precum și pentru înființarea secțiilor de handbal, volei, baschet și oină.

Organele sindicale din învățămînt desfășoară o acțiune de popularizare a alegerilor în rîndurile muncitorilor din învățămînt și ale studenților, prin articole la gazetele de perete, la gazetele locale, prin fotomontaje, prin stațiile de radio-amplificare, prin presa locală. Consiliile sportive regionale și consiliile colectivelor au organizat în cinstea alegerilor competiții sportive și au mobilizat lucrătorii din învățămînt și studenții la o participare activă la primele etape ale campionatelor Asociației „Știința" și la trecerea normelor complexului sportiv G.M.A.

Membrii Asociației au datoria să asigure promovarea în conducerea cercurilor și a colectivelor pentru cultură fizică și sport, precum și în conducerea secțiilor sportive, a unor activiști sportivi capabili, care să poată ridica la un nivel superior activitatea de cultură fizică și sport.

Pentru buna desfășurare a alegerilor, organele sportive ale Asociației „Știința" trebuie să folosească din plin sprijinul organizațiilor U.T.M., atît la pregătirea dărilor de seamă cît și în organizarea adunărilor generale pentru alegerea organelor sportive.

Comitetele sindicale regionale ale muncitorilor din învățămînt au datoria să sprijine și să controleze pregătirea și desfășurarea alegerilor la cercurile sportive din învățămînt din reședințele de raion, care sînt organizate în colective mixte aparținînd altor asociații pentru cultură fizică și sport.

Organizînd în cele mai bune condiții pregătirea și desfășurarea alegerii organelor sportive sindicale, vom contribui la creșterea activității de cultură fizică și sport în rîndurile cadrelor didactice și ale studenților.

OTTO SCHIMMEL
secretar al Asociației pentru cultură fizică și sport „Știința"

Să organizăm cu grijă lucrările de primăvară pe parcela școlară experimentală

În școlile de cultură generală, lucrările practice și experiențele elevilor constituie o verigă importantă în predarea științelor naturale. Cel mai mare volum de lucrări practice se organizează pe parcela școlară experimentală. Aici, elevii aplică în practică cunoștințele dobîndite la lecții, le adîncesc și le îmbogățesc, le fac mai trainice.

Dacă învățătorul sau profesorul de științe naturale se îngrijește ca aceste lucrări să fie executate la timp și în bune condiții, ca elevii să înțeleagă bine utilitatea lor, ca uneltele să fie minuite corect și întrebuințate în perfectă ordine, se asigură nu numai o temeinică însușire de către elevi a cunoștințelor de biologie, ci și o solidă pregătire practică pentru munca agricolă. În același timp, lucrările practice bine organizate trezesc interesul și dragostea elevilor pentru agricultură, pentru folosirea metodelor înaintate de muncă.

O condiție esențială care asigură succesul activității pe parcela experimentală o constituie justa planificare a lucrărilor practice, făcută la timp. Planul pe care îl vom întocmi acum cu privire la munca pe parcela experimentală trebuie să cuprindă în primul rînd problemele instructiv-educative ce se vor urmări în activitatea pe teren. Aceste probleme trebuie stabilite în conformitate cu programa școlară de științe naturale. Planul trebuie să cuprindă, de asemenea, datele generale asupra terenului: întindere, depărtare de școală, împrejmuire, calități ale solului, amenajări, etc; utilajul necesar lucrărilor pe teren; secțiunile parcelei experimentale (livadă, arbuști, grădină de legume, teren pentru cultura cerealelor, a plantelor industriale, teren pentru clasele I—IV, parcelă colecție etc.). Pe lîngă aceste date, planul trebuie să arate ce îngrășăminte organice se vor folosi pentru îmbunătățirea compoziției solului, ce plante se vor cultiva, ce semințe trebuie procurate. În același timp, planul trebuie să indice activitatea pe care vor desfășura-o elevii pe straturile parcelei.

În multe școli planul privitor la organizarea muncii pe parcela școlară experimentală a și fost întocmit. La școala medie nr. 10 de fete din București, de exemplu, nu numai că s-a întocmit un astfel de plan, dar au și început de pe acum să fie pregătite răsadnițe, îngrășăminte etc. Pentru buna reușită a lucrărilor este necesar ca toate școlile să-și întocmească acest plan în cel mai scurt timp.

Asigurarea bazei materiale necesare lucrărilor pe parcelă, obținerea uneltelor, a îngrășămintelor, a materialului de însămînțat și săditor sînt în primul rînd sarcini ale directorului de școală. Profesorului de științe naturale îi revine sarcina să întocmească planul de cultură, planul de organizare a muncii, să conducă din punct de vedere științific și tehnic lucrările, să țină evidența lucrărilor, să facă darea de seamă asupra rezultatelor instructiv-educative și materiale ale activității pe teren. Întregului colectiv îi revine sarcina de a mobiliza elevii la munca pe parcela școlară și de a sprijini această muncă.

Învățătorii și profesorii de științe naturale trebuie să urmărească îndeaproape în organizarea activității practice pe parcela experimentală, atît îmbogățirea sortimentului de legume, pomi și arbuști fructiferi, prin specii și varietăți necultivate încă în localitatea respectivă, cît și cultivarea pe scară largă a legumelor și speciilor fructifere cu valoare nutritivă mare, dar care nu se cultivă în măsură suficientă.

O atenție deosebită trebuie să se acorde introducerii legumelor perene, care dau ani la rînd recolte timpurii imediat după topirea zăpezii, introducerii metodelor înaintate care să asigure recolte bogate, precum și combaterii active a buruienilor și a dăunătorilor, nu numai pe parcela școlii ci și pe terenurile din jur.

Aspectul terenului cultivat cu elevii trebuie să fie foarte îngrijit. Straturile trebuie să fie drepte, frumos alinlate, cu etichete care să indice ce se cultivă și cine răspunde de cultura respectivă. Pomii trebuie să fie îngrijiți, să li se taie uscăturile, coroana să fie rărită și frumos fasonată, să se culeagă și să se distrugă toate cuiburile de omizi, trunchiurile să fie curățite de mușchi, licheni și de cuiburile cu ouă de insecte, să li se aplice inele cu clei și să se văruiască trunchiurile.

În repartizarea culturilor pe teren trebuie să se țină seama de particularitățile terenului. Astfel, pe povîrnișurile îndreptate spre sud se vor planifica culturile care au nevoie de mai multă căldură — de exemplu viță de vie, roșii, pepeni, castraveți, etc. Pe asemenea terenuri însorite se pot obține recolte cu o săptămînă-două mai de vreme, iar produsele obținute sînt de calitate bună, mai bogate în zaharuri și vitamine.

Este bine să se folosească și pereții dinspre sud ai clădirilor, care, reflectînd razele solare, dau astfel un supliment de căldură și creează pentru plante condiții mai favorabile. Pereții spoiți cu var reflectă și mai multă clădură și lumină. În acest fel se poate obține o recoltă mai timpurie și de calitate superioară.

Studiind cu grijă condițiile pe care le oferă terenul și situația din localitatea respectivă, se poate întocmi just planul unei activități interesante și instructive, atît pentru elevi și pentru părinți, cît și pentru întreaga țărănime muncitoare din împrejurimea școlii.

OLGA BRAGA

Codași în munca de alfabetizare

Datorită grijii pe care o arată partidul și guvernul pentru culturalizarea oamenilor muncii, datorită dragostei, stăruinței și priceperii cu care au muncit la cursurile de alfabetizare numeroase cadre didactice, în regiunea Galați au învățat să scrie și să citească în anii puterii populare aproape 40.000 de neștiutori de carte.

Rezultate bune în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte au obținut pedagogii care au condus cursurile de alfabetizare de pe lîngă întreprinderea „D.R.M.C." și Atelierele C.F.R. „Gh. Apostol" din orașul Galați, de pe lîngă întreprinderea „Progresul" din orașul Brăila etc. De asemenea, au obținut rezultate bune pedagogii din comunele Movila Miresei, Urlearca, Cataloi, Dunavățul etc.

Cu toate realizările obținute, în unele locuri munca de alfabetizare se desfășoară însă nesatisfăcător. Indeosebi în raionul Tulcea există lipsuri serioase în această privință.

Deși cursurile de alfabetizare trebuiau să înceapă la 1 noiembrie 1954, în raionul Tulcea ele nu s-au deschis decît după mai bine de două luni de la această dată. De asemenea, au existat defecțiuni serioase în difuzarea manualelor.

Unele cadre didactice nu înțeleg răspunderea pe care o au în munca de alfabetizare, caută să se achite formal de această muncă sau chiar să se sustragă cu totul de la îndeplinirea ei. În comuna Niculițel, de pildă — comună cu un număr mare de analfabeți — directorul școlii, tov. Stan M. Stan, ca și cele 23 de cadre didactice, printre care învățătorii și profesorii Natalia Cruceanu, Dumitru Caloianu, Leontina Tănăsescu, Constanța Anastase și alții, nu s-au îngrijit să cuprindă la cursuri pe toți neștiutorii de carte în vîrstă de 14—55 ani și nu s-au preocupat de asigurarea unei frecvențe regulate.

Aceeași lipsă de răspundere față de îndeplinirea sarcinilor cu privire la lichidarea analfabetismului au dovedit-o și directorii școlilor din comunele Valea Nucarilor, Chilia Veche, Murighiol, precum și unii pedagogi din aceste comune, cum sînt, de exemplu, tovarășii Petre Ismailescu, Gh. Simon, Aurel Gheorghiu, Nadejda Mihai, Sevastița Georgescu.

La lipsurile existente în munca de alfabetizare din raionul Tulcea contribuie și faptul că unele sfaturi populare comunale subapreciază această muncă. Unii președinți ai comitetelor executive ale sfaturilor populare — de pildă președinții sfaturilor populare din comunele Niculițel, Chilia Veche, Samova etc. — socotesc că lichidarea neștiinței de carte este numai o sarcină a învățătorilor și profesorilor. Din cauza acestei mentalități greșite, unele comitete executive ale sfaturilor populare comunale nu au asigurat condițiile necesare bunei desfășurări a cursurilor de alfabetizare, lăsîndu-le fără lemne de foc, petrol, manuale etc., și n-au luat măsuri pentru îndreptarea lipsurilor.

Șeful secției de învățămînt a raionului Tulcea n-a îndrumat și n-a controlat îndeaproape munca de alfabetizare, nu s-a preocupat de încadrarea tuturor celor 23 de posturi speciale pentru această muncă repartizate raionului.

Comisia de alfabetizare regională, care cunoștea lipsurile și greutățile din raionul Tulcea, n-a acordat secției de învățămînt raionale ajutorul de care aceasta avea nevoie.

Față de lipsurile grave constatate în munca de alfabetizare din raionul Tulcea s-au luat unele măsuri menite să contribuie la îmbunătățirea situației. Astfel, s-a hotărît să se organizeze cu regularitate, în cadrul sfaturilor populare regional și raional, ședințe de analiză a muncii de alfabetizare.

Pentru înlăturarea cît mai grabnică a lipsurilor, secția de învățămînt regională trebuie să se preocupe în mod organizat de îmbunătățirea muncii de alfabetizare în raionul Tulcea, cu sarcini de plan stabilite în mod precis, cu date exacte de îndeplinire. În același timp, secția de învățămînt raională, cu ajutorul sfaturilor populare și al organizațiilor de masă, trebuie să ia măsuri pentru mobilizarea directorilor de școli, a învățătorilor și profesorilor pentru îndeplinirea la timp și în bune condiții a sarcinilor ce le revin pentru lichidarea neștiinței de carte.

P. ARSENE

La școala din Buciumeni

La școala din comuna Buciumeni, raionul Tecuci, clopotelul a anunțat începutul recreației.

În cancelarie, aplecat asupra unui catalog, directorul școlii, învățătorul Gheorghe Balica, urmărește cu atenție notele celor din clasa a VII-a. Rezultatele la învățătură ale elevilor care vor termina în vară cursurile școlii elementare nu dezmint nădejdile pe care directorul școlii și le-a pus în ei.

Timpurile învățătorului Balica sînt ninse de vreme. El își aduce bine aminte cum altădată, acum 29 de ani, cînd a început să muncească ca învățător, cei de o seamă cu el, fii de muncitori ai ogoarelor, erau sorțiți analfabetismului.

Cu toată vitregia vremurilor, Gh. Balica a muncit și în trecut, cu toată dragostea, pentru luminarea buciumănenilor. De adevăratele roade ale acestei munci a putut să se bucure însă numai după ce zorile libertății au răsărit și în țara noastră.

Datorită lui Gh. Balica toți copiii de vîrstă școlară din comună au fost școlarizați, avînd o frecvență la cursuri de sută la sută, iar la cursurile de alfabetizare sînt cuprinși în acest an ultimii neștiutori de carte.

Îndrumînd îndeaproape activitatea cadrelor didactice, directorul școlii se preocupa stăruitor de însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi.

Împletind munca didactică cu cea obștească, directorul școlii din Buciumeni, comunistul Gh. Balica, își închină cea mai mare parte a timpului său creșterii tinerelor vlăstare pe care le are în grijă. El este mereu pârtaș la făurirea vieții noi care înflorește în comună, ca și pe întreg cuprinsul țării.

INFORMAȚII

Ministerul Învățămîntului aduce la cunoștință următoarele:

— examenele de promovare, de absolvire și pentru diploma de maturitate la școlile elementare, de 7 ani și medii, precum și la școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc încep în ziua de 30 mai și se sfîrșesc cel mai tîrziu la 7 iunie pentru clasa a IV-a, la 11 iunie pentru clasele V-VI și la 23 iunie pentru clasele VII-X;

— elevii vor da examene la aceleași obiecte ca și în anul școlar trecut.

Pentru elevii claselor a X-a și a XI-a din anul școlar 1953-1954 se precizează următoarele:

a) elevii care au avut note anuale de trecere la toate obiectele, dar n-au reușit la examenul pentru diploma de maturitate, indiferent la ce număr de obiecte, se pot prezenta în sesiunea iunie 1955 pentru a depune examenul pentru diploma de maturitate la toate obiectele prevăzute pentru acest examen.

b) se mai pot prezenta la examenul pentru diploma de maturitate, în sesiunea iunie 1955:

— elevii care n-au fost admiși la examenul pentru diploma de maturitate din cauza nivelului scăzut de cunoștințe;

— elevii care au fost admiși la examenul pentru diploma de maturitate deși n-au avut la clasa a X-a (respectiv a XI-a) note anuale de trecere la 1—2 obiecte și care n-au reușit la acest examen sau n-au lichidat examenele restante.

Elevii de la punctul b care doresc să se prezinte la examenul pentru diploma de maturitate sînt obligați ca între 20—28 mai să depună examen de clasa a X-a la toate obiectele care nu sînt prevăzute la examenul pentru diploma de maturitate. Aceste examene vor consta din probă scrisă, probă orală sau ambele probe, după cum s-au încheiat notele pe pătrar în cursul anului școlar trecut. După obținerea notelor de trecere la aceste obiecte, elevii respectivi se vor putea prezenta la examenul pentru diploma de maturitate, odată cu elevii din seria 1954/1955.

Examenul pentru diploma de maturitate se poate da la aceeași școală sau la școala cea mai apropiată de actualul domiciliu al elevilor respectivi, dacă școala la care au urmat este într-o altă localitate.

Informații amănunțite se vor putea primi de la fiecare școală.

*

Ministerul Învățămîntului și Academia R.P.R. aduc la cunoștința celor interesați că la data de 5 mai 1955 vor avea loc examene de admitere la aspirantura cu frecvență cu durata pînă la 3 ani, pentru următoarele specialități, organizate în cadrul instituțiilor de învățămînt superior și institutelor de cercetări științifice prevăzute mai jos:

Universitatea „C. I. Parhon"-București la specialitățile: Geometrie diferențială, Mecanică cuantică, Zoologia vertebratelor, Mineralogie, Drept civil, Istoria R.P.R., Bazele marxism-leninismului, Istoria filozofiei.

Universitatea „Al. I. Cuza"-Iași, la specialitățile: Algebră, Calcul diferențial și integral, Zoologia nevertebratelor.

Universitatea „Victor Babeș"-Cluj, la specialitatea Fiziologia plantelor.

Institutul politehnic-București, la specialitățile: Chimia anorganică, Materiale de construcții, Telecomunicații, Tehnologia construcțiilor de mașini, Procese și aparate în industria chimică, Electronică, Mașini electrice.

Institutul politehnic-Timișoara, la specialitățile: Fizică tehnică, Mașini hidraulice, turbine și pompe, Locomotive cu aburi.

Institutul de industrii alimentare-București, la specialitățile: Chimie analitică, Tehnologia produselor fermentative, Chimie alimentară.

Institutul de mine-București, la specialitățile: Zăcăminte metalifere, Geologie.

Institutul de căi ferate-București, la specialitățile: Rezistența materialelor, Electrocomunicații feroviare.

Institutul de construcții-București, la specialitățile: Organizarea și planificarea șantierelor, Construcții hidrotehnice.

Institutul de industrie ușoară-Iași, la specialitățile: Studiul materialelor fibroase, Tehnologia chimică a materialelor fibroase.

Institutul agronomic-Timișoara, la specialitatea Mecanizarea agriculturii.

Institutul agronomic „N. Bălcescu"-București, la specialitățile: Ameliorații agrosilvice, Anatomie comparată, Patologie chirurgicală.

Institutul de medicină și farmacie-București, la specialitatea Obstetrică și ginecologie.

Institutul de medicină și farmacie-Cluj, la specialitățile: Anatomie, Anatomie patologică.

Institutul de medicină și farmacie-Tg. Mureș, la specialitatea Neurochirurgie.

Institutul de perfecționare și specializare a medicilor și farmaciștilor (I.P.S.M.F.) la specialitățile: Hematologie, Ortopedie și traumatologie.

Institutul de cercetări agricole (I.C.A.R.) la specialitățile: Genetica și ameliorarea plantelor, Fitotehnie, Agricultură generală, Pomicultură, Legumicultură, Pășuni și fînețe, Entomologie agricolă.

Institutul de cercetări zootehnice (I.C.Z.), la specialitățile: Ovine, Reproducție, Alimentația animalelor domestice.

Institutul de patologie și igienă animală (I.P.I.A.) la specialitățile: Epizootologie, Microbiologie.

Institutul de cercetări silvice (I.C.ES.), la specialitățile: Amenajament și economie forestieră, Silvicultură și fitopatologie forestieră, Culturi silvice de protecție.

Institutul de cercetări privind mecanizarea agriculturii (I.C.M.A.), la specialitățile: Tractoare și motoare agricole, Reparații de motoare și mașini agricole.

Academia R.P.R., la specialitățile: Spectroscopie, Geofizică, Optică, Structura materiei, Biochimie, Chimie farmaceutică, Mașini electrice, Energetică generală, Drumuri moderne, Agrobiologie (Pedologie, Agrotehnică, Fitopatologie, Entomologie, Fiziologie vegetală, Selecție și ameliorare), Endocrinologie, Microbiologie, Inframicrobiologie, Dermatologie, Parazitologie, Limba română.

Pot candida la examenul de admitere persoanele care îndeplinesc următoarele condiții:

a) să aibă vîrsta de cel mult 40 ani;

b) să aibă terminate studiile superioare în specialitatea în care doresc să urmeze aspirantura;

c) să fi dat dovadă de aptitudini în activitatea de cercetări științifice și să aibă experiență didactico-științifică sau în producție de cel puțin 3 ani.

Persoanele care au absolvit cu succes o instituție de învățămînt superior și au dovedit aptitudini pentru cercetarea științifică, pot fi primite la examenul de admitere la aspirantură, imediat după terminarea studiilor, pe baza recomandării Consiliului științific al instituției (facultății).

Recomandarea absolvenților institutelor de medicină și farmacie, construcții și agronomice se va face cu respectarea hotărîrilor Consiliului de Miniștri privind repartizarea și stagiul în producție al absolvenților respectivi.

Înscrierile la examenele de admitere au loc între 10 martie—10 aprilie 1955.

Pentru aspirantura organizată în instituțiile de învățămînt superior, Institutul de cercetări agricole (I.C.A.R.), Institutul de cercetări zootehnice (I.C.Z.), Institutul de cercetări privind mecanizarea agriculturii (I.C.M.A.), Institutul de cercetări silvice (I.C.E.S.), Institutul de perfecționare și specializare a medicilor și farmaciștilor (I.P.S.M.F.), înscrierile se vor face la fiecare din aceste instituții. Pentru specialitățile organizate în cadrul Academiei R.P.R., înscrierile se vor face la Academia R.P.R., București, Calea Victoriei 125.

Cererile de înscriere vor fi însoțite de următoarele acte: a) autobiografie (2 exemplare);

b) copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul de studii superioare (2 exemplare);

c) certificat de sănătate;

d) certificat privind situația militară;

e) lista lucrărilor publicate sau în manuscris, precum și date cu privire la invenții și referințe asupra lor (2 exemplare).

f) certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are funcția de bază.

Examenele de admitere la aspirantură se susțin scris și oral la următoarele discipline: a) disciplina de specialitate (pe baza programei aprobate pentru învățămîntul superior); b) bazele marxism-leninismului (pe baza programei aprobate pentru învățămîntul superior); c) limba rusă (pe baza programei trimise de Ministerul Învățămîntului institutelor de mai sus).

În conformitate cu regulamentul de organizare și îndrumare a aspiranturii, aprobat prin H.C.M. nr. 2471/1953, persoanele primite la examenul de admitere au dreptul la un concediu plătit de 30 de zile pentru pregătirea și susținerea examenului.

Candidații declarați admiși vor fi eliberați din producție pe întreaga durată a aspiranturii, avînd dreptul la o bursă lunară de 800 lei, plătibilă 12 luni pe an, precum și la o indemnizație anuală de 800 lei pentru procurarea literaturii științifice necesare pregătirii.

O nouă manifestare a voinței de pace și colaborare internațională a R.P.R.

Politica externă a statului nostru democrat popular — politică ce reprezintă expresia voinței de pace a poporului român — dovedește că Republica Populară Română urmărește în mod consecvent să-și aducă contribuția sa activă la lupta pentru slăbirea încordării internaționale, pentru dezvoltarea relațiilor prietenești între state și pentru înțelegerea reciprocă între popoare.

Zilele trecute poporul nostru a luat cunoștință cu bucurie și satisfacție de încetarea stării de război între R.P.R. și Germania. În decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale adoptat la propunerea guvernului țării noastre, se precizează: „Starea de război declarată Germaniei de către România la 24 august 1944 încetează.

Încetarea stării de război cu Germania nu afectează drepturile și obligațiile reciproce ale României și Germaniei rezultînd din acordurile internaționale în vigoare".

Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale exprimă dorința poporului nostru și hotărîrea lui de a contribui la crearea condițiilor care să asigure rezolvarea pașnică a problemei germane și stabilirea unor legături de colaborare între toate statele europene.

Poporul român, alături de toate popoarele iubitoare de pace, consideră nefiresc ca astăzi, la zece ani după terminarea celui de al doilea război mondial, Germania să nu aibă un tratat de pace și să continue să existe ca un stat dezmembrat, iar poporul german să se afle într-o situație de inegalitate în drepturi față de alte popoare.

Interesele asigurării păcii și securității în Europa și în lume cer rezolvarea fără întîrziere, pe baze pașnice și democratice, a problemei germane. Popoarele care au participat la lupta pentru zdrobirea agresorilor hitleriști și au avut atîtea de îndurat de pe urma cotropirii fasciste nu pot admite ca o parte a Germaniei — Germania occidentală — să fie transformată într-un nou focar de război care să pericliteze pacea în Europa și nu numai în Europa.

Poporul român, ca și toate popoarele iubitoare de pace, știe bine cine poartă vina pentru scindarea Germaniei și pentru promovarea și înfăptuirea primejdioasei politici de reînviere a militarismului în Germania occidentală. Puterile occidentale — S.U.A., Anglia și Franța — au înfăptuit dezmembrarea Germaniei și au trecut la politica criminală de refacere a Wehrmachtului și de atragere a Germaniei occidentale în alianțe militare agresive, căutînd prin cele mai variate și mai nerușinate mijloace să creeze impresia că această situație ar fi inevitabilă. Oamenii cinstiți din întreaga lume știu însă că prin nimicirea armatelor hitleriste s-au creat posibilități reale pentru dezvoltarea în viitor a Germaniei ca stat democratic și pașnic. Conferința de la Potsdam a stabilit căile de dezvoltare a Germaniei și a arătat necesitatea încheierii tratatului de pace cu Germania. Prin acordul de la Potsdam Uniunea Sovietică, S.U.A., Anglia și Franța se obligau să ia măsuri comune, „pentru ca Germania să nu mai amenințe niciodată pe vecinii săi și să nu mai tulbure pacea întregii lumi".

Desfășurarea evenimentelor în anii care au trecut de la data semnării acordului de la Potsdam a arătat că singura dintre cele patru mari puteri care a respectat prevederile acestui acord și care a luptat fără încetare pentru a împiedica refacerea militarismului german și a asigura menținerea păcii este Uniunea Sovietică.

Dacă astăzi problema germană este încă nerezolvată, această situație se datorește politicii cercurilor agresive din S.U.A., Anglia și Franța, care au urmărit pas cu pas nu unificarea pașnică a Germaniei, ci adîncirea dezmembrării ei în scopul transformării Germaniei occidentale într-un nou focar de război în Europa. Străduințele politicienilor din occident pentru crearea „Comunității defensive europene" care, după cum se știe, s-au terminat cu un eșec rușinos, și mai ales eforturile disperate pe care le-au depus și continuă să le depună pentru ratificarea acordurilor de la Paris — care consfințesc remilitarizarea Germaniei occidentale — au arătat în modul cel mai clar lumii întregi și poporului german cine are interesul să împiedice rezolvarea pașnică a problemei germane și crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Este timpul să se înțeleagă odată pentru totdeauna că popoarele nu mai pot fi înșelate. Este timpul ca politicienii din occident să-și dea seama că rezolvarea problemei germane nu mai poate fi amînată. Este timpul, mai ales, ca acești politicieni să-și dea bine seama că poporul german, sprijinit de toate popoarele iubitoare de pace, nu este de acord cu orice fel de rezolvare a problemei germane. Poporul german a ales. El arată tot mai limpede, în fața întregii lumi, că este ferm hotărît să meargă pe calea unificării țării, pe calea păcii și progresului.

Poporul român sprijină cu toată hotărîrea lupta poporului german pentru unificarea țării pe baze pașnice și democrate.

Între Republica Populară Română și Republica Democrată Germană — cel dintîi stat democrat și iubitor de pace din istoria Germaniei — s-au stabilit legături trainice de colaborare și prietenie. În același timp, guvernul țării noastre și întregul popor român doresc să extindă și să consolideze relațiile prietenești și de colaborare cu întregul popor german pe baza recunoașterii principiilor suveranității și egalității în drepturi.

Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române cu privire la încetarea stării de război între R.P.R. și Germania constituie o puternică dovadă a hotărîrii poporului nostru de a sprijini lupta dreaptă a poporului german pentru crearea unei Germanii unite, democrate și iubitoare de pace. Poporul nostru și guvernul R.P.R. sprijină noile propuneri ale guvernului sovietic în vederea rezolvării problemei germane, propuneri cuprinse în Declarația din 15 ianuarie 1955 a guvernului Uniunii Sovietice. Ținerea unor alegeri libere generale pe întreaga Germanie — așa cum se arată în Declarația guvernului sovietic — ar însemna un pas însemnat pe calea restabilirii unității Germaniei și ar crea premizele necesare pentru încheierea tratatului de pace cu Germania.

Poporul român — alături de popoarele din țările lagărului democratic — nu poate să nu țină însă seama de situația care s-ar crea prin ratificarea acordurilor de la Paris. Republica Populară Română, împreună cu toate statele participante la Conferința de la Moscova, este gata să ia toate măsurile preconizate în Declarația de la Moscova în vederea asigurării securității și apărării păcii în Europa.

Sincer iubitor de pace, poporul nostru va sta în permanență ferm la postul său de luptă și va face față cu cinste sarcinilor de răspundere care îi revin în marea luptă pentru apărarea păcii.

(Autoritățile elveție-ne au fost nevoite să recunoască oficial că toate aserțiunile calomnioase ale agenției americane de presă „Globepress" în legătură cu agresiunea criminală de la Berna au fost inventate din fir în păr).

Agenția plătește...

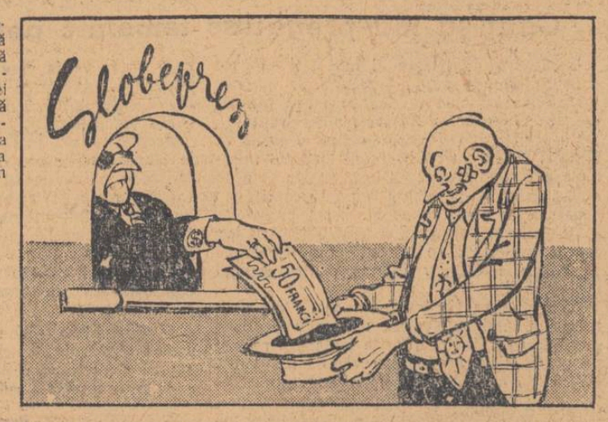

Agenția primește

(desen de A. POCH)

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII Nr. 310 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 18 martie 1955

SĂ RIDICĂM NIVELUL MUNCII PE PARCELELE EXPERIMENTALE ȘCOLARE

Prin sarcinile trasate în Proiectul de directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, munca elevilor pe parcela experimentală școlară a dobîndit o deosebită importanță. Activitatea pe parcela experimentală dă posibilitate învățătorilor și profesorilor care predau științele naturale în școlile de 4 și 7 ani, ca și în școlile medii, să-i înarmeze pe elevi cu cunoștințe și deprinderi practice agrotehnice, să le explice natura și să-i inițieze asupra posibilităților concrete de transformare a naturii în scopul îmbunătățirii condițiilor de viață ale oamenilor muncii.

În organizarea și desfășurarea muncii pe parcela experimentală școlară trebuie să avem întotdeauna în centrul atenției scopul pe care îl urmărim și metodele pe care le vom folosi în vederea realizării lui. Este deosebit de important ca prin activitatea desfășurată pe parcela experimentală să îndreptăm atenția elevilor către preocupările oamenilor muncii din agricultură, să-i familiarizăm cu metodele înaintate pentru cultivarea principalelor culturi pe care le întîlnesc în regiunea respectivă etc.

Acolo unde activitatea practică este bine organizată parcela școlară constituie o însemnată bază instructiv-experimentală pentru predarea științelor biologice. Desfășurînd cu toți elevii clasei diferite lucrări practice determinate de conținutul programei și al manualului, învățătorul sau profesorul de științe naturale îl ajută să-și lărgească și să-și consolideze cunoștințele însușite în cadrul lecțiilor, îi înarmează cu priceperi și deprinderi necesare în procesul cultivării plantelor. În același timp, activitatea pe parcela experimentală îl ajută pe elevi să se deprindă cu mînuirea diferitelor unelte agricole, să cunoască metodele agrotehnice științifice pe baza cărora se obțin recolte îmbelșugate. Antrenîndu-i pe elevi în mod organizat, pe baza unui plan de muncă, la executarea diferitelor lucrări practice, dezvoltăm spiritul lor de observație, priceperea de a face observații sistematice, le trezim dragostea și interesul pentru muncile agricole, dorința de a smulge naturii, prin propria lor muncă, roade cît mai bogate.

Principalul scop al lucrărilor practice experimentale este acela de a da elevilor posibilitatea să-și consolideze cunoștințele biologice însușite la lecții, să aplice cu pricepere aceste cunoștințe. De aceea, volumul acestor lucrări trebuie să fie determinat direct de cerințele programei școlare, de volumul cunoștințelor cuprinse în manual, precum și de condițiile de sol și climă existente în comuna respectivă. Totodată, aceste lucrări trebuie să tindă, prin rezultatele obținute, la popularizarea metodelor agrotehnice înaintate în cultivarea celor mai răspîndite plante din regiune.

Experiența anilor trecuți arată că numeroși învățători și profesori de științe naturale se orientează din ce în ce mai bine în organizarea lucrărilor practice pe parcela experimentală. Elevii acestor învățători și profesori nu numai că au cîștigat dragoste și interes pentru munca agricolă, dar au devenit ei înșiși adevărați propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate. Elevii claselor V—VII de la multe școli, ca cele din satul Ionășeni, comuna Trușești, regiunea Suceava sau din comuna Podul Iloaiei, regiunea Iași, au reușit să-i convingă pe părinții lor de necesitatea selecționării semințelor, de necesitatea verificării puterii lor de germinație.

Pentru a ține pas cu viața, cu ritmul din ce în ce mai rapid pe care îl ia dezvoltarea agriculturii în țara noastră — în acest an, școala trebuie să-și intensifice și mai mult eforturile în munca de înarmare a elevilor cu cunoștințe și deprinderi agrotehnice. Măsurile luate în privința aceasta de unele secții de învățămînt regionale și raionale, de unele cercuri pedagogice și de unele colective didactice din școli dovedesc o justă orientare în rezolvarea acestei probleme. Secția de învățămînt a regiunii Pitești, de pildă, organizează la sfîrșitul acestei luni o consfătuire a profesorilor de științe naturale care predau în școlile de 7 ani din mediul sătesc. Obiectivul principal al acestei consfătuiri îl constituie popularizarea și extinderea experienței pozitive a profesorilor de științe naturale care au știut să facă din activitatea pe parcela experimentală un mijloc principal de înarmare a elevilor cu cunoștințe practice agricole înaintate, în vederea obținerii de producții sporite la ha. De asemenea, secția de învățămînt a orașului Iași, dorind să ajute cadrele didactice să desfășoare lucrări practice cu elevii pe parcela experimentală la nivelul cerut de programa școlară, a cerut sprijinul colaboratorilor Institutului agronomic din Iași care țin conferințe urmate de lucrări practice cu teme privitoare la agricultură, legumicultură, pomicultură etc.

O inițiativă demnă de urmat a luat și cercul pedagogic al profesorilor de științe naturale din raionul Sibiu. În cadrul ședinței pe care au avut-o acum de curînd, cei mai buni profesori de științe naturale din raion au expus planurile lor de muncă pe parcela experimentală, au dat îndrumări celorlalte cadre didactice cu privire la felul cum să organizeze munca pe parcela experimentală, ținînd seama de condițiile obiective existente.

În multe școli din raioanele Tîrgu-Jiu și Novaci din regiunea Craiova s-au întocmit planurile de cultură, s-au cărat îngrășăminte pe parcelele experimentale, s-au amenajat platforme pentru răsadnițe calde, s-au făcut cuburi nutritive, s-au organizat lucrări de verificare a puterii de germinare a semințelor.

În unele regiuni și raioane mai există însă destule școli care nici pînă acum nu au parcele experimentale, deoarece unele organe ale puterii locale de stat manifestă o atitudine condamnabilă de dezinteres față de această problemă. Aceste organe nu-și dau seama că a neglija problemele practicii agricole în școală înseamnă, de fapt, a crea piedici în pregătirea tinerilor pentru viitoarea lor muncă în agricultură. Astfel, multe școli, ca cele din satele Baia de Fier și Poienari raionul Novaci, nu au reușit nici în acest an să obțină parcele experimentale. Alte organe ale puterii locale de stat se achită în mod formal de această sarcină, dînd școlilor terenuri depărtate sau necorespunzătoare. Dar sînt și școli, ca cele de 7 ani din comunele Turcinești și Sămănești, raionul Tîrgu-Jiu, școala de 7 ani din comuna Ciocîrlia de Jos, raionul Medgidia, care, deși au terenuri, nu au luat nici o măsură în vederea pregătirii acestor terenuri pentru lucrările practice de primăvară.

O greșeală frecventă în activitatea școlilor, care trebuie înlăturată neapărat, o constituie faptul că unii învățători și profesori nu înțeleg că parcela experimentală trebuie să asigure materialul practic demonstrativ necesar lecțiilor de științe naturale. Ei întocmesc planuri de cultură după propria lor inspirație, fără a ține seama de plantele și lucrările indicate de programă, fără a respecta condițiile de climă și de sol ale comunei, fără a căuta să ajute elevii, și prin ei țărănimea muncitoare, în cultivarea plantelor specifice regiunii respective.

Trebuie combătută de asemenea atitudinea acelor cadre didactice care muncesc cu interes pînă la sfîrșitul anului școlar și care manifestă apoi o totală delăsare în timpul verii, lipsind elevii de posibilitatea de a înțelege valoarea utilizării metodelor înaintate.

Pentru înlăturarea tuturor acestor lipsuri, este necesar ca în fiecare școală să se ia măsuri imediate pentru asigurarea terenurilor acolo unde încă nu s-a făcut acest lucru, iar colectivele pedagogice să analizeze cu toată seriozitatea planul de muncă întocmit pentru activitatea pe parcela experimentală. Trebuie să fie clar că activitatea pe parcela experimentală nu este numai o problemă a școlilor sătești, ci a tuturor școlilor de cultură generală. De această muncă răspund toate cadrele didactice ale școlii, dar în primul rînd profesorul de științe naturale și directorul.

Învățătorii și profesorii trebuie să-i obișnuiască pe elevi să-și noteze pe caiete observațiile importante cu privire la dezvoltarea plantelor, să tragă concluzii pe baza acestor observații. În același timp, cadrele didactice trebuie să urmărească îndeaproape înarmarea elevilor cu deprinderi practice agrotehnice care să le dea posibilitatea să participe cu succes la diferite munci agricole în gospodăria părintească sau pe terenurile gospodăriei agricole colective sau de stat.

Aplicînd cu elevii cunoștințele predate în cadrul lecțiilor de științele naturii, de biologie, cadrele didactice trebuie să dea întregii activități practice desfășurate pe parcela experimentală un bogat conținut educativ. Antrenîndu-i la aceste lucrări, învățătorii și profesorii trebuie să dezvolte la elevi dragoste și interes pentru munca agricolă, să le dezvolte dorința de a ajunge ei înșiși fruntași ai recoltelor bogate în comuna lor, să le trezească bucuria de a contribui la munca de răspîndire a metodelor agrotehnice înaintate. În acest scop, în planificarea activității pe parcelă trebuie să se pună un accent deosebit pe munca de propagandă în mijlocul țărănimii muncitoare, popularizîndu-se rezultatele obținute prin aplicarea metodelor agrotehnice înaintate.

O atenție deosebită trebuie să acorde conținutului acestei munci organele de învățămînt și sindicale, consiliile și cercurile pedagogice. Secțiile de învățămînt regionale și raionale, ca și comitetele sindicale regionale și raionale trebuie să urmărească îndeaproape popularizarea și extinderea experienței pozitive dobîndite în anii trecuți și în acest an școlar de către cadrele fruntașe. Organizînd consfătuiri de producție, lecții deschise, interasistențe, demonstrații practice în cadrul cercurilor pedagogice chiar la școlile care obțin rezultate bune în lucrările organizate pe parcela experimentală, organele de învățămînt și sindicale vor da învățătorilor și profesorilor posibilitatea să desfășoare o muncă mult mai interesantă și mai corespunzătoare cerințelor ce stau în fața școlii. În același scop este necesar ca secțiile de învățămînt și organele sindicale să asigure cadrelor didactice o bogată documentație, punîndu-le la dispoziție materialul bibliografic necesar, ajutîndu-le să cunoască experiența pedagogilor fruntași, a unităților agricole socialiste din raion și regiune, a fruntașilor recoltelor bogate. Totodată ele trebuie să realizeze o strînsă legătură între învățătorii și profesorii care predau științele naturale și cadrele de specialiști în agricultură din regiune și raion, să asigure sprijinul institutelor de cercetări agronomice, precum și al facultăților de biologie unde sînt înscriși învățătorii care urmează cursurile fără frecvență. Presa locală și gazetele de perete din școli pot fi folosite, de asemenea, ca un bun mijloc de popularizare a experienței pozitive, de combatere a atitudinilor de delăsare, de combatere a muncii formale, lipsite de orizont, care nu duce la o aplicare sistematică a cunoștințelor biologice în practică, la înarmarea elevilor cu deprinderi practice utile.

Pentru îndeplinirea perseverentă a unor astfel de măsuri, învățătorii și profesorii vor putea să răspundă cu cinste sarcinilor ce revin școlii în vederea dezvoltării agriculturii noastre.

10 ani de la înființarea Universității „Bolyai"

Marți, 15 martie, în sala mică a palatului cultural din Tg. Mureș a avut loc conferința intitulată „Lupta partidului nostru pentru egalitatea în drepturi și colaborarea frățească între poporul român și minoritățile naționale" ținută de prof. univ. Banyai Laszlo, rectorul Universității „Bolyai" din Cluj.

Aceasta a fost prima conferință din ciclul de conferințe organizate la Tg. Mureș de conducerea Universității „Bolyai" din Cluj și filiala S.R.S.C. din Regiunea Autonomă Maghiară, cu prilejul aniversării a 10 ani de la înființarea Universității „Bolyai" din Cluj, care se va sărbători în acest an. În cadrul acestui ciclu vor mai avea loc conferințe ținute de profesori universitari de la Universitatea „Bolyai", care vor trata atît probleme ale cercetării științifice și ale culturii, cît și rezultate ale activității universității **în cei 10 ani de la înființare.**

Împotriva războiului atomic, pentru PACE!

★ *Alături de toți oamenii cinstiți din țara noastră, învățătorii și profesorii își pun semnăturile pe Apelul de la Viena, intărindu-și munca în școală, contribuind la înflorirea învățămîntului nostru.*

Zilele trecute, în sala festivă, frumos pavoazată a Facultății Muncitorești din Oradea s-au adunat cadrele didactice și studenții facultății. Printre cei care au luat cuvîntul cu acest prilej a fost și prof. Carola Horea, care a spus între altele: „Am urmărit în presă și am ascultat declarațiile scrise sau rostite de acei ce au semnat pînă acum în țara noastră Apelul de la Viena. În sufletul meu, ele au stîrnit un ecou puternic. Sînt alături de luptătorii pentru pace și mă simt fericită că numărul semnăturilor crește și cu semnătura mea. Trebuie să spun răspicat că sîntem împotriva provocatorilor la război, că luptăm pentru viață, nu pentru moarte".

Printre semnăturile depuse de locuitorii raionului Caracal se numără și acelea ale cadrelor didactice și ale elevilor de la școala pedagogică de fete din orașul Caracal. Cu prilejul semnării Apelului, numeroase profesoare și eleve ale acestei școli au luat cuvîntul pentru a înfiera cu indignare uneltirile cercurilor imperialiste în vederea dezlănțuirii unui război atomic. Cadrele didactice și-au luat angajamentul de a ridica munca din școală la un nivel înalt, pentru a pregăti învățătoare capabile să contribuie cu succes la opera de culturalizare a maselor, la educarea copiilor în spiritul dragostei pentru patrie, al luptei hotărîte pentru pace.

Cu prilejul semnării Apelului de la Viena în comuna Piscu, regiunea Galați, învățătorul Iorgu Sava a spus: „Imperialiștii vor să dezlănțuie un nou măcel mondial, să întrebuințeze energia atomică în scopuri de război. Popoarele lumii întregi condamnă cu mînie intențiile criminale ale imperialiștilor, semnînd Apelul Consiliului Mondial al Păcii".

„Eu mă gîndesc la războiul atomic pe care vor să-l dezlănțuie imperialiștii — a spus Alexandra Alexandrov, învățătoare la școala elementară „M.la 23" din raionul Tulcea. Din copilărie am cunoscut viața de mizerie din trecut, la fel ca și părinții mei care erau exploatați pînă la sînge, muncind din greu pămîntul moșierilor. Astăzi însă sînt fericită. Nu de mult am terminat școala pedagogică cu limba de predare rusă și acum sînt învățătoare în satul „Mila 23". Profesiunea mea îmi este dragă. Pentru a apăra munca noastră pașnică, pentru a opri mîna atîțătorilor la război, semnez cu toată convingerea Apelul de la Viena".

În orașul Piatra Neamț au fost organizate 100 de echipe pentru stringerea de semnături pe Apelul de la Viena. Printre echipele fruntașe este și aceea condusă de profesorul Valeriu Stupeanu. Intrînd în locuința gospodinei Popa Gafița, membrii echipei au invitat la discuții și pe vecinii gazdei: S. Ștefan, Vasile Purice și Elisabeta Coman. Toți cei prezenți au semnat Apelul, hotărîți să apere cuceririle regimului nostru democrat-popular.

Recent, a avut loc la școala medie pentru tineretul muncitoresc din Iași o adunare a profesorilor și elevilor, în scopul semnării Apelului de la Viena. Directorul școlii, prof. I. Sumer, a vorbit despre raportul prezentat de V. M. Molotov la recenta sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. Au luat cuvîntul apoi numeroși profesori și elevi care și-au exprimat dorința lor de pace, hotărîrea de a lupta pentru apărarea ei. S-a adresat apoi o moțiune către Comitetul permanent pentru apărarea păcii din R.P.R., după care profesorii și elevii au semnat Apelul.

Pentru apărarea păcii în lume

Între 11 și 13 martie a avut loc la Viena ședința Biroului Consiliului Mondial al Păcii. În cadrul acestei ședințe au fost examinate problemele legate de desfășurarea unei campanii mondiale împotriva pregătirii unui război atomic și de ținerea la Helsinki între 22 și 25 mai 1955 a unei Adunări Mondiale a reprezentanților forțelor iubitoare de pace.

Hotărîrile adoptate cu prilejul acestei ședințe — „Pentru o Adunare Mondială a reprezentanților forțelor iubitoare de pace" și „Declarația Biroului Consiliului Mondial al Păcii" — au o mare însemnătate în vederea intensificării luptei popoarelor pentru preîntîmpinarea războiului atomic, pentru apărarea păcii în lume.

Biroul Consiliului Mondial al Păcii atrage atenția că în ultimul timp o serie de evenimente internaționale au făcut să crească primejdia unui război atomic. Popoarele iubitoare de pace nu pot să nu țină seama de asemenea evenimente cum sînt hotărîrile Consiliului uniunii nord-atlantice cu privire la folosirea armei atomice, planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale, participarea Angliei la producția de arme atomice, acțiunile agresive ale S.U.A. în Extremul Orient, evenimente care arată în chip limpede uneltirile dușmanilor păcii și securității popoarelor. Cercurile agresive vor să împingă omenirea într-un război atomic distrugător. În acest scop cercurile conducătoare din S.U.A. și Anglia fac declarații provocatoare, războinice, împotriva voinței popoarelor lor proprii. Așa cum se subliniază într-unul din documentele adoptate de Biroul Consiliului Mondial al Păcii, datorită acestei politici primejdioase, în loc de a se pune energia atomică în slujba păcii, se merge pe linia acumulării de stocuri de arme atomice; în loc de a se proceda la dezarmare, se creează noi blocuri militare; în loc de a duce tratative și a ajunge la o înțelegere, se proferă amenințări și se aține ura.

Biroul Consiliului Mondial al Păcii cheamă popoarele să lupte cu toată energia de care sînt capabile pentru punerea în afara legii a tuturor armelor de exterminare în masă, să ceară distrugerea armei nucleare, să ceară dezarmarea generală și asigurarea securității pentru toți, respectarea suveranității și drepturilor fiecărei națiuni. În acest scop Consiliul Mondial al Păcii invită pe reprezentanții forțelor iubitoare de pace din toate țările să se întrunească la 22 mai la Helsinki într-o Adunare Mondială pentru a discuta liber problemele urgente ale luptei pentru pace.

Cu încredere în viitor, oamenii cinstiți din toate țările semnează Apelul de la Viena convinși că prin forța lor unită pot să pună frîu agresorilor. Faptul că Uniunea Sovietică — apărătoarea consecventă a cauzei păcii — deține astăzi superioritatea atît în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice cît și în acela al armelor atomice, dă popoarelor siguranță în lupta lor nobilă pentru pace.

Campania pentru stringerea semnăturilor pe Apelul de la Viena constituie o puternică bătălie împotriva pregătirii războiului atomic. Ea reprezintă un sever avertisment de care maniacii războiului atomic nu vor putea să nu țină seama. „Popoarele — se spune în Declarația Biroului Consiliului Mondial al Păcii — pot să-și manifeste atitudinea lor de condamnare cu atîta hotărîre, încît nici un guvern să nu îndrăznească să nu țină seama de ea".

Campania pentru stringerea de semnături pe istoricul Apel de la Viena se și desfășoară în 41 de țări. În Franța și Anglia, în Italia și Japonia, în India, Siria și alte multe țări crește zi de zi numărul celor care semnînd Apelul afirmă hotărîrea lor de a lupta pentru pace, împotriva războiului.

Un sprijin unanim găsește Apelul de la Viena în rîndurile popoarelor țărilor lagărului socialist. În R. P. Chineză numai în 25 de zile au fost strînse aproape 200 milioane de semnături. În U.R.S.S. deschiderea campaniei de stringere a semnăturilor va avea loc la 1 aprilie. Încă de pe acum poporul sovietic își afirmă în mitinguri și adunări voința sa de a obține interzicerea armei atomice și de a dezvolta folosirea pașnică a energiei atomice.

Campania de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii se desfășoară în țara noastră într-o atmosferă de mare avînt patriotic. Pînă la 9 martie peste 8.770.000 de cetățeni ai patriei noastre își și depuseseră semnăturile lor pe acest important document. Muncitorii, țăranii muncitori, intelectualii din țara noastră își întăresc semnăturile depuse pe Apel prin noi succese în producție și în munca de întărire a patriei.

Sutele de milioane de semnături puse pe Apelul de la Viena de oamenii cinstiți din toate colțurile lumii constituie o puternică chezășie a hotărîrii popoarelor de a zădărnici planurile tîlhărești ale maniacilor atomici, de a apăra pacea în lume.

Rezultate tot mai bune

Cadrele didactice de la școala medie nr. 1 din Bacău duc o muncă susținută pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice. În acest scop, pedagogii folosesc metode variate de muncă și se străduiesc să studieze cît mai mult material documentar.

Profesorii acordă o atenție deosebită confecționării cu elevii a materialului didactic. Sub îndrumarea profesorilor de istorie și de geografie, elevii au confecționat peste 50 de planșe și hărți, care sînt folosite cu succes în cadrul lecțiilor.

Laboratorul de fizică și chimie a fost de curînd reamenajat și îmbogățit cu unele aparate și planșe confecționate de elevi.

În scopul ridicării nivelului predării, în școală s-au organizat consfătuiri de producție, precum și unele lecții deschise. Deosebit de interesantă a fost consfătuirea în cadrul căreia s-au discutat problemele predării istoriei.

La obținerea unor rezultate bune în pregătirea elevilor contribuie și legătura strînsă pe care o țin pedagogii cu părinții acestora. În cadrul ședințelor pe clasă sau pe școală, învățătorii și profesorii le arată părinților cum trebuie să-și ajute copiii în îndeplinirea sarcinilor școlare.

A. MAIER

PRIN ȘCOLILE PATRIEI

Propagandiști ai metodelor înaintate

Cadrele didactice din comuna Solonț, regiunea Bacău, desfășoară o largă propagandă agricolă în rîndurile țăranilor muncitori. Îndrumați îndeaproape de către organizația de partid, învățătorii și profesorii din această comună contribuie din plin la buna desfășurare a activității cercurilor agrotehnice.

Datorită conținutului bogat și concret al conferințelor și discuțiilor care se duc în cadrul acestor cercuri, numărul țăranilor muncitori participanți a atins cifra de 275. Mulți țărani muncitori discută activ pe marginea conferințelor, împărtășind experiența lor. În urma conferinței „Despre cultura porumbului", de pildă, țăranul muncitor Ion Popa a confirmat justețea celor expuse în conferință, arătînd rezultatele deosebite pe care le-a obținut el în cultivarea porumbului prin folosirea metodei însămînțării în cuiburi dispuse în patrat și a prășitului de trei ori fără a face mușuroi.

Cu prilejul fiecărei conferințe țăranii muncitori din comuna Solonț învață noi și noi metode și procedee de muncă pentru dezvoltarea producției agricole. Ei sînt hotărîți să muncească cu sîrg pentru a contribui la obținerea în acest an a unei recolte de 10.000.000 tone grîu și porumb.

Ascultînd sfaturile agrotehnice ale cadrelor didactice și ale celorlalți propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate, țăranii muncitori din comuna Solonț au făcut toate pregătirile pentru începerea însămînțărilor de primăvară.

GHEORGHE GRECU
comuna Solonț, regiunea Bacău

Activitatea agrotehnică a elevilor

Îndrumați îndeaproape de învățătorii și profesorii lor, elevii școlii de 7 ani din comuna Arhiud, raionul Bistrița, regiunea Cluj, au adus la școală cîteva lădițe și cîte o sută de boabe din toate cerealele pe care părinții lor le vor însămînța în primăvara aceasta. Ei au făcut la școală mai multe probe de germinație: au pus unele lădițe cu semințe în camere neîncălzite, iar altele în camere încălzite, unele au fost udate cu regularitate, iar altele udate foarte mult sau deloc; apoi elevii au plantat unele semințe la adîncimea necesară și altele la o adîncime mai mare. După încolțirea semințelor, elevii au înțeles cum se produce germinația, care este adîncimea potrivită pentru însămînțare, care este timpul necesar încolțirii și ce cantitate de semințe este necesară pentru asigurarea unei recolte bogate.

Înarmați cu învățămintele obținute din aceste experiențe, cît și din celelalte sfaturi primite de la învățătorii și profesorii lor, elevii sprijină munca pe care o duc cadrele didactice pentru lămurirea țărănimii muncitoare cu privire la pregătirea semințelor și a uneltelor și cu privire la îngrijirea animalelor de muncă, pentru ca lucrările agricole de primăvară să înceapă la timp și să se desfășoare în bune condițiuni.

MIHAIL ARSENE
învățător
școala de 7 ani din comuna Arhiud
raionul Bistrița

Elevii vor petrece o vacanță plăcută

Zilele acestea, elevii școlilor noastre își petrec vacanța de primăvară. Direcțiile școlilor, cadrele didactice, organizațiile U.T.M. și de pionieri au luat măsuri pentru a da copiilor posibilitatea să petreacă o vacanță cît mai plăcută și mai folositoare.

Elevii școlilor din raionul „1 Mai" al orașului București vor participa, în timpul vacanței, la numeroase acțiuni atractive și interesante. Astfel, în multe școli din raion vor avea loc pregătiri pentru concursurile școlare de coruri. Majoritatea școlilor din raion vor organiza cu elevii vizite la muzee și expoziții, vizionări de filme și spectacole, excursii cu teme strîns legate de conținutul procesului de învățămînt. De pildă, elevele școlii de 7 ani nr. 33 și ale școlii medii nr. 10 vor vizita Muzeul Romîno-Rus, Muzeul de istorie naturală „Grigore Antipa", Muzeul de artă al R.P.R. Cadrele didactice de la școala medie nr. 10 de fete au organizat vizionarea în colectiv de către eleve a unor filme documentare, precum și o excursie la gospodăria agricolă de stat „Roșia" de la Băneasa, unde elevele vor avea prilejul să cunoască creșcătoria de păsări și cea de iepuri.

Elevii școlilor din raionul „1 Mai" vor participa de asemenea, în timpul vacanței, la diferite competiții sportive. La școala medie nr. 11 de băieți, de exemplu, se vor desfășura două competiții sportive: una de volei, între clase și alta de baschet, între echipa școlii și echipele altor două școli medii din București.

Ținînd seama de interesul cu care elevii participă, în timpul lor liber, la diferite activități practice, școala medie nr. 10 de fete a programat pentru timpul vacanței de primăvară și anumite lucrări practice pe parcela experimentală, iar la școala medie nr. 11 de băieți, echipe de elevi, împreună cu profesorii lor, vor repara și confecționa material didactic.

Colectivele pedagogice au căutat să împletească în mod just aceste activități pentru a da elevilor posibilitatea să participe la acțiuni cît mai interesante dar care să nu-i obosească, ci dimpotrivă să-i ajute să-și refacă puterile pentru a putea să învețe cu mai multă perseverență în ultima perioadă a anului școlar.

TUDOR RADULESCU

În mijlocul țărănimii muncitoare

Învățătorii și profesorii școlii de 7 ani din comuna Rătești, raionul Topoloveni, regiunea Pitești, sprijină activ gospodăriile agricole colective și întovărășirile din comuna lor și din satele vecine.

Pentru a lega cunoștințele teoretice, căpătate de elevi în clasă, de practica zilnică a muncilor agricole și pentru a dezvolta interesul și dragostea copiilor față de munca în agricultură, cadrele didactice de la această școală au mobilizat elevii să participe la munca în grădina de zarzavat a gospodăriei agricole colective din Rătești. De asemenea, au contribuit la organizarea în această gospodărie a unui colț roșu, a cărui activitate continuă s-o sprijine permanent.

În satul Rătești-Furdueşti, cadrele didactice și elevii au sprijinit acțiunea de înființare a întovărășirii agricole „Cel de al doilea Congres al P.M.R.", pe care o ajută acum activ în pregătirea și desfășurarea muncilor agricole.

Pentru a lega cunoștințele teoretice de practică, pentru a stringe legătura între școală și producția agricolă, un grup de cadre didactice și-au condus elevii la sectorul mecanic al gospodăriei agricole de stat din comuna Rătești. Elevii au vizitat atelierele mecanice, parcul de mașini și tractoare și depozitele de carburanți și materiale ale stațiunii, au ajutat la demontarea și montarea diferitelor motoare și mașini agricole.

Acum, sub îndrumarea cadrelor didactice, elevii fac probe de germinație și răsadnițe în gospodăriile părinților lor, lucrează pe terenul de experiență al școlii și pe terenul experimental al sfatului popular și al căminului cultural din comună.

Roadele acestor acțiuni, organizate și conduse de cadrele didactice, se oglindesc în cunoștințele și deprinderile tot mai temeinice ale elevilor și în creșterea interesului acestora pentru munca în agricultură.

Prof. Em. TURCAȘIU
com. Rătești, raionul Topoloveni

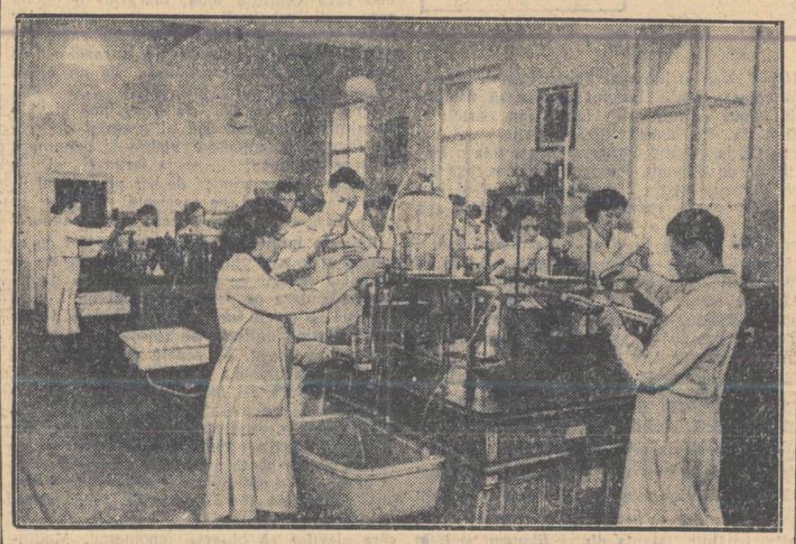

În laboratorul de chimie fizică al Universității „Bolyai" din Cluj.

Succese în munca de alfabetizare

În anul 1950 erau în satul Zorile din raionul Lugoj peste 400 de neștiutori de carte. Pentru a asigura condițiile necesare lichidării analfabetismului pînă la 1 noiembrie 1955, învățătorii din sat au muncit cu dragoste, perseverență și pricepere, astfel încît în acest an școlar n-au rămas de alfabetizat decît 26 neștiutori de carte, toți cuprinși în anul II.

Munca învățătorilor din satul Zorile n-a fost ușoară, deoarece analfabeții, mai ales la început, nu veneau regulat la cursuri. Folosind forme variate de agitație politică de masă — conferințe și serbări la căminul cultural, vizite la domiciliul cursanților, panouri, gazete de perete etc. — cadrele didactice au dus o muncă stăruitoare de lămurire în rîndurile neștiutorilor de carte, arătîndu-le însemnătatea și foloasele învățăturii.

Cursurile de alfabetizare au fost organizate pe centre, fiecare învățător răspunzînd de un centru. Cadrele didactice au primit un ajutor însemnat din partea organizațiilor locale. Comisia de alfabetizare, formată din reprezentanți ai organizațiilor de masă, a contribuit la asigurarea unei frecvențe regulate și s-a interesat de buna desfășurare a cursurilor. De asemenea, comisia a analizat cu regularitate munca de alfabetizare, luînd măsuri pentru înlăturarea lipsurilor și greutăților întîmpinate.

În munca de predare a cunoștințelor, învățătorii au fost ajutați de instructorii voluntari, îndeosebi utemiști, — cărora le dădeau îndrumările metodice necesare.

Mulți dintre foștii neștiutori de carte au continuat să învețe și după terminarea cursurilor de alfabetizare. De exemplu, fosta analfabetă Maria Belie este astăzi elevă în anul III la școala pedagogică din Sighet.

Muncind sub îndrumarea organizației de partid, cadrele didactice din comuna Zorile își vor putea duce la îndeplinire cu cinste sarcinile ce le revin cu privire la lichidarea neștiinței de carte.

SILVESTRU EUSTAFIEVICI
directorul școlii elementare
din comuna Zorile, raionul Lugoj

În colaborare cu familia

Cadrele didactice din orașul Piatra Neamț țin o strînsă legătură cu părinții elevilor lor. Așa, de pildă, pe lîngă școala medie de fete nr. 2 din acest oraș s-a constituit un comitet de părinți care ajută cadrele didactice atît în rezolvarea unor probleme ale procesului instructiv-educativ, cît și în rezolvarea problemelor gospodărești.

În urma analizei făcute de către conducerea școlii asupra cauzelor rămînerii în urmă la învățătură pe primul pătrar, colectivul de părinți se preocupă îndeaproape de felul în care elevele își pregătesc temele acasă, de felul cum își folosesc timpul lor liber. Comitetul de părinți contribuie la întărirea bazei didactico-materiale a școlii, îngrijindu-se de desfășurarea lucrărilor de construcție, de aprovizionarea școlii cu lemne și a internatului cu alimente.

Cadrele didactice de la școala medie de fete din orașul Piatra Neamț desfășoară o largă propagandă pedagogică în rîndurile părinților. În cadrul lectoratului pentru părinți au fost prezentate recenzii asupra operelor lui A. S. Makarenko și asupra unor lucrări pedagogice.

Prof. LUCIA VELEA

Din experiența școlii sovietice

Educarea elevilor în spiritul dragostei față de patrie

I. Marienko
candidat în științe pedagogice

Dragostea înflăcărată pentru patria sovietică, dorința de a-și pune toate forțele și cunoștințele în slujba poporului, de a lupta statornic și cu fermitate pentru interesele patriei — toate aceste trăsături nobile sînt cultivate la elevii sovietici în procesul de învățămînt. Pedagogii școlii sovietice au acumulat o însemnată experiență în munca de educare a tineretului în spiritul dragostei pentru patria sovietică și al internaționalismului proletar.

Învățătorii școlilor elementare folosesc pe scară largă obiectele de învățămînt drept mijloace principale de educare a dragostei copiilor pentru patrie. La lecțiile de citire explicativă, de istorie, geografie și științele naturii li se dau copiilor multe exemple de activitate patriotică a oamenilor sovietici și a oamenilor înaintați din trecutul patriei sovietice.

Învățătoarea L. K. Miteaghina, de la școala medie nr. 8 din orașul Saratov, dezvoltă dragostea copiilor pentru patria sovietică cu ajutorul povestirilor, al basmelor, al poeziilor, fabulelor, proverbelor și ghicitorilor. Începînd din clasa întîia, L. K. Miteaghina le vorbește copiilor, într-o formă accesibilă, despre puterea și măreția patriei sovietice, despre grandioasele ei construcții, despre eroii care au apărat cu bărbăție cinstea și independența patriei în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, iar acum participă cu avînt la construcția pașnică.

Cartea de citire „Limba maternă" pentru clasa a doua cuprinde un material bogat pentru educarea copiilor în spiritul dragostei față de patrie. Învățătoarea L. K. Miteaghina folosește cu pricepere materialul lecțiilor de lectură literară în clasele V—VII pentru educarea elevilor în spiritul dragostei înflăcărate față de patrie. Ea alege acest material nu numai din operele scriitorilor sovietici, ci și din operele scriitorilor ruși dinainte de revoluție. Studiind cu elevii operele lui L. N. Tolstoi — de exemplu fragmentul „Petia Rostov" din romanul „Război și Pace" — Z. M. Polosina a dezvăluit în fața copiilor chipul adolescentului-patriot care n-a rămas indiferent față de nenorocirile patriei atunci cînd asupra Rusiei au năvălit hoardele lui Napoleon, ci a luptat cu abnegație împreună cu întreg poporul pentru independența ei națională. După citirea de către elevi a fragmentului, a avut loc o convorbire după următorul plan: Cine a fost Petia Rostov? De ce a căutat el cu atîta îndîrjire să meargă pe front în primul detașament? Cum s-a simțit el în primul detașament? Ce exemplu a dat Petia în cel mai greu moment al luptei? Ce pagube au adus și aduc popoarelor războaiele?

La sfîrșitul convorbirii, profesoara a arătat deosebirea dintre patriotismul poporului rus din Rusia prerevoluționară și patriotismul sovietic.

Matineele și serile închinate sărbătorilor revoluționare, întîlnirile cu oamenii vestiți ai patriei, conferințele cu cititorii, vizionările de filme și piese, excursiile la întreprinderi și excursiile prin ținutul natal constituie un mijloc foarte însemnat de educare a elevilor în spiritul dragostei înflăcărate pentru patria sovietică.

Profesoara A. V. Derevenskova, de la școala medie nr. 15 din orașul Stalingrad, folosește pe scară largă locurile istorice și memorabile din oraș în scopul educării elevilor în spiritul patriotismului sovietic. Profesoara a vizitat cu elevii săi muzeul în care sînt expuse materiale despre trecutul și prezentul orașului și casa sergentului Pavlov. Elevii au depus o coroană pe mormîntul tînărului ereu Saşa Filippov, căzut în lupta cu dușmanii în timpul apărării Stalingradului. De asemenea, ei au vizitat clădirile noi din orașul renăscut.

La școala nr. 22 din orașul Sverdlovsk se desfășoară o interesantă muncă educativă pe baza cărții „Povestire despre Zoia și Șura" de L. T. Kosmodemianskaia. Profesorii școlii au studiat bine această carte și au organizat două conferințe cu elevii din clasele V—VII și VIII—X. De asemenea, ei au organizat pentru părinți o conferință cu tema: „Importanța cărții „Povestire despre Zoia și Șura" pentru educația școlarului sovietic". Această studiere multilaterală a minunatei cărți a lui L. T. Kosmodemianskaia a ajutat școlii și părinților să întărească munca de educare a copiilor în spiritul devotamentului nețărmurit pentru patria lor.

Organizațiile de pionieri și de comsomol din școala sovietică sînt ajutoare active ale pedagogilor în munca de educație a școlarilor în spiritul patriotismului sovietic. Intrarea școlarilor în organizația de pionieri și de comsomol contribuie la dezvoltarea sentimentelor patriotice după care ei încep să se conducă în comportarea lor, în atitudinea lor față de învățătură și de munca obștească.

Adunările de pionieri închinate eroilor țării sovietice, adunările de comsomol, munca obștească, corespondența cu școlarii din țările de democrație populară, povestirile despre actele eroice ale pionierilor și comsomoliștilor etc. sînt minunate mijloace de educare a școlarilor în spiritul patriotismului sovietic.

La școala nr. 615 din Moscova, bunăoară, au avut loc adunări de pionieri și de comsomol pline de conținut, închinate aniversării a 50 de ani de la nașterea înflăcăratului patriot — scriitorul N. Ostrovski. Aceste adunări au fost precedate de o intensă muncă pregătitoare: pionierii și comsomoliștii au vizitat locuința-muzeu a scriitorului, au redactat gazete de perete, au alcătuit albume, au recitit operele scriitorului și operele pe care le-a iubit el. De aceea adunările s-au desfășurat cu multă însuflețire. Fiecare școlar dorea să semene măcar cît de puțin cu Nikolai Ostrovski, îndrăznețul luptător pentru o viață nouă.

Cel mai eficace mijloc de educare a elevilor în spiritul dragostei pentru patrie este munca. În prezent, elevii școlii sovietice sînt antrenați pe scară largă să participe, după puterile lor, la munca în producție și la munca obștească.

De exemplu, pionierii, comsomoliștii și toți elevii de la școala medie din Stegalovsk, regiunea Lipețk, ajută în timpul verii colhozul local la strînsul recoltei, la distrugerea dăunătorilor agriculturii, la îngrijirea vitelor colhoznice etc. Lucrînd pe ogoarele colhoznice, elevii învață să iubească munca agricolă, să nu irosească avutul obștesc, să iubească colhozul natal. Mulți dintre elevii acestei școli, terminînd clasa a X-a, rămîn să muncească în colhoz, mărind prin munca lor gloria lui.

Astfel, adîncind și lărgind pas cu pas munca educativă, pedagogii sovietici fac din elevi patrioți înflăcărați ai patriei socialiste.

Repetiția în procesul studierii matematicii în clasa a VIII-a

N. Nikitin
șeful sectorului de metodică a predării matematicii de la Institutul metodelor de învățămînt al Academiei de științe pedagogice

Repetarea sistematică a materiei de învățămînt constituie una din cerințele principale ale didacticii sovietice. „Repetiția este mama învățăturii" — îi amintește pedagogul cu experiență profesorului începător.

Materia studiată la lecțiile de matematică reprezintă un sistem armonios de cunoștințe, legate logic între ele. Cunoașterea acestei materii în întregime are o importanță deosebită. Cunoștințele noi de matematică nu pot fi însușite cu succes dacă n-au fost însușite cunoștințele studiate anterior. Pentru demonstrarea oricărei teoreme, pentru rezolvarea cu succes a oricărei probleme de matematică, trebuie să posezi la perfecție întreaga materie studiată mai înainte, să mobilizezi repede și să folosești, din întregul bagaj de cunoștințe însușite anterior, pe acelea de care ai nevoie în momentul respectiv.

Elevul care și-a însușit slab materia din trecut seamănă cu un om care se cațără pe o scară din care lipsesc unele trepte. Dacă numărul treptelor care lipsesc este mai mare, atunci urcușul pe această scară este lung și greu, iar uneori chiar imposibil.

Profesorii care au o experiență bogată în predarea matematicii acordă atenția cuvenită recapitulării sistematice și fixării materiei de învățămînt studiate. În școala sovietică, recapitularea are diferite forme și se realizează în decursul întregului proces pedagogic.

În practica pedagogică există cîteva metode de recapitulare a materiei. Una dintre ele este repetarea materiei de învățămînt cu prilejul trecerii la însușirea noilor cunoștințe. De pildă, atunci cînd se studiază asemănarea triunghiurilor este firesc să amintim criteriile de egalitate a triunghiurilor. Cînd studiem cu elevii numărul irațional, e bine să le amintim clasele numerelor studiate mai înainte — numerele șirului natural, numerele fracționare și negative — și să le atragem atenția asupra imprejurărilor care au provocat introducerea unei noi clase a numerelor.

Recapitularea materiei în procesul predării cunoștințelor noi are loc prin folosirea teoremelor studiate anterior, a procedeelor și metodelor legate de demonstrarea teoremelor și de rezolvarea problemelor.

Recapitularea are loc și cu prilejul interogării individuale a elevilor. După ce au răspuns la întrebările noastre, putem verifica ușor dacă și-au însușit conștient și temeinic cunoștințele care, în mod firesc și logic, sînt legate de materia lecției curente.

La sfîrșitul lecției elevii fac, sub îndrumarea profesorului, bilanțul celor studiate, trag concluzii, fac generalizări.

Un mijloc deosebit de eficace pentru fixarea cunoștințelor îl constituie rezolvarea problemelor. Cu prilejul rezolvării problemelor elevul este nevoit să-și reamintească foarte multe cunoștințe studiate anterior, uneori chiar la alte obiecte de învățămînt, și să folosească tocmai ceea ce este necesar pentru rezolvarea problemei respective.

Bunăoară, se rezolvă următoarea problemă: „Într-un cerc, de aceeași parte a centrului, sînt duse două coarde paralele care determină arce de 60° și 120°. Capetele coardelor sînt unite prin segmente. Să se calculeze suprafața figurii obținute". Elevul trebuie să-și reamintească cu ce este egală suprafața trapezului. Folosind teorema lui Pitagora, proprietățile unghiurilor la centru, proprietățile coardelor perpendiculare pe raze etc. el trebuie să calculeze lungimea bazelor trapezului, înălțimea lui, și numai după aceea să calculeze suprafața trapezului obținut. Cu acest prilej elevul va trebui să-și reamintească operațiile cu radicali și să folosească formula produsului sumei a două numere prin diferența lor.

Pentru consolidarea cunoștințelor studiate anterior și pentru stabilirea unor legături interne logice între diferitele elemente are o mare importanță recapitularea la sfîrșitul fiecărei teme studiate.

La sfîrșitul anului școlar, înainte de examene, are o mare importanță recapitularea după un sistem determinat a materiei studiate în cursul întregului an. În clasa a VIII-a sînt prevăzute 16 lecții speciale pentru recapitularea de la sfîrșitul anului. Cu acest prilej se recomandă ca la început, masa de materie de învățămînt să fie recapitulată în succesiunea în care a fost studiată, și numai după aceea să li se facă cunoscut elevilor cuprinsul biletelor de examen, în care materia studiată este prezentată într-o altă succesiune.

Recapitularea desfășurată succesiv în decursul întregului an școlar asigură însușirea conștientă și temeinică a materiei.

Pe lîngă procedeele arătate mai sus, un rol important în consolidarea cunoștințelor îl au lucrările practice, atît cele organizate în clasă, cît și cele executate în afara ei.

Dăm cîteva exemple de probleme care pot fi rezolvate în clasă și care contribuie la fixarea cunoștințelor studiate.

De pildă, după ce s-au studiat procedeele de calcul al suprafețelor figurilor rectilinii, li se dau elevilor diferite figuri cu patru laturi, din carton, și li se propune să calculeze suprafețele acestor figuri. Pentru aceasta ei vor folosi numai rigla gradată. Pentru a îndeplini lucrarea ei trebuie să aplice formula lui Heron, să împartă figurile cu patru laturi în triunghiuri, să măsoare laturile și să calculeze. Este bine să dăm aceeași figură la mai mulți elevi, pentru că astfel avem posibilitatea să comparăm rezultatele obținute.

Dacă vom aplica scara la figurile date, considerîndu-le ca planuri ale unor parcele de pămînt, vom putea calcula suprafața unei parcele.

Le propunem elevilor să arate cum ar putea face o cutie (fără capac) dintr-o foaie de hîrtie dreptunghiulară, astfel încît ea să aibă volumul cel mai mare. Se fac iarăși măsurători, se folosește formula, se fac calcule, care se înscriu în tabel, apoi se construiește graficul după care se stabilesc cu aproximație dimensiunile necesare.

În timpul activităților practice în afara clasei, elevii execută lucrări legate de calculul suprafețelor unor parcele de pămînt. Astfel de lucrări se execută de multe ori cu ajutorul aparatelor de măsurat.

Lucrările practice constituie unul dintre cele mai eficiente mijloace care contribuie la însușirea temeinică a cunoștințelor.

In atelierul școlii

De obicei, activitatea elevilor în atelierul școlii este privită mai ales ca mijloc de formare a priceperilor și deprinderilor de muncă. Or, realizarea învățămîntului politehnic presupune nu numai formarea deprinderilor de muncă — ci și cunoașterea de către elevi a bazelor producției moderne. Experiența școlilor fruntașe arată că, dacă atelierul este bine utilat, iar activitatea de inițiere a elevilor este organizată în modul cuvenit, munca lor în atelier poate deveni un mijloc de familiarizare concretă și efectivă a elevilor cu procesele de producție.

Atelierul școlii medii nr. 6 din orașul Groznîi funcționează de la începutul acestui an școlar. În asigurarea atelierului cu scule și mașinile-unelte necesare, școala a primit un ajutor însemnat din partea Rafinăriei de petrol din Groznîi, care patronează această școală. Atelierul ocupă un local spațios, este utilizat cu trei strunguri de diferite tipuri, cu două mașini de găurit și un polizor. Pe patru mese sînt instalate 16 menghine de lăcătușerie. Atelierul a fost utilat de elevi, sub îndrumarea unui pedagog-inginer; ei au executat instalația electrică a mașinilor și localului, au instalat menghinele, au făcut dulapuri, scaune etc.

Membrii cercului sînt elevi din clasele VII-IX. Ei sînt împărțiți în patru grupe, cîte 12—18 elevi în fiecare grupă. Munca principală în cerc este modelarea tehnică. Fiecare grupă are un subiect propriu pentru modelare. Grupa I-a, bunăoară, construiește modelele unei instalații de rafinare a petrolului, grupa a II-a — modele de sonde, grupa a III-a — un parc de rezervoare cu instalație de pompat, iar grupa a IV-a modelează o mașină cu aburi. Lecțiile au loc de două ori pe săptămînă, cîte două ore pentru fiecare grupă și au forma unor lecții de lucru manual. Pedagogul organizează întîi o discuție teoretică, apoi repartizează temele între elevi și le dă scurte instrucțiuni privitoare la executarea lucrărilor.

Confecționarea modelelor începe cu alegerea materialului și încercarea lui. Cu acest prilej pedagogul, folosind scheme, tabele, desene și sprijinindu-se pe cunoștințele teoretice de chimie și de fizică ale elevilor, le comunică date cu privire la obținerea și îmbunătățirea calității diferitelor metale, le vorbește despre proprietățile fizice, chimice, mecanice și tehnologice ale metalelor, despre procedeele de încercare a acestor proprietăți în condițiile atelierului de producție. Apoi se face trasarea materialelor. Cu prilejul trasării elevii cunosc tot felul de instrumente de măsurat și trasat și principiile lor de funcționare (șublerul, transportorul, acul de trasat, punctatorul etc), precum și metodele de economisire a materialelor. Ei învață să citească desenele tehnice, hărțile tehnologice etc.

După trasare, elevii trec la alegerea sculelor și la ajustarea lor. Se aleg sculele și mașinile-unelte necesare pentru executarea diferitelor piese ale modelelor. În sfîrșit, elevii trec la prelucrarea materialelor și la asamblarea pieselor confecționate. Cu acest prilej ei își însușesc metode juste de muncă, diferite operațiuni și complexe de operațiuni.

În felul acesta confecționarea modelelor reprezintă un sistem de lecții în procesul cărora școlarii capătă deprinderi practice și au prilejul să cunoască tehnologia prelucrării metalelor, organizarea muncii, uneltele și obiectele de muncă.

M. ACMALOV

Știri din U.R.S.S.

PEDAGOGII FAC SCHIMB DE EXPERIENȚĂ

În orașul Kirovabad a avut loc o conferință științifico-practică a cadrelor didactice.

O mare parte din cuvîntări au fost consacrate problemelor învățămîntului politehnic în școli. Multe lucruri valoroase au putut învăța pedagogii din referatele „Organizarea excursiei la o stațiune viticolă de experimentare", prezentat de profesorul Nighian de la școala feroviară nr. 68, „Experiența instrucției politehnice în predarea fizicii" prezentat de profesorul Oganov de la școala nr. 4 și „Elementele învățămîntului politehnic în școala elementară" prezentat de profesorul Gabbe de la școala nr. 25.

CONSFĂTUIRE DESPRE ORGANIZAREA LECȚIEI

Colectivul școlii medii din Mehelinsk, raionul Gumbetovsk, R.S.S.A. Daghestan, este format mai ales din pedagogi tineri. Formele muncii metodice în mijlocul acestor pedagogi sînt variate. Printre ele un loc de seamă îl ocupă consfătuirea despre organizarea lecției.

Colectivul pedagogic s-a pregătit minuțios, încă de la începutul anului școlar, pentru această consfătuire, în cadrul căreia au fost demonstrate diferitele etape ale lecției. Profesoara Ulitina a arătat cum organizează ea pregătirea elevilor pentru începerea lecției. Profesorii Pahrutdinov și Habibov au împărtășit experiența lor în organizarea verificării temelor date pentru acasă. Pedagogii Macalova și Abdulaiev au arătat cum organizează ei interogarea orală a elevilor. Profesorii Kovalenko, Ribalco și Cruglova au vorbit despre diferitele etape ale expunerii și fixării noilor cunoștințe.

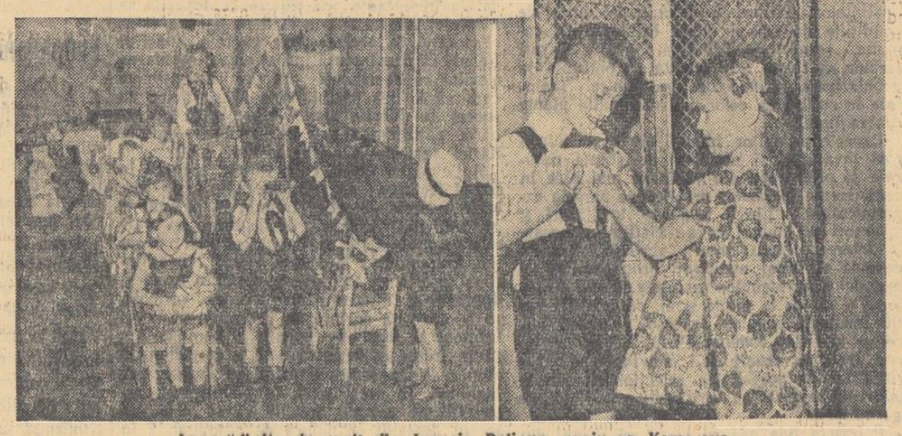

În grădinița de copii din Iasnaia Poliana, regiunea Kemerovo.

Despre pregătirea experiențelor pentru predarea opticii în școala de zece ani

Conf. univ. Nicolae Stănescu

Pentru buna reușită a experiențelor de optică, profesorul de fizică trebuie să asigure un izvor de lumină potrivit și o bună centrare a aparaturii. Demonstrarea experimentală a principalelor fenomene de optică ce se studiază în clasele a VII-a și a X-a nu necesită o aparatură complicată. Această aparatură le-a fost trimisă școlilor de către Ministerul Învățămîntului, sub forma unei colecții de piese, denumită „Bancul optic și accesoriile lui". Ne propunem să prezentăm aci modul de utilizare a acestei colecții și să indicăm cum se poate construi o lampă bună pentru experiențele de optică.

Colecția amintită se compune dintr-o șină bicoloră, gradată în centimetri, care ajută la centrarea dispozitivului experimental, din mai multe suporturi de lentile, o măsuță reglabilă ca înălțime, diverse diafragme, o sferă pentru formarea umbrei și penumbrei. Optica propriu zisă este formată din trei lentile convergente, avînd distanțele focale respectiv de 5 cm., 20 cm. și 80 cm., precum și din două lentile divergente, cu distanțele focale respectiv de -20 cm. și -30 cm.; se adaugă o oglindă plană și una sferică.

Programa școlară cere ca elevii clasei a VII-a să cunoască bine ce este raza de lumină, adică un fascicol îngust de lumină, să cunoască fascicolul paralel, convergent și divergent, propagarea rectilinie a luminii, cu explicarea fenomenelor de umbră, penumbră și eclipse. Urmează reflexia luminii și legile ei, cu aplicații la oglinzi plane și sferice, refracția luminii cu aplicațiile ei la lentile și instrumente optice. Elevii clasei a X-a trebuie să cunoască, pe lîngă aceasta, legile refracției, reflexia totală, lama cu fețe plane și paralele, asociația lentilelor, instrumente optice mai complexe, prisma optică, descompunerea și sinteza luminii, să posede unele noțiuni de optică fizică.

Pentru demonstrarea experimentală a tuturor acestor fenomene este nevoie, în primul rînd, să se realizeze un fascicol îngust și intens de lumină; în al doilea rînd, acest fascicol trebuie să fie făcut vizibil atît pentru elevii din bănci, cît și pentru profesor, ca să-l poată mînui. Fascicolul se obține cu o lampă, iar vizibilitatea fascicolului se realizează cu un ecran translucid, din sticlă lăptoasă ori din hîrtie albă.

Și mai ușor se poate obține acest fascicol cu ajutorul unui bec obișnuit, de 75 sau de

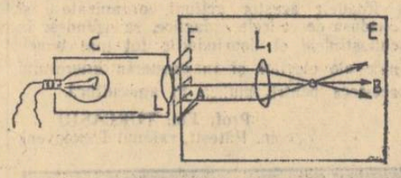

fig. 1

100 W, dar cu filament linear, cum se găsesc în comerț. Dulia becului se fixează în fundul unui cilindru din tablă sau carton C (fig. 1). Pe acest cilindru alunecă un capac C_1, la capătul căruia se poate fixa o lentilă L, cu distanța focală de 20 cm, așa încît distanța dintre filamentul becului și lentilă să poată varia. Becul se așează așa ca filamentul său să fie orizontal și paralel cu fanta lineară F, dintr-o diafragmă așezată lîngă lentila L. Ecranul translucid E se face dintr-o sticlă mată sau dintr-o coală albă de hîrtie, întinsă bine pe un cadru de lemn. Ecranul se așează vertical, în așa fel încît să fie intilnit pe toată lungimea lui de către fascicolul A B de lumină, care iese din fanta orizontală F. Prin urma luminoasă lăsată de fascicol pe ecran, fascicolul de lumină devine vizibil atît pentru profesor cît și pentru elevi, prin transparență. Ecranul de hîrtie dă o luminozitate mai puternică decît geamul mat. Fascicolul se reglează prin rotirea ușoară a becului într-o parte sau alta, variînd distanța dintre filament și L în jurul a 20 cm., pînă ce fascicolul devine paralel și are marginile clare. Dacă în locul fantei simple se pune diafragma cu fantă triplă, se obține imaginea unui fascicol de raze.

Cu acest dispozitiv se pot executa multe experiențe în predarea lecțiilor de optică la clasele a VII-a și a X-a. De pildă, se pot arăta ușor **fascicolele de lumină și propagarea rectilinie a razelor de lumină.** Elevii văd direct pe ecranul E mersul razelor de lumină și propagarea lor rectilinie. Prin fanta simplă trece raza AB (fig. 1). Punînd fanta triplă, elevii văd pe ecran un fascicol de 3 raze. Apropiind sau depărtînd cîte puțin lentila L de filamentul becului, fascicolul poate deveni paralel, convergent sau divergent. Dacă se acoperă fantele extreme cu sticlă roșie, fascicolul apare ca format dintr-o rază centrală albă, mărginit de două raze roșii, așa încît în cursul experiențelor poate fi urmărită fiecare rază în parte. Această metodă de vizualizare a razelor de lumină prin difuzia produsă de un ecran translucid este mult mai intuitivă și mai simplă decît metoda de a le face vizibile cu ajutorul fumului sau al prafului de cretă. Pentru a demonstra umbra și penumbra se scoate capacul C_1, se ia fanta F și se primește lumina trimisă de bec pe ecranul E, așezat transversal pe fascicolul luminos, în calea căruia se așează sfera pentru umbră.

Reflexia luminii se demonstrează tot cu ajutorul dispozitivului montat ca în figura 1. În calea razelor se așează o oglindă plană, perpendiculară pe ecran, în locul lui L_1; se observă pe ecran cum se întorc razele de lumină. Rotind oglinda, se rotește și raza reflectată pe ecran. Se repetă experiența, utilizînd fanta triplă: oglinda plană reflectă fascicolul, fără a-i modifica natura. Reflexia pe oglinda concavă O se poate face cum arată fig. 2 a, deoarece oglinda este rotundă și nu se poate aplica perpendicular pe ecranul E. Se poate proceda și altfel. Se taie în ecran un dreptunghi cu lățimea de 2 cm. și cu lungimea de 55 cm.; în golul rămas se introduce pe jumătate oglinda și li se cere elevilor să observe fenomenul. Modificînd ușor distanța dintre fanta triplă și filamentul lămpii, se obțin fascicole divergente sau convergente.

Se constată că oglinda concavă schimbă natura fascicolului, ceea ce o face utilizabilă în tehnică la faruri și proiecție.

Refracția luminii se demonstrează cu ajutorul unui bloc semicilindric din sticlă B (fig. 2 b). Acest bloc se folosește și în demonstrarea reflexiei totale la clasa a X-a. El se așează ca în figura 2 c, cu fața plană mult înclinată pe direcția razei de lumină. În lipsa unui asemenea bloc se poate folosi o lamă paralelipipedică din sticlă, cu care se poate demonstra și refracția prin lame cu fețe plane și paralele. Prin aceeași metodă li se arată elevilor refracția luminii prin lentile convergente și divergente. Se introduc pe rînd lentilele de 80 cm., 20 cm. și 5 cm. distanță focală, în tăietura D a ecranului (fig. 2 a) și se constată că cele 3 raze ale fascicolului dat de fanta triplă se string în focar (fig. 1). Conducem pe elevi să constate că lentila este mai convergentă, adică are focarul mai apropiat de lentilă, cînd f este mai mic, deci convergența lentilei este inversul distanței focale. Se repetă experiențele cu lentilele divergente — 30 cm. și -20 cm. distanță focală — și se constată că ele împrăștie razele de lumină.

Ca pregătire pentru predarea instrumentelor optice demonstrăm, după aceeași metodă, **asociația lentilelor.** Pentru aceasta arătăm convergența lentilei de f=80 cm., apoi a celei de f=20 cm. și după aceea le alăturăm una de alta: sistemul format are convergența egală cu suma convergențelor; procedăm la fel cu lentilele f=5 cm și f=20 cm. Asociind lentila de f=20 cm. cu cea de f=30 cm rezultă un sistem slab convergent; cea de f=80 cm. cu cea de f= -20 cm. dau un sistem divergent, iar cea de f=20 cm asociată cu cea de f= -20 cm dau un sistem afocal, ca o lamă cu fețe paralele.

Formarea imaginilor în lentile se demonstrează fixînd lentilele în suporturile lor, cu ajutorul inelelor de sîrmă, și așezîndu-le de-a lungul șinei metalice gradate. Se fixează lama pe un suport la un capăt al șinei, apoi se așează suportul cu o fantă circulară, chiar lîngă lampă. Mai departe, tot alături de șină se așează suportul cu lentile (de exemplu, aceea cu f=20 cm), iar mai departe, ecranul. Fanta circulară servește ca obiect, iar distanțele p și p' (de la obiect la lentilă și de la aceasta la imagine) sînt date direct de gradațiile șinei bicolore. Se poate verifica astfel formula lentilelor, ca lucrare de laborator. Pentru distanțe p' mari imaginea se prinde pe un perete al clasei. În locul ecranului de lemn al aparatului se poate utiliza ecranul translucid, de hîrtie sau sticlă mată, ca imaginea să fie vizibilă pe ambele fețe.

Dacă pe ecran nu se obțin imagini clare, atunci acoperim fața lentilei cu un disc de hîrtie, lăsînd numai o deschidere cu diametrul de 1 cm. Demonstrăm astfel și aberația de sfericitate a lentilelor.

Principiul de funcționare a instrumentelor optice se poate demonstra folosind o luminare ca obiect. Pentru a arăta funcționarea microscopului se așează suportul cu luminarea la capătul șinei, iar mai departe, lîngă șina gradată, suportul cu lentila f=5 cm., care va servi ca obiectiv.

Reglăm distanța dintre luminare și lentila obiectiv și centrăm piesele așa ca să se obțină imaginea mărită și răsturnată a flăcării luminării pe ecranul așezat cam la 20 cm. de celălalt capăt al șinei. Înlocuim ecranul cu un suport pe care se află lentila de f=20 cm., așezat cu 10 cm. mai departe de obiectiv decît fusese ecranul. Privind spre luminare prin această lentilă, care funcționează ca ocular, vedem feștila luminării răsturnată și mult mărită, ca la un microscop. Elevii înțeleg limpede rostul celor două lentile ale unui microscop și modul lor de funcționare.

Principiul lunetei se arată în mod asemănător. Ca obiectiv se folosește lentila cu

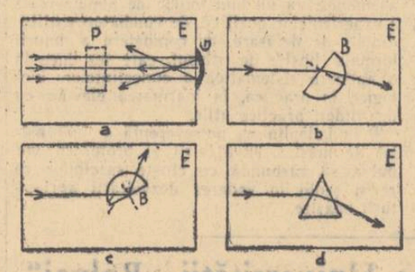

fig. 2

f=20 cm., așezînd-o la o distanță de aproximativ 60 cm. de luminare. Prindem pe ecran imaginea clară a luminării, reală, mai mică și răsturnată; apoi îndepărtăm ecranul și așezăm în locul lui, cu circa 2 cm mai departe, suportul cu lentila ocular (aceea cu f=5 cm.). Privind prin ocular, vedem imaginea mărită a feștilei luminării.

Prisma optică. Mersul razei de lumină într-o prismă se arată cu același dispozitiv și prin aceeași metodă care s-au folosit pentru demonstrarea reflexiei luminii. Fanta simplă se acoperă cu sticlă roșie (sau celofan roșu), iar pe ecranul translucid E se așează prisma optică, în calea razei, ca în figura 2 d. Elevii observă direct refracția razei la intrarea și ieșirea din prismă, precum și deviația ei spre baza prismei. Rotind prisma în jurul muchiei sale, se demonstrează existența minimului de deviație. Dacă se înlătură sticla colorată, se observă că raza de lumină albă, care intră în prismă, iese descompusă din prismă.

Dispersia luminii se arată proiectînd spectrul pe ecran sau pe perete. De-a lungul șinei se așează pe rînd: becul cu filament liniar, pus așa fel ca filamentul să fie vertical; lîngă el se pune fanta simplă, așezată tot vertical, apoi lentila cu f=20 cm. și în fine măsuța reglabilă. Cu ajutorul lentilei se proiectează pe ecran sau perete imaginea clară a fantei, la aceeași distanță la care vom proiecta spectrul. Potrivim ca fanta și filamentul să fie exact paralele, altfel nu se poate obține imaginea clară a fantei. Așezăm apoi prisma pe măsuța reglabilă și o aducem în apropierea lentilei, așa ca întreg fascicolul de lumină să treacă prin prisma. Pe ecran sau pe perete se obține spectrul, fără altă reglare. Intuim cu elevii unghiul de deviație, precum și deviația minimă, prin rotirea prismei în jurul muchiei sale. Dacă în calea fascicolului de lumină se pun sticle colorate sau cuve de sticlă cu lichide colorate, în spectrul proiectat apar și se observă bandele de absorbție.

În linii mari, acestea sînt principalele experiențe care se pot executa cu bancul optic și accesoriile lui, adică tocmai fenomenele de bază ce se predau la optica geometrică. Desigur, experiențele descrise de noi nu epuizează posibilitățile de utilizare a aparatului la alte variante experimentale. În ceea ce privește experiențele de optică fizică la clasa a X-a, ele sînt ceva mai pretențioase; totuși, ele se pot executa cu dispozitive întocmite de profesor. Este de la sine înțeles că experiențele de optică trebuie făcute într-o sală întunecată, ceea ce se poate realiza cu puțin efort din partea profesorului.

Este neapărat necesar să se asigure baza experimentală în predarea fizicii, căci fără ajutorul experimentului predarea fizicii este abstractă și nu poate duce decît la memorarea mecanică de legi și formule. Numai cu ajutorul experiențelor putem contribui la formarea gîndirii științifice a elevilor.

Viitorii învățători se pregătesc pentru a preda bine limba română

Numeroase cadre didactice din școlile pedagogice acordă o deosebită atenție pregătirii elevilor pentru a putea să predea bine limba română în școlile în care vor munci ca învățători. În acest scop, în multe școli pedagogice profesorii au format un front comun de muncă pentru asigurarea unei exprimări corecte, orale și scrise, a elevilor, întocmind un program de măsuri a cărui îndeplinire este urmărită cu toată seriozitatea. De exemplu, într-o serie de școli pedagogice ca cele din București și școala pedagogică din Călărași, li s-au dat elevilor, încă din primele zile de școală, lucrări scrise, pentru a se putea cunoaște din vreme greșelile caracteristice, golurile pe care le au în cunoștințele lor. Observațiile culese au fost trecute apoi în caietul special pentru evidența greșelilor, de care s-a ținut seama atît în pregătirea și desfășurarea lecțiilor, cît și în programarea lucrărilor și a temelor pentru acasă.

Tovarășa profesoară de limba română de la școala pedagogică din Călărași, constatînd că elevele sale din anul I au serioase lipsuri în cunoștințele de ortografie și gramatică, cunoștințe ce trebuiau însușite în clasele V—VII, le-a dat numeroase dictări cuprinzînd texte prin care urmărea înlăturarea greșelilor constatate. De asemenea, le-a dat o serie de teme gramaticale a căror efectuare a contribuit la consolidarea cunoștințelor respective. Corectînd sistematic caietele elevelor, tovarășa profesoară le atrăgea atenția asupra greșelilor făcute și le indica ce trebuie să repete și cum să repete. Unora dintre eleve le-a dat și teme suplimentare.

Constatînd cu prilejul corectării caietelor că unele eleve, chiar și cele din anul IV, nu scriu corect literele și avînd în vedere că aceste eleve, ca viitoare învățătoare, vor trebui să predea și scrierea literelor, le-a vorbit despre efectul dăunător pe care îl are în școala de 4 ani un scris defectuos al învățătorului, le-a dat îndrumări asupra exercițiilor pe care trebuie să le facă pentru a-și forma o scriere corectă, a controlat și îndrumat elevele în efectuarea acestor exerciții.

Profesorii de limba română de la aceste școli pedagogice folosesc procedee variate pentru formarea unei exprimări orale corecte, coerente și expresive a elevilor, pentru îmbogățirea vocabularului lor. De exemplu, la școala pedagogică nr. 1 și la școala pedagogică de educatoare din București, ca și la școala pedagogică din Călărași li s-a indicat elevilor, încă de la începutul anului școlar, ce cărți să citească în cadrul lecturii în afară de clasă. Această activitate a fost planificată pe luni și săptămîni. Totodată, elevii au fost îndrumați să-și întocmească caiete speciale de recenzii, caiete-vocabular și caiete de compoziții creatoare. În același scop s-au organizat convorbiri individuale cu elevii și s-a întocmit un grafic de evidență a lecturii minimale.

Pentru dezvoltarea gustului elevilor pentru citit, la aceste școli s-au organizat numeroase recenzii, simpozioane, seri de basm fotomontaje literare, gazete literare, vitrine literare etc.

Grija pentru pregătirea temeinică a viitorilor învățători în ceea ce privește predarea limbii române se oglindește și în preocuparea pe care o au cadrele didactice din aceste școli pedagogice de a îndruma elevii să folosească în mod just materialul didactic la lecțiile practice de gramatică și de citire. Astfel, elevii școlii pedagogice mixte nr. 3 din București au fost îndrumați să folosească la citire și gramatică un bogat material didactic confecționat de ei. De exemplu în predarea citit-scrisului la clasa întîia, elevii au folosit planșe cu desene, însoțite de cartonașe pe care sînt scrise cuvintele reprezentate în desenele de pe planșe, planșe cu ilustrații sub care sînt scrise cuvinte din care lipsește litera învățată în ziua curentă precum și cuvinte izolate scrise pe diferite cartonașe, cu ajutorul cărora copiii trebuiau să formeze diferite propoziții.

Pe baza îndrumărilor primite, elevii au obținut bune rezultate mai ales în lecțiile în care, pentru verificarea cunoștințelor copiilor, au folosit cartonașe pe care erau scrise diferite ordine ce urmau să fie executate de către cei care primeau aceste cartonașe. Tot pentru verificarea cunoștințelor, ca și pentru dezvoltarea atenției copiilor, elevii au fost îndrumați să folosească în lecțiile lor dialogurile, care antrenează întreaga clasă: jumătate din clasă primește cartonașe cu întrebări, jumătate cu răspunsuri.

Succese importante au obținut unii elevi și în predarea lecțiilor de citire la clasele a II-a, a III-a și a IV-a. Ei au ilustrat aceste lecții cu planșe lucrate cu multă atenție și pricepere. De pildă, au fost interesant ilustrate de elevi bucățile de citire „Mănușa îmblănită" și „Fata moșului cea cuminte". Observînd planșele, copiii au reconstituit cu multă ușurință poveștile.

Profesorii de limba română din aceste școli pedagogice au urmărit nu numai să-i convingă pe elevi de necesitatea folosirii materialului didactic, ci au căutat să le formeze și deprinderea de a-l întrebuința cu regularitate. Ca urmare, numeroși elevi se preocupă să folosească material didactic cît mai bogat în desfășurarea lecțiilor. Mulți dintre elevi anului IV au și început să-și confecționeze trusa de material didactic cu care vor lucra la școala unde își vor începe activitatea lor didactică.

O atenție deosebită acordă unii profesori de limba română din aceste școli pedagogice și orientării viitorilor absolvenți asupra folosirii literaturii pentru cei mici. De exemplu, atît profesorii de limba română de la școlile pedagogice din București cît și cei de la școala pedagogică din Călărași au căutat să-i convingă pe elevi că de felul cum ei vor ști să inițieze și să antreneze la lectură pe micii cititori va depinde în mare măsură rezultatul muncii lor instructiv-educative. În acest scop, profesorii s-au preocupat să le facă cunoscute elevilor lor minunatele scrieri pentru copii ale clasicilor noștri M. Eminescu, I. Creangă, I. Slavici, G. Coșbuc, B. Delavrancea, Al. Vlahuță, cărțile pentru copii ale scriitorilor noștri contemporani, ale scriitorilor clasici ruși și ale scriitorilor sovietici, ca și cele mai bune cărți pentru copii din literatura universală.

Convinse că numai cunoscînd bine conținutul cărților și revistelor pentru copii, viitoarele absolvente vor reuși să le folosească cu pricepere în activitățile pe care le vor desfășura, cadrele didactice care predau limba română la școala pedagogică de educatoare din București au luat măsuri pentru popularizarea tuturor publicațiilor literare noi pentru copii. Ele au amenajat în școală o vitrină a cărților și revistelor pentru copii, dînd astfel elevelor posibilitatea să fie la curent cu tot ce apare în această direcție. Elevele nu numai că citesc cu plăcere cărțile recomandate, dar, ajutate de tovarășele profesoare, ele discută și analizează în ce măsură aceste cărți și publicații corespund intereselor copiilor, dacă țin seama de particularitățile lor de vîrstă, în ce măsură reușesc să-i însuflețească pe copii, să le trezească dragoste pentru personajele prezentate. Unele eleve scriu chiar lucrări originale pentru copii. Aceste lucrări sînt discutate în cercul de creație literară, iar cele reușite sînt publicate în gazeta literară a școlii.

Pentru a le deprinde pe eleve cu meșteșugul scrisului pentru cei mici și pentru a le ajuta să pătrundă mai bine conținutul unor scrieri pentru copii, s-a organizat în școală o largă discuție asupra cărții „Le cules de floare", de Virginia Anițescu. La această discuție a participat și autoarea. În curînd se vor discuta, de asemenea, în prezența autorilor, o serie de cărți pentru copii de Călin Gruia și Mioara Cremene.

Preocuparea perseverentă a colectivelor de învățători și profesori de la aceste școli pedagogice de a ajuta elevii să-și însușească cunoștințele, metodele și procedeele de predare a limbii române se reflectă în mare măsură atît în nivelul activității elevilor, cît și în dragostea și interesul pe care aceștia le manifestă față de viitoarea lor profesiune.

C. PRICHEA și C. MUSCA

Din activitatea metodică a unei școli

Dornici de a-și îmbunătăți activitatea, învățătorii de la școala din comuna Borca, raionul Ceahlău dau o atenție deosebită muncii metodice. În acest scop s-a constituit în școală un colectiv care se ocupă de justa organizare și desfășurare a acestei munci. Pe baza unui plan de activitate care a fost alcătuit încă de la începutul anului școlar colectivul organizează lunar ședințe în cadrul cărora se țin lecții deschise și se prezintă referate în legătură cu cele mai importante probleme ale muncii instructiv-educative.

Cu prilejul unei astfel de ședințe s-a prezentat un referat cu tema „Metode ce pot fi folosite în vederea dezvoltării deprinderilor de calcul oral și scris", după care a urmat o lecție deschisă de aritmetică la clasa a II-a cu aceeași temă. Deoarece în săptămînile care au precedat acestei ședințe au fost organizate interasistențe la lecțiile de aritmetică, discuțiile ce au urmat au fost vii și interesante. Participanții au făcut o serie de observații juste în legătură cu formarea deprinderilor de calcul ale elevilor, expunîndu-și totodată propria lor experiență în această privință.

În cadrul ședințelor cu caracter metodic au discutat, de asemenea, probleme privitoare la formarea deprinderilor ortografice ale elevilor. După prezentarea referatului cu această temă, învățătoarea Maria Popescu a ținut la clasa a IV-a o lecție deschisă de gramatică. Elevii acestei clase știu să scrie corect și să facă analiza gramaticală a unui text. Nivelul de cunoștințe al elevilor la limba română oglindește activitatea rodnică a tovarășei învățătoare, care face cu elevii dictări, corectează cu regularitate caietele lor, folosește fișele de evidență a greșelilor ortografice, se ocupă de fiecare elev în parte.

Cu prilejul unei alte ședințe, învățătorii de la școala din comuna Borca și-au concentrat atenția asupra problemelor predării istoriei. Astfel, s-a organizat o lecție deschisă de istorie cu tema „Războiul pentru cucerirea independenței de stat a Rominiei".

Bine pregătită, această lecție a contribuit la înarmarea elevilor cu cunoștințe noi, la educarea lor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. În predarea lecției s-a folosit just materialul didactic. De asemenea, pentru a ilustra mai bine unele momente ale lecției, învățătorul a citat unele fragmente din poeziile lui Alecsandri și Coșbuc despre războiul din 1877.

În cadrul aceleiași ședințe s-a prezentat referatul „Cum contribuie lecțiile de istorie la educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist". În discuțiile purtate pe marginea referatului și a lecției, cadrele didactice au vorbit despre propria lor experiență și au prezentat diferite planșe, scheme și grafice pe care le folosesc la lecțiile de istorie.

În ședințele ce vor urma, cadrele didactice de la școala din comuna Borca vor organiza recenzia cărții „Lecția în școala sovietică", vor discuta problema recapitulării materiei etc. Discutarea în colectiv a unor probleme importante din munca școlii a contribuit la ridicarea nivelului predării, la îmbunătățirea muncii de instruire și educare a elevilor.

EMILIAN DIMITRIU

Condiții mai bune de învățătură

Zilele trecute s-a inaugurat noul internat al grupului școlar agricol din Turda. Clădirea modernă, cu două etaje, cuprinde opt dormitoare, opt vestiare, spălătoare, două camere cu dușuri, băi, o infirmerie cu 20 de paturi, un cabinet medical, camere pentru pedagogi, precum și o sufragerie cu o capacitate de 300 de locuri și o bucătărie model.

Pentru continua întărire a muncii instructiv-educative

Consfătuirea de la Ministerul Învățămîntului

În zilele de 11, 12 și 13 martie a.c. a avut loc la Ministerul Învățămîntului o consfătuire în cadrul căreia au fost analizate rezultatele muncii școlilor elementare și medii și a organelor învățămîntului în prima jumătate a anului școlar și s-au trasat sarcini cu privire la pregătirea examenelor și a deschiderii noului an școlar. Faptul că la această consfătuire au participat pentru prima dată, pe lîngă șefii secțiilor regionale de învățămînt, și șefii secțiilor raionale — care au o legătură nemijlocită cu școlile, cu masa cadrelor didactice — precum și președinții comitetelor sindicale regionale ale muncitorilor din învățămînt, a făcut ca în consfătuire să fie ridicate problemele cele mai arzătoare ale muncii instructiv-educative, a dus la cunoașterea mai adîncită a aspectelor esențiale ale acestei munci.

Atmosfera de seriozitate în care s-au desfășurat lucrările, poziția justă a participanților la discuții, care au privit problemele învățămîntului drept probleme importante de stat, disciplinarea învățămîntului și competența pe care le-au dovedit în alegerea măsurilor și soluțiilor, grija și devotamentul lor pentru cauza școlii, pentru educația tineretului, dragostea pentru acest tineret au dovedit înaltul simț de răspundere al cadrelor care conduc și îndrumă munca școlilor.

Cuvintele rostite la consfătuire de șefii secțiilor de învățămînt și de președinții comitetelor sindicale s-au caracterizat printr-un ascuțit spirit critic și autocritic. Prin semnalarea curajoasă a neajunsurilor din propria lor muncă și din munca ministerului, ce care au luat cuvîntul au adus o contribuție importantă la cunoașterea concretă a principalelor lipsuri ale învățămîntului.

De o deosebită însemnătate este experiența împărtășită în cadrul consfătuirii, sînt sugestiile și propunerile participanților la discuții care, arătînd concret cum au rezolvat ei problemele numeroase și complexe ridicate de activitatea vie a școlilor, au dat posibilitatea generalizării multor metode bune de muncă.

☆

Cu un interes deosebit au ascultat participanții la consfătuire referatul direcției generale a învățămîntului elementar și mediu și a educației preșcolare din Ministerul Învățămîntului, în care a fost analizată activitatea școlilor de cultură generală și a organelor de învățămînt în prima jumătate a anului școlar 1954—1955. Referatul a subliniat unele succese obținute în munca școlilor în această perioadă: într-o serie de raioane (de exemplu în raioanele Ilia, Topoloveni, Costești, Topliță, Cehul Silvaniei etc.) s-au făcut progrese în îndeplinirea obligativității învățămîntului elementar general; prin raționalizarea rețelei școlilor de 7 ani s-au realizat unități școlare mai puternice, făcîndu-se posibilă o folosire mai justă a cadrelor didactice; numărul celor cuprinși în învățămîntul seral a crescut, ca urmare a înființării școlilor serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc; s-a îmbunătățit aprovizionarea școlilor cu combustibil etc. În urma aplicării prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la ocrotirea copiilor rămași fără părinți s-a îmbunătățit situația caselor de copii crescuți prin grija statului.

În numeroase școli elementare s-a îmbunătățit scrierea elevilor, datorită introducerii caietelor cu liniatură specială. În clasele V—X s-a pus un accent mai mare pe legătura dintre cunoștințele de gramatică și literatură. S-a acordat o atenție mai mare decît în trecut înarmării elevilor cu priceperea de a aplica în practică cunoștințele de matematică, de fizică, de chimie, precum și deprinderii lor cu cunoștințe agricole practice. Mulți învățători și profesori s-au străduit, în lecțiile lor, să formeze la elevi bazele concepției materialist-dialectice despre lume, să-i educe în spiritul patriotismului socialist și a internaționalismului proletar.

Referatul a arătat însă că, pe lîngă aceste succese, în munca școlilor și a organelor învățămîntului mai există o serie de lipsuri deosebit de însemnate. În unele regiuni (Baia Mare, București, Cluj, Craiova) există încă un mare număr de copii neșcolarizați datorită în mare parte faptului că nu s-a ținut o evidență nominală a copiilor de vîrstă școlară. De asemenea, n-a fost îndeplinit planul de școlarizare la clasele V—VII. Elevii multor școli au cunoștințe nesatisfăcătoare, un vocabular sărac, fac greșeli numeroase de gramatică și ortografie. Aceste lipsuri sînt determinate de faptul că nu se acordă suficientă atenție explicării cuvintelor necunoscute elevilor, folosirii caietelor-vocabular, aplicării cunoștințelor de gramatică, corectării cu regularitate a temelor. O lipsă caracteristică multor școli este schematismul cunoștințelor de matematică, fizică, chimie ale elevilor, deoarece nu se acordă suficientă atenție asigurării unei însușiri conștiente a acestor cunoștințe, legării lor de viață, de activitatea în producție. Se neglijează adeseori folosirea materialului didactic, munca în laborator, organizarea lucrărilor practice. O cauză însemnată a acestor lipsuri este faptul că un număr mare de învățători tineri, fără experiență, care lucrează în învățămîntul elementar și un număr de profesori fără pregătire de specialitate care predau la clasele V—VII nu luptă suficient pentru ridicarea continuă a nivelului lor profesional, pentru calificarea lor. Nu s-a încetățenit încă, în practica pedagogilor pregătirea temeinică pentru fiecare lecție în parte.

Una din greutățile pe care le întîmpină școlile în înarmarea elevilor cu cunoștințe trainice este supraîncărcarea programelor și manualelor cu material de studiu. În același timp, secțiile de învățămînt nu asigură peste tot îndeplinirea instrucțiunilor ministerului cu privire la reducerea programelor și manualelor. Așa stau lucrurile, de exemplu, într-o serie de școli din regiunea Timișoara, din raionul Piatra Neamț etc.

În referat s-a arătat că lecțiile au adeseori un conținut educativ sărac, dovedind că pedagogii nu se preocupă de a influența asupra sentimentelor și conduitei elevilor. Unii diriginți nesocotesc cu totul îndatorirea de a educa elevii în spiritul dragostei și stimei pentru munca fizică, nu le formează deprinderi de conduită și viață civilizată. Mai sînt în școli mulți elevi care nu respectă regulile de purtare, suflă, copiază, manifestă lipsă de grijă față de bunul obștesc. Toate aceste lipsuri se datoresc, în bună măsură, și faptului că munca educativă nu se bucură de atenția necesară din partea secțiilor de învățămînt.

Problemele ridicate în referat și-au găsit un larg ecou în rîndurile participanților la consfătuire. Numărul mare al celor care s-au înscris la discuții precum și convorbirile însuflețite ce au avut loc în fiecare zi înainte de deschiderea ședințelor, au arătat dorința unanimă a celor prezenți de a face cunoscute problemele muncii lor, de a face propuneri concrete cît mai juste pentru îmbunătățirea muncii în viitor.

Majoritatea celor care au luat cuvîntul au dovedit un adînc simț de răspundere față de munca ce li s-a încredințat, precum și o justă orientare în rezolvarea problemelor. Datorită faptului că au venit pregătiți la această consfătuire, selectîndu-și problemele după specificul raioanelor și regiunilor în care muncesc, datorită spiritului critic și autocritic în care și-au analizat activitatea, conducerea Ministerului Învățămîntului a putut cunoaște îndeaproape atît realizările obținute, cît și lipsurile și greutățile pe care le întîmpină învățătorii și profesorii din cele mai depărtate comune și cătune ale țării. Legați puternic de cadrele pe care le conduc și le îndrumează, inspectorii școlari regionali și raionali, ca și președinții comitetelor sindicale regionale au dat glas aici, în această mare adunare, tuturor discuțiilor învățătorilor și profesorilor răspîndiți prin toate orașele și satele patriei.

Un interes deosebit a stîrnit în masa participanților cuvîntul șefilor de secții ale raioanelor cu condiții mai grele. Ascultîndu-i cum îndeplinesc planul de școlarizare, cum au alfabetizat zeci de mii de nestiutori de carte în comune formate din cătune răspîndite pe văile munților, la distanțe de 3—4 km., îți dădeai seama într-adevăr cum a crescut conștiința cadrelor noastre didactice în anii regimului de democrație populară. Tovarășii

Aspect de la consfătuire.

Precup, șeful secției de învățămînt a raionului Sighet și Hurmuz, șeful secției de învățămînt a raionului Gurahonț, de pildă, au arătat metodele pe care le-au folosit pentru a reduce cît mai mult numărul copiilor neșcolarizați. La sfîrșitul patrarului I al acestui an școlar, în raionul Sighet mai erau 1750 de elevi neșcolarizați. Condițiile grele din punct de vedere geografic ale acestui raion explicau în mare măsură numărul mare de copii rămași în afara școlii. Pe lîngă faptul că satele sînt răzlețite, există unele așezări omenești la distanță de 7—8 km departe de sat.

Considerînd că îndeplinirea planului de școlarizare este o sarcină de stat ce nu poate suferi amînare, secția de învățămînt a luat următoarele măsuri: a întocmit o evidență precisă a elevilor neșcolarizați și a trimis-o și la regiune care știa acum cîți copii neșcolarizați sînt în fiecare comună a raionului respectiv și care învățător răspunde de școlarizarea lor; pe baza acestei evidențe organele de îndrumare și control ale secției raionale au putut urmări îndeaproape îndeplinirea planului de școlarizare, cu prilejul fiecărei ieșiri pe teren.

Împletind această măsură cu repartizarea justă a burselor și cu popularizarea metodelor bune ale unor învățători și directori de școli, în ceea ce privește cuprinderea tuturor copiilor de vîrstă școlară și menținerea unei frecvențe regulate, secția de învățămînt a raionului Sighet a reușit să reducă mult numărul copiilor ce rămîneseră în afara școlii. Acum mai există în raion numai 113 copii neșcolarizați. De asemenea, cu toate condițiile grele, secția de învățămînt a raionului Gurahonț a reușit să reducă numărul copiilor neșcolarizați la clasele I—IV la 63.

Rezultate bune s-au obținut în aceste raioane și în munca de alfabetizare. În raionul Sighet, de exemplu, deși la primul recensămînt au fost înregistrați peste 20.000 de analfabeți, pînă acum au și fost alfabetizați 91% dintre ei.

O atenție deosebită au acordat vorbitorii problemelor legate de conținutul procesului de învățămînt. De exemplu, tovarășul Conănescu, șeful secției de învățămînt a regiunii Oradea, pornind de la cauzele care explică în mare măsură procentul destul de ridicat al elevilor rămași în urmă la învățătura la limba română și la matematică, a arătat formalismul care încă mai există în predarea acestor discipline. Cabinetul pedagogic al regiunii Oradea, constatînd că majoritatea elevilor au un vocabulor redus, a îndrumat școlile din regiune să introducă la fiecare clasă caiete de vocabular. Deși aceste caiete s-au introdus, deși multe dintre ele sînt controlate și semnate de profesorii de limba română, ele cuprind greșeli foarte grosolane, necorectate, care arată atitudinea cu totul formală a profesorilor de limba română care au controlat aceste caiete. Chiar și în caietele de vocabular ale elevilor din anul III al școlilor pedagogice s-au găsit în dreptul cuvintelor explicații cu totul greșite, ceea ce îl face pe șeful secției de învățămînt să se întrebe pe bună dreptate: cum vor preda acești elevi peste un an, cum vor îmbogăți ei vocabularul copiilor de la clasele I-IV unde vor lucra ca învățători?

Mulți vorbitori au analizat îndeaproape conținutul manualelor și al programelor, scoțînd la iveală serioase lipsuri atît în ceea ce privește conținutul lor, cît și concordanța ce trebuie să existe între manuale și programe. S-au făcut propuneri deosebit de prețioase în legătură cu îmbunătățirea planului de învățămînt, cu îmbunătățirea muncii de elaborare a manualelor și programelor precum și cu restructurarea materiei după sistemul concentric. De exemplu, tovarășul Vischi Arpad, șeful secției de învățămînt a raionului Hunedoara, a arătat că programarea materiei după sistemul linear este foarte bună în condițiile școlii de 10 ani generalizată. La noi, însă, unde un procent destul de mare de copii rămîn numai cu 4 clase și alții numai cu 7 clase, este necesar să se introducă organizarea materiei după sistemul concentric, pentru a se da elevilor posibilitatea să obțină o privire de ansamblu prin cunoștințele însușite. Această propunere a fost susținută în mod deosebit și de către tovarășul Rimer, șeful secției de învățămînt a orașului Iași.

Participanții la consfătuire au criticat aspru lipsa de interes a organelor de învățămînt în combaterea metodelor antiștiințifice ale S-a combătut, de pildă, metoda organizării de întreceri la învățătură pe clase, pe școli. Este necesar, au spus vorbitorii, ca organele ministerului să urmărească cu mai multă atenție calitatea metodelor de predare și a metodelor educative folosite în școală.

Analizînd atitudinea cu totul greșită pe care o au mulți absolvenți ai școlilor noastre față de munca fizică, de munca productivă, tovarășa Silaghi Margareta, șeful secției de învățămînt a Regiunii Autonome Maghiare, a combătut procedeele antipedagogice pe care le folosesc multe dintre cadrele noastre didactice atît în stimularea elevilor la învățătură, cît și în munca de lămurire a părinților pentru a-și înscrie copiii în clasa a V-a. Astfel, tov. Silaghi a arătat că mulți profesori, în loc să-i convingă pe elevi de necesitatea de a-și însuși temeinice cunoștințe de matematică, de biologie etc. pentru a munci cu bune rezultate în industrie, în agricultură, le spun: „Învață bine la matematică dacă vrei să devii inginer", sau „Învață bine la botanică dacă vrei să devii doctor". Cum să se orienteze elevii către agricultură, către diferite meserii, a spus vorbitoarea, dacă ori de cîte ori un elev răspunde slab e apostrofat cu cuvintele: „Locul tău este la ciocan sau la plug". Greșeli asemănătoare se fac în munca cu părinții: „Dă-ți copilul în clasa a V-a, dacă vrei să devie „om" (adică intelectual). Este timpul, a spus tov. Silaghi, să ne revizuim cu toată răspunderea felul cum dezvoltăm la elevii noștri dragostea față de muncă, cum îi apropiem de muncile productive, de industrie, de agricultură.

Un ajutor însemnat a primit în cadrul acestei consfătuiri „Gazeta Învățămîntului". Participanții la discuții au arătat, pe bună dreptate, că ziarul încă nu a reușit să asigure o rețea largă de corespondenți cu ajutorul căreia să poată cuprinde munca tuturor raioanelor din țară. Din această cauză, ziarul popularizează în prea mică măsură experiența pozitivă a unităților îndepărtate, prezentînd mai mult experiența cadrelor didactice din București.

☆

În încheierea lucrărilor consfătuirii a luat cuvîntul acad. prof. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului.

În prima parte a cuvîntării sale, ministrul Învățămîntului s-a ocupat de problemele privitoare la aplicarea legii obligativității învățămîntului elementar general și la îndeplinirea planului de școlarizare. În ultimii ani, școlile noastre au obținut realizări importante în această privință. În unele locuri, însă, copiii frecventează foarte neregulat cursurile, cuprinderea lor în școală fiind, în aceste cazuri, mai mult formală. De asemenea, există regiuni unde un număr de copii n-au fost cuprinși deloc în școală. Aceste deficiențe se datoresc atît secțiilor de învățămînt, cît și direcției generale a învățămîntului elementar, mediu și a educației preșcolare. Este drept că în asigurarea școlarizării tuturor copiilor de vîrstă școlară există o serie de greutăți, determinate de depărtarea de școală a locuinței unor copii, de poziția nejustă a unor părinți care nu înțeleg însemnătatea învățăturii etc., dar experiența rezolvării acestor probleme într-o serie de raioane cu astfel de condiții grele de școlarizare, cum sînt, de exemplu, raioanele Gurahonț, Sighet și într-o măsură Reșița — arată că există mijloace pentru învingerea greutăților. Astfel, trebuie ținută o evidență nominală a copiilor de vîrstă școlară, la fiecare școală elementară în parte; părinții copiilor trebuie să fie convinși, pe baza unei susținute munci de lămurire, de însemnătatea trimiterii la școală a copiilor lor; trebuie luate măsuri pentru asigurarea copiilor cu cele necesare unei frecventări regulate a școlii, pentru amenajarea unor gazde comune, pentru asigurarea mijloacelor de transport. În unele locuri, unde sînt condiții mai grele, trebuie înființate școli pentru copiii care locuiesc în cătune depărtate. În îndeplinirea acestor măsuri secțiile de învățămînt trebuie să folosească larg sprijinul organelor locale ale puterii de stat, al organelor sindicale, al tuturor organizațiilor de masă.

Există lipsuri și în ceea ce privește îndeplinirea planului de școlarizare la clasele V—VII. O cauză a acestor lipsuri este și faptul că ministerul a definitivat cu mare întîrziere regulamentul internatelor și regulamentul burselor. Secțiile de învățămînt n-au organizat cu suficientă stăruință muncă de lămurire în mijlocul părinților și uneori n-au asigurat în condiții bune aprovizionarea internatelor. Pentru îndeplinirea planului de școlarizare la clasele V—VII este necesar să fie întărite și dezvoltate internatele școlare, să se organizeze mai bine gospodăriile anexe. Părinții trebuie convinși de însemnătatea trimiterii copiilor lor în școlile de 7 ani și antrenați în vederea unei juste contribuții a lor la întreținerea copiilor în internate.

În cuvîntul său, ministrul Învățămîntului s-a oprit pe larg asupra problemelor legate de desfășurarea procesului de învățămînt, arătînd că în ultimii ani s-au obținut în acest domeniu succese însemnate. Aceste succese se datoresc în primul rînd folosirii experienței pedagogiei și a școlii sovietice, precum și muncii stăruitoare și pline de devotament desfășurate de numeroși învățători și profesori. Ritmul în care progresează învățămîntul este însă prea lent. Mai sînt încă numeroși elevi care au cunoștințe confuze, care nu sînt în stare să aplice în practică cele ce au învățat.

Acest fapt se datorește, într-o măsură însemnată, lipsurilor pe care le au planurile, programele de învățămînt și manualele. În elaborarea acestora nu s-a ținut suficient seama de structura învățămîntului nostru, de faptul că trebuie să se asigure un sistem complect de cunoștințe, în parte pentru școlile de 4 ani, pentru școlile de 7 ani și pentru acelea de 10 ani. Aceasta a făcut, pe de o parte, ca planurile, programele și manualele să fie elaborate nu după sistemul concentric, care corespunde structurii învățămîntului nostru, ci după cel linear, iar pe de altă parte să fie prea încărcate față de posibilitățile copiilor. În conținutul planurilor, al programelor și al manualelor există de asemenea numeroase greșeli determinate de faptul că atît Institutul pedagogic, care a elaborat pînă acum planurile și programele, cît și Editura de stat didactică și pedagogică au lucrat în mare parte în mod birocratic, sectar, fără consultarea masei largi a învățătorilor și profesorilor. Elaborarea planurilor și a programelor a fost încredințată acum serviciului didactic-metodic din minister, care va ține o legătură strînsă, prin consiliul didactic-metodic al ministerului, cu masa cadrelor didactice din întreaga țară. De asemenea, va trebui îmbunătățit sistemul de elaborare a manualelor prin redactarea, pe baza experienței sovietice, a unor manuale originale.

Numeroase școli din țara noastră — a spus în continuare acad. prof. I. Murgulescu — au realizat succese importante în educarea elevilor, înarmîndu-i cu trăsăturile caracteristice omului nou, omului societății socialiste. Totuși, mai sînt mulți învățători și profesori care mai consideră că munca educativă este o sarcină care ar aparține numai direcției școlii, diriginților sau organizațiilor U.T.M. Această părere este profund greșită și trebuie combătută cu hotărîre. Munca educativă nu se poate desfășura numai în cadrul unor acțiuni speciale, ci trebuie să facă parte integrantă din toată activitatea școlii, trebuie să se exercite în primul rînd prin lecții.

Ministerul Învățămîntului nu a cuprins și nu a rezolvat toate problemele educative menite să contribuie la îmbunătățirea învățămîntului. În ultimul timp au fost definitivate o serie de documente privitoare la reglementarea muncii diriginților, la îndatoririle elevilor în vederea întăririi disciplinei. Se constată însă că unii învățători și profesori n-au înțeles just aceste documente, că ei folosesc nu atît metodele de lămurire și convingere a elevilor, ci în primul rînd măsurile coercitive. În felul acesta ei nu pot obține însă decît o disciplină formală a elevilor. Este necesar să fie aplicate cu precădere acele măsuri care contribuie la închegarea colectivului de elevi, la dezvoltarea multilaterală a personalității lor. Măsurile coercitive trebuie folosite numai în mod excepțional, numai atunci cînd, cu tot ajutorul ce i-a dat, elevul nu se îndreaptă.

Ministrul Învățămîntului s-a oprit în continuare asupra problemelor privitoare la cadrele învățămîntului, de activitatea cărora depinde în cea mai mare măsură ridicarea nivelului muncii instructiv-educative.

O problemă însemnată în ceea ce privește încadrarea școlilor cu personal calificat o constituie justa repartizare a absolvenților și asigurarea prezentării și stabilității lor la posturi. Pentru a rezolva aceste probleme, secțiile de învățămînt trebuie să asigure, cu ajutorul organelor locale, îndeplinirea întocmai a Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice, astfel încît pedagogii noi numiți în învățămînt să fie primiți cu căldură, să poată trăi și munci în condiții bune. Repartizarea în posturi a absolvenților instituțiilor de învățămînt superior va fi făcută de Ministerul Învățămîntului, care va lua măsuri pentru asigurarea respectării repartițiilor.

În unele locuri, secțiile regionale de învățămînt n-au ținut seama de prevederile regulamentelor privind mișcarea și atestarea învățătorilor și profesorilor, lăsînd secțiilor de învățămînt raionale latitudinea de a proceda la mișcări de cadre. Astfel de greșeli nu trebuie să se mai întîmple sub nici un cuvînt în viitor. De asemenea, și ministerul va trebui să lichideze lipsurile sale. În ceea ce privește soluționarea problemelor privitoare la mișcările de cadre.

Unele organe locale ale puterii de stat, nerespectînd Hotărîrea partidului și guvernului din august 1951, au tendința de a supraîncărca pe învățători și profesori cu sarcini străine de îndatoririle lor. Acest abuz se datorește în mare parte și faptului că nu există încă norme bine stabilite care să reglementeze activitatea cadrelor didactice din școlile elementare și medii. La Ministerul Învățămîntului se elaborează acum un document care va stabili atît volumul zilnic al muncii pedagogilor, cît și natura obligațiilor lor didactice și culturale.

Ministerul a întîrziat punerea în aplicare a sistemului de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice, care începe să funcționeze de abia acum. Este necesar însă ca acest sistem să nu fie privit numai ca o obligație de a urma un curs de perfecționare odată la 5 ani, ci ca un mijloc permanent de perfecționare a învățătorilor și profesorilor cu ajutorul studiului individual, al cabinetelor pedagogice, al cercurilor pedagogice, al muncii de îndrumare și control.

În încheierea cuvîntării sale, ministrul Învățămîntului și-a exprimat convingerea că în școlile noastre există condițiile necesare pentru continua ridicare a nivelului muncii de instruire și educare a tineretului. Chezășia îndeplinirii acestei sarcini o constituie necontenita întărire a legăturii organelor învățămîntului cu masa cadrelor didactice, planificarea minuțioasă a activității, respectarea principiului muncii colective, îndrumarea și controlul atent al activității școlilor, răspîndirea experienței cadrelor fruntașe, folosirea largă și creatoare a experienței sovietice.

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Să contribuim la buna desfășurare a campaniei agricole de primăvară

De propaganda agricolă depinde în mare măsură succesul luptei pentru obținerea în acest an a unei producții de 10 milioane tone grîu și porumb. În această direcție învățătorii și profesorii din școlile sătești au un rol însemnat. Ei sînt adesea conferențiari la căminul cultural, lectori la cercul agrotehnic, desfășoară munca de propagandă agrotehnică de la om la om, organizează pentru țărănimea muncitoare experiențe pe parcelele școlare. Prin toate aceste forme învățătorii și profesorii pot și trebuie să ajute efectiv pe țăranii muncitori să aplice metodele agrotehnice avansate, să smulgă pămîntului roade cît mai bogate.

În aceste zile pedagogii din școlile sătești au datoria să le arate țăranilor muncitori ce măsuri trebuie luate pentru pregătirea solului în vederea însămînțării. Aceste lucrări au ca scop să afineze solul tasat în timpul iernii, să păstreze în el cît mai multă umiditate și să-l curețe de buruieni.

Arătura de toamnă trebuie lucrată primăvara, pînă la însămînțare, în felul următor: Pentru culturile ce se seamănă în prima urgență, cum sînt grîul de primăvară, orzul de primăvară etc. grăpăm odată cu grapa ușoară, pentru a distruge crusta care s-a format în timpul iernii; dacă terenul s-a tasat trebuie să folosim și cultivatorul cu labe late pentru a afîna pămîntul mai bine și a distruge eventualele buruieni care au apărut. Pentru culturile ce se seamănă mai tîrziu, cum este porumbul, trebuie să dăm cu cultivatorul urmat de grapă de cîte ori este nevoie, adică de cîte ori pămîntul se acoperă cu buruieni. Dacă apar prea multe buruieni trebuie să facem o nouă arătură, pe care s-o grăpăm imediat. Înainte de semănat, terenul se lucrează cu cultivatorul, plugul fără cormană sau prășitoarea, la adîncimea semănatului, adică pentru porumb la 8—10 cm. Apoi se grăpează imediat și se trece la semănat. Pentru plantele care cer ca solul să fie afînat în mod special, cum sînt cartoful și rădăcinoasele, arătura de toamnă trebuie arată și primăvara pentru a mărunți cît mai mult bolovanii. Apoi trebuie să grăpăm și să întreținem terenul curat, cu cultivatorul, pînă la semănat.

În cazul cînd în mod excepțional nu s-a făcut arătura adîncă de toamnă se va face o arătură de primăvară, la adîncime de 12-15 cm. pentru semănăturile foarte timpurii și la 18-20 cm. pentru celelalte semănături. Pentru ca arătura de primăvară să înlocuiască măcar în parte arătura adîncă de toamnă, trebuie să arăm mai de vreme, de îndată ce putem ieși cu plugul la cîmp, și trebuie să grăpăm imediat după arat, fără a aștepta nici măcar de dimineață pînă după masă.

După arătura de primăvară lucrăm terenul la fel ca și arătura de toamnă, ținînd seama de momentul semănatului și de cerințele fiecărei culturi.

Un alt mijloc de a spori recoltele în mod simțitor este folosirea îngrășămintelor. De pildă, dacă la un hectar semănat cu porumb dăm 50 de care de gunoi, în primul an de la gunoire vom obține un spor de 500—600 kg porumb, în anul al doilea 400 kg iar în anul al treilea 300 kgr.

Dacă gunoiul nu s-a administrat din toamnă, el se va îngloba în sol odată cu arătura de primăvară în cazul semănăturilor timpurii și cu una sau două zile înainte de însămînțare în cazul porumbului.

Sporirea recoltelor depinde în mare parte de justa stabilire a timpului de semănat, a cantității de sămînță ce se dă la hectar a distanței dintre rînduri, a adîncimii de îngropare a semințelor.

Data de însămînțare pentru fiecare plantă nu se poate indica precis pentru toată țara deoarece condițiile variază după regiune și după clima anului respectiv. Pedagogii din școlile sătești trebuie să arate țăranilor muncitori că au datoria să respecte recomandările Ministerului Agriculturii și Silviculturii, ale comitetelor executive ale sfaturilor populare și inginerilor și tehnicienilor agronomi, părăsind obiceiurile înapoiate de a semăna după cîntatul cucului, după luna plină etc.

În general, se poate arăta că epoca întîia începe din momentul cînd se poate ieși la cîmp și se continuă în tot timpul lunii martie. În acest timp se seamănă grîul de primăvară, secara, mazărea, orzul etc. Epoca a doua corespunde în general lunii aprilie, în care se seamănă inul, lintea, sfecla, floarea soarelui, cinepa. Epoca a treia corespunde în general lunii mai, cînd se seamănă cartofii, porumbul, soia, fasolea, iarba de Sudan, bumbacul.

O deosebită importanță pentru obținerea unor recolte bogate o prezintă modul de semănat. Folosirea mașinilor de semănat prezintă multe foloase față de semănatul cu mîna și de aceea țăranii muncitori trebuie să folosească mașinile de semănat de la S.M.T. sau să le împrumute de la gospodăria colectivă, să se asocieze în vederea folosirii mașinilor.

În semănatul cu mîna se întrebuințează prea multă sămînță. Aceasta se îngroapă la adîncimi neegale și se distribuie neuniform mai ales cînd bate vîntul. Prin semănatul cu mașina se face economie de timp și de sămînță (cca. 15—20% față de semănatul cu mîna), se repartizează sămînța uniform, se îngroapă semințele la adîncimea dorită, plantele răsar deodată, crescînd egal, la aceeași înălțime. Semănatul cu mașina permite îngrijirea culturilor prășitoare cu prășitoarea mecanică, ceea ce economisește de asemenea timp și brațe de muncă.

Cadrele didactice trebuie să lămurească cu stăruință țăranii muncitori asupra avantajelor metodelor de semănat în rînduri încrucișate, în rînduri dese și în cuiburi. Semănatul în rînduri încrucișate constă din distribuirea unei jumătăți din cantitatea totală de sămînță în lungul parcelei și a celeilalte jumătăți perpendicular, în latul parcelei. Se trece cu semănătoarea de două ori, încrucișat, pe aceeași suprafață, urmărindu-se să se obțină rînduri cît mai drepte, la distanța de 12,5 cm unul de celălalt. Semănatul în rînduri dese constă în semănatul păioaselor cu mașini care au tuburile numai la cca 7—8 cm unul de altul, adică la cca 1/2 din lățimea rîndurilor obișnuite. Aceasta se realizează prin cuplarea a două mașini de semănat obișnuite una în spatele celeilalte.

Semănatul în rînduri încrucișate și dese și în cuiburi în pătrat asigură o repartizare mai uniformă a plantelor pe întreaga suprafață și pune la dispoziția lor o suprafață de teren aproximativ pătrată, din care ele pot extrage mai ușor apa și substanțele nutritive. În acest fel plantele se dezvoltă mai bine, se coc mai uniform și reușesc mai ușor să asfixieze buruienile.

Semănatul în cuiburi așezate în pătrat al porumbului se face cu mîna sau cu mașini speciale, marcîndu-se terenul cu marcatorul special la distanțele recomandate de agronomi pentru fiecare sol și regiune în parte.

Aplicarea în practică a tuturor măsurilor agrotehnice recomandate de tehnicieni va duce la realizarea unor producții agricole sporite, așa cum au obținut atîția țărani muncitori cu gospodării individuale, fruntași ai recoltelor bogate. Realizarea acestui obiectiv va constitui o contribuție însemnată la dezvoltarea întregii noastre economii naționale.

Ing. IRINA TEODORU

In preajma examenelor de alfabetizare

Învățătorii și profesorii intensifică necontenit munca de pregătire a neștiutorilor de carte, în vederea prezentării acestora la examenele de promovare și absolvire a cursurilor de alfabetizare, care vor începe în curînd la orașe și sate.

Peste 150.000 de oameni ai muncii, foști neștiutori de carte, se vor prezenta în fața comisiilor de examinare, pentru a dovedi cunoștințele de citit, scris și socotit pe care le-au dobîndit prin munca și dragostea lor de învățătură.

Pentru o cît mai bună pregătire a examenelor din acest an, secțiile de învățămînt și cadrele didactice trebuie să folosească experiența examenelor din anul trecut, în a căror organizare și desfășurare au existat multe realizări. Astfel, secția de învățămînt a regiunii Baia Mare și-a întocmit pentru perioada examenelor un plan de control al muncii de alfabetizare din fiecare raion. Acolo unde s-au constatat lipsuri, s-au luat măsuri imediate. Această acțiune a secției de învățămînt a contribuit la mobilizarea cadrelor didactice în munca de pregătire a examenelor. Datorită elanului lor patriotic, în această regiune, în numeroase comune toți neștiutorii de carte care au urmat cursurile de alfabetizare s-au prezentat la examene bine pregătiți. Astfel, în comunele Berbești și Sarasa din raionul Sighet, s-au prezentat la examene și au promovat cu succes 180 de adulți. Secția de învățămînt a raionului Sighet a trimis la centrele de alfabetizare 48 de delegați, care au verificat calitatea cunoștințelor dobîndite de cursanți și au ajutat la buna desfășurare a examenelor.

Rezultate bune în pregătirea și desfășurarea examenelor de alfabetizare s-au obținut în anul școlar trecut și în regiunea Hunedoara. Secția de învățămînt a acestei regiuni a întocmit din timp comisii de examinare, formate din cele mai bune cadre didactice.

Mulți absolvenți ai cursurilor de alfabetizare au fost îndrumați să se înscrie la școlile de calificare profesională, la școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc sau spre învățămîntul fără frecvență. Este bine să li se facă cunoscut absolvenților din anul acesta exemplul dat de acei absolvenți din anii trecuți care urmează acum diferite școli, s-au calificat în muncă și lucrează cu rezultate mult mai bune decît în trecut.

Folosind just îndrumările date de Ministerul Învățămîntului și bogata experiență din anii trecuți, secțiile de învățămînt regionale și raionale, directorii de școli și cadrele didactice trebuie să facă din examenele de alfabetizare din acest an o nouă dovadă a hotărîrii lor de a lichida neștiința de carte pînă la sfîrșitul planului cincinal.

D. IONESCU

Șezători pentru țărănimea muncitoare

Elevii școlii medii și ai școlii de 7 ani cu limba de predare germană din orașul Lugoj desfășoară, sub îndrumarea cadrelor didactice, o vie activitate culturală și artistică. De curînd, echipele artistice ale celor două școli au prezentat în fața țăranilor muncitori din comuna Darova, raionul Lugoj, o șezătoare cu un program bogat, compus din coruri, dansuri populare și scenete teatrale.

În cadrul șezătorii, tovarășul profesor Jager a ținut o conferință despre lupta pentru pace a oamenilor muncii din țara noastră.

Cadrele didactice și elevii școlii medii și ai școlii de 7 ani cu limba de predare germană din orașul Lugoj se pregătesc să prezinte asemenea șezători și în alte comune ale raionului.

Olimpiada tinerilor matematicieni și fizicieni

În Gazeta matematică și fizică seria B nr. 1/1955 au apărut problemele pentru Olimpiada din anul 1955 a tinerilor matematicieni și fizicieni. Problemele au fost înaintate și secțiilor de învățămînt raionale, pentru a fi difuzate în școlile de 7 ani.

Scopul Olimpiadei fiind ridicarea nivelului învățămîntului matematicii și fizicii, precum și buna pregătire a viitorilor absolvenți ai școlilor de 7 ani, este necesar ca tovarășii profesori de matematică și fizică să popularizeze această Olimpiadă în masa elevilor, pentru a-i antrena să participe la ea în număr cît mai mare.

Soluțiile problemelor se vor trimite pînă la 15 aprilie a.c., pe adresa filialelor Societății de științe matematice și fizice din orașele reședință de regiune.

Elevii evidențiați vor primi premii la sfîrșitul acestui an școlar.

Instructaj pentru metodiștii regionali

La Institutul Central de perfecționare a cadrelor didactice din București are loc un instructaj, în cadrul căruia se desfășoară un schimb de experiență între metodiștii pentru învățămîntul elementar, pentru matematică și fizică de la cabinetele pedagogice regionale din întreaga țară. De asemenea, iau parte la acest instructaj și unii dintre cei mai buni învățători și profesori de matematică și fizică din fiecare regiune.

În cadrul schimbului de experiență se analizează, printre altele, munca depusă de cabinetele pedagogice în vederea ajutorării învățătorilor și profesorilor înscriși la cursurile organizate pe baza sistemului de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice.

Pentru participanții la instructaj s-au organizat referate și lecții practice, precum și o serie de lecții cu privire la sarcinile care revin școlii în legătură cu măsurile luate de partid și guvern pentru dezvoltarea industriei și agriculturii, cu privire la sarcinile metodiștilor etc.

Pe urmele materialelor publicate în gazeta noastră

În nr. 304 din 4 februarie a.c. al „Gazetei învățămîntului" a apărut o notă critică în care se arăta că, din cauza lipsei de grijă a colectivului secției de învățămînt a raionului Pitești, activitatea unor cercuri pedagogice din acest raion se desfășoară în mod defectuos.

Secția de învățămînt a raionului Pitești ne răspunde că cele semnalate în ziar sînt juste. Colectivul secției de învățămînt nu s-a preocupat de îndrumarea și controlul activității cercurilor pedagogice ale învățătorilor. În special a neglijat aceste probleme tovarășul Gavrilă Bogdan, care, deși a participat la ședințele unor cercuri pedagogice, n-a luat nici o măsură de îndreptare a lipsurilor și nici n-a sezisat secția de învățămînt.

De asemenea, la redacție s-a primit o scrisoare din partea tovarășului Gavrilă Bogdan. Recunoscînd justețea celor semnalate în ziar, tov. Bogdan arată în același timp și măsurile luate pentru îmbunătățirea activității cercurilor pedagogice.

☆

Comitetul executiv al sfatului popular al raionului Marghita, regiunea Oradea, răspunzînd la criticile din foiletonul „Un președinte copleșit de griji", apărut în nr. 304 din 4 februarie 1955 al „Gazetei învățămîntului", recunoaște că cele arătate sînt juste. În urma apariției foiletonului, sfatul popular raional a trasat ca sarcină comitetului executiv din comuna Curpăn să nu mai folosească învățătorii și profesorii în munci străine de activitatea didactică și culturală.

Pentru adîncirea relațiilor culturale între popoare

— Convorbire cu prof. Otto Siegl și prof. dr. Hans Weber, muzicieni austrieci, oaspeți ai țării noastre —

La invitația Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, țara noastră a fost vizitată de mai mulți muzicieni austrieci, care au dat o serie de spectacole deosebit de apreciate de auditori.

Rugînd pe prof. Otto Siegl și prof. dr. Hans Weber, care fac parte din grupul de muzicieni austrieci, să arate cititorilor „Gazetei învățămîntului" impresiile lor cu privire la vizita în țara noastră, oaspeții ne-au declarat:

Cu prilejul vizitelor făcute la Institutul de Folclor, la Casa de creație populară, la Ministerul Culturii, muzicienii austrieci au putut cunoaște rodnica activitate a muzicienilor romîni pentru culegerea materialului folcloristic, organizarea exemplară a muncii iubitorilor de cultură amatori, dezvoltarea muzicii romînești. În același timp, vizitînd Conservatorul „Ciprian Porumbescu", oaspeții și-au putut da seama de serioasa educație muzicală ce se dă tineretului din țara noastră.

— O mare plăcere — au spus oaspeții — ne-a făcut vizionarea baletului „Copelia". Spectacolul ansamblului Consiliului Central al Sindicatelor a produs, de asemenea, o impresie deosebită asupra noastră, prin frumoasa prezentare a muzicii populare, a dansurilor naționale și a corurilor. Sîntem entuziasmați de nivelul înalt al celor două orchestre simfonice pe care am avut prilejul să le auzim: Orchestra Radio și Filarmonica de Stat. Putem invidia Bucureștiul pentru dirijori excelenți ca maestrul George Georgescu și tînărul dirijor Edgar Cosma.

În repetatele întîlniri pe care le-au avut în cadrul Uniunii compozitorilor, muzicienii austrieci au avut prilejul să se refere la dezvoltarea muzicii austriece și să cunoască, în același timp, problemele muzicii din Republica Populară Romînă.

Ne-am convins, — declară oaspeții — de bogăția culturii romînești și de înflorirea ei și sperăm că vom menține și adînci prietenia pe care am legat-o aici cu prilejul vizitei noastre. Muzica este un mijloc deosebit de însemnat pentru apropierea între popoare, căci ea e o limbă internațională care unește toate popoarele.

În muzică sînt multe opere care sprijină cauza prieteniei și a păcii. Și eu personal — a spus prof. Otto Siegl — am convingerea că a te ocupa de muzică servește mai bine cauza păcii decît a te ocupa de arme.

Note bibliografice

Metodica limbii maghiare pentru clasele I-IV

Regimul nostru democrat-popular arată un interes și o grijă deosebită bunei desfășurări a învățămîntului în școlile pentru copiii din rîndurile minorităților naționale. Printre măsurile luate în vederea îmbunătățirii continue a muncii instructiv-educative în aceste școli se numără și editarea unor metodici privitoare la predarea limbii materne. Astfel, de curînd a apărut prima parte a lucrării „Metodica limbii maghiare (gramatica)" pentru școlile elementare, cuprinzînd capitolele „Predarea gramaticii" și „Îndrumări practice cu privire la predarea gramaticii".

Lucrarea, întemeiată pe experiența sovietică în predarea limbilor materne, subliniază importanța cunoașterii profunde a limbii materne pentru ridicarea nivelului cultural al maselor populare și demonstrează necesitatea unei însușiri temeinice a limbii materne de către elevi încă din școala elementară.

În metodică se acordă o mare importanță analizei gramaticale ca mijloc de dezvoltare a exprimării orale și scrise a elevilor, insistîndu-se în același timp asupra stabilirii legăturilor necesare în predarea morfologiei și sintaxei. De asemenea, în metodică se subliniază rolul predării gramaticii în îmbogățirea vocabularului elevilor, precum și în dezvoltarea gîndirii lor logice.

Indicațiile cu privire la predarea noțiunilor de gramatică și la analiza gramaticală țin seama de materialul prevăzut pentru lecțiile de citire în clasa respectivă. Se folosesc ca exemple strofe, versuri sau expresii din poeziile clasicilor literaturii maghiare (Petőfi, Arany etc.) fragmente din proza literară maghiară (Gárdonyi, Petelei, Tömörkény etc.) subliniindu-se posibilitatea și necesitatea de a se arăta, pe baza acestor exemple, frumusețea și bogăția limbii maghiare.

În lucrare sînt prezentate o serie de tabele clar și sistematic întocmite, care vor contribui la îmbunătățirea planificării lecțiilor, la predarea sistematică a gramaticii limbii maghiare. Astfel, este prezentat sub formă de tabel planul predării gramaticii limbii maghiare în școlile elementare, precizîndu-se principalele noțiuni ce se învață în fiecare clasă la fonetică, morfologie și sintaxă. Tabelul demonstrează, în același timp, necesitatea predării concentrice a gramaticii în școala elementară și arată posibilitatea lărgirii și adîncirii cunoștințelor de gramatică ale elevilor în fiecare clasă, conform dezvoltării posibilității lor de înțelegere.

Alte tabele prezintă sistematizarea cunoștințelor cu privire la verb, predate în clasa a III-a, cu privire la analiza gramaticală în clasa a IV-a, cu privire la despărțirea cuvintelor în silabe, la prezentarea unor reguli de ortografie etc.

De asemenea, în metodică sînt cuprinse îndrumări concrete în privința desfășurării lecțiilor de gramatică, cu indicarea diferitelor faze ale acestora, în privința folosirii manualelor în predarea gramaticii și în privința stabilirii și pregătirii temelor pentru însușirea și fixarea cunoștințelor predate, în privința recapitulării materiei, precum și în privința controlului sistematic și organizat al cunoștințelor elevilor.

Un ajutor însemnat pentru învățătorii școlilor cu limba de predare maghiară îl constituie îndrumările metodice concrete în legătură cu predarea diferitelor noțiuni de gramatică prevăzute în programa de învățămînt pentru clasele I—IV, începînd cu sunetele și silabele și continuînd cu diferite noțiuni morfologice și sintactice specifice limbii maghiare. De asemenea, se prezintă planuri de lecții la baza întocmirii cărora a stat experiența unor cadre didactice fruntașe.

O lipsă esențială a lucrării o constituie prezentarea uneori prea teoretică a problemelor. De pildă, în tratarea subcapitolului privitor la metodele de studiere a gramaticii nu se dau decît indicații generale, lipsite de un caracter concret. În același timp, metodica nu oglindește în suficientă măsură experiența pozitivă a învățătorilor din școlile cu limba de predare maghiară în ceea ce privește înarmarea elevilor cu cunoștințe de gramatică. Colectivul de autori s-a bazat, în majoritatea cazurilor, pe experiența școlilor dintr-o singură regiune.

Cu toate aceste lipsuri, metodica va contribui, fără îndoială, la îmbunătățirea predării gramaticii limbii maghiare în clasele I—IV.

TOT MAI NUMEROȘI PEDAGOGI DIN ȚĂRILE CAPITALISTE LUPTĂ PENTRU PACE

De la un capăt la altul al lumii, popoarele duc astăzi una dintre cele mai mari lupte din istoria tuturor timpurilor, lupta împotriva dezlănțuirii unui nou măcel mondial, lupta pentru slăbirea încordării internaționale, pentru colaborare pașnică între popoare.

Mai puternică ca oricînd se ridică în întreaga lume mișcarea împotriva dezlănțuirii războiului atomic. Apelul către popoarele lumii, lansat recent de sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii, găsește aprobarea unanimă a tuturor oamenilor conștienți de distrugerile incalculabile și pierderile în vieți omenești pe care le-ar aduce un război atomic. Cetățeni din toate țările globului, de toate vîrstele, de cele mai diferite opinii politice, fără deosebire de religie, profesie sau categorie socială, își pun semnătura pe Apelul de la Viena cu convingerea fermă că forța unită a popoarelor poate preîntîmpina războiul, poate salva pacea.

Cadrele didactice din țările capitaliste — învățători, profesori, cunoscuți oameni de știință, aduc o importantă contribuție la cauza apărării păcii.

Fapte petrecute zi de zi în țările din vestul Europei, ca și în țările capitaliste de pe celelalte continente, arată că nenumărate cadre didactice din aceste țări se integrează activ în lupta pentru pace a popoarelor.

În Anglia, numeroși învățători și profesori participă la mitingurile și manifestațiile de protest împotriva reînarmării Germaniei occidentale. De curînd, un mare număr de cetățeni din West Ham, comună suburbană din Londra, au trimis un mesaj primului ministru Churchill. Acest mesaj nu a putut intra, desigur, în cutia de scrisori de la locuința lui Churchill deoarece avea mai mult de 1 metru lungime și peste jumătate metru lățime. El cuprindea protestul și semnăturile locuitorilor din comuna West Ham împotriva remilitarizării Germaniei occidentale. Printre aceste semnături se aflau și acelea ale învățătorilor și profesorilor din comună.

Învățătorii și profesorii din Anglia nu pot uita distrugerile pe care bombele fasciștilor nemți le-au provocat în timpul „Blitz-Krieg"-ului aerian asupra Londrei și a altor orașe britanice. Printre ruinele Londrei și Coventry-ului, ale orașelor Sheffield, Manchester, Liverpool și Clydebanc se află și dărîmăturile a numeroase școli și instituții de cultură. Iată de ce la mișcarea pentru pace din Anglia participă și un mare număr de cadre didactice. Savantul englez Richard Cobb, doctor al Universității din Oxford, într-un articol intitulat „Să nu se mai întîmple niciodată", publicat în ziarul francez „Le Monde", arată pericolul imens pe care-l reprezintă pentru Anglia reînvierea militarismului german.

Numeroși învățători și profesori francezi s-au adresat colegilor lor din Germania occidentală, cerîndu-le să-și unească eforturile în vederea organizării unei rezistențe comune împotriva reînarmării Germaniei occidentale. Un număr de 118 profesori de la instituțiile de învățămînt superior din Franța, printre care savanți cu renume mondial cum sînt Lefebvre, profesor la Sorbona, Pozzo di Borgo, inspector general al învățămîntului public, profesorul Bernard Lavergne, Wallon, profesor onorific la Collège de France și mulți alții au lansat un apel în care atrag atenția poporului francez asupra pericolului reînarmării Germaniei occidentale.

Deosebit de puternică este mișcarea pentru pace a cadrelor didactice și a tineretului studios din Germania occidentală. O anchetă organizată în această țară în rîndurile tineretului de ziarul german „Das Bild" s-a soldat în felul următor: 91 la sută din tinerii întrebați au declarat că nu vor să îmbrace uniforma militară, 8 la sută au refuzat să-și exprime vreo părere, doar 1 la sută s-au declarat în favoarea reînarmării.

În cadrul unui miting de protest împotriva ratificării acordurilor de la Paris, organizat la Frankfurt pe Main, au luat cuvîntul Alfred Weber, profesor la Universitatea din Heidelberg, Golnitzer, profesor la Universitatea din Bonn, Hessen, profesor la Universitatea din Köln. La Gelsenkirchen, profesorul Theo Pirker, colaborator la Institutul științific al Uniunii sindicatelor germane din Köln, a declarat la o adunare de protest împotriva reînvierii Wehrmachtului: „A sosit momentul să apărăm democrația și să nu admitem militarizarea țării".

La Dresda a avut loc, nu de mult, un miting al cadrelor didactice, la care au participat aproape 1000 de persoane. Participanții la miting s-au adresat colegilor lor din Cracovia, Stuttgart, Bordeaux și Coventry, cerîndu-le să se pronunțe împotriva acordurilor de la Paris. Numeroși profesori ai Universității din Heidelberg au luat parte la o mare manifestație antimilitaristă organizată de studenții acestei universități. Participanții au purtat pancarte cu lozinci ca: „Patria noastră nu este Bonn, ci Germania", „Jos cu politica de război a guvernului Adenauer!" Tînărul școlar vest-german nu vrea să slujească drept carne de tun țelurilor imperialiste. „Vrem să învățăm, nu să mărșăluim" — sub această lozincă a demonstrat tineretul din orașul vest-german Gelsenkirchen.

Elevii din ultimile clase ale Școlii superioare de comerț din Neues-Rhein au protestat la direcția școlii, exprimîndu-și indignarea că la festivitatea organizată în cinstea absolvenților au luat cuvîntul reprezentanți ai departamentului lui Blank (ministerul de război de la Bonn), care au îndemnat tineretul să se înroleze în armată. În cadrul unei întruniri convocate de autoritățile vest-germane pentru înrolarea tineretului universitar în armată, un student al Academiei pedagogice din Wuppertal a declarat: „Nu avem nevoie de tancuri pentru a dovedi că formăm o unitate". Reprezentantul departamentului lui Blank, care a încercat să ia cuvîntul, a fost întrerupt de nenumărate ori și huiduit.

În Japonia, țara care a suferit consecințele dezastruoase ale bombardamentului atomic, Comitetul pentru apărarea păcii din universitatea „Dosisia" a organizat o anchetă în rîndul studenților, care s-au pronunțat într-o majoritate covîrșitoare împotriva reînarmării țării. Ancheta organizată în rîndurile membrilor Institutului politehnic din Tokio a avut rezultate asemănătoare.

În ciuda campaniei de persecuții dezlănțuite de poliție, studenții japonezi difuzează manifeste care cheamă la luptă împotriva războiului, pentru apărarea păcii.

Puternică este mișcarea pentru pace și în rîndurile profesorilor și studenților din S.U.A. La Yakima a avut loc cel de al 40-lea Congres anual al organizației „Congresul de la Washington al părinților și elevilor". Participanții la congres au adoptat o rezoluție cu nouă puncte, în care se afirmă: „O pace generală adevărată este de cea mai mare importanță pentru bunăstarea copiilor și tineretului".

Mișcarea pentru pace, pentru interzicerea războiului atomic antrenează în măsură tot mai largă cadrele didactice din toate țările. În Indonezia, Apelul de la Viena a fost semnat, printre alții, de profesorul Prijono, laureat al „Premiului Internațional Stalin — Pentru întărirea păcii între popoare". În Argentina, profesorul Grancelli Cha, doctor în științele politice și membru în comitetul de conducere al consiliului național al păcii din Argentina, a declarat într-un interviu acordat presei: „Noi, argentinienii, ne luăm angajamentul ca alături de celelalte popoare să depunem toate eforturile pentru a înlătura primejdia atomică și pentru a salva pacea".

Lupta pentru pace a învățătorilor, profesorilor, savanților din întreaga lume este privită cu dragoste și simpatie de cadrele didactice din țara noastră. Călăuziți de principiile politicii externe a guvernului R.P.R., înscrise în recenta declarație a Marii Adunări Naționale, cadrele didactice din țara noastră se alătură luptei învățătorilor și profesorilor din toate țările pentru pace, pentru viață.

Ni se semnalează...

La 10 ianuarie a.c. unul din învățătorii școlii de 7 ani din satul „Mila 23", comuna Crișan, raionul Tulcea, a înmînat personal șefului secției de învățămînt a raionului raportul de activitate al școlii pe pătrarul II. După două săptămîni, conducerea aceleiași școli primește de la secția de învățămînt a raionului Tulcea următoarea notă telefonică: „Înaintați de urgență situația școlii pe pătrarul II. Contrariu severe sancțiuni".

Secția raională de învățămînt are datoria să înlăture cu hotărîre din munca sa asemenea manifestări de birocratism.

☆

Încă de la începutul anului școlar — ne scrie tovarășul Ion Tîrnăveanu din comuna Toga, raionul Gherla — studenții cursurilor fără frecvență de la Facultatea de filologie din București au primit din partea conducerii acestei facultăți instrucțiunile cu privire la organizarea cursurilor fără frecvență și temele de control. Tot la începutul anului școlar am fost anunțați de facultate să trimitem cît mai urgent suma de 50 de lei pe numele tovarășei secretare Smaranda Popescu — sumă ce reprezintă costul cursurilor necesare pregătirii noastre. Toate acestea m-au făcut să cred că tovarășii din conducerea Facultății de filologie din București au tras învățămintele necesare din lipsurile care au existat anul trecut în organizarea cursurilor fără frecvență.

Pînă la această dată nu am primit totuși nici un curs — deși am trimis suma respectivă pe adresa indicată. Din cele șase lucrări de control pe care le-am trimis facultății nu am primit înapoi nici una, deși în instrucțiuni se spune, printre altele, că ele vor fi înapoiate studentului cu observațiile, îndrumările și cu notarea profesorului care le-a corectat. Deși am trimis nenumăratele scrisori secretariatului facultății, nu am primit nici un răspuns. Toate acestea mă îndreptățesc să cred că între vorbele și faptele conducerii acestei facultăți există un foarte mare contrast.

Pentru că nu sînt singurul student în această situație, aș propune conducerii Facultății de filologie și tuturor acelora care se fac vinovați de această stare de lucruri să privească cu mai multă răspundere problema calificării cadrelor didactice, a pregătirii studenților cursurilor fără frecvență.

După principiul vaselor comunicante...

Decanul: — De ce n-or fi venind lucrările de control ale studenților fără frecvență?

Învățătorul: — Dacă nu vin programele și cursurile...

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12, Telefon 4.24.00, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 311 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 25 martie 1955

In acest număr:

- DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE — **V. Juscovici:** Predarea lecțiilor de fizică. — **P. Mantevici:** Munca învățătorului care lucrează concomitent la patru clase (pag. 2)
- **Sofia Anghel:** Să ridicăm nivelul educației politice a elevilor din școlile profesionale (pag. 3)
- **Mihai Marin:** Pregătirea parcelelor experimentale în școlile din raionul Medgidia (pag. 3)
- **Elisabeta Garoiu:** Elevii mei învață să scrie corect și frumos (pag. 3)
- **Ioana Ungureanu:** Mă străduiesc să-mi educ bine elevii (pag. 3)
- Din munca grupelor de studenți (pag. 4)
- FOILETON — **I. Avian** și **S. Rudeanu:** „Nici în... C.A.R., nici în căruță". (pag. 4)
- Dezbateri hotărîtoare în Consiliul Republicii din Franța (pag. 4)

Să educăm tineri pregătiți pentru muncă și apărarea patriei

In realizarea educației comuniste a tinerei generații, educația fizică are un rol deosebit de important. Parte integrantă a educației comuniste, educația fizica are o strînsă legatură cu îndreaga muncă ce se desfășoară în școală și în afară de școală pentru educarea tinerei generații în spiritul dragostei nemărginite față de patrie și față de popor, în spiritul dragostei față de muncă și al devotamentului neclintit față de cauza păcii. Contribuind la întărirea sănătății și a rezistenței organismului, la dezvoltarea înaltelor calități morale necesare viitorilor constructori ai socialismului — voința, curajul, bărbăția, hotărirea, perseverența, disciplina conștientă și spiritul colectiv — educația fizică contribuie, în același timp, la dezvoltarea capacității de muncă a tinerei generații, la dezvoltarea capacității ei de apărare a patriei.

Partidul și guvernul nostru acordă o deosebită importanță organizării și desfășurării educației fizice în școală și în afară de școala. Hotărîrea Biroului Politic al P.M.R. din 26 iunie 1949, de exemplu, trasează sarcini însemnate în legătură cu dezvoltarea educației fizice și a sportului în patria noastră. De asemenea, Hotărîrea Consiliului de Miniștri din 31 octombrie 1951 prevede introducerea orelor de educație fizică și colectiv sportiv în toate instituțiile de învățămînt.

In fața învățătorilor și a profesorilor de educație fizică, precum și a directorilor de școli, stă sarcina de a îmbunătăți necontenit munca pentru o dezvoltare fizică armonioasă a elevilor, pentru întărirea sănătății lor, pentru formarea unor organisme rezistente, călite, pentru dezvoltarea trăsăturilor de caracter specifice omului nou. Această acțiune este cu atît mai însemnată, cu cît tocmai în anii de școală copiii cresc repede, li se dezvoltă sistemul muscular și sistemul osos, funcțiile organelor interne, îndeosebi cele ale inimii și aparatului respirator.

Multe cadre didactice din școlile patriei noastre, înțelegînd însemnătatea educației fizice și a sportului în școală, duc o muncă din ce în ce mai susținută în această direcție. Urmărind îndeaproape indicațiile programei și ale metodicii predării educației fizice în școală, aceste cadre reușesc să-și planifice în mod just activitatea și lecțiile pe care le desfășoară. Ele țin seama îndeaproape de posibilitățile fiziologice ale elevilor și de condițiile materiale existente, aleg cu pricepere exercițiile și se străduiesc să aplice acele metode de predare, prin care să asigure realizarea obiectivelor educative ale fiecărei lecții. De exemplu, tovarășii profesori Mureșanu Livia din Cluj, Bazilides din Gheorghieni, Granea Virginia din Craiova și tovarășa învățătoare Faur Ana de la școala elementară din comuna Bărgău, raionul Hunedoara, acordă o deosebită atenție, în organizarea lecțiilor de educație fizică, alternării exercițiilor. Acești tovarăși învățători și profesori trec cu elevii de la exerciții simple, ușoare, la exerciții complicate, grele, dozînd în mod just eforturile elevilor.

Realizarea conținutului educativ al lecțiilor de educație fizică de către învățători și profesori are o înrîurire favorabilă asupra întregului proces instructiv-educativ. In regiunea Suceava, de pildă, activitatea de educație fizică a contribuit, în multe cazuri, la întărirea disciplinei elevilor. De asemenea, la școala medie din Tîrgoviște, la școala de șapte ani din Beceni, la școlile din Urziceni, anumiți elevi nedisciplinați, fiind cu pricepere antrenați în sport, au devenit cu timpul exemple la învățătură și disciplină.

O grijă deosebită se acordă în școlile noastre antrenării elevilor în trecerea probelor F.G.M.A. și G.M.A. Cifrele de plan în acest domeniu au fost depășite în marea majoritate a regiunilor țării. In regiunea Bîrlad, la complexul F.G.M.A. numărul de elevi planificat a fost depășit cu 147,33%, iar la probele G.M.A., în regiunea București s-a înregistrat o depășire a planului cu 103%.

Directorului de școală îi revine o răspundere deosebit de însemnată în asigurarea unui nivel corespunzător al desfășurării educației fizice în școală. Mulți directori de școli, înțelegînd importanța pe care o au factorii externi asupra rezultatelor ce se obțin în procesul educației fizice, se preocupă cu perseverență să creeze condițiile sanitare și igienice corespunzătoare scopului urmărit în această activitate.

Un rol însemnat în îmbunătățirea educației fizice în școli îl are și activitatea consiliilor și cercurilor pedagogice. Analiza muncii de educație fizică făcută în consiliul pedagogic al școlii medii din Bicaz, bunăoară, a determinat luarea unor măsuri care au contribuit la îmbunătățirea acestei munci în școală. De asemenea, activitatea cercului pedagogic al profesorilor de educație fizică din raionul Huși, condus de metodista Emilia Strătilă, contribuie cu succes la îmbunătățirea culturii fizice în școlile raionului.

Unele secții de învățămînt își înțeleg în mod just sarcinile ce le revin în sprijinirea și îndrumarea acestei munci că're un nivel cît mai ridicat. Secția de învățămînt a regiunii Cluj, de pildă, se îngrijește permanent de buna desfășurare a educației fizice în școală, iar metodistul cabinetului pedagogic, tov. Francisc Lörinczi, îndrumează cu pricepere și competență munca profesorilor de educație fizică. Unele secții de învățămînt se preocupă cu toată seriozitatea de înzestrarea școlilor cu materialul sportiv necesar. De exemplu, unui număr însemnat de școli de 7 ani din regiunea București, precum și caselor de pionieri din această regiune li s-a repartizat mult material sportiv. De asemenea, unele școli din Regiunea Autonomă Maghiară, îndeosebi cele din raionul Gheorghieni, precum și unele școli din Giurgiu, îndrumate de secțiile de învățămînt regionale, au reușit prin mijloace locale și muncă voluntară să amenajeze terenuri de sport și săli de gimnastică, să confecționeze material sportiv.

Rezultatele obținute în această direcție au desigur o însemnătate mare. Ele pot fi însă cu mult depășite dacă se scot la iveală cu toată seriozitatea lipsurile existente, dacă se iau măsuri de îndreptare, a căror îndeplinire să fie urmărită cu perseverență de către toți factorii chemați să sprijine această acțiune. In unele din școlile patriei noastre, de pildă, încă mai există învățători și profesori de educație fizică care desfășoară o muncă formală, lipsită de conținut educativ. Multe cadre didactice nu țin seama de cerințele programelor școlare, nu se preocupă să realizeze prin munca lor cu elevii sarcinile ce revin educației fizice în școală.

Profesorul Nic. Opriș, de la școala medie de băieți nr. 1 din Craiova, de exemplu, neîntocmind planuri bune de lecții, trece brusc cu elevii la eforturi prea mari, punîndu-i la sărituri fără încălzirea necesară și fără a ține seama de posibilitățile lor fizice. De asemenea, profesorul V. Banyai, de la școala pedagogică nr. 1 din Cluj, pierzîndu-se în explicații lungi și greoaie, nu reușește să asigure lecții vii și antrenante pentru elevi. Alte cadre didactice, mergînd pe aceeași linie a unei organizări defectuoase a orelor de educație fizică, a activităților sportive, ajung la exagerări cu totul dăunătoare, obosindu-i pe elevi cu exerciții prea multe și prea grele.

In școlile noastre încă mai există cadre didactice care subapreciază în mod condamnabil rolul educației fizice în școală, folosind orele de educație fizică în alte scopuri. Tovarășul Martin de la școala medie nr. 1 de băieți din Iași, de pildă, în unele ore de educație fizică face dirigenție.

Munca desfășurată pînă acum arată că mai există și directori de școli și chiar și unele secții de învățămînt care nu acordă educației fizice locul cuvenit în procesul instructiv-educativ, îndeplinindu-și sarcinile ce le revin în această privință în mod superficial, fără spirit de răspundere. Secțiile de învățămînt ale regiunilor Suceava și Arad, de pildă, n-au folosit decît o parte din sumele alocate pentru procurarea utilajului și materialului sportiv necesar școlilor, neinsistînd pentru a li se livra, de către Întreprinderea pentru difuzarea materialului sportiv, întreaga cantitate de material pentru care au încheiat contracte. In regiunea Arad, aparate de gimnastică și schiuri, repartizate încă din luna octombrie 1954, n-au ajuns decît la începutul lunii ianuarie în școlile din raioanele Criș, Ineu și Gurahonț. Secția de învățămînt a regiunii Ploești a trimis o serie de aparate tocmai în acele școli care dispuneau de asemenea aparate, lipsind în felul acesta alte școli, care aveau nevoie de ele. Greșeli serioase s-au făcut și în repartizarea cadrelor de specialitate. In regiunea Constanța, de pildă, n-a existat preocuparea de a se asigura profesori calificați de educație fizică în școlile cele mai populate.

De lipsurile existente în activitatea de cultură fizică și sport din școlile noastre sînt vinovați în bună măsură și inspectorii generali și serviciul educației fizice din Ministerul Învățămîntului, care nu au controlat și îndrumat în suficientă măsură, de foarte multă vreme, tocmai regiunile în care munca de educație fizică a tineretului încă nu se bucură de atenția cuvenită.

Pentru îmbunătățirea necontenită a educației fizice a elevilor este necesară intensificarea eforturilor organelor de învățămînt și cadrelor de specialitate în direcția ridicării la un nivel mai înalt a lecțiilor și a întregii activități de cultură fizică. De asemenea, trebuie să se acorde o mai mare grijă îmbogățirii bazei materiale necesare desfășurării întregii activități de cultură fizică și sport în școli. In fața școlii noastre stă sarcina de a crește tineri care, înarmați cu solide cunoștințe științifice și practice, să stăpînească în același timp deprinderi în domeniul principalelor forme de gimnastică și sport, să știe să înoate, să alerge, să meargă pe schiuri, să cunoască tirul și aruncarea greutății, să fie educați în spiritul solidarității tovărășești și al disciplinei. In activitatea sportivă se vor dezvolta inițiativa copiilor, siguranța în acțiune, curajul și dîrzenia.

In desfășurarea educației fizice în școală și în afară de școală trebuie să se folosească din plin ajutorul organizației U.T.M. Numeroase exemple din școlile noastre arată că atunci cînd munca este organizată cu spirit de inițiativă, dragoste și perseverență, cînd există o strînsă colaborare între toți factorii, se pot realiza extrem de multe lucruri prin resurse locale: terenuri de sport, piste de alergări și sărituri, aparate de gimnastică etc.

Educația fizică a elevilor nu trebuie să se limiteze numai la lecțiile din programă. Activitatea din cercurile și colectivele sportive, la casele de pionieri, excursiile, competițiile sportive interscolare sînt mijloace foarte potrivite de antrenare a tuturor copiilor în sport. Justa organizare a educației fizice și a sportului în școală, temeinica pregătire a cadrelor care predau această disciplină și sprijinul acordat de direcțiile școlilor și secțiile de învățămînt vor asigura educarea, în școlile noastre, a unui tineret robust, optimist, cu dragoste de viață, gata pentru muncă și pentru apărarea patriei.

Sesiunea științifică a Institutului agronomic din Timișoara

Intre 17 și 20 martie s-au desfășurat la Timișoara lucrările celei de a treia sesiuni științifice a Institutului agronomic din Timișoara. La sesiune au participat reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și Silviculturii, ai Ministerului Învățămîntului, profesori și ingineri de la institutele agronomice din București, Craiova, Cluj, Arad, reprezentanți ai stațiunii experimentale I.C.A.R. și alții.

In cadrul sesiunii au fost prezentate 24 de referate științifice, privind cercetările și studiile făcute de către cercetătorii științifici ai Institutului agronomic din Timișoara, în anul 1954, pentru obținerea unor producții sporite la hectar.

Sesiunea a constituit un prețios ajutor pentru toate cadrele de cercetători științifici, profesori, lectori și asistenți ai Institutului agronomic din Timișoara.

Împotriva războiului atomic, pentru PACE!

Semnează pentru pace

Din toate colțurile patriei noastre sosesc neîncetat știri arătînd că un număr tot mai mare de cadre didactice semnează Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

De curînd au semnat Apelul de la Viena profesoarele, instructoarele superioare de pionieri și elevele de la școala pedagogică de fete din orașul Constanța, pedagogii și elevii școlii nr. 1 de băieți din orașul Craiova, pedagogii și elevii din comuna Toga, raionul Gherla, din comuna Chireciuși, raionul Tîrnăveni etc.

La adunările care au avut loc cu acest prilej în școli, cadrele didactice și elevii au cerut interzicerea armei atomice și distrugerea stocurilor de arme atomice existente. Pedagogii și-au exprimat hotărîrea neclintită de a apăra munca pașnică și de a lupta necontenit pentru ca energia atomică să fie pusă în slujba înfloririi și progresului omenirii.

☆

Echipele din regiunea Iași, formate din muncitori, intelectuali, țărani muncitori, gospodine, studenți string zilnic mii de semnături pe Apelul păcii. Sute de mii de cetățeni din regiunea Iași au iscălit Apelul de la Viena.

In unele raioane, ca de exemplu Codăești, Pașcani și Negrești, acțiunea de strîngere a semnăturilor e pe sfîrșite. In aceste raioane, într-un număr de 21 de comune, printre care Poenari, Rafaila, Todirești și Dumești din raionul Negrești, Mogoșești, Cristești, Moțea, și Tătărași din raionul Pașcani toți locuitorii au semnat Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

10.368.222 de cetățeni din patria noastră au semnat pînă acum Apelul de la Viena

Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., întrunit astăzi, 21 martie, constată cu satisfacție că Apelul împotriva pregătirii războiului atomic, adresat popoarelor lumii de către Biroul Consiliului Mondial al Păcii, a fost primit și aprobat cu o uriașă însuflețire de către masele largi ale poporului nostru.

Pînă la 19 martie, în țara noastră 10.368.222 cetățeni de cele mai diferite categorii sociale și credințe religioase și-au pus cu hotărîre semnătura pe Apelul de la Viena. Cetățenii țării noastre își exprimă și cu acest prilej, într-o unanimitate impresionantă, încrederea fermă în victoria forțelor de neînvins ale păcii și progresului, în eficacitatea avertismentului puternic dat organizatorilor războiului atomic de către sute de milioane de oameni din toată lumea. Ei își manifestă cu tărie atașamentul și sprijinul deplin față de politica externă a țării noastre, de întărire a păcii și colaborării internaționale, ce și-a găsit expresia în recenta declarație adoptată de Marea Adunare Națională a R.P.R., politică corespunzătoare întru totul intereselor vitale și voinței poporului romîn.

Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. cheamă pe membrii comitetelor de luptă pentru pace și pe toți luptătorii pentru pace să continue cu același entuziasm munca de lămurire a cetățenilor asupra evenimentelor internaționale și acțiunea de strîngere de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Listele de semnături sînt deschise oricărui cetățean doritor să-și manifeste protestul împotriva planurilor imperialiste de dezlănțuire a unui război atomic.

COMITETUL PERMANENT PENTRU APARAREA PACII DIN R. P. R.

Convocarea Adunării reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din R. P. R.

In vederea unirii mai departe a eforturilor întregului nostru popor în lupta activă pentru pace, Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. convoacă la București pentru ziua de 9 Mai 1955, zi în care se împlinesc zece ani de la victoria istorică asupra Germaniei fasciste, Adunarea reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din R. P .R.

Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. cheamă pe toți oamenii iubitori de pace din țara noastră să-și sporească contribuția, alături de toate popoarele lumii, la lupta împotriva reînvierii militarismului german, împotriva blocurilor agresive și a pregătirii războiului atomic — muncind cu avînt pentru continua ridicare a bunei stări a poporului și pentru întărirea capacității de apărare a scumpei noastre patrii.

„Pentru viitorul nostru"

Tineretul patriei noastre se alătură tot mai hotărît luptei pentru apărarea păcii, pentru zădărnicirea acțiunilor imperialiste de dezlănțuire a războiului atomic.

Elevii școlii profesionale poligrafice „Dimitrie Marinescu" din Capitală au semnat marți după amiază Apelul Consiliului Mondial al Păcii. La mitingul care a avut loc cu acest prilej în secția de imprimare a școlii poligrafice, tînărul Petre Belgheru, din anul I, a spus printre altele: „Sub permanenta grijă a regimului nostru democrat-popular învăț astăzi o meserie care îmi place mult. Nu doresc să fiu stingherit în munca mea de nimeni. Și dacă, totuși, acei ce doresc războiul atomic vor încerca să tulbure munca noastră pașnică, vom ști să le răspundem cum se cuvine. Pentru viitorul fericit pe care ni-l făurim astăzi, semnez cu încredere Apelul Păcii".

Eleva Maria Iatagan, din același an, a obținut în zilele Săptămînii Mondiale a Tineretului numai calificative de „foarte bine", la învățătură și la practică. Ea este hotărîtă să-și continue și în viitor munca sa cu același elan. „In calea legăturilor dintre tinerii din diferite țări se ridică obstacole create de puterile occidentale și în special de S.U.A. — a spus printre altele eleva Maria Iatagan. Aceste puteri nu sînt interesate în strîngerea relațiilor de prietenie dintre tinerii din diverse părți ale lumii. Ele caută pe toate căile să semene ură între tinerii lumii, fiindu-le teamă de puterea lor unită.

Tînăra generație din lumea întreagă este însă astăzi mai conștientă ca oricînd de primejdia uneltirilor agresive ale puterilor occidentale. Semnez cu hotărîre Apelul Păcii, pentru că vreau să apăr viața noastră fericită, viitorul nostru".

Peste 370 de elevi ai școlii poligrafice „Dimitrie Marinescu" au semnat apoi Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

MIRCEA IONESCU

Realizările școlilor-contribuție la întărirea păcii

Colectivul didactic care lucrează la secția serală de pe lîngă școala medie de fete nr. 3 din Sibiu desfășoară o activitate perseverentă și rodnică. Datorită muncii de lămurire pe care au desfășurat-o cadrele didactice în rîndurile tinerilor muncitori a crescut mult numărul celor înscriși la cursuri.

Majoritatea cadrelor didactice care predau la această școală se pregătesc cu grijă pentru fiecare lecție, expun cunoștințele într-un mod atractiv — ceea ce a făcut ca tinerii muncitori să învețe cu dragoste, să-și însușească temeinic cunoștințele. Acest lucru se reflectă în răspunsurile bune pe care le dau elevii la lecții. Spre exemplu, elevul Ion Crăciun din clasa a VIII-a „B", lăcătuș la întreprinderea „Metalo-chimica" dă răspunsuri clare și complecte la chimie. Se pregătesc conștiincios pentru lecții și elevii Petru Ucea, strungar la întreprinderea „Virola" și Dumitru Motrunea, de la întreprinderea „Independența".

☆

Cabinetul pedagogic al școlii pedagogice nr. 1 din Satu Mare este înzestrat cu un bogat material didactic confecționat de elevele anului IV de la această școală. Astfel, pentru predarea citit-scrisului au fost confecționate numeroase planșe.

Pentru predarea aritmeticii au fost confecționate abace, planșe etc.

Din cabinetul pedagogic nu lipsește nici materialul didactic necesar predării științelor naturale: planșe care ilustrează circulația sîngelui, animalele folositoare și dăunătoare agriculturii, fructele noi obținute de I. V. Miciurin. Există de asemenea material didactic folosit în predarea istoriei și geografiei.

De asemenea, fiecare elevă și-a confecționat cîte o trusă personală, care cuprinde peste 30 de planșe pentru predarea citit-scrisului, 30 pentru predarea aritmeticii etc.

Experiența dobîndită de eleve în școală cu privire la confecționarea materialului didactic le va fi de un real ajutor în munca pe care o vor desfășura ca învățătoare.

Echipele de agitatori — din care fac parte numeroase cadre didactice — string zi de zi noi semnături pe Apelul de la Viena. Inclișeu: *O echipă care strînge semnături pe Apel, în comuna Valea Călugărească, regiunea Ploești.*

Săptămîna Mondială a Tineretului

In fiecare an între 21—28 martie, tineretul iubitor de pace din întreaga lume sărbătorește Săptămîna Mondială a Tineretului. Această sărbătoare, dragă tineretului de pretutindeni, constituie an de an un prilej de trecere în revistă a forțelor tinerei generații care iubește pacea, viața și progresul omenirii.

In această săptămînă, 87 milioane de tineri din 97 de țări, încadrați în F.M.T.D., laolaltă cu aproximativ 6 milioane de studenți din 72 de țări, încadrați în U.I.S., dovedesc încăodată lumii întregi hotărîrea lor nestrămutată de a se împotrivi planurilor aventurierilor atomici de a dezlănțui un nou război, în care ar avea de suferit în primul rînd milioane și milioane de tineri.

Uniunea Sovietică, China populară, țările de democrație populară desfășoară cu consecvență o politică de pace și colaborare, de prietenie între toate popoarele lumii. In frunte luptei pentru interzicerea armelor de exterminare în masă și pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice se află marea Uniune Sovietică, bastionul păcii și independenței popoarelor.

Guvernele țărilor lagărului imperialist duc însă o politică de pregătire a războiului atomic. Maniacii atomici se grăbesc să reînvie militarismul german revanșard, comit provocări grosolane împotriva R. P. Chineze, construiesc baze militare în jurul țărilor lagărului socialist, accentuează cursa înarmărilor.

Politica războinică a S.U.A. are grave consecințe asupra vieții tineretului din țările capitaliste. Șomajul în continuă creștere, agravarea crizei învățămîntului, marele număr de analfabeți, perspectiva de a muri în războaiele destinate să aducă noi profituri negustorilor de moarte — iată unde duce politica S.U.A., îndreptată spre înarmare și război. Sub titlul „Posibilitatea de a găsi de lucru este problema acută a tineretului", ziarul american „Washington Post" publică un articol în care arată că una din principalele cauze ale creșterii furturilor și criminalității în rîndurile minorilor din S.U.A. este șomajul tot mai ridicat. Același ziar subliniază că în statisticile asupra minorilor „ar trebui să existe o rubrică specială pentru tînărul care dorește o slujbă, dar nu o poate găsi". „In fața tribunalelor de minori — scrie Washington Post" — băieți și fete explică din ce în ce mai des astfel motivele furturilor lor: „Nu aveam pantofi, nici frații mei mai mici nu aveau. Doream să găsesc o slujbă, să-mi ajut familia, să am haine ca să mă pot întoarce la școală".

Situația din celelalte țări capitaliste este la fel de jalnică. In Italia, de exemplu, aproape un milion de tineri sînt șomeri. Datele oficiale publicate de Ministerul Muncii din Germania occidentală arată că numărul tinerilor care nu au de lucru se ridică la 1.675.000.

Nenumărate date vorbesc despre mizeria în care se zbate tineretul din țările coloniale și dependente. In Venezuela, trei pătrimi din numărul tinerilor muncitori petroliști sînt bolnavi de tuberculoză. In Africa de sud, tinerii negri muncesc pînă la epuizare în mine lipsite de aer și lumină, primind un salariu de zece ori mai mic decît al albilor.

Iată de ce acum, cînd imperialiștii americani, promotorii politicii „de pe poziții de forță", pregătesc un nou război mondial și amenință omenirea cu folosirea armelor de exterminare în masă, tineretul întregii lumi se ridică la luptă hotărîtă pentru apărarea păcii, pentru interzicerea și distrugerea armelor atomice. Tinerele și tinerii din Germania occidentală, dîndu-și seama că principala cauză a mizeriei lor constă în politica de război dusă de guvernul de la Bonn, organizează acțiuni hotărîte împotriva remilitarizării țării lor. Ei cer, alături de masele largi ale poporului german, unificarea patriei lor, transformarea ei într-un stat iubitor de pace. Tinerii din Franța, Anglia, Italia și din alte numeroase țări capitaliste se împotrivesc războiului atomic, string semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, organizează mitinguri și demonstrații, festivaluri și întruniri prietenești. Pretutindeni tinerii se pregătesc pentru Festivalul Mondial al Tineretului care se va deschide la Varșovia în vara acestui an.

Un sprijin puternic în lupta tineretului din țările capitaliste îl constituie exemplul tineretului sovietic, viața fericită pe care și-o făurește tinerii din țările lagărului democrat.

Partidul comunist și guvernul sovietic manifestă o grijă părintească pentru tineret. Este suficient să se arate că în Uniunea Sovietică zeci de milioane de tineri studiază în diferite forme de învățămînt. Cele peste 120.000 de palate și case de cultură, cluburi și case de lectură, marele număr de biblioteci și teatre pentru tineret din Uniunea Sovietică ilustrează pe deplin mijloacele bogate puse la dispoziția tinerilor sovietici pentru a deveni cetățeni cu o înaltă cultură, constructori pricepuți și de nădejde ai orînduirii comuniste. Cu nestăvilit entuziasm au răspuns tinerii sovietici la chemarea P.C.U.S., plecînd în Siberia, în Altai, în Kazahstan, pentru a desțeleni pămînturile virgine, pentru a contribui și pe această cale la îmbelșugarea vieții poporului sovietic.

Eroismul în muncă al tineretului din marea Chină populară, din R. P. Polonă, din R. P. Bulgaria și din celelalte țări de democrație populară își are izvorul în patriotismul înflăcărat, în dragostea și încrederea față de partidele comuniste și muncitorești și guvernele democrat-populare, care îi asigură toate drepturile, făurindu-i o viață liberă și fericită.

Tînăra generație din Republica Populară Romînă sărbătorește Săptămîna Mondială a Tineretului cu noi succese în lupta pentru înflorirea patriei, pentru întărirea capacității ei de apărare, pentru apărarea păcii. An de an devine tot mai fericită viața tineretului din patria noastră, tineret care nu mai cunoaște mizeria, șomajul, lipsa de posibilități de învățătură și odihnă. Tinerilor țării noastre le este asigurat dreptul la muncă și învățătură, se bucură de minunate posibilități de dezvoltare culturală și fizică.

Alături de întregul popor muncitor, tineretul patriei noastre, tineret harnic și optimist, participă cu entuziasm la lupta pentru realizarea hotărîrilor partidului și guvernului, pentru înflorirea economiei naționale. In Valea Jiului s-au creat șase secții ale tineretului, 75 de brigăzi și 12 cursuri de minim tehnic. De pe acum, brigada minerului utemist Mihai Ștefan lucrează în contul anului 1958. Lăbunet Valeriu de la Combinatul Hunedoara și-a depășit planul pe luna februarie în proporție de 140 la sută. Alături de tinerii muncitori, tinerii țărani luptă cu însuflețire pentru obținerea unor recolte bogate. Este semnificativ exemplul utemiștilor din comuna Bucecea, regiunea Suceava, care au dus o muncă susținută pentru repararea la timp a uneltelor agricole, fiind astfel pregătiți pentru lucrările agricole de primăvară.

Tinerii din școli și din facultăți intensifică munca de învățătură pentru a termina cu succes anul școlar 1954—1955, pentru a răspunde cu cinste grijii deosebite de care se bucură din partea partidului, a guvernului și a întregului popor muncitor.

Datorită fondurilor continuu sporite pentru pregătirea de cadre necesare construirii socialismului, numărul elevilor și al studenților din țara noastră este în permanentă creștere. Ei se bucură de condiții bune de studiu, au la dispoziție săli de clasă spațioase, laboratoare utilate, celor merituoși li se acordă burse. Pentru zilele de vacanță au asigurate locuri de odihnă și recreație în cele mai pitorești localități din țară.

In Săptămîna Mondială a Tineretului, tineretul țării noastre dovedește din nou dorința sa fierbinte de pace, sporindu-și eforturile în muncă, participînd activ la campania de strîngere de semnături pe Apelul de la Viena, la acțiunile obștești, la manifestările culturale și sportive.

In această săptămînă, tinerii și tinerele din patria noastră au un nou prilej să manifeste pentru strîngerea legăturilor frățești cu glorioșul tineret sovietic, cu tineretul Chinei populare și al celorlalte țări de democrație populară. Ei întăresc legăturile de prietenie cu tineretul iubitor de pace din țările capitaliste și coloniale, cu care sînt uniți în lupta împotriva pregătirii războiului atomic.

In Săptămîna Mondială a Tineretului răsună și mai puternic glasul tinerilor noștri în apărarea păcii, se afirmă din nou, cu hotărîre, voința lor de a-și îndeplini și de-acum înainte sarcina de a lupta activ pentru victoria deplină a lagărului invincibil al păcii și democrației.

Din experienţa şcolii sovietice

Predarea lecţiilor de fizică

Studierea fizicii în clasa a VII-a se încheie cu probleme despre trasformarea curentului, transmiterea energiei electrice şi folosirea ei în industrie, transport şi agricultură. Aceste lecţii de încheiere la capitolul „Electricitatea" au o mare importanţă în ceea ce priveşte realizarea învăţămîntului politehnic.

LECŢIA I-a: TRANSFORMAREA CURENTULUI

Pentru ca elevii să înţeleagă elementele transformării curentului electric alternativ, ei trebuie să cunoască inducţia electromagnetică. De aceea, interogînd elevii la începutul lecţiei, profesorul trebuie să repete momentele principale ale experienţelor lui Faraday pentru obţinerea curentului de inducţie. Li se pun elevilor următoarele întrebări: 1) Cum a descoperit Faraday, cu ajutorul experienţelor, inducţia electromagnetică? 2) Prin ce experienţe se poate obţine curentul de inducţie? (Este deosebit de important să se repete experienţa de obţinere a curentului de inducţie la închiderea şi deschiderea circuitului). 3) Explicaţi apariţia curentului de inducţie.

Interogarea elevilor la aceste probleme va ocupa aproximativ 10 minute. Unii profesori consideră necesar să repete la această lecţie şi puterea curentului electric, dependenţa ei de tensiune şi curent, unităţile de măsură a puterii — watt, hectowatt şi kilowatt. Pentru aceasta vor fi necesare încă 3—5 minute.

Partea principală a lecţiei va fi ocupată de expunerea cunoştinţelor noi (20—25 minute).

Pentru evitarea unei tratări dogmatice a transformării curentului electric, trebuie să se arate, pe baza experienţelor, posibilitatea transmiterii energiei de la circuitul primar la circuitul secundar. In acest scop se va face următoarea experienţă (fig. 1): în circuitul curentului alternativ cu o tensiune de 6 sau 12 waţi se conectează bobina primară, iar paralel cu ea se conectează un bec cu o putere de 10—15 waţi. Circuitul secundar se formează dintr-o bobină şi un bec identice. La conectarea curentului în circuitul primar ambele becuri devin aproape la fel de incandescente. In orice caz, elevii nu vor putea observa o diferenţă în lumina becurilor.

Profesorul pune elevilor întrebarea: ce concluzie se poate trage cu privire la mărirea puterii dată de primul circuit şi primită de circuitul al doilea?

Din experienţă se trage concluzia: *energia electrică din circuitul primar se transmite în circuitul secundar*. Ambele becuri dau o incandescenţă aproape egală. Aceasta arată că puterea consumată de becuri este aproape egală.

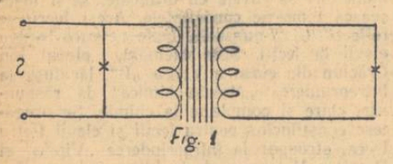

Fig. 1

Cu aceleaşi bobine, avînd o rezistenţă ohmică mică (de ordinul 3 ohmi), se poate face şi o altă experienţă (fig. 2).

Cu unul şi acelaşi woltmetru şi ampermetru se măsoară tensiunea şi intensitatea curentului în circuitul primar şi în cel secundar. Totuşi, în cele două circuite nu se obţine o putere egală a curenţilor. Elevii vor înţelege uşor acest lucru. O mică parte din energie se transformă în căldură.

Le vom aminti elevilor că toate aceste fenomene sînt în deplină concordanţă cu legea conservării şi transformării energiei.

Li se va pune apoi elevilor întrebarea principală: dacă este posibil, prin vreun mijloc oarecare, să se schimbe tensiunea curentului de inducţie? Deşi e greu să obţinem de la elevi un răspuns just la această întrebare, totuşi ea este pe deplin justificată. Atenţia elevilor va fi atrasă de această problemă şi gîndirea lor va lucra activ pentru rezolvarea ei. După ce am ascultat răspunsurile posibile ale elevilor, fără a le confirma sau infirma, le vom spune: să ne dea experienţa răspunsul la întrebarea ce ne interesează.

Se va face o nouă experienţă (fig 3). In înfăşurarea secundară, numărul spirelor va fi mult mai mic decît în înfăşurarea primară. In circuitul secundar va fi conectat un bec de 6 sau 12 waţi.

Din această experienţă se pot trage o serie de concluzii. Tensiunea în circuitul secundar devine mai mică decît în circuitul primar, ea scade. Filamentul becului destinat pentru o tensiune joasă, nu se arde, ci funcţionează normal. (In locul becului se poate face legătura cu o sonerie electrică).

In ceea ce priveşte puterea curenţilor în cele două circuite, ca şi în experienţele de mai înainte, ea poate fi considerată aproape aceeaşi. Din experienţă reiese că în circuitul secundar, intensitatea curentului devine mai mare — ea creşte.

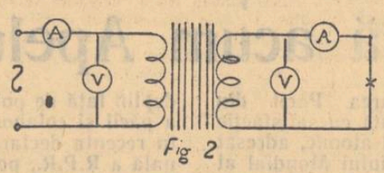

Fig 2

Profesorul îi va întreba pe elevi prin ce se poate explica scăderea tensiunii şi creşterea intensităţii curentului. Elevii vor lega aceste fapte de numărul spirelor din bobina secundară, în comparaţie cu bobina primară.

Trebuie să punem clasei întrebarea: la ce ne putem aştepta dacă înfăşurarea secundară va avea mai multe spire decît înfăşurarea primară? Această întrebare va trezi interesul elevilor. Ei îşi vor exprima părerile şi vor aştepta cu nerăbdare răspunsul pe care-l va da experienţa.

Experienţa, făcută după schema celei precedente, prin înlocuirea bobinei secundare şi a voltmetrului cu o altă scală, ne va răspunde că tensiunea *se va ridica*. Deci previziunea ştiinţifică s-a confirmat. Elevii s-au convins încăodată de puterea ştiinţelor exacte.

După aceea la vom comunica elevilor că dispozitivul care serveşte pentru ridicarea sau scăderea tensiunii curentului alternativ se numeşte *transformator*.

Apoi li se va arăta elevilor că gloria inventării primului transformator aparţine lui Pavel Nicolaevici Iablocicov (se va arăta portretul său). In anul 1878 el a folosit pentru prima oară bobinele de inducţie pentru alimentarea „luminărilor lui Iablocicov", pentru iluminat. Se poate arăta dispozitivul schemei de repartiţie a energiei electrice cu ajutorul bobinei de inducţie.

Se vor pune apoi o serie de întrebări pentru fixare:

1. La ce serveşte transformatorul?
2. Cum este construit şi cum funcţionează transformatorul?
3. Ce legătură există între numărul de spire al înfăşurărilor transformatorului şi tensiunile de la capetele lor?
4. Dacă puterile în bobina primară şi cea secundară sînt perfect egale?

LECŢIA II-a: TRANSMITEREA ENERGIEI ELECTRICE.

Lecţia începe, ca de obicei, cu repetarea materiei studiate şi cu interogarea elevilor. In răspunsurile lor elevii nu numai că vorbesc despre transformarea curentului, despre construcţia şi funcţionarea transformatorilor, dar fac ei singuri experienţele necesare.

Unii profesori (de pildă G. K. Karpinski de la şcoala nr. 9 din oraşul Sverdlovsk) le împart elevilor, pe mese, miezuri de transformator şi diferiţi transformatori. In timpul răspunsurilor, elevii folosesc şi acest material didactic.

Elevilor trebuie să le fie clar scopul folosirii transformatorilor la transmiterea curentului alternativ la mari distanţe. Pentru aceasta nu e suficient să se facă numai calculul curentului de o putere dată, aşa cum procedează de obicei mulţi profesori. Elevilor le vine greu să înţeleagă acest calcul deoarece legea lui Joule-Lenz nu se studiază în clasa a VII-a. Fără experienţe, ideea transmiterii energiei electrice nu va fi însuşită de elevi.

Rezultate mult mai bune se obţin cînd se foloseşte demonstrarea prin experienţă a transmiterii energiei electrice.

Trebuie făcute trei experienţe.

1. Un bec de lanternă se fixează direct la bornele maşinii electromagnetice care dă tensiunea alternativă. Cînd maşina funcţionează, becul dă o incandescenţă normală a filamentului. Intreaga energie dată de generator se transformă în căldură şi lumină.

2. Becul se conectează la bornele maşinii cu ajutorul a două conductoare lungi, cu o rezistenţă totală de aproximativ 50 de ohmi. Generatorul se aşează la un capăt al mesei de experienţe, iar becul la capătul celălalt. In acest caz filamentul becului se încălzeşte de abia perceptibil.

Cum se explică acest fenomen? Becul luminează slab, deoarece el primeşte numai o mică parte de energie. O mare parte de energie încălzeşte conductoarele de legătură.

3. Intre generator şi bec se conectează doi transformatori. Infăşurările de mic voltaj se leagă unul de generator, iar celălalt de bec (fig. 4). In acest caz becul luminează normal. Experienţa ne arată în mod convingător sensul folosirii transformatorilor, atît a celor care ridică cît şi a celor care scad tensiunea.

Dar prin ce se poate explica această deosebire în încălzirea filamentului becului cînd folosim transformatorul?

Experienţa ne arată că explicaţia fenomenului este una singură. Curentul s-a transmis prin conductori la o tensiune înaltă. Prin urmare, în acest caz conductorii liniei de transmitere absorb o cantitate mică de energie. Prin aceşti conductori trece un curent de intensitate mică şi încălzirea lor va fi neînsemnată.

Experienţa ne arată că cel mai convenabil este să transmitem energia electrică la mari distanţe cînd tensiunea este înaltă şi intensitatea curentului mică.

Profesorul va da o serie de exemple. Hidrocentrala de la Kuibîşev va avea o putere de 2,1 milioane kilowaţi. La Moscova, la o distanţă de 900 km, se va transmite o putere egală cu 1,2 milioane kilowaţi. Energia

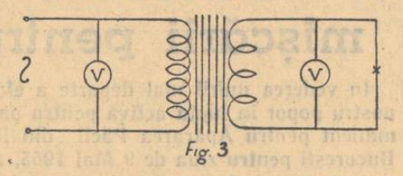

Fig. 3

va fi transmisă la o tensiune de 400.000 volţi. Nicăieri în lume nu se foloseşte încă o asemenea tensiune supraînaltă şi la o asemenea transmitere îndepărtată. In S.U.A., de pildă, cea mai mare depărtare de transmitere a energiei electrice este de numai 430 km, iar tensiunea de 287.000 volţi.

Energia se va transmite din Kuibîşev la Moscova prin conductori de oţel-aluminiu. Miezul de oţel serveşte pentru mărirea rezistenţei conductorului, iar învelişul de aluminiu este un bun conductor de curent. Randamentul acestei magistrale de lungă distanţă va atinge 92 la sută. Dacă energia s-ar transmite la o tensiune de 220.000 volţi, atunci pierderile de energie sub formă de căldură în liniile de transmisie ar atinge peste 30 la sută.

Pentru fixarea cunoştinţelor se pun întrebările:

1. Cum este mai convenabil să se transmită energia electrică la distanţe depărtate? Să se vorbească despre experienţele făcute la lecţie şi să se explice aceste experienţe.
2. Ce va reprezenta în sine transmiterea energiei electrice de la hidrocentrala din Kuibîşev la Moscova?

LECŢIA A III-a: ELECTRIFICAREA U.R.S.S.

Scopul lecţiei este de a arăta importanţa economică a obţinerii, transmiterii, repartiţiei şi folosirii energiei electrice. Aceste cunoştinţe vor lărgi simţitor orizontul politehnic al elevilor.

Pentru atingerea acestui scop trebuie să citäm şi să le explicăm cît mai bine elevilor o serie dintre cele mai importante fapte privitoare la electrificarea ţării. Le vom comunica elevilor că în Uniunea Sovietică s-au construit şi se construiesc şi în prezent multe hidrocentrale şi termocentrale electrice. Elevii vor fi întrebaţi care sînt centralele construite pînă în prezent în Uniunea Sovietică. Apoi profesorul va continua expunerea.

In U.R.S.S. au fost create uriaşe sisteme energetice. Centralele electrice din regiunile Celiabinsk, Sverdlovsk şi Molotov sînt reunite prin reţele electrice comune şi formează sistemul energetic *Uralsk*. Centralele electrice din oraşul Moscova, din regiunile Moscova, Tula, Ivanov, Vladimir, Iaroslavl şi Gorki formează *sistemul energetic central*. Centralele electrice din Donbass, de pe Nipru şi din regiunea Rostov sînt reunite în *sistemul energetic de sud*. Se va crea un sistem energetic în care vor intra hidrocentralele de la Kuibîşev şi Stalingrad.

Profesorul le va explica elevilor că această reunire a centralelor electrice mari şi mici uşurează în mare măsură reglarea repartizării energiei între întreprinderile industriale, agricultură, transport şi nevoile casnice. Toate acestea fac să crească mult folosirea naţională a energiei electrice. Acest lucru este posibil în Uniunea Sovietică, unde a fost complect lichidată proprietatea privată asupra pămîntului şi surselor de energie.

In U.R.S.S. energia electrică se introduce în aceeaşi măsură în diferitele ramuri ale economiei naţionale. Electricitatea serveşte ca bază de energie pentru dezvoltarea tuturor ramurilor tehnicii moderne. Această idee poate fi ilustrată cel mai bine prin exemple luate din oraşul, colhozul sau raionul respectiv.

Este foarte important să se arate intuitiv (de pildă, pe o diagramă pregătită dinainte de elevi) creşterea producţiei de energie electrică în U.R.S.S.

In anul	1913	—	1,9	miliarde	kilowat-ore
„ „	1920	—	2,5	„	„ „
„ „	1928	—	5,0	„	„ „
„ „	1932	—	13,5	„	„ „
„ „	1937	—	36,2	„	„ „
„ „	1940	—	48,3	„	„ „
„ „	1950	—	90,5	„	„ „
„ „	1952	—	117	„	„ „
„ „	1953	—	133	„	„ „
„ „	1955	—	163	„	„ „

Elevii nu trebuie să memoreze aceste cifre. Diagrama le va arăta creşterea impetuoasă a producţiei de energie electrică în U.R.S.S.

Un exemplu viu al saltului uriaş realizat în electrificarea U.R.S.S. îl pot reprezenta şi următoarele două cifre: In Rusia dinainte de Revoluţie, la un locuitor reveneau 8 kilowat-ore de energie electrică pe an. In anul 1955, la un locuitor vor reveni aproximativ 800 kilowat-ore de energie electrică pe an.

Li se va arăta apoi elevilor la ce se foloseşte energia electrică în producţie: la tăierea, ştanţarea, forjarea, topirea, recoacerea, călirea, sudarea şi şlefuirea electrică a metalelor, la uscarea şi încălzirea materialelor etc. De asemenea, li se va arăta la ce serveşte energia electrică în agricultură — la arat, la treierat, la pregătirea hranei animalelor, la aprovizionarea cu apă, la mulsul vacilor, la tunsul oilor, la punerea în funcţiune a morilor, a joagărelor, la încălzirea serelor, uscătoriilor etc.

O mare importanţă o are folosirea energiei electrice la transportul feroviar, la tramvaie şi troleibuze, la transportul în interiorul fabricilor şi uzinelor, la telegraf, telefon, radio, la iluminatul uzinelor, fabricilor, străzilor, locuinţelor.

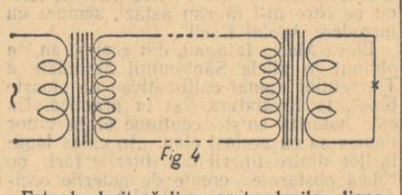

Fig 4

Este de dorit să li se arate elevilor diapozitive despre folosirea energiei electrice în economia naţională. Apoi trebuie neapărat să se facă excursii la întreprinderile din localitate. După aceasta, diferitele aplicări ale energiei electrice vor deveni mai concrete şi mai clare pentru elevi.

In încheiere, profesorul le va arăta elevilor că partidul comunist şi guvernul sovietic acordă o mare atenţie electrificării ţării. Prin aceasta se îndeplineşte una dintre poruncile lui V. I. Lenin, care a spus:

„Comunismul este puterea sovietică plus electrificarea întregii ţări".

V. IUSCOVICI
candidat în ştiinţe pedagogice

Munca învăţătorului care lucrează concomitent cu patru clase

Cînd lucrează concomitent cu patru clase, învăţătorul trebuie să-şi folosească foarte chibzuit timpul, să planifice foarte atent fiecare etapă a procesului de învăţămînt, ţinînd seama de toate „mărunţişurile".

Cu prilejul planificării eu îmi împart cele 45 de minute ale lecţiei astfel încît să am posibilitatea să verific în toate clasele temele lucrate acasă, să explic şi să fixez cunoştinţele noi, să expolic tema pentru acasă. In acelaşi timp, urmăresc ca fiecare clasă să aibă un volum de muncă suficient.

Planificînd lecţiile, stabilesc în care clasă voi explica material nou: acestei clase trebuie să-i acord mai multă atenţie. Pregătesc din timp tot ce se prevede în plan: probleme, exerciţii, texte pentru citire, concluzii, întrebări pentru recapitularea şi pentru interogarea elevilor. Cînd lucrezi concomitent cu cîteva clase, la lecţie nu-ţi rămîne timp pentru căutarea procedeului de rezolvare a problemei, pentru alcătuirea întrebărilor, a concluziilor. Planificînd lecţia, eu îmi notez pe cine voi interoga, cărui elev îi voi da mai multă atenţie.

Cu prilejul planificării rezerv un loc deosebit alegerii temelor pentru munca individuală. Le dau elevilor numai teme pe măsura puterilor lor, pe care ei le vor putea executa fără ajutorul meu şi pentru a căror îndeplinire posedă bagajul necesar de cunoştinţe şi deprinderi. Dacă le-aş da o lucrare individuală în care ei nu se pot orienta, elevii vor pune mereu întrebări, sustrăgîndu-mă de la muncă, sau vor sta fără să facă nimic.

Pedagogul este obligat să controleze fiecare lucrare individuală a elevilor, spre a se convinge dacă ei au atins în adevăr scopul propus, dacă au îndeplinit bine lucrarea. Dacă nu vom proceda aşa, elevii nu vor munci cu suficientă încordare a puterilor şi aptitudinilor lor. Pe lîngă aceasta, munca individuală prost organizată duce la slăbirea disciplinei şi ordinei în clasă.

La şcoala unde lucrez învaţă în total 20 de elevi. Ei sînt repartizaţi astfel: clasa a IV-a (8 elevi) şi clasa I (1 elev); clasa a III-a (6 elevi) şi clasa a II-a (5 elevi). Lucrez într-un schimb şi jumătate. Orarul lecţiilor îl întocmesc pornind de la şase şase ore de muncă zilnică a învăţătorului în clasă. In felul acesta, numai o parte din timp trebuie să lucrez concomitent cu patru clase.

O mare dificultate în organizarea predării concomitente la patru clase o constituie antrenarea la muncă a tuturor elevilor chiar din primul minut al lecţiei. Sînt dese cazurile cînd trebuie să explic în acelaşi timp cunoştinţele noi în două clase. Pentru ca lecţiile respective să se desfăşoare mai bine, mă străduiesc să le transmit copiilor toate cunoştinţele la obiectul respectiv într-o formă cît mai concisă, dar accesibilă. Aceasta se poate realiza numai atunci cînd transmiterea cunoştinţelor este bine pregătită dinainte.

Pentru a evita explicarea la aceeaşi lecţie a materialului nou în două trei clase, uneori schimb ordinea lecţiilor din orar, mut lecţia întîia în ora a doua, sau a doua în ora treia, fără a încălca însă reţeaua săptămînală a orelor.

Orarul îl întocmesc astfel încît orele de lucru concomitent cu toate patru clase să fie ocupate cu lecţii mai uşoare — de pildă caligrafia, desenul etc.

Dau mai jos un plan de lecţie model pentru munca cu patru clase (clasele a IV-a şi I-a — ora treia; clasele a III-a şi a II-a — ora întîi).

Clasa a IV-a	Clasa I-a	Clasa a III-a	Clasa a II-a
Ştiinţele naturii	**Caligrafie**	**Aritmetică**	**Aritmetică**
Temă: „Turba" Scopul lecţiei: de a face cunoscute elevilor proprietăţile turbei, formarea ei, extragerea şi folosirea ei în U.R.S.S. **Material didactic** Bucăţi de turbă care vor fi împărţite elevilor.	Tema: „Scrierea a trei litere mici"	Tema: „Împărţirea numărului cu mai multe cifre la un număr cu o singură cifră" (fixarea).	Tema: „Tabla împărţirii la 9" (fixarea)
1. Munca cu învăţătorul (5 minute). Elevii vor pregăti răspunsuri orale la întrebările din manual în legătură cu temele studiate: „Piatra de var" (pag. 110, întrebările 1, 2,4,5); „Sarea" (pag. 120, întrebările 1, 2, 3, 4, 5, şi 7).	**1. Munca cu învăţătorul** (5 minute) Elevul va scrie în caiet aceste litere (pentru fiecare literă se vor rezerva cîte două rînduri). Îi voi aminti regulile poziţiei la scris.	**1. Muncă individuală** (35 de minute) Se va rezolva exerciţiul nr. 518, pag. 61 din manual. Se vor rezolva exerciţiile următoare: 45.186 : 3; 32.205 : 5, care vor fi verificate prin înmulţire.	**1. Muncă individuală** (5 minute) Repetarea tablei înmulţirii cu 2, 8 şi 9.
2. Munca cu învăţătorul (20 de minute) Interogarea elevilor la temele: „Piatra de var", „Sarea" (numele elevului). Anunţarea temei lecţiei noi şi analiza bucăţilor de turbă; determinarea proprietăţilor ei după observaţiile elevilor. Explicarea cunoştinţelor noi de către învăţător; formarea, extragerea şi folosirea turbei; localităţile din U.R.S.S. bogate în turbă; extragerea turbei în raionul şi regiunea noastră. Cu prilejul explicării, se folosesc desenele 85, 86, 87, 88, 89 şi 90 din manual.	**2. Munca individuală** (40 de minute) Elevul va scrie aceste litere pe cîte două rînduri. Cînd voi trece la munca cu clasa a III-a, voi face cu elevul din clasa I un exerciţiu de cultură fizică. Apoi el va scrie un cuvînt care să cuprindă literele scrise la lecţia de caligrafie. La sfîrşitul lecţiei voi menţiona laturile pozitive sau negative în lucrarea elevului.	**2. Munca cu învăţătorul** (10 minute) Verificarea lucrării executate acasă. Elevii vor citi răspunsurile la exerciţiile rezolvate. Cînd voi controla exerciţiile 2 şi 5 (împărţirea numerelor cu zerouri la mijloc) voi cere să se explice procedeele de rezolvare (numele elevului). Interogarea frontală a elevilor: să-şi amintească denumirile termenilor înmulţirii şi împărţirii.	**2. Munca cu învăţătorul** (10 minute) Voi pune întrebări în legătură cu tabla înmulţirii cu 8 şi 9 (numele elevilor). Rezolvarea orală a unor probleme de împărţire la 8 şi 9.
Tema pentru acasă Să se citească din manual tema „Turba" (pag. 122-125) şi să se povestească conţinutul celor citite.		**Tema pentru acasă** Să se rezolve exerciţiile nr. 590 (coloana a doua) şi problema 529.	**Tema pentru acasă** Să se rezolve exerciţiul nr. 790, coloana a treia, şi problema nr. 738. Explicarea rezolvării exerciţiilor de la nr. 790.
3. Munca individuală (10 minute) Citirea în gînd a bucăţii „Cum se formează „turba".			**3. Muncă individuală** (30 de minute) Rezolvarea exerciţiului nr. 790 (coloana întîia şi a doua) şi a problemei 749. Voi lua caietele elevilor acasă pentru verificare.

Inainte de începerea lecţiilor, pregătesc sala de clasă pentru muncă. Conform planului, fac aci toate pregătirile — pînă la mărunţişuri: aranjez manualele pe masă, în ordinea cerută de planul lecţiilor. Pregătesc materialul didactic necesar pentru fiecare clasă. Manualele au semne de carte, care mă ajută să deschid repede la pagina necesară un manual sau altul, fără a mai pierde timp cu răsfoitul cărţii.

O asemenea pregătire pentru lecţie uşurează desfăşurarea ei şi îmi permite să economisesc timpul.

P. MANŢEVICI
învăţător la şcoala elementară din Kocikarinsk, raionul Uriupinsk, regiunea Balaşov

200 de ani de la întemeierea Universităţii de Stat din Moscova

La 7 mai 1955 se împlinesc 200 de ani de la întemeierea celei mai vechi instituţii de învăţămînt superior din U.R.S.S. — Universitatea de Stat din Moscova. Proiectul lui Lomonosov asupra înfiinţării Universităţii din Moscova a fost aprobat la 23 ianuarie 1755, iar la 7 mai acelaşi an Universitatea a fost deschisă, ceea ce a constituit un mare eveniment în viaţa Rusiei.

Colectivul Universităţii de Stat din Moscova se pregăteşte să sărbătorească pe larg jubileul de 200 de ani al Universităţii. Cu acest prilej vor avea loc o sesiune ştiinţifică generală, precum şi sesiuni ştiinţifice ale celor 12 facultăţi.

In prezent se desfăşoară pregătirile în vederea expoziţiei jubiliare consacrate istoricului Universităţii.

Cu prilejul împlinirii a 200 de ani de existenţă a Universităţii se pregătesc o serie de publicaţii jubiliare. A şi fost pregătită pentru presă „Istoria Universităţii din Moscova" în două volume. Vor apărea în tiraj de masă lucrarea lui A. Saharov şi D. Selestov „Universitatea din Moscova în cei 200 de ani de existenţă", precum şi lucrarea lui M. Beliavski „M. V. Lomonosov şi întemeierea Universităţii din Moscova". In afară de acestea, se tipăresc o culegere de articole „Din istoria Universităţii din Moscova în anii puterii sovietice", precum şi ediţii jubiliare ale „Insemnărilor ştiinţifice".

Ştiri din U.R.S.S.

Iniţiativa oamenilor muncii

Colhozurile, sovhozurile, S.M.T. şi întreprinderile industriale din raionul Kosihinsk şi-au luat angajamentul de a da ajutor cadrelor didactice şi organelor învăţămîntului public în pregătirea şcolilor pentru anul 1955-1956. Cu sprijinul oamenilor muncii a fost achiziţionată o mare parte din combustibilul necesar. Toate colhozurile au alocat pentru şcolile pe care le patronează de la 5—15.000 ruble pentru procurarea utilajului şcolar şi au achiziţionat materialul necesar pentru amenajarea unei tabere de pionieri intercolhoznice.

Pînă la 20 iunie şcolile vor fi aprovizionate cu întreaga cantitate de combustibil; se va repara şi se va confecţiona mobilierul şcolilor, al internatelor şi caselor de copii.

S.M.T.-urile din Kosihinsk, Ovcinnikovsk, Losihinsk şi Malakovsk, sovhozul din Kosihinsk şi colhozul „Porunca lui Lenin" dau şcolilor maşini-unelte, scule şi inventar pentru atelierele şcolare, precum şi specialişti pentru conducerea activităţii cercurilor.

Din iniţiativa populaţiei locale, în raion se construiesc şcoli şi internate. In curînd va fi terminat localul şcolii medii din Nalobihinsk. Pînă la începutul anului şcolar vor fi terminate clădirile şcolilor de 7 ani din Baiunovo-Klucevo şi din Romanovsk, precum şi două internate.

La rîndul lor, cadrele didactice şi organele învăţămîntului public s-au obligat să organizeze în şcolile de 7 ani şi medii lectorate pentru părinţi, să citească lecţii şi referate în colhozuri şi sovhozuri.

Exemplul tinerilor naturalişti din Iaroslavl

Cadrele didactice şi elevii şcolii de 7 ani din Ananiinsk şi ai şcolii de 4 ani din Ieremeievsk, raionul Iaroslavl, au hotărît să dea ajutor colhozului „Drujba" la cultivarea porumbului. Ei şi-au luat angajamentul de a cultiva pentru colhoz o suprafaţă de 1,2 ha. porumb pentru a obţine seminţe şi nutreţ pentru vite. Pentru cultura porumbului ei vor confecţiona ghivece nutritive, vor creşte în ele răsaduri pe care le vor răsădi în cuiburi aşezate în patrat.

Iniţiativa lăudabilă a colectivelor acestor şcoli a primit aprobarea comitetului raional din Iaroslavl al P.C.U.S. Biroul comitetului raional de partid a propus şefului secţiei de învăţămînt raionale, organizaţiilor de partid, directorilor de şcoli şi sovietelor sătesti să popularizeze pe larg în mijlocul tuturor colectivelor pedagogice angajamentul şcolilor din Ananiinsk şi Ieremeievsk, să vorbească despre marea însemnătate a cultivării porumbului pentru colhozurile din raion şi să asigure participarea activă a fiecărei şcoli la această muncă atît de importantă. Preşedinţii de colhozuri trebuie să sprijine prin toate mijloacele iniţiativa şcolilor în munca de creştere a porumbului şi să le dea ajutor practic.

Exemplul şcolilor din Ananiinsk şi Ieremeievsk a fost urmat de colectivele altor şcoli din raionul Iaroslavl. Profesorul Pokrovski de la şcoala din Tunoşensk organizează de multă vreme, cu elevii săi, experienţe privitoare la cultivarea porumbului. Colhoznicii artelului agricol „Cikalov" au dat elevilor o parcelă de 1 ha. din pămîntul colhoznic, spre a cultiva porumb pentru seminţe.

O şcoală a tinerelor talente

Mariana Sabo este o elevă talentată a şcolii de muzică din Ujgorod.

Pregătirea parcelelor experimentale în şcolile din raionul Medgidia

Cadrele didactice din raionul Medgidia acordă o atenţie deosebită muncii pe parcelele experimentale ale şcolilor, unde elevii capătă priceperea de a aplica cunoştinţele teoretice în practică, se înarmează cu temeinice cunoştinţe şi deprinderi practice agricole.

Folosind experienţa din anul trecut a unor şcoli ca cele din satele Dorobanţu şi Basarabi, care au obţinut rezultate frumoase prin experienţele organizate cu elevii, majoritatea şcolilor din raion au pornit din timp la pregătirea parcelelor experimentale şi a lucrărilor ce vor fi efectuate cu elevii pe aceste parcele.

De exemplu, şcoala de 7 ani din Năvodari a pregătit încă din luna februarie o răsadniţă caldă şi a împărţit terenul în tarlale, corespunzător planului de cultură alcătuit. Tovarăşul Ion Dumitrescu, profesor de ştiinţe naturale la această şcoală, ajutat de tovarăşa directoare Ecaterina Nicuţ şi de întregul colectiv al şcolii, şi-a planificat în mod just munca pe parcela experimentală.

Acelaşi interes pentru executarea la timp a lucrărilor practice de primăvară se oglindeşte şi în activitatea cadrelor didactice de la şcolile de 7 ani din satele Cuza Vodă, Valea Neagră, Dorobanţu, Basarabi, de la şcoala de 7 ani cu limba de predare tătară din Medgidia, de la şcoala medie din Medgidia etc.

Secţia de învăţămînt a raionului Medgidia apreciind în mod deosebit activitatea desfăşurată în acest sens de către cadrele didactice ale şcolii de 7 ani din satul Cuza Vodă, a cerut cercului pedagogic al profesorilor de ştiinţe naturale ca şedinţa din cursul lunii februarie să se ţină la această şcoală, pentru a da posibilitate tuturor profesorilor de ştiinţele naturale şi instructorilor de pionieri să cunoască în mod practic, pe teren, felul cum se pregăteşte parcela experimentală pentru lucrările practice de primăvară.

Cabinetul pedagogic raional şi conducerea cercului, dorind ca această şedinţă să constituie un ajutor cît mai însemnat pentru cadrele didactice, au luat măsuri ca, înainte de prezentarea concretă a planului de muncă şi a pregătirilor efectuate pe parcela experimentală, să se susţină referatul cu tema: „Organizarea lucrărilor ce pot fi efectuate pe terenul experimental al şcolii".

Atît din expunerea acestei teme, cît şi din lămuririle date pe teren de către tovarăşa Georgeta Hăpăianu, profesoară de ştiinţe naturale la şcoala de 7 ani din satul Cuza Vodă, a reieşit clar că în planificarea lucrărilor practice pe parcela experimentală a acestei şcoli s-a ţinut seama îndeaproape de cerinţele programei şcolare, de structura solului şi de posibilităţile de îmbunătăţire a lui. Astfel, printre alte lucrări s-a programat semănatul în cuiburi aşezate în pătrat, polenizarea artificială la floarea soarelui şi la porumb, încrucişarea porumbului I.C.A.R. 1954 cu porumb dobrogean. Tovarăşul Cornel Hăpăianu, directorul şcolii, ajutat de tovarăşul Ion Hapan, tehnician al gospodăriei agricole colective din sat, au arătat apoi în mod practic felul cum se pregăteşte o răsadniţă caldă şi o răsadniţă cu cuburi nutritive.

Alături de parcela experimentală a fost pregătit şi terenul participanţilor la concursul tinerilor grădinari şi pomicultori, teren pe care se vor cultiva 5 specii de plante.

Prin activitatea depusă şi interesul cu care caută să-şi îndeplinească sarcinile ce-i revin în această direcţie, colectivul şcolii din satul Cuza Vodă a reuşit să atragă în organizarea muncii pe parcela experimentală atît pe părinţii elevilor, cît şi conducerea gospodăriei agricole colective, care au ajutat la efectuarea lucrărilor de arătură şi s-au angajat să sprijine şcoala pe toată durata lucrărilor.

Dar dacă în majoritatea şcolilor din raionul Medgidia există preocuparea de a organiza în aşa fel munca cu elevii pe parcela experimentală, încît aceasta să corespundă scopurilor instructiv-educative ale şcolii şi, totodată, să constituie un exemplu demn de urmat pentru ţăranii muncitori din comună, mai există unii profesori de ştiinţe naturale, precum şi unii directori de şcoli care nu acordă importanţa cuvenită activităţii practice pe parcela experimentală. De exemplu, tovarăşul profesor Vasile Răutu, de la şcoala de 7 ani din satul Ciocîrlia de Jos, deşi în cursul anului şcolar trecut a fost ajutat îndeaproape de către secţia de învăţămînt a raionului şi de către cabinetul pedagogic raional, manifestă nepăsare şi dezinteres pentru înarmarea elevilor cu cunoştinţe agricole practice. O slabă preocupare dovedesc în această privinţă şi unii directori, cum sînt, de exemplu, directorii şcolilor din satele Rasova, Midat, Ichmet. Este necesar ca acolo unde organizarea lucrărilor practice de biologie ale elevilor a fost neglijată pînă acum, să se treacă neîntîrziat la pregătirea parcelei experimentale a şcolii şi la organizarea activităţii practice, dîndu-li-se elevilor posibilitatea să se pregătească temeinic şi intens pentru munca agricolă, trezindu-li-se dragoste şi interes pentru agricultură.

Directorii de şcoli, profesorii de ştiinţe naturale, învăţătorii şi instructorii superiori de pionieri de la şcolile din raionul Medgidia trebuie să înveţe din experienţa şcolilor fruntaşe şi să aplice în mod creator această experienţă, răspunzînd cu cinste sarcinilor ce le revin în ceea ce priveşte pregătirea elevilor pentru munca în agricultură.

De asemenea, secţia de învăţămînt trebuie să îndrumeze mai mult şcolile rămase în urmă în această direcţie, să ia măsuri concrete şi organizate pentru popularizarea şi extinderea experienţei pozitive a şcolilor fruntaşe.

MIHAI MARIN
inspector şcolar la secţia de învăţămînt a raionului Medgidia

Şezătoare literară

Cercurile pe obiecte ale elevilor reprezintă un mijloc important pentru lărgirea cunoştinţelor obţinute de ei în orele de curs şi pentru dezvoltarea aptitudinilor lor ştiinţifice şi literare.

Sub îndrumarea cadrelor didactice, membrii cercului literar de la şcoala de 7 ani din comuna Fieni, raionul Pucioasa, au organizat de curînd o şezătoare literară închinată operei lui George Coşbuc. Referatul „Viaţa şi opera lui G. Coşbuc", prezentat de elevul Dionisie Petrescu din clasa aVII-a, ca şi discuţiile purtate pe marginea lui au arătat celor prezenţi condiţiile sociale, politice şi culturale în care a trăit şi a creat marele nostru poet. Şezătoarea, al cărei program a mai cuprins şi interpretarea dramatizată a poeziilor „Mama", „El-Zorab" şi „Rugămintea din urmă", s-a bucurat de un mare succes.

In prezent, cadrele didactice şi elevii şcolii pregătesc o nouă şezătoare deschisă, ce va avea loc în cursul acestei luni.

Prof. ALEX. GEORGESCU
Fieni, raionul Pucioasa

Oamenii muncii acordă ajutor şcolii

Intre cadrele didactice de la şcoala din satul Băcia, raionul Orăştie, regiunea Hunedoara şi cetăţenii din sat există o colaborare strînsă, care contribuie mult la îmbunătăţirea muncii instructiv-educative şi a acţiunii de culturalizare a maselor.

Cu sprijinul sfatului popular al comunei Geoagiu-Băi şi al secţiei raioanele de învăţămînt, cadrele didactice au antrenat pe cetăţeni în acţiunea de îmbunătăţire a condiţiilor de muncă din şcoală. Astfel, cu materiale procurate din fonduri strînse prin autoimpunere şi cu ajutorul muncii voluntare a cetăţenilor, a fost renovat plafonul şcolii, a fost vopsit mobilierul, s-a construit o magazie pentru combustibil etc.

In curînd, atît şcoala cît şi căminul cultural din sat vor fi înzestrate cu mobilier nou, construit tot prin mijloace locale.

O legătură strînsă cu părinţii elevilor

Cadrele didactice de la şcoala elementară nr. 1 din Lupeni organizează lunar şedinţe cu părinţii elevilor. La aceste şedinţe învăţătorii şi profesorii le comunică părinţilor situaţia la învăţătură a copiilor şi discută împreună cu ei măsurile de îndreptare a lipsurilor din cunoştinţele şi comportarea elevilor.

Unul dintre medicii spitalului unificat din Petroşani a ţinut în faţa părinţilor o conferinţă în legătură cu regulile de igienă pe care trebuie să le respecte copiii şi care trebuie urmărite de către părinţi. Expunerea a fost urmată de un film documentar în legătură cu igiena.

Legătura strînsă pe care o ţin cadrele didactice cu părinţii contribuie la îmbunătăţirea muncii de instruire şi educare a elevilor.

DIN EXPERIENŢA MUNCII NOASTRE

Elevii mei învaţă să scrie corect şi frumos

In tot timpul activităţii mele am urmărit să le formez elevilor un scris frumos şi cît mai corect. Cu cît scrisul elevilor este mai citeţ şi mai corect, cu atît contribuie mai mult la succesul lor la învăţătură.

Cu toată strădania mea însă, scrisul elevilor nu m-a mulţumit pe deplin. Lucrez în acelaşi timp cu patru clase — şi aceasta făcea să am greutăţi şi mai mari în muncă.

In ultimii ani însă, odată cu introducerea în şcoală a caietelor cu liniatură specială, am izbutit să înlătur multe din greutăţile întîmpinate anterior.

Cîtă vreme pe caietele vechi elevii se loveau la tot pasul de neajunsuri, scriau neregulat, cu litere aplecate cînd la dreapta, cînd la stînga, caietele cu liniatură specială îi ajută să-şi însuşească mult mai uşor forma corectă a literelor. Scrisul lor are acum un aspect îngrijit iar înclinarea literelor este uniformă. Caietele cu liniatură specială mă ajută şi pe mine, dîndu-mi posibilitatea să explic şi să arăt cu mai multă uşurinţă elevilor cum şi unde se scrie fiecare literă.

Inainte de a trece la folosirea caietelor cu liniatură specială, am intuit cu elevii din fiecare clasă în parte tipul de caiet corespunzător clasei, care stabileşte exact înălţimea, lăţimea, înclinarea şi distanţa între litere.

Din primele zile ale anului şcolar am făcut cu elevii din clasa I foarte multe exerciţii pregătitoare de mînuire a creionului, arătîndu-le cum să-l ţină. Am căutat să combat tendinţa unor copii de a apăsa prea tare pe hîrtie sau de a ţine creionul aproape vertical.

Am obişnuit elevii cu poziţia ce trebuie luată în timpul scrisului: să stea drept, fără a rezema pieptul de bancă sau de masă, distanţa de la ochi la caiet să fie potrivită, lumina să cadă din stînga pe caiet iar mîinile să fie rezemate pe bancă pînă la cot.

In perioada pregătitoare predării abecedarului, pentru a uşura începerea scrierii elementelor grafice, le-am dat elevilor din clasa I-a să deseneze obiecte şi figuri, în desenul cărora să se cuprindă elementele componente ale literelor — de exemplu o scară, o fereastră, un cerc, un scaun, o masă.

Trecînd la scrierea elementelor grafice — linii drepte, undiţe, bastonaşe, noduleţe ovale etc. — direct pe caietele cu liniatură specială, elevii au găsit un însemnat ajutor în această liniatură. La început, unii elevi care nu puteau aprecia prea just distanţa, făceau şi pe aceste caiete semnele mai mici sau depăşeau intervalele. Am făcut multe exerciţii cu aceşti elevi, îndemnîndu-i să observe cu atenţie modelul făcut de mine pe tablă şi în caietele lor şi să se conducă după liniatură, pînă cînd au reuşit să scrie semnele corect, încadrîndu-le cît mai exact în liniatura caietului. Alţii făceau cu oarecare uşurinţă ovalele, dar numai de jos în sus, de la stînga la dreapta, şi cu mult mai greu de sus în jos, de la dreapta spre stînga, aşa cum se cere. In cîteva zile, după repetate încercări, elevii şi-au căpătat îndemînarea dorită. Cînd nu erau supraveghiaţi, doi elevi, D. Ion şi F. Mircea, luau la prima greşeală sau pată rîndul de la capăt, întorceau pagina sau chiar rupeau foaia. Acestora le-am numerotat paginile cu cerneală roşie şi le-am atras atenţia că nu au voie să le rupă. Totodată le-am vorbit despre truda muncitorilor din fabrici, care confecţionează caietele, şi despre greşeala şi risipa acelora care nesocotesc această muncă prin murdărirea şi ruperea foilor.

Nu-i las pe elevii din clasa I-a să folosească guma de şters, cerînd ca orice greşeală să fie încadrată în paranteze, pentru ca ea să servească drept mijloc de comparaţie şi de îndreptare.

Am combătut obiceiul unor elevi de a folosi degetul umed în loc de gumă. Caietele în care totuşi găseam urme ale acestui mod de a şterge greşelile erau afişate la tablă, alături de cele mai curate caiete din clasă.

După cîteva zile de cursuri, aproape paralel cu scrierea cu creionul am făcut exerciţii de scriere cu cerneală. La început cerneala se vărsa, caietele erau pătate, degetele şi mîinile copiilor erau murdare de cerneală. Ca să evit toate acestea am procurat călimări care se fixează bine în bănci şi am pus în ele abia pe un sfert cerneală.

Am combătut obiceiul copiilor de a prelinge peniţa pe gîtul călimării, ca apoi de aci să se murdărească tocul şi degetele. I-am obişnuit să curеţe impurităţile şi scamele de pe vîrful peniţei pe un ghemuleţ de pînză, şi nu cu degetele sau pe haină. Alături de elevi, în bănci, le-am arătat cum să poarte peniţa puţin în dungă şi uşor la ducerea liniilor subţiri în sus, iar la coborîre să potrivească peniţa în aşa fel, încît la o uşoară apăsare vîrfurile să se depărteze şi să lase astfel o urmă mai groasă.

Elevii din clasa a II-a s-au obişnuit foarte uşor să scrie numai între două linii orizontale. De asemenea, cei din clasa a III-a, care scriu pe caiete unde liniile oblice se mai păstrează numai pentru control şi orientare, la intervale mai mari, vădesc o stăpînire aproape deplină a scrisului.

Sugativa se întrebuinţează numai de la clasa a II-a. Elevii din clasa I lasă caietele să se usuce singure, ei neavînd îndemînarea necesară de a folosi sugativa, mînjind caietul chiar în clipa apăsării sugativei pe textul scris.

Am căutat să le formez elevilor o atitudine conştientă faţă de ceea ce scriu. Pentru aceasta, atît în convorbirile cu ei cît şi în timpul citirii obişnuite sau al citirii model, sau în timpul dictării, caut să pronunţ cuvintele cît mai clar. La dictare nu-i las pe elevi să treacă la scrierea textului pînă nu mă conving că au înţeles pe deplin sensul fiecărui cuvînt.

Insist foarte mult asupra celor mai însemnate reguli de gramatică: unde se scrie titlul, ce se scrie cu literă mare, unde se pune punct, cum se despart cuvintele la sfîrşitul rîndului, cum începe un aliniat nou etc.

Greşelile, pe cît îmi este posibil, le corectez în clasă, de faţă cu elevii care le-au făcut. Observaţiile făcute în caiete, precum şi notele, caut să le scriu cît mai citeţ şi mai frumos, pentru a le da şi pe această cale elevilor un exemplu bun. Scot în evidenţă cele mai îngrijite caiete, afişez pagini frumos scrise la gazeta de perete sau le prezint în şedinţele cu părinţii.

Pe elevii care scriu mai slab îi aşez alături cu cei care şi-au format un scris frumos.

Păstrez permanent o legătură strînsă cu părinţii elevilor. Aceasta contribuie la crearea unor condiţii bune de pregătire a lecţiilor de către elevi acasă.

Toate aceste măsuri mă ajută să le formez elevilor mei un scris frumos şi corect.

ELISABETA GAROIU
învăţătoare la şcoala elementară din Brăneşti, raionul Făget

Mă străduiesc să-mi educ bine elevii

Dirigintele de clasă obţine succese în îndrumarea elevilor săi numai dacă se înarmează el însuşi cu temeinice cunoştinţe pedagogice şi caută să aplice măsurile educative pe baza cunoaşterii atente a fiecărui elev. Inţelegînd acest lucru, caut să aplic în mod creator, în munca pe care o desfăşor ca dirigintă a clasei a VII-a, învăţămintele teoretice pe care mi le însuşesc prin studierea lucrărilor şi articolelor din domeniul pedagogiei.

Clasa pe care o conduc este compusă din 23 de elevi, fete şi băieţi, cu trăsături de caracter diferite. Am căutat să aplic dintr-o dată o serie de măsuri care să asigure concentrarea tuturor eforturilor înspre buna educare a elevilor. Astfel, chiar din primele zile de şcoală le-am făcut cunoscut elevilor regimul de muncă şi de viaţă pe care trebuie să-l respecte. Tot de la început am căutat să iau legătura cu părinţii pentru ca odată cu mine să pornească şi ei munca educativă pe aceeaşi linie. Profesorii care desfăşoară munca de instruire şi educare a elevilor din clasa a cărei dirigintă sînt au fost colaboratorii şi sfătuitorii mei din primele zile de şcoală.

Ştiu că în măsura în care creşte interesul elevilor pentru învăţătură se realizează şi disciplina lor conştientă, pentru că munca organizată este aceea care îi disciplinează pe elevi în primul rînd. De aceea atenţia mea şi a colectivului de profesori s-a îndreptat înspre antrenarea elevilor la o muncă perseverentă în şcoală, în cadrul lecţiilor, şi acasă, pentru pregătirea temelor. Profesorii care lucrează cu elevii mei se străduiesc să ţină lecţii interesante, bine pregătite, să folosească material didactic, deoarece ştiu că astfel de lecţii sînt cel mai puternic mijloc de întărire a disciplinei elevilor.

Părinţii cunosc bine programul muncii elevilor din şcoală, eforturile pe care trebuie să le facă ei în şcoală şi acasă pentru însuşirea cunoştinţelor predate, şi îi sprijină pentru ca să-şi poată îndeplini bine obligaţiile şcolare. Ei ştiu, de asemenea, că în fiecare zi munca trebuie să alterneze cu odihna, că elevul nu trebuie ocupat încontinuu cu îndeplinirea unor sarcini, ci are nevoie şi de odihnă, de joc, de activităţi distractive. Le-am vorbit părinţilor despre conţinutul acestor activităţi, pentru ca ei să ştie ce este bine şi ce nu este bine să facă un copil în timpul liber, după pregătirea lecţiilor. Această problemă nu a fost simplă. Erau părinţi care dovedeau nepricepere şi greşeau în această privinţă. Acum pot spune că cei mai mulţi părinţi sînt bine orientaţi, nu cer copiilor eforturi care să-i obosească peste măsură şi nu exagerează nici în sensul contrar, lăsîndu-i să se joace tot timpul.

Intreaga atmosferă din şcoală influenţează asupra disciplinei elevilor. Dacă lecţia începe exact la ora stabilită, dacă educatorii dau un bun exemplu de muncă disciplinată, dacă elevii au prilejul să participe la activităţi colective, dacă în şcoală se păstrează curăţenie şi ordine, elevii sînt antrenaţi în această atmosferă şi se conformează ei. De aceea, noi ne străduim să creăm şi să menţinem în şcoală o astfel de atmosferă care să influenţeze în bine asupra comportării elevilor.

Este bine să nu trecem cu indiferenţă peste faptele sau manifestările pozitive ori negative ale elevilor, ci să le subliniem şi pe unele şi pe altele pentru ca elevul să ştie bine cum este apreciată atitudinea lui şi să aibă în aceasta un îndemn permanent la respectarea regulilor de purtare. In clasa mea eu caut să evidenţiez faptele lăudabile şi să dezaprob orice încălcare a regulilor de bună purtare. Numele elevilor care întîrziau la prima oră de curs — aceasta se întîmpla la începutul anului şcolar — le-am afişat la „colţul somnoroşilor". Cazurile de întîrzieri s-au redus îndată. Un elev din clasă mai avea însă obiceiul să intre cu întîrziere după recreaţii. Am cerut unuia dintre colegii săi să aibă grijă un timp ca acesta să intre odată cu ceilalţi în clasă. Atrăgîndu-i-se atenţia de cîteva ori la rînd, elevul s-a debarasat de obiceiul său.

Şi exigenţa profesorilor a făcut ca atitudinea elevilor la lecţii să fie disciplinată. Lecţiile nu sînt tulburate de abateri disciplinare. Fiecare greşeală a elevilor este discutată în ora de dirigenţie, cînd elevul respectiv îşi analizează fapta în faţa colectivului şi, dacă el nu este conştient de greşeala făcută, este ajutat de colectiv s-o vadă. Colectivul de elevi cunoaşte şi faptele lăudabile, pe care caută să le urmeze. In orele de dirigenţie sînt evidenţiaţi elevii care au muncit cu bune rezultate şi chiar acei care nu au obţinut încă rezultate prea bune, dar fac eforturi în acest sens şi merg pe un drum bun.

Cea mai frecventă dintre pedepsele care se folosesc în şcoala noastră este mustrarea în faţa clasei. Cînd un elev nu se îndreaptă, el este mustrat în faţa unităţii. Aceasta se întîmplă însă din ce în ce mai rar, pentru că nu au loc abateri mai grave, mustrarea în clasă ducînd, de cele mai multe ori, la îndreptare. Pentru unii elevi este suficientă chiar mustrarea individuală, dezaprobarea pe care o manifest eu faţă de abateri.

Mă străduiesc să mă apropii cît mai mult de elevi, să am faţă de ei o atitudine prietenească. Atunci cînd pe faţa mea nu mai văd zîmbetul obişnuit, ei ştiu că m-au supărat şi-mi arată hotărîrea de a se îndrepta prin purtarea lor corectă.

Abaterile disciplinare ale fiecărui elev le discut şi cu părinţii, dar numai cu fiecare în parte.

O deosebită influenţă asupra întăririi disciplinei o are organizarea vieţii elevilor în şcoală. Fiecare elev face parte dintr-un colectiv de muncă şi are răspunderi precise. Unii elevi răspund de păstrarea hărţilor, alţii de materialul didactic necesar predării matematicii, fizicii, ştiinţelor naturale, istoriei; altor elevi li s-a dat în grijă păstrarea mobilierului, ornamentarea clasei etc.

In şcoala noastră există un colţ al fruntaşilor în muncă. Acolo noi aşezăm portretele muncitorilor din întreprinderi şi de pe ogoare care muncesc cu avînt pentru a da produse mai multe şi de mai bună calitate. Elevii învaţă să iubească pe aceşti muncitori şi să cinstească munca lor. Portretele fruntaşilor, pe care ei le caută cu grijă în ziare şi le aduc la panou, le sînt dragi. Ei caută să cunoască realizările acestora, în care găsesc cel mai bun îndemn pentru muncă.

Cu ajutorul permanent al profesorilor şi al organizaţiei de pionieri am închegat în clasa mea un colectiv bine sudat. Elevii participă împreună la acţiunile colective, colaborează şi se ajută reciproc.

Prof. IOANA UNGUREANU
şcoala de 7 ani din comuna Oancea, raionul Bujor

Să ridicăm nivelul educaţiei politice a elevilor din şcolile profesionale

Un rol important în educarea elevilor şcolilor profesionale în spiritul moralei comuniste îl au lecţiile de educaţie politică. In cadrul acestor lecţii elevii îşi însuşesc cunoştinţe sistematice despre eroicul trecut de luptă al poporului nostru, despre succesele obţinute de oamenii muncii din patria noastră în opera de construire a socialismului, despre marea Uniune Sovietică şi despre ajutorul frăţesc pe care poporul sovietic îl acordă ţării noastre, despre succesele ţărilor de democraţie populară pe calea construirii socialismului, despre lupta organizată a partizanilor păcii împotriva cercurilor imperialiste aţîţătoare la un nou război etc.

Prin alcătuirea unei noi programe şcolare, care răspunde cerinţelor învăţămîntului profesional, în acest an şcolar s-au creat posibilităţi pentru îmbunătăţirea calităţii lecţiilor de educaţie politică. Mulţi profesori care conduc orele de educaţie politică au obţinut succese însemnate în munca lor. Tovarăşul M. Schwartz de la şcoala profesională nr. 3 de construcţii din Galaţi, de pildă, se pregăteşte temeinic pentru fiecare lecţie, stabilind o legătură strînsă între problemele teoretice şi problemele construirii socialismului. Astfel, atunci cînd le-a vorbit elevilor despre opera de transformare socialistă a agriculturii în ţara noastră, el le-a făcut cunoscute prevederile proiectului Directivelor celui de al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. La aceeaşi şcoală s-a iniţiat un concurs de lucrări a căror temă privea dezvoltarea agriculturii în ţara noastră. Elevii s-au interesat în comunele şi satele lor de felul cum se aplică regulile agrotehnice, cum se lucrează pămîntul în comun cu maşini şi tractoare, cum creşte nivelul de trai al ţărănimii muncitoare. Pe baza datelor culese şi a cunoştinţelor pe care şi le-au însuşit la orele de educaţie politică, ei au alcătuit lucrări interesante pe care le vor prezenta la concurs.

In organizarea lecţiilor de educaţie politică din şcolile profesionale mai persistă însă o serie de lipsuri serioase. In multe şcoli elevii memorează mecanic o serie de formulări generale comunicate de profesori, fără să le înţeleagă suficient. Aşa, de exemplu, profesorii Badiu de la şcoala profesională nr. 16 şi El. Cedas de la şcoala profesională nr. 1 din Bucureşti au folosit în predarea temei „Regimul de democraţie populară, formă a dictaturii proletariatului" multe formulări şi definiţii despre stat, despre dictatura proletariatului, despre funcţiile statului democrat-popular etc. fără a le explica la nivelul înţelegerii elevilor din anul II.

Unii profesori nu dau atenţia cuvenită legării cunoştinţelor teoretice de practică, de viaţă. Profesorul E. Bauer, de la şcoala profesională nr. 18 din Bucureşti, de pildă, predînd lecţia „Statutul model al G.A.C.", nu le-a citit elevilor acest statut, nu a analizat împreună cu ei anumite articole ale statutului. Deşi mulţi dintre elevii clasei sînt fii de colectivişti, profesorul nu le-a pus nici o întrebare în legătură cu viaţa gospodăriilor în care lucrează părinţii lor, cu organizarea şi retribuirea muncii în gospodăria colectivă etc.

In conţinutul unor lecţii se mai întîlnesc serioase greşeli ideologice şi politice. La o lecţie de istorie ţinută în anul I la şcoala profesională nr. 21 de construcţii din Bucureşti, vorbind elevilor despre „Anul revoluţionar 1848 în Ţara Romînească", tov. M. Popa nu le-a explicat în mod just cauzele revoluţiei.

Rezultatele slabe obţinute la unele şcoli în ceea ce priveşte însuşirea de către elevi a cunoştinţelor predate în cadrul lecţiilor de educaţie politică se datoresc faptului că multe cadre didactice nu acordă suficientă atenţie verificării cunoştinţelor elevilor. De multe ori profesorii se mulţumesc cu răspunsuri generale, care nu reflectă nivelul real de cunoştinţe al elevilor.

Deoarece nu există manual pentru educaţie politică, profesorii trebuie să-i ajute pe elevi să-şi ia notiţe cît mai complecte la lecţie. Profesori ca tov M. Simionescu, de la şcoala nr. 13 din Bucureşti, tov. S. Bică, de la şcoala profesională nr. 21 de construcţii din Bucureşti şi alţii rezolvă cu pricepere şi răspundere această problemă, împletind explicaţia cu alcătuirea pe tablă a unor scheme care cuprind ideile principale ale lecţiei, arătîndu-le elevilor în mod practic cum pot să-şi noteze mai bine problemele esenţiale ale lecţiei. Mai sînt însă mulţi profesori care, în loc să explice materialul nou şi să le arate elevilor cum să-şi ia notiţe după explicaţie, se mulţumesc să dicteze cuvînt cu cuvînt lecţia. De asemenea, mai sînt mulţi profesori care nu folosesc materialul intuitiv decît în foarte mică măsură, neglijînd contribuţia pe care o pot aduce hărţile, tablourile, fotomontajele, schemele etc la înţelegerea de către elevi a problemelor.

Cauzele tuturor acestor lipsuri se datoresc în primul rînd pregătirii superficiale a unora dintre profesori pentru lecţii, cunoaşterii insuficient de temeinice a problemelor multiple cuprinse în programa de educaţie politică. De asemenea, profesorii care conduc lecţiile de educaţie politică nu folosesc îndeajuns ajutorul cabinetelor de partid, nu consultă suficient material bibliografic. Controlul şi îndrumarea acestor profesori de către directorii de şcoli sînt slabe. Aceste lipsuri se datoresc de asemenea şi Direcţiei Generale a învăţămîntului profesional şi tehnic din Ministerul Invăţămîntului, care a trimis cu mare întîrziere în şcoli programa pentru educaţia politică şi nu a acordat suficientă atenţie îndrumării profesorilor de educaţie politică.

Pentru ca în ultima perioadă a anului şcolar nivelul predării educaţiei politice să crească, este necesar să se acorde o importanţă deosebită pregătirii lecţiilor. In acest scop, este necesar ca profesorii să studieze materialul bibliografic indicat în programă, precum şi presa, să solicite mai mult decît pînă acum ajutorul cabinetelor de partid.

Pentru a lega cunoştinţele teoretice de practica construirii socialismului, este necesar ca profesorii să folosească metode de muncă cît mai variate. Ei pot, de pildă, să organizeze vizite la sfaturile populare, unde şefii de secţii şi deputaţii să vorbească elevilor despre rolul şi sarcinile organelor locale ale puterii de stat. Se pot organiza, de asemenea, vizite în întreprinderi, întîlniri între elevi şi fruntaşii în producţie etc.

Este necesar ca profesorii să acorde o atenţie deosebită explicării juste a politicii economice a partidului şi guvernului nostru în etapa actuală, mobilizînd elevii care peste cîteva luni de zile vor intra în producţie la realizarea sarcinilor economiei noastre naţionale. O mare însemnătate trebuie să se acorde tratării temelor referitoare la dezvoltarea agriculturii, la descoperirea şi valorificarea rezervelor interne ale întreprinderilor, la lupta pentru continua reducere a preţului de cost etc. Este bine ca profesorii să ţină în permanenţă legătura cu întreprinderile în care lucrează elevii, pentru a putea folosi la lecţii exemple concrete chiar din aceste întreprinderi.

Este recomandabil ca profesorii de educaţie politică să-i antreneze pe elevi în acţiunea de confecţionare a materialului didactic. De exemplu, elevii pot alcătui în legătură cu tema „Drepturile şi datoriile fundamentale ale cetăţenilor R.P.R." fotomontaje sau albume cu date şi ilustraţii în legătură cu atitudinea socialistă faţă de muncă a cetăţenilor patriei noastre, cu dreptul la învăţătură, dreptul la odihnă etc. Elevii anului III pot întocmi grafice care să oglindească marea dezvoltare a economiei patriei noastre şi superioritatea ei faţă de economia Romîniei burghezo-moşiereşti.

Educaţia politică a elevilor nu se realizează însă numai în cadrul lecţiilor de educaţie politică, ci în cadrul întregii activităţi şcolare şi extraşcolare. Informările politice, conferinţele, excursiile, întîlnirile cu fruntaşii în producţie, cu scriitorii etc. trebuie să se desfăşoare în strînsă legătură cu munca depusă în orele de educaţie politică.

Un rol deosebit în educarea politică a elevilor şcolilor profesionale îl au organizaţiile U.T.M., cu care profesorii de educaţie politică trebuie să ţină o strînsă legătură.

Este necesar ca, în perioada ce ne mai desparte de sfîrşitul anului şcolar, profesorii care predau educaţia politică în şcolile profesionale să lupte pentru lichidarea lipsurilor existente în munca lor, pentru obţinerea unor bune rezultate la sfîrşitul acestui an şcolar.

SOFIA ANGHEL

Consfătuiri de producţie

In scopul îmbunătăţirii procesului instructiv-educativ, comitetul sindical din comuna Tileagd, raionul Aleşd, regiunea Oradea, a organizat o consfătuire de producţie. Consfătuirea a fost pregătită din timp, organizîndu-se interasistenţe şi lecţii deschise la istorie, matematici, limba romînă, limba maghiară etc. Pregătirea consfătuirii a contribuit la sporirea grijii cadrelor didactice pentru întocmirea planurilor de lecţie, pentru înlăturarea rămînerii în urmă la învăţătură, pentru folosirea şi confecţionarea materialului didactic etc.

In cadrul consfătuirii de producţie, pedagogii au ascultat un referat expus de tovarăşul Negruţiu cu tema „Cum mă pregătesc pentru lecţie" şi un coreferat expus de tovarăşa Karolina Bodiş. Lucrările consfătuirii au scos la iveală problemele esenţiale legate de pregătirea pentru lecţii a cadrelor didactice.

DEZIDERIU VASS

☆

De curînd a avut loc o consfătuire de producţie la şcoala de 7 ani din comuna Ciomăgeşti, raionul Vedea, regiunea Piteşti. La această consfătuire au luat parte învăţătorii şi profesorii din comunele Cuca, Lăunele de Sus şi Topana. In cadrul consfătuirii s-a dezbătut tema: „Lupta contra rămînerii în urmă la învăţătură, pentru ridicarea nivelului de cunoştinţe al elevilor".

Referatul, coreferatul precum şi discuţiile purtate pe marginea lor au scos la iveală atît metodele bune folosite de cadrele didactice cît şi lipsurile din munca lor.

Consfătuirea a prilejuit un larg schimb de experienţă între cadrele didactice prezente.

GH. DUMITRESCU
învăţător, responsabilul organizaţiei sindicale din comuna Cuca

Din activitatea unui cerc ştiinţific studenţesc

O cameră mică, luminoasă. Intr-un colţ, pe o masă, o tablă neagră este aşezată în plan înclinat, iar pe tablă sînt fixate căsuţe de diferite mărimi cu acoperiş roşu, magazii, clăi de fîn, toate mici ca nişte jucării. In jurul tablei, cîţiva studenţi pun emoţionaţi la punct ultimele amănunte.

In această sală va avea loc şedinţa cercului ştiinţific de pe lîngă catedra de mecanizarea şi electrificarea zootehniei şi construcţii zootehnice din anul III al Facultăţii de zootehnie din Arad. Studentul V. Tcaciuc va prezenta la această şedinţă referatul „Organizarea şi amplasarea clădirilor fermei zootehnice a gospodăriei colective din Vinga".

Tînărul cu păr bălai, mijlociu de statură, are figura mai gravă ca de obicei: azi va da examen în faţa colectiviştilor din Vinga, pe care-i cunoaşte bine de tot căci a crescut în mijlocul lor. Va da examen şi în faţa profesorilor, în faţa colegilor. Le va arăta rezultatul frămîntărilor sale din multe după-amiezi şi seri, rezultatul multor cercetări făcute la gospodăria colectivă şi al multor discuţii cu colectiviştii.

Incet, încet, sala începe să se umple. Sosesc colectiviştii din Vinga nerăbdători să vadă cum va arăta ferma lor zootehnică; vin profesorii, dornici să contribuie la rezolvarea cît mai justă a problemelor. Mulţi studenţi gălăgioşi ocupă locurile din fund.

Preşedintele cercului deschide solemn şedinţa. In sală se face linişte. Referentul începe să-şi expună tema. Arată la început cam rigid, apoi — pe măsură ce se antrenează — din ce în ce mai cald, cu mai multă convingere — motivele pentru care a ales o soluţie în loc de alta.

Perspective luminoase se deschid în faţa colectiviştilor. Dacă azi gospodăria colectivă are numai 200 de cai, în următorii 2—3 ani, în conformitate cu Legea nr. 6 privitoare la creşterea animalelor, va trebui să aibă 600 de cai. Astăzi gospodăria are 30 de boi; în scurt timp numărul lor va creşte pînă la 800; numărul pasărilor va creşte pînă la 3600. Şi aşa, rînd pe rînd, se perindă prin faţa colectiviştilor sarcini mărete pe care ei le pot realiza prin muncă susţinută. Pentru şeptelul acesta sporit vor trebui construite clădiri, va trebui să fie asigurată mecanizarea transporturilor, vor trebui înmagazinate furaje.

Şi studentul înfăţişează viitoarea aşezare a clădirilor.

„Deoarece partea aceasta din teren se acoperă cu apă cînd plouă, aici nu vom clădi nimic, ci vom sădi pomi sau arbuşti care rezistă la exces de apă. Pe aici va trece drumul principal, aici se vor ridica grajdurile de vite cornute mari, aci grajdurile de cai. Intr-un loc mai ferit de vînturi şi ploi se va clădi grajdul pentru tineretul cabalin, înconjurat de un padoc unde mînjii să poată zburda în soare".

Urmează discuţii vii, documentate care analizează situaţia din toate punctele de vedere. Un student propune ca, în afară de pomi, să se folosească şi alte condiţii naturale prielnice pentru a se crea un iaz artificial şi a se creşte raţe. Altul atrage atenţia asupra orientării clădirilor, care trebuie să primească cît mai mult soare. Inginerul şef al oraşului şi arhitecţii iau parte la discuţii, cerînd să se fundamenteze mai bine proiectul din punct de vedere tehnic, să se facă calcule economice, de rentabilitate, să se arate circuitul funcţional al fermei, cantitatea de materiale ce vor fi folosite. Tovarăşa profesoară Băiescu atrage atenţia asupra faptului că nu s-au respectat unele reguli de zoohigienă şi cere să se prevadă şi un adăpost izolat pentru animalele bolnave, precum şi un drum special pe unde să fie duse acestea. Cadrele didactice de la catedra de mecanizarea şi electrificarea zootehniei şi construcţii zootehnice propun diferite soluţii noi, care îmbunătăţesc lucrarea studentului.

Atmosfera s-a încălzit. Capetele stau aplecate asupra planşelor, creioanele schiţează noi planuri, unii merg la tabla din colţ şi mută căsuţele, argumentînd cu tărie avantajele noilor soluţii propuse.

Iau cuvîntul şi colectiviştii. Inginerul agronom arată că gospodăria colectivă din Vinga trebuie să-şi dezvolte sectorul legumicol şi zootehnic, deoarece este situată între două centre industriale — Arad şi Timişoara — şi trebuie să contribuie cît mai simţitor la îmbunătăţirea aprovizionării muncitorilor din aceste oraşe.

Preşedintele gospodăriei cere ca proiectul să se definitiveze cît mai repede, căci colectiviştii vor să termine noile clădiri pînă în toamnă, aşa încît să aibă unde adăposti animalele pe care le vor cumpăra după împărţirea veniturilor.

In concluzie, tov. profesor Bocancea conducătorul didactic al cercului, se angajează să ajute la îmbunătăţirea proiectului ţinînd seama de propunerile făcute şi să-l dea în aplicare într-un timp cît mai scurt.

Şedinţele viitoare ale cercului vor fi consacrate discutării proiectelor de organizare ale altor gospodării colective din regiunea Arad. Legăturile studenţilor cu ţăranii muncitori, pe care îi vor îndruma mai tîrziu ca ingineri zootehnişti, se strîng mereu.

Invăţămîntul se apropie din ce în ce mai mult de viaţă activitatea didactică se îmbină din ce în ce mai strîns cu problemele ridicate de construirea socialismului în ţara noastră.

I. T.

EDUCAȚIA FIZICĂ ȘI SPORTUL
în școlile noastre

Echipa de baschet a școlii medii de fete din Giurgiu — cîștigătoarea campionatului republican școlar de baschet din 1954.

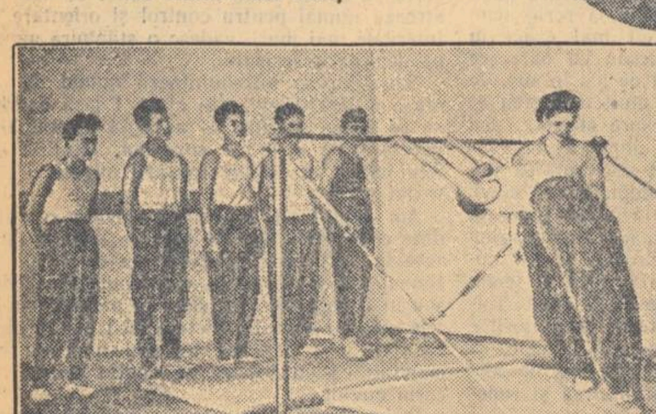

In sala de gimnastică a școlii medii de băieți din Roșiori, elevii fac exerciții la aparate.

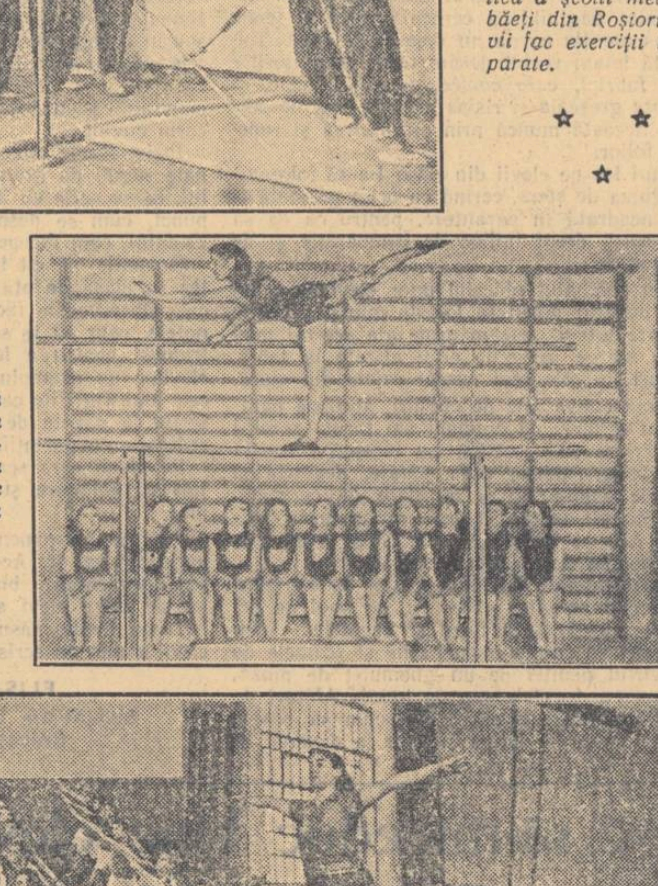

Dreapta: *La școala pedagogică de fete din Giurgiu.* Jos: *Studenți și studente de la Institutul Politehnic din Timișoara, în sala de sport.*

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Un cititor al gazetei noastre ne-a sezisat asupra faptului că organele locale ale puterii de stat din satele de pe Valea Bîrgăului, raionul Bistrița, nu respectă unele prevederi din Hotărîrea partidului și guvernului din 16 august 1951 cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice. Cei mai mulți învățători și profesori din aceste sate nu au primit, de pildă, lotul individual de 0,25 ha, prevăzut de Hotărîre.

Forurile cărora redacția gazetei noastre le-a trimis această scrisoare ne-au răspuns că sezisarea este justă și că s-au luat măsuri pentru ca sfaturile populare respective să asigure tuturor cadrelor didactice loturi individuale, conform Hotărîrii partidului și guvernului din 16 august 1951.

Din munca grupelor de studenți

De dimineața și pînă seara tîrziu, prin cele două intrări ale Institutului de petrol și gaze se perindă sute de studenți. Unii se îndreaptă spre sălile de curs și seminarii, alții spre laboratoare sau spre biblioteca mare a Institutului.

Studenții anului III de la Facultatea de mașini și utilaj pentru industria petrolului urcă în grabă la etajul II, unde au curs la una dintre disciplinele de bază „Organe de mașini". Cu caietele de notițe în față, studenții așteaptă începerea prelegerii. Tovarășul profesor le anunță că vor trece la a doua parte a cursului, care tratează despre „Transmisii". Apoi expune prima lecție. Studenții urmăresc cu atenție formulele și schițele notate sau desenate de profesorul lor și le trec cu grijă în caietele de notițe.

După curs urmează ore de seminar, de laborator, de lucrare a proiectelor.

Studenții anului III de la Facultatea de mașini și utilaj pentru industria petrolului sau, așa cum li se spune mai pe scurt în institut, studenții din anul III utilaj sînt împărțiți în 4 grupe. In fiecare grupă sînt cîte 15—16 studenți, între care s-a legat de mult o adevărată și trainică prietenie. Grupa 410, de pildă, una din grupele fruntașe pe an, are 16 studenți. Cu prilejul examenelor din sesiunea de iarnă grupa 410 a obținut rezultate dintre cele mai bune. Studentul fruntaș Teodor Ene a primit la cinci examene calificativul „foarte bine" și numai la una dintre discipline a fost notat cu „bine". Rezultate bune au obținut și alți studenți din această grupă. In tot timpul primului semestru, cît și în perioada examenelor, ei s-au străduit să-și însușească cunoștințe temeinice, să se achite cu conștiinciozitate de sarcini.

Studenții din anul III, ca și colegii lor din întreg institutul, se bucură din plin de condițiile deosebit de bune de studiu care li s-au creat după ridicarea unui nou corp de clădiri. Au fost amenajate noi săli de lectură, noi săli de cursuri și laboratoare. In biblioteca mare a institutului, studenții găsesc cursuri, tratate și reviste de specialitate pe care pot să le consulte ori de cîte ori au nevoie.

Studiul individual constituie pentru studenții anului III-utilaj forma principală de activitate în vederea însușirii și consolidării cunoștințelor. Totuși, în special în sesiunea de examene, ei au învățat la unele discipline în colectiv, discutînd pe larg capitolele mai grele de materie. Adesea, studenții fruntași i-au ajutat pe colegii lor care întîmpină greutăți la anumite discipline.

In grupă mai există și alte forme de muncă colectivă. Intocmirea proiectului de an constituie un minunat prilej de închegare a colectivului, de creștere a simțului de răspundere al fiecărui student în parte. Fiecare grupă primește o temă mare, cuprinzătoare, la rezolvarea căreia lucrează toți membrii grupei. Incă de la începutul anului școlar, odată cu repartizarea temelor, i s-a repartizat fiecărui student și partea de proiect pe care trebuie să o rezolve. La lucrarea proiectului studenții sînt ajutați și controlați de către cadrele didactice de la catedra respectivă. Grupa 410, de pildă, lucrează anul acesta la proiectarea unui reductor de viteză.

Responsabilul de grupă, organizatorul U.T.M. și responsabilul cu munca profesională se preocupă îndeaproape de întreaga activitate a grupei și pun în discuția colectivului problemele cele mai importante legate de viața studenților. De exemplu, nu de mult o serie de studenți din grupa 410 s-au prezentat la cursul de limba rusă fără să-și fi efectuat tema. Conducerea grupei a luat de îndată atitudine și a discutat această problemă în cadrul grupei și apoi în ședința de an. Aceasta a dus la schimbarea atitudinii studenților anului III față de rezolvarea temelor pentru acasă, față de îndeplinirea sarcinilor lor în general.

Organizația U.T.M. se preocupă îndeaproape de menținerea unei frecvențe ridicate, de îmbunătățirea continuă a nivelului de cunoștințe al studenților. Membrii biroului U.T.M. combat munca în asalt în preajma examenelor. Pentru a-i stimula pe toți membrii grupei să se pregătească din timp pentru examene, să lucreze cu conștiinciozitate la alcătuirea proiectelor, organizația U.T.M. popularizează metodele de muncă ale studenților care obțin rezultate bune la învățătură în cadrul ședințelor de analiză a activității, prin gazeta de perete etc.

După o zi de muncă încordată, studenții Institutului de petrol și gaze se îndreaptă spre cantine și apoi spre cămine. De multe ori, însă, după orele de curs ei vizionează în cadrul Institutului filme, participă la audiții muzicale, iar la sfîrșitul săptămînii organizează, pe ani, reuniuni care contribuie la strîngerea relațiilor tovărășești dintre ei.

Intre studenții institutului s-au legat prietenii trainice. Multe din ele vor continua și după ce viitorii ingineri vor deveni factori activi în lupta pentru construirea socialismului.

Tinerii care astăzi lucrează împreună la același proiect, care învață pentru examene la aceeași masă, se vor întîlni mîine pe șantiere pe care se vor înălța noi sonde de petrol, noi rafinării, noi întreprinderi producătoare de utilaj pentru industria petroliferă.

V. ALECU

Încep examenele de alfabetizare

Secția de învățămînt a raionului Găești, regiunea Pitești, îndrumată de comitetul raional P.M.R., se străduiește să organizeze cît mai bine examenele de alfabetizare din acest an

De curînd, secția de învățămînt a organizat o ședință la care au participat toți directorii școlilor din raion. Cu acest prilej au fost scoase la iveală metodele bune folosite în munca de alfabetizare de unii directori și pedagogi, cum sînt, de pildă, tovarășii Ion Preda, învățător în comuna Mătăsaru, Constantin Cristea, directorul școlii elementare din comuna Uliești, Ion Marinescu, directorul școlii mixte de 7 ani din comuna Mogoșani, Maria Anghel, învățătoare la școala elementară din satul Glogovanu. In ședință au fost criticate cu tărie lipsurile care mai există în activitatea desfășurată la cursuri de către învățători și profesori

De asemenea, în cadrul ședinței au fost adoptate unele măsuri privitoare la pregătirea și desfășurarea examenelor. Astfel colectivul secției de învățămînt și-a întocmit un plan de îndrumare și control al fiecărui centru de examinare. In această muncă au fost atrași și unii directori de școli, fiecare dintre ei răspunzînd de un anumit centru.

La cele mai multe centre de alfabetizare s-a recapitulat materia predată în timpul anului școlar. De asemenea, s-a intensificat agitația politică de masă în rîndurile neștiutorilor de carte: s-au organizat pentru ei conferințe la căminele culturale și la stațiile de radioficare, s-au scris articole la gazetele de perete și de stradă etc.

Au fost alcătuite cu grijă comisiile de examinare.

Un ajutor însemnat în vederea pregătirii cursanților pentru examene îl dau comitetele de cetățeni, organizate de către comitetele executive ale sfaturilor populare. Aceste comitete îi mobilizează pe cetățeni la o muncă susținută de învățătură și le acordă sprijin în recapitularea materiei.

Pentru buna desfășurare a examenelor de alfabetizare este necesar ca membrii comitetului executiv al sfatului popular raional și secția de învățămînt să controleze în permanență cum sînt aplicate în viață toate măsurile luate

Ținînd seama de importanța muncii pe care o desfășoară acum la centrele de alfabetizare pentru lichidarea totală a neștiinței de carte, cadrele didactice din raionul Găești au datoria să-și intensifice eforturile pentru obținerea unor cît mai bune rezultate la examenele de alfabetizare.

Școala factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Tăierea pomilor

Perioada de timp de la sfîrșitul iernii și pînă la începerea vegetației pomilor este foarte favorabilă pentru executarea tăierilor.

Tăierile se aplică tuturor pomilor, indiferent de vîrsta lor. La pomii tineri, în primii 4-5 ani după plantare se fac așa numitele tăieri de formare a coroanei. Scopul acestora este de a ajuta pomul să-și formeze un număr potrivit de ramuri groase (ramuri de schelet), capabile să suporte greutatea frunzelor, a fructelor, a zăpezii și, eventual, a poleiului care se formează pe pomi în unele ierni. Ramurile groase din coroana pomului se ramifică pe măsură ce înaintează în vîrstă. De aceea, cînd se aplică tăierile de formare a coroanei nu se lasă mai mult de 3-4 ramuri principale (care pleacă direct din axul tulpinii) într-un etaj. La un pom se formează două sau trei etaje. In felul acesta, numărul total de ramuri principale în coroană va fi de 6-10. Dacă se lasă mai multe ramuri principale, în urma ramificării succesive a acestora coroana devine prea deasă, iar lumina și aerul pătrund cu greutate. In lipsa acestor doi factori, asimilația clorofiliană este slabă, în special în frunzele situate mai în interiorul coroanei. Drept urmare, rămurelele de rod dinspre mijlocul coroanei se debilitează treptat și pier înainte de vreme. In coroanele prea dese se creează apoi un mediu mai umed, favorabil dezvoltării bolilor care atacă pomii.

Etajele din coroana pomului nu se formează toate deodată. In primii doi ani de la plantare se lasă numai 3-4 ramuri din etajul I, plus axul care prelungește trunchiul. In anul III după plantare începe formarea etajului al doilea. La pomii viguroși se poate forma, în următorii doi ani, și etajul al treilea. Ca regulă generală, nu se formează un nou etaj pînă cînd nu este deplin consolidat etajul imediat inferior. Ținem seama de acest lucru, deoarece, dacă nu intervenim la timp prin tăieri, seva circulă cu putere spre ramurile din partea de sus a coroanei, care sînt deci favorizate la primirea hranei, și în dauna ramurilor situate mai jos în coroană.

Sînt și specii pomicole la care coroana nu se formează cu etaje, ci în formă de vas (caisul și piersicul).

La formarea coroanei pomilor se folosesc două procedee: rărirea sau scuturarea ramurilor. Ramurile anuale care prelungesc brațele etajelor se scurtează cu 1-2 mm, deasupra unui mugure ce privește în afară. In cursul verii, din acest ultim mugure va crește un lăstar care va lărgi coroana. Dacă ramura se taie prea departe de mugure, rămîne un ciot care se usucă. Tăietura trebuie să fie puțin oblică.

Prelungirile ramurilor principale dintr-un etaj se taie toate la aceeași înălțime. Vîrfurile ramurilor de prelungire din etajul II se taie cu 15-20 cm. mai sus față de cele din etajul I, iar axul cu 15-25 cm. deasupra tuturor.

Ramurile subțiri, care sînt situate lateral pe ramurile de schelet și pe axul tulpinii, se scurtează la 3-4 muguri, cu scopul de a le transforma în ramuri de rod.

Pomii tineri nu trebuie tăiați prea scurt, pentru că se întîrzie intrarea lor pe rod. Nu trebuie tăiați nici prea lung, deoarece în acest caz baza ramurilor groase rămîne golașă, fără ramuri de rod.

Prin tăiere se îndepărtează ramurile de prisos, cele uscate și ramurile lacome. Acestea se taie, cu foarfeca sau cu fierăstrăul, imediat deasupra inelului de la baza lor, fără a se lăsa cepi, din care dau noi lăstari sau se formează uscături și apoi scorburi.

O atenție deosebită trebuie dată ramurilor de rod. Acestea se recunosc ușor, fiind subțiri și mai scurte și purtînd, de cele mai multe ori, muguri de rod. Ramurile de rod care depășesc 20 cm. lungime se scurtează la 3-4 muguri, cu scopul de a apropia rodul de axul ramurii. Intre două ramuri de rod vecine se lasă o distanță de cel puțin 10-15 cm. Ramurile de rod prea dese se răresc.

Ramurile anuale care prelungesc ramurile de schelet se scurtează cu aproximativ 1/3 din lungime.

Ramurile care cresc spre interiorul coroanei se suprimă. Din două ramuri care se întretaie, una se lasă, iar alta se îndepărtează total sau se scurtează.

In timpul tăierii pomilor nu trebuie să se suprime ramurile scurte, care poartă rodul.

O grijă deosebită trebuie dată pomilor pe rod care au fost neglijați în anii precedenți. Se va proceda la rărirea coroanei lor ținîndu-se seama de faptul că ramurile prea groase (peste 8 cm) care prisosesc, nu se taie chiar de la bază, deoarece se produce o rană prea mare, greu de vindecat. Ele se taie mai sus, deasupra unei ramificații. Rănile mari se netezesc cu cosorul și se ung fie cu ceară de altoit, fie cu vopsea. In lipsa acestora se acoperă cu un amestec de pămînt galben și balegă de vită.

Mușchii de pe trunchiul și ramurile pomilor se curăță cu o perie de sîrmă. Apoi se văruiesc porțiunile curățate.

Lăstarii care cresc din rădăcini se taie astfel: se desface cu o sapă pămîntul din jurul lor pînă se ajunge la locul de unde pleacă aceștia din rădăcină. Lăstarul se taie cu foarfeca sau cu fierăstrăul, fără a se lăsa un ciot din care ar putea porni noi lăstari. Lăstarii care cresc pe trunchiul pomului se taie de la bază.

Scorburile care încep să apară sau au apărut pe pomi, în special pe cei bătrîni, se curăță cu cosorul sau cu un cuțit, pînă se ajunge la țesăturile sănătoase, se ung cu puțină păcură sau cu smoală și se astupă cu ciment sau cu un amestec de var cu nisip. Scorburile mari trebuie dezinfectate cu soluție de calaican 1% sau piatră vînătă 1%. Odată cu tăierea, se adună din pomi frunzele uscate, cuiburile de omizi și fructele putrezite, care apoi se ard.

Prin tăieri raționale, an de an se asigură o viață mai lungă a pomilor și o rodire susținută. Cadrele didactice din școlile sătești trebuie să răspîndească în rîndurile țărănimii muncitoare cunoștințele privitoare la aceste lucrări, de importanță deosebită pentru dezvoltarea pomiculturii noastre.

Ing. GRIGORE M. MIHAESCU

Cronica evenimentelor externe

Dezbateri hotărîtoare în Consiliul Republicii din Franța

La 23 martie au început în Consiliul Republicii din Franța dezbaterile asupra proiectului de lege cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris. Atît în Franța cît și în toate celelalte țări ale lumii se acordă acestor dezbateri o însemnătate excepțională. Aceasta se explică prin aceea că ratificarea acordurilor de la Paris înseamnă de fapt legalizarea reînvierii militarismului german, ceea ce reprezintă o gravă primejdie nu numai pentru Franța, ci și pentru toate țările Europei și în același timp pentru pacea întregii lumi.

In fața Consiliului Republicii stau astăzi două căi fundamental deosebite: una este calea ratificării acordurilor de la Paris, calea reînvierii militarismului german—cel mai odios dușman al Franței și al păcii în Europa și în lumea întreagă; cealaltă este calea respingerii acestor acorduri primejdioase, calea salvării Franței. Pe care din aceste căi vor păși senatorii francezi — aceasta este întrebarea care frămîntă astăzi milioanele de oameni care urmăresc cu încordare dezbaterile din Consiliul Republicii.

Privirile tuturor prietenilor Franței se îndreaptă astăzi cu simpatie către poporul francez, a cărui voință de pace a determinat înmormîntarea faimoasei comunități defensive europene și care luptă cu fermitate pentru zădărnicirea planurilor cercurilor agresive de reînviere a militarismului german.

Poporul francez condamnă în mod hotărît acordurile de la Paris. Și dacă în ciuda eforturilor disperate ale partizanilor ratificării și a presiunilor grosolane exercitate asupra Adunării Naționale Franceze de către cercurile guvernante americane și engleze, în favoarea ratificării s-au pronunțat numai o minoritate a deputaților Adunării Naționale, aceasta arată în chip limpede cît de nepopulară este în Franța ideea reînvierii militarismului german. Aceasta arată în același timp că în zilele noastre cercurile guvernante nu pot să nesocotească voința popoarelor.

Lupta patriotică a poporului francez împotriva ratificării acordurilor de la Paris a crescut în permanență, pe măsură ce s-au apropiat dezbaterile în Consiliul Republicii și a luat o deosebită amploare în zilele dezbaterilor.

In fruntea luptei împotriva ratificării acordurilor de la Paris stă clasa muncitoare franceză. Astfel, cu ocazia zilei internaționale de luptă împotriva acordurilor de la Paris și a reînvierii militarismului german, care a fost organizată la 10 martie pe baza Hotărîrii F.S.M., în întreprinderile Franței au avut loc numeroase mitinguri și adunări, greve de scurtă durată, s-au trimis delegații la Consiliul Republicii.

Mișcarea împotriva acordurilor de la Paris a cuprins oameni de cele mai diferite convingeri politice și religioase și din straturi sociale deosebite. Ea s-a intensificat și în cercurile universitare. Astfel, 133 de profesori din Nantes și 56 profesori de la liceul „Saint-Just" din Lyon și-au pus semnăturile pe o petiție de protest împotriva acordurilor de la Paris. Pînă la 9 martie, de pildă, într-o serie de departamente, 3.177 primari au făcut declarații publice împotriva ratificării acordurilor. Din cei 34 consilieri generali din departamentul Corsica, 20 au cerut senatorilor să nu voteze pentru ratificare. Același lucru a fost cerut de 151 din cei 312 primari din departamentul Allier, de 155 primari, 17 consilieri generali, 750 consilieri municipali din departamentul Dordogne și de alți mulți primari, consilieri generali și municipali din celelalte departamente ale Franței. In ultimele zile dinaintea dezbaterilor, sediul Consiliului Republicii a fost în permanență înconjurat de delegațiile trimise de masele largi ale poporului francez pentru a cere senatorilor, în numele poporului francez, să voteze împotriva ratificării acordurilor de la Paris.

De la începutul dezbaterilor, cu toate cordoanele polițienești care au fost postate în jurul Palatului Luxemburg, unde au loc lucrările Consiliului Republicii, sosesc aci nenumărate delegații din toate colțurile Franței pentru a transmite senatorilor voința poporului francez care se opune reînvierii Wehrmachtului și cere rezolvarea problemei germane pe cale pașnică.

Dezbaterile din Consiliul Republicii au fost precedate, bineînțeles, de intensificarea manevrelor guvernanților francezi, care, împotriva voinței poporului francez, urmăresc să obțină ratificarea acordurilor de la Paris. In același timp, „aliații" Franței de la Washington, Londra și Bonn și-au intensificat presiunile în vederea intimidării, coruperii și „convingerii" senatorilor francezi pentru ratificarea funestelor acorduri de la Paris.

Guvernanții francezi au recurs, în vederea obținerii ratificării, la două „argumente" pe cît de false, pe atît de ipocrite.

Astfel, Edgar Faure — primul ministru — și Antoine Pinay — ministrul de externe, s-au străduit, în primul rînd, să convingă opinia publică și mai ales pe senatori că înarmarea Germaniei occidentale este inevitabilă și că dacă Franța ar respinge acordurile de la Paris, remilitarizarea Germaniei se va face fără Franța, care se va izola pe plan internațional. Este bătătoare la ochi asemănarea dintre această poziție a guvernanților francezi și amenințarea pe care Churchill a formulat-o încă în luna ianuarie scriindu-i lui Mendès-France, pe atunci prim ministru al Franței: „Dacă fotoliul Franței (în alianța dintre puterile occidentale și revanșarzii vest-germani — N.R.) va rămîne gol prea multă vreme, alte națiuni (aluzie la Germania occidentală, bineînțeles — N.R.) se vor strădui să-l ocupe". Astăzi tot mai multe ziare burgheze sînt nevoite să recunoască faptul că amenințarea lui Churchill constituie o încercare nerușinată de a exercita presiuni asupra Consiliului Republicii în vederea ratificării acordurilor de la Paris. De altfel, asemenea presiuni au fost tot mai dese chiar în ultimele zile. La 22 martie, Edgar Faure a primit, în prezența lui Pinay, pe ambasadorul Marii Britanii și apoi pe însărcinatul cu afaceri al S.U.A. Scopul unor asemenea vizite ale diplomaților străini este bine cunoscut poporului francez. Oamenii cinstiți din Franța știu că diplomații americani și englezi au exercitat o influență directă asupra pregătirilor și dezbaterilor din Consiliul Republicii.

Poporul francez știe bine că înarmarea Germaniei occidentale nu se poate face fără consimțămîntul Franței și că de izolarea Franței poate fi vorba nu în cazul respingerii, ci în acela al ratificării acordurilor de la Paris. Respingînd acordurile de la Paris Franța și-ar consolida poziția ei de mare putere și securitatea frontierelor ei, asigurîndu-și alianța U.R.S.S., sprijinul întregului lagăr al păcii și socialismului și simpatia tuturor popoarelor care luptă pentru pace, împotriva reînvierii militarismului german.

In al doilea rînd, guvernanții francezi s-au străduit să prezinte lucrurile ca și cum ratificarea ar deschide calea unor tratative rodnice cu U.R.S.S. în scopul unificării pașnice a Germaniei. Poporul francez știe bine însă că ratificarea acordurilor de la Paris va lipsi de obiect tratativele asupra problemei germane, făcînd imposibilă pe un timp îndelungat restabilirea unității Germaniei.

In aceste condiții dezbaterile din Consiliul Republicii au început într-o atmosferă încordată. In pofida manevrelor și subterfugiilor la care au recurs, cercurile guvernante ale Franței n-au reușit să împiedice prezentarea de amendamente. După cum se știe, în virtutea constituției franceze, orice amendament care ar fi adoptat de Consiliul Republicii ar face ca acordurile de la Paris să fie repuse în discuția Adunării Naționale. Este ușor de înțeles că numai amintindu-și de infima „majoritate" a deputaților care au aprobat ratificarea acordurilor în Adunarea Națională, guvernanții francezi și cei de la Washington, Londra și Bonn sînt gata să recurgă la orice mijloace pentru a obține ratificarea acestor acorduri în Consiliul Republicii.

Forțele patriotice din Franța acționează în aceste zile cu toată hotărîrea. Rezultatul dezbaterilor, care nu pot să nu țină seama de presiunea maselor populare, se va cunoaște abia în zilele următoare. Ori care ar fi însă acest rezultat, oamenii cinstiți din Europa și din întreaga lume sînt convinși că poporul francez va continua cu și mai multă îndîrjire lupta împotriva reînvierii militarismului german, pentru pace și securitate internațională.

Note bibliografice

Un nou dicționar ruso-romîn

De curînd a apărut în Editura de Stat pentru dicționare străine și naționale din U.R.S.S. un dicționar ruso-romîn, alcătuit de N. G. Corlățeanu și E. M. Russev.

Noul dicționar, care numără 1070 de pagini și cuprinde 46.000 de cuvinte, constituie un prețios îndreptar lexic pentru cadrele didactice, elevi și studenți, ca și pentru toți oamenii muncii din țara noastră. El cuprinde nu numai cuvintele din fondul principal de cuvinte, dar și termeni din diferite ramuri ale științei, ale tehnicii etc.

Dicționarul începe cu o scurtă prefață în care sînt arătate criteriile și normele după care s-au orientat autorii în alcătuirea lui, precum și principalele sarcini ce și le-au pus.

La redactarea dicționarului s-a ținut seama ca să se dea cuvintelor sau expresiilor rusești echivalentul romînesc cît mai precis. In dicționar sînt prezentate un număr însemnat de expresii idiomatice, proverbe, zicale etc. care sînt date cu sensul lor cît mai apropiat. Cuvintele romînești sînt scrise după noile norme ortografice ale limbii romîne. Atît cuvintele rusești cît și cele romînești sînt accentuate.

De un real folos pentru cei ce studiază limba sînt tabelele gramaticale ale limbii ruse, alcătuite de docentul I. M. Pulkina. In 70 de pagini cuprinzînd 59 de tabele sînt expuse și sistematizate cele mai importante chestiuni din morfologia rusă.

Pentru profesorii de limba rusă, noul dicționar va constitui un ajutor însemnat, contribuind la ridicarea calității predării, la îmbogățirea vocabularului elevilor.

Existența noului dicționar va permite să se îmbunătățească munca elevilor și studenților de traducere cu dicționarul, atît în cadrul lecțiilor cît și al lecturii extrașcolare.

Foileton

„Nici în... C.A.R., nici în căruță"

I. Avian
S. Rudeanu

C.A.R.-ul este o asociație benevolă a membrilor de sindicat pentru acordarea tovărășească de ajutor reciproc. O astfel de asociație a luat ființă și pe lîngă sindicatul muncitorilor din învățămînt din raionul Muscel. Spre deosebire de alte case de ajutor reciproc din țară, C.A.R.-ul despre care este vorba aici, spre ghinionul lui, avea un specific imprimat atît de propriul său președinte, Nicolae Ionescu, cît și de fostul președinte al sindicatului, Nicolae Tudorache.

Cînd a fost uns în anul 1950 președinte al susamintitului sindicat, s-a gîndit tovarășul Nicolae Tudorache că cel mai important lucru este o legătură cît mai strînsă între el și tovarășul Nicolae Ionescu, președintele casei de ajutor reciproc.

Numai așa putea să meargă treaba bine. Și într-adevăr, tovarășul președinte a gîndit just, căci odată colaborarea pornită treaba a mers bine. I-a mers bine și tovarășului Nicolae numărul 1, de la sindicat, i-a mers bine și tovarășului Nicolae numărul 2, de la C.A.R. Pentru a pune în practică scopul casei de ajutor reciproc, s-au gîndit oamenii că cel mai normal lucru este să se ajute reciproc. Și au început să se ajute. Nicolae numărul 1 închidea ochii să nu vadă mîna lungă a lui Nicolae numărul 2, iar Nicolae nr. 2 închidea ochii să nu vadă aceeași diformație la Nicolae numărul 1. Cum s-ar spune, amîndoi închideau ochii și deschideau casa de bani. In schimb, cînd venea cîte un învățător să solicite un împrumut de cîteva sute de lei, amîndoi îi închideau gura. Il priveau pe solicitant cu duioșie, ridicau din umeri, desfăceau larg brațele și suspinau amarnic:

— N-avem fonduri, tovărășele!... Mai bine ți-ai plăti cotizațiile!...

Trebuie să amintim că în specificul muncii acestor doi președinți mai exista o metodă foarte originală: pentru a mări fondul casei de ajutor reciproc, ei nu se sfiau să

încaseze de cîteva ori la rînd cotizațiile de la membrii C.A.R.-ului. Aceștia plăteau cotizația de cîte trei și patru ori pentru ca cei doi Nicolae să poată lua odată și bine...

Trebuie adăugat amănuntul că această casă de ajutor reciproc din Muscel subvenționa cu fonduri încă două case: casa lui Nicolae nr. 1 și casa lui Nicolae nr. 2.

Și pentru că acești doi președinți, pe lîngă alte însușiri (cum este, de pildă, însușirea de fonduri), au dovedit și bun simț, și-au dat seama că totul are o limită și că nu pot ridica fiecare mai mult de 3—4.000 de lei odată (mai ales că, așa cum am arătat mai sus, atunci cînd venea un învățător să solicite un împrumut de două-trei sute, nu existau fonduri). Au intervenit atunci pe lîngă înțelegătoarele lor soții, care au acceptat să primească și ele cîte un împrumut de cîte trei-patru mii de lei pe numele lor. Ba soțiile au făcut și eforturi să-și convingă rudele mai apropiate să ajute și ele pe cei doi președinți în rodnica lor muncă de colaborare. Cum însă fondul acesta nu putea fi lichidat numai pe bază de împrumuturi, s-au gîndit oamenii să se ajute reciproc și prin alte metode. Astfel Nicolae numărul 1 acorda prime de mii de lei lui Nicolae numărul 2, precum și soției acestuia, iar Nicolae numărul 2 proceda în același fel cu Nicolae nr. 1 și cu respectiva lui consoartă!...

Această colaborare fructuoasă a mers multă vreme atît datorită priceperii celor doi Nicolae, cît și datorită existenței la secția financiară a C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt a cîtorva gură-cască, care, prin atitudinea lor de pasivitate, au permis celor doi președinți această activitate, rodnică pentru propriile lor case, dar păgubitoare pentru casieria C.A.R.-ului din Muscel.

Iată însă că unii tovarăși s-au dumirit, ce e drept cam tîrziu, asupra felului cum merge colaborarea celor doi președinți... Și n-au fost de acord cu acest soi de colaborare din fondurile C.A.R.-ului. Și cu toate că acești tovarăși aveau funcții mai mici decît cei doi Nicolae, au izbutit totuși, așa cum grăiește și zicala din bătrîni, ca „buturuga mică să răstoarne C.A.R.-ul mare"...

Ceea ce a dat prilej aplicării unei alte zicale bătrînești, așa că, în momentul de față, cei doi Nicolae nu sînt nici în C.A.R., nici în căruță.

Vor fi, desigur, în altă parte.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12; Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 312 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 1 aprilie 1955

In acest număr:

- PENTRU RIDICAREA NIVELULUI MUNCII INSTRUCTIV-EDUCATIVE. — Indrumări metodice aprobate prin ordinul Ministrului Invățământului (pag. 2)
- VIAȚA DE PARTID IN INSTITUȚIILE DE INVAȚAMINT. — **Gheorghe Constantin:** Pentru îmbunătățirea muncii didactico-științifice. (pag. 3)
- **M. Manea:** Pedagogii și părinții (pag. 3)
- Desfășurarea lecțiilor de gramatică (pag. 3)
- Consfătuirea metodiștilor din regiunea Ploești (pag. 4)
- ȘCOALA — FACTOR ACTIV IN LUPTA PENTRU SPORIREA PRODUCȚIEI AGRICOLE. — **Prof. M. Martin:** Lucrări de primăvară în vii (pag. 4)
- **Cronica evenimentelor externe** (pag. 4)

Dirigintele și clasa lui

Un rol deosebit în organizarea activității elevilor în școală și în afară de școală îl are dirigintele. Măsura în care dirigintele cunoaște problemele specifice muncii clasei pe care o conduce, felul cum le rezolvă hotărăsc în bună parte succesul întregii pregătiri a elevilor. Dirigintele poartă în primul rînd răspunderea pentru felul cum sînt pregătiți elevii clasei sale, pentru felul cum învață și cum se comportă aceștia. In același timp, însă, el este dintre toți profesorii școlii omul cel mai apropiat de elevii din clasa lui, el are prilejul să stea cel mai mult de vorbă cu ei, să și-i facă prieteni, să-i influențeze.

Regulamentul cu privire la munca dirigintelui, care arată limpede ce sarcini are de îndeplinit dirigintele în școală, trebuie să stea la baza întregii activități pe care o desfășoară diriginții în vederea educării elevilor. Regulamentul indică astfel, ca sarcină principală a dirigintelui, să asigure respectarea de către elevi a regulilor de purtare și a regulamentului de ordine interioară al școlii, să urmărească permanent situația elevilor la învățătură, comportarea lor, felul cum își îndeplinesc sarcinile obștești, cum își petrec timpul liber etc. Dirigintele trebuie să folosească ora educativă pentru a analiza cu elevii clasei problemele legate de munca lor și măsurile pentru îmbunătățirea acestei munci, să ajute la alcătuirea planului de activitate al organizației de bază U.T.M. sau al detașamentului de pionieri și să participe la ședințele și la manifestările organizate de acestea.

Dirigintele trebuie să desfășoare deci, în primul rînd, o muncă directă cu elevii, pe care îi cunoaște atît din activitatea lui ca profesor al clasei, cît și din orele educative și activitatea extrașcolară. El trebuie să țină o legătură strînsă cu colectivul de profesori al clasei, să coordoneze activitatea lui, să realizeze linia unică, consecventă în educație. In sfîrșit, dirigintele trebuie să desfășoare o muncă stăruitoare în rîndurile părinților elevilor. Fiecare dintre aceste laturi ale activității dirigintelui îi impun acestuia căi și mijloace deosebite și metode specifice de muncă.

In munca directă cu elevii dirigintele trebuie să se sprijine pe activul clasei, pe organizația de pionieri sau de U.T.M., să stabilească împreună cu acestea măsuri pentru mobilizarea tuturor elevilor la activitatea organizată în vederea consolidării cunoștințelor predate în școală și însușirii unei conduite demne, civilizate. In special acum, în preajma examenelor, dirigintele trebuie să urmărească situația la învățătură a elevilor pentru a ajuta pe toți elevii să învețe temeinic și să obțină note bune. Tovarășul R. Dobrolu, dirigintele clasei a V-a a școlii de 7 ani din comuna Isvoarele, raionul Filiași, regiunea Craiova, stă adeseori alături de elevi și-i îndrumează în pregătirea lecțiilor, învățîndu-i să lucreze metodic și organizat. El îi învață astfel direct cum să-și organizeze timpul și cum să studieze potrivit specificului fiecărui obiect și temelor date. Pe această cale s-a îndreptat situația la învățătură a tuturor elevilor rămași în urmă.

Influența pozitivă a diriginților asupra elevilor este cu atît mai puternică cu cît el pătrunde mai bine metodele muncii educative și-și cunoaște mai îndeaproape elevii. Sînt diriginți care cercetează cu atenție fiecare problemă pe care o ridică activitatea colectivului de elevi al clasei lor și reușesc să înlăture lipsurile și greutățile, să netezească drumul realizărilor. De exemplu, tovarășa Ecaterina Bartos, diriginta clasei a VI-a de la școala de 7 ani nr. 3 cu limba de predare maghiară din Cluj, a cercetat îndeaproape cum își pregătesc elevii temele acasă, s-a interesat cît timp le cere pregătirea temelor la diferite materii. Cercetările acestea au ajutat-o să cunoască unele greșeli pe care le fac profesorii și care duc la supraîncărcarea elevilor. De pildă, la istorie elevii trebuiau să copieze de fiecare dată pe curat notițele luate în clasă, întregindu-le cu cele citite din carte. Ea a putut să ia astfel măsuri pentru ca elevii să nu îndeplinească lucrări de prisos.

Orele educative dau prilej dirigintelui să discute cu elevii atît despre învățătură cît și despre conduita lor. Fără a transforma orele de dirigenție în ședințe obositoare, cu prelucrări greoaie, dirigintele trebuie să-i orienteze pe elevi în înțelegerea justă a evenimentelor politice, explicîndu-le toate acestea potrivit nivelului lor de înțelegere. Dirigintele trebuie să ajute pe elevi să înțeleagă adînc ce înseamnă dragostea de patrie, spiritul tovărășesc, să se pătrundă de sentimentul datoriei, de spiritul de răspundere, de necesitatea păstrării avutului obștesc, de respectul față de cei mari. Ore educative cu conținut interesant desfășoară tovarășa Elena Manoliu, diriginta școlii de 7 ani din comuna Dorobanți, raionul Călărași. Ea s-a preocupat astfel mult de dezvoltarea gustului pentru citit al elevilor. In orele educative le-a citit fragmente literare, povestiri, le-a prezentat pe scurt conținutul diferitelor cărți pentru a le trezi interesul să le citească în întregime.

Pionierii și utemiștii ajută pe diriginți să realizeze în clasă un ritm viu de muncă, să întărească disciplina. Instructorul de pionieri trebuie îndrumat îndeaproape de diriginte, pentru ca munca organizației de tineret să contribuie la întărirea dragostei pentru învățătură a elevilor, la lichidarea abaterilor. Instructorul de pionieri trebuie învățat de pedagog să unească prin sarcini, năzuințe și interese comune pe toți membrii detașamentului.

In trecut s-au făcut greșeli în ce privește legătura diriginților cu instructorii de pionieri, în sensul că uneori diriginții se suprapuneau instructorilor, sau, dimpotrivă, aceștia din urmă încercau să impună diriginților sarcini. Acum lucrurile s-au îndreptat mult, dar nu îndeajuns. Pedagogii trebuie să intensifice încă munca de îndrumare a instructorilor în îndeplinirea bună a planului de muncă. Organizațiile de pionieri și U.T.M. din școli au nevoie de ajutorul pedagogilor și diriginților este primul chemat să dea acest ajutor pentru ca să se organizeze cu pionierii activități potrivite vîrstei lor.

O sarcină importantă a dirigintelui este educarea elevilor în spiritul dragostei de muncă. El trebuie să realizeze această sarcină nu prin vorbe, ci prin fapte. Dirigintele trebuie să ajute pe elevi să cunoască nemijlocit bucuria muncii în activitatea din școală, să simtă avîntul, entuziasmul cu care se desfășoară munca în fabrici, pe ogoare, să cunoască și să stea de vorbă cu muncitorii, să învețe astfel să prețuiască munca direct productivă, să o considere frumoasă și plină de cinste.

In multe școli pedagogii greșesc zugrăvind în culori frumoase numai anumite profesiuni — îndeosebi profesiunile intelectuale, subapreciind munca direct productivă. Este necesar ca dirigintele să discute această problemă cu colectivul de profesori și să inițieze vizite în producție ale elevilor în legătură cu diferitele probleme predate la lecții. Aceste vizite, care au o mare valoare educativă, trebuie să ocupe un loc important în activitatea extrașcolară. Este deosebit de necesar acest lucru în special în clasele de absolvență, cînd dirigintele desfășoară și munca de orientare profesională a elevilor. Are o mare importanță ca elevii acestor clase să cunoască îndeaproape munca productivă și să o îndrăgească, pentru ca ei să se simtă atrași spre ea după absolvirea școlii.

Dirigintele trebuie să albă grijă de toate aspectele educației comuniste. Nimic nu trebuie neglijat. Dragostea pentru frumos, pentru ordine și curățenie este un element important care de multe ori scapă din vedere diriginților și tuturor pedagogilor. Această latură însemnată se dezvoltă începînd cu grija pe care elevul este îndemnat s-o aibă față de îmbrăcămintea lui, față de curățenia și ordinea din clasă, din curtea școlii. Nici o încălcare a acestor cerințe nu trebuie să fie trecută cu vederea.

Toate problemele muncii educative dirigintele trebuie să le rezolve în strînsă colaborare cu colectivul de profesori al clasei. El are datoria să îndrepte atenția tuturor profesorilor spre îndeplinirea cerințelor educației comuniste. Consfătuirile organizate cu profesorii clasei trebuie să ducă, de asemenea, la o muncă organizată, rațională, sistematică cu elevii, la stabilirea unor cerințe unitare față de elevi și a unor măsuri concrete pentru ajutorarea elevilor în munca școlară și extrașcolară. In adunările cu profesorii trebuie să discute probleme pe care le ridică situația la învățătură și la disciplină a clasei respective.

Paralel cu școala, la educarea elevilor contribuie în mare măsură părinții, familia. Buna dezvoltare a elevilor cere ca atît în școală cît și în familie educația să fie orientată pe același drum și să se înfăptuiască cu aceleași metode. Dirigintele are o contribuție însemnată la realizarea acestor cerințe. De multe ori munca bună din școală nu dă rezultat datorită faptului că în familie elevii nu sînt educați pe aceeași linie. Educația primită de copii în familie, comportarea părinților creează uneori greutăți mari școlii. Dirigintele este pus în fața unor probleme variate în ce privește îndrumarea pe care trebuie să o dea părinților. El trebuie să țină seama dacă este vorba de nepriceperea părinților, de dezinteresul lor, de lipsa de timp etc. Cele mai mari greutăți se ivesc din cauza lipsei de unitate, de acord în privința alegerii căilor pentru educarea elevilor. Toți profesorii, dar în special diriginții, sînt chemați să orienteze munca educativă a părinților, să înfăptuiască linia unică în educarea elevilor.

Sarcinile importante ale dirigintelui cer din partea acestuia o grijă continuă pentru cunoașterea problemelor de pedagogie, de educație, pentru însușirea experienței celor mai buni diriginți. El trebuie, de asemenea, să fie la curent cu toate măsurile și îndrumările pe care le dau Ministerul Învățămîntului și secțiile de învățămînt în această privință. Indrumarea muncii diriginților a avut lipsuri serioase. Datorită neglijenței Ministerului Învățămîntului, mult timp diriginții au rezolvat în mod diferit problemele activității lor, deoarece nu era stabilită o linie pe care trebuie să meargă cu toții. Multe secții de învățămînt regionale și raionale au reușit să orienteze în mod just activitatea diriginților, dîndu-le îndrumări cu privire la felul cum trebuie să muncească ei în școală și în afara școlii. In raionul Sînnicolaul Mare, de exemplu, s-a organizat o consfătuire cu diriginții pentru a lămuri o problemă importantă din munca lor — buna organizare a orelor de dirigenție.

Munca dirigintelui trebuie să fie controlată cu grijă de către directorul școlii. Informările periodice despre situația muncii instructiv-educative în consfătuirile directorului cu diriginții și în consiliul pedagogic trebuie analizate cu atenție.

Aplicînd ultimele îndrumări date de Ministerul Învățămîntului în ce privește munca educativă, căutînd să adapteze măsurile la situația concretă din regiunile, raioanele și școlile respective, organele de îndrumare și control ale învățămîntului au datoria să pună în centrul preocupărilor munca dirigintelui, pedagogul care poartă principala răspundere pentru felul cum sînt pregătiți, instruiți și educați elevii unei clase.

În vizită la pionieri

Pionierii din cadrul cercului tinerilor naturaliști de la Palatul Pionierilor au avut miercuri după amiază bucuria de a primi în mijlocul lor pe vestitul biolog clujan Rudolf Palocsay, laureat al Premiului de Stat. Expunerea făcută de biologul Palocsay, ilustrată prin planșe, fotografii diapozitive, a fost ascultată cu mare atenție. Oaspetele a arătat la început pionierilor cîte greutăți a întîmpinat în tinerețea sa pentru a se putea dedica studiului plantelor. De abia după eliberarea țării i s-au creat toate condițiile pentru dezvoltarea cercetărilor sale. Rudolf Palocsay a arătat cum a reușit să obțină diferite soiuri noi de flori, legume și îndeosebi pomi fructiferi cu calități superioare, prin aplicarea miciurinismului.

Pionierii au mulțumit călduros oaspetelui pentru învățăturile împărtășite, i-au oferit flori și daruri și și-au luat angajamentul să aplice toate cele învățate în grădinile și serele pe care le cultivă la Palatul Pionierilor și la școli.

PRIN ȘCOLILE PATRIEI

O legătură strînsă cu părinții

In primele zile ale acestui an școlar nu se puteau spune multe lucruri bune despre clasa a VIII-a B a școlii medii de fete nr. 8 din Capitală. Elevele clasei nu se încadrau în activitatea extrașcolară, aveau abateri de la disciplină, regulile de purtare erau încălcate. Toate acestea au determinat colectivul pedagogic al școlii să ia măsuri de îndreptare.

Pe lîngă îmbunătățirea muncii profesionale a cadrelor didactice, conducerea școlii a făcut apel la unul dintre principalii factori care contribuie la realizarea educației comuniste a tineretului: familia. Situația clasei a VIII-a a constituit obiectul unei analize critice la care au luat parte pedagogii, părinții, comitetul U.T.M. și elevele.

Roadele acestei consfătuiri n-au întîrziat să se arate. Astăzi, clasa a VIII-a B este una din clasele fruntașe ale școlii. Onoarea de a fi „de serviciu pe școală" este adesea încredințată acestei clase.

Pedagogii școlii medii de fete nr. 8 folosesc numeroase mijloace pentru a întări legătura dintre școală și familie, pentru a ridica simțul de răspundere al părinților în educarea copiilor lor.

Diriginții claselor obișnuiesc să viziteze pe eleve la domiciliul lor, pentru a cunoaște mediul în care trăiesc, pentru a da sfaturi părinților în legătură cu problemele educative. Astfel, profesoara Clementa Popovici, diriginta clasei a 10-a A, a vizitat pînă în prezent de 2—3 ori pe părinții elevelor sale.

Consultații colective pentru pedagogii înscriși la cursurile de perfecționare

Cursurile organizate pentru învățători și profesori în cadrul sistemului de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice reprezintă o dovadă vie a grijii regimului nostru democrat-popular pentru ridicarea nivelului învățămîntului.

Pentru a îndruma și sprijini în etapa studiului individual munca de pregătire a pedagogilor cuprinși la cursuri, Institutul interregional din București pentru perfecționarea cadrelor didactice a organizat de curînd cîteva consultații colective. De un real folos pentru profesorii de limba română înscriși la cursurile de perfecționare a fost consultația dată de tov. J. Byck, conferențiar la Facultatea de filologie din București, cu privire la sintaxa propozițiilor subordonate subiective și predicative. Consultația a contribuit la lămurirea profesorilor asupra modalității identificării verbelor copulative din limba noastră, asupra modului în care, prin substituirea propozițiilor subordonate cu părți de propoziție, se pot analiza cele mai dificile construcții de fraze etc.

Consultația de pedagogie, a cărei temă s-a referit la importanța în procesul de învățămînt a teoriei lui I. P. Pavlov despre interacțiunea celor două sisteme de semnalizare, a fost ținută de tov. F. Fischbein, lector la catedra de psihologie de pe lîngă Facultatea de filosofie. Bogata exemplificare a tezelor teoretice expuse în cadrul consultației a ajutat mult cadrelor didactice să se lămurească asupra acestei probleme.

A avut loc, de asemenea, o consultație privitoare la problemele actuale ale vieții internaționale. Consultația a fost dată de tov. A. Dascălu, lector la catedra de marxism-leninism de la Universitatea „C. I. Parhon".

Consultațiile organizate de Institutul interregional pentru perfecționarea cadrelor didactice constituie un ajutor însemnat pentru pedagogii înscriși la cursuri. Este de dorit ca data și temele acestor consultații să fie anunțate din timp, pentru ca pregătirea și frecvența pedagogilor să fie mai bune.

Prof. DUMITRU POPESCU-OLT

Roadele muncii metodice

Profesorii și învățătorii școlii de 7 ani din comuna Solonț, raionul Moinești, acordă o mare atenție muncii metodice. Ei au organizat încă de la începutul anului școlar un colț pedagogic, în cadrul căruia lucrează cele mai bune cadre didactice din școală. Activitatea colțului pedagogic se desfășoară după un plan întocmit cu minuțiozitate, plan care prevede o serie de măsuri pentru îmbunătățirea calității lecțiilor.

Indreptîndu-și atenția spre acele probleme a căror rezolvare poate contribui la ridicarea nivelului muncii în școală, cadrele didactice care lucrează la colțul pedagogic s-au preocupat îndeaproape de îmbunătățirea alcătuirii planurilor de lecții. Studiind planurile alcătuite de către toți învățătorii și profesorii școlii, colectivul colțului pedagogic a constatat că adeseori în aceste planuri scopul lecției era formulat insuficient de clar. De asemenea, o serie de planuri de lecții dovedeau că unii învățători și profesori fac confuzie între metodele de predare și procedeele de predare. Pentru a studia mai adînc aceste probleme, colectivul colțului pedagogic a asistat la un număr de lecții ținute de cadrele didactice care nu-și întocmeau suficient de bine planurile. Observațiile notate cu acest prilej au fost discutate apoi în ședința consiliului pedagogic al școlii, în care s-a prezentat și un referat privitor la metodele și procedeele muncii de predare. De asemenea, s-a prezentat un referat cu privire la stabilirea scopului lecțiilor. Referatele, ca și discuțiile purtate în această ședință au contribuit mult nu numai la îmbunătățirea planurilor de lecții, ci și la ridicarea nivelului predării.

Interasistențele la lecții organizate de colectivul colțului pedagogic și schimbul de experiență realizat cu acest prilej au dus la sporirea preocupării învățătorilor și profesorilor față de indicarea temelor date acasă, precum și față de controlul efectuării acestora. O grijă deosebită se acordă în școală problemelor privitoare la evitarea supraîncărcării elevilor cu teme.

In momentul de față, colectivul colțului pedagogic își îndreaptă atenția asupra pregătirilor pentru încheierea anului școlar, luînd măsuri pentru organizarea recapitulării materiei și pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură.

Prof. VASILE ANGHEL
Solonț, raionul Moinești

Cursuri de alfabetizare în întreprinderi

Incă de la începutul acestui an școlar, conducerea întreprinderii „Constantin David", comitetul sindical, precum și secția de învățămînt a raionului Gh. Gheorghiu-Dej au acordat o atenție deosebită muncii de alfabetizare a neștiutorilor de carte din întreprindere.

Pentru a îndeplini planul de alfabetizare, cele două învățătoare care predau la cursul de pe lîngă întreprindere s-au străduit încă de la începutul anului școlar să asigure o bună frecvență a neștiutorilor de carte. Un real ajutor în această privință l-au primit din partea șefilor de secții din întreprindere, precum și din partea muncitorilor, a inginerilor și tehnicienilor, care au dus muncă de lămurire în mijlocul analfabeților și i-au mobilizat să participe regulat la cursuri. In prezent frecvența variază între 90% și 100%.

Datorită faptului că tovarășele învățătoare se pregătesc temeinic pentru lecție, folosind material didactic, cursanții au reușit să-și însușească cunoștințe temeinice. Numărul celor care obțin bune rezultate crește mereu. Cu multă conștiinciozitate se pregătesc cursanții Nicolae Iordache, în vîrstă de 52 de ani, care scrie și citește cu multă ușurință, Irina Constantin, Ion Mladin și alții. Datorită faptului că au învățat carte, mulți muncitori, ca de pildă Vasile Ghinea, D. Fieraru, Domnica Dumitrache, Rada Popescu și alții au devenit fruntași în producție.

Unii dintre absolvenții cursurilor de alfabetizare scriu articole mobilizatoare la gazeta de perete a întreprinderii. Așa, de pildă, într-un articol scris la gazeta de perete, muncitorul Constantin Dafin vorbește despre rezultatele pozitive pe care el personal le-a obținut în muncă după ce a învățat carte. Articole asemănătoare au scris și foștii analfabeți Ștefan Trandafir, Maria Pintiliuc, Andrei Burducea și alții.

Cele două învățătoare se străduiesc acum să-i pregătească pe cursanți pentru examene. In acest scop ele asigură o frecvență ridicată, țin lecții din ce în ce mai bune și îi sprijină în mod deosebit pe cursanții care au absentat mai des sau care întîmpină unele greutăți în însușirea materiei.

B. CHIRIȚESCU

★

La numeroase întreprinderi din regiunea Baia Mare s-au obținut succese însemnate în munca pentru lichidarea neștiinței de carte. Majoritatea conducerilor întreprinderilor acordă o mai mare atenție decît în trecut asigurării condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a cursurilor de alfabetizare. Ca urmare a măsurilor luate, la Intreprinderea regională de construcții, la Intreprinderea „Petre Gheorghe", la Intreprinderea „1 Mai" etc. frecvența la cursuri a neștiutorilor de carte este de sută la sută. In aceste întreprinderi cadrele didactice sînt ajutate în muncă de instructori voluntari, recrutați din rîndurile muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor. Utemiștii Gabriela Sumanaru, Ioan Mureșan, Otilia Pascu, Rozalia Lengyel și alții muncesc cu drag pentru a-i învăța pe tovarășii lor să scrie și să citească.

In orașul Baia Mare mai sînt însă unele întreprinderi ale căror conduceri nu acordă atenția necesară acțiunii de alfabetizare. De asemenea, în unele întreprinderi n-au fost antrenați în munca de alfabetizare instructori voluntari, cu toate că există numeroși tineri dornici să participe la această importantă acțiune.

Este necesar să se ia grabnice măsuri pentru îmbunătățirea muncii de alfabetizare în întreprinderile unde această muncă nu se desfășoară satisfăcător, asigurîndu-se condițiile pentru lichidarea totală în acest an a neștiinței de carte.

SIMION CHINDEA
corespondent

„Și noi sîntem împotriva războiului"

Țelurile nobile ale luptei pentru pace găsesc un răsunet puternic în sufletele copiilor patriei noastre, ale pionierilor și școlarilor. Ei știu că viața fericită pe care o duc astăzi, școlile în care învață, palatele și casele pionierilor, liniștea căminelor în care cresc, munca constructivă a părinților lor, — toate sînt un rod al păcii, al libertății și vieții noi a poporului nostru. Și ei știu bine că imperialiștii, care pregătesc războiul, care vor să folosească arma atomică, sînt cei mai mari dușmani ai lor, ca și ai copiilor de pretutindeni, din toate țările lumii.

Pionierii și școlarii țin cu toată hotărîrea să fie alături de părinții lor, de frații și surorile lor mai mari, în lupta pentru pace, și ei își manifestă această voință în formele cele mai diverse. Sînt multe școli unde pionierii și școlarii, din proprie inițiativă, au făcut liste separate, liniate de dinșii cu îngrijire, împodobite cu chenarele cele mai frumoase pe care s-au priceput să le deseneze. Ei și-au pus semnăturile pe aceste liste și le-au înaintat la direcția școlii, la comitetele comunale sau raionale de luptă pentru pace și unele chiar la Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Impresionantă îndeosebi este scrisoarea trimisă de pionierii de la școala de 7 ani din comuna Zemeș, raionul Moinești. Acești copii de muncitori au făcut o listă proprie, desenată cu migală, cu litere ca de tipar, aidoma cu listele obișnuite cu care merg echipele de stringere a semnăturilor. Pînă și porumbelul păcii l-au desenat frumos deasupra, cu cerneală albastră. Pe această listă au semnat peste 100 de pionieri, în frunte cu Olga Șova, conducătoarea unității, Cornel Dîrlău, Didina Cotaru, Magda Rotilă, Pavel Prohozescu și alții. Imprejurarea că semnăturile lor nu se vor adăuga, poate, la socoteala generală a semnăturilor pe Apelul Păcii din țara noastră nu i-a dezarmat cîtuși de puțin.

„Noi știm, scriu pionierii în scrisoarea atașată acestei liste, că unele guverne vor să pregătească un nou război, în care să întrebuințeze armele atomice. Știm de la lecțiile de fizică ce putere are dezagregarea atomică. De aceea ne dăm seama ce ar însemna dezlănțuirea unui război în care să se întrebuințeze arma atomică și cu hidrogen.

Neputînd semna Apelul Consiliului Mondial al Păcii, deoarece nu am împlinit 14 ani, ne-am gîndit să facem noi o listă la fel și s-o semnăm, arătînd în acest fel că și noi, copiii între 9—14 ani, ne alăturăm părinților noștri, muncitori petroliști, ca și milioanelor de oameni ai muncii, ridicîndu-ne cu toții împotriva pregătirii unui război atomic. Din piepturile noastre tinere strigăm NU războiului. Vrem o viață pașnică, fericită. In adunarea noastră de unitate am semnat acest apel și vom căuta să întărim semnăturile pentru pace prin învățătură și mai bună, disciplină conștientă, frecvență de sută la sută, iar lotul nostru școlar să fie model pe raion".

Elevii și elevele anului I, seriile A, B și C, de la școala medie tehnică de petrol din Ploești, care n-au împlinit încă 14 ani, însoțesc lista de semnături pe care au întocmit-o ei singuri, de o scrisoare în care spun: „Ne dăm și noi adeziunea la Apelul împotriva pregătirii războiului atomic și ne exprimăm din tot sufletul dorința de a sprijini lupta pentru pace. Ne luăm angajamentul de a învăța cu și mai multă sîrguință, de a avea o conduită și o frecvență exemplară, pentru a sprijini astfel construirea socialismului în țara noastră și întărirea continuă a lagărului păcii".

O dorință fierbinte de pace, de muncă creatoare, exprimă scrisoarea simplă a două fiice de țărani muncitori, elevele Rădița Călin și Paraschiva Timofte, de la școala de 7 ani nr. 1 din comuna Negru-Vodă, raionul Dobrogea...

„Neputînd semna și noi Apelul Păcii, pentru că nu avem 14 ani, ne adresăm dvs. spunîndu-vă cît de mult dorim și noi pacea. Conducătorii din S.U.A. și din Germania occidentală vor război, negîndindu-se la milioanele de oameni nevinovați pe care i-ar omorî această faptă a lor. Urîm din tot sufletul pe atîțătorii la război și credem că se va împlini dorința noastră, aceea de a avea pace".

Sute de mii de pionieri și școlari, mai mari sau mai mici, gîndesc la fel. Ei iubesc viața, învățătura, cîntecul, sporturile, iubesc viața minunată de organizație, iubesc avîntul măreț constructiv al întregului popor muncitor. Și de aceea stau strîns uniți alături de cei mai buni în lupta pentru a opri mîna celor care ar voi să dezlănțuie un nou război.

M. SCARLATESCU

Intr-o școală sătească

La școala de șapte ani din comuna Străoane, raionul Panciu, regiunea Bîrlad, cadrele didactice desfășoară o rodnică activitate instructiv-educativă. Străduindu-se să lege strîns cunoștințele teoretice predate elevilor de practică, învățătorii și profesorii școlii din comuna Străoane folosesc la lecțiile lor un bogat material intuitiv. In același timp, în școală se duce o intensă activitate în cercurile de elevi, iar organizația de pionieri, prin adunări tematice interesante, contribuie și ea la adîncirea cunoștințelor copiilor și la legarea acestor cunoștințe de practica construirii socialismului în țara noastră.

In clișeul de sus: *După o lecție interesantă de geografie, elevii clasei a VII-a se strîng în jurul globului geografic, discutînd cu însuflețire.*

In clișeul din dreapta: *La cercul de fizică, împreună cu profesorul lor, elevii fac experiențe.*

In clișeul de sus: In camera pionierilor, copiii se pregătesc pentru o adunare tematică.

Pentru ridicarea nivelului muncii instructiv-educative

Îndrumări metodice aprobate prin ordinul Ministrului Învățământului

Din analiza rezultatelor obținute de școli și de organele învățământului, din desfășurarea procesului instructiv-educativ în perioada anului școlar care a trecut pînă acum, rezultă o serie de învățăminte, care trebuie folosite pentru consolidarea succeselor, eliminarea hotărîtă a lipsurilor și ridicarea calității întregii munci instructiv-educative.

În desfășurarea anului școlar 1954/55, cadrele didactice, conducerile școlilor și organele de învățămînt au obținut o serie de realizări.

La clasele I—IV, în școlile cu limba de predare română și cu limbile de predare ale minorităților naționale s-a îmbunătățit scrierea elevilor, datorită folosirii caietelor cu liniatură specială. S-a folosit într-o măsură mai largă și cu rezultate pozitive metoda calculului oral la aritmetică.

La clasele V—X, în predarea limbii române și a limbilor materne s-a pus un accent mai mare pe aplicarea practică a cunoștințelor gramaticale, pe legătura mai strînsă între gramatică și literatură, între morfologie și sintaxă.

În predarea limbii române la școlile minorităților naționale și a limbii ruse la toate școlile s-a acordat o atenție mai mare sprijinirii cunoștințelor pe limba maternă, pentru înțelegerea conștientă a fenomenelor limbii nematerne predate.

În numeroase școli s-a întărit caracterul practic, aplicativ al cunoștințelor teoretice, de matematică, fizică, chimie, acordîndu-se o atenție mai mare rezolvării problemelor și efectuării experiențelor.

Pentru realizarea caracterului intuitiv al predării, multe cadre didactice folosesc un bogat și variat material didactic și organizează confecționarea și strîngerea acestuia cu ajutorul elevilor.

În acest an școlar la întărirea caracterului practic al cunoștințelor a contribuit extinderea vizitelor la unitățile de muncă, a excursiilor, a participării elevilor la lucrări agricole.

În predarea științelor biologice învățătorii și profesorii s-au călăuzit de sarcinile trasate prin proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al partidului privind dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Astfel, s-au extins lucrările în colțul naturii vii, pe parcela școlară. S-a pus accentul pe studierea metodelor de cultivare a plantelor de o deosebită importanță pentru țara noastră și pe cunoașterea agrotehnicii științifice. Într-un număr important de școli se organizează experiențe miciuriniste.

Unele școli au început să se preocupe de înjghebarea unor ateliere, sau truse de unelte, în vederea formării la elevi a deprinderilor practice de muncă. De pildă, la școala medie nr. 1 din Buzău s-au organizat un atelier mecanic și un laborator de fotografie.

Numeroase cadre didactice au oglindit în lecțiile lor creșterea propriului nivel ideologic, îmbunătățind caracterul educativ al lecțiilor și orientîndu-le pe linia formării concepției științifice a elevilor despre natură și societate, a justei lor educări politice. Astfel, lecțiile despre activitatea revoluționară a lui Nicolae Bălcescu la școala medie din R. Vîlcea, analiza operelor lui Creangă la școala nr. 179 de băieți din București, analiza poeziei lui Vörösmarty la școala de 7 ani din Vlahița—Uzină, raionul Odorhei, au contribuit la cultivarea mîndriei elevilor pentru figurile progresiste ale culturii naționale, a dragostei lor de patrie și popor.

La școala de 7 ani nr. 50 din București, în cadrul lecției despre invazia lui Napoleon în Rusia, li s-a ușurat elevilor înțelegerea caracterului războaielor juste și nejuste.

În mare măsură la obținerea succeselor în munca cadrelor didactice a contribuit schimbul de experiență în cadrul consfătuirilor raionale și cercurilor pedagogice. Cadrele didactice dau dovadă de mai mult simț de răspundere față de alcătuirea planurilor calendaristice și a planurilor de lecții. S-a îmbunătățit pregătirea pentru lecții a multor cadre didactice, ceea ce se oglindește în nivelul și calitatea cunoștințelor elevilor lor. De pildă, în clasa a IV-a a școlii de 7 ani din comuna Nădlac, raionul Arad, nu există nici un elev rămas în urmă la învățătură; elevii citesc curent, scriu corect, rezolvă cu ușurință probleme și exerciții. Aceste rezultate au fost obținute printr-o temeinică pregătire a fiecărei lecții.

Cu toate aceste realizări, nivelul de cunoștințe al elevilor este în multe școli încă nesatisfăcător; nici în acest an nu s-a obținut peste tot o ridicare hotărîtă a nivelului de cunoștințe al elevilor și o îmbunătățire simțitoare a întregii lor activități. Acest lucru este cauzat mai ales de lipsurile din munca cadrelor didactice, a conducerilor școlilor, a secțiilor de învățămînt și a Ministerului Învățămîntului.

Dacă o lipsă caracteristică este sărăcia vocabularului elevilor, greutatea în formularea ideilor, frecvența greșelilor gramaticale și ortografice, acest lucru se datorește faptului că învățătorii și profesorii, conducerile școlilor, secțiile de învățămînt, ministerul nu s-au concentrat suficient asupra unor probleme ale muncii școlare, pe cît de elementare pe atît de esențiale. Astfel, nu se acordă suficientă atenție citirii expresive și conștiente a elevilor, explicării cuvintelor necunoscute, scrierii lor pe tablă, introducerii unor vocabulare pentru cuvintele noi, exercitării continui, aplicării cunoștințelor teoretice de gramatică, corectării cu regularitate a caietelor, analizării în clasă a greșelilor pe care le fac elevii, luptei pentru scrierea ordonată și caligrafică a elevilor.

Dacă la școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale este nesatisfăcător nivelul cunoștințelor de limba română, acest lucru se datorește faptului că secțiile de învățămînt n-au acordat suficientă atenție asigurării acestor școli cu cadre care să cunoască limba română și limba maternă a elevilor.

În predarea matematicii, fizicii, chimiei, științelor naturale, o lipsă caracteristică o constituie schematismul în cunoștințe, datorit faptului că școlile nu acordă suficientă atenție metodelor care ajută pe elevii să nu memoreze mecanic legile și definițiile, ci să înțeleagă conținutul lor; cadrele didactice nu acordă suficientă atenție folosirii materialului didactic, lucrărilor de laborator, aplicațiilor practice. O cauză mai adîncă a acestor lipsuri stă în faptul că deși în învățămînt — mai ales la clasele V—VII — există un număr mare de cadre fără pregătire de specialitate, iar la clasele I—IV un număr mai mare de cadre tinere cu experiență puțină, munca pentru ridicarea continuă a nivelului profesional și pregătirea sistematică pentru fiecare lecție nu s-a încetățenit temeinic în practica noastră. Ea se reduce adesea la întocmirea formală a planului de lecție. Așa se explică faptul că la școala medie din orașul Hunedoara se confundă auricolele cu ventricolele, circulația sîngelui fiind prezentată în sens invers. În clasa a III-a de la școala de 7 ani nr. 20 din Constanța nu se face deosebire între frază și propoziție, se confundă articolul nehotărît cu prepoziția și adjectivul cu verbul. Nu este suficient studiată și popularizată experiența cadrelor cu un înalt simț de răspundere, care se pregătesc temeinic pentru lecție și dau rezultate bune.

Una din greutățile pe care le întîmpină școlile în asigurarea cunoștințelor trainice ale elevilor provine din supraîncărcarea programelor și manualelor cu material de studiu. Ministerul Învățămîntului pe drept cuvînt a fost criticat pentru această lipsă. În același timp, secțiile de învățămînt și conducerile școlilor nu asigură peste tot aplicarea instrucțiunilor de reducere a programelor și manualelor, elaborate tocmai cu scopul de a ușura însușirea temeinică a materiei rămase. În numeroase cazuri școlile ignorează existența acestor reduceri. Astfel, la școala medie din Orșova (regiunea Timișoara) s-a ajuns în mijlocul lunii ianuarie la lecția a VI-a din capitolul „Cunoașterea organismului", deși acest capitol fusese scos în întregime din programa clasei a VI-a, iar profesorii de științe naturale de la școlile de 7 ani din Războieni și Tupilați, raionul Piatra Neamț, au predat materialul „Pești cartilaginoși și osoși", scos din programă.

Există lipsuri și în ceea ce privește realizarea planurilor de învățămînt. Aplicarea unui plan de învățămînt nu constă numai în asigurarea pe obiecte a numărului de ore săptămînal fixat în orarul școlii pentru fiecare clasă, ci în realizarea efectivă a acestor ore. Sînt cazuri cînd unii profesori lipsesc de la ore motivat sau nemotivat, dăunînd prin aceasta procesului de învățămînt. Astfel, învățătorii și profesorii din raionul Roșiorii de Vede (regiunea București) au lipsit în primele două pătrare ale anului școlar un număr total de cîteva sute de ore.

★

Analiza făcută cu privire la situația la învățătură a elevilor, la sfîrșitul pătrarului II, a arătat că un număr însemnat de elevi au fost căzuți la 1—2 și chiar mai mult de 2 obiecte.

Este necesar ca fiecare școală, fiecare consiliu pedagogic să analizeze cauzele concrete ale rămînerii în urmă la învățătură a elevilor, să analizeze activitatea cadrelor didactice, să descopere cu curaj lipsurile și să stabilească măsuri concrete pentru îmbunătățirea nivelului predării.

Concluzii practice trebuie să se tragă și cu privire la munca de îndrumare și control a procesului de învățămînt de către organele învățămîntului, începînd de la raion și pînă la minister.

O atenție deosebită trebuie să se acorde ridicării nivelului învățămîntului în școala elementară — școala de bază.

Trebuie mobilizată atenția învățătorilor să îmbunătățească radical calitatea predării citirii, să lupte pentru citirea expresivă și conștientă; să asigure explicarea cuvintelor necunoscute, scrierea lor corectă pe tablă, introducerea caietelor pentru cuvintele noi; să contribuie la îmbogățirea vocabularului elevilor, la dezvoltarea vorbirii și gîndirii lor; să urmărească sistematic scrierea corectă gramaticală și ortografică, îngrijită și caligrafică. Să corecteze cu regularitate caietele, nu numai din punct de vedere gramatical și ortografic, dar și din punct de vedere al construcției grafice corecte și scrierii estetice. Să se asigure în școlile elementare folosirea riguroasă, în fiecare clasă, a caietelor cu liniatură specială, corespunzătoare clasei respective, scrierea cu cerneală.

Cunoștințele de aritmetică în școlile elementare constituie temelia cunoștințelor matematice ulterioare. De aceea trebuie să se acorde o atenție deosebită calității predării aritmeticii, însușirii de către elevi a tehnicii operațiilor aritmetice, rezolvării problemelor și calculului mintal.

Trebuie ridicat cu hotărîre nivelul predării limbii române, limbilor materne, limbii ruse, luptînd pentru înlăturarea formalismului în predarea gramaticii, punînd accent pe aplicații gramaticale, pe îmbogățirea vocabularului, efectuînd expuneri după plan, obișnuind elevii să se exprime corect, în scris și oral. Pentru exprimarea corectă, pentru respectarea regulilor gramaticale și ortografice în scris, trebuie să se asigure cerințe unice din partea tuturor cadrelor didactice de orice specialitate, precizîndu-se că aprecierea cunoștințelor elevilor pe baza unei lucrări scrise, la orice obiect, depinde și de felul cum în această lucrare sînt respectate regulile exprimării și scrierii ortografice, corecte și îngrijite.

În predarea limbii române la școlile minorităților naționale și în predarea limbii ruse la toate școlile trebuie înlăturat formalismul, memorarea mecanică a regulilor gramaticale, folosind sistematic limba maternă a elevilor pentru enunțarea și explicarea regulilor gramaticale. În același timp trebuie întărite exercițiile de vorbire și scriere a limbii, principale mijloace pentru însușirea ei temeinică.

Necesitatea și obligativitatea corectării cu regularitate a fiecărei lucrări scrise, urmate de analiza greșelilor și munca continuă pentru prevenirea și eliminarea acestora sînt valabile pentru toate clasele.

Trebuie depusă o muncă perseverentă pentru ridicarea nivelului predării matematicii, punînd accentul pe înțelegerea conștientă de către elevi a regulilor matematice. În acest scop, trebuie să se acorde o atenție deosebită rezolvării în clasă a unui număr mare de exerciții și probleme, descoperirii în procesul acestei munci a greutăților pe care le întîmpină elevii, clarificării confuziilor, însușirii tehnicii rezolvării problemelor, îndrumării elevilor pentru munca independentă.

Trebuie înlăturat caracterul abstract al predării fizicii, chimiei, științelor naturale, folosind pe scară largă materialul didactic, ca de altfel și la celelalte obiecte, organizînd experiențele cerute de programe, rezolvînd probleme, legînd întreaga predare de problemele practice ale producției, ale construcției socialiste. Trebuie organizate vizite la unități de muncă, lucrări în colțul naturii vii, pe parcela școlară. În școlile sătești trebuie să se acorde o deosebită atenție înarmării elevilor cu cunoștințe agricole științifice. În organizarea lucrărilor practice agricole trebuie să se îmbine cunoștințele generale cerute de programe cu specificul raionului sau regiunii respective.

În acest an trebuie determinată o radicală îmbunătățire a muncii pe loturile școlare, pregătind din vreme terenurile, îndeplinind sarcinile programei, astfel încît lotul școlar să devină un model de aplicare a metodelor agrotehnice înaintate, o dovadă a posibilității de a obține, prin aceste metode, recolte mari. Întreaga muncă a școlii în legătură cu colțul naturii vii și lotul școlar trebuie strîns legată de răspîndirea cunoștințelor agricole științifice în mijlocul țărănimii muncitoare.

În vederea încheierii cu succes a anului școlar în curs, trebuie să se acorde o deosebită atenție consolidării cunoștințelor elevilor printr-o justă organizare și temeinică pregătire a lecțiilor de recapitulare; cadrele didactice trebuie să intensifice ajutorul acordat elevilor rămași în urmă la învățătură; conducerile școlilor, sprijinindu-se pe organizațiile U.T.M. și de pionieri, trebuie să ia măsuri pentru organizarea și respectarea regimului de muncă al elevilor, în vederea evitării supraîncărcării acestora, a creării condițiilor necesare pregătirii lor pentru încheierea cu succes a anului școlar.

Un rol deosebit în realizarea acestui regim le revine diriginților. De asemenea, în această etapă este necesară o și mai strînsă legătură cu familia și o muncă mai intensă a colectivului pedagogic cu organizațiile U.T.M. și de pionieri pentru obținerea unor rezultate cît mai bune în munca elevilor.

Realizarea sarcinilor puse în legătură cu ridicarea nivelului învățămîntului și pregătirea cu succes a încheierii anului școlar și a examenelor depind de felul în care își vor întări în această perioadă sistemul de răspundere cadrele didactice, directorii școlilor și organele de învățămînt, cum vor ști să mobilizeze sprijinul activ al familiei și al organizațiilor obștești.

Trebuie determinată la toate cadrele didactice o hotărîtă ridicare a simțului de răspundere în ceea ce privește pregătirea lor pentru fiecare lecție. Trebuie să se pună capăt formalismului în întocmirea planurilor de lecție. Planul de lecție nu este un scop în sine, ci o oglindă a pregătirii minuțioase a învățătorului sau a profesorului pentru lecție. Fiecare învățător și profesor este obligat să cunoască tot materialul pe care urmează să-l expună, să aibă stabilită tema pe care o va da pentru acasă; exercițiile sau lucrările pe care le va face în clasă cu elevii trebuie să le rezolve în prealabil singur. Învățătorul sau profesorul trebuie să-și facă calculul timpului pe care-l va rezerva diferitelor lucrări în clasă, expunerii proprii, interogării elevilor. Numai în felul acesta planul de lecție nu va mai fi o simplă formalitate, ci o expresie a unei juste pregătiri a tuturor momentelor lecției.

De mare importanță este faptul ca în această perioadă întreaga activitate metodică desfășurată de către cabinetele pedagogice, de cercurile pedagogice să fie orientată în sprijinul sarcinilor legate de ridicarea nivelului învățămîntului, pe baza concluziilor care se desprind din prima jumătate a anului școlar și a sarcinilor legate de pregătirea încheierii anului școlar și a examenelor.

O contribuție importantă în ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor și în antrenarea lor la învățătură o aduce modul de apreciere a cunoștințelor elevilor.

Raportîndu-ne la situația din anul școlar trecut, nu poate fi vorba de un progres simțitor în ceea ce privește aprecierea și notarea cunoștințelor elevilor.

Mai sînt numeroase cadre didactice care subapreciază valoarea educativă a notei, adoptînd o atitudine nejustă din punct de vedere pedagogic față de rezultatul muncii elevilor. Astfel, sînt cadre didactice care dau cu multă ușurință note mari, dovedind lipsă de exigență față de pregătirea elevilor și, prin aceasta, indiferență față de rezultatele propriei lor munci. În alte cazuri, deși mai puține la număr, lipsa de obiectivitate a notei își are originea într-o exigență exagerată față de cunoștințele elevilor.

O altă lipsă — și cea mai frecventă în aprecierea cunoștințelor și notarea elevilor — constă în faptul că numeroase cadre didactice pornesc, pentru stabilirea notei, de la nivelul mediu al clasei și nu de la cerințele programei. În asemenea cazuri, profesorii dovedesc în fapt o lipsă de răspundere față de pregătirea elevilor, care, neînsușindu-și temeinic cunoștințele în anul școlar curent, nu vor putea face față cerințelor programei nici în anii următori.

Unele cadre didactice afirmă că pătrarele constituie perioade prea scurte pentru a putea examina pe toți elevii. Realitatea este însă că numeroase cadre didactice nu notează elevii atunci cînd aceștia răspund din bancă, cînd completează răspunsurile altor elevi, considerînd drept ascultare numai chemarea „oficială" la tablă. De aceea ele ajung la sfîrșitul pătrarului cu mulți elevi fără note și recurg la soluții extreme: lucrări de control peste plan, sau „ascultarea-fulger" a 15 elevi într-o oră. Este clar că notînd cu regularitate elevii, de cîte ori răspund, controlînd, corectînd și notînd lucrările curente, scrise acasă sau în clasă, profesorii vor avea pentru fiecare elev destule note în catalog pentru a putea trage o concluzie generală, fără a recurge la măsuri extreme.

Trebuie să se respecte cu strictețe caracterul educativ al notei: nota trebuie să oglindească calitatea răspunsului sau a lucrării elevului în fiecare caz concret, independent de situația sa generală la învățătură și purtare. Concesii în notare, pentru că în general elevul „este un element bun", sau micșorarea notei față de răspunsul concret al elevului, pentru că „este un elev slab", nu sînt admisibile.

★

Roadele muncii școlare pot fi apreciate numai în măsura în care s-a realizat scopul principal al școlii, educația comunistă a tinerei generații, formarea omului de tip nou, care să poată contribui activ și conștient la munca în comun a poporului muncitor pentru înflorirea patriei și la lupta hotărîtă pentru apărarea păcii.

Sînt multe cadre didactice care, înțelegînd caracterul educativ al învățămîntului, se preocupă ca prin lecțiile predate să formeze la elevi o concepție științifică despre lume, să le formeze convingeri comuniste, să le dezvolte sentimentul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, să le aprindă dorința de a contribui prin toate forțele la munca și lupta poporului nostru muncitor.

Educarea comunistă a elevilor trebuie să se oglindească în formarea la elevi a deprinderilor de viață și conduită civilizată. În această privință se constată încă la elevi manifestări nesănătoase, cum ar fi călcarea regulilor de purtare, suflatul la lecții, copiatul, atitudine necuviincioasă față de profesori, față de colegi, lipsă de grijă față de avutul școlii, ținută neîngrijită și altele.

Aceste lucruri se datoresc și faptului că problemele muncii educative nu se bucură de o atenție cuvenită din partea organelor de învățămînt și a conducerilor școlilor.

Sînt numeroase cazurile cînd conducerile școlilor, diriginții, cadrele didactice și chiar inspectorii școlari subapreciază munca organizațiilor U.T.M. și de pionieri, nu le acordă ajutorul pedagogic necesar în întocmirea planurilor de muncă, în organizarea adunărilor și a celorlalte activități.

Astfel, diriginții și cadrele didactice de la școala de 7 ani din Adjud nu sprijină munca cu pionierii, pretinzînd că această muncă trebuie dusă numai de instructorii superiori de pionieri. Unii diriginți nu sprijină munca detașamentelor pionierești, nu se interesează de felul în care instructorii de detașamente își desfășoară activitatea, nu ajută pe utemiști și pionieri să ajungă fruntași la învățătură și disciplină. Unii instructori de pionieri nu înțeleg rolul organizației de pionieri ca factor activ în lupta pentru însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi pentru întărirea disciplinei.

Multe școli nu se preocupă îndeajuns să stabilească o strînsă legătura cu părinții elevilor în scopul întăririi disciplinei și pentru realizarea unității de acțiune între școală și familie. De asemenea, școlile nu ajută suficient părinții în educarea justă a copiilor în familie și desfășoară o slabă propagandă pedagogică în rîndul părinților. De multe ori ședințele cu părinții se țin neorganizat și fără a fi pregătite.

O mare răspundere pentru lipsurile în munca educativă o are Ministerul Învățămîntului, care a reglementat cu întîrziere unele măsuri cu privire la munca educativă și nu a urmărit perseverent aplicarea acestor măsuri.

★

Cadrele didactice trebuie să dea dovadă de o mai mare preocupare pentru ridicarea nivelului muncii educative în școli. În acest scop se cere ca, în primul rînd, să asigure calitatea ideologică a lecțiilor, să urmărească în cadrul lecțiilor formarea și întărirea la elevi a concepției științifice, a convingerilor comuniste, să le dezvolte sentimentul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Trebuie să ne preocupăm permanent de formarea la elevi a deprinderilor de viață și conduită civilizată, în așa fel ca în toate împrejurările să se simtă că ei sînt crescuți și educați în școala regimului de democrație populară.

Frumusețile naturii și bogățiile patriei, frumusețea limbii și literaturii materne; trecutul de luptă al poporului pentru libertate; pilda eroilor clasei muncitoare, ai partidului; realizările regimului de democrație populară; caracterul uman și nobil al țelului comunismului — lichidarea totală a exploatării omului de către om, libertatea reală, bunăstarea, pacea și fericirea omenirii; cunoașterea realizărilor și a țelurilor lagărului păcii și socialismului; a realizărilor măreț ale poporului sovietic, cunoașterea eroilor săi; informarea elevilor despre viața și succesele celorlalte popoare care construiesc socialismul; cunoașterea luptei revoluționare, plină de jertfe, a clasei muncitoare din țările capitaliste, a luptei pentru libertate a popoarelor coloniale, a mișcării măreț din lumea întreagă a partizanilor păcii — iată izvoare nesecate pentru educarea patriotismului socialist și a internaționalismului proletar. Acestea educă mîndria pentru realizările poporului muncitor din patria noastră, dorința de a înmulți și apăra cuceririle lui, educă dragostea, stima și prietenia față de marele popor sovietic, dorința de a semăna în muncă și în luptă cu tineretul sovietic; dezvoltă simțul de frăție față de celelalte popoare ale lagărului păcii și socialismului și de solidaritate cu lupta popoarelor asuprite din lagărul capitalist.

Împreună cu patriotismul socialist și internaționalismul proletar, trebuie educate la elevi și celelalte trăsături de bază ale moralei comuniste — stima și dragostea pentru muncă, pentru oamenii muncii, simțul de răspundere pentru munca proprie. Trebuie combătută subaprecierea muncii fizice, greșită părere că oamenii care fac muncă manuală n-au nevoie de școală, de cultură, sau că absolvenții școlii de șapte ani sau ai școlii medii nu ar trebui să devină muncitori sau țărani muncitori. Trebuie acordată toată atenția educării la elevi a simțului de curaj, de dreptate, de cinste, de demnitate, de modestie și disciplină.

Pentru îmbunătățirea conținutului muncii educative trebuie însă îmbunătățite radical și metodele de educație. Trebuie înlăturată sărăcia metodelor educative — reducerea lor numai la numeroase convorbiri și „moralizări" — care se practică în multe școli. Cadrele didactice trebuie să folosească cu curaj întreaga bogăție a metodelor educative, multilaterale și variate. Lecțiile de științe naturale, de fizică, chimie, geografie, care contribuie direct la formarea la elevi a concepției științifice, materialiste, despre natură, lecțiile de literatură, de istorie și geografie, care ajută la formarea concepției juste a elevilor despre societate, la educația lor politică, trebuie astfel pregătite și desfășurate, încît ele să nu constituie numai o transmitere de cunoștințe, ci să influențeze profund conștiința și sentimentele elevilor, să le trezească interes și emoție, să aibă o puternică influență asupra formării lor intelectuale și morale.

Tot atît de minuțios gîndite și pregătite trebuie să fie activitățile organizate cu elevii în afara clasei, direct de cadrele didactice sau de către organizațiile U.T.M. și de pionieri cu sprijinul cadrelor didactice. Astfel, citirea și discutarea unor opere literare, vizionarea unor spectacole, organizarea unor excursii, participarea la muncile de folos obștesc, organizarea întîlnirilor cu fruntași în producție, oameni de știință, scriitori, luptători din ilegalitate, organizarea de competiții, — toate aceste forme multiple și variate ale activității educative pot să-și atingă scopul dacă pedagogii se vor strădui și dacă vor ajuta organizațiile U.T.M. și de pionieri ca această activitate să fie subordonată țelurilor educației comuniste; ca prin desfășurarea fiecăreia din aceste forme să se adreseze profund emotivității elevilor, să le captiveze mintea și simțurile.

Dacă vor fi folosite în munca educativă toate aceste metode, dacă fiecare manifestare va fi bine pregătită și gîndită, va ține seama de vîrsta și preocupările elevilor, școlile noastre vor putea să aibă colective de elevi bine închegate, să creeze o puternică opinie a clasei și școlii pentru ceea ce este pozitiv și împotriva manifestărilor nefuste, de delăsare în muncă, de indisciplină și altele. Aceste metode permit școlilor să realizeze o disciplină cu adevărat conștientă, care se poate bizui pe convingerea și deprinderea elevilor și nu doar pe măsuri represive, pe care le preferă unele cadre didactice. Faptul că unele colective școlare recurg prea frecvent la măsurile de pedepsire a elevilor arată că aceste colective nu au învățat încă să folosească larg întreaga gamă a metodelor educative.

O condiție esențială a ridicării nivelului activității educative este întărirea legăturii școlii cu familia, intensificarea propagandei pedagogice în rîndurile părinților, ajutorarea părinților în alegerea metodelor educative juste față de copiii lor.

Folosind experiența primei jumătăți a anului școlar în curs, consolidînd și dezvoltînd succesele obținute, eliminînd cu hotărîre lipsurile, cadrele didactice, conducerile școlilor și toate organele învățămîntului trebuie să ridice la un nivel mai înalt munca de instruire și educare a elevilor.

Muzeul școlii noastre

Școala de 7 ani din Dodeni-Bicaz a fost înființată de curînd. Eu predau la această școală științele naturale. Pentru a asigura legarea învățămîntului de viață, mă străduiesc să înzestrez cît mai bine muzeul școlii și să organizez lucrări practice interesante și atrăgătoare pentru elevi. În muzeul școlii se pot vedea boxe în care se află animale vii: șoareci, salamandre de apă, lilieci, păsări, reptile etc. Animalele sînt îngrijite și hrănite de elevi, membri ai cercului de zoologie. Salamandrei i s-a creat mediul umed, iar liliacului i s-a amenajat pentru hibernare o boxă întunecoasă. În muzeu sînt de asemenea crescuți un șarpe, o viperă, precum și diferite soluri de pești cărora li s-a amenajat un acvarium.

În muzeul școlii se mai găsesc peste 40 de specii de animale conservate și un mare număr de borcane cu diferite organe interne ale animalelor. De asemenea, elevii îngrijesc o serie de plante. Prin laturile de sticlă ale cutiilor în care se află aceste plante elevii observă și studiază procesul de încolțire și creștere a plantelor, luîndu-și zilnic notițe. Cu ajutorul microscopului, elevii observă perișorii sugători și delimitează singuri structura rădăcinii, pe zone.

Într-o serie de lăzi s-au semănat monocotiledonate și bicotiledonate, plante cu tulpini volubile, agățătoare și tîrîtoare. Elevii au semănat și semințe fără embrion, care, după cum observă și ei, nu încolțesc.

Pe o masă este așezat un dispozitiv pentru demonstrarea absorbției apei de către plante. Elevii au urmărit zile în șir viața unei plante puse cu rădăcina în apă distilată (fără minerale) și au observat că planta nu se dezvoltă.

Pentru a demonstra că lumina electrică ajută dezvoltării plantelor, am semănat, în apropierea unui bec electric care stă în permanență aprins, sămînță de castraveți. Planta se dezvoltă în bune condițiuni.

Cercul tinerilor naturaliști își desfășoară activitatea după un regulament aprobat de consiliul pedagogic al școlii. Numărul elevilor care se preocupă de îngrijirea animalelor și a plantelor crește mereu.

Acum, la școala noastră se lucrează la amenajarea și la înzestrarea laboratorului de fizică și chimie, care va contribui de asemenea la ridicarea nivelului predării disciplinelor respective.

Prof. V. PETRARU

Folosirea materialului intuitiv în predarea lecțiilor de biologie

În predarea diferitelor obiecte de studiu, și cu atît mai mult, în predarea biologiei, respectarea principiului intuitiv are o deosebită importanță. Numai din explicații și din desene simple sau scheme rezumative elevii, cu deosebire cei din clasele V—VII, nu pot înțelege unitatea dintre organism și mediu. Este necesar să le arătăm în mod cît mai concret planta sau animalul viu, în mediul său propriu de viață, să-i ajutăm să facă observații, să tragă concluzii pe baza acestor observații.

Unele școli răspund în mod formal acestei cerințe pedagogice. Dacă au organizat la colțul naturii vii un terariu și un acvariu, consideră că au realizat și un învățămînt intuitiv în școală. Este o poziție cu totul greșită. A avea unul sau doi șoareci într-un terariu, sau un borcan cu apă în care înnoată doi pești exotici nu înseamnă că ai făcut totul pentru înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe de biologie.

Natura ne pune la dispoziție bogate mijloace pentru a preda în mod intuitiv biologia în școală. Am căutat să folosesc cît mai mult aceste mijloace în munca mea ca profesor de științe naturale la școala de 7 ani din comuna Bălești, raionul Tîrgu-Jiu. De pildă, trebuia să arăt elevilor de clasa a V-a plante acvatice — lintița și sagitaria, cu ajutorul cărora să demonstrez consumul de acid carbonic și eliminarea oxigenului de către plantele verzi, la lumină. Totodată, trebuia să le fac cunoscute elevilor aceste plante acvatice. Am cercetat împrejurimile și am găsit plantele de mai sus. Le-am cules cu mîl și apă și le-am introdus într-un borcan de sticlă. După ce s-a limpezit conținutul, fiecare plantă și-a reluat locul ei obișnuit. Am putut astfel realiza lecția în bune condiții. Am așezat borcanul la întuneric. Urmăream să le fac cunoscută elevilor legătura ce există între plante și animale. Eram convins că trebuie să găsesc alături de aceste plante acvatice și animale ca hidra de apă dulce, parameciul etc. Fiind toamna tîrziu, în mil erau ouă de hidră. Cercetam în fiecare zi fie la microscop picături de apă, fie cu lupa în interiorul vasului. Am găsit, astfel, paramecii necesari în predarea protozoarelor la clasa a VI-a. După un timp, au apărut și hidre pe firele de sagitaria, multe din ele găsindu-se în faza de înmulțire asexuată prin înmugurire.

În felul acesta mi-am asigurat materialul intuitiv viu, necesar pentru predarea celenteratelor. Cred că nu mai este nevoie să descriu curiozitatea elevilor, interesul cu care observau mișcarea tentaculelor și mersul hidrei, precum și procesul de înmulțire.

Tot în mediul din acest borcan am observat larve de „efemeră", a căror viață este mai lungă de 2—3 ani în stare larvară, viața adultă fiind numai de 2—3 ore.

Putem realiza multe lucruri în școală, fără cheltuială, numai dacă sîntem preocupați să desfășurăm o activitate pedagogică bazată pe folosirea unui bogat și variat material intuitiv.

CONSTANTIN I. FĂGAȘ
profesor de științe naturale la școala de 7 ani din comuna Bălești, raionul Tîrgu-Jiu

„Ziua directorului"

În scopul întăririi muncii de conducere a școlilor, secția de învățămînt din raionul Tîrnăveni organizează în fiecare lună „ziua directorului". În această zi toți directorii școlilor din raion au posibilitatea să se întîlnească, să discute cele mai variate probleme cu privire la munca lor, să facă schimb de experiență.

Adeseori, în cadrul „zilei directorului" se prezintă și se discută referate ale căror teme privesc îmbunătățirea procesului de învățămînt, întărirea muncii de conducere a școlilor. Pentru ca discuțiile directorilor să fie cît mai rodnice, secția de învățămînt a raionului Tîrnăveni le indică din timp bibliografia pe care trebuie s-o studieze în prealabil.

În „ziua directorului" din luna martie, de pildă, a fost expus un referat cu tema „Consiliul pedagogic — factor hotărîtor în munca de îndrumare a activității instructiv-educative din școală". Referatul a scos în evidență problemele principale de care orice director de școală trebuie să țină seama în organizarea și conducerea ședințelor consiliului pedagogic. S-au arătat, de pildă, obiectivele pe care directorul de școală trebuie să le aibă în vedere la întocmirea ordinei de zi a ședinței consiliului, s-a insistat asupra rolului activ și mobilizator al directorului în consiliul pedagogic, s-a subliniat importanța urmăririi hotărîrilor luate de către consiliul pedagogic etc.

Referatul a înfățișat, de asemenea, și unele aspecte din activitatea practică a consiliilor pedagogice de la școala medie de băieți nr. 1 și de la școala de 7 ani din orașul Blaj, precum și de la alte școli din raion.

Majoritatea directorilor care au participat la discuții au arătat cum își desfășoară ei activitatea în cadrul consiliului pedagogic de la școala pe care o conduc. De exemplu, tovarășul Dănilă Iulian, directorul școlii de 7 ani din orașul Blaj, a vorbit despre felul cum urmărește îndeplinirea hotărîrilor luate în consiliul pedagogic. Considerînd că munca directorului nu trebuie să se sfîrșească odată cu încheierea ședinței consiliului pedagogic, ci trebuie să continue pînă cînd hotărîrile luate sînt aplicate în viață, tov. Dănilă Iulian ține o evidență precisă a sarcinilor repartizate de către consiliul pedagogic fiecărui învățător și profesor. Pe baza acestei evidențe el urmărește cum se aduc la îndeplinire sarcinile și informează colectivul cadrelor didactice asupra rezultatelor obținute în muncă de fiecare învățător și profesor din școală.

Alți directori de școli au vorbit despre felul cum organizează ei schimbul de experiență între cadrele didactice de la școlile pe care le conduc.

În încheierea lucrărilor „zilei directorului", șeful secției de învățămînt a tras unele concluzii cu privire la discuțiile purtate, arătînd totodată sarcinile care stau în fața școlilor din raionul Tîrnăveni în vederea încheierii cu succes a anului școlar.

Folosind din plin ajutorul primit în cadrul „zilei directorului", conducătorii școlilor din raionul Tîrnăveni vor reuși să ridice calitatea muncii lor.

AUREL COSTEA

Pentru copiii patriei

Casa pionierilor din Ploești

Viața de partid în instituțiile de învățămînt

Pentru îmbunătățirea muncii didactico-științifice

Gheorghe Constantin
secretar al comitetului raional P.M.R.-
I. V. Stalin, București

De curînd a avut loc la Institutul politehnic din București adunarea generală a comuniștilor, în cadrul căreia s-a dezbătut darea de seamă a comitetului de partid și s-a ales un nou comitet de partid.

Din darea de seamă prezentată de comitetul de partid și din discuțiile care s-au purtat a reieșit că personalul didactic al Institutului politehnic a obținut o serie de succese în ceea ce privește îmbunătățirea conținutului ideologico-științific al prelegerilor și seminariilor. Sînt tot mai numeroși studenții care acordă o atenție deosebită studiului și, fiind disciplinați, obțin rezultate din ce în ce mai bune la învățătură. In sesiunea din ianuarie 1955, de exemplu, peste o mie de studenți au obținut calificativele „bine" și „foarte bine".

Aceste succese se datoresc în primul rînd activității rodnice desfășurate de organizația de partid din Institutul politehnic, care și-a îmbunătățit munca atît în rîndul cadrelor didactice cît și în mijlocul studenților.

Activitatea membrilor de partid s-a îmbunătățit, de asemenea, ca urmare a întăririi legăturilor organizației de partid cu conducerea Institutului, cu cadrele didactice și cu studenții.

Sub îndrumarea comitetului de partid, comisiile profesionale au analizat activitatea unor colective de catedră, precum și o serie de cursuri. S-a analizat, de pildă, activitatea catedrei de tehnologie, a catedrei de geometrie descriptivă și desen, a catedrelor de matematici, a catedrei de bazele marxism-leninismului, a catedrei de limba rusă. De asemenea, au fost analizate cursurile de rezistența materialelor, organe de mașini, chimie organică, mașini electrice, mașini metalurgice, geografie economică etc. Aceste analize au dus la întărirea vigilenței cadrelor didactice în ceea ce privește conținutul ideologic al prelegerilor și seminariilor.

La îmbunătățirea muncii tuturor catedrelor a contribuit faptul că s-au semnalat o serie de greșeli serioase ale unor catedre care n-au combătut teoriile idealiste în știință. Astfel, în cursul de chimie organică nu s-a combătut teoria mezomeriei, iar în cursul de geografie economică s-a trecut cu ușurință peste unele manifestări idealiste.

Numeroși comuniști au criticat însă comitetul de partid pentru formalismul manifestat în conducerea învățămîntului de partid. Ei au arătat că recrutarea cursanților s-a făcut la întîmplare; cursurile de partid n-au fost în permanență controlate. De asemenea, comitetul de partid a arătat un interes slab ridicării nivelului ideologic atît al comuniștilor cît și al celor fără de partid.

In anul ce s-a scurs, comitetul de partid a acordat o atenție mai mare decît în trecut ridicării nivelului științific al cadrelor didactice, îndrumînd munca lor în ceea ce privește organizarea sesiunii științifice care a avut loc în luna noiembrie 1954. La această sesiune au fost prezentate 68 de comunicări valoroase. Totuși, faptul că numai cîteva din aceste comunicări au fost prezentate de comuniști dovedește slaba lor preocupare pentru munca de cercetare științifică, pentru ridicarea continuă a nivelului lor profesional, dovedește că nu întotdeauna comuniștii au stat în fruntea muncii de cercetare științifică. De altfel, nici pentru comitetul de partid ridicarea nivelului științific al comuniștilor n-a constituit o preocupare permanentă. Această importantă problemă a fost subapreciată și de organizațiile de bază, care n-au urmărit felul în care se desfășoară munca de cercetare științifică a cadrelor didactice și felul cum se pregătesc acestea pentru examenele de aspirantură.

Intărind munca sa în rîndurile studenților, comitetul de partid a îndrumat pe organizatorii de U.T.M., pe organizatorii grupelor sindicale și pe responsabilii grupelor de studenți să-și concentreze atenția asupra educării studenților în spiritul răspunderii față de învățătură. Rezultatele n-au întîrziat să se arate. Astfel, la Facultatea de energetică toți studenții din grupa 407 au promovat integral examenele. De asemenea, au trecut integral examenele toți studenții din grupa 715 de la Facultatea de construcții, mașini și utilaje. Acest fapt dovedește creșterea răspunderii față de învățătură a studenților, întărirea sprijinului acordat acestora de către cadrele didactice și o mai intensă preocupare a organizațiilor obștești în ceea ce privește mobilizarea studenților la învățătură.

In obținerea acestor rezultate a avut un rol deosebit de important și munca politică de masă desfășurată în rîndurile studenților de organizațiile de bază P.M.R. Sub îndrumarea acestora au apărut „gazete fulger" în timpul sesiunii de examene; s-a întărit caracterul mobilizator al articolelor apărute în publicațiile locale „Cucerim cetatea științei" și „Cadre pentru cincinal". Gazetele satirice au combătut cu putere încercările unor studenți de a trece examenele prin fraudă.

Lucrările adunării generale au subliniat faptul că atît comitetul de partid cît și organizațiile de bază s-au preocupat în cursul acestui an școlar mai sistematic de problemele educației comuniste a studenților. La începutul anului școlar comitetul de partid a inițiat consfătuiri ale cadrelor didactice pe facultăți, la care s-au discutat metodele cele mai bune pentru îmbunătățirea continuă a educației comuniste a studenților. Aceste consfătuiri au contribuit la stabilirea unei legături strînse și la lărgirea schimbului de experiență între catedrele disciplinelor generale din anii I și II și catedrele de specialitate din anii III și IV. Considerînd că un rol important în educația comunistă a studenților le revine asistenților utemiști, comitetul de partid a îndrumat comitetul U.T.M. din Institut să organizeze ședințe speciale ale asistenților utemiști, în care s-au dezbătut problemele legate de educarea tineretului studios în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, al dragostei față de muncă, față de profesia aleasă. Aceste acțiuni au contribuit atît la ridicarea nivelului de cunoștințe al studenților, cît și la îmbunătățirea disciplinei lor.

Mai mulți participanți la adunarea generală, printre care tovarășii Stoian Stanciu, Ion Belghieru, Gheorghe Rulea etc., au criticat comitetul de partid pentru faptul că n-a reușit să antreneze toate cadrele didactice în educația comunistă a studenților. Nu toți pedagogii se apropie de studenți, nu toți sînt preocupați să cunoască viața studenților, preocupările lor, greutățile pe care le întîmpină. De asemenea, comuniștii n-au luptat suficient pentru crearea unei opinii juste în rîndurile studenților, pentru ca aceștia să ia atitudine hotărîtă împotriva manifestărilor nesănătoase ale unora dintre colegii lor. Această situație a contribuit la menținerea unor lipsuri în munca și comportarea unui număr de studenți față de cadrele didactice, față de vîrstnici, față de muncă.

Tov. Alexandru Lupu a criticat comitetul de partid pentru formalismul manifestat în munca cu candidații de partid. El a arătat că nu există suficientă grijă pentru creșterea nivelului politic, ideologic și profesional al candidaților în vederea intrării acestora în rîndurile partidului.

Pentru îmbunătățirea continuă a procesului de învățămînt, noul comitet de partid trebuie să pună în centrul preocupărilor sale îmbunătățirea procesului instructiv-educativ. Ținînd seama că în curînd va avea loc sesiunea examenelor de vară, noul comitet de partid va trebui să acorde o atenție deosebită pregătirii și desfășurării examenelor.

Participanții la adunarea generală au adoptat o hotărîre în care sînt prevăzute măsuri pentru îmbunătățirea activității didactico-științifice și pentru îmbunătățirea continuă a muncii de partid în institut.

Pedagogii și părinții

Școala și familia trebuie să meargă mînă în mînă, să colaboreze strîns pentru ca împreună să îndeplinească cu succes deplin marea și frumoasa operă de creștere a tineretului în spirit comunist. Colaborarea acestor doi factori asigură făurirea unui tineret capabil să desfășoare o activitate creatoare, rodnică pentru patria lui. Spre același țel, prin aceleași metode, călăuzite de aceleași idei și de aceeași concepție despre educație, prin mijloace proprii fiecăreia, școala și familia educă pe oamenii noi de care are nevoie construirea socialismului.

Școala este aceea care trebuie să aibă inițiativa, conducerea în această colaborare, pentru că aici muncesc pedagogi, oameni cu pregătire în domeniul educației. Familia, îndrumată de școală, are datoria să continue, în timpul pe care elevii îl petrec acasă, munca educativă. Invățați să folosească cu pricepere multiplele mijloace care le stau la îndemînă, părinții trebuie să aducă un aport considerabil la dezvoltarea multilaterală a tineretului școlar.

Părinții trebuie în primul rînd ajutați să înțeleagă marea răspundere pe care o au ei în această operă și, conștienți de aceasta, să aibă în vedere influența pe care o exercită asupra copiilor lor tot ceea ce se întîmplă în viața de acasă. Grija pedagogului trebuie să se îndrepte cu stăruință înspre crearea în familia elevilor a unei atmosfere sănătoase, care să contribuie cu bune rezultate la dezvoltarea acestora.

Problema întăririi colaborării școlii cu familia preocupă tot mai mult cadrele noastre didactice. In planurile de muncă ale școlarilor, în planurile de muncă ale diriginților în special, munca cu părinții ocupă un loc tot mai larg. De asemenea, de la an la an metodele de muncă cu părinții și formele activității comune ale școlii cu familia sînt tot mai variate.

Strînsa colaborare între școală și familie se oglindește cu claritate în situația la învățătură și în disciplina elevilor. Acolo unde pedagogii țin o legătură permanentă cu părinții, nivelul la învățătură al elevilor este ridicat și abaterile de la disciplină din ce în ce mai rare. O asemenea situație se poate întîlni, de exemplu, la școala de băieți nr. 1 din Craiova, unde se desfășoară o muncă sistematică cu părinții elevilor. Aceștia sînt informați la timp de toate măsurile pe care le ia școala în vederea bunei desfășurări a procesului instructiv-educativ, sînt antrenați să sprijine munca pedagogilor. Ședința cu părinții în care s-a discutat ordinul ministrului Invățămîntului cu privire la disciplina elevilor a fost plină de roade. Părinții au ascultat cu interes cuvintele pedagogilor și, răspunzînd chemării acestora, s-au angajat să fie mereu alături de ei. Ca urmare, elevii respectă acum regulile de disciplină nu numai din îndemnul pedagogilor, dar și din îndemnul părinților, care dovedesc multă exigență față de elevi și privesc cu spirit de răspundere problema disciplinei acestora.

Mult timp școlile reduceau colaborarea cu părinții numai la problemele gospodărești. Comitetele de părinți erau chemate doar să ajute școala la repararea mobilierului, la efectuarea curățeniei, la procurarea materialului sportiv etc. Mai sînt și acum unele școli care subapreciază însemnatul sprijin pe care-l pot da părinții în problemele de educație.

Școala are de multe ori de întîmpinat greutăți mari în munca ei din cauză că unii părinți au păreri nejuste cu privire la educarea copiilor. In unele cazuri, greutățile în buna educare a elevilor sînt pricinuite de nepriceperea părinților, de nepăsarea acestora. In unele familii întîlnim o severitate exagerată față de copii, în altele răsfăț; în unele familii copiii sînt controlați pas cu pas, nu sînt lăsați să-și manifeste în nici un fel inițiativa; în alte familii nu se exercită nici un fel de control, nici o supraveghere asupra copiilor.

Toate acestea arată cît de necesară este îndrumarea pedagogică a părinților. Prima problemă pe care o ridică colaborarea școlii cu familia este atragerea părinților în jurul școlii, este cîștigarea încrederii părinților. Școala trebuie să se bucure de autoritate în fața părinților, pentru ca aceștia să se îndrepte cu încredere spre ea. Aceasta depinde de pedagogi, de ținuta lor, de priceperea lor. Părinții vin cu încredere la școală dacă știu că acolo găsesc înțelegere, că vor primi o îndrumare competentă pentru a-și putea educa cît mai bine copiii.

Sînt nenumărate prilejuri pentru ca pedagogii să discute cu părinții despre educație: vizitele părinților la școală, vizitele pedagogilor la domiciliul elevilor, ședințele periodice organizate de școală pentru părinți etc. Oricare ar fi forma de activitate folosită, pedagogul trebuie să dovedească părinților grija și interesul lui pentru cît mai buna pregătire a elevului pentru viață, pentru dezvoltarea înclinațiilor pozitive ale acestuia, pentru prevenirea greșelilor.

Se întîmplă uneori ca strădania școlii de a-și apropia părinții să nu fie încununată de succes. Acest lucru trebuie să dea de gîndit pedagogilor. Oare, în asemenea cazuri, nu-i de vină pedagogul care „se poartă de sus" cu părinții, care este lipsit de tact în relațiile cu ei, care manifestă neîncredere în posibilitatea părinților de a înțelege problemele pedagogice?

Invățătorii și profesorii de la școala nr. 6 de băieți din Turnu Severin au înțeles la timp că discutarea lipsită de tact a situației la învățătură și a disciplinei elevilor în ședințele cu părinții îi îndepărtează pe aceștia. De aceea, ei discută problemele mai spinoase nu în ședințe cu toți părinții, ci cu fiecare părinte în parte. De asemenea, pentru că în ședințe unii părinți ezitau să pună întrebări, școala a încercat o altă cale: le-a propus să adreseze întrebări scrise, și numai răspunsul la aceste întrebări să fie dat în ședințe plenare. Incercarea a avut succes. Părinții au pus întrebări interesante, dovedind că-i preocupă îndeaproape probleme însemnate și variate de educație.

Prezența părinților la ședințele organizate în școală este cu atît mai largă cu cît aceste ședințe au un conținut mai variat și interesant. Ședințele aride, plictisitoare, prea lungi, în care vorbesc doar pedagogii, în timp ce părinții nu sînt ascultați, nu se bucură desigur de atenția acestora. Multe școli, preocupîndu-se de îmbunătățirea ședințelor cu părinții, au reușit să-i apropie pe aceștia de școală. La ședințele organizate pentru părinți de școala de 7 ani din comuna Băilești se fac proiecții de diafilme. S-au prezentat astfel pentru părinți diafilmele: „Cum să ne creștem copii", „Mitrea Cocor", „La noi în sat", „Iarovizarea plantelor" etc. In unele școli expozițiile de caiete și lucrări ale elevilor sînt un stimulent bun pentru părinți care, văzînd realizările unor elevi, îi îndeamnă pe copiii lor să execute și ei lucrări la fel de frumoase, să-și țină și ei caietele în aceeași ordine.

In ședințele cu părinții trebuie să li se facă cunoscute acestora toate măsurile pe care le ia școala, pentru ca părinții să le sprijine. Acum, de pildă, școala desfășoară o muncă intensă pentru pregătirea examenelor. Elevii trebuie să depună eforturi mai mari în această perioadă cînd se desfășoară lecții de recapitulare, cînd vor avea loc lucrări de control etc. Bunele rezultate ale muncii în această etapă, pregătirea cu succes a examenelor depind în mare măsură de sprijinul părinților. Iată de ce școala trebuie să discute cu ei problema pregătirii examenelor, să le arate ce au de făcut: să creeze copiilor lor condiții mai bune de învățătură, să nu-i supraîncarce cu munci gospodărești, să nu-i împiedice să vină regulat la școală, să le lase suficient timp pentru odihnă etc.

Necesitatea de a da îndrumări tot mai largi și mai adînci părinților a îndemnat unele școli să organizeze pentru aceștia lectorate, adevărate școli în care li se fac cunoscute părinților principiile educației comuniste, metodele cele mai bune de educație. Un astfel de lectorat pentru părinți funcționează, de exemplu, pe lîngă școala de 7 ani nr. 2 cu limba de predare maghiară din Sighet. Conferințele prezentate în cadrul lectoratului sînt urmate de discuții care oglindesc nu numai interesul părinților pentru problemele de educație, dar și creșterea priceperii lor pedagogice, cunoașterea celor mai bune metode de educație.

Experiența pedagogilor care au știut să folosească variate căi pentru atragerea părinților în jurul școlii trebuie să fie larg răspîndită. Toate școlile patriei noastre trebuie să-și apropie părinții, trebuie să pună marea lor forță în slujba țelului principal al învățămîntului: educarea unor oameni de ispravă, înarmați cu înaltele trăsături ale moralei comuniste.

M. MANEA

Pentru ca munca pe parcela experimentală să dea bune rezultate

Realizînd sarcinile trasate școlii prin proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, învățătorii și profesorii de științe naturale trebuie să acorde o mare atenție muncii pe parcela experimentală, menită să înarmeze elevii cu cunoștințe și deprinderi de muncă agricolă, să dezvolte dragostea lor pentru agricultură.

Pentru a-i ajuta pe învățătorii și profesorii de științe naturale să răspundă cu cinste sarcinilor ce le revin în această privință, cabinetul pedagogic al regiunii Timișoara a luat o serie de măsuri care vor contribui la ridicarea nivelului activității pe parcela experimentală.

Una din aceste măsuri o constituie îndrumarea de către cabinet a cercului pedagogic al profesorilor de științe naturale din Timișoara pentru realizarea unei strînse legături cu Institutul agronomic. In acest fel profesorii au posibilitatea să-și împrospăteze cunoștințele, să cunoască cele mai noi cuceriri ale științei sovietice și ale cercetătorilor din țara noastră și, mai ales, să participe la executarea unor lucrări practice care necesită o deosebită pricepere.

Odată cu venirea primăverii, roadele legăturii școlilor cu Institutul agronomic au și început să se arate. Profesorii de științe naturale din orașul Timișoara participă la anumite lucrări practice organizate în cadrul Institutului. De exemplu, au participat pînă acum la executarea a două lucrări practice cu temele: „Dăunătorii culturilor" și „Hibridări vegetative și sexuate".

In cadrul primei lucrări profesorii au cunoscut nu numai cei mai importanți dăunători ai culturilor din regiunea Timișoara, ci și mijloacele practice de combatere a lor. Aceasta i-a ajutat mult în predarea lecției „Dăunătorii locali" la clasa a VI-a și contribuie la mai buna pregătire a muncii practice de combatere a dăunătorilor culturilor, pe care vor trebui să o desfășoare cu elevii.

Un ajutor însemnat au primit profesorii de științe naturale și prin participarea la lucrările cu tema „Hibridări vegetative și sexuate". Aici s-au întrebuințat ca material spice de grîu (din anul trecut), ramuri de salcie, roșii crescute în seră etc.

Profesorii de științe naturale și-au dat seama de importanța deosebită pe care o au aceste lucrări și le-au inclus și în planul lor de muncă pe parcelele experimentale școlare. De exemplu, la școala pedagogică de fete se vor organiza pe parcelă lucrări de hibridare, mai ales cu elevele anului IV, viitoare învățătoare, pentru ca atunci cînd vor ajunge la locurile lor de muncă în sate să poată împărtăși țăranilor muncitori cunoștințele de care au nevoie pentru sporirea producției agricole.

In același scop, al îmbunătățirii muncii pe parcelele școlare, cabinetul pedagogic al regiunii Timișoara a îndrumat cercul pedagogic al profesorilor de științe naturale să prevadă în activitatea sa lucrări practice în legătură cu pomicultura și legumicultura.

De asemenea, cabinetul pedagogic regional a îndrumat pe învățătorii și profesorii de științe naturale din cuprinsul regiunii să țină o legătură strînsă cu secțiile agricole ale sfaturilor populare raionale, deoarece inginerii agronomi sau zootehnicieni de la aceste secții le vor putea da un ajutor efectiv în vederea mai bunei executări a lucrărilor practice pe parcelă.

Folosind în mod sistematic ajutorul specialiștilor și al practicienilor, învățătorii și profesorii de științe naturale din regiunea Timișoara vor putea îmbunătăți în mare măsură activitatea desfășurată cu elevii pe parcela experimentală.

ION PATRAȘCU
metodist la cabinetul pedagogic regional din Timișoara

Răspundem la întrebările cititorilor

In legătură cu programul școlar

Colectivul pedagogic al școlii de 7 ani din Dobrovăț, raionul Codăești, regiunea Iași, ridică următoarea problemă: Școala de 7 ani din Dobrovăț are un local încăpător, cu săli suficiente, care dau posibilitatea ca toate clasele (I—VII) să învețe dimineața într-un singur schimb. Totuși, secția de învățămînt a raionului a cerut ca elevii să fie împărțiți pe două schimburi: dimineața, clasele V-VII, iar după amiază clasele I-IV. Nu e mai just oare, se întreabă colectivul pedagogic al școlii, să se învețe într-un singur schimb, dimineața?

Cercetările efectuate în domeniul igienei școlare au dovedit că, în genere, la sfîrșitul programului, elevii din schimbul al doilea dau dovadă de apatie, moleșeală, de o activitate mai redusă. Cum se explică acest lucru? Deoarece elevii din schimbul al doilea își pregătesc lecțiile dimineața și nu au timp suficient să se odihnească înainte de programul școlar de după amiază, efortul pe care îl depun în timpul lecțiilor, la școală, e mai mare ca al elevilor din schimbul întîi, ceea ce are ca rezultat apariția inhibiției supraliminare la sfîrșitul programului școlar.

De aici și concluzia că, oriunde condițiile materiale o permit, e foarte indicat ca întreaga activitate școlară a elevilor să se desfășoare dimineața, într-un singur schimb. De aceea, credem că e justificată cerința cadrelor didactice de la școala de 7 ani din Dobrovăț, ca atît elevii din clasele I-IV cît și cei din clasele V-VII să învețe dimineața. Invățînd dimineața, într-un singur schimb, elevii școlii, de la clasa I pînă la clasa a VII-a, vor fi permanent în contact unii cu alții, ceea ce va duce la întărirea colectivului de elevi pe școală. In plus, va fi mai ușor să se desfășoare în bune condiții activitatea extrașcolară a elevilor după amiază. Pentru a da elevilor posibilitatea să se odihnească suficient, este recomandabil ca, în școlile unde elevii învață într-un singur schimb, programul să înceapă de la ora 9 dimineața.

Acolo unde condițiile materiale cer ca să se învețe în două schimburi, în nici un caz nu e indicat să se programeze clasele I-IV după amiază, deoarece la elevii mai mici oboseala se manifestă mult mai repede.

Secția de învățămînt a raionului Codăești ar trebui să țină seama de aceste cerințe ale igienei școlare în recomandările ce le face școlilor din raion.

DESFĂȘURAREA LECȚIILOR DE GRAMATICĂ

Continuăm să publicăm, în ajutorul învățătorilor cuprinși la cursul organizat de Institutul central pentru perfecționarea cadrelor didactice, extrase din unele materiale bibliografice indicate pentru acest curs, care au fost tipărite într-un tiraj restrîns.

LECȚII PENTRU COMUNICAREA NOILOR CUNOȘTINȚE

Fiecare temă gramaticală presupune un șir de lecții pentru explicarea noilor cunoștințe. In aceste lecții se poate constata dacă învățătorul folosește metodele cele mai juste în predarea materialului nou.

Invățătorul trebuie să stăpînească măestria de a alcătui și desfășura acest tip de lecții.

In cele ce urmează vom arăta etapele fundamentale ale unei astfel de lecții.

1. **Reîmprospătarea cunoștințelor elevilor în vederea însușirii materialului nou.** In clasa I-a, la predarea lecției despre consoane, elevii își amintesc ce sînt vocalele, care sînt vocalele în limba romînă și cum se pronunță; în clasa a II-a, înainte de a se trece la studierea părților principale de propoziție, elevii își reamintesc despre cuvintele din propoziție care răspund la întrebările cine? ce? ce face?; în clasa a III-a, cu prilejul predării adjectivului, elevii își reamintesc despre substantive, nume de lucruri și ființe, precum și despre însușirile lucrurilor și ființelor (elevii dau exemple de diferite lucruri din clasă și arată prin ce se deosebesc unele de altele: tablouri — mai mici, mai mari; creioane — roșii, albastre); în clasa a IV-a, noțiunea de atribut va fi precedată de reîmprospătarea cunoștințelor despre adjective și alte părți de vorbire ce lămuresc substantivul.

Această reamintire a cunoștințelor gramaticale învățate anterior contribuie la însușirea conștientă a materialului nou în măsura în care se poate stabili o legătură logică între cunoștințele noi și cele învățate la lecțiile precedente. In [illegible] de aceasta, reîmprospătarea cunoști[illegible]elor necesare pentru însușirea materialulu[illegible] nou asigură o desfășurare normală a l[illegible]iei, fiindcă în condițiile acestea învățăt[illegible] nu se va vedea silit să întrerupă mersul [illegible]esc al lecției noi, spre a se ocupa de repet[illegible] cunoștințelor din lecțiile precedente str[illegible] legate de noul material.

2. — **Anunțarea [illegible]biectului lecției.** Pentru ca elevii să înțele[illegible] mai limpede întreaga desfășurare a lec[illegible] trebuie să li se comunice care este su[illegible]l ei. De exemplu: „Noi știm din lecțiile [illegible]e ce sînt substantivele comune. Astăzi [illegible]văța ce sînt substantivele proprii".

Aceste două momente (reîmprospătarea cunoștințelor și anunțarea subiectului lecției) pot alterna între ele. Astfel, învățătorul poate proceda invers: „Astăzi vom învăța despre substantivele proprii. Să ne amintim ce sînt substantivele, de cîte feluri sînt ele, ce se numește substantiv comun".

3. — **Explicarea materialului nou.** A explica materialul nou înseamnă a arăta elevilor esența unor fenomene gramaticale în limbă. Pe baza exemplelor ce se analizează elevii sînt conduși să formuleze concluzii, reguli, definiții. Explicarea materialului nou cuprinde două momente distincte:

a) **Analiza textului, a exemplelor** care dezvăluie fenomenul gramatical ce se studiază. Dacă lecția nouă se desfășoară în jurul unei teme care cere o generalizare, atunci analiza trebuie să pornească de la un număr suficient de exemple variate și convingătoare, care duc la concluzia respectivă. Pentru a ajunge la noțiunea de adjectiv, se analizează exemple conținînd cuvinte care exprimă diferite însușiri ale ființelor și lucrurilor: mărime, formă, culoare, miros, gust etc.

Ca să definim verbul, se iau exemple de verbe care arată acțiunea, starea lucrurilor sau a ființelor.

In predarea temelor, ca de pildă numărul și genul substantivelor, numeralul etc., care nu cer o largă generalizare a exemplelor concrete, concluzia se dă odată cu analiza primului exemplu.

b) **Formularea concluziei.** Concluzia se formulează uneori de către elevi, iar alteori de către învățător. Aceasta depinde de caracterul temei. La temele care cer o largă generalizare trebuie să tindem ca elevii înșiși să găsească o formulare aproximativă a concluziei. In acest caz, învățătorul îi poate ajuta pe elevi fie prin întrebări corespunzătoare, fie indicîndu-le ordinea firească a ideilor sau recurgînd la cazuri analoage.

De exemplu, cu prilejul tratării temei „desfacerea silabelor în sunete", învățătorul, pornind de la propozițiile date de elevi, pune următoarele întrebări ajutătoare: Din cîte cuvinte este alcătuită această propoziție? Care este primul, al doilea, al treilea cuvînt din propoziție? Din cîte silabe este format primul cuvînt? Din cîte sunete este formată prima silabă a cuvîntului?

Concluzia la care ajung elevii înșiși: „propoziția este formată din cuvinte; cuvîntul este alcătuit din silabe; silaba este alcătuită din sunete".

Un alt exemplu: generalizînd observațiile asupra prefixului, învățătorul le dă elevilor, pentru formularea concluziei, planul concis, și anume: 1. partea de cuvînt; 2. locul; 3. importanța; 4. ortografia.

In unele cazuri se poate recurge la analogie. De exemplu: formularea definiției propoziției exclamative poate fi dată elevilor în comparație cu propoziția interogativă, cunoscută dinainte.

Totuși, sarcina formulării definitive a concluziei revine învățătorului.

In unele cazuri, cum este, de pildă, lecția despre genul substantivelor la clasa a III-a, nu are nici un sens formularea de către elevi a concluziei, concluzie la care de altfel elevii nici n-ar putea ajunge. Invățătorul anunță pur și simplu că substantivele care primesc la numărul singular „un" iar la numărul plural „doi" sînt de genul masculin, cele care primesc „o" la singular și „două" la plural sînt de genul feminin, iar substantivele de genul neutru primesc „un" la numărul singular și „două" la numărul plural.

La toate lecțiile, formularea regulii sau a definiției gramaticale se confruntă prin lectură cu cea din manual, dîndu-se explicațiile cuvenite.

4. — **Fixarea concluziei.** Munca pentru fixarea concluziei constă pe de o parte în alegerea exemplelor care o întăresc, iar pe de altă parte în analiza materialului propus de învățător sau existent în manual.

In felul acesta, elevii se deprind să găsească exemple concrete din vorbire pentru ilustrarea regulii gramaticale și să aplice regula generală la cazuri particulare. Aceasta este prima fază din procesul de fixare a cunoștințelor noi. După aceasta, urmează un șir de lecții ce cuprind un sistem de exerciții ce au ca scop fixarea cunoștințelor gramaticale însușite. Fixarea concluziei în prima fază constituie în același timp și o verificare: în ce măsură elevii și-au însușit materialul nou. Munca pentru consolidarea cunoștințelor implică greutăți de grade diferite. Astfel, e mai ușor pentru elevi să sublinieze vocalele sau consoanele din cuvinte date decît să complecteze cuvinte date cu vocale sau consoane lipsă.

5. — **Tema pentru acasă.** La darea temei pentru acasă, învățătorul lămurește împreună cu elevii conținutul ei și dă indicații precise cu privire la modul cum trebuie întocmită.

ANALIZA GRAMATICALĂ

Formele muncii pentru fixarea cunoștințelor gramaticale sînt verificate. In primul rînd, trebuie să indicăm analiza gramaticală. Importanța analizei gramaticale ca mijloc pentru fixarea cunoștințelor constă în aceea că îi deprinde pe elevi să se orienteze în fenomenele de limbă, îi învață să aplice concluzii, reguli și definiții la exemple particulare și să generalizeze cazuri concrete.

Analiza gramaticală are o importanță deosebită pentru însușirea ortografiei și a punctuației. Adeseori elevii fac greșeli în scris nu fiindcă nu cunosc diferite reguli ortografice, ci pentru că ei nu pot recunoaște cazurile concrete la care se aplică regulile învățate. Astfel, elevii pot cunoaște regula după care substantivele feminine primesc terminația „e" sau „i" la cazurile genitiv și dativ singular și totuși ei scriu: „culoarea frunzii" în loc de „culoarea frunzei" și „blana vulpei" în loc de „blana vulpii", fiindcă nu au ținut seamă de terminația nominativului plural al acestor substantive.

Un mijloc important pentru înlăturarea unor astfel de greșeli este analiza gramaticală. Avantajul pe care îl prezintă analiza gramaticală ca mijloc pentru fixarea cunoștințelor constă în aceea că învățătorul scoate concluziile, regulile și definițiile necesare cu ajutorul elevilor. Fixarea cunoștințelor gramaticale se poate face nu numai în cadrul unor lecții speciale de analiză, ci și cu prilejul lecțiilor de citire, de dezvoltare a vorbirii, de compunere, de corectare a greșelilor în lucrările scrise de elevi. De obicei, analiza gramaticală trebuie folosită la toate lucrările în legătură cu limba.

Folosind cît mai des analiza gramaticală, elevii se deprind să recunoască cu ușurință categoriile gramaticale (părțile de vorbire — substantiv, adjectiv etc. — gen, număr, declinare, conjugare etc.).

Analiza gramaticală poate fi orală și scrisă, parțială (cînd urmărește desprinderea numai a unor reguli gramaticale învățate) și complectă (cînd îmbrățișează întreaga materie parcursă). Analiza parțială constituie un element pe care se sprijină analiza complectă. De aceea este necesar să se arate cum trebuie să se desfășoare o analiză complectă.

Analiza gramaticală poate fi morfologică și sintactică. Analiza morfologică se ocupă de părțile de vorbire și de formele lor. Cu ocazia analizei morfologice se poate analiza de asemenea componența cuvintelor.

Analiza sintactică trebuie să fixeze deprinderi de a recunoaște, pe de o parte, părțile de propoziție pe baza legăturii logice dintre cuvinte, iar pe de altă parte tipurile de propoziție.

De analiza morfologică este legată analiza ortografică, iar de cea sintactică este legată întrebuințarea punctuației. De asemenea, un loc important îl ocupă și analiza fonetică. Studiul componenței cuvintelor și explicarea înțelesului lor poate interveni în orice formă de analiză gramaticală.

Ca material pentru analiza gramaticală pot servi exemplele luate din manualul de gramatică, textele din cărțile de citire, exemplele propuse de învățător, precum și cele alcătuite de elevi.

Propozițiile alese pentru analiză trebuie să corespundă cunoștințelor gramaticale pe care le au elevii, să se distingă prin claritate, precizie și să exprime în mod clar subiectul și predicatul. Subiectul trebuie să fie exprimat printr-un substantiv sau pronume personal, iar predicatul printr-un verb; numărul părților secundare de propoziție nu trebuie să fie prea mare.

Firește, în școala elementară predomină analiza parțială. Totuși, în perioada recapitulării materiei, mai ales la sfîrșitul anului, e necesar să recurgem la analiza gramaticală complectă.

Să luăm ca exemplu pentru analiză următoarea propoziție: „O luntre aurită veghea pe undele limpezi" din basmul „Făt frumos din lacrimă", de Mihai Eminescu.

De obicei, înainte de a se trece la analiza propoziției, învățătorul indică de unde a fost luat exemplul.

Orice analiză este precedată de analiza cuvintelor necunoscute (analiza lexicală). In exemplul de mai sus se cere să fie lămurite cuvintele „veghea" și „undele" printr-o discuție cu elevii, condusă de învățător. Se va arăta că prin „a veghea" înțelegem a păzi, a sta de strajă, a observa (în înțeles figurat); „undele" sînt mișcările ușoare ale apei sub influența adierilor de vînt.

La sfîrșitul anului, la clasa a IV-a, înainte de a se trece la o analiză sintactică complectă se face analiza propoziției și anume, dacă este: a) simplă sau dezvoltată; b) enunțiativă, interogativă sau exclamativă.

După aceste indicații, elevii vor arăta că propoziția „o luntre aurită veghea pe undele limpezi" este dezvoltată, fiindcă în afară de subiect și predicat cuprinde și părți secundare; este enunțiativă, pentru că autorul ne face cunoscut, ne redă în ea un aspect din natură.

Analiza propoziției începe cu aflarea părților principale. Cel mai nimerit este ca elevii să fie deprinși a afla concomitent atît subiectul, cît și predicatul.

Uneori, elevii află cu mai multă ușurință predicatul propoziției decît subiectul, deoarece adeseori subiectul se confundă cu complementul, mai ales cînd răspunde la întrebarea ce? (de pildă: „Toamna, vîntul scutură frunzele") Elevii însă nu pot confunda predicatul cu alte părți de propoziție, întrucît el se exprimă prin verb și are întrebările sale specifice (ce face? ce a făcut? ce va face?). Aflînd predicatul, elevii pot găsi lesne și subiectul, conducîndu-se după legătura logică dintre cuvinte (cine face lucrarea? la cine se referă? etc). In prima propoziție dată ca exemplu, elevii vor găsi cu ușurință subiectul și predicatul. In cel de al doilea exemplu („Toamna, vîntul scutură frunzele"), elevii vor fi înclinați să creadă că toamna este subiectul. Numai pornind de la analiza predicatului („scutură") se recunoaște că partea de propoziție care face această lucrare este vîntul (subiect), iar partea de propoziție care suferă lucrarea, „frunzele", este complement; „toamna", deși s-ar putea confunda cu „vîntul" și „frunzele" în ce privește cazul, nu este nici subiect, nici complement direct, ci complement circumstanțial de timp, fiindcă arată timpul în care se petrece această acțiune.

Analiza morfologică, adică analiza părților de vorbire și a formelor gramaticale respective, este mai indicat să aibă loc după analiza sintactică a întregii propoziții, fiindcă multe forme, mai ales ale cazurilor, se determină cu precizie de către elevi în cadrul propoziției, pe baza legăturii logice dintre cuvinte. Substantivul „o luntre" (din propoziția „o luntre aurită veghea...") este la cazul nominativ și nu la cazul acuzativ, fiind subiect în propoziție; adjectivul „aurită" este la cazul nominativ, fiind atribut în propoziție.

Predicatul „veghea" este exprimat printr-un verb la timpul trecut, numărul singular, fiindcă subiectul propoziției, „o luntre", e la numărul singular; „pe undele" este complement circumstanțial de loc în propoziție.

„Limpezi" este adjectiv — se acordă în gen, număr și caz cu substantivul pe care-l lămurește și este atribut în propoziție.

Analiza morfologică poate fi făcută și independent de cea sintactică. Ea se recomandă mai ales atunci cînd părțile de vorbire și formele lor gramaticale se recunosc ușor, fără a le raporta la rolul lor sintactic.

De asemenea, e necesar ca analiza gramaticală parțială să aibă loc după ce elevii au căpătat anumite cunoștințe gramaticale. Astfel, după ce s-a dat noțiunea despre verb, se face analiza unui text numai în ce privește formele verbului; celelalte părți de vorbire (substantive, adjective) nu se analizează, fiindcă aceasta ar distrage atenția elevilor de la tema respectivă.

La analiza unei propoziții, părți de propoziții omogene, e suficient să se facă numai analiza părților omogene, fără să ne ocupăm și de celelalte părți de propoziție, căci în acest caz atenția elevilor va fi abătută de la scopul principal. Totuși, cînd elevii fac greșeli în analiza gramaticală, arătînd, de pildă, că un substantiv este verb, e necesar să se lămurească deosebirea dintre aceste două părți de vorbire, subliniindu-se sensul și caracteristicile fiecăruia.

După ce s-a studiat în întregime un capitol oarecare, analiza gramaticală parțială capătă un caracter mai larg.

Pentru analiza gramaticală parțială, este bine să se folosească texte literare cunoscute de elevi. De exemplu, pentru fixarea noțiunii despre adjectiv, se poate da elevilor să găsească adjectivele legate de substantivele la care se referă în poezia „Cositul", de V. Alecsandri, sau în bucata „Răsăritul de soare" de Al. Vlahuță.

Pentru fixarea cunoștințelor elevilor privind vocativul, pot fi folosite fabule cunoscute de elevi, ca, de pildă, „Musca" și „Doi raci" de Al. Donici.

Este important ca textul ales pentru fixarea cunoștințelor gramaticale să cuprindă un număr suficient de exemple corespunzătoare scopului urmărit.

(Extrase din „Metodica limbii romîne (Gramatica) pentru școlile elementare (clasele I—IV)", Editura de stat didactică și pedagogică, 1953).

Consfătuirea metodiştilor din regiunea Ploeşti

Apreciind în mod just rolul deosebit de important pe care-l are munca metodică în lupta pentru ridicarea nivelului pedagogic al predării, cabinetul pedagogic al regiunii Ploeşti a luat măsuri pentru îmbunătăţirea muncii metodice atît la cabinetele pedagogice raionale, cît şi în cadrul cercurilor pedagogice şi al colectivelor metodice din fiecare şcoală. Una din aceste măsuri o constituie consfătuirea organizată în zilele de 24 şi 25 martie 1955 cu responsabilii cercurilor pedagogice din toate raioanele regiunii, cu inspectorii care răspund de activitatea metodică în raioane, precum şi cu responsabilii comisiilor muncii de masă în producţie, de la comitetele sindicale raionale. Obiectivul acestei consfătuiri a fost ca, pe baza analizei muncii metodice desfăşurate în cele trei pătrare care au trecut, să se poată alege căile cele mai potrivite pentru a se realiza în cursul pătrarului IV o îndrumare metodică a cadrelor didactice mai susţinută şi cu un nivel pedagogic mai ridicat.

In cadrul consfătuirii s-au lămurit pe larg probleme legate direct de munca metodistului şi a inspectorului şcolar care răspunde de munca metodică. Discuţii ample s-au dus mai ales pe marginea celor două referate prezentate în şedinţa plenară: „Munca metodică în raionul Pucioasa în perioada ianuarie-martie 1955" şi „Activitatea cercului pedagogic al directorilor de la şcolile de 7 ani şi medii din raionul Cîmpina".

Referatul cu privire la munca metodică în raionul Pucioasa a insistat mai ales asupra seriozităţii cu care se străduiesc metodiştii să-i îndrumeze pe învăţători şi profesori în legătură cu metodele de predare ce trebuie folosite după specificul fiecărei lecţii în parte. Referatul a apreciat în mod deosebit atitudinea metodiştilor de limba romînă, matematică, fizică şi limba rusă, care nu s-au mulţumit cu îndrumările date, ci au ţinut ei înşişi lecţii la clasele învăţătorilor şi profesorilor care aveau nevoie de un ajutor mai substanţial. De asemenea, s-a subliniat ca o latură pozitivă a muncii metodice în raion faptul că metodiştii, constatînd că învăţătorii şi profesorii din comunele Vîrfuri, Vişineşti, Runcu, Doiceşti folosesc în mică măsură material didactic, au ţinut ei înşişi lecţii demonstrative la şcolile din aceste comune.

Referatele au cuprins exemple concrete privitoare la activitatea metodiştilor. Astfel, s-a arătat felul de a munci al tovarăşei Codreanu Elena. Prin îndrumările pe care le dă, prin vizitele dese la şcoli şi mai ales prin lecţiile pe care le ţine la clasele celor pe care-i îndrumează, obţine rezultate din ce în ce mai bune în îmbunătăţirea predării limbii romîne la şcolile din raion.

Cel de al doilea referat, cu privire la munca cercului pedagogic al directorilor din raionul Cîmpina, a oglindit mai ales preocuparea membrilor acestui cerc de a cunoaşte îndeaproape producţia industrială şi agricolă a raionului, trecutul lui istoric, pentru a putea îndruma cu pricepere colectivele pe care le conduc în legarea strînsă a teoriei de practică, de viaţă, în desfăşurarea procesului instructiv-educativ. In acest scop membrii cercului pedagogic au vizitat întreprinderea carboniferă din Filipeştii de Pădure, gospodăria agricolă colectivă din aceeaşi comună, Muzeul Doftana.

Un ajutor însemnat au primit metodiştii din raioane şi prin participarea la şedinţele ţinute de cercurile pedagogice pe specialităţi ale profesorilor din oraşul Ploeşti. De pildă, la şedinţa directorilor de şcoli, tovarăşul Zangor Gheorghe, directorul şcolii de 7 ani nr. 26 de băieţi, şcoală care constituie un exemplu demn de urmat în ceea ce priveşte curăţenia, ordinea şi disciplina, a vorbit despre atenţia pe care o acordă în şcoală problemelor studierii şi cunoaşterii personalităţii elevilor, organizării regimului zilnic, educării elevilor în spiritul cinstei şi sincerităţii, îndrumării cadrelor didactice în procesul organizării şi desfăşurării repetării materiei. El a insistat mai ales asupra felului cum realizează în şcoala pe care o conduce orientarea elevilor către munca productivă. De pildă, i-a condus pe elevi la staţiunea de maşini şi tractoare, unde i-a ajutat să observe tot procesul de producţie, să cunoască viaţa tractoriştilor, preocupările lor, succesele obţinute.

In general, participanţii la consfătuire au manifestat un viu interes pentru clarificarea diferitelor probleme ce se ridică în procesul muncii metodice. Astfel, tovarăşii metodişti au ridicat, printre altele, problema dacă este just ca metodistul să ţină sau nu lecţii în munca sa de îndrumare, dacă membrii cercurilor pedagogice trebuie să citească înainte sau după lecţie planul lecţiei deschise. Din schimbul de păreri ce s-a născut pe marginea acestor probleme, ca şi din precizarea făcută de către tovarăşul C. Bender, delegatul Institutului interregional de perfecţionare a cadrelor didactice, au reieşit clar atît necesitatea ţinerii lecţiilor de către metodişti, acolo unde se simte nevoie, cît şi necesitatea citirii planului lecţiei deschise de către toţi membrii cercului înainte de desfăşurarea lecţiei.

In analiza unor referate, ca şi a unor lecţii deschise ţinute în cadrul cercurilor, un număr însemnat de metodişti au dovedit un spirit critic dezvoltat, reuşind să scoată la iveală serioase lipsuri. La unele specialităţi, însă, au participat prea puţini metodişti la discuţii, iar la altele, majoritatea participanţilor la consfătuire nu au sezisat greşelile esenţiale. De exemplu, în analiza lecţiei deschise ţinute de prof. Paul Popescu în cadrul cercului de istorie, lecţie care avea ca temă „Moldova, Ţara Romînească şi Transilvania în veacul al XVII-lea", tovarăşii profesori şi metodişti, deşi au făcut unele observaţii interesante, nu au luat totuşi poziţie faţă de greşelile serioase pe care le-a avut tovarăşul Paul Popescu în desfăşurarea lecţiei. De pildă, contrar indicaţiilor Ministerului Invăţămîntului, tovarăşul Popescu a supraîncărcat lecţia cu cunoştinţe care nu sînt prevăzute în programă. Astfel, le-a vorbit elevilor despre pacea de la Buczocs 1672, despre Sobieski, despre victoria de la Juravna, despre pacea de la Carlovitz, despre diferiţi principi ai Transilvaniei ca Racoczy I şi Racoczy II, Mihail Apaffy. In schimb, problemele social-economice în Transilvania, care meritau o atenţie deosebită, au fost tratate superficial. Profesorii de istorie din oraş şi metodiştii nu au avut nimic de spus despre acest lucru.

O situaţie asemănătoare a existat şi în cercul de limba rusă. Deşi programa şcolară atrage atenţia că la clasele V-VII definiţiile nu trebuie să fie date în limba rusă, cu toate acestea, la lecţia deschisă ţinută la clasa V-a s-au cerut definiţii în limba rusă. Cadrele didactice, în loc să critice acest lucru, l-au apreciat ca pozitiv.

Aceste greşeli oglindesc atît lipsurile cabinetului pedagogic regional, care nu a asigurat prin metodiştii respectivi un ajutor efectiv pentru tovarăşii care au ţinut lecţiile, cît şi lipsurile reale ale unor metodişti, care nu cunosc bine problemele.

Cu toate aceste lipsuri, consfătuirea a constituit un bogat schimb de experienţă. Tovarăşii metodişti au arătat şi greutăţile pe care le întîmpină cadrele didactice cuprinse la cursurile de perfecţionare din cauza lipsei de material bibliografic şi, mai ales, din cauza supraîncărcării cu sarcini multiple şi necorespunzătoare.

Dacă tovarăşii metodişti de la cabinetul pedagogic regional ar fi pregătit această consfătuire mai din timp şi cu probleme mai delimitate este clar că rezultatele ar fi fost mai bune. In orice caz, metodiştii au învăţat mult din această consfătuire şi, reîntorşi la locurile lor de muncă, vor reuşi să îndrumeze cu mai multă pricepere munca metodică de la raioane, din cercurile pedagogice şi din şcoli, pentru încheierea cu succes a anului şcolar.

Pentru îmbunătăţirea muncii personalului de îngrijire din şcoli

De curînd, secţia de învăţămînt şi comitetul sindical al muncitorilor din învăţămînt din oraşul Iaşi au organizat o consfătuire cu personalul de îngrijire din şcolile de 7 ani, din şcolile medii şi din instituţiile preşcolare ale oraşului. Au participat la consfătuire şi directorii şcolilor.

Tovarăşul Constantin Vasile, îngrijitor la şcoala de 7 ani nr. 11, a prezentat o dare de seamă asupra muncii duse de îngrijitori în şcoli. Scoţînd la iveală atitudinea justă pe care o au unii tovarăşi atît în munca de îngrijire a şcolii cît şi faţă de elevi, referatul a arătat modul cum poate contribui personalul de îngrijire la asigurarea unor condiţii cît mai bune pentru îmbunătăţirea muncii în şcoli. Totodată, referatul a criticat atitudinea greşită pe care o au unii tovarăşi îngrijitori faţă de elevi.

Participanţii la discuţii au analizat o serie de aspecte din munca îngrijitorilor, insistînd asupra necesităţii ridicării permanente a nivelului cultural şi politic al acestora.

Ni se semnalează...

In luna iunie 1954, tovarăşa Maria Agapie a fost transferată, pentru apropiere de soţ, de la şcoala de 7 ani din comuna Murgeni, regiunea Bîrlad, la şcoala de 7 ani din comuna Felnac, raionul Arad.

In urma acestei transferări a făcut o cerere către Comitetului sindical al muncitorilor din învăţămînt din raionul Murgeni, prin care a cerut să se transfere la casa de ajutor reciproc din raionul Arad suma pe care a depus-o în timp de patru ani, cît a fost membră a acestei Case de ajutor reciproc.

Deşi de la data înaintării cererii au trecut şase luni, nici tov. Agapie şi nici Casa de ajutor reciproc din Arad nu au primit vreun răspuns. Comitetul sindical al muncitorilor din învăţămînt din raionul Murgeni trebuie să privească cu mai mult simţ de răspundere cererile oamenilor muncii din învăţămînt.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Intr-o scrisoare trimisă „Gazetei învăţămîntului", un corespondent din comuna Hălmăgeni, raionul Gurahonţ, regiunea Arad, ne semnala faptul că şcolile din satele Luncşoara de Sus, Luncşoara de Jos, Vojdoci, Tîrnăviţa şi Poenari sînt folosite uneori în scopuri în afara procesului de învăţămînt. De pildă, camerele din interiorul şcolii din satul Poenari în loc să fie folosite ca locuinţă pentru director, sînt destinate de către sfatul popular al comunei Hălmăgeni desfăşurării unor activităţi în afara şcolii. In acelaşi timp, directorul acestei şcoli este nevoit să vină zilnic de la o distanţă de 12 km. sau să găzduiască pe unde poate.

In urma cercetărilor întreprinse de către organele locale de partid şi de stat, s-a constatat că cele arătate de corespondentul nostru sînt juste şi s-au luat măsuri pentru înlăturarea lipsurilor semnalate.

„Stimularea" criticii în unele consilii pedagogice

DIRECTORUL:
— Am auzit că vreţi să discutaţi despre metodele mele antiştiinţifice... Aveţi cuvîntul, tovarăşi, nu vă gîndiţi la urmări...

Palate şi case pentru pionieri

Intr-unul din cele mai pitoreşti locuri ale Oraşului Stalin, într-un parc, se înaltă o clădire impunătoare cu o scară cu trepte masive de piatră, străjuită de brazi înalţi. Pe vremuri, această clădire, cunoscută de locuitorii străvechiului oraş de la poalele Tîmpei sub numele de castelul Stirbey, era locul de petrecere şi huzur al unuia dintre cei mai odioşi asupritori ai poporului nostru: prinţul Barbu Stirbey.

Astăzi, cele 42 de încăperi ale clădirii răsună de glasurile voioase a sute de copii. Fostul castel „princiar", intrat acum pentru totdeauna în folosirea celor mulţi, a devenit în anii puterii populare o casă a pionierilor în care purtătorii cravatelor roşii culeg multe învăţăminte preţioase.

Acest exemplu nu e izolat. In ţară au mai existat zeci şi zeci de palate şi castele ale foştilor exploatatori. In prezent, acestea sînt bunuri ale poporului şi unele dintre ele au fost transformate în case ale pionierilor, în care tinerele vlăstare ale patriei învaţă lucruri folositoare.

Activînd în cercuri şi grupe de specialitate — de literatură, ştiinţe naturale, matematică, istorie, geografie, artă dramatică, coregrafie, artă plastică, muzică, telemecanică, aeromodelism etc. — mulţi pionieri îndrăgesc în acest fel domeniile în care vor munci mai tîrziu, după absolvirea şcolii. Din rîndurile lor se afirmă de pe acum numeroase talente. Astfel, Aneliese Philipp şi Magdalena Plech de la Casa pionierilor din Arad sînt sculptori pricepuţi, Ştefan Răduţă şi Viorel Teodorescu de la Casa pionierilor din Cîmpina sînt fruntaşi în construcţia de micromodele, Dorina Popescu şi Simona Soicher de la Casa pionierilor din Piatra Neamţ vădesc multă dragoste pentru muzică. Şi ca ei sînt mulţi alţi pionieri care activează în cadrul celor 77 de case ale pionierilor, existente în întreaga ţară.

Şcoala factor activ în lupta pentru sporirea producţiei agricole

Lucrări de primăvară în vii

In aceleaşi condiţii de mediu, climă şi sol, agrotehnica viticolă joacă un rol deosebit de însemnat în obţinerea recoltelor bogate de struguri. De aceea este necesar ca, în activitatea lor obştească, cadrele didactice să răspîndească în rîndurile ţărănimii muncitoare măsurile agrotehnice ce se aplică pe etape în vii. De pildă, în această perioadă, au o mare importanţă dezgropatul viilor, controlul ochilor, tăierea viilor etc.

Lăsată nesusţinută, viţa de vie îşi întinde lăstarii pe pămînt. In acest caz ea este umbrită, este uşor atacată de boli şi insecte iar rodul său este adesea compromis. De aceea orice butuc de viţă trebuie susţinut, revizuindu-se şi completîndu-se în fiecare an sistemul de susţinere — araci sau spaliere.

Acolo unde viile încă nu s-au dezgropat, ele trebuie imediat dezgropate. Vremea relativ călduroasă din ultimele zile şi umezeala abundentă din sol au creat condiţii foarte prielnice pentru „clocirea ochilor" de pe coardele butucilor îngropaţi. Prin „clocire" o mare parte din ochi se distrug, iar altă parte din ei pornesc în pămînt, sub muşuroi, rupîndu-se la dezgropat şi pricinuind mari pierderi de ochi purtători de rod. Pentru a se evita aceste pierderi, care micşorează recolta, dezgropatul trebuie făcut la timp.

Controlul ochilor urmăreşte să stabilească procentul de ochi morţi, respectiv sănătoşi, din totalul celor aflaţi pe butuc. Pentru aceasta se ridică 1—2 coarde peste al cincilea rînd pe direcţia celor două diagonale ale parcelei de vie. Coardele astfel ridicate se examinează în vie, sau se aduc acasă. Examinarea lor se face prin secţionarea (tăierea) longitudinală a fiecărui ochi de pe coarde şi observarea culorii lui; dacă ochiul secţionat are culoarea verde, înseamnă că este sănătos, dacă are culoarea brună, este mort. Se stabileşte cîţi ochi sînt sănătoşi din totalul celor aflaţi pe coardă. Se procedează la fel cu fiecare coardă ridicată din aceeaşi parcelă, apoi se raportează la sută. Dacă procentul ochilor morţi e mai mic decît 50%, prin tăieri de compensare, prin adăugarea ochilor pierduţi, se pot obţine totdeauna recoltele planificate; dacă procentul ochilor morţi depăşeşte 50%, trebuie consultaţi specialişti de la staţiunile I.C.A.R., de la şcolile de viticultură etc., spre a se hotărî ce fel de tăiere trebuie aplicată viilor.

Tăierea viilor urmăreşte să rezerve pe fiecare butuc în parte şi, prin aceasta, pe întreaga vie, numărul de ochi care, repartizat pe un anumit număr de coarde de rod şi cepi de înlocuire, să poată permite sporirea producţiei şi îmbunătăţirea calităţii ei, înlesnind în acelaşi timp împuternicirea butucului şi aplicarea restului de măsuri agrotehnice.

Rezervarea pe butuc, după tăiere, a unui număr prea mare de ochi sănătoşi în aceleaşi condiţii de mediu şi agrotehnică practicată duce la supraîncărcare, şi deci la sleire, iar un număr prea mic de ochi lăsat la butuc determină folosirea incompletă a capacităţii lui de producţie. De aceea pe butuc trebuie să se păstreze numărul de ochi necesar. Pentru aceasta se observă dacă butucul este sau nu sănătos, apoi dacă el a fost bine sau rău tăiat anul trecut. La butucii bine tăiaţi anul trecut coardele lăsate ating lungimea de 1.50—2 m, rar mai mult, iar grosimea între 7—12 mm. după sol, condiţii de mediu şi agrotehnica practicată. Cînd grosimile sînt mai mici decît cele indicate, înseamnă că s-a lăsat anul trecut pe butuc un număr prea mare de ochi şi coarde, de aceea anul acesta se va micşora numărul de ochi la butuc; dimpotrivă, cînd grosimile coardelor examinate sînt prea mari, numărul de ochi la butuc se va mări. De obicei numărul de ochi lăsat la butuc este diferit, de la 10 la peste 100 de ochi, variind cu soiul, butucul, vîrsta butucului, condiţiile de mediu, agrotehnica practicată, distanţa de plantare etc.

După ce s-a stabilit fie cu ajutorul regulei de trei simplă, fie după formula propusă de I.C.A.R. numărul de ochi ce trebuie lăsat la ha, se apreciază cam cîţi ochi revin fiecărui butuc, se stabileşte numărul de coarde de rod şi cepi de înlocuire pe care se vor repartiza ochii şi se trece la tăiere înainte ca ochii să fi pornit.

Primăvara, în timpul tăierii, viile se copcesc. Pentru aceasta se face în jurul butucului o copcă (gropiţă), adîncă de 10—15 cm. după care, cu un briceag bine ascuţit, se taie în sus toate rădăcinile întîlnite. La cîteva ore după suprimarea rădăcinilor copca se astupă. După tăiere, coardele rămase pe butuc se cercuiesc, se leagă de araci ori pe sîrma spalierului. Totdeauna coardele trebuie cercuite aşa fel încît mijlocul butucului să rămînă liber, bătut de soare, iar coardele să nu fie legate mai mult de două la un loc. Coardele trebuie legate cu tei topit, răchită, ori cu foi (pănuşi) de porumb.

Imediat după cercuit se adună materialul căzut la tăiat, aracii rămaşi după legat etc. şi se ară pămîntul de îndată, ori se dă sapa mare.

In urma lucrărilor de primăvară, pămîntul din vii se bătătoreşte puternic, înlesnind pierderea apei şi înrăutăţind condiţiile de viaţă ale rădăcinilor. De aceea arătura adîncă ori sapa mare trebuie aplicate de îndată ce s-a isprăvit cercuitul. După arătură pămîntul trebuie să rămînă neapărat fără bolovani.

Prof. M. MARTIN
Institutul agronomic „N. Bălcescu"
Bucureşti

Pregătirea examenelor

Cadrele didactice de la şcoala de 7 ani din Podul Iloaiei desfăşoară o muncă susţinută pentru pregătirea elevilor în vederea examenelor. In acest scop, pedagogii folosesc diferite forme de ajutorare a elevilor rămaşi în urmă ca: buna organizare a orelor de meditaţie, repetarea în laboratorul şcolii a unor experienţe etc.

Intr-o şedinţă a consiliului pedagogic cadrele didactice au analizat rezultatele obţinute de elevi la învăţătură şi au luat unele măsuri de îndreptare a lipsurilor care mai persistă în munca de înarmare a elevilor cu cunoştinţe temeinice. Directorul şcolii şi-a intensificat activitatea de control şi de îndrumare a muncii care se desfăşoară în şcoală.

ANA COSTANDACHE
şcoala de 7 ani
Podul Iloaiei

★ ★

La şcoala pedagogică nr. 1 din Satu Mare a fost amenajată de curînd o „cameră a poveştilor". Aici elevii pot vedea planşe şi albume care reprezintă scene din diferite basme şi povestiri.

In clişeu:

In „camera de poveşti" elevele clasei a III-a a şcolii elementare de pe lîngă şcoala pedagogică nr. 1 ascultă povestea „Peştişorul de aur".

★ ★

Cronica evenimentelor externe

O nouă contribuţie la micşorarea încordării internaţionale

Propunerile constructive ale Uniunii Sovietice, îndreptate spre asigurarea micşorării încordării în relaţiile internaţionale, spre menţinerea şi întărirea păcii, străbat ca un fir roşu istoria relaţiilor diplomatice din ultimele decenii.

Oamenii cinstiţi de pretutindeni ştiu că Uniunea Sovietică luptă în mod consecvent pentru rezolvarea tuturor problemelor litigioase numai pe calea tratativelor paşnice, că Guvernul Sovietic respectă întru totul acordurile internaţionale încheiate şi face eforturi perseverente pentru a găsi căile menite să ducă la continua slăbire a încordării internaţionale.

Recentul răspuns al lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., la o întrebare a corespondentului agenţiei TASS constituie o nouă şi puternică dovadă a politicii de pace a Guvernului Sovietic, o nouă şi însemnată contribuţie a Uniunii Sovietice la lupta pentru preîntîmpinarea unui nou război, pentru rezolvarea pe calea tratativelor a problemelor internaţionale litigioase. „Guvernul Sovietic — a declarat N. A. Bulganin—ca şi înainte, are o atitudine pozitivă faţă de ideea unei conferinţe a marilor puteri, exprimată de preşedintele S.U.A., dacă se are în vedere o conferinţă care să contribuie la micşorarea încordării în relaţiile internaţionale. In această ordine de idei se poate menţiona în primul rînd faptul că Guvernul Sovietic a şi făcut propunerea de a se convoca într-un viitor apropiat o conferinţă a celor patru puteri, la care ar putea fi rezolvată problema privitoare la tratatul de stat cu Austria".

In actuala situaţie internaţională, cînd în ţările capitaliste se intensifică cursa înarmărilor şi se fac declaraţii provocatoare, cînd imperialiştii americani urmăresc agravarea încordării în relaţiile internaţionale, cînd reînvierea militarismului german primejduieşte pacea în Europa — declaraţia preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. deschide forţelor iubitoare de pace noi şi luminoase perspective în lupta lor nobilă pentru preîntîmpinarea războiului.

Opinia publică mondială a salutat cu bucurie această declaraţie, care a stîrnit un viu ecou în rîndurile tuturor popoarelor însetate de pace.

Adeziunea celor mai largi mase populare la ideea cuprinsă în răspunsul lui N. A. Bulganin arată încăodată încrederea şi sprijinul activ de care se bucură politica de pace a Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară în rîndul tuturor popoarelor lumii. Masele populare de pretutindeni văd că ţările lagărului socialist nu numai că se pronunţă în favoarea tratativelor, dar şi acţionează în această direcţie. Astfel, de curînd U.R.S.S. a făcut în cadrul subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare propuneri concrete, realiste, cu privire la reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice, cu hidrogen şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă. Este bine cunoscut largul ecou pe care l-a avut această propunere. A trecut vremea cînd imperialiştii puteau să înşele masele cu declaraţii despre pace şi colaborare internaţională. Astăzi, oamenii cinstiţi, pronunţîndu-se în favoarea tratativelor între marile puteri, cer tot mai insistent ca declaraţiile referitoare la astfel de tratative să fie însoţite şi sprijinite de fapte şi măsuri concrete corespunzătoare. Se ştie ce indignare şi ce proteste a stîrnit în Anglia, de curînd, poziţia lui Churchill, care în vorbe a declarat în repetate rînduri că este pentru tratative cu Uniunea Sovietică, iar în fapte a zădărnicit tratativele proiectate, orientînd acţiunile guvernului englez în direcţia înăspririi încordării internaţionale.

Dezbaterile din Consiliul Republicii din Franţa şi, mai ales, dezbaterile stăpînului de drept al Franţei — poporul francez — care au avut loc în afara zidurilor palatului Luxemburg, au demonstrat cît de populară este ideea tratativelor între marile puteri în Franţa. Este semnificativ că majoritatea senatorilor francezi care au luat cuvîntul au cerut ca guvernul să organizeze imediat tratative între marile puteri în vederea rezolvării pe cale paşnică a problemelor internaţionale litigioase. De altfel, Edgar Faure, primul ministru francez, a fost nevoit să întocmească o declaraţie care conţine făgăduieli în acest sens.

Imensul ecou pe care l-a stîrnit în rîndul cercurilor largi ale populaţiei din ţările capitaliste răspunsul dat de N. A. Bulganin la întrebarea corespondentului agenţiei TASS în legătură cu ideea unei conferinţe a marilor puteri se reflectă în comentariile presei şi în luările de poziţie ale unor oameni politici din aceste ţări. Astfel, într-o ştire de la Washington, corespondentul ziarului „New-York Times", Abel, citează o declaraţie a senatorului W. George care a arătat că declaraţia lui Bulganin dovedeşte că U.R.S.S. este gata să examineze probleme politice importante De asemenea, într-o ştire transmisă din Washington, corespondentul agenţiei Associated Press arată că preşedintele comisiei pentru afacerile externe din Camera Reprezentanţilor, Richards (democrat, din partea statului Carolina de Sud), a declarat că ar fi bine „să fie convocată o nouă conferinţă la care să participe şi ruşii".

La Londra, după cum declară agenţia Reuter, în cercurile oficiale a fost primită cu aprobare declaraţia primului ministru sovietic.

In Franţa, răspunsul preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. la întrebarea corespondentului agenţiei TASS este considerat drept un document de mare importanţă internaţională. Ziarul „Figaro" subliniază că declaraţia lui N. A. Bulganin a provocat la Paris „o impresie favorabilă", iar „Journal de Dimanche" arată că declaraţia şefului Guvernului Sovietic „reprezintă un eveniment nou şi foarte important în căutarea unei posibilităţi de înţelegere între Răsărit şi Apus". La Belgrad, Roma, Copenhaga, Stockholm, Atena etc., ziarele au acordat o mare atenţie declaraţiei şefului Guvernului Sovietic. „Bulganin a propus o conferinţă a celor patru puteri" — scrie ziarul „Land og Folk" din Copenhaga, iar ziarul „Avghi" din Atena arată în titlul ştirii cu privire la răspunsul lui N. A. Bulganin că „U.R.S.S. crede în posibilitatea coexistenţei".

Declaraţia lui N. A. Bulganin a stîrnit un puternic interes în cercurile opiniei publice din Austria. Ziarele vieneze comentează pe larg acest document în lumina precizărilor sale importante referitoare la problema tratatului de stat cu Austria. Interesul firesc al poporului austriac pentru rezolvarea problemei referitoare la tratatul de stat cu Austria reiese în chip limpede şi din hotărîrea Consiliului de Miniştri al Austriei de a răspunde favorabil invitaţiei oficiale a Guvernului Sovietic adresată cancelarului Raab şi altor membri ai guvernului austriac de a vizita Moscova. După cum s-a anunţat, la 11 aprilie, cancelarul federal Raab, vice-cancelarul Scharf, ministrul federal al afacerilor externe Figl şi secretarul de stat Kreisky vor pleca la Moscova.

In timp ce opinia publică mondială a primit cu satisfacţie răspunsul lui N. A. Bulganin la întrebarea corespondentului agenţiei TASS, cercurile agresive din occident, interesate în menţinerea şi agravarea încordării internaţionale, îşi manifestă nemulţumirea faţă de perspectiva unei conferinţe între cele patru mari puteri. Congresmenii americani Voris şi Hickenlooper, bunăoară, au adoptat o atitudine negativă faţă de ideea tratativelor între marile puteri.

Oamenii cinstiţi din întreaga lume îşi intensifică eforturile în lupta pentru destinderea în relaţiile internaţionale. Politica U.R.S.S. şi a ţărilor de democraţie populară, de menţinere şi consolidare a păcii, se bucură de sprijinul tuturor popoarelor.

Greva cadrelor didactice din Franţa

La 23 martie, şcolile din Franţa nu şi-au deschis porţile. In această zi s-a desfăşurat în întreaga Franţă greva generală de 24 de ore a salariaţilor din învăţămînt.

Greva a fost organizată de Federaţia naţională a salariaţilor din învăţămînt în legătură cu apropiata discutare în Adunarea Naţională franceză a aşa numitului „proiect Saint-Cyr", pentru a exprima protestul salariaţilor din instituţiile de învăţămînt împotriva încercărilor autorităţilor de a favoriza învăţămîntul particular catolic în defavoarea sistemului laic de învăţămînt. După cum se ştie, „proiectul Saint-Cyr" prevede scoaterea instituţiilor de învăţămînt agricol de sub autoritatea Ministerului Invăţămîntului şi acordarea unei subvenţii de stat pentru şcolile particulare catolice de acest fel.

Numeroase ziare franceze au arătat că „proiectul Saint-Cyr" face parte din campania întreprinsă de autorităţi împotriva învăţămîntului laic francez, el complectînd proiectul de lege propus de deputatul Barange în ultimele zile ale guvernării lui Mendès-France, prin care se acordau credite suplimentare instituţiilor de învăţămînt catolic.

Incercarea guvernului francez este menită să scoată învăţămîntul de sub tutela statului, urmărind să uşureze bugetul Franţei de alocaţiile destinate şcolii şi să mărească astfel cheltuielile necesare pregătirii unui nou război.

Ca urmare a politicii de război, situaţia şcolii din Franţa este deosebit de grea, afectînd toate gradele de învăţămînt.

Lipsa învăţătorilor constituie o problemă grea pentru învăţămîntul elementar din Franţa. Sindicatul naţional al învăţătorilor a cerut instituirea a 3.000 de posturi noi de învăţători din cele 3.425 de posturi cîte sînt de fapt necesare imediat. Totuşi, ministerul învăţămîntului a hotărît că sînt necesare numai 2000 de posturi de învăţători, pentru ca în cele din urmă să aprobe numai 1.500.

La fel de grea este şi situaţia învăţămîntului mediu. In 1953, numai din şcolile tehnice au fost scoşi, din lipsă de locuri, 50.000 de elevi, pentru ca în anul 1954 numărul celor care n-au loc în şcoală să crească la 65.000.

Situaţia învăţămîntului superior nu este cu nimic mai bună. Nu de mult, ziarul francez „Le Monde" scotea în evidenţă criza în care se găseşte învăţămîntul superior: „In timp ce în 1953 pe lîngă catedrele de învăţămînt superior erau 32 de posturi vacante — scrie „Le Monde" — astăzi numărul lor a crescut la 237".

Forestier, secretarul general al Sindicatului naţional al învăţătorilor, a declarat că starea clădirilor şcolare din Franţa este în numeroase cazuri catastrofală. Lecţiile se predau adesea în condiţii de necrezut. In oraşul Le Mans, una din clase se află la demi-sol, alta într-un hambar. La Saint-Adresse, în apropiere de Le Hâvre, copiii învaţă într-o sală de dans. Sîmbăta se scot băncile din această clasă şi ea îşi recapătă destinaţia iniţială. La Orsey şcoala foloseşte localul unei cafenele rechiziţionate.

★

Greva cadrelor didactice organizată împotriva noii încercări de a desfiinţa învăţămîntul de stat s-a bucurat de un mare succes. Potrivit comunicatului Federaţiei autonome a salariaţilor din învăţămînt, în regiunea Paris au luat parte la grevă 90—95 la sută dintre salariaţii din învăţămînt. Greva s-a desfăşurat de asemenea în mod organizat şi în provincie. In semn de solidaritate cu greviştii, mulţi părinţi nu şi-au trimis la 23 martie copiii la şcoală.

După greva de 24 de ore, pedagogii parizieni s-au adunat într-un miting de protest şi au plecat apoi să depună flori la statuia Republicii. O delegaţie a cadrelor didactice s-a prezentat la Adunarea Naţională, în jurul căreia poliţia ridicase, în grabă, baricade. Cu toate acestea, delegaţia a reuşit să înmîneze deputaţilor scrisori de protest în care învăţătorii şi profesorii francezi se angajau să ducă fără încetare lupta pentru abrogarea dispoziţiilor antilaice adoptate de majoritatea reacţionară a Adunării Naţionale.

Campania de protest iniţiată de Federaţia Naţională a salariaţilor din învăţămînt din Franţa s-a bucurat de un sprijin larg din partea diferitelor organizaţii sindicale. Ziarele au publicat mesaje şi scrisori din partea diferitelor organizaţii sindicale ale salariaţilor din instituţiile de învăţămînt tehnic, special, agricol, din partea profesorilor şcolilor secundare şi superioare, din partea organizaţiilor sindicale ale salariaţilor din centrele de învăţămînt etc. Toate aceste organizaţii — independente sau afiliate la Confederaţia generală a muncii din Franţa— exprimă solidaritatea acestora cu salariaţii din învăţămînt în lupta pentru apărarea caracterului laic al învăţămîntului francez.

Pregătiri pentru vacanţa de vară a elevilor

A mai rămas o perioadă de timp relativ scurtă pînă la încheierea anului şcolar. Pregătirile în vederea vacanţei de vară stau de pe acum în centrul preocupărilor Ministerului Invăţămîntului şi ale secţiilor de învăţămînt ale sfaturilor populare din întreaga ţară.

In acest an, cu prilejul vacanţei de vară, peste 26.000 de pionieri şi şcolari se vor putea recrea în taberele care vor fi organizate pentru ei în cele mai pitoreşti locuri ale ţării. In acelaşi timp, pentru pionierii şi elevii care îşi vor petrece vacanţa la oraşe se vor organiza tabere orăşeneşti, tabere de curte şi cluburi.

Ca şi în alţi ani, în cadrul vacanţei de vară, pionierii şi şcolarii vor fi antrenaţi la strîngerea recoltelor, a plantelor medicinale, la distrugerea dăunătorilor culturilor etc.

(Agerpres).

Note bibliografice

ULTIMUL NUMAR AL REVISTEI DE REFERATE „PEDAGOGIE-PSIHOLOGIE"

In domeniul pedagogiei-psihologiei, Institutul de Studii Romîno-Sovietic al Academiei R.P.R. publică „Reviste de referate" — asupra materialelor sovietice sosite în Institut.

De curînd a apărut Revista de referate — „Pedagogie-Psihologie", nr. 12 pe 1954, prezentînd o serie de materiale cu privire la pedagogia generală, problemele de metod[illegible] a pedagogiei, pedagogie preşcolar[illegible] probleme de psihologie a copilului [illegible]le.

Revista cuprin[illegible] rezumatul tuturor lucrărilor ştiinţifi[illegible] apărute în presa de specialitate so[illegible]

Astfel, sînt publ[illegible] referatele asupra articolelor apă[illegible] revistele sovietice Doşkolnoe [illegible]anie, Literatura v skole. Nacialn[illegible], Sovetskaia pedagoghika, Uc[illegible] gazeta etc.

Abonamentele se [illegible] oficiile poştale din ţară.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII Nr. 313 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 8 aprilie 1955

Să asigurăm o recapitulare temeinică a cunoștințelor

Școlile de pe întinsul patriei noastre au intrat în ultimul pătrar, într-o etapă plină de răspundere a muncii lor. În curînd va fi terminată predarea cunoștințelor prevăzute în programă; începe pregătirea elevilor în vederea încheierii anului școlar.

Munca ultimului pătrar ridică în fața școlilor și a organelor învățămîntului probleme dificile și complexe, determinate de faptul că toate eforturile elevilor trebuie îndreptate acum înspre o cît mai temeinică recapitulare a materiei — mijlocul principal de pregătire în vederea încheierii cu succes a anului școlar.

În ultimii ani, școlile noastre au dobîndit o experiență valoroasă în ceea ce privește organizarea muncii de pregătire a încheierii anului școlar. De exemplu, colectivul pedagogic al școlii medii din comuna Fierbinți, raionul Snagov, a manifestat în anul trecut o grijă deosebită pentru întocmirea planurilor de recapitulare în vederea examenelor. O contribuție însemnată la îmbunătățirea muncii în ultimul pătrar a adus-o colțul pedagogic al școlii, unde s-au organizat consultații pentru cadrele tinere, au fost expuse cele mai bune planuri de recapitulare, precum și un bogat material didactic pentru lecțiile de generalizare: scheme, planșe etc.

Începînd de pe acum pregătirile pentru examenele din anul acesta, colectivul didactic al școlii de 7 ani din comuna Podul Iloaiei, raionul Târgu Frumos, acordă o mare atenție ridicării nivelului de pregătire a elevilor. Într-o ședință a consiliului pedagogic s-au analizat rezultatele muncii din primele trei pătrare și s-au luat hotărîri în legătură cu organizarea recapitulării materiei. În laboratorul școlii se repetă o serie de experiențe pentru întărirea priceperii elevilor de a-și aplica cunoștințele în practică.

S-a îmbunătățit, de asemenea, activitatea desfășurată de organele învățămîntului pentru îndrumarea pedagogilor în vederea încheierii cu succes a anului școlar. Astfel, secția de învățămînt a raionului Lăpuș se preocupă de îmbunătățirea alcătuirii planurilor calendaristice pentru ultimul pătrar. Cercul pedagogic al directorilor din raionul Cîmpina și-a planificat, pentru această perioadă, organizarea unei conferințe privitoare la sarcinile directorului în munca de pregătire a examenelor, precum și a unei lecții deschise de recapitulare la școala mixtă de 7 ani din Breaza.

Experiența pozitivă în privința muncii de pregătire a examenelor n-a devenit însă un bun al tuturor școlilor și al tuturor organelor de învățămînt. Există încă în această privință multe lipsuri și greșeli serioase.

Una dintre cele mai însemnate din aceste lipsuri o constituie caracterul pasiv, adeseori mecanic al lecțiilor de recapitulare. Mai sînt încă mulți pedagogi care socotesc că aceste lecții nu prezintă nimic nou, nimic dificil. Ca atare, ei nici nu-și întocmesc planuri amănunțite pentru fiecare lecție de recapitulare. Pe baza unei simple repartizări pe ore a capitolelor cursului, ei spun la lecțiile de recapitulare — pe scurt și adesea fără să selecționeze problemele în raport cu însemnătatea lor — ceea ce au mai spus și altădată, la lecțiile curente. O astfel de recapitulare uniformă a materiei nu poate duce însă în nici un caz la aprofundarea cunoștințelor, la consolidarea lor, la stabilirea legăturilor între problemele studiate anterior.

Este necesar ca acest sistem nejust de muncă să fie înlăturat. Organizînd din timp munca de pregătire a încheierii anului școlar, pedagogii trebuie să alcătuiască astfel de planuri de recapitulare, încît materia studiată în decursul primelor pătrare să fie repartizată cu multă chibzuială pe lecții — nu la întîmplare, ci așa încît să ducă la sublinierea problemelor principale, esențiale ale cursului. Fiecare lecție de recapitulare trebuie să contribuie la fixarea cunoștințelor, la legarea acestora într-un sistem închegat, la înțelegerea mai adîncă a problemelor, la descoperirea legăturilor între acestea. O asemenea înțelegere a problemelor nu se putea realiza în cursul anului, cînd se studia lecție cu lecție. De aceea, acest lucru trebuie făcut neapărat acum. Astfel, repetarea nu va mai fi o reluare mecanică a cunoștințelor studiate, ci o activitate creatoare, care va lărgi și adînci pregătirea elevilor. Lecțiile recapitulative ținute de învățători și profesori trebuie ilustrate cu fapte și exemple noi care, pe lîngă că stîrnesc interesul elevilor față de capitolul studiat, înlăturînd repetarea uniformă, îi ajută în același timp să-și clarifice problemele, să descopere noi laturi ale acestora.

La examenul de botanică ținut în anul trecut la clasa a VI-a a școlii elementare din Șercăița, raionul Făgăraș, majoritatea elevilor au dovedit o totală nepricepere în aplicarea cunoștințelor. Deși chiar în comuna Șercăița se foloseau îngrășăminte chimice, elevii nu le cunoșteau, nu știau că înșiși părinții lor le foloseau și pentru ce. Aceste rezultate nemulțumitoare s-au datorat lipsei de grijă a profesorului pentru folosirea materialului didactic, pentru organizarea lucrărilor practice și a excursiilor, pentru legarea activității din școală de producția agricolă. Nici perioada recapitulării materiei n-a fost folosită pentru remedierea acestor lipsuri.

Cadrele didactice trebuie să înlăture în acest an caracterul abstract, teoretic al lecțiilor de recapitulare. O astfel de repetare îi împinge pe elevi să învețe pe de rost, nu-i ajută să aplice în practică cunoștințele lor, ci dimpotrivă, îi rupe de problemele vieții, ale producției. Este necesar să se asigure, în procesul recapitulării, folosirea largă atît a materialului intuitiv, cît și a tuturor formelor de activitate care duc la întărirea priceperii elevilor de a-și aplica cunoștințele în practică.

Acordînd cea mai mare însemnătate bunei organizări a muncii lor directe cu elevii — lecțiilor, lucrărilor practice, consultațiilor etc. — pedagogii trebuie să țină seama în același timp de faptul că baza muncii de recapitulare o constituie studiul individual al elevilor. Pornind de la acest principiu just, mulți învățători și profesori fac totuși o serie de greșeli care duc, în cele din urmă, la insuccesul elevilor lor la examene. Principala greșală în această privință constă în faptul că elevii sînt lăsați să se descurce singuri. Li se arată ce trebuie să recapituleze, dar nu li se arată cum să facă acest lucru. Pe lîngă faptul că un astfel de sistem de recapitulare face ca mai toată greutatea muncii să cadă pe umerii elevilor — cei mai adesea lipsiți de priceperea de a alege esențialul din mulțimea paginilor pe care trebuie să le repete — el poate duce cel mult la memorarea mecanică a unor definiții și reguli. Tocmai de aceea una dintre principalele griji ale pedagogului trebuie să fie îndrumarea elevilor în ceea ce privește organizarea studiului lor individual. Trebuie să li se arate elevilor cum să-și întocmească planul de recapitulare la fiecare materie — să li se indice, în primul rînd, problemele principale care trebuie repetate și să li se atragă atenția asupra amănuntelor care pot fi înlăturate. De asemenea, este necesar să li se arate ce definiții să memoreze, ce exerciții sau probleme să rezolve, ce formule să demonstreze.

O mare însemnătate o are alegerea chibzuită a temelor pentru acasă în această perioadă. Fac o mare greșală acei pedagogi care abuzează acum de astfel de teme, socotind că în felul acesta se consolidează cunoștințele elevilor. În realitate, supraîncărcarea cu teme duce la obosirea elevilor, la descurajarea lor și, pînă la urmă, la neînsușirea cunoștințelor. Aceasta nu înseamnă că nu trebuie să li se dea elevilor nici un fel de teme. Este însă important ca în indicarea temelor să se țină seama de faptul că elevii au de învățat acum mai mult decît în decursul anului și să nu li se ceară lucrări inutile. Este bine, îndeosebi, să li se dea elevilor teme individuale — fiecăruia în raport cu situația lui personală la obiectul respectiv, așa încît să poată fi înlăturate golurile în cunoștințe, care nu sînt aceleași la toți elevii.

Prinși de activitatea ultimelor săptămîni ale anului școlar, cu gîndul numai la pregătirea examenelor, directorii școlilor, diriginții, profesorii neglijează adesea o latură deosebit de însemnată a muncii lor, și anume activitatea educativă în mijlocul elevilor, deși această activitate constituie ea însăși una dintre condițiile hotărîtoare ale succesului la examen. Adesea se neglijează tocmai acum, cînd este deosebit de necesară, munca pentru întărirea simțului de răspundere al elevilor față de învățătură, stimularea interesului lor pentru cunoștințe. De aceea elevii muncesc de multe ori în silă, fără însuflețire.

În munca educativă din ultimul pătrar pedagogii trebuie să se bizuie și mai mult pe ajutorul pe care-l pot primi din partea organizațiilor U.T.M. și de pionieri. Prin forme specifice lor, aceste organizații aduc o contribuție dintre cele mai însemnate în mobilizarea elevilor la învățătură. De asemenea, acum trebuie să se stringă mai mult legăturile școlii cu părinții, menite să creeze elevilor condiții cît mai bune de muncă în familie.

Consiliul pedagogic al școlii trebuie să îmbrățișeze toate aceste probleme, să asigure un ritm susținut de muncă al cadrelor didactice și al elevilor, să vegheze la îndeplinirea justă a tuturor sarcinilor.

Perioada de pregătire a încheierii anului școlar cere din partea învățătorilor și profesorilor o muncă variată, chibzuită pînă în cele mai mici amănunte. De aceea, ei au nevoie în special acum de ajutorul metodic al inspectorilor, al cabinetelor pedagogice. Acestea însă nu le acordă întotdeauna un astfel de ajutor. Mulți inspectori se mulțumesc doar să constate dacă au fost întocmite planuri de recapitulare, dacă s-a terminat la timp predarea materiei prevăzute în programă, să dea sarcini în această privință — și atît. Ei trec însă cu vederea asemenea probleme importante cum sînt organizarea lucrărilor practice și a excursiilor, îndrumarea studiului individual al elevilor, desfășurarea muncii educative etc. Este necesar ca secțiile de învățămînt să nu se oprească numai la aspectele organizatorice ale pregătirii examenelor, ci să acorde ajutor metodic pedagogilor, să-i sprijine efectiv în îndeplinirea sarcinilor complexe care le stau acum în față.

În școlile noastre există condițiile necesare pentru asigurarea încheierii cu succes a anului școlar. Depinde de fiecare învățător și profesor în parte, de fiecare diriginte și director, de fiecare secție de învățămînt ca aceste condiții să fie valorificate din plin, ca acest an școlar să marcheze un nou succes în lupta pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe adînci și temeinice, pentru educarea lor în spiritul comunismului.

Şedința plenară a C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

La 6 aprilie a.c. a avut loc, în sala clubului Sindicatului muncitorilor din învățămînt din București, ședința plenară a C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt.

La ordinea de zi a plenarei au fost următoarele probleme: Măsurile ce trebuie luate de organele sindicale din învățămînt pentru asigurarea încheierii cu rezultate bune a anului școlar, organizarea activității și odihnei pe timpul verii a cadrelor didactice, studenților și elevilor, pregătirea deschiderii viitorului an școlar; prezentarea executării bugetului Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și al asigurărilor sociale pe 1954 și aprobarea bugetului pe 1955 etc.

La plenară au participat acad. prof. I. Murgulescu, ministrul Învățămîntului, M. Gherman, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor, N. Dinulescu, prim locțiitor al ministrului învățămîntului, T. Bulan, locțiitor al ministrului Învățămîntului, numeroși activiști sindicali, conducători ai instituțiilor de învățămînt etc.

Plenara a adoptat hotărîri care vor contribui la îmbunătățirea muncii în învățămîntul nostru de toate gradele.

În cinstea zilei de 1 Mai

S-a lichidat neștiința de carte în comună

În comuna Cîrjiți, raionul Ilia, a fost lichidată neștiința de carte.

Muncind cu pricepere și dragoste, sub îndrumarea organizației de partid, cei cinci pedagogi din comună au alfabetizat numai în ultimii trei ani peste 300 de țărani muncitori. În anul școlar trecut a fost lichidat analfabetismul în două din satele comunei Cîrjiți — Popești și Almașul Sec.

Acum, după examenele de alfabetizare din anul acesta, toți locuitorii din comună sînt știutori de carte.

În munca lor, învățătorii și profesorii au primit un sprijin însemnat din partea sfatului popular comunal și a organizațiilor de masă.

V. LUPU

Alături de întreg poporul muncitor, cadrele didactice din toate școlile patriei își intensifică eforturile în muncă pentru a întîmpina cu cinste ziua de 1 Mai. În preajma sărbătorii internaționale a celor ce muncesc, învățătorii și profesorii luptă cu hotărîre sporită pentru a transmite elevilor cunoștințe temeinice, strîns legate de practică, pentru a răspîndi în rîndurile maselor de țărani muncitori cunoștințele agrotehnice înaintate, pentru a lichida analfabetismul din țara noastră.

Pentru legarea teoriei de practică

Un rol deosebit de important pentru realizarea legăturii între teorie și practică au excursiile de studii. La institutul de mine „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Petroșani se folosește din plin acest mijloc. Sub îndrumarea profesorului Ioan Sălăjeanu, studenții anului II al Facultății de exploatare a zăcămintelor miniere de la acest institut au făcut de curînd o excursie de studii la minele de lignit din regiunile Pitești și Ploești. Cu acest prilej studenții au vizitat minele din bazinele carbonifere Schitu Goleși, Doicești și Filipeștii de Pădure. Ei au avut totodată posibilitatea să cunoască succesele pe care le obțin muncitorii mineri, precum și progresele deosebite realizate în mecanizarea extracției și transportului în minele de lignit.

I. RĂDUCU
corespondent

O școală nouă pentru copiii țăranilor muncitori

Vechiul local al școlii din comuna Nuniscoara, raionul Turnu Severin, devenise neîncăpător pentru numărul tot mai mare de copii ai țăranilor muncitori care învață aici, și necorespunzător pentru cerințele mereu crescînde ale muncii instructiv-educative. De aceea, antrenați de către cadrele didactice ale școlii, cetățenii din sat sprijină activ construirea unui nou local de școală prin autoimpunere. Noua clădire va cuprinde patru săli mari de clasă, o cancelarie, o cameră a pionierilor și alte încăperi.

Pentru ridicarea ei au fost adunate pînă acum peste 50.000 bucăți de cărămidă, lemnăria necesară și două vagoane de var, țiglă și fier. Țăranii muncitori contribuie prin muncă voluntară la înălțarea grabnică a noii construcții.

IULIAN STIUCĂ
corespondent voluntar
Turnu Severin

Tinerii pomicultori

La școala de 7 ani din comuna Bulzești, raionul Oltețu, se cultivă pe parcela experimentală, în afara diferitor plante legumicole și cerealiere, și o serie de pomi fructiferi.

Sub îndrumarea profesorului lor de științe naturale, pionierii și elevii școlii de 7 ani din comuna Bulzești au sădit în jurul școlii lor 18 puieți de meri, peri, cireși etc. iar pe parcela experimentală au făcut 48 gropi în care de asemenea au plantat diferite varietăți de pomi fructiferi.

La cererea pionierilor și școlarilor de a intra în rîndurile tinerilor pomicultori, profesorul de științe naturale a dat în grija fiecărui elev cîte patru pomi.

Ținînd seama de faptul că comuna Bulzești este situată într-o regiune deluroasă pomicolă, cadrele didactice din comună au popularizat importanța pomiculturii și în rîndurile țăranilor muncitori. Cu prilejul diferitelor adunări organizate la căminul cultural, ei au arătat țăranilor muncitori importanța sădirii pomilor fructiferi, în special a merilor, perilor, caișilor, piersicilor, vișinilor și cireșilor.

Studenți străini care învață în țara noastră în vizită la Palatul Pionierilor.

Lecții pentru părinți

Școala de 7 ani nr. 6 din Turnu Severin lupta la începutul anului cu mari greutăți. Mulți elevi aveau un nivel scăzut de cunoștințe, manifestau delăsare în munca școlară; frecvența era slabă, manifestările de indisciplină erau tot mai numeroase. Pedagogii școlii au înțeles că vor reuși să schimbe lucrurile în bine numai dacă îi vor avea alături de ei și pe părinții elevilor.

Pentru ca părinții să dea un sprijin efectiv școlii trebuiau însă îndrumați. De aceea școala și-a propus să desfășoare mai larg propaganda pedagogică în rîndurile lor.

Colectivul școlii a pornit hotărît să îndeplinească această sarcină, de care depindea în mare măsură îmbunătățirea muncii din școală. S-a inițiat un curs pentru părinți. În acest scop s-a creat un colectiv de lectori, format din cîțiva învățători și profesori și medicul școlii. Colectivul a trecut de îndată la întocmirea planului lecțiilor ce urmau să fie prezentate părinților. Temele au fost stabilite ținînd seama de condițiile specifice de muncă ale școlii, acțiunea de îndrumare a părinților avînd scopul să atragă colaborarea părinților la rezolvarea problemelor concrete ale acesteia.

Lecțiile urmăreau să-i ajute pe părinți să înțeleagă importanța pe care o au, în buna desfășurare a procesului instructiv-educativ în școală, în temeinica pregătire a fiecărui elev în parte, frecvența regulată la cursuri, disciplina, simțul răspunderii față de îndeplinirea sarcinilor școlare. De asemenea lecțiile urmăreau să arate părinților cum pot contribui ei la înfăptuirea acestor cerințe.

În planul lecțiilor pentru părinți au fost înscrise subiecte ca: „Legătura dintre școală și familie — mijloc important pentru instruirea și educarea elevilor"; „Particularitățile psihofizice ale elevilor de la 7—14 ani"; „Rolul familiei și al școlii în educarea disciplinei conștiente a elevilor": „Autoritatea familiei în formarea voinței și caracterului copiilor"; „Importanța satisfacerii cerințelor sanitaro-igienice" etc. Contribuția pe care a adus-o medicul școlii la susținerea și lămurirea unor probleme de specialitate a dat un conținut mai interesant lecțiilor.

La început s-au programat cîte două ședințe pe lună. Participau atunci în medie 80—85 de părinți. Interesul lor pentru lecții a crescut însă necontenit și ei au cerut ca acestea să aibă loc săptămînal. De la o lecție la alta, numărul participanților creștea. Acum, nouăzeci pînă la o sută de părinți ascultă cu atenție lecțiile organizate pentru ei, din care învață cum să-și îndrumeze copiii.

După prezentarea fiecărei lecții se discută atît chestiunile legate de tema prezentată, cît și alte chestiuni care îi interesează pe părinți. Ei pun cu acest prilej întrebări în legătură cu diferite probleme pe care le întîmpină în educarea elevilor. Pentru a se putea răspunde tuturor întrebărilor puse și, mai ales, acelor întrebări care privesc anumite aspecte strict familiare care au o influență directă asupra pregătirii și educării elevilor, s-a adoptat procedeul întrebărilor formulate în scris. Colectivul de lectori studiază problemele ridicate în aceste întrebări și pregătesc răspunsuri competente. Acele răspunsuri care pot ajuta și altor părinți sînt comunicate în ședința următoare, înainte de expunerea lecției, fără a se comunica și numele celui care a pus întrebarea.

Rezultatul cel mai important la care a dus organizarea lectoratului pentru părinți îl constituie înlăturarea greutăților cu care lupta din greu școala la început. Frecvența, disciplina nu mai sînt probleme grele în școala de băieți nr. 6 din Turnu Severin. Ca urmare crește și nivelul la învățătură al elevilor. Lectoratul pentru părinți a adus școlii multe rezultate bune: teme conștiincios pregătite de elevi, răspunsuri bune la lecții, note mari în catalog, ordine și disciplină în școală.

Acum, în preajma examenelor de sfîrșit de an, cînd elevii trebuie să muncească mai stăruitor pentru consolidarea cunoștințelor din întregul an școlar, părinții dovedesc înțelegerea necesară și vin în sprijinul școlii, creînd copiilor acasă condiții tot mai bune la învățătură.

Lecțiile pentru părinți organizate de școala de băieți nr. 6 din Turnu Severin au contribuit mult la apropierea acestora de școală. În jurul școlii s-a format un activ care-i dă un sprijin de nădejde în rezolvarea atît a problemelor instructiv-educative, cît și a celor gospodărești.

Și în alte școli din orașul Turnu Severin munca cu părinții aduce roade tot mai mari. Secția de învățămînt îndrumează școlile în lupta lor hotărîtă împotriva tendinței de a colabora cu părinții numai în rezolvarea problemelor administrative, căutînd să extindă tot mai mult colaborarea școlii cu familia asupra problemelor de instruire și educare a copiilor.

VASILE ȘERBAN

★

Și școala de 7 ani nr. 5 din Timișoara caută să îmbunătățească, cu sprijinul părinților, rezolvarea problemelor muncii sale. În clasele a V-a, a VI-a și a VII-a de la această școală erau elevi rămași în urmă la învățătură, care nu-și pregăteau cu regularitate lecțiile, care aveau o comportare necivilizată, care nu ascultau de profesorii lor.

Colectivul de pedagogi a înțeles că trebuie să analizeze adînc aceste probleme, să caute cauzele lor. Cercetînd mai îndeaproape situația elevilor care se abăteau de la disciplina școlară, colectivul și-a dat seama că rădăcinile multor lipsuri se află în afara școlii, în familie. Analiza a arătat profesorilor școlii ce anume influențează negativ asupra fiecăruia dintre acești elevi în parte: în unele familii lipsa unității de vederi dintre părinți, într-alta orientarea cu totul greșită a ambilor părinți sau numai a unuia dintre ei, într-altele neînțelegerile dintre părinți, care duceau la certuri în fața copiilor. Răsfățul, dezinteresul părinților față de creșterea și educarea copiilor, aplicarea unor pedepse nejuste au apărut limpede drept cauze ale răului, care trebuiau smulse din rădăcini.

A fost limpede pentru pedagogi că trebuie să pornească o acțiune susținută de îndrumare a familiei. S-a organizat un ciclu de opt lecții, în care sînt tratate problemele principale ale educației în familie: regimul de viață al copilului, condițiile care trebuie asigurate acasă pentru munca de pregătire a lecțiilor de către elevi, autoritatea părinților, îndrumarea elevilor în pregătirea lecțiilor acasă, formarea deprinderilor de bună purtare, educarea dragostei pentru muncă, a disciplinei conștiente. Un colectiv de pedagogi se îngrijește de stringerea materialului și alcătuirea lecțiilor. Acestea sînt ilustrate cu numeroase exemple concrete din viața de fiecare zi a școlii. Discuțiile care au loc în jurul problemelor tratate în lecții sînt întotdeauna vii și interesante.

Datorită acestor lecții, părinții își dau seama de însemnătatea comportării lor, caută să exercite o influență pozitivă asupra dezvoltării copiilor lor. Ei vin cu încredere la școală, se străduiesc să fie alături de pedagogi, care le arată concret cum trebuie să-și educe copiii. De nenumărate ori părinții și-au exprimat în cuvinte calde mulțumirea pentru organizarea acestor cursuri, atît de folositoare pentru ei.

IOAN TABAN

„Care trebuie să fie contribuția pedagogilor la apărarea păcii?"

Redacția revistei „Enseignants du Monde" (Pedagogii lumii), publicație internațională sindicală și pedagogică, a pus unor eminente personalități ale științei, ale literaturii, ale mișcării muncitorești și democratice din toate țările, întrebarea „Care trebuie să fie contribuția pedagogilor la apărarea păcii?"

Reproducem în acest număr extrase din primele răspunsuri la această întrebare.

Răspunsul scriitorului Ilya Ehrenburg

Am fost întrebat care este rolul lucrătorilor din învățămînt în lupta pentru apărarea păcii. Această întrebare se numără printre acelea care, în măsura în care sînt puse, sînt prin ele însele răspunsuri. Toată lumea știe bine că fără pace nu poate fi vorba de învățămînt. Este de asemenea evident că fără un adevărat învățămînt nu poate fi vorba nici de o pace adevărată...

Pedagogul este acela care formează conștiința tineretului, care îl înarmează cu sentimente nobile. Oamenii se pot naște frumoși sau urîți, înzestrați în chip mediocru sau plini de talente, dar nu se nasc fasciști sau rasiști, partizani ai „politicii de forță" sau „vînători de vrăjitoare".

Fie că lucrează în ceară sau în granit, sculptorul învinge întotdeauna dificultățile pe care i le opune materia și creează forma scumpă inimii sale. Poți face dintr-un copil un om care să respecte celelalte popoare, dar poți face din el și un „superman" gata să extermine pe orice străin care nu-i recunoaște dreptul la dominație. Poți să-l faci pe copil să venereze gîndirea, conștiința, poți să-l crești de asemenea în spiritul adorației față de bomba cu hidrogen. Școlarii de azi pot deveni mîine constructori ai vieții sau distrugători ai ei; într-o mare măsură, aceasta depinde de pedagogi.

În unele țări s-a răspîndit ideea că școala trebuie să se țină departe de politică. Ar fi ușor să dovedim netemeinicia unor astfel de afirmații, arătînd că tocmai în țările unde se pare că școala se află în afară de politică se manifestă cu cea mai mare putere politica puterii de stat în vederea formării, sau mai exact a deformării învățămîntului; în fiecare manual din aceste țări abundă exemplele de orgoliu rasist, de morală a profitului și a forței brutale, de cult al urii față de alte popoare.

Totuși, chiar pedagogii care gîndesc sincer că nu trebuie să introducă politica în școală nu vor îndrăzni să pretindă că apărarea păcii este „politică". A apăra pacea înseamnă, înainte de toate, a apăra copiii, a apăra tineretul...

Dacă popoarele nu vor reuși să obțină ca armele atomice să fie distruse, distrugerea îi amenință pe toți copiii, amenință toate școlile. Fiecare pedagog înțelege că este imposibil să muncească liniștit atîta timp cît arma hidoasă a distrugerii în masă, îndreptată în primul rînd împotriva populației pașnice, nu va fi distrusă. Fiecare pedagog, dacă nu vrea să vadă ruinele universităților și ale școlilor, cenușa bibliotecilor, moartea copiilor, a adolescenților și a tinerilor, trebuie să se alăture Apelului Consiliului Mondial al Păcii care cere distrugerea imediată a armelor atomice. Se poate să gîndești cu liniște la propriul tău sfîrșit, dar nu ai dreptul să gîndești cu liniște la moartea copiilor.

În țara mea, fiecare pedagog este conștient de răspunderea lui și în fiecare zi, în fiecare ceas, la școală și la adunările cu părinții sau cu tineretul, apără marea cauză a păcii. Aș vrea să amintesc că munca pedagogului este apropiată de munca scriitorilor: noi muncim pentru aceeași cauză nobilă, vrem ca oamenii să devină mai buni, mai curați, mai fericiți. Sînt încredințat că pedagogii din toate țările își vor îndeplini sarcina și vor ajuta popoarele să salveze pacea. Le urez noroc în această luptă grea, dar demnă de un om.

★

Răspunsul lui G. d'Arboussier, vicepreședinte al Consiliului Mondial al Păcii

Eu nu sînt pedagog și cred, deci, că nu sînt cel mai în măsură să determin care trebuie să fie contribuția fundamentală a pedagogilor la apărarea păcii. Dar un pedagog este, după părerea mea, mai ales un educator și socotesc că prin activitatea lui educativă propriu zisă un pedagog poate aduce o contribuție esențială la apărarea păcii.

Am fost foarte mișcat de cuvintele spuse recent de dl. Delanoue la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii, despre posibilitatea pedagogilor de a participa la campania pentru interzicerea armelor de distrugere, considerînd acțiunea lor din punct de vedere educativ. Această acțiune este, incontestabil, un mijloc deosebit de important, pentru că ea poate atinge milioane de copii și de tineri. Și aceste milioane de copii și de tineri reprezintă viitorul tuturor popoarelor. Posibilitatea de a influența asupra conștiințelor tinere este, după părerea mea, contribuția fundamentală a pedagogilor la apărarea păcii.

Cît despre pedagogii din Africa, ei trebuie să arate cum pregătirile pentru un nou război mondial, povara înarmărilor fac să fie sacrificate nu numai interesele profesionale ale lucrătorilor din învățămînt, ci și interesele copiilor și ale tinerilor care le-au fost încredințați.

Dar pedagogii din Africa Neagră, unde analfabetismul este extrem de răspîndit, au o sarcină care trece chiar de zidurile școlii lor. Știința de carte reprezintă o armă de mare însemnătate într-o țară unde analfabetismul face ravagii, ea dă acelui care o posedă posibilitatea să aibă cunoștințe despre ceea ce se întîmplă aiurea. Răspîndind aceste cunoștințe în jur, pedagogii pot să-i lumineze și pe ceilalți oameni, să-i facă atenți asupra pericolelor care-i amenință și asupra posibilității de a li se opune.

Pe lîngă aceasta, pedagogii au posibilitatea să participe la lupta pentru pace și prin asociațiile lor profesionale.

Așa îmi apar diferitele forme sub care pedagogii din Africa pot aduce o mare contribuție la campania Consiliului Mondial al Păcii.

★

Răspunsul d-nei T.W. Kara, vicepreședinta Federației japoneze a organizațiilor de femei

După mine, participarea cadrelor didactice la apărarea păcii trebuie să constea în următoarele:

1. Să determine pe părinți și autoritățile guvernamentale să înțeleagă valoarea unică a fiecărui copil și respectul ce îi este datorat, dreptul fiecărui copil de a fi apărat de către societate.

2. Să-i învețe pe tineri să-și facă respectat dreptul la viață în toate domeniile — fizic, psihic, economic și politic; să se opună oricărui ordin venind din partea oricărei națiuni care tinde să dispună de viața lor în vederea războiului sau să se servească de arme împotriva oricărei persoane;

3. Să creeze cu hotărîre în școală atmosfera necesară pentru utilizarea descoperirilor științifice în vederea ridicării bunei stări a oamenilor.

Sindicatul pedagogilor japonezi a pus cu hotărîre în practică rezoluțiile adoptate de Consiliul Mondial al Păcii: luptă pentru independența națională prin rezistență împotriva stabilirii de baze militare (publicarea unui manifest și a unor scrisori ale copiilor); desfășoară campania de stringere a semnăturilor de protest împotriva folosirii bombelor atomice și a bombelor cu hidrogen, antrenează în lupta pentru pace părinții, în special mamele, și toate femeile, pînă în satele cele mai îndepărtate.

Sindicatul pedagogilor consideră ca o datorie a sa de a populariza însemnătatea Congresului Mondial al Mamelor și materialele acestui congres și va ști să-și aducă aportul la lupta Federației Democrate Internaționale a Femeilor, ca răspuns la Apelul Eugeniei Cotton și la cel al mamelor japoneze, în vederea interzicerii armelor nucleare.

Din experiența școlii sovietice

O prețioasă experiență a secției de învățămînt a raionului Ramna

Școala sovietică a acumulat o bogată experiență pedagogică. In culegerea, generalizarea și popularizarea celor mai bune metode de instruire și educare a copiilor un rol important aparține secțiilor de învățămînt raionale. Cele mai bune secții de învățămînt raionale desfășoară cu succes această muncă folositoare. Introducînd pe scară largă în practica școlară experiența pedagogilor fruntași, ele asigură ridicarea simțitoare a calității muncii instructiv-educative în școlile din raionul lor.

Vom cita aici exemplul secției de învățămînt a raionului Ramna din regiunea Moscova.

De studierea și propagarea celei mai bune experiențe a școlilor și a pedagogilor se ocupă întregul aparat al secției de învățămînt a raionului Ramna: șeful secției — I. S. Smirnov, inspectorii T. T. Seleznева și S. V. Moiseev, precum și șeful cabinetului pedagogic, T. A. Karask.

In scopul răspîndirii experienței pozitive secția de învățămînt folosește în primul rînd seminariile care funcționează regulat. In raion există patru seminarii: pentru directorii școlilor de 7 ani și ai școlilor medii, pentru directorii de studii, pentru directorii școlilor elementare și pentru diriginți.

Planurile activității seminariilor în ceea ce privește studierea experienței se alcătuiesc cu o minuțiozitate deosebită. Referenții sînt aleși dintre cei mai buni pedagogi, a căror muncă a fost bine analizată în timpul inspecțiilor. Apoi, planurile se discută în consiliul secției de învățămînt raionale, cu participarea activului.

Activitatea seminarului se desfășoară în școala a cărei experiență se studiază. Practica arată că aceasta aduce folos atît participanților la seminar, cît și școlii înseși. Pregătirea pentru seminar îi obligă pe pedagogi să analizeze mai bine munca lor, s-o arate în toată deplinătatea ei. Aceasta, bineînțeles, are o influență pozitivă asupra muncii școlii. Pe de altă parte, participanții la seminar, ascultînd referate despre experiența colectivului, au posibilitatea de a o cunoaște pe loc, de a o înțelege mai bine, de a o folosi mai repede.

De curînd, la secția de învățămînt a raionului Ramna a avut loc un seminar al directorilor, consacrat analizei muncii organizației de pionieri de la școala medie nr. 1 din Ramna. Directorul școlii, A. A. Galactionov, a prezentat referatul cu tema „Formele și metodele muncii organizației de pionieri în școală". Tezele teoretice ale referatului au fost ilustrate cu fapte interesante din viața organizației de pionieri.

Participanții la seminar au ascultat cu un interes deosebit comunicarea cu privire la pregătirea și organizarea adunării detașamentului clasei a VII-a, cu tema „Munca este o chestiune de glorie, cinste și eroism". La recomandarea diriginților clasei și a instructoarei superioare de pionieri, colectivul de conducere a detașamentului a cerut cu mult înainte de adunare unui număr de pionieri să viziteze întreprinderile orașului Ramna și colhozurile din apropiere spre a cunoaște pe fruntașii în producție care au obținut mari realizări în muncă. Un alt grup de pionieri a primit însărcinarea să afle cum muncesc cei mai buni elevi din școală fruntași la învățătură. Cînd tot materialul a fost strîns, pedagogii au ajutat pionierilor să-l pună în ordine. Referatele pionierilor au fost bine întocmite și pline de conținut.

Participanții la seminar au ascultat descrieri tot atît de amănunțite cu privire la alte adunări ale pionierilor din această școală. Secția de învățămînt a raionului Ramna consideră însă că nu este suficientă numai descrierea experienței înaintate, ci se străduiește să și demonstreze această experiență. De aceea participanții la seminar au fost invitați la o adunare de pionieri, consacrată temei „Înfloreșe, pămînt colhoznic".

In ultimii ani, secția de învățămînt a raionului Ramna a acordat o atenție deosebită popularizării celei mai bune experiențe a școlilor cu privire la învățămîntul politehnic și la pregătirea elevilor pentru activitatea practică. In această privință a fost de mare folos seminarul consacrat activității școlii medii din Ciulkovo. Colectivul școlii ține de multă vreme o legătură strînsă cu colhozul „Thälman", fruntaș pe regiune. Directorul școlii din Ciulkovo, I. P. Gusev, le-a vorbit participanților despre această legătură.

Școala a întocmit împreună cu colhozul un plan comun de muncă în ceea ce privește realizarea învățămîntului politehnic, a unei legături mai strînse între școală și producția agricolă. Planul a fost discutat în cadrul unei ședințe de producție în școală, apoi la ședința conducerii colhozului. Măsurile trasate au început să fie traduse în viață. Sub conducerea pedagogilor — în primul rînd a profesorilor de biologie — ca și a agronomului și a zootehnicianului, elevii au executat lucrări practice pe cîmpul de experiență al colhozului, în livadă, pe ogor, în răsadnițe, în seră etc.

Însoțiți de pedagogi și de un specialist-agronom — un mecanic sau un colhoznic cu experiență — elevii vizitează stațiunea de mașini și tractoare, răsadnițele și serele, magazia de cereale, ferma de creștere a animalelor. Adeseori elevii execută lucrări folositoare pentru colhoz. In jurnalul profesorului de biologie putem citi: „La 5 februarie elevii clasei a VI-a au făcut o excursie la seră. Le-am arătat cum se confecționează ghivecele nutritive. După vizitarea serei elevii au confecționat 1250 de ghivece".

Pentru răspîndirea experienței, secția de învățămînt a raionului Ramna folosește cu pricepere și seminarul directorilor de studii. In discuția participanților la acest seminar se pun teme actuale privitoare la îndrumarea pedagogilor și la ajutorul care trebuie acordat acestora. Referatele sînt expuse de către directorii de studii și pedagogii cu mai multă experiență. Fiecare seminar are loc în școala a cărei experiență se studiază.

Experiența înaintată este discutată adeseori și în seminarul directorilor de școli elementare. Deosebit de interesant a fost seminarul în cadrul căruia s-au analizat temele: „Recapitularea materiei în școala elementară" și „Munca organizației de pionieri în școala elementară".

Consfătuirile tradiționale din ianuarie și din august ale cadrelor didactice au devenit în raionul Ramna o adevărată tribună a experienței înaintate. Secția raională de învățămînt, cabinetul pedagogic și conducătorii de școli pregătesc cu mult înainte de consfătuiri materialele consacrate sistemului de muncă al pedagogilor și al școlilor.

In răspîndirea experienței înaintate secția de învățămînt raională este ajutată de organizațiile locale de partid, comsomoliste și sovietice. Astfel, la ședința comitetului executiv al raionului Ramna a fost discutată munca comună a școlii medii din Ciulkovo și a colhozului „Thälman", precum și munca școlii medii din Recițk și a artelului agricol „V. I. Lenin" cu privire la pregătirea elevilor pentru activitatea practică. In hotărîrea luată cu acest prilej, comitetul executiv a aprobat activitatea colhozurilor și a școlilor și a găsit necesară răspîndirea inițiativei lor în întreg raionul.

Punerea în practică a măsurilor de studiere, generalizare și popularizare a experienței înaintate cere mari eforturi și multă perseverență. Dar această muncă se recuperează însutit. Folosind experiența colectivelor fruntașe, încep să lucreze mult mai bine și școlile care în trecut rămîneau în urmă.

Toate secțiile de învățămînt raionale ar trebui să urmeze exemplul secției de învățămînt a raionului Ramna.

N. SKROBOV
candidat în științe pedagogice

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

In grădina experimentală a Institutului agronomic din Omsk

Pedagogul și detașamentul de pionieri

In organizația de pionieri copiii participă pentru prima oară în mod activ la viața obștească, la viața într-un colectiv organizat, unit prin sarcini, năzuințe și interese comune. Aceste sarcini, care s-au formulat în repetate rînduri în Hotărîrile Congreselor Comsomolului Leninist, arată că întreaga muncă a organizației de pionieri trebuie să fie îndreptată spre educarea copiilor în spiritul patriotismului sovietic, al devotamentului nețărmurit pentru patria socialistă, pentru partidul comunist. Organizația de pionieri este chemată să ajute cadrele didactice în formarea atitudinii socialiste a școlarilor față de învățătură, față de munca de folos obștesc; să le ajute elevilor să învețe bine, să le dezvolte interesul și dragostea de cunoștințe, perseverența și dragostea de muncă, tendința de a participa activ la viața colectivului școlar.

In multe școli s-au organizat în ultimul timp adunări foarte reușite cu teme ca „Iubește munca", „Profesiunea părinților noștri", „De la seceră la combină", „Un foc miraculos — electricitatea" etc. In numărul 13/1955 al publicației „Ucitelskaia gazeta" s-a vorbit despre adunarea care a avut loc la școala din Mișkovicii cu tema „Realizările colhozului nostru". Pionierii au avut prilejul să cunoască marile realizări ale uneia dintre cele mai bune gospodării colective din Bielorusia, colhozul „Zorile". Asemenea adunări au o mare importanță educativă, lasă amintiri de nesters în mintea și conștiința pionierilor.

Mulți pedagogi muncesc cu activul de pionieri, influențează prin el asupra tuturor elevilor, dîndu-le largi posibilități pentru manifestarea inițiativei proprii. Această inițiativă se exprimă de cele mai multe ori prin punerea unor perspective clare în fața detașamentului, în fața clasei întregi.

Dar ar fi greșit să presupunem că toți pedagogii și instructorii lucrează bine cu pionierii, că toate organizațiile de pionieri au realizat succese. Există și pedagogi care transformă adunările de pionieri în adunări obișnuite, plicticoase. De obicei aceasta se întîmplă atunci cînd pionierii nu simt interes pentru tema adunării, cînd ea le este impusă de către pedagog sau instructor.

Iată cum a decurs o adunare în clasa a V-a a școlii nr. 9 din orașul Novosibirsk. Li s-a propus pionierilor să rămînă după lecții. Ei au fost așezați în bănci. Șefa de echipă Nadia a început să le citească din caiet referatul cu tema „Copilăria fericită". La un moment dat instructoarea a observat că unul dintre elevi nu ascultă referatul, ci citește o carte. Ea i-a făcut observație și l-a rugat să repete ceea ce a spus Nadia. Pionierul a declarat că nu-l interesează referatul: Ceea ce spune Nadia a fost publicat nu de mult în „Pionierskaia Pravda".

Pioniera a început să citească iarăși și fețele școlarilor au căpătat iar un aer plictisit. Ei nu așteptau nimic nou de la această adunare. Fiecare din ei știa că după citirea referatului se vor declama două-trei poezii și apoi toți vor pleca acasă.

Aceasta nu este decît o parodie a adunării de pionieri. Ea nu putea antrena pe copii, deoarece n-au luat parte ei înșiși la pregătirea acestei adunări.

Munca pionierilor trebuie să fie organizată pe baza inițiativei largi a înșiși pionierilor. Dar din aceasta nu reiese deloc că pedagogul poate sta departe de această muncă, însărcinîndu-l pe instructor cu întreaga conducere a detașamentului. Numai cu ajutorul pedagogilor pionierii și instructorii se vor putea ocupa cu îndeletniciri interesante, ca e corespund cerințelor copiilor.

Pentru a dezvolta inițiativa copiilor, pedagogul este obligat să urmărească cu atenție viața lor, să studieze particularitățile individuale și interesele pionierilor, să le sugereze lucruri interesante, să-i sfătuiască, să propună fără a impune și a ordona.

Detașamentul de pionieri reunește de obicei aproape pe toți elevii clasei. Totuși la munca pionierească nu participă întotdeauna toți membrii detașamentului. „Este deosebit de important ca detașamentul să nu fie împărțit în activ care face totul și pasiv care nu ia parte la nimic" — îi prevenea pe pedagogi N. K. Krupskaia. Diriginte clasei consideră uneori mai comod să țină legătura, în ceea ce privește munca pionierilor, cu șeful colectivului de conducere a detașamentului și cu doi-trei pionieri. In această situație pionierii se obișnuiesc cu faptul că nu li se cere nimic, că tovarășii lor rezolvă singuri toate problemele și duc toată munca în detașament.

Sarcina dirigintelui clasei este de a nu înăbuși inițiativa pionierilor și a nu fi străin de viața detașamentului clasei sale. Dirigintele clasei trebuie să fie primul sfătuitor al instructorului în organizarea muncii pionierilor; el trebue să dirijeze cu tact activitatea detașamentului, să-i sugereze fapte practice chiar dacă ele sînt mărunte.

(Extrase dintr-un articol apărut în „Ucitelskaia gazeta")

Colectivul pedagogic

Colectivismul, această formă superioară de organizare a muncii, a relațiilor de producție, a vieții obștești, este particularitatea distinctivă a societății socialiste. Trăsăturile colectivismului, ale prieteniei și tovărășiei creatoare caracterizează și chipul moral al oamenilor sovietici. Cu cît mai adînc se dezvoltă în societatea sovietică aceste trăsături nobile, cu atît ea este mai aproape de țelul său măreț — comunismul.

Școala este un domeniu al vieții sociale în care principiul colectivismului își găsește o expresie multilaterală. Și școala însăși, ca atare, reprezintă un mare colectiv. Totodată, școala educă la copii acele deprinderi de colectivism care vor fi deosebit de necesare viitorilor constructori ai comunismului.

Pînă nu de mult, urmînd formula pedagogică „lecția este forma principală a muncii instructiv-educative", multe școli treceau cu vederea alte posibilități de educare. Această situație făcea ca uneori să nu se simtă o unitate în cerințele întregului colectiv pedagogic față de elevi, în aplicarea măsurilor educative. Despre ineficacitatea unei asemenea organizări a educației vorbea cu o mare putere de convingere A. S. Makarenko: „Problemele muncii educative nu pot fi niciodată rezolvate prin recomandarea metodei fiecărui pedagog în parte relativ la fiecare elev în parte, ci pot fi rezolvate prin recomandarea formei, stilului și tonului pentru întreaga organizație. Și cea dintîi formă de acest fel, necesară la noi, în educația sovietică, este colectivul".

Aceste cuvinte ale lui A. S. Makarenko sună extrem de convingător astăzi, cînd se impune necesitatea de a crea în școală o ambiață care să contribuie în modul cel mai just la dezvoltarea în fiecare elev, de la cel mai mic pînă la cel mai mare, a simțului de colectivism, a conștiinței obligațiilor sale față de cei din jurul său, la întărirea deprinderilor de muncă obștească, la întărirea normelor de conduită.

In aceste condiții capătă un rol deosebit de important în școală colectivul pedagogic, ca o organizație unitară, acționînd într-o singură direcție. Dispunînd de posibilități educative mai mari, de mai multe cunoștințe și experiențe decît fiecare pedagog în parte, colectivul pedagogic este în stare să ridice munca instructiv-educativă a școlii la un nivel mai înalt, în conformitate cu cerințele vieții. Iată de ce întărirea colectivului pedagogic, îmbogățirea vieții sale spirituale și ideologice, întărirea activității creatoare, a inițiativei, a puterii de organizare în munca comună trebuie să stea în centrul atenției organelor învățămîntului public, al organizațiilor de partid, sindicale, comsomoliste, al întregii opinii publice pedagogice.

In rîndurile învățătorimii s-a format convingerea că organizarea colectivelor de copii este baza muncii educative. Astăzi, în școli se fac foarte multe în această direcție, se trasează și se întreprind diferite măsuri. Dar domeniul muncii educative rămîne în multe cazuri, ca și mai înainte, numai prerogativa diriginților, care rezolvă singuri, și uneori fără control, toate problemele ce apar în viața de zi cu zi a colectivelor îndrumate de ei. Asemenea sarcini educative complexe ca închegarea colectivului de elevi, formarea caracterului, a voinței, a chipului moral al elevilor, cultivarea deprinderilor de disciplină conștientă, de colectivism, de prietenie și tovărășie, îndreptarea deprinderilor rele etc., sînt rezolvate de cele mai multe ori numai de dirigintele clasei, de un singur om. Or, multe cazuri așa zise „dificile" din practica școlară trebuie discutate și studiate de întreg colectivul pedagogic, pentru ca soluționarea lor să fie cît mai justă și mai fundamentată din punct de vedere pedagogic.

Pedagogul sovietic se află în miezul vieții obștești și munca lui este legată în modul cel mai strîns de munca constructivă a întregului popor. Chiar numai în virtutea acestui fapt, pedagogul nu se poate izola în cadrul vieții sale personale, al tendințelor egoiste, al intereselor mărunte. M. I. Kalinin, prietenul și educatorul învățătorimii sovietice, a menționat în repetate rînduri înalta situație pe care o ocupă aceasta în societatea sovietică. „Munca culturală pe care o desfășurați — spunea el — trebuie legată de construcția socialistă generală, încît omul să nu gîndească în mod izolat".

Intr-un colectiv bine închegat din punct de vedere ideologic nu-și găsesc loc de obicei elementele filistine, atitudinea indolentă față de muncă, lipsa de respect față de critică, încălcarea principiilor moralei. Forța acțiunii educative a colectivului este cu atît mai însemnată cu cît el luptă cu mai multă perseverență și mai unit împotriva unor asemenea rămășițe ale trecutului. In educația ideologică a membrilor colectivului are o importanță uriașă influența obștească. De aceea, forța educativă a colectivului trebuie folosită într-o măsură mult mai mare de către conducătorul școlii, de către organizația de partid, sindicală și organizația de comsomol a cadrelor didactice. Directorul școlii nu este numai un simplu administrator. Un adevărat conducător de școală, manifestînd o înaltă exigență față de muncitorii ei, se sprijină întotdeauna pe colectivul pedagogic, pe cunoștințele, experiența, măiestria, inițiativa și energia pedagogilor fruntași, descoperă în fiecare muncitor calități și aptitudini valoroase. Directorul trebuie să se sfătuiască mai mult cu pedagogii în toate ocaziile privitoare la viața școlii, să țină seamă de propunerile și observațiile lor critice cu prilejul elaborării planurilor și al realizării acțiunilor practice, să-i mobilizeze mereu la obținerea unor noi succese.

Unul dintre cele mai importante roluri în colectivul pedagogic îl joacă organizația de partid din școală. Lucrînd cu pedagogul, cu educatorul tineretului, ea îl educă pe el însuși, organizează viața ideologică a colectivului, mobilizează colectivul la lupta pentru îndeplinirea celor mai importante sarcini economico-politice și culturale, puse în fața poporului de Partidul Comunist și Guvernul Sovietic. Tocmai organizația de partid, prin desfășurarea unei largi munci ideologice cu cadrele didactice, contribuie la înlăturarea rămășițelor trecutului, la dezvoltarea unei morale noi, comuniste.

In această activitate politico-educativă, uriașă și multilaterală, organizația de partid are ajutoare puternice: sindicatul și organizația de comsomol a cadrelor didactice care, la rîndul lor și prin metodele lor, contribuie la ridicarea colectivului, lărgesc ajutorul reciproc tovărășesc, activitatea socială și profesională a pedagogilor.

O condiție absolut indispensabilă a organizării și închegării colectivului pedagogic este dezvoltarea pe scară largă a criticii și autocriticii, această forță motrice puternică a societății sovietice socialiste, acest mijloc de educație colectivă. Dacă pînă acum multe colective pedagogice încă nu apar ca organe educative bine organizate, cauza acestui lucru este adeseori nefolosirea de către unii pedagogi a criticii și autocriticii. Frica de critică ajunge uneori în școală pînă la „teoria" originală că a-l critica pe pedagog, mai ales în mod public sau în presă, înseamnă a-i submina autoritatea. Or, tocmai critica reală, binevoitoare, plină de tact, dar în același timp și curajoasă, fără a ține seamă de persoane, stau posibilități urîașe de îndreptare a lipsurilor în munca cadrelor didactice și a conducătorilor de școli. Trebuie folosite toate căile pentru dezvoltarea multilaterală a criticii și autocriticii în școli prin gazetele de perete, în adunări și consfătuiri de producție, în ședințele consiliului pedagogic. Un colectiv pedagogic bine închegat, capabil de muncă, cu principii sănătoase și cu un înalt nivel ideologic reprezintă una dintre cele mai puternice forțe.

(Articol de fond din „Ucitelskaia Gazeta").

În ajutorul cadrelor didactice cuprinse la cursurile de perfecționare

Unele probleme de matematici*)

Prof. univ. N. TEODORESCU
laureat al Premiului de Stat
și
conf. univ. O. SACTER

I. IN LEGATURA CU NOTIUNEA DE FUNCȚIE

Studiul funcțiilor a luat o largă dezvoltare în secolul al XVIII-lea, această dezvoltare fiind organic legată de avîntul tehnicii acelei epoci. Noțiunea de funcție în această fază se confundă cu expresia ei analitică. Fizica modernă și tehnica înaintată au impus o revizuire a acestei concepții.

Azi, funcția e definită printr-o corespondență între două mulțimi. Dependența funcțională poate să fie exprimată printr-o relație între funcție și argument atunci cînd aceasta e posibil, printr-o descriere grafică tehnică sau verbală. Expresiile analitice cum sînt de pildă:

$$y = x^4 + x + 1; \quad y = e^x \sin x - x^3;$$

$$y = x - (1-x)^{-\frac{1}{2}} - \cos x$$

sînt cazuri particulare de funcții. Ele indică operațiile ce trebuie făcute asupra argumentului pentru a obține o valoare corespunzătoare a funcției. Legea de dependență dintre funcție și argumentul ei poate să fie exprimată în anumite cazuri prin mai multe expresii analitice.

Un exemplu din domeniul matematicilor elementare accesibil elevilor școlilor medii care poate fi folosit pentru a lămuri noțiunea de funcție ca avînd diferite expresii analitice este următorul: Un vas cilindric cu diametrul 10 cm. și înălțimea 30 cm. este complectat cu un vas conic înalt de 30 cm. In acest vas complect închis se află apă. In poziție verticală, cu baza pe sol, apa se află la o înălțime x. Răsturnînd vasul cu vîrful conului pe sol, apa se ridică la o înălțime y.

Este evident că între mulțimea valorilor posibile ale lui x și a acelora corespunzătoare lui y există o dependență funcțională bine definită. Incercînd să exprimăm pe y în funcție de x printr-o singură expresie analitică, nu reușim să obținem decît următoarele rezultate:

Pentru $0 \leqslant x \leqslant 10$ $\quad y = 3\sqrt[3]{100x}$

Cînd $10 < x \leqslant 30$ $\quad y = x + 20$

și dacă avem $30 < x \leqslant 60$ $\quad y = 60 - \frac{(60-x)^2}{2\,700}$

Prin urmare am stabilit dependența funcțională cu ajutorul a trei expresii analitice cu totul diferite una de alta.

Există funcții fără expresii analitice. De pildă, putem defini funcția de la punct la punct cum e cazul funcției „Dirichlet" care ia valoarea 1 pentru orice x rațional și valoarea 0 pentru orice x irațional.

II. IN LEGATURA CU BAZELE GEOMETRIEI

Studiul critic al „Elementelor" lui Euclid apărute cu 300 ani înaintea erei noastre, care constituie și azi materialul de bază în studiul geometriei din școlile medii și superioare, a scos la iveală o serie de lipsuri a acestei opere de mare valoare. Lipsurile se referă mai ales la propozițiile de bază ale „Elementelor".

Definițiile constituie partea cea mai slabă a operei lui Euclid (punct este aceea ce nu are părți; linia este lungime fără lățime etc.).

In „Elemente" se folosesc noțiuni nedefinite: punctul „este situat" pe o dreaptă; punctele A și B „sînt situate" de aceeași parte a dreptei... Lipsește axioma continuității. In „Elemente" nu există axiome legate de noțiunile „între", „de aceeași parte", „în interior", „în exterior".

Aceste lipsuri și altele conduc pe unii care studiază geometria și care deși raționează după regulile logicii să deducă în anumite împrejurări concluzii false. Un exemplu clasic în această direcție este paradoxul că toate triunghiurile sînt isoscele. Demonstrația este posibilă datorită numai faptului că nu se ține seama de axioma lui Pasch care lipsește din „Elementele" lui Euclid.

Studiul critic al operei lui Euclid a fost făcut de D. Hilbert în celebra sa operă: „Bazele geometriei" pentru care i s-a decernat în acea vreme premiul N. I. Lobacevski.

Hilbert fondează „Axiomatica geometriei" enumerînd în primul rînd categoriile de elemente fundamentale: „punctele", „dreptele" și „planele" — noțiuni care nu se definesc, nu se explică și nu se descriu. El trece apoi la stabilirea relațiilor fundamentale dintre aceste elemente: „a aparține", „între", „a fi congruent" care de asemenea nu se definesc, nu se explică și nu se descriu. In al treilea rînd, D. Hilbert stabilește axiomele de bază ale geometriei cu ajutorul cărora se pot demonstra în mod riguros toate teoremele geometriei euclidiene.

Axiomele stabilite de Hilbert sînt grupate astfel: 1) opt axiome de apartenență, 2) patru axiome de ordonare, 3) cinci axiome de congruență, 4) două axiome de continuitate, 5) o axiomă a paralelelor. Se demonstrează în mod logic completitudinea acestor grupe de axiome, independența lor ca și necontradicția între ele.

Teoremele de legătură ale geometriei fac apel numai la noțiunea de apartenență. Ele se bazează pe cele opt axiome ale primului grup stabilit de Hilbert. Iată cîteva din aceste axiome de apartenență:

a) Există cel puțin trei puncte nesituate pe o dreaptă.

b) Orice plan conține cel puțin un punct.

c) Prin trei puncte nesituate pe o dreaptă trece numai un plan.

d) Dacă două plane au un punct comun, ele mai au cel puțin încă un punct comun.

e) Există cel puțin patru puncte nesituate în același plan etc.

Axiomele de ordonare precizează ideea pe care o avem despre poziția „între". In acest grup de axiome intră printre altele și postulatul lui Pasch: Fie A, B, C trei puncte nesituate pe o aceeași dreaptă, iar D o dreaptă din planul ABC, care nu trece prin nici unul din punctele A, B, C; dacă dreapta D taie una din cele trei drepte AB; AC; BC; între puncte, atunci ea va intersecta pe una din celelalte două drepte de asemenea între puncte.

Axiomele de congruență se referă la egalitatea elementelor. Cele de continuitate ne garantează posibilitatea alegerii unei unități de măsură (Arhimede) și existența punctelor limită (Cantor). Ultima axiomă, aceea a paralelelor care afirmă unicitatea paralelei dusă dintr-un punct exterior dreptei, caracterizează geometria euclidiană.

Inlocuirea acestei din urmă axiome cu o alta ne conduce la geometriile neeuclidiene. Dintre aceste geometrii aceea care a condus de fapt la revizuirea bazelor geometriei a fost a genialului savant rus N. I. Lobacevski, care a spart în mod revoluționar tiparele vechi deschizînd drumuri noi în știință.

III. IN LEGATURA CU TRANSFORMARILE GEOMETRICE

A transforma o figură geometrică înseamnă a o înlocui printr-o alta care să corespundă după o lege bine determinată. Dacă legea de transformare este convenabil aleasă, există între cele două figuri raporturi simple care permit să se descopere proprietăți noi ale figurilor geometrice. In natură se petrec nenumărate fenomene a căror reflectare în geometrie este înregistrată de transformările geometrice. O figură ce se mișcă fără deformare suferă transformări geometrice de poziție. Fiecărui punct din mulțimea de puncte a figurii F îi corespunde un singur punct în poziția F' a acelei figuri și reciproc. Transformări geometrice de această natură sînt translațiile, rotațiile, simetriile etc. In acest gen de transformări toate proprietățile figurii F se conservă deoarece figura rămîne identică cu ea însăși în toate pozițiile deplasării. Folosirea proprietăților neschimbate ale figurii deplasate dă posibilitatea rezolvării a nenumărate probleme puse de geometrie. Să găsim, de exemplu, drumul cel mai scurt pe care-l va parcurge un mobil care pleacă dintr-un punct fix A pînă la o dreaptă fixă D, de-a lungul căreia mobilul parcurge o lungime MN dată și apoi se îndreaptă către un alt punct fix B situat de aceeași parte a dreptei D. Rotim cu 180° segmentul AM pînă în poziția simetrică A'M și deplasăm printr-o translație pe A'M în poziția A"N.

Drumul descris de mobil AMNB este înlocuit în acest mod prin MN+A"NB. Pentru ca acesta să fie cel mai scurt drum este necesar ca N să fie situat pe segmentul care unește punctele fixe A", B. In celebra carte a lui I. I. Alexandrov, „Probleme de construcții geometrice" se găsesc numeroase exemple de probleme rezolvate prin folosirea transformărilor geometrice fără deformare.

O clasă mai vastă de transformări folosite în geometrie pentru descoperirea de noi proprietăți ale figurilor ca și pentru rezolvarea problemelor de loc geometric și de construcții grafice este dată de transformările geometrice obținute prin deformarea figurilor.

Omotetia face să corespundă fiecărui punct M de pe o figură F, un altul M' astfel ca MM' să treacă printr-un punct fix O numit centru de omotetie și în așa fel ca raportul distanțelor OM și OM' să fie constant K numit raport de omotetie. Figurile omotetice sînt asemenea și la fel așezate. Transformările omotetice reflectă fenomenul dilatării corpurilor. Un instrument folosit la trasarea figurilor omotetice este pantograful. Cu ajutorul acestui dispozitiv se copiază planuri și hărți la scări indicate de nevoile practicii. Dăm un exemplu de unde reiese modul cum e folosită omotetia pentru a descoperi noi proprietăți ale figurilor geometrice. Este știut că medianele unui triunghi ABC se întîlnesc într-un punct G astfel că $AG/A'G = BG/B'G = CG/C'G = -2$. Rezultă deci că triunghiul A'B'C' format de mijlocul laturilor triunghiului ABC este omotetic cu acesta, raportul de omotetie fiind — 2. Din examinarea atentă a triunghiurilor ABC și A'B'C' deducem că omoteticul ortocentrului H al triunghiului ABC este ortocentrul O al triunghiului median A'B'C', iar acesta din urmă este același cu centrul cercului circumscris triunghiului ABC.

Dat fiind că segmentul care unește două puncte omotetice trece prin centrul de omotetie și este despărțit de acesta în segmente al căror raport este $K = -2$, rezultă cunoscuta teoremă a lui Euler: Centrul cercului circumscris unui triunghi O, ortocentrul H și centrul de greutate G sînt coliniare, iar raportul HG/GO este 2.

Inversiunea este o transformare geometrică care stabilește drept corespunzător unui punct M de pe o figură F un altul M' astfel ca MM' să treacă printr-un punct fix numit centrul de inversiune, iar produsul distanțelor OM și OM' rămîne constant egal cu K numit puterea de inversiune. Dacă omotetia păstrează forma figurilor, nu același lucru se întîmplă și la inversiune. Transformatul unui cerc cînd polul de inversiune se află așezat pe circumferință este o dreaptă. In general forma figurilor inverse nu se păstrează. In transformarea prin inversiune se conservă unghiurile curbelor transformate. Distanța M'N' a două puncte inverse punctelor M și N nu păstrează un raport constant față de distanța MN. Segmentul M'N' este dat de formula

$$M'N' = k \cdot \frac{MN}{OM \cdot ON}$$

unde K este puterea, iar O — centrul de inversiune.

Cu ajutorul metodei de transformare prin inversiune se demonstrează numeroase teoreme care prezintă mari dificultăți cînd încercăm să le demonstrăm folosind metodele obișnuite. De asemenea, întrebuințînd inversiunea s-au rezolvat probleme de construcții grafice grele. Problema lui Appolonius de a se trasa un cerc tangent la trei cercuri date s-a rezolvat cu ușurință datorită unei transformări prin inversiune. Ca să ilustrăm cele afirmate mai sus — să demonstrăm teorema lui Ptolomeu, privind un patrulater inscriptibil. Să transformăm patrulaterul ABCD înscris în cerc luînd ca pol punctul A de pe cerc și o putere oarecare K. Cercul se transformă în dreapta D'C'B' care conține inversele D', C' și B' ale punctelor D, C, B, — celelalte trei vîrfuri ale patrulaterului.

In egalitatea evidentă: D'B'=D'C'+C'B' se înlocuiesc segmentele D'B', D'C', C'B' prin

$$k \cdot \frac{DB}{AD \cdot AB}; \quad k \cdot \frac{DC}{AD \cdot AC} \text{ și } k \cdot \frac{CB}{AC \cdot AB}$$

pe baza formulei amintită mai sus. După simplificări și eliminarea numitorilor se obține AD.BC+AB.DC=AC.BC care demonstrează teorema lui Ptolomeu.

Anumite proprietăți ale figurilor inverse permit construirea unor aparate cu ajutorul cărora se poate trasa în mod mecanic inversa unei figuri date.

Transformările proiective constituie o clasă mult mai largă de transformări și formează obiectul de studiu al geometriei proiective. Intr-una din transformările proiective se stabilește corespondentul unui punct de pe o figură F, un altul M' de pe un plan fix P astfel ca dreapta MM' să treacă printr-un punct fix O numit centru de proiecție. Transformările proiective de acest gen reflectă numeroase fenomene legate de propagarea razelor de lumină. O transformare proiectivă deformează în general figurile. Numeroase proprietăți ale figurilor proiectate se conservă. Astfel, unor puncte colineare le corespund de asemenea puncte în linie dreaptă. Unor drepte concurente le corespund alte drepte concurente. Tangenta la o curbă se proiectează după o tangentă la curba proiectată. Raportul anarmonic a patru puncte colineare rămîne invariant în proiecție etc. Folosirea cu iscusință a proprietăților proiective ale figurilor ne conduce la stabilirea de proprietăți noi ale figurilor geometrice. Este concludentă în această privință simplitatea cu care se stabilesc cu ajutorul transformărilor proiective numeroase însușiri ale conicelor. Teorema cunoscută a lui Brianchon, de exemplu, privind exagonul circumscris unui cerc și care demonstrează că diagonalele care unesc vîrfurile opuse ale exagonului sînt concurente, se generalizează cu ușurință la conice dacă ținem seama că elipsa, iperbola și parabola pot fi așezate pe un con circular drept pe care se poate așeza și cercul.

Transformările proiective au numeroase aplicații practice; este de ajuns să citățm una din ele pentru a ne da seama de importanța lor. Sistemul de proiecție Mercator pentru construirea hărților, folosește acest gen de transformări. Planul de proiecție este ecuatorul, iar centrul de proiecție este un punct de pe axa polilor. In sistemul Mercator unor cercuri de pe sferă le corespund cercuri pe plan, iar unghiurile a două curbe se păstrează în proiecție. Aceste proprietăți sînt deosebit de utile în realizarea hărților după sistemul Mercator.

Studiul transformărilor geometrice nu se oprește aici. El este tot atît de vast ca și studiul funcțiilor cu care de altfel are o strînsă legătură. Transformarea geometrică este reflectarea în geometrie a dependențelor funcționale. Din studiul funcțiilor se detașează noi transformări deosebit de importante cum sînt transformările conforme și cele topologice.

**) Extrase din consultațiile organizate de catedra de matematică de la Institutul Interregional de perfecționare a cadrelor didactice din București.*

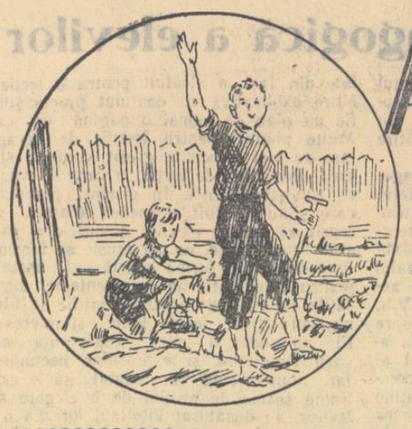

Parcela experimentală-mijloc de educare a dragostei elevilor pentru agricultură

Schimbul de experienţă al cadrelor didactice din regiunea Piteşti

Sarcinile trasate şcolilor prin proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani intră din ce în ce mai adînc în preocuparea cadrelor didactice, a organelor de îndrumare şi control raionale şi regionale.

Secţia de învăţămînt a regiunii Piteşti, urmărind să mobilizeze învăţătorii şi profesorii în lupta pentru o mai temeinică înarmare a elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi agricole, a organizat de curînd o consfătuire cu învăţătorii şi profesorii care predau ştiinţele naturale, fruntaşi, din toate raioanele regiunii. La această consfătuire au participat şi şefii secţiilor de învăţămînt raionale, precum şi directorii de şcoli care lucrează în localităţi cu sector socialist agricol. Tema centrală a consfătuirii a fost: „Terenul experimental şcolar, mijloc de înarmare a elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi agrotehnice".

Consfătuirea a contribuit într-o măsură însemnată la lămurirea concretă a sarcinilor ce revin învăţătorilor şi profesorilor de ştiinţe naturale în legătură cu îmbunătăţirea muncii pe parcela experimentală. Schimbul de experienţă realizat cu acest prilej a constituit un puternic stimulent în activitatea cadrelor didactice din regiunea Piteşti, pentru a transforma munca pe parcela experimentală într-un mijloc însemnat de pregătire a elevilor în vederea muncii în agricultură, într-un mijloc de propagandă vie şi concretă a metodelor agrotehnice înaintate.

Cerinţele programei şcolare prind viaţă

Participanţii la consfătuire au avut mult de învăţat mai ales din munca şcolii de 7 ani din comuna Priboeni, raionul Topoloveni. Referatul prezentat de tovarăşul Catană I. Ion, profesor de ştiinţe naturale la această şcoală, a arătat pe larg metodele folosite şi rezultatele obţinute în munca cu elevii pe parcela experimentală, prin respectarea minuţioasă a cerinţelor programei şcolare, a instrucţiunilor Ministerului Învăţămîntului cu privire la complectarea programei de ştiinţe naturale.

Profesorul de ştiinţe naturale şi conducerea şcolii de 7 ani din comuna Priboeni au înţeles că acolo unde activitatea practică pe parcelă este bine organizată, aceasta constituie o serioasă bază demonstrativă în predarea ştiinţelor biologice, în consolidarea şi lărgirea cunoştinţelor predate, în formarea şi dezvoltarea deprinderilor practice ale elevilor. Realizînd o strînsă concordanţă între activitatea practică şi conţinutul programei şi al manualului, profesorul de ştiinţe naturale a reuşit să întărească treptat caracterul intuitiv al predării ştiinţelor biologice.

Planificarea activităţii practice pe parcelă nu a fost făcută la întîmplare. Colectivul şcolii a analizat mai întîi sarcinile ce revin şcolilor săteşti din proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii, a studiat instrucţiunile pentru reducerea materiei din programa şi manualele de ştiinţele naturale pentru clasele V—VII, precum şi îndrumările cu privire la înarmarea elevilor cu cunoştinţe practice agricole. Totodată, colectivul pedagogic a studiat materialul de propagandă aflat la secţia agricolă raională a sfatului popular. Pe baza acestui studiu şi ţinînd seama de condiţiile de sol şi climă, de culturile proprii regiunii respective, cadrele didactice au putut organiza just munca pe parcelă. Astfel, a fost întocmit cu multă grijă planul calendaristic al lucrărilor practice. După fiecare capitol predat, s-au prevăzut ore de activitate practică, menite să contribuie la consolidarea cunoştinţelor însuşite de către elevi. Conţinutul acestor lucrări este determinat în mod direct de cerinţele programei şcolare, de volumul cunoştinţelor cuprinse în manual, precum şi de condiţiile de sol şi climă existente în comuna Priboeni.

Dar pentru ca activitatea practică desfăşurată cu elevii să asigure într-adevăr pregătirea lor pentru munca agricolă, să le dezvolte dragostea şi interesul pentru acest domeniu, cadrele didactice de la şcoala de 7 ani din Priboeni nu s-au mulţumit numai cu întocmirea unui minuţios plan calendaristic al activităţii practice. Aşa cum în predarea lecţiilor de biologie acordă o deosebită atenţie pregătirii lecţiilor, organizării experienţelor, tot astfel în desfăşurarea muncii pe parcelă, învăţătorii de la clasele I—IV şi profesorul de ştiinţe naturale acordă importanţa cuvenită pregătirii pentru această muncă, planificării minuţioase a fiecărei ore de lucrări practice. Tovarăşul Catană I. Ion a prezentat la consfătuire chiar planul unei ore de activitate practică pe parcela experimentală. Din acest plan se vede în mod clar grija cu care cadrele didactice din Priboeni se pregătesc pentru activitatea practică cu elevii.

Deosebit de pozitiv în activitatea cadrelor didactice de la şcoala de 7 ani din Priboeni este faptul că au ştiut să realizeze o legătură organică între conţinutul lecţiilor de biologie, al lucrărilor practice desfăşurate la colţul naturii vii şi cele de pe parcela experimentală. Astfel, pentru ca munca pe parcela experimentală să dea într-adevăr rezultatele dorite, învăţătorii şi profesorul de ştiinţe naturale s-au străduit să dea lecţiilor lor un nivel ştiinţific cît mai corespunzător, să-i înarmeze pe elevi cu temeinice cunoştinţe de biologie. In acest scop, învăţătorii de la clasele I—IV şi profesorul de ştiinţe naturale au căutat să lege cît mai strîns conţinutul lecţiilor predate de munca agricolă din comună şi din raionul respectiv, au căutat să folosească un bogat material didactic şi intuitiv.

De exemplu, în predarea lecţiei despre „Cultura cerealelor", tovarăşul Catană a folosit ca material intuitiv, pe lîngă produsele parcelei experimentale, şi produsele recoltate de ţăranii muncitori Nicu Nicolau, Puiulescu Constantin, Gheorghe Pîslaru şi alţii, care, — îngrăşînd terenul cu bălegar, semănînd porumbul în cuiburi dispuse în patrat şi prăşind de trei ori cu prăşitoarea şi odată cu sapa — au reuşit să recolteze o producţie medie de 3000—3500 kg la ha. La lecţia „Grîul şi semănatul lui", tovarăşul Catană le-a arătat elevilor o semănătoare cu şase rînduri. In legătură cu lecţia despre îngrăşămintele naturale, elevii au fost conduşi la gospodăria ţăranului muncitor Pîslaru Gheorghe, care şi-a făcut în toamna acestui an o platformă de bălegar.

Majoritatea lecţiilor referitoare la principalele plante de cultură cuprinse în manualul clasei a VI-a au fost predate chiar pe parcela experimentală.

Pentru o cît mai justă organizare a activităţii practice pe parcela experimentală, elevii au fost împărţiţi pe colective, asigurîndu-se în felul acesta participarea fiecărui elev la această muncă, precum şi posibilitatea controlului şi a unei îndrumări operative.

In vederea bunei desfăşurări a acestei activităţi, cadrele didactice nu au folosit numai mijloacele şcolii, ci şi diferitele posibilităţi ale comunei. De exemplu, activităţile legate de reparatul uneltelor s-au desfăşurat în atelierul de fierărie al cooperativei. De asemenea, lucrările privitoare la selecţionarea seminţelor, tratarea şi încercarea puterii lor de germinare au fost organizate nu numai la colţul naturii vii din şcoală, ci şi la centrul comunal de tratare şi selecţionare a seminţelor, unde elevii au participat în mod direct la lucrări. Au lucrat la trior, au preparat prafuri insecticide în proporţia indicată etc.

Plăcerea şi interesul cu care elevii au executat aceste lucrări i-au determinat şi pe părinţii lor să repare la timp uneltele, să selecţioneze şi să trateze seminţele, să încerce puterea lor de germinare atît în campania de toamnă, cît şi în cea de primăvară. Elevele Enache Florica, Pîslaru Elena, Iliescu Elena, Pîrvu C. Maria, Călij Gh. Elena, Puiulescu C. Maria, Căpriş N. Victoria şi altele au muncit ele însele în gospodăriile părinţilor, dovedind un deosebit interes pentru aplicarea metodelor agrotehnice înaintate.

Cadrele didactice din Priboeni s-au străduit să-i ajute pe elevi să înţeleagă scopul lucrărilor, să le dezvolte spiritul de observaţie, să-i obişnuiască a trage concluzii pe baza observaţiilor făcute. Elevii au fost îndrumaţi să urmărească unitatea dintre organism şi mediu, să observe comparativ dezvoltarea plantelor. In acest scop, fiecare parcelă din cele 10 ale terenului experimental este împărţită în două pentru a da elevilor posibilitatea să compare continuu dezvoltarea plantelor îngrijite după metode înaintate cu dezvoltarea celor cultivate prin folosirea unor metode empirice. Acest lucru va ajuta pe elevi să tragă uşor concluzii cu privire la necesitatea folosirii metodelor agrotehnice înaintate. In caietele lor de observaţii, ei nu-şi notează orice amănunt, ci numai acele observaţii care oglindesc apariţia unui fenomen nou sau a unui aspect deosebit în dezvoltarea plantelor, pe baza muncilor efectuate, a condiţiilor de sol şi climă.

In general, lucrările practice planificate pentru munca pe parcelă în acest an urmăresc să le facă cunoscute elevilor principalele plante de cultură ce se pot dezvolta bine în Priboeni, să le dea cunoştinţe despre solurile cu şi fără structură şi despre mijloacele de îmbunătăţire a compoziţiei şi structurii solului, despre lucrările de pregătire a terenului pentru însămînţat, selecţionarea, tratarea şi încercarea puterii de germinare a seminţelor, despre semănatul, grăpatul, plivitul şi îngrijitul semănăturilor de toamnă, despre metodele de cultivare a principalelor plante anuale, bianuale şi perene, despre îngrijirea pomilor în fiecare anotimp al anului, despre plantatul răsadurilor şi îngrijirea lor, despre executarea diferitelor altoiri şi încrucişări sexuate.

Intregul teren experimental a fost pregătit în scopul aplicării directe a cunoştinţelor predate. Terenul a fost îngrăşat cu 10 care de bălegar şi desfundat cu cazmaua. Parcelele sînt limitate prin ţăruşi văruiţi şi despărţite prin culoare pe care elevii să poată circula uşor Pe prima parcelă se experimentează metoda lui Maltev, de prelucrare a solului. Pe parcela nr. 8 se pregăteşte o pepinieră; aici s-au semănat seminţe de măr şi păr pădureţ. Parcela nr. 2. a fost semănată cu cereale — grîu şi secară de toamnă. Pe o altă parcelă s-au făcut gropi pentru săditul puieţilor de pomi fructiferi. Pomii fructiferi existenţi sînt bine îngrijiţi. In timpul iernii s-a strîns zăpadă în jurul tulpinii lor. Acum, coroanele sînt fasonate şi stropite cu substanţe chimice. Elevii au obţinut importante succese în determinarea puterii de germinare a seminţelor, în iarovizarea cartofilor etc.

Colectivul didactic, ca şi elevii şi-au propus să depăşească rezultatele obţinute în anul trecut cînd, cu toate condiţiile climaterice nefavorabile (trei inundaţii şi trei grindini) tot au reuşit să strîngă o recoltă medie de 3500 kg. porumb la ha, 1600 kg grîu la ha, şi 1,700 kg cartofi la cuib. Acest fapt a contribuit în largă măsură la lămurirea ţăranilor muncitori cu privire la superioritatea metodei de semănare a porumbului şi a cartofului în cuiburi dispuse în pătrat.

Folosind experienţa anului trecut, cadrele didactice de la şcoala de 7 ani din Priboeni continuă să folosească activitatea pe parcela experimentală şi ca un mijloc puternic de propagandă agrotehnică. In acest scop ele îşi sfătuiesc elevii să arate părinţilor acasă caietele în care îşi notează lucrările practice efectuate, să le comunice observaţiile lor. Elevii cu un nivel mai ridicat de cunoştinţe biologice şi cu suficiente deprinderi practice au fost organizaţi în colective de agitaţie printre părinţi, pe sectoare. La sfîrşitul fiecărei luni, după ţinerea conferinţelor agricole în cadrul căminului cultural, ţăranii muncitori sînt invitaţi să viziteze terenul experimental al şcolii, unde li se dau explicaţii amănunţite asupra lucrărilor efectuate, asupra deosebirilor dintre metodele folosite pe o porţiune şi pe cealaltă a fiecărei parcele.

Ca urmare, un număr din ce în ce mai mare de ţărani muncitori din Priboeni au renunţat la metodele înapoiate pe care le foloseau pînă acum în agricultură, execută la timp fiecare lucrare agricolă. Creşte simţitor numărul celor care vor să intre în întovărăşire. In acest an, comuna a fost fruntaşă pe raion la toate campaniile agricole.

Ţăranii muncitori din Priboeni urmează sfaturile cadrelor didactice şi ale elevilor lor, pentru că aceste sfaturi sînt însoţite de exemplul pe care-l constituie întreaga lor activitate. Impreună cu învăţătorii şi profesorii, elevii au plantat 20 de mii de puieţi de salcîmi, au colectat 8 kg de sămînţă de salcîm glădice, au plantat 1000 de puieţi de dud pe o porţiune din izlazul comunal unde se proiectează crearea unui centru sericicol, au obţinut succese în anul trecut în cultura porumbului semănat în cuiburi dispuse în patrat, în aplicarea ciupitului şi copilitului la anumite plante de grădină şi în repicatul zarzavaturilor, în diferite lucrări de polenizare suplimentară la porumb, la floarea soarelui, lucernă şi altele. Ţăranii muncitori din Priboeni se apropie de şcoală şi-i urmează exemplul şi pentru că şcoala la rîndul ei caută să cunoască şi să popularizeze succesele obţinute de ţăranii muncitori fruntaşi, pentru că activitatea şcolii este legată strîns de problemele producţiei locale.

Pentru ca viitorii învăţători să poată înarma elevii cu temeinice cunoştinţe de biologie

In cadrul discuţiilor ce s-au dus pe marginea referatului prezentat în consfătuire, tovarăşul Alexandru Cristescu, profesor la şcoala pedagogică mixtă din Cîmpulung, a insistat asupra sarcinilor ce revin şcolilor pedagogice în pregătirea învăţătorilor care vor trebui să muncească în şcolile sătesti.

La şcoala pedagogică mixtă din Cîmpulung, s-a avut în vedere ca elevii, majoritatea viitori învăţători, să cunoască bine bazele ştiinţifice ale muncii agricole, să execute cu pricepere lucrări de laborator, lucrări practice la colţul naturii vii şi pe terenul şcolar experimental, să posede suficiente deprinderi practice pentru ca în viitor să fie în stare să pregătească în mod temeinic pe elevii şcolilor elementare şi să ducă în sate o susţinută propagandă pentru o agricultură înaintată.

Acest lucru se reflectă atît în felul cum sînt predate în şcoală lecţiile de botanică şi zoologie, cît şi în desfăşurarea practicii agricole. Un accent deosebit se pune pe înarmarea elevilor cu cunoaşterea temeinică a metodelor agrotehnice înaintate, pe dezvoltarea spiritului lor de observaţie şi a priceperii de a executa experienţe şi lucrări practice. In acest scop, s-a acordat o importanţă deosebită predării următoarelor teme: studiul plantei, studiul seminţelor, plantele tehnice, germinaţia seminţelor, duşmanii plantelor, duşmanii pomilor fructiferi, creşterea viermilor de mătase.

Activitatea practică este organizată în aşa fel ca elevii să-şi lărgească şi să-şi consolideze cunoştinţele teoretice însuşite, să poată cunoaşte cît mai larg aspectele muncii agricole, pentru a putea în viitoarea lor muncă de învăţători, să transmită cunoştinţe şi deprinderi temeinice elevilor şi să îndrumeze cu pricepere pe ţăranii muncitori în lupta pentru producţii sporite. Astfel, elevii acestei şcoli pedagogice participă în orele de practica agricolă, precum şi în timpul lor liber, la diferite munci pe parcela legumicolă şi pe cea pomicolă, în toate anotimpurile anului. Profesorul de ştiinţe naturale are grijă ca fiecare elev să participe la toate lucrările şi la toate culturile, să cunoască metodele avansate şi explicaţiile ştiinţifice ce stau la baza folosirii acestor metode.

O contribuţie însemnată în pregătirea practică a elevilor o are şi activitatea practică organizată la ferma şcolii. Elevii desfăşoară aici lucrări individuale, în cadrul practicii de o zi, învăţînd să aplice diferite metode de îngrijire a animalelor.

Exemplul şcolii în lupta pentru recolte sporite

Cadrele didactice de la şcoala de 7 ani din Ţiţeşti, raionul Piteşti, se străduiesc să arate prin fapte ţărănimii muncitoare avantajele folosirii metodelor înaintate în agricultură. Luînd cuvîntul la consfătuire, tovarăşul Lăzărescu Ion, profesor la această şcoală, a insistat tocmai asupra rolului şcolii de a constitui, prin activitatea sa practică pe parcela experimentală, exemplul cel mai concludent, materialul demonstrativ al sfaturilor agrotehnice şi al conferinţelor ţinute în cadrul căminului cultural cu privire la importanţa folosirii metodelor înaintate în agricultură.

In organizarea şi planificarea muncii pe parcela experimentală, cadrele didactice din Ţiţeşti au avut în vedere, pe lîngă obiectivul principal — înarmarea elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi trainice din domeniul biologiei şi al agriculturii — şi realizarea exemplului pe care să-l urmeze ţărănimea muncitoare. Invăţătorii şi profesorii de la această şcoală şi-au propus să-i înveţe pe elevi şi pe părinţii lor cînd şi cum trebuie executată fiecare lucrare agricolă pentru a se obţine recolte mai mari şi de mai bună calitate.

Astfel, încă din iarnă, colectivul şcolii şi-a întocmit un plan amănunţit, cuprinzînd lucrările pe terenul experimental în tot timpul anului, precum şi pregătirea teoretică a învăţătorilor şi a profesorilor pentru această muncă. Planul cuprinde măsuri menite să dea elevilor posibilitatea să aplice în activitatea practică nu numai cunoştinţele de biologie, ci şi cunoştinţe de matematică, de fizică, de chimie, de geografie etc. De pildă, elevii claselor V—VII, împărţiţi pe echipe, au participat la lucrările de măsurare a terenului, la împărţirea lui în parcele conform figurilor şi dimensiunilor stabilite în schemă, au calculat cantitatea de seminţe necesară pentru suprafeţele stabilite pentru cultura fiecărei plante, au cîntărit seminţele. In felul acesta, ei şi-au dat mai bine seama cît de necesar este să înveţe temeinic la toate obiectele. In acelaşi timp, faptul că în activitatea pe parcelă nu li s-a cerut să aplice numai cunoştinţele de biologie cu privire la structura şi compoziţia solului, la selecţionarea, tratarea şi verificarea puterii de germinare a seminţelor, la condiţiile executării diferitelor munci, ci şi cunoştinţe precise de matematică, a mărit interesul elevilor pentru această muncă. La aceasta a contribuit direct şi organizarea unei staţiuni meteorologice alături de parcela experimentală. Elevii au fost îndrumaţi să facă observaţii sistematice asupra vremei, folosind higrometrul, girueta, pluviometrul, termometrul şi barometrul aneroid, să tragă concluzii asupra mersului vremii pentru a planifica desfăşurarea lucrărilor practice.

Rezultatele observaţiilor meteorologice făcute de elevi n-au folosit numai şcolii. Ele s-au răspîndit repede în comună. Ţăranii muncitori din Ţiţeşti îşi dau seama că copiii lor se pregătesc pentru o muncă mai luminată. In timpul iernii, fiecare ţăran muncitor care are un copil în clasele V—VII l-a văzut studiind diferite broşuri cu privire la planta **pe care trebuie să o cultive echipa din care** face parte, făcînd rezumate, copiind desene, l-a auzit vorbind despre conţinutul acestor cărţi. De aceea, nu e de mirare că numărul celor care vin să urmărească mersul lucrărilor pe parcela experimentală a şcolii, care urmăresc afişul cu observaţiile meteorologice devine din ce în ce mai mare.

Invăţătorii şi profesorii din Ţiţeşti au grijă ca ţăranii muncitori şi fiii lor să aibă ce învăţa. Culturile de toamnă sînt frumoase şi viguroase. Livada de pomi este îngrijită. Elevii au fost primii care au început însămînţările de primăvară, iar terenul a fost pregătit aşa cum li s-a spus ţăranilor muncitori în conferinţa ţinută la căminul cultural. Etichetele puse la fiecare parcelă arată felul culturilor.

Curiozitatea şi interesul ţăranilor muncitori pentru cunoaşterea metodelor agrotehnice aplicate la şcoală au crescut mult în acest an şi din alt motiv. Ei au aflat de la tovarăşii învăţători şi profesori, ca şi de la copiii lor, că pe unele parcele se vor face culturi suprapuse. De pildă, pe parcelele pe care s-a pus în toamnă ceapă pentru foi, în primăvară se vor pune castraveţi, iar mai tîrziu varză de toamnă. De asemenea sînt planificate culturi intercalate: varză printre cartofi. Aceste măsuri sînt menite să arate că şi o suprafaţă minimă poate satisface nevoile de legume şi zarzavaturi ale unei familii.

Participanţii la consfătuire au învăţat mult şi din cuvîntul tovarăşului Nicolae Dincă, preşedintele comitetului sindical al muncitorilor din învăţămînt din raionul Vedea, care a vorbit despre rezultatele deosebit de însemnate pe care le-a obţinut pe lotul individual în cultura zarzavaturilor. De la început, cuvîntul tovarăşului Dincă a stîrnit un puternic interes în rîndurile participanţilor la consfătuire, arătînd că a recoltat de pe lotul său roşii în greutate de 900 grame bucata.

Procedeele pe care le-a folosit pentru a ajunge la acest rezultat au fost următoarele: In primul rînd, sămînţa selecţionată a semănat-o în răsadniţă caldă, între 1—10 februarie. Cînd plantele au ajuns la 30—40 cm înălţime, le-a replantat, avînd grijă să nu rupă rădăcinile. Le-a plantat adînc, lăsînd la suprafaţă numai 5—6 cm. pentru a înlesni formarea unui sistem radicular puternic prin dezvoltarea a numeroase rădăcini adventive, mărind în felul acesta rezistenţa la secetă. Udatul roşiilor nu s-a făcut cu apă simplă, ci cu amestec de apă, bălegar şi urină de la vite. Fiecare udat a avut loc seara sau dimineaţa şi suprafaţa udă din jurul plantei a fost apoi acoperită cu tărînă, pentru a împiedica evaporarea apei. Terenul s-a afînat de 4-5 ori şi de fiecare dată s-au aplicat îngrăşăminte suplimentare. Cînd plantele au înflorit s-au executat ciupitul şi copilitul.

Procedee asemănătoare în ceea ce priveşte pregătirea terenului, semănatul şi udatul, s-au folosit şi în cultura verzei. S-a obţinut o recoltă bună pe deal, fără ca să fie udată des, ci numai de 3—4 ori pe vară. **Pentru aceasta, varza a fost plantată adînc** pe şănţuleţe ale căror maluri au fost surpate treptat, pe măsură ce varza a crescut. In felul acesta, s-au obţinut rădăcini foarte puternice şi adînci, capabile să extragă din pămînt apa necesară, chiar atunci cînd aceasta se găsea în sol în cantitate foarte mică.

Un bun exemplu în lupta pentru recolte sporite îl constituie şi activitatea desfăşurată pe parcela experimentală a şcolii de 7 ani din comuna Boişoara, raionul Loviştea. Participanţii la consfătuire au învăţat multe din experienţa acestei şcoli, mai ales în ceea ce priveşte folosirea rezultatelor obţinute pe parcelă în munca de lămurire a ţărănimii muncitoare în legătură cu aplicarea metodelor agrotehnice înaintate.

Astfel, tovarăşul Popa N. Ioan, profesor la această şcoală, a vorbit despre grija cadrelor didactice de la şcoala sa pentru a aplica cu elevii în mod just cunoştinţele teoretice în practică, pentru a respecta toate regulile agrotehnice, aşa încît rezultatele să fie într-adevăr convingătoare De pildă, pe parcelă s-au desfăşurat experienţe privitoare la semănarea porumbului şi cartofului în cuiburi aşezate în patrat. Recoltele obţinute au demonstrat cu prisosinţă valoarea metodelor folosite. Deşi comuna se găseşte la o mare altitudine, s-au recoltat 38.000 kg cartofi la ha şi 5200 kg porumb la ha. Ca urmare, majoritatea ţăranilor muncitori care urmează cursurile agrotehnice şi-au luat angajamentul că vor semăna pe 75 la sută din suprafaţa pe care o posedă porumb şi cartofi în cuiburi dispuse în patrat. Succesele şcolii în această privinţă au fost larg popularizate şi în cadrul gospodăriei agricole colective „Steagul Roşu" din comună, unde de asemenea s-a extins semănatul porumbului şi cartofului în cuiburi dispuse în patrat.

O atenţie deosebită au acordat participanţii la consfătuire şi problemelor privitoare la munca pe parcelă a elevilor din clasele I-IV. Tovarăşul Ion Negoescu, profesor de ştiinţe naturale la şcoala de 7 ani din comuna Bălăneşti, raionul Slatina, de exemplu, a arătat că elevilor mici trebuie să li se repartizeze culturi mai simple, la care rezultatele îngrijirilor să se vadă repede — de pildă ceapă, usturoi, ridichi de lună, salată, mazăre, iasole etc.

De asemenea, tovarăşul Negoescu a insistat asupra necesităţii de a convinge părinţii să lase elevilor cîte o porţiune de teren acasă, pentru a experimenta şi aici ceea ce execută la şcoală sub îndrumarea şi supravegherea învăţătorului sau a profesorului de ştiinţe naturale.

Indrumările cadrelor didactice să se întemeieze pe fapte

Invăţătorii şi profesorii fruntaşi de ştiinţe naturale din regiunea Piteşti au primit cu prilejul acestei consfătuiri preţioase lămuriri în legătură cu felul cum trebuie să desfăşoare activitatea pe parcela experimentală a şcolii.

Tovarăşul Arsene, şeful secţiei de învăţămînt a regiunii Piteşti, a ţinut ca participanţii la consfătuire să ştie bine ce au de făcut pe locurile lor de muncă.

Vorbind despre importanţa deosebită pe care o are munca cu elevii pe parcela experimentală, el a arătat că prin această activitate se realizează una din laturile esenţiale ale educaţiei politehnice a elevilor. Invăţînd să mînuiască diferite instrumente agricole, să execute diferite lucrări practice agricole, elevii se înarmează cu cunoştinţe şi deprinderi agrotehnice deosebit de importante pentru dezvoltarea lor multilaterală, pentru pregătirea lor din punct de vedere practic. Totodată, el a arătat că, pentru a corespunde sarcinilor ei, şcoala trebuie să ţină pas cu viaţa Ea nu poate rămîne străină de marea bătălie pe care o dă întregul nostru popor muncitor pentru recolte sporite în agricultură. In acelaşi timp, şcoala trebuie să înarmeze pe elevi cu cunoaşterea bazelor ştiinţifice ale principalelor ramuri de producţie, să realizeze educaţia comunistă a elevilor.

Practica agricolă pe parcela experimentală nu trebuie să constituie un scop în sine. Această activitate trebuie considerată ca un mijloc însemnat de instruire şi educare a elevilor în spirit comunist, de pregătire a lor pentru viaţă, pentru munca pe care vor trebui să o desfăşoare ca viitori constructori ai socialismului.

Pentru ca elevii să poată aplica cu pricepere cunoştinţele biologice însuşite, pentru a cunoaşte toate aspectele procesului de producţie agricolă, este necesar, a spus tovarăşul Arsene, să fie antrenaţi la munca productivă din grădina şcolară, din gospodăria agricolă colectivă sau de stat. Pe terenul experimental elevii nu pot cunoaşte avantajele agriculturii mecanizate. Pe terenul experimental nu se pot folosi semănătoarea, prăşitoarea etc. De aceea, trebuie luate măsuri prin care să se asigure participarea directă a elevilor la producţia agricolă. Numai astfel elevii se vor putea familiariza cu producţia agricolă în ansamblul ei, numai astfel vor înţelege mai bine utilitatea metodelor agrotehnice cunoscute în activitatea desfăşurată pe parcela experimentală.

Tovarăşul Arsene a apreciat ca pozitivă munca unor profesori cum sînt tovarăşii Stămulescu de la Ocnele Mari, Ion Negoescu de la Băleşti şi Ion Popa de la Boişoara, care au antrenat elevii în executarea unor experienţe cît mai interesante. El a atras atenţia tuturor pedagogilor asupra faptului că grija lor trebuie să se îndrepte în primul rînd asupra lucrărilor practice cerute de programa şcolară, asupra culturilor proprii regiunii şi raionului din care fac parte.

In continuare, tovarăşul Arsene a combătut greşeala pe care o fac unele cadre didactice care antrenează şi ţăranii muncitori în munca pe parcela experimentală. Elevii execută pe parcelă numai lucrări cerute de conţinutul programei şcolare. In explicarea lucrărilor, învăţătorul sau profesorul trebuie să facă corelaţie cu toate cunoştinţele însuşite de elevi la diferite obiecte de studiu, trebuie să ţină seama de particularităţile de virstă ale elevilor, aşa că antrenarea, alături de elevi, a părinţilor lor nu poate da rezultate bune. Tovarăşul Arsene a combătut, de asemenea, şi atitudinea greşită a acelor cadre care, nereuşind să antreneze ţăranii muncitori la lucrările experimentale de pe terenul cercului agrotehnic, îl lucrează cu elevii.

Tov. Arsene a arătat sarcinile pe care-şi propune să le aducă la îndeplinire secţia regională de învăţămînt, cu ajutorul cabinetului pedagogic, pentru popularizarea largă a experienţei pozitive a şcolilor în munca de înarmare a elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi agricole şi de răspîndire a metodelor agrotehnice înaintate.

Concluzii

Consfătuirea organizată de către secţia de învăţămînt a regiunii Piteşti cu învăţătorii şi profesorii fruntaşi în predarea ştiinţelor naturale s-a dovedit a fi deosebit de utilă. Numărul mare al celor înscrişi la cuvînt, seriozitatea cu care au analizat propria lor muncă au oglindit adîncul simţ de răspundere pe care-l manifestă majoritatea cadrelor noastre didactice în lupta pentru înarmarea elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi agrotehnice, pentru întărirea contribuţiei şcolii la dezvoltarea agriculturii noastre. In acelaşi timp, consfătuirea a prilejuit un larg schimb de experienţă. S-au cules învăţăminte deosebit de preţioase mai ales din comunicările tovarăşilor învăţători şi profesori de ştiinţe naturale de la şcolile de 4 şi de 7 ani din comunele Priboeni, Ţiţeşti, Boişoara, Bălăneşti, Ocnele Mari-Slătioara, Teiu-Deal, Călimăneşti, Lăunele de Sus, de la şcoala pedagogică din Cimpulung.

Extinzînd experienţa acestor şcoli în cît mai multe unităţi şcolare din regiune, secţia de învăţămînt regională şi secţiile de învăţămînt raionale vor sprijini efectiv ridicarea conţinutului ştiinţific al muncii pe parcela experimentală în şcolile din regiunea Piteşti.

Consfătuirea a însemnat, totodată, şi un prilej însemnat pentru lămurirea diferitelor probleme ce se ridică în organizarea şi desfăşurarea muncii pe parcela experimentală şcolară. Astfel, din lămuririle ce s-au dat la sfîrşitul discuţiilor a reieşit clar că întreaga activitate ce se desfăşoară pe parcela experimentală trebuie să respecte cerinţele programei şcolare, că în aplicarea regulilor agrotehnice, în organizarea experienţelor pe parcelă trebuie să se ţină seama îndeaproape de condiţiile de sol şi de climă, de particularităţile de virstă ale elevilor. S-a insistat în mod just asupra legăturii strînse ce trebuie să existe între teorie şi practică, combătîndu-se poziţia greşită a unor cadre care privesc în mod separat pregătirea teoretică şi cea practică a elevilor, care nu consideră munca pe parcela experimentală ca un mijloc de aplicare sistematică a cunoştinţelor însuşite de către elevi în cadrul lecţiilor, ca un mijloc de lărgire şi de consolidare a acestor cunoştinţe. Pentru toţi participanţii la consfătuire a reieşit în mod convingător că lucrările practice organizate pe parcela experimentală trebuie să aibă nivelul ştiinţific corespunzător clasei din care fac parte elevii.

Cadrele didactice au înţeles că terenul experimental nu trebuie să se împartă într-un număr prea mare de parcele ci că este bine să se organizeze o parcelă colecţie, care să asigure materialul intuitiv viu, necesar în predarea botanicii, şi parcele prin care să se urmărească creşterea producţiei la culturile specifice raionului şi comunei respective, precum şi răspîndirea acelor culturi care ar avea condiţii prielnice, dar care nu au intrat în preocupările localnicilor.

Exemplele negative ce s-au scos la lumină în cadrul acestei consfătuiri au arătat, de asemenea, necesitatea organizării unei munci şi mai susţinute de către învăţători şi profesori pe parcela experimentală. Faptul că încă mai sînt folosite, în unele raioane, metode înapoiate de muncă arată sarcinile deosebit de însemnate ce revin învăţătorilor şi profesorilor de ştiinţe naturale în activitatea lor obştească, cît şi în munca de înarmare a elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi agrotehnice.

Indeplinirea sarcinilor trasate cu acest prilej de către delegatul ministerului şi de către şeful secţiei de învăţămînt regionale cu privire la apropierea elevilor de producţia agricolă, prin participarea directă şi sistematică la diferite munci, cu privire la popularizarea larga, în rîndurile ţărănimii muncitoare, a lucrărilor desfăşurate pe parcelă şi a rezultatelor obţinute, va contribui în mare măsură la înlăturarea metodelor înapoiate. Participanţii la consfătuire au înţeles rolul deosebit de important pe care îl au învăţătorii şi profesorii de ştiinţe naturale în această acţiune, au înţeles că activitatea de pe parcela experimentală trebuie să constituie un bun exemplu pentru ţărănimea muncitoare în lupta pentru o agricultură înaintată.

Dacă secţia de învăţămînt regională ar fi inclus în cadrul acestei consfătuiri şi vizitarea unei şcoli din Piteşti, unde să se analizeze în mod concret activitatea pe parcela experimentală, roadele ei ar fi fost şi mai însemnate.

In general, consfătuirea a însemnat un ajutor deosebit de valoros în activitatea învăţătorilor şi profesorilor care predau ştiinţele naturale în regiunea Piteşti. Participanţii la consfătuire au datoria să comunice conţinutul ei în rîndurile cadrelor didactice cu care lucrează, pentru ca împreună să rezolve cu succes sarcinile ce revin şcolii.

A 10-a aniversare a eliberării Ungariei

In R. P. Ungară se acordă o grijă și o atenție deosebită bunei dezvoltări a copiilor, creării tuturor condițiilor menite să le asigure o viață fericită.

In clișeu: *Intr-o grădiniță de copii din R. P. Ungară.*

La 4 aprilie s-au împlinit 10 ani de cînd eroica Armată Sovietică a alungat de pe teritoriul Ungariei, după lupte crîncene, pe jefuitorii hitleriști, deschizînd poporului maghiar drumul către o viață liberă și fericită.

Odată cu eliberarea Ungariei de sub jugul asupritorilor hitleriști, poporul maghiar a pornit cu avînt la reconstrucția țării, împinsă pe marginea prăpastiei de fasciștii germani. In scurt timp, poporul a reușit să-și valorifice întreaga sa capacitate creatoare.

In anii puterii populare, poporul muncitor din Ungaria a obținut victorii măreț în construcția pașnică. Industria grea a luat un mare avînt. Numeroase mașini, care în trecut erau importate, se construiesc acum cu succes în R. P. Ungară.

Se dezvoltă în ritm rapid industriile ușoară și alimentară.

Importante succese au fost obținute în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. In prezent, cooperativele agricole cultivă o cincime din pămîntul arabil al țării.

Pășind hotărît în rîndurile popoarelor luptătoare pentru pace, poporul maghiar sărbătorește cea de-a 10-a aniversare a eliberării sale încordîndu-și eforturile pentru făurirea unei vieți îmbelșugate și fericite.

Înfloreşte cultura ţării prietene

In anii puterii populare, datorită grijii neobosite a partidului și guvernului, nivelul cultural al poporului ungar a crescut simțitor. Poporul muncitor a lichidat privilegiul cultural al fostelor clase stăpînitoare, deschizînd larg porțile școlilor și ale instituțiilor de învățămînt superior pentru fiii celor ce muncesc.

Potrivit statisticilor întocmite înainte de război, în anul școlar 1937—1938 numai 78,8 la sută din copiii de vîrstă școlară frecventau școlile. Anul trecut procentul lor a crescut la 97,5 la sută. In 1938 numai a 10-a parte dintre absolvenții școlilor elementare intrau în școlile medii; în 1953, a 3-a parte dintre absolvenții școlilor de 7 ani și-au continuat studiile în diferite școli medii. In 1951 s-au înscris în școlile medii cu 238 la sută mai mulți școlari, iar în 1953 cu 338 la sută mai mulți școlari decît în 1937—1938. In timp ce în 1938 studiau în Ungaria 11.747 de studenți, în anul școlar 1954—1955 numărul studenților se ridică la 47.454. Marea majoritate a studenților primesc burse sub formă de casă și masă, iar o însemnată parte și burse în bani. Pentru cei mai buni studenți, Guvernul și Partidul celor ce muncesc din Ungaria au instituit bursa „Mátyás Rákosi", iar peste 1000 de studenți sînt trimiși la studii în U.R.S.S. și în țările de democrație populară.

In vechea Ungarie, mii de învățători nu găseau de lucru. După eliberarea țării, dezvoltarea învățămîntului public a permis să se lichideze șomajul în rîndurile cadrelor didactice. In timp ce în anul școlar 1937—38 în școlile elementare lucrau 26.017 învățători, în acest an școlar funcționează 44.000 învățători. Cadrele didactice sînt pregătite în universități, școli superioare speciale și institute. Au luat ființă un Institut central de perfecționare a cadrelor didactice și o rețea de cursuri pentru ridicarea calificării pedagogilor.

Numeroși lucrători din învățămîntul public au fost decorați cu ordine de stat; 20 de cadre didactice au fost distinse cu Premiul „Kossuth". Cu prilejul „Zilei pedagogului", care s-a sărbătorit în întreaga Ungarie, guvernul a conferit unui mare grup de lucrători pe tărîmul învățămîntului titlul de „profesor emerit", „învățător emerit", „educatoare emerită" și „lucrător emerit pe tărîmul învățămîntului".

Succesele obținute de poporul maghiar în anii care au trecut de la eliberare se datoresc faptului că în fruntea luptei sale pentru pace și socialism se află Partidul celor ce muncesc din Ungaria. O deosebită importanță pentru întărirea continuă a regimului democrat-popular în Ungaria o are hotărîrea recentei plenare a Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria. Plenara a dezvăluit cu hotărîre greșelile ce s-au manifestat în problemele construcției socialiste în țară și a dat o ripostă energică oportuniștilor de dreapta. Poporul ungar a aprobat în mod unanim aceste hotărîri ale Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

Republica Populară Ungară este un factor activ al marelui lagăr al păcii. Cu o sinceră convingere, poporul maghiar ia parte la lupta pentru apărarea păcii, pentru rezolvarea pe calea tratativelor a problemelor litigioase, pentru destinderea încordării în relațiile internaționale. El întărește necontenit legăturile cu Uniunea Sovietică, bastionul păcii, libertății și independenței popoarelor, adîncește prietenia și colaborarea cu țările de democrație populară, lărgește și dezvoltă legăturile sale comerciale, culturale și sportive cu toate țările lumii.

Poporul nostru este strîns legat de poporul ungar printr-o veche prietenie. La 24 ianuarie 1948 a fost semnat la Budapesta Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre R.P. Ungară și R.P. Română. Tratatul semnat acum 7 ani a consfințit prietenia sinceră care a legat popoarele romîn și maghiar de-a lungul veacurilor și care a deschis noi căi colaborării dintre cele două țări. De o deosebită importanță pentru înflorirea economică a R.P.U. și R.P.R. este acordul de colaborare economică de lungă durată încheiat în 1952.

Cu prilejul celei de a zecea aniversări a eliberării Ungariei, poporul romîn își-a exprimat din nou hotărîrea de a adînci necontenit prietenia cu poporul maghiar, urîndu-i totodată noi succese în lupta pe care o duce pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Din R. P. Ungară

Culegere de scrieri ale clasicilor marxism-leninismului despre educație

In cinstea celei de a zecea aniversări a eliberării Ungariei s-a editat culegerea intitulată „Marx-Engels-Lenin-Stalin despre educație". Scopul volumului este de a reda, strînse la un loc, cele mai importante scrieri în problema educației. Cartea, care cuprinde peste 500 de pagini, este prima culegere de acest gen în limba maghiară. Volumul a fost editat de Editura Cărților Școlare.

O întîlnire a pionierilor

La începutul acestei luni, pionierii maghiari au avut prima lor întîlnire pe țară. In Capitală au sosit cca. 6000 pionieri din provincie. Membrii organizațiilor de tineret și fruntași în producție din cadrul Căilor ferate s-au oferit să-i transporte pe pionieri la această întîlnire, cu trenuri speciale.

Jubileul școlii din Békéscsaba

Școala medie de băieți din orașul Békéscsaba a împlinit 100 de ani de existență. Cu acest prilej se va organiza o festivitate în memoria lui Kulich Gyula, fost elev al școlii, unul din martirii mișcării muncitorești maghiare.

Un cor al învățătorilor

In raionul Tîrnăveni, regiunea Stalin, s-a organizat un cor al învățătorilor și profesorilor.

Repetițiile la cor se țin de două ori pe lună. Conducerea și instruirea corului au fost încredințate tovarășului profesor de muzică Ioan Rițiu, de la școala medie mixtă din orașul Tîrnăveni. Atît dirijorul cît și coriștii se străduiesc să interpreteze cît mai bine cîntecele prevăzute în repertoriu. Dintre cîntecele pregătite pînă în prezent, de un real succes se bucură cîntecul „Idilă bihoreană".

Incurajați de succesul corului lor, muncitorii din învățămînt din raionul Tîrnăveni organizează în prezent o echipă de teatru și două echipe de dansuri. Majoritatea artiștilor amatori sînt conducători ai echipelor artistice din satele și comunele unde își desfășoară munca. Cu acest prilej ei își vor putea îmbogăți cunoștințele artistice și îmbunătăți totodată metodele de muncă în acțiunea de pregătire a echipelor artistice de amatori din satele și comunele lor.

COSTEA AUREL
directorul școlii elementare din satul Chiuciuș, raionul Tîrnăveni

Concertele copiilor

In toamna anului 1954, pe lîngă clubul sindicatului muncitorilor din învățămînt din Rîmnicu Vîlcea s-a înființat o școală de muzică pentru copiii cadrelor didactice.

Activitatea rodnică desfășurată de către profesoara de muzică ș. sîrguința celor 19 elevi ce urmează aceste cursuri s-au ilustrat cu ocazia cîtorva concerte prezentate publicului în timpul anului. Programul concertelor a fost prezentat atît de elevi începători, cît și de elevi avansați, cei mai mulți dovedind multă rîvnă în studiile lor muzicale

Concertele au contribuit la relevarea unor reale talente și au stimulat și pe alți copii ai membrilor sindicatului să învețe tot mai bine, pentru a fi primiți și ei la școala de muzică a clubului.

EUGENIA APOSTOL

Școala stimulează depunerile la C. E. C.

In ultimii ani, numărul depunătorilor la C.E.C. din școala medie din Corabia a fost foarte mic. In cursul acestui an, numărul depunătorilor a crescut, ajungînd la 25 la sută din totalul de elevi și salariați ai școlii, depășindu-se cu 400 la sută planul întocmit de sucursala raională C.E.C. Școala a fost declarată fruntașă pe raion în ceea ce privește depunerile la C.E.C. și a primit „Steagul economiilor".

GRIGORE PREDA

★

Cadrele didactice și elevii școlii cu limba de predare germană din comuna Sura Mică, raionul Sibiu, au hotărît să organizeze o excursie la sfîrșitul anului școlar.

Pentru a se putea aduna din timp sumele necesare, directorul și învățătorii școlii au lămurit pe elevi să adune treptat sume mici de bani și să le depună pe livretul de economii C.E.C.

Practica pedagogică a elevilor

Practica pedagogică a elevilor din anul IV ai școlilor pedagogice, care s-a desfășurat în cursul lunii martie, a constituit un prilej de cunoaștere a gradului de pregătire a viitorilor învățători.

Majoritatea elevilor din școlile pedagogice ale regiunii Iași au dovedit cu prilejul lecțiilor practice o temeinică pregătire științifică și metodică. De pildă, elevul Gheorghe Gafencu de la școala pedagogică mixtă din Iași a folosit cu pricepere materialul didactic la lecția de geografie „Căile aeriene", pe care a ținut-o la clasa a IV-a. El le-a vorbit cu căldură elevilor despre primii aviatori romîni, despre importanța aviației pentru agricultură, despre scopul aviației din țările lagărului socialist în comparație cu lagărul capitalist etc. Imbogățind și complectînd materialul expus în cartea de geografie. Rezultate asemănătoare au obținut și elevii Ioan Zăbavă, Dumitru Tănase, Constantin Tucaliuc, de la aceeași școală, precum și elevele Bujdei, Grădinaru și Rădeanu de la școala pedagogică de fete din Iași. La o lecție de citire pe care a ținut-o la clasa a II-a, eleva Merlă Dorica, de la școala pedagogică de fete din Iași, le-a explicat just copiilor unele expresii figurate din povestirea „Primăvara" de Mihail Sadoveanu, cum sînt, de exemplu, „înfloărește părul alb ca o bătrînețe", „nopțile veghetii", „dulce zumzet" etc. Lecții bogate în conținut și la un nivel ridicat au ținut și elevele Ene Iulia, Moisă Georgeta, Velea Maria, Enache Ecaterina de la școala pedagogică din Vaslui, cît și elevele Suman Genoveva, Mocanu Ioana și altele de la școala pedagogică din Huși.

Dacă majoritatea elevilor din școlile pedagogice au dat dovadă de o pregătire temeinică, mai sînt totuși unii care au lipsuri serioase în ce privește pregătirea științifică, metodică și practică. Incepînd cu întocmirea planului și terminînd cu ținerea lecțiilor, acești elevi au dat dovadă de superficialitate în muncă, de o slabă pregătire teoretică și practică. Planurile de lecție ale acestora au fost nesatisfăcător alcătuite, iar lecțiile au fost ținute la un nivel scăzut. De exemplu, planul unei lecții de gramatică pentru clasa I, alcătuit de eleva Maria Dumbravă de la școala pedagogică de fete din Iași, a dovedit o însușire formală a cunoștințelor, o pregătire științifică și metodică slabă. In timpul desfășurării lecției practicanta a făcut multe greșeli, nu a fost în stare să distingă numele de ființe și de lucruri de celelalte cuvinte din propoziție. O lecție tot atît de slabă a ținut și elevul Vasile Macarie, de la școala pedagogică mixtă din Iași. E drept că aceste lecții au fost ținute în ultima perioadă a practicii continue, cînd elevii anului IV și-au alcătuit planurile în mod independent, fără îndrumarea profesorilor. Totuși, faptul că ei au dovedit un nivel foarte scăzut de cunoștințe și superficialitate în desfășurarea lecțiilor arată că nu au fost pregătiți cu temeinicie și n-au muncit stăruitor pentru a-și însuși cunoștințele.

Unii elevi, trecînd la munca independentă, și-au alcătuit planuri formale, considerate de ei „schițe". De exemplu eleva Constantin Elena, de la școala pedagogică de fete din Iași, a alcătuit pentru o lecție de citire explicativă cu conținut practic-științific un plan de numai o pagină de caiet. Multe planuri pentru lecțiile de recapitulare au fost întocmite greșit, conform structurii unui plan de lecție în care se comunică cunoștințele noi. In general, practicanții care și-au alcătuit asemenea planuri n-au reușit să explice elevilor cuvintele și expresiile necunoscute, nu au reușit să formuleze limpede, într-o formă scurtă și accesibilă pentru copii, titlurile fragmentelor din bucățile cu conținut practic-științific și literar, nu au ținut lecții bune și interesante. Ei au dat o mică importanță explicării cuvintelor și expresiilor necunoscute, iar atunci cînd au căutat să le explice ținînd seama de nivelul de înțelegere al elevilor, au denaturat înțelesul lor. La o lecție de științe naturale predată la clasa a IV-a, eleva Damian Elena, de la școala pedagogică de fete din Iași, a făcut afirmații greșite din punct de vedere științific. De asemenea, a dovedit cunoștințe foarte confuze eleva Alexa Ortansa de la aceeași școală.

Deseori practicanții au verificat formal cunoștințele elevilor. Unii dintre ei nu au stabilit în plan ce cunoștințe vor verifica, asupra căror fapte vor insista mai mult. Intrebările puse de ei au fost uneori confuze, complicate, generale. Elevii practicanți au dat temele pentru acasă aproape întotdeauna după ce a sunat de ieșire, fără a da copiilor explicațiile necesare, menite să le ușureze munca independentă.

Lipsurile constatate în pregătirea acestor elevi reflectă activitatea nemulțumitoare a unor cadre didactice din școlile pedagogice. Acestea au manifestat o exigență scăzută atît față de propria lor activitate, cît și față de elevi. De asemenea, există o serie de neajunsuri și în organizarea muncii școlilor. De exemplu, la anii IV din cele două școli pedagogice din orașul Iași există profesori diferiți la practica pedagogică și metodica limbii romîne, din care cauză nu se poate asigura o conducere unică a practicii pedagogice. La școala pedagogică de fete din Iași, ambele profesoare de pedagogie sînt conducătoare de practică, contrar instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului. O vină serioasă revine în această privință și secției de învățămînt a orașului Iași, care n-a ținut seama de interesele învățămîntului la încadrarea profesorilor.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri, secția de învățămînt a orașului Iași, secțiile raionale de învățămînt în raza cărora funcționează școli pedagogice precum și directorii acestor școli trebuie să acorde o atenție deosebită îmbunătățirii pregătirii teoretice a elevilor. In perioada de pregătire a examenelor de sfîrșit de an și a examenelor de diplomă este necesar să se depună eforturi susținute atît din partea cadrelor didactice cît și a elevilor pentru a se putea lichida lipsurile existente, pentru a se putea ridica nivelul cunoștințelor viitorilor învățători.

PELAGHIA SAMOILA
inspector la secția de învățămînt a regiunii Iași

Școala factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Ingrijirea păsărilor

Pentru dezvoltarea creșterii păsărilor de curte trebuie să se asigure o serie de condiții absolut necesare. Răspîndind în rîndurile țăranilor muncitori cunoștințe privitoare la această muncă, învățătorii de la sate îi vor ajuta să aibă păsări mari, cu o producție ridicată de ouă.

Primăvara, prima grijă a crescătorului de păsări trebuie să fie producerea de ouă bune pentru clocit, adică ouă din care să rezulte pui sănătoși și vioi, care să crească ușor și să devină păsări de înaltă productivitate. Pentru aceasta este necesară în primul rînd procurarea din timp a păsărilor de rasă selecționate — a cocoșilor de rasă.

Pentru a produce ouă bune de clocit, păsările de prăsilă trebuie hrănite și îngrijite în mod special. Hrana păsărilor trebuie să fie alcătuită atît din grăunțe întregi, cît și dintr-un amestec umed de uruieli și făinuri diferite, toate distribuite păsărilor în 3 tainuri zilnice. Dimineața și seara se dă cîte 40-50 gr. dintr-un amestec de grăunțe întregi, format din porumb, orz și ovăz în părți egale, iar la prînz cîte 55-60 gr. dintr-un amestec format din uruieli de porumb, orz, ovăz și tărîțe în părți egale, amestec la care trebuie să se adauge 1% sare de bucătărie și 2% coji de ouă pisate sau var bine stins. Amestecul de uruieli se umezește cu apă sau, mai bine, cu lapte smîntînit sau zer proaspăt. Sarea și varul sau cojile de ou se pisează mărunt și se amestecă bine cu uruielile. Varul, pentru a nu dăuna păsărilor, trebuie să fie stins cu cel puțin 6 luni în urmă.

In afară de aceste nutreturi este necesar să li se administreze zilnic păsărilor, în amestecul umed, cel puțin 30-40 gr. de verdeață proaspătă, tocată mărunt. In tot acest timp păsările trebuie să aibă la dispoziție apă curată pentru băut. De asemenea, trebuie să se mențină o curățenie riguroasă în adăpost și mai ales în cuibarul de ouat.

Strîngerea ouălor pentru clocit trebuie să se facă cît mai des, în zilele friguroase chiar din două în două ore.

Pentru clocit se vor opri numai ouăle curate, cu formă regulată, cu coajă normală și cu greutate mijlocie, îndepărtîndu-se toate ouăle prea mici sau prea mari, cele prea rotunde sau lungi și cele cu coaja crăpată, prea groasă sau prea subțire. De asemenea, nu se vor pune la clocit ouă mai vechi de 5-6 zile. Este bine să se folosească numai ouă produse de cel mult 3 zile.

Ouăle alese pentru clocit trebuie păstrate într-o cameră cu temparatură potrivită și așezate într-un singur rînd, pe polițe. Ou are nevoie și de aer, așa că niciodată nu se vor păstra ouăle de clocit în rafturi închise sau așezate unele peste altele în coșuri, găleți, garnițe etc. Ouăle bine așezate pe polițe trebuie întoarse zilnic, dimineața și seara, pentru ca partea care a stat deasupra să ajungă în spre scîndura poliței. Aceasta asigură mărirea numărului de pui scoși la fiecare cloșcă prin evitarea lipirii gălbenușului de coajă.

Pentru clocit se vor alege numai păsări viguroase, sănătoase și fără paraziți. Clocitul trebuie să se facă numai în încăperi cu podeaua din pămînt bătut, întunecoase, liniștite, în care alte păsări să nu aibă acces.

Așezarea cloștilor și schimbarea locului cuibarelor se face numai seara, pe întuneric. Sub cloșcă trebuie să se pună numai atîtea ouă cîte poate ea să acopere.

Cuibarele în care se face clocitul trebuie construite în așa fel încît păsările, sărind, să nu spargă ouăle. Este bine ca cuibarele să fie fără fund, paiele așezîndu-se direct pe pămînt. Se pot folosi coșuri și tîrne fără fund, lăzi de scîndură, sau mai bine cărămizi așezate într-un singur rînd.

In tot timpul clocitului păsările trebuie îngrijite cu atenție. Odată pe zi, la ore regulate, ele trebuie ridicate de pe cuib pentru 5-10 minute, în care timp li se dă hrană și apă și se controlează cuibarul, înlocuindu-se paiele murdare.

In ziua a 7-a se face primul control al ouălor, îndepărtîndu-se ouăle limpezi, care pot fi păstrate pentru hrana puilor. In ziua a 14-a se face al doilea control al ouălor, îndepărtîndu-se cele cu embrionii morți. La 20-21 zile, cînd puii încep să iasă din ouă, puii sînt scoși și ținuți într-un loc călduros pînă se termină ecloziunea.

Este recomandabil să se pună la clocit mai multe cloști deodată, pentru ca după eliminarea ouălor limpezi, ouăle bune să se poată aduna sub mai puține păsări, eliberîndu-se astfel cîteva cloști pentru o serie nouă de ouă.

Pentru a se obține producții mari de ouă se recomandă să se producă pui cît mai timpurii. Este adevărat că puii timpurii cer o îngrijire mai atentă în primele zile, dar răsplătesc însutit munca depusă cu ei. Puii scoși mai de timpuriu se vor dezvolta mai bine, deoarece vor profita de verdeață și de razele soarelui de primăvară, rezistînd mai bine la căldurile mari de vară. O pulcă scoasă timpuriu va începe ouatul în toamnă, continuînd să producă și în lunile de iarnă, și căzînd cloșcă primăvara timpuriu.

Pentru a se obține păsări bine dezvoltate, care să producă mult, trebuie să le asigurăm puilor condiții bune de viață.

In primele 10 zile cloștile cu pui vor fi ținute într-un adăpost călduros și luminos. In această perioadă hrana li se va da din două în două ore. In primele 3 zile e bine să li se dea puilor tainuri formate numai cu amestec uscat de uruieli mărunte (orz, porumb și grîu) intercalate cu tainuri din ou fiert și caș proaspăt. Li se va da de băut apă curată, mereu proaspătă, și lapte acru.

Din ziua a patra puii pot primi și amestecuri umede din uruieli mărunte de orz, porumb, mei etc., la care se adaugă 1% și 2% var bine stins, toate umezite cu apă, sau mai bine cu lapte.

Numărul tainurilor zilnice se micșorează treptat, ajungînd la 5 în săptămînile a doua și a treia, la 4 în luna a doua și la 3 în luna a treia, ținîndu-se seama să se dea la ore cît mai regulate. Este recomandabil ca, într-un loc ferit de celelalte păsări, să se găsească permanent la dispoziția puilor, în vase de hrană în care să nu poată scurma, un amestec uscat de uruieli ca: orz, ovăz, mazăre, porumb etc.

In tot acest timp, celelalte găini nu trebuie lăsate să mănînce numai ce găsesc prin ogradă, ci trebuie hrănite cel puțin de două ori pe zi cu un amestec format din mai multe nutreturi. De asemenea, ele trebuie să aibă în permanență apă proaspătă.

Pentru a păzi păsările de diferite boli, se recomandă să se pună în apa de băut albastru de metilen sau hipermanganat de potasiu și, în mod obligator, să fie vaccinate contra pestei.

Ing M. BĂLĂȘESCU
lector la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București

Cronica evenimentelor externe

Conferința de la Delhi

La 6 aprilie s-a deschis la Delhi, capitala Indiei, conferința asiatică pentru slăbirea încordării în relațiile internaționale. Cei aproximativ 200 de delegați din 18 țări ale Asiei, printre care India, Indonezia, Birmania, U.R.S.S., R.P. Chineză, Japonia, R.P.D. Coreeană, R.D. Vietnam etc. sînt reprezentanți ai tuturor păturilor populației, oameni de diferite concepții politice și convingeri religioase. Printre ei se găsesc eminentul activist de stat Go Mo Jo, vicepreședintele Comitetului Permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, scriitorul sovietic Tihonov, cunoscuți activiști indieni pe tărîm social ca Ramesvari Nehru, doctorul Kitchlew, profesorul japonez de fizică atomică de la Universitatea din Tokio Goro Tominaga, industriașul japonez Buițiro Matuoka și alții.

Conferința dela Delhi, întrunită în împrejurările cînd pe de o parte cercurile agresive din occident intensifică pregătirile de război, iar pe de alta popoarele din întreaga lume își manifestă tot mai hotărîte voința lor de a apăra pacea, are o mare însemnătate internațională. La Delhi se vor dezbate în aceste zile probleme de o însemnătate covîrșitoare nu numai pentru țările participante la Conferință, și nici numai pentru popoarele Asiei, ci pentru cauza păcii în lumea întreagă.

In primul rînd, Conferința de la Delhi pune în discuție dezbaterea celor cinci principii ale coexistenței pașnice: respectarea reciprocă a integrității teritoriale și a suveranității; neagresiunea; neamestecul reciproc în treburile interne; egalitate și avantaj reciproc; coexistență pașnică. După cum se știe, aceste principii au și fost puse la baza relațiilor lor externe de către Uniunea Sovietică, R.P. Chineză, India, Birmania, R.D. Vietnam, Indonezia. Popoarele Asiei, care se ridică cu hotărîre crescîndă împotriva amestecului imperialiștilor în afacerile interne ale țărilor asiatice și care își manifestă tot mai deschis și mai viguros împotrivirea față de politica cercurilor agresive din occident, în frunte cu cele din S.U.A. de agravare a încordării în relațiile internaționale, sprijină cu putere aceste principii. In respectarea celor cinci principii cu privire la relațiile internaționale, popoarele Asiei, ca și toate popoarele iubitoare de pace văd asigurarea coexistenței pașnice a statelor, indiferent de orînduirea lor socială și de stat.

Imperialismul internațional, care a jefuit zeci de ani țările asiatice, se izbește astăzi de împotrivirea popoarelor Asiei. După cel de al doilea război mondial, în Asia s-a creat o situație nouă. Din populația Asiei de aproximativ 1.400.000.000 oameni, ceva mai puțin de jumătate trăiește astăzi în țări de democrație populară. Republica Populară Chineză, care numără 600 milioane de oameni, s-a închegat într-un mare stat unit, pornind pe calea dezvoltării multilaterale a economiei și culturii sale naționale și devenind o mare putere mondială. R. P. Chineză este astăzi un puternic factor de pace în Asia și în întreaga lume. Schimbări adînci au început în Coreea și în Vietnam.

O mare însemnătate internațională o are scuturarea jugului colonial de către India, Indonezia și Birmania. Prestigiul internațional al Indiei, ca nou factor de seamă în întărirea păcii și prieteniei între popoare, crește neîncetat. Astăzi este limpede că poziția colonialiștilor a început să fie nesigură și în alte țări ale Asiei. Popoarele Asiei se ridică tot mai hotărîte în lupta pentru independența națională, pentru întărirea legăturilor economice între țările asiatice.

Conferința de la Delhi va discuta problema interzicerii armelor de exterminare în masă și instituirea unui control asupra acestei hotăriri. De asemenea vor fi discutate: folosirea energiei atomice în scopuri pașnice; acordarea locului ce i se cuvine R. P. Chineze în O.N.U.; unificarea pașnică a Coreei; problema colonialismului și amestecului străin în afacerile interne ale țărilor asiatice; primejdia pe care o reprezintă pentru țările asiatice participarea la alianțele și pactele militare; primejdia creării de baze militare străine în Asia ș.a. Toate aceste probleme prezintă o însemnătate excepțională pentru cauza păcii în Asia și în întreaga lume.

Popoarele Asiei — continentul pe al cărui teritoriu au fost aruncate de imperialiștii americani primele bombe atomice și a cărei populație a suferit de pe urma experiențelor atomice americane în Oceanul Pacific — desfășoară o largă mișcare împotriva uneltirilor maniacilor atomici care pregătesc războiul atomic. Este semnificativă amploarea mișcării împotriva pregătirii războiului atomic în Japonia. Apelul de la Viena a fost semnat în scurt timp de 23 milioane de japonezi. La Hiroșima se vor întîlni la 6 august, într-o conferință pentru interzicerea armelor atomice și cu hidrogen, 50 de reprezentanți din diferite țări. Diferite țări din Europa sînt vizitate de supraviețuitori ai bombardamentelor atomice de la Hiroșima și Nagasaki, care cer tuturor oamenilor de bună credință să-și unească forțele în lupta pentru interzicerea armelor nucleare.

O mare amploare a luat lupta pentru interzicerea armelor nucleare în India. Sub lozincile „Să înceteze pregătirile în vederea unui război atomic", „Să fie interzisă arma atomică", populația Indiei a luat parte la numeroase acțiuni în marile orașe Delhi, Bombay, Calcutta, precum și în alte multe localități ale țării. Comitetul executiv al Partidului Congresul național indian, care se află la putere, președintele Indiei, Prasad, primul ministru Nehru și alte personalități politice din India au subliniat necesitatea interzicerii armelor nucleare.

Poporul chinez, către care privesc cu simpatie toate popoarele Asiei, își spune răspicat cuvîntul lui de pace. Pînă acum peste 400.000.000 de cetățeni ai R.P. Chineze au și semnat Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Exprimînd simpatia și admirația lor față de marele popor chinez și încrederea lor în rolul de mare putere mondială al R.P. Chineze, popoarele Asiei cer cu tot mai multă tărie restabilirea drepturilor legitime la O.N.U. ale R. P. Chineze. Este timpul să se termine odată cu manevrele S.U.A. și ale acoliților lor, prin care se împiedică restabilirea drepturilor Chinei în O.N.U. Popoarele Asiei consideră poziția S.U.A. în această chestiune drept o atitudine ostilă împotriva a înseși intereselor popoarelor asiatice.

Popoarele Asiei condamnă faptul că cercurile agresive americane au creat blocul militar S.E.A.T.O. și au încheiat pacte militare cu trădătorii de patrie Cian Kai-și și Li Sin-Man. Devine din ce în ce mai limpede că pactul S.E.A.T.O. este de fapt o alianță a puterilor colonialiste îndreptată împotriva R.P. Chineze, menită în același timp să înăbușe mișcarea de eliberare națională din Asia. Datorită luptei popoarelor asiatice, imperialiștii americani n-au reușit să atragă în acest pact agresiv tocmai țările principale din sud-estul Asiei.

Conferința de la Delhi, care va discuta aceste probleme importante pentru cauza păcii, stă astăzi în atenția opiniei publice internaționale. Alături de partizanii păcii din toate țările, poporul nostru iubitor de pace își îndreaptă cu simpatie privirile către această conferință, dorind ca rezultatele ei să constituie o contribuție însemnată la destinderea încordării internaționale, la întărirea forțelor păcii în lumea întreagă.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Unul dintre corespondenții voluntari din raionul Vrancea, regiunea Bîrlad, ne-a sesizat asupra faptului că directorul școlii de 7 ani din comuna Păulești, Solca Nicolae, conduce școala după bunul său plac, fără să țină seama de părerile și propunerile celorlalte cadre didactice, nu duce nici un fel de activitate culturală în comună, ba mai mult, împiedică și pe alții să desfășoare o asemenea activitate. De pildă, invocînd diferite motive, Solca Nicolae a împiedicat organizarea unei echipe artistice în satul Păulești. Certat cu critica, Solca Nicolae evita să organizeze sau să participe la vreo ședință a cadrelor didactice de la școala pe care o conducea. Atunci cînd a fost criticat într-un articol apărut la gazeta de perete a școlii, a sustras articolul respectiv.

Cercetînd situația sesizată de corespondentul nostru, secția de învățămînt a raionului Vrancea a constatat că cele semnalate sînt juste. Solca Nicolae a fost scos din funcția de director, deoarece a dovedit că nu merită încrederea ce i-a fost acordată.

Se apropie repartizarea absolvenților...

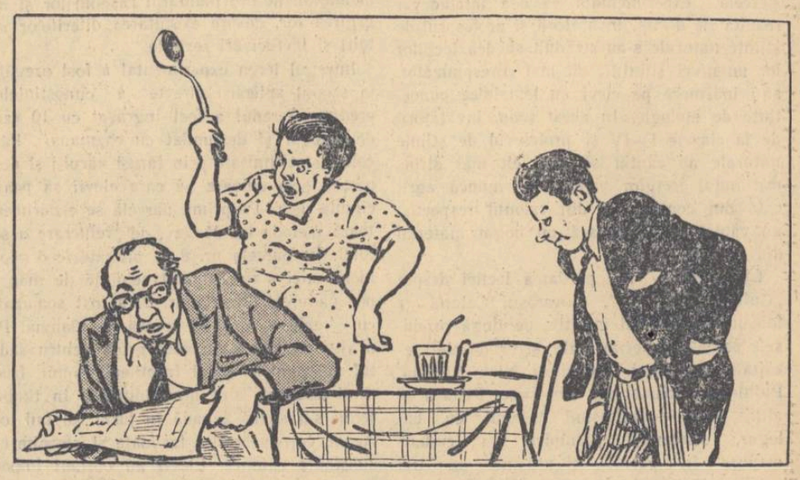

INTR-O FAMILIE „BUNĂ"
— Cum o să plece băiatul la țară? Pentru asta l-am ținut la Universitate?

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12, Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 314 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 15 aprilie 1955

Să sprijinim activ organizațiile de tineret

In școlile patriei noastre se întărește necontenit activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri, care aduc o însemnată contribuție la ridicarea simțului de răspundere al elevilor față de învățătură, la educarea lor în spiritul comunismului. Prin sarcinile sale, prin mijloacele pe care le folosește, activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri reprezintă o parte integrantă a muncii instructiv-educative, fiind legată în mod indisolubil de interesele școlii și familiei, de interesele tuturor oamenilor muncii din țara noastră.

Organizațiile U.T.M. și de pionieri constituie ajutoarele cele mai apropiate ale pedagogilor, sprijinul lor cel mai însemnat în lupta pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, pentru educarea acestora în spiritul disciplinei conștiente.

Acordînd o mai mare atenție activității organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școală, ocupîndu-se mai temeinic de viața lor, numeroși pedagogi știu să folosească just marele ajutor pe care-l pot primi din partea acestor organizații. Astfel, colectivul didactic al școlii medii de fete nr. 8 din raionul Stalin al orașului București se preocupă cu grijă de îndrumarea organizațiilor de tineret din școală. Ca urmare, a crescut și contribuția acestora la bunul mers al activității instructiv-educative. De exemplu, datorită faptului că problema muncii politico-educative în organizațiile U.T.M. și în unitățile de pionieri a fost dezbătută adeseori în ședințele consiliului pedagogic, conținutul acestei munci s-a îmbunătățit, ceea ce a determinat ridicarea simțului de răspundere față de învățătură al utemiștelor și pionierelor. In planul școlii sînt formulate în mod precis sarcinile cadrelor didactice — în special ale diriginților — în ceea ce privește îndrumarea activității organizațiilor de tineret și de pionieri.

Tot mai numeroși sînt pedagogii din școlile noastre care ajută concret utemiștii și pionierii în desfășurarea adunărilor tematice, așa încît acestea să fie cît mai interesante. Cu ajutorul tovarășei profesoare Elena Habar, pionierele de la școala nr. 1 de fete din orașul Giurgiu organizează adunări deosebit de atractive. De exemplu, adunarea cu tema „Patria mea" a fost pregătită cu multă minuțiozitate. La propunerea profesoarei pionierele au confecționat un album cu diferite fotografii din țara noastră și un fotomontaj, au citit literatură beletristică etc. Adunarea a contribuit nu numai la consolidarea cunoștințelor însușite de pioniere cu privire la geografia și istoria patriei, ci și la educarea lor în spiritul dragostei fierbinți pentru patrie.

Indrumînd just activitatea extrașcolară a utemiștilor și pionierilor, numeroși pedagogi aduc un aport însemnat la educarea acestora în spiritul dragostei pentru muncă. De exemplu, sub îndrumarea pedagogilor, pionierii și utemiștii de la școala mixtă de 7 ani din comuna Cotul Văii, raionul Negru Vodă, regiunea Constanța, au participat la îngrijirea și strîngerea recoltei, au strîns plante medicinale, au confecționat material didactic etc. In primăvara aceasta au sădit pomi în jurul școlii, au curățit pomii din comună de omizi.

Muncind în felul acesta, mulți pedagogi i-au ajutat pe utemiști și pionieri să fie exemplu la învățătură, la disciplină și în munca obștească pentru toți ceilalți elevi.

In unele locuri însă mai există încă multe neajunsuri în această privință. Intr-o serie de școli și instituții educative munca organizațiilor de tineret nu este îndrumată, nu este valorificată din plin sau, mai mult chiar, este ignorată cu totul. De exemplu, directoarea casei de copii din orașul Sighișoara nu înțelege rolul organizației de pionieri în întărirea educației comuniste a copiilor, nu ajută cu nimic activitatea acesteia. La școala medie tehnică financiară din București, directorul înăbușă cu autoritatea sa inițiativa utemiștilor, nu-i lasă să gîndească singuri, nu îndrumă și nu ajută comitetul U.T.M., subapreciind activitatea acestuia.

Sînt unele școli în care profesorii și diriginții s-au obișnuit atît de mult să conducă activul U.T.M. al clasei, încît secretarii birourilor de clasă sau instructorii de pionieri nu au nici o răspundere, nici o inițiativă, ci devin simpli executanți pasivi ai diferitelor dispoziții.

Activitatea pionierilor și utemiștilor trebuie îndrumată de pedagogi în mod just și cu tact, așa încît să se determine dezvoltarea inițiativei și a spiritului de independență al copiilor și al tinerilor, spiritul lor de răspundere pentru îndeplinirea sarcinilor.

Cadrele didactice nu trebuie să uite că utemiștii, instructorii de pionieri au nevoie de ajutor pedagogic, trebuie sprijiniți și îndrumați în muncă. Succesul activității organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școli nu depinde numai de alegerea unui comitet, ci mai ales de felul în care activează organizațiile lor de bază, unitățile și detașamentele. Munca sistematică dusă de director cu comitetul U.T.M. pe școală și de diriginte cu organizația U.T.M. pe clasă, precum și munca sistematică dusă de pedagogi cu unitățile și detașamentele de pionieri, ajutorul dat la timp de pedagogi în rezolvarea diferitelor probleme ale organizației de tineret fac să se îmbunătățească nu numai activitatea utemiștilor și a pionierilor, ci activitatea întregii școli, deoarece utemiștii și pionierii, care reprezintă partea cea mai avansată din clasă și din școală, vor trage după ei întregul colectiv de elevi. Sprijinindu-se pe pionieri și utemiști, pedagogul poate închega întreg colectivul clasei, poate forma o opinie generală a tuturor elevilor, care să determine atitudinea fermă față de învățătură și disciplină, să dezaprobe manifestările nejuste. Experiența pedagogică a învățătorului și profesorului, orizontul lui larg și priceperea lui trebuie să se îmbine cu energia și inițiativa utemiștilor, a instructorilor de pionieri, cu entuziasmul lor tineresc.

Folosind metodele și formele de activitate specifice organizațiilor U.T.M. și de pionieri, pedagogii trebuie să se ocupe de munca concretă, vie a acestora, să contribuie la organizarea unei activități atractive, potrivite specificului vîrstei și înclinărilor copiilor, așa încît aceasta să răspundă interesului lor arzător pentru fapte mari, îndrăznețe, eroice, pentru știință, tehnică, sport.

Fără discuție, pionierii și utemiștii trebuie să fie îndrumați de cei vîrstnici. In nici un caz însă îndrumarea nu trebuie în ocultă prin metode de comandă sau administrative.

Indrumînd cu tact și pricepere activitatea organizațiilor U.T.M. și a unităților de pionieri, pedagogii trebuie să folosească din plin posibilitățile pe care le au acestea de a mobiliza elevii în lupta pentru cunoștințe profunde și trainice. Fără să înăbușe inițiativa lor, pedagogii au datoria să îndrume pe utemiști și pionieri, să organizeze ajutorul reciproc între elevi, să analizeze situația celor rămași în urmă la învățătură și să ia măsuri pentru sprijinirea lor, să organizeze adunări deschise la care să se discute problemele învățăturii și disciplinei.

Urmărind cu atenție viața utemiștilor și pionierilor, studiindu-le trăsăturile individuale și înclinațiile, pedagogii pot să le sugereze activități interesante, menite să contribuie la aprofundarea și lărgirea cunoștințelor lor. Este bine să se organizeze în acest scop convorbiri tematice, adunări tematice („Cum trebuie să fie un utemist", „Cum trebuie înțeleasă prietenia între fete și băieți", „Sinceritatea—o importantă trăsătură de caracter", „Cartea, prietena noastră", „Prețuiește timpul", „Chipul tînărului om în literatura sovietică" etc.) De asemenea, sînt foarte instructive conferințele despre noile descoperiri ale științei, recenziile, excursiile la întreprinderile industriale, la gospodăriile agricole colective și de stat, la stațiunile de mașini și tractoare, la muzee și expoziții etc.

Rolul îndrumător al pedagogilor trebuie să se facă de asemenea puternic simțit și în îndrumarea muncii politico-educative a organizațiilor de tineret din școli. Pedagogii trebuie să urmărească în permanență felul în care se desfășoară informațiile politice, ce conferințe și referate se organizează și cine le ține.

Informația politică nu trebuie să fie o enumerare rece a evenimentelor actuale, ci o expunere însuflețită și vie a unor fapte care să-i mobilizeze pe tineri, să-i îndemne la o muncă susținută, să aprindă în ei dorința de a fi participanți activi la lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Pedagogii trebuie să vegheze, în același timp, ca munca extrașcolară să se organizeze în mod chibzuit, înlăturîndu-se acțiunile paralele, pentru a se evita supraîncărcarea cu sarcini a utemiștilor și pionierilor. Este inadmisibil ca tineretul nostru să-și petreacă o mare parte din timpul său liber în diferite ședințe, așa cum se mai întîmplă încă într-o serie de școli. Trebuie să fie mai puține ședințe, dar acestea să fie temeinic pregătite, variate și să se lase totodată pionierilor și utemiștilor timp pentru învățătură și activități obștești, pentru lectură și spectacole, pentru sport și plimbări.

Una din trăsăturile caracteristice ale omului societății socialiste este dragostea față de muncă, atitudinea față de ea ca față de prima necesitate a vieții. Pedagogii trebuie să ajute pe secretarii comitetelor U.T.M. și pe instructorii de pionieri ca aceștia să dezvolte îndeosebi la utemiști și pionieri dragostea față de principala lor muncă — învățătura, față de munca fizică, să-i încurajeze în însușirea deprinderilor practice.

Una din sarcinile principale și extrem de importante ale organizațiilor U.T.M. este conducerea organizațiilor de pionieri. Pedagogii au datoria să ajute organizațiile U.T.M. să planifice în mod just activitatea unităților de pionieri, să controleze îndeplinirea planurilor lor de muncă, să participe activ la activitatea organizațiilor de pionieri.

Prin întreaga lor muncă pedagogii trebuie să ridice prestigiul organizațiilor U.T.M. și de pionieri, folosind ajutorul acestora în rezolvarea multiplelor probleme ale colectivelor de elevi.

Numai prin acțiuni bine organizate, vii și atractive, printr-o îndrumare concretă, permanentă de către pedagogi a organizațiilor U.T.M. și de pionieri, sub continua conducere și îndrumare a partidului, vom reuși să educăm tineretul patriei noastre în spiritul înaltei morale comuniste.

Se îmbunătățește predarea fizicii

La școala de 7 ani din orașul Sulina se acordă o deosebită atenție legării cunoștințelor teoretice de practică în predarea fizicii.

Această preocupare s-a oglindit atît în conținutul lecțiilor și al lucrărilor practice de laborator, cît și în legătura strînsă pe care școala noastră a căutat să o realizeze cu diferite întreprinderi. Astfel, au fost vizitate în mod organizat uzina de apă, uzina electrică, ateliere, cherhanaua și stațiunea meteorologică. La uzina de apă elevii au primit explicații interesante în legătură cu funcționarea pompelor, decantoarelor și filtrelor. La uzina electrică li s-a explicat cum se produce curentul electric și cum se transmite prin conductori la depărtări mari. La atelierul de turnătorie, tovarășul Martin Ion, turnător fruntaș, le-a vorbit elevilor despre inovațiile și metodele sale de muncă.

La stațiunea meteorologică, elevii au cercetat funcționarea barometrului, anemometrului, giruetei, pluviometrului și higrometrului, au învățat în mod practic cum se măsoară cantitatea de precipitații, direcția și tăria vîntului.

Aceste vizite au contribuit nu numai la lărgirea și consolidarea cunoștințelor elevilor, ci au stîrnit în rîndurile lor și un viu interes pentru confecționarea și minuirea diferitelor aparate. Cu ajutorul învățătorilor și al profesorilor, elevii au confecționat o giruetă, un aparat pentru electroliza apei, pendulul Maxvell, scripetele mobil și fix, o nivelă cu bulă de aer, un electromotor etc.

Rezultatele acestei griji continue pentru realizarea unei strînse legături între teorie și practică se oglindesc din ce în ce mai mult în nivelul de cunoștințe al elevilor.

GRIGORE TUTUNARU
corespondent

În cinstea zilei de 1 Mai

Fruntași în muncă, fruntași la învățătură

Un mare număr de elevi ai școlii pentru tineretul muncitoresc de pe lîngă Complexul C.F.R. Grivița Roșie întîmpină ziua de 1 Mai cu noi realizări. Astfel, în ultimele săptămîni frecvența la cursuri s-a îmbunătățit simțitor. De asemenea, s-au îmbunătățit rezultatele obținute de elevi la învățătură.

Elevi ca N. Teodorescu, normator tehnolog, și B. Căpidescu, laborantă, din clasa a VIII-a „A", C. Constantin, electrician, și I. Mușat, turnător, din clasa a VII-a „C", tehnicianul I. Zodie din clasa a X-a și mulți alții învață cu stăruință, căutînd să-și însușească cunoștințe temeinice. Ca urmare, ei obțin rezultate din ce în ce mai bune și la locul lor de muncă în uzină.

Propaganda agrotehnică în rîndul țăranilor muncitori

Cadrele didactice de la școala de 7 ani din satul Boțești, raionul Huși, ajută pe colectiviștii de la gospodăria agricolă colectivă „23 August" și pe țăranii muncitori cu gospodării individuale să învețe și să aplice cele mai înaintate metode agrotehnice.

Astfel, în locurile vizibile din sat și în vitrina din fața școlii, sub titlurile „Cărți apărute în Editura agrosilvică de stat" și „Citește mai mult", sînt afișate liste de recomandări pentru popularizarea cărții printre săteni. Un colectiv de învățători și profesori a procurat prin cooperativa din sat și a difuzat, cu ajutorul elevilor, 242 de cărți și broșuri, printre care „Avantagiile acordate gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole în vederea sporirii producției agricole", „Metode noi de însămînțare a cerealelor", „Despre combaterea manei la vita de vie" etc. De asemenea, au fost difuzate gratuit 43 de broșuri tratînd despre arături și însămînțări, îngrijirea animalelor domestice etc.

I. BUZDUGAN
directorul școlii de 7 ani din comuna Boțești, raionul Huși

Pentru consolidarea cunoștințelor elevilor

De curînd, elevii școlii medii din Slobozia au participat la o excursie deosebit de interesantă, care a contribuit mult la consolidarea cunoștințelor de geografie și de istorie însușite la lecții.

Pentru buna reușită a acestei excursii s-a întocmit din timp un plan de acțiune. Itinerariul stabilit a fost: Slobozia — Sinaia — Predeal — Orașul Stalin și retur.

S-a luat din timp legătura cu școlile de pe parcurs, pentru asigurarea cazării în condiții cît mai bune. Cu ajutorul comitetului de părinți s-au asigurat alimentele necesare.

La excursie au participat peste 70 de elevi din clasele VIII—X. Pe întreg parcursul, elevii au fost antrenați în discuții despre cele văzute, și-au luat însemnări, au făcut fotografii în locurile pitorești.

La Sinaia, elevii au vizitat Muzeul Peleș. Ei s-au oprit apoi la Predeal, Valea Timișului și Orașul Stalin. In Orașul Stalin au vizitat Muzeul istoric al orașului. Piesele aflate în muzeu și prezentarea lor în mod sistematic de către personalul muzeului au contribuit mult la îmbogățirea cunoștințelor de istorie ale elevilor. Impărțiți în grupe conduse de cîte un profesor, elevii au vizitat de asemenea diferite instituții și întreprinderi ale orașului.

Se pregătesc pentru examene

Colectivul pedagogic al școlii medii nr. 5 din Capitală a început din timp acțiunea de pregătire a încheierii anului școlar. In planul de măsuri alcătuit în acest scop s-au stabilit datele pînă la care va fi parcursă întreaga materie de învățămînt prevăzută în programe. De asemenea, planul prevede organizarea unor lucrări de control pentru a se asigura o evidență precisă a cunoștințelor elevilor în vederea unei juste desfășurări a recapitulării.

Pentru ajutorarea elevelor rămase în urmă la învățătură s-au organizat consultații. S-a luat de asemenea măsura ca la lecțiile de recapitulare să se folosească cît mai larg materialul intuitiv — planșe, tablouri, diafilme, scheme, aparate etc.

Planurile calendaristice de recapitulare au și fost întocmite de către toți pedagogii.

Din inițiativa comitetului de instituție, cadrele didactice fruntașe vor ține în această perioadă lecții deschise, pentru a veni în ajutorul cadrelor tinere, cu mai puțină experiență.

Comitetul U.T.M. pe școală și instructoarea superioară de pionieri au discutat împreună cu conducerea școlii măsurile ce trebuie luate pentru mobilizarea tuturor elevelor la învățătură.

In cadrul unei ședințe plenare cu părinții, cadrele didactice le-au vorbit acestora despre importanța asigurării unui regim rațional al elevelor în vederea unei bune pregătiri pentru examene. Legătura cu părinții s-a intensificat. Indeosebi, părinții elevelor rămase în urmă la învățătură sînt chemați săptămînal la școală, sau vizitați la domiciliu.

CORNELIA VASILIU

La Institutul de arhitectură „Ion Mincu" din București studenții se pregătesc cu perseverență pentru a deveni constructori pricepuți, cadre de nădejde ale patriei noastre.

In memoria marelui Lenin

In toate orașele și satele patriei noastre au loc, în aceste zile, manifestări închinate memoriei genialului învățător al oamenilor muncii — Vladimir Ilici Lenin, de la a cărui naștere se împlinesc 85 de ani.

Cu prilejul acestei aniversări, studenții Institutului de Științe Economice și Planificare „V. I. Lenin" din Capitală au convocat o întrunire a cercurilor științifice studențești. Aci se vor expune referatele: „Lenin despre educația comunistă a tinerei generații", „Lenin despre studierea economiei politice" și altele.

In clișeu: studenții care vor prezenta referatele, discutînd pe marginea lor.

La Muzeul „V. I. Lenin — I. V. Stalin"

In aceste zile din preajma celei de a 85-a aniversări a nașterii marelui învățător al omenirii progresiste, întemeietorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al Statului Sovietic — Vladimir Ilici Lenin, oamenii muncii vizitează în număr tot mai mare Muzeul „V. I. Lenin — I. V. Stalin" din Capitală.

In fiecare zi, muzeul este vizitat de sute de oameni ai muncii din fabrici și uzine, din instituții și din institutele de învățămînt superior de partid și de stat, activiști de partid din Capitală și regiune, elevi ai școlilor medii și profesionale, numeroși cetățeni.

La muzeu se pot viziona filme legate de viața și opera lui V. I. Lenin și se poate asculta imprimată pe discuri vocea genialului conducător al proletariatului. Multe filme vor fi vizionate pe baza cererilor făcute de întreprinderi și instituții.

Mii de oameni ai muncii din regiunile Ploești, Constanța, Stalin, muncitori, intelectuali, țărani muncitori, studenți, militari și-au anunțat vizita la muzeu. De asemenea, a fost organizată în această săptămînă vizitarea Muzeului „V. I. Lenin — I. V. Stalin" de către grupe de propagandiști fruntași din regiunile apropiate.

Grupuri de școlari care în curînd vor deveni pionieri vin zilnic împreună cu profesorii lor la muzeu, cercetînd îndelung documentele, picturile și sculpturile și toate piesele expuse care vorbesc despre marele Lenin, despre continuatorul operei sale, I. V. Stalin.

Recent, muzeul s-a îmbogățit cu noi lucrări despre Lenin, precum și cu materiale legate de mișcarea muncitorească din țara noastră în anii 1905—1907, sub influența primei revoluții ruse.

De la deschidere și pînă acum, Muzeul „V. I. Lenin — I. V. Stalin" a fost vizitat de zeci de mii de oameni ai muncii.

Expoziții ale operelor lui V. I. Lenin

In vederea aniversării a 85 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin, librăriile din Capitală au început să facă diferite pregătiri.

„Librăria Noastră" nr. 1 din Calea Victoriei va deschide o expoziție în care vor fi prezentate operele lui Lenin, fotocopii de pe manuscrisele sale, precum și lucrări apărute la noi în anii de ilegalitate a partidului.

La „Cartea Rusă" se va amenaja o vitrină specială unde vor fi expuse exemplare din operele lui Lenin tipărite în limbile: română, rusă, germană, maghiară, franceză, engleză.

Și la celelalte librării centrale se organizează vitrine festive și standuri cu operele lui V. I. Lenin.

O întîlnire rodnică în rezultate

In scopul unei temeinice orientări a elevilor anului IV de la școlile pedagogice în problemele viitoarei lor activități la sate, cabinetul pedagogic al regiunii Arad a organizat de curînd o întîlnire între acești elevi și învățătorii fruntași din regiune.

Intrebările puse de viitorii absolvenți învățătorilor fruntași au scos în evidență interesul lor față de problemele muncii în condițiile școlii sătești. De pildă, elevul Ion Gui, de la școala pedagogică mixtă din Arad, s-a interesat cum anume va putea el să contribuie ca viitor învățător la sporirea producției agricole.

Eleva E. Mittelbrun, de la școala pedagogică mixtă cu limba de predare germană din Arad, s-a interesat de felul în care trebuie să se pregătească pentru a putea desfășura munca de alfabetizare în condiții cît mai bune.

Eleva Maria Barabàs, de la școala pedagogică cu limba de predare maghiară din Arad, a manifestat interes pentru cunoașterea organizării muncii metodice în școală și în raion.

Elevii anului IV au cerut de asemenea lămuriri despre felul cum trebuie să-și desfășoare munca în cadrul căminelor culturale, despre unele probleme legate de activitatea cercurilor pedagogice etc.

In cadrul discuțiilor, învățătorii fruntași au răspuns rînd pe rînd întrebărilor puse de către elevii anului IV.

Invățătorii mai în vîrstă au vorbit despre condițiile vitrege în care au fost siliți să-și desfășoare activitatea în anii regimului burghezo-moșieresc.

„Am primit vestea acestei consfătuiri cu o deosebită emoție — a spus învățătorul Ștefan Dumitrescu, directorul școlii de 7 ani din comuna Petriș. Mi-am depănat amintirile și m-am văzut cu ani în urmă, tînăr absolvent, pe străzile Bucureștiului, alături de alți zeci și sute de învățători, cerînd un post, o bucată de pîine. Drept răspuns, pompierii ne-au luat în primire cu furtunurile de apă, pentru ca după aceea să fim îmbarcați în vagoane de deținuți și expediați în satele noastre... Cînd am intrat acum în această sală frumos ornamentată, amintirile de odinioară s-au spulberat ca un vis. Cîtă deosebire între zilele de atunci și cele pe care le trăiți voi astăzi!"

Tovarășul Marin Nedelcu a vorbit despre unele metode pe care le folosesc învățătorii de la școala de 7 ani din comuna Simana în vederea răspîndirii cunoștințelor agrotehnice în rîndurile țăranilor muncitori. In încheiere, el a spus: „Noi, învățătorii și profesorii mai în vîrstă, vă așteptăm cu drag în mijlocul nostru".

Tinerii profesori Ion Groza și Maria Lăzărescu le-au vorbit viitorilor absolvenți despre perspectivele pe care le au în ceea ce privește continuarea studiilor prin învățămîntul fără frecvență.

In numele elevilor din anul IV, elevii Micu, Oancea și Gaug și-au luat angajamentul de a se prezenta bine pregătiți la examenele de sfîrșit de an și la examenul de diplomă, de a se înarma cu cunoștințe cît mai temeinice în vederea muncii pe care o vor desfășura la sate ca învățători.

ION DRAGAN
corespondent

La lecțiile de limba română cu tinerii muncitori

Predau limba română la școala pentru tineretul muncitoresc de pe lîngă Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală. Elevii mei lucrează în producție și au deci mai puțin timp pentru studiul individual decît elevii școlilor de zi. De aceea, mă străduiesc ca, prin metode cît mai variate, să-i ajut să-și însușească majoritatea cunoștințelor în clasă, în timpul lecțiilor. Fac adeseori cu ei exerciții de analiză gramaticală, orală sau scrisă, folosesc planșe privind formarea cuvintelor, cazurile substantivului, formele lungi și scurte ale pronumelui personal etc., tabele ortografice pentru scrierea corectă a substantivelor feminine la genitiv și dativ singular și a substantivelor masculine la nominativ și acuzativ plural etc.

O evidență clară a cunoștințelor elevilor îl ajută pe profesor să chibzuiască asupra conținutului lecțiilor și asupra procedeelor de muncă, să asigure ridicarea nivelului la învățătură al fiecărui elev în parte. De aceea am dat o mare atenție verificării cunoștințelor pe care și le-au însușit elevii mai cătînd să aflu în ce măsură știu ei să folosească manualul de gramatică, culegerea de exerciții și manualul de lectură literară, cum înțeleg ei cele cuprinse în manual, cît de repede știu să găsească răspunsul pentru o problemă dată. Pe baza acestor date mi-am alcătuit o evidență a cunoștințelor fiecărui elev în parte, notînd lecțiile și capitolele pe care elevii nu le cunosc suficient, măsurile luate pentru lichidarea lipsurilor, rezultatele obținute.

Acord multă grijă elevilor rămași în urmă la învățătură. Pentru a le veni în ajutor le-am dat indicații amănunțite în ceea ce privește munca pentru însușirea cunoștințelor. Le dau adesea elevilor lucrări individuale, pe care ei le rezolvă în clasă, sub supravegherea mea, pe baza unor fișe-temă. O fișă-temă cuprinde: conținutul pe scurt al temei pe care urmează s-o rezolve elevul, cîteva întrebări de control și un exercițiu în care să aplice cele învățate. Iată cum arată o astfel de fișă la gramatică: Tema: formarea cuvintelor prin derivare (manualul de gramatică, pag. 19—23); Indicații: după ce ai citit exemplele, învață pe de rost definițiile subliniate. Dă răspuns oral la următoarele întrebări: ce sînt sufixele (exemple); ce sînt prefixele (exemple); rezolvă exercițiul nr. 7 din manualul de gramatică, pag. 22.

Am întocmit astfel de fișe și pentru lecțiile de lectură literară. Iată un exemplu: Tema: „Domnul Trandafir" de M. Sadoveanu, (manualul de limba română, pag. 152—155); Indicații: citește atent textul, odată în întregime și apoi pe fragmente; răspunde la următoarele întrebări: 1. cu ce prilej își amintește scriitorul de dascălul său (oral); 2. trăsăturile fizice și morale ale domnului Trandafir (în scris).

Elevii lucrează apoi singuri cu manualul, cercetează materialul indicat, se pregătesc pentru răspunsurile orale, execută exercițiile scrise. In procesul muncii, elevii îmi pun de multe ori întrebări. După îndeplinirea temei, verific lucrarea scrisă, folosind, dacă este cazul, și întrebările orale.

Acest procedeu mă ajută să obțin rezultate bune în înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice de limba și literatura română.

MARIA HANGIU

LECTURILE PEDAGOGICE

In rezolvarea cu succes a sarcinilor importante ridicate de opera de construire a socialismului în țara noastră, pe care poporul muncitor o înfăptuiește sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn și a guvernului, o însemnătate deosebită o are cunoașterea și popularizarea rezultatelor și a metodelor de muncă ale fruntașilor din toate ramurile economiei naționale și culturii.

Acest lucru se referă și la dezvoltarea școlii și a științei pedagogice în R.P.R. Studierea, generalizarea și popularizarea continuă a experienței pozitive a cadrelor didactice contribuie într-o măsură deosebit de însemnată la realizarea cu succes de către școala noastră a educației comuniste a tinerei generații.

Datorită măsurilor luate în vederea ridicării nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice, numărul învățătorilor și profesorilor din țara noastră care au acumulat o experiență pozitivă, bogată este din ce în ce mai mare.

Îmbunătățirea calității învățămîntului și dezvoltarea științei pedagogice în R.P.R. cer studierea, generalizarea și popularizarea experienței pozitive dobîndite în școala noastră pe baza aplicării creatoare a experienței școlii sovietice, cer ca această experiență să devină un bun al tuturor cadrelor didactice.

În școala noastră schimbul de experiență se realizează printr-o mare varietate de forme: lecții deschise, referate în cadrul consiliului pedagogic, cercuri pedagogice, cabinete pedagogice din școli, lectorate pentru părinți, consfătuiri de producție (pe linie sindicală), consfătuiri raionale și regionale etc.

Fiecare din aceste forme are specificul ei și contribuie, desigur, la ridicarea continuă a nivelului muncii instructiv-educative.

Folosind experiența școlii și a pedagogiei sovietice, Ministerul Învățămîntului, prin Institutul de științe pedagogice și prin cabinetele pedagogice regionale, organizează „Lecturile pedagogice"[1]).

„Lecturile pedagogice" reprezintă o formă nouă de studiere și generalizare a experienței pozitive. Fiecare învățător sau profesor, fiecare activist din învățămînt, fiecare părinte trebuie să fie convins că participarea lui la „Lecturile pedagogice" poate aduce un real folos școlii noastre.

Este greșită părerea că valoarea experienței pozitive în munca unui învățător sau profesor constă numai în găsirea de metode noi, necunoscute pînă acum; principala valoare o reprezintă aplicarea în mod creator, în practica pedagogică, a principiilor didactice și a recomandărilor metodicii obiectului respectiv.

Studierea activității proprii contribuie la îmbunătățirea continuă a muncii cadrelor didactice, deci la ridicarea învățămîntului pe o treaptă mai înaltă.

Mai jos se publică o tematică recomandată de Institutul de științe pedagogice pentru cei ce doresc să participe la „Lecturile pedagogice".

Această tematică are un caracter de orientare: cadrele didactice pot prezenta lucrări în care să trateze alte probleme din experiența lor pozitivă, neprevăzute în această tematică, sau pot folosi parțial tematica recomandată, tratînd numai unele aspecte ale problemelor.

Secțiile de învățămînt regionale și raionale trebuie să desfășoare, prin cabinetele pedagogice regionale, o activitate largă de popularizare a „Lecturilor pedagogice" în rîndurile învățătorilor, profesorilor, instructorilor superiori de pionieri, părinților. În cadrul ședințelor pe care le țin secțiile raionale cu directorii de școli, în cadrul cercurilor și al consiliilor pedagogice se vor dezbate probleme referitoare la: scopul „Lecturilor pedagogice", alegerea temelor, munca de documentare în vederea studierii experienței pedagogice, metodica de cercetare, redactarea lucrării etc.

Un rol important în studierea, generalizarea și popularizarea experienței înaintate revine cabinetelor pedagogice. Ele vor trebui să acorde participanților la „Lecturile pedagogice" un sprijin susținut de-a lungul întregii perioade de elaborare a lucrărilor, ajutîndu-i să-și procure materialul documentar, dîndu-le consultații cu privire la întocmirea lucrării.

Un sprijin însemnat în realizarea cu succes a lucrărilor pentru „Lecturile pedagogice" îl pot da directorii de școli și organele de îndrumare și control, care trebuie să ajute cadrele didactice să înțeleagă importanța experienței lor pozitive. Un învățător sau un profesor bun, maestru în specialitatea lui, nu-și dă de multe ori seama de valoarea pedagogică a experienței sale. „Ce e nou în munca mea?", se întreabă el. „Mi-s dragi copiii și muncesc conștiincios. Așa poate să muncească fiecare". Directorul, inspectorul, metodistul trebuie să convingă pe un astfel de învățător sau profesor să împărtășească și celorlalți experiența pozitivă a muncii lui.

Conducătorii instituțiilor de învățămînt și educație, inspectorii, metodiștii, responsabilii de cercuri pedagogice trebuie să participe activ la „Lecturile pedagogice", atît descriindu-și propria activitate, cît și studiind activitatea pozitivă a unor cadre didactice sau a unor școli.

Lucrările pentru „Lecturile pedagogice" se trimit cabinetelor pedagogice regionale, care le selecționează; unele dintre ele pot fi prezentate în cadrul cercurilor pedagogice, la consfătuirile raionale sau în conferințe și consfătuiri anume organizate. Cabinetele pedagogice înaintează cele mai bune lucrări Institutului de științe pedagogice, unde vor fi apreciate de comisia pentru „Lecturile pedagogice". Lucrările admise vor fi prezentate de autorii lor, care vor fi invitați la sesiunea anuală organizată de Institutul de științe pedagogice.

Cele mai bune lucrări vor fi apoi publicate în „Revista de pedagogie", în culegeri sau broșuri separate, cu asigurarea dreptului de autor celor care le-au elaborat.

Datele cînd vor avea loc sesiunile „Lecturilor pedagogice" vor fi anunțate ulterior.

Prin organizarea „Lecturilor pedagogice" se pun bazele muncii științifice în masa largă a învățătorilor și profesorilor, a celorlalți activiști din învățămînt și a părinților elevilor, fapt care va aduce fără îndoială o contribuție de seamă la ridicarea nivelului învățămîntului și la dezvoltarea științei pedagogice în R.P.R.

---

[1]) Regulamentul privind organizarea „Lecturilor pedagogice" este publicat în „Buletinul Ministerului Învățămîntului" Nr. 2 — aprilie 1955.

Recomandări de tematică

I. Probleme generale de organizare și metodică a desfășurării activităților instructiv-educative în clasă, în afară de clasă și școală

— Cum asigur însușirea temeinică de către elevi a cunoștințelor.

— Din experiența mea în legătură cu verificarea și aprecierea cunoștințelor și deprinderilor elevilor.

— Organizarea și metodica desfășurării lecțiilor de repetare la sfîrșit de temă, capitol, pătrar.

— Cum folosesc materialul didactic la lecții.

— Organizarea și metodica muncii independente a elevilor (în cadrul activităților din clasă și în afară de clasă).

— Temele pentru acasă și rolul lor în înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice.

— Din experiența muncii mele pentru prevenirea rămînerii în urmă la învățătură a elevilor.

— Din experiența muncii cu elevii rămași în urmă la diferite obiecte de învățămînt (metode și procedee folosite în cadrul activității din clasă și în afară de clasă, precum și rezultatele obținute).

— Cum contribuie munca dusă în cercurile pe obiecte la pregătirea elevilor pentru activitatea practică.

— Metodica organizării și desfășurării excursiilor pentru cunoașterea ținutului natal (la istorie, geografie, literatură).

— Cum educ elevii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar (în cadrul activităților din clasă și în afară de clasă).

— Formarea bazelor concepției materialist-dialectice a elevilor în cadrul predării diferitelor obiecte de învățămînt.

— Din munca mea de organizare și educare a colectivului de elevi.

— Cum educ elevii în spiritul dragostei și al interesului pentru muncă.

— Din experiența dirigintelui (învățătorului) în munca de educare a elevilor în spiritul disciplinei conștiente.

— Recompensele și pedepsele folosite în școală și importanța lor în educarea disciplinei.

— Cum îmi educ copiii (din experiența unui părinte).

— Rolul familiei în educarea interesului copiilor pentru învățătură.

— Din experiența muncii activului de părinți din școală.

— Organizarea unui regim just în familie, factor important în educarea copiilor.

— Munca dirigintelui (învățătorului) cu părinții, în scopul asigurării succesului la învățătură al elevilor.

— Lectoratul pentru părinți — mijloc important pentru îmbunătățirea muncii de educare a copiilor în familie.

— Din activitatea detașamentului de pionieri pentru asigurarea succesului la învățătură.

— Din experiența unei tabere în problema educării pionierilor în spiritul colectivismului.

— Din experiența mea în munca de conducere a unității de pionieri.

— Activitatea desfășurată de cercurile de la Casele pionierilor sau Palatul Pionierilor și legătura ei cu munca instructiv-educativă din școală.

— Activitatea colectivului pedagogic al casei de copii pentru asigurarea succesului la învățătură al elevilor.

— Din munca mea de director de școală.

— Controlul lecțiilor de către director.

— Munca directorului cu diriginții.

— Munca directorului cu organizațiile de pionieri și U.T.M.

— Conținutul și organizarea muncii consiliului pedagogic.

— Conținutul și organizarea muncii cercurilor metodice și a comisiilor pe obiecte în școală.

— Din experiența muncii secției de învățămînt orășenești, raionale sau regionale.

— Din activitatea cabinetului pedagogic regional (raional).

— Organizarea muncii metodice a cadrelor didactice din raion.

— Experiența mea în predarea metodicilor la școala pedagogică.

— Legătura școlilor pedagogice cu absolvenții lor; studierea muncii tinerilor învățători.

— Metodele de educare a elevilor școlii pedagogice în spiritul dragostei pentru profesiunea de învățător.

— Organizarea, desfășurarea și rezultatele diferitelor forme de practică pedagogică.

— Respectarea principiului intuiției în predarea pedagogiei.

— Organizarea cabinetului pedagogic în școala pedagogică; conținutul activității și metodele de muncă.

— Organizarea și pregătirea elevilor pentru trecerea normelor G.M.A. și F.G.M.A.

— Din experiența colaborării medicului școlar cu cadrele didactice și cu părinții în vederea creării unui regim just pentru elevi.

— Din experiența medicului școlar în munca cu părinții pentru formarea deprinderilor igienice și pentru întărirea sănătății copiilor.

— Rolul cîntecului popular în educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist.

— Desenul după natură ca formă principală de muncă în cercul plastic.

— Particularitățile muncii educative cu copiii de 7 ani.

— Particularitățile atenției elevilor la lecții și metodele educării atenției.

— Educarea interesului elevilor pentru învățătură.

— Folosirea exemplelor și a exercițiilor la lecțiile de logică.

I. Probleme privitoare la predarea obiectelor de învățămînt

CLASELE I—IV

(în școlile cu limba de predare română și cu limba de predare a minorităților naționale)

— Formarea deprinderilor de muncă agricolă în clasele I—IV.

— Din experiența predării citirii și scrierii în clasa I.

— Metodele folosite pentru realizarea unei exprimări corecte, orale și scrise, a elevilor.

— Cum am reușit să le formez elevilor o scriere corectă și frumoasă.

— Cum mă pregătesc pentru lecție (din experiența unui învățător care lucrează simultan cu mai multe clase).

— Munca pe care o desfășor cu elevii la aritmetică pentru dezvoltarea judecății logice.

— Procedee de calcul oral la clasele I—IV.

— Din experiența mea în predarea istoriei, a geografiei, a științelor naturii în clasa a IV-a[2]).

---

2) Autorul se poate referi numai la unul din aceste obiecte, sau la anumite aspecte din munca sa în predarea istoriei, geografiei, științelor naturii.

LECTURA LITERARĂ ȘI ISTORIA LITERATURII ROMÎNE (MATERNE)

— Cum folosesc lecțiile de literatură (la clasele V—X și anii I—IV în școlile pedagogice) pentru a educa elevii în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar

— Cum mi-am organizat munca pentru dezvoltarea exprimării orale și scrise a elevilor din clasele V—VII.

— Organizarea și controlul lecturii în afara clasei.

— Studierea noțiunilor de teorie literară (la clasele V—VII, VIII—X și anii I—IV în școlile pedagogice).

— Studierea curentelor literare în cadrul predării istoriei literaturii romîne (clasele VIII—X și anii I—IV în școlile pedagogice).

— Studiul limbii operelor literare în cadrul predării lecturii literare (clasele V—VII) și a istoriei literaturii romîne (clasele VIII—X și anii I—IV în școlile pedagogice).

— Organizarea și desfășurarea lecțiilor de repetare la lectura literară (clasele V—VII) și la istoria literaturii romîne (clasele VIII—X și anii I—IV în școlile pedagogice).

LIMBA ROMÎNĂ (MATERNĂ)

— Cum folosesc lecțiile de limba romînă pentru a educa elevii în spiritul dragostei pentru patrie și pentru poporul muncitor.

— Folosirea analizei gramaticale la lecțiile de limba romînă.

— Munca de îmbogățire și precizare a vocabularului elevilor la lecțiile de limba romînă.

— Greșelile tipice de ortografie și de punctuație ale elevilor din clasele V—VII; măsuri pentru prevenirea și corectarea lor.

— Folosirea materialului didactic la lecțiile de limba romînă

— Temele pentru acasă și rolul lor în însușirea de către elevi a unor cunoștințe temeinice de limbă și a unor deprinderi practice de exprimare corectă

— Organizarea unui front comun în vederea îmbunătățirii exprimării orale și scrise a elevilor.

— Cum folosesc orele de dezvoltare a vorbirii în vederea pregătirii profesionale a elevilor școlii pedagogice.

— Legătura dintre teorie și practică în studierea metodicii predării limbii romîne (anii III—IV în școlile pedagogice de învățători).

LIMBA ROMÎNĂ

(în școlile cu limba de predare a minorităților naționale).

— Procedee folosite pentru însușirea de către elevii școlilor elementare și medii a pronunțării corecte în limba romînă.

— Organizarea cursului oral de limba romînă în perioada anterioară abecedarului.

— Cum am procedat pentru îmbogățirea vocabularului elevilor la lecțiile de limba romînă.

— Folosirea ilustrațiilor la lecțiile de conversație în limba romînă.

— Folosirea materialului didactic la lecțiile de limba romînă.

— Greșeli ortografice tipice ale elevilor la limba romînă; metode de prevenire și înlăturare a acestor greșeli.

— Folosirea cunoștințelor de gramatică însușite la limba maternă în studierea limbii romîne.

— Metodica traducerii din limba maternă în limba romînă și din limba romînă în limba maternă, în cadrul lecțiilor de limba romînă.

— Folosirea cunoștințelor de teorie literară însușite la limba maternă, în studierea literaturii romîne.

— Ridicarea calității lecțiilor de limba romînă, mijloc de trezire a interesului și a dragostei elevilor pentru limba și cultura poporului romîn.

LIMBA RUSĂ

— Metodica predării lecțiilor orale preliminare abecedarului la clasa a IV-a.

— Lecții după tablouri.

— Metodica muncii cu vocabularul.

— Greșeli tipice de ortografie; metodele de preîntîmpinare și înlăturare a acestor greșeli.

— Folosirea cunoștințelor de limba maternă în predarea limbii ruse.

— Folosirea materialului didactic confecționat cu mijloace proprii în predarea limbii ruse.

ARITMETICA

— Din experiența mea în înarmarea elevilor cu priceperea de a rezolva probleme (în toate clasele sau într-o singură clasă).

— Din experiența mea în formularea problemelor cu date luate din viața înconjurătoare.

— Greșeli tipice în rezolvarea problemelor și în efectuarea calculelor aritmetice; mijloace pentru preîntîmpinarea și lichidarea lor.

— Formarea deprinderilor de calcul oral și scris.

ALGEBRA ȘI TRIGONOMETRIA

— Din experiența mea în predarea unei teme la algebră sau trigonometrie.

— Cum lupt împotriva formalismului în predarea algebrei (trigonometriei).

— Cum am folosit cunoștințele de fizică în cadrul lecțiilor de algebră (trigonometrie).

— Metodica rezolvării problemelor.

GEOMETRIA

— Dezvoltarea imaginației spațiale a elevilor la lecțiile de geometrie.

— Importanța problemelor de construcție în cursul de geometrie și metodele de rezolvare a acestor probleme.

— Importanța problemelor de demonstrație și metodele de rezolvare a acestor probleme.

— Importanța materialului didactic în predarea geometriei; cum l-am confecționat și cum l-am folosit în cadrul lecțiilor.

— Lucrări practice efectuate la lecțiile de geometrie (trigonometrie).

ISTORIE—CONSTITUȚIE

— Formarea și dezvoltarea noțiunilor de istorie ale elevilor în cadrul lecțiilor de istorie.

— Folosirea literaturii beletristice la lecțiile de istorie și constituție.

— Studierea istoriei locale în cadrul cursului de istorie.

— Confecționarea materialului didactic cu mijloace proprii în cadrul cercului de istorie și de constituție.

— Metodica muncii cu materialul intuitiv din manual la lecțiile de istorie.

GEOGRAFIE

— Rolul excursiilor în predarea și înțelegerea geografiei fizice.

— Studierea ținutului natal la cursul de geografie a R.P.R.

— Munca în diferite clase cu harta geografică.

— Cum am organizat munca pe terenul geografic.

— Cum am lucrat cu elevii la confecționarea materialului didactic.

ȘTIINȚE NATURALE

— Cum realizez unitatea dintre teorie și practică în predarea botanicii (sau a zoologiei).

— Experiența mea în predarea fiziologiei omului în lumina învățăturii lui I. P. Pavlov.

— Cum înarmez elevii cu cunoștințe și deprinderi agricole.

— Din munca mea de organizare și desfășurare a excursiilor în legătură cu lecțiile de botanică sau zoologie.

— Cum am organizat munca elevilor pe terenul experimental.

— Experiența organizării colțului naturii vii și a folosirii materialului din acest colț în activitatea din clasă și în afară de clasă.

— Experiența muncii cercului tinerilor naturaliști.

— Experiența mea în ceea ce privește strîngerea și confecționarea cu elevii a materialului didactic pentru predarea științelor naturale.

— Experiența mea în predarea botanicii și a zoologiei la școala pedagogică.

— Experiența mea în predarea practicii agricole la școala pedagogică.

FIZICA

— Ce metode am folosit pentru formarea noțiunilor de fizică ale elevilor (de exemplu: masă, greutate, energie, intensitatea cîmpului electric, oscilații și unde etc.).

— Metode folosite pentru cunoașterea de către elevi a diferitelor unelte, mașini-unelte, motoare, a mașinilor agricole, precum și a hidrotehnicii, termotehnicii, electrotehnicii, a tehnicii luminatului, a tehnicii razelor Roentgen etc.

— Aplicarea cunoștințelor dobîndite la lecțiile de fizică în rezolvarea problemelor și în analiza fenomenelor din lumea înconjurătoare.

— Experiența activității în afară de clasă la fizică (cercurile de fizică, expozițiile, serile de fizică etc).

— Dezvoltarea priceperilor și a deprinderilor practice ale elevilor în cadrul lecțiilor de fizică și al lucrărilor de laborator.

— Experiența organizării cabinetului de fizică și a instalării aparaturii electrice în cabinetul de fizică.

— Din experiența mea în confecționarea cu mijloace proprii a diferitelor aparate și instrumente pentru demonstrații și lucrări practice la fizică.

— Deprinderea elevilor de a citi și de a face schițe, grafice, tabele și desene tehnice.

— Organizarea excursiilor și vizitelor în întreprinderi; rolul lor în consolidarea cunoștințelor elevilor.

CHIMIA

— Metode utilizate pentru formarea noțiunilor de chimie ale elevilor (de exemplu: valența, structura compușilor organici, reacții chimice etc.).

— Pregătirea elevilor pentru activitatea practică prin predarea chimiei.

— Cum am contribuit, prin predarea chimiei, la înarmarea elevilor cu cunoștințe agricole.

— Aplicarea cunoștințelor dobîndite prin studiul chimiei în rezolvarea problemelor și în analiza fenomenelor din lumea înconjurătoare.

— Aparate confecționate prin mijloace proprii și folosite pentru demonstrații la lecțiile de chimie sau la lucrările de laborator.

— Organizarea excursiilor și a vizitelor în întreprinderi; rolul lor în consolidarea cunoștințelor dobîndite la lecțiile de chimie.

LIMBI STRĂINE

(engleză, germană, franceză)

— Metodica predării unor teme de gramatică la limbile străine.

— Din experiența muncii pentru însușirea lexicului la limbile străine în clasele VIII—X.

III. Probleme privitoare la educația preșcolară

— Precizarea, activizarea și îmbogățirea vocabularului copiilor de vîrstă preșcolară.

— Cum le facem cunoscute copiilor de vîrstă preșcolară natura și fenomenele naturii.

— Cum organizez educația fizică a copiilor din grupa mea.

IV. Probleme de defectologie pentru școlile speciale de surdo-muți și orbi

— Din experiența muncii instructiv-educative cu copiii surdo-muți în perioada pregătitoare.

— Organizarea și desfășurarea lecțiilor pentru dezvoltarea limbajului scris și oral al copiilor.

— Munca în afară de clasă pentru dezvoltarea vorbirii elevilor.

— Studiul și caracterizarea psiho-pedagogică a copiilor orbi.

— Educația prin muncă și pregătirea profesională în școlile pentru copiii orbi.

V. Probleme pentru școlile ajutătoare

— Metodele de muncă ale învățătorului din școlile ajutătoare în vederea pregătirii elevilor pentru activitatea practică.

— Din experiența muncii educative în școlile ajutătoare.

O consfătuire de producție

De curînd, la școala mixtă de 7 ani cu limba de predare romînă din comuna Vladimirescu, raionul Arad, a avut loc o consfătuire de producție cu tema: „Folosirea materialului intuitiv în predarea științelor naturale".

Pentru buna desfășurare a consfătuirii, comisia constituită special în acest scop a organizat lecții deschise și interasistențe, a popularizat consfătuirea la gazeta de perete etc.

La consfătuire a fost prezentat un referat privitor la experiența folosirii materialului intuitiv din natură în predarea științelor naturale. Astfel, la lecțiile de zoologie s-au folosit broaște, rîme, scoici, melci, cîrtițe, insecte etc., iar la lecțiile de botanică — bulbi de ceapă, rizomi de stînjenel, tuberculi de cartofi și aitele. Au fost folosite de asemenea planșe, tablouri, scheme, modele, machete.

Elevii claselor a VI-a și a VII-a au efectuat numeroase experiențe și disecții interesante. Astfel, au făcut disecții pe broaște și pe viermi. La lecția de botanică despre semințe s-a studiat structura diferitelor semințe, s-a determinat puterea lor de germinație. Elevii au pus semințele la încolțit și și-au notat observațiile cu privire la dezvoltarea plantelor răsărite.

Discuțiile purtate în jurul referatului au scos în evidență faptul că, datorită folosirii juste a materialului intuitiv, precum și datorită organizării unor excursii la gospodăria agricolă colectivă și la gospodăria agricolă de stat, s-au obținut rezultate bune în predarea științelor naturale.

Consfătuirea de producție a prilejuit un larg schimb de experiență între cadrele didactice de la această școală.

Conferințe științifice studențești

Duminică dimineața a avut loc în Capitală conferința științifică a studenților Institutului pedagogic.

După cuvîntul de deschidere rostit de tov. E. Rusu, director de studii al Institutului, studentul Gh. Olteanu, membru în consiliul de conducere al Asociației științifice studențești, a prezentat darea de seamă asupra activității cercurilor științifice studențești de la Institutul pedagogic.

În cadrul celor 7 cercuri științifice de la facultățile de pedagogie-romînă, romînă-istorie, fizică-matematică și naturale-geografie, peste 200 de studenți desfășoară o intensă activitate, prezentînd referate și luînd parte la discuții care aduc contribuții însemnate în studiul diferitelor probleme legate de munca lor de pregătire științifică.

În continuare a fost expus referatul „Rolul social-cultural al profesorului la sate", întocmit de un colectiv de membri ai Asociației științifice studențești, după care s-a trecut la lucrările pe secții.

★

Duminică dimineața, la Institutul de industrii alimentare din București a avut loc cea de a III-a conferință a cercurilor științifice studențești.

După cuvîntul de deschidere rostit de prof. Flaviu Blassian, directorul Institutului, s-a trecut la expunerea referatelor în cadrul a trei secții, pe specialități înrudite. Au fost ținute, printre altele, referatele: „Însușirile de panificație ale amestecurilor de făină de grîu cu făină de porumb", „Mijloace pentru reducerea duratei de maturizare a făinei", „Studiul comparativ al diferitelor mălțuri fabricate în unele fabrici de bere" etc.

★

În zilele de 9 și 10 aprilie s-au desfășurat la Institutul tehnic din orașul Galați lucrările primei conferințe a cercurilor științifice studențești.

Au fost prezentate 13 referate privind științele social-economice, construcții navale, piscicultură, tehnica pescuitului, fizică etc. de către studenții care s-au evidențiat în activitatea celor 7 cercuri științifice ale Institutului.

Tinerii și vîrstnicii învață

Locuitorii satelor și comunelor din regiunea Baia Mare îndrăgesc tot mai mult cartea. Multe dintre satele, comunele și orașele regiunii se mîndresc cu faptul că nu mai au nici un neștiutor de carte. Numai în raionul Satu Mare există 24 de astfel de localități, iar în raionul Sighet, la 6 centre de alfabetizare s-a terminat cu neștiința de carte. Pînă la 31 octombrie 1955 alte 29 de centre își vor încheia activitatea.

La fel cu cei bătrîni, cei mici manifestă o deosebită dragoste de carte. Astăzi, în regiunea Baia Mare există în învățămîntul preșcolar, de 4 ani și de 7 ani, 1077 unități cu 91.354 elevi. În același timp numărul școlilor pedagogice și medii a crescut cu 5, iar al elevilor cu 2.600. În regiune funcționează în prezent 86 de internate și cantine care deservesc 7.000 de elevi, față de anul 1944, cînd erau doar 24 de unități cu 2.000 de elevi

De asemenea din anul 1944 și pînă acum, numărul cadrelor pentru învățămîntul preșcolar, al învățătorilor și profesorilor a crescut de la 1650 la 4181. Totodată, din fondurile statului s-au construit 54 de școli noi cu 199 săli de clasă, iar prin autoimpunere s-au terminat 12 școli cu 31 săli de clasă și s-au început lucrările la 44 de localuri cu 105 săli de clasă.

În anul acesta se vor mai da în folosință în regiunea Baia Mare, din fondurile statului, 5 clădiri de școală cu 24 de săli de clasă și un internat cu 120 de locuri la Borșa, raionul Vișeu.

★

În anii stăpînirii burghezo-moșierești, majoritatea locuitorilor din satul Cutuș, raionul Stalin, erau analfabeți. Dornici să-și însușească știința de carte, ei au învățat cu sîrg în anii puterii populare.

Muncind cu drag, cu stăruință și pricepere, cadrele didactice din sat, îndrumate de organizația de partid și primind ajutorul sfatului popular comunal și al organizațiilor de masă, au asigurat o frecvență bună la cursurile de alfabetizare, au făcut să crească neîncetat interesul cursanților pentru însușirea cunoștințelor.

În anul acesta au învățat la cursurile de alfabetizare din sat 60 de țărani muncitori. La 27 martie a.c., în ziua examenului de alfabetizare, în satul Cutuș era o adevărată sărbătoare. Cursanții au dovedit că și-au însușit lemeinic cunoștințele predate. Ei știu acum să scrie, să citească și să socotească.

Cadrele didactice din satul Cutuș sînt hotărîte să muncească și mai departe cu aceeași rîvnă, astfel ca pînă la 1 noiembrie 1955 să nu mai fie în sat nici un neștiutor de carte.

Să folosim în mod creator moștenirea pedagogică a lui A. S. Makarenko

Conf. univ. Andrei Dancsuly

Luna aceasta s-au împlinit 15 ani de la moartea marelui pedagog sovietic A. S. Makarenko. Importanța teoretică și practică a ideilor pedagogice ale lui Makarenko este tot mai larg recunoscută. Invățătorii, profesorii, părinții citesc cu mult interes operele marelui pedagog, studiază ideile lui și le aplică în munca practică-educativă de toate zilele. Valoarea operei pedagogice a lui Makarenko constă în aceea că el, ca un adevărat pedagog marxist, a știut să vadă problemele educației comuniste în lumina perspectivelor de dezvoltare a societății socialiste.

Roadele aplicării învățăturilor lui Makarenko în educarea elevilor din școlile patriei noastre cresc din an în an. Insușindu-și metodele elaborate de A. S. Makarenko, mulți pedagogi din țara noastră au învățat să închege în clasele lor colective puternice de elevi, să educe tineretul în spiritul dragostei și al respectului pentru muncă, în spiritul luptei hotărîte pentru învingerea greutăților, pentru onoarea clasei și a școlii lor. Folosind în mod creator bogata moștenire pedagogică a lui Makarenko, tot mai mulți învățători și profesori rezolvă just problemele variate și complexe ale muncii educative.

Dirigintele clasei a VI-a dintr-o școală elementară de 7 ani din orașul Cluj și-a dat seama, la începutul muncii sale cu această clasă, că pentru îmbunătățirea disciplinei și ridicarea nivelului la învățătură, înainte de toate trebuie să închege colectivul clasei, să antreneze pe elevi în lupta pentru țelurile comune ale clasei, să formeze o opinie publică sănătoasă. Copiii erau neastîmpărați. Timpul liber în afara școlii îl petreceau în mod neorganizat. De învățătură nu prea se interesau. Se uitau chiar cu dispreț la acei care-și pregăteau conștiincios temele pentru acasă. Nu odată se întîmpla ca unii să se poarte obraznic față de profesori; insuccesele la învățătură le priveau cu indiferență.

Dirigintele și-a dat seama că pentru închegarea colectivului clasei trebuie să antreneze elevii în mai multe acțiuni colective interesante. Astfel, a organizat cîteva vizite la expoziții, muzee, cinematografe, a organizat excursii în pădurea apropiată. Aceste acțiuni erau plăcute elevilor, care participau bucuroși la ele. In felul acesta timpul liber în afara școlii era întrebuințat cu folos. Incetul cu încetul elevii au fost antrenați și în citirea literaturii beletristice. Ei au pus cărțile lor proprii la îndemîna clasei, formînd astfel o bibliotecă. Incă în pătrarul II s-a organizat în cadrul clasei un concurs recital. După aceea s-a organizat o serbare școlară la care au participat părinții, elevii și profesorii acestei școli. După reușita acestei serbări, a crescut simțitor respectul celorlalți elevi față de clasa a șasea. A crescut simțul de răspundere al elevilor din clasa a șasea față de sarcinile comune ale colectivului. Intre timp, tot mai accentuat se punea problema îmbunătățirii situației la învățătură. La adunările de clasă, în adunările pionierești, se discutau cu multă seriozitate rămînerea în urmă a unor elevi, atitudinea nedisciplinată a altora în timpul lecțiilor etc. In aceste adunări se luau hotărîri concrete în privința remedierii lipsurilor sezisate.

In lupta pentru ridicarea nivelului la învățătură, în lupta comună pentru realizarea sarcinilor puse în fața clasei, se închega colectivul. Pe baza conținutului concret al muncii și a sarcinilor comune, se creau și forme de organizare a colectivului. Inchegarea colectivului de elevi, antrenarea lor în lupta pentru ridicarea nivelului la învățătură au adus roadele așteptate. Pînă la sfîrșitul anului a fost lichidată rămînerea în urmă la învățătură.

Valoarea experienței pozitive a acestui diriginte constă, înainte de toate, în aceea că a organizat o activitate bogată în cadrul clasei, antrenînd în această muncă tot colectivul de elevi. Munca colectivă s-a început cu realizarea unor sarcini mai ușoare și mai plăcute, trecîndu-se treptat, treptat, la sarcini mai grele, care necesitau o muncă sistematică și bine susținută. In lupta pentru ridicarea nivelului la învățătură colectivul de elevi a constituit un ajutor efectiv al profesorilor.

Acolo unde opera lui Makarenko nu este temeinic studiată se fac însă greșeli în aplicarea în practică a ideilor lui. Multe idei sînt aplicate mecanic, formal, fără să se înțeleagă esența lor. In unele școli s-au creat în mod arbitrar forme de organizare a colectivului de elevi, copiindu-se unele forme folosite de A. S. Makarenko (brigăzile, consiliul comandanților, careul, rapoartele zilnice etc.) fără să se ia în considerare că aceste forme au fost condiționate de împrejurările specifice ale vieții copiilor în colonii și că nu pot fi aplicate mecanic în munca școlilor noastre. Noi trebuie să ne însușim în mod creator ideile fundamentale pe baza cărora s-au format, au funcționat aceste forme concrete.

In unele școli nu există preocuparea de a organiza întreg procesul muncii instructiv-educative de pe pozițiile înaintate ale științei pedagogice. Se folosesc doar unele forme de organizare a muncii educative, unele mijloace aplicate de A. S. Makarenko și de la acestea se așteaptă îmbunătățirea generală a disciplinei, a atitudinii elevilor față de învățătură etc. Sînt pedagogi care așteaptă numai de la organizarea adunărilor pe clase și școală îmbunătățirea generală a muncii. In alte cazuri se acordă deosebită atenție numai legăturii școlii cu familia, sau numai folosirii metodei convingerii, neglijîndu-se celelalte metode și mijloace ale muncii instructiv-educative. Se întîmplă uneori să se aplice greșit unele pedepse folosite de A. S. Makarenko fără a înțelege adevăratul sens al acestora și fără a ține seama de condițiile în care ele au fost folosite de acest mare pedagog. Aplicarea „arestului" sub forma închiderii elevilor într-o cameră este o metodă antipedagogică și o grosolană denaturare a ideilor lui A. S. Makarenko. In munca educativă pedagogul trebuie să folosească variate forme de înrîurire și constrîngere; pedepsele pot avea efect educativ numai în cazul cînd ele se aplică cu mult tact pedagogic. „Aplicarea nepricepută, nechibzuită și mecanică a pedepselor aduce mult rău muncii noastre" — spunea Makarenko.

La aplicarea oricărei metode trebuie să se ia în considerare faptul că numai printr-o organizare justă și amănunțită a întregii activități instructiv-educative, prin îndrumarea și urmărirea de zi cu zi a dezvoltării clasei și a școlii se poate asigura rezultatul așteptat. Folosirea unor forme organizatorice, aplicarea unor metode își găsesc rostul lor numai într-un astfel de sistem unitar. In aplicarea oricărei metode educative trebuie să se țină seama de împrejurări, de loc și de timp, de particularitățile individului și ale colectivului etc. Makarenko a arătat în mod convingător că nici o metodă pedagogică, luată separat, considerată independent de întregul sistem instructiv-educativ, nu poate să asigure rezultatul dorit. Numai unitatea dialectică, corelația multor mijloace de educație poate asigura rezolvarea justă a oricărei probleme de educație.

Metodele și mijloacele folosite de A. S. Makarenko nu trebuie aplicate în mod mecanic în condițiile muncii noastre. Insuși A. S. Makarenko a luptat în mod hotărît împotriva șablonului și rutinei, împotriva aplicării mecanice a diferitelor metode sau mijloace.

Aplicarea cu succes în școlile noastre a ideilor pedagogice ale lui A. S. Makarenko presupune o atitudine creatoare față de ele. Makarenko a lucrat în condițiile specifice ale vieții din colonia de copii. Acele condiții, care se deosebesc mult de condițiile educative din școlile noastre, au presupus o serie de forme concrete de organizare care nu se pot copia mecanic în munca noastră. Necontenit trebuie să avem în vedere că formele concrete ale aplicării ideilor pedagogice ale lui A. S. Makarenko depind de împrejurările concrete ale muncii educative în fiecare școală în care ele sînt aplicate.

Ideile pedagogice ale lui A. S. Makarenko trebuie studiate, pătrunse temeinic pentru a fi aplicate cu pricepere. Ele trebuie întregite cu rezultatele experienței din ultimii ani a pedagogiei sovietice, ale experienței din școlile noastre. Numai așa vom obține succese în munca noastră educativă.

Teatrul de păpuși „Licurici" din Bacău a dat de curînd o serie de spectacole în fața pionierilor și elevilor din Capitală.

Probleme ale predării limbii romîne

Insușirea temeinică a cunoștințelor de limba romînă este o condiție de bază în pregătirea elevilor, în asimilarea cunoștințelor la toate celelalte obiecte de studiu, în întreaga dezvoltare culturală a tineretului.

De aceea, din primele clase, învățătorii au obligația de a da o atenție deosebită înarmării elevilor cu cunoștințe de citit-scris, cu noțiuni precise de morfologie și de sintaxă, cu deprinderea de a-și expune ideile într-o înlănțuire logică.

Lucrînd cu sîrguință, învățătorii din multe școli reușesc să îndeplinească aceste sarcini.

Sînt însă cazuri cînd rezultatele obținute la limba romînă în clasele I-IV sînt departe de a satisface cerințele programei de învățămînt pentru aceste clase. Unii învățători au rămas la mentalitatea învechită că elevilor din clasele mici trebuie să li se treacă cu vederea lipsa de pregătire și, de aceea, îi promovează fără să se străduiască a asigura o însușire conștientă a cunoștințelor. Această lipsă de exigență este una dintre greșelile grave săvîrșite de unele cadre didactice, căci atunci cînd se acordă pe nedrept note mari unor copii care nu și-au însușit cunoștințele decît parțial, aceștia sînt împiedicați să muncească cu mai multă perseverență. Cu o astfel de mentalitate în notarea elevilor se ajunge uneori ca elevi care termină clasa a IV-a să aibă cunoștințe sub nivelul cerut de programa de învățămînt. In clasa a V-a la școala noastră au intrat cîțiva elevi care citesc cu destulă încetineală și înregistrează cu aproximație sunetele pe care le aud, scriu cu multe greșeli de gramatică și de ortografie, se exprimă greoi. Sînt copii care, după absolvirea școlii elementare, au cunoștințe confuze despre ortografie, punctuație, lectură expresivă. Se înțelege că în astfel de condiții munca profesorului de limba romînă la clasa a V-a este deosebit de grea, ținînd seama de faptul că el trebuie să le transmită elevilor multe cunoștințe, să studieze cu ei numeroase texte literare din manual etc. Profesorul care predă limba romînă la clasa a V-a se vede uneori în situația de a-i învăța pe elevi nu numai cum să desprindă conținutul de idei dintr-un text literar, dar și cum să citească acest text, cum să-și noteze tema pe care o au de făcut acasă etc.

Este necesar ca învățătorii care predau la clasele a III-a și a IV-a să țină seama de lipsurile semnalate la elevii din clasa a V-a, spre a-și îmbunătăți munca.

Oricum însă, profesorul care predă limba romînă în clasa a V-a trebuie să îndrepte lucrurile. El nu se poate mulțumi doar cu constatarea lipsurilor elevilor și a vinovăției învățătorilor. N-ar sluji la nimic.

Iată cum am procedat ca profesoară la clasa a V-a pentru lichidarea lipsurilor elevelor: Pentru a-mi da seama de aceste lipsuri, în primele zile de școală am dat o dictare de control. Corectînd lucrările mi-am făcut un caiet de evidență a greșelilor pentru fiecare elevă în parte. Am stabilit care sînt cele mai frecvente greșeli, spre a proceda la înlăturarea lor. Zi de zi, în clasă, am făcut cu elevele exerciții ortografice. Rînd pe rînd au fost înlăturate greșelile făcute de majoritatea clasei; apoi m-am ocupat de greșelile mai puțin frecvente. Pentru aceasta am dat teme speciale elevelor. Din cînd în cînd am dat dictări de control, pentru a vedea în ce măsură s-au îndreptat elevele. De pildă, eleva Ancuța Cornelia, venită de la Mangalia, care din 15 greșeli ortografice pe care le făcea în mod obișnuit n-a putut înlătura la începutul anului decît două, la ultimul control n-a avut nici o greșală. Tot la începutul anului am căutat să-mi dau seama de modul în care elevele știu să înlănțuiască ideile într-o povestire, să sezizeze momentele principale ale unei întîmplări — am urmărit deci gradul de dezvoltare a gîndirii lor logice și posibilitatea de exprimare corectă printr-un vocabular bogat, printr-o construcție gramaticală justă. Cunoscînd lipsurile elevelor mele în această privință, m-am străduit să le înlătur stimulînd interesul lor pentru lectură. Am căutat în același timp să le dezvolt priceperea de a povesti cele citite.

In felul acesta, eleve care la prima lucrare de control au avut nota 2 posedă acum temeinice cunoștințe de ortografie, bazate pe studiul gramaticii, citesc frumos, povestesc limpede și atrăgător.

Probleme însemnate în predarea limbii romîne se ridică și la clasa a VII-a.

La examenul de admitere în clasa a VIII-a, ținut la școala noastră la începutul acestui an școlar, din circa 360 de eleve admise numai două au obținut nota generală 5. Indeosebi au fost multe eleve cu un nivel scăzut de cunoștințe la limba romînă. Școala noastră a analizat cauzele acestei situații. Cine este vinovat și care sînt soluțiile de îndreptare? Fără discuție că mulți profesori de limba romînă care au predat la clasa a VII-a au muncit superficial în cursul anului trecut și au procedat cu o neîngăduită ușurință atunci cînd au promovat elevi cu nivel de cunoștințe necorespunzător. Intrați în aceste condiții în clasa a VIII-a, elevii se lovesc de greutățile inerente acestei clase și mulți dintre ei nu reușesc să le facă față.

Profesorii de limba romînă trebuie să-și privească cu mai mult spirit de răspundere sarcinile. Se apropie examenele de sfîrșit de an. O nouă serie de elevi va absolvi în curînd clasa a VII-a. Ei trebuie să iasă din școala de șapte ani cu un bagaj de cunoștințe temeinic însușite, care să le ajute să se dezvolte mai departe, fie că vor merge în școala medie, fie că vor intra în producție. Un absolvent al clasei a VII-a trebuie să aibă temeinice cunoștințe de gramatică, trebuie să știe să tragă foloase din lectura unei cărți, să desprindă din text esențialul, să înțeleagă conținutul lui de idei și valoarea lui artistică. Un absolvent al clasei a VII-a trebuie să se exprime corect și frumos, să folosească un vocabular bogat. Profesorii care predau la clasa a VII-a trebuie să aibă mereu în vedere că pregătesc absolvenți, tineri care trebuie să plece din școală cu un sistem închegat de cunoștințe, cu deprinderi bine consolidate.

Imbunătățirea predării limbii romîne este o problemă de mare însemnătate, pe care nu trebuie să o scape din vedere nici o clipă organele de îndrumare și control. Cu sprijinul lor permanent, pregătindu-se cu grijă pentru fiecare lecție, ocupîndu-se atent de fiecare elev în parte, învățătorii și profesorii de limba romînă trebuie să obțină la sfîrșitul anului școlar nivelul de cunoștințe cerut de programa de învățămînt la fiecare clasă.

EMILIA MILICESCU
profesoară de limba romînă la școala medie nr. 15 de fete din București

Ulianovsk, orașul lui Ilici

I. Maștakov

...Avem în față un teanc de scrisori primite de elevii școlii nr. 1 „V. I. Lenin" din Ulianovsk. Plicurile lor au diferite culori: albastre, roșii, galbene. Le-au trimis școlarii din Moscova, Riga, Ufa, Leningrad, Kiev, Odessa, Stalingrad, din Gruzia însorită și din ținuturile de dincolo de cercul polar. Școlarii scriu despre dorința lor de a vizita orașul unde s-a născut Ilici, școala unde a învățat el.

Aproape două milioane de oameni au vizitat la Ulianovsk Casa-muzeu „V. I. Lenin", casa unde și-a petrecut copilăria și tinerețea Vladimir Ilici.

Mii de kilometri a parcurs din Extremul Orient tînăra farmacistă Nelia Voronova pentru a vizita aceste camere, prin care a umblat tînărul licean Volodia Ulianov. Aici totul s-a păstrat cum era în copilăria lui Lenin. Ți se pare că îndată se va deschide capacul pianului din sufrageria modest mobilată și, de sub degetele mamei familiei Ulianov, Maria Alexandrovna, se vor revărsa sunetele melodioase ale cîntecelor de leagăn, pe care Volodia le iubea atît de mult în copilărie. Chipul luminos al acestei femei care a dat lumii pe marele Lenin servește drept exemplu pentru fiecare mamă sovietică.

Pe masă, în cabinetul tatălui lui Vladimir Ilici, se află un serviciu de birou din marmoră de culoare cenușie, dăruit lui Ilia Nicolaevici de profesorii din Simbirsk cu prilejul celei de a 25-a aniversări a activității sale pedagogice. Tatăl lui Ilici era cunoscut ca un eminent activist pe tărîmul învățămîntului, ca un pedagog cu talent. Vederile lui Ilia Nicolaevici s-au format sub puternica influență a ideilor democraților revoluționari Bielinski, Cernîșevski, Dobroliubov.

Vocea ghidului devine mai severă cînd vizitatorii urcă la mezanin, în camera lui Alexandr Ilici, unul dintre neînfricații eroi ai mișcării „Narodnaia Volia", ucis de călăii țarului. Profund zguduit de moartea fratelui său, admirînd eroismul lui, Vladimir Ilici, în vîrstă de 17 ani, a spus: „Nu, noi nu vom urma această cale. Nu trebuie să se meargă pe calea asta".

Tot aici, deasupra scării, se află coțișorul lui Volodia: un pat de fier, o măsuța lîngă fereastră, un raft cu cărțile preferate. In Casa-muzeu poți întîlni oameni de toate vîrstele, de diferite profesiuni și naționalități. In albumul care constă din cincisprezece tomuri voluminoase, se găsesc însemnări nu numai în toate limbile popoarelor U.R.S.S., ci și în multe limbi ale lumii. Vizitatorii muzeului își exprimă dragostea pentru Lenin, pentru partid, pentru guvernul sovietic.

Vizitînd căsuța lui Ilici, cum o numesc de obicei locuitorii din Ulianovsk, aspiranții chinezi Gan Cin-tsin, Hu-Tze-min, Siun-Ven-iuan au scris: — „Slavă marelui revoluționar și conducător — slavă lui Lenin".

Poetul coreean Tiu-Son Von scrie în album: „Pot repeta cu mîndrie cuvintele lui Maiakovski: „Lenin a trăit, Lenin trăiește, Lenin va trăi!"

Tinerii mobilizați în Armata Sovietică, înainte de a părăsi orașul natal, vin aici să-și ia rămas bun de la casa lui Lenin. Aici depun ei jurămîntul de credință față de Patrie. Firele vii ale tinereții lui Lenin se întind spre tînăra generație de astăzi, în numele căreia a trăit și a luptat nemuritorul Ilici.

Multe locuri din Ulianovsk sînt legate de numele marelui conducător. Mergem pe strada Sovietskaia. Alături de școala „Lenin" se află teatrul dramatic regional. Lenin venea aici ori de cîte ori putea obține permisiunea profesorilor.

Vara, el pescuia cu undița în apele rîului Sviaga. De nenumărate ori a admirat el minunatul peisaj care se deschide de pe „Novii Venet" spre Volga. Aici, pe Volga, la Ulianovsk, s-a călit hotărîrea lui de a merge pe calea revoluției, de a-și pune viața în slujba omenirii.

In spatele casei unde a trăit familia Ulianov se întinde o mică livadă. E atît de frumos aici în zilele de primăvară, cînd vișinii se îmbracă cu flori gingașe! O alee îngustă duce spre o portiță care nu exista înainte. Și iată-ne în micuța curte de lîngă intrarea din față, cu trepte de marmoră ușor înclinate. In această clădire e situată filiala muzeului central V. I. Lenin. Documentele strînse în aceste săli înfățișează istoria Partidului Comunist. Pas cu pas i se dezvăluie vizitatorului marea colaborare dintre Lenin și Stalin, lupta lor pentru un viitor fericit al omenirii.

..Sîntem la școala „V. I. Lenin". O ușă masivă de stejar. Sunetele argintii ale clopoțelului vestesc sfîrșitul lecției — și iată că năvălesc pe coridor copii zgomotoși și veseli, cu cravate de pionieri la gît. Ei sînt fericiți că învață acolo unde a învățat cîndva Ilici.

Școala are și un muzeu. E o sală de clasă. Aici stau, la fel ca odinioară, în trei rînduri, bănci masive de culoare galbenă. Intr-una din ele, cea din marginea din stînga de lîngă fereastră, a stat Volodia Ulianov. In față e catedra. Alături de catedră se află o sculptură reprezentîndu-l pe Lenin ca elev.

Volodia Ulianov a învățat să citească la vîrsta de cinci ani, a intrat la liceu la nouă ani și jumătate dintr-odată în clasa întîia. El promova dintr-o clasă în alta ca premiant. Premiul întîi consta atunci dintr-o diplomă de merit și o carte. El a absolvit liceul cu medalia de aur.

...Orașul Simbirsk, cum se numea înainte Ulianovsk, nu era considerat degeaba ca un cuib de aristocrați. Fiecare al zecelea locuitor al orașului era un aristocrat de viță. Remarcabilul scriitor rus Gonciarov, vizitînd după o îndelungată lipsă orașul lui natal, Simbirsk, scria cu amărăciune: „In orașul natal am dat peste același „oblomovism", pe care am avut prilejul să-l văd în copilărie. Insuși aspectul orașului natal nu reprezintă nimic altceva decît un tablou al somnului și al stagnării".

In anii puterii sovietice, orașul lui Ilici a devenit de nerecunoscut. Seara, la marginea dinspre apus a orașului, dincolo de rîul Sviaga, scînteiază nenumărate lumini aurii. Aici se întinde, pe o lungime de cîțiva kilometri, noul orășel muncitoresc.

Orașul Ulianovsk este astăzi un mare centru industrial, unde se fabrică motoare cu combustie internă, electromotoare, diferite articole industriale.

La uzina „Glavelectroaparat" din Ulianovsk a fost fabricată aparatura electrică pentru draga de mare putere „Piatiletka" folosită la construcția hidrocentralei electrice de la Kuibîșev. La utilarea metroului din Moscova și a clădirilor înalte din capitală au fost folosite întrerupătoarele fabricate de muncitorii din Ulianovsk.

Acesta e al doilea an de cînd a fost inaugurată o splendidă gară: fațada ei este căptușită cu granit roșu, iar pereții din vestibul cu marmoră albă. Lîngă gară s-a ridicat anul trecut un monument reprezentîndu-l pe tînărul Ilici.

Primăvara de pe Volga se deschide o minunată priveliște asupra orașului. Pe povîrnișul verde, printre livezile în floare, șerpuiește serpentina îngustă a șoselei, ca un rîu între maluri înverzite.

Chiar pe cheiul marelui fluviu, pe insula Popov, se construiesc un port și un dig de protecție. Cînd digul va bara fluviul lîngă munții Jigulevsk, în dreptul orașului Ulianovsk, Volga își va ridica nivelul mai mult decît în timpul oricărei inundații. Formînd o mare vastă, apa se va revărsa pe o distanță de 20—25 de kilometri. In timpul furtunilor, în portul Ulianovsk vor intra vase fluviale, pe care acest baraj le va apăra de calamitățile naturii.

In curînd, deasupra orașului Ulianovsk se vor aprinde luminile hidrocentralei de la Kuibîșev. Ele vor lumina stepele întinse ale regiunii Zavoljie, construcțiile noi ale orașului, fabricile și uzinele.

In piața largă a orașului se ridică statuia lui Ilici, turnată în bronz. Cu fața către oraș, el admiră parcă măreția și frumusețea vieții noi, clocotitoare și creatoare, înfăptuită sub conducerea gloriosului Partid Comunist.

(Din „Ucitelskaia gazeta").

In ajutorul cadrelor didactice cuprinse la cursurile de perfecționare

In legătură cu învățătura lui I. P. Pavlov despre primul și al doilea sistem de semnalizare și interacțiunea dintre ele*)

E. Fischbein
lector la catedra de psihologie a Universității „C. I. Parhon" din București

In lumina învățăturii lui I. P. Pavlov despre activitatea nervoasă superioară, funcția principală a emisferelor cerebrale este funcția de semnalizare, care se realizează prin procesul de formare a legăturilor nervoase temporare.

Omul și animalul nu reacționează numai la excitanți direct utili sau direct dăunători — excitanți necondiționați — ci și la numeroși alți excitanți condiționați, care îi semnalizează pe primii organismului. Astfel, animalul nu manifestă o reacție alimentară numai atunci cînd hrana se află în gura sa, excitînd mucoasa bucală (excitare necondiționată), ci și atunci cînd alimentul se află la o anumită distanță sau cînd apare un obiect sau fenomen care a însoțit în mod regulat hrana. Explicația fiziologică a acestui fapt o constituie formarea legăturilor temporare în scoarța cerebrală — între focarul de excitație provocat de un excitant necondiționat și focarul de excitație provocat de un excitant neutru (care nu declanșează prin sine reacția necondiționată). Coincidența repetată în timp a celor doi excitanți (de pildă, hrana asociată cu orice obiect sau fenomen din realitate — lumină, sunet, miros etc.) face ca legătura temporară să se consolideze și, ca urmare a acestui fapt, excitantul neutru să provoace aceeași reacție pe care o provoacă în mod obișnuit hrana. Culoarea, forma, mirosul alimentului sînt excitanți condiționați, excitanți semnalizatori care au dobîndit acest rol prin faptul că în experiența anterioară a animalului s-au asociat cu proprietatea alimentului de a hrăni animalul. Animalul va reacționa astfel din vreme, prevenit pe baza acestor semnale: culori, forme, sunete, mirosuri etc. Noi nu mergem spre un zid pînă ce ne izbim de el, ci îl evităm din timp. Forma, culoarea zidului s-au asociat în trecut cu duritatea acestuia, cu faptul că un contact violent cu acest obiect creează o senzație dureroasă și astfel forma și culoarea zidului devin semnale — excitanți condiționați — care declanșează din vreme reacția noastră de apărare, de evitare.

Din punct de vedere subiectiv, această semnalizare se realizează, după cum se vede, prin senzații, percepții, reprezentări. Excitanții semnalizatori ni se relevă nouă în mod subiectiv sub forma acestor procese psihice.

Mecanismul semnalizării îl găsim și la animale și la om ca element esențial al adaptării superioare a organismului la mediul înconjurător, al interacțiunii dintre organism și mediu. La om însă, în cadrul vieții sociale, apare un nou principiu al activității de semnalizare: semnalizarea cu ajutorul excitanților verbali. In felul acesta, putem vorbi la om despre existența a două sisteme de semnalizare: primul sistem de semnalizare, constituit din ansamblul legăturilor temporare între excitanți direcți și organism (manifestîndu-se subiectiv sub forma senzațiilor, percepțiilor și reprezentărilor) și al doilea sistem de semnalizare, constituit din ansamblul legăturilor temporare între excitanții verbali și reacțiile noastre și care se exprimă în primul rînd sub forma limbajului.

Cel de al doilea sistem de semnalizare este produsul și totodată condiția vieții sociale a omului, este sistemul semnalizării interumane. Voi recurge la un exemplu simplu. Mă aflam într-o zi în subsolul clădirii unde locuiesc, pentru a mă interesa de o defecțiune a caloriferului. Trecînd printr-un loc strîmt, am întins mîna ca să mă sprijin. Am retras însă mîna imediat, pentru că atinsesem țeava caloriferului, care frigea. Aceasta a fost o reacție de apărare la un excitant dureros, un reflex necondiționat. Cu alt prilej, ducîndu-mă în subsol și trebuind să trec prin același loc, vederea țevii a fost suficientă pentru a declanșa la mine o reacție de apărare: dînd să mă sprijin de țeava cu pricina, am retras mîna din vreme, înainte de a mă frige, numai cînd am văzut țeava. In acest caz, reacția de apărare a fost declanșată nu direct de excitantul dureros (temperatura ridicată), ci de un semnal: forma și culoarea obiectului, ce s-a asociat în trecut cu excitantul dureros. Reacția mea a fost un reflex condiționat. In acest caz a intrat în joc primul sistem de semnalizare.

S-a întîmplat ca altădată să intru în același subsol împreună cu un amic. Cînd să trecem prin același loc strîmt, amicul meu era cît pe aci să se sprijine de țeavă (care se zărea greu din cauza întunericului). I-am strigat: „Fii atent, frige! E țeava caloriferului!". Amicul meu s-a dat, firește, la o parte, evitînd astfel senzația dureroasă. Excitantul care a determinat de astă dată reacția de apărare a fost cuvîntul. Amicul meu **s-a apărat fără a se bizui pe experiența sa** nemijlocită în raport cu locul respectiv sau cu țeava respectivă (pe care le vedea pentru prima dată), ci pe baza experienței altuia, lucru care s-a realizat prin intermediul celui de al doilea sistem de semnalizare.

Cuvîntul este și el un excitant condiționat, tot atît de real ca și ceilalți excitanți condiționați, dar între cuvînt și ceilalți excitanți condiționați există deosebiri esențiale. Aceste deosebiri rezultă din însăși natura sa de excitant semnalizator interuman.

Se poate afirma că, în genere, fiecare animal nu dispune decît de mijloacele de acțiune necesare adaptării, cîștigate prin experiența sa individuală (adăugată la capitalul ereditar al speciei) și care s-au fixat sub forma reflexelor condiționate. Spre deosebire de celelalte animale, omul poate intra și în posesia rezultatelor obținute de semenii săi prin experiența lor. In felul acesta, omul dispune nu numai de cunoștințele sau mijloacele de acțiune cîștigate prin propria sa experiență, ci și de cele obținute prin experiența atîtor milioane și milioane de oameni. Faptul că oamenii își pot transmite unii altora experiența lor, contribuind la acumularea unui fond comun de cunoștințe și mijloace tehnice, de care fiecare om poate, la rîndul său, beneficia, se datorește tocmai limbii.

Cuvîntul nu semnalizează un singur obiect, ci orice obiect care aparține unei anumite categorii. Cuvîntul este deci, prin natura sa, un excitant generalizator. Esențial este faptul că această generalizare, al cărei rezultat îl constituie reunirea unui grup de obiecte diverse într-o singură categorie, cu o singură denumire, pe baza însușirilor lor esențiale, se realizează în baza experienței societății. De exemplu, noi folosim cuvîntul „metal" pentru obiecte foarte diferite ca densitate, duritate, culoare etc. Gruparea fierului, aurului, mercurului, sodiului etc. în aceeași categorie s-a făcut în urma descoperirii unor proprietăți esențiale comune. Cuvîntul semnalizează deci orice obiect aparținînd unei anumite categorii, iar categoria de obiecte pe care o semnalizează un cuvînt este stabilită de societate. In felul acesta, spre deosebire de animale, la care legătura între un excitant semnalizator și alți excitanți se realizează numai conform experienței individuale a animalului, la om legătura între **cuvînt și un anumit grup de obiecte sau fenomene** reflectă mai ales experiența societății. Fiecare dintre noi, însușindu-și limba, își însușește și semnificațiile cuvintelor limbii, așa cum au fost stabilite și fixate de societate. De aceea, pentru fiecare dintre noi cuvintele vor avea aceeași valoare semnalizatoare și astfel ne vom putea înțelege și vom putea comunica. Firește, ne referim la oamenii care vorbesc aceeași limbă.

Comunicarea n-ar fi însă posibilă dacă cuvintele ar putea fi întrebuințate numai în sensul lor general. In realitate însă, fiecare cuvînt poate fi făcut să indice un obiect concret în comunicarea practică, din nesfîrșita serie de obiecte căreia îi este aplicabil, prin introducerea cuvîntului în context. Cuvîntul „carte", de pildă, se referă la orice carte care a existat sau există. Insă în contextul: „Cartea de geografie care se află acum pe biroul meu", cuvîntul carte se referă la un singur obiect. Această determinare a sensului cuvîntului se realizează în contextul în care cuvintele se delimitează reciproc, îngustîndu-și înțelesul pînă la singularizare. Mijloacele celui de al doilea sistem de semnalizare nu sînt însă epuizate de acest vast sistem de clasificare care este vocabularul. „Tocmai datorită gramaticii, scrie I. V. Stalin, limba capătă posibilitatea de a îmbrăca gîndurile umane în învelișul material al limbii". Prin limbaj nu se semnalizează numai fenomene și obiecte ca atare, ci și raporturile dintre ele: raporturi de timp, spațiu, cauzalitate, apartenență etc. O simplă juxtapunere de cuvinte separate n-ar putea reda niciodată toată bogăția de nuanțe și relații din lumea obiectivă. Verbele: am plecat, plec, voi pleca, aș pleca, pleacă etc. se referă toate la aceeași acțiune. Dar în fiecare caz, indicării acțiunii ca atare i se adaugă o indicație în plus, referitoare la timpul cînd se petrece, la siguranța realizării ei, la persoana care o săvîrșește etc. Pentru toate acestea nu este nevoie de noi cuvinte, ci doar de modificări ale aceluiași cuvînt, care își au valoarea lor semnalizatoare bine stabilită. Insăși poziția cuvîntului în propoziție are o valoare semnalizatoare bine determinată. „Vasile vine la Ionel" înseamnă cu totul altceva decît „Ionel vine la Vasile", deși propoziția e constituită din aceleași cuvinte.

Cele două sisteme de semnalizare sînt într-o strînsă interacțiune, condiționîndu-se și influențîndu-se reciproc. Cuvîntul, ca excitant, acționează nu atît prin forma sa sonoră, cît prin sensul său. Dar cuvîntul nu are sens decît în baza legăturilor temporare formate în experiența anterioară între învelișul sonor al cuvîntului și diversele obiecte sau fenomene pe care le semnifică.

Cel de al doilea sistem de semnalizare se clădește, deci, pe baza primului sistem de semnalizare. Evident, perceperea unui singur obiect nu asigură de obicei formarea semnificației cuvîntului respectiv. Cuvîntul fiind **un excitant generalizator, își sintetizează** sensul prin confruntarea unor obiecte diverse aparținînd aceleiași categorii, confruntare prin care însușirile esențiale sînt menținute, întărite, iar cele neconstante se estompează.

Dar cel de al doilea sistem de semnalizare nu este doar un produs final inactiv. Dimpotrivă, produs al experienței sociale, sintetizînd și cristalizînd această experiență, cel de al doilea sistem de semnalizare, în interacțiunea sa cu primul, permite o reflectare superioară a realității, incomparabil mai amplă, mai profundă și mai eficace decît cea obținută prin primul sistem de semnalizare al animalelor, o reflectare sub forma conștiinței și gîndirii umane.

Observațiile și cercetările arată că în activitatea emisferelor cerebrale, cel de al doilea sistem de semnalizare ține sub controlul său primul sistem de semnalizare, reglînd procesele de formare a urmelor și legăturilor temporare, de actualizare sau inhibare a acestora.

Activitatea unitară, armonioasă a celor două sisteme de semnalizare constituie condiția desfășurării normale a procesului de învățămînt.

Se consideră adeseori că principiul intuiției se reduce la fundarea cunoștințelor teoretice, abstracte ale elevului pe cunoașterea practică, nemijlocită a obiectelor și fenomenelor respective de către acesta. Ori, lucrurile sînt mult mai complexe. Să analizăm un singur exemplu: La o lecție despre veveriță, învățătoarea, fără experiență, a așezat de la începutul lecției tabloul cu veverița în fața elevilor și le-a spus să-l privească: „Iată veverița despre care vom învăța astăzi. Priviți-o!" Cînd a cerut apoi elevilor să descrie animalul, a constatat că aceștia n-au reținut aproape nimic. Acest rezultat se explică prin faptul că învățătoarea n-a izbutit să realizeze o justă acțiune de reglare a celui de al doilea sistem de semnalizare asupra primului. Percepția copiilor ar fi trebuit orientată asupra unor anumite aspecte; ar fi fost necesar să li se spună ce trebuie să rețină din tablou: dimensiuni, culori, forme, mediul de viață etc. Percepînd materialul intuitiv prezentat la lecție, elevii nu sezisează întotdeauna ceea ce este esențial, nu disting clar părțile lui componente, ci sînt înclinați să observe mai ales aspectele mai evidente, care îi impresionează mai direct.

Dirijînd perceperea materialului intuitiv de către elevi, profesorul trebuie să le atragă atenția asupra a ceea ce este esențial, să-i ajute să compare obiectul sau fenomenul respectiv cu alte obiecte sau fenomene asemănătoare cunoscute de ei, să-i ajute să stabilească asemănările și deosebirile dintre acestea. Cu ajutorul explicațiilor verbale ale profesorului, elevul descoperă în obiecte însușiri ale acestora necunoscute de el înainte și, în felul acesta, reprezentările sale despre obiectele respective **se restructurează, devin mai complecte.**

O condiție esențială pentru o cît mai clară percepere a materialului intuitiv de către elevi o constituie participarea în acest proces a cît mai multor organe de simț. Dacă elevii, paralel cu explicațiile profesorului, văd, aud, pipăie, mînuiesc obiectul despre care li se vorbește, vor percepe mai clar și mai diferențiat părțile lui componente, și le vor fixa mai trainic în memorie.

In același timp, este necesar ca profesorul să-i pună pe elevi să formuleze verbal cele percepute, ceea ce contribuie la înțelegerea și fixarea materialului perceput, prin stabilirea unor legături trainice între percepție și cuvînt — prin integrarea legăturilor nervoase temporare din primul sistem de semnalizare în cel de al doilea sistem de semnalizare.

Este evident că procesul de însușire a cunoștințelor se bazează pe folosirea experienței din trecut a elevilor, a legăturilor temporare anterior formate. De aceea, atunci cînd învățătorul sau profesorul prezintă la lecție un material nou, este necesar să repete cu elevii cunoștințele vechi, să-i ajute să-și reamintească imaginile obiectelor percepute anterior, noțiunile însușite, care vor constitui punctul de plecare pentru însușirea noilor cunoștințe. In felul acesta, integrarea organică în sistemul vechilor legături a noilor legături nervoase temporare, ce se formează în procesul predării cunoștințelor noi, va constitui o garanție a temeiniciei cunoștințelor elevilor.

Simpla percepție a unor obiecte și fenomene nu duce la memorarea lor, la reținerea lor. Memorarea nu este niciodată efectul unei înregistrări pasive, ci al unei atitudini active, efectul unei **acțiuni**, în structura căreia datele ce trebuie memorate ocupă locul de scop sau condiție a acțiunii. Această selecție operată de însăși orientarea acțiunii noastre în cîmpul fenomenelor percepute în vederea memorării este o acțiune a cărei direcție și semnificație este asigurată de cel de al doilea sistem de semnalizare. Amintirea nu constituie o simplă reproducere aidoma a unor fapte trăite în exterior și care ies acum la suprafață. Amintirea este în primul rînd un proces de reconstrucție, în cursul căruia acționează procese de selecționare, de generalizare, de schematizare, în baza unei semnificații de ansamblu mai mult sau mai puțin clare. Acest înțeles al evenimentului determină amplificarea, diminuarea, modificarea, ignorarea sau sublinierea unor fapte. De aceea, nu se poate vorbi de o simplă succesiune a celor două forme de cunoaștere — senzorială și teoretică — ci de o intimă întrepătrundere a lor, întrepătrundere a cărei eficacitate trebuie să fie asigurată de procedee didactice juste.

*) Extrase din consultația dată profesorilor care studiază la cursurile organizate de Institutul interregional de perfecționare a cadrelor didactice — București.

Charta Educatorilor — document al unității, democrației și păcii

La cea de a 19-a sesiune, care s-a întrunit la Moscova, a Comitetului de Înțelegere în cadrul căruia colaborează reprezentanții a trei Federații Internaționale de Învățămînt: F.I.S.E. (Federația Internațională Sindicală a Învățămîntului); F.I.A.I. (Federația Internațională a Asociațiilor de Învățători); F.I.P.E.S.O. (Federația Internațională a Profesorilor din Învățămîntul Secundar Oficial) s-a discutat și definitivat Charta Educatorilor.

De 6 ani existau în Federațiile Internaționale afiliate Comitetului trei texte diferite ale Chartei. Toate ședințele premergătoare celei de la Moscova nu au dus la un rezultat definitiv.

De data aceasta, datorită eforturilor susținute ale F.I.S.E., care luptă pentru unitatea de acțiune a tuturor educatorilor în scopul promovării unei educații a tineretului în spiritul democrației și al păcii, lucrările Comitetului de Înțelegere au fost încununate de succes.

După cum arată comunicatul Comitetului de Înțelegere, delegații celor trei Federații Internaționale au adoptat în unanimitate textul Chartei Educatorilor, care definește în 15 articole drepturile și datoriile personalului didactic și condițiile necesare pentru promovarea unui învățămînt care să contribuie cu adevărat la educarea tineretului pentru îndeplinirea sarcinilor sale viitoare, pentru construirea unei lumi pașnice și fericite.

Pentru prima oară educatorii aparținînd tuturor regiunilor din lume (Franța, Anglia, China, Elveția, Olanda, Italia, Belgia, Chile, Indonezia, Republica Democrată Germană și U.R.S.S.) au căzut de acord asupra unui text care definește în termeni concreți statutul necesar realizării scopurilor celor mai înalte ale învățămîntului.

Importanța și valoarea obiectivă a acestui act decurg din faptul că el este opera unor federații cu structură și tendințe diferite.

Succesele lucrărilor Comitetului de Înțelegere pe plan profesional și în cadrul apărării învățămîntului demonstrează că înțelegerea este posibilă între oamenii care pun mai presus de orice interesele tineretului și ale viitorului său.

Ședința dela Moscova a Comitetului de Înțelegere reprezintă o etapă importantă pe drumul făuririi unității de acțiune a învățătorilor din lumea întreagă.

Comitetul de Înțelegere al Federațiilor Internaționale de personal didactic

CHARTA EDUCATORILOR

PREAMBUL. — Educatorii au de îndeplinit o funcție importantă în societate. Educarea copiilor este o chestiune vitală nu numai pentru dezvoltarea individului, ci și pentru progresul societății. Profesiunea de pedagog impune membrilor săi responsabilități cărora trebuie să le corespundă drepturi. Ca urmare a acestui fapt educatorii trebuie să se bucure de liberul exercițiu al drepturilor de cetățean și al drepturilor profesionale.

Avînd ca scop dezvoltarea personalității copilului, educatorii trebuie să respecte libertatea de credință la elevii lor și să contribuie la formarea spiritului lor critic.

ARTICOLUL 1. — Indatoririle esențiale ale educatorului sînt: respectul față de persoana umană a copilului, dezvăluirea și dezvoltarea aptitudinilor sale, grija de a-l educa instruindu-l, sarcina permanentă de a forma din punct de vedere moral pe om și pe viitorul cetățean și de a educa copilul în spiritul democrației, al păcii și al prieteniei între popoare.

ARTICOLUL 2. — Drepturile educatorilor nu depind nici de sex, nici de rasă, nici de culoare. De asemenea, ele nu sînt în funcție de credință și de opinii, în limita în care educatorul respectă libertatea de credință și de opinii a copilului.

Nici un educator nu va putea suferi consecințe pentru că educă pe elevii săi în conformitate cu îndatoririle profesiunii sale, definită în articolul 1.

ARTICOLUL 3. — Educatorii au dreptul de a se folosi de sistemul contractelor de muncă, care să prezinte garanții împotriva unor măsuri arbitrare în ceea ce privește stabilitatea funcției lor, în ceea ce privește întreaga lor viață profesională și, în special, angajarea la muncă, stagiul de probă, numirea, avansarea, pedepsele disciplinare și destituirea.

ARTICOLUL 4. — Cu prilejul aplicării programelor școlare trebuie să fie respectată libertatea pedagogică și profesională a educatorilor, trebuie să fie încurajată inițiativa lor, în special în alegerea metodelor și a manualelor școlare, prin participarea reprezentanților personalului didactic la studiul problemelor pedagogice și profesionale.

ARTICOLUL 5. — Educatorii au dreptul de a se asocia liber în asociații profesionale și organizații sindicale. Aceste organizații au dreptul de a-i reprezenta în toate ocaziile.

ARTICOLUL 6. — Toți educatorii au drepul la o cultură generală și profesională la cel mai înalt nivel posibil, această cultură generală indispensabilă putînd să le permită accesul spre universitate.

Nici o condiție de ordin social sau material nu trebuie să împiedice studiile viitorilor învățători.

ARTICOLUL 7. — Educatorii au datoria de a se perfecționa din punct de vedere profesional și dreptul de a-și ridica nivelul lor cultural și profesional, beneficiind de mijloace materiale corespunzătoare și, mai ales, de avantagii speciale pentru călătorii sau schimburi în vederea desăvîrșirii instruirii lor sau pentru dobîndirea cunoștințelor despre viața națională sau internațională.

ARTICOLUL 8. — Toți educatorii au dreptul la un salariu corespunzător importanței sociale și culturale a activității lor și care să le permită a se consacra în întregime profesiei lor în mod demn și fără grijă. La o calificare egală și la un stagiu în muncă egal, trebuie să fie respectat principiul „la muncă egală, salariu egal", fără nicio discriminare.

ARTICOLUL 9. — Educatorii au dreptul la concediu plătit pe o durată egală cu aceea a vacanțelor școlare, la concedii plătite în caz de boală și la o pensie care să le asigure o viață materială demnă. Văduvele, orfanii și persoanele de sub îngrijirea lor au dreptul la o pensie îndestulătoare.

ARTICOLUL 10. — Educatorii au dreptul de a lucra în profesiunea lor în localuri bune, înzestrate cu aparate și material necesar, cu un număr de elevi suficient de limitat pentru ca învățămîntul să se desfășoare la un nivel superior.

ARTICOLUL 11. — Inzestrarea școlii nu trebuie să depindă de situația socială a elevilor, nici de gradul de învățămînt, ci de necesitățile programelor de învățămînt. In toate școlile trebuie să fie prevăzute săli speciale pentru a permite personalului adecvat să îndeplinească în bune condiții serviciile speciale care îi sînt încredințate: serviciul medical și dentar, cantină, educație fizică, laboratoare, ateliere, biblioteci etc.

ARTICOLUL 12. — Școala trebuie să contribuie la formarea caracterului. O disciplină umană, care să respecte demnitatea copilului și a educatorului, trebuie să excludă orice metodă de dresaj și orice violență.

ARTICOLUL 13. — Copiii cu deficiențe organice sau fizice care nu le permit să frecventeze școlile obișnuite trebuie să fie instruiți în clase speciale în vederea reintegrării lor cît mai curînd la cursurile normale și în viața socială.

Copiii atinși de defecțiuni fizice care îi împiedică să participe la viața școlară normală trebuie să fie educați în instituții speciale, prin metode corespunzătoare naturii deficiențelor lor.

ARTICOLUL 14. — Trebuie să se creeze clase sau școli pentru cercetări, pentru a permite inovatorilor să-și experimenteze metodele sub control, ușurîndu-se astfel descoperirile și progresul în pedagogie. Educatorii trebuie informați despre rezultatele acestor cercetări.

ARTICOLUL 15. — Educatorii trebuie să aibă posibilitatea de a colabora prin reprezentanții lor împuterniciți la perfecționarea administrativă și tehnică a școlii, precum și în problemele de ridicare a calificării pedagogice a cadrelor didactice și de îmbunătățire a metodelor de muncă.

Textul a fost adoptat în unanimitate de Federațiile Internaționale fondatoare.

Delegații Federațiilor Internaționale care constituie Comitetul de Înțelegere al Federațiilor Internaționale de personal didactic.

F.I.P.E.S.O. — Federația Internațională a Profesorilor din Învățămîntul Secundar Oficial: Miss M. P. ADAMS, președintă, M.A.W.S. HUTCHINGS, secretar general.

F.I.A.I. — Federația Internațională a Asociațiilor de Învățători: M. L. DUMAS președinte fondator, M. R. MICHEL, secretar general.

F.I.S.E. — Federația Internațională Sindicală a Învățămîntului. M. I. GRIVKOV vice-președinte, M. P. DELANOUE, secretar general.

Biroul Comitetului de Înțelegere: M. A. H. GOSSART, președinte; M. E. HOMBOURGER, secretar general; M-lle N. L. CAVALIER, secretar general adjunct.

„Copiii din Hiroshima" — un film închinat vieții și luptei pentru pace

Scenă din filmul „Copiii din Hiroshima"

Filmul „Copiii din Hiroshima" este o operă artistică zguduitoare, un protest violent împotriva războiului atomic. Obiectivul cinematografic se deschide peste niște meleaguri la al căror nume întreaga omenire tresare înfiorată: Hiroshima. Aici a căzut prima bombă atomică, aici au murit doar în cîteva clipe 247.000 de oameni.

Filmele documentare, fotografiile reporterilor, desenele ne-au prezentat și în trecut imagini ale înfiorătoarei tragedii de la Hiroshima. De astă dată, tragedia ne este prezentată în imagini artistice, închegată în conflictul dramatic al unui film artistic.

Povestea este simplă dar zguduitoare. Este o filă din viața unei tinere învățătoare, Takao, una din supraviețuitoarele tragediei. După explozie, Takao și-a găsit adăpost pe o insulă vecină. După șase ani ea vine să revadă cenușa casei părintești, locurile dragi măcinate de urgia războiului, ruinele, mormintele. Pornește să-și recaute elevii pe care îi învăța cîndva să cînte, să rîdă, să se joace. Numai trei dintre acești copii mai sînt în viață... Și Takao îi vizitează pe rînd. O fetiță își termină ultimele zile de grea suferință — boala atomică. Un băiat închide ochii tatălui său, măcinat de aceeași boală. Cel de al treilea mai are putere să înfrunte greutățile — și poate va izbuti...

Filmul înoadă povestea unui bătrîn cerșetor orb, pe care Takao îl cunoscuse bine cînd era sănătos și voinic. Acum e singur, sărac, avînd ca singură bucurie a vieții un nepoțel, pe Taro. Asupra acestui copil orfan se va apleca dragostea tinerei învățătoare, care-l va lua peniru a-l ajuta să-și cucerească o viață mai bună.

Filmul îl emoționează profund pe spectator. De neuitat rămîn scenele care zugrăvesc momentul bombardamentului din 6 august 1945, ora 8 și 15 minute. Contrastul dintre scenele rupte din viață și amenințarea care planează în văzduh creează o mare tensiune dramatică. Urmează apoi explozia... Ne vor urmări multă vreme imaginile acestui barbar asasinat în masă. Deosebit de simplă și de zguduitoare este scena în care un om este înfățișat stînd cufundat în gînduri pe treptele de piatră ale unei clădiri. Suflul exploziei l-a spulberat. Omul a dispărut, dar urma sa profilată pe lespezile de piatră înfruntă anii ca o înfiorătoare amintire.

Fiecare scenă din film sună ca un strigăt adresat întregii omeniri: asta nu trebuie să se mai repete niciodată! O spun copiii care vor să crească, să învețe, o spun oamenii simpli care se străduiesc să readucă orașul la viață, o spun oamenii care mai poartă în trupurile lor stigmatul urmărilor bombardamentului atomic.

Emoționant este însuși istoricul filmului realizat din inițiativa și de către Sindicatul de învățămînt din Japonia. Nu puține au fost greutățile întîmpinate pentru realizarea lui: opoziția guvernului, sabotajul caselor de difuzare a filmului, cenzura ocupanților americani. Dar cei ce au făcut filmul au fost mînați de gîndul că poporul japonez, care a cunoscut primul urmările groaznice ale bombei atomice, are datoria de a avertiza și pe această cale lumea. Insuși scenariul filmului are la bază o serie de povestiri ale unor elevi din Hiroshima care au cunoscut acele clipe, povestiri publicate de profesorul japonez Osada într-o carte cu titlul „Copiii bombei atomice". Actorii profesioniști au venit să filmeze voluntar. O însemnată contribuție la realizarea filmului a adus tînăra artistă Nobuko Otowa, înterpreta învățătoarei Takao, pe care a înfățișat-o cu mijloace cinematografice puternice, ca purtătoare a unui cald umanism, optimistă, însuflețită de dorința de a face totul pentru ca oamenii să nu mai cunoască niciodată ceea ce s-a întîmplat la Hiroshima. Peste 40.000 de persoane — învățători și profesori, elevi și studenți, activiști sindicali din învățămînt și-au dat contribuția la realizarea filmului. Sumele necesare au fost subscrise de 500.000 de învățători și profesori. Astfel s-au strîns o sută de milioane yeni, iar materialele și costumele necesare au fost adunate și donate de elevi. Mii de oameni din Hiroshima au muncit pentru realizarea filmului sub conducerea regizorului Shindo.

Este semnificativ faptul că tocmai profesorii și învățătorii japonezi și-au luat această sarcină. Ei doresc ca elevii lor să nu mai cunoască ceea ce au cunoscut „copiii bombei atomice", ca ei să poată crește și învăța, să se poată juca și rîde.

„Copiii din Hiroshima" este un film care chiamă la o acțiune tot mai puternică pentru pace. Filmul dezvăluie odată mai mult monstruoasele uneltiri ale acelor ce ar vrea ca în fiecare țară să existe orașe în care copiii să sufere la fel ca cei din Hiroshima.

Document rupt din viață, filmul „Copiii din Hiroshima" este o chemare la lupta pentru pace, pentru ca să nu mai existe copii arși de flăcări sau cu trupul vlăguit, oameni schilozi și suferinzi. Invățătorii și profesorii japonezi și-au trimis prin acest film mesajul lor adresat oamenilor din lumea întreagă. Educatorilor, filmul le vorbește cu tărie despre datoria de a crește copiii în spiritul dragostei de viață și de pace, al luptei neînfricate împotriva uneltitorilor la război.

AL. POPOVICI

O inovație „pedagogică" în Anglia

In ziarul „L'Humanité" din 14 martie a. c. este publicată o știre asupra căreia merită să ne oprim o clipă, mai ales că vestea provine din Anglia, țara în care școala păstrează încă neștirbite principiile „tradiționale".

Eram obișnuiți să știm că în școala engleză figurau încă la loc de cinste procedeele și metodele de învățămînt ale scolasticii medievale: bătaia cu varga, arestul și postul negru, menite să „disciplineze" pe copii.

Iată însă că și învățămîntul englez se modernizează, introducînd metode noi, în pas cu vremea și, bineînțeles, în conformitate cu politica guvernului englez.

Dar despre ce e vorba?

Profesorul de fizică din localitatea Staffordshire se plîngea deseori de zburdălnicia copiilor. Nici aplicarea cu severitate a metodelor „clasice" nu mai dădea rezultate. Copiii continuau să tulbure nestingheriți lecția domnului profesor. In căutarea unei soluții noi, acesta a apelat la sursa de curent din clasă, aplicînd celor mai neastîmpărați cîteva șocuri electrice. După cîteva ședințe de acest fel, elevii erau atît de îngroziți, încît lecțiile se desfășurau într-o tăcere cu adevărat mormîntală. Copiii au început să fugă de la școală, s-au plîns părinților și astfel vestea a ajuns pînă la noi.

Este ușor să ne închipuim groaza școlarilor cînd erau atinși cu firele electrice pentru „șocul pedagogic"; este cu mult mai greu pentru noi să concepem că un educator, din orice țară ar fi el, poate să recurgă la astfel de procedee barbare față de elevii săi.

Faptul că astfel de profesori, cu vocație de călăi la scaunul electric, există totuși, nu reprezintă o simplă curiozitate patologică, ci o dovadă grăitoare despre evoluția în spirit american a școlii din Europa occidentală.

Activitatea cercului de științe naturale

La școala de 7 ani din comuna Pleșcoi, raionul Buzău, funcționează un cerc al tinerilor naturaliști. Activitatea cercului aduce o contribuție însemnată la înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice.

Cu ajutorul cadrelor didactice, elevii au construit o răsadniță caldă pe o suprafață de 12 m.p. Inainte de a planta semințele, elevii le-au încercat puterea de germinație. Ei urmăresc cu viu interes dezvoltarea plantelor, dîndu-le îngrijirile necesare.

Elevii lucrează și în grădina școlii, care a fost parcelată. Fiecare parcelă a fost repartizată cîte unei clase.

Un centru de radioficare în școală

La școala nr. 2 cu limba de predare maghiară din Sighet s-a instalat, cu ajutorul comitetului de părinți, un centru de radioficare. A fost procurat un aparat de radio și cîte un difuzor pentru fiecare clasă.

In cancelaria școlii, alături de aparatul de radio, se află instalat și un microfon cu ajutorul căruia se transmite în fiecare dimineață un program dinainte alcătuit. Astfel, are loc zilnic citirea presei centrale, se fac comunicări, se arată succesele obținute la învățătură de elevii fruntași și sînt criticați elevii codași, ca și cei nedisciplinați. Știrile sînt difuzate de profesorul de serviciu din acea zi. La alcătuirea programului contribuie întregul colectiv de profesori al școlii.

Emisiunea locală contribuie la ridicarea nivelului de pregătire a elevilor și la îmbunătățirea disciplinei.

PAUL VASILE IEREMIAȘ

Ni se semnalează...

Invățătorul Nedelcu Petre din Tg. Ocna este nevoit să locuiască în una din sălile școlii medii din acest oraș, deoarece sfatul popular nu s-a îngrijit să-i procure o locuință. Spațiul pe care-l ocupă însă tovarășul Nedelcu la școală este necesar pentru amenajarea unui cabinet pedagogic.

Cu toate intervențiile făcute, tovarășul Lazăr Constantin, președintele sfatului popular al orașului Tg. Ocna, n-a luat nici o măsură pentru rezolvarea acestei probleme.

Este necesar ca tovarășul președinte să respecte prevederile Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la cadrele didactice și să asigure învățătorilor și profesorilor condiții bune de locuit

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Intr-o scrisoare adresată redacției un corespondent voluntar arată că învățătorul Constantin Florescu, din comuna Bălțații de Jos, raionul Strehaia, întîrzie de multe ori la școală și vine nepregătit la lecții Preocupat mai mult de petrecerile și distracțiile sale, învățătorul Constantin Florescu nu constituie un exemplu demn de urmat pentru tinerii din comună

Cele sezisate de corespondentul voluntar au fost trimise spre cercetare secției de învățămînt a raionului Strehaia, care a constatat că sezisarea corespunde realității.

Pentru lipsurile de care a dat dovadă învățătorul Constantin Florescu a fost sancționat.

Consfătuirea „Gazetei literare" cu cadrele didactice din Capitală

Clubul Sindicatului muncitorilor din învățămînt și „Gazeta literară" organizează joi 21 aprilie ora 19, în sala clubului din B-dul 6 Martie nr. 32 o consfătuire cu cadrele didactice din Capitală.

Tinerii artiști amatori

Un grup de 70 de pionieri și pioniere din comuna Recaș, regiunea Timișoara, a dat de curînd un spectacol în fața elevilor și a oamenilor muncii din Jimbolia. A fost prezentată o piesă de teatru precum și un program alcătuit din dansuri populare și recitări.

Tinerii artiști amatori au prezentat apoi același spectacol și în satul Cărpiniș. Aici a avut loc și o întîlnire între pionierii din Recaș și elevii și pionierii din Cărpiniș. Intîlnirea a prilejuit legarea unei strînse prietenii între tinerii artiști și colegii lor.

Cronica evenimentelor externe

Conferința țărilor din Asia și Africa

La 18 aprilie se va deschide la Bandung (Indonezia) conferința țărilor din Asia și Africa. Prin caracterul ei larg, ca și prin problemele ce vor fi discutate în vederea întăririi păcii și colaborării internaționale, conferința de la Bandung reprezintă un eveniment internațional de o însemnătate deosebită și reține atenția opiniei publice mondiale.

La Bandung se vor întîlni reprezentanții guvernamentali a nu mai puțin de trei cincimi din întreaga omenire. După cum se știe hotărîrea în legătură cu această conferință a fost adoptată la sfîrșitul anului 1954 cu prilejul consfătuirii comune a primilor miniștri ai Indiei, Indoneziei, Birmaniei, Pakistanului și Ceylonului care s-a ținut la Bogor. In afară de aceste țări s-a stabilit să fie invitate la conferința de la Bandung alte 25 de țări din Asia și Africa. Dintre acestea numai una singură — Federația Africii Centrale — nu va participa la conferință, ceea ce înseamnă că 29 de țări își vor trimite la Bandung reprezentanții în vederea discutării celor mai însemnate probleme care frămîntă popoarele din Asia și Africa.

Marea menire a conferinței este să aducă o însemnată contribuție la cauza păcii în lume. Urmărind dezvoltarea economică și socială a țărilor din Asia și Africa, conferința va examina situația acestor țări, a popoarelor respective, în lumea contemporană și problema contribuției pe care ele o pot aduce la cauza generală a păcii. In cadrul conferinței vor fi examinate de asemenea problemele colonialismului, rasismului și suveranității naționale.

Insași hotărîrea de a discuta aceste probleme arată că popoarele de pe cele două continente sînt hotărîte să scuture jugul colonial și să-și ia soarta în propriile lor mîini. Popoarele din Asia și Africa luptă pentru independența națională, pentru dreptul de a dispune singure de marile bogății naționale ale țărilor lor, pentru a le utiliza în vederea îmbunătățirii condițiilor lor de viață. Cucerindu-și libertatea și independența, scuturînd cătușele jugului colonial și semicolonial, aceste popoare vor avea posibilitatea, pe baza marilor resurse umane și materiale de care dispun, să determine dezvoltarea economică și culturală a țărilor lor. Este limpede că de pe urma acestui fapt va cîștiga întreaga omenire. Astăzi nimeni nu mai poate contesta că mișcarea de eliberare națională constituie un însemnat factor de progres. Sfărîmînd lanțurile colonialismului și eliberîndu-se, popoarele din Asia și Africa pot aduce o mare contribuție la dezvoltarea civilizației și la creșterea bunelstări a omenirii.

Oamenii cinstiți din toate țările lumii își dau astăzi seama de uriașa contribuție pe care o aduce la progresul omenirii marele popor chinez. Scuturînd jugul imperialismului, acest popor de 600 milioane de oameni, care pînă de curînd vegeta din cauza dependenței semicoloniale în care se găsea, a obținut în scurt timp succese remarcabile în construcția politică, economică și culturală. Republica Populară Chineză a pășit pe arena internațională ca unul dintre cei mai însemnați factori ai păcii și progresului omenirii. Participarea R. P. Chineze la Conferința de la Bandung are de aceea o deosebită însemnătate. Popoarele țărilor participante văd în prezența la conferință a reprezentanților marelui popor chinez garanția că lucrările conferinței se vor desfășura cu succes, iar uneltirile imperialiștilor împotriva conferinței vor fi dejucate și demascate.

La conferința de la Bandung se va face auzit de asemenea glasul reprezentanților popoarelor din R. P. D. Coreeană și din R.D. Vietnam, care au scuturat jugul robiei colonialiste și împreună cu marea Chină s-au alăturat lagărului păcii, democrației și socialismului.

Țări ca India, Indonezia și Birmania a căror populație numără în total circa 500.000.000 de oameni și care au lichidat statutul colonial își vor spune de asemenea cuvîntul la conferința de la Bandung. Deși alta este orînduirea lor socială și de stat în comparație cu cea a țărilor din lagărul socialismului, toate sînt interesate în menținerea și apărarea păcii, în dezvoltarea economică, politică și culturală a popoarelor din Asia și Africa. Intreaga omenire iubitoare de pace a salutat cu bucurie faptul că R.P. Chineză, India, Birmania, Indonezia au pus la baza relațiilor lor cele cinci principii ale coexistenței pașnice care au fost formulate în declarația comună a prim-miniștrilor Ciu En-lai și Nehru: respectul mutual al integrității teritoriale și al suveranității fiecărei țări; neagresiunea; neamestecul în treburile altor țări; egalitate și ajutor reciproc; coexistența pașnică.

Recenta conferință de la Delhi a țărilor asiatice a declarat că sprijină întru totul cele cinci principii proclamate de prim-miniștrii Indiei și R.P. Chineze, deoarece aceste principii reprezintă o bază trainică pentru înțelegerea reciprocă și coexistență pașnică între țări. „Chemăm toate guvernele din Asia și din întreaga lume — se spune în rezoluția cu privire la problemele politice a conferinței de la Delhi — să subscrie la aceste principii și să le pună la baza relațiilor lor cu toate țările".

Aceste principii sînt salutate de majoritatea covîrșitoare a populației țărilor care vor participa la conferința de la Bandung. De altfel conferința de la Delhi a exprimat limpede poziția țărilor asiatice, dorința lor de pace. Este semnificativ că lupta pentru pace și libertate se extinde în Asia chiar și în acele țări în care imperialismul mai deține încă poziții însemnate.

O mare însemnătate în viața internațională o are participarea la conferința de la Bandung a reprezentanților țărilor din Africa. Popoarele Africii se află în majoritatea lor încă în condițiile jugului colonial. Mișcarea de eliberare națională crește însă neîncetat pe acest continent. Este absolut evident — așa cum a subliniat V. M. Molotov în raportul expus la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. — că în curînd mișcarea de eliberare națională a popoarelor Africii nu va mai putea fi înăbușită nepedepsit, așa cum fac încă statele imperialiste care au acaparat teritoriile africane.

Dacă popoarele din Asia și Africa întîmpină cu un viu interes conferința de la Bandung, este lesne de înțeles care este poziția imperialiștilor și colonialiștilor față de această conferință. Numeroase articole din presa occidentală reflectă această poziție. Cercurile imperialiste, în frunte cu cele americane sînt neliniștite în special pentru faptul că la Bandung se va discuta despre colonialism, ceea ce va prilejui „critici vehemente" la adresa S.U.A. și a celorlalte puteri coloniale. Imperialiștii se tem de asemenea că această conferință va contribui la întărirea solidarității popoarelor din Asia și Africa în lupta împotriva colonialismului, pentru pace. Ceea ce îi doare pe guvernanții americani îndeosebi, este participarea R. P. Chineze la conferința de la Bandung și marele ei rol la această conferință. „China, căreia i-a fost refuzată admiterea în O.N.U., — se lamenta agenția americană „United Press" — este în prezent invitată la o conferință de cea mai mare însemnătate internațională".

Cercurile guvernante din S.U.A. au recurs la tot felul de manevre diplomatice pentru a determina guvernele care sînt subordonate politicii lor agresive să nu participe la Conferința de la Bandung. Astfel S.U.A. au cerut Tailandei, Filipinelor și Turciei să nu participe la conferință. Dîndu-și însă seama că această manevră nu le-ar aduce mare folos S.U.A. și-au schimbat apoi atitudinea. Așa se explică faptul că Filipinele și Tailanda, care își exprimaseră refuzul de a participa la conferință, au revenit asupra acestui refuz. Din comentariul unor ziare reiese că Turcia, Tailanda și Filipinele vor încerca să submineze lucrările conferinței.

Incercările imperialiștilor de a torpila conferința de la Bandung s-au demascat cu o deosebită limpezime în urma actului criminal al spionajului americano-ciancaișist de avariere a avionului care transporta o parte a delegației chineze la conferința de la Bandung. Nici un fel de uneltiri dușmănoase ale S.U.A. și ale acoliților lor nu vor putea însă împiedica conferința și nu vor putea s-o torpileze. Acțiunile criminale ale imperialiștilor nu vor duce decît la intensificarea acțiunilor unite ale popoarelor Asiei și Africei și ale lumii întregi în lupta pentru pace și libertate.

Alături de oamenii cinstiți din toate colțurile lumii, poporul romîn așteaptă cu încredere deschiderea lucrărilor conferinței țărilor din Asia și Africa și urează participanților la conferință să aducă o însemnată contribuție la cauza menținerii păcii în lume.

Foiletoon

Cheia președintelui

In luna octombrie a anului trecut am fost numit director la școala elementară din Boghicea, raionul Roman. Zis și făcut. Mi-am luat bagajele, mi-am luat nevasta și iată-mă într-o noapte de octombrie ciocănind la usa scolii. Mi-a deschis usa un om somnoros, despre care am aflat apoi că este președintele sfatului popular. Foarte amabil, mi-a făcut semn spre o cameră unde am înțeles că urma să ne adăpostim, soția mea și cu mine; apoi a căscat și s-a dus să-și vadă mai departe de somnul lui. Incăperea în care am dormit peste noapte era o sală de clasă.

A doua zi președintele ne-a făgăduit că se va muta și ne va pune la dispoziție camera ce ni se cuvine și pe care o ocupa el acum. Foarte înțelegător, ne-a explicat că nu este de prestigiul nostru să locuim într-o cameră de clasă și ne-a propus să ne mutăm în cancelarie, deoarece pentru profesori e făcută cancelaria. Ne-am luat frumusel catrafusele, ne-am mutat din clasă în cancelarie și am așteptat ca tov. președinte să ne elibereze camera. Si am tot așteptat... Am așteptat toamna, am așteptat iarna. La un moment dat ne-am cam pierdut răbdarea — dar ce era să facem? Nu aștepta și tov. președinte?... Dar într-o bună zi, iată că s-a mutat! S-a mutat în camera pe care trebuia s-o ocupe directoarea grădiniței de copii... Cum se vede, avea omul slăbiciune pentru locuințele cadrelor didactice...

In sfîrșit, el s-a mutat, noi am respirat ușurați și... am rămas în cancelarie. Pentru că, să vedeți dumneavoastră, președintele, om grijuliu, după ce a plecat din cameră, a încuiat-o! Ii mai rămăseseră acolo cîteva lucruri și nu putea îngădui să dea buzna oricine peste lucrușoarele președintelui. Ce vrei, lucruri muncite... L-am rugat noi cît l-am rugat, dar pînă la urmă s-a supărat președintele:

— Ce mai vreți, fraților lor? Ce mai vreți? V-am făgăduit să mă mut? M-am mutat!...

— Bine, dar cheia? am stăruit noi...

— Ei, nici așa să n-o luăm, a răspuns el. Vă întinde omul un deget și voi vreți să-i luați toată mîna!

Dînsul a plecat și camera a rămas încuiată. Dar vezi că din pricina acestei camere intrarea în cancelarie nu se mai poate face decît prin sala de clasă. Așa că, prin grija și prin cheia președintelui, sala de clasă a ajuns un soi de sală de trecere. Cine are treabă în cancelarie, dacă nu poate pătrunde prin fereastră, e nevoit să treacă prin clasă, tulburînd cursurile. Netulburat din toată povestea asta a rămas numai președintele.

Se pare, însă, că toată această întîmplare locativă l-a făcut pe tov. președinte extrem de nervos. Si pe drept cuvînt, săracul: toată lumea l-a bătut la cap să predea cheia: si eu si nevastă-mea si secretarul sfatului!... Se poate să nu te enervezi după atîtia pisălogeală? Mai cu seamă că-l pisa si directoarea grădiniței să-i dea cheia. Vezi că si ei îi tinea o cameră încuiată!... Așa că, într-o bună zi, a venit la școală si, zărind-o pe soția mea, învățătoare si ea, si-a amintit că si dînsa este una dintre acele persoane care solicită cheia. S-a apropiat respectuos de ea, si i-a dat. I-a dat unde a nimerit! In cap, pe obraz, după ceafă, pe spinare — mă rog, ca omul nervos...

Acum nu ne mai punem problema camerei, pentru că nevastă-mea isi pune comprese... Nu-i mai cerem încăperea, nu-i mai cerem nimic...

Dar poate s-o găsi cineva să-i ceară socoteală...

GHERASE EMIL
directorul școlii elementare din comuna Boghicea

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţămîntului

Organ al Ministerului Invăţămîntului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt

ANUL VII Nr. 315 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 22 aprilie 1955

„...toată munca în domeniul educării şi instruirii tineretului de azi să constituie o cultivare a moralei comuniste în rîndurile lui".

V. I. LENIN

85 de ani de la naşterea lui V. I. Lenin

Au trecut 85 de ani de la naşterea lui V. I. Lenin, marele geniu al omenirii progresiste, întemeietorul şi conducătorul înţelept al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi al primului stat socialist din lume, conducătorul şi învăţătorul iubit al oamenilor muncii din lumea întreagă.

Oamenii muncii din toate ţările lumii sărbătoresc împlinirea a 85 de ani de la naşterea lui Lenin, manifestîndu-şi nestrămurita lor încredere în ideile nemuritoare ale leninismului, încordîndu-şi forţele în lupta pentru triumful cauzei lui Lenin, cauza păcii, democraţiei şi socialismului.

V. I. Lenin şi-a început uriaşa activitate revoluţionară în perioada cînd capitalismul intra în stadiul cel mai înalt şi ultim al dezvoltării sale, stadiul imperialist, cînd a început să se transforme în capitalism parazitar, întrat în putrefacţie şi muribund, cînd revoluţia proletară a devenit o chestiune de practică directă. Adept credincios al învăţăturii lui Marx şi Engels, V. I. Lenin a desfăşurat o luptă necruţătoare împotriva burgheziei şi agenţilor ei din sînul mişcării muncitoreşti, care căutau să falsifice marxismul şi să-l golească de conţinutul lui revoluţionar. El a apărat învăţătura marxistă, a reînviat conţinutul ei revoluţionar care fusese ascuns de oportuniştii Internaţionalei a doua şi a dezvoltat mai departe marxismul în mod creator în condiţiile noi ale imperialismului şi ale luptei de clasă a proletariatului. „Leninismul—a arătat I. V. Stalin — este marxismul epocii imperialismului şi a revoluţiei proletare. Mai precis: leninismul este teoria şi tactica revoluţiei proletare în general, teoria şi tactica dictaturii proletariatului în special". Pentru toate partidele comuniste şi muncitoreşti, pentru clasa muncitoare din toate ţările leninismul a devenit o armă invincibilă în lupta pentru doborîrea capitalismului şi pentru construirea orînduirii noi, socialiste.

Lenin a elaborat pentru prima dată în istoria marxismului învăţătura despre partidul de tip nou ca organizaţie conducătoare a proletariatului, ca armă principală în mîinile clasei muncitoare pentru cucerirea dictaturii proletariatului, pentru construirea socialismului şi comunismului. Lenin are meritul nepieritor de a fi elaborat bazele ideologice, organizatorice, teoretice şi tactice ale partidului de tip nou, de a fi întemeiat marele şi puternicul Partid Comunist al Uniunii Sovietice după al cărui model s-au făurit partidele comuniste şi muncitoreşti din toate ţările.

Lenin a învăţat clasa muncitoare că partidul trebuie să fie detaşamentul ei de avangardă, înarmat cu teoria revoluţionară, că el trebuie să fie partidul de clasă al proletariatului, să fie strîns legat de mase. Lenin a arătat că partidul este puternic nu numai prin teoria sa ştiinţifică revoluţionară, ci şi prin organizarea sa, prin unitatea sa de voinţă şi acţiune, prin disciplina sa de fier, conştientă. El a subliniat că partidul este forma cea mai înaltă de organizare a proletariatului, care trebuie să conducă toate celelalte organizaţii ale oamenilor muncii, iar după cucerirea puterii să devină forţa conducătoare în stat.

Aceste principii leniniste care călăuzesc activitatea tuturor partidelor de tip nou au stat la baza partidului nostru din momentul plămădirii sale. Crearea Partidului Comunist Romîn a constituit o victorie istorică a leninismului împotriva oportunismului şi reformismului în mişcarea muncitorească din Romînia.

Unind în jurul său forţele patriotice populare, partidul nostru a pregătit şi înfăptuit actul istoric de la 23 August 1944 şi, în condiţiile favorabile create de victoria Uniunii Sovietice asupra fascismului, a condus poporul nostru muncitor la izgonirea claselor exploatatoare de la putere şi la făurirea statului democrat-popular. Partidul Muncitoresc Romîn conduce astăzi poporul nostru în lupta pentru construirea socialismului şi apărarea păcii.

Dezvoltînd în mod creator marxismul, V. I. Lenin a elaborat problema particularităţilor revoluţiei burghezo-democratice în epoca imperialismului. El a dezvoltat ideea hegemoniei proletariatului în revoluţia burghezo-democratică şi a arătat că alianţa dintre proletariat şi ţărănime, asigurîndu-se rolul conducător al proletariatului, constituie o condiţie indispensabilă a victoriei revoluţiei. Lenin a dat perspectiva clară a transformării revoluţiei burghezo-democratice în revoluţie socialistă.

Meritul istoric al lui Lenin constă în faptul că, în analiza imperialismului pe care a făcut-o pe baza legii descoperite de el a dezvoltării economice şi politice inegale a capitalismului, el a făcut o mare descoperire ştiinţifică, a formulat şi a fundamentat geniala concluzie despre posibilitatea ruperii lanţului frontului mondial al imperialismului în veriga lui cea mai slabă, concluzia despre posibilitatea victoriei socialismului la început în cîteva ţări sau chiar într-o singură ţară capitalistă. Aceasta este o teorie nouă, închegată, a revoluţiei socialiste, pe baza căreia proletariatul rus, în alianţă cu ţărănimea săracă, sub conducerea Partidului Comunist, a răsturnat în Octombrie 1917 puterea burgheziei şi a instaurat o putere cu adevărat populară — puterea Sovietelor de deputaţi ai muncitorilor şi ţăranilor, Puterea Sovietică.

Victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, care a deschis o eră nouă în istoria omenirii—era prăbuşirii capitalismului şi a victoriei socialismului şi comunismului — a constituit un triumf al teoriei leniniste a revoluţiei proletare. Revoluţia din Octombrie a pricinuit capitalismului o rană mortală, a zdruncinat temeliile imperialismului, a înlesnit lupta proletariatului internaţional împotriva capitalismului.

Lenin a dezvoltat mai departe învăţătura marxistă despre dictatura proletariatului. El a subliniat că dictatura proletariatului întruchipează cea mai înaltă formă a democraţiei, democraţia uriaşei majorităţi a poporului muncitor. In celebrele sale Teze din aprilie, Lenin a ajuns la concluzia că cea mai bună formă politică a dictaturii proletariatului o constituie nu republica democrată-parlamentară, cum se credea înainte în rîndurile marxiştilor, ci republica Sovietelor.

Pornind de la principiul că problema puterii este problema principală a oricărei revoluţii, Lenin a subliniat că trecerea de la capitalism la socialism va da, în condiţii istorice diferite, o mare abundenţă şi o diversitate de forme, a căror esenţă va fi inevitabil aceeaşi — dictatura proletariatului.

Apariţia după cel de al doilea război mondial a regimului de democraţie populară ca o nouă formă istorică a organizării de stat a oamenilor muncii reprezintă o strălucită confirmare a acestei geniale previziuni a lui Lenin. De mare însemnătate sînt indicaţiile lui Lenin cu privire la faptul că vechea maşină de stat burgheză trebuie sfărîmată şi în locul ei trebuie creat un stat nou. Pe baza învăţăturii marxist-leniniste oamenii muncii din ţara noastră, conduşi de partid, au smuls puterea de stat din mîinile burgheziei şi moşierimii, au sfărîmat maşina de stat burgheză şi au creat statul democrat-popular, care reprezintă puterea oamenilor muncii, slujeşte interesele lor, este strîns legat de masele largi ale poporului. Sfaturile populare mobilizează sute de mii de muncitori, ţărani muncitori şi intelectuali în conducerea treburilor obşteşti. Partidul nostru acordă o mare atenţie aplicării învăţăturii leniniste cu privire la realizarea unui aparat de stat cît mai ieftin, mai economicos, la întărirea şi perfecţionarea continuă a aparatului de stat.

De numele lui V. I. Lenin, conducătorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi şeful guvernului sovietic este legată întreaga operă de construire a socialismului în U.R.S.S. Lenin a elaborat programul fundamentat în mod ştiinţific al construirii socialismului. Acest program prevedea industrializarea socialistă a ţării, dezvoltarea pe toate căile a industriei grele, electrificarea întregii economii naţionale, traducerea în viaţă a planului cooperatist de transformare a agriculturii pe baze socialiste, înfăptuirea revoluţiei culturale. Duşmanii partidului comunist şi ai poporului sovietic— troţkiştii, buharinştii, naţionaliştii burghezi — au încercat să abată partidul bolşevic şi ţara sovietică de pe drumul leninist pe drumul lichidării cuceririlor revoluţiei proletare, pe drumul restaurării capitalismului. Sub conducerea Comitetului Central, în frunte cu I. V. Stalin, marele continuator al operei lui Lenin, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a zdrobit pe trădători şi capitularzi, a apărat leninismul şi a desfăşurat cu hotărîre opera de construire a socialismului. Ca rezultat al înfăptuirii planului leninist, Uniunea Sovietică a făcut un salt gigantic înainte, transformîndu-se dintr-o ţară agrară înapoiată într-o mare putere socialistă industrială şi colhoznică.

Plină de tărie de neînvins şi de forţe creatoare, Uniunea Sovietică păşeşte cu succes, sub conducerea partidului comunist, pe calea construirii societăţii comuniste. Drumul concret care duce la crearea bazei tehnico-materiale a comunismului a fost trasat de Lenin.

Sintetizînd uriaşa experienţă a construirii socialismului în U.R.S.S. şi experienţa mişcării internaţionale contemporane de eliberare, I. V. Stalin a dezvoltat în mod creator învăţătura marxist-leninistă în noile condiţii istorice şi într-o serie de probleme a îmbogăţit cu noi teze teoria revoluţionară.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a învins şi învinge datorită fidelităţii sale faţă de leninism. In prezent P.C.U.S. rezolvă cele mai importante sarcini ale construirii comunismului, ale întăririi continue a statului socialist multinaţional, ale ridicării necontenite a nivelului material şi cultural al tuturor oamenilor sovietici. U.R.S.S. dezvoltă prin toate mijloacele industria grea, temelia temeliilor întregii economii naţionale şi chezăşia inviolabilităţii hotarelor ţării socialismului. Pe baza continuei dezvoltări a industriei grele, partidul comunist şi guvernul sovietic înfăptuiesc cu perseverenţă măsurile pentru organizarea unui nou şi puternic avînt al agriculturii, pentru creşterea rapidă a producţiei bunurilor de consum popular.

Bogata experienţă a Uniunii Sovietice în lupta pentru aplicarea în viaţă a nemuritoarelor idei ale leninismului are o mare însemnătate internaţională. Învăţătura leninistă despre construirea socialismului, care călăuzeşte astăzi activitatea tuturor popoarelor din ţările care se află în perioada de trecere de la capitalism la socialism, stă şi la baza activităţii Partidului Muncitoresc Romîn. Partidul nostru aplică în mod creator învăţătura leninistă şi experienţa istorică a P.C.U.S. potrivit condiţiilor concrete din ţara noastră.

Leninismul ne învaţă că ascuţirea luptei de clasă este o lege de dezvoltare a perioadei de trecere de la capitalism la socialism, că vigilenţa noastră revoluţionară trebuie să fie mereu trează. Opera de construire a socialismului se desfăşoară în condiţiile luptei înverşunate între socialismul în ofensivă şi elementele capitaliste, care niciodată nu cedează de bună voie poziţiile pe care le deţin şi îşi înteţesc împotrivirea. V. I. Lenin a arătat care este calea de urmat pentru dezvoltarea elementelor socialiste din economie şi asigurarea victoriei lor, care este calea pentru îngrădirea, eliminarea şi înfrîngerea elementelor capitaliste. Este marele merit al lui Lenin de a fi arătat în chip limpede singura cale posibilă şi indicată pentru victoria socialismului în toate ţările care au o clasă mai mult sau mai puţin numeroasă de producători mici şi mijlocii. Această cale este arătată în lucrările lui Lenin despre „impozitul în natură" şi în celebrul său „plan cooperatist". Lenin a arătat că a construi socialismul înseamnă a făuri bunăstarea poporului muncitor şi a acordat o deosebită însemnătate cointeresării materiale a oamenilor muncii în rezultatele muncii lor, ca o condiţie a ridicării continue a producţiei, ca o forţă motrice a mersului înainte spre socialism.

De cea mai mare însemnătate pentru victoria socialismului sînt indicaţiile lui Lenin cu privire la industrializarea socialistă ca sarcină centrală în lupta pentru socialism. In repetate rînduri Lenin a subliniat că veriga hotărîtoare a industrializării socialiste este dezvoltarea industriei grele, a producţiei mijloacelor de producţie. El a arătat că numai pe baza unei puternice industrii grele se pot asigura dezvoltarea celorlalte ramuri ale economiei naţionale, ridicarea bunăstării poporului, păstrarea independenţei economice, întărirea capacităţii de apărare a ţării.

Aplicînd învăţătura lui Lenin, partidul nostru a condus şi conduce neabătut poporul muncitor pe drumul industrializării socialiste a patriei noastre. Succesele obţinute în opera de industrializare socialistă au dovedit din plin justeţea liniei leniniste urmată de partidul nostru. In anii puterii populare în ţara noastră au căpătat o mare dezvoltare toate ramurile industriei care au existat înainte, au fost create noi ramuri ale industriei, şi, în primul rînd, industria constructoare de maşini, ceea ce constituie o mare victorie şi mîndrie a poporului romîn. O anumită încetinire a ritmului de dezvoltare a industriei grele care a avut loc în cursul anului 1954 — şi care a avut un caracter trecător — s-a datorit necesităţii de a ridica sectoarele rămase în urmă ale economiei naţionale. Temelia temeliilor economiei noastre naţionale, temelia dezvoltării agriculturii şi industriei uşoare, izvorul bunăstării poporului nostru muncitor a fost şi rămîne industria grea cu pivotul ei — industria constructoare de maşini, aşa cum s-a arătat mereu în hotărîrile partidului. „Partidul şi guvernul — arată tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej — vor duce şi de acum înainte o politică fermă, călăuzindu-se fără abatere după principiile marxist-leniniste de construire a economiei socialiste, dezvoltînd în permanenţă şi pe viitor industria grea".

Sprijinindu-se pe învăţătura leninistă şi pe experienţa proprie a oamenilor muncii din ţara noastră, partidul acordă o mare atenţie ridicării productivităţii muncii, dezvoltării atitudinii socialiste faţă de muncă, răspîndirii experienţei înaintate, stimulării iniţiativei creatoare a maselor, dezvoltării întrecerii socialiste.

V. I. Lenin a arătat că alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare constituie temelia şi principiul suprem al puterii populare. Partidul nostru, care se călăuzeşte după învăţătura leninistă, acordă o deosebită atenţie întăririi alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare şi rolului de conducător al clasei muncitoare în această alianţă. La baza politicii partidului nostru la sate stă tripla şi indivizibila lozincă a lui Lenin: „Sprijină-te pe ţărănimea săracă, organizează o alianţă trainică cu ţăranul mijlocaş, nu înceta nici o clipă lupta împotriva chiaburimii".

Statul nostru democrat-popular acordă un puternic sprijin ţărănimii muncitoare individuale, se preocupă de o folosire mai complectă a posibilităţilor ei economice în vederea creşterii producţiei. In acelaşi timp partidul şi statul nostru arată ţăranilor muncitori că singura cale posibilă pentru dezvoltarea radicală a agriculturii noastre, pentru ridicarea considerabilă a bunei lor stări materiale este calea gospodăriei agricole colective. Pe baza liberului consimţămînt s-au creat pînă acum circa 5000 de gospodării colective şi întovărăşiri, precum şi un mare număr de asociaţii de cooperare în producţie pentru cultivarea plantelor tehnice.

Partidul mobilizează eforturile întregului nostru popor pentru obţinerea în acest an a 10.000.000 tone grîu şi porumb. O mare atenţie acordă partidul aplicării învăţăturii leniniste cu privire la dezvoltarea schimbului de mărfuri între oraş şi sat, între industrie şi agricultură.

Partidul Muncitoresc Romîn, statul nostru democrat-popular aplică cu fermitate politica naţională leninist-stalinistă. Ca urmare a acestei politici, între oamenii muncii romîni şi cei din rîndurile minorităţilor naţionale s-au statornicit relaţii de prietenie, colaborare şi intrajutorare frăţească, ei participînd deopotrivă la lupta pentru întărirea patriei comune — Republica Populară Romînă.

Călăuzindu-se după ideile leninismului — cea mai înaltă realizare a culturii mondiale — statul nostru desfăşoară o uriaşă activitate pentru ridicarea nivelului cultural al maselor, pentru dezvoltarea învăţămîntului, ştiinţei şi culturii. In şcoala noastră nouă principiile leniniste stau la baza educării tineretului. Lenin ne-a arătat că trebuie să educăm tineretul în spiritul moralei comuniste, să-l înarmăm cu bazele ştiinţelor, să-l ajutăm să-şi însuşească întreaga bogăţie de cunoştinţe pe care omenirea a acumulat-o, să-l creştem în spiritul dragostei active, năvalnice faţă de patrie şi popor, faţă de partidul clasei muncitoare. De o importanţă hotărîtoare sînt pentru noi indicaţiile lui Lenin cu privire la legarea învăţămîntului de practică, de producţie, la creşterea unui tineret capabil să participe activ la opera de construire a socialismului.

Oamenii muncii din toate ţările sărbătoresc împlinirea a 85 de ani de la naşterea lui Lenin în condiţiile intensificării luptei pentru pace şi colaborare între state, pentru destindere în relaţiile internaţionale. V. I. Lenin a proclamat politica de pace a Statului Sovietic şi a subliniat posibilitatea coexistenţei îndelungate şi a întrecerii paşnice între sistemul socialist şi cel capitalist.

Călăuzindu-se după aceste principii leniniste, statul nostru democrat-popular duce o politică externă de pace şi colaborare internaţională. Impreună cu toate ţările lagărului socialismului şi democraţiei, Republica Populară Romînă aduce o mare contribuţie la lupta pentru dezvoltarea relaţiilor normale între state, pentru menţinerea păcii în lume. In acelaşi timp, ţinînd seama de situaţia nouă care s-a creat în Europa, ţările lagărului democrat se văd silite să ia măsurile corespunzătoare pentru întărirea continuă a securităţii lor şi pentru asigurarea păcii în Europa. Lagărul socialist — expresie strălucită a triumfului leninismului — care numără 900 milioane de oameni, care dispune de resurse materiale inepuizabile şi se bucură de sprijinul activ al tuturor popoarelor iubitoare de pace—reprezintă o imensă forţă capabilă să ţină în frîu pe agresori. Dacă totuşi imperialiştii se vor aventura într-o agresiune atunci va pieri nu civilizaţia mondială, ci sistemul social putred şi sîngeros al imperialismului.

Popoarele lagărului democrat apără principiile leniniste cu privire la coexistenţa sistemelor sociale diferite, deoarece sînt sigure de forţele socialismului şi de faptul că au ales drumul cel just.

Sub steagul leninismului, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, poporul nostru păşeşte înainte pe drumul socialismului.

Vladimir Ilici Lenin

Poem (fragmente)

V. MAIAKOVSKI

...Lenin
şi azi
mai viu decît cei vii
ne-a fost şi ni-i:
ştiinţă,
forţă,
armă!

...Un pămîntean,
dar nu din cei ce ştiu să vadă
numai făina lor din ladă!
Privirea-i,
dintr-un singur zbor,
pămîntu-ntreg înţelegînd cum geme,
el a ştiut
să deslueşească-n viitor
tot
ceea ce-i
ascuns de vreme.
Era ca mine
şi ca voi,
ca sute
de oameni din mulţime,
doar pe la ochi
— de gînduri —
avea mai multe cute,
şi-avea
o mai ironică,
a buzelor,
asprime.
Dar nu asprimea de satrap
care-n triumf să vie,
strivindu-te
sub carul lui,
zmucindu-şi hamul...
Pentru tovarăşi —
pilpîia
de omenie.
Mai aspru decît fierul —
cu duşmanul.

...Cuvîntul lui Lenin
află brazdă bogată
şi cauza noastră
îndată rodea.
Lîngă umărul
muncitorului,
iată,
milioane de umeri
ţărănimea-aducea.
Şi cînd
am ajuns
să-nălţăm baricade
în ziua aleasă
a socotelii,
Lenin,
el însuşi,
la Petrograd e...
...De pe steagul acesta,
din fiece cută
viu,
Lenin ne cheamă,
tovarăşi şi fraţi:
— Proletari,
pregătiţi-vă
pentru ultima luptă!
Şi voi robilor sus!
In genunchi nu mai staţi!
Proletari, ridicaţi-vă,
oaste-ndrăzneaţă!
Trăiască revoluţia,
ea-i sorocul,
ea-i gloria...
O luptă
ca asta,
fără seamăn, măreaţă,
n-a cunoscut
niciodată
istoria.

In romineşte de CICERONE THEODORESCU

IN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

Antrenaţi în întrecere

Elevii şcolii profesionale Metal-Lemn din oraşul Suceava şi-au luat angajamentul să întîmpine ziua de 1 Mai cu noi succese în muncă. Indrumaţi de către profesorii şi maiştrii lor, ei împletesc munca de pregătire a lecţiilor cu cea pentru îndeplinirea şi depăşirea planului de producţie, cu grija pentru îmbunătăţirea calităţii produselor, ridicarea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost. Majoritatea elevilor şi-au luat angajamentul ca pînă la 1 mai să depăşească planul de producţie cu 20%, să facă economii de materiale în valoare de 1500—1600 lei, să aplice metoda Vorošin de întreţinere şi recondiţionare a uneltelor şi a maşinilor-unelte etc. Grupa I-a C de la tîmplărie a hotărît ca în ziua de 28 aprilie să organizeze un schimb de onoare. In această zi, elevii din grupa I-a C vor lucra produse de larg consum ca: planşete, funduri pentru bucătărie, sucitoare, ciocane de tocat, umerare, material didactic din deşeuri etc.

Urmînd exemplul fruntaşilor în muncă şi învăţătură, elevii şcolii Metal-Lemn din oraşul Suceava se străduiesc să-şi însuşească temeinic cunoştinţele predate şi să lucreze cît mai bine în ateliere, pentru a deveni cadre calificate, capabile să contribuie la construirea socialismului în patria noastră.

I. REISMAN
corespondent

Pe parcela experimentală

Elevii şi cadrele didactice ale şcolii de 7 ani din comuna Plopu, raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galaţi, se pregătesc să întîmpine ziua de 1 Mai cu noi realizări pe parcela experimentală a şcolii.

Elevii aplică pe parcela experimentală metode agrotehnice înaintate, plantează puieţi, cultivă legume. In vederea obţinerii unor rezultate mai bune, cadrele didactice ţin o permanentă legătură cu tehnicianul agricol al comunei şi cu inginerul agronom de la gospodăria agricolă colectivă.

Sub conducerea profesorilor lor, elevii lucrează la pregătirea unei grădini şcolare model, unde îmbină strîns cele învăţate în orele de curs cu practica. Pînă în prezent grădina este în întregime săpată şi însămînţată. Fiecărui elev i s-au trasat sarcini precise în legătură cu ceea ce are de făcut. La timpul potrivit, a fost pusă la încercare puterea de germinaţie a seminţelor şi s-a făcut o răsadniţă.

Pionierii şi elevii lucrează cu multă tragere de inimă pentru ca grădina lor să fie o grădină model.

Prin muncă voluntară

Şcoala de 7 ani din comuna Singer, raionul Luduş, necesita unele reparaţii. In urma iniţiativei cadrelor didactice, reparaţiile au fost făcute prin muncă voluntară. La această muncă au participat cu multă însufleţire şi pionierii din şcoală. Datorită contribuţiei lor, s-a realizat o economie de 600 de lei.

Munca pentru efectuarea reparaţiilor a fost, de asemenea, un prilej de deprindere a elevilor cu activitatea practică.

V. I. Lenin despre educarea tineretului în spiritul comunismului

Prof. univ. N. Pascu
rector al Institutului pedagogic de limbă și literatură rusă „Maxim Gorki"

Se împlinesc 85 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin, întemeietorul și conducătorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al primului stat socialist din lume, conducătorul și învățătorul oamenilor muncii din lumea întreagă.

Inepuizabilă și multilaterală este moștenirea lui Lenin. Ideile lui geniale stau la baza tuturor victoriilor poporului sovietic repurtate în lupta pentru făurirea societății comuniste, la baza înfăptuirilor oamenilor muncii din țările de democrație populară, ca și la baza dezvoltării necontenite a mișcării internaționale pentru pace și prietenie între popoare, pentru democrație și socialism.

Sub steagul leninismului s-a înfăptuit în Uniunea Sovietică o strălucită revoluție culturală; sutele de mii de școli construite în timpul Puterii Sovietice, sutele de universități, institute științifice, teatre, biblioteci, cluburi etc. stau ca mărturie vie a acestei grandioase revoluții.

Ideile lui Lenin stau la baza instrucției și educației tineretului sovietic. Discursul său la cel de al treilea Congres al Comsomolului a trasat pentru zeci de ani liniile măreți ale programului educației generațiilor tinere.

☆

În condițiile cînd atenția conducătorilor partidului comunist și ai statului sovietic era concentrată asupra rezolvării celor mai importante și mai urgente probleme de stat și de partid, marele Lenin se gîndea totuși și la soarta învățămîntului și a școlii. Din grija și îndemnul său personal, chiar a treia zi după victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie s-a format Comisariatul Poporului pentru învățămînt. Și mai tîrziu, în anii grei ai intervenției străine și ai războiului civil, ai foametei și distrugerilor, Vladimir Ilici semnează o serie de decrete menite să așeze pe baze noi învățămîntul și educația tineretului. Astfel, la 21 ianuarie 1918 intră în vigoare decretul semnat de Lenin care prevede separarea școlii de biserică și a bisericii de stat. Acest decret prezintă o importanță deosebită nu numai prin aceea că pune capăt influenței bisericii asupra conținutului învățămîntului, ci și prin faptul că deschide porțile școlilor și pentru sutele de mii de copii din rîndurile populației cu altă credință religioasă.

În iunie 1918, un nou decret trece răspunderea pentru organizarea și întreținerea școlii pe seama sovietelor locale de deputați ai muncitorilor și țăranilor, fapt ce constituie un important pas pe calea democratizării învățămîntului.

O deosebită importanță prezintă decretul semnat de Lenin la 26 ianuarie 1919, prin care se legiferează începutul lichidării analfabetismului. În baza acestui decret, toți cetățenii neștiutori de carte, în vîrstă de 8—50 ani, erau chemați să învețe să scrie și să citească. Aceste decrete au constituit baza juridică a revoluției culturale desfășurate de către tînărul stat sovietic încă din primele zile ale existenței sale.

Activitatea lui Lenin în domeniul învățămîntului nu s-a mărginit însă la atît. El participă la congresele și conferințele învățătorilor, rostește discursuri în care arată învățătorimii că locul ei este alături de proletariat, că ea trebuie să devină „armata principală a învățămîntului socialist", îndrumează multilateral învățămîntul sovietic. Activitatea Comisariatului Poporului pentru învățămînt se găsea în centrul atenției lui Lenin.

Într-o serie de opere ale sale, ca „Pagini de jurnal", „Despre cooperație", „Mai bine mai puțin dar mai bine" și altele, Lenin se oprește adeseori asupra problemelor învățămîntului și revoluției culturale. El arată că între problemele revoluției culturale și sarcinile construirii socialismului în U.R.S.S. există o legătură strînsă, organică, realizarea unora fără celelalte fiind de neconceput.

Lenin considera că una dintre cele mai importante sarcini ale revoluției culturale constă în alfabetizarea tuturor oamenilor muncii, în lichidarea înapoierii culturale a așa numitei „periferii naționale", în organizarea învățămîntului elementar general și obligatoriu.

În calea dezvoltării școlii se ridicau însă pe atunci greutăți de tot felul. Aceste greutăți își găseau rădăcinile nu numai în lipsurile cauzate de războiul civil, de intervenția străină, ci și în confuziile ce domneau în ceea ce privește răspunsul la întrebarea: cum să fie școala nouă? În unele cercuri ale pedagogilor se bucura de mare răspîndire ideea anarhistă și dezorganizatoare care susținea că școala veche trebuie distrusă și înlocuită cu o așa zisă „organizație independentă a copiilor". Pe de altă parte, existau și încercări de idealizare a școlii vechi; susținătorii acestui punct de vedere afirmau că școala veche trebuie păstrată și treptat îmbunătățită în mod pașnic, prin reforme.

Era necesar să fie demascat cu tărie caracterul profund nejust al acestor poziții și, în același timp, să se traseze căile de dezvoltare a școlii în spiritul învățăturii marxiste. Cel care a făcut acest lucru a fost Lenin. El a arătat că școala nouă este necesară, dar că ea nu poate fi creată pe loc gol. „Instruirea, educarea și pregătirea tineretului trebuie să pornească de la materialul lăsat nouă de societatea veche" — spunea Lenin. Dar el arăta în continuare că „numai transformînd radical instruirea, organizarea și educarea tineretului vom izbuti să obținem ca rezultatul eforturilor tinerei generații să fie crearea unei societăți care să nu semene cu cea veche, adică crearea societății comuniste".

Lenin sfătuia pe organizatorii învățămîntului sovietic să ia de la școala veche tot ce a avut aceasta bun, toate tradițiile ei progresiste, tradiții apărate de pedagogii înaintați ai școlii ruse. În felul acesta, Lenin respingea atît condamnarea totală a școlii vechi, cît și idealizarea acesteia.

☆

Lenin considera educația comunistă ca un proces de dezvoltare multilaterală a generațiilor tinere. El nu socotea însă posibilă realizarea principiilor educației comuniste decît în situația cînd tineretul este înarmat cu temeinice cunoștințe științifice despre natură și societate. În numeroasele sale cuvîntări și într-o serie de articole, Vladimir Ilici subliniază necesitatea formării la tineret a unor înalte calități fizice, ca puterea, sănătatea, îndrăzneala, rezistența. Lenin sublinia faptul deosebit de important că tineretului îi revine marea sarcină de a termina și a desăvîrși opera construirii societății comuniste. În procesul realizării acestei sarcini tineretul va trebui să susțină lupte grele pentru comunism. Pentru a cîștiga aceste lupte, arăta Lenin, tineretul trebuie să fie puternic și sănătos, să aibă nervi de oțel și mușchi de fier.

În concepția leninistă, educația fizică are ca prim și cel mai important scop pregătirea tineretului în vederea muncii și apărării patriei socialiste. Gradul înalt la care a ajuns călirea fizică a tineretului sovietic a fost dovedit cu prisosință de Marele Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei. Milioane de tineri sovietici au întîmpinat grelele încercări ale acestui război sănătoși, puternici, cu nervi de oțel și mușchi de fier — așa cum le-o ceruse Lenin cu un sfert de veac înainte. Azi, U.R.S.S. a devenit țara cu sportul cel mai înaintat, cu tineretul cel mai sănătos, cel mai rezistent și mai călit. La baza acestor minunate succese stau ideile lui Lenin despre importanța educației fizice în dezvoltarea multilaterală a personalității omenești.

O deosebită însemnătate a acordat marele Lenin instrucției politehnice a tineretului și legăturii dintre instrucție și procesul de producție. Sarcinile învățămîntului politehnic au fost formulate de către Lenin încă în proiectul de program al partidului prezentat spre aprobare Congresului al VIII-lea al P.C.U.S. din anul 1919. Mai tîrziu, în vederea realizării prevederilor programului partidului, Lenin recomandă Comisariatului Poporului pentru învățămînt, ca o sarcină necondiționată, aceea de a realiza imediat o serie de pași în direcția învățămîntului politehnic.

Lenin socotea ca absolut necesar pentru elevi să cunoască noțiuni de bază din domeniul electricității și al aplicării ei în industria mecanică și chimică, să aibă cunoștințe despre planul de electrificare, să viziteze centrale electrice, uzine, sovhozuri, să cunoască unele principii fundamentale ale agronomiei etc. În repetate rînduri Lenin a atras atenția asupra faptului că instrucția politehnică trebuie concepută și realizată în practică numai în cea mai strînsă legătură cu procesul de învățămînt, care asigură înarmarea tineretului cu cunoștințe științifice sistematice și trainice. Trebuie subliniat faptul că, ulterior, toate documentele P.C.U.S. care prevedeau întărirea caracterului politehnic al procesului de învățămînt în școala sovietică au avut la bază ideile exprimate de către Lenin încă în anul 1920.

Marile succese repurtate de către școala sovietică în dezvoltarea învățămîntului politehnic și în întărirea legăturii dintre procesul de învățămînt și producție constituie o mărturie vie a înfăptuirii de către învățătorimea sovietică fruntașă a învățăturii leniniste despre politehnizarea învățămîntului.

Vladimir Ilici Lenin a socotit întotdeauna că o mare răspundere în educarea tineretului în spiritul moralei comuniste revine Comsomolului. „Uniunea Tineretului Comunist — spunea el — trebuie să fie un grup de șoc care să-și aducă aportul, să dea dovadă de inițiativă în orice muncă". Comsomolul a îndeplinit cu cinste această sarcină dată de Lenin. Pe marile șantiere ale cincinalelor, pe întinsele ogoare colhoznice, pe cîmpul de luptă sau pe frontul învățăturii și creației, comsomoliștii s-au arătat demni de mărețele sarcini încredințate lor de către marele Lenin.

Dînd școlii sarcini atît de importante și de complexe, Lenin a manifestat întotdeauna o grijă deosebită față de acela ce însuflețește școala — față de învățător. Lenin a cerut cu insistență să li se arate învățătorilor o atitudine plină de grijă. Vladimir Ilici Lenin și marele continuator al operei sale, I. V. Stalin, au arătat în modul cel mai convingător rolul deosebit ce revine învățătorului în opera de educare a tineretului în spiritul moralei comuniste. În lucrările lor, Lenin și Stalin au subliniat în nenumărate rînduri faptul că în orînduirea socialistă există o legătură organică între activitatea învățătorimii și eforturile întregului popor pentru crearea societății comuniste. Încă în anul 1918, Lenin spunea: „Învățătorimea trebuie să se contopească cu întreaga masă muncitoare care luptă. Sarcina pedagogiei noi este de a lega activitatea didactică de sarcina organizării socialiste a societății". În acest scop, el recomanda învățătorilor să nu-și desfășoare activitatea lor numai între zidurile școlii, ci să ia parte activă la marea operă a partidului de educare a oamenilor muncii în spiritul moralei comuniste.

Urmînd căile trasate de Lenin, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și guvernul sovietic au ridicat pe învățătorul sovietic la o asemenea înălțime, la care în orînduirea burgheză învățătorul niciodată nu s-a ridicat și nu se poate ridica.

Uriașa operă a lui Lenin și întreaga lui viață prezintă pentru noi, lucrătorii din învățămînt, un deosebit interes pedagogic. Opera și viața lui Lenin ne învață cum să îmbinăm exigența cu atenția față de oameni, ne îndeamnă ca în mod neobosit să manifestăm grijă față de colectiv, să dăm dovadă în munca noastră de operativitate și inițiativă, să luptăm cu cea mai mare energie împotriva formalismului, oriunde și sub orice formă s-ar manifesta el.

★

Bogata experiență a Statului Sovietic și a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în domeniul ridicării nivelului cultural al poporului a constituit un ajutor deosebit de însemnat pentru guvernul și partidul nostru în opera de organizare și desfășurare a revoluției culturale în țara noastră, în munca de democratizare a învățămîntului, în transformarea școlii din instrument al claselor exploatatoare în instrument de educație a tineretului în spiritul celei mai înalte culturi — cultura socialistă.

Folosind învățătura leninistă despre metodele și conținutul revoluției culturale, noi ne apropiem de lichidarea totală a analfabetismului, această rușinoasă rămășiță a regimului burghezo-moșieresc în țara noastră.

Experiența celei mai înaintate școli din lume — școala sovietică — dezvoltată pe baza ideilor geniale ale lui Lenin constituie un ajutor de neprețuit pentru organele de învățămînt din țara noastră, pentru învățătorimea noastră, în rezolvarea problemelor celor mai complicate pe care le ridică procesul de instruire și educare a tinerelor generații. În anii regimului democrat-popular, în țara noastră s-a realizat învățămîntul general obligatoriu de 4 ani și pășim cu succes pe calea creării condițiilor necesare în vederea realizării învățămîntului general obligatoriu de 7 ani. Ideile lui Lenin despre conținutul și sarcinile educației comuniste constituie un nesecat izvor de învățăminte pentru masele largi ale lucrătorilor din învățămîntul nostru. Însușindu-și aceste măreți idei, pedagogii din țara noastră își desfășoară cu tot mai mult succes munca lor nobilă pentru educarea tineretului în spiritul dragostei față de patrie, în spiritul unei atitudini noi, socialiste, față de muncă, al disciplinei conștiente, al modestiei și curajului, al principialității comuniste.

Studiind și aprofundînd nemuritoarea operă a marelui Lenin, vom fi în măsură să ne îndeplinim cu cinste sarcina noastră mare și nobilă: aceea de a da patriei vrednici constructori ai socialismului în țara noastră.

Învățătura lui Lenin — temelia muncii noastre instructiv-educative

Clădit pe temelia puternică a învățăturii leniniste, folosind experiența școlii sovietice și tradițiile progresiste ale școlii noastre, învățămîntul din țara noastră realizează an de an succese tot mai mari în opera de educare a tinerelor generații în spiritul comunismului.

Lenin a arătat limpede drumul pe care trebuie să meargă școala în pregătirea elevilor. Școala în afară de politică este o minciună și o ipocrizie — a spus el. Dezvoltarea armonioasă a elevilor, pregătirea lor multilaterală presupune nu numai acumularea unui volum de cunoștințe, dar și cunoașterea, înțelegerea justă a evenimentelor care se petrec în viața socială, a evenimentelor politice, participarea, ținînd seama de particularitățile de vîrstă, la aceste evenimente. La lecții și în orele educative, în adunările organizațiilor de pionieri și de U.T.M. le sînt prezentate elevilor, potrivit puterii lor de înțelegere cele mai însemnate evenimente social-politice. Astfel, în acest an școlar pedagogii din școala noastră au explicat pe larg elevilor evenimentele legate de lupta pentru apărarea păcii, împotriva dezlănțuirii unui nou măcel. Tinerii din clasele VIII—X au participat cu multă însuflețire la campania de semnare a Apelului Consiliului Mondial al Păcii pentru interzicerea armei atomice, pe deplin conștienți de nobletea cauzei pe care o servesc în acest fel. În școală a avut loc cu acest prilej un miting în care cadrele didactice și elevii au înfierat uneltirile imperialiștilor care vor să dezlănțuie un nou război. Noi ne străduim să-i creștem pe elevi în spiritul leninismului, să facem din ei oameni capabili să înțeleagă just realitatea, în stare să-și aducă contribuția la mersul înainte al societății.

Lenin ne-a învățat că sarcina noastră, a educatorilor, este aceea de a ne contopi cu întreaga masă muncitoare care luptă, de a lega activitatea didactică de sarcina organizării socialiste a societății. Urmînd această învățătură, noi ne străduim să aplicăm just, în munca noastră, sarcinile ce revin școlii din hotărîrile partidului și guvernului. Acordăm o deosebită grijă pregătirii elevilor în vederea participării lor active la opera de construire a socialismului.

Lenin a subliniat în repetate rînduri importanța legării strînse a învățămîntului cu munca productivă. În predarea matematicii, a fizicii, a chimiei, a științelor naturale, cu prilejul activității elevilor în cercuri în școala noastră, se fac experiențe, demonstrații, aplicații practice care îi apropie pe elevi de viață, îi fac să înțeleagă mai profund cunoștințele însușite, îi înarmează cu deprinderi de muncă practică. Vizitele în fabrici, întîlnirile cu muncitorii întăresc legătura elevilor cu activitatea în producție. Elevii noștri cunosc frumusețea muncii direct productive, care le este din ce în ce mai dragă. Pe parcela experimentală a școlii noastre elevii desfășoară lucrări interesante și folositoare, cultivă grîu și porumb, străduindu-se să obțină recolte cît mai bogate prin aplicarea celor mai înaintate metode agrotehnice. Anul trecut, de pildă, s-a obținut pe parcela experimentală a școlii noastre o producție de 1620 kg. la ha. Anul acesta elevii luptă pentru mărirea producției, semănînd în acest scop grîu de toamnă A 15 pe solul din anul trecut în locul păsăroaselor, asigurînd grîului un sol îmbogățit în săruri azotoase.

Educăm elevii în spiritul dragostei pentru învățătură. Sfatul cel mai de preț pe care îl dă Lenin tineretului, îndemnul lui „Învățați, învățați, învățați!" îi mobilizează pe elevii noștri la o activitate susținută pentru însușirea cunoștințelor. Pregătirea lecțiilor este o datorie pe care elevii o îndeplinesc în mod conștient, din convingere.

Lenin arată pedagogilor că au datoria de a pregăti bine elevii, astfel încît cei ce termină școala să aibă o temeinică cultură generală și să cunoască bazele științelor. Orientarea ideologică a lecțiilor — ne învață Lenin — este determinată în întregime și exclusiv de calitatea lectorilor. De aceea, noi, cadrele didactice, căutăm să ridicăm necontenit nivelul pregătirii noastre ideologice pentru a putea ține lecții cît mai bune. Ne străduim să muncim astfel încît cunoștințele elevilor să nu fie însușite mecanic, superficial, să legăm fiecare activitate din școală de viață, de lupta celor ce muncesc împotriva exploatatorilor — așa cum ne învață Lenin. Ne străduim să pregătim bine pe toți elevii noștri.

Scade mereu numărul elevilor slab pregătiți. În clasa a IX-a A nu mai există nici un elev rămas în urmă la învățătură. Elevul Timoșca Radu, care era căzut la 9 obiecte, acum nu mai este căzut la nici o materie. Rezultatele acestea se datoresc, desigur, în primul rînd îmbunătățirii nivelului predării, dar de asemenea și grijii cu care profesorii și diriginții se interesează de modul cum învață elevii, îi îndrumează în pregătirea temelor acasă, îi ajută să învingă greutățile, piedicile.

În educarea elevilor noștri acordăm o mare atenție folosirii literaturii. Învățătorii și profesorii școlii noastre găsesc în lecțiile de literatură un minunat prilej pentru a sădi în conștiința elevilor sentimentul de mîndrie pentru înfăptuirile clasei muncitoare, de dragoste pentru cei ce muncesc și de ură față de exploatatori. În clasele a X-a, de exemplu, cu prilejul studierii operelor din literatura noastră cum sînt „Mitrea Cocor" de M. Sadoveanu, „Nopțile de Iunie" de Petru Dumitriu, „Desculț" de Zaharia Stancu este scos în evidență caracterul partinic al acestora.

Lenin ne învață că toată munca în domeniul educării și instruirii tineretului trebuie să constituie o cultivare a moralei comuniste în rîndurile lui. Acesta este scopul întregii activități pe care o desfășurăm noi în școală. Și lecțiile, și munca extrașcolară, și activitatea organizațiilor de tineret, fiecare convorbire a noastră cu elevii și fiecare acțiune la care participă ei au drept scop făurirea unor oameni bine pregătiți, gata să-și pună toate forțele în slujba patriei.

Studierea operelor lui Vladimir Ilici Lenin în cadrul învățămîntului de partid ne ajută să pătrundem mai adînc învățătura lui și să o aplicăm cu mai multă pricepere în școală, pentru a da elevilor o pregătire temeinică, pentru a face din ei participanți activi la lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

GHEORGHE DOBRE
directorul școlii medii de băieți nr. 7 din București

Întîlniri de neuitat

...Pe Vladimir Ilici Lenin l-am cunoscut în vara anului 1918. La Moscova se desfășurau atunci pregătirile pentru primul congres al învățătorilor din întreaga Rusie. După una din ședințe, Nadejda Konstantinovna Krupskaia m-a invitat la Comisariatul Poporului pentru învățămînt. Eram la ea cînd intră cineva și-i spuse că a venit s-o ia o mașină. Nadejda Konstantinovna mi-a propus s-o însoțesc o bucată de drum. Ne-am apropiat de mașină. Cineva ne deschise ușa dinăuntru. În mașină era Vladimir Ilici.

Tot drumul Vladimir Ilici mi-a pus întrebări despre ceea ce se întîmplă în gubernia Riazan, de unde veneam eu: despre situația organizației de partid, despre activitatea comitetului executiv gubernial, despre nevoile și starea de spirit a maselor. Cînd am ajuns la locuința lui, Vladimir Ilici m-a invitat să urc. Discuția a continuat. I-am povestit că, la timpul său, din nouă delegați pe care-i trimisesem noi în Adunarea Constituantă, patru erau bolșevici.

— Dar cîți membri de partid erau la voi pe atunci? — mă întrebă Ilici.

— Vreo cîteva zeci de oameni.

— Și acum?

Pe Lenin îl interesau date precise. Aflînd că participasem la congresul gubernial al învățătorilor, Vladimir Ilici începu să mă întrebe despre starea de spirit a intelectualilor. Și aici el cerea fapte și date precise, verificate.

...Mi-am întipărit în minte pentru totdeauna această primă întîlnire cu Vladimir Ilici, felul lui de a întreba, așa încît să dezvăluie întreaga esență a întrebării. Lenin își seducea interlocutorul nu numai prin interesul său fierbinte pentru ceea ce i se povestea, ci și prin adîncimea înțelegerii celor povestite. El punea mereu întrebări, le schimba forma, se întorcea iarăși la ele. Te întreba și, în același timp, parcă îți sugera răspunsuri juste. El îți cerea o analiză a fenomenelor, a concluziilor — și plecai de la el îmbogățit cu o nouă înțelegere a lucrurilor care înainte ți se păreau cu totul clare.

...Odată, Ana Ilinicina mi-a propus să merg la un concert. „Să mergem, vor fi și Leniniі acolo!" — îmi spuse ea, avîndu-i în vedere pe Vladimir Ilici și pe Nadejda Konstantinovna.

Concertul avea loc la Casa Sindicatelor. Vladimir Ilici era foarte obosit și n-a stat pînă la sfîrșitul concertului.

— Nadiușa, să mergem! — spuse el.

Garderoba era în imediată apropiere, lîngă sala rotundă care se învecina cu Sala Coloanelor. Bătrînul portar aținpise, șezînd pe scaun. Auzind pași, el ridică capul, îl recunoscu pe Vladimir Ilici și se grăbi spre cuier.

— Te rog nu te deranja, o să mă îmbrac singur — spuse Vladimir Ilici și porni grăbit înainte. Dar îi și adusese paltonul.

Vladimir Ilici îl îmbrăcă și, întorcîndu-se, îi întinse portarului mîna. Acesta se dădu un pas îndărăt:

— Cum se poate, Vladimir Ilici, de cînd este puterea sovietică, nimeni nu ia bacșiș.

Vladimir Ilici zîmbi:

— Iartă-mă, dar am vrut numai să-ți strîng mîna.

Portarul se intimidă și strînse cu putere mîna lui Lenin...

...La primul congres de întreaga Rusie al învățătorilor, l-am văzut pe Vladimir Ilici pentru întîia dată la tribună. Congresul a avut loc la Moscova, în lunile august-septembrie 1918.

...Intră încet și nu toți îl văzură dintr-o dată. Numai după ce se dădu în lături grupul de oameni care stătea lîngă ușă și Lenin se apropie de masă îl observară cu toții. „Lenin?" „Da, Lenin!" El îi salută pe cei ce ședeau la masă. Acum în sală era o furtună de aplauze.

— Uite cum arată el — spuse o învățătoare de lîngă mine — un om simplu, simplu de tot.

Ea vorbea cu glas tare, dar acest lucru nu mira pe nimeni și nimeni n-o opri. Fiecare înțelegea: ea doar îl vedea pe Lenin pentru prima dată.

Lenin începu să vorbească. Cuvintele sale erau simple, dar ele te uimeau prin adevărul lor, ele demascau și fintuiau la stîlpul infamiei pe sabotori.

— Oamenii muncii năzuiesc spre știință, care le este necesară pentru victorie — spunea Vladimir Ilici.

El își încheie cuvîntarea așa cum se încheie o discuție într-un cerc restrîns de tovarăși — fără patos, fără chemări, fără exclamații:

— Toți cei ce simpatizează cu poporul nu în cuvinte, ci în fapte, cea mai bună parte a învățătorimii, ne va veni în ajutor — și în aceasta noi avem o chezășie sigură că va învinge cauza socialismului.

— Simplu și adevărat! — spuse aceeași învățătoare de lîngă mine.

— Simplu și adevărat! — spuneau mulți învățători veniți de pe plaiurile țării. Li se părea că ei gîndiseră totdeauna întocmai așa cum a vorbit Lenin...

V. ȘULGHIN

(Extras dintr-un articol apărut în „Literaturnaia gazeta").

Pentru cinstirea memoriei marelui Lenin

Pe întreg cuprinsul patriei noastre, cadrele didactice, studenții și elevii cinstesc cu dragoste cea de a 85-a aniversare a nașterii marelui Lenin.

Zilele acestea, personalul didactic și studenții Institutului agronomic „N. Bălcescu" din București s-au întrunit în cadrul unei adunări festive pentru a sărbători acest măreț eveniment. Din prezidiul adunării au făcut parte cadre didactice, studenți fruntași la învățătură, membri ai organizațiilor P.M.R. și U.T.M.

★

Comitetul ARLUS al raionului Lenin a organizat marți după amiază, în sala Clubului Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, o adunare festivă. Expunerea intitulată „Învățătura lui V. I. Lenin călăuzește popoarele lumii în lupta pentru pace și socialism" a fost făcută de prof. univ. Alexandru Graur, membru corespondent al Academiei R.P.R.

★

La școala medie de băieți nr. 11 din Capitală, au fost întocmite lozinci, articole la gazetele de perete și panouri festive, iar profesorii diriginți au condus pe elevii lor la Muzeul „Lenin-Stalin". În ziua de 19 aprilie a fost organizată o adunare festivă cu participarea cadrelor didactice, a elevilor și părinților. Tov prof. C. Bădină a vorbit despre viața și opera marelui Lenin, iar elevi școlii au prezentat un bogat program artistic.

Pioniere vizitînd muzeul „Lenin-Stalin"

Elevii sărbătoresc aniversarea lui V. I. Lenin

Consiliul pedagogic al școlii de 7 ani din comuna Poduri, raionul Moinești, a inițiat o serie de acțiuni pentru sărbătorirea memoriei lui V. I. Lenin. Orele educative din această săptămînă au avut un caracter festiv; elevii au scris articole la gazetele de perete, au confecționat lozinci și au citit cărți despre Lenin. Sub conducerea profesorilor, elevii au prezentat de asemenea un festival artistic în cadrul adunării pe școală pentru cinstirea memoriei marelui Lenin.

Pregătiri în vederea examenelor

Secția de învățămînt a regiunii Baia Mare se preocupă cu grijă de pregătirea încheierii anului școlar. La baza măsurilor luate în această privință stau rezultatele la învățătură obținute de elevi în primele trei patrare.

Colectivul de inspectori al secției regionale de învățămînt îndrumă secțiile raionale în ceea ce privește organizarea muncii școlilor în vederea recapitulării temeinice a materiei și a încheierii cu succes a anului școlar. Organele de îndrumare și control și-au intensificat munca, sprijinind în special acele școli unde s-au obținut rezultate mai slabe la învățătură.

Directorii școlilor și cadrele didactice urmăresc ca elevii să nu fie supraîncărcați cu sarcini care i-ar stingheri în munca de pregătire a examenelor. Colectivele didactice ale școlilor medii dau elevilor externi, care nu au acasă condiții de muncă corespunzătoare, posibilitatea să învețe la școală sau la internat.

Unii învățători și profesori, cum sînt de pildă acei care lucrează la școala de 7 ani din comuna Borșa, raionul Vișeu, acordă o atenție deosebită ajutorării elevilor rămași în urmă la învățătură.

Cadrele didactice au întărit colaborarea lor cu părinții elevilor, dîndu-le indicații menite să asigure organizarea unui regim rațional de muncă și de odihnă al copiilor în această perioadă.

◇

Acum, în perioada de pregătire a examenelor, colectivul didactic al școlii noastre acordă o deosebită atenție stringerii legăturilor cu părinții elevilor. Indeosebi în această perioadă, elevii au nevoie de condiții mai bune de muncă și de odihnă, deoarece și lor li se cer eforturi mai mari.

In activitatea pe care o desfășoară acum în rîndurile părinților pentru a-i îndruma să-i ajute pe elevi în pregătirea examenelor, colectivul didactic al școlii noastre primește un sprijin însemnat din partea comitetului de părinți. In cadrul acestui comitet, funcționează comisii pe probleme: comisia instructiv-educativă, cea de disciplină, de propagandă pedagogică, cea sanitară, de utilitate socială etc. Fiecare comisie are sarcinile sale precise, știe în ce fel trebuie să sprijine activitatea ce se desfășoară în școală.

Comisia de propagandă pedagogică, de exemplu, este formată din părinți cu pregătire specială în acest domeniu. Această comisie este condusă de unul din profesorii școlii, care e și părinte în același timp. Lectoratul pentru părinți, care funcționează în școala noastră din anul 1952, sub îndrumarea și conducerea comisiei de propagandă pedagogică, constituie un ajutor de seamă pentru toți părinții care simt nevoia unei îndrumări științifice. Conferințele prezentate în cadrul lectoratului sînt adecvate problemelor principale care se ridică în desfășurarea procesului de învățămînt. Ele sînt expuse de lectori bine pregătiți, de preferință cadre didactice din școală sau din afara ei. Iată cîteva din temele dezbătute în cadrul lectoratului în acest an școlar: „Școala și familia în lupta pentru o bună frecvență"; „Școala și familia în lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură"; „Sarcinile școlii și ale familiei în educarea tineretului în spiritul moralei comuniste"; „Educația ca factor social"; „Învățătura lui Pavlov și educarea omului nou"; „Educarea tinerei generații în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar".

De curînd, în cadrul lectoratului a fost expusă conferința „Rolul familiei în organizarea regimului zilnic al elevilor în perioada de repetare a materiei și pregătire pentru examene". Cu acest prilej am socotit că este necesar, în calitate de director al școlii, să arăt părinților lipsurile constatate de la începutul anului pînă acum, să arăt importanța perioadei finale și eforturile pe care trebuie să le depunem cu toții în scopul încheierii cu succes a anului școlar.

Tovarășul profesor Traian Marinescu, unul dintre cei mai buni diriginți ai școlii, a arătat în mod concret sarcinile care le revin părinților în perioada de pregătire a examenelor: o mai atentă grijă pentru crearea condițiilor favorabile unei munci sistematice (atmosferă familiară justă, hrană consistentă, liniște, lumină, aer curat etc.); organizarea și supravegherea strictă a regimului de acasă al copiilor; controlul permanent al modului cum se desfășoară studiul și efectuarea temelor; legătura strînsă cu conducerea școlii și diriginții claselor; cunoașterea sarcinilor elevilor în această etapă. Totodată, tovarășul Marinescu a vorbit despre sprijinul pe care trebuie să-l dea părinții copiilor lor în munca de pregătire a examenelor, fără a-i scuti pe aceștia de efortul necesar aprofundării cunoștințelor prin studiul individual.

In cadrul discuțiilor care au urmat, părinții și-au exprimat bucuria pe care o simt față de ajutorul ce li se dă în educarea copiilor lor. Unii dintre ei au vorbit despre rezultatele pe care le-au obținut datorită îndrumării primite prin conferințele din cadrul lectoratului pentru părinți. De exemplu, tovarășul I. Ciupală a arătat succesele dobîndite de el în educația copiilor săi, ca efect al participării regulate la conferințele cu caracter pedagogic. El a adus, în același timp, propuneri interesante în legătură cu metodele ce pot fi folosite pentru organizarea vieții școlarilor, așa încît ei să-și poată îndeplini cu succes sarcinile școlare și extrașcolare. Tovarășul Catarambol, muncitor la întreprinderea „Energopetrol", a recunoscut că din cauza absențelor sale de la adunările organizate în cadrul lectoratului n-a putut îndruma la timp activitatea fiului său, care a manifestat serioase lipsuri la învățătură și disciplină.

Alți părinți au cerut o raționalizare din partea școlii a muncii extrașcolare a elevilor, au propus ca în această perioadă în cadrul lectoratului să aibă loc cîte o conferință în fiecare săptămînă, să se intensifice vizitele diriginților la domiciliul elevilor și să se folosească cu regularitate carnetele de școlaritate. De asemenea, s-a propus criticarea la gazeta de perete „Școala și familia" a părinților care manifestă indiferență față de cerințele educative ale școlii.

Intărirea colaborării între școală și familie constituie, fără îndoială, o chezășie a rezultatelor pe care le așteptăm la examenele de sfîrșit de an școlar.

C. DRĂGULESCU
directorul școlii medii mixte nr. 1 din Cîmpina

Să îmbunătățim predarea limbii ruse

Programa școlară de limba rusă pentru clasele V—VII prevede însușirea de către elevi cu prioritate a celui corect conștient, curent și expresiv, cu noțiuni elementare de fonetică, morfologie și sintaxă, precum și cu deprinderi de vorbire, de scriere corectă, caligrafică și ortografică.

In multe școli din regiunea Timișoara realizarea acestor cerințe este urmărită îndeaproape. De exemplu, la școala pedagogică de fete din orașul Lugoj, la școlile de 7 ani din comunele Bethausen, raionul Făget, Cacoveni, raionul Oravița, Măureni, raionul Reșița, ca și la școala de 7 ani nr. 1 din Caransebeș, profesorii de limba rusă își pregătesc lecțiile cu multă conștiinciozitate, acordînd atenția cuvenită fiecărui moment în parte, aleg cu grijă procedeele, metodele de predare și materialul didactic pe care să-l folosească. La școala de 7 ani nr. 1 din Reșița, la școlile de 7 ani din Ciacova, raionul Deta, ca și la școala nr. 1 din Caransebeș se fac dictări aproape la fiecare lecție de limba rusă. La școala de 7 ani din Deta, cu prilejul verificării cunoștințelor elevilor se insistă mult asupra vocabularului, urmărindu-se ca elevii să poată rosti și scrie corect cuvintele învățate. Ca urmare, elevii acestor școli au înregistrat succese însemnate în ceea ce privește citirea și scrierea în limba rusă, precum și în îmbogățirea vocabularului lor, dezvoltarea vorbirii. La școala pedagogică din Lugoj, unde s-au introdus caiete vocabular la fiecare clasă, s-au obținut rezultate frumoase atît în ceea ce privește formarea unui scris ortografic, cît și însușirea unui vocabular bogat.

Mai sînt totuși, în regiunea Timișoara, o serie de școli unde nivelul de cunoștințe al elevilor la limba rusă este scăzut. Elevii acestor școli scriu neglijent, dezordonat, fac greșeli de ortografie și gramatică. La baza acestor lipsuri stau mai multe cauze. Una din acestea este lipsa de exigență a unora dintre învățătorii și profesorii noștri față de cunoștințele și deprinderile elevilor în ceea ce privește scrierea corectă și caligrafică. Deși în majoritatea școlilor s-au introdus pentru limba rusă, la clasa a IV-a caietele cu liniatură specială, a căror folosire are ca scop formarea la elevi a deprinderilor de scriere caligrafică, unele cadre didactice ignorează importanța pedagogică a utilizării acestor caiete. Astfel, elevii nu sînt îndrumați să respecte întocmai spațiile, linierea, regulile de legare a literelor. In cîteva școli din regiunea noastră, învățătorii care predau limba rusă la clasa a IV-a nici nu corectează caietele, dînd dovadă de o muncă superficială și de lipsa simțului de răspundere în fața sarcinilor ce li s-au încredințat. Unii profesori de limba rusă nu urmăresc ca fiecare lecție să contribuie la dezvoltarea deprinderilor ortografice ale elevilor, nu caută să învețe din experiența pozitivă a altor profesori care obțin rezultate bune în predarea limbii ruse. Elevii unor astfel de profesori nu sînt antrenați în suficientă măsură să scrie pe tablă. La anumite școli nu se observă o preocupare pentru folosirea unor procedee cît mai variate, care să aibă ca scop întărirea cunoștințelor de ortografie ale elevilor, cum ar fi: diferite feluri de copieri, dictări de preîntîmpinare a greșelilor, dictări libere etc.

Aceste lipsuri își au izvorul în formalismul care mai persistă în predarea gramaticii. Acest formalism se manifestă mai ales prin accentuarea exagerată a însușirii de către elevi a regulilor, a declinărilor și a conjugărilor, prin organizarea superficială a exercițiilor de aplicare a cunoștințelor gramaticale, prin pregătirea insuficientă cu elevii a temei pentru acasă.

Unii profesori au organizat corectarea periodică a caietelor, dar această corectare se face cîteodată superficial. Rămîn greșeli necorectate, nu se ține evidența greșelilor și nu se duce o luptă susținută pentru lichidarea lor.

Ținînd seama de importanța deosebită pe care o are însușirea limbii ruse în instruirea și educarea elevilor, învățătorii profesorii și directorii școlilor din regiunea noastră trebuie să ducă o luptă hotărîtă și perseverentă împotriva tuturor acestor lipsuri, împotriva oricăror urme de formalism. Trebuie să-i ajutăm pe elevii noștri să-și însușească cu mai mult succes limba celei mai înaintate culturi din lume.

GABRIELA WIESENMAYER
metodistă de limba rusă la cabinetul pedagogic regional Timișoara

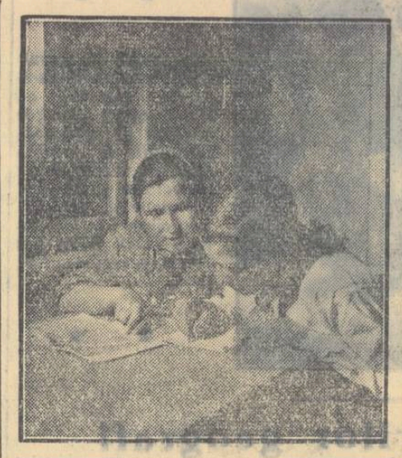

Tovarășa Maria Zidaru, președinta gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din comuna Păulești, regiunea Baia Mare, se interesează îndeaproape de felul cum învață fiul său

Schimb de experiență între diriginți

Imbunătățirea muncii diriginților constituie una din problemele centrale ale cabinetului pedagogic al regiunii Arad și ale secțiilor de învățămînt raionale.

Pe această linie de preocupări, secțiunea de învățămînt a raionului Sînnicolaul Mare a organizat de curînd, în comuna Lovrin, un schimb de experiență între diriginți.

Scopul schimbului de experiență era să demonstreze modul în care trebuie folosit materialul literar în educarea elevilor, precum și importanța acestui material pentru orele educative. Cu acest prilej s-a organizat o oră educativă deschisă la clasa a V-a a școlii de 7 ani din comuna Lovrin. Ora educativă a avut ca temă „Educarea curajului și a vitejiei". In prima parte, responsabila clasei a dat un scurt raport în care a relatat realizările și lipsurile clasei în săptămîna încheiată. Printre altele s-a remarcat atitudinea lipsită de respect a doi elevi față de unii profesori care predau la această clasă. Au urmat discuțiile, care au arătat că unii elevi considerau atitudinea celor doi nedisciplinați drept curajoasă. Pentru a lămuri elevilor care este adevăratul curaj, dirigintele a citit un fragment din romanul lui Al. Jar „Undeva pe Dunăre", unde se vorbea despre fapta unui ostaș care a salvat din flăcări motorul unei mori. Copiii au manifestat un deosebit interes pentru cele povestite. Pe nesimțite, dirigintele a trecut la un fragment din „Povestire despre Zoia și Șura" de L. Cosmodemianskaia, în care erau ilustrate cu deosebită măestrie curajul și vitejia acestor tineri eroi sovietici.

„Dar nu numai ostașii sînt viteji, nu numai în timp de război se pot realiza acte de curaj", a spus un elev. Drept răspuns, dirigintele a început să citească un fragment din „Silvester Andrei salvează abatajul" de A. Toma, și apoi altul din „Minerii din Maramureș" de D. Desliu.

Punînd față în față exemplele citite și faptele celor doi elevi, dirigintele a ajutat elevilor să înțeleagă adevăratul sens al noțiunilor de curaj și vitejie.

In discuțiile asupra modului cum s-a desfășurat ora educativă, participanții la schimbul de experiență au arătat necesitatea folosirii cunoștințelor elevilor, a antrenării lor la discuții. De asemenea, s-a scos în relief necesitatea folosirii materialului literar la orele educative.

ION DRAGAN
profesor metodist la cabinetul pedagogic al regiunii Arad

La casa de copii din Miercurea Nirajului

La Miercurea Nirai, în Regiunea Autonomă Maghiară, există o casă de copii care adăpostește peste 100 de orfani. Ei au aici condiții bune de dezvoltare, se bucură de o viață frumoasă, lipsită de griji. Elevii acestei case învață cu sîrguință și desfășoară o activitate extrașcolară variată și atractivă.

Astfel, din inițiativa colectivului educatorilor, copiii au organizat un cor, trei echipe de dans, o echipă de teatru, un colectiv de gimnastică artistică etc. Aceste echipe au prezentat cîteva programe la centrul local de radioficare și la căminele culturale din comunele raionului. Din fondurile rezultate s-au cumpărat instrumentele necesare orchestrei de muzicuțe, care e în curs de formare.

Activitatea obștească a elevilor

Sub îndrumarea cadrelor didactice, pionierii și elevii școlii din satul Căldărușanca, raionul Mizil, desfășoară o muncă susținută în livada școlii, în pepinieră și în grădina de flori. Astfel, au văruit și au curățat de omizi și uscături cei 120 pomi din livadă, făcînd în același timp și prima stropire contra dăunătorilor.

In pepinieră s-a făcut revizia și curățirea pomilor mai în vîrstă, iar la puieții altoiți în toamnă s-au înlăturat mușuroaiele. Prin măsurile de protecție luate, s-au asigurat condițiile necesare dezvoltării semințelor de meri și peri semănate în toamnă și care au început să răsară.

In grădina de flori au fost amenajate rondurile, iar cei 20 trandafiri au fost curățați și stropiți. Cu puieți produși în pepiniera școlii, elevii au plantat un gard viu de 50 m.

Pentru îmbunătățirea muncii organelor sindicale din învățămînt

(Ședința plenară a C.C. al S.M.I.)

De curînd a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, în cadrul căreia a fost analizată activitatea organelor sindicale pentru traducerea în viață a hotărîrilor plenarei C.C. al S.M.I. din mai 1954 și s-au trasat sarcini cu privire la pregătirea încheierii anului școlar 1954—1955 și a deschiderii viitorului an școlar, precum și la organizarea vacanței de vară a cadrelor didactice, studenților și elevilor.

Referatul prezentat de Prezidiul C. C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt a subliniat o serie de succese obținute de organele sindicale din învățămînt. Astfel, organele sindicale au contribuit, prin acțiunile lor, la îndeplinirea legii obligativității învățămîntului elementar, precum și la îndeplinirea planului de școlarizare. De exemplu, în multe localități au fost detașate, la propunerea organelor sindicale, posturi de învățători în cătunele îndepărtate, ceea ce a contribuit la cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară. De asemenea, în multe localități organele sindicale s-au preocupat ca împreună cu sfaturile populare, organele de învățămînt și comitetele de părinți să asigure masa, cazarea și transportul elevilor ce locuiau la distanțe mari de școală. Ca urmare, numărul elevilor neșcolarizați a scăzut simțitor. In unele raioane, ca de exemplu Ceahlău, Piatra-Neamț, Novaci, Toplița etc., nu mai există nici un copil neșcolarizat.

In acest an școlar organele sindicale s-au ocupat mai mult de problemele de învățămînt, au intensificat organizarea schimbului de experiență, punînd un accent deosebit pe consfătuirile de producție.

Cu prilejul alegerilor sindicale au fost promovate în conducerea organelor sindicale cadre bine pregătite din punct de vedere profesional, devotate regimului nostru democrat-popular, care au adus o contribuție însemnată la îmbunătățirea muncii instructiv-educative.

O atenție deosebită au acordat organele sindicale din învățămînt ridicării nivelului muncii obștești a cadrelor didactice. Ca urmare s-a lărgit și s-a îmbunătățit activitatea muncitorilor din învățămînt pentru ridicarea nivelului cultural al maselor populare și pentru atragerea țărănimii muncitoare pe făgașul socialismului. Numeroși învățători au ținut lecții la cercurile agrotehnice, conferințe la cămine culturale, cluburi și colțuri roșii și au organizat expoziții cu produse agricole obținute de gospodăriile agricole colective și de stat, precum și de țăranii fruntași cu gospodării individuale. Pe parcelele experimentale de pe lîngă școlile din comunele Șelimbăr, Rupea, Sîn Martin și altele s-au făcut demonstrații de lucrări practice pentru țăranii muncitori. In numeroase comune cadrele didactice, mobilizate de organele sindicale, au ajutat împreună cu elevii gospodăriile agricole colective și țăranii muncitori să strîngă la timp recolta. Pentru merite deosebite în munca lor pentru transformarea socialistă a agriculturii mulți învățători și profesori au fost decorați cu ordine și medalii cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre.

Lichidarea neștiinței de carte a constituit pentru cele mai multe organe sindicale o problemă centrală. Ca urmare a muncii desfășurate de muncitorii din învățămînt în această direcție, în numeroase sate și comune (de exemplu în comunele Cioceni și Tomușoiu, raionul Cricov, Bengești și Săcele, raionul Novaci, Brătești și Boroaia, raionul Fălticeni etc.) analfabetismul a fost lichidat.

Comitetele de instituție din învățămîntul superior și din școlile profesionale s-au preocupat în mod deosebit, în anul școlar trecut, de practica în producție a studenților și elevilor. In acest scop s-au trimis scrisori comitetelor sindicale de întreprindere din unitățile unde urmau să facă practică studenții și elevii, pentru a se asigura condiții cît mai bune de lucru practicanților. Comitetele de instituție de la Institutul politehnic din Cluj, de la Institutul de petrol și gaze din București, de la Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași etc. au mobilizat cadrele didactice pentru a urmări și îndruma îndeaproape practica studenților.

Organele sindicale s-au ocupat de îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale muncitorilor din învățămînt. Peste 17 000 de oameni ai muncii din învățămînt și-au petrecut concediul în casele de odihnă ale C.C.S., în sanatorii-balneare, în case pentru mamele cu copii și în case de odihnă speciale. De asemenea au fost trimiși la odihnă peste 9.000 de studenți și peste 1500 de copii ai muncitorilor din învățămînt. Numeroase comitete sindicale au organizat prin mijloace locale case de odihnă în care și-au petrecut concediul peste 4000 de tovarăși.

Cu prilejul deschiderii anului școlar, organele sindicale s-au preocupat de primirea cadrelor nou numite în învățămînt, s-au îngrijit să li se asigure locuințe corespunzătoare, masa la cantine și să li se plătească la timp indemnizațiile de instalare.

Referatul a arătat însă că, pe lîngă aceste realizări, organele sindicale au avut și o serie de lipsuri serioase. Astfel, în unele regiuni — de pildă în regiunile Timișoara, București, Iași, Bacău, Baia Mare — comitetele sindicale n-au sprijinit secțiile de învățămînt pentru terminarea la timp a lucrărilor de construcții, reparații și amenajări a localurilor de școli. Numeroase organe sindicale n-au mobilizat toate cadrele didactice pentru realizarea învățămîntului general obligatoriu. Din această cauză în unele raioane numărul copiilor neșcolarizați din clasele I—IV este încă destul de mare.

In referat s-a arătat că mai există deficiențe serioase în ceea ce privește nivelul de cunoștințe al elevilor și studenților. Multe lecții sînt predate încă la un nivel scăzut. Aceste lipsuri sînt determinate și de faptul că nu toate organele sindicale consideră ca o sarcină principală mobilizarea cadrelor didactice pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ. Organele sindicale, pornind de la Prezidiul C.C. al S.M.I., nu au luat toate măsurile în vederea îndrumării cadrelor didactice către facultățile fără frecvență și nu le-au asigurat condițiile necesare pregătirii lor.

Mai există lipsuri grave și în ceea ce privește realizarea educației comuniste a elevilor și studenților. Aceste lipsuri se datoresc în mare parte și organelor sindicale, care n-au mobilizat suficient cadrele didactice în întărirea vieții colective în școli și instituții de învățămînt superior. Grupa sindicală de studenți nu constituie întotdeauna un colectiv închegat, care să contribuie la îmbunătățirea condițiilor de viață și de învățătură ale studenților, care să combată manifestările nesănătoase.

De asemenea, au existat lipsuri serioase și în ceea ce privește desfășurarea activității obștești a cadrelor didactice. Nu peste tot organele sindicale au privit cu simț de răspundere lichidarea neștiinței de carte. Multe cursuri de alfabetizare au fost deschise cu întîrziere, sau cu un număr redus de cursanți. Unele cadre didactice nu-și cunosc nici pînă acum sectorul de alfabetizare, iar altele, repartizate numai pentru munca de alfabetizare, nici nu s-au prezentat la post, așa cum s-a întîmplat în regiunile Galați, București etc.

★

O atenție deosebită au acordat participanții la ședință problemelor cu privire la executarea bugetului sindical și al asigurărilor sociale în anul 1954, precum și prezentării bugetului pe anul 1955. Din prezentarea executării bugetului pe anul 1954 a reieșit că în activitatea organelor sindicale din învățămînt s-au făcut progrese simțitoare pe linia aplicării prevederilor Hotărîrii C.C. al P.M.R. din 19-20 august 1953 pentru îmbunătățirea permanentă a condițiilor de muncă și de viață ale lucrătorilor din învățămînt. Din bugetul S.M.I. pe anul 1954, 70 la sută din totalul veniturilor s-a folosit pentru satisfacerea nevoilor culturale și materiale ale membrilor de sindicat.

Din acești bani s-au înzestrat cu cărți peste 200 de biblioteci centrale și peste 1300 de biblioteci mobile, s-au amenajat cluburi și colțuri roșii, s-au înzestrat cu echipament, materiale și instrumente formațiile artistice și colectivele sportive. Contribuția statului pentru fondurile de asigurări sociale puse la dispoziția lucrătorilor din învățămînt a fost cu peste 25.000.000 lei mai mare decît în 1953. Din sumele alocate s-au acordat ajutoare de boală, accidente, maternitate și deces, pentru măsuri de prevenire a îmbolnăvirilor și refacerea sănătății, pentru trimiterea la cură și odihnă a muncitorilor din învățămînt, a studenților și copiilor, pentru ocrotirea mamei și copilului.

Referatul a scos la iveală și deficiențele serioase care mai există încă în activitatea administrativ-financiară și de asigurări sociale, determinate în mare măsură de slaba muncă de îndrumare și control desfășurată de Prezidiul C.C. al S.M.I. și de comitetele sindicale regionale asupra activității financiare a organelor sindicale. La unele comitete sindicale raionale s-au aprobat certificate medicale fără nici un discernămînt, ceea ce a dus nu numai la irosirea fondurilor de asigurări sociale, ci și la încurajarea chiulului, la slăbirea disciplinei în muncă. In raioanele Bacău și Buzău, în raionul N. Bălcescu din București etc. organele sindicale au dat dovadă de lipsă de răspundere în minuirea fondurilor sindicale, ceea ce a dus la încălcarea disciplinei financiare și uneori chiar la fraude.

★

Numărul mare al vorbitorilor care au luat cuvîntul pe marginea referatelor a arătat dorința participanților la plenară de a face cunoscute problemele muncii lor, de a propune măsuri concrete pentru îmbunătățirea muncii în viitor.

O atenție deosebită s-a acordat problemelor legate de conținutul procesului de învățămînt. De exemplu, tovarășul Nicolae Vlad, președintele comitetului sindical regional Pitești, vorbind despre cauzele care explică procentul destul de ridicat al elevilor rămași în urmă la învățătură, a arătat că mai sînt încă organizații sindicale de bază care organizează formal consfătuirile de producție, astfel încît acestea nu aduc o contribuție reală la îmbunătățirea conținutului lecțiilor.

Vorbind despre greutățile pe care le întîmpină studenții nou veniți în universitate, tovarășul Roman, secretarul comitetului de instituție de la Universitatea „V. Babeș" din Cluj, a arătat măsurile luate de către comitetul de instituție, în colaborare cu comitetul U.T.M., pentru îndrumarea acestora în noua lor muncă. In acest scop s-au organizat întîlniri între studenții din anul I și studenții fruntași la învățătură din anii III și IV. Totodată, comitetul de instituție a mobilizat cadrele didactice ca să organizeze ore de consultații, discuții individuale prin care să ajute în special pe studenții rămași în urmă la învățătură. In grupele sindicale s-a reușit în bună parte să se creeze o opinie sănătoasă împotriva studenților rămași în urmă la învățătură, a studenților nedisciplinați.

Participanții la ședință au criticat aspru lipsa de interes a organelor sindicale față de combaterea influențelor ideologiei burgheze în învățămînt. Tovarășul Gall Ernest, prorectorul Universității „Bolyai" din Cluj, a arătat că organele sindicale trebuie să combată cu tărie manifestările de naționalism burghez care se mai strecoară încă la unele lecții sub diferite forme.

Este necesar, au spus participanții la discuții, ca organele sindicale să urmărească cu mai multă atenție calitatea metodelor de predare folosite în școli și în instituțiile de învățămînt superior.

Mulți vorbitori au analizat îndeaproape problema lichidării neștiinței de carte, scoțînd la iveală serioase lipsuri atît în organizarea cursurilor de alfabetizare, cît și în conținutul predării. Tovarășa Ioana Besnea, președintele comitetului sindical din raionul Tulcea, a arătat metodele folosite de comitetul sindical regional Galați pentru a reduce cît mai mult numărul analfabeților în regiune și în special în raionul Tulcea.

In cadrul lucrărilor ședinței plenare a C.C. al S.M.I. a luat cuvîntul acad. prof. Ilie Murgulescu, ministrul Invățămîntului.

In cuvîntul său, ministrul Invățămîntului a subliniat că succesele realizate în învățămînt se datoresc în mare măsură activității rodnice și ajutorului acordat organelor de învățămînt și cadrelor didactice de către organele sindicale.

Vorbind despre problemele referitoare la aplicarea legii obligativității învățămîntului elementar general și la îndeplinirea planului de școlarizare, ministrul Invățămîntului a arătat cum pot ajuta organele sindicale la cuprinderea tuturor copiilor de vîrstă școlară în școli, prin folosirea posibilităților locale.

In continuare, ministrul Invățămîntului a vorbit despre rolul însemnat al consfătuirilor de producție în îmbunătățirea muncii instructiv-educative și a subliniat necesitatea introducerii unor asemenea consfătuiri și în învățămîntul superior. De asemenea, acad. prof. I. Murgulescu a propus C.C. al S.M.I. să îndrume organele sindicale în ceea ce privește mobilizarea cadrelor didactice în acțiunea de îmbunătățire a planurilor, programelor și manualelor școlare.

Una din sarcinile Ministerului Invățămîntului — a spus în continuare vorbitorul — este ca, împreună cu Comitetul Central al S.M.I. și cu Comitetul Central al U.T.M., să stabilească un plan de măsuri concrete în vederea educării elevilor și studenților în spiritul unei atitudini juste față de îmbinarea muncii fizice cu munca intelectuală. De asemenea, a propus să se elaboreze în comun un plan sistematic de participare a tinerilor și copiilor la activitatea obștească.

Ministrul Invățămîntului s-a oprit apoi asupra problemelor privitoare la asigurarea unor condiții bune de viață și de muncă pentru cadrele didactice, studenți și elevi, arătînd ajutorul pe care îl pot da în această privință organele sindicale.

De asemenea, organele sindicale sînt chemate să sprijine realizarea prevederilor Hotărîrii Consiliului de Miniștri privitoare la perfecționarea cadrelor didactice, care stabilește că pedagogii ce participă la cursurile de perfecționare trebuie să fie scutiți de orice activități obștești, tocmai pentru a fi lăsați să se concentreze asupra pregătirii lor.

Cu mult interes au ascultat participanții la ședința plenară cuvîntul rostit de tovarășul Mircea Gherman, secretar al C.C.S. Tovarășul Gherman a arătat că activitatea organizațiilor sindicale din învățămînt s-a îmbunătățit în această perioadă, ca urmare a faptului că a fost mai bine înțeleasă și aplicată linia partidului cu privire la rolul sindicatelor în regimul de democrație populară. Imbunătățirea continuă a muncii sindicale, realizarea pe viitor a unor succese mai mari depind de înlăturarea lipsurilor existente pe linie organizatorică, și aceasta pornind de sus, de la conducere. In primul rînd, Prezidiul C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, organul de conducere între ședințele plenare ale Comitetului Central, trebuie să muncească mai activ. Pentru aceasta el trebuie să-și analizeze propria sa activitate și să ia măsuri pentru lichidarea lipsurilor. Vor trebui lichidate de asemenea lipsurile în efectuarea controlului de către organele sindicale. Unele comitete regionale țin la intervale foarte mari ședințele de comitet. De pildă, la comitetul sindical regional Bîrlad timp de peste 3 luni nu a avut loc nici o ședință de comitet. Deși organele sindicale merg pe teren, nu totdeauna se culeg roadele așteptate de pe urma acestor deplasări. Este necesar să se asigure o instruire mai calificată a cadrelor sindicale în totalitatea lor.

In continuare, tov. M. Gherman a arătat că sindicatul muncitorilor din învățămînt a reușit să facă un pas înainte în ceea ce privește preocuparea față de problemele producției, a început să ridice și să rezolve o serie de probleme ale activității școlare. Este necesar de asemenea să se facă eforturi mai mari, să se obțină realizări mai însemnate în rezolvarea problemelor legate de condițiile de viață și de muncă ale cadrelor didactice.

Trebuie să crească în rîndurile membrilor de sindicat spiritul de răspundere față de îndeplinirea sarcinilor, grija față de avutul obștesc. Se face încă risipă de bani, se irosesc zadarnic materiale, se mai întîmplă cazuri de întîrzieri și absențe nemotivate de la lucru. Este necesar să se ducă o luptă mai activă împotriva acestor lipsuri, să nu fie lăsate asemenea racile, pentru că ele dăunează muncii noastre, servesc dușmanilor.

Intărirea controlului, exigența sporită față de propria noastră activitate sînt armele principale de luptă împotriva acestor lipsuri.

Tov. Gherman a arătat în continuare cîteva deficiențe importante din activitatea „Gazetei învățămîntului", criticînd ziarul pentru faptul că nu acordă suficientă atenție problemelor muncii sindicale, nu oglindește activitatea organizațiilor sindicale de bază din instituțiile de învățămînt.

In încheierea lucrărilor plenarei a luat cuvîntul tov. Radu Petre, președintele C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, care a arătat că plenara a analizat în mod temeinic activitatea organelor sindicale și a stabilit sarcinile principale ce le stau în față în vederea încheierii cu bune rezultate a anului școlar, în vederea organizării activităților pe timpul vacanței și a pregătirii deschiderii noului an școlar.

Președintele C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt a arătat că este necesar ca, în perioada de timp care a mai rămas pînă la încheierea anului școlar, organele sindicale din toate instituțiile de învățămînt să analizeze în consfătuiri de producție rezultatele obținute de la începutul anului și să întocmească planuri concrete care să cuprindă sarcinile ce le revin atît lor, cît și membrilor de sindicat, în vederea încheierii cu succes a anului școlar. Organele sindicale trebuie să intensifice organizarea formelor schimbului de experiență cu teme legate de îmbunătățirea muncii în perioada încheierii anului școlar.

O atenție deosebită trebuie să acorde toate organele sindicale asigurării condițiilor necesare studiului individual, evitîndu-se supraîncărcarea elevilor, studenților și cadrelor didactice cu diferite sarcini. In centrul preocupărilor trebuie să stea munca cu elevii și studenții rămași în urmă la învățătură, antrenîndu-i să participe la orele de consultații și sprijinind organizarea muncii individuale a cadrelor didactice cu aceștia.

In continuare, tovarășul Radu Petre a insistat în mod deosebit asupra muncii pe care trebuie s-o desfășoare organele sindicale, sub îndrumarea organizațiilor de partid, pentru mobilizarea oamenilor muncii cu știință de carte în lupta dusă pentru lichidarea analfabetismului în patria noastră. Fiecare activist din mișcarea sindicală trebuie să considere ca o datorie patriotică de a lua asupra sa unul sau doi neștiutori de carte pe care să-i învețe să scrie și să citească.

Pentru buna organizare a activității și odihnei pe timpul verii, organele sindicale au datoria să sprijine conducerile instituțiilor de învățămînt în îndrumarea muncii cadrelor didactice, studenților și elevilor. Printr-o justă planificare, respectînd cu strictețe perioada de odihnă a fiecăruia, să se asigure îndeplinirea activității lor din școală, munca pentru culturalizarea maselor și pentru dezvoltarea agriculturii.

O sarcină importantă a organelor sindicale — a arătat tov. Radu Petre — este aceea de a lua împreună cu organele de învățămînt măsurile necesare pentru deschiderea în bune condiții a viitorului an școlar. O mare atenție trebuie acordată terminării la timp a construcțiilor, reparațiilor și curățeniei școlilor, internatelor, căminelor, cantinelor precum și aprovizionării la timp cu alimente și combustibil.

Este de asemenea necesar ca organele sindicale să mobilizeze cadrele didactice ca, împreună cu elevii, că confecționeze materiale didactice și să repare pe cele existente.

Pentru ca întreaga activitate ce va fi desfășurată în vederea realizării sarcinilor ce stau în fața oamenilor muncii din învățămînt să aibă un caracter organizat, tov. Radu Petre a recomandat întocmirea în comun de către organele sindicale și de învățămînt a unor planuri de muncă în care să se prevadă sarcinile fiecăruia și, pe baza lor, să exercite îndrumarea și controlul.

Președintele C.C. al S.M.I. a încheiat cuvîntul său cerînd ca toți oamenii muncii din învățămînt să-și intensifice eforturile pentru realizarea întocmai și la timp a sarcinilor ce le stau în față, pentru întîmpinarea cu cinste a celui de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, ce va avea loc în toamna acestui an.

Plenara C.C. al S.M.I. a adoptat un plan de măsuri a cărui realizare va duce la îmbunătățirea muncii organelor sindicale și a muncitorilor din învățămînt pentru ridicarea calității învățămîntului, pentru educarea tineretului în spiritul păcii, democrației și prieteniei între popoare.

Munca pe parcela experimentală în atenția cabinetului pedagogic

Cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a Capitalei este hotărît să sprijine în acest an cu mijloace mai eficiente pe profesorii de științe naturale în organizarea și desfășurarea activității practice pe parcela experimentală. In munca dusă anul trecut pe parcela experimentală, școlile din București au înregistrat o serie de realizări, dar au avut și serioase lipsuri, determinate în mare parte de unele greutăți obiective. De pildă, unii profesori de științe naturale au întîmpinat greutăți în procurarea semințelor. Mulți au dovedit o insuficientă pregătire în ceea ce privește executarea diferitelor lucrări practice agricole. S-a simțit foarte mult lipsa unor îndrumări concrete privind organizarea muncii pe terenul experimental școlar în condițiile pe care le oferă orașul.

Urmărind înlăturarea acestor lipsuri și greutăți, cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a Capitalei a luat în acest an o serie de măsuri menite să-i ajute efectiv în muncă pe profesorii de științe naturale din București. Astfel, s-au dat îndrumări în legătură cu organizarea și repartizarea culturilor pe terenul experimental școlar, ținîndu-se seama de Hotărîrile partidului și guvernului cu privire la problemele agriculturii noastre, de cerințele programei, de condițiile de sol și climă și de posibilitățile școlilor din București. Cabinetul pedagogic a alcătuit un material de îndrumare în legătură cu felul cum trebuie conduse observațiile elevilor asupra mersului lucrărilor efectuate pe teren și asupra dezvoltării plantelor, precum și în legătură cu felul cum trebuie să-și noteze elevii aceste observații pe caietele lor, pentru a le întrebuința cu folos. Acest material a fost discutat cu metodiștii și responsabilii cercurilor pedagogice ale profesorilor de științe naturale încă din luna februarie.

De asemenea, cu ajutorul Institutului de cercetări agronomice, cabinetul pedagogic a procurat semințe necesare școlilor și le-a distribuit din vreme prin cercurile pedagogice.

O atenție deosebită acordă acum cabinetul îndrumării concrete a profesorilor de științe naturale în executarea lucrărilor planificate pe parcelele experimentale. In acest scop, în colaborare cu secția agricolă a sfatului popular al Capitalei, cabinetul a organizat în cadrul cercurilor pedagogice o serie de lecții practice privind lucrările agricole de primăvară. Lecțiile au fost conduse de către inginerii agronomi ai secțiilor agricole ale sfaturilor populare raionale. Cu prilejul acestor lecții, profesorii de științe naturale și-au însușit cunoștințe deosebit de prețioase pentru activitatea lor practică cu elevii

De exemplu, profesorilor de științe naturale din raioanele Lenin, Nicolae Bălcescu și 1 Mai li s-a arătat cum se obțin răsaduri cu ajutorul răsadnițelor calde, semi-calde și reci. In raionul Nicolae Bălcescu s-a organizat o astfel de lecție pe terenul experimental al școlii mixte de 7 ani nr. 108. Se pregătise din timp materialul necesar pentru construirea unei răsadnițe calde și se făcuse o groapă adîncă de 60—70 cm., lată de 110—120 cm. pe fund și de 160 cm. la suprafață. De asemenea, se pregătise un toc din scînduri pe măsura gropii, o grămadă de gunoi de grajd cu bălegar proaspăt de cal, pămînt de arătură, mraniță, nisip și cenușă.

Tovarășii profesori au urmărit cu mare atenție executarea răsadniței. Pe fundul gropii s-a așternut mai întîi un strat de gunoi, gros de 60 cm., care s-a bătătorit apoi cu piciorul de către copii, așa ca să nu rămînă goluri. Pentru a se împiedica dezvoltarea ciupercilor, pe stratul de gunoi bătătorit s-a presărat cenușă. S-a așezat apoi un strat gros de 15—18 cm. de pămînt negru amestecat cu mraniță, în proporție de 2/3 mraniță. Peste acesta s-a împrăștiat nisip și s-a nivelat apoi cu grebla pentru a se amesteca nisipul cu pămîntul. S-a explicat că nisipul ajută la dezvoltarea normală a răsadurilor, deoarece împiedică formarea scoarței. S-a nivelat suprafața pămîntului cu o scîndură, s-au așezat ramele cu sticlă și s-a acoperit răsadnița cu rogojină, atrăgîndu-se atenția că trebuie lăsată să se încălzească 7—8 zile. Cînd temperatura răsadniței s-a normalizat la 22°—28°, cînd au apărut primele buruieni, se pot însămînța ardei, vinete, roșii, varză.

Inginerul agronom a dat apoi îndrumări în legătură cu semănatul și îngrijirea răsadurilor în răsadniță, semănatul în rînduri, aerisirea treptată, mai ales cînd apar picături de apă pe geam, udatul cu apă călduță, aplicarea de îngrășăminte chimice, potasice și azotoase, dizolvate în apa de udat.

S-a explicat apoi repicatul. Cînd planta are 3—4 frunze, se mută în răsadnița vecină, special amenajată, în lădiță sau în ghivece nutritive. Dacă timpul s-a încălzit și condițiile nu mai diferă de cele dinăuntru, în ceea ce privește temperatura, se lasă plantele descoperite timp de 3—4 zile, pentru a se călî. Apoi sînt transplantate la locul definitiv în straturi pregătite din timp.

Inginerul agronom le-a vorbit apoi cadrelor didactice despre folosirea răsadniței semi-calde, atunci cînd timpul se menține friguros pînă spre sfîrșitul primăverii. Răsadnița semi-caldă se construiește la fel cu cea caldă, numai că stratul de gunoi are numai 30—35 cm. grosime.

In cazul că nu se poate face nici răsadniță caldă, nici semi-caldă, se amenajează o răsadniță rece, la care lipsește complect stratul de gunoi.

Intrebările profesorilor i-au oferit inginerului agronom prilejul să lărgească explicațiile date, ținînd seama de condițiile variate ale școlilor. Astfel, a arătat că în școlile care nu au posibilitate să-și construiască o răsadniță se poate pregăti răsadul și în camere, în lădițe cu dimensiunile de 50x30x14 cm. Pe fundul lădiței se așează un strat de pietricele sau cioburi, pentru a se realiza drenajul. Peste acesta se pune pămînt compus dintr-o parte de pămînt de arătură, două părți mraniță și o parte nisip. Inainte de semănat se trasează șanțulele la distanța de 2—3 cm. unul de altul, pe care se seamănă semințele. După semănat se acoperă lădițele cu geamuri și se pun la un loc cald, cu o temperatură de 20°—25°. De îndată ce plantele răsar, geamurile sînt îndepărtate, iar lădițele se așează la ferestrele dinspre lumină Cînd temperatura de afară crește (trebuie 3-5° pentru varză și 7-8° pentru roșii), se scot lădițele cu răsad în aer liber și se așează lîngă peretele clasei îndreptat spre sud, într-un loc ferit de vînturi reci. In timpul nopții lădițele trebuie aduse în încăperi cu o temperatură de 10°. La apariția primei frunze, plantele sînt repicate în alte lădițe, sau direct în straturi.

Profesorii de științe naturale au primit indicații și în legătură cu pregătirea straturilor, care, în regiunea noastră, nu trebuie să fie ridicate mai sus de nivelul pămîntului, pentru a nu fi expuse secetei.

In cadrul discuțiilor purtate la ședințele cercurilor pedagogice s-a insistat mult asupra necesității organizării de culturi comparative, care dau elevilor posibilitatea să înțeleagă și să tragă ușor concluzii asupra rezultatelor folosirii celor mai bune metode agrotehnice. De asemenea, s-a discutat despre felul cum trebuie folosite îngrășămintele atunci cînd acestea sînt în cantități insuficiente

Lecțiile practice pentru înarmarea cadrelor didactice cu cunoștințe privitoare la organizarea și desfășurarea muncii pe parcela școlară au constituit un ajutor real în activitatea acestora. In unele raioane însă, nu s-a pregătit din timp materialul necesar demonstrării diferitelor lucrări, ceea ce a prelungit durata lecțiilor. De asemenea, unii ingineri agronomi au alunecat prea mult pe panta teoretizării, uitînd că profesorii au mai multă nevoie de îndrumări practice. Unele secții de învățămînt raionale, cum este, de pildă, secția de învățămînt a raionului Gh. Gheorghiu-Dej, au întîrziat mult cu organizarea unor asemenea lecții practice.

Cabinetul pedagogic al Capitalei trebuia să sprijine mai îndeaproape secțiile de învățămînt raionale în ceea ce privește asigurarea unei legături trainice cu secțiile agricole ale sfaturilor populare din raioanele respective

ELENA GOLDIȘ
metodistă la cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a Capitalei

* *

In școlile din Republica Populară Ungară se dă o deosebită atenție legării învățămîntului de practică. Institutiile de învățămînt sînt înzestrate cu laboratoare și un bogat material didactic.

In clișeu : *In laboratorul școlii medii din Szécsény, regiunea Négrád.*

* *

Adunarea tinerilor geografi

Cercul tinerilor geografi de la școala medie cu limba de predare germană din Mediaș a organizat de curînd o adunare festivă cu tema : „Excursia noastră din vara anului 1954 în nordul țării". La adunare au participat și elevii claselor I—VII.

Conducătorul cercului a acordat o deosebită grijă pregătirii acestei adunări, antrenînd pe toți membrii cercului. Unii au pregătit mici referate în care au expus cunoștințele pe care le-au cules din vizitarea diferitelor localități. Alții au primit sarcina să redea prin povestiri impresiile lor. S-au strîns și s-au sistematizat toate fotografiile făcute cu prilejul excursiei, pentru a fi proiectate cu epidiascopul și comentate. Conduși de profesorul lor, elevii au făcut exerciții de proiectare a fotografiilor. S-au executat o hartă plastică a locurilor cunoscute în timpul excursiei, o colecție de minereuri, cuprinzînd eșantioane de minereu de pirită, blendă, carborund, antimoniu, plumb, mangan, precum și un ierbar.

La începutul adunării, conducătorul cercului de geografie a arătat obiectivele urmărite în organizarea excursiei. In primul rînd, s-a urmărit să li se dea elevilor posibilitatea de a cunoaște bogățiile și frumusețile de nedescris ale patriei noastre, de a cunoaște locuitorii anumitor regiuni, obiceiurile și felul lor de viață. De asemenea, excursia trebuia să-i ajute pe elevi să cunoască diferitele aspecte ale muncii în fabrici și uzine, să vadă realizările obținute de muncitori, care dau patriei tot mai multe produse și de mai bună calitate, să contribuie la lărgirea și adîncirea cunoștințelor însușite în cadrul lecțiilor.

Participanților la adunare li s-a povestit apoi cum a fost pregătită excursia, care a durat 17 zile, și li s-a arătat itinerariul ei. La excursie au luat parte 35 de elevi din clasa a X-a și 23 de elevi din clasa a IX-a, însoțiți de 8 învățători și profesori. Ei nu vor uita niciodată zilele minunate cînd au colindat prin minunate colțuri ale patriei. Cu trenul, cu căruța, cu mașina, pe plută și de multe ori pe jos au cutreierat cîmpii, podișuri, dealuri, munți, defilee, pasuri și depresiuni. Au urcat pe crestele munților, s-au odihnit printre florile de pe pajiștile alpine.

Multe prietenii au legat elevii cu oamenii cunoscuți prin aceste locuri. Au stat de vorbă cu muncitorii forestieri din Maramureș și din Moldova, cu ciobanii de pe crestele Rodnei, cu țăranii muncitori din Năsăud și din Gheorghieni.

La sfîrșit au fost arătate și lipsurile constatate în organizarea acestei excursii. Atît durata, cît și itinerariul ei au fost prea mari. Din această cauză, în ultimele zile ale excursiei elevii s-au simțit obosiți. Ei nu au mai putut avea o atitudine activă față de mulțimea impresiilor. De aceea, colectivul didactic a hotărît ca în organizarea viitoarelor excursii să se respecte cu mai multă grijă particularitățile de vîrstă ale elevilor, programîndu-se excursii mai scurte și cu o durată mai mică.

Intreaga desfășurare a adunării a dat elevilor posibilitatea să înțeleagă mai bine frumusețile și bogățiile ținuturilor vizitate de excursioniști, le-a trezit dorința de a studia mai temeinic lecțiile de geografie, de fizică, de științe naturale, dorința de a participa și ei la astfel de excursii.

Anunțarea programului excursiilor ce se vor organiza în timpul verii i-a bucurat mult pe elevi. Elevii clasei a VIII-a vor cutreiera văile și culmile Munților Apuseni. Cei din clasa a IX-a vor vizita regiunea Baia Mare și vor urca pe munții Rodnei. Elevii din clasa a X-a vor vizita întreprinderile din Timișoara, din Reșița și Anina, vor privi Dunărea la Cazane, se vor urca pe culmea Parîngului.

Organizînd astfel de excursii și utilizînd în cadrul lecțiilor și al cercului tinerilor geografi tot materialul cunoscut și cules de elevi cu aceste prilejuri, profesorii de geografie de la școala medie cu limba de predare germană din Mediaș sînt siguri că vor reuși să ridice nivelul predării geografiei, să înarmeze pe elevi cu cunoștințe adînci și trainice.

G. SERVATIUS

O acțiune prost organizată

Pentru a veni în ajutorul studenților de la cursurile fără frecvență ale facultăților de fizico-matematici și biologie, cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a regiunii Pitești a luat inițiativa să organizeze în orașul Pitești un centru de consultații. Conform planului de acțiune al cabinetului pedagogic regional, consultațiile au fost planificate din două în două săptămîni, începînd de la 6 martie.

Din primele zile ale aplicării acestui plan, însă, s-a constatat că acțiunea este prost organizată. La 6 martie, de pildă, nu s-au ținut consultații, deoarece circulara secției de învățămînt a regiunii cu privire la organizarea acestora a ajuns la raioane abia la 12 martie, astfel că studenții n-au putut fi mobilizați. La 20 martie, deși s-au prezentat mulți studenți, consultațiile n-au avut loc deoarece au lipsit profesorii. Lucrurile s-au petrecut la fel și la 3 aprilie.

In fața unei asemenea organizări, studenții se întreabă, pe bună dreptate: înseamnă oare acesta un ajutor din partea secției de învățămînt a regiunii, sau pierderea timpului și a banilor pentru transport ?!

DUMITRU STAN
Săpata de Jos, raionul Costești

Școala-factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Pentru sporirea producției de porumb

In anul acesta, în fața oamenilor muncii de pe ogoare stă sarcina obținerii unei recolte mult sporite față de anii trecuți. Pentru dezvoltarea economiei noastre naționale și pentru ridicarea nivelului de trai al poporului are o foarte mare însemnătate sporirea producției de porumb. Partidul și guvernul au pus în fața oamenilor muncii din agricultură sarcina de a obține în acest an o producție medie pe țară de cel puțin 2000 kg porumb la hectar. Ajutînd țăranilor muncitori să îndeplinească această sarcină, cadrele didactice din școlile sătești au datoria să răspîndească în rîndurile lor cunoștințele agrotehnice înaintate cu privire la cultivarea porumbului, să-i sprijine activ în aplicarea acestor cunoștințe.

In primăvară, pe ogoarele unde se va cultiva porumb arătura de toamnă se grăpează imediat ce timpul permite și pînă la însămînțare se lucrează cu cultivatorul cu labe de gîscă — odată sau de două ori pentru a se distruge buruienile care răsar. Pentru distrugerea buruienilor se recomandă să se folosească prășitoarea în cazul cînd nu există cultivatoare cu tracțiune animală.

Lucrările din primăvară au drept scop păstrarea apei în sol și distrugerea buruienilor. In cazul cînd nu s-au executat arături de toamnă, se execută cît se poate de timpuriu primăvara, îndată ce solul se poate lucra, o arătură superficială, în vederea însămînțării. Arătura se grăpează imediat, pentru a se pierde apă cît mai puțină prin evaporare.

Semănatul se execută atunci cînd temperatura solului are cel puțin 8°C. Dacă se seamănă mai devreme, cînd solul este mai rece, semințele vor încolți mai greu și există pericolul ca acestea să mucegăiască sau să fie distruse de larve. Semănatul porumbului nu va trebui nici să întîrzie, deoarece orice întîrziere de la data cînd se poate efectua însămînțarea produce o micșorare a recoltei. In unii ani, dacă se întîrzie prea mult semănatul în regiunile de cîmpie, sămînța poate să nu mai răsară deloc din cauza secetei.

Deci data semănatului la porumb trebuie aleasă cu pricepere, în funcție de condițiile meteorologice ale anului respectiv, astfel încît sămînța să găsească în sol condițiile optime de temperatură, umiditate și aerație, să răsară repede — aceasta fiind prima garanție pentru obținerea unei producții mari.

In regiunile secetoase ale țării noastre, cu soluri ușoare, adîncimea de însămînțare variază între 8—10 și chiar 12 cm., pentru ca sămînța să găsească umiditatea necesară în vederea germinării. In regiunile cu climă mai umedă, pe soluri grele și reci, porumbul se însămînțează la adîncimea de 5-6 cm, pentru a putea găsi condițiile de temperatură și aerație necesare germinării. Distanțele la care se însămînțează porumbul variază în funcție de soiul respectiv. Pentru soiurile cu talie mare (Dinte de cal, Dobrogean, Lăpușnean etc.) distanța între rînduri este de 70 cm, iar pe rînd plantele se răresc la 50 cm. Soiurile cu talie mijlocie (Portocaliu, Galben-timpuriu, Bănățean etc.) se seamănă la 60/50 cm, iar soiurile de talie mică (Cincantin, Hăngănesc etc.) la distanțele de 50/50 cm.

Metodele de semănat practicate în țara noastră sînt variate, însă nu toate asigură condițiile necesare pentru dezvoltarea culturii în decursul perioadei de vegetație.

O metodă de semănat este cu atît mai bună cu cît repartizează fiecare sămînță, în așa fel încît fiecare plantă din lan să primească o cantitate suficientă și egală de hrană și lumină.

Semănatul porumbului în urma plugului este cel mai nepotrivit, deoarece prin arătură terenul pierde o cantitate foarte mare de apă, sămînța se îngroapă prea adînc și neuniform, ceea ce face ca semănătura să apară cu multe goluri, iar răsărirea să se facă neuniform. Din aceleași motive nu este recomandabil nici semănatul cu parul sau călciiul, după ce terenul a fost arat. Aceste două metode trebuie definitiv părăsite, deoarece ele produc pagube, obținîndu-se întotdeauna producții prea mici la hectar comparativ cu aplicarea metodelor înaintate de însămînțare a porumbului.

Semănatul porumbului cu mașina este cel mai economic și rațional. Cu semănătoarea obișnuită se poate semăna în rînduri continui, urmînd ca după răsărire să se efectueze buchetatul și răritul plantelor pe rînd, la distanțe convenabile.

Metoda cea mai avansată din punct de vedere agrotehnic și care dă cele mai ridicate sporuri de recoltă este metoda semănatului în cuiburi dispuse în patrat. Semănatul porumbului în patrat se poate realiza prin marcarea terenului cu ajutorul sapei sau cu mașini speciale care seamănă porumbul direct în patrat. In gospodăriile țărănești, metoda semănatului porumbului în patrat trebuie să devină singura metodă de însămînțare a porumbului.

Marcarea terenului în patrate se efectuează cu ajutorul unui marcator simplu de lemn, care are dinții așezați la distanța de însămînțare. In acest caz, soiurile cu talie înaltă se seamănă la distanța de 70/70 cm, soiurile cu talie mijlocie la 60/60 cm, iar cele cu talie mică la 50/50 cm.

In cazul cînd semănatul se efectuează cu mașini speciale de semănat în patrat, distanța de însămînțare e de 70/70 cm, pentru ca întreținerea culturilor să se facă mecanizat, cu extirpatoarele tractate de tractoare.

După ce s-a efectuat marcarea terenului într-un sens și în altul, în colțurile fiecărui patrat, la întretăierea liniilor trasate de marcator, se face cu sapa o mică groapă la o adîncime de 8—10 cm, în care se pun 4—5 boabe de porumb. Se astupă apoi cu pămînt și se apasă ușor cu piciorul.

Metoda semănatului în patrat este cea mai bună metodă, deoarece fiecare plantă va primi o cantitate suficientă de lumină, căldură și hrană, se va dezvolta în condiții optime, iar recolta va fi mai mare. In afară de aceasta, întreținerea ulterioară prin prașile a culturii se poate face mecanizat în ambele sensuri, fie cu prășitoare cu tracțiune animală, fie cu extirpatoare cu tracțiune mecanică, astfel încît porumbul să primească la timpul cei mai potrivit și într-o perioadă scurtă prașilele de care are nevoie.

Sporurile de recoltă obținute prin semănatul în patrat sînt foarte mari față de semănatul în rînduri obișnuite, care apoi se răresc, sau față de semănatul după plug sau cu parul.

Gospodăriile colective, gospodăriile de stat și gospodăriile țărănești care au aplicat această metodă în țara noastră au obținut sporuri de recoltă între 500—1000 kg la hectar.

Conf. univ. ION EFTIMIE

Bibliografie

A apărut revista „NATURA", organ al Societății de științe naturale și geografie din Republica Populară Română, nr. 1, ianuarie-februarie 1955.
In cuprins :
*** Cinci ani de la înființarea Societății de științe naturale și geografie din R.P.R.
N. SĂLĂGEANU : Expoziția Unională de Agricultură
C. HERBST : Monografia fizico-geografică și economico-geografică a R.P.R.
JIRI KINKL : Unități de măsură geografice și marinărești.
I. ȘANDRU : Citeva probleme de geografie urbană ale orașului Bacău
C. ILCHIEVICI : Cultura plantelor furajere și importanța lor pentru creșterea animalelor.
COLECTIVUL DE LA MUZEUL „GR. ANTIPA" : Date preliminare asupra faunei perdelelor forestiere de protecție Valul lui Traian — Dobrogea și Mărculești — Bărăgan.

*

A apărut nr. 14 al revistei trimestriale „Enseignants du Monde" (Pedagogii lumii), publicație internațională, sindicală și pedagogică.
In nr. 14 al revistei sînt publicate printre altele :
HENRI WALLON — Apelul pentru pace.
PAUL DELANOUE — Despre educația democratică.
T. S. MALȚEV : Despre metodele de lucrare a solului și de însămînțare care contribuie la obținerea unor recolte bogate și stabile la culturile agricole
R. LUNCAN : Terenul experimental de geografie și științe naturale din raionul Grivița Roșie — București
GR. ILIEȘ : Proiect de activitate geografică cu elevii în lumina proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R.
MARIA RAIANU : Metode practice pentru controlul semințelor
I. TARJAN : Culturi și experiențe ce se pot executa pe lotul școlar în diferite regiuni ale țării
P. DABIJA : Lucrări de primăvară pe lotul școlar
E. IONESCU : Studierea unor probleme de agricultură la lecțiile de botanică în clasa a VI-a
DR. V. POP : Molia florilor de cireș
*** Din revistele sovietice.

*

A. W. BERRY — Discriminarea în școlile americane.
MARIA MARCHANT — Efortul cultural în Indonezia.
N. NIKOLAEV — Despre disciplină.
Nașterea unui colectiv.
Revista poate fi găsită la bibliotecile comitetelor sindicale raionale, comitetelor sindicale de instituție din învățămîntul superior, precum și la comitetele sindicale regionale.

Situația învățămîntului în unele țări participante la Conferința de la Bandung

Reprezentanții a 29 de țări din două mari continente ale lumii — Asia și Africa — continente care totalizează peste 1 miliard și jumătate de oameni, adică mai mult de jumătate din populația globului, s-au întrunit pentru prima oară la Bandung, în Indonezia, la 18 aprilie, pentru a discuta căile îmbunătățirii vieții și dobîndirii libertății popoarelor țărilor Asiei și Africii aflate sub dominația imperialiștilor.

Conferința de la Bandung este menită să demonstreze odată mai mult marile schimbări care s-au produs în anii din urmă în cele două continente, și în special în Asia. După decenii și chiar secole de asuprire colonialistă, popoarele Asiei pășesc cu hotărîre pe calea eliberării.

In cadrul ședinței din 18 aprilie a conferinței de la Bandung a fost anunțată constituirea a două comitete de lucru : comitetul pentru problemele economice și comitetul pentru problemele culturale. In dimineața zilei de 19 aprilie a avut loc prima ședință a Comitetului pentru problemele culturale a conferinței țărilor Asiei și Africii, sub președinția lui Mohamed Yamin, ministrul Învățămîntului al Indoneziei.

In legătură cu problemele culturale ale țărilor participante la conferința de la Bandung, socotim util să înfățișăm cititorilor gazetei noastre, în cele ce urmează, unele aspecte ale școlii din cîteva țări ale Asiei și Africii. In timp ce în țări ca R. P. Chineză, R.P.D. Coreeană, R. D. Vietnam puterea populară a deschis învățămîntului largi perspective de dezvoltare, în timp ce în alte țări, ca de exemplu India și Birmania eliberarea de sub jugul colonialist a avut ca rezultat obținerea unor îmbunătățiri în folosul școlii, în alte țări, cum sînt Turcia, Yemenul, Ceylonul, Marocul, etc., înrobirea de către imperialiști face să domnească analfabetismul, incultura, ignoranța.

R. P. CHINEZA

Față de anii dinaintea eliberării, în R.P. Chineză numărul tinerilor încadrați în diferitele forme de învățămînt a crescut de 2,67 ori în învățămîntul superior, cu 96 la sută în învățămîntul mediu, cu 117 la sută în învățămîntul elementar și cu 226 la sută în învățămîntul preșcolar.

In provincia Hebei, de pildă, s-au alocat anul acesta 164.000 milioane yeni pentru construirea și lărgirea capacității școlilor elementare, sumă care depășește aproape de două ori pe aceea cheltuită în același scop în anul 1952. Numărul școlilor medii din provincia Hebei a crescut de asemenea de la 189 în 1949, la 357 în 1953, iar numărul elevilor de la 53.000 la 171.000. In prezent, numărul total al elevilor școlilor elementare din această provincie este de aproximativ 220.000.

In orașul Ciuntin, unde numărul elevilor este anul acesta cu aproximativ 50 la sută mai mare față de anul trecut, au fost construite șase noi școli medii și o școală pedagogică. Alte nouă școli medii au fost lărgite. In acest oraș există în prezent aproximativ 40 de școli medii și 20 de școli tehnice de construcții, economice, sanitare etc.

In provincia Tziansu s-au înscris anul acesta în școlile de iarnă pentru lichidarea analfabetismului 1.400.000 de țărani, adică 25 la sută mai mult decît în 1953.

R.P.D. COREEANA

După încheierea armistițiului, paralel cu refacerea generală a economiei naționale a R.P.D. Coreene, s-a desfășurat o muncă intensă pentru lărgirea rețelei de instituții de învățămînt, pentru refacerea clădirilor de școli, pentru îmbunătățirea metodelor de predare. Spre sfîrșitul anului 1954 au fost construite din nou peste 15.000 săli de clasă. Numărul elevilor din școlile elementare a crescut în anul 1954 cu 87.000 față de anul 1953, numărul elevilor din școlile medii a crescut cu 44.000, iar numărul studenților a crescut cu 2800. Peste 500 de absolvenți ai instituțiilor de învățămînt superior și ai aspiranturii și peste 6000 de practicanți tehnicieni care au studiat în U.R.S.S. și în țările de democrație populară au terminat cursurile și s-au întors în patrie.

In prezent, în R.P.D. Coreeană se desfășoară lucrările pregătitoare în vederea introducerii de la 1 august 1956 a învățămîntului elementar general obligatoriu.

PAKISTAN

Puțini dintre copiii din Pakistan știu ce înseamnă bucuria de a descifra primele slove sau de a așterne prima literă pe caiet. Un recensămînt recent efectuat chiar de cercurile oficiale pakistaneze a arătat că 76,2 la sută din populație este analfabetă. Chiar și în puținele școli care funcționează, condițiile sînt de așa natură încît ele fac aproape imposibilă învățătura. Copiii stau la școală pe podeaua acoperită cu iarbă, și o astfel de școală trebuie să deservească de obicei 4-5 sate.

INDIA

In India, țară care s-a eliberat de sub jugul colonialist englez, au fost obținute o serie de realizări în domeniul învățămîntului.

După cum a anunțat recent postul de radio Delhi, potrivit datelor comunicate în Camera populară a parlamentului indian, în 1954 peste 300.000 de persoane au urmat cursurile de alfabetizare. In statul Bombay 200.000 de persoane au învățat să scrie și să citească.

Cu toate acestea, potrivit datelor recensămîntului din 1951, publicate recent, în India numai 60.000.000 de oameni sînt știutori de carte, adică 16,6 la sută din totalul populației.

R.D. VIETNAM

In școlile din R.D. Vietnam învață acum peste 740.000 de elevi.Dintre aceștia 10.000 au venit din Vietnamul de sud.

La Hanoi și la Gia Lam învață 48.416 elevi, ceea ce înseamnă cu 7176 mai mult decît înainte de eliberare. Printre aceștia, cei mai mulți sînt fii de muncitori și țărani care înainte de eliberare nu aveau posibilitate să învețe la școală .

In regiunea Hanoi funcționează în prezent 29 de școli medii și 194 de școli elementare. Noua universitate populară și Institutul de Științe de la Hanoi și-au deschis larg porțile pentru fiii poporului vietnamez.

Mobilierul și materialul didactic al școlilor, aparatele de laborator și manualele au fost distruse de către colonialiștii francezi. Totuși, guvernul R.D. Vietnam s-a îngrijit ca toate acestea să fie refăcute și complectate. Numai anul acesta, de exemplu, guvernul a editat 362.800 de manuale pentru școlile de toate gradele.

JAPONIA

Datorită ocupației americane, situația învățămîntului japonez este foarte grea Sindicatul corpului didactic din prefectura Nagasaki a controlat frecvența la școlile elementare și medii pe o perioadă de 3 luni. Controlul a arătat că din 30.000 de școlari, 845 nu au frecventat școala, din diferite cauze, timp de mai bine de o lună, 4500 — de la o săptămînă pînă la o lună. Peste 780 de copii nu au frecventat școala din cauza mizeriei cronice în care trăiesc părinții lor; 2400 de copii din cauză că nu au avut ce mînca ; 2800 nu au putut plăti taxa școlară.

Ziarul englez „Manchester Guardian" scria recent că 72% din numărul studenților japonezi sînt nevoiți, fără succes de altfel, să-și caute de lucru, pentru a avea cu ce trăi și pentru a-și plăti taxele.

MAROC

In Maroc, dintr-un număr de 2 milioane de copii de vîrstă școlară, frecventează școala mai puțin de 200.000. Alocațiile pentru învățămînt nu reprezintă nici 8 la sută din bugetul general al Marocului, iar aceste alocații, raportate la totalul populației, arată că, deși populația marocană constituie 95 la sută din populația totală a țării, numai 4 la sută din bugetul general este destinat instruirii școlare a copiilor marocani.

La Casablanca nu există decît două sau trei școli elementare pentru copiii marocani, deși acest oraș are 700.000 de locuitori. In tot Marocul sînt numai trei școli medii pentru o populație de 9.000.000 de locuitori.

„Bis wann, Kollega?"

Există la München o universitate cu vechi tradiții, cu cărturari cunoscuți și mii de studenți. Dar mai există în același München — și în incinta aceleiași universități — ceva deosebit: „Oficiul de ajutorare rapidă a studenților". După cum sună această firmă, prinsă între două colonade de marmură, s-ar crede că „oficiul" deosebit despre care vorbim ar fi un caritabil organ creat pentru studenții nevoiași ce se dovedesc a fi cei mai sîrguincioși la cursuri. Lucrurile stau însă cu totul altfel. Vizitatorii acestui locaș al studenților, poposind în dreptul firmei dintre cele două colonade de marmură, rămîn impresionați de mulțimea pestriță de studenți care așteaptă în fața ușii masive de sub firma binecuvîntătoare. Din timp în timp, ușa este dată alene în lături de un om mătăhălos, în uniformă de portar. Omul cuprinde din ochi mulțimea și, după ce-și răsucește mustața-melc, își dă drumul graiului grav:

— Achtung ! Achtung !...

...La crișma „Bunu-i dumnezeu" se află în stare de ebrietate beligoasă doi ofițeri superiori din armata americană. Domnul crișmar cere patru studenți pentru a-i însoți pe misterii ofițeri pînă la poligonul de tragere. Plata pe loc, la bar ! Una la mînă !..

— Achtung ! Achtung !...

..Doi domni în vîrstă, din societatea înaltă, de profesie pensionari SS-iști, caută studenți pentru a le procura zilnic flori din cele mai alese și mai mirositoare, spre a se împodobi sălile de întrunire ale foștilor militari hitleriști. Subvenționează cu promptitudine organizația „Casca de oțel" ! Două la mînă...

— Achtung ! Achtung!...

...Muzeul zoologic de stat din Nymphenburg caută studenți pentru jupuirea unui elefant decedat într-un parc de animale sălbatice. Trei la mînă !...

Și ofertele de „ajutorare rapidă a studenților" continuă:

...Mamă soacră, cu domiciliu forțat în strada Afroditei 45, caută studente pentru a îngriji cîteva ceasuri copilul doamnei mame plecată să admire o nouă producție a Hollywood-ului...

...Pentru dublarea în limba germană a filmului american „Suiere în junglă" se cer studenți care să fluiere...

— Achtung ! Achtung!...

Așa se aude în fiecare zi, pînă tîrziu, vocea gravă a omului mătăhălos din dreptul firmei „Oficiul de ajutorare rapidă". Iar după ce glasul piere și ușa bunului oficiu se închide, s-aud zeci de glasuri care se întreabă cu revoltă:

— Bis wann, Kollega, bis wann ?... (Pînă cînd, colega, pînă cînd ?...)

G. IONAȘCU

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII Nr. 316 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 29 aprilie 1955

Trăiască 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, ziua frăției celor ce muncesc din toate țările!

Ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii

1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, ziua frăției muncitorilor din toate țările, prilejuiește an de an o trecere în revistă a forțelor mereu crescînde ale clasei muncitoare și ale tuturor celor ce muncesc, a noilor succese dobîndite de mișcarea revoluționară mondială în lupta pentru pace, pentru democrație și socialism.

Anul acesta ziua de 1 Mai este sărbătorită de oamenii muncii din lumea întreagă în condițiile intensificării luptei popoarelor pentru zădărnicirea planurilor criminale de pregătire și dezlănțuire a unui război atomic, urzite de cercurile agresive din occident, în frunte cu cele din S.U.A. Sutele de milioane de semnături strînse pînă acum pe Apelul de la Viena dovedesc hotărîrea fermă a popoarelor de a apăra pacea. Mișcarea contemporană pentru pace a devenit o puternică forță motrice a zilelor noastre.

In primele rînduri ale forțelor păcii pășesc pline de încredere țările lagărului invincibil al păcii, democrației și socialismului în frunte cu cele două mari puteri mondiale — U.R.S.S. și R. P. Chineză. Marele lagăr democratic care grupează 900 de milioane de oameni, adică mai mult de o treime din populația globului pămîntesc, umple de speranță inimile tuturor oamenilor cinstiți din lume, interesați în menținerea și apărarea păcii. Lagărul păcii, democrației și socialismului se întinde astăzi pe un teritoriu imens, egal cu a patra parte a pămîntului și dispune de bogății naturale inepuizabile și de enorme rezerve materiale necesare dezvoltării economiei și asigurării capacității de apărare, inclusiv materii prime pentru obținerea energiei atomice.

Popoarele marii Uniuni Sovietice — bastionul de neclintit al păcii și securității în lume — întîmpină ziua de 1 Mai cu un strălucit bilanț de victorii. Marile realizări ale Uniunii Sovietice pe drumul comunismului umplu de bucurie nu numai inimile oamenilor sovietici și ale popoarelor din țările democrat-populare ci și ale tuturor oamenilor cinstiți din lume. Existența U.R.S.S. și victoriile popoarelor sovietice însuflețesc oamenii muncii din țările capitaliste, coloniale și dependente, care nutresc puternice sentimente de dragoste și solidaritate față de marea țară a socialismului și față de întregul lagăr socialist.

Uniunea Sovietică este astăzi o mare putere industrială. In 1954 producția globală a marii industrii a U.R.S.S. a întrecut nivelul anului 1913 (în prețuri comparate) de 35 ori, producția mijloacelor de producție — aproape de 60 de ori, producția de energie electrică — de peste 75 ori, producția industriei constructoare de mașini — de peste 160 de ori. Aceste cifre ilustrează marea superioritate a sistemului economic socialist față de sistemul capitalist. Superioritatea evidentă a sistemului economic socialist față de cel capitalist se vede ușor și dacă ne referim la ritmul dezvoltării economice a U.R.S.S. și al principalelor țări capitaliste. Faptul că în ultimul sfert de veac ritmul mediu anual de creștere a producției industriale a fost în U.R.S.S. (cu excepția anilor de război) de 18,2 la sută, în S.U.A. de 2,4 la sută, în Anglia de 3,6 la sută, în Franța de 2,1 la sută arată în chip limpede că economia socialistă a U.R.S.S. înaintează într-un ritm care depășește de mai multe ori ritmul de dezvoltare al economiei principalelor state capitaliste.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice înfăptuiește cu consecvență linia sa generală de dezvoltare cu precădere a industriei grele — baza de granit a economiei socialiste, coloana ei vertebrală. Poporul sovietic dă viață mărețului plan leninist de electrificare. Numai în primii patru ani ai celui de al 5-lea plan cincinal au fost construite și lărgite aproximativ 500 centrale electrice, fără a socoti pe cele mici. Intr-un singur an — anul 1954 — au fost date în exploatare centrale electrice cu o capacitate de aproape de 2 și jumătate ori mai mare decît în primii zece ani de aplicare a planului GOELRO. Anul acesta va fi pusă parțial în funcțiune și va furniza energie electrică pentru industrie cea mai mare hidrocentrală din lume — cea de la Kuibîșev — a cărei capacitate totală proiectată este de 2.100.000 kw. In anii următori vor fi construite pe marile fluvii ale Siberiei hidrocentrale gigantice, fiecare dintre ele întrecînd de cîteva ori, în ce privește capacitatea, vestitul Dneproghes. Oamenii muncii din lumea întreagă știu de asemenea că, pentru prima dată în lume, în U.R.S.S. a fost pusă în funcțiune cea dintîi centrală electrică atomică și sînt în curs de construcție alte asemenea centrale, cu o capacitate mult mai mare.

Soluționînd problemele mari și complexe ale creării bazei materiale și de producție a comunismului, P.C.U.S. și guvernul sovietic acordă o atenție deosebită problemelor agriculturii. Hotărîrea plenarei din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. care a pus drept sarcină ca în 1960 producția de cereale să nu fie mai mică de 10 miliarde puduri, iar producția principalelor produse ale creșterii animalelor să fie sporită de două-două ori și ceva, reprezintă un program închegat, fundamentat științific și eficace pentru soluționarea acestei mari sarcini.

Mari victorii obțin în opera de construcție economică și statele democrat-populare din Europa și Asia, care se bucură de puternicul ajutor frățesc al U.R.S.S. Odată cu forța economică a R. P. Chineze crește și prestigiul și autoritatea acestei mari puteri mondiale. Pășind pe calea industrializării socialiste, R. P. Chineză pune în funcțiune noi uzine, exploatări petrolifere, centrale electrice, lăsînd în urmă seculara înapoiere în care a fost ținut poporul chinez de către moșieri și capitaliști și de către imperialiștii străini. Volumul producției industriale a țărilor democrat-populare din Europa depășește de peste 3 ori nivelul dinainte de război.

Pentru poporul muncitor din patria noastră, eliberat pentru totdeauna de sub jugul claselor exploatatoare și al imperialiștilor străini, a devenit o tradiție scumpă de a întîmpina ziua de 1 Mai cu noi realizări în lupta pentru construirea socialismului, pentru dezvoltarea industriei și în primul rînd a industriei grele, pentru sporirea producției agricole și a bunurilor de consum popular, pentru continua ridicare a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate. In anii puterii populare țara noastră a obținut succese însemnate pe drumul industrializării socialiste. Volumul producției industriale globale din 1954 a depășit pe cel din 1938, de peste 2,5 ori, iar cel al producției industriei mijloacelor de producție de peste 3 ori, din care industria metalurgiei prelucrătoare de peste 5 ori. In anii puterii populare au luat naștere industria constructoare de mașini, esențială pentru progresul economiei naționale, industria electrotehnică și alte noi ramuri industriale. Dezvoltarea industriei grele a permis statului democrat-popular să înzestreze cu mașini și unelte atît industria ușoară cît și agricultura.

Ca urmare a ajutorului frățesc acordat țărănimii muncitoare de clasa muncitoare, se dezvoltă mereu agricultura noastră. A crescut și s-a întărit sectorul socialist în agricultură. La sfîrșitul trimestrului I al acestui an, numărul gospodăriilor agricole colective și al întovărășirilor este de 5145. Numărul asociațiilor simple de țărani muncitori a crescut în trimestrul acesta cu 1150. Agricultura noastră primește un puternic sprijin în vederea obținerii în acest an a unei recolte de 10 milioane tone de grîu și porumb.

Indeplinirea planului producției globale pe întreaga industrie socialistă în proporție de 106,2%, pe primul trimestru al anului 1955, ca și importantele reduceri de prețuri care au intrat în vigoare de la 25 aprilie constituie puternice dovezi ale continuei dezvoltări a economiei noastre naționale, ale puterii economice a patriei noastre.

Oamenii muncii din multe întreprinderi industriale din țara noastră au raportat cu mîndrie partidului și guvernului îndeplinirea înainte de termen a planului cincinal de producție.

Poporul muncitor întîmpină ziua de 1 Mai cu noi realizări și în domeniul social-cultural. In multe comune și sate ale patriei analfabetismul a fost lichidat. In țara noastră există raioane întregi în care nu mai sînt copii de vîrstă școlară neșcolarizați. A crescut preocuparea cadrelor didactice pentru ridicarea nivelului predării, pentru educarea tineretului în spiritul înaltei morale comuniste. Mari succese s-au obținut în dezvoltarea științei, artei și literaturii noastre.

Poporul nostru întîmpină ziua de 1 Mai intensificîndu-și eforturile pentru continua întărire a puterii patriei și a capacității ei de apărare.

Alături de toate popoarele lagărului păcii, noi avem încredere deplină în forțele noastre. Ca răspuns la intrigile tot mai înfierate ale dușmanilor păcii, statele lagărului democrației iau măsurile necesare în vederea întăririi continue a forțelor lor armate și a asigurării creșterii continue a puterii lor economice. Imperialiștii nu vor reuși să intimideze popoarele din lagărul păcii și democrației și nici să le găsească nepregătite.

Politica de pace a țărilor lagărului socialismului are prieteni numeroși și de nădejde în toate țările capitaliste și coloniale. Desfășurarea istoriei arată în chip limpede că au apus pentru totdeauna vremurile cînd imperialiștii puteau hotărî după bunul lor plac soarta omenirii.

Popoarele din țările coloniale și dependente întîmpină ziua de 1 Mai sub semnul intensificării luptei împotriva imperialismului, pentru pace, pentru independență națională. Marile transformări revoluționare care au avut loc în Asia și Africa arată limpede că era domniei nestingherite a imperialismului în colonii s-a încheiat. Recenta conferință de la Bandung a țărilor Asiei și Africii a demonstrat cu o deosebită tărie că popoarele acestor țări sînt hotărîte să-și ia soarta în propriile lor mîini și să aducă o însemnată contribuție la lupta pentru cauza păcii în lume. Poporul nostru își exprimă deplina sa solidaritate cu eroica luptă de eliberare a popoarelor din țările coloniale și dependente și cu toți luptătorii pentru pace și libertate din lumea întreagă.

Oamenii muncii din întreaga lume întîmpină ziua de 1 Mai hotărîți să depună noi eforturi pentru a împiedica pe imperialiștii agresivi să dezlănțuie un nou război atomic. Și dacă, împotriva voinței popoarelor, căpeteniile lagărului imperialist, pierzîndu-și mințile, vor încerca să declanșeze un nou război mondial, din partea țărilor lagărului democrat, din partea tuturor forțelor progresiste din lumea întreagă, care sprijină cu căldură ideile păcii și democrației, vor primi lovituri de o asemenea forță și de asemenea proporții încît se va preface în ruine întreg edificiul putred al imperialismului, edificiu care e clădit pe exploatarea nestăvilită a oamenilor muncii, pe înrobirea a sute de milioane de oameni, pe suferințele și sîngele maselor populare.

Călăuziți de ideile nobile ale internaționalismului proletar, oamenii muncii din toate țările pășesc strîns uniți înainte, plini de încredere în victoria socialismului și a păcii.

ÎN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

Întîlnire plină de învățăminte

In preajma zilei de 1 Mai, în regiunea Oradea au loc numeroase întîlniri ale tinerilor cu luptători comuniști din anii ilegalității.

O asemenea întîlnire a avut loc într-una din serile trecute în sala de festivități a facultății muncitorești din Oradea. In fața a numeroși studenți a luat cuvîntul tovarășul Vasile Faur, directorul combinatului „Metalo-chimica" din Oradea, care a vorbit despre activitatea desfășurată de Uniunea Tineretului Comunist în anii regimului burghezo-moșieresc. Vorbitorul a evocat în fața tinerilor felul cum se sărbătorea în ilegalitate ziua de 1 Mai, subliniind succesele cu care poporul nostru întîmpină acum marea sărbătoare internațională a oamenilor muncii.

Răspîndesc cunoștințele agrotehnice

Cu sprijinul organizațiilor de partid, cadrele didactice din raionul Trușești desfășoară o largă activitate în rîndurile țăranilor muncitori, ajutîndu-i să desfășoare în condiții cît mai bune muncile agricole de primăvară. Învățătorii și profesorii care sînt lectori la cercurile agrotehnice țin lecții bine pregătite, interesante și ușor de înțeles de către țăranii muncitori, care-și însușesc astfel bogate cunoștințe agro-zootehnice. Se remarcă îndeosebi activitatea cercului agrotehnic din comuna Ionășeni. Pentru a ajuta cît mai temeinic pe săteni în sporirea productivității muncilor agricole, lectorul acestui cerc se pregătește cu grijă, consultînd diferite materiale. Pentru exemplificare, lectorul folosește planșe și desene colorate. Activitatea cercului aduce o contribuție însemnată la buna desfășurare a campaniei de însămînțări.

Interesul crescînd al țăranilor muncitori pentru însușirea și folosirea metodelor agrotehnice înaintate se vede atît din numărul tot mai mare de participanți la cercul agrotehnic, cît și din activitatea lor. Spre exemplu, țăranii muncitori au aplicat cu pricepere, în pregătirea platformelor pentru gunoi, în selecționarea semințelor, în îngrijirea vitelor și în alte lucrări învățămintele pe care și le-au însușit la cerc.

In sprijinul producției

Un colectiv alcătuit din cadre didactice de la Institutul de industrie ușoară din Iași și specialiști de la Institutul de cercetări textile, pielărie și cauciuc din Capitală închină zilei de 1 Mai noua lor realizare: fabricarea primului fibrometru rominesc folosit la măsurarea lungimii fibrelor de bumbac. Venind în sprijinul activității de producție a întreprinderilor, cadrele didactice de la acest institut au realizat în atelierul propriu al institutului două tipuri de fibrometre: manual și mecanic. Noile aparate de măsurat fibre de bumbac efectuează rapid și cu precizie măsurarea fibrelor de bumbac. Fibrometrul rominesc a fost experimentat cu rezultate bune în laboratoarele institutului și în diferite întreprinderi.

Se intensifică lupta pedagogilor din întreaga lume pentru un învățămînt democratic, pentru pace

Oamenii muncii din întreaga lume au întîmpinat ziua de 1 Mai intensificînd lupta pentru pace, democrație și bunăstare. Sub steagul Federației Sindicale Mondiale, sindicatele din zeci de țări, înglobînd zeci de milioane de membri, se află în primele rînduri ale acestei lupte.

In Apelul adresat de F.S.M. oamenilor muncii din întreaga lume cu prilejul zilei de 1 Mai, se arăta că anul acesta marea sărbătoare a solidarității internaționale a celor ce muncesc are loc în condițiile în care se adîncește mizeria muncitorilor din țările capitaliste și se agravează pericolul de război. Iată de ce F.S.M. cheamă astăzi pe oamenii muncii din toate țările să creeze un front unic și invincibil al forțelor păcii și progresului împotriva pregătirii războiului atomic, împotriva remilitarizării Germaniei occidentale, împotriva provocărilor de război ale imperialismului american în Europa și Asia.

Unitatea de voință și de acțiune a oamenilor muncii din toate țările, solidaritatea lor de nezdruncinat sînt mai puternice decît bombele atomice și cu hidrogen, sînt mai puternice decît toate uneltirile atîțătorilor la război. In acest 1 Mai răsună în toată lumea avertismentul hotărît al milioanelor de oameni ai muncii. Din mijlocul lor se ridică și glasul pedagogilor, vital interesați în apărarea păcii și a progresului.

In primele rînduri ale pedagogilor din întreaga lume stau învățătorii și profesorii din Uniunea Sovietică, din Republica Populară Chineză și celelalte țări ale lagărului democratic. In aceste țări, care urmează continuu o cale ascendentă de dezvoltare a economiei naționale și de ridicare a nivelului de trai al poporului, tineretul și cadrele didactice se bucură de cea mai mare grijă din partea statului. Este o fericire să fii educator al tinerei generații în aceste condiții. Invățătorii și profesorii răspund înaltei lor meniri străduindu-se să pregătească cît mai bine tineretul pentru ca el să-și poată îndeplini cu vrednicie sarcinile care-i vor reveni în construcția noii societăți. In acest 1 Mai învățătorii și profesorii din țările lagărului socialist merg cot la cot cu muncitorii din uzine și de pe ogoare, plini de încredere în viitorul țărilor lor, luptînd pentru triumful păcii, democrației și socialismului.

In statele capitaliste situația este cu totul alta. Criza în care se zbat țările imperialiste și din care ele încearcă să iasă prin declanșarea unui nou război are influențe foarte grave asupra nivelului de trai al oamenilor muncii din aceste țări, precum și asupra tuturor domeniilor vieții economice și sociale, deci și asupra învățămîntului. Pe de o parte, masele de pedagogi suferă și ele consecințele dezastruoase ale politicii cercurilor conducătoare din țările capitaliste, politică ce duce la agravarea situației lor materiale, pe de altă parte educația tineretului este subordonată scopurilor agresive urmărite de cercurile imperialiste.

In S.U.A. și în celelalte state capitaliste sînt folosite sume uriașe pentru cheltuieli militare. In același timp, pentru nevoile învățămîntului se alocă sume infime. Se știe că aproape trei sferturi din bugetul S.U.A. este alocat pentru pregătiri de război. Insuși Eisenhower a recunoscut în fața Congresului Statelor Unite situația jalnică a școlilor de acolo: „Milioane de copii — a spus el recent — frecventează școli în care este primejdios să te afli". După cum a recunoscut Samuel Brownell, comisarul pentru educația națională din S.U.A., în țară lipsesc în prezent 120.000 de învățători și 320.000 de săli de clasă.

In America sînt ridicate la rangul de mijloace de educație vestitele „comics"-uri. După cum relatează ziarul „New York Herald Tribune", potrivit datelor Universității din California, se cheltuiesc anual pentru editarea „comics"-urilor 100 milioane dolari, sumă ce întrece cu mult cheltuielile pentru achiziționarea de manuale pentru toate școlile elementare și medii din țară. „Comics"-urile sînt exportate în toate țările capitaliste cu scopul de a face „educația ideologică" a tinerei generații și de a o pregăti ca să servească drept carne de tun pentru interesele monopoliștilor americani.

Pretutindeni unde Statele Unite își impun politica lor nefastă, situația învățămîntului este din ce în ce mai grea. In Italia, de exemplu, anul acesta au rămas în afara școlii peste un milion de copii de vîrstă școlară. In Grecia, școlile funcționează în case insalubre, în grajduri, în barăci, în timp ce uneori clădirile destinate să servească drept

Radu Petre
președintele C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, membru supleant al Consiliului General al F.S.M.

localuri de școală, așa cum arată și ziarul „Fonitis Kastorias", sînt folosite în scopuri militare. „Războiul a luat sfîrșit — spunea acest ziar — statul nu are dreptul să rechiziționeze școlile". Bine înțeles însă că autoritățile grecești, aflate la cheremul americanilor, nu dau urmare unor astfel de proteste legitime. La Atena, în cartierul Aghi Anargyri, clădirea școlii primare nr. 2 s-a dărîmat peste copii. De sub ruine au fost scoși 107 copii răniți, dintre care 13 răniți grav. Inainte de a fi utilizată ca școală, această clădire servise drept grajd.

Pretutindeni în țările capitaliste, în frunte a luptei pentru condiții mai bune de viață și muncă, pentru libertate și o pace trainică între popoare stă clasa muncitoare. Unirea învățătorilor și profesorilor în jurul clasei muncitoare în lupta pentru apărarea școlii și a tineretului este principalul obiectiv al sindicatelor de pedagogi afiliate la Federația Internațională a Sindicatelor din Învățămînt (F.I.S.E.). Prestigiul organizațiilor sindicale afiliate la F.I.S.E. este în creștere tocmai datorită faptului că ele apără cu consecvență interesele cadrelor didactice și ale școlii, luptînd pentru realizarea unității de acțiune cu toate organizațiile pedagogice. Situația învățămîntului din țările capitaliste este atît de gravă, încît astăzi, alături de organizațiile progresiste afiliate la F.I.S.E., au intrat în luptă numeroase alte organizații sindicale și numeroși pedagogi neorganizați.

Educatorii progresiști din țările supuse influenței monopolurilor își dau seama de primejdia care amenință tineretul și își intensifică lupta pentru salvarea lui. Cadrele didactice din țările capitaliste și coloniale, care își dau seama de prăpastia în care este tîrît tineretul din aceste țări, luptă în condiții foarte grele pentru o orientare nouă a învățămîntului, pentru salvarea școlii din situația de decădere în care a ajuns, pentru propriile lor libertăți democratice și drepturi sindicale. Lupta acestor educatori ia din ce în ce mai mult un caracter de masă, mergînd adesea pînă la greve, și se bucură de sprijinul crescînd al populației muncitoare. O astfel de grevă de mari proporții a avut loc la 23 martie a.c. în Franța. In această țară funcționează, alături de școlile publice, numeroase școli particulare, cele mai multe confesionale. Recent s-a propus ca unele sectoare ale învățămîntului public să fie transferate la școlile confesionale și să se introducă în școlile publice instrucția religioasă. Această propunere a fost viu combătută de către educatorii francezi care, în semn de protest, au declarat greva de la 23 martie a.c. Este de remarcat că, în asemenea acțiuni cum este apărarea școlii laice, educatorii francezi, ori care ar fi părerile lor politice, luptă uniți. Ei au fost sprijiniți și de părinții elevilor care, fiind solidari în apărarea acestei cauze, nu și-au trimis copiii la școală în ziua grevei.

In Italia, profesorii din învățămîntul secundar și directorii de școli au făcut grevă în zilele de 31.III și 1.IV.1955, pentru mărirea salariilor. La această grevă a participat „Frontul unit al învățămîntului", mișcare care grupează cele patru organizații sindicale din învățămîntul secundar italian. In Anglia se intensifică lupta dusă de ani de zile pentru obținerea unui salariu egal al învățătoarelor și învățătorilor.

In ultima perioadă a făcut incontestabile progrese și lupta cadrelor didactice din țările coloniale și dependente, în special din America Latină și Africa.

Ceea ce este foarte important este faptul că acum educatorii din aceste țări își propun ca scop al luptei lor nu numai realizarea revendicărilor lor vitale, ci și demascarea cauzelor mizeriei școlii și a scopului con'inutului periculos al învățămîntului în condițiile imperialismului.

Invățătorii și profesorii din întreaga lume sînt participanți activi la lupta pentru condiții mai bune de viață și de muncă, împotriva războiului. In rîndurile lor crește tendința spre unitate, spre care îi cheamă Federația Sindicală Mondială. Ei sărbătoresc ziua de 1 Mai 1955 sub semnul creșterii unității de acțiune și prin noi succese în apărarea școlii, în apărarea păcii.

Din experienţa şcolii sovietice

În instituţiile de învăţământ din Uniunea Sovietică se semnează Apelul Consiliului Mondial al Păcii

Apelul Consiliului Mondial al Păcii împotriva pregătirii războiului atomic este semnat de profesorul universitar Iurii Zbin, de la Institutul tehnologic de industrie uşoară din Moscova.

Studentul Valentin Gorbaciuk, de la Institutul tehnologic de industrie uşoară din Moscova, semnează Apelul de la Viena împotriva pregătirii războiului atomic.

CIFRE ŞI FAPTE

Partidul Comunist şi Guvernul Sovietic traduc cu perseverenţă în viaţă poruncile lui Lenin cu privire la ridicarea bunăstării materiale şi a nivelului cultural al poporului. Bugetul de stat pentru anul curent prevede sporirea continuă a alocaţiilor pentru învăţământ şi cultură. Cheltuielile în aceste scopuri ating uriaşa sumă de 68 de miliarde de ruble. In Uniunea Sovietică sînt cuprinşi în diferite forme de învăţământ peste 57 de milioane de oameni. Numărul elevilor din clasele VIII—X a crescut în acest an de peste patru ori în comparaţie cu anul 1950. In instituţiile de învăţământ superior şi în şcolile tehnice vor fi primiţi în toamna anului curent peste un milion de inşi. Alocările pentru dezvoltarea ştiinţei depăşesc suma de zece miliarde ruble.

☆

Sînt bine cunoscute în Uniunea Sovietică numele veteranilor muncii pedagogice, ca de pildă T. M. Kuianova, care de 50 de ani lucrează în şcolile din Siberia. Poporul i-a acordat o înaltă încredere, alegînd-o pentru a treia oară ca deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R.

De peste 40 de ani munceşte în şcoală A. I. Mihailova, deputat al Sovietului Suprem al R.S.S. Kazahe, învăţătoare emerită a Republicii.

De mulţi ani lucrează pe tărîmul învăţămîntului A. A. Obrezubova, profesoară la şcoala de 7 ani din Kandalaksa, regiunea Murmansk, deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R.

Nu de mult, oamenii muncii din raionul Sverdlovsk al oraşului Kazan au sărbătorit 70 de ani de la naştere şi 50 de ani de activitate pedagogică a profesorului de matematică D. I. Cimutov. Peste 500 dintre foştii lui elevi sînt învăţători şi profesori.

☆

In 14 regiuni şi ţinuturi ale R.S.F.S.R. în care se valorifică noile pămînturi, li s-au alocat în acest an şcolilor 50 de milioane de ruble pentru achiziţionarea de utilaj şi material didactic — cu 21 la sută mai mult decît în anul trecut. De asemenea, aceste şcoli au primit 790 de centrale electrice transportabile, 905 strunguri pentru atelierele şcolare şi peste 1.000 de aparate de proiecţie.

In şcolile de pe noile pămînturi munceşte un mare detaşament de pedagogi sovietici. Sute de învăţători şi profesori au plecat voluntar anul trecut în Kazahstan, în ţinutul Altai şi într-o serie de raioane unde se valorifică pămînturile înţelenite.

☆

Numărul cluburilor învăţătoreşti — republicane, de ţinut, regionale — era, în anii dinainte de război, de peste 300. Acum, această cifră este mult depăşită. Zilele acestea s-a deschis la Moscova Casa orăşenească a învăţătorului. In viitor se vor deschide mereu noi cluburi ale învăţătorilor. In cluburile învăţătorilor sînt create toate condiţiile pentru odihnă: localurile sînt frumoase, utilate cu mobilă confortabilă. Vizitatorii au la dispoziţie ziare, reviste, cărţi, şah, instrumente muzicale. Afişele cluburilor anunţă concerte, lecţii, filme.

☆

Mai mult de 100.000 de învăţători şi profesori din şcolile elementare şi medii şi 25.000 de profesori din instituţiile de învăţământ superior ale Uniunii Sovietice sînt membri ai Societăţii unionale pentru răspîndirea cunoştinţelor politice şi ştiinţifice. Ei desfăşoară neobosit propaganda ştiinţifică în mijlocul populaţiei muncitoare.

Elevii sovietici iubesc cartea

Conducîndu-se după hotărîrile Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la învăţămîntul politehnic, şcoala sovietică îşi propune drept sarcină nu numai de a-i educa pe elevi în spirit comunist, dîndu-le o largă cultură, ci şi de a asigura dezvoltarea multilaterală a aptitudinilor lor fizice şi intelectuale, de a le face cunoscute bazele ştiinţifice ale industriei şi agriculturii moderne, de a le forma deprinderile de muncă necesare în viaţă. Acestea sînt scopurile instructiv-educative ale şcolii, care determină principiul educării la elevi a dragostei de lectură, a necesităţii cărţii ca izvor de cunoştinţe.

Adeseori observăm că şcolarii se interesează de un anumit gen al literaturii artistice: cărţi de aventuri sau povestiri despre animale, cărţi istorice sau romane. Acestor cititori trebuie să le sugerăm că e bine să citească cărţi cu diferite teme şi de genuri diferite: nu numai literatură artistică, ci şi cărţi politice şi cărţi de popularizare a ştiinţei, articole critice şi memorii. In felul acesta vom contribui la dezvoltarea din toate punctele de vedere a elevilor.

Uneori şcolarii manifestă prea de timpuriu interes pentru cărţi care nu le sînt încă accesibile. Fără îndoială că o asemenea lectură nu va putea decît să le dăuneze. Cartea trebuie să fie pe măsura puterilor elevilor, şi nu numai în ce priveşte conţinutul, ci şi din punct de vedere al caracterului expunerii, al limbii; chiar execuţia ei — dimensiunile, coperta, tiparul (caractere mari sau mici), ilustraţiile — toate acestea trebuie să corespundă vîrstei elevilor, nivelului deprinderilor lor de citit, gradului lor de dezvoltare generală.

Forma principală a muncii instructiv-educative în şcoală este lecţia. Străduindu-se ca toţi elevii să-şi însuşească bazele ştiinţelor, pedagogii trebuie să aibă o permanentă grijă pentru dezvoltarea interesului elevilor faţă de literatura corespunzătoare. Prin lecţie se organizează lectura din afara clasei a elevilor şi se determină conţinutul ei.

In şcoala elementară se pun bazele muncii cu cartea: aici se formează pentru prima oară reprezentările generale ale elevilor despre carte, se cultivă deprinderile elementare de muncă individuală cu cartea şi se educă dragostea pentru lectură.

Învăţătorii fruntaşi încep această muncă încă din clasa I-a. Aşa, de pildă, învăţătoarea I. A. Reabova, de la şcoala din Cernoiarsk, regiunea Astrahan, le citeşte în mod sistematic copiilor, în cursul primului semestru al clasei I-a, mici povestiri, basme şi versuri; după aceea discută cu copiii despre cele citite, le arată poze care corespund conţinutului cărţii.

La sfîrşitul primului semestru, cînd copiii ştiu să citească, I. A. Reabova ţine o lecţie în cursul căreia le arată elevilor cum trebuie să se poarte cu cartea. La începutul lecţiei ea cercetează de obicei în ce stare sînt abecedarele şi cărţile de aritmetică ale copiilor. Apoi le arată regulile după care trebuie citită o carte. Aceste reguli sînt scrise cu caractere mari pe o tablă specială.

Înainte de vacanţa de iarnă, învăţătoarea organizează o nouă lecţie, la care le arată elevilor regulile de folosire a bibliotecii. La sfîrşitul lecţiei ea le citeşte copiilor scrisoarea Nadejdei Krupskaia către pionieri, intitulată „Păstrează cartea". După lecţie învăţătoarea îi duce pe copii la biblioteca şcolii. Acolo ei cercetează, sub îndrumarea bibliotecarului, expoziţia de cărţi pentru elevii de clasa I-a. Bibliotecarul le arată pe scurt cum pot împrumuta o carte, cît timp o pot ţine la ei acasă etc. După această discuţie, toţi elevii sînt înscrişi la bibliotecă şi fiecăruia i se dă cîte o carte.

Vizitînd pe părinţii elevilor săi, învăţătoarea le dă o serie de sfaturi cu privire la organizarea şi îndrumarea lecturii copiilor. Ea urmăreşte în permanenţă cum citesc elevii cărţile luate din bibliotecă, dacă le păstrează bine, dacă înţeleg cele citite. In clasă se afişează un tabel cu evidenţa cărţilor citite.

La sfîrşitul anului şcolar, învăţătoarea organizează o expoziţie a cărţilor citite de elevi, însoţite de întrebări cu privire la conţinutul lor. Cînd copiii pleacă în vacanţă, învăţătoarea le dă noi teme cu privire la lectura din timpul verii.

In clasa a II-a, munca cu cartea devine mai complicată. Aici se intensifică legătura lecturii din afara clasei cu munca în clasă. Astfel, citind în clasă fragmentul din povestirea „Micuţul şi Jucica" de V. I. Dmitrieva, învăţătoarea Konovalova i-a sfătuit pe elevi să citească acasă povestirea în întregime; atunci cînd elevii au citit în manualul de limba rusă povestiri despre animale, li s-a propus să citească acasă povestiri cu aceeaşi temă de L. N. Tolstoi, E. I. Cearuşin, V. V. Bianki.

Învăţătoarea Konovalova a organizat un ciclu de lecţii pentru citirea povestirilor cu diferite teme ale lui L. N. Tolstoi. La prima lecţie ea le-a povestiti pe scurt copiilor despre viaţa scriitorului, le-a citit povestirea „Pisoiul" şi le-a dat o listă a povestirilor lui L. N. Tolstoi, accesibile vîrstei lor. După o lună, în cursul căreia învăţătoarea a verificat în repetate rînduri cum se desfăşoară lectura elevilor, a organizat o lecţie de generalizare asupra povestirilor lui Tolstoi.

Adeseori, în clasele a II-a se organizează jocuri literare: „Ghiceşte de unde", „Spune cine este eroul" etc. De asemenea, se organizează matinee literare (matineu despre basm, despre povestiri cu animale etc).

In clasele a III-a şi a IV-a se lărgeşte cercul lecturii. Copiii citesc cărţi geografice şi istorice, încep să-şi alcătuiască albume de lectură şi carnete de lectură, unde îşi notează în mod regulat impresiile asupra celor citite. Aici se organizează mai des matinee literare şi conferinţe cu cititorii. Şcolarii încep să citească „Pionierskaia Pravda" şi revistele pentru copii. In aceste clase se înfiinţează cercuri de „prieteni ai cărţii" sau „prieteni ai bibliotecii".

In clasele a III-a şi a IV-a învăţătorii se străduiesc să le formeze elevilor deprinderi de citire expresivă, artistică. Impreună cu bibliotecarii şi cu părinţii, învăţătorii aleg pentru elevi cărţile corespunzătoare cu interesele acestora, discută adeseori cu ei despre conţinutul acestor cărţi şi caută să le trezească interesul şi pentru alte cărţi, să le formeze un orizont cît mai larg.

In clasele mijlocii şi superioare, munca cu cartea devine şi mai complexă. Aici trebuie să educăm gustul elevilor pentru cartea artistică serioasă, pentru literatura politică etc. In scopul intensificării interesului pentru carte şi al răspîndirii ei, se organizează pe scară largă discuţii şi serate literare, se redactează reviste literare scrise de mînă, se editează buletine bibliografice etc. Elevii din clasele superioare ţin adeseori, în cercurile literare, referate asupra celor mai diferite cărţi.

Aşa se educă dragostea adîncă a elevilor pentru lectură şi necesitatea permanentă de a citi. In viaţa şcolarului sovietic, ca şi în viaţa oricărui om sovietic, cartea joacă un rol foarte însemnat. Ea ajută poporului sovietic să construiască comunismul.

A. MIGUNOV

colaborator ştiinţific superior al Institutului metodelor de învăţămînt al Academiei de ştiinţe pedagogice a R.S.F.S.R.

TINEREŢE

Serata organizată de absolvenţii şcolii se apropia de sfîrşit. Ultimul tur al „Valsului şcolar", ultimul acord al pianului — şi iată momentele înduioşătoare ale despărţirii. Le pare rău absolvenţilor să se despartă de şcoală, de profesori, de colegi. Dar viaţa îi cheamă — şi trebuie să plece! Emoţionaţi, profesorii le strîng pentru ultima dată mîinile: „Drum bun, tinerii noştri prieteni!"

Din balconul şcolii, absolvenţii privesc în jur: livada, muzeul „Lev Nicolaevici Tolstoi", satul Iasnaia Poliana — totul este inundat de lumina lunii... Nu, sufletul lor este prea plin pentru ca să se poată despărţi aşa, dintr-o dată! Tăcuţi, ei pornesc să se plimbe. Rătăcesc multă vreme în jurul satului Iasnaia Poliana, prin împrejurimile lui deluroase, visînd şi făcînd planuri.

— Prieteni! — spune Felix Bakaev, un tînăr înalt, cu părul castaniu — ştiţi cît e de minunat să fii inginer-electrician? Priviţi cîtă strălucire! — şi el arată cu mîna spre oraşelul muncitoresc, deasupra căruia strălucesc luminile becurilor electrice. — Da, aceasta este opera mîinilor de aur ale electricienilor!

— Aşa dar, Felix, te-ai hotărît definitiv să te înscrii la Institutul electrotehnic? — îl întreabă Mihail Borodaev.

— Numai acolo!

Victoria Epelman se va consacra muncii pedagogice. Zoia Dubova nu s-a hotărît încă.

— Iar eu, fetelor, voi lucra în uzină, vreau să muncesc cu mîinile mele — spune Roza Sestkova.

— Curios! — Felix strînse din umeri. — Ce, noi sîntem feciorasii mamei? Şi eu, şi Mihail — cu toţii vom lucra în uzină. Dar vom ajunge acolo pe alt drum — prin Institut. Altfel, de ce am mai învăţat la şcoală?

— Dar nu-i cu nimic mai rău nici drumul care duce din uzină la Institut — observă Zoia Dubova.

...Ivan Ivanovici părăsi cel din urmă şcoala. El lucrează aici, ca director, din anul 1935. Multe sute de absolvenţi a condus el spre viaţă şi iată că acum mai pleacă alţi 44. Care va fi viitorul lor?

Pînă acum nici un absolvent al şcolii n-a suferit vreo „înfrîngere" la examenele de admitere în instituţiile de învăţămînt superior. Dar acum, viaţa a pus în faţa şcolii, în afară de sarcina pregătirii tineretului pentru şcolile superioare, şi o altă sarcină. Ţara are nevoie de muncitori cu o înaltă pregătire culturală! Oare şcoala a făcut totul spre a-i pregăti pe elevii ei pentru muncă? Da, şcoala a făcut tot ce i-a stat în putinţă pentru a le dezvălui măreţia şi frumuseţea muncii muncitorului şi a colhoznicului. Elevii au fost aproape la toate întreprinderile mai mari din regiune, în colhozuri şi S.M.T. Vara au făcut călătorii îndepărtate în Ural, au vizitat Uzina de tractoare din Celeabinsk, Combinatul chimic din Bereznikovo. Ivan Ivanovici e sigur că mulţi din ei, fără a sta pe gînduri, vor pleca să lucreze la strung, în atelier, în laborator, pe ogoare. Dar ceilalţi? Mulţi vor pleca în instituţiile de învăţămînt superior. Desigur! Avem nevoie şi de ingineri, de profesori, de academicieni.

Pe Ivan Ivanovici îl nelinişteşte altceva: ce vor face aceia care nu vor reuşi la examenul de admitere? Nu vor privi ei oare acest lucru ca o năruire a tuturor speranţelor?

„Nu, grija şcolii nu se poate sfîrşi prin înmînarea certificatului de maturitate — gîndea pedagogul. — Noi putem fi liniştiţi numai atunci cînd soarta tinerilor se hotărăşte definitiv. Numai atunci!"

...S-au terminat examenele de admitere în instituţiile de învăţămînt superior. Primul s-a înapoiat la şcoală Felix Bakaev. Era foarte deprimat.

— N-am reuşit la examen, Ivan Ivanovici... Mi-au lipsit două puncte. Ce să mă fac?!

— Nici nu ştiu ce să-ţi spun, Felix! Zece ani ai învăţat şi uite ce insucces!

Felix îl privea pe director şi nu putea înţelege dacă acesta vorbea în glumă sau în serios. De sub sprîncenele cărunte, puţin încruntate, îl priveau aceiaşi ochi limpezi de totdeauna.

Ivan Ivanovici puse mîna pe umărul lui Felix. — Nu-i nimic grozav, Felix. Du-te acasă, iar către seară o să trec eu pe la voi.

Felix plecă. Ivan Ivanovici umbla cu paşi largi prin cabinet. Trebuie luate măsuri urgente. Dacă nu astăzi — mîine se pot întoarce şi alţii. Ivan Ivanovici ştie bine ce înseamnă tineretea, cît de capabilă este ea de a privi uneori un mic insucces drept o catastrofă. Se apropie de telefon.

— Vă rog, uzina de gaze, pe inginerul şef... Tovarăşul Maleev? Vorbeşte directorul şcolii din Iasnaia Poliana, Levcenko. Trebuie să mă întîlnesc neapărat cu dumneavoastră. Mulţumesc, plec chiar acum..

...Cu cît vorbea mai mult directorul şcolii, cu atît mai larg înflorea zîmbetul pe faţa inginerului şef. Rezemîndu-se de spătarul fotoliului şi frecîndu-şi mulţumit mîinile, Maleev exclamă: — Un minunat semn al vremii, scumpe Ivan Ivanovici, mi-nu-nat! Uite, vin la uzină absolvenţi ai şcolii medii! Ce salt gigantic în domeniul culturii! Elevii dumneavoastră sînt deocamdată primele rîndunele. Dar peste vreo zece ani, muncitorii cu studii medii vor forma osatura de bază a uzinei noastre...

— Aşa, vasăzică, Felix Bakaev — şi fata, cum o cheamă... Victoria Epelman? Să vină, îi vom primi. La noi au şi început să lucreze vreo douăzeci dintre absolvenţii dumneavoastră: Roza Sestkova, Zoia Dubova, Vladimir Popov... Mulţumim şcolii, le-a dat cunoştinţe bune... Elevii dumneavoastră au cunoştinţe solide la chimie — două fete lucrează acum la noi în calitate de laborante. Iar băiatul... spuneţi că îi place electrotehnica? Va face practică o lună-două şi apoi îl vom angaja... studiile medii nu sînt o glumă!

...Într-o duminică de iarnă, la uzină s-a organizat o întîlnire a profesorilor cu tinerii muncitori — absolvenţi ai şcolii. Tinerii absolvenţi s-au strîns în cabinetul lui Ivan Ivanovici.

— Tare mult am suferit din cauza insuccesului la admiterea în Institut — îşi aminti Victoria Epelman. — La ce am mai absolvit şcoala de 10 ani? — ne întrebam noi. Cum ne înşelam! Cunoştinţele la chimie, dobîndite în şcoală, mi-au ajutat să devin după două luni laborantă.

— Fără cunoaşterea fizicii — spune Felix — n-aş fi putut deveni atît de repede electromontor.

Iar Mişa Borodaev are ţinuta unui adevărat constructor. El povesteşte cu bucurie despre munca lui de tencuitor.

Şi iarăşi, ca şi după serata organizată cu prilejul absolvirii şcolii, profesorii strîng mîinile foştilor lor elevi, mîini tinere de muncitori.

Dimineaţa de iarnă este plină de [illegible] poezie. Pomii sînt îmbrăcaţi în promoroacă argintie. De după deal se ridică încet soarele. Pe drumul care urcă, pe colină, merg patru tineri muncitori cot la cot: electromontorul Felix Bakaev, tencuitorul Mihail Borodaev, laborantele Roza Sestkova şi Victoria Epelman.

Tot mai luminos devine soarele deasupra orizontului, tot mai sus şi mai sus se ridică pe colină tinerii şi tinerele — şi se pare că ei merg spre soare.

Da, drumul lor este într-adevăr însorit — şi pe acest drum, ca un prieten bun, i-a condus pedagogul.

A. VOLKOV
(Din „Ucitelskaia gazeta")

În ajutorul cadrelor didactice cuprinse la cursurile de perfecţionare

PROPOZIŢIILE SUBIECTIVE ŞI PREDICATIVE *)

Prof. J. Byck
laureat al Premiului de Stat

Propoziţiile subordonate îndeplinesc funcţiunile unor părţi de propoziţie ale regentelor: de aceea denumim subordonatele: subiective, predicative, atributive, completive, potrivit cu funcţiunea pe care o îndeplineşte fiecare.

Propoziţia subiectivă îndeplineşte funcţiunea de subiect al regentei, iar propoziţia predicativă pe aceea de nume predicativ. Spre deosebire de celelalte propoziţii subordonate, care, corespunzătoare unor părţi de propoziţie secundare, se pot izola la analiza frazei, propoziţia subiectivă şi cea predicativă, corespunzătoare unor părţi de propoziţie principale, fac corp comun cu propoziţia regentă.

De exemplu, în fraza: *Stoicea mergea grăbit, încotro îl mîna vijelia* se despart două propoziţii, fiecare cu părţile ei principale şi secundare: 1. *Stoicea mergea grăbit* (regentă) şi 2. *încotro îl mîna vijelia* (circumstanţială de loc), pe cînd în frazele: *Cine nu citeşte nu învaţă* şi *Caietul e cum mi l-ai dat*, regenta *nu învaţă*, care nu are subiect, şi regenta *Caietul e*, care nu are nume predicativ, sînt incomplete; propoziţiile subordonate *cine nu citeşte* (subiectivă) şi *cum mi l-ai dat* (predicativă) le întregesc.

PROPOZIŢIA SUBIECTIVĂ

Spre a distinge o propoziţie subiectivă, procedăm întocmai ca la aflarea subiectului, folosind întrebarea *cine?* sau *ce?* pusă predicatului (însoţit de complinirile lui). In ingenioasa ghicitoare a cărţii: *Cîmpul alb, oile negre; cine le vede nu le crede, cine le paşte le cunoaşte*, propoziţiile *cine le vede* (cine nu le crede?) şi *cine le paşte* (cine le cunoaşte?) sînt subiective.

Situaţia este cît se poate de clară; totuşi pedagogii întîmpină uneori dificultăţi în analiza frazelor care cuprind propoziţii subiective. De unde pornesc aceste dificultăţi?

Din practica proprie şi din convorbirile pe care le-am avut cu colegii mei, profesori de limba română, mi-am putut da seama că singura piedică în rezolvarea problemelor ce se ridică în legătură cu propoziţiile subiective o constituie concepţia despre predicat.

Cel ce distinge predicatul unei propoziţii află imediat subiectul sau propoziţia subiectivă (sau ştie dacă propoziţia nu are subiect, ca în cazul predicatelor exprimate prin verbe impersonale de tipul: *plouă*). Dimpotrivă, cine nu cunoaşte predicatul unei propoziţii nu are cum să-i afle subiectul sau propoziţia subiectivă.

Prin urmare, cea dintîi grijă e să aflăm predicatul. Trebuie, pentru asta, să ştim că predicatul unei propoziţii poate fi exprimat:

1. printr-un verb la diateza activă: *Flămîndul codri viezează.* (Predicat: *viezează*, subiect: *flămîndul*);

2. printr-un verb la diateza pasivă: *Fărîmiturile au fost strînse în cosuri.* (Predicat: *au fost strînse*, subiect: *fărîmiturile*);

3. printr-un verb la diateza reflexivă cu sens obiectiv sau reciproc: *Strengarii s-au strecurat în sală printre cei cu bilete.* (Predicat: *s-au strecurat*, subiect: *strengarii*) Adversarii *s-au împăcat.* (Predicat: *s-au împăcat*, subiect: *adversarii*);

4. printr-un verb la diateza reflexivă cu sens pasiv: *Telegramele s-au predat* fără întîrziere. (Predicat: *s-au predat*, subiect: *telegramele*);

5. prin locuţiuni verbale: *Fiarele au luat-o la fugă.* (Predicat: *au luat-o la fugă*, subiect: *fiarele*);

6. prin expresii impersonale: *E imposibil* de înţeles. (Predicat: *e imposibil*, subiect: *de înţeles*);

7. prin nume predicativ însoţit de verbe copulative: *Cosul e întreg.* (Predicat: *e întreg*, subiect: *cosul*).

In locul subiectelor din propoziţiile citate mai sus pot apărea propoziţii subiective:

Cui îi este foame codri viezează
Ce a rămas a fost strîns în cosuri.
Cine nu avea bilet s-a strecurat în sală printre cei cu bilete.

şi aşa mai departe.

Propoziţii subiective apar chiar în situaţii pe care nu le cunoaşte subiectul. De exemplu, aşa-zisele adverbe şi locuţiuni adverbiale predicative de tipul lui *fireşte, fără îndoială* nu se pot construi decît cu propoziţii subiective:

Fireşte că vom termina lucrul.
Că vom termina lucrul este o propoziţie subiectivă; în locul ei nu ar putea apărea un subiect. In schimb predicatul *e firesc* poate avea un subiect, ca şi o propoziţie subiectivă:

Căscatul e firesc.
E firesc să casti.

Ne pricinuieşte cîteodată încurcătură predicatele exprimate printr-un verb la diateza pasivă sau printr-un verb la diateza reflexivă cu sens pasiv. Acestea pun în conflict gramatica cu logica, din care cauză unii consideră că subiectul (sau propoziţia subiectivă) este complement (sau propoziţie completivă). De exemplu, în propoziţia *S-au numărat în grabă cărţile*, cuvîntul *cărţile* e greşit considerat complement direct; în realitate el este subiect. Desi din punct de vedere logic cărţile sînt obiectul numărării, din punct de vedere gramatical cuvîntul *cărţile* este subiectul acţiunii exprimate de un verb reflexiv cu sens pasiv (ca şi în *Cărţile au fost numărate*). La fel în fraza: *Ti s-a dat cît aveai de primit*, propoziţia *cît aveai de primit* nu este completivă, ci subiectivă.

Confirmarea acestei situaţii o aflăm în acordul dintre predicat şi subiect (pretinsul complement): *s-au numărat* (plural) *cărţile* (plural), nu *s-a numărat cărţile*; de asemenea: *ti s-au dat banii*, nu *ti s-a dat banii.*

De asemenea în frazele: *Se ştie cine a trecut pe aici* şi *Se înţelege că ai să treci clasa*, propoziţiile *cine a trecut pe aici* şi *că ai să treci clasa* sînt subiective, după cum în propoziţiile: *Se ştiu lecţiile* şi *Se înţeleg întrebările* cuvintele *lecţiile* şi *întrebările* sînt subiecte, nu complemente.

O altă categorie de subiecte şi de propoziţii subiective care creează dificultăţi este aceea a subiectelor şi propoziţiilor subiective de pe lîngă predicatele exprimate prin verbe sau locuţiuni unipersonale, ca: *(îmi) place, (mă) doare, e frumos, e de folos, se pare.*

In frazele:

Îi place să cînte la vioară.
Vă doare că nu sînteţi ca mine.
Nu-i frumos cum te-ai adresat.
E de folos să citim cît mai mult.
Se pare că vine o nouă iarnă.

propoziţiile *să cînte la vioară, că nu sînteţi ca mine, cum te-ai adresat, să citim cît mai mult, că vine o nouă iarnă* sînt subiective, după cum în propoziţiile:

Îmi place teatrul.
Mă doare capul.
Vă dor cuvintele mele.

teatrul, capul, cuvintele sînt subiecte ale predicatelor *place, doare, dor.* Cu alte cuvinte, predicatele *place, doare, e frumos, e de folos, se pare* — şi la fel: *se cade, e bine, e peste putinţă, e adevărat, e de mirare, miră, e tot una* — au nevoie de subiecte, şi acestea pot fi subiecte pur şi simplu sau propoziţii subiective.

VERBELE COPULATIVE

Existenţa propoziţiilor predicative fiind legată de prezenţa verbelor copulative, e nevoie să stăruim puţin asupra acestora.

Numele predicativ, căruia îi corespunde propoziţia predicativă, exprimă o însuşire sau un atribut (în sensul larg de „ocupaţie, rol, titlu") al subiectului. De cele mai multe ori, numele predicativ este un adiectiv sau un substantiv, iar verbul copulativ cel mai frecvent este *a fi*:

Cerul era senin.
Bunicul meu a fost învăţător.

Sensul lui *a fi* ca verb copulativ este acela de „a avea o calitate sau un atribut" şi acest sens există în toate verbele copulative. Verbele *a deveni, a ajunge, a se face, a ieşi, a se naşte, a se alege, a rămîne, a sta, a părea, a se numi, a se chema, a însemna* cuprind în esenţă ideea de „a fi", de „a avea o calitate sau un atribut".

Astfel *a deveni* (ca şi *a ajunge*) exprimă procesul care duce la situaţia de *a fi*. Studentul *nu este* profesor; el *devine* profesor. Din momentul în care *a devenit* profesor, el *este* profesor. La fel *a se face* şi *a ieşi* exprimă diverse faze din procesul de „devenire": unul redă procesul în curs (*se face*), celălalt — rezultatul (*a ieşit*).

Fiul meu se face inginer (nu este încă, dar va deveni);

Nepotul meu a ieşit ofiţer (a devenit este).

Cînd spunem: *Acest copil s-a născut surd*, înţelegem că „acest copil e surd" şi exprimăm prin verbul *a se naşte* ideea de „a avea o calitate prin naştere", iar în propoziţia: *Colegul meu de şcoală s-a ales deputat*, verbul *s-a ales* îi corespunde lui *este* („colegul meu *este* deputat", adăugîndu-se precizarea „prin alegere").

Verbele *a rămîne* şi *a sta* în propoziţii ca: *Masa a rămas prăfuită* şi *Biserica-n ruină stă cuviosă, tristă, pustie şi bătrînă* cuprind şi ele ideea de *a fi*, la care se adaugă noţiunea de „a stării" („masa *este* prăfuită", „biserica *este* pustie" şi ele *sînt* mereu aşa).

In propoziţia: *Tovarăşii mei de drum păreau obosiţi*, verbul *păreau* redă ideea de „erau (obosiţi) în aparenţă, aveam impresia că *sînt* (obosiţi)".

Verbele *a se chema, a se numi* nu au nici ele alt sens decît *a fi*, dat fiind că numele corespund noţiunilor. Propoziţia: *Această poezie se numeşte* sau *se cheamă epigramă* se poate exprima şi sub forma: *Această poezie este o epigramă.* La fel, *a însemna* exprimă noţiunea de „a reda sensul" şi corespunde semnului „egal" din aritmetică: deci *înseamnă* = „este (egal cu)".

PROPOZIŢIA PREDICATIVĂ

După cum s-a mai arătat, propoziţia predicativă corespunde numelui predicativ, şi, după cum predicatul nominal răspunde la întrebările *ce (este)?* sau *cum (este)?*, propoziţia predicativă răspunde la întrebările *ce?* şi *cum?* puse verbelor copulative de orice fel şi legate de subiect: *Cum este mîncarea? Ce ai să te faci? Cum (ce) a ajuns prietenul nostru?*

In frazele:

Mîncarea este cum îţi place tie.
Am să mă fac ce esti tu.
Prietenul nostru a ajuns cum (ce) ne aşteptam,

propoziţiile *cum îţi place tie, ce esti tu, cum (ce) ne aşteptam* sînt predicative; ele corespund unor nume predicative de felul acesta: (mîncarea este) *delicioasă*, (am să mă fac) *agronom*, (prietenul nostru a ajuns) *fruntaş.*

Exemplele se pot înmulţi cu fiecare dintre verbele copulative mai sus arătate.

Din cele expuse rezultă că, fără a ignora logica, pedagogii trebuie să urmărească în analiza gramaticală faptele de gramatică. In felul acesta vor şti să facă distincţia, de exemplu, între subiectul gramatical şi cel logic, lucru foarte important în aflarea propoziţiilor subiective dintr-o frază (evitîndu-se confuzia cu propoziţiile completive).

Mai rezultă că o foarte bună metodă pentru distingerea diverselor feluri de propoziţii subordonate (deci şi a celor subiective şi predicative) este referirea neîncetată la părţile de propoziţie respective. Experienţa ne-a convins că cele mai complicate situaţii gramaticale îşi pot găsi soluţia atunci cînd recurgem la simplificări, concentrînd ideea dintr-o propoziţie pînă la cea mai limitată expresie posibilă.

*) **Consultaţie organizată de catedra de limbă şi literatură română a Institutului interregional de perfecţionare a cadrelor didactice — Bucureşti.**

Profesori, învățători și educatori! Îmbunătățiți calitatea învățămîntului și a muncii de educație în școli, institute și facultăți! Educați copiii și tineretul în spiritul dragostei și devotamentului față de scumpa noastră patrie și al prieteniei între popoare! Creșteți cetățeni culți și instruiți, constructori activi ai socialismului!

(Din Chemările Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn cu prilejul zilei de 1 Mai 1955.)

Creşte necontenit nivelul muncii în şcolile patriei noastre

Educ elevii în spiritul dragostei pentru muncă

Atît ca profesor, cît și ca diriginte al clasei a VIII-a A, la școala medie mixtă nr. 2 din București, caut să educ elevii în spiritul dragostei pentru muncă. Vreau ca elevii mei, viitoare cadre ale construcției socialiste, să iubească munca, să știe s-o prețuiască, să cunoască bucuria succeselor muncii și să dorească continuu o astfel de bucurie.

La începutul acestui an școlar, am discutat pe larg, împreună cu elevii mei, lucrările Conferinței pe țară a U.T.M. din 29-31 iulie 1954, insistînd asupra sarcinilor esențiale pe care această conferință le-a pus în fața lor: învățătura și buna purtare. Totodată, am repartizat și sarcinile, avînd în vedere ca acelea care cer un efort mai mare să fie date elevilor utemiști.

Am căutat să-mi organizez munca în așa fel, încît să pot controla și aprecia cu regularitate felul cum își duc elevii mei la îndeplinire sarcinile, atît cele legate de învățătură, cît și sarcinile obștești, legate de viața clasei și a școlii, să creez în sînul colectivului clasei o concepție sănătoasă despre muncă. Am căutat să țin o legătură strînsă cu profesorii care predau la clasa al cărei diriginte sînt și să folosesc toate mijloacele cu ajutorul cărora să obțin o reprezentare cît mai clară asupra felului cum munceste fiecare elev în parte: convorbiri cu elevii în recreații, participarea mea directă la activitatea lor obștească — de exemplu la lucrările pentru confecționarea materialului didactic sau la lecțiile de alfabetizare pe care le țin unii dintre elevii mei. De asemenea, am făcut vizite la domiciliul elevilor, am controlat comportarea lor acasă și în cartier, ținînd o legătură strînsă cu părinții.

Pe lotul experimental al școlii.

Un rol important în acțiunea de educare a elevilor în spiritul dragostei pentru muncă l-au avut ședințele plenare cu părinții și elevii clasei. În cadrul acestor ședințe plenare, un elev prezintă o dare de seamă în care arată situația la învățătură a clasei pe un pătrar întreg. Urmează apoi discuțiile, în cadrul cărora atît elevii, cît și părinții scot cu curaj la iveală cauzele anumitor lipsuri. Cu acest prilej sînt popularizate și metodele bune folosite de unii părinți ai căror copii sînt fruntași la învățătură. Aceste ședințe au contribuit la formarea unei atitudini juste față de muncă atît la elevi, cît și la părinții lor. Ca urmare, numărul elevilor fruntași la învățătură a crescut mult, iar al codașilor a scăzut.

Am căutat mereu prilejuri care să trezească dragostea și interesul elevilor mei pentru munca fizică. De exemplu, am cerut unor părinți fruntași și evidențiați în muncă să le vorbească elevilor despre succesele muncii lor. I-am antrenat pe elevi la diferite activități cu caracter practic. O importanță deosebită are din acest punct de vedere munca desfășurată cu elevii pe parcela experimentală. Participînd la săpatul grădinii școlii, la lucrările organizate pe parcela experimentală, elevii prețuiesc acum mai mult munca agricolă și înțeleg mai bine necesitatea aplicării științei și tehnicii înaintate în agricultură, importanța obținerii unor recolte din ce în ce mai mari și de mai bună calitate.

În același scop, i-am îndrumat pe părinți să-i antreneze pe copiii lor și la diferite munci casnice, la plantarea pomilor, săparea și cultivarea curților sau terenurilor virane.

Desigur că am întîmpinat și dificultăți în această acțiune, nu atît din cauza elevilor, cît mai ales a unor părinți cu concepții greșite despre munca fizică. Ajutorul organizației U.T.M., însă, a făcut ca majoritatea elevilor să prețuiască munca fizică și să participe cu drag la diferite lucrări practice.

Este de la sine înțeles că succesele obținute în această direcție au contribuit în mare măsură la întărirea disciplinei în școală.

Urmărind cu perseverență îndeplinirea măsurilor luate, mă voi strădui să creez în rîndurile elevilor mei o atitudine justă atît față de munca intelectuală, cît și față de cea fizică, pentru ca în viitor să devină cadre de nădejde ale patriei.

Prof. C. ANOAICA

În ajutorul țărănimii muncitoare

În comuna Teliu din raionul Stalin lucrează 22 de învățători și profesori. Ei își pun toată munca, toate forțele în slujba instruirii și educării copiilor țărănimii muncitoare, în slujba înfloririi necontenite a comunei.

În primăvara aceasta, în comună se dă o mare bătălie. Țăranii muncitori își încordează forțele pentru ca în acest an să obțină o recoltă cît mai bogată, pentru sporirea producției agricole. Și pedagogii se află mereu în mijlocul lor, îi învață să folosească cele mai înaintate metode agrotehnice, să smulgă cît mai multe roade pămîntului.

La școala de 7 ani nr. 1 din comună există o gospodărie anexă bogată și înfloritoare. Adesea, elevii lucrează pe cele 3 ha de pămînt ale gospodăriei, îmbogățindu-și cunoștințele agricole. La rîndul lor, ei transmit aceste cunoștințe părinților.

Într-o zi, cînd pe ogorul școlii a venit timpul de însămînțat, tovarășa Munteanu, profesoară de științe naturale, a propus fetiței lui Gh. Andriș să aducă un pumn de boabe din grîul pe care are de gînd să-l semene tatăl ei. Tovarășa Munteanu a arătat apoi copiilor cît de deosebire este între grîul semănat pe pămîntul școlii și grîul pe care urma să-l semene Gh. Andriș, care avea mai multă neghină și mai multe boabe sparte decît grîu sănătos. Așa i-a venit în minte profesoarei de științe naturale ideea organizării unui cerc agrotehnic pentru țăranii muncitori din comuna Teliu. Ea a împărtășit dorința ei și celorlalte cadre didactice, care au fost imediat de acord să se înființeze în comună un cerc agrotehnic menit să dea țăranilor muncitori cunoștințe temeinice despre metodele agrotehnice înaintate.

La prima lecție li s-a vorbit despre păstrarea, selecționarea și germinarea semințelor. Apoi au urmat alte lecții interesante, însoțite de proiecții, urmărite de sute de țărani muncitori. Numeroși țărani muncitori, cum sînt Gheorghe Soos, Ludovic Fülöp, Ștefan Székely și alții aplică cu pricepere, în munca lor, îndrumările cadrelor didactice, obținînd rezultate din ce în ce mai bune.

Învățătorii și profesorii din comuna Teliu desfășoară în rîndurile țăranilor muncitori și o susținută activitate cultural-politică. La căminul cultural, la școală — cu prilejul adunărilor cu părinții — sau mergînd din casă în casă, ei le vorbesc țăranilor muncitori despre avantajele muncii în comun cu mijloace mecanizate. În felul acesta, ei au contribuit la formarea unei asociații pentru cultivarea sfeclei de zahăr.

Pe tovarășul Constantin Butoi, directorul școlii de 7 ani nr. 1, îl găsești întotdeauna acolo unde sînt interesele școlii, ale activității obștești. Fie că se află într-o clasă sau îngrijește de răsadniță, fie că se repede pînă la gospodăria anexă sau la internat, la cercul agrotehnic sau la căminul cultural, tovarășul Butoi constituie un exemplu de gospodar, un exemplu pe care de altfel îl urmează și ceilalți învățători și profesori ai școlii.

Cu ajutorul organizației de partid, tovarășul director a constituit un număr de echipe, formate din cîte 2-3 învățători, care au pornit pe la casele analfabeților. Acum trei ani, în comună mai erau 250 de neștiutori de carte. Acum o lună, ultimii 17 analfabeți și-au trecut cu succes examenele. „Sînt bucuros că noi i-am învățat pe toți carte — ne spune tovarășul Butoi. Oamenii care mai ieri iscăleau apăsînd cu degetul pe hîrtie, acum citesc ziare, participă la activitatea căminului cultural, a cercului agrotehnic. Ion Manea, de pildă, fost analfabet, ia acum parte activă la munca politică și culturală care se desfășoară în comună. Pentru meritele lui deosebite, locuitorii din Teliu l-au ales deputat în sfatul popular comunal".

Un om deosebit de harnic este și tovarășul Ladislau Leva, directorul școlii nr. 2 cu limba de predare maghiară. La propunerea lui, locuitorii comunei au hotărît să construiască prin autoimpunere un nou local de școală. Tovarășul Leva ne povestește cum, alături de învățători și profesori, părinții elevilor lucrează cu drag pentru transportul întregului material necesar construcției școlii.

Activitatea obștească a cadrelor didactice din comuna Teliu, ca și a tuturor pedagogilor din țara noastră, este închinată patriei, viitorului luminos al poporului muncitor.

F. DAN

Se lichidează neștiința de carte

Cadrele didactice din raionul Rupea, regiunea Stalin, îndrumate de comitetul raional P.M.R. și sprijinite de comitetul executiv al sfatului popular raional muncesc intens pentru stîrpirea analfabetismului.

În raion existau 5000 de analfabeți. După cinci ani de muncă susținută, cadrele didactice au reușit să lichideze aproape complect neștiința de carte. În prezent, în 9 din satele raionului analfabetismul a fost lichidat, iar în celelalte a rămas un număr redus de neștiutori de carte.

În prezent, cadrele didactice se pregătesc să stîrpească definitiv neștiința de carte, desfășurînd o muncă susținută în cadrul cursurilor de vară.

IOAN STANCIU

Oamenii muncii din școlile patriei noastre întîmpină marea sărbătoare a solidarității celor ce muncesc din lumea întreagă cu noi realizări în activitatea lor instructiv-educativă și obștească.

Luptînd pentru ridicarea necontenită a nivelului muncii lor, învățătorii și profesorii organizează cu o deosebită grijă recapitularea materiei de învățămînt în vederea încheierii cu succes a anului școlar, acordă o atenție sporită legării învățămîntului de practică, de activitatea în producție, îmbunătățesc necontenit munca de educare a elevilor în spiritul comunismului, lărgesc activitatea lor în mijlocul țărănimii muncitoare, aducînd o contribuție din ce în ce mai însemnată la lupta pentru obținerea unor recolte bogate.

În fruntea oamenilor muncii din școli se află pedagogii comuniști, care mobilizează, prin exemplul lor, întreaga masă a cadrelor didactice în lupta pentru făurirea viitoarelor cadre de constructori ai socialismului, pentru răspîndirea largă a științei și culturii în rîndurile poporului.

Organizația de partid din școală în fruntea luptei pentru ridicarea nivelului învățămîntului

Lupta pentru continua ridicare a calității învățămîntului stă în centrul preocupării organizației de partid de la școala pedagogică de fete nr. 1 din orașul Constanța.

În adunările generale ale organizației de partid sînt puse în discuție problemele cele mai însemnate ale muncii instructiv-educative. La unele adunări generale participă și cadrele didactice fără de partid, fapt care contribuie la mobilizarea întregului colectiv didactic în lupta pentru pregătirea temeinică a elevilor. De asemenea, organizația de partid a inițiat discutarea în cadrul cabinetului pedagogic din școală a unor probleme cu privire la conținutul ideologico-științific al lecțiilor, precum și la îmbunătățirea metodelor de instruire și de educare a elevilor. Aceste discuții au constituit un real ajutor pentru conducerea școlii și pentru fiecare pedagog în parte.

Pedagogii comuniști din școală se străduiesc să muncească astfel încît să constituie adevărate exemple pentru celelalte cadre didactice. Astfel, profesoara comunistă Penelopa Pandicopol, care predă limba română, asigură înarmarea elevilor ei cu cunoștințe adînci și trainice. Elevele se exprimă corect și logic, cunosc bine gramatica și ortografia, au noțiuni temeinice de literatură. Sprijinindu-se pe elevele utemiste, tovarășa Pandicopol a reușit să închege în clasa ei un colectiv unit, să formeze o opinie generală sănătoasă a elevelor, ceea ce a contribuit mult la ridicarea nivelului la învățătură și la îmbunătățirea disciplinei.

Comunistul Mihai Baidan, profesor de limba rusă, folosește la lecții un bogat material didactic, pe care l-a confecționat cu ajutorul elevelor. Pe baza acestui material, tov. Baidan aplică cu pricepere principiul intuitiv la lecțiile de limba rusă, asigurînd în felul acesta însușirea conștientă a cunoștințelor.

Comuniștii din școală sînt preocupați în permanență de a pregăti temeinic pe viitoarele învățătoare pentru activitatea lor în școală. Astfel, le ajută în munca lor practică îndrumîndu-le în întocmirea planurilor de lecții, le învață să confecționeze material didactic, analizează cu seriozitate lecțiile ținute de eleve. Numai în perioada practicii pedagogice continue profesorii comuniști au asistat la peste 65 de lecții practice ținute de elevele anului IV la diferitele școli din oraș.

O grijă deosebită acordă organizația de partid din școală înarmării elevelor cu cunoștințe și deprinderi agricole. Comuniștii au ajutat profesorii de științe naturale să întocmească planul activității agricole practice pe parcela școlară, au inițiat organizarea unor excursii la gospodăria agricolă colectivă din comuna Palazul Mare, au antrenat elevele în acțiunea de plantare a pomilor etc. Îndrumate de organizația de partid, cadrele didactice luptă pentru educarea elevelor în spiritul dragostei față de muncă. În cinstea zilei de 1 Mai, elevele au plantat peste 300 de puieți, au semănat și plantat flori pentru înfrumusețarea orașului etc.

Cu multă atenție se preocupă organizația de partid de îmbunătățirea activității profesoarelor diriginte, colaborînd strîns în această privință cu conducerea școlii. Ca urmare, se desfășoară mai bine orele educative, s-a îmbunătățit munca elevelor în afară de clasă. Profesoarele diriginte au fost îndrumate să prevîntîmpine rămînerea în urmă la învățătură prin mai buna organizare a studiului individual, a orelor de consultație etc. De asemenea, s-a întărit legătura școlii cu părinții elevelor. Cu ajutorul temelor pedagogice prelucrate în plenarele pe școală și pe clase, numeroși părinți au fost atrași în sprijinirea procesului instructiv-educativ.

Organizațiile de tineret din școală au devenit un ajutor prețios pentru toate cadrele didactice, mobilizînd întreaga masă a elevelor la îndeplinirea principalei lor îndatoriri: învățătura. Biroul organizației de bază P.M.R. a îndrumat organizațiile de tineret în întocmirea planului de muncă, astfel încît acesta să fie axat pe problemele principale ale școlii. Activitatea organizațiilor de tineret a fost periodic analizată în cadrul adunărilor generale de partid. Profesoarele diriginte participă la adunările organizației U.T.M. pe clase, îndrumă adunările tematice ale utemiștelor și pionierelor.

Realizările obținute în școală se datoresc în bună parte faptului că, prin grija organizației de partid, toate cadrele didactice au fost cuprinse în învățămîntul politic, majoritatea făcînd parte din cercuri de tip superior.

Acum, organizația de partid trebuie să-și îndrepte atenția spre mobilizarea comuniștilor în lupta pentru pregătirea temeinică a examenelor, pentru lichidarea lipsurilor care mai există în activitatea școlii.

Comuniștii de la școala pedagogică de fete nr. 1 din Constanța sînt hotărîți să muncească cu mai multă rîvnă, să nu-și precupețească nici un efort în lupta pentru pregătirea temeinică a viitoarelor învățătoare.

ELENA DRĂGAN
secretara organizației de bază P.M.R. de la școala pedagogică de fete nr. 1 din Constanța

La ora de dirigenție

Pentru tovarășul Ion Dragomirescu, diriginte clasei a X-a „B" de la școala medie de băieți nr. 11 din Capitală, marile sărbători ale oamenilor muncii constituie totdeauna un prilej deosebit de intensificare a muncii educative în rîndurile elevilor. Antrenați în pregătirea pentru aceste sărbătoriri, elevii își îmbogățesc cunoștințele politice, devin mai conștienți de însemnătatea muncii lor, depun eforturi tot mai mari pentru ridicarea nivelului învățăturii și disciplinei. În acest fel, elevii sînt deprinși să vadă în marile sărbători ale oamenilor muncii prilejuri de a-și întări contribuția la lupta întregului popor pentru o viață fericită, sînt educați în spiritul dragostei pentru patrie, pentru realizările poporului muncitor, pentru oamenii muncii de pretutindeni.

Întîmpinarea zilei solidarității internaționale a celor ce muncesc a adus în clasa profesorului Dragomirescu noi succese în munca instructiv-educativă. În același timp, elevii s-au pregătit pentru ca ziua de 1 Mai să fie sărbătorită într-un cadru într-adevăr festiv.

Cu deosebită grijă a fost organizată ora de dirigenție închinată zilei de 1 Mai. Cu atenția încordată, elevii au ascultat referatul colegului lor Florin Bejan despre însemnătatea zilei de 1 Mai. Datele amănunțite din istoricul acestei sărbători a proletariatului, analiza situației internaționale de azi au dovedit cunoștințele bogate pe care le primesc elevii în cadrul activității politico-educative, interesul și dragostea pe care le manifestă ei față de lupta oamenilor muncii de pretutindeni pentru libertate și pace.

Discuțiile care s-au purtat pe marginea referatului au fost pentru elevii clasei un nou prilej de a arăta că au înțeles strînsa legătură dintre munca lor în școală și lupta tuturor popoarelor lumii.

„Clasa noastră — a spus elevul Dumitru Nicolăescu — a căutat să împletească activitatea pentru sărbătorirea zilei de 1 Mai cu o intensă muncă de pregătire pentru examenul de maturitate ce ne așteaptă. Noi înțelegem că de felul cum ne vom prezenta la acest examen depinde succesul muncii noastre de viitor, cînd vom intra în rîndurile constructorilor socialismului".

Succesele obținute în pregătirea lecțiilor, lichidarea notelor rele au arătat că elevii au tradus în practică sarcinile ce și le-au pus în față. Pentru aceasta ei au folosit cele mai variate metode și îndeosebi s-au ajutat temeinic unii pe alții, pentru ca nici unul dintre ei să nu rămînă în urmă.

Cu multă însuflețire au vorbit elevii și despre alte aspecte ale muncii lor: despre activitatea organizației U.T.M. — care în cinstea zilei de 1 Mai primește în rîndurile sale încă doi candidați — despre munca culturală, sportivă etc. În același timp, ei au vorbit cu căldură despre problemele generale ale luptei oamenilor muncii, ale luptei tineretului din toate țările globului.

Recitarea unor versuri închinate zilei de 1 Mai de poetul Mihai Beniuc, precum și a unei poezii proprii a elevului Andrei Bică au încheiat această oră de diriginție bine organizată, din care elevii, mobilizați de cuvîntul cald al dirigintelui, au ieșit și mai întăriți în hotărîrea lor de a se pregăti pentru a deveni cadre de nădejde în vederea înfloririi și întăririi necontenite a patriei noastre, luptători dîrzi în marele front mondial al partizanilor păcii.

S. ANCA

Cifre grăitoare

• În anul școlar 1938/1939 funcționau în țara noastră 1577 de instituții preșcolare, cuprinzînd 90.787 de copii. În acest an școlar funcționează 6.406 instituții preșcolare, care cuprind 274.953 de copii.

• În timp ce în anul 1938/1939 existau în țara noastră doar 41 de facultăți, în anul 1954/1955 funcționează în țară un număr de 144 de facultăți. A crescut de asemenea, în mod considerabil, numărul studenților. Astfel, numai la cursurile de zi studiază în acest an școlar 61.799 studenți față de 28.728 cîți studiau în anul 1938/1939. În anul școlar 1938/1939 nu existau în învățămîntul superior cursuri fără frecvență și cursuri serale. În anul acesta, la cursurile fără frecvență din învățămîntul nostru superior au fost înscriși 15.414 studenți, iar la cursurile serale 1498 de studenți, ceea ce face să crească încă și mai mult numărul tinerilor care-și însușesc o înaltă calificare științifică și tehnică.

• În anul școlar 1938/1939 nu exista în țara noastră nici o facultate în limba minorităților naționale. Astăzi funcționează 16 facultăți cu limba de predare maghiară, care cuprind un număr de 3256 de studenți.

• 29.004 elevi urmau cursul superior al liceului în anul 1938/1939. Astăzi, în școlile medii din țara noastră învață 86.766 de elevi.

• Cursurile școlilor normale, care pregăteau învățători, erau urmate în anul 1398/1939 de 5.537 de elevi. În acest an școlar, în școlile pedagogice din țara noastră învață 12.195 de viitori învățători și 884 de viitoare educatoare.

Elevii școlii profesionale din Turda confecționează bunuri de larg consum

Pînă nu de mult, în timpul orelor de practică elevii școlii profesionale din Turda lucrau diverse piese pe care învățau alfabetul lăcătușeriei: pileau piese pătrate, dreptunghiulare sau hexagoanale, făceau ciocane, clește, fierăstraie, dornuri sau compase pe care le foloseau apoi în ateliere.

În urmă cu cîteva luni, conducerea școlii a hotărît însă ca elevii din anul II, care nu fac practică în uzină, să lucreze în atelierele școlii produse de larg consum. Bineînțeles, problema n-a putut fi rezolvată prea ușor de la început. Faptul că școala urma să producă anumite bunuri prevăzute în plan, impunea o anumită disciplină și obligații noi.

În această acțiune a fost antrenat întreg colectivul de maiștri instructori și de profesori, precum și elevii școlii. Cei din anul II B și II G (care lucrează în acest atelier) au primit noile sarcini cu multă bucurie. Gîndul că vor lucra produse de larg consum, că vor deveni o unitate productivă i-a însuflețit pe elevi, i-a făcut să aibă mai multă încredere în forțele lor.

Elevii lucrează la montarea grapelor.

Organizați în brigăzi elevii au pornit întrecerea. La început nu exista nici o deosebire între felul de muncă al brigăzilor. Toate lucrau constiincios, dar nici una nu se distingea prin rezultate deosebite. Se confecționau sobe și alte obiecte de uz casnic. De la o vreme, brigăzile conduse de elevii Hancu Romanuț și Dig Alexandru au început să lucreze din ce în ce mai bine. Amîndoi sînt fii de țărani muncitori, amîndoi știu ce însemnătate are o unealtă bună în lupta pentru recolte bogate. Se gîndeau că grapele pe care le lucrează ei vor fi folosite la sate, vor nimeri poate chiar în mîinile părinților lor — și vezi bine că elevii nu voiau să-și facă școala de rîs. Dorința de a confecționa grape de bună calitate a dat un mare avînt întrecerii dintre brigăzi. Acum, acestea și-au îmbunătățit munca și luptă cu îndîrjire pentru cucerirea titlului de „brigadă fruntașă".

În cinstea zilei de 1 Mai, maiștrii și elevii s-au angajat să depășească planul în medie cu 10 la sută. De asemenea, au hotărît lărgirea sortimentelor. Angajamentele luate au fost îndeplinite cu cinste.

Școala profesională din Turda nu se mîndrește însă numai cu cantitatea produselor sale, ci și cu calitatea lor.

Maistrul șef povestește, în legătură cu aceasta, următoarea întîmplare:

„În zilele cînd una din sobe era expusă la O.C.L. drept model, am tras și eu cu urechea la ce spuneau cumpărătorii. O gospodină dintr-un sat venise să-și cumpere o sobă de gătit. După ce cercetă atentă sobele din magazin, se opri lîngă a noastră și-l întrebă pe vînzător:

— Cît costă asta?

— Asta nu se vinde, e numai model.

Femeii nu-i plăcu răspunsul, ba chiar se supără.

— Apoi atunci de ce o țineți aici, să încurcați lumea?

Am socotit de datoria mea să mă apropii de cumpărătoare — povestește maistrul șef — și să-i explic că vom face mai multe sobe ca aceea și în curînd va putea să-și cumpere și ea una.

Peste vreo trei săptămîni, produsele noastre au început să se pună în vînzare. Unul dintre salariații magazinului mi-a povestit că femeia a venit din nou și a cerut de-a dreptul „o sobă de-a școlii".

Prestigiul școlii a crescut mult. Fabrica de ciment pe lîngă care funcționează acum școala a început să-i repartizeze spre executare diferite piese de rezervă și scule: suruburi, piulițe, cleste patente, chei fixe etc.

Colectivul școlii nu se va opri însă aici. Încurajați de rezultatele obținute, elevii și maiștrii vor depune eforturi din ce în ce mai mari, pentru ca școala lor să se transforme într-o adevărată unitate productivă.

OLIVIA RAMBA

Pentru pregătirea temeinică a examenelor

Grija de a încheia cu succes anul școlar se accentuează din ce în ce mai mult. Învățătorii și profesorii acordă un deosebit interes atît pregătirii lecțiilor pentru transmiterea noilor cunoștințe, cît și lecțiilor de repetare.

Un exemplu demn de urmat îl constituie, în această privință, felul cum își organizează repetarea materiei profesorul emerit Emil Mortun, care predă matematica la școala medie de băieți nr. 1 din Pitești. O atenție deosebită acordă tovarășul Mortun alegerii problemelor cu ajutorul cărora să-i poată conduce pe elevi în repetarea sistematică a materialului însușit. De pildă, de curînd a ales pentru repetarea cu elevii clasei a X-a D a problemelor de construcții geometrice, a calculelor cu radicali suprapuși și a anumitor formule de trigonometrie, următoarea problemă: „Într-un triunghi se cunosc laturile $a = \sqrt{2}$, $b = \sqrt{3}$, iar raza cercului circumscris triunghiului este $R = 1$. Să se construiască și să se rezolve triunghiul".

La prima vedere, s-ar părea că această problemă nu oferă posibilități mari pentru repetarea diferitelor teme învățate. Totuși, întreaga desfășurare a lecției a dovedit că în această problemă se îmbină într-o unitate închegată cunoștințe din domeniul trigonometriei, al geometriei și al algebrei. De pildă, la construirea triunghiului, profesorul a repetat cu elevii etapele necesare într-o construcție: analiza problemei, construcția propriu zisă, demonstrația și discuția. Au construit mai întîi cercul cu raza indicată de datele problemei și, dintr-un punct arbitrar de pe cerc, au construit coardele $a = \sqrt{2}$ și $b = \sqrt{3}$. Prin unirea extremităților coardelor, elevii au obținut triunghiul căutat.

În discuția problemei, profesorul a reușit să stimuleze în mare măsură atitudinea creatoare a elevilor, ajutîndu-i să găsească condițiile de posibilitate ale problemei. Elevii au observat mai întîi că ambele laturi, *a* și *b*, trebuie să fie mai mici sau cel mult una egală cu diametrul cercului. Apoi și-au dat seama că pot exista două soluții: cînd laturile sînt mai mici decît diametrul (adică $a < 2R$ și $b < 2R$) și o soluție cînd o latură este mai mică decît diametrul și cealaltă egală cu diametrul (adică $a < 2R$ și $b = 2R$). Ei au dedus de asemenea, că în acest ultim caz, triunghiul este dreptunghic, fiind înscris într-un semicerc.

În cadrul problemei analizate, s-a constatat că vor fi două soluții, de oarece *a* și *b* sînt mai mici decît diametrul.

În rezolvarea trigonometrică, la întrebarea profesorului: Ce formule vor fi folosite, elevii și-au reamintit ușor formulele învățate anterior. S-au oprit mai ales asupra formulelor de forma: $a = 2R \sin A$, $b = 2R \sin B$, de unde au scos relațiile: $\sin A = \frac{\sqrt{2}}{2}$ și $\sin B = \frac{\sqrt{3}}{2}$. Elevii au găsit cu multă ușurință valorile: $A = 360^0 K + 45^0$, $A = 180^0 (2K+1) - 45^0$ și $B = 360^0 K + 60$, $B = 180^0 (2K + 1) - 60^0$. Deoarece suma unghiurilor într-un triunghi nu poate fi mai mare de 180°, conduși de profesor, elevii au ales valorile $A_1 = 45^0$, $A_2 = 135^0$ și $B_1 = 60^0$, $B_2 = 120^0$.

În continuare, tovarășul Mortun a discutat cu elevii cazurile posibile, stabilind următoarele: a) cazul I: $A = 45^0$, $B = 60^0$ și $C = 75^0$; b) cazul II: $A = 45^0$, $B = 120^0$ și $C = 15^0$. Celelalte combinații au fost înlăturate, deoarece nu satisfac condiția: $A + B + C = 180^0$.

Lecția a devenit și mai interesantă cînd s-a trecut la calcularea laturii c, cea de a treia latură a triunghiului. Aici, profesorul i-a ajutat pe elevi să-și dea seama că există mai multe posibilități de rezolvare: fie folosirea teoremei sinusului, fie a teoremei cosinusului într-un triunghi oarecare. Elevii au înțeles că dacă se folosește prima teoremă, trebuie calculat sin 75°, iar dacă se folosește a doua teoremă, trebuie să se calculeze cos 75°. S-a ales calculul lui cos 75°.

Cu acest prilej, profesorul a repetat cu elevii formula $\cos(a+b) = \cos a \cos b - \sin a \sin b$ și valorile funcțiilor trigonometrice pentru 30° și 45°. Cînd s-a ajuns la expresia: $\cos 75^0 = \frac{\sqrt{6} - \sqrt{2}}{4}$, iar pentru latura a treia, la expresia: $c = \sqrt{2 + \sqrt{3}}$ a repetat cu elevii operațiile cu radicali și separarea radicalilor suprapuși.

Calculul laturii c s-a făcut de către elevi în mod independent. Unii au folosit teorema sinusului, alții teorema cosinusului. Ajungînd la aceleași rezultate, elevii s-au convins nu numai de exactitatea lucrărilor, ci și de justețea procedeului.

La sfîrșit, tovarășul Mortun a cerut elevilor să compare rezultatele. S-a constatat o perfectă concordanță între numărul soluțiilor găsite pe cale geometrică și al celor obținute pe cale trigonometrică.

Organizînd astfel de lecții de repetare, tovarășul Mortun obține foarte bune rezultate în muncă. Elevii săi știu să facă legătura între cunoștințele de geometrie, trigonometrie și algebră, pot să aplice cu ușurință aceste cunștințe în rezolvarea diferitelor exerciții și probleme.

ILIE ILASIEVICI
metodist la cabinetul pedagogic al regiunii Pitești.

Serata literară a elevelor

Sub conducerea profesoarei lor de limba română, elevele claselor a IX-a „A" și „B" de la școala medie mixtă nr. 1 din orașul Pucioasa, regiunea Ploești, au organizat de curînd o reușită serată literară. Programul a fost alcătuit din coruri, recitări, precum și cîntece pe versuri alcătuite de eleve.

De asemenea, a avut loc prezentarea dramatizată a poeziei „El Zorab" de Coșbuc și a schiței „Lanțul slăbiciunilor" de I. L. Caragiale.

Serata literară a contribuit la cunoașterea de către elevele școlii a comorilor literaturii noastre clasice, la stimularea activității în cadrul cercului literar.

Prof. LUCREȚIA FOCȘENEANU

Un puternic imbold pentru sporirea continuă a producției industriale și agricole

Oamenii muncii din țara noastră au luat cunoștință cu nespusă bucurie de Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la reducerea de prețuri cu amănuntul a unor mărfuri alimentare, industriale și a tarifelor de spectacole.

Datorită eforturilor susținute pe care oamenii muncii din industrie și agricultură le depun continuu, a fost posibil ca numai după patru luni de la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații să se poată trece la o nouă reducere de prețuri a unor mărfuri. Rezultatele obținute în industria noastră în cursul primului trimestru al anului 1955, îndeplinirea înainte de termen a planului cincinal într-un mare număr de întreprinderi din ramurile industriei grele, ale industriei alimentare, ale industriei de îmbrăcăminte etc., intensificarea schimbului de mărfuri între oraș și sat, desfacerea unor cantități din ce în ce mai mari de produse alimentare prin comerțul socialist, aducerea pe piață de către producătorii agricoli a unor cantități crescînde de produse — toate acestea au contribuit la întărirea leului și a puterii lui de cumpărare, la îmbunătățirea aprovizionării populației, au creat condiții pentru înfăptuirea reducerilor de prețuri.

Reducerile de prețuri prevăzute în Hotărîrea Consiliului de Miniștri din 22 aprilie 1955 variază între 5% și 30% la unele produse alimentare și industriale; începînd de la 1 Mai se reduc în medie cu 10% și 12% prețurile de intrare la spectacole artistice și cinematografice.

Scăderea prețurilor la unele articole de îmbrăcăminte și încălțăminte, la unele produse alimentare, la obiecte de uz casnic, la mobilă, articole pentru copii, rechizite școlare a făcut să crească în mod simțitor salariul real al celor ce muncesc.

Această reducere de prețuri vine atît în sprijinul oamenilor muncii de la orașe, cît și în sprijinul țărănimii muncitoare. Hotărîrea Consiliului de Miniștri prevede ieftinirea unor mărfuri care sînt căutate în mediul rural. Oamenii muncii de la sate își vor putea procura la prețuri reduse confecții și încălțăminte, petrol lampant, săpun de rufe, vase de fontă pentru gospodărie, vase emailate, plite de gătit etc.

Fiecare muncitor, țăran muncitor, funcționar sau meseriaș va simți în bugetul personal această reducere de prețuri care a fost efectuată în scopul de a contribui la ridicarea bunăstării a celor ce muncesc. Prin adăugarea reducerii de prețuri la compensația cuvenită salariaților, membrilor de familie ai acestora, precum și pensionarilor, în urma desființării cartelelor, se realizează o nouă îmbunătățire a situației materiale a oamenilor muncii.

Această măsură luată de partid și guvern arată oamenilor muncii că înfăptuirea bunăstării a poporului este posibilă numai prin mărirea eforturilor comune, prin creșterea continuă a productivității muncii, prin înfăptuirea unui regim sever de economii în toate domeniile de activitate.

Folosirea din plin a capacității de producție a întreprinderilor, ridicarea continuă a nivelului de calificare al muncitorilor la nivelul tehnicii noi sînt condiții de care depinde în mare măsură creșterea volumului și a calității producției. Fiecare muncitor, fiecare tehnician are posibilitatea ca, prin munca lui, să contribuie la mărirea productivității muncii, la reducerea prețului de cost al produselor.

Alături de muncitorii din fabrici și uzine, oamenii muncii de pe ogoare sînt chemați să contribuie, prin eforturile lor, la sporirea cantității de produse agro-zootehnice, la crearea condițiilor necesare unor noi reduceri de prețuri. În acest an țărănimea muncitoare din patria noastră are sarcina de a lupta pentru obținerea unei producții globale de 10 milioane tone de grîu și porumb, a unor cantități însemnate de sfeclă de zahăr, de cartofi, plante industriale, de legume etc. Folosirea metodelor agrotehnice înaintate în gospodăriile agricole colective și de stat și în gospodăriile individuale, extinderea pe scară largă a experienței fruntașilor recoltelor bogate sînt factori hotărîtori în lupta pentru obținerea unor cantități însemnate de produse agricole la hectar.

O atenție deosebită trebuie să se dea cultivării loturilor individuale date în folosință de către stat oamenilor muncii de la orașe pentru a fi cultivate cu legume și zarzavat.

Mobilizînd țărănimea muncitoare la lupta pentru lucrarea și însămînțarea fiecărui petec de pămînt arabil, pentru folosirea celor mai bune metode de muncă, cadrele didactice pot contribui din plin la realizarea importantei sarcini ce stă în fața țărănimii muncitoare — obținerea în anul 1955 a unei recolte de 10 milioane tone de grîu și porumb.

Sporirea continuă a cantităților de produse agricole va contribui la reducerea prețurilor, la ridicarea bunăstării a celor ce muncesc de la orașe și sate.

Cadrelor didactice le revine importanta sarcină de a desfășura o susținută muncă politică de masă, de a arăta fiecărui om al muncii care sînt căile de ridicare continuă a bunăstării a celor ce muncesc, de a mobiliza masele largi ale populației, sub conducerea partidului, pentru sporirea producției industriale și agricole.

Oamenii muncii din țara noastră știu că toate eforturile pe care le depun sînt în folosul lor și al familiilor lor. În cinstea zilei de 1 Mai, oamenii muncii din țara noastră au obținut noi succese în muncă, succese care contribuie la sporirea producției industriale și agricole, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Bucuria și recunoștința noastră

Cu multă bucurie și recunoștință au primit cadrele didactice din școala noastră recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la reducerea de prețuri cu amănuntul a unor mărfuri alimentare și industriale și a tarifelor de spectacole. Această Hotărîre este o nouă dovadă a grijii pe care o poartă partidul și guvernul nostru oamenilor muncii.

Noi am discutat pe larg, în școală, noua măsură luată de partid și guvern, bucurîndu-ne de perspectivele pe care le deschide Hotărîrea pentru ridicarea continuă a nivelului nostru de trai.

Reducerea prețului rechizitelor școlare ușurează mult procurarea lor de către elevi și contribuie în mod serios la desfășurarea în condiții mai bune a procesului de învățămînt. De asemenea, reducerea cu 10 și 12% a tarifelor spectacolelor ne va da nouă și elevilor noștri posibilitatea să vizionăm mai multe filme și piese de teatru.

Noi sîntem conștienți că această hotărîre a Consiliului de Miniștri a fost posibilă numai datorită eforturilor susținute depuse de oamenii muncii de la orașe și sate pentru dezvoltarea industriei grele, pentru sporirea producției bunurilor de larg consum și a producției agricole, și faptul acesta face să crească hotărîrea noastră de a îmbunătăți necontenit și propria noastră muncă, de a obține noi succese în lupta pentru pregătirea viitorilor constructori ai socialismului.

Acum, în preajma examenelor, toți pedagogii din școala noastră își întăresc eforturile, hotărîți să muncească astfel încît să dea patriei cadre cît mai bine pregătite.

CONSTANTIN GHIGULESCU
profesor la școala medie nr. 1 de băieți din Buzău

Se proiectează o zi internațională a Chartei Educatorilor

De la sesiunea din Moscova a Comitetului de înțelegere, mișcarea în favoarea Chartei Educatorilor s-a dezvoltat foarte mult. Charta a fost tradusă pe rînd în diferite limbi naționale. Ea constituie o adevărată trăsătură de unire între pedagogii de toate naționalitățile, rasele, confesiunile și opiniile politice.

Marile organizații internaționale, organismele oficiale ale O.N.U. apreciază la justa sa valoare această mișcare fără precedent a pedagogilor.

Iată cîteva exemple în legătură cu folosirea și răspîndirea Chartei Educatorilor:

Charta a fost publicată, îndată după apariția ei, în ziarul învățătorilor sovietici; ea a apărut, de asemenea, în publicațiile pedagogice chineze, cehe, bulgare, albaneze, poloneze.

IN GERMANIA OCCIDENTALĂ, revista „Der Pfluger", din Hamburg, a publicat textul integral al Chartei; Sindicatul pedagogilor din Lippe a studiat în amănunțime aplicarea Chartei în Germania.

IN DANEMARCA, revista „Tinerii pedagogi" a publicat un articol destinat studenților și tinerilor pedagogi cu privire la condițiile de aplicare a Chartei.

IN ITALIA, textul integral al Chartei a apărut în „Voce della scuola democratica", organ al Asociației pentru apărarea școlii naționale, în ziarul Sindicatului profesorilor din școlile medii și în numeroase alte publicații democratice și pedagogice din Italia. Președintele F.I.A.L., d-l Louis Dumas, a expus în publicația „Voce della scuola democratica" istoria Chartei.

IN FRANȚA, Charta a fost publicată și comentată în publicația „l'Université Syndicaliste", organ al profesorilor din școlile secundare, precum și în revista învățămîntului superior. Sindicatul național al învățătorilor a hotărît studierea Chartei.

IN JAPONIA, Charta a fost publicată în „Enciclopedia pedagogică" și în revista „Prietenii educației".

IN BRAZILIA, cel de al VI-lea Congres național al pedagogilor a declarat că este de acord cu Charta.

IN OLANDA și ELVEȚIA, Charta a fost publicată în ziarele învățătorilor și profesorilor din învățămîntul secundar.

IN ANGLIA, Charta a fost publicată în „Schoolmaster", ca și în publicația profesorilor din învățămîntul secundar D-ra Margaret Adams, care a semnat Charta în calitate de președintă a F.I.P.E.S.O., a vorbit despre Charta Educatorilor la numeroase reuniuni ale pedagogilor.

La recentul congres al Sindicatului pedagogilor din **INDONEZIA**, d-l Marcelino Bautista, secretar al pedagogilor din Filipine, și-a exprimat acordul total cu Charta Educatorilor.

Ținînd seama de această mișcare, Comitetul administrativ al F.I.S.E. a hotărît să lanseze ideea unei zile internaționale a Chartei Educatorilor, care ar putea să fie sărbătorită la 1 octombrie 1955. Ziua internațională a Chartei Educatorilor va afirma dorința pedagogilor din toată lumea de a traduce în viață principiile nobile și revendicările legitime ale Chartei Educatorilor.

Informație

Răspunzînd invitației Ministerului Învățămîntului Public din Republica Sovietică Federativă Socialistă Rusă, o delegație de activiști pe tărîmul învățămîntului din țara noastră a părăsit miercuri dimineața Capitala, plecînd în Uniunea Sovietică.

Delegația, care este condusă de acad. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului, va studia cu prilejul acestei vizite o serie de probleme legate de desfășurarea procesului de învățămînt în instituțiile școlare sovietice.

In preajma marii sărbători

(Din scrisorile primite la redacție)

In ultimele săptămîni, oamenii muncii din școli au trimis ziarului nostru numeroase scrisori în care vorbesc despre participarea lor, alături de întregul popor, la pregătirile pentru întîmpinarea zilei de 1 Mai, despre lupta lor pentru obținerea unor noi succese în munca didactică și obștească.

„Luptînd pentru a sprijini cît mai efectiv dezvoltarea agriculturii — ne scrie tovarășul Vasile Popa din Răcăjdia, raionul Oravița — cadrele didactice din comuna noastră au obținut o serie întreagă de realizări. Datorită și contribuției lor la munca de lămurire, în comună s-a înființat o asociație pentru cultivarea păioaselor, la care participă 74 de familii. Cu ajutorul pionierilor și școlarilor, conduși de învățători, s-au plantat pomi fructiferi pe șoselele Oravița-Răcăjdia și Răcăjdia-Macoviște. În același timp, învățătorii care au primit loturi individuale au început să le cultive cu legume, fiind un exemplu pentru țăranii muncitori în ceea ce privește folosirea metodelor agrotehnice înaintate. Parcela experimentală a școlii este de asemenea un mijloc însemnat de a demonstra țăranilor muncitori superioritatea acestor metode."

Realizări asemănătoare s-au obținut și în raionul Tîrgu Frumos. Cu sprijinul stațiunii raionale I.C.A.R., pe parcela experimentală a școlii din comuna Brăești s-au cultivat, după cum ne scrie corespondenta noastră, tov. Valeria Anania, soiuri selecționate de porumb, floarea soarelui, mazăre, ierburi perene, grîu ramificat și altele. Elevii școlii au confecționat un marcator, cu ajutorul căruia au fost însămînțate în cuiburi dispuse în pătrat nu numai culturile de porumb și cartofi de pe parcela școlii, ci și culturile de pe ogoarele unora dintre părinții elevilor. Școala din comuna Mihail Kogălniceanu a primit un sprijin însemnat din partea stațiunii silvice locale. Tehnicienii stațiunii au parcelat terenul școlii și au dat cadrelor didactice și elevilor toate indicațiile necesare pentru plantarea de puieți. Școala a plantat în acest fel un mare număr de puieți de zarzări, vișini, meri, peri, duzi etc.

Și pentru pionierii din Sulina îngrijirea pomilor este o preocupare permanentă. Ei au săpat, după cum ne comunică tov. Grigore Tutunaru, puieți de gutui, precum și corcoduși și zarzări. Fiecare pomișor a fost dat în grija unui pionier. Acum, pionierii se ocupă cu sîrguință de pomișorii lor, udîndu-i la timp și executînd toate lucrările de întreținere.

Scrisorile corespondenților noștri vorbesc și despre realizările obținute în activitatea cultural-artistică a cadrelor didactice. De exemplu, pedagogii din comuna Ghiorac, raionul Salonta, regiunea Oradea, au prezentat în repetate rînduri, în fața țăranilor muncitori, piesa „O noapte furtunoasă" de I. L. Caragiale și au organizat pentru elevii școlii o frumoasă excursie prin țară.

*

Printre materialele pe care oamenii muncii din școli le trimit redacției se găsesc uneori și versuri care reflectă gîndurile, sentimentele și năzuințele lor. Unele din aceste versuri arată trecutul greu al școlii noastre:

Vînt de toamnă peste ulîți
Mină-n fugă frunze cenușii.
Lemne nu-s și vremea-i mohorîtă,
Iar în clasa joasă — trei copii...

pentru ca apoi să descrie în culori vii realizările orînduirii noastre:

Cît de mîndră școală are satul,
Și în ea, ce zumzet de știubei!
Tot cătunul vechi, schimbat în altul
Cu aprilie-înflorește-n văi.

Aceste versuri ale tovarășului învățător T. Dumbrăveanu, ca și cele ale tovarășului P. Varvarini:

In vremea noastră cartea-i sfatul
In drumul către țeluri noi

arată devotamentul oamenilor școlii pentru munca de răspîndire a culturii în rîndurile poporului, încrederea lor în succesul acestei munci, în succesul ce va încununa „drumul spre țeluri noi" pe care poporul nostru pășește din ce în ce mai hotărît.

Pentru îmbunătățirea muncii în rîndurile părinților

Conștienți de faptul că numai printr-o legătură strînsă între educatori și părinți se pot rezolva just sarcinile muncii instructiv-educative, pedagogii de la școala de băieți nr. 93 din raionul Tudor Vladimirescu acordă o mare atenție întăririi legăturilor între școală și familie. Comitetul de părinți constituit pe lîngă școală contribuie nu numai la îmbunătățirea condițiilor materiale în care se desfășoară procesul de învățămînt, ci și la organizarea propagandei pedagogice.

În școală au loc consfătuiri la care participă un număr mare de părinți și în cadrul cărora se dezbat o serie de probleme însemnate ale educației copiilor în familie. Astfel, au fost dezbătute problemele privitoare la realizarea disciplinei liber consimțite a elevilor, la organizarea regimului vieții lor în familie, la desfășurarea studiului individual etc.

Învățătorii și profesorii școlii de băieți nr. 93 se străduiesc să se apropie cît mai mult de părinții elevilor lor, să-i antreneze în activitatea școlii. Așa procedează, de exemplu, cadrele didactice care predau la clasele a IV-a „A", a III-a, I-a „B", a II-a și a VII-a.

La începutul anului școlar, în clasa I-a „A" a fost o situație destul de grea. Timp de o lună elevii au dus o muncă neorganizată, deoarece învățătoarea acestei clase a fost încadrată cu întîrziere. Acest fapt a dus la scăderea încrederii părinților în școală, făcîndu-i să nu colaboreze cu pedagogii. Acum însă, după munca susținută pe care a desfășurat-o tovarășa învățătoare atît cu elevii clasei, cît și în rîndurile părinților lor, aceștia și-au schimbat mult atitudinea față de școală.

Lucrurile nu stau însă la fel în clasa a IV-a „B", a cărei învățătoare n-a reușit să antreneze suficient părinții în rezolvarea problemelor școlii. Această situație se resimte în rezultatele la învățătură și mai ales la disciplină ale elevilor.

Colectivul didactic al școlii își propune să lichideze aceste lipsuri, să îmbunătățească necontenit munca în rîndurile părinților.

*

La școala de 7 ani din comuna Băiuț, raionul Lăpuș, regiunea Baia Mare, se țin cu regularitate consfătuiri cu părinții elevilor. De asemenea, învățătorii și diriginții vizitează zilnic un număr de elevi la domiciliu, după un plan dinainte stabilit. Atît la consfătuiri cît și cu prilejul vizitelor, ei dau părinților îndrumări amănunțite cu privire la educarea copiilor în familie.

Desfășurînd o susținută propagandă pedagogică în rîndurile părinților, cadrele didactice de la această școală au obținut frumoase realizări în munca instructiv-educativă.

Activitatea extrașcolară a elevilor

Cadrele didactice de la școala medie nr. 4 din Sibiu acordă o deosebită atenție manifestărilor culturale ale elevilor, în cadrul activității extrașcolare a acestora. De mai multe ori, această școală a prezentat reușite reprezentanții teatrale, una din ele fiind înregistrată pe bandă de magnetofon și radio-difuzată.

În școală s-a înființat o fanfară proprie. După o perioadă de instruire a tinerilor instrumentiști, fanfara școlii a prezentat în cursul acestei luni un concert cu un program compus din marșuri și partituri din opere. Concertul s-a bucurat de mult succes.

*

Sub îndrumarea cadrelor didactice, pionierii și elevii școlii mixte de 7 ani din Bocșa-Română, raionul Reșița, au prezentat un frumos program artistic în fața elevilor și a oamenilor muncii din localitate. Programul a fost compus din recitări, dansuri populare românești și sovietice, coruri. Spectacolul s-a bucurat de un deosebit succes.

În cinstea zilei de 1 Mai, echipa artistică a pionierilor și elevilor a prezentat spectacole și la alte școli din raion.

Un ajutor important la desfășurarea activității culturale a elevilor l-au dat comitetul de părinți, precum și comitetul de întreprindere al uzinei din localitate.

AL. FARCAȘANU

Bibliografie

A APĂRUT NR. 1, 1955 AL ANALELOR ROMÎNO-SOVIETICE, SERIA PEDAGOGIE-PSIHOLOGIE

Revista publică o serie de articole interesante în legătură cu unele probleme de pedagogie și de psihologie. Astfel, articolul lui M. I. Reabțev, „Despre căile de ridicare a capacității de muncă a elevilor", reprezintă un studiu serios cu privire la organizarea procesului instructiv-educativ. Bazîndu-se pe tezele pavloviste privitoare la importanta unei bune funcționări a sistemului nervos central pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor, M. I. Reabțev subliniază necesitatea îmbinării juste a activității intelectuale cu cea fizică, arătînd rolul educativ al muncii pentru obținerea unei discipline conștiente. În încheiere, M. I. Reabțev prezintă unele metode cu privire la organizarea rațională a procesului de învățămînt.

În articolul „Însușirea temeinică a cunoștințelor și locul fixării inițiale a cunoștințelor în procesul de învățămînt", G. Balaniuk, pornind de la teza că realizarea învățămîntului politehnic presupune concentrarea atenției școlii asupra problemei însușirii temeinice de către elevi a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor, arată că aceasta nu se poate obține decît în strînsă legătură cu activitatea practică a elevilor. G. Balaniuk analizează etapele pe care elevul, ajutat de profesor, trebuie să le parcurgă pentru a-și putea însuși cu succes cunoștințele.

La rubrica de psihologie este publicat articolul lui E. Fischbein, intitulat „Iradierea electivă în faza de automatizare a reacțiilor condiționate". Articolul prezintă o parte a rezultatelor obținute de către cercetătorii de specialitate din colectivul de psihologie al Academiei R.P.R. în problema automatizării mișcărilor voluntare.

M. I. Jinkin, în articolul său „Despre problema dezvoltării vorbirii la copii", face o sinteză a celor mai importante date științifice în problema dezvoltării vorbirii în diferite perioade de vîrstă, pe baza tezelor pavloviste privitoare la mecanismele și legile activității nervoase superioare. Autorul analizează în mod succint fazele de dezvoltare a vorbirii copilului, arătînd specificul fiecăreia și explicînd cauzele fiziologice care le determină.

Articolul lui E. K. Vaturo: „Principiul nivelării și importanța lui pentru psihologie și pedagogie", dă indicații prețioase cu privire la organizarea lecțiilor, mai ales a celor practice, astfel încît ele să contribuie prin toate mijloacele la dezvoltarea activității de analiză și sinteză corticală la copil.

La rubrica „Din istoria pedagogiei" este publicat articolul „Marele pedagog rus N. F. Bunakov" de K. A. Aseeva. Articolul ne face cunoscută lupta îndîrjită și perseverentă dusă de eminentul pedagog rus Bunakov (1835-1904) împotriva sistemului de predare existent în acea perioadă în Rusia țaristă, ca și împotriva politicii guvernului în problemele învățămîntului.

La rubrica „Succesele învățămîntului în țările de democrație populară" se publică articolul lui P. G. Kremnev „Învățămîntul în Polonia democrată", iar la rubrica de demascare a caracterului reacționar al școlii burgheze, articolul lui V. P. Lapcinskaia și A. A. Nusenbaum, „Învățămîntul în Pakistan", în care se zugrăvește mizeria și ignoranța în care sînt ținute popoarele din Pakistan de către imperialiștii englezi și americani.

La rubrica „Discuții" apare articolul „Despre problemele filozofice ale psihologiei", prezentînd concluziile discuțiilor în problemele de psihologie. Rubrica mai cuprinde articolul „În legătură cu alcătuirea unui nou manual de pedagogie", în care se face o prezentare a materialelor primite la redacția revistei Sovetskaia pedagogika în legătură cu noul manual de pedagogie.

Revista publică, de asemenea, o cronică a vieții științifice.

O inițiativă frumoasă

Colectivul cadrelor didactice de la școala de 7 ani din comuna Culeiul Mare, raionul Satu Mare, antrenează elevii în activitatea practică, menită să-i înarmeze cu deprinderea de a aplica cunoștințele în viață. Ca un rezultat al acestei preocupări, elevii școlii, sub conducerea profesoarei lor de științe naturale, au luat parte la muncile de butășire, plantînd un număr de 47.400 de butași de salcie. Atît în curtea școlii, cît și în aceea a internatului, elevii au plantat de asemenea cîte 20 de plopi. Paralel cu aceste lucrări, elevii au curățit de omizi și au văruit pomii din curtea școlii.

Conferința de la Bandung — un însemnat succes al cauzei păcii și colaborării între popoare

Între 18 și 24 aprilie a avut loc la Bandung Conferința țărilor Asiei și Africii, care a justificat într-o măsură considerabilă speranțele popoarelor din Asia și Africa precum și din întreaga lume.

Rezultatele conferinței de la Bandung constituie un nou și însemnat succes al cauzei păcii și colaborării între popoare, o puternică lovitură dată politicii cercurilor agresive și întregului sistem colonial al imperialismului, șubred și învechit. După cum se știe, cercurile agresive, în frunte cu cele din S.U.A., au recurs la tot felul de manevre pentru a zădărnici succesul acestei conferințe. Imperialiștii nu s-au dat înapoi de la nimic în lupta lor, la început pentru a împiedica ținerea conferinței, iar apoi pentru sabotarea ei. Faptele arată însă în chip limpede că voința de pace a popoarelor nu mai poate fi împiedicată.

După cum era de așteptat, succesul conferinței de la Bandung îi neliniștește și îi face să turbeze de furie pe provocatorii de război de la Washington și pe aoliții lor.

Conferința de la Bandung a examinat problemele comune ale țărilor Asiei și Africii și a discutat căile și mijloacele prin care popoarele acestor țări vor putea asigura cea mai deplină colaborare economică, culturală și politică. După cum a subliniat Ciu En-lai în cuvîntarea rostită în ședința plenară de închidere a conferinței, succesul constă în stabilirea și consolidarea înțelegerii între țările Asiei și Africii și în realizarea unor acorduri într-o serie de probleme importante. Acest succes va contribui în mare măsură la realizarea sarcinii comune a țărilor Asiei și Africii — de a opune rezistență colonialismului, de a apăra pacea generală și de a întări colaborarea prietenească între aceste țări. Tocmai aceasta îi nemulțumește pe imperialiști, care își dau seama că a trecut vremea cînd puteau să dispună nepedepsiți de soarta popoarelor de pe cele două mari continente. La Bandung, pentru prima dată în istorie, a răsunat cu tărie într-o conferință internațională glasul popoarelor din țările Asiei și Africii. Și acest glas este un glas de pace, de colaborare internațională, un glas ostil asupririi colonialiste. Aceasta nu poate fi, desigur, pe placul imperialiștilor.

Puterile occidentale, în frunte cu S.U.A., duc o politică agresivă, așa numita „politică de forță", periculoasă, care își găsește expresia în crearea de blocuri militare-politice și grupări agresive de tot soiul, în învenînarea situației internaționale, în întreținerea unei atmosfere de isterie războinică, în pregătirea războiului atomic etc. Conferința de la Bandung a arătat că „politica de forță", al cărei caracter agresiv este evident, este respinsă și condamnată de popoarele Asiei și Africii. Din „Declarația cu privire la promovarea păcii și colaborării internaționale" adoptată de Conferință se poate ușor constata că, în opoziție cu politica agresivă a puterilor occidentale, țările Asiei și Africii sînt interesate în menținerea păcii mondiale, în promovarea colaborării între state, în înlăturarea primejdiei unui război atomic, în folosirea energiei atomice exclusiv în scopuri pașnice. Cele zece principii ale promovării păcii și colaborării internaționale cuprinse în declarația amintită răspund nu numai năzuințelor popoarelor din țările participante la conferința de la Bandung, ci și celor ale tuturor popoarelor lumii. Nu există popor care să nu fie interesat în respectarea drepturilor fundamentale ale omului, a scopurilor și principiilor Cartei O.N.U., în respectarea suveranității și integrității teritoriale a tuturor țărilor, în recunoașterea egalității tuturor raselor și a egalității tuturor națiunilor mari și mici, în renunțarea la intervenție și la amestec în treburile interne ale altor țări. Toate popoarele sînt vital interesate în abținerea de la folosirea acordurilor cu privire la apărarea colectivă în interesele particulare ale vreuneia din marile puteri, în abținerea de la exercitarea de presiuni asupra altor țări, în abținerea de la acte de agresiune sau amenințări cu agresiunea sau de la folosirea forței împotriva integrității teritoriale sau a independenței politice a oricărei țări. Popoarele din toate țările sînt interesate de asemenea în reglementarea tuturor litigiilor internaționale prin mijloace pașnice, sprijinirea intereselor reciproce și a colaborării, respectarea dreptății și a obligațiilor internaționale. Marele lagăr al democrației și socialismului — lagărul păcii — a luptat și luptă cu consecvență pentru înfăptuirea acestor principii. Declarația Conferinței de la Bandung cu privire la promovarea păcii și colaborării internaționale constituie un succes incontestabil al forțelor păcii, o grea lovitură dată promotorilor politicii de pe poziții de forță.

Dorința de pace a popoarelor din Asia și Africa este strîns legată de hotărîrea lor de a lupta pentru libertate și independență națională, pentru întărirea colaborării pe plan economic, social și cultural în vederea dezvoltării economiei și culturii lor, în vederea realizării ridicării nivelului lor de trai. Importantele hotărîri luate de reprezentanții guvernelor țărilor participante la Conferința de la Bandung cu privire la organizarea reciprocă a dezvoltării lor economice și culturale constituie o mărturie în plus a voinței acestor țări de a se descătușa de subjugarea economică a puterilor imperialiste.

La Bandung s-a făcut auzit glasul reprezentanților unui miliard și jumătate de oameni care vor să-și ia soarta în propriile lor mîini. Delegații la Conferință au fost unanimi în a condamna colonialismul, declarînd că acesta (colonialismul) reprezintă un rău care trebuie curmat fără întîrziere. Conferința de la Bandung a constituit un puternic rechizitoriu împotriva colonialismului, un eșec serios pentru dușmanii progresului, ai păcii și colaborării internaționale.

După cum se știe, diplomația puterilor imperialiste sconta pe o anumită dezbinare în cadrul conferinței. Agențiile reacționare de presă nu au ezitat să declare că divergențele politice și sociale între țările Asiei și Africii vor împiedica luarea unor hotăriri concrete comune. De altfel, delegațiile Turciei, Filipinelor, Pakistanului și ale altor cîteva țări au venit la conferință, din ordinul stăpînilor lor americani, ca exponente ale politicii colonialiste americane și au acționat în totală contradicție cu interesele păcii și securității popoarelor.

Majoritatea covîrșitoare a participanților la conferință a respins manevrele delegațiilor pe care se bizuiau cercurile imperialiste agresive în speranța lor de a provoca eșecul conferinței și a dovedit că țările Asiei și Africii sînt interesate nu în dezbinare, ci în tratarea profundă și serioasă a problemelor de interes comun. La Bandung s-a văzut din nou că drumul tratativelor, drumul rezolvării pe cale pașnică a divergențelor internaționale, drumul coexistenței pașnice între țările cu sisteme sociale și politice diferite este drumul asigurării păcii în lume.

Din ecourile stîrnite de succesul Conferinței de la Bandung în lumea întreagă se desprinde în mod deosebit recunoașterea uriașului aport pozitiv pe care l-a adus delegația R.P. Chineze. Conferința de la Bandung a întărit și mai mult autoritatea R. P. Chineze pe plan internațional, rolul ei de mare putere mondială. Corespondentul din Bandung al ziarului indian „Times of India" scria că „dacă conferința de la Geneva a marcat începutul unei acceptări nedorite de către Occident a unei puteri care nu mai putea fi ignorată, Conferința de la Bandung oferă realitatea unei Chine noi, cerînd și primind cuvîntul ei legitim în problemele internaționale. Aici la Bandung — scrie mai departe corespondentul — unde Ciu En-lai se află în centrul atenției împreună cu premierul Indiei, Nehru, mii de oameni se adună în fiecare dimineață pentru a vedea pe acest strălucit și ingenios purtător de cuvînt al Chinei victorioase". La Bandung delegația R. P. Chineze a făcut propuneri constructive care au contribuit la adoptarea hotărîrilor în principalele probleme care au fost dezbătute.

O dovadă grăitoare asupra politicii consecvente de pace a R. P. Chineze o constituie declarația lui Ciu En-lai în legătură cu reglementarea problemei Taivanului. Ciu En-lai a arătat că poporul chinez nutrește sentimente de prietenie față de poporul american și nu dorește un război cu S.U.A. Guvernul R. P. Chineze este gata să ia loc la masa unei conferințe și să înceapă tratative cu guvernul S.U.A. pentru a discuta problema reducerii încordării în Extremul Orient și în special problema micșorării încordării în regiunea Taivanului.

Delegații la conferință au considerat această declarație a delegației chineze ca un aport substanțial la cauza consolidării păcii și securității în Extremul Orient. Cercurile agresive americane au primit însă cu ostilitate această declarație. Astfel, senatorul Knowland a declarat că propunerea chineză este „inacceptabilă", iar Departamentul de Stat a dat publicității o declarație oficială, de comun acord cu președintele Eisenhower, arătînd că S.U.A. „vor insista asupra participării Chinei naționaliste (a ciankaișiștilor — n.r.) ca parte egală la orice tratative" care privesc Taivanul. După cum declara unul din delegații Indoneziei, care a participat la Conferință, „răspunsul Washingtonului (la propunerea lui Ciu En-lai n.r.) reflectă iritarea Americii în legătură cu Conferința de la Bandung".

O mare contribuție la succesul Conferinței țărilor Asiei și Africii au adus delegațiile Republicii India, Indoneziei, Birmaniei și Egiptului.

Conferința de la Bandung a constituit o puternică exprimare a năzuinței de pace și independență a popoarelor din Asia și Africa. Ea a arătat în chipul cel mai limpede că epoca colonialismului și-a trăit traiul, că popoarele acestor două mari continente constituie nu o rezervă a imperialismului, cum erau considerate pînă mai ieri, ci o uriașă forță în slujba păcii și progresului.

In familia unui procuror american

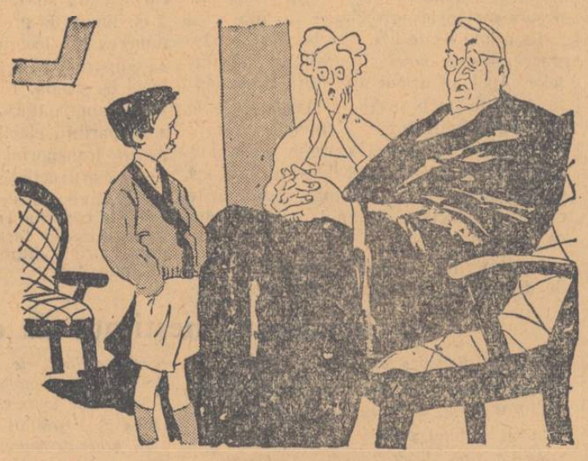

TATAL: — M-ai mințit pe mine, ai mințit-o pe mama ta, îi minți pe învățători... Ce-ai să ajungi cînd ai să fii mare?

FIUL: — Martor!

(După un desen din „Krokodil")

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 317 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 6 mai 1955

Zece ani de la istorica victorie asupra Germaniei fasciste

Anul acesta, la 9 Mai, toate popoarele lumii sărbătoresc 10 ani de la memorabila și istorica victorie asupra Germaniei fasciste care a dezlănțuit cel de al doilea război mondial.

Sărbătorind victoria, popoarele lumii, și împreună cu ele poporul nostru își îndreaptă gîndurile cele mai bune, pline de recunoștință către Uniunea Sovietică și glorioasele ei Forțe Armate, care ducînd pe umerii lor tot greul crîncenului război au avut rolul hotărîtor în zdrobirea imperialismului fascist german.

Cel de al doilea război mondial, care a zguduit și însîngerat viața pașnică a multor popoare și state din anul 1939 și pînă în anul 1945, a fost pregătit cu febrilitate și bună știință de forțele cele mai agresive ale reacțiunii imperialiste internaționale și în primul rînd de monopoliștii americani, englezi, francezi, germani și japonezi.

Pentru asigurarea profitului maxim, cele mai agresive forțe ale reacțiunii mondiale au ales calea războiului sperînd, în visul lor nebunesc, că vor reuși prin război să obțină o nouă repărțire a lumii, o mai cruntă înrobire a popoarelor și în primul rînd nimicirea primului stat socialist al lumii — Uniunea Sovietică, care din Octombrie 1917 le stă ca un spin în ochi.

Germania fascistă și Japonia militaristă, cîini de pază și forțe de șoc ale imperialismului mondial, susținute material și politic de monopoliștii americani, englezi și francezi, neînfrînate la vreme prin măsuri de securitate colectivă, așa cum propusese în repetate rînduri și în mod concret Uniunea Sovietică, au dezlănțuit războiul cel mai pustiitor cunoscut de omenire pînă în acea vreme, război care n-a întîrziat să se transforme într-un război mondial.

Imperialiștii fasciști germani și niponi, în loc să se năpustească de la bun început împotriva Uniunii Sovietice, așa cum plănuise reacțiunea internațională, s-au năpustit în primul rînd chiar asupra țărilor în care „domneau" imperialiștii ce le-au fost inspiratori, protectori și susținători.

La 22 iunie 1941 Uniunea Sovietică este atacată mișelește de hoardele hitleriste care în acele vremuri constituiau cea mai puternică mașină de război făurită vreodată de capitaliști.

La chemarea P.C.U.S. și a Guvernului Sovietic, popoarele sovietice s-au ridicat la luptă ca un singur om — la o luptă pe viață și pe moarte — cu cel mai crunt dintre dușmanii ce au încercat pînă atunci să le cotropească patria.

În fruntea tuturor acțiunilor pe front și în spatele frontului, pentru zdrobirea agresorilor, se aflau comuniștii, crescuți și călîți în luptă de marele partid al lui Lenin și Stalin.

Pe baza masurilor excepționale luate de Partidul Comunist și Guvernul Uniunii Sovietice, datorită luptelor de apărare activă desfășurate de Armata Sovietică pe cîmpurile de bătălie, precum și loviturilor nimicitoare date de partizanii sovietici în teritoriile cotropite și sprijinului masiv dat frontului în oameni și materiale de popoarele sovietice, — ofensiva germană pe direcția Moscova, Leningrad, Rostov a fost oprită.

Această primă înfrîngere a Armatei Sovietice și a popoarelor sovietice în Marele Război de Apărare a Patriei și totodată prima înfrîngere serioasă a trufașelor și tîlhărești trupe hitleriste a avut un imens rol politico-moral îmbărbătînd și insuflînd încredere în victoria finală nu numai popoarelor sovietice, dar și popoarelor Europei care gemeau sub călcîiul de robie al Germaniei fasciste.

În vara și toamna anului 1942, Germania hitleristă, folosindu-se de faptul că trupele anglo-americane n-o deranjau cu nimic — acesta fiind și planul imperialiștilor americani și englezi — reîncepu o ofensivă de și mai mari proporții pe direcția Stalingrad și Caucaz. In august 1942, trupele fasciste germane se apropiară de orașul Stalingrad pentru care începu una din bătăliile cele mai mari ale lumii.

La 19 noiembrie 1942, Armata Sovietică dezlănțui o contraofensivă de uriașe proporții prin forțele umane și tehnice de război folosite și printr-o concepție unică în istoria războaielor, care dovedi cu prisosință forța și superioritatea științei și artei militare sovietice asupra științei și artei militare burgheze. La 2 februarie 1943 bătălia Stalingradului a luat sfîrșit prin nimicirea ultimelor rezistențe pe care le-au mai încercat trupele hitleriste. Bătălia Stalingradului produse o mare cotitură în desfășurarea întregului mers al celui de al doilea război mondial. Din acest moment inițiativa în purtarea războiului trecu definitiv în mîna comandamentului sovietic, iar popoarele sovietice și glorioasa lor Armată, prin izbînda obținută, demonstrară lumii întregi că sînt capabile să zdrobească singure uriașa mașină de război hitleristă.

In vara anului 1943 a avut loc grandioasa bătălie de la Kursk—Orel, care s-a sfîrșit cu nimicirea altor divizii hitleriste dotate cu cea mai modernă tehnică.

Anul 1944 este marcat în desfășurarea Marelui Război de Apărare a Patriei prin celebrele 10 lovituri ce au fost date de Armata Sovietică armatelor fasciste germane.

Armata Sovietică păși în acest an peste granițele de stat ale Uniunii Sovietice — contribuind cu sîngele vărsat din belșug de eroicii ostași sovietici la eliberarea Romîniei, Bulgariei, Iugoslaviei, Ungariei, Poloniei și Cehoslovaciei.

In condițiile eliberării Romîniei de către glorioasele armate ale Uniunii Sovietice, forțele patriotice din țara noastră, sub conducerea Partidului Comunist Romîn, au înfăptuit actul istoric de la 23 August 1944. Din acest moment, poporul nostru, sub conducerea partidului, participă direct la lupta împotriva Germaniei fasciste, contribuind cu cele 14 divizii, în frunte cu Divizia Tudor Vladimirescu, nu numai la eliberarea patriei noastre, dar chiar și la eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei.

Pe cîmpurile de bătălie, soldații romîni și sovietici se înfrățiră prin lupta lor comună împotriva dușmanului comun, imperialismul fascist german.

Armata noastră a contribuit direct la eliberarea a 3.831 localități, între care 53 de orașe, acoperindu-se de glorie, citată fiind pentru eroismul ei în multiple rînduri în comunicatele Comandamentului Suprem al Armatei Sovietice.

In mai 1945 Armata Sovietică dădu ultima lovitură armatei hitleriste, cucerind singură orașul Berlin, bîrlogul fiarei fasciste.

Uniunea Sovietică, cucerind victoria asupra Germaniei fasciste, forță de șoc a imperialismului mondial, a demonstrat omenirii întregi invincibilitatea, forța și superioritatea primului stat socialist al lumii, reazim de nădejde al păcii și al dezvoltării libere a popoarelor.

Înalta capacitate de apărare a Statului Sovietic a fost dată de puternica industrializare socialistă a țării, în cadrul căreia pîrghia principală a constituit-o industria grea cu pivotul ei — industria construcțiilor de mașini — de colectivizarea agriculturii, de excepționala unitate moral-politică a popoarelor sovietice care fac un bloc de granit în jurul guvernului sovietic și al Partidului Comunist. Inalta capacitate de apărare a Patriei și a Statului Sovietic a mai fost asigurată prin făurirea Armatei Sovietice, armată de prim rang, unică în istoria lumii, armată chemată să apere cuceririle Revoluției din Octombrie, pacea și libertatea popoarelor în lumea întreagă.

Victoria în cel de al doilea război mondial a fost cucerită datorită contribuției hotărîtoare a Uniunii Sovietice care a purtat singură povara aspră a celui mai greu război.

Cel de al doilea război mondial, pregătit cu înfrigurare și cu patimă turbată de imperialiștii de pretutindeni și în special de imperialiștii americani, englezi, germani și francezi, s-a terminat cu rezultate neprevăzute de grupurile de monopoliști.

In locul nimicirii Uniunii Sovietice către care imperialiștii de pretutindeni au îndreptat mașina de război a Germaniei fasciste și a Japoniei militariste, U.R.S.S. a terminat războiul mai puternică de cum fusese înainte, cu un uriaș prestigiu internațional.

Ca urmare a victoriei Uniunii Sovietice asupra Germaniei fasciste și Japoniei militariste, o serie de țări din Europa și Asia s-au desprins din lanțul imperialismului și au pornit pe drumul adevăratei democrații. Popoarele din aceste țări, printre care și poporul nostru, și-au luat soarta în propriile mîini și și-au făurit o viață nouă.

Pentru a întoarce roata istoriei înapoi, imperialiștii americani, englezi și francezi și-au călcat toate angajamentele solemne luate în cursul războiului și consemnate în documentele conferințelor de la Yalta, Teheran, Potsdam.

Forțele reacțiunii internaționale au realizat multe pacte agresive, au împînzit globul pămîntesc cu sute de baze aeriene și navale, încurajează în țările lor pe toate căile politica înarmărilor, se opun cu înverșunare la propunerile Uniunii Sovietice de a fi interzise armele de exterminare în masă și în primul rînd armele atomice și termonucleare.

O asemenea poziție a forțelor reacțiunii mondiale și a guvernelor lor reprezentative din S.U.A., Anglia și Franța nu este cîtuși de puțin un semn al tăriei și forței, ci este un semn al slăbiciunii, al panicii și al sentimentului unui apropiat sfîrșit.

In opoziție cu cele ce se petrec în lagărul Imperialist și antidemocratic, unde domnește mizeria maselor largi muncitoare, cresc în chip fabulos profiturile trusturilor, unde au loc interminabile greve și domnește o isterie a războiului și nesiguranța zilei de mîine, în lagărul socialismului și al păcii care cuprinde mai bine de 900.000.000 oameni pe un teritoriu ce reprezintă 1/4 a globului pămîntesc domnesc calmul, bunăstarea oamenilor muncii, unitatea moral-politică a maselor populare în jurul partidelor comuniste și muncitorești și al guvernelor țărilor respective.

Popoarele lagărului socialismului și al păcii privesc cu vigilență sporită la uneltirile deșănțate, criminale ale imperialiștilor de pretutindeni. Ele acordă o atenție deosebită întăririi capacității lor de apărare, în cadrul căreia, pe baza experienței sovietice, un rol de seamă îl îndeplinește dezvoltarea continuă a industrializării socialiste și în primul rînd dezvoltarea industriei grele, transformarea socialistă a agriculturii, o unitate moral-politică de granit a maselor populare în jurul partidului și guvernului și crearea unor forțe armate puternice, înzestrate cu o tehnică de prim rang și care stăpînesc la perfecție știința și arta militară sovietică, știința și arta învingerii dușmanilor.

Ca urmare a ratificării acordurilor de la Paris, țările europene de democrație populară, în frunte cu Uniunea Sovietică, s-au văzut nevoite să ia măsuri pe baza celor hotărîte la Conferința de la Moscova, să elaboreze un tratat comun de alianță și asistență mutuală și pentru crearea unui comandament unic al Forțelor lor Armate. Conferința care va avea loc la Varșovia peste cîteva zile, la 11 mai 1955, pentru realizarea acestor țeluri, este salutată și sprijinită unanim de poporul nostru, care iubește pacea și urăște cu toată puterea ființei sale războiul imperialist și pe agresori.

Poporul nostru și Armata sa Populară, care se pregătește zi cu zi pentru apărarea păcii, independenței și suveranității patriei noastre, sărbătoresc victoria și pe cuceritorii ei și sînt ferm hotărîte ca făcînd zid în jurul Partidului și Guvernului R.P.R., strîngînd legăturile de prietenie și alianță cu popoarele lagărului socialist și în primul rînd cu popoarele sovietice, eliberatoarele noastre, și glorioasa lor armată, să țină sus și dîrz steagul victoriei și al păcii ce a fost înălțat acum zece ani după zdrobirea **Germaniei fasciste agresoare.**

PRIN ȘCOLILE PATRIEI

In sprijinul campaniei agricole

Cadrele didactice de pe întreg cuprinsul patriei noastre sprijină intens campania agricolă de primăvară. Ele depun eforturi susținute pentru a îndruma țăranii muncitori în vederea efectuării la timp a muncilor agricole și a aplicării în practică a metodelor agrotehnice înaintate.

De exemplu, cadrele didactice din comuna Godinești, raionul Baia de Aramă, regiunea Craiova, desfășoară, sub îndrumarea organizației de partid, o vie activitate culturală. La cele patru cămine culturale din comună, învățătorii țin conferințe pentru îmbogățirea cunoștințelor țăranilor muncitori. De asemenea, articolele de la gazetele de stradă sînt schimbate regulat.

Datorită și muncii de lămurire duse de la om la om de cadrele didactice, în satul Racoți din comuna Godinești a luat ființă de curînd o întovărășire agricolă cu o suprafață totală de 20 ha.

O vie activitate culturală se desfășoară și în comuna Bucinișu, raionul Caracal. La școala de 7 ani din această comună lucrează învățătorul comunist Vasile Diaconu. El se acupă îndeaproape de amenajarea parcelei experimentale școlare, care contribuie la răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate. Pe lîngă experimentarea acestor metode, învățătorul Vasile Diaconu se îndeletnicește de cîțiva ani și cu experiențe miciuriniste. Așa, de exemplu, printre experiențele aplicate cu mult succes, se numără asolamentul pe 10 ani, altoirea pepenelui galben pe dovleac alb, a ardeiului pe roșii și invers, a florii-soarelui pe napi și invers etc. Învățătorul V. Diaconu și celelalte cadre didactice din comuna Bucinișu îndrumă pe țăranii muncitori în cadrul cercului agrotehnic și prin conferințele ținute la căminul cultural.

O rodnică activitate de răspîndire a cunoștințelor agrotehnice în rîndurile țăranilor muncitori desfășoară și alte cadre didactice, cum ar fi Marius Vasilescu din satul Potelu, raionul Corabia, Ioan Păunescu din comuna Filiași, I. Fălcan din satul Dănceu, raionul Vînju Mare și alții, care împletesc activitatea din școală cu munca culturală-educativă în rîndurile maselor de țărani muncitori.

Cărți pentru pionieri și școlari

La librăria tineretului din Iași au fost instalate de curînd 225 de casete. Fiecare dintre aceste casete poartă numele unui elev sau pionier. In aceste casete sînt păstrate toate cărțile nou apărute și preferate de micii cititori. Cărțile sînt păstrate în această casetă pînă cînd economiile strînse la CEC îi vor permite micului cititor să și le cumpere. Ghișeul Casei de Economii și Consemnațiuni se află chiar în incinta librăriei.

De la 20 aprilie, de cînd a început să fie pusă în aplicare această inițiativă și pînă acum, zeci de pionieri și elevi ieșeni și-au procurat în acest fel cărțile dorite. Gică Simionescu de la școala de 10 ani nr. 2 băieți, Dorin Moscovici de la școala de 7 ani nr. 7, Otilia Georgescu de la școala de 7 ani nr. 1 fete, Ioan Petrescu de la școala mixtă nr. 11 și mulți alții au citit cu drag cărțile cumpărate din micile lor economii.

Orchestra elevilor

Din inițiativa cadrelor didactice, la școala medie de băieți nr. 11 din București a fost alcătuită o orchestră muzicală. Instrumentele necesare au fost procurate cu sprijinul comitetului de părinți.

De curînd, orchestra a dat primul ei concert, bucurîndu-se de un larg și meritat succes. Numeroși auditori ai concertului — elevi și părinți — s-au bucurat mult de realizările obținute de membrii orchestrei. Printre aceștia s-au evidențiat elevii Cosma Vladimir, Dianu Liviu, Constantinescu Stelian și alții, care au executat la vioară, pian și acordeon selecțiuni din muzica popoarelor.

Cu ajutorul gospodăriei agricole colective

Școala din comuna Seceni, raionul Făget, ține o legătură strînsă cu gospodăriile agricole colective din apropiere. Cadrele didactice de la această școală au folosit pentru anumite demonstrații experimentale, în vederea răspîndirii regulilor agrotehnice înaintate, răsadnițe mici, improvizate. In primăvara aceasta, conducerea gospodăriei Seceni a pus la dispoziția școlii cele necesare pentru confecționarea ghivecelor nutritive și pentru însămînțări comparative în răsadnițe mai mari.

O activitate obștească interesantă și folositoare

Elevii școlii de 7 ani din comuna Răchitoasa, raionul Zeletin desfășoară, sub conducerea cadrelor didactice, o activitate obștească interesantă și folositoare. Astfel, ei au plantat peste 100 de puieți de diferite specii. Profesorul de științe naturale le-a explicat cum trebuie plantați pomii într-o livadă pentru a obține rezultate maxime cît și felul cum trebuie îngrijiți. In acest fel, activitatea obștească contribuie și la lărgirea cunoștințelor elevilor.

De asemenea, cu ajutorul elevilor au fost scoși din pepiniera Ocolului Silvic, pentru a fi sădiți de-a lungul șoselelor și pe terenuri degradate, 125 de puieți de plop și peste 1000 de puieți de salcîm.

EMIL HUȚAN
directorul școlii de 7 ani din comuna Răchitoasa, raionul Zeletin

Fotocronica „Gazetei învățămîntului"

Stînga: *Muncitorii au venit cu darurile la grădiniță...*

Acum cîteva zile, copiii din grădinița de cartier nr. 6 din Capitală au primit un dar minunat: muncitorii fabricii din apropierea grădiniței, lucrînd cu drag în orele libere, le-au confecționat un mare număr de jucării și le-au amenajat un teren pentru jocuri, cu groapă de nisip, balansoare și leagăn. Vizita delegației muncitorilor care au adus jucăriile a fost o adevărată sărbătoare pentru copii. Veseli, cu cîntece, ținînd în mîini buchețele de flori, copiii au pornit apoi spre fabrică, pentru a mulțumi muncitorilor pentru frumosul lor dar.

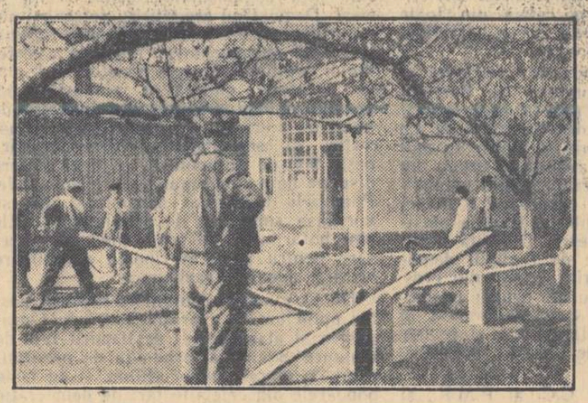

In clișeul din stînga: *Terenul de joacă nici nu fusese terminat, cînd primii copii au și început să „încerce" balansoarele.*
Dreapta: *Cu flori și steguleți spre fabrică, pentru a mulțumi muncitorilor.*

Aniversarea proclamării independenței statului nostru

Prof. univ. I. Ionașcu
laureat al Premiului de Stat

La 9 mai se împlinesc 78 de ani de la proclamarea independenței de stat a Romîniei, de la eliberarea poporului romîn de sub jugul cumplitei dominații turcești. Sărbătorim această zi istorică în condițiile întăririi statului democrat-popular, ale avîntului oamenilor muncii pentru construirea socialismului și ale luptei nestăvilite pentru pace, împotriva atițătorilor la un nou război mondial.

Grozăviile subjugării otomane au fost adînc simțite atît de poporul nostru, cît și de popoarele din Peninsula Balcanică. Rusia — consecventă politicii ei de veacuri, urmărind țelul precis al descătușării popoarelor din lanțurile imperiului otoman — a sprijinit prin toate mijloacele (voluntari, bani, armament) răscoala Bosniei și Herțegovinei (în 1875), a înfierat cu toată energia atrocitățile comise de turci împotriva răsculaților bulgari (în aprilie 1876) și a intervenit pe cale diplomatică în favoarea sîrbilor și muntenegrenilor, ridicați la luptă îndîrjită pentru eliberarea de sub apăsarea musulmană.

In acest timp de puternice mișcări antiotomane, guvernul pur moșieresc din Romînia, condus de Lascăr Catargiu, se declara pentru „neutralitate" și înțelegere cu Poarta, situîndu-se pe o poziție de trădare a intereselor poporului romîn dornic să pornească lupta pentru independență și scuturarea jugului semilunei, și de nepăsare față de lupta popoarelor asuprite din Balcani. Pe de altă parte, acest guvern subscria politica de înfeudare economică a țării față de Austro-Ungaria, încheind dezastruoasa convenție comercială din 1875, care avea să satisfacă interesele moșierilor deținători de mari cantități de cereale-marfă, să lovească puternic industria autohtonă în curs de dezvoltare și să provoace economiei naționale în timp de 10 ani, cît această convenție a fost în vigoare, imensa pagubă de 900 milioane lei aur.

Politica guvernului moșieresc a provocat nemulțumiri în masele țărănești și orășenești, de care s-a folosit burghezia, pornind o viguroasă campanie de răsturnare a guvernului și constituind, cu un grup de moșieri, coaliția de la Mazar-pașa, care a izbutit în primăvara anului 1876 să-și pună în aplicare planurile și să formeze un guvern burghezo-moșieresc, condus de Brătianu și având la Externe pe Mihail Kogălniceanu.

In vreme ce Kogălniceanu, ca exponent al unei pături din burghezie interesată în dezvoltarea industriei naționale și a unei piețe de desfacere în interior fără opreliști, mărturisea că va ajuta în ascuns pe răsculații sîrbi, iar C. A. Rosetti sprijinea prin ziarul „Romînul" lupta popoarelor din Balcani, bazată pe ajutorul Rusiei, care — scria dînsul — „are intenționea fermă de a interveni cu toată greutatea" pentru a pune capăt „tristei situațiuni a poporațiunilor creștine", Brătianu, pentru a fi pe placul puterilor apusene, declara că n-are „decît o opiniune în respectul neutralității absolute", se felicita că la îndemnul Europei s-a abținut „de la orice participare în luptele întreprinse în Peninsula Balcanică" și, pentru a manifesta mai limpede poziția „neutralității", ordona desconcentrarea trupelor, pentru care ispravă agentul nostru diplomatic Șendrea raporta la București satisfacția lordului Lyons „de a afla că guvernul nostru a trimis rezervele ce erau concentrate în căminurile lor".

Cînd în decembrie 1876 s-a întrunit la Constantinopol conferința ambasadorilor marilor puteri, la intervențiile repetate ale Rusiei în folosul cauzei răsculaților, Anglia a fost aceea care a îndemnat pe sultan să proclame infama constituție prin care Romînia era considerată „provincie privilegiată" a imperiului otoman. La protestul agentului diplomatic romîn, ambasadorul englez la Constantinopol a susținut cu cinism „teza Porții, cu mai multă insistență chiar decît otomanii". In același timp, guvernul englez manevra să slăbească hotărîrea de luptă a Rusiei pentru eliberarea popoarelor subjugate de turci, dar încercarea lui a eșuat, răspunzîndu-i-se că „Rusia nu mai poate face nici o concesie și că va izbucni războiul". Nesocotind condițiile juste ale Rusiei, guvernul englez a fost acela care a încurajat Poarta să respingă protocolul încheiat de marile puteri la Londra (martie 1877) ceea ce a determinat poporul rus să dezlănțuie războiul just de eliberare a popoarelor de sub dominația semilunii, în aprilie 1877.

Dornic să vadă angajată Rusia într-un război de uzură, Bismarck a cerut lui Carol de Hohenzollern să se înțeleagă cu Rusia și de aici a urmat ședința consiliului de coroană la București în ziua de 1 aprilie 1877. Intrebați dacă trebuie sau nu încheiată o convenție cu Rusia, toți reprezentanții moșierimii, cunoscînd adîncile nemulțumiri ale maselor și temîndu-se că înarmarea lor le-ar ajuta să provoace prin violență eliminarea rămășițelor feudale din țară, s-au declarat împotriva oricărei înțelegeri, unii dintre ei propunînd chiar o ocupație a oștilor austro-ungare.

Pentru semnarea convenției s-au pronunțat C. A. Rosetti și Kogălniceanu, reprezentanții unor pături burgheze potrivnice moșierimii, dornice de propășirea industriei naționale. Aceste elemente progresiste și-au dat seama că Romînia nu putea rămîne neutră, cînd marile puteri nu-i garantau neutralitatea. Pe de altă parte, mai apropiați de masele orășenești și țărănești, ei exprimau convingerea acestora că independența le va aduce un trai mai bun.

Sub presiunea evenimentelor și a maselor populare, guvernul burghezo-moșieresc a semnat la 4 aprilie, prin Kogălniceanu, ministrul de Externe convenția cu Rusia. Această acțiune a provocat furia capitaliștilor englezi, așa cum se poate constata din nota agentului diplomatic romîn din Viena, datată 9 aprilie: „Lordul Derby a comunicat contelui Andrassy... că îi pare nedrept de a se opune intrării turcilor, din moment ce s-ar tolera intrarea rușilor în Romînia". Nici celelalte mari puteri n-au dovedit vreo înțelegere pentru rezolvarea justă a problemei naționale a Romîniei, după cum o dovedesc mai multe documente publicate de Academia R.P.R. în colecția privind Războiul Independenței. Astfel, guvernul Franței declara agentului diplomatic romîn că „nu poate lua nici o inițiativă", cel italian făcea să se știe că acțiunea sa „nu poate fi decît colectivă", iar guvernul austriac „a calificat — după cum comunica agentul diplomatic romîn — sever, ceea ce el numește lipsa noastră de sinceritate", pretinzînd Romîniei demobilizarea trupelor.

După ce Rusia a declarat la 12 aprilie război Turciei, burghezo-moșierimea a ratificat convenția la 16 aprilie. Ostașii ruși s-au bucurat de o primire entuziastă din partea populației. După venirea oștilor rusești, turcii au început să bombardeze țărmul romînesc al Dunării, fără să țină seamă de avertismentul dat de Kogălniceanu că „nu vom rămîne cu brațele încrucișate atunci cînd turcii vor intra în Romînia pentru a nimici orașele și satele noastre".

Sub presiunea maselor, guvernul burghezo-moșieresc a trebuit să părăsească poziția „neutralității" și să pășească pe drumul luptei pentru eliberarea de sub jugul otoman. Faptul acesta reiese clar din nota agentului diplomatic austriac din București, adresată lui Andrassy la 28 aprilie, care relatează despre: „...agitația continuă a reprezentanților poporului, care tinde la declarația de independență și de război contra Porții."

Camera a luat act de starea de război cu Turcia, ceea ce echivala cu ruperea oricărei legături de supunere față de imperiul otoman.

Marile puteri apusene s-au opus în felurite chipuri să recunoască independența Romîniei. Guvernul german condiționa în mod cinic această recunoaștere de rezolvarea afacerii Stroussberg, iar cel englez declara că „Englitera are interes la existența imperiului otoman, iar ca stat independent puțin îi importă de este sau nu o Romînie".

In acest timp, trupele rusești se pregăteau să treacă Dunărea în Bulgaria, pe cînd cele romîne erau concentrate în Oltenia pentru apărarea țărmului stîng al fluviului și desăvîrșirea instrucției, tot atît de plină de lipsuri ca și echipamentul, armamentul și aprovizionarea.

In noaptea de 14/15 iunie, trupele rusești trec Dunărea pe la Zimnicea, cuceresc Șistov, întîmpinate cu bucurie de populația bulgară. La 20 august, oastea romînă trece Dunărea pe la Corabia, iar la 30 august participă la sîngeroasa bătălie de la Grivița, unde pier 16.000 ostași, dintre care 2600 romîni. Trupele noastre reușesc totuși să cucerească puternica redută. Incepu apoi încercuirea Plevnei, la care au adus contribuții însemnate ostașii noștri, cum o dovedesc ordinele de zi ale generalilor ruși, în care se subliniază „curajul arătat în lupte" și se exprima încrederea „că la orice ocazie regimentul dv. va reprezenta armata romînă cu demnitate și onoare" (ord. de zi al gen. maior Lascarev, către reg. 3 Călărași). Intre ostașii romîni și ruși se adîncesc legăturile de prietenie. Muncitorul St. Georgescu, sergent în Războiul Independenței, notează în memoriile lui: „Bulgarii ne-au întîmpinat cu de-ale mîncării și băuturii... Seara am făcut împreună cu Rușii o petrecere de s-a dus vestea". La cîntecul de fluier al unui țăran romîn, „se prinseră în hora romînească: cazaci, cubani, caucazieni..." El încheie simplu: „Cît am fost în contact cu acești oameni, am putut aprecia la dînșii caracterul lor cavaleresc". Aceleași memorii dezvăluie și latura întunecată a războiului nostru pentru independență, arătînd starea de neigienă, lipsa de echipament și proasta organizare a aprovizionării trupelor, cărora li se dădea doar pîine mucedă și „brînză vie" — cum îi ziceau soldații.

La 28 noembrie, Osman Pașa a fost silit să se predea oștilor ruso-romîne. Plevna, fiind cucerită, drumul oștilor ruse era deschis spre Adrianopol. Pe un ger de —25°, ele înfrîng rezistența a peste 70.000 de turci și ocupă Filipopoli (Plovdiv). La începutul anului 1878 cade și Adrianopolul, silind pe turci să ceară pace. Tratatul se încheie la San Stefano, prin el Turcia fiind silită să recunoască independența Romîniei, Serbiei, Muntenegrului și să accepte constituirea principatului Bulgaria.

Independența de stat a Romîniei, recunoscută prin tratatele din 1878, s-a putut înfăptui numai datorită războiului dus de Rusia în colaborare cu armata romînă. Țărănimea muncitoare și sărăcimea orașelor au dus greul războiului, vărsîndu-și din belșug sîngele pentru eliberarea din robia turcească, în speranța unei vieți mai scutite de apăsări și nevoi.

Speranțele țărănimii și muncitorimii au fost înșelate de burghezo-moșierimea beneficiară a roadelor independenței. Adevărata eliberare a oamenilor muncii nu s-a putut înfăptui decît odată cu dărîmarea odiosului regim burghezo-moșieresc, adică după 23 August 1944, după biruința eroicei Armate Sovietice, eliberatoare a patriei noastre de sub jugul hitlerismului, odată cu cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare.

Sesiunea științifică a Societății de științe matematice și fizice

In zilele de 2 și 3 mai au avut loc în Capitală lucrările primei sesiuni științifice a Societății de științe matematice și fizice din R.P.R.

La sesiune au participat numeroși academicieni, membri corespondenți ai Academiei R.P.R., șefi de catedre de specialitate ale universităților și institutelor politehnice din țară, Institutului pedagogic, profesori și învățători emeriți etc.

In cadrul lucrărilor sesiunii au fost prezentate o serie de referate și comunicări științifice originale din domeniul științelor fizice și matematice. S-au prezentat de asemenea referate de ansamblu privind orientarea actuală a învățămîntului nostru matematic și fizic, precum și modul de a preda aceste științe elevilor și studenților.

Acad. Gr. C. Moisil a prezentat lucrarea originală „Asupra unui analog al teoremei de concurență a înălțimilor unui triunghi", acad. E. Bădărău a vorbit despre „Dezvoltarea studiului opticii în R.P.R.", acad. Al. Myller a relatat despre noile metode de lucru în promovarea științelor matematice, iar prof. univ. H. Hulubei despre „Aplicațiile actuale și de viitor ale fizicii nucleare".

(Agerpres)

Despre verificarea și aprecierea cunoștințelor elevilor

Sîntem în perioada încheierii ultimului pătrar al anului școlar și ne mai desparte puțin timp de examenele de sfîrșit de an. În această etapă, verificarea și aprecierea cunoștințelor elevilor capătă o importanță și mai mare. Cadrele didactice, directorii școlilor și organele de îndrumare și control ale secțiilor de învățămînt trebuie să aibă o preocupare deosebită pentru această problemă, deoarece justa ei rezolvare contribuie în mod nemijlocit la îmbunătățirea calității întregii munci instructiv-educative din școală. Notele finale pe care le dobîndesc elevii la fiecare obiect în parte trebuie să reprezinte bilanțul real al rezultatelor obținute de ei în cursul anului școlar.

Organele învățămîntului trebuie să ducă o luptă susținută împotriva atitudinii nejuste manifestate de unele cadre didactice, care apreciază cunoștințele elevilor nu după cerințele programelor școlare, ci după nivelul mediu al clasei la care predau. Această practică are urmări cu atît mai grave, cu cît chiar unele secții de învățămînt o exercită. Fără să cerceteze adînc nivelul cunoștințelor elevilor dintr-o anumită școală sau la anumite clase, aceste secții de învățămînt apreciază drept pozitive și popularizează rezultatele obținute de unele școli sau profesori ai căror elevi, de fapt, sînt departe de a avea nivelul de cunoștințe și deprinderi cerut de programele școlare. Așa, de exemplu, secția de învățămînt a orașului Ploești a apreciat ca bune, pe baza unor lucrări de control, cunoștințele de matematică ale elevilor clasei a V-a „B" de la școala de 7 ani nr. 13. La lucrarea de control dată elevilor acestei clase de organele secției de învățămînt regionale, la începutul pătrarului IV, s-a dovedit însă că aceștia au cunoștințe cu mult sub nivelul cerut de programa școlară și sub nivelul arătat de notele puse de profesor în cursul pătrarului III. Din cercetarea acestor lucrări a reieșit că majoritatea elevilor au lipsuri serioase în ce privește efectuarea operațiilor cu fracții ordinare, nu cunosc ordinea efectuării operațiilor, nu sînt deprinși să aseze rațional și ordonat calculele și nu știu să facă transformări simple în sistemul metric.

Faptul că unii profesori manifestă o exigență scăzută față de cunoștințele elevilor s-a putut constata și cu alte prilejuri. De exemplu, la examenele de admitere în instituțiile de învățămînt superior din august 1954, unii absolvenți ai școlilor medii au dat răspunsuri nemulțumitoare, deși parte din ei plecaseră din școala medie cu note bune, sau chiar cu diplome de merit. Ușurința manifestată în această direcție de unii profesori sau unele conducori ale școlilor dovedește că nu peste tot s-a înrădăcinat suficient simțul de răspundere pentru rezultatele muncii, că mai există școli în care dăinuie fuga după procente mari, obținute nu prin muncă susținută din partea profesorilor și a elevilor, ci pe calea foarte comodă și netedă a umflării notelor.

Mai sînt unele cadre didactice care nu s-au obișnuit să pună întotdeauna elevilor notele pe care le merită cu adevărat. Se mai practică încă sistemul de a pune note mici pe primele pătrare sau la începutul fiecărui pătrar, pentru „a stimula". Așa au procedat, de pildă, tovarășa Eleonora Roman, profesoară de limba rusă la școala medie din Ceahlău, regiunea Bacău, tovarășul Pavel Baidan, profesor la școala medie din Pașcani, regiunea Iași, etc.

Există o serie de lipsuri și în ceea ce privește evidența curentă a cunoștințelor elevilor. Unii profesori încheie situația elevilor la sfîrșitul pătrarului pe baza unui număr foarte redus de note, sau chiar a unei singure note care reprezintă aprecierea unui singur răspuns sau a unei lucrări de control curent. Notele puse în catalog nu oglindesc întotdeauna procesul de creștere a cunoștințelor elevilor, atitudinea lor față de învățătură în decursul întregului pătrar. În unele școli, elevilor care au luat o notă mică la începutul pătrarului, cu toate eforturile pe care le depun ulterior, situația la învățătură li se încheie pe baza acestei note. O astfel de atitudine din partea învățătorilor și profesorilor nu numai că nu îi stimulează pe elevi la o muncă perseverentă, dar îi dezarmează și-i face să creadă că munca lor este zadarnică.

Majoritatea profesorilor și învățătorilor din școlile noastre știu că la sfîrșitul pătrarului nu se încheie o medie aritmetică și se orientează just în stabilirea notelor pe pătrar. Mai sînt, însă, unele cadre didactice care procedează cu totul arbitrar, dezorientînd pe elevi prin felul cum stabilesc notele pe pătrar. De pildă, se întîmplă ca unui elev să i se pună nota 3 pe pătrar pe baza a două note de 2, sau din notele 5 și 1 obținute în cursul pătrarului, să se stabilească nota 5 pe pătrar. Este de la sine înțeles că asemenea procedee sînt cu totul dăunătoare. Cînd un elev merită pe pătrar o altă notă decît aceea care rezultă din notele obținute în cursul pătrarului, el mai poate fi ascultat, punîndu-i-se note care să justifice nota pe pătrar. În nici un caz nu se admite ca unele note mici puse în catalog pentru răspunsuri slabe să fie șterse, sau neluate în seamă, pe motiv că elevul și-ar fi eliminat ulterior lipsurile în cunoștințe. Toate notele obținute de elevi rămîn în catalog și trebuie să se țină seama de ele la încheierea situației pe pătrar sau la încheierea situației școlare anuale.

Diriginții claselor au un rol deosebit de important în ceea ce privește justa apreciere și controlul regulat al cunoștințelor elevilor. Ei trebuie să cerceteze continuu situația la învățătură a elevilor clasei de care răspund, să ia măsuri pentru ajutorarea acelora care sînt rămași în urmă la învățătură.

Este necesar ca toți învățătorii și profesorii să stabilească în mod just și obiectiv notele elevilor la sfîrșitul anului școlar. De asemenea, este necesar ca directorii școlilor, ca și organele de îndrumare și control să vegheze ca verificarea și notarea cunoștințelor elevilor de la cursurile de zi, serale și fără frecvență să se facă cu toată obiectivitatea, pe baza unei exigențe just înțelese.

I. GH. BORCA
directorul Direcției învățămîntului elementar și mediu din Ministerul Învățămîntului

O lecție de istorie

Tovarășul Nuțu Constantin predă istoria R.P.R. la clasa a X-a „C" de la școala medie de 10 ani nr. 1 din Orașul Stalin. El se străduiește să-și înarmeze elevii cu cunoștințe temeinice, să facă din fiecare lecție un mijloc puternic de educare a elevilor în spiritul dragostei fierbinți pentru patrie, un mijloc de a forma la aceștia bazele concepției materialiste despre societate.

Cu multă pricepere a desfășurat tov. Nuțu lecția privind „Primele transformări revoluționare ale regimului de democrație populară din țara noastră". La începutul orei, prin întrebări puse elevilor, a fost caracterizată perioada imediat următoare actului istoric de la 23 August 1944 și pînă la 6 Martie 1945. Elevii au dovedit cunoașterea problemelor, deși acestea sînt destul de grele pentru posibilitățile lor de înțelegere. Prin întrebări ajutătoare, profesorul a reușit să stimuleze discuții, să dezvolte judecata elevilor, cerîndu-le să se pronunțe și asupra unor probleme a căror explicare nu era dată, de-a gata, în manual. Astfel, de exemplu, elevii au fost întrebați de ce revoluția desfășurată în țara noastră este o revoluție democrat-populară. Ei au răspuns just la această întrebare, subliniind participarea largă, cu adevărat populară, a maselor de oameni ai muncii la înfăptuirea prefacerilor revoluționare din țara noastră, la lupta pentru zdrobirea fascismului, pentru democratizarea țării, pentru reforma agrară etc.

O problemă mai greu de lămurit a fost aceea a dictaturii revoluționar-democratice a clasei muncitoare și a țărănimii. Elevii au arătat că aceasta era o dictatură a proletariatului și a maselor țărănești, dictatură îndreptată împotriva forțelor reacționare ale moșierimii și burgheziei. Scopul acestei dictaturi era de a smulge din mîinile exploatatorilor puterea economică și politică, de a democratiza țara și a o reface din punct de vedere economic. Ei au subliniat faptul că în această luptă rolul conducător l-a avut clasa muncitoare.

Discuția a pregătit terenul pentru a se putea trece la lecția nouă, la tratarea în amănunțime a primelor transformări revoluționare ale regimului de democrație populară și îndeosebi, a legiferării și aplicării reformei agrare după 6 Martie 1945.

La început, profesorul a caracterizat situația externă și internă în acel timp, scoțînd în relief faptul că lupta pentru înfăptuirea reformei agrare se împletea cu lupta împotriva fascismului, pe plan extern și intern, cu lupta pentru democratizarea și refacerea economică a țării. În acest timp, elevii urmăreau pe planșa din albumul „30 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia" momentele cele mai importante din această luptă.

Explicarea temei despre reforma agrară a început cu prezentarea unui grafic care înfățișează nedreapta repartiție a pămîntului în anul 1941; graficul — alcătuit de profesor pe baza materialului statistic — arată nedreptatea orînduirii sociale burghezo-moșierești, în care o mînă de mari moșieri stăpîneau mai mult pămînt decît milioanele de țărani muncitori. Necesitatea smulgerii pămînturilor din mîna exploatatorilor a devenit astfel evidentă pentru fiecare elev. Profesorul a arătat cum au sprijinit comuniștii pe țăranii muncitori să împartă pămînturile moșierești în mod revoluționar, încă înainte de legiferarea reformei, luptînd pentru zdrobirea împotrivirii moșierilor și a guvernelor cu majoritate reacționară de pînă la 6 Martie 1945. El a arătat apoi că guvernul democrat, instaurat la 6 Martie 1945 prin lupta poporului, a adoptat legea de reformă agrară și a trecut la aplicarea hotărîtă a ei. Profesorul a subliniat faptul că aceasta a făcut ca țărănimea muncitoare să-și dea mai bine seama că proletariatul, în frunte cu partidul său, este singurul ei aliat și conducător în lupta pentru pămînt și pentru un trai mai bun.

Tov. Nuțu a folosit în explicație și literatura beletristică, citind elevilor cîteva pasagii din „Mitrea Cocor" de Mihail Sadoveanu, pasagii care arată lupta țărănimii muncitoare împotriva moșierilor.

În continuare, profesorul a arătat transformările economice și sociale ce s-au petrecut în viața satelor noastre, ca urmare a împroprietăririi țăranilor: viața țăranilor s-a îmbunătățit, atît sub raport material cît și cultural. Dar profesorul a considerat în mod just că elevii trebuie să aibă o vedere de perspectivă asupra drumului pe care merge țărănimea noastră muncitoare. Folosind cu îndemînare un pasaj din romanul „Mitrea Cocor", unde sînt oglindite gîndurile eroului acestei cărți, care cunoscuse în Uniunea Sovietică viața colhoznicilor, profesorul a sugerat elevilor ideea care va fi dezvoltată într-o lecție ulterioară — că numai gospodăria mare, colectivă, este în stare să ridice pe țăranul muncitor la o viață de bună stare materială și culturală. Cu aceasta lecția a luat sfîrșit.

La succesul muncii de predare pe care o desfășoară tov. Nuțu contribuie și activitatea metodică a acestuia în cadrul cabinetului pedagogic.

Împreună cu alți profesori de istorie, cum este, de pildă, tov. Nicolae Sulică, profesorul Nuțu a contribuit la îmbogățirea cabinetului pedagogic cu un material didactic valoros pentru predarea lecțiilor de istorie. Deosebit de instructive sînt hărțile, schițele și schemele referitoare la diferite epoci și evenimente din istoria patriei noastre. Astfel, cu privire la răscoala țăranilor din anul 1907 a fost întocmit un tablou ce cuprinde toate elementele pe care se sprijină explicarea lecției: un grafic reprezentînd repartizarea pămîntului în preajma anului 1907; o hartă înfățișînd centrele unde răscoala a fost mai puternică, precum și mișcările trupelor trimise de stăpînirea burghezo-moșierească împotriva răsculaților; extrase de pe rapoartele comandanților militari însărcinați cu reprimarea mișcărilor țărănești, precum și ordinele bestiale date de guvernanți în vederea reprimării răscoalei. În acest tablou se mai găsesc, de asemenea, indicații bibliografice privind lucrările științifice și literare care se referă la răscoală, precum și o reproducere după o pictură a lui Octav Băncilă.

Pregătindu-se temeinic pentru munca de predare, desfășurînd o bogată activitate metodică, tov. Nuțu reușește să realizeze lecții documentate și clare, care contribuie la instruirea elevilor, îi convinge și îi ajută să înțeleagă în chip just evenimentele din istoria patriei noastre.

Prof. A. PETRIC

Cabinetul pedagogic sprijină cadrele didactice în pregătirea examenelor

Secția de învățămînt și cabinetul pedagogic al orașului Sibiu s-au preocupat din vreme de buna pregătire și desfășurare a întregii munci din școli în pătrarul IV, cînd se repetă și se sistematizează materia în vederea încheierii cu rezultate bune a anului școlar.

Activitatea pe care o desfășoară cabinetul pedagogic în această perioadă are la bază cunoașterea amănunțită a muncii școlilor. Metodiștii au urmărit în cursul pătrarului trei lipsurile caracteristice din cunoștințele elevilor la diferite materii, precum și cauzele care le-au determinat.

Astfel, multe lipsuri au la bază deficiențe ale manualelor. De exemplu, elevii și-au însușit mai greu demonstrarea teoremelor care sînt expuse greoi în manualele de matematică. Profesorii de științe naturale au întîmpinat greutăți în pregătirea elevilor datorită faptului că în manualul pentru clasa a VI-a materia nu este suficient de bine sistematizată.

Profesorii de istorie au discutat adeseori în cercul pedagogic despre necesitatea sistematizării materialului din lecțiile care tratează despre situația țărilor capitaliste la sfîrșitul veacului al XIX-lea și la începutul veacului al XX-lea, precum și din capitolul „Slavii de sud și vest".

Cele mai numeroase lipsuri din cunoștințele elevilor provin însă din felul cum au muncit profesorii și elevii. Elevii din clasa a V-a de la școala mixtă de 7 ani nr. 3 cu limba de predare germană nu și-au însușit bine forma reflexivă și imperativul verbelor. La clasele V—VII elevii folosesc cu predilecție în compuneri imperfectul în locul perfectului compus, fac greșeli în folosirea pronumelui personal.

La limba rusă, în special în clasa a VII-a, elevii deosebesc greu numărul propozițiilor în frază, confundă părțile de cuvînt etc.

Metodiștii cabinetului pedagogic al orașului Sibiu folosesc în această perioadă învățămintele trase din analiza lipsurilor în cunoștințele elevilor, pentru a îndreptăți atenția profesorilor înspre capitolele care nu sînt îndeajuns de bine însușite de elevi.

În ședințele cercurilor pedagogice din luna martie s-au prezentat proiecte de planuri de recapitulare și s-au dus discuții asupra felului cum trebuie împărțită materia în vederea unei repetări sistematice.

În planul de muncă al cabinetului pedagogic sînt prevăzute referate și discuții pe marginea unor probleme legate de pregătirea pedagogică a metodiștilor. Astfel, de exemplu, s-au organizat discuții cu privire la metodele de consolidare a cunoștințelor. Metodiștii au citit material documentar și au adunat exemple în vederea acestor discuții.

În această perioadă expoziția permanentă a cabinetului a fost împrospătată cu material care să ajute efectiv cadrele didactice în organizarea recapitulării: scheme, planșe, grafice, planuri de recapitulare etc.

Recapitularea impune sistematizarea materiei, gruparea cunoștințelor în altă ordine decît aceea în care au fost predate în cursul anului. Metodiștii ajută cadrele didactice să realizeze cu bune rezultate această sistematizare. Ei atrag atenția profesorilor să urmărească interpretarea justă de către elevi a faptelor, să nu se mulțumească cu redarea mecanică a celor citite. De pildă, metodiștii de limba română au indicat profesorilor un plan pe baza căruia se poate repeta capitolul privitor la realismul critic, care este tratat nu prea sistematic în manualul de clasa a IX-a.

Cabinetul pedagogic al orașului Sibiu se interesează îndeaproape și de evitarea supraîncărcării elevilor. Studierea acestei probleme în cursul anului școlar a arătat că indicațiile date de profesori cu privire la munca individuală a elevilor acasă scurtează mult timpul de pregătire a lecțiilor. Acum, în etapa recapitulării, profesorii sînt îndrumați să ajute elevii să-și poată îndeplini obligațiile școlare în întregime, și în același timp să se poată odihni suficient.

În legătură cu variatele probleme pe care le ridică activitatea din școli în etapa recapitulării, cabinetul pedagogic dă cadrelor didactice numeroase consultații. Metodiștii caută să se întîlnească mai des cu profesorii în școală și la cabinet, să le facă cunoscută experiența celor ce muncesc cu bune rezultate, să-i ajute pe toți să pregătească temeinic pe elevi pentru examene.

Prof. TRAIAN OPINCARU

Schimb de experiență pedagogică

De curînd, școlile pedagogice din Carei au organizat, din inițiativa secției de învățămînt a regiunii Baia Mare, un schimb de experiență la care au participat responsabilii cercurilor de științe naturale, profesori de științe naturale și unii directori ai școlilor sătești din regiune.

Participanții la schimbul de experiență au discutat probleme privitoare la legarea teoriei cu practica la lecțiile de științe naturale, la organizarea muncii pe lotul școlar, la popularizarea metodelor agrotehnice înaintate în rîndurile țărănimii muncitoare.

În cadrul discuțiilor s-a arătat că cei mai mulți dintre absolvenții școlii pedagogice din Carei aplică cu succes în munca lor cunoștințele agrotehnice pe care și le-au însușit în școală și țin o legătură permanentă cu foștii lor profesori. Absolventa Ana Drăgan, de pildă, continuă să ceară sprijinul școlii în rezolvarea unor probleme pe care i le pune în față munca în rîndurile țărănimii muncitoare.

Cîțiva elevi au demonstrat în fața participanților la schimbul de experiență cum anume se execută o serie de lucrări practice în cadrul lecțiilor de științe naturale și al activității extrașcolare la acest obiect. Astfel, s-a demonstrat confecționarea unui acvariu, s-au executat lucrări de iarovizare a cartofilor etc.

Profesorul de științe naturale de la școala pedagogică cu limba de predare maghiară din Carei a arătat cum a amenajat, împreună cu elevii, o seră și cum a confecționat un număr de 150 ghivece nutritive.

Au mai vorbit de asemenea despre realizările lor tovarășii Alexandru Bălnescu, directorul școlii din comuna Laschia, Felicia Popa și Rozalia Teleagă, din Satu Mare, Gh. Săfaru, directorul școlii din comuna Vad, raionul Sighet, tînărul profesor Vasile Fati și alții.

Participanții la schimbul de experiență au vizitat colțul naturii vii al școlii pedagogice din Carei.

Organizarea acestui schimb de experiență a constituit un ajutor prețios în munca pe care o desfășoară cadrele didactice pentru înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe agricole.

V. NISTOR

Consfătuiri de producție

În scopul îmbunătățirii predării geografiei a avut loc în comuna Pișcolt, raionul Săcuieni, o consfătuire de producție la care au participat numeroase cadre didactice de la școlile de 7 ani din cuprinsul raionului. Această consfătuire a constituit un bun prilej pentru schimb de experiență între profesorii de geografie.

Referatul prezentat la consfătuire și discuțiile purtate în jurul lui au subliniat că atît la școala de 7 ani cu limba de predare română cît și la școala cu limba de predare maghiară din comuna Pișcolt, profesorii de geografie țin lecții vii, atractive, folosesc un bogat material didactic, obișnuiesc elevii să se orienteze liber pe hartă, leagă cunoștințele teoretice cu practica, obținînd rezultate bune la clasă.

În cadrul consfătuirii au avut loc lecții deschise, interasistențe etc.

Cadrele didactice care au participat la consfătuirea de producție au adoptat o hotărîre în care se prevăd măsuri pentru îmbunătățirea predării geografiei

★

De curînd a avut loc la școala de 7 ani cu limba de predare română din comuna Acaș, raionul Carei, o consfătuire de producție cu tema „Căile prin care realizez o bună pregătire a elevilor din clasele V—VII la științele naturale".

La consfătuire au participat cadre didactice din școlile raionului Carei, precum și pedagogii de la școala de 7 ani cu limba de predare maghiară din comuna Beltiug, raionul Satu Mare

Referatul prezentat la consfătuire a arătat că, recapitulînd cu regularitate materia, organizînd lecții la muzeu sau la colțul naturii vii, folosind în mod just materialul didactic, profesoara de științe naturale de la școala de 7 ani cu limba de predare română din comuna Acaș a obținut rezultate bune în muncă. Nici unul dintre elevii ei nu a rămas în urmă la învățătură.

În cadrul discuțiilor s-au subliniat și unele metode folosite în munca pe parcelele experimentale ale școlilor din raion pentru înarmarea elevilor cu deprinderi agricole practice

★

Din inițiativa comitetului sindical al raionului Gheorghiu-Dej din Capitală, comitetul de instituție al școlii medii nr. 2 din acest raion a organizat de curînd o consfătuire de producție cu cadrele didactice din școală. În cadrul consfătuirii a fost prezentat un referat privitor la predarea limbii române. Consfătuirea a fost precedată de o serie de lecții deschise de limba română, la care au participat atît profesorii de specialitate cît și învățători. Cu prilejul consfătuirii s-a organizat și o expoziție cu material didactic, recenzii ale elevilor, schițe, planșe etc.

Ne pregătim pentru a fi buni profesori de matematică și fizică

Studenții din secția noastră vor deveni în curînd profesori. În momentul de față, noi mai sîntem încă studenți ai Institutului pedagogic din Cluj. Nu ne mai desparte însă multă vreme de data la care vom porni spre satele patriei, pentru a fi profesori la școlile de 7 ani.

Pentru a corespunde cît mai bine sarcinilor noastre viitoare, căutăm să ne pregătim temeinic pentru munca didactică. Studenții din secția noastră au participat cu deosebit interes la practica pedagogică organizată de Institut la diferite școli din orașul Cluj, pregătindu-se cu multă grijă pentru fiecare lecție practică. Înainte de a ține lecția, fiecare student și-a pregătit materialul necesar, a chibzuit asupra experiențelor pe care le putea organiza la lecție. De un mare ajutor în această privință ne-au fost îndrumările pe care le-am primit din partea cadrelor didactice, care ne-au explicat în mod amănunțit cum să organizăm experiențele, locul pe care trebuie să-l ocupe experiența în desfășurarea lecției, felul cum trebuie să folosim materialul didactic pentru a asigura o bună desfășurare a lecției.

Pe lîngă profesorul titular al clasei respective, la fiecare lecție ținută de noi a participat și o grupă de 10-12 studenți, precum și un tovarăș asistent. Fiecare își nota în carnet tot ce i se părea că trebuie să fie relevat în cadrul discuției asupra desfășurării lecției.

Lecțiile au fost analizate cu toată seriozitatea, ceea ce a contribuit mult la pregătirea noastră în vederea muncii pe care o vom desfășura ca profesori. Astfel, am învățat cum trebuie să legăm predarea cunoștințelor noi de cunoștințele însușite anterior de elevi, cum să realizăm legătura predării cu practica, cu activitatea în producție, cum să alegem problemele pentru a asigura un conținut just al lecțiilor.

Pregătirea noastră pentru munca de profesor nu s-a mărginit, însă, numai la studierea organizării lecțiilor. Sîntem îndrumați și în vederea desfășurării muncii educative în școală. Astfel, de exemplu, am asistat la o ședință cu părinții organizată de școala pedagogică cu limba de predare română din Cluj. Tema referatului ținut cu acest prilej a fost: „Comportarea copiilor în societate". În cadrul discuțiilor s-au ridicat probleme deosebit de interesante, datorită cărora am înțeles mai bine cum trebuie să rezolve profesorul numeroasele probleme educative care îi stau în față. De asemenea, am învățat cum trebuie să ne purtăm cu părinții viitorilor noștri elevi, cum să le solicităm colaborarea la rezolvarea problemelor educative ce se ivesc în viața clasei și a școlii.

Străduindu-ne să ne pregătim cît mai bine în vederea examenelor, așteptăm cu emoție și bucurie ziua cînd ne vom începe activitatea în școală.

V. POP
student la secția de matematică-fizică a Institutului pedagogic din Cluj

ZIUA PRESEI COMUNISTE

Au trecut 43 de ani de cînd a apărut primul număr al ziarului „Pravda", stegar al presei comuniste din lumea întreagă. La 5 mai 1912 masele muncitoare din Rusia au primit o puternică armă în lupta lor împotriva absolutismului țarist, împotriva exploatării moșierilor și capitaliștilor, pentru făurirea unei vieți noi, libere, pentru construirea socialismului. Ziua de 5 mai, ziua apariției primului număr al ziarului „Pravda", a devenit o sărbătoare tradițională a întregii prese comuniste și muncitorești internaționale, o sărbătoare a întregii omeniri progresiste.

Creată și educată de marele și puternicul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, presa sovietică a devenit cu adevărat arma cu bătaia cea mai lungă a partidului, un înflăcărat propagandist, agitator și organizator colectiv în lupta pentru doborîrea capitalismului, pentru victoria orînduirii socialiste, pentru construirea comunismului. Sutele de milioane de cititori și corespondenți ai presei comuniste își exprimă dragostea lor față de presa sovietică, în frunte cu „Pravda", model însuflețitor de luptă pentru cauza clasei muncitoare, pentru pace, democrație și socialism.

Marele popor sovietic, popoarele țărilor de democrație populară, oamenii cinstiți din toate țările iubesc presa sovietică și întreaga presă comunistă din lumea întreagă deoarece ziarele comuniste servesc cu pasiune cauza eliberării oamenilor muncii de orice asuprire și exploatare, cauza colaborării și frăției între popoare.

Izvorul marii forțe a presei comuniste stă în legătura sa strînsă cu masele largi ale celor ce muncesc, în conducerea sa de către partid pe baza ideilor atotbiruitoare ale marxism-leninismului.

În numele intereselor vitale ale poporului muncitor, presa comunistă, în frunte cu presa sovietică, slujește adevărul. Marele prestigiu de care se bucură presa sovietică și ziarele comuniste din toate țările constă tocmai în oglindirea adevărului.

Presa sovietică și presa comunistă din toate țările propagă în rîndul maselor largi ale oamenilor muncii adevărul despre dezvoltarea societății, arată maselor, pe baza învățăturii marxist-leniniste, care este drumul pe care trebuie să pășească în lupta pentru un viitor luminos. Presa comunistă smulge masca de pe fața dușmanilor omenirii, ai vieții și civilizației — imperialiștii din toate țările, în frunte cu cei americani — și mobilizează popoarele în lupta pentru zădărnicirea planurilor criminale de dezlănțuire a unui război atomic, pe care le urzesc cercurile agresive din Occident.

Ca de la cer la pămînt se deosebește presa comunistă de presa capitalistă. În țările capitaliste, unde fabricile de hîrtie, tipografiile sînt proprietatea unui mic număr de monopoliști, ziarele și agențiile de presă sînt de asemenea proprietatea clicii de monopoliști, armă de otrăvire și înșelare a maselor, de justificare a politicii de asuprire și exploatare, de atîtare a isteriei războinice.

Spiritul negustoresc și goana după profit exclud posibilitatea unei dezvoltări libere a presei în țările capitaliste. V. I. Lenin spunea că în societatea capitalistă libertatea presei înseamnă libertatea de a face comerț cu presa și cu influența ei asupra maselor populare. Oricît ar trîncăni imperialiștii despre „libertatea" presei în țările lor, ei nu mai pot astăzi să ascundă adevăratul caracter al presei capitaliste. Oamenii cinstiți din toate țările capitaliste își dau tot mai bine seama că presei reacționare, în frunte cu ziarele și agențiile de informații ale imperialiștilor americani, i s-a atribuit un rol de frunte în uriașul sistem de propagandă al cercurilor agresive interesate să prindă masele în mreaja minciunii, să le abată atenția de la problemele politice, de la lupta de clasă, să le inoculeze otrava șovinismului și militarismului, să înlăture astfel orice rezistență internă împotriva aventurilor războinice.

Ziarele reacționare și agențiile de informații servesc imperialiștilor să împiedice pătrunderea adevărului, să dezinformeze. George Gallup, conducătorul așa numitului „Institut american pentru cercetarea opiniei publice", afirma cu cinism că „orice idee se fixează în mintile a milioane de oameni și poate fi receptionată de acestia numai atunci cînd le este repetată pînă la saturație. Repetarea este condiția cea mai importantă pentru propagarea unei idei. **Chiar și minciuna poate fi primită ca adevăr, după cum a dovedit și Goebbels, dacă ea este îndeajuns repetată"** (sublinierea redacției). Acest „principiu" este cu strictețe respectat de ziarele reacționare din toate țările capitaliste, în coloanele cărora abundă minciunile de tot felul, potrivit intereselor marilor monopoluri pe care le deservesc. Agențiile de informații burgheze au devenit o monstruoasă industrie a minciunii. Ele debitează la ordinul monopoliștilor cele mai josnice minciuni și trec sub tăcere în mod sistematic orice informații care nu convin marilor monopoluri. Ziariștii care deservesc ziarele burgheze reacționare sînt instrumente ale monopoliștilor, slugi plătite ale capitaliștilor. De „cinstea" acestor ziariști și a agențiilor și ziarelor pe care le slujesc, opinia publică mondială s-a convins în mod deosebit de clar din activitatea desfășurată de agenția americană „Globe-Press" în legătură cu atacul criminal împotriva legației R.P.R. de la Berna. Pînă și autoritățile elvețiene au fost nevoite să comunice oficial că toate asertiunile calomnioase ale acestei agenții, organizată și condusă de serviciul american de spionaj, au fost inventate din fir în păr și că întreaga afacere constituie „un scandal de presă de prim ordin".

Iată de ce oamenii cinstiți din toate țările lumii nu mai dau crezare presei capitaliste, iată de ce oamenii muncii urăsc presa reacționară și pe acei ale căror interese ea le apără.

Presa comunistă, care răspîndește adevărul, are o influență uriașă asupra maselor largi populare, mobilizîndu-le prin marea forță a cuvîntului tipărit.

Presa sovietică mobilizează popoarele U.R.S.S. pentru îndeplinirea sarcinilor trecerii treptate la comunism. „Pravda" și celelalte ziare sovietice mobilizează pe oamenii sovietici în lupta pentru continua dezvoltare a industriei grele, pentru desăvîrșirea mecanizării complexe a agriculturii, pentru asigurarea unui puternic avînt al ramurilor producătoare de bunuri de consum popular. Presa sovietică aduce un prețios aport la înflorirea culturii sovietice, la dezvoltarea științei și învățămîntului. Ziarele sovietice popularizează marile succese ale științei și tehnicii sovietice, extinderea continuă a folosirii energiei nucleare în scopuri pașnice.

Presa sovietică în frunte cu „Pravda" se bucură de un mare prestigiu internațional. Cuvîntul ei insuflă tuturor popoarelor încredere în viitorul lor și le mobilizează la lupta pentru pace și socialism.

Din experiența glorioasei prese sovietice învață presa democratică din toate țările și, în primul rînd, presa partidelor comuniste și muncitorești.

În țara noastră, încă din anii grei ai ilegalității, ziarele conduse de Partidul Comunist Român au pus la baza activității lor principiile despre presa de tip nou, elaborate de Lenin și Stalin. În anii luminoși ai puterii populare, presa din țara noastră, avînd ca principiu călăuzitor însușirea bogatei experiențe a presei sovietice, a obținut sub conducerea partidului însemnate succese. Datorită marilor posibilități create de regimul democrat-popular și datorită interesului crescînd al oamenilor muncii pentru problemele politicii interne și internaționale, în țara noastră apar astăzi ziare și reviste într-un tiraj total de peste 5.000.000 exemplare

„Scînteia", organul C.C. al P.M.R., și celelalte ziare din țara noastră mobilizează masele la lupta pentru construirea socialismului în Republica Populară Română. Ziarele noastre acordă o mare atenție sarcinilor construcției de stat și economice, problemelor continuei întăriri a puterii patriei și a capacității ei de apărare.

Ducînd în mase linia partidului, presa noastră, în frunte cu „Scînteia", mobilizează eforturile poporului în vederea industrializării socialiste a țării, în vederea dezvoltării cu precădere a industriei grele — temelia temeliilor economiei noastre naționale.

Ziarele noastre mobilizează oamenii muncii de la sate în lupta pentru dezvoltarea agriculturii, pentru obținerea de recolte bogate, pentru transformarea socialistă a satului. O mare atenție acordă în momentul de față ziarele noastre îndeplinirii în cel mai scurt timp și în bune condiții a sarcinilor campaniei agricole de primăvară în vederea obținerii în acest an a unei recolte globale de 10 milioane tone de grîu și porumb și a unei producții medii de cel puțin 2.000 kg porumb boabe la hectar.

O atenție mereu mai mare dă presa noastră problemelor dezvoltării învățămîntului, științei și artei. Prin presă partidul îndrumă pe lucrătorii din învățămînt, din institutele de cercetări științifice, din toate sectoarele muncii culturale și artistice, îi înarmează cu ideile marxism-leninismului, cu cele mai înaintate metode științifice, îi previne împotriva influențelor dăunătoare ale ideologiei burgheze decadente.

Presa noastră mobilizează masele la luptă activă pentru pace, educă poporul muncitor în spiritul internaționalismului proletar și al patriotismului socialist, al vigilenței revoluționare și urii neîmpăcate față de dușmanii socialismului și păcii. Demascînd pregătirile de război ale cercurilor agresive din Occident, scoțînd la iveală putreziciunea crescîndă a sistemului capitalist, ziarele noastre, în frunte cu „Scînteia", cultivă în rîndurile poporului muncitor încrederea în tăria de neînvins a uriașului lagăr al păcii, democrației și socialismului, care numără peste 900 de milioane de oameni și care dispune de resurse materiale inepuizabile. Popoarele lagărului democratic nu se vor lăsa surprinse de evenimente. Ele sînt hotărîte să ia toate măsurile necesare pentru a da o ripostă zdrobitoare oricărei aventuri războinice.

De ziua presei comuniste poporul nostru muncitor își exprimă încă odată dragostea și atașamentul nețărmurit față de Uniunea Sovietică, prietenia de nezdruncinat cu marele popor chinez și cu toate popoarele din celelalte țări de democrație populară, hotărîrea de a lupta neobosit pentru viitorul fericit al patriei, pentru apărarea păcii în lume.

Cadrele didactice din Năsăud desfășoară o intensă activitate în cadrul S.R.S.C., organizînd numeroase conferințe în oraș. În clișeu: tov. dr. Dan Comșa, de la filiala Academiei R.P.R. din Cluj, vorbind, la o conferință organizată de cadrele didactice din Năsăud, despre călătoria lui E. Racoviță la Polul Sud.

În instituțiile de învățămînt se desfășoară pregătirile pentru examene

Pentru consolidarea cunoștințelor de gramatică

Recapitularea întregii materii la sfîrșitul anului școlar are o importanță deosebită. Cu ajutorul recapitulării, cunoștințele însușite de către elevi fragmentar — pe lecții, teme și capitole — sînt încadrate într-un sistem unitar, care dă o privire de ansamblu asupra întregii materii.

Recapitulînd cu elevii din clasele a VII-a și a X-a cunoștințele de gramatică studiate în timpul anului școlar, acord o deosebită atenție repetării frazei. Lecțiile de recapitulare a frazei îmi dau prilejul de a sintetiza cunoștințele elevilor, de a-i ajuta să rețină esențialul. Constituind o îmbinare de propoziții felurite ca formă, înțeles și conținut, fraza trebuie considerată totuși ca un întreg, ca o expresie a unei gîndiri complexe, alcătuind un tot unitar, bine închegat. Ea exprimă un singur conținut, care nu se poate despărți decît în mod convențional în elementele lui constitutive, pentru motivul că alcătuiește o unitate desăvîrșită.

Întrucît însă din considerațiuni didactice fraza a fost studiată în mai multe lecții, prin fragmentarea ei pe categorii de propoziții, cu prilejul recapitulării eu caut ca pe baza stabilirii legăturilor obiective dintre propoziții să-i fac pe elevi să înțeleagă ideea complexității și a unității depline a frazei. Pentru aceasta caut să scot în evidență diferitele raporturi care se stabilesc în frază între propoziții, formele și mijloacele prin care se stabilesc aceste raporturi, varietatea și bogăția acestor mijloace și forme. Odată cu repetarea cunoștințelor prin conversație, întocmesc pe tablă o schemă pe care o completez pe măsură ce primesc răspunsurile elevilor. Iată cum arată schema:

Felul prop. după înțeles	Felul prop. după raporturi	Felul prop. după conținut	Ce exprimă sau cărei părți de prop. corespunde	Conj., locuțiuni conj. sau alte părți de vorbire cu funcție de conjuncție
1. Principale	Coordonate	1. copulative	(legătură)	și, nici, nu numai... ci și...
		2. adversative	(opoziție)	iar, dar, însă, ci... ori, sau
		3. disjunctive	(excludere)	ori... ori, sau... sau, fie... fie...
		4. conclusive	(concluzie)	deci, prin urmare, așa dar, de aceea
Fraza — Îmbinare de propoziții — 2. Secundare	Subordonate (sau coordonate între ele)	1. subiective	(subiect)	că, să, care, cine, ce...
		2. predicative	(nume predic.)	că, să, care, cine, ce, cum
		3. compl. directe	(compl. direct)	că, să, care, cine, ce, cum, dacă...
		4. compl. indirecte	(compl. indir.)	cui, că, să, (la, de) ce, cum
		5. atributive	(determ. — atribut) (explic. — atribut)	că care, ce, unde, cînd, cum
		6. circ. de loc	(compl. de loc)	unde, (de, pe, pînă) unde, încotro
		7. circ. de timp	(compl. de timp)	cînd, (de, pe, pînă) cînd, cît timp
		8. circ. de cauză	(compl. de cauză)	fiindcă, pentrucă, deoarece, că, căci
		9. circ. de scop	(compl. de scop)	să, ca să, pentruca să, de
		10. circ. de mod	(compl. de mod)	cum, după cum, precum, parcă
		11. consecutive	(urmare, consecință)	încît, cît, de, că, să
		12. concesive	(piedică înlăturată)	deși, de, că, să, dacă
		13. condiționale	(condiție)	dacă, de, să, în caz că...

Această schemă îi ajută pe elevi să-și întipărească mai bine în memorie principalele probleme învățate în cursul anului cu privire la raporturile ce se stabilesc între propozițiile principale și secundare, coordonate și subordonate — și anume: propozițiile principale nu pot fi decît coordonate între ele sau supraordonate, pe cînd cele secundare pot fi și coordonate și supraordonate și subordonate. Caut ca schema să cuprindă toate tipurile de propoziții din frază, să indice toate mijloacele prin care se face legătura între ele. De asemenea, caut să scot în evidență bogăția și varietatea acestora.

Cu prilejul lecțiilor de recapitulare a cunoștințelor despre frază, insist și asupra vorbelor de legătură (conjuncții, locuțiuni sau alte părți de vorbire cu funcție de conjuncție) atrăgînd atenția elevilor asupra faptului că în timp ce propozițiile coordonate se leagă cu ajutorul conjuncțiilor, propozițiile subordonate se leagă cu ajutorul conjuncțiilor, al adverbelor și pronumelor relative. Insist îndeosebi asupra faptului că există conjuncții (locuțiuni conjunctive) specifice unor subordonate — cum sînt: căci, fiindcă, deși, încît, măcar că — și conjuncții care leagă cele mai variate subordonate, ca de pildă: să, de, cum, ca etc.

De asemenea, atrag atenția elevilor asupra faptului că în stabilirea tipurilor de subordonate dintr-o frază, trebuie să se pornească de la înțeles, de la conținut.

În clasa a X-a cer elevilor să facă și considerații de ordin sintactic-stilistic. Cu prilejul recapitulării frazei caut să insist în mod deosebit asupra semnelor de punctuație. Astfel, le arăt elevilor că propozițiile coordonate copulative legate prin „și" se despart uneori și prin virgulă, iar subordonatele așezate înaintea regentei, completivele directe și indirecte pot fi despărțite prin virgulă de regentă. Atrag de asemenea atenția elevilor asupra faptului că subordonatele circumstanțiale, subiectivele, completivele directe și indirecte, atributivele explicative, care pot lipsi din frază fără să-i știrbească înțelesul, se despart de obicei prin virgulă de supraordonatele lor.

În încheiere, le arăt elevilor că o singură frază, oricît de bogată ar fi ea, nu cuprinde de obicei toate tipurile de propoziții. Ajutați de schemă, elevii înțeleg că fraza este o unitate sintactică complexă, închegată după reguli precise, care trebuie respectate în exprimarea orală și scrisă.

Fără îndoială că aceste generalizări, în totalitatea lor, se vor face numai la clasa a X-a, la ultima lecție de recapitulare a frazei, după ce s-a repetat întregul material și s-a complectat întreaga schemă.

Recapitularea frazei în condițiile arătate nu se poate realiza într-o singură lecție, mai ales că este necesar să se facă și aplicații.

Ținînd seama de volumul materialului și de prevederile programei de învățămînt privitoare la numărul de ore afectat recapitulării finale, repartizez materialul în trei lecții, după cum urmează: în prima lecție repet cu elevii definiția și conținutul frazei, raporturile ce se stabilesc în frază și propozițiile coordonate; lecția a doua o rezerv repetării propozițiilor subordonate; în lecția a treia se complectează schema începută la prima lecție și continuată la a doua și se trag concluziile.

Odată cu repetarea teoretică, în timpul acestor trei lecții și în special la lecția a treia se fac exemplificări și se analizează din punct de vedere sintactic o serie de texte.

Mă străduiesc să organizez în așa fel lecțiile de recapitulare încît ele să fie interesante, să conțină elemente noi, atractive pentru elevi. Sistematizarea cunoștințelor cu ajutorul schemei, generalizarea și fixarea lor îi ajută pe elevi să înțeleagă mai profund aceste cunoștințe, să și le însușească temeinic.

FLORIAN POPESCU
profesor la școala medie din comuna Fierbinți, raionul Șnagov

La școala medie de fete nr. 21 din București cadrele didactice au organizat, în perioada pregătirii examenelor, consultații pentru eleve. La aceste consultații elevele vin cu regularitate, în număr mare, pentru a-și preciza o serie de probleme ivite în cadrul studiului individual.

In clișeu: Un grup de eleve la consultație la tovarășa profesoară de matematici Maria Dinescu.

La Institutul politehnic

Cadrele didactice de la Institutul politehnic din București acordă o atenție deosebită pregătirii studenților pentru examenele de sfîrșit de an. În acest scop, conducerea Institutului, decanatele facultăților și colectivele de catedră și-au întocmit planuri concrete de acțiune.

Pentru a cunoaște cît mai bine nivelul de pregătire al studenților, colectivele de catedră de la Facultatea de electronică și telecomunicații au analizat rezultatele obținute de aceștia cu prilejul lucrărilor de control și al lucrărilor de laborator. Deoarece s-a constatat că mai există un număr de studenți care nu și-au însușit cunoștințele prevăzute de programa de învățămînt, colectivele de catedră au organizat meditații (pentru studenții din anii I și II) și consultații cu subiecte anunțate. În orele de meditație, care au fost organizate atît în cadrul facultății cît și la cămine, studenții lucrează sub supravegherea asistenților. Aceștia se ocupă de fiecare student în parte, dînd îndrumările necesare pentru rezolvarea lucrărilor și pentru organizarea studiului individual.

Consultațiile cu teme anunțate dau rezultate dintre cele mai bune. O astfel de consultație cu tema „Citirea schemelor" a fost organizată, de exemplu, pentru studenții anului IV, la disciplina „Centrale telefonice automate".

La Facultatea electrotehnică s-a întocmit, pentru perioada examenelor, un program al consultațiilor pentru studenții anului IV. Astfel de consultații se dau la disciplinele: Mașini speciale, Aparate electrice, Mașini electrice, Electronica industrială și Economia industriei electrotehnice.

Nu toți studenții înțeleg însă să folosească consultațiile și meditațiile pentru a-și lămuri unele probleme mai grele din materie. Rezultatele nesatisfăcătoare obținute de unii studenți ai anului IV, care au și început colocviile și examenele, sînt o dovadă că aceștia nu folosesc toate mijloacele ce le stau la îndemînă pentru pregătirea lor temeinică.

Alături de conducerea Institutului, organizațiile U.T.M. și sindicale se preocupă îndeaproape de pregătirea examenelor. Numeroase grupe de studenți au analizat rezultatele obținute la învățătură de membrii lor și au luat măsuri pentru ajutorarea acelora care întîmpină greutăți în însușirea unor capitole din materie.

Un rol hotărîtor în buna pregătire a examenelor îl are activitatea organizațiilor de partid din Institut, care îndrumă întreaga muncă a cadrelor didactice și a studenților. Astfel, din inițiativa organizației de bază P.M.R. s-a organizat de curînd la Facultatea de mecanică o ședință deschisă în cadrul căreia s-a discutat problema ajutorului pe care personalul didactic trebuie să-l dea studenților în perioada de pregătire și de desfășurare a examenelor. Ca urmare, s-au organizat o serie de meditații și consultații. De asemenea, s-a constituit o comisie din care fac parte reprezentanți ai conducerii facultății, ai organizației de partid și ai organizațiilor de masă. Această comisie vizitează căminele unde locuiesc studenții, pentru a constata dacă aceștia au condiții bune de viață și de învățătură, pentru a-i controla și a le da ajutor în muncă.

Temeinica pregătire a studenților va determina obținerea unor bune rezultate la examene.

Să organizăm just recapitularea la limba rusă

În scopul recapitulării în condiții cît mai bune a cunoștințelor de limba rusă, profesorii trebuie să țină seama atît de volumul materiei, cît și de nivelul la învățătură al clasei. La lecțiile de recapitulare trebuie să se folosească material didactic special pentru sistematizarea materiei: scheme, vocabulare etc.

În procesul recapitulării cunoștințelor trebuie să se folosească metode diferențiate, în funcție de golurile existente în pregătirea fiecărui elev în parte. De aceea, atunci cînd alcătuiește planul lecțiilor de recapitulare și al consultațiilor, profesorul trebuie să țină seama de acest lucru.

În general, cu prilejul recapitulării în clasele V—VII este necesar să se insiste asupra foneticii. Elevii trebuie să înțeleagă și să rețină legătura dintre sunete și litere. Este bine să fie fixate prin analiza fonetică o serie de noțiuni de bază: deosebirea între consoanele sonore și surde, moi și dure; deosebirea între diferite vocale; semnul tare și semnul moale ca semne despărțitoare etc.

De asemenea, este necesar să se acorde o atenție deosebită recapitulării noțiunilor privind structura cuvîntului. Aceasta se poate realiza în timpul analizei morfologice.

În recapitularea părților de vorbire trebuie să se insiste asupra funcției și a rolului acestora. Este necesar să se repete definiția fiecărei părți de vorbire în parte. Elevii vor înțelege mai bine schimbarea substantivelor, a adjectivelor, a verbelor, dacă vom folosi metoda comparației. În acest scop este bine să se întocmească tabele comparative pentru părțile principale și secundare ale vorbirii, precum și pentru caracteristicile gramaticale ale părților de vorbire flexibile.

Cu prilejul recapitulării substantivului trebuie să se insiste asupra definiției genului, numărului, cazului, declinării. De asemenea, este necesar să se insiste asupra terminațiilor și funcției cazurilor, asupra ortografiei terminațiilor neaccentuate ale substantivelor de genul masculin și neutru la cazul instrumental și la cazul prepozițional, asupra ortografiei terminațiilor neaccentuate ale substantivelor de genul feminin terminate în a, ia, și semnul moale la cazurile dativ, prepozițional și instrumental, asupra terminațiilor în ii, ia, ie (i) ale substantivelor, asupra ortografiei substantivelor terminate în i, ș, și, ci. Pentru aceasta este bine să fie folosite schemele declinărilor.

Recapitulînd cu elevii cunoștințele despre adjectiv, profesorul trebuie să dea o atenție deosebită rolului adjectivului în propoziție, dependenței formei adjectivului de forma substantivului la care se referă; schimbării adjectivului după gen, număr și caz; ortografiei terminațiilor neaccentuate ale adjectivului de genul masculin și neutru, a adjectivelor terminate la cazul genitiv în „ogo", „ego", la cazul instrumental în „im", „im", la cazul prepozițional în „om", „em" etc.

Recapitularea verbului trebuie să înceapă de la generalizarea materiei parcurse despre verb, cu ajutorul cunoștințelor despre verb predate în cursul anului, folosindu-se tabelele privitoare la timpul și persoana verbului, la formele verbului, la aspectele verbului. După aceste tabele elevii vor repeta conjugarea verbului și timpurile.

În recapitularea cunoștințelor de gramatică trebuie să se folosească procedee cît mai variate, care să trezească interesul elevilor pentru îndeplinirea lucrărilor date. Recapitularea trebuie să-i ajute pe elevi să generalizeze cunoștințele însușite în cursul anului, să le înțeleagă mai adînc. La aceasta contribuie în mare măsură efectuarea independentă a lucrărilor, antrenarea elevilor în îndeplinirea exercițiilor aplicative. Este bine să li se dea elevilor exerciții de analiză sintactică, morfologică, fonetică, dictări explicative și creatoare în legătură cu regulile învățate, exerciții din manual care nu au fost efectuate în timpul anului.

Recapitularea materialului lexic este bine să se facă pe teme, care să grupeze lecții asemănătoare după conținut. În cadrul acestor teme trebuie să se organizeze lucrări și exerciții practice.

O însemnătate deosebită pentru buna desfășurare a muncii de recapitulare o are și activitatea independentă a elevului acasă. De aceea, profesorii trebuie să acorde multă atenție formulării temelor pentru acasă, precum și lămuririi metodelor care trebuie folosite de elevi pentru efectuarea acestor teme.

MARTA FONARGI

Măsuri pentru încheierea cu succes a anului școlar

Apropierea încheierii anului școlar pune în fața organelor de învățămînt și a cadrelor didactice sarcini deosebite. Pentru buna rezolvare a acestor sarcini, secția de învățămînt a raionului Lenin din București a luat o serie de măsuri care să fie aduse la îndeplinire de către inspectori, de către metodiștii cabinetului pedagogic, de către directori, profesori și învățători. Astfel, în planul de muncă al cabinetului pedagogic a fost prevăzută organizarea unor conferințe privitoare la desfășurarea recapitulării. De curînd, în cadrul cabinetului s-a ținut o conferință cu subiectul „Recapitularea materiei" și un referat cu subiectul „Școala înainte de examene".

In această perioadă metodiștii cabinetului dau cu regularitate consultații cu privire la metodica unor lecții de recapitulare considerate mai dificile, la pregătirea materiei în vederea lecțiilor de recapitulare, la controlul și notarea cunoștințelor elevilor, la verificarea și notarea lucrărilor de control etc. Metodiștii caută să atragă la consultații în special pe acele cadre didactice care au greutăți în munca profesională.

Secția de învățămînt a dat sarcini speciale și directorilor de școli în vederea valorificării din plin a timpului care a mai rămas pînă la încheierea anului școlar. Directorii de școli au întocmit planuri concrete de activitate, ținînd seama de lipsurile semnalate în pătrarele precedente și de rezultatele obținute la învățătură la sfîrșitul pătrarului III.

O deosebită atenție acordă directorii antrenării organizațiilor U.T.M. în munca de pregătire a examenelor în vederea mobilizării utemiștilor și pionierilor — și prin ei a tuturor elevilor — la o muncă susținută și perseverentă.

In cadrul ședințelor cu părinții pe școală și pe clase organizate în această etapă, directorii școlilor sau diriginții prezintă referate cu privire la sarcinile familiei în perioada de pregătire a încheierii anului școlar, lămurind cu acest prilej probleme ca: întrebuințarea timpului de către elevi, prevenirea lecțiilor, necesitatea controlului activității elevilor din partea familiei, evitarea suprasolicitării elevilor cu sarcini gospodărești.

Diriginții au sarcina să țină evidența frecvenței și, printr-o strînsă legătură cu părinții, să asigure frecvența regulată a tuturor elevilor, să urmărească felul cum își pregătesc elevii lecțiile, vizitîndu-i la domiciliu, să controleze permanent activitățile din afară de clasă și extrașcolare pentru a veghea ca ele să nu supraîncarce elevii, să participe regulat la adunările organizațiilor U.T.M., precum și la adunările tematice ale organizațiilor de pionieri care sînt legate de problemele specifice acestei perioade.

Pentru asigurarea desfășurării în bune condiții a recapitulării materiei, directorii de școli intensifică asistențele la lecții, dînd o atenție deosebită calității cunoștințelor elevilor la diferite obiecte, verificării și notării acestora.

De asemenea, directorii stau de vorbă cu viitorii absolvenți, îndrumîndu-i în vederea alegerii unei profesiuni.

Toate aceste măsuri vor contribui la întărirea muncii din școli, la succesul examenelor.

Lecția de recapitulare „Schimburile și metabolismul energetic"

Cursul de anatomie și fiziologia omului predat în clasa a VIII-a reprezintă un sistem închegat de cunoștințe științifice despre structura și funcțiunea organismului uman, cu scopul de a face cunoscute elevilor fenomenele ce se petrec în corpul omului, spre a le putea influența în mod conștient. Programa școlară cere profesorilor de științe naturale ca, în predarea acestui curs, să nu se limiteze la o simplă descriere a organelor și a funcționării lor, ci să scoată în evidență legile generale privind structura și funcțiunea diverselor organe, precum și legătura reciprocă dintre acestea. Profesorii trebuie să stăruie, de exemplu, asupra dependenței fenomenelor fiziologice de condițiile de existență ale organismului, asupra organismului ca un întreg indisolubil, asupra caracterului specific al fenomenului fiziologic față de cel fizico-chimic etc.

Pentru a răspunde cu succes la cerințele programei școlare, pentru a consolida, sistematiza și adînci cunoștințele de anatomie și fiziologie ale elevilor, profesorul trebuie să-și planifice din timp lecțiile de recapitulare, sintetizînd materialul predat pe probleme. În alegerea problemelor ce se vor discuta în cadrul recapitulării trebuie să ținem seama de faptul că elevii au parcurs întreaga materie și deci sînt în stare să aprofundeze anumite chestiuni care, studiate parțial, au putut să rămînă insuficient însușite.

Recapitularea lecției cu tema: „Schimburile și metabolismul energetic" — care constituie de fapt o sintetizare a întregii materii studiate în cursul anului, trebuie să fie pregătită cu deosebită grijă din partea profesorului. Acesta trebuie să chibzuiască în primul rînd asupra căror probleme va trebui să insiste, pe care cunoștințe ale elevilor trebuie să se sprijine, asupra căror legi generale să se oprească pentru a le aprofunda și sistematiza. Profesorul trebuie să acorde atenție justei organizări a materialului în cadrul lecției, metodelor pe care le va folosi la această lecție, conținutului întrebărilor pe care le va pune și materialului didactic.

Lecția de recapitulare a cunoștințelor privitoare la schimburile și metabolismul energetic se poate sistematiza în jurul a trei probleme principale: a) asimilația; b) dezasimilația; c) reglarea nervoasă a acestor fenomene. În încheierea lecției se vor desprinde concluzii generale asupra metabolismului.

Lecția poate începe cu o conversație pregătitoare, în care se scoate în evidență legătura strînsă ce există între organism și condițiile lui de existență. Se va arăta că această legătură se stabilește, pe de o parte, prin intermediul substanțelor alimentare și al oxigenului, pe care organismul le ia din mediul înconjurător, iar pe de altă parte, prin bioxidul de carbon, produse de excreție și produse neasimilate pe care organismul le cedează îndărăt acestui mediu.

Profesorul trebuie să discute apoi cu elevii despre cele mai importante categorii de alimente, despre compoziția chimică a acestora și despre importanța lor pentru viața organismului uman. În legătură cu aceasta este necesar să se accentueze faptul că alimentele constituie pentru organism un material constructiv-plastic și totodată o sursă de energie, deoarece în procesul formării substanței vii celulele nu asimilează numai substanța, ci și energia latentă inclusă în ea. Din punct de vedere chimic, molecula substanțelor alimentare este foarte mare și complexă, fapt care trebuie subliniat, pentru ca, pornind de aici, să se discute cu elevii transformarea acestei molecule în procesul digestiv în particule mai mici și mai simple, pe baza cărora se va sintetiza apoi substanța proprie a diverselor organe ale corpului omenesc.

În legătură cu absorbția intestinală, profesorul trebuie să scoată în evidență faptul că absorbția nu este un proces fizico-chimic, o simplă osmoză, ci un proces fiziologic, în care mucoasa intestinală nu are numai o acțiune selectivă, dar este și sediul unor sintetizări. El va reaminti astfel elevilor că, din vilozitățile intestinale, alimentele ajung în circuitul sangvin (se va sublinia cu acest prilej legătura cu organele circulatorii) care le distribuie în țesuturile cele mai îndepărtate, unde pătrund, prin membrana vaselor capilare, în toate celulele organismului și unde suferă o serie de modificări în sensul că particulele aduse se combină, dînd naștere substanței proprii celulare. Discutînd cu elevii această problemă, profesorul va căuta ca aceștia să fie pe deplin lămuriți asupra mecanismului descompunerii alimentelor cu moleculă complexă în corpuri mai simple, cu care apoi se construiește substanța celulară proprie organismului.

Ajuns la acest punct al lecției, profesorul trebuie să stabilească, cu ajutorul elevilor, definiția asimilației și să facă o scurtă comparație cu asimilația clorofiliană (fotosinteza) la plantele verzi.

Partea a doua a lecției a fost pregătită atunci cînd s-a scos în evidență legătura organismului cu condițiile sale de existență și cînd s-a stabilit că în procesul asimilației celulele înglobează, odată cu substanța alimentară, și energia potențială inclusă în ea. Profesorul va sublinia faptul că, pentru a trăi, organismul trebuie să consume multă energie. De aceea o parte din substanța celulară este arsă cu ajutorul oxigenului și transformată în energie de mișcare și energie calorică. Din această ardere rezultă și o serie de produse toxice — ca bioxidul de carbon și produse de excreție — eliminate din organism prin intermediul organelor respirației și organelor excreției. Profesorul va atrage atenția elevilor asupra faptului că acest proces de dezasimilație se desfășoară simultan cu asimilația, condiționîndu-se în mod reciproc cu aceasta.

Stabilindu-se astfel cu precizie sensul noțiunilor de asimilație și dezasimilație, se poate trece la partea treia a lecției, în care se va analiza raportul între cele două procese ale metabolismului. Trebuie să se sublinieze, cu acest prilej, reglarea trofică a procesului metabolic prin intermediul scoarței cerebrale și pe calea hormonală. Elevii cunosc funcționarea sistemului nervos și a glandelor cu secreție internă, așa încît au posibilitatea să înțeleagă mai adînc rolul acestora în reglarea procesului metabolic.

Arătînd elevilor legătura de interdependență între organele digestiei, circulației, respirației, excreției, sistemul muscular etc., profesorul va sublinia rolul conducător al sistemului nervos în coordonarea funcțiilor acestor sisteme de organe, cerînd elevilor să dea exemple pentru a evidenția acest lucru.

În încheiere trebuie să se accentueze importanța cunoașterii metabolismului din organism în vederea calculării valorii nutritive a alimentelor, a stabilirii unor rații alimentare juste etc.

Lecția de recapitulare: „Schimburile și metabolismul energetic" poate fi însoțită de o schemă sintetică și rezumativă complectată cu un desen schematic pe tablă.

IOAN PETRAȘCU
lector la Institutul interregional de perfecționare a cadrelor didactice din Timișoara

Repetarea și sistematizarea cunoștințelor de matematică în clasa a X-a

Ultima etapă a anului școlar prezintă o importanță deosebită. Atît învățătorii și profesorii, cît și elevii trebuie să depună acum eforturi și mai susținute pentru a recapitula întreaga materie parcursă.

În clasa a X-a, problema recapitulării are o și mai mare însemnătate, deoarece aici este vorba de pregătirea viitorilor absolvenți. Tocmai de aceea am căutat să organizez cît mai bine munca de recapitulare, de sistematizare și de adîncire a cunoștințelor de matematică la această clasă.

Pînă la 1 Mai a. c. mi-am complectat observațiile în legătură cu problemele din diferitele capitole care au fost mai slab însușite de către unii dintre elevi. M-am ajutat în această privință de observațiile făcute în planurile zilnice de lecții și pe marginea lucrărilor scrise și de control curent din timpul anului. Tot în acest scop, pînă la sfîrșitul lunii aprilie le-am dat elevilor lucrări de control, întocmind o evidență sistematică a lipsurilor constatate cu acest prilej.

În întocmirea planului de recapitulare, am ținut seama de greutățile întîmpinate de elevi în efectuarea calculului rațional, de greutățile constatate în asimilarea și adîncirea demonstrațiilor la teoremele esențiale, în aplicarea formulelor la rezolvarea diferitelor exerciții și probleme, în reprezentarea figurilor în spațiu, în alegerea metodelor celor mai juste de rezolvare.

Din experiența anilor trecuți mi-am dat seama că în puținele ore rezervate recapitulării nu se poate cîștiga prea mult dacă se stabilesc prea multe teme și, mai ales, dacă se parcurge materialul în același fel ca și în timpul anului. De aceea am căutat să împart astfel materia în cadrul lecțiilor de recapitulare, încît să realizez o legătură cît mai strînsă între temele de algebră, trigonometrie și geometrie.

De pildă, iată ce teme mi-am trecut în plan pentru perioada cuprinsă între 2-25 mai: *Săptămîna 3—7 mai:* 1) Numere complexe (istoric, definiții, operații); 2) Relații într-un triunghi oarecare (teoremele de trigonometrie esențiale, cu justificare; demonstrarea formulelor pentru aria unui triunghi); 3) Poliedre (elemente; secțiuni principale); Corpuri rotunde (definiții; proprietăți); 5) Inecuații de gradul II; discuția trinomului de gr. II. *Săptămîna 9—14 mai: 1)* Rezolvarea triunghiurilor prin metode trigonometrice (cazurile clasice; discuția cazului IV; cîteva cazuri speciale); 2) Formule pentru ariile poliedrelor și corpurilor rotunde (se vor face justificări la formulele principale); 3) Formule pentru volumele poliedrelor (accent pe justificarea formulei pentru paralelipipedul dreptunghic, de deducerea volumului pentru prizma oarecare, precum și pe justificarea formulei pentru volumul piramidei); 4) Volumele corpurilor rotunde (se va insista asupra volumului trunchiului de con); 5) Exerciții și probleme de geometrie și trigonometrie. *Săptămîna 16—21 mai:* 1) Exerciții și probleme de geometrie cu trigonometrie (două lecții); 2) Lecții practice pe teren (două lecții); 3) Ecuații de grad superior (Teorema lui Bezout, calculul rădăcinilor raționale). *Săptămîna 23—25 mai:* 1) Ecuații și sisteme trigonometrice (clasificarea pe tipuri de ecuații); 2) Exerciții combinate cu elemente de trigonometrie și algebră. 3) Poliedre regulate — sfera (definiții, proprietăți, justificarea formulelor importante).

Am ales mai puține lecții de algebră, întrucît mă voi folosi de toate ocaziile pe care le oferă exercițiile de trigonometrie și geometrie, și mai ales cele combinate, pentru a consolida și sistematiza cunoștințele de algebră însușite în clasa a X-a.

Asupra semnului trinomului și asupra discuției ecuației de gradul II voi stărui și în cadrul unor probleme în care se leagă cunoștințele de matematică cu cele de fizică.

Pentru justificarea unor formule sau repetarea demonstrării unor teoreme confecționez planșe și scheme care cuprind într-o formă nouă ideile principale ce trebuie reținute de elevi. De asemenea, perfecționez schemele recapitulative cu ajutorul cărora am obținut rezultate bune în anii trecuți.

Pentru ca lecțiile de recapitulare cu teme din geometria în spațiu să poată da bune rezultate în ceea ce privește dezvoltarea imaginației spațiale a elevilor și conturarea mai precisă a reprezentărilor acestora cu privire la corpurile geometrice, caut să pregătesc la fiecare lecție material didactic adecvat.

Concomitent cu lecțiile de recapitulare mi-am programat două ore săptămînal pentru consultații. În cadrul unui plan fixat de comun acord cu elevii, voi discuta cu ei chestiunile în lămurirea cărora ei întîmpină dificultăți. Aleg din culegerile de probleme exercițiile cele mai potrivite pentru înlăturarea diferitelor lipsuri constatate în cunoștințele elevilor și le cer acestora ca, înainte de a se prezenta la consultații, să studieze bine aceste exerciții.

La recapitularea și sistematizarea cunoștințelor contribuie și cercul de matematică și fizică al elevilor, în cadrul căruia elevii rezolvă o serie de probleme care s-au dat în special la examenele de maturitate în anul precedent.

GH. POPESCU
profesor la școala medie nr. 2 de băieți din Lugoj

A zecea aniversare a eliberării Cehoslovaciei

Cale liberă spre învățătură

Anul acesta, la 9 mai, poporul cehoslovac sărbătorește a zecea aniversare a eliberării patriei sale de către glorioasa Armată Sovietică.

In cei zece ani care s-au scurs de la eliberarea țării, poporul cehoslovac a obținut, sub conducerea partidului comunist, succese deosebit de însemnate în lupta pentru construirea socialismului, pentru pace. Printre acestea se numără și marile succese obținute în domeniul dezvoltării învățămîntului.

In Cehoslovacia burgheză, studiile în școlile medii și în instituțiile de învățămînt superior constituiau un privilegiu al copiilor celor avuți. Copiii de muncitori și de țărani săraci își încheiau activitatea odată cu absolvirea școlilor de cinci ani. Astăzi, în Cehoslovacia democrat-populară a fost introdus un sistem de învățămînt în cadrul școlilor elementare de opt ani, după a căror absolvire elevii își continuă studiile fie în învățămîntul mediu de specialitate, fie în centrele școlare ale rezervelor de muncă ale statului, fie în școlile de ucenici de pe lîngă diferitele întreprinderi.

In anul școlar 1954/1955, numărul elevilor din clasele IX—XI ale școlilor medii de unsprezece ani a crescut la 61.000. Numărul elevilor din școlile de specialitate a crescut la circa 138.000, din care 60.000 în școlile industriale, 29.000 în școlile economice și aproape 17.000 în școlile sanitare.

Intr-o școală construită la Veltrusice în anii puterii populare.

Pe lîngă acești elevi, care frecventează cursurile de zi, mai există un număr de 34.000 de elevi din rîndurile oamenilor muncii, care își ridică nivelul cultural și profesional în cadrul cursurilor serale, prin corespondență sau fără frecvență de pe lîngă școlile de specialitate.

In anii puterii populare au fost construite anual în Cehoslovacia de două ori mai multe clădiri destinate școlilor decît în anii care au precedat războiului.

In cadrul școlilor au fost înființate așa numitele grupe de tineret, în care, în afara timpului de învățămînt, copiii părinților salariați se bucură de îngrijire totală. Astfel, în cursul anului 1953, aceste grupe au cuprins un număr de 126.000 de elevi. De asemenea, a crescut considerabil grija pentru odihna copiilor în timpul vacanței; în anul 1953 au fost trimiși la odihnă 261.000 de copii. In afară de aceștia, un număr de 27.000 de elevi au urmat în același an cursurile școlilor organizate în mijlocul naturii.

Preocuparea multilaterală a statului pentru dezvoltarea copilului se manifestă și în grija pentru copiii de vîrstă preșcolară. Numărul grădinițelor a sporit față de 1948 cu 39 la sută. In perioada cincinalului, începînd din anul 1949 pînă în 1953, au fost înființate 1800 de grădinițe. Copiii se bucură aici de o îngrijire exemplară.

O mare dezvoltare a cunoscut în anii puterii populare și învățămîntul superior. Astăzi există în Cehoslovacia 40 de instituții de învățămînt superior, iar numărul studenților — aproximativ 50.000 — întrece de două ori numărul studenților din ultimul an antebelic. In același timp, un număr de 22.000 de oameni ai muncii își complectează cunoștințele sau își desăvîrșesc instruirea în cadrul formelor de studiu prin corespondență, al cursurilor serale etc.

In timp ce în perioada republicii capitaliste cheltuielile statului pentru învățămînt, socotite pe cap de locuitor, constituiau doar 69,31 coroane, statul de democrație populară a alocat în acest scop, numai în cursul anului 1953, o sumă de aproape opt ori mai mare.

Dezvoltarea necontenită a învățămîntului din Cehoslovacia este indisolubil legată de marele interes al oamenilor muncii pentru cultură. In Republică există astăzi 64 de teatre profesioniste față de 18 cîte existau înainte de război. In cei zece ani care au trecut de la eliberarea țării au fost publicate peste 20.000 de titluri de cărți, într-un tiraj de peste 333 de milioane de exemplare.

Pășind cu hotărîre alături de țările lagărului păcii și socialismului, Cehoslovacia își întărește necontenit eforturile în lupta pentru bunăstarea și fericirea poporului.

Oamenii muncii din țara noastră privesc cu bucurie bilanțul realizărilor obținute de poporul cehoslovac în cei zece ani care au trecut de la eliberarea patriei sale, urîndu-i noi succese în opera măreață de construire a socialismului, de apărare a păcii.

Să întărim lupta pentru lichidarea neștiinței de carte

Anul școlar 1954—55 este anul hotărîtor pentru lichidarea neștiinței de carte în țara noastră. Conștienți de acest fapt, zeci de mii de învățători și profesori au desfășurat o muncă cu adevărat patriotică pentru a cuprinde la cursurile din iarna aceasta un număr cît mai mare de neștiutori de carte.

Secțiile de învățămînt ale regiunilor Ploești, Pitești și Suceava, ca și secția de învățămînt a orașului București au acordat în acest an școlar o mare atenție muncii de alfabetizare, antrenînd în această muncă numeroase cadre didactice.

Secțiile de învățămînt ale regiunilor Oradea, Baia Mare etc. au organizat un control serios al activității în cadrul cursurilor de alfabetizare și, pe baza constatărilor făcute, au luat măsuri pentru îmbunătățirea frecvenței și pentru ridicarea nivelului predării.

Cu prilejul examenelor de promovare și absolvire a cursurilor de alfabetizare, seria de iarnă, s-a constatat că acolo unde cadrele didactice au privit problema alfabetizării cu toată răspunderea, rezultatele au fost bune. Astfel de rezultate au obținut, de exemplu, cadrele didactice din comuna Zlatna, regiunea Hunedoara, cadrele didactice din raioanele Băilești și Novaci, regiunea Craiova etc.

In munca de alfabetizare desfășurată pe timpul iernii s-au semnalat însă și unele lipsuri. Astfel, nu toate cursurile de alfabetizare s-au deschis la data fixată de Ministerul Invățămîntului. Așa, de pildă, în raionul Petroșani, regiunea Hunedoara, nici la 1 februarie nu se deschiseseră toate cursurile de alfabetizare. Intr-o serie de regiuni cum sînt București, Galați, Constanța, frecvența la cursurile de alfabetizare a lăsat de dorit. In regiunea Galați nici la 1 ianuarie a.c. nu erau încadrate cele 46 posturi de învățători, special repartizate acestei regiuni pentru munca de alfabetizare. Șeful secției de învățămînt a regiunii București nu a asigurat o bună îndrumare a secțiilor de învățămînt raionale în ceea ce privește organizarea muncii de alfabetizare, nu a asigurat un control permanent al muncii, nu a luat măsuri pentru popularizarea metodelor bune folosite de cadrele didactice fruntașe în munca de lichidare a neștiinței de carte și nici nu a tras la răspundere pe șefii secțiilor de învățămînt raionale și pe directorii de școli care au manifestat o atitudine indiferentă față de îndeplinirea planului de stat cu privire la alfabetizare.

La 3 mai a.c. s-a început activitatea în cadrul cursurilor de alfabetizare, seria de vară. La aceste cursuri urmează să fie cuprinși toți neștiutorii de carte din întreprinderi, șantiere și unitățile socialiste agricole. Pentru aceasta organele sindicale din întreprinderi, instituții, G.A.S. și S.M.T., cu sprijinul cadrelor didactice, trebuie să mobilizeze pe toți muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii ca, sub lozinca „Nici un neștiutor de carte în întreprinderea, secția sau grupa noastră", să participe direct la acțiunea de alfabetizare, răspunzînd fiecare de alfabetizarea unui neștiutor de carte. Comisiile de femei din comitetele de întreprindere pot să asigure mobilizarea și frecvența la cursuri a tuturor femeilor neștiutoare de carte din întreprinderi.

La sate, acțiunea de alfabetizare pe timpul verii se va desfășura ținînd seamă de muncile agricole. In acest scop învățătorii și profesorii vor lua asupra lor cîte 2—3 neștiutori de carte pe care îi vor alfabetiza în timpul liber — seara, în zile nefavorabile muncilor agricole și duminica. Organizațiile sindicale din învățămînt, împreună cu organele U.T.M., trebuie să mobilizeze studenții și elevii din clasele superioare pentru ca și aceștia să contribuie la atragerea la cursuri a neștiutorilor de carte din comunele în care locuiesc.

Organizarea cursurilor de alfabetizare pe timpul verii trebuie să constituie o preocupare îndeosebi pentru regiunile București, Galați, Craiova și Constanța, care mai au mulți neștiutori de carte.

Secțiile de învățămînt, împreună cu consiliile sindicale regionale, vor trebui să alcătuiască, așa cum arată hotărîrea Prezidiului C.C.S. din martie 1955, un plan comun de acțiune în vederea lichidării neștiinței de carte, cu sarcini și răspunderi concrete, insistînd în special asupra controlului și îndrumării muncii de alfabetizare.

In cadrul cursurilor de vară trebuie să se pună un accent deosebit pe ridicarea calității predării. Cadrele didactice au datoria să asigure însușirea de către cursanți a unor cunoștințe temeinice de citit, scris și socotit.

O grijă deosebită trebuie arătată și absolvenților cursurilor de alfabetizare. Pentru continua ridicare a nivelului cultural și profesional al acestora, secțiile de învățămînt și organele sindicale trebuie să-i atragă în diferite activități cultural-educative, să-i sfătuiască să se înscrie în școlile de calificare sau în școlile pentru tineretul muncitoresc și sătesc.

Acțiunea de lichidare a neștiinței de carte necesită o muncă intensă și susținută din partea tuturor organelor locale și, în special, din partea secțiilor de învățămînt și a consiliilor sindicale regionale, ca și din partea cadrelor didactice. Hotărîrea din martie 1955 a Prezidiului C.C.S. prevede acordarea unor diplome de evidențiere întreprinderilor, gospodăriilor agricole de stat, stațiunilor de mașini și tractoare și gospodăriilor agricole colective fruntașe în munca de alfabetizare, precum și acordarea unor „scrisori de mulțumire" cadrelor didactice fruntașe în această muncă. Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R. va acorda, de asemenea, premii în bani și insigna de fruntaș în munca de lichidare a neștiinței de carte celor care au obținut rezultate deosebite în lichidarea neștiinței de carte.

D. IONESCU

10 ani de la eliberarea poporului german

Succesele culturale ale R. D. Germane

Se împlinesc zece ani de la ziua cînd, în urma istoricei victorii a Armatei Sovietice asupra hoardelor fasciste, poporul german a căpătat posibilitatea de a se consacra muncii pașnice, creatoare, posibilitatea de a-și făuri o viață liberă și fericită. In acești zece ani, în Republica Democrată Germană, s-au obținut, sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania, realizări de o uriașă însemnătate în toate domeniile vieții economice și culturale.

Imediat după zdrobirea fascismului, datorită ajutorului dezinteresat al Uniunii Sovietice, au fost luate măsurile necesare pentru a oferi oamenilor muncii din Republica Democrată Germană toate posibilitățile pentru însușirea cunoștințelor științifice necesare. Monopolul culturii, deținut odinioară de o strînsă pătură socială privilegiată, a fost desființat. Facultățile muncitorești și țărănești au dat tuturor acelora care pînă mai ieri erau excluși de la studiu posibilitatea să urmeze universitatea. Au fost înființate școli noi, de specialitate și superioare.

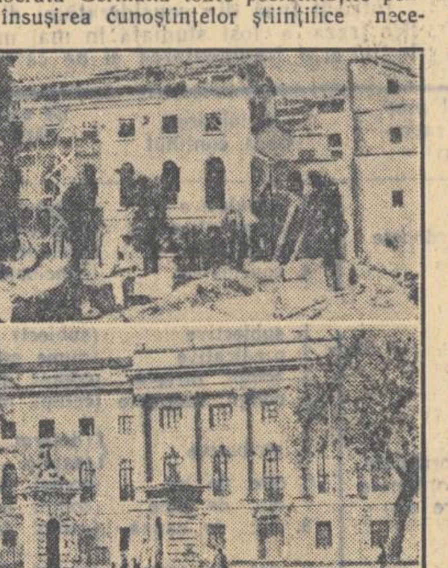

Universitatea „Humboldt" din Berlin, distrusă în timpul războiului, a fost reconstruită în întregime.

O atenție deosebită a fost acordată organizării conferințelor. Sindicatele, Tineretul Liber German, Asociația culturală pentru reînnoirea democratică a Germaniei, Uniunea ajutorului țărănesc reciproc și alte organizații democratice au desfășurat o intensă activitate pentru răspîndirea științei pe calea conferințelor. La cabinetele de partid ale Partidului Socialist Unit au fost ținute mii de conferințe și lecții publice, în care au fost tratate probleme de politică, economie, filozofie și alte variate probleme ale științei progresiste. Sindicatele au desfășurat de asemenea o intensă activitate pentru organizarea de conferințe în întreprinderi, cluburi și la casele de cultură. Numai în anul 1953 au fost organizate, în 4/5 din numărul total al întreprinderilor industriale, 62.000 de conferințe la care au asistat circa 1,8 milioane oameni ai muncii.

La școlile populare superioare de stat studiază anual aproximativ un milion de oameni, din care 50 la sută sînt muncitori și țărani. La aceste școli se predau cursuri care tratează toate problemele importante din domeniul naturii și științelor sociale, precum și probleme profesionale practice.

Tot astfel, Uniunea ajutorului țărănesc reciproc organizează iarna la sate o largă rețea de cursuri. Aci țăranii își însușesc prețioase cunoștințe despre științele agronomice. Aceste cursuri țin seama mai ales de metodele inovatorilor. De asemenea aci se predau și importante probleme sociale. Academia de științe agronomice sprijină puternic conferințele organizate la țară.

Un mare aport la răspîndirea științei a adus Asociația culturală pentru reînnoirea democratică a Germaniei. Fiind cea mai mare organizație a intelectualilor din Republica Democrată Germană, Asociația culturală pentru reînnoirea democratică a Germaniei are vaste posibilități pentru organizarea de conferințe științifice populare. In ultimii ani, asociația a intensificat mult munca în această ramură de activitate. Pe cînd în 1951 ea organizase abia 2.000 de conferințe, în 1954 a organizat 20.000.

Un factor important în domeniul educației poporului îl constituie universitățile, școlile superioare și institutele superioare. Dacă în anul școlar 1945/46 existau în Republica Democrată Germană în total 8.171 studenți, încă în 1950 numărul lor se ridica la 26.900.

Paralel cu numărul total al studenților, crește și numărul copiilor de muncitori și țărani care au acum posibilitatea să studieze. In 1946, proporția era de 17,6 la sută, în 1950 de 38,6 la sută, pentru a atinge în 1954 51 la sută.

In R.D.G. s-au creat atîtea posibilități vaste, posibilități cum n-au mai existat pînă acum, pentru toate ramurile educației poporului. Toată această dezvoltare a fost posibilă numai datorită succeselor obținute de oamenii muncii în industrie și agricultură, datorită luptei lor hotărîte, în rîndurile marelui front mondial al partizanilor păcii, pentru un viitor luminos și fericit.

Succese în munca de alfabetizare

A fost lichidată complect neștiința de carte în comuna Nadeș, raionul Sighișoara. Această realizare se datorește în mare măsură cadrelor didactice, care au desfășurat o activitate plină de insuflețire la centrele de alfabetizare.

In comuna Botești din raionul Huși erau peste o sută de neștiutori de carte. Prin munca stăruitoare a cadrelor didactice din comună, au fost alfabetizați pînă acum 85 din aceștia, iar 15 analfabeți sînt înscriși la cursul de vară. O parte din absolvenții cursului obțin astăzi rezultate deosebit de bune în munca lor la gospodăria agricolă colectivă „23 August".

Bibliografie

In Editura Academiei R.P.R. a apărut Dicționarul limbii romîne literare contemporane, vol. I (A-C)

Dicționarul limbii romîne literare contemporane constituie o importantă operă lexicografică și umple un gol în cultura noastră. El are rolul de a ajuta păturile largi de cititori să mînuiască o limbă corectă și bogată.

„Dicționarul limbii romîne literare contemporane" a fost întocmit, sub îndrumarea Secției de Știința limbii, literatură și arte a Academiei R.P.R. și conform directivelor Prezidiului Academiei R.P.R., de Institutele de lingvistică din București și Cluj.

Pentru a asigura lucrării un nivel științific corespunzător s-a ținut un contact strîns cu un însemnat număr de specialiști din toate ramurile științei, care au ajutat colectivele de redactare la precizarea justă a termenilor tehnici speciali.

Volumul I, apărut acum, cuprinde literele A,B,C cu un total de 10272 de cuvinte. El are și o parte introductivă, în care se arată principiile de bază ale lucrării, se dau unele îndrumări pentru cititori și se indică bibliografia folosită.

Dicționarul este o lucrare științifică, care conține toate cuvintele folosite în limba literară contemporană, cu explicația clară și complectă a lor, sprijinită de bogate exemplificări, extrase din cei mai buni scriitori ai noștri. In elaborarea lucrării s-a ținut seamă și de strădaniile cercetătorilor din trecut, preluîndu-se și fructificîndu-se tot ce este valabil și progresist în opera lor.

Manifestări cu prilejul a 90 de ani de la înființarea Conservatorului de muzică din București

S-au împlinit 90 de ani de la înființarea Conservatorului de muzică din București. In Capitală au loc în aceste zile o serie de manifestări prilejuite de această aniversare.

Sub auspiciile Ministerului Culturii, joi 5 mai, a avut loc în sala Ateneului R.P.R. o ședință festivă consacrată împlinirii a 90 de ani de la înființarea Conservatorului de muzică din București.

Filarmonica de stat din Capitală organizează cu acelaşi prilej un ciclu de concerte în care vor fi executate lucrări muzicale romînești.

Școala-factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Intreținerea pășunilor și fînețelor și organizarea conveerului verde

Pentru dezvoltarea rapidă a creșterii animalelor și sporirea productivității lor trebuie asigurate nutrețuri în cantități îndestulătoare și de bună calitate.

Ajutînd țăranilor muncitori să îndeplinească această sarcină, cadrele didactice din școlile sătești au datoria să răspîndească în rîndurile lor cunoștințele agrotehnice înaintate cu privire la întreținerea pășunilor și fînețelor și organizarea conveerului.

O primă măsură pentru asigurarea în bune condiții a hranei animalelor este îngrijirea și îmbunătățirea pășunilor și fînețelor naturale.

Nu trebuie să lăsăm animalele la pășune pînă ce iarba nu a atins 12-15 cm. înălțime, căci altfel răsărirea va fi neuniformă, ierburile nu se vor putea dezvolta bine.

Inainte de începerea pășunatului, pășunea trebuie împărțită în tarlale pe care se organizează pășunatul sistematic, adică în tarlale care să fie pășunate pe rînd. Rotația trebuie astfel făcută, încît întoarcerea în primul țarc să se facă după ce ierburile au crescut din nou, vitele pascînd de obicei în fiecare ocol timp de 3—6 zile. Parcelele nu trebuie să fie prea mici, deoarece vitele vor fi înghesuite și se vor stingheri. Ele nu trebuie să fie însă nici prea mari, căci atunci durata pășunatului va fi prea mare și iarba nu va fi în întregime folosită.

Lucrările de îngrijire a pășunilor se fac toată vara, cînd trebuie sistematic distruse buruienile. Unele buruieni (păduchernița, aiul, troscotul de apă etc.) înrăutățesc calitatea cărnii și a laptelui; altele (măsălarița, laptele cîinelui, ciumăfaia, dalacul etc) provoacă otrăvirea și chiar moartea animalelor.

Principala măsură în lupta împotriva înmulțirii buruienilor este păscutul regulat al vitelor și cosirea sistematică a buruienilor care n-au fost păscute. Aceasta trebuie să se facă mai ales în timpul creșterii și dezvoltării buruienilor, înainte de scuturarea semințelor. Buruienile otrăvitoare se ard după ce au fost cosite, iar celelalte pot fi folosite la pregătirea nutrețului însilozat. Buruienile mari (de exemplu ștevia, stirigoaia, aleoiul) se distrug prin tăierea rădăcinilor la o adîncime de 15 cm. Buruienile tăiate se adună în grămezi, se usucă și se ard.

Producția pășunilor naturale, mai ales a celor aflate în regiunile de stepă, nu este uniformă în toate lunile. In lunile iulie-august și prin octombrie-noiembrie se simte lipsa de nutreț verde. De aceea, este bine să se cultive nutrețuri care dau masă verde în lunile în care nu este suficientă iarbă de pășune. Organizarea unei astfel de rotații a culturilor poartă numele de „conveer verde"

Pășunile slab productive se desțelenesc în toamnă și se cultivă în primăvară cu diferite plante furajere însămînțate în epoci diferite, la intervale de 2—3 săptămîni, astfel încît să se asigure nutrețul verde din primăvară pînă toamna tîrziu. Se poate semăna borceag de primăvară, iarbă de Sudan, mei, sorg, porumb furajer, varză furajeră, dovleci etc. La unele culturi — cum sînt secara, orzul de toamnă, lucerna, sorgul, iarba de Sudan — nutrețul verde poate fi consumat direct din lan. Borceagul, meiul și porumbul furajer trebuie cosite, iar sfecla furajeră, dovlecii și varza furajeră se recoltează și se dau la animale. In felul acesta, primăvara, înainte de a se dezvolta vegetația pe pășunile naturale, animalele pot paște secară, orz, borceag de toamnă. Vara, în timpul marilor călduri, animalele pășunează lucernierele vechi, iarbă de Sudan, sorg sau capătă porumb furajer, mei, borceag de primăvară — cosite. Toamna tîrziu, cînd vegetația s-a oprit, animalele se hrănesc cu varză furajeră, sfeclă furajeră, dovleci etc.

O altă metodă pentru a se obține cît mai multe nutrețuri o constituie culturile duble (cultivarea a două plante pe aceeași suprafață de teren, dintre care una folosește la hrănirea animalelor). Se pot astfel semăna deodată iarba de Sudan sau sorgul cu borceag, dovleci prin porumb, prin plantații pomicole, prin grădinile din jurul casei, fără a se reduce recolta la cultura principală. Miriștile de secară, orz, rapiță, grîu, care nu se însămînțează în toamna aceluiași an cu cereale de toamnă, pot fi însămînțate cu iarbă de Sudan, sorg, mei, porumb, floarea soarelui, care furnizează de asemenea nutrețuri hrănitoare pentru animale.

Prin aplicarea tuturor măsurilor agrotehnice, țăranii muncitori au posibilități mari de a spori numărul de animale și producția lor în folosul întregii economii naționale și al lor personal.

Ing. IRINA TEODORU

Cronica evenimentelor externe

In legătură cu pregătirea Tratatului de Stat cu Austria

Una dintre problemele internaționale care au rămas încă nerezolvate pînă astăzi, deși au trecut 10 ani de la terminarea celui de al doilea război mondial, este problema Austriei. După cum se știe, la conferința de la Moscova din 1943 s-a hotărît crearea unei Austrii democrate, libere și independente. Această hotărîre a fost confirmată apoi la Potsdam în 1945. O astfel de rezolvare a problemei Austriei este în conformitate cu interesele întăririi păcii în Europa și corespunde totodată sarcinilor asigurării drepturilor naționale ale poporului austriac.

O asemenea rezolvare s-a izbit însă de poziția guvernelor S.U.A., Angliei și Franței care au împiedicat în mod sistematic încheierea Tratatului de Stat cu Austria. Deși în 1949 — după mai bine de doi ani de discuții — U.R.S.S., Franța, Anglia și S.U.A. au căzut de acord în linii generale asupra proiectului Tratatului de Stat cu Austria, cu excepția cîtorva articole, puterile apusene au încercat în 1952 să înlocuiască Tratatul de Stat, al cărui proiect îl elaboraseră împreună cu U.R.S.S., cu un așa numit „Tratat prescurtat" elaborat în mod separat, fără participarea U.R.S.S. Acest „tratat prescurtat" n-a putut fi acceptat de U.R.S.S. întrucît prin el se încălcau drepturile Uniunii Sovietice recunoscute prin acordurile de la Potsdam și, în același timp, se nesocoteau în mod grosolan drepturile democratice ale poporului austriac.

La conferința de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri delegația sovietică a făcut propuneri concrete, constructive, pe deplin realizabile în vederea încheierii Tratatului de Stat cu privire la restabilirea unei Austrii suverane, independente și democratice. Și de data aceasta miniștrii de externe ai celor trei puteri occidentale au respins propunerile sovietice, împiedicînd din nou rezolvarea problemei Austriei și dovedind odată mai mult că puterile occidentale îngreunează rezolvarea problemelor internaționale litigioase pe cale pașnică.

Mergînd în mod consecvent pe linia destinderii încordării în relațiile internaționale, Uniunea Sovietică a depus noi eforturi pentru ca problema Austriei să fie rezolvată în interesul păcii în Europa și în conformitate cu aspirațiile poporului austriac. O nouă și puternică dovadă a acestei politici a Uniunii Sovietice o constituie tratativele sovieto-austriace care au avut loc la Moscova în cursul lunii aprilie 1955, din inițiativa guvernului sovietic.

Opinia publică democrată internațională a apreciat tratativele de la Moscova ca un pas de o însemnătate uriașă pentru rezolvarea problemei austriace. In comunicatul care a fost dat publicității la sfîrșitul tratativelor se arată că cele două delegații guvernamentale au constatat că atît guvernul U.R.S.S., cît și guvernul Republicii Austriace consideră că este de dorit încheierea cît mai grabnică a Tratatului de Stat privind restabilirea unei Austrii independente și democratice. Delegația austriacă a dat cu prilejul tratativelor de la Moscova asigurări că Austria intenționează să nu adere la nici un fel de alianțe militare și să nu admită pe teritoriul său baze militare. Austria va duce față de toate statele o politică de independență.

Partea sovietică și-a dat consimțămîntul ca trupele de ocupație ale S.U.A., Angliei, Franței și U.R.S.S. să fie retrase din Austria după intrarea în vigoare a Tratatului de Stat, nu mai tîrziu de 31 decembrie 1955. In spiritul declarației sale făcute încă în anul trecut la conferința de la Berlin, guvernul sovietic s-a declarat de acord să primească echivalentul sumei de 150 milioane dolari, prevăzută în articolul 35 al Tratatului de Stat, integral în livrări de mărfuri austriace. De asemenea, guvernul sovietic a declarat că este gata să transfere Austriei, imediat după intrarea în vigoare a tratatului de stat, contra unei compensații corespunzătoare, bunurile Societății dunărene de navigație (D.S.G.) precum și drepturile asupra terenurilor petrolifere și rafinăriilor de petrol, inclusiv societatea pe acțiuni pentru comerțul cu produsele petrolifere (O.R.O.P.), în schimbul livrărilor de petrol brut în proporțiile stabilite între părți. (Acestea în afară de transferarea către Austria a bunurilor germane aflate în zona sovietică de ocupație, transferare stabilită anterior). Din comunicatul sovieto-austriac rezultă, de asemenea, că au fost rezolvate și o serie de alte probleme interesînd ambele părți.

Tratativele de la Moscova au arătat că în prezent există posibilități favorabile pentru reglementarea problemei austriace prin realizarea unei înțelegeri corespunzătoare între cele patru puteri și Austria. In același timp, tratativele de la Moscova au creat baze trainice în acest scop.

Poporul austriac a primit cu un deosebit entuziasm rezultatele tratativelor de la Moscova. In urma acestor tratative Austria dobîndește în Europa o situație nouă, trainică. Prin obligația ce și-a luat-o de a nu participa la nici un fel de blocuri militare, de a nu admite baze militare străine pe teritoriul ei și de a duce o politică independentă față de toate statele, Austria pășește pe calea păcii și securității.

Perspectiva rezolvării problemei austriace nemulțumește însă anumite cercuri americane. Corespondentul din Washington al ziarului „Le Monde", bunăoară, anunța că cercurile guvernamentale din S.U.A. se tem ca rezolvarea problemei austriace să nu devină „un periculos precedent pentru Germania".

Uniunea Sovietică acționează pe mai departe cu fermitate pentru rezolvarea problemei Austriei. In nota din 19 aprilie a.c. adresată guvernelor S.U.A., Angliei și Franței, guvernul sovietic a propus convocarea la Viena a unei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri cu participarea reprezentanților Austriei, pentru examinarea problemei referitoare la încheierea tratatului de stat privind restabilirea Austriei ca stat independent și democratic și pentru semnarea acestui tratat. Prin nota de răspuns din 22 aprilie, guvernul Statelor Unite s-a declarat de acord să participe în viitorul apropiat la o conferință a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, cu participarea unor reprezentanți ai Austriei, în vederea încheierii Tratatului de Stat cu Austria. Totodată guvernul S.U.A. a propus ca înaintea unei asemenea conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe să se organizeze o conferință prealabilă a ambasadorilor celor patru puteri la Viena. Guvernul sovietic a arătat că nu este de părere că o astfel de conferință a ambasadorilor ar reprezenta în actualele condiții calea cea mai scurtă pentru realizarea acordului necesar în problema austriacă, întrucît există posibilitatea deplină ca această problemă să fie examinată și soluționată în viitorul cel mai apropiat în cadrul unei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri cu participarea Austriei. Ținînd însă seama de părerea guvernului S.U.A. care considera necesară o conferință prealabilă a ambasadorilor pentru „a desfășura unele lucrări pregătitoare", guvernul sovietic, dovedind încăodată dorința sa de a rezolva problemele internaționale pe calea tratativelor, s-a declarat de acord cu convocarea unei întîlniri a ambasadorilor.

După cum s-a anunțat, conferința ambasadorilor U.R.S.S., S.U.A., Marii Britanii și Franței, cu participarea reprezentanților Austriei, s-a și deschis în ziua de 2 mai a.c. la sediul Comisiei aliate din Viena. Scopul conferinței este să discute probleme legate de pregătirea conferinței miniștrilor afacerilor externe, să încheie în termenul cel mai scurt pregătirea Tratatului de Stat cu Austria care va fi examinat și semnat de către miniștrii Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței, cu participarea Austriei. Conferința ambasadorilor a început examinarea acelor articole din proiectul de tratat de stat asupra cărora delegații au avut de făcut observații și după cum se anunță a fost realizat un progres considerabil.

Opinia publică mondială urmărește cu un mare interes pregătirile în vederea rezolvării problemei austriace. Realizarea de comun acord de către puterile interesate a unui proiect de tratat de stat cu Austria, convocarea în cel mai scurt timp a unei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, cu participarea Austriei, pentru examinarea și semnarea tratatului de stat cu Austria — iată ce așteaptă astăzi oamenii cinstiți din toate țările lumii în vederea rezolvării problemei Austriei. Problema austriacă trebuie reglementată în interesul restabilirii Austriei ca stat independent și democrat, în interesul întăririi păcii în Europa.

Un librar lipsit de tact

— Nu doriți pentru elevii dvs. și cîteva manuale de istorie?...

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţămîntului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţământ

ANUL VII Nr. 318 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 13 mai 1955

Adunarea reprezentanţilor mişcării pentru apărarea păcii din R. P. R. se va ţine la 22-23 mai

Comitetul permanent pentru apărarea păcii din Republica Populară Română anunţă că adunarea reprezentanţilor mişcării pentru apărarea păcii din R.P.R. va avea loc în zilele de 22-23 mai a. c. la Bucureşti, în palatul Marii Adunări Naţionale.

(Agerpres)

Pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa

La 11 mai s-a deschis la Varşovia Conferinţa statelor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa.

Conferinţa de la Varşovia la care participă statele al căror reprezentanţi s-au întrunit la sfîrşitul anului trecut la Moscova are menirea să ducă mai departe, să definitiveze, în noile condiţii care s-au creat în situaţia internaţională, măsurile concrete care să garanteze securitatea acestor ţări şi pacea în Europa. Spre Varşovia, spre Conferinţa unde s-au întîlnit reprezentanţii ţărilor iubitoare de pace se îndreaptă în aceste zile atenţia tuturor popoarelor interesate în apărarea şi întărirea păcii în Europa şi în întreaga lume. Conferinţa de la Varşovia va constitui un însemnat pas înainte pe calea realizării principiilor securităţii colective, va crea un obstacol puternic în calea uneltirilor cercurilor agresive din Occident.

Guvernele semnatare ale Declaraţiei de la Moscova au arătat primejdia pe care o creează ratificarea acordurilor de la Paris şi au căzut de acord asupra necesităţii de a reexamina situaţia în cazul ratificării acestor acorduri periculoase.

In prezent s-a ivit această necesitate. Ratificarea acordurilor de la Paris s-a înfăptuit. Aceasta a determinat schimbări serioase în întreaga situaţie internaţională şi a pus noi sarcini în faţa statelor iubitoare de pace.

Prin ratificarea acordurilor de la Paris, puterile occidentale au dat revanşarzilor de la Bonn permisiunea oficială de a reînvia Wehrmachtul, de a transforma Germania occidentală în principalul cap de pod militaro-strategic al cercurilor imperialiste internaţionale, în frunte cu cele americane, în vederea înfăptuirii planurilor lor agresive în Europa. Acordurile de la Paris dau militariştilor vest-germani posibilitatea creării făţişe a unei armate regulate înzestrată cu toate tipurile de arme moderne, inclusiv arma atomică. Aşa cum a subliniat N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., în declaraţia rostită în prima zi a Conferinţei de la Varşovia, „acordurile de la Paris pun în mîinile agresorilor şi ocupanţilor de ieri mijloacele unei noi agresiuni, unei noi asupriri". Refacerea militarismului german este însoţită de intensificarea activităţii forţelor agresive în lumea întreagă. Cercurile imperialiste se străduiesc să menţină încordarea în relaţiile între state, intensifică cursa înarmărilor, construiesc noi baze militare aeriene şi navale pe teritorii străine şi ameninţă făţiş cu dezlănţuirea unui război atomic.

In aceste condiţii statele iubitoare de pace sînt hotărîte să ia măsuri eficace în vederea asigurării securităţii lor. Guvernele Uniunii Sovietice, Poloniei, Cehoslovaciei, R. D. Germane, Ungariei, Romîniei, Bulgariei şi Albaniei au arătat încă la Conferinţa de la Moscova hotărîrea lor de a lua măsurile necesare pentru a opune forţelor agresive ale blocului militar al puterilor occidentale forţa unită a statelor iubitoare de pace, în interesul asigurării securităţii lor.

Consultările care au avut loc după Conferinţa de la Moscova între participanţii la această conferinţă, au scos în evidenţă deplina unitate de vederi în ceea ce priveşte necesitatea încheierii unui tratat de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală între cele opt state participante la Conferinţa de la Moscova, precum şi cu privire la principiile unui asemenea tratat.

Conferinţa de la Varşovia este menită tocmai să încheie tratatul de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală în care să fie stabilite obligaţiile privind apărarea comună în cazul unui atac armat împotriva oricăruia dintre participanţi.

In conformitate cu declaraţia adoptată la Conferinţa de la Moscova, tratatul prevede crearea unui comandament unic al forţelor armate care vor fi trecute sub comanda acestui comandament în baza acordului între participanţii la tratat. Se prevede, de asemenea, ca participanţii la tratat să ia şi alte măsuri de comun acord, în vederea întăririi capacităţii lor de apărare, în vederea garantării inviolabilităţii frontierelor şi teritoriilor lor şi a apărării împotriva unei eventuale agresiuni. Colaborarea dintre ţările participante la tratat va cuprinde şi problemele dezvoltării şi întăririi continue a legăturilor economice şi culturale.

Spre deosebire de blocurile create între statele imperialiste, care sînt construite pe principiul dominaţiei şi subordonării, proiectul de tratat prezentat spre examinare Conferinţei de la Varşovia porneşte de la principiile respectării suveranităţii de stat şi neamestecului în afacerile interne, principii care constituie baza politicii externe a tuturor statelor participante la Conferinţă.

Proiectul tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală propus spre a fi încheiat între cele opt state reprezentate la conferinţă arată că tratatul dintre aceste ţări nu va fi un tratat închis. La el pot adera toate celelalte state indiferent de orînduirea lor socială şi de stat. Aceasta dovedeşte caracterul defensiv al tratatului precum şi caracterul defensiv al organizaţiei ce se va crea pe baza lui.

In proiectul de tratat se arată că participanţii la tratat vor tinde şi pe viitor în mod ferm la crearea unui sistem general european de securitate colectivă şi la încheierea în acest scop a unui tratat general european de securitate colectivă. Proiectul de tratat prezentat Conferinţei de la Varşovia corespunde în întregime scopurilor şi principiilor Cartei O.N.U.

Conferinţa de la Varşovia constituie o nouă şi puternică dovadă a politicii de pace şi colaborare internaţională a ţărilor lagărului socialist. Aceste state sînt adepte consecvente ale unei reduceri generale hotărîte a armamentelor şi ale interzicerii armei atomice şi vor lupta pentru a obţine recunoaşterea şi aplicarea de către toate ţările a noilor propuneri ale Guvernului Sovietic făcute zilele trecute Subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

Popoarele ţărilor participante la Conferinţa de la Varşovia nu ameninţă pe nimeni. Ele nu se tem de nimeni şi dispun de tot ce este necesar pentru a-şi apăra cuceririle şi munca paşnică, pentru a da oricărui agresor o ripostă nimicitoare. Hotărîrile Conferinţei de la Varşovia vor crea o bază trainică pentru asigurarea securităţii tuturor statelor din lagărul păcii, democraţiei şi socialismului. Totodată conferinţa va constitui un important pas spre rezolvarea sarcinilor întăririi păcii şi securităţii atît în Europa cît şi în întreaga lume.

Poporul nostru salută cu căldură conferinţa de la Varşovia şi îşi exprimă hotărîrea de a face totul în vederea îndeplinirii hotărîrilor ce se vor adopta la această conferinţă.

Intregul popor romîn este alături de delegaţia guvernamentală a R.P.R. la conferinţa statelor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa şi o sprijină cu toată căldura, ştiind că ea va exprima interesele vitale ale ţării noastre şi împreună cu delegaţiile ţărilor prietene va lua măsurile necesare în vederea continuei întăriri a puterii lagărului socialist. Poporul romîn — aşa cum a arătat tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej în declaraţia rostită la conferinţa de la Varşovia — va primi tratatul de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală, precum şi măsurile pentru organizarea comandamentului unificat, cu o aprobare vie şi profundă. Republica Populară Romînă va face tot ce este necesar pentru a-şi îndeplini cu cinste obligaţiile ce-i revin pentru traducerea în viaţă a tratatului care exprimă măreaţa alianţă şi prietenie a statelor participante la acest tratat în scopul asigurării păcii şi securităţii în Europa. Republica Populară Romînă este gata să sprijine orice acţiune internaţională care are ca scop destinderea încordării internaţionale. Poporul romîn sprijină cu căldură noile propuneri ale Uniunii Sovietice cu privire la reducerea armamentelor şi a forţelor armate, interzicerea armei atomice şi înlăturarea pericolului unui nou război.

Poporul nostru este ferm convins că lupta popoarelor şi ţărilor iubitoare de pace are toate posibilităţile pentru a bara drumul războiului, a izola şi a reduce la neputinţă planurile duşmanilor păcii şi libertăţii omenirii.

Incheierea tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală între ţările iubitoare de pace, întărirea şi lărgirea colaborării şi asistenţei mutuale între ele, organizarea unui comandament unificat, creează condiţiile necesare pentru a ţine la respect pe eventualii agresori. Plin de încredere nestrămutată în forţa invincibilului lagăr al păcii, poporul romîn îşi va spori eforturile pentru întărirea patriei, pentru a contribui activ la lupta pentru cauza nobilă a păcii şi colaborării internaţionale.

Conferinţa de la Varşovia a statelor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa

Comunicatul şedinţei din 11 mai

VARŞOVIA 11 (Agerpres). — TASS transmite comunicatul şedinţei din 11 mai 1955 a conferinţei de la Varşovia a statelor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa.

La 11 mai 1955, la ora 10 dimineaţa, s-a deschis la Varşovia în clădirea Consiliului de Miniştri conferinţa statelor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa.

La conferinţă participă delegaţiile Republicii Populare Albania, Republicii Populare Bulgaria, Republicii Populare Ungare, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Polone, Republicii Populare Romîne, Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste şi Republicii Cehoslovace.

La conferinţă la parte de asemenea reprezentantul Republicii Populare Chineze în calitate de observator.

Conferinţa a fost deschisă printr-o cuvîntare de salut rostită de Josef Cyrankiewicz, conducătorul delegaţiei polone, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Polone, care a prezidat prima şedinţă a conferinţei.

După aprobarea regulamentului, conferinţa şi-a început lucrările. Au făcut declaraţii N. A. Bulganin, conducătorul delegaţiei U.R.S.S., preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.; Viliam Siroky, conducătorul delegaţiei cehoslovace, primul ministru al Republicii Cehoslovace; Josef Cyrankiewicz, conducătorul delegaţiei polone, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Polone.

Şedinţa de după amiază a conferinţei a fost prezidată de Gh. Gheorghiu-Dej, conducătorul delegaţiei romîne, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne.

In cadrul acestei şedinţe au făcut declaraţii Otto Grotewohl, conducătorul delegaţiei Republicii Democrate Germane, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. D. Germane şi András Hegedüs, conducătorul delegaţiei ungare, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Ungare.

Comunicatul şedinţei din 12 mai

La 12 mai a avut loc cea de a treia şedinţă a conferinţei de la Varşovia a statelor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa.

Şedinţa a fost prezidată de András Hegedüs, conducătorul delegaţiei ungare, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Ungare.

In cadrul şedinţei au făcut declaraţii Mehmet Shehu, conducătorul delegaţiei albaneze, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Albania, Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducătorul delegaţiei romîne, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne, Vilco Cervenkov, conducătorul delegaţiei bulgare, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Bulgaria.

In cadrul conferinţei, Pîn De-huai, observatorul Republicii Populare Chineze, vicepremier al Consiliului de Stat şi ministrul Apărării al Republicii Populare Chineze, a făcut o declaraţie.

La 12 mai a avut loc de asemenea o şedinţă închisă a conferinţei în cadrul căreia generalul de armată A. I. Antonov a făcut o comunicare în problemele legate de crearea forţelor armate unite.

După amiază au avut loc şedinţe ale comisiilor create de conferinţă.

Următoarea şedinţă va avea loc la 13 mai.

Să ne pregătim din timp şi temeinic pentru noul an şcolar

Actuala etapă a muncii tuturor instituţiilor de învăţămînt pune în faţa cadrelor didactice şi a organelor învăţămîntului sarcini deosebit de însemnate. Alături de pregătirea temeinică a examenelor, oamenii muncii din învăţămînt trebuie să se preocupe de pe acum cu intensitate de rezolvarea problemelor legate de începerea noului an şcolar. Justa îmbinare a acestor acţiuni — paralel cu organizarea vacanţei de vară a elevilor şi studenţilor — va asigura crearea condiţiilor pentru ridicarea nivelului muncii în viitorul an şcolar, pentru obţinerea unor noi succese pe tărîmul învăţămîntului în toate şcolile noastre.

Anul şcolar 1955—56 trebuie să fie un an de noi realizări pe linia sarcinilor ce revin învăţămîntului din hotărîrile partidului şi guvernului nostru pentru continua întărire a industriei grele, pentru dezvoltarea agriculturii şi ridicarea necontenită a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii. In vederea obţinerii acestor realizări, statul nostru de democraţie populară acordă şcolii un ajutor din an în an mai puternic. Numai în anul trecut s-au alocat pentru învăţămînt şi pentru celelalte domenii social-culturale peste 5,8 miliarde lei, cu 7,8% mai mult decît în 1953. Datoria muncitorilor din învăţămînt este de a răspunde acestei griji neobosite prin încordarea tuturor eforturilor pentru a întări şi mai mult baza materială a şcolilor, pentru a asigura un nivel calitativ tot mai înalt al activităţii instructiv-educative.

Munca de asigurare a condiţiilor materiale pentru începerea noului an şcolar se desfăşoară cu succes în cea mai mare parte a ţării. Din fondurile alocate de stat precum şi prin folosirea posibilităţilor locale se construiesc numeroase clădiri şcolare. In raionul Cîmpina, de pildă, a şi fost terminat un local nou pentru şcoala de şapte ani din Băicoi, s-a reconstruit şi lărgit şcoala de la Schela Mare-Moreni, s-au ridicat, prin mijloace locale, clădiri noi de şcoală în satele Frăsinet şi Podul Corbului etc.

Experienţa bună din acest an şcolar în ceea ce priveşte aprovizionarea multor şcoli şi instituţii de învăţămînt superior cu combustibil, precum şi învăţămintele trase din lipsurile ce s-au manifestat în acest domeniu au dus la o simţitoare îmbunătăţire a măsurilor în vederea asigurării încălzitului pentru iarna viitoare. Incă de pe acum s-a asigurat furnizarea combustibilului pentru 94% din instituţiile de învăţămînt. De asemenea, datorită îmbunătăţirii generale a aprovizionării cu alimente în ţara noastră, cantinele şcolare şi studenţeşti au posibilităţi depline de asigurare cu tot ceea ce le este necesar pentru o hrană bogată şi variată.

Succese însemnate s-au obţinut şi în înzestrarea şcolilor cu material didactic şi utilaj pentru laboratoare. Anul acesta laboratoarele instituţiilor noastre de învăţămînt superior au fost înzestrate pentru prima oară cu aparate noi ca potenţiometri, aparate cinematografice portabile, P.H.-metri, magnetofoane etc. Editura de stat didactică şi pedagogică şi litografiile comasate din centrele universitare desfăşoară de asemenea o muncă rodnică, tipărind manualele şi cursurile necesare pentru anul şcolar 1955—56.

In munca de pregătire a noului an şcolar mai există însă şi o serie de lipsuri serioase. Factorii care trebuie să asigure desfăşurarea cu succes a acestei munci nu depun peste tot eforturile necesare. Intr-o serie de raioane, de pildă, sfaturile populare nu asigură mijloacele necesare pentru transportarea materialului de construcţie. Aşa stau lucrurile, de exemplu, în comuna Mărginenii de Jos, raionul Cîmpina, unde localul şcolii a rămas neacoperit, fiind supus intemperiilor, deşi materialul lemnos a fost repartizat la timp. Tot astfel, mai sînt încă lipsuri în organizarea încălzitului. Intr-o serie de raioane, sfaturile populare nu asigură transportul combustibilului.

O condamnabilă atitudine de nepăsare şi superficialitate se manifestă la unele secţii de învăţămînt în difuzarea materialului didactic. Astfel, secţia de învăţămînt a regiunii Bacău a repartizat greşit o serie de materiale didactice, fără a ţine seama de planul de învăţămînt şi de nevoile şcolilor. La secţia de învăţămînt a raionului Beiuş s-au găsit planşe importante folosite pe dos, ca afişe. Greutăţi serioase sînt întîmpinate şi în editarea manualelor şi cursurilor, atît din cauza unor defecţiuni în munca Editurii de stat didactice şi pedagogice şi a întîrzierilor provocate de Ministerul Învăţămîntului, cît şi datorită faptului că unele cadre din învăţămîntul superior nu predau la timp manuscrisele lor.

Pentru ca lipsurile existente încă în acţiunea de pregătire a noului an şcolar să fie lichidate este necesar ca lucrătorii din învăţămînt şi organele învăţămîntului să depună eforturi susţinute pentru antrenarea tuturor factorilor de care depinde succesul acestei acţiuni. Sfaturile populare comunale, raionale şi regionale au datoria să îndeplinească întocmai sarcinile ce le revin, pe baza hotărîrilor partidului şi guvernului, pentru asigurarea condiţiilor necesare rodnicei desfăşurări a muncii şcolilor. Deputaţii, comisiile permanente pentru problemele de învăţămînt ale sfaturilor trebuie să urmărească zi de zi munca de pregătire a deschiderii noului an şcolar, să ajute conducerile şcolilor şi cadrele didactice în antrenarea părinţilor şi a tuturor oamenilor muncii în sprijinul şcolilor.

Un ajutor însemnat în pregătirea şcolilor pentru noul an îl pot da întreprinderile, gospodăriile agricole de stat şi gospodăriile agricole colective. Experienţa anilor trecuţi arată ce aport preţios pot da acestea pentru repararea clădirilor, înzestrarea laboratoarelor şi atelierelor, amenajarea loturilor experimentale şi înzestrarea lor.

O sarcină însemnată în campania de pregătire a noului an şcolar este justa organizare a recensămîntului copiilor, pentru a cuprinde la cursuri pe toţi acei care sînt de vîrstă şcolară. In anii trecuţi, recensămîntul s-a făcut cu prea mult timp înainte de începerea anului şcolar, scăpîndu-se din vedere copiii ce veneau în localităţi ulterior. Pentru a asigura realizarea învăţămîntului elementar general şi obligatoriu este necesar să se acorde o deosebită atenţie recensămîntului copiilor la începutul anului şcolar.

Conducerile şcolilor şi ale instituţiilor de învăţămînt superior, secţiile de învăţămînt şi comitetele raionale şi regionale ale sindicatului muncitorilor din învăţămînt, cabinetele pedagogice trebuie să se preocupe, în acelaşi timp, de pregătirea profesională a cadrelor didactice, de ridicarea nivelului muncii acestora în viitorul an şcolar. Un loc important în cadrul acestei acţiuni trebuie să-l aibă valorificarea experienţei pedagogice a anului şcolar ce se încheie în curînd. Studierea şi generalizarea experienţei şcolilor, larga popularizare, în consfătuirile raionale ce se vor ţine înaintea deschiderii noului an şcolar, a celor mai bune metode de muncă instructiv-educativă — alături de îndeplinirea în termen a tuturor lucrărilor de pregătire pentru deschiderea cursurilor — vor asigura, în anul şcolar 1955-56, obţinerea unor succese sporite în pregătirea de noi constructori ai socialismului, apărători ai patriei şi luptători activi pentru pace.

PRIN ŞCOLILE PATRIEI

Studenţii în examene

Studenţii ultimului an de la facultatea de chimie a Universităţii „Al. I. Cuza" din Iaşi au început de cîteva zile examenele. Ei sînt plini de încredere în forţele lor, pentru că atît în timpul anului, cît şi în perioada premergătoare examenelor au acordat o atenţie deosebită studiului.

Studenţii grupei 512 (secţia pedagogică) au dat miercuri examenul la disciplina „Industrii chimice". Primul bilet a fost tras de Paraschiva Anton, una dintre studentele fruntaşe ale grupei. Calmă, ea şi-a aruncat privirea peste cele trei subiecte, pentru a se opri apoi mai atent asupra fiecăruia. După ce şi-a făcut cîteva însemnări pe o foaie de hîrtie, a trecut la tablă. A tratat mai întîi subiectul „Procesul de cracare a produselor petrolifere", după care a trecut la cel de al doilea subiect din bilet: „Electroliza clorurii de sodiu în băi cu catod de mercur". Cu ajutorul unei planşe, studenta a descris instalaţia de fabricare a hidratului de sodiu şi a clorului, a explicat întregul proces de fabricare, a arătat care sînt avantajele şi dezavantajele acestui sistem de fabricare, iar în încheiere a enumerat localităţile din ţara noastră în care se fabrică aceste produse.

Biletul nr. 14, cu subiectele: „Ingrăşăminte azotoase — importanţa lor în economia naţională"; „Distilarea primară a petrolului la presiune atmosferică"; „Combustibili solizi — clasificarea şi valoarea calorică" — a fost tras de studenta Georgeta Bodea. Vorbind despre primul subiect, aceasta a arătat care sînt îngrăşămintele azotoase şi cum se prepară ele pe cale sintetică. Cu ajutorul unei scheme, studenta Georgeta Bodea a descris instalaţia pentru fabricarea azotatului de amoniu. După ce a vorbit şi despre alte îngrăşăminte chimice azotoase, studenta a trecut la cel de al doilea subiect, arătînd ce produse se pot obţine prin distilarea petrolului brut, temperaturile la care se distilează aceste produse, aparatele cu ajutorul cărora se efectuează distilarea etc. In încheiere, ea a arătat că, în industria noastră petroliferă, distilarea se face cu ajutorul aparatelor cu cazane sau cu ajutorul instalaţiilor tubulare, urmînd ca treptat aparatele cu cazane să fie înlocuite cu aparate tubulare care prezintă o serie întreagă de avantaje faţă de primele. In legătură cu cel de al treilea subiect — combustibili solizi — studenta Georgeta Bodea a făcut o clasificare a cărbunilor care se găsesc în ţara noastră, a desenat la tablă şi a descris schema unei bombe calorimetrice, aparat care serveşte la determinarea valorii calorifice a cărbunelui, a arătat care sînt localităţile din ţara noastră de unde se extrag diferite feluri de cărbune. Studenta Georgeta Bodea a dat răspunsuri bune. Ea o omis însă din răspuns anumite probleme. In urma întrebărilor ajutătoare puse de examinator studenta a reuşit să dea răspunsuri încheiate. Ea a primit calificativul „bine".

Răspunsurile pe care le-au dat studenţii grupei 512 la acest examen sînt o dovadă că ei s-au străduit să-şi însuşească cunoştinţe temeinice, care-i vor ajuta să dea bune rezultate în munca lor de viitori profesori.

P. VIRGIL

Comitetul sindical se preocupă de problemele muncii didactice

Comitetul sindical al lucrătorilor din învăţămînt din raionul Focşani desfăşoară o largă activitate pentru îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ. Una din formele de activitate prin care se manifestă această preocupare o constituie consfătuirile de producţie. O asemenea consfătuire s-a organizat, de pildă, la şcoala de băieţi nr. 2 din oraşul Focşani. Consfătuirea a avut ca temă „Realizarea educaţiei comuniste în şcoală". La consfătuire au participat directori de şcoală, învăţători, profesori, organizatori sindicali.

In referat s-a arătat că pedagogii şi-au îmbunătăţit munca educativă ca urmare a activităţii pe care au desfăşurat-o la colţul pedagogic al şcolii, la cercurile pedagogice, la consiliul diriginţilor.

Referatul şi discuţiile purtate pe marginea lui au arătat metodele folosite de colectivul pedagogic al şcolii de băieţi nr. 2 pentru educarea elevilor în spiritul moralei comuniste. Vizitarea diferitelor întreprinderi ca şi excursiile organizate la gospodăriile agricole colective din raion au contribuit în mare măsură la dezvoltarea dragostei elevilor pentru muncă. Realizările muncitorilor din fabrici şi de pe ogoare, metodele înaintate aplicate au trezit interesul elevilor şi i-au însufleţit la o muncă mai activă.

La consfătuirea de producţie s-au luat o serie de măsuri menite să contribuie la îmbunătăţirea continuă a educaţiei comuniste a elevilor.

FOTOCRONICA „Gazetei învăţământului"

Copiii patriei noastre se bucură de grija şi dragostea întregului popor. Pentru ei, statul nostru de democraţie populară nu precupeţeşte nici un efort, creîndu-le condiţii minunate de învăţătură şi odihnă. Fotocronica noastră din această săptămînă prezintă imagini din parcul minunatului Palat al Pionierilor din Bucureşti.

In clişeul de sus: In veselie şi joc îşi petrec timpul la Palatul Pionierilor copiii noştri.

Stînga: Sub îndrumarea profesorilor, încep lecţiile de desen...

Dreapta: ...şi, în curînd, micii desenatori încep să lucreze singuri, schiţînd imagini din frumosul lor parc.

Însemnări

Primele zile cu soare au făcut să freamăte cîmpul, ca un şantier imens, de munca harnică a ţăranilor muncitori. Privind cîmpurile arate, livezile înflorite, vezi parcă rodul bogat şi-ţi creşte inima.

Pentru ca rodul să crească însutit, pentru ca dintr-un bob să iasă zece, şi o sută, şi o mie — cum spune cîntecul — îşi aduc partea lor de contribuţie, alături de ţăranii muncitori şi oamenii muncii de la oraşe, pionierii, elevii. Şcolarii i-au ajutat pe ţăranii muncitori în cumpania de însămînţări, îi ajută acum la întreţinerea culturilor, la lupta împotriva dăunătorilor. Ei fac cuiburi frumoase pentru păsările care apără livezile de omizi.

In primele zile de primăvară, piţigoii au găsit în grădina şcolii din Sudriaş-Făget o surpriză neaşteptată. Ochii lor mici şi neastîmpăraţi au privit uimiţi în jur. Era adevărat: în fiecare pom cîte un cuib pentru ei. Cînd s-au întîlnit cu chipurile vesele şi prietenoase ale copiilor din curtea şcolii, au înţeles totul: copiii le-au făcut acest dar frumos.

Acum, pomii din comună au înflorit. Şcolarii i-au săpat şi i-au văruit, piţigoii îi feresc de omizi. Cînd fructele coapte vor atîrna greu pe crengile pomilor, elevii vor vedea că piţigoii le-au făcut un dar mai de preţ decît acela pe care l-au primit de la ei.

SANDINA DUNARE

Din experienţa şcolii sovietice

200 de ani de la înfiinţarea Universităţii „M. V. Lomonosov"

Tradiţii glorioase

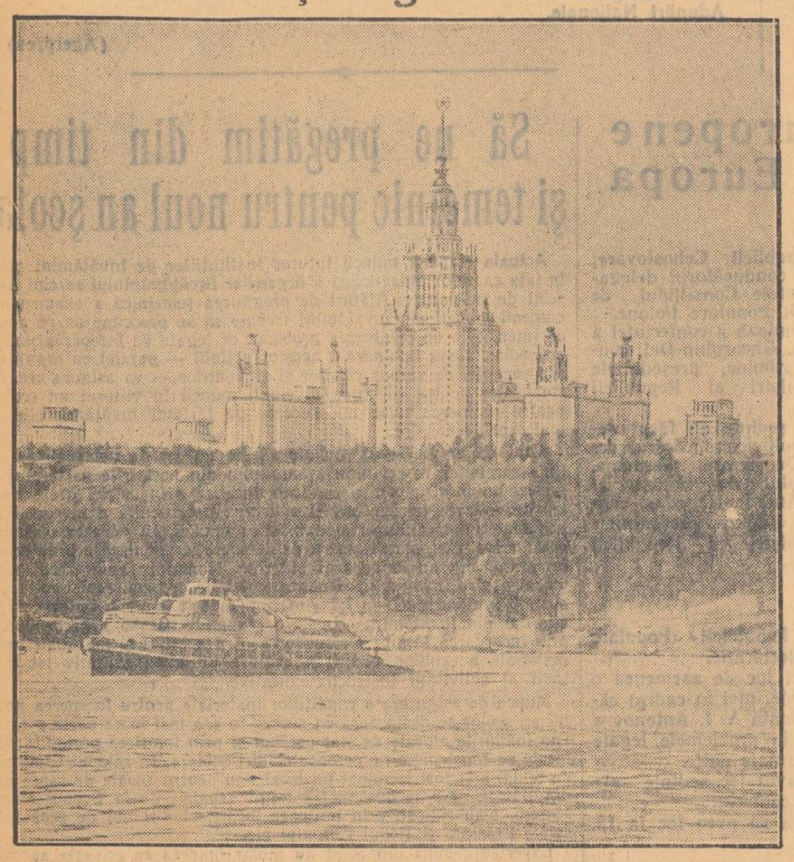

Cu două sute de ani în urmă, la 7 mai 1755, în Piaţa Roşie din Moscova, pe locul unde se află astăzi Muzeul de Istorie, a avut loc deschiderea primei Universităţi ruse, creată din iniţiativa şi proiectul marelui fiu al poporului rus M. V. Lomonosov. În scrisoarea adresată demnitarului ţarist Suvalov, Lomonosov arăta că, elaborînd proiectul său, el a năzuit numai spre un singur ţel — „spre creşterea ştiinţelor, deci spre un adevărat folos şi spre gloria patriei". Determinînd sarcinile Universităţii, Lomonosov scria: „Aici vor creşte bărbaţi care vor descoperi tainele ascunse ale naturii". Universitatea, după cum afirma Lomonosov, era chemată să rezolve şi o problemă practică — „să furnizeze statului oameni care să-l slujească".

Istoria Universităţii din Moscova este istoria dezvoltării ştiinţei ruse, a culturii ruse. Între pereţii ei au lucrat mulţi oameni de ştiinţă ruşi, care au îmbogăţit ştiinţa cu opere de însemnătate mondială. Aici şi-au creat şcoala lor de aeromecanică „părintele aviaţiei ruse" N. J. Jukovski şi colaboratorul său S. A. Ciaplîghin. Aici şi-au desfăşurat cercetările lor ştiinţifice A. G. Stoletov, N. A. Umov, P. N. Lebedev, I. M. Secenov, F. A. Bredihin, I. P. Pavlov, V. I. Vernadski, D. N. Anucin. De la catedrele Universităţii şi-au citit vestitele lor lecţii K. A. Timiriazev, N. D. Zelinski, N. V. Sklifosovski.

Aici au studiat vestiţii scriitori ruşi D. I. Fonvizin, A. S. Griboiedov, M. I. Lermontov, I. A. Goncearov, A. N. Ostrovski, I. S. Turgheniev, A. P. Cehov, marii democraţi revoluţionari A. I. Herţen, I. P. Ogariov, V. G. Bielinski, eminentul pedagog rus K. D. Uşinski. Universitatea i-a avut ca studenţi pe vestiţii activişti ai teatrului V. I. Nemirovici-Dancenko, J. B. Vahtangov, L. V. Sobinov. Aici au studiat D. I. Ulianov, fratele lui V. I. Lenin, scriitorul sovietic D. A. Furmanov.

De-a lungul întregii sale istorii, Universitatea a fost centrul mişcării democratice revoluţionare studenţeşti. Studenţii săi au luat parte activă la toate evenimentele revoluţionare. Starea de spirit democratică, revoluţionară în mijlocul studenţimii universitare începe să se întărească chiar din primii ani ai secolului al XIX-lea. Cei mai de vază activişti ai mişcării decembriştilor — P. G. Kahovski, M. P. Bestujev-Riumin, I. D. Iakuşkin şi alţii au fost studenţi ai Universităţii din Moscova.

În deceniul al IX-lea al secolului trecut, au luat fiinţă în Universitate primele cercuri marxiste, în care erau studiate ilegal lucrările lui Marx, Engels, Plehanov. O uriaşă importanţă a avut-o sosirea în anul 1894 la Moscova a lui V. I. Lenin. Mulţi studenţi au asistat la strălucita sa cuvîntare împotriva narodnicului Vorontov. În ultimul deceniu al secolului trecut, s-au creat în Universitate primele grupuri social-democrate, care s-au transformat în timpul revoluţiei din 1905 într-o organizaţie bolşevică ilegală. Studenţimea din Moscova a participat în mod activ şi la revoluţia din anul 1905: în Universitate au fost postate comitete de grevă, s-au întocmit manifeste, s-au pregătit explozibile. Tocmai în acest timp marele Lenin a spus despre Universitatea din Moscova că este o Universitate revoluţionară.

Studenţii Universităţii din Moscova au luat parte activă la Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie. După Octombrie a început o nouă perioadă glorioasă în istoria Universităţii, aceasta transformîndu-se în cel mai mare centru al ştiinţei sovietice. V. I. Lenin, care acorda o importantă deosebită dezvoltării învăţămîntului superior, a arătat o grijă permanentă faţă de necesităţile celei mai vechi Universităţi a ţării. În anul 1919 s-a creat aici una din primele facultăţi muncitoreşti din tînăra republică, unde s-a rezolvat cu succes problema studiilor superioare pentru muncitori şi ţărani.

Numărul studenţilor, al profesorilor şi al conferenţiarilor Universităţii a sporit mereu, iar calitatea pregătirii specialiştilor pentru economia naţională s-a îmbunătăţit necontenit. În ajunul războiului Universitatea cuprindea şapte facultăţi, la care studiau 5000 de tineri. Pregătirea specialiştilor se realiza în cadrul a 85 de catedre. În anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, cu toate greutăţile timpului de război, cu toate că materialul didactico-ştiinţific al Universităţii fusese evacuat temporar din Moscova, ritmul pregătirii cadrelor nu numai că n-a scăzut, ci dimpotrivă, a crescut: în această perioadă Universitatea a dat 1800 de specialişti. Mii de studenţi şi profesori ai Universităţii au plecat ca voluntari pe front. Mulţi din ei sînt decoraţi cu ordine şi medalii ale U.R.S.S. pentru actele lor de eroism.

În perioada de după război s-a deschis o nouă şi glorioasă pagină în istoria Universităţii. De doi ani, studenţii ei studiază în minunatul Palat al ştiinţei de pe Colinele lui Lenin. Creat după proiectul eminenţilor arhitecţi sovietici L. V. Rudnev, S. E. Cernîşev, P. V. Abrosimov şi A. F. Hreacov, ansamblul arhitectural al Universităţii de Stat din Moscova cuprinde aproximativ 30 de clădiri principale şi zeci de clădiri auxiliare. Despre proporţiile acestui edificiu nemaivăzut vorbesc cîteva cifre caracteristice: volumul total al Palatului ştiinţei este de 2.700.000 metri cubi. Punctul cel mai înalt al corpului central al clădirii se află aproape la un sfert de kilometru deasupra pămîntului.

Peste 500 de întreprinderi din ţară au luat parte la crearea utilajului didactic şi ştiinţific al Palatului ştiinţei. Multe din aparatele şi instalaţiile sale sînt unice. Este destul să spunem că laboratoarele sînt înzestrate cu cele mai noi microscoape electronice, cu oscilografe catodice, cu instalaţii Röntgen pentru studierea structurii cristalelor, cu cele mai noi aparate optice, cu aparatură specială pentru folosirea metodei atomilor marcaţi în cercetările ştiinţifice.

Folosirea acestui utilaj perfecţionat permite să se îmbunătăţească mult calitatea pregătirii specialiştilor, să se efectueze diferite cercetări ştiinţifice. Alături de sarcina lor de bază — de a pregăti cadre pentru diferitele ramuri ale economiei naţionale — oamenii de ştiinţă de la Universitatea din Moscova desfăşoară o intensă şi rodnică activitate ştiinţifică, legată de rezolvarea celor mai importante probleme ştiinţifice, de dezvoltarea economiei naţionale a patriei sovietice. Colectivul celei mai vechi Universităţi din ţară participă în mod activ la ridicarea vertiginoasă a nivelului agriculturii socialiste. În anul 1954, studenţii şi profesorii au organizat expediţii şi au efectuat lucrări în depresiunea Oka-Mescersk, în regiunile şesului Volga-Ahtubinsk etc. Studenţii şi profesorii ajută la valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite.

Universitatea din Moscova şi-a întîmpinat jubileul cu mari succese în opera de pregătire a cadrelor pentru economia naţională. În anul 1954, Universitatea a dat ţării circa 2900 de tineri specialişti, iar în acest an ea va da 3000 de specialişti. Alături de colaboratorii ştiinţifici şi specialiştii pentru diferite ramuri ale economiei naţionale, Universitatea din Moscova măreşte în fiecare an promoţiile de profesori pentru şcoala medie, pentru institutele pedagogice şi universităţi. În prezent se iau măsuri care vor permite Universităţii nu numai să mărească numărul profesorilor pentru şcoala medie, ci şi să îmbunătăţească calitatea pregătirii tinerilor pedagogi.

Acum, în 12 facultăţi ale Universităţii studiază peste 22.000 de studenţi, dintre care 5.500 fără frecvenţă. Pentru activitate ştiinţifică se pregătesc 1.860 de aspiranţi. Este interesant că înainte de război la Universitatea de Stat din Moscova studiau studenţi de 37 de naţionalităţi, iar acum numărul naţionalităţilor este de 59. Aceasta este o mărturie strălucită a triumfului politicii naţionale leninist-staliniste.

Printre studenţii şi aspiranţii Universităţii sînt mulţi tineri din Republica Populară Chineză şi din ţările europene de democraţie populară.

★

M. V. Lomonosov considera că sarcina Universităţii din Moscova este de a educa „oameni de ştiinţă" necesari „pentru Siberia, pentru mine, fabrici, arhitectură, justiţie, îndreptarea moravurilor, negustorie, agricultură, armată, pentru călătorii în nord şi comunicaţie cu Orientul". Înmulţind şi dezvoltînd tradiţiile lomonosoviene, colectivul Universităţii din Moscova, cea mai veche Universitate din ţară, va mări şi mai mult gloria ei de cel mai însemnat centru de făurire a cadrelor pentru economia naţională a patriei sovietice, de cel mai mare centru al ştiinţei sovietice.

(Din „Ucitelskaia gazeta")

Organizaţia de partid a şcolii

Cu şase ani în urmă, la şcoala noastră nu exista organizaţie de partid. Erau în total doi membri de partid care făceau parte din organizaţia de partid a secţiei de învăţămînt raionale. Dar iată că încă un pedagog a devenit membru de partid şi noi, în conformitate cu statutul P.C.U.S., am pus în faţa comitetului raional problema creării în şcoală a unei organizaţii de bază. În curînd, la şcoală a început să funcţioneze o organizaţie de partid. Ea creştea, se dezvolta, îşi exercita influenţa asupra colectivului pedagogic al şcolii. În decurs de cîţiva ani, în rîndurile ei au intrat profesoara de biologie Alexandrova, profesoara de limba germană Solovieva, profesoara de limba şi literatura rusă Rudneva, profesoarele de geografie Scerbakova şi Malevskaia, directorul de studii Dvornikov. În prezent, organizaţia de partid numără şasesprezece comunişti. În fruntea ei stă biroul de partid, compus din trei oameni.

Organizaţia de partid acordă o mare atenţie educaţiei ideologico-politice a cadrelor didactice. În şcoală funcţionează un cerc de studiere a Istoriei P.C.U.S. Un mare grup de pedagogi, membri de partid şi fără partid, studiază individual teoria marxist-leninistă, ajutaţi de consultanţi. Cei mai buni dintre pedagogii şcolii, cum sînt tovarăşele Rudneva, Nikonova, Iuşkevici, Mişenkova, Scerbakova, Malevskaia, Kaşkova au absolvit Universitatea serală de marxism-leninism, organizată de comitetul orăşenesc de partid.

Pentru personalul administrativ al şcolii se desfăşoară acţiuni speciale. Săptămînal, secretarul biroului de partid, Ghetman, organizează discuţii cu femeile de îngrijire, cu paznicii, cu garderobierii şi îi informează despre situaţia internă şi internaţională.

Comitetul raional de partid a desemnat pe unii dintre pedagogii comunişti ca propagandişti pentru conducerea cercurilor de învăţămînt politic din întreprinderile raionului sau ca lectori.

Organizaţia de partid a şcolii lămureşte pedagogilor hotărîrile partidului şi ale guvernului, îi mobilizează pentru îndeplinirea muncii complexe şi importante de instruire şi educare comunistă a copiilor.

Organizaţia de partid urmăreşte cu atenţie ca lecţiile să aibă un bogat conţinut ideologic şi să se predea la un înalt nivel ştiinţific, fără greşeli şi denaturări. La orice lecţie, pedagogul, oricare ar fi obiectul pe care îl predă, poate şi trebuie să formeze la şcolari bazele concepţiei materialiste despre lume, să-i educe în spiritul moralei comuniste, al patriotismului sovietic. Iată de ce la adunările noastre de partid se poate auzi adeseori o critică principială la adresa unora dintre pedagogii-comunişti, la adresa conducătorilor şcolii, precum şi o analiză atentă a diferitelor lecţii din punctul de vedere al conţinutului lor ideologic. Adunările de acest fel joacă un rol însemnat în educaţia politică a cadrelor didactice.

Organizaţiile de partid din şcoli nu au dreptul de control asupra activităţii administraţiei şcolii. Prin munca lor însă, ele exercită o uriaşă influenţă asupra vieţii şcolare. Noi, conducătorii şcolilor, primim cu bucurie ajutorul organizaţiilor de partid, ne aplecăm urechea la sfaturile acestora, îndeplinim hotărîrile lor.

Biroul de partid din şcoala noastră organizează adeseori şedinţe de partid deschise. Aceste şedinţe joacă un însemnat rol educativ, apropiindu-i pe comunişti de cadrele didactice fără partid. Cu prilejul stabilirii ordinei de zi a şedinţelor deschise, biroul de partid caută să pună în discuţie problemele care frămîntă colectivul pedagogic al şcolii. La una din aceste şedinţe s-a discutat, de exemplu, problema ajutorării elevilor rămaşi în urmă. Altă dată, adunarea a discutat problema propagandei pedagogice în mijlocul părinţilor. Schimbul de păreri realizat cu prilejul acestor adunări aduce multe foloase şcolii.

Din iniţiativa biroului de partid, pedagogii asistă în colectiv la lecţiile care se ţin la Academia de ştiinţe pedagogice a R.S.F.S.R., la Muzeul politehnic, la Institutul de perfecţionare a cadrelor didactice şi la cabinetul pedagogic raional, organizează excursii, vizitează muzee şi expoziţii. Nu de mult, pedagogii au vizitat muzeul „M. I. Kalinin" şi au studiat lucrările cu privire la educaţia comunistă a tineretului. Ei au vizitat în colectiv Expoziţia Agricolă Unională şi Expoziţia creaţiei copiilor de la Muzeul politehnic, iar în vara anului trecut au fost la Iasnaia Poliana, la muzeul „L. N. Tolstoi". Toate acestea sudează colectivul pedagogic, contribuie la formarea unor legături de prietenie şi colegialitate în munca instructiv-educativă.

Pedagogii-comunişti dau un ajutor însemnat organizaţiei de comsomol din şcoală. Anul trecut, biroul de partid a repartizat pe lîngă organizaţia de comsomol din şcoală un pedagog-comunist, menit să îndrume activitatea tinerilor. Mai tîrziu ne-am convins că această repartizare nu dă efectul cuvenit. Acum toţi pedagogii-comunişti se interesează de viaţa organizaţiei de comsomol, îi dau ajutor. De pildă, membrul de partid Scerbakova ajută pe comsomoliştii la organizarea activităţii lectoratului pentru elevi, membrul de partid Dvornikov dă ajutor comitetului U.T.C.L. la redactarea gazetei radio. Membrii de partid asistă la şedinţele comitetului U.T.C.L. şi la adunările de comsomol.

Organizaţia de partid a ajutat comitetului U.T.C.L. să consolideze organizaţiile de comsomol ale claselor. Cu ajutorul pedagogilor-membri de partid, organizaţiile de comsomol ale claselor au ales conducători meritoşi şi acum comitetul U.T.C.L. are pe cine să se sprijine în munca sa.

Fără a se substitui administraţiei şcolii, fără a se suprapune muncii consiliului pedagogic, organizaţia de partid pătrunde adînc în problemele şcolare, îşi exercită influenţa asupra întregii activităţi a şcolii.

A. JURAVLEVA
directorul şcolii medii din raionul Krasnogvardeisk, oraşul Moscova

Predarea literaturii în clasa a VII-a

Predarea literaturii în clasa a VII-a se deosebeşte mult de predarea aceluiaşi obiect în clasele a V-a şi a VI-a. Elevii clasei a VII-a sînt mai mari şi mai dezvoltaţi decît elevii din clasele a V-a şi a VI-a. Ţinînd seama de acest lucru, programa prevede studierea cu aceşti elevi a unor opere mai complexe atît după formă cît şi după conţinut, precum şi alte metode de muncă cu textul literar.

Studiind cu elevii opere mari ca volum, profesorul care predă la clasa a VII-a, din cauza timpului limitat, nu le poate citi în întregime în clasă şi, de aceea, aceste texte trebuie citite de către elevi acasă, ca lectură individuală. Şi această lectură trebuie organizată însă de către profesor, care le va da elevilor teme după puterile lor, îndreptîndu-le atenţia spre lămurirea laturilor celor mai importante ale conţinutului ideologic al operei respective. În clasă, elevii analizează amănunţit numai unele părţi, cele mai importante, ale operei, se opresc asupra personajelor principale, îşi lămuresc cu ajutorul profesorului particularităţile textului studiat, efectuează lucrări orale şi scrise care le dezvoltă deprinderile de exprimare literară şi adîncesc perceperea celor citite acasă şi în clasă.

De o deosebită importanţă sînt lecţiile de încheiere, cînd cunoştinţele elevilor se sistematizează. La aceste lecţii şcolarii îşi lămuresc legătura reciprocă între diferitele părţi şi personaje ale operei, precizează sensul ei ideologic, îşi însuşesc particularităţile ei artistice.

Cu prilejul repetării materiei, profesorul trebuie să îndrepte atenţia elevilor spre scoaterea în evidenţă a esenţialului în cele studiate, spre generalizare şi comparare cu alte opere. Profesorul trebuie să controleze, de asemenea, dacă elevii ştiu să citească expresiv textul studiat.

Lecţiile de literatură îi educă pe elevi în spiritul moralei comuniste, al devotamentului pentru patrie, al dragostei pentru popor, pentru literatura şi arta lui. Odată cu aceasta profesorul îi pregăteşte cu minuţiozitate pe elevi pentru însuşirea cu succes a cursului de istorie a literaturii. În clasa a VII-a elevii îşi însuşesc minimul necesar de noţiuni şi date cu privire la teoria literaturii; ei au prilejul să cunoască legătura între opera literară, conţinutul ei ideologic şi lupta socială a timpului în care a apărut această operă, să cunoască rolul pe care-l joacă literatura în această luptă.

Îndeplinind diferite teme date de profesor cu prilejul analizei operelor în clasă şi acasă, elevii îşi însuşesc deprinderi elementare de analiză a textului literar. Exersîndu-se în redarea celor citite, şcolarii îşi dezvoltă deprinderile de vorbire orală şi scrisă, îşi însuşesc normele limbii literare, perceperea de a scrie o compoziţie literară, de a întocmi planul şi a alege materialul necesar pentru această compoziţie.

A. MIGUNOV

Elevii vor cultiva porumb pe parcelele şcolare şi pe ogoarele colhoznice

De curînd a avut loc la Casa Învăţătorului din Moscova, şedinţa Prezidiului C.C. al Sindicatului muncitorilor din învăţămîntul elementar şi mediu din R.S.F.S.R. cu participarea reprezentanţilor Ministerului Învăţămîntului al R.S.F.S.R., ai Institutului metodelor de învăţămînt al Academiei de Ştiinţe Pedagogice a R.S.F.S.R. şi ai redacţiei ziarului „Ucitelskaia gazeta". Au participat de asemenea la această şedinţă profesori de biologie dintr-o serie de regiuni ale R.S.F.S.R. La şedinţă a fost discutată experienţa de muncă a unora dintre şcoli cu privire la cultivarea porumbului de către elevi pe ogoarele colhozurilor şi sovhozurilor şi în primul rînd pentru seminţe. Cei prezenţi au ascultat referatele profesorilor de biologie A. S. Denisov, de la şcoala medie din Kupla, regiunea Riazan, V. A. Mojegov, de la şcoala medie din Lesozavodsk, regiunea Kirov, precum şi referatul tovarăşului I. P. Gusev, directorului şcolii medii din Ciulkovo, regiunea Moscova.

★

— Plenara din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. — a spus în raportul său A. S. Denisov — a pus sarcina ca în următorii 5—6 ani să se mărească de peste două ori producţia produselor principale în ramura creşterii animalelor. Prima şi cea mai însemnată condiţie pentru rezolvarea cu succes a acestei sarcini este sporirea însemnată a producţiei de cereale. Una dintre cele mai mari rezerve ale producţiei de cereale este lărgirea suprafeţelor însămînţate cu porumb şi sporirea recoltei de porumb la hectar.

A. S. Denisov a vorbit despre experienţa de 9 ani a şcolii din Kupla cu privire la cultivarea porumbului. Elevii acestei şcoli şi-au propus nu numai sarcina de a cultiva porumbul, ci şi sarcina de a obţine hibrizi care să dea cele mai bogate recolte şi să se adapteze mai repede la condiţiile climaterice locale.

Elevii şcolii din Kupla au studiat influenţa pe care o au asupra dezvoltării porumbului diferitele procedee de prelucrare a solului şi de pregătire a semînţelor, termenele de însămînţare, adîncimea însămînţării, normele de însămînţare, suprafeţele de alimentare. De asemenea, elevii au studiat influenţa îngrăşămintelor, a copilitului, a polenizării suplimentare, a termenelor de strîngere a recoltei şi a procedeelor de păstrare a grăunţelor.

Semînţele de porumb obţinute vor permite ca în acest an să se lărgească mult suprafeţele de porumb nu numai în colhozul „Krasnii Maiak", ci şi în colhozurile întregului raion Kaverinsk. Conform hotărîrii Comitetului regional de partid din Riazan tot porumbul obţinut la Kupla trebuie să fie folosit ca material de însămînţat.

Insuşindu-şi bine agrotehnica cultivării porumbului, cunoscîndu-i particularităţile biologice, colectivul şcolii din Kupla a hotărît să cultive în acest an pe ogoarele colhoznice 11 ha de porumb. În prezent se desfăşoară pregătirile pentru îndeplinirea acestui angajament important. Clasele superioare au fost împărţite în echipe, în fruntea cărora stau comsomoliştii priceputi.

Despre o interesantă muncă de cultivare a porumbului în condiţiile din nord a vorbit profesorul de biologie V. A. Mojegov.

— Încă în anul 1949 — a spus el — noi am păşit la cultivarea porumbului în împrejurimile oraşului Kirov, într-o regiune unde nimeni nu avea vreo idee despre această cultură. Primele semănături au pierit din cauza îngheţurilor. Dar noi nu ne-am descurajat.

Studiind literatura de specialitate, căutînd răspunsul la multe întrebări, am ajuns la concluzia că principala cauză a insuccesului nostru au fost seminţele. Şcoala adusese aceste seminţe din sud, unde ele creşteau timp de veacuri sub un soare arzător.

Aveam în faţă două căi — sau să „prelungim" vara călduroasă, sau să scurtăm perioada de vegetaţie a porumbului. Firească că am mers pe calea a doua. În primul rînd am obţinut seminţe de porumb cu ereditate zdruncinată. Aceasta era aşa numita varietate „DJ". Au fost studiate şi stabilite termenele de însămînţare a acestui porumb, au fost alese terenurile cele mai bune pentru dezvoltarea plantei, a fost lămurită influenţa desimii însămînţării, a prăşitului şi afînatului, a hrănirii suplimentare asupra dezvoltării porumbului etc.

S-a constatat că în regiunea Kirov cel mai bun termen de însămînţare a porumbului este 20 mai. S-a constatat că porumbului nu-i place umiditatea de prisos, că el se coace cel mai bine pe pante, în terenuri afînate. Ştiuleţii obţinuţi, deşi nu aveau decît cîte 5—6 cm, i-au bucurat mult pe tinerii micurinişti. În anul 1952 s-au recoltat de pe parcela şcolară 300 de ştiuleţi, copţi în proporţie de 90 la sută. Porumbul a început să-i intereseze şi pe locuitori.

Colectivul şcolar a continuat să studieze condiţiile care influenţează mai bine asupra porumbului. S-a constatat că porumbul însămînţat mai des se coace cu 5—7 zile mai devreme, dar dă ştiuleţi mai mărunţi. Dacă prăşitul ar fi întîrziat măcar cu o săptămînă, porumbul s-ar fi copt mai tîrziu. De toate aceste lucruri s-a ţinut seama cu prilejul cultivării porumbului în anul următor. Ca urmare, chiar în anul 1953, şcoala a obţinut 56 chintale de grăunţe şi o recoltă de 300 chintale masă verde la hectar.

În anul 1954 s-a semănat porumb pentru seminţe din cei mai diferiţi ştiuleţi şi din diferite parcele. Şcolarii au îngrijit această cultură toată vara. Şi în acest an ei au reuşit să obţină multe date preţioase.

Directorul şcolii medii din Ciulkovo, I. P. Gusev, a vorbit în raportul său despre participarea elevilor la munca obştească. Lucrînd în brigăzile colhoznice, elevii îndeplinesc anumite lucrări sub îndrumarea brigadierilor. Elevilor li se calculează ziledemuncă şi li se înscriu în cărţile de muncă. Anul trecut, colectivul şcolii a cultivat pentru colhozul „Thälmann" un hectar de porumb pentru sămînţă în ghivece nutritive. Elevii vor continua această muncă şi în acest an.

Experienţa şcolilor arată că porumbul pentru sămînţă poate fi cultivat aproape în toate locurile. Pentru aceasta este necesar să se aleagă anumite varietăţi de seminţe, să se obţină hibrizi, să se cunoască bine particularităţile biologice şi agrotehnica porumbului.

O sarcină importantă este, de asemenea, organizarea muncii elevilor în vederea cultivării porumbului. În cuvîntarea sa, A. N. Palţeva, locţiitorul directorului Staţiunii centrale a tinerilor naturalişti, a vorbit despre atitudinea conştientă faţă de muncă a elevilor de la şcoala din Kutuzovo, regiunea Moscova. Împărţiţi în echipe, elevii acestei şcoli se pregătesc din timp pentru cultivarea porumbului. Cu mult înainte de a începe munca, şefii de echipe raportează profesorului de biologie, în prezenţa brigadierului brigăzii de cîmp, despre pregătirea lor în vederea începerii muncii.

La consfătuire s-a exprimat părerea că activitatea copiilor trebuie controlată şi apreciată. În rîndurile elevilor trebuie desfăşurată întrecerea socialistă pentru cea mai bună îngrijire a semănăturilor de porumb.

Este importantă de asemenea şi crearea unei atmosfere solemne de muncă. Ieşirea la muncă cu steaguri, în sunetele goarnei şi ale tobei, înmînarea drapelului echipei fruntaşe, anunţarea rezultatelor la sfîrşitul zilei de muncă — toate acestea influenţează deosebit de favorabil asupra organizării colectivului de copii.

Candidatul în ştiinţe M. I. Melnikov, colaborator ştiinţific al Institutului metodelor de învăţămînt, a vorbit despre folosirea cultivării porumbului în scopuri instructive.

În legătură cu studierea biologiei şi agrotehnicii porumbului, elevii pot face o serie de experienţe îndreptate spre obţinerea unor recolte bogate. Însămînţarea porumbului cu seminţe iarovizate şi neiarovizate, călirea seminţelor la frig, diferitele termene de însămînţare şi adîncimea de însămînţare — toate acestea trebuie cunoscute bine de către copii.

Cu prilejul studierii porumbului şi al cultivării lui pentru sămînţă, trebuie acordată o atenţie deosebită rolului ghivecelor nutritive pentru creşterea răsadurilor. Porumbul se însămînţează, de regulă, în cuiburi şi în cuiburi aşezate în pătrat. A-i face pe elevi să înţeleagă importanţa însămînţării în cuiburi aşezate în pătrat, superioritatea ei faţă de însămînţarea obişnuită este prima sarcină a profesorului de biologie.

Studiind legile de dezvoltare a lumii organice, elevii din clasa a IX-a pot urmări cît de repede se adaptează porumbul la condiţiile locale şi cum îşi schimbă el calităţile biologice odată cu schimbarea acestor condiţii.

Executînd lucrări de hibridizare a porumbului, elevii din clasele superioare vor înţelege legile eredităţii, ale variabilităţii speciei, plasticitatea hibrizilor, proprietatea lor de a se adapta la noile condiţii geografice.

A cultiva un hectar sau două de porumb de sămînţă pentru colhoz sau sovhoz — s-a subliniat la şedinţă — este o datorie de onoare a fiecărei şcoli. Dacă această muncă va fi bine chibzuită şi planificată — ea va putea să fie efectuată de fiecare şcoală.

La şedinţă au mai luat cuvîntul A. M. Aripiev, preşedintele colhozului „Drumul spre viaţa nouă" de lîngă Moscova, profesoara de biologie G. M. Zverkova, de la şcoala medie din Krasnîi Ktaci, regiunea Iaroslavl, profesorul de biologie A. M. Sviridov, de la şcoala de 7 ani din Hutetovo, regiunea Orlov, profesorul A. S. Semenov, de la şcoala medie nr. 382 din Moscova, N. I. Ledentov, preşedintele Comitetului sindical regional din Saratov, tov. Sevesciukin, colaborator ştiinţific al Institutului metodelor de învăţămînt al Academiei de ştiinţe pedagogice G. G. Monin, profesor de biologie la şcoala medie din Cernsk, regiunea Tula, P. V. Zimin, locţiitorul ministrului Învăţămîntului al R.S.F.S.R.

La şedinţă s-a adoptat o hotărîre care aprobă iniţiativa cadrelor didactice fruntaşe cu privire la antrenarea pe scară largă a elevilor în munca pentru obţinerea unor recolte bogate de porumb pe parcelele şcolare, pe ogoarele colhoznice şi sovhoznice şi mai ales în munca de cultivare a porumbului pentru sămînţe.

Rezoluţia recomandă comitetelor sindicale regionale, de ţinut, republicane şi feroviare, ca şi secţiilor de învăţămînt să ia măsuri pentru răspîndirea experienţei înaintate a şcolilor care cultivă porumbul. De asemenea, propune comitetelor sindicale locale să participe la stabilirea planului de lucrări ale şcolarilor şi cadrelor didactice pe parcelele şcolare şi pe ogoarele colhoznice şi să contribuie la îndeplinirea acestor planuri.

Rezoluţia recomandă Ministerului de ştiinţe pedagogice să acorde o deosebită atenţie studierii experienţei şcolilor în ceea ce priveşte cultivarea porumbului şi îmbinarea învăţămîntului cu munca productivă.

La sfîrşitul şedinţei, tov. Grivkov, preşedintele C. C. al Sindicatului muncitorilor din învăţămîntul elementar şi mediu al R.S.F.S.R., a înmînat diplome de onoare ale C. C. al Sindicatului şi Ministerului Învăţămîntului al R.S.F.S.R., profesorilor—iniţiatori ai cultivării porumbului pe ogoarele colhoznice.

(Din „Ucitelskaia gazeta")

Comitetul de părinţi

Pe preşedinta comitetului de părinţi al şcolii nr. 360 din Moscova, Prascovia Svinareva, am cunoscut-o în cabinetul directorului şcolii.

Prascovia Svinareva se află de opt ani în fruntea comitetului de părinţi al şcolii nr. 360. Doi dintre fiii săi au absolvit această şcoală, iar acum învaţă aici, în clasele superioare, două dintre fiicele ei. Locţiitoarea preşedintei este mama unui elev din clasa a V-a, Nadeida Dub. Din comitet fac parte, de asemenea, şoferul Petr Morozov, medicul Ana Petrovskaia, profesorul de geologie Andrei Durnev şi alţii.

Comitetul de părinţi este un organ obştesc, chemat să dea ajutor şcolii în realizarea învăţămîntului general obligatoriu al copiilor, în organizarea şi desfăşurarea propagandei pedagogice în mijlocul părinţilor, în organizarea activităţii în afara clasei şi în afara şcolii a elevilor.

In ultimele zile ale fiecărei luni, în şcoală se organizează aşa numita „zi a părinţilor". În această zi se expun în faţa părinţilor lecţii cu teme legate de educaţia copiilor, au loc şedinţe cu părinţii pe clase, se organizează întîlniri ale părinţilor cu cadrele didactice

Din cînd în cînd, comitetul ascultă la şedinţele sale scurte comunicări ale părinţilor care au în grija lor anumite clase, mai ales ale acelora care au mai multă experienţă şi pot s-o împărtăşească.

Membrii comitetului de părinţi iau parte la şedinţele consiliului pedagogic al şcolii în care este vorba de întărirea disciplinei elevilor.

Membrii comitetului îi vizitează pe părinţii elevilor la domiciliu, discută cu ei despre problemele privitoare la educaţia copiilor.

Părinţii acordă un mare ajutor şcolii în munca cultural-instructivă cu copiii. Fiecare diriginte aduce la cunoştinţa activului de părinţi al clasei sale măsurile pe care le va lua în această privinţă în cursul lunii sau al patrarului. Părinţii îşi asumă punerea în practică a multora din aceste măsuri. Ei achiziţionează bilete de teatru, îi însoţesc pe copii la spectacole, la filme sau la concerte, merg cu elevii la muzee, la expoziţii, fac cu ei excursii în întreprinderile industriale etc.

Unii părinţi participă activ la munca educativă în şcoală. De pildă, tatăl unui elev, profesorul Kutuzov de la Institutul de energetică din Moscova, ţine periodic lecţii pentru elevii din clasa a VIII-a. De curînd, el a ţinut o lecţie despre marele matematician rus Lobacevschi. Mama uneia dintre eleve, Claudia Suvalova, conduce teatrul de păpuşi al şcolii.

Părinţii îşi asumă şi cea mai mare parte a muncii organizatorice în legătură cu pregătirea serbărilor şcolare cum sînt serbarea pomului de iarnă, plimbarea după terminarea anului şcolar, matineele sau seratele şcolare etc.

Comitetul de părinţi are un fond bănesc propriu, care se formează mai ales din încasările de la spectacolele şi concertele cu plată.

Astfel, cu ajutorul părinţilor, colectivul pedagogic al şcolii nr. 360 din raionul Bauman al oraşului Moscova îi educă pe tinerii cetăţeni sovietici.

V. PROSKURIN

Viața de partid în instituțiile de învățămînt

Munca rodnică a pedagogilor comuniști dintr-o școală sătească

Comuniștii de la școala de 7 ani din comuna Independența, raionul Galați, desfășoară o muncă perseverentă și rodnică. De mulți ani această școală este considerată ca una din școlile fruntașe ale raionului atît în ceea ce privește munca instructiv-educativă, cît și în ceea ce privește munca obștească a pedagogilor.

Pedagogii comuniști împreună cu ceilalți învățători și profesori ai școlii se străduiesc să-și îndeplinească în cele mai bune condiții sarcina lor principală — ridicarea nivelului predării și întărirea educației comuniste a elevilor. Sub îndrumarea permanentă a organizației de partid, ei acordă o deosebită atenție legării învățămîntului de viață, de practică. În acest scop lecțiile teoretice se îmbină strîns cu lucrările practice ale elevilor, precum și cu munca lor de folos obștesc. Această muncă este deosebit de importantă, ea contribuind la dezvoltarea dragostei elevilor pentru agricultură.

Profesorul de științe naturale, tovarășul T. Vîrlan, a primit din partea directorului școlii, comunistul Matei Pătrașcu, îndrumări importante cu privire la organizarea activității practice pe parcela experimentală în strînsă legătură cu sarcinile care stau în fața agriculturii.

Pe terenul școlar experimental s-au amenajat parcele cu grîu, porumb, cartofi, ceapă, fasole, castraveți. În primăvara aceasta elevii au executat numeroase lucrări agricole — au făcut probe de germinare a semințelor, au arat terenul, au semănat diferite plante de cultură. De asemenea, ei fac experiențe privitoare la cultivarea ulmului, a frasinului columbian, a salcîmului.

Cu elevii claselor a V-a s-a studiat în mod temeinic tema: „Îngrijirea și altoirea pomilor". Elevii au curățat și văruit pomii din livadă, au executat lucrări de altoire. Toți elevii au fost antrenați la plantarea pomilor fructiferi. Ei au plantat în livada sfatului popular și în livada școlii peste 700 de pomi de diferite specii.

Din inițiativa comuniștilor, școala a organizat excursii la gospodăria agricolă colectivă. Așa, de pildă, elevii au vizitat de curînd răsadnița și grădina de zarzavat a gospodăriei. Marea gospodărie a colectiviștilor, metodele înaintate aplicate aici, au produs o puternică impresie asupra elevilor. Participanții la excursie au povestit cu mult interes despre cele văzute.

Comuniștii se sprijină în munca lor pe colectivul pedagogilor fără de partid, pe care îi mobilizează și îi ajută să-și îndeplinească cu succes munca didactică și obștească. Învățătorii și profesorii fără de partid I. Gavrilă, Titu Dimitriu, Ecaterina Bacalîm etc. duc la îndeplinire cu succes sarcinile obștești primite, ajută în mod activ la întărirea legăturilor dintre școală și țărănimea muncitoare.

Activitatea pedagogilor comuniști nu se limitează numai la cadrul școlii. Ei au o strînsă legătură cu activul larg al oamenilor muncii din sat. Militînd pentru transformarea socialistă a agriculturii, comuniștii Matei Pătrașcu, Gh. Bîrsan, Alexandru Ioachim etc, au adus o mare contribuție la înființarea gospodăriei agricole colective și a întovărășirii agricole din comună.

Un loc important în activitatea obștească îl constituie munca de propagandă agrotehnică. În calitate de conferențiari la căminul cultural sau la stația de radioficare, de lectori la cercul agrotehnic, prin munca de lămurire de la om la om, învățătorii și profesorii ajută efectiv pe țăranii muncitori din comună să aplice metodele agrotehnice cele mai potrivite, să smulgă pămîntului roade bogate. Sub conducerea profesorului de științe naturale s-au ținut la cercul agrotehnic 18 lecții teoretice și practice, s-au făcut demonstrații cu privire la aranjarea platformelor de gunoi, la curățirea pomilor etc. Membrii cercului agrotehnic au semănat pe o suprafață de aproape 4 ha. de pămînt porumb în cuiburi dispuse în pătrat, pentru a experimenta productia de porumb la hectar în funcție de metoda de semănat, de numărul prașilelor, de sistemul de irigare.

Unii dintre pedagogii comuniști sînt propagandiști la diferite forme ale învățămîntului de partid. Astfel, tovarășul Gh. Bîrsan este propagandist la cursul seral din cadrul gospodăriei agricole colective, tovarășii H. Neagu și Elena Bene sînt propagandiști la cercul de studiere a Istoriei P.C.U.S., iar tovarășul M. Pătrașcu conduce un cerc de tip superior.

Un ajutor important îl dau pedagogii comuniști la desfășurarea muncii de agitație.

Învățătorii I. Gavrilă și Gh. Ionașcu tin adeseori conferințe la colțul roșu al gospodăriei agricole colective. Cu mult interes citesc colectiviștii cărțile recomandate de responsabila colțului roșu — profesoara comunistă Alexandra Ioachim.

Pedagogii din comună activează neobosiți în cadrul căminului cultural. Comunistul T. Pană, ajutat de utemiștii Gh. Ionașcu, Ecaterina Epure etc., conduce echipa de cor, dansuri și teatru, aducînd prin programele artistice prezentate o contribuție însemnată la culturalizarea țărănimii muncitoare.

Organizația de partid a însărcinat pe profesorul comunist T. Pană să conducă colectivul de redacție al gazetei. Tovarășul Pană se preocupă ca articolele publicate să oglindească realizările din viața satului, să combată lipsurile și să contribuie la înlăturarea lor.

Comuniștii M. Pătrașcu și Gh. Bîrsan țin lecții în fața agitatorilor și verifică periodic conținutul muncii agitatorilor pe teren.

În urmă cu cîțiva ani, în comuna Independența existau peste 600 de neștiutori de carte. Ca rezultat al eforturilor depuse de pedagogi, în frunte cu comuniștii, în comună s-a lichidat analfabetismul. Acum pedagogii sînt preocupați să-i ajute pe foștii analfabeți să învețe mai departe, să-și dezvolte necontenit cunoștințele.

Munca pedagogilor comuniști este îndrumată de organizația de partid din comună. De curînd, directorul școlii de 7 ani a informat adunarea generală despre rezultatele obținute de colectivul didactic în ridicarea nivelului la învățătură al elevilor și în activitatea obștească.

Pentru munca lor entuziastă și rodnică, învățătorii și profesorii din comuna Independența se bucură de stima și de prețuirea țăranilor muncitori.

P. FRUCHTER

Se apropie încheierea anului școlar

Pentru consolidarea cunoștințelor de gramatică

În recapitularea materiei la gramatică cu elevii clasei a IV-a acord o deosebită atenție consolidării noțiunilor cu privire la părțile propoziției. În acest scop, am pregătit cu multă grijă lecția de recapitulare cu tema: „Părțile propoziției", întocmindu-mi un plan de lecție cît mai amănunțit. Ca material de analiză am folosit două fragmente din povestirile: „Mergînd spre Hîrlău" și „Primăvara", de Mihail Sadoveanu. Scopul acestei lecții de recapitulare a fost acela de a ajuta elevele să-și consolideze cunoștințele însușite în legătură cu părțile propoziției, să distingă cu ușurință aceste părți, să cunoască mai bine punctuația.

Mi-am trecut în plan o convorbire cu elevele, în cadrul căreia am controlat dacă acestea știu bine care sînt părțile propoziției, ce este subiectul, ce este predicatul, de ce subiectul și predicatul se numesc părți principale, ce este atributul, ce este complementul, de ce acestea se numesc părți secundare, care este punctuația între părțile de același fel ale propoziției.

După aceasta, am făcut cu elevele exerciții de recunoaștere a părților propoziției în text. Le-am citit mai întîi un fragment din povestirea „Mergînd spre Hîrlău" și le-am cerut să arate din ce povestire face parte fragmentul, de cine este scrisă povestirea. Le-am dictat apoi la tablă fragmentul citat: „Iar bătrîna, corogită, răzimîndu-se în coate, se tîra ca o rimă prin lanul fierbinte, prindea mănunchiuri și le tăia cu secerea sclipitoare". Am antrenat întreaga clasă în analiza lexicală a fragmentului, insistînd asupra explicării sensului cuvîntului „corogită" (sbîrcită) și asupra explicării expresiei: „se tîra ca o rimă". Le-am cerut apoi elevelor să facă analiza sintactică. În textul scris pe tablă au fost subliniate subiectele cu o linie, predicatele cu două linii, atributele cu o linie punctată și complementele cu două linii punctate. Elevelor care întîmpinau dificultăți în recunoașterea părților propoziției în frază le-am dat să analizeze mai întîi exemple de propoziții mai ușoare. După aceasta, elevele au fost îndrumate să observe punctuația și să o explice în funcție de cunoștințele pe care le au.

La fel am procedat în analiza fragmentului din textul „Primăvara": „Pe subt acei nouri, care nu mai erau, scăpărau deodată convoiuri de păsări migratorii. Unele treceau și dispăreau spre asfințit și miazănoapte; altele se încovoiau spre zăvoaiele și aburii Siretului". După citirea textului și recunoașterea autorului, l-am dictat și elevele l-au scris pe caietele lor. Fragmentul a fost analizat din punct de vedere lexical și apoi sintactic, subliniindu-se părțile de propoziție, așa cum s-a procedat la tablă. Am insistat și aici asupra punctuației.

Le-am cerut apoi elevelor să facă o compunere scurtă, din cîteva fraze și propoziții, în care să se găsească atribute și complemente. Cîteva eleve, cu deosebire dintre cele care au întîmpinat dificultăți în răspunsuri, au citit cele scrise, au arătat părțile fiecărei propoziții și au explicat punctuația folosită.

Ca temă pentru acasă, le-am dat elevelor să scrie 6 propoziții sau fraze în legătură cu examenele de sfîrșit de an și să extragă într-un tabel toate atributele și complementele cuprinse în exemplele date.

CONSTANȚA TEODORESCU
învățătoare la școala de 7 ani nr. 2 de fete din Slatina

Recapitularea temei „Frunza"

Perioada de repetare a materiei prezintă o deosebită importanță, deoarece în această perioadă se precizează și se consolidează noțiunile predate anterior. Pentru ca interesul elevilor să fie tot timpul susținut, lecțiile de recapitulare nu trebuie să reprezinte o simplă reluare a lecțiilor predate în cursul anului, ci trebuie să cuprindă elemente noi, care să întărească și să lărgească cunoștințele elevilor. Un astfel de element nou îl poate constitui, la lecțiile recapitulative de botanică, materialul viu care se poate procura ușor în anotimpul de primăvară. De asemenea, aduc elemente noi în lecțiile recapitulative demonstrațiile pe parcela experimentală, ca și exemplele concrete privitoare la creșterea productivității muncii agricole în urma aplicării celor mai înaintate metode agrotehnice.

Pentru consolidarea cunoștințelor de botanică ale elevilor are o mare însemnătate recapitularea temei „Frunza", deoarece frunza este organul plantelor verzi în care se sintetizează substanțele organice, determinînd recolta totală. În lecția de recapitulare cu privire la frunză trebuie să se aibă în vedere însușirea de către elevi atît a cunoștințelor teoretice, cît și a cunoștințelor practice legate de ridicarea productivității muncii în agricultură. Astfel, trebuie să li se arate elevilor că plantele verzi dau produse alimentare pentru om, hrană pentru animale cît și materii prime industriale. Prin aceasta, lecțiile de recapitulare privitoare la frunză vor ajuta elevilor să lege materialul studiat de practica construirii socialismului.

Recapitularea cunoștințelor privitoare la structura frunzei trebuie să se desfășoare în strînsă legătură cu recapitularea cunoștințelor despre funcțiile sale. Folosind just materialul didactic (frunze de la diverse plante ierboase și lemnoase, planșe, foi de ierbar și mulaiul cu structura frunzei), profesorul trebuie să scoată în evidență legăturile de interdependență dintre organ și funcțiune. Astfel, le va arăta elevilor că sub epiderma superioară se găsește țesutul palisadic, ale cărui celule sînt alungite, iar între ele se găsesc spații mici ce comunică cu spațiile mai mari (lacunele) din țesutul imediat inferior (țesutul lacunar). Acest sistem de spații comunică cu exteriorul prin ostiole, astfel că schimbul gazos între celulele frunzei și mediul înconjurător se face pe această cale: bioxidul de carbon pătruns în interiorul frunzei ajunge la celulele palisadice. Aici are loc sintetizarea substanțelor organice. Aceasta nu poate să se facă decît în prezența clorofilei și sub acțiunea energiei luminoase. Clorofila se găsește însă în cantitatea cea mai mare în țesutul palisadic, care se află imediat sub epiderma superioară, deci în regiunea care primește cantitatea cea mai mare de energie luminoasă.

Examinînd materialul didactic (tulpini cu frunze, diverse frunze de la plante lemnoase sau ierboase) elevii vor putea să-și dea seama și de varietatea organelor plantelor, în cazul de față de varietatea frunzelor, ajungînd la înțelegerea conștientă a morfologiei plantelor. Astfel, frunzele care au nervațiune penată sînt caracteristice dicotiledonatelor, iar cele cu nervațiune paralelă sau arcuată sînt proprii plantelor monocotiledonate.

Dacă în prima parte a lecției recapitulative s-a studiat legătura dintre structura și funcțiunile frunzei, în a doua parte a lecției trebuie să se accentueze asupra funcțiunilor ei, deoarece rolul frunzei dezvăluie procesul de care depinde lumea organică. Este bine ca în această parte a lecției profesorul să prezinte elevilor experiența de degajare de oxigen a unei plante verzi de apă (Elodea, Ceratophylum etc.) deoarece primăvara, în condiții mai bune de temperatură și de lumină, experiența reușește mult mai bine decît în timpul iernii. De asemenea, este bine să se facă și experiența numărării bulelor de oxigen la lumina directă a soarelui și la umbră. Aceste experiențe le vor arăta elevilor influența intensității luminii asupra degajării de oxigen. De asemenea, ele vor menține treaz interesul elevilor față de lecțiile de recapitulare. Experiența numărării bulelor de oxigen este foarte ușor de executat, fără să fie nevoie de o aparatură specială (un borcan cu apă, în care se pune, legată pe o baghetă de sticlă, o ramură secționată de Elodea cu suprafața de secțiune în sus).

În lecția de recapitulare a cunoștințelor despre frunză profesorul trebuie să atragă atenția elevilor asupra însemnătății clorofilei, datorită căreia, sub influența razelor solare, se formează substanțele organice. Cu acest prilej profesorul trebuie să le vorbească elevilor despre lucrările lui C. A. Timiriazev cu privire la rolul frunzelor, ca și despre contribuția pe care a adus-o acesta la aplicarea științei în practica agricolă.

În ultima parte a lecției recapitulative profesorul trebuie să scoată în evidență importanța plantelor verzi pentru om, subliniind faptul că omul poate dirija viața plantelor. Cu acest prilej trebuie să li se arate elevilor cum oamenii de știință, conducîndu-se după principiile marelui transformator al naturii I. V. Miciurin, desfășoară o muncă uriașă, de mare însemnătate socială, pentru transformarea plantelor. Este recomandabil ca profesorul să lege această parte a lecției cu îndrumările care se dau pentru lucrările de primăvară pe parcela experimentală a școlii.

Conf. univ. GH. A. VASILIU.

In ajutorul cadrelor didactice

Avînd în vedere importanța deosebită pe care o are recapitularea de sfîrșit de an, secția de învățămînt a raionului Tudor Vladimirescu, în colaborare cu cabinetul pedagogic raional, a organizat o ședință cu directorii școlilor, metodiștii și responsabilii cercurilor pedagogice pentru a lămuri o serie de probleme privitoare la recapitularea finală a materiei.

În referatul prezentat cu acest prilej, tovarășul Gh. Ghiță, responsabilul cabinetului pedagogic raional, a insistat asupra alegerii și stabilirii temelor ce trebuie recapitulate, asupra ordinei în care trebuie să se facă recapitularea temelor, precum și asupra metodicii recapitulării.

Referatul a insistat asupra faptului că reușita recapitulării depinde de respectarea principiului metodic al introducerii elementului nou în lecțiile de recapitulare. Acest lucru se asigură printr-o structurare nouă a materiei predate, prin formularea unor întrebări mai complexe, care necesită comparații, corelații, caracterizări, generalizări, prin folosirea unor scheme noi, tablouri cronologice și sincronice etc.

In continuarea consfătuirii, metodiștii cabinetului pedagogic au expus cîteva planuri de recapitulare la limba română, limba rusă, matematică, fizică, chimie, istorie. Directoarea școlii medii de fete nr. 16, tov. D. Goldhamer, a arătat cum și-a întocmit planul de îndrumare și control a muncii didactice din școală în perioada de pregătire a examenelor.

Discuțiile vii care au urmat au contribuit la lămurirea și precizarea problemelor ridicate.

În încheierea ședinței, tov. Cornelia Ciobanu, șefa secției de învățămînt a raionului, a arătat în mod concret sarcinile ce revin în această perioadă cadrelor didactice, stăruind îndeosebi asupra atenției ce trebuie acordată elevilor rămași în urmă la învățătură, asupra datoriei pedagogilor de a evita supraîncărcarea elevilor, de a întări legătura cu familia, asupra sarcinilor dirigintelui etc.

Se întărește munca de îndrumare și control

În vederea intensificării muncii cadrelor didactice pentru încheierea cu succes a anului școlar, secția de învățămînt a raionului Făgeș, regiunea Timișoara, a întreprins o serioasă acțiune de îndrumare și control.

Cu ajutorul celor mai bune cadre didactice au fost organizate brigăzi care vizitează, împreună cu inspectorii, pe baza unui plan bine stabilit, școlile din cuprinsul raionului.

În planul de activitate al brigăzilor sînt prevăzute mai multe obiective, între primele figurînd ajutorarea învățătorilor și profesorilor pentru buna organizare a recapitulării materiei și pentru asigurarea succesului la examene.

Dirigintele în preajma examenelor

Clasa a IX-a „A" a școlii medii de băieți din Pitești a obținut în anul acesta realizări însemnate. De la situația încheiată pe pătrarul întîi și pînă astăzi, numărul notelor bune a sporit, disciplina s-a îmbunătățit, frecvența a devenit mai regulată. Catalogul clasei oglindește limpede acest mers înainte. Elevul Antonescu, căzut la patru materii pe primul pătrar, acum este căzut la o singură materie și muncește cu stăruință pentru a se îndrepta și la aceasta; elevul Săndulescu, căzut pe primul pătrar la chimie, are acum nota patru la această disciplină. Carnetul cu însemnări al tovarășului T. Păuna, dirigintele acestei clase, arată cum au luptat pedagogii și elevii pentru a învinge greutățile, pentru a obține un rezultat bun la sfîrșitul anului școlar.

Tovarășul Păuna, dirigintele acestei clase, este un pedagog exigent. Tocmai această exigență a stat la baza multor realizări ale sale în munca educativă. Acum, cînd se apropie examenele, el își sporește eforturile, pentru ca toți elevii săi să treacă cu bine ultimul și cel mai important moment al activității anului școlar — examenele.

Tovarășul diriginte a înțeles cît de important este ca pedagogul să aplice măsuri diferențiate, să ia în fiecare caz, pentru fiecare elev în parte, măsurile cerute de situația concretă. Cunoscînd bine elevii, situația lor la învățătură și greutățile pe care le întîmpină ei la diferite obiecte de studiu, tovarășul Păuna a stabilit acum măsuri concrete care să asigure succesul în lupta pentru buna pregătire a tuturor elevilor săi. În clasă erau cîțiva elevi care obișnuiau să nu mai învețe după ce obțineau note. Dirigintele a cerut profesorilor să examineze mai des pe acești elevi, să le pună, dacă se poate, la fiecare lecție cel puțin o întrebare, pentru ca să-i determine astfel să muncească într-un ritm normal, să-și pregătească zilnic temele. Erau de asemenea, în clasă, cîțiva elevi care absentau uneori nemotivat. Dirigintele a stat de vorbă cu ei și cu părinții lor, cărora le-a cerut să-i controleze mai îndeaproape, să-i trimită cu regularitate la școală.

Pentru a obține din partea părinților o comportare mai atentă față de copiii lor în această etapă de muncă, dirigintele le-a comunicat situația la învățătură la sfîrșitul pătrarului al treilea, făcînd totodată o scurtă caracterizare a comportării elevilor în școală. De pildă, a arătat despre unul că muncește superficial, că vine cu temele nepregătite; despre altul că este constiincios și harnic, dar uneori distrat; despre un al treilea că se plimbă prea mult etc. Tot cu acest prilej a dat și cîteva sfaturi părinților: să-i controleze pe copii în îndeplinirea temelor, să nu-i ocupe cu munca în gospodărie decît după ce-și termină lecțiile, să-i împiedice de a-și pierde timpul, să le organizeze un regim rațional de muncă și odihnă. Paralel cu aceasta, dirigintele a intensificat și vizitele la domiciliul elevilor, precum și convorbirile cu părinții în școală. Cu privire la elevii care locuiesc în sate, dirigintele a înștiințat sfatul popular al comunei respective despre felul cum învață în școală copiii sătenilor, arătînd care dintre ei au rezultate bune la învățătură și care neglijează munca și sînt nedisciplinați. La căminul cultural tot satul a aflat acest lucru. Părinții ai căror copii sînt elevi buni au avut în ziua aceea o mare bucurie, ceilalți au înțeles că trebuie să se ocupe mai mult de copiii lor și au venit la școală să cunoască situația îndeaproape. Pe această cale, dirigintele și-a asigurat sprijinul stăruitor al părinților în acest ultim pătrar al anului școlar.

Dirigintele a discutat pe larg cu elevii, în orele educative, despre organizarea muncii lor în săptămînile din preajma examenelor. Elevii știu că tovarășul diriginte este exigent, că el nu trece cu vederea peste nici o abatere, nu iartă neîndeplinirea sarcinilor. De aceea, cerințele sale sînt respectate întocmai. De respectarea măsurilor luate în vederea întăririi muncii se îngrijește, alături de diriginte, colectivul întreg al clasei, în frunte cu utemiștii. Utemiștii l-au ajutat pe tovarășul diriginte în cursul anului să lichideze multe lipsuri din activitatea colectivului, ca de pildă plecarea unor elevi de la lecții, indisciplina în timpul desfășurării lecțiilor, copiatul etc. Grija lor pentru ca aceste abateri să nu se repete a sporit și mai mult acum. Planul de muncă al organizației U.T.M. prevede, în concordanță cu planul dirigintelui, măsuri pentru asigurarea unui ritm viu de muncă și pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor cu sarcini extrașcolare care i-ar sustrage de la învățătură.

Grija cu care dirigintele și întreg colectivul de profesori ai clasei se ocupă de pregătirea temeinică a examenelor, precum și rezultatele bune pe care elevii le obțin zi de zi, prin efortul lor propriu, îi fac să aștepte cu încredere zilele cînd vor răspunde în fața comisiilor de examinare.

Excursia în natură — mijloc de recapitulare a cunoștințelor de geografie

Una dintre metodele cele mai importante de recapitulare a materiei la geografie este excursia în natură. Ea dă elevilor posibilitatea să-și lărgească și să-și sistematizeze cunoștințele însușite, să cunoască în mod concret fenomenele geografice, legătura și interdependența lor.

Ca și lecțiile, excursiile trebuie pregătite cu multă grijă. Profesorul trebuie să comunice din timp elevilor tema de recapitulat și problemele ce urmează a fi discutate în cadrul excursiei, precum și materialul necesar pentru diferite note și schițe. El trebuie să aleagă și să cunoască bine locul unde organizează excursia. Aceasta nu trebuie să dureze mai mult de o zi. Unele teme, ca „Modificarea suprafeței uscatului sub acțiunea agenților externi" pot fi recapitulate cu elevii claselor a V-a și a VII-a în cadrul unei singure excursii.

Ținînd seama de specificul unității de relief în care se situează școala, profesorul va discuta cu elevii în cadrul excursiei chestiuni legate de fenomenele caracteristice regiunii respective. De pildă, dacă excursia are loc într-o zonă de munte, se observă și se discută mai întîi principalii agenți externi transformatori ai suprafeței terenului: apele curgătoare, precipitațiile, temperatura, vegetația și omul. Elevii sînt îndrumați să observe și să explice modul în care acești agenți acționează asupra suprafeței pămîntului, precum și formele create prin acțiunea acestor agenți. Li se atrage atenția asupra caracteristicilor văii apei curgătoare în zonele de munte: albie îngustă, maluri înalte și abrupte, în general fără albie majoră sau foarte puțin dezvoltată, debit mai mare în această perioadă și redus în restul anului, curs repede, cu repezișuri și bolovani în albie și cu o pantă mare.

Lateral, pe cursul văii curgătoare, elevii trebuie îndrumați să observe confluențele văilor torențiale, care pot să aibă o frecvență destul de mare. În perioada actuală, după precipitații abundente, torenții au o cantitate mare de apă și un curs vijelios și transportă cantități însemnate de material detritic. Elevii trebuie îndrumați să observe că, la confluența cu rîul, acest material este depus în albie (sub forma unui con de dejecție) și abate firul apei în malul opus, care se prezintă abrupt. Cu acest prilej profesorul trebuie să atragă atenția elevilor asupra acțiunii de distrugere a apei, asupra pagubelor ce le poate pricinui aceasta. Zona muntoasă fiind constituită în general din roci tari, în imediata apropiere a văii rîului se pot întîlni pante abrupte, coaste, la piciorul cărora se găsește o aglomerare de grohotiș. Profesorul trebuie să-i ajute pe elevi să înțeleagă că acestea sînt forme rezultate din acțiunea combinată a altor doi agenți externi: precipitațiile și temperatura.

Profesorul va discuta apoi cu elevii despre influența pe care o exercită apa din precipitații asupra procesului de solificare, arătîndu-le că, din cauza pantelor mari, apa din precipitații spală coastele munților, permițînd numai pe alocuri formarea solului. În continuare, profesorul le va cere elevilor să observe că vegetația se dezvoltă pe pantele mai domoale și că, pe pantele repezi, vegetația arborescentă este rară sau lipsește complect. El le va arăta apoi rolul pe care îl are vegetația, alături de precipitații și temperatură, în formarea solului. Acolo unde vegetația se dezvoltă în bune condițiuni, ea contribuie activ la formarea solului și deci la conservarea formelor de relief.

După ce le-a arătat și le-a explicat elevilor acțiunea de transformare a suprafeței terenului de către agenții modelatori, profesorul trebuie să insiste asupra acțiunii omului. Astfel, le va arăta că omul exercită o acțiune directă de transformare a reliefului, intervenind prin diferite măsuri pentru a atenua acțiunile distructive ale diferiților factori ai naturii sau dirijînd în scop practic acțiunile favorabile ale acestor factori. Ca exemple de acțiuni directe ale activității omului se pot da, în zona de munte, lucrările de construcții, de căi ferate și drumuri, care impun în unele locuri deplasări ale unor cantități mari de pămînt.

În ceea ce privește intervenția omului pentru a preîntîmpina și combate efectele distructive ale celorlalți agenți externi, trebuie să li se arate elevilor lucrările de stăvilire a torenților prin împăduriri și baraje. Cu acest prilej elevii își dau seama de importanța mare a pădurilor în ceea ce privește conservarea solului, pot cunoaște realizările obținute în țara noastră în acest domeniu.

Pentru consolidarea deprinderilor practice ale elevilor, profesorul trebuie să prevadă în cadrul excursiei și timpul necesar desfășurării unor lucrări practice cu toți elevii. Astfel după observarea și explicarea diferitelor aspecte și fenomene urmărite în cadrul temei, este bine să li se dea elevilor să întocmească anumite schițe în care să reprezinte unele porțiuni de rîu.

Dacă excursia are loc în regiune de deal, trebuie să li se arate elevilor rolul important pe care-l au apa de șiroire și torenții în transformarea reliefului. În excursia organizată în regiune de deal se pot urmări aceleași probleme ale temei ca și în regiunea de munte. Este necesar să se insiste în mod special asupra importanței acțiunii desfășurate de om: conservarea solului și înlăturarea torenților prin culturi în terase; diminuarea scurgerilor de ape pe pante prin perdele, valuri etc., prevenirea și stabilizarea alunecărilor de teren etc.

Pentru a recapitula în cadrul unei excursii aceeași temă, profesorii școlilor din regiunea de cîmpie vor insista asupra următorilor agenți externi: apa curgătoare, vîntul și omul.

Excursiile de o zi, pe lîngă faptul că dau elevilor posibilitatea de a repeta, de a-și consolida și lărgi cunoștințele însușite, au o importanță deosebită și prin caracterul lor recreativ. Profesorul trebuie să asigure participarea activă a tuturor elevilor la acțiunile întreprinse în cadrul excursiei și mai ales să-i îndemne să aplice în practică cele învățate.

M. IONIȚOAIA

Să apreciem cu răspundere cunoștințele elevilor

Nivelul de pregătire al elevilor depinde în largă măsură de felul cum apreciază pedagogii cunoștințele acestora.

Majoritatea învățătorilor și profesorilor din școlile noastre cunosc importanța deosebită pe care o are justa apreciere a cunoștințelor elevilor. În practică, însă, unii se abat de la principiile pedagogice, apreciind fără obiectivitate aceste cunoștințe. Din această cauză, unii elevi, deși termină școala cu note satisfăcătoare, nu au pregătirea corespunzătoare cerințelor programei.

Greșelile constatate în aprecierea cunoștințelor elevelor clasei a VI-a „A" de la școala medie nr. 2 din Slatina constituie un exemplu concludent în această privință. Unii dintre profesorii care predau la această clasă aplică în mod greșit noul sistem de notare. Apreciind lucrările de control curent și lucrările scrise, acești profesori mai pun încă note însoțite de semnele „minus" și „plus". În stabilirea notelor, unii profesori nu țin seama de cerințele programei școlare, manifestînd o atitudine nepermisă, de îngăduință. Acest lucru s-a constatat mai ales în munca profesorului de matematică Gherasim Marin și a profesoarei de limba rusă. În unele cazuri, nota pe pătrar se stabilește pe baza unei singure note. În alte cazuri, se încheie medii aritmetice, neluîndu-se în seamă nivelul de cunoștințe al elevelor la sfîrșitul pătrarului. De exemplu, tovarășul Gherasim a fixat nota 5 pe pătrar unei eleve care obținuse notele 5, 5, 4, 4, — deși ultimele două note erau 4 și, ca atare, era firesc ca nota pe pătrar să fie 4 și nu 5.

În general, colectivul de profesori care predă la această clasă a dat dovadă de neseriozitate, de atitudine lipsită de simțul răspunderii în ceea ce privește controlul și aprecierea cunoștințelor elevelor. În catalog apar note modificate, deși cadrele didactice știu că acest lucru nu este permis. A face unele modificări în catalog înseamnă a da posibilitate oricui să opereze asupra notelor, înseamnă a știrbi în mod grav valoarea acestui important document școlar, care trebuie să reflecte exact notele cu care au fost apreciate cunoștințele elevilor de fiecare dată.

De asemenea, între notele din catalog și cele de pe lucrările scrise nu există întotdeauna concordanță. De pildă, pe una din lucrările scrise la matematică apare nota 2 către 3, care de altfel nici nu există în sistemul nostru de notare, în timp ce în catalog este trecută nota 3.

Datorită atitudinii cu totul greșite pe care o au față de eleve, în general, profesorii care lucrează la această clasă nu reușesc să facă din notă un mijloc de stimulare a elevelor pentru o muncă perseverentă. Acești profesori nu au o atitudine unică, o exigență unică față de toate elevele clasei. Elevele socotite ca „bune" obțin numai note mari, nefiind notate atunci cînd dau răspunsuri slabe.

Este clar că acolo unde nu există o atitudine unică, criterii unice în aprecierea cunoștințelor, notele nu numai că nu contribuie la ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor, dar constituie chiar piedici serioase în închegarea colectivului clasei, în dezvoltarea încrederii elevilor în profesorii care îi instruiesc și îi educă. De ce încredere și de ce autoritate s-ar putea bucura, de exemplu, în rîndurile elevelor și ale părinților, tovarășa Barbu, profesoară de limba rusă, care după ce a adus lucrările scrise pe pătrarul III și le-a distribuit elevelor, impresionată de supărarea unei eleve care luase nota 4, i-a permis acesteia să-și refacă lucrarea, schimbîndu-i apoi nota 4 în 5?

Astfel de greșeli pedagogice sînt îndeaproape cunoscute atît secției de învățămînt raionale, cît și secției de învățămînt regionale. În procesul-verbal întocmit de către tovarășul Gheorghe Toma, inspector regional, împreună cu tovarășul Florea Dițuleasa, inspector raional, pe baza unei inspecții făcute în luna aprilie, sînt arătate pe larg multe din lipsurile pe care le au cadrele didactice de la școala medie nr. 2 din Slatina în ceea ce privește controlul și aprecierea cunoștințelor, sînt trasate sarcini a căror îndeplinire va contribui în mare măsură la îmbunătățirea muncii pedagogice din școală.

Conducerea școlii subapreciază, însă, influența pe care aceste greșeli o exercită asupra bunului mers al școlii. În timpul ce s-a scurs de la ședința consiliului pedagogic ținută în urma acestei inspecții pînă la data de 5 mai, tovarășa J. Dumitrescu, directoarea școlii, nu a asistat la nici o lecție la clasa a VI-a „A", pentru a urmări felul cum sînt apreciate cunoștințele elevelor de către profesori și a ajuta în mod direct pe cei care fac greșeli. Din această cauză, situația nu s-a îndreptat cu nimic. De exemplu, la o lecție de geometrie ținută de curînd, tovarășul Gherasim Marin a fost foarte binevoitor, gata să dea „mură în gură" și chiar să sufle răspunsul anumitor eleve, în timp ce față de altele a fost reținut și exigent. El a manifestat de asemenea, o atitudine greșită, subiectivă în aprecierea cunoștințelor elevelor. Astfel, a dat nota 3 unei eleve care nu a știut decît să reproducă în mod mecanic formula calculării sumei unghiurilor interioare ale unui poligon cu orice număr de laturi (aceasta era tema lecției), dar n-a fost în stare s-o aplice, de oarece îi lipsesc complect noțiunile fundamentale de calcul, necunoscînd bine nici măcar tabla înmulțirii. Este clar că o astfel de elevă nu poate duce pînă la capăt nici un calcul, nu poate aplica geometria în rezolvarea diferitelor probleme. Și totuși, profesorul i-a dat nota 3, sub motiv că la geometrie mai „mișcă ceva".

Nu mai este mult și învățătorii și profesorii vor trebui să stabilească notele pe pătrarul IV, să noteze răspunsurile elevilor la examene, să stabilească notele anuale. Conducerea școlii medii nr. 2 fete din Slatina, ca și toți ceilalți directori ai școlilor noastre trebuie să ia măsuri ca, în unitățile pe care le conduc, cadrele didactice să aprecieze în mod obiectiv cunoștințele elevilor, manifestînd obiectivitate și o exigență justă. Programa școlară este un act de stat, ale cărui cerințe trebuie respectate de toate cadrele didactice. Cerințele programei școlare constituie criteriul unic de apreciere a cunoștințelor elevilor. Orice abatere de la respectarea acestor cerințe este dăunătoare prestigiului școlii noastre, este dăunătoare intereselor patriei.

Sprijinul părinților

Cadrele didactice de la școala mixtă de 7 ani nr. 3 din Bușteni țin o legătură strînsă cu părinții elevilor. Aceștia acordă un ajutor însemnat școlii, contribuind, prin munca lor voluntară, la executarea unor lucrări gospodărești pentru repararea și înfrumusețarea localului. Astfel, părinții au reparat grilajul de fier al curții care împrejmuiește școala, au confecționat două porți din lemn, au amenajat grădina școlii, au spoit localul școlii în interior și au pus la punct mobilierul deteriorat etc.

În clișeu: aspecte ale muncii voluntare executate la școala mixtă de 7 ani nr. 3 din Bușteni de către părinții elevilor.

Să îmbunătățim activitatea obștească în rîndurile țărănimii muncitoare

Pe întinsele ogoare ale patriei noastre, muncile agricole de primăvară se desfășoară din plin. Țăranii muncitori colectiviști, întovărășiți și cu gospodării individuale, muncitorii din gospodăriile de stat și S.M.T. se străduiesc să folosească timpul deosebit de prielnic, pentru ca nici un petec de pămînt să nu rămînă neînsămînțat, pentru ca să asigure întreținerea în cît mai bune condiții a culturilor. La această muncă plină de însufletire participă și cadrele didactice din școlile sătești, care desfășoară o intensă activitate în vederea îndrumării țăranilor muncitori pentru a efectua la timp lucrările agricole și în vederea răspîndirii pe scară cît mai largă a metodelor agrotehnice înaintate. In satele Colonești, Săliște, Căbești și Salahoru din raionul Zeletin, în comuna Hălchiu din raionul Stalin, în satul Independența din raionul Galați și în multe alte sate ale patriei noastre învățătorii și profesorii au mers din casă în casă, îndrumînd țăranii muncitori să folosească fiecare zi bună pentru însămînțat, să lucreze pămîntul după metodele agrotehnice înaintate. Numeroși pedagogi din școlile sătești organizează pe parcelele experimentale școlare demonstrații menite să arate țăranilor muncitori superioritatea metodelor înaintate de cultivare a pămîntului, țin lecții și conferințe la cercurile agrotehnice etc. In vederea răspîndirii cunoștințelor agrozootehnice în rîndurile țăranilor muncitori, pedagogii ajută de asemenea comitetele executive ale sfaturilor populare comunale în organizarea conferințelor și consfătuirilor cu caracter agricol în cadrul școlilor și al căminelor culturale.

Pentru a sprijini efectiv îndeplinirea sarcinii care stă în acest an în fața țărănimii noastre muncitoare, de a obține o producție înaltă la hectar la grîu, la sfecla de zahăr, cartofi, legume, plante industriale și mai ales la porumb, cadrele didactice trebuie să folosească toate formele de agitație ce le stau la îndemînă: convorbiri cu țăranii muncitori, munca de lămurire de la om la om și din casă în casă, emisiunile stațiilor de radioficare, răspîndirea broșurilor, cărților și ziarelor, agitație vizuală, popularizarea fruntașilor etc. Ei au datoria patriotică de a mobiliza pe țăranii muncitori să folosească orice oră bună de lucru și să aplice metodele înaintate, de a ajuta efectiv, zi de zi, la organizarea și stimularea întrecerii pe ogoare.

Pentru îndeplinirea sarcinii de a produce în 1955 10 milioane tone grîu și porumb este necesar ca și țăranii muncitori cu gospodării individuale să aplice pe scară cît mai largă metodele agrotehnice înaintate. Cadrele didactice pot și trebuie să-i îndrume îndeaproape, să le arate cum trebuie să muncească pentru ca producția de 2000 kg porumb boabe la hectar să fie nu numai realizată, ci și mult depășită.

In activitatea lor practică de zi cu zi, pedagogii din școlile sătești trebuie să sprijine pe fruntașii în agricultură, care au obținut în cursul anilor o experiență prețioasă în realizarea unor recolte mari.

Experiența fruntașilor în producția agricolă constituie mijlocul cel mai convingător pentru a demonstra tuturor țăranilor muncitori superioritatea metodelor agrotehnice înaintate. De aceea, este bine ca învățătorii și profesorii, folosind adunările și consfătuirile cu părinții copiilor, consfătuirile de la cercul agrotehnic, gazetele de stradă etc. să antreneze pe acei țărani muncitori care, aplicînd metodele agrotehnice înaintate, au obținut recolte sporite, pentru ca aceștia să arate în mod concret celorlalți țărani muncitori metodele lor de lucru și rezultatele.

In aceste zile, în fața cadrelor didactice stă sarcina de a arăta fiecărui țăran muncitor colectivist, întovărășit și cu gospodărie individuală că este în interesul lui să acorde o atenție deosebită lucrărilor de întreținere a culturilor: plivirii grîului de toamnă și a cerealelor păioase semănate în primăvară, prășirii florii soarelui, combaterii bolilor plantelor și a insectelor dăunătoare.

Intensificîndu-și întreaga lor activitate obștească în rîndurile țărănimii muncitoare, învățătorii și profesorii de la sate trebuie să aducă o contribuție însemnată la obținerea unei recolte cît mai bogate în acest an.

Adunare închinată memoriei lui George Enescu

In cadrul Clubului sindicatului muncitorilor din învățămînt din Capitală a avut loc zilele acestea o adunare comemorativă consacrată memoriei lui George Enescu.

La adunare au participat cadre didactice — printre care numeroși profesori de muzică — studenți și elevi. Tov. prof. N. Constantin, responsabilul cercului pedagogic al profesorilor de muzică din București, a prezentat o expunere asupra vieții și operei marelui muzician român, după care s-a dat citire necrologului lui George Enescu.

După un moment de reculegere în memoria strălucitului reprezentant al muzicii românești, tov. profesor de muzică N. Ionescu și alții, care l-au cunoscut pe George Enescu, au împărtășit adunării amintiri despre marele dascăl și maestru, despre dragostea acestuia față de muncă, față de patria și poporul său.

Conferință despre securitatea muncii în învățămîntul tehnic și profesional

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri pune la baza acestui învățămînt principiul asigurării unei strînse legături între cursurile teoretice și practica în producție, în întreprinderi. Aceasta cere acordarea unei deosebite atenții pentru tehnica securității și protecției muncii în decursul instruirii teoretice și practice a elevilor.

Pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice, cabinetul metodic din Ministerul Învățămîntului a organizat, cu sprijinul Institutului de cercetări științifice pentru protecția muncii al C.C.S., o conferință despre importanța tehnicii securității și protecției muncii în cadrul școlilor profesionale tehnice. Conferința a avut loc la Casa de cultură a sindicatelor din Capitală și a fost ținută de către tov. Ing. N. Dimitriu.

I. ȘTEFAN

Cultură fizică și SPORT

Spartachiada pionierilor și școlarilor

La Parcul Sportiv „Dinamo" din Capitală a avut loc de curînd Spartachiada de gimnastică a pionierilor și școlarilor. La acest mare concurs au participat un număr de 32 de echipe de fete și băieți, care au totalizat împreună 256 de concurenți. Printre concurenți s-au numărat numai elevi buni la învățătură.

La fete, pe locul întîi au fost clasate patru echipe, care au executat exercițiile la un înalt nivel tehnic și artistic. Acestea sînt echipele școlilor de 7 ani nr. 73 din raionul Tudor Vladimirescu și nr 15 din raionul I. V. Stalin, echipa școlii medii de fete nr. 21 și echipa școlii de 7 ani nr. 143 din raionul V. I. Lenin.

La băieți, cupele pentru locul I au fost acordate echipelor de la școlile medii nr. 1 și nr. 12.

Concursul a scos în evidență un mare număr de elemente talentate.

ALECU CROITORU

Mai multă atenție orientării profesionale a elevilor

Alegerea profesiunii este unul dintre momentele cele mai însemnate din viața unui tînăr.

Elevii încep de timpuriu să se gîndească la ceea ce vor să devină, la profesia pentru care doresc să se pregătească. Totuși, în decursul anilor de școală ei oscilează și se hotărăsc cu greu pentru una sau alta dintre profesii. Unii își aleg profesia la întîmplare, fără să gîndească suficient asupra acestui lucru, alții sub influența unor rude sau prieteni. Mulți dintre ei iau hotărîri lăsîndu-se tentați de unele aspecte neesențiale ale muncii din ramura de activitate respectivă.

Rolul școlii, al pedagogilor, este de a-i ajuta pe elevi să-și aleagă acea profesie pentru care manifestă interes și au aptitudini deosebite, pentru că de această alegere depinde, în mare măsură, atît propria lor dezvoltare cît și aportul pe care ei îl vor aduce la opera de construire a socialismului.

Cadrele didactice au manifestat preocupări pentru această problemă și în anii școlari trecuți. Totuși, uneori s-a observat o tendință de orientare mecanică a elevilor spre diferitele școli sau sectoare de activitate. Ținînd seama în primul rînd de nevoile economiei noastre naționale, pedagogii trebuie să orienteze tineretul spre acele sectoare care sînt în plină dezvoltare și au cea mai mare nevoie de cadre. In această orientare trebuie însă să se țină seama neapărat și de aptitudinile fiecărui tînăr în parte, de înclinațiile și dorințele lui. Pedagogii, care în timpul perioadei de școlarizare au avut posibilitate să-i cunoască bine pe elevii lor, au datoria patriotică să-i influențeze în mod pozitiv în alegerea profesiunii, ajutîndu-i să devină oameni folositori, să muncească în acele sectoare unde pot da cele mai bune rezultate.

In anii școlari trecuți s-a observat la mulți pedagogi, cît și la părinții elevilor, tendința de a-i orienta pe tineri unilateral, numai spre profesiile intelectuale. Mulți dintre absolvenții care nu au reușit să intre într-o școală medie sau în învățămîntul superior, au preferat să piardă un an sau doi decît să intre într-o întreprindere, deși ar fi avut și în felul acesta posibilitatea să-și completeze studiile, învățînd la școlile serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc sau înscriindu-se la cursurile fără frecvență.

Sezisate de acest fapt, unele secții de învățămînt au început să se ocupe cu mai multă seriozitate de problema orientării elevilor spre meseriile direct productive. De exemplu, secția de învățămînt a Regiunii Autonome Maghiare a desfășurat, prin colectivul de inspectori, unele acțiuni menite să contribuie la mai buna orientare a elevilor. Așa, de pildă, s-a organizat o întîlnire cu un număr de circa 100 de elevi cu tema „Alegerea profesiunii".

O mare importanță pentru justa orientare profesională a elevilor o are educarea acestora în spiritul dragostei pentru muncă, antrenarea lor în activități concrete, care să le dezvăluie și să le dezvolte aptitudinile. Un exemplu pozitiv în această privință îl constituie munca profesorului de fizică Raffai Dezideriu de la școala medie din Odorhei, care a amenajat împreună cu elevii un atelier pentru confecționarea materialului didactic. El îi deprinde pe elevi să construiască aparate, la început simple, apoi din ce în ce mai complicate, ducînd totodată o muncă susținută de orientare a elevilor spre diferitele sectoare ale industriei noastre. De asemenea, are o influență deosebit de pozitivă munca organizată pe lotul școlar și în gospodăriile agricole colective de către numeroase școli, cum sînt școala de 7 ani din Priboeni, regiunea Pitești, școala pedagogică din Carei, regiunea Baia-Mare, școala de 7 ani din Cocorăni, regiunea Suceava etc. Astfel, de exemplu, elevii școlilor medii din Sf. Gheorghe au sprijinit în toamnă acțiunea de strîngere a recoltei, prestînd în gospodăriile agricole colective din apropiere peste 12.000 ore de muncă voluntară. Pe măsură ce elevii învață să execute lucrări agricole, să aplice metodele agrotehnice înaintate, crește dragostea lor pentru agricultură. Aceasta determină îndreptarea multora dintre ei către profesiile agricole.

Pentru a-i ajuta pe elevi să-și aleagă în mod just profesiunea, multe școli organizează întîlniri ale elevilor cu muncitori fruntași din întreprinderi, vizite în întreprinderi, la S.M.T. și la gospodăriile agricole colective. Așa, de pildă, un muncitor fruntaș de la întreprinderea forestieră „Republica" din Reghin le-a vorbit elevilor școlii medii din localitate despre munca întreprinderii, stîrnindu-le interesul și dragostea pentru această muncă. Elevii școlilor de 7 ani și de 10 ani din Tg. Mureș au vizitat numeroase întreprinderi din localitate, precum și unele S.M.T. și gospodării agricole colective din apropierea orașului.

In această perioadă, cînd în fața absolvenților se pune nemijlocit problema alegerii unei profesiuni, pedagogii au datoria de a sta de vorbă cu fiecare dintre ei în parte și de a le arăta cît de necesar este să chibzuiască cu seriozitate asupra acestei probleme.

O deosebită însemnătate are orientarea elevilor spre sectoarele direct productive ale economiei noastre naționale. Pedagogii trebuie să arate în chip convingător elevilor însemnătatea muncii în fabrică, în uzină, pe ogor, să le vorbească despre bucuriile pe care le aduce munca, despre mîndria de a face parte din rîndurile clasei muncitoare.

Pedagogii trebuie să le arate elevilor lor că uzina, fabrica sau ogorul nu îngrădesc posibilitățile lor de creștere, de dezvoltare, ci dimpotrivă, deschid drumul spre o calificare superioară, deoarece înarmați cu temeinice cunoștințe și deprinderi, cu experiența muncii practice, ei vor putea studia cu mai mult succes în învățămîntul tehnic profesional sau în instituțiile de învățămînt superior.

O sarcină deosebit de importantă le revine în munca de orientare a elevilor cadrelor didactice din școlile sătești. Acestea trebuie să cultive la elevi dragostea pentru satul natal, dorința de a lucra în agricultură, de a contribui prin eforturile lor la ridicarea satului în care s-au născut.

Mulți dintre absolvenții școlilor de 7 ani vor lucra în agricultură, alături de părinții lor. De asemenea, unii vor pleca la școlile medii pentru a se pregăti pentru munca de tractoriști, tehnicieni agricoli etc. Școala are datoria de a-i educa în așa fel pe acești elevi încît să aprindă în ei dorința de a se întoarce în satul din care au plecat, de a-și da contribuția lor în opera de transformare socialistă a agriculturii.

Un rol hotărîtor în alegerea profesiunii îl are influența familiei. Dacă cei mai mulți dintre părinți privesc just această problemă, mai sînt însă numeroși părinți care își îndreaptă copiii pe calea care li se pare mai ușoară și despre care socotesc că le va asigura o viață comodă. Foarte mulți părinți mai consideră că numai profesiunile intelectuale sînt demne de cinste și admirație. Pedagogii au posibilitatea de a interveni cu competență și în această privință. Ei trebuie să discute cu părinții elevilor despre alegerea profesiunii fie individual, fie în cadrul unor ședințe organizate în acest scop. Lămurindu-i cu tact și cu răbdare, cadrele didactice trebuie să-i ajute pe părinți să înțeleagă just această problemă.

Orientarea elevilor spre profesiunile cele mai necesare statului, în care ei pot da cele mai bune rezultate, este o sarcină de cinste a pedagogilor. Să dăm tot sprijinul tinerilor absolvenți pentru a-și alege un drum just în viață, pentru a deveni oameni de ispravă, folositori patriei.

V. POPOVICI

PRACTICA PEDAGOGICĂ A VIITORILOR PROFESORI

Viitorii profesori de limba și literatura română trebuie să aibă o temeinică pregătire profesională, să fie înarmați cu cunoștințe temeinice, să fie însuflețiți de dragoste pentru profesiunea aleasă.

Unul dintre mijloacele principale pentru buna pregătire a viitoarelor cadre didactice îl constituie practica pedagogică. Aceasta dă studenților prilejul de a-și aplica cunoștințele dobîndite, de a cunoaște problemele pe care le ridică activitatea instructiv-educativă și căile pe care pot fi rezolvate.

In perioada practicii pedagogice, studenții secției de limba și literatura română a Facultății de filologie și istorie de la Universitatea „Victor Babeș" din Cluj au participat la numeroase lecții în școlile de 7 și de 10 ani. Ei au asistat de asemenea la orele educative organizate în școli, la ședințele cercurilor literare, la consfătuirile cu părinții. In timpul practicii au avut loc întîlniri între studenți și profesori fruntași de limba română, diriginți și directori.

In acest an practica pedagogică a studenților a fost mai bine organizată decît în trecut. Studenții au asistat la diferite tipuri de lecții, de pildă la lecții de lectură literară, urmărind înarmarea elevilor cu deprinderea de a citi corect, logic și expresiv, la lecții în care s-a analizat conținutul de idei al unor opere literare și forma acestora etc. De asemenea, ei au participat la lecții de gramatică — de predare a cunoștințelor noi și de recapitulare. Fiecare student din anul IV a ținut în cadrul practicii pedagogice cîte 6-7 lecții de diferite tipuri. In majoritatea lor, lecțiile ținute de studenți s-au desfășurat la un nivel corespunzător. Ei s-au pregătit temeinic pentru lecții, și-au întocmit judicios planurile și au reușit să transmită elevilor cunoștințe clare, sistematice. Sînt demne de menționat, de exemplu, lecțiile studenților Leon Bakonschi, Iosif Ton, Dumitru Boboșa, Rodica Bitan, Mircea Tomuș, Eugenia Bălăneanu ș.a. Acești studenți au muncit cu multă conștiinciozitate pentru pregătirea lecțiilor, au participat din plin la toate formele de activitate organizate în perioada practicii pedagogice, au făcut observații juste cu privire la lecțiile demonstrative la care au asistat. De asemenea, acești studenți au întocmit proiecte de scheme (material didactic) atît pentru lecțiile de literatură, cît și pentru lecțiile de gramatică. Astfel, pentru lecțiile de literatură s-au întocmit scheme cu temele „Scriitorii epocii de la 1848", „Scriitorii grupați în jurul Contemporanului", „Tematica poeziei lui George Coșbuc", „Proza, poezia și dramaturgia în literatura noastră actuală". Pentru gramatică s-au alcătuit scheme cu temele: „Atributul și felurile lui", „Felurile complementelor", „Verbele auxiliare și funcțiile lor", „Conjuncțiile", „Propozițiile subordonate" etc.

La buna pregătire a studenților a contribuit faptul că responsabilii grupelor de practică, lectori și asistenți au muncit cu conștiinciozitate, dînd studenților consultațiile necesare, stimulîndu-i pentru o muncă sistematică și perseverentă, trezindu-le dragoste și interes pentru activitatea didactică.

In desfășurarea practicii pedagogice a studenților s-au semnalat însă și o serie de lipsuri. Unii studenți au dovedit că nu știu să organizeze mulțumitor o lecție. Mai mult încă, au dovedit că nu stăpînesc nici ei înșiși temeinic cunoștințele pe care vor trebui să le transmită elevilor. De pildă, practicanta Stela Dumitrache a corectat greșit răspunsurile elevilor, confundînd pronumele personal cu adjectivul posesiv. La o lecție de lectură literară ea a atribuit poezia „Tobosarul timpurilor noi", scrisă de M. Beniuc, scriitorului A. Toma. De asemenea, la o lecție de lectură literară studenta Valeria Chirulescu a explicat confuz sensul unor cuvinte necunoscute elevilor, a confundat caracterizarea personajelor cu expunerea conținutului operei etc. Unii studenți nu au reușit să analizeze toate aspectele materialului gramatical, grăbindu-se adesea să tragă concluzii fără ca elevii să poată observa și acumula suficiente elemente pentru înțelegerea fenomenului analizat. Aceste lacune în pregătirea studenților se datoresc atît lipsei lor de conștiinciozitate față de îndeplinirea sarcinilor, atitudinii lor nejuste față de învățătură, cît și unor neajunsuri existente în activitatea catedrei de limba română.

Pentru remedierea acestor lipsuri este necesar ca în anul viitor să se acorde o mai mare atenție însușirii temeinice de către studenți a cunoștințelor de gramatică, să se insiste mai mult asupra unor noțiuni de gramatică prevăzute în programa școlilor de 7 ani și medii. De asemenea, este necesar să fie îmbunătățit cursul de literatură. Numeroși studenți au întîmpinat greutăți la lecțiile în care s-au analizat unele opere din punctul de vedere al măiestriei artistice. Acest lucru se datorește în mare măsură faptului că cursul special de stilistică se predă abia în semestrul doi al anului IV. In viitor vor trebui luate măsuri pentru înlăturarea acestui neajuns.

Atitudinea față de practica pedagogică a studenților a fost, în ansamblul ei, mulțumitoare. Nu s-au semnalat acte de indisciplină sau abateri de la program.

Pentru îmbunătățirea continuă a pregătirii studenților este necesar să se practice mai larg sistemul lucrărilor scrise nu numai la lingvistică, ci și la literatură, pentru ca studenții să fie obișnuiți cu controlul mai riguros al scrierii corecte. Este necesar, de asemenea, să se introducă în planul de învățămînt (în primii trei ani de studii) un curs special de stilistică.

Pentru buna îndrumare a studenților în timpul practicii pedagogice este necesar să fie încadrați asistenți și lectori cu o vechime de cel puțin doi ani în învățămîntul superior, care au dobîndit experiență și au dovedit interes pentru această activitate. In acest fel vom reuși ca, la sfîrșitul fiecărui an școlar, să trimitem în școlile medii profesori din ce în ce mai bine pregătiți.

GEORGETA MUNTEANU
conferențiar la Facultatea de filologie-istorie a Universității „V. Babeș" din Cluj

SATIRĂ și UMOR

Talent pedagogic

I. Avian
S. Rudeanu

Intr-o bună dimineață, învățătorul Constantin Vlad se trezi în clasă cu un curier de la sfatul popular al comunei:

— Tovarășe învățător, sînteți chemat la sfat. Tovarășul președinte vă așteaptă de urgență.

— Bine, răspunse învățătorul. Termin ora și vin!...

— Păi, n-auziți că-i urgent?... Veniți acum — și terminați ora după aceea. Ș-apoi, dacă vă gîndiți bine, ora se termină ea și singură....

Intrigat de asemenea urgență, învățătorul a fost silit să-și întrerupă cursul și să se repeadă la sfat. Președintele îl întîmpină cu brațele deschise:

— Bine că te văd, tovarășe învățător!... Numai dumneata ne mai poți scoate din încurcătură. Ia loc, stai!

Învățătorul, din ce în ce mai surprins, se așeză pe o margine de scaun:

— Ce s-a întîmplat? întrebă el.

— Uite despre ce este vorba: Noi apreciem așa cum se cuvine munca dumitale pedagogică și educativă. Ce s-ar face copiii de școală din satul nostru fără dumneata? Ce s-ar face părinții fără dumneata? Conștiinciozitatea dumitale profesională este dublată și de talentul dumitale pedagogic. Dumneata ești născut să fii învățător!

Uluit, învățătorul ascultă tirada președintelui fără să înțeleagă mare lucru din ea:

— Mă rog, mă rog, dar pentru ce am fost chemat?

Președintele se ridică solemn:

— Pentru că avem încredere în dumneata! Pentru că a plecat gestionarul de la cooperativă, și n-are cine să-i țină locul. Numai două săptămîni... Atît!... Și numai după mesele...

— Dar vedeți — încercă învățătorul să protesteze — după mesele sînt ocupat. Pregătesc temele pentru a doua zi, mai ajut pe unii elevi rămași în urmă și...

— Ei lasă, cu priceperea dumitale pedagogică sînt încredințat că vei ști să-ți planifici timpul. Și uite încă ceva: Dumneata ești și responsabilul gazetei de stradă. Te scutesc în schimb de munca asta. Doar așa, să te ocupi de ea din cînd în cînd: să aduni articolele, să le citești, să mai scrii și dumneata uneori un articol, două!... Atunci ne-am înțeles....

— Tovarășe președinte, dar, n-o să pot! Școala...

— Ei,vezi, așa ești dumneata! Fugi de sarcini!... Uite, mi-ai năruit tot elanul! Și eu care vroiam să te rog pentru niște tabele... Ni s-au cerut de la raion.. Dumneata ai scriere frumoasă! Intr-o săptămînă le termini pe toate...

A trecut o săptămînă, și învățătorul a fost chemat urgent de la cooperativă, unde fiind gestiunea, să se prezinte din nou la tovarășul președinte al sfatului:

— Ei, cum merge, tovarășe învățător?

— Tovarășe președinte, sper că m-ați chemat ca să mă eliberați de sarcina asta de la cooperativă, care nu intră în atribuțiile mele. Din pricina ei sînt nevoit să neglijez școala și activitatea culturală.

Președintele încruntă din sprîncene:

— Mă mir, tovarășe, că tocmai dumneata priveșți lucrurile atît de strîmt... Păi se poate să ne îngrijim de munca culturală în detrimentul cooperației? In detrimentul muncii economice? Păi dacă facem așa unde ajungem? Noi trebuie să avem o privire de ansamblu! Și cum îți spuneam: ia în mînă și ansamblul artistic al căminului cultural și nu neglija cooperativa!

In momentul de față, Constantin Vlad e învățător, gestionar de cooperativă, responsabil al echipei artistice, al gazetei de stradă și ține registrele la M.A.T.

I-a spus președintele într-o zi, cînd învățătorul a venit să i se plîngă:

— Păi ai putea să duci la bun sfîrșit atîtea munci dacă n-ai avea un asemenea talent pedagogic? Ascultă ce-ți spun eu: nici n-ai putea fi altceva decît învățător. Ești născut pentru asta!

Cronica evenimentelor externe

O uriașă contribuție la cauza păcii

Propunerea Guvernului Sovietic în problemele reducerii armamentelor, interzicerii armei atomice și înlăturării primejdiei unui nou război, prezentată spre examinare Adunării Generale a Națiunilor Unite, constituie o nouă și însemnată contribuție la cauza păcii.

In declarația propusă de Guvernul Sovietic se arată că, în prezent, popoarele care încă nu de mult au trecut prin cel de al doilea război mondial care a provocat grele jertfe omenești și uriașe distrugeri materiale, își manifestă mai mult decît oricînd voința nestrămutată de pace. Năzuința profundă spre pace a popoarelor a și dat rezultate. Cu toate acestea, în unele regiuni ale lumii situația nu numai că nu se îmbunătățește în prezent, dar, dimpotrivă, se complică, iar neîncrederea reciprocă între state crește.

Cauza principală care împiedică reglementarea problemelor nerezolvate atît în Europa cît și în Asia constă tocmai în lipsa încrederii necesare în relațiile dintre state și, în primul rînd, în relațiile dintre marile puteri, care poartă principala răspundere pentru menținerea păcii generale și a securității popoarelor.

Datorită neîncrederii în relațiile dintre marile puteri, după cel de al doilea război mondial a apărut primejdia unui nou război, care ar fi și mai greu prin consecințele sale. Cursa înarmărilor ia proporții tot mai mari. Sînt sporite neîntrerupt armatele, flota maritimă militară și aviația militară. Realizările cele mai mari ale științei și tehnicii sînt îndreptate spre producția celor mai distrugătoare mijloace de exterminare a oamenilor. Proporții deosebit de mari a luat cursa înarmărilor în domeniul producerii armelor atomice și cu hidrogen. Anumite țări construiesc baze militare pe teritorii străine, provocînd temeri legitime statelor împotriva cărora aceste baze sînt îndreptate și agravînd primejdia care amenință securitatea statelor pe ale căror teritorii sînt create.

După cum se știe, datorită acestor măsuri lumea se află de mulți ani în situația de „război rece", iar pregătirile militare constituie o povară tot mai grea pe umerii popoarelor. Cercurile agresive desfășoară o propagandă fățișă pentru un nou război. Sînt stingherite legăturile economice și comerciale tradiționale care s-au încheiat între state de-a lungul anilor.

Apare astfel limpede că situația creată cere să se ia măsuri urgente și eficace pentru slăbirea încordării internaționale, pentru întărirea încrederii reciproce în relațiile dintre state. Propunerea guvernului sovietic răspunde întru totul acestei cerințe. Ea cuprinde măsuri concrete în problemele reducerii armamentelor, interzicerii armei atomice și înlăturării primejdiei unui nou război.

Pornind de la faptul că propaganda de război agravează încordarea internațională și neîncrederea reciprocă între state, Guvernul Sovietic consideră că Adunarea Generală a O.N.U. trebuie să recomande tuturor statelor să ia măsurile necesare în scopul îndeplinirii riguroase a hotărîrii Adunării Generale care condamnă orice formă de propagandă pentru un nou război, care cere încetarea în presă, radio, cinematografe, declarații publice a oricăror îndemnuri la război și la atîtarea vrajbei între popoare. Nerespectarea acestei recomandări trebuie considerată ca o încălcare de către statul respectiv a îndatoririi sale internaționale și a obligațiilor sale față de Organizația Națiunilor Unite.

Constatînd cu satisfacție succesele obținute în tratativele dintre statele interesate într-o serie de probleme internaționale, Guvernul Sovietic arată că sînt încă departe de a fi epuizate posibilitățile de reglementare pașnică a problemelor internaționale nerezolvate.

Guvernul Sovietic consideră că la micșorarea încordării internaționale și la crearea încrederii necesare între state ar contribui retragerea neîntîrziată de către cele patru puteri a trupelor de ocupație de pe teritoriul Germaniei, cu excepția unor contingente de trupe strict limitate lăsate pe teritoriul Germaniei vremelnic, pînă la încheierea unui acord privitor la retragerea lor totală.

In declarația propusă de Guvernul Sovietic se subliniază necesitatea ca statele membre permanente ale Consiliului de Securitate să ajungă la un acord cu privire la lichidarea bazelor militare străine pe teritoriul altor state.

Guvernul Sovietic consideră că Adunarea Generală trebuie să cheme statele care dispun de experiență în domeniul producției materialelor atomice și energiei atomice să acorde un larg ajutor tehnico-științific și de producție altor state în domeniul folosirii în scopuri pașnice a energiei atomice, fără condiționarea unui asemenea ajutor de vreo cerere cu caracter politic sau militar.

Intrucît situația încordată din anumite regiuni din Extremul Orient implică primejdia unui nou război și reprezintă o gravă amenințare pentru menținerea păcii generale, statele interesate trebuie să reglementeze problemele nerezolvate în Extremul Orient în conformitate cu principiile suveranității și integrității teritoriale.

Uniunea Sovietică consideră că în relațiile lor economice statele trebuie să înlăture orice fel de discriminare care împiedică colaborarea economică și propune O.N.U. să recomande tuturor statelor înlăturarea piedicilor din calea colaborării economice, din calea comerțului internațional și lărgirea legăturilor culturale internaționale.

Oamenii iubitori de pace din toate țările își dau seama că înfăptuirea măsurilor propuse de Guvernul Sovietic va contribui la crearea încrederii reciproce între state.

Guvernul Sovietic face propuneri concrete, constructive cu privire la încheierea unei convenții internaționale referitoare la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice. In aceste propuneri se arată că reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice trebuie să se efectueze în decurs de doi ani, în două etape — prima etapă cuprinzînd anul 1956, iar cea de a doua anul 1957. In prima etapă, ca prim pas, statele semnatare ale Convenției se obligă să nu-și sporească forțele armate și armamentele față de nivelul forțelor armate și armamentelor existente la 31 decembrie 1954. De asemenea, se limitează la nivelul cheltuielilor din 1954 alocările pentru nevoile militare. Propunerile U.R.S.S. prevăd că S.U.A., U.R.S.S., China, Anglia și Franța trebuie să se obligă să reducă efectivul forțelor lor armate astfel încît să nu depășească următoarele proporții: S.U.A., U.R.S.S. și China cîte 1.000.000 — 1.500.000 oameni fiecare, iar Anglia și Franța cîte 650.000 oameni fiecare. Se prevede că reducerea la nivelul stabilit să se facă în prima etapă 50 la sută și în cea de a doua de asemenea 50 la sută. Concomitent se vor reduce în mod corespunzător și armamentele clasice.

Guvernul Sovietic propune convocarea, cel mai tîrziu în prima jumătate a anului 1956, a unei conferințe mondiale pentru reducerea generală a armamentelor și interzicerea armei atomice. Această conferință va stabili efectivul forțelor armate pentru celelalte state, efectiv care va fi în toate cazurile mult inferior nivelurilor stabilite pentru cei cinci membri permanenți ai Consiliului de Securitate.

Ca una din măsurile ce trebuie luate în primul rînd pentru înfăptuirea programului de reducere a armamentelor și de interzicere a armei atomice, propunerile sovietice prevăd încetarea experimentării armei atomice și cu hidrogen. Odată cu începerea aplicării măsurilor în vederea reducerii armamentelor și forțelor armate, statele trebuie să-și asume obligația solemnă de a nu folosi arma nucleară, pe care o consideră interzisă. Excepții de la această regulă pot face în scopul apărării împotriva agresiunii în cazul cînd Consiliul de Securitate va adopta o hotărîre corespunzătoare.

Propunerile U.R.S.S. prevăd asumarea de către statele care dispun de baze militare pe teritorii străine a obligației de a lichida o parte dintre aceste baze în cursul anului 1956.

In propuneri se prevăd apoi măsurile concrete care vor fi înfăptuite în cursul anului 1957, cînd va trebui să se pună capăt imediat producției armelor atomice și cu hidrogen, să se reducă cu restul de 50 la sută forțele armate și armamentele S.U.A., U.R.S.S., Chinei, Angliei și Franței, să intre în vigoare interzicerea totală a folosirii armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte arme de exterminare în masă, să se pună la punct măsurile pentru lichidarea tuturor bazelor militare, navale și aeriene străine pe teritoriile altor state.

Guvernul Sovietic propune de asemenea măsuri concrete, ținînd seama de relațiile existente în prezent între state, în vederea controlului internațional asupra reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice.

Propunerile Uniunii Sovietice cu privire la reducerea armamentelor, interzicerea armei atomice și înlăturarea primejdiei unui nou război reprezintă o nouă contribuție în vederea creării încrederii între state, în vederea colaborării internaționale. Poporul nostru salută cu bucurie aceste propuneri și își exprimă hotărîrea de a lupta pe mai departe pentru cauza nobilă a păcii.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 319 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 20 mai 1955

Istoricul Tratat al păcii și prieteniei

Intre 11 și 14 mai a avut loc la Varșovia cea de a doua Conferință a statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. La Conferință au participat R. P. Albania, R. P. Bulgaria, Republica Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, R. P. Română, R. P. Ungară și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste. In calitate de observator a participat la Conferință un reprezentant al R. P. Chineze.

Participanții la Conferința de la Varșovia au discutat sub toate aspectele schimbările survenite în situația internațională în legătură cu ratificarea acordurilor militare de la Paris. Ei au constatat că ratificarea acestor acorduri, care prevăd crearea unei noi grupări militare sub forma „Uniunii Europei Occidentale" cu participarea Germaniei occidentale în curs de remilitarizare și cu includerea ei în blocul Nord-Atlantic, agravează primejdia unui nou război și periclitează securitatea națională a statelor iubitoare de pace.

Ținînd seama de aceste împrejurări, statele participante la Conferința de la Varșovia au hotărît să ia măsurile necesare pentru asigurarea securității lor și în interesul menținerii păcii în Europa.

In acest scop, statele participante la Conferință au încheiat Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală, document istoric de o covîrșitoare însemnătate pentru cauza păcii. Niciodată în istorie n-a fost creată o forță atît de puternică și atît de eficace capabilă să apere pacea și securitatea popoarelor europene, ca aceea care s-a creat prin semnarea acestui tratat.

Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală constituie un puternic instrument nu numai pentru apărarea securității statelor care l-au semnat, ci și pentru menținerea păcii în Europa și în lumea întreagă. Acest tratat îndreptățește pe de-a-ntregul convingerea tuturor popoarelor iubitoare de pace că pentru prima dată în istorie a luat naștere o forță în stare să țină în frîu pe orice agresor și, la nevoie, să-i dea o ripostă nimicitoare.

Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală are o deosebită însemnătate pentru asigurarea securității și păcii în Europa. In tratat sînt stabilite obligațiile privind apărarea comună în cazul unui atac armat împotriva oricăruia dintre participanți. In cazul unui asemenea atac, fiecare stat semnatar al Tratatului, în cadrul exercitării dreptului la autoapărare individuală sau colectivă, în conformitate cu articolul 51 al Cartei O.N.U., va acorda statului sau statelor care au fost supuse atacului, ajutor imediat, în mod individual, în înțelegere cu celelalte state semnatare ale Tratatului și prin toate mijloacele care i se par necesare inclusiv folosirea forței armate. In tratat se prevede informarea Consiliului de Securitate asupra măsurilor luate și încetarea acestor măsuri îndată ce Consiliul de Securitate va fi luat măsurile necesare pentru restabilirea și menținerea păcii și securității internaționale.

In scopul coordonării eforturilor comune de apărare, părțile semnatare ale Tratatului au căzut de acord asupra creării unui Comandament unificat al forțelor lor armate care, potrivit înțelegerii între părți, vor fi puse sub comanda acestui Comandament care acționează pe baza unor principii stabilite în comun. Comandant Suprem al forțelor armate unificate puse la dispoziție de către statele semnatare ale Tratatului a fost numit remarcabilul comandant de oști, mareșalul Uniunii Sovietice I. S. Konev. Tratatul prevede, de asemenea, că părțile contractante vor lua de comun acord și alte măsuri necesare pentru întărirea capacității lor de apărare, pentru a apăra munca pașnică a popoarelor lor, pentru a garanta inviolabilitatea frontierelor și teritoriilor lor și a asigura apărarea împotriva unei eventuale agresiuni.

Ca de la cer la pămînt se deosebește Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală, semnat la Varșovia, de pactele războinice ale puterilor imperialiste, de blocurile și coalițiile occidentale care au drept scop agresiunea împotriva altor țări și în primul rînd împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală are un caracter pașnic, defensiv. De la un capăt pînă la celălalt capăt al lui străbate ca un fir roșu hotărîrea părților semnatare de a-și consacra toate forțele în vederea unei colaborări sincere în toate acțiunile internaționale în scopul asigurării păcii și securității popoarelor. Chiar în primul articol al Tratatului se precizează că părțile contractante se obligă ca în conformitate cu Carta O.N.U., să se abțină în relațiile lor internaționale de la amenințarea cu forța sau de la folosirea ei și să rezolve litigiile lor internaționale prin mijloace pașnice în așa fel încît să nu pericliteze pacea și securitatea internațională. Continuînd cu consecvență lupta dusă pînă acum, țările semnatare ale Tratatului vor depune și în viitor eforturi pentru o colaborare internațională rodnică în vederea reducerii generale a armamentelor și a interzicerii armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă.

Caracterul pașnic, defensiv al Tratatului de la Varșovia este puternic demonstrat și de faptul că el nu este îndreptat împotriva nimănui, nu amenință pe nimeni. In articolul 9 al Tratatului se arată că el este deschis și altor state, indiferent de orînduirea lor socială și de stat, care vor declara că sînt gata ca, participînd la acest Tratat să contribuie la unirea eforturilor statelor iubitoare de pace în scopul asigurării păcii și securității popoarelor. In tratat se subliniază că în cazul cînd în Europa va fi creat un sistem de securitate colectivă și va fi încheiat în acest scop un Tratat General European de securitate colectivă, spre care părțile contractante vor tinde neîncetat, prezentul Tratat își va pierde valabilitatea din ziua intrării în vigoare a Tratatului General European.

Incheierea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între cele opt state europene și crearea Comandamentului unificat al forțelor lor armate creează condițiile necesare pentru a ține la respect pe eventualii agresori. O deosebită importanță are aderiunea totală a Guvernului R. P. Chineze și a marelui popor chinez de 600 milioane de oameni la hotărîrile istorice ale Conferinței de la Varșovia, aderiune exprimată în chipul cel mai limpede de observatorul R.P. Chineze la Conferință, Pin De-huai, vice premier al Consiliului de Stat și ministrul Apărării al R.P. Chineze.

Rezultatele Conferinței de la Varșovia sînt întărite de noile inițiative ale Uniunii Sovietice pentru continua destindere în relațiile internaționale, pentru crearea unei atmosfere de încredere între state. De mare însemnătate pentru menținerea păcii în Europa este faptul că chiar a doua zi după terminarea Conferinței de la Varșovia, la Viena a fost semnat Tratatul de stat cu privire la restabilirea Austriei ca stat independent și democrat.

Poporul romîn a salutat cu căldură Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat între cele opt state iubitoare de pace din Europa, deoarece ideea care stă la baza acestui tratat este ideea nobilă a apărării păcii. Aceasta exprimă năzuința fundamentală a poporului nostru ale cărui eforturi sînt îndreptate spre construirea vieții sale noi, socialiste.

Oamenii muncii din țara noastră sînt plini de încredere că lupta popoarelor iubitoare de pace este în stare să bareze drumul războiului, să izoleze și să reducă la neputință planurile agresorilor. Intensificîndu-și eforturile pentru a întări în permanență puterea patriei noastre, capacitatea ei de apărare, poporul nostru își va da cu prisosință contribuția la îndeplinirea hotărîrilor Conferinței de la Varșovia în scopul asigurării păcii și securității internaționale.

Sprijinim în unanimitate hotărîrile Conferinței de la Varșovia

Izvor de încredere și putere

Traian Moraru
directorul Institutului interregional de perfecționare a cadrelor didactice
București

Astăzi, situația este de așa natură, încît cugetul fiecărui om cinstit, pus în fața oricărui eveniment internațional se întreabă în mod firesc: contribuie sau nu acest eveniment la întărirea păcii în lume și la colaborarea între popoare, contribuie sau nu la asigurarea securității colective și la destinderea încordării internaționale? Rezultatul unei asemenea cîntăriri nu mai poate să dea gres.

Activînd în sectorul muncii de perfecționare a cadrelor didactice, noi sîntem pe deplin conștienți de esența profund pașnică a muncii noastre. Ridicarea nivelului pregătirii pedagogice a învățătorilor și profesorilor noștri, ca și munca acestora de a pregăti multilateral tînăra noastră generație pentru viață, ca și munca copiilor noștri de a-și făuri un viitor luminos într-o patrie care a devenit liberă și independentă, toate acestea nu pot fi realizate decît în acel climat de muncă creatoare pe care îl asigură în primul rînd pacea.

Iată de ce am întîmpinat cu satisfacție adîncă vestea semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat între cele 8 țări participante la Conferința de la Varsovia.

Istoricele hotărîri luate la Conferința de la Varsovia constituie un zid inexpugnabil în fața uneltirilor la război ale cercurilor agresive, în fața pericolului pe care îl reprezintă reînvierea militarismului german — dușmanul de moarte al poporului nostru.

Pe baza tratatului, securitatea și independența patriei noastre, munca noastră pașnică sînt chezășuite de uriașa forță unită a statelor iubitoare de pace în frunte cu Uniunea Sovietică. Dar tratatul are o mare însemnătate pentru cauza păcii și securității în Europa și întreaga lume. Măsurile luate pe baza prevederilor acestui tratat vor duce la întărirea colaborării între țările semnatare, la întărirea pozițiilor lor internaționale și la crearea unei forțe capabile să asigure pacea și securitatea în Europa. Sînt, de asemenea, deosebit de importante acele prevederi ale tratatului menite să ducă la întărirea colaborării între toate popoarele, la rezolvarea litigiilor internaționale pe cale pașnică, la soluționarea celor mai arzătoare probleme legate de asigurarea păcii și securității, cum sînt: reducerea generală a armamentelor și interzicerea armelor de exterminare în masă. Că acestea sînt obiectivele profund pașnice pentru care luptă țările lagărului socialismului și păcii, ne-o dovedesc cu prisosință și recentele propuneri de importanță istorică ale Uniunii Sovietice cu privire la încetarea războiului rece, la crearea unei atmosfere de încredere între state, la reducerea armamentelor, ca și evenimentul important al semnării tratatului de stat cu Austria.

Salutăm cu profundă satisfacție hotărîrile Conferinței de la Varșovia care constituie pentru noi un izvor de încredere și putere și exprimăm hotărîrea de a le traduce în viață prin munca și faptele noastre. Să intensificăm munca noastră, dînd o contribuție sporită la opera nobilă de educare a tinerei generații în spiritul dragostei de patrie, în spiritul păcii și colaborării pașnice între popoare.

O chezășie sigură pentru viitor

Am luat cunoștință cu o deosebită satisfacție de hotărîrile istorice ale Conferinței de la Varșovia a statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. Aceste hotărîri constituie o dovadă grăitoare a voinței ferme a popoarelor țărilor participante la Conferință de a întări pacea, de a-și apăra cuceririle obținute prin muncă pașnică.

In timp ce în apus cercurile agresive își intensifică din ce în ce mai mult pregătirile lor războinice, statele din lagărul păcii, în frunte cu U.R.S.S. și R.P. Chineză, dau dovadă prin fapte că doresc pacea, destinderea încordării internaționale. Pentru noi, cadrele didactice, istoricele hotărîri de la Varșovia, tratatul încheiat între statele iubitoare de pace constituie un puternic imbold în muncă. Zi de zi, în activitatea noastră din școală vom munci în așa fel ca fiecare elev pe care-l educăm să devină un luptător hotărît pentru socialism, pentru pace, pentru apărarea patriei. Vom educa pe elevii noștri în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, vom sădi în sufletele lor dragostea pentru marile realizări ale poporului și voința de a le apăra cu orice preț.

Tratatul încheiat la Varșovia corespunde pe deplin dorinței noastre de pace, ne întărește încrederea în viitorul luminos al poporului și mîndria că patria noastră este un membru activ al marii familii unite și puternice a statelor iubitoare de pace.

Prof. PETRE I. TEODORESCU
metodist—Constanța

Pregătiri pentru Ziua internațională a copilului

Oamenii muncii din țara noastră întîmpină ziua de 1 Iunie, Ziua internațională a copilului, prin acțiuni menite să ducă la îmbunătățirea condițiilor de viață ale copiilor, prin acțiuni de pregătire și popularizare a Congresului mondial al mamelor, care va constitui o manifestare puternică a solidarității femeilor din lumea întreagă în lupta pentru apărarea păcii, pentru apărarea vieții copiilor.

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt va organiza, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului, întîlniri între pedagogi și părinți în scopul îmbunătățirii educației copiilor în familie și școală, acordîndu-se o deosebită atenție pregătirii elevilor pentru încheierea cu succes a anului școlar.

In întîmpinarea Conferinței pe țară a scriitorilor pentru copii, conferință care va avea loc în luna iunie, se vor organiza în cadrul cluburilor întîlniri între scriitori și școlari.

Consiliul Central al Sindicatelor a luat măsuri pentru dotarea bibliotecilor caselor de copii cu cărți, aparate de radio, jocuri distractive etc.

La cluburile și colțurile roșii din întreprinderi se vor organiza conferințe, șezători literare, seri de basme, întîlniri ale copiilor cu luptători antifasciști ilegaliști, scriitori, oameni de știință.

Comitetele de sprijin de pe lîngă casele de copii din Capitală vor organiza un festival artistic care va fi interpretat în întregime de copii.

In școlile și instituțiile preșcolare din Capitală se vor organiza între 24-29 mai adunări festive cu părinții, în cadrul cărora se va vorbi despre însemnătatea Zilei internaționale a copilului și a Congresului mondial al mamelor.

La 29 mai va avea loc la Palatul Pionierilor o adunare festivă a pionierilor și școlarilor la care vor participa mame eroine.

Vizita în U.R.S.S. a delegației lucrătorilor din învățămîntul public al R.P.R.

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite:

Răspunzînd invitației Ministerului Învățămîntului al R.S.F.S.R., la Moscova se află în vizită o delegație a lucrătorilor din învățămîntul public al Republicii Populare Romîne, în frunte cu academicianul Ilie Murgulescu, ministru al Învățămîntului al Republicii Populare Romîne.

In cursul celor trei săptămîni de ședere în U.R.S.S., delegația română s-a documentat asupra activității institutelor de cercetări științifice ale Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R., activității școlilor, institutelor și școlilor medii pedagogice, grădinițelor de copii, caselor învățătorului, căminelor de copii, institutelor de perfecționare a învățătorilor din Moscova și Leningrad.

La 19 mai, Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R. a oferit o recepție în cinstea vizitei la Moscova a lucrătorilor romîni din învățămîntul public. I. A. Kairov, ministrul Învățămîntului al R.S.F.S.R., a vorbit oaspeților despre sistemul de organizare a învățămîntului și a răspuns la întrebările puse de membrii delegației.

Din activitatea unui comitet de luptă pentru pace

Comitetul de luptă pentru pace de la școala medie nr. 10 de fete din București desfășoară o frumoasă activitate în rîndurile cadrelor didactice și elevelor. Astfel, în cadrul unei consfătuiri ținute cu cadrele didactice și personalul administrativ al școlii s-au discutat documentele conferinței de la Varșovia, arătîndu-se importanța acestei conferințe pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

In același timp, Comitetul de luptă pentru pace din școală a realizat frumoase fotomontaje care oglindesc imagini din activitatea pașnică, creatoare a oamenilor muncii din țările lagărului păcii.

La lecții s-a discutat despre situația internațională actuală, despre lupta dusă de popoarele lumii împotriva reînarmării Germaniei occidentale. Intelegînd să dovedească prin fapte hotărîrea lor de a lupta pentru pace, cadrele didactice desfășoară o muncă temeinică pentru pregătirea examenelor. La ore sînt întrebuințate cele mai bune metode de recapitulare, pentru a da posibilitate elevelor să-și sistematizeze cît mai bine cunoștințele.

Sub îndrumarea cadrelor didactice, elevele se pregătesc cu temeinicie pentru examene, știind că buna reușită a acestora constituie aportul lor la lupta pentru pace a milioanelor de oameni cinstiți din lumea întreagă.

N. WEISS

In preajma examenelor

Se apropie examenele de sfîrșit de an. Intelegînd pe deplin importanța deosebită pe care o au aceste examene, majoritatea cadrelor didactice se străduiesc să asigure recapitularea cît mai temeinică de către elevi și studenți a materiei predate în cursul anului. Multe secții de învățămînt raionale, cum sînt, de pildă, secțiile de învățămînt ale raioanelor Lenin și Tudor Vladimirescu din Capitală, au arătat din timp metodiștilor și directorilor de școli cum trebuie să îndrumeze cadrele didactice în vederea organizării lecțiilor de recapitulare a materiei, pentru a da elevilor posibilitatea să-și consolideze cunoștințele însușite, la fiecare obiect de studiu în parte, să dobîndească o privire de ansamblu asupra acestora. Cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a regiunii Timișoara, în cadrul unei consfătuiri organizate în cursul lunii aprilie cu metodiștii și responsabilii cercurilor pedagogice, a lămurit pe larg importanța recapitulării finale din punct de vedere pedagogic, a popularizat metodele bune folosite de unele școli în perioada recapitulării din anul trecut, a organizat discutarea pe larg a unor planuri de recapitulare.

Ca urmare, în rîndurile cadrelor didactice se vede o puternică preocupare pentru găsirea celor mai bune procedee de recapitulare a materiei. Folosind experiența școlii sovietice și experiența celor mai bune cadre didactice din țara noastră, primind ajutorul secțiilor de învățămînt și al metodiștilor, mulți dintre pedagogii noștri au depășit faza de simplă aplicare conștiincioasă a indicațiilor primite. Ei se străduiesc să găsească noi forme și procedee de muncă, au început să-și pună probleme pedagogice a căror rezolvare o urmăresc cu perseverență. De pildă, profesorul emerit Emil Mortun, de la școala medie nr. 1 de băieți din Pitești, alege și întocmește cu multă chibzuială problemele care să-i dea posibilitatea să repete cu elevii chestiunile esențiale ale cursului, să-i ajute să înțeleagă legătura strînsă între cunoștințele de geometrie, algebră și trigonometrie.

Majoritatea învățătorilor și profesorilor și-au întocmit planuri de recapitulare finală a materiei, pe baza cărora își fac planuri amănunțite de lecții de recapitulare, ajutînd elevii să înțeleagă mai bine materia predată, să-și fixeze și să-și sistematizeze cunoștințele însușite.

Inspectorii școlari, metodiștii cabinetelor pedagogice trebuie să ia măsuri pentru extinderea acestor preocupări în toate școlile. In această etapă trebuie să se desfășoare o muncă și mai susținută de îndrumare și control, popularizîndu-se experiența bună, luîndu-se măsuri pentru extinderea ei, pentru înlăturarea lipsurilor.

A recapitula temeinic cu elevii materia predată înseamnă a le da cel mai substanțial ajutor în pregătirea pentru examene. Trebuie combătută cu toată severitatea atitudinea acelor pedagogi care restrîng munca de pregătire pentru examene numai la o repetare formală a materiei parcurse cu elevii, la întocmirea biletelor pentru examenele orale, neglijînd în totul pregătirea lecțiilor de recapitulare, ajutorul individual și perseverent pe care trebuie să-l dea elevilor, consultațiile.

Pentru a încheia cu succes bilantul anual pe care-l reprezintă examenele, pedagogii trebuie să desfășoare o muncă susținută, organizată cu pricepere și de o înaltă orientare pedagogică. Examenele de la sfîrșitul anului școlar trecut au scos la iveală o serie de lipsuri pentru prevenirea cărora trebuie luate măsuri în fiecare școală, în fiecare instituție de învățămînt superior. Astfel, s-a observat că în unele școli preocuparea învățătorilor și profesorilor, eforturile susținute pe care le depun în timpul recapitulării, scad în timpul examenelor. In aceste școli, în timpul examenelor, elevii nu mai sînt ajutați și îndrumați, profesorii mulțumindu-se doar cu rolul de examinatori. Nu li se dau elevilor indicații amănunțite cu privire la ce să studieze și cum să studieze, nu sînt chemați la consultații acei care în timpul recapitulării au arătat diferite lacune sau nelămuriri, nu este îndrumat programul zilnic de studiu și de odihnă al elevilor. In unele școli, formalismul în muncă a mers pînă acolo, încît chiar biletele anexă pentru examene au fost întocmite cu o superficialitate nepermisă, cuprinzînd greșeli, nerespectînd datele realității, legătura firească cu practica, cu viața. Greșeli ca cele constatate la școala de 7 ani cu limba de predare română din comuna Jimbolia, unde într-unul din biletele anexă la clasa a V-a se cerea calcularea suprafeței unei grădini cu latura de 5 dm, reflectă o muncă de mîntuială, împotriva cărora directorii au datoria să lupte zi de zi.

Are o mare însemnătate nu numai ajutorul pe care elevii și studenții îl primesc între examene din partea cadrelor didactice, ci și atitudinea pe care pedagogii o au în timpul examinării. A întrerupe continuu pe elev sau student cu întrebări, a nu-l lăsa să folosească în timpul răspunsului biletul și notițele întocmite în legătură cu tema trasă, așa cum a făcut tovarășul Aurel Crudu de la școala de 7 ani din comuna Ionel, regiunea Timișoara, înseamnă a-l intimida pe elev și deci a înlătura posibilitatea de a cunoaște nivelul lui real de cunoștințe. Unii conducători de instituții de învățămînt superior trebuie să renunțe la atitudinea pe care au avut-o în trecut — de a urmări numai datele statistice, procentul celor prezentați la examen, al celor promovați și căzuți, — și să acorde toată atenția cuvenită desfășurării metodice a examenelor din acest an școlar. Programînd cu grijă examenele, conform instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului, decanatele și catedrele trebuie, în același timp, să stabilească în mod just bibliografia obligatorie, pentru a da studenților posibilitatea să se pregătească în mod temeinic la toate disciplinele.

Profesorii care răspund de anumite grupe de studenți, împreună cu organizațiile sindicale și de tineret, trebuie să mobilizeze întreaga masă a studenților la un studiu planificat, să asigure participarea la consultații a studenților mai slab pregătiți, îndrumîndu-i să se prezinte la consultații cu tema sau capitolul studiate cu toată seriozitatea.

O deosebită atenție trebuie să se acorde aprecierii în examene a cunoștințelor elevilor și studenților. In general, pedagogii noștri cunosc influența dăunătoare pe care o exercită asupra elevului sau studentului o notă mai mică sau mai mare decît cea meritată, cunosc rezultatele negative care decurg pentru producție din acordarea unor diplome și certificate școlare necorespunzătoare realității.

Directorii de școli și conducerile instituțiilor de învățămînt superior trebuie să asigure aprecierea cît mai obiectivă a cunoștințelor elevilor și studenților la examene. Trebuie combătută orice atitudine de indulgență sau de exigență exagerată. Fiecare învățător și fiecare profesor trebuie să simtă că este răspunzător de felul cum apreciază cunoștințele candidaților la examene, nu numai față de copii și de părinții lor, ci și față de organele de stat, care îi repartizează pe absolvenți în producție pe baza diplomelor obținute. Atitudini ca aceea a tovarășei Viorica Greblea, profesoară de limba română la școala de 7 ani mixtă nr. 2 din Cluj, care a lăsat necorectate în lucrările scrise la examen ale elevilor de clasa a VII-a expresii greșite, care a apreciat ca satisfăcătoare lucrări cu totul necorespunzătoare atît din punct de vedere al conținutului, cît și al formei, trebuie analizate pe larg în cadrul consiliilor pedagogice de sfîrșit de an.

Succesul examenelor depinde atît de calitatea muncii pedagogilor, cît și de colaborarea cît mai apropiată între învățători, profesori, diriginți, părinții elevilor, organizațiile de tineret. De asemenea, trebuie întărită colaborarea cadrelor didactice din învățămîntul superior cu organizațiile sindicale și de tineret.

Nivelul la care se desfășoară lecțiile de recapitulare și consultațiile, calitatea materialului didactic folosit, lucrările de laborator și pe parcela experimentală, excursiile, regimul de zi al elevilor, îndrumările diriginților, ale organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școală, toate trebuie să tindă la crearea unui puternic curent în rîndurile elevilor pentru a obține rezultate cît mai bune la examene.

Învățători, profesori, elevi și studenți! Să pregătim în așa fel examenele de sfîrșit de an, încît nivelul desfășurării lor să constituie o dovadă grăitoare a dezvoltării continue a învățămîntului nostru.

Însemnări

Minunate aspecte ale avîntului spre cultură al maselor poți întîlni în toate colțurile patriei noastre. Peste tot, oamenii simpli, mențiuți de burghezie în întunericul neștiinței, se apleacă plini de sîrg asupra cărții. Iată-ne la un curs de alfabetizare în Valea Jiului, la Lupeni.

Mîini mari de miner, în care ciocanele și perforatoarele par jucării, string cu putere creioanele. Cu multă atenție, concentrat asupra scrisului, minerul Singeran scrie cuvînt cu cuvînt. Are un scris frumos și citeț. Invățătoarea e mîndră de el. Cînd umple pagina cu rînduri frumoase, scrise caligrafic, pe chipul lui Singeran înfloresțe un zîmbet cald, bucuros, zîmbetul omului care pășește pe un drum nou.

Asemenea zîmbete au înflorit pe fețele multor tovarăși de muncă ai lui Singeran, de la mina Lupeni, care învață și muncesc pentru a construi o viață nouă, fericită. Asemenea zîmbete au înflorit în anii cincinalului pe fețele a peste 7.000 de neștiutori de carte din Valea Jiului. In curînd, aici și în întreaga patrie, analfabetismul va deveni doar o tristă amintire. Invățătorii, profesorii și educatoarele, în colaborare cu deputații și alți activiști ai organizațiilor de masă, au organizat o largă acțiune de lichidare a neștiinței de carte. In acest scop s-au înființat cursuri pe lîngă școli, cămine culturale, întreprinderi și șantiere, pe grupe de case sau chiar la domiciliu, alfabetizîndu-se un număr tot mai mare de neștiutori de carte.

Aceste cuceriri ale revoluției culturale deschid tot mai larg perspectivele unei vieți noi și luminoase, pe temeliile de granit ale orînduirii socialiste, pe care o construiesc cu avînt oamenii muncii din țara noastră.

MIRCEA IONESCU

FOTOCRONICA „Gazetei învățămîntului"

IN INTIMPINAREA FESTIVALULUI MONDIAL AL TINERETULUI ȘI STUDENȚILOR DE LA VARȘOVIA

De cîteva săptămîni, ansamblurile artistice de tineret, ca și numeroși tineri artiști, pictori, cîntăreți etc. se pregătesc pentru Festivalul de la Varșovia. Fotocronica prezintă cîteva imagini din activitatea Ansamblului Uniunii Tineretului Muncitor.

Din experienţa şcolii sovietice

Educaţia prin muncă a şcolarilor de la sate

Din practica şcolii medii din Ciulcovo, regiunea Moscova

In şcoala din Ciulcovo se acordă o mare atenţie educării elevilor prin muncă. Munca trebuie să devină o obişnuinţă a întregului tineret. Trîndăvia şi lenea sînt vicii străine şi intolerabile în societatea socialistă.

Colhozul şi şcoala din Ciulcovo au încheiat între ele o înţelegere cu privire la ajutorul reciproc. Colhoznicii ajută şcoala să se pregătească pentru noul an şcolar, să procure şi să transporte combustibilul, să complecteze utilajul şi materialele necesare cabinetelor şcolare, să asigure parcela şcolară de experienţă cu seminţele şi îngrăşămintele ce lipsesc. La rîndul lor, cadrele didactice şi elevii ajută colhozului la multe munci agricole. Toamna trecută, bunăoară, şcolarii au ajutat în mod organizat colhozul, strîngînd recolta de cartofi şi legume de pe o suprafaţă de 14 ha.

UN IZVOR PRACTIC DE CUNOŞTINŢE

Parcela de experienţă a şcolii din Ciulcovo nu este mare — are în total o suprafaţă de o jumătate de hectar. Locul central în parcelă îl ocupă livada, în care sînt reprezentate toate speciile de pomi şi arbuşti fructiferi. Alături sînt amenajate pepiniere de pomi şi arbuşti. Două tarlale reprezintă un model al asolamentelor de cîmp şi de legume ale colhozului. După ele se poate vedea îndată care sînt plantele principale ce se cultivă pe ogoarele artelului.

Elevii din clasele elementare, care încă nu muncesc pe ogoarele colhoznice, învaţă aici să pregătească un strat, să-l însămînţeze, să sădească răsaduri de varză sau tomate, să plivească, să rărească şi să stropească plantele.

Planul de muncă pe parcela şcolară se alcătuieşte cu ajutorul şi participarea nemijlocită a întregului colectiv al şcolii: nici pedagogii, nici elevii şi cu atît mai mult nici pionierii şi comsomoliştii nu stau de o parte. Parcela reprezintă un izvor practic de cunoştinţe. Pedagogii se străduiesc ca tot ce se face pe parcelă să aibă un caracter instructiv. Toamna, cu prilejul pregătirii solului, li s-a arătat elevilor cum se lucrează terenul pentru iarnă. In timpul pregătirii seminţelor ei au aflat cum şi în ce condiţii trebuie păstrat materialul de însămînţat, iar cînd s-a achiziţionat inventarul de mînă li s-a explicat cum trebuie folosit acesta. In primăvară au început lucrările. Copiii au pregătit materialul de însămînţat, au verificat puterea de germinaţie a seminţelor, au semănat în lăzi seminţe pentru răsaduri, au curăţat răsadniţele de zăpadă şi le-au umplut cu bălegar adus din colhoz. In atelierul şcolii elevii din clasa a V-a au confecţionat obiectele de inventar care mai lipseau.

Brigadierul tractorist D. S. Mahov îi învaţă pe elevii clasei a X-a să conducă tractorul.

Fiecare elev ştie ce şi cum trebuie să lucreze pe parcelă în cursul primăverii şi al verii, cum să-şi fixeze experienţa şi observaţiile. — Orice experienţă poate fi înţeleasă numai prin comparaţie — le spune copiilor profesorul de biologie Vasili Ivanovici Kiselev. Dacă faci o experienţă cu privire la influenţa hrănirii suplimentare în timpul vegetaţiei, cultivă o tarla cu aceeaşi plantă fără hrănire suplimentară. Dacă ai semănat în rînduri încrucişate — compară dezvoltarea plantelor şi recolta cu recolta obţinută prin alte feluri de însămînţare.

Pentru munca pe parcela şcolară elevii se împart în echipe de cîte 5—6 inşi. Fiecare echipă are sarcina ei: de a constata superioritatea însămînţării în cuiburi aşezate în pătrat a cartofilor şi legumelor, de a arăta influenţa ghivecelor nutritive asupra sporirii recoltei şi a grăbirii coacerii verzei şi tomatelor, de a efectua încrucişarea şi a stabili calităţile caracteristice ale diferitelor varietăţi de porumb etc.

Echipele de elevi sînt conduse de tineri naturalişti cu experienţă. Ei au planuri de lucrări pentru întreaga perioadă de vegetaţie şi jurnale în care se notează îndeplinirea fiecărei lucrări, observaţiile asupra dezvoltării şi creşterii plantelor, concluziile. Elevii îşi împărtăşesc unul altuia impresiile, îşi arată jurnalele, urmăresc munca colegilor. La fiecare zece zile pedagogii de serviciu, împreună cu elevii, fac bilanţul lucrărilor executate. Ca urmare, toţi şcolarii ştiu ce creşte pe parcelă şi dacă munca se desfăşoară bine sau prost.

Pe parcelă se fac experienţe în conformitate cu interesele colhozului. In acest an, pe cîmpul de experienţă al colhozului se vor experimenta mohorul şi iarba de Sudan pentru culturi furajere. Aceleaşi plante se vor experimenta şi pe lotul şcolar. Pe lîngă aceasta, în colhoz se vor semăna diferite specii de legume timpurii. Aceste legume îşi vor găsi locul şi pe parcela şcolară. In sfîrşit, vara va începe munca pentru obţinerea unor varietăţi hibride de porumb. Pregătindu-se pentru aceasta, elevii studiază sub îndrumarea cadrelor didactice, experienţa agricolă înaintată. Le vin în ajutor specialiştii în culturi agricole, legumicultori şi pomicultori din colhoz.

Şeful casei-laborator a colhozului, Vasili Ivanovici Vodrov, a făgăduit şcolarilor că le va da seminţe de bob furajer care se însămînţează anul acesta în colhoz pentru hrana vitelor. Copiii vor studia această cultură folositoare, nouă pentru localitatea lor.

Pe parcela şcolară se vor efectua toate lucrările practice prevăzute de noile programe la botanică şi bazele darwinismului.

PE OGOARELE COLHOZNICE, IN LIVEZI ŞI FERME

Anul trecut şcoala a ajuns la concluzia că nu trebuie să se limiteze la cultivarea deprinderilor de muncă ale copiilor numai pe parcela şcolară de experienţă, ci că trebuie să-i obişnuiască să desfăşoare o muncă folositoare şi productivă pe ogoarele colhoznice, în livezi, grădini, ferme.

In prealabil pedagogii s-au consultat în această privinţă cu conducerea colhozului şi cu preşedintele lui, Alexei Mihailovici Jitkov, Erou al Muncii Socialiste. A. M. Jitkov, el însuşi pedagog, a fost în trecut director al aceleiaşi şcoli.

S-a stabilit că elevii claselor a V-a şi a VI-a vor trebui să presteze în timpul verii cel puţin 5—10 zile-muncă, iar elevii claselor a VII-a, a VIII-a şi a IX-a cîte 15—20 de zile-muncă. Fiecărui elev i s-a dat dreptul de a se înscrie voluntar în oricare dintre brigăzile productive ale colhozului. N-au existat nici un fel de constrîngeri. Unii elevi şi-au exprimat dorinţa de a face parte din brigăzile unde munceau părinţii lor. Au fost întocmite liste pe brigăzi, care s-au predat conducerii colhozului. Fiecare brigadier ştia ce elevi va avea în brigadă.

In mod firesc s-a ivit întrebarea: cînd trebuie să îndeplinească şcolarii zilele-muncă ce le-au fost fixate?

Unii pedagogi şi metodişti sînt de părere că practica agricolă de vară a elevilor trebuie să se desfăşoare într-un timp strict determinat pentru toţi elevii şi fără întrerupere, să zicem, în curs de două săptămîni. Dar, după cum a arătat experienţa, aceasta nu se potriveşte pentru şcolile de la sate. Colhozul nu este o uzină. Se poate întîmpla ca în zilele fixate să nu fie de îndeplinit în colhoz atîta muncă potrivită pentru şcolari cît este necesară pe timp de 2 săptămîni. In afară de aceasta, trebuie să se ţină seamă de faptul că şcolarii de la sate au de lucru şi pe parcelele lor de acasă, care au pentru familie o mare importanţă economică. Dacă aceste munci ar coincide cu perioada de practică obligatorie, aceasta ar însemna că în locul şcolarului ar trebui să rămînă acasă mama sau sora lui mai mare, o colhoznică adultă. De aceea şi rezolvarea problemei termenelor de executare a zilelor-muncă în colhoz a fost lăsată la latitudinea elevilor — să muncească atunci cînd le va fi mai convenabil. Ulterior viaţa a confirmat în totul înţelepciunea acestei măsuri.

Cîte unul dintre elevii înscrişi în brigadă era numit responsabil. Cînd în colhoz era nevoie de braţe de copii, brigadierul i se adresa responsabilului, iar acesta îşi strîngea îndată colegii.

Din 310 elevi din clasele V—IX, în vara trecută au muncit în colhoz 280 de copii. Mulţi au depăşit numărul de zile-muncă ce le-a fost fixat. Bunăoară, elevul M. Mirinov din clasa a V-a a cîştigat 136 zile-muncă, elevul V. Rojnov din clasa a VI-a 58, eleva Z. Suzdaleva din clasa a VII-a 49, elevul M. Hohlov din clasa a VII-a 104 etc. In total elevii au cîştigat în cursul verii 4000 zile-muncă.

Care au fost lucrările agricole executate de copii în colhoz? Iată cum arată „Carnetul de muncă al colhoznicului" eliberat elevului Saşa Avvacumov. In iunie sînt înregistrate 15 zile-muncă, în iulie 19 şi în august 14. In carnet au fost notate şi felurile muncilor executate: săditul castraveţilor, instalarea ramelor la răsadniţe, plivitul şi stropitul plantelor, copilitul pătlăgelelor roşii, curăţatul ovăzului şi al mazărichii.

Copiii au plivit în colhoz cartofi şi legume, au cules căpşuni, vişine, agrişe, au transportat grăunţe, le-au uscat, au cosit şi au cărat nutreţuri verzi, au luat parte la însilozarea furajelor.

Cîteva eleve mai mari au muncit la fermă. Ele au dat laptele la separator, determinînd procentul de grăsime, au spălat aparatele de muls şi vasele de lapte. Eleva Roza Novojilova, din clasa a IX-a, şi eleva Lida Bucotina, din clasa a X-a, au învăţat să mînuiască aparatele de muls. Lida a cîştigat în luna august, la mulsul electric al vacilor, 23 zile-muncă.

In planul elaborat de şcoală şi de conducerea colhozului, a fost prevăzut un sistem destul de bine închegat de cunoştinţe şi deprinderi agricole pe care trebuiau să şi le însuşească elevii în practica colhoznică: îngrijirea plantelor de cultură (plivitul, muşuroitul, afînarea solului, hrănirea suplimentară a plantelor în timpul vegetaţiei, copilitul); folosirea îngrăşămintelor minerale; pregătirea nutreţurilor; creşterea plantelor în sere şi teren deschis, protecţia semănăturilor, strînsul recoltei de cereale, de legume şi fructe; îngrijirea animalelor domestice; păscutul vitelor, întreţinerea vitelor în grajduri; mulsul vacilor, determinarea calităţii laptelui, îngrijirea păsărilor etc. Trebuie spus că foarte multe din cele prevăzute în plan au fost bine însuşite de elevi chiar în cursul celei dintîi veri.

HECTARUL DE PORUMB AL ŞCOLII

Intr-o zi, preşedintele colhozului, A. M. Jitkov, făcu directorului şcolii următoarea propunere:

— Ce-ar fi, Ivan Petrovici, dacă i-am ruga pe elevii dvs. să cultive porumb în ghivece nutritive?

— Şi cît porumb aţi vrea să creştem în acest fel? — întrebă directorul.

— Cam un hectar.

Directorul se sfătui cu cadrele didactice, cu elevii comsomolişti. Această problemă s-a discutat şi în toate detaşamentele de pionieri. Iniţiativa au luat-o comsomoliştii din clasa a IX-a, în frunte cu organizatorul de grupă Iurii Clenov. Comsomoliştii au studiat literatura despre porumb, s-au sfătuit cu specialiştii în această cultură.

— Mi se părea că totul este limpede — îşi aminteşte acum Clenov — ori, cînd ne-am apucat de lucru, am avut de luptat cu multe greutăţi. In primul rînd nu ne ajungea timpul; primăvara sosise dintr-odată, terenul se usca repede, iar confecţionarea ghivecelor de abia începuse. Mînă de lucru aveam, dar nu ne ajungeau instalaţiile de confecţionat ghivecele. Ne-am înţeles atunci să lucrăm în două şi trei schimburi, organizînd o întrecere între clase.

Prima sarcină a fost îndeplinită cu succes. Sub supravegherea pedagogilor şi a instructoarei superioare de pionieri Ana Ivanovna Kuzneţova, elevii au confecţionat în timp de o săptămînă 21.000 de ghivece nutritive, în care au sădit seminţe de porumb. Insămînţarea în ghivece s-a făcut la 19 mai, iar peste 8 zile plantele verzi şi elastice erau gata să fie răsădite în pămînt. In două zile hectarul de pămînt din faţa ferestrelor administraţiei colhozului, din negru cum era, se transformase într-o „perie verde".

Şcolarii au căutat să facă totul pentru ca porumbul lor să crească cît mai bine. In primul rînd au plivit de două ori întregul ogor. Apoi au hrănit suplimentar plantele cu îngrăşăminte minerale, au afînat solul, au muşuroit fiecare fir de porumb şi au mai hrănit încăodată plantele. Porumbul creştea repede, dînd lăstari laterali puternici. Incă la începutul lui august porumbul era de statura unui om, lăsînd cu mult în urmă porumbul semănat direct în pămînt ce creştea alături.

— Iată ce înseamnă ghivecele nutritive — spuneau colhoznicii trecînd pe lîngă ogorul de porumb al şcolarilor.

Dar lucrul cel mai uimitor s-a produs spre sfîrşitul verii. Tot porumbul colhoznic, de pe o suprafaţă de 28 hectare, precum şi porumbul de pe hectarul şcolii erau destinate pentru însilozare. Toţi considerau că la Ciulcovo porumbul nu se va putea coace pentru sămînţă. Dar pe hectarul şcolii s-au format ştiuleţi numărînd între 400—600 de grăunţe, care s-au dezvoltat bine şi s-au copt la timp. Vestea despre acest porumb s-a împrăştiat prin împrejurimi. De cîteva ori au venit să-l vadă conducători ai colhozurilor vecine şi specialişti în agricultură.

Toamna s-a constatat că de pe hectarul de porumb al şcolii s-au obţinut 40 kintale de grăunţe.

In vara aceasta elevii vor cultiva iarăşi un ha. de porumb special pentru sămînţă. Pe lîngă aceasta, ei vor cultiva două hectare cu dovleci pentru vite.

In luna decembrie a anului trecut, făcînd bilanţul muncilor de primăvară şi vară, administraţia colhozului a adoptat o hotărîre specială: „Conducerea colhozului menţionează că în vara anului 1954 aproape toţi elevii şcolii medii din Ciulcovo au luat parte activă la muncile agricole în toate brigăzile de producţie ale colhozului. Pentru participarea activă la muncile agricole de vară, să se aducă mulţumiri şi să se premieze..."

Mai departe urmează numele a 26 de şcolari evidenţiaţi, care au primit premii sau mulţumiri. O fetiţă a primit pantofi noi, un elev — un joc de şah, alţii — mici biblioteci.

IN ZILELE DE IARNĂ

Mulţi elevi au continuat să muncească în colhoz şi pe timpul iernii.

Colhozul are o seră amenajată după ultimul cuvînt al tehnicii, pe o suprafaţă de aproape 700 de metri patraţi. In fiecare an, sub acoperişul de sticlă al serei, la căldura şi lumina naturală şi artificială se obţin aproape 10 tone de ceapă verde, circa 5 tone de castraveţi şi alte legume şi zarzavaturi. In seră se obţin cîte 2—3 recolte pe an. Şcolarii vin adeseori aici, sub conducerea pedagogilor.

Pionierii împreună cu instructoarea A. I. Kuzneţova pregătesc pachetele de porumb pe care le trimit în dar elevilor din regiunea Krasnoiarsk

Şeful serei, Mihail Nicolaevici Ananiev, care lucrează de un sfert de secol cu plantele de seră, îşi întîmpină cu plăcere ajutoarele, cum le spune el elevilor. De curînd copiii i-au ajutat pe colhoznici la răsădirea răsadurilor de varză în ghivece nutritive. Ei au lucrat sub conducerea profesorului de biologie V. I. Kiselev.

In sera colhozului elevii execută multe munci din cele mai variate. Elevii din clasa a V-a confecţionează aici ghivece nutritive, repică răsadurile, însămînţează şi răsădesc legumele timpurii, afînează terenul, muşuroiesc şi plivesc plantele, învaţă să le rărească şi să le copilească. Elevii din clasa a VI-a cultivă castraveţi, sfeclă, morcovi, execută hrănirea suplimentară a plantelor etc.

Unii dintre elevi muncesc în permanenţă în fermele de creştere a animalelor. Două echipe de elevi din clasa a VII-a — bunăoară echipa elevei Ania Nikitina şi echipa lui Alioşa Kovîlov — îngrijesc de viţeii fermei.

Impreună cu Ania lucrează la ferma nr. 1 Vera Sorochina, Vera Murzina, Valea Bucotina şi Tasia Vereteneva. Fiecare dintre ele are în grijă cîte doi viţei. Ele iau în primire viţeii cînd aceştia împlinesc 15 zile de la naştere şi mai trebuie hrăniţi cu lapte.

Echipa lui Alioşa lucrează la ferma nr. 2. Ea îngrijeşte în total 13 viţei.

Copiii lucrează la fermă de trei ori pe săptămînă — miercuri, vineri şi duminică. Ei scot bălegarul, curăţă troacele, odată pe săptămînă văruiesc adăposturile viţeilor şi spală troacele cu apă fierbinte, spre a preveni îmbolnăvirea. De asemenea, elevii ţesală viţeii, prepară şi împart hrana, cîntăresc viţeii în fiecare lună şi-şi notează în jurnale greutatea cîştigată şi observaţiile asupra creşterii şi dezvoltării lor.

Anul trecut, Ania Nikitina a obţinut ca fiecare viţel în vîrstă 1½—2 luni să crească zilnic în greutate, în medie cu 700 de grame, iar în acest an creşterea zilnică în greutate a viţeilor de sub îngrijirea ei atinge pînă la 1 kgr.

Şi băieţii şi fetele cunosc bine normele de hrănire a viţeilor: ei ştiu timpul, cantitatea şi felul hranei ce trebuie dată viţeilor, cum să prepare hrana combinată, cînd să le dea sare, cum să-i adape — cu un cuvînt tot ce este necesar pentru ca viţeii să crească mai repede şi să fie sănătoşi şi puternici.

Copiii ştiu, de asemenea, că viţeii nu trebuie crescuţi numai în condiţii create artificial şi extrem de favorabile pentru creşterea lor. Pentru ca animalele să fie rezistente la intemperii şi îmbolnăviri, ele trebuie oţelite.

Şi în ferma de păsări muncesc două echipe de eleve din clasa a VII-a — echipa elevei Alia Hohlova şi echipa elevei Zina Mironova. Impreună cu Alia îngrijesc de păsări Zina Suzdaleva, Tania Pavlova şi Nina Bucotina. Ele au în grijă 1000 de găini din rasele „Leghorn" şi „Pervomaiskaia".

Nu toţi brigadierii care au condus munca elevilor le-au explicat sensul şi importanţa operaţiilor îndeplinite. Unii brigadieri nu vedeau în şcolari decît un ajutor în muncă şi, de aceea, nu şi-au propus nici un fel de scopuri instructive sau educative. Alţi brigadieri însă, conştienţi de îndatoririle lor faţă de copii, i-au învăţat cum să lucreze, le-au explicat totul cu răbdare. Bunăoară, brigadierul-pomicultor Jitnikov, care a condus munca elevilor pentru plantarea merilor tineri, le-a explicat amănunţit de ce gropile trebuie să aibă o anumită lăţime şi adîncime, de ce se pune mraniţă, cum trebuie ţinut pomuşorul în timpul sădirii etc.

Acum, conducătorii şcolii şi pedagogii chibzuiesc asupra felului în care să întărească în viitor conţinutul instructiv al practicii elevilor în colhoz. Vara aceasta elevii vor lucra, ca şi în trecut, în toate brigăzile de producţie. Dar acum şcoala le va recomanda elevilor felurile de muncă potrivite. Elevii din clasele a V-a şi a VI-a vor fi sfătuiţi să muncească în sere şi la răsadniţe, în livadă şi în grădinile colhozului, pentru a cunoaşte mai ales îngrijirea plantelor. Elevilor din clasa a VII-a li se va propune să muncească în fermele de creştere a animalelor, iar elevilor din clasele a VIII-a şi a IX-a să lucreze cu maşini şi unelte agricole.

Fiecare clasă va primi încă din primăvară un program de muncă, în care vor fi enumerate lucrările ce trebuie îndeplinite şi problemele ce trebuie studiate în cursul verii. Toamna, fiecare va trebui să prezinte la şcoală nu numai carnetul său de muncă, ci şi răspunsuri scrise la întrebările cu privire la îngrijirea şi întreţinerea plantelor şi animalelor sau la construcţia şi funcţionarea maşinilor şi uneltelor. Aşa, bunăoară, elevele care vor lucra la ferme trebuie să afle cum sînt construite şi cum funcţionează aparatele de muls, care trebuie să fie raţia animalelor domestice, cum asigură crescătorii de animale fruntaşi o mare productivitate a muncii.

Experienţa anului trecut a arătat că organizarea activităţii productive a elevilor în colhoz, pe măsura puterilor lor, este o măsură pedagogică de mare eficacitate. Munca productivă influenţează extrem de favorabil asupra formării concepţiilor şi a moralei copiilor. Desigur că multe lucruri vor mai trebui studiate şi poate reorganizate. Dar un fapt este în afară de orice îndoială: pedagogii şcolii din Ciulcovo au iniţiat o muncă mare şi extrem de folositoare.

P. GLAGOLEV,
I. ULIN

(Din „Ucitelskaia gazeta").

Prima sesiune ştiinţifică a Societăţii de ştiinţe matematice şi fizice din R. P. R.

A. Hollinger
profesor emerit al R.P.R.

In zilele de 2—3 mai a.c. a avut loc la Bucureşti prima sesiune ştiinţifică a Societăţii de Ştiinţe matematice şi fizice din R.P.R. Această acţiune, care se încadrează în acţiunea generală desfăşurată în ţara noastră pentru stimularea muncii ştiinţifice, pentru ridicarea nivelului învăţămîntului şi îmbunătăţirea procesului de predare, are un specific care o deosebeşte de sesiunile ştiinţifice ale Academiei R.P.R. şi ale instituţiilor de învăţămînt superior. Organizînd sesiunea, Societatea de matematică şi fizică şi-a propus, în primul rînd, să antreneze în munca ştiinţifică elemente care nu sînt încadrate în sesiunile existente, îndeosebi profesori din învăţămîntul mediu, şi, în al doilea rînd, să înlesnească elaborarea şi prezentarea unor lucrări menite să contribuie la dezvoltarea învăţămîntului nostru.

Astfel, la sesiune au fost prezentate o serie de lucrări care pun în lumină tradiţiile ştiinţifice din ţara noastră în domeniul ştiinţelor matematice şi fizice. Scoţînd în evidenţă contribuţia matematicienilor şi fizicienilor din Romînia la dezvoltarea ştiinţei, aceste lucrări contribuie la lupta împotriva cosmopolitismului în ştiinţă, împotriva tendinţei de subapreciere a forţelor noastre şi constituie un stimulent pentru cei ce lucrează pe tărîmul ştiinţei, în special pentru tineret. De asemenea, la sesiune au fost prezentate lucrări privitoare la conţinutul cursurilor de matematică şi fizică şi la modul în care se predau aceste ramuri ale ştiinţei în şcoală. Progresul continuu al ştiinţei şi dezvoltarea deosebită pe care au căpătat-o instituţiile de învăţămînt de toate gradele din ţara noastră ridică o serie de probleme noi, care se pot rezolva prin colaborarea între cei care au un nivel ştiinţific şi cei care au multă experienţă în învăţămînt. In momentul de faţă, există la noi numeroase cadre didactice care obţin rezultate bune. Dar succesele lor se datoresc în cea mai mare măsură talentului personal şi experienţei proprii. Invăţămîntul ar avea mult de cîştigat dacă, printr-un schimb de idei şi experienţă desfăşurat pe scară largă, s-ar ajunge treptat la generalizări, care să contribuie la dezvoltarea pedagogiei şi, prin aceasta, la îmbunătăţirea procesului de învăţămînt. Măiestria predării s-ar transforma treptat dintr-o artă într-o ştiinţă. Munca în această direcţie este abia la început şi este frînată de faptul că cercetările de metodică se bucură de un prestigiu mai mic decît cele de matematică sau de fizică, iar cele mai multe cadre didactice simt oarecare jenă de a da în vileag acele aspecte ale muncii lor pe care s-au obişnuit să le considere de natură personală. Iată de ce crearea unui cadru în care să se prezinte studii de metodică prezintă interes deosebit.

Unii dintre matematicienii şi fizicienii noştri consacraţi au prezentat la sesiune comunicări ştiinţifice de un nivel înalt. In acelaşi timp, sesiunea a oferit unor cercetători tineri — aspiranţi sau chiar studenţi — prilejul să prezinte unele din rezultatele cercetărilor lor.

Sesiunea şi-a desfăşurat activitatea sub două forme: şedinţe comune, cîte una la început şi la sfîrşit, şi şedinţe pe secţii: matematică, fizică şi metodică, în care s-au prezentat peste 40 de conferinţe şi comunicări. Ne vom opri asupra conferinţelor şi comunicărilor din cele două sectoare care prezintă un interes deosebit în sensul arătat mai sus.

Conferinţa acad. S. Stoilov, deşi intitulată: „Dezvoltarea analizei matematice în R.P.R.", a fost de fapt o schiţă destul de complectă a cercetării matematice din ţara noastră, de la începuturile ei şi pînă azi, cu o perspectivă asupra viitorului. Conferenţiarul a început prin a pomeni opera ştiinţifică a primilor noştri matematicieni, Spiru Haret şi David Emanuel, şi a acordat o atenţie deosebită matematicienilor noştri care şi-au început activitatea ştiinţifică în primul deceniu al acestui secol — D. Pompei, S. Sanielevici, Gh. Ţiţeica, Tr. Lalescu şi Al. Myller, ale căror teze de doctorat au fost puncte de plecare pentru cercetări noi. Apoi a trecut în revistă activitatea multilaterală a generaţiei de acum, activitate care cuprinde aproape toate ramurile matematicii: analiză, algebră, geometrie, calculul probabilităţilor, mecanică etc.

Dintre aceste lucrări, nu putem să nu menţionăm lucrările acad. S. Stoilov, din domeniul topologiei şi al funcţiilor de o variabilă complexă, care au făcut obiectul unor conferinţe şi comunicări ale autorului la mai multe congrese internaţionale şi se bucură de o preţuire deosebită din partea matematicienilor din lumea întreagă, precum şi cercetările academicianului Gr. C. Moisil, care se ocupă în ultimii ani cu aplicaţii practice la studiul mecanismelor automate, ale algebrei şi a reuşit să creeze o şcoală care se ocupă cu aceste probleme şi la care participă matematicieni şi ingineri.

Sub îndrumarea matematicienilor maturi se ridică o pleiadă de matematicieni tineri, care au de pe acum realizări remarcabile, realizări ce constituie o dovadă vie a felului în care regimul nostru stimulează şi îndrumează munca ştiinţifică.

Dezvoltarea fizicii în ţara noastră a făcut obiectul a două conferinţe. Conferinţa acad. E. Bădărău, intitulată: „Dezvoltarea studiului opticii în R.P.R.", a scos în relief contribuţia fizicienilor noştri la dezvoltarea acestei ramuri a ştiinţei, în care vorbitorul însuşi a jucat un rol conducător. Astfel, s-au obţinut realizări remarcabile în domeniul spectroscopiei şi al fluorescenţei. După 23 August, eforturile opticienilor noştri au fost îndreptate mai mult asupra unor probleme practice puse de dezvoltarea industriei noastre şi, cu sprijinul tehnic şi ştiinţific al Uniunii Sovietice, au început unele cercetări ştiinţifice menite să aducă o contribuţie la tezaurul ştiinţei.

Acad. E. Bădărău a arătat în conferinţa sa că, datorită marelui sprijin al Uniunii Sovietice, se creează condiţiile în vederea folosirii energiei atomice în scopuri paşnice, condiţiile începerii în ţara noastră a unor cercetări în domeniul fizicii nucleare.

Prof. Tr. Gheorghiu, membru corespondent al Academiei R.P.R., în conferinţa cu titlul: „Dezvoltarea studiului electricităţii în R.P.R." a scos în evidenţă greutăţile cu care au avut de luptat în trecut fizicienii noştri, care, în ciuda lipsei de sprijin din partea guvernelor burghezo-moşierimii, au obţinut succese importante. Conferenţiarul a subliniat în mod deosebit avîntul luat de această ramură a ştiinţei sub regimul nostru, în urma înfiinţării Institutului de fizică al Academiei R.P.R. şi a celorlalte institute de cercetări. In aceste institute s-au creat colective de cercetători care, sub conducerea celor mai valoroşi dintre fizicienii noştri, fac cercetări în felurite domenii ale electricităţii, descărcări în gaze, izolanţi şi semiconductori, electronică, geomagnetism şi geoelectricitate etc. Această activitate vie, care se datoreşte sprijinului sovietic şi îndrumării partidului, înregistrează succese remarcabile.

Meritul conferinţelor consacrate dezvoltării matematicii şi fizicii în ţara noastră constă în faptul că ele au scos la iveală realizările cele mai importante ale matematicienilor şi fizicienilor noştri, dintre care unele erau cunoscute numai de specialişti. Ele au darul, după cuvintele acad. S. Stoilov, să mărească încrederea în forţele noastre.

Apropiată de aceste conferinţe cu caracter general este conferinţa deosebit de interesantă a acad. Al. Myller, intitulată: „Metode de lucru în promovarea ştiinţelor matematice".

Cele cinci comunicări prezentate în secţia de metodică a sesiunii pot fi împărţite în două categorii: probleme de ansamblu şi probleme speciale. La prima categorie se referă comunicarea intitulată: „Despre sistemul de predare a geometriei", prezentată de autorul acestui articol. Comunicarea a cuprins o analiză a istoriei predării geometriei şi a arătat că ea este determinată de dezvoltarea societăţii. Din acest fapt rezultă că, pentru a găsi sistemul cel mai just de predare a geometriei, trebuie să ţinem seama de etapa de dezvoltare a societăţii, care determină sarcinile şcolii, de dezvoltarea ştiinţei şi de specificul vîrstei şi al dezvoltării generale a elevilor. In concluzie a fost schiţată o programă de geometrie pentru şcoala de 10 ani, concepută pe două cicluri. Primul ciclu, caracterizat prin predominarea intuiţiei şi a aplicaţiilor practice, urmează să se încheie la sfîrşitul clasei a VII-a, să asigure absolvenţilor acestei clase un sistem închegat de cunoştinţe, care să poată fi util celor ce nu-şi continuă studiile şi să constituie, în acelaşi timp, o bază solidă pentru cei care-şi continuă studiile. Ciclul al doilea urmează să reia geometria de la început, pentru a o trata într-un mod mai apropiat de nivelul la care s-a ridicat ştiinţa contemporană, să elimine balastul şi să apropie predarea de practică.

Aceleiaşi categorii, privitoare la problemele de ansamblu, îi aparţine comunicarea tov. G. Ţintă, intitulată: „Criterii psiho-fiziologice în predarea matematicii". Comunicarea a expus, în lumina învăţăturii lui I. P. Pavlov despre legile activităţii nervoase superioare, structura şi modul de funcţionare a sistemelor de celule corticale, care asigură formarea şi aducerea în conştiinţă a noţiunilor matematice. In comunicare s-a arătat că aceste noţiuni nu se deosebesc de alte noţiuni decît prin gradul lor mai înalt de abstractizare. Rezultă că matematica trebuie predată efectiv şi consecvent ca un studiu al realităţii. In concluzie, tov. Ţintă a propus stabilirea principiilor metodicii de predare a matematicii după criterii psiho-fiziologice, care sînt de natură să asigure acestei ramuri a pedagogiei o bază ştiinţifică. Desigur, pentru a putea duce la aplicaţii practice, ideile expuse în comunicare urmează să fie dezvoltate şi precizate.

Tov. Ionescu-Ţicu a prezentat o lucrare intitulată: „Consideraţii geometrice asupra unor relaţii algebrice". Pornind de la un triunghi înscris într-un cerc de diametru 1, deci ale cărui laturi reprezintă sinusurile unghiurilor opuse lor, pot fi duse unele linii ajutătoare şi deduse pe cale geometrică o serie de relaţii algebrice care altfel, prin calcul direct, se verifică destul de greu. Exerciţiile de acest gen, care nu se prea găsesc în culegerile obişnuite, sînt utile elevilor.

Tov. L. Armeanu, conferenţiar la Universitatea „V. Babeş" din Cluj, a prezentat o lucrare amplă despre rezolvarea problemelor de aritmetică, pe care le sistematizează în vederea dezvoltării gîndirii elevilor. Această lucrare ar putea fi de folos profesorilor care predau aritmetica.

Tov. Tudoran, lector la Universitatea „V. Babeş" din Cluj, a făcut o scurtă comunicare despre predarea calculului prescurtat la algebră. A propus ca regula care dă pătratul binomului şi cele analoage să fie stabilite mai întîi pe cale inductivă şi apoi demonstrate. Comunicarea a cuprins o prelucrare amănunţită a acestei teme.

Deosebit de aceste comunicări din secţia de metodică, s-au prezentat şi la secţiile de matematică şi fizică unele comunicări privitoare la predarea acestor discipline. De pildă, tov. D. Mangeron, profesor la Institutul politehnic din Iaşi, a prezentat modele de mecanică, geometrie analitică şi diferenţială. Tov. I. Braier din Iaşi a prezentat un analizator armonic.

Meritul primei sesiuni ştiinţifice organizate de Societatea de matematică şi fizică din R.P.R. reiese în bună parte din cele ce precedă. Sesiunea a dat unui număr de cadre didactice din diferite oraşe ale ţării prilejul să se cunoască reciproc şi a înlesnit un schimb de idei între matematicieni şi fizicieni. Trebuie subliniat de asemenea faptul că ea a fost organizată simultan cu etapa pe ţară a Olimpiadei de matematică şi fizică, la care au venit în Bucureşti numeroşi profesori din învăţămîntul mediu din toate colţurile ţării. Aceşti profesori au participat la lucrările sesiunii ştiinţifice, au luat cuvîntul la discuţii şi mulţi şi-au exprimat regretul că nu s-au înscris din timp cu cîte o lucrare. Aceasta dovedeşte că, la viitoarele sesiuni, participarea profesorilor din învăţămîntul mediu va fi mai activă.

Lipsurile principale ale sesiunii constau în faptul că Societatea de matematică şi fizică nu a acordat metodicii de predare a fizicii aceeaşi atenţie ca aceea manifestată pentru metodica predării matematicii, deşi se puteau obţine şi în acest sector lucrări de valoare. De asemenea, s-au prezentat prea puţine comunicări privind problemele de metodică a predării matematicii şi fizicii în învăţămîntul superior. Societatea de ştiinţe matematice şi fizice nu a făcut destul pentru a încuraja şi mobiliza profesorii din învăţămîntul nostru să prezinte lucrări la sesiune şi nu a reuşit să stabilească legături rodnice cu cabinetele pedagogice, cu Institutul de cercetări pedagogice şi cu Institutul Central de perfecţionare a cadrelor didactice. Cu toate aceste lipsuri, sesiunea a avut un rezultat pozitiv. Ea a creat o cale în plus, pe lîngă cele existente, de stimulare a muncii ştiinţifice. Printr-o pregătire mai temeinică sesiunile viitoare vor putea aduce o contribuţie importantă la dezvoltarea culturii din ţara noastră.

SE APROPIE ÎNCHEIEREA ANULUI ȘCOLAR

Recapitularea cunoștințelor de fizică

Lecția de recapitulare cu tema: „Motoare termice", desfășurată în clasa a VII-a a școlii nr. 117 din București, a dezvăluit grija cu care tovarășa profesoară Florica Stroe pregătește pe elevii săi pentru examene. La începutul orei, ea a verificat cunoștințele elevilor asupra calorimetriei, cerîndu-le să prezinte cît mai clar această temă și să nu se limiteze la răspunsuri simple. Cele două eleve chemate la tablă au vorbit despre calorie ca unitate de măsură a căldurii. Ele au dat difinițiia caloriei și a kilocaloriei. Răspunsurile lor au dovedit că înțeleg ce este capacitatea calorică. Eleva Șiiu Elena a reprodus în mod logic cele două experiențe descrise în manual, explicînd just diferitele fenomene care au loc. Ea a arătat că, încălzind tot atîta timp două vase, dintre care unul cuprinde 1 kg apă, iar celălalt ½ kg de apă și ½kg de plumb, temperatura crește mai repede în vasul care conține plumb. Deci plumbul se încălzește mai ușor decît apa.

Tot astfel a fost bine descrisă și experiența în care se încălzesc la aceeași temperatură (100°) cantități egale de plumb, fier și aluminiu.

Elevele au întîmpinat însă dificultăți la definirea noțiunii de capacitate calorică. Tovarășa profesoară a intervenit cu întrebări ajutătoare puse întregii clase. Ea a pornit de la faptul că, dacă se încălzesc pînă la 100° cantități egale de plumb, fier și aluminiu, se constată că ultimul absoarbe cea mai multă căldură. Întrebarea: „Dar dacă vrem să încălzim numai cu 1 grad aceste corpuri, care va absorbi mai multă căldură?" le-a ajutat mult pe eleve, care au putut defini mai ușor noțiunea de capacitate calorică.

Întrebările profesoarei bine formulate și legate una de alta, au dus la definirea căldurii specifice. „Dar dacă nu încălzim întreg corpul, ci numai 1 gram dintr-un corp, atunci cîtă căldură este necesară pentru a-i ridica temperatura cu 1 grad?" a întrebat în continuare tov. Stroe. Eleva Stan Zoica a dat un răspuns precis asupra căldurii specifice, indicînd și cîteva exemple pentru a arăta că această mărime se măsoară în cal/g.grad.

A urmat apoi descrierea calorimetrului. Eleva Șiiu Elena a folosit aparatul, explicînd de ce cuprinde acesta două vase, a vorbit despre rolul stratului de aer folosit aici ca izolator pentru a împiedica propagarea căldurii prin conductibilitate.

Pentru a fixa cunoștințele recapitulate, tovarășa Stroe le-a dat elevilor spre rezolvare două probleme al căror conținut a fost bine ales, cu date care nu necesitau un calcul dificil. Problemele au fost compuse de către tovarășa profesoară. Într-una din probleme s-au dat cunoscute masa unei bucăți de aramă, temperatura inițială și căldura specifică a aramei. Se cerea aflarea cantității de căldură cedată de aramă cînd se răcește pînă la temperatura finală a camerei.

În a doua problemă s-au dat cantitatea de căldură absorbită de o masă de fier a cărei greutate se cunoaște, temperatura inițială și finală și s-a cerut să se afle care este căldura specifică a fierului. După ce și-au înscris datele, elevele au repetat problema și au expus clar fenomenul fizic care are loc. Era mult mai bine, însă, dacă în rezolvarea acestor probleme, în loc să se înlocuiască direct datele problemei prin formula literală: $Q=m\,c\,(t_2-t_1)$, s-ar fi făcut o judecată din care să reiasă cei trei factori de care depinde cantitatea de căldură degajată sau absorbită de corp.

Mai departe, tov. Stroe a pus întrebări asupra puterii calorice a combustibililor și elevele au dat cu ușurință exemple de combustibili care, arzînd complect, dau căldură mare, precum și exemple de combustibili care dau puțină căldură.

Profesoara a discutat cu elevele despre energia atomică, insistînd asupra faptului că aceasta este mai puternică decît orice combustibil. Tovarășa profesoară a scos în relief importanța folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, arătînd realizările Uniunii Sovietice în acest domeniu, perspectivele pe care le deschide utilizarea acestei energii.

Întrebările puse de tovarășa profesoară au fost destul de clare, iar răspunsurile elevelor au dovedit o temeinică pregătire.

La această lecție, însă, cu un conținut atît de bogat, au fost chemate doar două eleve la tablă. Deși era vorba de o lecție de recapitulare, clasa a fost antrenată foarte puțin în desfășurarea ei.

O greșeală și mai mare a avut această lecție din punct de vedere al organizării. Tema de recapitulat era: „Motoare termice". Această temă a fost dezvoltată într-o măsură insuficientă, din cauza lipsei de timp. De abia începuse să se lucreze schema pe tablă și a și sunat de ieșire. Ideile introduse în schemă au fost stabilite cu participarea elevelor, au fost formulate clar, însă din cauza timpului scurt nu au mai avut înlănțuirea temei precedente. De asemenea, la început trebuia să se facă o legătură cu cunoștințele anterioare asupra transformării reciproce dintre lucru mecanic și căldură.

Dacă tovarășa Stroe și-ar organiza mai bine lecțiile de recapitulare, acordînd cea mai mare parte din timp temei care constituie subiectul lecției de recapitulare, fără îndoială că rezultatele obținute ar fi și mai bune. Răspunsurile elevelor, caietele lor de notițe reflectă munca perseverentă și bine orientată din punct de vedere științific a tovarășei Stroe. Este necesar, însă, ca tovarășa profesoară să acorde mai multă atenție organizării lecțiilor de repetare.

Prof. A. NEGULESCU

In preajma închiderii cursurilor la o școală profesională

Problema pregătirii examenelor constituie pentru cadrele didactice ale școlii profesionale nr. 13 din București o preocupare permanentă.

La ședința consiliului pedagogic cu privire la organizarea pregătirilor pentru examenele de promovare și absolvire s-a analizat temeinic situația la învățătură a elevelor, stabilindu-se care sînt obiectele la care elevele n-au obținut rezultate satisfăcătoare pînă în prezent, cum este, de pildă, cazul la fizică. In consiliul pedagogic s-a hotărît luarea unor măsuri pentru îmbunătățirea acestei situații. Astfel, directorul de studii al școlii, tov. Toma Strelicovschi, s-a preocupat în mod special de ridicarea nivelului lecțiilor de fizică. Pentru elevele rămase în urmă s-au organizat ore de meditații, sub conducerea cadrelor didactice.

Se acordă multă atenție, la clasele de absolvență, recapitulării materiei studiate în anii precedenți. Pentru îmbunătățirea muncii în această perioadă, cabinetul metodic-bucureștean a organizat în școală o lecție deschisă la învățămîntul practic. In același timp, direcția școlii s-a preocupat îndeaproape de organizarea lucrărilor de control și de absolvire.

Un ajutor însemnat în asigurarea succesului examenelor îl aduce organizația U.T.M. a școlii. In ședința comună a comitetelor U.T.M., precum și în ședințele pe ani s-au stabilit măsuri de ajutorare a elevelor rămase în urmă, de urmărire a felului cum se desfășoară în general pregătirea pentru examene.

Intreg colectivul școlii își înzecește eforturile în această perioadă, conștient că succesul examenelor va constitui o nouă realizare în lupta pentru pregătirea tinerilor constructori ai socialismului.

L. JUSTER

Pregătirea pentru examene la Facultatea de pedagogie

La Facultatea de pedagogie a Institutului pedagogic din București se resimte puternic preocuparea cadrelor didactice de a ajuta studenții să se prezinte cît mai bine pregătiți la examene.

Invățînd din experiența sesiunii de colocvii și examene din iarnă, conducerea facultății, împreună cu organizația sindicală și organizația U.T.M., a hotărît să ia din timp o serie de măsuri care să înlăture caracterul de campanie al pregătirii pentru examene și să asigure un succes real al studenților. Obiectivul principal al tuturor măsurilor luate a fost crearea posibilității pentru studenți de a-și consolida și sistematiza cunoștințele însușite.

Pentru ca munca de pregătire a examenelor să se desfășoare în mod organizat, decanatul împreună cu organizația U.T.M. și organizația sindicală și-au întocmit un plan comun de muncă. Printre măsurile inițiate s-a prevăzut organizarea unei ședințe de analiză a muncii în unele seminarii, în special la acele grupe unde studenții au întîmpinat greutăți în studierea materialului. De exemplu, la anul I s-au analizat seminariile de psihologie, de limba română, de marxism-leninism. Roadele acestei ședințe au fost pozitive. Datorită participării vii la discuții a studenților, s-au putut scoate la lumină cauzele deficiențelor constatate în munca unora dintre ei. Astfel, s-a arătat că unii studenți nu știu să-și alcătuiască un plan de studiu, că uneori bibliografia a fost prea vastă sau prea tîrziu anunțată, că tematica pentru seminarii cuprindea uneori prea multe probleme de discutat. Ca urmare, s-a hotărît să se dea îndrumări amănunțite studenților cu privire la felul cum să-și conspecteze materialul indicat, să se revizuiască bibliografia și să se stabilească o bibliografie obligatorie, iar tematica pentru seminarii să fie stabilită de către conducătorul cursului respectiv.

Alte măsuri a căror îndeplinire contribuie efectiv la buna pregătire a studenților pentru examene sînt organizarea unor lecții de sinteză și a unor seminarii recapitulative, organizarea unor consultații colective pentru lămurirea problemelor generale etc.

De asemenea, s-au luat măsuri serioase pentru îmbunătățirea condițiilor de studiu. S-a redus numărul ședințelor pe linie de U.T.M. Cabinetul pedagogic al facultății a pus la dispoziția studenților bibliografia obligatorie la fiecare disciplină, programa și cursul la care se dă examen. S-a organizat ajutorul reciproc în cadrul fiecărei grupe.

Un ajutor deosebit de însemnat primesc studenții în cadrul seminariilor recapitulative. Seminarul condus în ziua de 17 mai de către tovarășul lector Nicolae Oprescu, cu grupa a IV-a a anului II, constituie un exemplu grăitor în această privință. Tema acestui seminar recapitulativ a fost: Metodele de învățămînt. Studenții au fost anunțați cu două săptămîni înainte că în această zi vor recapitula tema respectivă. Tovarășul lector, acordînd importanța cuvenită acestui seminar, și-a pregătit materialul cu seriozitate, sistematizîndu-l în jurul a două probleme: superioritatea metodelor de învățămînt folosite în școala noastră și felul cum trebuie să fie folosite metodele de învățămînt.

Intrebările formulate cu grijă de tovarășul lector au dat studenților posibilitatea să sistematizeze într-o nouă ordine materia însușită, să înlăture anumite confuzii, să înțeleagă mai bine problemele de bază ale capitolului respectiv. De la început, tovarășul Oprescu a ținut ca studenții să aibă cunoștințe precise cu privire la metoda de învățămînt și la procedee, să facă distincția cuvenită între aceste două noțiuni. A insistat mult mai ales asupra raportului dintre metodele folosite în școală de-a lungul timpurilor și conținutul învățămîntului și sarcinile educației, asupra dependenței metodei de scopul învățămîntului, de conținutul temei, de particularitățile de vîrstă ale elevilor și de specificul obiectului de studiu, asupra cerințelor pe care trebuie să le îndeplinească aplicarea fiecărei metode în parte, asupra felului cum trebuie îmbinate metodele de învățămînt în procesul predării.

In general, răspunsurile studenților au dovedit o temeinică pregătire. Ei cunosc bine conținutul fiecărei metode de învățămînt și au înțeles felul cum trebuie să se îmbine aceste metode în predarea diferitelor discipline. In desfășurarea seminarului au fost antrenați toți studenții.

In seminar s-au înlăturat confuziile unor studenți cu privire la metode și sistem, povestire și prelegere, s-a lămurit bine faptul că tipurile de lecții se stabilesc după scopul didactic și nu după metodă.

In încheiere, tovarășul lector a insistat asupra superiorității metodelor folosite în școala noastră, asupra priceperii cu care trebuie alese și îmbinate metodele de învățămînt pentru ca ele să constituie mijloace puternice de instruire și educare a tineretului în spirit comunist.

M. POPESCU

O lecție de repetare la chimie

Am asistat la o lecție de repetare la chimie la clasa VIII F, a școlii medii de 10 ani nr. 22 din București cu tema „Legile fundamentale ale chimiei și însemnătatea lor practică".

Pentru ca elevele să se poată pregăti temeinic pentru această lecție, profesoara a dat dinainte elevelor un plan de studiu individual în care se prevedeau următoarele probleme ce trebuiau repetate: reacții chimice, substanță simplă, substanță compusă, element; solubilitatea substanțelor, concentrația soluțiilor; legea conservării masei, legea constanței compoziției substanțelor.

La întrebările profesoarei care conducea cu pricepere lecția, elevele au arătat care sînt legile fundamentale ale chimiei. Ele au enunțat apoi pe scurt conținutul legii conservării masei, legată de numele lui Lomonosov și Lavoisier, au verificat experimental această lege prin reacția dintre iodura de potasiu și azotatul de argint, folosind balanța pentru a arăta că masa substanțelor intrate în reacție este egală cu aceea a substanțelor rezultate. In acest timp elevele au scris pe tablă și în caietele de notițe ecuația reacției. O elevă a făcut verificarea aceleiași legi prin reacția dintre clorura de sodiu și azotatul de argint. Ea a cîntărit substanțele intrate precum și cele rezultate din reacție după care a scris ecuația reacției.

Conduse de profesoară elevele au arătat principalele folosae ce decurg din cunoașterea legii conservării masei și anume: explicarea justă, materialistă a fenomenelor chimice și fixarea cantităților de materii prime necesare fabricării diferitelor produse industriale.

Pentru a sublinia foloasele cunoașterii acestei legi, elevele au efectuat cîteva probleme de calcul.

Profesoara a atras atenția elevelor asupra calculului după formule cînd se întrebuințează în reacții substanțele în soluții. Elevele au aplicat legea conservării masei și în acest caz. Cu acest prilej elevele își împrospătează noțiunile de soluție molară, bimolară, decimolară și își îmbogățesc și cunoștințele referitoare la legea conservării masei, stabilind legături firești între această temă și cunoștințele despre soluții.

O elevă a enunțat apoi legea constanței compoziției substanțelor. Colegele ei au arătat valabilitatea acestei legi dînd ca exemplu prepararea bioxidului de sulf prin diferite metode (arderea sulfului în aer, acțiunea acidului sulfuric asupra sulfitului de sodiu, prăjirea piritei) și subliniind că bioxidul de sulf preparat pe oricare din aceste căi are aceleași proprietăți fizice și chimice, corespunzătoare unei singure compoziții chimice unice, cu formula SO_2.

O elevă a executat practic reacția de combinare dintre 56 g pulbere de fier și 32 g sulf, din care a rezultat 56 g sulfură feroasă. Elevele au explicat apoi cu multă claritate însemnătatea practică a cunoașterii legii constanței compoziției, arătînd că potrivit acestei legi în industria chimică se calculează în prealabil cantitățile de substanțe ce trebuie să intre în reacție pentru a se evita risipa. S-a arătat apoi importanța acestei legi la stabilirea compoziției substanțelor pe baza analizei produselor care au aceleași însușiri cu toate că s-au obținut pe căi diferite.

Această lecție a fost vie, interesantă. Elevele au dat exemple variate, culese din întreaga materie, dovedind că învățarea legilor fundamentale ale chimiei n-a constat într-o memorare mecanică ci într-o însușire conștientă a acestora, dîndu-le posibilitatea de a explica cu ajutorul lor fenomenele învățate ulterior.

OCTAVIA BOSTAN

Consolidarea cunoștințelor despre creșterea și dezvoltarea plantelor de cultură

La lecțiile de recapitulare finală a cunoștințelor de botanică în clasa a VI-a profesorii vor trebui să includă și teme din programa de botanică a clasei a V-a, deoarece cunoștințele de fiziologie nu se pot asimila temeinic dacă nu sînt bazate pe date morfologice.

Iată, de pildă, cum ar trebui să se desfășoare lecția de recapitulare cu privire la creșterea și dezvoltarea plantelor de cultură, lecție menită să ușureze înțelegerea conținutului științific al metodelor agrotehnice înaintate. Elevii confundă adeseori noțiunea de creștere cu noțiunea de dezvoltare, din cauză că nu cunosc în suficientă măsură legile pe baza cărora au loc creșterea și dezvoltarea organismelor vegetale. De aceea profesorii trebuie să lămurească în primul rînd aceste noțiuni.

Profesorul va trebui să se oprească la început asupra procesului de creștere a plantelor și să arate apoi factorii care îl determină. Prin discuții cu elevii, el trebuie să scoată în evidență faptul că fenomenul de creștere constituie o sporire a masei plantei în greutate și volum. Elevii trebuie să înțeleagă că fenomenul de creștere are loc numai atunci cînd organismul vegetal, datorită însușirilor sale ereditare, asimilează din mediul exterior substanțele care-i sînt necesare. Pentru înțelegerea temeinică de către elevi a noțiunii de creștere a plantelor, profesorul trebuie să dea exemple cît mai numeroase de cerințe ale plantelor de cultură față de diferiți factori externi, cum sînt de exemplu apa, sărurile minerale, bioxidul de carbon și oxigenul, lumina, temperatura etc.

Așa de pildă plantele originare din țările umede și calde, cum este castravetele, au cerințe de umiditate sporită și de temperatură ridicată; plantele a căror origină este în țările calde cu climă uscată (ca pepenele galben și verde) au cerințe de umiditate redusă și temperatură ridicată, iar plantele a căror origină este în țările cu climă temperată (cum este varza) au cerințe de umiditate sporită și temperatură moderată.

Tot pentru înțelegerea temeinică a noțiunii de creștere a plantelor profesorul va trebui să lămurească în ce constă mediul extern sau mediul de viață. El va arăta că mediul reprezintă suma tuturor condițiilor care înconjoară organismul, dar că din acestea organismul nu folosește decît pe acele cerute imperios de natura, de ereditatea sa. Dacă condițiile de viață satisfac cerințele organismelor, acestea cresc (și se dezvoltă) și dimpotrivă, dacă nu vor găsi în mediul exterior condițiile cerute de natura, de ereditatea lor, ele nu se vor mări în greutate și volum sau vor crește greu și se vor dezvolta incomplect.

In ceea ce privește noțiunea de dezvoltare, prin discuții cu elevii profesorul trebuie să le arate că dezvoltarea plantelor constituie o succesiune de etape sau stadii prin care trec plantele, de la sămînatul semințelor, pînă la coacerea semințelor noii plante, stadii care apar sub influența unor anumiți factori externi, dintre care mai importanți sînt factorul lumină și factorul temperatură de care planta are nevoie în anumite cantități, variabile pentru fiecare specie de plantă și pentru diferite condiții de climă.

Vor fi date cu această ocazie exemple numeroase de plante care nu se dezvoltă (nu fructifică), decît dacă trec printr-un anumit stadiu de temperatură și lumină deosebit pentru diverse plante de cultură ca: varza, ceapa, cartoful, cerealele de primăvară și de toamnă, bumbacul etc. In legătură cu aceasta se va arăta posibilitatea omului de a modifica natura organismelor, prin schimbarea cantitativă a acestor factori de lumină și temperatură.

Profesorul va folosi exemple cît mai numeroase din activitatea desfășurată la colțul naturii vii, pe terenul experimental școlar, exemple culese din excursiile și vizitele efectuate în natură, la G.A.C. și G.A.S., pentru a sublinia în concluzie rolul hotărîtor al omului în transformarea dirijată a naturii organismelor vegetale.

In concluzie se va arăta că fenomenele de creștere și dezvoltare nu sînt identice și ca dovadă se vor da exemple de plante care pot avea o creștere rapidă (sporire a masei vegetative) și o dezvoltare lentă (adică o încetată înaintare a plantei spre producerea semințelor), o creștere lentă și o dezvoltare accelerată, o creștere rapidă și o dezvoltare rapidă, o creștere lentă și o dezvoltare lentă. Fenomenele de creștere nu sînt identice cu fenomenele de dezvoltare, dar între ele există o strînsă legătură, o interdependență, în sensul că dezvoltarea nu poate avea loc dacă planta nu a asimilat din mediul exterior condițiile necesare pentru ca ea să crească mai întîi. Creșterea precede deci dezvoltarea tuturor plantelor din natură.

Profesorul trebuie să vorbească elevilor despre metodele agrotehnice înaintate și despre metodele de luptă contra dușmanilor plantelor de cultură, metode care au la bază aceste cunoștințe despre creșterea și dezvoltarea plantelor și cu ajutorul cărora țăranii noștri muncitori asigură obținerea unor recolte îmbelșugate.

Pentru ca lecția de recapitulare să fie cît mai interesantă, profesorul trebuie să folosească în largă măsură materialul demonstrativ. De asemenea, el trebuie să îndemne pe elevi să folosească însemnările făcute de ei în caietele de observații pe marginea activității pe parcela experimentală a școlii sau în cadrul excursiilor și al vizitelor în natură, la gospodăriile agricole colective și gospodării agricole de stat.

SOFIA ȚĂRANU și IOAN RINCU
metodiști

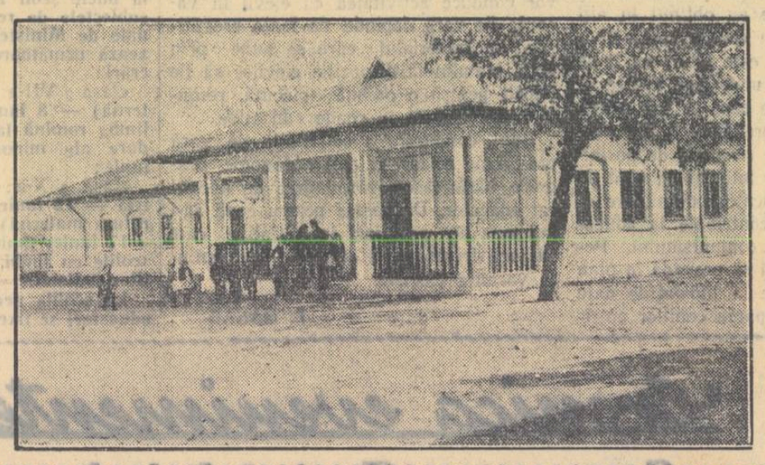

Cu ajutorul plin de grijă al oamenilor muncii, școlile noastre au condiții tot mai bune de activitate.

In clișeu: *Clădirea școlii din comuna Ciorani de Jos, raionul Urlați, construită prin mijloace locale de țăranii muncitori ai comunei.*

Calificarea, principala sarcină obștească a cadrelor didactice necalificate

Alexandru Apostu
membru în prezidiul C.C. al S.M.I.

Prin grija partidului și guvernului, a fost creat învățămîntul seral și fără frecvență pentru calificarea cadrelor didactice. Hotărîrea din 16 august 1951 pune un accent dosebit pe dezvoltarea acestuia. Ca urmare a măsurilor luate de partid și guvern, organele de învățămînt și sindicale s-au străduit să obțină an de an rezultate cît mai bune în organizarea și desfășurarea acțiunii de calificare a cadrelor didactice.

Astfel, unele institute de învățămînt superior cu secții serale și fără frecvență, cum este de exemplu Institutul Maxim Gorki, au trimis pe teren cadre didactice pentru a populariza secțiile din cadrul facultăților și de a convinge cît mai mulți pedagogi să se înscrie în vederea calificării lor.

De asemenea, multe din organele de învățămînt și sindicale au desfășurat o intensă muncă de mobilizare a cadrelor necalificate, pentru a se înscrie la cursurile serale sau fără frecvență.

Pentru asigurarea condițiilor necesare pregătirii celor înscriși la aceste cursuri, s-a reușit ca în acest an școlar să se asigure litografierea cursurilor la o bună parte din discipline, iar unele decanate ale facultăților cu secții serale și fără frecvență au trimis din timp cursanților programele de învățămînt, îndrumările asupra studiului individual și temele lucrărilor de control. In multe raioane ca de exemplu: Mediaș și Făgăraș din regiunea Stalin, în unele raioane din regiunea Galați și Hunedoara, organele din învățămînt și sindicale s-au preocupat de asigurarea timpului necesar studiului individual, de procurarea materialului bibliografic în cadrul bibliotecilor sindicale care au alcătuit numeroase biblioteci mobile și au organizat consultații cu sprijinul cadrelor didactice calificate și cu experiență, pentru tovarășii înscriși la cursurile fără frecvență.

O contribuție importantă în pregătirea studenților înscriși la cursurile fără frecvență aduc cercurile de pregătire organizate în multe centre regionale și consultațiile organizate de colectivele de catedră (asistenți, lectori și conferențiari) în diferite centre de raioane.

Multe cadre didactice înscrise la aceste cursuri, conștiente de importanța calificării lor pentru munca pe care o desfășoară, au folosit din plin condițiile asigurate de partid și guvern și sprijinul acordat de secțiile de învățămînt, directorii de școli și organele sindicale, reușind să obțină rezultate bune în munca de pregătire și de realizare la timp a sarcinilor lor de studenți. Astfel, tovarășii Titus Bănică, de la școala de 7 ani, comuna Bariera Vîlcii — raionul Craiova, Rodica Irimia, de la școala medie de fete din Cîmpulung-Muscel, studenți în anul I la Facultatea de matematică și fizică, Alexandru Iftimie, de la școala de 7 ani mixtă nr. 2 Piatra Neamț — regiunea Bacău și Vasile Lutcan, de la școala elementară din comuna Drăgoești, raionul Drăgășani, regiunea Pitești, studenți la secția fără frecvență de la Facultatea de filologie, acordă o mare atenție pregătirii lor.

Cu toate aceste succese, există încă lipsuri serioase în problema calificării cadrelor didactice din școlile elementare și de la clasele V—X. Astfel, deși în multe raioane, ca de exemplu: raionul Băneasa, regiunea Constanța, raioanele Negrești și Codăești din regiunea Iași, raionul Galați, etc., mulți pedagogi care predau la clasele V—VII n-au studii corespunzătoare, totuși numărul celor înscriși la cursurile fără frecvență sau serale este încă destul de mic și dintre aceștia numai o parte au reușit să promoveze și să-și trimită lucrările de control la timp. Unele lucrări de control sînt întocmite necorespunzător, copiate întocmai din materialul bibliografic recomandat sau după lucrările altor tovarăși trimise și corectate mai înainte. Așa au procedat, de pildă, tovarășa Lucia Cochilet, de la școala de 7 ani din comuna Deleștii-Vaslui, regiunea Iași și tovarășa Eugenia Belu, de la școala de 7 ani din comuna Peciul Nou, raionul Deta, regiunea Timișoara, studente la Facultatea de biologie, secția științe naturale-geografie, obținînd cîte 6 note „insuficient" la lucrările de control trimise în acest an școlar. Sînt de asemenea cadre didactice, ca de exemplu tov. Ion Dabija, de la școala de 7 ani din comuna Vinderei, raionul Bîrlad, sau tovarășa Elena Radu, de la școala de 7 ani din comuna Sînboeni-Costești, regiunea Pitești, care au fost exmatriculate datorită atitudinii de nepăsare față de calificarea lor, manifestată prin nedepunerea pînă în prezent a lucrărilor de control. Nu este mai puțin condamnabilă atitudinea celor înscriși la diferite secții serale sau fără frecvență, care nu s-au prezentat la examene din cauza lipsei de preocupare pentru pregătire, cum s-a întîmplat de exemplu cu tovarășii Nicolae Pescaru, șeful secției învățămînt a raionului Crevedia din regiunea București, Dumitru Gh. Badea, de la școala de 7 ani Fetești-Gară, regiunea Constanța.

In general, multe din lipsurile constatate în problema calificării cadrelor didactice se datoresc unor organe sindicale și de învățămînt care nu s-au preocupat să asigure condițiile necesare pregătirii celor înscriși la aceste cursuri și n-au desfășurat o acțiune puternică în masa cadrelor didactice necalificate, pentru a le face să înțeleagă că principala sarcină obștească a învățătorilor și profesorilor ce nu au studii corespunzătoare funcției ce îndeplinesc în școală o constituie calificarea lor. Astfel, în raioanele: Urziceni, regiunea Ploești, Virtoapele, regiunea București și altele, organele sindicale și de învățămînt n-au asigurat condiții necesare studiului cadrelor didactice înscrise la cursurile fără frecvență, ceea ce a făcut ca unii tovarăși cum sînt: tov. Vasile Ghiță, de la școala de 7 ani din comuna Cocora, raionul Urziceni, sau tov. Alexandru Sîrbu, de la școala din comuna Rădoești, raionul Virtoape, fiind supraîncărcați cu diferite sarcini, să nu se poată pregăti în mod temeinic atît pentru lucrările de control, cît și în vederea prezentării la examene. Pentru unele cadre didactice, înscrise la cursurile fără frecvență, o greutate în pregătirea lor sistematică a constituit-o trimiterea cu întîrziere de către unele facultăți a programelor de învățămînt și a temelor pentru lucrările de control, din care o parte, avînd o serie de greșeli strecurate la litografiere, a creat greutăți în munca studenților. La Facultatea de fizică și matematică de pe lîngă Universitatea „C. I. Parhon" din București, bunoară, temele lucrărilor de control au fost trimise cursanților în luna decembrie, iar la Facultatea de biologie programul de învățămînt pentru marxism-leninism s-a difuzat tocmai în luna martie, cu toate că lucrarea de control trebuia înaintată în luna februarie. Continuarea și în acest an de învățămînt a acestor lipsuri se datorește în mare parte Direcției generale a învățămîntului superior din Ministerul Învățămîntului și secției muncii profesionale din cadrul C.C. al S.M.I., care n-au folosit constatările făcute și concluziile desprinse în anul școlar precedent pentru intensificarea muncii de teren, pentru a lua imediat măsurile necesare. O deficiență serioasă în buna organizare și desfășurare a învățămîntului fără frecvență o constituie lipsa de cursuri litografiate la unele discipline, pentru care colectivele de catedră nu și-au îndeplinit angajamentele luate pentru a le elabora la termenele fixate. Astfel, pentru anul V de la Facultatea de fizică și matematică din București, nici pînă în prezent nu s-au litografiat cursurile de Funcții complexe și Fizică teoretică, iar tov. profesor A. Nicolau n-a redactat cursul pe care își luase angajamentul de a-l termina pînă la 1 mai a.c.

In ceea ce privește folosirea de către cadrele didactice a cercurilor de studii, organizate în majoritatea centrelor regionale, multe comitete sindicale și organe de învățămînt, ca de exemplu cele din orașul București, regiunile Craiova, Constanța și altele, nu s-au preocupat de popularizarea acestor cercuri de studii, n-au mobilizat cursanții să le frecventeze și n-au creat condițiile necesare pentru pregătire.

Intrucît pînă la sesiunea de examene pentru cei înscriși la cursurile fără frecvență sau serale n-a mai rămas decît puțin timp, este necesar ca organele sindicale, în colaborare cu organele din învățămînt, să analizeze în ședințele sindicale sau în consiliile pedagogice rezultatele obținute la examene de cursanți și stadiul de pregătire pentru promovarea examenelor din acest an, luîndu-se imediat măsuri pentru remedierea lipsurilor și înlăturarea greutăților.

Pentru a veni în ajutorul acestor cadre didactice, comitetele sindicale raionale au datoria să sprijine secțiile de învățămînt pentru organizarea în centrele raionale, acolo unde sînt condiții, a cursurilor de pregătire la care să fie antrenați să predea cei mai buni profesori de specialitate din școlile pedagogice, medii și, unde e posibil, chiar din învățămîntul superior.

In mod deosebit, organizatorii sindicali, în colaborare cu directorii de școli, trebuie să se preocupe de asigurarea timpului necesar studiului, evitînd supraîncărcarea cu sarcini obștești, întrucît calificarea — așa cum arată H.C.M. nr. 1389/1954 — este principala sarcină obștească a cadrelor didactice necalificate. De asemenea, este necesar ca de pe acum să se planifice activitățile din timpul verii astfel încît să se asigure cursanților concediu de 30 de zile cu plata salariului, în afara concediului de odihnă, pentru a se putea prezenta la examene.

In vederea asigurării materialului bibliografic necesar, comitetele sindicale raionale vor lua măsuri imediate pentru înzestrarea bibliotecilor sindicale cu acest material, aprovizionînd bibliotecile mobile existente și organizînd noi biblioteci pentru cadrele didactice din comunele îndepărtate de centru.

Pentru ca în viitorul an de învățămînt numărul cadrelor didactice înscrise la cursurile serale și fără frecvență să fie mai mare ca în prezent, trebuie ca organele sindicale și organele din învățămînt să intensifice munca de lămurire în rîndurile învățătorilor și profesorilor care nu au studii corespunzătoare disciplinei și gradului de învățămînt la care predau, pentru a-i convinge să se înscrie la aceste cursuri și să se pregătească în vederea examenelor de admitere.

Pentru realizarea acestei importante sarcini — calificarea — organele sindicale și organele de învățămînt trebuie să lupte ca fiecare învățător și profesor să fie convins că, pentru a putea corespunde noilor cerințe ale școlii și sarcinilor puse de construirea socialismului în țara noastră, trebuie nu numai să învețe pe altul, ci el însuși să învețe mereu.

Să pregătim bine vacanța elevilor

Puțin ne mai despart de vacanța de vară. In zilele acestea elevii noștri muncesc cu sîrguință pentru a încheia cu rezultate bune anul școlar. Dar pentru odihna lor binemeritată se fac de pe acum toate pregătirile.

Vacanța elevilor este în fiecare an mai bine organizată pentru că, la grija sporită cu care se iau măsurile în vederea bunei ei desfășurări, se adaugă experiența care se îmbogățește de la an la an.

Pentru buna desfășurare a vacanței elevilor vor colabora anul acesta organele învățămîntului și comitetele U.T.M., consiliile sindicale, organele sanitare, reprezentanții instituțiilor, întreprinderilor și organizațiilor de masă care organizează tabere sau pot da sprijin muncii de vară cu elevii. Pedagogi, instructori de pionieri, medici vor fi permanent în mijlocul elevilor în tabere, în excursii etc.

Ca în alți ani și anul acesta se vor organiza tabere locale în toate școlile, tabere centrale și regionale la munte și la mare, vor avea loc excursii în cadrul regiunilor sau în afara lor, competiții sportive pe grupe de școli. Viața copiilor va fi înfrumusețată prin programe artistice, vizionări de spectacole de film, de teatru, vizite la muzee.

In vacanța trecută activitățile de vară s-au desfășurat sub conducerea plină de grijă a multor pedagogi pricepuți. Profesori ca tovarășii Ion Sucitu, Virgil Cristea, Elena Brașoveanu, Virginia Cumpătă, Gheorghiu Stelian și alții au muncit cu pricepere și dragoste, realizînd o vacanță plăcută și instructivă copiilor pe care i-au avut în grijă.

Au fost însă lipsuri în multe privințe în organizarea și desfășurarea vacanței de vară. Cele mai însemnate au fost acelea privitoare la alegerea și repartizarea cadrelor de educatori precum și la recrutarea elevilor.

Anul trecut secția de învățămînt a regiunii Ploești, de pildă, a întîrziat cu trimiterea cadrelor în tabere, secția de învățămînt a raionului Focșani a propus oameni care n-au putut veni în tabere și de aceea s-au produs greutăți. Secția de învățămînt a regiunii Pitești nu a trimis de loc pedagogii la instructaj, dovedind că subapreciază necesitatea instruirii lor speciale pentru activitatea de vară.

In unele tabere erau la un loc copii între 6—16 ani, ceea ce a constituit o greutate pentru munca educativă.

Ministerul Invățămîntului a luat o serie de măsuri pentru a întări controlul activității instructiv-educative din tabere, care în anul trecut a fost nesatisfăcător.

Comisiile de organizare a vacanței vor trebui să țină seama de concluziile trase pe baza analizei muncii din vara trecută pentru a-și îmbunătăți activitatea în anul acesta. Pentru a evita lipsurile din anul trecut, pentru ca în vara aceasta odihna elevilor să fie mai bine organizată, comisiile vor cere sprijinul organelor de partid pentru rezolvarea problemelor mai importante.

Pînă acum multe din măsurile necesare au fost luate. Au fost alese localurile în care vor funcționa tabere și în unele locuri au și început amenajările. S-au luat măsuri pentru dotarea taberelor locale cu material didactic, pionieresc, sportiv.

Alegerea cadrelor de educatori este una dintre problemele cele mai importante în legătură cu buna organizare a vacanței elevilor. Activitățile de vară trebuie conduse de pedagogi pricepuți, cu bogată experiență și cu multă dragoste pentru copii, care să înțeleagă că aceștia au în primul rînd nevoie de odihnă după munca unui an școlar. Secțiile de învățămînt regionale au fost înștiințate din timp de numărul de cadre pe care trebuie să-l asigure pentru tabere. După alegerea lor dintre pedagogii care au obținut în alți ani rezultate bune în conducerea activităților de vacanță, este bine să li se comunice localitatea unde vor merge și numărul de copii de care se vor ocupa pentru ca ei să se pregătească din vreme. Ținînd seama de vîrsta și de posibilitățile elevilor, ei vor întocmi un plan de activități variate, plăcute, odihnitoare și distractive, care să contribuie la educația elevilor în spiritul comunismului. Pedagogul va avea grijă să prevadă în plan totul, în amănunt, de la indicațiile date părinților pentru echiparea copiilor potrivit cu localitatea unde merg, pînă la organizarea formelor de activitate educativă. In vara aceasta spre deosebire de alți ani se vor organiza, acolo unde condițiile de cazare permit, tabere mixte. Acest lucru pune în fața pedagogilor probleme educative deosebite. Pregătindu-se din vreme, ei vor putea lua din prima zi măsuri pentru a impune o atmosferă disciplinată, tovărășească între elevi și eleve.

Activitățile de vară conduse de profesori destoinici trebuie să îmbogățească cunoștințele elevilor din domeniul literaturii, științelor naturale, geografiei, muzicii etc. Dar, aceasta trebuie să se realizeze prin forme de activitate ușoare, care să nu ceară eforturi din partea elevilor. Ședințe lungi și obositoare, întocmirea unor referate, discuții în colectiv de ore întregi în încăperi închise împiedică pe copii să se odihnească, îi lipsesc de jocurile de care trebuie să se bucure din plin. Activitățile de vară se deosebesc de cele din timpul anului școlar prin aceea că deși au un caracter instructiv, ele nu îmbracă totuși forme didactice.

Vacanța este un prilej ca elevii să cunoască mai bine patria, să cunoască aspecte variate din munca și viața oamenilor din diverse regiuni ale țării. Aceasta oferă posibilități mari pedagogului să întărească educația patriotică a elevilor, să-i apropie de producție, să-i facă să iubească munca direct productivă.

Numeroase școli au făcut planuri pentru organizarea unor excursii mari. De pildă, școli din Aiud, din Cluj vor face excursii pînă la Constanța, sau pe Munții Bucegi. In planurile excursiilor se prevede întocmirea unor colecții de plante, de scoici, de roci etc.

Casele de pionieri își organizează și ele activitatea pentru perioada de vară. Ele pregătesc echipe artistice de pionieri, care vor merge prin tabere pentru a da programe artistice sau pentru a învăța pe elevi cîntece și jocuri. Pedagogii vor organiza în timpul vacanței întîlniri ale elevilor cu scriitori, cu oameni de știință, cu muncitori fruntași. Aceste întîlniri au o mare valoare educativă. Asupra elevilor influențează puternic sfaturile și îndrumările acelora care sînt cei mai merituoși fii ai poporului, care aduc o contribuție însemnată la înflorirea vieții noastre.

Problemele educative se vor rezolva bine prin strînsa colaborare între educatori și instructorii de pionieri împreună. ei vor face elevii să trăiască în colectiv momente care să le umple inimile de bucurie, care să rămînă de neuitat.

In timpul vacanței elevii vor desfășura și o activitate practică pe loturile experimentale ale școlilor, vor participa la muncile de folos patriotic ca strîngerea plantelor medicinale, a spicelor, combaterea dăunătorilor culturilor agricole, viticole, pomicole, vor ajuta la îngrijirea animalelor din gospodăriile agricole colective și de stat, la strînsul recoltelor. Elevii din sate vor sprijini activitatea căminelor culturale. Aceste activități la care elevii participă cu entuziasm le aduc mulțumirea de a contribui prin munca lor la sprijinirea producției. Pedagogii trebuie să antreneze pe elevi la activitățile obștești, să-i facă să se pătrundă de importanța lor și să-i îndrumeze în îndeplinirea fiecăreia dintre ele.

De felul cum vor munci pedagogii care vor conduce activitatea cu elevii în vacanța de vară depinde ca toate pregătirile, tot materialul care se pune prin grija statului la dispoziția elevilor să fie folosit pentru o odihnă plăcută, reconfortantă, bogată în roade educative.

Buna conducere a activității de vară presupune pricepere, tact pedagogic, dragoste părintească, răspundere de adevărat educator. Dragostea pentru copii să-i îndemne pe pedagogi la inițiative care să facă frumoasă și plină de învățăminte vacanța elevilor.

E. MANAC

Școala-factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Lucrări în livadă

In momentul de față, principalele specii pomicole — mărul și părul — sînt înflorite. In această fază de vegetație, ambele specii sînt atacate de gărgărița florilor de măr, care găurește bobocii și depune în ei ouă. Din aceste ouă ies mai tîrziu niște viermișori (larve), care distrug părțile cele mai importante ale florilor. De asemenea, în această fază merii și perii sînt atacați de gîndacul păros, care consumă petalele, staminele și gineceul florilor abia deschise, precum și de cărăbușul de mai, care roade frunzele fragede.

Pentru a împiedica efectele dăunătoare ale acestora, cadrele didactice au datoria să mobilizeze pe țăranii muncitori pentru o serie de lucrări în livadă. Astfel este necesar să se scuture pomii. Lucrarea trebuie executată dimineața de vreme, cînd gîndacii și gărgărițele sînt amorțite de frig și cad ușor din pom. Ei sînt adunați pe prelate și apoi aruncați în foc. Cînd gîndacii și gărgărițele atacă un număr mare de pomi, este necesar să stropim pomii cu Gamexan 2%.

Pentru a feri pomii de rapănul fructelor, de defăinarea frunzelor de măr, de putregaiul fructelor și de ciuruirea frunzelor de cais, cireș și piersic — bolă criptogamice al căror efect devine evident ceva mai tîrziu. în vară — este necesar să-i stropim în perioada actuală cu zeamă sulfocalcică 2% (o parte de zeamă concentrată la 50 părți apă) sau cu zeamă bordeleză 1%. In cazul că pe ramurile pomilor au apărut petele sîngerii provocate de păduchele de San José, trebuie să se utilizeze la stropiri zeama sulfocalcică.

Pentru ca stropirile să ducă la combaterea totală a dăunătorilor, ele trebuie executate pe întreaga suprafață plantată cu pomi și repetate de cel puțin 3 ori. Primul stropit trebuie executat în momentul deschiderii bobocilor florali, al doilea la căderea florilor și cel de al treilea la 2-3 săptămîni după cel de al doilea (adică atunci cînd merele ajung de mărimea unei alune).

In cazul cînd prima stropire a fost pierdută, se impune executarea la timp a celorlalte două în momentele indicate. Stropirile trebuie executate pe timp liniștit, fără vînt, fără ploaie și fără soare prea puternic deoarece vîntul spulberă soluția, ploaia o spală iar soarele face să se ardă frunzele pe care rămîn picături mari de soluție.

Zemurile trebuie să se depună pe toate organele pomilor (frunze, lăstari, muguri) sub formă de pulbere fină ca o ceață.

In perioada actuală mai pot apărea o serie întreagă de omizi ale diferiților fluturi, cotari etc. care consumă frunzele pomilor, împiedicîndu-i astfel să-și sintetizeze substanțele de rezervă. Acolo unde se semnalează apariția acestor dăunători este necesar ca în stropirile făcute la termenele și cu soluțiile indicate să se adauge o serie de otrăvuri, ca Verdele de Paris, care se adaugă în cantitate de 200-250 gr. la 100 litri de zeamă bordeleză. Se mai pot utiliza arseniatul de plumb și arseniatul de calciu 300-400 gr. la 100 litri soluție.

Dacă atacul omizilor este foarte puternic și acestea ajung să circule de la un pom la altul, urcîndu-se pe trunchiul pomilor, este necesar să li se așeze în cale inele cleioase, în care ele se prind și apoi se ard. Cleiul se poate prepara în gospodărie, prin topirea a circa 1,5 kg sacîz într-un litru ulei de floarea-soarelui. Cleiul astfel preparat se întinde pe fîșii de pergament care se leagă strîns pe trunchiul pomilor.

In sfîrșit, dacă în afară de bolile și dăunătorii amintiți mai apar pe lăstari și pe frunze purici verzi, sîntem nevoiți să executăm o stropire specială. Puricii verzi stau înfipți în frunze sau în coaja lăstarilor, sugînd seva. Pentru distrugerea lor trebuie să stropim cu un insecticid care omoară prin contact, cum ar fi Nicotex 0,4-0,5% sau orice alt preparat pe bază de nicotină, în concentrațiile indicate pe ambalaj. Soluția trebuie să se facă cu apă curată. Este necesar ca ea să fie agitată mereu în timpul stropitului. Nu se prepară niciodată mai multă soluție decît se utilizează într-o singură zi.

Alte lucrări ce trebuie făcute în livadă sînt mobilizarea pămîntului cu cultivatorul în cazul că a fost executată arătura din toamnă In caz contrar, se ară acum printre pomi grăpîndu-se imediat după arătură pentru ca terenul să rămînă neted.

De asemenea, trebuie să se curețe lăstarii dați din tulpină și ramurile uscate din coroana pomilor. Pe lîngă aceasta, se tratează scorburile, se altoiesc în punte pomii care au răni mari și se brăzdează în partea nordică și pînă aproape de lemn coaja de pe tulpinile pomilor tineri, pentru a favoriza îngrășarea acestora.

Ing. I. MILIȚIU

Informație

Ministerul Invățămîntului comunică următoarele precizări în legătură cu încheierea anului școlar 1954/55, la școlile de cultură generală și școlile pedagogice:

1. Examenele de promovare, absolvire și pentru diploma de maturitate, la școlile elementare (clasa a IV-a), de 7 ani și medii se vor desfășura la datele și în condițiile anunțate în Buletinul Ministerului Invățămîntului nr. 1 Seria A și în presă, pe baza Regulamentului examenelor aprobat prin H.C.M. nr. 3557/1953, completat cu Instrucțiunile Ministerului Invățămîntului nr. 492/1954 (Gazeta invățămîntului nr. 226/1954).

La școlile pedagogice examenele de promovare și de stat se vor desfășura conform Instrucțiunilor Ministerului Invățămîntului nr. 1748/1954, între 14-30 iunie. Lucrările scrise la examenul de stat în aceste școli se vor da în următoarele zile: 14 iunie — limba română (limba maternă la școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale); 18 iunie — limba rusă; 22 iunie — aritmetică; 25 iunie — limba română, la școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale.

2. Pentru cazurile excepționale în care la unele școli ar urma să se folosească subiectele de rezervă la lucrările scrise, date de Ministerul Invățămîntului, se fixează următoarele zile pentru aceste lucrări:

clasa a VII-a: **limba română (limba maternă) — 8 iunie; algebra — 10 iunie: limba română la școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale — 12 iunie;**

clasa a X-a: **geometria și trigonometria — 13 iunie; literatura română (literatura maternă) — 15 iunie; limba rusă —17 iunie; limba și literatura română la școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale — 21 iunie;**

La școlile pedagogice de învățători și educatori se fixează următoarele zile/pentru folosirea subiectelor de rezervă, la examenul de stat:

limba română (limba maternă) — 23 iunie; limba rusă — 26 iunie; aritmetica — 28 iunie; limba română la școlile pedagogice cu limbi de predare ale minorităților naționale — 30 iunie.

3. Avînd în vedere că subiectele pentru examenele de absolvire la clasa a VII-a, examenele pentru diploma de maturitate la clasa a X-a și examenele de stat la școlile pedagogice se trimit de Ministerul Invățămîntului, datele stabilite pentru aceste examene, ca și cele pentru eventuala folosire a subiectelor de rezervă vor fi respectate întocmai; ele vor începe în dimineața zilelor respective la orele 9 fix.

4. Ca răspuns la unele întrebări ale școlilor, în legătură cu încheierea situației elevilor și desfășurarea examenelor, se precizează următoarele:

a) la limba română (limba maternă) și limba rusă la clasele IV-X se va da o singură notă anuală, care va rezulta din aprecierea cunoștințelor elevilor la scris și oral. In pagina catalogului „situația generală privind rezultatele la învățătură și purtare a elevilor pe pătrare și la sfîrșitul anului școlar" această notă se va trece la rubrica „scris" a obiectului respectiv;

b) Elevii clasei a X-a cu note anuale sub 3 la 1-2 obiecte care nu sînt primiți la examenul pentru diploma de maturitate în sesiunea iunie, vor da acest examen în sesiunea august, după ce, în prealabil, vor fi examinați la obiectele aminate și dacă vor obține note de trecere;

c) la școlile pedagogice de învățători în semestrele II și IV nu se dau examene la algebră. La școlile pedagogice de educatoare cu limbi de predare ale minorităților naționale în semestrul VIII se dă examen scris și oral la limba și literatura română. In aceste semestre nu se dă examen la limba rusă.

Amintiri despre George Enescu

Vestea încetării din viață a marelui muzician și compozitor romîn George Enescu îmi reîmprospătează unele amintiri care m-au legat mult de genialul dispărut.

Era prin luna august a anului 1915. Ca tînăr elev al școlii normale, adoram pe omul care prin influența ce o exercita asupră-mi prin lucrările sale, m-a hotărît să dedic o parte din munca mea preocupărilor muzicale, în special pe tărîm folcloric.

Ascultîndu-i concertele la vioară în diferite orașe ale țării, am luat hotărîrea să mă prezint distinsului muzician pentru a-i cere sfatul. Cu îndrăzneala caracteristică acelei vîrste, am plecat din satul meu spre București, ducînd cu mine un teanc de culegeri folclorice și naive încercări componistice. Intr-una din camerele cele mai dosnice ale fostului hotel „Metropol", l-am găsit pe maestrul care prin sfaturile ce mi-a dat a determinat preocuparea mea de o viață întreagă.

I-am vorbit de dragostea ce o am pentru muzică, de faptul că adesea i-am urmărit interpretările, înmînîndu-i încercările și culegerile ce le purtam cu mine. Le-a cercetat cu bunăvoință, spunîndu-mi: „Să continui mai cu seamă în a culege folclor; săvîrșești o faptă ce-ți face cinste".

Intrebîndu-mă ce școală urmez, i-am răspuns că mă pregătesc pentru a deveni învățător.

— Ei, asta e foarte bine. In satul unde vei merge, să faci coruri cu copiii și sătenii, să fii în fruntea oricărei mișcări muzicale din sat".

Imi vorbea cu glas potolit, cu un frumos accent moldovenesc. Dînd semne că vreau să plec, maestrul îmi spuse: „De vei mai avea nevoie de îndrumările mele, să mi le ceri, ți le voi da cu drag". Cînd mi-a întins mîna înainte de plecare, mi-am aruncat ochii pe masa de lucru a maestrului: era plină de portative lungi cu armonizări de note și semne ce vor fi exprimat înaltele sale gînduri în operele pe care le ascultăm și azi cu atîta desfătare.

Indrumările maestrului Enescu mi-au fost călăuză în toată munca mea de culegător al bogăției folcloristice a poporului. Și azi, îmi înclin fruntea în fața omului de geniu, care prin sfatul lui mi-a indicat drumul pe toată viața.

GHEORGHE BOBEI
profesor
decorat cu „Medalia Muncii", școala de 7 ani din comuna Bărbătești, raionul Horez, regiunea Pitești

Concursul pentru citirea literaturii „Iubiți cartea"

Biroul C.C. al U.T.M. a adoptat o hotărîre cu privire la organizarea concursului permanent pentru citirea literaturii de către tineret „Iubiți cartea".

Scopul concursului este de a răspîndi larg cartea în rîndurile tineretului, de a stimula interesul pentru citit și de a lărgi orizontul de cultură generală al tinerilor.

Concursul va contribui la educarea tineretului în spiritul dragostei și devotamentului față de patrie, popor și partid, în spiritul internaționalismului proletar, al colaborării și frăției dintre tinerii romîni și tineri aparținînd minorităților naționale. Concursul va cultiva totodată în rîndurile tineretului înaltele calități morale ale omului înaintat, luptător pentru socialism, va dezvolta dragostea și atitudinea socialistă față de muncă, antrenînd tineretul la obținerea unor rezultate tot mai bune în producție și la învățătură.

Prin larga răspîndire a cărții, concursul va populariza marile realizări ale Uniunii Sovietice, realizările regimului nostru democrat-popular, va mobiliza tineretul la traducerea în viață a Hotărîrilor partidului și guvernului în opera de construire a socialismului în țara noastră.

Concursul „Iubiți cartea" este organizat și condus de Uniunea Tineretului Muncitor în colaborare cu Ministerul Culturii, Ministerul Invățămîntului, Consiliul Central al Sindicatelor și Uniunea Scriitorilor din R.P.R.

In scopul conducerii operative a concursului s-a alcătuit o comisie centrală și se constituie comisii regionale, raionale, orășenești, comisii în întreprinderi, instituții, la sate, în școli și facultăți.

Concursul „Iubiți cartea" se adresează tineretului muncitor de la orașe și sate de la vîrsta de 14 ani în sus.

Inscrierile la concurs se vor face la bibliotecile centrale, regionale, raionale, la bibliotecile sindicale din întreprinderi și instituții, la bibliotecile din școli și facultăți, la bibliotecile sătești și ale căminelor culturale de la sate.

Pentru obținerea insignei „Prieten al cărții" și a brevetului de purtător al acestei insigne, participanții la concurs trebuie să citească în termen de cel mult un an de la data înscrierii, cărțile indicate ca obligatorii și cîte o carte la alegere din celelalte grupe.

Pentru a da posibilitatea participanților să obțină insigna, pe toată perioada concursului comisiile se vor întruni la cererea unui grup de cel puțin 5 cititori și vor organiza discuții pentru a aprecia dacă participanții îndeplinesc condițiile pentru a primi insigna.

Participanților reușiți la concursul „Iubiți cartea" li se acordă insigna „Prieten al cărții" și brevetul de purtător al acestei insigne.

Decernarea insignelor se va face într-un cadru festiv cu prilejul unor manifestări special organizate de comisiile locale. Prin Hotărîrea Biroului C.C. al U.T.M. organizațiile U.T.M. sînt chemate să mobilizeze larg utemiștii și tineretul pentru a participa la concurs.

Bibliografie

REVISTA DE PEDAGOGIE
organ al Institutului de științe pedagogice nr. 1, ianuarie-martie 1955.

TEORIA ȘI ISTORIA PEDAGOGIEI
M. Giurgea și A. Coman: Educarea dragostei față de muncă — una din sarcinile de seamă ale școlii noastre.
Al. Roșca: Unele aspecte pedagogice ale învățăturii lui I. P. Pavlov despre cele două sisteme de semnalizare.
B. Grigoriu: Ștefan C. Mihăilescu — un pedagog înaintat din a doua jumătate a secolului al XIX-lea.
DIN EXPERIENȚA ȘCOLII NOASTRE
M. Szilagyi: Educarea patriotismului socialist și a internaționalismului proletar în școlile cu limba de predare maghiară.
C. G. Ionescu: Temele pentru acasă la limba și literatura romînă.
Al. Țăranu: Munca noastră în laboratorul de fizică al școlii.
A. Niță: Din experiența cercului de botanică de la Palatul Pionierilor din București.
DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE
L. Levșin: Despre experiența morală a copilului.
N. D. Pavlov: Pregătirea, desfășurarea și controlul lucrărilor independente ale elevilor din școala cu două posturi.
INVAȚAMINTUL IN TARILE DE DEMOCRAȚIE POPULARA
— Școala populară în Coreea nouă.
CRITICA ȘI BIBLIOGRAFIE
N. I. Boldirev: „Educația elevilor în spiritul moralei comuniste".
— „Cravata roșie".
CONSULTAȚIE
Repetarea materiei la matematici.
ANEXA
Lecturi pedagogice.

Deschiderea expoziției „Materiale didactice în R. D. Germană"

Marți la amiază a avut loc deschiderea expoziției „Materiale didactice în R. D. Germană".

La festivitate au participat reprezentanți ai Ministerului Invățămîntului, Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, cadre didactice din învățămîntul superior, mediu și elementar.

Au fost de față reprezentanții ambasadei R. D. Germane la București, precum și membrii delegației de specialiști în materiale didactice din R.D. Germană veniți în Capitală cu prilejul deschiderii expoziției.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de I. Motronea, locțiitor al ministrului Invățămîntului.

A vorbit apoi Ewald Topp, din partea Institutului central de materiale didactice din Berlin, conducătorul delegației de specialiști în materiale didactice din R. D. Germană.

Expoziția funcționează în sala din Piața Operei nr. 3.

„TEDDY-BOYS"

...Acțiunea se petrece în fața unuia din cele mai mari cinematografe din Londra. Personagii: controlorul de bilete, trei polițiști și... zece boxeri amatori, înmănușați și „încălziți", gata parcă de a urca treptele ringului. In jur, pe bulevard, pietoni care se opresc curioși și nedumeriți. Este vorba, oare, despre vreun meci de box neanunțat? Și... chiar aici în fața cinematografului? Unde sînt ringul, gongul? Dar arbitrii? Și de ce e atîta încordare? De ce casierițele de la ghișeul de bilete nr. 1 îi tremură ochelarii pe nas, iar controlorului, mîna pe bastonul cu cap de gîscă? Rumoare generală...

Deodată, prin mulțimea din fața cinematografului străbate alarmat un bătrînel, fluturînd pe deasupra capetelor umbrela.

— Fugiți, strigă el. Vin teddy-boys!...

La acest strigăt de alarmă, casierițele trintesc obloanele ghișeelor de bilete, mulți spectatori o iau la goană, iar boxerii își întețesc „încălzirea"...

Cititorul nostru își poate pune cu drept cuvînt întrebarea: Ce s-a întîmplat? Cine sînt acești „teddy-boys"? O fi cumva denumirea engleză a „vînătorilor de capete" sau a „sectei strangulatorilor"?

Din păcate, „teddy-boys" sînt figuri foarte cunoscute publicului londonez. „Teddy-boys" sînt adepții modului de viață american importat în Anglia. Acești huligani, constituiți în bande, terorizează zi și noapte populația Londrei. Ei sînt lesne de recunoscut după îmbrăcămintea pestriță, excentrică, asemănătoare cowboy-lor din filmele Hollywood-ului. Sînt însoțiți mai totdeauna de fete, așa numitele „teddy-girls", îmbrăcate tot atît de extravagant.

Ocupația preferată a acestor huligani este de a pune la cale orgii, scandaluri și încăierări. Oriunde apar „teddy-boys", izbucnesc bătăi. Din această cauză, multe cinematografe londoneze s-au văzut nevoite, spre a-și proteja spectatorii, să angajeze gărzi de boxeri amatori.

Opinia publică engleză este indignată de creșterea numărului acestor „teddy-bous", imagine grăitoare a influenței „modului de viață american" asupra tineretului din Anglia

G. IONAȘCU

Cronica evenimentelor externe

Semnarea Tratatului de stat cu Austria

Ziua de 15 mai 1955 s-a înscris în istorie ca ziua în care s-a semnat Tratatul de stat cu Austria. Semnarea acestui tratat de către reprezentanții Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii, Angliei, Franței și Austriei a marcat rezolvarea uneia dintre principalele probleme internaționale litigioase nereglementate — problema austriacă.

Marele eveniment al semnării Tratatului de stat cu Austria a avut o însemnătate covîrșitoare atît pentru poporul austriac, cît și pentru toate popoarele care tind spre stabilirea unei păci trainice și spre asigurarea unei rodnice colaborări internaționale.

Pentru poporul austriac semnarea tratatului a însemnat restabilirea suveranității și independenței țării sale. Entuziasmul general care a cuprins în ziua de 15 mai întregul popor austriac, răsunetul clopotelor care anunța în toate colțurile țării marea veste, atmosfera sărbătorească ce a domnit în Viena și în întreaga Austrie dovedesc voința de pace a poporului austriac. Poporul austriac este recunoscător guvernului sovietic care în mod consecvent a depus eforturi în vederea reglementării problemei austriace în conformitate cu năzuințele poporului austriac și corespunzător intereselor menținerii și întăririi păcii în Europa și în lumea întreagă. In scrisoarea adresată zilele trecute de C.C. al Partidului Comunist din Austria, Comitetului Central al P.C.U.S. se subliniază că în timpurile cele mai grele pentru Austria, Uniunea Sovietică s-a manifestat mereu ca prietenă credincioasă a Austriei și a poporului austriac. Oamenii cinstiți din Austria știu bine că în timp ce Uniunea Sovietică dorea să se ajungă la rezolvarea pe calea tratativelor a problemei austriace, S.U.A., Anglia și Franța s-au opus în permanență reglementării grabnice și echitabile a acestei probleme.

Un rol hotărîtor în reglementarea definitivă a problemei austriace l-au avut tratativele sovieto-austriace care au avut loc la Moscova, din inițiativa guvernului sovietic, în cursul lunii aprilie anul acesta. Aceste tratative, care s-au desfășurat în spiritul unei adevărate înțelegeri reciproce și colaborări, au dus, așa cum a subliniat V. M. Molotov, „la reglementarea definitivă a problemei austriace". Ele au asigurat rezolvarea cu succes a celor mai importante chestiuni legate de tratatul cu Austria creînd premizele reglementării în deplină înțelegere a problemei austriace de către cele patru puteri și de Austria însăși.

Tratatul de stat cu Austria deschide în aceiași timp o nouă pagină în relațiile dintre statele europene. In urma semnării acestui tratat Austria a devenit un stat independent, liber și suveran. Prin semnarea Tratatului de stat, Austria a declarat că se va menține pe poziția unei neutralități permanente. In memorandumul cu privire la rezultatele tratativelor dintre delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice și delegația guvernamentală a Republicii Austriace, document care are putere și vigoare ca parte integrantă a Tratatului de stat, se prevede chiar în primul articol că în spiritul declarațiilor făcute de Austria încă la Conferința de la Berlin din anul 1954 cu privire la neaderarea la alianțe militare și la neadmiterea de baze militare pe teritoriul său, guvernul federal austriac va face o declarație într-o formă care să impună Austriei obligația internațională de a respecta permanent aceeași neutralitate ca și Elveția. Guvernele Uniunii Sovietice, S.U.A., Angliei și Franței au declarat că sînt gata să respecte neutralitatea Austriei.

Statele iubitoare de pace din Europa și toate popoarele interesate în menținerea păcii acordă o mare atenție declarației guvernului austriac cu privire la neaderarea Austriei la nici un fel de alianțe militare și la neadmiterea de baze militare străine pe teritoriul austriac. Existența unei Austrii neutre are o mare însemnătate pentru întărirea păcii în Europa, ceea ce corespunde pe deplin atît năzuințelor poporului austriac cît și intereselor tuturor oamenilor cinstiți, interesați în menținerea și consolidarea păcii pe bătrînul nostru continent. Poporul nostru, vital interesat în menținerea și apărarea păcii în Europa, participă în mod sincer la bucuria poporului austriac și nu poate întîmpina decît cu cea mai deplină satisfacție atitudinea de neutralitate cinstită a Austriei.

Dacă problema austriacă a fost rezolvată în acest an definitiv, mai există încă o serie de probleme internaționale litigioase care nu și-au găsit rezolvarea. Dintre acestea se situează în primul rînd problema germană. In privința acestei probleme nu numai că nu s-au făcut progrese pe drumul rezolvării ei, dar au apărut noi piedici care complică în mod serios situația. Ratificarea acordurilor de la Paris, care a dus la primejdia reînvierii militarismului german și la atragerea Germaniei occidentale în blocuri agresive, a ridicat obstacole serioase în calea unificării pașnice a Germaniei.

Rezolvarea problemei austriace constituie cea mai puternică dovadă că dacă există înțelegere și bunăvoință orice problemă internațională litigioasă poate fi soluționată pe calea tratativelor.

Problema germană poate și trebuie să fie rezolvată. Poporul german se bucură în lupta sa nobilă pentru unificarea pașnică a țării de sprijinul Uniunii Sovietice și al tuturor statelor iubitoare de pace din Europa. „Uniunea Sovietică — a spus V. M. Molotov în cuvîntarea rostită cu prilejul semnării Tratatului de stat cu Austria — se va strădui și de acum înainte de a găsi căi de reglementare pașnică și democratică a problemei germane, de a găsi căi care să corespundă aspirațiilor legitime ale poporului german spre refacerea Germaniei fără reînvierea militarismului german. Numai o asemenea rezolvare a problemei germane va corespunde pe deplin intereselor restabilirii libertății și independenței Germaniei ca stat unit și totodată consolidării reale a păcii în Europa".

Reglementarea problemei austriace arată în chip limpede că astăzi există posibilități reale de rezolvare pe cale pașnică a tuturor problemelor internaționale arzătoare. Calea tratativelor corespunde întrutotul năzuințelor tuturor popoarelor, indiferent de orînduirea socială a statelor lor.

Popoarele Europei și ale lumii întregi așteaptă ca rezolvarea problemelor internaționale să fie înfăptuită nu pe calea forței, a aventurilor militare, a războiului atomic, ci pe calea tratativelor. Așa se explică marele interes pe care opinia publică îl manifestă față de pregătirile care se fac în prezent între U.R.S.S., S.U.A., Anglia și Franța cu privire la o apropiată conferință a șefilor guvernelor acestor state.

Poporul romîn, pe deplin convins că forțele păcii vor reuși să obțină noi succese pe drumul destinderii în relațiile între state, își sporește eforturile pentru a da o contribuție cît mai mare în vederea creării unei atmosfere de încredere și colaborare internațională.

N. TAINIC

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.21.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 320 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 27 mai 1955

In acest număr

- PENTRU VIITORUL LUMINOS AL COPIILOR. — **Silvia Albulescu:** Roadele grijii pentru ocrotirea celor mici. — **Sandina Dunăre:** Daruri pentru copiii de peste hotare. — Viața însorită a tinerei generații din lagărul păcii și al democrației. — Situația grea a copiilor din țările capitaliste. (pag. 2)
- **Prof. E. Campus:** Iubiți cartea! (pag. 3)
- VIAȚA DE PARTID ÎN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÂNT. — **Cecilia Neguț:** Munca organizației de bază în preajma încheierii anului școlar. (pag. 3)
- **Aglaia Cirje:** Conținutul educativ al lecțiilor recapitulative de matematică. (pag. 3)
- Atitudinea pedagogilor în timpul examenelor. (pag. 3)
- **M. Zoltan:** Expoziția „Materiale didactice în R. D. Germană". (pag. 4)
- Întîlnirea de la Belgrad a reprezentanților Uniunii Sovietice și Iugoslaviei. (pag. 4)
- CRONICA EVENIMENTELOR EXTERNE. (pag. 4)

Ziua Internațională a Copilului

Marele scriitor Maxim Gorki spunea: „Copiii sînt florile vieții..." In fiecare an, la 1 Iunie, milioane de oameni de pretutindeni sărbătoresc Ziua Internațională a Copilului, ziua acestor minunate flori ale vieții. Pentru fiecare popor, pentru fiecare familie din orice colț al lumii, copiii sînt un izvor de speranțe, un izvor al bucuriei prezentului și viitorului.

Ziua Internațională a Copilului a fost sărbătorită pentru prima dată la 1 Iunie 1950, în urma unui apel lansat de Federația Democrată Internațională a Femeilor și Federația Mondială a Tineretului Democrat. De atunci a sporit an de an numărul oamenilor cinstiți care, indiferent de credințe politice sau religioase, de culoare sau profesii, luptă pentru apărarea drepturilor copiilor la o copilărie fericită, la o viață demnă.

In patria noastră, copiii — viitorul de aur al țării — simt zi de zi dragostea și atenția cu care-i înconjoară partidul, guvernul și întregul popor muncitor. Astăzi, pretutindeni în patria noastră liberă crește biruitoare viața, se văd roadele grijii care se acordă copiilor. De la mașinile întreprinderilor — pe ale căror geamuri sînt scrise cuvintele „Atențiune! Copii" — ducîndu-i pe micuți spre cămine și pînă la fondurile alocate dezvoltării necontenite a învățămîntului — totul vorbește despre dragostea pentru generația constructorilor de mîine ai socialismului și comunismului în țara noastră.

Iată numai cîteva cifre și fapte. In perioada 1944—1953, numărul paturilor în spitalele de copii a crescut cu 575,8%. Sume importante se alocă drept ajutor familial de stat mamelor cu mulți copii. Partidul și guvernul au acordat înaltul titlu de „Mamă eroină" și au distins cu „Gloria Maternă" sau „Medalia maternității" zeci de mii de mame.

In acest an, peste 100.000 de copii își vor petrece vacanța în colonii și tabere de vară sau în case special amenajate pentru mame și copii. Tuturor copiilor le sînt asigurate largi posibilități de a învăța în școli de toate gradele.

Școala, organizația U.T.M. și de pionieri, familia acordă toată atenția creșterii copiilor în spiritul comunismului, îi călăuzesc cu grijă în drumul lor spre viață.

Uniunea Sovietică — țara copilăriei fericite — ne este cel mai luminos exemplu al grijii statului față de micii săi cetățeni. Este grăitor faptul că printre primele decrete semnate de Lenin în 1917 a fost cel cu privire la organizarea colegiilor de ocrotire a mamei și copilului. Statul Sovietic manifestă o grijă nețărmurită ca noua generație să crească puternică, sănătoasă, plină de viață. Sarcina de răspundere a supravegherii sănătății copilului este îndeplinită în U.R.S.S. de 34.000 de medici pediatri. Numai în orașe se numără peste 3300 de spitale speciale pentru copii și secții pentru copii pe lîngă spitalele pentru adulți. Peste 200.000 de specialiști se îngrijesc de sănătatea micilor cetățeni din creșele țării. Statul Sovietic nu precupețește nicio cheltuială cînd este vorba de copii. In acest an școlar, numai în R.S.F.S.R. funcționează peste 18.000 de grădinițe de copii. In perioada anilor 1950—1954, în Uniunea Sovietică s-au construit aproximativ 11.000 de școli noi, cu două milioane de locuri.

Gloriosul bilanț al drumului parcurs de Uniunea Sovietică pentru făurirea unei vieți fericite a copiilor constituie un exemplu pe care-l urmează țările de democrație populară. In R.P. Chineză s-au construit în ultimii ani 60.000 de creșe și cămine, în Polonia peste 400.000 de copii au posibilitatea să-și petreacă timpul liber în case de cultură special amenajate pentru ei.

In țările lagărului păcii și democrației, ziua de 1 Iunie este o zi de trecere în revistă a succeselor obținute în educarea tinerei generații, o zi de încheiere a bilanțului muncii uriașe depuse în vederea creării unei vieți fericite și pline de bucurii pentru copii.

Lupta pentru apărarea copiilor este de nedespărțit de lupta pentru pace. De aceea, oamenii din diferite țări, toți cei cărora le sînt scumpe viața și viitorul copiilor sărbătoresc Ziua Internațională a Copilului sub semnul luptei împotriva planurilor agresive ale imperialiștilor, pentru rezolvarea pașnică a problemelor internaționale litigioase, pentru micșorarea încordării internaționale. Oamenii cinstiți din întreaga lume nu pot rămîne indiferenți față de faptul că enormele cheltuieli de război din țările capitaliste înrăutățesc și mai mult condițiile grele ale vieții majorității copiilor din aceste țări. Neliniștea și îngrijorarea pentru soarta copiilor sînt provocate de faptul că orînduirea capitalistă condamnă sute de milioane de oameni ai muncii și pe copiii lor la mizerie, foamete, exploatare, îi lipsește pe copii de bucuria copilăriei și le barează calea spre o viață omenească, demnă.

Mamele sînt îngrijorate de pericolul ce amenință fericirea și viața copiilor lor. Ele nu mai vor ca grozăviile războaielor să se repete și doresc să-și crească copiii în pace. Iată de ce Congresul Mondial al Mamelor va constitui o puternică manifestare a unității de voință a mamelor din întreaga lume împotriva războiului, pentru pace și prietenie între popoare.

In țările capitaliste și coloniale sînt milioane de copii flămînzi și lipsiți de adăpost, care muncesc peste puterile lor și nu au posibilitatea să frecventeze școala; acolo crește numărul copiilor orfani și al celor părăsiți; acolo își exercită influența literatura nefastă despre gangsteri, cu ajutorul căreia guvernanții urmăresc să facă din copii niște monștri morali și viitori asasini.

In S.U.A. mor în fiecare an peste o sută de mii de copii în vîrstă pînă la un an; 80% din familiile americane nu pot achita taxele de asistență medicală a copiilor. Numărul delictelor comise de copiii americani între 10—17 ani a crescut din anul 1948 și pînă în prezent cu 29%; în fiecare an 100.000 de copii își petrec cel puțin o noapte la închisoare, iar 385.000 de copii sînt aduși în fața judecății. Așa cum relatează ziarul „Daily Worker", autoritățile școlare din S.U.A. au început să recruteze copii pentru a-i folosi în muncă în cazuri de grevă. Kenneth J. Kelley, consilier legislativ al Federației muncii din statul Massachusetts, relevă că autoritățile școlare din Boston au eliberat recent „permise de muncă" pentru 20 de copii, pentru a-i folosi la uzinele „Milham Products Inc." unde muncitorii se aflau în grevă.

Aceeași situație gravă domnește și în celelalte țări capitaliste sau coloniale, în Spania și Franța, în Tunis și Alger, în Brazilia sau Kamerun, unde copiii cresc în condiții de foamete și mizerie cumplită, sortiți muncii de robi și morții prematuri.

Educația copiilor din țările capitaliste este la fel de degradantă ca și viața lor. Școala burgheză, îndeplinind ordinele guvernanților, crește copiii în spiritul dușmăniei împotriva a tot ce este legat de lupta pentru pace și progres, îi pregătește să devină instrumente docile de jaf și agresiune. Nu de mult s-a desfășurat la Colorado Springs (S.U.A.) conferința anuală a Consiliului național al judecătorilor de la tribunalele de minori din S.U.A. Această conferință a adoptat o rezoluție în care se cere punerea în afara legii a cărților și revistelor așa numite „comics", care publică texte și reproduce fotografii reprezentînd scene de oroare, crime, sadism etc. Rezoluția arată că acest gen de publicații vîndute în tiraje de multe milioane „contribuie la decăderea morală a copiilor americani și sînt adesea sursa de inspirație a crimelor adulților".

1 Iunie, Ziua Internațională a Copilului, va fi transformată în fiecare sat și oraș din Republica noastră Populară într-o puternică demonstrație pentru pace și încredere în viitorul omenirii. Pentru cadrele didactice din țara noastră, Ziua de 1 Iunie va fi un prilej de trecere în revistă a rezultatelor obținute în munca de educare a tinerei generații și de intensificare a eforturilor depuse pentru încheierea cu succes a anului școlar.

Să ne consacrăm toate forțele pentru a asigura copiilor noștri condiții tot mai bune de viață, pentru a-i crește sănătoși, culți, fericiți — schimbul de nădejde al generației noastre!

Spre un nou avînt al luptei pentru pace în patria noastră!

Nu vom înceta o clipă lupta noastră pentru apărarea păcii

Acad. Mihail Ralea

La Adunarea Reprezentanților mișcării pentru Apărarea Păcii din R.P.R. a fost prezent tot ce are țara noastră mai reprezentativ pentru munca ei creatoare: muncitori, țărani colectiviști și agricultori individuali, delegați ai comerțului, intelectuali din toate ramurile, militari. A fost o imagine complectă a țării noastre, a celor care se străduiesc să apere patria și s-o îmbogățească cu contribuția lor. Fiecare din cei care au luat cuvîntul a oglindit, din punctul de vedere al profesiei sale, diferitele aspecte ale problemei păcii.

Delegați ai mișcării mondiale pentru apărarea păcii — japonezi, chinezi, unguri, germani, cehoslovaci, francezi, sovietici etc. — au adus salutul maselor din țara lor către mișcarea noastră.

Ca o sinteză a tuturor punctelor tratate în diferite discursuri, principiile esențiale ale mișcării pentru apărarea păcii din R.P.R. au fost expuse într-o scrisoare adresată Adunării Mondiale pentru Pace care se va ține la Helsinki între 22 și 29 iunie. Această scrisoare este o dovadă puternică a faptului că poporul romîn sprijină în unanimitate politica de pace a guvernului său. Poporul nostru are convingerea că misiunea esențială a tuturor forțelor care luptă pentru pace este de a face să triumfe în politica mondială metoda tratativelor în rezolvarea problemelor litigioase. Poporul nostru dorește fierbinte dezarmarea generală, interzicerea armelor de exterminare în masă, a bombelor atomice și cu hidrogen. El consideră că nu este admisibil ca, în timp ce năzuințele și voința de pace a tuturor popoarelor se îndreaptă spre reducerea înarmărilor și consolidarea păcii și securității internaționale, în inima Europei să se pornească, așa cum se face în prezent, la reconstituirea unui principal focar de război prin refacerea militarismului german, vechiul vrăjmaș al păcii, independenței și libertății popoarelor Europei.

Acestea sînt ideile principale pentru a căror rezolvare Comitetul Național pentru apărarea păcii din R.P.R. luptă din răsputeri. El se angajează să ajute prin toate eforturile opera de pace și de bună conviețuire a popoarelor lumii. Poporul nostru luptă cu convingere fierbinte pentru suprimarea perspectivei unui nou război. Nu vom înceta o clipă lupta noastră pentru apărarea bunului suprem al vieții popoarelor: pacea.

Pentru pace și prietenie între popoare

Timp de două zile, sub cupola Palatului Marii Adunări Naționale au răsunat cuvinte care exprimau voința de pace a poporului nostru, aspirațiile sale cele mai nobile în lupta pentru întărirea colaborării pașnice și prieteniei între popoare.

Prof. univ. Lothar Rădăceanu a prezentat referatul „Popoarele lumii luptă împotriva pregătirii războiului atomic, pentru pace și securitate colectivă". Aplauze îndelungate au salutat pasajele din referat care exprimau năzuința cea mai fierbinte a poporului romîn — menținerea păcii în lume.

Referatul a subliniat pericolul pe care-l prezintă pentru omenire planurile agresive ale imperialiștilor americani și inevitabilul eșec căruia îi este sortită politica de pe „poziții de forță". „Puternicul curent de opinie în favoarea tratativelor ce a cuprins guverne, diferite partide, cercuri politice, religioase etc. dovedește că ideile promovate încă de la începutul existenței sale de către mișcarea mondială pentru pace corespund pe deplin aspirațiilor popoarelor" — a subliniat referatul.

Delegații care au luat apoi cuvîntul au înfățișat schimbările profunde care s-au petrecut în țara noastră în cei zece ani de pace și libertate.

„Despre munca și viața noastră de azi știți și dvs. multe — a spus minerul Hajdu Iuliu, Erou al Muncii Socialiste. Citiți și dvs. în ziare, ascultați la radio vești despre lupta pe care o duc minerii din Valea Jiului pentru cărbunele ce dă putere industriei noastre socialiste. Știm astăzi pentru ce lucrăm și cui folosește munca noastră: înfloririi și întăririi păcii, bunei stări a noastre, a tuturor. Tot ce am cucerit, tot ce încălzește azi inimile noastre, tot ce avem dreptul să visăm cu siguranță că vom împlini, se leagă de pace".

Tănase Constantin, colectivist din comuna Golășei, regiunea Galați, a spus printre altele: „Mai ieri noi nu știam carte; acum am învățat și lucrăm altfel pămîntul, folosind metode agrotehnice. Așa a ajuns gospodăria noastră fruntașă pe raion și pe regiune. Avem astăzi în comună școală, cămin cultural, grădiniță sezonieră, unde copiilor noștri le este asigurată cea mai bună educație și îngrijire. In comuna noastră a fost lichidată neștiința de carte. Nouă ne sînt scumpe toate aceste cuceriri. Ne este dragă viața pe care o trăim, de aceea sîntem hotărîți să apărăm cuceririle dobîndite în anii regimului democrat-popular, sîntem hotărîți să apărăm pacea".

Mulți dintre delegați au condamnat cu tărie uneltirile atîtătorilor la război, care încearcă să împingă lumea spre dezastru. „Conștiința întregii Europe — a spus prof. univ. Jean Livescu, rectorul Universității „Al. I. Cuza" din Iași — se ridică astăzi împotriva militarizării Germaniei occidentale, împotriva reînvierii militarismului revanșard german, împotriva celor care au distrus Lidice și Oradour, care au început prin a arde pe ruguri cărțile lui Heine și Einstein și au sfîrșit prin a ridica cuptoarele morții de la Maidanek și Auschwitz".

In cadrul Adunării, vorbitorii au subliniat în repetate rînduri lupta neobosită pe care o duce Uniunea Sovietică pentru pace și prietenie între popoare, pentru punerea energiei atomice în slujba producției, pașnice. Prof. univ. Horia Hulubei a spus: „Uniunea Sovietică posedă toate datele privind energia nucleară. In domeniul producției de bombe nucleare și armei cu hidrogen, ea a depășit țările capitaliste. Cu toate acestea, Uniunea Sovietică insistă asupra necesității controlului atomic, a interzicerii armelor de distrugere în masă, a distrugerii armelor atomice. Prima centrală electrică pe bază de energie nucleară este pusă la punct în această țară, iar o alta este pe cale de a intra în funcție".

Unii dintre delegații care au luat cuvîntul, printre care acad. Raluca Ripan, rectorul Universității „Victor Babeș" din Cluj, prof. univ. Jean Livescu, rectorul Universității „Al. I. Cuza" din Iași și alții au arătat că tineretul studios și cadrele didactice nu vor precupeți nici un efort pentru a apăra dreptul tinerilor din țara noastră de a-și continua în liniște învățătura, dreptul de a deveni constructorii unei vieți din ce în ce mai fericite. In cuvîntul său, prof. univ. Tudor Vianu a spus între altele: „Ca om de știință și ca profesor mă rînduiesc printre apărătorii păcii, printre cei care se pronunță pentru colaborarea culturală a tuturor țărilor, pentru tratative internaționale, spre a feri astfel tineretul de greul tribut de sînge pe care vor să i-l impună amatorii de războaie și de masacre".

Lucrările Adunării au marcat un eveniment de o excepțională însemnătate în viața poporului nostru. Ele au arătat că, împreună cu toate țările și popoarele iubitoare de pace, poporul romîn, plin de încredere în tăria forțelor păcii, plin de încredere în unitatea și patriotismul fiilor săi, este hotărît să apere securitatea și independența sa națională împotriva oricărui agresor, să lupte necontenit pentru triumful păcii.

Îmbold în lupta pentru un viitor fericit

Prof. Bălașa Focșăneanu

Zilele în care am participat la Adunarea Reprezentanților Mișcării pentru Apărarea Păcii din R.P.R. mi-au lăsat amintiri de neuitat. Am văzut aici delegați aleși în adunări și invitați din toate colțurile țării, bărbați și femei, tineri și virstnici, ca și oaspeți dragi de peste hotare, prieteni ai regimului nostru de democrație populară și ai păcii.

E greu de spus care dintre cuvîntările ascultate la adunare au fost mai impresionante, mai convingătoare! Profesorul Ikuo Oyama, membru în Biroul Consiliului Mondial al Păcii, laureat al premiului internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", președintele Comitetului japonez pentru apărarea păcii, a adus adunării noastre salutul Consiliului Mondial al Păcii și al Mișcării pentru pace din Japonia. El ne-a arătat ce a însemnat în țara sa bombardamentul atomic, care în cîteva clipe a omorît 300.000 de oameni și a prefăcut în cenușă două orașe, ce chin este viața pentru cei ce au supraviețuit cataclismului. Pînă la lacrimi m-a impresionat cînd am aflat că odată cu orașul a fost localitatea Lidice, transformată de naziști în cenușă, va crește un parc în care să înflorească trandafirii păcii, trimiși din toate colțurile lumii. Acolo vor înflori și tufe de trandafiri trimiși din R.P.R.

Au fost pentru mine clipe impresionante, pentru care e greu să găsești cuvinte potrivite spre a le descrie. Cele văzute și auzite în aceste zile mi-au întărit hotărîrea de a munci în așa fel ca nici un om cinstit să nu rămînă în afara mișcării pentru apărarea păcii.

Noi, pedagogii, nu putem să nu ne încadrăm în marele front al oamenilor care cred că pacea poate și trebuie să fie apărată, pentru ca în grădini să înflorească trandafirii, uzinele să producă mai multe strunguri și tractoare, pe ogoare să crească mai bogate roade, în laboratoare să se studieze în ce fel se poate micșora suferința omenească, poeții să cînte viața, iar în școlile noastre să crească generații de copii care să trăiască fericiți în scumpa noastră patrie.

PRIN ȘCOLILE PATRIEI

Munca obștească a pionierilor și elevilor

Pionierii și elevii din Regiunea Autonomă Maghiară participă cu elan la acțiunea de strîngere a fierului vechi, precum și la alte acțiuni, inițiate de organizațiile U.T.M. Pînă acum, cei peste 40.000 de tineri, elevi și pionieri din regiune, care au fost antrenați în această acțiune, au adunat mai mult de 150.000 kg. de fier vechi.

Elevii și pionierii de la școala elementară cu limba de predare maghiară nr. 2 din Reghin au strîns peste 7.500 kg. de fier vechi, devenind astfel fruntași pe regiune.

Totodată, sub îndrumarea organizațiilor U.T.M., numeroși tineri din satele și comunele regiunii au fost antrenați în acțiunea de curățire a terenurilor de pășune, la plantarea de pomi fructiferi etc. Utemiștii și pionierii din regiunea Autonomă Maghiară au curățat 117,60 ha. de pășune, au confecționat 348.000 de ghivece nutritive și au plantat 76.551 de puieți.

Pentru lichidarea neștiinței de carte

Muncind cu stăruință și devotament, cadrele didactice din Lupeni, raionul Petroșani, au reușit să alfabetizeze în acest an un număr de 203 neștiutori de carte. In cursul lunii aprilie, acești oameni, care ani de-a rîndul n-au putut citi slova cărții, au primit certificatul de absolvire a patru clase elementare.

Acest rezultat a putut fi obținut printr-o serioasă organizare a muncii, cadrele didactice fiind împărțite după numărul de străzi cu neștiutori de carte, fiecare răspunzînd de un anumit număr de analfabeți. In felul acesta au fost ținute cursuri pe centre de străzi, cartiere, mine, la prepararația cărbunelui și la filatură. Un ajutor serios în obținerea acestui succes l-a dat și secția de învățămînt a raionului Petroșani, care a repartizat la timp cărțile necesare centrelor unde se țineau cursurile.

In scurt timp neștiința de carte va fi complect lichidată la Lupeni.

10 ani de la înființarea Institutului medico-farmaceutic din Tg. Mureș

Cu prilejul aniversării a 10 ani de la înființarea Institutului medico-farmaceutic din Tg. Mureș, între 28 și 30 mai se va desfășura în localitate o sesiune științifică.

In programul sesiunii științifice figurează peste 200 de comunicări ale colectivelor științifice de la secțiile de biologie, morfologie și fiziologie normală și patologică, de medicină internă, de chirurgie și ginecologie obstetricală, de igienă, microbiologie și epidemiologie, cît și de farmacie.

In cinstea aniversării a 10 ani de la înființarea I.M.F., în sala bibliotecii documentare „Teleky" din Tg. Mureș se va organiza o expoziție a documentelor cu privire la tradițiile culturale și științifice progresiste ale orașului Tg. Mureș. Printre obiectele expuse vor figura matrițele primei tipografii din Tg Mureș, un exemplar din prima carte tipărită în acest oraș în anul 1786, prima publicație periodică apărută în anul 1858, documente despre activitatea savanților și medicilor renumiți din orașul Tg. Mureș și portretele acestora etc.

În sprijinul calificării cadrelor didactice

La cabinetul pedagogic al regiunii Craiova se desfășoară o activitate intensă pentru îndrumarea cadrelor didactice cuprinse în sistemul de stat al cursurilor de perfecționare. Zilnic sosesc la cabinet zeci de scrisori ale acestor cadre didactice, care cer lămuriri, consultații, indicații bibliografice.

Pentru a procura cursanților bibliografia necesară, cabinetul pedagogic a intervenit la centrul de librării în vederea difuzării în raioane a cărților necesare, mai greu de găsit. Au fost difuzate pînă acum cărți în valoare de peste 40.000 lei.

Pentru ușurarea pregătirii celor ce studiază, cabinetul pedagogic, în colaborare cu secțiile de învățămînt raionale, a organizat grupe de cursanți care studiază în comun în zile anumite, fixate de ei.

In vederea asigurării unor consultații cît mai bine pregătite, au fost atrași în activitatea cabinetului pedagogic membri ai catedrei de științe sociale de la Institutul agronomic din Craiova, precum și pedagogi fruntași din învățămîntul mediu și elementar.

O consfătuire despre problemele școlii la comitetul regional P. M. R. București

In zilele de 23 și 24 mai a. c. a avut loc la comitetul regional P.M.R. București o consfătuire la care au participat șefii secțiilor de propagandă și agitație ale comitetelor raionale de partid, șefii secțiilor școli și pionieri ale comitetelor raionale U.T.M., șefii secțiilor de învățămînt ale sfaturilor populare raionale și unii directori de școli.

In cadrul consfătuirii s-a analizat activitatea instructiv-educativă desfășurată în școlile din regiunea București.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tovarășa Ofelia Manole, secretar al comitetului regional P.M.R. București.

S-au prezentat referate din partea secției de propagandă și agitație a comitetului raional P.M.R. Călărași și din partea secției de învățămînt a sfatului popular raional Turnu Măgurele, cu privire la activitatea cadrelor didactice din școlile acestor două raioane. In discuțiile ce au urmat, participanții la consfătuire au făcut un larg schimb de experiență.

La consfătuire s-a adoptat un plan de măsuri cu privire la desfășurarea examenelor de sfîrșit de an și la organizarea vacanței de vară a elevilor și a cadrelor didactice.

FOTOCRONICA „Gazetei învățămîntului"

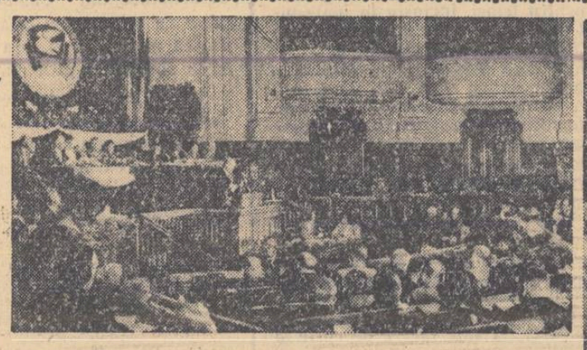

Fotocronica noastră din această săptămînă prezintă imagini de la Adunarea Reprezentanților mișcării pentru Apărarea Păcii din R.P.R. In clișeul de sus: aspect din sala Marii Adunări Naționale unde s-au desfășurat lucrările Adunării Reprezentanților Mișcării pentru Apărarea Păcii; stînga: vorbește acad. prof. Raluca Ripan; dreapta: o pioneră dăruind flori cunoscutului luptător pentru pace prof. Ikuo Oyama.

Pentru viitorul luminos al copiilor

Copilărie fericită

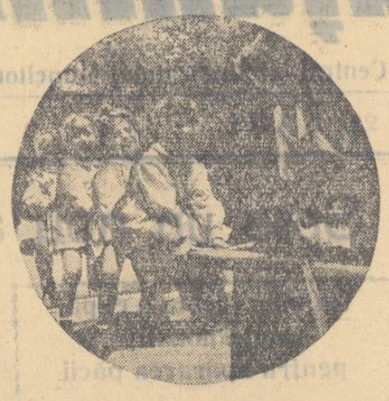

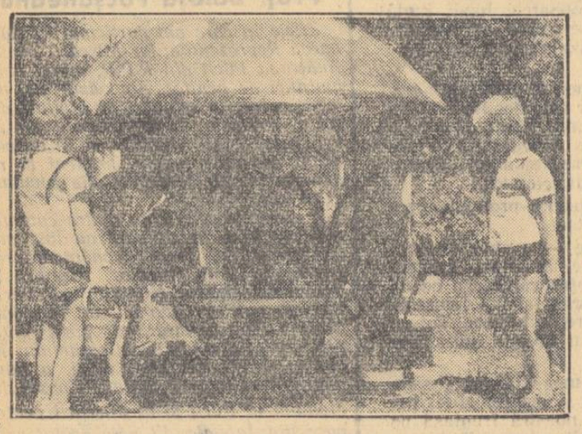

★ ★ ★

In școli și în instituțiile preșcolare și extrașcolare, sub îndrumarea plină de dragoste a educatoarelor, a învățătorilor și profesorilor, copiii patriei noastre cresc sănătoși și veseli, bucurîndu-se de cele mai bune condiții de viață și de dezvoltare.

★ ★ ★

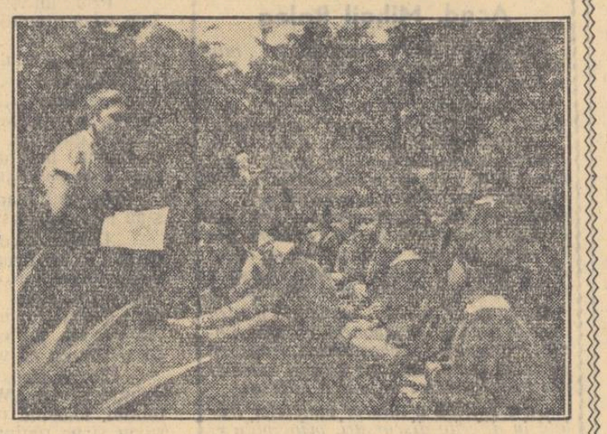

Roadele grijii pentru ocrotirea celor mici

Partidul și guvernul țării noastre, întreg poporul nostru muncitor acordă copiilor o deosebită atenție, le creează cele mai bune condiții de viață și de dezvoltare, îi înconjoară cu grijă și cu dragoste nețărmurită.

La 31 mai 1955 se împlinește un an de la apariția Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la ocrotirea copiilor rămași fără părinți sau lipsiți de posibilitatea de a fi crescuți în familie.

In întreaga țară în acest an s-a desfășurat o intensă activitate pentru îndeplinirea prevederilor acestei hotărîri și s-au obținut importante realizări. Astfel, au fost mutate în localuri spațioase și mai bune 18 case de copii, iar localurile caselor de copii din regiunile Pitești, Baia Mare, Timișoara, din Regiunea Autonomă Maghiară și din Capitală au fost reparate și amenajate. Ca urmare a acestor realizări, capacitatea de cuprindere a copiilor în casele de copii s-a mărit cu un număr însemnat de locuri. In regiunile Craiova și Suceava s-a organizat cîte o casă de copii preșcolari, iar casa de copii preșcolari din Timișoara și-a mărit capacitatea. De asemenea, conform sarcinii trasate prin hotărîre s-a înființat în regiunea Stalin o casă de copii frați.

Aproape toate casele au obținut terenuri agricole și mijloace de transport proprii.

Totodată, s-a asigurat îmbrăcăminte mai bună copiilor, manuale și rechizite suficiente. Prin o mai bună organizare a aprovizionării și prin mărirea alocației de hrană, alimentația copiilor s-a îmbunătățit simțitor.

O atenție mare s-a acordat asistenței medicale a copiilor. Caselor de copii li s-au atribuit medicamente și tonice în cantitate suficientă. S-a organizat controlul medical periodic de către medici și surori care se ocupă exclusiv de casele de copii.

S-au făcut multe pentru ca vacanța copiilor, odihna lor de vară să fie cît mai plăcută. In vara anului 1954 s-au organizat tabere pentru toți copiii din casele de copii, iar în cele două tabere centrale, de la mare și de la munte, au petrecut vacanța 1.200 de copii. In tot cursul anului au fost trimiși pentru întremare la școala de pădure din Săcele, regiunea Stalin, 600 de elevi din casele de copii.

Cu sprijinul C.C.S., pe lîngă un număr important de case de copii au luat ființă comitete largi de patronare, formate din reprezentanți ai mai multor întreprinderi și instituții, care dau sprijin caselor de copii și exercită un control obștesc sistematic asupra acestora. Realizări importante au obținut comitetele de patronare ale caselor de copii din orașele București, Cluj, Oradea, Timișoara și din regiunea Stalin.

Secțiile de învățămînt și organele Ministerului Învățămîntului au îndrumat mai atent și au controlat mai stăruitor munca în casele de copii. Pentru conducerea activității educative în aceste case au fost aleși pedagogi pricepuți, ceea ce a dus la ridicarea simțitoare a nivelului acestei activități.

A crescut grija pentru pregătirea profesională a copiilor. In acest an au fost cuprinși în școli profesionale și la cursuri de calificare 1000 de tineri trecuți de 14 ani, care la plecarea din casa de copii au primit echipament complect.

In casele de copii se acordă toată grija pentru curățenia încăperilor, a curților, pentru aranjarea estetică a sălilor de meditație, a dormitoarelor, pentru îmbrăcămintea copiilor etc. Copiii organizează manifestări artistice în cadrul căminelor culturale, al gospodăriilor agricole colective și de stat.

Numeroși directori ai caselor de copii muncesc cu rîvnă și cu dragoste pentru a asigura condiții cît mai bune de viață copiilor, pentru a-i educa în spiritul comunismului. Directori ca tovarășii Mihai Giura, de la casa de copii din Lugoj, Ștefan Blaj, de la casa de copii „9 Mai" din Bușteni, Maria Dimitriu, de la casa de copii din Buzău și mulți alții au făcut din casele pe care le conduc adevărate cămine părintești, unde copiii se simt bine și se dezvoltă în condiții bune.

Indrumați pas cu pas de educatori ca Gruia Lupu, de la casa de copii „9 Mai" din Bușteni, Florentina Crișan, de la casa de copii din Lugoj, Toma Donea, de la casa de copii din Teregova etc. copiii au muncit stăruitor și au obținut rezultate bune la învățătură.

Aceste rezultate dovedesc că sfaturile populare, conducerile caselor de copii, cadrele educative, îndrumate și sprijinite de organele de partid și de organizațiile obștești, au muncit cu dragoste pentru traducerea în viață a prevederilor hotărîrii.

Pentru a îndeplini în întregime sarcinile trasate de partid și de guvern în vederea îmbunătățirii continue a vieții copiilor din casele de copii este necesar să intensificăm și mai mult eforturile noastre. Trebuie organizată în cel mai scurt timp munca în camerele de lucru-atelier și îmbunătățită activitatea pe loturile agricole de pe lîngă casele de copii. In felul acesta vom înarma copiii cu deprinderi practice, tehnice și agricole, de care vor avea nevoie în viață.

Directorii, educatorii și instructorii superiori de pionieri din casele de copii trebuie să studieze permanent lucrările pedagogice noi și să folosească în activitatea lor cele mai bune metode de muncă.

Secțiile de învățămînt și cabinetele pedagogice au datoria să sprijine activ casele de copii, popularizînd cele mai bune experiențe ale educatorilor fruntași și ajutîndu-i să realizeze o mai strînsă legătură cu școlile frecventate de copii.

Pentru ca prevederile hotărîrii să fie în totul îndeplinite se cer noi eforturi. Să nu uităm nici o clipă că avem datoria să facem din copiii crescuți în casele de copii oameni activi, curajoși, capabili și devotați patriei noastre.

SILVIA ALBULESCU

Întîlniri cu scriitorii

Cu prilejul Zilei internaționale a copilului, Uniunea Scriitorilor din R.P.R. organizează o serie de întîlniri între scriitori și copii.

Prima manifestare de acest fel a avut loc duminică dimineața, în sala „Baruch Berea" din Capitală, unde sute de copii—pionieri și școlari din raionul Tudor Vladimirescu — s-au întîlnit cu scriitorul Vladimir Colin. După întîlnire a fost prezentat basmul „Prințesa adormită".

Luni după amiază, poeta Nina Cassian, laureată a Premiului de Stat, s-a întîlnit la clubul orășenesc al sindicatelor de artă și cinematografie cu numeroși copii ai artiștilor din Capitală. Scriitoarea a aflat cu acest prilej ce-ar dori să mai citească micii cititori, le-a ascultat părerile și la sfîrșit le-a citit din versurile ei.

La clubul uzinelor textile „7 Noiembrie" scriitorul I. Jipa a stat de vorbă marți dimineața cu copiii oamenilor muncii din această întreprindere despre cărțile sale. Intîlnirea s-a încheiat cu prezentarea filmelor de desen animat „Cocoșelul și găinușa" și „Aventurile unui pinguin".

Miercuri, la clubul uzinelor metalurgice „Mao Tze-dun" scriitorii N. Labiș și Sonia Larian s-au întîlnit cu copiii, iar Octav Pancu-Iași a stat de vorbă în aceeași zi cu numeroși copii adunați în sala de festivități a Gării de Nord.

In zilele următoare scriitorii pentru copii Mioara Cremene, Sidonia Drăgușan, Gica Iuteș, Cezar Drăgoi și alții se vor întîlni cu copiii la clubul fabricii „Filimon Sîrbu", la clubul „Grivița Roșie", la grădinița de copii nr. 4.

Daruri pentru copiii de peste hotare

La începutul lunii martie, la Ministerul Învățămîntului au sosit două lăzi cu jucării. Educatoarele din Republica Democrată Germană trimiteau daruri instituțiilor noastre preșcolare: obiecte lucrate de educatoare, de copii, albume cu fotografii reprezentînd scene din viața instituțiilor preșcolare din R.D. Germană etc. Fiecare grup de obiecte era însoțit de un bilețel cu numele grădiniței care l-a trimis.

In grădinițele și în casele de copii preșcolari în care au ajuns darurile, zeci și zeci de copii s-au bucurat din toată inima.

In scurt timp, toate grădinițele din țară au aflat despre darurile primite din partea grădinițelor din R.D. Germană. Educatoarele și copiii preșcolari s-au hotărît să trimită și ei daruri la fel de frumoase prietenilor lor de peste hotare. Au pornit la lucru. Cu un deosebit gust artistic, cu măiestrie și îndeminare, au fost lucrate numeroase obiecte frumoase și variate. La sfîrșitul lunii aprilie au început să sosească la Ministerul Învățămîntului darurile pe care educatoarele și copiii din instituțiile noastre preșcolare le-au pregătit pentru a fi trimise în semn de prietenie copiilor de peste hotare. Au sosit multe, mai multe decît era de crezut și sosesc încă și acum, în fiecare zi, din toate colțurile țării, din orașe și sate.

Educatoarele din Bacău au trimis o lucrare colectivă — o încăpere dintr-o casă țărănească din Moldova: vase de lut pictate, prosoape brodate la ferestre, covoare. In încăpere, cîteva păpuși care închipuie o familie: — mama, tata, un copil de 3-4 ani, un alt copil în leagăn. Intr-un colț, un teanc de perne pe o laviță. Fiecare obiect este lucrat cu multă migală. Specificul vieții satului moldovenesc apare în fiecare obiect așezat în încăpere. Costumele, covoarele, vasele, pernele, toate au modele moldovenești.

Au sosit multe, foarte multe păpuși îmbrăcate în costume reprezentînd portul național din mai toate regiunile țării: portul din Cîmpulung Muscel, cu mărama de borangic și lucrătură în fir alb de mătase, portul din Bihor, cu fusta plisată bogat și altele.

Educatoarele din orașul Timișoara au trimis cîteva păpuși reprezentînd o familie de trei generații în costume timișorene. Educatoarele grădinițelor cu limba de predare germană au pus o artă deosebită în confecționarea unor costume tradiționale. Portul femeii, cu șase fuste și un șal de mătase frumos brodat, ca și costumul bărbatului, cu cisme negre, cu panglici și cu oglindă la pălărie, te minunează într-adevăr prin migala cu care sînt lucrate.

Grădinițele cu limba de predare maghiară din Timișoara au trimis două păpuși îmbrăcate în costume maghiare: un costum bărbătesc, cu pantaloni largi și franjuri, și un costum de femeie, cu fustă plisată, cisme roșii și diademă de mărgele și fluturași pe cap. Grădinițele din Hălmagiu și Hălmăgel, de la poalele muntelui Găina, au trimis cîteva păpuși în costume moțești.

Printre darurile pregătite de educatoare și de copiii din grădinițele noastre sînt multe lucruri cazne, flori, păsări, vase, coșuri etc. lucrate din material din natură: castane, coji de ouă, semințe de bostan, pene, coji de nuci, coceni de porumb. Copiii din regiunea Constanța au trimis vaporașe, pești și flori lucrate din scoici.

Numeroase educatoare au confecționat, împreună cu copiii din grădinițele lor, albume cu modele de cusături naționale din diferite regiuni, desene și picturi, lucrări din pene și hîrtie colorată, fotografii, jocuri didactice etc. Grădinița nr. 9 din Cluj a trimis un album cu peisagii executate din frunze de diferite culori, lipite pe carton.

Educatoarele și copiii din raionul Tudor Vladimirescu al orașului București au trimis un teatru de păpuși, cu toate personagiile din povestea „Scufița roșie".

Toate aceste obiecte vor fi expuse cîteva zile la Clubul Sindicatului muncitorilor din învățămînt din București. Apoi, ele vor lua drumul spre copiii pentru care au fost pregătite. In Uniunea Sovietică, în R.P. Chineză, în Republica Democrată Germană, la Festivalul Mondial al Tineretului de la Varșovia, la Congresul Mamelor de la Berlin, darurile ace.ea vor vorbi despre prietenia pe care o poartă educatoarele și copiii din Republica Populară Română copiilor oamenilor muncii de peste hotare.

SANDINA DUNARE

Viața însorită a tinerei generații din lagărul păcii și al democrației

...In ambele etaje ale casei este liniște. Educatoarele păsesc în vîrful picioarelor, pentru a evita orice sgomot. Ele veghează cu dragoste asupra somnului de după amiază al copiilor. Va trece o oră și camerele acum tăcute ale grădiniței de copii se vor umple din nou de ris sglobiu, de glasuri voioase...

Mamele acestor copii, locuitoare ale orașului Liuberți, din regiunea Moscova, lucrează la uzina „Uhtomski". Ele pot fi liniștite: copiilor le este asigurată o bună îngrijire, ei sînt hrăniți din belșug și la timp. Copiii nu se plictisesc nici un moment. Ei sînt scoși la plimbare, fac cunoștință cu lumea înconjurătoare, se ocupă cu modelajul și desenul, se deprind să lucreze singuri.

Statul sovietic poartă o asemenea grijă părintească tuturor copiilor. Copilăria micilor cetățeni sovietici este luminoasă și plină de bucurii. Ei sînt înconjurați de atenția și dragostea patriei.

In Uniunea Sovietică se cheltuiesc pentru învățămînt sume uriașe. Astfel, în 1954 s-au cheltuit în acest scop 67.172 milioane de ruble. Intreaga țară este acoperită de o rețea deasă de școli.

Sistemul sovietic de învățămînt și educație este astfel conceput încît contribuie la dezvoltarea maximă a tuturor aptitudinilor copiilor. Ei au la dispoziție cercuri de artiști amatori, stadioane speciale, stațiuni pentru tinerii tehnicieni și naturaliști, căi ferate pentru copii, palate ale pionierilor, tabere de vară etc. Numai școlile de muzică de 7 ani sînt în număr de 600, iar pe lîngă acestea mai există școli de muzică de 10 ani, școli medii de muzică, precum și conservatoare. Sub conducerea unor profesori de pictură experimentați, tinerii pictori învață în școli de artă. O atenție tot atît de mare se acordă educației fizice a copilului. Educația fizică se predă în toate școlile.

Cu prilejul Zilei internaționale a copilului, gîndurile tuturor oamenilor cinstiți de pe glob se îndreaptă cu bucurie și la copiii din țările de democrație populară Urmînd exemplul Uniunii Sovietice, aceste țări creează copiilor cele mai bune condiții pentru o viață fericită.

In R. P. Chineză, puterea populară acordă o atenție deosebită creșterii și educării copiilor. In decurs de 5 ani, numărul creșelor a crescut de 30 de ori. Grădinițele de copii sînt frecventate de 425.000 de copii, adică cu 226 la sută mai mulți decît în 1946.

Pînă la eliberare, una din problemele sociale cele mai acute în China era problema copiilor lipsiți de familie. Majoritatea orfelinatelor erau sub patronajul misionarilor străini, care pervertèau copiii din punct de vedere fizic și moral. Acum, toate orfelinatele au fost trecute sub administrația organelor puterii populare, ceea ce asigură buna dezvoltare a tuturor copiilor adăpostiți în aceste orfelinate.

In China populară au fost deschise pentru copii palate și case ale pionierilor, biblioteci, săli de lectură, teatre și stațiuni experimentale. Editura de stat de literatură pentru tineret tipărește numeroase cărți pentru copii.

Guvernul popular al R. P. Polone se ocupă în mod permanent de educația și ocrotirea sănătății copiilor. In orașul Opole a fost deschisă o casă a culturii pentru copii și tineret. Ea cuprinde o bibliotecă, un planetariu, un atelier radiotehnic, un laborator de chimie, un atelier de aeromodelism etc. In voevodatul Stalinogrud au fost înființate noi creșe la Cieszyn, Pszczyne, Bytom, Chruszczew și în cartierul de locuințe muncitorești „Mareșal Konstantin Rokossovski" din Tarnowskie Gory.

In 1954, guvernul R. P. Polone a alocat aproximativ 270.000.000 de zloți pentru înființarea de cămine pentru copiii care și-au pierdut părinții în cursul celui de al doilea război mondial.

In Republica Populară Ungară copiii sînt obiectul unei preocupări permanente a Partidului celor ce muncesc din Ungaria și a guvernului R. P. Ungare.

După eliberarea Ungariei de către glorioasa Armată Sovietică a fost creat un mare număr de creșe și grădinițe de copii, care cuprind aproximativ 100.000 de copii. In țară au fost create de asemenea sanatorii speciale, case de odihnă și școli-internate puse la dispoziția copiilor. In fiecare vară mulți pionieri și școlari își petrec vacanța în taberele de pionieri, în vilele situate pe litoralul lacului Balaton, pe malul Dunării, în munții Buda etc.

Și copiii din Republica Democrată Germană se bucură de o viață pașnică și fericită. In prezent, în conformitate cu legea privitoare la învățămîntul obligatoriu, în R. D. Germană învață toți copiii de vîrstă școlară. Numărul școlilor din republică crește an de an.

O contribuție însemnată la educarea copiilor din R. D. Germană o aduce organizația de pionieri, care crește tînăra generație în spiritul devotamentului față de Republica Democrată Germană, în spiritul luptei pentru o Germanie unită, iubitoare de pace și democratică.

In U.R.S.S. și în R. P. Chineză, în R. P. Bulgaria și în R. Cehoslovacă, pretutindeni în țările de democrație populară copiii se bucură de viață, au o copilărie fericită, lipsită de griji.

In Uniunea Sovietică sînt create condiții minunate de viață și învățătură pentru copii.
In clișeu: *In cabinetul de chimie al școlii nr. 500 din Moscova.*

Salutul prietenilor polonezi

La redacția noastră a sosit următoarea scrisoare trimisă de revista poloneză „Szkola i Dom" (Școala și familia):

„Cu prilejul Zilei Internaționale a Copilului, redacția revistei lunare „Szkola i Dom" transmite tuturor învățătorilor, educatorilor, părinților și copiilor poporului romîn frate cele mai cordiale și frățești salutări și urări de fericire personală, bucurie și tot mai mari realizări în munca creatoare, pașnică, pentru binele poporului, pentru consolidarea păcii și adîncirea prieteniei între popoare.

Credem că, împreună cu toate popoarele iubitoare de pace și libertate, vom reuși să ferim lumea de un nou război, de pieirea cu care ne amenință atîțătorii anglo-americani, că uniți cu putere prin ideea de consolidare a păcii ne vom asigura munca pașnică, iar copiilor noștri o copilărie veselă și fericită.

Trăiască pacea, socialismul și prietenia între popoare".

Colectivul redacției „Szkola i Dom".

Situația grea a copiilor din țările capitaliste

Grea și întunecată este viața copiilor din țările capitaliste și coloniale.

In Statele Unite ale Americii, 3.500.000 de copii sînt nevoiți să lucreze în loc să învețe. Un număr foarte mare de copii între 8 și 10 ani muncesc în condiții grele în fabrici, ferme și în diverse întreprinderi comerciale, fiind plătiți pentru munca lor cu sume de mizerie. Exploatarea cruntă a copiilor și lipsa protecției muncii lor duc la creșterea numărului accidentelor în rîndurile copiilor. Numai într-o perioadă de trei luni în agricultură s-au înregistrat 300 de accidente cărora le-au căzut victimă copii. Printre acești accidentați, 82 erau sub 12 ani.

Milioane de copii și de adolescenți, copii de muncitori agricoli, fie că sînt albi sau negri, muncesc din zori pînă în noapte, alături de părinții lor, pe plantațiile de bumbac, de tutun și de sfeclă din statele de sud și de vest ale S.U.A. A cincea parte dintre copiii americani nu pot urma cursurile școlilor.

Majoritatea copiilor din Anglia care termină cursurile școlilor elementare sînt nevoiți să facă orice pentru a putea trăi. Ei se angajează la munci auxiliare în fabrici, ateliere, firme comerciale etc. In orașul Hull și în alte porturi ale Angliei, numeroși copii lucrează noaptea la descărcarea vaselor de pescari, la sortarea și transportul peștelui. Mîinile copiilor sînt acoperite de răni sîngerînde, pe care sarea le adîncește continuu...

Munca copiilor este crunt exploatată și în Franța, în Italia și în alte țări. In Italia de sud și în Sicilia, copii de 12 ani sînt exploatați fără milă în mine, fiind folosiți în munci vătămătoare sănătății lor; ei se îmbolnăvesc și mor înainte de vreme.

In Franța mor anual peste 41.000 de nou născuți. In toată țara, cu excepția Parisului, nu există nici o instituție pentru ocrotirea mamei și copilului. In departamentul Haute-Savoie nu există nici o grădiniță de copii.

Pe plantațiile de ceai și tutun din Venezuela, copii sub 10 ani muncesc din greu, din zorii zilei.

In Argentina, copiii oamenilor muncii sînt istoviți, palizi și cu ochii stinși. Deși Argentina este țara fructelor, totuși mii de copii nu cunosc nici măcar gustul lor, iar cei mici sînt lipsiți pînă și de lapte. In Argentina există multă lînă, dar copiii nu pot merge la școală fiindcă n-au haine. In regiunile nordice ale Argentinei, copiii se adăpostesc în grajduri, alături de vite.

In Equador (America latină) copiii pot fi cumpărați și devin astfel un fel de robi.

In Spania, Portugalia și Grecia sute de mii de copii sînt lipsiți de orice fel de cămin. Polițiștii organizează razii, arestînd pe copiii care cersesc și pe cei vagabonzi și îi aruncă în închisori, condamnîndu-i la muncă silnică în atelierele închisorilor și în minele din fundul pămîntului.

In țările capitaliste, asistența medicală este accesibilă numai copiilor celor bogați, deoarece acolo nu există din partea statului o ocrotire socială organizată și nici asistență medicală gratuită.

CIFRE ȘI FAPTE GRĂITOARE

● **In anii puterii populare au luat ființă în regiunea Constanța trei maternități, trei secții de obstetrică pe lîngă spitalele din regiune, un spital și șapte dispensare pentru copii, 23 de creșe și cămine de zi, precum și 136 de bucătării dietetice. S-au deschis, de asemenea, 43 de case de naștere, iar alte două sînt în curs de amenajare.**

● **Institutul de pediatrie din țara noastră duce o intensă activitate de cercetări științifice pentru ocrotirea mamei și copilului. Institutul se ocupă de combaterea celor mai răspîndite boli de copii și contribuie în mod concret la buna dezvoltare fizică și psihică a copiilor.**

● **Vizitînd Casa Copilului din Sibiu, scriitorul indian Navtej a scris în cartea de impresii: „Cele văzute aici au făcut să-mi sporească încrederea în om, încrederea în apropierea zilei cînd toți copiii din lume vor fi fericiți".**

● **La Bicaz a fost inaugurat de curînd un club al pionierilor, copii ai constructorilor hidrocentralei „V. I. Lenin". Clubul cuprinde săli de șah, de tenis de masă, precum și o bibliotecă cu peste o mie de volume.**

● **In 1944 nu exista în satele țării noastre nici măcar o singură casă de naștere. Azi, numărul acestora a ajuns la 1.400. Numărul paturilor spitalicești pentru femei, inclusiv în maternități și în case de naștere, a crescut de peste șapte ori în ultimii zece ani.**

● **In orașul Medgidia s-a deschis o casă a pionierilor. Aici s-au organizat cercuri de literatură, de fizică, de chimie, de științe naturale și sport, în care purtătorii cravatei roșii pun în aplicare sau își îmbogățesc cunoștințele căpătate în cursul anului.**

● **In acest an își vor petrece vacanța de vară în tabere și colonii 26.000 de pionieri și școlari, trimiși prin Ministerul Învățămîntului. Pe lîngă coloniile pentru școlari, taberele de pionieri și școlari și taberele pentru școlari și tineri de la 15 ani în sus, vor lua ființă în orașe și sate tabere de curte și orășenești.**

● **Numai în cursul anului 1954, Editura Tineretului a publicat 258 de titluri de cărți pentru copii, cu un tiraj care întrece cifra de 5 milioane exemplare. Iată cîteva titluri de lucrări scrise special pentru micuții cititori: „Baba iarnă într-n sat" de Otilia Cazimir, „Făurari de frumusețe" de Cicerone Theodorescu, „Cucuietul" de Alexandru Jar etc.**

Viața de partid în instituțiile de învățămînt

Munca organizației de bază în preajma încheierii anului școlar

Una din sarcinile cele mai importante care stau în această perioadă în fața organizațiilor de bază P.M.R. din școli o constituie desfășurarea unei susținute munci politico-organizatorice pentru asigurarea încheierii în cele mai bune condiții a anului școlar. Luptînd pentru îndeplinirea cu succes a acestei sarcini, organizația de bază P.M.R. din școala noastră a luat din vreme o serie de măsuri în vederea mobilizării pedagogilor comuniști și a celor fără partid la o muncă susținută pentru pregătirea cît mai temeinică a examenelor.

Astfel, la începutul lunii mai au fost analizate în cadrul unei adunări generale realizările și lipsurile din activitatea instructiv-educativă a școlii. Membrii de partid au aprobat în această ședință un plan de măsuri menite să ducă la îmbunătățirea conținutului muncii din școală, la succesul deplin al examenelor. Printre aceste măsuri se numărau organizarea consultațiilor, convocarea unei ședințe cu părinții, organizarea unor ore de meditație în vederea ajutorării elevilor rămași în urmă etc. De asemenea, biroul organizației de bază P.M.R. a organizat o adunare de partid deschisă în cadrul căreia pedagogii comuniști și numeroși învățători și profesori fără de partid au făcut propuneri concrete în vederea ridicării nivelului lecțiilor recapitulative precum și în vederea întăririi colaborării cadrelor didactice cu instructorii de pionieri și cu părinții elevilor. Directoarea școlii, profesoara comunistă Sava Oprea, a luptat cu perseverență pentru traducerea în viață a măsurilor stabilite, mobilizînd colectivul didactic, dînd sarcini precise fiecărui pedagog în parte.

Organizația de bază s-a sprijinit în munca sa pe activul învățătorilor și profesorilor fără de partid, dîndu-le diferite însărcinări și ajutîndu-i să le ducă la îndeplinire. Pedagogii comuniști Alexandrina Mitea, Maria Nicolescu, Alexandrina Svințiu și alții au antrenat pe învățătorii și profesorii fără de partid în organizarea la colțul pedagogic a unor lecții deschise privind recapitularea materiei la limba română, matematică, științe naturale etc., în organizarea interasistențelor și consultațiilor.

Organizația de bază P.M.R. a dat o mare atenție muncii desfășurate de cadrele didactice pentru consolidarea deprinderilor practice ale elevilor. Lecțiile recapitulative desfășurate pe parcela experimentală au contribuit mult la întărirea și aprofundarea cunoștințelor și deprinderilor dobîndite de elevi în cursul anului.

Biroul organizației de bază a sprijinit conducerea școlii, ajutînd-o să urmărească îndeaproape felul în care s-au desfășurat lecțiile de recapitulare la limba română, limba rusă, matematică, fizică, istorie, constituție etc. și să ia măsuri pentru înlăturarea lipsurilor. In același timp, organizația de bază s-a preocupat și de orientarea profesională a viitorilor absolvenți, căutînd să determine îndreptarea lor către ramurile cele mai importante ale producției. In acest scop s-au organizat excursii la uzinele metalurgice „Gh. Gheorghiu-Dej" din orașul Tîrgoviște și la gospodăria agricolă de stat din comuna Colanul. Cele văzute de elevi la uzinele metalurgice, discuțiile lor cu eroul muncii socialiste Constantin Vasilache, care lucrează la aceste uzine, au produs asupra lor o impresie puternică. De asemenea, vizita la gospodăria agricolă de stat i-a convins pe elevi de frumusețea și importanța muncii în agricultură. Ca urmare a acestor vizite mulți dintre viitorii absolvenți au hotărît să se îndrepte, după terminarea examenelor, spre producție.

Organizația de bază P.M.R. și-a îndreptat atenția în mod deosebit în această perioadă asupra activității organizației de pionieri din școală. Biroul organizației de bază a urmărit ca instructorii de pionieri să se preocupe îndeaproape de mobilizarea pionierilor și școlarilor în vederea încheierii cu succes a anului școlar.

Pentru a mobiliza în permanență pedagogii la o muncă rodnică, biroul organizației de partid a luat măsuri în vederea întăririi muncii politice de masă. Agitatorii au fost instruiți asupra problemelor actuale pe care trebuie să le discute cu cadrele didactice. Agitația vizuală a fost împrospătată și axată pe obiectivul principal al muncii din această perioadă a colectivului didactic — pregătirea examenelor. S-au confecționat lozinci mobilizatoare, grafice, panouri. Gazeta de perete a popularizat cele mai bune metode folosite la lecțiile de recapitulare de către învățătorii și profesorii fruntași. In același timp, gazeta a criticat o serie de cadre didactice cum sînt, de pildă, tovarășele Alexandrina Gaivan și Alexandrina Seltea, care n-au dat suficientă atenție îmbunătățirii conținutului științific al lecțiilor de recapitulare.

Biroul organizației de bază a urmărit cum își îndeplinesc comuniștii sarcinile date de adunarea generală, a tras la răspundere pe cei care au manifestat nepăsare față de muncă.

Ca urmare a muncii politice desfășurate de organizația de bază, numeroși pedagogi comuniști și fără de partid, cum sînt tovarășele Alexandrina Mitea, Olga Bosoacă, Ana Iosif au clase fără corifenți și repetenți. Majoritatea elevilor școlii sînt bine pregătiți pentru examene.

Rezultatele obținute pînă acum și mai ales hotărîrea și însuflețirea cu care muncesc cei mai mulți dintre învățătorii și profesorii școlii ne fac să așteptăm cu încredere rezultatele examenelor.

CECILIA NEGUT
membră în comitetul raional P.M.R., secretara organizației de bază P.M.R. de la școala mixtă de 7 ani nr. 2 din Tîrgoviște

Atitudinea pedagogilor în timpul examenelor

Examenele constituie etapa cea mai importantă a anului școlar. Ele oglindesc calitatea și ritmul muncii duse într-un întreg an școlar atît de elevi, cît și de învățători și profesori. Analizînd cu seriozitate rezultatele obținute la examenele de sfîrșit de an și de absolvire, colectivele pedagogice ale școlilor și ale instituțiilor de învățămînt superior pot trage importante concluzii cu privire la îmbunătățirea muncii în următorul an școlar. Valoarea acestor concluzii depinde în foarte mare măsură de felul cum sînt organizate examenele, de condițiile în care se desfășoară, de atitudinea pedagogului în timpul examinării.

In anii trecuți, numeroși conducători de școli și de instituții de învățămînt superior au obținut succese în ceea ce privește organizarea examenelor: acestea au fost just programate, s-au asigurat condițiile necesare bunei lor desfășurări (săli spațioase, luminoase, material bibliografic, consultații între examene, organizarea unui regim just de studiu al elevilor și al studenților, hrană mai consistentă etc.). S-a îmbunătățit în mare măsură și atitudinea pedagogilor în timpul examenelor, calitatea aprecierii răspunsurilor elevilor sau studenților.

In această privință, însă, s-au înregistrat și multe lipsuri, care arată că în școlile și institutiile noastre de învățămînt superior mai sînt destui pedagogi care nu acordă suficientă atenție metodicii examinării, neglijează influența pe care o exercită atitudinea pedagogului asupra răspunsurilor candidaților la examene, rezultatele negative ce decurg dintr-o apreciere superficială a răspunsurilor.

Este necesar ca învățătorii și profesorii, directorii de școli și cadrele din instituțiile de învățămînt superior să acorde mai multă atenție pregătirii lor proprii pentru examene, să aibă o atitudine justă față de elevi și studenți în toată perioada desfășurării examenelor.

Dacă profesorul este obligat să se pregătească cu toată seriozitatea pentru lecțiile pe care le desfășoară în timpul anului școlar și pentru lecțiile de recapitulare, cu atît mai mult el trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a intra în examene bine pregătit. Trebuie combătută cu toată seriozitatea atitudinea acelor pedagogi care, de la ultima zi de cursuri, se simt ușurați, pe motivul că „nu mai au lecții de pregătit".

Prestigiul profesorilor și al școlii în general depinde în foarte mare măsură de ținuta profesorului în examen, de nivelul pedagogic al examinării. Este clar că acest prestigiu nu se impune, ci se cîștigă printr-o muncă minuțioasă. Lecțiile de recapitulare finală i-au dat profesorului posibilitatea să constate confuziile, lacunele pe care le au unii elevi, părțile din materia predată care s-au însușit mai greu. Pregătindu-se pentru examene, profesorul are datoria să studieze toate observațiile făcute în urma lecțiilor de recapitulare și a consultațiilor, să revadă problemele centrale ce trebuie susținute în dezvoltarea fiecărei teme cuprinse în biletele pentru examene. Pregătit în felul acesta, în cazul cînd răspunsul elevului sau studentului nu a fost satisfăcător sau a cuprins anumite greșeli, profesorul nu va mai pune întrebări formulate la întîmplare, nu se va opri la amănunte neesențiale.

In același timp, profesorul trebuie să stabilească din vreme metodele pe care le va folosi la examene, să pregătească materialul didactic, aparatele ce le va pune la dispoziția elevilor sau studenților, să se gîndească cu seriozitate la atitudinea pe care trebuie să o aibă față de răspunsurile elevilor. Un bun pedagog își dă seama cît importanță are pentru elev sau student atitudinea calmă, liniștită, răbdătoare a profesorului examinator. O astfel de atitudine dă curaj și încredere în posibilitatea de a răspunde bine nu numai elevilor sau studenților care răspund, ci și celor care urmează să fie examinați.

Atitudinea pedagogului trebuie să reflecte o justă cunoaștere a particularităților psihice ale celor examinați. Pentru cei timizi este necesar un tact pedagogic deosebit. Examenul trebuie să constituie și un prilej de a întări încrederea elevilor și studenților în puterile lor personale, în posibilitatea de a progresa cît mai mult, un prilej de a le dezvolta simțul autocritic asupra atitudinii lor față de învățătură.

Membrii comisiilor examinatoare, conducătorii școlilor și ai instituțiilor de învățămînt superior trebuie să ia imediat atitudine față de greșelile pe care le constată în felul de a examina al profesorilor. Trebuie combătut procedeul greșit al acelor profesori care, lipsiți de un suficient simț pedagogic, nu dau elevilor posibilitatea să-și expună pe larg cunoștințele lor, nu au răbdare să asculte răspunsul pînă la capăt, să-și noteze în liniște greșelile sau confuziile, ci întrerup mereu pe cei examinați. De asemenea, trebuie combătută tendința către ironii, atitudinea formală pe care o au unii profesori care nu urmăresc cu atenție răspunsurile elevilor, care uneori întreține discuții cu membrii comisiei. Trebuie combătute greșelile constatate în formularea întrebărilor, tendința de a pune întrebări care să-i încurce pe cei examinați sau, dimpotrivă, să le sugereze răspunsul.

Dacă profesorul își notează cu grijă greșelile pe care le face elevul sau studentul în timpul răspunsului, la sfîrșit, prin întrebări auxiliare, el poate controla dacă aceste greșeli se datoresc anumitor lacune în cunoștințe sau au fost simple scăpări, datorite emoțiilor, grabei etc. In felul acesta, examinatorul își poate face o idee mai justă asupra nivelului de pregătire al elevului sau studentului. In această privință, el trebuie să fie ajutat îndeaproape de către membrii comisiei, care au datoria să urmărească cu atenție fiecare răspuns, să aprecieze în mod obiectiv calitatea răspunsurilor.

Atitudinea atentă și plină de grijă a profesorului examinator, a comisiei de examinare trebuie să se îmbine cu o exigență just înțeleasă. A trece cu vederea anumite greșeli, a lăsa greșeli necorectate în lucrările scrise, înseamnă a avea o atitudine formală în examene, a aprecia cu superficialitate și fără simț de răspundere cunoștințele elevilor sau ale studenților. Nota la examen are o importanță deosebită în stabilirea notei anuale. De aceea se impune o deosebită obiectivitate în aprecierea răspunsurilor elevilor și studenților la examene.

In stabilirea notei la examen, profesorul examinator și membrii comisiei de examinare, ținînd seama de particularitățile de vîrstă, trebuie să aibă în vedere volumul de cunoștințe al candidatului, gradul de înțelegere și temeinicia acestor cunoștințe, priceperea elevului sau studentului de a analiza, de a explica, de a demonstra, posibilitatea lui de a sintetiza, de a trage concluzii, de a argumenta generalizările, de a aplica cunoștințele însușite în explicarea diferitelor fenomene, în rezolvarea anumitor probleme.

Cerințele oricărui profesor, indiferent de specialitatea lui, trebuie să fie determinate de cerințele programei școlare. Trebuie combătută orice atitudine de îngăduință sau de exigență exagerată. Examenele constituie o verificare de stat a rezultatelor activității școlii și cadrelor didactice. Ele trebuie să reflecte cît mai exact nivelul de pregătire al elevilor sau studenților, calitatea muncii pedagogilor, roadele muncii fiecărei instituții de învățămînt în parte. A aprecia cu subiectivitate răspunsurile elevilor la examene, înseamnă a induce în eroare organele de stat, înseamnă a crea serioase greutăți producției, școlilor și facultăților și chiar claselor și anilor care primesc elevi sau studenți cu o pregătire necorespunzătoare.

Învățătorii și profesorii au datoria să examineze lucrările scrise la examen și răspunsurile orale cu un deosebit discernămînt, să aprecieze aceste răspunsuri cît mai just și cu cît mai multă răspundere. Numai astfel vor putea trage concluzii valabile asupra propriei lor munci, vor putea lua măsurile cele mai indicate pentru îmbunătățirea activității în viitorul an școlar.

In instituțiile de învățămînt superior colocviile și examenele desfășurate pînă în prezent au dovedit creșterea nivelului învățăturii studenților

In clișeu: studenta Ioana Nițescu din anul I al Facultății de biologie din București răspunde la o întrebare privitoare la secțiunea sagitală prin encefal.

Cunoștințe temeinice

Studenții anului IV de la Facultatea de mine din București își dau ultimele examene. O grupă se îndreaptă spre sala în care se ține examenul la una dintre disciplinele de bază, „Exploatarea zăcămintelor de minereu". Cei cîțiva tineri care își așteaptă rîndul în bănci cercetează cu atenție biletele de examen și își fac însemnări pe marginea subiectelor.

Studentul Ovidiu Cudalbu a fost examinat printre cei dintîi. El a vorbit despre metoda de exploatare cu camere cu profil drept unghiular și abatai ascendent, despre limita naturală a unei exploatări la zi și condițiile de trecere de la o exploatare la zi la o exploatare subterană și, însfîrșit, despre abatajul mecanic cu excavatoare — principiul și domeniul de aplicare cu folosirea excavatoarelor cu cap cu cupă.

Studentul Cudalbu a dezvoltat cu competență aceste trei subiecte, ajutîndu-se de schițele pe care și le-a desenat în timp ce își pregătea răspunsurile. Felul în care s-a prezentat el la acest examen este o dovadă a atenției deosebite pe care a acordat-o studierii temeinice a materiei. Calificativul „foarte bine" care i s-a acordat a fost meritat pe deplin.

Studentul Teodor Bocu a tras biletul nr. 5. In legătură cu metoda de exploatare prin dizolvarea statică a sării în bazine paralelipipedice, Teodor Bocu a arătat care sînt lucrările pregătitoare și a vorbit apoi despre felul cum se face exploatarea. Trecînd la al doilea subiect, „Elementele caracteristice ale unei exploatări la zi din punct de vedere tehnic minier și cum se stabilește înălțimea, respectiv lungimea unei trepte de exploatare", studentul Teodor Bocu a arătat că o exploatare la zi are în general o capacitate mare. Studentul a arătat că exploatarea la zi, care se face sub cerul liber, prezintă anumite caracteristici și anume: capacitatea de exploatare este mare, iar folosirea utilajului și transportul se fac cu ușurință. Vorbind despre felurile abatajului (manual, mecanic și exploziv) candidatul a arătat că abatajul manual nu este recomandabil, deoarece îl oboseste pe muncitor și dă un randament scăzut.

In legătură cu a doua parte a întrebării, studentul a arătat ce este o treaptă de exploatare, de ce este delimitată această treaptă, care sînt caracteristicile unei trepte, cum se aleg dimensiunile treptei etc.

Studentul Teodor Bocu a primit calificativul „bine".

La acest examen s-au prezentat însă și unii studenți care nu s-au pregătit temeinic, care nu au folosit orele de consultații pentru lămurirea problemelor mai dificile. Așa, de pildă, studentul Ion Cortianu s-a prezentat la examen insuficient pregătit. Deși și-a însemnat pe hîrtie unele formule legate de subiectele de examen, el nu a reușit să le explice. Asemenea studenți vor trebui să-și intensifice eforturile, pentru a putea înlătura lipsurile din cunoștințele lor.

Activitatea rodnică a învățătorilor

Mulți dintre învățătorii raionului Tulcea își înțeleg just sarcinile ce le revin în perioada de încheiere a anului școlar. In repetarea materiei cu elevii, ei au acordat multă atenție consolidării cunoștințelor predate în cursul anului.

De exemplu, tovarășa învățătoare Mitan Elena, care predă la clasa a IV-a a școlii de 4 ani din satul Hagilar, comuna Kogălniceanu, a ales pentru recapitularea cunoștințelor de aritmetică astfel de probleme a căror rezolvare să asigure consolidarea cunoștințelor însușite de către elevi, întărirea deprinderilor lor de calcul, fixarea metodelor de rezolvare a anumitor tipuri de probleme. Aceeași atenție a acordat-o tovarășa Mitan pregătirii și desfășurării lecțiilor de repetare și la celelalte materii. In lecția recapitulativă de științele naturii cu tema „Aerul", de exemplu, tovarășa învățătoare nu numai că a antrenat întreaga clasă la formularea răspunsurilor, dar a cerut fiecărui elev să demonstreze prezența aerului în atmosferă, în diferite corpuri, să arate însușirile aerului.

Importanța lecțiilor recapitulative din perioada de încheiere a anului școlar a fost bine înțeleasă și de către tovarășa Pădurescu Matilda, care predă la clasa a II-a a școlii medii nr. 2 din Tulcea. In perioada repetării, tovarășa Pădurescu și-a îndreptat atenția în deosebi asupra lecțiilor de citire cu conținut practic-științific. Deosebit de interesantă a fost, de pildă, lecția de citire cu tema „Grădina de legume". Pentru reușita acestei lecții, tovarășa învățătoare a organizat o vizită la sera orașului și a adus în clasă un bogat material intuitiv.

Imbinînd cu pricepere studierea lecțiilor din carte cu cunoștințele practice însușite de elevi prin observațiile făcute la colțul naturii vii, pe parcela experimentală, la sera vizitată, tovarășa învățătoare a reușit să repete cu elevii în mod sistematic cunoștințele despre lucrările desfășurate în grădina de legume. Elevii au descris cu pricepere unele legume și semințe, prezentate în stare uscată sau verde, au arătat în mod just asemănările și deosebirile dintre diferite legume, au vorbit despre felul cum sînt folosite anumite plante în alimentație.

Aceeași exigență a dovedit-o tovarășa Pădurescu și față de felul cum citesc elevii. Conștientă că trebuie să lupte în mod perseverent împotriva citirii mecanice, le-a cerut elevilor, ori de cîte ori pronunțau greșit un cuvînt sau întîmpinau oarecare greutăți la citirea lui, să explice cuvîntul, să redea conținutul paragrafului respectiv.

Lecții recapitulative la fel de reușite au desfășurat și tovarășii învățători Pătrașcu Lucia, Zahiteanu Stela etc. Nivelul acestor lecții este superior celor desfășurate în anii trecuți.

EUGENIA ROȘCA
metodistă la cabinetul pedagogic regional din Galați.

Conținutul educativ al lecțiilor recapitulative de matematică

Organizînd recapitularea finală a materiei, multe cadre didactice din regiunea noastră s-au preocupat îndeaproape nu numai de fixarea, lărgirea și sistematizarea cunoștințelor predate, ci s-au străduit să dea acestor lecții și un conținut educativ cît mai bogat.

Un exemplu concludent îl constituie în această privință lecțiile tovarășului Ion Comănescu, profesor de matematică la școala medie din Moinești, regiunea Bacău. In recapitularea cunoștințelor de aritmetică în clasa a VI-a, tovarășul Comănescu a căutat să le dea elevilor spre rezolvare probleme al căror conținut să asigure nu numai repetarea materiei sub o formă nouă, prin care cunoștințele însușite să fie mai bine înmănunchiate, ci și o mai strînsă apropiere a elevilor de producție, de problemele construirii socialismului.

Iată-l, de pildă, recapitulînd cu elevii tema despre procente. După ce a verificat prin întrebări felul cum posedă elevii cunoștințele de bază, a controlat cum știu să aplice aceste cunoștințe în rezolvarea problemelor. Mai întîi, le-a dat spre rezolvare probleme ușoare, care se not calcula oral. Problemele care au urmat erau strîns legate de viața comunei și a raionului respectiv. Prima se referea la perioada însămînțărilor: Gospodăria agricolă din Grigoreni (raionul Moinești) a executat pînă la 30 martie însămînțările de primăvară în proporție de 70 la sută din 380 hectare. Cîte ha i-au mai rămas de însămînțat? Altă problemă cuprindea date din munca tractoriștilor: Un tractorist a depășit norma de 5 ha cu 60 la sută. Cîte ha a arat? Elevii au calculat cu pricepere, au justificat din punct de vedere logic fiecare operațiune, fiecare rezultat obținut.

Mai departe, profesorul a reușit să trezească și mai mult interesul elevilor pentru producție, să-i convingă de necesitatea cunoașterii calculului procentelor în muncă. In loc de probleme, profesorul a povestit următoarea întîmplare: „Zilele trecute am vizitat atelierul central din localitate. Atelierul este spațios, luminos, mașinile aliniate strălucesc de curățenie. Printre strungari, am recunoscut pe Cristea Vasile, Magirescu Ioan, Marin G. și Vătavu Emil, foști elevi de ai mei, care conduc cu multă îndemînare strungurile electrice. Parcă îi văd și acum la strunguri, potrivindu-și ochelarii de protecție, urmărind cu încordare rotunjirea pieselor pe care le lucrau. In pauză, s-au strîns toți în jurul meu. Își aminteau cu drag de lecțiile pe care le-am făcut cu ei și le părea rău că nu fuseseră întotdeauna suficient de sîrguincioși. Vasile Cristea avea de făcut un articol la gazeta de perete a atelierului. Mi-a spus: Tovarășe profesor, eu am norma de 90 de piese pentru sonda 324 și am făcut 108 bucăți. Vătavu Emil are norma de 75 de piese mai mari pentru sonda 145 și a făcut 84. Trebuie să pun la gazeta de perete procentul realizat. Vezi, în școală nu mi-am dat seama cît de mult o să-mi folosească calculul procentelor în viață.

Cînd pauza s-a terminat, băieții și-au reluat lucrul la strungurile lor. La despărțire, Cristea mi-a spus: „Spuneți elevilor dumneavoastră să învețe bine matematică, pentru că o să aibă mare nevoie de ea mai tîrziu!"

Elevii au ascultat cu mult interes cele povestite de profesorul lor. Fără să mai aștepte îndemnul lui, au pornit să calculeze procentele pe care trebuia să le facă cunoscute Cristea la gazeta de perete a atelierului.

In clasă s-a mai lucrat o problemă, din care elevii și-au dat seama că și echipele de sondori din Moinești depășesc zilnic norma, extrăgînd tot mai mult țiței.

Concluziile trase la sfîrșitul lecției au dovedit că elevii au înțeles cît de importante sînt calcularea în procente a producției realizate în diferite sectoare de muncă și compararea rezultatelor obținute în unitățile de muncă similare, au înțeles că această metodă constituie pentru muncitori un stimulent în realizarea și depășirea planului.

Lecția de predare a contribuit nu numai la precizarea cunoștințelor elevilor, ci a avut și un însemnat rol educativ, reușind să trezească în inimile lor dragostea pentru munca productivă, să le facă cunoscute unele realizări din diferite sectoare de activitate din rajonul lor, să scoată în evidență avîntul cu care lucrează oamenii muncii în construirea socialismului.

AGLAIA CIRJE
metodistă la cabinetul pedagogic regional din Bacău

Colaborare strînsă între școală și familie

In vederea organizării în cît mai bune condiții a recapitulării materiei, a pregătirii și a desfășurării examenelor de sfîrșit de an, diriginții de la școala de 7 ani din comuna Pecica, raionul Arad, au intensificat legăturile lor cu părinții elevilor. Ei au sporit numărul vizitelor la domiciliul acestora, discutînd cu părinții situația la învățătură și frecvența copiilor lor. Cu acest prilej diriginții le-au făcut părinților recomandări în legătură cu supravegherea și îndrumarea studiului individual al elevilor, precum și cu organizarea și respectarea regimului zilnic al acestora.

Părinții au răspuns cu dragoste la toate chemările școlii, ceea ce a contribuit la îmbunătățirea muncii elevilor. Astfel, elevii Pera și Lutai, care lipseau înainte de la lecții, au acum o frecvență regulată. De asemenea, s-a îmbunătățit situația la învățătură a elevilor Vaculescu, Oprea și Hanobic, datorită grijii sporite pe care le-au arătat-o părinții lor.

Constatînd că eleva Salomia Otilia, din clasa a VI-a, acordă prea mult timp lecturii în afară de clasă, în detrimentul orelor de studiu, dirigintele i-a vizitat pe părinții ei, recomandîndu-le să-i supravegheze lectura, pentru ca eleva să se poată pregăti temeinic pentru examene.

In scopul ajutorării elevilor care nu au condiții suficient de bune pentru studiu acasă și care locuiesc departe de școală, diriginte le clasei a V-a a organizat un loc de studiu la unul dintre elevi care are condiții mai bune. Aici, colegii lui din apropiere învață sub supravegherea părinților elevului gazdă.

Pentru a-i ajuta pe părinți să organizeze un regim cît mai just al elevilor în perioada recapitulării și a examenelor, diriginții de la școala de 7 ani din comuna Pecica au ținut în fața părinților o conferință cu această temă. De asemenea, s-a ținut o conferință cu această temă la stația de radioficare din comună.

ION DRAGAN

IUBIȚI CARTEA!

Printre elevii mei din clasa a IX-a este un băiat deosebit de interesant. Îmi dă mult de furcă, dar nu mă plîng. Deși greșește adesea și are lipsuri serioase în muncă — lipsuri împotriva cărora, evident, lupt cu strășnicie — îmi rămîne simpatic. Clocotesc în el puteri ce se cer cheltuite și care, bine îndrumate, vor da poate, mai tîrziu, rezultate minunate. Este un cititor pasional. Pentru el, cartea, lectura nu constituie o simplă obligație școlară, ci o necesitate adînc resimțită. Am bănuit lucrul acesta încă de la începutul anului. Precum obișnuiesc, într-una din primele lecții cerusem elevilor să noteze pe o foaie de hîrtie ce cărți citiseră pînă atunci și să indice cîteva dintre cele care i-au pasionat mai mult. Foaia pe care mi-a înmînat-o el cuprindea nu numai o listă neobișnuit de bogată și variată, dar și observații personale. Mai tîrziu, am aflat că încearcă să scrie. Mi-a arătat cîteva versuri, unele cam șablonarde, altele cu accente sincere, emoționante. Pretutindeni însă se simțea lipsa unei culturi sistematice. Pentru un băiat de vîrsta lui, citise destul mult. Dar citise la întîmplare, ce-i căzuse în mînă. Și mai era ceva. Lipsa lui generală de disciplină în muncă avea ecouri neplăcute și în scrisul lui.

I-am făcut cîteva observații în acest sens. De atunci, mă aștepta deseori în recreație și, mai ales, după cursuri. Îmi citea noile lui producții, discutam. Într-o bună zi a venit la mine: „Tovarășe profesor, văd că aveți dreptate. Ca să merg mai departe, să nu bat numai în loc, trebuie să încep să citesc mai sistematic. Să studiez, cum spuneați dumneavoastră. Cu ce să încep?"

In săptămînile următoare — după amînările de rigoare — mi-a arătat notele pe care și le extrăsese: inteligente, utile, vădind preocupări „de meserie". Altădată s-a prezentat cu o listă de cărți din literatura clasică rusă: — Ce spuneți de asta? — Foarte bună. Cum ai alcătuit-o? — M-am adresat serviciului bibliografic de la A.R.L.U.S.

Nu de mult, în clasa noastră a fost o zi de sărbătoare. S-a redactat chiar și o ediție specială a gazetei de perete închinată evenimentului care ne-a emoționat pe toți: tînărul nostru scriitor fusese premiat la concursul organizat de cenaclul „D. Th. Neculuță".

★

Iată astfel de tineri, cu un talent mai mult sau mai puțin pronunțat, se vor fi aflînd în școlile noastre, în întreprinderi, la sate, în țara întreagă! Și pentru tot tineretul nostru, ce binecuvîntat izvor de înțelepciune, de avînturi înălțătoare și bucurii depline poate fi lectura marilor maeștri ai cuvîntului!

Patrimoniul culturii noastre este deosebit de bogat în lucrări valoroase. Putem fi pe drept cuvînd mîndri de operele clasicilor noștri Eminescu, Caragiale, Creangă etc., ca și de realizările literaturii după 23 August, care pășește pe drumul realismului socialist. Avem datoria patriotică de a-i ajuta pe elevi să cunoască operele lui Mihail Sadoveanu, V. Em. Galan, poeziile lui A. Toma, Mihai Beniuc, Maria Banuș, Eugen Jebeleanu, Dan Deșliu etc., datorită cărora vor putea înțelege mai adînc realitățile complexe ale epocii noastre, care îi vor însufleți în lupta pentru înfăptuirea socialismului.

De o deosebită însemnătate este cunoașterea de către tineret a marii literaturi ruse și sovietice. Mai este oare nevoie să amintim ecoul uriaș stîrnit de vestita scrisoare a lui Bielinski către Gogol? Romanul lui Cernîșevschi „Ce-i de făcut?" a dat, prin imagini artistice, răspunsul la unele întrebări care frămîntau pe oamenii epocii sale, a constituit un adevărat manual al vieții. Dar minunata operă a lui Gorki, „Mama", despre al cărei rol în educarea revoluționarilor a vorbit însuși Lenin? Și se poate oare număra cîți oameni de cultură ai vremurilor noastre dacă nu și-a încălzit nicicîndată sufletul la focul deschizător de noi orizonturi aprins de titani ai artei ca Shakespeare, Goethe, Balzac, Tolstoi etc.?

Totuși, unii dintre elevii noștri citesc încă puțin. Puțin, mai cu seamă în raport cu nelimitatele posibilități de astăzi și în raport cu cerințele mereu mai mari ale zilelor noastre.

Profesorii, și îndeosebi profesorii de limba română, au constatat adeseori cu durere că o parte dintre elevi nu dau literaturii atenția cuvenită. Dacă ei sînt, în general, capabili să reproducă în linii mari ceea ce li s-a expus, de la catedră, de către profesori, se poticnesc de multe ori cînd e vorba să dovedească aprofundarea textului literar însuși, contactul viu cu opera literară respectivă.

Cine e de vină? Desigur că noi, profesorii, în primul rînd. In consfătuiri, în ședințe convocate de diferite foruri conducătoare ale învățămîntului, profesorii au arătat cîteva dintre piedicile ce stau în calea unei legături vii și profunde a elevilor cu cartea. Programele sînt supraîncărcate și aplicate uneori rigid; textele alese sînt adesea nepotrivite cu vîrsta elevilor, nu deșteaptă ecoul emoțional fără de care nu se poate dezvolta dragostea de a citi. Manualele sînt și ele — îndeosebi ele — aride, scrise pretențios, la un nivel care depășește cu mult pe cel al vîrstei respective. Veșnic preocupați să nu rămînă în urmă cu planificarea și înțelegînd în mod greșit ce înseamnă respectarea programei, o serie de profesori aleargă adesea mai mult după cantitate decît după calitate, sacrificînd întru totul sau neglijînd ceea ce știu de fapt că este esențialul: dezvoltarea dragostei elevilor pentru literatură, a deprinderii lor de a recurge la carte ca la un bun prieten, a priceperii lor de a înțelege și gusta un text literar.

★

Cu atît mai bine venită ne apare recenta Hotărîre a Biroului C.C. al U.T.M. cu privire la organizarea concursului permanent pentru citirea literaturii de către tineret: „Iubiți cartea"! Se subliniază aci un adevăr pe care îndeosebi noi, profesorii, nu ar trebui să-l pierdem nici o clipă din vedere: „Munca cu cartea constituie o verigă importantă în formarea la fiecare tînăr a trăsăturilor înaintate proprii constructorului socialismului".

Organizarea concursului permanent „Iubiți cartea" a fost hotărîtă tocmai pentru a apropia tineretul de carte, pentru a stimula citirea literaturii, contribuindu-se astfel la educarea lui în spiritul comunismului.

Dacă răspunderea principală pentru aducerea la îndeplinire a acestei hotărîri revine în mod firesc organizațiilor U.T.M., nu este mai puțin adevărat că profesorii, și în special cei de literatură, trebuie să spriiine din toate puterile minunata inițiativă a Biroului C.C. al U.T.M. Practica de pînă acum a multor profesori ne dă indicații prețioase cu privire la mijloacele cele mai indicate pe care le putem folosi în acest scop. Dezbaterea largă a acestor probleme în cercurile pedagogice și în consfătuirile raionale va aduce sugestii noi și precizări suplimentare.

Să trecem neîntîrziat la fapte, unindu-ne sforțările pentru o cît mai deplină reușită a concursului permanent, străduindu-ne să-l încetățenim în rîndurile tineretului, transformîndu-l treptat într-o frumoasă tradiție. Insigna de „Prieten al cărții" să devină o cinstire vrednică de toți și apreciată pentru adînca ei semnificație.

In ceea ce mă privește, am și început munca în această privință. Le-am citit elevilor mei hotărîrea și am căutat să le arăt însemnătatea acțiunii ce se întreprinde. Le voi face cunoscute elevilor listele de cărți obligatorii, și voi alege cîteva din aceste cărți pentru a fi recenzate. Aite lucrări vor putea fi dezbătute mai amplu la cercurile de specialitate ale elevilor. Voi continua, de asemenea, ceea ce am făcut și pînă acum. Astfel, voi organiza întîlniri ale elevilor cu scriitorii. Experiența mi-a arătat că aceste întîlniri au nu numai un efect imediat, ci și unul de lungă durată. Ani de zile, în diverse ocazii, elevii își amintesc de ceea ce le-a spus scriitorul, îi urmăresc activitatea, citesc cu interes sporit cărțile lui.

Dar, pe lîngă astfel de măsuri directe, ceea ce mi se pare deosebit de important este să nu ne limităm la ele, ci să considerăm concursul drept o verigă dintr-un lanț întreg, o latură a unei vaste acțiuni care, începînd cu programa de studii și sfîrșind cu însăși predarea lecției de literatură, trebuie să ducă la ridicarea nivelului predării limbii și literaturii, la legătura vie și profundă a elevilor cu cartea deschizătoare de orizonturi, cu cartea care, cum spunea Gorki adresîndu-se tineretului, „vă va învăța cum să-l stimați pe om și pe voi înșivă, va da minții și sufletului aripile minunatului sentiment al dragostei față de lume, față de om".

Profesor E. CAMPUS

Intîlnirea de la Belgrad a reprezentanților Uniunii Sovietice și Iugoslaviei

Sosirea delegației guvernamentale sovietice la Belgrad

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS:

La 26 mai delegația guvernamentală a Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, alcătuită din N. S. Hrușciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. și prim secretar al C.C. al P.C.U.S., (conducătorul delegației), N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., D. T. Șepilov, președintele Comisiei pentru Afaceri Externe a Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S., membru în C.C. al P.C.U.S. și redactor șef al ziarului „Pravda", A. A. Gromîko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., și P. N. Kumikin, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior al U.R.S.S., precum și persoanele care îi însoțesc au părăsit Moscova plecînd spre Iugoslavia.

Delegația guvernamentală a fost condusă la aeroport de K. E. Voroșilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, P. N. Pospelov, M. A. Suslov, membri ai Comitetului Central al P.C.U.S., vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; miniștri ai U.R.S.S., funcționari superiori ai Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., conducătorii Sovietului din Moscova și ai Comitetului din Moscova al P.C.U.S. Delegația a fost condusă de asemenea de Z. Osolnik, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Populare Federative Iugoslavia la Moscova și de membrii ambasadei.

★

BELGRAD 26 (Agerpres). — TASS: La 26 mai, ora 17 (ora Europei Centrale) a sosit la Belgrad delegația guvernamentală sovietică.

Pe aeroportul Zemon, delegația a fost întîmpinată de președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosip Broz Tito, Moșe Pijade, președintele Scupșcinei Populare Federative, E. Kardelj, A. Rankovici, vicepreședinți ai Vecei federative executive, P. Stambolici, președintele Scupșcinei populare a Serbiei; D. Putzai, președintele Scupșcinei populare a Bosniei și Herțegovinei, L. Kolișcoski, președintele Scupșcinei populare a Macedoniei, B. Iovanovici, președintele Scupșcinei populare a Muntenegrului, C. Popovici, secretarul de stat pentru afacerile externe, I. V. Selinov, președintele Vecei federative executive a Serbiei, membri ai Vecei federative executive, deputați ai Scupșcinei Iugoslave, de ambasadorul Iugoslaviei în U.R.S.S., D. Vidici, de generali ai armatei iugoslave, reprezentanți ai instituțiilor științifice, reprezentanți ai presei iugoslave și străine.

Delegația a fost de asemenea întîmpinată de ambasadorul U.R.S.S. în Iugoslavia, V. A. Valkov, și întregul personal al ambasadei sovietice.

Aeroportul era pavoazat cu drapelele de stat sovietice și iugoslave.

Pe aeroport a fost aliniată o gardă de onoare. Au fost intonate imnurile de stat sovietic și iugoslav.

Declarația făcută de N. S. Hrușciov pe aeroportul din Belgrad

BELGRAD 26 (Agerpres). — TASS transmite declarația făcută de N. S. Hrușciov pe aeroportul din orașul Belgrad.

Dragă tovarășe Tito! Dragi tovarăși membri ai guvernului și conducători ai Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia! Dragi tovarăși și cetățeni!

In numele Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, al guvernului Uniunii Sovietice și Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, din partea poporului sovietic vă salut cordial pe dvs., precum și pe oamenii muncii din glorioasa capitală a Iugoslaviei — Belgradul, pe toate popoarele frățești ale Iugoslaviei!

Delegația sovietică a sosit în țara dumneavoastră pentru ca, împreună cu delegația guvernamentală iugoslavă, să stabilească căile dezvoltării și întăririi în viitor a prieteniei și colaborării dintre popoarele noastre, să discute sarcinile noastre comune în lupta pentru înflorirea țărilor noastre, pentru atenuarea încordării internaționale și întărirea păcii generale și securității popoarelor.

Popoarele țărilor noastre sînt legate prin legături de străveche prietenie frățească și luptă comună împotriva dușmanilor comuni. Această prietenie și colaborare de luptă s-au întărit îndeosebi în perioada grelelor încercări în lupta împotriva cotropitorilor fasciști în anii celui de al doilea război mondial. In acei ani crunți, întreg poporul sovietic nutrea o mare simpatie față de lupta eroică a fraților săi iugoslavi în frunte cu comuniștii și saluta din toată inima curajoasele fapte de arme ale armatei populare de eliberare a Iugoslaviei sub conducerea mareșalului Tito. Popoarele noastre își vor aminti în veci că aici, lîngă Belgrad, ostașii iugoslavi și sovietici au dat împreună lovituri dușmanului și au eliberat acest străvechi oraș slav de sub jugul ocupanților hitleriști. Popoarele Uniunii Sovietice au salutat cu căldură crearea Republicii Populare Federative Iugoslavia.

După cum se știe, în acei ani între popoarele Uniunii Sovietice și Iugoslaviei, între statele noastre și între partidele noastre s-au statornicit cele mai bune relații. Ulterior însă aceste bune relații au fost tulburate.

Regretăm sincer cele întîmplate și măturăm cu hotărîre toate rezidurile ce s-au depus în acea perioadă. Din partea noastră, considerăm în mod neîndoielnic că printre astfel de reziduri se numără și rolul provocator pe care l-au avut în relațiile dintre Iugoslavia și U.R.S.S dușmanii poporului Beria, Abakumov și alții demascați în prezent. Noi am studiat în mod amănunțit materialele pe care s-au bazat acuzațiile și insultele grave aduse atunci conducătorilor Iugoslaviei. Faptele arată că aceste materiale au fost ticluite de dușmanii poporului, agenți demni de dispreț ai imperialismului, care s-au strecurat prin înșelăciune în rîndurile partidului nostru.

Sîntem profund convinși că perioada în care relațiile noastre erau întunecate a rămas în urmă. Din partea noastră sîntem gata să facem tot ce este necesar pentru a înlătura toate obstacolele care împiedică normalizarea deplină a relațiilor dintre statele noastre, întărirea relațiilor de prietenie între popoare.

In prezent, cînd au fost realizate deja anumite succese în normalizarea relațiilor noastre, delegația sovietică își exprimă convingerea că tratativele ce vor avea loc vor duce la dezvoltarea și întărirea colaborării politice, economice și culturale dintre popoarele noastre. Pentru o asemenea colaborare există toate condițiile — prietenia istorică de veacuri dintre popoarele țărilor noastre, glorioasele tradiții ale mișcării revoluționare, baza economică necesară și comunitatea de idealuri în lupta pentru înflorirea pașnică și fericirea oamenilor muncii.

Urmînd învățătura întemeietorului Statului Sovietic, Vladimir Ilici Lenin — guvernul Uniunii Sovietice își întemeiază relațiile cu celelalte țări, mari sau mici, pe principiile coexistenței pașnice a statelor, pe principiile egalității în drepturi, neamestecului și respectării suveranității și independenței naționale, pe principiile neagresiunii, recunoașterii inadmisibilității atentatelor unor state împotriva integrității teritoriale a altor state.

Sperăm că relațiile dintre țările noastre se vor dezvolta și mai departe pe baza acestor principii, spre binele popoarelor noastre, iar aceasta va constitui o nouă mare contribuție la cauza atenuării încordării internaționale, la cauza menținerii și întăririi păcii generale.

Năzuința Iugoslaviei de a dezvolta relații cu toate statele atît în Apus, cît și în Răsărit, întîlnește la noi o deplină înțelegere. Noi considerăm că întărirea prieteniei și legăturilor dintre țările noastre va contribui la îmbunătățirea relațiilor dintre toate țările, indiferent de orînduirea lor socială, va contribui la cauza întăririi păcii generale.

Prezidiul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, guvernul Uniunii Sovietice și Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au hotărît să trimită delegația noastră pentru a discuta frățește cu dumneavoastră toate problemele de actualitate. Noi, ca reprezentanți ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, partid creat de marele Lenin, considerăm că este de dorit ca și între partidele noastre să se stabilească încrederea reciprocă. Cele mai trainice legături se stabilesc între popoarele acelor țări în care forța conducătoare o constituie partidele ce își bazează întreaga activitate pe învățătura marxism-leninismului.

Partidele care se călăuzesc după învățătura marxist-leninistă ajung la o înțelegere deplină între ele, deoarece au un singur țel, lupta pentru interesele clasei muncitoare, ale țărănimii muncitoare, pentru interesele oamenilor muncii. Pentru triumful socialismului și-au vărsat sîngele cei mai buni fii și cele mai bune fiice ale popoarelor care, luptînd împotriva dușmanilor dinăuntru și din afară, au scuturat jugul capitalismului și și-au cucerit libertatea și independența. Pășind pe o cale nouă, socialistă, popoarele acestor țări își sporesc forțele în prietenia lor trainică și de nezdruncinat.

Noi nu ne-am îndeplini datoria față de popoarele noastre și față de oamenii muncii din lumea întreagă dacă nu am face tot posibilul pentru stabilirea înțelegerii reciproce între Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia, pe baza învățăturii marxism-leninismului.

Interesele muncitorilor și țăranilor, interesele mișcării muncitorești internaționale și țelurile comune ale luptei pentru întărirea păcii, pentru un viitor mai bun al omenirii, cer din partea activiștilor partidelor comuniste și muncitorești stabilirea încrederii reciproce între aceste partide pe baza principiilor marxism-leninismului.

Trăiască pacea trainică între popoare! Trăiască prietenia frățească și colaborarea strînsă a popoarelor Uniunii Sovietice și Iugoslaviei!

Trăiască popoarele Iugoslaviei!

★

De la aerodrom, delegația sovietică s-a îndreptat spre palatul de pe Dedinje ce i-a fost pus la dispoziție pentru timpul șederii ei în Iugoslavia. Străzile care duc spre palat erau pavoazate cu drapelele de stat iugoslave și sovietice. Sute de mii de cetățeni ai capitalei Iugoslaviei care s-au strîns pe întregul parcurs, de mulți kilometri, de la aerodrom pînă la palatul de pe Dedinje, au salutat cu căldură delegația Uniunii Sovietice care era însoțită de personalități conducătoare de stat ale R.P.F. Iugoslavia. Au răsunat aclamații de salut în cinstea Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, în cinstea prieteniei sovieto-iugoslave și a bunei înțelegeri frățești a popoarelor iugoslav și sovietic, în cinstea păcii și prieteniei între toate popoarele.

Vizita delegației guvernamentale sovietice la președintele Tito

BELGRAD 26 (Agerpres). — TASS:

La 26 mai, după sosirea la Belgrad, delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice în frunte cu N. S. Hrușciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. și prim secretar al C.C. al P.C.U.S., a făcut o vizită lui Iosip Broz-Tito, președintele R. P. F. Iugoslavia.

Note bibliografice

Acad. C. I. PARHON
„Biologia vîrstelor. Cercetări clinice și experimentale".
Editura Academiei R.P.R.

Această lucrare expune o serie de date clinice și experimentale pe care autorul le-a obținut cercetînd problema bătrîneții, problemă atinsă pentru prima dată la noi în țară. Lucrarea este vastă, cuprinzînd capitole în care problema este studiată sub diferite aspecte. Tratamentul bătrîneții este conținut în ultimul capitol, accentul principal fiind pus pe tratamentul preventiv.

Lucrarea se adresează medicilor și studenților din toate domeniile activității medicale.

IN EDITURA DE STAT DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ AU APĂRUT URMĂTOARELE MANUALE EDIȚIA 1955

In limba română:

Lit. română — culegere texte cl. X vol. I.
Lit. română — culegere texte cl. IX vol. I.
Lit. română — culegere texte cl. IX vol. II.
Trigonometrie cl. IX și X.
Fizica cl. IX.
Psihologia — școli medii.
Limba germană cl. VIII.
Bazele darwinismului cl. IX.
Culegere probleme trigonometrie cl. IX—X.
Geometria în spațiu.
Astronomie cl. X.
Fizica cl. X.
Culegere probl. algebră cl. VI—VII.
Istoria evului mediu cl. VI.
Fizica cl. VI.
Algebra cl. VI—VII.
Geometrie cl. VI—VII.
Chimie cl. VII.
Fizica cl. VII.
Limba rusă cl. VIII.
Gramatica cl. I.
Aritmetica cl. I.
Gramatica cl. II.
Limba română pentru minorități cl. II.
Gramatica cl. III.
Aritmetica cl. III
Limba română — citire cl. IV.
Aritmetică cl. IV.
Anatomia și fiziologia omului cl. VIII.
Fizica cl. VIII.
Tabele matematice cl. VIII—X.
Culegere probl. algebră cl. VI—VII.
Algebră cl. VIII—X.
Culegere probleme fizică cl. VIII—X.
Geometrie cl. VIII—IX (1954).
Limba franceză cl. VIII.
Gramatica cl. IV.
Geografia cl. IV (1954).
Științele naturii cl. IV.
Limba rusă cl. IV.
Limba română — citire cl. V.
Aritmetica cl. V—VI.
Limba rusă cl. V.
Culegere probleme aritmetică cl. V—VI.

Anunț

Institutul Pedagogic (de 4 ani) din Timișoara, Facultatea de matematică-fizică, organizează un concurs pentru ocuparea funcțiilor de profesori șefi de catedră la catedrele:

Algebră (disciplinele: algebră superioară; algebră elementară; trigonometrie; istoria matematicii; metodica predării matematicii în școala medie).

Analiza matematică (disciplinele: analiză matematică; teoria funcțiilor de variabilă reală; teoria funcțiilor de variabilă complexă; mecanică teoretică).

Doritorii pot să depună cererea de înscriere la concurs pînă la data de 1 VII a.c., la direcția Institutului, pe adresa Institutul Pedagogic, Timișoara III, Bulevardul Vasile Pîrvan Nr. 4. La această cerere vor atașa următoarele acte: copie de pe diploma de studii; copie de pe diploma de titlu științific și copie de pe atestatul de profesor sau conferențiar; certificatul asupra activității profesionale și sociale a petiționarului, eliberat de instituția unde lucrează; memoriu asupra activității didactice și științifice; un număr din lucrările sale științifice.

Concursul se va ține la data de 1 VIII a.c.

Expoziția „Materiale didactice în R. D. Germană"

In cadrul colaborării culturale între Republica Populară Română și Republica Democrată Germană s-a deschis la 17 mai 1955, în București, sub auspiciile Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea și ale Ministerului Învățămîntului, expoziția „Materiale didactice în R.D. Germană", organizată de Institutul Central German pentru material didactic din Berlin.

Expoziția prezintă materialele didactice în șase grupuri: 1. Fizica; 2. Biologia (zoologia și botanica, anatomia omului); 3. Geografie și astronomie; 4. Microscopie; 5. Materiale didactice diverse (pentru învățămîntul preșcolar, elementar, profesional); 6. Aparate de proiecție (mute, animate, sonore, aparate pentru imagini diascopice și episcopice) și magnetofoane.

Deosebit de interesante sînt materialele didactice denumite „tehnice" — și anume aparate de fizică din piese detașate pentru demonstrarea fenomenelor, principiilor și aplicațiunilor electricității, energiei atomice, aerodinamicii etc. Folosind aceste piese, profesorul poate construi în cîteva clipe, în fața elevilor, orice tip de mașini electrice, instrumente de măsură electrice, toate funcționînd imediat și perfect.

Grupul de fizică al expoziției prezintă aparate din domeniul mecanicii, acusticii, magnetismului, căldurii, opticii și electricității, precum și machete (modele în miniatură) de utilaj industrial. Foarte practice și accesibile sînt trusele (colecțiile) pentru experiențe de fizică și chimie.

Grupul de biologie prezintă mulaje pentru zoologie, botanică, animale și organele lor, colecții de insecte, precum și vietăți folositoare și vătămătoare agriculturii, preparate împăiate și schelete, planșe intuitive. Mulajele sînt executate din masă plastică, ușoară și incasabilă. De asemenea, sînt expuse modele anatomice, preparate în lichid și preparate naturale transparente, mulaje de ceară pentru studierea diferitelor boli, planșe murale intuitive, executate în atelierele de material didactic al vestitului „Muzeu Igienic" din Dresda.

Grupul de geografie și astronomie cuprinde globuri pămîntești și cerești, dintre care unele tipuri de sticlă, iluminate din interior cu bec incandescent, globuri în relief, hărți murale de contur din masă plastică, lavabile, care pot fi completate de către profesor sau elevi după tematica dorită, un planetar pentru demonstrarea mișcării pămîntului în jurul axei lui și în jurul soarelui, concomitent cu poziția și mișcarea lunei și a celor mai importante planete etc.

Grupa de microscopie prezintă cîteva tipuri de microscoape marca Zeiss, dintre care microscoape stereoscopice (lupe binoculare), redînd preparate microscopice și obiecte (insecte, plante, minereuri, metale etc.) stereoscopic și clar, fără obosirea ochiului elevului.

In grupul materialelor didactice diverse pot fi văzute colecții de mase plastice, oțeluri nou elaborate, plante industriale, modele stereometrice pentru matematică și desen etc.

Foarte interesant este și materialul pentru învățămîntul preșcolar, predominat de obiectele vieții reale a mediului înconjurător în care trăiește copilul. Astfel, sînt prezentate o serie de materiale denumite „obiecte de mare volum", executate din lemn și goale în interior — de exemplu cărămizi, cuburi cu latura de 150—200 mm, grinzi de 1000—1500 mm. lungime, trenuri din lemn etc.

Grupul aparatelor de proiecție prezintă două tipuri de aparate cinematografice, SK 16 și TK 16, transportabile, pentru rularea filmelor înguste de 16 mm. lățime, filmdiapozitive de format mic, tipizat 5x5 cm și colorate (mai ales pentru studierea biologiei), filmdiapozitive stereoscopice etc.

Pentru proiectarea filmdiapozitivelor, Uzinele optice Zeiss prezintă două tipuri de aparate, dintre care unul mic, simplu, destinat instituțiilor preșcolare, școlilor elementare și medii, iar cel de al doilea pentru învățămîntul superior și pentru instituțiile culturale de masă. De asemenea, sînt expuse aparate pentru epiproiecțiune (proiecțiunea obiectelor solide), aparate de microproiecțiune pentru științe naturale, care înlocuiesc planșele murale, desenele și microscoapele școlare.

De asemenea, expoziția prezintă cea mai recentă creație pe tărîmul materialelor didactice, magnetofonul. Acest aparat înregistrează pe bandă, pe baza principiului electro-magnetic, lecții din orice domeniu. Banda poate fi ștearsă și reimprimată de sute de ori. Școlile din R.D.G. sînt înzestrate pînă în prezent cu aproximativ 2500 de magnetofoane. Lecțiile pe bandă de magnetofon sînt imprimate și multiplicate de Institutul Central German pentru material didactic din Berlin și sînt de trei categorii: pentru școli elementare și medii, pentru școli profesionale și pentru instituțiile de învățămînt superior.

In sfîrșit, expoziția prezintă o mare varietate de filme didactice, pentru toate disciplinele și gradele de învățămînt. In general, aceste filme înfățișează numai o anumită parte a unei tematici didactice — în deosebi procese care nu sînt direct perceptibile sau nu pot fi redate mai bine cu alte mijloace. Astfel, de exemplu, temele filmelor destinate școlilor profesionale se referă, în majoritatea lor, la procesele tehnice și sînt deseori făcute cu trucaj, spre a explica procesele neperceptibile sau ascunse. Deosebit de dezvoltată este producția filmelor pentru învățămîntul superior, mai ales în domeniul medicinii, matematicii, tehnicii, construcțiilor etc.

Constituind un bun prilej pentru schimb de experiență în ceea ce privește construirea materialelor didactice, expoziția „Materiale didactice în R. D. Germană" va contribui la ridicarea producției de materiale didactice din țara noastră, la îmbunătățirea calității acestora.

M. ZOLTAN

De vorbă cu viitorii luminători ai satelor

Intre elevii școlilor pedagogice din raionul Piatra Neamț și o serie de învățători și profesori care au absolvit recent cursurile acestor școli a avut loc de curînd o consfătuire în cadrul căreia s-a prezentat un referat și s-au purtat discuții privitoare la sarcinile de răspundere ale învățătorilor de la sate.

Tovarășul Guțu Gheorghe, directorul școlii de 7 ani din comuna Dochia, raionul Piatra Neamț, a absolvit școala pedagogică în anul 1952. Luînd cuvîntul la consfătuire, el a arătat cum a muncit pentru a-și îndeplini cît mai bine datoria, pentru a instrui și educa pe copiii țărănimii muncitoare. „Am căutat să pun în practică cunoștințele căpătate la școală, să lupt pentru îmbunătățirea învățăturii și disciplinei elevilor, să-i înarmez cu cunoștințe temeinice, strîns legate de practica construirii socialismului în patria noastră. Cu ajutorul sfatului popular local și al comitetului de părinți, colectivul didactic al școlii a reușit ca din 140 de neștiutori de carte, recenzați la începutul anului școlar, să alfabetizeze pînă la data de 1 mai a.c. 118. Ceilalți 22 de neștiutori de carte urmează acum cursurile anului II. Școala a organizat o parcelă experimentală pe care se desfășoară demonstrații pentru țăranii muncitori din sat. De asemenea noi am alcătuit în cadrul căminului cultural o echipă artistică, care este fruntașă pe regiune"

Intr-o atmosferă plină de însuflețire, elevii, viitori pedagogi, și-au arătat nerăbdarea de a păși cît mai curînd în mijlocul țărănimii muncitoare, pentru a contribui cu toate forțele și tot elanul lor tineresc la transformarea socialistă a satelor noastre.

Cronica evenimentelor externe

Tratatul de la Varșovia și manevrele cercurilor agresive

Oamenii iubitori de pace din toate țările lumii au primit cu profundă satisfacție vestea semnării la Varșovia a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între R.P. Albania, R.P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R.D. Germană, R.P. Polonă, R.P. Română, R.P. Ungară și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste. Opinia publică democrată mondială apreciază tratatul de la Varșovia drept un document de cea mai mare însemnătate pentru cauza consolidării păcii în Europa și în lumea întreagă.

Poporul romîn sprijină în unanimitate importantele hotărîri ale Conferinței de la Varșovia, care corespund întru totul dorinței sale de pace. In același timp, poporul nostru urmărește cu vigilență manevrele cercurilor agresive din Occident și este gata ca, împreună cu popoarele frățești din celelalte state semnatare ale Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală, să dea o ripostă zdrobitoare oricărui agresor.

Faptul că popoarele țărilor semnatare ale Tratatului au primit acest document de însemnătate istorică cu o satisfacție deosebită este puternic demonstrat și de felul în care decurge ratificarea lui. Să ne amintim numai de felul în care a decurs ratificarea în țările occidentale a primejdioaselor acorduri de la Paris. Guvernele semnatare ale acordurilor de la Paris au fost nevoite să pună în mișcare întreaga lor mașină de propagandă, să recurgă la cele mai murdare mașinațiuni de culise, la amenințări și presiuni asupra deputaților etc. Și dacă guvernele respective au reușit pînă la urmă să „smulgă" ratificarea, lupta popoarelor nu s-a terminat.

Cu totul altfel stau lucrurile în ceea ce privește poziția popoarelor din țările participante la Conferința de la Varșovia față de Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală semnat la 14 mai 1955. Acest tratat corespunde întru totul intereselor vitale ale popoarelor din aceste țări, fapt care explică aderiunea lor totală la prevederile tratatului. Organele supreme ale puterii de stat din cele opt state semnatare au și trecut la discutarea și ratificarea Tratatului de la Varșovia. Astfel, la 19 mai Tratatul a fost ratificat în unanimitate de către Seimul R.P. Polone, la 20 mai de către Camera Populară a R.D. Germane, la 24 mai de către Adunarea Națională a R. Cehoslovace, la 25 mai de către Adunarea de Stat a R.P. Ungare. Tratatul a fost de asemenea ratificat, la 24 mai a.c., de către Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a hotărît convocarea Marii Adunări Naționale pe data de 30 mai 1955, în legătură cu ratificarea Tratatului de la Varșovia.

Incheierea Tratatului de la Varșovia a constituit o puternică lovitură dată politicii cercurilor agresive din Occident care pregătesc cu febrilitate dezlănțuirea unui nou război în Europa. Aceasta se resimte puternic din enervarea care a cuprins cercurile respective și din manevrele la care au recurs pentru a înșela opinia publică din țările lor în legătură cu adevăratul caracter și scop al Tratatului de la Varșovia.

Recurgînd la una din învechitele și bine cunoscutele metode ale propagandei reacționare, presa monopolistă a încercat mai întîi să ascundă opiniei publice conținutul Tratatului semnat la Varșovia. Metoda s-a dovedit însă ineficace. Popoarele știu să caute adevărul, mai ales atunci cînd este vorba de pace, de voința lor, de viitorul lor.

Schimbîndu-și tactica, ziarele reacționare caută să denatureze sensul hotărîrilor Conferinței de la Varșovia și să prezinte într-o lumină falsă Tratatul și scopul urmărit de țările iubitoare de pace prin semnarea lui. Ascunzînd cu nerușinare faptul că țările iubitoare de pace au fost nevoite să ia măsuri eficace de autoapărare și „comentînd" pe limba lor (citește limba mincinosului) prevederile Tratatului de la Varșovia, organele propagandei occidentale încearcă să facă o paralelă între acest Tratat și blocul atlantic.

Ce poate fi oare comun între Tratatul de la Varșovia și blocurile agresive ale statelor imperialiste? Evident că nimic. Să amintim doar că Tratatul de la Varșovia corespunde pe deplin prevederilor Cartei O.N.U. cu privire la alianțele regionale și este încheiat — după cum poate vedea oricine, din prevederile lui — în vederea auto-apărării. In schimb, blocul atlantic nu are nimic comun cu prevederile Cartei O.N.U. cu privire la principiul regional și a fost creat în scopuri agresive. Apoi, Tratatul de la Varșovia pornește de la principiile egalității, respectării reciproce a suveranității și neamestecului în treburile interne, în timp ce în blocul atlantic, precum și în toate grupările imperialiste, relațiile dintre membri se bazează pe principiul dominației unor state și al subordonării altora. Astfel, este bine cunoscut dictatul brutal și amestecul fățiș al S.U.A. în treburile interne ale „aliaților" lor din cadrul blocului atlantic.

Ceea ce arată în chipul cel mai limpede cît de nepotrivite și mai ales cît de răuvoitoare sînt comparațiile pe care le face propaganda occidentală între Tratatul de la Varșovia și blocul Atlanticului de Nord este faptul că, pe cînd Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală semnat la Varșovia de statele iubitoare de pace este deschis și altor state, indiferent de orînduirea lor socială și de stat, care ar dori să adere la el, blocul Nord Atlantic, dimpotrivă, este închis, exclude posibilitatea aderării libere a altor state. Se știe, bunăoară, că în martie 1954, cînd U.R.S.S. a pus problema participării sale la N.A.T.O., Statele Unite și sateliții lor au refuzat chiar și examinarea acestei chestiuni, confirmînd de fapt, în fața întregii lumi, caracterul agresiv al acestei organizații.

Cît de sfruntată este minciuna propagată în occident cu privire la „scindarea de inițivă" a Europei prin încheierea Tratatului de la Varșovia, ne-o arată înseși prevederile acestui Tratat. In articolul 11 al Tratatului se spune: „In cazul cînd în Europa va fi creat un sistem de securitate colectivă și va fi încheiat în acest scop un Tratat General European de securitate colectivă, lucru spre care părțile contractante (ale Tratatului de la Varșovia — N.R.) vor tinde neîncetat, prezentul Tratat își va pierde valabilitatea din ziua intrării în vigoare a Tratatului General European".

Incercarea propagandei reacționare de a orbi masele, de a le atrage în mreaja minciunii, de a înșela opinia publică, se vede clar și din relatările agenției americane United Press. Aceasta, străduindu-se în fel și chip să dovedească, pasă-mi-te, că Tratatul de la Varșovia nu permite aderarea altor state în afară de „țările comuniste" afirmă că „de fapt, alianța este închisă pentru alții" deoarece la Tratat pot adera numai statele care urmăresc aceleași țeluri. Se știe că țelurile Tratatului, scopul lui constau după cum se arată în articolul 9 în „unirea eforturilor statelor iubitoare de pace în scopul asigurării păcii și securității popoarelor", că în lupta pentru atingerea acestor țeluri, pentru apărarea cauzei păcii, statele care au semnat Tratatul de la Varșovia stau în primele rînduri. Se știe de asemenea că spre aceste țeluri, spre pace și colaborare internațională, tind toate popoarele lumii. Apare deci limpede că proclamarea unor astfel de țeluri pașnice nu poate constitui nicidecum o piedică — ci dimpotrivă, trebuie să reprezinte un mijloc de apropiere în vederea aderării la Tratat a altor state, dacă ele doresc pacea în mod sincer.

Oricare vor fi încercările cercurilor agresive de a denatura sensul Tratatului de la Varșovia și de a-i minimaliza însemnătatea, ele sînt sortite eșecului.

Popoarele din statele semnatare și oamenii cinstiți din întreaga lume știu că Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală, semnat de cele opt state europene participante la Conferința de la Varșovia, constituie un puternic instrument pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

N. TAINIC

SATIRA și UMOR

La calendele grecești

Anul 2955 în Italia

Turiștii: Ce-i cu stafia asta?

Bătrînul: E șeful guvernului Italiei din 1955. Nu se poate liniști pînă nu trece termenul stabilit de guvernul lui pentru rezolvarea problemei școlare.

Statisticienii din Italia sînt profund nemulțumiți. Ei se plîng că au mult de lucru. Firește că nu-i glumă să stai și să socotești zi și noapte cît au revenit, pe cap de italian, praful de ouă mucegăit, coca-cola sau jartierele de nylon trimise de americani în cadrul planului de „ajutorare". După cum nu-i lesne să calculezi cît li costă pe oamenii muncii italieni ocupația militară americană.

Și totuși, ce credeți că i-a trecut prin minte guvernului italian să pretindă, tocmai acum, statisticienilor săi? Nici mai mult, nici mai puțin decît să stabilească în cifre data cînd va putea fi rezolvată problema construcției de școli.

„Ei, ce să-i faci, dacă trebuie, ne conformăm" — s-au spus statisticienii. Și s-au apucat de lucru. Grea a fost truda. Dar datoria-i datorie. Așa că, nu după mult timp, statisticienii au bătut la porțile mai marilor lor cu rezultatul fructuos al calculelor. N-au scos din servietă dosare, fișe, tabele sau cine știe ce alte hîrtoage complicate. Au prezentat guvernanților un cartonaș pe care scria cu cifre mari: 3355.

Mult s-au mirat mai marii! La început au crezut că este vorba de o glumă de prost gust. Dar cînd statisticianul-șef a luat cuvîntul, s-au lămurit cu toții, iar zîmbetele au început să dispară cu repeziciune.

Iată ce a spus statisticianul, explicînd tragicul conținut al cifrei 3355: „Guvernul italian alocă în fiecare an 200 de milioane de lire pentru construirea de școli elementare. Construirea unei singure clase revine astăzi la 4 milioane de lire. Ținînd seama că în Italia lipsesc 70.000 de clase, am calculat că problema construcției de școli va putea fi rezolvată abia peste... 1.400 de ani, adică în anul... 3355".

F. DAN

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al C. C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII, Nr. 321 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 3 iunie 1955

Toată atenția organizării odihnei cadrelor didactice

După munca rodnică depusă luni de-a rîndul, oamenii muncii din învățămînt au păşit acum în ultima etapă a activității lor din acest an şcolar — desfăşurarea examenelor. Ei încheie astfel un nou an de luptă pentru pregătirea temeinică a tinerei generații, pentru educarea viitorilor constructori şi apărători ai orînduirii noi din patria noastră. La fel ca în fiecare an, odată cu încheierea acestei etape începe pentru cadrele didactice perioada concediilor, a odihnei atît de necesară după un an de muncă încordată, pentru refacerea forțelor, pentru îngrijirea sănătății, pentru îmbogățirea cunoştințelor în domeniul literaturii, artei, ştiinței.

In fața organelor sindicale şi de învățămînt — alături de grija pentru a asigura succesul examenelor şi al muncii de pregătire a deschiderii viitorului an şcolar — stă în această perioadă sarcina de răspundere de a organiza în cît mai bune condiții odihna elevilor şi a lucrătorilor din învățămînt, în aşa fel ca noul an şcolar să-i găsească întăriți, cu putere de muncă sporită, pentru a dobîndi realizări din ce în ce mai frumoase.

Datorită grijii neobosite a partidului şi guvernului pentru oamenii şcolii, condițiile lor de muncă şi de trai se îmbunătățesc din an în an. Cadrele didactice au posibilități din ce în ce mai largi pentru ridicarea calificării, pentru desăvîrşirea pregătirii profesionale, precum şi condiții tot mai bune de locuit şi aprovizionare. In acelaşi timp, statul acordă o grijă deosebită odihnei celor ce muncesc în învățămînt. In vara aceasta, la fel ca în fiecare an de la instaurarea puterii populare, mii de învățători şi profesori din țara noastră vor pleca în casele de odihnă ale Consiliului Central al Sindicatelor şi ale Ministerului Sănătății. Dacă în anul trecut au fost trimise 4.400 de cadre didactice la sanatorii balneare, în acest an vor fi trimise aproape 5000. La casele de odihnă organizate de comitetele sindicale locale, față de circa 4.000 de învățători şi profesori, citi au fost trimişi anul trecut, în acest an îşi vor putea petrece concediul aproape 6000 de lucrători din învățămînt. In total, numărul învățătorilor, profesorilor, educatoarelor şi al celorlalți lucrători din învățămînt trimişi la odihnă în vara aceasta se va ridica la cca 15.000, iar alte mii de cadre didactice vor fi cuprinse în activitatea cluburilor sindicale, vor participa la manifestări sportive, excursii, spectacole etc.

Numeroase comitete sindicale şi secții de învățămînt au început din timp pregătirile pentru a crea cadrelor didactice condiții cît mai bune de odihnă. Paralel cu măsurile pentru repartizarea judicioasă, integrală a locurilor la casele de odihnă şi sanatoriile balneare ale C.C.S. şi ale Ministerului Sănătății, comitetul regional Pitești al sindicatului muncitorilor din învățămînt a luat măsuri pentru organizarea unor case de odihnă pe cont propriu la Eforie, la Govora, la Olăneşti şi la Ocnele Mari. Tot astfel, comitetele regional şi raional Timişoara au organizat asemenea case de odihnă la Gărîna (raionul Caransebeş) şi la Buziaş, comitetele sindicale regional şi orăşenesc București au inițiat organizarea unor case de odihnă la Călimănești, Techirghiol, Ocna Sibiului, Amara etc. Ocupîndu-se cu spirit de răspundere de această problemă, comitetele sindicale s-au îngrijit de amenajarea localurilor, organizarea aprovizionării şi justa repartizare a locurilor la casele de odihnă.

In activitatea de organizare a odihnei lucrătorilor din învățămînt, comitetele sindicale şi secțiile de învățămînt au datoria să țină seama de experiența desfăşurării acestei activități în anul trecut. Dacă în raioanele Stalin şi Sibiu, regiunea Stalin, la Universitatea „V. Babeş" din Cluj etc. locurile la casele de odihnă şi sanatoriile balneare au fost folosite în întregime şi repartizate după criterii juste, o serie de comitete sindicale n-au dovedit spirit de răspundere în această muncă. De pildă, comitetul sindical raional Beceni n-a folosit 15 locuri la casele de odihnă din cele care i-au fost repartizate pentru cadrele didactice din raion, comitetul sindical al raionului R. Sărat a restituit la C.C. al Sindicatului 11 locuri nefolosite, iar comitetul sindical al Institutului de Construcții din București — 7 locuri. Mai mult, unele comitete sindicale, pe lîngă faptul că n-au folosit locurile repartizate, nici nu le-au restituit la timp, pierzîndu-se astfel un însemnat număr de locuri la cură şi odihnă. Astfel, comitetul sindical al raionului Arad a restituit abia în luna decembrie un bilet de odihnă pentru seria care începea la 9 iunie 1954, iar comitetul sindical al raionului Orăştie a ținut şase bilete din anul 1954 pînă în martie 1955. Lipsă de inițiativă, de grijă pentru cadrele didactice, au dovedit comitetele sindicale ale regiunilor Iaşi, Galați şi Craiova, care n-au organizat în vara trecută nici o casă de odihnă pe cont propriu. De asemenea, în vara anului trecut s-au constatat greşeli serioase în planificarea concediilor, secțiile de învățămînt şi comitetele sindicale neasigurînd peste tot respectarea concediilor legale de odihnă ale cadrelor didactice. O vină serioasă revine în această privință şi Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, care n-a controlat şi n-a îndrumat suficient organele sindicale în această direcție.

Pentru ca aceste lipsuri să nu se mai repete în vacanța care începe acum, este necesar ca toate comitetele sindicale să fie mobilizate din timp pentru pregătirea activității de vară. Cu ajutorul secțiilor de învățămînt şi al comitetelor executive ale sfaturilor populare, comitetele sindicale regionale şi raionale trebuie să rezolve de pe acum atît problema justei repartizări a locurilor la casele de odihnă şi sanatoriile balneare ale C.C.S. şi ale Ministerului Sănătății, cît şi problema amenajării localurilor, a asigurării aprovizionării şi cazarmamentului pentru casele de odihnă pe cont propriu. De asemenea, comitetele sindicale au datoria să asigure desfăşurarea unei bogate activități cultural-sportive în rîndul celor plecați la odihnă, organizarea de manifestări artistice, conferințe, lecturi pedagogice, întîlniri cu fruntaşii în producție, oameni de ştiință şi artă aflați în stațiunile respective, audiții radiofonice, concursuri sportive etc. In acelaşi timp, este necesar să se acorde toată atenția organizării activității culturale şi sportive, pentru cadrele didactice care nu pleacă în stațiuni balneo-climaterice, antrenării lor la recenzii, spectacole, excursii, sport etc.

O deosebită atenție trebuie să dea comitetele sindicale, secțiile de învățămînt şi comitetele executive ale sfaturilor populare odihnei cadrelor didactice de la sate. Alături de sprijinirea intensă a campaniei agricole de vară, trebuie să se asigure cu strictețe, prin justa planificare a concediilor, respectarea integrală a concediului legal al tuturor cadrelor didactice, organizarea cu grijă a odihnei lor.

Asigurarea unor condiții de odihnă cît mai bune pentru cadrele didactice trebuie să se împletească strîns cu grija pentru justa organizare şi desfăşurare a vacanței elevilor.

Luptînd pentru traducerea în fapt, în domeniul nostru de activitate, a însemnatei prevederi a Constituției Republicii noastre Populare — dreptul tuturor cetățenilor la odihnă — îngrijindu-se cu dragoste ca odihna oamenilor muncii din şcoli să fie cît mai bine organizată, cît mai plăcută şi interesantă, organele sindicale şi de învățămînt vor contribui într-o măsură însemnată la obținerea, în viitorul an de învățămînt, a unor noi succese în opera de educare şi instruire a tinerelor cadre de constructori ai socialismului.

Prima zi de examen

Prima zi de examen. Cu emoție, dar plini de voioşie, elevii şcolii mixte de 7 ani din comuna Răcari au intrat în clase.

In curînd, toată şcoala se cufundă într-o tăcere deplină. Au început lucrările scrise.

In clasa a IV-a, învățătoarea le dictează elevilor un fragment dintr-un text. Ei scriu frumos şi corect, căci au făcut exerciții de dictare în nenumărate rînduri, şi îndeosebi în perioada de pregătire a examenelor.

In clasele a V-a, numeroşi elevi au ales ca temă pentru lucrarea scrisă la limba română analiza poeziei „Mama" de V. Porumbacu. Alții au pornit să scrie despre „Uzina vie" de Alex. Sahia.

Cei mai mulți dintre elevii claselor a VI-a au rezolvat repede şi bine lucrarea scrisă la matematică. Pionierii Vasile Matei, Petre Ion, Ion Dumitru etc. fii de țărani muncitori, au obținut rezultate frumoase.

Prima zi de examen s-a încheiat. Elevii şi cadrele didactice aşteaptă cu încredere examenele viitoare.

P. VLAD

Cunoştințe temeinice de literatură

Pentru elevii şi pedagogii şcolii medii de băieți nr. 1 din Pitești, pregătirea examenelor a constituit o preocupare serioasă. Totul a fost organizat cu minuțiozitate. In cancelaria şcolii se află programul examenelor, cu indicarea profesorilor examinatori şi asistenți.

...Clasele a VII-a au examen scris la limba română. In clasa a VII-a „B", aplecați asupra foilor de hîrtie, elevii lucrează cu o atenție încordată. Numeroase lucrări sînt scrise cu pricepere, dovedind deplina cunoaştere de către elevi a subiectului. Caracterizînd personajele din feeria națională a lui Vasile Alecsandri „Sînziana şi Pepelea", mulți elevi au scos just în evidență aspecte ale societății feudale în descompunere, oglindite în această operă. Pionierul Constantin Bica, de exemplu, a caracterizat cu pricepere figura lui Papură Vodă. De asemenea au fost bine caracterizate personajele Lăcustă şi Pîrlea, scoțîndu-se în relief lăcomia lor nesățioasă, disprețul şi ura lor față de popor. In contrast cu aceştia este prezentat Pepelea.

In clasa a VII-a „B" a şcolii medii nr. 1 din Pitești, sînt însă şi elevi cu o pregătire mai puțin temeinică. Astfel, elevii Dima Stelian şi Catană Constantin, în loc să scoată în evidență satirizarea de către Alecsandri a reprezentanților societății feudale, s-au mărginit mai mult la un rezumat al feeriei. In general însă, examenul scris s-a desfăşurat cu rezultate bune, dovedind munca stăruitoare a cadrelor didactice şi a elevilor

VIOREL ALECU

Rezultatele unei bune pregătiri

La şcoala de 7 ani nr. 5 din Oraşul Stalin, examenele au fost aşteptate cu multă emoție.

Elevii clasei a IV-a „B" au nemulțumit-o de multe ori, în cursul anului şcolar, pe învățătoarea lor: nu erau întotdeauna sîrguincioşi şi disciplinați, ci, dimpotrivă, de multe ori se prezentau nepregătiți la lecții, erau gălăgioşi şi nepăsători. Dar în preajma examenelor — primele examene din viața lor de elevi — au început să se poarte altfel. Au învățat cu hărnicie, cu stăruință, şi iată că acum sînt răsplătiți pentru acest efort: cei mai mulți dintre ei au primit la examenul scris ae limba română notele 4 şi 5.

La şcoala medie serală nr. 6 din Oraşul Stalin, examenul de maturitate se desfăşoară cu bune rezultate. Astfel, tînărul R. Gros, muncitor la fabrica „Tractorul", a prezentat la examenul scris de matematică o lucrare foarte bună, obținînd nota 5, iar tînărul Chițu Nicolae, muncitor la uzinele „Steagul Roşu", a obținut la această lucrare nota 4.

N. ALBU

LEGE

privind ratificarea Tratatului de prietenie, colaborare şi asistență mutuală între Republica Populară Albania, Republica Populară Bulgaria, Republica Populară Ungară, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Populară Romînă, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Cehoslovacă, semnat la Varşovia la 14 mai 1955

Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne hotărăşte:

— Se ratifică Tratatul de prietenie, colaborare şi asistență mutuală între Republica Populară Albania, Republica Populară Bulgaria, Republica Populară Ungară, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Populară Romînă, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Cehoslovacă, semnat la Varşovia, în ziua de 14 mai 1955.

Președintele Prezidiului
Marii Adunări Naționale
Dr. PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului
Marii Adunări Naționale
AVRAM BUNACIU

București, 30 mai 1955

Lucrările celei de a 6-a sesiuni a Marii Adunări Naționale a R. P. R.

Intre 30 şi 31 mai s-au desfăşurat în Capitală lucrările celei de a 6-a sesiuni a Marii Adunări Naționale a R.P.R.

Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate ordinea de zi a sesiunii, care a cuprins:

1. Proiectul de lege privind ratificarea Tratatului de prietenie, colaborare şi asistență mutuală între Republica Populară Albania, Republica Populară Bulgaria, Republica Populară Ungară, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Populară Romînă, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Cehoslovacă, semnat la Varşovia la 14 mai 1955.
2. Proiectul de lege a bugetului de stat pe anul 1955.
3. Proiectul de lege pentru ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale în intervalul dintre sesiuni.

Marea Adunare Națională a trecut apoi la discutarea primului punct de pe ordinea de zi.

Primit cu aplauze prelungite, a luat cuvîntul tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniştri, care a făcut expunerea asupra tratatului de la Varşovia.

După pauză, la reluarea şedinței, deputatul Matei Socor, raportorul Comisiei de Afaceri Externe a Marii Adunări Naționale, a prezentat coraportul Comisiei de Afaceri Externe cu privire la proiectul de lege pentru ratificarea Tratatului de prietenie, colaborare şi asistență mutuală, semnat la 14 mai 1955 de cele opt țări participante la Conferința de la Varşovia.

Coraportul Comisiei de Afaceri Externe a fost aprobat cu puternice aplauze de Marea Adunare Națională.

Toți vorbitorii care au luat cuvîntul la discuții au subliniat că vor vota proiectul de lege pentru ratificarea Tratatului de la Varşovia, îndeplinind astfel dorința unanimă a alegătorilor lor.

Primit cu aplauze puternice, a luat cuvîntul tovarăşul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale.

S-a dat apoi citire textului Tratatului de la Varşovia şi proiectului de lege pentru ratificarea tratatului.

Marea Adunare Națională a votat în unanimitate legea pentru ratificarea Tratatului de la Varşovia.

După o scurtă pauză, s-a trecut la al doilea punct al ordinei de zi. Deputatul Dumitru Petrescu, ministrul Finanțelor, a prezentat raportul asupra proiectului de lege a bugetului de stat pe anul 1955. Deputatul I. Popescu Puțuri, președintele Comisiei Bugetare a Marii Adunări Naționale, a prezentat apoi coraportul Comisiei Bugetare.

La discuțiile în legătură cu proiectul de lege pentru aprobarea bugetului de stat al R.P.R. pe anul 1955 au luat cuvîntul, de asemenea, un mare număr de deputați.

Marea Adunare Națională a votat în unanimitate, într-o atmosferă de puternică însuflețire, legea pentru aprobarea bugetului de stat al R.P.R. pe anul 1955.

Marea Adunare Națională a votat apoi legea pentru ratificarea decretelor emise între sesiuni de Prezidiul Marii Adunări Naționale. De asemenea, Marea Adunare Națională a votat în unanimitate legea pentru modificarea articolelor 43 şi 50 din Constituția R.P.R.

Marea Adunare Națională a aprobat propunerea făcută de Consiliul împuterniciților de a elibera pe deputatul Dumitru Coliu din funcția de membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale, întrucît acesta urmează să primească sarcini pe linie de guvern, şi a ales ca membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale pe deputatul Nicolae Ceauşescu. De asemenea, din aceleaşi motive, deputatul Dumitru Coliu a fost eliberat din funcția de membru şi președinte al Comisiei de Afaceri Externe.

Deputatul Lotar Rădăceanu a fost ales ca membru şi președinte al Comisiei de Afaceri Externe, iar deputatul general locotenent Iacob Teclu, ca membru al aceleiaşi comisii.

Intrucît deputatul Avram Bunaciu este secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, Marea Adunare Națională l-a eliberat din funcția de membru al Comisiei de propuneri legislative, alegînd ca membru al acestei comisii pe deputatul Ion Vințe.

Președintele Marii Adunări Naționale, deputatul C. Pîrvulescu, a rostit cuvîntul de închidere a sesiunii.

Pentru întărirea păcii şi securității popoarelor

La 30 mai 1955, Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne a votat în unanimitate legea pentru ratificarea Tratatului de prietenie, colaborare şi asistență mutuală încheiat la Varşovia între R. P. Albania, R. P. Bulgaria, R. P. Ungară, R. D. Germană, R. P. Polonă, R. P. Romînă, U.R.S.S. şi R. Cehoslovacă.

In expunerea asupra Tratatului de la Varşovia, făcută în fața Marii Adunări Naționale, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniştri al R.P.R., a arătat importanța uriaşă a Conferinței de la Varşovia, importanța semnării Tratatului de prietenie, colaborare şi asistență mutuală între cele opt state iubitoare de pace din Europa.

Conferința de la Varşovia a devenit necesară datorită situației noi ce s-a creat în Europa ca urmare a ratificării acordurilor de la Paris care prevăd refacerea militarismului german şi încadrarea Germaniei Occidentale în blocul agresiv al Atlanticului de Nord. Popoarele din țările reprezentate la Conferința de la Varşovia, care ştiu prea bine ce înseamnă renaşterea militarismului german, nu puteau să nu țină seama de ratificarea acordurilor de la Paris. De asemenea nu se poate să nu se țină seama de intensificarea activității forțelor agresive şi în alte regiuni ale lumii.

Conferința istorică de la Varşovia s-a caracterizat tocmai prin preocuparea adîncă şi plină de răspundere a tuturor participanților de a stabili măsurile necesare pentru garantarea securității statelor iubitoare de pace, pentru a apăra munca paşnică a popoarelor şi a bara calea agresorului în Europa. In acest scop, statele participante la Conferință au semnat Tratatul de prietenie, colaborare şi asistență mutuală, ridicînd o stavilă de netrecut în calea aventurilor războinice şi avertizînd cercurile agresive că independența şi securitatea statelor participante la tratat sînt apărate de uriaşa forță unită a tuturor popoarelor lagărului păcii, democrației şi socialismului. De cea mai mare însemnătate este faptul că Tratatul de la Varşovia se bucură de sprijinul puternic şi hotărît al marelui popor chinez de 600.000.000 de oameni.

Ratificarea Tratatului de la Varşovia de către Marea Adunare Națională a R.P.R. constituie o nouă şi puternică dovadă a politicii noastre de pace şi colaborare internațională.

Tratatul de la Varşovia este menit a servi cauzei păcii şi securității. El întruchipează mărețele idei ale prieteniei frățeşti între popoarele libere şi egale în drepturi ale lagărului socialist.

Istoricul tratat semnat la Varşovia, fundamental deosebit de coalițiile agresive ale puterilor occidentale, este un tratat paşnic şi defensiv. El corespunde întrutotul principiilor Cartei O.N.U. Tratatul de la Varşovia rămîne deschis şi altor state, indiferent de orînduirea lor socială. Statele semnatare ale acestui tratat şi-au afirmat hotărîrea de a lupta pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, pentru reglementarea paşnică a problemei germane, pentru reducerea înarmărilor, interzicerea armelor de exterminare în masă şi înlăturarea primejdiei unui nou război.

Influența pe care hotărîrile conferinței de la Varşovia o exercită asupra desfăşurării evenimentelor internaționale creşte neîncetat. Ea este cu atît mai puternică cu cît, în această perioadă, în viața internațională s-au impus atenției generale o serie de importante inițiative ale Uniunii Sovietice, care au determinat un puternic curent în favoarea destinderii încordării şi a rezolvării problemelor litigioase pe calea tratativelor. Astfel popoarele aprobă cu însuflețire noile propuneri sovietice cu privire la reducerea înarmărilor. Rezolvarea problemei austriace, realizată din inițiativa U.R.S.S. este un succes incontestabil al politicii de pace şi destindere internațională şi constituie o nouă şi puternică dovadă că şi alte probleme internaționale litigioase pot fi reglementate pe calea tratativelor. Intîlnirea la cel mai înalt nivel între reprezentanții Uniunii Sovietice şi ai Iugoslaviei în vederea normalizării depline a relațiilor sovieto-iugoslave are, de asemenea, o însemnătate internațională deosebită pentru întărirea păcii şi securității în Europa.

Popoarele cer cu tot mai multă insistență ca marile puteri să rezolve problemele internaționale pe calea tratativelor şi nu pe calea forței. Tocmai aceasta a determinat cercurile guvernante din S.U.A., care pînă nu demult au avut o atitudine cu totul nefavorabilă ideii unei conferințe a şefilor guvernelor marilor puteri, să-şi schimbe poziția şi să declare că sînt de acord cu o asemenea conferință.

Astăzi pentru orice om cinstit din lume este limpede că ultimele evenimente din Europa şi Asia constituie eşecuri evidente ale politicii „de pe poziții de forță". Cercurile guvernante americane n-au tras însă din aceste evenimente concluziile cuvenite. Aceste cercuri, punîndu-se într-o situație de-a dreptul ridicolă, încearcă să prezinte lucrurile ca şi cînd ar fi vorba de anumite „succese" ale politicii lor de forță.

Născocirile despre pretinsele „victorii" ale acestei politici care, de fapt, s-a dovedit falimentară, au fost necesare cercurilor conducătoare americane pentru a formula pretenția nu mai puțin ridicolă, ca pe ordinea de zi a Conferinței şefilor celor patru guverne să fie trecută problema restabilirii vechilor regimuri în țările de democrație populară.

Poporul romîn consideră această pretenție a guvernanților americani drept o manifestare grosolană a politicii de amestec în treburile interne ale țărilor democrat-populare. Liber şi stăpîn pe soarta sa, poporul nostru respinge în mod hotărît această nouă încercare imperialistă a S.U.A. de imixtiune în treburile interne ale țării noastre.

Marea Adunare Națională a dat acestei grosolane manifestări a politicii americane, răspunsul cuvenit. Să ştie imperialiştii că poporul romîn a hotărît, odată pentru totdeauna, conform voinței şi intereselor lui, chestiunea regimului de stat al Romîniei şi nici un fel de putere străină nu are căderea să o pună în discuție.

Au apus pentru totdeauna vremurile cînd soarta poporului nostru se hotăra la Paris, Londra sau New-York, cînd poporul nostru era obiect de tîrguială şi jaf în mîinile minjite de sînge ale puterilor imperialiste.

Poporul nostru iubeşte profund pacea, dar la nevoie el va şti să-şi apere cu cea mai mare hotărîre cuceririle obținute pe drumul luminos al socialismului. In numele vieții noi, libere, pe care o făureşte, poporul romîn este hotărît să-şi țină cu sfințenie legămîntul cuprins în imnul de stat al Republicii Populare Romîne:

Noi uzine clădim, rodul holdei sporim,
Vrem în pace cu orice popor să trăim,
Dar dușmanii de-ar fi să ne calce în prag
Ii vom fringe în numele-a tot ce ni-e drag
Inălța-vom spre glorie-al Patriei steag.

Republica Populară Romînă a fost şi este partizană consecventă a politicii de pace şi de colaborare sinceră cu toate statele interesate în destinderea încordării în relațiile internaționale, în apărarea şi menținerea păcii.

Poporul romîn a salutat cu entuziasm ratificarea Tratatului de la Varşovia de către Marea Adunare Națională. In acest tratat poporul nostru vede pavăza de granit a marilor sale cuceriri revoluționare pe drumul socialismului, forța în stare să țină în frîu pe orice agresor şi, la nevoie, să-i dea o ripostă zdrobitoare.

Umăr la umăr cu toate popoarele țărilor lagărului păcii, democrației şi socialismului, poporul romîn priveşte cu încredere viitorul şi este hotărît să contribuie activ la consolidarea păcii şi securității colective în Europa şi în lumea întreagă.

Decorări cu „Ordinul Muncii" şi „Medalia Muncii"

Vineri la amiază a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale solemnitatea înmînării Ordinului Muncii şi a Medaliei Muncii unor cadre de la Institutul medico-farmaceutic din Tg. Mureş, unor medici şi personal medical sanitar din rețeaua de ocrotire a sănătății, mamei şi copilului, unui grup de medici merituoşi, unor cadre didactice şi unui grup de muncitori şi tehnicieni din industria poligrafică.

La solemnitatea înmînării distincțiilor au luat parte: dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, acad. prof. dr. C. I. Parhon, Avram Bunaciu, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale, acad. Ilie Murgulescu, ministrul Invățămîntului, Voinea Marinescu, ministrul Sănătății, acad. N. Gh. Lupu.

Publicăm mai jos numele cadrelor didactice decorate.

„ORDINUL MUNCII" CL. II-a

Dudău Leon, înv., director, şc. de 7 ani, Hirşani-Vaslui; **Halunga Octavian**, profesor, sc. medie nr. 5, or. București; **Popescu Savin**, profesor, şc. medie, Giurgiu; **Ungan Ioan**, înv., director, şc. de 7 ani, Brăila; **Zamfir Constantin**, profesor. şc. de 7 ani, Ghelar, reg. Hunedoara.

„ORDINUL MUNCII" CL III-a

Asan Alexandrina, înv., dir. cămin, I.T.B. or. București; **Arkoşi Ladislau**, prof. şc. medie Tg. Mureş; **Focşăneanu Bălaşa**, prof., dir. şc. 7 ani, or. București; **Giurea Mihai**, director, casa de copii, Lugoj; **Hartvigh Dezideriu**, înv., direct, şc. element. Adani-Tarcea, reg. Oradea; **Piciu Maria**, învățătoare. Slava-Năsăud, Cluj; **Rusu Avram**, înv., director, şc. element., Blejeni-Criş, reg. Hunedoara; **Sebescu Gheorghe**, prof., şc. de 7 ani, Bradu de sus, reg. Pitești; **Veja Elena**, educat., grăd. de copii or. Galați.

„MEDALIA MUNCII"

Acatrinei Mihai, învățător, dir. şc. copii coreeni, Siret-Rădăuți; **Bănulescu Nicolae**, înv., dir. casa de copii, Tîrgoviște; **Bonda Ecaterina**, înv., instr. sup. de pionieri, şc. de 7 ani nr. 1, Tăşnad-Carei, reg. Baia Mare; **Boanca Dumitru**, înv., sec. ed. pol. de masă, casa pionier. C. Lung, reg. Pitești; **Badea Tomaida**, înv., instr. sup. pionieri, şc. de 7 ani Ariceşti-Cîmpina, reg. Ploeşti; **Biro Adalbert**, înv., şef sec. şc. şi pionieri, comit. raion. U.T.M., Turda; **Bernat Terezia**, înv. instr. sup. pion. şc. 7 ani nr. 5, Oradea; **Balica Gheorghe**, înv., dir şc. 7 ani Buciumeni-Tecuci, reg. Bîrlad; **Barabancea Vasilica**, înv. şc. 7 ani nr. 17 fete, Brăila; **Brinzan Elena**, înv., dir. şc. 7 ani Sînandrei-Timişoara; **Cadin Nasurla Ahmed**, înv. insp. reg. Constanța; **Constantinescu Eugenia**, ed. cămin. cart. T. Vladimirescu, or. București; **Caranica Alexandrina**, ed., dir. gr. copii Negru Vodă, T. Vladimirescu, or. București; **Carabaş Elisabeta**, ed. gr. de copii Sf. Gheorghe; **Chinezu Ana**, învățătoare, Voinicești-Tg. Mureş; **Cristea Voinescu Elena**, înv., dir. casa de copii nr. 5, Iaşi; **Ciobota Nicolae**, înv., dir. casa pion. Alba Iulia; **Crişan Maria**, prof. insp. şc. Salonta, reg. Oradea; **Cioflec Sidona**, înv., şc. 7 ani Timişoara; **Cioc Ana**, înv. instr. sup. de pionieri, casa copii Lugoj; **Caia Claudia**, înv. instr. sup. de pionieri, şc. ped. rom. Reghin; **Dinu Gheorghe**, înv. instr. sup. de pionieri., şc. 7 ani, Bilciurești, reg. Ploeşti; **Deoanca Filip**, înv. dir. casa de copii Agîrbiciu-Mediaş, reg. Stalin; **Dumitriu Maria**, înv., dir. casa de copii, Buzău; **Dumitriu Lucreția**, învățătoare. Bărbătești-Horezu, reg. Pitești; **Dimofte Maria**, înv., dir. casa de copii, nr. 3 București; **Erlikman Clementina**, prof. dir. şc. med. fete, Vaslui; **Evi Olimpia**, ed. gr. copii nr. 21 Centrocoop, București; **Emilian Valeria**, ed., dir. cămin. Casa Scînteii, București; **Farcaşiu Veturia**,

(Continuare în pag. 4-a)

FOTOCRONICA „Gazetei învățămîntului"

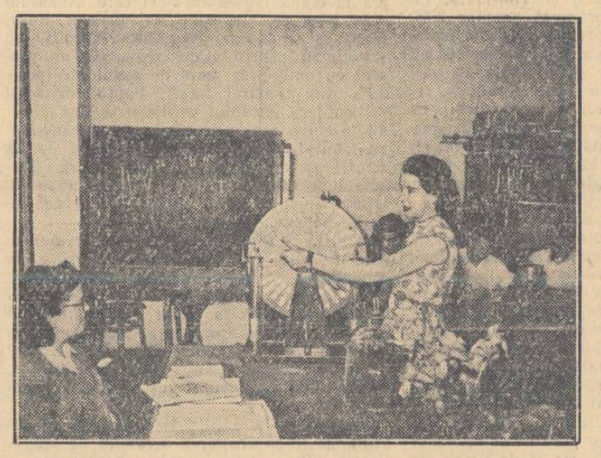

Examenele de promovare şi absolvire se desfăşoară în instituțiile de învățămînt din întreaga țară. Fotocronica noastră prezintă cîteva aspecte de la examenele ce se țin la Institutul pedagogic din București.

Din experiența școlii sovietice

Elevii unei profesoare emerite

În marea sală de festivități a școlii medii nr. 201 din Moscova, care poartă numele Zoiei Kosmodemianskaia, Erou al Uniunii Sovietice, sînt așezate șapte rînduri de bănci. Fix la ora 9 ele sînt ocupate de cele 155 de eleve absolvente ale claselor a X-a. Calme și concentrate, elevele privesc liniștite la profesorii lor, membri ai comisiei de examinare.

Directorul școlii, tovarășul Kiricov, deschide plicul, citește temele lucrărilor scrise la literatură pentru diploma de maturitate. Profesoara le scrie pe tablă.

Eleva Ludmila Bahaeva, din clasa a X-a „C", scrie lucrarea cu tema „Chipurile muncitorilor revoluționari din romanul „Mama" de A. M. Gorki". După ce își alcătuiește un plan amănunțit, ea trece la expunerea temei: caracterizarea împrejurărilor istorice din Rusia în perioada creării romanului, descrierea condițiilor în care a fost creat romanul de către autor. „Gorki înțelegea foarte bine însemnătatea unei asemenea cărți" — scrie Ludmila. „Am vrut să le ridic spiritul de rezistență împotriva forțelor întunecate și dușmănoase din țară" — citează ea din Gorki. Apoi, eleva dezvăluie succesiv ideea operei, analizează amănunțit mijloacele artistice folosite de scriitor, vorbește despre chipurile eroilor, despre însemnătatea revoluționară a romanului, despre rolul lui în opera de pregătire a revoluției din anul 1905, citează aprecierea dată romanului de V. I. Lenin.

„Romanul „Mama" a devenit o carte de căpătîi pentru revoluționari — scrie Ludmila. Chipul lui Pavel Vlasov a fost un exemplu viu, care i-a însuflețit pe Pavel Korceaghin, Oleg Koșevoi, Zoia Kosmodemianskaia și mii de alți luptători pentru libertatea, fericirea și independența patriei lor".

Compoziția Ludmilei Bahaeva este scrisă într-o frumoasă limbă literară. Ea folosește epitete și comparații plastice, își sprijină ideile expuse cu citate, construiește liber frazele, scrie frumos și fără greșeli.

De un adînc patriotism sînt pătrunse lucrările elevilor care au luat tema „Chipurile de comuniști în romanul „Tînăra Gardă" de A. Fadeev".

„Romanul „Tînăra Gardă" — scrie în lucrarea sa Nelli Matal — înfățișează un moment al Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Autorul proslăvește în roman eroismul poporului sovietic și al conducătorului său ideologic — Partidul Comunist. În acele zile aspre de război, toți oamenii sovietici au simțit cît de mare este răspunderea pe care o poartă ei pentru soarta patriei lor, pentru destinele întregii omeniri iubitoare de pace. Interesele personale ale oamenilor sovietici s-au contopit cu interesele întregului stat sovietic. Poporul sovietic, unit strîns în jurul partidului și guvernului, a asigurat victoria forțelor păcii și democrației asupra fascismului odios".

...La o masă lungă stau pedagogii. Printre ei se află profesoara emerită a R.S.F.S.R., Maria Dmitrievna Sosnițkaia. Aceasta este cea de a zecea promoție a sa la școala nr. 201. Alături de ea stau fostele sale eleve, Ana Alexeevna Murașkina și Zinaida Nicolaevna Kubacova — în prezent profesoare de limba și literatura rusă.

Cîndva și noi stăteam așa în bănci, iar dumneavoastră, Maria Dmitrievna, ne priveați mîngîietor, cum le priviți acum pe elevele noastre — își aduc aminte ele.

Tovarășa Marușkina a predat timp de trei ani la clasa a X-a „A". Ea cere adeseori ajutorul Mariei Dmitrievna, care predă la clasa a X-a „C", și primește întotdeauna sfatul și ajutorul necesar.

Prietenia, unirea și ajutorul reciproc în sînul colectivului pedagogic al școlii au făcut posibilă obținerea unor rezultate dintre cele mai bune. Despre aceasta vorbesc cu elocvență notele anuale ale elevilor din clasa a X-a. La limba și literatura rusă, de pildă, în clasa profesoarei M. D. Sosnițkaia mai mult de jumătate dintre eleve au notele „4" și „5".

(Din „Ucitelskaia gazeta").

Educarea copiilor de vîrstă preșcolară în spiritul dragostei de muncă

Lucrînd timp de trei ani în instituția preșcolară cu unii și aceiași copii, le-am cultivat deprinderi de muncă pe care am căutat să le întăresc și să le adîncesc. În grupa mare, chiar de la începutul anului, copiii erau absolut independenți și știau să se deservească singuri. Mă străduiam ca obișnuința de a fi curat, ordonat să se transforme într-o necesitate a fiecărui copil. Copiii se îngrijesc singuri ca îmbrăcămintea lor să fie curată și pusă în ordine, ca aspectul lor să fie plăcut.

Copiii nu uită niciodată să se spele după ce se scoală din somn, să-și aranjeze patul. Fetițele se piaptănă singure, se ajută una pe alta. Firește, copiii nou veniți la grădiniță au nevoie de mai multă atenție: lor trebuie să li se explice și să li se arate mai des cum trebuie să îndeplinească o cerință sau alta.

Eu nu slăbesc niciodată controlul sistematic asupra respectării regulilor stabilite, mă străduiesc cu perseverență ca ele să fie îndeplinite de copii. În grupa noastră este întotdeauna curat, plăcut, cu toate că încăperea este mare, iar îngrijitoarea, Xenia Stepanovna, nu mai este tînără. Ea muncește mult pentru ca să fie curat. Copiii prețuiesc munca ei, caută s-o ajute.

Dar nu toți copiii au avut o asemenea atitudine față de munca personalului de serviciu.

Grupa are trei schimburi de șervețele de masă. Copiii le folosesc de mult și se îngrijesc să le țină curate. Dar Mișa și Valea își murdăreau foarte repede șervețelele. Le-am atras atenția asupa acestui fapt, le-am explicat că toate șervețelele se spală odată, că spălătoreasa, Maria Alexeevna, nu poate să spele șervețelele lor separat, deoarece ea muncește mult și munca ei nu este ușoară. Dar aceste discuții ajutau prea puțin și șervețelele lui Valea și Mișa rămîneau tot murdare. Atunci le-am cerut să-și spele șervețelele singuri. Aceasta s-a repetat de trei ori. Copiii au început să aibă mai multă grijă de șervețele, totuși le murdăreau mai repede decît ceilalți. Le-am explicat că aceasta se întîmplă pentru că toate șervețelele sînt scrobite, iar ale lor nu. Le-am mai spus că, dacă vor avea grijă de ele, Maria Alexeevna le va spăla odată cu toate celelalte, le va scrobi, și atunci se vor păstra mai multă vreme curate. Am obținut rezultate pozitive: copiii au devenit mai ordonați, au început să prețuiască mai mult munca spălătoresei.

În grupa noastră domnește o regulă: dacă ai vărsat ceva — șterge, dacă ai făcut gunoi pe dușumea — mătură, dacă ai tras fața de masă — așterne-o la loc. Aceasta are o mare influență asupra copiilor. Le-am explicat că în grupă va fi ordine numai atunci cînd fiecare va căuta s-o păstreze. Un important mijloc educativ este exemplul personal al educatoarei, atitudinea ei atentă și plină de grijă pentru lucruri, dragostea pentru curățenie și ordine. Copiii văd că eu nu disprețuiesc nici un fel de muncă în grupă: nu-mi este frică, bunăoară, să șterg dușumeaua, dacă am vărsat ceva.

Am căutat să adîncesc, să lărgesc și să precizez reprezentările copiilor despre munca adulților, să-i fac să respecte munca, să aibă o atitudine plină de grijă pentru rezultatele ei. Pe lîngă aceasta, am căutat să le fac cunoscute diferitele munci ale adulților, subliniind importanța fiecărei profesiuni. Am cultivat la copii, începînd din grupa mică, respectul pentru munca părinților lor. În acest scop am făcut excursii acolo unde lucrează părinții; am discutat cu copiii despre profesiunile taților și mamelor lor; le-am citit note din ziarul local despre fruntașii orașului nostru, printre care se numără și unii părinți ai copiilor noștri; i-am întrebat cum ajută ei acasă mamei lor, căutînd să le educ o atitudine plină de atenție față de munca acesteia.

O mare importanță educativă o au vizitele la grădiniță ale muncitorilor fruntași și discuțiile lor cu copiii.

Rezultatele pozitive pe care le-am obținut în educarea copiilor în spiritul dragostei de muncă se datoresc în mare parte colaborării cu părinții. La adunările cu părinții au fost prezentate multe referate despre educarea dragostei de muncă, despre importanța muncii în viața copiilor. Părinții au citit literatură metodică privitoare la această problemă. Spre a-și reprezenta mai clar cerințele grădiniței față de copii, noi i-am atras pe părinți la confecționarea jucăriilor pentru pomul de iarnă, la supravegherea muncii copiilor pe parcelă, i-am invitat să facă de serviciu în timpul îmbrăcatului și desbrăcatului copiilor, al muncii în colțul naturii vii etc. — cînd poate fi văzută cel mai limpede munca copiilor.

Noi le-am arătat părinților la ce munci casnice ar fi folositor să-i antreneze pe copii, am subliniat că nu trebuie să facă, în locul copiilor, ceea ce ar putea face aceștia singuri. Am vizitat regulat familiile copiilor, spre a obține rezultatele dorite prin eforturi comune.

Din cînd în cînd am organizat expoziții de lucrări ale copiilor, de fotografii care oglindesc munca copiilor în grădiniță. Părinții se mirau că acestea sînt lucruri făcute de copiii lor. Noi le-am explicat că obținem asemenea rezultate printr-o muncă sistematică și perseverentă, desfășurată zi cu zi.

M. N. KRATKOVSKAIA

(Din revista „Doskolnoie vospitanie")

Prietenia cu uzina

Uzina de reparații navale a Serviciului maritim de Nord din Arhanghelsc patronează de cîțiva ani școala nr. 52 din acest oraș. În anul acesta, prietenia cadrelor didactice și a elevilor cu muncitorii uzinei s-a întărit mult. În legătură cu înfăptuirea învățămîntului politehnic s-a pus problema creării unui atelier școlar. Conducerea și muncitorii uzinei au ajutat școala să-l utileze.

Este plăcut să intri în această „secție", unde se desfășoară lecțiile de prelucrare a lemnului. În încăperea vecină activează un cerc de construcție a ambarcațiunilor. Prima parte este aproape gata.

În zilele vacanței de primăvară, elevii au vizitat uzina cu atelierele ei. Aceasta i-a ajutat pe elevii din clasa a X-a să-și aleagă o profesiune. Mulți din ei intenționează să meargă în producție după terminarea examenelor. Comsomoliștii din clasele mai mari ale școlii întrețin legături cu comsomoliștii uzinei.

Cot la cot cu muncitorii

Uzina „Soiuzsovhozremmaș" din Rostov a primit sarcina de a fabrica peste plan 2.000 de mașini speciale „G-82—A" pentru însămînțarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat. Direcția uzinei l-a invitat pe elevii școlii medii nr. 8 să participe la îndeplinirea acestei sarcini. Elevii din clasele VII—IX au răspuns din toată inima la chemarea direcției uzinei.

Sarcina a fost îndeplinită în termen. Elevii au fost invitați la clubul uzinei, unde, într-un cadru festiv, directorul uzinei, tov. Bogacev, și secretarul organizației de partid, tov. Gladcenko, i-au felicitat pe elevi pentru terminarea lucrării și le-au adus mulțumiri.

Pe lîngă fiecare casă de copii — un comitet de sprijin

În Uniunea Sovietică se acordă o mare atenție copiilor orfani. Oamenii sovietici consideră grija pentru copii ca o datorie patriotică. Împreună cu colaboratorii caselor de copii, ei se străduiesc să creeze copiilor astfel de condiții, încît aceștia să nu cunoască amărăciunea vieții de orfan, ci să simtă mîngîierea și dragostea poporului.

Merită atenție activitatea comitetului de sprijin al casei de copii nr. 1 din Nijni-Taghil, regiunea Sverdlovsk. Din acest comitet de sprijin fac parte reprezentanți ai Comitetului orășenesc al P.C.U.S. din Nijni-Taghil, ai comitetului executiv al sovietului orășenesc, ai comitetului raional de partid din Stalino, ai uzinei metalurgice din Novo-Taghil, ai căii ferate din Sverdlovsk și ai altor organizații. Comitetul de sprijin organizează ajutorarea casei de copii în ceea ce privește instruirea și educația copiilor, unifică munca organizațiilor care o tutelează și le îndrumă către o legătură permanentă și vie cu copiii.

De mult s-a stabilit o legătură strînsă între elevii de la casa de copii și metalurgiștii de la uzina din Novo-Taghil. Muncitorii și inginerii uzinei participă la viața casei de copii, urmăresc cu atenție purtarea copiilor și felul cum învață. La casa de copii au loc adeseori întîlniri însuflețite ale metalurgiștilor cu copiii.

Tov. Gubert, șeful atelierului de șine și profile de la uzina metalurgică din Novo-Taghil, acordă multă atenție elevilor din casa de copii. Tov. Gubert poate fi văzut în mijlocul lor și la festivitățile consacrate sfîrșitului de an școlar, și în zilele de sărbătoare, cînd vine să ia copiii pentru a-i plimba prin oraș cu autobuzul, și în zilele de lucru.

Interesul plin de căldură pe care-l arată oamenii muncii copiilor face ca viața acestora să fie mai bogată, mai plină de conținut. Datorită activității comune a pedagogilor, a comitetului de sprijin și a organizațiilor tutelare din Nijni-Taghil, casa de copii reușește să instruiască și să educe cu succes pe copii. Foștii elevi ai casei de copii din Nijni-Taghil muncesc cu succes în diferitele ramuri ale economiei.

Cu un sentiment de profundă recunoștință și cu un devotament nemărginit față de Partidul Comunist și Guvernul Sovietic pleacă elevii absolvenți din casa lor părintească. La sărbătoarea consacrată sfîrșitului de an școlar 1953/1954, una din absolventele casei de copii — G. Prohorova — a spus: „Au trecut șapte ani de cînd am venit la casa de copii. Și iată, anul acesta mă înscriu la universitate. Îmi este greu să mă despart de colegii cu care mi-am petrecut atîta timp și care de multe ori mi-au dat ajutor în momente grele. Astăzi este o mare sărbătoare în familia noastră și eu mulțumesc din toată inima Partidului Comunist și Guvernului Sovietic pentru grija și atenția pe care noi, elevii, le-am simțit la fiecare pas".

O muncă tot atît de rodnică duce comitetul de sprijin al casei de copii „Proletarul" din raionul „Poletarul", regiunea Rostov. Din comitetul de sprijin al acestei case de copii fac parte reprezentanți ai comitetului raional al P.C.U.S., ai comitetului raional al comsomolului, ai comitetului executiv și ai organizațiilor tutelare. Președinte al consiliului de sprijin este șeful gării, tov. Bikov, care conduce comitetul de sprijin de zece ani. Tov. Bikov vizitează zilnic casa de copii. El nu vine aici ca un musafir, ci ca un membru mai mare al familiei. Tov. Bikov cunoaște toate problemele casei de copii, îi cunoaște pe nume pe toți copiii, cunoaște supărările și bucuriile lor, succesele și insuccesele lor. Comitetul de sprijin a contribuit la utilarea atelierului de croitorie, la amenajarea terenului sportiv și a unei încăperi încălzite pentru creșterea viețuitoarelor. Cu ajutorul comitetului de sprijin și al organizațiilor tutelare, casa de copii a înființat prisacă de 25 de stupi.

Comitetul de sprijin îndrumă în mod just munca organizațiilor tutelare. Fiecare organizație tutelară acordă ajutor casei de copii. Astfel, colhozul „Stalinskii puti" (președinte tov. Kobsov) furnizează gospodăriei anexe a casei de copii semințe de ierburi furajere, asigură mijloacele necesare pentru transportarea recoltei. Agronomii și zootehnicienii colhozului îi învață pe elevi să cultive cereale, legume, pepeni și să crească vite de mare productivitate.

Comitetul de sprijin al casei de copii „Proletarul" îi îndrumă pe elevii casei de copii să ajute și ei, la rîndul lor, colhozul. În timpul verii, copiii mai mari conduc combina, copiii mai mici organizează manifestări culturale de amatori.

De asemenea, desfășoară o muncă rodnică pentru ajutorarea copiilor comitetul de sprijin de pe lîngă casa de copii nr. 20 din orașul Bugulma (președintele comitetului tov. Weiner, locțiitor al directorului întreprinderii Tatneftі), comitetul de sprijin al casei de copii „A zecea aniversare a lui Octombrie" din orașul Gorki (președinte tov. Mihailov, directorul Combinatului „S. M. Kirov") etc.

Este necesar ca organele învățămîntului să însuflețească activitatea comitetelor de sprijin de pe lîngă fiecare casă de copii. Trebuie să fie popularizată pe larg experiența celor mai bune comitete de sprijin, să fie antrenate organizațiile de masă pentru a acorda ajutor caselor de copii. Numai cu ajutorul organizațiilor de masă se poate asigura o justă organizare a activității caselor de copii, se pot obține noi succese în educarea comunistă a copiilor.

A. SKROBOV

Delegații de cadre didactice din numeroase Universități ale lumii au participat la sărbătorirea a 200 de ani de la înființarea Universității „Lomonosov" din Moscova.

În clișee (de la stînga la dreapta): Prorectorul Universității Coreene Kim Hen Bon, înmînînd academicianului I. Petrovski, rectorul Universității din Moscova, un steag în dar din partea poporului coreean; șefa catedrei de limba franceză a Universității din Moscova, Xenia Mișencova, stînd de vorbă cu doi reprezentanți ai cadrelor universitare din Franța; doctorul Richard Roy Powel (S.U.A.) felicită colectivul Universității din Moscova în numele Universității din Columbia; președintele Academiei de Științe al U.R.S.S. Alexandr Nesmeianov (al doilea din stînga) stînd de vorbă cu rectorul Universității din Varșovia, Stanislv Turski, prorectorul Universității din Krakovia, Kozimej Lepși, și cu prorectorul Universității din Praga, Iulius Dolanski.

Unele rezultate ale olimpiadei de matematică și fizică

Conf. univ. Tiberiu Roman
secretar general al Societății de științe matematice și fizice din R.P.R.

În viața școlii, în munca de educare a tinerei generații, activitatea extrașcolară capătă un rol din ce în ce mai important. Bine îndrumată, această activitate contribuie din plin la lărgirea orizontului cultural al elevilor, la înarmarea lor cu deprinderea de a munci independent și cu priceperea de a aplica în practică cunoștințele însușite, la orientarea tineretului spre o specializare viitoare. Activitatea extrașcolară în legătură cu matematica și fizica asigură nu numai un nivel mai ridicat al pregătirii unor absolvenți ai școlilor medii pentru profesiuni științifice, dar îi ajută în același timp pe elevi să înțeleagă mai profund legătura strînsă a acestor discipline cu viața, cu activitatea în producție.

Desfășurarea activității extrașcolare în legătură cu matematica și fizica îmbracă forme variate, care dau elevilor numeroase prilejuri de a se pregăti, de a se manifesta, de a depăși orizontul clasei. Printre aceste forme, olimpiadele de matematică și fizică ocupă un loc deosebit de important, deoarece au un caracter de masă, cuprinzînd sute și mii de elevi din întreaga țară.

În țara noastră, concursurile de matematică pentru tineret au o veche tradiție. Ele au fost organizate timp de mulți ani de către publicația lunară „Gazeta matematică", de la a cărei apariție se împlinesc anul acesta, la 15 septembrie, 60 de ani. Astfel, în anii 1902 și 1904 concursul era deschis celor mai activi corespondenți ai „Gazetei matematice". În anii 1905—1908 s-au ținut concursuri simultan în mai multe orașe din țară, în fața unor delegați ai „Gazetei matematice". Începînd din 1909, concursurile, care constau din două probe scrise și una orală, s-au ținut numai în București. Au fost evidențiați la concursurile „Gazetei matematice" mulți dintre actualii noștri matematicieni, membri ai Academiei R.P.R., cadre didactice din învățămîntul superior și mediu, ingineri etc. Concursurile „Gazetei matematice" au avut un rol pozitiv în stimularea studiului matematicii, în mobilizarea elevilor la o pregătire temeinică de specialitate.

În condițiile noi, create după reforma învățămîntului, tradiția acestor concursuri a fost continuată la un nivel superior. Astfel, în primăvara anului 1950 s-au organizat cîteva concursuri locale de matematică (la București, Iași etc.), la care au participat — la prima etapă — 1500 de elevi. Concursurile din anii 1951 și 1952, cuprinzînd teme de matematică și de fizică, au fost organizate de Ministerul Învățămîntului, Uniunea Tineretului Muncitor și Societatea de științe matematice și fizice din R.P.R. Ele s-au lărgit pe întreaga țară, antrenînd elevi din majoritatea școlilor medii.

Ulterior, olimpiadele de matematică și fizică au fost organizate de SSMF, cu sprijinul Ministerului Învățămîntului și al UTM. În anul 1953 ele s-au desfășurat în 28 de localități, etapa de încheiere desfășurîndu-se în patru centre universitare (București, Iași, Cluj, Timișoara). În anul 1954, olimpiada de matematică, organizată pe patru etape, a cuprins la etapa locală aproape 7500 de elevi din peste 70 de localități. După etapa pe centre universitare, olimpiada s-a încheiat în București, cu participarea a 144 de elevi din 40 de localități.

În acest an școlar, olimpiadele de matematică și fizică au fost organizate mai din vreme și după o schemă care s-a dovedit mai bună decît cele precedente, cuprinzînd etapele: pe școală (22 XI.—12. XII. 1954); locală (20—27 II 1955); regională (3—10 IV 1955); finală, pe țară (2 V 1955). Munca de pregătire a olimpiadei a făcut ca participarea elevilor și a școlilor să fie mai numeroasă, ca alături de elevi și profesori să fie interesați de rezultatele ei părinții, directorii de școli, metodiștii și inspectorii secțiilor de învățămînt.

Prima etapă a olimpiadei din acest an școlar trebuia să se desfășoare sub forma unor manifestări extrașcolare, așa cum se puteau organiza în fiecare școală. În unele locuri, însă, nu s-au folosit forme variate de atragere a elevilor la olimpiadă, în vederea întăririi interesului lor pentru studierea matematicii și fizicii. Astfel, s-au folosit în mică măsură activități extrașcolare nepreriodice — concursuri de probleme ale gazetei de perete științifice, șezători în cadrul cărora se desfășoară victorine, serate interșcolare, excursii etc. Chiar în regiunile unde această etapă a cuprins pînă la 25% din numărul elevilor (Arad, Constanța, Hunedoara, Iași, Ploești, Regiunea Autonomă Maghiară) s-au folosit aproape numai probe scrise, de felul probelor de control. De asemenea, nu s-a înțeles peste tot că etapa pe școală a olimpiadei are în primul rînd un rol de stimulare a interesului tinerilor pentru studierea matematicii și fizicii și că, de aceea, trebuie atrași să participe la ea și elevi cu un nivel de cunoștințe mijlociu.

La etapa locală a olimpiadei au participat peste 16.000 de elevi (din care peste 9800 la matematici), din 118 localități. Subiectele au fost elaborate de filialele SSMF din București, Iași, Cluj și Timișoara. La etapa regională au participat aproape 3000 de elevi (din care aproape 1700 la matematici), din 95 de localități. Subiectele au fost unice pe țară. La etapa finală au participat 288 de elevi din 51 de localități, reprezentînd toate tipurile de școli medii, cu limbile de predare română, maghiară, germană. La această etapă au fost evidențiați 73 de elevi din 24 de localități (22 premiați și 15 menționați la matematică, 25 premiați și 11 menționați la fizică).

Principalul rezultat pozitiv al olimpiadei din acest an îl constituie lărgirea sferei sale de cuprindere, atragerea în această acțiune a unui număr mai mare de elevi și de școli. În Regiunea Autonomă Maghiară, de exemplu, olimpiada s-a desfășurat anul acesta în șase localități față de una în anul trecut. În regiunile Cluj și Ploești au participat la etapa locală și regională elevi din cîte 11 localități, în regiunile Stalin și București (în afara Capitalei) din cîte 10 localități.

Trebuie subliniat faptul că olimpiada din anul acesta a dovedit o creștere a nivelului cunoștințelor de matematică și de fizică ale elevilor. S-a constatat că au obținut rezultate bune mai ales elevii cu o bogată activitate extrașcolară, ale căror preocupări depășesc obligațiile stricte ale clasei respective. În cele mai multe cazuri, aceasta se datorește străduinței profesorilor, faptului că ei au îndrumat elevii spre un studiu organizat, că le-au insuflat dragostea pentru studierea matematicii sau a fizicii.

Peste o mie de profesori au participat nemijlocit la acțiunile din cadrul olimpiadei, dovedind astfel devotamentul lor pentru munca de înarmare a elevilor cu cunoștințe temeinice, arătînd încăodată cît de însemnată este munca lor tenace, modestă și rodnică. Profesori ca tovarășii Popescu Bălănești și Florica Bucurescu din Arad, Gheorghe Pîslaru din Bacău, Petre Simon și Anton Palfi din Tg. Mureș, Gheorghe Boldea din Timișoara, Ladislau Benicky din Oradea și mulți alții au muncit cu o deosebită stăruință, pregătindu-și cu seriozitate elevii.

Pe lîngă o serie de rezultate pozitive, olimpiada a scos în evidență și unele lipsuri care nu trebuie trecute cu vederea. Cea mai gravă dintre aceste lipsuri este încercarea unor comisii locale de a falsifica rezultatele. Așa au procedat comisiile din Aiud și Zalău (regiunea Cluj), care și în acest an, deși li s-a atras în trecut atenția asupra unor greșeli asemănătoare, au încercat să evidențieze și să propună pentru participarea la etapa regională elevi care aveau lucrări identice. Comisiile din Breaza, Pătîrlagele și Pucioasa (regiunea Ploești) au selecționat pentru etapa regională un procent cu mult prea mare de candidați (peste 50% din numărul total). Faptul că acest procent era cu totul artificial a fost dovedit la etapa regională, unde acești candidați au făcut lucrări foarte slabe. Astfel de încercări au mai fost și în alte locuri. Trebuie luate măsuri hotărîte pentru a se înlătura pe viitor astfel de mistificări nedemne de un om al școlii.

Nejustă a fost și atitudinea unor comisii care au privit cu indiferență olimpiada, fie comunicînd cu mare întîrziere rezultatele etapei locale și făcînd astfel imposibilă participarea elevilor la etapa următoare (Babadag, regiunea Constanța, Petroșani și Orăștie, regiunea Hunedoara), fie necomunicîndu-le de loc (Caracal, Corabia, Reghin, Sinaia, Lipova, Ineu, Teiuș, Slobozia, Zimnicea etc.).

Lucrările candidaților la olimpiadă au dovedit, pe lîngă creșterea nivelului de pregătire al multor elevi, și unele lipsuri în cunoștințele acestora. S-au prezentat slab la matematică îndeosebi elevii claselor a VIII-a și cei din anul I al școlilor pedagogice sau medii tehnice. Acești elevi întîmpină greutăți mari în sezisarea a ceea ce este esențial într-o problemă de geometrie, în descifrarea etapelor unui raționament, în efectuarea unor calcule algebrice mai complexe (chiar cei selecționați pentru etapa finală s-au încurcat în calcule cu fracții algebrice succesive). Cauza acestui nivel scăzut de pregătire o constituie calitatea nesatisfăcătoare a predării matematicii într-o serie de școli de 7 ani, determinată atît de lipsurile actualei programe pentru clasele VI—VII, cît și de insuficienta calificare a unor cadre didactice care predau la aceste clase.

Elevii claselor a IX-a și a X-a cunosc, în general, materia studiată în clasă. Ei întîmpină însă unele greutăți în organizarea rațională a calculului la algebră și trigonometrie. Unii elevi stăpînesc insuficient cunoștințele privitoare la variația funcțiilor trigonometrice și întîmpină greutăți la rezolvări de ecuații. Cunoștințele privitoare la inegalități nu sînt suficient consolidate la mulți elevi, deși capitolul respectiv se studiază două pătrare în clasa a X-a. Unii candidați au tras concluzii pripite la geometrie (de exemplu, afirmînd în mod eronat că, dacă trei puncte particulare ale unui loc geometric sînt în linie dreaptă, locul geometric este o linie dreaptă); au făcut afirmații fără a le dovedi (cu privire la poziții de linii, la măsuri de segmente); au folosit în demonstrația punctului doi ceea ce se cerea de demonstrat la punctul trei; au întîmpinat greutăți atunci cînd trebuia să-și reprezinte probleme în spațiu.

La fizică, greutățile cele mai mari s-au ivit la sintetizarea unui subiect care îmbrățișează mai multe capitole și la unele probleme pentru a căror rezolvare erau necesare cunoștințe de matematică. Aceasta dovedește că o serie de elevi nu au deprinderea de a reține ceea ce este esențial, nu sînt suficient îndrumați să urmărească anumite trăsături fundamentale, comune mai multor teme, să compare fenomene și legi. De asemenea, olimpiada a arătat că, de multe ori, nu există o legătură între predarea matematicii și predarea fizicii. De altfel, o anumită lipsă de coordonare există și între programele de matematică și de fizică (de exemplu, în clasa a VIII-a nu se poate studia coplet descompunerea forțelor, deoarece elevii nu cunosc încă teorema sinusurilor într-un triunghi și nici teorema lui Pitagora; nu se poate trata complet aflarea densității corpurilor, pentru că elevii n-au învățat să determine volumul tuturor corpurilor uzuale; la clasa a IX-a se predă mișcarea circulară înainte ca elevii să fi studiat variația funcțiilor trigonometrice pe întregul cerc).

În desfășurarea olimpiadei au ieșit la iveală și o serie de lipsuri de natură organizatorică, de care răspund SSMF și filialele sale. Au existat unele neconcordanțe între temele date la etapele locală și regională și materia parcursă pînă în acel moment. Unele probleme nu au fost formulate astfel încît să permită elevilor abordarea succesivă a punctelor lor, sau nu au contribuit suficient la trierea candidaților în etapa la care au fost propuse. Nu s-au dat probe practice la fizică în nici o etapă. Subiectele de matematică au fost în mică măsură legate de teme practice, iar o serie de teme teoretice fundamentale s-au abordat doar prin aplicații ale lor.

În concluzie, se poate considera că olimpiada din acest an și-a atins, în general, scopurile. Elevii au avut posibilitatea să capete noi cunoștințe, să le adîncească pe cele primite în școală, să se obișnuiască cu munca independentă, să-și dezvolte interesul pentru studierea matematicii și fizicii.

Experiența de pînă acum trebuie să ducă la îmbunătățirea organizării și desfășurării olimpiadelor. Astfel, la etapa pe școală este necesară folosirea unor forme cît mai variate ale activității extrașcolare. Această etapă trebuie să constituie o întrecere de masă, care să permită organelor de învățămînt locale să tragă concluzii asupra situației predării matematicii și fizicii. Etapa regională trebuie să constituie o manifestare mai restrînsă, la care admiterea să se facă cu mai multă exigență. Ar fi nimerit ca etapa regională să dureze două zile și să cuprindă și lucrări practice. Etapa finală, încununarea întregii olimpiade, ar trebui să dureze trei zile, cuprinzînd două lucrări scrise, o lucrare practică la fizică și eventual un examen oral la matematică. Pentru această etapă s-ar putea elabora o programă care să cuprindă și anumite capitole suplimentare. În această direcție este necesar a se studia mai adînc experiența olimpiadelor similare din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară. De asemenea, s-ar putea trece la tipărirea unor culegeri de probleme date la olimpiade și la alte concursuri din țara noastră, din U.R.S.S. și din țările de democrație populară.

Constituind un prilej însemnat de cunoaștere a pregătirii elevilor și a muncii cadrelor didactice de specialitate, olimpiada de matematică și fizică din acest an școlar a adus o contribuție valoroasă la ridicarea nivelului predării acestor discipline, la înarmarea elevilor cu cunoștințe adînci și temeinice.

Viața de partid în instituțiile de învățămînt

Unele probleme ale muncii de partid în școlile regiunii București

Corneliu Băjenaru
șeful secției de propagandă și agitație
a comitetului regional P.M.R.-București

In regiunea București își desfășoară activitatea peste 7.500 de cadre didactice, care reprezintă o forță activă de instruire și educare a tinerei generații și de răspîndire a culturii.

Indrumat de C.C. al P.M.R., comitetul regional P.M.R.-București a reușit în ultima perioadă a acestui an școlar să-și îmbunătățească munca de control și de ajutorare a instituțiilor de învățămînt. Școlile regiunii au obținut în acest an o serie de succese importante. S-a îmbunătățit calitatea învățămîntului, a crescut spiritul de disciplină al elevilor, s-au obținut unele succese în munca educativă. Numărul elevilor promovați la sfîrșitul patrarului III al anului în curs, față de patrarul III al anului școlar 1953—1954, a crescut cu peste 4.500. Procentul elevilor cu frecvență neregulată la sfîrșitul patrarului III a.c. a scăzut cu 4 la sută față de patrarul III al anului 1953-1954.

In unele comune și sate, problema muncii în școală a început să devină o preocupare a organizațiilor de partid. De pildă, organizațiile de bază P.M.R. din comunele Găujani și Gogoșari, raionul Giurgiu, au analizat în cadrul adunărilor generale situația frecvenței elevilor, luînd măsuri pentru îmbunătățirea ei. De asemenea au mobilizat sfaturile populare pentru asigurarea unor condiții bune de desfășurare a muncii școlilor, pentru ridicarea nivelului de viață al cadrelor didactice și pentru întărirea activității lor instructiv-educative.

Comitetul regional și comitetele raionale din regiune au acordat în acest an școlar o atenție mai mare conținutului muncii de învățămînt. Constatînd că în trecut o serie de absolvenți s-au prezentat slab la examenele de admitere în instituțiile de învățămînt superior — în deosebi la matematică, limba română și constituție — secția de propagandă și agitație a comitetului regional a studiat în școlile din raioanele Giurgiu și Roșiori felul cum s-au predat aceste discipline. Concluziile trase din acest control, precum și indicațiile pentru remedierea lipsurilor, au fost publicate în presa regională și au fost dezbătute în ședințele organizate la secția de învățămînt a sfatului popular regional și în consiliile pedagogice din școli.

La propunerea comitetului regional P.M.R., sfaturile populare regional, raionale și comunale au analizat în sesiuni ordinare, în lunile decembrie 1954 și ianuarie 1955, problemele muncii școlilor și au luat hotărîri concrete cu privire la școlarizarea elevilor, la acțiunea de alfabetizare, la îmbunătățirea bazei materiale a școlilor, a condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice.

Numeroase școli au obținut rezultate bune în înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole.

Indrumate cu grijă de colectivele pedagogice și de organizațiile U.T.M. și de pionieri, cercurile tinerilor naturaliști din regiunea noastră obțin succese importante în experimentarea și popularizarea metodelor agriculturii înaintate. Tot odată, munca plină de grijă pe care o desfășoară tot mai multe cadre didactice pe parcelele experimentale ale școlilor contribuie la educarea elevilor în spiritul dragostei pentru agricultură, îi transformă în propagandiști ai metodelor noi de muncă. Inițiativa tinerilor școlari din raionul Oltenița, care și-au creat singuri pepiniere din care au plantat pînă acum peste 8.000 de pomi, s-a extins în cele mai multe școli ale regiunii și a căpătat forme noi, antrenînd un mare număr de elevi în munca obștească.

Comitetul regional P.M.R. a organizat brigăzi care au controlat munca comitetelor de partid și a comitetelor executive ale sfaturilor populare din raioanele Crevedia, Snagov, Vîrtoape și Giurgiu în ceea ce privește îndrumarea muncii școlilor. Problemele sezisate au fost dezbătute cu activul din raioanele respective. In raionul Crevedia s-a organizat o plenară lărgită a comitetului raional de partid cu cadrele din învățămînt, la care s-au analizat problemele sezisate de brigada de control și s-a stabilit un plan de măsuri pentru îmbunătățirea activității.

In vederea asigurării bunei desfășurări a examenelor, pe baza articolului de fond apărut în ziarul „Scînteia" din 19 aprilie comitetul regional a dat din timp indicații concrete comitetelor raionale P.M.R. asupra măsurilor pregătitoare pentru recapitularea materiei și a sarcinilor ce revin organizațiilor de bază P.M.R. și U.T.M. din școli și sate, în această perioadă.

Ca urmare a îndrumării mai calificate a învățămîntului de stat de către unele comitete raionale de partid, în multe școli din regiunea noastră pregătirea încheierii anului școlar s-a desfășurat mai bine de cît în trecut. Majoritatea colectivelor didactice au organizat din timp orele de consultații și au urmărit studiul individual al elevilor. In cele mai multe școli, organizarea recapitulării și sintetizării materiei s-a desfășurat în condiții bune, făcîndu-se paralel cu predarea materiei. Lecțiile de recapitulare au prezentat elemente noi, contribuind la consolidarea și sistematizarea cunoștințelor elevilor. Numeroase școli din regiune — cum sînt, de exemplu, școlile din comunele Bolintin-Deal și Drăghiceanu, școlile nr. 4 și nr. 7 din Giurgiu, școlile din comunele Tîncăbești, Gruiu, Fierbinți, Balotești, Ciolănești-Deal și Rîca—au organizat just munca de pregătire a încheierii anului școlar.

Pentru a verifica cum au fost aplicate măsurile indicate în vederea pregătirii examenelor și a generaliza experiența pozitivă a cadrelor de bază care muncesc în acest domeniu, comitetul regional a ținut de curînd o consfătuire cu șefii secțiilor de propagandă și agitație ale comitetelor raionale P.M.R., șefii secțiilor de învățămînt ale sfaturilor populare raionale, șefii secțiilor școli și pionieri ale comitetelor raionale U.T.M. și unii directori de școli. Pentru a pregăti consfătuirea, comitetul regional a organizat un control în cîteva raioane, analizînd munca organizațiilor de partid, de U.T.M. și a sfaturilor populare în vederea încheierii anului școlar. La consfătuire au fost prezentate referate de către comitetul raional de partid Călărași și sfatul popular al raionului Turnu Măgurele. Consfătuirea a contribuit la stabilirea unității în munca desfășurată în domeniul învățămîntului de stat de către comitetele raionale de partid, comitetele executive ale sfaturilor populare raionale și comitetele raionale U.T.M., cît și la clarificarea metodelor ce trebuie folosite de organele de partid, de U.T.M. și de stat pentru a se înlătura substituirile și pentru orientarea eforturilor comune spre aceleași obiective.

Din controlul efectuat în raioane, cît și din lucrările consfătuirii a reieșit faptul că, pe lîngă realizările obținute, noi nu am reușit să lichidăm încă o serie de lipsuri care mai există în munca de îndrumare a învățămîntului, ca și în activitatea unor colective pedagogice. Astfel, comitetul regional și comitetele raionale de partid nu s-au ocupat suficient anul acesta de modul cum studiază cadrele didactice marxism-leninismul, ceea ce s-a reflectat negativ în orientarea ideologică a procesului de învățămînt din unele școli. Deși cei mai mulți învățători și profesori au fost încadrați în cercuri de învățămînt de partid, de U.T.M. și sindical, unele comitete raionale de partid, cum sînt cele din Snagov, Drăgănești etc., nu au exercitat un control asupra felului cum studiază aceștia.

In unele instituții de învățămînt există încă rămîneri în urmă în ceea ce privește munca educativă din școală și din afara școlii. In unele școli orele educative nu sînt temeinic pregătite. Faptul că aceste ore nu contribuie suficient la educarea în spirit comunist a elevilor se datorește de multe ori și slabei pregătiri a diriginților, lipsei de control a directorului școlii, precum și lipsei de control și îndrumare din partea organelor de partid și de stat. In unele școli se mai consideră că munca educativă este doar un supliment al predării cunoștințelor. Din cauza nivelului scăzut al pregătirii lor, unii diriginți dau elevilor îndrumări nejuste. Astfel, dirigintele Ion Burghilă, de la școala din comuna Udupu, raionul Vîrtoape, vorbind elevilor despre îndeplinirea planului cincinal, i-a îndrumat să lămurească pe părinții lor în sensul de a ara „puțin, dar bine".

Intr-o serie de școli din regiunea noastră, unele discipline ca limba și literatura română, istoria, constituția, se predau abstract, nelegate de viața și lupta poporului nostru. De asemenea, nu s-a realizat încă o legătură strînsă a școlii cu țărănimea muncitoare care luptă pentru recolte sporite, pentru transformarea socialistă a agriculturii. Există încă o slabă legătură a școlilor cu părinții. Mai sînt școli, ca cele din comunele Slăvești și Baldovinești, raionul Vîrtoape, Colibași, raionul Vidra, Băneasa, raionul Snagov, care acordă puțină atenție activității elevilor pe parcelele experimentale, nu-i mobilizează să lucreze în pepiniere, să crească viermi de mătase etc.

Intr-o serie de școli au existat lipsuri în pregătirea examenelor. In unele locuri recapitularea a început tîrziu, s-a desfășurat la întîmplare, orele de meditație nu au fost conduse de pedagogi. Deși comitetul executiv al sfatului popular regional a trimis școlilor instrucțiuni privind măsurile ce trebuie luate în vedere pregătirii examenelor, secția de învățămînt regională nu a ajutat comitetele executive ale sfaturilor populare raionale în ceea ce privește asigurarea aplicării în viață a acestor instrucțiuni. Din această cauză, unele sfaturi populare au folosit în mod abuziv, atît pe unii pedagogi, cît și pe unii șefi ai secțiilor de învățămînt, în diferite acțiuni ale sfatului, nelegate de munca de învățămînt, tocmai în perioada de pregătire a încheierii anului școlar. Cu toate acestea, șefii secțiilor de învățămînt ar fi avut posibilitatea să se ocupe mai larg de îndrumarea și controlul muncii școlilor. Unii dintre ei, însă, au manifestat delăsare în muncă, au avut o slabă legătură cu terenul, petrecîndu-și cea mai mare parte a timpului în birou, neglijînd munca vie cu oamenii pe teren. Așa se explică de ce sînt școli necontrolate de luni și chiar de ani de zile, ca cele din comunele Ardeleni, raionul Giurgiu, Purcăreni și Palanga, raionul Vîrtoape.

Comitetele raionale de partid nu combat suprasolicitarea cu sarcini a unor șefi ai secțiilor de învățămînt din sfaturile raionale, ceea ce influențează negativ asupra îndrumării și controlului muncii școlilor. Astfel, de exemplu, tovarășul Ion Bucur, șeful secției de învățămînt a sfatului popular din raionul Călărași, are următoarele sarcini obștești: este responsabil pe raion cu munca A.R.L.U.S., cu Comitetul de luptă pentru pace, C.C.F.S., C.E.C., A.D.A.S. Tovarășul Dumitru Bărbulescu, șeful secției raionale de învățămînt din Drăgănești, răspunde de munca A.R.L.U.S., a Comitetului de luptă pentru pace, este propagandist, membru în comitetul executiv etc.

Multe din aceste lipsuri se datoresc controlului insuficient exercitat de comitetul regional P.M.R., care abia în a doua parte a anului școlar s-a ocupat mai serios de învățămîntul de stat. Comitetul regional nu a acordat suficientă atenție nici îndrumării și controlului activității desfășurate de comitetul sindical regional al muncitorilor din învățămînt, ceea ce a avut ca urmare faptul că organizațiile sindicale din școli nu au luptat suficient pentru aplicarea prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice.

Consfătuirea organizată de comitetul regional P.M.R. a fost de un real ajutor pentru orientarea muncii noastre în viitor. In lumina faptelor constatate se desprind sarcini pentru perioada examenelor, pentru activitatea de vară și deschiderea noului an școlar. Comitetele raionale de partid, organizațiile de partid, de U.T.M. și sfaturile populare din regiunea noastră trebuie să-și intensifice eforturile pentru a ajuta conducerile școlilor să asigure desfășurarea cît mai justă a examenelor. De asemenea, trebuie să se urgenteze pregătirile pentru a se asigura o vacanță cît mai plăcută și mai interesantă pentru elevi și cadrele didactice.

In perioada vacanței de vară cadrele didactice trebuie ajutate să-și continue studiile de perfecționare. Comitetele raionale au datoria să organizeze periodic expuneri și discuții prin care pedagogii să fie ținuți la curent cu cele mai însemnate evenimente interne și internaționale. In timpul verii va trebui să se dea, de asemenea, o atenție deosebită muncii în cadrul cursurilor de alfabetizare.

Sfaturile populare raionale trebuie să ia măsuri pentru a asigura din timp, prin mijloace locale, amenajarea localurilor de școli și repararea mobilierului. Pentru buna desfășurare a învățămîntului din regiune, organele raionale de partid și sindicale au menirea de a sprijini cu atenție mai mare decît anul trecut aplicarea măsurilor privind îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice. De asemenea, este necesar să se dea o mai mare atenție cadrelor tinere, fără multă experiență, care trebuie să primească ajutorul necesar în vederea ridicării calificării și a pregătirii lor ideologice din partea organelor de partid locale. Pedagogii trebuie să simtă îndeaproape sprijinul comitetelor raionale și al organizațiilor de partid în activitatea lor multilaterală de fiecare zi.

Să fie o călăuză în munca organizațiilor de partid și a cadrelor didactice cuvintele marelui Lenin, rostite în 1918 la Congresul învățătorilor internaționaliști din toată Rusia: „Armata învățătorilor și profesorilor trebuie să-și pună sarcini culturale gigantice și în primul rînd trebuie să devină armata principală a învățămîntului socialist... Cadrele didactice trebuie să se contopească cu întreaga masă muncitoare care luptă. Sarcina pedagogiei noi este de a lega activitatea didactică de sarcina organizării socialiste a societății."

Zece ani de la înființarea Universității „Bo'yai"

Universitatea „Bolyai" împlinește anul acesta 10 ani de activitate. Inființată în iunie 1945, această universitate cu limba de predare maghiară a contribuit din plin, prin munca ei de pînă acum, la triumful luptei împotriva naționalismului burghez, pentru întărirea frăției între oamenii muncii romîni și maghiari, la valorificarea moștenirii culturale progresiste din țara noastră, la crearea cadrelor cu o înaltă calificare necesare economiei și culturii noastre. Inseși înființarea și dezvoltarea universității au constituit o dovadă a justei politici naționale înfăptuite de partidul nostru.

Cu sprijinul partidului, universitatea s-a dezvoltat an de an. Astfel, în timp ce în anul școlar 1945/1946 numărul laboratoarelor și al sălilor de cursuri a fost de 40, în anul 1954/1955 el a ajuns la 75. In primul an al existenței sale, universitatea avea o singură sală de lectură, cu 65 de locuri. In anul acesta au funcționat în universitate 12 săli de lectură, cu 429 de locuri. De asemenea, numărul volumelor bibliotecii a crescut de la 87.600 la 141.505. De două ori și jumătate s-a mărit, în ultimii 4 ani, suma alocată pentru activitatea didactică și științifică a universității. In anul de învățămînt 1947/1948, studenții universității dispuneau numai de 100 de locuri în cămine. Astăzi, ei au la dispoziție cămine cu 743 de locuri.

Folosind din plin condițiile create de către regimul de democrație populară, colectivul didactic al Universității „Bolyai" desfășoară o muncă intensă pe tărîm didactic și științific. In cei zece ani de existență, universitatea a pregătit un număr de 1969 de specialiști — cadre didactice pentru învățămîntul mediu și superior, cercetători științifici, lucrători în aparatul de stat, în presă și radio, în întreprinderile industriale etc. Indrumate de partid, cadrele didactice ale universității duc o luptă consecventă pentru ridicarea nivelului ideologico-științific al muncii lor, pentru a asigura puritatea ideologică a prelegerilor și seminariilor. Catedrele au luptat cu hotărîre pentru lichidarea influenței ideologiei burgheze asupra procesului de învățămînt. La succesul acestei lupte a contribuit în cea mai mare măsură însușirea de către personalul didactic a științei marxist-leniniste și a cuceririlor științei sovietice, cunoașterea celor mai înaintate tradiții ale științei și culturii noastre. O parte din tinerele cadre ale universității își dau acum examenele de minim de candidat și își pregătesc dizertația de aspirantură. In universitate lucrează cinci candidați în științe care au studiat în U.R.S.S.

Luptînd pentru înarmarea tineretului cu cunoștințe solide, întemeiate pe concepția materialist-dialectică, colectivul didactic al universității se preocupă, în același timp, de educarea lor în spiritul comunismului. Impreună cu organizația de partid, cu ajutorul consiliilor științifice, al catedrelor și al organizațiilor U.T.M., conducerea universității desfășoară o muncă susținută pentru a înarma studenții cu trăsăturile morale ale omului societății socialiste, pentru a făuri din ei patrioți înflăcărați, gata să-și închine toate cunoștințele și toate puterile lor luptei pentru fericirea poporului muncitor.

In activitatea colectivului didactic al universității un loc important îl ocupă cercetările pe tărîm științific. Astfel, au elaborat lucrări valoroase profesorii Péterfi István în domeniul biologiei, Csendes Zoltán în domeniul științelor statistice, Balogh Antal în domeniul chimiei etc.

Desfășurîndu-și munca de pregătire a cadrelor pentru construirea socialismului, Universitatea „Bolyai" aduce, în același timp, un aport de seamă la valorificarea patrimoniului cultural progresist maghiar din R.P.R., la întărirea legăturilor culturale și științifice dintre poporul romîn și minoritățile naționale. Se intensifică necontenit colaborarea didactică și științifică a Universităților „V. Babeș" și „Bolyai": se țin în comun numeroase ședințe de analiză a cursurilor, se fac schimburi de cursuri, se organizează studierea în comun, de către studenții ambelor universități, a diferitelor documente cu privire la istoria mișcării muncitorești etc.

Sărbătorirea a zece ani de la înființarea Universității „Bolyai" a constituit pentru cadrele didactice și studenții ei un prilej de a-și întări munca, de a continua cu și mai multă însuflețire lupta pentru îmbogățirea culturii noastre socialiste, pentru necontenita adîncire a frăției între poporul romîn și minoritățile naționale, pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

In instituțiile de învățămînt din întreaga țară se desfășoară examenele de promovare și absolvire

Lucrările scrise la matematică

La școala medie nr. 2 de fete din Buzău, examenele scrise la matematică au dat rezultate destul de bune. Corectînd lucrările elevelor, tovarășele profesoare care predau la clasele a IX-a și a X-a și-au putut da seama că cele mai multe din eleve le-au însușit cunoștințele predate și sînt în stare să le aplice.

Subiectul lucrării de la clasa a IX-a necesita pentru rezolvare cunoașterea aproape în întregime a materiei predate în cadrul algebrei, elevele trebuind să aplice cunoștințele dobîndite cu privire la operațiile cu puteri, la ecuații exponențiale și logaritmice și progresii aritmetice. Calitatea lucrărilor arată că tovarășa profesoară Filofteia Constantin a muncit cu seriozitate pentru înarmarea elevelor ei cu cunoștințe temeinice și cu tehnica de calcul. Lucrările elevelor clasei a IX-a C au fost notate astfel: 15 cu nota 5, 9 cu nota 4, 4 cu nota 3 și 5 cu nota 2. Ele sînt în general just notate.

Astfel, eleva Munteanu Nadia care a primit nota 5, motivează operațiile pe care le face, enunțînd proprietățile folosite. Ea arată că, dintre cele două rădăcini ale ecuației de gradul al doilea care dădea rația progresiei, trebuie luată valoarea negativă, deoarece s-a spus în textul problemei că progresia aritmetică este descrescătoare.

Tovarășa profesoară a dovedit însă și unele lipsuri în ceea ce privește aprecierea unor lucrări. De exemplu, lucrarea elevei Dincă Antoaneta este notată tot cu 5, deși nu merită această notă. Astfel, eleva n-a motivat toate calculele pe care le-a făcut, n-a simplificat ecuația $9x^2-21x-30=0$ înainte de a o rezolva și a scris progresiile ce se obțin în cazul cînd numărul termenilor este 2 sau 9 punînd după termenii respectivi un șir de puncte. Cunoștințele elevei Dincă sînt deci de calitate inferioară celor ale elevei Munteanu și, în consecință, nota trebuia să reflecte aceasta.

O altă deficiență în corectarea lucrărilor o constituie faptul că tovarășa profesoară s-a mulțumit uneori numai să constate că rezultatele transcrise pe curat sînt corecte, fără a cerceta pe pagina cu lucrări în creion felul cum au obținut elevele aceste rezultate. Ea a notat cu 5 o lucrare în care se dau corect valorile rădăcinilor ecuației de gradul al doilea, deși pe pagina pe care eleva a făcut calculele și unde trebuia să extragă rădăcina pătrată din 4225 găsim scris următoarele:

$$\begin{array}{r|l} \sqrt{4465} & 6 \\ 36 & \\ \hline 865 & 125 \end{array}$$

Este limpede că lucrarea nu merita nota 5.

Sînt și lucrări cu greșeli necorectate, de pildă la rezolvarea ecuației $x^2-11x+18=0$, în cîteva lucrări găsim:

$$x = \frac{11 \pm \sqrt{181-72}}{2} = \frac{11 \pm 7}{2}$$

Aceste lucrări au fost notate în mod nejust cu 4.

Este necesar ca în viitor tovarășa profesoară să acorde mai multă atenție corectării și notării lucrărilor.

Tovarășele profesoare Constanța Demetrian și Lucia Moisescu au corectat împreună lucrările scrise ale elevelor la examenul de maturitate, ajungînd în felul acesta la aprecieri juste. Viitoarele absolvente au folosit în rezolvarea problemei procedee diferite, ceea ce arată că datorită eforturilor susținute depuse de tovarășele profesoare în timpul anului, ele au ajuns la o maturitate în gîndirea matematică, care le permite să folosească în mod creator cunoștințele însușite.

Tovarășele profesoare care predau la clasa a X-a sînt de părere, pe drept cuvînt, că problema propusă de ministerul a avut o deficiență serioasă: cele trei puncte ale problemei nu erau gradate în ordinea crescîndă a dificultăților ce le comportă rezolvarea lor, fapt care a dus la demobilizarea elevilor. Punctul 3, care trebuia să fie piatra de încercare pentru elevii bine pregătiți era cel mai ușor, iar punctele 1 și 2 erau de greutate egală.

Examenele scrise de matematică ale elevelor din clasele superioare ale școlii medii de fete nr. 2 din Buzău au dovedit că în cursul anului școlar elevele și profesoarele acestor clase au muncit cu conștiinciozitate și sîrguință.

I. VAIS
lector la Institutul central
de perfecționare a cadrelor didactice

Roadele unei munci temeinice

Bogata experiență pedagogică a tovarășei profesoare Alexandra Manoliu, de la școala medie de fete nr. 19 din București, ca și dragostea cu care muncește pentru înarmarea elevelor cu cunoașterea limbii ruse și-au arătat din plin roadele la examenele de la sfîrșitul acestui an școlar. Elevele clasei a VIII-a „A", care au învățat în acest an limba rusă cu tovarășa Manoliu, au dovedit prin răspunsurile la examenul oral că și-au însușit cunoștințe și deprinderi temeinice.

Intreg examenul a decurs într-o atmosferă sărbătorească. Interesul cu care învață elevele frumoasa limbă rusă s-a manifestat atît prin cîntecele care au răsunat la sfîrșitul fiecărei serii, cît și, mai ales, prin felul în care au dezvoltat temele din biletele de examen.

Cele mai multe eleve, ca de pildă Margareta Szöcs, Nelly Stoian, Doina Stănescu și altele, au citit curgător și corect textele din manual și au repovestit liber, în limba rusă, fără întrebări ajutătoare, conținutul celor citite. Elevele alcătuiesc cu destulă ușurință propoziții și fraze întregi, rarile greșeli gramaticale fiind repede îndreptate la prima întrebare ajutătoare. Regulile gramaticale, temeinic însușite, au fost expuse de unele eleve în limba rusă.

Cunoștințe bogate au dovedit elevele și în domeniul literaturii. Multe din ele au putut recita frumoasele versuri ale lui Pușkin, folosindu-le și pentru exemplificarea regulilor gramaticale. De asemenea, elevele examinate au vorbit cu căldură despre romanele scriitorilor sovietici, despre minunatele chipuri de comuniști și comsomoliști, luptători pentru libertatea și fericirea poporului, zugrăvite în aceste romane.

Răspunsurile date de eleve la examene au scos însă la iveală și o serie de lipsuri, pentru lichidarea cărora trebuie dusă o muncă susținută atît în timpul verii, cît și în viitorul an școlar. Tovarășa profesoară trebuie să acorde îndeosebi o grijă deosebită îmbunătățirii pronunției elevelor. Atît la citire, cît și la repovestirea conținutului unui text din manual, elevele pun deseori greșit accentele, pronunță defectuos cuvintele în limba rusă. Deasemenea, răspunsurile la examen au relevat faptul că o serie de eleve n-au citit opere dintre cele mai răspîndite ale literaturii sovietice, ca „Tînăra gardă" de A. Fadeev, „Așa s-a călit oțelul" de N. Ostrovski etc. De aceea, a fost foarte bine venită recomandarea dată elevelor de către tovarășa profesoară la sfîrșitul examenului, ca în timpul vacanței de vară, pentru a-și îmbogăți cunoștințele și a-și consolida deprinderile, să citească în original aceste opere, folosind dicționarul.

O sărbătoare pentru elevii harnici

Deși pînă la începerea examenului mai este aproape o jumătate de oră, elevii clasei a IV-a de la școala de 7 ani nr. 6 din Ploești s-au adunat cu toții în sală.

Pe peretele din fața lor stau scrise cu litere mari cuvintele „Examenul este sărbătoarea elevilor harnici". Intr-adevăr, ziua aceasta va rămîne de neuitat pentru elevi. Este ziua primului examen oral din viața lor. Invățătorul clasei le-a explicat mai dinainte cum va decurge examenul la limba română. Totuși, fiecare dintre ei se gîndește cu emoție la clipa în care va trage biletul.

Cînd învățătorul a intrat în clasă și le-a adresat primele cuvinte, Valeriu Avram, un băiețel vioi, roșcovan, ținînd pumnii strînși de încordare, i-a spus cu vocea tremurîndă:

— Tovarășe învățător, nu știu de ce, dar mi-e tare frică... Invățătorul a zîmbit — și îndată s-a destins atmosfera.

...Iată-l și pe Valeriu Avram trăgînd biletul. Il cercetează cu atenție, se încruntă, chibzuiește și începe să vorbească. Emoția i s-a risipit... Răspunde bine la primele două întrebări din bilet, dovedind că și-a însușit temeinic cunoștințele de gramatică. Apoi expune pe scurt conținutul schiței „Socoteala" de Al. Vlahuță. Valeriu Avram obține la examenul oral nota 5. Aceeași notă a primit-o și la lucrarea scrisă.

De altfel, majoritatea elevilor clasei a IV-a răspund bine la întrebările din bilete. Ei știu nu numai să expună conținutul unor povestiri, ci și să dea o caracterizare sumară a personajelor, să facă anumite aprecieri pe marginea celor povestite. Așa, de pildă, elevul Stamate, care expune conținutul scrisorii „Vasile Porojan", de Vasile Alecsandri, vorbește cu însuflețire despre eroul schiței. El spune că, deși Vasile era un băiat deștept, vioi și talentat, el nu s-a putut dezvolta din cauză că, în acea vreme, nu puteau învăța carte decît copiii oamenilor avuți.

In general, elevii care au obținut rezultate bune la lucrarea scrisă s-au prezentat bine pregătiți și la oral. Totuși, răsfoind lucrările scrise, se poate observa că unii elevi, care citesc și povestesc corect și expresiv, care posedă cunoștințe temeinice de gramatică, fac totuși unele greșeli de scriere. Aproape jumătate din elevii clasei a IV-a au scris după dictare „bată" în loc de „bată-te". De asemenea, mulți dintre ei au folosit greșit virgula, au scris greșit cuvintele care au la sfîrșit doi de „i" etc.

In general, însă, elevii clasei a IV-a de la școala de 7 ani nr. 6 din Ploești posedă cunoștințe temeinice.

Dorind să cunoască în amănunt felul cum lucrează Eroul Muncii Socialiste Constantin Vasilache, pionierii vin deseori să-l vadă și să stea de vorbă cu el.

Intr-o facultate de agricultură

TIMIȘOARA. — (de la corespondentul nostru). Anul școlar universitar se apropie de sfîrșit. Cursurile universităților, ale institutelor tehnice și medico-farmaceutice s-au încheiat. Toate forțele cadrelor didactice și ale studenților se concentrează în vederea asigurării succesului examenelor din sesiunea de vară.

Activitatea institutelor agronomice este foarte variată în această etapă: datorită caracterului sezonier al muncii în agricultură, cursurile teoretice trebuie să se desfășoare în anumite perioade, pentru a lăsa loc practicii pregătitoare și în producție. De aceea, studenții anilor I și IV ai facultăților de agricultură sînt plecați la practică, în timp ce studenții din anii II și III au încă cursuri și se pregătesc pentru sesiunea de examene ce va avea loc în iulie.

Să vă înfățișăm o zi din viața facultății de agricultură din Timișoara.

De la intrarea în institut te întîmpină, alături de „Urtica" agronomică, care a uzicat în cursul acestui an multe năravuri și lipsuri, panoul studenților evidențiați în muncă. Printre ei sînt mulți studenți din anul I, ale căror chipuri le vom întîlni din nou pe ogoarele fermei didactice Timișoara, unde execută practica pregătitoare de cinci luni.

Grupa 133 s-a clasat printre grupele fruntașe la examene. Ea este condusă de Maria Făsuescu, pe care o găsim pe cîmp, la fermă, mergînd în urma marelui plug de drenaj care deschide șanțuri adînci în pămînt.

Ferma didactică a Institutului agronomic suferă de exces de apă. Pe vreme ploioasă, apa bălțește și împiedică efectuarea în bune condiții a lucrărilor agricole. Drenajul are o deosebită importanță, căci va permite dezvoltarea fermei, va crea condiții pentru ca ferma să devină un exemplu în ce privește organizarea muncii și rezultatele obținute.

Voioși, încălziți de muncă, studenții grupei 133 ajută din tot sufletul la efectuarea drenajului. Sub conducerea tovarășului asistent, ei au jalonat terenul, indicînd tractoriștilor drumul exact pe care trebuie să-l urmeze. Și, ca o răsplată a muncii lor, ca o dovadă că ea a fost făcută cu pricepere, temeinic, apa umple cu repeziciune șanțul. Lucește la început departe, dar se apropie din ce în ce, arătînd că direcția șanțului este bine aleasă, că bălțile vor seca, că plantele vor crește înalte în soare.

La remiza de mașini îl întîlnim pe studentul Ion Frățilă, conducătorul grupei 137. El a obținut rezultate foarte bune la toate examenele și este acum șef de brigadă. Grupa 137 lucrează la nivelarea terenului, la curățirea remizei. In curînd, membrii grupei vor aranja mașinile agricole la locul lor și nu peste mult timp va veni și clipa mult așteptată, cînd tractorul nu va mai constitui o taină pentru niciunul din ei.

Ne vine greu să ne despărțim de tinerii bronzați de soare, în salopete și bocanci, deși ar mai avea să ne arate multe lucruri interesante. Plecăm totuși spre Institut, unde activitatea didactică se desfășoară în continuare.

Studenții anului III audiază cursul de agrotehnică generală. Tovarășul profesor Ieremia Staicu explică asolamentele, felul în care trebuie să se succeadă culturile pentru a se dezvolta cît mai bine, pentru ca pămîntul să nu secătuiască. Tovarășul profesor are o bogată experiență didactică și știe că de multe ori studenții au tendința spre soluțiile șablon, spre formule. De aceea, le atrage cu insistență atenția asupra faptului că întocmirea unui bun asolament depinde de cunoașterea exactă a tuturor condițiilor — a solului, a climei etc.; inginerul agronom trebuie să studieze comportarea diferitelor culturi în regiunea respectivă, orientarea gospodăriei pe care o va conduce. Numai atunci va alcătui un asolament bun, complect, care să contribuie în mod hotărîtor la ridicarea producției agricole, la rezolvarea sarcinilor actuale ale agriculturii.

O muncă stăruitoare pentru pregătirea studenților în vederea examenelor desfășoară și catedra de fiziologie vegetală, condusă de tovarășul profesor Mihai Pușcașu. Notițele de curs dactilografiate, referatele lucrărilor practice ajută mult pe studenți în însușirea materialului predat. In cercul științific sînt antrenați numeroși studenți, care atrag la rîndul lor, spre această disciplină, pe mulți dintre colegii lor.

După masă, în institut pulsează altfel viața. Pe culoare studenți cu cărți, cu ierbare, puțin emoționați, așteaptă să intre la colocvii. In laboratoare sînt înșirate preparate care vor trebui recunoscute, în microscoape sînt lamele cu secțiuni care trebuie desenate.

...Colocviul de darvinism și genetică. Pe masă, spice de grîu, secară, orz, caiete de lucrări. Tabla e acoperită de cifre. Răspunde studentul Adler Robert, din grupa 126. Este un student bun, al cărui caiet ordonat indică pregătirea sa conștiincioasă din timpul anului. Calm, sigur, el arată din ce se compune floarea de grîu, cum se face castrarea, ce măsuri trebuie luate după castrare. Dă definiția eroării medii, arată importanța determinării acesteia pentru o experiență exactă.

★

Aceste cîteva aspecte sînt grăitoare pentru activitatea Institutului agronomic din Timișoara. Pe lîngă ele mai sînt, din păcate, și unele pete negre: studenți care nu învață suficient, răspunsuri slabe la colocvii, frecvență neregulată etc. Dar ceea ce caracterizează viața institutului este marea dragoste a majorității studenților pentru frumusețea meseriei de agronom, bucuria lor de a pătrunde tot mai adînc în tainele naturii, de a se pregăti pentru o muncă minunată, pusă în slujba poporului muncitor.

I. T.

Semnarea Declarației Guvernelor Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Populare Federative Iugoslavia

BELGRAD 2 (Agerpres) — TASS transmite:

La 2 iunie 1955 a avut loc la Casa Gărzii din Belgrad, într-o atmosferă cordială și de înțelegere reciprocă, ședința de încheiere a tratativelor dintre delegația guvernamentală a U.R.S.S., în frunte cu N. S. Hrușciov, și delegația guvernamentală a Iugoslaviei, în frunte cu I. Broz-Tito.

La ședință a fost examinată și adoptată Declarația Guvernelor Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Populare Federative Iugoslavia.

In seara aceleiași zile, la Casa Gărzii, în prezența membrilor delegațiilor celor două țări, a consilierilor și experților lor, precum și a reprezentanților presei, a fost semnată Declarația sus-menționată.

Declarația a fost semnată:

Pentru Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, de Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin.

Pentru Guvernul Republicii Populare Federative Iugoslavia, de Președintele R.P.F.I., I. Broz-Tito.

DECLARAȚIA

Guvernelor Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Populare Federative Iugoslavia

Delegația guvernului U.R.S.S., alcătuită din N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și prim secretar al C.C. al P.C.U.S., N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., A. I. Mikoian prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., D. T. Sepilov, președintele Comisiei pentru Afaceri Externe a Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S., membru al C.C. al P.C.U.S. și redactor șef al ziarului „Pravda", A. A. Gromiko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., P. N. Kumikin, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior al U.R.S.S., și delegația guvernului R.P.F. Iugoslavia, alcătuită din Iosip Broz-Tito, președintele R.P.F. Iugoslavia, Edward Kardelj, vicepreședinte al Vecei Federative Executive, Alexandr Rankovici, vicepreședinte al Vecei Federative Executive, Svetozar Vukmanovici-Tempo, vicepreședinte al Vecei Federative Executive, Mialko Todorovici, membru al Vecei Federative Executive, Cocea Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe al R.P.F. Iugoslavia, Vilko Miciunovici, secretar de stat adjunct pentru Afacerile Externe al R.P.F. Iugoslavia, au dus la Belgrad și la Brioni tratative între 27 mai și 2 iunie 1955. In timpul tratativelor, care s-au desfășurat într-un spirit de prietenie și înțelegere reciprocă, s-a procedat la un schimb de păreri în problemele internaționale, care privesc interesele U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia fiind examinate totodată, sub toate aspectele problemele relațiilor politice, economice și culturale între cele două țări.

I.

Punctul de plecare al tratativelor a fost dorința reciprocă a celor două guverne ca în interesul rezolvării pașnice a problemelor internaționale și al intensificării colaborării între popoare și state să se folosească metoda tratativelor.

Popoarele celor două țări și forțele lor armate și-au întărit în mod deosebit prietenia și colaborarea de luptă în anii războiului pe care l-au dus împreună cu alte popoare iubitoare de libertate împotriva cuceritorilor fasciști.

Cele două guverne au consimțit să întreprindă noi măsuri pentru normalizarea relațiilor lor și pentru dezvoltarea colaborării între cele două țări, fiind convinse că aceasta corespunde intereselor popoarelor celor două țări și constituie o contribuție la micșorarea încordării, precum și la întărirea păcii în întreaga lume.

In cursul tratativelor s-a văzut năzuința sinceră a guvernelor celor două țări spre dezvoltarea continuă a colaborării multilaterale între U.R.S.S. și R.P.F.I., ceea ce corespunde pe deplin intereselor celor două țări, precum și intereselor păcii și socialismului, și pentru care în prezent există condiții obiective.

La examinarea problemelor asupra cărora s-au dus tratative și în scopul întăririi încrederii și colaborării între popoare, cele două guverne pornesc de la următoarele principii:

Indivizibilitatea păcii, singurul principiu pe care se poate baza securitatea colectivă;

Respectarea suveranității, independenței, integrității teritoriale și egalității în drepturi a statelor în relațiile dintre ele și în relațiile cu celelalte state;

Recunoașterea și dezvoltarea coexistenței pașnice între popoare, indiferent de deosebirile ideologice și deosebirile în orînduirea socială, ceea ce presupune colaborarea tuturor statelor în domeniul relațiilor internaționale în general și în domeniul relațiilor economice și culturale în special;

Respectul reciproc și neamestecul în treburile interne sub oricare motiv — fie el de caracter economic, politic sau ideologic — întrucît problemele orînduirii interne, deosebirii dintre sisteme sociale și deosebirii dintre formele concrete de dezvoltare a socialismului sînt o chestiune care privește exclusiv popoarele fiecărei țări în parte;

Dezvoltarea colaborării economice bilaterale și internaționale și înlăturarea tuturor acelor factori în relațiile economice care îngreunează schimbul de mărfuri și frînează dezvoltarea forțelor de producție în lume și în cadrul economiei naționale;

Acordarea de ajutor prin organismele respective ale O.N.U. precum și sub alte forme care sînt în conformitate cu principiile O.N.U. atît economiei naționale, cît și regiunilor înapoiate din punct de vedere economic, în interesul popoarelor acestor regiuni și în interesul dezvoltării economiei mondiale;

Incetarea oricăror forme de propagandă și dezinformare, precum și a altor acțiuni care seamănă neîncredere și care îngreuiază într-un fel sau altul crearea unei atmosfere pentru colaborarea internațională constructivă și coexistența pașnică între popoare;

Condamnarea oricărei agresiuni și a oricărei încercări de a stabili dominația politică și economică asupra altor țări;

Recunoașterea faptului că politica blocurilor militare agravează încordarea internațională, subminează încrederea între popoare și face să crească primejdia de război.

II.

Cele două guverne pornesc în politica lor de la principiile enunțate în Carta Organizației Națiunilor Unite și sînt de acord că este necesar să se depună noi eforturi pentru întărirea rolului și prestigiului O.N.U., ceea ce și-ar găsi o deosebită confirmare în acordarea locului legitim în O.N.U. Republicii Populare Chineze. Ar fi de asemenea important să fie primite ca membre în această organizație toate celelalte state care corespund cerințelor Cartei O.N.U.

Cele două guverne sînt de acord că toate popoarele trebuie să depună noi eforturi pentru realizarea unor rezultate pozitive și a unor acorduri în tratativele privind probleme atît de esențiale pentru pace în întreaga lume cum sînt problema reducerii și limitării armamentelor, precum și a interzicerii armei atomice, problema creării unei securități colective generale, inclusiv a unui sistem de securitate colectivă în Europa, bazat pe un tratat, problema folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Ca urmare a acestor eforturi ar fi creată o atmosferă care ar permite totodată rezolvarea pe cale pașnică a unor probleme internaționale primordiale arzătoare, cum sînt rezolvarea de comun acord a problemei germane pe o bază democratică și în conformitate cu dorințele și interesele poporului german, precum și cu interesele securității generale, satisfacerea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze asupra Taivanului.

Cele două guverne salută rezultatele conferinței de la Bandung ca fiind o contribuție importantă la ideea colaborării internaționale, ca un sprijin dat eforturilor popoarelor din Asia și Africa de a-și întări independența politică și economică, și consideră că toate acestea contribuie la întărirea păcii în întreaga lume.

III.

S-a acordat toată atenția analizei relațiilor dintre cele două țări, pînă în momentul de față și perspectivelor dezvoltării lor viitoare. Ținînd seama de faptul că în ultimii ani s-a produs o turburare serioasă în relațiile dintre ele, ceea ce a dăunat atît celor două părți interesate, cît și colaborării internaționale, — guvernele U.R.S.S. și R.P.F.I., exprimîndu-și hotărîrea de a dezvolta relațiile lor viitoare în spiritul colaborării prietenești, și bazîndu-se pe principiile expuse în declarație, au căzut de acord asupra celor ce urmează:

1) Să ia toate măsurile necesare pentru stabilirea unei situații contractuale normale pe baza căreia vor reglementa și asigura dezvoltarea normală a relațiilor în vederea extinderii colaborării dintre cele două țări în toate domeniile în care sînt interesate ambele guverne.

2) Cu privire la necesitatea de a se întări legăturile economice și de a se lărgi colaborarea economică dintre cele două țări.

In acest scop, cele două guverne au căzut de acord să ia măsurile necesare care să lichideze consecințele ivite în relațiile economice dintre cele două țări ca urmare a turburării situației contractuale normale.

Ele au căzut de acord de asemenea să procedeze la încheierea acordurilor necesare care vor reglementa și înlesni dezvoltarea relațiilor economice în direcția sus-menționată.

3) In scopul dezvoltării relațiilor culturale, cele două guverne s-au declarat gata să încheie o convenție cu privire la colaborarea culturală.

4) Atribuind o mare însemnătate informării opiniei publice pentru dezvoltarea colaborării prietenești dintre popoare și în dorința ca opinia publică să fie informată în mod exact și obiectiv, cele două guverne au căzut de acord asupra necesității de a se încheia o convenție cu privire la un serviciu de informații în spiritul hotărîrilor O.N.U. și pe baza reciprocității în ce privește situația și privilegiile organelor acestui serviciu pe teritoriul fiecărei părți contractante.

5) Sprijinind recomandările O.N.U., cu privire la dezvoltarea colaborării dintre toate țările în folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, ceea ce prezintă un interes esențial pentru întărirea păcii și pentru progresul în întreaga lume, cele două guverne au căzut de acord să stabilească o colaborare reciprocă în acest domeniu.

6) Cele două guverne au căzut de acord să ia măsuri pentru încheierea unor convenții în scopul rezolvării problemei cetățeniei sau respectiv a repatrierii cetățenilor uneia din părțile contractante care se află pe teritoriul celeilalte părți. Cele două guverne sînt de acord că aceste convenții trebuie să se bazeze pe respectarea principiilor de umanitate precum și pe principiile unanim acceptate ale liberului consimțămînt în ce privește persoanele despre care este vorba.

Cele două guverne sînt de asemenea de acord în ceea ce privește garantarea drepturilor la aparare pentru cetățenii celeilalte părți pe teritoriul său, subînțelegînd prin aceasta și dreptul cetățenilor de a-și păstra cetățenia pe care au avut-o înainte de sosirea pe teritoriul celeilalte părți contractante.

7) In spiritul principiilor pașnice, expuse în prezenta Declarație, precum și pentru o mai bună cunoaștere și înțelegere reciprocă a popoarelor țărilor lor, cele două guverne au căzut de acord să sprijine și să înlesnească colaborarea organizațiilor sociale din cele două țări prin realizarea unui contact prin schimbul de experiență socialistă și prin schimbul liber de păreri.

8) Cele două guverne au căzut de acord să depună eforturi maxime pentru înfăptuirea sarcinilor și hotărîrilor prezentei Declarații, în interesul dezvoltării continue a relațiilor dintre cele două țări și în interesul dezvoltării colaborării internaționale și a întăririi păcii în întreaga lume.

Pentru Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste
Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.
N. A. BULGANIN

Pentru Guvernul Republicii Populare Federative Iugoslavia
Președintele R.P.F.I.
I. BROZ-TITO

Belgrad, 2 iunie 1955

Decorări cu „Ordinul Muncii" și „Medalia Muncii"

(Urmare din pag. 1-a)

înv., dir. casa de copii, Făgăraș; **Grumeza Vasile,** înv., dir. șc. 7 ani Poiana, reg. Hunedoara; **Georgescu Valentina,** prof. șef sec. înv. 1 Mai, or. București; **Hrdlicka L.,** înv., dir. șc. ped. slovacă Nădlag, reg. Arad; **Hopîrtan Stana Zoe,** ed. dir. casa de copii preșc. nr. 3, Cluj; **Iordăchescu Ioana,** ed. instr. sup. pion. casa de copii R. Vîlcea; **Ionescu Clara,** înv., dir. șc. 7 ani Ștefan cel Mare-Feteşti, reg. Constanța; **Ionescu Marcel,** prof., resp. cerc. casa pionierilor, Constanța; **Kelemen Desideriu,** prof., insp. șc. sec. înv. reg. Arad; **Lefter Alexandrina,** înv., instr. sup. pionieri șc. 4 ani. Hagilar-Tulcea; **Martin Romulus,** prof., dir. casa de copii, Sîncrai-Gherla, reg. Cluj; **Magori Elena,** prof. dir. casa copii nr. 1, Timișoara; **Minea Maria,** înv., dir. casa de copii 1 Mai, București; **Mestecăneanu Haralambie,** înv., insp. șc. sec. înv. raion Buhuși, reg. Bacău; **Megyeși Irina,** înv., șef sec. șc. și pionieri comit. or. U.T.M. Oradea; **Mihăilă Laura,** înv., șef sec. șc. și pionieri comit. raion U.T.M. Videle, reg. București; **Moise Eugenia,** înv., instr. sup. de pionieri șc. 7 ani, Mînăstirea-Oltenița, reg. București; **Marin Ecaterina,** șef. sec. șc și pionieri comit. raion. U.T.M. I. V. Stalin, București; **Negrusel Varvara,** înv. instr. sup. de pionieri șc. 7 ani Lunca Ilvei-Năsăud, reg. Cluj; **Matei Maria,** înv., dir. casa de copii Tg. Neamț; **Olivoto Maria Antonescu,** ed., insp. preșc. sec. înv. reg. Pitești, **Pop Petraș Irina,** ed., insp. preșc. sec. înv. reg. Cluj; **Palade Elena,** ed. șef sec. șc. și pionieri comit. or. U.T.M. P. Neamț, reg. Bacău; **Platon Ioan,** înv., dir. șc. 7 ani Hălăucești-Pașcani, reg. Iași; **Popescu Luiza,** înv., dir. șc. spec. Fierbinți-Snagov, reg. București; **Rezneac Arsene,** prof. dir. șc. spec. Vicov de Sus-Rădăuți, reg. Suceava; **Racz Adalbert,** înv., dir. șc. 7 ani maghiară, Simian-Săcuieni, reg. Oradea; **Rachieru Ioan,** înv., dir. șc. 4 ani Saloneț-Todirești, reg. Suceava; **Stegaru Gheorghe,** înv., dir. șc. 7 ani, Căbești-Zeletin, reg. Bîrlad; **Stoica Eufrosina,** înv., dir. casa copii, Sighișoara; **Streisfeld Paula,** ed., insp. preșc., dir, învățămînt a Cap. București; **Stanciu Eugenia,** înv., instr. sup. pion. șc. 7 ani nr. 148 raion V. I. Lenin, or. București; **Tirnu Ortensia,** înv., instr. sup. pion. șc. 7 ani Frumosu-C. Lung, reg. Suceava; **Teieru Maria,** educatoare. Bretcu-Tg. Săcuiesc, Reg. Auton. Maghiară; **Ungureanu Octavian,** prof., dir casa de copii Elena Pavel, Ploești; **Vîrlan Vasile,** înv., act. sec. șc. și pionieri com. reg. U.T.M. Bîrlad; **Zamfir Georgeta,** înv., instr. sup. de pionieri șc. 17 mixtă, or. Constanța; **Dudu Maria,** înv., dir. șc. de 4 ani Stănești-Părăiești, (cătun), raion Curtea de Argeș, reg. Pitești.

Școala-factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Pentru o recoltă bogată de legume și zarzavaturi

In primăvara acestui an datorită condițiilor excepționale create de vremea ploioasă care s-a prelungit mult, lucrările în grădina de legume și zarzavaturi au întîrziat. Cu toate acestea plantatul răsadurilor de tomate, al rădăcinilor de ardei și vinete trebuie grăbit, astfel ca să fie terminat în cel mai scurt timp.

In această perioadă trebuie neapărat să se termine cu însămînțatul semințelor de fasole, castraveți, pepeni galbeni și pepeni verzi.

Trebuie acordată o deosebită atenție lucrărilor de îngrijire a culturilor care au fost semănate primăvara timpuriu sau în toamna trecută, precum și terminării recoltării unora dintre ele. Buruienile trebuie distruse prin plivit sau prășit. Nu trebuie să lăsăm ca solul să formeze o crustă, căci prin această scoartă tare, care se formează la suprafața solului, se pierde o cantitate foarte mare de apă și producția scade simțitor. Este recomandabil ca după fiecare ploaie bună să se dea o prașilă superficială.

La unele culturi, în această perioadă se face primul rărit. Culturile de morcovi și de sfeclă de masă se răresc lăsîndu-se plantele la distanță de 5-6 cm. pe rînd. Răritul se face prin smulgerea cu rădăcini cu tot a plantelor care sînt în plus. Se recomandă ca răritul să se facă după o ploaie, dar să nu se bătătorească prea mult terenul.

In general, în această perioadă trebuie aplicată prima îngrășare suplimentară — cu îngrășăminte minerale sub formă de soluție. Proporționarea îngrășămintelor se face în funcție de partea comestibilă a plantelor din cultura respectivă. Astfel, plantelor de la care se consumă părți vegetative li se va da mai mult îngrășămînt ce conține azot, iar plantelor de la care se consumă fructele li se vor da pe lîngă îngrășămîntul azotos și doze însemnate de îngrășăminte ce contin fosfor și potasiu spre a stimula fructificarea. Cantitățile de îngrășăminte trebuie stabilite în funcție de specificul fiecărei culturi, ținîndu-se seama că este prima îngrășare suplimentară și deci dozele trebue să fie mai mici. Dozele vor fi mărite la celelalte îngrășări suplimentare care urmează să fie date mai tîrziu în decursul perioadei de vegetație

In regiunile secetoase se recomandă ca legumele să fie irigate. Pentru culturile de conopidă și de varză timpurie este necesară irigarea mai abundentă decît la celelalte culturi. Aceste culturi se mușuroiesc ușor. La conopidă trebuie să se ia măsuri pentru umbrirea „căpățînelor". La unele soiuri de conopidă, umbrirea este asigurată în mod natural de către plante prin îmbrăcarea lor cu frunze proprii. La alte soiuri, însă, umbrirea trebue asigurată în mod artificial. In acest scop, se strîng în jurul căpățînii frunzele plantei și se leagă aproape de vîrful lor, formîndu-se astfel deasupra căpățînii un fel de con sau piramidă care o ferește de razele soarelui.

In această perioadă apar unii dăunători ai culturilor de legume, cum ar fi musca verzei, a cepei, a morcovului, ploșnița verzei, larvele cărăbușului de mai, care atacă frunzele de cartofi etc. Pot apare, de asemenea, diferite boli provocate de ciuperci. Și într-un caz și într-altul trebuie neapărat luate măsuri de combatere. Astfel, pentru combaterea mușteloare care atacă varza, ceapa și morcovul, se presară în jurul tulpinei plantelor naftalină amestecată cu 10 părți de nisip, dîndu-se la o plantă aproximativ cît încape într-o cutie de chibrituri. De asemenea se mai răspîndește de-a lungul rîndurilor, socotind 1-2 kg praf de tutun cu praf de var sau cenușă în cantități egale la 100 m. liniari sau cenușă amestecată cu creolină (½ pahar creolină la o găleată de apă). Naftalina nu trebuie să fie în contact cu tulpinele plantelor. Ploșnița verde se combate cu praf D.D.T. de 5 la sută, socotindu-se 15-25 kilograme la hectar.

Impotriva manei diferitelor culturi se recomandă stropirea plantelor cu zeamă bordeleză de 1%, în special pe partea inferioară a frunzelor. Pentru o mai bună adeziune se adaogă în zeama bordeleză lapte smîntînit sau cocă de făină.

La începutul lunii iunie se seamănă semințele de conopidă și varză de toamnă, în vederea obținerii de răsaduri. Semănatul se face pe brazde reci în cîmp. Brazdele se pregătesc într-un mod foarte simplu: se mărunțește bine pămîntul, se acoperă semințele cu un strat subțire de mraniță și se udă de cîte ori este nevoie.

Tot în acest timp se face primul copilit al tomatelor și legarea lor de araci. Cu prilejul acestui copilit se hotărăște cîte tulpini se lasă fiecărei plante. Practica a demonstrat că se obțin recolte mai mari dacă se lasă 2-3 tulpini la fiecare plantă, adică dacă la primul copilit se lasă tulpina principală și 1-2 copii de la baza plantei.

Desfășurîndu-și activitatea obștească, cadrele didactice trebuie să acorde o mare atenție sporirii numărului culturilor de legume și să răspîndească în rîndurile cultivatorilor metodele avansate agrotehnice de plantare și de întreținere a culturilor de legume și cartofi.

Aspirant MIRCEA BĂLAȘA
Institutul agronomic „N. Bălcescu" București

Note bibliografice

A apărut revista „NATURA", organ al Societății de Științe Naturale și Geografie din Republica Populară Română. — nr. 2, martie—aprilie 1955.

In cuprins:

N. Florea: Resurse minerale pentru îngrășăminte chimice.

I. Rădulescu și P. Coteț: Monografia geografică a Republicii Populare Romîne.

Vasile Cucu: Condițiile naturale și economico-geografice din raionul Tg. Jiu, regiunea Craiova.

L. Calancea, Tudose Mihai și I. Mîndruțiu: Observații asupra formării nodozităților fasolei.

A. Mauch: Bazele fiziologice ale creșterii păsărilor.

Ch. Darwin: Lupta pentru existență.

T. S. Maițev: Despre metodele de lucrare a solului și de însămînțare care contribuie la obținerea unor recolte bogate.

Constanța Atanasiu și Dragoș Bugă: Indrumător pentru studiul geografic a unei G.A.C. și G.A.S.

Gh. Olaru: O excursie în munții Apuseni.

M. Brătescu: Din activitatea cercului de geografie al școlii medii de 10 ani nr. 2 din Arad.

Lucia Popescu: O excursie în G.A.S.-Roșia.

M. Iacov: Activități practice pe lotul școlar.

Emilian Topa: Activitatea grădinii botanice din Cluj.

Ion Tarjan: Principalele lucrări pe lotul școlar (mai-iulie).

Expoziție de artă populară

Pentru popularizarea tezaurului folcloristic al poporului nostru, precum și pentru a dezvolta dragostea tineretului pentru comorile artei populare, Prezidiul Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt va organiza în cursul lunii august a.c., la Clubul muncitorilor din învățămînt din București, o expoziție de artă populară.

In cadrul expoziției vor fi expuse obiecte confecționate de cadre didactice și elevi, din următoarele genuri de artă: țesături și cusături, sculptură, împletituri, ceramică și pictură. Expoziția va prezenta și diferite fotografii cu aspecte din activitatea cadrelor didactice pentru popularizarea artei populare în rîndurile oamenilor muncii și ale elevilor.

In acest scop, organele sindicale ale muncitorilor din învățămînt au fost îndrumate ca, în colaborare cu secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare, să popularizeze această acțiune în mijlocul muncitorilor din învățămînt și să culeagă cele mai reprezentative obiecte, care vor fi selecționate și expuse în cadrul expoziției.

Vor fi acordate numeroase premii pentru comitetele sindicale regionale care vor reuși să prezinte cele mai valoroase obiecte de artă populară specifice regiunii respective, cît și pentru cadrele didactice care vor trimite cele mai reprezentative obiecte.

INFORMAȚII

Ministerul Invățămîntului aduce la cunoștința celor interesați că între 20 iunie și 5 iulie va avea loc Examenul de Stat (susținerea proiectului de diplomă) în toate instituțiile de învățămînt superior.

★

Institutul pedagogic din București invită absolvenții și, în special, promoția 1954 la o consfătuire, care se va desfășura în zilele de 17 și 18 iunie a.c. Ședința de deschidere va avea loc vineri 17 iunie, ora 11, la institut.

Participanții la consfătuire vor fi găzduiți în căminul institutului și vor putea lua masa la cantină, contra cost.

Din experiența muncii sindicale

Comitetul de instituție de la Universitatea „V. Babeș" din orașul Cluj acordă o deosebită atenție activității comisiei muncii profesionale. Pentru ca această comisie să-și poată desfășura cît mai bine activitatea, comitetul de instituție s-a preocupat de îmbunătățirea planului ei de muncă, urmărind ca acesta să fie axat pe problemele de învățămînt, a asigurat organizarea justă a muncii membrilor comisiei și controlul susținut și permanent al îndeplinirii sarcinilor trasate.

Problemele principale care au stat în centrul preocupărilor comisiei muncii profesionale sînt procesul instructiv-educativ, activitatea științifică, asigurarea unor condiții bune de viață și de muncă studenților și cadrelor didactice.

Comisia muncii profesionale a asigurat ca studenții anului I să fie îndrumați de asistenți — conducători de seminarii — și de studenți fruntași din anii III și IV în ceea ce privește organizarea studiului individual și complectarea materialului bibliografic. In același timp prin grija comisiei muncii profesionale s-au organizat consultații colective și individuale. Studenții fruntași au fost popularizați în sedințele grupelor sindicale și în gazetele de perete. Studenții nepăsători față de studii au fost criticați și ajutați să-și lichideze lipsurile.

Comisia muncii profesionale s-a preocupat și de organizarea schimbului de experiență între cadrele didactice, ceea ce a contribuit la ridicarea nivelului muncii în universitate.

Pentru a ajuta pe studenții din ultimul an să-și termine cu succes studiile, comisia muncii profesionale a organizat consfătuiri de producție cu teme privitoare la pregătirea examenului de stat, s-a preocupat de procurarea materialului bibliografic necesar candidaților la acest examen, le-a asigurat condiții bune de studiu.

In atenția comisiei muncii profesionale a stat în permanență grija pentru perfecționarea cadrelor tinere — preparatori, asistenți, aspiranți. Comisia muncii profesionale a urmărit felul în care aceștia își desfășoară activitatea științifică, cum sînt ajutați, ce sarcini obștești au, etc.

Comisia muncii profesionale s-a preocupat și de munca cercurilor științifice studențești, a asigurat ca membrii cercurilor să desfășoare o activitate organizată și să-și termine la timp lucrările. De asemenea, a înlesnit schimbul de experiență al cercurilor științifice cu cercurile corespunzătoare ale universității „Bolyai".

Măsurile luate au dat comisiei muncii profesionale posibilitatea să ajute conducerile facultăților în munca lor pentru îmbunătățirea conținutului învățămîntului, pentru educarea comunistă a studenților, pentru realizarea unei discipline conștiente.

DUMITRU SALADE

Un buget al păcii și înfloririi patriei

Bugetul de stat al R.P.R. pe anul 1955, votat în unanimitate de Marea Adunare Națională, oglindește ca și celelalte bugete, din anii trecuți, preocuparea permanentă a partidului și guvernului de a crea toate condițiile necesare dezvoltării continue a economiei naționale, creșterii nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, întăririi puterii economice și a capacității de apărare a țării. Bazîndu-se pe planul de stat, bugetul pe 1955 asigură mijloacele bănești necesare realizării cu succes a sarcinilor însemnate ce revin poporului nostru în ultimul an al planului cincinal.

In cifrele și datele cuprinse în buget, oamenii muncii din țara noastră văd propriile lor succese pe care le-au obținut, sub conducerea partidului, pe drumul construcției socialiste. Poporul nostru a aflat cu multă bucurie că în anul trecut bugetul de stat s-a realizat cu o depășire a veniturilor față de cheltuieli în sumă de 3.064,7 milioane lei. Aceasta constituie o dovadă grăitoare a soliditătii finanțelor țării noastre asigurată prin dezvoltarea și întărirea continuă a sectorului socialist al economiei naționale, sporirea producției industriale și agricole, creșterea circulației mărfurilor și a venitului național. Pentru anul în curs, bugetul de stat prevede o depășire a veniturilor față de cheltuieli de 1.400 milioane lei, în timp ce bugetul S.U.A. pe anul 1955—1956 prevede, după date oficiale, un deficit de 2408 milioane dolari, iar bugetul Franței un deficit de 380 miliarde franci, cu 87 milioane mai mult decît în anul trecut.

Bugetul țării noastre, ca și bugetele tuturor țărilor din lagărul socialist, este fundamental deosebit de bugetele țărilor capitaliste, bugete care sînt o expresie a politicii îndreptate spre pregătirea unui nou război, spre creșterea profiturilor maxime ale monopolurilor pe seama reducerii continue a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Resursele bugetului de stat al țării noastre pe anul 1955 sînt destinate în cea mai mare parte pentru finanțarea economiei naționale și pentru acțiuni social-culturale. Pentru aceste scopuri au fost prevăzute în buget 31.303,2 milioane lei, adică 72,8% din totalul cheltuielilor. Folosirea resurselor bugetului într-o proporție atît de însemnată pentru dezvoltarea economiei naționale și pentru extinderea acțiunilor social-culturale caracterizează bugetul regimului nostru democrat-popular ca buget al construcției pașnice, al întăririi economice a patriei și ridicării nivelului de viață al celor ce muncesc.

Mijloacele bugetului destinate finanțării economiei naționale sînt menite să asigure dezvoltarea cu precădere a industriei grele și, în primul rînd, a industriei constructoare de mașini. Din volumul total al planului de investiții, 45,2 la sută vor fi alocate lucrărilor capitale care se vor executa în industria grea.

Pentru dezvoltarea rapidă a tuturor ramurilor agriculturii, bugetul de stat prevede o creștere a mijloacelor financiare, fondurile destinate finanțării agriculturii ridicîndu-se la suma de 4364,7 milioane lei. In același timp, pentru înzestrarea agriculturii cu noi tractoare și mașini agricole, pentru înființarea încă 20 S.M.T.-uri și consolidarea celor existente, înființarea de noi centre mecanice, dezvoltarea gospodăriilor agricole de stat, executarea de lucrări de irigație și alte lucrări agricole și silvice s-au prevăzut cu 40% mai multe fonduri decît în 1954. Au fost prevăzute, de asemenea, fonduri sporite pentru acordarea de credite gospodăriilor agricole colective.

Grija pe care partidul și guvernul o poartă ridicării continue a nivelului de viață al poporului muncitor, consecvența cu care se înfăptuiesc sarcinile trasate de plenara din august 1953 a C.C. al P.M.R. reies cu claritate și din faptul că în acest an în industria ușoară și alimentară, precum și în industria locală, vor fi investite mijloace financiare care depășesc cu 15,3% pe cele din 1954.

Sporind investițiile capitale precum și alte cheltuieli care asigură dezvoltarea rapidă a tuturor ramurilor economiei naționale, statul nostru democrat-popular alocă totodată fonduri tot mai mari în scopuri social-culturale.

Planul lucrărilor capitale pe anul 1955 prevede lărgirea construcțiilor de locuințe și a lucrărilor social-culturale și edilitare cu 7,6% față de 1954.

Bugetul de stat pe 1955 prevede alocarea sumei de 6951,3 milioane lei pentru învățămînt, cultură, sănătate și alte acțiuni social-culturale, ceea ce reprezintă 16,2% din totalul cheltuielilor bugetare și o creștere, în prețuri comparabile, de 8,9% față de 1954. Aceasta dovedește, o dată mai mult, marea grijă și atenție a statului nostru democrat-popular pentru îmbunătățirea necontenită a condițiilor de viață ale poporului muncitor.

Principalul izvor al veniturilor îl constituie acumulările socialiste ale întreprinderilor și organizațiilor economice socialiste. In țările capitaliste principala sursă de venituri o constituie impozitele împovărătoare asupra oamenilor muncii. In acest an veniturile din acumulări ce se varsă la bugetul statului nostru de către întreprinderile de stat vor reprezenta 54,3% din totalul veniturilor bugetului, în vreme ce impozitele de la populație vor fi de numai 7,5%.

Statul nostru democrat-popular duce cu consecvență o politică externă de pace și colaborare internațională, de strîngere a legăturilor de prietenie cu toate țările. Poporul nostru participă cu toate forțele sale la lupta marelui lagăr al democrației și socialismului îndreptată spre apărarea păcii și securității popoarelor. Față de pregătirile de război ale cercurilor imperialiste, partidul și guvernul consideră însă că este necesar să se ia toate măsurile pentru întărirea capacității de apărare a patriei. In acest scop, bugetul de stat prevede suma de 4477,3 milioane lei pentru cheltuieli de apărare.

Alături de toți oamenii muncii din țara noastră, lucrătorii din învățămînt vor lupta pentru a contribui la realizarea bugetului de stat pe 1955, pentru continua înflorire a patriei.

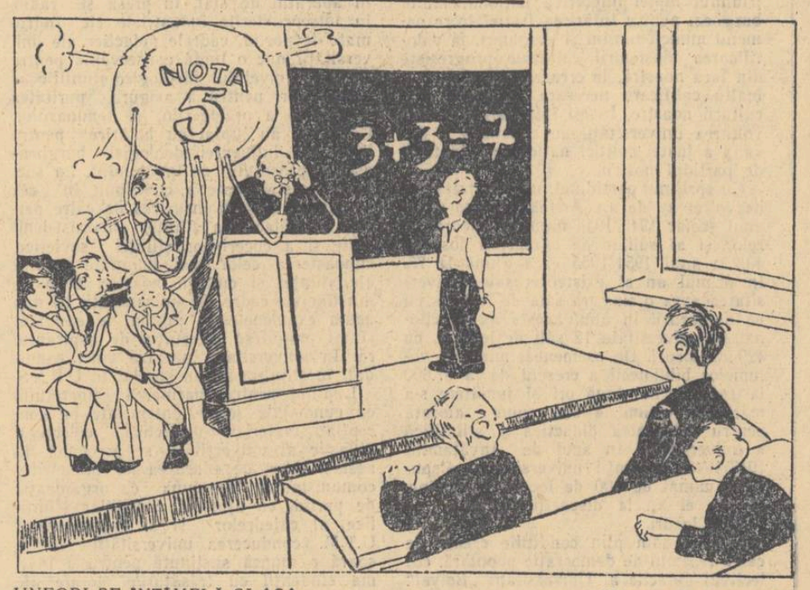

UNEORI SE INTIMPLA ȘI AȘA. (Poveste fără cuvinte)

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12, telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţămîntului

Organ al Ministerului Invăţămîntului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt

ANUL VII Nr. 322 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 10 iunie 1955

Pentru perfecţionarea continuă a cadrelor didactice

In lupta pentru construirea socialismului în patria noastră, sarcinile şcolii cresc necontenit. Economia şi cultura noastră au nevoie de cadre temeinic pregătite, care să stăpînească ştiinţa şi tehnica, să fie înarmate cu deprinderi de muncă practică, să fie insufleţite de o dragoste nețărmurită faţă de patrie, faţă de poporul muncitor.

Pentru a pregăti astfel de cadre, pedagogii trebuie să-şi ridice necontenit calificarea, să-şi perfecţioneze fără încetare pregătirea ideologică, pedagogică şi de specialitate. In această privinţă are o însemnătate deosebită sistemul de stat pentru perfecţionarea cadrelor didactice din învăţămîntul elementar şi mediu, instituit prin Hotărîrea Consiliului de Miniştri din 30 iulie 1954. Acest sistem contribuie din plin la înarmarea învăţătorilor şi profesorilor cu cele mai noi cuceriri ale ştiinţei, cu cunoştinţe şi deprinderi practice din domeniul industriei şi agriculturii, la ridicarea nivelului lor ideologic şi pedagogic.

La cursul de perfecţionare organizat în acest an pe baza Hotărîrii Consiliului de Miniştri participă numeroşi învăţători şi profesori, directori ai şcolilor de 7 ani şi şefi ai secţiilor de învăţămînt regionale şi raionale. In curînd — la 1 iulie — se încheie etapa fără frecvenţă a acestui curs şi începe etapa cu frecvenţă. In desfăşurarea primei etape a muncii lor, cadrele didactice înscrise la curs au studiat probleme de marxism-leninism, de pedagogie şi de specialitate, pe baza programelor elaborate de Institutul central de perfecţionare şi aprobate de Ministerul Invăţămîntului.

Institutele de perfecţionare a cadrelor didactice şi, sub îndrumarea acestora, cabinetele pedagogice regionale au organizat forme variate de sprijinire a cursanţilor. Astfel, au avut loc consultaţii colective privitoare la problemele în a căror studiere cadrele didactice au întîmpinat mai multe dificultăţi. De exemplu, Institutul interregional de perfecţionare din Bucureşti a organizat consultaţii cu privire la „Esenţa, conţinutul şi sarcinile învăţămîntului politehnic", „Teoria grupurilor şi aplicaţiile ei în geometrie", „Invăţătura materialistă a lui I. P. Pavlov despre activitatea nervoasă superioară" etc.

S-au dat, de asemenea, consultaţii individuale la toate specialităţile. Pe lîngă aceasta, institutele de perfecţionare şi unele cabinete pedagogice au dat consultaţii prin corespondenţă acelor cursanţi care nu s-au putut deplasa la raion sau regiune pentru a participa la consultaţiile colective şi individuale.

Un sprijin însemnat au primit cursanţii din partea cabinetelor de pe lîngă comitetele raionale de partid. Acestea au organizat în ajutorul cadrelor didactice înscrise la cursul de perfecţionare consultaţii privitoare la problemele de marxism-leninism şi le-au pus la dispoziţie materialul bibliografic necesar. De asemenea, organele sindicale ale muncitorilor din învăţămînt dintr-o serie de regiuni (Cluj, Constanţa etc.) au pus la dispoziţia cursanţilor biblioteci volante şi le-au creat condiţii bune de studiu.

Folosind just sprijinul primit, numeroase cadre didactice au dovedit că au înţeles importanţa cursului, şi-au organizat just studiul individual şi au întocmit planuri de studiu pe care le-au realizat consecvent şi sistematic. Aşa, de exemplu, tovarăşa Cornelia Profiriu, de la şcoala medie nr. 2 din Constanţa, a studiat temeinic materialul cuprins în program. Tovarăşa Elisabeta Georgescu, profesoară de ştiinţe naturale la şcoala nr. 23 de băieţi din Bucureşti, a conspectat cu conştiinciozitate materialul bibliografic indicat. Tovarăşul Anton Clivceper, profesor de matematici din Piatra Neamţ, a folosit cu succes în studiu sistemul fişelor, iar tovarăşa Elena Vetrea, învăţătoare din oraşul Bacău, a elaborat referate după studierea bibliografiei indicate pentru tema respectivă. Tovarăşul Ion Robu, învăţător din Focşani, a complectat materialul teoretic conspectat cu exemple din activitatea desfăşurată de el în clasă, exemple care întăresc şi întregesc materialul bibliografic studiat.

Au obţinut succese în studiul individual îndeosebi învăţătorii şi profesorii din şcolile ai căror directori s-au preocupat să creeze condiţii prielnice studiului. Directori ca tovarăşii Gheorghe Marici, de la şcoala de 7 ani din Siret, Eliza Paveliu, de la şcoala nr. 148 de băieţi din Bucureşti şi alţii s-au îngrijit să nu-i supraîncarce cu sarcini obşteşti pe pedagogii înscrişi la curs, i-au îndrumat în ceea ce priveşte întocmirea caietelor de conspecte etc. De o importanţă deosebită a fost şi exemplul personal pe care unii directori înscrişi la curs l-au dat învăţătorilor şi profesorilor din şcoala lor prin felul conştiincios şi sistematic în care şi-au organizat propriul lor studiu.

Cu toate aceste realizări, în desfăşurarea etapei fără frecvenţă a cursului au existat o serie de lipsuri. Institutul central de perfecţionare a trimis cu întîrziere programele, ceea ce a creat o serie de greutăţi în organizarea şi planificarea studiului. Unele secţii de învăţămînt şi cabinete pedagogice nu au urmărit în suficientă măsură studiul individual al cadrelor didactice cuprinse la curs. Astfel, de exemplu, în regiunea Iaşi, pînă de curînd nu le-au fost difuzate directorilor şcolilor de 7 ani programele de studiu. Intr-o serie de regiuni nu s-au luat toate măsurile pentru a se asigura cursanţilor condiţii bune de pregătire. Astfel, în aceste regiuni nu s-a rezolvat în mod satisfăcător lichidarea supraaglomerării cadrelor didactice prin eliberarea lor de unele sarcini obşteşti. De asemenea, nu s-au organizat suficiente consultaţii colective şi conferinţe în ajutorul celor ce studiază, nu s-a asigurat tot materialul bibliografic necesar. In unele locuri, organele de învăţămînt şi sindicale n-au dat suficientă atenţie îndrumării muncii cadrelor didactice înscrise la curs. Unii dintre şefii secţiilor de învăţămînt, de exemplu şeful secţiei de învăţămînt a raionului Tîrgu Frumos, n-au controlat cum se desfăşoară pregătirea cursanţilor şi n-au dat atenţie nici propriei lor pregătiri.

Subapreciind importanţa etapei fără frecvenţă, organizarea sistematică a studiului individual pe întreaga perioadă a acestei etape, unele cadre didactice nu au studiat decît insuficient şi sporadic, nu au conspectat materialul studiat, considerînd că cursul de o lună din cadrul etapei cu frecvenţă va putea suplini munca sistematică de un an. Trebuie subliniat însă faptul că etapa cu frecvenţă are numai rolul să clarifice o serie de probleme din programă, să dea cadrelor didactice posibilitatea să-şi concretizeze şi să-şi sistematizeze cunoştinţele acumulate prin studiul individual, să efectueze lucrări practice şi să facă schimb de experienţă. De aceea este necesar să se acorde o mare însemnătate etapei fără frecvenţă, care constituie perioada principală de pregătire a cursanţilor.

Institutele de perfecţionare a cadrelor didactice şi cabinetele pedagogice regionale trebuie să intensifice munca de îndrumare a cursanţilor, organizînd conferinţe, consultaţii şi consfătuiri în ajutorul acestora. Este bine, de asemenea, să li se dea cursanţilor îndrumări suplimentare cu privire la procurarea materialului bibliografic, la conspectarea lui etc.

Secţiile de învăţămînt regionale şi raionale au datoria să analizeze dacă li s-au creat cursanţilor condiţii bune de studiu, dacă nu sînt supraîncărcaţi cu sarcini în afara obligaţiilor de catedră. Acolo unde se vor mai întîlni cazuri de supraîncărcare trebuie luate de urgenţă măsuri pentru înlăturarea acestei situaţii.

Invăţătorii şi profesorii cuprinşi la curs trebuie să folosească din plin timpul rămas pînă la etapa cu frecvenţă, studiind organizat şi sistematic, luînd parte la conferinţele, consultaţiile şi consfătuirile organizate în scopul sprijinirii lor.

De asemenea, trebuie luate de pe acum măsuri în vederea bunei desfăşurări a etapei cu frecvenţă a cursului. Secţiile regionale de învăţămînt au datoria să asigure terminarea la timp a amenajării localurilor necesare cursurilor, precum şi încadrarea personalului necesar. Cu sprijinul organelor sindicale trebuie organizate biblioteci înzestrate cu tot materialul bibliografic recomandat în programa cursului, precum şi standuri permanente de cărţi.

Institutele de perfecţionare a cadrelor didactice şi secţiile de învăţămînt regionale, prin cabinetele pedagogice, sînt obligate să asigure toate condiţiile pentru ca activitatea programată — conferinţe, seminarii, consultaţii individuale şi colective, examene — să se desfăşoare la un nivel ridicat. In acest scop se vor lua măsuri pentru ca lecţiile, repartizate din timp conferenţiarilor, să fie discutate şi îmbunătăţite de un colectiv larg de specialişti. Seminariile trebuie să fie bine pregătite, fiecare fiind în mod obligatoriu precedat de un preseminar în care întregul colectiv de lectori va dezbate pe larg problemele mai importante, fixîndu-se şi un plan comun de seminar. Problemele pentru examen trebuie să fie, de asemenea, elaborate din timp de către colectivul de studii.

Atît cadrele didactice cît şi colectivele de studiu ale cursurilor trebuie să folosească din timp posibilitatea organizării unui larg schimb de experienţă între învăţătorii, profesorii şi directorii prezenţi la curs, ceea ce va prilejui cunoaşterea şi popularizarea celor mai bune metode folosite de cadrele didactice fruntaşe.

Muncind cu însufleţire, conştienţi de sprijinul însemnat pe care partidul şi guvernul l-au dat şcolii prin instituirea sistemului de stat pentru perfecţionarea cadrelor didactice, toţi factorii care iau parte la cursul de perfecţionare de un an trebuie să-şi desfăşoare astfel activitatea, încît bilanţul primului curs de perfecţionare să fie dintre cele mai bune, contribuind astfel la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a învăţămîntului în patria noastră.

PRIN ŞCOLILE PATRIEI

Munca obştească a pedagogilor

Invăţătorii şi profesorii din cuprinsul raionului Zeletin desfăşoară o intensă propagandă agricolă printre ţăranii muncitori, în vederea răspîndirii metodelor agrotehnice înaintate. Ca un rezultat al acestei munci, numeroşi ţărani muncitori din cuprinsul raionului au folosit metoda însămînţării în cuiburi aşezate în pătrat la culturile prăşitoare, precum şi alte metode care contribuie la mărirea producţiei la hectar. Astfel, membrii întovărăşirii agricole „1 Mai" din satul Buda, ca şi ţăranii întovărăşiţi din satele Călini, Valea Mare şi Satul Nou, au însămînţat porumb şi cartofi în cuiburi aşezate în pătrat.

C. PREDESCU

Practica viitorilor ingineri agronomi

Studenţii din anul IV al Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu" din Bucureşti execută acum cu bune rezultate stagiul de practică la diferitele unităţi ale agriculturii socialiste.

In cadrul campaniei agricole de primăvară, studenţii Ion Constantin şi Constantin Mateescu, de la Facultatea de mecanizare, care au lucrat la S.M.T. Ostrov, au depăşit norma de trei ori. Studenţii Andrei Ivanov şi Dumitru Popescu, de la aceeaşi facultate, au depăşit norma la semănatul ovăzului de 3,5 ori. Tot la S.M.T. Ostrov, brigada de studenţi condusă de viitorul inginer agronom Ion Mihaltu a reparat cu multă pricepere două tractoare I.A.R. şi un tractor K.D. 35.

Studenţii care au lucrat la G.A.S. Rîmnic, au ajutat gospodăria şi în diferite probleme tehnico-organizatorice.

Stagiul de practică contribuie mult la complectarea şi desăvîrşirea pregătirii studenţilor, la formarea lor ca ingineri agronomi bine înarmaţi din punct de vedere teoretic şi practic.

L. DUNAJECZ

Teatrul de păpuşi din Craiova

Din iniţiativa Comitetului orăşenesc al Sindicatului muncitorilor din învăţămînt din Craiova a luat fiinţă, încă de multe luni în urmă, teatrul de păpuşi „Sfredeluş". Cei care au iniţiat înfiinţarea acestui teatru au fost ajutaţi îndeaproape de secţia de învăţămînt a oraşului. La organizarea teatrului au participat şi cîteva educatoare cum este, de pildă, tovarăşa Ştefania Alexandrescu, care şi-a luat angajamentul să scrie muzică şi să susţină acompaniamentul la pian, ceea ce a reuşit să facă cu mult succes. Treptat, cercul artiştilor amatori s-a lărgit, cuprinzînd educatoare ca Maria Diaconu, Constanţa Stoica, Otilia Preda, Ileana Popescu etc.

Inţelegînd să sprijine munca noii formaţii artistice, Teatrul Naţional din Craiova a delegat în acest scop pe actorul Barbu Morcovescu, prin strădania căruia s-au confecţionat păpuşile, decorurile şi s-a construit scena. Tot el s-a ocupat şi de instruirea artistică a colectivului.

Succesul obţinut cu spectacolul „Iepuraşul încrezut" este un indiciu că teatrul poate realiza spectacole frumoase, interesante şi instructive pentru copiii oamenilor muncii din Craiova.

P. STOENESCU

FOTOCRONICA „Gazetei învăţămîntului"

In şcolile regiunii Craiova examenele de sfîrşit de an au fost aşteptate cu multă nerăbdare de elevi şi cadrele didactice. Majoritatea elevilor din şcolile medii au obţinut rezultate frumoase la lucrările scrise şi la examenul oral.

Succese însemnate s-au obţinut la şcoala medie de fete nr. 1 din Craiova, unde examenele se desfăşoară la un nivel mai ridicat decît în anul trecut. Fotografia noastră înfăţişează pe eleva Dincă Elena, din clasa a X-a B a acestei şcoli. In timpul anului ea a fost fruntaşă la învăţătură, ajutîndu-şi permanent colegele rămase în urmă. La examene a obţinut note din cele mai bune.

In creşe, cămine de zi, grădiniţe, şcoli de toate gradele, copiii oamenilor muncii se bucură de o îngrijire deosebită.

In clişeu: *In căminul de zi C.A.M. Belvedere, din Capitală, micii constructori, urmăriţi cu grijă maternă de educatoarea lor tov. Paula Popescu, alcătuesc edificii din cuburi de carton. In anii viitoarelor cincinale ei vor construi uzine şi şcoli, canale şi hidrocentrale.*

Comunistul Savu Sabin, directorul şcolii medii tehnice de mecanică din Oraşul Stalin, ajutat de colectivul pedagogic şi un număr de utemişti, a introdus în şcoala pe care o conduce o inovaţie care înlătură dificultăţile existente în întrebuinţarea tablei de scris obişnuite.

Inovaţia constă în înlocuirea lemnului tablei cu o bandă lată de cauciuc, care rulează la apăsarea unui întrerupător electric. De asemenea, ştersul tablei se face în mod mecanic.

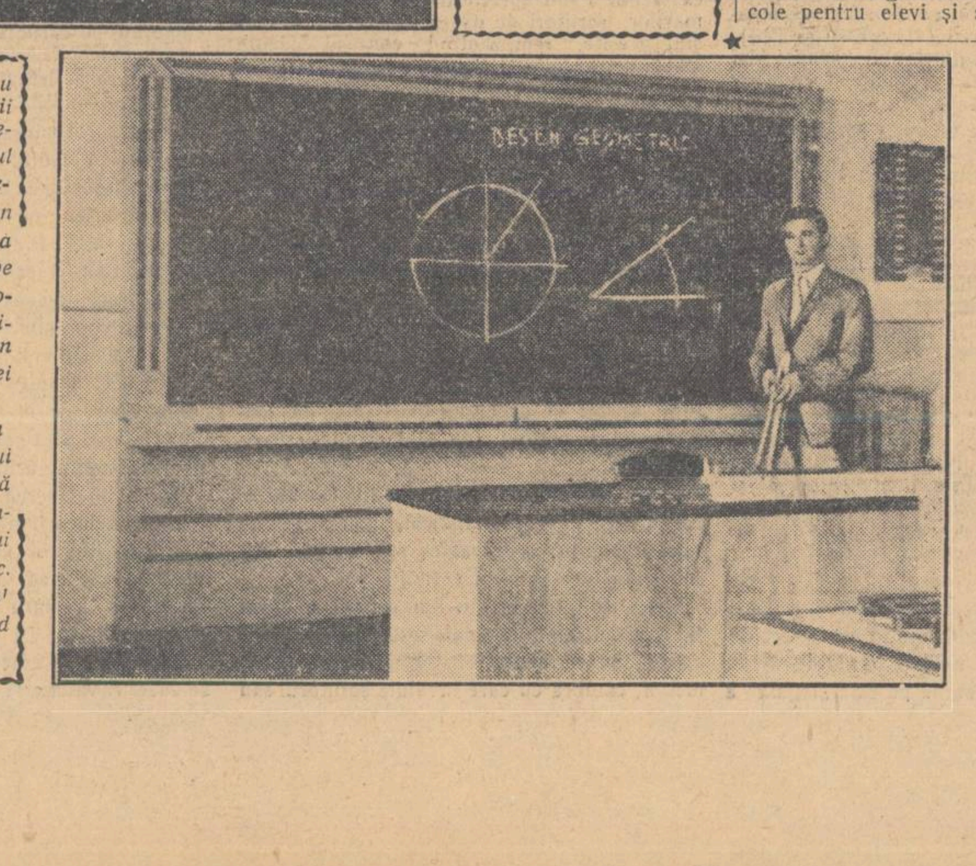

Sesiunea ştiinţifică a cadrelor didactice de la Universitatea „C. I. Parhon"

In aula Facultăţii de ştiinţe juridice din Capitală s-au desfăşurat în zilele de 6, 7 şi 8 iunie lucrările celei de-a treia sesiuni ştiinţifice a cadrelor didactice de la Universitatea „C.I. Parhon" din Bucureşti.

In cadrul sesiunii au fost prezentate peste 350 de comunicări ştiinţifice, printre care cele aparţinînd academicienilor Traian Săvulescu, Ilie Murgulescu, Gh. Spacu, Simion Stoilov, E. Macovschi, E. Bădărău, Gr. Moisil, Iorgu Iordan, Al. Rosetti, C. Balmuş, Mihail Ralea, ale profesorilor N. Sălăgeanu şi Al. Graur, membri corespondenţi ai Academiei R.P.R., M. Bălănescu, Horia Hulubei, Athanase Joja, Miltiade Filipescu şi alţii.

Miercuri la amiază, în aula Facultăţii de ştiinţe juridice a avut loc şedinţa festivă de închidere a sesiunii. Prof. Miltiade Filipescu, prorector al Universităţii „C. I. Parhon", a prezentat coraportul asupra activităţii ştiinţifice desfăşurate în cadrul universităţii în primul semestru al anului 1955.

A luat apoi cuvîntul acad. prof. dr. C. I. Parhon.

Cuvîntul de închidere al lucrărilor sesiunii a fost rostit de prof. N. Sălăgeanu, membru corespondent al Academiei R.P.R., rectorul Universităţii „C.I. Parhon".

La 11 iunie 1955, tovarăşul N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., membru în Prezidiul Comitetului Central al P.C.U.S., împlineşte 60 de ani.
In clişeu: Pionieri din Bucureşti înmînînd buchete de flori tovarăşului Bulganin, cu prilejul vizitei în Capitala patriei noastre a delegaţiei guvernamentale a U.R.S.S. care a participat la tratativele sovieto-iugoslave de la Belgrad.

In interesul păcii şi colaborării între popoare

Poporul romîn a avut marea cinste şi bucurie de a primi în Capitala patriei noastre pe tovarăşii N. S. Hruşciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi A. I. Micoian, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., care au participat la tratativele sovieto-iugoslave de la Belgrad. Primirea entuziastă pe care cetăţenii Capitalei au făcut-o acestor scumpi oaspeţi, însufleţirea care a domnit în întreaga ţară reflectă dragostea fierbinte şi recunoştinţa poporului nostru faţă de marele popor sovietic, faţă de gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, faţă de guvernul sovietic.

De asemenea, poporul nostru a salutat cu căldură prezenţa în ţara noastră a tovarăşilor Mátyás Rákosi, prim-secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, şi András Hegedüs, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Ungare, precum şi a tovarăşilor Antonin Novotny, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia şi Jiri Hendrich, secretar al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia.

Delegaţia guvernamentală a U.R.S.S. a avut în Capitala ţării noastre întrevederi şi un larg schimb de păreri cu tovarăşii Gh. Gheorghiu-Dej, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P.R., Petru Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, şi Gheorghe Apostol, prim-secretar al C.C. al P.M.R., şi cu alţi conducători ai Republicii Populare Romîne, precum şi cu conducătorii poporului ungar şi ai poporului cehoslovac, care au sosit în Republica Populară Romînă într-o vizită de prietenie.

In cadrul acestor întrevederi delegaţia guvernamentală a Uniunii Sovietice a informat despre desfăşurarea tratativelor pe care le-a dus în Iugoslavia. Au fost examinate toate problemele de politică externă atinse de Declaraţia comună a Guvernelor Uniunii Sovietice şi Republicii Populare Federative Iugoslavia.

Comunicatul despre vizita delegaţiei guvernamentale a Uniunii Sovietice în Republica Populară Romînă, ca şi comunicatul cu privire la vizita în R. P. Bulgaria a delegaţiei guvernamentale sovietice constituie noi şi puternice dovezi ale prieteniei, alianţei şi colaborării frăţeşti dintre ţările lagărului socialismului.

In urma schimbului deschis de păreri care a avut loc la Sofia şi la Bucureşti şi care s-a desfăşurat într-un spirit de înţelegere reciprocă, într-o atmosferă de prietenie şi cordialitate, s-a constatat deplina unanimitate a conducătorilor Uniunii Sovietice, Bulgariei, Romîniei, Ungariei şi Cehoslovaciei în toate problemele internaţionale privind interesele acestor state.

In cadrul întrevederilor de la Sofia şi Bucureşti a fost exprimată satisfacţia faţă de colaborarea prietenească realizată între Uniunea Sovietică şi Iugoslavia.

Acordul realizat la Belgrad nu poate să aibă decît o influenţă favorabilă asupra îmbunătăţirii continue a relaţiilor dintre ţările de democraţie populară şi Iugoslavia. Cu prilejul întrevederilor de la Sofia şi Bucureşti conducătorii Bulgariei, Romîniei, Ungariei şi Cehoslovaciei, salutînd acordul realizat între U.R.S.S. şi Iugoslavia, şi-au exprimat speranţa şi convingerea că între ţările lor şi Iugoslavia se va ajunge la o colaborare prietenească în interesul întăririi continue a cauzei păcii şi socialismului.

Poporul romîn, legat printr-o veche prietenie şi prin tradiţia luptei comune pentru libertate şi independenţă de poporul iugoslav, a salutat cu bucurie fiecare pas înainte pe calea normalizării relaţiilor romîno-iugoslave, pe calea statornicirii unor legături de colaborare şi bună vecinătate. Poporul nostru este însufleţit de dorinţa sinceră ca între Republica Populară Romînă şi Republica Populară Federativă Iugoslavia să se întărească tot mai mult relaţiile de colaborare prietenească, considerînd că aceasta este în interesul ambelor ţări şi, în acelaşi timp, în interesul păcii şi al colaborării internaţionale. In declaraţia făcută la Conferinţa de la Varşovia, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat îmbunătăţirea relaţiilor de bună vecinătate cu R. P. F. Iugoslavia, arătînd că acordurile încheiate în ultima vreme între ţările noastre au lărgit domeniile de colaborare romîno-iugoslavă.

Cu prilejul schimbului de păreri care a avut loc la Bucureşti între delegaţia guvernamentală a Uniunii Sovietice şi conducătorii Romîniei, Ungariei şi Cehoslovaciei, s-a văzut încă odată că guvernul ţării noastre este hotărît să aducă contribuţia sa continuă la normalizarea şi dezvoltarea relaţiilor dintre Republica Populară Romînă şi Republica Populară Federativă Iugoslavia.

In normalizarea şi dezvoltarea relaţiilor de prietenie, bună vecinătate şi colaborare cu R.P.F. Iugoslavia, poporul romîn vede un pas însemnat pe calea păcii.

In lume există însă forţe care sînt interesate nu în destinderea încordării în relaţiile internaţionale, ci în agravarea ei. Acestea sînt forţele agresiunii şi războiului, în frunte cu cercurile agresive din S.U.A. Este semnificativă în această privinţă neliniştea care a cuprins cercurile imperialiste în urma succesului tratativelor sovieto-iugoslave. Corespondentul din Washington al ziarului „New York Journal American", Sentner, relata, bunăoară, că acordul de la Belgrad dintre Uniunea Sovietică şi Iugoslavia a dus pe funcţionarii Departamentului de stat într-o stare de „consternare sumbră". Arătînd că S.U.A. au căutat mereu „să împiedice o apropiere între Uniunea Sovietică şi Iugoslavia", Sentner subliniază că în urma succesului tratativelor sovieto-iugoslave Departamentul de stat „bîjbîie în întuneric". După cum relatează agenţia United Press, Knowland, liderul republicanilor din senat, a declarat că tratativele sovieto-iugoslave au constituit o „serioasă lovitură" pentru S.U.A. şi aliaţii lor. Nemulţumirea care a cuprins cercurile agresive americane este scoasă la iveală şi de presa din celelalte ţări apusene. Astfel ziarul vest-german „Spandauer Volksblatt" subliniază că tratativele sovieto-iugoslave au provocat „nemulţumiri în S.U.A.", întrucît ele pot îndemna ţările care urmează politica americană să adopte o poziţie mai independentă şi să refuze să participe la blocuri militare şi la marile cheltuieli militare.

Oricît s-ar agita cercurile agresive, astăzi este limpede pentru orice om cinstit că ideea tratativelor, a coexistenţei paşnice cîştigă tot mai mult teren, în timp ce politica „de pe poziţii de forţă" este condamnată cu tot mai multă hotărîre. Increzătoare în forţele lor, popoarele păşesc mereu mai sigure pe drumul menţinerii şi apărării păcii.

In întîmpinarea Festivalului de la Varşovia

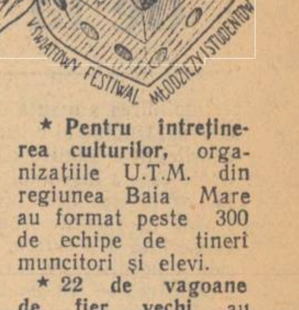

Acţiunea de întîmpinare a Festivalului constituie pentru oamenii şcolii un minunat prilej de intensificare a muncii lor de educare a tineretului în spiritul dragostei pentru orînduirea democrat-populară şi al năzuinţei de a contribui la înflorirea ei, în spiritul luptei pentru menţinerea şi întărirea păcii.

In întîmpinarea Festivalului de la Varşovia, organele învăţămîntului şi cadrele didactice trebuie să ducă o largă acţiune de antrenare a elevilor şi studenţilor pentru a obţine noi succese la învăţătură şi disciplină, în munca de folos patriotic şi în cea cultural-artistică.

* **In cinstea Festivalului de la Varşovia,** brigăzi de tineri muncitori şi elevi din regiunea Ploeşti dau ajutor gospodăriilor agricole colective şi de stat. In raionul Rîmnicu Sărat s-au şi plivit peste 80 ha grîu; pionierii au efectuat mai mult de 1.000 ore muncă de folos patriotic.

* **Studenţii Institutului forestier** din Oraşul Stalin, ca şi un mare număr de elevi din localitate, lucrează la împădurirea masivului Tîmpa. Toţi tinerii din regiune amenajează în cinstea Festivalului parcuri, terenuri sportive etc.

* **Numeroase echipe artistice** au format tinerii din regiunea Iaşi, organizînd spectacole pentru elevi şi studenţi.

* **Pentru întreţinerea culturilor,** organizaţiile U.T.M. din regiunea Baia Mare au format peste 300 de echipe de tineri muncitori şi elevi.

* 22 de vagoane de fier vechi au strîns, pentru a întîmpina cu cinste Festivalul, tinerii din fabricile, satele şi şcolile Regiunii Autonome Maghiare. Pentru intensificarea acestei acţiuni, unitatea de pionieri a şcolii elementare nr. 3 din Sfîntu Gheorghe a lansat o chemare la întrecere, primită cu drag de toate şcolile din regiune.

Pregătiri pentru Festival peste hotare

BELGIA. Comitetul Naţional Belgian al Festivalului anunţă că delegaţia de tineri din Belgia este formată de pe acum din peste 50 de tineri. Un grup de elevi ai şcolii de dansuri clasice va face parte din delegaţie şi va participa la concursurile culturale şi la programul naţional belgian. De asemenea, va veni la Festival şi o orchestră de jazz a studenţilor universităţii din Bruxelles.

SIRIA. 98% din studenţii Facultăţii de arte şi meserii din Alep, care au anunţat participarea lor la Festivalul de la Varşovia, au semnat apelul de la Viena. Uniunea Naţională a Studenţilor a confirmat faptul că va participa la Festival.

LIBAN. La sfîrşitul lunii aprilie s-a constituit în Liban Comitetul Naţional de pregătire a Festivalului, în cadrul unei reuniuni la care au participat 70 de reprezentanţi ai organizaţiilor de tineret, studenţi, sindicate etc.

MEXIC. In rîndurile tineretului mexican — în numeroase organizaţii de tineret şi studenţi, în uniunile culturale şi sportive etc. — Festivalul de la Varşovia a trezit un uriaş interes. Ziarul „Excelsior" — cel mai important ziar din Mexic — a publicat un apel semnat de reprezentanţii celor 15 organizaţii sindicale principale, prin care tineretul mexican este chemat să se pregătească pentru Festival.

(Din ziarul „Festival" nr. 9 din 1—7 iunie 1955).

Din experiența școlii sovietice

Un puternic mijloc de educație

Valentina Koroleva, absolventă a școlii medii nr. 96 din Moscova, și-a ales pentru lucrarea scrisă la limba rusă, la examenul de maturitate, tema „Chipurile de comuniști în romanul „Tînăra Gardă" de A. A. Fadeev".

Ea și-a dezvoltat tema într-un plan larg. A început înfățișînd rolul conducător și inspirator al Partidului Comunist în zilele Marelui Război pentru Apărarea Patriei. „Partidul, a scris ea — este conducătorul poporului și, în același timp, sluițitorul lui". Valentina Koroleva i-a înfățișat pe comuniști ca oameni care își pun toată viața în slujba „lucrului celui mai minunat de pe pămînt — lupta pentru eliberarea omenirii". Devotamentul față de popor, bărbăția, dîrzenia, fermitatea, credința profundă în victoria asupra fascismului, iubirea pasionată de viață — iată ceea ce a atras-o mai mult în chipurile lui Liutikov și Protenko.

La examenele orale, absolventa a vorbit despre romanul lui N. A. Ostrovski „Așa s-a călit otelul". Ea a înfățișat într-un mod foarte interesant chipul lui Korceaghin. Valentina a vorbit despre problema eroului pozitiv și despre felul în care este rezolvată această problemă în literatură. După părerea ei, problema eroului pozitiv este rezolvată în mod reușit de către Ostrovski în chipul lui Pavel Korceaghin. Scriitorul ni-l înfățișează în procesul de creștere, arată ce l-a ajutat pe Pavel să devină un om adevărat.

Valentina Koroleva a zugrăvit drumul vieții lui Korceaghin, scoțînd în evidență elementele esențiale și caracteristice care au făcut chipul lui Pavel atît de atractiv pentru tineretul Țării Sovietice și al țărilor de peste hotare.

Insemnătatea literaturii în educația politică și morală a tinerei generații este deosebit de mare. Eroii literaturii clasice ruse și ai literaturii sovietice care întruchipează în ei cele mai bune trăsături ale poporului au fost întotdeauna un exemplu demn de imitat, au însuflețit tineretul la muncă, la luptă și la fapte eroice. Literatura este un mijloc puternic de educare a unor oameni sănătoși din punct de vedere moral, creatori activi ai vieții noi. Aceasta o simți îndeosebi la examenele de literatură, cînd asculți răspunsurile tinerilor și tinerelor care pășesc pragul vieții.

In fața comisiilor de examinare ale școlilor nr. 96 și nr. 88 din Moscova trec una după alta tinerele absolvente. Intrebările care li se pun sînt variate, dar tot atît de variate sînt și răspunsurile pe care le dă fiecare absolventă. Examinatorii apreciază cu note diferite răspunsurile. Multe eleve primesc note bune; unele, numai note suficiente. Dar în toate aceste răspunsuri există și ceva care nu poate fi apreciat după sistemul de notare de la 1 la 5: exprimarea gîndurilor intime, a năzuințelor înalte ale elevelor.

In operele beletristice le emoționează adevărul vieții: în chipurile trecutului — năzuința spre idealuri înalte, în chipurile oamenilor sovietici — slujirea plină de abnegație a poporului, actele eroice săvîrșite în numele lui. Le este scump și apropiat Rahmetov — acest cavaler neînfricat, care se bucură de dragostea poporului. Cu o deosebită căldură au vorbit elevii despre Grișa Dobrosclonov, căruia „destinul îi pregătea un drum glorios, un nume răsunător de apărător al poporului, tuberculoza și Siberia". Parcă este viu, în caracterizările lor, eroul lui Gorki, Danko, care a luminat cu inima sa înflăcărată drumul oamenilor de la robie spre libertate. Elevele au dovedit maturitate de gîndire în dezvăluirea concepțiilor politice ale lui Pavel Vlasov. Ele au fost profund captivate de chipurile eroilor din Krasnodon, care și-au jertfit viața pentru fericirea oamenilor sovietici.

Răspunsurile elevelor nu s-au bazat numai pe manualul de literatură, ci erau roadele unor reflexii mature asupra soartei eroilor, urme ale unor impresii adînc întipărite, ale unor cărți care le-au deschis ochii asupra sensului vieții, asupra rostului omului în societate. Se poate spune fără exagerare că profesoara Olga Pavlovna Simanciuc, care predă literatura la școala nr. 96, ca și profesoara Natalia Petrovna Paleh, de la școala nr. 88, și-au îndeplinit în mod conștiincios datoria de educatoare ale tinerei generații, au muncit mult pentru a le forma elevelor concepții comuniste asupra vieții, pentru a le învăța să simtă eroismul și frumusețea faptelor omului, să mediteze asupra fenomenelor sociale.

(Dintr-un articol de E. Prahova, publicat în „Ucitelskaia Gazeta")

La Universitatea de stat din Kazan (R.S.S.A. Tătară), se desfășoară o intensă activitate științifică și didactică. In clișee: academicianul Alexandr Arbuzov (dreapta) împreună cu discipolul său G. Kamai, doctor în științe chimice, lucrînd în laborator; clădirea centrală a Universității din Kazan.

În cercurile de elevi

Clădirea cu două etaje a școlii din Siversk (regiunea Leningrad) se vede chiar de la gară. Tencuită în alb, ea deschide spre soare ferestrele sale largi.

Copiii lucrează cu mult interes în atelierul școlii — la mesele de tîmplărie și la strunguri — în S.M.T., în colhoz.

...Elevii din clasa a VII-a participă la cercul de studiere a tractorului. Lecțiile se desfășoară în atelierul S.M.T. Copiii l-au înconjurat pe conducătorul lor, inginerul Alexandr Grigorievici Cepîjenko. Ei ascultă cu atenție explicațiile pe care le dă acesta chiar lîngă tractor. Se analizează construcția motorului. După explicațiile profesorului, băieții se apucă singuri de treabă. Incearcă motorul, demontează și montează diferite subansambluri, studiază sistemul de răcire.

...Clasa a IX-a studiază mașinile. Astăzi, elevii învață sistemul de frînare. Profesorul V. A. Suhorukov a adus în clasă o motocicletă. Ora trece pe neobservate, iar cînd profesorul anunță că activitatea s-a terminat, o mulțime de băieți mici, veniți nu se știe de unde, înconjoară motocicleta... Fără a scăpa o singură mișcare a elevilor de clasa a IX-a, ei privesc cu invidie cum se așează la loc roata demontată, ajută la înșurubat piulițele. Cît de fericiți sînt cei mari, care învață să conducă asemenea mașini!...

Intr-o încăpere mică, vecină cu sera școlară, trăiesc iepurii de casă. Elevii din clasa a VII-a le poartă de grijă: le aduc hrană și apă, îi curăță, le schimbă așternutul. Datorită acestor îngrijiri, iepurii cresc zilnic în greutate.

...Alături de cabinetul de fizică al școlii se află o odaie mică, în care s-a instalat laboratorul de radio. Conducătorul acestui laborator este elevul Evgheni Grigoriev, cunoscut de toți școlarii. Pasionat încă din copilărie pentru radio, Evgheni îți dă oricînd o consultație sau o informație în problemele de radio-tehnică, te poate ajuta să rezolvi o problemă mai grea. Sub îndrumarea lui activează cercul de radioamatori. Membrii cercului au totdeauna multă treabă. De curînd ei au terminat montarea punctului de radioficare al școlii. Acum îl fac transportabil, spre a putea organiza transmisiuni direct din clasă. Cînd școala a achiziționat un televizor, copiii din cerc au hotărît să-l ia în grija lor. Ei au instalat televizorul în camera lor, au montat antena pe acoperiș. Atunci s-a constatat că în „laborator" nu pot încăpea toți doritorii de a viziona transmisiunile de televiziune. Acum, copiii se gîndesc cum să facă transportabilă mașina pe care este așezat televizorul, astfel încît s-o poată scoate în coridor, unde s-ar putea organiza vizionări colective.

Sînt foarte activi și tinerii electromontori. Ei string aparate pentru cabinetul de fizică, confecționează material didactic. Membrii cercului lucrează instalații electrice, repară singuri toate defectele instalației de lumină. Școala nu are nevoie să cheme electricieni, deoarece elevii fac singuri toate lucrările necesare.

...Deși ora de închidere a bibliotecii școlare a trecut de mult, totuși mica încăpere este plină. Aici lucrează fetele din cercul de legătorie. Astăzi ele au multă treabă. Trebue să lege un teanc de reviste și cărți. Fetele au spor la muncă, leagă cu ajutorul unei mașini pe care a construit-o colegul lor A. Kolobovnicov. El este și conducătorul cercului.

Dar mai tîrziu decît toți ceilalți pleacă acasă copiii care lucrează în atelierul școlii. Ei au la dispoziție mese de tîmplărie, menghine, strunguri. De multe ori copiii stau aici pînă seara tîrziu. Fiecare din ei meșterește cîte ceva. Intr-un colț, patru băieți aranjează ceva într-o ladă mare. Aceștia sînt A. Egorov, O. Gosudarenkov, V. Smoleakov și V. Hablov. Ei construiesc un incubator. In acest incubator, cu ajutorul încălzirii electrice, se vor scoate pui pentru cercul tinerilor naturaliști. Alături s-a aplecat deasupra strungului elevul Jenia Zuicov, din clasa a VII-a. Cu ajutorul unui cuțit foarte fin el strunește figuri de șah.

In cabinetul de desen, situat alături, este liniște deplină. In fața unui tablou stă, cu pensula în mînă, un tînăr înalt. El muncește cu însuflețire. Este elevul Evgheni Bolșakov, vestitul pictor al școlii. Lucrările sale au fost premiate de multe ori la expoziții; multe din ele împodobesc astăzi pereții școlii. Acum el lucrează la un nou tablou, intitulat „Pe parcela școlară"... Acest tablou este destinat Expoziției Agricole Unionale, la care va participa în anul acesta școala din Siversk.

Multe lucruri interesante pot fi văzute seara în această școală sătească. In zile diferite, aici activează 26 de cercuri de elevi. Cu ajutorul profesorilor, iar uneori și sub îndrumarea elevilor din clasele superioare, școlarii își însușesc tehnica, își dezvoltă aptitudinile. Copiilor le place mult munca în cercuri. Este suficient să spunem că cercurile sînt frecventate în mod regulat de peste 50 la sută din toți elevii școlii.

De curînd, la școala din Siversk s-a deschis o expoziție cu lucrările elevilor. Ce nu găsești aici! Numeroase construcții, modele și machete, etajere, sculpturi în lemn, desene, fotografii, broderii și multe alte lucruri, executate de mîinile pricepute ale elevilor.

Z. FEDOROVA

Dezvoltarea dragostei școlarilor pentru munca agricolă

Predarea biologiei pe baza învățăturii miciuriniste nu poate fi realizată fără legarea teoriei de practică, fără antrenarea pe scară largă a elevilor la munca obștească. Iată de ce sute de mii de elevi din școlile de cultură generală ale Uniunii Sovietice lucrează pe parcelele școlare de experiență pe ogoarele și în fermele colhoznice, în cercurile tinerilor naturaliști. Ei poartă cu mîndrie titlul de tineri miciuriniști, continuatori ai operei marelui transformator al naturii.

Activitatea tinerilor miciuriniști este foarte variată. Pe tarlalele parcelei școlare de experiență ei fac experiențe privitoare la metodele de obținere a unor recolte bogate și timpurii, selecționează cele mai bune varietăți noi. Tinerii miciuriniști transmit experiența muncii lor colhozurilor sau altor școli. De pildă, tinerii miciuriniști de la școala de șapte ani din Kutuzovo, regiunea Moscova, au încrucișat, sub îndrumarea profesoarei Vasilieva, porumb „Pionierul Nordului" cu porumb din Altai, obținînd un hibrid care se coace în condițiile regiunii Moscova. Ei au denumit acest porumb „Kutuzovca". Sînt trei ani de cînd această varietate de porumb este însămînțată pe ogoarele colhozului „Malenkov", dînd o recoltă de peste 100 chintale la ha. Tinerii miciuriniști au trimis semințe de „Kutuzovca" nu numai școlilor din apropiere, ci și altor instituții: stațiunilor regionale ale tinerilor naturaliști, caselor de pionieri etc.

Tinerii miciuriniști se îngrijesc de animalele domestice, obțin sporirea greutății zilnice a viteilor și mărirea cantității de lapte muls de la vaci. Numeroși elevi participă în mod activ la îmbunătățirea condițiilor de întreținere și hrană a animalelor. Așa, de pildă, elevii școlii medii nr. 12 din Starîi Korsunsk au ajutat colhozului „Budionîi" să construiască o conductă de apă și o linie suspendată la fermă.

In multe școli sătești elevii sînt grupați în echipe, cărora colhozul le dă un teren pentru creșterea culturilor cerealiere, tehnice, furajere și leguminoase. Pe mici parcele de 1—3 ha., echipele sporesc în mod considerabil recoltele planificate pentru raionul respectiv.

Elevii din clasele superioare studiază în cercuri construcția tractoarelor și a combinelor, iar după aceea îi ajută pe mecanizatori.

Dar ce determină interesul copiilor pentru munca agricolă, succesul muncii lor?

In primul rînd, școlarii trebue să înțeleagă importanța socială a muncii pe care o îndeplinesc, muncă ce se desfășoară pe baza cunoștințelor dobîndite și confirmă în practică aceste cunoștințe.

Școala este obligată să-i învețe pe copii să aplice în mod creator cunoștințele în activitatea lor practică. Punînd în fața elevilor un scop social limpede și determinat, profesorul trebuie să-i ajute să atingă acest scop.

Este necesar de a educa în permanență inițiativa și perseverența școlarilor în rezolvarea sarcinii puse. Planul întocmit trebuie să fie neapărat îndeplinit. Mulți tineri miciuriniști țin jurnale în care notează succesiv lucrările îndeplinite, fac observații cu privire la starea plantelor etc.

Elevii nu trebuie să muncească izolat ci în comun, în echipe formate din mai mulți inși. Munca trebuie să se desfășoare organizat, respectîndu-se toate regulile agrotehnice.

Rezultatele muncii practico-experimentale a tinerilor miciuriniști trebuie totalizate la expoziția agricolă. Multe școli organizează „sărbători ale recoltei", la care elevii raportează conducerii colhozului și sovietului sătesc despre munca îndeplinită și despre rezultatele ei.

Munca celor mai bune școli și a celor mai bune cercuri ale tinerilor miciuriniști trebuie demonstrată la expozițiile regionale și la Expoziția Unională. Anul trecut, peste 16.000 de tineri miciuriniști participanți la Expoziția Agricolă Unională au primit diplome și medalii.

Organizarea cercurilor de tineri miciuriniști, participarea elevilor la producția colhoznică permite școlii să îmbine în predare teoria cu practica, să educe copiii în spiritul dragostei de muncă.

VACANȚA ELEVILOR DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Pe malurile rîului Angara

In împrejurimile orașului Irkuțk, într-o pădure de brazi, se amenajează o nouă tabără de pionieri, destinată copiilor constructorilor hidrocentralei de pe Angara.

Nu departe de Irkuțk, pe colinele înalte ale malului sting al rîului Angara, se înalță numeroase clădiri cu două etaje, bine amenajate, cluburi și magazine, spitale. Aici sînt așezările hidroconstructorilor. De-a lungul străzilor înverzesc arbori tineri. Acest oraș al tineretei are perspective minunate. In jurul hidrocentralei vor apare în curînd noi întreprinderi industriale. Se va mări de cîteva ori numărul populației. Oamenii se gîndesc la viitor, la ziua de mîine, și cea mai vie manifestare a acestor gînduri este grija pentru generația tînără, pentru copii.

Acum, în orășelul hidroconstructorilor sînt opt grădinițe de copii și crește și trei școli, din care una medie. In toamna anului trecut, constructorii au terminat amenajarea unui mare stadion. Odată cu începutul sezonului sportiv actual, pe stadion au început să-și desfășoare activitatea tinerii sportivi. Și pe lîngă cluburile muncitorești ale șantierului funcționează secțiuni pentru copii.

In fiecare an, copiii constructorilor hidrocentralei de pe Angara își petrec vacanța în taberele de pionieri ale orașului vecin, Angask. Și în vara aceasta se vor odihni aici 300 de școlari fii ai hidroconstructorilor.

Vara pionierilor

Se apropie timpul odihnei de vară a școlarilor. In toate cele 44 de tabere de pionieri din Kirovakan, Tahkadzan, Ankavan și alte localități din Armenia s-au terminat pregătirile pentru primirea copiilor. In orașele și centrele raionale se organizează aproape 450 de tabere de pionieri.

Intr-un mod interesant își vor petrece vacanța școlarii din raioanele rurale. Pe lîngă două colhozuri din raioanele Kotaisk și Ahtinsk se înființează pentru prima oară tabere de pionieri. Mii de copii vor lua parte la excursii prin ținutul natal.

Și-a început sezonul sanatoriul de copii al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt al Republicii. Sanatoriul este situat în apropiere de Leninakan. S-au deschis sanatorii pentru copii la Erevan, în pădurile de lîngă Dilijan și Stepanavan, lîngă Aragat. In curînd se vor deschide secții pentru copii în localitățile climaterice Arzniik și Djermuk.

O sută de ani de la nașterea lui C. Dobrogeanu-Gherea

Implinirea a o sută de ani de la nașterea lui Gherea, fruntaș al criticii noastre materialiste, a prilejuit o analiză binevenită a operei sale, operă care a însemnat o contribuție valoroasă la dezvoltarea literaturii românești într-o perioadă de ascuțite frămîntări sociale și, ca o consecință a acestora, de vie înfruntare a unor concepții adverse în domeniul cultural. Publicarea — în mod regretabil întîrziată pînă acum — a studiilor criticului va răspunde, nădăjduim, cît de curînd, interesului și cererilor îndreptățite ale cititorilor. Invățămîntul universitar și mediu, a căror programă prevede studierea operei lui Gherea, s-a resimțit de lipsa unor asemenea culegeri, vechea ediție apărută acum vreo trei decenii nefiind decît la îndemîna numărului limitat de cititori cu acces la principalele biblioteci publice.

Că alte ediții nu s-au publicat în trecut — și cu atît mai puțin destinate școlarilor — nu este de mirare. Critica oficială își afirma unanim o descendență maioresciană, iar de pe pozițiile criticii și esteticii idealiste studiile lui Gherea nu puteau fi citate decît pentru a fi combătute sau cel puțin minimalizate. Dacă o istorie a literaturii române pentru uz școlar, apărută la numai cîțiva ani după moartea lui Gherea, observa cel puțin că „tineretul mai ales a îmbrățișat cu căldură pe noul critic și l-a făcut un moment idealul credințelor sale literare", o lucrare similară publicată de Casa Școalelor în 1944 nu-l amintea pe critic decît într-o frază, printre adversarii „Junimii", fără nici un comentar, ca și cum autorul „Studiilor critice" nu ar fi reprezentat nimic în literatura noastră. Cam în aceeași vreme (1943), Vladimir Streinu exprima încă mai categoric atitudinea criticii burgheze față de Gherea, pomenindu-l cu fățișă ostilitate. In asemenea ambianță este foarte explicabil de ce Gherea nu figura în programele școlii burgheze și nu era amintit în manuale decît tot ca adversar al lui Titu Maiorescu și anume, ca unul mărunt, între alții „zdrobiți" de prestigiul „maestrului".

Preluarea moștenirii critice a lui Gherea, reprezentant de seamă al gîndirii materialiste în cultura noastră, s-a impus astfel cu necesitate după 23 August 1944. Indicațiile tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, cuprinse în raportul la a treizecea aniversare a întemeierii partidului clasei muncitoare din Romînia, au făcut posibilă în această direcție înlăturarea oricăror confuzii, de care n-au fost lipsite articolele despre critic publicate în primii ani după eliberare. Subliniind influența nefastă pe care concepția neoiobăgistă a exercitat-o asupra mișcării muncitorești din Romînia, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a formulat cunoscuta caracterizare: „Deși la începuturile activității sale a formulat platforma de revendicări general-democratice a cercurilor muncitorești iar în activitatea sa pe tărîmul criticii literare a combătut concepția ideologilor recționari (Maiorescu și alții), Gherea aduce în sînul partidului socialist idei menșevice, oportuniste, criticate și nimicite la vremea lor de Lenin".

Activist în rîndurile mișcării narodnice din Rusia, de unde pleacă în vîrstă de douăzeci de ani, Gherea, stabilindu-se în Romînia, a îndeplinit la început un rol pozitiv în acțiunea de popularizare a marxismului și de organizare a cercurilor muncitorești. Evoluția sa de la narodnicism la marxism n-a fost însă deplină și, mai ales către sfîrșitul secolului al XIX-lea și în anii de după 1900, oportunismul său, cu puternică amprentă menșevică, l-a împins la emiterea unor teze politice și sociale mult păgubitoare mișcării muncitorești. Cu deosebire lucrarea „Neoiobăgia" a avut o influență nefastă asupra partidului socialist din Romînia; această influență s-a infiltrat parțial și în Partidul Comunist Romîn, fiind demascată și nimicită la Congresul al V-lea (1932). Adept al reformismului, Gherea a apărat în fapt orînduirea burgheză, negînd rolul revoluționar al clasei muncitoare, contestînd existența capacităților revoluționare ale țărănimii și socotind că Romînia, țară înapoiată din punct de vedere economic, nu avea altceva de făcut decît să aștepte realizarea pe cale „legală" a socialismului în țările mai înaintate din occidentul Europei.

Firește, asemenea concepții greșite, antimarxiste, n-au putut să nu răzbată și în activitatea de critic literar și estetician a lui Gherea. Astfel, de pildă, deși s-a apropiat cu spirit critic de părerile lui H. Taine în ceea ce privește factorii determinanți ai creației artistice, el a acordat totuși o importanță necorespunzătoare mediului natural. Mecanicismul viciază și el uneori interpretarea pe care Gherea o dă fenomenului literar și artistic, pe care îl leagă prea direct de trăsăturile economico-sociale ale epocii. In sfîrșit, spațiul neîngăduindu-ne să întreprindem aici o cercetare mai adîncită a erorilor, ca de altfel nici a calităților lui Gherea, vom mai aminti numai faptul că și unele din aprecierile criticului asupra marilor scriitori de opera cărora s-a ocupat sînt greșite, reprezentînd concesii făcute ideologiei burgheze. Cunoscînd platforma politică a criticului, nu ne putem mira că el n-a reușit să prețuiască deplin satira lui Caragiale ca biciuire a claselor dominante, ci a văzut în personajele dramaturgului niște imagini ale periferiei, iar în obiectul satirei nu o demascare a însuși sistemului parlamentar burghez, ci doar combaterea anumitor „anomalii" caracteristice țării noastre, ca urmare a importului unor forme evoluate din occident, pentru un fond înapoiat. Este vădită aici însușirea teoriei maioresciene reacționare a formei fără fond. Erori apar și în analiza poeziilor lui Eminescu, poetul fiind acuzat de evocarea idealizată, de „poetizarea" trecutului (de pildă, în „Scrisoarea III").

Dacă însă avem a-i reproșa lui Gherea erori grave ca acelea indicate mai sus, nu este mai puțin adevărat că studiile sale critice au multe și mari calități.

Ceea ce te cucerește din primul moment la lectura paginilor sale este patosul pe care-l pune în demonstrarea și susținerea ideilor, căldura cu care învăluie scriitorul sau opera a cărei valoare voiește s-o dovedească. Acestea sînt însușiri ce-l caracterizează ca pe un îndrăgostit de adevăr și frumos, și în același timp ca pe un scriitor militant.

Gherea a fost un polemist de mîna întîi. Articolele pe care le-a scris în cadrul polemicii cu Titu Maiorescu impun prin soliditatea argumentării, prin precizia cu care sînt descoperite fisurile în sistemul aparat de adversar și prin vigoarea loviturilor. Mai toate studiile critice ale lui Gherea împletesc iscusit analiza, dusă în mod exemplar pînă la sezisarea unor detalii artistice semnificative, cu teoretizări largi. Digresiunile, uneori destul de ample, în legătură cu fenomenul social sau cu probleme estetice, nu-l îndepărtează nicidecum de ținta vizată, ci îl servesc convingător în demonstrație. Instrumentele științifice, de proveniență materialistă, deși nu marxistă, un gust artistic cultivat prin lecturi bogate, apropierea de scrierile celor mai de seamă reprezentanți ai criticii și esteticii secolului al XIX-lea l-au situat pe Gherea în mod hotărît deasupra nivelului comun al criticii literare de la noi.

Capacitatea unui critic literar se evidențiază și prin posibilitatea lui de a enunța judecăți de valoare asupra unui scriitor contemporan, a cărui creație e în desfășurare. Este suficient a aminti în această privință că Gherea a izbutit să aprecieze temeinic opera celor mai de seamă scriitori contemporani, a lui Eminescu și Caragiale, a lui Coșbuc și Vlahuță, în timp ce Maiorescu a dovedit îngustime, de pildă în felul în care l-a caracterizat pe George Coșbuc.

Gherea a fost sprijinit în activitatea sa de estetician și critic literar de învățămintele pe care le-a extras din lucrările democraților-revoluționari ruși Belinschi, Cernișevschi și Dobroliubov. In evoluția criticii noastre, el a putut cuceri astfel poziții înaintate. Ceea ce ni se pare însă necesar a sublinia, mai ales pentru că aceasta s-a făcut insuficient pînă acum, este faptul că opera critică a lui Gherea nu s-a construit pe loc gol. Chiar dacă înainte de el noi nu am avut o critică literară constituită ca atare, nu este mai puțin adevărat că domeniul acesta n-a rămas în afara preocupărilor scriitorilor noștri de frunte. De la Eliade pînă la Russo, Alecsandri și Cezar Boliac se poate vorbi de cuceriri valoroase în ceea ce privește unele chestiuni esențiale — ca de pildă locul și misiunea literaturii în viața socială. Cu cîteva decenii înainte de Gherea, Russo considera literatura ca izvorîtă din „înrîurirea stării morale sociale și politice" și vorbea de „dreapta și legiuita" înrîurire a literaturii. Boliac și Grigore Alexandrescu au afirmat și ei strînsa legătură dintre literatură și viața societății. Se poate spune deci, pe bună dreptate, că dacă teoria „artei pentru artă" preferată de Titu Maiorescu a reprezentat în ultimele decenii ale secolului trecut o poziție mult înapoiată față de tradiția criticii noastre literare, Gherea a preluat și a dus mai departe această bună tradiție, așa cum marii realiști critici ai vremii sale ridicaseră la un nivel superior moștenirea literaturii create de scriitorii de la 1848. Faptul acesta este întru totul explicabil.

In ultimele decenii ale secolului al XIX-lea, dezvoltarea clasei muncitoare în țara noastră face din această clasă factorul determinant al progresului în viața socială și în cultură. Mișcarea muncitorească preia și lupta pentru a desăvîrși revendicările burghezo-democratice ale revoluției de la 1848. Numeroasele reviste și ziare muncitorești democratice care apar în aceste decenii și care îi numără pe Gherea printre animatorii lor cei mai de seamă creează un curent literar în care se grupează un număr însemnat de scriitori și, totodată, imprimă în general anumite tendințe literaturii epocii, contribuie efectiv la dezvoltarea realismului critic în literatura noastră.

Militarea pentru o artă realistă ca expresie a celor mai înalte idealuri sociale constituie însușirea cea mai de preț a criticii gheriste. Combătînd idealismul lui Maiorescu, care minimaliza conținutul de idei al operei de artă și propovăduia apolitismul, înstrăinarea de realitate, Gherea a știut să vadă că apărătorii „artei pentru artă" nu erau adversari ai oricăror tendințe în artă, ci se ridicau doar „împotriva anumitor idei și tendințe", adică împotriva tendințelor progresiste, împotriva afirmării adevărului despre o societate strîmb alcătuită. („Tendenționismul și tezismul în artă"). In opoziție cu critica junimistă, Gherea a cerut de aceea scriitorilor să se afirme ca „artiști-cetățeni", calitate pe care — cum arată el cu numeroase exemple — au avut-o toți marii artiști ai lumii, Goethe și Heine, Voltaire și Victor Hugo, Byron și Thackeray, Mickiewicz și Leopardi, Tolstoi, Șevcenco și atîția alții. Concluzia criticului nostru a fost formulată într-un mod remarcabil: „Un artist-poet însă nu trăiește în lumea concepțiunilor abstracte, ci mai mult decît oricine în vîrtejul vieții sociale, cu afectele, cu disentimentele, cu ura și iubirea sa, cu lupta de interese deosebite. Tocmai această viață, în care trăiește artistul, el trebuie s-o zugrăvească în creațiunile lui artistice". Și mai departe: „un scriitor genial va fi un factor transformator în domeniul lui, care e viața socială cu toate afectele și interesele ei vitale". („Artiștii-cetățeni").

Aflîndu-se pe o poziție materialistă, criticul nostru a evidențiat faptul că izvorul operei de artă „trebuie să se caute în viața materială a societății... în relațiile politico-economice-sociale, într-un cuvînt în întocmirea socială a societății". Dar înțelegerea acestei probleme este la Gherea încă și mai adîncă. El consideră că zugrăvirea realității nu însemnează copia ei mecanică. „Arta — afirmă criticul — nu trebuie să fie o simplă fotografie mecanică a vieții". Inarmat cu asemenea păreri solide, pentru care îl prețuim astăzi, Gherea a putut condamna fără drept de apel critica așa numită „judecătorească" a lui Titu Maiorescu — critica neștiințifică — și a putut defini limpede sarcina criticii științifice care constă în: analiza condițiilor sociale care au dat naștere operei de artă, evidențierea influenței acesteia și studierea mijloacelor artistice prin care o scriere își exercită „lucrarea" asupra cititorilor. Aceste indicații sînt întru totul juste și rămîn valabile și astăzi. Gherea le-a aplicat el însuși — deși cu unele confuzii — în studierea operei scriitorilor de care s-a ocupat. Aceasta i-a îngăduit să descopere originalitatea creației lui Coșbuc și Vlahuță, să dea aprecieri întemeiate și subtile asupra unora din operele lui Caragiale și Eminescu. Totodată, prin seriozitatea analizelor sale, prin dragostea de progres și de om ce-i încălzește studiile, el a îndeplinit un rol eficient în orientarea literaturii din vremea sa.

Rolul istoric pe care l-a jucat Gherea în progresul literaturii și criticii românești, valabilitatea întru totul actuală a multor principii pe care le-a apărat, în ciuda gravelor sale erori și confuzii cu deosebire pe plan social și politic, îndreptățesc pe deplin prețuirea ce i se arată cu prilejul centenarului nașterii sale.

I. MANOLE

ÎN ȘCOLILE PATRIEI SE DESFĂȘOARĂ EXAMENELE

Cunoștințe temeinice de Constituție

Zi însorită de iunie. La școala elementară mixtă de 7 ani nr. 5 din Sibiu este o însuflețire deosebită: se desfășoară examenele.

Elevii clasei a VII-a vor dovedi astăzi cum și-au însușit cunoștințele de Constituție. Cei din prima serie au și tras biletele cu subiectele de examen și acum stau aplecați asupra hîrtiei pe care își schițează răspunsurile. Pe fețele lor, voioșia tinerească a făcut loc de-a binelea unei seriozități mature. Dar deîndată ce încep să-și expună cunoștințele, chipurile li se luminează din nou. Elevii vorbesc despre marile drepturi și libertăți pe care le-a dobîndit poporul nostru muncitor prin lupta condusă de partid, despre înscrierea acestor drepturi în Constituția țării noastre și despre garantarea exercitării depline și în fapt a lor în regimul de democrație populară. Ei leagă în mod just aceste cuceriri de lupta dusă de oamenii muncii în trecut, împotriva regimului burghezo-moșieresc, și, îndeosebi, de principalele momente ale istoriei poporului nostru după 23 August 1944, momente care constituie tot atîtea victorii însemnate obținute de oamenii muncii împotriva dușmanilor dinăuntru și din afara țării, tot atîția pași mari înainte pe drumul făuririi unei vieți noi, tot mai fericite, și a unui stat nou, în care puterea aparține oamenilor muncii.

În glasul elevilor surprinzi adeseori, atunci cînd vorbesc despre aceste cuceriri dobîndite de poporul nostru, o emoție puternică. Și nu este decît o încheiere firească faptul că unii dintre elevi — cum este Tudor Leu — amintesc în răspunsurile lor despre Tratatul de la Varșovia, în care poporul nostru muncitor vede cea mai sigură garanție că marile cuceriri pe care le-a dobîndit vor putea fi păstrate, că uneltirile atîtătorilor la război vor fi zădărnicite, că pacea va fi apărată.

Cele mai multe răspunsuri ale elevilor au fost juste, corect expuse, și au cuprins exemple potrivite, care au ilustrat afirmațiile făcute. Așa a răspuns, de exemplu, elevul Vasile Cinezan, care a vorbit despre ajutorul multilateral acordat țării noastre de către Uniunea Sovietică. El a arătat în ce constă ajutorul economic, ajutorul politic și cel cultural; s-a oprit îndeosebi asupra faptului că noi putem cunoaște și folosi experiența Uniunii Sovietice în construirea socialismului, înaintata știință și artă a poporului sovietic, că unii dintre cei mai buni și mai silitori tineri din țara noastră studiază în cele mai mari centre ale culturii, cum sînt Moscova, Leningrad, Kiev etc.

Răspunsuri bine gîndite a dat și elevul Gheorghe Munteanu. Vorbind despre libertățile politice de care se bucură poporul nostru, el a început prin a arăta falsele libertăți politice din timpul stăpînirii burghezo-moșierimii, exemplificînd aceasta prin regimul stării de asediu, al cenzurii, prin interzicerea activității organizațiilor democratice și mai ales prin ilegalizarea Partidului Comunist din Romînia. În continuare, Gheorghe Munteanu a arătat largile libertăți politice de care se bucură masele de oameni ai muncii din țara noastră, a subliniat că și tineretului i se acordă asemenea libertăți, și a vorbit cu însuflețire despre Uniunea Tineretului Muncitor, organizația revoluționară a tineretului din R.P.R.

Răspunsuri corecte și logice a dat și elevul Nicolae Paraschivescu. Vorbind despre sectorul socialist al economiei noastre, el a arătat că la baza formării și dezvoltării acestuia stă faptul că întreaga putere politică a trecut în mîinile clasei muncitoare, ceea ce a permis naționalizarea principalelor întreprinderi industriale, miniere, bancare, de transporturi și de asigurare. El a arătat că acest sector s-a dezvoltat și se dezvoltă continuu, că el este elementul nou și baza întregii economii naționale. În legătură cu această problemă, Nicolae Paraschivescu s-a referit și la relațiile de producție noi, socialiste și — decurgînd din acestea — la noua atitudine față de muncă.

Dar dacă cei mai mulți dintre elevi au dovedit o bună pregătire și au dat răspunsuri corespunzătoare, examenul a scos la iveală și o serie de lipsuri în însușirea cunoștințelor. Au fost cîțiva elevi — ca Lucian Bogorin, Valentin Popa și alții — care nu cunoșteau chiar unele probleme elementare. Astfel, elevul Duță n-a știut să facă deosebirea între Marea Adunare Națională și Prezidiul Marii Adunări Naționale. Elevul Lucian Bogorin nu a putut explica de ce justiția noastră este o justiție populară, iar elevul Valentin Popa a dovedit cunoștințe confuze cu privire la reforma agrară. Unii elevi nu cunoșteau sensul unor termeni pe care i-au folosit în răspunsurile lor.

În existența acestor lipsuri, o răspundere importantă o are însuși manualul de Constituție, care nu pornește de la o cunoaștere și o apreciere exactă a posibilităților de înțelegere ale elevilor din clasa a VII-a. Astfel, în manual există unele probleme mai greu de înțeles de către elevii din clasa a VII-a, probleme pe care aceștia fie că le-au învățat corect, dar în mod mecanic, fie că le-au înțeles greșit. Astfel de probleme s-au dovedit a fi noțiunea de „formațiune social-economică", „baza economică a luptei de clasă" etc. De asemenea, ar trebui ca manualul să explice, fie direct în text, fie prin note de subsol, noțiunile mai grele, ca: sector, mica producție de mărfuri, constiință, legalitate etc.

În sprijinirea pregătirii elevilor pentru examenul de Constituție s-au folosit, încă din timpul anului, metode bune și variate. Astfel, au fost organizate ore de meditație și de consultații, s-au ținut scurte conferințe de informare politică asupra celor mai de seamă evenimente interne și internaționale, s-au organizat întîlniri și convorbiri cu fruntași în întrecerea socialistă din orașul Sibiu. Aceste acțiuni au fost întreprinse de către conducerea școlii și de către profesoara de Constituție, tovarășa M. Beiu, care s-a străduit să dea elevilor o pregătire cît mai temeinică. Rezultatele dobîndite la examen, unde marea majoritate a elevilor au dat răspunsuri bune și foarte bune, a constituit o răsplată îndreptățită a acestei munci.

A. PETRIC

Pregătire necorespunzătoare cerințelor

Deosebit de mare este satisfacția pedagogului care constată că răspunsurile elevilor la examen, demonstrațiile lor dovedesc o bună pregătire. Tovarășa Georgeta Petrovici, profesoară de științe naturale și geografie la școala medie mixtă din Urziceni, nu a putut încerca însă o astfel de satisfacție la examenul de botanică al elevilor ei din clasa a VI-a „C". Elevii nu au izbutit să-și expună cunoștințele după un plan, să dezvolte o anumită problemă.

Răspunsurile prea sumare date la întrebările din biletele trase au dovedit o foarte slabă cunoaștere a materialului de botanică cuprins în programă și în manualul școlar. Mulți dintre elevi nu cunosc părțile principale ale florii, structura și funcțiile rădăcinii și ale frunzei, nu știu să distingă caracterele principale ale plantelor după morfologia lor, nu cunosc felul cum se dezvoltă regnul vegetal în funcție de condițiile de viață, nu cunosc organele vegetative ale plantelor, metodele de cultivare, importanța economică a diferitelor plante de cultură. Unii elevi nu au putut să descrie bine nici plantele pe care părinții lor le cultivă an de an, cum sînt ceapa, cartoful, mazărea etc., nu cunosc metodele noi folosite în agricultură pentru obținerea unor recolte sporite. De exemplu, elevul Visan Ionescu nu a știut să descrie nici ceapa, spunînd mai întîi că are o rădăcină firoasă, apoi pivotantă, că floarea este de tipul 5. Eleva Luchian Ana, care a trebuit să vorbească despre rădăcina plantelor leguminoase, luînd ca tip mazărea, nu a știut să descrie rădăcina mazării, nu a știut că această rădăcină are proprietatea de a forma azotați cu ajutorul bacteriilor. Elevul Pascal Teodor, care trebuia să dezvolte subiectul „Metodele de semănat", nu a spus nici un cuvînt despre semănarea în rînduri încrucișate, nici despre semănarea în cuiburi dispuse în pătrat. Cerîndu-i-se să explice concret o metodă de semănat, el a arătat, cu o stîngăcie nepermisă pentru un elev de clasa a VI-a, că „se seamănă după plug și se mai seamănă cînd se aruncă boabele pe cîmp și pe urmă semănăm".

Neputința acestor elevi de a expune sistematic o anumită problemă este determinată nu numai de volumul redus al cunoștințelor lor, ci și de calitatea scăzută a acestor cunoștințe, de lipsa de precizie, de superficialitatea cu care și-au însușit materia predată. Elevii nu se simt stăpîni pe cunoștințele lor. La cel mai mic semn de îndoială al tovarășei profesoare, ei sînt gata să afirme altceva, făcînd serioase greșeli. Chiar și atunci cînd nu sînt întrerupți în nici un fel, pe lîngă lacune, ei dovedesc numeroase confuzii. Mulți dintre ei, de pildă, confundă fructul cu rădăcina, cu ceea ce consumăm noi de la plante, confundă rădăcinile adventive cu cele secundare, confundă fenomenul respirației cu cel al consumului de bioxid de carbon și eliminarea oxigenului de către plantele verzi la lumină etc.

Nici unul dintre elevi, în răspunsurile date, nu a făcut vreo legătură cu practica, cu viața, nu a vorbit despre varietățile de plante cultivate în regiunea, raionul și localitatea respectivă, despre importanța economică a grîului, a porumbului, despre metodele noi folosite în țara noastră pentru sporirea recoltei. În general, răspunsurile elevilor au dovedit o totală lipsă de preocupare pentru legarea cunoștințelor de practică. Nu s-a oglindit de loc în răspunsurile elevilor preocuparea profesorilor de a le dezvolta dorința de a deveni agricultori pricepuți, de a participa direct la lupta pentru obținerea unor recolte sporite.

Pregătirea elevilor clasei a VI-a „C" de la școala medie mixtă din Urziceni este necorespunzătoare cerințelor programei de învățămînt nu numai din punct de vedere teoretic, ci și practic. Deși se află situată în mijlocul celei mai bogate regiuni agricole din țară, această școală nu are teren experimental. Directorul școlii, împreună cu cele două profesoare care predau științele naturale, nu trebuiau să se resemneze după refuzul sfatului popular de a le acorda teren agricol în apropierea școlii. Activitatea pe parcela experimentală le-ar fi dat elevilor nu numai posibilitatea să-și formeze deprinderile practice agricole cerute de programa de învățămînt, deprinderi de care vor avea absolută nevoie în munca agricolă, ci i-ar fi ajutat să-și fixeze și să-și consolideze și cunoștințele însușite la lecții, le-ar fi trezit interesul și dragostea pentru această muncă.

Tovarășa Georgeta Petrovici trebuie să privească predarea științelor naturale în școală cu mai multă răspundere. Din proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii decurg pentru școală, cu deosebire pentru școala de 7 ani, sarcini deosebit de importante în legătură cu ridicarea nivelului științific al predării științelor naturale, în legătură cu înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agrotehnice. Școala trebuie să-i ajute pe elevii care vor munci în agricultură să aplice cu pricepere cunoștințe și metode științifice, să contribuie la dezvoltarea agriculturii în satele lor. În spre îndeplinirea acestor sarcini trebuie să-și îndrepte tovarășa Petrovici atenția. Ea motivează nivelul scăzut al pregătirii elevilor numai prin reaua lor voință față de învățătură. Este de la sine înțeles că o astfel de atitudine este greșită și dăunătoare.

Este necesar ca, în viitorul an școlar, întregul colectiv care lucrează la această clasă, împreună cu conducerea școlii, să găsească un sistem de măsuri juste și organizate, a căror urmărire cu perseverență să ducă la ridicarea nivelului general de pregătire a elevilor. Totodată, tovarășa Petrovici trebuie să fie mult mai exigentă atît față de cunoștințele elevilor, cît și față de propria sa pregătire. Faptul că la examen a întrerupt mereu elevii cu întrebări, transformînd examenul într-o lecție de verificare, că nu a sezisat o serie de confuzii făcute de elevi și că a apreciat greșit răspunsurile unora dintre ei arată că trebuie să depună serioase eforturi pentru desăvîrșirea sa atît din punct de vedere al specialității pe care o predă, cît și din punct de vedere pedagogic.

M. TUDOR

Învățăminte ale examenului

Elevele mele din clasa a X-a „B" au dovedit în general, la examenul de fizică, un nivel ridicat de cunoștințe, o înțelegere temeinică a problemelor studiate în timpul anului. În clasă sînt multe fruntașe la învățătură. La examenul de fizică numeroase eleve au primit notele 5 și 4.

La întrebările puse, elevele au răspuns mulțumitor, corect din punct de vedere științific, au știut să execute experiențele necesare. De exemplu, eleva Tipa Irina, care a trebuit să dezvolte tema „Inducția electromagnetică", după ce a explicat în ce constă fenomenul de inducție electromagnetică, vrînd să arate practic diferitele procedee prin care se pot obține curenții de inducție, a dovedit multă siguranță în mînuirea aparatelor.

Multe experiențe au fost executate la examen cu pricepere și îndemînare datorită faptului că în timpul anului elevele au avut prilejul să execute practic multe lucrări cu aparatele de fizică. Experiențele demonstrate la examen — încărcarea unui electroscop prin inducție, încărcarea și descărcarea unui condensator etc. — au dovedit că elevele sînt înarmate cu o serie de cunoștințe și deprinderi practice.

Materia de fizică studiată de elevele clasei a X-a a fost în oarecare măsură grea și cantitativ multă. Datorită faptului că s-au făcut multe experiențe, elevele au învățat însă cu mult interes. De exemplu, la capitolul despre electricitate sau la capitolul despre fenomenele optice, unde s-au putut face multe experiențe, elevele nu au avut goluri în cunoștințe.

La capitolul referitor la structura atomului, însă, asimilarea cunoștințelor a întîmpinat mai multe greutăți, dat fiind că aci s-au putut folosi numai planșe și diapozitive.

Nivelul de pregătire al elevelor la examenul de fizică, notele bune pe care le-au primit cele mai multe dintre ele se datoresc atît faptului că au muncit conștiincios și cu perseverență în timpul anului școlar, cît și faptului că în perioada de pregătire a examenelor au repetat sistematic materia. În cadrul recapitulării s-au făcut experiențe și s-au rezolvat probleme. Elevele au participat cu interes la orele de consultații, pentru a-și lămuri problemele mai dificile. Deoarece în timpul anului am observat oarecare greutăți în înțelegerea de către eleve a cunoștințelor despre undele electromagnetice, la recapitulare am pus un accent deosebit pe aceste probleme. Recapitularea cunoștințelor despre oscilații și unde electromagnetice, precum și a celor despre structura atomului s-a făcut și pe bază de proiecții.

La acest examen, alături de eleve foarte bune, cu cunoștințe temeinice, s-au prezentat și cîteva eleve cu nivel scăzut. Va trebui să lupt pentru ca să nu mai existe în viitor o astfel de deosebire în pregătirea elevelor mele. Va trebui să mă ocup mai îndeaproape de elevele care întîmpină greutăți în însușirea cunoștințelor. Problema aceasta am urmărit-o, ce-i drept, și în anul care a trecut, dar nu cu destulă perseverență. Cred că, dînd acestor eleve posibilitatea să facă mai multe experiențe, voi reuși să le dezvolt interesul pentru studierea fizicii. Va trebui să lărgesc posibilitățile elevelor de a-și îmbogăți și consolida mai mult cunoștințele la capitolele pentru care școala nu oferă destule posibilități. De exemplu, pentru înțelegerea unor probleme privitoare la structura atomului voi organiza vizite cu elevele în laboratoarele Facultății de fizico-matematici.

Sînt desigur numeroase alte căi pentru continua îmbunătățire a muncii în școală. Voi căuta să le găsesc și să le folosesc în activitatea anului viitor.

ILEANA RIZESCU
profesoară la școala medie de fete nr. 15 din București

Zile pline de bucurii și emoții

La școala mixtă de 7 ani nr. 1 din orașul Botoșani examenele decurg într-o atmosferă de încredere și optimism. Sala în care se desfășoară examenele elevilor din clasa a VII-a este ornată cu covoare, flori și lozinci mobilizatoare. La colțul naturii vii sînt expuse rezultatele activității practice a elevilor, la biologie. De asemenea, în clasă sînt expuse planșe de fizică și de chimie lucrate de elevi, printre care îți atrage atenția tabelul „Sistemul periodic al lui D. I. Mendeleev" și tabloul reprezentînd mărețele construcții ale comunismului din U.R.S.S. (canale, centrale și hidrocentrale electrice etc.)

Majoritatea elevilor au obținut note bune la lucrarea scrisă de limba română. Printre lucrările izbutite se află și aceea a elevului Adam Vizitiu. Pornind de la caracterizarea epocii în care a trăit Vasile Alecsandri, elevul a făcut o analiză serioasă a operei „Sînziana și Pepelea", reliefînd figurile lui Papură, Pîrlea și Lăcustă-Vodă, prin care autorul a criticat societatea timpului său.

Eleva Elisabeta Husac, fiică de țăran muncitor din satul Tulbureni, a dat dovadă de multă sîrguință la învățătură în timpul anului școlar și a cules la examene roadele așteptate. Peste cîteva zile termină școala. De mult și-a ales profesiunea. „Eu mă voi face muncitoare calificată la una din fabricile pe care regimul nostru le-a creat în orașul Botoșani". Mai toți elevii vorbesc cu bucurie despre munca pe care o vor începe după terminarea școlii de 7 ani. În vorbele lor se vede grija profesorilor pentru justa lor îndrumare.

EMIL ANTONOVICI

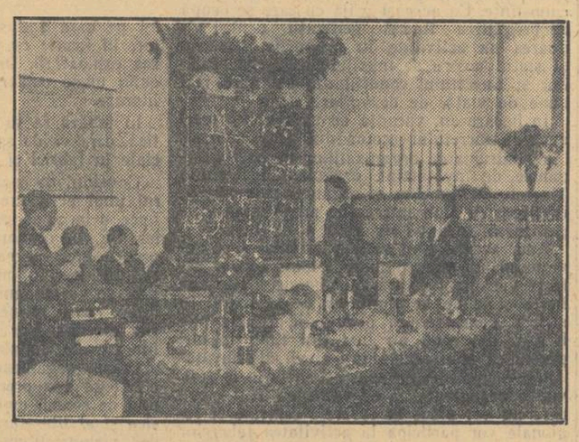

Examenele de sfîrșit de an și de maturitate sînt o mare sărbătoare pentru profesori și elevi. La școlile medii de 10 ani nr. 8 și nr. 12 din Capitală, clasele ornate cu flori dau un aspect festiv acestor examene, care constituie un adevărat bilanț al muncii desfășurate de-a lungul anului școlar.

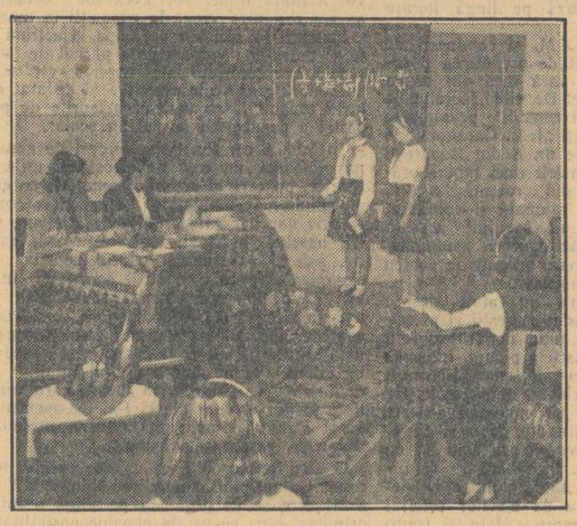

În clișee: în fața comisiei examenului de maturitate, elevul Blaer Paul, utemist, vorbește despre „Acțiunile reciproce între curenții electrici și magneți".

Elevele Ivancenco Georgeta și Pandele Gabriela din clasa a V-a „C" la examenul de fine de an.

Raport asupra muncii unui an

În sălile Facultății de medicină generală a Institutului medico-farmaceutic din București forfotă este cea obișnuită, numai că ea nu e însoțită de larma zglobie și tinerească din timpul anului școlar. Sînt examene — și studenții au parcă o ținută mai oficială, mai serioasă. Cei din primii ani, în special cei din anul I, sînt sfioși; cei mai vîrstnici sînt preocupați, adînciți în gîndire.

Nici aspectul sălilor în care se țin examenele nu e cel obișnuit. Sobru pavoazate, ele au un aspect solemn, sărbătoresc și impunător.

În fața acestor săli, grupele de studenți așteaptă în liniște intrarea la examenul de fiziologie, de istologie sau de farmacologie, pentru a raporta profesorilor lor că munca de un an nu a fost zadarnică și că cele predate de ei au fost temeinic însușite.

Să intrăm împreună cu grupa 48 din anul I al Facultății de medicină generală la examenul de fizică medicală. Studenții prezintă carnetele de student și trag fiecare biletul de examen. În liniște își schițează punctele expunerii și apoi vin să răspundă.

Iat-o pe studenta Filip Florina. Mai ieri a fost elevă la școala medie tehnică sanitară. Inteligentă și disciplinată, a învățat cu multă sîrguință și a obținut diplomă de merit. A susținut la admiterea în facultate, discuțiile științifice, obținînd calificarea maximă.

Acum, subiectele pe care trebuie să le expună sînt: Sistemele coloidale; exemple de coloizi naturali și artificiali; întrebuințarea lor în medicină. — Razele Röntgen. — Forțe, unități; dinamometrie medicală. Cu claritate și precizie, Filip Florina își deapănă firul gîndirii. La sfîrșit, întrebările suplimentare verifică odată mai mult că i se cuvine calificativul „foarte bine".

Urmează apoi studenta Bălan Rodica, care obține același calificativ.

Rînd pe rînd, studenții se perindă în fața examinatorilor. Cei mai mulți s-au pregătit cu seriozitate. Cîte unul mai șovăie — fie de emoție, fie din cauza unor lacune în cunoștințe. Dar toți au în ochi acea sclipire a omului care se apropie de cetatea științei.

Rarele cazuri ale studenților care se prezintă insuficient pregătiți nu pot umbri acest tablou reconfortant al unei studențimi de tip nou, conștientă de sarcinile ei viitoare și cu simț de răspundere în fața obligației pe care o are, de a învăța cît mai bine, folosind din plin mijloacele ce i-au fost puse la dispoziție în acest scop.

Mai există însă la Institutul medico-farmaceutic din București o serie de lipsuri care ies limpede în evidență cu prilejul examenelor. Studenții — și nu numai cei slab pregătiți — au unele noțiuni confuze. Ele corespund pasajelor care la curs, la lucrări, la stagii le-au fost expuse cu superficialitate. Aceasta se datorește nivelului scăzut pe care-l mai au încă unele lecții. Lecțiile — ca și activitatea practică — trebuie pregătite cu grijă și prezentate în colectivele de catedră, pentru a fi îmbunătățite. Aceasta însă nu este posibil fără o ambiantă favorabilă luptei de opinii și criticii, înoepînd chiar de la nivelul catedrei. Decanatele și rectoratul nu și-au îndeplinit întotdeauna sarcinile privitoare la controlul cursurilor, la organizarea unor analize care să ajute catedrele în munca lor de ridicare a calității lecțiilor și a capacității cadrelor didactice.

O altă lipsă care se face vădită cu deosebire acum este faptul că pentru numeroase discipline nu s-au redactat încă manuale sau cursuri, ori s-au redactat manuale prea voluminoase, în disproporție cu numărul de ore repartizate prin planul de învățămînt. De asemenea, unele cursuri apărute privesc numai o parte a materiei, sau le-au fost date studenților prea tîrziu. Așa, de exemplu, cursul de parazitologie a apărut de curînd, spre sfîrșitul sesiunii de examene, iar cursul de clinică medicală este așteptat să iasă de sub tipar de doi ani. Studenții continuă să învețe la aceste discipline — ca și la altele — după notițele pe care și le iau la curs, notițe care de cele mai multe ori nu conțin tot ceeace este important, sau înfățișează eronat unele legi, date, nume sau schițe.

Este de datoria conducerii Institutului medico-farmaceutic din București să soluționeze grabnic aceste lipsuri, astfel încît în viitor studenții să nu întîmpine nici o piedică în însușirea cît mai temeinică a materiilor care li se predau.

Într-o școală cu limba de predare germană

În clasa a V-a „C" a școlii de 7 ani cu limba de predare germană din București se dă examenul oral la limba română. Elevii vorbesc corect. De asemenea, posedă un vocabular bogat și colorat.

Sigură de sine, eleva Eva Luitle recită deosebit de expresiv poezia lui Eminescu „Ce te legeni codrule?" Margareta Voll trebuie să expună doar conținutul poemului „Lazăr de la Rusca" de Dan Deșliu. Totuși ea ilustrează povestirea poemului prin numeroase citate.

Helga Pildner povestește schița „Vizită" de Caragiale. Ea face o comparație între educația burgheză de odinioară și spiritul în care sînt educați astăzi copiii oamenilor muncii. Peter Flexor povestește și analizează basmul „Punguța cu doi bani" de Creangă, desprinzînd just faptul că acest basm exprimă nădejdea poporului în triumful cauzei sale drepte.

La gramatică, elevii dau dovadă de aceeași temeinică pregătire. Ei cunosc bine definițiile și știu să aplice just regulile în practică la analizele sintactice și morfologice.

Din cei 26 de elevi ai clasei a V-a „C", 22 au obținut nota „5" sau „4" și numai 4 elevi au primit nota „3", fără ca vreun elev să rămînă corijent.

D. LADISLAU

Ce s-a realizat — ce mai rămîne de făcut

Examenele de sfîrșit de an școlar — și, în deosebi, cele de absolvire — arată cu o deosebită limpezime calitatea muncii pedagogului, succesele și lipsurile sale.

Lucrările scrise și răspunsurile date de elevii clasei a X-a de la școlile din Cluj la examenele de limba și literatura română au confirmat serioasa pregătire profesională și atașamentul față de școală care caracterizează pe mulți dintre profesorii lor. Lucrările scrise au dovedit că elevii au cunoștințe precise și temeinice din întreaga materie a clasei a X-a. Aproape în fiecare clasă elevii au ales în egală măsură unul dintre cele trei subiecte trimise de Ministerul Învățămîntului, fără să arate vreo preferință vădită pentru unul din ele, fără să dea dovadă că ar cunoaște numai o anumită etapă a literaturii noastre din secolul al XX-lea. Toate aceste subiecte — de altfel bine formulate și frumoase — au fost tratate de majoritatea elevilor cu pricepere și cu discernămînt.

Ceea ce caracterizează răspunsurile scrise, ca și cele orale ale elevilor școlilor medii din Cluj din anul acesta este cunoașterea în adîncime a fiecărei opere literare studiate, ca și pricepere de a analiza o operă literară, de a-i reliefa tema și ideea, de a-i caracteriza personajele și de a scoate în evidență importanța ei în educarea maselor care construiesc socialismul în patria noastră. Spre deosebire de examenele din anii trecuți, elevii clasei a X-a nu s-au mai mărginit la afirmații generale, nu au mai înecat răspunsurile lor într-o avalanșă de fraze lipsite de conținut. Tratarea fiecărei probleme, în scris sau oral, a fost consistentă, strict în jurul subiectului, expusă într-o înlănțuire logică și argumentată.

Răspunsurile unor elevi de la școala medie de băieți nr. 6 sau de la școlile medii de fete nr. 2 și 9 ar putea fi citate în întregime, pentru că nu conțin nimic care ar putea să le scadă valoarea. Pornind de la conținutul operei, de la tematica ei, legată de frămîntările și năzuințele poporului, elevii au caracterizat, în lucrarea scrisă, fie personajul Vitoria Lipan, din romanul „Baltagul" de M. Sadoveanu, fie drama „Bălcescu" a lui Camil Petrescu cu reală pricepere, reliefînd acțiunile semnificative ale eroilor, legînd în mod just evenimentele prezentate în opera literară de realitatea socială. La oral, răspunsurile s-au caracterizat printr-o prezentare succintă dar închegată, dovedind siguranța elevilor, înțelegerea clară a diferitelor etape din dezvoltarea literaturii noastre.

În anii trecuți, elevii mai făceau multe confuzii, aveau lipsuri în ceea ce privește înțelegerea condițiilor istorice, economice, politice și sociale în care apărea o operă literară; acum, greșeli de acest fel mai sînt doar una, două pe clasă, iar cunoștințele de istorie nu mai apar rupte de analiza operei literare, ci se desprind din argumentarea valorii ei, din caracterizarea pe care i-o fac.

Un alt fapt îmbucurător îl constituie și grija pentru formularea corectă a ideilor, pentru respectarea ortografiei. Nu am întîlnit în lucrările scrise — decît doar la puținii elevi notați cu 2—greșeli de ortografie, ceea ce este remarcabil, deoarece în anii trecuți aceste greșeli inundau scrisul elevilor — chiar al celor mai bine pregătiți.

Dar — există totuși și un „dar" — examenele au dat profesorilor — pe lîngă bucuria de a trece în revistă o serie de rezultate pozitive ale muncii lor — și prilejul de a trage o serie de învățăminte pentru ceea ce au de făcut de acum înainte. Rezultatele bune obținute acum pot fi desăvîrșite; de aceea vom scoate în relief cîteva lipsuri care, pe baza cunoașterii cauzelor ce le-au determinat, pot fi ușor remediate.

Aș începe cu observația că, dintre cele patru clase a X-a la examenele cărora am asistat, cele mai slabe rezultate le-au dat elevii care au schimbat în ultimii ani cel puțin 3 profesori, dacă nu 4 sau chiar 5, iar cele mai frumoase răspunsuri le-am găsit, de pildă, la școala medie de fete nr. 2, unde elevele clasei a X-a „A" aveau de trei ani aceeași profesoară. Mai mult, unele dintre ele erau elevele tovarășei A. Ciobanu încă din clasa a VI-a. Limpezimea și concentrarea expunerii, siguranța cunoștințelor erau rodul unei îndrumări permanente și unice, al unei seriozități în muncă și al unei grîji pentru expunerea concisă și clară care au influențat pe eleve încă de la o vîrstă foarte fragedă.

Trecînd la lipsurile care s-au manifestat în cunoștințele elevilor, nu putem lăsa la o parte pe acelea care se datoresc, ca și în anii precedenți, unei concepții greșite a profesorului de limba și literatura română. Elevii au obținut rezultate bune la literatură, însă nu se poate spune același lucru despre cealaltă disciplină: limba română. Nici în anul acesta examenele n-au reușit să arate decît în mică măsură că studiul gramaticii ar urmări dezvoltarea gîndirii logice a elevilor, că i-ar ajuta să pătrundă mai bine măiestria artistică a scriitorului. Analizele gramaticale au fost sumare și simpliste la majoritatea școlilor. De pildă, analiza morfologică a unei fraze din „Harap Alb" de I. Creangă a sunat astfel: **cînd** e conjuncție de timp (!), pe e prepoziție, **aproape** e adverb, de e articol posesival (!?); **miezul** e substantiv masculin articulat (!), **nopții** e substantiv feminin articulat.

Însă atît alegerea textelor pentru biletul-anexă — traduceri cu construcții nefirești limbii române, sau chiar fragmente din operele scriitorilor noștri clasici care puneau elevilor probleme de nerezolvat — cît și felul cum erau lăsați elevii să analizeze mecanic, cu întrebări puse „în vînt", dovedesc că al treilea subiect pentru examenul oral — subiectul de limba română — nu a constituit pentru unii profesori o preocupare serioasă. Este adevărat că numărul mic de ore repartizat studiului gramaticii în clasele VIII-X nu permite o adîncire a problemelor spinoase ale acestei discipline — ceea ce nici n-ar fi necesar — dar de mult mai mare folos ar fi fost să se urmărească legarea problemelor de gramatică — chiar la examenul final — de principalele norme de exprimare corectă sau de lămurirea unor mijloace artistice folosite de scriitor pentru redarea conținutului.

Această din urmă problemă, preocuparea pentru mijloacele artistice întrebuințate de marii noștri scriitori în opera lor, continuă să fie încă puțin vizibilă în răspunsurile elevilor. Încercări timide au făcut în acest sens elevele de la școala medie de fete nr. 9, care s-au străduit să scoată în evidență arta folosirii diferitelor moduri de expunere: narațiunea, descrierea, dialogul, sau diversele mijloace folosite de scriitori pentru a caracteriza personajele din operele lor. Despre particularitățile artistice ale stilului scriitorilor prezentați n-a vorbit aproape nici un elev, deși ar fi fost atîtea de spus la analiza operelor maestrului M. Sadoveanu, a creațiilor poeților noștri de după 23 August 1944 etc. Spre această problemă trebuie să-și îndrepte profesorii de limba română atenția în viitorul an școlar, chiar la orele de limba română. Dar lipsa cea mai mare, care trebuie să dea cel mai mult de gîndit profesorilor de limba română, o constituie în special greșelile pe care le fac elevii în exprimare.

Desigur că, spre deosebire de anii trecuți, școlile au realizat astăzi un progres simțitor în această privință; totuși, au mai rămas încă deficiențe supărătoare. Elevii — deși absolvenți ai clasei a X-a — mai folosesc în vorbire și chiar în scris expresii ca: **aici** (adică în opera respectivă) **vedem; aici avem** — expresii care nu pot fi îngăduite nici la clasa a VII-a.

Elevii mai au încă stîngăcii în folosirea unor cuvinte noi, auzite la lecție sau cunoscute din lectura lor, deoarece nu le cunosc sensul decît aproximativ. Astfel, un elev de la școala medie de băieți nr. 6 spune: „simboliștii caută refugiul din realitate în **exotic**"; o elevă de la școala medie de fete nr. 9 scrie: „arta portretizării e un instrument pe care Sadoveanu îl poartă în mînă cu multă siguranță, îl folosește cu multă dibăcie, e un adevărat factor care contribue la mărirea valorii operei lui"... Alții folosesc greșit cuvinte uzuale. De pildă, un elev scrie: „Vitoria Lipan reprezintă chipul femeii de la țară **înglobată** în treburile gospodăriei"; același elev scrie, tot despre Vitoria Lipan, că are „credință în superstiții". Structura greoaie a frazei, abundența propozițiilor atributive, repetarea supărătoare a pronumelui relativ care sînt lipsuri ce trebuie să dea de gîndit profesorilor.

De asemenea, punctuația constituie încă pentru mulți din elevii noștri o problemă nerezolvată. Chiar dacă elevii scriu fără nici o greșeală de ortografie, găsești rareori o lucrare scrisă în care elevului să nu-i fi scăpat virgula între subiect și predicat — mai ales dacă între aceste două părți este intercalată o apoziție sau o construcție participială — între substantiv și atributul adjectival etc. Dacă într-un an de zile s-au făcut progrese atît de frumoase în ceea ce privește ortografia, sîntem îndreptățiți să credem că și problema punctuației — luată serios în mînă de tovarășii profesori — nu va mai fi la sfîrșitul anului viitor „o problemă".

Poate că aceste observații în jurul examenelor de limba și literatura română ale elevilor clasei a X-a de la școlile din Cluj să nu fie asemănătoare cu cele de la școlile din restul țării. Totuși, ele dovedesc că putem merge și că mergem cu pași siguri, cu fiecare an ce trece, spre realizări din ce în ce mai frumoase, spre un nivel din ce în ce mai ridicat al predării.

C. G. CHIOSA

Pentru terminarea la timp a construcțiilor școlare

Secția de învățămînt a regiunii Oradea desfășoară, sub îndrumarea Comitetului regional P.M.R. și cu sprijinul sfatului popular, o muncă susținută pentru terminarea la timp a construcțiilor școlare și reparațiilor prevăzute în plan pentru anul acesta. Astfel, pentru construcțiile efectuate din fondurile repartizate de Ministerul Învățămîntului s-a început încă din timpul iernii întocmirea planurilor și a devizelor, au fost obținute avizele legale și s-au încheiat contracte cu trustul regional de construcții locale.

Datorită măsurilor luate de secția regională de învățămînt și muncii stăruitoare pe care o desfășoară secțiile de învățămînt raionale, în deosebi cele din Aleșd, Oradea și Salonta unele construcții, ca de pildă acelea din comunele Inan, Gruilung etc. se apropie de sfîrșit.

In regiunea Oradea se acordă o mare atenție și reparațiilor generale ale clădirilor școlare, pentru care Ministerul Învățămîntului a alocat aproape 600.000 lei. Ținîndu-se seama de nevoile imediate ale școlilor, s-au prevăzut reparații generale la școlile din comunele Bratca, Roșia-Poniță, Marghita, la școala medie din Beiuș, precum și la casa de copii din Beiuș și la casa pionierilor din orașul Oradea.

Numeroși directori ai școlilor din regiune muncesc cu stăruință pentru pregătirea localurilor școlare, folosind cu pricepere posibilitățile locale. Astfel lucrează tovarășul Neguță Ion, directorul școlii din comuna Bratca. Deși s-au primit fonduri numai pentru repararea a patru săli de clasă, în această comună se amenajează acum, cu mijloace locale, 7 săli de clasă. Sprijinite de țăranii muncitori din sat, în frunte cu membrii de partid, cadrele didactice de la această școală au transportat din pădure și au fasonat materialul lemnos, au asigurat pietrișul, varul și o parte din cărămida necesară construcției.

In regiunea Oradea a luat avînt în acest an și construirea de locuințe pentru cadrele didactice. Așa, de pildă, 11 cadre didactice au primit pînă acum terenuri, bani și materiale și au început construirea de locuințe proprii, urmînd ca pînă la 1 septembrie acestea să fie terminate. Printre cei care își construiesc locuințe proprii sînt fruntași în munca de învățămînt ca Dragomir Coriolan, din comuna Haieu, Bartoloș Alexandru, din comuna Tinca etc.

Cu toate rezultatele bune obținute pînă acum, secțiile de învățămînt ale raioanelor din regiunea Oradea, împreună cu directorii de școli trebuie să-și intensifice eforturile pentru terminarea la timp a construcțiilor și reparațiilor școlare, întrucît nu peste tot munca se desfășoară în condiții bune. Este suficient să arătăm că în orașul Oradea s-au oprit lucrările de construcție a unui local de școală, pentru că planurile și devizele aprobate definitiv nu au fost predate T.R.C.L.-ului-Oradea.

Acțiuni mai energice trebuie să întreprindă și secția de învățămînt a raionului Marghita, pentru terminarea reparațiilor de la școala cu limba de predare maghiară din comuna Marghita, care sînt întîrziate.

Directorii școlilor din regiune trebuie să acorde o mare atenție reparațiilor curente. In lunile iulie și august, cînd toate șantierele sînt în plină activitate, școlile nu vor mai putea să-și asigure materialele necesare și să facă angajări de lucrări. De aceea toate acestea trebuie făcute din vreme.

Secțiile de învățămînt raionale au datoria să arate directorilor de școli ce măsuri trebuie luate cu privire la reparațiile școlare și, mai ales, să controleze dacă școlile știu ce fonduri le sînt prevăzute în bugetele sfaturilor populare, dacă au început procurarea materialelor și reparațiilor și cum se execută aceste reparații.

Experiența anului școlar trecut arată că în unele comune fondurile alocate pentru reparațiile curente au rămas necheltuite, de oarece nu s-au făcut toate reparațiile necesare din vina unor directori de școli care s-au dezinteresat de această problemă. Secțiile de învățămînt raionale n-au ajutat nici ele întotdeauna pe directori în rezolvarea sarcinilor cu privire la reparații.

O problemă care a scăpat secțiilor de învățămînt raionale, dar și secției de învățămînt regionale este aceea a construcțiilor de școli prin autoimpunere.

Secția de învățămînt a regiunii Oradea are toate condițiile pentru ca împreună cu secțiile de învățămînt raionale și directorii de școli să asigure terminarea la timp a reparațiilor și construcțiilor de școli. Este necesar numai să se lucreze cu tragere de inimă, cu pricepere și operativitate.

ION DUMITRU

Problemele muncii sindicale

Organele sindicale contribuie la întărirea colaborării dintre școală și familie

Folosind bogata experiență sovietică precum și experiența lor proprie, numeroase organizații ale sindicatului muncitorilor din învățămînt din țara noastră și-au îndreptat în mod deosebit atenția asupra propagandei pedagogice în rîndurile părinților, în scopul întăririi colaborării dintre școală și familie.

Una din formele cele mai răspîndite ale propagandei pedagogice în rîndurile părinților o constituie conferințele cu teme pedagogice. Comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt din raioanele Lenin și Stalin din Capitală, din raioanele Caransebeș, Roman, Sibiu etc. au mobilizat și au ajutat grupele sindicale să organizeze conferințe privind rolul familiei în educarea și instruirea copiilor, au organizat ele însele astfel de conferințe, ilustrate cu exemple concrete din activitatea educativă a școlilor și a părinților din raioanele respective.

Numeroase comitete sindicale au recomandat părinților cărți de literatură pedagogică. Astfel, la cluburile muncitorilor din învățămînt din orașele București și Sibiu s-au organizat expoziții și standuri de cărți cu tema „Cartea pentru părinți". De o deosebită popularitate s-au bucurat „serile de literatură pedagogică" organizate de comisia culturală a comitetului sindical raional Stalin din București.

O altă formă a propagandei pedagogice în rîndul părinților o constituie lectoratele pentru părinți. Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Gura-Humorului, de exemplu, în colaborare cu secția de învățămînt, a organizat în toate școlile din oraș lectorate pentru părinții elevilor.

La școlile de 7 ani nr. 5 și nr. 17, ca și la școala medie nr. 3 din Timișoara, lectoratele au contribuit la înlăturarea multora din lipsurile existente în educarea elevilor, au întărit colaborarea dintre școală și familie. La aceste lectorate, pe lîngă referatele prezentate de cadrele didactice au fost expuse și unele referate ale părinților, care au împărtășit experiența lor în munca de educare a copiilor. De pildă la lectoratul de pe lîngă școala elementară nr. 17, părinții elevilor au prezentat referate cu următoarele teme: „Cum organizez regimul de viață al copilului", „Exigența și atitudinea pe care o am față de abaterile disciplinare ale copilului", „Cum îmi ajut copilul în pregătirea și rezolvarea independentă a temelor date acasă" etc.

In perioada de pregătire a examenelor, organele sindicale de la școlile de 7 ani din comuna Dealul Frumos, de la Curtea de Arges, de la școala medie cu limba de predare română și de la secția cu limba de predare germană din orașul Agnita au ajutat pe directori în organizarea unor ședințe și consfătuiri cu părinții, la care s-a analizat situația la învățătură a elevilor și s-au luat măsuri comune pentru asigurarea încheierii cu succes a anului școlar.

Dacă pentru majoritatea organelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt, problema colaborării dintre școală și familie a constituit o preocupare serioasă, mai sînt unele comitete sindicale care subapreciază această activitate importantă, desfășurînd o muncă formală. Astfel, unele conferințe și referate prezentate la lectoratele pentru părinți sînt teoretice, rupte de viața și de munca școlii. Unele organe sindicale nu se preocupă de antrenarea comitetelor de părinți la diferite acțiuni ale școlii și nu îndrumează munca acestora. De asemenea se dă prea puțină atenție muncii individuale cu părinții.

Este necesar să se ia măsuri pentru lichidarea acestor lipsuri. De asemenea trebuie îmbunătățite și lărgite formele actuale ale muncii cu părinții. In școli, în cluburi, la colțurile roșii, se pot organiza expoziții cu cele mai bune caete ale elevilor, se poate afișa lista notelor obținute la învățătură și purtare, se pot expune lucrări de creație ale elevilor și material didactic confecționat de părinți sau cu ajutorul lor, forme de activitate care vor duce la strîngerea legăturii dintre școală și familie.

Organizînd o temeinică muncă de propagandă pedagogică în mijlocul părinților, luptînd pentru atragerea fiecăruia din ei la o colaborare activă cu învățătorii și profesorii, organele sindicale ale muncitorilor din învățămînt trebuie să aducă o contribuție însemnată la întărirea necontenită a legăturii dintre școală și familie

GH. GUȚĂ
activist al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

Pregătiri pentru vacanță

Dumitru Bejan
activist al C.C. al U.T.M.

In regimul de democrație populară, datorită grijii părintești a Partidului Muncitoresc Romîn și a Guvernului R.P.R., tineretul patriei noastre se bucură de largi posibilități pentru a învăța și a se înarma cu temeinice cunoștințe. Cu aceeași grijă cu care se ocupă de pregătirea tinerei generații pentru viitoarea sa activitate în producție, partidul și statul nostru se îngrijesc să creeze copiilor și tineretului condiții din ce în ce mai bune de viață, de dezvoltare.

In fiecare an, vacanța de vară aduce mari bucurii tineretului școlar din țara noastră. Sub îndrumarea organizațiilor de partid, organele de învățămînt, organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor și organele sindicale se îngrijesc cu mult interes de pregătirea și organizarea vacanței de vară a elevilor.

Anul acesta, prin grija partidului și a guvernului, un mare număr de elevi își vor petrece vacanța de vară în taberele locale sau în taberele de la munte și de la mare. In strînsă colaborare cu pedagogii, organizațiile U.T.M. din școli au luat din timp măsuri pentru ca anul acesta toți elevii din învățămîntul mediu să fie cuprinși în formele activității organizate ale vacanței. Toți elevii care nu vor pleca în taberele centrale și regionale vor participa la activitatea taberelor locale ce se organizează pe lîngă fiecare școală.

Multe organizații U.T.M. și conduceri de școli medii s-au îngrijit de pregătirea și organizarea vacanței de vară încă din prima jumătate a lunii aprilie. De pildă, comitetele organizațiilor U.T.M. și consiliile pedagogice ale școlii medii de băieți „I. L. Caragiale" și ale școlii medii de fete nr. 8 din București au luat inițiativa înființării unei tabere orășenești pentru elevii din raionul Stalin. Secția de învățămînt raională și comitetul U.T.M. al raionului au sprijinit această inițiativă, dînd îndrumări concrete asupra felului cum să se desfășoare pregătirile pentru organizarea taberei orășenești.

Numeroși elevi care au aflat despre înființarea taberei au adus sugestii și propuneri pentru întocmirea unui bogat program pe timpul vacanței. Astfel, planul întocmit de organizatorii taberei s-a îmbogățit mult, prevăzînd acțiuni deosebit de interesante. De pildă, pentru ca elevii să cunoască aspecte din viața tineretului din alte țări, și pe această cale să se întărească prietenia lor cu tinerii de peste hotare, în tabără se va organiza, odată la două săptămîni, „ora prieteniei". Această oră va da elevilor prilejul să asculte expuneri despre viața și tradițiile altor popoare, să facă lecturi din opere literare, să învețe cîntece și dansuri, să organizeze excursii pe hartă, să trimită scrisori unor tineri din alte țări, să pregătească daruri pentru Festivalul de la Varșovia.

Pentru lărgirea orizontului elevilor se va organiza un ciclu de conferințe asupra luptei pe care a dus-o poporul nostru muncitor, în frunte cu partidul, pentru desființarea exploatării. De asemenea, elevii vor asculta unele conferințe cu teme științifice și literare.

In tabără se va organiza o brigadă artistică, care va da spectacole cu programe speciale în fabrici și la sate.

Consiliul de conducere al taberei, cu ajutorul unui activ creat pe lîngă bibliotecă, va duce o largă acțiune de popularizare a cărților. Se vor organiza în acest scop recenzii pentru prezentarea ultimelor noutăți literare și științifice, întîlniri cu scriitorii. De asemenea, se vor organiza cît mai des procese literare, care stîrnesc mult interes în rîndurile elevilor. Vor avea loc șezători, serate literare etc. In planul activității taberei s-a prevăzut organizarea unui carnaval la care elevii se vor prezenta în costumele celor mai de seamă eroi ai literaturii noastre clasice și ai literaturii universale. In tabără se vor viziona filme, vor avea loc concerte, se vor organiza vizite la expoziții și muzee.

Membrii taberei vor participa la acțiuni de folos patriotic: vor amenaja parcul de lîngă școală, vor contribui la strîngerea recoltei în gospodăriile agricole colective și de stat din jurul orașului, vor sprijini măsurile de pregătire a deschiderii noului an școlar.

In tabără vor funcționa cercuri de aero și navo-modele, un cerc de mecanică, un cerc sportiv, un cerc al artiștilor amatori, un cerc al mîinilor îndemînatice. In cadrul cercului sportiv vor fi create secțiile de atletism, volei, baschet, handbal, tenis de masă, natație, șah și parașutism. Cercul sportiv va organiza diferite competiții sportive, întîlniri cu echipe muncitorești și sătești. In cinstea zilei de 23 August se va organiza o spartachiadă. De asemenea, cercul va organiza excursii de o zi la Snagov și excursii de cîteva zile în munți. Cercul mîinilor îndemînatice va confecționa jucării care vor fi date în dar elevilor clasei I-a. De asemenea, acest cerc va confecționa diferite materiale didactice, va repara hărți etc.

O atenție deosebită se va da cercului mecanic. Cu sprijinul comitetului raional U.T.M., acest cerc se va organiza pe lîngă o întreprindere, ceea ce va da elevilor posibilitatea să desfășoare o interesantă activitate practică și să învețe multe lucruri folositoare.

Organizată în felul acesta, activitatea taberei orășenești va atrage pe toți elevii și utemiștii din raion care vor rămîne în vacanță în oraș. Depinde acum de buna conducere de către pedagogi a activităților ca acestea să fie plăcute, interesante și pline de învățăminte pentru elevi.

Ar fi necesar ca astfel de tabere să se înființeze în toate localitățile din țară unde sînt școli medii de 10 ani, pedagogice, tehnice și profesionale. Sprijinindu-se pe organizațiile U.T.M., conducerile școlilor trebuie să procedeze de pe acum la stabilirea locului pentru tabără. Sînt necesare cîteva săli de clasă pentru activități în cercuri, bibliotecă, sală de lectură, o sală de sport, terenuri de sport etc. Trebuie luate apoi măsuri pentru amenajarea și înzestrarea taberelor cu tot ce este necesar. Colectivele de elevi și, în primul rînd, organizațiile U.T.M. pe clase trebuie să fie antrenate la amenajarea terenurilor de volei, baschet, fotbal, precum și a creării condițiilor în vederea trecerii probelor G.M.A.

Iată, de exemplu, cum au procedat elevii școlii tehnice de cărbune din Lupeni pentru a-și pregăti tabăra. Îndrumați de profesorii lor, cu sprijinul și cu sfatul utemiștilor, au reușit cu mijloace proprii și prin munca lor să-și amenajeze terenuri de sport și chiar un bazin de înot pe malul Jiului. Timp de o săptămînă elevii au lucrat la săpatul bazinului, au cărat pietre din apropiere și l-au căptușit în interior, au făcut un sistem simplu de circulație a apei prin bazin.

Cea mai importantă problemă care se ridică în fața cadrelor didactice și a organizațiilor U.T.M. în perioada vacanței de vară este problema asigurării unui conținut just al activității taberei. Avînd în vedere scopul principal al vacanței — recrearea, odihna copiilor — conducerile taberelor trebuie să pornească de la înțelegerea condițiilor specifice de muncă cu elevii în timpul verii, condiții care se deosebesc mult de cele obișnuite în timpul anului școlar.

Intreaga activitate în tabără trebuie să contribuie din plin la educarea elevilor în spiritul dragostei înflăcărate, al devotamentului profund pentru patrie, pentru partid și guvern. Conținutul adunărilor cu teme, al serilor literare, al conferințelor cu caracter istoric, cultural, politic trebuie să întărească patriotismul elevilor, să ducă la creșterea mîndriei lor pentru tradițiile revoluționare și progresiste ale poporului nostru.

In cadrul activității taberelor trebuie acordată o deosebită atenție folosirii literaturii ca un mijloc de educație patriotică. Este bine să se organizeze recenzii ale unor opere literare, discuții și convorbiri, întîlniri cu scriitori și poeți.

O formă simplă și deosebit de importantă prin care se poate realiza educarea patriotismului elevilor o constituie călătoria prin ținutul natal. Excursiile și activitatea de cercetare a ținutului natal nu numai că dezvoltă simțămîntul de dragoste pentru patrie al elevilor, dar le trezește în același timp și dorința de a întări și apăra patria.

Ne mai desparte puțin timp de zilele frumoase ale vacanței. Organizațiile U.T.M. și conducerile școlilor au datoria să depună toată străduința pentru a le oferi elevilor în timpul vacanței cele mai interesante și plăcute forme de activitate, care să le dea posibilitatea să împletească în mod armonios odihna cu o activitate atractivă și folositoare.

Lucrări de întreținere la cultura porumbului

In această perioadă, cadrele didactice din școlile sătești trebuie să răspîndească în rîndurile țărănimii muncitoare metodele agrotehnice înaintate de întreținere a culturilor — prășitul, plivitul, combaterea dăunătorilor.

Prima lucrare care se aplică la cultura porumbului, atunci cînd solul formează scoarță în urma ploilor, este grăpatul. Grăpatul culturii se poate aplica atît înainte de semănat, cît și după semănat, pînă cînd plantele au 4 frunze.

Grăpatul se aplică perpendicular pe rîndurile de porumb. Scopul principal al acestei lucrări de întreținere este spargerea scoarței sau crustei de la suprafața solului, pentru a se împiedica pierderea apei din sol și în vederea distrugerii buruienilor care răsar în această perioadă.

Principala lucrare de întreținere care se aplică la cultura porumbului este prășitul.

Scopul principal al acestei lucrări este în primul rînd combaterea buruienilor și afînarea solului în regiunile umede, precum și împiedicarea pierderii apei și combaterea buruienilor în regiunile de stepă și silvostepă mai secetoase.

Prașilele se execută manual, cu sapa, sau mecanic, cu prășitoarea mecanică cu tracțiune animală sau extirpatoare trase de tractoare.

Numărul prașilelor obligatorii la cultura porumbului în vederea obținerii unei recolte bune este de minimum 3. Prima prașilă se efectuează după ultimul grăpat — deci după ce porumbul și-a format 4 frunze — în condițiile cînd solul a prins crusta sau a fost invadat de buruieni. A doua și a treia prașilă se efectuează la intervale de 2—3 săptămîni. A doua prașilă se aplică atunci cînd plantele au o înălțime de 15—20 cm., iar a treia prașilă atunci cînd plantele au 50—60 cm.

Prima prașilă se execută mai adînc, iar prașilele următoare mai puțin adînc, deoarece există pericolul tăierii rădăcinilor care se dezvoltă aproape de suprafața solului.

La culturile semănate în cuiburi dispuse în pătrat, prășitul se efectuează mecanizat, aplicîndu-se ori de cîte ori este nevoie, adică ori de cîte ori terenul formează crustă în urma ploilor sau este invadat de buruieni. Numărul prașilelor poate să fie în aceste condiții de 4 pînă la 5. Recoltele obținute astfel sînt incomparabil mai mari decît la culturile prășite normal, de 2—3 ori.

O altă lucrare foarte importantă pentru cultura porumbului este răritul. Răritul se efectuează parțial la prima prașilă — cînd se lasă la cuib cîte două plante bine dezvoltate — și definitiv la prașila a doua, cînd se lasă la cuib o singură plantă, cea mai viguroasă și mai bine dezvoltată.

O lucrare de întreținere care se aplică la prașila a treia este deobicei copilitul — adică distrugerea lăstarilor care apar la baza tulpinei. In cazul cînd lăstarii nu sînt rupți, o bună parte din apa și hrana necesare formării boabelor este cheltuită în mod inutil, acest lucru ducînd la micșorarea recoltei. Copilitul trebuie executat înainte de apariția moțului porumbului.

Experiența gospodăriilor agricole colective, a gospodăriilor agricole de stat și a țăranilor cu gospodărie individuală din țara noastră a arătat că în mod obișnuit se poate obține fără nici un fel de greutate, prin lucrări aplicate la timp, o recoltă minimă de 2000 de kg. boabe de porumb la ha.

ION EFTIMIE
conferențiar universitar la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București.

BIBLIOGRAFIE

IN EDITURA ACADEMIEI R.P.R. A APĂRUT PRIMUL NUMĂR DIN „OCROTIREA NATURII"

(Buletinul Comisiei pentru ocrotirea monumentelor naturii, nr. 1/1955)
Din cuprins:

M. SADOVEANU: Pe Dunărea veche.
N. SĂLĂGEANU: Ocrotirea naturii în U.R.S.S.
E. I. NYÁRÁDY: Cheia Turzii, monument al naturii.
VALERIU PUȘCARIU: Peșterile din țara noastră. Însemnătatea științifică și ocrotirea lor.
EMIL POP: Mlaștinile noastre de turbă și problema ocrotirii lor.
LUDOVIC RUDESCU: Pelicanii din Delta Dunării.
MARGARETA DUMITRESCU: Lilieci, animale care trebuie ocrotite.
MIHAI BĂCESCU și ION TAZLĂOANU: Centenarul primei lucrări originale de ornitologie românească: Carol Walstein, „Elemente de Ornitologie".
IOSIF VIEHMANN: Formațiunile stalagmitice din peșteri.
MARCIAN BLEAHU: Groapa de la Barsa și peșterile ei.
GH. BOMBIȚĂ: Cercetări paleontologice în peștera de la Baia de Fier.
ST. PURCELEAN: Rezervația naturală Snagov.

OCROTIREA NATURII IN U.R.S.S. ȘI ȚĂRILE DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ
RECENZII
ACTIVITATEA COMISIEI PENTRU OCROTIREA MONUMENTELOR NATURII (1951—1954)

IN EDITURA DE STAT DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ AU APĂRUT URMĂTOARELE MANUALE

In limba maghiară:

Abecedar
Citire cl. II-a.
Limba romînă pentru școli maghiare cl. II-a.
Aritmetica cl. II.
Aritmetica cl. III.
Limba rusă pentru școli maghiare cl. IV.
Citire cl. IV.
Limba rusă pentru școli maghiare cl. V.
Gramatica cl. V—VII.
Istoria antică cl. V.
Limba rusă pentru școli maghiare cl. VI.
Algebra cl. VI—VII.
Fizica cl. VI.
Chimia cl. VII.
Fizica cl. VII.
Limba rusă pentru școli maghiare cl. VII.
Limba rusă pentru școli maghiare cl. VIII.
Geometrie cl. VIII—IX.
Fizica cl. VIII.
Fizica cl. X.
Trigonometrie cl. IX—X.

In limba germană:

Abecedar.
Istoria antică cl. V.
Algebra cl. VI—VII.
Fizica cl. VII.
Chimie cl. VII.
Geometrie cl. VI—VII.

precum și:

Aritmetică cl. I în limba cehă.
Aritmetică cl. II în limba cehă.
Aritmetică cl. II în limba slovacă.
Aritmetică cl. I în limba bulgară.
Aritmetică cl. II în limba croată.
Gramatica cl. III în limba idiș.

In atenția secțiilor de învățămînt și a directorilor școlilor de 7 ani și medii

Ministerul Învățămîntului comunică:

Pentru aprecierea lucrărilor scrise la matematică la examenul de absolvire a clasei a VII-a, profesorii de matematică vor lua în considerație numai primele două chestiuni.

Cronica evenimentelor externe

O nouă inițiativă a Uniunii Sovietice în favoarea păcii

Nota guvernului sovietic adresată guvernului Republicii Federale Germane, prin care se propune normalizarea relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană, constituie un document de o excepțională însemnătate pentru cauza păcii și securității în Europa și în întreaga lume.

Oamenii cinstiți din toate țările au primit cu o deosebită satisfacție această nouă inițiativă a guvernului sovietic. După încheierea Tratatului de stat cu Austria, după terminarea cu succes a tratativelor sovieto-iugoslave, inițiativa guvernului sovietic în legătură cu stabilirea de relații directe, diplomatice și comerciale, precum și culturale între U.R.S.S. și Republica Federală Germană constituie o nouă și importantă verigă în lanțul măsurilor pentru destinderea în relațiile internaționale, o nouă dovadă a politicii consecvente a statului sovietic de apărare a păcii.

Poporul romîn salută din toată inima noua acțiune a guvernului sovietic, văzînd în nota din 7 iunie un act menit să contribuie la normalizarea relațiilor internaționale, la crearea unei atmosfere de încredere și colaborare reciprocă între state.

Problema normalizării relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană are o importanță deosebită pentru popoarele europene. Experiența istoriei arată limpede că menținerea și consolidarea păcii în Europa depind într-o măsură hotărîtoare de existența unor relații normale, bune, între poporul sovietic și cel german. Lipsa unor relații normale între aceste două popoare nu poate să nu dea naștere în Europa la neliniște și să nu agraveze încordarea internațională generală. De aceea, cine vrea menținerea și întărirea păcii nu poate să nu dorească normalizarea relațiilor între U.R.S.S. și Republica Federală Germană. Așa se explică satisfacția și aprobarea vie de care se bucură noua inițiativă a guvernului sovietic în rîndurile tuturor popoarelor iubitoare de pace. In toate țările lagărului socialismului, presa subliniază că propunerea guvernului sovietic slujește cauza păcii și securității în Europa. Și în țările capitaliste presa progresistă salută inițiativa guvernului sovietic ca pe o măsură care are mare însemnătate pentru întărirea păcii în lumea întreagă.

Cele mai interesate în normalizarea relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană sînt popoarele acestor două țări. După cum se subliniază în nota guvernului sovietic, în anii cînd între popoarele sovietic și german au existat relații de prietenie și colaborare, ambele țări au tras mari foloase. Și, dimpotrivă, relațiile dușmănoase și războaiele dintre aceste popoare au dus la nenumărate nenorociri, lipsuri și suferințe.

Populația vest-germană este profund interesată ca între Republica Federală Germană și Uniunea Sovietică să se stabilească relații normale. Este semnificativ că propunerile în acest scop ale guvernului sovietic sînt întîmpinate cu satisfacție și aprobare în cele mai largi cercuri ale opiniei publice din Republica Federală Germană. Numeroase ziare vest-germane cer cancelarului Adenauer să accepte de îndată invitația guvernului sovietic de a merge la Moscova pentru discutarea problemei stabilirii de relații diplomatice și comerciale între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană. Ziarul „Der Tag" califică nota guvernului sovietic drept „un eveniment istoric" iar „Telegraf" scrie că „Bonn-ul se află în fața unei șanse unice în istoria sa".

Care va fi poziția pe care o va adopta guvernul Republicii Federale Germane în legătură cu normalizarea relațiilor cu Uniunea Sovietică — aceasta este întrebarea care frămîntă opinia publică vest-germană. Evoluția evenimentelor va arăta dacă guvernul federal va păși pe drumul stabilirii de relații directe, diplomatice și comerciale, precum și culturale, cu Uniunea Sovietică — drum care corespunde întru totul intereselor poporului german, sau va merge pe o altă cale. Deocamdată, după cum s-a anunțat într-un comunicat oficial consacrat notei guvernului sovietic, guvernul Republicii Federale Germane a declarat că „salută propunerea conținută în nota guvernului Uniunii Sovietice de a se stabili relații diplomatice, comerciale și culturale între Uniunea Sovietică și Republica Federală".

„Nota sovietică, se spune în continuare în comunicat, pune anumite probleme care necesită un studiu prealabil. Acest studiu a început. Trebuie să se spere că rezultatul acestui studiu va fi recunoașterea utilității unei întîlniri a cancelarului federal cu oamenii de stat din Uniunea Sovietică".

Interesele naționale ale popoarelor german și sovietic, precum și interesele păcii și securității europene cer normalizarea relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

Uniunea Sovietică nu s-a călăuzit niciodată de un sentiment de răzbunare față de poporul german. Aceasta se vede limpede din poziția U.R.S.S. în rezolvarea problemei germane, poziție ce corespunde întru totul intereselor naționale vitale ale poporului german, precum și din relațiile reciproce bune stabilite între Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană pe baza egalității în drepturi și a neamestecului în afacerile interne.

Guvernul sovietic consideră că stabilirea și dezvoltarea unor relații normale între U.R.S.S. și Republica Federală Germană vor contribui la rezolvarea problemelor nereglementate privind întreaga Germanie și vor trebui astfel să ajute la rezolvarea principalei probleme naționale generale a poporului german — restabilirea unității unui stat german democrat, iubitor de pace.

O mare însemnătate are propunerea guvernului sovietic în legătură cu statornicirea unor relații mai stabile între U.R.S.S. și Republica Federală în domeniul comerțului, precum și în legătură cu întreținerea unor legături științifice, culturale și tehnice, legături care au vechi tradiții.

Nota din 7 iunie a guvernului sovietic vine astfel în întîmpinarea năzuințelor maselor largi ale populației vest-germane și ale întregului popor german care dorește în mod sincer normalizarea relațiilor între U.R.S.S. și Republica Federală Germană.

Forțele agresive urzesc însă planuri care au drept scop să opună Uniunea Sovietică și Germania occidentală și să împiedice îmbunătățirea relațiilor dintre ele. Planurile cercurilor agresive urmăresc dezlănțuirea unui nou război. Poporul german nu poate să nu țină seama că un asemenea război ar transforma în mod inevitabil teritoriul Germaniei într-un cîmp de luptă și de distrugere și ar fi, în ceea ce privește consecințele lui, mai crud și mai pustiitor decît toate războaiele de pînă acum.

Este limpede că propunerea guvernului sovietic în legătură cu normalizarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană nu este pe placul cercurilor agresive în frunte cu cele din S.U.A. Tonul comentariilor presei americane în legătură cu nota guvernului sovietic arată că aceasta notă a stîrnit neliniște și o atitudine negativă în cercurile oficiale de la Washington.

La Londra, nota sovietică, după cum relatează agenția France Presse, „a stîrnit o mare derută" însoțită de oarecare neliniște.

Oamenii iubitori de pace își dau bine seama că cei care scontează să tragă profituri de pe urma împingerii Germaniei occidentale pe calea războiului n-au nimic de așteptat de la normalizarea relațiilor între U.R.S.S. și Republica Federală. Poporul german și toate popoarele europene știu însă să aprecieze la justa ei valoare nota guvernului sovietic, ca o nouă inițiativă în favoarea păcii și securității în Europa și în lumea întreagă.

Vacanța copiilor din „orașul lumină"

La Paris, în Bois de Boulogne, un ocean de verdeață însorită anunță începutul verii, al weekend-urilor și al vacanței...

Aceasta, bineînțeles, pentru bogătașii din Paris și pentru rumenele lor odrasle. Dacă întrebi însă pe un locuitor din strada Caille, el va ridica nedumerit din umeri: „Vacanța? Ce-i aia vacanță?"

Caille este numele unei fundături înguste și mohorîte din „orașul lumină". Pe copiii din fundătura Caille îi așteaptă o vacanță tristă, închisă între zidurile cenușii ale magherniților din mahalaua unde s-au născut și pe care nu au părăsit-o vreodată.

Deseori, printre picioarele copiilor, trece grăbit un șobolan cenușiu, pentru a se pierde în întunericul intrării de la numărul 2 sau de la numărul 6.

Sînt atîția șobolani în strada Caille! Foiesc peste tot: în camere, prin dulapuri, în curțile patrate, în dosul placardelor cu reclame, pe scările în nesfîrșită spirală și chiar în clasele nevăruite de cîțiva ani. Și copiilor le este atît de frică!

Marcelle Trognon a alergat chemată de țipetele băiețelului ei și l-a găsit bulmăcit de groază: un șobolan sărise din dulap și se ascunsese sub pat. Jeanette Desmarchelier spăla scările, avînd alături pe micuța Marie, în vîrstă de numai 2 ani. Un șobolan a mușcat-o de deget, iar fetița a suferit un șoc nervos. Părinții au făcut apel la prefectură. Un memoriu lung a arătat spaima copiilor și mizeria părinților.

Și credeți că memoriul acesta s-a pierdut în tainițele arhivei? Nu! Prefectura a luat măsuri urgente: li s-a recomandat locuitorilor din str. Caille și din străzile învecinate să cumpere praful miraculos contra șoarecilor, recomandat de o firmă cunoscută. După o săptămînă, cu tot praful, n-a murit nici un șobolan; ba — poate tocmai din cauza lui — au devenit mai agresivi. Un nou apel, aceeași mizerie întinsă pe mai multe pagini. Părinții cereau ca cel puțin copiii să fie trimiși pe vară din Paris. Și iarăși răspunsul prompt al prefecturii: „Din nenorocire" nu sînt fonduri. Dar prefectura, ingenioasă, a recomandat o altă otravă de șoareci, de data aceasta lichidă.

Ziaristul francez care relatează lupta cu șobolanii din strada Caille scrie că lichidul a avut efect imediat. Sute de șobolani morți zăceau peste tot și, în cîteva zile, un miros greu de putrefacție s-a răspîndit în tot cartierul. Oamenii au renunțat la otravă, șobolanii au reapărut, iar copiii din strada Caille continuă să ducă aceeași viață, făcîndu-și planuri de vacanță, pentru care prefectura nu are, „din nenorocire", fonduri. Fondurile statului francez sînt destinate altor acțiuni: în primul rînd înarmării soldaților atlantici. Pe lîngă sumele colosale alocate deja în acest scop, guvernul francez pregătește un spor al creditelor militare cu încă 100 miliarde franci...

Și pentru aceasta, copiii Franței trebuie să rămînă mai departe în maghernițele pline de șobolani, să se joace în ulițele strîmte, întunecoase și umede.

N. MĂGURA

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 323 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 17 iunie 1955

Pentru destinderea încordării internaționale

Problema micșorării încordării internaționale frămîntă azi pe oamenii iubitori de pace din toate țările lumii. Cercurile cele mai largi ale opiniei publice discută cu un deosebit interes asupra căilor care pot și trebuie să ducă la întărirea încrederii între state. Între aceste căi un loc deosebit îl ocupă asemenea probleme importante cum sînt: reducerea înarmărilor și interzicerea armei atomice și a celorlalte arme de exterminare în masă, crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, asigurarea păcii și securității în Asia și în Extremul Orient, restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în O.N.U. și altele.

După cum se știe, principala răspundere pentru menținerea păcii generale și a securității popoarelor revine marilor puteri. Așa se explică interesul pe care opinia publică mondială îl manifestă față de apropiata conferință a șefilor guvernelor Uniunii Sovietice, Statelor Unite, Marii Britanii și Franței.

Din notele schimbate la 6 și 13 iunie între aceste guverne, popoarele au aflat cu profundă satisfacție că cele 4 mari puteri au căzut de acord asupra locului conferinței, stabilindu-se ca ea să se țină la Geneva, precum și asupra datei de începere a conferinței, hotărîndu-se ca să se deschidă la 18 iulie. In realizarea acestui acord popoarele văd un succes al forțelor păcii, un rezultat al importantelor inițiative diplomatice întreprinse de guvernul sovietic în vederea destinderii încordării internaționale.

Care este scopul conferinței șefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Marii Britanii și Franței și ce așteaptă popoarele de la această conferință, iată două întrebări care nu pot fi despărțite.

Popoarele doresc fierbinte ca această conferință să contribuie efectiv la crearea unei atmosfere bazate pe încredere și înțelegere reciprocă în relațiile dintre state, la înlăturarea primejdiei unui nou război. De aceea știrea cu privire la ținerea conferinței dela Geneva este întîmpinată cu o fierbinte aprobare de către toți oamenii iubitori de pace.

In ceea ce privește poziția Uniunii Sovietice față de această conferință, se știe că ea corespunde năzuințelor popoarelor, intereselor lor vitale. Guvernul sovietic a arătat încă în nota sa din 26 mai a.c. adresată celor 3 puteri occidentale că are o atitudine pozitivă față de convocarea conferinței șefilor guvernelor Franței, Uniunii Sovietice, Marii Britanii și Statelor Unite ale Americii, avînd în vedere că „scopul susmenționatei conferințe este micșorarea încordării internaționale și întărirea încrederii reciproce în relațiile între state".

Cu totul alta este poziția Statelor Unite ale Americii față de apropiata conferință. Faptele dovedesc că cercurile guvernante din S.U.A. se pregătesc să vină la conferință nu în spiritul unei politici de înțelegere și bunăvoință, ci în vechiul spirit al politicii lor falimentare „de pe poziții de forță".

Nu constituie pentru nimeni un secret faptul că pînă nu demult cercurile conducătoare americane au avut o atitudine cu totul nefavorabilă ideii unei conferințe a șefilor guvernelor marilor puteri. Sub presiunea popoarelor, guvernanții din S.U.A. și-au schimbat poziția și au declarat că sînt de acord cu o asemenea conferință. Nu putem însă să nu observăm că în același timp ei și-au schimbat și tactica. Renunțînd la încercările de împiedicare a conferinței, care au dat greș, cercurile guvernante ale S.U.A. încearcă acum să găsească mijloace pentru subminarea lucrărilor conferinței, pentru a o lipsi de eficacitate. Mașina propagandei reacționare americane a și fost pusă în funcțiune în scopul orbirii maselor, în scopul „demonstrării" că această conferință n-ar putea să ducă la rezultate pozitive. Este semnificativ că în acest scop acționează nu numai politicieni americani bine cunoscuți ca fiind iresponsabili, ci și persoane care poartă răspunderea directă pentru politica externă a S.U.A.

Atrage în primul rînd atenția recenta declarație cu privire la apropiata conferință pe care a făcut-o reprezentanților presei însuși dl. Dulles, secretarul de stat al S.U.A. Dl. Dulles afirmă, fără ca el însuși să creadă cît de cît în ceea ce spune, că succesul conferinței ar depinde în primul rînd de dorința Uniunii Sovietice de a manifesta „un spirit constructiv nou" în reglementarea problemelor internaționale.

Politica externă a U.R.S.S. este bine cunoscută întregii lumi. Cît privește spiritul cu adevărat constructiv pe care guvernul sovietic îl manifestă în întreaga sa politică externă este suficient să amintim doar încheierea Tratatului de Stat cu Austria, propunerea Uniunii Sovietice în problema reducerii armamentelor, interzicerii armei atomice și înlăturării primejdiei unui nou război, normalizarea relațiilor sovieto-iugoslave, propunerea de a se stabili relații diplomatice și comerciale între U.R.S.S. și Republica Federală Germană și ne vom da seama că fiecare pas realizat pe drumul destinderii în relațiile internaționale este determinat, în primul rînd, de inițiativa guvernului sovietic, de politica de pace a Uniunii Sovietice.

Cum poate atunci dl. Dulles să pună în îndoială seriozitatea intențiilor guvernului sovietic în legătură cu apropiata conferință? Apare cît se poate de limpede că născocirile secretarului de stat al S.U.A., ca și ale altor politicieni americani care abordează apropiata conferință din punctul de vedere al politicii „de forță" urmăresc nu să înlesnească lucrările conferinței, ci să complice situația în preajma acesteia și să creeze dificultăți lucrărilor ei.

Succesul oricărei conferințe internaționale depinde de hotărîrea tuturor participanților la ea de a contribui la reglementarea problemelor nerezolvate, ținînd seama în modul cuvenit de interesele tuturor participanților la tratative. Pretențiile de a impune uneia din părți condiții de orice fel pentru tratative sînt absurde. Ar fi fost timpul de mult ca anumiți politicieni occidentali să se convingă că folosirea unor asemenea metode față de Uniunea Sovietică nu poate avea nici un fel de succes.

Incercările promotorilor politicii „de pe poziții de forță" de a torpila lucrările conferinței șefilor guvernelor celor patru mari puteri reies în modul cel mai limpede și din rationamentele d-lui Dulles, potrivit cărora conferința ar trebui să discute probleme ca „problema țărilor Europei răsăritene" și „problema activității comunismului internațional".

O veche zicală populară arată că zeii, cînd vor să dea pierzării pe cineva, îi iau mai întîi mințile. Se poate oare ca secretarul de stat al S.U.A. să nu știe că nu există nici un fel de „problemă a țărilor Europei răsăritene"? Sau poate și-a pierdut mințile? Să știe dl. Dulles și toți cei de teapa lui că popoarele din țările de democrație populară, care au răsturnat dominația exploatatorilor și au instaurat puterea populară, nu vor permite nimănui să se amestece în treburile lor interne. In ceea ce privește țara noastră, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat cu cea mai mare claritate că „chestiunea regimului de stat al Romîniei a fost hotărîtă odată pentru totdeauna de poporul romîn conform voinței și intereselor sale și nici un fel de putere străină n-are căderea s-o pună în discuție".

Nu mai puțin ridicolă apare referirea secretarului de stat al S.U.A. la „problema activității comunismului internațional". Pe bună dreptate se întreabă în declarația agenției TASS ce atitudine ar lua dl. Dulles dacă la conferința celor patru puteri s-ar pune de pildă problema „activității capitalismului internațional"?

Un lucru este limpede. Rationamentele d-lui Dulles și ale celor de o seamă cu el nu au nimic comun cu dorința de a se obține rezultate bune la conferință.

Poporul romîn, ca și celelalte popoare, urmărește cu vigilență manevrele dușmanilor păcii și consideră că apropiata conferință a șefilor guvernelor celor patru mari puteri poate fi folositoare numai în cazul în care din partea tuturor participanților se va manifesta dorința de a contribui la rezolvarea problemelor internaționale serioase și de a hotărî măsuri practice care să ducă la micșorarea încordării internaționale.

Practica de vară a elevilor și studenților

Practica pe care studenții și elevii școlilor profesionale și tehnice o desfășoară în timpul verii în cadrul întreprinderilor, pe șantiere, în gospodării agricole colective și de stat, în spitale, în instituții le dă posibilitatea de a aplica în procesul muncii cunoștințele teoretice, de a cunoaște îndeaproape procesul de producție.

Cele mai multe instituții de învățămînt superior, școli profesionale și tehnice au acordat în anii școlari trecuți o deosebită atenție pregătirii practice a viitorilor muncitori, tehnicieni și specialiști, s-au ocupat de buna organizare și desfășurare a practicii lor în producție, au depus eforturi însemnate pentru ca ei să-și însușească cunoștințe temeinice de specialitate. Așa, de pildă, în anul școlar trecut, școala profesională nr. 2 din Ploești, școala profesională nr. 1 din Cîmpina, precum și unele institute de învățămînt superior, stabilind o justă colaborare cu conducerile administrative și cu organizațiile de partid din cadrul întreprinderilor în care ucenicii și studenții și-au desfășurat practica de vară, au reușit să mobilizeze muncitorii, maiștrii, șefii de secții și inginerii în vederea sprijinirii muncii ucenicilor și studenților practicanți. In vara anului trecut s-au organizat, în special în sectoarele construcții și metalurgie, brigăzi complexe de producție formate din studenți, elevi ai fostelor școli medii tehnice și ucenici ai școlilor profesionale, care au luat parte activă la desfășurarea procesului de producție, obținînd rezultate dintre cele mai bune.

Rezultatele pe care le-au obținut studenții, elevii școlilor tehnice și ucenicii școlilor profesionale în perioada practicii de vară sînt strîns legate de felul în care facultățile și școlile au ținut legătura cu întreprinderile respective, de felul în care s-au preocupat de organizarea activității practice, de măsura în care i-au controlat și îndrumat pe practicanți în perioada activității lor. Se poate spune că în cele mai multe întreprinderi practicanții au avut posibilitatea de a participa efectiv la procesul de producție, de a-și desfășura activitatea în conformitate cu programele stabilite de instituțiile de învățămînt. Așa, de pilda, studenții Institutului politehnic din București și ai Institutului politehnic din Cluj au executat personal lucrări în atelierele de turnătorie; studenți ai Facultății de construcții de utilaj de la Institutul politehnic din București au lucrat efectiv în secțiile mecanice ale întreprinderilor unde și-au desfășurat practica. Rezultate bune au obținut în perioada practicii și studenții Facultății de științe naturale a Universității „Al. I. Cuza" din Iași, care au lucrat pe terenurile școlilor medii agricole și horticole, unde au învățat să organizeze loturi experimentale, studenții de la I.M.F. București, care au fost de un real folos în spitalele unde au lucrat, precum și studenții Institutului de construcții din București, care au primit calificative frumoase din partea șantierelor unde și-au desfășurat practica.

Majoritatea colectivelor de conducere a practicii elevilor și studenților au urmărit zilnic felul cum își îndeplinesc aceștia planul de muncă, cum își întocmesc caietele de practică etc.

O analiză minuțioasă a felului în care s-a desfășurat practica de vară în anul școlar trecut arată însă că atît în organizarea cît și în desfășurarea practicii de vară au existat o serie de deficiențe care au influențat în mod negativ pregătirea studenților și elevilor. Numeroase facultăți au trimis cu întîrziere propunerile în legătură cu întreprinderile în care urma să se desfășoare practica, ceea ce a făcut ca ministerele de resort să întîmpine greutăți în repartizarea studenților pentru practică. Deși unitățile de învățămînt au încheiat convenții de colaborare cu întreprinderile, totuși au fost întreprinderi care au refuzat să primească practicanți pe motivul că nu le pot asigura cazare și hrană. Aceasta a dus la o nouă schimbare a repartiției studenților, la scurtarea perioadei de practică a acestora, la slaba lor pregătire.

O altă deficiență în organizarea practicii a fost aceea că uneori studenții au fost repartizați în întreprinderi care nu corespundeau pe deplin specialității și gradului lor de pregătire. Așa, de exemplu, studenții anului III de la Institutul de petrol și gaze din Capitală — specialitatea utilaj — au fost repartizați pentru practică la Intreprinderea „Tudor Vladimirescu" din București, care produce utilaj pentru agricultură.

Unele ministere de resort fac greutăți în repartizarea studenților pentru practică. Așa de pildă, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a repartizat pentru practică în luna mai studenții anului IV în S.M.T. și gospodării agricole de stat multilateral dezvoltate, în cadrul cărora lucrează ingineri cu experiență, pentru ca în ajunul plecării la practică să schimbe repartiția și să trimită un număr de 200 de studenți în gospodării agricole colective. Acestia vor aduce într-adevăr un aport serios în munca gospodăriilor, însă ei nu vor avea posibilitate să se dezvolte, să-și întregească cunoștințele de specialitate.

Chiar în ceea ce privește elaborarea programelor pentru practică au existat în anul școlar trecut lipsuri serioase. Multe institute au alcătuit aceste programe în mod necorespunzător, unele le-au trimis întreprinderilor cu întîrziere. Ca un fapt pozitiv trebuie arătat că în acest an școlar Ministerul Invățămîntului în colaborare cu Ministerul Agriculturii și Silviculturii au întocmit programe de practică pe care le-au trimis institutelor agronomice.

Dacă cele mai multe întreprinderi au respectat întocmai programele trimise de facultăți, apoi au fost altele, ca de pildă Intreprinderea de conserve din Timișoara, care, neînțelegînd rostul practicii, nu au respectat programul și le-au cerut studenților să execute munci necorespunzătoare. La uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin nu s-a întocmit pentru studenți un plan de muncă, nu au fost repartizați just în timpul practicii, nu li s-a înlesnit trecerea prin toate secțiile.

Cele mai multe instituții de învățămînt superior, cît și școlile profesionale și tehnice au urmărit îndeaproape desfășurarea practicii de vară, pe baza unui plan dinainte întocmit. S-a constatat însă că dacă ucenicii școlilor profesionale, care și-au desfășurat practica, de cele mai multe ori, în întreprinderile din localitatea unde funcționa și școala lor, au fost controlați cu regularitate, studenții au fost controlați numai periodic, iar în unele cazuri aproape de loc. De multe ori delegații instituțiilor de învățămînt care au primit însărcinarea să organizeze și să controleze practica au neglijat problema rezolvării drepturilor materiale ale studenților.

Pentru ca în acest an școlar practica de vară să se desfășoare în condiții mai bune este necesar ca atît Ministerul Invățămîntului și instituțiile de învățămînt superior, tehnic și profesional, cît și ministerele de resort și întreprinderile care vor primi studenți și ucenici pentru practică să țină seama de lipsurile care au existat în anul trecut, acordînd o mai mare atenție practicii viitoarelor cadre de muncitori, tehnicieni și specialiști.

In acest an, Direcția generală a învățămîntului superior cît și Direcția generală a învățămîntului profesional și tehnic din Ministerul Invățămîntului au luat din timp măsuri de organizare a practicii de vară. Va trebui totuși ca delegații ministerului să controleze în toată această perioadă felul în care unitățile de învățămînt se îngrijesc de organizarea practicii, de controlarea muncii studenților și ucenicilor.

Instituțiilor de învățămînt le revine sarcina de a ține o legătură continuă cu unitățile în cadrul cărora își fac practica ucenicii și studenții, în vederea asigurării condițiilor materiale și a respectării programei de practică. Colectivele de control al practicii trebuie să asigure ca fiecare student și ucenic să asiste și să participe la executarea operațiilor principale specifice profesiei respective.

Pe baza programelor trimise de unitățile de învățămînt întreprinderile vor trebui să întocmească, la începutul fiecărei serii, un plan general de desfășurare a practicii, un grafic de mutare prin rotație pe locul de muncă a practicanților, indicînd totodată și operațiile pe care trebuie să le execute aceștia în fiecare secție.

Conducătorii de practică au sarcina de a-i ajuta pe ucenici și studenți să-și organizeze locul de muncă, să cunoască bine mașinile, să le întrețină și să le deservească, să le repare.

Practicanții trebuie să fie de asemenea înarmați cu cunoștințe de protecția muncii, de tehnica securității muncii. Cadrele didactice precum și specialiștii din întreprinderi pot acorda practicanților un sprijin însemnat organizînd ore de consultații în cadrul cabinetelor tehnice de pe lîngă întreprinderi.

Unitățile de învățămînt au sarcina de a interveni pe lîngă întreprinderi ca practicanții să fie dați în grija celor mai buni muncitori și ingineri, să li se dea posibilitatea să lucreze la mașinile cele mai perfecționate, pentru ca în perioada de practică ei să poată cunoaște metodele avansate de muncă, să învețe să mînuiască utilajul cel mai modern.

In perioada de practică studenții și ucenicii trebuie să-și completeze zilnic caietele de practică, care reflectă de fapt întreaga lor muncă. In anul școlar trecut au existat studenți care nu au primit pe caiete viza întreprinderii, din cauză că nu s-au achitat cu conștiinciozitate de sarcinile ce le-au revenit în cadrul practicii. In acest an unitățile de învățămînt vor trebui să se ocupe mai îndeaproape de studenți, pentru ca acest lucru să nu se mai repete.

Unii studenți și elevi au și început practica de vară, alții o vor începe în curînd. Prin eforturile unite ale tuturor acelora care răspund de buna pregătire a viitoarelor cadre de muncitori, tehnicieni și specialiști, se vor putea obține în desfășurarea practicii rezultate mai bune ca pînă acum, se vor crea condiții care să asigure succesul deplin al perioadei de practică — mijloc hotărîtor de făurire a unor cadre capabile, înarmate cu cunoștințe adînci și temeinice.

Au terminat reparațiile și curățenia în școală

Comitetul de părinți de la școala de băieți nr. 46 din raionul 23 August al orașului București s-a ocupat cu mult timp înainte de terminarea cursurilor de asigurarea fondurilor necesare pentru reparații și curățenie.

Din fondurile realizate s-a reconstruit o magazie pentru lemne, s-au făcut însemnate lucrări de reparație la acoperișul școlii, la bale, la conductele de apă etc. Indată ce s-au terminat examenele a început și munca de reparație și curățenie generală, încît într-o săptămînă de zile școala și-a schimbat aspectul. Mamele școlarilor au contribuit prin muncă voluntară la lucrările de amenajare și curățenie. Echipele de pionieri și școlari, sub îndrumarea cadrelor didactice, au pornit la pavoazarea claselor. Școala de băieți nr. 46 este de pe acum gata să-și primească elevii în noul an școlar 1955—56.

GLEB STATNIC

PRIN ȘCOLILE PATRIEI

Bilanțul muncii unui an

După un an de muncă, elevii școlii profesionale de construcții nr. 21 din București se prezintă în fața comisiilor examinatoare. Cei mai mulți dintre ei tratează subiectele într-o înlănțuire logică și argumentată, dovedind o serioasă pregătire profesională și dragoste față de meseria pe care și-au ales-o.

Folosind materialul didactic adus special în clasă, elevul Corneliu Gheorghiu din anul I „F"-zidari explică modul cum se execută zidăria după metoda cea mai avansată, „în lanț", dînd și exemple de realizări pe șantierul „Locuințe muncitorești-Vatra Luminoasă" unde a făcut practica în cursul anului.

Eleva Constanța Simulescu din anul II „A" instalații a obținut frumoase rezultate în munca practică pe șantiere, iar la examenul teoretic de absolvire a obținut la toate materiile nota 5, dînd dovadă de cunoașterea temeinică a tuturor problemelor legate de meseria sa.

Examenele de calificare ale absolvenților și elevilor din anii I și II s-au desfășurat pe marile șantiere ale Capitalei, șantiere unde elevii au efectuat practica în cursul anilor de studii. Rezultate frumoase au obținut elevii de pe șantierele „Blocuri muncitorești" de la C.F.R., din Bucureștii Noi, Ferentari și Vatra Luminoasă, unde ei au lucrat efectiv alături de muncitori după metodele de lucru cele mai noi în construcții.

Participînd la mai multe examene, am constatat că mai sînt elevi care nu s-au pregătit temeinic și care au obținut note slabe la mai multe materii.

Elevul Radu Dumitru, din anul I-falanțări, care în timpul anului a lipsit nemotivat atît de la cursuri cît și de la practică, nu a reușit să ia nota de trecere la examene, iar eleva Ana Dumitrescu din anul II-instalații tehnico-sanitare, care nu s-a străduit să-și însușească cunoștințe temeinice teoretice și practice, obținînd note slabe la examene, va fi trimisă în producție ca muncitoare necalificată.

Examenele de sfîrșit de an ne-au arătat asupra căror probleme trebuie să ne îndreptăm atenția în mod deosebit în anul școlar viitor, pentru a obține rezultate din ce în ce mai bune în pregătirea teoretică și practică a viitorilor muncitori calificați.

I. NANU
director adjunct al școlii profesionale-construcții

La o școală tehnică serală

In aceste zile, la școala medie tehnică de comerț, secția serală, din București se desfășoară examenele de diplomă ale elevilor din anul IV. Elevii, muncitori în diferite întreprinderi din Capitală, s-au pregătit pentru acest examen cu aceeași sîrguință cu care știu să muncească pentru îndeplinirea sarcinilor lor din producție.

Profesorii unei școli cu elevi care muncesc în producție au probleme deosebite, complexe de rezolvat. Profesorii acestei școli au știut însă să lupte cu toate greutățile și să învingă. Inainte de a începe pregătirile pentru examenul de diplomă, tovarășul diriginte Ion Preoteasa a stat de vorbă cu colectivul de elevi și cu fiecare elev în parte, pentru a lămuri însemnătatea meditațiilor și necesitatea de a participa cu regularitate la ele. Dirigintele a venit la locul de muncă al elevilor, pentru a cunoaște greutățile fiecăruia și pentru a arăta conducătorilor că trebuie să creeze elevilor timp liber pentru învățătură în această perioadă. In urma acestor vizite, s-au înlăturat multe greutăți din calea elevilor. Astfel, eleva Elena Ioniță, care lucrează la sfatul popular al raionului Gheorghiu-Dej, și elevul Ion Mihăilescu, șofer la I.C.A.S., au obținut concediul legal pentru studii la care aveau dreptul dar pe care nu-l obținuseră pînă atunci.

Paralel cu grija pentru a asigura elevilor condiții bune de învățătură, s-a desfășurat în școală o muncă susținută în vederea consolidării cunoștințelor în cadrul orelor de meditație. Tovarășa Elena Ciolac, profesoară de finanțare și creditare, a făcut de trei ori pe săptămînă ore de meditație în care s-a ocupat de fiecare elev în parte și în mod deosebit de elevii cei mai slab pregătiți. Cu ajutorul schemelor judicios alcătuite de tovarășa profesoară, elevii și-au putut sistematiza și întări cunoștințele. Capitolele mai grele din materie ca: circulația mărfurilor, reducerea cheltuielilor de circulație, balanța de venituri și cheltuieli etc. au fost bine înțelese datorită folosirii schemelor.

Profesorul de evidență contabilă, tovarășul Constantin Purcărete, a dat și el o atenție deosebită activității din această perioadă. In cadrul orelor de meditații, el a insistat asupra unor probleme mai însemnate, ca, de pildă, evidența contabilă industrială.

Elevii au studiat cu deosebit interes în timpul anului problemele privitoare la planificarea economiei. In cadrul orelor practice care s-au desfășurat cu prilejul recapitulării, tovarășul profesor Scarlat Niculescu a subliniat cu deosebire chestiunile privitoare la modul de calculare a coeficienților de reducere a cheltuielilor de circulație. Elevii cunosc acum bine această problemă, înțeleg importanța pe care o are reducerea acestor cheltuieli.

Pregătiți astfel de către profesori, muncitorii elevi ai secției serale de la școala medie tehnică de comerț se prezintă cu încredere în fața examenelor de maturitate, la care sînt hotărîți să arate că vor ști să ducă o muncă temeinică în viitoarea lor activitate.

MIHAI DUMITRACHE

Însemnări

Mii și mii de mărturii, din toate colțurile țării, oglindesc atașamentul fierbinte al pionierilor și școlarilor la lupta pentru pace a întregului nostru popor, a tuturor popoarelor lumii. Sînt mărturii simple, dar entuziaste, pornite din inimi calde de copil. Iar în fruntea elevilor stau pedagogii, care îndrumă aceste acțiuni, insuflă elevilor conștiința măreției luptei pentru pace, pe care o duc astăzi toate popoarele lumii.

Multe serbări școlare de sfîrșit de an s-au transformat în manifestări puternice ale păcii, ale bucuriei de a trăi și a învăța într-o țară liberă, care își făurește un viitor minunat. La școala nr. 22 de fete din Galați, serbarea de sfîrșit de an a fost deschisă prin conferința profesoarei Maria Cristea, secretara comitetului de luptă pentru pace din școală. Conferința intitulată „Apărătorii păcii, stîncă de granit în fața agresorilor atomiști" a arătat hotărîrea neclintită a elevilor și a pedagogilor din școlile noastre de a-și intări lupta pentru pace.

Cînd deschizi ușa de intrare a școlii nr. 5 din Bacău, privirea întîmpină un minunat panou, deasupra căruia stă scris, cu litere mari, albe, cuvîntul „PACE". Sînt expuse aci, prin sîrguința cadrelor didactice și a elevilor, articole, fotografii, desene, care vorbesc despre lupta pentru pace a popoarelor, despre viața fericită a copiilor din țările eliberate din robia capitalistă și despre viața grea a tineretului din țările imperialiste.

La „colțul păcii" de la școala pedagogică de fete din Constanța, un panou de onoare poartă chipurile elevelor fruntașe la învățătură și în acțiunile obștești. Elevele școlii scriu regulat la gazeta de perete articole pline de avînt în care vorbesc despre lupta lor pentru pace.

Elevii școlilor noastre s-au străduit să întîmpine măreața adunare a popoarelor pentru pace, care se va deschide la 22 iunie la Helsinki, capitala Finlandei, cu și mai mari succese în bătălia examenelor. In conștiința lor, ca și în conștiința pedagogilor care-i instruiesc și-i educă, voința de pace și încrederea neabătută în victoria ei sînt azi mai vii ca oricînd.

M. COMANESCU

FOTOCRONICA „Gazetei învățămîntului"

La școala elementară nr. 3 de băieți din Constanța elevii se ocupă cu mult interes de navomodelism.

In clișeul din dreapta: doi membri activi ai cercului de navomodelism al școlii.

Pentru elevii școlilor elementare vacanța a început. Copiii din Capitală vin zilnic la cercurile Palatului Pionierilor, desfășurîndu-și activitatea sub îndrumarea plină de grijă a cadrelor didactice.

In clișeul de jos: în cercul de tîmplărie mecanică al Palatului Pionierilor.

La școala medie de fete nr. 1 din Iași, elevele clasei a IX-a „A" dau lucrare scrisă la limba romînă. Subiectul — „Forța morală a poporului și conducătorilor lui în lupta împotriva cotropitorilor" — este tratat cu siguranță și pricepere. Din paginile scrise cu îngrijire se desprind chipurile luptătorilor pentru libertatea poporului, așa cum au fost înfățișate în operele scriitorilor noștri clasici.

In clișeul din stînga: un aspect de la examenul scris.

Scrisoare către colegii din învățămînt

Prof. univ. Marcel Breslașu
președintele secției de literatură pentru copii și tineret a Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

Intr-o fabulă publicată acum cîțiva ani, mă răfuiam cu aceia care socotesc literatura pentru copii ca o îndeletnicire minoră a scriitorului. Era vorba acolo de acei.., ceasornicari ocupați să meștereasă orologii pentru turlele de biserică, gîndind că a face micile ceasornice e treabă pentru ucenici! Morala sublinia poziția nu numai nejustă, dar și paradoxală a unor astfel de meșteri: cu cît mecanismul este mai gingaș, rotițele și pîrghiile mai mărunte, cu atît realizarea este mai anevoioasă... A pune în mișcare tic-tacul unei inimi de copil, a te pleca cu dragoste și grijă peste bătăile ei abia perceptibile, a-i da instrumentul care măsoară vremea și vremurile, iată munca cea mai de cinste a noastră, a tuturor acelora care facem educația comunistă a celor mai tinere vlăstare ale Patriei.

In această ordine de idei, dragi tovarăși învățători și profesori din școlile elementare și medii, contribuția și, implicit, răspunderea oricărui dascăl în formarea noilor generații îmi apare cu atît mai importantă, mai decisivă, cu cît îi sînt încredințați copii mai mici. Vă mărturisesc că adeseori ascultînd cîte un student, la Universitate, aduc în sufletul meu laudă sau blam acelora care au dăltuit — cu pasionată migală sau cu grosolană grabă — sufletul și mintea adolescentului care se află în fața mea...

Firește, educația copilului este un fenomen complex, la buna desfășurare a căruia își au înrîurirea lor atmosfera care domnește în familie, exemplele celor vîrstnici, ambianța din școală și stilul pe care știe să-l imprime muncii, încă de la primii pași, învățătorul — ceva mai tîrziu activitatea politică din cadrul organizației pionierești; alături de acestea — spun alături de acestea și nu la urma lor — cele dintîi contacte cu arta și literatura: teatrul, de la „Țăndărică" pînă la drama istorică, și cartea, de la basmul cu poze la romanul științific sau de aventuri.

Mă voi opri la această problemă mai restrînsă: a colaborării dintre membrii corpului didactic și noi, scriitorii pentru copii și tineret, în ceea ce privește selectarea, difuzarea, comentarea acestor lucrări în rîndurile învățăceilor lor. De pe masa de lucru a poetului, a povestitorului, pînă în mîna copilului, cartea parcurge un circuit destul de lung: referate și îndrumări în Editură, adesea pe cîteva versiuni succesive, ilustrație, tipărire, distribuție pe vasta rețea pînă în librăria de la oraș, în biblioteca unui cămin cultural al unui cătun îndepărtat... Dar mai rămîne o ultimă etapă a acestei peregrinări, etapă pe care aș numi-o „individualizarea" lecturii — intervenția competentă, plină de atenție și de discernămînt, bizuită pe cunoașterea îndeaproape a fiecăruia dintre micii cititori, de către învățătorul lor. Vreau să fiu bine înțeles: tot ceea ce se publică la noi, lucrări originale ca și traduceri, este material îndelung cumpănit și verificat, în mîinile copiilor nu pot ajunge cărți „rele" sau pur și simplu „indiferente" din punct de vedere educativ. Dar micii lectori au o înclinație de a ceti deavalma, la întîmplare, — și cum le-am putea cere oare să aibă ei înșiși criterii de selecție? — nu în mod progresiv, de la simplu la complicat, de la ceea ce corespunde vîrstei lor, bagajului lor de cunoștințe, la treptata îmbogățire a acestui bagaj, pe măsura și în ritmul creșterii lor firești. Nu uit, scriind aceste lucruri, sfatul marelui pedagog Makarenko, de a da copiilor întotdeauna cărți care pun probleme, solicitînd o contribuție activă a cititorului pentru cuprinderea și rezolvarea lor. Dar nu toți copiii evoluează la fel de repede și la fel de adînc — istețimea fiind uneori simptom de superficialitate, gîndirea mai molcomă, semn de temeinicie...

Este locul, așa dar, să intervină o diferențiere, pe îndivizi și grupe de îndivizi, menită să valorifice la maxim învățăturile pe care le oferă cărțile noastre. Mă refer aci atît la conținutul lucrărilor cît și la realizarea lor artistică, nu numai indisolubil legate între ele, ci înfățișînd un fenomen unitar. Cu riscul să-mi aprind paie în cap cu unii pedagogi, afirm că nu există cărți „bune" sau măcar „utile" care să fie prost scrise.

Cine, dacă nu bunul pedagog, este chemat să țină și să urmărească evidența acestor lecturi, să intervină cu tact și autoritate în selecția lor, să dozeze și să gradeze această hrană sufletească, așa cum procedează grădinarul cu diferiții lui arbuști? O discuție prietenească, venită la timpul său, în care accentul este pus pe cutare carte, pe cutare erou, pe cutare comportare a acestuia, într-un anumit „context" de împrejurări, poate exercita o influență directă, vie, nemijlocită, mai curînd decît, iertați-mă, o dăscăleală abstractă năclăită în generalități... Știți, la fel de bine ca și noi, scriitorii, că personagiile cărților apar pentru copii ca niște făpturi adevărate, nu ca ficțiuni — mărturie stau maldărele de scrisori pe care le trimit prin intermediul „Luminiței" sau al „Cravatei roșii" eroilor lor preferați, cerînd cu seriozitate ca aceștia să le răspundă. Domniile-voastre, dragi tovarăși, ați putea da asemenea răspunsuri, ducînd mai departe în convorbirile cu elevii, prieteniile astfel legate.

Poate vă cerem prea mult? Din păcate — așa cum a rezultat din unele luări de cuvînt la recenta plenară a Uniunii Scriitorilor din R.P.R., cu privire la literatura pentru copii — se mai găsesc cadre didactice care nu satisfac cerința elementară de a fi în curent cu ceea ce citesc copiii care le sînt încredințați, cadre care nici măcar nu citesc ele însele această literatură, socotind pe semne că ea face parte din activitatea „extrașcolară" a elevilor. Aplecați peste voluminoase tomuri de psihologie infantilă, ei nu găsesc — sau dacă o găsesc nu vor să o piardă — vremea necesară pentru asemenea lecturi „puerile"! Iacă, U.T.M.-ul a inițiat o „întrecere" printre instructorii de pionieri, antrenîndu-i să citească tot mai multe cărți, atît cele pentru tineret cît și cele ale beletristicii generale. Mi-am exprimat nădejdea că în cadrul acestei numărători vor fi socotite la loc de cinste cărțile pentru copii, de care această categorie de educatori au luat cunoștință.

Profesorii și învățătorii noștri, cei mai mulți dintre dînșii cărturari cu multiple preocupări, oameni de cultură, îți pot vorbi despre ultimul roman, despre ultimul volum de versuri „pentru oameni mari" apărut și care se și află pe rafturile bibliotecii proprii! Dar oare citesc ei cu aceeași însuflețire și aceeași... promptitudine, revistele și cărțile noastre pentru copii?

Ne vor răspunde unii: sînt slabe, cenușii, schematice; noi, care cunoaștem copiii, nu-i regăsim în acele pagini... (Un profesor spunea la plenara noastră că literatura românească pentru copii n-a mai produs nimic valabil de la... 1917!) Noi cunoaștem, în parte, aceste slăbiciuni, știm și de unde se trag, ne străduim să le îndreptăm, ne bucurăm de fiecare reușită, ne mîhnim de fiecare insucces.

Ne puteți ajuta, exercitînd o critică competentă și constructivă în revistele noastre literare — și extind invitația încredințat că ea va găsi har și în ochii altor redacții — cum ar fi gazeta care mă găzduiește astăzi sau „Scînteia tineretului". Discuții în jurul unei cărți sau al unei probleme de educație au fost inițiate de diferite publicații ale noastre în ultimii ani. Dar „lupta a încetat, din lipsă de luptători" nu fiindcă s-ar fi nimicit între ei, în ardoarea bătăliei, ca în citatul din Corneille, ci dimpotrivă pentru că „luptătorii" s-au ținut departe de ea, unii din sfiicioase, alții din sub-prețuire, cei mai mulți din vinovată nepăsare. Plenara de care vorbeam ne-a dezvăluit nu numai multiplicitatea și ascuțimea problemelor care stau în fața acestui sector al literaturii, dar și rezervele nebănuite de oameni prețuiți și devotați — profesori universitari la catedrele de literatură pentru copii, cadre didactice din școlile medii și elementare, pedagogi, colaboratori ai revistelor și editurilor — care ar putea și ar trebui să-și spună mai des cuvîntul asupra realizărilor și deficiențelor noastre — de care, într-o mai mare sau mai mică măsură, răspund alături de noi.

Vorbind la plenara noastră, tovarășa Tatiana Bulan a exprimat preocupările Ministerului Învățămîntului în domeniul cărții pentru copii, dîndu-ne sugestii prețioase și asigurîndu-ne de activarea colaborării dintre toți factorii care contribuie la procesul de învățămînt — și secția noastră din Uniunea Scriitorilor. O largă inițiativă de jos, a cadrelor înșeși, o participare combativă la dezbaterea problemelor muncii noastre va însemna una din contribuțiile cele mai eficiente ale acestei colaborări.

Formele unui asemenea ajutor sînt nenumărate... Articole în ziare și reviste, de care am mai vorbit, scrisori tovărășești adresate scriitorilor sau redacțiilor, „informări" despre analiza unei lucrări făcute de elevii unei clase, comunicarea rezultatelor unui sondaj: ce doresc copiii să scrieți sau — cred că ar fi trebuit să începi cu aceasta! — transmiterea de „material de viață", de întîmplări caracteristice — vrednice de a fi studiate la fața locului și transfigurate într-o operă literară. Am aflat că funcționează în București un cenaclu literar al profesorilor. Cunoaștem, din deplasările noastre pe teren, că și în alte orașe ale țării, printre cei mai activi îndrumători și participanți la cenaclele literare sînt unele cadre didactice, în special profesorii de limba română. Acestia ar putea face începutul și nu mă îndoiesc că vor veni și alții, tot mai numeroși, să îngroașe rîndurile sprijinitorilor literaturii pentru copii. „A educa oameni — scria Gorchi — înseamnă a-i revoluționa". Aceasta este cu atît mai mult valabil cînd avem de educat copiii, viitorii cetățeni ai Patriei noastre socialiste, cei care vor avea de păzit și de dus mai departe cuceririle revoluționare ale poporului nostru.

Ne-am bucura nespus dacă, folosind perioada vacanțelor, unii dintre profesori ar citi — sau ar reciti — cărțile destinate elevilor (și propriilor lor copii) și si-ar face cunoscute gîndurile lor, așternute pe hîrtie, așa, tovărășește și în spirit de echipă, cum am încercat să o fac și eu în această scrisoare „deschisă" cum îmi este și inima.

Expoziția permanentă a cabinetului pedagogic

Pentru a veni în ajutorul profesorilor care predau științele biologice, cabinetul pedagogic regional din Timișoara a organizat o expoziție permanentă, în care sînt expuse materiale ce ilustrează experiența pozitivă a celor mai bune cadre didactice din regiune.

S-a observat că în școlile din regiunea Timișoara există un număr destul de mare de cadre didactice care nu știu să confecționeze și să folosească în condițiile cele mai bune materialul didactic. Astfel, într-o serie de școli din regiune există colecții de fructe și semințe. Acest material nu este însă sistematizat după un criteriu științific. De pildă, deși la școala de 7 ani cu limba de predare română din Ceacova, raionul Deta, există o colecție bogată de fructe și semințe, folosirea ei nu dă rezultatele așteptate, deoarece întregul material este așezat la întîmplare, nesistematic. De asemenea, în multe școli ierbarele și insectarele se întocmesc greșit, plantele și insectele fiind așezate, de multe ori, după mărimea și culoarea corpului, sau după alte criterii morfologice neesențiale.

In unele școli din orașele Caransebeș și Timișoara există acvarii prost plasate — în sala profesorilor sau în cabinetul directorului — din care cauză elevii nu ajung să vadă și să îngrijească peștii, să studieze diferite fenomene biologice legate de felul lor de viață.

Expoziția permanentă organizată de Cabinetul pedagogic regional are rolul de a contribui la lichidarea lipsurilor în confecționarea și folosirea materialului didactic. In cadrul acestei expoziții se vor demonstra anumite experiențe sub îndrumarea metodiștilor sau a profesorilor de specialitate din activul cabinetului.

Materialul de botanică, zoologie și fiziologie animală pe care îl cuprinde expoziția este prezentat după criterii tematice. Astfel, la botanică s-a dat o mare importanță metodicii muncii pe parcela experimentală. In cadrul expoziției se poate vedea o planșă care reprezintă un plan model al unui teren de experiență, cuprinzînd toate categoriile de plante și experiențele prevăzute de programa școlară. Alături este expus un caiet de observații în legătură cu munca pe parcelă.

Pe un panou de carton sînt fixați cîțiva știuleți de porumb obținuți pe parcela experimentală a școlii de 7 ani din comuna Sudriaș, raionul Făget, din flori rămase nepolenizate, din flori polenizate normal, din flori polenizate suplimentar sau polenizate cu polen de la alte soiuri.

Fructele și semințele din cadrul expoziției sînt prezentate după anumite criterii — de pildă, după felul fructelor (fructe cărnoase și uscate, fructe care se deschid și care nu se deschid), semințe aparținînd celor mai obișnuite buruieni, colecție comparativă de semințe aparținînd plantelor de cultură etc.

Tema: „Intocmirea unui ierbar" din cadrul expoziției arată, cu ajutorul unei colecții de fotografii, cum trebuie strînse, pregătite, presate și aranjate plantele într-un ierbar. Importante sînt ierbarele în care se păstrează plantele luate de pe parcela experimentală în diferite faze de creștere și dezvoltare.

La una din mesele expoziției se găsește materialul necesar pentru o lecție de lucrări practice cu tema: „Structura internă a frunzei". Se pot vedea aici: un microscop, un brici pentru secțiune, pensetă, coloranți, sticlă pentru coloranți, măduvă de soc etc. La tabla de alături se vede un desen schematic, care reprezintă o secțiune transversală prin frunză.

In legătură cu „confecționarea materialului didactic pentru lecțiile de zoologie" se demonstrează metodele de împăiere a păsărilor. Cu ajutorul materialului expus se poate urmări procesul tehnic al împăierii. Alături de preparate se găsesc și instrucțiuni scrise cu privire la felul cum trebuie să se desfășoare împăierea.

Pentru a se demonstra modul de pregătire a preparatelor morfologice și anatomice conservate se expune un material cu tema: „Disecția melcului". Aici se poate vedea utilajul necesar acestei lucrări: vase cu stearină (pentru disecții făcute sub apă) foarfeci chirurgicale, bisturiu, pensetă, ace spatulate. Alături, pe tablă, ca și în cazul lecției de laborator despre structura internă a frunzei, se poate vedea schițat desenul în cretă colorată.

In acvariul expoziției permanente se găsesc animale și plante acvatice din apele noastre stătătoare — diferite specii de pești, tritoni, lamelibranhiate, gasteropode, insecte acvatice, arahnide și altele. Instrucțiunile care însoțesc acvariul explică natura lucrărilor și observațiilor care pot fi făcute de elevi în legătură cu organismele din acvarii. De pildă se indică studierea particularităților structurale și de viață în funcție de condițiile de trai, a legăturii între fauna și flora din acvariu etc. Foarte interesantă și instructivă este studierea tritonilor, la cari se pot observa hrănirea, respirația, înmulțirea, regenerarea, hibernarea.

Terariul prezentat la expoziție este confecționat dintr-un schelet de lemn, cu plăci de sticlă și pînză de sîrmă împletită, amenajat în interior cu gazon, pietriș, nisip, frunze uscate, ramuri putrede și plante cu flori etc., pentru a se crea condiții variate, asemănătoare mediului natural. Aici trăiesc gușteri, șopîrle, broaște, șerpi, diferite insecte. Instrucțiunile însoțitoare indică lucrările și experimentele sau observațiile pe care le pot face elevii.

In cadrul expoziției există de asemenea material care se referă la unele lucrări practice de fiziologie animală. Institutul medico-farmaceutic din Timișoara a pus la dispoziția cabinetului pedagogic miografe, cardiografe, un pneumograf, canule pentru circulație artificială la inimă, diferite întrerupătoare, excitatoare etc. cu ajutorul cărora se organizează o serie de lucrări practice. Cabinetul va căuta să adapteze și să simplifice aceeste aparate, în așa fel încît ele să poată fi confecționate și folosite în școlile de 7 ani.

Cabinetul pedagogic regional își propune să scoată mai larg la iveală și să popularizeze în cadrul expoziției permanente experiența înaintată a multor cadre fruntașe din regiune în ceea ce privește confecționarea și folosirea materialului didactic. De asemenea, cabinetul își propune să prezinte la expoziție material referitor la unele tipuri de lecție, precum și întregul material ce trebuie folosit la o lecție, începînd cu planul calendaristic, planul de lecție, materialul didactic, desenul schematic făcut de profesor pe tablă și chiar cîteva caiete de notițe ale elevilor. Aceste materiale vor fi însoțite de indicații asupra metodelor și procedeelor care se recomandă pentru lecția respectivă.

Realizînd aceste sarcini, expoziția-laborator a cabinetului pedagogic va reuși să aducă o contribuție însemnată la ridicarea nivelului predării științelor naturale în școlile regiunii.

IOAN PETRAȘCU

Copiii învață să devină buni agricultori

Educatorii de la casa de copii nr. 7 din București au obținut rezultate deosebite în înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă practică, ajutîndu-i să lege strîns cunoștințele însușite în școală de munca practică.

Casa de copii are un teren agricol de 12.000 m.p. unde elevii au posibilitatea să învețe multe lucruri în legătură cu munca agricolă. Brigăzile de copii și-au început activitatea pe acest teren îndată ce s-au topit zăpezile. Ei au curățit terenul de pietre, au curățit pomii de ramuri uscate și de omizi. Brigada formată din elevii claselor V—VII a amenajat o răsadniță caldă. Înainte de a semăna, copiii au încercat puterea de germinație a diferitelor semințe. Ei au îngrijit cu mult interes și cu prîcepere răsadurile, făcînd în același timp observații asupra dezvoltării acestora.

Aratul terenului, ca și efectuarea primelor munci în grădină au constituit pentru casa de copii, o adevărată sărbătoare. Unii copii, dintre cei mai mari, au învățat să țină coarnele plugului, să conducă ei înșiși caii, să grăpeze singuri terenul arat, ceea ce le-a dat o deosebită satisfacție și a contribuit la dezvoltarea interesului lor pentru munciile agricole.

Brigăzile au semănat direct, pe sol îngrășat și neîngrășat, mazăre, fasole, dovlecei, morcovi, ceapă, usturoi etc. pentru ca prin culturi comparative să-și dea seama de importanța îngrășămintelor. De asemenea, au răsădit unele plante crescute în răsadniță. Deoarece temperatura din timpul nopții a scăzut sub 0°, primele răsaduri au înghețat. Acest fapt i-a necăjit mult pe tinerii agricultori, dar nu i-a descurajat: sub îndrumarea educatorilor, ei au răsădit al doilea rînd de plante. De data aceasta ei au avut grijă de salvarea culturii, acoperind fiecare plantă, atunci cînd era primejdie de înghet. Aceasta a contribuit mult la întărirea priceperii lor în muncă.

Concomitent cu munca la răsadniță și în grădina de zarzavat, copiii au sădit 18 meri, 5 migdali, 5 piersici și 122 de caiși. Cu acest prilej ei au pus în practică cele învățate despre felul cum trebuie făcute gropile, despre fasonarea rădăcinilor și a coroanei pomilor.

Colectivul casei de copii nr. 7 a invitat pe copiii de la casele nr. 2 și nr. 4, care nu au posibilitatea de a organiza munca agricolă pe un teren propriu, să participe la unele lucrări pe terenul lor.

Educatorii casei de copii au căutat să-i înarmeze pe elevi și cu deprinderi de muncă în domeniul creșterii animalelor. Copiii au învățat să îngrijească păsările de curte, caii și porcii.

Conducerea casei de copii a organizat regimul zilei în așa fel încît munca pe terenul agricol să se îmbine just cu învățătura și odihna elevilor.

Organizarea justă a activității copiilor în gospodăria casei are ca rezultat întărirea cunoștințelor și a deprinderilor dobîndite de elevi, îmbunătățirea disciplinei lor.

ELENA PERNEI

Pentru zilele vacanței

Tradiționalele tabere de tineret organizate în perioada vacanței școlare de vară de către Consiliul Central al Sindicatelor, în colaborare cu Comitetul Central U.T.M. vor găzdui anul acesta un număr mai mare de tineri decît în anii precedenți.

Tinerii participanți la aceste tabere vor fi aleși din rîndul elevilor merituoși din clasele VIII-X ale tuturor școlilor din țară. Ei vor petrece zile minunate în cele mai pitorești localități ale patriei.

Activitatea taberelor va fi deosebit de atractivă. Tinerii vor avea prilejul să viziteze, în cadrul unor excursii de studii cu o durată de cîteva zile, cele mai frumoase locuri din împrejurimile taberelor, îmbogățindu-și cunoștințele teoretice din domeniul științelor naturii, geografiei și istoriei. Mulți dintre ei vor vizita, printre altele, Cheile Bicazului, Peștera Ialomicioarei, Rarăul, Ceahlăul, Retezatul cu piscurile sale semețe și lacuri glaciale, monumente ale naturii, tezaure ale frumuseților patriei noastre.

Unele tabere vor fi organizate în corturi. Aici, timpul va trece pe negîndite. Se vor face excursii scurte de antrenament și se va discuta despre excursiile mai lungi proiectate.

Pentru buna desfășurare a acestor tabere, Consiliul Central al Sindicatelor a luat de pe acum o serie de măsuri. Au fost organizate în cadrul consiliilor sindicale regionale comisii care au sarcina de a recruta pe tinerii participanți, de a-i instrui și a alcătui itinerarii de excursii. Se elaborează de asemenea programe de tabere și s-au asigurat locurile de cazare și mijloacele de transport.

In tabăra unională de pionieri „Artek"

Din experiența școlii sovietice

In tabăra de pionieri

V. V. Strunin
directorul casei orășenești a pionierilor din Moscova

Vara își cere drepturile ei. După munca încordată din timpul anului școlar, elevii intră în perioada unei odihne prelungite și bine meritate. Ca întotdeauna, milioane de elevi se vor odihni în taberele de pionieri, care constituie una dintre formele principale de organizare a odihnei de vară a copiilor.

Tabăra dă pedagogilor și instructorilor de pionieri mari posibilități de înarmare a copiilor cu înaltele calități morale ale omului sovietic, cu deprinderile unei conduite comuniste.

Sarcina principală a organizării odihnei de vară a elevilor este întărirea sănătății, dezvoltarea fizică justă și oțelirea organismului lor.

Cea mai importantă lege a vieții de tabără este desfășurarea întregii munci cu copiii în aer liber. Așa s-a procedat, de pildă, în tabăra de pionieri „Zvezdocica". De obicei, după dejun copiii plecau împreună cu educatorii și instructorii lor în pădure. Aici ei studiau natura, se jucau, discutau, citeau cărți și ziare, culegeau fragi și ciuperci, plante pentru ierbar și insecte pentru colecții. Și copiii din tabăra de pionieri a Combinatului alimentar „Mikoian" stăteau în fiecare zi, pînă la prînz, în pădure, iar uneori în grupuri și detașamente întregi plecau în pădure pentru toată ziua.

O mare importanță pentru călirea fizică a elevilor au factorii naturali. De aceea educatorii și instructorii de pionieri se străduiesc să folosească la maximum timpul petrecut de copii în tabără pentru a organiza, sub îndrumarea personalului medical, băi de soare și de aer, scăldatul, somnul în aer liber. Cu ajutorul și sub îndrumarea profesorilor de educație fizică, educatorii și instructorii de pionieri dezvoltă și oțelesc din punct de vedere fizic pe școlari cu ajutorul exercițiilor de gimnastică și al jocurilor.

Jocul ocupă un loc deosebit de însemnat în educația fizică a copiilor de vîrstă mai mică. Copiii participă cu mare plăcere la diferite jocuri de mișcare și de masă, organizează ștafete etc. Elevilor din clasele III—IV le plac jocurile de teren în care se cere, bunăoară, ca jucătorul să se strecoare neobservat prin cordonul de străjă și să aducă un pachet, să descopere „un fir telefonic" camuflat sau un steguleț ascuns, să lase la locul de adunare indicat orientîndu-se după soare, după busolă sau după alte semne.

Grija pentru întărirea sănătății școlarilor este indisolubil legată de formarea deprinderilor de igienă și sănătate, precum și de îndeplinirea strictă a regimului zilei și a tuturor regulilor de ocrotire a sănătății și vieții copiilor. Chiar din primele zile ale sosirii copiilor în tabără trebuie să le aducem la cunoștință regimul zilei, regulile de igienă personală și socială, să-i prevenim că nu trebuie să folosească apa nefiartă, să mănînce fructe nespălate, să se scalde sau să se bronzeze neorganizat etc. In afară de îndeplinirea fermă a regimului zilei, o mare importanță pentru întărirea sănătății copiilor o are îndeplinirea de către fiecare copil a cerințelor medicului. Educatorii și instructorii de pionieri trebuie să explice copiilor dece, de pildă, unora dintre ei nu li se permite să stea prea mult la soare, altora să se scalde, altora să joace jocuri grele din punct de vedere fizic etc.

In tabăra de pionieri școlarii să află în mediul naturii natale, au un contact direct cu aceasta. Cea mai importantă sarcină a pedagogilor și instructorilor de pionieri este de a le arăta copiilor „tainele", frumusețea și măreția naturii, de a-i face să-și iubească ținutul natal. In tabăra de pionieri elevii școlii elementare trebuie să-și fixeze și să-și lărgească reprezentările lor despre lumea animală și vegetală, dobîndite în școală, să capete deprinderi practice de muncă agricolă. Timpul petrecut de copii în tabără trebuie folosit pentru a realiza într-o măsură cît mai mare tot ce este greu sau imposibil de făcut la științele naturii în condițiile orașului.

Studierea naturii trebuie să contribuie la formarea înțelegerii materialiste a fenomenelor naturii, să prevină pătrunderea în mediul copiilor a prejudecăților și superstițiilor religioase.

Atmosfera de tabără este extrem de favorabilă educării interesului și dragostei copiilor pentru munca fizică. O justă organizare a muncii elevilor din clasele mai mici contribuie și la întărirea sănătății copiilor și la educația lor morală. In tabăra de pionieri, munca fizică a elevilor școlii elementare este legată de formarea deprinderilor de autodeservire, de studiere a naturii, de participarea la muncile agricole, de lărgirea orizontului politehnic și de dezvoltarea aptitudinilor creatoare ale copiilor.

In tabăra de pionieri „Krasnaia Zvezda", o grupă formată din elevi ai claselor I—III a primit însărcinarea să îngrijească de terenul taberei și de rondurile cu flori. Copiii curățau pe rînd terenul, pliveau și stropeau florile. Intr-o altă tabără, pionierii din clasele III—IV, sub îndrumarea grădinarului, au răsădit, au plivit și au stropit florile, au nimicit insectele vătămătoare și omizile, au luat parte la plivitul legumelor, la uscatul fînului, la strînsul spicelor și la pregătirea nutrețului pentru ferma de creștere a animalelor din colhozul vecin. Copiii au vizitat ferma de păsări a colhozului, prisaca, au urmărit la cîmp funcționarea mașinilor agricole.

Scolarii din clasele mici trebuie deprinși să se deservească singuri în condițiile taberei. Ei trebuie obișnuiți să aibă grijă de îmbrăcămintea și încălțămintea personală, să întrețină în ordine și curătenie dormitoarele, să-și facă paturile, să spele și să calce lucrurile mai mărunte. Elevii claselor III—IV vor fi puși să facă de serviciu la sufragerie și bucătărie.

Educatorii și instructorii de pionieri trebuie să-i educe pe școlari pe baza unor exemple pozitive din viața taberei lor, din istoria organizației de pionieri, din viața oamenilor vestiți. De pildă, în tabăra de pionieri „Krasnaia Zvezda" în grupele și în detașamentele claselor mai mici s-au organizat discuții cu următoarele teme: „Grija Partidului Comunist pentru copii", „Organizația de pionieri poartă numele marelui Lenin", „Copilăria și tinerețea lui I.V. Stalin", „De la cravatele roșii ale copiilor la carnetul roșu de partid", „Ei au purtat cravata roșie", „Cum trebuie să fie pionierul", „Organizațiile de pionieri din țările de peste hotare".

Instructorii și educatorii trebuie să le facă cunoscute elevilor din clasele mai mici viața satului colhoznic, munca fruntașilor în agricultură, să organizeze excursii în întreprinderile și artelurile mai apropiate, la monumentele istorice și culturale. Așa, de pildă, în tabăra „Ostasovo" s-a organizat pentru pionierii mai mici o excursie deosebit de interesantă. Patru detașamente de pionieri, purtînd drapelul unității, au vizitat mormintele eroilor căzuți în Marele Război pentru Apărarea Patriei. Fiecare detașament purta mari coroane de flori, făcute de copii, pe care le-au depus pe mormintele comune. Educatorul le-a povestit copiilor despre luptele de pe șoseaua Volokolamsk, despre generalul Dovator, despre eroii-panfiloviști. Copiii au recitat versuri închinate eroilor Armatei Sovietice care și-au jertfit viața pentru fericirea și libertatea patriei.

Scolarii mici au o puternică tendință pentru tot ce este romantic, viu și neobișnuit. In multe tabere pedagogii și instructorii de pionieri găsesc și folosesc forme variate de organizare a activității. Așa, de pildă, alături de jocurile de masă, un loc însemnat în viața de tabără a copiilor de vîrstă mai mică îl ocupă basmele. Ele pot fi nu numai citite sau povestite, ci și înscenate. In tabăra de pionieri „Zvezdocika", pionierii mai mari au organizat pentru cei mici, în taină, o „călătorie în țara basmelor". Copiii mergeau de la o poiană la alta, întîlnind pe pescarul care a prins un peștișor de aur, pe „Scufița roșie", pe „Lupul cenușiu", pe „Cenușăreasa", pe „Baba cloanța", pe „Motanul încălțat" și alți eroi ai basmelor. In poiana unde micuții au întîlnit pe bătrînul cu peștișorul de aur s-a organizat un concurs pentru cea mai bună recitare a fragmentelor din „Basmul cu pescarul și peștișorul". In tabăra de pionieri „Iskra", la o asemenea „călătorie" a luat parte și „Scufița roșie", căreia copiii i-au ajutat să găsească drumul spre bunica. In calea lor pionierii l-au întîlnit pe „Unchiul Stiopa", pe „Motanul încălțat", pe „Ivan țarevici" etc.

Copiii participă cu mult interes și la sărbătorile tradiționale ale cîntecului, frumos organizate de ei înșiși. Astfel, în tabăra „Zvezdocika", un detașament de pionieri a executat cîntecul despre fotbaliști. Toți participanții erau îmbrăcați în uniforme de sportivi: în fată mergea un copil mic cu o mare minge de fotbal. Scolarilor mai mici le place să participe de asemenea la sezători atractive, cu ghicitori și șarade, ca și la jocurile de terenurile special amenajate cu leagăne, balansoare și alte instalații.

In scopul organizării și al dezvoltării activității creatoare a copiilor, în taberele de pionieri iau ființă cele mai variate cercuri artistice de amatori. La multe din ele participă și elevii școlii elementare. Pe aceștia îi interesează în deosebi activitățile în cercurile „mîini îndemînatice", de modelaj, desen, lucru manual, traforaj, legătorie, construcții navale.

Pentru organizarea cu succes a odihnei elevilor în timpul verii este neapărat necesar să se țină seama de particularitățile de vîrstă ale acestora. Inainte de toate, acolo unde se odihnesc împreună școlari de diferite vîrste trebuie să avem grijă de crearea unor condiții speciale pentru elevii din clasele mai mici. Este necesar ca acestia să fie așezați în localuri situate mai departe de tabăra generală, avîndu-se în vedere faptul că regimul zilei elevilor mai mici este deosebit de cel al copiilor mai mari: ei se scoală mai tîrziu și pleacă la culcare mai devreme. Pentru copiii mai mici trebuie să fie amenajate terenuri de sport și stranduri speciale; trebuie pregătit un inventar special pentru jocuri, exerciții fizice etc. Copiii pînă la vîrsta de 9 ani trebuie reuniți în grupe speciale, care să fie conduse nu de instructori, ci de pedagogi-educatori.

Pedagogii trebuie să-i ajute pe toți cei ce lucrează în tabără să organizeze odihna școlarilor pe baze pedagogice juste, în mod interesant și atractiv, ținînd seama de vîrsta, interesele și cerințele copiilor.

(Extrase dintr-un articol publicat în revista „Nacialnaia școla")

Examenul - prilej de verificare a calității muncii

—Nivelul de pregătire al elevelor clasei a IV-a „A" de la școala de 7 ani nr. 4 din Constanța—

Este un lucru știut de toată lumea că munca pedagogului este deosebit de migăloasă. Ea cere nu numai pricepere și pregătire profesională corespunzătoare, dar și atenție și grijă continuă îndreptată asupra elevului, perseverență și încredere în posibilitatea formării lui în lumina scopurilor propuse. Neprețuit de mari sînt, însă, și bucuriile pe care le aduce această muncă. Examenele de sfîrșit de an constituie pentru pedagogi un minunat prilej de a cunoaște mai bine, prin rezultatele obținute de elevi, valoarea muncii lor, de a-și aprecia contribuția pe care o aduc la făurirea cadrelor de care patria are atîta nevoie.

Astfel de bucurii sînt adînc simțite mai ales de învățătorii claselor a IV-a, care văd la examen roadele activității lor de cîțiva ani, de multe ori chiar de patru ani în șir. Bucuria lor este pe deplin întemeiată, pentru că nu e puțin lucru să primești copii neștiutori și apoi să le dai drumul în viață înarmați cu cunoștințe și deprinderi de citit, de scris, de socotit, cu cunoștințe din domeniul istoriei și geografiei patriei, al științelor naturii etc. Activitatea desfășurată de învățătorii claselor I—IV constituie temelia întregii munci de instruire și educare a tinerelor generații.

Tovarășa Lucia Tomescu, învățătoare la școala de 7 ani nr. 4 din Constanța, își iubește munca de învățătoare. Cele 23 de eleve ale sale au promovat toate și au absolvit școala elementară cu o bună pregătire. Din examenele acestui an, ea a tras bogate învățăminte pentru îmbunătățirea muncii ei viitoare.

Cunoștințele de gramatică

Majoritatea întrebărilor din biletele întocmite pentru examenul oral de limba română urmăresc îndeaproape verificarea volumului și a calității cunoștințelor de gramatică ale elevelor, posibilitatea aplicării acestor cunoștințe. Întrebările formulate în aceste bilete cer analiza morfologică sau sintactică a unor propoziții simple și dezvoltate, formularea de propoziții cu cuvintele indicate la anumite cazuri, compunerea de propoziții simple sau dezvoltate, de fraze, în care să se aplice diferite cunoștințe de gramatică. Biletul nr. 15, de exemplu, cere „să se compună cîte o propoziție cu cuvîntul muncitor la cazurile genitiv și dativ, să se arate rolul substantivelor în aceste propoziții". În biletul nr. 17, prima întrebare cere „să se formeze o propoziție cu substantivul pionier în cazul vocativ", a doua întrebare — „să se analizeze din punct de vedere morfologic această propoziție" și a treia — „să se spună ce semne de punctuație trebuie puse în această propoziție".

Răspunsurile elevelor, comportarea lor în examen au umbrit rar figura învățătoarei Ținuta lor în uniformă, cu funde albe, curate, vorbirea lor îngrijită au dovedit o preocupare minuțioasă atît din partea învățătoarei, cît și a părinților lor pentru formarea unor bune deprinderi. Aproape toate elevele se exprimă corect, au scris ordonat și bine exemplele la tablă. Multe dintre ele au dovedit precizie în cunoașterea diferitelor reguli, în aplicarea lor. Elevele cunosc bine părțile principale și secundare ale propoziției, ca și părțile de vorbire, recunosc ușor cazurile substantivelor și ale adjectivelor, compun cu pricepere exemplele cerute. Iat-o, de pildă, pe eleva Chirița Mihaela, care a tras biletul nr. 13. Ca și cele dinaintea ei, a ieșit la tablă voioasă, sigură pe cunoștințele însușite. Întrebările 1 și 2 din bilet îi cereau să dezvolte o propoziție simplă, adăugîndu-i atribute, să facă analiza sintactică a acestei propoziții și să spună prin ce au fost exprimate atributele. Eleva a analizat cu multă pricepere și siguranță propoziția pe care și-a compus-o în bancă: „Marioara citește o carte mare și frumoasă". Cu aceeași pricepere, eleva Elena Smadici a dat exemple de propoziții cuprinzînd substantivul „pionier" la cazurile nominativ și dativ. Eleva Elena Tiarașenco, după ce a analizat foarte bine din punct de vedere morfologic propoziția „Învață bine lecția", la întrebarea a doua, care îi cerea definiția frazei și un exemplu de frază, a dat următorul exemplu: „Partidul Muncitoresc Romîn conduce oamenii muncii în lupta pentru pace, pentru construirea socialismului, luptă mereu pentru îmbunătățirea vieții muncitorilor".

Cu toată grija pe care tovarășa Lucia Tomescu a avut-o pentru pregătirea tuturor elevelor sale, unele răspunsuri au conținut greșeli, confuzii, au dovedit o însușire mecanică a cunoștințelor. Astfel, unele eleve, deși știau să decline foarte bine substantivele și adjectivele, cînd trebuiau să construiască propoziții cu substantivul indicat, la un anumit caz, făceau greșeli. De pildă, eleva Elena Neacșu, deși știa să decline bine substantivele, n-a putut construi o propoziție cu substantivul cerut la cazul vocativ decît ajutată de învățătoare. Greșeli asemănătoare s-au observat și în conjugarea verbelor. Unei eleve i s-a cerut să conjuge un verb la viitor și trecut. A început bine, dar a confundat timpurile la plural.

În răspunsurile unor eleve au apărut de repetate ori greșeli de acord între subiect și predicat — deși toate elevele întrebate au reușit să reproducă regula acordului.

De asemenea, una dintre eleve trebuia să construiască o propoziție care să cuprindă două adjective. Dînd ca exemplu propoziția: „Soarele cald și auriu încălzește pămîntul", în analiza morfologică făcută eleva a afirmat că adjectivele **auriu** și **cald** nu au gen pentru că nici substantivul **soare** nu are gen. O altă elevă a construit următoarea propoziție: „Marx, Engels, Lenin și Stalin au fost mari învățați", considerînd apoi, în analiza morfologică, cuvîntul „învățați" drept adjectiv în loc de substantiv.

Ceea ce este mai grav, însă, este faptul că unele greșeli serioase făcute de eleve în răspunsurile pe care le-au dat n-au fost sezisate de către tovarășa învățătoare. De exemplu, eleva Georgeta Frățilă, care a tras biletul nr. 15, trebuia să construiască două propoziții care să cuprindă cuvîntul „muncitor" la cazurile genitiv și dativ. Pentru cazul dativ, eleva a dat ca exemplu propoziția „Hainele muncitorului sînt noi", iar pentru genitiv, „Al muncitorului este steagul de fruntaș". Tovarășa învățătoare a acceptat răspunsul ca bun.

Frumoasele răspunsuri ale multor eleve, corectarea exigentă a greșelilor altora arată că tovarășa Tomescu stăpînește bine o serie întreagă de cunoștințe de gramatică, de metodică. Totuși, faptul că o serie de eleve au dat răspunsuri greșite arată că ea trebuie să acorde o atenție mult mai mare studiului gramaticii, precum și însușirii celor mai bune metode de predare a acestei discipline.

Deși tovarășa învățătoare a dus o muncă extrem de stăruitoare, rezultatele obținute nu sînt pe măsura eforturilor ei. Aceasta se explică prin faptul că, la transmiterea cunoștințelor, ea s-a bazat mai mult pe memoria elevelor și mai puțin pe gîndirea lor. Deși metodica predării limbii române recomandă o serie întreagă de procedee care duc la dezvoltarea gîndirii elevilor, la însușirea conștientă, temeinică, a cunoștințelor, tovarășa Lucia Tomescu nu le-a folosit. În caietele elevelor apar teme stereotipe, în care contribuția gîndirii lor este extrem de redusă.

Vina acestor lipsuri o poartă în mare măsură și cabinetul pedagogic regional. Cabinetul nu a luat măsuri pentru ca în cercurile pedagogice să se fi dezbătut unele probleme de gramatică.

Cum scriu elevele

Este deosebit de plăcut să citești lucrările scrise ale unor elevi care au fost deprinși să scrie ordonat, curat, frumos, corect din punct de vedere gramatical. Cele 23 de lucrări scrise ale elevelor clasei a IV-a „A" de la școala de 7 ani nr. 4 din Constanța sînt mărturia unei munci migăloase din partea tovarășei învățătoare. Toate lucrările sînt curate, îngrijite. Fiecare elevă a lăsat o margine a cărei lățime e respectată în tot cuprinsul lucrării. Nu se vede o pată de cerneală, nu se observă ștersături. Toate elevele au un scris caligrafic, care se poate citi cu ușurință foarte mare.

Textul ales din manual pentru dictare cuprinde diferite forme de exprimare, care dau elevelor posibilitatea să aplice cunoștințele de gramatică însușite. Prin acest text s-a urmărit să se verifice dacă elevele știu să folosească în mod just semnele punctuației ca: virgula, punctul, două puncte, semnul mirării și al întrebării, dacă știu să întrebuințeze linioara de dialog, dacă scriu corect anumite cuvinte, dacă știu să folosească linioara de unire.

Majoritatea elevelor au scris corect. Nouă eleve nu au nici o greșeală, sau una, două greșeli neînsemnate. Nici o elevă nu a primit nota 2, iar cu nota 3 au fost apreciate numai două eleve. Lucrările elevelor oglindesc strădania învățătoarei de a le înarma cu o scriere corectă, îngrijită. Pentru a ajunge aici, ea le-a dat numeroase exerciții de copiere, a organizat numeroase dictări cu texte anume alese, precum și lucrări de control. Ca urmare, elevele și-au format deprinderea de a scrie corect chiar forme gramaticale dificile — ca **într-adevăr, nu-s** etc. — de a folosi în mod just semnele punctuației, de a despărți bine cuvintele în silabe.

Chiar și cele două eleve care rămăseseră în urmă la învățătură în timpul anului — una pentru că fusese bolnavă și cealaltă din cauză că fusese supraîncărcată cu treburi gospodărești în familie — au fost aduse la nivelul elevelor cu o bună pregătire, printr-un ajutor individual organizat și perseverent din partea tovarășei învățătoare, printr-o legătură strînsă cu familia.

Cum este și firesc, însă, elevele care au lipsuri în cunoștințele lor de gramatică nu pot avea o scriere corectă. Sorisul este oglindirea directă a nivelului de cunoștințe din domeniul gramaticii. Este adevărat că numărul greșelilor de aici nu este mare. Totuși, existența anumitor greșeli ridică serioase probleme pentru îmbunătățirea muncii viitoare a tovarășei Tomescu, care vrea să dea patriei absolvenți cît mai bine pregătiți.

Răspunsurile date de unele eleve la examenul oral de limba română arată că nu este deloc întîmplător faptul că ele scriu „să **l-e** povestească", **crede-ți, și-ea, nu-au** etc., că scriu două cuvinte împreună ca „învorbă", că elimină unele litere din cuvinte, scriind, de exemplu, boable în loc de boabele, că deformează unele cuvinte înlocuind anumite litere (de exemplu: **vorbimd** în loc de vorbind, sau să **porniască** în loc de să pornească).

Cum se explică existența acestor greșeli în scrierea unor eleve, existența lipsurilor în cunoștințele lor de gramatică și ortografie? Nu se poate spune că tovarășa Tomescu a subapreciat importanța lecțiilor de gramatică, de scriere. Aceasta o dovedește numărul mare al lucrărilor notate cu 5, numărul de asemenea mare al elevelor care au răspuns bine la examenul oral. Dacă cercetăm caietele de planuri ale tovarășei Tomescu, se observă grija constantă de a intra în clasă cu lecțiile pregătite, de a realiza scopul lecției. Greșeala constă în faptul că deși, după cum s-a văzut mai sus, ea a organizat numeroase exerciții de copiere și de dictare, deși a dat lucrări de control, nu a corectat cu seriozitatea cuvenită aceste lucrări, nu a ținut o evidență a lor pentru a organiza lecții de gramatică și de scriere menite anume să contribuie la înlăturarea lipsurilor. Din această cauză, în lucrările de control din timpul anului apar deseori greșeli de ortografie care dovedesc nesiguranță în privința cunoștințelor de morfologie. Astfel, se observă lipsa articolului la substantivele articulate, sau greșita articulare a unor cuvinte nearticulate: ale țări mele; să-mi cumpăr la copiii sare; țara noastră și celelalte țării de democrație populară; alte căii de comunicație; în acești munții etc. Multe greșeli reflectă necunoașterea regulii de acord între subiect și predicat, o insuficientă cunoaștere a folosirii linioarei de unire (**oameni** folosește puterea vîntului; vara flăcăii și fetele **începe; lasămă; scoalăte; lipsinduse**).

Dacă tovarășa Tomescu ar fi discutat pe larg cu elevele aceste greșeli, dacă le-ar fi dat teme individuale care să ducă la lichidarea lipsurilor, ele nu s-ar fi repetat în mai multe lucrări. Este drept că, spre sfîrșitul anului, aceste greșeli se împuținează și apar în și mai mică măsură în lucrările de examen, dar lipsa de exigență și superficialitatea în corectarea lucrărilor scrise s-au manifestat și în corectarea lucrărilor la examen. De pildă, au fost trecute cu vederea greșita ortografiere a cuvîntului grijă (**grije**), lipsa articolului (**colegi** în loc de **colegii**), sau nejusta lui folosire (citește **cărții**). De asemenea, tovarășa Tomescu nu manifestă suficientă exigență în ceea ce privește folosirea punctuației de către eleve.

Pentru îmbunătățirea muncii sale viitoare, tovarășa Tomescu trebuie să-și organizeze în așa fel munca de predare a gramaticii, încît cunoștințele de gramatică, însușite temeinic, conștient, să ducă în mod normal la exprimarea corectă orală și scrisă a elevelor sale. Dacă în munca pentru desăvîrșirea exprimării orale și scrise a elevilor ne limităm numai la folosirea unilaterală a anumitor procedee, neglijînd altele, rezultatele sînt formale, nesigure, insuficiente. În cazul nostru, este insuficientă stăruința manifestată pe o singură latură, aceea a dictărilor, a copierilor, dar nesusținută prin aplicarea unor procedee variate de corectare a greșelilor, prin stricta evidență a greșelilor tipice, prin analiza lor în clasă, prin organizarea unor exerciții sistematice care să urmărească lichidarea tocmai a anumitor lipsuri.

Găsirea și aplicarea celor mai juste căi de predare a gramaticii, de înarmare a elevilor cu cunoștințe și deprinderi de exprimare corectă orală și scrisă necesită nu numai temeinica cunoaștere a gramaticii și a ortografiei, ci studierea, însușirea și aplicarea cu chibzuială a tuturor procedeelor indicate de metodică.

Începînd cu clasa a V-a, problema frontului unic pentru desăvîrșirea exprimării orale și scrise a elevilor obligă colectivul la o deplină colaborare. La clasele I-IV, această chestiune nu se pune. Învățătorul asigură el însuși unitatea în toate aspectele muncii la clasa sa. În realitate, unii învățători manifestă o slabă preocupare în această privință. Dacă tovarășa Tomescu controlează cu mai mare sau mai mică exigență greșelile din lucrările întocmite la limba română, în cele de matematică se oprește numai asupra greșelilor care privesc strict obiectul respectiv: raționamentul și succesiunea operațiilor, exactitatea calculelor etc., neglijînd felul cum scriu elevele. Așa se explică pentru ce în temele scrise la alte obiecte decît la limba română numărul greșelilor este mai mare. Sigure că nu vor fi controlate și notate pentru aceste greșeli, elevele dau mai puțină atenție scrisului. Această atitudine nejustă — care nu este numai a tovarășei Tomescu — contribue la menținerea și permanentizarea lipsurilor existente.

Pentru a înarma elevii cu temeinice deprinderi de scriere corectă, învățătorul trebuie să controleze, în acest scop, orice temă și orice exercițiu, indiferent cărui obiect de studiu aparține, chiar și notițele de pe maculatoare. Elevul care știe că i se va controla fiecare filă, fiecare notiță acordă atenția cuvenită scrisului în orice împrejurare, ajungînd să-și formeze deprinderea de a scrie întotdeauna corect și ordonat.

Pentru o citire conștientă și expresivă

Urmărind să realizeze o verificare temeinică a citirii elevelor, comisia de examinare a ales fragmente din lucrări potrivite vîrstei acestora: basme, povestiri, versuri etc. În felul acesta, s-a evitat citirea mecanică a unor texte arhicunoscute din manualul de limba română.

Este demn de remarcat faptul că, deși puse în fața unor texte noi sau mai puțin cunoscute, elevele au citit corect, curent, expresiv. Constatarea este valabilă pentru majoritatea elevelor. Expresivitatea citirii a fost verificată și prin indicarea în biletele de bază a unor poezii din manual, pe care elevele le-au recitat. Deosebit de frumos a fost recitat fragmentul „Mircea și Baiazid" din „Scrisoarea III" de M. Eminescu. Atît felul cum au citit elevele, cît și felul cum au recitat arată că tovarășa învățătoare a manifestat o deosebită grijă pentru citirea expresivă.

În general, posibilitatea de a citi expresiv presupune că s-a urcat deja treapta citirii conștiente. Citirea conștientă este într-adevăr o condiție pentru realizarea lecturii expresive a unui text literar, dar nu singura condiție. De aceea, verificarea citirii conștiente nu se poate rezuma numai la citirea expresivă. Este necesară verificarea acesteia și prin alte mijloace. O importanță deosebită în această privință are reproducerea conținutului celor citite. Tovarășa Tomescu cunoaște acest lucru și, ca urmare, ea a cerut elevelor să reproducă conținutul fragmentelor citite. Multe eleve, însă, nu au reprodus conținutul în adevăratul sens al cuvîntului — ci au reprodus pur și simplu fragmentul, redînd aproape exact chiar și dialogul, dacă textul cuprindea și un dialog.

Tovarășa Tomescu a considerat bună o asemenea „reproducere" a conținutului. Se pare că ea însăși și-a îndrumat elevele spre o astfel de redare mecanică a textelor. Unele din eleve, tocmai aceleia care a recitat așa de frumos fragmentul din „Scrisoarea III", i s-a cerut să citească o scurtă povestire intitulată: „Cu cuvintele tale". Povestirea dezvoltă tocmai ideea că un text nu trebuie reprodus aidoma, în chip mecanic, ci că trebue să-i înțelegem conținutul și să-l expunem cu cuvintele noastre. Aceasta este dovada că am înțeles și am reținut ceea ce este esențial. Cînd i s-a cerut elevei să arate „ce a înțeles" din bucata citită, conform deprinderii formate, ea a redat aproape exact fragmentul, cu dialog cu tot.

Acest lucru se reflectă de fapt și în caietele de teme ale elevelor. Confundînd noțiunea de expunere a conținutului cu aceea de reproducere a textului, tovarășa învățătoare le-a îndrumat greșit pe eleve. Deprinderea aceasta de a reproduce cît mai fidel textul unei lecturi va crea elevelor serioase greutăți mai tîrziu, chiar din clasa a V-a. Dacă în clasa a IV-a elevele au întîlnit texte scurte, ușoare, pe care le-au putut memora și le-au reprodus fără dificultăți, în clasa a V-a, unde lecțiile din manuale sînt mult mai mari, se vor descurca foarte greu. Neavînd formată deprinderea de a învăța sistematic, unele dintre aceste eleve, deși aparent au obținut rezultate bune acum, vor fi serios amenințate să rămînă în urmă.

Citirea conștientă, înțelegerea complectă a conținutului textului, posibilitatea de a desprinde esențialul necesită și o cunoaștere precisă a sensului cuvintelor. Adesea denaturarea sensului unor cuvinte poate duce la greșita înțelegere a sensului textului însuși. Tovarășa Tomescu este conștientă de acest lucru. În timp ce elevele citeau, ea își nota cuvintele pe care le pronunțau greșit sau la care întîmpinau dificultăți în timpul citirii și apoi le cerea să explice sensul acestor cuvinte. Și aici a intervenit, însă, o parte defectuoasă a muncii tovarășei învățătoare: ea a explicat confuz multe cuvinte al căror sens elevele nu-l puteau reda.

Aceste greșeli se reflectă de fapt și în caietele-vocabular ale elevelor, unde se găsesc cuvinte cărora li s-au dat explicații confuze și care nu au fost corectate. (De exemplu, **terasament**: „alături de linia ferată" etc.).

Cu asemenea explicații de cuvinte este foarte puțin probabil ca elevii să poată înțelege cum se cuvine textele pe care le citesc. Tovarășa Tomescu a subapreciat importanța preciziei cu care trebuie date aceste explicații. Altfel, s-ar fi străduit ea însăși la lecții și acum, la examen, să lămurească bine elevelor sensul cuvintelor din textele alese.

Profesoara de limba română de la clasa a V-a se va mira probabil la toamnă că elevele care au obținut note bune în clasa a IV-a obțin totuși rezultate slabe în însușirea materiei de clasa a V-a.

Aceste greșeli pun, de asemenea, problema necesității — pentru pedagog — de a se pregăti serios, de a elimina confuziile existente încă în cunoștințele sale de specialitate și în cele de metodică, de a-și spori volumul de cunoștințe.

Examenul scris de aritmetică

Dacă tovarășa Lucia Tomescu și-a cîștigat în orașul Constanța renumele unei învățătoare bune, aceasta se datorește în mare măsură rezultatelor pozitive pe care le obține în predarea aritmeticii.

Stăpîne pe cunoștințele lor, elevele au rezolvat la examen problemele și exercițiile corect și ordonat, ca și în timpul anului. Problema dată le-a pus în situația să aplice multe din cunoștințele însușite. Iată textul problemei: O gospodărie agricolă colectivă are o parcelă dreptunghiulară cu lungimea de 148 m., iar lățimea cu 32 metri mai mică decît lungimea. 3/4 din această parcelă s-au cultivat cu cartofi și ½ din rest cu varză. Locul rămas s-a semănat cu sfeclă. Cîți ari s-au semănat cu sfeclă? În afară de problemă, s-au dat și două exerciții.

1) 5t — 2t 45 kg + 6q 23 kg — 7q 86 kg = ;
2) 1000 — 31518 : 153 + 571.154 : 809 =

După cum se vede, problema asigură verificarea cunoștințelor cu privire la aflarea unei mărimi cînd se cunoaște una dintre cele două și diferența lor, cu privire la aflarea suprafeței dreptunghiului, la aflarea unei fracții dintr-un număr, la transformări. Totodată, problema se adresează și judecății copiilor, care trebuie să-și dea seama cît rămîne dintr-un întreg dacă se iau trei pătrimi, să înțeleagă că suprafața cultivată cu varză este egală cu cea cultivată cu sfeclă, ambele fiind jumătățile restului rămas după ce s-au cultivat cele trei pătrimi cu cartofi. Primul exercițiu cere o precisă cunoaștere a măsurilor de greutate, iar cel de al doilea cunoașterea ordinii operațiilor și efectuarea corectă a calculelor.

Din 23 de eleve, 10 au rezolvat foarte bine și problema și exercițiile. Toate elevele au desenat corect figura, au notat-o cu litere, cunosc formula suprafeței dreptunghiului, știu cum se află o mărime cînd se cunoaște una din două și diferența lor, știu să lucreze cu fracții.

După ce au desenat figura, toate elevele au scris judecata. Întrebările deosebit de clare pe care le-au pus dovedesc o bună dezvoltare a judecății. Citățm la întîmplare întrebările dintr-una din cele 10 lucrări: 1) Care este lățimea? 2) Care este aria parcelei? 3) Cît este o pătrime? 4) Cît sînt trei pătrimi cultivate cu cartofi? 5) Ce suprafață a mai rămas? 6) Ce suprafață s-a cultivat cu varză? 7) Cîți ari s-au cultivat cu sfeclă?

În stînga urmează așezarea lucrărilor și în dreapta calculele, lucrările efectuate. Nici o elevă nu a întîmpinat greutăți în aflarea lățimii, care era cu 32 metri mai mică decît lungimea, niciuna nu a greșit în aflarea suprafeței cultivate cu cartofi, care reprezintă trei pătrimi din aria dreptunghiului. Toate au înțeles că restul reprezintă o pătrime și că, dacă ½ din această suprafață s-a cultivat cu varză, pentru sfeclă a rămas cealaltă doime, sau jumătate. Multe dintre ele nu au mai făcut nici un calcul pentru a afla suprafața cultivată cu sfeclă. Îndată ce au aflat suprafața cultivată cu varză, au scris și suprafața cultivată cu sfeclă, dovadă că au o putere de a judeca deajuns de dezvoltată. Acest lucru reiese din plin atît din judecata scrisă, cît și din așezarea lucrărilor, care urmează același fir logic.

De asemenea, exercițiile oglindesc trainice cunoștințe și deprinderi de calcul. La primul exercițiu, majoritatea elevelor au făcut bine transformările. După cum se vede din conținutul exercițiului, aveau de efectuat adunări și scăderi cu numere formate din tone și kilograme, din chintale și kilograme, de respectat o anumită ordine a operațiilor. Elevele au făcut mai întîi transformările necesare și apoi au calculat. Foarte puține eleve au greșit la transformări. Șapte eleve, care au fost notate cu 3, au greșit al doilea exercițiu, dovedind mai puțină siguranță în cunoașterea ordinii operațiilor.

Este adevărat că tovarășa Tomescu este mult mai exigentă în cercetarea lucrărilor scrise de matematică decît în cercetarea celor de limba română. Totuși, și aici îi scapă unele greșeli necorectate. De pildă, în lucrarea elevei Alexandroaia D. Maria, au rămas necorectate greșeli ca: 148 — 32 = 116 m. p. (e vorba de lățime).

În general, însă, rezultatele obținute de absolventele acestei clase la aritmetică sînt foarte bune. Nici o elevă nu a fost notată cu doi. Pentru a ajunge la aceste rezultate, tovarășa Tomescu a dus o muncă stăruitoare, obișnuind elevele să judece, să analizeze problemele, ajutîndu-le să cunoască rezolvarea diferitelor tipuri de probleme. Este o plăcere să cercetezi lucrările de control din timpul anului ale acestor eleve. Toate și-au format deprinderea de a scrie mai întîi judecata, de a formula în mod logic diferitele trepte ale judecății. Faptul că sînt rezolvate cu succes chiar și unele probleme dificile, arată o bună pregătire.

Iată, de pildă, una din lucrările de control ale elevei Petrescu Elena. Trebuia să rezolve următoarea problemă: Într-un magazin de stat s-au adus 3 butoaie cu untdelemn la prețul de 11 lei litrul. În primul butoi erau 180 l, iar în al doilea cu 15 l mai puțin decît în primul. Cîți litri de untdelemn erau în cele 3 butoaie, dacă untdelemnul din al treilea butoi a costat cu 1914 lei mai puțin decît cel din primele două butoaie la un loc? După ce și-a fixat datele problemei, eleva a scris următoarea judecată, care oglindește un raționament destul de dezvoltat: 1) Cîți litri erau în al II-lea butoi? 2) Cîți litri erau în cele două butoaie? 3) Cît costă uleiul din cele două butoaie? 4) Cît costă uleiul din al III-lea butoi? 5) Cîți litri erau în al III-lea butoi? 6) Cîți litri de untdelemn erau în cele 3 butoaie? Așezarea fiecărei lucrări corespunde direct judecății. La calcul, eleva nu a făcut, de asemenea, nici o greșeală.

Pregătite în felul acesta, majoritatea absolventelor acestei clase își vor însuși ușor materia în cursul anilor următori, vor aplica cu pricepere în practică cunoștințele dobîndite.

Aprecierea cunoștințelor

În lupta pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi temeinice are o deosebită importanță felul cum sînt apreciate cunoștințele. Nota minuită cu pricepere pedagogică constituie unul din cele mai puternice stimulente. Ea dă elevului bine pregătit îndemnul de a-și spori eforturile, de a munci în mod perseverent, iar celui care are lipsuri, îndemnul de a-și organiza mai bine munca, de a înlătura delăsările, pregătirea de mîntuială a lecțiilor. Justa apreciere a cunoștințelor în examene are o însemnătate și mai mare. Prin nota dată la examen se apreciază volumul și calitatea cunoștințelor dobîndite în cursul unui întreg an școlar.

Tovarășa Lucia Tomescu este conștientă de răspunderea pe care o are pedagogul în stabilirea notei. De aceea, după fiecare serie examinată, după cercetarea fiecărei lucrări scrise la limba română sau matematică, ea s-a consultat îndeaproape cu membrii comisiei. Datorită acestui fapt, majoritatea răspunsurilor și a lucrărilor scrise au fost just apreciate. Criteriul după care s-a orientat continuu tovarășa Tomescu nu a fost nici nivelul de pregătire al elevei în comparație cu nivelul clasei, nici condițiile în care a învățat eleva, ci numai cerințele programei școlare.

Notele date reflectă o exigență just-înțeleasă. De pildă, lucrarea de limba română a elevei Ana Constantin, deși are numai 3 greșeli, a fost notată cu 4. Tovarășa învățătoare nu a numărat pur și simplu greșelile, ci a ținut seama și de gravitatea lor. Astfel, întrucît această elevă a scris „să **l-e** povestească", deși, de altfel, a lucrat ordonat și corect, în afară de această greșeală și de altele două mult mai puțin însemnate, tovarășa învățătoare a notat-o cu 4, considerînd greșeala deosebit de gravă. Lucrarea elevei Aurelia Peicu, deși nu conține nici o greșeală gravă, a fost notată totuși cu 3 pentru că are 7 greșeli.

Aceeași exigență just înțeleasă se observă și în aprecierea lucrărilor scrise de aritmetică. De exemplu, eleva Elena Smadici, care a lipsit de la școală șase săptămîni în șir, fiind bolnavă, a primit la lucrarea de aritmetică nota 4, deși a rezolvat corect problema și a calculat bine al doilea exercițiu. Nota este însă îndreptățită pentru că la efectuarea primului exercițiu este greșită transformarea a 1 q 63 kg. în kilograme (a scris că este egal cu 1063 kg.). Acest lucru dovedește că tovarășa învățătoare nu manifestă indulgență față de elevele care au fost bolnave, ci le dă nota corespunzătoare cunoștințelor lor.

În general, notele date la examen de către tovarășa Tomescu corespund nivelului real de cunoștințe al elevelor. Și aici, însă, există unele deficiențe. După cum s-a arătat mai înainte, tovarășa Tomescu a lăsat în lucrările scrise de limba română și de matematică unele greșeli necorectate. De asemenea, și la examenul oral a trecut cu vederea peste unele greșeli. În aceste cazuri, notele date oglindesc mai puțin real volumul și calitatea cunoștințelor elevelor. De exemplu, eleva Frățilă Georgeta, care a dat exemple greșite la gramatică (privitor la declinarea substantivelor), a fost notată cu 4, pentru că tovarășa Tomescu nu a sezisat greșelile. Un exemplu asemănător îl constituie și lucrarea scrisă la aritmetică a elevei Emilia Iancu. Aceasta a primit o notă mare, deși în rezolvarea primului exercițiu a făcut serioase greșeli de calcul, care nu au fost observate în întregime de către tovarășa învățătoare.

O lipsă care trebuie înlăturată complect din activitatea cadrelor didactice de la școala de 7 ani nr. 4 din Constanța este folosirea calificativelor și a notelor însoțite de „minus" în lucrările de control ale elevelor. Multe din lucrările de control din timpul anului sînt notate de către tovarășa Tomescu cu calificative: bine, foarte bine, sau cu note însoțite de „minus". De exemplu, lucrările scrise de control la aritmetică ale elevei Eugenia Papuc sînt notate astfel: bine, bine, bine, 2, 2, 3—.

O răspundere serioasă în această privință revine și tovarășei directoare, a cărei activitate de îndrumare și control, după cum se vede din caietul de asistențe, este foarte superficială. Puținele observații din acest caiet nu ajută la cunoașterea calității muncii cadrelor pe care le conduce, a lipsurilor lor. Lăsînd la o parte faptul că de multe ori nu reiese din însemnările tovarășei directoare la ce învățător sau profesor, la ce clasă a asistat, rubrica „lipsuri", în loc să arate greșelile constatate în munca pedagogilor, cuprinde doar unele propuneri de mică importanță din punct de vedere pedagogic. Este inadmisibil ca un director de școală să nu cunoască aspectele importante ale muncii fiecărui pedagog din școala pe care o conduce. Atitudinea formală a tovarășei directoare în ceea ce privește rezolvarea sarcinilor legate de buna desfășurare a procesului de învățămînt se vede, de altfel, și din felul cum sînt controlate caietele de planuri. Din cele trei caiete de planuri ale tovarășei Tomescu, numai unul este vizat — și acesta doar la rîstimpuri. Celelalte două n-au fost vizate nici odată.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri în viitorul an școlar, este necesar ca direcția școlii să studieze cu mai multă seriozitate activitatea cadrelor didactice, să ajute și să dea îndrumări competente pentru desăvîrșirea continuă a pedagogilor din școală.

Lipsurile remarcate în desfășurarea examenelor la clasa a IV-a „A" de la școala de 7 ani nr. 4 din Constanța reflectă de fapt și rezultatele activității organelor locale de învățămînt, care n-au organizat cu suficientă grijă munca de îndrumare și control și n-au dat atenția cuvenită conținutului acestei munci. Noi, inspectorii și metodiștii, ne-am mulțumit adesea doar să semnalăm anumite lipsuri în desfășurarea lecțiilor și să dăm îndrumări. Am uitat însă că, dacă în centrul atenției pedagogului stă elevul, în centrul atenției organelor de îndrumare și control trebue să stea pedagogul. Am cercetat prea puțin pregătirea cadrelor didactice din punct de vedere profesional și pedagogic. Am căutat să cuprindem în activitatea noastră multe școli, multe cadre, multe probleme și, cum era și firesc, am realizat doar o cunoaștere de suprafață a lucrurilor. Este necesar ca în viitorul an școlar să ne schimbăm stilul de muncă, să ne pregătim mai intens pentru cercetarea activității din școli, să organizăm și să desfășurăm cu mai multă temeinicie munca pentru permanenta perfecționare a pedagogilor.

La rîndul lor, cadrele didactice trebuie să privească problema pregătirii lor profesionale cu mai multă răspundere. Munca tovarășei Lucia Tomescu constituie un exemplu concludent că, pentru a obține rezultate bune, nu este suficient să iubești copiii, să-ți fie dragă meseria, ci că trebue să ai, în același timp, o temeinică pregătire profesională. Nivelul limitat de cunoștințe al pedagogului determină și un nivel limitat de cunoștințe al elevilor. În general, elevele tovarășei Tomescu sînt bine pregătite la matematică și mai puțin bine la limba română.

Pentru a înarma elevii cu cunoștințe precise, la nivelul științific corespunzător cerințelor programei, pedagogul trebuie să ducă o permanentă muncă de perfecționare profesională. Altfel, absolvenții pe care îi dă patriei vor avea nevoie de prea mult ajutor în pregătirea lor din partea altor pedagogi. Ori, nu este o noutate pentru nimeni că munca de înlăturare a greșelilor în cunoștințe și deprinderi este mult mai grea decît cea de transmitere a unor noi cunoștințe și de formare a unor noi deprinderi. Trebue să muncim așa ca elevii și absolvenții școlilor noastre să poată crește continuu, să intre în clasele următoare, în viață, înarmați cu temeinice cunoștințe și deprinderi.

NICULAE MIHAI
șeful secției de învățămînt a regiunii Constanța

IOAN BADICA
șeful cabinetului pedagogic al regiunii Constanța

Condițiile de admitere în învățământul superior în anul școlar 1955—1956

Ministerul Învățământului aduce la cunoștința celor interesați condițiile de admitere în universități și institute de învățământ superior în anul școlar 1955—1956.

1. Admiterea în anul I al instituțiilor de învățământ superior se face pe baza unui examen.

2. Se pot prezenta la examenul de admitere în instituțiile de învățământ superior în condițiile arătate mai jos toți cetățenii R. P. R. care au trecut examenul de maturitate (absolvire) al unei școli medii de 10 ani, examenul de diplomă al unei școli medii tehnice, examenul de stat al unei școli pedagogice, absolvenții facultăților muncitorești sau absolvenții cu examen de bacalaureat ai fostelor licee teoretice, industriale sau comerciale, precum și absolvenții fostelor școli normale, care au obținut diploma de învățător.

Absolvenții școlilor medii sau scolilor echivalente din străinătate, cetățeni romîni sau străini, vor fi înscriși la examenul de admitere după obținerea echivalării studiilor de la Ministerul Învățământului.

Absolvenții școlilor medii tehnice și ai școlilor pedagogice seria 1954/55 se pot prezenta la examenul de admitere pentru cursurile de zi pe baza adeverinței date de școală că sînt repartizați pentru învățămîntul superior.

Absolvenții școlilor medii tehnice și ai școlilor pedagogice care au fost repartizați în producție se pot prezenta la examenul de admitere în instituțiile de învățămînt superior la cursurile de zi numai după ce au făcut stagiul de 3 ani în producție conform prevederilor decretului nr. 180/1950, iar cei care nu au vechimea de 3 ani în producție se pot prezenta la examenul de admitere în instituțiile de învățămînt superior, cursuri fără frecvență sau serale.

3. Se primesc în instituțiile de învățămînt superior, fără examen de admitere, absolvenții școlilor medii de 10 ani, seria 1954-55, care îndeplinesc toate condițiile de înscriere la examenul de admitere în învățămîntul superior, au obținut diplomă de merit și rezultate la examenul de maturitate conform regulamentului în vigoare.

De asemenea, se primesc în instituțiile de învățămînt superior, fără examen de admitere, absolvenții școlilor medii tehnice și pedagogice seria 1954-1955 cu diplomă de merit, care îndeplinesc toate condițiile de înscriere la examenul de admitere. Inscrierea lor în baza diplomei de merit se poate face fără examen de admitere numai în facultățile corespunzătoare specialității lor.

La facultățile la care numărul candidaților cu diplomă de merit va depăși procentul — din locurile planificate — stabilit de Ministerul Învățămîntului, se vor institui discuții științifice cu toți candidații cu diplomă de merit, la disciplinele examenului de admitere. Candidații care nu vor fi admiși în urma discuțiilor științifice se vor putea înscrie la examenul de admitere la orice facultate sau se vor putea înscrie fără examen de admitere la acele facultăți la care nu s-a completat procentul — din numărul locurilor planificate — stabilit de Ministerul Învățămîntului pentru anul I.

4. Frecvența în instituțiile de învățămînt superior la cursurile de zi și serale este obligatorie. Absolvenții școlilor medii, care sînt în cîmpul muncii și îndeplinesc condițiile arătate la pct. 2, pot urma cursurile fără frecvență sau cursurile serale de pe lîngă instituțiile de învățămînt superior unde există aceste forme de învățămînt. Ei vor depune examenul de admitere, care se dă în aceleași condiții ca la cursurile de zi și se vor înscrie numai în facultăți corespunzătoare specialității în care activează în cîmpul muncii.

5. a) Inscrierile pentru examenul de admitere se fac pe facultăți sau secții, pentru învățămîntul de zi și seral între 11 iulie și 10 august, iar pentru învățămîntul fără frecvență între 1 august și 1 septembrie.

b) Candidații care au absolvit învățămîntul mediu în cursul lunii august 1955 se vor înscrie pînă la 13 august.

c) Absolvenții cu diplomă de merit care solicită înscrierea în facultăți fără examen de admitere vor depune cererile de înscriere între 11 iulie și 31 iulie pentru cursurile de zi și serale, iar pentru învățămîntul fără frecvență pînă la 1 septembrie.

d) Candidații cu diplomă de merit, care au susținut discuții științifice dar n-au fost admiși în facultatea la care s-au înscris, vor putea depune cereri de înscriere la examenul de admitere între 11 august și 13 august pentru cursurile de zi și serale.

6. Pentru înscrierea la examenul de admitere, candidații vor completa o declarație tip de înscriere pe care o vor înainta secretariatului facultății respective. Candidații la cursurile fără frecvență se vor înscrie pe baza unei cereri individuale, urmînd ca declarația tip de înscriere să fie complectată ulterior, în perioada examenului de admitere.

La declarația tip de înscriere (respectiv cererea pentru cursurile fără frecvență) se vor anexa în original:

— Certificatul de naștere.

— Diploma de maturitate pentru absolvenții școlilor medii de 10 ani, diploma de tehnician pentru absolvenții școlilor medii tehnice, diploma de examen de stat pentru absolvenții școlilor pedagogice, certificatul de absolvire pentru absolvenții facultăților muncitorești, iar pentru seriile vechi actele prevăzute la pct. 2.

— Certificat de sănătate eliberat de policlinica studențească sau de spitalele unificate de adulți unde nu există policlinici studențești. Acest certificat trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele examene medicale:

a) microradiografie sau radioscopie pulmonară;

b) reacție Wassermann;

c) un examen clinic (boli Interne, O.R.L., oftalmologie, chirurgie și neurologie).

Certificatele medicale eliberate de spitalele unificate vor trebui să poarte și viza comisiei medicale de la policlinica studențească din centrul universitar; viza se va da pe acest certificat numai după ce candidatul va repeta la policlinica studențească examenul microradiografic. Pentru candidații la cursurile fără frecvență, certificatele medicale eliberate de spitalele unificate de adulți sînt valabile fără viza policlinicii studențești, iar pentru înscrierea la examenul de admitere la Institutul de cultură fizică și sport (secția fără frecvență) sînt valabile numai certificatele medicale eliberate de centrele medicale de cultură fizică și sport.

— Declarația tip, conform H.C.M. nr. 2759-1953. Formularul acestei declarații tip se eliberează candidaților de către secretariatul facultății. Candidații la cursurile fără frecvență vor complecta această declarație tip în perioada examenului de admitere.

— Pentru absolvenții școlilor pedagogice, școlilor medii tehnice, dovada de repartizare în învățămîntul superior sau dovada efectuării stagiului de 3 ani în cîmpul muncii și avizul întreprinderii unde lucrează (numai pentru cursurile de zi).

— Recomandația de la locul de muncă cu indicația postului pe care îl ocupă și a specialității (pentru cursurile serale și fără frecvență).

— Recipisa de plata taxei de 5 lei pentru examenul de admitere. Candidații la cursurile fără frecvență vor plăti taxa de 5 lei fie direct la casieria facultății unde aceștia se înscriu, fie la secția financiară locală, trimițînd facultății odată cu celelalte acte și chitanța respectivă.

— 3 fotografii 6/9

Cei care n-au depus actele specificate mai sus pînă la termenele arătate la pct. 5 nu vor fi admiși la examen.

In timpul examenelor, candidații vor avea asupra lor buletinul de identitate.

7. Examenul de admitere se va ține între 15—25 august pentru învățămîntul cu frecvență (cursuri de zi), între 18—25 august pentru cursurile serale și între 10—17 septembrie pentru cursurile fără frecvență.

La facultățile unde numărul candidaților cu diplomă de merit va depăși procentul — din locurile planificate — stabilit de Ministerul Învățămîntului, discuțiile științifice se vor ține între 1—9 august, comunicîndu-se rezultatul la 10 august.

8. Candidații la examenul de admitere în instituțiile de învățămînt superior vor da examen la disciplinele următoare:

a) La facultățile de matematică-fizică ale universităților și Institutului pedagogic din București, la Institutul pedagogic din Timișoara, la facultățile de construcții, construcții de căi ferate, drumuri, electrificarea industriei și agriculturii, electromecanică minieră, electronică și telecomunicații, electrotehnică, energetică, exploatare feroviară, exploatare din cadrul Institutului tehnic din Galați, exploatarea și industrializarea lemnului, exploatarea zăcămintelor de țiței și gaze, geodezie, geologie, hidroameliorații, hidrotehnică, ingineri economiști, instalații și utilaj de construcții, mașini și aparate electrice, mașini și utilaj, mecanică, mecanica transporturilor, mecanizarea agriculturii, metalurgie, mine, tehnologie mecanică, telecomunicații feroviare, secțiile de tehnologia mecanică textilă și organizarea și planificarea industriei ușoare se va da examen de admitere la:

— Limba și literatura romînă — scris; Limba rusă — oral; Matematici — scris și oral; Fizică — oral.

b) La facultățile de chimie, chimie industrială, tehnologie alimentară, tehnologia țițeiului și a gazelor și la secția de tehnologie chimică textilă se va da examen de admitere la:

— Limba și literatura romînă — scris; Limba rusă — oral; Matematici — scris și oral; Chimie — oral.

c) La facultatea de arhitectură se va da examen de admitere la:

— Limba și literatura romînă — scris; Limba rusă — oral; Matematici — scris și oral; Fizică — oral; Desen — probe.

Probele de desen sînt eliminatorii.

d) La facultățile de biologie, științe naturale, secțiile de științe naturale și chimie din cadrul universităților, precum și la facultățile de agricultură, horticultură, zootehnie și economia și organizarea agriculturii socialiste se va da examen de admitere la:

— Limba și literatura romînă — scris; Limba rusă — oral; Științe naturale (botanică, zoologie, anatomia și fiziologia omului și bazele darwinismului) — scris și oral; Chimie — oral.

Pentru facultatea de silvicultură, în locul examenului de chimie se va da examen oral la matematici.

e) La secțiile de științe naturale și geografie din cadrul facultăților de științe naturale se va da examen de admitere la:

— Limba și literatura romînă — scris; Limba rusă — oral; Științe naturale (zoologie, botanică, anatomia și fiziologia omului, bazele darwinismului) — scris și oral; Geografia R.P.R. — oral.

f) La facultățile de geologie-geografie din cadrul universităților se va da examen de admitere la:

— Limba și literatura romînă — scris; Limba rusă — oral; Matematici — scris și oral; Geografia fizică generală și geografia R.P.R. — oral.

g) La facultățile de medicină generală, pediatrie, igienă, stomatologie și medicină veterinară se va da examen de admitere la:

— Limba și literatura romînă — scris; Limba rusă — oral; Științe naturale (anatomie și fiziologia omului, zoologie și bazele darwinismului) — scris și oral; Chimie — oral.

h) La facultățile de farmacie se va da examen de admitere la:

— Limba și literatura romînă — scris; Limba rusă — oral; Științe naturale (anatomie și fiziologia omului, botanică, bazele darwinismului) — scris și oral; Chimie — oral.

i) La facultățile de filozofie, istorie, științe juridice, ziaristică, filologie, istorie-filologie și pedagogie-filologie se va da examen de admitere la:

— Limba și literatura romînă — scris și oral; Limba rusă — oral; Istoria R.P.R. — oral; Constituția R.P.R. — oral.

j) La facultatea de limba și literatura rusă din cadrul Institutului pedagogic „Maxim Gorki" și la secțiile de limba și literatura rusă din cadrul facultăților de filologie se va da examen de admitere la:

— Limba și literatura romînă — scris și oral; Limba rusă — oral; Istoria R.P.R. — oral.

k) La secțiile de limbi străine ale facultății de filologie se va da examen de admitere la:

— Limba și literatura romînă — scris și oral; Limba rusă — oral; O limbă străină (franceza, germana, engleza) — scris și oral; Istoria R.P.R. — oral.

La secția de limba și literatura maghiară din cadrul Universității „Bolyai" se va da un examen scris și oral la limba și literatura maghiară în locul limbii străine.

l) La facultățile din cadrul Institutului de științe economice și planificare și comerț exterior se va da examen de admitere la:

— Limba și literatura romînă — scris; Limba rusă — oral; Matematici — scris și oral; Geografie fizică generală și geografia R.P.R. — oral.

Pentru secțiile de merceologie din cadrul facultății de comerț și cooperație, în locul examenului de geografie se va da examen oral la fizică și chimie.

m) La Institutele de artă teatrală și cinematografică, arte plastice și conservator se va da examen de admitere la:

— Limba și literatura romînă — scris și oral; Limba rusă — oral; Istoria R.P.R. — oral; O probă practică.

Pentru secțiile teoretice (muzicologie, istorie și teoria artelor, teatrologie și filmologie) în locul probei practice se va da examen scris și oral în specialitatea la care candidează. Pentru secția de operatorie se va da și un examen oral de fizică.

n) La Institutul de cultură fizică și sport se va da examen de admitere la:

— Limba și literatura romînă — scris; Limba rusă — oral; Anatomie și fiziologia omului — scris și oral; probe practice.

La facultățile și secțiile cu limba de predare maghiară, examinarea se va face în limba maternă. La aceste facultăți și secții se vor da examen scris la limba romînă și examene la limba și literatura maghiară (scris și oral sau numai scris, la fel cu probele prevăzute pentru limba și literatura romînă de la secțiile și facultățile similare cu limba de predare romînă).

9. La examenul de admitere notarea se va face la fiecare probă în parte cu calificativele 1, 2, 3, 4, 5. Examenul scris și probele practice sînt eliminatorii. Media generală se va calcula prin adunarea mediei de la examenul scris cu media de la examenul oral și împărțirea rezultatului la 2.

Candidații vor fi admiși în instituțiile de învățămînt superior în ordinea mediilor obținute și în limita locurilor planificate pentru anul I, media minimă de admitere fiind 3. Candidații care au obținut medii peste 3, însă n-au atins plafonul mediei de admitere pentru facultatea respectivă, sînt declarați respinși.

10. Pentru învățămîntul superior fără frecvență și seral disciplinele la care se dă examen de admitere sînt aceleași ca pentru învățămîntul de zi.

11. Bursele de stat se vor acorda studenților din anul I pe baza notelor obținute la examenul de admitere. Candidații cu diplomă de merit, care doresc să obțină bursă, se vor prezenta la examenul de admitere.

12. Candidații reușiți la examenul de admitere pentru cursurile de zi și serale se vor înscrie la facultăți între 26—31 august 1955. Candidații reușiți la examenul de admitere pentru învățămîntul fără frecvență se vor înscrie la facultăți între 26—30 septembrie 1955.

13. Candidații reușiți la examenul de admitere la cursurile de zi și serale, care s-au înscris în instituțiile de învățămînt superior, dar nu s-au prezentat la cursuri pînă la 10 septembrie, fără a motiva absențele, sînt exmatriculați.

14. Actele celor respinși la examenul de admitere vor fi restituite în termen de 3 zile de la afișarea rezultatelor.

★

Examenul de admitere la cursurile fără frecvență se organizează astfel:

a) Candidații din București și din localitățile învecinate vor da examenul de admitere:

— la instituțiile respective de învățămînt superior din București pentru facultățile care au secții de învățămînt fără frecvență;

— la Institutul politehnic din București pentru institutele de învățămînt superior politehnic și tehnico-industrial cu secții fără frecvență care nu au sediul în București;

— la Institutul agronomic din București pentru secțiile fără frecvență de la Institutul forestier din Orașul Stalin.

b) Candidații din Cluj și din localitățile învecinate vor da examenul de admitere:

— la Universitatea „V. Babeș" din Cluj pentru facultățile care au secții fără frecvență în cadrul acestei universități, pentru Institutul „Maxim Gorki" din București și pentru secția Biblioteci din cadrul Facultății de filologie din București;

— la Universitatea „Bolyai" din Cluj, pentru facultățile care au secții fără frecvență în cadrul acestei universități;

— la Institutul politehnic din Cluj, pentru Institutele de învățămînt superior politehnic, tehnico-industrial și pentru facultățile de exploatarea și industrializarea lemnului și mecanizarea agriculturii;

— la Institutul agronomic din Cluj, pentru secțiile fără frecvență din cadrul Institutului agronomic București (fără Facultatea de mecanizarea agriculturii), din Institutul forestier Orașul Stalin (fără Facultatea de exploatarea și industrializarea lemnului), și de la I.S.E.P. „V. I .Lenin" București.

c) Candidații din Iași și din localitățile învecinate vor da examenul de admitere:

— la Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași pentru facultățile care au secții fără frecvență în cadrul acestei universități, pentru facultățile de științe juridice din București și Cluj, pentru Institutul „Maxim Gorki" din București și pentru secția Biblioteci din cadrul Facultății de filologie din București;

— La Institutul politehnic din Iași pentru Institutele de învățămînt superior politehnic, tehnico-industrial și pentru facultățile de exploatarea și industrializarea lemnului și mecanizarea agriculturii;

— La Institutul agronomic din Iași pentru secțiile fără frecvență din cadrul Institutului agronomic din București (fără Facultatea de mecanizarea agriculturii), din Institutul forestier din Orașul Stalin (fără Facultatea de exploatarea și industrializarea lemnului) și pentru facultățile de științe naturale.

d) Candidații din Timișoara și din localitățile învecinate vor da examenul de admitere:

—la Institutul pedagogic din Timișoara pentru facultățile de matematică-fizică, științe juridice, filologie și Institutul „Maxim Gorki";

— la Institutul politehnic din Timișoara pentru institutele de învățămînt superior politehnic, tehnico-industrial și pentru facultățile de exploatarea și industrializarea lemnului și mecanizarea agriculturii;

— la Institutul agronomic din Timișoara pentru secțiile fără frecvență din cadrul Institutului agronomic București (fără Facultatea de mecanizarea agriculturii), din Institutul forestier Orașul Stalin (fără Facultatea de exploatarea și industrializarea lemnului) și pentru facultățile de științe naturale, filologie, științe juridice, Institutul „Maxim Gorki" și I.S.E.P. „V. I. Lenin" București.

Examenul de admitere la cursurile fără frecvență pentru cultură fizică și sport din București se va ține la Institutul de cultură fizică și sport din București.

Instituțiile de învățămînt superior vor comunica în scris candidaților, pînă la 2 septembrie 1955, instituția de învățămînt superior la care vor da examenul de admitere.

e) Candidații din Orașul Stalin și din localitățile învecinate vor da examenul de admitere:

— la Institutul de mecanică din Orașul Stalin pentru institutele de învățămînt superior politehnic, tehnico- industrial și pentru facultățile de matematică-fizică;

— la Institutul forestier din Orașul Stalin pentru secțiile fără frecvență din cadrul acestui institut, pentru Institutul agronomic București și pentru facultățile de științe naturale.

f) Candidații din Arad și din localitățile învecinate vor da examenul de admitere:

— la Institutul agronomic din Arad, pentru secțiile fără frecvență din cadrul Institutului agronomic din București (fără Facultatea de mecanizarea agriculturii), din Institutul forestier Orașul Stalin (fără Facultatea de exploatarea și industrializarea lemnului) și pentru facultățile de științe naturale.

g) Candidații din Craiova și din localitățile învecinate vor da examenul de admitere:

— la Institutul de mașini și aparate electrice din Craiova pentru institutele de învățămînt superior politehnic, tehnico-industrial, pentru facultățile de matematică-fizică și de la I.S.E.P. „V. I. Lenin" București;

— la Institutul agronomic din Craiova, pentru secțiile fără frecvență din cadrul Institutului agronomic București pentru Institutul forestier din Orașul Stalin și pentru facultățile de științe naturale, filologie, științe juridice și Institutul „Maxim Gorki".

h) Candidații din Galați și din localitățile învecinate vor da examenul de admitere:

— la Institutul tehnic din Galați pentru institutele de învățămînt superior politehnic, tehnico-industrial, pentru facultățile de exploatarea și industrializarea lemnului, mecanizarea agriculturii și matematică-fizică;

— la Institutul agronomic din Galați, pentru secțiile fără frecvență din cadrul Institutului agronomic din București (fără Facultatea de mecanizarea agriculturii), pentru Institutul forestier Orașul Stalin (fără Facultatea de exploatarea și industrializarea lemnului) și pentru facultățile de științe naturale, filologie, științe juridice, Institutul „Maxim Gorki" și I.S.E.P. „V. I. Lenin" București.

A 50-a aniversare a mișcării sindicale a învățătorilor din Bulgaria

Stoiko Dobrev
președintele C.C. al Sindicatului lucrătorilor din învățămînt și presă din R. P. Bulgaria

In luna mai a.c. lucrătorii din învățămînt din R. P. Bulgaria au sărbătorit cea de a 50-a aniversare de la înființarea organizației social-democrate a învățătorilor și de la apariția primului număr al organului lor de presă, „Scînteia învățătorului". Cu acest prilej, în luna mai, la Sofia și în toate orașele Republicii Populare Bulgaria, Comitetul Central al Sindicatului lucrătorilor din învățămînt și presă, comitetele sindicale regionale și raionale au organizat adunări festive, expoziții cu materiale despre istoria mișcării sindicale a învățătorilor, întîlniri cu conducători de atunci și cu membrii organizației social-democrate a învățătorilor, cu redactorii și colaboratorii ziarului „Scînteia învățătorului". In școlile sătești s-au organizat adunări în cadrul cărora au fost prezentate conferințe despre activitatea organizației social-democrate a învățătorilor și despre rolul ziarului „Scînteia învățătorului".

Mișcarea sindicală a învățătorilor din Bulgaria a început de mult, cam la zece ani după eliberarea Bulgariei de sub jugul turcesc în anul 1878. Prima organizație de învățători a fost creată în 1889, în orașul Vidin. Această organizație a avut organul său de presă, „Ziarul prieteniei învățătorilor", în care se publicau materiale despre situația grea a învățătorilor și despre necesitatea creării unei organizații a învățătorilor, care să ducă o luptă organizată pentru apărarea intereselor lor materiale și a drepturilor civile și politice.

Sub influența acestui ziar au apărut foarte curînd și alte asociații ale învățătorilor, care și-au pus ca scop desfășurarea unei lupte organizate pentru apărarea intereselor economice și politice ale învățătorilor. Curînd, conducătorii acestor asociații au înțeles că pentru a apăra cu adevărat interesele învățătorilor este nevoie ca toate asociațiile să se unească într-o organizație unică și puternică. In 1895 a avut loc congresul de constituire care a pus bazele creării Uniunii învățătorilor bulgari. Astfel, învățătorii bulgari au creat Uniunea lor profesională mult mai înainte decît alți muncitori.

Primii pași ai mișcării sindicale a învățătorilor din Bulgaria au fost legați de viața și activitatea lui Dimitrie Blagoev, creatorul, organizatorul și conducătorul partidului social-democrat din Bulgaria, creat în 1891. Dimitrie Blagoev și-a început activitatea revoluționară pe cînd era învățător într-o școală sătească, după întoarcerea lui din Rusia țaristă.

Imediat după Congresul de constituire, mișcarea învățătorilor cade sub influența oportunismului din apus, și în Uniunea învățătorilor bulgari încep discuții despre tactica, scopul și sarcinile Uniunii, despre situația învățătorilor în societatea burgheză. Aceste discuții au dus la crearea curentului social-democrat de stînga și la scindarea care a avut loc la cel de al zecelea congres al Uniunii, în 1904. La sfîrșitul lunii aprilie 1905 a avut loc la Sofia conferința reprezentanților curentului de stînga al Uniunii învățătorilor. Această conferință a pus bazele organizației social-democrate a învățătorilor din Bulgaria. Conferința a adoptat statutul și a luat hotărîrea de a crea un organ de presă „Scînteia învățătorului". La 15 mai 1905 a apărut primul număr al acestui ziar.

Organizația social-democrată a învățătorilor și ziarul „Scînteia învățătorului" au dus o luptă hotărîtă pentru a apăra pe învățătorii bulgari de influența oportunismului din apus, pentru a ridica conștiința lor de clasă, pentru a crea o unitate între muncitorii manuali și intelectuali, pentru a democratiza învățămîntul. In paginile ziarului au fost dezbătute problemele privitoare la învățămîntul laic, la scoaterea religiei din programul școlilor, la învățămîntul profesional, la situația învățătorilor etc.

Organizația social-democrată a învățătorilor și ziarul „Scînteia învățătorului" au dus o luptă plină de curaj împotriva șovinismului în școală, împotriva politicii imperialiste a burgheziei bulgare în Balcani, pentru Federația Balcanică, pentru pace și solidaritatea internațională.

Organizația social-democrată a învățătorilor și ziarul „Scînteia învățătorului" au salutat cu entuziasm victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și au chemat pe învățătorii bulgari să sprijine tînărul Stat Sovietic.

In decurs de 20 de ani, organizația a educat mii și mii de învățători atașați clasei muncitoare și cauzei socialismului. Conducătorii acestei organizații au fost Dimo Dimov, Vîlcio Ivanov, Mitin Stanev, Iaco Dorosner, Dumitru Filipov. Dumitru Monov, Ana Maimuncova, Vela Piscova și mulți alții care și-au jertfit viața în lupta împotriva fascismului în ofensivă, după lovitura militaro-fascistă care a avut loc la 9 iunie 1923 împotriva guvernului democrat al lui Alexandru Stambolischi.

„Scînteia învățătorului" a avut redactori eminenți în persoana lui Ghenco Cristev, Teniu Stoilov, Lambi Candev. Ei au fost omorîți de către călăii fasciști după lovitura de stat.

In anul 1924, organizația social-democrată a învățătorilor a fost dizolvată, iar ziarul interzis de către guvernul fascist al călăului Alexandru Țancov. Aproape 3.000 de învățători, membri ai organizației și abonați ai ziarului au fost concediați și lipsiți de dreptul de a preda.

Dar învățătorii progresiști bulgari nu s-au speriat. Ei au început să-și desfășoare activitatea în cadrul Uniunii Învățătorilor din Bulgaria, organizînd în interior o opoziție sindicală și continuînd lupta împotriva fascismului, pentru apărarea libertăților democratice, pentru drepturile învățătorilor.

Învățătorii bulgari au adus jertfe mari în lupta împotriva fascismului și a ocupației germane în Bulgaria. Mulți învățători au fost concediați, aruncați în închisori și lagăre de concentrare. In timpul războiului împotriva Uniunii Sovietice, sute și mii de învățători au devenit partizani. Ca partizani, comandanți și comisari politici, mulți au murit în luptă împotriva armatelor fasciste și a detașamentelor de poliție. Această soartă au avut-o învățătorii Dicio Petrov, Hristo Krapacev, Stoian Zdrev, soții Iana și Nicolai Iscovi și mulți alții. Numele lor vor rămîne pentru totdeauna în amintirea învățătorilor bulgari și a întregului popor, alături de numele patrioților bulgari.

După eliberarea Bulgariei din sclavia fascistă, învățătorii și-au organizat un puternic sindicat unic, pe baza tradițiilor de luptă ale organizației social-democrate a învățătorilor.

Astăzi, învățătorii din R. P. Bulgaria muncesc cu entuziasm pentru a realiza visul conducătorilor Organizației social-democrate a învățătorilor și al redactorilor ziarului „Scînteia învățătorului", al celor care și-au dat viața în lupta împotriva fascismului și a războiului, pentru democrație, pace și socialism.

Ei educă tînăra generație în spiritul prieteniei și al solidarității internaționale și, alături de întreg poporul bulgar, luptă pentru apărarea păcii.

Pregătiri pentru serbarea de încheiere a anului școlar

Secția de învățămînt a sfatului popular al Capitalei, împreună cu asociația sportivă „Știința" organizează o mare serbare de încheiere a anului școlar, la care vor participa pionierii, elevii și studenții din București. Pregătirile pentru această serbare au început demult și se desfășoară cu intensitate. Pionierii, elevii și studenții participă cu entuziasm la repetiții, învățînd numeroase și frumoase exerciții de gimnastică de ansamblu.

In clișeu: *Asistente ale catedrelor de cultură fizică de la instituțiile de învățămînt superior din București repetînd exercițiile de gimnastică pe care le vor executa cu sute de studente în cadrul reprizei rezervate studenților la serbarea de încheiere a anului școlar.*

INFORMAȚIE

Ministerul Învățămîntului aduce la cunoștința absolvenților din instituțiile de învățămînt superior, promoția 1954-1955, care au prevăzut în planul de învățămînt examenul de stat în sesiunea iunie, că lucrările de repartizare nominală se vor efectua între 16—22 iunie 1955.

Prezența absolvenților este obligatorie în facultate.

Cei absenți vor fi repartizați în lipsă.

Excursiile — mijloc de consolidare a cunoștințelor

Roua de pe frunze încă nu s-a ridicat, cu toate că soarele a început să-și trimită razele sale arzătoare asupra pămîntului. Totul este învăluit în liniște.

Deodată, la marginea satului se aude larmă de voci tinerești. Sînt elevii școlii de 7 ani din comuna Bălești, raionul Tg. Jiu, însoțiți de profesorul lor de științe naturale. Ei au pornit în excursie ca să studieze altfel decît din cărți diferite aspecte ale naturii vii. Roua se prinde ca niște boabe de cristal de îmbrăcămintea copiilor. Profesorul profită de acest banal amănunt și îi ajută să facă observații asupra transpirației plantelor și a rolului pe care îl au stomatele în acest fenomen.

Cărarea îngustă șerpuiește ca o panglică printre lanurile de grîu. Plecînd de la modul în care se prezintă recolta pe ogoare, elevii analizează factorii care determină obținerea unor recolte bogate. Astfel ei pot trage concluzii asupra importanței însămînțărilor făcute la timp și asupra importanței celor mai bune metode de lucrat pămîntul.

Impărțiți pe grupe elevii au colecționat un variat material didactic în legătură cu programa de învățămînt a fiecărei clase. Ei vor îmbogăți astfel colțul naturii vii din școală. Cei din clasa VI-a au adunat plante cu flori pe care le-au clasificat pe familii.

Legarea cunoștințelor de viață, dobîndirea deprinderilor de a aplica noțiunile științifice însușite, cunoașterea frumuseților și bogățiilor patriei, sînt scopuri ale învățămîntului la realizarea cărora excursiile școlare aduc o bogată contribuție. Tocmai aceasta determină numărul mare de excursii organizate de școlile noastre.

Deosebit de interesantă a fost excursia pe care au făcut-o elevii școlii mixte de 7 ani din comuna Cătunești, raionul Brănești, în Capitala patriei noastre. Ei au vizitat Palatul Pionierilor, cercetînd cu mult interes activitatea harnică a pionierilor în cercurile de aero și navo-modelism, fizică, chimie, în cercurile literare și de artiști amatori, au pătruns cu emoție în camera poveștilor, care sugerează atît de puternic atmosfera de basm. O impresie profundă le-a făcut elevilor vizita la Muzeul Lenin-Stalin, unde au avut prilejul să vadă imagini deosebit de grăitoare din istoria glorioasă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, din viața marilor lui conducători.

Vizitele la muzeul de istorie naturală „Grigore Antipa" și la expoziția „Originea și evoluția omului" au contribuit la îmbogățirea cunoștințelor căpătate de elevi în școală, la lărgirea orizontului lor.

Cunoștințele despre trecutul istoric și cultural al patriei sînt însușite mai temeinic de către elevi atunci cînd aceștia au prilejul să vadă urmele vechilor monumente, documentele rămase de la înaintași, locurile în care s-au născut, au trăit și au creat marii noștri scriitori. De aceea multe școli organizează excursii cu astfel de obiective. De pildă, elevele școlii medii nr. 2 din Craiova au vizitat expoziția documentelor istorice organizată de arhivele statului din localitate. Ele au văzut aici hrisoave de pe vremea lui Vlaicu Vodă, Mircea cel Bătrîn, Constantin Brîncoveanu, Constantin Mavrocordat, ca și documente mai noi, legate de lupta poporului pentru libertate: scrisori ale lui Tudor Vladimirescu, documente din anul revoluționar 1848, din timpul răscoalei din 1907. Însoțite de profesoarele lor de istorie elevele școlii medii nr. 2 din Craiova, au vizitat comuna Bucovăț, pentru a vedea urmele unui castru roman și ale valului lui Traian. De asemenea, ele au vizitat locul vechii Craiove, urmărind dezvoltarea economică a acestui oraș în decursul veacurilor, comparînd trecutul și prezentul lui.

Vacanța de vară, timpul cel mai favorabil excursiilor abia începe. Școlile noastre pot obține realizări dintre cele mai bune, organizînd excursii datorită cărora elevii își pot cunoaște țara, își pot îmbogăți în mare măsură cunoștințele.

BIBLIOGRAFIE

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA POLITICA au apărut:

V. I. Lenin — Despre cultura proletară (Culegere de articole).

— Conferința de la Varșovia a statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa, 11—14 mai 1955.

A apărut: **INSTRUCTORUL DE PIONIERI nr. 6, iunie 1955**

Din sumar:

* * * Copilărie luminoasă.
G. Osipov — Iusuf din Baku și Iusuf din Isfagna.
T. Henkel — Unele probleme ale activității de vară.
Sonia Sotu — Și aici și-a găsit loc romantismul.
Ana Lorint — In tabără se leagă prietenii.
Eugen Cîrligel — Ne povestește Dinu Gheorghe.
I. Nevski — Învățăm și ajutăm.
Cornelia Iacob — Diambul Diabaev.
Demostene Botez — In tabere la mare.
Valeria Suteu — Gimnastica cu cercuri.
Nicu Schnel — Viitorii cercetători ai vieții plantelor.
Aurel Papadopol — Să îmbogățim muzeul școlii.
V. Bărgăoanu — In cercul tinerilor timplari.
Al. Repan — Cîteva unelte și folosirea lor în tîmplărie.
Ion Soeter — Sportul peste stachetă.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12, Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 324 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 24 iunie 1955

Adunarea Mondială pentru Pace

La 22 iunie s-a deschis la Helsinki Adunarea Mondială a reprezentanților forțelor iubitoare de pace. In Capitala Finlandei au sosit aproximativ 2000 de delegați din zeci de țări ale lumii pentru a proceda la un schimb liber de păreri asupra celor mai arzătoare probleme legate de lupta pentru menținerea și consolidarea păcii. Savanți eminenți, cunoscuți militanți pe tărîm social, literați și oameni de artă, muncitori și țărani, profesori și învățători, activiști sindicali, reprezentanți ai cercurilor industriale și comerciale, slujitori ai cultelor, oameni de stat și politici din diferite țări ale lumii participă la această Mare Adunare Mondială a Păcii pentru a expune voința de pace a popoarelor lor, hotărîrea oamenilor cinstiți din toate colțurile lumii de a apăra pacea.

Opinia publică internațională consideră Adunarea de la Helsinki un eveniment de însemnătate istorică mondială, o etapă importantă în lupta popoarelor pentru o pace trainică și îndelungată. Nu există popor care să nu fie vital interesat în apărarea păcii, a vieții și civilizației. In lume există însă și forțe interesate nu în menținerea păcii, ci în pregătirea războiului. După cum se știe, cercurile agresive în frunte cu cele din S.U.A. intensifică cursa înarmărilor, desfășoară așa numitul „război rece", creează pacte și blocuri militare, agravează primejdia unui nou război, pregătindu-se cu nerușinare să folosească armele moderne de exterminare în masă.

Solii păcii reuniți la Helsinki în Adunarea Mondială a Păcii și popoarele ale căror năzuințe le exprimă vor dovedi din nou în aceste zile că oamenii cinstiți de pe întregul glob pămîntesc sînt hotărîți să zădărnicească planurile criminale ale atîtătorilor la război, să găsească soluții și căi eficace pentru destinderea în relațiile internaționale și crearea unei atmosfere de încredere reciprocă între state, pentru apărarea și consolidarea păcii. Hotărîrea ca la Adunarea de la Helsinki să aibă loc o discuție liberă și multilaterală asupra celor mai importante probleme internaționale cum sînt dezarmarea și interzicerea armei atomice, blocurile militare, securitatea generală, colaborarea dintre națiuni, suveranitatea națională și menținerea păcii etc. corespunde întrutotul intereselor vitale ale tuturor popoarelor lumii.

Atît stabilirea problemelor care sînt luate în discuție cît și caracterul larg reprezentativ al Adunării de la Helsinki arată în chipul cel mai limpede că această istorică întrunire exprimă starea de spirit a opiniei publice mondiale.

Prin glasul celor 2000 de delegați, în Capitala Finlandei vor vorbi popoarele de pe toate continentele. Cu o forță fără precedent, Adunarea de la Helsinki, care reprezintă voința invincibilă de pace a omenirii, arată odată mai mult că pe arena internațională se face tot mai puternic simțit poporul — adevăratul făuritor al istoriei. A trecut vremea cînd soarta popoarelor, soarta statelor, soarta întregii omeniri putea fi hotărîtă în cabinetele politicienilor burghezi-reacționari. In zilele noastre cel mai important factor al politicii mondiale a devenit voința popoarelor. Intreaga desfășurare a evenimentelor internaționale confirmă în mod strălucit faptul că niciun guvern și niciun for politic răspunzător de soarta popoarelor nu mai poate ignora voința sutelor de milioane de oameni, voința popoarelor. Să amintim doar că în ultimii ani influența popoarelor asupra politicii guvernelor a silit pe imperialiști să renunțe la dezlănțuirea unui atac atomic asupra Coreei și Chinei, să accepte încheierea armistițiului în Coreea și încetarea „războiului murdar din Vietnam", să participe la tratative în vederea reglementării pe cale pașnică a unora dintre cele mai importante probleme internaționale litigioase.

Insemnătatea Adunării Mondiale a reprezentanților forțelor iubitoare de pace este cu atît mai mare cu cît ea are loc într-un moment important al vieții internaționale. In urma recentelor inițiative de pace ale guvernului sovietic și a eforturilor popoarelor iubitoare de pace din lumea întreagă, în ultimul timp s-au obținut succese remarcabile în lupta pentru micșorarea încordării internaționale. Astfel a fost semnat Tratatul de stat cu Austria, s-au normalizat relațiile sovieto-iugoslave, au avut loc o serie de vizite reciproce, de întîlniri între delegațiile parlamentare ale unor țări în vederea apropierii și colaborării între state. O însemnătate excepțională are vizita prietenească în Uniunea Sovietică a d-lui Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India. Propunerile Uniunii Sovietice în problema reducerii armamentelor, interzicerii armei atomice și înlăturării primejdiei unui nou război, tratativele sovieto-japoneze care se desfășoară în prezent, precum și inițiativa guvernului sovietic în vederea normalizării relațiilor dintre U.R.S.S. și Republica Federală Germană deschid noi și largi perspective întăririi păcii și securității în Europa și în lume.

Popoarele consideră un triumf al politicii forțelor iubitoare de pace, un triumf al ideii tratativelor, faptul că guvernele puterilor occidentale au consimțit la convocarea Conferinței șefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței, care se va deschide în ziua de 18 iulie la Geneva. Inchinîndu-și toate eforturile pregătirilor de război, ducînd așa numita politică „de pe poziții de forță", guvernele celor trei puteri occidentale au avut pînă nu de mult o atitudine cu totul nefavorabilă ideii unei conferințe a șefilor guvernelor celor patru mari puteri. Și dacă astăzi conducătorii celor trei puteri occidentale s-au văzut nevoiți să se declare de acord cu o asemenea conferință, aceasta se datorește presiunii opiniei publice, voinței popoarelor. Apreciind în mod just succesele obținute în apărarea păcii, popoarele urmăresc, în același timp, cu vigilență noile manevre ale cercurilor agresive și își sporesc eforturile în vederea unor noi și însemnate realizări pe calea destinderii în relațiile internaționale.

Lucrările Adunării de la Helsinki au loc în același timp cu desfășurarea, la San Francisco, a sesiunii jubiliare a O.N.U. închinată celei de a zecea aniversări a acestei organizații. In toate țările lumii, oamenii așteaptă cu mari speranțe ca această sesiune să servească drept un început al unor noi măsuri avînd drept scop asigurarea păcii și securității internaționale.

In aceste împrejurări apare limpede deosebita însemnătate pe care o are Adunarea Mondială a Păcii care poate exercita o mare influență asupra desfășurării evenimentelor internaționale. Această adunare istorică poate sprijini efectiv eforturile pașnice ale guvernelor.

Forțele iubitoare de pace de pretutindeni sînt convinse că hotărîrile la care se va ajunge la Helsinki vor avea un mare rol în desfășurarea viitoare a vieții internaționale.

Atîtătorii la război se tem însă de succesul Adunării Mondiale a Păcii. Este semnificativ că în perioada de pregătire a Adunării de la Helsinki presa imperialiștilor a adoptat tactica tăcerii, încercînd să minimalizeze în felul acesta însemnătatea acestui mare eveniment internațional. Pentru orice om cinstit această poziție a cercurilor imperialiste față de Adunarea de la Helsinki apare cît se poate de limpede. Imperialiștii se tem că, de la tribuna Adunării, reprezentanții popoarelor vor condamna odată mai mult și mai hotărît politica „de pe poziții de forță", politica blocurilor militare agresive și a remilitarizării Germaniei occidentale, a cursei înarmărilor și a amenințărilor cu arma atomică, politica intensificării încordării internaționale.

Poporul romîn, alături de întreaga omenire progresistă, sprijină din tot sufletul Adunarea Mondială a Păcii. Acest lucru l-a exprimat cu o deosebită claritate recenta Adunare a reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din țara noastră care în scrisoarea către Adunarea de la Helsinki declara: „Convingerea noastră este că conviețuirea și colaborarea pașnică între popoare, relațiile internaționale normale sînt pe deplin posibile între toate statele din lume, fără deosebire de orînduire socială și formă de stat. Pentru aceasta trebuie să se pună capăt „războiului rece" și cursei înarmărilor, să se asigure o destindere trainică în relațiile internaționale, pe baza restabilirii încrederii între state și popoare. Acest lucru este cu putință dacă toate statele vor respecta în relațiile internaționale principiul coexistenței pașnice, al respectării reciproce a integrității teritoriale și a securității, al neagresiunii, neamestecului în treburile interne ale altor state, egalității în drepturi între popoare".

Poporul nostru este convins că Adunarea Mondială a Păcii va aduce o prețioasă contribuție la cauza nobilă a consolidării păcii generale și securității popoarelor.

Ședință plenară la Ministerul Invățămîntului pentru dezbaterea Tratatului de la Varșovia

De curînd a avut loc la Ministerul Invățămîntului o ședință plenară a lucrătorilor din minister. La această ședință lucrătorii din Minister au discutat despre Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat la Varșovia.

Expunerea asupra lucrărilor Conferinței de la Varșovia și a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală semnat de cele opt state participante a fost făcută de tovarășul Nicolae Niculescu, președintele comitetului de instituție.

„Hotărîrile Conferinței de la Varșovia — a spus vorbitorul — constituie un act istoric de o deosebită importanță pentru apărarea păcii și securității în Europa și în lumea întreagă, pentru prevenirea unui nou război mondial.

Tratatul încheiat la conferință este expresia relațiilor noi, bazate pe principiile egalității în drepturi, respectării suveranității de stat și neamestecului în treburile interne ale altor țări".

Pe marginea expunerii au luat cuvîntul numeroși lucrători din Ministerul Invățămîntului, printre care tovarășii Florea Danes, Eugen Cristofor, State Ciuhurezu, Constantin Golfițescu și alții. Participanții au susținut cu tărie prevederile Tratatului încheiat la Varșovia și și-au exprimat hotărîrea fermă de a sprijini cu noi succese în muncă înfăptuirea acestor prevederi.

In cinstea Festivalului de la Varșovia

In cinstea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia, tineri din întreaga țară au organizat numeroase acțiuni pentru înfrumusețarea orașelor și satelor. Ei au lucrat voluntar pentru amenajarea parcurilor, terenurilor sportive, au reparat școli, cămine culturale și șosele și au refăcut șanțurile șoselelor.

Tinerii din satele Regiunii Autonome Maghiare au reparat prin muncă voluntară 17 km. de șosea națională „De-a lungul șoselelor, liniilor ferate și în livezi, ei au plantat 105.750 de puieți. In regiunea Iași, tinerii au curățit 5340 m. de șanțuri și au reparat sau construit 114 podețe.

O frumoasă acțiune au pornit în cinstea Festivalului tinerii din orașul Giurgiu. Ei participă prin muncă voluntară la construirea velodromului din orașul lor care va fi gata în preajma marii sărbători a tineretului lumii.

Pentru amenajarea de parcuri au lucrat și tinerii din alte orașe. In orașul Bacău, de pildă, tinerii au amenajat două parcuri, iar în orașul Cîmpina au amenajat un paro la Casa pionierilor.

In întreaga țară, tinerii au pornit acțiuni pentru amenajarea de noi terenuri sportive.

In regiunea Craiova au fost amenajate 64 terenuri de fotbal și 68 terenuri de volei. De asemenea, în regiunea Baia Mare au fost amenajate peste 100 terenuri de sport diferite.

Acțiuni asemănătoare pentru înfrumusețarea satelor și orașelor au fost întreprinse de tinerii din toate regiunile țării.

Pregătire serioasă pentru munca în producție

Școala profesională metalurgică nr. 1 din Tîrgoviște, cu numeroasele ei clădiri așezate de-a lungul aleilor pietruite, pare un adevărat orășel al tineretului.

L-am găsit pe tovarășul Ion Stanciu, directorul școlii, definitivînd împreună cu un colectiv de profesori planul pentru practica elevilor în producție. O mare parte din elevi vor face practica de vară la uzinele metalurgice „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din localitate. Cei de la secția mecanici pentru mașini agricole și tractoare vor lucra în gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective și stațiuni de mașini și tractoare din regiune.

Elevii anului III-H din secția lăcătuși mecanici dau examen de absolvire. Prima impresie pe care o ai intrînd în sală este aceea a seriozității examenului. In fața comisiei examinatoare, pe o masă, se află diferite unelte și piese pe care viitorii absolvenți le descriu și le desenează.

Un accent deosebit se pune pe examinarea candidaților la tehnologie și studiul materialelor, obiecte de bază în pregătirea lor profesională. Cu deosebită pricepere și siguranță vorbește elevul utemist Gheorghe Florea despre elasticitatea, plasticitatea și fragilitatea materialelor. El definește aceste însușiri ale diferitelor materiale, dînd exemple pentru fiecare în parte. Aceeași cunoaștere a materiei o dovedește și în ceea ce privește următoarele două întrebări din bilet, privitoare la tehnologia și la rezistența metalelor. Colegul lui, Gheorghe Iliescu, descrie carburatorul, arătînd modul în care funcționează acesta, iar Barbu Ivan vorbește despre folosirea șublerului, demonstrînd în mod practic utilitatea lui.

Au fost și candidați care au dat răspunsuri mai puțin sigure, neputîndu-se descurca decît cu ajutorul profesorilor examinatori. Elevul Gheorghe Marga, de pildă, n-a putut să explice motivele pentru care cuprul se întrebuințează la confecționarea conductorilor electrici.

Dovada unei serioase pregătiri au făcut-o elevii la educația politică. Ei au răspuns cu pricepere la unele întrebări în legătură cu importanța ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 în ceea ce privește ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, au dovedit că înțeleg problemele privitoare la sporirea productivității muncii, însemnătatea întrecerii socialiste, a noii atitudini față de muncă etc.

Comunistul Nicolae Petrovici, maistru de atelier, a trăit emoțiile examenului alături de tinerii pe care i-a pregătit, bucurîndu-se de rezultatele obținute de ei.

„Venind în școală, am intenționat să învăț lăcătușeria mecanică, spune utemistul Aurel Popescu, dar văzînd cum se lucrează la forjă am îndrăgit această meserie, căci ce satisfacție mai mare poți să simți decît aceea pe care ți-o prilejuiește modelarea unui bloc de metal după forma pe care vrei să i-o dai".

Utemistul Anton Botez vorbește cu însuflețire despre rolul pe care l-au avut cunoștințele teoretice în pregătirea sa profesională. „Tehnologia și studiul materialelor m-au ajutat mult în însușirea temeinică a meseriei", spune el.

La rezultatele mulțumitoare pe care le-au obținut la examen elevii școlii profesionale metalurgice nr. 1 din Tîrgoviște a contribuit în mare măsură organizația de partid din școală, care a mobilizat cadrele didactice la o muncă stăruitoare pentru încheierea cu succes a anului școlar. De asemenea, organizația U.T.M. din școală i-a îndrumat pe elevi să participe cu regularitate la orele de meditații și consultații, precum și la orele suplimentare de practică în atelier.

Terminînd cu succes examenul de absolvire, mulți dintre foștii elevi ai școlii profesionale metalurgice nr. 1 din Tîrgoviște vor păși, în curînd, înarmați cu o temeinică pregătire de specialitate, în întreprinderile noastre industriale, între oamenii muncii care-i așteaptă cu încredere și bucurie.

VIOREL ALECU

Pentru copiii patriei

Odată cu începerea vacanței de vară, risetele pionierilor și școlarilor vor răsuna din nou prin ținuturile cele mai pitorești ale țării noastre.

Peste 1400 de elevi și pionieri din regiunea Pitești își vor petrece vacanța în taberele de odihnă de la Cîmpulung și Curtea de Argeș. De asemenea, aproape 450 de copii din această regiune vor pleca în diferite colonii, la munte și la mare. Numeroase sate și orașe pitorești din regiune, printre care Dragoslavele, raionul Muscel, Păușa, raionul Loviștea, și multe altele vor găzdui alți aproape 6000 de elevi și pionieri în cele 22 tabere și colonii ce s-au amenajat în aceste locuri.

O sărbătoare a tineretului studios

...Pe întinsa peluză a stadionului, o mare de tineri în costume de sport se leagănă ritmic la comenzile ce răsună din megafoane. Rînd pe rînd, într-o ordine minunată, se desfășoară noi și frumoase exerciții de gimnastică, în sunetele melodioase ale muzicii. Suplețea tinerească a executanților, coloritul viu al costumelor de sport conturate pe verdele peluzei, acordurile vioaie ale muzicii creează o atmosferă plină de optimism biruitor, atmosfera unei adevărate sărbători a tineretii...

Zi de zi, pe Stadionul Tineretului și pe terenurile Bazei sportive a rezervelor de muncă din București asemenea exerciții sînt repetate de mii de elevi și studenți. Terminînd un an școlar plin de frumoase realizări, elevii și studenții Capitalei se pregătesc pentru serbarea de încheiere care, în cinstea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie de la Varșovia, va lua o amploare fără precedent.

Programul bogat al acestei serbări, care se va desfășura pe marele stadion „23 August", cuprinde exerciții de gimnastică de ansamblu, jocuri sportive etc.

In prezent, grupele de elevi și studenți, sub conducerea profesorilor și asistenților, repetă cu sîrg toate aceste exerciții, străduindu-se să se prezinte cît mai frumos și mai disciplinat. Pe terenurile de sport pot fi văzute grupe de tineri, repetînd interesante exerciții de gimnastică de ansamblu ce reprezintă principalele tipuri de sport. Aici, o grupă de tineri, frumos aliniați, aplecați înainte, cu ochii ageri și brațele încordate, reprezintă mișcările portarului unei echipe de fotbal. Dincolo, o altă grupă, cu rînduri de tineri întorși față în față, execută ritmic mișcări de box. Mai departe pot fi văzute alte grupe ale căror mișcări creează imaginea înotului, a jocului de baschet, de volei etc.

In acordurile unui vals, șiruri lungi de fete execută cu gratie mișcări de gimnastică cu panglici lungi, albastre și roșii, care flutură și se rotesc în jurul lor, creînd un spectacol deosebit de frumos. Peste tot, voioșia și disciplina cu care elevii și studenții se pregătesc pentru reprizele la care vor participa sînt chezășiile vii ale succesului ce va încununa această frumoasă sărbătoare a tineretului studios din Capitala patriei noastre.

S. ANCA

Au început examenele de admitere în școlile medii

Zilele acestea, în școlile medii din patria noastră se desfășoară examenele de admitere. Ele constituie o probă de o însemnătate deosebită atît pentru tinerii candidați veniți să-și dovedească posibilitățile pe care le au pentru continuarea învățăturii într-o școală medie, cît și pentru cadrele cărora li s-a încredințat sarcina de a recruta elementele cele mai pregătite.

Cînd se vorbește despre examenele de admitere, este greu să pui stavilă amintirilor. Este greu să uiți anii copilăriei, cînd fiii celor bogați porneau tantoși la examenele de admitere, siguri de „reușita" lor. Îi meditaseră doar profesori bine pregătiți, dintre care mulți făceau parte chiar din comisiile de examinare, iar părinții aveau „relații" pe care se puteau într-adevăr întemeia. Este greu să uiți privirile lor disprețuitoare asupra îmbrăcămintei sărace, asupra chipului palid și timid, asupra amărăciunii copilului de muncitor sau de țăran muncitor, care, deși fusese fruntaș la carte, vedea că acum alții se duceau să țină cartea în mînă mai departe.

Absolvenții claselor a VII-a, care dau examen de admitere acum, cunosc această realitate doar din auzite, din cărți. Rînduielile cele noi au sfărîmat legile acelei vieți cinoase și crude pentru fiii celor ce muncesc. In fața absolvenților clasei a VII-a de acum se deschid numeroase perspective pentru a învăța o meserie, pentru a-și forma o anumită profesie, iar în școlile medii sînt chemați cei care s-au dovedit cei mai apți pentru învățătură.

Faptul că examenele de admitere se țin imediat după examenele de absolvire a clasei a VII-a contribuie în mare măsură ca membrii comisiilor examinatoare să cunoască nivelul real de pregătire al elevilor. Acum nu se mai poate pune problema că elevii au uitat cele însușite în timpul anului și că nu au revăzut materia. Ei se prezintă la admitere cu pregătirea proaspătă pe care au realizat-o în timpul anului școlar, pe care și-au consolidat-o în pregătirea pentru recentul examen de absolvire cu ajutorul și sub conducerea directă a profesorilor.

Măsurile luate în diferitele școli medii în vederea examenelor de admitere ce se țin acum reflectă mai multă grijă decît în trecut în ceea ce privește organizarea și desfășurarea acestor examene, asigurarea unei aprecieri juste, obiective a cunoștințelor elevilor candidați la examene. Profesorii care alcătuiesc comisiile examinatoare și-au pus cu mai mult simț de răspundere problema examinării acestor elevi. De exemplu, la școala medie nr. 19 de fete din București s-au discutat cu toată seriozitatea problemele ce se vor urmări în desfășurarea examenului de admitere, criteriile de apreciere a cunoștințelor candidaților. Tovarășele profesoare care alcătuiesc comisia de examinare sînt hotărîte să nu manifeste nici un fel de indulgență și nici să treacă pe linia unei exigențe exagerate. Ele și-au propus ca fiecare notă să fie stabilită în colectiv și pe baza unei serioase deliberări, pentru ca nota să constituie într-adevăr un mijloc de recrutare a elevilor cu cele mai largi posibilități de dezvoltare.

O preocupare demnă de remarcat a profesorilor care au lucrat la clasele V—VII în acest an, a conducerilor de școli o constituie justa orientare a elevilor după nivelul lor de pregătire, după aptitudinile ce le au. Rezultatul acestei preocupări se vede în numărul mare al elevilor care au întocmit lucrări scrise de bună calitate. Este o plăcere să citești unele din aceste lucrări. La examenul de admitere de la școala medie nr. 20 de băieți din București, de exemplu, unul dintre elevi, în dezvoltarea primului subiect, a dovedit o cunoaștere temeinică a textelor literare studiate în timpul anului, precum și largi posibilități de dezvoltare în această direcție. „Odată cu eliberarea țării noastre de către Armata Sovietică — scrie el — în țara noastră ia naștere o literatură nouă, progresistă, care oglindește transformările petrecute în țara noastră pe plan politic, social, economic. Scriitorii și poeții noștri cîntă atitudinea față de muncă a omului nou educat de partid, patriotismul acestuia". Alt elev, prezentat la examenul de admitere de la aceeași școală, dovedește o largă pricepere în analiza poeziei lui A. Toma „Silvester Andrei salvează abatajul". In fraze frumos construite, acest elev reușește să redea bine viața care freamătă sub pămînt, în minele de cărbuni.

La examenele de admitere de la unele școli medii se mai constată totuși, prezența unui mare număr de elevi care au absolvit clasa a VII-a cu nota finală 3. Aceasta arată că pedagogii școlilor din care au plecat acești elevi nu au fost în stare să le dezvolte dragostea pentru muncile productive, nu i-au putut ajuta să înțeleagă ce însemnează să mergi pe drumul pe care te poți dezvolta cel mai bine și poți fi util patriei.

De justa selectionare a elevilor pentru școlile medii depinde în largă măsură posibilitatea ridicării nivelului științific al predării atît în învățămîntul mediu, cît și în învățămîntul superior, depinde posibilitatea formării cadrelor de care avem nevoie în diferitele sectoare ale economiei noastre naționale, ale culturii.

Majoritatea profesorilor care muncesc în școlile medii au învățat din experiența anilor trecuți, au înțeles ce înseamnă să lucrezi în clasa a VIII-a cu elevi cărora în mod greșit li s-a acceptat admiterea în învățămîntul mediu. Programele de învățămînt ale diferitelor obiecte de studiu cer cunoștințe și deprinderi din ce în ce mai vaste, mai complicate. Ori, este o atitudine cu totul greșită să lași să intre în clasa a VIII-a elevi cu o pregătire slabă, care nu și-au format deprinderea de a învăța în mod perseverent, — care nu corespund cerințelor.

Pentru ca examenele de admitere să dea rezultatele așteptate, pentru ca ele să constituie un mijloc însemnat de întărire a muncii în școlile medii, este necesar ca profesorii să-i examineze pe elevi cu toată priceperea pedagogică, să aprecieze cunoștințele candidaților cu toată obiectivitatea.

FOTOCRONICA „Gazetei învățămîntului"

IN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT DIN PATRIA NOASTRĂ SE SĂRBĂTOREȘTE SFÎRȘITUL ANULUI ȘCOLAR

In toate instituțiile de învățămînt de pe întinsul patriei noastre au loc serbările de sfîrșit de an. Cu acest prilej, copiii dovedesc deosebite aptitudini artistice.

Alături de elevii mai mari, echipele mixte ale grădinițelor de copii se remarcă prin precizia execuției dansurilor.

In clișeele fotocronicii noastre: O grupă de copii de la grădinița nr. 6 cu limba de predare maghiară din Tg. Mureș, în pitorești le lor costume naționale maghiare executînd dansuri populare din regiune.

INVĂȚĂMINTELE EXAMENELOR

Pentru îmbunătățirea muncii școlilor

Cu mult înainte de examene, activiștii secției de învățămînt a raionului Rîmnicu Sărat și ai comitetului sindical raional au discutat pe larg felul cum trebuie să sprijinim buna organizare și desfășurare a examenelor. De la început ne-am dat seama că, pentru a ajunge la o cunoaștere cît mai temeinică a nivelului de pregătire al elevilor, a calității muncii pedagogilor din raionul nostru, trebuie să urmărim desfășurarea examenelor în cît mai multe școli. În acest scop, am hotărît ca fiecare inspector să viziteze la examene școli dintre cele de care a răspuns în timpul anului. În felul acesta, inspectorii școlari au avut posibilitatea să tragă concluzii asupra întregii munci desfășurate în unele școli. Numai inspectorii școlari au participat la examene în 9 școli de 4 ani, 13 școli de 7 ani și 2 școli medii. Pe lîngă acestea, un număr însemnat de școli au fost vizitate de organele sindicale.

Conform îndrumărilor primite din partea secției de învățămînt regionale, am urmărit următoarele probleme: organizarea examenelor, metodica desfășurării lor, modul întocmirii biletelor, nivelul de cunoștințe al elevilor și aprecierea cunoștințelor.

Realizările și lipsurile constatate la școlile vizitate ne-au dat posibilitatea să tragem învățăminte deosebit de prețioase pentru îmbunătățirea muncii școlilor, a activității de îndrumare și control în viitorul an școlar, precum și pentru îmbunătățirea muncii sindicale.

În general, conducerile școlilor din raionul nostru au reușit să organizeze bine examenele, lăsînd zile libere între examene, asigurînd consultații. Rezultatele obținute la examene au arătat că la multe școli cadrele didactice au muncit cu conștiinciozitate, înarmînd elevii cu cunoștințe și deprinderi temeinice. Majoritatea pedagogilor au apreciat în mod obiectiv răspunsurile și lucrările scrise ale elevilor. În ceea ce privește întocmirea biletelor, însă, au existat serioase lipsuri. Unele cadre didactice, de exemplu, în loc să reflecteze cu toată seriozitatea asupra felului cum trebuie întocmite biletele, asupra modului cum s-au însușit anumite capitole, pentru ca în funcție de cerințele programei de învățămînt să selecționeze cu pricepere problemele — au folosit întrebările din broșura Ministerului din 1953, dovedind o comoditate nepermisă. În felul acesta, în bilete au intrat și subiecte care au fost scoase ulterior din programă prin instrucțiunile Ministerului. De exemplu, tovarășii Ardeleanu Mircea și Taraș Aristița, învățători la clasele a IV-a de la școala de 7 ani din Sihlea, în biletul nr. 3 au cerut elevilor să dea exemple de sufixe și prefixe, deși instrucțiunile Ministerului cer ca aceste subiecte să fie scoase din programă. Alte cadre didactice au greșit în felul cum au combinat întrebările din conținutul biletelor întocmite. De exemplu, tovarășa Dicescu Eleonora, de la școala de 7 ani nr. 3 de fete din R. Sărat, întocmise în așa fel biletele la constituție, încît unele din ele cuprindeau întrebări care se refereau la lecții consecutive. Este clar că folosind astfel de bilete, nu se poate cunoaște felul cum și-au însușit elevii diferite părți esențiale ale materiei parcurse, ci numai un singur capitol, sau numai o anumită problemă a capitolului respectiv.

Aceste lipsuri ne arată că în viitorul an școlar trebuie să-i îndrumăm mai temeinic pe învățători și profesori în această privință, că trebuie să controlăm cu mai multă seriozitate biletele întocmite pentru examene.

În ceea ce privește metodica desfășurării examenelor, școlile din raionul nostru au obținut însemnate succese. La mai toate școlile la care au asistat organele de învățămînt și sindicale s-a observat o atitudine justă din partea pedagogilor, o atmosferă calmă, liniștită. Cadrele didactice au lăsat elevii să dezvolte în întregime temele și numai la sfîrșit au pus întrebări auxiliare. O experiență foarte bună a dobîndit în felul de a examina elevii tovarășa învățătoare Dobrescu Maria din Rîmnicu Sărat. Ne-am propus ca în viitorul an școlar să studiem mai îndeaproape experiența acestei învățătoare pentru a o putea populariza cu succes în școlile raionului nostru.

Majoritatea cadrelor didactice au izbutit să-i înarmeze pe elevi cu cunoștințe temeinice. Greșelile și lacunele constatate în răspunsurile și lucrările scrise ale unor elevi arată însă că în viitorul an școlar trebuie să ducem o muncă de îndrumare și control mai susținută și mai bine organizată. Predarea matematicii și chiar a limbii române are loc încă la un nivel destul de scăzut în multe școli. Faptul că majoritatea elevilor clasei a X-a de la școala medie nr. 1 de băieți din Rîmnicu-Sărat s-au mărginit, la lucrarea scrisă, numai la rezolvarea punctului 3 al problemei, punct care constituie partea cea mai ușoară a problemei, că cei mai mulți elevi ai claselor a VII-a de la școala de 7 ani nr. 5 și de la școlile medii nr. 1 și nr. 2 din Rîmnicu-Sărat au format ecuația a doua a sistemului fără a calcula coeficienții, constituie o dovadă puternică pentru noi că încă nu am ridicat în școli predarea matematicii la nivelul cerut. De asemenea, faptul că mulți elevi ai claselor a VII-a și a X-a nu și-au dezvoltat în suficientă măsură puterea de a sintetiza cunoștințele însușite, că nu aplică în scris cu pricepere cunoștințele de gramatică în ceea ce privește acordul între subiect și predicat, folosirea articolului posesiv genitival, regulile punctuației — arată că unii învățători și profesori din raionul nostru au încă nevoie de o serioasă îndrumare metodică, de un sprijin susținut din partea organelor de învățămînt și sindicale în legătură cu ridicarea nivelului lor profesional. Noi avem încă în raion școli ca cele de la Bahnele, Jitia, Luncile, unde scrierea elevilor lasă foarte mult de dorit. Mai avem învățători și profesori care corectează superficial lucrările scrise ale elevilor, lăsînd greșeli necorectate, așa cum s-a întîmplat, de pildă, la școlile din comunele Motnău, Poenița, Podul Trestiei, Treisteni, Măgura, Alexandru Odobescu de Sus au nevoie de un ajutor mai susținut din partea organelor de îndrumare și control și a organelor sindicale.

Învățînd din experiența acestui an, din constatările făcute cu prilejul examenelor, în viitorul an școlar vom căuta să îndrumăm și să sprijinim munca școlilor în mod mai organizat decît am făcut-o pînă acum. În primul rînd, în planificarea muncii noastre de îndrumare și control vom stabili continuarea cercetării activității școlilor cu rezultate bune, a căror experiență o vom studia cu perseverență, pentru a o putea populariza și extinde în toate școlile raionului. De asemenea, vom urmări cu mai multă seriozitate conținutul muncii cercurilor pedagogice, luînd măsuri pentru asigurarea materialului bibliografic necesar în pregătirea referatelor, pentru înlăturarea absențelor. Așa cum s-a observat în acest an școlar, unele cadre didactice lipsesc de la cercurile pedagogice nu pentru că nu le-ar interesa problemele ce se dezbat la cercuri, ci din cauza lipsei mijloacelor de transport la distanțe mari. Comitetul sindical raional va căuta în viitorul an școlar să obțină, prin sfatul popular raional, un sprijin mai serios în această privință din partea sfaturilor populare locale.

O atenție deosebită vom acorda muncii de îndrumare și de sprijinire a directorilor de școli. Caietele lor de asistențe, observațiile culese de ei în timpul examenelor ne arată că noi i-am îndrumat, în general, în legătură cu rezolvarea diferitelor probleme, dar nu am reușit să le dăm o îndrumare metodică, concretă, de bună calitate, care să le asigure continua dezvoltare. Mulți dintre ei, chiar și dintre cei conștiincioși, așa cum este directoarea școlii medii nr. 2 de fete, nici nu știu cum trebuie întocmit un astfel de caiet, pentru a putea fi folosit cu succes în munca de îndrumare și de cunoaștere a cadrelor din școală. Se simte, deci, nevoia să dăm îndrumări cît mai amănunțite în legătură cu efectuarea controlului intern în școală.

În această muncă de sprijinire a școlilor vom căuta să antrenăm cît mai mulți dintre cei mai buni învățători și profesori, lărgind atît colectivul cabinetului pedagogic raional, cît și al comisiei muncii de masă în producție. Cu ajutorul acestor cadre, vom urmări cu mai multă seriozitate și mai adînc problemele predării, vom reuși să sprijinim mai bine pregătirea celor înscriși la cursurile fără frecvență și a tuturor cadrelor din raion, în general.

DONE FRINCU
seful secției de învățămînt
a raionului Rîmnicu Sărat

CRISTEA DANCIU
președintele comitetului raional
sindical al muncitorilor din învățămînt

Rezultatul folosirii unor metode juste

Din experiența examenelor de la sfîrșitul acestui an școlar, cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Comana, raionul Vidra, au tras învățăminte cu privire la diferitele metode pe care le-au aplicat în timpul anului și la rezultatele pe care le-au dat aceste metode.

În ceea ce privește predarea limbii ruse a ieșit în evidență faptul că este necesar ca profesorul care predă acest obiect să antreneze pe elevi în conversații cît mai numeroase și mai variate, aceasta avînd drept rezultat însușirea temeinică a limbii și lărgirea vocabularului elevilor. În același timp este necesar ca termenii gramaticali să fie întrebuințați în limba română. În felul acesta, elevii vor putea pleca de la noțiunile cunoscute din studiul limbii materne și datorită acestora vor putea asimila mai ușor regulile gramaticii ruse.

Examenul de botanică a demonstrat că legarea învățămîntului de practică duce la însușirea unor cunoștințe precise. Acolo unde noțiunile asupra vieții plantelor au fost predate odată cu observațiile și experiențele pe care elevii le-au făcut pe lotul școlar, la examene s-au înregistrat rezultate bune.

Consultațiile și meditațiile date elevilor au contribuit de asemenea la ridicarea nivelului de cunoștințe al acestora și la consolidarea lor. La școala din Comana, consultațiile au fost just organizate, elevii prezentînd profesorilor problemele care-i preocupau.

De asemenea, închegarea colectivului de educatori sub conducerea unică a directorului școlii a contribuit în mare măsură la obținerea unor rezultate pozitive în munca de ridicare a nivelului de cunoștințe al elevilor, în obținerea succesului la examene.

MARIN HERBERT

TINERII PROFESORI

În zilele de 17 și 18 iunie a.c. s-a desfășurat la Institutul pedagogic din București prima consfătuire a absolvenților secției de fizico-matematică a institutului. Ședința de deschidere a avut loc într-o atmosferă de cald entuziasm. Fiecare dintre participanți a simțit o mare bucurie revăzîndu-și colegii și foștii profesori.

În cuvîntul de deschidere, tovarășul Al. Grosu, directorul institutului, a mulțumit participanților pentru felul cum au răspuns la chemarea acestuia și le-a urat succes în viitoarea activitate. Apoi au luat cuvîntul reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, ai Institutului central de perfecționare a cadrelor didactice, ai Institutului de științe pedagogice.

Deosebit de impresionante au fost momentele cînd, în numele absolvenților din seria 1955, tovarășa Maria Iliescu a adus salutul promoției noi, sau acelea cînd în numele absolvenților mai vechi tovarășa Lia Agache a exprimat sentimentele acestora și, în special, mîndria pe care au resimțit-o ei văzînd atenția ce le-o acordă foștii lor profesori.

Discuțiile au fost duse în jurul problemelor principale ale muncii tinerilor profesori. Au fost subliniate succesele obținute în învățămînt de majoritatea absolvenților, care își desfășoară cu multă însuflețire munca didactică. Mulți dintre tinerii profesori au vorbit despre lupta lor pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe adînci și temeinice, despre străduința de a-și îmbunătăți necontenit munca educativă. Astfel, de pildă, tovarășa Al. Garnet a înfățișat metodele muncii sale cu părinții elevilor.

Profesorii de matematică s-au ocupat de metodele folosite în predare, de căile ce trebuie folosite pentru a obține rezultate bune în pregătirea elevilor cu lipsuri în cunoștințe. Cei mai mulți au subliniat rolul muncii individuale cu elevii slabi, care i-au ajutat să îndrepte situația grea existentă la începutul anului în clasele lor.

Cîțiva tineri profesori au vorbit despre lupta lor pentru îmbunătățirea frecvenței elevilor. Tovarășii Tudose Gheorghe din comuna Cotneana — Pitești, Constanța Mocanu din comuna Ceptura-Cricov și Eugenia Catlabuga din comuna Costieni — Rm. Sărat au arătat cum rezolvă ei această problemă.

În cuvîntul tovarășului profesor Pătrașcu Dumitru din Ploești s-au văzut frămîntările adînci ale unui pedagog tînăr, conștient de misiunea sa, care se străduiește să obțină rezultate mai bune în școală. „Eu mă pregătesc pentru lucrările de laborator cu mult înainte. De pildă, în timp ce predam lecțiile din capitolul „Optica", pregăteam lucrările de laborator pentru capitolul „Electricitatea".

În consfătuire s-au făcut cunoscute unele inițiative lăudabile ale tinerilor profesori. Așa de pildă, tovarășul I. Niculescu, din comuna Iedera — Cîmpina, a înființat la școala lui o cutie de scrisori în care elevii introduc zilnic biletele pe care notează chestiunile neînțelese din lecții. Aceste chestiuni sînt explicate din nou în orele de meditații la care elevii participă cu mult interes.

Tovarășul C. Ciobotea, profesor la școala din satul Schela Cladovei, raionul Severin, a înființat la școala sa o gazetă de perete de specialitate, pentru matematică și fizică, la care colaborează un mare număr de elevi.

Concursul de matematică organizat din inițiativa tovarășului Grigore Dumitrescu, profesor la școala din comuna Galicea Băbeni-Pitești, a făcut să crească în rîndurile elevilor interesul pentru acest obiect de studiu. Același profesor, străduindu-se să facă lecții de fizică cît mai clare pentru elevi, a confecționat împreună cu ei numeroase aparate mai simple.

Munca cu caracter social a preocupat în mod deosebit pe tinerii profesori. Cei mai mulți participă la activitatea căminelor culturale, a filialelor S.R.S.C., desfășoară cu succes munca de propagandă agrotehnică.

Profesorii participanți la consfătuire au arătat că una din principalele lor greutăți în muncă este supraîncărcarea cu sarcini care n-au nici o legătură cu activitatea instructiv-educativă sau culturală. De asemenea, unii absolvenți au vorbit despre greutățile ce le întîmpină datorită faptului că, fiind calificați pentru matematică, sînt folosiți la alte catedre.

Colectivul didactic al institutului a urmărit cu interes deosebit problemele ridicate în discuții de absolvenți — probleme variate, izvorîte din munca lor practică în școli. Consfătuirea a ajutat pe profesorii institutului să înțeleagă cum trebuie să-și desfășoare activitatea în anul viitor, pentru a pregăti mai bine pe absolvenți, astfel încît aceștia să poată face față cu succes tuturor problemelor muncii din școală. Valoarea consfătuirii a constat și în aceea că ea a prilejuit schimbul de experiență și întărirea colaborării între foștii colegi.

Consfătuirea a ales un comitet de inițiativă, format din cadre didactice și absolvenți, care va avea ca sarcină de a ține permanent legătura dintre institut și absolvenți.

În cuvîntul de închidere, tovarășul A. Hollinger, decanul secției matematică-fizică a institutului, a arătat că institutul se mîndrește cu absolvenții săi, care dovedesc prin munca lor în școală că sînt profesori formați în anii regimului de democrație populară.

IUSTIN CORNEA
asistent la Institutul pedagogic d[illegible]
București

Cîteva concluzii

În școala noastră, unde sînt multe clase și mulți elevi, problemele organizării și desfășurării examenelor au fost foarte complexe și foarte variate. De aceea, la numai cîteva zile după examene, nu putem trage concluzii prea bogate cu privire la desfășurarea lor. Totuși, de pe acum și, în parte, chiar din zilele examenelor ne-am putut da seama care anume dintre metodele muncii noastre au dat rezultate bune, ce metode nejuste am folosit, ce lipsuri există în activitatea pe care am desfășurat-o.

A avut o influență pozitivă asupra rezultatului examenului faptul că la sfîrșitul fiecărei zile colectivul lărgit de direcție s-a întrunit pentru a analiza felul cum s-a muncit în ziua respectivă. Astfel s-au putut lua chiar din mers unele măsuri de îmbunătățire a activității școlii în zilele examenelor. Dacă în prima zi unii profesori examinatori au venit cu întîrziere, în zilele următoare acest lucru nu s-a mai întîmplat. Dacă la început au existat lipsuri în metodica examinării elevilor, de exemplu intervenția examinatorilor cu prea multe întrebări ajutătoare, cum s-a întîmplat la clasa a IV B, unde nu li s-a lăsat elevilor timp suficient de gîndire, acestea au putut fi înlăturate ulterior.

Pregătirea elevilor în timpul anului și în perioada recapitulării, ca și ajutorarea mai stăruitoare a celor rămași în urmă la învățătură au dus la încheierea cu bune rezultate a examenelor. La toate materiile și în toate clasele majoritatea elevilor au dovedit, prin răspunsurile lor în fața comisiilor de examinare, că și-au însușit cunoștințele predate. De exemplu, din cei 31 de elevi ai clasei a IV-a „A", 16 au luat la examenul oral de limba română nota 5 și numai un singur elev a fost notat cu 2; la clasa a VII-a „A", la examenul de geografie, din 27 de elevi 6 au primit nota 5, 15 au primit nota 4, 6 nota 3 și nici un elev nu a fost notat cu 2. Elevii claselor a X-a s-au prezentat deosebit de bine pregătiți la toate obiectele. Răspunsurile lor la examene au dovedit maturitate de gîndire și o bogăție de cunoștințe. Procentul promovaților arată limpede la care materie, la care clasă s-a muncit mai stăruitor anul acesta și unde au existat lipsuri. La clasele I-IV și X, procentul promovaților este de 95%. Au rămas însă în urmă clasele V-VII, unde procentul promovaților este de numai 76%. La aceste clase s-a acordat în timpul anului o atenție insuficientă ajutorării elevilor rămași în urmă la învățătură. De asemenea, prin felul cum a fost organizat schimbul de experiență între profesori nu s-a obținut o îmbunătățire a nivelului predării. Colectivul pedagogic va trebui să analizeze cu stăruință activitatea desfășurată la aceste clase, să caute căile care pot duce la îmbunătățirea muncii.

În timpul examenelor de la sfîrșitul acestui an școala noastră a primit ajutor și din partea organelor de îndrumare și control, care au asistat la desfășurarea lor. Ca și în timpul anului, școala noastră a avut mulți vizitatori în cursul examenelor. S-ar părea că acest fapt nu se datorează unui caracter deosebit de interesant pe care l-ar avea munca școlii noastre față de alte școli, ci unei întîmplări — așezării ei „geografice": școala medie de băieți nr. 1 este așezată aproape de Ministerul Învățămîntului, în vecinătatea Institutului de științe pedagogice și a Institutului de perfecționare a cadrelor didactice, nu prea departe de secția de învățămînt a raionului și de secția de învățămînt a Capitalei. Ea este, pe scurt, la îndemîna oricui. Acest lucru, de bună seamă, ne ajută. În timpul examenelor însă, dat fiind că ele se desfășurau într-o perioadă restrînsă de timp, participarea zilnică a prea multor vizitatori în școală a adus oarecare tulburări. La examenul de matematică al elevilor din clasa a X-a A, de pildă, erau prezenți în sală, la un moment dat, 6 vizitatori. În școala noastră erau în acel moment, în sălile de examen, reprezentanți ai secțiilor de învățămînt raională și orășenească, ai Editurii de stat didactice și pedagogice, ai C.C. al Sindicatului muncitorilor din învățămînt, ai comitetului orășenesc U.T.M., ai „Gazetei învățămîntului". Este limpede că acest du-te vino din școală nu poate decît să influențeze negativ asupra elevilor.

Fiecare profesor a tras învățăminte prețioase pentru munca anului viitor din desfășurarea acestor examene de sfîrșit de an: că trebuie să-și perfecționeze necontenit metodele de predare, să țină seamă de condițiile concrete în care lucrează, să se ocupe de fiecare elev în parte. Discutate pe larg în cadrul consiliului pedagogic, aceste învățăminte vor sta la baza întocmirii planului de muncă în anul școlar viitor. Ele vor ajuta fiecărui pedagog să pregătească mai temeinic, mai bine pe elevii săi, să facă din ei tineri capabili care să fie o adevărată mîndrie a școlii.

A. IORGULESCU
directorul școlii medii de băieți
nr. 1 din București

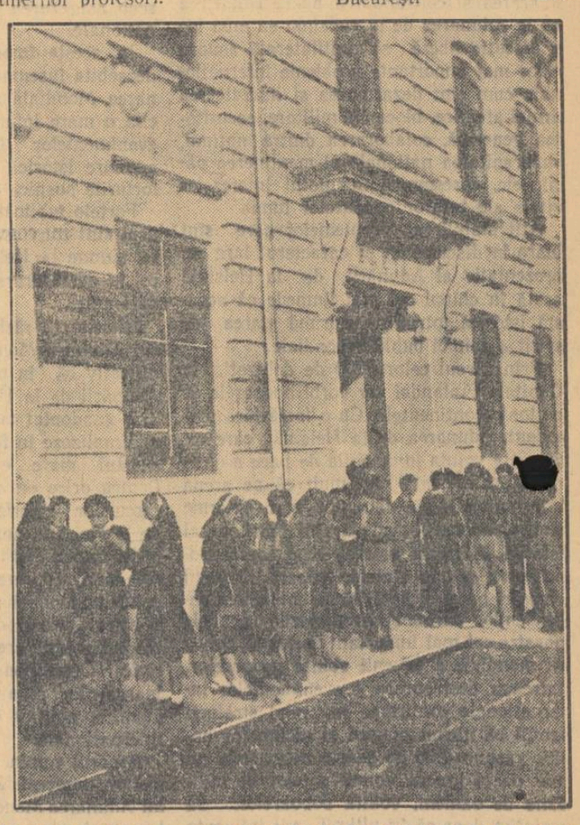

Fiii oamenilor muncii aparținînd diferitelor naționalități care locuiesc pe teritoriul țării noastre trăiau în regimul burghezo-moșieresc în condiții materiale dintre cele mai grele, de multe ori în bezna neștiinței de carte.

Astăzi, copiii oamenilor muncii din țara noastră, indiferent de naționalitatea lor, se bucură de grija și dragostea întregului popor, de posibilitatea de a-și însuși cunoștințele științifice în limba maternă.

În clișeu: În fața localului școlii pedagogice mixte cu limba de predare tătară din Constanța, grupuri de elevi discută despre examene.

In preajma etapei cu frecvență a cursului de perfecționare a cadrelor didactice

Conf. univ. Traian Moraru
directorul
Institutului interregional de perfecționare a cadrelor didactice, București

Perfecționarea necontenită a calificării cadrelor didactice constituie unul din factorii hotărîtori ai eficacității procesului instructiv-educativ, ai succesului în munca școlii. Profesorii și directorii școlilor trebuie să desfășoare o muncă complexă, plină de răspundere. Ei nu-și vor putea îndeplini această sarcină la nivelul cerințelor care stau astăzi în fața școlii noastre fără perfecționarea continuă a pregătirii lor ideologice, pedagogice și de specialitate.

Antrenarea tuturor cadrelor didactice în cursul anual de perfecționare — care cuprinde studiul individual al cursanților pe baza planului de învățămînt și a programelor stabilite, desfășurarea lecțiilor, seminariilor, lucrărilor practice și a examenelor în etapa cu frecvență din timpul verii — constituie calea principală în munca de perfecționare.

Organizarea și îndrumarea muncii de perfecționare a cadrelor didactice prezintă o mare complexitate și implică folosirea unor mijloace și forme variate de activitate, care să urmărească și să realizeze în adîncime procesul neîntrerupt de perfecționare, în activitatea de zi cu zi a cadrelor didactice în școală. De aceea, institutele de perfecționare nu-și pot limita activitatea exclusiv la sarcinile organizării cursului anual de perfecționare, ele nu se pot rupe de munca metodică dusă de cabinetele pedagogice și de activitatea vie a școlilor și cadrelor didactice. Alături și în strînsă legătură cu obiectivul principal al muncii propriu zise de perfecționare, o serie de alte activități — și anume îndrumarea muncii metodice, studierea, generalizarea și popularizarea experienței înaintate a cabinetelor pedagogice și a cadrelor didactice etc., constituie sarcini foarte importante, specifice institutelor de perfecționare. Desigur că asemenea activități nu pot fi realizate decît în mod progresiv, pe măsura acumulării și prelucrării de către institute a experienței terenului, pe baza folosirii celor mai potrivite forme organizatorice de legătură cu activitatea cabinetelor pedagogice și a școlilor.

☆

În organizarea muncii sale, Institutul interregional de perfecționare din București a pornit tocmai de la aceste obiective. Consfătuirile care au fost organizate în lunile martie și aprilie a.c., cu învățătorii, profesorii și directorii școlilor de 7 ani încadrați la cursul de perfecționare în București, la centrele regiunilor Ploești, Pitești, Galați și Constanța, ca și consfătuirile cu activul cabinetelor pedagogice regionale, au scos la iveală lipsuri serioase în legătură cu munca de perfecționare a cadrelor didactice. Majoritatea pedagogilor cuprinși la cursul de un an nu începuse încă sub nici o formă studiul, secțiile de învățămînt preocupîndu-se într-o măsură cu totul insuficientă de sprijinirea muncii lor individuale și de rezolvarea principalelor greutăți pe care le întîmpinau aceștia. Numeroși cursanți erau supraaglomerați cu sarcini obștești. Lipsea materialul bibliografic pentru unele discipline. În aceste împrejurări, sarcina cea mai urgentă care stătea în fața institutului, pusă în același timp și cabinetelor pedagogice regionale, era aceea de a mobiliza cursanții la studiu, de a-i sprijini prin consultații colective și individuale la care să fie antrenați în măsură din ce în ce mai mare. Institutul s-a preocupat îndeaproape de a asigura un program lunar de consultații colective și conferințe, începînd din luna martie a.c. Pînă în prezent au avut loc 13 consultații și conferințe la disciplinele bazele marxism-leninismului, pedagogie, limba română, matematică și științe naturale, cu participarea unui număr de 345 de cadre didactice din București și regiunea București. În stabilirea temelor consultațiilor, cadrele institutului au ținut seama de cerințele programelor, de propunerile formulate de cursanți, de nevoia de a clarifica acele probleme de bază în a căror studiere cursanții întîmpinau cele mai multe greutăți. De exemplu, la matematică s-au dat consultații despre „Bazele geometriei", „Teoria grupărilor și aplicațiile ei în geometrie"; la pedagogie — „Fundamentarea procesului de învățămînt pe baza învățăturilor lui I. P. Pavlov", „Esența și conținutul învățămîntului politehnic"; la limba și literatura română — „Propozițiile subiective și predicative", „Metoda realismului socialist"; la științele naturale — „Darwinismul sovietic creator", „Noțiunea de specie" etc. Un mare număr de consultații au fost realizate cu sprijinul Universității „C. I. Parhon", al Societății de matematică și fizică și al Societății de științe naturale. Au ținut consultații mult apreciate de cursanți academicienii Iorgu Iordan și Grigore Moisil, profesorii universitari Nicolae Teodorescu, Miron Nicolescu etc.

De la începutul lunii aprilie a.c., la sediul institutului au loc în mod regulat consultații individuale pentru cursanții din București, potrivit unui program lunar. Pînă în prezent catedrele institutului au dat consultații individuale unui număr de 93 de cursanți din București și regiunea București.

Desfășurarea consultațiilor colective și individuale a dovedit de la început interesul pe care cursanții îl poartă muncii de perfecționare. De pildă, cursanții Dumitru Popescu-Olt, de la școala nr. 1 de băieți, Margareta Corneti, de la școala nr. 56 fete, Silvia Băltărețu, de la școala nr. 25 fete, Valeria Anton, de la școala medie nr. 20 de băieți și mulți alții nu numai că participă regulat la consultațiile colective și individuale, dar se străduiesc să folosească activ indicațiile primite; își organizează just studiul individual, consultează în mod conștiincios materialul bibliografic, consemnează procedeele proprii în predarea unor teme studiate, fac observații cu privire la manuale și programe.

Pentru a veni în ajutorul cursanților din celelalte regiuni, institutul a organizat, cu sprijinul cabinetelor pedagogice regionale, un număr de peste 20 de consultații colective, ținute de conferențiari și lectori ai institutului la Ploești, Pitești, Galați, Brăila și Constanța. De asemenea, rezumatele unor consultații și conferințe au fost multiplicate și difuzate cursanților.

Aceste acțiuni, ca și acțiunile organizate de cabinetele pedagogice regionale, au dus la intensificarea muncii de perfecționare în ultimele două luni. Astfel, cabinetul pedagogic al regiunii București a organizat un număr de 17 consultații colective în orașele Giurgiu, Călărași, Tr. Măgurele, Roșiori, Alexandria, Oltenița și Zimnicea, precum și consultații individuale și prin corespondență. Metodiștii cabinetului pedagogic regional au stabilit o legătură directă cu cea mai mare parte a profesorilor cuprinși la curs. Unele secții de învățămînt raionale — de exemplu acelea din Tr. Măgurele și Călărași — pe lîngă organizarea consultațiilor, au urmărit pe teren modul cum se pregătesc cursanții și au trasat directorilor de școli sarcina să le asigure acestora timpul necesar studiului, să urmărească și să îndrume pregătirea lor. Mulți directori de școli, ca de exemplu tovarășii Nicolae Profeanu, de la școala medie din Giurgiu, Ecaterina Beciuc, de la școala de 7 ani din comuna Domnești, Elena Florea, de la școala din comuna Cuza-Vodă etc. îndeplinesc în bune condiții aceste sarcini.

Munca de pregătire a cursanților a fost îmbunătățită în unele raioane, ca urmare a îmbogățirii fondului de cărți din bibliotecile raionale. De exemplu, în comuna Mihăilești secția de învățămînt a îmbogățit biblioteca raională cu cărți în valoare de 2000 lei; bibliotecile comitetelor sindicale raionale ca și bibliotecile școlilor medii din orașele Giurgiu și Călărași pun la dispoziția cadrelor literatură ideologică, lucrări de specialitate și de pedagogie.

Un sprijin deosebit de însemnat primesc cursanții din partea comitetelor de partid. De exemplu, cabinetele de partid de pe lîngă comitetele P.M.R. din raioanele Roșiori și Tr. Măgurele au organizat pentru cadrele didactice cuprinse la cursul de perfecționare consultații în legătură cu problemele de marxism-leninism.

Una din lipsurile serioase ale activității desfășurate pînă acum o constituie faptul că atît Institutul interregional București cît și cabinetele pedagogice regionale s-au ocupat într-o măsură cu totul insuficientă de pregătirea directorilor școlilor de 7 ani încadrați la cursul de perfecționare. Nu numai că pentru aceștia nu s-a organizat în mod sistematic sprijinul prin consultații colective și individuale cu temele corespunzătoare obiectelor programei, dar nu au fost suficient mobilizați nici măcar la consultațiile colective de pedagogie. Nu-i mai puțin adevărat că majoritatea directorilor școlilor de 7 ani nu au răspuns chemărilor noastre și nu au cerut consultații individuale. Lipsa este cu atît mai mare, cu cît directorii școlilor, fiind aglomerați în permanență cu sarcini, nu au reușit să se pregătească temeinic. Nici secțiile de învățămînt regionale și raionale n-au dat întreg sprijinul lor pentru ajutorarea directorilor și pentru îndrumarea studiului acestora. Directorii înscriși la curs trebuie să-și intensifice serios studiul în zilele care au mai rămas pînă la începerea etapei cu frecvență, iar secțiile de învățămînt au datoria să le creeze condițiile necesare în acest scop.

În momentul de față, toate eforturile colectivului institutului și ale activului cabinetelor pedagogice sînt concentrate în acțiunea de pregătire a etapei cu frecvență.

Succesul activității în această etapă este condiționat în primul rînd de munca depusă pînă în prezent de fiecare cursant în parte pentru a se pregăti cît mai temeinic la toate disciplinele. Zilele care au mai rămas pînă la data începerii etapei cu frecvență trebuie folosite pentru intensificarea pregătirii individuale a fiecărui cursant. Secțiile de învățămînt raionale, directorii de școli și organele sindicale trebuie să le asigure cursanților timpul necesar pentru a-și revedea conspectele și pentru a-și pune la punct ultimele pregătiri. Cabinetele pedagogice regionale și activul voluntar al cabinetelor raionale mai pot organiza consultații individuale pentru clarificarea unor probleme de specialitate sau de pedagogie, pot cere sprijinul cabinetelor de partid pentru organizarea unor consultații individuale de marxism-leninism. Pentru cursanții din București și din raioanele apropiate, Institutul interregional va organiza ultimele consultații colective la bazele marxism-leninismului, limba română, matematică și științele naturale. Pentru profesorii de științe naturale se va organiza o consultație cu demonstrații practice pe pareela experimentală a școlii medii „I. L. Caragiale".

Este necesar ca bibliotecile școlare, sindicale și ale secțiilor de învățămînt să pună la dispoziția cursanților metodici, manuale de pedagogie, reviste de specialitate, precum și orice alte materiale prevăzute în programele cursurilor și existente în bibliotecile respective.

Fiecare cursant are datoria să-și pună la punct caietele de conspecte, să-și pregătească diferite materiale care ilustrează activitatea didactică desfășurată în cursul anului școlar: directorii — planul general de activitate al școlii și unele planuri săptămînale, planul de măsuri privind perioada repetării și examenelor, caietele de asistențe la lecții; învățătorii și profesorii — caietul cu planurile de lecții, materialul didactic confecționat cu elevii; diriginții — caietul de însemnări asupra elevilor etc.

Succesul etapei cu frecvență depinde în mare măsură și de felul în care institutul va organiza munca în această etapă. Noi ne străduim să asigurăm lecții cu un nivel ridicat, cu un conținut just din punct de vedere ideologic, științific și metodic. Conducerea institutului a luat măsuri pentru a-i pregăti pe conferențiari și lectori să dezbată în mod creator problemele în seminarii, să stimuleze un schimb rodnic de experiență și să dea lucrărilor practice caracterul unei munci vii, interesante și rodnice.

Consfătuirile care au avut loc recent, din inițiativa Institutului central de perfecționare a cadrelor didactice, între catedrele institutelor interregionale — la București pentru seminariile de marxism-leninism și pedagogie, la Iași pentru seminariile de limba și literatura română, la Cluj pentru matematici și științele naturale — au contribuit la o mai bună pregătire a lecțiilor, la stabilirea conținutului și metodicii activității în seminarii și în cadrul lucrărilor practice.

Colectivul institutului nostru așteaptă cu bucurie sosirea cursanților în București în ziua de 30 iunie și își exprimă convingerea că etapa cu frecvență a cursului va însemna o perioadă de muncă rodnică și interesantă, un prilej de valorificare a cunoștințelor și experienței acumulate de cursanți, un pas înainte în munca de perfecționare a pregătirii ideologice, pedagogice și de specialitate a cadrelor didactice, în folosul ridicării nivelului învățămîntului nostru.

Programele disciplinelor la examenul de admitere în învățămîntul superior în anul școlar 1955-1956

Limba și literatura romînă

LIMBA ROMINA

Introducere. Despre tezele cuprinse în lucrarea lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii". Importanța tezelor staliniste pentru lămurirea problemelor în legătură cu studiul limbii, pentru dezvoltarea lingvisticii.

Vocabularul: componența vocabularului limbii romîne: fondul principal de cuvinte și vocabularul schimbător. Mijloacele de îmbogățire a vocabularului: formarea cuvintelor prin derivare și compunere, schimbarea funcției gramaticale, introducerea cuvintelor noi din alte limbi.

Fonetica: sunetele: vocale, semivocale, diftongi, triftongi, consoane. Silabe; despărțirea cuvintelor în silabe. Accentul. Aplicații ortografice.

Morfologia: cuvintele flexibile și neflexibile. Substantivul, felurile lui. Genul și numărul substantivelor. Felurile articolului, acordul lui cu substantivul. Formarea adjectivelor. Compararea adjectivelor. Felurile pronumelor. Pronumele personal (forme accentuate și neaccentuate). Funcția adjectivală a pronumelor. Declinarea pronumelor. Felurile numeralului. Verbul: timpurile și folosirea lor, modurile personale și nepersonale, formele de conjugare (activă, reflexivă, pasivă), conjugarea verbelor auxiliare, regulate, neregulate, defective și impersonale. Cuvintele neflexibile (adverbe, prepoziții, conjuncții și interjecții) și rolul lor în vorbire.

Sintaxa: sintaxa propoziției. Părțile de vorbire care pot avea funcția de subiect. Subiectul subînțeles. Predicatul verbal și cel nominal. Acordul predicatului cu subiectul într-o propoziție cu un singur subiect, cu mai multe subiecte, cu subiecte la persoane, numere și genuri diferite. Felurile atributului și complementului. Ordinea cuvintelor în propoziție, legătura cuvintelor în propoziție și punctuația cerută.

Sintaxa frazei: propoziții principale și propoziții secundare. Fraza formată prin coordonare și subordonare. Felurile propozițiilor coordonate (copulative, adversative, disjunctive, concluzive). Transformarea părților de propoziție în propoziții subordonate. Felurile propozițiilor subordonate (subiective, predicative, atributive, completive, circumstanțiale). Contragerea (reducerea) propozițiilor subordonate. Topica frazei: raportul dintre propozițiile și grupele de propoziții dintr-o frază și punctuația cerută. Aplicații de punctuație.

LITERATURA ROMINA

Inceputurile culturii noastre. Primele manuscrise și tipărituri în limba slavă. Cultura romînească în secolul al XVI-lea. Primele texte și tipărituri în limba romînă. Cultura și literatura romînă în secolul al XVII-lea. Istoriografia în limba romînă (Gr. Ureche, M. Costin, R. Popescu). Cultura și literatura romînă în secolul al XVIII-lea (I. Neculce, D. Cantemir). Școala Ardeleană. Ion Budai-Deleanu: Țiganiada. Literatura romînă în primul sfert al secolului al XIX-lea. Poeții Văcărești, D. Golescu: Insemnare a călătoriei mele. Literatura romînă în cel de al doilea sfert al secolului al XIX-lea. Școala, presa, teatrul, artele plastice. D. Bolintineanu: Balade istorice. C. Boliac: Poezia socială. *) M. Kogălniceanu, îndrumător cultural. *) N. Bălcescu: Istoria romînilor sub Mihai Vodă Viteazul. Gr. Alexandrescu: Lirica patriotică. Satire, Fabule. C. Negruzzi: Al. Lăpușneanu. Al. Russo: Cîntarea Romîniei. *) V. Alecsandri: Poezia, Teatrul (Chirița în provincie). N. Filimon: Ciocoii vechi și noi. Al. Odobescu: Mihnea Vodă cel Rău. Pseudokinegheticos. B. P. Hașdeu: Răzvan și Vidra. Revista „Contemporanul", tribună de luptă a clasei muncitoare. Activitatea de critic literar a lui C. Dobrogeanu-Gherea. *) Mihail Eminescu: Poezii (Epigonii, Impărat și proletar, Scrisoarea a III-a, Sara pe deal, Călin, Luceafărul). *) Ion Creangă: Amintiri din copilărie. *) I. L. Caragiale: O scrisoare pierdută. Un pedagog de școală nouă. Arendașul romîn. 1907 din primăvară pînă în toamnă. I. Slavici: Moara cu noroc. George Coșbuc: Poezii (Nunta Zamfirei, Noapte de vară. Noi vrem pămînt. Doina, O scrisoare de la Muselim Selo. Pașa Hassan). Alexandru Vlahuță: Unde ni sînt visătorii. Socoteala. B. Șt. Delavrancea: Hagi Tudose, Apus de soare. St. O. Iosif: Doina. C. Hogaș: In Munții Neamțului. Cezar Petrescu: Intunecare. G. Topîrceanu: Balade vesele și triste, Migdale amare. *) Mihail Sadoveanu: Baltagul. Neamul Șoimăreștilor. *) A. Toma: Secerișuri sfinte. Cîntul vieții. L. Rebreanu: Răscoala. *) M. Beniuc: Versuri. *) Alexandru Sahia: Uzina vie. *) Poezia romînească după 23 August. M. Beniuc: Furtuni de primăvară. M. Banuș: Patronul, Despre pămînt. Dan Deșliu: Lazăr de la Rusca. Minerii din Maramureș. V. Porumbacu: Mama. *) Realizări în domeniul prozei: M. Sadoveanu (Mitrea Cocor). P. Dumitriu (nuvele). *) Realizări în domeniul dramaturgiei: Camil Petrescu (Bălcescu), N. Moraru, A. Baranga (Pentru fericirea poporului), M. Davidoglu (Cetatea de foc).

NOTĂ. *La facultățile unde se dă numai examen scris la limba și literatura romînă se cere în întregime materia din programa de limba romînă și numai autorii și capitolele însemnate cu asterisc (*) la literatura romînă. La facultățile la care se dă examen scris și oral la limba și literatura romînă, programa este obligatorie în întregime, putîndu-se pune întrebări și din lectura extrașcolară a elevilor.*

Limba rusă

La examenele de admitere se va urmări în special: 1. Tehnica citirii (dacă candidații citesc corect, conștient și expresiv); 2. Ințelegerea completă a textului citit; 3. Aplicarea practică a fenomenelor gramaticale în analiza gramaticală, precum și în construirea propozițiilor folosite în răspunsurile candidaților.

Fonetica și ortografia limbii ruse. Sistemul de sunete și litere în limba rusă. Locul accentului și pronunțarea în limba rusă. Pronunțarea vocalelor accentuate și neaccentuate. Asurzirea și sonorizarea consoanelor. Consoanele tari și moi. Semnul moale și semnul tare ca semne despărțitoare. Semnul moale pentru înmuierea consoanelor.

Morfologia. Componența cuvintelor. Tema, rădăcina, terminația, prefixul, sufixul. Alternanța sunetelor. Formarea cuvintelor. Cuvinte compuse. Părțile de vorbire. **Substantivul:** rolul substantivului în propoziție; schimbarea substantivului după gen, număr și caz; funcția cazurilor și întrebuințarea lor cu cele mai frecvente prepoziții; declinarea I, II, III. **Adjectivul:** rolul adjectivului în propoziție; acordul adjectivului cu substantivul; felurile adjectivului; gradele de comparație; declinarea adjectivelor; forma scurtă a adjectivelor și rolul lor în propoziție. **Pronumele:** rolul pronumelui în propoziție; felurile pronumelui; declinarea pronumelui personal, posesiv, demonstrativ, reflexiv și determinativ. **Numeralul:** felurile numeralului; întrebuințarea substantivelor cu numerale cardinale; exprimarea vîrstei și datei. **Verbul:** rolul verbului în propoziție; schimbarea verbului după număr, persoană, timp și gen; cele două teme (tulpine) ale verbului; infinitivul verbelor; conjugarea I și II; aspectele verbelor în limba rusă; modurile indicativ, condițional și imperativ. **Adverbul:** rolul adverbului în propoziție; formarea adverbelor și gradele lor de comparație.

Sintaxa. Propoziția simplă și dezvoltată; părțile principale ale propoziției; exprimarea subiectului; exprimarea predicatului; acordul predicatului cu subiectul; părțile secundare ale propoziției; complementul direct și indirect; exprimarea complementului; atributul și exprimarea lui; complementul circumstanțial de mod, loc, timp, cauză și scop; exprimarea lor. **Sintaxa frazei:** fraza formată prin coordonare; fraza formată prin subordonare (subordonata completivă, atributivă, circumstanțială de mod, timp, loc, cauză și scop); punctuația; vorbirea directă și indirectă.

In vederea examenului de admitere la limba rusă în instituțiile de învățămînt superior candidații vor pregăti în mod obligatoriu următoarele texte din manualul pentru clasa a VIII-a, Editura de stat didactică și pedagogică, 1954:

1. In stepă (V stepi). 2. Combaina (Combain). 3. Cum se construiesc casele (Kak stroiatsea doma). 4. Avionul lucrează pe cîmp (Samaleot rabotaet v pole). 5. Sportul de iarnă (Zimnii sport). 6. M. V. Lomonosov. 7. Conducătorul de oști Suvorov (Polcovodeț Suvorov). 8. Imnul Moscovei (Ghimn Moskvi). 9. Prima zi a Republicii Sovietice (Pervîi deni Sovetskoi Respubliki). 10. Fochistul trenului nr. 71 (Kocegar poezda nr. 71). 11. Grija (Zabota). 12. Povestea unui fiu (Povesti o sîne). 13. Tania. 14. Povestea unui om adevărat (Povesti o nastoiașcem celoveke).

Limba și literatura maghiară

LIMBA MAGHIARA

Importanța lucrării lui I. V. Stalin: „Marxismul și problemele lingvisticii".

Vocabularul. Componența vocabularului: fondul principal de cuvinte și vocabularul schimbător. Imbogățirea vocabularului limbii maghiare prin formarea cuvintelor noi.

Fonetica. Sunetele: vocalele, consoanele. Armonia vocală. Asimilarea consoanelor. Despărțirea cuvintelor în silabe. Aplicații ortografice.

Morfologia. Verbul și felurile lui: timpurile; formele de conjugare; modurile verbale; prefixele verbale. Substantivul. Formarea substantivelor. Adjectivul. Formarea adjectivelor. Comparația adjectivelor. Numeralul. Felurile pronumelui. Adverbul. Articolul. Conjuncția. Cuvintele „modificatoare" (a módosító szó).

Sintaxa. Clasificarea propozițiilor. Predicatul și subiectul. Complementul direct și complementele circumstanțiale. Atributul. Felurile frazei. Propozițiile principale și cele secundare.

LITERATURA MAGHIARA

Inceputurile culturii maghiare. Primele manuscrise în limba latină și limba maghiară. Balássi Bálint. Zrinyi Miklós. A Kuruc-kor költészete. Literatura iluminării din sec. XVIII-lea. Activitatea lui Kazinczy Ferenc, lupta dusă de el pentru primenirea limbii. Csokonai Vitéz Mihály. Katona József: Bánk-bán. Kölcsey Ferenc. Vörösmarty Mihály. Literatura ardeleană din perioada Reformei (Bölönyi Farkas Sándor, Kriza János). Caracterul democratic, popular și revoluționar al poeziei lui Petőfi Sándor. Literatura în perioada despotismului. Arany János (poezia lui epică și lirică). Activitatea literară a lui Jókai Mór. Caracterizarea literaturii din perioada compromisului. Opera lui Vajda János. Mikszáth Kálmán. Poezia și activitatea publicistică a lui Ady Endre. Móricz Zsigmond, demascarea regimului burghezo-moșieresc în opera lui. Literatura maghiară între cele două războaie mondiale. József Attila, poetul proletariatului. Literatura maghiară din Romînia (1918—1940). Dezvoltarea literaturii maghiare din R.P.R. după 23 August 1944 (proză, poezie, teatru). Dezvoltarea literaturii maghiare din R.P.U. după 4 aprilie 1945.

Constituția R. P. R.

Noțiuni generale despre stat și drept. — Originea și esența statului și dreptului. Statul și dreptul sclavagist, feudal și burghez. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și nașterea primului Stat Socialist din lume. Statul Sovietic Socialist, stat de tip nou, superior, în care puterea de stat aparține poporului. Rolul conducător al P.C.U.S. în lupta pentru construirea comunismului în U.R.S.S.

Constituția U.R.S.S. din 1936 — constituția socialismului victorios. Deosebirile fundamentale față de constituțiile burgheze. Insemnătatea sa istorică mondială. Orînduirea socială socialistă; clasa muncitoare, clasa țăranilor și intelectualitatea nouă, între care există relații de colaborare și ajutor reciproc. Rolul conducător al clasei muncitoare. Sovietele, forma cea mai înaltă de organizare a dictaturii proletariatului. Proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție. **Cele două forme de proprietate socialistă:** proprietatea de stat și proprietatea cooperatist-colhoznică. Dezvoltarea necontenită a economiei socialiste în mod planificat, fără crize, fără șomaj, în scopul satisfacerii maxime a nevoilor de trai materiale și culturale mereu crescînde ale întregii societăți, prin creșterea și perfecționarea necontenită a producției pe baza tehnicii celei mai înalte. Munca în U.R.S.S., un drept și o datorie de onoare. Atitudinea socialistă față de muncă. Intrecerea socialistă. U.R.S.S., stat unional multinațional, în care problema națională a fost rezolvată pe baza deplinei egalități a națiunilor. Organele supreme ale puterii de stat a U.R.S.S. Datoriile și drepturile fundamentale ale cetățenilor sovietici. Garantarea lor.

Statul democrat-popular romîn. Formarea R.P.R. ca rezultat al luptei poporului muncitor, condus de P.C.R. în condițiile eliberării țării noastre de către armatele victorioase ale U.R.S.S. și ale ajutorului multilateral acordat de către U.R.S.S. Constituția R.P.R. din 1948. Transformările revoluționare din țara noastră pînă în 1952 și necesitatea noii Constituții. Constituția R.P.R. din 1952, Constituția construirii socialismului.

Orînduirea socială a R.P.R. în perioada de trecere de la capitalism la socialism. Democrația populară, formă a dictaturii proletariatului. Rolul conducător al clasei muncitoare. Intărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Ascuțirea luptei de clasă în perioada de trecere de la capitalism la socialism. Puterea de stat: sfaturile populare — baza politică a R.P.R. Sectoarele economice din R.P.R. în perioada de trecere de la capitalism la socialism: sectorul socialist, sectorul privat-capitalist și sectorul micii producții de mărfuri. Sectorul economic socialist, baza economică a construirii socialismului în R.P.R. Proprietatea personală a cetățenilor R.P.R. Politica partidului și statului față de mica producție de mărfuri. Lupta partidului pentru industrializarea socialistă și transformarea socialistă a agriculturii. Politica partidului și statului față de sectorul privat-capitalist. Dezvoltarea planificată a economiei R.P.R. Primul plan cincinal și sarcina sa fundamentală. Folosirea experienței sovietice. Noua atitudine față de muncă. Intrecerea socialistă, metodă comunistă de construire a socialismului.

Orînduirea de stat a R.P.R. Statul romîn democrat-popular, stat unitar, suveran și independent. Impărțirea administrativ-teritorială. Inființarea Regiunii Autonome Maghiare.

Organele supreme ale puterii de stat. Marea Adunare Națională. Prezidiul Marii Adunări Naționale. Organele locale ale puterii și administrației de stat. Instanțele judecătorești și procuratura. Rolul și sarcinile lor în construirea socialismului, atribuțiile lor.

Drepturile și datoriile fundamentale ale cetățenilor R.P.R. Drepturile largi acordate cetățenilor R.P.R. și garantarea din punct de vedere material a acestor drepturi. Datoriile fundamentale ale cetățenilor, conținutul nou, socialist al acestor datorii. Legătura dintre drepturile fundamentale și datoriile fundamentale ale cetățenilor R.P.R.

Sistemul electoral, sistem cu adevărat democratic. Votul universal, egal, direct și secret.

P.M.R., forța conducătoare și îndrumătoare a poporului nostru pe drumul construirii socialismului și al bunei stări.

R.P.R. factor activ al lagărului păcii.

Matematica

ARITMETICA ȘI ALGEBRA

Cele patru operațiuni cu numere întregi. Divizibilitatea cu 2, 3, 4, 5, 6, 9, 25. Descompunerea în factori primi. Aflarea c.m.m.m.c. și c.m.m.d.c. Cele patru operațiuni cu fracții ordinare și zecimale; fracții zecimale periodice. Rapoarte și proporții. Mărimi directe și invers proporționale. Reguli de trei (probleme de atît la sută). Impărțirea unui număr în părți direct și invers proporționale, cu numere date. Sistemul metric. Extragerea rădăcinii patrate cu aproximație de $1/10^n$. Numere pozitive și negative. Valoarea absolută a unui număr. Axa numerelor reale. Calcul algebric. Valoarea numerică a expresiilor algebrice. Cele patru operațiuni cu monoame și polinoame. Patratul și cubul binoamelor. Puteri și radicali. Exponent zero, negativ și fracționar. Aducerea radicalilor la același indice. Raționalizarea numitorului. Descompunerea polinoamelor în factori. Impărțirea unui polinom întreg în X prin x plus sau minus a. Fracții algebrice. Simplificarea fracțiilor algebrice. Cele patru operațiuni cu fracții algebrice. Sisteme de ecuații și identități. Ecuații și inecuații de gradul I cu o necunoscută. Sistem de ecuații cu două și trei necunoscute. Probleme de gradul I.

Ecuații și inecuații de gradul II. Relații între rădăcini și coeficienți. Descompunerea trinomului de gradul II în factori. Discuția rădăcinilor trinomului de gradul II. Ecuații bipatrate. Ecuații binoame de gradele III și IV. Sisteme de gradul II sau reductibile la gradul II. Sisteme formate dintr-o ecuație de gradul II și una de gradul I. Probleme de gradul II. Noțiunea de dependență funcțională. Graficele funcțiilor. Progresii: aritmetice și geometrice, descrescătoare, nelimitate (noțiuni de limită). Logaritmi. Reprezentarea grafică a funcției exponențiale și logaritmice. Logaritmul unui produs, unui cît, unei puteri și unui radical. Logaritmi zecimali. Operații cu logaritmi. Intrebuințarea tabelelor de logaritmi. Ecuații exponențiale și logaritmice. Numere complexe. Cele patru operațiuni cu numere complexe date sub forma algebrică.

GEOMETRIA PLANĂ

Suma și diferența segmentelor de dreaptă. Măsurarea unghiurilor. Unghiuri complimentare. Unghiuri opuse la vîrf. Triunghiuri. Felurile triunghiurilor. Linii principale în triunghi (mediane, înălțimi, bisectoare, mediatoare). Simetria în raport cu o dreaptă. Triunghi isoscel și echilateral. Perpendiculare și oblice. Teoreme asupra lor. Mediatoare și bisectoare, ca locuri geometrice. Cercul. Diametrul perpendicular pe coardă. Proprietatea tangentei la cerc. La arce egale corespund coarde egale. Suma și diferența arcelor. Unghiuri la centru. Operații asupra unghiurilor date în grade, minute și secunde. Poziția relativă a două cercuri (exterioare, tangente exterioare, secante, tangente interioare, concentrice). Egalitatea triunghiurilor. Teorema unghiului exterior. Relații între laturile și unghiurile unui triunghi. Egalitatea triunghiurilor dreptunghice. Construcțiile elementare cu rigla și cu compasul. Perpendiculara ridicată pe mijlocul unui segment de dreaptă; perpendiculara dusă dintr-un punct pe o dreaptă; bisectoarea unui unghi; cercul înscris și circumscris unui triunghi; tangenta într-un punct al cercului. Drepte paralele. Axioma paralelelor și consecințele ei. Teorema relativă la unghiurile formate de două drepte paralele tăiate de o secantă. Mișcare de translație. Unghiurile cu laturile respective. Paralele sau perpendiculare. Suma unghiurilor unui triunghi. Suma unghiurilor unui poligon convex. Paralelogram și trapez. Proprietățile laturilor și unghiurilor dintr-un paralelogram. Proprietățile diagonalelor dintr-un paralelogram, dreptunghi, romb și patrat. Proprietatea dreptei care unește mijloacele a două laturi într-un triunghi. Proprietatea dreptei care unește mijloacele laturilor neparalele într-un trapez. Impărțirea unui segment în părți egale. Măsura unghiurilor înscrise în cerc; măsura unghiurilor cu vîrfurile înăuntru și în afara cercului; măsura unui unghi format de o tangentă cu o coardă dusă prin punctul de contact. Construcția tangentelor duse dintr-un punct exterior la cerc. Segmente comensurabile și incomensurabile. Raportul a două segmente. Drepte paralele, tăiate de un fascicol de drepte. Impărțirea unui segment în părți proporționale cu segmente date. Construcția unui segment care să fie al patrulea proporțional cu trei segmente date. Asemănarea triunghiurilor și a poligoanelor. Construirea unui poligon asemenea cu un poligon dat. Raportul perimetrelor a două poligoane asemenea. Teorema referitoare la segmentele determinate de bisectoarele unghiurilor unui triunghi pe laturi opuse. Relații metrice într-un triunghi dreptunghi. Teorema perpendicularei lăsate din vîrful unui unghi drept pe ipotenuză. Teorema lui Pitagora. Teorema lui Pitagora generalizată în triunghiurile oarecare. Segmente proporționale în cerc. Construcții grafice. Poligoane regulate înscrise și circumscrise unui cerc. Asemănarea poligoanelor regulate cu același număr de laturi și raportul perimetrelor lor. Calcularea laturii unui patrat, a unui hexagon regulat și a unui triunghi echilateral, cînd se cunoaște raza cercului circumscris. Relația dintre latura poligonului regulat cu n laturi și latura poligonului regulat cu un număr dublu de laturi înscrise în același cerc. Calcularea suprafeței: dreptunghiului, paralelogramului, triunghiului, trapezului și poligonului regulat. Raportul ariilor a două triunghiuri sau a două poligoane asemănătoare. Lungimea cercului ca limită a perimetrelor unor poligoane regulate înscrise cînd numărul laturilor se dublează necontenit. Lungimea cercului. Aria cercului. Raportul ariilor a două triunghiuri sau două poligoane asemenea.

GEOMETRIA ÎN SPAȚIU

Dreapta perpendiculară pe plan. Dreapta paralelă cu un plan. Plane paralele. Condiția ca o dreaptă să fie perpendiculară pe un plan. Teorema celor trei perpendiculare. Unghi diedru. Unghi plan corespunzător diedrului. Plane perpendiculare. Condiția ca două plane să fie perpendiculare. Unghiul unei drepte cu un plan. Prisma. Aria laterală a prismei. Paralelipiped, proprietățile muchiilor și a diagonalelor. Relația între diagonală și cele trei dimensiuni ale unui paralelipiped dreptunghic. Volumul prismei. Piramida. Proprietățile secțiunilor paralele, în piramidă. Raportul ariilor a două secțiuni paralele cu baza. Aria laterală a piramidei și a trunchiului de piramidă. Volumul piramidei. Volumul trunchiului de piramidă. Aria laterală și volumul cilindrului și trunchiului de con. Sfera. Intersecția sferei cu un plan. Cerc mare. Planul tangent la sferă. Aria și volumul sferei. Suprafața calotei și a zonei sferice. Sector sferic și segment sferic.

TRIGONOMETRIA

Definițiile și proprietățile fundamentale ale funcțiilor trigonometrice. Măsura arcelor în radiani; transformarea unui număr de grade în radiani și invers. Unghiuri pozitive și negative. Determinarea funcțiilor trigonometrice (a sinusului, a cosinusului, a tangentei și cotangentei) a unui unghi arbitrar. Variația fiecăreia din funcțiile trigonometrice cînd unghiul variază de la zero la 2 pi. Periodicitatea funcțiilor trigonometrice. Relațiile între funcțiile trigonometrice ale aceluiași argument. Funcțiile trigonometrice ale unghiurilor complementare. Reducerea funcțiilor trigonometrice ale unui argument oarecare la funcțiile trigonometrice ale unui unghi ascuțit. Graficele funcțiilor trigonometrice (al sinusului, al cosinusului și al tangentei). Tabelele logaritmice ale funcțiilor trigonometrice. Soluția generală a ecuațiilor: $\sin x = a$, $\cos. x = a$ și $tg. x = a$. Formulele care dau funcțiile trigonometrice ale sumei și diferenței a două unghiuri. Funcțiile trigonometrice ale unui unghi dublu și ale jumătății de unghi. Transformarea sumelor în expresii calculabile prin logaritmi. Ecuații și identități trigonometrice. Noțiuni asupra funcțiilor trigonometrice inverse. Valoarea principală a fiecărei funcții trigonometrice inverse. Rezolvarea triunghiurilor dreptunghice. Relații între elementele unui triunghi oarecare: formulele fundamentale. Rezolvarea triunghiurilor oarecare. Aplicarea trigonometriei la rezolvarea problemelor geometrice.

Fizica

MECANICA

Compunerea forțelor paralele de același sens (paralelogramul forțelor). Descompunerea unei forțe date în două forțe concurente. Condiția de echilibru a unui corp așezat pe un plan înclinat. Pîrghii. Mașini simple. Centrul de greutate al unui corp. Echilibrul corpurilor suspendate într-un punct. Condițiile echilibrului unui corp sprijinit pe un plan orizontal. Mișcarea rectilinie uniformă a punctului material. Viteză. Ecuația mișcării rectilinii uniforme. Graficul spațiului și al vitezei acestei mișcări. Prima lege a mecanicii (Legea inerției). Mișcarea uniformă variată. Traectoria. Viteza medie. Viteza momentană. Accelerație. Mișcarea uniformă accelerată fără viteză inițială. Graficul spațiului și al vitezei în această mișcare. Greutatea și masa unui corp. Densitatea. Legea a doua a mecanicii: legătura dintre forță, masă și accelerație. Dina. Unități de măsură pentru forță. Legătura dintre dină și gramul-forță. Sistemul de unități C.G.S.—M.E.S. și unități tehnice, legătura dintre ele. Căderea liberă a corpurilor. Accelerația căderii libere a unui corp. Influența rezistenței aerului. A treia lege a lui Newton: principiul acțiunilor reciproce. Energie cinetică și potențială. Transformarea energiei potențiale în energie cinetică și invers. Legea conservării energiei în mecanică. Descoperirea legii conservării materiei și energiei de către Lomonosov. Puterea. Mișcarea unui corp aruncat orizontal. Mișcarea circulară uniformă a unui corp rigid. Formula accelerației centripete (fără deducere). Viteza unghiulară și accelerația unghiulară. Formula accelerației centripete. Forța centripetă și forța centrifugă. Exemple tehnice. Legea atracției universale. Constanța gravitației și modificările ei. Corpuri elastice. Dinamometrul.

OSCILAȚII ȘI UNDE, SUNETUL

Mișcarea oscilatorie armonică. Exemple de mișcare oscilatorie. Perioada, frecvența, amplitudinea oscilației. Legătura dintre perioadă și frecvență. Formula pendulului (fără deducerea ei). Rezonanță mecanică. Mecanismul formării și propagării undelor într-un mediu elastic. Unde transversale și longitudinale. Viteza de propagare a undelor. Lungime de undă. Legătura între lungimea de undă, viteza de propagare a undei și frecvență (sau perioadă). Principiul lui Huygens. Vibrațiile unui corp sonor. Undele din aer. Inălțimea sunetului. Reflexia sunetului. Rezonanță acustică.

LICHIDE ȘI GAZE

Presiune. Legea lui Pascal aplicată la lichide și la gaze. Compresibilitatea lichidelor. Principiul presei hidraulice. Presiunea lichidelor asupra fundului și pereților vasului. Principiul vaselor comunicante, pentru lichide omogene și neomogene. Aplicații (ecluze, canalul Volga—Don. etc.). Atmosferă. Presiune atmosferică. Experiența lui Toricelli. Mărimea presiunii atmosferice. Barometrul cu mercur și cel metalic. Legea lui Arhimede pentru lichide și gaze. Stabilirea greutății specifice a corpurilor solide și lichide cu ajutorul legii lui Arhimede. Condițiile de plutire a unui corp. Areometre. Bazele fizice ale navigației aeriene. Mișcarea lichidelor și gazelor. N. E. Jucovski și importanța mondială a lucrărilor sale în domeniul aviației. Legea Boyle-Mariotte. Graficul ei. Manometre cu mercur. Manometre metalice. Pompe cu aer: de rarefiere și de compresiune.

NOȚIUNI FUNDAMENTALE DESPRE TEORIA CINETICĂ A MOLECULELOR

Molecule. Teoria lui M. V. Lomonosov despre structura substanțelor. Presiunea gazelor din punct de vedere al teoriei molecular-cinetice. Coeziune. Adeziune. Tensiune superficială. Lichide care udă și nu udă vasul. Capilaritate. Fenomene capilare în tehnică și în natură.

CĂLDURA

Termometre. Scara Celsius. Coeficienții de dilatare liniară și cubică. Dilatarea neregulată a apei. Variația densității corpului la încălzire. Dilatarea gazelor. Legile Boyle-Mariotte, Gay-Lussac. Variația presiunii unui corp gazos cu temperatura. Ecuația gazelor perfecte. Zero absolut. Scara de temperatură absolută. Cantitatea de căldură. Unități de măsură pentru cantitatea de căldură. Formula cantității de căldură necesară încălzirii unui corp. Determinarea experimentală a căldurii specifice a corpurilor. Capacitatea calorică a diferiților combustibili. Convecția în gaze și lichide. Conductibilitatea termică a gazelor, lichidelor și solidelor. Topirea. Determinarea experimentală a căldurii de topire. Variația volumului corpurilor la topire și solidificare. Dependența între temperatura de topire și presiune. Vaporizarea și condensarea. Fierberea. Dependența între temperatura de fierbere și presiune. Determinarea experimentală a căldurii de vaporizare. Vapori saturați și nesaturați, proprietățile lor. Variația presiunii vaporilor saturați cu temperatura. Umiditatea absolută. Umiditatea relativă. Higrometre. Lichefierea gazelor. Echivalentul mecanic al caloriei. Schema unei mașini cu vapori. Motor cu combustie internă. Randamentul mașinii cu vapori și al motorului cu combustie internă.

ELECTRICITATEA

Electrostatica. Acțiunea reciprocă a sarcinilor electrice. Legea lui Coulomb. Electroscop. Repartizarea electricității pe suprafața conductorului. Electrizarea prin influență. Cîmpul electric al sarcinii. Intensitatea cîmpului și calcularea lui în cele mai simple cazuri (două sarcini punctiforme). Noțiunea generală despre potențial electric. Unitatea de diferență de potențial. Voltul. Capacitatea electrică. Unitatea de capacitate electrică. Condensatorii și întrebuințarea lor. Intensitatea curentului. Unitatea de intensitate, curent-amperul. Diferența de potențial de la capetele conductorului. Legea lui Ohm pentru o porțiune de circuit. Rezistența conductorului. Unitatea de rezistență. Ohm-ul. Rezistența specifică. Formula rezistenței electrice. Dependența rezistenței de temperatură. Reostate. Sistem de unități: electrostatic și practic. Legarea în serie și în paralel a conductorilor. Legea lui Ohm pentru un circuit închis. Legarea în serie și în paralel a elementelor galvanice. Energia și puterea curentului. Unități de energie și de putere. Energia curentului electric și transformarea ei în alte feluri de energie. Legea Joule-Lenz. Aparatele de încălzit. Becul cu incandescență al lui A. N. Ladîghin. Siguranțe electrice. Electroliză. Legile lui Faraday pentru electroliză. Inventatorul galvano-plastiei, E. E. Iacobi. Noțiuni de disociație electrolitică. Elemente galvanice fără teoria valorificării. Magneți naturali și artificiali. Polimagneți și acțiunile lor reciproce. Inducție magnetică. Cîmpul magnetic. Magnetism terestru. Cîmpul magnetic al unui curent rectiliniu. Regula burghiului. Cîmpul magnetic al unui curent circular. Cîmpul magnetic al unui solenoid. Electromagnetul. Soneria electrică și telegraful. Acțiunea cîmpului magnetic asupra unui curent mobil. Ampermetrul și voltmetrul, introducerea lor în circuit. Inducția electromagnetică. Producerea forței electromotoare de inducție. Experiența lui Faraday. Regula lui Lenz. Sensul curentului indus. Autoinducția. Bobina Ruhmkorf. Principiul unui dinam de curent. Noțiuni sumare despre curent alternativ. Principiul generatorilor și al motorilor cu curent continuu. Colectorul. Telefonul. Curentul electric în gaze. Raze catodice, natura și proprietățile lor. Emisia de electroni a metalelor incandescente. Descoperirea arcului electric de către V. V. Petrov. Inventatorul sudurii electrice, N. G. Slaveanov. Lampa termoelectronică și întrebuințarea ei. Transformatori electrici. Transportul energiei electrice la distanță. Oscilații electromagnetice și unde. Bazele radiotehnicii. Inventatorul radioului, A. E. Popov.

OPTICA

Izvoare de lumină. Corpuri transparente și opace. Teoria corpusculară și ondulatorie a luminii. Undele de lumină și propagarea lor. Determinarea vitezei luminii. Umbra și penumbra. Legile reflecției luminii. Formarea imaginilor într-o oglindă plană. Oglinzi sferice concave. Reflectorul. Legile refracției luminii. Indice de refracție. Refracția în prismă și în lame cu fețe paralele plane. Unghi limită. Reflexia totală. Lentile convergente și divergente. Formula lentilei (fără deducerea ei). Formarea imaginilor în lentile. Puterea optică a lentilei. Aparatul de proiecție. Aparatul fotografic. Lupa. Microscopul. Telescopul. Descompunerea luminii solare în prismă. Spectrul solar. Spectroscop. Razele invizibile (infraroșii și ultraviolete). Spectre de emisie și de absorbție. Liniile lui Frauenhoffer. Noțiunea de analiză spectrală. Noțiuni despre razele X (Röntgen). Intensitatea luminoasă. Unitatea de intensitate. Dependența intensității luminii de distanța pînă la izvorul luminos și de oblicitatea razelor. Compararea intensității luminoase a diferitelor izvoare. Unități fotometrice. Fotometrie. Interferența luminii. Acțiunile fotochimice ale luminii. Presiunea luminii. Experiențele lui P. N. Lebedev. Efectul fotoelectric.

STRUCTURA ATOMULUI

Structura atomului; nucleul; învelișul electronic al nucleului. Radioactivitatea. Dezagregarea nucleului. Noțiuni despre energie nucleară.

Chimia

Fenomene fizice și fenomene chimice. Amestecuri și combinații chimice. Tipuri de reacții chimice, reacții de combinare, de descompunere, de substituție (exemple).

Noțiunea de element în concepția chimiei moderne. Elemente cu caracter metalic și caracter metaloidic (exemple).

Principiile de bază ale teoriei atomo-moleculare. Greutăți atomice și greutăți moleculare. Legea conservării masei. Rolul lui M. V. Lomonosov în chimia modernă. Legea proporțiilor definite. Legea lui Avogadro, volumul molecular al gazelor. Determinarea greutății moleculare a substanțelor în stare gazoasă. Sistemul periodic al lui D. I. Mendeleev. Noțiunea de valență. Formule de structură. Ecuații chimice. Punerea în ecuație a reacțiilor simple. Hidrogenul. Prepararea și proprietățile hidrogenului. Hidrogenul ca element reducător. Apa. Proprietățile apei. Apa oxigenată. Proprietățile oxidante. Peroxizi.

Soluțiile. Solubilitatea în apă a gazelor, a lichidelor și a solidelor. Exemple de substanțe practic insolubile, puțin solubile și ușor solubile. Soluție diluată, concentrată și saturată. Exprimarea cantitativă a concentrațiilor soluțiilor (procentuală și molară). Probleme referitoare la prepararea soluțiilor de concentrații diferite. Dependența solubilității gazelor și substanțelor solide de temperatură. Separarea substanțelor solide și soluții.

Oxigenul. Prepararea și proprietățile fizice ale oxigenului. Compoziția atmosferei. Lichefierea aerului. Proprietăți chimice ale oxigenului. Exemple de oxidări lente: respirația; coroziunea metalelor. **Ozonul.** Noțiuni de stare alotropică.

Oxizi, baze, acizi, săruri. Acizi hidracizi și acizi oxigenați. Bazacitatea acizilor. Metode de obținere a bazelor și a acizilor. Sărurile. Metodele cele mai însemnate de obținere a sărurilor. Reacții de neutralizare, substituție și de dublu schimb (exemple). Bazele teoriei disociației electrolitice. Electroliți și neelectroliți. Disociația acizilor, bazelor și a sărurilor în soluție. Cationi și anioni. Proprietățile ionilor. Electroliza.

Halogeni. Clorul. Proprietăți și întrebuințări. Compușii săi minerali. Prepararea clorului. Acidul clorhidric și sărurile sale. Bromul. Preparare, întrebuințări. Acidul bromhidric și sărurile sale. Iodul. Preparare, întrebuințări. Acidul iodhidric și sărurile sale.

Sulful. Compușii minerali ai sulfului. Proprietățile și întrebuințările sulfului. Hidrogenul sulfurat. Bioxidul de sulf. Noțiunea de catalizator. Acidul sulfuros. Trioxidul de sulf. Acidul sulfuric. Prepararea industrială a acidului sulfuric și întrebuințările sale în tehnică. Sărurile acidului sulfuros și sulfuric. Aerul. Amoniacul. Prepararea și proprietățile amoniacului. Hidroxidul de amoniu. Oxizii azotului. Acidul azotic; prepararea, proprietăți, întrebuințări. Azotații. Insemnătatea azotaților în viața plantelor, în agrotehnică și în pirotehnie.

Fosforul. Compușii minerali ai fosforului. Alotropia fosforului. Acidul fosforic. Anhidrida fosforică. Fosfații și însemnătatea lor în agrotehnică.

Caracterizarea generală a grupei carbonului. Carbonul și stările sale alotropice, diamantul, grafitul și cărbunele amorf. Manganul. Cărbunele activ. Oxizii carbonului. Prepararea și proprietățile lor. Acidul carbonic și carbonații. Gazul de apă și gazul de generator.

Teoria structurii compușilor organici a lui A. M. Butlerov. Izomeria.

Hidrocarburi saturate aciclice: metanul și homologii săi. Gazele naturale. Petrolul și teoriile formării lui. Derivatele petrolului. Hidrocarburi nesaturate aciclice; etilena, acetilena. Reacția lui G. M. Cucerov. Benzenul. Alcoolii. Prepararea alcoolului metilic și alcoolului etilic. Glicerina. Proprietățile generale ale alcoolilor. Fenolul. Aldehidele: aldehida formică și aldehida acetică. Acizi organici: formic, acetic, stearic, oleic. Exteri. Grăsimi. Săpunuri. Amine alifatice și amine aromatice. Reducerea nitrobenzenului la anilină după N. N. Zizin. Intrebuințările anilinei în industria materiilor colorante. Zaharide. Monozaharide, dizaharide, polizaharide. Albumine. Proprietățile fizice și chimice ale albuminelor. Siliciul. Bioxidul de siliciu. Acidul silicic. Silicați. Sticla. Metale. Caracterizarea generală a metalelor.

Metale alcalice: sodiul și potasiul. Oxizii de sodiu și potasiu. Clorura, sulfatul și carbonații de sodiu și potasiu. Ingrășăminte potasice.

Metalele alcaline-pămîntoase. Magneziul și calciul. Stare naturală. Preparare, proprietăți, compușii mai importanți. Fabricarea varului. Cimentul. Duritatea apei și înlăturarea ei. Aluminiul. Proprietăți. Intrebuințări. Compușii mai importanți. Fierul. Stare naturală. Obținere. Principalele reacții ce au loc în cuptorul înalt. Fontele. Oțelul. Insemnătatea lor în economia națională. Compușii mai importanți ai fierului.

Științe naturale

ZOOLOGIA

Nevertebrate: Protozoare (Hematozoarul, combaterea lui). Celenterate. Viermi (combaterea viermilor paraziți). Moluște. Artropode (folositoare, dăunătoare și combaterea lor). **Vertebrate:** pești, batraciene, reptile, păsări, mamifere, animale domestice de importanță economică. Dezvoltarea lumii animale. Unitatea dintre organism și mediu. Schimbarea lumii animale de către om. Influența factorilor externi asupra animalelor în concepția miciurinistă.

Noțiuni de anatomia și fiziologia omului. Organismul ca tot unitar. Sistemul osos-muscular. Sistemul organelor de circulație. Sistemul organelor de respirație. Sistemul organelor de digestie. Schimburile de substanță și energie. Sistemul nervos și organele de simț. Sistemul organelor de secreție. Pielea. Glande cu secreție internă. Particularitățile fiziologice ale organismului în dezvoltare.

BOTANICA

Rolul plantelor în natură și în economia națională. **Celula: alcătuire, compoziție chimică, funcțiuni.** Țesuturi vegetale. Rădăcina: morfologie, anatomie, funcțiuni. Tulpina: morfologie, anatomie, funcțiuni. Frunza: morfologie, anatomie, funcțiuni. Floarea: morfologie, anatomie, funcțiuni, polenizare. Fecundare. Semințe: morfologie, compoziție chimică. Epoci de însămînțare. Pregătirea semințelor pentru semănat. Germinație. Fructul: morfologie, anatomie, compoziție chimică. Inmulțirea plantelor. Contribuția biologilor ruși și sovietici la dezvoltarea biologiei științifice înaintate. Principalele grupări de plante: bacterii, alge, ciuperci, licheni, mușchi, ferigi. Plante cu semințe descoperite: bradul, pinul. Plante cu semințe închise în fructe: mărul, părul și alți pomi fructiferi; smeura și căpșuna. Leguminoase: fasolea și mazărea. Solanacee: pătlăgelele roșii, cartoful. Crucifere: varza, conopida. Umbelifere: morcovul. Compozite: floarea soarelui, păpădia. Chenopodiacee: sfecla de zahăr. Malvacee: bumbacul. Graminee: grîul, porumbul. Liliacee: ceapa.

(Continuare în pag. 4-a)

Programele disciplinelor la examenul de admitere în învățămîntul superior

(Urmare din pag. 3-a)

BAZELE DARWINISMULUI

Lupta pentru evoluționism în perioada predarwinistă. Lamarck. Lucrările lui Cuvier în domeniul anatomiei comparate și lupta lui împotriva teoriei evoluționiste. Ch. Darwin și teoria lui. Tezele principale ale teoriei lui Darwin despre originea speciei. Realizările savanților ruși darwiniști. Importanța lucrărilor fraților Kovalevschi. Mecinikov. Timiriazev, Secenov și Pavlov. Rolul științei ruse în rezolvarea problemei originii vieții pe pămînt (ipoteza academicianului A. I. Oparin). Invățătura miciurinistă, etapă superioară în dezvoltarea științei biologice. Principiile de bază ale învățăturii miciuriniste. Teoria dezvoltării în stadii a plantelor. Dirijarea dezvoltării și morfogenezei plantelor și animalelor. Importanța economică a teoriei miciuriniste.

Solul și fertilitatea lui. Esența și importanța sistemului agricol cu solă înierbată.

Originea omului.

Istoria R. P. R.

Introducere. Insemnătatea studierii istoriei patriei. Izvoarele istoriei R.P.R.

Orînduirea comunei primitive pe teritoriul patriei noastre. Aspecte principale ale paleoliticului. Neoliticul (matriarhat, patriarhat). Inceputul folosirii metalelor. Epoca bronzului. Epoca fierului.

Orînduirea sclavagistă pe teritoriul patriei noastre. Formarea statului sclavagist dac. Tracii și dacii. Organizarea social-politică și cultura dacilor. Cucerirea Daciei de către romani. Organizarea Daciei în timpul stăpînirii romane. Lupta de eliberare a poporului din Dacia. **Inceputurile feudalismului.** Migrațiunea popoarelor (Goții, Hunii, Gepizii, Longobarzii, Avarii, Ungurii, Pecenegii, Cumanii și Tătarii). Slavii pe teritoriul țării noastre. Formarea statului feudal bulgar.

Orînduirea feudală. Caracterul general al orînduirii feudale. Formarea statelor feudale de sine stătătoare: Moldova, Țara Romînească și Transilvania. Instituțiile feudale în Moldova la sfîrșitul veacului XIV și în veacul XV. Transilvania pînă la 1437. Răscoala țăranilor de la Bobîlna.

Moldova și Țara Romînească sub jugul turcesc în veacul al XVI-lea. Caracterul de jaf al dominației otomane. Lupta împotriva jugului otoman (Petru Rareș, Ion Vodă). Legăturile țărilor Romîne cu Rusia în secolul XV—XVI (Ștefan cel Mare, Petru Rareș, Ion Vodă, Mihai Viteazul). Transilvania în secolul XVI. Răscoala condusă de Gheorghe Doja (1514). Incercarea de constituire a unui stat centralizat. Mihai Viteazul. Cultura în secolul XVI.

Moldova, Țara Romînească și Transilvania în secolul al XVII-lea. Starea economică, socială și politică în secolul XVII. Lupta împotriva jugului otoman. Intărirea legăturilor cu Rusia. Căderea Transilvaniei sub dominația habsburgică. Inăsprirea exploatării țăranilor, întețirea luptei de clasă.

Moldova și Țara Romînească în veacul al XVIII-lea. Descompunerea feudalismului și începuturile capitalismului. Războaiele ruso-turce și însemnătatea lor în lupta Țărilor Romîne contra jugului otoman. Transilvania în veacul al XVIII-lea. Răscoala țăranilor de sub conducerea lui Horia, Cloșca și Crișan. Răscoala poporului sub conducerea lui Tudor Vladimirescu. Dezvoltarea relațiilor capitaliste în prima jumătate a secolului al XIX-lea (1828—1848). Mișcări premergătoare anului 1848 în Moldova, Țara Romînească și Transilvania. Anul revoluționar 1848 în Moldova, Țara Romînească și Transilvania. Activitatea revoluționară a lui Nicolae Bălcescu.

Dezvoltarea capitalismului în Romînia în a doua jumătate a secolului XIX. Unirea Moldovei și a Țării Romînești. Constituirea statului național Romînia. Legea rurală din 1864. Domnia lui Al. I. Cuza. Războiul pentru independența de stat a Romîniei (1877).

Dezvoltarea economică și socială în a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Dependența Romîniei față de capitalurile străine. Mișcarea muncitorească pînă la 1900.

Romînia în epoca imperialismului pînă la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Starea social-economică a Romîniei la începutul veacului al XX-lea. Mișcarea muncitorească între anii 1900—1917. Răscoala țăranilor din 1907. Romînia în timpul războaielor balcanice. Transilvania între 1900-1917. Romînia în anii primului război mondial.

Romînia după victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, pînă la 23 August 1944. Romînia în perioada avîntului revoluționar creat sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie (1917-1923). Situația economico-socială a Romîniei după războiul imperialist. Lupta clasei muncitoare între 1917—1920 (13 decembrie 1918, greva generală din 1920). Crearea Partidului Comunist din Romînia, victorie istorică a leninismului împotriva oportunismului și reformismului în mișcarea muncitorească din Romînia. Romînia în perioada stabilizării relative a capitalismului (1923—1929). Romînia în perioada crizei economice (1929—1933). Lupta P.C.R. pentru ieșirea revoluționară din criză. Congresul al V-lea al P.C.R. și însemnătatea sa istorică. Luptele ceferiștilor și petroliștilor din februarie 1933. Romînia în perioada fascizării țării și a pregătirii războiului antisovietic. Lupta P.C.R. pentru crearea frontului popular antifascist. Dictatura regală (1938—40). Participarea Romîniei burghezo-moșierești la războiul criminal antisovietic. Lupta P.C.R. împotriva războiului hitlerist (1941—1944). Eliberarea națională a Romîniei de către glorioasa Armată Sovietică. Lupta P.C.R. pentru instaurarea și dezvoltarea regimului de democrație populară. Insemnătatea actului de la 23 August 1944. Conferința de pace. Tratatul de pace de la Paris. Ajutorul diplomatic dat Romîniei de U.R.S.S.

Lupta pentru statornicirea democrației populare în țara noastră. Reforma agrară. Conferința Națională a P.C.R. din octombrie 1945. Izolarea și zdrobirea partidelor burghezo-moșierești și a social-democrației de dreapta. Proclamarea Republicii Populare Romîne. Congresul Partidului Muncitoresc Romîn din 1948.

Lupta P.M.R. pentru construirea socialismului. Naționalizarea principalelor întreprinderi industriale. Rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949. Insemnătatea Hotărîrii Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953.

Geografia

GEOGRAFIE FIZICA GENERALA

Globul și harta. — Orizontul. Punctele cardinale. Mijloacele cele mai importante de orientare în natură. Scara grafică și numerică. Globul, planul și harta. Clasificarea hărților după scară și după importanța lor economică. **Pămîntul, corp cosmic.** Forma pămîntului. Dimensiunile pămîntului .Mișcarea de rotație a pămîntului. Mișcarea de revoluție a pămîntului. Rețeaua de meridiane și paralele. Coordonatele geografice (latitudine și longitudine). **Atmosfera.** Inălțimea și compoziția atmosferei. Incălzirea atmosferei. Variația temperaturii cu latitudinea și altitudinea. Presiunea atmosferică. Vînturile, formarea și clasificarea lor. Precipitațiile atmosferice și repartiția lor pe glob. Factorii de care depinde clima. Zonele de climă pe glob, tipurile de climat. Rolul climei în activitatea economică a omului. **Apele continentale.** Apele subterane și formarea lor. Izvoarele. Rîurile. Cumpăna de ape. Formarea văilor. Cele mai importante fluvii ale pămîntului. Schimbarea cursului rîurilor prin acțiunea omului. Lacurile și importanța lor economică. **Oceanele și mările.** Oceanul planetar și părțile sale componente. Țărmul și tipuri de țărmuri. Cele mai importante mări, golfuri, strîmtori, insule, peninsule. Curenții marini. **Litosfera.** Structura sa. Agenții interni și externi care schimbă continuu suprafața terestră. Formarea munților și cîmpiilor. Vulcanii și cutremurele de pămînt. Cauzele formării munților. Repartiția geografică și importanța lor economică. **Relieful scoarței.** Cîmpiile, depresiunile, podișurile cele mai importante de pe glob. Dealuri și munți. Cei mai importanți munți de pe suprafața pămîntului. **Zonele naturale.** Zonele de vegetație pe glob. Caracterizarea lor după climă, vegetație și faună. Transformarea naturii sub acțiunea omului în condițiile orînduirii socialiste.

Privire fizico-geografică asupra continentelor. Hotare, dimensiuni, țărmuri și relief. Tipuri de climă, rîuri și lacuri, vegetația și fauna din fiecare continent. Călătoriile cercetătorilor ruși în Asia: Behring, Prjevalski, Tianșanski. Descoperirea Antarcticii de către navigatorii ruși: Bellinghausen și Lazarev.

Populația globului: număr, densitate. Repartiția populației pe continente.

Harta politică a lumii. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și scindarea lumii în două sisteme, capitalist și socialist. Harta politică a lumii înainte de cel de al doilea război mondial. Importante schimbări în harta politică a lumii în urma celui de al doilea război mondial. Victoria regimului de democrație populară într-o serie de țări din Europa și Asia. Creșterea forțelor democratice în țările capitaliste. Avîntul mișcării de eliberare națională în țările coloniale și dependente.

GEOGRAFIA FIZICA A R.P.R.

Privire generală asupra Republicii Populare Romîne. Așezarea pe glob a R.P.R. Așezarea fizico-geografică în Europa. Consecințe economico-geografice. Așezarea politico-geografică. Politica din trecut față de vecini și raporturile actuale de prietenie și colaborare cu U.R.S.S. și țările de democrație populară. Suprafața în raport cu țările vecine. Granițele și vecinii. Evoluția geologică a pămîntului pe teritoriul R.P.R., structura actuală a reliefului ca rezultat al unei îndelungate evoluții geologice. **Marile unități naturale.** Infățișarea generală a reliefului. Marea varietate, armonia și proporționalitatea formelor de relief. Formarea reliefului țării noastre de la formele cele mai vechi la formele cele mai tinere (munții Dobrogei, Carpații, Subcarpații, podișurile, cîmpiile, luncile și delta). **Caracterizarea generală a marilor unități naturale.** Regiuni de încrețire. Carpații. Principalele trăsături ale Carpaților. Impărțirea în mari unități. Carpații răsăriteni, sudici și apuseni.

La analiza fiecărei unități și la precizarea particularităților se va ține seama de poziția geografică, de unitățile componente, de aspectul reliefului, de caracterele geologice, de trăsăturile principale ale climei, hidrografiei, solului, florei și faunei, de resursele naturale.

Carpații răsăriteni. Localizare. Aspecte generale. Structura geologică: munții vulcanici, munții de încrețire: zona cristalină, zona flișului. Munții vulcanici (șirul de vest): munții Oaș, Gutăi, Țibleș, Căliman, Gurghiu, Harghita. Munții de încrețire: munții Maramureșului, munții Rodnei, munții Bistriței; zona flișului: o parte din munții Bistriței, Ceahlăul; Obcinele Moldovei; munții Tarcăului, Ciucului, Vrancei, Buzău, Bodocului și Baraoltului. Depresiuni principale: Baia Mare, Maramureș, Dornelor, Ciucului, Tg. Săcuesc, Bîrsei. Trecători principale: Prislop, Mestecăniș, Bicaz, Ghimeș-Palanca, Oituz, Buzău, Predeal. Importanța depresiunilor și trecătorilor. Caracteristicile climatice, hidrografice și biogeografice ale Carpaților răsăriteni și ale depresiunilor. **Carpații de miazăzi.** Localizare. Aspecte generale: înălțime,masivitate, urme glaciare, văi longitudinale și transversale, platforme de eroziune. Subdiviziuni: munții Bucegi, Făgăraș, Parîng, Sebeș, Retezat, munții Banatului și Poiana Ruscă cu masivele principale. Depresiuni principale: depresiunea Loviștei (Bazinul Titești-Brezoi), depresiunea Petroșani, depresiunea Hațegului. Trecători principale: Bran, Turnu Roșu, Lainici (Bumbești-Livezeni), Poarta de fier a Transilvaniei. Culoarul Timiș-Cerna, Porțile de Fier-Cazane. Importanța depresiunilor, trecătorilor. Caracteristicile climatice, hidrografice și biogeografice ale Carpaților de miazăzi și ale depresiunilor. **Carpații apuseni.** Localizare. Aspectele generale: înălțime, lățime, mare extindere a suprafețelor netede acoperite cu culturi, bogății minerale, numeroase așezări omenești. Subdiviziuni: munții Bihor, Gilău, Trascău, Metalici, Zarand, Codrului, Pădurea Craiului, Plopiș, Meses. Depresiuni principale: Abrud, Zlatna, Zarand, Beiuș, Vlad, Simleu și Huedin. Trecători principale: Deva-Băița-Brad, Huedin-Vad (Ciucea). Importanța depresiunilor și trecătorilor. Caracteristicile climatice, hidrografice și biogeografice ale Carpaților apuseni și ale depresiunilor. **Munții Dobrogei.** Localizare. Aspecte generale. Structura geologică. Subdiviziuni: munții Măcin, Culmea Pricopan și Nicolițel. Caracteristicile generale ale munților Dobrogei. **Dealurile:** Caractere generale. Origina. Alcătuirea geologică. Dealuri de încrețire, dealuri de eroziune-dealurile din Vest. **Subcarpații:** diviziuni, depresiuni, bogății minerale (petrol, sare, cărbune, izvoare minerale). Bogățiile solului: livezi, vii. Regiune de intensă circulație. Așezări omenești. Dealurile din vest. Caracterele fizico-geografice specifice. Subdiviziuni. Importanța economică.

Podișurile. Caractere generale. Origina. Podișul Transilvaniei: subdiviziuni. Importanța economică (gaz metan, sare, agricultura). Podișul Moldovei: delimitare, subdiviziune. Importanța economică. Podișul getic, podișul Mehedinți: delimitare. Caractere fizico-geografice. Podișul Dobrogei: particularitățile geologice și fizico-geografice. Diviziuni.

Cîmpiile. Caractere generale. Formarea lor. Cîmpia Dunării. Cîmpia Tisei. Limite. Subdiviziuni. Importanță economică.

Delta Dunării. Caractere generale. Limite. Formarea deltei. Vegetația deltei.

Luncile. Localizarea și întinderea. Formarea. Structura geologică. Importanța economică. Perspective de dezvoltare.

Clima. Trăsăturile caracteristice ale climei. Influența climatelor înconjurătoare asupra climei din țara noastră. Temperatura. Regimul vînturilor și al precipitațiilor. Caracterizarea diferitelor tipuri de climate în țara noastră. Lupta împotriva secetei.

Hidrografia. Caracterizarea rețelei hidrografice în funcție de relief și climă. Densitatea rețelei: rîuri permanente și temporare, debit, variație de nivel, modul de alimentare. Dunărea, descrierea fizico-geografică a întregului curs, regimul ei de navigație înainte și după 23 August 1944. Afluenții Dunării; grupa vestică, grupa sudvestică, grupa sudică și grupa estică. Amenajarea rîurilor pentru irigație, navigație și alimentare cu apă a orașelor.

Lacurile. Lacurile de munte, lacurile de podiș și dealuri, lacurile de cîmpie, lacurile de pe țărmul mării. Utilizarea multilaterală și crearea de lacuri de acumulare.

Marea Neagră. Geneză. Caracterizare fizico-geografică. Importanța economico-politică.

Solurile. Formarea diferitelor tipuri de soluri și răspîndirea lor pe zone. Soluri zonale: podzol, solul brun roșcat de pădure, cernoziomuri. Soluri interzonale, aluvionare, sărături etc. Regiuni degradate din R.P.R., lupta pentru combaterea degradării solurilor. Aplicarea complexului Dokuceaev, Kostîcev, Villiams în agricultură.

Vegetații și animale. Repartiția geografică a formațiilor principale de vegetație în raport cu relieful și clima. Vegetația culmilor alpine; pădurile (conifere, fag, stejar). Situația pădurilor în trecut și după 23 August 1944. Vegetația de stepă și vegetația acvatică (păduri de luncă, stuf, plaur). Importanța economică, valorificarea resurselor vegetale. Animalele specifice zonelor de vegetație.

GEOGRAFIA ECONOMICA A R.P.R.

Structura economică a țării noastre înainte de 23 August 1944. Industria. Destrămarea feudalismului și începuturile capitalismului în țările romîne. Pătrunderea capitalului străin în economia țării și subjugarea economico-politică a Romîniei. Dezvoltarea industriei ușoare, slab utilată și risipită în unități mici. Agricultura. Starea înapoiată a agriculturii în Romînia burghezo-moșierească. Cauzele înapoierii: împletirea relațiilor feudale cu cele capitaliste, adîncirea relațiilor capitaliste de exploatare în agricultură și folosirea unui inventar agricol foarte înapoiat. Productivitatea extrem de scăzută la hectar în agricultura Romîniei burghezo-moșierești, ca urmare a considerabilei rămîneri în urmă din punct de vedere agrotehnic. Reformele agrare burgheze. Transporturile. Investițiile capitalului străin în crearea căilor de transport în Romînia. Dunărea — cale de pătrundere a capitalului apusean. Comerțul. Volumul exportului și importului Romîniei burghezo-moșierești; structura comerțului exterior (export de materii prime la prețuri derizorii: petrol, cereale, lemn etc. și import de produse finite la prețuri excesive).

Structura economică a R.P.R. după 23 August 1944. Importanța politico-economică a actului de la 23 August 1944. Ajutorul neprecupețit și multilateral al U.R.S.S. și lupta Partidului Comunist Romîn pentru redresarea și reconstrucția economică a țării în urma celui de al doilea război mondial. Reorganizarea economiei noastre, distrusă de război și de jaful cotropitorilor fasciști. Trecerea industriei de război la cea de pace. Reforma agrară din 1945. Reforma monetară. Naționalizarea principalelor mijloace de producție la 11 iunie 1948. Hotărîrea din 3-5 martie 1949 a C.C. al P.M.R. și crearea condițiilor de trecere treptată la o agricultură socialistă (S.M.T., gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective și întovărășiri agricole). Planurile de stat pe 1949 și 1950. Primul plan cincinal al R.P.R. Creșterea forțelor de producție, industrializarea țării, modificări în repartiția teritorială a forțelor de producție. Politica de ridicare economică a regiunilor înapoiate.

Populația. Datele demografice și etnografice legate de caracterizarea economico-geografică a țării. Structura populației. Densitatea populației. Structura națională a populației R.P.R.

Resursele subsolului legate de formele de relief și de structura geologică. Petrol. Localizare în regiuni de dealuri, în roci sedimentare. Gazele naturale: gaze de sondă în regiunile petrolifere, gazul metan. Centre importante. Cărbuni de pămînt. Cărbuni vechi (antracit și huilă) localizați în regiunile muntoase. Centre importante. Cărbuni noi (cărbunele brun) localizat în depresiuni intramontane (roci sedimentare). Bazine și centre importante. Lignitul legat de regiunile de dealuri în roci sedimentare. Regiuni și centre importante. Turba. Importanța economică a cărbunilor pentru dezvoltarea industriei grele și electrificarea țării. Metale: fierul, cuprul, aluminiul, aurul, argintul, mercurul. Centre mai importante. Alte bogății ale subsolului: sarea, localizată în regiunea subcarpatică, în formațiuni noi în roci sedimentare. Regiuni și centre mai importante. Gipsul și asfaltul, mica, piatra de construcție. Apele minerale.

Industria. Industria petroliferă. Principalele regiuni și centre petrolifere. Importanța economică a petrolului pentru dezvoltarea industriei R.P.R. Metalurgia. Siderurgia. Principalele centre siderurgice ale țării. Metalurgia neferoaselor. Principalele regiuni și centre de producție. Industria construcțiilor de mașini, baza industrializării socialiste a țării, a mecanizării și a dezvoltării transporturilor. Ramurile industriei de mașini. Regiuni și centre. Industria chimică. Ramurile principale ale industriei chimice. Regiuni și centre mai importante. Industria materialelor de construcții. Principalele materiale de construcții. Regiuni de exploatare și centre importante. Avîntul în continuă creștere al industriei materialelor de construcții sub regimul democrat-popular și perspectivele de dezvoltare. Industria forestieră și de prelucrare a lemnului. Metoda rațională de exploatare după 23 August 1944. Principalele regiuni și centre ale industriei lemnului. Industria textilă. Ramurile industriei textile. Regiuni și centre importante. Continua dezvoltare a industriei textile după 23 August 1944 cu ajutorul multilateral al U.R.S.S. și prin folosirea crescîndă a materiei prime din țară. Industria alimentară. Dezvoltarea multilaterală a industriei alimentare după 23 August 1944. Ramurile industriei alimentare. Regiuni și centre.

Geografia agriculturii. Culturile de cereale. Principalele cereale cultivate. Regiuni agricole. Localizarea geografică. Culturi de plante tehnice. Cultura legumelor. Pomicultura și viticultura, regiuni pomicole și viticole în R.P.R. Valorificarea produselor pomicole în industria alimentară. Creșterea animalelor. Condițiile naturale care favorizează creșterea animalelor în R.P.R. (pășuni, fînețe etc.). Răspîndirea geografică a animalelor. Avicultura, apicultura, sericicultura, regiuni și centre mai importante. Transformarea socialistă a agriculturii. Realizări în lărgirea speciilor de cultură, în producția la ha.

Geografia căilor de comunicații și a transporturilor în R.P.R. Transporturi feroviare. Lungimea și densitatea rețelei feroviare în R.P.R. Repartizarea teritorială a căilor ferate. Traficul de mărfuri și călători, deservirea producției și consumului. Realizările regimului de democrație populară în domeniul construcțiilor feroviare. Transporturi rutiere. Categorii de șosele. Lungimea, densitatea, repartiția teritorială a rețelei rutiere. Traficul pe șosele. Realizările regimului de democrație populară în domeniul construcțiilor rutiere. Transporturi fluviale. Dunărea sector fluvial, sector maritim. Principalele porturi. Navigația pe Dunăre în trecut. Situația actuală a navigației pe Dunăre. Rîuri navigabile. Transportul maritim. Principalele linii maritime. Importanța portului Constanța în economia țării. Transporturi aeriene. Linii aeriene în interiorul țării, linii aeriene pe care se efectuiază transporturi peste hotare. Importanța acestor transporturi în economia țării. Categorii speciale de transport. Transporturi prin conducte (petrolifere, gaze naturale, apă). Localizarea geografică și importanța lor economică. Telecomunicații. Importanța lor în dezvoltarea social-economică și culturală a țării.

Geografia comerțului exterior. Produse de export și import ale R.P.R. Țările cu care R.P.R. are relații de schimb. Consiliul de ajutor reciproc economic. Contribuția R.P.R. la dezvoltarea și întărirea pieței socialiste mondiale.

Impărțirea administrativ-teritorială. Caracterizarea economică a regiunilor administrativ-teritoriale.

Limba franceză

Morfologia. Articolul hotărît și nehotărît, suprimarea articolului; articolul hotărît contractat. Substantivul. Formarea pluralului și a femininului. Declinarea substantivului. Adjectivul. Formarea femininului și a pluralului; acordul cu substantivul. Formarea gradelor de comparație. Adjectivul posesiv. Pronumele personal, demonstrativ, posesiv, interogativ, relativ și nehotărît. Numeralul cardinal și ordinal. Verbul. Verbele auxiliare avoir și être. Cele trei grupe de conjugare; cele mai importante verbe din grupa a treia: lire, écrire, pouvoir, vouloir, faire, devoir. Moduri și timpuri. Modul indicativ: prezentul, imperfectul, perfectul compus, mai mult ca perfectul, perfectul simplu, viitorul. Modul imperativ și formarea lui. Modul participiu: prezent, trecut. Modul subjonctiv: prezentul. Modul condițional: prezentul. Verbe pronominale. Forma de conjugare pasivă a indicativului prezent, imperfect, viitor. Adverbul. Cele mai frecvente adverbe: de timp, loc și mod. Formarea adverbelor cu sufixul ment. Locuțiunile adverbiale. Gradele de comparație ale adverbelor. Prepoziția. Conjuncția. Cele mai importante conjuncții coordonatoare și subordonatoare. Sufixele și prefixele cele mai frecvente.

Sintaxa. Propoziția și felurile ei. Părțile principale și secundare ale propoziției. Topica propozițiilor afirmative și interogative. Acordul participiului trecut. Noțiuni despre fraza formată prin coordonare și prin subordonare. Propoziții secundare legate de cele principale prin pronumele relativ.

Principalele reguli de ortoepie, ortografie și punctuație.

Se va ține seama de vocabularul însușit la limba franceză în școala medie.

Limba germană

Morfologia. Articolul hotărît și nehotărît. Cele trei genuri. Declinarea articolului. Substantivul. Formarea pluralului. Declinarea substantivului. Adjectivul atributiv și predicativ. Formarea gradelor de comparație. Declinarea adjectivelor. Numeralul cardinal și ordinal. Pronumele personal, posesiv, interogativ, relativ, demonstrativ și declinarea lor. Verbele auxiliare temporale și modale. Verbele slabe și tari. Verbele cu prefixe separabile și inseparabile. Verbele reflexive. Conjugarea verbelor la modul indicativ, activ și pasiv. (Prezentul, imperfectul, perfectul compus, mai mult ca perfectul, viitorul I). Modul conjunctiv, modul imperativ. Adverbul. Cele mai importante adverbe de timp, loc și mod. Prepoziția. Prepozițiile care cer cazul genitiv, cazul dativ, cazul acuzativ, dativ sau acuzativ. Conjuncția.

Sintaxa: Propoziția și felurile ei. Topica propozițiilor afirmative și interogative. Fraza compusă prin coordonare cu conjuncțiile: und, oder, aber. Propoziția principală cu denn, darum, specifică limbii germane. Topica acestor propoziții. Fraza compusă prin subordonare. Topica propoziției secundare. Locul verbului din propoziția principală în fraza care începe cu o propoziție secundară.

Principalele reguli de ortoepie și ortografie.

La examinarea candidaților se va ține seama de vocabularul însușit la limba germană în școala medie.

Limba engleză

Morfologia. Articolul hotărît și nehotărît. Cazurile principale de întrebuințare și de suprimare a articolului. Substantivul. Genul substantivelor. Formarea pluralului substantivelor. Genitivul substantivului. Adjectivul. Formarea gradelor de comparație (reguli generale și excepții). Adjectivul posesiv, demonstrativ și nehotărît. Pronumele personal, posesiv, demonstrativ, interogativ, relativ, nehotărît. Verbul. Verbele auxiliare: to be, to have, to do. Verbe regulate. Verbe neregulate. Verbe defective (shall, will, can, may). Conjugarea verbelor la indicativ: prezent, perfect, perfect compus, mai mult ca perfect, viitor. Modul condițional: prezent, trecut. Modul participiu: prezent, trecut. Modul imperativ. Modul infinitiv. Diateza activă, pasivă. Forma progresivă (continuous). Adverbul. Formarea adverbului cu sufixul ly. Cele mai importante adverbe de timp, loc, mod. Prepoziția. Conjuncția.

Sintaxa. Propoziția și felurile ei. Părțile principale și secundare ale propoziției. Topica propozițiilor afirmative, interogative, negative. Construirea propozițiilor impersonale. It is cold. It is hot. Construcțiile „there is", „there are" (în propoziții afirmative, negative și interogative). Propoziția subordonată relativă introdusă cu ajutorul pronumelor who, whom, which, that.

Principalele reguli de ortoepie, ortografie și punctuație.

Se va ține seama de vocabularul însușit la limba engleză în școala medie.

Sesiunea jubiliară a O. N. U.

La 20 Iunie s-a deschis la San Francisco sesiunea jubiliară consacrată celei de a 10-a aniversări a Organizației Națiunilor Unite.

Organizația Națiunilor Unite a fost creată în anii celui de al doilea război mondial. La 30 octombrie 1943, prin „Declarația celor patru state în problema securității generale", semnată la Moscova de către reprezentanții U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Chinei s-au pus bazele O.N.U., iar la 26 iunie 1945, la San Francisco, această operă a fost desăvîrșită prin semnarea Cartei O.N.U.

Crearea O.N.U. a fost determinată de dorința de pace a popoarelor și de necesitatea apărării păcii și securității internaționale. Primele cuvinte ale Cartei O.N.U. arată că popoarele Națiunilor Unite sînt ferm hotărîte „să izbăvească generațiile viitoare de ororile războiului, care de două ori în viața noastră a adus omenirii nespuse nenorociri". Iată deci că sarcina fundamentală pe care și-a pus-o O.N.U. constă în izbăvirea generațiilor viitoare de ororile războiului, în apărarea păcii.

In declarația rostită la 22 iunie la sesiunea jubiliară a O.N.U., tovarășul Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a arătat: „Popoarele n-au o sarcină mai importantă ca preîntîmpinarea unui nou război mondial. Națiunile Unite n-au o cauză mai mare ca asigurarea păcii, prieteniei și colaborării între popoare". Aceasta este datoria sfîntă a O.N.U. și este bine cunoscut că activitatea în această privință a Organizației Națiunilor Unite a dus la o serie de rezultate pozitive. Examinarea unor probleme internaționale legate de menținerea păcii și securității a contribuit la mobilizarea opiniei publice la lupta împotriva amenințării unui nou război și pentru slăbirea încordării în relațiile internaționale. O mare importanță au hotărîrile adoptate în 1946 în problemele interzicerii armei atomice și reducerii armamentelor, precum și hotărîrea adoptată în 1947 cu privire la interzicerea propagandei de război. După cum se știe, în 1954 Adunarea generală s-a pronunțat în unanimitate în problema sarcinilor comisiei pentru dezarmare.

Trebuie să se recunoască însă că situația actuală, departe de a fi satisfăcătoare, nu poate fi tolerată. Organizația Națiunilor Unite nu trebuie să se transforme nici într-un înregistrator pasiv al evenimentelor internaționale, nici într-un instrument al unor grupări care s-o folosească în scopurile lor înguste.

In prezent există o considerabilă încordare în relațiile internaționale. Agravarea continuă a acestei încordări amenință pacea, creează primejdia unui nou război. Anumite state au desfășurat și desfășoară o nemaiîntîlnită cursă a înarmărilor, construiesc baze militare pe teritoriile altor state, creează blocuri și alianțe militare cu caracter imperialist agresiv, intensifică propaganda de război și amenință cu războiul atomic etc. Acesta este rezultatul politicii „de pe poziții de forță" a guvernelor occidentale în frunte cu cel al Statelor Unite ale Americii, politică ce nu corespunde intereselor popoarelor și este urîtă de popoare.

In același timp, sînt însă suficiente fapte care arată că există căi verificate care duc spre o pace trainică, spre întărirea prieteniei între popoare. Acestea sînt căile politicii de slăbire a încordării în relațiile internaționale, politică dusă de Uniunea Sovietică și de celelalte state iubitoare de pace. Această politică corespunde întru totul intereselor vitale ale tuturor popoarelor și este primită cu simpatie și sprijinită în mod activ nu numai de popoarele țărilor lagărului democratic ci și de toți oamenii iubitori de pace din lume.

Ca urmare a acestei politici înțelepte s-au obținut succese însemnate pe drumul micșorării încordării internaționale și stabilirii încrederii necesare între state.

Propunerea guvernului sovietic în problemele reducerii armamentelor, interzicerii armelor atomice și înlăturării primejdiei unui nou război, prezentată la 10 mai Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, ca și propunerea binecunoscută a U.R.S.S. cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa în conformitate cu principiile Cartei O.N.U., constituie documente de mare însemnătate internațională. Aplicarea prevederilor acestor documente ar duce la încetarea „războiului rece", la crearea încrederii între state, la micșorarea încordării internaționale, la înlăturarea primejdiei unui nou război, la crearea condițiilor pentru o viață pașnică și liniștită a popoarelor.

Organizația Națiunilor Unite, organ al popoarelor lumii, se bazează, așa cum sublinia dl. Nehru, „pe o Cartă cu un caracter nobil". Principiile de bază ale Cartei O.N.U. reprezintă o bună bază pentru lupta pentru pace și securitate internațională, pentru dezvoltarea colaborării internaționale. Recunoașterea de către toate Națiunile Unite a egalității în drepturi și autodeterminării popoarelor, a colaborării internaționale și neamestecului în treburile interne ale altor state, a rezolvării litigiilor internaționale pe cale pașnică, a abținerii în relațiile internaționale de la amenințarea folosirii forței are o însemnătate imensă. Toate popoarele lumii sînt vital interesate ca aceste principii să fie respectate și înfăptuite.

Pînă acum, după cum se știe, speranțele pe care popoarele și le-au pus în O.N.U. n-au fost îndreptățite întru totul. Astfel este cunoscut că se încalcă principiul coexistenței pașnice a statelor care reprezintă sisteme social-economice diferite. Deși opinia publică mondială condamnă atitudinea cercurilor guvernante americane care se opun admiterii în O.N.U. a R. P. Chineze, pînă în prezent încă n-au fost restabilite drepturile incontestabile ale R. P. Chineze în O.N.U. Aceasta constituie nu numai o situație anormală, dar constituie chiar o primejdie. De asemenea, O.N.U. a tolerat situația din Extremul Orient și n-a luat măsuri ca Taivanul și insulele de litoral — străvechi teritorii chineze — să fie restituite R. P. Chineze.

Organizația Națiunilor Unite poate și trebuie să aibă un rol de seamă în lupta pentru întărirea păcii. Niciodată răspunderea O.N.U. pentru viitorul popoarelor n-a fost atît de mare ca astăzi. Toate acțiunile O.N.U. trebuie să fie pătrunse de înțelegerea acestei înalte răspunderi.

Popoarele de pe toate continentele cer ca O.N.U. să ia măsurile cuvenite în vederea aplicării consecvente a principiilor Cartei. Oamenii cinstiți urmăresc cu un deosebit interes desfășurarea lucrărilor sesiunii jubiliare și așteaptă cu mari speranțe ca aceasta să servească drept un început al unor noi măsuri avînd drept scop asigurarea păcii și securității internaționale.

SATIRĂ și UMOR

Cuvinte interzise

V. Iordanschi

Jim Stone a deschis gura și a pronunțat: „Vînătoarea..."

— La ce fel de „vînătoare" te referi? — îl întrebă repede directorul. — „Vînătoarea..." și mai departe?

Biologul Jim Stone, un profesor onorabil care predă un obiect onorabil într-o instituție onorabilă de învățămînt din New York, s-a fîstîcit deodată.

— Mă referam numai la vînătoarea de... — începu el, căutînd să se justifice.

— Totul este clar — îl întrerupse directorul. — Absolut clar, colega. Oare nu despre asta ai vorbit la telefon cu profesorul de fizică John Smith în ziua de 15 iunie, la 17 și 37, ora Greenwich? Știm tot. Vînătoarea! Unde? La New York! Ce fel de vînătoare? Desigur că „vînătoarea de vrăjitoare"! Și știi d-ta, tinere, cine-și permite să folosească asemenea expresii și ce i se întîmplă pentru aceasta?...

Profesorul tăcea și tremura.

— Colonialism? — începu să țipe directorul.— Reacționar? Incălcarea drepturilor cetățenești? Discriminare rasială sau religioasă? Pace? Aha, ai tresărit? Prin urmare și aceste cuvinte îți sînt cunoscute? Totul s-a terminat, mister Stone. Imi pare rău, desigur, dar elevii de la colegiul nostru vor trebui să renunțe la biologie. Asta este. Iar de d-ta, o să se ocupe F.B.I...

...Nu știm în mod sigur dacă o asemenea scenă a avut loc într-adevăr în vreun oraș american, dar judecînd după toate, acest lucru s-ar fi putut întîmpla în realitate. Ziarul sindicatului corpului didactic din New York „New York Teacher News" a publicat recent o serie de scrisori ale profesorilor, părinților și studenților revoltați de rușinoasa hotărîre luată de Direcția învățămîntului din New York de a obliga pe toți profesorii, sub amenințarea concedierii, să denunțe autorităților convingerile politice ale colegilor lor.

„Metode hitleriste!" — declară un profesor de psihologie din San Francisco. „Este lucrul cel mai mîrșav din punct de vedere moral din cîte am avut prilejul să văd!.. Un semn de degradare!" — exclamă un cititor din orașul Saint-Helena (California). Această hotărîre „urmărește să transforme școlile noastre într-o hazna a unui stat polițist" — scrie un grup de părinți revoltați din Brooklyn.

Intr-adevăr, au și de ce să fie revoltați. Hotărîrea Direcției învățămîntului din New York nu constituie o excepție ci o verigă a „modului de viață american" de astăzi.

La 10 iunie, tot la New York a fost aruncat în închisoare William Keating fost jurisconsult al „comitetului pentru combaterea crimelor". Vina lui Keating este de a fi.. demascat proporțiile pe care le-a luat în Statele Unite interceptarea convorbirilor telefonice.

„Astăzi nimeni nu mai poate vorbi la telefon cu certitudinea că convorbirea lui nu este ascultată sau înregistrată", a subliniat recent ziarul „Washington Post".

Același ziar a subliniat în cunoștință de cauză: „Interceptarea convorbirilor telefonice se face pe o scară atît de largă, încît majoritatea funcționarilor din aparatul de stat american consideră acest lucru ca foarte normal. Printre ei se află și funcționarii de la Departamentul de stat și de la Pentagon, care „atunci cînd folosesc telefonul, țin seama (!) de faptul că convorbirile lor sînt ascultate".

Spionarea reciprocă, denunțurile, descoperirea „comploturilor", pretutindeni și oriunde (indiferent dacă există sau nu!) iată metodele cu care reacționarii intenționează să țină în frîu milioane de americani.

„Denunță și supune-te", iată politica noastră, — scrie cu amărăciune în legătură cu aceasta în ziarul „New York Teacher News", un cititor consilier pentru problemele de asigurare la Brooklyn.

Spionii voluntari și agenții profesioniști nu sînt lăsați în voia soartei, nu sînt lăsați, ca să spunem așa, în voia propriului lor fler. Ei primesc instrucțiuni amănunțite. Iată cum este intitulată una din aceste instrucțiuni: „Cum poți recunoaște un comunist!", întocmită de un grup de „specialiști" din armata I-a americană.

Această instrucțiune arată că, în vocabularul comuniștilor, au mare răspîndire cuvinte ca „reacționar", „materialist", „colonialism", „arderea cărților" și „vînătoarea de vrăjitoare". Problemele specifice discutate de ei sînt „maccarthysmul", „violarea drepturilor cetățenești", „discriminarea rasială sau religioasă", „legile de imigrare" și „pacea".

...Iată de ce s-a speriat atît de tare bietul Jim Stone. I s-au aplicat recomandările din îndreptarul unui copoi.

(Din revista „Timpuri Noi").

O lecție în școala americană.

Desen de E. ȘCEGLOV

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 326 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 8 iulie 1955

In acest număr

- DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE. — **V. G. Proțenko:** Munca agricolă ca mijloc de educație comunistă a elevilor. — **I. Grișaghin:** Colhozurile și școlile — **A. Anucencov:** Cercul „Mîini îndemînatice" în tabără. (pag. 2)
- VIAȚA DE PARTID IN INSTITUȚIILE DE INVATAMINT. — Seminariile recapitulative ale cadrelor didactice (pag. 3)
- **M. Tudor:** Cînd pedagogul își iubește profesia (pag. 3)
- DISCUȚII. — **Lucia Balente:** Rolul colectivului pedagogic în crearea colectivului de elevi (pag 3)
- Consfătuirea „Gazetei învățămîntului" cu cititorii din orașul Rîmnicu-Vîlcea asupra problemelor muncii metodice (pag. 3)
- **Prof. univ. L. Chiosa:** O soluție practică pentru desfășurarea muncii în laborator (pag. 4)
- **Ing. Irina Teodoru:** Ingrijirea culturilor (pag. 4)
- **P. Virgil:** In zilele minunate ale vacanței de vară (pag. 4)
- Congresul Mondial al Mamelor (pag. 4)

Să desfășurăm o intensă muncă educativă în timpul verii

Incep să se înfăptuiască planurile minunate ale vacanței. Mulți dintre elevii noștri au și trăit primele ei bucurii: emoțiile pline de farmec ale pregătirilor pentru plecare, apoi ale drumului străbătut prin meleaguri pitorești spre localitățile de la munte sau de la mare, la care au visat multe zile în preajma plecării.

Pentru ca elevii noștri să se odihnească, să-și întărească forțele fizice, statul democrat-popular nu a precupețit nimic. Toți copiii, fără excepție, vor putea participa la activitățile variate, plăcute, ale taberelor centrale, regionale sau de curte. Ei vor face excursii, vor viziona filme, vor participa la competiții sportive, vor organiza serbări, vor citi cărți. Cercurile „prietenilor cărții" și-au sporit mult numărul membrilor. Mii de elevi citesc cu interes literatura recomandată la concursul „Iubiți cartea". In regiunea Iași s-au deschis la începutul lunii iulie 6 tabere în cele mai pitorești localități. In taberele din raioanele Negrești și Codăești au plecat 300 de copii. Alți școlari din regiunea Iași au plecat în taberele de la mare.

Pentru ca munca educativă în tabere și colonii să se desfășoare just, au fost alese cu multă grijă cadrele de educatori care vor conduce activitatea școlarilor și care îi vor însoți în excursii. In învățămîntul nostru sînt mulți asemenea pedagogi capabili, cu experiență și cu dragoste pentru copii. La succesele pe care le-au obținut în anul trecut ei trebuie să adauge acum altele noi, și mai mari.

In vacanță educatorul are posibilitatea să se apropie de școlar în condiții deosebite de cele din timpul cursurilor, să-l vadă cum se manifestă în tot felul de împrejurări și deci să-l cunoască mai bine. Deosebit de limpede vede acum pedagogul dacă elevii se comportă just față de colectiv și față de fiecare coleg în parte, dacă au deprinderea de a se descurca singuri sau așteaptă totul de-a gata, de la alții, dacă sînt veseli și îndatoritori sau morocănoși și dornici „să fie lăsați în pace". Fără îndoială însă că pedagogul nu are dreptul să se limiteze numai la simpla cunoaștere a trăsăturilor elevilor, ci trebuie să folosească toate prilejurile pe care le creează viața în tabără pentru a-i educa pe copii, pentru a le dezvolta înclinațiile pozitive și a înlătura pe cele nejuste.

Viața în colectiv, pe care o trăiesc elevii în tabere și excursii, efectuarea serviciului prin rotație și alte activități pe care le fac în timpul verii îi ajută să-și însușească deprinderi practice noi și să-și consolideze pe cele vechi, să devină harnici și independenți. Acestea sînt trăsături de bază în educația comunistă.

In tabără vin și copii timizi, retrași. Dacă viața de colectiv este condusă cu pricepere, ei pot deveni nu după mult timp prietenoși, independenți, cu inițiativă. Tabăra, mai mult chiar decît viața din școală, ușurează pedagogului drumul pentru dezvoltarea spiritului tovărășesc, a prieteniei între copii. Pedagogul poate să apropie pe copiii care au aceleași preocupări, de pildă pe cei care și-au manifestat dorința să culeagă plante pentru ierbar, să construiască un dar pentru școală etc. Colaborînd în această activitate care îi interesează deopotrivă, copiii se vor împrieteni. Pedagogul poate găsi multe și variate căi pentru a înfăptui această apropiere între copii.

Plimbările și excursiile din vacanță dau prilej elevilor să vadă elanul muncii creatoare în uzine, pe șantierele de construcții, pe ogoare. Educatorii trebuie să organizeze astfel vizitarea acestor locuri de muncă încît prin aceasta să contribuie la îmbogățirea cunoștințelor elevilor și la întărirea dragostei lor pentru muncă, a respectului și a admirației pentru oamenii muncii. La aceasta contribuie mult și activitățile de folos obștesc pe care le pot îndeplini copiii în timpul verii: munca practică pe parcelele experimentale ale școlilor, ajutorul dat țăranimii muncitoare la întreținerea culturilor, la culesul spicelor, la combaterea dăunătorilor. Pedagogul trebuie să le arate elevilor că, participînd la astfel de acțiuni, ei sînt de folos patriei, ajută prin aceasta la îmbunătățirea vieții oamenilor muncii.

Antrenîndu-i în acțiunea de strîngere a plantelor medicinale, a fierului vechi sau în alte acțiuni asemănătoare, educatorul are datoria de a-i ajuta pe elevi să trăiască din plin înălțătoarea bucurie a muncii pentru binele întregului popor.

Vacanța este un bun prilej de dezvoltare a cunoștințelor elevilor, de întărire a educației lor multilaterale. Natura, producția le apar acum mai interesante, mai atrăgătoare decît le-au cunoscut la lecții. Pedagogul trebuie să conducă cu pricepere observațiile elevilor în natură și în producție, astfel încît ele să contribuie la consolidarea cunoștințelor primite în școală și să le trezească dorința de a afla mai mult, de a învăța mai bine.

Se știe că elevilor le place să citească și să asculte cît mai multe vești despre ceea ce se întîmplă în țară și peste hotare; îndeosebi ei vor să afle cît mai multe lucruri despre copiii și tinerii din întreaga lume. De aceea din nici o tabără nu trebuie să lipsească publicațiile pentru copii și tineret. Este bine să se organizeze chiar adunări pionierești la care să se înfățișeze într-o formă cît mai interesantă și mai atrăgătoare aspecte din viața copiilor și tineretului din întreaga lume, despre lupta acestuia pentru un viitor fericit, pentru pace. In vara aceasta are loc Festivalul Mondial al Tineretului de la Varșovia, eveniment mare și în viața copiilor noștri. In întîmpinarea Festivalului se pot organiza serbări, concursuri, carnavaluri și alte acțiuni asemănătoare care au o mare valoare pedagogică, aducînd o contribuție foarte însemnată la educarea patriotică și internaționalistă a copiilor.

Toate sarcinile pedagogilor legate de munca educativă din timpul verii cer din partea lor pricepere, dragoste pentru copii, grijă permanentă pentru buna lor odihnă și educație, spirit de răspundere. Educatorul nu are numai sarcina de a organiza activitatea conform unui plan bine întocmit, ci are îndatorirea de a participa la îndeplinirea acestui program zilnic, alături de copii. Pedagogii nu se pot considera în vacanță cît timp desfășoară munca în tabără. Este condamnabilă, de pildă, o atitudine ca aceea pe care a manifestat-o în vara trecută tovarășa Valeria Pînzaru, educatoare la tabăra de la Vasile Roaită, care părăsea ore întregi tabăra, lăsînd copiii fără îndrumare și supraveghere. Educatorii trebuie să fie nemijlocit în mijlocul copiilor, să-i îndrume și să-i supravegheze cu pricepere, să facă tot ce le stă în putință pentru ca viața în tabără să fie cît mai frumoasă și mai bogată în conținut.

O problemă însemnată a muncii educative de vară este realizarea disciplinei copiilor. Deseori copiii tind să încalce cerințele programului. Ei vor de exemplu să stea la soare mai mult decît îi lasă educatorul, să prelungească un joc în dauna somnului etc. Educatorul trebuie să procedeze în așa fel încît fiecare copil în parte să înțeleagă de ce se impun anumite măsuri, de ce trebuie să le respecte. Dacă ajung să se convingă de importanța măsurilor, copiii sînt disciplinați și le respectă mai mult decît dacă li se va impune aceasta. Tovarășul profesor Andrei Paron, care a condus în vara trecută tabăra de la Poiana Stalin, a obținut o disciplină bună a elevilor arătîndu-le de la început care este programul zilnic, ce le este permis și ce nu, explicîndu-le ce determină anumite interdicții și supraveghind atent respectarea cerințelor stabilite.

Fără îndoială însă că, pentru a realiza o adevărată disciplină, nu sînt suficiente numai explicațiile de acest fel. Un rol hotărîtor în această privință îl are pricepera pedagogului de a organiza astfel activitatea elevilor încît ea să fie interesantă, plăcută și variată, încît toți copiii să dorească să participe activ la realizarea programului propus. La indisciplină duce de cele mai multe ori un program plicticos, pentru că în acest caz copiii simt nevoia să-și întocmească singuri un program pe care încearcă să-l realizeze fără voia educatorului. Dacă activitățile din cercuri vor fi plictisitoare, obositoare, este de așteptat ca elevii să plece în plimbări, să organizeze jocuri în afara programului. Depinde deci de pedagog ca munca să meargă bine. In același timp găsește nesfîrșite prilejuri pentru tot felul de activități care stîrnesc interesul elevilor, inițiativa și pasiunea lor creatoare, în timp ce altul nepriceput creează o atmosferă monotonă, din care copiii ar vrea să iasă cît mai curînd.

In tabără își duc în același timp munca educativă mai mulți pedagogi și instructori de pionieri. Ei trebuie să formeze un colectiv închegat, deși poate că pînă acum nu s-au cunoscut și nu au lucrat niciodată împreună. Colaborarea între educatori este o condiție deosebit de însemnată pentru succesul muncii de vară în mijlocul copiilor. Sarcina de a realiza un bun colectiv de educatori depinde în primul rînd de director. El este acela care trebuie să impună în tabără, prin exemplul său personal, în primul rînd, o atmosferă de muncă serioasă, dusă cu spirit de răspundere, să aibă o atitudine justă, tovărășească față de cei cu care lucrează. Un rol important în acest colectiv de educatori îl are și instructorul de pionieri. Fiecare pedagog trebuie să înțeleagă aceasta și să ajute instructorilor să-și îndeplinească cît mai bine sarcinile. Ei trebuie în primul rînd să facă din activul pionieresc centrul de inițiativă în toate acțiunile.

In vacanță școlarii trebuie să se bucure de jocuri, să cînte din toată inima, să se înveselească. Voioșia, buna dispoziție, cîntecele îi fac să fie optimiști, fac să crească dragostea lor de viață, de muncă creatoare. Să dăm copiilor patriei noastre o asemenea vacanță, să facem ca, prin munca noastră, ei să înceapă un nou an școlar mai veseli și mai sănătoși decît înainte, mai optimiști, mai încrezători în puterile lor.

A început etapa cu frecvență a cursului pentru perfecționarea cadrelor didactice

La institutele interregionale de perfecționare a cadrelor didactice a început, la 1 iulie, etapa cu frecvență a cursurilor de perfecționare. La aceste cursuri iau parte învățători, profesori și directori de școli.

La Iași, etapa cu frecvență s-a deschis într-un cadru festiv, în aula Facultății de științe juridice. Cursurile de perfecționare, care se țin în amfiteatrele și sălile Universității „Al. I. Cuza" și ale Institutului politehnic se desfășoară cu regularitate, cursanții manifestînd un deosebit interes pentru lecții și lucrări practice.

In afara programului de studiu, Institutul interregional din Iași organizează pentru cursanți o serie de vizite și excursii. Pînă acum a fost organizată vizitarea grădinei botanice a Universității, a Muzeului de istorie și arheologie, a Muzeului etnografic și a cîtorva din monumentele istorice locale. Pînă la sfîrșitul lunii vor fi vizitate Stațiunea de ameliorare a plantelor din Tîrgu Frumos, Muzeul de științe naturale etc. Se vor organiza de asemenea vizionări de spectacole.

Viitorii agronomi au plecat la practică

Mulți dintre studenții Institutului agronomic „N. Bălcescu" din București care au terminat examenele anului universitar 1954-1955 au și plecat în unitățile socialiste ale agriculturii pentru a-și însuși mai bine practica agricolă.

Anul acesta, peste 1600 de studenți ai Institutului agronomic „N. Bălcescu" vor face practică în gospodăriile agricole socialiste, în S.M.T.-uri, în stațiuni experimentale sau în spitalele și dispensarele veterinare. Pînă acum au plecat la practică studenții anului IV din facultățile de agricultură, de economie agrară, de mecanizare a agriculturii și de horticultură. In acest an ei fac practică 7 luni, pentru a cuprinde tot ciclul de lucrări din primăvară, din vară și din toamnă. In prima perioadă, între 28 martie și 14 mai, ei au lucrat în gospodării la însămînțările de primăvară. Acum participă la lucrările de recoltare, treierișș și dezmiriștit. In zilele primăverii, studenții anului IV ai institutului au lucrat alături de muncitori, contribuind la succesele obținute de aceștia. Cei 78 de studenți ai anului IV de la facultatea de mecanizare a agriculturii au lucrat în S.M.T.-urile și gospodăriile de stat din regiunea Constanța. Mulți din ei au format brigăzi, adoptînd metodele de lucru ale brigăzilor permanente de tractoriști. După terminarea însămînțărilor ei au lucrat în ateliere.

In aceste zile au mai plecat la practică studenții anului IV de la Facultatea de medicină veterinară, cei din anul III de la Facultatea de zootehnie, anul I de la facultățile de agricultură, economie agrară și horticultură.

(Agerpres).

Pregătiri pentru noul an școlar

Secția de învățămînt a raionului Zeletin, regiunea Bîrlad, folosind experiența anilor trecuți, a luat din timp măsurile necesare în vederea deschiderii noului an școlar în bune condiții.

Școlile din cuprinsul raionului au fost aprovizionate încă înainte de terminarea anului școlar cu 15.000 kg. var, bidinele și alte materiale necesare pentru repararea și curățirea localurilor de școli.

In multe sate lucrările de curățenie și reparare sînt aproape terminate. Așa stau lucrurile de pildă în satele Salahoru, Răchitoasa, Galbeni, Prisecari, Benești, Colonești, Crăiești, Călimănești.

Se desfășoară intens lucrările pentru terminarea la timp a nouor localuri de școală din satele Uricari, Boghești, Bicliești, Dămăcușa, Putini, Satul Nou și Glăvănești. Mobilizați de cadrele didactice și deputății sfaturilor populare comunale, țăranii muncitori din aceste sate contribuie prin muncă voluntară la lucrările de construire a școlilor.

In sprijinul campaniei agricole

Profesorii de științe naturale din regiunea Craiova desfășoară o muncă susținută în sprijinul campaniei agricole, contribuind la lupta împotriva dăunătorilor plantelor de cultură. Ei lucrează în 7 centre raionale, organizînd combaterea preventivă a principalilor dăunători ai plantelor agricole.

20 de cadre didactice și studenți de la Institutul agronomic lucrează în comunele regiunii Craiova pentru a populariza metodele de identificare și combatere a dăunătorilor.

N. CHIVU
corespondent

Un tineret nou, apărătorul păcii

O dimineață limpede de iulie, cu cerul fără nici o urmă de nori, cu aerul purificat de răcoarea nopții pe care soarele lui cuptor n-a alungat-o încă. In vale, printre dealurile înverzite, riul șerpuiește leneș, domolindu-și cursul și lărgindu-și albia.

Din trenul care, coborînd din nordul țării, se oprește în gară, pilcuri de copii inundă peronul. Sînt absolvenții școlilor de 7 ani din regiunile Cluj și Baia Mare, care se prezintă la examenul de admitere de la școala medie militară „Dimitrie Cantemir".

Școala îi primește cu porțile deschise, cu urarea „Bine ați venit" scrisă deasupra intrării.

Ion Maghiary și Ion Silaghy, absolvenți ai școlii de 7 ani din Tibou, regiunea Cluj, își aruncă ochii mirați de-a lungul șirului de plopi, la capătul căruia se află clădirile impunătoare ale școlii. Emoționați, își împărtășesc impresiile. Din cuvintele lor simple, nemeșteșugite, dar cu atît mai elocvente, îți dai seama cît de mult prețuiesc grija pe care o are regimul de democrație populară pentru educarea viitorilor apărători ai patriei și ai păcii.

Organizarea primirii și cazării unui număr mare de candidați nu este un lucru simplu. Pentru buna desfășurare a acestei acțiuni a fost antrenat întregul colectiv al școlii. După o vizită medicală sumară, la punctul sanitar de la intrarea în școală, înainte de vizita medicală propriu zisă, care va avea loc a doua zi, tinerii trec în fața unei comisii care îi repartizează pe companii și batalioane. După aceasta sînt conduși în dormitoare, unde își ocupă paturile și își aranjează lucrurile. In așteptarea mesei, unul răsfoiește o carte de algebră, altul una de constituție. Examenul apropiat îi preocupă pe toți.

In mijlocul unui grup de candidați, absolventul școlii medii militare Dumitru Petrescu, șeful promoției anului școlar 1954—55, este asaltat de întrebări:

— E greu examenul scris?

— Dar cel oral?

— Cînd vom căpăta uniforma?

Zîmbind ocrotitor, ca unul care a depășit de mult asemenea emoții, Dumitru Petrescu le dă explicații amănunțite despre examen, despre viața din școală, despre perspectivele care se deschid fruntașilor la învățătură. Aceștia vizitează lunar Bucureștiul, unde au prilejul să vadă muzee și expoziții, să asiste la spectacole de teatru și operă, la concerte. El le vorbește despre activitatea în cercurile științifice și tehnice, cît și despre cercul literar, în care, pe lîngă lucrări asupra scriitorilor noștri clasici și contemporani, se stimulează creația literară a elevilor. Cu mult entuziasm și emoție vorbește Dumitru Petrescu despre succesele literare ale colegului său Constantin Vasile. „Educația politică — le spune el „bobocilor" — constituie o preocupare însemnată a școlii". Viitorii elevi află cu plăcere și interes că în cadrul orelor de educație politică vor studia viața și lupta lui Lenin și Stalin, învățămintele Marelui Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei, precum și probleme ale construirii socialismului în patria noastră.

La școala medie militară „Dimitrie Cantemir" munca în colectiv a devenit o realitate vie. Cantemiriștii luptă cu cea mai mare hotărîre pentru prestigiul și onoarea colectivului lor. Dorința întregului colectiv de a obține cele mai bune rezultate este atît de mare încît, într-o noapte, opt elevi fruntași la învățătură au ajutat la matematică, cîte un ceas fiecare, pe unul rămas în urmă, numai cu scopul ca prestigiul colectivului clasei să nu fie știrbit. Pedagogii școlii au combătut această metodă, care poate fi dăunătoare pentru sănătatea elevilor, dar ea reflectă nu mai puțin spiritul de colectiv atît de puternic al cantemiriștilor.

Înainte de a părăsi școala, am vizitat pavilionul destinat învățămîntului, ale cărui lucrări de finisaj se vor termina în cursul lunii august. In acest local nu știi ce să admiri întîi: sălile de clasă luminoase și spațioase, laboratoarele în care fiecare elev are masa sa de lucru, sălile speciale pentru activitatea în cercuri. Aici va fi mutată și biblioteca școlii, care numără 30.000 de volume și care este citită zilnic de zeci și zeci de elevi.

Cantemiriștii cresc liberi și voioși, pătrunși de dorința înflăcărată de a ajunge oameni de ispravă, neînfricați apărători ai păcii, gata să-și pună toate forțele în slujba apărării patriei, în slujba apărării viitorului fericit al poporului nostru muncitor.

V. ALECU

O frumoasă sărbătorire a încheierii anului școlar

— Hai, mamă mare, mai repede, că începe, o zorește un copilaș pe o bătrînă care aleargă grăbind spre stația de la Universitate.

Strada întreagă s-a umplut de lume. Și tramvaiele vin încărcate ca niște ciorchine. Bucuroasă că a văzut un tramvai mai liber, mama mare se urcă repede.

— Fuga, Tudorel, fuga mamă! Radioasă, se îndreaptă către taxator. — Două bilete pînă la Stadionul „23 August".

— Nu merge la stadion. V-ați urcat în 13 barat.

Valul celor care urcă o împinge pe bătrînă în față. In stația următoare, cu toată aglomerația, a reușit să se urce într-un 13 nebarat.

— Nu puteai să stai acasă, maică mare?

— Mergem s-o vedem pe Alina, — îi ia

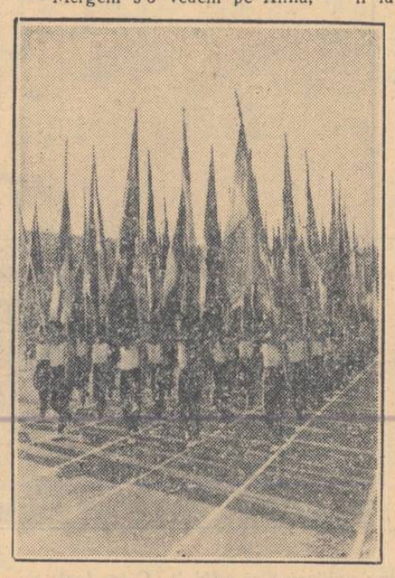

Tudorel, cavalerește, apărarea. Alina e sora mea. O s-o vedeți în rîndul doi.

Tribunele stadionului s-au umplut de lume. Părinți, tineri, copii, învățători și profesori au venit să asiste la frumoasa serbare a încheierii anului școlar 1954-1955, pregătită cu dragoste de tineretul Capitalei în cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia.

Clipele trec greu. Un muncitor cu ghiocei la tîmple îl întreabă pe tovarășul de alături:

— Oare poți să-ți recunoști copilul de aici, de unde stăm noi? Al meu e îmbrăcat în roșu și gri. Al dumitale cum e îmbrăcat?

— Ai mei sînt îmbrăcați în alb și au cravate roșii la gît.

— Cîți ai, doi?

— Douăzeci și cinci.

Capetele celor din față se întorc zîmbind. In spate se aude vocea șoptită a bunicii lui Tudorel: „Dumnealui trebuie să fie director de școală". Dar Tudorel nu mai are vreme să asculte. La gurile celor două tunele au apărut coloane masive de tineri.

Goarnele fanfarei sună prelung. Nimeni nu mai mișcă, nu mai șoptește nimeni. In ritmul săltăreț al muzicii, pe covorul verde al stadionului se revarsă coloane masive de elevi și studenți îmbrăcați în minunate culori. In inimile spectatorilor năvălesc valurile unei puternice voioșii. Primăvara vieții e aici, în fața noastră, împodobită cu culoarea crinului, a holdelor de grîu, a cerului senin, a liliacului, a macului roșu. Numeroși pionieri cu buchete de flori în brațe aleargă spre tribună, azvîrlind flori spectatorilor. Un grup se îndreaptă cu buchete mari de flori către tribuna oficială. Profesoara Silvia Negreanu prezintă raportul: „Tovarășe Ministru! 4000 de elevi și studenți sînt gata pentru serbarea de sfîrșit de an!"

Tovarășul Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului, îi felicită pe elevi și studenți pentru numărul mare de note bune și foarte bune obținute în acest an școlar, le urează vacanță plăcută și noi succese la învățătură în viitorul an școlar.

Elevii și studenții, învățătorii și profesorii, instructorii superiori de pionieri sînt felicitați apoi de către tovarășa Cornelia Mateescu, secretar al C.C. al U.T.M.

Incepe defilarea. Fanfara intonează un marș săltăreț care te face să te stăpînești greu să nu bați ritmul cu mîinile sau cu picioarele. Pe pista stadionului defilează, mîndri și voioși, elevi, pionieri și studenți. In fruntea coloanelor, doi tineri poartă drapelul patriei și drapelul roșu, drapelul luptei pentru viața fericită a oamenilor muncii. O horă de copii cu brațele încărcate de flori poartă stema Republicii noastre Populare. Alți tineri țin sus, cu dragoste, portretele tovarășilor Gh. Gheorghiu-Dej și Petru Groza. Prin fața tribunelor trec grupe de stegari purtînd insigna Festivalului, a F.M.T.D., U.I.S. și U.T.M., insigna și steagurile asociației sportive „Știința". Fiecare grup este întîmpinat cu aplauze puternice. Părinții, frații și pedagogii scrutează cu privirile să-i vadă pe cei atît de scumpi inimii lor. Tudorel stă în picioare, cu gîtul întins înainte, ca o pasăre care se pregătește de zbor. La fiecare grup care ajunge în fața tribunei, bătrîna îi șoptește: „la să vedem, poate că e aici. Hm? Nici aici nu el"

Incepe demonstrația. Ansamblul de pionieri și pioniere apare în formație de gimnastică. Fanfara execută un dans, în al cărui ritm vesel pionierii se răspîndesc valuri, valuri pe verdele gazonului. Iată-i pe toți culcați cu fața la pămînt. Pe iarbă se desenează un covor mare, în care culorile se îmbină într-o reușită armonie. Alămurile fanfarei imită zborul fulgerător al trenurilor accelerate care străbat cîmpiile și văile patriei purtînd pionierii spre tabere. In sunetul lor sacadat, pionierii aleargă prinși lanț, fluturînd din mîini ca de la ferestrele trenurilor. De abia au plecat și spre tribună înaintează elevii școlilor medii, îmbrăcați în tricouri roșii și pantaloni gri, purtînd pe brațe bănci cu ajutorul cărora execută interesante figuri de ansamblu de gimnastică. Trupurile lor vînjoase, agerimea mișcărilor arată că în școlile patriei noastre se formează un tineret otelit, robust și sănătos.

— Iată, strigă tovarășul muncitor. Acesta este! Il vedeți? Al treilea din fața noastră, care flutură sus steagurile. Bravo tată! S-a ridicat în picioare și aplaudă cu toată puterea. Lacrimi de bucurie i-au umezit ochii.

Apar studentele. Chipurile lor bronzate contrastează plăcut cu galbenul mătăsos al rochiilor.

După ele urmează o altă formație studențească. Flăcăi voinici, arși de soare, care stîrnesc în inimile spectatorilor o puternică mîndrie și încredere în puterile de muncă și de luptă ale tineretului.

— Vine Alina, bunico, vine Alina! Tudorel sare pe bancă, dă din palme, rîde și cuprinde cu ochii întreaga coloană. Uite, vin fetele, cu rochițe albe încinse cu eșarfă albastră! Așa e și Alina noastră!

— Știu că e așa, da' la defilare de ce n-am văzut-o?

— Ei, lasă că o vezi acuma! Și, de bucurie, Tudorel își leagănă trupul cînd pe un picior, cînd pe celălalt.

Elevele școlilor medii execută dansuri acrobatice, redau aspecte din activitatea desfășurată pe ogoare, alcătuiesc zeci de clăi cu grîne. Cu o frumoasă îndeminare ele unduiesc în aer eșarfele mari, albastre, cu care au fost încinse, simbolizînd dorința și dragostea lor de pace. Acordurile pline de viață, de voioșie ale „Rapsodiei Romîne" de George Enescu ne fac să înțelegem că ne găsim în fața celui mai frumos moment al demonstrației. Elevele fluturâ în aer, cu mișcări cînd iuți, cînd domoale, cînd largi, cînd scurte eșarfe roșii, galbene și albastre, care la sfîrșit se unesc descriind pe întregul covor verde un uriaș drapel al Republicii Populare Romîne.

— Care e Alina noastră, Tudorel?

— Uite-o! E fata aceea cu codițe! Nu vezi că are codițe?

— Nu cred! Parcă nu seamănă!

— A, uite alta, tot în rîndu' doi și tot cu codițe! Aceea seamănă mai bine!

Bunica nu mai are timp s-o vadă. Elevele au fugit și s-au așezat cu fața la pămînt, scriind cu trupurile lor un cuvînt scump pentru oamenii muncii din lumea întreagă: „PACE".

Uralele și aplauzele nu mai contenesc. Spectatorii pleacă cu sufletul plin de impresii, de admirație pentru tineretul din școlile patriei noastre. La poarta tribunei I-a, o fată de 15—16 ani, cu ochii ca mura, sare de gîtul bunicii.

— Ți-a plăcut, bunico, m-ai văzut?

— Da, fetița mamii, v-am văzut pe toți. Ați jucat foarte frumos. De cînd sînt n-am văzut o serbare atît de frumoasă.

Tudorel repetă cu seriozitate răspunsul:

— Te-am văzut, te-am văzut! Te-am cunoscut după codițe!

M. POPESCU

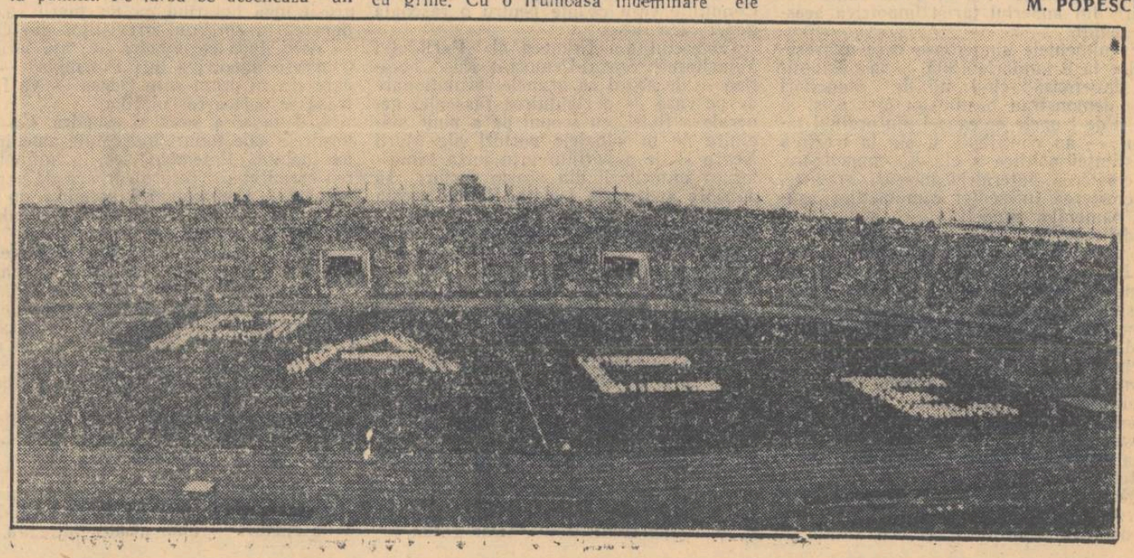

Din experienţa şcolii sovietice

Munca agricolă ca mijloc de educaţie comunistă a elevilor

Lupta întregului popor sovietic pentru ridicarea vertiginoasă a agriculturii, care se desfăşoară în prezent la chemarea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, scoate la iveală, în întreaga lor frumuseţe nobilă, noile calităţi ale oamenilor sovietici.

În victoriile pe care le obţin în muncă fruntaşii din colhozuri, S.M.T. şi sovhozuri, în activitatea creatoare neobosită a inovatorilor din agricultură, în atitudinea omului sovietic, care priveşte munca drept o chestiune de onoare şi eroism, se dezvăluie conţinutul şi sensul moralei înalte a oamenilor societăţii socialiste, sensul conştiinţei lor socialiste.

Conştiinţa socialistă a oamenilor sovietici se formează încă din fragedă copilărie, de pe băncile şcolii, în procesul marii munci instructiv-educative pe care o desfăşoară cadrele didactice.

Printre multe alte mijloace de educare a conştiinţei socialiste a şcolarilor un loc foarte important îl au disciplinele biologice. La lecţiile de biologie în clasă, cu prilejul desfăşurării lucrărilor practice pe parcela şcolară de experienţă, în procesul muncii agricole dirijate din punct de vedere pedagogic se educă şi se dezvoltă la şcolari calităţile înalte ale omului sovietic.

Înţelegerea legăturii dintre ştiinţă şi practică, educarea unor transformatori activi ai naturii, convinşi de măreţia ştiinţei materialiste înaintate, este unul dintre minunatele rezultate ale muncii just organizate a şcolarilor. Dar trebuie subliniat că acest rezultat se obţine cel mai bine cînd în munca practică a elevilor se respectă următoarele condiţii indispensabile: 1) Lucrările practice de cultivare a plantelor trebuie să se desfăşoare în decursul întregii perioade de vegetaţie, pentru ca elevii să folosească întregul complex de măsuri agrotehnice care duc la obţinerea unei recolte bogate. 2) Elevii trebuie să lucreze şi pe ogoarele colhoznice. Ei trebuie să execute lucrările nu în mod mecanic, ci conştient, să înţeleagă limpede scopul şi procesele muncii. 3) Legile cultivării plantelor trebuie studiate, de regulă, în clasă, înainte de efectuarea lucrărilor practice; în acest caz munca elevilor devine într-adevăr conştientă, fiind sprijinită pe date ştiinţifice.

★

„În societatea noastră munca este nu numai o categorie economică, ci şi o categorie morală" — observa în mod just A. S. Macarenco. E greu să supraapreciem importanţa morală pe care o are educarea copiilor în spiritul unei atitudini juste faţă de muncă. Trebuie subliniat că, dacă munca agricolă a şcolarilor este bine organizată, deprinderile lor devin stabile cu anii şi, cu timpul, se pot manifesta în orice domeniu de activitate.

O mare importanţă pentru formarea conştiinţei socialiste şi a altor calităţi morale o are educarea iniţiativei inovatoare în muncă. Un exemplu viu în această privinţă îl constituie activitatea şcolarilor pentru crearea livezilor, care a căpătat o largă dezvoltare. Din iniţiativa copiilor se plantează pe mari suprafeţe livezi şcolare cu multe sute de pomi roditori şi decorativi; deseori elevii sînt iniţiatorii plantării de livezi în raion, în regiune.

Este important ca în procesul studierii biologiei, cu prilejul organizării excursiilor, pedagogii să-i educe pe elevi în spiritul unei atitudini creatoare şi inovatoare faţă de faptele şi fenomenele observate. Este interesantă în această privinţă experienţa profesoarei de biologie M. N. Voievilo, de la şcoala de 7 ani din Protpovo, regiunea Ulianovsc.

Elevii din clasa a VII-a a acestei şcoli au luat în grija lor fermele de creştere a animalelor din colhoz. Copiii şi-au luat angajamentul nu numai de a face observaţii şi de a le nota în jurnalele lor, ci şi de a ajuta la îngrijirea animalelor. Li s-a recomandat să-şi noteze faptele şi părerile lor. Iată ce şi-a notat în jurnal eleva Şura I.: „Ferma de păsări a colhozului nostru este încălzită, are lumină electrică. În total ferma are 800 de găini, dar toate se găsesc într-un singur adăpost. Le este strîmt şi găinile mai puternice răpesc hrana găinilor mai slabe şi mai tinere".

Profesoara a sfătuit-o să vorbească despre observaţiile ei muncitorilor de la fermă. După o săptămînă, Şura a adus la cunoştinţa profesoarei că păsările au fost împărţite, după vîrstă, în două grupe şi sînt ţinute în prezent în două adăposturi.

Dacă parcela şcolară se află într-o ordine exemplară, înseamnă că profesorul de biologie a obţinut anumite succese în formarea deprinderilor de muncă ale elevilor. Dacă copiii au executat împreună o lucrare mare şi importantă şi s-au pătruns cu acest prilej de conştiinţa forţei uriaşe a colectivului înseamnă că profesorul a obţinut anumite succese în educarea simţului de colectivism.

Trebuie subliniată încă o împrejurare destul de importantă: exigenţele juste şi impuse la timp şcolarilor de către profesorul de biologie educă uneori, cu totul pe neobservate, calităţile necesare unui tînăr cercetător. Multe exemple de acest gen citează din experienţa sa tovarăşul M. G. Fedcenco, directorul şcolii din Juravsk, ţinutul Krasnodar. El arată că munca în cercul tinerilor naturalişti îi obişnuieşte pe copii să facă unele generalizări şi deducţii proprii, care sînt rezultatul unor anumite observaţii. De pildă, Iura S. a ajuns la concluzia că caişii trebuie repicaţi îndată ce cotiledoanele au apărut la suprafaţa solului. Eleva Nina N., din clasa a V-a, a ajuns la următoarea concluzie despre cea mai bună metodă de stratificare a drupaceelor: „Sîmburii de cais trebuie ţinuţi în apă pînă cînd se umflă bine (2—3 zile); apoi se vor stratifica în nisip spălat, încălzit şi apoi răcit; pe urmă, nisipul trebuie umezit cu apă pînă la saturaţie deplină. Primăvara, de timpuriu, se vor pune în el seminţele la o temperatură de 18—20°".

Dacă este bine organizată şi îndrumată din punct de vedere pedagogic, munca agricolă pe parcela şcolară şi pe ogoarele colhoznice educă calităţi importante ale tînărului cercetător — iniţiativa inovatoare, spiritul de observaţie, preciziunea, atitudinea plină de grijă pentru uneltele de muncă, controlul şi autocontrolul.

Rezultatul complexului de măsuri educative arătate mai sus este formarea în conştiinţa elevilor a unor baze ferme ale concepţiei materialiste, capabile să reziste la influenţa dăunătoare a oricăror rămăşiţe şi superstiţii care îl schilodesc din punct de vedere spiritual şi îl înjosesc pe om.

Participarea nemijlocită, sistematică şi just organizată din punct de vedere pedagogic a şcolarilor la munca agricolă este, de asemenea, un factor puternic de educare a disciplinei socialiste conştiente. Aici este locul să citâm concluzia la care a ajuns directorul Institutului regional de perfecţionare a cadrelor didactice din Kaluga, tov. K. M. Svirina:

„În şcolile unde munca pe parcelele de experienţă este bine organizată, unde toţi elevii participă activ la această muncă, unde este just organizată participarea copiilor la munca colhozurilor, disciplina şi nivelul la învăţătură sînt mai ridicate decît în şcolile unde acestei munci nu i se acordă atenţia cuvenită. Creînd valori cu propriile lor mîini, plantînd livezi, cultivînd flori, legume, strîngînd colecţii şi ierbare, organizînd expoziţii, copiii se obişnuiesc să păzească bunul obştesc, îngrijind cu dragoste roadele eforturilor în muncă ale oamenilor".

Experienţa celor mai bune şcoli şi cadre didactice permite să se traseze formele principale de muncă agricolă pe baza cărora se pot educa cu succes elevii. Astfel, iarna şcolarii confecţionează parazăpezi şi le aşează pe cîmp, strîng îngrăşăminte locale, îngrijesc de animalele domestice tinere, pregătesc seminţele pentru însămînţările de primăvară. Primăvara ei sînt ocupaţi cu confecţionarea ghivecelor nutritive, cu iarovizarea cartofilor şi creşterea răsadurilor, cu organizarea „zilei păsărilor". Vara, sfera activităţii folositoare a copiilor în agricultură este foarte mare. Ei îngrijesc de semănături şi plantaţii, muncesc în livada colhozului şi a şcolii, în prisacă, execută lucrări de nimicire a dăunătorilor agriculturii, strîng seminţe pentru zonele forestiere, strîng plante medicinale, recoltează cerealele etc. În sfîrşit, toamna şcolarii participă la strînsul recoltei, la transportul grăunţelor, organizează „săptămîna livezii", „ziua pădurii", iau parte activă la organizarea expoziţiei agricole şcolare şi a expoziţiei agricole raionale.

Vedem cît de variate şi multilaterale sînt posibilităţile de antrenare a elevilor la munca obştească, la munca agricolă productivă.

Pentru ca predarea biologiei şi munca agricolă a şcolarilor să ducă la succese însemnate în formarea conştiinţei socialiste a acestora, trebuie să aducem în permanenţă la cunoştinţa maselor largi ale cadrelor didactice, mai ales a acelora din şcolile sătesti, realizările pedagogilor fruntaşi. Studierea şi generalizarea experienţei înaintate a şcolilor şi a pedagogilor este o sarcină de cea mai mare importanţă. Ar fi de dorit mai ales ca şcolile fruntaşe şi profesorii de biologie fruntaşi, analizîndu-şi experienţa lor, să acorde o deosebită atenţie lămuririi următoarelor chestiuni: în ce fel pune profesorul problema scopului muncii în cadrul procesului instructiv la biologie, aşa încît să-i atragă pe elevi; care sînt tipurile şi care este caracterul sarcinilor puse de profesor în faţa elevilor şi care este influenţa lor asupra formării calităţilor morale; cum îi antrenează profesorul pe şcolari în elaborarea planului de rezolvare a sarcinilor şi în realizarea acestui plan, ce scopuri educative urmăreşte cu acest prilej şi ce rezultate obţine; cum organizează profesorul munca copiilor, îmbinînd activitatea individuală cu cea colectivă; ce rezultat pozitiv obţine; care sînt metodele de influenţare educativă asupra copiilor întrebuinţate de profesor în procesul muncii şi ce rezultate dau aceste metode; cum apreciază profesorul rezultatele muncii elevilor, cum stimulează munca bună, cum critică şi cum îndreaptă lipsurile în conduita elevilor.

Fiecare din aceste probleme poate şi trebuie, la rîndul său, să fie analizată. Este foarte important ca şcoala, pedagogul, să arate cum şi în procesul căror lucrări agricole se educă la copii calităţi determinante ale moralei comuniste, cum se dobîndesc deprinderi şi priceperi de muncă, cum şi prin ce se exprimă creşterea conştiinţei socialiste şi a disciplinei.

Studierea biologiei în şcoală şi participarea elevilor la munca agricolă obştească constituie un puternic factor educativ. Deschizînd un cîmp vast pentru manifestarea forţelor creatoare ale elevilor, contribuind la dezvoltarea lor multilaterală, munca agricolă, organizată în mod chibzuit, va constitui unul dintre cele mai importante mijloace de educaţie comunistă. Iată de ce problemele conţinutului, metodicii şi organizării muncii agricole a şcolarilor trebuie să devină în prezent obiectul unei atenţii deosebite a profesorilor de biologie şi a conducătorilor de şcoli.

V. G. PROŢENCO

(Extrase dintr-un articol publicat în revista „Estestvoznanie v şcole")

Cadrele didactice la odihnă

Un număr de 260 de învăţători şi profesori din oraşul şi regiunea Ulianovsk vor pleca cu o motonavă specială în excursie pe ruta Ulianovsk—Moscova—Astrahan—Ulianovsk. Excursioniştii se vor opri în drumul lor în oraşele mai mari, vor vizita construcţia hidrocentralei de la Kuibişev.

Comitetul regional al sindicatului cadrelor didactice organizează de asemenea excursii în regiunea Ulianovsk, în Crimeea şi Caucaz.

Seminarii de lucru manual

Institutul republican de perfecţionare a cadrelor didactice din Iacuţia a organizat un seminar de lucru manual pentru învăţători. Programa seminarului cuprinde temele: lucrări din hîrtie şi carton, lucrări din argilă şi plastilină, din ţesături şi lemn.

Pînă în prezent cursurile au fost urmate de trei serii de învăţători. Numărul cursanţilor a fost de 105. Asemenea seminarii s-au organizat şi în raioanele Viliuisk, Verhne-Viliuisk, Jigansk, Ordjonikidze şi altele.

Cercul „Mîini îndemînatice" în tabără

Pionierii pleacă în vacanţă. Soarele de dimineaţă le trimite raze calde de salut. Trenul porneşte în sunetele vesele ale orchestrei. Din vagon răsună un cîntec pionieresc.

Copiii fac repede cunoştinţă. Cei ce au mai fost în tabără povestesc celor ce merg pentru prima oară despre excursii, despre cercuri, despre spartachiade şi victorii sportive obţinute asupra taberelor vecine. Membrii cercului „Mîini îndemînatice" îşi amintesc cu plăcere cum anul trecut, în timpul celor 20 de zile petrecute în tabără au construit o minunată machetă a Kremlinului. Unii dintre membrii cercului povestesc despre ceea ce au lucrat iarna acasă, scot din valiză desenele şi schiţele noilor lucrări.

Chiar din prima zi, în tabără s-au găsit mulţi amatori pentru înscrierea în cercul „Mîini îndemînatice".

...O seară călduroasă de iulie. Trompetele au sunat de mult stingerea. Tabăra de pionieri doarme.

Dar, cu toată ora tîrzie, în clădirea unde lucrează cercul „Mîini îndemînatice" lumina este aprinsă. Prin ferestrele deschise pătrunde parfumul teilor în floare. La o masă stă conducătorul cercului, A. A. Corobiţin. El povesteşte despre munca interesantă pe care au desfăşurat-o anul trecut în tabără membrii cercului. Luînd ca bază o ilustrată cu clădirea Universităţii din Moscova, ei s-au hotărît să construiască macheta acestui palat al ştiinţei. Planul de construire a machetei a stîrnit un viu interes printre membrii cercului. Ei s-au apucat cu multă pasiune de această lucrare mare. A trecut o săptămînă. Au fost determinate dimensiunile bazei părţii centrale a machetei, a pereţilor şi ferestrelor ei. Şi iată că, din diferite bucăţi de placaj şi scînduriţe, a fost montat scheletul părţii înalte a viitoarei machete.

În schimbul al treilea, pionierii au desfăşurat o muncă intensă pentru construirea machetei. Elaborarea detaliilor — intrarea principală, turnurile, ornamentaţiile — cerea mereu soluţii îndrăzneţe şi un mare spirit de inventivitate. Uneori trebuiau schimbate mai multe variante.

Ca rezultat al unei intense munci colective, în timp de 32—34 zile, construirea machetei a fost terminată.

Pentru caracterizarea lucrării vom cita cîteva date. Suprafaţa machetei este de 110X170 cm., înălţimea de la bază pînă la steluţa de aur de 185 cm. Macheta este mult mai înaltă decît constructorii ei. Ea cuprinde 2.478 de ferestre „înrămate" cu un material special. Pentru construirea pereţilor, a turnurilor, a pervazurilor s-au întrebuinţat 80 metri de diferite scînduriţe şi stinghii.

La Casa Pionierilor din raionul Bauman al oraşului Moscova, unde au fost strînse expoziţiile taberelor de pionieri, au fost prezentate lucrările interesante ale cercului tinerilor naturalişti, ale cercului literar şi dramatic, albume fotografice din viaţa taberei, dar în centrul atenţiei vizitatorilor stă macheta universităţii.

Într-o cameră întunecoasă, această machetă cu mii de ferestre luminate pare un adevărat palat din basme.

A. ANUCENCOV

(Din revista „Narodnoie obrazovanie")

Colhozurile şi şcolile

În zilele cînd în raionul „Cei 28 de soldaţi din Garda Roşie" începeau pregătirile în vederea noului an şcolar, colhozul comasat „General Maior Panfilov, erou al Marelui Război pentru Apărarea Patriei" a adresat tuturor colhoznicilor şi colhoznicelor, tuturor muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor şi funcţionarilor din S.M.T., sovhozuri şi întreprinderi industriale din R.S.S. Cazahstan chemarea de a da ajutor şcolilor.

Colhoznicii artelului agricol „Panfilov" şi-au luat angajamente serioase. Înainte de toate, ei au hotărît să construiască o şcoală-tip cu 10 săli de clasă, două cabinete şcolare şi un atelier, o sală de sport şi o cameră pentru pionieri. Pe lîngă aceasta s-a hotărît să se transforme în internat vechiul local al şcolii. Din fondurile colhozurilor vor fi construite de asemenea două case de locuit pentru cadrele didactice, o grădiniţă de copii şi o creşă cu 100 de locuri. S-a alocat suma de 15.000 de ruble pentru achiziţionarea de material didactic precum şi mijloacele pentru procurarea instrumentelor muzicale necesare fanfarei.

Angajamentele luate se traduc în viaţă. Terenul pentru noua şcoală se află chiar în centrul oraşului. Turnarea fundaţiei e pe sfîrşite. Preşedintele colhozului „Panfilov", tov. Jitnic. Erou al Muncii Socialiste, tov. Ternovoi, secretarul organizaţiei de partid, tov. Mosurov, secretarul organizaţiei de comsomol, tov. Gruzdov, preşedintele comitetului executiv al sovietului sătesc şi întregul activ al artelului urmăresc tot timpul mersul lucrărilor.

Chemarea patriotică a colhozului „Panfilov", întărită prin fapte vii, a avut răsunet în toate colhozurile şi sovhozurile raionului.

Şi colhozul „Voroşilov" ajută foarte mult şcoala. Membrii acestui colhoz au hotărît să construiască o şcoală nouă, s-o electrifice, să sape pe terenul ei un iaz, să construiască o seră, o prisacă, să dea fondurile necesare pentru trimiterea şcolarilor în tabăra de pionieri intercolhoznică şi în excursie la Moscova.

S-au planificat construcţii de şcoli şi în alte arteluri agricole. Numai în decursul următorilor 2-3 ani se vor construi în raion, prin forţele şi mijloacele colhozurilor, 11 localuri de şcoli, peste 20 de case de locuit pentru cadrele didactice, 12 ateliere şcolare, 8 sere, 12 terenuri geografice, aproape 30 de terenuri sportive şi 4 săli de sport.

Comitetul raional de partid şi organizaţiile de bază sprijină prin toate mijloacele iniţiativele colhozurilor, ajutîndu-le să realizeze angajamentele luate. În prezent, toate măsurile prevăzute de colhozuri se reunesc într-un plan unic de dezvoltare a învăţămîntului public pe cincinal. Acest plan prevede plasarea tuturor celor 60 de şcoli în localuri bine amenajate, electrificarea tuturor localurilor, fără excepţie, instalarea în toate şcolile medii a punctelor de radioficare, iar în unele din ele a aparatelor de proiecţie, crearea de cabinete, ateliere, sere, colţuri ale naturii vii, parcele şcolare, livezi cu pomi şi terenuri sportive. Se planifică de asemenea organizarea unei tabere de pionieri intercolhoznice şi construirea din fondurile obşteşti a unei „Case a învăţătorului" şi a unei case de pionieri în centrul raional.

Planurile de dezvoltare continuă a învăţămîntului public în raion sînt foarte vaste, dar pe deplin reale. Statul sovietic alocă în fiecare an sume foarte mari pentru dezvoltarea învăţămîntului public. Pe lîngă aceasta, economia colhozurilor şi sovhozurilor în continuă dezvoltare permite să se creeze o puternică bază materială pentru şcoli.

În curînd, planul de perspectivă de dezvoltare a învăţămîntului public în raion va fi pus în discuţia sesiunii sovietului raional de deputaţi ai oamenilor muncii. La sfîrşitul lunii iulie, problemele privitoare la activitatea şcolilor vor fi discutate la plenara comitetului raional de partid.

Organizaţiile raionale se ocupă în prezent cu mai multă atenţie şi în mod mai operativ de nevoile şcolii. Cînd secretarii, membrii biroului şi şefii secţiilor comitetului raional de partid sau alte organe de conducere pleacă în colhozuri, ei rezolvă pe loc nu numai problemele acestora, ci şi problemele şcolare. Întîlnindu-se în acest scop cu directorii şcolilor, cu cadrele didactice, cu secretarul organizaţiei de partid din şcoală.

I. GRIŞAGHIN

(Din „Ucitelskaia gazeta")

Cincizeci de ani de la răscoala marinarilor de pe crucişătorul „Potemkin"

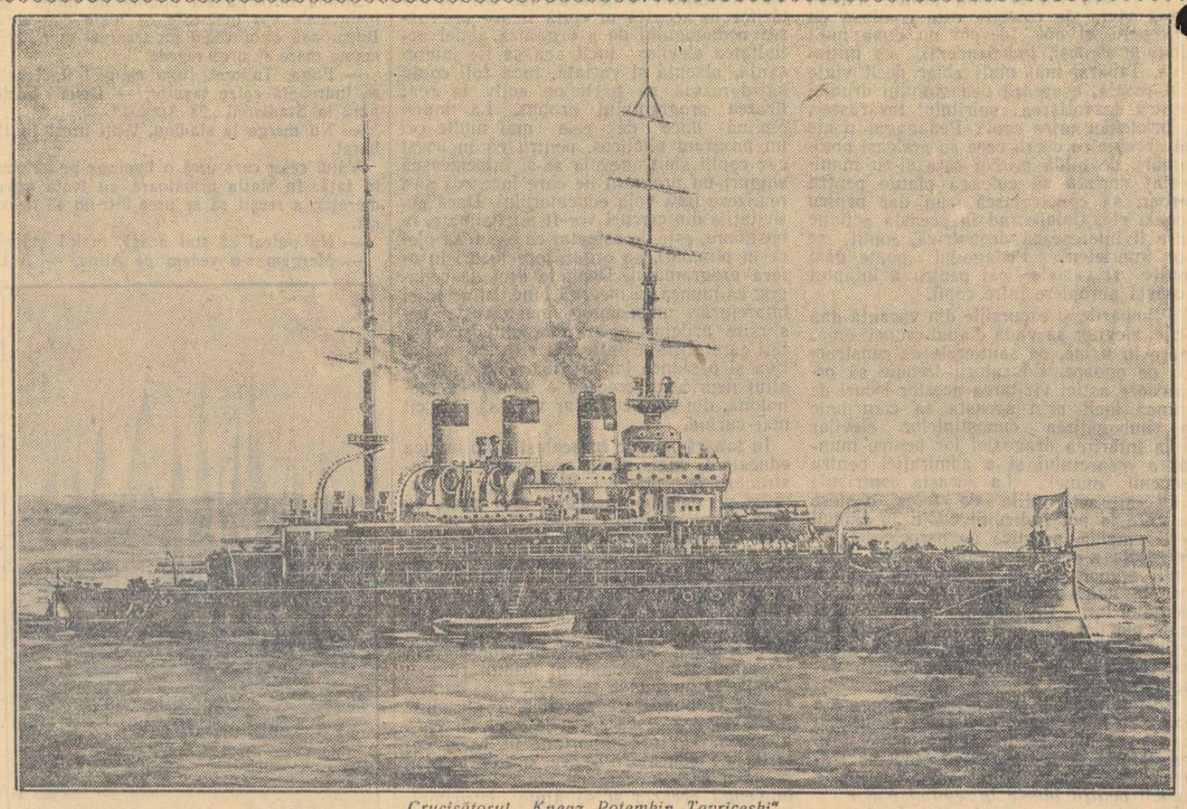

Crucişătorul „Kneaz Potemkin Tavriceski"

S-au împlinit zilele acestea cincizeci de ani de la răscoala marinarilor ruşi de pe crucişătorul „Kneaz Potemkin Tavriceski". Acest eveniment a constituit unul din momentele cele mai remarcabile ale primei revoluţii populare din Rusia.

Acum cincizeci de ani, marele imperiu ţarist se afla în plină zguduire revoluţionară. Mişcarea muncitorească crescuse şi devenise un factor important în viaţa politică a ţării. Partidul clasei muncitoare, făurit de marele Lenin, conducea proletariatul la asaltul pentru răsturnarea putredei autocraţii ţariste, pentru lichidarea resturilor iobăgiste, pentru cucerirea puterii în stat. Războiul ruso-japonez din anii 1904—1905, provocat de creşterea contrazicerilor imperialiste, şi care s-a terminat prin înfrîngerea Rusiei ţariste, a zdruncinat şi mai mult regimul ţarist şi a făcut să crească revolta poporului muncitor rus şi a celorlalte popoare din imperiul ţarist împotriva acestui regim.

Evenimentele sîngeroase care avuseseră loc la 9 ianuarie 1905 — în „duminica sîngeroasă" cînd mii de muncitori care demonstrau paşnic au fost ucişi şi răniţi de trupele de cazaci din ordinul ţarului — au contribuit şi ele la trezirea conştiinţei politice a clasei muncitoare, la creşterea puternicei mişcări greviste, la creşterea influenţei comuniştilor asupra oamenilor muncii.

Ideile revoluţionare pătrundeau tot mai adînc în conştiinţa clasei muncitoare. Influenţa lor începuse să se simtă nu numai în fabrici şi uzine, în şcoli şi universităţi, dar pînă şi în armată şi flotă, principalul reazim al regimului ţarist.

Mai ales în flota de război, încă în toamna anului 1904 izbucniseră mişcări spontane de revoltă — sub influenţa cercurilor social-democrate care se formaseră pe diferite unităţi şi a presei. Creşterea stării de spirit revoluţionare în flota de război se mai explică şi prin faptul că printre marinari erau mulţi de origină muncitorească — deoarece pentru flotă se recrutau cu precădere tineri cu oarecare cunoştinţe tehnice, care să poată mînui maşinile complicate de pe vase. Serviciul militar în marină dura şapte ani, iar instrucţia şi educaţia militară erau o adevărată batjocură. Timp de 16—18 ore pe zi recruţii erau mustruluiţi de ofiţeri şi subofiţeri — adevăraţi zbiri — care-i băteau şi-i înjurau la tot pasul.

Ura soldaţilor împotriva ofiţerilor s-a transformat curînd în ură împotriva regimului pe care aceştia îl reprezentau, în ură împotriva regimului autocrat al ţarului, moşierilor şi capitaliştilor. Deseori, indignarea marinarilor izbucnea în acţiuni spontane.

Revoluţia burghezo-democratică şi mai ales evenimentele sîngeroase care au marcat începutul ei au avut o mare influenţă asupra stării de spirit a marinarilor din flota de război a Mării Negre. Odată cu încrederea armatei şi a flotei militare, ţarismul pierdea ultimul său sprijin. Condiţiile erau coapte pentru o răscoală generală a flotei.

Comitetul din Crimeea al Partidului Muncitoresc Social-Democrat Rus hotărîse — de acord cu grupele revoluţionare de pe vase — dezlănţuirea răscoalei generale a flotei, cu scopul de a pune stăpînire pe principalele porturi ale Mării Negre şi de a sprijini prin forţa tunurilor pe muncitorii din aceste porturi să doboare autocraţia ţaristă. Planul acesta grandios urma să fie realizat cu prilejul manevrelor care aveau să aibă loc în luna iunie 1905.

Dar, înainte de data fixată, răscoala a izbucnit spontan pe cel mai mare, mai modern şi mai puternic vas din flota Mării Negre. Acesta era crucişătorul „Kneaz Potemkin Tavriceski".

Cauza imediată a acestei răscoale spontane şi premature a fost refuzul marinarilor de pe vas de a accepta hrana care li s-a servit într-o zi şi care fusese făcută din carne alterată. Comandantul vasului a vrut să vadă în aceasta un act de indisciplină, pentru a-şi oferi prilejul de a intimida pe marinari. A chemat garda crucişătorului şi i-a ordonat să tragă în marinarii recalcitranţi. Dar garda şovăia. Atunci, comandantul vasului, scoţînd revolverul, a împuşcat mortal pe unul din capii răsculaţilor, Vaculinciuc.

Cîteva minute după aceea crucişătorul se afla în mîinile răsculaţilor, după ce ofiţerii cei mai neomenoşi fuseseră aruncaţi peste bord. Comanda vasului a fost încredinţată unui ofiţer — Alexeev — care se purta omenos cu marinarii, dar care, mai tîrziu, avea să se dovedească un trădător. Pentru conducerea politică a crucişătorului s-a ales un comitet revoluţionar, în frunte cu curajosul marinar Afanasii Matiuşenko.

Cu steagul roşu al revoluţiei pe cel mai înalt catarg, „Potemkin" — ca un gigant de oţel — se îndrepta spre Odesa, unde muncitorii organizaseră greva generală. Muncitorii din Odesa au primit crucişătorul masaţi pe cheiuri, în sunetele „Marsiliezei" şi în strigăte de „ura". Aici comitetul revoluţionar de pe vas a greşit însă hotărînd ca marinarii să nu debarce în sprijinul greviştilor din Odesa decît după ce escadra pe care ţarul o trimisese împotriva lui „Potemkin" — şi care era în drum spre Odesa — va fi atrasă de partea răsculaţilor.

A doua zi a sosit şi escadra. Cu puternicele sale tunuri îndreptate ameninţător înainte, „Potemkin" ieşi în întîmpinarea escadrei şi-i ceru să treacă de partea revoluţiei. Comandantul escadrei nu îndrăzni să intre în luptă cu „Potemkin" — dar nici revoluţionarii de pe vase nu reuşiră să convingă echipajele să treacă de partea revoluţiei. Şi astfel escadra făcu cale întoarsă. Potemkiniştii se văzură lipsiţi de sprijinul fraţilor lor de pe celelalte vase. Un singur vas — crucişătorul „Gheorghi Pobedonosaţ" — se alătură lui „Potemkin", dar trădătorii de pe acest vas îl făcură să eşueze pe un banc de nisip.

Rămaşi singuri şi fără provizii, potemkiniştii hotărîră să se îndrepte spre Constanţa spre a se aproviziona.

La 20 iunie (3 iulie) 1905 „Potemkin" ancorează la Constanţa şi cere permisiunea de a se aproviziona şi de a publica două apeluri — unul „Către întreaga lume civilizată" şi celălalt „Către toate puterile europene" — în care explică cauzele şi scopul răscoalei şi protestează împotriva calomniilor ţariste care-l prezentau drept un vas de piraţi.

Dar autorităţile române au refuzat orice ajutor. „Nici o litră de slănină, nici un băţ de chibrit!" hotărîse generalul Lahovary. Reacţiunea cere măsuri drastice împotriva potemkiniştilor şi-i acuză că vor să bombardeze Constanţa. Potemkiniştilor li se refuză pînă şi apa de băut. Atunci „Potemkin" ridică ancora şi făcu încercarea de a se aproviziona în portul rusesc Feodosia. Dar nici această încercare nu reuşi. Atunci „Potemkin" se întoarse la Constanţa, hotărît să se predea.

Pe pămîntul ţării noastre, marinarii de pe „Potemkin" au fost întîmpinaţi cu multă dragoste de muncitorii români. La Constanţa, în seara debarcării lor (8 iulie 1905 stil nou) se formau pretutindeni grupuri de muncitori care discutau evenimentele şi zăboveau pe străzi ore întregi pentru a asculta cuvîntul marinarilor. Mulţi muncitori români invitau pe marinarii ruşi la ei acasă, îi găzduiau, îi ospătau, îi ajutau să-şi procure de lucru. Muncitorimea română înţelegea importanţa răscoalei de pe „Potemkin" — ea dintîi mare unitate militară a ţarismului care a trecut pe faţă de partea revoluţiei, dovedind prin aceasta putreziciunea regimului ţarist şi pătrunderea ideilor revoluţionare în flotă.

Se poate spune, fără exagerare, că debarcarea marinarilor de pe „Potemkin" la Constanţa a prilejuit o strălucită manifestare de internaţionalism proletar. Tocmai aceasta a îngrijorat guvernul conservator al României burghezo-moşiereşti de atunci. Împărţiţi în grupe de 30—80, marinarii ruşi au fost trimişi în diferite localităţi din ţară. Unii au plecat în alte ţări, alţii s-au întors în Rusia — unde au fost judecaţi şi condamnaţi la ocnă sau la spînzurătoare — dar cei mai mulţi au rămas în ţara noastră. În cursul anilor, ei au fost neobosiţi propagatori ai ideilor revoluţionare, ai prieteniei româno-ruse, în ciuda nenumăratelor şicane şi persecuţii ale autorităţilor burgheze.

Cincizeci de ani au trecut de la acest memorabil episod al revoluţiei burghezo-democratice din Rusia. În fostul imperiu al ţarilor s-a construit pentru prima oară în lume socialismul, s-a creat primul stat al muncitorilor şi al ţăranilor.

Potemkiniştii care mai trăiesc încă în ţara noastră — vreo 35 la număr, identificaţi prin grija Institutului de Istorie a Partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., participă astăzi la lupta întregului popor romîn pentru construirea societăţii socialiste în patria noastră.

Mulţi din foştii marinari — azi oameni între 70 şi 80 de ani — lucrează, în ciuda vîrstei lor, în industrie sau în agricultură. La Ploeşti e bine cunoscut fostul tunar de pe „Potemkin", **Zahar Kulikov**, electrician la o întreprindere de stat şi deputat în sfatul popular oraşenesc. La uzinele din Cîmpina lucrează lăcătuşul **Pavel Glagolev**, iar la fabrica din Brăila fruntaşul în producţie **Vasili Gorobţov** — toţi membri ai P.M.R. La cooperativa „Ciocanul" din Tîrgovişte lucrează comunistul **Grigori Kubrak**, mecanic cazangiu, care califică actualmente sase tineri la locul de muncă.

Pe ogoarele ţării noastre lucrează potemkiniştii **Dănilă Pavlenko** şi **Ivan Sceblikin**. Primul e mecanic la S.M.T.-ul din Ziduri (raionul Rîmnicul-Sărat) şi a luptat pentru înfăptuirea reformei agrare în raion, iar al doilea e un fruntaş al recoltelor bogate şi întovărăşirea din care face el parte a obţinut 2000 kg grîu la hectar.

Ţara noastră cinsteşte pe foştii marinari care, după cuvintele marelui Lenin, au făcut cea dintîi încercare **„de a constitui un nucleu al armatei revoluţionare"**. Alături de popoarele U.R.S.S., şi poporul nostru cinsteşte măreaţa faptă de arme a eroicilor potemkinişti care, cei dintîi, au înălţat drapelul roşu al revoluţiei pe legendarul crucişător.

Viața de partid în instituțiile de învățământ

Seminariile recapitulative ale cadrelor didactice

De curînd s-a desfășurat seminarul recapitulativ la cercul de istorie a P.M.R. la care au participat comuniștii de la școlile medii de băieți și de fete din orașul Buzău.

Strădunița depusă de cursanți și de propagandist în tot timpul anului școlar și în perioada de pregătire a seminarului recapitulativ a făcut să crească nivelul politic și ideologic al membrilor cercului de studiu. Acest lucru a ieșit limpede în evidență cu prilejul seminarului recapitulativ. De pildă, răspunzînd la problema „Industria grea, baza dezvoltării întregii noastre economii naționale", tov. Maria Iordan, învățătoare, a dovedit că și-a însușit tezele teoretice privitoare la această problemă. Ea a arătat că dezvoltarea industriei grele, ca fundament al industrializării socialiste, asigură nu numai o uriașă creștere a forțelor de producție, ci și consolidarea și dezvoltarea relațiilor de producție socialiste, victoria lor în întreaga economie națională. Tovarășa Maria Iordan a vorbit apoi despre introducerea tehnicii noi, despre ridicarea productivității muncii și despre scăderea prețului de cost, arătînd că acestea sînt condiții de bază pentru dezvoltarea necontenită a industriei noastre.

Vorbind despre felul cum aplică partidul nostru principiile leniniste de construire a socialismului, tovarășul Constantin Ghigulescu, profesor de matematică, a subliniat că partidul nostru asigură, pe baza tehnicii înaintate, cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice, dezvoltarea continuă a industriei grele și pune totodată în centrul preocupărilor sale transformarea socialistă a agriculturii, lichidarea rămînerii în urmă a producției agricole, a producției industriei alimentare și ușoare pentru a ridica bunăstarea celor ce muncesc.

Au dat răspunsuri corecte și tovarășele Eliza Rusu, profesoară de geografie, Fernanda Mihăilescu, profesoară de limba română, care au vorbit despre problemele politicii P.M.R. cu privire la alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și la transformarea socialistă a agriculturii. Ele au ilustrat afirmațiile lor cu exemple concrete din munca organizațiilor de bază locale, au vorbit pe larg despre rolul însemnat al învățătorimii în lupta pentru întărirea necontenită a alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Aceasta dovedește că s-au preocupat să adîncească studiul tezelor teoretice, să le ilustreze cu fapte din activitatea locală.

Dezbateri vii a prilejuit discuția în legătură cu aplicarea politicii N.E.P.-ului în condițiile concrete din țara noastră. Tovarășele Zoe Tache, învățătoare, și Virginia Stoica, profesoară de muzică, care au luat cuvîntul la această problemă, s-au oprit în mod just asupra prevederilor hotărîrilor plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953. Ele au arătat între altele că măsurile prevăzute de plenară pentru sporirea producției bunurilor de larg consum alimentare și industriale impun totodată intensificarea circulației mărfurilor, lărgirea și organizarea cît mai bună a comerțului, deservirea în condiții din ce în ce mai bune cu mărfuri a populației muncitoare. Ele n-au arătat însă rezultatele concrete ale măsurilor stabilite de plenară.

Discutînd despre politica de pace și colaborare internațională a partidului nostru, membrii cercului au insistat în mod deosebit asupra sarcinilor ce le revin lor, ca pedagogi, în lupta pentru apărarea și consolidarea păcii.

O bună cunoaștere a problemelor studiate au dovedit tovarășele Maria Mocanu, profesoară de istorie și Elena Popa, profesoară de limba română, care au dat răspunsuri bune privitoare la lupta partidului pentru rezolvarea marxist-leninistă a problemei naționale. Ele și-au ilustrat răspunsurile cu exemple concrete din munca instructiv-educativă din școală, arătînd cum sînt educați elevii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. Vorbind despre aceeași problemă, tov. Mihail Spînu a spus: „Educarea tineretului în spiritul ideologiei socialiste, al patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, al vigilenței față de rămășițele naționalismului burghez este o sarcină primordială a noastră, a cadrelor didactice".

Izvorul rezultatelor pozitive obținute de cursanți la seminarul de sfîrșit de an constă în grija permanentă pe care organizația de bază P.M.R. a acordat-o îmbunătățirii calității învățămîntului de partid. Adunarea generală a analizat periodic, în spirit critic și autocritic, felul în care au studiat cursanții marxism-leninismul. În perioada de pregătire a încheierii anului școlar, biroul organizației de bază și-a intensificat controlul asupra activității cercului, a propagandistului și cursanților, acordînd o atenție deosebită calității lecțiilor și seminariilor.

Pentru ca învățătorii și profesorii să se prezinte bine pregătiți la seminarul de sfîrșit de an, s-au organizat consultații individuale și colective. Gazeta de perete a susținut pregătirile pentru încheierea anului școlar, popularizînd cadrele didactice fruntașe în studiu și criticînd pe cele rămase în urmă.

În pregătirea seminarului recapitulativ au existat și o serie de lipsuri. Astfel, nu s-a acordat suficientă atenție îndrumării studiului individual al cursanților. Discuțiile în seminarii și consultațiile au avut uneori un caracter abstract, ceea ce i-a făcut pe cursanți să nu acorde atenția cuvenită ilustrării tezelor teoretice cu fapte concrete din activitatea locală, din munca lor proprie în școală și pe tărîm obștesc. De asemenea, răspunsurile schematice ale unor tovarăși la seminarul recapitulativ au arătat că aceștia s-au mulțumit să consulte numai notițele de predare, nestudiind materialul bibliografic indicat.

Învățînd din experiența acestui an școlar, biroul organizației de baza va trebui să muncească astfel încît în noul an de învățămînt cursanții să poată continua studiul mai bine pregătiți, la un nivel mai înalt.

P. FRUCHTER

Cînd pedagogul își iubește profesia

Deși zilele lui cuptor de-abia au început, soarele dogorăște de parcă frige. Frunzele pomilor, ale porumbului și ale zarzavaturilor, stropite cu o zi în urmă de o ploaie bogată, se lasă acum scăldate în această baie de soare. Cu toată arșița, un grup de pionieri și școlari de la școala de 7 ani din comuna Titu-Tîrg, raionul Răcari, lucrează cu multă plăcere pe parcela experimentală. Recoltează, împreună cu profesorul lor de științe naturale, cerealele care au fost semănate astă-toamnă. Unii dintre ei de-abia se văd printre spicele de grîu. Cravatele lor roșii par de departe niște maci mari, înfloriți. Elevii cercetează cu atenție spic cu spic. Le apleacă ușor spre ei și observă mărimea spicelor, a boabelor. Pe cele mai mari și mai frumoase, așa cum i-a sfătuit tovarășul Emilian Foti, profesorul lor, le așează în mănunchiuri separate pentru expoziția viitoarei consfătuiri raionale a cadrelor didactice.

Este greu să treci pe lîngă acest teren experimental fără să ceri lămuriri, fără să vrei să-l cunoști. Mulțimea straturilor, a plăcuțelor negre care indică numele plantelor, varietatea bogată a soiurilor de plante, înălțimea la care au ajuns unele fire de grîu sau de secară te fac să te apropii și să pui nenumărate întrebări. Tovarășul Foti explică cu foarte multă bunăvoință. El este convins că fiecare experiență cîștigată în lupta pentru a smulge naturii cît mai multe dăruri trebuie larg răspîndită în rîndurile celor ce muncesc. Acest lucru l-a dovedit și cu prilejul celor patru consfătuiri de producție care au avut loc în cursul acestei luni cu profesorii de științe naturale din raion, cu inginerii și agronomii din raion, cu colectiviștii și deputații din comună, cu directorii căminelor culturale din raion.

— Iată, spune el. Am împărțit terenul nostru experimental în formă de triunghi în cinci parcele. Pe prima parcelă, situată la vîrful triunghiului și mai la umbră, am semănat plante medicinale care pot crește bine în raionul nostru. Și, rînd de rînd, îți arată straturile cu fenicul, laur, laur indian, chimion, coriandru, anason, nalbă de grădină. Alături, continuă tovarășul Foti, pe aceeași parcelă sînt straturile cu plante furajere, cu ajutorul cărora le-am demonstrat elevilor metoda lui V. R. Viliams cu privire la transformarea solului fără structură în sol cu structură, cu privire la formarea glomerulelor. Aceste plante furajere — trifoiul roșu, trifoiul alb, lucerna albastră, lucerna galbenă și sparceta — aduc calcarul la suprafață. Celelalte, de pe straturile din față — timoftica, ovăsciorul, pirul crestat și iarba mărgelușă — au rădăcini stufoase, prin a căror putrezire se formează humusul.

Trecem la cea de a doua parcelă, pe care se găsesc semănăturile de primăvară. Aici, fiecare strat are un metru patrat. Lîngă fiecare semănătură se găsește stratul martor, cu aceleași plante îngrijite după metodele empirice, folosite încă de unii țărani muncitori din raion. Pe straturile de experiență se răsfață în bătaia soarelui, mari și viguroase, floarea soarelui de soiul „Jdanov", cartofii și porumbii semănați în cuiburi dispuse în pătrat, mazărea de soiul „Victoria", fasolea albă, fasolea care face păstaia mai lungă de un metru. Pe straturile dinspre aleea principală, în fața răsadnițel și a ramei pentru ghivece nutritive, sînt plantate răsadurile obținute din răsadnița caldă: roșii (Mikado, Inimă de bou, Aurora de Țigănești), vinete (Bucureștene, Pana Corbului, Tîrgu Frumos), gogoșari, ardei gras (Calincov și California), ardei iute, varză albă de Buzău. O tufă imensă de mazăre, încărcată de păstăi mari, stîrnește o vie curiozitate.

— Vă mirați de mărimea păstăilor? Sînt obținute, prin aplicarea polenizării artificiale cu polen de la fasole.

Și mai mult atrag atenția tulpinile groase ale roșiilor, încărcate cu roade.

— Aici, explică profesorul, se vede din plin importanța folosirii copilitului și ciupitului. Copiii văd în mod concret cît se poate mări recolta prin folosirea acestor metode.

Deși plantele în fața cărora s-a oprit nu ies în evidență prin mărimea lor, chipul profesoruiui strălucește de bucurie. Privirile lui caută drept în ochii elevilor, care se țin mereu după el și răspund cu un zîmbet plin de mîndrie și de siguranță.

— Apropiați-vă! Toate plantele pe care le vedeți aici sînt rezultatul diferitelor altoiri pe care le-au făcut elevii noștri pentru a demonstra că, așa cum a arătat Miciurin, căile pentru a smulge naturii cît mai multe dăruri sînt infinite.

Și, de parcă ar mîngîia niște copii mici, tovarășul Foti cuprinde cu mîna fiecare plantă altoită. Arată locul unde s-a făcut altoirea în despicătură, denumește altoiul și portaltoiul. S-au folosit ca altoi sau portaltoi cartofi, roșii, vinete, ardei, fasole, lobodă roșie etc. Plantele altoite sînt dezvoltate ca și celelalte. Unele sînt chiar mai mari. La multe dintre ele cu greu se mai ghicește care este portaltoiul.

Profesorul se îndreaptă către parcela cu cereale de toamnă. Aici au fost semănate pe 23 de straturi diferite soiuri de grîu, de secară și de orz de toamnă. Soiurile de grîu Bărăgan 77, Tîrgu Frumos 16, Odvoș 241, ca și orzul Cenad 395 și secara Petkus le-au dat elevilor posibilitatea să cunoască dezvoltarea cerealelor de toamnă. Tot aici au văzut elevi cum se transformă grîul de primăvară în grîu de toamnă. În acest scop s-a semănat toamna grîu de primăvară Marquis și Arnăut de Nemerci, Albidum 43, Lutescens 62. Hibrizii vegetativi obținuți prin transplantarea embrionului pe endosperm au mărit mult încrederea elevilor în puterea de muncă a omului înarmat cu cunoștințe. S-a realizat, de pildă, un hibrid de secară cu 6 rînduri de boabe prin transplantarea embrionului de secară Peikus pe endosperm de grîu ramificat.

Pe parcela cerealelor de primăvară elevii au urmărit nu numai felul cum se dezvoltă aceste plante, ci și rezultatele directe ale iarovizării, deoarece alături de diferitele soiuri de primăvară — ca Lutescens 62, Marquis, I.C.A.R. 143, Titin 23.311, Albidum 43, Arnăut de Nemerci, Hordeiforme 27, Melanopus 69, India 23.806 și Algeria 11.167 — s-au semănat și cereale de toamnă, iarovizate. Dintre acestea s-au dezvoltat bine Bărăgan 77, A 15, Tîrgu Frumos 16, Odvoș 241, orz Cenad 395 și secara Petkus. Straturile alăturate, pe care s-au semănat aceste soiuri de toamnă neiarovizate, îi ajută pe copii să înțeleagă mai bine dezvoltarea stadială a plantelor. Nefiind iarovizate și deci neparcurgînd toate stadiile necesare, majoritatea plantelor de pe aceste straturi nu au spice.

Unele semănături sînt menite să demonstreze posibilitatea aclimatizării diferitelor plante. Spicele mari, bogate, ale soiurilor R.P. Chineză 1 și R.P. Chineză 6 dovedesc din plin acest lucru.

Întregul teren experimental este bine îngrijit. Se simte aici din plin dorința profesorului de a da patriei tineri capabili să aplice metodele științifice înaintate în agricultură, se simte dragostea pentru profesia sa. El a organizat în așa fel munca cu elevii pe tot timpul verii, încît fiecare plantă să fie bine îngrijită, să fie recoltată la timp. Activitatea se va duce mai ales în cadrul taberei de curte, cu elevii înscriși în cercul tinerilor naturaliști precum și cu școlarii casei de copii din localitate.

M. TUDOR

Tinerii absolvenți își vor începe în curînd munca în producție

În ziua de 7 iulie a. c. a avut loc în aula Facultății de științe juridice din orașul București o consfătuire organizată de Ministerul Învățămîntului cu absolvenții facultăților care pregătesc cadre didactice.

La consfătuire au participat acad. prof. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului, Tatiana Bulan, locțiitor al ministrului Învățămîntului, Alex. Apostu, membru al prezidiului C.C. al S.M.I., Dumitru Bejan, activist al C.C. al U.T.M., conducători ai instituțiilor de învățămînt superior din Capitală etc.

Vorbind tinerilor absolvenți despre marile și frumoasele perspective care li se deschid în față, tov. I. G. Murgulescu le-a arătat însemnătatea deosebită pentru patrie, pentru poporul muncitor, a activității pe care o vor desfășura la locurile de muncă unde vor fi repartizați.

Cuvintele calde ale ministrului Învățămîntului i-au însuflețit pe tinerii absolvenți, zugrăvind în fața lor un drum plin de înfăptuiri, de lupte și de bucurii, un drum de muncă creatoare în slujba patriei, în slujba poporului.

Cu același interes au ascultat absolvenții și cuvîntul celorlalți vorbitori. Ei și-au manifestat cu entuziasm hotărîrea lor de a munci fără preget pentru construirea socialismului, pentru întărirea patriei și apărarea păcii.

„Ne așteaptă ogoarele imense ale educației. Ne așteaptă sate pe care să le luminăm. Să ne luăm angajamentul de a munci cu dragoste și cu hotărîre pentru educarea comunistă a tinerei generații. Să fim demni de încrederea pe care partidul ne-o acordă, să cerem să ni se dea sarcini în acele locuri unde vom fi folositori patriei noastre dragi" — a spus Pociump Stelian, absolvent al Institutului pedagogic din București.

După consfătuire au urmat lucrările de repartizare a tinerilor absolvenți.

Din experiența anului încheiat

Consfătuirea „Gazetei învățămîntului" cu cititorii din orașul Rîmnicu-Vîlcea asupra problemelor muncii metodice

La consfătuirea organizată de curînd de către „Gazeta învățămîntului" cu cadrele didactice din orașul Rîmnicu-Vîlcea s-a discutat pe larg importanța pe care o are activitatea metodică în ridicarea nivelului întregii munci instructiv-educative din școală.

Un viu interes a stîrnit în rîndurile participanților la consfătuire referatul expus de tovarășul Victor Farcaș, profesor de pedagogie la secția pedagogică de pe lîngă școala medie de băieți nr. 2. Vorbind despre activitatea cabinetului pedagogic din școala în care lucrează, tovarășul Farcaș a arătat că profesorii și învățătorii de la această școală au considerat cabinetul pedagogic drept un adevărat centru al muncii metodice. În cadrul cabinetului pedagogic sînt organizate comisii de specialitate, comisii pe specialități înrudite și un cerc metodic al învățătorilor de la clasele I-IV. Pentru buna desfășurare a activității metodice, comisiile și cercul metodic, împreună cu responsabilul cabinetului pedagogic, au stabilit încă la începutul anului școlar obiectivele ce vor fi urmărite: îmbogățirea cunoștințelor metodice ale cadrelor didactice; aplicarea justă a programelor școlare; dezvoltarea priceperii elevilor de a aplica cunoștințele în practică. Pentru realizarea acestor obiective s-au ținut referate cu teme ca: „Dezvoltarea limbajului scris și oral al elevilor", „Munca educativă în legătură cu predarea citirii", „Munca independentă a elevilor cu cartea", „Folosirea literaturii, a muzicii, a desenului și a cinematografului în scopuri instructiv-educative", „Discuția pregătitoare la lecțiile de citire", „Organizarea și folosirea terenului geografic" etc.

Planul tematic al comisiilor metodice a fost îmbogățit pe parcurs cu teme izvorîte din activitatea concretă a școlii în legătură cu acele părți din programa școlară în a căror predare profesorii au întîmpinat dificultăți.

Participanții la consfătuire au ascultat cu mult interes relatările tov. Farcaș cu privire la organizarea și folosirea terenului geografic. Construit pe o suprafață de 252m.², acest teren este împărțit în mai multe secții: meteorologică, astronomică, geomorfologică etc. Ducînd o muncă organizată și unită, membrii comisiei metodice de geografie, cu sprijinul conducerii școlii, au reușit să înzestreze terenul geografic cu aparate a căror folosire îi ajută pe elevi să-și consolideze și să-și lărgească cunoștințele de geografie, să-și formeze anumite deprinderi, să înțeleagă mai clar anumite fenomene. De pildă, secția meteorologică a terenului cuprinde o gheretă cu termometre și barometre, o giruetă și un pluviometru. Folosind aceste aparate, elevii au înțeles bine cum se studiază temperatura atmosferei, intensitatea, direcția și viteza vînturilor, precipitațiile. Sub îndrumarea profesorilor, observînd aceste fenomene pe o perioadă îndelungată, elevii au reușit să stabilească microclima regiunii a cărei cunoaștere are o deosebită importanță în desfășurarea muncilor agricole. De asemenea, folosind gnomonul, elevii au învățat să determine meridianul și paralelele localității, să-și imagineze exact așezarea localității pe globul pămîntesc, pe hartă.

La cabinetul pedagogic al școlii se găsește un bogat material metodic: copii după cele mai bune planuri calendaristice și de lecții ale învățătorilor și profesorilor, copii după cele mai bune planuri de lecții ale elevilor din anul IV etc. Aceste planuri, așezate în dosare pe clase și obiecte de învățămînt, au fost consultate zilnic în timpul anului școlar de elevii care se pregăteau pentru lecțiile practice. În alte dosare se găsesc procesele verbale de analiză a lecțiilor ținute în cadrul practicii pedagogice. De asemenea, se găsesc aici manuale, metodici, programe, buletine pedagogice anuale ale școlii, care cuprind referatele susținute în cadrul cabinetului, precum și numeroase lucrări pedagogice traduse din limba rusă, procurate de școală prin centrul de documentare al filialei A.R.L.U.S. din localitate.

Cabinetul pedagogic al școlii a organizat numeroase consultații, atît pentru elevii practicanți din anii III și IV, cît și pentru învățătorii din raion care urmează cursurile fără frecvență, pentru învățătorii școlii de aplicație și pentru profesori. Încă de la începutul anului școlar cabinetul a stabilit un orar al consultațiilor, indicînd zilele și orele în care vor avea loc acestea. Învățătorii din raion înscriși la cursurile fără frecvență ale școlii pedagogice au primit în cadrul consultațiilor indicații cu privire la organizarea studiului individual, la alcătuirea lucrărilor de control etc.

Vorbind despre activitatea metodică a școlii, tov. Farcaș a scos în evidență și lipsurile ei. Astfel, dacă s-a dat atenție formelor colective de muncă, nu se poate spune același lucru despre organizarea activității metodice individuale a învățătorilor și profesorilor. Cabinetul pedagogic al școlii n-a organizat conferințe metodice la care să fie invitate și cadre didactice din alte școli, pentru lărgirea schimbului de experiență și generalizarea metodelor înaintate.

★

De curînd, redacția „Gazetei învățămîntului" a organizat consfătuiri și cu corespondenții și cititorii din raioanele Vișeu (regiunea Baia Mare) și Cîmpulung (regiunea Suceava). În cadrul acestor consfătuiri, corespondenții și cititorii „Gazetei învățămîntului" au discutat pe larg despre conținutul gazetei, arătînd problemele care-i preocupă și pe care ar vrea să le vadă reflectate în paginile acesteia. În același timp, vorbitorii au arătat contribuția pe care înțeleg s-o dea trimițînd redacției materiale despre realizările și lipsurile din școlile în care activează.

Cu toate aceste lipsuri, activitatea metodică a cabinetului pedagogic a contribuit la obținerea unor rezultate bune în munca instructiv-educativă. Toți elevii claselor I—IV au promovat anul școlar, iar în celelalte clase au rămas mai puțini corigenți decît în trecut. La examenul de stat, din 79 de elevi prezentați, unul singur a obținut nota 2 la lucrarea scrisă de limba română. Numai 3 elevi au obținut nota 3 la examenul de pedagogie, în timp ce toți ceilalți au primit notele 4 și 5.

La consfătuire au luat cuvîntul învățători și profesori care au vorbit pe larg despre problemele muncii metodice din școlile lor, despre contribuția pe care a adus-o această muncă la ridicarea nivelului de pregătire al elevilor.

Deosebit de interesantă a fost expunerea tovarășei Anastasia Lumineanu, responsabila colțului pedagogic de la școala medie nr. 3 de fete. Și la această școală activitatea metodică s-a desfășurat în mod organizat. Membrii cercului metodic și ai comisiilor metodice au studiat individual o serie de probleme pe baza materialului bibliografic indicat. Aceste probleme au fost apoi dezbătute în cadrul cercului sau al comisiilor metodice, unde s-au organizat și lecții deschise ținute de cadrele didactice cu o experiență bună. Problemele alese au urmărit ridicarea nivelului științific și pedagogic al procesului de învățămînt din școală. La sfîrșitul anului școlar 1953—1954, de exemplu, comisia metodică de limba română a hotărît să studieze lucrările scrise la examene pentru ca, pe baza lipsurilor constatate, să se ducă o luptă comună în școală în vederea îmbunătățirii scrisului elevilor. În cursul anului școlar care s-a încheiat, comisia metodică a profesorilor de limba română a urmărit cu mai multă atenție dezvoltarea gîndirii logice și a limbajului elevilor în cadrul lecțiilor de gramatică și de literatură. De asemenea, membrii tuturor comisiilor metodice și ai cercului metodic au urmărit cu perseverență îmbunătățirea exprimării orale și scrise a elevilor, înarmarea acestora cu deprinderi de vorbire și de scriere corectă.

„În acest an școlar — a spus tovarășa Lumineanu — colțul pedagogic a urmărit îmbunătățirea muncii pedagogice din școală etapă cu etapă. De exemplu, cu o lună înainte de perioada recapitulării finale a materiei, comisiile metodice au prelucrat în cadrul colțului pedagogic temele „Cum organizez activitatea clasei pentru a înlătura aglomerarea elevilor și rămînerea în urmă la învățătură", „Analiza temelor de recapitulare la clasele a VII-a și a X-a" etc. Acum, după încheierea examenelor, colțul pedagogic se preocupă de justa organizare a excursiilor, de desfășurarea în bune condiții a activității pe parcela experimentală".

Alți participanți la discuții, ca tovarășii Marin Constantinescu, directorul școlii nr. 1 de băieți, sau Adriana Iliescu și Ecaterina Zineli, profesoare la școala medie de fete nr. 3, au vorbit despre alte aspecte ale muncii metodice. Tovarășa Ecaterina Zineli, de exemplu, a arătat pe larg felul cum a îndrumat și coordonat colțul pedagogic al școlii activitatea cercurilor de elevi.

La consfătuire a luat cuvîntul și tov. Ion Vasilescu, inspector la secția de învățămînt a raionului Rîmnicu-Vîlcea, subliniind strînsa calitatea muncii metodice de rezultatele obținute în înarmarea elevilor cu cunoștințele și deprinderile cerute de programele școlare. Tovarășul Vasilescu a arătat că nivelul muncii metodice nu poate fi despărțit de nivelul predării în școală, că numai o activitate metodică susținută poate duce la un înalt nivel de pregătire a elevilor. Astfel, el a arătat că succesul obținut la examene de unele școli unde sînt clase întregi fără repetenți (de exemplu școlile medii nr. 1 și 2 de băieți, școala medie nr. 3 de fete și școala de 7 ani nr. 2 de fete) se datorește în primul rînd atenției pe care o acordă cadrele didactice de la aceste școli îmbunătățirii necontenite a metodelor de predare. Tovarășul Ion Vasilescu a scos îndeosebi în evidență rezultatele bune obținute de elevii claselor a IV-a la care au predat învățătoarele Maria Mironescu și Eufrosina Crăciunescu. Totodată, el a popularizat pe larg munca învățătoarei Elena Ionescu, care a predat la clasa I-a a școlii nr. 2 de fete. Apreciind importanța pe care o au din punct de vedere metodic caietele cu liniatură specială și folosindu-le cu pricepere, tovarășa Ionescu a obținut ca elevii ei să scrie deosebit de ordonat și de frumos. De asemenea, însușindu-și conținutul metodicilor și preocupîndu-se mereu să aplice în mod creator indicațiile cuprinse în acestea, tovarășa Ionescu i-a înarmat pe elevi cu cunoștințe și deprinderi temeinice de scris, citit și socotit.

Consfătuirea va contribui la îmbunătățirea muncii metodice în viitorul an școlar. Propunerile făcute cu acest prilej și mai ales schimbul de experiență între cadrele didactice le-a ajutat acestora să înțeleagă mai just rolul muncii metodice, să stabilească mai precis formele organizării ei și să-i îmbogățească conținutul.

★

Discuții

Rolul colectivului pedagogic în crearea colectivului de elevi

Problema adusă în discuție de articolul „Despre organizarea colectivului de elevi", publicat în numărul trecut al „Gazetei învățămîntului" sub semnătura tovarășului C. Bender este deosebit de interesantă și actuală pentru toți cei care muncesc în învățămînt. Marea majoritate a pedagogilor noștri este pătrunsă de necesitatea creării unui puternic colectiv de elevi. Importanța acestei sarcini educative nu mai trebuie deci lămurită. Este necesar să se descopere însă cele mai potrivite căi, cele mai bune metode și mijloace pentru înfăptuirea ei.

Într-adevăr, cum arată și articolul sus amintit, sînt căi diferite care duc la crearea și întărirea colectivului de elevi, fiecare dintre ele contribuind la aceasta într-o măsură mai mare sau mai mică. Dacă în articolul de față voi vorbi numai despre una dintre aceste căi, o fac nu pentru că le ignorez pe celelalte, ci pentru că sînt convinsă că aceasta este deosebit de importantă, este una dintre primele care trebuie luate în seamă.

Pe copiii din școală îi educă mai mulți pedagogi în același timp. Chiar dacă ne referim nu la clasele V-X, unde predau profesori diferiți, dar și la clasele I-IV, unde predă cîte un singur învățător, asupra copiilor influențează totuși toți pedagogii din școală.

Un colectiv închegat al clasei, al școlii nu poate fi realizat decît atunci cînd copiii sînt îndrumați în același sens cu consecvență, cînd toți pedagogii sînt deopotrivă de exigenți și de apropiați de copii. Nu poate fi vorba de un colectiv bine sudat de elevi într-o școală unde cadrele didactice nu colaborează între ele, unde problemele instructiv-educative nu sînt privite și rezolvate în același spirit de către toți pedagogii. În schimb, acolo unde colectivul de pedagogi acționează unitar, cu consecvență și cont nuitate în munca educativă, se pot înfăptui cu succes toate celelalte condiții de care depinde organizarea și întărirea colectivului de elevi ca, de pildă, strînsa colaborare cu organizația U.T.M., cu instructorul de pionieri, cu părinții, antrenarea elevilor la acțiuni colective, deschiderea unor perspective luminoase spre care să năzuiască toți elevii, educarea spiritului tovărășesc și a prieteniei între elevi, o activitate extrașcolară atractivă și interesantă etc.

Aici se ridică o întrebare foarte importantă — și anume: cum putem ajunge la un asemenea colectiv pedagogic?

Eu cred că trebuie să ne îndreptăm în primul rînd atenția înspre ridicarea întregului colectiv pedagogic la nivelul celor mai buni oameni din sînul său. Schimbul de experiență între profesori, colaborarea lor, ajutorul reciproc, îndrumarea celor tineri de către cei cu experiență, întărirea întregii activități metodice în școală, iată căi pe care noi toți le cunoaștem și le folosim adesea, dar pe care nu le coordonăm decît rare ori, cărora nu le dăm un scop precis: acela de a obține un colectiv pedagogic bine închegat, în stare să-și îndeplinească cît mai bine sarcinile, în stare să creeze un colectiv adevărat din toți elevii școlii.

Noi ne-am străduit să realizăm în școala noastră un asemenea colectiv pedagogic. Drumul spre acest țel nu a fost de loc ușor. Alături de cadre didactice cu experiență bogată, lucrează în școala noastră învățătoare și profesoare tinere, care sînt în primii ani de învățămînt. Am folosit intens asistența la lecții, am antrenat cadrele tinere în soluționarea unor probleme importante ale școlii, am căutat să le dăm un bun exemplu și sfatul nostru tovărășesc.

Ca directoare a școlii, am considerat că trebuie să mă ocup cu cea mai mare grijă, în acest scop, de cunoașterea cadrelor, a posibilităților și a lipsurilor pe care le au acestea, a perspectivelor care li se deschid în muncă. Aceasta m-a ajutat mult, mi-a arătat cum trebuie să conduc activitatea cadrelor didactice și cum s-o îndrumez spre crearea și întărirea colectivului pedagogic. Am înțeles că trebuie să mă interesez, de pildă, de ridicarea nivelului ideologic și politic al cadrelor, pentru ca fiecare să ajungă la o înțelegere justă a sarcinilor privitoare la educația comunistă a elevilor. Toate cadrele didactice au fost cuprinse în formele învățămîntului de partid organizate în școală. Asistînd la lecții, la orele educative, la manifestările în afara clasei, am putut cunoaște și îndruma munca tuturor membrelor colectivului nostru pedagogic. În același timp, comisiile metodice pe obiecte și-au intensificat activitatea, avînd un rol activ în ridicarea nivelului predării.

Școala noastră a luptat împotriva tendinței de a se forma în sînul colectivului cercuri mici, restrînse, de cadre. Am căutat să ridic prestigiul consiliului pedagogic, cerîndu-i să discute și să contribuie la rezolvarea tuturor problemelor mari ale școlii.

Toate acestea au făcut să crească spiritul colectiv în muncă. Din ce în ce mai des se făceau vădite atitudini juste de condamnare a îngîmfării, a indiferenței sau a nepăsării față de cadrele care obțin rezultate mai slabe, din ce în ce mai des se manifesta dorința de a acorda ajutor tovarășilor de muncă.

Trăsăturile de caracter pe care trebuia să le educăm la elevele noastre am căutat să le dezvoltăm în primul rînd la membrele colectivului pedagogic. Exigența noastră s-a îndreptat în primul rînd spre felul cum muncesc și cum se comportă cadrele didactice. Consiliul pedagogic a criticat pe acele învățătoare sau profesoare care întîrziau, absentau de la ore sau nu-și îndeplineau la timp și bine sarcinile școlare. Colectivul nostru pedagogic s-a întărit astfel și pe această cale. Acum, el poate colabora strîns în scopul închegării colectivului de elevi.

Roadele închegării colectivului didactic s-au văzut adeseori în activitatea anului școlar. De pildă, munca cu elevele clasei a X-a „E" a ridicat multiple și grele probleme. Elevele aveau la începutul anului un nivel slab la învățătură și disciplină. Ajutată de colectiv, diriginta clasei a reușit să încheie anul școlar cu bune rezultate. Permanent, profesoarele clasei o informau pe tovarășa diriginta despre felul cum învață și cum se comportă elevele. Măsurile care se stabileau de comun acord erau realizate prin activitatea fiecărei profesoare care muncea la clasa aceasta.

Desigur, în legătură cu însemnătatea întăririi colectivului de pedagogi pentru crearea colectivului de elevi se pot spune multe lucruri. Eu am vorbit numai despre cîteva aspecte ale acestei chestiuni. Ceea ce aș vrea să iasă clar în evidență este faptul că problema aceasta trebuie privită cu atenție în toate școlile, chiar în cele de 4 ani, că atît consiliul pedagogic cît și colțul sau cabinetul pedagogic din școală trebuie să prevadă în planul lor de muncă sarcini concrete privind realizarea unității de vederi în problemele educative, că cei tineri, cei fără experiență, trebuie ajutați tovărășește și neîntrerupt pentru a ști să conducă cu pricepere activitatea instructiv-educativă la clasele cu care lucrează. Colectivul de elevi va fi închegat în măsura în care va fi închegat colectivul pedagogic al școlii.

LUCIA BALENTE
directoarea școlii medii nr. 5 de fete din București

Excursii interesante și instructive

Cadrele didactice de la școala mixtă de 7 ani din comuna Starchioiu, raionul Teleajen, au organizat de curînd, pentru elevii lor, o excursie în Capitala țării. Excursioniștii au vizitat Palatul Pionierilor, Expoziția „Relațiile militare romîno-ruse de-a lungul veacurilor", Muzeul de artă al R.P.R., Muzeul de istorie naturală, Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin", Parcul Libertății, Grădina Cișmigiu.

Întîlnirile cu pionierii din Capitală, interesantele și instructivele expoziții și muzee, minunata plimbare cu vaporașul pe lacul Herăstrău sînt acum pentru toți participanții la excursie amintiri de neuitat.

★

Membrii cercului de geografie din raionul Bălcescu al orașului București, sprijiniți de comitetul sindical raional al muncitorilor din învățămînt și de secția de învățămînt, au făcut la sfîrșitul acestui an școlar o excursie de studii deosebit de interesantă și folositoare. Pe itinerarul București—Ploești—Valea Timișului, excursioniștii au analizat diferite aspecte fizico-geografice și economice ale locurilor vizitate. Ei au ascultat explicații interesante cu privire la geneza pasului Predeal. Deosebit de atrăgătoare au fost pentru elevi ascensiunea pe Postăvarul și vizita la Poiana Stalin. De asemenea i-a bucurat vizita la tabăra de pionieri din Bran. Ei au trecut apoi peste pasul Bran—Giuvala și au coborît pînă la satul Peștera.

După vizitarea peșterii Dîmbovicioara, grupul de excursioniști s-a întors în București, trecînd prin Dragoslavele, Rucăr și Tîrgoviște.

Pe întregul parcurs au fost analizate platformele de eroziune, fenomenele carstice, așezările omenești și aspecte economice locale.

La grădinița sezonieră din comuna Dor Mărunt, raionul Lehliu, regiunea București, copiii desfășoară, sub conducerea tovarășei educatoare Smaranda Lăcustoiu o activitate interesantă și instructivă.

★

Co'țul inovatorului

O soluție practică pentru desfășurarea muncii în laborator

Pentru ca lucrările practice ce se desfășoară în laborator să se efectueze în condiții bune, este nevoie de apă distilată de calitate și în cantitate suficientă. Deoarece există laboratoare care fie că nu au aparate pentru prepararea apei distilate, fie că au aparate care dau o apă distilată pe metal sau au un debit insuficient, dăm mai jos modul de confecționare a unui aparat pentru prepararea apei distilate pe sticlă, cu nivel constant automat reglabil, cu încălzire electrică prin rezistența proprie a apei.

Aparatul se poate confecționa cu mijloace proprii, în orice laborator, dintr-un balon de 2 litri (sau mai mare) cu gît lung, deci un balon de distilare, așezat cu gîtul în jos. La acesta se potrivește un dop de cauciuc prevăzut cu trei găuri: una centrală și două laterale. Prin găurile laterale se introduc două tuburi de sticlă ce depășesc cu 2—3 cm dopul în afară, suficient pentru a se putea fixa de ele un tub de cauciuc. Prin gaura centrală se trece un tub de sticlă, cu grosimea de 8—10 mm, care ajunge pînă la fundul balonului, unde se termină cu o șicană, adică e îndoit în două planuri, pentru ca picăturile de apă proiectate prin fierbere să nu poată impurifica apa distilată. Acest tub conduce vaporii de apă în refrigerent.

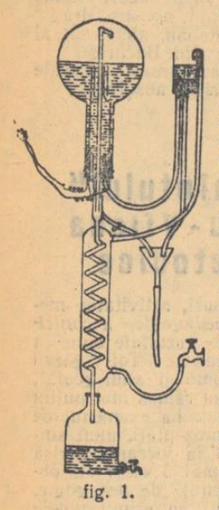

fig. 1.

Tot prin dopul de cauciuc, de o parte și de alta a tubului central, la o distanță mare, se trec două fire de sîrmă galvanizată, cu diametrul de 2 mm. Aceste fire sînt sudate la cei doi electrozi metalici tubulari și fac oficiul de susținere a acestora. Pe parcursul lor în apă ei sînt trecuți prin două tuburi de sticlă pentru a-i izola, și pentru ca apa să nu se încălzească decît la nivelul electrozilor. Aceste două fire se pun în legătură cu cele două fire ale curentului alternativ de 110 sau de 220 volți.

Sistemul de încălzire se bazează pe principiul încălzirii apei de conductă, care conține o cantitate de săruri prin rezistența ei proprie și se realizează (după cum se vede în figura 2) din două tuburi concentrice. Ele se pot construi din tablă galvanizată (tablă de cutii de conserve, tablă de zinc, oțel inoxidabil, aramă, aramă nichelată etc).

Se taie două fășii de tablă de 7 cm. × 15 cm. și 7 cm. × 9,5 cm. Din acestea se face un cilindru exterior care se introduce prin gîtul balonului. Pentru a-l menține la același diametru, se răsbuzează spre interior, la ambele capete ale cilindrului, cîte un segment de tablă lat de 3 mm. și lung de 1 cm., ce trece prin ambele foițe la nivelul unde se suprapun. In ambele capete ale acestui cilindru, în patru puncte, la distanțe egale, se incizează segmente asemănătoare, care se răsbuzează spre interior (așa cum se vede în figura 2) în capetele unor tuburi de sticlă cu diametrul exterior de 6—7 mm., lungi de 6 cm. Acestea vor servi să mențină la o distanță constantă cilindrul exterior de cel interior. Cilindrul interior nu necesită fixarea prin răsbuzarea unor lame ca primul.

Nivelul constant în balon este menținut de un prea plin care poate fi făcut, cum se vede și în figură, dintr-un tub de sticlă sau metal, la care se fixează un dop prin care trec două țevi de sticlă, una ajungînd la un anumit nivel (țeava de scurgere) care prin tubul de cauciuc comunicant impune nivelul în balon.

Al doilea tub scurt ce iese din tubul de cauciuc este continuat cu un tub de cauciuc și conduce lichidul din gîtul balonului în cuvetă. Debitul acestuia este reglat cu o clemă Hoffmann.

Aparatul funcționează astfel: apa de la conductă intră în partea de jos a refrigerentului (fig. 1) și, ieșind din el, se varsă în prea plin, răcind astfel refrigerentul. Excesul de apă trece la cuvetă. Din prea plin se alimentează cu apă balonul, menținîndu-se la un nivel constant la partea superioară a sistemului de încălzire și înlocuindu-se continuu apa evaporată.

O altă cantitate de apă rece produce un curent de apă rece în mod continuu la nivelul dopului de cauciuc. Debitul foarte mic al acestui curent este reglat de clema Hoffmann pusă pe tubul de cauciuc. Datorită curentului de apă rece și diferenței de densitate între apa caldă și apa rece, în partea superioară a prea plinului apa este fierbinte, în timp ce în partea inferioară este rece, împiedicînd astfel substanțele organice din dop să intre în vapori. Vaporii de apă intră prin șicana tubului de sticlă central și se condensează în refrigerent.

Prin variațiunile de înălțime ale prea plinului se poate aranja ca apa să înece total sau numai parțial sistemul de încălzire și deci se poate aranja debitul de apă distilată. Datorită acestei simple ridicări sau scoborîri a prea plinului, aparatul poate funcționa pe 110 cît și pe 220 volți curent alternativ.

Cu un încălzitor ca acela descris, aparatul poate furniza în 24 de ore 40—45 de litri de apă distilată. Aparatul nu se poate deteriora din lipsa apei, întrucît în acel moment nu mai trece curentul electric în încălzitor. Aparatul dă o apă distilată pe sticlă deci lipsită de ioni metalici. Descărcîndu-se automat cînd nu funcționează, nu permite cultivarea de germeni. Acest aparat, spre deosebire de cele de import, care au un debit numai de 2 sau 3 ori mai mare, consumă un debit de curent constant, debarece sărurile rezultate din concentrarea apei prin evaporare sînt continuu antrenate de curentul de apă rece la cuvetă.

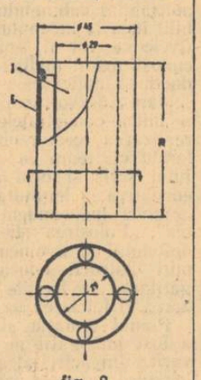

fig. 2.

Aparatul trebuie să fie curățit odată pe lună, ceea ce se realizează prin introducerea electrozilor de încălzire, timp de cîteva minute, într-o soluție de acid clorhidric diluat, care dizolvă sărurile de calciu depuse pe tablă, și prin spălarea abundentă cu apă.

In momentul punerii în funcțiune, apa din balon se colorează prin oxizii metalici. De aceea, după cîteva ore de funcționare se procedează la spălarea balonului.

Apa distilată în acest aparat are aceleași constante fizico-chimice ca aceea preparată cu ajutorul aparatelor de import. Ea satisface nevoile curente ale mai multor laboratoare care îl întrebuințează.

Prof. univ. L. CHIOSA

Lucrările tinerilor specialiști

Multe din lucrările prezentate la examenul de stat de către absolvenții institutelor noastre de învățămînt superior au scos în evidență valoroasele lor însușiri.

Lucrarea „Posibilități de irigare a regiunii dintre rîurile Ialomița și Buzău", prezentată de absolventul Oprea Dicea de la Facultatea de geografie-geologie a Universității „C.I. Parhon" aduce o însemnată contribuție la planurile de îmbunătățire a terenurilor degradate din această regiune. Lucrarea „Cercetări asupra rolului corpului galben patologic în determinarea sterilității la vacă", de Valentina Popescu, absolventă a Facultății de zootehnie a Institutului agronomic „N. Bălcescu" din București, are o însemnată importanță practică.

Lucrarea absolventei Mariana Brăila, de la Facultatea de filozofie din București, cu tema „Rolul învățării citit-scrisului în formarea vorbirii corecte la elevii surdo-muți" constituie prima încercare în acest domeniu din țara noastră. Un deosebit interes științific prezintă lucrările „Unele probleme privind rolul ideologiei socialiste în construirea socialismului în țara noastră" de Ioan Pascadi, de la Facultatea de filozofie, „Unele probleme ale compunerii cuvintelor în limba română" prezentată de studenta poloneză Mirska Halina, de la Facultatea de filologie și „Cezar Bolliac, publicist" de Ion Turcu, absolvent al primei promoții de la Facultatea de ziaristică.

Lucrările de stat prezentate anul acesta de absolvenții institutelor noastre de învățămînt superior constituie un însemnat pas înainte pe drumul creșterii și calificării unor cadre bine pregătite de cercetători.

Școala factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

INGRIJIREA CULTURILOR

In luna iulie încep sau se continuă lucrările de recoltare a cerealelor, fînului, rapiței, mazărei etc. și, în același timp, trebuie executate lucrările de întreținere a prășitoarelor și desmiriștitul. Cadrele didactice din școlile sătești trebuie să-și intensifice eforturile pentru a mobiliza țăranii muncitori la efectuarea tuturor acestor lucrări.

O lucrare foarte importantă este cositul fînețelor naturale, care constituie în multe regiuni baza pentru alimentația animalelor în timpul iernii. Fînul trebuie cosit la timp, uscat și depozitat cu grijă, deoarece numai în acest fel își păstrează toată valoarea nutritivă. El trebuie recoltat înainte de începerea înfloritului, în timpul cel mai scurt.

Uscarea fînului trebuie de asemenea făcută repede: fînul cosit trebuie adunat în grămezi pînă a doua zi, cînd se împrăștie din nou, evitîndu-se în felul acesta pierderi care ar putea fi principiile de ploile ce ar cădea peste noapte. Numai după ce fînul s-a uscat complect se transportă în gospodărie, unde se clădește în căi sau în șire mari, în apropierea grajdurilor de iernare a animalelor.

Desmiriștitul prezintă multe foloase. Astfel, datorită lui se formează un strat afînat la suprafața solului, care împiedică evaporarea apei prin canalele capilare. Semințele de buruieni, care altfel ar rămîne la suprafața solului și ar germina tîrziu, cînd combaterea lor ar fi mai dificilă, sînt îngropate și răsar în scurt timp, astfel încît pot fi distruse prin lucrările de întreținere a solului și prin arăturile de toamnă.

Desfășurîndu-și activitatea obștească, învățătorii și profesorii de la sate trebuie să acorde o deosebită atenție convingerii țăranilor muncitori asupra necesității de a desmiriști cît mai repede toate terenurile recoltate.

In același timp trebuie să arate țăranilor muncitori că, paralel cu recoltarea cerealelor păioase, cu treieratul și cu desmiriștitul, este necesar să se continue și lucrările de întreținere a prășitoarelor. Pentru distrugerea buruienilor, care anul acesta se dezvoltă foarte intens, pentru păstrarea apei în pămînt, trebuie prășite a treia și a patra oară sfecla de zahăr, porumbul, floarea soarelui și bumbacul, fiecare prașilă aducînd sporuri de recoltă de 10 și 15%.

O altă lucrare deosebit de importantă este polenizarea suplimentară artificială care se aplică la floarea soarelui, porumb, cînepă, lucernă etc., adică la plantele care se fecundează mai greu prin insecte și vînt și care nu leagă suficient.

Polenizarea florii soarelui se face cu ajutorul unui tampon sau unei mănuși de stofă moale, de mărimea unui capitul (pălării) de floarea soarelui. Cu această mănușă atingem ușor un capitul de floarea soarelui și apoi atingem capitulul următor. Polenizarea artificială se poate face și prin atingerea a două capitule de floarea soarelui între ele.

Polenizarea artificială se face dimineața, pe rouă, cînd polenul încă nu s-a uscat și nu a început să se scuture. Trebuie alese capitulele înflorite, iar în cazul cînd florile capitulului nu înfloresc toate deodată, polenizarea suplimentară trebuie făcută de 2-3 ori.

La bumbac trebuie să se execute anumite lucrări speciale, care grăbesc înflorirea și coacerea capsulelor, astfel încît acestea să se deschidă înainte de căderea brumelor de toamnă. In locurile bogate în substanțe hrănitoare și atunci cînd plouă mult, bumbacul are tendința de a crește puternic, formînd noi și noi ramuri care împiedică dezvoltarea capsulelor. Primele 2-3 ramuri pe care le dă tulpina (cele de sub ramura pe care apare primul boboc) cresc foarte mult în dauna rodului. Indepărtarea acestor ramuri poartă numele de ciupit.

Ciupitul se execută atunci cînd au apărut primii muguri, care vor da naștere la flori, din care se vor forma capsule. Deoarece plantele sînt încă fragede, ruperea ramurilor vegetative (fără rod) trebuie făcută fără a se răni tulpina și înlăturînd și mugurii de rezervă de la baza acestor ramuri. Planta se ține cu mîna stîngă; cu degetul cel mare și cu arătătorul de la mîna dreaptă se prinde de sub prima ramură de rod; apoi, printr-o mișcare în jos, se rup toate frunzele, mugurii și ramurile de pe tulpină. In felul acesta sînt îndepărtate ramurile care consumă fără folos apa și hrana din sol în dauna ramurilor roditoare. Tot pentru a împiedica creșterea nefolositoare a ramurilor și pentru a grăbi coacerea capsulelor de bumbac se execută și lucrarea numită cîrnitul bumbacului. Cîrnitul constă în îndepărtarea vîrfului plantei deasupra celei de a șasea sau a opta ramuri de rod. Hrana este dusă de obicei către vîrful plantei, în vederea creșterii. Dacă îndepărtăm vîrful, hrana trece spre ramurile de rod, grăbind formarea capsulelor și deci coacerea lor. Pentru aceasta se prinde tulpina cu mîna stîngă în dreptul ramurei de rod, iar cu mîna dreaptă, și anume cu degetul mare și cel arătător, se rupe vîrful plantei, cu ajutorul unghiei degetului mare. Ruperea trebuie făcută chiar deasupra ultimei ramuri de rod.

Număratul ramurilor de rod se face de jos în sus, lăsîndu-se 5-6 ramuri pe terenurile mai grele și sărace în materii hrănitoare; pe cele mai fertile, atunci cînd vara este mai ploioasă, se lasă 7-8 ramuri.

Cîrnitul se execută atunci cînd 75% din plante au format 6-8 ramuri de rod, urmînd să se execute un cîrnit suplimentar pentru plantele mai întîrziate, care și-au format ramurile de rod mai tîrziu.

Lămurind țăranii muncitori cu gospodării individuale, pe întovărășiți și colectiviști să execute la timp și în bune condiții toate aceste lucrări, cadrele didactice vor contribui cu succes la sporirea producției agricole.

Ing. IRINA TEODORU

Printre absolvenții școlilor profesionale speciale

De curînd s-au desfășurat în întreaga țară serbările de sfîrșit de an în școlile profesionale speciale din cadrul Ministerului Prevederilor Sociale. Aceste serbări au relevat succesele obținute în calificarea diferitelor categorii de invalizi — surdo-muți, orbi, invalizi motori — pentru ca aceștia să poată deveni oameni utili societății.

Cu prilejul serbării de sfîrșit de an care a avut loc la școala profesională specială de surdo-muți din București, și-au luat rămas bun de la profesorii și colegii lor mai mici, pentru a pleca în producție, un număr de absolvenți care, după patru ani de școală, au devenit muncitori calificați în meserii ca: strungărie, turnătorie, lăcătușerie de construcții, desen tehnic și altele. La serbare au participat ca invitați numeroși muncitori de la uzinele „23 August", „Semănătoarea", „Clement Gottwald", „Vasile Roaită" și alte întreprinderi din Capitală.

Absolvenții, astăzi demutizați, și-au exprimat în cuvinte calde sentimentele lor de dragoste și recunoștință față de partid și guvern și față de profesorii, maiștrii și educatorii școlii.

„Noi, absolvenții din anul acesta — a spus în cuvîntul său Maria Ungureșeanu — pășim în viață cu încredere, plini de bucurie, pentru că ne simțim prețuiți, înconjurați de dragoste și grijă. Faptul că sîntem astăzi muncitori calificați, că ne vom cîștiga singuri existența, ne umple sufletul de mîndrie. Și acestea toate noi le datorăm, în primul rînd, regimului nostru și apoi profesorilor, maiștrilor și educatorilor noștri, cărora le vom purta toată viața o vie recunoștință".

Tot într-un cadru sărbătoresc s-a desfășurat serbarea închiderii anului școlar la școala profesională specială de orbi din București. De la această școală pleacă în acest an în producție peste 50 de absolvenți în diferite meserii.

IN ZILELE MINUNATE ALE VACANȚEI DE VARĂ

Nu de mult, peroanele Gării de Nord au cunoscut o afluență neobișnuită de micuți călători. Era primul lot de aproape 3.000 de pionieri și școlari care plecau în taberele organizate de Consiliul Central al Sindicatelor la Mamaia, Eforie, Predeal, Zăbala etc.

Ceferiștii din Gara de Nord au organizat în cele mai bune condițiuni plecarea trenurilor speciale. Fiecare vagon purta indicatoare privind îmbarcarea copiilor.

La gară, pionierii și școlarii au fost conduși de părinți, delegați ai sindicatelor și comitetelor de întreprindere, iar în tren au fost însoțiți de cadre didactice și instructori de pionieri.

In stațiuni, copiii au fost primiți de conducătorii taberelor și de medici, care au făcut un ultim control sanitar. Apoi au început zilele minunate ale vacanței de vară.

★

Emoția clipelor sărbătorești în care s-a inaugurat vacanța lor din acest an va dăinui multă vreme în inimile celor 215 pionieri și școlari care își petrec vacanța în tabăra III-Mamaia. Aceasta este prima din cele trei tabere centrale de pionieri și școlari care se deschid la Mamaia în vara aceasta. Ele vor găzdui în prima serie peste 1.150 de pionieri și școlari, veniți din toate colțurile țării.

Taberele centrale pentru pionieri și școlari care funcționează acum în stațiunile balneare Vasile Roaită, Eforie și Mamaia găzduiesc peste 4.100 de copii.

In vara aceasta își vor petrece vacanța în taberele centrale de la mare aproape 13.000 de pionieri și școlari din întreaga țară.

★

Recent s-a deschis, în stațiunea Vasile Roaită, tabăra de pionieri și școlari a Trustului de instalații nr. 21 București. Aici își vor petrece vacanța 300 de copii ai oamenilor muncii din diferite întreprinderi de construcții și montaj. In acest an, tabăra a fost dotată cu noi clădiri.

★

In sunetele goarnei, în răpăitul tobelor, drapelul roșu este ridicat în vîrful catargului sub privirile pionierilor și ale elevilor adunați în careu.

Așa începe fiecare zi de tabără.

...In curtea comună a școlilor nr. 3 de fete și nr. 4 de băieți din Capitală se adună în fiecare dimineață cîteva zeci de elevi. Sub supravegherea pedagogilor și a instructorilor de pionieri ei își petrec plăcut zilele de vacanță: organizează competiții sportive, excursii, vizite la muzee, vizionează spectacole, se adună seara în jurul focului de tabără. La sfîrșitul lunii iunie, o parte dintre elevi, cei din clasele a IV-a, a V-a și a VI-a, însoțiți de învățători și profesori, au făcut o excursie de 8 zile în munții Bucegi. Ei au stat la cabana Diham, dar au făcut și multe vizite în împrejurimi. Au adunat multe plante pentru ierbare, au organizat jocuri. Serile, în jurul focului, au cîntat la acordeon, au recitat poezii, au spus povești, au înghebat coruri.

Zilele acestea au trecut însă cu o repeziciune uimitoare și tinerii excursioniști s-au întors din nou în tabăra de curte. Ei vor face excursii și de acum înainte, în împrejurimile Bucureștiului, la Ferma Otopeni, la Snagov și la Mogoșoaia. Acum, pionierii și școlarii din tabără pregătesc cu însuflețire o șezătoare la care vor prezenta o scenetă, coruri, dansuri, recitări. Elevii claselor I-a și a II-a organizează între ei concurs de trotinete. De altfel, doi dintre ei, Mihai Torceanu și Cornel Dafinescu, din clasa I-a, au luat diplome la concursul de trotinete pe raion.

In fiecare săptămînă, marțea, pionierii părăsesc tabăra de curte pentru a merge la Palatul Pionierilor, unde se întîlnesc cu elevii din celelalte tabere de curte din cuprinsul raionului Stalin. Aici îi așteaptă bazinul de înot, aparatele pentru gimnastică, mesele de șah, terenurile pentru sport, umbra răcoritoare a parcului...

La sfîrșitul fiecărei zile copiii din tabără coboară drapelul roșu și apoi, plini de voioșie, se îndreaptă în grupuri spre casă, însuflețiți de impresiile de peste zi, dornici de noi și minunate isprăvi de vacanță.

P. VIRGIL

INIȚIATIVE BUNE

Indrumați de către cadrele didactice, elevii școlii de 7 ani nr. 1 din Cîmpia Turzii desfășoară o largă muncă obștească.

Pe lîngă cele 2000 de ore prestate la curățirea parcului public din centrul orașului, elevii școlii au strîns 9200 kg. fier vechi, care a fost predat întreprinderii „Industria sîrmei" din localitate.

Nu de mult elevii au prezentat în sala Palatului Cultural o serbare care s-a bucurat de un frumos succes.

Activitatea obștească a elevilor a contribuit la întărirea disciplinei lor, i-a înarmat cu numeroase deprinderi de muncă practică.

In preajma Festivalului de la Varșovia

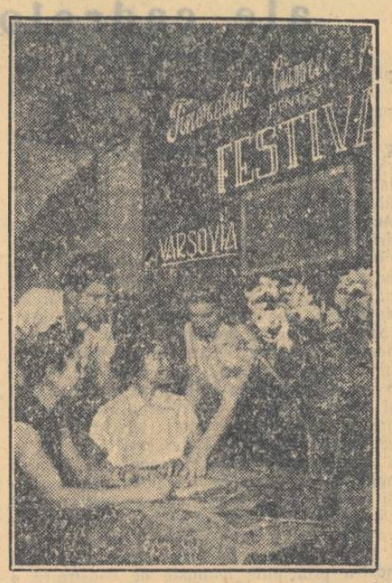

La „Colțul Festivalului" de la Uzinele „7 Noiembrie" din Capitală.

Informație

Universitatea „C. I. Parhon" din București aduce la cunoștința celor interesați că în anul școlar 1955—56 vor funcționa secții fără frecvență pe lîngă următoarele Facultăți: Facultatea de fizico-matematici, Facultatea de biologie (secția St. Naturale-Geografie) Facultatea de filologie (secția Română-Istorie) și Facultatea de științe juridice.

Examenele de admitere vor consta din următoarele:

— **Pentru Facultatea de matematică-fizică:** Limba și literatura română — scris; Matematică — scris și oral; Fizică — oral; Limba rusă — oral.

— **Pentru Facultatea de biologie:** Limba și literatura română — scris; Științe Naturale (botanică, anatomia și fiziologia omului, și bazele darwinismului) — scris și oral; Geografia R.P.R. — oral; Limba rusă — oral.

— **Pentru Facultatea de științe juridice și Facultatea de filologie:** Limba și literatura română — scris; Istoria R.P.R. — oral; Constituția R.P.R. — oral; Limba rusă — oral.

Cei interesați se pot înscrie numai în facultățile corespunzătoare specialității în care activează în cîmpul muncii.

— Inscrierile pentru examenul de admitere se fac pe facultăți sau secții, între 1 august și 1 septembrie.

— Absolvenții cu diplomă de merit, care solicită înscrierea în facultăți fără examen de admitere, vor depune cererile de înscriere între 11 iulie — 1 septembrie.

— Pentru înscrierea la examenul de admitere candidații fără frecvență se pot înscrie pe baza unei cereri individuale, urmînd să completeze ulterior, în perioada de examene, o declarație-tip de înscriere.

— La declarația-tip de înscriere se vor anexa în original:

a) Certificatul de naștere, b) diploma de studii, c) certificat de sănătate eliberat de un spital unificat de adulți, d) recomandație de la locul de muncă cu indicația postului pe care îl ocupă și a specialității, e) plata taxei de 5 lei pentru examenul de admitere, direct la casieria facultății unde acesta se înscrie sau la secția financiară locală, trimițînd facultății, odată cu celelalte acte și chitanța respectivă, f) 3 fotografii 6/9.

— In cererea de înscriere candidații vor indica unul din următoarele centre în care urmează să se prezinte la examenul de admitere și anume:

— **Pentru Facultatea de matematică-fizică:** București, Timișoara, Orașul Stalin, Galați, Craiova.

— **Pentru Facultatea de biologie:** București, Iași, Timișoara, Orașul Stalin, Arad, Craiova, Galați.

— **Pentru Facultățile de filologie și științe juridice:** București, Cluj, Iași, Craiova, Timișoara, Galați.

Actele vor fi trimise pe următoarele adrese: **Universitatea „C. I. Parhon"** — Facultatea de matematică-fizică, de biologie, de filologie, de științe juridice, Secția fără frecvență — București.

Cronica evenimentelor externe

CONGRESUL MONDIAL AL MAMELOR

La Lausanne în Elveția, s-a deschis ieri primul Congres Mondial al Mamelor. Acest congres constituie un eveniment de mare însemnătate în viața femeilor din toate țările lumii.

Convocat din inițiativa Federației Democrate Internaționale a Femeilor, Congresul de la Lausanne reprezintă o puternică expresie a voinței mamelor și femeilor de pretutindeni de a apăra viața și viitorul copiilor lor, al popoarelor lor, de a apăra pacea.

Congresul Mondial al Mamelor are loc într-o perioadă cînd, datorită recentelor inițiative ale guvernului sovietic și eforturilor forțelor iubitoare de pace din toate țările, s-au obținut succese importante pe drumul micșorării încordării internaționale și al colaborării între state. Măreața Adunare Mondială a Păcii care a avut loc la Helsinki a dovedit odată mai mult că atunci cînd există dorința sinceră de înțelegere și colaborare orice problemă internațională poate fi soluționată pe calea tratativelor pașnice.

Ideea convocării Congresului de la Lausanne s-a bucurat de sprijinul și adeziunea entuziastă a sutelor de milioane de mame și femei de pretutindeni. In toate țările lumii s-au desfășurat largi pregătiri pentru congres. Femei de toate naționalitățile și rasele, de cele mai diferite credințe religioase și convingeri politice, de toate profesiile au participat la aceste pregătiri. S-au organizat mitinguri și adunări, s-au ales delegate pentru congres, s-au pregătit daruri etc. In toate aceste acțiuni s-a simțit dorința de pace a femeilor, s-a văzut hotărîrea lor de a lupta împotriva războiului.

Este încă vie în memoria mamelor amintirea celor 30.000.000 de oameni care au pierit în timpul celui de al doilea război mondial. Sînt încă vii în memoria lor barbariile de la Hiroșima și Nagasaki, de la Maidanek, Oswiecim etc. Asemenea cruzimi nu trebuie să se mai repete. Mîna criminală care ar încerca să se mai ridice împotriva vieții trebuie oprită. Mamele de pretutindeni sînt hotărîte ca alături de toate forțele iubitoare de pace să preîntîmpine războiul. Este impresionant legămîntul femeilor germane care au declarat răspicat: „Noi nu vom lăsa pe fiii noștri să îmbrace haina pătată a militarismului fascist. Germania nu va da războiului imperialist ostași buni, în schimb va da mame bune în lupta pentru apărarea păcii".

Femeile și mamele din toate țările știu bine că în lume există forțe care acționează în direcția agravării situației internaționale, în direcția creșterii încordării în relațiile dintre state. Acestea sînt cercurile agresive, în frunte cu cele din S.U.A., care se opun politicii tratativelor, duc așa numita politică „de poziții de forță" și intensifică pregătirile în vederea unui nou război mondial. In fața atîtătorilor la război femeile se ridică cu o hotărîre de neclintit. Ele sînt convinse că primejdia poate fi înlăturată. „Oricît de mare ar fi primejdia, — se spune în apelul consiliului F.D.I.F. pentru convocarea Congresului Mondial al Mamelor, adresat tuturor femeilor și organizațiilor de femei, — nu acceptăm fatalitatea războiului. Noi dispunem de forța necesară pentru a-l îndepărta... Vrem să facem auzită vocea noastră. Nu vrem război!"

Nu vrem război! Aceasta este atitudinea tuturor femeilor simple din lume. Mii de delegate arată limpede acest lucru și cu prilejul Congresului de la Lausanne. Delegațiile mamelor din Franța și Republica Federală Germană sînt formate din cîte 150 de persoane, delegația italiană numără 100 de femei, cea japoneză 30, cea braziliană tot 30, cea engleză 25 etc.

Congresul Mondial al Mamelor constituie o puternică demonstrație împotriva războiului. El arată că mamele de pretutindeni, femeile din toate țările reprezintă o uriașă forță activă în lupta pentru pace. In zilele noastre mamele și femeile nu se împacă doar să se plîngă despre relele pe care le provoacă războiul. Experiența le-a învățat că plînsul nu ajunge pentru a opri războiul. Femeile știu bine astăzi că numai lupta popoarelor poate să-i oprească pe agresori, că numai rezistența popoarelor poate să-i înfrîngă pe cei ce vor să dezlănțuie un război atomic distrugător. De aceea ele participă cu tot mai multă hotărîre la această luptă. Pregătirile pentru Congresul Mondial al Mamelor s-au împletit în multe țări cu campania pentru stringerea de semnături pe Apelul de la Viena. In Japonia și Italia, în Uniunea Sovietică și Brazilia, în China și Finlanda etc., femeile au strîns milioane de semnături pe apel. „Stringerea de semnături este un lucru mare" — a declarat Anastasia Lazaru din Grecia, care a cunoscut cele două războaie mondiale și și-a pierdut fiul în ultimul război. „Nu sînt decît o mamă bătrînă — a spus ea în continuare — dar îmi pun și eu semnătura pe apel. Și sînt sigură că noi vom învinge".

Cu multă căldură au întîmpinat Congresul de la Lausanne femeile din toate țările lagărului socialismului și păcii, care participă activ la lupta popoarelor lor pentru un viitor mereu mai luminos.

In patria noastră Apelul pentru convocarea Congresului Mondial al Mamelor a avut un răsunet larg. Femeile din toate sectoarele de activitate au întîmpinat acest mare eveniment cu noi succese în muncă. Educatoarele, învățătoarele și profesoarele din țara noastră au întîmpinat Congresul intensificîndu-și eforturile în vederea creșterii tinerei generații a patriei noastre în spiritul dragostei nemărginite față de patria noastră și al internaționalismului proletar, în spiritul nobilelor idei ale păcii și prieteniei între popoare. Peste 5000 de daruri lucrate de femeile din țara noastră vor fi înmînate participantelor la Congres, ca semn al dragostei și atașamentului lor pentru femeile din toate țările care se ridică împotriva războiului.

Poziția hotărîtă a femeilor din țara noastră împotriva războiului și a celor care îl pregătesc s-a manifestat cu tărie cu prilejul marelui miting care a avut loc la București în întîmpinarea Congresului de la Lausanne. In mesajul adresat Congresului se arată: „Hotărîte să ne apărăm libertatea de care ne bucurăm azi, viața nouă, bucuria muncii pașnice, noi spunem un *nu* puternic celor care amenință familiile, liniștea, veselia și viața copiilor... Noi toate clădim azi cu mîinile și cu mințile noastre traiul însorit al copiilor noștri. In fiecare zi, prin străduințele unite ale poporului nostru liber, țara noastră devine și mai frumoasă, mai bogată, — minunata patrie în care răsună rîsul copiilor fericiți... Noi, femeile din Republica Populară Română, vom pune toată puterea muncii noastre creatoare în slujba luptei pentru înlăturarea primejdiei de război, pentru consolidarea păcii".

Alături de întregul popor romîn, femeile din patria noastră sînt convinse că lucrările Congresului Mondial al Mamelor vor constitui o nouă și însemnată contribuție la lupta pentru pace și colaborare internațională.

Foileton

„Hotărîrea" sfatului popular din Brănești

Fusese o zi frumoasă și caldă de vară. In comuna Brănești, odată cu căderea serii, oamenii se întorceau de la cîmp, plini de voie bună, mulțumiți de sporul muncii lor de peste zi. Printre ei se afla și învățătorul din sat, care în timpul după-amiezii își lucrase și el bucata de pămînt, căutînd cu orice preț să țină pasul cu ceilalți țărani muncitori din comună. Iar acum mergea cu oamenii, fluierînd vesel.

— Se vede că ți-a mers treaba cu spor, tovarășe învățător, de fluieri așa vesel — spuse unul din sătenii cu care mergea.

— Păi cum să nu-mi meargă cu spor, moșule? Nouă, învățătorilor, ne-a dat statul cîte o jumătate de hectar de pămînt scutit de orice taxă... Cum să nu muncesc cu spor? — și învățătorul nostru, continuînd să fluiere vesel, ajunse în dreptul casei în care locuia și intră în camera lui. Dar îndată fluieratul lui vioi se transformă în șuierat a pagubă.

Sub ușă găsise o adresă de la sfatul popular Brănești. In adresă scria, negru pe alb, că e obligat să plătească în termenul cel mai scurt „arendă" pentru jumătatea de hectar de pămînt care i-a fost dat în folosință. Semnat, președintele sfatului din comuna Brănești.

A doua zi de dimineață se duse întins la sfat. Din ușă îl întîmpină președintele.

— Ai adus banii?...

— Banii?... — se miră învățătorul.

— Păi, n-ai primit comunicarea?...

Invățătorul se așeză pe un scaun:

— Eu bănuiesc, tovarășe președinte, că e o confuzie...

— Nu e confuzie, făcu președintele. E hotărîre.

— De la cine?

— De la mine.

— Păi, tovarășe președinte, dar noi, învățătorii, sîntem scutiți. Există o hotărîre. Și apoi dumneata, a fost și ea desființată tot printr-o hotărîre.

— Tovarășe!... Președintele se ridică solemn în picioare. Noi nu trebuie să interpretăm mecanic hotărîrile. Trebuie să apreciem de la caz la caz... Ei plătești?

— Nu plătesc!...

— Cum asta?... Noi am adoptat o hotărîre și dumneata nu vrei să plătești?

— Păi, vorba dumitale: nu trebuie să interpretez mecanic toate hotărîrile!...

Invățătorul părăsi biroul președintelui, stătu de vorbă cu ceilalți pedagogi din comună, care intraseră și ei în aceeași „hotărîre" și căzură de acord să pună mînă de la mînă... și să scrie la ziar...

Ca să se lămurească toată lumea cum e cu „hotărîrea" sfatului popular din Brănești și mai ales cu aplicarea Hotărîrii cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice! Ce e mecanic și ce nu este...

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 327 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 15 iulie 1955

Să valorificăm cu pricepere experiența înaintată a cadrelor didactice

Datorită condițiilor din ce în ce mai bune create în școlile patriei prin grija continuă a partidului și guvernului nostru, majoritatea învățătorilor și profesorilor, a diriginților și directorilor de școli înregistrează cu fiecare sfîrșit de an școlar noi succese în munca de instruire și educare a tinerelor generații. Crește continuu numărul pedagogilor care, conștienți de sarcinile ce le revin în lupta pentru culturalizarea maselor, reușesc să înarmeze elevii cu cunoștințe și deprinderi temeinice.

Numărul mare de note bune și foarte bune obținute de elevii școlilor noastre în acest an școlar este rezultatul direct al experienței pozitive acumulate de către pedagogi în diferitele sectoare ale muncii didactice. A crescut simțitor în acest an numărul învățătorilor și al profesorilor care manifestă un deosebit simț de răspundere față de conținutul lecțiilor, față de metodele de predare folosite. Numeroasele discuții ce au avut loc în cadrul consiliilor pedagogice, al cercurilor și comisiilor metodice au oglindit interesul crescînd al cadrelor didactice pentru realizarea unor lecții cu un conținut științific cît mai bogat, pentru folosirea acelor metode care asigură însușirea conștientă și temeinică a materiei de către elevi. De exemplu, colțul pedagogic al școlii medii mixte nr. 1 din Cîmpina a organizat lecții deschise urmate de discuții cu privire la metodele și procedeele ce trebuie folosite în predarea literaturii, la înlăturarea formalismului în predarea limbii ruse, la formarea concepției materialist-dialectice a elevilor cu ajutorul lecțiilor de matematică, de fizică, de științe naturale și de geografie.

Creșterea calității muncii din școală a fost determinată în mare măsură și de interesul mereu crescînd manifestat de secțiile de învățămînt regionale și raionale, de cabinetele pedagogice și de organele sindicale pentru popularizarea metodelor înaintate din școli. Schimbul de experiență organizat de unele secții de învățămînt, de exemplu cel organizat de secția de învățămînt a regiunii Pitești, cu privire la activitatea pe parcela experimentală, schimbul de experiență organizat de unele cabinete pedagogice regionale — cum sînt cele de pe lîngă secțiile de învățămînt ale regiunilor Craiova, Ploești, Timișoara, Stalin — în probleme legate direct de ridicarea nivelului pedagogic al lecțiilor, al activității educative, au stîrnit în masa cadrelor didactice un viu interes pentru îmbunătățirea calității propriei lor munci.

S-a îmbogățit mult în acest an experienta cadrelor didactice în ceea ce privește organizarea și desfășurarea activității practice în laboratorul școlii, la colțurile naturii vii, pe parcela experimentală și la unele școli chiar în ateliere. Tezaurele de experiență ale multor școli, ca exemplu al școlii de 7 ani din comuna Titu-Tîrg, raionul Răcari, al școlii de 7 ani din comuna Selimbăr, raionul Sibiu etc., au devenit exemple de muncă organizată și științifică nu numai pentru părinții elevilor și țăranii muncitori din comună, ci chiar pentru țărănimea muncitoare din întregul raion. S-a îmbunătățit în mod considerabil colaborarea pedagogilor cu organizațiile de tineret în ceea ce privește educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul prieteniei între popoare și al luptei hotărîte pentru apărarea păcii, în spiritul unei atitudini juste față de muncă, față de învățătură.

Valorificarea experienței bogate dobîndite de multe din școlile patriei noastre este deosebit de necesară. Ea constituie o condiție foarte importantă pentru extinderea metodelor bune de muncă, menite să împingă școala noastră într-un ritm mai viu înainte, spre progres. Dezvoltarea neconteniță a economiei și culturii din țara noastră pe drumul socialismului impun școlii o înlăturare mai rapidă a lipsurilor, o îmbunătățire substanțială a muncii fiecărui pedagog în parte. Pentru aceasta, este nevoie ca experiența pozitivă a cadrelor didactice, a colectivelor pedagogice să fie bine cunoscută și apreciată din punct de vedere științific, pentru a se putea trece la generalizarea și popularizarea ei, la transformarea ei într-un bun al fiecărei școli.

Avem acum în față experiența unui întreg an școlar. Pe lîngă vastul material al școlilor — planuri generale de muncă, planuri calendaristice, caiete de planuri de lecții și caiete de însemnări, procese-verbale ale consiliilor pedagogice, dări de seamă de sfîrșit de an — putem folosi lucrările scrise ale elevilor, aparatele construite de ei în timpul anului școlar, rezultatele muncii lor pe parcelele experimentale. Cunoașterea și valorificarea acestui material trebuie să se reflecte în primul rînd în conținutul dărilor de seamă și referatelor ce se vor prezenta la consfătuirile raionale, în conținutul expozițiilor ce se vor organiza cu acest prilej, în măsurile ce se vor lua în fiecare regiune și raion în parte pentru îmbunătățirea muncii în viitorul an școlar. În ședințele de analiză a rezultatelor anului școlar încheiat ce vor avea loc la raioane și regiuni în cursul lunii iulie și la minister în cursul lunii august trebuie să se scoată pe larg la iveală succesele dobîndite de pedagogii fruntași.

În aprecierea experienței pozitive trebuie să se aibă continuu în vedere rezultatele concrete la care s-a ajuns pe baza acestei experiențe, deoarece rezultatele obținute de elevi la învățătură și la disciplină reflectă în cea mai mare măsură calitatea științifică, pedagogică a activității instructiv-educative desfășurate în școală.

Căile de cunoaștere și de valorificare a experienței pozitive sînt multiple. Mai întîi este necesară o valorificare a propriei experiențe de către fiecare pedagog în parte. Fiecare învățător sau profesor își are caietele lui de planuri, pe marginea cărora a făcut observații în legătură cu munca de predare, are un caiet de însemnări în care sînt notate succesele și insuccesele sale în munca instructiv-educativă, are caiete de observații asupra elevilor. A-ți valorifica experiența înseamnă a prelucra cu seriozitate acest material, a reflecta asupra muncii proprii, a vedea ce este bun în această muncă și merită dezvoltat mai departe și ce este rău și trebuie înlăturat pe baza folosirii unor metode mai bune.

Un rol însemnat îi revine în această privință directorului școlii. Directorul trebuie să studieze caietele de asistență la lecții, la lucrările practice, la lecțiile deschise, la orele educative, la ședințele cercurilor și comisiilor metodice, la examenele de sfîrșit de an. Din păcate, unii directori de școli nu s-au preocupat să cunoască îndeaproape calitatea muncii cadrelor pe care le conduc, progresele pe care le fac acestea. Caietele lor de asistențe nu au valoare, ele reflectînd o muncă cu totul formală. De exemplu, caietul de asistențe al directoarei școlii de 7 ani nr. 4 de fete din Constanța nu poate constitui un izvor de informare asupra experienței pedagogice din școală, deoarece nu cuprinde observații cu privire la conținutul lecțiilor sau la calitatea metodelor de predare, ci doar unele însemnări superficiale. În viitorul an școlar aceste lipsuri trebuie lichidate cu toată hotărîrea, fiindcă existența lor împiedică atît îndrumarea și controlul intern al muncii instructiv-educative, cît și cunoașterea și răspîndirea experienței înaintate.

Sarcini deosebit de însemnate în valorificarea experienței pozitive a școlilor revin organelor de învățămînt și sindicale, cabinetelor pedagogice, institutelor de perfecționare a cadrelor didactice, Institutului de cercetări pedagogice. Acestea au la îndemînă căi numeroase și variate de studiere a muncii instructiv-educative, pe care trebuie să le folosească mai larg și cu mai multă pricepere decît pînă acum, valorificînd tot ce este înaintat în activitatea școlilor.

Folosind experiența cîștigată pînă acum în organizarea consfătuirilor raionale, organele de învățămînt și sindicale trebuie să ia din timp măsuri bine gîndite în legătură cu cercetarea și valorificarea experienței dobîndite în acest an școlar de către învățătorii și profesorii ai căror elevi au dovedit o pregătire temeinică și o bună disciplină. În cadrul discuțiilor pe secții se va dezvolta referatul „Metodele și procedeele folosite de cadrele didactice la obiectul respectiv și rezultatele obținute în direcția îmbunătățirii cunoștințelor și a educației elevilor". La secțiile de fizică, chimie, științele naturale, matematică și desen se vor discuta pe larg metodele de înarmare a elevilor cu priceperea și deprinderea de a aplica în practică cunoștințele teoretice, se vor efectua lucrări practice și demonstrații de către specialiști fruntași. Organele de învățămînt și sindicale au datoria de a orienta atît colectivele care alcătuiesc referatele, cît și masa largă a cadrelor didactice să arate cît mai concret, în cadrul lucrărilor ce se vor desfășura la consfătuiri, conținutul experienței pozitive dobîndite, metodele și măsurile pe baza cărora au obținut rezultatele bune.

La institutele interregionale de perfecționare a cadrelor didactice s-au strîns acum, în timpul verii, numeroși pedagogi. Organizînd cu ei discuții colective pe diferite teme, comunicări și demonstrații practice, institutele vor putea culege un vast material de informare, vor putea aduce o largă contribuție la valorificarea experienței pozitive din școlile noastre.

Pentru ca în viitorul an școlar munca pedagogică să atingă trepte și mai înalte, este necesar ca, paralel cu acțiunea de popularizare și extindere a experienței pozitive dobîndite în acest an, să se cerceteze în mod organizat și în tot timpul anului activitatea creatoare a învățătorilor și profesorilor fruntași. Presa pedagogică trebuie să răspundă în mai mare măsură numeroaselor scrisori ale muncitorilor din învățămînt care cer o mai largă popularizare a experienței pozitive.

Valorificînd și popularizînd cu pricepere și în mod organizat succesele muncii pedagogice, creăm condiții favorabile cuceririi unor noi succese în munca de instruire și educare a tinerelor generații în spirit comunist.

Pedagogii învață

La institutele de perfecționare a cadrelor didactice se desfășoară etapa cu frecvență a cursului de perfecționare de un an. Participanții la curs — învățători, profesori, directori de școli — își însușesc aici cunoștințe bogate în domeniul pedagogiei și al specialității lor, pentru a-și putea îndeplini în viitor mai bine nobilele sarcini ale muncii instructiv-educative.

La Ministerul Învățămîntului au sosit în ultimele zile telegrame în care colective întregi de pedagogi își exprimă bucuria pe care o simt datorită faptului că li s-a dat prilejul să-și perfecționeze pregătirea pedagogică și de specialitate. Învățătorii și profesorii din Regiunea Autonomă Maghiară scriu în telegrama lor: „Întruniți cu ocazia deschiderii primului curs de perfecționare în cadrul sistemului de stat, ne exprimăm dragostea și recunoștința față de Partidul Muncitoresc Romîn și guvernul nostru, care ne-au creat posibilitatea de a ne ridica, în condiții optime, nivelul ideologic, politic și profesional.

Pătrunși de spirit de răspundere și conștienți de sarcinile ce ne revin în munca de educare a tinerei generații în spirit comunist, ne luăm angajamentul de a munci cu rîvnă în folosul ridicării nivelului cultural în patria noastră, de a munci și lupta fără preget pentru dezvoltarea învățămîntului. Vom lupta cu hotărîre pentru construirea socialismului în patria noastră, pentru apărarea păcii în lumea întreagă".

Participanții la cursul de perfecționare de la Institutul interregional din Cluj — învățători și profesori din Regiunea Autonomă Maghiară, din regiunile Arad, Baia Mare, Cluj, Oradea și Stalin — spun în telegrama lor: „Ne exprimăm recunoștința pentru posibilitățile care ni s-au pus la îndemînă în vederea desăvîrșirii noastre ca pedagogi și ca activiști pe tărîm obștesc.

Ne luăm angajamentul că vom depune toate eforturile pentru a ne însuși noile cuceriri ale științei și pedagogiei, că vom căuta să învățăm cît mai mult din experiența școlii sovietice și a cadrelor noastre fruntașe, în vederea educării unui tînăr capabil să desăvîrșească măreața operă de construire a socialismului în țara noastră".

La secția pentru directori

În cadrul secției pentru directori a cursului de perfecționare din București studiază 233 de directori ai școlilor de 7 ani din orașul și din regiunea București, din regiunile Pitești, Ploești, Constanța și Galați.

La unul dintre seminarii tovarășul Gheorghe Ioniță, directorul școlii de 7 ani din comuna Răcari, a arătat cum își desfășoară munca de îndrumare.

El a povestit că în urma asistențelor repetate la lecții a constatat că elevii clasei a V-a se exprimă cu greutate atît în scris cît și oral, că nu au cunoștințe temeinice de ortografie și de gramatică. Pentru a descoperi adevăratele cauze care au dus la această stare de lucruri el și-a propus să urmărească îndeaproape cum se desfășoară lecțiile de citit-scris. Tovarășa Elena Popescu, directoarea școlii de băieți nr. 80 din Capitală, a arătat cum și-a desfășurat munca de îndrumare metodică a învățătorilor și profesorilor.

Cu mult interes au ascultat cursanții cele arătate de tovarășul Adam Căliman, directorul școlii de băieți nr. 175 din București, cu privire la lupta pentru înlăturarea greșelilor în exprimarea scrisă și orală a elevilor. În acest scop el a organizat, împreună cu o învățătoare metodistă și cu profesoara de limba romînă, o serie de lucrări de control. După ce au făcut împreună clasarea greșelilor, au întocmit un referat care a fost prezentat în ședința consiliului. Pe baza referatului și a discuțiilor purtate în ședință au fost stabilite o serie de măsuri concrete pentru îmbunătățirea muncii. Examenele de sfîrșit de an au oglindit din plin eficacitatea acestei metode.

În cadrul activității practice, cursanții au cercetat documentele școlare ale unor școli din Capitală, au urmărit felul în care au fost îndeplinite legea învățămîntului general obligatoriu în clasele I—IV și planul de școlarizare în clasele V—VII, au aflat cum au contribuit comitetele de părinți la asigurarea învățămîntului general obligatoriu, la întărirea bazei materiale a școlilor, la munca de alfabetizare.

Una dintre sarcinile principale ale directorilor este îndrumarea și controlarea activității ce se desfășoară în școală pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice cu privire la munca agricolă. În cadrul cursului de perfecționare directorii vor studia temele „Dezvoltarea creatoare a darvinismului de către știința sovietică" și „Aplicarea metodelor agrotehnice înaintate în țara noastră", după care vor vizita cele mai bune parcele experimentale din școlile Capitalei.

Activitate rodnică la lecții și seminarii

Munca în cadrul etapei cu frecvență a cursului de perfecționare a cadrelor didactice organizat de Institutul interregional de perfecționare din Timișoara se desfășoară într-un ritm susținut.

Secțiile de învățămînt din raioanele Almaș, regiunea Timișoara, Filiași și Novaci, regiunea Craiova etc. s-au preocupat îndeaproape de mobilizarea cadrelor didactice la acest curs, obținînd astfel o prezență de 100%. Alte secții de învățămînt însă, cum sînt cele din regiunile Arad și Hunedoara, au arătat mai puțină atenție acestei probleme, ceea ce a determinat prezentarea la curs a unui număr mai mic de cadre didactice.

Colectivul Institutului interregional din Timișoara a luat din vreme o serie de măsuri menite să asigure cursanților condiții bune de muncă. Astfel, biblioteca institutului, cît și biblioteca sindicală regională au fost îmbogățite în această perioadă cu noi materiale, necesare studiului individual al cursanților.

Programul cursului a fost planificat pe zile și pe ore, pe întreaga etapă, stabilindu-se temele lecțiilor, seminariilor și activităților practice. De asemenea, s-au programat consultații și diferite activități culturale. Institutul a trimis din timp cabinetelor pedagogice regionale un regulament privitor la activitatea lectorilor în etapa cu frecvență a cursului.

Lecțiile se desfășoară la un nivel ridicat, trezind interesul cursanților. Ele sînt ilustrate cu exemple concrete din munca învățătorilor, a profesorilor și a directorilor de școli. Cursanții au arătat un viu interes, de exemplu, pentru lecția de pedagogie „Dezvoltarea gîndirii și vorbirii în procesul de învățămînt", ținută de tov. profesor N. Apostolescu, pentru lecția de matematică „Bazele aritmeticii", ținută de tov. profesor Andreescu etc.

Seminariile care au avut loc pînă acum au scos în evidență faptul că învățătorii și profesorii știu să îmbine cunoștințele teoretice cu practica. La seminarul cu tema „Educația ideologică-politică a elevilor", de exemplu, cursanții au discutat o serie de probleme interesante legate de această temă, ridicate de activitatea lor în școală.

Contribuția activă la succesul campaniei de recoltare, treieriș și colectare — o însemnată datorie patriotică a învățătorilor

De multă vreme oamenii muncii din patria noastră s-au obișnuit să vadă în învățători nu numai educatori ai tinerei generații, ci și participanți de frunte la viața obștească, oameni care, cu fapta și cuvîntul lor înflăcărat, contribuie la făurirea vieții noi. În toate colțurile țării, în cele mai îndepărtate cătune, în orice așezămînt de cultură, învățătorul este ascultat, sfatul și pilda lui sînt urmate cu drag, munca lui este prețuită la justa ei valoare.

Sarcinile pe care partidul și guvernul le pun în fața întregului popor în etapa actuală pentru a asigura strîngerea la timp și fără pierderi a recoltei cer cadrelor didactice o deosebită intensificare a activității lor obștești, folosirea din plin a influenței lor în rîndurile țărănimii muncitoare, în vederea mobilizării acesteia în lupta pentru o recoltă îmbelșugată.

Datorită muncii pline de abnegație duse de întregul nostru popor, recolta din acest an are perspective deosebit de frumoase. Condițiile climaterice din ultimele luni însă, vîntul și ploile care au culcat cerealele pe suprafețe însemnate pun sarcini speciale în fața tuturor oamenilor muncii, cerînd ca, alături de întrebuințarea la maximum a mijloacelor mecanizate, să fie antrenate toate forțele pentru a se folosi orice mijloc ce poate contribui la asigurarea unei recoltări rapide și fără pierderi.

În cele mai multe regiuni ale țării, organele de învățămînt și sindicale, conducerile școlilor și cadrele didactice au luat măsuri din timp pentru a contribui la succesul acestei munci. Comitetul regional Galați al Sindicatului muncitorilor din învățămînt, de pildă, a elaborat un plan amănunțit de sprijinire a campaniei agricole de vară, coordonîndu-l cu acțiunile secției de învățămînt. Și în regiunea Suceava secția de învățămînt și comitetul sindical s-au preocupat de această problemă, planificînd astfel concediile cadrelor didactice, încît să se asigure existența în școli, în permanență, a unui număr suficient de cadre didactice care să desfășoare munca obștească. La Iași, comitetul sindical regional a analizat temeinic munca dusă de comitetele raionale în sprijinul campaniei agricole, criticînd cu hotărîre lipsurile unora din ele, de exemplu al comitetului raional Huși, care n-a trimis nici o brigadă artistică în unitățile agricole socialiste din raion.

O muncă frumoasă desfășoară în această etapă cadrele didactice din regiunea Craiova. Numai în raionul Strehaia, de pildă, în ultima perioadă cadrele didactice au ținut aproape 100 de conferințe la căminele culturale și în cercurile agrotehnice din gospodăriile agricole de stat și colective.

Experiența muncii obștești a cadrelor noastre didactice ne arată că această muncă este încununată de succes atunci cînd nu se mărginește la îndrumări generale, ci este bazată pe cunoașterea temeinică a problemelor specifice din comuna unde ea se desfășoară, precum și a conținutului concret al metodelor înaintate de muncă agricolă. De aceea, învățătorii au datoria să studieze temeinic directivele partidului și guvernului, recomandările agrotehnice și condițiile locale, pentru a-și putea desfășura cu succes activitatea. În cadrul muncii de lămurire duse în rîndurile țăranilor muncitori, învățătorii și profesorii trebuie să insiste asupra faptului că, ținînd seama de rodnicia pămîntului țării noastre, totul depinde de felul cum sînt îngrijite culturile și cum se face recoltarea lor. Ei trebuie să dea exemple de țărani muncitori — cum sînt mulți în toate satele țării — care chiar în anii cu condiții climaterice grele, cu secetă sau ploi prea multe, izbutesc să strîngă recolte frumoase.

Întreaga muncă politică din aceste săptămîni trebuie să tindă spre crearea unei atmosfere generale de mobilizare a tuturor forțelor pentru succesul campaniei de recoltare, astfel ca să nu se piardă nici o oră bună de lucru. În acest scop se pot folosi cele mai variate metode: organizarea de mici brigăzi artistice care să dea spectacole pe arii sau la cămine culturale, duminica seara, la sfîrșitul lucrului; desfășurarea unei intense agitații vizuale și scrise: gazete cetățenești, afișe, lozinci, lectura ziarelor la arii etc.; expunerea unor scurte conferințe la arii, pe teme interne și internaționale și multe altele.

Paralel cu munca politică de masă, organele învățămîntului și cadrele didactice trebuie să ducă o largă muncă organizatorică de antrenare a tineretului pentru participarea efectivă la lucrările de recoltare, pentru sprijinirea activă a muncii în gospodăriile de stat, ca și pentru ajutorarea colectiviștilor și a țăranilor muncitori cu gospodărie individuală. Este necesar să se creeze condițiile necesare în vederea desfășurării acestei munci, în care studenții și elevii, în frunte cu utemiștii și pionierii, să-și aducă aportul, după puterile fiecăruia.

Un rol însemnat în această perioadă trebuie să-l aibă și exemplul muncii pe loturile individuale ale cadrelor didactice, ca și pe terenurile experimentale ale școlilor, combătîndu-se cu hotărîre practicile nejuste, ca cea de la școala din Udești, regiunea Suceava, unde terenul școlii nu este lucrat decît în timpul anului școlar, vara fiind lăsat în paragină.

Succesul campaniei de seceriș, dezmiriștit, treieriș și colectări va fi hotărît în mare măsură de felul cum se va desfășura acțiunea de antrenare a oamenilor muncii de pe ogoare în întrecerea socialistă și patriotică. Cadrele didactice au un rol de seamă și în această acțiune. Desfășurînd toate mijloacele de agitație, învățătorii și profesorii au datoria să lupte pentru mobilizarea fiecărui țăran muncitor în vederea strîngerii întregii recolte la timp și fără pierderi.

Roadele muncii pline de abnegație a cadrelor didactice, a elevilor și studenților nu vor întîrzia să se arate. Fiecare tonă de cereale culeasă pentru pîinea poporului muncitor va purta în ea și o parte din munca lor. Fiecare oră de muncă în sprijinul recoltării va însemna o contribuție în plus la lupta întregului popor pentru o viață îmbelșugată.

VACANȚĂ...

Peste 2000 de pionieri și elevi din regiunea Craiova, care au încheiat cu succes anul școlar, își vor petrece vacanța în cele opt tabere amenajate în cuprinsul regiunii.

Trenurile au și început să-i ducă spre tabere. În zilele plecării, peroanele gării sînt pline de pionieri și elevi.

În clișeu: elevi și eleve ai școlilor medii din orașul Craiova salută călduros, înainte de plecare, pe cei care i-au condus pînă la gară.

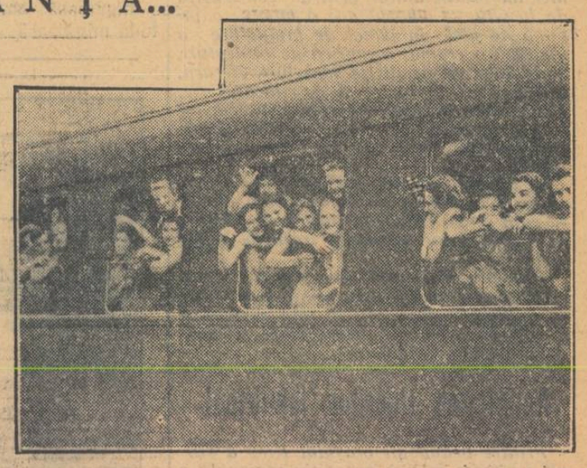

Cu pionierii la strînsul spicelor

Zeci de pionieri, elevi și utemiști din comuna Armășești, raionul Urziceni, au ieșit la cîmp pentru a da și ei o mînă de ajutor la cîștigarea bătăliei pentru strîngerea la timp a recoltei.

Lanurile pline de grîu undulesc în bătaia lină a vîntului. În mijlocul cîmpului scăldat în soare pășesc cu atenție, aplecîndu-se mereu pentru a culege spicele, grupuri, grupuri de copii. Printre ei o fetiță cam de vreo 12—13 ani. Este pioniera Ioana Dinu, una din fruntașele la învățătură ale școlii de 7 ani din satul Rădulești, comuna Armășești. A terminat cu succes clasa a V-a și acum, în timpul vacanței, se arată a fi tot atît de harnică, de sîrguincioasă ca și în timpul anului.

Pionierii și utemiștii școlii din Rădulești au dat un ajutor serios și la pregătirea și amenajarea celor patru arii din cuprinsul satului, dintre care una e patronată de către organizația de tineret. Copiii și tinerii au lucrat pentru fiecare arie lozinci, gazete de arie, au participat la pregătirea bibliotecilor volante, a panourilor etc. Ei au fost ajutați și de consătenii lor, elevi la diferite școli medii din alte localități, care acum, în vacanță, s-au întors în sat. Elevii au pregătit și o brigadă care va prezenta duminicile, la sfîrșitul zilei de muncă, scurte programe artistice.

Tinerii profesori încep munca didactică și obștească

An de an, marele detașament al oamenilor școlii din patria noastră este întărit de noile promoții de cadre didactice care părăsesc băncile instituțiilor de învățămînt, începîndu-și nobila lor muncă de educatori ai tineretului, de luminători ai maselor. Partidul și guvernul țării înconjoară cu o grijă părintească pe tinerii absolvenți, dînd o însemnătate deosebită activității lor pedagogice și obștești. Răspunzînd prețuirii ce li se acordă, absolvenții instituțiilor noastre de învățămînt se încadrează cu dragoste de muncă în slujba patriei, în slujba poporului muncitor.

Acțiunea de încadrare în școli a tinerilor absolvenți ai instituțiilor de învățămînt superior care pregătesc cadre didactice, constituie o preocupare deosebită pentru Ministerul Învățămîntului. Anul acesta, lucrările de repartizare, la care a participat tov. acad. prof. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului, s-au desfășurat într-o atmosferă însuflețită.

La consfătuirea pe care au avut-o în aula Facultății de științe juridice, tinerii absolvenți au primit cu însuflețire cuvintele rostite de acad. prof. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului, care le-a arătat frumoasele perspective ce li se deschid odată cu intrarea lor în rîndurile oamenilor școlii, în munca de instruire și educare a tinerei generații, muncă pe care fiecare din ei are posibilitatea s-o ducă în specialitatea sa, precum și în activitatea obștească. Cu aceeași căldură au întîmpinat viitorii profesorii și vorbele de îndemn ale reprezentanților C.C. al U.T.M., ai Universității „C. I. Parhon" și ai cadrelor didactice din alte instituții de învățămînt superior.

Prezentîndu-se în fața comisiilor de repartizare, tinerii absolvenți și-au manifestat cu hotărîre dorința de a merge să lucreze în mediul rural, în centrele mici pentru a duce acolo cuvîntul partidului, pentru a lupta în vederea înfloririi satelor patriei.

*

...În fața comisiei de științe naturale vine la rînd un tînăr înalt, cu fața arsă de soare.

— Ai consultat listele posturilor vacante, tovarășe? — îl întreabă președintele comisiei. Ți-ai ales școala?

— Mi-am ales-o de mult — răspunde zîmbind tînărul. Numai să nu fie ocupat postul de altcineva... E la Răzvadul de Jos, în regiunea Ploești.

Postul se dovedește liber — și tînărul Traian Focșăneanu, absolvent al Facultății de științe naturale-geografie, este repartizat îndată la școala cerută de el. De altfel, pentru tov. Focșăneanu locul unde va lucra n-a constituit vreodată o „problemă". „Sînt de la țară — spune el — și-mi place munca la țară!" Problema care l-a frămîntat tot timpul a fost aceea de a-și însuși cît mai temeinic materia, de a deveni un om de nădejde, cu o pregătire cît mai temeinică. Îndeosebi, s-a pregătit cu drag pentru munca pe lotul experimental al școlii.

Asemenea lui sînt mulți tineri, care vor să dea patriei lor cît mai mult. Ei doresc să valorifice din plin cunoștințele pe care le-au căpătat în anii de studiu. Acesta nu e un lucru întîmplător. Absolvenții noi, educați în mod just de cadrele didactice, s-au debarasat, în cea mai mare parte, de mentalitatea mic-burgheză care exista în trecut în rîndurile intelectualilor. Ei consideră plecarea la locul de muncă drept o datorie patriotică de prim rang. De pildă Ghiță Florea, absolvent al Facultății de filologie, a cerut de la bun început să lucreze în învățămînt în orice colț al țării, în domeniul specialității lui. El consideră că a da țării cadre noi, bine pregătite, a educa și forma conștiința cetățenească a generațiilor tinere este sarcina cea mai nobilă a unui profesor.

— Am venit la Facultate — spune el — avînd convingerea că, fiind profesor indiferent unde, am posibilitatea să particip din plin la construirea socialismului în patria mea. Îmi dau seama de cinstea ce o are un absolvent de a fi profesor la țară, de a lupta pentru ridicarea culturală a poporului. Nimic nu poate fi mai presus decît satisfacția morală de a lucra în specialitatea pentru care te-ai pregătit, de a participa în mod activ la opera de construire a socialismului.

Aceeași atitudine plină de hotărîre o au și tovarășii Petre Stoican, absolvent al Facultății de pedagogie, secția romînă-istorie, distins cu diploma de merit, care a cerut să fie repartizat în comuna Lupeni, regiunea Hunedoara; Lidia Gavrilescu, absolventă a Facultății de filologie din Iași, care a cerut să lucreze la școala de 7 ani din comuna Holboca, regiunea Iași și mulți alții.

La repartizarea absolvenților se poate vedea limpede cum înțeleg tinerii să răspundă sarcinilor puse de partidul și guvernul nostru în fața cadrelor didactice care lucrează în mediul rural. Acești tineri sînt conștienți de faptul că, prin munca lor, pot lua parte activă la ridicarea nivelului cultural al țărănimii muncitoare acum, cînd dezvoltării și transformării socialiste a agriculturii i se dă atîta însemnătate.

Unii dintre absolvenți sînt fii și fiice de învățători sau au mai lucrat ei înșiși în învățămînt. Printre aceștia se află și Gerda Bretz, fiică de învățători din regiunea Stalin, ea însăși învățătoare.

— Am venit la Facultate — spune ea — să mă calific, să-mi completez pregătirea pe care o am ca învățătoare. Vreau să mă întorc să lucrez în satul nostru, alături de tatăl meu.

☆

Majoritatea covîrșitoare a absolvenților au manifestat aceeași dorință fierbinte de a merge și lupta pentru luminarea țărănimii muncitoare, condamnînd cu hotărîre atitudinile negative ale celor puțini care n-au înțeles însemnătatea misiunii ce li se încredințează. Au reieșit limpede cu acest prilej lipsurile în munca educativă ale unor instituții de învățămînt superior, care n-au știut, în cursul anilor de studii, să le formeze tuturor studenților acea atitudine sănătoasă care s-a manifestat la cei mai mulți dintre ei.

Primindu-și repartizarea cu încredere în forțele lor și în ajutorul celor primi în viitoarea lor muncă, tinerii absolvenți își încordează forțele pentru îndeplinirea cu cinste a nobilei misiuni ce li s-a încredințat. În fața organelor de învățămînt și sindicale stă acum sarcina de cinste de a primi cum se cuvine pe tinerii pedagogi, de a-i înconjura cu grijă și dragoste, de a le crea toate condițiile materiale care să le asigure succesul în nobila muncă ce și-au ales.

Din experiența școlii sovietice

Tineretul se îndreaptă spre producție

Familia constructorilor de mașini-unelte din Tbilisi a fost completată anul trecut cu oameni tineri, absolvenți ai școlii medii. Într-un timp foarte scurt, fiecare din ei și-a însușit o profesiune. Frezorul Nodar Berodze, strungarul Koba Vaceișvili și alți tineri au cîștigat, prin atitudinea lor plină de rîvnă față de muncă, respectul colectivului uzinei constructoare de mașini-unelte „Kirov".

Alte zeci de tineri și tinere cu diplome de maturitate au intrat în alte întreprinderi ale orașului Tbilisi. Alexandr Zurabov a absolvit școala medie cu medalia de argint. În prezent el muncește la uzina constructoare de mașini-unelte „Ordjonikidze", sub îndrumarea renumitului frezor Levan Gokadze. El își depășește cu mult norma.

Întreprinderile din capitala Gruziei se pregătesc pentru primirea unui nou contingent de tineri absolvenți ai școlilor medii.

O excursie în colhoz

— Povestiți-ne despre colhozul unde este președinte Makar Anisimovici Posmitnii, Erou al Muncii Socialiste, deputat al Sovietului Suprem al U.R.S.S. — îl roagă de multe ori pe profesorii lor elevii școlilor din Odessa.

Pentru a răspunde cît mai deplin la rugămintea elevilor, 35 de profesori de biologie de la școlile din Odessa au organizat de curînd o excursie în vestitul colhoz „Budionii" din raionul Berezovca, regiunea Odessa, în fruntea căruia stă de 31 de ani M. A. Posmitnii.

În prealabil, pedagogii au studiat istoria colhozului. Ei au aflat că acest colhoz a fost organizat la începutul colectivizării, în anul 1924. În decursul cincinalelor colhozul s-a întărit foarte mult. În prezent el reunește 293 de gospodării și posedă 3429 hectare de pămînt roditor. Ogoarele colhozului sînt înconjurate de zone forestiere de protecție.

Colhozul „Budionii" obține recolte bogate de culturi agricole, dezvoltă creșterea animalelor de înaltă productivitate.

Veniturile colhozului sînt folosite în primul rînd pentru lărgirea gospodăriei obștești. În decursul ultimilor 7 ani, în colhoz s-au construit o casă a culturii, o școală, o casă pentru specialiști, o mare centrală electrică, 17 clădiri mari pentru nevoile creșterii animalelor. Mulți colhoznici au primit ajutor pentru construcția de locuințe. Colhozul are o moară, o fabrică de ulei, un punct de prelucrare a laptelui, o cramă, o fabrică de brînzeturi, un abator cu secții de mezeluri, fierării, ateliere de tîmplărie și de lăcătușerie. Prelucrarea nutreturilor și mulsul vacilor au fost mecanizate; s-au instalat adăpători automate și o cale de transport suspendată.

În timpul excursiei profesorii din Odessa s-au întîlnit cu pedagogii școlii locale. Aceștia le-au povestit oaspeților despre participarea lor activă la treburile colhozului.

Excursia a decurs într-un mod foarte interesant. După ce s-au reîntors la Odessa, profesorii au vorbit în fața elevilor și a oamenilor muncii despre viața și munca colhozului „Budionii".

Activitatea tinerilor tehnicieni

Printre pedagogii orașului Kiev a stîrnit un mare interes expoziția regională a creației tehnice a copiilor. Cu o deosebită atenție a fost cercetat pavilionul consacrat agriculturii.

În centrul pavilionului agricol se află macheta gospodăriei tip a unei stațiuni de mașini și tractoare. Sînt arătate în miniatură atelierele de reparații, clădirile de serviciu, cele mai noi mașini agricole. Acesta este rezultatul muncii migăloase a membrilor cercului „Mîini îndemînatice" și ai cercului de modelare a mașinilor agricole.

La expoziție este prezentată o hartă electrificată a construcțiilor hidrocentralelor de la Kuibisev, Stalingrad și Kahovca.

Obiecte foarte interesante au confecționat tinerii tehnicieni din școlile sătești. Elevul Boris Baranov, de la școala de 7 ani din Sozinovski raionul Șabolinsk, a confecționat un model al tractorului DT-54; el însuși a participat la lucrările de cîmp, muncind într-o brigadă de tractoare. Elevul Anatoli Sadakov a confecționat un model de plug sistem „Maltev".

În regiune funcționează 220 de cercuri pentru tinerii mecanizatori ai agriculturii, la care participă 4456 de elevi. Mulți dintre membrii cercurilor au lucrat anul trecut pe ogoarele colhoznice. Elevul Anatoli Prismotrovd, din clasa a X-a a școlii medii din Krugliișk, raionul Svecinsk, a condus o combină „S-4" și a strîns recolta de cereale de pe o suprafață de 300 de hectare. Lucrînd ca ajutor de combiner, elevul Vasili Resetnicov, din clasa a VIII-a a școlii medii din Svarihinsk, raionul Molotov, a cîștigat 240 zile-muncă.

Pe un panou sînt expuse fotografiile celor mai buni conducători ai cercurilor de elevi. Printre ele sînt fotografiile lui N. P. Vohmianin, A. I. Tarasova, A. L. Lobovnicova, mecanici la S.M.T. Ei i-au învățat pe mulți elevi să conducă singuri combina autopropulsată și tractorul.

Stațiunea regională a tinerilor tehnicieni, condusă de G. G. Lobes, își întărește legăturile cu tinerii tehnicieni din școlile sătești. În multe școli din satele regiunii Kirov sînt afișate placate editate de secția regională de învățămînt și de stațiunea tinerilor tehnicieni, în care se arată experiența tinerilor naturaliști.

(Din „Ucitelskaia gazeta")

Să devenim propagandiști ai metodelor înaintate

(Însemnările unui inspector)

Îmi amintesc cum, cu cîțiva ani în urmă, m-a interesat experiența profesorului F. Ravkovici, care preda istoria la școala de 7 ani din Berezovka. Tov. Ravkovici nu avea un stagiu îndelungat în muncă, dar lucra în mod creator, se pregătea temeinic pentru lecții. El folosea cu pricepere materialul din programă în scopul educației ideologico-politice a elevilor. Astfel, studiind cu copiii capitolul cu privire la istoria antică și evul mediu, el le arăta cauzele apariției religiei, dezvăluia în mod viu și priceput esența ei reacționară de clasă.

Întotdeauna asistam cu plăcere la lecțiile acestui profesor. Și cu cît asistam la mai multe lecții, cu atît mai clar deveneau pentru mine sistemul de muncă al acestui pedagog, cu atît înțelegeam mai bine cauzele succeselor sale.

Pînă la urmă am strîns un material foarte bogat, care caracteriza din toate punctele de vedere munca unuia dintre cei mai buni profesori de istorie din raion. Acest material m-a îmbogățit și pe mine. Dar esențialul era că materialul îmi aducea un serviciu de neprețuit cu prilejul inspectării altor profesori. Acum aveam un bun criteriu practic pentru aprecierea muncii lor. Mi-a devenit posibil să sugerez de îndată profesorilor cu mai puțină experiență cum să procedeze într-un caz mai dificil, bizuindu-mă pe experiența tovarășului Ravkovici.

Pe vremea aceea lucrurile nu stăteau tocmai bine cu parcelele școlare. Erau rare școlile unde puteai găsi o parcelă bine organizată. Atunci ne-a venit ideea să răspîndim în toate școlile experiența înaintată a muncii practice la biologie. Și iată-mă studiind organizarea muncii pe parcelele de experiență ale școlilor medii din Makovici și Glussk. Deoarece biologia nu era specialitatea mea, chiar de la primii pași am întîmpinat mari dificultăți. Vizitînd primăvara și vara parcela școlii medii din Glussk, admiram frumusețea planificării răzoarelor, verdeața bogată a plantelor. Dar nu știam să văd principalul — esența vieții acestui „laborator verde", valoarea didactică a experienței. Simțind aceasta am început să-l întreb amănunțit, despre toate, pe tov. Ilici, profesorul de biologie și, fără să mă rușinez, am început să învăț de la acest pedagog cu experiență. Acasă studiam cu atenție metodicile de biologie, lucrările de agrotehnică a culturilor de cîmp și de grădină. Cu vremea am putut mai ușor să înțeleg, să apreciez, să pun într-o ordine armonioasă materialul privitor la munca didactico-experimentală la biologie, desfășurată în cele mai bune școli.

Experiența studiată prin această metodă migăloasă am lămurit-o în ziarul raional. În articole au fost expuse cele mai bune procedee de organizare a lucrărilor de experiență, care au început să fie repede imitate de alte școli. În prezent, în raion nu există nici o școală care să nu aibă o parcelă de experiență.

Noi ne străduim să lămurim clar și amănunțit în presă experiența predării biologiei și a muncii cu tinerii naturaliști, să vorbim despre această experiență la diferite consfătuiri. Aceste eforturi nu se pierd în zadar. Cu fiecare an la examene încep să se vadă tot mai bine realizările în predarea biologiei.

Inspectorul poate și trebuie să studieze și să generalizeze experiența atît în specialitatea sa, cît și în celelalte discipline ale programei școlare. Dar el va putea face față acestei sarcini numai cu condiția să-și ridice necontenit nivelul ideologico-teoretic, să studieze aprofundat metodicile, să urmărească atent noutățile literaturii pedagogice și metodice, să cerceteze referatele ținute de profesori la lecțiile pedagogice, să se sfătuiască cu cadrele didactice cu experiență și să muncească împreună cu ele.

Noi procedăm tocmai în acest fel. În ultimul timp ne-am propus scopul să acumulăm, iar apoi și să popularizăm pe larg cele mai valoroase procedee de îmbunătățire a calității lecției. În legătură cu aceasta ne-a interesat în special practica interasistenței la lecții folosită în școala medie din Glussk. Aici toți pedagogii se vizitează reciproc la lecții, le analizează, notîndu-și concluziile și propunerile într-un jurnal special, recomandă colegilor cele mai bune procedee de muncă. Cu prilejul interasistenței la lecții se deschid mari posibilități pentru schimbul de experiență în interiorul școlii, pentru schimbul de idei și păreri cu privire la îmbunătățirea calității predării. Noi am studiat această formă de muncă și o vom propaga. Credem că vom găsi și alte metode de luptă pentru ridicarea calității lecțiilor. Prin cercurile pedagogice și prin comisiile pe obiecte antrenăm la studierea și mai ales la propagarea experienței înaintate întregul activ al cadrelor didactice. Am știut și mai înainte că aceste organizații pot scoate la iveală cea mai bună experiență și pot face din ea un bun al tuturor cadrelor didactice. Totuși, ele lucrau foarte slab. La ședințele lor se prezentau adeseori referate care n-aveau nici un fel de legătură cu viața școlii, iar discuțiile se desfășurau la un nivel pedagogic și metodic scăzut. Lecțiile deschise se pregăteau în grabă. Asistînd la ele, cadrele didactice nu puteau învăța nimic folositor. Ne-am întrebat cum să ajutăm cercurile pedagogice să-și îmbunătățească munca astfel încît fiecare profesor să poată folosi experiența înaintată. Și în acest caz am hotărît să aplicăm metoda încercată, cînd fiecare pedagog învață din cele mai bune exemple de muncă.

Am găsit un cerc pedagogic bine organizat — cercul pedagogic al școlii din Makovici — și am studiat minuțios experiența lui. Am constatat că cercul obține succese datorită faptului că se străduiește să aducă la cunoștință cadrelor didactice cea mai bună experiență. La școala de 7 ani din Olnițk, care face parte din acest cerc, munca educativă mergea slab. În special, aici se introduceau prea încet „Regulile pentru elevi". La cererea pedagogilor, elevii învățau pe de rost diferite puncte ale „Regulilor", dar continuau să se poarte rău. Cercul pedagogic a hotărît să ajute școala. La școala din Makovici, unde se acumulase o bună experiență în munca de educare a elevilor, s-a organizat o ședință a cercului pedagogic consacrată acestei probleme. Cadrele didactice ale școlii din Olnițk, ca și pedagogii altor școli, au ascultat la această ședință referate teoretice și au avut prilejul să cunoască experiența practică valoroasă a pedagogilor de la școala din Makovici. După aceasta, conducătorii și activul cercului au acordat ajutor permanent școlii din Olnițk în crearea unui colectiv de elevi bine închegat, în întărirea disciplinei. Pînă la urmă s-au obținut rezultate pozitive.

În general, acest cerc pedagogic pune la ordinea de zi numai problemele care decurg din practica muncii școlii și care îi preocupă în cel mai înalt grad pe pedagogi. De exemplu, cercul a acordat un ajutor însemnat învățătorilor care predau în școlile cu două posturi sau cu un singur post. Pentru acești învățători s-au citit o serie de referate, a fost organizată asistarea la lecții deschise. În special a fost studiat în mod aprofundat sistemul de predare al învățătoarei N. Kurolenea, care avea o interesantă experiență de muncă concomitent cu cîteva clase.

Cercul pedagogic organizează regulat expoziții de caiete și lucrări ale elevilor, de material didactic etc. Aceste expoziții le aduc cadrelor didactice un mare folos. Astfel, după organizarea expoziției de caiete pedagogii tuturor școlilor au început să fie mai exigenți față de caietele elevilor lor, să urmărească cu mai multă strictețe ortografia și perfecționarea caligrafiei.

La îmbunătățirea muncii instructiv-educative contribuie foarte mult și buletinul „Pentru educația comunistă", editat de cercul pedagogic, în care cadrele didactice își împărtășesc experiența lor cu privire la munca educativă.

După ce am analizat activitatea cercului pedagogic din Makovici, am hotărît s-o aducem la cunoștința tuturor celorlalte cercuri din raion. La una din ședințele responsabililor de cercuri pedagogice, la propunerea noastră, responsabila cercului din Makovici, tov. Kurolenea, a ținut un referat amănunțit despre munca cercului. Apoi, împreună cu cabinetul pedagogic, am organizat un seminar al responsabililor de cercuri și al conducătorilor de școli chiar la sediul cercului din Makovici, unde s-a analizat amănunțit întreaga muncă a acestuia. Aceasta n-a întîrziat să dea rezultate pozitive. Activitatea cercurilor pedagogice din raionul nostru s-a înviorat foarte mult.

V. VINEL
Inspector școlar
al secției de învățămînt
din raionul Glussk

(Din „Ucitelskaia gazeta").

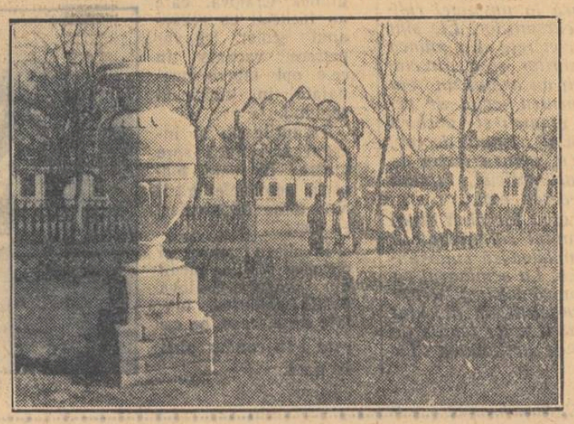

Grădinița de copii a colhozului „Luptătorul Roșu" din Cuban

Munca din afara clasei

Școala sovietică educă oameni conștienți, culți și instruiți, patrioți sovietici înflăcărați. Ea cultivă la elevi o înaltă conștiință socială, năzuința fierbinte de a-și sluji cu cinste și devotament patria, de a participa în mod activ la construirea comunismului.

În rezolvarea sarcinilor educative care stau în fața școlii are o mare însemnătate munca din afara clasei cu elevii, organizarea cercurilor tehnice și pe materii, desfășurarea diferitelor activități de masă. Un loc dintre cele mai importante în această muncă îl ocupă educația politică a școlarului. Discuțiile, referatele și lecțiile cu teme politice, festivitățile legate de sărbătorile revoluționare, cunoașterea de către elevi a celor mai importante evenimente din țară, a vieții din țările de democrație populară — toate acestea îi educă pe elevi în spiritul comunismului, le formează conștiința datoriei sociale.

În fiecare sîmbătă, elevii din clasa a X-a a școlii noastre făceau pe rînd scurte comunicări consacrate celor mai importante evenimente petrecute în țară și peste hotarele ei.

În unele clase, cu prilejul prezentării informațiilor politice s-a folosit filmoscopul. Aceasta făcea ca informațiile să fie mai interesante și să aibă mai multă putere de convingere.

Sărbătorile revoluționare constituie un mare și fericit eveniment în viața școlii. La pregătirea și desfășurarea lor participă toate clasele. În zilele de sărbătoare se organizează matinee pentru elevii din clasele elementare și serate pentru elevii din clasele superioare. Membrii cercului literar și echipele de artiști amatori pregătesc montaje muzical-literare, concerte, spectacole.

Printre formele variate ale muncii în afara clasei una dintre cele mai preferate de școlari este redactarea gazetei de perete. Adevărat organizator al colectivului de elevi, gazeta de perete constituie un mijloc de dezvoltare a criticii și autocriticii în rîndurile școlarilor, mobilizează opinia publică în jurul diferitelor fapte din viața claselor, contribuie la îmbunătățirea muncii instructiv-educative, ridică nivelul la învățătură și disciplina elevilor.

Gazetele de perete de clasă se redactează odată la două săptămîni. Ele arată laturile pozitive și scot la iveală lipsurile în activitatea colectivului clasei, îndreaptă ascuțișul criticii împotriva atitudinii neconștiincioase a unor elevi față de datoriile lor școlare și sociale.

O interesantă gazetă de perete a apărut în timpul anului școlar, în clasa a VII-a „B". Ea a fost închinată studierii limbii ruse. Gazeta cuprindea citate din Lenin despre marea limbă rusă, articole despre scriitorii clasici și cei sovietici, note ale elevilor, în care ei își împărtășeau experiența de studiere a limbii ruse. Bine redactată și cu un conținut bogat, gazeta a avut o mare influență educativă asupra elevilor din clasa a VII-a. Observațiile pline de spirit, caricaturile prietenești, versurile satirice de la colțul humorului înviorează gazetele de perete, le fac foarte eficiente.

În organizarea muncii educative are o importanță extrem de mare lectura literar-artistică și citirea cărților de popularizare a științei. O citire expresivă și emoționantă constituie un minunat mijloc de a aduce pînă la conștiința elevilor o idee valoroasă din punct de vedere educativ, de a le cultiva dragostea și gustul pentru expresiile artistice. Străduindu-se să trezească interesul copiilor pentru carte, mulți pedagogi ai școlii au organizat citirea cu glas tare a diferitelor capitole sau fragmente din cărți, au povestit elevilor despre conținutul lor, le-au arătat ilustrații, folosind în acest scop lampa de proiecție.

În școală sînt organizate 20 de cercuri — pe obiecte și de artiști amatori. Scopul acestor cercuri este nu numai de a lărgi și adînci cunoștințele dobîndite de elevi la lecții, ci și de a da o orientare justă aptitudinilor, înclinațiilor și intereselor elevilor, de a le cultiva dragostea pentru muncă și a-i pregăti pentru viitoarea activitate practică. De o popularitate deosebită se bucură cercurile tehnice, conduse cu succes de profesoarele P. L. Medvedeva și N. P. Fedorova.

Fiecare cerc cuprinde cîteva grupe diferite: de constructori, modeliști, fotografi. Elevii au confecționat numeroase piese pentru aparatele de fizică necesare la demonstrarea experiențelor și la lucrările de laborator.

De o mare popularitate se bucură în mijlocul elevilor serile literare. În școală s-au organizat seri închinate vieții și operei lui A. N. Ostrovski, N. A. Nekrasov și M. I. Lermontov. Pregătite cu ajutorul profesorilor R. P. Onicenko și V. V. Rigalova, aceste seri au avut un program variat. Elevii au declamat versuri și au citit fragmente din operele scriitorilor și poeților, au cîntat cîntece pe versurile acestora, și-au împărtășit impresiile despre cărțile preferate.

În anul care a trecut noi am aplicat pentru prima oară metoda subordonării întregii munci din afara clasei, pe o anumită perioadă, unei singure teme generale. Au fost alese teme care au o mare importanță educativă și reprezintă un complex întreg și multilateral: „Lupta pentru pace", „Țara noastră", „Orașul nostru". La aceste teme au lucrat cercurile de istorie, dramatic și literar.

Iată, de exemplu, cum ne-am pregătit pentru tema „Orașul nostru". Unii membri ai cercului de istorie au studiat viața și activitatea lui V. I. Lenin, V. V. Kuibișev, M. V. Frunze, A. M. Gorki în perioada cît au trăit ei la Samara. De asemenea, au studiat materialele despre mișcarea revoluționară din orașul Samara. Alții au strîns pentru vitrina specială fotografii și tăieturi din ziare și reviste, care caracterizează Samara în trecut și orașul Kuibișev în prezent. Membrii colectivului de redacție au redactat un număr special al gazetei de perete, iar echipa de artiști amatori a prezentat un program interesant, care cuprindea cîntece și versuri închinate orașului, activiștilor săi, trecutului, prezentului și viitorului său.

Această seară a avut pentru școlari o mare importanță. Ea a constituit nu numai un mijloc de educare a sentimentelor patriotice, a dragostei și mîndriei elevilor pentru orașul natal, ci le-a dat și multe deprinderi folositoare — de muncă colectivă, de cercetare a izvoarelor, de sintetizare a materialului obținut. Această seară a lărgit orizontul cunoștințelor elevilor, a contribuit la dezvoltarea gustului lor estetic — ei au pregătit cu propriile lor mîini o expoziție artistică, au alcătuit singuri programul concertului.

Școala poate obține succese serioase în educația copiilor numai în cazul cînd găsește un sprijin permanent în familie, în cazul cînd ea ajută părinților să-și însușească cunoștințele pedagogice. Colectivul nostru pedagogic desfășoară o muncă intensă în rîndurile părinților, îi înarmează cu cunoștințele pedagogice necesare, îi ajută să învingă greutățile în educația copiilor.

Adunările cu părinții pe clasă și pe școală, munca cu activul comitetului de părinți, vizitarea familiilor elevilor, organizarea unor lecții cu teme pedagogice — toate acestea întăresc colaborarea dintre școală și familie, determină unirea eforturilor acestora în munca de educare comunistă a copiilor.

Folosind diferitele forme de muncă comună cu organizațiile de comsomol și de pionieri, sprijinindu-se pe ajutorul părinților, organizîndu-și în mod creator activitatea lor instructiv-educativă, pedagogii școlii vor reuși să facă față cu succes acestei sarcini nobile și pline de răspundere.

P. MERENKOV

Convorbiri despre amabilitate și politețe

Cum putem cultiva la elevi deprinderi de conduită civilizată în școală, în locurile publice, în viața de toate zilele?

Colectivul școlii noastre a început de mult să reflecteze asupra acestor probleme. Atenția ne-a fost atrasă mai ales de elevii din clasele a V-a. Veniți din diferite școli, ei se deosebeau de masa elevilor prin faptul că erau adesea obraznici, impertinenți. Aveai impresia că n-au auzit vreodată nici despre „Regulile pentru elevi", nici despre ordinea ce trebuie respectată în școală. Elevii din aceste clase aveau nevoie de măsuri educative speciale. De aci a apărut necesitatea muncii de educare a elevilor în spiritul politeței, al amabilității, al deprinderilor de purtare civilizată.

Inițiatoarea acestei munci a fost diriginta clasei a V-a, Nina Stepanovna Kicighina. Ea a organizat cîteva convorbiri cu elevii asupra acestor teme.

Cu cîteva zile înainte de prima convorbire, ea a dat elevilor următoarea temă:

— Citiți cu atenție și gîndiți-vă bine asupra punctelor 13 și 14 din „Regulile pentru elevi". Pregătiți-vă să povestiți despre voi și despre atitudinea voastră față de cei mai mari, precum și față de colegi, despre conduita colegilor voștri în școală și acasă.

Dîndu-și seama că elevii încă nu știu să critice lipsurile colegilor și lipsurile proprii, Nina Stepanovna i-a ajutat să se pregătească pentru convorbiri. Ea le-a recomandat să citească fragmente din romanele „Tînăra Gardă" de A. Fadeev și „Vasioc Trubaciov și tovarășii săi" de Oseeva, în care se descrie atitudinea celor tineri față de cei în vîrstă.

Prima discuție a început cu un scurt cuvînt de introducere rostit de profesoară. Apoi, după unele ezitări, au început să vorbească și copiii. Punctul 13 din „Regulile pentru elevi", în care se arată că fiecare elev este dator să fie politicos cu cei în vîrstă, să se poarte modest în școală, pe stradă și în localurile publice, a atras în mod deosebit atenția lor. Copiii au recunoscut că nu toți elevii din clasa lor respectă această cerință, i-au numit pe cei care nu se poartă bine, și-au reamintit unele cazuri de atitudine grosolană față de personalul de îngrijire, față de colegi. Au dat ca exemplu elevi buni și politicoși, care întotdeauna îi salută pe oamenii mai în vîrstă, le cedează locul. De la acești copii trebuie să învățăm ce este politețea — spuneau ei. Și-au amintit cît de frumos se purta Oleg Cosevoi cu copiii, ce politicos se purta cu oamenii mai în vîrstă, cît de drăgăstos era față de mama și de bunica lui.

Diriginta clasei a făcut bilanțul celor discutate:

— Grosolănia și nepolitețea sînt însușiri foarte rele. Trebuie să ne descotorosim de ele. Dar cum să facem aceasta? Tocmai despre acest lucru vreau să vă povestesc.

Copiii au ascultat cu mare atenție expunerea profesoarei. Aceasta le-a arătat cum trebuie să se poarte în societate, aparînd cinstea școlii, respectînd regulile conviețuirii socialiste. Știm — le-a spus ea — că de multe ori elevii noștri sînt grosolani și nepoliticoși nu pentru că ar fi așa de la natură, ci pur și simplu din cauză că nu cunosc regulile conviețuirii socialiste, că le lipsesc deprinderile unei conduite civilizate.

Nina Stepanovna s-a oprit amănunțit asupra următoarelor probleme: „Cum trebuie să salutăm?", „Cum trebuie să ne comportăm cu oamenii în vîrstă?" Ea le-a povestit elevilor cum trebuie salutați părinții, frații și surorile mai mari, profesorii și colegii, cum să se comporte cu oamenii mai în vîrstă, cu persoanele necunoscute și le-a arătat cum trebuie făcute în practică toate acestea, ce expresii trebuie folosite în toate cazurile. După aceea le-a propus copiilor să repete singuri totul.

Elevii au arătat cu plăcere cum vor saluta de acum înainte pe oamenii mai în vîrstă, cum le vor mulțumi pentru diferite servicii etc. O parte din ei au declarat cu căldură că de acum înainte se vor purta așa cum i-a învățat Nina Stepanovna. Dintre ceilalți, unii au tăcut, iar alții au spus fără prea multă tragere de inimă: „Și noi vom face la fel".

Educarea unor deprinderi și obiceiuri civilizate este o muncă grea și migăloasă. Chiar și după această discuție mulți dintre elevi nu se hotărau să spună nici măcar în clasă „mulțumesc" sau „poftim". Cu atît mai mult nu foloseau aceste expresii acasă, în familie.

Peste două săptămîni, Nina Stepanovna a organizat o nouă discuție despre politețe și amabilitate. Discuția a fost foarte sinceră. S-a constatat că o parte din elevi au început să întrebuințeze cuvintele „mulțumesc" și „poftim", că unii din ei spun acasă părinților și fraților „bună dimineața", „noapte bună". Dar majoritatea elevilor se „lenevește" să pronunțe astfel de cuvinte.

Pe baza unor exemple din viață și din cărți, profesoara le-a arătat copiilor că a fi civilizat și politicos este un lucru foarte frumos, iar de ceea ce este frumos nu trebuie să ne fie rușine, căci această rușine este mincinoasă și trebuie s-o înlăturăm.

Apoi profesoara a continuat discuția oprindu-se asupra unui alt punct din „Regulile pentru elevi" și anume asupra aceluia care spune că fiecare elev este dator să fie politicos cu oamenii mai în vîrstă.

— Ce înseamnă a fi politicos cu oamenii mai în vîrstă? — a întrebat ea. Aceasta înseamnă să nu-l întrerupi nici o dată pe cel ce vorbește, să asculți cu atenție tot ce spune. Nu te amesteca în discuțiile persoanelor mai în vîrstă dacă nu ești întrebat. Iar dacă vrei să spui ceva, cere voie: „Ivan Alexandrovici, permiteți-mi să spun și eu ceva". Vorbește numai despre ceea ce știi. Străduiește-te să vorbești clar și corect, chibzuiește asupra fiecărei fraze...

În cadrul aceleiași discuții, Nina Stepanovna a arătat ce înseamnă să te porți civilizat la masă, a vorbit despre regulile generale de conduită în localurile publice. Elevii, ca și mai înainte, au repetat toate aceste reguli.

Clasa a hotărît să urmărească în comun ca toți elevii să respecte regulile de politețe și amabilitate. Elevii au hotărît să scrie în ziarul de perete al clasei și să vorbească la adunările clasei despre felul cum vor fi îndeplinite aceste reguli.

Discuția următoare — a treia la număr — a fost consacrată punctului 17 din „Regulile pentru elevi", care spune că fiecare elev este dator să asculte de părinți, să le dea ajutor, să aibă grijă de frații și surorile mai mici.

Organizarea acestor discuții, reamintirea permanentă a regulilor de conduită, discutarea tovărășească a greșelilor elevilor, notițele publicate în gazeta de perete n-au întîrziat să influențeze întreaga purtare a copiilor. Primii care au observat acest lucru au fost părinții. Într-o zi a venit la școală mama elevei Galea, din clasa a V-a, să afle cum se poartă fetița la școală.

— De la o vreme văd că a devenit foarte bună și la locul ei, mereu vrea să-mi intre în vorbă: — „Mamă, lasă-mă să spăl dușumeaua!" „Mamă, tu odihnește-te, iar eu o să fac treabă" — spune ea mereu. Cînd se ridică de la masă, îmi mulțumește. Ne salută politicos în fiecare seară, cînd pleacă la culcare și în fiecare dimineață, cînd se scoală. N-am mai putut răbda și i-am spus: „Ia ascultă, fetiță dragă, n-ar fi oare bine să trec pe la școală să-i întreb pe profesori cum înveți și cum te porți?" Îmi închipuiam că se va speria—dar nu, nimic asemănător. „Du-te — mi-a spus ea — n-ai să auzi nimic rău nici despre mine, nici despre toată clasa noastră. La noi acum toți caută să fie politicoși și amabili...."

Experiența profesoarei Kicighina a devenit de multă vreme un bun al întregului colectiv. Educarea elevilor în spiritul politeței și al amabilității se desfășoară acum în școala noastră în toate clasele și fiecare profesor, fiecare diriginte aduce ceva nou și propriu în această muncă.

Învățătoarea Natalia Ivanovna Trufanova a organizat cu elevii săi din clasa I-a următoarele discuții cu privire la „Regulile pentru elevi": „De azi înainte să spunem „mulțumesc". „E bine să fii politicos". „Să ascultăm de părinți". Discuția cu tema „De azi înainte să spunem „mulțumesc" a început cu citirea povestirii „Cuvîntul fermecat" de Oseeva. Natalia Ivanovna i-a întrebat pe copii dacă întrebuințează acest cuvînt, le-a povestit cînd trebuie să-l spună, le-a explicat de ce are el o putere fermecată.

În cadrul discuției cu tema „E bine să fii politicos" Natalia Ivanovna le-a citit copiilor povestirea „Bătrînica" (din cartea „Limba maternă"). În încheiere ea a subliniat că și „Regulile pentru elevi" le cer acestora să fie politicoși, amabili și prevenitori față de persoanele mai în vîrstă.

Tematica și conținutul discuțiilor se modifică în funcție de vîrsta elevilor. Învățătoarea T. N. Iudina, care predă la clasa a IV-a, a organizat în primul semestru discuții cu temele: „Despre politețe și sinceritate" și „Fii sprijin pentru omul bătrîn, nu-i asupri pe cei mai mici, cedează locul bolnavului și invalidului". Pentru discuții au fost alese exemple din viața clasei și din „Pionierskaia Pravda".

O muncă mai temeinică de formare a deprinderilor de politețe și amabilitate se desfășoară începînd cu clasa a V-a. Acest lucru se datorește necesității unor cerințe unice față de elevii veniți din diferite școli. Astfel, diriginții E. F. Somkinaș și T. N. Kobkova au organizat discuții cu temele: „Pionierul este un exemplu pentru toți copiii" și „Despre prietenie și colegialitate".

Diriginta clasei a VII-a, M. G. Ivanova, a organizat discuții cu temele „Apără cinstea școlar" și „Comsomoliștii — detașamentul înaintat al tineretului sovietic". Ea s-a oprit în mod deosebit asupra problemelor privitoare la purtarea civilizată. A. M. Merinova, discutînd cu elevii de clasa a VIII-a asupra temelor „Chipul moral al tînărului sovietic" și „Cum trebuie să fie un comsomolist", a subliniat că politețea și amabilitatea constituie trăsături necondiționate ale comsomolistului.

În gazetele de perete ale claselor apar periodic notițe: „Care este atitudinea noastră față de oamenii mai în vîrstă", „Cum salutăm", „Vanea N. continuă să se poarte grosolan" etc.

Elevii din clasele superioare vorbesc în mod autocritic despre lipsurile în purtarea și atitudinea lor față de oamenii mai în vîrstă, caută să-și formeze trăsăturile omului sovietic, trăsături de caracter leniniste.

Toți diriginții din școala noastră organizează în mod sistematic asemenea discuții, formîndu-le elevilor deprinderi și obișnuințe de conduită civilizată.

N. BRITOV
director de studii la școala medie din
Verhni-Bulaisk, raionul Ceremhovo,
regiunea Irkutsk

(Din „Ucitelskaia gazeta").

După încheierea unui an de muncă

Prof. univ. Gh. Mihoc
membru corespondent al Academiei R.P.R., decanul Facultății de matematică și fizică din București

De la an la an, rezultatele examenelor la Facultatea de matematică și fizică a Universității „C. I. Parhon" arată un progres însemnat. In anul acesta, în sesiunea din iunie s-au prezentat la examene 98% dintre studenții facultății. Procentul promovaților a crescut cu 7% față de anul trecut. A crescut de asemenea numărul studenților care au promovat toate examenele cu calificativele „foarte bine" și „bine". In anul I intră în această categorie 72% din totalul promovaților, în anul II 80%, în anul III 80%, iar în anul IV 67%.

Aceste cîteva date statistice în legătură cu rezultatul examenelor de curînd terminate ne dau prilejul să facem unele reflecții asupra organizării procesului de învățămînt din Facultatea de matematică și fizică.

Factorul cel mai important pentru buna pregătire a studenților îl constituie cunoștințele și calitățile pedagogice ale profesorului și ale celorlalte cadre didactice, care îl ajută în munca lui (asistenți, preparatori etc.).

Printre profesorii Facultății se numără o serie de oameni de știință de valoare ridicată în domeniul lor de specialitate. 16 dintre ei sînt membri titulari sau corespondenți ai Academiei R.P.R. Mulți sînt laureați ai Premiului de Stat. Activitatea științifică a acestor profesori se manifestă prin numeroase lucrări științifice publicate, prin participarea lor la diferite sesiuni științifice din țară și străinătate etc. Ei aduc o contribuție esențială la progresul științei în țara noastră.

Am început cu activitatea științifică pentru că în învățămîntul superior ea este inseparabil legată de activitatea didactică. Acum cîțiva ani apăruse în practica învățămîntului superior o idee, la care din fericire s-a renunțat repede. Anume, se credea că pentru buna funcționare a învățămîntului superior este suficient ca profesorul să-și explice cursul clar, pe înțelesul tuturor studenților, și că munca lui științifică este un accesoriu care nu se leagă de activitatea didactică — ba mai mult chiar, că de multe ori îi poate dăuna. Această idee era susținută de argumentul că savantul s-ar depărta, prin preocupările lui, din ce în ce mai mult de practica pedagogică, pe cînd cel care nu este absorbit de munca științifică poate să se dedice în întregime învățămîntului.

O asemenea concepție este indiscutabil greșită.

Pe primele trepte ale învățămîntului desigur că cea mai mare importanță o prezintă metoda de predare. Acolo fiind vorba de cunoștințe clasice, cu caracter elementar, nu se pot pune probleme importante din punct de vedere științific, deci nu este neapărat necesar ca profesorul să desfășoare o activitate științifică proprie. Este îndeajuns ca el să stăpînească cu autoritate minimul de cunoștințe pe care trebuie să le transmită elevului și să reușească să facă acest lucru.

La Facultatea de matematică și fizică se formează însă viitorii oameni de știință în domeniul fizicii și matematicii. Spre deosebire de institutele pedagogice care pregătesc profesori pentru învățămîntul mediu, Facultatea noastră are rolul de a forma viitoarele cadre de cercetători și de specialiști în fizică și matematică. Se înțelege de la sine că, în asemenea condiții, activitatea științifică creatoare a profesorului încetează de a mai fi indiferentă. Dimpotrivă, ea stă pe primul plan. Specialiști de înaltă calificare științifică în domeniul fizicii nucleare, de pildă, nu se pot forma decît în preajma unui om de știință de valoare recunoscută în acest domeniu. Modul cum se organizează o experiență și se întreprinde o cercetare nu se poate învăța decît de la un maestru deprins să facă acest lucru. La fel stau lucrurile și în domeniul matematicii. Specializarea studenților în diferite ramuri nu poate fi făcută decît de matematicieni la curent cu descoperirile științifice din specialitatea lor.

Dar mai există și un alt argument pentru care profesorii din învățămîntul superior trebuie să se ocupe intens cu munca științifică. In ultimii ani, asistăm la o evoluție rapidă a științei. Matematica și fizica au făcut în ultimele decenii progrese remarcabile. Profesorul care nu este în curent cu toate cuceririle importante ale științei din domeniul lui riscă să predea un curs învechit, lipsit de actualitate.

Se explică astfel pentru care motiv în Universitatea „C. I. Parhon" se pune un preț cu totul deosebit pe activitatea științifică a cadrelor didactice.

Strîns legată de această activitate este munca depusă de studenți în cercurile lor științifice. In Facultatea de matematică și fizică au funcționat anul acesta 11 cercuri științifice, sub conducerea directă a profesorilor șefi de catedră. La sesiunea cercurilor științifice ale Universității „C. I. Parhon" facultatea noastră a prezentat 20 de comunicări reprezentînd cercetări originale ale studenților fruntași la învățătură. Studenții Bagdasar Alexandra, Teleman Silviu, Ionescu Nicolae, Dranca Petre și Mumuianu Duna au fost premiați la conferința cercurilor științifice studențești pe Capitală. Au fost studenți ca S. Teleman, C. Foiaș, M. Stoka, S. Ciully și alții care încă de pe băncile Universității au făcut descoperiri științifice importante, publicate în revistele de specialitate ale Academiei R.P.R. Aceasta dovedește că Facultatea noastră merge pe un drum bun, pregătind cadre de cercetători valoroși în domeniul fizicii și matematicii.

O deosebită atenție a dat facultatea pregătirii aspiranților. Știința românească, pusă în slujba construirii socialismului, are nevoie de numeroase cadre de specialiști bine pregătiți în domeniul lor de activitate. Institutia aspiranturii, nou creată în țara noastră, contribuie în cea mai mare măsură la pregătirea specialiștilor de înaltă calificare științifică de care țara are nevoie.

Sub conducerea profesorilor facultății lucrează în cadrul acesteia sau al Academiei R.P.R. numeroși aspiranți, dintre care unii au trecut toate probele pentru a obține titlul de candidat în științe. Astfel, în acest an și-au susținut dizertația pentru a deveni candidați în științele fizico-matematice următorii aspiranți: St. Gheorghiță, cu lucrarea „Contribuții la studiul mișcărilor în medii poroase" (conducător științific prof. Caius Iacob); T. Liscu, cu lucrarea „Aplicarea problemei momentelor în statistica matematică" (conducător științific prof. Gh. Mihoc); N. Cristescu, cu lucrarea „Asupra unor probleme de dinamică din teoria plasticității" (conducător științific acad. Gr. Moisil); R. Cristescu, cu lucrarea „Operatorul produs în spațiile lineare semi-ordonate și aplicațiile sale" (conducător științific acad. S. Stoilov); C. Andreian, cu lucrarea „Suprafețe riemanniene normal-exhaustibile" (conducător științific acad. S. Stoilov); I. Singer, cu lucrarea „Rezolvarea problemei unicității polinomului de cea mai bună aproximație pentru spații Banach oarecare" (conducător științific acad. S. Stoilov).

Prin numărul mare al absolvenților tuturor probelor de aspirantură, Facultatea de matematică și fizică din București se înscrie în rîndul facultăților fruntașe din țară în munca dusă cu aspiranții. Dar și mai îmbucurător decît numărul mare de aspiranți pentru prima oară pregătiți în țara noastră este calitatea dizertațiilor lor de diplomă. Toate lucrările se referă la probleme de actualitate din domeniul științei, la soluționarea cărora aspiranții au adus interesante contribuții originale. Fiecare dintre ei a publicat mai multe note și memorii în revistele de matematică ale Academiei R.P.R. Fiecare a dovedit că este un cercetător avînd cunoștințe tehnice în specialitatea lui și mînuind cu siguranță metodele moderne ale matematicii. Nădăjduim că acești absolvenți ai aspiranturii vor continua mai departe munca lor de creație științifică, contribuind la ridicarea prestigiului școlii matematice din țara noastră.

S-au înregistrat rezultate bune și la examenul de stat. Acesta fiind ultimul examen pe care-l dă studentul la facultate, este menit să arate cunoștințele de ansamblu pe care și le-a însușit și posibilitatea lui de a pune în aplicare, în producție, aceste cunoștințe. De aceea, la examinare trebuie să se pună puțin preț pe amănunte și pe cunoștințele bazate pe memorie, pe care candidatul le are în timpul examenului, însă după puțină vreme le uită. Interesează nivelul general științific, fondul general de cunoștințe, posibilitățile de gîndire și orientare cu care va intra absolventul în producție.

Privit din acest punct de vedere, rezultatul examenului de stat din anul acesta la Facultatea de matematică și fizică poate fi considerat mulțumitor. Din cei 70 de candidați la secțiile de fizică și matematică au fost respinși numai 7, adică un procent de 10%. Absolvenții au dovedit că sînt suficient de bine pregătiți în domeniul lor de specialitate pentru a acționa cu folos în producție.

Rezultatele bune pe care le-a obținut în acest an universitar Facultatea de matematică și fizică din București se datoresc și faptului că studenții au avut la îndemînă mai multe manuale și cursuri după care să învețe. Pînă în anul 1944, literatura românească în domeniul fizicii și matematicii era extrem de săracă. Nu existau în limba română pentru studiul matematicii și fizicii decît manuale pentru învățămîntul mediu. Pentru învățămîntul superior nu apăruseră decît cîteva cărți, de mult epuizate, ca de exemplu tratatul de teoria funcțiilor al lui David Emmanuel.

Astăzi, după o muncă de cîțiva ani, această lipsă e pe cale de dispariție. Editura tehnică, prin numărul mare de tratate de specialitate traduse din limba rusă, a pus la dispoziția studenților un vast material științific. De asemenea, este în mare progres literatura originală de matematică și fizică. In ultimii ani au apărut cărți de matematică și fizică de autori români, care oferă studenților posibilități largi de informare, depășind nevoile curente pentru examene. Mai trebuie să adăugăm că aspiranții și studenții care nu se limitează la cursurile predate la facultate au la îndemînă cărți scrise în limba română, la un înalt nivel științific, care au apărut și apar mereu în Editura Academiei R.P.R. Astăzi se poate afirma că studenții nu mai duc lipsă de cărți în limba română pentru studiul matematicii și fizicii în învățămîntul superior.

Incheind un an de eforturi rodnice, cadrele didactice și studenții facultății se pregătesc pentru o nouă etapă de muncă în viitorul an universitar, pentru noi succese în activitatea didactică și științifică.

Discuții

Cum am întărit colectivul de elevi

In munca mea ca dirigintă a clasei a VII-a, problemele educative au ocupat un loc important. Am înțeles că numai preocupîndu-mă de aceste probleme voi putea crea în clasă o atmosferă de muncă sîrguincioasă, neîntreruptă, voi putea crea condiții pentru buna însușire a cunoștințelor și dezvoltarea multilaterală a elevilor, pentru educarea lor ca viitori cetățeni de ispravă ai țării.

Știam că o cale sigură pentru obținerea succesului în educația elevilor este închegarea colectivului clasei. Și în anii trecuți am încercat să creez un asemenea colectiv, dar n-am folosit întotdeauna mijloacele cele mai juste pentru a ajunge la aceasta. Socoteam, în mod greșit, că simpla activitate cot la cot a elevilor este suficientă pentru realizarea unui colectiv închegat. Această problemă a fost ridicată și în articolul „Despre organizarea colectivului de elevi" publicat în nr. 325 din 1 iulie al „Gazetei învățămîntului", articol care a deschis de fapt această discuție.

Aș vrea să arăt pe scurt cum am rezolvat eu această problemă. Insăși practica, viața mi-au arătat că greșesc. Deși învățau în aceeași clasă, elevii dădeau dovezi de individualism, trăgeau fiecare în altă parte. Mi-am dat seama atunci că am neglijat o problemă esențială în organizarea colectivului de elevi — și anume aceea de a crea în clasă năzuințe comune, unitate de vederi, solidaritate, tovărășie, simțul de răspundere față de faptele tovarășilor, dorința vie ca toți membrii colectivului să devină elevi buni la învățătură și disciplinați și, ceva mai mult decît dorința, participarea activă la aceasta, contribuția directă, efectivă a fiecărui elev la creșterea continuă și la apărea prestigiului clasei, la ridicarea nivelului ei la învățătură și la disciplină.

O clasă unde unii elevi manifestă dezinteres față de învățătura colegilor, unde se manifestă egoismul, nepăsarea față de tovarăși nu poate constitui niciodată un colectiv închegat. Constientă de acest fapt, în anul școlar trecut mi-am pornit cu încredere munca de dirigintă, hotărîtă să fac tot ce-mi stă în putință pentru a combate aceste lipsuri, pentru a crea în clasa mea un adevărat colectiv de elevi.

Experiența mi-a arătat că în dezvoltarea spiritului colectiv există cîteva trepte. La început însăși activitatea comună de zi cu zi a elevilor a creat la aceștia conștiința încadrării într-un colectiv. Aceasta a fost însă numai începutul. Treptat, cerințele pe care le-am adresat întregii clase, apelul la contribuția tuturor pentru îndreptarea unei situații sau pentru traducerea în fapt a unei inițiative au întărit în conștiința fiecărui elev sentimentul încadrării lui în colectiv. Aprecierea pozitivă sau negativă cu privire la rezultatele muncii clasei i-a făcut pe elevi să trăiască împreună aceleași mulțumiri și necazuri, să simtă fiecare răspunderea pentru felul cum s-au adus la îndeplinire sarcinile.

In dezvoltarea spiritului colectiv al elevilor are o mare însemnătate activitatea îndreptată spre un scop anumit, pe care o desfășoară ei în cadrul cercului organizat pe clasă. Elevul se simte din ce în ce mai legat de tovarășii din clasă prin răspunderea față de îndeplinirea unor sarcini speciale: grija pentru materialul didactic, pentru gazeta de perete, pentru aspectul exterior al clasei, pentru ordine și curățenie etc. Grupele de elevi care au de îndeplinit aceleași sarcini constituie mici colective legate prin activitate comună. Acolo, în grupă, se dezvoltă o strînsă colaborare, ajutorul reciproc, tovărășia, prietenia.

Am căutat, treptat, să antrenez elevii în acțiuni mai largi, în care să fie cuprinși toți. Așa, de pildă, am mobilizat elevii la confecționarea materialului didactic, am organizat sezători cu programe artistice variate etc.

Muncind împreună pentru realizarea unui scop comun, elevii mei s-au apropiat mult unul de altul, au căpătat încredere în forțele lor proprii, în forțele tovarășilor lor, au simțit că este necesar să se ajute unul pe altul pentru a obține succese mai mari. Exemplul celor mai activi și cu mai multă inițiativă i-a stimulat pe cei cu mai puțină inițiativă. De unde la început unii mai spuneau „nu pot", „nu mă pricep să fac cutare treabă", spre sfîrșitul anului școlar n-am mai auzit asemenea afirmații. Elevii porneau cu mai multă încredere la acțiunile organizate în școală, știind că nu sînt singuri, ci că vor fi ajutați de tovarășii lor. Pe măsură ce se lega mai strîns colaborarea, se dezvolta spiritul colectiv, creșteau încrederea, curajul, optimismul fiecărui elev, creșteau stima și respectul reciproc, se întărea disciplina.

Au fost numeroase cazuri, în special la început, cînd în numele tovărășiei și prieteniei elevii sufleau celor chemați la lecție, ascundeau greșelile unora dintre ei, mințeau. Am avut mult de lucru pînă i-am convins că răul nu se îndreaptă prin acoperirea lui. Instructoarea de pionieri m-a sprijinit în cea mai largă măsură în această privință.

Am căutat să dezvolt printre elevii clasei mele mai larg prietenia, să-i leg prin acest sentiment înalt și puternic. Mi-am dat seama ce importanță are acest lucru în întărirea colectivului de elevi. M-am gîndit mai întîi dacă este bine să intervin eu direct în această problemă sau dacă trebuie să-i las pe elevi să-și aleagă singuri prietenii. Am considerat pînă la urmă că trebuie să intervin, dar indirect, favorizînd bunele prietenii și împiedicîndu-le pe cele nepotrivite, fără a impune aceasta, ci prin acțiuni organizate cu tact. Elevilor pe care voiam să-i împrietenesc le dădeam să îndeplinească împreună o însărcinare pentru ca ei să aibă prilejul să se apropie, să se cunoască. Nu-i ușor să-i duci pe copii pe drumul prieteniei adevărate — aceasta se realizează printr-un proces complex, uneori destul de îndelungat. Am reușit însă să obțin unele succese pe acest drum, folosind atît exemplele din viață, întîmplările mărunte în aparență dar pline de semnificație din clasă și din școală, cît și cărțile care-i emoționează pe copii, care pun în fața lor idealurile cele mai nobile și le arată căile pe care pot ajunge la aceste idealuri.

Cei mai mulți dintre elevii mei știu acum că prietenia impune, în primul rînd, datoria de a-ți ajuta tovarășul să muncească mai bine, să se poarte ca un om adevărat, să-și lichideze lipsurile. Elevii care întîrziau de la lecții, care nu-și efectuau temele au fost ajutați de prietenii lor să devină punctuali, să muncească conștiincios, să se poarte tovărășește cu colegii.

Roadele străduinței de a forma un colectiv închegat de elevi s-au manifestat tot mai vizibil în atitudinea elevilor mei. In orele educative, de exemplu, ei au început să vorbească deschis, cu curaj, despre lipsurile proprii și despre lipsurile colegilor de clasă. Schimbarea care s-a produs în atitudinea elevilor pe măsură ce se dezvolta spiritul colectiv s-a putut vedea și din limbajul folosit între copii, din atitudinea pe care o aveau în timpul jocurilor. E mult de cînd eu nu i-am mai auzit pe elevii mei rostind expresii ca acestea: „ce mă privește pe mine?", „n-ai decît", „așa-ți trebuie".

La sfîrșitul anului școlar, colectivul a început să capete autoritate, să se impună cu tot mai multă hotărîre, să se manifeste ca o forță educativă mereu mai puternică.

Noul an școlar îmi va pune în față sarcini noi și mai grele, pentru că va trebui să muncesc cu elevi pe care nu-i cunosc bine dinainte. Dar în anul acesta experiența mea s-a îmbogățit și consider că, pornind de la început pe un drum mai just, voi obține mai repede rezultate mulțumitoare.

IOANA UNGUREANU
profesoară la școala de 7 ani din comuna Oancea, regiunea Galați

Pregătiri pentru noul an școlar

Incă înainte de încheierea anului școlar, consiliul pedagogic al școlii de 7 ani din Sadova, regiunea Suceava, și-a pus ca sarcină asigurarea din timp a condițiilor necesare pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt în noul an școlar, pentru cuprinderea tuturor copiilor de virstă școlară din raza școlii în clasele I-IV și pentru îndeplinirea planului de școlarizare în clasele V—VII.

Prin grija sfatului popular, localul de școală se afla la 1 iulie în perfectă stare de curățenie: toate încăperile văruite, sobele reparate, întregul mobilier pus la punct. Tot prin grija sfatului popular a început a se depozita în curtea școlii combustibilul necesar pentru iarnă.

Și cadrele didactice ale școlii se preocupă îndeaproape de pregătirea deschiderii noului an școlar. Invățătorii și profesorii duc o intensă muncă de lămurire în rîndurile părinților în vederea cuprinderii în școală a elevilor. De asemenea, ei se preocupă de pe acum de planificarea calendaristică a materiei și pregătesc materialul didactic pentru noul an școlar.

ION COZMARU
corespondent

O sută de ani de la înființarea școlii pedagogice din Iași

Se împlinesc anul acesta 100 de ani de la înființarea „Institutului preparandal de la Trei Ierarhi", devenit mai tîrziu școala normală „Vasile Lupu" și transformat, după reforma învățămîntului, în actuala școală pedagogică mixtă din Iași. In timp de un secol această școală a dat 9000 de învățători, jucînd un rol însemnat în dezvoltarea învățămîntului din țara noastră.

Școala pedagogică din Iași a fost considerată de unii ca fiind continuatoarea școlii întemeiate aici de Domnul Moldovei Vasile Lupu. De fapt, între școala lui Vasile Lupu și școala pedagogică din Iași nu a existat o legătură directă, în afară de faptul că amîndouă au funcționat la început în casele din curtea bisericii Trei Ierarhi. Incă înainte de 1821, cînd în țara noastră începe să se dezvolte capitalismul într-un ritm mai accelerat, a fost înființată la Iași, în 1813, de către Gheorghe Asachi, școala de hotarnici. După 1821, organizarea statului devenind mai complexă, începe să se simtă nevoia unui aparat funcționăresc mai larg, care să folosească în cancelarii limba poporului. Astfel, în 1826 se întemeiază, tot prin stăruința lui Gheorghe Asachi, două instituții de învățămînt: o școală normală — adică o școală elementară — la început de un an, apoi de doi ani, și un gimnaziu de 4 ani. Aceste două institutii au fost instalate în casele din curtea bisericii Trei Ierarhi.

Regulamentul Organic, prima legiuire din țările române care se ocupa cu organizarea învățămîntului, prevede înființarea de noi școli. Pentru formarea învățătorilor care urmau să predea în școlile nou înființate s-a organizat pe lîngă școala de la Trei Ierarhi un curs de pedagogie cu o durată de 3 luni.

Cursul a fost ținut de Samuel Botezatu, profesor la gimnaziu, și a fost frecventat de 7 tineri. După o practică de o lună la școala elementară de la Trei Ierarhi, tinerii au dat examen în fața unei comisii și au fost numiți învățători în același an. Aceasta poate fi considerată prima serie de învățători pe care a dat-o școala de la Iași. Ea a început însă să funcționeze regulat, cu o organizare precisă, abia în anul 1855.

In primele timpuri a predat în școală un singur profesor, iar mai tîrziu doi. Pe lîngă lecții, acestia făceau cu elevii și „exercițiu didactic" în școala primară, care se afla în același local. Școala a fost prevăzută și cu un internat cu o capacitate de 30 de locuri. In școală puteau intra tineri între 18-30 ani care se obligau să lucreze acolo unde vor fi trimiși ca învățători. Primirea în școală se făcea în ordinea studiilor. Intîi erau primiți acei care terminaseră 3 clase de gimnaziu sau seminarul de la Socola, apoi cei ce terminaseră școala elementară (cursul normal) și în sfîrșit cei cu școala primară neterminată. Aceștia erau obligați să o termine înainte de a trece în „anul preparandal" (cursul de pedagogie).

Cursurile școlii de învățători s-au deschis în ziua de 15 decembrie 1855, cu un număr de 23 de „preparanzi". Dintre aceștia 13 terminaseră școala primară, 5 urmau clasa a treia și 5 clasa a patra. Astfel ia ființă școala de învățători, sub numele de „Institutul preparandal de la Trei Ierarhi", avînd în primul an ca profesor și director pe Dr. Anton Velini.

La început cursurile nu s-au ținut cu regularitate. Primul curs organizat a fost ținut în anul școlar 1856—1857, cînd la propunerea directorului Velini s-a mai introdus un curs de caligrafie. In iulie 1857, la Institutul preparandal s-a ținut primul examen de absolvire. In prima serie au terminat 15 învățători.

In primii 8 ani durata cursului la școala preparandală a fost de un an. Intr-un timp atît de scurt însă nu se putea realiza decît o pregătire „neîndestulătoare", așa cum o considera directorul Velini. El a cerut prelungirea cursurilor la 2 ani și introducerea unor noi obiecte de învățămînt, cum ar fi istoria, geografia și gramatica. Intr-adevăr, începînd din anul școlar 1863—1864, cursurile au fost prelungite la doi ani. In prima serie de doi ani a fost elev al acestei școli și marele nostru scriitor Ion Creangă. Incă înainte de terminarea cursurilor preparandale, pe care le-a absolvit în 1865 ca premiant întîi, Ion Creangă a fost numit învățător la clasa I-a a școlii primare de la Trei Ierarhi, unde preparanzii făceau „praxul metodicesc".

Printr-un decret al domnitorului Alexandru Ioan Cuza, din august 1864, la propunerea directiei școlii, Institutul preparandal de la Trei Ierarhi a căpătat numele de „Institutul preparandal Vasile Lupu", care a devenit îndată după aceea „Școala normală Vasile Lupu".

In 1874, durata cursurilor se ridică la 3 ani, iar în 1877 la 4 ani. Scoala funcționează cu 4 clase pînă în 1896, cînd în urma aplicării primei legi de organizare a învățămîntului normal s-a adăugat și clasa V-a.

Toate școlile normale din țară, care acum erau mai numeroase, se orientau după organizarea școlii „Vasile Lupu" din Iași.

Incă din 1890 cadrele didactice de la școala din Iași au cerut Ministerului, printr-un memoriu, ca durata cursurilor școlilor normale de învățători să fie de 7 ani, dintre care: un an pregătitor, 5 ani de studii și unul de activitate practică. Dar guvernele burghezo-moșierești erau împotriva unui nivel ridicat de pregătire a învățătorilor. Abia în 1904 perioada de școlarizare sporește cu încă un an. In 1931, numărul anilor de studii crește la 7, iar începînd cu 1933 la 8 ani.

In 1882 s-a organizat pe lîngă școala normală „Vasile Lupu" o școală primară specială pentru practica viitorilor învățători, școala de aplicație. Tot în anul 1882 s-a introdus în programul școlii normale lucrul manual, înființîndu-se două ateliere: unul de lucrări în lemn și altul de fringhierie. Lucrările în lemn, în special săpăturile ornamentale, au constituit una din tradițiile școlii ieșene.

Incă din primii ani de la înființare, în programul școlii de învățători de la Iași a figurat un curs de agricultură, care însă a avut un caracter pur teoretic, formal. Abia din 1891, cînd școala s-a mutat de la Trei Ierarhi pe dealul Copou, elevii au avut la dispoziție și un teren pentru aplicații practice în agricultură.

Ca și celelalte instituții de învățămînt, Școala normală „Vasile Lupu" a fost în anii regimului burghezo-moșieresc un instrument în mîna claselor stăpînitoare. Abia după eliberarea patriei noastre ea a devenit un adevărat focar de cultură pus în slujba poporului muncitor.

Datorită grijii Partidului Muncitoresc Romîn față de învățămîntul pedagogic, școala de la Iași este astăzi una din instituțiile în plină dezvoltare. De pe băncile ei ies învățători tot mai bine pregătiți, devotați poporului nostru muncitor. Elevii, în marea lor majoritate fii de muncitori, de țărani muncitori, de învățători și funcționari, sînt educați în spiritul dragostei față de patrie și popor, al vigilenței față de dușmanii clasei muncitoare și ai patriei noastre; ei sînt crescuți în spiritul devotamentului față de partid, față de masele de oameni ai muncii.

O grijă deosebită a colectivului pedagogic al școlii este de a forma la elevi o concepție științifică despre lume. Experiențele din laboratorul de fizică și chimie, activitățile pe parcela experimentală a școlii, excursiile în producție și în natură, ca și întreaga activitate din școală dau elevilor prilejul să dobîndească o temeinică pregătire practică, pentru a fi în stare să îndeplinească în condiții cît mai bune viitoarele lor sarcini ca învățători.

Elevii din anii III și IV aplică cu pricepere cunoștințele de limbă, de aritmetică, de psihologie și pedagogie în lecțiile practice pe care le țin.

Pentru dezvoltarea dragostei elevilor față de misiunea de învățător școala a organizat un sistem de activități prin care li se dezvăluie elevilor perspectivele activității multiple și frumoase a învățătorilor. Unul din miloacele însemnate prin care elevii sînt educați în spiritul dragostei față de profesia aleasă îl constituie activitatea cultural-artistică. Foarte adesea echipele artistice ale școlii pedagogice prezintă în cadrul căminelor culturale din oras și din împrejurimi reușite programe artistice.

Intîmpinînd aniversarea a 100 de ani de la înființarea școlii, profesorii și elevii luptă în front unit pentru ridicarea continuă a prestigiului ei, pentru noi succese la învățătură și disciplină.

M. A. ZAPODEANU
director al școlii pedagogice mixte din Iași.

ZILE DE TABĂRĂ

E greu să-ți închipui că poteca ce urcă în lungul pîrîului, într-o liniște pe care susurul apei o întărește parcă și mai mult, ascunde la capătul ei altceva decît un loc tihnit, cum numai în inima munților poți găsi. La fiecare cotitură a pîrîului ți se deschide o nouă priveliște, tot mai frumoasă, cu aerul tot mai încărcat de mireasma pădurii de brad, cu liniștea aceea tot mai mare, atît de cunoscută celor ce au străbătut vreodată pădurile bucovinene.

Zarva pe care știu s-o iște cîteva zeci de copii adunați laolaltă, zarvă ce te întîmpină la sfîrșitul acestui drum tihnit, mai întîi abia auzită, abia acoperind susurul apei, apoi din ce în ce mai răsunătoare, îți pare la început atît de ireală, încît te crezi într-o lume de basm: îți închipui că s-au strîns în horă spiriduși ai pădurii să sărbătorească sfîrșitul ploii sau cine știe ce altă întîmplare veselă! Indată însă te dumirești. Printre brazii ce se răresc vezi linia roșie, hotărît verticală, a unui catarg. Liniștea este spartă definitiv de acordurile nu tocmai îndemînatice, dar foarte energice, ale unei goarne pionierești. Urcînd pe o potecă piептișă, ajungi într-o poiană unde, în jurul catargului înalt, în cîteva clădiri îngrijite, s-a instalat tabăra de pionieri a Sindicatului muncitorilor din cooperație.

Aici, la Deia, în regiunea Suceava, și-au trimis muncitorii din cooperație din toată țara copiii să-și petreacă o parte din zilele așteptatei vacanțe. Colectivul de educatori nu-i mare. Un pumn de oameni tineri, care prețuiesc serie după serie grupurile vesele de copii.

E frumoasă munca educatorului în tabără, în mijlocul munților cu priveliști minunate, printre copiii pe care-i are toată ziua sub ochi, în condiții materiale din cele mai bune. Dar nici directorul taberei, tovarășul Constantin Cozmin, nici profesoara de educație fizică Maria Prusac, nici instructoarele — tinere învățătoare ca Tina Margit — nici ceilalți membri ai colectivului pedagogic al taberei nu prea au timp să se gîndească acum la frumusețea muncii lor. E frumoasă această muncă, dar și cu multă, multă răspundere. Tot timpul trebuie să fii alături de copii, să le organizezi și să le conduci activitatea, să rezolvi nenumărate probleme de toate felurile. Programul taberei e alcătuit cu grijă pentru fiecare zi și respectat cu strășnicie, începînd de la orele de masă și cele de somn obligatoriu și terminînd cu adunările detașamentelor și excursiile. Dar dacă, pregătirile pentru tabără fiind începute încă din luna mai, aproape nu mai există probleme materiale de rezolvat, în schimb nimeni n-a putut planifica rezolvarea altora. Așa se ivește, de pildă, nevoia de a lichida sfada dintr-un dormitor al fetelor sau tendințele de devastare a copacilor tineri de către băieții care, în goana după „amintiri", se pregătesc să-i taie pe capete, pentru a-și face bastoane încrustate. Intr-un caz li se mută paturile, în celălalt se string bricegele, în altele — alte măsuri, de moment sau de durată. In toate — același tact, aceeași răbdare, aceleași căutări pentru a găsi metoda cea mai potrivită.

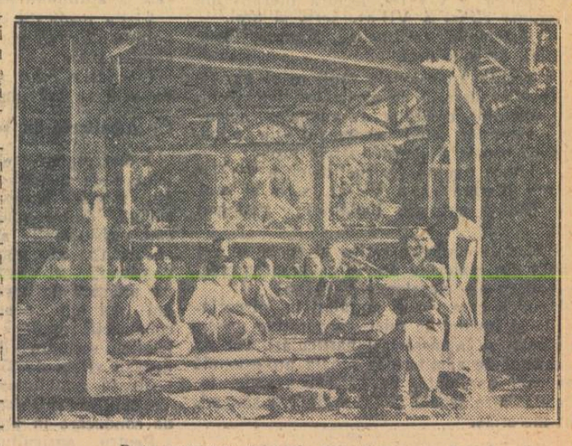

Detașamentul discută planul de muncă.

Și zilele de tabără trec una după alta, prea repede pentru copii, cu excursii în munți sau la muzeele din orașul apropiat — Cîmpulung Moldovenesc, cu adunări interesante de detașament în luminișurile sau boschetele din jurul taberei, cu sport și jocuri. Sînt în program și puncte neprevăzute: întîlniri pe potecile muntelui cu țărani bătrîni, cu plete cărunte pe umeri, ca-n cărțile cu poze, sau joaca veselă cu miei negri și lucioși ca niște drăcușori; ba, cîte odată, sînt și concursuri de alergare, cînd excursioniștii sînt prinși de cîte-o ploaie neplanificată...

In risete și jocuri, în adunări și excursii, sub ochii atenți ai educatorilor, colectivul de copii se strînge, băieții și fetele capătă cunoștințe și deprinderi noi și trainice, învață să fie disciplinați, să se ajute între ei, să participe la viața obștească. Și la sfîrșit de serie, îmbujorați, întăriți, cu inima plină de dragoste pentru acest minunat colț de țară, se despart cu părere de rău de educatorii lor. Iar acestia, analizîndu-și cu seriozitate munca, se pregătesc pentru viitoarea serie. Pentru ei, tabăra nu s-a terminat. Munca continuă.

O nouă cunoștință...

V. SAPUNA

Pionierele învață un exercițiu de gimnastică.

Condițiile de admitere în școlile profesionale de ucenici, școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri în anul școlar 1955—1956

În conformitate cu Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. Nr. 91/1955, cu privire la organizarea învățămîntului profesional și tehnic, în anul școlar 1955/1956 va funcționa următorul sistem de școli:

A) Școli profesionale de ucenici;

B) Școli tehnice — pentru muncitori calificați și personal tehnic;

C) Școli tehnice de maiștri.

Admiterea în aceste școli se va face potrivit prezentelor instrucțiuni:

A.) Admiterea în școlile profesionale de ucenici

Admiterea în școlile profesionale de ucenici se face pe bază de examen. Se pot înscrie la examenul de admitere în școlile profesionale de ucenici absolvenți ai școlii de 7 ani, în vîrstă de 14-16 ani împliniți la 1 septembrie 1955.

Pentru meseriile la care se cer condiții fizice deosebite, limitele de vîrstă se majorează precum urmează:

a) Pentru meseriile din agricultură și cultura plantelor industriale și alimentare, meseriile din transporturi și exploatare forestieră, meseriile din construcții și materiale de construcții, precum și cele de radiologie, limita superioară de vîrstă poate ajunge la 18 ani;

b) Pentru meseriile: furnaliști, laminatori, cocsari, oțelari, cazangii, forjari, zidari de cuptoare, sticlari, filatori de bumbac, filatori de viscoză, cauciucari, tăbăcari, sondori și pentru meserii din construcția navelor, precum și pentru meseriile în care se lucrează subteran, se primesc tineri în vîrstă de 16-18 ani.

c) Vîrsta de admitere în școlile profesionale sanitare este de 18-25 ani.

Primirea ucenicilor în școală se face după trecerea examenului de admitere, în ordinea rezultatelor obținute și în limita sarcinilor de școlarizare.

În școlile profesionale de ucenici de pe lîngă S.M.T., G.A.S., centre mecanice, ferme experimentale, pentru pregătirea muncitorilor calificați necesari agriculturii (agricultor, legumicultor, viticultor, pivnicer, crescător de animale, apicultor, aviacultor, veterinar, mecanic tractorist etc.) se primesc ucenici în primul rînd dintre copiii țăranilor muncitori din regiunea respectivă.

Înscrierile la examenul de admitere se fac între 10 iulie — 10 august 1955, la sediul fiecărei școli sau al centrelor școlare stabilite de ministerul, instituția sau organizația de care ele depind, pe baza unei cereri însoțită de următoarele acte:

a) Certificatul de naștere (copie legalizată);

b) Certificatul de absolvire a clasei a VII-a;

c) Certificatul de sănătate, eliberat de dispensar, policlinică sau de spitale unificate de adulți, în care se va specifica rezultatul analizei sîngelui, al radioscopiei pulmonare și al examenului clinic;

d) Acte doveditoare (declarație tip), din care să rezulte situația materială a părinților sau susținătorilor legali.

Examenul de admitere în școlile profesionale de ucenici se ține între 15-25 august 1955. La școlile profesionale industriale, de transporturi și de construcții examenul de admitere constă din următoarele probe:

— Limba romînă (gramatica din programa claselor a V-VII-a, lectură literară din programa clasei a VII-a), scris și oral.

— Matematici (aritmetică, algebră, geometrie), scris și oral.

La școlile profesionale sanitare și agricole (pentru meseria de agricultor, legumicultor, viticultor, crescător de animale, apicultor, veterinar etc.) examenul de admitere va consta din următoarele probe:

— Limba romînă (gramatica cl. a V-VII-a lectură literară cl. a VII-a), scris și oral.

— Științe naturale (botanică, zoologie) oral.

Subiectele probelor scrise și orale se vor stabili din materiile prevăzute în programele școlare ale claselor a V-VII-a.

Ucenicii care vor fi angajați în întreprinderile și instituțiile mici, cooperative meșteșugărești și la meseriași particulari, vor da examenul de admitere la școala profesională cea mai apropiată, pe baza convenției încheiată între școală și întreprindere sau micul meseriaș.

B) Admiterea în școlile tehnice

1. În școlile tehnice cu o durată de școlarizare de 1—2 ani care pregătesc muncitori calificați, în meserii care cer un nivel mai înalt de cultură generală, precum și în cele care pregătesc personal tehnic (ca normator, topograf, desenator tehnic etc.) se primesc absolvenți ai școlilor medii de 10 ani în vîrstă de 17—25 ani. Primirea elevilor în aceste școli se face fără examen de admitere, în urma unei vizite medicale, în limita sarcinilor de școlarizare și în ordinea mediilor obținute la examenul de maturitate.

Înscrierile în școlile tehnice se fac între 15 august — 15 septembrie 1955, la sediul fiecărei școli, în baza unei cereri însoțită de următoarele acte:

a) Certificatul de naștere (copie legalizată);

b Diploma de studii;

c) Certificatul de sănătate cu rezultatul analizei sîngelui, al radioscopiei pulmonare și examenului clinic, eliberat de spital sau policlinică;

d) Dovada situației militare pentru candidații trecuți de 20 de ani;

e) Acte doveditoare (declarații tip) din care să rezulte situația materială.

La școlile tehnice de marină și aviație înscrierile se fac între 15 iulie — 15 septembrie 1955.

Pentru meseriile sau specialitățile care cer însușiri deosebite (artă decorativă, topografi, desenatori etc.) candidații vor da o probă de verificare a aptitudinilor, în conformitate cu specificul de muncă respectiv și vor fi admiși pe baza rezultatelor obținute.

2. Pentru cerințele de cadre de specialitate ale unor ramuri de activitate economică și social-culturale, ministerele, instituțiile și organizațiile centrale (Ministerul Culturii, Ministerul Sănătății, Ministerul Căilor Ferate etc.) organizează școli speciale cu o durată de școlarizare de 2—4 ani, în care vor fi primiți absolvenți ai școlilor de 7 ani în vîrstă de 14—16 ani pe bază de examen de admitere în ordinea rezultatelor obținute la acest examen și în limita sarcinilor de școlarizare.

Examenul de admitere se ține între 15-25 august 1955.

Înscrierile la examen se fac între 10 iulie — 10 august 1955, la sediul fiecărei școli sau pe centre, în baza unei cereri însoțită de următoarele acte:

a) certificatul de naștere (copie legalizată);

b) Certificatul de absolvire a clasei a VII-a;

c) Certificatul de sănătate în care se va specifica rezultatul analizei sîngelui, al radioscopiei pulmonare și examenului clinic;

d) Acte doveditoare (declarație tip) din care să rezulte situația materială a părinților sau susținătorilor legali.

Examenul de admitere constă din următoarele probe:

— Limba romînă (gramatică din programa cl. a V-VII-a; lectură literară din programa clasei a VII-a), scris și oral.

— Matematici (aritmetică, algebră, geometrie după programa claselor a V-VII-a), scris și oral.

— O probă de verificare a aptitudinilor (unde e cazul).

Pentru școlile de muzică proba de matematici va fi înlocuită cu o probă orală la istorie, din materia prevăzută în programele claselor a VI-a și a VII-a.

3. Ministerul Culturii organizează școli speciale de artă în care se primesc elevi începînd de la etatea de 7 ani, pe baza unei cereri din partea părinților sau susținătorilor legali.

Admiterea în aceste școli se face pe baza vizitei medicale și a unei probe de verificare a aptitudinilor.

Vizita medicală și probele de verificare a aptitudinilor se vor ține în perioada 15-25 august 1955.

Înscrierile celor admiși la școlile speciale de artă se fac pînă la 1 septembrie 1955.

C) Admiterea în școlile tehnice de maiștri

1. Recrutarea elevilor pentru școlile tehnice de maiștri se face în primul rînd din marile întreprinderi cu nivel tehnic ridicat, dintre muncitorii cei mai calificați, absolvenți ai școlilor profesionale, absolvenți ai gimnaziilor industriale și absolvenți ai școlilor de arte și meserii cu practică în meserie de cel puțin 2—3 ani (doi ani pentru sectoarele: agricol, construcții, minier și trei ani pentru celelalte sectoare de activitate), fără a fi depășit vîrsta de 35 de ani și care au dovedit în activitatea lor că posedă calități de buni organizatori pentru a deveni cadre de conducere în producție (maiștri).

Pentru agricultură, recrutarea elevilor se va face în primul rînd din unitățile agricole ale regiunii unde se află școala.

Admiterea în școală se face pe baza recomandării întreprinderii sau instituției de unde provin elevii, după trecerea examenului de admitere, în ordinea rezultatelor obținute la examen și în limita locurilor disponibile.

Absolvenții școlilor profesionale de ucenici care au obținut nota 5 la instruirea practică și la toate obiectele de pregătire teoretică, atît la finele fiecărui an de școlarizare cît și la examenul de absolvire, vor fi primiți în primele locuri în școlile tehnice de maiștri, fără examen de admitere, ci numai după stagiul legal de minimum 2—3 ani în meserie.

Înscrierile la examenele de admitere în școlile tehnice de maiștri se fac între 20 iulie — 20 august 1955, la sediul fiecărei școli sau la centrele fixate de ministerul, instituția sau organizația centrală tutelară, în baza unei cereri însoțită de următoarele acte:

a) Certificatul de naștere (copie legalizată);

b) Certificatul (diploma) de studii;

c) Certificatul de sănătate eliberat de dispensar, spital sau policlinică, în care se specifică rezultatul analizei sîngelui, al radioscopiei pulmonare și examenului clinic;

d) Acte doveditoare (declarație tip), din care să rezulte situația materială;

e) Adeverință de practică în meserie, eliberată de întreprinderea unde lucrează;

f) Recomandarea întreprinderii sau instituției centrale în care lucrează;

g) Dovada situației militare, în cazul cînd candidatul depășește vîrsta de 20 ani.

Examenul de admitere se ține între 25—31 august 1955 și constă din următoarele probe:

a) Matematici (aritmetică, geometrie, algebră, trigonometrie, după programa școlilor profesionale), scris și oral;

b) Tehnologia meseriei după programa școlilor profesionale, oral;

c) Desen tehnic, lucrare grafică după programa școlilor profesionale.

La școlile agricole de maiștri, zooveterinare și silvice (cu excepția celor de mecanizarea agriculturii) proba de matematici va fi înlocuită printr-o probă de științe naturale din materia prevăzută în programele școlilor profesionale.

2. La școlile tehnice de maiștri unde vor funcționa cursuri serale sau cursuri fără frecvență, examenul de admitere se va ține în aceleași condiții ca pentru cursurile de zi. La cursurile serale și fără frecvență se pot înscrie numai candidații care ocupă în prezent funcția de maistru în producție, dar nu au studiile și pregătirea practică corespunzătoare.

Înscrierile la examenul de admitere în școlile de maiștri pentru cursurile serale și cursurile fără frecvență se fac între 1—10 septembrie 1955. Examenul de admitere se ține între 10—20 septembrie 1955.

★

Candidații care pînă în ultima zi de înscriere nu au prezentat toate actele necesare nu vor fi primiți la examenul de admitere. În cererile de înscriere la examenul de admitere se va menționa 1—2 specialități din școală, pe care dorește să le urmeze candidatul la școala profesională de ucenici, școala tehnică și școala tehnică de maiștri.

Certificatul de sănătate, declarația asupra situației materiale, adeverința de practică în meserie, recomandarea întreprinderii (pentru candidații școlilor tehnice de maiștri), trebuie să aibă o dată recentă de eliberare a lor.

Examenul de admitere este precedat de vizita medicală a candidaților, al cărui rezultat condiționează admiterea în școală.

Candidații admiși la vizita medicală se vor prezenta la examenul de admitere și la probele de verificare a aptitudinilor (unde este cazul).

Proba de verificare a aptitudinilor, pentru meseriile sau specialitățile care cer această verificare, este eliminatorie.

La școlile cu altă limbă de predare decît cea romînă, examinarea se va face în limba maternă. La aceste școli se va da în plus un examen scris la limba romînă.

Candidații admiși la examenul de admitere vor face cerere de înscriere în școala profesională de ucenici sau școala tehnică de maiștri, menționînd specialitatea sau meseria la care doresc să fie înscriși pînă la 1 septembrie 1955.

Pentru școlile tehnice de maiștri, cursurile serale și fără frecvență, înscrierea celor admiși se face pînă la 25 septembrie 1955.

Cei ce nu se vor înscrie în termen, vor fi socotiți retrași, iar locurile lor vor fi complectate cu alți candidați în ordinea mediilor obținute la examenul de admitere.

La înscrierea în școală, elevii vor încheia direct, dacă au împlinit 16 ani și prin părinții sau susținătorii lor, dacă au vîrsta între 14—16 ani, angajamente cu școala sau cu întreprinderea (instituția) pe lîngă care funcționează școala, potrivit art. 22 din Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. nr. 91/1955.

Probleme ale muncii sindicale în școli

Pentru o mai bună gospodărire a fondurilor de asigurări sociale

Controlul obștesc efectuat de curînd de organele C.C. al S.M.I. asupra fondurilor de asigurări sociale a avut drept scop să cerceteze felul cum au fost gospodărite aceste fonduri, în ce măsură s-a executat planul de venituri și cheltuieli, cum s-au respectat normele legale în acordarea ajutoarelor, cum au fost respectate hotărîrile luate cu prilejul controlului obștesc organizat în anul trecut.

Controlul obștesc a constatat o îmbunătățire simțitoare în gospodărirea fondurilor de asigurări sociale. A crescut mult simțul de răspundere al organelor sindicale în realizarea planului de venituri și cheltuieli de asigurări sociale. Muncitorilor din învățămînt și studenților li s-au acordat numeroase ajutoare de boală și medicamente, ajutoare de rufărie și alăptare.

Peste 20.000 de muncitori din învățămînt și studenți își vor petrece anul acesta concediul în casele de odihnă organizate de C.C.S. și Ministerul Sănătății, iar aproape 7000 de cadre didactice se vor odihni în casele organizate de organele sindicale din învățămînt.

Sumele importante prevăzute pentru prevenirea îmbolnăvirilor și refacerea sănătății s-au cheltuit cu mai multă chibzuință. Astfel, comitetul sindical raional Gheorghieni a colaborat strîns în această privință cu unitățile sanitare și administrative, s-a preocupat de luarea măsurilor de prevenirea îmbolnăvirilor și refacerea sănătății. Medicii au avut o atitudine mai justă față de muncitorii din învățămînt și au dovedit mai multă exigență în eliberarea certificatelor.

O mare parte din cei ce au atins limita de concediu prevăzută de Decizia nr. 3 au fost pensionați.

Tot mai numeroase sînt comisiile de asigurări sociale care resping plata certificatelor care nu sînt eliberate conform instrucțiunilor. Pentru a evita plata certificatelor medicale peste termenul prevăzut de Decizia nr. 3, comisia de asigurări sociale din raionul Costești, de exemplu, ține cu strictețe evidența plății ajutoarelor de boală.

Controlul obștesc a constatat însă că mai există și o serie de lipsuri. Astfel, sînt medici care acordă certificate cu multă ușurință. Unul din aceștia este, de exemplu, dr. Aurel Ștefănescu de la Călimănești. În organizația sindicală de bază a cadrelor didactice din acest oraș, din cei 55 de membri de sindicat au fost în concediu de boală, în răstimp de cinci luni, 27. Medicul Avachian, șeful comisiei consultative de la raionul Vidra, a dat tovarășului Marin Voicu certificate pentru șase luni, în fiecare lună cu alt diagnostic. În comuna Slobozia — raionul Găești, directorul școlii și delegatul cu munca de asigurări sociale nu au sezisat faptul că tovarășa Ghergnina Ionescu a primit pe timp de 12 zile și salariu și ajutorul de boală.

Deși s-au prevăzut sume importante pentru prevenirea îmbolnăvirilor și refacerea sănătății, controlul obștesc a scos la iveală lipsa de preocupare a unor comitete raionale în ceea ce privește cheltuirea acestor sume. Astfel, de pildă, comitetul raional Huedin nu a cheltuit nimic din suma prevăzută la acest capitol, iar comitetul sindical al raionului Lovistea nu a cheltuit nici un leu pentru suprăalimentația t.b.c. deși în raion sînt bolnavi t.b.c.

Slaba activitate a unor organe sindicale în domeniul asigurărilor sociale se datorește în mare măsură faptului că acestea sînt insuficient îndrumate și controlate de către comitetele sindicale regionale și de către C.C. al S.M.I.

Comitetele sindicale regionale și aparatul Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt duc de multe ori o muncă formală de îndrumare — ele nu urmăresc cum sînt aplicate hotărîrile Prezidiului C.C. al S.M.I., nu trag la răspundere organele sindicale și administrative care calcă instrucțiunile și hotărîrile C.C.S. Îndrumarea se face de cele mai multe ori prin instrucțiuni și circulări date din birou, fără a se pune accentul pe munca de instruire și control pe teren.

Munca de asigurări sociale n-a constituit nici pentru Prezidiul C.C. al S.M.I. o problemă centrală. Deși în hotărîrea Prezidiului C.C. al S.M.I. din ianuarie 1955 cu privire la rezultatul controlului obștesc efectuat asupra executării planului de venituri și cheltuieli la asigurări sociale este prevăzută analiza trimestrială a executării bugetului de asigurări, aceasta nu s-a făcut. Prezidiul nu s-a preocupat suficient nici de instruirea temeinică cu problemele de asigurări sociale a aparatului Comitetului Central al S.M.I. De aceea mai sînt unii activiști ai C.C. al S.M.I. care în munca lor de teren nu pot da un ajutor imediat și calificat organelor sindicale.

Este necesar ca organele sindicale să organizeze instruirea temeinică a comisiilor și a delegaților de asigurări sociale, precum și a organelor administrative care răspund în mod direct de cheltuirea fondurilor de asigurări sociale.

Rezultatele controlului obștesc efectuate în această perioadă trebuie să ducă la crearea unei opinii sănătoase în rîndul membrilor de sindicat, la folosirea cît mai chibzuită a fondurilor de asigurări sociale.

MARIA LAZĂR
MAGDALENA PETRESCU

Informație

Societatea de științe matematice și fizice, filiala București, anunță absolvenților școlilor medii, candidați la examenele de intrare la institutele de învățămînt superior, organizarea unui ciclu de conferințe de fizică și rezolvări de probleme de matematică în perioada 15. VII — 15. VIII a.c.

Conferințele se vor ține în fiecare vineri și marți, începînd de la 15 VII a.c., în amfiteatrul „Spiru Haret" de la Universitatea „C. I. Parhon", ora 8 dimineața.

Programul conferințelor va fi afișat în holul Facultății de matematică și fizică (str. Academiei 14).

La a 10-a aniversare a ziarului „Apărarea Patriei"

Ziarul „Apărarea Patriei", organ central al Ministerului Forțelor Armate ale R.P.R., decorat cu ordinul Steaua R.P.R. cl. I-a, împlinește 10 ani de activitate rodnică pusă în slujba întăririi capacității de apărare a patriei noastre.

Ziarul „Apărarea Patriei" aduce o contribuție de seamă la educarea de contingente de militari devotați partidului, patriei și poporului nostru muncitor, la întărirea Armatei noastre populare. Ducînd neîncetat în rîndurile militarilor cuvîntul partidului nostru, însuflețind zi cu zi pe militari în îndeplinirea exemplară a îndatoririlor lor patriotice, ziarul „Apărarea Patriei" explică în coloanele sale problemele politicii interne și externe și face cunoscute realizările regimului democrat-popular, activitatea însuflețită a oamenilor muncii pentru înflorirea patriei

„Apărarea Patriei" contribuie la înarmarea militarilor noștri cu știința și arta militară sovietică, ajută pe cititorii militari în însușirea tehnicii noi și în îngrijirea ei exemplară, în îmbogățirea neîncetată a cunoștințelor lor, în ridicarea permanentă a măiestriei lor de luptă.

La cea de a zecea aniversare a „Apărării Patriei", colectivul redacțional al „Gazetei învățămîntului" urează ziarului „Apărarea Patriei" noi succese în educarea militarilor în spiritul devotamentului nemărginit față de partid, patrie și popor, în spiritul hotărîrii nestrămutate de a apăra cu cinste patria și cuceririle oamenilor muncii.

Vom apăra viața și fericirea copiilor

Prin reprezentantele lor la Congresul Mondial de la Lausanne, mamele din lumea întreagă, profund conștiente de importanța rolului lor în nobila luptă pentru pace pe care o desfășoară popoarele lumii, și-au spus hotărît cuvîntul în problema asigurării păcii mondiale.

Prea multe mame din lumea întreagă au trăit grozăviile războiului. Prea multe mame din lumea întreagă au încercat suprema durere de a-și pierde în război nădejdea vieții lor, copiii. Pacea nu trebuie să mai fie primejduită. Oricît de mare ar fi pericolul, noi nu putem să așteptăm în mod pasiv fatalitatea războiului.

Tocmai de aceea inimile noastre, ale mamelor, au vibrat de o emoție puternică atunci cînd am citit documentele Congresului de la Lausanne, documente care ne cheamă la luptă hotărîtă pentru apărarea vieții și a viitorului copiilor noștri.

Din toată inima ne alăturăm noi, femeile din Republica Populară Romînă, ideilor nobile cuprinse în manifestul adoptat de Congresul Mondial al Mamelor.

Așa cum ne cere manifestul, nu ne vom exprima voința de pace numai prin cuvinte, ci vom acționa pînă cînd mamele din întreaga lume vor obține realizarea nobilelor scopuri pe care și le-au propus.

Congresul Mondial al Mamelor de la Lausanne a demonstrat voința neclintită de pace a femeilor din lumea întreagă, hotărîrea lor neclintită de a apăra pacea, condiție esențială și indispensabilă pentru viața, viitorul și fericirea copiilor, care sînt viața, viitorul și fericirea popoarelor.

Ing. GEORGETA DAN
lector la Facultatea de metalurgie a Institutului politehnic din București

Școala factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Să contribuim la sporirea recoltei de porumb

Una dintre cele mai sigure metode pentru sporirea recoltelor la culturile agricole cu fecundare străină este polenizarea suplimentară artificială. De aceea, cadrele didactice au datoria să arate țăranilor muncitori cum trebuie efectuată polenizarea suplimentară artificială.

La floarea soarelui, trifoi, bumbac, lucernă și pomi fructiferi, polenizarea suplimentară se efectuează cu ajutorul albinelor, transportîndu-se la cîmp pentru fiecare hectar de cultură unul sau doi stupi.

La porumb, unde florile femeești (știuleții) sînt așezate în partea inferioară a plantei și florile bărbătești (spicul) sînt așezate la vîrf, polenizarea naturală se face cu ajutorul vîntului, care răspîndește polenul din spic pe mătasea florilor femeești (stilul cu stigmatele).

Din practică s-a observat că, oricît de favorabile ar fi condițiile în care se petrece polenizarea artificială, totuși în fiecare an există un procent ridicat de lipsuri de boabe (16-30%) care duce la o micșorare corespunzătoare a recoltei obținute. De aceea este necesară polenizarea artificială prin care se realizează fecundarea tuturor florilor care altfel ar rămîne sterile și nu ar da rod. Aceasta trebuie începută în momentul cînd a apărut mătasea la jumătate din plantele din lan și să se repete de două-trei ori în interval de 5-6 zile, pînă cînd apare mătasea la toate plantele.

Operația de polenizare suplimentară constă din strîngerea polenului de la cît mai multe plante, prin scuturarea ușoară a spicului. Polenul strîns astfel se presară cu o pensulă pe mătasea știuleților.

În munca lor de lămurire cadrele didactice vor arăta țăranilor muncitori că, pentru ca polenizarea artificială să reușească este necesar să se respecte următoarele reguli:

1. Culegerea polenului să se facă dimineața, între orele 7-9, în fiecare zi pentru plantele polenizate în ziua respectivă, deoarece polenul își pierde vitalitatea de la o zi la alta.

2. Polenizarea trebuie să fie făcută în fiecare zi numai pînă la ora 11, deoarece polenul nu trăiește pe căldurile mari din timpul zilei.

3. Pentru ca polenizarea să se facă și în mod natural, prin vînt, colectarea polenului trebuie să se efectueze din două în două rînduri, iar pe rînd, din trei în trei plante.

Colectarea polenului se poate face în orice vas, iar polenul poate fi presărat pe mătase cu o pensulă cu coada lungă (50 cm.), la capătul căreia se leagă un mănunchi de fire de lînă sau bumbac. De asemenea, se poate confecționa din carton și tifon un colector special, în formă de cornet, în care se adună polenul.

În cazul cînd polenul s-a scuturat în lanul respectiv și nu mai putem recolta polen pentru florile femeești care au ajuns mai tîrziu la maturitate, trebuie să strîngem polen din alt lan însămînțat mai tîrziu, sau de pe o suprafață însămînțată special pentru aceasta, cu 7-10 zile mai tîrziu, și care trebuie să fie de 10 ori mai mică decît lanul mare.

ION EFTIMIE
conferențiar la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București

În preajma conferinței de la Geneva

Au mai rămas doar cîteva zile pînă la deschiderea conferinței de la Geneva.

Popoarele consideră convocarea conferinței de la Geneva un succes al politicii de pace și colaborare internațională, al politicii de rezolvare pașnică, pe calea tratativelor, a problemelor internaționale litigioase, politică promovată de guvernul sovietic și sprijinită de toate forțele iubitoare de pace din lume. Convocarea conferinței șefilor guvernelor celor patru mari puteri constituie, în același timp, o rușinoasă înfrîngere a politicii „de pe poziții de forță" promovată și trîmbițată în toate felurile de cercurile agresive în frunte cu cele din S.U.A.

Oamenii cinstiți din toate țările lumii își pun mari speranțe în conferința șefilor guvernelor celor patru mari puteri. „Lumea întreagă — se spune în Apelul de la Helsinki — își îndreaptă speranțele spre ei. Prima lor datorie este de a învinge neîncrederea reciprocă".

Neîncrederea reciprocă constituie desigur pentru lucrările conferinței de la Geneva un obstacol de care trebuie să ținem seama. După cum se știe elementele agresive americane și cele ale altor state occidentale, au îndrăgit într-atît politica „de pe poziții de forță" încît au determinat o considerabilă încordare în relațiile internaționale, au creat și au cultivat o atmosferă de neîncredere între state. Această neîncredere a împiedicat și îngreunat rezolvarea multor probleme internaționale litigioase. Ea constituie și pentru lucrările conferinței de la Geneva o piedică, dar nu una care nu poate fi înlăturată. Dimpotrivă, întreaga desfășurare a evenimentelor internaționale dovedește că există toate premizele ca neîncrederea să fie învinsă, ca încordarea internațională să fie micșorată și să se facă noi pași pe drumul asigurării păcii.

Acțiunile guvernului sovietic — care dovedesc din plin că Uniunea Sovietică năzuiește nu prin vorbe, ci prin fapte spre atenuarea încordării internaționale — au netezit în mare măsură calea spre conferința cvadripartită de la Geneva, au întărit convingerea popoarelor că această conferință poate să dea rezultate pozitive. La 21 iunie președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., tov. N.A. Bulganin, a arătat încă odată că guvernul sovietic este de acord să participe la conferința de la Geneva pornind de la faptul că țelul conferinței va fi micșorarea încordării internaționale și întărirea încrederii în relațiile dintre state. Vom depune toate eforturile pentru ca acest țel să fie realizat — a declarat N.A. Bulganin — și sperăm că și ceilalți participanți la această conferință vor tinde spre același lucru.

Întîlnirile la cel mai înalt nivel pot fi utile și se pot desfășura cu succes numai dacă toate părțile participante tind sincer să contribuie la aceasta. De aceea este necesar ca și puterile occidentale, asemenea Uniunii Sovietice, să manifeste prin fapte dorința de a contribui la succesul conferinței de la Geneva.

Opinia publică internațională a urmărit cu îngrijorare și vigilență poziția S.U.A. față de conferința șefilor celor patru mari puteri. După ce multă vreme au avut o atitudine cu totul nefavorabilă ideii unei astfel de conferințe, cercurile conducătoare americane, sub presiunea opiniei publice, s-au declarat de acord cu ținerea conferinței. În ultimul timp unii conducători ai S.U.A. și-au exprimat chiar unele intenții bune față de conferință. În recentele declarații ale președintelui Eisenhower, bunăoară, se găsesc pasaje pozitive a căror însemnătate nu poate fi subestimată. Opinia publică a observat cu satisfacție că președintele S.U.A. a declarat că dacă se pot găsi mijloace pentru a îzbăvi omenirea de povara fricii și a încordării, aceste mijloace trebuie studiate în cea mai mare măsură.

Popoarele cer însă ca bunele intenții să nu rămînă vorbe goale, ca bunăvoința să fie manifestată prin fapte.

Opinia publică internațională știe bine că elementele cele mai agresive din occident, în frunte cu cele din S.U.A., n-au renunțat la planurile lor de a împiedica folosirea posibilităților favorabile care s-au ivit pentru destinderea încordării internaționale. Pentru a condamna la eșec conferința șefilor guvernelor celor patru mari puteri cercurile agresive folosesc toate metodele — de la propagarea pesimismului și neîncrederii în posibilitatea de a se ajunge la un acord, pînă la prezentarea celor mai absurde propuneri pentru a fi incluse pe ordinea de zi a conferinței.

Conferința de la Geneva va da rezultate pozitive dacă va ține seama de marea forță a opiniei publice, de voința popoarelor. Această voință s-a făcut puternic simțită cu prilejul recentei Adunări Mondiale a Păcii. În principalul document al acestei adunări — Apelul de la Helsinki — se arată că întîlnirea de la Geneva a șefilor celor patru mari puteri poate să împlinească speranțele popoarelor. Popoarele sînt convinse că deși există divergențe profunde un acord asupra unor probleme importante poate fi realizat și numeroase probleme pot fi rezolvate astăzi prin tratative.

Poporul romîn este convins că întîlnirea șefilor celor patru mari puteri poate deveni un moment de însemnătate istorică mondială, dacă reprezentanții tuturor guvernelor vor veni la conferință cu dorința sinceră de a aduce o contribuție esențială la cauza păcii și securității internaționale. Guvernul sovietic și-a dovedit prin fapte dorința de a aduce o contribuție esențială la cauza păcii și securității internaționale. Alături de toate popoarele lumii poporul nostru așteaptă ca acum, cu prilejul conferinței de la Geneva, șefii guvernelor S.U.A., Angliei și Franței să dovedească, la rîndul lor, de asemenea prin fapte, bunele lor intenții.

Examenele din sesiunea august 1955 la școlile de cultură generală și școlile pedagogice

Ministerul Învățămîntului comunică:

1. — Examenele elevilor amînați (corijenți, amînați medical etc.) de la școlile de cultură generală de zi și serale și școlile pedagogice au loc între 15 și 20 august a.c., cu excepția următoarelor categorii de elevi care se vor prezenta la aceste examene între 1—3 august: elevii din clasa a 7-a, curs de zi, elevii din anii 1—4 de la cursurile fără frecvență ale școlilor pedagogice și elevii clasei a 10-a (de la școlile de zi și serale), care au avut note anuale sub „3" la 1—2 obiecte, indiferent dacă aceste obiecte sînt sau nu sînt prevăzute la examenul pentru diploma de maturitate.

2. — Examenele fără frecvență la școlile de cultură generală și la școlile pedagogice au loc între 1—12 august a.c.

3. — Examenul pentru diploma de maturitate pentru elevii amînați și cei care dau examene fără frecvență are loc între 4—11 august.

Elevii de la cursurile fără frecvență se prezintă la obiectele ce nu sînt prevăzute la examenul pentru diploma de maturitate între 1—3 august.

4. — Examenul de stat pentru candidații înscriși la cursurile fără frecvență ale școlilor pedagogice are loc între 13—22 august.

☆ ☆ ☆

Printre lucrările plastice pregătite de pictorii din țara noastră pentru Festivalul de la Varșovia sînt multe opere inspirate din viața școlii.

În clișeu: lucrarea grafică „Stan Mihai, elev C.F.R." de Dan Hatmanu.

☆ ☆ ☆

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 328 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 22 iulie 1955

In acest număr

- Să perfecționăm metodele de educație comunistă a tineretului. (pag. 2)
- Prof. G. Nikolaiev: Aniversarea a 125 de ani de la înființarea Institutului tehnic „Bauman". (pag. 2)
- L. E. Moskvina: Intr-o tabără orășenească de pionieri. (pag. 2)
- Conf. univ. Otto Schechter: Despre căile de luptă împotriva rămășițelor burgheze din conștiința elevilor. (pag. 3)
- DISCUȚII. — O. Șafran: Să ridicăm probleme și să le dezbatem concret. (pag. 3)
- M. Popescu: Învățăminte bogate. (pag. 3)
- Prof. I. Pîrvulescu: Deputații în ajutorul școlii. (pag. 4)
- Recoltarea și păstrarea nutreturilor. (pag. 4)
- Sărbătoarea poporului polonez. (pag. 4)

Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri

La 18 iulie s-a deschis la Geneva conferința șefilor guvernelor celor patru puteri — U.R.S.S., S.U.A., Anglia și Franța. Spre această întîlnire de însemnătate istorică mondială este ațintită astăzi atenția tuturor oamenilor cinstiți. Lumea întreagă își îndreaptă speranțele spre șefii guvernelor celor patru puteri și așteaptă ca ei să găsească soluțiile necesare pentru micșorarea încordării internaționale și întărirea încrederii reciproce în relațiile între state, pentru asigurarea păcii și securității popoarelor.

La Geneva s-au întîlnit, pentru prima oară în decursul celor zece ani de după război, șefii guvernelor celor patru puteri cărora le revine principala răspundere în rezolvarea celor mai importante probleme internaționale. Conferința de la Geneva constituie un succes însemnat al forțelor iubitoare de pace, un rezultat al eforturilor opiniei publice mondiale, al luptei popoarelor pentru rezolvarea pe cale pașnică a problemelor internaționale. In declarațiile lor șefii guvernelor celor patru puteri au arătat în mod clar că se află reuniți la masa conferinței tocmai datorită dorinței de pace și colaborare internațională a popoarelor.

Conferința șefilor guvernelor celor patru puteri, convocată potrivit dorinței tuturor părților interesate, are loc într-o perioadă cînd în lume s-a conturat o oarecare slăbire a încordării în relațiile internaționale și s-au ivit condiții mai favorabile pentru reglementarea problemelor internaționale nerezolvate.

Cu toate succesele obținute, cu toate că în situația internațională s-a realizat o anumită îmbunătățire, în ansamblul ei această situație continuă să fie încordată. In lume nu s-a creat încă acea încredere între state care să asigure popoarelor liniștea zilelor de mîine, care să asigure condițiile unei munci pașnice, constructive. Așa numitul „război rece" mai continuă. Mai există încă probleme internaționale care își așteaptă rezolvarea. Marea însemnătate a conferinței de la Geneva constă tocmai în faptul că ea trebuie să găsească căile și mijloacele pentru rezolvarea acestor probleme, pentru slăbirea încordării internaționale.

Opinia publică mondială este convinsă că acest lucru este pe deplin posibil. Primele ședințe ale conferinței, primele declarații ale șefilor delegațiilor, multe din propunerile care s-au făcut deja în aceste zile sînt promițătoare. Declarațiile făcute de președintele S.U.A., Eisenhower, primul ministru al Franței, Faure, primul ministru al Angliei, Eden și președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, se caracterizează prin tonul lor conciliant și moderat. Chiar din prima zi a conferinței s-a remarcat atmosfera prietenească în care se desfășoară lucrările ei și dorința comună a participanților de a contribui la slăbirea încordării internaționale. Este semnificativ că pînă și agențiile de știri și presa americană, care pînă nu de mult se arătau foarte pesimiste în legătură cu șansele de succes ale conferinței, comentează, în general, favorabil lucrările conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri. „Prima conferință «pentru coexistența pașnică» din istorie — scrie agenția United Press — a început luni la Geneva într-o atmosferă de bunăvoință și cordialitate nemaiîntîlnită după destrămarea marii coaliții antinaziste din timpul războiului. Ea va permite celor patru mari foști aliați să discute la nivelul cel mai înalt pentru a stabili căile și mijloacele pentru a pune capăt războiului rece și pentru a deschide o perioadă de colaborare între est și vest. Se pare că această conferință va înregistra un succes... Eforturile diplomatice sînt sprijinite de presiunile exercitate de evenimente și de dorința de pace a popoarelor, astfel încît pînă și cei mai pesimiști observatori de la Geneva afirmă: «Această conferință nu poate eșua!»."

Faptul că șefii guvernelor celor patru puteri au căzut de acord să discute asemenea probleme cum sînt: problema germană, securitatea europeană, dezarmarea, dezvoltarea contactului dintre Apus și Răsărit, precum și alte chestiuni importante legate de asigurarea păcii are o mare însemnătate. A devenit limpede că există probleme în care schimbul de păreri poate duce la găsirea bazelor înțelegerii necesare. Există desigur și probleme care necesită un studiu suplimentar, după cum există și unele probleme asupra cărora punctele de vedere sînt diferite. După cum a subliniat N. A. Bulganin, aceasta nu trebuie să împiedice însă activitatea rodnică a conferinței. „In ceea ce-l privește, guvernul sovietic — a spus N. A. Bulganin — va face tot ceea ce depinde de el pentru ca actuala conferință să îndreptățească speranțele popoarelor însetate de o viață pașnică și liniștită". Merită atenție și cuvintele președintelui Eisenhower care a arătat că delegațiile nu pot și nu trebuie să părăsească conferința fără a arăta lumii voința lor fermă de pace.

S-au impus atenției tuturor participanților la conferință, ca și atenției tuturor comentatorilor și opiniei publice mondiale propunerile constructive, concrete și realiste ale șefului guvernului sovietic N. A. Bulganin. Ele au dovedit încăodată politica fermă a U.R.S.S. de pace și coexistență pașnică între toate țările, indiferent de orînduirea lor socială și de stat. Șeful guvernului sovietic a propus discutarea la conferință a problemei încetării cursei înarmărilor, interzicerii armei atomice, folosirii energiei atomice exclusiv în scopuri pașnice. Guvernul sovietic și-a însușit după cum se știe propunerile făcute de puterile occidentale în ceea ce privește armamentele clasice. Este rîndul acestor puteri ca ele să facă acum un pas care să constituie un acord în problema interzicerii armei atomice, ceea ce ar permite situarea problemei dezarmării pe un teren real. Dovedind încăodată dorința sa de colaborare internațională în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice, guvernul sovietic a hotărît să aloce pentru fondul internațional de materiale atomice de pe lîngă Agenția internațională pentru energia atomică o cantitate corespunzătoare de materiale dezagregabile, de îndată ce se va ajunge la un acord cu privire la crearea unei asemenea agenții.

Proiectul delegației U.R.S.S. cu privire la hotărîrea conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri asupra problemelor reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice constituie o dovadă în plus a eforturilor sincere constructive ale guvernului sovietic în vederea asigurării păcii.

O mare însemnătate are discutarea la conferință a problemei securității europene. In centrul atenției stă proiectul tratatului general de securitate colectivă în Europa, prezentat de delegația sovietică. Uniunea Sovietică consideră că, ținînd seama de situația existentă, crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa ar putea fi împărțită în două perioade. In prima perioadă statele participante la tratat nu se eliberează de obligațiile asumate anterior, dar își iau obligația de a se abține de la folosirea forțelor armate și de a rezolva toate litigiile ce se pot ivi între ele prin mijloace pașnice. In a doua perioadă statele respective își asumă prin tratat în întregime obligațiile legate de crearea sistemului de securitate colectivă din Europa, începînd cu totul valabilitatea tratatului Atlanticului de Nord, acordurilor de la Paris și tratatului de la Varșovia și lichidîndu-se grupările de state create pe baza lor. In dorința de a înlesni o apropiere între punctele de vedere exprimate în problema securității europene, delegația sovietică a prezentat în ședința de joi, 21 iulie, propunerea cu privire la principiile fundamentale ale tratatului între grupările de state existente în Europa. Delegația sovietică a declarat că este gata să studieze și alte propuneri cu privire la securitatea colectivă deoarece un sistem de securitate colectivă în Europa ar crea o situație de încredere între statele europene și nu numai între cele europene și ar face ca Europa, dintr-un teatru de război, să devină o cetadelă a păcii și securității.

Strîns legată de problema securității europene este problema germană. Acest lucru a fost recunoscut de către șefii tuturor delegațiilor participante la conferință. Unificarea Germaniei ca stat democrat și iubitor de pace ar avea o uriașă însemnătate atît pentru destinele păcii în Europa cît și pentru națiunea germană însăși. Uniunea Sovietică a fost întotdeauna și este pentru unificarea Germaniei în conformitate cu interesele naționale ale poporului german și cu interesele securității Europei. N. A. Bulganin a declarat din nou la conferința de la Geneva că guvernul sovietic este gata să facă tot ce depinde de el în această direcție. Șefii tuturor delegațiilor și-au prezentat punctele lor de vedere în legătură cu problema germană. Opinia publică mondială speră că la Geneva se va găsi terenul care să permită cuprinderea și coordonarea acestor puncte de vedere.

Toate popoarele speră că șefii guvernelor celor patru puteri vor depune eforturile necesare pentru întărirea legăturilor economice și îndeosebi a celor comerciale, pentru întărirea legăturilor științifice, culturale, ca mijloace importante în vederea micșorării încordării internaționale.

Lucrările conferinței inspiră încredere și bunăvoință. Popoarele urmăresc cu un viu interes și cu vigilență această istorică întîlnire. Nu se poate să nu se remarce că în timp ce majoritatea comentatorilor aflați la Geneva în aceste zile privesc cu optimism și speranță lucrările conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri, există și comentatori care vor cu orice preț, în interesul cercurilor agresive, să mențină atmosfera „războiului rece".

Popoarele din toate țările sînt convinse că marea întîlnire de la Geneva poate avea un rol pozitiv și doresc din toată inima ca ea să constituie un pas însemnat pe calea micșorării încordării în relațiile internaționale, pe calea păcii și securității.

PENTRU NOUL AN ȘCOLAR

De curînd, la Ministerul Învățămîntului a avut loc o consfătuire organizată în scopul analizării stadiului pregătirilor pentru deschiderea noului an școlar.

Cu acest prilej s-au stabilit sarcinile pentru cuprinderea în învățămînt, în anul școlar 1955-1956, a tuturor copiilor între 7 și 14 ani din întreaga țară, precum și pentru alfabetizarea ultimelor serii de neștiutori de carte. In scopul cunoașterii elevilor care urmează să fie înscriși în clasele I-IV, în ziua de 4 septembrie a.c. va avea loc în întreaga țară o acțiune de verificare a copiilor de vîrstă școlară.

Anul acesta se va continua acțiunea de sistematizare a materialului predat în școli, programele școlare urmînd să fie mult îmbunătățite. De asemenea, s-au luat măsuri pentru asigurarea școlilor cu manuale, la timp și în cantități sporite față de anii trecuți. Consfătuirea a stabilit de asemenea sarcinile legate de urmărirea pe teren a aplicării tuturor prevederilor Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și trai ale cadrelor didactice.

Să sprijinim activ campania agricolă de vară

Roadele muncii harnice

Fiecare lucru trecut prin mîinile harnice ale omului dobîndește o nouă frumusețe, strălucește cu o nouă putere. Fiecare lucru răsplătește astfel truda cu care a fost muncit, dînd omului, fără greș, neasemuita bucurie a culegerii roadelor muncii sale. Pămîntul, muncit cu dragoste, dă mai mult: el se acoperă cu aur.

Minunat este în acest an rodul pămîntului, pe care oamenii din Cerătu, satul așezat pe întinsele platuri craiovene, îl aduc pe aria bătută de soare. E vreme de sărbătoare aici. Rodul ogoarelor e îmbelșugat și vremea prielnică stringerii lui. Veselia răsună pe arie în glumele oamenilor, în duduitul batozei, în zumzetul spornic al dinamului.

In lumea aceasta veselă de pe arie, dacă pe învățătorul Ion Florea, directorul școlii din sat, nu-l cunoști dinainte, nu-l poți deosebi de ceilalți oameni. Aceeași pălărie arsă de soare, aceeași cămașă cu mînecile suflecate. Dar cînd vocea lui puțină cheamă oamenii, în clipele de răgaz, sub umbrarul de la marginea ariei, ochii acestora, sub sprincenele încărcate de pleavă, se întorc cu atîta atenție spre el, încît se vede îndată că locul lui aici e deosebit. Oamenii s-au obișnuit de mult să afle, de la acela care le învață copiii, vești din țară și de peste granițe, să asculte îndrumări pentru viața lor, pentru viitorul lor.

Zi de zi, în tot timpul secerișului și al treierișului, ca și în intreg anul, tovarășul Florea și ceilalți învățători ai școlii, tovarășul Floricâ Iordache, tovarășa instructoare Berceanu și ceilalți, își duc munca în rîndurile țăranilor muncitori. Citindu-le ziare la arie, aranjînd vitrine și fotomontaje, discutînd, seara, din casă în casă, cu fiecare, învățătorii îi cheamă la luptă pentru înflorirea satului și a țării. Dacă recolta din acest an e deosebit de bogată, aceasta se datorește în bună parte și muncii lor de lămurire migăloasă a metodelor noi de lucrare a pămîntului, pe care le folosesc tot mai mulți dintre țăranii muncitori. Și de aceea, acum, învățătorii iau parte și ei, din toată inima, la sărbătoarea recoltei.

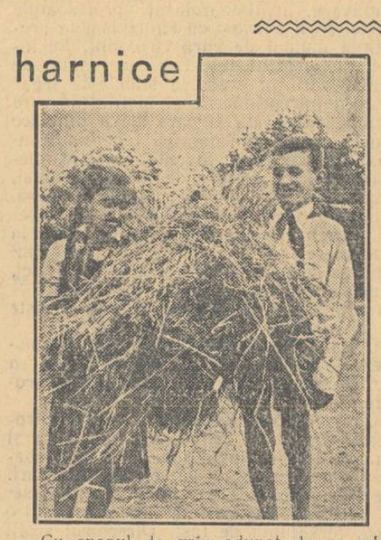

Cu snopul de grîu adunat de pe miriște, la școală.

Bucuria culegerii roadelor pămîntului a cuprins din plin și pe copii. Snop peste snop se adună spicele culese de mîinile lor harnice. Inșiruiți, cu cravatele lor roșii, de-a curmezișul ogoarelor aurii, pionierii iau zilnic în răspăr miriștile, culegînd spicele rămase în urma combinelor și a secerătorilor. Iar cînd termină cu strînsul spicelor, se adună în jurul batozei, împreună cu învățătorii și instructoarele de pionieri, urmărind cu ochi mari de admirație munca iute a oamenilor.

Munca învățătorilor în mijlocul țăranilor muncitori, sîrguința copiilor pe miriști, munca tînărului mecanic și a celorlalți oameni de la batoză, la fel de tineri ca și el — ceea ce, de altfel, a făcut ca această arie să fie numită „Aria tineretului" — toate se contopesc, se îndreaptă spre același țel, mereu înnoit, spre biruința luptei întregului nostru popor pentru pîine, pentru bunăstare și pentru belșug.

V. SAPUNA

Tov. Ion Florea citește oamenilor ziarul.

Pe ogoarele satului

Lanurile cîmpiei din sudul Moldovei, holdele bogate de grîu unduiesc în bătaia lină a vîntului. Oamenii sînt tot mai grăbiți să strîngă la timp grîul care a dat în pîrg.

In comuna Independența din raionul Galați lucrează pe ogoare, alături de țăranii muncitori, și numeroși pionieri și școlari, conduși de învățătorii lor, printre care se numără tovarășii Potelea Badiu, Ana Elița și Niculina Roșca. Aceștia muncesc cu mult spor, arătîndu-le în același timp elevilor cum să procedeze pentru ca să nu se piardă nici un spic.

Pioniera fruntașă la învățătură Antonina Stanciu, cea mai bună elevă a școlii, șefa echipei nr. 1, îndreaptă pe fiecare pionier din echipa sa spre lanurile unde crede că se poate culege mai mult.

Prin munca însuflețită a învățătorilor și a copiilor, în numai cîteva ore au fost strînși doi saci plini cu spice. Ce n-a mai încăput în sacii aduși a fost cărat cu brațele de către pionieri.

Campania recoltării păioaselor în comuna Independența este abia la început. Cadrele didactice și pionierii au hotărît să iasă regulat la cîmp pentru a da un ajutor susținut țăranilor muncitori.

H. EUGEN

Contribuția școlarilor

● Și pe școlari îi preocupă strîngerea la timp și în bune condiții a recoltei. Ei au făcut socoteala că a pierde un bob dintr-un spic înseamnă o pierdere de cereale de aproximativ 120 kg. la hectar. De aceea, zorii cîtorva dimineți i-au găsit pe cei peste 100 de pionieri din comunele Pochidia, Cîrlomănești și Ghidigeni pe tarlalele gospodăriei agricole de stat din comuna Ghidigeni, raionul Bîrlad. Intr-o singură zi, pionierii din aceste comune au strîns spice din care la treierat se vor obține 200 kg. boabe.

● Aproape 800 de elevi din Iași au ajutat duminică la munca de recoltare în gospodăriile agricole de stat ale regiunii. Lucrînd alături de muncitorii și funcționarii din 17 întreprinderi ale orașului Iași, ei au adus o contribuție însemnată la strîngerea recoltei.

● Pionierii din satul Traian, raionul Brăila, au hotărît să ajute pe părinții și frații lor mai mari la strînsul recoltei. După ce a participat la seceriș, detașamentul clasei a VI-a s-a organizat pentru a ajuta la treierat. Astfel, pionierii contribuie la strînsul plevei, la ducerea paielor cu tîrșul, dau paie la batoză cu furca, iar o echipă aduce apă muncitorilor de la batoză. Pionierii mai mici strîng spice de pe miriști.

● Pionierii și școlarii din Vadul Săpat, Raionul Mizil, s-au adunat și au pornit la strînsul spicelor. Ei au reușit să adune 300 kg. boabe de grîu de pe tarlalele gospodăriei agricole colective Fîntînele.

In întîmpinarea tinerilor pedagogi

G. Arsene
șeful secției de învățămînt a regiunii Pitești

Școlile din regiunea Pitești, ca și toate școlile din țara noastră, au primit pentru viitorul an școlar o nouă promoție de pedagogi — proaspeți absolvenți ai instituțiilor de învățămînt superior și ai școlilor pedagogice de învățători și educatoare. Armata pedagogilor noștri se complectează cu un nou detașament, menit să aducă o contribuție însemnată la ridicarea nivelului muncii instructiv-educative, la înflorirea culturală a satelor.

Majoritatea tinerilor pedagogi vor lucra în școlile sătești. M-am aflat în mijlocul lor în zilele cînd își alegeau, în fața comisiei de repartizare, locurile de muncă, și am putut să-mi dau seama nemijlocit de însuflețirea cu care s-au pregătit cei mai mulți dintre ei să-și înceapă activitatea nobilă și frumoasă de instruire și educare a fiilor țărănimii muncitoare, de răspîndire a culturii în rîndurile oamenilor muncii de la sate. Mi-am dat în același timp seama cît de mare este răspunderea noastră, a acelora care reprezentăm organele învățămîntului și care trebuie să-i ajutăm pe tinerii pedagogi să pornească de la început pe un drum just, să le înlesnim în cea mai mare măsură munca, să-i facem să se simtă cît mai bine în școlile unde vor păși acum pentru prima dată ca dascăli.

Experiența anilor trecuți ne-a arătat că, acolo unde organele locale ale puterii de stat și aparatul secțiilor de învățămînt au aplicat cu consecvență prevederile Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice, creînd condiții bune de muncă și de trai tinerilor absolvenți, rezultatele acestora în munca instructiv-educativă și cultural-politică au fost valoroase. In tradiția de muncă a multor sfaturi populare, primirea și instalarea absolvenților a căpătat o semnificație deosebită. De exemplu tov. Ladislau Suciu, președintele comitetului executiv al sfatului popular al raionului Costești, sau tov. Constantin Tundrea, președintele comitetului executiv al sfatului popular din raionul Horezu, au stat de vorbă personal cu absolvenții, s-au interesat de nevoile lor, le-au asigurat mijloace de transport pînă la școlile unde trebuiau să lucreze și au controlat în timpul anului școlar dacă noii numiți în învățămînt își primesc toate drepturile. Va trebui să obținem ca în noul an școlar lucrurile să se desfășoare la fel în toate raioanele.

Toți șefii secțiilor de învățămînt raionale din regiunea noastră vor trebui să urmeze pilda tovarășilor Nicolae Costea, din raionul Pitești, Nicolae Apostolache, din raionul Costești și Ștefan Neferu, din raionul Băbeni, care au crescut cu multă grijă pe tinerii pedagogi și i-au ajutat să devină buni organizatori ai activității instructiv-educative, fruntași între cadrele didactice din raioanele lor. De asemenea, va trebui ca în toate colectivele didactice unde-și vor începe munca tinerii profesori și învățători să se creeze o stare de spirit prielnică unei munci rodnice, așa cum s-a creat, de exemplu, în anul școlar trecut în școlile din Mogoșani (director tov. Ion Marinescu) sau din Horezu (director tov. Ion Mihuț).

In mod deosebit a contribuit la rezultatele bune pe care le-au obținut în munca lor cei mai mulți dintre tinerii profesori și învățători grija pe care le-au arătat-o organizațiile de partid și U.T.M. Acestea i-au cuprins în învățămîntul politic, le-au dat un ajutor concret în ceea ce privește îmbunătățirea conținutului ideologico-științific al activității în școală și pe tărîm obștesc.

Ca urmare, mulți pedagogi tineri au dobîndit o experiență valoroasă în organizarea muncii instructiv-educative și culturale. Printre ei se numără, de exemplu, tovarășii Constantin Iliescu, de la școala de 7 ani din comuna Brezoi, raionul Loviștea, Ion Mătușoiu, de la școala de 7 ani din comuna Zăvideni, raionul Drăgășani, Florica Dumitrescu, de la școala de 7 ani din comuna Deagurile, raionul Costești etc.

Trebuie să spunem însă că, din păcate, mai sînt unii învățători și profesori — e drept, puțini la număr — care nu răspund prin fapte grijii ce li se arată, care ar dori să primească totul de-a gata, care fug de eforturi. Astfel, unii absolvenți din promoțiile anilor precedenți nu s-au prezentat la posturile lor sau le-au părăsit în primele zile de școală.

Pe baza experienței acumulate în anii trecuți în munca de primire, de instalare și de ajutorare pedagogică a tinerilor învățători și profesori, comitetul executiv al sfatului popular regional Pitești a luat, în cadrul pregătirilor pentru deschiderea noului an școlar, o serie de măsuri care să ducă la asigurarea unor condiții cît mai bune de muncă și de viață pentru tinerii absolvenți numiți acum în școli. Ca urmare, cele mai multe sfaturi populare raionale și comunale din regiune au asigurat de pe acum locuințe, combustibil, hrană și loturi individuale pentru noii învățători și profesori.

In acest an școlar vor trebui înlăturate toate lipsurile care au existat în anul trecut în ceea ce privește primirea și ajutorarea tinerilor pedagogi. Astfel, unele sfaturi populare comunale și unii șefi ai secțiilor de învățămînt au privit cu indiferență primirea absolvenților, lăsîndu-i să se descurce cum or putea. De exemplu, în raionul Drăgășani, în zilele cînd absolvenții s-au prezentat pentru a fi îndrumați către posturi, n-au găsit pe nimeni la secția de învățămînt, astfel că nu știau încotro s-o apuce și ce să facă.

Au existat și directori de școli ca Ion Năstase de la școala din comuna Ștefănești, raionul Pitești, care au primit cu răceală pe tinerii absolvenți.

Pentru ca astfel de lipsuri să nu se mai repete în noul an școlar, comitetul executiv regional a inițiat o consfătuire cu organele de învățămînt, cu comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt și reprezentanți ai U.T.M. în care s-au dezbătut și s-au stabilit căile cele mai potrivite pentru ca absolvenții care vor începe să muncească în școlile din regiunea noastră să poată desfășura o activitate rodnică. Astfel, s-a hotărît ca intrarea în producție a tinerilor pedagogi să fie sărbătorită în cadrul consfătuirii din august. La consfătuiri se va acorda o mare atenție lămuririi noilor învățători și profesori asupra felului cum trebuie să-și desfășoare munca în prima jumătate a anului școlar.

Momentul primului contact cu școala, cu satul și oamenii al tinerilor pedagogi va trebui să aibă de asemenea un caracter sărbătoresc. De aceea, directorii școlilor au fost îndrumați să organizeze întîlniri prietenești la care să participe membrii comitetului executiv comunal, deputății și cetățenii satului respectiv, delegați ai elevilor și pionierilor, pentru ca tinerii pedagogi să se simtă încurajați, să vadă că sînt înconjurați cu dragoste și grijă.

Ajutînd zi de zi pe tinerii pedagogi în munca lor didactică și culturală, noi sîntem siguri că aceștia se vor strădui să-și pună toată capacitatea și tot devotamentul lor în slujba educării tinerei generații, în slujba construirii socialismului în patria noastră.

Învățători și profesori delegați la Festivalul de la Varșovia

In cele mai multe din sediile U.T.M., un calendar special numără zilele care au mai rămas pînă la Festival. Fotografii, broșuri, afișe colorate și o activitate din ce în ce mai susținută arată că acum gîndurile tuturor tinerilor noștri se îndreaptă către Varșovia, orașul-erou, locul celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru pace și prietenie.

Delegația ce va reprezenta țara noastră la Varșovia a pregătit numeroase manifestări culturale, sportive și artistice. Mîndria ei este însă ansamblul U.T.M., formație de cîntece și dansuri care și-a cîștigat o binemeritată faimă la festivalurile de pînă acum.

Deși are o bogată experiență și un repertoriu impresionant, ansamblul U.T.M. repetă acum mai intens ca niciodată. „Trebuie să arătăm tot ce știm, să facem dovada măiestriei noastre și să ridicăm cu o treaptă mai

Profesoara Elena Filipescu, membră a Ansamblului U.T.M.

sus reputația de care ne bucurăm. Nu uitați că la Varșovia ne va privi tineretul lumii întregi" — spunea zilele trecute la repetiție tov. profesor V. Marin, directorul ansamblului și dirijorul lui principal.

In cor, ca și în echipele de dansuri, întîlnim elevi, muncitori, studenți și tineri profesori, unii „veterani" ai ansamblului, alții debutanți.

Tovarășa profesoară Elena Filipescu are nu numai doi ani de învățămînt, dar este una din cele mai vechi membre ale ansamblului. Cu vădită bucurie deapănă ea, în fața tovarășilor mai noi, amintirile nesterse pe care i le-au lăsat Congresul studențesc de la Praga, Festivalul dela Berlin, Congresul Uniunii internaționale a studenților din 1952, turneul în Polonia și Festivalul de la București. Avînd o experiență bogată și o înaltă măestrie artistică, tov. Elena Filipescu este și pildă de conștiinciozitate. Munca artistică în ansamblu i-a fost de mare folos și în activitatea din școală. Elevele ei învață cu plăcere dansurile naționale și la serbări au totdeauna succes. „Sper să realizeze mai mult — spune tov. Elena Filipescu — și aș avea o mare satisfacție dacă elevele mele vor ajunge peste cîțiva ani să facă și ele parte din ansamblu. Atunci vom dansa împreună, vom călători și vom cunoaște mai mult din viața și munca tineretului lumii".

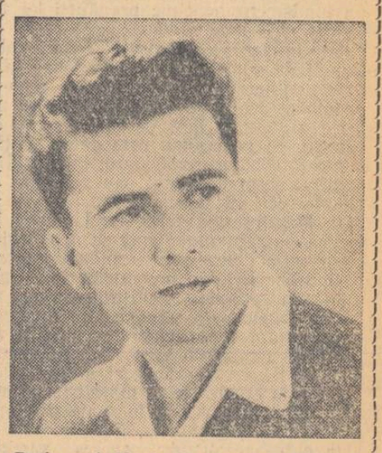

Profesorul Marin Constantin, dirijorul Ansamblului U.T.M.

Ansamblul U. T. M. mai numără mulți tineri învățători și profesori, ba chiar un director de școală, ca tov. Ștefan Doru, de la școala de 7 ani din comuna Ciocănești, raionul Răcari. Printre membrii ansamblului se numără și tov. Miclea Aurel, profesor, sau mai bine zis viitor profesor, pentru că a absolvit facultatea de curînd și a fost repartizat la școala din comuna Drăgănești, raionul Crăcov. Este firesc ca pe viitorul profesor să-l preocupe deopotrivă Festivalul și noua muncă ce-l așteaptă cu elevii.

„Plec la Varșovia — mărturisește tov. Miclea — cu conștiința datoriei împlinite. Mi-am terminat facultatea, deși n-am întrerupt repetițiile la ansamblu nici în timpul examenelor, iar la întoarcere mă așteaptă munca minunată cu copiii. Am conceput chiar planul pentru lecția de deschidere: le voi povesti despre Festival, despre Varșovia, despre Nowa Hutta — orașul tineretului — despre tinerii întregii lumi. Activitatea mea de profesor va începe sub semnul lozincii Festivalului: „Pace și prietenie!"

Din experienţa şcolii sovietice

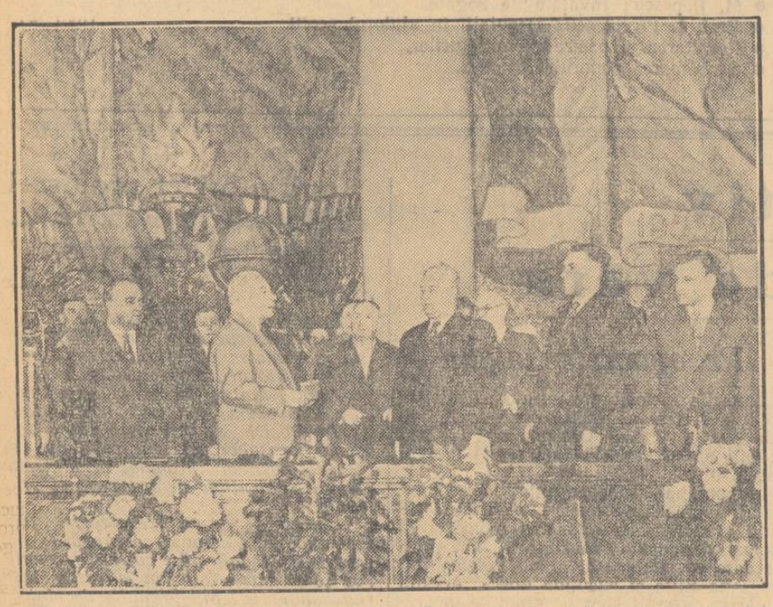

De curînd, în cadrul unei solemnităţi, tov. K. E. Voroşilov a înmînat prorectorului Universităţii „M. V. Lomonosov" din Moscova Ordinul „Steagul Roşu al Muncii" cu care a fost decorată Universitatea.

Să perfecţionăm metodele de educaţie comunistă a tineretului

În salutul Comitetului Central al P.C.U.S. şi al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. adresat Universităţii din Moscova, a cărei aniversare de 200 de ani a fost sărbătorită de curînd în întreaga ţară, se spune: „...instituţiile de învăţămînt superior din ţară sînt chemate să pregătească constructori activi ai societăţii comuniste, educaţi în spiritul marilor idei ale marxism-leninismului, înarmaţi cu cunoştinţe ştiinţifice moderne şi cu un orizont social-politic larg, capabili să rezolve sarcinile progresului tehnic şi cultural continuu în ţara noastră, să ridice necontenit rolul ştiinţei sovietice în dezvoltarea economiei naţionale, să lupte neobosit pentru întărirea Statului Sovietic Socialist".

Aceste cuvinte rezumă întreaga esenţă a politicii Partidului Comunist în domeniul pregătirii unor cadre de înaltă calificare — a politicii a cărei bază o constituie principiul unităţii instrucţiei şi educaţiei, legătura indisolubilă a funcţiilor didactice şi educative ale profesorilor din instituţiile de învăţămînt superior.

Specialistul sovietic trebuie să fie un luptător pentru progresul ştiinţific şi tehnic în toate domeniile economiei şi culturii, purtătorul moralei comuniste, slujitor credincios al poporului. Educarea unor asemenea specialişti este o problemă complexă şi plină de răspundere, care nu suferă stagnare şi rutină, indiferenţă şi formalism. Formarea concepţiilor şi a caracterului specialistului sovietic este un proces creator, care cere folosirea pricepută a metodelor de instruire şi educare, perfecţionarea lor şi căutarea unor căi noi. Prin însuşi spiritul ei, muncii instructiv-educative îi sînt străine caracterul meşteşugăresc, stagnarea şi bucherismul.

În activitatea multilaterală a colectivului instituţiei de învăţămînt superior rolul principal aparţine pedagogului, educatorului. De experienţa, de măiestria şi de atitudinea lui faţă de muncă depinde în primul rînd succesul întregii sale activităţi. Tineretul dă o înaltă preţuire profesorului erudit, pasiunii sale pentru ştiinţă, dorinţei sale sincere de a-şi transmite cunoştinţele. Lecţiile şi lucrările practice desfăşurate de un asemenea profesor sînt frecventate cu interes de către studenţi, punînd un fundament temeinic pregătirii lor teoretice.

Dar influenţa profesorului asupra colectivului de studenţi nu se limitează la aceasta: tineretul vrea să vadă în profesor un model demn de imitat în ceea ce priveşte atitudinea faţă de muncă, faţă de oameni. Şi pedagogul este dator să ţină minte totdeauna acest lucru, înarmînd pe studenţi, prin exemplul său personal, cu înaltele calităţi de cetăţean.

Învăţămîntul superior din Uniunea Sovietică numără multe mii de profesori şi conferenţiari care entuziasmează tineretul prin adîncimea cunoştinţelor lor, prin măiestria lor pedagogică, prin slujirea plină de abnegaţie a ştiinţei. Cea dintîi datorie a tuturor profesorilor constă în a-şi însuşi şi a răspîndi experienţa celor mai buni pedagogi şi lucrători ştiinţifici, de a-şi ridica calificarea şi măiestria pedagogică, de a fi exemplu în toate privinţele pentru tineretul studios. Fără aceasta nu vom putea rezolva cu succes sarcinile pregătirii specialiştilor.

În cadrul lecţiilor şi al lucrărilor practice profesorii trebuie să educe pe studenţi în spiritul respectului pentru moştenirea culturală a generaţiilor anterioare, să le dezvolte năzuinţa de a-şi însuşi realizările ştiinţei şi tehnicii naţionale şi mondiale. Trebuie să le reamintim mai des studenţilor cuvintele nemuritoare ale lui V. I. Lenin cu privire la faptul că poţi deveni comunist numai atunci cînd îţi vei însuşi cunoştinţele pe care le-a acumulat omenirea. Trebuie lichidată atitudinea nihilistă a unor studenţi şi profesori faţă de limbile străine. Explicînd studenţilor importanţa însuşirii unei limbi străine, trebuie să sporim exigenţa, să îmbunătăţim metodica predării limbilor străine, să stimulăm prin toate mijloacele interesul studenţilor pentru literatura străină, în toată perioada studiilor superioare.

Un rol deosebit în procesul de învăţămînt aparţine profesorilor de ştiinţe sociale, care formează concepţia marxistă a viitorilor specialişti. A-i face pe studenţi să cunoască măreţia ideilor marxist-leniniste, logica neînduplecată a marxism-leninismului, a dezvălui perspectivele grandioase ale activităţii libere, creatoare a popoarelor din ţările lagărului socialist este sarcina nobilă a profesorilor de bazele marxism-leninismului, de economie politică şi de filozofie.

Catedrele de ştiinţe sociale trebuie să ocupe locul conducător între celelalte catedre ale instituţiilor de învăţămînt superior, să participe activ la munca educativă nu numai în mijlocul studenţilor, ci şi în mijlocul profesorilor.

Şedinţele, conferinţele, discuţiile comune, discutarea comună a operelor ştiinţifice şi alte forme de activitate comună a catedrelor trebuie folosite în cea mai mare măsură pentru propagarea teoriei marxist-leniniste, pentru ridicarea continuă a nivelului muncii ideologice în instituţiile de învăţămînt superior.

Schimbul larg de experienţă în munca profesorilor de la catedrele de ştiinţe sociale va ajuta nu numai la stabilirea cauzei rămînerii în urmă a unora dintre catedre faţă de cerinţele vieţii, ci şi la răspîndirea experienţei celor mai bune colective de profesori în domeniul muncii ştiinţifice, pedagogice şi educative.

Oricît de bine ar fi organizată munca didactică în instituţia de învăţămînt superior, ea nu epuizează toate posibilităţile de influenţare educativă a profesorilor asupra studenţilor. Profesorii trebuie să folosească în munca cu studenţii şi timpul din afara lecţiilor, să se afle în centrul vieţii studenţeşti, să meargă în cămine, la adunările, conferinţele şi seratele organizate de studenţi. Aceasta le va ajuta să-şi cunoască mai îndeaproape studenţii, să devină nu numai conducătorii şi îndrumătorii lor, ci şi colegi mai mari, neadmiţînd totuşi familiarismul în raporturile lor cu tineretul.

O formă răspîndită a muncii de agitaţie în masă sînt lecţiile şi referatele. Dar muncii de propagandă prin lecţii îi dăunează mult formalismul în alegerea temelor, atitudinea neglijentă faţă de cerinţele ascultătorilor. Este cu totul altceva cînd tema lecţiei trezeşte interesul pentru cunoştinţe al studenţilor, promite să le deschidă noi orizonturi, să îmbogăţească cunoştinţele lor. La asemenea lecţii sau referate tineretul vine cu plăcere.

Ar fi o greşeală să se reducă întreaga muncă de agitaţie în masă la referate şi lecţii, chiar dacă ele sînt bine pregătite. Reacţionînd operativ la evenimentele vieţii obşteşti, trebuie să găsim forme variate şi eficiente de a le face cunoscute studenţilor.

Profesorii nu pot sta departe de munca culturală şi de agitaţie în masă desfăşurată în instituţia de învăţămînt superior. Importanţa acestei munci este cu atît mai mare cu cît pedagogii participă mai activ la ea.

Experienţa multor instituţii de învăţămînt superior dovedeşte că centrul muncii educative este grupa — colectivul de studenţi ai cărui membri învaţă împreună, adeseori se odihnesc împreună şi chiar trăiesc la un loc. Pe studenţii unei grupe îi reunesc interesele şi grijile comune, simţul de răspundere nu numai pentru sine, ci şi pentru colegi, sentimentul de prietenie şi sprijin reciproc. Sarcina educatorului constă în a dezvolta aceste înclinaţii sănătoase ale membrilor grupei, de a le folosi pentru închegarea colectivului, pentru lupta împotriva a tot ce este dăunător şi împiedică dezvoltarea tineretului.

Succesul muncii educative în grupă, în facultate, în instituţia de învăţămînt superior depinde în mare parte de colaborarea între profesori şi organizaţiile de comsomol. Comsomoliştii formează partea cea mai bună şi mai înaintată a tineretului, puternică prin organizarea sa, şi care de aceea se pretează mai uşor influenţei educatorului. Majoritatea covîrşitoare a studenţilor sînt comsomolişti. A folosi în mod priceput această situaţie înseamnă a asigura rezolvarea multor sarcini serioase ale muncii educative.

Educarea atitudinii comuniste faţă de muncă, a moralei comuniste este un proces lung şi neîntrerupt de luptă pentru întărirea disciplinei în muncă, împotriva încălcării normelor de convieţuire, este grija permanentă ca fiecare iniţiativă de preţ să fie îmbrăţişată şi folosită în interesul muncii comune, ca nici un act de indisciplină care micşorează titlul înalt de student sovietic să nu rămînă necondamnat.

Munca educativă cu studenţii începe la intrarea lor în instituţia de învăţămînt superior şi se termină la comisia de repartizare a tinerilor specialişti. Anii de studiu în instituţia de învăţămînt superior constituie perioada de formare a specialistului de înaltă calificare, a organizatorului producţiei, a propagatorului politicii Partidului Comunist în masele oamenilor muncii. Cea dintîi obligaţie a conducătorilor instituţiilor de învăţămînt superior, a organizaţiilor obşteşti, a tuturor profesorilor şi conferenţiarilor din instituţiile de învăţămînt superior constă în a folosi pînă la capăt mijloacele ce le stau la dispoziţie pentru educarea unor specialişti demni de epoca noastră.

(Articol de fond din revista „Vestnik vîsşei şkoli").

Intr-o tabără orăşenească de pionieri

Mii de elevi pleacă în timpul verii în taberele de pionieri din afara oraşelor, la ţară, în colonii, la mare. Dar sînt şi mulţi copii care rămîn vara în oraş. Pe lîngă numeroase şcoli din Moscova se organizează în timpul verii tabere de curte şi tabere orăşeneşti, unde copiii îşi petrec timpul lor liber în lunile de vacanţă.

Pe lîngă şcoala nr. 243 din raionul Dzerjinski funcţionează de cîţiva ani o tabără orăşenească de pionieri, care deserveşte pe elevii unor şcoli din circumscripţia respectivă. Chiar din primele zile de primăvară, învăţătoarele şi profesoarele acestei şcoli pornesc cu entuziasm la pregătirea muncii de vară cu copiii. Se întocmeşte evidenţa elevilor care rămîn pe timpul verii în oraş, se stabileşte legătura cu întreprinderile şi instituţiile care patronează şcoala şi care alocă mijloace băneşti pentru amenajarea taberei. Se achiziţionează cărţi, inventar sportiv, materiale pentru cercul de lucru manual, plastilină pentru modelaj, jocuri de masă.

Soseşte timpul de deschidere a taberei. Întreprinderile şi instituţiile ajută la amenajarea ei; în curtea şcolii se construiesc leagăne pentru copiii mai mici, bănci; se amenajează un teren de sport — un fel de mic stadion cu tribune şi piste de alergare.

Deschiderea taberei orăşeneşti de pionieri de pe lîngă şcoala nr. 243 este o sărbătoare a întregii circumscripţii şcolare.

Casa Armatei Sovietice — care patronează şcoala — trimite aici orchestra şi un acordeonist, învăţătoarele şi profesoarele organizează jocuri, cîntece, dansuri. Se strîng aproape 200 de elevi din clasele I—VII. Tabăra se deschide într-o atmosferă plină de fast. Directorul şcolii sau responsabilul taberei pronunţă cuvîntul de deschidere. Orchestra cîntă, copiii petrec veseli.

Elevii claselor I—II sînt împărţiţi în două grupe.

Chiar din prima zi de funcţionare a taberei, conducătorii acordă atenţia principală excursiilor, dau copiilor prilejul să petreacă cît mai mult timp în aer liber — în parcuri, în livezi, în pădurile din Podmoskovie.

În timpul verii trecute s-au făcut multe excursii. Vom povesti despre cele mai interesante din ele. O mare impresie a produs-o asupra copiilor plecarea în satul Kolomenskoie. Aici au vizitat întîi muzeul, iar apoi s-au plimbat mult timp şi s-au odihnit în parc. La excursie au luat parte şi elevii mai mici şi elevii ma. mari, în frunte cu educatorii şi instructorii lor. În timp ce elevii mai mari cercetau cu deamănuntul muzeul, copiii mai mici se plimbau în parc. Învăţătoarele le-au atras atenţia asupra pomilor şi arborilor, spunîndu-le numele acestora. Excursia i-a făcut pe copii nu numai să petreacă, ci şi să înveţe, deoarece le-a dat prilejul să cerceteze unul dintre minunatele colţişoare ale regiunii Podmoskovie.

Multe lucruri interesante au văzut elevii în excursia la parcul natural Zagorsk, în timpul călătoriei cu vaporul pe canalul Moscova.

În zilele frumoase copiii se plimbau adesea în parcul Academiei agricole „Timiriazev", unde se şi scăldau în iaz.

Conducătorii taberei au îmbinat cu pricepere excursiile şi chiar micile expediţii pentru scăldat cu îndeplinirea de către copii a unor lucrări folositoare.

O mare bucurie le-a făcut pionierilor şi şcolarilor excursia în colhozul „Jdanov" din raionul Zvenigorodsk. Copiii au stat în colhoz timp de 5 zile; ei au avut prilejul să cunoască maşinile agricole, au ajutat pe colhoznici la plivitul porumbului şi al verzei, s-au plimbat, au cules fragi în pădure.

În timpul excursiilor la Kolomenskoie şi în alte localităţi copiii au strîns material pentru ierbare. În felul acesta, în conştiinţa copiilor excursiile au fost îmbinate totdeauna cu un scop anumit, cu o muncă interesantă.

Într-o minunată zi de iulie, elevii au fost în excursie la Opaliha. „Vom vizita pădurea, lacul, iar seara vom face un foc de tabără — le-a spus copiilor N. V. Maciulskaia. Doar în tabere se organizează totdeauna focuri de tabără. Să organizăm şi noi unul".

Copiii au cîntat, au recitat versuri, au dansat, s-au scăldat în lac, au strîns flori şi fluturi pentru ierbare şi colecţii, s-au odihnit. Spre seară au adus din pădure crengi uscate şi, cînd s-a întunecat, pe pajiştea largă s-a aprins un mare foc de tabără. Înainte de a-l aprinde, eleva Lara V., din clasa a VII-a, le-a povestit prietenilor săi mai tineri despre trecutul şi prezentul oraşului Moscova, capitala patriei sovietice. În timpul povestirii li s-au arătat elevilor vederi din Moscova veche şi Moscova nouă. Apoi s-a aprins focul, s-au cîntat cîntece, s-a dansat. Seara tîrziu, copiii au pornit spre oraş cu impresii de neuitat.

Vara era călduroasă şi secetoasă şi, firesc, copiii doreau mult să se scalde. Conducătorii taberei s-au înţeles cu direcţia staţiunii hidraulice „Dinamo" şi au obţinut permisiunea de a-i aduce acolo pe elevi.

În luna august, cînd s-a deschis „Expoziţia agricolă unională", pionierii şi şcolarii din tabără au cercetat-o timp de două zile. Le-au plăcut în mod deosebit pavilionul tinerilor naturalişti şi livada miciurinistă de meri. În pavilionul R.S.S. Uzbece copiii au primit în dar pentru colecţie mostre de bumbac, iar în pavilionul „Cerealele" — seminţe selecţionate de grîu, pe care le-au semănat anul acesta pe parcela lor de experienţă.

Toate impresiile din timpul excursiilor, călătoriilor şi plimbărilor au fost notate în jurnalul intitulat de ei „Zi de zi". De obicei, profesoara sau instructoarea propuneau: „Cine vrea să-şi scrie impresiile?" Numărul doritorilor era totdeauna mare. Pe lîngă aceasta, s-a alcătuit un album de schiţe cu cele văzute în timpul excursiilor. În timpul verii şi spre toamnă, sub îndrumarea profesoarelor, copiii făceau observaţii în pădure şi la cîmp. Aceste observaţii, fixate în jurnale şi schiţe, i-au ajutat mult după aceea, în timpul anului.

Dar ce se întîmpla în tabără cînd copiii nu plecau nicăieri? Cu ce se ocupau ei în aceste zile? Ocupaţii au fost multe. Ele sînt descrise amănunţit în plan, a cărui îndeplinire o supraveghea cu rîvnă responsabila taberei. Ea a depus multe eforturi pentru ca toţi copiii să-şi petreacă bine timpul şi să se odihnească bine.

În zilele posomorîte, cînd se prevedea furtună sau ploaie, în tabără se strîngeau cel puţin o sută de copii. După gimnastica de înviorare şi ceremonialul ridicării steagului, care aveau loc în aer liber, începeau diferite activităţi. Pentru copiii cei mai mici se organiza lectura cu glas tare. De obicei citea responsabila sau instructorul, iar cîteodată una dintre elevele claselor VI-VII.

În tabără au funcţionat regulat cercuri de tineri naturalişti, de cultură fizică, de muzică vocală, de lucru manual, de desen şi modelaj.

Cercul de cultură fizică cuprindea totdeauna mulţi copii. Sub îndrumarea comsomolistelor, ei făceau exerciţii de sărituri, alergare, aruncarea grenadei, jucau volei, luau parte la întrecerile sportive organizate în parcul de copii „Dzerjinski" pentru taberele orăşeneşti din acest raion învăţau să înoate. În timpul verii mulţi şcolari s-au pregătit pentru trecerea normelor în vederea obţinerii insignei „Fii gata pentru muncă şi apărare".

În cadrul taberei au funcţionat bine şi alte cercuri. De exemplu, conducătorul cercului „Mîini îndemînatice" a adus aici scule de tîmplărie şi copiii lucrau cu plăcere, construind din lemn căsuţe, bărcuţe şi alte obiecte.

Multă atenţie a acordat cercului tinerilor naturalişti profesoara E. S. Ovcinnikova. Primăvara, elevii claselor a II-a şi a III-a de la şcoala nr. 243 au săditlîngă şcoală diferite flori. Acum, acestea erau îngrijite de elevii claselor elementare, membri ai cercului tinerilor naturalişti; ei le stropeau, le pliveau, învăţau să sape pămîntul în jurul plantelor, avînd grijă să nu le strice rădăcinile.

În tabără a funcţionat şi un cerc de muzică vocală, ca şi aşa numitul cerc „de păpuşi", sub conducerea unui colaborator al Casei raionale a pionierilor. Sub îndrumarea lui, copiii au confecţionat costume pentru spectacolele de păpuşi. A fost pregătită şi prezentată piesa-basm „Surioara Alenuşka şi fratiorul Ivanuşka". Pentru această reprezentaţie elevii au construit din lut o căsuţă, au făcut machete de pomi. Reprezentaţia a decurs în condiţii bune şi după aceasta copiii au lucrat cu şi mai mult interes în cerc.

Pentru „Ziua cărţii pentru copii", organizată vara în parcul de copii „Dzerjinschi", elevii au făcut, sub îndrumarea educatorilor, o expoziţie de coperţi ale cărţilor preferate.

Toate aceste ocupaţii au umplut timpul liber al copiilor, le-au format deprinderi practice, le-au dat posibilitatea de a petrece o mare parte din timp în aer liber.

Activitatea cercurilor se desfăşura ziua pînă la ora 3. Apoi copiii plecau acasă, mîncau, se odihneau o jumătate de oră şi la ceasurile 4—5 veneau iarăşi în tabăra lor. Timp de o oră lucrau după dorinţa lor, fiecare ce voia. Unii îşi notau în jurnal impresiile zilei, alţii desenau în album, alţii jucau jocuri liniştite, — confecţionau obiecte din hîrtie, din plastilină. După o oră de jocuri şi muncă liniştită se organizau discuţii conduse de instructorul de pionieri (despre cravata roşie, despre micii eroi participanţi la Marele Război pentru Apărarea Patriei, despre prietenie şi colegialitate etc).

În tabără s-a acordat multă atenţie educaţiei moral-politice a elevilor. Pe standuri speciale, amenajate în curte, erau afişate două exemplare din ziarul „Pionerskaia Pravda". Articolele mai importante şi mai interesante erau citite cu glas tare şi explicate copiilor de către instructoare sau educatori.

Odată pe săptămînă aveau loc în tabără, pe detaşamente, informaţii politice. Acestea se desfăşurau într-o formă accesibilă elevilor.

O adunare mare şi interesantă s-a organizat în tabără în memoria lui F. E. Dzerjinschi. Pionierii s-au pregătit bine pentru adunare, au învăţat fragmente din cărţi şi versuri despre Dzerjinschi, au cîntat cîntece.

În tabără erau şi ore de distracţii vesele. Odată pe săptămînă veneau aici, de la Casa raională a pionierilor, acordeoniştii. Cu acest prilej se organizau jocuri vesele şi dansuri la care luau parte toţi copiii. Timpul zbura pe neobservate şi la ora şase şi jumătate, după ceremonialul coborîrii steagului, copiii porneau fericiţi şi veseli spre casă.

În fiecare lună la şcoală se organiza o expoziţie de desene, modelaj, cusături, flori artificiale, coperte de cărţi şi alte obiecte confecţionate de copii. Înainte de începerea anului şcolar s-a organizat o expoziţie de încheiere. Aici erau şi flori vii şi legume cultivate de copii pe parcela şcolară, numeroase obiecte executate din lemn sau plastilină, cusături, un album artistic executat, cu schiţe făcute de copii etc.

E greu să supraapreciezi importanţa taberelor orăşeneşti. Ele contribuie la dobîndirea unor noi cunoştinţe de către elevi, la întărirea sănătăţii lor, la dirijarea chibzuită a energiei, voinţei, sentimentelor şi gîndurilor lor.

L. E. MOSKVINA

(Din revista „Nacialnaia şkola")

Spartachiada tineretului studios din Estonia

La Talinn s-a încheiat spartachiada tineretului studios din R.S.S. Estonă, închinată celei de a 15-a aniversări a Estoniei Sovietice. Ea s-a desfăşurat timp de 4 zile, pe stadionul „Dinamo" şi pe cele mai mari terenuri de sport din republică.

Primul loc la baschet, volei, atletică uşoară, ciclism şi tir a fost disputat între tinerii sportivi din Talinn, Tartu, Kohtla-Iarve, Piarnu, Viliandi şi alte oraşe din Estonia. În total, la competiţie au participat 24 de echipe.

Pe primul loc la toate categoriile de sport s-a situat echipa selecţionată a oraşului Talinn, care a primit premiul Ministerului Învăţămîntului al R.S.S. Estone.

La cursurile de vară

La Rostov pe Don au început cursurile învăţătorilor de la şcolile cu un singur post şi ale profesorilor

Institutul regional de perfecţionare a cadrelor didactice a selecţionat pentru cursuri lectori calificaţi, între care cei mai buni profesori-practicieni: tov. Grizodu, Canisceva, Rodomancenko.

Învăţătorii de la şcolile cu un singur post studiază metodele de predare simultană la 3-4 clase. În afară de aceasta, participă la lecţii practice şi la lecţii de muzică, desen şi cultură fizică.

Un grup de cadre didactice care urmează cursurile organizate pe lîngă şcoala pedagogică din Azovsk au vizitat S.M.T. Azovsk şi şcoala de mecanizare a agriculturii, au studiat combina „Stalinet 6", combina de recoltat porumbul şi alte maşini.

Profesorii de fizică de la clasele VI-X lucrează în laboratoarele şcolii politehnice de telecomunicaţii, studiază aparatele radiofonice şi utilajul electric. Ei fac practică lucrînd la strunguri în atelierul de mecanică şi studiază maşinile în marile întreprinderi industriale.

Profesorii de biologie şi chimie fac practică în laboratoarele Institutului pedagogic şi ale Institutului de medicină.

Pentru pedagogii-cursanţi se organizează excursii la uzina constructoare de maşini agricole din Rostov, la uzina „Krasnii Aksai", la staţiunea meteorologică, la cîmpul experimental al Institutului agricol din oraşul Zernovoi şi la alte întreprinderi agricole şi industriale. Ei vor lua parte la lucrările conferinţei ştiinţifico-practice regionale a cadrelor didactice, consacrată legăturii şcolilor cu producţia agricolă.

Şcolarii cultivă porumbul

Cadrele didactice şi elevii şcolii din raionul Votkinsc, Republica Udmurtă, au ajutat colhozurilor să sădească porumb în cuiburi aşezate în pătrat pe o suprafaţă de 34 ha.

Colectivul şcolii medii din Piceassk, raionul Piceassk, a sădit în colhozul „Stalin" 9 ha de porumb. Elevii lucrează acum în echipe, în fruntea cărora stau comsomoliştii, pentru îngrijirea şi întreţinerea culturilor de porumb.

În total, în raionul Piceassk colectivele şcolare au cultivat porumb pe o suprafaţă de 86 ha.

Aniversarea a 125 de ani de la înfiinţarea Institutului tehnic „Bauman"

Prof. G. Nikolaiev
doctor în ştiinţe tehnice

La 1 iulie 1830 (după stilul vechi) a fost aprobat „Regulamentul şcolii de meserii" din Moscova, care trebuia să pregătească nu numai „meseriaşi buni, de diferite specialităţi, ci şi meşteri iscusiţi, cu cunoştinţe teoretice". În mod practic această instituţie de învăţămînt a fost un institut tehnologic care a jucat un rol deosebit de însemnat în ridicarea nivelului ştiinţelor tehnice şi al culturii ruse.

La şcoala tehnică superioară din Moscova s-au menţinut totdeauna tradiţii profund democratice, revoluţionare. Studenţii progresişti ai şcolii au participat la activitatea cercurilor şi organizaţiilor social-democrate în timpul revoluţiei din anul 1905. În clădirea şcolii se afla comitetul P.M.S.D.R. din Moscova. În zilele insurecţiei din decembrie mulţi studenţi au participat la luptele de baricadă. Dintre pereţii şcolii tehnice superioare a fost scos corpul revoluţionarului N. E. Bauman, ucis de sutele negre. De aici a pornit cortegiul funebru — o puternică demonstraţie de protest împotriva ţarismului a oamenilor muncii din Moscova.

Sub influenţa binefăcătoare a activiştilor progresişti ai culturii ruse, în şcoală s-a format în mod treptat un sistem înaintat de pregătire a tinerilor specialişti. Profesorii, conferenţiarii şi studenţii au desfăşurat întotdeauna o intensă activitate ştiinţifică, s-au ocupat de proiectarea şi construirea diferitelor maşini şi mecanisme, întreţinînd legături strînse cu producţia. Începînd din a doua jumătate a deceniului al V-lea din secolul trecut, în şcoală au început să se construiască maşini cu aburi, pompe, ventilatoare, macarale care nu erau cu nimic mai prejos decît cele mai bune modele din străinătate.

Desfiinţarea iobăgiei în anul 1861 a deschis o cale largă pentru dezvoltarea capitalismului în Rusia. Creşterea rapidă a industriei care a urmat acestui act cerea un mare număr de specialişti de înaltă calificare. În anul 1868 şcoala de meserii este transformată oficial în şcoală tehnică imperială, în care studiază 300 de studenţi. Metodele de predare care s-au format pînă atunci la şcoală au fost recunoscute nu numai în Rusia, ci şi dincolo de hotarele ei, unde ele au primit denumirea de „Metoda rusă de învăţămînt". La expoziţiile de la sfîrşitul veacului trecut, din oraşul Filadelfia (America) şi de la Paris, metodele ruse de pregătire practică a inginerilor au obţinut o înaltă apreciere — premii şi recompense.

Încă din deceniul al VIII-lea al secolului trecut şcoala tehnică superioară din Moscova devine treptat un centru de dezvoltare a gîndirii tehnico-ştiinţifice. În şcoală s-au desfăşurat cercetări ştiinţifice de mare importanţă în domeniul matematicii şi în special al mecanicii. La o mare înflorire a ajuns în cadrul şcolii secţia de mecanică, în fruntea căreia se afla vestitul om de ştiinţă rus N. E. Jukovski.

Realizările în domeniul mecanicii teoretice au permis să se creeze o şcoală ştiinţifică de calcul al rezistenţei maşinilor, de proiectare a pieselor de maşini. Meritul profesorilor P. K. Hudeakov şi A. I. Sidorov este elaborarea cursurilor principale de rezistenţă a materialelor, a pieselor de maşini. Au fost alcătuite de asemenea cursuri de proiectare a maşinilor şi mecanismelor de ridicare şi transportare a cazanelor, pompelor, hidroturbinelor şi altor maşini importante.

Paralel cu aceasta, profesorul N. I. Merţalov a lucrat pentru elaborarea teoriei mecanismelor şi maşinilor şi a rezolvat cu succes o serie dintre cele mai importante probleme teoretice. A fost creată de asemenea şi o puternică şcoală de termotehnicieni. O mare însemnătate pentru ştiinţă au avut şi lucrările academicianului V. G. Suhov — creatorul construcţiilor binecunoscute ale cazanelor şi al multor construcţii metalice, bunăoară a turnurilor metalice de mare înălţime.

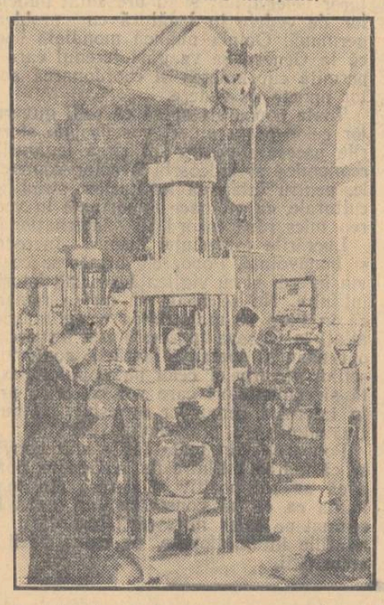

In laboratorul de încercarea rezistenţei materialelor

După Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, întreaga muncă didactică şi ştiinţifică din şcoală s-a ridicat la o treaptă nouă, mult mai înaltă. Prin grija Partidului Comunist şi a Guvernului Sovietic institutul a devenit unul dintre cele mai mari centre de învăţămînt politehnic şi de creare a cadrelor ştiinţifice în diferitele domenii ale ştiinţei din U.R.S.S.

O activitate rodnică desfăşoară şcoala ştiinţifică a construcţiilor, reprezentată de profesorii N. S. Streleţki, I. M. Rabinovici, I. P. Procofiev şi alţii, care au contribuit la progresul ştiinţei sovietice a construcţiilor. A fost creată o şcoală electrotehnică, în frunte cu profesorii B. I. Ugrimov, K. A. Krug şi academicianul K. I. Şenfer, ale căror lucrări capitale de tehnică a curenţilor puternici, de tehnică a tensiunilor înalte, de aplicare a curentului polifazic în industrie etc. au îmbogăţit ştiinţa. Se îmbunătăţeşte pregătirea specialiştilor termotehnicieni, mecanici, tehnologi, de care are foarte multă nevoie industria sovietică în continuă dezvoltare.

În anii de după 1930 Institutul „Bauman" s-a transformat într-o mare instituţie de învăţămînt politehnic, frecventată de peste 7000 de studenţi. Pentru îmbunătăţirea pregătirii specialiştilor în conformitate cu necesităţile economiei naţionale şi pentru dezvoltarea continuă a muncii de cercetări ştiinţifice, şcoala tehnică superioară din Moscova a fost reorganizată în anul 1930 printr-o Hotărîre a guvernului. Pe baza facultăţii de electrotehnică s-a organizat Institutul de energetică „V. M. Molotov" din Moscova, pe baza facultăţii de chimie — Academia „K. I. Voroşilov", pe baza facultăţii de construcţii — şcoala superioară de ingineri constructori, ulterior Academia „V. V. Kuibîşev". Facultatea de aeromecanică s-a transformat în Institutul de aviaţie „S. Ordjonikidze" din Moscova.

Continuînd tradiţia fermă stabilită, profesorii şi conferenţiarii desfăşoară o muncă intensă de cercetări ştiinţifice multilaterale, care ajută Ţării Socialismului să meargă necontenit înainte pe calea progresului tehnic. O mare influenţă asupra dezvoltării construcţiei de maşini hidraulice au avut-o, de pildă, lucrările catedrei de hidraulică, condusă de profesorul I. I. Kukolevski. Catedra de motoare cu combustie internă a elaborat o serie de noi scheme de motoare, a studiat folosirea unor noi tipuri de combustibil.

Academicianul E. L. Ciudakov a creat o serie de lucrări în domeniul construcţiei de automobile, care au pus bazele diferitelor sectoare ale construcţiei de automobile.

Multe procedee care acum se aplică pe larg în producţie au fost elaborate şi studiate la Institutul „Bauman" din Moscova.

Numai în ultimii trei ani, catedrele şi atelierele Institutului au construit şi confecţionat peste 70 de noi maşini, aparate şi mecanisme din care multe sînt folosite acum în producţie. Pe lîngă aceasta, au fost elaborate multe procese tehnologice automatizate şi mecanizate, care contribuie la progresul tehnic şi la ridicarea productivităţii muncii.

În prezent Institutul are 7 facultăţi şi pregăteşte ingineri pentru 30 de specialităţi. În toamna anului 1955, numărul studenţilor atinge cifra de 10.500. Se desfăşoară construirea unor noi corpuri de clădiri pentru învăţămînt şi laboratoare.

Împreună cu întregul popor sovietic, colectivul Institutului „Bauman" luptă pentru rezolvarea celor mai importante probleme care stau în faţa Uniunii Sovietice: pentru dezvoltarea necontenită a industriei grele, pentru un nou avînt puternic al agriculturii, pentru progresul tehnic continuu care asigură creşterea rapidă a productivităţii muncii, înflorirea tuturor ramurilor economiei naţionale.

Discuții

Să ridicăm probleme și să le dezbatem concret

Inițiativa „Gazetei învățămîntului" de a-și pune coloanele la dispoziție pentru purtarea unei discuții privitoare la organizarea colectivului de elevi este, fără îndoială, bine venită.

Asupra faptului ca atare — că existența unui colectiv închegat de elevi este o condiție hotărîtoare pentru succesul muncii de educare comunistă a elevilor noștri — nu se îndoiește nimeni și, deci, aceasta nu ar necesita o discuție. Fructuoasă poate fi discuția atunci cînd ea oferă teren prielnic unei dezbateri care să privească aspecte concrete ale muncii de educare a colectivului de elevi, cu luarea în seamă a specificului etapei de dezvoltare a școlii noastre, aspecte în legătură cu care unele cadre didactice să supună opiniei altora frămîntările lor, justețea măsurilor luate, valabilitatea criteriilor după care consideră unele rezultate obținute ca fiind satisfăcătoare sau nu.

Mi se pare evident că numai dacă se procedează în felul acesta poate fi vorba de o discuție în adevăratul înțeles al cuvîntului, adică de un schimb de păreri.

Dată fiind vastitatea problemei și multilateralitatea aspectelor a căror luare în considerare poate duce la rezolvarea ei., fiecare dintre participanții de pînă acum la discuția inițiată de către „Gazeta învățămîntului" s-a referit, în intervenția sa, la cîte un alt aspect. Acesta a fost tratat însă nu în spiritul unei discuții, ci ca o expunere mai mult sau mai puțin amănunțită a unei experiențe. Folosul există și în aceste condiții, dar incontestabil nu în măsura în care ar rezulta dacă am asista la o ciocnire, la o luptă de opinii.

Mă refer la următoarele: Cuprinzătorul articol semnat de conf. univ. C. Bender, care deschide discuția, enumeră principalele preocupări pe care organizarea colectivului de elevi trebuie să le implice cu necesitate. Tov. Bender nu se oprește în mod deosebit asupra nici uneia dintre ele. Așa cum este conceput acest prim articol, prin el însuși nu chiamă la discuție — și aceasta pentru că tot ce spune este adevărat și nimeni nu ar putea să-l contrazică și, mai ales, fiindcă îmbrățișează prea multe probleme.

Cele două intervenții care au urmat confirmă aceasta. Atît tov. directoare Lucia Balente, cît și tov. prof. Ioana Ungureanu spun lucruri interesante, dar care de asemenea nu generează discuții, deoarece temele sînt tratate aproape exclusiv din punctul de vedere al aspectului lor exterior, de organizare, fără să se atingă conținutul muncii, fără să se înfățișeze în ce chip măsurile luate au dus la închegarea colectivului.

Dacă, părăsind înfățișarea pur descriptivă a activității lor în ceea ce privește realizarea uneia sau alteia din laturile muncii pentru închegarea colectivului de elevi, participanții la discuție ar sublinia problemele pe care le ridică această muncă, dacă ar arăta *cum* au fost rezolvate aceste probleme, dacă ar arăta, într-un cuvînt, *cum s-a desfășurat procesul formării colectivului de elevi*, atunci discuția ar porni de la anumite puncte de vedere, ar stîrni expunerea altora, ar provoca o ciocnire între ele și ar fi cu adevărat o discuție.

Consider de aceea că este necesar ca redacția „Gazetei învățămîntului" să intervină la timp, adică acum, cînd discuția se află încă la începutul ei. Invitîndu-i pe participanți să se refere mai ales la una din laturile organizării colectivului de elevi și, pe cît este cu putință, la una de bază, redacția ar trebui totodată să-i orienteze spre dezbaterea problemelor privitoare *la conținutul* temei discutate.

În felul acesta, redacția ar fi prezentă de la început în desfășurarea discuției și ar fi scutită ca abia atunci cînd trage concluziile să-și recunoască lipsa de a nu fi intervenit la timp.

Cred că lucrul este ușor de făcut și că — ținînd seama de felul în care se prezintă situația în momentul de față — el apare ca o necesitate ce se impune.

Dacă intervențiile la discuție ar urma acest drum, articolul tov. Bender nu numai că n-ar deveni mai puțin folositor, ci dimpotrivă: el ar apare astfel ca fiind menit să constituie evidența principalelor aspecte ale muncii de închegare a colectivului de elevi, aspecte care nu pot fi rupte unul de altul.

Faptul că în munca de educație aceste aspecte nu pot fi privite izolat nu înseamnă că este cu neputință și că nu ar fi chiar necesar ca fiecare din ele să fie aduse în discuție separat, cu condiția însă să fie tratate cît mai concret. Ar fi interesant, de exemplu, să dezbatem sarcinile educatorului privitoare la crearea complexului de relații de interdependență între membrii colectivului și între individ și colectiv, la respectarea principiului particularităților de vîrstă și al celor individuale în munca de educare a colectivului de elevi, la respectarea principiului liniilor de perspectivă, ținînd seama de importanța unității influențelor educative care se exercită asupra elevilor etc.

În acest sens, articolul prim are meritul că oferă perspectiva necesară pentru discutarea în condiții științifice a oricărei probleme ridicate de el.

Aceste cîteva rînduri sînt menite, în intenția mea, să contribuie la o mai justă desfășurare a discuției care se poartă în paginile „Gazetei învățămîntului", socotind că toate cadrele didactice trebuie să se intereseze de o cît mai bună desfășurare a ei.

Mă pregătesc să particip și eu la discuție într-unul din numerele viitoare, ridicînd unele probleme pe care mi le-a pus în față viața școlii unde lucrez și arătînd cum am încercat să le rezolv.

O. ȘAFRAN
directorul școlii medii nr. 11 de băieți din București

Din experiența anului școlar încheiat

Despre aplicarea sistemului de notare

Cercetînd munca școlilor din regiunea Oradea metodiștii cabinetului pedagogic regional au constatat că o serie de învățători și profesori nu acordă suficientă atenție aplicării juste a sistemului de notare. Pentru a avea o privire de ansamblu asupra acestei probleme, cabinetul pedagogic a făcut anul trecut o comparație între situația școlară cu care s-au prezentat absolvenții clasei a VII-a la examenul de admitere în școlile medii și notele pe care le-au primit aceștia la examen. Cu acest prilej s-a constatat că mulți elevi care în clasa a VII-a obținuseră la limba română și limba maternă nota 5, la examenul de admitere au dat dovadă de un nivel scăzut de cunoștințe.

Pe lîngă aceasta, cabinetul pedagogic a verificat din nou cunoștințele elevilor din clasele a VIII-a ale tuturor școlilor medii din regiune prin lucrări de control la limba română, limba maternă, limba rusă și matematică și a constatat că aproximativ 40% dintre elevi au primit în clasa a VII-a note care depășeau nivelul lor de cunoștințe. În luna martie, cabinetul pedagogic a organizat, în colaborare cu comitetul sindical orășenesc al muncitorilor din învățămînt o consfătuire de producție în cadrul căreia s-a prezentat referatul cu tema „Aplicarea justă a sistemului de notare". S-au dat apoi la două școli din orașul Oradea lucrări de control la limba română (clasa a VI-a) și la limba maghiară (clasa a VII-a). Lucrările au fost corectate de un metodist, iar aprecierea lor a fost făcută de către trei profesori, fără ca unul să cunoască aprecierea celuilalt. După aceasta s-a făcut un control oral al cunoștințelor, organizîndu-se cîte o lecție de verificare la aceleași clase, acum inversîndu-se obiectele (clasa a VI-a limba maghiară, clasa VII-a limba română). La aceste lecții profesorii nu au comentat răspunsurile elevilor și nu au comunicat notele, așa cum se face în mod obișnuit. Ei au notat însă răspunsurile elevilor și au arătat după ce criterii au dat notele. Trecîndu-se într-un tabel toate notele s-a observat că, dacă în notarea lucrărilor scrise diferențele de apreciere sînt mici și rare, în notarea cunoștințelor orale, în special la limba română, diferențele sînt mari.

Deosebit de interesante au fost motivările aduse de profesori pentru susținerea notelor. Profesorii cu un nivel ridicat de pregătire au dat dovadă de exigență, au apreciat just cunoștințele elevilor, au analizat temeinic răspunsurile acestora. Profesorii mai puțin pregătiți au manifestat indulgență în notarea elevilor, iar motivările lor au avut un pronunțat caracter subiectiv. Așa, de pildă, unii au menționat: „cunosc elevul din anul trecut, este silitor și conștiincios și de aceea i-am dat nota 5"; „răspunsul curajos al elevului m-a impresionat" etc.

Mulți profesori au susținut că elevilor buni nu trebuie să li se dea note slabe, chiar dacă nu și-au învățat lecția. Unii profesori s-au lăsat influențați de simpatia personală, iar alții au manifestat tendința de a lua în considerație întreaga activitate a elevilor.

Cabinetul pedagogic a scos în evidență faptul că lipsa de exigență a unor cadre didactice se datorește în mare măsură nivelului scăzut al pregătirii profesionale a acestora. O serie de profesori nu se pregăteau dinainte pentru verificarea cunoștințelor elevilor în cadrul lecției la zi, ceea ce ducea la o verificare întîmplătoare a cunoștințelor. Ei făceau și o serie de greșeli în metodica interogării elevilor, întrerupînd răspunsurile în mod nejustificat.

Pe baza lipsurilor constatate, cabinetul pedagogic a luat măsuri care să ducă la o mai bună folosire a sistemului de notare. Astfel au fost puse la îndemîna cadrelor didactice o serie de materiale sovietice privitoare la verificarea și aprecierea cunoștințelor elevilor; s-a organizat un schimb de experiență între școli cu această temă; problema notării elevilor a fost discutată în ședințele consiliilor pedagogice și ale comisiilor metodice din școli.

În scopul aplicării juste a sistemului de notare, cabinetul pedagogic al regiunii Oradea va urmări această problemă și în noul an școlar.

IRINA DEUTSCH
șeful cabinetului pedagogic din regiunea Oradea
IOSIF ARKOSI
metodist

Despre căile de luptă împotriva rămășițelor burgheze din conștiința elevilor

Conf. univ. Otto Schechter

Formarea conștiinței socialiste, lichidarea vechii morale, a rămășițelor burgheze din conștiința oamenilor constituie o problemă esențială a revoluției socialiste.

În procesul de formare a conștiinței socialiste un rol deosebit de însemnat îl revine învățămîntului public, în cadrul căruia se realizează instruirea și educarea tinerelor generații. Succesele obținute în anii regimului de democrație populară în domeniul învățămîntului sînt, în cele din urmă, succese ale procesului de formare a conștiinței socialiste.

Din conținutul învățămîntului nostru a fost eliminată ideologia burgheză. Premizele științifice pentru formarea conștiinței socialiste sînt date tocmai de noul conținut al învățămîntului, care este construirii socialismului. În instituțiile de învățămînt ale patriei noastre se desfășoară pe un front larg, prin eforturile unite ale cadrelor didactice și ale organizațiilor comuniste de tineret, munca de educare a elevilor în spiritul dragostei înflăcărate pentru patrie și al internaționalismului proletar, în spiritul dragostei pentru munca productivă, pusă în slujba fericirii poporului.

Nenumărate fapte ale elevilor din patria noastră arată că din ei cresc oameni de ispravă, înarmați cu trăsăturile nobile și pline de frumusețe ale omului societății socialiste. Succesele realizate de învățămîntul nostru în domeniul educării comuniste a tinerelor generații se concretizează în creșterea necontenită a simțului de răspundere, a însuflețirii cu care tineretul patriei răspunde sarcinilor sale.

An de an tot mai mulți elevi își trec examenele cu note bune și foarte bune, își însușesc cunoștințe adînci și temeinice, conștienți de faptul că aceasta este nu o obligație impusă în mod arbitrar, ci o adevărată îndatorire patriotică. Este concludent în această privință exemplul elevilor din anii IV ai secției pedagogice de pe lîngă școala medie de băieți nr. 2 din Rm. Vîlcea, care au obținut rezultate deosebit de bune la examenul de stat din acest an. La pedagogie, de exemplu, din cei 79 de elevi prezentați la examen, 76 au obținut numai notele „4" și „5". Toate elevele claselor a IV-a de la școala de 7 ani nr. 4 din Constanța au promovat în anul acesta clasa cu note bune. Așa stau lucrurile și la nenumărate alte școli de pe întinsul patriei noastre, ai căror elevi își înțeleg just îndatoririle, însușindu-și toate cunoștințele și deprinderile prevăzute în programe.

Atitudinea nouă, mugurii conștiinței socialiste se vădesc adeseori în comportarea față de muncă a elevilor din școlile noastre, în faptul că ei înțeleg să se pregătească pentru o activitate creatoare în producție, pusă în slujba poporului muncitor. La o adunare a pionierilor școlii nr. 2 din Poiana Comarnic, cu tema „Ce vreau să fiu în viață", numeroși copii au vorbit cu însuflețire despre drumul pe care vor să-l urmeze: pionierul Ion Merlită vrea să fie mecanic de locomotivă, Doina Meriș visează să ajungă învățătoare, Vasilica Botoarcă ar dori să devină o bună telefonistă. Tot mai numeroși tineri își dau seama că munca în producție este astăzi, în țara noastră, o chestiune de onoare, tot mai mulți prețuiesc înalta bucurie a muncii care contribuie la înflorirea patriei, la construirea unei vieți fericite a întregului popor.

În vara aceasta, un grup de pionieri și utemiști din comuna Clondiru, raionul Mizil, au organizat, din inițiativa organizației de bază U.T.M. din comună, o acțiune deosebit de frumoasă: ei au hotărît să ajute la munca cîmpului pe bătrîni, pe soțiile și mamele celor plecați în armată. Pionierii și tinerii și-au ținut angajamentele luate, plivind 7 ha. de grîu ale unor țărani muncitori din comună. Și asemenea fapte nu sînt izolate, ci cu fiecare zi mai numeroase.

Ele ne îndreptățesc să afirmăm că, prin munca unită a pedagogilor și a organizațiilor comuniste de tineret, elevii își făuresc o nouă conștiință. Cu toate aceste succese însă, în atitudinea, în comportarea multor elevi se mai vădesc încă rămășițe ale mentalității burgheze.

Indisciplina unor elevi, care îmbracă cele mai variate forme — lipsa de la lecții sau de la cursuri, nerespectarea regulilor de purtare, lipsa de răspundere în executarea sarcinilor etc. — sînt manifestări ale individualismului mic-burghez, ale spiritului anarhic al acestuia. Indisciplina este, de fapt, expresia împotrivirii individualismului mic-burghez față de mersul înainte al colectivului.

N-a dispărut cu totul din conștiința unor elevi nici naționalismul șovin. Se mai manifestă încă antiumanismul burghez în lipsa de respect, în lipsa de decență, uneori chiar în huliganismul pe care-l întîlnim la unii din elevii noștri.

Este necesar să ne oprim și asupra influenței pe care o exercită încă unele credințe și superstiții deșarte care mai încețoșează mintea unor tineri, căutînd s-o abată de la cunoașterea legilor de dezvoltare a naturii și societății. Urmele misticismului constituie frîne puternice în formarea unei concepții științifice cu privire la raporturile sociale și la cunoașterea fenomenelor naturii.

Fiecare pedagog, fiecare om al școlii știe cum se manifestă în viață aceste trăsături negative, a avut nu odată prilejul să le constate, într-o formă sau alta, la unul sau altul dintre elevii lui — și totuși mulți pedagogi continuă să considere astfel de manifestări drept „amănunte", să le privească cu indiferență.

În mare măsură, persistența resturilor educației burgheze în conștiința elevilor rezidă tocmai în indiferența educatorilor față de cazul „obișnuit", fără „semnificație". Noi uităm că huliganismul nu începe cu omorul, ci cu scrijelirea unei bănci „din distracție", cu brutalitatea manifestată de tinerii ce stau comod pe scaun în tramvai și nu oferă locul bătrînului din fața lor, cu atitudinea de dispreț și de asuprire față de copiii mai mici; uităm că indisciplina crește deseori din nepăsarea noastră față de o întîrziere neînsemnată la lecții sau față de neîndeplinirea unei teme. Cazurile acestea sînt numeroase și ne complacem a le privi pasiv, fără a exercita nici un fel de exigență, fără a exprima nici un fel de cerințe categorice față de ele. Din fondul acestor fapte diverse, cu care adeseori începem să ne acomodăm, se alimentează rămășițele educației burgheze. Iar noi nu trebuie să fim asemenea unui grădinar care îndreaptă o ramură sau alta, dar nu vede rădăcina. În zadar vom căuta să construim linii mari de perspectivă, vom încerca experiențe de educare a personalității comuniste, dacă nu vom curăța terenul de aceste rădăcini extrem de numeroase ale conștiinței burgheze. Vom scoate un hibrid la care, mai devreme sau mai tîrziu, se va manifesta contradicția unei educații comuniste făcute pe terenul necurățit al resturilor burgheze. Și această contradicție fie că duce la un rebut pedagogic, fie că pune problema reeducării tîrzii, cu mari sacrificii, a corectării personalității într-o perioadă cînd ea trebuie să fie formată.

Care sînt căile de luptă pentru formarea conștiinței socialiste a elevilor?

Una din cele mai însemnate dintre aceste căi este ridicarea necontenită a conținutului ideologico-științific al procesului de învățămînt. Marele Lenin ne învață că formarea conștiinței comuniste este rezultatul necesar, concluzia la care duce însușirea fondului de cunoștințe acumulate de omenire. Caracterul științific al învățămîntului constituie o garanție materială că tînăra generație se îndreaptă spre această concluzie. Dar ea nu se îndreaptă spontan, pe baza planului. Planul e o condiție. Realizarea lui prin activitatea de zi cu zi a cadrelor didactice ne apropie necontenit de formarea conștiinței comuniste. De conținutul lecțiilor, de caracterul profund marxist al sistemului de cunoștințe depinde realizarea scopului nostru educativ.

De asemenea, are o mare însemnătate în această privință justa organizare a procesului de învățămînt, metodica lui. Dezvoltarea atitudinii active, a intereselor de cunoaștere ale copilului sînt rezultatele activității noastre metodice. Formarea unui stil de muncă comunist (și prin aceasta a unei etici comuniste a muncii) constituie baza reală a conștiinței comuniste active, consecvente în unitatea dintre cuvînt și acțiune. Pe baza unei atitudini reale de muncă sobră, bine organizată, se dezvoltă și dragostea de viață, de creație, se dezvoltă concepția optimistă a fericirii pe care ne-o construim noi înșine, concepție ce se opune pesimismului conștiinței burgheze în care se reflectă spasmele agoniei. Tocmai de aceea trebuie să transformăm atitudinea elevilor față de învățătură — munca lor — într-o problemă de conștiință comunistă.

În mod necesar, în școala noastră procesul instructiv se împletește în modul cel mai strîns cu munca educativă.

Educația comunistă se poate realiza numai în colectiv și cu ajutorul colectivului. Educația pe plan individual, prin influența directă a educatorului asupra celui educat nu poate duce decît la un rezultat superficial. În colectiv însă copilul se dezvoltă sub influența unei exigențe morale care se exercită cu mult mai multă vigoare decît influența individuală a oricărei persoane. În sistemul educației comuniste, colectivul este forța imensă care dezvoltă personalitatea, o verifică zi cu zi în multiplele relații ale vieții. Într-o clasă în care există un colectiv puternic, într-o clasă cu o opinie sănătoasă, resturile educației burgheze sînt mult mai ușor eliminate.

În instituțiile noastre de învățămînt se dezvoltă tot mai mult colectivul ca formă caracteristică a vieții tinerei generații. În multe din școlile noastre clasele constituie colective puternice, cu opinii ce dovedesc un înalt nivel de exigență. De asemenea, organizațiile U.T.M. și de pionieri unesc elevii în colective închegate care își pun înainte scopuri bine determinate și care exercită asupra elevilor o influență puternică.

Formarea colectivului, dezvoltarea lui e un proces ce se poate realiza numai pe o bază reală, în primul rînd pe baza muncii. Munca depusă de elevi în procesul de învățămînt și pe tărîm obștesc trebuie să constituie criteriul aprecierii morale, a valorii sociale a elevului și a colectivului. Transformarea activității elevului într-o problemă de muncă și căreia i se aplică toate normele moralei comuniste ce decurg din atitudinea față de educație constituie o condiție esențială în problema educației comuniste a tinerei generații.

Se impune în mod necesar o concluzie: activitatea școlii, a educatorilor și a elevilor trebuie să fie orientată spre cerințele vii ale vieții sociale. Societatea noastră se construiește prin eforturi mari de muncă eroică. Școala trebuie să se încadreze în această muncă, să se integreze pe deplin în procesul activității sociale. Numai așa elevii vor vedea munca lor nu ca o simplă muncă de acumulare pentru viitor, ci ca o muncă necesară în prezent.

Formarea conștiinței socialiste a elevilor nu poate fi însă rodul activității exclusive a școlii, oricît de multilaterală ar fi munca ei. Un rol hotărîtor le revine în această privință organizațiilor U.T.M. și de pionieri, care exercită o influență uriașă asupra copiilor și tineretului, contribuind în cea mai mare măsură la educarea lor patriotică și internaționalistă, la înarmarea lor cu trăsăturile morale caracteristice omului societății socialiste.

Organizațiile comuniste de tineret își îndeplinesc această sarcină în primul rînd prin scopul și conținutul muncii lor, în centrul căreia se află activitatea ideologico-politică, factor hotărîtor în formarea conștiinței socialiste. De asemenea, joacă un rol însemnat în această privință structura acestor organizații, care închegă într-o unitate strînsă membrii aceluiași colectiv, asigurînd dezvoltarea lor multilaterală.

Formarea conștiinței comuniste a tinerei generații este indisolubil legată de problema educației în familie. Unitatea școală-familie are o influență hotărîtoare în formarea conștiinței socialiste și în eliminarea resturilor educației burgheze. Școala poate și trebuie să schimbe multe din conștiința părinților aflați încă sub influența moralei burgheze. Prin intermediul copiilor, ca și prin propaganda pedagogică pe care o desfășoară în rîndurile părinților, școala își exercită larg influențele educative, lărgindu-și astfel cîmpul activității sale.

O formă însemnată a luptei împotriva resturilor burgheze din conștiința elevilor o constituie combaterea idealismului, începînd cu formele cele mai grosolane ale acestuia (superstițiile, de exemplu) pînă la cele mai subtile influențe ale lui în știință, în literatură etc. Tocmai aceasta trebuie să fie baza științifică puternic convingătoare pe care să se sprijine activitatea de lichidare a resturilor burgheze din conștiința elevilor.

Pedagogul trebuie să se oprească asupra manifestărilor unor elevi, provocate de resturi ale mentalității burgheze (chiul, individualism, indisciplină etc.) chiar în momentul cînd au loc, arătînd consecințele ultime pînă la care duc aceste manifestări. Dezvăluirea lor trebuie să aibă loc pe planul colectivului, în sensul reprobării lor de către opinia colectivului care, prin fermitatea sa, poate elimina resturile conștiinței burgheze asemeni unui organism viguros care luptă și învinge microbul ce s-a introdus în el. Demascarea resturilor conștiinței burgheze trebuie să aibă un caracter consecvent și continuu.

Exigența maximă a educatorului, neadmiterea toleranței față de orice manifestare, cît de neînsemnată, a educației burgheze este o condiție hotărîtoare în lupta pentru înlăturarea resturilor burgheze din conștiința elevilor.

Nu trebuie să uităm că rezultatul pozitiv al activității pedagogului este condiționat în cea mai mare măsură de pregătirea lui. De aceea pedagogul trebuie să ducă o luptă cu el însuși pentru lichidarea resturilor educației burgheze din propria sa conștiință și să-și însușească temeinic știința marxist-leninistă, fără de care nu este posibilă munca de educare în spirit comunist a tineretului. În același timp, pedagogul trebuie să-și desăvîrșească necontenit pregătirea profesională, însușindu-și cunoștințe adînci de pedagogie, de psihologie și de specialitate, experiența școlii sovietice și a celor mai bune cadre didactice din țara noastră. De asemenea, trebuie să participe larg la viața socială în calitatea lui de educator, de cărturar și activist pe tărîm obștesc.

Însemnata activitate instructiv-educativă pe care o depun cadrele didactice din țara noastră reclamă un sprijin eficace din partea științei noastre pedagogice. Dar la noi încă se scrie puțin în domeniul educației. Activitatea educativă din școală nu este suficient cercetată. Activitatea Institutului de științe pedagogice, a Direcției didactico-metodice din Ministerul Învățămîntului, activitatea catedrelor de pedagogie și psihologie este insuficientă față de necesitățile școlii noastre. De aceea credem că este necesar să se realizeze o colaborare activă între cadrele de cercetători și activiștii educației comuniste în școală, astfel încît să aducem o contribuție reală la educarea comunistă a tinerei noastre generații.

*

Departe de noi gîndul de a fi încercat o metodică completă a problemei luptei împotriva resturilor conștiinței burgheze. Am vrut doar să subliniem trei linii esențiale de rezolvare a problemei lichidării resturilor conștiinței burgheze în procesul învățămîntului, arătînd că această problemă își găsește rezolvarea numai pe planul educației în colectiv, prin sublinierea rolului hotărîtor al factorului educativ în procesul instrucției, prin unitatea de acțiune a celor trei mari colective: școala, organizațiile comuniste de tineret și familia.

Învățăminte bogate

Patruzeci și șapte de profesori de științe naturale veniți de pe meleagurile regiunilor Cluj, Baia Mare, Stalin și din Regiunea Autonomă Maghiară trăiesc astăzi una din cele mai mari bucurii pe care le-au avut aici, la cursurile Institutului interregional de perfecționare din Cluj: vizitează stațiunea pomicolă experimentală, condusă de tov. Rudolf Palocsay, cercetător principal al Academiei R.P.R. Stau strînși în grup pe aleea dintre cele două livezi de piersici și așteaptă cu emoție.

Tovarășul Rudolf Palocsay arată rezultatele folosirii metodei mentorului.

La capătul aleei, ale cărei borduri sînt formate din două covoare lungi de garoafe, apare un om mic de statură, cu tîmplele albite, dar cu o ținută dreaptă. Merge încet și se apleacă cu foarte mare ușurință cînd spre o brazdă, cînd spre cealaltă, smulgînd buruienile care au îndrăznit să apară printre garoafele lui dragi. Vîntul adie, răspîndind un parfum puternic. Iată-l, însfîrșit, pe tovarășul Palocsay în mijlocul cursiștilor. Le povestește istoricul stațiunii, le vorbește despre culturile ce se vor organiza aici în viitor. Pentru că mai are și alte treburi, el lasă pe tov. inginer Bator Andrei să explice profesorilor experiențele organizate în stațiune.

Influențat de pasiunea maestrului lîngă care l-a trimis statul să lucreze, tînărul inginer vorbește cu multă dragoste despre experiențele întreprinse aici.

— Iată, vedeți acești piersici? Sînt obținuți pe baza aplicării anumitor hibridări. Frunzele unora seamănă cu cele de piersic, ale altora cu cele de migdal și ale altora cu cele de salcie plîngătoare. Toate coroanele pornesc de la pămînt. Rîndurile de peri tineri, mici, ce se văd printre rîndurile de piersici constituie, de asemenea, o experiență a noastră. Am altoit 4 soiuri de păr pe gutui, pentru a găsi cel mai bun intermediar de păr pe gutui.

Un grup de cursiste s-au oprit în fața gladiolelor liliachii și nu se mai satură admirînd nuanța catifelată a petalelor.

— A obținut un succes foarte mare tovarășul Palocsay în bogăția de nuanțe — spune inginerul Bator. Acum se zbate să obțină un nou soi de gladiole cu parfum, încrucișînd gladiole cu plante ale căror flori sînt mirositoare.

În fața noastră se întind acum terenuri pe care s-au altoit roșii pe ardei. Cursiștii îl asaltează pe tovarășul Bator cu întrebări:

— Ce avantaje prezintă această altoire? Ce gust au fructele altoite? Care caractere se mențin? Au devenit stabile caracterele?

Iată-ne în grădina de pomi a tovarășului Palocsay. Rîndurile de peri, de meri de diferite soiuri, încărcați de roade, alternează cu rîndurile de cireși și vișini. Fiecare rămurică atîrnă în jos de greutatea roadelor. Fiecare pom este rezultatul anumitor experiențe. Aleile sînt împrejmuite cu gard viu, format din meri ale căror fructe rivalizează cu cele din pomi. Multe fructe sînt acoperite cu tifon sau poartă diferite tăblițe. Printre meri, peri, pruni, vișini și cireși, nenumărate rînduri de trandafiri altoiți de toate culorile și cu cele mai alese parfumuri.

Aici dă explicații chiar tovarășul Palocsay. El îi ajută pe cursiști să-și lămurească multe probleme. Cele 16 lecții și 5 seminarii, precum și cele 4 ședințe de lucrări practice la care au asistat în cadrul cursului le-au lărgit cunoștințele cu privire la diferite probleme de biologie, de pedologie. Ei cunosc mult mai bine acum darvinismul creator (transformarea dirijată a naturii plantelor și animalelor), cunosc bine factorii biologici care determină fertilitatea solului, bazele culturii cîmpului, metodele cele mai avansate de lucrare a pămîntului. Aici se conving pe deplin de rezultatul aplicării științei miciuriniste de către acest „Miciurin al plaiurilor ardelene", cum obișnuiește să-i spună lumea de prin împrejurimi.

Din explicațiile tovarășului Palocsay, din rezultatele concrete pe care le văd, cursiștii înțeleg mult mai bine cum se poate modifica metabolismul plantelor, cum mici schimbări ale caracterelor se pot intensifica în direcția voită de om, înțeleg mai bine acum unitatea dintre ontogenie și filogenie.

— Pînă nu studiasem pe Miciurin, dădeam greș în multe experiențe, tocmai pentru că nu știam să leg dezvoltarea ontogenetică a pomului de cea filogenetică. Nu observasem că spre vîrful pomului se manifestă caracterele pomului cultivat și că spre bază sînt mai pronunțate caracterele strămoșilor săi sălbateci. Din această cauză uneori greșeam, lăsînd muguri pentru altoit și din ramurile de jos. Sigur că rezultatele nu erau cele așteptate.

Din întrebările pe care cursiștii le pun către sfîrșitul vizitei se vede că ei au înțeles bine și metoda mentorului, importanța cunoașterii și folosirii acestei metode, au înțeles utilitatea formării la pomii fructiferi a unor coroane joase, au înțeles ce înseamnă să aplici în mod creator știința miciurinistă.

Întorși la locurile lor de muncă, mulți profesori de științe naturale vor duce cu ei ceva din pasiunea tovarășului Palocsay. Pe parcelele lor experimentale vor prinde viață multe din experiențele cunoscute aici.

...Seminarul profesorilor de limba română. O sală mare arhiplină. Tovarășul Maximilian Bendorfeanu vorbește despre literatura minorităților naționale din R.P.R. Cursiștii ascultă cu interes și își notează tot ceea ce consideră că trebuie să rețină.

Tovarășul Bendorfeanu explică pe larg dezvoltarea pe care a luat-o literatura minorităților naționale în patria noastră, ca rezultat al justei aplicări a învățăturii marxist-leniniste în ceea ce privește problema națională.

Conferențiarul se preocupă în largă măsură de conținutul literaturii în limba maghiară. Exemplele sale ilustrează atașamentul scriitorilor maghiari față de lupta eroică a întregului nostru popor muncitor.

Vorbitorul reușește să sublinieze în mod clar felul cum scriitorii maghiari din R.P.R. continuă tradițiile progresiste ale trecutului, valorificînd moștenirea literară lăsată de Petőfi, Ady Endre, Jozsef Atilla, Morics Zsigmond, precum și literatura progresistă din Ardeal. El reușește să arate realizările valoroase ale literaturii maghiare, ca urmare a îndrumării partidului, a influenței rodnice pe care o exercită în munca scriitorilor maghiari literatura sovietică.

Cursiștii iau bogate notițe cu privire la operele scriitorilor și poeților maghiari ca Gal Gabór, Imre Horváth, Horváth Istvan, Asztalos István, Nagy István, Szabédy László, Ferenc Szemlér etc. care au izbutit, pe lîngă preluarea moștenirii literaturii progresiste, să lupte cu succes împotriva curentelor reacționare apărute între anii 1919-1944: ermetismul, apolitismul, simbolismul, iraționalismul, așa numitul „transilvanism". Profesorii de limba română ascultă cu mare interes și prezentarea succeselor pe care le-a obținut în literatură generația mai tînără de scriitori, formată de regimul nostru de democrație populară, ca Sütő András, Papp Ferencz, Kovacs György, Maytényi Erik, Szász Dános, Hajdu Zoltán, Anavi Adam, Szekely Janos, Kiss Jenö și alții.

Lecția devine din ce în ce mai atractivă. Vorbitorul arată temele urmărite de scriitori în operele lor, analizează conținutul operelor. Se oprește îndeosebi asupra operelor: „Vîntul nu se stîrnește din senin" de Asztalos István și „Cu ghiarele și cu dinții" de Kovacs György și analizează pe larg romanul „Brazdă peste haturi" de Horváth Istvan.

Prezentarea literaturii și a poeziei maghiare se termină cu accentuarea valorii literare a poeziei lui Horváth Imre care, în „Pămînt însorit", își exprimă dragostea de patrie în accente deosebit de emoționante.

În continuare, lecția se preocupă de literatura în limbile germană, sîrbă, idiș etc. Prin întregul său conținut, lecția contribuie mult la lărgirea orizontului de cunoștințe al cursiștilor.

...Pe culoare este mare agitație. Deși cursiștii au ieșit în pauză, nu se odihnește nimeni. Unii discută aprins diferite probleme despre care li s-a vorbit la lecție. Alții își revăd notițele în legătură cu tema ce se va dezbate la seminar.

Cîțiva directori de școală de la secția maghiară s-au strîns în jurul tabelului afișat în perete. Îi interesează mult acest tabel, în care se arată metoda folosită de tovarășul Kiss Déniss, directorul școlii de 7 ani cu limba de predare maghiară din Sighișoara, pentru a urmări îmbunătățirea ortografiei fiecărui elev în parte.

*

Fiecare formă de activitate a cursului dă profesorilor prilejul de a-și însuși învățăminte bogate. Înarmați cu aceste învățăminte ei își vor putea îmbunătăți în mare măsură munca instructiv-educativă, vor obține noi succese în activitatea didactică și obștească.

Tov. ing. Bator Andrei vorbește despre caracterele roșiilor altoite pe ardei.

M. POPESCU

Colțul inovatorului

Aparat pentru transvazarea lichidelor cu acțiune corosivă

Transvazarea lichidelor cu acțiune corosivă constituie o problemă destul de complicată pentru fiecare laborator. Transvazarea manuală a lichidelor cu acțiune corosivă prezintă dezavantaje deoarece este adeseori însoțită de accidente, iar diversele montaje făcute în acest scop, dintre care cel mai folosit este acela în care se utilizează vidul, necesită anumite instalații care lipsesc din unele laboratoare, cum ar fi, de pildă, instalația de apă și conducta de scurgere. Pe de altă parte, chiar în laboratoarele bine utilate este cîteodată incomod să se facă montajul transvazării cu ajutorul vidului.

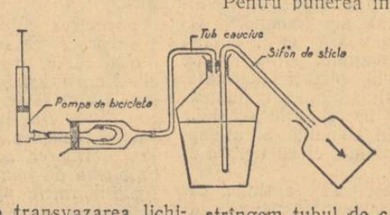

Inconvenientul transvazării manuale cît și al aceleia prin diferite instalații mai complicate a fost înlăturat de tov. Gheorghe Weiss, asistent la Universitatea „V. Babeș" din Cluj, care a confecționat un aparat ce permite transvazarea lichidelor corosive în orice loc s-ar găsi ele.

Aparatul (vezi figura alăturată) constă dintr-o pompă de bicicletă, la care se atașează un ventil legat de balonul (damigeana) cu lichidul corosiv, prin intermediul unui tub de cauciuc. Balonul este acoperit cu un dop de cauciuc prevăzut cu două orificii. Într-unul din orificii se introduce o teavă scurtă de sticlă în formă de L întors, care face legătura cu ventilul, iar în celălalt orificiu se introduce un sifon din sticlă, în așa fel încît capătul sifonului să ajungă aproape la fundul balonului. La capătul celălalt al sifonului se pune vasul în care trebuie transvazat lichidul corosiv.

Ventilul se confecționează dintr-un tub de sticlă șubțiat la un capăt. Capătul mai larg este închis. Tubul este străbătut la mijloc de două orificii cu diametrul de 4—5 mm. Orificiile sînt acoperite cu un cauciuc subțire (un deget de la o mănușă de cauciuc). Peste capătul subțiat al tubului de sticlă se pune un dop mai mare de cauciuc. Totul se așează într-un tub mai larg de sticlă, cu un capăt mai subțiat.

În locul ventilului de sticlă se poate întrebuința un ventil obișnuit de bicicletă.

Pentru punerea în funcțiune a aparatului se fac cîteva mișcări de piston. Presiunea aerului din balon face ca lichidul să se urce în tubul sifonului și de aici să treacă în vasul cel mic. După ce am transvazat cantitatea necesară de lichid, strîngem tubul de cauciuc care face legătura dintre ventil și balonul cu lichid cu o clemă sau cu mîna, eventual scoatem sifonul.

Construcția aparatului este, după cum se vede, foarte simplă.

Ținînd seama de importanța și avantajele pe care le prezintă acest aparat, Colectivul de inovații al Ministerului Învățămîntului a recompensat pe inovator cu suma de 500 de lei și i-a eliberat certificat de inovator.

Ing. C. GIRTAN

Deputații în ajutorul școlii

Prof. I. Pîrvulescu
președintele comisiei permanente a deputaților din învățămînt din Capitală

Ca organe ale puterii de stat democrat-populare, sfaturile populare atrag organizat masele muncitoare, prin comisiile permanente de deputați, la conducerea directă și democratică a treburilor statului, stabilind o legătură vie, trainică și creatoare cu aceste mase.

Comisia permanentă a deputaților din învățămînt a Capitalei, ca organ de studiu și sezisare a sfatului popular, se străduiește să sprijine în mod efectiv realizarea directivelor partidului și guvernului nostru cu privire la învățămînt, precum și a hotărîrilor Comitetului executiv al sfatului popular al Capitalei în ceea ce privește buna mers al muncii școlilor.

Prin activitatea ei, Comisia permanentă contribuie la rezolvarea problemelor legate de întărirea bazei didactico-materiale a școlilor, de lichidarea analfabetismului, de cuprinderea tuturor copiilor de vîrstă școlară în clasele I-IV, de îndeplinirea planului de școlarizare în celelalte clase. De asemenea, comisia se preocupă îndeaproape de problemele educației comuniste a elevilor, de întărirea legăturii între școală și familie în vederea obținerii unor rezultate mai bune în munca instructiv-educativă și în scopul asigurării condițiilor materiale necesare bunei funcționări a școlilor.

În activitatea sa, comisia a fost călăuzită de bogata experiență a comisiilor permanente ale sovietelor locale din U.R.S.S.

Pe baza unor planuri de muncă trimestriale, coordonate cu acelea ale secției de învățămînt a Capitalei, comisia i-a grupat pe deputați în subcomisii, potrivit problemelor principale de care se ocupă, și a stabilit în același timp relații de colaborare cu comisiile permanente de învățămînt raionale și cu celelalte comisii permanente ale sfatului popular al Capitalei. Astfel, comisia noastră colaborează cu comisia permanentă de sănătate a sfatului popular orășenesc (în vederea trierii juste a analfabeților bolnavi și a organizării serviciului medical în școli). S-au stabilit legături și cu comisia permanentă de gospodărie comunală a S.P.C. în problema personalului manipulant al I.T.B. pentru respectarea regulilor de circulație. Nu mai puțin importantă este legătura comisiei noastre cu comisiile de comerț-finanțe și cultură, în vederea îndrumării salariaților din săli de teatru, cinematografe, magazine etc. spre o mai atentă supraveghere a tineretului.

Pentru calificarea deputaților care fac parte din comisie și pentru orientarea lor în problemele de învățămînt s-a organizat în cadrul ședințelor noastre un instructaj, sub formă de referate în care s-au analizat probleme importante cu privire la munca instructiv-educativă din școală.

Astfel de referate au ținut în fața comisiei și a activului nostru tovarășii C. Petricu, directorul secției de învățămînt a S.P.C., Gh. Ciolac, director adjunct al acestei secții, precum și inspectorii Maria Săvulescu, A. Slavian etc. Interesante au fost și coreferatele susținute de tovarășii deputați C. Oană, A. Ilie, Alex. Botezatu, V. Strugaru, Elisabeta Naum, precum și cele ținute de tovarășii Eugen Cumpătă, președintele comisiei permanente din raionul T. Vladimirescu și C. Dăceanu, președintele comitetului de părinți de la școala medie nr. 10 de fete din Capitală. Problemele ridicate în aceste referate au prilejuit discuții folositoare, la care au participat numeroși tovarăși.

Comisia noastră a luat o serie de măsuri menite să contribuie la buna rezolvare a unor probleme școlare. Astfel, în urma unei analize temeinice a situației privitoare la îndeplinirea legii obligativității învățămîntului elementar, comisia a luat o serie de măsuri concrete pentru a asigura cuprinderea în clasele I-IV a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Ea a acordat fonduri pentru înlesnirea cazării în casele de copii a unor copii neșcolarizați. De asemenea, a organizat brigăzi pe întreaga Capitală, alcătuite din deputați, reprezentanți ai comitetelor de stradă și directori de școli din circumscripțiile unde se găsesc copii încă neșcolarizați. Aceste brigăzi își desfășoară activitatea în mijlocul părinților, convingîndu-i să-și trimită copiii la școală. În urma acestei acțiuni au fost școlarizați pînă la data de 1 mai a.c. 98 la sută din copiii rămași în afara școlii anterior acestei date.

Comisia a organizat de asemenea brigăzi speciale care s-au preocupat de problema lichidării neștiinței de carte, antrenînd în această acțiune — pe lîngă deputați — organe sanitare, membre ale comisiilor de femei și lucrători din sectorul prevederilor sociale, cum a fost brigada care a funcționat în raionul N. Bălcescu.

Pentru realizarea sarcinilor sale comisia permanentă și-a asigurat o puternică bază de masă, atrăgînd și organizînd prin forme variate un larg activ de cca 500 de tovarăși: deputați, părinți, învățători, profesori, comitete de stradă, cetățeni voluntari etc.

Pentru a cuprinde și îndruma mai îndeaproape părinții ce activează în sprijinul școlii, comisia noastră și-a lărgit activul prin formarea pe Capitală a unor subcomisii ale comitetelor de părinți din care fac parte 25 de delegați ai părinților, reprezentanți ai celor opt raioane ale orașului. Din inițiativa comisiei noastre, s-au ținut în luna mai conferințe pe raioane ale comitetelor de părinți. La aceste conferințe au participat peste 1200 de reprezentanți ai părinților. Cu prilejul acestor conferințe au fost alese opt comitete raionale de părinți. Acestea au sarcina de a sprijini funcționarea în condiții bune a taberelor de curte precum și acțiunile în vederea deschiderii noului an școlar. Acum comitetele se îngrijesc de repararea localurilor de școli și a mobilierului prin mijloace locale, de aprovizionarea internatelor cu combustibil și alimente, de procurarea din timp a manualelor și rechizitelor școlare, de complectarea utilajului școlar necesar.

Cu sprijinul comitetului de părinți al Capitalei s-au asigurat toate materialele de construcții și mai ales cele necesare instalațiilor sanitare pentru școlile din raionul Gheorghiu-Dej. Au fost puse la dispoziție autocamioane pentru transportul materialelor de construcții pentru școlile din raioanele Tudor Vladimirescu, 1 Mai și N. Bălcescu. Au fost terminate prin posibilități locale peste 65 la sută din reparații la școlile din raioanele Stalin, 23 August etc. Comitetele de părinți raionale au contribuit la efectuarea unei mari părți din aceste lucrări și au acordat sprijin material unor școli din comunele subordonate, cum e școala din comuna Ghina, raionul T. Vladimirescu, sau școala elementară nr. 5 mixtă din comuna Cățelu, raionul 23 August.

În munca sa comisia permanentă a găsit înțelegerea cuvenită și un ajutor însemnat din partea comitetului executiv al S.P.C. care ne îndrumă și ne sprijină îndeaproape activitatea. Și comisia noastră, la rîndul ei, a făcut numeroase propuneri comitetului executiv al sfatului popular al Capitalei.

Comisia permanentă a deputaților din învățămînt a orașului București se va strădui și mai departe să răspundă sarcinilor pe care cetățenii Capitalei le cer realizate cu pricepere și devotament.

Sărbătoarea poporului polonez

În ziua de 22 iulie 1955 se împlinesc unsprezece ani de la eliberarea națională și socială a poporului polonez. Pentru a unsprezecea oară poporul polonez va sărbători aniversarea tradițională a zilei istorice care înseamnă începutul unei vieți noi în Polonia Populară.

Ziua de 22 iulie a devenit pentru întregul popor polonez o zi de mare bucurie: ziua trecerii în revistă a tuturor forțelor și realizărilor sale, ziua sentimentelor de prietenie fierbinte și de recunoștință față de popoarele sovietice frățești și de eroica Armată Sovietică, eliberatoarea poporului polonez de sub întunecata ocupație hitleristă, ziua simțămintelor de prietenie fierbinte față de toate țările de democrație populară și față de toate forțele progresiste ale lumii, care luptă pentru pace și democrație.

Acum unsprezece ani poporul polonez a început o nouă pagină a istoriei sale. Imensa majoritate a oamenilor muncii de la orașe și sate, luînd pentru prima dată puterea în mîini, a pornit să înfăptuiască o sarcină grea dar atît de înaltă: refacerea patriei distruse de cel de al doilea război mondial și de ocupația hitleristă, transformarea ei într-o țară industrial-agricolă fruntașă, într-o țară de oameni fericiți și sănătoși, într-o țară a bunei stări și a unei culturi înalte.

Literatura pentru tineret și copii în R.P. Polonă

După război, într-o perioadă grea de luptă cu greutățile economice și de înlăturare a distrugerilor cauzate de război, literatura polonă pentru copii și tineret și-a început viața cu reeditări. Această literatură cuprindea înainte de toate pe clasicii polonezi și unii scriitori din perioada dintre cele două războaie. Desigur, această literatură nu putea să satisfacă pe deplin masele largi de noi cititori — copii și tineret.

Anii 1947—1949 aduc primele lucrări de după război. Dacă ne referim la literatura pentru copii, poezia se dezvoltă relativ cel mai repede, căci pe lîngă versurile perfecte ale clasicilor, ca Jachovicz, Konopnicka, Slowacki, Mickiewicz sau Staff, apar creațiile lui Tuwim, Broniewski, marea contribuție a lui Brzechwa, Porazinska, Januszewska, Krzemieniecka, Grodzienska, Szelburg-Zarembina etc.

Printre cele mai importante opere sînt creațiile poetice din perioada contemporană: poeziile lui Tuwim, ca „Locomotiva", „Elefantul Trabalski", sau „Versuri pentru copii", care cuceresc pe micii cititori prin simplitatea, humorul, seninătatea precum și prin limba lor frumoasă, clară și la nivelul lor de înțelegere.

De asemenea apar creațiile lui Brzechwa, din care cele mai reușite — „Depeșa", „Poetul Brzechwa către copii"—dețin locul de frunte în poezia poloneză pentru copii. Poezia lui Krzemieniecka și Grodzienska, sau a lui Szelburg-Zarembina, tratează probleme cu tematică contemporană.

Planurile editoriale pe anul 1955 cuprind o serie de noi opere din domeniul poeziei.

Proza pentru copii nu s-a dezvoltat în același ritm cu poezia. Locul de frunte îl ocupă aici lumea fantastică cu continut de basm și fabulă. Există în acest domeniu o serie întreagă de lucrări bune, ca de pildă: „Povești și legende", „Basmele diferitelor popoare", „Basme din lumea întreagă" și „Basmele popoarelor din Uniunea Sovietică" de W. Markovska și A. Milska. Urmează apoi lucrarea „Basmele populare polone" de J. Porazinska, care se bazează pe motive populare, originale, precum și „Povestiri", în care autoarea dezvoltă motive literare proprii, sprijinindu-se pe elemente populare. Aceste creații senine și pline de optimism au un profund sens moral-educativ. De asemenea, trebuie să amintim aici cărticica scrisă într-o limbă admirabilă cu titlul „Slujba Mărioarei", de Eva Szelburg-Zarembina, „Fabule și bastoane năzdrăvane" în versuri, de aceeași autoare, cărticica lui Januszewska „Povești poloneze", „Soarecele de sub mătură" de Kownacka, cuprinzînd fabule pe tema proverbelor populare și, în sfîrșit, „Istoria păpușii Balbisia" și „Amintirile unei figurine de plastilină" de Kownacka. În această ultimă lucrare, autoarea ridică probleme de actualitate cu privire la disciplina școlară, la colegialitate.

Despre problemele contemporane tratează printre altele și cărțile despre școală și anume: „Elevii clasei a 3-a" de H. Ogorzewska și „Căutătorii de comori" de W. Zukrowski. O realizare relativ bogată prezintă literatura în proză pentru tineret, făcînd abstracție de numeroasele reeditări ale operelor clasicilor polonezi ca Boleslaw Prus, Henryk Sienkiewicz, Ignacy Kraszewski, Maria Konopnicka, Eliza Orzeszkowa și Uminski, sau ale autorilor din perioada dintre cele două războaie, ca W. Wasiliewski, Halina Gorska, Helena Boguszewska și Janusz Korczak.

În domeniul tematicii contemporane, s-a editat o serie de cărți bune. Trebuie să menționăm înainte de toate o carte reprezentativă a lui J. Newerly: „Arhipelagul oamenilor recîștigați", care tratează problema copiilor abandonați. Cărțile „Strada Karolkowska" și „Elevii clasei a 3-a" au ca temă școala și problema educației.

Aceeași tematică o tratează și cartea „Detașamentul" de J. Broniewska, a cărei acțiune se desfășoară într-o tabără de pionieri. Tinerii află despre realitățile vieții altor popoare din cărțile „Expediția la Artek", „Casa copilăriei recîștigate" (despre copiii coreeni în Polonia) de M. Brandys, „Războinarea tribului Kabunari" de Bobinska, „Drumul care duce prin foc" de Wanda Zolkiewska (despre războiul din Spania).

Tematica tratînd evenimente istorice apropiate de vremurile noastre este tratată în povestirile: „Tomek cel roșcat", în două volume, de Dlugoszewski, „Băiatul din stepele Salsk" de Newerly, precum și „Krystek din Varsovia" de Broniewska.

O secție specială și bine reprezentată în literatura pentru tineret o formează cărțile care tratează probleme științifico-geografice.

Un loc deosebit îl au în literatura pentru tineret traducerile din limbi străine. Modesta cifră de 15 traduceri în anul 1945 a crescut în anul 1950 la 174, față de cele 146 opere originale poloneze. Această realizare este reprezentată prin numeroase traduceri din literatura sovietică și în deosebi „Timur și băieții săi" de Gaidar, „O pînză în depărtare" de Kataev, „Poemul pedagogic" de Makarenko, „Tînăra Gardă" de Fadeev și povestirile lui Gorbatov. Traducerile din alte limbi care trebuie menționate sînt „Basmele lui Andersen", „Pinocchio" de Collodi, „Tăciunele cel supărat" de Sekora, „Clestele pentru spart nuci" de Hoffmann, operele lui Twain, o serie de opere reeditate ale lui Jules Verne, Kipling, Molnar, Ch. Dickens, Defoe, Curwood, London, Cooper, Dumas, Conrad, Grey Owle, Gauthier etc.

Planurile editoriale pentru anul 1955 prevăd o creștere simțitoare a numărului de traduceri.

Întîlnirea oamenilor muncii cu marinarii de pe crucișătorul „Potemkin"

Miercuri la amiază a avut loc, în sala de festivități a Muzeului „Lenin-Stalin", o întîlnire a oamenilor muncii din București cu marinari de pe crucișătorul „Potemkin" care trăiesc în țara noastră. Întîlnirea a fost inițiată de Institutul de Istorie a Partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la răscoala de pe acest vas.

La întîlnire au participat numeroși oameni ai muncii, scriitori, militari, activiști de partid și ai organizațiilor obștești, reprezentanți ai presei.

Întîlnirea a fost deschisă de tov. Constantin Agiu, președintele Federației Naționale a foștilor deținuți și internați politici antifasciști, care a subliniat că răscoala marinarilor de pe „Potemkin" constituie un eveniment remarcabil din istoria luptelor maselor muncitoare din Rusia țaristă în timpul revoluției burghezo-democratice din anii 1905—1907.

Cei prezenți au păstrat un moment de reculegere în memoria eroilor căzuți cu prilejul răscoalei de pe crucișătorul „Potemkin".

A luat apoi cuvîntul tov. Ștefan Cruceru, secretar al Comitetului orășenesc București al Partidului Muncitoresc Romîn, care a vorbit despre: „50 de ani de la răscoala marinarilor de pe crucișătorul „Potemkin".

Vorbitorul a amintit desfășurarea răscoalei de pe crucișătorul „Potemkin", eveniment care a dovedit lumii întregi putreziciunea regimului țarist și faptul că ideile revoluționare pătrunseseră adînc în flotă și armată, reazimul cel mai puternic al țarismului.

A avut loc apoi solemnitatea decorării celor 34 marinari de pe „Potemkin" cu „Ordinul Muncii" sau „Medalia Muncii" și medalia „Eliberarea de sub jugul fascist".

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, marinarilor de pe „Potemkin" care trăiesc în țara noastră le-au fost acordate de asemenea pensii viagere.

(Agerpres)

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Un cititor ne-a semnalat că președintele sfatului popular al comunei Stoești — raionul Mîrgeni, împreună cu alți funcționari ai sfatului au încălcat Hotărîrea partidului și guvernului din 16 august 1951, luînd măsuri abuzive și nesocotind sarcinile ce le revin în vederea asigurării cazării cadrelor didactice în bune condiții.

În urma sezisării sfatului popular al regiunii Bîrlad am fost înștiințați că s-au luat măsuri împotriva vinovaților. Președintele sfatului popular comunal Stoești a fost scos din muncă, iar celorlalți salariați li s-au aplicat sancțiunile cuvenite.

Tineretul întregii lumi se pregătește pentru Festival

Tinerii din întreaga lume pregătesc pentru Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia cele mai frumoase cîntece și dansuri din țările lor.

În clișee: un dans popular pregătit de tinerii sovietici (sus); **un dans al tinerilor maghiari** (dreapta); **unul din cele mai populare ansambluri de cîntece din R.P. Polonă** (jos, stînga); **un ansamblu al tinerelor austriece** (jos, dreapta).

Școala factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Recoltarea și păstrarea nutreturilor

Învățătorii școlilor sătești desfășoară în această perioadă o muncă intensă pentru sprijinirea campaniei de recoltare, treierișși colectare a cerealelor. În același timp ei trebuie să acorde atenție îndrumării țăranilor muncitori în ceea ce privește executarea celorlalte lucrări agricole. Astfel, este necesar să le arate foloasele ce decurg din recoltarea și păstrarea corespunzătoare a nutreturilor.

Cel mai important nutret în timpul iernii este fînul. De aceea trebuie luate de pe acum măsurile potrivite pentru recoltarea rațională a acestuia și pentru păstrarea sa în condiții bune.

Fînul se obține în mod obișnuit printr-o uscare naturală a plantelor din fînețe, cu ajutorul vîntului și al soarelui, astfel încît masa vegetală poate fi păstrată un timp îndelungat fără să se altereze. Recoltarea fînului se face în mod obișnuit cu coasa sau cu cositoarea. Cositul fînețelor trebuie pornit la începutul perioadei de înflorire a marii mase de vegetație și terminat pînă la sfîrșitul acestei perioade. Fînul recoltat mai tîrziu este tare, conține mai multă celuloză, se digeră mai greu și este mai puțin comestibil de cît cel recoltat la timp.

Uscarea fînului trebuie să se facă în așa fel, încît fînul obținut să fie de culoare verde, să aibă o aromă plăcută, să nu conțină praf sau mucegai, să aibă pierderi minime de frunzulițe și alte părți fine ale plantei. Fînul uscat în condiții bune, păstrîndu-și culoarea verde, constituie pentru animale, în timpul iernii, un izvor de provitamină A. De asemenea, fînul uscat la soare conține și vitamină D. Aceste vitamine sînt foarte necesare animalelor și indispensabile pentru tineretul animal.

În funcție de calitatea ierbii și de condițiile timpului, uscarea se face în mod diferit — în benzi, în purcoaie, în căpițe, pe capre, sau se combină diferite metode. Cele mai bune rezultate se obțin atunci cînd uscarea se face în purcoaie și căpițe, iar în regiunile ploioase (sau pe timp ploios) pe capre.

După uscare, fînul trebuie așezat în aer liber în clăi, șire, sau depozitat sub șoproane. Pentru a se evita alterarea fînului la baza clăii, aceasta se așează pe cîteva bîrne de lemn dispuse ca un grătar.

Avînd în vedere importanța vitaminei A (vitamina creșterii) pentru tineretul animal și pentru animalele de reproducție, este necesar să se pregătească în gospodării „fînul bogat în vitamine". Acesta se pregătește din plante leguminoase sau din amestec de leguminoase cu graminee. Parcelele rezervate pentru producerea acestui fîn trebuie să fie bine îngrășate, pentru a asigura o recoltă bogată și un conținut bogat al ierbii în vitamine, albumine și substanțe minerale. Iarba se cosește înainte de înflorire sau la începutul ei. Pentru păstrarea carotinei (a provitaminei A) în fîn este necesar ca uscarea să se facă repede, ferind iarba de bătaia directă a razelor solare și păstrînd toate frunzele. În regiunile cu umiditate excesivă uscarea se va face pe culere, capre etc.

Fînul astfel pregătit se păstrează în încăperi închise și uscate și este destinat în primul rînd pentru viței, purcei, miei, mînji și pentru femele de reproducție.

Un alt nutret important în hrana animalelor este nutretul murat. Murarea se folosește pentru conservarea nutreturilor bogate în apă sau care se usucă greu.

Pentru însilozare (murare) se poate folosi fie recolta culturilor speciale, fie diferite furaje verzi. Dintre culturile speciale sînt potrivite porumbul furajer, floarea-soarelui și sorgul, iar dintre celelalte nutreturi se pot însiloza: iarba de luncă, iarba de Sudan, mazărea furajeră, seradela, meiul, varza, rapița, stuful, diferite buruieni, frunzele rădăcinoaselor, borhotul, tescovina de struguri etc.

Cea mai importantă plantă pentru însilozare este porumbul furajer, întrucît are o masă vegetativă mare, se așează bine și compact în siloz, iar conținutul său bogat în zahăr favorizează dezvoltarea fermentației lactice acide în masa însilozată.

Timpul cel mai potrivit pentru recoltarea porumbului furajer este perioada cînd acesta este în pîrgă, adică atunci cînd boabele din știuleți devin tari, însă mai pot fi tăiate cu unghia. În această perioadă se obține o masă mare de nutret de recoltat, cu un conținut bogat în substanțe nutritive și avînd calitățile optime pentru însilozare. Recoltarea porumbului furajer se face prin cosire.

Însilozarea porumbului furajer cuprinde următoarele lucrări: tocarea porumbului furajer în bucăți de 1—3 cm; așezarea masei tocate în groapa de siloz în mod compact (îndesat); acoperirea silozului cu un strat de materiale care să împiedice pătrunderea aerului în masa de nutret (un strat de frunze proaspete, paie sau stuf, peste care se pune pămînt și un strat de argilă grasă bine udată).

Sorgul trebuie recoltat pentru însilozare cînd sămînța începe să se întărească, iar tulpinile secretă suc puțin cînd sînt răsucite. Cînd sorgul este recoltat verde dă un nutret murat foarte acru.

Floarea soarelui se recoltează pentru siloz cînd ½—1/3 din plante sînt înflorite.

Leguminoasele se însilozează în amestec cu graminee. Însilozarea leguminoaselor este ușurată prin adăugarea unei mici cantități de melasă (0,5—1%).

Frunzele de rădăcinoase pot da mari cantități de nutret. Frunzele se așează în siloz foarte compact, de aceea nu mai este necesar să fie tocate. La însilozarea frunzelor de sfeclă este necesar să se adauge 5—10% furaje uscate (pleavă, paie tocate) pentru a absorbi o parte din sucul secretat de frunze.

Rădăcinoasele și tuberculii au o mare importanță în alimentația animalelor, întrucît dau pe unitatea de suprafață mai multe substanțe nutritive decît alte plante furajere și sînt consumate cu plăcere de animale. Rădăcinoasele sînt deosebit de valoroase pentru vacile de lapte.

Recoltarea rădăcinoaselor și tuberculilor se face în perioada cu umiditate intensă din toamnă, întrucît atunci se obține recolta maximă.

Ing. M. V. STANCIULESCU

Informație

Rectoratul Institutului pedagogic de limba rusă „Maxim Gorki" anunță că pe data de 1 august, ora 8 dimineața, încep cursurile de pregătire în vederea examenului de admitere. Candidaților veniți din provincie li se asigură cazarea și hrană contra cost. Cursurile au loc în localul Institutului din str. Pitar Moș nr. 13. Informații suplimentare la secretariatul Institutului, telefon 1.44.70.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 329 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 29 iulie 1955

In acest număr:

- **M. N. Rozanov:** Despre munca în școlile cu un post și cu două posturi. (pag. 2)
- **N. Grigorieva:** Lecțiile de botanică. (pag. 2)
- **Ilie Stanciu:** Unele probleme ale predării literaturii pentru copii în învățământul superior. (pag. 2-3)
- **H. Sepețeanu:** Privind în mod critic unele probleme ale formării colectivului de elevi. (pag. 3)
- **C. Popescu:** Cîteva observații cu privire la desfășurarea cursului de perfecționare în acest an. (pag. 3)
- **E. Cristofor:** Să creăm condiții cît mai bune de muncă tinerilor pedagogi. (pag. 4)
- Conferința de la Geneva — un punct de cotitură în politica mondială. (pag. 4)

Marea sărbătoare a tinereții

Gîndurile milioanelor de tineri din lumea întreagă se îndreaptă în aceste zile spre Varșovia, orașul în care va avea loc cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

Festivalurile Mondiale constituie un aport considerabil al tineretului la cauza păcii. Festivalurile de la Praga (1947), Budapesta (1949), Berlin (1951) și București (1953) au jucat un mare rol în realizarea unității tineretului. La Festival se întîlnesc tineri de toate convingerile politice, confesiunile, naționalitățile și apartenențele sociale. Festivalurile sînt sărbători grandioase ale tinereții și bucuriei, ale păcii și prieteniei.

Anul acesta, între 31 iulie și 14 august, zeci de mii de tineri din lumea întreagă se întîlnesc la Varșovia în cadrul celui de al V-lea Festival, pentru a face un larg schimb de experiență în domeniul cultural și sportiv. Acest Festival va constitui un nou prilej pentru tineretul lumii de a-și demonstra hotărîrea sa fermă de a apăra și consolida pacea, de a lupta pentru realizarea tuturor năzuințelor sale.

O delegație compusă din 800 de tineri și tinere — artiști, sportivi, tineri muncitori și țărani muncitori, studenți și elevi — fruntași în muncă și învățătură, vor duce la Varșovia mesajul de pace și prietenie al tineretului din R.P.R. Printre aceștia se află minerul fruntaș Ștefan Mihai, otelarul Valeriu Săbunel, învățătoarea Varvara Constantinescu, medicul Iosif Suciu, studenta Elisabeta Pușcaș, solistul Vladimir Orlov, baletista Irinel Liciu, sportiva Elena Leuștean, colecționistul Ilie Dragnea și mulți alții. Ei vor reprezenta cu cinste tineretul patriei noastre la cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

In vederea acestei măreți sărbători a păcii și prieteniei, tineretul din lumea întreagă a făcut intense pregătiri. Alături de tinerii din lumea întreagă, tineretul din patria noastră, dornic de pace și prietenie, a răspuns cu entuziasm chemării Consiliului F.M.T.D. și U.I.S. cu privire la organizarea celui de al V-lea Festival Mondial. Cu sprijinul și îndrumarea partidului, tineretul din țara noastră și-a închinat eforturile sale luptei pentru îndeplinirea planului cincinal, pentru construirea unei vieți libere și fericite. Organizațiile U.T.M. au reușit să antreneze un număr din ce în ce mai mare de tineri în întrecerea socialistă și patriotică. In industrie, numărul tinerilor antrenați în întrecerea socialistă a crescut simțitor. In cinstea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților au luat ființă noi brigăzi de tineret și posturi utemiste de control, care contribuie la lichidarea manifestărilor de indisciplină în producție, la înlăturarea risipei de materiale și materii prime, pentru realizarea de economii cît mai mari. Tineretul participă cu însuflețire la mișcarea patriotică pentru a da patriei cît mai multe acumulări socialiste peste plan.

In scopul asigurării industriei grele cu mai mult metal, numeroși tineri au fost mobilizați în acțiunea de colectare a fierului vechi. In această acțiune importantă, un aport însemnat au adus pionierii și școlarii. Astfel, unitatea de pionieri din comuna Cernet, raionul T. Severin, a colectat 4300 kg fier vechi, iar pionierii și școlarii de la școala mixtă de 7 ani din Orașul Stalin au colectat de asemenea 1000 kg fier vechi.

Dornici să contribuie din plin la dezvoltarea industrializării țării noastre, numeroși tineri au cerut să lucreze pe șantierele naționale încredințate tineretului de la Cerna-Jiu și Ozana-Cracău. Un aport însemnat îl aduc tinerii prin munca lor și pe șantierele locale, la construirea de cămine culturale, stadioane, parcuri, redarea de terenuri agriculturii etc.

Tinerii de la sate au întîmpinat și ei Festivalul Mondial de la Varșovia cu noi realizări în muncă. Sub îndrumarea organizațiilor U.T.M., ei desfășoară acum o susținută activitate în vederea îndeplinirii la timp și în bune condițiuni a campaniei agricole de vară, pentru realizarea sarcinii puse de partid, de a se obține în acest an o recoltă de 10 milioane tone grîu și porumb. Pentru strîngerea la timp și fără pierderi a recoltei, organizațiile U.T.M. au acordat o atenție deosebită formării echipelor de pionieri și școlari pentru strîngerea spicelor de grîu. In regiunile Cluj, Hunedoara, în Regiunea Autonomă Maghiară și altele, aceste echipe au strîns pînă acum spicele de pe zeci de hectare.

In cinstea Festivalului Mondial, în toate regiunile, luna mai a fost declarată „Luna înfrumusețării orașelor și satelor patriei noastre". La această acțiune a luat parte un mare număr de tineri. Ca rezultat al muncii lor au fost amenajate noi parcuri și terenuri sportive, au fost reparate clădiri de școli, cămine culturale etc. Tinerii din comuna Pinoasa, regiunea Craiova, de pildă, au cerut să lucreze voluntar la construirea localului școlii de 7 ani din comuna lor. In regiunea Iași, tinerii au amenajat peste 490 de terenuri sportive — de volei, de fotbal, bazine de înot, poligoane de tir etc. In numeroase localități tinerii au luat sub îngrijirea lor parcurile.

Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia a constituit un factor mobilizator și pentru organizațiile U.T.M. din școli și facultăți, pentru tinerele cadre didactice, pentru studenți și elevi. Organizațiile U.T.M. din instituțiile de învățămînt și-au intensificat eforturile, atît în munca de pregătire a examenelor de sfîrșit de an, cît și în activitatea obștească. Ca urmare a acestui fapt numeroși studenți și elevi s-au pregătit cu sîrguință, obținînd la examene note bune și foarte bune. Studenta Elisabeta Pușcaș, de la I.M.F.-Tg. Mureș, a obținut la toate examenele calificativul „foarte bine", iar studentul Wilfrid Bielz, de la Facultatea de filologie din București, a obținut de asemenea la majoritatea examenelor calificativul „foarte bine". Pentru acest lucru, studenții i-au propus cu deplină încredere ca delegați la Festival.

Pentru popularizarea realizărilor obținute în cinstea Festivalului de tineretul țării noastre, ca și de tinerii din alte țări, au fost organizate în cluburi, cămine culturale, școli și facultăți numeroase conferințe, serbări, jurnale vorbite etc. In cadrul acestor manifestări s-a arătat lupta tineretului pentru pace, viața fericită a tineretului sovietic și a tineretului din țările de democrație populară, în opoziție cu viața grea a tinerilor din țările capitaliste și coloniale. La această acțiune o contribuție prețioasă au adus-o și cadrele didactice. La uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" și la întreprinderea „Textila Roșie" din Orașul Stalin, profesorii de istorie și geografie au vorbit tinerilor despre condițiile economice și sociale ale țărilor care trimit delegați la Festival. Cadrele didactice de la școlile nr. 5, nr. 9 și nr. 12 din Orașul Stalin au vorbit elevilor despre traseul pe care îl parcurg delegațiile de tineret din țările mai îndepărtate și despre tinerii care vor participa la Festival.

In cinstea marii sărbători a tinereții și prieteniei au fost organizate numeroase manifestări artistice și culturale, au fost create noi echipe artistice și brigăzi artistice de agitație. Repertoriul acestor formațiuni artistice a fost îmbogățit cu noi cîntece, dansuri și piese de teatru. Au fost organizate „Colțuri ale Festivalului" la care se discută despre pregătirile tinerilor din întreprinderea sau comuna respectivă pentru Festival, au avut loc întîlniri cu tinerii fruntași în producție, participanți la Festivalurile trecute, cu studenți străini care învață în țara noastră etc.

La concursurile de creație muzicală, literatură și artă plastică, organizate în cinstea Festivalului, au fost prezentate peste 300 de lucrări muzicale, 700 de lucrări de artă plastică și peste 600 de lucrări literare. Conținutul și forma artistică a lucrărilor prezentate dovedesc talentul și priceperea tineretului nostru în domeniul artei și literaturii, năzuința sa de a înfățișa viața fericită din patria noastră.

In vederea selecționării celor mai talentați tineri artiști care urmează să participe la concursurile internaționale din cadrul Festivalului, C. C. al U. T. M. și Ministerul Culturii au organizat un concurs al tinerilor soliști vocali și instrumentali, al soliștilor de balet și al soliștilor vocali și instrumentali de muzică populară. Aceste concursuri, care s-au desfășurat în trei etape, au cuprins un număr mare de artiști, scoțînd la iveală noi talente.

In activitatea sportivă, tinerii au fost antrenați la concursurile organizate de C. C. al U. T. M. și C. C. F. S. Numai la prima etapă a acestor concursuri au participat peste 700.000 de tineri sportivi. Cu acest prilej, numeroși tineri au cucerit insigna G.M.A. sau au trecut diferite probe din Complexul G.M.A.

Prin activitatea desfășurată în cinstea Festivalului Mondial, tineretul nostru și-a manifestat solidaritatea cu tineretul luptător din lumea întreagă, hotărîrea sa neclintită de a lupta sub steagul F.M.T.D. pentru zădărnicirea uneltirilor cercurilor agresive, pentru pace și prietenie.

In zilele Festivalului vor avea loc în patria noastră numeroase acțiuni de masă cultural-artistice și sportive. La aceste manifestări își vor da concursul cele mai bune formațiuni artistice și echipe sportive. Se vor organiza excursii, serbări cîmpenești, reuniuni tovărășești, baluri, hore, vizite la diferite expoziții și muzee, întîlniri cu oameni de știință, scriitori, compozitori, fruntași în producție, studenți străini care învață în țara noastră etc.

Pentru succesul acestor acțiuni, cadrele didactice au datoria de a ajuta organizațiile U.T.M. la pregătirea și desfășurarea programelor artistice și culturale. Cadrele didactice pot de asemenea să-și aducă contribuția lor prețioasă la buna desfășurare a excursiilor, a vizitelor la diferite muzee și expoziții, a întîlnirilor care se vor organiza în timpul Festivalului.

Munca comună a pedagogilor și a organizațiilor de tineret cu prilejul Festivalului trebuie să ducă la întărirea legăturilor dintre școală și organizațiile U.T.M. și de pionieri. Folosind tot mai intens sprijinul pe care aceste organizații îl dau instituțiilor de învățămînt, cadrele didactice, diriginții și directorii trebuie să ajute cu experiența lor pedagogică pe instructorii de pionieri, să organizeze astfel întreaga activitate de vară a pionierilor și școlarilor încît aceasta să constituie o complectare și o dezvoltare a cunoștințelor însușite de ei în cursul anului, o întărire a educației lor patriotice și internaționaliste.

Tineretul patriei noastre pășește hotărît în rîndurile tot mai strînse și mai puternice ale tineretului democrat din întreaga lume. Pentru educatorii copiilor și tineretului, Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie înseamnă un nou îndemn de a-și intensifica munca de instruire și educare, de a ajuta tineretul să-și însușească știința, de a crește tînăra generație în spiritul dragostei și al devotamentului pentru patrie, în spiritul internaționalismului proletar, al luptei dîrze pentru o pace trainică, pentru socialism, pentru un viitor fericit al omenirii.

Sprijin activ campaniei agricole de vară

Contribuția tineretului

Pe drumul care duce la țărmurile însorite ale mării, lîngă Constanța, stau una lîngă alta, ca două surori, două stațiuni experimentale: Palas și Valul lui Traian.

Multi dintre călătorii veniți la odihnă sau cu treburi s-au întrebat ce se ascunde sub aceste nume puțin obișnuite, care e activitatea ce se desfășoară aci.

Să le satisfacem curiozitatea:

Palas, stațiunea experimentală a Institutului de cercetări zootehnice, se ocupă cu ameliorarea raselor de animale și cu aclimatizarea celor mai productive rase în Dobrogea. Palas s-a specializat în creșterea oilor, dar are și secții de porci, de păsări, de vaci. Pentru hrana acestora se cultivă suprafețe importante cu porumb, orz, lucernă etc.

Stațiunea experimentală a Institutului de cercetări agronomice al R.P.R. experimentează soiurile de grîu, secară, mazăre etc. cele mai potrivite pentru condițiile Dobrogei.

La aceste stațiuni au venit să efectueze practica studenții din anii I și III ai facultăților de zootehnie și agricultură. Unii, cei din anul I, grupați sub supravegherea unui asistent, efectuează practica de inițiere în problemele producției agricole; ceilalți lucrează independent, fiind considerați șefi de brigadă, tehnicieni etc. Alături de ei lucrează elevii școlilor medii tehnice agricole din Medgidia și Poarta Albă.

Studenții și elevii au un program deosebit de bogat și interesant, care îi ajută să-și completeze cunoștințele teoretice căpătate la cursuri. Dar deoarece ambele stațiuni dau în momentul actual marea bătălie a recoltei, elevii și studenții au înțeles să depună eforturi suplimentare și să-și dea și ei contribuția în această bătălie.

Ei știu că de strîngerea la timp și în condiții bune a recoltei depind valorificarea muncii unui an întreg, asigurarea hranei animalelor pentru anul viitor și strîngerea semințelor selecționate care se vor răspîndi apoi pe plaiurile dobrogene, făcîndu-le să rodească mai cu spor.

Tineretul a pornit cu entuziasm, cu voie bună la muncă. Rezultatele nu au întîrziat să se arate. Brigada studentului Robu — fosta grupă studențească 4031 — a cosit și a strîns fînul de pe o suprafață însemnată de teren. Iată-l pe tovarășul Robu în fruntea colegilor săi, mînuind cu îndemînare furca. Bronzați de soare, unii chiar tuciurii, flăcăii depășesc cu regularitate normele. „Astăzi am dat gata aproape două norme, și e numai ora 10 dimineața" — ne spune un student, și un zîmbet bucuros, cald îi luminează toată fața.

Elevii școlii medii agricole ajută la legatul snopilor și la strîngerea spicelor căzute. Ploile din ultima vreme au culcat grîul, care nu poate fi recoltat cu combina, ci trebuie ridicat și secerat și apoi legat cu mîna și clăit.

Și studenții anului III participă la lucrările de recoltare. Nu odată studenta Julieta Marcu și-a întrerupt observațiile pe care le făcea în secția de păsări, unde culege date pentru proiectul de an pe care-l execută, și s-a dus să dea ajutor la clăit sau la secerat.

Studenții Virgil Stănescu, Constanța Dobrescu și Margareta Rădulescu, care efectuează practica la Valul lui Traian, au făcut nenumărate recunoașteri în lan, au determinat o serie de rezultate în parcelele experimentale.

Margareta Rădulescu, purtînd o tichiuță mică în vîrful capului — ca s-o apere de insolație, după cum spune ea, sau pentru că-i stă bine, după cum spun gurile rele — a pornit-o de-a curmezișul lanului, să culeagă spice pentru recunoaștere. Se oprește mereu, se apleacă, culege cîte un spic mai întîi de-a curmezișul într-o direcție, apoi de-a curmezișul în cealaltă direcție. Parcă ar dansa. Spicele vor fi duse apoi la laborator, cîntărite, măsurate și vor servi, printre altele, la aprecierea exactă a rezultatelor obținute.

Studenții au făcut nenumărate determinări de acest fel, obișnuindu-se cu o tehnică deajuns de complicată, pe care nu o deprinseseră suficient în facultate. In același timp, directorul stațiunii ne spune că prin aceasta ei au permis eliberarea altor forțe, necesare la recoltare și la alte lucrări importante.

Și la gospodăria de stat din Agigea studenții lucrează din plin. Ligia Bădărău și Zenon Baltagă, din anul III al Facultății de horticultură, au preluat asupra lor conducerea grădinii de legume, permițînd inginerului agronom să-și concentreze toate eforturile pentru reușita recoltărilor. Ei ajută gospodăriei să aprovizioneze populația muncitoare din Constanța și alte orașe cu legume și zarzavaturi și, în același timp, își încearcă pentru prima oară puterile într-o muncă de răspundere, se lovesc pentru prima oară de greutăți pe care învață să le rezolve.

Astfel, tineretul studios se încadrează în lupta grea dar frumoasă pentru obținerea unui rod cît mai îmbelșugat, pentru asigurarea unei vieți cît mai bune și mai frumoase tuturor celor ce muncesc în țara noastră.

IRINA TEODORU

Alături de țăranii muncitori

Ca pretutindeni în țară, și în comuna Cărpiniș din raionul Timișoara muncile agricole sînt în toi. La bătălia pentru strîngerea la timp a recoltei participă din plin și învățătorii și profesorii din comună, în frunte cu pedagogii comuniști.

Socotind aria de treier ca un adevărat centru al muncii de agitație, învățătorii comuniști Ioan Barbu și Margareta Dragoș organizează aici scurte convorbiri cu țăranii muncitori, scriu articole la gazeta cetățenească, aranjează fotomontaje și panouri în care sînt popularizați fruntașii recoltelor bogate și criticați codașii la recoltare și treieriș.

In vederea recoltării păioaselor la timp, astfel ca nici un bob să nu se piardă, au dus o intensă muncă de agitație, sub conducerea organizației de partid, învățătorii și profesorii Iosif Iacob, Maria Neindenbach, Eva Engel și alții.

Brigada artistică a școlii, condusă de pedagogii Maria Dragomir și Sofia Lelescu, prezintă în serile de duminică, după terminarea lucrului, scurte programe artistice la cele trei arii din comună, înveselind cu recitările, dansurile și cîntecele artiștilor-pionieri și elevi pe țăranii muncitori.

Dar elevii și pionierii nu se mulțumesc numai cu activitatea artistică. Ei participă pe măsura puterilor lor și la munca de recoltare.

Așa, de pildă, ei au strîns sute de snopi de grîu și orz și ajută țăranilor muncitori la strînsul fînului, la protejarea recoltei de dăunători.

Lucrînd alături de țăranii muncitori pentru succesul campaniei de recoltare, treieriș și colectare, învățătorii și profesorii din comuna Cărpiniș sînt pe drept cuvînt mîndri de roadele strînse, pentru că ei au contribuit la obținerea acestor roade. Repartizați pe sectoare, pedagogii agitatori s-au preocupat încă de la sfîrșitul iernii de munciile agricole. Ca agitatori ei au avut posibilitatea să cunoască bine oamenii, să-i ajute în învingerea greutăților, să-i îndrume.

La cercurile de citit ei au discutat cu țăranii muncitori despre metodele agrotehnice, au citit cu ei broșuri și ziare, ajutîndu-i să-și îmbogățească cunoștințele agrotehnice.

Invățătorii deputați Ioan Barbu și Iosif Ghilde au inițiat discuții și convorbiri pe circumscripții electorale, au mobilizat zeci și sute de țărani muncitori la îngrijirea culturilor după regulile agrotehnice. Urmînd îndemnul lor, țăranii muncitori au obținut recolte bogate.

Colectivul pedagogic din comuna Cărpiniș ține o legătură strînsă cu gospodăria agricolă colectivă, o ajută să se dezvolte. In această direcție au muncit cu multă dragoste și însuflețire mai ales agitatorii comuniști Ioan Barbu și Maria Dragoș, precum și deputatul Iosif Ghilde, care au convins pe țăranii muncitori Adam Röser, Margareta Fischer, Ion Weissmüller și alții să pășească pe drumul muncii colective. O activitate rodnică desfășoară și învățătorul utemist Ioan Imreh. Metoda lui principală este munca din casă în casă, de la om la om.

La succesul muncii pe care o duc cadrele didactice în rîndurile țăranilor muncitori aduc o contribuție importantă și realizările obținute pe parcelele scolare experimentale. Acestea sînt adevărate modele în ceea ce privește aplicarea regulilor agrotehnice. Grîul și porumbul de pe parcelele școlare experimentale au dat cele mai frumoase recolte din comună. Profesorii de științe naturale, sub îndrumarea comunistului Ioan Barbu, au folosit parcelele experimentale pentru a demonstra în mod practic, în fața țăranimii muncitoare, felul în care trebuie aplicate metodele agrotehnice avansate.

Muncind cu dragoste în rîndurile țăranilor muncitori, explicîndu-le însemnătatea pe care o au aplicarea regulilor agrotehnice înaintate, efectuarea la timp a muncilor de recoltare și treieriș, cadrele didactice din comuna Cărpiniș contribuie din plin la obținerea unor recolte îmbelșugate.

CONSTANTIN POPOVICI
șeful secției de învățămînt a raionului Timișoara

Pionierii pe ogoare

Alături de virstnici, pionierii din regiunea Craiova participă la strînsul recoltei. Zorii dimineții îi găsesc deseori pe pionierii din comuna Moțăței la strînsul spicelor pe tarlalele gospodăriei agricole de stat din comună. Intrecerea între pionieri la strînsul spicelor a fost deosebit de vie. Ei au strîns, încă din prima zi, spice din care la treieriș s-au obținut 150 kg. de grîu. Fruntași la strînsul spicelor au fost pionierii Sabina Popescu, Vasile Duțu, Dorina Iovănel, Elena Mazilu și alții.

Strînsul spicelor de către pionieri a început și în raioanele Segarcea, Cujmir, Băilești și altele. In prima zi, pionierii din regiune au adunat spice din care la treieriș s-au obținut 2500 kg. grîu. In cinstea Festivalului de la Varșovia pionierii din regiunea Craiova s-au angajat să strîngă cel puțin 20 kg. spice la hectar.

Fruntași la strîns spice

Cadrele didactice din raionul Călărași desfășoară o vie activitate în cadrul campaniei de recoltare și treieriș.

Intr-una din zilele trecute, 20 de profesori și învățători din Călărași, împreună cu 130 de pionieri, au ajutat țăranilor muncitori din gospodăria agricolă de stat Vasia Vasilescu din comuna Roseți la strînsul recoltei. Pedagogii și pionierii au adunat 2000 de snopi pe care i-au așezat în clăi. Pe lîngă aceasta, pionierii au strîns spicele rămase pe cîmp.

Și cadrele didactice de la școala mixtă de 7 ani din comuna Radu Negru dau un sprijin însemnat țăranilor muncitori, ajutîndu-i să amenajeze ariile de treier. De pildă, profesorii Aurelian Popescu, Iulian Demetrescu, Nicolae Soare și Mitu Caleașcă au contribuit la construirea șoproanelor, au confecționat lozinci și gazete de perete.

FOTOCRONICA „Gazetei învățământului"

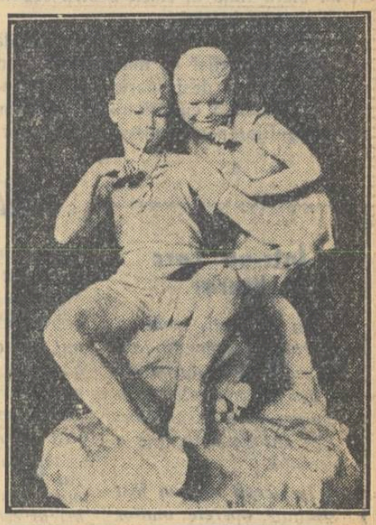

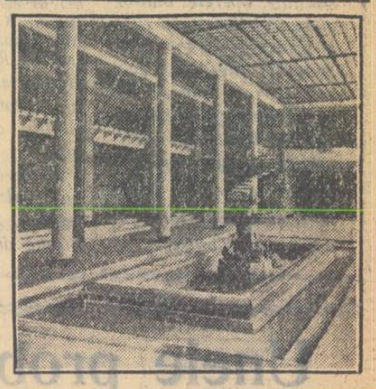

CU PRILEJUL FESTIVALULUI

In fotocronica noastră: studenți ai facultății de ziaristică din București scriind cuvinte de salut colegilor lor din Varșovia; tînăra cazahă K. Kudabaeva, participantă la concursurile eliminatorii din U.R.S.S. pentru Festival; o sculptură de Li Son-ien (China): „Tinerii pictori", executată pentru Festival; una din sălile Palatului Culturii din Varșovia, unde vor avea loc numeroase manifestări în timpul Festivalului.

PREGĂTIRI ÎN VEDEREA DESCHIDERII NOULUI AN ȘCOLAR

In toate orașele și satele țării se desfășoară o activitate intensă pentru pregătirea deschiderii noului an școlar. Secțiile de învățămînt, directorii și cadrele didactice, cu sprijinul activ al oamenilor muncii, depun o muncă susținută pentru întărirea bazei didactico-materiale a școlilor, pentru intensificarea pregătirii pedagogice în vederea îmbunătățirii activității instructiv-educative care va reîncepe în curînd.

Confecționează material didactic

Sub îndrumarea permanentă a profesorilor lor, elevii de la școala medie de băieți din Piatra Neamț lucrează intens pentru confecționarea materialului didactic. Ei au desenat în culori un număr de 202 planșe pentru botanică și zoologie. Cele mai bune din aceste planșe vor fi prezentate la expoziția consfătuirii raionale din toamnă. Apoi vor fi cartonate și folosite la lecții sau dăruite școlilor de 7 ani care nu au suficient material didactic.

Fiind îndrumați îndeaproape de profesori, elevii au reușit să împăieze cîteva animale, au pregătit în formol unele piese pentru lecțiile de zoologie și au confecționat un mulaj în relief care reprezintă organizarea internă a corpului omului.

De asemenea, elevii au confecționat 30 de albume cu foi cartonate, care urmează să fie complectate în cursul anului școlar.

In raionul Timișoara

In raionul Timișoara s-au luat măsurile cuvenite pentru ca reparațiile necesare localurilor de școală să se facă din vreme. In 17 sate și comune din cuprinsul raionului reparațiile au fost terminate în întregime, iar în școlile din alte 15 sate și comune aceste lucrări sînt în curs de terminare. In același timp, secția de învățămînt a avut grijă ca școlile să fie aprovizionate cu combustibil. Prin grija directorilor de școli și a cadrelor didactice au fost pregătite alimentele necesare școlilor cu internat.

Trebuie relevată grija pe care o manifestă conducerile întreprinderilor din orașul Jimbolia pentru școlile pe care le patronează, căutînd să le asigure cele necesare desfășurării învățămîntului în condiții cît mai bune.

In unele comune însă pregătirile pentru noul an școlar rămîn în urmă din cauză că sfaturile populare comunale nu le acordă suficientă atenție. Așa stau lucrurile, de exemplu, în comunele Recaș, Moșnița, Chirada, Dumbrăvița, Stanciova, Stamara Română, Bașenova Nouă, unde lucrările de reparare a localurilor școlare și aprovizionarea cu combustibil se desfășoară nesatisfăcător. Este necesar ca directorii școlilor din comune să-și intensifice activitatea și să solicite cu mai multă insistență ajutorul sfaturilor populare pentru pregătirea din timp a deschiderii noului an școlar.

O școală nouă

In comuna Plopu din raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galați, exista un local de școală vechi și neîncăpător, care nu mai corespundea nevoilor școlii, ce se dezvoltă an de an. De aceea s-a luat hotărîrea de a se construi prin autoimpunere un nou local de școală.

Oamenii muncii din comună și cadrele didactice au pornit imediat la lucru plini de avînt, ajutînd prin muncă voluntară pe meșterii zidari. Nici pionierii școlii nu s-au lăsat mai prejos, contribuind, pe măsura puterilor lor, la lucrările de construcție.

Din experiența școlii sovietice

Despre munca în școlile cu un post și cu două posturi

În anul școlar trecut, secția de învățămînt regională din Moscova a verificat și a studiat munca școlilor cu două posturi și cu un singur post, în scopul de a le veni în ajutor.

Această verificare a arătat că prima și cea mai importantă sarcină a secțiilor de învățămînt constă în întărirea bazei materiale a acestor școli.

A doua sarcină, tot atît de importantă, este selecționarea cadrelor pedagogice pentru școlile cu puține posturi de la sate. Repartizarea justă a cadrelor pedagogice în aceste școli are o importanță hotărîtoare pentru ridicarea calității muncii instructiv-educative. Învățătorul care lucrează în școlile cu un singur post nu trebuie să aibă numai studii pedagogice speciale, ci și experiență în muncă. La o școală cu două posturi poate fi admis să lucreze un învățător începător numai dacă celălalt pedagog care predă în școală are o experiență suficientă și poate acorda colegului său ajutor metodic.

În școlile regiunii Moscova lucrează mulți învățători care au o mare experiență în predarea concomitentă la cîteva clase. Ei desfășoară în mod creator munca instructiv-educativă și îi înarmează pe elevi cu cunoștințe adînci și temeinice. Succesul acestor pedagogi este determinat de faptul că ei, cu toată experiența lor bogată și cu toate cunoștințele lor vaste, se pregătesc minuțios pentru lecții și organizează munca astfel, încît nici o clasă, nici un elev să nu piardă nici un singur minut în zadar, iar ocupațiile individuale ale elevilor să fie interesante și folositoare.

Învățătorii cu experiență folosesc la maximum și cu multă pricepere materialul didactic în explicarea lecției noi, ca și pentru munca independentă a elevilor. Pregătindu-se pentru lecții, ei alcătuiesc pentru copii fișe cu temele care urmează să fie îndeplinite independent, astfel încît nu pierd timp în clasă pentru organizarea acestor lucrări.

În școlile unde muncesc acești învățători, repartiția zilei de muncă este bine planificată și se desfășoară o intensă activitate educativă cu privire la îndeplinirea „Regulilor pentru elevi". Acești învățători îi înarmează pe elevi cu deprinderi de disciplină conștientă, îi învață să fie atenți și să muncească cu sîrguință în timpul lecțiilor.

Spre a veni în ajutorul învățătorilor care lucrează în școlile cu unul sau două posturi, vom arăta, pe baza experienței înaintate a învățătorilor din școlile regiunii Moscova, cîteva metode care contribuie la îmbunătățirea muncii în aceste școli.

Cum trebuie întocmit orarul lecțiilor. Un orar just întocmit are o mare importanță metodică și pedagogică în general și mai ales pentru munca simultană cu cîteva clase. Experiența școlilor fruntașe arată că nu se poate reuni, bunăoară, o lecție de cultură fizică într-o clasă, cu lecții din alte obiecte de învățămînt (chiar desenul sau caligrafia) în altă clasă. Învățătorii cu experiență fac lecțiile de cultură fizică simultan în două clase, îndeplinind cerințele programei și ținînd seama de particularitățile de vîrstă ale elevilor. În școlile cu două posturi, lecțiile de cultură fizică sînt adeseori lăsate pentru ora a cincea, iar în școlile cu un singur post ele se desfășoară în timpul recreațiilor mari (cîte 20—25 minute).

La fel se procedează și cu lecțiile de cînt, deoarece nu ne putem imagina ca într-o clasă elevii să aibă lecție de cînt, iar în cealaltă să se ocupe cu munca independentă la un alt obiect de învățămînt.

Experiența pedagogilor fruntași arată că cel mai rațional este de a reuni acele obiecte de învățămînt la care există posibilitatea de a da copiilor lucrări independente care cer mai multe exerciții pentru fixarea cunoștințelor și deprinderilor. Asemenea obiecte sînt în primul rînd aritmetica și limba rusă. În orar ele se reunesc în felul următor: aritmetica într-o clasă, cu aritmetica în cealaltă clasă, citirea — cu gramatica și caligrafia. Lecțiile de istorie, geografie și științele naturii în clasa a IV-a pot fi reunite cu lecțiile de caligrafie și desen în clasa a II-a.

Practica școlilor arată că lecțiile de lucru manual, dacă numărul elevilor nu este prea mare, se pot desfășura simultan în două clase.

În școlile cu un singur post învățătorii lucrează cu patru clase timp de șase ore (lecții) pe zi. Ei procedează în felul următor: la început lucrează numai cu două clase, elevii din celelalte două clase venind la școală numai la lecția a treia. În felul acesta se lucrează simultan cu toate clasele numai la două lecții (a III-a și a IV-a).

După lecțiile a II-a și a IV-a recreațiile durează cîte 30—35 minute. Lecțiile de cultură fizică și cînt se desfășoară în mod obișnuit în cursul acestor recreații (cîte 20—25 minute).

Planificarea materiei din programă. Învățătorii cu experiență care lucrează în școlile cu unul sau două posturi își planifică materia de învățămînt pe teme. Aceasta se datorește necesității de a pregăti lucrările independente pentru elevi, la o temă sau alta, pentru cîteva zile înainte. În afară de aceasta, pornind de la practica muncii lor, învățătorii consideră că pe baza planului tematic se pot întocmi mai ușor planuri amănunțite pentru fiecare lecție.

Organizarea lucrărilor independente. La o singură lecție, în fiecare clasă se pot da cel mult două lucrări independente: una din ele este scurtă (pregătitoare) și se efectuează înainte de predarea directă a lecției în clasa respectivă; cealaltă durează mai mult, cel puțin 20—25 minute și constă în exerciții de fixare a temei noi sau de recapitulare a materiei studiate. În practică se poate observa că lucrările independente ale elevilor, îndreptate spre fixarea cunoștințelor și deprinderilor, nu-și ating scopul dacă nu li se rezervă timp suficient.

În organizarea muncii independente există o serie de lipsuri. Nu întotdeauna lucrările independente sînt destul de bine chibzuite în ceea ce privește conținutul; adeseori elevilor nu le ajunge timpul pentru îndeplinirea temelor sau, dimpotrivă, le îndeplinesc repede și stau fără treabă, iar învățătorul nu are material suplimentar. Uneori lucrările independente nu sînt alcătuite pe măsura puterii copiilor. Aceasta se întîmplă atunci cînd învățătorul, după explicarea materialului nou, nu controlează dacă copiii l-au înțeles bine.

Pentru a înlătura lipsurile în organizarea lucrărilor independente ale elevilor, învățătorul trebuie: 1) să pregătească minuțios lucrările independente (uneori cu cîteva zile înainte) la tema respectivă; 2) să nu dea lucrări individuale necorespunzătoare posibilităților elevilor; 3) să folosească material didactic pentru lucrările independente (învățătorii cu experiență folosesc de obicei fișele; uneori dau în ele modele de îndeplinire a lucrărilor, mai ales pentru elevii mai slabi); 4) să urmărească și să supravegheze munca independentă a elevilor.

M. N. ROZANOV
învățător emerit al școlii din R.S.F.S.R.
(Din revista „Nacialnaia școla")

Un seminar internațional al studenților

La Moscova, la sfîrșitul lunii iunie a avut loc un seminar internațional al studenților din instituțiile superioare de învățămînt agricol.

Participanții la seminar au discutat probleme importante ale științei agricole, și-au împărtășit experiența și părerile cu privire la învățămîntul agronomic superior și la colaborarea studenților din instituțiile superioare de învățămînt agricol.

Seminarul organizat din inițiativa studenților sovietici a stîrnit un mare interes în mijlocul tineretului lumii. La seminar au venit studenți de la instituțiile de învățămînt agricol superior din peste 20 de țări. Printre ei au fost reprezentanții Republicii Populare Chineze, ai Angliei, Franței, Austriei, Cehoslovaciei, Indiei, Norvegiei, Rominiei, Suediei și ai altor țări.

Lucrările seminarului s-au desfășurat în pavilionul „Casa de Cultură a Colhozului" de la Expoziția Agricolă Unională.

În clișeu: participanții la seminarul internațional al studenților vizitează parcul Academiei Agricole „Timiriazev" din Moscova.

Lecțiile de botanică

În școala medie sovietică, predarea botanicii își pune în față următoarele sarcini: 1) de a da elevilor cunoștințe asupra principalelor elemente și legi ale structurii, vieții și dezvoltării plantelor; 2) de a-i familiariza cu bazele culturii plantelor agricole; 3) de a-i înarma cu deprinderi practice de creștere și îngrijire a celor mai importante culturi agricole, pe baza studierii biologiei plantelor și a cunoașterii metodelor agrotehnice înaintate. Aceste sarcini se rezolvă în mod consecvent de pe poziția învățăturii miciuriniste.

În clasa a VI-a elevii au prilejul să studieze biologia celor mai importante plante de cultură și bazele creșterii lor, realizările lui I. V. Miciurin cu privire la obținerea unor noi soiuri de plante și procedeele principale de obținere a lor. În clasa a VI-a, cursul de botanică se încheie cu tema „Grupele principale ale lumii vegetale", în cadrul căreia elevii studiază varietatea plantelor și își însușesc cunoștințe privitoare la dezvoltarea istorică a lumii vegetale.

La însușirea temeinică a noțiunilor despre structura, viața și dezvoltarea plantelor contribuie **legătura teoriei cu practica**, aplicarea diferitelor **procedee metodice eficiente**: a) demonstrarea plantelor vii; b) demonstrarea experiențelor care lămuresc funcțiile organelor, condițiile de dezvoltare și condițiile de viață ale plantelor; c) organizarea lucrărilor de laborator pentru studierea morfologiei și anatomiei organelor plantei; d) organizarea excursiilor.

Lămurirea justă a legilor vieții plantei și legarea teoriei cu practica trezesc interesul elevilor pentru studierea vieții plantelor și pentru cultivarea lor, contribuie la dezvoltarea gîndirii logice și la educarea concepției materialiste și ateiste asupra naturii.

În scopul formării cunoștințelor, deprinderilor și priceperilor practice, elevii sînt antrenați la munca de experimentare la colțul naturii vii (iarna) și pe parcela școlară. Dacă lucrările de experimentare sînt just organizate, elevii capătă cunoștințe mai temeinice despre viața plantelor; ei capătă priceperea de a efectua experiențe simple, de a face observații și generalizări și de a trage concluzii, de a înmulți și cultiva plantele; ei dobîndesc deprinderea de a alcătui ierbare, de a folosi lupa, de a mînui instrumentele și aparatele, inventarul manual pentru lucrarea solului și îngrijirea plantelor (cazmale, sape, greble, stropitori etc.).

Ca exemplu just de organizare și desfășurare a lecțiilor de botanică și de îmbinare pricepută a teoriei cu practica pot servi lecțiile profesorului S. A. Kivotov (de la școala „Amintirea lui V. I. Lenin" din Leninskie Gorki, regiunea Moscova). S. A. Kivotov asigură învățămîntului intuitiv datorită unui sistem bine gîndit de lucrări experimentale la colțul naturii vii și pe parcela școlară. Dăm mai jos descrierea unei lecții din cursul de botanică al clasei a VI-a.

Tema lecției: „Condițiile necesare pentru germinarea semințelor".

Scopul: Pe baza demonstrării experiențelor se lămurește că pentru germinarea semințelor sînt necesare căldura, umezeala și aerul.

Planul lecției

1. Discuții cu demonstrarea experiențelor.
2. Fixarea cunoștințelor.
3. Tema pentru acasă.

Materialul didactic

O experiență care lămurește condițiile de germinare a semințelor. (Experiența a fost organizată de un grup de elevi la colțul naturii vii, sub îndrumarea profesorului, cu o săptămînă înainte de lecție).

Desfășurarea lecției

În mersul lecției profesorul a atras atenția elevilor asupra faptului că semințele din hambar nu germinează, în timp ce semințele puse în pămînt încolțesc și răsar. Care sînt condițiile necesare pentru germinarea semințelor?

Pentru rezolvarea acestei probleme profesorul a propus grupului de elevi care a desfășurat anterior experiența să vorbească despre rezultatele ei. Atunci unul din elevi, arătînd patru pahare cu semințe de fasole, a dat următoarele explicații:

„Acum o săptămînă noi am pus semințe de fasole în patru pahare. În primul pahar semințele au rămas așa cum erau, în al doilea pahar am turnat peste ele apă pînă la gura paharului, în paharul al treilea am turnat numai puțină apă ca să le umezim. Aceste trei pahare cu semințe le-am pus la căldură. În paharul al patrulea semințele au fost de asemenea umezite, dar le-am pus la rece. Vedem că semințele au încolțit numai în paharul al treilea".

După aceasta profesorul a pus clasei întrebarea: „De ce nu au încolțit semințele din primul pahar?" Unul dintre elevi a răspuns: „În primul pahar nu există umezeală, iar semințele uscate nu germinează. Ele au nevoie de apă pentru umflarea cotiledoanelor și pentru ruperea pojghiței". „E just — a spus profesorul. — Dar de ce n-au încolțit semințele în paharul al doilea, unde există multă apă și semințele s-au umflat bine?" Elevii n-au putut găsi un răspuns corect. Profesorul a explicat: „În semințe se află embrionul viu al plantei. Cu prilejul germinării, în embrion se produce o respirație intensă. În apă nu există însă aer suficient și de aceea semințele umflate au început să putrezească". Mai departe profesorul a pus întrebarea: „De ce n-au germinat semințele în paharul al patrulea?" Toți elevii au ridicat mîinile, fiecare voia să spună că semințele germinează numai la căldură. Profesorul a pus apoi întrebarea următoare: „Care sînt condițiile necesare pentru germinarea plantelor?" Toți elevii au ridicat din nou mîinile și, după indicația profesorului, unul din ei a răspuns: „Pentru a germina, semințele au nevoie de căldură, apă și aer. Semințele din primul pahar — fără apă — nu s-au umflat și n-au încolțit; n-au încolțit nici semințele din paharul al doilea — fără aer; de asemenea, n-au încolțit semințele din paharul al patrulea — fără căldură. Semințele din paharul al treilea, avînd căldură, apă pentru umflare și aer pentru respirație, au încolțit".

În continuare elevii au fost conduși pe baza cunoștințelor studiate spre înțelegerea necesității de a crea condițiile necesare pentru însămînțarea semințelor pe ogor. Această problemă s-a tratat la lecție după tema: „Însămînțarea semințelor. Termenele de însămînțare și adîncimea de însămînțare a semințelor". Cunoștințele predate au fost fixate în practica efectuării însămînțărilor de toamnă și de primăvară pe parcela școlară.

N. GRIGORIEVA
colaborator științific al Institutului metodelor de învățămînt al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.

Știri din U.R.S.S.

Într-un cerc literar

Nu de mult, membrii cercului literar de limba rusă de la școala nr. 2 din orașul Tbilisi s-au adunat spre a sărbători 15 ani de activitate a cercului.

În acești ani au fost studiate operele multor clasici ai literaturii ruse și sovietice, au fost scrise multe referate cu cele mai variate teme, au fost redactate multe gazete de perete. La activitatea cercului au participat adeseori profesorii și elevii altor școli din orașul Tbilisi.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de dr. Msvidobadze, care a fost secretara cercului în primii ani de existență ai acestuia. Referatul despre activitatea în decurs de 15 ani a cercului a fost expus de R. Bacuceava, elev din clasa XI. Au mai luat cuvîntul mulți dintre foștii membri ai cercului: arhitectul S. Kințurașvili, C. Maharadze, actor la teatrul „Rustaveli". A. Gvaharia, laborant la Universitatea de stat „I.V. Stalin" din Tbilisi și alții.

La această sărbătorire au participat numeroși oaspeți. S-au citit telegrame de salut primite de la foștii membri ai cercului.

Pe ogoarele colhoznice

Elevii din clasele superioare ale școlii medii nr. 14 din orașul Frunze muncesc în colhozul „Zarea", raionul Cantse.

Peste 1.500 de școlari lucrează pe plantațiile colhozurilor din regiunea Frunze. Mulți din ei depășesc normele de muncă stabilite pentru colhoznici.

În ajutorul colhoznicilor au venit și studenții de la instituțiile superioare de învățămînt pedagogic. În colhozul „Panfilov" au plecat 300 de studente ale Institutului pedagogic din Chirghizia.

Unele probleme ale predării literaturii pentru copii în învățămîntul superior

Conf. univ. Ilie Stanciu

De multe ori, discutînd despre problemele literaturii pentru copii și despre marea înrîurire pe care o au cărțile asupra micilor cititori, îmi amintesc de o întîmplare de la începutul carierei mele didactice.

Mi se încredințase o clasă vestită în toată școala pentru zburdălnicia ei. Am primit-o cu emoția și entuziasmul începătorului. Dar cînd am deschis pentru prima oară ușa clasei, mi s-a înfățișat un tablou înspăimîntător: băieții săreau pe bănci, se băteau, aruncau cu bucăți de cretă în țintele desenate pe tablă, păsîndu-le prea puțin de figura disperată pe care, probabil, o făceam. Corul celor patruzeci de voci, urlînd fiecare în felul său, era atît de asurzitor, încît nu puteam auzi nici propriile mele cuvinte. Momentul era greu, reputația mea în joc. O clipă mă fulgeră gîndul să-l chem în ajutor pe director, dar am alungat îndată acest gînd rușinos. Clipele treceau grele, una după alta. În picioare, la catedră, îmi plimbam ochii cu neliniște deasupra clasei care vuia ca o mare furtunoasă. Căutam un colț mai potolit, un sprijin de la care să pot pleca la cucerirea neastîmpăraților mei elevi. Și întîmplarea a făcut să-l găsesc. Într-o bancă din fund stătea un băiat cu capul plecat, care nu se sinchisea de zgomotul infernal din jurul lui. M-am apropiat și am putut zări, peste umărul lui, titlul cărții pe care o citea: Emil Girleanu, „Din lumea celor care nu cuvîntă". Îndată licări în mintea mea gîndul salvator. Am cerut băiatului cartea, m-am dus la catedră și de acolo am anunțat clasei întregi că voi citi o poveste despre o căprioară. Zgomotul mai continua cînd începui să citesc, dar după primele cuvinte se întîmplă o minune: strengarii cei mai aprigi deveniseră mielușei. Cu ochii mari, atenți, cu capetele sprijinite în pumni, ei urmăreau povestirea cu emoție și, la sfîrșitul ei, în multe gene sclipeau lacrimi. Vraja povestirii a fost mai puternică decît neastîmpărul copiilor. Așa a supus o clasă care mi se arăta potrivnică și a salvat începutul carierei mele de dascăl.

Pe măsură ce treceau anii și cunoșteam mai bine sufletele copiilor, îmi dădeam și mai bine seama de imensitatea acestei vrăji, de marele ei rol educativ.

Copilul visează la lucruri minunate, închipuirea lui zboară spre ținuturi îndepărtate, spre locuri fermecate, e dornic de întîmplări neobișnuite, în care personajele iubite de el să-și arate curajul și generozitatea. Cartea răspunde la aceste visuri, deschide în fața copilului porțile ferecate ale lumii și-l poartă pe aripile gîndului spre cele mai luminoase tărîmuri. Furat de frumusețea povestirii, copilul nu-și dă seama că el crește chiar în clipele cînd citește cartea. Întorcînd pagină după pagină, el devine mai bogat, mai deștept, mai bun, mai nerăbdător să întreprindă fapte măreț.

Statisticile arată că numărul copiilor cititori este de cîteva ori mai mare decît al celor maturi. De aci importanța literaturii pentru copii și răspunderea celor care scriu pentru ei sau le îndrumă lectura, căci nu orice carte are o influență binefăcătoare asupra copiilor. Cartea este ca o măciucă cu două capete — spunea cîndva Krupskaia — gîndindu-se la conținutul diferit al cărților.

Și în S.U.A., de exemplu, copiii citesc mai mult decît cei mari, dar ce fel de cărți citesc acești copii putem afla din statisticile oficiale care arată că, între 7—14 ani, un copil american citește în medie treizeci de „comics"-uri pe lună, deci are treizeci de prilejuri de a afla noi metode de iefuire, siluire, înșelăciune și corupție.

Copiii sînt cei mai numeroși cititori și la noi în țară, dar cărțile pe care le citesc ei povestesc despre lupta din trecut și de astăzi a popoarelor pentru o viață mai bună, mai dreaptă, ți pregătesc pentru viitorul luminos al omenirii, pentru socialism.

Problemele creației literare pentru cei mici sînt multe și grele, căci pentru copii „trebuie scris ca pentru cei mari, dar ceva mai bine", după cum spunea Stanislavski.

Formarea cadrelor de scriitori și critici literari, de redactori și profesori care să se dedice problemelor acestei ramuri de creație este deosebit de importantă în țara noastră. Tocmai această necesitate a determinat introducerea în învățămîntul nostru superior, în anul 1951, a unui curs de literatură pentru copii.

În cei patru ani care au trecut de atunci, numeroși studenți și-au însușit cunoștințele de bază cu privire la problemele teoretice ale literaturii pentru copii și au studiat cele mai importante lucrări din literatura universală și națională.

De la început, în cursul de literatură pentru copii se arată că aceasta face parte integrantă din literatura națională, supunîndu-se acelorași legi de creație, folosind aceleași metode, urmărind același scop. Totodată sînt expuse pe larg problemele deosebite ale literaturii pentru copii, datorită particularităților de vîrstă ale micilor cititori.

La discuțiile dintre pedagogi și literați care s-au dus în ultimii ani fie în coloanele ziarelor, fie în plenarele scriitorilor, o modestă contribuție a adus și cursul de literatură pentru copii ținut la Universitatea „C. I. Parhon" care a căutat să combată tendința unor pedagogi de a analiza o operă literară numai din punctul de vedere al utilității didactice, privind cartea literară drept un auxiliar al școlii, un material didactic în plus. Folosind din plin exemple din literatura clasică universală, din literatura sovietică și din literatura noastră, cursul pledează în primul rînd pentru o apreciere estetică a operei literare, considerînd-o ca pe un mijloc deosebit de educație estetică și cetățenească a copilului.

Problema specificului de vîrstă și a diverselor specii literare adecvate fiecăruia dintre ele, problema tematicii literaturii pentru copii, a realizării conflictului și a personajelor, problemele limbii și ale stilului sînt puncte nodale ale teoriei literare proprii acestui curs. Dacă teoria și critica noastră literară au dat puține lucrări în acest domeniu, literatura rusă și sovietică de specialitate este deosebit de bogată și ea a constituit un sprijin puternic în elaborarea părții teoretice a cursului. Iată ce prețuire pe care Belinski a acordat-o literaturii pentru copii, formularea de către el a celor mai importante principii teoretice au determinat un lung șir de lucrări valoroase de critică sau de creație artistică printre autorii cărora se numără Herzen și Cernișevski, Lev Tolstoi și A. Nekrasov, Mamin-Sibiriak și Serafimovici. Maxim Gorki și Vladimir Maiakovski, preluînd această bogată moștenire, au pus-o la bazele literaturii sovietice pentru copii, dezvoltînd-o în mod creator conform principiilor metodei realismului socialist.

Dar necesitatea cuprinderii într-un curs predat vreme de două semestre a unor probleme atît de variate și de numeroase creează dificultăți serioase în organizarea lecțiilor și în dozarea materialului bibliografic. Cursul cuprinde, în afară de lecțiile introductive care dezbat pe plan teoretic problemele specifice ale creației literare pentru copii, o prezentare a celor mai valoroase lucrări pentru copii din literatura universală, din literatura rusă și sovietică, din literatura noastră clasică și contemporană.

Deși îmbunătățit an de an, programul de învățămînt mai are încă numeroase lipsuri. În partea din curs referitoare la literatura noastră din trecut nu s-a reușit încă să se ofere un aspect general al dezvoltării istorice și nu s-au studiat decît în treacăt lucrările pentru copii apărute la noi între cele două războaie mondiale.

O altă deficiență a cursului o prezintă planificarea lecțiilor consacrate literaturii noastre contemporane pentru copii. În cele 6 ore de la sfîrșitul cursului destinate acestei probleme nu se poate face o analiză mai aprofundată a lucrărilor literare apărute în ultimii ani. Pe lîngă aceasta unii scriitori sovietici sînt studiați mult prea în grabă.

Cu toate aceste deficiențe, cursul a fost primit cu mult interes de către studenții facultăților de filologie și pedagogie. Acest interes a fost dovedit de lucrările de seminar elaborate de către studenți și de activa participare la discuțiile purtate în jurul lor. Probleme care s-ar fi cerut dezvoltate pe larg, mai întîi de către critica noastră literară, au format subiectul unor lucrări valoroase de seminar care s-au ocupat de dezvoltarea basmului în literatura noastră, de dezvoltarea poeziei pentru copii, de problema tematicii, a conflictului și a realizării personajelor în povestirile și romanele pentru copii scrise în ultimii ani, de problemele construirii socialismului în țara noastră oglindite în opere scrise pentru cei mici etc.

Studenții au arătat o deosebită prețuire ședințelor de cenaclu literar care au fost organizate în anii trecuți. Cercul științific studențesc al Facultății de pedagogie de la Universitatea „C. I. Parhon" consacrat problemelor literaturii pentru copii care a funcționat în anul universitar 1953—1954 a organizat convorbiri cu scriitorii în jurul cărților apărute în acea vreme. Astfel, în prezența scriitorilor Gica Iutes și Octav Pancu-Iași s-au analizat romanele „Inimosii" și „Marea bătălie de la Iazul-Mic". Discuțiile au fost însuflețite, părerile s-au expus cu sinceritate, iar scriitorii, primiți cu dragoste de studenți, le-au împărtășit unele probleme care-i frămîntă în legătură cu viitoarele lor creații. În anul universitar care s-a încheiat, studenții din anul III al Facultății de filologie din București au arătat aceeași serioasă preocupare pentru problemele creației literare. Cele cîteva ședințe de cenaclu consacrate lecturii și discuției unor creații originale ale studenților au dovedit că printre aceștia se găsesc talente care vor îngroșa nu peste mult timp rîndurile încă rare ale celor ce scriu pentru copii.

Deși predarea problemelor literaturii pentru copii este de-abia la început, rezultatele obținute pînă acum ne fac să credem că în anii care vor veni, roadele ei vor fi din ce în ce mai bogate.

Din păcate, entuziasmul cu care studenții au primit acest curs n-a fost împărtășit în aceeași măsură de către Direcția generală a învățămîntului superior din Ministerul Învățămîntului. Ar fi suficient să amintim de situația de provizorat care s-a creat acestei discipline și de amenințarea care plutește asupra ei în fiecare vară, cînd se pregătesc planurile de învățămînt pentru anul următor. De fiecare dată specialiștii ministerului ridică aceeași problemă: o lăsăm sau o scoatem? Apoi încep argumentările, pledoariile — și deabia după multe discuții existența cursului de literatură pentru copii este prelungită pentru încă un an.

O altă discuție, la fel de ciudată, se duce în jurul problemei: unde trebuie să se predea această disciplină? Ea s-a predat cînd la facultățile de filologie, cînd la facultățile de pedagogie, iar în unii ani și într-o parte și în alta, dar nu pentru că ar fi existat o părere formată în această privință, ci pentru că reușea punctul de vedere al uneia dintre părțile participante la discuție.

— N-are ce să caute la filologie, spuneau unii specialiști ai acestei facultăți. Literatura pentru copii are mai multe contingențe cu pedagogia decît cu opera artistică literară. Să se predea deci numai la pedagogie!

— Să se predea numai la filologie — spuneau unii pedagogi — deoarece problemele creației literare nu formează o preocupare deosebită și necesară celor care se pregătesc pentru teoria și practica didactică!

Acest joc asemănător cu tenisul de masă, în care mingea era literatura pentru copii, iar partenerii filologii și pedagogii, ascundea de fapt nu atît grija pentru facultatea respectivă, cît mai mult atitudinea de neîncredere față de literatura pentru copii ca disciplină de sine stătătoare.

După părerea noastră, predarea literaturii pentru copii este necesară, în actualul stadiu al dezvoltării ei, atît la facultățile de filologie cît și la cele de pedagogie, dar între cele două cursuri trebuie să existe deosebiri substanțiale. La facultățile de filologie, unde se formează viitori istorici și critici literari ca și profesori de literatură, baza teoretică a cursului trebuie s-o constituie prezentarea istorică a dezvoltării literaturii pentru copii în țara noastră, precum și valorificarea critică a noii noastre literaturi. Studentului facultății de filologie trebuie să i se prezinte firul continuu al preocupărilor pentru această ramură a creației literare. El trebuie să cunoască începuturile literaturii pentru copii din țara noastră marcate de traducerile și prelucrările lui Grigore Pleșoianu, profesor la „școalele naționale" din Craiova în prima jumătate a veacului trecut, și să urmărească întregul șir de scriitori și opere, pînă la cele din zilele noastre. Valorificarea întregii moșteniri a trecutului este deosebit de prețioasă pentru viitorul scriitor sau critic literar, după cum cunoașterea ei are o mare însemnătate pentru profesorul de literatură. Pentru studenții facultăților de pedagogie, datele de istorie literară vor fi mai sumar prezentate, insistîndu-se mai mult asupra problemelor bibliografice și a selecționării lucrărilor literare, după categoria de vîrstă a cititorilor copii.

Cu toate rezultatele pozitive date de acest curs la facultățile de filologie și pedagogie, cu toate că s-a constatat cît de puțin sînt informați profesorii și învățătorii care predau limba română asupra problemelor literaturii pentru copii, situația de provizorat a cursului se mai menține și astăzi. Nu știm cum să ne explicăm aceasta. Dacă ministerul consideră literatura pentru copii drept o disciplină necesară, de ce în fiecare an îi pune în discuție existența? Iar dacă o menține, de ce n-o lasă în același an și la aceleași facultăți? Oare plimbarea cursului dintr-un an în altul și de la o facultate la alta să fie o condiție pentru buna lui desfășurare?

La o recentă plenară a Uniunii Scriitorilor, tov. Tatiana Bulan, locțiitor al ministrului Învățămîntului, a expus cu multă căldură punctul de vedere oficial al ministerului cu privire la literatura pentru copii. Reieșea din cele spuse de d-sa că ministerul așteaptă din partea scriitorilor noi lucrări care să contribuie la educația comunistă a tinerei generații. În aplauzele celor prezenți, tov. locțiitor al ministrului a promis tot sprijinul ministerului pentru dezvoltarea literaturii pentru copii în țara noastră.

Socotim că și măsurile pe care le va lua ministerul pentru crearea unor condiții normale predării literaturii pentru copii în învățămîntul superior vor contribui la aceasta, asigurînd pregătirea de noi și valoroase cadre de scriitori, critici și istorici literari, redactori și profesori, care vor da copiilor din țara noastră

DISCUȚII

Privind în mod critic unele probleme ale formării colectivului de elevi

Problema organizării colectivului de elevi și a folosirii lui ca un mijloc eficace în procesul instructiv-educativ nu mai este, sub aspectul său teoretic, o chestiune necunoscută de pedagogii noștri, o noutate pedagogică. Totuși, se constată în general ezitări și nesiguranță cînd e vorba să se treacă la munca practică de formare a colectivului de elevi, pentru faptul că lipsește de multe ori justa înțelegere în găsirea celor mai utile forme și procedee de realizare a unui adevărat colectiv de elevi în condițiile actuale ale școlii noastre.

De aceea, inițiativa redacției „Gazetei învățămîntului" de a deschide o discuție în coloanele acesteia asupra problemei organizării colectivului de elevi este cum nu se poate mai bine venită. Dezbătîndu-se toate aspectele problemei și folosindu-se experiența celor mai buni educatori, se va putea ajunge la o serie de concluzii care să contribuie la stabilirea căilor practice de formare a colectivului de elevi, determinînd o atitudine mai hotărîtă și mai sigură a cadrelor didactice, înlăturînd greșelile și interpretările dăunătoare.

Din nefericire, însă, intențiile acestei inițiative n-au fost luate în seamă decît într-o prea mică măsură în articolele apărute pînă acum, care aveau datoria de a provoca discuții, de a stîrni interesul pentru problemă. Deși, de pildă, articolul tovarășului Constantin Bender are un foarte bogat și judicios conținut, tratînd aproape toate aspectele teoretice ale problemei organizării colectivului de elevi, nu reușește în măsura cuvenită să dea linia unor discuții creatoare. Aceasta, pentru că autorul face doar o lecție despre lucruri bine cunoscute de cei invitați a participa la discuții, fără însă a ridica unele probleme desprinse din procesul viu al muncii educative, fără a lua atitudine critică față de anumite practici greșite sau față de unele interpretări nejuste.

Contrar acestei orientări, sîntem convinși — ca și tovarășul Safran, autorul articolului „Să ridicăm probleme și să le dezbatem concret" — că ar fi de mai mult folos pentru stimularea discuției ca participanții să nu se rezume doar la expunerea pasivă a unor realizări, ci să comenteze în chip combativ conținutul problemei, să-și exprime părerile personale, luînd poziție hotărîtă față de unele greșeli și interpretări nejuste, indicînd formele cele mai bune, metodele și procedeele verificate de practica personală.

Deși sînt convins că în școlile noastre sînt multe realizări frumoase în ceea ce privește formarea colectivului de elevi — și această convingere mi-am verificat-o printr-un contact permanent cu practica, în munca de peste doi ani la cabinetul pedagogic din regiunea Pitești — voi prezenta totuși, în cele ce urmează, unele aspecte negative pe care le-am desprins din practica unor școli sau a unor educatori.

Dacă ne oprim numai asupra modului în care o serie de pedagogi înțeleg să organizeze și să folosească colectivul de elevi, iată ce vom constata:

Unii — din păcate destul de numeroși — deși cunosc din punct de vedere teoretic conținutul problemei și sînt, în același timp, convinși de valoarea educativă a colectivului de elevi, nu folosesc deloc această formă de muncă educativă, considerînd că le-ar cere prea mult timp și le-ar complica activitatea didactică. Aceștia, atît din comoditate, cît mai ales dintr-o greșită înțelegere, socotesc că problema organizării și folosirii colectivului de elevi ar însemna pentru ei și pentru clasă o sarcină în plus și nu un ajutor prețios, așa cum este în realitate. De aceea nu e de mirare faptul că, deși se scrie și se vorbește atît de frumos despre rolul educativ al colectivului de elevi, sînt încă puține școlile și clasele care să prezinte colective închegate de elevi, cu o activitate vie și bogată, cu perspective reale de creștere, cu o coeziune puternică și cu o justă orientare.

Unii educatori, datorită unei incomplecte înțelegeri a esenței colectivului, consideră că au rezolvat în întregime problema organizării lui dacă au alcătuit o simplă schemă, bine aranjată pe plan vertical și orizontal, desenată frumos și afișată în clasă, pentru a fi cunoscută de toți elevii. La aceasta mai adaugă — în cazuri fericite — un grafic de ședințe, niște sarcini repartizate pe grupe, un caiet de procese verbale și un panou de onoare pentru „cei buni", sau o tablă neagră pentru „cei răi". Ei socotesc că, prin aceste măsuri de organizare, colectivul este închegat, este pus pe roate și are obligația să meargă bine. Educatorul așteaptă doar roadele, lăsînd ca lucrurile să se desfășoare de la sine, fără a mai urmări și îndruma activitatea vie a colectivului, fără a folosi în permanență forme și metode noi de muncă, fără a reînnoi acele „linii de perspectivă" de care vorbește Makarenko. Adică ....pentru aceea este colectiv, ca să meargă pe picioarele lui, nu să-l ducem de nas", cum susținea un diriginte cu mult umor, dar cu puțin simț de răspundere.

Alți pedagogi reduc colectivul la cei cîțiva elevi mai destoinici, care alcătuiesc activul clasei și care răspund în fața dirigintelui sau a învățătorului de sarcinile pe care le-au primit. Ceilalți elevi ce că rămîn străini de viața și activitatea „colectivului", fie că uneori sînt constrînși să se supună necondiționat acestui grup restrîns, învestit cu puteri depline de către educator. Interesul e ca ajutoarele educatorului să-și exercite cu exigență atribuțiile și treburile să meargă bine, adică: să fie ordine și disciplină în clasă, punctualitate la lecții, clasa să fie curată și pavoazată la timp, efectuarea temelor să se controleze cu regularitate, să se țină evidența frecvenței, articolele la gazeta de perete să se schimbe regulat, să se țină ședințele după grafic etc. Că în asemenea condiții nu poate exista un spirit colectiv, că nu poate fi vorba de opinie publică, de solidaritate, de ajutor reciproc și de o subordonare conștientă a intereselor individuale celor colective, acestea nu mai prezintă importanță pentru asemenea educatori de îndată ce în aparență lucrurile se prezintă bine.

În legătură cu atribuirea de sarcini și responsabilități în cadrul activului de clasă, unii pedagogi fac greșeala să le încredințeze, ca regulă generală, tocmai acelor elevi care prezintă lipsuri grave și abateri repetate în diferite privințe, așa încît: controlează efectuarea temelor tocmai elevul care obișnuia să vină cu ele nefăcute, răspunde de frecvență și punctualitate elevul care excelează prin întîrzieri și prin frecvență slabă, de ordine și curățenie se ocupă cel care a dovedit mai multă nepăsare în această privință etc. Astfel, sub pretextul că se folosește o măsură educativă, care în cazuri izolate poate duce la corijarea unor lipsuri, se ajunge ca întreg activul clasei să fie alcătuit din elevii cu manifestări negative, care în nici un caz nu pot fi exemple bune și stimulente pentru restul clasei.

În multe cazuri, organizarea colectivului de elevi se reduce la împărțirea clasei în cîteva grupe de într-ajutorare, în care elevii cu rezultate mai slabe la învățătură sînt dați în seama celor buni. Uneori, în privința asta se fac grave greșeli pedagogice, amenințîndu-se elevii buni cu scăderea notei la obiectul respectiv pentru rezultatele slabe obținute de cei pe care îi au în grijă. Se înțelege de la sine ce „spirit colectiv" se poate crea în astfel de situații!

Mai trebuie de asemenea remarcat și faptul că la unii educatori mai stăruie părerea că problema organizării colectivului de elevi este o chestiune care privește exclusiv organizația de pionieri și U.T.M. și de aceea o ignorează cu desăvîrșire.

Acestea sînt doar cîteva din formele greșite, mai frecvente, prin care unii pedagogi își închipuie că au rezolvat problema organizării colectivului de elevi, procedee și căi cu totul nestiințifice, față de care discuția noastră trebuie să ia poziție critică.

Cauzele care duc la astfel de greșeli dăunătoare muncii instructiv-educative se datoresc atît slabei înțelegeri a teoriei pedagogice, cît și ignorării realităților cu care lucrăm. La acestea se adaugă — fără îndoială — neînțelegerea scopurilor educative pe care le urmărim, inconsecvența în acțiunile practice, lipsa de control asupra rezultatelor, subaprecierea schimbului de experiență, slaba îndrumare din partea factorilor care coordonează munca instructiv-educativă a școlii, delăsarea, rutina etc. După cum acolo unde școala acordă importanța cuvenită muncii metodice, avînd un cabinet pedagogic puternic, preocupîndu-se de îndrumarea muncii diriginților, organizînd sistematic schimbul de experiență etc., colectivul de elevi a devenit o realitate activă în procesul educației comuniste.

Asemenea cazuri se întîlnesc într-o serie de școli din regiunea Pitești. Pot să citez, în această privință, școala de 7 ani din comuna Bascov, școala medie nr. 2 din Pitești, școala medie nr. 3 din Rîmnicu Vîlcea, școala pedagogică din Cîmpulung, școala elementară din satul Arsuri etc.

Printr-o justă înțelegere a problemei colectivului de elevi și printr-o muncă stăruitoare și permanentă a izbutit tovarășa Niculina Nicolau, diriginta la școala medie mixtă din Curtea de Argeș, să ajungă la o formă justă de organizare a colectivului, să aibă rezultate bune în conduita și munca de învățătură a clasei sale, urmare tocmai a încrederii pe care i-a acordat-o colectivului de elevi, îndrumat și ajutat în permanență, cu înțelegere și măiestrie pedagogică. Cunoscîndu-și îndeaproape elevii, apreciind just însușirile lor, luînd în considerare raporturile reciproce dintre ei, tovarășul Pavel Guțu, diriginte la școala medie nr. 2 din Rîmnicu Vîlcea, a putut să constituie un adevărat „activ" al clasei, care conduce cu pricepere și cu asentimentul unanim al elevilor munca rodnică a colectivului.

Coeziunea unui colectiv de elevi se întărește nu atît prin formele organizatorice, cît mai ales prin acțiunile și scopurile comune, prin munca susținută și conștientă, prin împărțirea satisfacției colective, rezultată din îndeplinirea cu succes a tuturor sarcinilor. Lucrul acesta a fost înțeles just de tovarășul Ion Tărăscu, diriginte la școala de șapte ani din comuna Costești, care, antrenînd cu pricepere clasa pe care o conduce în diferitele activități obștești ale satului, a reușit să închege un colectiv unit și puternic.

Cred că, pentru a obține rezultate cu adevărat bune în munca noastră de formare și închegare a colectivului de elevi, trebuie să privim cu mai multă atenție această problemă — să privim în primul rînd cu mai multă răspundere și cu mai mult spirit critic propriile noastre lipsuri și greșeli și cauzele lor — și să trecem apoi sistematic, cu perseverență, la o muncă răbdătoare, plină de conținut, care să înlăture soluțiile formale și unilaterale.

Prof. H. SEPEȚEANU

O consfătuire privitoare la editarea lucrărilor de literatură pedagogică

De curînd a avut loc la Editura de stat didactică și pedagogică o consfătuire în cadrul căreia s-a discutat proiectul planului tematic de perspectivă pentru lucrările de literatură pedagogică ce vor fi editate în următorii 2-3 ani.

La consfătuire au participat reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, ai Institutului de științe pedagogice, ai cabinetului pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a orașului București, cadre didactice de la catedrele de pedagogie de la Universitatea „C. I. Parhon" și Institutul pedagogic, cadre didactice din învățămîntul mediu etc.

Proiectul planului tematic de perspectivă propus spre discutare a oglindit o cotitură în activitatea editurii, în sensul trecerii la editarea unor lucrări originale din domeniul pedagogiei și psihologiei, ca urmare a experienței cadrelor didactice fruntașe din școala noastră.

Pe baza proiectului de plan tematic propus de editură, participanții la consfătuire au subliniat importanța editării unui manual de istoria pedagogiei și a unui nou manual de pedagogie; s-a susținut necesitatea de a se edita o culegere de texte pedagogice alese din clasicii pedagogiei universale, studii și texte din pedagogii progresiști români, studii asupra psihologiei elevilor în legătură cu problema învățării.

Participanții la consfătuire au discutat cu un deosebit interes, ca pe un fapt îmbucurător, inițierea editării unor lucrări care să oglindească experiența acumulată de cadrele noastre didactice în ultimii ani, susținînd și completînd tematica propusă: ora educativă (și în general activitatea dirigintelui), munca instructiv-educativă la clasa I-a (primele zile de școală), munca educativă în internate, regimul de zi al elevului, colaborarea dintre școală și familie, metode de rezolvare a problemelor de aritmetică, activitatea învățătorului care predă simultan la mai multe clase, problema dezvoltării gîndirii logice și a capacității de exprimare orală și scrisă a elevilor etc.

Prin toate aceste lucrări, cadrele didactice vor găsi în Editura didactică și pedagogică posibilități largi de valorificare și generalizare a experienței lor pozitive.

Consfătuirea a contribuit la îmbunătățirea proiectului de plan tematic și, în același timp, la întărirea legăturilor dintre editură și colaboratorii săi.

Excursiile elevilor și studenților

Acum, în preajma deschiderii Festivalului de la Varșovia, peste 3.000 de elevi fruntași la învățătură din întreaga țară străbat meleagurile patriei cunoscînd și îndrăgind frumusețile ei.

În cadrul unor astfel de excursii organizate în cinstea Festivalului, mari grupuri de tineri din București, Cluj, Galați, Iași, Caracal, Sibiu, Oradea și alte orașe ale țării au urcat crestele masivului Bucegi, spre Peștera Ialomicioarei și Cheile Tătarului, vîrful Omu, lacul Scropoasa, plaiurile Ciucașului și munților Semenicului, Zarandului, Ezerul și Păpușa, Munții Mic. Tinerii din Sibiu organizează zilnic excursii pe biciclete spre complexul de cabane de la Păltiniș, iar cei din Tulcea, Brăila și Galați excursii nautice la cabana Ilgani din Delta Dunării.

De curînd, un grup de tineri excursioniști din Iași, care întreprinde o mare excursie în cinstea Festivalului, a sosit la cabana Negoiul din munții Făgăraș. Excursioniștii și-au început itinerarul pe muntele Ceahlău, au străbătut Cheile Bicazului, au trecut pe la Lacul Roșu, Muntele Puciosu, lacul Sf. Ana și stațiunea balneo-climaterică Tușnad, continuînd apoi drumul cu trenul și autobusele spre Făgăraș.

O excursie îndelungată au proiectat și unii absolvenți ai Institutului de Cultură Fizică din Capitală, care și-au propus să traverseze crestele Făgărașului, să străbată Bărăganul și să-și încheie excursia în Delta Dunării.

Zilele trecute s-a desfășurat în masivul Bucegi primul concurs feminin pe țară de orientare turistică, organizat de C.C.S. Pe primele 4 locuri s-au clasat echipele regiunilor Arad, Ploești, București și Bîrlad. Tinerele participante la acest concurs au închinat victoriile lor celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia.

(Agerpres)

Semnări către redacție

În legătură cu manualele școlare

În anul școlar 1954/55 am predat la clasa a IV-a. Manualele pe care le-au folosit elevii mei i-au ajutat, în general, să-și însușească temeinic cunoștințele. În același timp însă, în aceste manuale sînt o serie de lipsuri care ne creează greutăți atît nouă, cadrelor didactice, cît și elevilor. Aș dori să semnalez cîteva din aceste lipsuri.

În manualul „Limba română—gramatica și ortografia" se dă prea puțină atenție ortografiei, deși „Metodica limbii române (gramatica)" arată că acest capitol are o mare importanță. Metodica precizează că punctuația se învață mai mult în clasa a IV-a. În manual, însă, se trece fugitiv peste lecțiile privitoare la punctuație. La toate regulile de ortografie și punctuație manualul nu cuprinde decît 1—2 exerciții pentru consolidarea cunoștințelor. De exemplu, explicațiile referitoare la vorbirea directă și folosirea celor două puncte sînt urmate numai de două exerciții. La dialog se dau, de asemenea, numai două exerciții, la linioară un exercițiu, iar la semnele interogativ și exclamativ nu se arată deloc în ce cazuri se scrie cu literă mare după aceste semne și în ce cazuri se scrie cu literă mică. Sînt de părere că trebuie să se introducă în manual mult mai multe exerciții care să ilustreze diferite reguli de punctuație și de ortografie.

Am întîmpinat dificultăți în muncă și în ceea ce privește folosirea manualului de istorie. Acest manual cuprinde toate evenimentele importante din trecutul îndepărtat și apropiat al patriei noastre. Materialul privitor la evenimentele istorice din țările române este bine împărțit pe capitole. Lecțiile sînt însă prea lungi și scrise într-un stil greoi. În programă nu sînt prevăzute decît 2 ore pe săptămînă pentru istorie. În aceste ore nu poate fi parcurs întreg materialul dat în manual, așa ca să fie bine însușit de elevi. Pentru ca munca noastră să fie mai temeinică, pentru ca elevii să-și poată consolida cunoștințele primite în cadrul lecțiilor prin însușirea conținutului manualului, este necesar ca manualul de istorie să fie prezentat într-un stil mai ușor, iar lecțiile să fie mai scurte. După unele lecții se simte nevoia unor lecturi istorice și a unor ilustrații.

Socotesc că în manualul de geografie trebuie să se introducă mai mult material în legătură cu bogățiile subsolului, deoarece materialul existent este prea sărac. De asemenea, cred că manualul trebuie să cuprindă mai multe hărți, deoarece singura hartă de la sfîrșitul manualului nu poate să înfățișeze toate localitățile geografice trecute în manual. Mai ales după capitolele: „Înfățișarea țării noastre" și „Bogățiile țării" sînt necesare hărți colorate.

În culegerea de probleme pentru clasa a IV-a ar trebui să se acorde mai multă atenție capitolului privitor la fracțiile zecimale. De altfel, acestui capitol i se rezervă și în programă, după părerea mea, prea puține ore (numai 14). Am constatat că numai în aceste 14 ore elevii nu pot să-și însușească temeinic cele 4 operații cu numere zecimale.

În legătură cu conținutul problemelor din manual, cred că ar fi bine dacă s-ar da mai multe probleme în legătură cu viața din uzine și fabrici și cu agricultura socialistă.

Cred că, dacă va ține seama de observațiile cadrelor didactice, Editura de Stat didactică și pedagogică va izbuti să înlăture astfel de lipsuri din manuale, ridicînd mereu nivelul științific al acestora.

CONSTANȚA GH. POPESCU
învățătoare la școala de 7 ani nr. 2 de fete din Slatina

Cîteva observații cu privire la desfășurarea cursului de perfecționare în acest an

C. Popescu
director adjunct al Institutului central de perfecționare a cadrelor didactice

Se împlinește zilele acestea un an de la apariția notarării Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la introducerea sistemului de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu. Pe baza acestei hotărîri, în anul care a trecut munca de perfecționare a învățătorilor și profesorilor s-a desfășurat în condiții mult mai bune decît înainte. Ea s-a realizat în cadrul activității metodice, al consfătuirilor și indeosebi al cursului de perfecționare, care a cuprins o etapă de studiu individual și o etapa cu frecvență.

Cadrele didactice cuprinse la cursul de perfecționare din acest an au arătat o mare atenție muncii pentru ridicarea calificării lor, pentru întărirea pregătirii lor ideologice, pedagogice și de specialitate.

Majoritatea cursiștilor s-au arătat mîndri că au fost cuprinși în primul an la cursul de perfecționare și că vor avea cei dintîi prilejul să pună în aplicare, în cadrul muncii din școală și în activitatea metodică, cele învățate. De exemplu, tovarășa M. Ciobanu, învățătoare în comuna Altîna, raionul Agnita, regiunea Stalin, spunea: „Sînt mîndră că am fost cuprinsă la cursul de perfecționare. Văd deosebirea esențială între acest curs și vechile cursuri I.C.D. Mi-am făcut un caiet în care mi-am notat tot ceea ce trebuie să aplic în viitorul an școlar în munca mea. Mă voi ajuta în mod deosebit metodele înaintate de muncă pe care mi le-am însușit la curs în cadrul schimbului de experiență".

Cu un interes deosebit au fost studiate temele din programa de marxism-leninism a cursului, care au ajutat cadrele didactice să înțeleagă mai just rolul școlii în lupta pentru aplicarea liniei partidului în problema industrializării socialiste, a transformării socialiste a agriculturii țării noastre, a politicii marxist-leniniste în problema națională etc.

În cadrul problemelor de specialitate au fost studiate o serie de teme importante, menite să ajute efectiv munca învățătorilor și profesorilor. Astfel, profesorii de limba română au studiat probleme legate de introducerea noii ortografii. Învățătorii au lucrat efectiv la rezolvarea problemelor mai grele de aritmetică, au analizat texte literare, au studiat problema dezvoltării exprimării orale și scrise a elevilor etc.

O mare însemnătate pentru pregătirea cursiștilor au avut lecțiile și seminariile care s-au desfășurat în etapa cu frecvență. Acestea au reușit să clarifice problemele cele mai grele, în însușirea cărora cursiștii au întîmpinat greutăți în timpul studiului individual. Cursiștii au ascultat cu un deosebit interes lecțiile de limba română ținute de tov. D. Gafițeanu, directorul Institutului interregional din Iași sau ale tov. M. Bendorfeanu, lector la Institutul din Cluj, lecțiile de matematică expuse de conf. univ. O. Sachter, de la Institutul din București sau de tov. Victor Turcu, de la Institutul din Timișoara. Au stîrnit interesul cursiștilor și lecțiile privitoare la predarea limbii române în clasele I—IV, expuse de tov. Maria Engel, șefa cabinetului pedagogic al regiunii Timișoara sau de tov. V. Chiriac, metodist la regiunea Stalin. Aceste lecții au fost legate de practica predării, au popularizat experiența înaintată a școlii sovietice și a cadrelor noastre fruntașe.

În seminarii, profesorii, învățătorii și directorii școlilor de 7 ani au discutat împreună metodele ce trebuie să le folosească pentru a avea rezultate cît mai bune în munca instructiv-educativă. În această direcție au fost rodnice seminariile ținute cu profesorii de științe naturale și directorii școlilor de 7 ani de la Institutele din Timișoara și București, cu profesorii de matematică de la Institutele din Cluj și Iași, cu învățătorii din regiunile Arad, Ploești, Pitești.

Trebuie să menționăm însă că unele lecții și seminarii au avut un caracter prea teoretic, n-au dezbătut temeinic problemele concrete pe care le ridică în etapa actuală munca instructiv-educativă. Temele expuse au fost insuficient exemplificate cu aspecte din munca școlilor, a cadrelor didactice din regiune.

O deosebită atenție s-a acordat în cadrul etapei cu frecvență a cursului organizării excursiilor și lucrărilor practice. De exemplu, Institutul interregional din București a organizat pentru profesorii de științe naturale două excursii tematice la G.A.S. Chirnogi și la G.A.C. „Valea Roșie", precum și lucrări practice la I.C.A.R., la Institutul de cercetări zootehnice etc. Cadrele didactice cuprinse la cursul din Hunedoara au vizitat fabrica „Vidra" de la Orăștie și Combinatul siderurgic din Hunedoara, interesîndu-se de organizarea muncii, de desfășurarea procesului de producție.

Excursiile și lucrările practice au contribuit la lămurirea cadrelor didactice asupra modului cum trebuie realizată în școală legătura între cunoștințele teoretice și activitatea practică. Sînt interesante în această privință cele spuse de tovarășa Haretina Amariței, învățătoare la școala nr. 24 din Iași: „Vizitînd G.A.S. Secuieni mi-am îmbogățit cunoștințele legate de predarea științelor naturii; voi căuta să valorific din plin în predare observațiile culese aici".

Dacă adăugăm la toate acestea faptul că unele institute interregionale și cabinete pedagogice au organizat expoziții interesante de material didactic, că profesorii și învățătorii din diferite școli, raioane și regiuni au făcut în cadrul discuțiilor din seminar un larg schimb de experiență, că s-a realizat de asemenea schimbul de experiență între pedagogii de la oraș și cei de la sat, ne dăm seama că primul curs de perfecționare din cadrul sistemului de stat a contribuit în mod real la îmbunătățirea pregătirii cadrelor didactice.

Grija deosebită pe care au arătat-o cursiștilor, în timpul studiului individual, secțiile de învățămînt ale regiunilor Craiova, Timișoara, Arad, Iași a asigurat prezentarea la etapa cu frecvență a cadrelor didactice din aceste regiuni în procent de cca 90%. Secția de învățămînt din regiunea Craiova a dat o mare atenție recrutării la curs a celor mai bune cadre didactice din școlile regiunii. Secțiile de învățămînt din regiunile Bacău, Arad, Suceava, Stalin, Hunedoara, București și din Regiunea Autonomă Maghiară au asigurat din timp colectivele de studiu pentru etapa cu frecvență și s-au preocupat de pregătirea acestora. De exemplu, pentru membrii colectivului de studiu din regiunea Bacău s-a organizat, începînd de la 1 iunie, studiul individual pe baza programei de la etapa cu frecvență. De asemenea, secțiile de învățămînt din regiunile Suceava, Galați și Cluj au luat măsuri pentru asigurarea bunei desfășurări a cursului pentru cadrele didactice de la școlile cu limba de predare rusă, ucraineană și maghiară.

Au adus o contribuție însemnată la buna desfășurare a cursului și unele secții raionale de învățămînt, cum sînt, de exemplu, secția din raionul Almaș, regiunea Timișoara, Craiova, Filiași și Novaci, regiunea Craiova etc. Datorită grijii pe care au arătat-o mobilizării cadrelor didactice, prezența acestora la etapa cu frecvență a fost de 100%.

De o deosebită importanță pentru succesul cursului de perfecționare a fost sprijinul pe care l-au primit institutele interregionale și secțiile de învățămînt din partea comitetelor de partid și a comitetelor sindicale.

Cu toate realizările obținute, în munca secțiilor de învățămînt și a institutelor de perfecționare au existat și unele lipsuri în legătură cu organizarea primului curs de perfecționare. Nu s-a dus suficientă muncă de lămurire cu cadrele cuprinse la curs pentru a le convinge de însemnătatea studiului individual, care stă de fapt la baza organizării cursului. De aceea cadrele didactice din unele regiuni au înțeles că examenul de la sfîrșitul anului se va desfășura numai pe baza problemelor dezbătute la etapa cu frecvență.

În recrutarea cadrelor didactice pentru curs nu s-a ținut pretutindeni seama de indicațiile date de minister. Astfel, unele secții de învățămînt au mers pe linia celei mai slabe rezistențe, trimițînd la curs în majoritate cadre tinere, cu 2—3 ani vechime, ceea ce nu a asigurat un larg schimb de experiență între cursanți.

Pentru a îndeplini planul, unele secții de învățămînt au înlocuit în ultimul moment cadrele, obligînd pe noii trimiși să se prezinte la curs. Astfel, secțiile de învățămînt din raioanele Pucioasa și Slatina au trimis la cursul pentru directorii școlilor de 7 ani cadre care nu au funcționat pînă acum ca directori și care nu s-au pregătit în etapa studiului individual.

În unele locuri, organele de îndrumare și control de la secțiile de învățămînt nu s-au interesat de felul cum se desfășoară pregătirea cadrelor didactice cuprinse la cursul de perfecționare. Este concludent în această privință procesul verbal încheiat la secția de învățămînt a Orașului Stalin, în luna februarie, de către tovarășul Constantin Andrei, inspector la regiunea Stalin. În acest proces verbal nu este analizată nici una din problemele privitoare la sarcinile secției de învățămînt în legătură cu sistemul de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice. Nici în concluziile procesului verbal nu s-au trasat secției de învățămînt sarcini în legătură cu perfecționarea cadrelor didactice.

Din cele cîteva probleme ridicate se desprind unele învățăminte pentru organizarea și desfășurarea cursului în anul viitor.

Reiese mai întîi că trebuie să se analizeze cît mai curînd, în cadrul secțiilor de învățămînt și al institutelor de perfecționare, organizarea și desfășurarea muncii de perfecționare din acest an și să se ia toate măsurile pentru ca lipsurile din anul acesta să nu se mai repete. Munca trebuie astfel organizată, încît în cel mai scurt timp să se asigure recrutarea cadrelor didactice pentru cursul de perfecționare din anul viitor. Este necesar, de asemenea, să se studieze din timp și să se planifice acțiunile ce trebuie întreprinse pentru a se acorda încă de la începutul anului școlar ajutor cadrelor didactice care vor fi cuprinse la curs în anul 1955/1956 (procurarea bibliografiei, asigurarea timpului de studiu, organizarea de consultații etc.).

Cadrele didactice trebuie să fie lămurite că munca de ridicare a nivelului lor ideologico-politic și profesional nu se termină odată cu primirea certificatului de absolvire a cursului. Ele au datoria să continue studiul individual pe baza unui plan de muncă, să se adreseze oricînd cabinetelor pedagogice și institutelor de perfecționare pentru consultații, pentru clarificarea problemelor.

Este absolut necesar ca directorii școlilor, inspectorii, șefii secțiilor de învățămînt să se intereseze neconținit de perfecționarea tuturor cadrelor didactice, să ajute pe cei înscriși la cursurile de perfecționare, să urmărească cum își aplică în practică cunoștințele absolvenții cursului de perfecționare, să popularizeze cadrele fruntașe. De asemenea, cadrele didactice cuprinse la curs trebuie îndrumate în ceea ce privește organizarea studiului individual (planificarea muncii, întocmirea conspectelor etc.).

Cu toate lipsurile care au existat, cursul de perfecționare din acest an se încheie cu rezultate frumoase, aducînd o contribuție însemnată la ridicarea nivelului ideologico-politic și profesional al cadrelor didactice.

Luînd toate măsurile pentru a asigura perfecționarea continuă a cadrelor didactice vom realiza una din condițiile necesare ridicării nivelului învățămîntului pînă la cerințele pe care le pune în fața școlii statul nostru democrat-popular.

---

cărțile pe care le așteaptă și îi vor învăța să le iubească, să le prețuiască.

Ministerul Învățămîntului are de altfel și alte prilejuri de a-și îndeplini făgăduielile. Vom da ca exemplu numai cîteva cazuri. În vara aceasta s-a desfășurat pentru prima dată etapa cu frecvență a cursurilor prevăzute în sistemul de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice. Din programa bogată a cursurilor pentru profesorii de limba și literatura română și pentru învățători lipsește cu totul preocuparea pentru problemele literaturii pentru copii. Credem că tocmai la astfel de cursuri ar fi fost nimerită introducerea cîtorva lecții de informare asupra problemelor teoretice ale literaturii pentru copii și asupra celor mai valoroase lucrări apărute în ultimii ani, cu atît mai mult cu cît ministerul n-a elaborat încă cataloagele de recomandare bibliografică, atît de necesare celor care se ocupă nemijlocit de educarea tinerei generații.

În cei patru ani de cînd s-a introdus predarea literaturii pentru copii în învățămîntul nostru superior nu s-a făcut nici o analiză a cursurilor ținute, nu s-a organizat un schimb de experiență între cadrele didactice care predau la cele patru universități din țară, nu s-au creat condițiile pentru o activitate de cercetare științifică cu colaborarea tuturor celor interesați, iar lucrările științifice elaborate la diversele catedre nu au fost încă analizate în perspectiva dezvoltării ulterioare a muncii de cercetare.

Credem că aceste lipsuri vor fi remediate. Ministerul consideră, în mod just, că dezvoltarea literaturii pentru copii este o parte integrantă și importantă a politicii noastre de stat, că cei mai numeroși cititori sînt copiii, că asupra lor cartea literară are o influență cu mult mai mare decît asupra celor mari, că o carte citită în copilărie are uneori influențe hotărîtoare în formarea caracterului unui om, că literatura socialistă este o armă puternică în pregătirea și călirea pentru luptă a viitorilor constructori ai socialismului. Toate aceste juste și indiscutabile teze trebuie să-și găsească o concretizare în grija și preocuparea permanentă a ministerului pentru problemele predării literaturii pentru copii.

Cursul universitar de literatură pentru copii, după experiența primilor ani de predare, trebuie să se ridice la un nivel superior. Îmbinarea lecțiilor cu seminariile trebuie astfel făcută, încît cunoștințele despre cei mai importanți scriitori și cele mai valoroase opere să fie temeinic însușite de studenți. Dacă la lecții problemele pot fi prezentate pe perioade istorice mai întinse, discuțiile în seminarii trebuie să fie purtate în jurul aprecierii critice a lucrărilor de bază din literatura universală și din literatura noastră. Selecționarea judicioasă a scriitorilor și a operelor prezentate va trebui să ducă la recomandarea unei bibliografii minimale, care să fie parcursă cu ușurință de studenți, dar care să le formeze în același timp bazele sigure ale documentării viitoare.

La catedra de istoria literaturii române de la Facultatea de filologie din București, pe lîngă care s-a constituit colectivul de predare a literaturii pentru copii, s-au discutat principiile și s-au precizat într-o oarecare măsură jaloanele viitorului studiu pe care-l vor întreprinde cei ce predau această disciplină. Este vorba de prezentarea istorică a dezvoltării literaturii pentru copii din țara noastră, de la primele ei începuturi pînă astăzi. Acest studiu de istorie literară va împlini lipsurile cursului, de care am amintit, și în același timp va permite selecționarea și valorificarea tuturor scrierilor pentru copii valoroase din trecut, întrunindu-le într-o antologie.

Cenaclurile și cercurile studențești vor trebui să continue atît discutarea unor opere recent apărute, cît și încercările de creație originală, stimulînd astfel lucrările de critică literară și descoperind noi talente.

Deosebit de prețioasă ar fi colaborarea dintre catedra de istoria literaturii române și secția de literatură pentru copii a Uniunii Scriitorilor. Participarea scriitorilor la ședințele de cenaclu ale studenților și a studenților la discuțiile interesante care se organizează la Casa scriitorilor ar permite o mai temeinică pregătire a viitoarelor cadre de scriitori, critici literari și profesori.

*

Arkadie Petrovici Gaidar are, printre minunatele sale povestiri, și o mică istorioară cu titlu intitulată „Piatra fierbinte". Este vorba de un bătrîn paznic dintr-un colhoz, care luptase în rîndurile Armatei Roșii în timpul războiului civil și care, după aceea, a continuat cu dîrzenie lupta pentru construirea socialismului. Un copil, bucuros că nu fusese pedepsit pentru că furase mere din livada colhozului, îi oferi paznicului o „piatră fierbinte" vrăjită, cu ajutorul căreia acesta ar fi putut întineri și reîncepe o viață nouă. Dar paznicul n-a primit-o, arătînd că el e mîndru de viața pe care a dus-o, iar dacă ar fi s-o ia de la început, ar alege aceeași cale.

Să luptăm cu toții pentru a putea răspunde și noi cîndva ca bătrînul paznic al colhozului: „Sîntem mîndri de ceea ce am făcut pentru copiii patriei noastre, iar dacă ar fi s-o luăm de la început, noi am **alege aceeași cale".**

★ ★ ★

Clubul elevilor și studenților din Cîmpulung, regiunea Suceava, desfășoară o bogată activitate culturală și sportivă.

În clișeu: În sala de ping-pong.

★ ★ ★

Noi succese în munca pașnică a poporului nostru

Oamenii muncii din patria noastră au primit cu bucurie, zilele trecute, comunicatul despre rezultatele îndeplinirii planului de stat pe cel de al II-lea trimestru al anului în curs. Apărut în același timp cu veștile dătătoare de speranțe cu privire la rezultatele istoricei conferințe de la Geneva, comunicatul Direcțiunii Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R.P.R. este o vie ilustrare a hotăririi poporului nostru de a desfășura o muncă pașnică și constructivă, de a-și făuri un viitor luminos și fericit.

Cifrele comunicatului cu privire la îndeplinirea planului de stat în cel de al II-lea trimestru al acestui an oglindesc minunatele roade ale muncii desfășurate cu avînt de poporul nostru în fabrici și uzine, pe ogoare, în unitățile comerțului de stat, în instituțiile științifice și culturale.

In acest trimestru, poporul nostru muncitor a înregistrat o frumoasă victorie, realizînd cea mai mare depășire a planului trimestrial de producție globală cunoscută în țara noastră: procentul de îndeplinire a acestui plan s-a ridicat la 109%, valoarea producției globale pe întreaga industrie socialistă crescînd cu 11,9% față de aceeași perioadă a anului trecut. Succese însemnate s-au înregistrat de asemenea în creșterea productivității muncii și în reducerea prețului de cost.

La baza succeselor economiei noastre a stat, ca și în trimestrele trecute, politica justă a partidului nostru, de industrializare socialistă a țării, dezvoltarea cu precădere a industriei grele și mai ales a celei constructoare de mașini. In acest domeniu s-au obținut depășiri mai mari ca în anul trecut la producția de mașini-unelte, fontă și oțel, țiței, cărbune și minereuri, motoare și mașini agricole etc., punîndu-se în funcțiune noi capacități de producție, grupuri electrogene și altele.

Pentru îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii s-a mărit simțitor producția industriei noastre ușoare și alimentare, crescînd și calitatea produselor. Au fost puse la dispoziția populației cantități mult mai mari de țesături, tricotaje și încălțăminte de cît în anul trecut, iar producția de carne, unt, brînzeturi, zaharoase a avut depășiri de 24 pînă la 70% față de trimestrul II/1954, crescînd și calitatea și numărul sortimentelor unor produse.

Aplicînd pe o scară mult mai largă metodele agrotehnice avansate, țăranii muncitori din patria noastră, cu sprijinul puternic al clasei muncitoare, au depășit într-o măsură însemnată producția culturilor păioase din anul 1954, obținînd în multe gospodării agricole de stat și colective recolte de peste 3000—3500 kg. grîu și de peste 4000—4500 kg. orz la hectar. Mobilizați de minunatul exemplu al unităților socialiste și înțelegînd superioritatea cultivării pămîntului în comun, cu mijloace mecanizate, numeroase noi familii de țărani muncitori au intrat în gospodăriile agricole colective și în întovărășiri, acestea depășind, la sfîrșitul trimestrului II, numărul de 5.500, și cuprinzînd 360.000 de familii și o suprafață totală de 1,3 milioane hectare. S-au format, de asemenea, un mare număr de asociații pentru cultura plantelor tehnice, a legumelor și zarzavaturilor, precum și grupuri de într-ajutorare.

Succese însemnate s-au obținut și în domeniul circulației mărfurilor, al schimbului între sat și oraș, prin creșterea volumului mărfurilor vîndute prin comerțul de stat și cooperatist.

Acumulările socialiste au sporit, ca urmare a creșterii productivității muncii și a reducerii prețului de cost. Aceasta a dat statului nostru posibilitatea de a investi fonduri însemnate în acțiunile social-culturale. Cheltuielile pentru nevoile social-culturale au crescut cu peste 8% față de semestrul I/1954, dîndu-se în folosință 1.500 noi locuri în școli, grupuri sociale, creșe, cămine culturale, instituții medico-sanitare etc.

Realizările obținute în domeniul industriei, agriculturii, comerțului și culturii în trimestrul II al acestui an sînt o nouă dovadă a trăiniciei de nezdruncinat a orînduirii noastre democrat-populare. Ele constituie, pentru oamenii muncii din patria noastră, un puternic îndemn pentru o nouă sporire a eforturilor în vederea îndeplinirii înainte de termen a planului cincinal. Lupta poporului nostru muncitor pentru continua întărire a economiei țării ia acum un puternic avînt, în cadrul campaniei de sărbătorire a zilei de 23 August, ziua celei de a 11-a aniversări a eliberării patriei.

Datoria oamenilor muncii din învățămînt este de a sprijini cu toate forțele lor lupta poporului muncitor, de a contribui, îndeosebi în domeniul dezvoltării agriculturii, la obținerea unor noi succese pe calea înfloririi patriei noastre, pe calea întăririi păcii în întreaga lume.

Să creăm condiții cît mai bune de muncă tinerilor pedagogi

E. Cristofor
director adjunct al Direcției cadrelor din Ministerul Învățămîntului

La începutul acestei luni au avut loc în București lucrările de repartizare în școli a absolvenților instituțiilor de învățămînt superior care pregătesc cadre didactice.

Acțiunea de repartizare a tinerilor absolvenți s-a desfășurat anul acesta în condiții deosebite față de anii precedenți. Odată cu repartizarea, studenții au aflat nu numai raionul în care vor lucra, ci și orașul sau comuna și tipul școlii. Majoritatea absolvenților au primit repartizarea cu bucurie și entuziasm.

In curînd, tinerii pedagogi își vor începe munca în școală. Pentru ca această muncă să se desfășoare în condiții cît mai bune, cu rezultate cît mai rodnice, secțiile de învățămînt trebuie să ia de pe acum o serie de măsuri, ținînd seama de dispozițiile Ministerului Învățămîntului cu privire la încadrarea absolvenților.

Secțiile de învățămînt trebuie să asigure o încadrare justă și principială a absolvenților la locul corespunzător de muncă, utilizînd toate posibilitățile reale de încadrare. In anii trecuți, unele secții de învățămînt au desfășurat activitatea de repartizare în mod defectuos. In unele locuri nu s-au declarat toate posturile vacante sau acelea în care funcționau cadre necalificate. Aceasta a dus la o serie de încurcături, unii absolvenți venind la școli cu adrese speciale din partea secțiilor de învățămînt în care au fost declarate vacante unele posturi care nu erau trecute pe tabelele comisiilor de repartizare.

In atenția secțiilor de învățămînt trebuie să stea de asemenea problema încadrării absolvenților în specialitatea pentru care s-au pregătit ori la specialități înrudite, pentru a nu prejudicia interesele învățămîntului și calitatea muncii didactice.

Pentru stimularea activității cadrelor de absolvenți repartizați în mediul rural trebuie să se creeze condiții pentru numirea acestora în posturi corespunzătoare capacității lor profesionale precum și calității muncii lor obștești. In felul acesta se poate menține însuflețirea tinerilor absolvenți care pășesc cu încredere și entuziasm în școli.

Grija continuă pentru creșterea cadrelor tinere face parte din politica partidului nostru de cunoaștere și promovare a cadrelor tinere și constituie o condiție de bază a dezvoltării învățămîntului. Promovarea cadrelor tinere în posturi de răspundere trebuie să se facă cu curaj și principialitate, pe baza urmăririi permanente a rezultatelor obținute de acestia în muncă, pe baza unei îndrumări temeinice.

Secțiile de învățămînt vor trebui să se preocupe cu grijă și de ridicarea continuă a calificării profesionale a cadrelor tinere, organizînd procesul de învățămînt astfel încît învățătorii să poată urma cursurile fără frecvență ale unor facultăți iar profesorii să poată lucra în cadrul lilalelor diferitelor societăți științifice. Unde există posibilități, secțiile de învățămînt vor trebui să sprijine absolvenții să se înscrie la aspirantură, fără scoaterea lor din producție.

De asemenea secțiile de învățămînt vor trebui să dea o atenție mai mare decît în trecut asigurării condițiilor materiale (casă, plata îndemnizației de instalare, cantină etc.) de către sfaturile populare raionale și comunale veghind la respectarea prevederilor Hotăririi C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din august 1951 cu privire la cadrele didactice.

Este necesar să fie lichidate toate lipsurile care au existat în această privință în trecut, cînd unele secții de învățămînt n-au arătat suficientă grijă față de cadrele tinere. Astfel, secția de învățămînt a regiunii Pitești nu a ținut o evidență a absolvenților care pleacă în armată și a acelora care se reîntorc din armată. Secția de învățămînt a regiunii Craiova nu s-a îngrijit pînă tîrziu în iarnă de aprovizionarea cu lemne a unui număr de trei cadre didactice nou numite la una din școlile regiunii. O atitudine asemănătoare a avut secția de învățămînt a regiunii Bîrlad, unde multe cadre didactice din mediul sătesc nu au primit cota de lemne.

Partidul și guvernul nostru asigură condiții de muncă și de trai din ce în ce mai bune cadrelor tinere. Este necesar ca aceste condiții să fie valorificate din plin de organele învățămîntului și organele sindicale, asigurîndu-se respectarea întocmai a prevederilor Hotăririi partidului și guvernului din august 1951.

Țara noastră are nevoie de cadre bine pregătite, înarmate cu cunoștințe și deprinderi temeinice. Tinerii pedagogi sînt chemați să aducă o contribuție de seamă la pregătirea unor astfel de cadre; pentru aceasta este însă necesar ca ei să desfășoare permanent o activitate creatoare, să participe la cercurile pedagogice de specialitate, să studieze manualele și metodicile, să lupte necontenit pentru ridicarea nivelului muncii lor. In felul acesta tinerii absolvenți pot să-și arate atașamentul față de partid, față de guvern și față de poporul muncitor, care le-au acordat înalta misiune de a instrui și educa viitoarele cadre de constructori ai socialismului.

Tinerii pedagogi au datoria patriotică de a îmbrăți strîns munca lor în școală cu activitatea culturală, în cadrul multiplelor activități sociale care cheamă cadrele didactice la lupta pentru ridicarea culturală necontenită a satelor noastre.

Secțiile de învățămînt vor trebui să urmărească activitatea tinerilor pedagogi, să sprijine în mod susținut inițiativele pozitive ale acestora, să le acorde tot ajutorul de care au nevoie și, în același timp, să manifeste față de ei o atitudine exigentă.

Creînd de la început cadrelor noi numite în învățămînt condiții cît mai bune de viață și de muncă, le vom ajuta să-și îndeplinească pe de-a întregul sarcinile, contribuind astfel la ridicarea nivelului învățămîntului nostru.

Pentru succesul consfătuirilor raionale

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice au devenit azi, în țara noastră, o pîrghie importantă pentru ridicarea continuă a învățămîntului. Depășind etapa de început, a unor adunări cu caracter mai mult festiv, nu întotdeauna legate de aspectele actuale, concrete ale muncii școlilor din raion, consfătuirile raionale s-au transformat acum aproape pretutindeni în ședințe de muncă rodnică, aducînd o contribuție însemnată la rezolvarea multor probleme ale activității instructiv-educative în lumina analizei temeinice a muncii depuse anterior.

Secția de învățămînt și cadrele didactice din orașul Iași dau din timp importanța cuvenită pregătirilor menite să asigure succesul consfătuirii raionale din august. Nu e vorba numai de anumite măsuri organizatorice prealabile (ca întocmirea planului de muncă, formarea colectivelor etc.) care, neîndoielnic, își au importanța lor în cadrul pregătirilor pentru consfătuire, ci și de preocuparea adîncă, reală de a se găsi soluții concrete și juste pentru rezolvarea problemelor pe care le ridică activitatea instructiv-educativă, pentru îmbunătățirea acestei munci în noul an școlar.

In orașul Iași rezultatele anului școlar încheiat sînt mai bune decît în anii trecuți. Ele arată că nivelul predării a crescut. Totuși, aceste date nu pot fi cu totul mulțumitoare. Procentul elevilor promovați nu a atins încă cifra maximă; nu toți elevii promovați au căpătat cunoștințe și deprinderi temeinice și durabile.

Plecînd de la această constatare, secția de învățămînt a orașului Iași își propune ca în cadrul consfătuirii să supună discuției o serie de soluții care să ajute la îmbunătățirea procesului instructiv-educativ.

Procentul mare al elevilor din clasa I-a rămași în urmă la învățătură a constituit și constituie o preocupare serioasă pentru secția de învățămînt. In luna mai a.c. s-a ținut, în legătură cu această problemă, o ședință la care au participat toate educatoarele de la grupa mare din grădinițele de copii, toți învățătorii claselor I-a, ca și toți învățătorii claselor a IV-a, care în noul an școlar vor preda la clasa I-a. La ședință s-au dezbătut pe larg problemele muncii cu copiii în primul an de școală și s-au luat unele măsuri concrete pentru îmbunătățirea muncii. Acum, secția de învățămînt își propune să meargă mai departe. Deoarece în noul an școlar în toate școlile din țară se va folosi un abecedar nou, secția de învățămînt va constitui un colectiv de învățători fruntași care, în cadrul consfătuirii din august, să prezinte noul abecedar și să dea indicații metodice în vederea predării în primele săptămîni de școală.

Examenele de sfîrșit de an au scos la iveală o serie de deficiențe în exprimarea orală a unor elevi din clasa a IV-a. In acest sens, secția de învățămînt își propune nu numai să acorde o grijă mai mare îndrumării învățătorilor de la clasele I—IV, ci și să urmărească îndeaproape cum se lichidează lipsurile în exprimare ale elevilor care intră în noul an școlar în clasa a V-a. De aceea, va propune consfătuirii ca, în cursul lunii septembrie, toți profesorii de limba română care predau în clasa a V-a să se reunească într-o ședință comună pentru a examina situația, așa cum se prezintă în primele săptămîni de școală și a indica măsurile necesare. Pentru ca în noul an școlar, odată cu introducerea noilor norme ortografice, să poată fi înlăturate și lipsurile în exprimarea scrisă a elevilor, secția de învățămînt va propune la consfătuirea raională din august să se organizeze la începutul anului școlar un seminar pe oraș, cu toate cadrele didactice, în legătură cu problemele ortografiei, așa încît frontul comun al pedagogilor pentru ridicarea nivelului exprimării scrise și orale a elevilor să devină mai puternic.

Toate aceste probleme, precum și multe altele, vor fi oglindite în referatul secției de învățămînt, care va fi terminat pînă la data de 15 august.

Nici problema lucrărilor practice pe care vor trebui să le facă unele cadre didactice cu prilejul consfătuirii nu a fost uitată. Astfel, profesorii de științe naturale vor desfășura lucrări practice pe terenul experimental al școlii de 7 ani nr. 15. Se va cere, în acest sens, și ajutorul Institutului agronomic din Iași.

Și cadrele didactice sînt preocupate de apropiata consfătuire raională. Colectivele care lucrează la alcătuirea referatelor pe școală, și-au clasat materialul și au început redactarea referatelor. Intre 1 și 10 august, acestea vor fi prezentate secției de învățămînt.

Numeroase cadre didactice fac secției de învățămînt propuneri și sugestii privitoare chiar la desfășurarea consfătuirii. Astfel, învățătoarea Jenica Adam, de la școala de 10 ani nr. 1 de băieți, propune ca la consfătuirea din august să se organizeze un panou al fruntașilor în muncă; învățătoarea Melania Oarză, de la școala de 10 ani nr. 1 de fete, cere ca vizitarea expoziției să nu însemne numai o trecere în fugă prin sala unde vor fi expuse materialele, ci cunoașterea lor temeinică sub îndrumarea unor cadre pricepute.

Desigur că această înșirare de preocupări ar putea fi mult extinsă. Ne oprim însă aici, deoarece din toate se desprinde clar interesul celor ce muncesc în școlile din Iași de a face din consfătuirea din august un mijloc care să impulsioneze mai departe munca instructiv-educativă în noul an școlar.

Credem că timpul ce a mai rămas pînă la consfătuire și desfășurarea consfătuirii înșiși vor justifica încrederea în acest început bun de activitate.

I. CREMER

Școala factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Lucrări în grădina de legume

In munca lor obștească, învățătorii și profesorii au datoria să îndrume cultivatorii de legume și zarzavaturi să aplice lucrările de îngrijire a acestora la timpul cel mai potrivit pentru a se obține producții mari.

Datorită timpului deosebit de ploios din vara aceasta, buruienile cresc foarte puternic și mai repede decît plantele cultivate, consumînd apa și hrana din sol. De aceea este necesar să se continue prășitul și plivitul. Aceste două lucrări, în special acum, se aplică deodată, plivitul completînd prășitul în apropierea plantelor, unde nu se poate lucra cu uneltele.

O altă lucrare importantă pentru sporirea producției de legume este irigatul. Legumele au nevoie de mari cantități de apă, deoarece în această epocă are loc acumularea substanțelor de rezervă în rădăcini (sfeclă, morcov, țelină etc.), în tuberculi (cartofi) sau în frunze (varză).

La tomatele arăcite se continuă copilitul, înlăturîndu-se lăstarii care mai apar, deoarece fructele pe care le-ar forma nu mai au timpul să ajungă la maturitate pînă în toamnă.

Alături de aplicarea acestor lucrări, trebuie să se acorde atenție deosebită combaterii bolilor și dăunătorilor.

Pentru ca întreaga producție să fie folosită, este necesar ca legumele să fie recoltate în momentul optim. De pildă, ceapa de arpagic și usturoiul trebuie recoltate în perioada aceasta, cînd frunzele încep să se usuce. Dacă timpul se menține ploios, cultura se tăvălugește cu 15—18 zile înainte de recoltare. Recoltatul trebuie să se facă pe timp uscat, prin smulgere, cu sapa sau alte unelte.

Tomatele se recoltează pentru consum imediat cînd fructele au căpătat culoarea roșie sau roz, după soi. In cazul cînd fructele trebuie să suporte un transport de 3—4 zile, ele se recoltează mai devreme, pentru a se transporta fără pierderi.

Pătlăgelele vinete se recoltează cînd fructele s-au oprit din creștere și devin puțin moi. Recoltatul se face cu cuțitul. Odată cu fructul se recoltează și o porțiune din peduncul (codița). După recoltare, fructele trebuie date în consum, fiindcă nu pot rezista decît 3—4 zile, cu condiția să fie ținute într-un loc răcoros și umed.

Ardeii grași se recoltează cînd fructele au mărimea normală a soiului, sînt destul de cărnoși, tari la pipăit și au gust dulceag.

In vederea obținerii sămînței necesare pentru anul viitor se procedează astfel: la tomate se aleg, din primii ciorchini, fructele sănătoase, bine coapte, dezvoltate normal și care au caracterele tipice ale soiului cultivat. Extragerea semințelor se face prin zdrobirea fructelor în vase unde rămîn 2—3 zile. Semințele se separă cu ajutorul unei site cu ochiuri de 1,5 mm și se usucă la soare sau umbră.

Pentru obținerea semințelor de vinete se aleg tufele cu fructele cele mai frumoase, lăsîndu-se pentru coacere complectă 3—4 fructe pe o tufă.

Recoltarea ardeilor pentru sămînță începe către sfîrșitul lui august, cînd fructele au ajuns la deplină maturitate, de pe tufele pe care s-au lăsat 3—5 fructe special în acest scop.

Semințele se extrag imediat, tăind fructele în jurul codiței și scoțînd pedunculul cu receptacole cu tot. Apoi acestea se pun la uscat, iar după uscare se scutură.

Ing. IOAN CIOLCA
de la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București

Conferința de la Geneva — un punct de cotitură în politica mondială

Istorica întîlnire de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru mari puteri — U.R.S.S., S.U.A., Marea Britanie și Franța — a marcat un punct de cotitură în politica mondială. Atmosfera de încredere și sinceritate care a domnit în tot timpul lucrărilor conferinței, năzuința tuturor participanților spre stabilirea înțelegerii reciproce, spre găsirea soluțiilor pentru rezolvarea celor mai importante probleme internaționale litigioase, propunerile făcute și măsurile concretizate în „Directivele șefilor guvernelor celor patru puteri către miniștrii Afacerilor Externe" justifică speranțele pe care popoarele și le-au pus în Conferința de la Geneva.

Conferința șefilor guvernelor celor patru puteri a deschis calea unei etape noi în relațiile internaționale. Asupra anumitor probleme discutate la conferință punctele de vedere ale participanților, după cum se știe, nu au coincis. Cu toate acestea lucrările ei au decurs sub semnul înțelegerii reciproce și rezultatele obținute au fost întîmpinate cu vie satisfacție de toți oamenii cinstiți din lume. La Geneva s-a conturat mai limpede decît oricînd perspectiva destinderii în relațiile internaționale, perspectiva întăririi păcii generale. Așa cum a declarat conducătorul delegației sovietice, N. A. Bulganin, înaintea plecării de la Geneva, ceea ce s-a realizat la conferință „deschide o nouă pagină în relațiile dintre cele patru puteri și nu numai dintre ele". Hotărîrile adoptate la Conferința de la Geneva contribuie la micșorarea încordării în relațiile dintre state, la întărirea păcii între popoare și la înlăturarea primejdiei unui nou război. Succesul Conferinței de la Geneva a fost subliniat și de președintele Eisenhower, care a spus: „Consider că perspectivele unei păci durabile, ale echității, prosperității și unei libertăți mai mari au crescut. Primejdia unei tragedii uriașe — războiul modern — s-a micșorat".

Călăuziți de dorința de a duce mai departe opera începută la Geneva, șefii guvernelor celor patru puteri au hotărît să însărcineze pe miniștrii Afacerilor Externe să se întrunească în cursul lunii octombrie pentru a continua examinarea problemelor în legătură cu care a avut loc schimbul de păreri la conferința celor patru mari și să propună măsuri eficace pentru rezolvarea lor.

Șefii celor patru mari puteri au arătat că sînt pe deplin convinși că munca miniștrilor Afacerilor Externe nu numai că nu va fi mai puțin importantă decît conferința de la Geneva, ci va fi poate chiar mai importantă în ce privește slăbirea încordării în relațiile internaționale și înțelegerea între state. Toate popoarele lumii speră ca lucrările întîlnirii miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri să fie de asemenea rodnice și încununate de succes, să aducă o mare contribuție la instaurarea unei păci trainice în lume.

Cea mai importantă problemă care a fost discutată de șefii guvernelor celor patru puteri a fost problema securității europene. Toți participanții și-au manifestat dorința de a găsi o rezolvare de comun acord a acestei chestiuni, fapt care se vede în mod limpede din Directivele șefilor guvernelor celor patru puteri către miniștrii Afacerilor Externe. „In scopul creării securității europene, ținînd seama de interesele legitime ale tuturor statelor și de dreptul lor inalienabil la autoapărare individuală și colectivă — se spune în Directive — miniștrii sînt însărcinați să examineze diferitele propuneri îndreptate spre realizarea acestui țel, inclusiv următoarele: Incheierea unui pact de securitate pentru Europa, sau o parte a Europei, cuprinzînd o clauză prin care statele participante să-și ia obligația de a nu recurge la forță și de a refuza orice ajutor vreunui agresor; limitarea, controlul și inspecția în privința forțelor armate și a armamentului; crearea între est și vest a unei zone în care staționarea forțelor armate se va face pe baza unui acord comun precum și să examineze alte eventuale propuneri legate de soluționarea acestei probleme".

Delegația Uniunii Sovietice a arătat din nou cu prilejul Conferinței de la Geneva că guvernul sovietic consideră că un sistem de securitate colectivă în Europa bazat pe participarea tuturor statelor europene și a S.U.A. ar corespunde intereselor întăririi păcii. Ținînd seama că în Europa există astăzi grupări de state, opuse unele altora, guvernul sovietic a arătat că este necesar în primul rînd ca relațiile dintre statele care fac parte din aceste grupări să fie puse pe făgașul colaborării pașnice normale, al reglementării pașnice a litigiilor dintre ele. Noile propuneri sovietice prevăd două etape în realizarea unui sistem general de securitate în Europa. In prima etapă propunerile sovietice nu prevăd lichidarea blocului Atlanticului de nord, a Uniunii Europei occidentale și a organizației Tratatului de la Varșovia. In cea de a doua etapă, cînd se vor fi realizat succese în slăbirea încordării în Europa și în stabilirea încrederii între state, aceste grupări de state ar urma să fie lichidate și înlocuite cu un sistem de securitate colectivă. Un mare interes a stîrnit și importanta propunere a delegației sovietice care prevede ca pînă la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa să se ajungă la un acord în ce privește încheierea unui tratat între statele participante la grupările existente în Europa cu privire la renunțarea reciprocă la folosirea forței și cu privire la rezolvarea litigiilor prin mijloace pașnice.

La Conferința de la Geneva a avut loc un schimb de păreri în problema germană, ceea ce a relevat moduri diferite de a aborda această problemă. Delegațiile occidentale au pornit de la premiza că Germania occidentală în curs de remilitarizare, iar ulterior Germania unificată ar trebui să facă parte din gruparea nord-atlantică și din Uniunea militară a Europei occidentale. După cum se știe, Uniunea Sovietică, apărînd în mod consecvent cauza restabilirii unității naționale a Germaniei, a atras de mult atenția că intrarea în vigoare a acordurilor de la Paris creează condiții grele pentru tratative în problema germană făcînd ca discuțiile cu privire la unificarea Germaniei să fie lipsite de sens. Guvernul sovietic pornește de la premiza că rezolvarea problemei germane trebuie să se facă ținîndu-se seama de fapte. Astăzi există două Germanii, fiecare avînd orînduirea sa economică și socială, fiecare avînd anumite obligații, fie în cadrul acordurilor de la Paris, fie în cadrul Tratatului de la Varșovia. In aceste condiții se înțelege că nu se poate pune problema unei contopiri mecanice a celor două părți ale Germaniei.

Uniunea Sovietică arată că problema Germaniei nu poate fi discutată fără participarea reprezentanților R. D. Germane și ai R. Federale Germane. In condițiile actuale unificarea Germaniei ar fi mult înlesnită prin crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa cu participarea, pînă la unificarea Germaniei, a celor două părți ale ei. Este deosebit de important că deși s-au vădit moduri diferite de tratare a problemei germane, șefii guvernelor celor patru puteri, așa cum se subliniază în Directivele către miniștrii Afacerilor Externe, „au căzut de acord că soluționarea problemei germane și reunificarea Germaniei prin alegeri libere trebuie să fie înfăptuite în conformitate cu interesele naționale ale poporului german și cu interesele securității Europei".

O altă problemă care a fost discutată la Conferința de la Geneva este aceea a dezarmării. Toți participanții s-au pronunțat pentru căutarea unei soluții de comun acord. Găsirea acestei soluții a fost mult ușurată de propunerile concrete, realiste ale guvernului sovietic, din 10 mai a.c., cu privire la reducerea armamentelor, interzicerea armei atomice și înlăturarea primejdiei unui nou război. După cum se vede din Directivele adoptate, șefii guvernelor celor patru puteri s-au pronunțat în favoarea unui sistem de control și reducere a tuturor armamentelor și a forțelor armate cu condiția să existe garanții efective. Guvernul sovietic a declarat că va depune și în viitor toate eforturile pentru a găsi problemei dezarmării o soluție care să corespundă năzuințelor popoarelor.

Șefii guvernelor celor patru puteri au discutat de asemenea problema dezvoltării contactelor între Est și Vest și au adoptat importanta hotărîre cu privire la necesitatea dezvoltării și întăririi legăturilor economice și culturale între state.

Marele succes al Conferinței de la Geneva arată justețea principiului tratativelor, arată recunoașterea lui ca singurul principiu valabil.

Popoarele lumii apreciază succesele Conferinței de la Geneva drept un succes al luptei lor pentru pace și securitate.

Poporul romîn a salutat rezultatele Conferinței șefilor celor patru puteri și este hotărît să depună toate eforturile pentru a contribui în permanență la întărirea păcii și colaborării între state. Calea pe care s-a pășit la Geneva este calea spre pace. Poporul nostru, alături de toate popoarele lumii, sprijină cu toată hotărîrea această cale.

Cuvîntul unei profesoare din marea Indie

La invitația Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. a vizitat de curînd țara noastră profesoara indiană Geeta Gosh, care a participat ca delegată a Indiei la Congresul Mondial al Mamelor de la Lausanne. In fabrici, la Palatul Pionierilor, în cămine și creșe, ea a avut prilejul să cunoască bucuria vieții noi care pulsează pretutindeni în Republica Populară Romînă. Despre grija deosebită pe care statul democrat-popular o acordă mamelor și copiilor patriei noastre vorbește profesoara indiană Geeta Gosh în următoarea declarație pe care a făcut-o „Gazetei Învățămîntului".

„Sînt profund emotionată de atenția care mi-a fost acordată în cursul vizitei pe care am făcut-o în Romînia.

In anii de după 23 August, Romînia a obținut mari succese în toate domeniile de activitate. M-au impresionat adînc cele realizate în educația copiilor, un factor de bază în construirea țării.

Cu toate că nu am avut prilejul să vizităm școlile, deoarece acestea sînt în vacanța de vară, prin ceea ce am văzut la Palatul Pionierilor, în cămine și creșe, în spitale de copii și în alte instituții pentru copii ne-am dat seama că guvernul și întregul popor acordă o atenție deosebită realizărilor în folosul tineretului și copiilor.

Se acordă o mare importanță construcțiilor destinate răspîndirii culturii, cum este de exemplu marele combinat poligrafic „Casa Scînteii" pe care l-am vizitat.

In ceea ce ne privește avem și noi, în India, o seamă de realizări care mărturisesc dezvoltarea și progresul țării noastre. Poporul indian și-a cîștigat independența abia de cîțiva ani. Noi punem un mare accent pe dezvoltarea culturii. In 1950 a fost înființat Comitetul indian pentru relații culturale, care luptă pentru întărirea acestor relații între India și celelalte țări. Sîntem foarte fericiți să colaborăm cu poporul romîn pe linia dezvoltării și promovării relațiilor culturale.

In țara noastră se duce de asemenea o susținută campanie împotriva analfabetismului. Se construiesc din ce în ce mai multe școli elementare și de curînd s-a elaborat o lege pentru reforma învățămîntului secundar. Dar țara noastră este mare și progresul realizat în învățămînt nu este încă suficient.

Orice cetățean al țării noastre, fie el muncitor, țăran, funcționar, profesor sau din orice alt domeniu de activitate iubește pacea, pentru care luptă azi întreaga omenire.

Mulțumim din nou prietenelor noastre din Romînia, Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. și poporului romîn care ne-au înlesnit să vizităm o țară atît de frumoasă și ne-au dat posibilitatea să întîlnim prieteni atît de ospitalieri, pe care nu-i vom uita niciodată".

Profesoara indiană Geeta Gosh

Excursii și tabere pentru cadrele didactice

Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din București, în colaborare cu Institutul interregional de perfecționare a cadrelor didactice, organizează excursii de informare științifică cu următorul itinerariu:

Ruta I-a: **Excursie de 10 zile, cu plecare la 2 august a.c.: București — Curtea de Argeș — Cumpăna — R. Vîlcea — Govora — Ocnele Mari — Olănești — Călimănești — Brezoi — Cozia — Sibiu-Păltiniș — Orașul Stalin — Sinaia — Ploești — București, cu opriri și excursii în jurul acestor localități.**

Ruta a II-a: **Excursie de 8 zile în Delta Dunării, cu plecare la 12 august a.c.: București — Cernavodă — Brăila — Tulcea — Sulina — Caraorman — Crișan — Sf. Gheorghe — Tulcea — Galați — București.**

Pe ambele rute se vor face observări geografice, biologice, istorice și asupra folclorului regiunii respective. Se vor vizita întreprinderi industriale, monumente istorice, muzee etc.

Pot participa la aceste excursii cadrele didactice din București și din țară, în ordinea înscrierilor pînă la complectarea locurilor.

Fiecare participant va depune suma de 90 lei pînă la data de 31 iulie 1955 pentru prima rută și pînă la data de 6 august 1955 pentru ruta a II-a, pentru acoperirea cheltuielilor de transport.

Pentru profesorii de desen, clubul sindicatului de învățămînt București organizează o tabără de creație la munte, pe timp de 12 zile, de la 10 august la 22 august. La această tabără vor putea participa un număr de 40 de tovarăși, în ordinea înscrierilor. Aceștia vor achita pînă la 5 august suma de 180 lei, reprezentînd costul mesei, cazării și transportului.

Inscrierile pentru excursii și tabăra de creație se fac pe baza unei cereri adresate Clubului Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, avînd avizul direcției școlii și al organizațiilor sindicale de bază.

Informații suplimentare se pot obține de la Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt — B-dul 6 Martie nr. 32, telefon 3.63.07, sau de la comitetele s'ndicale regionale ale muncitorilor din învățămînt.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII Nr. 330 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 5 august 1955

Al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

In întreaga țară, oamenii muncii din învățămînt se pregătesc să întîmpine cu cinste cel de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din învățămînt, care va avea loc în zilele de 25—26 septembrie a.c.

Congresul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt va constitui un bilanț al activității desfășurate de organele sindicale pentru ridicarea calității procesului instructiv-educativ și pentru îmbunătățirea condițiilor materiale și culturale ale muncitorilor din învățămînt, va determina înlăturarea lipsurilor existente încă în această activitate și va duce la continua ei îmbunătățire.

In perioada ce s-a scurs de la cel de al III-lea Congres, organele și organizațiile sindicale, îndrumate de comitetele de partid, și-au îndreptat activitatea în direcția ridicării calificării cadrelor didactice, au desfășurat o largă muncă politică și educativă în rîndul membrilor de sindicat pentru îmbunătățirea conținutului învățămîntului. Organizațiile sindicale au folosit, în acest scop, consfătuirile de producție, lecțiile deschise, organizarea expozițiilor, a excursiilor științifice etc. Astfel, comitetele sindicale din raioanele Orăștie și Bîrlad, în colaborare cu secțiile de învățămînt, au inițiat consfătuiri cu diriginții în scopul ajutorării elevilor în perioada de încheiere a anului școlar. Rezultate bune s-au obținut și la consfătuirea organizată cu profesorii de științe naturale din regiunea Pitești, în scopul extinderii celor mai bune metode pentru predarea învățămîntului de agricultură.

Atenția deosebită au acordat organizațiile sindicale calificării și perfecționării cadrelor didactice, desfășurînd o muncă intensă pentru ajutorarea cadrelor care studiază la cursurile serale sau fără frecvență ale institutiilor de învățămînt superior, precum și a pedagogilor cuprinși în sistemul de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice.

Ridicarea nivelului politic și ideologic al pedagogilor a constituit pentru organizațiile sindicale o preocupare importantă. Sub îndrumarea partidului, C.C. al S.M.I. a organizat învățămîntul politic sindical.

C.C. al S.M.I., ca și organele și organizațiile sale au acordat o atenție deosebită îmbunătățirii condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice. Astfel, de exemplu, organizațiile sindicale din raioanele Tulcea, Cîmpeni, Vrancea, Vișeu, Tîrgu Ocna, Deta, Fetești etc. s-au îngrijit ca pedagogii să primească locuințe corespunzătoare, combustibil, loturi individuale. S-a îmbunătățit mult aprovizionarea cadrelor didactice cu alimente și produse industriale.

Munca didactică și obștească este tot mai mult stimulată. Crește mereu numărul pedagogilor decorați și premiați.

Pentru menținerea și refacerea sănătății muncitorilor din învățămînt au fost acordate numeroase ajutoare de boală și medicamente, ajutoare de rufărie și alăptare, precum și ajutoare pentru prevenirea îmbolnăvirilor.

O deosebită importanță s-a acordat organizării odihnei membrilor sindicatului nostru. Peste 20.000 de muncitori din învățămînt și studenți își petrec în anul acesta concediul în casele de odihnă organizate de C.C.S. și Ministerul Sănătății, iar aproape 7000 cadre didactice se odihnesc în casele organizate de organele sindicale din învățămînt.

Organele și organizațiile sindicale au adus un aport însemnat la mobilizarea cadrelor didactice în munca obștească. Mii de învățători și profesori, antrenați și ajutați de organizațiile sindicale, au depus eforturi susținute pentru o frecvență regulată la cursurile de alfabetizare, pentru asigurarea unui nivel ridicat al predării la aceste cursuri.

Folosind căminele culturale, cluburile, colțurile roșii, vizitele la domiciliu, parcelele experimentale școlare, expozițiile etc., cadrele didactice au desfășurat o activitate rodnică în rîndurile țăranilor muncitori pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, în vederea obținerii recoltelor bogate. Succese însemnate în această privință au obținut organizațiile sindicale din comunele Păulești, Coțofenești și Bilciurești, regiunea Ploești, Șelimbăr, raionul Sibiu, Piscu, regiunea Galați etc.

Întîmpinînd cel de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, organele și organizațiile sindicale au datoria să-și intensifice munca pentru traducerea în viață a obiectivelor ce le stau în față. Printre acestea, unul dintre cele mai însemnate este pregătirea deschiderii în bune condițiuni a noului an școlar.

In vederea aplicării legii învățămîntului general obligatoriu și a realizării planului de școlarizare, organizațiile sindicale de bază din școli trebuie să țină o legătură strînsă cu familiile elevilor, pentru antrenarea activă a părinților în vederea trimiterii la școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară.

De asemenea, organizațiile sindicale trebuie să se preocupe intens de întărirea bazei didactico-materiale a școlilor, aducînd un aport însemnat la crearea unor condiții cît mai bune de desfășurare a muncii instructiv-educative în noul an școlar. Mobilizînd organizațiile sindicale de bază din fiecare școală, antrenînd comitetele de părinți și conducerile întreprinderilor și ale unităților socialiste din agricultură care patronează școlile, organele sindicale au datoria să vegheze ca lucrările de construcții, de reparații și amenajări ale localurilor școlare să se efectueze într-un ritm mai rapid, să se termine la timp aprovizionarea instituțiilor de învățămînt cu combustibil, material didactic, manuale etc.

In același timp, organizațiile sindicale sînt chemate să vegheze la respectarea prevederilor Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la cadrele didactice. O atenție deosebită trebuie să se acorde creării unor condiții cît mai bune de muncă și de viață cadrelor tinere de învățători și profesori, care își vor începe în curînd munca instructiv-educativă, precum și ajutorării acestora din punct de vedere pedagogic.

Este necesar ca organele sindicale din învățămînt, în colaborare strînsă cu secțiile de învățămînt, să ia măsuri pentru desfășurarea cît mai rodnică a consfătuirilor raionale, menite să determine ridicarea nivelului muncii instructiv-educative. Studiind rezultatele anului școlar încheiat și învățămintele examenelor, precum și concluziile consfătuirilor de producție organizate în unitățile de învățămînt, organizațiile sindicale trebuie să contribuie la strîngerea materialelor pentru consfătuirile raionale, la redactarea referatelor și la organizarea expozițiilor.

Luptînd pentru asigurarea unor condiții cît mai bune de desfășurare a învățămîntului în noul an școlar, organele sindicale au datoria să se preocupe îndeaproape și de îndrumarea activității de vacanță a cadrelor didactice, precum și de îmbunătățirea muncii obștești a acestora. O acțiune importantă pe care trebuie s-o desfășoare cadrele didactice în această perioadă este continuarea muncii de lichidare a neștiinței de carte. De asemenea, învățătorii și profesorii școlilor sătești au datoria patriotică de a sprijini campania muncilor agricole de vară și de toamnă. Organizațiile sindicale trebuie să mobilizeze cadrele didactice pentru a duce muncă de lămurire printre țăranii muncitori pentru executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor de recoltare, dezmiriștit, arături și însămînțări de toamnă, pentru crearea întovărășirilor de lucrare în comun a pămîntului și pentru crearea unor noi gospodării agricole colective.

Trebuie acordată o grijă mai mare încă în trecut îmbunătățirii condițiilor de muncă în școli și instituții de învățămînt superior, aplicării măsurilor de prevenire a îmbolnăvirilor, respectării drepturilor de asigurări sociale ale cadrelor didactice. Organele sindicale au datoria să lupte pentru îmbunătățirea activității de asigurări sociale, să creeze o opinie muncitorească împotriva acelora care încearcă pe nedrept să-și însușească sume din fondurile de asigurări sociale.

Pentru asigurarea bazei materiale a întregii activități sindicale, organele sindicale trebuie să-și intensifice activitatea în vederea realizării integrale a planului de venituri și cheltuieli pe linie de asigurări sociale și a bugetului. In acest scop este necesar ca organizatorii de grupă și organizatorii sindicali să fie îndrumați astfel încît să facă din munca de încasare a cotizațiilor o muncă politică de masă.

Succesul activității organelor sindicale depinde în mare măsură de întărirea muncii organizatorice. Pentru aceasta este necesar ca ele să intensifice munca de îndrumare și control în organizațiile sindicale de bază, instruind temeinic activul sindical. O contribuție importantă la îmbunătățirea muncii sindicale trebuie s-o aducă comisiile pe probleme din cadrul comitetelor sindicale regionale, raionale și de instituții, care au datoria să antreneze în jurul lor, în această perioadă, un larg activ obștesc, ce va putea aduce o contribuție dintre cele mai însemnate la ridicarea nivelului muncii sindicale.

Fiecare om al muncii din învățămînt trebuie să se simtă chemat să-și aducă aportul la îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața noastră în întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al S.M.I. Să facem ca acest Congres să ducă la noi succese pe tărîmul învățămîntului, să facem ca școala noastră să devină un factor activ în răspîndirea culturii înaintate.

Editarea lucrărilor lui Friedrich Engels în țara noastră

La 5 august se împlinesc 60 de ani de la moartea lui Friedrich Engels.

In țara noastră, din lucrările lui Engels au fost editate pînă acum, în limba română, 12 titluri într-un tiraj de 890.000 de exemplare. Astfel au fost tipărite lucrările: „Anti-Dühring" — două ediții în 65.000 de exemplare, „Dezvoltarea socialismului de la utopie la știință" — două ediții în 83.000 de exemplare, „Ludwig Feuerbach și sfîrșitul filozofiei clasice germane" — trei ediții în 100.000 de exemplare, „Rolul muncii în procesul de transformare a maimuței în om" — două ediții în 130.000 de exemplare, „Originea familiei, a proprietății private și a statului" — trei ediții într-un tiraj de 170.000 de exemplare.

Au fost editate de asemenea lucrările: „Despre materialismul istoric" în două ediții, „Situația clasei muncitoare din Anglia", „Dialectica naturii" și altele.

Dintre lucrările scrise de Fr. Engels împreună cu K. Marx au apărut în limba română: „Manifestul Partidului Comunist" în 5 ediții, într-un tiraj de 268.000 de exemplare, „Opere alese în două volume", din care vol. I în două ediții. A fost tipărită și lucrarea „Despre artă și literatură".

In Editura de stat pentru literatură politică se pregătește acum ediția a III-a a lucrării lui Fr. Engels „Anti-Dühring" și traducerea lucrării „Ideologia germană" de K. Marx și Fr. Engels. Se află în curs de apariție vol. II — ediția a II-a — al „Operelor alese în două volume" ale lui K. Marx și Fr. Engels.

IN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST

Angajamentele studenților

Intîmpinînd cea de a 11-a aniversare a eliberării patriei noastre, oamenii muncii din întreprinderi desfășoară larg întrecerea socialistă. Alături de ei lucrează, cu entuziasmul creator al tinereții, numeroși studenți care își efectuează acum practica în producție.

La Uzinele „23 August" din Capitală fac practică anul acesta cîteva sute de studenți de la Institutul politehnic din București. La sectorul motoare, practica se desfășoară sub conducerea tovarășului inginer Sebastian Weiss. Acesta vorbește cu o deosebită însuflețire despre realizările obținute în cinstea zilei de 23 August de studenții Alexandru Svate, Nicolae Popescu și E. Kimel, absolvenți ai anului IV de la Facultatea de mecanică, secția mașini-forță. Acești studenți au pus în funcțiune mașina de echilibrat dinamic arborii cotiți, mașină care era defectă de mai multe luni.

Acum, uzinele au primit o nouă serie de practicanți. Printre aceștia se află studenții Virgil Luca, Mihaela Ionescu și Lachis Boiopulos. Ei lucrează cu sîrg pentru a-și îndeplini cu cinste angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August: de a-și însuși procesul tehnologic pentru fabricarea pieselor de motoare, de a cunoaște tipul de motor Diesel care se fabrică în Uzinele „23 August" și de a contribui la realizarea și depășirea planului de producție al întreprinderii.

VIOREL ALECU

Au terminat pregătirile pentru noul an școlar

Cadrele didactice de la școala de 7 ani din Filiași, regiunea Craiova, întîmpină cu noi succese în muncă cea de a 11-a aniversare a eliberării patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică.

In cinstea acestei zile, învățătorii și profesorii din Filiași au terminat toate pregătirile în vederea deschiderii noului an școlar. Localul școlii a fost reparat, văruit și frumos pavoazat. S-a terminat de pe acum aprovizionarea cu lemne pentru întregul an școlar.

Un succes deosebit al cadrelor didactice din comună îl constituie electrificarea școlii, care a fost realizată prin mijloace locale.

La obținerea acestor succese au dat o contribuție însemnată părinții elevilor.

Munca obștească a pionierilor și școlarilor

Pionierii și elevii din raionul Urziceni muncesc cu mult entuziasm pe ogoare, contribuind, pe măsura puterilor lor, la strîngerea recoltei la timp și fără pierderi.

Astfel, cei 70 de pionieri și elevi din comuna Jilavele au strîns spicele de pe o suprafață de 2 ha, au legat snopii de grîu și au dat un ajutor însemnat la amenajarea celor două arii de treier ale tineretului din comună.

Ca și ei, pionierii de la școala din comuna Gîrbovi au strîns spicele de grîu rămase pe cîmp în urma secerișului. La această acțiune au luat parte și 35 de elevi ai unor școli medii, veniți în comună pe timpul vacanței de vară.

Șapte ani de la reforma învățămîntului

La 3 august a.c. s-au împlinit șapte ani de la reforma învățămîntului, realizare de o deosebită importanță a orînduirii noastre democrat-populare pe calea dezvoltării culturii, pe calea pregătirii cadrelor de constructori ai socialismului.

Reforma revoluționară a învățămîntului a deschis fiilor oamenilor muncii porțile instituțiilor de învățămînt de toate gradele, transformînd școala într-un bun al întregului popor. In cei șapte ani care au trecut de la reforma învățămîntului, în țara noastră s-au obținut succese mari pe tărîmul dezvoltării școlii, al educării tinerei generații. Dacă în anul 1938 existau în Romînia doar 1577 de instituții de învățămînt preșcolar, în prezent funcționează peste 6400 asemenea instituții, în care sînt cuprinși 274.953 de copii. In întreaga țară a fost asigurat învățămîntul elementar general obligatoriu de patru ani pentru toți copiii de vîrstă școlară. Numai în anul școlar 1954—1955 au fost cuprinși în clasele I—IV peste 1.170.000 de elevi, iar în clasele V—VII peste 440.000 de elevi.

O măsură de o excepțională însemnătate a fost luată recent printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, care prevede că începînd din anul școlar 1955—1956 învățămîntul de șapte ani devine obligatoriu în orașe, centre muncitorești și localitățile reședințe de raion, asigurîndu-se toate condițiile materiale necesare înfăptuirii acestei măsuri.

Succese însemnate s-au realizat și în învățămîntul mediu, în care astăzi sînt cuprinși aproape 90.000 de elevi, față de cei 29.000 care urmau clasele superioare ale liceelor în anul 1938.

In instituțiile de învățămînt superior din țara noastră s-au obținut de asemenea succese importante după reforma învățămîntului. In urma dezvoltării unor noi ramuri ale economiei noastre naționale s-au creat, pe baza reformei învățămîntului, noi instituții de învățămînt superior, în care sînt pregătiți specialiști în energetică, mecanică minieră, construcții navale, zootehnie, industrie ușoară și alimentară etc. In anul universitar 1954—1955, în cele 144 de facultăți existente în țară au studiat la cursurile de zi peste 60.000 de studenți, iar alți aproape 17.000 au urmat cursurile fără frecvență și serale de pe lîngă diferite facultăți. Aceste cifre arată grăitor, față de cele din 1938, cînd existau 41 de facultăți cu 26.728 de studenți, progresele mari ale învățămîntului nostru superior.

In anii care au trecut de la reforma învățămîntului au fost înființate numeroase școli profesionale și tehnice pentru pregătirea cadrelor calificate necesare industriei și agriculturii noastre. De asemenea, au fost create școli medii serale de cultură generală pentru tineretul muncitoresc și sătesc.

O muncă uriașă a fost dusă, în cadrul înfăptuirii reformei învățămîntului, pentru lichidarea neștiinței de carte. In urma acestei munci, la care au participat, alături de pedagogi, numeroși instructori voluntari, s-au creat condițiile pentru lichidarea analfabetismului în cadrul acestui plan cincinal.

Reforma învățămîntului, asigurînd tuturor naționalităților din țara noastră dreptul la învățătură în limba maternă, a dus la crearea unui mare număr de instituții de învățămînt cu limba de predare a acestor naționalități: școli elementare, de 7 ani și medii, școli pedagogice, instituții de învățămînt superior. 3200 de studenți urmează cursurile celor 16 facultăți cu limba de predare maghiară de la Cluj și Tîrgu Mureș.

Statul nostru democrat-popular se îngrijește necontenit de crearea condițiilor necesare tineretului pentru studiu. Elevii și studenții primesc burse, au la dispoziție cămine, internate și cantine. In fiecare an se construiesc noi localuri de școli, ateliere, laboratoare etc.

Reforma învățămîntului a asigurat introducerea unui conținut nou în activitatea instructiv-educativă din toate școlile patriei. Munca de predare a dobîndit un caracter științific și este strîns legată, prin activitatea în laboratoare, în ateliere și pe parcelele experimentale, de practica construirii socialismului. La aceste realizări a contribuit atît îmbunătățirea necontenită a programelor și a manualelor școlare, cît și grija deosebită ce s-a acordat calificării cadrelor didactice, ridicării nivelului lor ideologic, politic și profesional. Grija partidului și guvernului pentru cadrele didactice s-a manifestat, în același timp, prin asigurarea unor condiții de viață tot mai bune pentru acestea.

Astăzi, învățătorii și profesorii din țara noastră se bucură de dragostea și stima întregului popor muncitor. Numeroși pedagogi participă efectiv la conducerea treburilor obștești în cadrul sfaturilor populare, au primit ordine, medalii și titlul de învățător sau profesor emerit.

Realizările obținute în cei șapte ani de la reforma învățămîntului sînt pentru oamenii muncii din școli o chezășie a succesului activității lor viitoare și un îndemn hotărît spre noi realizări pe calea răspîndirii culturii în rîndurile maselor, pe calea instruirii și educării tinerei generații de constructori ai socialismului și apărători ai păcii.

ZILELE DE NEUITAT ALE FESTIVALULUI

Varșovia renăscută, înălțată din ruine, strălucea în văpaia razelor soarelui. Reprezentanții tinerei generații a lumii au fost primiți cu bucurie și ospitalitate într-o atmosferă de mare sărbătoare.

Duminică 31 iulie, ziua începerii celui de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, a fost o zi de neuitat pentru Varșovia.

In ziua deschiderii

La amiază, delegațiile de tineret din toate colțurile lumii s-au adunat în Piața din fața maiestoasei clădiri a palatului științei și culturii „I. V. Stalin". Apoi s-au încolonat și au pornit cîntînd spre stadionul „A 10-a aniversare", unde a avut loc festivitatea deschiderii Festivalului.

Noul stadion împodobit de sărbătoare era arhiplin. In fața tribunei oficiale și în tribunele rezervate presei, forfoteau cei peste 600 de corespondenți de presă, reporteri foto și sportivi, operatori de cinematograf, corespondenți ai societăților de radiodifuziune.

In total, pe stadion s-au întîlnit peste 70.000 de spectatori.

Cu cîteva minute înainte de ora 16 au luat loc în tribuna oficială, în aplauzele puternice ale tuturor celor prezenți, Boleslaw Bierut, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Alexander Zawadski, președintele Consiliului de Stat, J. Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri, mareșalul Poloniei K. Rokossowski și alte personalități politice din R.P. Polonă. Au venit de asemenea șefii reprezentanțelor diplomatice și alți membri ai corpului diplomatic.

Ora 16. Trompetele anunță începerea paradei participanților la Festival. In acordurile unui marș sportiv își fac apariția în fața tribunei guvernamentale stegarii. Ei poartă emblema celui de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, și o imensitate de steaguri albe și albastre pe care sînt pictați porumbei. Un grup de sportive poloneze oferă buchete de flori conducătorilor partidului și guvernului polonez. Trec apoi conducătorii F.M.T.D. și U.I.S., în frunte cu Bruno Bernini, președintele F.M.T.D și Jacques Denis, secretarul general al F.M.T.D., conducătorii Uniunii Tineretului Polonez, membrii comitetului internațional de pregătire a Festivalului, conducătorii organizațiilor de tineret din diferite țări.

Delegațiile de tineret sînt orînduite după alfabetul polonez.

După încheierea paradei festive, Bruno Bernini, președintele Comitetului internațional al celui de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului, salută în cuvinte calde tineretul din toate țările lumii care s-a adunat la Varșovia pentru a da glas aspirațiilor de pace și prietenie ale tuturor tinerilor.

In numele guvernului polonez și al întregului popor polonez, participanții la Festival sînt salutați de Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone. El își exprimă convingerea că tineretul va aduce o contribuție demnă la măreața cauză a păcii.

„Trăiască pacea și prietenia!" Ca răspuns la aceste cuvinte cu care s-a încheiat cuvîntarea lui J. Cyrankiewicz, din tribune se scandează în toate limbile cuvintele „Pace" și sînt lansați mii de porumbei.

Din nou răsună aplauze. Ele salută grupul tinerilor purtători ai ștafetei internaționale în cinstea Festivalului care a străbătut cele cinci continente. După ce primește ștafeta, Bruno Bernini declară deschis cel de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

In sunetul trompetelor este ridicat pe catarg steagul festivalului. Fanfarele intonează Imnul tineretului și toți cei prezenți pe stadion îl cîntă și ei în toate limbile omenirii.

Pe străzile și în sălile orașului - erou

In cea de a doua zi a Festivalului, participanții la Festival și mii de locuitori ai orașului Varșovia au admirat spectacolele artistice prezentate, în sălile de teatru și piețele frumos pavoazate, de ansamblurile de tineret din întreaga lume. In timp ce tinerii pianiști sovietici dădeau un concert în sala Filarmonicii de stat, ansamblurile artistice ale tineretului chinez și englez dădeau primele spectacole în Palatul de știință și cultură, echipele artistice din Franța, Mongolia, Suedia, Chile, Bulgaria, Austria, Germania, Brazilia, Ungaria, Finlanda, Indonezia, Italia și Cehoslovacia, precum și ansamblurile artistice poloneze prezentau programele naționale.

In cele două săli noi de cinematograf, „Przyjazn" și Mloda Gwardia", din Palatul de știință și cultură sînt prezentate filmul francez „Înainte de potop" și filmul austriac „Inspirație".

Tinerii sudanezi la parada festivă

In sala de cinematograf „Muranow", filmul colorat sovietic „Vizita premierului Nehru în U.R.S.S." atrage un public numeros. In sala de cinematograf „Moskwa", cea mai mare sală din Varșovia, oaspeții la Festival vizionează filmul elvețian „Uli der Knecht", iar în sala de cinematograf „Slonsk" sînt prezentate originale filme documentare cehoslovace.

Tot la 1 august, membrii ansamblului cultural și artistic al delegației Romîniei au dat o serie de spectacole în diferite săli și pe estrade din Varșovia. De asemenea, în sălile de cinematograf au fost prezentate filmul artistic „Mitrea Cocor" și filme documentare românești de scurt metraj.

In după amiaza zilei, începînd de la ora 16, pe estrada din marea Piață „Stalin" din fața Palatului culturii și științei, tineretul român a oferit un program artistic, la care și-au dat concursul orchestra de muzică populară, echipa de dansuri populare, acrobați și artiști de estradă. Intregul program s-a bucurat de un succes deosebit, zecile de mii de spectatori bisînd în repetate rînduri.

O tînără finlandeză dînd autografe.

La ora 20, în sala Teatrului de vară „Lazienkowski", soliștii Teatrului de operă și balet din București — Irinel Liciu, Gabriel Popescu, Pușa Niculescu, Gheorghe Cotovelea, Simona Ștefănescu și Gelu Barbu au dat un recital îndelung aplaudat.

La aceeași oră, în parcul Skaryszewskim, corul tineretului, condus de Marin Constantin, a culeș vii aplauze de la miile de spectatori prezenți.

In piața Jednosci Robotniczej, în cadrul unui program internațional, unde se prezentau dansuri populare pentru a fi învățate de tinerii din alte țări, echipa de dansuri a tineretului nostru a jucat hore și sîrbe, precum și „Perinița". Dansurile prezentate de tineretul român au plăcut mult celor prezenți.

Acum, în timpul Festivalului, la Varșovia răsună pînă seara tîrziu cîntece vesele; mii de spectatori admiră originalele programe de dansuri naționale; pe cheiurile Vistulei și în parcuri au loc serbări populare.

Minunatele zile ale Festivalului string și mai mult, și mai puternic, legăturile între tinerii din toate colțurile lumii, îi unesc și mai strîns în lupta pentru pace și prietenie.

(Agerpres)

Pentru continua ridicare a nivelului muncii instructiv - educative

In zilele de 1—3 august, la Ministerul Invățămîntului a avut loc o consfătuire cu șefii secțiilor de învățămînt regionale și președinții comitetelor sindicale regionale. Obiectivele acestei consfătuiri au fost analiza rezultatelor obținute în școlile de 4, de 7 ani și medii și în școlile pedagogice în anul școlar 1954/1955, analiza felului cum se pregătesc școlile pentru deschiderea noului an școlar și trasarea sarcinilor pentru îmbunătățirea muncii instructiv-educative în anul școlar 1955-1956.

Consfătuirea s-a deschis luni dimineața, sub conducerea tovarășului Nicolae Sipoș, locțiitor al ministrului învățămîntului. Cele două referate prezentate în cursul acestei zile, de către tovarășul Ion Agachi, șeful secției de învățămînt a regiunii Iași și tovarășul Victor Ardeleanu, șeful secției de învățămînt a regiunii Timișoara, au fost urmate de numeroase intervenții și discuții, care au continuat și în cursul zilei de marți. Participanții la discuții au ridicat cu mult curaj probleme deosebit de importante în legătură cu îmbunătățirea condițiilor materiale în care se desfășoară munca școlilor, cu condițiile de trai și de activitate pedagogică ale cadrelor didactice, cu ridicarea nivelului activității învățătorilor și profesorilor, a directorilor de școli, a organelor de control raionale și regionale, a activiștilor Ministerului Învățămîntului.

În ziua de 3 august, tovarășul Virgil Trofim, secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor, a vorbit despre importanța „Regulamentului organizației de pionieri din Republica Populară Romînă" pentru îmbunătățirea activității unităților și detașamentelor de pionieri. În continuare, tovarășul Nicolae Sipoș, locțiitor al ministrului Învățămîntului, a arătat care sînt sarcinile organelor de învățămînt și ale cadrelor didactice în legătură cu activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școli.

Programul consfătuirii a cuprins și unele comunicări, în cadrul cărora șefii secțiilor de învățămînt au primit îndrumări concrete în legătură cu lucrările ce trebuie efectuate în această perioadă.

La sfîrșit, în concluziile prezentate, tovarășul Nicolae Sipoș, locțiitor al ministrului Învățămîntului, a arătat care sînt problemele centrale către care trebuie să-și îndrepte atenția, în primul rînd, organele de învățămînt și cadrele didactice, care sînt căile de rezolvare a acestor probleme.

Munca organelor învățămîntului și a școlilor din regiunea Iași

(Text prescurtat al referatului prezentat de tov. I. Agachi, șeful secției de învățămînt a regiunii Iași).

În anul școlar 1954-1955, organele învățămîntului și școlile din regiunea Iași au obținut o serie de succese însemnate în lupta pentru ridicarea nivelului muncii de instruire și educare a elevilor. Aceste succese se datoresc în primul rînd grijii deosebite pe care o arată învățămîntului partidul și guvernul nostru, condițiilor din ce în ce mai bune în care se desfășoară activitatea cadrelor didactice.

În anul care a trecut, rețeaua școlilor din regiunea Iași a crescut prin înființarea unor noi școli elementare, pentru tineretul muncitoresc și speciale. S-a întărit, de asemenea, rețeaua școlilor de 7 și 10 ani, prin reorganizarea ei pe baze mai juste și prin mărirea efectivelor claselor. S-a îmbunătățit baza didactico-materială a școlilor, acestea fiind aprovizionate din timp cu combustibil, material didactic, manuale etc.

Secția regională de învățămînt a acordat o mare atenție îmbunătățirii muncii de îndrumare și control, activității desfășurate de organele raionale de învățămînt și de pedagogi. Colectivele secțiilor raionale de învățămînt au fost instruite cu regularitate, în mod concret, asupra unora dintre cele mai însemnate probleme ale muncii în școală, cum ar fi, de exemplu, aplicarea sistemului de notare, organizarea recapitulării etc. S-a înregistrat, de asemenea, o serie de succese în activitatea metodică, datorită îmbunătățirii muncii cabinetului pedagogic regional. În munca metodică s-au manifestat însă și unele lipsuri — slaba organizare a cercurilor pedagogice într-o serie de raioane (Iași, Codăești, Negrești), insuficienta atenție acordată valorificării experienței înaintate, formalismul existent în organizarea unor lecții deschise, a unor consfătuiri etc.

În anul care a trecut s-au obținut succese în înarmarea elevilor din școlile elementare cu cunoștințe și deprinderi. S-a îmbunătățit scrierea elevilor, ca urmare a introducerii caietelor cu liniatură specială și datorită faptului că majoritatea învățătorilor a folosit just metoda analitico-sintetică de predare a scris-cititului. De asemenea, s-a îmbunătățit predarea aritmeticii, învățătorii preocupîndu-se mai intens de formarea deprinderilor de calcul ale elevilor. La ridicarea nivelului pregătirii elevilor din școlile elementare și la înarmarea lor cu deprinderi de muncă practică a contribuit în mare măsură activitatea desfășurată pe parcelele școlare experimentale, ca și grija sporită a învățătorilor pentru confecționarea și folosirea materialului didactic. Au obținut succese deosebite în această privință o serie de învățători și profesori ca Gh. Dumbravă (raionul Roman), Gh. Sireteanu (raionul Iași) etc.

S-au obținut unele succese și în munca instructiv-educativă la clasele V-X și la școlile pedagogice. Astfel, în predarea limbii și literaturii romîne s-a acordat mai multă atenție aplicării în practică a regulilor teoretice de gramatică și orientării juste a elevilor asupra problemelor de literatură. Așa au procedat, de exemplu, profesorii V. Ghibu și M. Costandache (orașul Iași), A. Giurgea (raionul Vaslui) și alții. Cu toate acestea, continuă să persiste o serie de lipsuri în cunoștințele de morfologie ale elevilor. Vocabularul lor este încă sărac, sînt slab însușite problemele privitoare la măiestria artistică a operelor literare, la compoziția și stilul acestora. Așa stau lucrurile, de exemplu, la școala medie din Hîrlău.

S-a îmbunătățit predarea limbii ruse; mulți elevi citesc conștient și cursiv textele din manualul de limba rusă, și-au însușit numeroase cuvinte din vocabularul acestei limbi, reușesc să se exprime corect oral și în scris. Totuși, se acordă încă prea puțină atenție însușirii temeinice a regulilor de gramatică a limbii ruse și nu se fac suficiente exerciții aplicative, ceea ce se resimte în greșelile gramaticale și de ortografie pe care le fac încă o bună parte din elevi.

Numeroși profesori de matematică și fizică din regiunea noastră, cum sînt, de exemplu, tovarășii I. Andreiescu (Iași), V. Popa (Vaslui), A. Cojocaru (Roman), și-au îmbunătățit munca de predare în anul care a trecut, acordînd o mare atenție formării gîndirii logice a elevilor, învățîndu-i să lucreze în mod independent, să aplice în practică cunoștințele. Unii profesori însă, de exemplu profesorii de la școala din Băcești, raionul Negrești, nu s-au pregătit temeinic pentru lecții, nu s-au preocupat în măsura necesară de însușirea conștientă de către elevi a cunoștințelor, mulțumindu-se de multe ori cu reproducerea mecanică a acestora. De aceea, în școlile noastre mai sînt elevi care nu sînt în stare să aplice în practică cunoștințele teoretice de matematică și fizică.

O mare atenție s-a acordat în anul școlar care a trecut înarmării elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole, strîns legate de practica agriculturii noastre. Elevii multor școli, cum sînt, de pildă, școlile din comunele Cîrligi (raionul Roman) sau Poienari (raionul Negrești) au executat lucrări practice pe parcelele școlare experimentale, au făcut excursii, experiențe la colțul naturii vii, în laborator etc. În general, nivelul cunoștințelor și al deprinderilor însușite de elevi la lecțiile de științe naturale este corespunzător cerințelor programei. Este necesar însă să se lichideze unele lipsuri care mai există în această privință. Astfel, într-o serie de școli, cum este, de exemplu, școala medie din HușI, botanica și bazele darvinismului sînt predate teoretic. În multe locuri nu este folosit integral materialul didactic existent și nu se confecționează material didactic cu mijloace locale; de asemenea, unele școli (de pildă, școala medie de băieți nr. 1 din Iași) au neglijat munca pe parcelele experimentale în timpul verii.

Elevii școlilor din regiunea noastră și-au însușit cunoștințe temeinice de istorie, de geografie, de constituție. Trebuie să mai luptăm însă pentru ridicarea nivelului predării acestor discipline, înlăturînd caracterul abstract al predării lor, care se mai vădește într-o serie de școli.

Unul dintre obiectivele principale ale muncii organelor învățămîntului și școlilor din regiunea noastră în anul care a trecut a fost îmbunătățirea hotărîtă a activității educative. În această privință am primit un ajutor însemnat din partea Ministerului Învățămîntului, care a elaborat „Regulile de purtare pentru elevi" și regulamentul cu privire la munca diriginților. Ca urmare, s-a îmbunătățit mult disciplina elevilor. S-a întărit într-o măsură însemnată legătura școlilor cu organizațiile U.T.M. și de pionieri, ceea ce a dus la îmbunătățirea muncii de educare a elevilor și pionierilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, la închegarea colectivelor de elevi.

Se mai vădesc însă unele lipsuri și în această privință. Regulile pentru elevi încă nu sînt pe deplin respectate în toate școlile. Într-o serie de școli directorii, diriginții și cadrele didactice nu acordă suficientă atenție sprijinirii organizațiilor U.T.M. și de pionieri. Așa stau lucrurile, de exemplu, la școala medie de fete nr. 2 din Iași.

Succesele obținute în munca instructiv-educativă în anul școlar care a trecut se datoresc în mare parte măsurilor luate de partidul și guvernul nostru pentru ridicarea nivelului muncii școlilor: introducerea sistemului de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice, continua îmbunătățire a condițiilor de muncă și de trai ale acestora etc. De asemenea, aceste succese se datoresc muncii însuflețite pe care au desfășurat-o cei mai mulți dintre pedagogii școlilor din regiunea noastră.

Pentru lichidarea lipsurilor care mai există încă în predare și în munca educativă trebuie înlăturate în primul rînd cauzele ce le determină: calitatea nesatisfăcătoare a unor programe și manuale, formalismul în activitatea metodică, munca superficială a unor organe de învățămînt și a unor cadre didactice.

Pe baza experienței dobîndite, noi am luat o serie de măsuri în vederea pregătirii noului an școlar. Este necesar să înlăturăm lipsurile care au existat anul trecut în îndeplinirea planului de școlarizare, asigurîndu-se cuprinderea tuturor copiilor de vîrstă școlară în clasele I—IV și frecvența regulată a elevilor înscriși în clasele V—X și în școlile pedagogice. Organele învățămîntului și directorii școlilor din regiunea noastră acordă multă atenție lucrărilor de construcții, reparații și amenajare a localurilor școlare, aprovizionării școlilor cu combustibil, aprovizionării internatelor cu alimente etc. De asemenea, ne preocupăm de procurarea manualelor, a rechizitelor și a materialului didactic pentru noul an școlar. Vom acorda o grijă deosebită primirii cadrelor tinere care își vor începe în acest an munca în școlile regiunii noastre.

Sîntem deciși să îmbunătățim într-o măsură hotărîtoare munca noastră în noul an școlar, astfel încît școlile din regiunea Iași să răspundă cu cinste cerințelor pe care le pune în fața lor construirea socialismului în țara noastră.

Discuțiile pe marginea referatelor prezentate în consfătuire

Discuțiile purtate pe marginea celor două referate au oglindit seriozitatea cu care cele mai multe secții de învățămînt și comitete sindicale regionale privesc rezultatele muncii desfășurate în anul școlar 1954—1955, precum și grija pe care au acordat-o pregătirilor pentru deschiderea noului an școlar în condiții bune.

De la început discuțiile au dat dovada unei însemnate creșteri a simțului de răspundere al organelor de învățămînt și sindicale față de sarcinile primite. Conducătorii secțiilor de învățămînt regionale și ai comitetelor sindicale regionale de învățămînt au analizat munca lor proprie și activitatea școlilor, arătînd în mod deschis rezultatele pozitive, lipsurile și cauzele acestora. Ei au făcut prețioase propuneri pentru îmbunătățirea conținutului activității pedagogice, pentru înlăturarea anumitor greutăți care constituie piedici în dezvoltarea învățămîntului.

O atenție deosebită a acordat tovarășul *C. Arsene*, șeful secției de învățămînt a regiunii Pitești, măsurilor ce trebuie luate în viitorul an școlar pentru crearea unor condiții materiale mai favorabile desfășurării procesului de învățămînt. El s-a ocupat în special de problema asigurării bazei materiale necesare lărgirii învățămîntului la sate. Tovarășul Arsene a propus să se ia o serie de măsuri pentru a se înlesni cuprinderea în clasele V—VII a elevilor care locuiesc la distanțe mari de școală. Tot în acest scop, a propus ca la comitetele executive să se constituie „fondul școlar", din care să fie ajutați elevii lipsiți de mijloace materiale din clasele I—VII.

Aproape toți participanții la discuții au arătat că, în scopul asigurării unor condiții igienice de muncă în școală și pentru întărirea disciplinei elevilor în timpul lecțiilor, este necesar să fie îmbunătățit mobilierul școlar. Pentru aceasta, tov. Arsene a propus ca organele conducătoare din învățămînt să se preocupe mai îndeaproape de starea mobilierului școlar și mai ales a băncilor, să elaboreze proiecte-tip pentru mobilierul școlar.

Participanții la consfătuire s-au ocupat în largă măsură de rezultatele obținute de elevi la sfîrșitul anului școlar 1954—1955, la examenele de admitere în școlile medii. Ei au arătat că, în majoritatea școlilor, rezultatele obținute de elevi la învățătură în acest an școlar sînt superioare celor înregistrate în anii școlari trecuți, legînd în mod direct aceste rezultate de creșterea nivelului profesional și politic al cadrelor didactice. Tovarășul *H. Rimer*, șeful secției de învățămînt a regiunii Suceava, de pildă, a vorbit despre atitudinea plină de răspundere a celor mai mulți învățători și profesori din regiune față de îndeplinirea în condiții bune a sarcinilor școlare. El a arătat că în întreaga regiune se simte o serioasă creștere a nivelului pedagogic al cadrelor didactice. A crescut considerabil interesul învățătorilor și profesorilor pentru cunoașterea literaturii pedagogice. La terminarea etapei cu frecvență a cursului de perfecționare, mulți învățători și profesori au obținut calificativele „bine" și „foarte bine".

Cu toate succesele obținute, însă, în munca școlilor din regiunea Suceava mai sînt multe lipsuri. Tovarășul Rimer a arătat lacunele ce există în nivelul de cunoștințe al elevilor la limba romînă, limba rusă, matematică, a arătat greșelile pe care le fac unele cadre didactice în aprecierea și notarea cunoștințelor elevilor, lipsurile ce s-au manifestat în munca de îndrumare și control, precum și cauzele acestor lipsuri.

Ca și alți participanți la discuții, tovarășul Rimer a insistat asupra necesității îmbunătățirii muncii aparatului Ministerului Învățămîntului în ceea ce privește îndrumarea muncii metodice, elaborarea programelor, îndrumarea activității cercurilor pedagogice, organizarea „Zilei Învățătorului" etc. De asemenea, el a criticat activitatea Editurii de stat didactice și pedagogice, atît pentru o serie de lipsuri existente în unele manuale, cît și pentru întîrzierile în elaborarea manualelor (de exemplu, manualul de literatură romînă pentru clasa a X-a încă n-a apărut).

Analizînd cauzele ce stau la baza lacunelor constatate în cunoștințele elevilor atît la examenele de sfîrșit de an, cît și la cele de admitere în școlile medii, participanții la consfătuire au relevat, cu un ascuțit spirit critic, nu numai lipsurile cadrelor didactice, ale organelor de învățămînt și sindicale, ci și ale ministerului. Astfel, tovarășul *Lazăr Grama*, președintele comitetului sindical regional Timișoara, a arătat că numărul mare de elevi căzuți ce se constată la clasele a I-a, a V-a și a VIII-a se explică și prin faptul că programele școlare nu corespund puterii de înțelegere și de asimilare a elevilor.

În cadrul consfătuirii au fost popularizate unele din experiențele valoroase ale cadrelor didactice din școlile noastre. Multe din aceste experiențe vor fi extinse în noul an școlar și în școlile din alte regiuni și raioane ale țării. De exemplu, tovarășul *Traian Pop*, șeful secției de învățămînt a regiunii Cluj, a vorbit pe larg despre activitatea bogată a profesorului Iosif Viehman, care predă științele naturale la secția pedagogică de pe lîngă școala medie de 10 ani nr. 2 din Năsăud. Tov. Viehman i-a antrenat pe elevii săi în activitatea cercurilor tehnic, foto-tehnic de amatori și de împăieri. Împreună cu elevii săi, profesorul Viehman a confecționat un bogat material didactic și a organizat colțul naturii vii la toate școlile de 7 ani din raion. Influențați de pasiunea profesorului lor pentru munca de laborator, elevii secției pedagogice au prins dragoste și interes față de activitatea practică.

Tovarășul *Constantin Vlad*, șeful secției de învățămînt a regiunii Bacău, a popularizat pe larg experiența învățătoarei Maria Popescu din comuna Borca, raionul Piatra Neamț, care de 4 ani de zile lucrează simultan cu două clase, fără a avea repetenți. Tovarășul *Petru Petraș*, șeful secției de învățămînt a regiunii Stalin, a arătat metodele bune folosite de cadrele didactice din comunele Cristian, Comana de Jos, Șelimbăr, Avrig, care au știut să dezvolte dragostea elevilor din clasele V—VII pentru învățătură, pentru școală, organizînd cu deosebită pricepere munca pe parcelele experimentale și în laboratorul de fizică și chimie. Datorită acestui fapt, nu s-a retras nici un elev din clasele V—VII ale acestor școli.

Tovarășul *Dominic Nagy*, inspector școlar la secția de învățămînt a Regiunii Autonome Maghiare, a insistat asupra problemelor privitoare la întărirea muncii de educare a elevilor în spiritul internaționalismului proletar.

Participanții la discuții au insistat mult asupra lipsurilor ce există în cunoștințele elevilor, asupra cauzelor acestor lipsuri. Tovarășii Rimer, Pop, Vlad, Vulpescu, Silișteanu au arătat că unii din elevii școlilor noastre au cunoștințe insuficiente, sărace, de literatură; cunosc în slabă măsură morfologia. Ei au combătut stilul lozincar ce se constată în multe lucrări scrise ale elevilor, exprimarea greoaie, tendința unor cadre didactice de a se mulțumi numai cu rezumarea operelor de către elevi, fără a-i ajuta să desprindă problemele esențiale, să înțeleagă valoarea literară a operelor studiate.

Cu multă seriozitate au pus problema îmbunătățirii pregătirii elevilor din școlile pedagogice în viitorul an școlar tovarășii Pop și Vlad. Ei au arătat că absolvenții școlilor pedagogice nu cunosc în măsură suficientă psihologia, că adesea nu știu să motiveze din punct de vedere științific metodele și procedeele folosite în predare, că nu citesc suficient literatură pedagogică. Ei au făcut propuneri însemnate în legătură cu îmbunătățirea planului de învățămînt al școlilor pedagogice, pentru ca viitorii absolvenți să dobîndească o pregătire mai temeinică.

Toate măsurile propuse de către participanții la discuții pentru îmbunătățirea condițiilor materiale din școli, pentru îmbunătățirea metodelor de muncă ale cadrelor didactice și ale organelor de îndrumare și control, pentru îmbunătățirea muncii de elaborare a programelor și a manualelor școlare, a planului de învățămînt, vor contribui în largă măsură la înlăturarea multor lipsuri în viitorul an școlar.

Tovarășul *Alexandru Apostu*, membru în prezidiul C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, a apreciat în mod deosebit, în cuvîntul său, faptul că, după cum a reieșit din referate și din discuții, majoritatea școlilor sînt gata pregătite pentru deschiderea noului an școlar.

Tovarășul Apostu a propus ca experiența bună dobîndită de organele de învățămînt și sindicale din regiunea Timișoara în ceea ce privește aprovizionarea cu alimente a cadrelor didactice prin cooperativele sătești și organizarea timpului liber al cadrelor didactice să fie extinsă în toate regiunile.

Tovarășul Apostu a arătat că, pentru o mai justă rezolvare a problemelor privitoare la deschiderea anului școlar și la îmbunătățirea muncii instructiv-educative din școală, trebuie să se întărească și mai mult colaborarea între organele de învățămînt și sindicale, să se dea importanța cuvenită lărgirii activului obștesc al comitetelor sindicale, să se folosească în mai largă măsură sprijinul comitetelor de părinți și al întreprinderilor care patronează școlile.

Tovarășul Apostu a dat îndrumări concrete cu privire la felul cum se poate realiza o legătură mai strînsă și mai rodnică între școli și întreprinderile care le patronează, cu privire la felul cum trebuie popularizat și sprijinit învățămîntul pentru tineretul muncitoresc și sătesc.

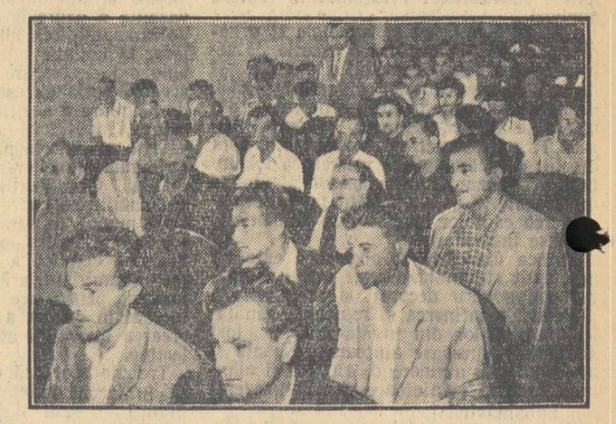

Aspect din sala consfătuirii

Rezultatele activității noastre și perspectivele ei

(Text prescurtat al referatului prezentat de tov. V. Ardeleanu, șeful secției de învățămînt a regiunii Timișoara)

Muncind sub îndrumarea partidului, cadrele didactice din regiunea noastră au înregistrat, în anul care a trecut, o serie de realizări deosebite în înarmarea elevilor cu cunoștințe adînci și temeinice, în educarea comunistă a tineretului.

Cei mai mulți dintre pedagogii care lucrează în școlile regiunii noastre s-au pregătit cu grijă pentru lecții, au folosit cu pricepere materialul didactic, au legat predarea de problemele practice ale construirii socialismului în țara noastră. A crescut, față de anii trecuți, numărul elevilor promovați, s-a ridicat nivelul pregătirii acestora.

În cursul anului care a trecut, cadrele didactice din regiunea Timișoara au acordat o atenție sporită muncii educative în rîndurile elevilor. Asigurarea disciplinei a fost una dintre preocupările centrale ale colectivelor de educatori, care au obținut în această privință unele succese însemnate. De pildă, a crescut mult disciplina elevilor într-o serie de școli cum sînt școala pedagogică nr. 2 din Timișoara, școlile din Reșița și Lugoj etc. S-a îmbunătățit colaborarea școlilor cu familia și îndeosebi cu organizațiile de tineret.

Realizările obținute în anul care a trecut sînt în mare măsură o urmare a creșterii nivelului ideologico-politic și profesional al pedagogilor din regiunea noastră, ca și a îmbunătățirii condițiilor lor de viață și de muncă.

Majoritatea învățătorilor și profesorilor au studiat în cercurile de învățămînt politic. De asemenea, numeroși învățători au studiat la cursurile fără frecvență din învățămîntul superior. Cabinetul pedagogic regional a organizat în ajutorul acestora cursuri și consultații regulate.

O contribuție însemnată la ridicarea nivelului de pregătire al pedagogilor a adus-o Institutul interregional de perfecționare, la cursurile căruia au fost cuprinse în acest an 207 cadre didactice.

Sub îndrumarea comitetului regional de partid, secția de învățămînt și comitetul sindical regional au acordat o grijă deosebită și ridicării nivelului cultural al cadrelor didactice. Astfel, de exemplu, în timpul vacanței de primăvară a elevilor, aproape 600 de învățători și profesori din regiune au vizitat timp de 5 zile orașul Timișoara, asistînd la trei spectacole de teatru, trei spectacole de operă, filme etc.

Și condițiile de desfășurare a muncii în școli au fost mai bune în anul școlar 1954—1955 decît în anii trecuți. Astfel, localurile școlilor au fost reparate și reamenajate. O serie de școli și-au desfășurat activitatea în localuri noi, construite din fond centralizat sau prin autoimpunere.

Toate unitățile școlare au fost aprovizionate din timp cu combustibilul necesar.

Majoritatea școlilor din regiune au fost înzestrate cu laboratoare și muzee, iar unele chiar cu ateliere de tîmplărie sau lăcătușerie. De asemenea, în cursul anului școlar trecut s-a cheltuit pentru înzestrarea bibliotecilor școlare suma de 223.000 lei. Pe lîngă aceasta, numeroase școli sătești și-au procurat cărți prin mijloace proprii.

Cu toate succesele obținute, în munca instructiv-educativă din școlile regiunii noastre mai sînt încă numeroase lipsuri. Eforturile noastre în noul an școlar trebuie să se îndrepte în special înspre lichidarea acestor lipsuri, pentru o îmbunătățire hotărîtoare a calității muncii didactice. Astfel, trebuie să ridicăm nivelul predării limbii și literaturii romîne și materne, deoarece mai sînt școli în care aceste discipline se predau la un nivel scăzut. De asemenea, trebuie să acordăm mai multă atenție legării strînse a învățămîntului de viață, de practică, îmbunătățind, din acest punct de vedere, predarea matematicii și a fizicii, a biologiei, a geografiei etc.

Au existat unele lipsuri și în munca educativă. La școlile din Reșița și Moldova Nouă, la unele școli din orașul Timișoara, s-au înregistrat acte de indisciplină a elevilor. La școlile medii nr. 1 și nr. 5 din Timișoara, la școala medie mixtă din Orșova nu s-a acordat suficient sprijin organizațiilor de tineret, și aceasta s-a răsfrînt atît asupra învățăturii elevilor, cît și asupra disciplinei lor. Este necesar ca în noul an școlar să obținem o întărire a muncii diriginților, să ridicăm nivelul general al activității școlilor în ceea ce privește educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul disciplinei conștiente.

Pregătindu-ne pentru noul an școlar, acordăm o atenție deosebită asigurării bazei didactico-materiale a învățămîntului în regiunea noastră, cuprinderii în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară și îndeplinirii planului de școlarizare, repartizării juste a cadrelor nou numite și creării unor condiții bune de muncă și de viață pentru acestea, precum și ridicării nivelului muncii instructiv-educative. În această privință vom folosi intens apropiatele consfătuiri raionale, care ne vor da prilejul să realizăm un larg schimb de experiență pedagogică.

Eforturile noastre se îndreaptă și înspre lichidarea lipsurilor pe care le-am avut în anul trecut în ceea ce privește îndeplinirea legii obligativității învățămîntului elementar, căutînd să asigurăm toate condițiile pentru cuprinderea și păstrarea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară.

Ne străduim să înlăturăm, de asemenea, lipsurile noastre în ceea ce privește repararea și întreținerea localurilor de școală, prin folosirea mai chibzuită a ajutorului pe care ni-l pot da în această privință comitetele de părinți. În momentul de față s-au terminat reparațiile la un număr de 357 de școli, care sînt complect pregătite pentru noul an școlar. În această acțiune s-au evidențiat în mod deosebit directorii școlilor din comunele Sușca, Stancilova, Potoc, Nițchidorf, Otelec, Steierdorf, Orșova etc. În unele raioane, însă, cum sînt raioanele Reșița, Caransebeș, Deta, lucrările de reparație a localurilor școlare au rămas în urmă. Trebuie să luăm măsuri pentru ca și aici să se termine grabnic pregătirile pentru noul an școlar.

Majoritatea școlilor sînt asigurate cu combustibilul necesar. De asemenea, numeroase internate s-au aprovizionat cu alimentele necesare.

Secția de învățămînt regională a verificat minuțios rețeaua școlară, căutînd să înlăture lipsurile care au existat anul trecut în organizarea acesteia, printr-o mai justă repartizare a școlilor.

Folosind experiența anului trecut, aplicînd îndrumările partidului și guvernului cu privire la învățămînt, încordîndu-ne toate eforturile în muncă, vom lupta neobosit pentru ridicarea nivelului învățămîntului în regiunea noastră, pentru instruirea și educarea temeinică a viitorilor constructori ai socialismului.

Despre sarcinile organelor de învățămînt și ale cadrelor didactice în legătură cu activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școli

Organizațiile U.T.M. și de pionieri din școli aduc o contribuție deosebit de însemnată la educarea elevilor în spiritul comunismului. Mulți învățători și profesori din școlile noastre știu să valorifice just această contribuție, determinînd astfel o reală creștere a simțului de răspundere al elevilor față de învățătură, o îmbunătățire simțitoare a disciplinei. Așa procedează, de exemplu, colectivele didactice de la școala medie de fete nr. 8 din București, de la școala mixtă de 7 ani din comuna Cotu Văii, raionul Negru Vodă, precum și de la numeroase alte școli.

Într-o serie de școli, însă, colaborarea directorilor, a diriginților și a cadrelor didactice cu organizațiile comuniste de tineret lasă mult de dorit. Sînt încă numeroase cazurile cînd directorii școlilor, diriginții și cadrele didactice subapreciază munca organizațiilor U.T.M. și de pionieri, nu le acordă ajutorul și îndrumarea necesară la întocmirea planurilor de muncă, la organizarea adunărilor și a celorlalte forme de activitate.

Unele secții de învățămînt și unii directori de școli nu manifestă suficientă grijă pentru crearea condițiilor necesare muncii organizației de pionieri din școală. Într-o serie de școli lipsesc sau nu sînt amenajate camere ale pionierilor sau colțuri ale pionierilor. Munca unor case de pionieri este ruptă de activitatea școlilor. Secțiile de învățămînt se ocupă prea puțin de activitatea profesorilor în casele de pionieri, subapreciind activitatea acestor instituții create de partid și guvern pentru copiii patriei noastre.

Unele secții de învățămînt lucrează fără să țină legătura necesară cu comitetele U.T.M., nu iau parte la selecționarea cadrelor de instructori de pionieri și la munca de ridicare a calificării acestora, nu întreprind acțiuni care să ajute pe profesori și învățători să-și însușească cunoștințele și deprinderile necesare în munca cu organizațiile de pionieri.

Lipsurile semnalate se datoresc, în mare măsură, și Ministerului Învățămîntului, care a întîrziat reglementarea multiplelor probleme ale muncii educative, nu a asigurat o legătură destul de strînsă cu C.C. al U.T.M., nu a determinat realizarea unei astfel de legături între secțiile de învățămînt și comitetele regionale și raionale ale U.T.M.

Este necesar să fie luate măsuri hotărîte pentru înlăturarea tuturor acestor lipsuri.

Plenara a II-a a C.C. al U.T.M. din ianuarie 1955, care a analizat activitatea desfășurată de Uniunea Tineretului Muncitor în rîndurile organizației de pionieri, a aprobat „Regulamentul organizației de pionieri din R.P.R.". Acest regulament precizează că munca în rîndurile pionierilor trebuie să se desfășoare în strînsă legătură cu organele de învățămînt și cu colectivele pedagogice ale școlilor și ale caselor de copii.

Fiecare șef de secție de învățămînt, fiecare inspector, director, învățător și profesor, fiecare lucrător din domeniul științei și practicii pedagogice trebuie să fie pătruns de ideea că activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri face parte integrantă din întreaga muncă de educație în spirit comunist a tinerei generații, muncă pe care o înfăptuiește școala.

În scopul îmbunătățirii continue a activității educative și al întăririi legăturilor dintre instituțiile de învățămînt și organizațiile U.T.M. și de pionieri, secțiile de învățămînt regionale, raionale, orășenești și directorii de școli au datoria să organizeze studierea sistematică a documentelor C.C. al U.T.M. privind educația tineretului, lucrările Conferinței pe țară a U.T.M. din iulie 1954, ale Plenarei a II-a a C.C. al U.T.M. din ianuarie 1955; în special se va acorda o mare atenție studierii „Regulamentului organizației de pionieri din R.P.R.".

Pentru creșterea răspunderii colectivelor pedagogice față de munca pionierească, organele de învățămînt trebuie să organizeze studierea de către toate cadrele didactice a principiilor, conținutului, formelor și metodelor activității pionierești, pentru însușirea problemelor teoriei și practicii mișcării de pionieri.

Organele de învățămînt trebuie să vegheze ca directorii de școli și de case de copii să se călăuzească după principiile documentelor C.C. al U.T.M. privind munca organizațiilor U.T.M. și de pionieri. Planul de muncă al unității de pionieri trebuie să fie discutat în ședința consiliului pedagogic și să fie aprobat de directorul școlii; învățătorii și diriginții au datoria să participe la întocmirea planului de muncă al detașamentelor. Este necesar ca directorul școlii să participe la pregătirea și ținerea ședințelor colectivului de conducere al unității și la adunările unității; învățătorii, profesorii și diriginții trebuie să participe la ședințele colectivului de conducere a detașamentelor și la adunările detașamentelor. Acțiunile de masă cu pionierii se vor desfășura în școală numai cu aprobarea directorului școlii, iar în raion cu avizul comitetului raional U.T.M. și al secției raionale de învățămînt.

Direcțiile școlilor au datoria să stimuleze prin toate mijloacele inițiativa organizației de pionieri în ceea ce privește îndeplinirea muncii în afară de clasă și a muncii extrașcolare, dar să nu admită supraîncărcarea copiilor cu adunări și ședințe. Conducătorii școlilor trebuie să interzică în mod categoric ca pionierii și elevii să fie sustrași de la cursuri pentru îndeplinirea oricăror sarcini obștești.

Conducerile palatelor și caselor de pionieri vor trebui să organizeze în așa fel munca pionierilor, încît ea să fie strîns legată de școală, să contribuie la îmbunătățirea continuă a activității organizației de pionieri.

Secțiile de învățămînt regionale, raionale și orășenești trebuie să sprijine comitetele regionale, raionale și orășenești în selecționarea cadrelor de instructori superiori de pionieri, respectînd instrucțiunile elaborate recent în această privință de Ministerul Învățămîntului și C.C. al U.T.M.

Organele de învățămînt au datoria să studieze și să generalizeze, cu ajutorul institutelor de perfecționare și al cabinetelor pedagogice, experiența înaintată a muncii pionierești, folosind în acest scop „Lecturile pedagogice"; de asemenea, trebuie să stimuleze cadrele didactice fruntașe pentru a publica în presa locală și centrală rezultatele muncii lor de sprijinire a organizațiilor de tineret din școli.

Organele de îndrumare și control ale Ministerului Învățămîntului, șefii secțiilor de învățămînt și inspectorii școlari trebuie să controleze cum participă directorii școlilor, diriginții și cadrele didactice la activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri, ce sprijin și ce îndrumare pedagogică le acordă.

Colaborînd strîns cu organele Uniunii Tineretului Muncitor, dîndu-le un ajutor concret, organele învățămîntului și cadrele didactice vor putea răspunde pe deplin sarcinilor mari și nobile care le-au fost încredințate de partid și de guvern de întregul nostru popor muncitor.

Pentru continua ridicare a nivelului muncii instructiv-educative

Importanța „Regulamentului organizației de pionieri din Republica Populară Romînă" pentru îmbunătățirea activității unităților și detașamentelor de pionieri

(Text prescurtat al referatului prezentat de tov. V. Trofim, secretar al C.C. al U.T.M.)

In luna ianuarie a acestui an a avut loc Plenara a II-a a C.C. al U.T.M., care a analizat activitatea desfășurată de Uniunea Tineretului Muncitor în rîndurile organizației de pionieri. Plenara a aprobat „Regulamentul organizației de pionieri din R.P.R.".

Acest Regulament, elaborat pe baza experienței de 6 ani a organizației de pionieri din țara noastră și a experienței organizației de pionieri „V. I. Lenin" din Uniunea Sovietică, stabilește precis scopul și sarcinile mișcării pionierești, regulile de organizare și funcționare a organizației de pionieri, drepturile și îndatoririle pionierilor, relațiile organizației de pionieri cu școala.

Unul din principiile fundamentale stabilite în Regulament este principiul conducerii organizației de pionieri de către partid. Datorită conducerii înțelepte a mișcării pionierești de către partid, organizația de pionieri din țara noastră crește și se dezvoltă mereu, cuprinzînd în rîndurile sale peste 700.000 membri.

Regulamentul precizează că organizația de pionieri este organizația politică de masă a școlarilor din R.P.R. Organizațiile U.T.M. și instructorii de pionieri trebuie să desfășoare în unitățile de pionieri o activitate politico-educativă susținută, pentru a face cunoscute pionierilor și școlarilor trecutul glorios de luptă al poporului și partidului nostru, frumusețile și bogățiile patriei noastre, succesele dobîndite de poporul nostru muncitor, condus de partid, pe drumul construirii socialismului. In organizația de pionieri copiii sînt educați în spiritul internaționalismului proletar, al frăției cu pionierii din Uniunea Sovietică și din celelalte țări prietene patriei noastre, al prieteniei cu copiii din întreaga lume, sub semnul păcii și înfrățirii între popoare.

In Regulament se arată că o sarcină dintre cele mai importante a organizației de pionieri este aceea de a ajuta școlii în lupta pentru însușirea temeinică de către pionieri a cunoștințelor.

Instructorii de pionieri trebuie să explice neîncetat pionierilor că datoria lor principală față de patrie și partid, față de ei înșiși, este aceea de a învăța bine și de a fi disciplinați. Pionierii și școlarii trebuie să fie educați în spiritul atitudinii socialiste față de învățătură, al responsabilității personale față de studiu, cultivîndu-se la ei perseverența și dîrzenia în muncă, setea de cunoștințe.

„Regulamentul organizației de pionieri din R.P.R." stabilește angajamentul solemn al pionierului, care concretizează scopul și sarcinile principale ale organizației de pionieri. Instructorii de pionieri și cadrele didactice au datoria de a explica conținutul angajamentului solemn al pionierului atît pionierilor, cît și școlarilor care se pregătesc să pășească în rîndurile organizației de pionieri din țara noastră.

Deviza pionierilor — „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!" — cheamă pionierii ca, alături de întreg poporul nostru muncitor, să fie gata întotdeauna să-și aducă contribuția, după puterile lor, la construirea societății socialiste în țara noastră.

Regulamentul precizează că în organizația de pionieri sînt primiți școlarii între 9—14 ani care sînt exemplu la învățătură, respectă disciplina școlară, au o comportare demnă oriunde s-ar afla. Aceasta cere instructorilor de pionieri și organizațiilor de pionieri să cunoască temeinic pe școlarii care doresc să devină pionieri și să-i ajute să corespundă cerințelor care le stau în față.

Primirea școlarilor în organizația de pionieri trebuie să fie o muncă continuă, care nu se poate duce sub formă de campanie, în preajma unor zile însemnate. Primirea școlarilor în cadrul detașamentului simplifică mult procedeul de primire și întărește responsabilitatea detașamentelor, a colectivelor de conducere și a instructorilor de pionieri în pregătirea și primirea noilor membri.

La adunările de primire a școlarilor în organizație trebuie să fie invitați să participe învățătorul sau dirigintele clasei, care pot ajuta adunarea în aprecierea justă a activității școlarilor ce devin pionieri.

„Regulamentul organizației de pionieri din R.P.R." are o mare însemnătate și datorită faptului că, pentru prima dată, el stabilește în mod precis îndatoririle și drepturile pionierilor, conturînd clar normele de conduită ale membrilor organizației de pionieri. Îndatoririle pionierilor dovedesc creșterea exigenței organizației de pionieri față de activitatea membrilor săi. Înainte de toate, tînărului pionier i se cere să îndeplinească angajamentul solemn, să învețe bine și să fie disciplinat.

Pe lîngă îndatoriri, regulamentul stabilește o serie de drepturi de care se bucură fiecare membru al organizației de pionieri. Aceste drepturi au menirea de a asigura o largă participare a pionierilor la viața de organizație, măresc responsabilitatea lor față de treburile organizației. Drepturile înscrise în regulament asigură dezvoltarea inițiativei și a activității independente a pionierilor, întăresc principiul de autoconducere a mișcării pionierești.

Pentru aprecierea muncii pionierilor, regulamentul stabilește o serie de măsuri de stimulare a pionierilor care își îndeplinesc cu conștiinciozitate sarcinile și o serie de măsuri pentru acei pionieri care nu-și respectă obligațiile lor pionierești. In ceea ce privește măsurile de sancționare, regulamentul înlătură din practica muncii pionierești excluderea pionierilor din organizația de pionieri pentru orice motive. Această măsură a fost necesară deoarece numeroși instructori de pionieri au comis greșeli, înlocuind metodele de îndreptare cu excluderea. Măsurile care se iau trebuie să aibă ca scop educarea sănătoasă a pionierilor, pentru ca aceștia să devină în scurt timp exemplu la învățătură și în activitatea pionierească.

Regulamentul stabilește structura organizației de pionieri, precizează compoziția numerică a unităților, detașamentelor și grupelor de pionieri.

Regulamentul pune un accent deosebit pe promovarea principiului conducerii colective. Aceasta cere lichidarea muncii sectare, ridicarea rolului activului pionieresc în conducerea directă a muncii grupelor, detașamentelor și unităților, întărirea prestigiului și autorității pionierilor activiști.

Regulamentul organizației de pionieri ajută instructorii de pionieri să găsească și să folosească noi metode și forme de muncă, adecvate vîrstei pionierilor. Se pune accent pe munca vie și creatoare cu pionierii, înlăturîndu-se metodele birocratice, formale și greoaie de muncă.

In ultimul capitol, Regulamentul se referă la raporturile între Uniunea Tineretului Muncitor, organizația de pionieri și școală, arătînd că organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor își desfășoară munca în rîndurile pionierilor în strînsă legătură cu organele de învățămînt și cu colectivele pedagogice ale școlilor și ale caselor de copii. Rolul principal în opera de educare și de instruire a copiilor îl are școala, iar munca organizației de pionieri și a instructorilor este o parte organică a întregii activități educative care se desfășoară în școală. Sarcina principală a unităților, detașamentelor și grupelor de pionieri, ca și a instructorilor de pionieri, este de a ajuta pe învățători și profesori în activitatea didactică și educativă. Instructorii de pionieri trebuie să ridice în consiliile pedagogice toate problemele importante ale organizației de pionieri, cerînd sfatul și ajutorul cadrelor didactice în rezolvarea acestor probleme.

Școala și organizația de pionieri au un scop comun — acela de a da patriei oameni noi, constructori ai socialismului. Luptînd pentru dezvoltarea și întărirea unei colaborări juste și principiale între școală și organizația de pionieri, cadrele didactice vor putea îndeplini cu cinste toate sarcinile educative puse în fața școlii de către partid.

Sarcinile organelor de învățămînt și ale cadrelor didactice în noul an școlar

(Concluziile prezentate în încheierea consfătuirii cu șefii secțiilor de învățămînt de către tov. N. Sipoș, locțiitor al ministrului învățămîntului).

Referatele prezentate la consfătuirea noastră și discuțiile purtate pe marginea lor au scos la lumină o serie de experiențe pozitive și o serie de lipsuri din activitatea secțiilor de învățămînt și a școlilor. Trebuie subliniat curajul cu care au fost dezvăluite unele lipsuri importante din activitatea Ministerului Învățămîntului și a instituțiilor sale anexe, precum și justețea numeroaselor propuneri ce s-au făcut în scopul înlăturării acestor lipsuri.

Una din principalele probleme înspre care trebuie să se îndrepte atenția noastră este îndeplinirea sarcinilor de plan cu privire la alfabetizare și școlarizare.

In unele regiuni, ca Suceava, Pitești, Baia-Mare, Regiunea Autonomă Maghiară și altele, s-au obținut rezultate bune la cursurile de alfabetizare din timpul iernii, dovadă că în aceste regiuni șefii secțiilor de învățămînt au privit cu seriozitate sarcina atît de importantă a lichidării neștiinței de carte. Sînt însă unele regiuni (Hunedoara, București etc.) în care rezultatele au fost slabe. In aceste regiuni, șefii secțiilor de învățămînt nu au privit cu toată răspunderea sarcinile ce le reveneau în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte. Aceste lipsuri trebuie grabnic înlăturate.

Lichidarea neștiinței de carte este strîns legată de închiderea pentru totdeauna a izvoarelor analfabetismului, prin cuprinderea în școala elementară a tuturor copiilor de vîrstă școlară. In asigurarea îndeplinirii învățămîntului elementar general obligatoriu, școala noastră a făcut în ultimii ani progrese importante.

Menționăm că — spre deosebire de anii precedenți — în anul școlar 1954/1955 sarcina școlarizării a fost împletită strîns cu lupta pentru asigurarea unei frecvențe regulate.

Cu toate succesele obținute în realizarea învățămîntului general obligatoriu, numărul copiilor rămași neșcolarizați în anul școlar 1954/1955, deși mai scăzut decît în anii precedenți, este totuși destul de mare.

In anul școlar viitor trebuie să se acorde mai multă atenție cuprinderii în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară și îmbunătățirii frecvenței. Deosebit de importantă pentru realizarea acestor sarcini este perioada de pregătire a deschiderii anului școlar. In acest timp trebuie cunoscuți toți copiii de vîrstă școlară, trebuie înfăptuită evidența precisă a celor rămași neșcolarizați sau cu frecvența slabă în anii trecuți, trebuie analizate cauzele care au determinat lipsurile și luate măsurile cele mai potrivite pentru înlăturarea lor.

Printre măsurile care pot duce la asigurarea obligativității învățămîntului elementar general este deosebit de importantă îmbunătățirea rețelei școlilor elementare, prin folosirea justă a acțiunilor noi — unități școlare, clase, internate, posturi — repartizate anual prin planul de stat, și prin detașarea de posturi de învățători în cătunele și grupările de case izolate.

O altă problemă deosebit de importantă este îndeplinirea planului de școlarizare la clasele V-VII. Situația în această privință este cu totul nemulțumitoare. Nici o regiune nu a îndeplinit în anul trecut sarcinile planului de școlarizare.

Unele secții de învățămînt încă mai consideră că nerealizarea sarcinilor de școlarizare la clasele V-VII se datorește exclusiv unor cauze obiective. Fără a tăgădui influența acestor cauze, trebuie să recunoaștem că nici Ministerul Învățămîntului, nici secțiile de învățămînt și nici cadrele didactice n-au făcut tot ce era posibil pentru a preîntîmpina decalajul între sarcinile de plan și proporțiile realizării lui.

Secțiile de învățămînt trebuie să înțeleagă că intensificarea muncii de lămurire pentru realizarea planului la clasele V-VII este și mai necesară acum, cînd prin acțiunea de corectare a rețelei școlilor de 7 ani trebuie să se realizeze unități mari și puternice, care să permită o folosire rațională a cadrelor didactice, potrivit calificării lor.

Prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri care a aprobat planul de școlarizare și rețeaua școlară pentru anul școlar 1955—1956, învățămîntul de șapte ani devine obligatoriu, începînd cu acest an școlar, în orașe, centre muncitorești și localitățile reședințe de raion. Pentru cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a în localitățile în care învățămîntul de șapte ani devine obligatoriu, trebuie organizată o largă muncă de lămurire în rîndurile părinților, la care să participe toate cadrele didactice, cu sprijinul organizațiilor obștești.

Pentru dezvoltarea învățămîntului de șapte ani este necesar să fie întărite și dezvoltate internatele, ca și gospodăriile anexe, care trebuie să asigure într-o largă măsură aprovizionarea internatelor cu produse.

Trebuie acordată, de asemenea, o atenție deosebită realizării sarcinilor de școlarizare la școlile pentru tineretul muncitoresc și sătesc. In multe regiuni cum sînt Arad, Baia-Mare, Craiova etc. — această problemă a fost cu totul neglijată în anul care a trecut.

Sarcina organizării, consolidării și dezvoltării acestor tipuri de școli, al căror scop este de a asigura ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii, trebuie privită cu toată seriozitatea. In realizarea ei trebuie antrenate toate organele locale și, în primul rînd, conducerile întreprinderilor și ale unităților agricole socialiste și comitetele sindicale respective, care au obligația să asigure condițiile materiale necesare funcționării acestor școli și să creeze salariaților lor posibilitatea de a le frecventa.

★

Comparînd datele statistice privind rezultatele obținute la învățătură în anul școlar 1954-1955 cu cele obținute în anul precedent, constatăm că procentul elevilor promovați a crescut.

S-a îmbunătățit scrierea elevilor din clasele I-IV, ca urmare a folosirii caietelor cu liniatură specială. S-au obținut rezultate mai bune decît în anii trecuți și în formarea deprinderilor de citire curentă, corectă, conștientă și expresivă a elevilor din școlile elementare, iar la aritmetică s-au obținut mai multe realizări în ceea ce privește înarmarea elevilor cu deprinderi de calcul oral și scris.

A existat, de asemenea, o mai mare preocupare a cadrelor didactice pentru dezvoltarea dragostei elevilor față de muncă și pentru înarmarea lor cu deprinderi de muncă practică.

Aceste succese trebuie dezvoltate în activitatea de viitor a școlilor noastre. Trebuie însă să privim cu aceeași atenție lipsurile care mai persistă în activitatea instructiv-educativă și să ne intensificăm eforturile pentru lichidarea lor.

Dacă scrisul elevilor s-a îmbunătățit sub aspectul caligrafic, lasă încă mult de dorit în ceea ce privește ortografia. De asemenea, elevii au încă un vocabular sărac. Examenele de absolvire a clasei a VII-a, ca și examenele de admitere în învățămîntul mediu au arătat că elevii nu cunosc suficient conținutul textelor studiate, că vorbesc deseori în stil lozincar. Ca urmare a faptului că nu toate cadrele didactice au respectat programa școlară, unii elevi au goluri serioase în sistemul lor de cunoștințe, iar alții, din cauza supraîncărcării, au cunoștințe superficiale.

Mai există încă lipsuri în ceea ce privește legarea teoriei de practică și în înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă practică. Unii elevi se orientează greu pe hartă, dovedesc stîngăcie în mînuirea unor aparate, iar printre cei de la orașe, mulți nu cunosc nici cele mai răspîndite plante de cultură.

In scopul lichidării acestor lipsuri, organele de învățămînt au sarcina de a îndruma cu mai multă competență cadrele didactice pentru ridicarea necontenită a calității predării printr-o temeinică pregătire a lecțiilor, printr-o mai justă folosire a materialului didactic.

O atenție deosebită trebuie acordată realizării unității permanente dintre teorie și practică. Secțiile de învățămînt au datoria să asigure înzestrarea tuturor școlilor cu parcele experimentale și cu uneltele necesare, să se îngrijească permanent de organizarea și desfășurarea muncii cu elevii pe aceste parcele. Este de asemenea necesar să fie întărite și dezvoltate micile ateliere inițiate pe lîngă unele școli și instituții de educație și create asemenea ateliere pe lîngă fiecare școală.

Examenele de sfîrșit de an, și îndeosebi examenele de admitere în clasa a VIII-a și în anul I al școlilor pedagogice, au arătat că numeroase cadre didactice au dovedit indulgență neprincipială și mult liberalism în notarea cunoștințelor elevilor, căutînd să ascundă astfel lipsurile din propria lor activitate didactică. Asemenea atitudini trebuie lichidate cu cea mai mare hotărîre. Avem datoria să luptăm pentru a asigura creșterea exigenței cadrelor didactice față de nivelul de pregătire a elevilor și, paralel cu aceasta, față de pregătirea lor personală pentru lecții.

In anul care a trecut, îndeosebi în a doua jumătate a lui, munca educativă s-a îmbunătățit simțitor. Elevii au o atitudine mai justă față de învățătură, față de bunurile obștești; abaterile de la disciplină sînt mai rare.

Cu toate acestea, mai sînt multe de făcut pentru îmbunătățirea activității educative. In numeroase școli, cadrele didactice n-au acordat suficientă atenție prevenirii abaterilor de la disciplină. Deși s-au obținut unele progrese în ceea ce privește conlucrarea școlilor și organizațiilor de tineret, mai există lipsuri și în această direcție.

Ridicarea nivelului muncii educative în școli trebuie să constituie o preocupare permanentă a cadrelor didactice, a diriginților, a directorilor de școli și a organelor de învățămînt. In acest scop se cere, în primul rînd, să se asigure o justă orientare ideologico-științifică a lecțiilor, urmărindu-se înarmarea elevilor cu concepția științifică despre lume, cu convingeri comuniste. Trebuie întărită munca de educare a elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. Trebuie folosit orice prilej pentru a le face cunoscute elevilor bogățiile și frumusețile țării, realizările regimului nostru democrat-popular și a le dezvolta hotărîrea de a apăra aceste realizări. Trebuie să le formăm elevilor deprinderi de viață și de conduită civilizată, în așa fel ca în toate împrejurările să se vadă că sînt educați în școala regimului de democrație populară.

Din consfătuirea noastră a reieșit că unele insuccese în munca școlilor se datoresc lipsurilor din activitatea Ministerului Învățămîntului. Multe din aceste lipsuri se referă la planurile și programele de învățămînt, la manualele școlare etc.

Ministerul Învățămîntului a luat unele măsuri pentru îmbunătățirea muncii lui. Astfel, planurile de învățămînt au fost întocmite și difuzate pe teren încă din luna aprilie; au fost elaborate programe școlare pentru majoritatea obiectelor; s-au adus, de asemenea, îmbunătățiri unor manuale școlare.

Ministerul apreciază că cerința cadrelor didactice de a se elabora un plan de învățămînt și programe școlare valabile pentru o perioadă mai îndelungată de timp este perfect îndreptățită. De altfel, ministerul va întocmi proiecte de planuri de învățămînt și programe școlare noi. In curînd, acestea vor fi puse — prin presa de specialitate — în discuția maselor largi ale învățătorilor și profesorilor. Sarcina organelor de învățămînt și sindicale este de a mobiliza în discutarea acestor documente toate cadrele didactice, pentru ca din observațiile și propunerile ce se vor face să se poată trage învățămintele necesare, astfel încît să avem planuri și programe de învățămînt stabile.

Rezultatele muncii școlare, volumul și calitatea cunoștințelor și deprinderilor elevilor, ca și nivelul muncii educative depind în cea mai mare măsură de felul în care își organizează și își desfășoară munca profesorii și învățătorii, de calitatea muncii acestora. De aceea, secțiile de învățămînt trebuie să acorde o grijă deosebită asigurării tuturor școlilor cu cadre didactice corespunzătoare, capabile să ducă la îndeplinire cu succes sarcinile educației comuniste a elevilor. Este necesar ca profesorii să fie încadrați conform specialității lor.

Pentru anul școlar viitor a fost repartizat în învățămînt un număr însemnat de tineri absolvenți ai școlilor pedagogice și ai Institutelor de învățămînt superior. Secțiile de învățămînt, cu sprijinul organelor sindicale, trebuie să ia din timp măsuri pentru a-i primi cît mai bine, pentru a le asigura condiții de viață corespunzătoare și o bună îndrumare în muncă.

Este necesar ca secțiile de învățămînt să analizeze munca de perfecționare desfășurată în anul școlar 1954-1955 și să ia măsuri pentru îmbunătățirea acestei munci în viitor. Astfel, trebuie să li se asigure cadrelor cuprinse la cursuri de perfecționare timpul necesar studiului individual, trebuie să li se acorde ajutorul de care au nevoie în etapa fără frecvență a cursului — antrenîndu-se în această direcție cabinetul pedagogic.

In consfătuirea noastră s-a ridicat o serie de probleme privitoare la sarcinile cadrelor didactice în afara școlii, la evitarea supraîncărcării lor. Sarcinile obștești ale învățătorilor și profesorilor au fost bine stabilite în diferite documente de stat. Cu toate acestea, se produc încă numeroase încălcări și abuzuri. Este, în primul rînd, sarcina organelor de învățămînt și sindicale să lupte împotriva acestor încălcări și abuzuri.

★

Din discuții a reieșit că majoritatea secțiilor de învățămînt s-au preocupat de pregătirea deschiderii noului an școlar: efectuarea reparațiilor localurilor de școli, a curățeniei acestora, aprovizionarea lor cu combustibil, aprovizionarea internatelor cu alimente etc. Se constată însă un ritm nesatisfăcător de desfășurare a lucrărilor privitoare la deschiderea noului an școlar. In unele locuri a rămas în urmă munca de construire a noilor localuri școlare din fond central și autoimpuneri; mai sînt școli care n-au fost încă aprovizionate cu combustibilul necesar.

Lărgirea și îmbunătățirea spațiului de școlarizare trebuie să stea continuu în atenția secțiilor de învățămînt, această acțiune fiind strîns legată de continua dezvoltare a învățămîntului nostru. In acest scop, secțiile de învățămînt trebuie să obțină sprijinul organelor locale pentru accelerarea lucrărilor de construcții, prin activizarea întreprinderilor de construcții. Este bine ca, pe lîngă fiecare construcție din fond central sau fonduri locale, să se organizeze comitete de sprijin, formate din deputați, părinți ai copiilor și cetățeni din localitate.

Secțiile de învățămînt trebuie să acorde o atenție deosebită asigurării școlilor cu manuale și rechizite școlare. In acest scop, trebuie ținută o legătură strînsă cu organele C.L.D.C. și organele cooperatiste, pentru a se înlătura greșelile din anii trecuți, astfel încît elevii să aibă cărțile, caietele și rechizitele necesare din primele zile ale cursurilor.

Consfătuirea ne-a dat prilejul să tragem o serie de învățăminte care ne vor fi utile tuturor. Experiențele bune despre care au vorbit mulți dintre participanți, atitudinea critică și autocritică față de lipsurile din munca școlilor și a organelor învățămîntului sînt indicii care ne dau perspectiva unor succese tot mai mari în realizarea sarcinilor pe care partidul și guvernul le-au pus în fața școlii. Avem datoria să muncim mai organizat, cu perseverență și însuflețire, pentru obținerea acestor succese.

Să ne pregătim pentru consfătuirile raionale

Lucrări practice care se pot efectua în secția profesorilor de științe naturale

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice din august vor prilejui dezbaterea unor probleme importante, îmbogățind astfel experiența cadrelor didactice și ajutîndu-le să-și ducă cu mai mult succes munca în anul școlar viitor. In cadrul acestor consfătuiri, învățătorii și profesorii trebuie să acorde o importanță deosebită problemelor privitoare la legarea cunoștințelor de practică.

In această privință au o mare însemnătate lucrările practice care se vor desfășura în cadrul secției de științe naturale: experiențe în laborator sau la colțul naturii viii, lucrări pe parcelele experimentale școlare, excursii la gospodăriile agricole colective sau de stat, la S.M.T., la stațiunile experimentale. In executarea acestor lucrări trebuie să se țină seama de specificul concret al raionului, de nivelul profesional al cadrelor didactice, de înzestrarea cu material didactic a școlilor și, în general, de problemele locale care se cer rezolvate. Cabinetele pedagogice regionale au sarcina de a cerceta din acest punct de vedere nevoile și posibilitățile școlilor din fiecare raion și, împreună cu secția de învățămînt raională, să stabilească ce lucrări practice se vor desfășura în secția profesorilor de științe naturale.

Este bine ca în această secție să se efectueze, printre alte lucrări, și unele experiențe cu aparatele noi, trimise școlilor de I.M.D. în ultimul timp. Dintre aceste aparate, mai puțin cunoscut este aparatul pentru determinarea permeabilității solului și a capacității sale de absorbire și păstrare a umidității. Cu ajutorul acestui aparat se pot efectua trei experiențe: determinarea permeabilității solului, determinarea capacității de elevare a apei și determinarea capacității de a absorbi și reține apa din sol.

Pentru prima experiență sînt necesare

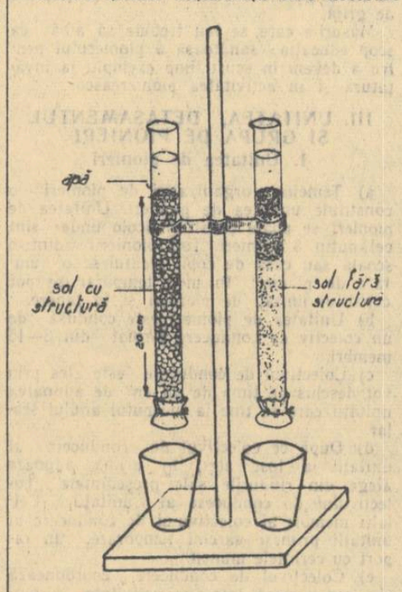

Fig. 1

următoarele materiale: tuburi scurte și largi, un stativ, cleme, patru pahare, pînză moale de bumbac și ață (vezi fig. 1). Pe fiecare tub, începînd de la capătul îngust, se face cîte un semn la distanța de 20 cm. La capetele înguste ale tuburilor se leagă strîns o pînză moale, umezită. In unul din tuburi se pune sol cu structură, iar în celălalt sol fără structură. Solul se îndeasă, scuturînd tuburile pe rînd. Adăugăm sol în tuburi pînă ajunge la semnul care indică 20 cm. Tuburile se fixează pe stativ cu ajutorul clemelor. Sub fiecare tub se așează cîte un pahar. Se toarnă apoi apă în tuburi, în cantități egale. Se poate constata astfel că solul cu structură lasă apa să pătrundă cu mai mare ușurință decît solul fără structură. Deci solul cu structură are o permeabilitate mai mare.

Pentru a doua experiență—determinarea capacității de elevare a apei — se folosesc tuburi lungi, stativul, cleme, pînză umezită, ață și pahare (vezi fig. 2). Tuburile se pregătesc la fel ca și pentru prima experiență, cu deosebirea că în acest caz tuburile se umplu cu sol pînă sus. Sub fiecare tub se pune cîte un pahar plin cu apă, în care se introduce partea de jos a tuburilor. Se notează pe tub înălțimea la care s-a ridicat apa în fiecare tub după 5', 10', 15' etc. Se constată că în tubul cu sol fără structură apa se ridică mai repede. Solul fără structură, permițînd ridicarea mai rapidă a apei, înlesnește pierderea acesteia prin evaporare și, deci, face posibilă secătuirea rezervelor de umiditate ale solului într-un timp mult mai scurt decît în solul cu structură.

Pentru a treia experiență — determinarea capacității de a absorbi și reține apa în sol — se folosesc tuburi scurte și largi, stativul, cleme, pînză umezită, ață, 2 pahare și un cîntar cu greutăți. Se pregătesc tuburile ca și pentru prima experiență. Ambele tuburi, umplute cu sol, se cîntăresc. Capetele tuburilor se introduc în paharele cu apă, ca și în experiența a doua. Pe măsură ce apa e absorbită de sol, se va adăuga alta. Experiența durează pînă ce tot solul s-a îmbibat cu apă (2—3 zile). După aceea tuburile se scot cu grijă din pahare, se lasă să se scurgă apa nereținută de sol și se cîntăresc tuburile. Se stabilește apoi diferența, adică greutatea apei absorbite, și se calculează procentajul. Acesta reprezintă gradul de hidroscopicitate a solului. Așa, de exemplu, dacă greutatea solului uscat este de 120 gr. și greutatea apei reținute în sol este de 54 gr., hidroscopicitatea va fi:

$$\frac{54 \times 100}{120} = 45\%$$

Pentru experiențele descrise trebuie folosit un sol local, pe cît posibil îngrășat. Solul cu structură se ia deobicei dintr-o brazdă cu ierburi perene, din țelină sau din pădure, iar **solul fără structură, dintr-un strat de** pămînt arabil afînat. Solul trebuie numai decît uscat. Pentru a-l usca se întinde pe foi de hîrtie curată, la temperatura camerei. Avînd aceeași umiditate cu aerul

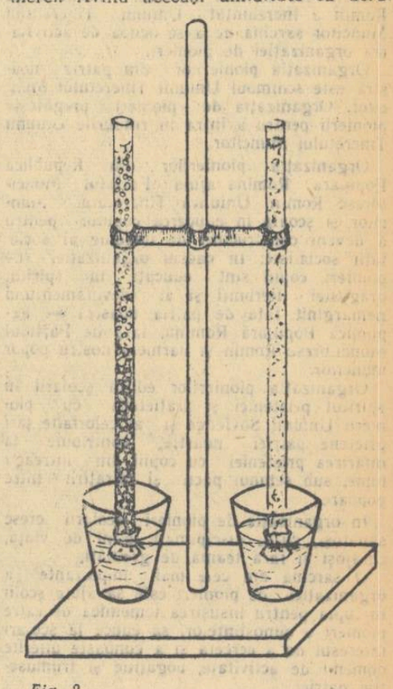

Fig. 2.

înconjurător, solul se va usca în 2-3 zile. Mostrele de sol se curăță de corpuri străine și se cern printr-o sită cu găurele de 2—3 mm. Solul cu structură se mai cerne odată, printr-o sită cu găurele de 0,5 — 1 mm, pentru a se curăța de praf, iar solul fără structură se cerne de la început printr-o sită cu găurele de 0,5 — 1 mm. Solul astfel pregătit se păstrează în borcane de sticlă la loc uscat.

Este bine ca la consfătuiri să se efectueze experiențe și cu aparatul pentru constatarea schimbului de gaze în procesul respirației plantelor și animalelor, deoarece folosirea acestuia nu este îndeobște cunoscută în școli.

Aparatul (vezi fig. 3) constă din următoarele piese: un vas de sticlă (1) fixat pe un stativ de lemn (2), un dop mare de cauciuc (4), care se introduce în tubul de sticlă (5), un robinet aplicat tot la dop (6) și un manometru fixat la stativ (8), care se leagă de vasul de sticlă printr-un tub de cauciuc (9). Vasul mare de sticlă are un orificiu care se închide cu ajutorul unui dop mic de cauciuc (7). Pentru efectuarea experienței este nevoie de apă de var sau de barită și de petrol colorat cu iod. Se izolează manometrul de vasul de sticlă: se introduce cu grijă în el, ca să nu facă bule de aer, petrolul colorat cu iod, care trebuie să ocupe în ambele ramuri circa 1/5 din înălțimea lor. Prin deschiderea de la compartimentul inferior a vasului se introduce apă de var sau de barită pînă la 5—10 cm³. Pe sita (3) dintre cele două compartimente ale vasului se pun semințe încolțite sau o broască, omizi etc. Vasul se astupă bine cu ambele dopuri, avînd robinetul deschis; după aceea se închide robinetul. Pentru a asigura închiderea ermetică a vasului, dopul de cauciuc se unge cu o unsoare la linia de contact cu sticla. Se reface legătura dintre manometru și vas. Pentru a ne convinge dacă vasul este închis ermetic, încălzim compartimentul superior al vasului cu mîinile sau suflînd asupra lui. In cazul cînd aparatul este închis ermetic, se observă o denivelare a petrolului spre ramura b a manometrului, datorită dilatării aerului.

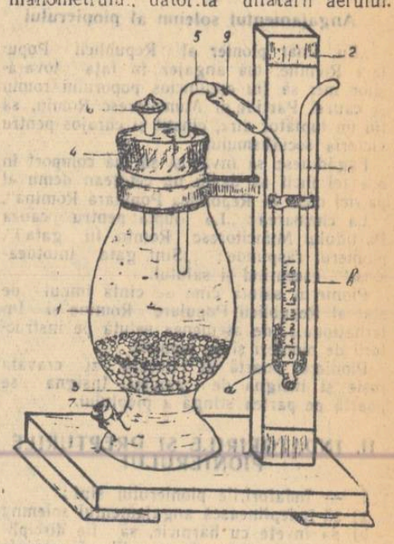

Fig. 3.

Dacă vasul nu este bine închis, această denivelare nu se produce.

După ce aparatul revine la starea inițială, se lasă astfel montat. Între timp se observă o denivelare a petrolului în ramura a a manometrului. Explicația acestui fenomen este următoarea: organismele folosite pentru experiență au eliminat prin respirație, CO_2, care a fost fixat de apa de var, deasupra căreia se observă o poloniță de carbonat de calciu. Dacă am folosit apa de barită, se formează un precipitat (carbonatul de bariu). In urma acestui fenomen presiunea aerului din vas a scăzut, ceea ce a determinat ridicarea petrolului în ramura a a manometrului.

Experiența se poate face și cu bucăți de țesuturi (de ex. mușchiul gastrocnemian la broască), ce se fixează pe dosul dopului mare cu ajutorul unor ace.

O. BRAGA și S. MARINESCU

Regulamentul organizației de pionieri din Republica Populară Romînă

Organizația pionierilor este organizația politică de masă a școlarilor din Republica Populara Romina. Organizația pionierilor lucrează sub conducerea Partidului Muncitoresc Romin. Partidul Muncitoresc Romin a încredințat Uniunii Tineretului Muncitor sarcina de a se ocupa de activitatea organizației de pionieri.

Organizația pionierilor din patria noastră este școlimoul Uniunii Tineretului Muncitor. Organizația de pionieri pregătește pionierii pentru a intra în rîndurile Uniunii Tineretului Muncitor.

Organizația pionierilor din Republica Populara Romînă ajuta Partidul Muncitoresc Romîn, Uniunea Tineretului Muncitor și școala în educarea copiilor pentru a deveni constructori de nădejde ai societății socialiste. În cadrul organizației de pionieri, copiii sînt educați în spiritul dragostei fierbinți și al devotamentului nemărginit față de patria noastră — Republica Populară Romînă, față de Partidul Muncitoresc Romîn și harnicul nostru popor muncitor.

Organizația pionierilor educă școlarii în spiritul prieteniei și frățietății cu pionierii Uniunii Sovietice și ai celorlalte țări prietene patriei noastre, contribuie la întărirea prieteniei cu copiii din întreaga lume, sub semnul păcii și înfrățirii între popoare.

În organizația de pionieri școlarii cresc sănătoși, curajoși, disciplinați, plini de viață, curajoși și fără teamă de greutăți.

O sarcină din cele mai importante a organizației de pionieri este să ajute școlii în lupta pentru însușirea temeinică de către pionieri a cunoștințelor, să educe la școlari interesul de a cerceta și a cunoaște tainele domeni de activitate, bogățiile și frumusețile patriei.

Organizațiile de pionieri se îngrijesc de organizarea plăcută a timpului liber și a odihnei școlarilor, atrag activ școlarii în cercurile sportive, în cercurile pe materii, tehnice, ale tinerilor naturaliști, în cercurile artistice de amatori, inițiază și organizează jocuri, excursii și marșuri.

Întreaga activitate a organizației de pionieri din Republica Populara Romînă ține seama de inițiativa creatoare, de vîrsta și interesele pionierilor, de cerințele școlarilor și se călăuzește permanent în munca sa de bogata experiență a organizației pionierilor „V. I. Lenin" din Uniunea Sovietica.

I. PRIMIREA ÎN ORGANIZAȚIA DE PIONIERI

1. — În organizația de pionieri sînt primiți școlari între 9—14 ani care sînt exemple la învățătură, respecta disciplina școlara, au o comportare corectă oriunde s-ar afla.

2. — Dreptul de a primi în organizația de pionieri îl au unitățile și detașamentele de pionieri din școli și case de copii.

Unitățile de pionieri create temporar în tabere n-au dreptul să primească noi pionieri.

3. — Școlarul care dorește să devină pionier se adresează președintelui colectivului de conducere al detașamentului sau președintelui colectivului de conducere al unității, atunci cînd în clasa sa nu există detașament de pionieri. În acest caz, colectivul de conducere al unității va stabili care detașament îl va primi în rîndurile pionierilor. Detașamentul îl ajută pe elevul care dorește să intre în organizația de pionieri să se familiarizeze cu textul și conținutul angajamentului solemn, cu îndatoririle și drepturile pionierului, îi explică adîncul înțeles al semnelor și simbolurilor pionierești. O sarcină principală în pregătirea școlarilor pentru a intra în organizația de pionieri revine instructorului de pionieri ajutat de cadrele didactice.

4. — Primirea școlarilor în organizația de pionieri se face individual în adunarea detașamentului sau a unității acolo unde nu sînt detașamente de pionieri.

5. — În adunarea de detașament sau a unității de pionieri, președintele face cunoscută adunării cererea școlarului, iar după discutarea acesteia, prin vot deschis, detașamentul hotărăște aprobarea sau respingerea cererii lui. În aceeași adunare, școlarul rostește angajamentul solemn în fața drapelului roșu al unității, primește cravata și insigna de pionier.

Drapelul unității în adunarea detașamentului va fi adus de cei mai buni pionieri din detașament.

Angajamentul solemn al pionierului

„Eu, tînăr pionier al Republicii Populare Romîne, mă angajez în fața tovarășilor mei să fiu credincios poporului romîn și cauzei Partidului Muncitoresc Romîn, să fiu un luptător dîrz, cinstit și curajos pentru victoria socialismului.

Făgăduiesc să învăț și să mă comport în așa fel încît să devin un cetățean demn al patriei mele — Republica Populară Romînă".

La chemarea: „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!", pionierul răspunde: „Sînt gata întotdeauna!", executînd și salutul.

Pionierul salută cînd se cîntă imnul de stat al Republicii Populare Romîne și Internaționala, de asemenea salută pe instructorii de pionieri și pe pionieri.

Pionierul poartă în fiecare zi cravata roșie și insigna de pionier. Insigna se poartă pe partea stîngă a pieptului.

II. ÎNDATORIRILE ȘI DREPTURILE PIONIERULUI

1. — Îndatoririle pionierului sînt:

a) să îndeplinească angajamentul solemn;

b) să învețe cu hărnicie, să fie disciplinat în școală și în afara școlii, să respecte învățătorii, profesorii și pe cei vîrstnici;

c) să considere munca ca o cinste și o onoare, să respecte munca altora, să apere și să păstreze cu grijă bunurile poporului;

d) să ia parte activă la muncile de folos obștesc;

e) să ajute pe părinți cît și pe cei vîrstnici;

f) să fie cinstit, drept, modest, bun tovarăș, să aibă grijă de cei mici;

g) să se ocupe cu cultura fizică și sportul.

2. — Drepturile pionierului sînt:

a) să participe la întreaga muncă a grupei sale, a detașamentului său, a unității sale;

b) să participe la discutarea tuturor problemelor muncii organizației de pionieri;

c) să aleagă și să fie ales președinte de grupă, în colectivul de conducere al detașamentului și al unității;

d) să ceară recomandarea unității pentru a intra în rîndurile Uniunii Tineretului Muncitor;

e) să participe la activitatea din casele și palatele pionierilor;

3. — Pionierii poartă uniforma: cămașă albă și pantaloni de culoare închisă pentru băieți, bluza albă și fustă de culoare închisă pentru fete.

Pionierii vin în uniformă la adunările și manifestațiile pionierești, demonstrații, parăzi și serbări festive.

4. — Pionierii care au obținut rezultate frumoase la învățătură și în activitatea pionierească sînt stimulați prin:

a) evidențierea în fața grupei sau a detașamentului — după hotărîrea colectivului de conducere al detașamentului;

b) evidențierea în fața unității — după hotărîrea colectivului de conducere al unității;

c) fotografierea în fața drapelului desfășurat al unității, în fața drapelului roșu al organizației raionale (orășenești) de pionieri;

d) expunerea fotografiilor pionierilor evidențiați pe panoul de onoare al școlii;

e) evidențierea celor mai buni pionieri cu Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M.

f) Unitățile, detașamentele și instructorii de pionieri care au obținut cele mai frumoase rezultate în muncă sînt trecuți în cartea de onoare a C.C. al U.T.M.

5. — Față de pionierii care nu îndeplinesc sarcinile care le revin se pot lua măsuri, în raport cu gravitatea abaterii și anume:

a) observație sau mustrare din partea colectivului de conducere al unității sau al detașamentului;

b) discutarea abaterii în adunarea grupei sau a detașamentului;

c) mustrarea în fața grupei sau a detașamentului — după hotărîrea colectivului de conducere al detașamentului;

d) mustrarea în fața unității — după hotărîrea colectivului de conducere al unității.

La discutarea faptelor pionierilor care s-au abătut de la îndatoririle ce le revin, să fie asigurată o analiză temeinică și plină de grijă.

Măsurile care se iau trebuie să aibă ca scop educația sănătoasă a pionierului pentru a deveni în scurt timp exemplu la învățătură și în activitatea pionierească.

III. UNITATEA, DETAȘAMENTUL ȘI GRUPA DE PIONIERI

1. Unitatea de pionieri

a) Temelia organizației de pionieri o constituie unitatea de pionieri. Unitatea de pionieri se poate constitui acolo unde sînt cel puțin 3 pionieri. Toți pionierii dintr-o școală sau casă de copii alcătuiesc o unitate de pionieri. În mod temporar se pot constitui unități de pionieri și în tabere.

b) Unitatea de pionieri este condusă de un colectiv de conducere format din 3—15 membri.

c) Colectivul de conducere este ales prin vot deschis pe timp de un an de adunarea unității care se ține la începutul anului școlar.

d) După ce colectivul de conducere al unității a fost ales, în prima adunare alege din rîndurile sale președintele colectivului de conducere al unității. Ceilalți membri ai colectivului de conducere al unității primesc sarcini temporare, în raport cu cerințele muncii.

e) Colectivul de conducere coordonează și organizează întreaga activitate a pionierilor din unitate. Sub conducerea instructorului superior de pionieri, împreună cu directorul, diriginții de clasă și învățătorii școlii, colectivul de conducere al unității stabilește planul de muncă, trasează sarcini detașamentelor, controlează îndeplinirea acestora și organizează în mod direct acțiunile mari pe toată unitatea.

f) Colectivul de conducere al unității urmărește ca toți pionierii să învețe bine, să fie disciplinați, să participe la activitatea obștească. El organizează adunări pionierești, concursuri, expoziții, excursii prin ținutul natal, întreceri sportive urmărind în același timp ca pionierii să nu fie suprancărcați cu sarcini obștești.

g) Unitățile de pionieri care au mai puțin de 10 pionieri nu-și aleg colective de conducere, ci numai un președinte de unitate.

h) Unitatea de pionieri are dreptul să dea pionierilor recomandări pentru a intra în U.T.M. Pentru a primi recomandarea unității, pionierul care dorește să intre în rîndurile Uniunii Tineretului Muncitor se adresează verbal colectivului de conducere al detașamentului. Problema recomandării se discută în prealabil în colectivul de conducere al detașamentului și se hotărăște de colectivul de conducere al unității. Pionierii care au fost primiți în U.T.M. și fac parte din activul pionieresc, rămîn pe mai departe în aceleași funcții.

i) Pentru conducerea unităților de pionieri, comitetele raionale și orășenești ale Uniunii Tineretului Muncitor numesc instructori superiori de pionieri. Ei sînt aleși dintre acei membri ai U.T.M. care sînt cei mai bine pregătiți pentru această muncă.

j) Instructorul superior de pionieri este organizatorul muncii pionierești, educatorul și tovarășul cel mai apropiat al pionierilor, el muncește în strînsă legătură cu directorul școlii, cu profesorii și învățătorii făcînd parte din consiliul pedagogic al școlii sau al casei de copii. Munca sa este îndrumată de comitetul raional sau orășenesc al Uniunii Tineretului Muncitor.

k) Instructorul superior de pionieri face parte de drept din colectivul de conducere al unității fiind numit de comitetul raional sau orășenesc al Uniunii Tineretului Muncitor.

l) Unitatea de pionieri ține legătura cu comitetul raional sau orășenesc U.T.M., cu conducerea școlii și cu persoanele din afara școlii, prin instructorul superior de pionieri.

m) Fiecare unitate are drapelul roșu, simbolul cinstei și unității tinerilor pionieri și devotamentului lor față de patrie, față de cauza Partidului Muncitoresc Romîn. Drapelul unității se scoate la adunările de unitate, parăzi, demonstrații și serbări. Drapelul este purtat de stegarul unității însoțit de alți doi pionieri, care formează garda drapelului. Unitatea are goarnă și tobă.

n) Unitatea își desfășoară activitatea pe baza unui plan, ține cel puțin o adunare pe pătrar. În unitățile de pionieri unde nu sînt detașamente, adunările unității se țin cel puțin odată pe lună.

2. Detașamentul de pionieri

a) Detașamentele de pionieri se creează în toate unitățile de pionieri care au peste 20 de pionieri. În școlile mixte și detașamentele sînt mixte. Unitățile de pionieri care au 10—20 pionieri nu se împart pe detașamente. Detașamentul se constituie de regulă din pionierii din aceeași clasă sau din clase apropiate.

b) În fruntea detașamentului de pionieri se află un colectiv format din 3—5 membri, ales de adunarea detașamentului de pionieri prin vot deschis. În prima sa adunare, colectivul de conducere alege din rîndurile sale președintele colectivului de conducere al detașamentului. Ceilalți membri ai colectivului de conducere al detașamentului primesc sarcini temporare pe baza necesităților muncii.

c) Pentru conducerea detașamentelor de pionieri, comitetele raionale și orășenești U.T.M. selecționează, pregătesc și numesc instructori din rîndul celor mai activi utemiști din școlile medii, institute de învățămînt superior, întreprinderi, instituții, G.A.C., G.A.S., S.M.T., recomandați de către organizațiile de bază U.T.M. Aceștia muncesc sub conducerea instructorilor superiori de pionieri și în strînsă legătură cu învățătorul și dirigintele clasei. Instructorul de detașament intră de drept în colectivul de conducere al detașamentului.

d) Sub conducerea instructorului de detașament și împreună cu învățătorul sau dirigintele clasei, colectivul de conducere al detașamentului organizează întreaga activitate a detașamentului. Detașamentul își desfășoară activitatea după un plan de muncă întocmit pe un pătrar școlar. El ține cel puțin o adunare pe lună.

e) Fiecare detașament are un steag roșu triunghiular, pe care se scrie numărul detașamentului, dat de colectivul de conducere al unității. Steagul detașamentului este purtat de un singur stegar și este scos la adunările detașamentului, demonstrații și parăzi. Detașamentul are o goarnă și o tobă.

3. Grupa de pionieri

a) Grupele de pionieri se creează în toate detașamentele care au peste 10 pionieri, precum și în unitățile de pionieri care au 10—20 de pionieri. Grupa de pionieri se constituie ținînd seama de dorința pionierilor, cuprinzînd pionieri din aceeași clasă. Grupa pionierească este colectivul unde se poate manifesta din plin inițiativa și activitatea creatoare a copiilor.

b) În fruntea grupei se află președintele de grupă, ales la începutul anului școlar de adunarea grupei, prin vot deschis. Președintele de grupă răspunde în fața colectivului de conducere al detașamentului de întreaga activitate a grupei.

c) Grupa nu are plan de muncă. Ea lucrează pe baza sarcinilor primite din partea colectivului de conducere al detașamentului și pe baza propunerilor membrilor grupei. Grupa ține adunări de două ori pe lună.

4. — Membrii și președinții colectivelor de conducere ale unităților și detașamentelor și președinții de grupe poartă pe mîneca stîngă, mai sus de cot, semne distinctive de culoare roșie, cu lungimea de 4 cm. și lățimea de 1 cm.

— Președintele colectivului de conducere al unității poartă trei semne.

— Președintele colectivului de conducere al detașamentului și membrii colectivului de conducere al unității poartă două semne.

— Președintele de grupă și membrii colectivelor de conducere ale detașamentelor poartă un semn.

IV. ORGANIZAȚIA RAIONALĂ, ORĂȘENEASCĂ, REGIONALĂ ȘI REPUBLICANĂ A PIONIERILOR

a) Unitățile de pionieri din toate școlile dintr-un raion sau oraș formează organizația raională sau orășenească a pionierilor.

b) Organizația raională sau orășenească a pionierilor are drapelul roșu pionieresc, care este scos la demonstrații în zilele sărbătorilor naționale și revoluționare, la adunările pionierești și alte acțiuni de masă desfășurate de organizația raională sau orășenească a pionierilor. Drapelul roșu se păstrează la comitetul raional sau orășenesc al Uniunii Tineretului Muncitor.

c) Organizațiile raionale și orășenești ale pionierilor dintr-o regiune alcătuiesc organizația regională a pionierilor. Conducerea organizațiilor raionale, orășenești și regionale ale pionierilor se realizează, din însărcinarea organizațiilor de partid, de către comitetele regionale, raionale și orășenești ale U.T.M.

d) Toate organizațiile regionale ale pionierilor din țara noastră formează organizația pionierilor din Republica Populară Romînă. Din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, conducerea activității practice a organizației de pionieri din R.P.R. revine Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor.

V. UNIUNEA TINERETULUI MUNCITOR, ORGANIZAȚIA DE PIONIERI ȘI ȘCOALA

Una din sarcinile principale ale Uniunii Tineretului Muncitor este aceea de a îndruma în permanență activitatea organizației de pionieri din Republica Populară Romînă.

Organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor trebuie să îndrume activitatea unităților și detașamentelor de pionieri, pentru ca fiecare pionier să constituie un exemplu la învățătură și disciplină, în comportarea lui în școală, pe stradă, în familie și oriunde s-ar afla.

Uniunea Tineretului Muncitor trebuie să conducă și să îndrume zi de zi activitatea organizației de pionieri, încît ea să devină un ajutor prețios al școlii și profesorilor în lupta pentru ridicarea nivelului la învățătură și întărirea disciplinei conștiente la pionieri și școlari.

Uniunea Tineretului Muncitor trebuie să selecționeze și să pregătească temeinic cadrele care lucrează în rîndurile pionierilor.

Organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor au datoria să se îngrijească de presa și literatura pentru copii, de activitatea caselor și palatelor pentru pionieri, a taberelor pionierești, a secțiilor de copii de pe lîngă cluburile sindicatelor și bibliotecilor publice și a taberelor de copii.

Organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor desfășoară munca în rîndurile pionierilor în strînsă legătură cu organele de învățămînt și cu colectivele pedagogice ale școlilor și ale caselor de copii.

Directorii de școală, învățătorii și profesorii ajută activitatea organizației de pionieri considerînd-o ca o parte importantă a muncii de învățămînt și de educare patriotică a tineretului școlar, ajută instructorii superiori și instructorii de detașamente în întreaga lor activitate, stimulează prin toate mijloacele inițiativa și munca pionierilor, creează condiții necesare pentru o largă și bogată activitate a detașamentelor și unităților de pionieri.

Cea de a treia sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: La 4 august în Marele Palat al Kremlinului și-a început lucrările cea de a treia sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. al celei de a 4-a legislaturi.

Deputații Sovietului Suprem al U.R.S.S. s-au adunat aici pentru a asculta și a discuta raportul delegației guvernamentale sovietice cu privire la rezultatele Conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri, care a avut loc la Geneva între 18 și 23 iulie.

La deschiderea sesiunii au fost de față numeroși invitați — muncitori și funcționari, oameni de știință și cultură, ostași ai armatei sovietice, reprezentanți ai vieții publice.

În loji au luat loc membrii corpului diplomatic și reprezentanți ai presei sovietice și străine.

Ora 15. La masa prezidiului iau loc A. P. Volkov, președintele Sovietului Uniunii, V. T. Latîș, președintele Sovietului Naționalităților, N. T. Kalcenko, A. A. Lebedev, V. P. Mjavanadze și Z. S. Omarova, locțiitori ai președintelui Sovietului Uniunii, N. E. Avhimovici, P. T. Komarov, M. M. Sultanova și P. G. Ticina, locțiitori ai președintelui Sovietului Naționalităților.

În loji se află membrii Prezidiului Sovietului Suprem, miniștri. Sînt de asemenea de față membrii delegației parlamentare iugoslave.

Ridicîndu-se în picioare, deputații și invitații salută prin aplauze furtunoase, prelungite pe N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, A. I. Kiricenko, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. A. Suslov și K. E. Voroșilov precum și pe A. B. Aristov, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov și D. T. Șepilov.

Deputatul A. P. Volkov, președintele Sovietului Uniunii, care prezidează ședința comună a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților, declară deschisă cea de a treia sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. El anunță că la ședință participă delegația Skupșcinei Populare Federative a Republicii Populare Federative Iugoslavia, care a sosit în Uniunea Sovietică la invitația Sovietului Suprem al U.R.S.S. Delegația este condusă de Vladimir Bakarici, președintele Adunării Republicii Populare Croația.

Îngăduiți-mi, a spus A. P. Volkov, să salut pe oaspeții dragi care au sosit în țara noastră.

Deputații și oaspeții întîmpină aceste cuvinte cu aplauze prelungite.

Președintele anunță că Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a prezentat Sovietului Suprem al U.R.S.S. raportul delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice cu privire la rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri și propune ca problema rezultatelor conferinței să fie inclusă pe ordinea de zi a sesiunii. Din însărcinarea Consiliului decanilor de vîrstă ai Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților, deputatul K. T. Mazurov susține această propunere. El propune ca raportul să fie ascultat în ședința comună din 4 august a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților, iar discutarea raportului să înceapă în ședința comună din dimineața de 5 august a celor două camere.

Ordinea de zi și procedura lucrărilor sesiunii au fost adoptate în unanimitate.

Se dă cuvîntul lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., pentru a prezenta raportul cu privire la rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Asistența se ridică în picioare și ovaționează furtunos pe N. A. Bulganin.

Participanții la sesiune au ascultat cu o mare atenție raportul șefului guvernului sovietic, în care el a analizat situația internațională creată în ajunul conferinței de la Geneva și a expus factorii care au dus la o anumită slăbire a încordării internaționale, creînd astfel condiții favorabile pentru ținerea conferinței de la Geneva. N. A. Bulganin a raportat amănunțit despre desfășurarea conferinței de la Geneva și despre propunerile prezentate de guvernul sovietic la această conferință în scopul rezolvării de comun acord a problemelor internaționale actuale și asigurării unei păci trainice în întreaga lume.

N. A. Bulganin a arătat că conferința de la Geneva a avut rezultate pozitive pentru cauza păcii.

Aleșii poporului sovietic — deputații Sovietului Suprem al U.R.S.S. — și numeroșii invitați care iau parte la sesiune au aprobat prin aplauze furtunoase, prelungite, raportul șefului guvernului sovietic.

Bibliografie

A apărut

Revista de pedagogie

Nr. 2, aprilie—iunie, 1955

Din cuprins:

Teoria și istoria pedagogiei

O. Șafran: **Despre unele probleme în legătură cu verificarea și notarea cunoștințelor elevilor.**

E. Fischbein: **Unele probleme în legătură cu cauzele greșelilor ortografice la elevii din școlile elementare.**

M. Bejat: **Tradițiile materialiste ale psihologiei românești.**

Din experiența școlii noastre

P. Mitulescu: **Cum mă pregătesc pentru deschiderea noului an școlar**

L. Micu: **Rolul dirigintelui în educarea la elevi a dragostei pentru muncă.**

Din experiența școlii sovietice

I. A. Kairov: **Învățămîntul general și politehnic.**

Critică și bibliografie

— **Îndrumări metodice pentru predarea muzicii în școala elementară, clasele I—IV.**

— **Îndrumări metodice pentru folosirea manualului de limba română (carte de citire) clasa II-a.**

Discuții

E. Maftei: **Caracterizarea psihologică a elevilor pe baza determinării tipurilor temperamentale, obiectivate în procesul instructiv și educativ al școlii.**

La tabăra de curte

Apropiindu-te de satul Răchitoasa, raionul Zeletin, atenția îți este atrasă de un steag roșu care fîlfîie în adierea vîntului. Aici își petrec clipe de minunată veselie pionierii de la tabăra de curte din Răchitoasa.

În aer liber, la jocuri de tot felul sau în încăperile taberei, în cercurile de specialitate, activitatea pionierilor este deosebit de interesantă. În cadrul cercului „Prietenii cărții" pioniera Cornelia Apostol citește un fragment dintr-o povestire. Alături pionierii din cercul „Tinerii naturaliști și geografi" alcătuiesc itinerariul excursiei pe care o vor face în pădurea Coloneștilor, din apropiere.

Jocuri, focuri de tabără și serbări, excursii și experiențe frumoase și folositoare sînt organizate de conducătorii celor peste 180 de tabere de curte pentru pionierii și școlarii din regiunea Bîrlad. În afară de aceasta, aproape 1.000 de școlari din regiunea Bîrlad își petrec vacanța în tabăra regională de la Soveja sau în cele trei tabere raionale de la Tecuci și Focșani. Alți 300 de școlari din regiunea Bîrlad își petrec o parte din vacanță în colonia de la Bucșani, regiunea Suceava, iar 30 de pionieri pe malurile Mării Negre.

Cronica evenimentelor externe

Pentru pace și securitate în Asia și Extremul Orient

Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței a deschis calea pentru rezolvarea pe cale pașnică a problemelor internaționale care încă n-au fost reglementate. Faptul că șefii guvernelor celor patru puteri au declarat că sînt călăuziți de dorința de a contribui la cauza slăbirii încordării internaționale și a încrederii între state și au căzut de acord ca miniștrii Afacerilor Externe să se întîlnească în cursul lunii octombrie pentru a discuta modul cum trebuie rezolvate problemele puse în cadrul Conferinței de la Geneva și pentru a realiza o apropiere a punctelor de vedere care mai sînt încă divergente are o mare însemnătate. Aceasta arată că în lupta pentru triumful cauzei păcii, pentru a determina rezolvarea pe calea tratativelor a problemelor internaționale litigioase popoarele au obținut un nou și mare succes. Aceasta înseamnă că printr-o continuă intensificare a acestei lupte popoarele pot obține și alte rezultate în scopul menținerii și consolidării păcii.

În interesul păcii și securității internaționale trebuie să fie rezolvate atît problemele care privesc securitatea europeană cît și cele care privesc Asia și Extremul Orient.

Din păcate, la Conferința de la Geneva problemele Asiei și Extremului Orient nu s-au bucurat de atenția cuvenită. Delegația Uniunii Sovietice a atras atenția asupra necesității reglementării situației în această parte a lumii pe baza recunoașterii dreptului incontestabil al poporului chinez asupra insulei Taivan, asupra necesității restabilirii drepturilor legitime ale R. P. Chineze în O.N.U., asupra necesității îndeplinirii acordurilor de la Geneva asupra Indochinei. Celelalte delegații n-au acordat însă atenție discutării acestor probleme.

Realizarea destinderii internaționale în Asia și în Extremul Orient este o chestiune care nu mai poate fi amînată.

Este bine cunoscută năzuința guvernului R. P. Chineze de a reglementa problema Taivanului pe calea unor tratative directe între S.U.A. și R. P. Chineză. Încă la Conferința de la Bandung a țărilor din Asia și Africa, premierul Ciu En-lai a propus începerea unor astfel de tratative. În raportul „Cu privire la actuala situație internațională și la politica externă a Chinei", prezentat de către tovarășul Ciu En-lai la recenta sesiune a Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, sînt cuprinse noi propuneri concrete, constructive, realiste ale guvernului R. P. Chineze menite să contribuie la soluționarea în interesul păcii și securității în Asia și Extremul Orient, în interesul păcii internaționale a problemelor din zona Taivanului.

Se știe că după încheierea armistițiului în Coreea și restabilirea păcii în Indochina, situația din zona Taivanului a devenit cea mai încordată din Extremul Orient. Cauza acestei încordări constă în ocuparea Taivanului — străvechi teritoriu chinez — de către S.U.A. și în amestecul S.U.A. în acțiunea de eliberare a insulelor de coastă de către China. Aceasta este, desigur, o chestiune internațională între China și S.U.A., care nu poate și nu trebuie confundată și amestecată cu problema exercitării de către poporul chinez a drepturilor sale suverane de a elibera Taivanul, care este o chestiune internă a Chinei.

Poziția guvernului R. P. Chineze în problema micșorării și lichidării încordării în regiunea Taivanului este limpede și se bucură de aprobarea tuturor popoarelor lumii. Între R. P. Chineză și S.U.A. nu este război. Popoarele acestor două state nutresc unul față de celălalt sentimente de prietenie. Deci nu se poate pune chestiunea încetării focului între China și S.U.A. A pune o astfel de problemă, așa cum fac unele cercuri din Occident, nu înseamnă decît a căuta noi mijloace de complicare a lucrurilor, de a crea confuzii în opinia publică.

Guvernul R. P. Chineze a declarat că există două căi posibile pentru ca poporul chinez să elibereze Taivanul, și anume, prin război sau prin mijloace pașnice.

Poporul chinez este gata, dacă împrejurările permit, să elibereze Taivanul prin mijloace pașnice. Posibilitățile de eliberare pașnică a Taivanului vor continua să crească dacă S.U.A. vor înceta să se amestece în treburile interne ale Chinei. Guvernul chinez este dispus, dacă va fi cu putință, să înceapă tratative cu autoritățile locale de răspundere din Taivan în vederea elaborării unor măsuri concrete pentru eliberarea pașnică a Taivanului. „Trebuie să fie limpede — a spus premierul Ciu En-lai — că acestea vor fi tratative între guvernul central și autorități locale. Poporul chinez se opune ferm oricăror idei sau născociri despre așanumitele „două Chine".

Opinia publică mondială este convinsă că problemele litigioase dintre China și S.U.A. pot fi reglementate pe calea tratativelor. Pentru aceasta este necesar însă ca amîndouă părțile să dea dovadă de bună credință, de înțelegere reciprocă.

Un interes deosebit suscită în rîndurile opiniei publice internaționale tratativele care au început la 1 august, la Geneva, între China și S.U.A., la nivelul ambasadorilor. Scopul acestor tratative este să contribuie la reglementarea problemei repatriaților civili ai celor două părți și să înlesnească noi discuții și reglementarea altor probleme practice ridicate între cele două părți.

Guvernul R. P. Chineze, în conformitate cu poziția sa consecventă pentru micșorarea încordării, se străduiește ca tratativele chino-americane, la nivelul ambasadorilor, să netezească calea în vederea unor tratative ulterioare între China și S.U.A. Chiar prima zi a tratativelor dintre reprezentanții R. P. Chineze și S.U.A. a arătat în fața întregii lumi o puternică dovadă a bunăvoinței și dorinței R. P. Chineze de a ușura tratativele și a face ca ele să fie rodnice. Guvernul R. P. Chineze a pus în libertate, înainte de termen, 11 aviatori americani care între timp au și părăsit R. P. Chineză.

Dacă opinia publică mondială apreciază la justa ei valoare această măsură a guvernului chinez, trebuie spus că mai există în țările occidentale și în special în S.U.A. cercuri care dau o falsă interpretare poziției guvernului R. P. Chineze. Aceste cercuri sînt interesate nu în micșorarea încordării ci în agravarea ei, nu în rezolvarea problemelor Asiei și ale Extremului Orient ci în complicarea lor. Exprimînd părerea unor astfel de cercuri, ziarul american „Daily Mirror" a cerut ca S.U.A. să adopte la actualele tratative chino-americane o poziție „de forță", iar faimosul senator Mc. Carthy a găsit cu cale să propună participarea la tratative a lui Cian Kai-și. Guvernul chinez a atras atenția că R.P. Chineză va continua să se străduiască neobosit, așa cum a făcut și în trecut, pentru o pace generală și trainică. „Totuși — a spus premierul R. P. Chineze — dacă cineva va considera eforturile noastre drept un semn de slăbiciune, sau își va închipui că presiunile sau amenințările vor avea vreun efect asupra noastră, nu numai că se va lovi de împotrivirea popoarelor întregii lumi, dar va constata îndată că socotelile lui sînt cu totul greșite".

Poporul romîn salută cu bucurie și sprijină propunerile R. P. Chineze în vederea rezolvării pașnice a problemelor Asiei și Extremului Orient. Fiind convins că rezolvarea problemelor asiatice ca și a celor europene va deveni și în viitor de lupta popoarelor, de hotărîrea lor de a consolida și a lărgi în permanență succesele obținute, poporul nostru este hotărît să-și sporească eforturile pentru a contribui activ și de acum înainte la micșorarea încordării internaționale, la menținerea și consolidarea păcii.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII Nr. 331 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 12 august 1955

Profesori, învățători și educatori! Îmbunătățiți calitatea învățamîntului și a muncii de educație în școli, institute și facultăți! Educați copiii și tineretul în spiritul dragostei și devotamentului față de scumpa noastră patrie și al prieteniei între popoare! Creșteți cetățeni culți, patrioți, constructori activi ai socialismului!

(Din Chemările C.C. al P.M.R. cu prilejul zilei de 23 August 1955)

Pentru buna desfășurare a consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice, care au loc în fiecare an în preajma deschiderii școlilor, constituie un prilej însemnat de analiză a muncii anului școlar încheiat, de lămurire a sarcinilor care stau în fața organelor de învățămînt și a cadrelor didactice, de scoatere la lumină și răspîndire a experienței pedagogice înaintate, de descoperire și combatere a lipsurilor.

In cele mai multe raioane, munca de pregătire a consfătuirilor, de stringere a materialului concret din activitatea școlilor și de sistematizare a lui a fost organizată din timp. In multe locuri referatele sînt de pe acum alcătuite. O mare grijă în culegerea materialului concret și în alcătuirea referatelor au dovedit-o, de exemplu, secțiile de învățămînt ale raioanelor Mehadia, Reșița și Deta din regiunea Timișoara, ale raioanelor Gura-Humorului și Rădăuți din regiunea Suceava etc. In raioanele Vaslui și Pașcani, cabinetele pedagogice au dat un sprijin efectiv la valorificarea materialului concret pentru alcătuirea referatelor, așa încît să se poată pune în discuția cadrelor didactice cele mai însemnate probleme din munca școlilor.

La consfătuirile raionale din august trebuie discutate pe larg problema nivelului de cunoștințe al elevilor și problema educării lor în spiritul comunismului. Discuțiile trebuie să se oprească asupra căilor pe care pot fi aduse la îndeplinire noile măsuri luate de Ministerul Învățămîntului pentru bunul mers al muncii școlilor, pentru ridicarea nivelului de pregătire a elevilor și pentru întărirea disciplinei lor: îmbunătățirea planurilor și a programelor de învățămînt, editarea unor manuale noi, îndeosebi a abecedarului etc.

In secția învățătorilor de la clasele I—IV, în secțiile profesorilor de matematică și fizică, de chimie, de biologie, discuțiile în jurul programelor de învățămînt și al metodelor de predare trebuie să ajute cadrelor didactice să ridice nivelul cunoștințelor teoretice ale elevilor și să lege mai strîns teoria de practică, dînd viață măsurilor luate pentru întărirea caracterului practic al învățămîntului. In acest scop este necesar să se acorde o grijă deosebită pregătirii minuțioase a lucrărilor practice și a demonstrațiilor care se vor efectua la consfătuiri, așa încît acestea să constituie pentru învățători și profesori un sprijin efectiv, ajutîndu-i să dezvolte dragostea elevilor pentru munca productivă. O deosebită atenție trebuie să se acorde problemelor privitoare la activitatea practică în secția învățătorilor de la clasele I—IV, deoarece în programa acestor clase se introduc în acest an ore de lucru manual și de muncă pe parcela experimentală școlară.

Consfătuirile raionale trebuie să analizeze cum realizează pedagogii educația comunistă a elevilor, să popularizeze experiența cadrelor didactice care au obținut succese în educarea dragostei elevilor față de patrie, față de oamenii muncii din întreaga lume.

Din consfătuiri, cadrele didactice trebuie să învețe să dea lecțiilor un mai adînc conținut educativ, să lupte împotriva formalismului încă destul de des întîlnit în școli în această privință.

Discuțiile vor trebui să se oprească asupra muncii pedagogilor cu organizațiile U.T.M. și de pionieri din școli. Noul regulament al organizației de pionieri pune în fața pedagogilor sarcina de a colabora strîns cu instructorii de pionieri, de a-i sprijini în munca de educare a școlarilor. In consfătuiri, pedagogii trebuie să discute despre felul cum pot să îndeplinească cel mai bine aceste sarcini.

Desigur, ridicarea nivelului de pregătire a elevilor și întărirea educației lor comuniste depind în primul rînd de nivelul pregătirii cadrelor didactice, de măsura în care învățătorii și profesorii se preocupă de continua ridicare a nivelului lor ideologico-politic, de continua lor perfecționare în specialitatea pe care o predau. Noul sistem de perfecționare a cadrelor didactice le dă acestora posibilitatea să-și îmbogățească în mare măsură cunoștințele ideologico-politice și profesionale. In consfătuiri, învățătorii și profesorii trebuie să discute despre condițiile în care au studiat anul trecut, ajutînd secția de învățămînt să asigure în noul an școlar condiții mai bune de studiu, să îndrumeze mai îndeaproape și cu mai multă competență studiul individual, să se îngrijească de asigurarea materialului indicat în bibliografia trimisă de Institutul de perfecționare.

Printre participanții la consfătuiri sînt mulți învățători și profesori tineri, dintre care unii chiar proaspeți absolvenți, oameni care își încep acum activitatea în școală. Ei vin în rîndurile noastre mînați de dorința arzătoare de a munci cît mai bine și de a-și lămuri problemele pedagogice practice, de a învăța din experiența noastră. Alături de ei sînt numeroși profesori și învățători care, muncind de mulți ani în învățămînt, au acumulat o experiență bogată, folosesc metode înaintate de instruire și educare a elevilor. Aceștia au datoria de a împărtăși tot ce este valoros în experiența lor, de a contribui la îndrumarea cadrelor tinere.

In consfătuirile trecute s-a constatat că unii profesori tac, nu iau cuvîntul, deși rezultatele pe care le-au obținut în muncă arată că ei ar avea ce să spună. Asemenea oameni se mulțumesc să-și îndeplinească propriile lor sarcini, dar rămîn indiferenți față de munca celor din jur. Această atitudine este cu totul condamnabilă. Noi vom putea obține o ridicare generală a nivelului activității în școală numai dacă fiecare pedagog se va preocupa cu grijă nu numai de propria sa clasă, de propriile lui rezultate, ci și de activitatea colegilor săi, de munca întregii școli și a tuturor școlilor din raion, dacă va avea față de aceste probleme o atitudine de bun cetățean, care pune umărul la rezolvarea cauzei comune.

Sînt alți pedagogi care, luînd cuvîntul la consfătuiri, arată ce au realizat ei, sau ce s-a realizat în școala lor, prezentînd însă lucrurile „în general". Ei nu caută să ridice probleme, nu fac propuneri, iar atunci cînd vorbesc despre realizări nu arată metodele folosite.

Mai puțini sînt acela care se străduiesc să analizeze în adîncime activitatea din școli și, trăgînd concluzii pe care caută să le verifice cît mai bine, le prezintă în discuție cu dorința de a ajuta pe colegii lor și secția de învățămînt să obțină rezultate mai bune. De aceea, după discuții de ore și zile întregi, se întîmplă uneori ca participanții la consfătuire să se aleagă doar cu puține propuneri și sugestii pentru îmbunătățirea muncii. In felul acesta consfătuirile nu-și pot atinge scopul.

Pregătindu-se pentru consfătuiri, pedagogii au datoria să cuprindă într-o privire critică toate aspectele muncii pe care au desfășurat-o ei înșiși sau pe care o cunosc îndeaproape, pentru a putea desprinde nou, a demasca rămășițele vechiului și a înțelege cauzele care le-au determinat, pentru a putea propune soluții concrete.

In consfătuiri trebuie să fie larg popularizată experiența înaintată a cadrelor didactice. Dar a populariza această experiență nu înseamnă numai a enumera realizări sau măsuri, ci a lămuri cu claritate de ce s-au luat acele măsuri, cum au fost ele aplicate, în ce constă valoarea lor pedagogică și ce rezultate s-au obținut prin aplicarea lor. Prezentarea experienței înaintate presupune expunerea unui sistem de muncă instructiv-educativă fundamentat din punct de vedere pedagogic.

Străduindu-se să orienteze pe un asemenea drum lucrările consfătuirilor raionale, unele secții de învățămînt au căutat din vreme să explice pedagogilor cum trebuie să contribuie, prin cuvîntul lor, la ridicarea și lămurirea problemelor, la răspîndirea experienței înaintate. Secția de învățămînt a raionului Reșița, de exemplu, s-a preocupat îndeaproape de îndrumarea cadrelor didactice în vederea consfătuirilor. Șeful secției de învățămînt, tov. Augustin Munteanu, a îndemnat cadrele didactice cu o experiență bogată să vorbească în consfătuiri despre metodele și rezultatele muncii lor. Bazîndu-se pe cunoașterea oamenilor, a posibilităților lor și a realizărilor din școli, tov. Munteanu a desfășurat neobosit munca de mobilizare a cadrelor în vederea participării lor active și rodnice la desfășurarea consfătuirilor.

De asemenea, în multe școli, ca de pildă în școala medie nr. 4 din Oradea, în școala medie nr. 1 de băieți din Botoșani etc., cadrele didactice s-au preocupat încă de la sfîrșitul anului școlar trecut de problemele pe care le vor aduce în discuție la consfătuirile din august.

Din consfătuiri trebuie să tragă învățăminte cît mai bogate atît pedagogii, cît și organele învățămîntului. Secția de învățămînt trebuie să asculte cu atenție cuvîntul oamenilor, critica pe care o aduc ei muncii și propunerile lor. Părerea personală a învățătorilor și profesorilor asupra felului cum s-au îndeplinit sarcinile anului școlar încheiat are o mare valoare și secția de învățămînt trebuie să cunoască această părere. Numai așa rezoluțiile consfătuirilor pot să fie concrete, să prevadă măsurile cele mai indicate ce trebuie luate pentru bunul mers al învățămîntului în condițiile specifice fiecărui raion.

Să pregătim temeinic consfătuirile din preajma noului an școlar, așa încît ele să mobilizeze pe fiecare om al muncii din învățămînt la o activitate rodnică, să întărească dorința pedagogilor de a munci mai bine și convingerea lor că vor reuși să realizeze acest țel.

Olimpiada tinerilor constructori

De curînd s-a deschis la Palatul Pionierilor din București expoziția „Olimpiada tinerilor constructori". La această expoziție sînt prezentate numeroase obiecte confecționate de pionierii din întreaga țară.

Juriul Olimpiadei a premiat un număr de 5 lucrări. De asemenea, 14 lucrări au primit mențiuni. Patru dintre acestea au primit mențiuni speciale.

Premiul I l-a obținut pionierul Tiberiu Carpiuc, absolvent al clasei a VII-a de la **școala din comuna Sighet, regiunea Suceava, care a lucrat un tractor electric. El** a prevăzut tractorul cu un motor electric trifazic, care a fost adaptat pentru punerea în mișcare a tractorului. Pionierul Francisc Mezabrovschi, absolvent al clasei a VII-a a școlii de 7 ani nr. 9 din Orașul Stalin, a construit un aparat de radio pentru care a obținut premiul II. Pionierii Pavel Mirseu, de la școala de 7 ani nr. 19 din Arad, Valentin Tănase de la școala mixtă de 7 ani nr. 17 din Orașul Stalin și Doru Vahnovanu de la școala de băieți nr. 1 din Satu Mare au obținut premiul III.

In cinstea zilei de 23 August

Intr-o tabără de curte

Cu cît ne despart mai puține zile de marea sărbătoare a eliberării poporului nostru de sub jugul fascist, cu atît activitatea pionierilor și a școlarilor din tabăra de curte a școlii mixte nr. 67 din Capitală devine mai vie, mai plină de interes. Copiii se străduiesc să urmeze exemplul părinților lor, majoritatea muncitori la uzinele „Republica" și „23 August", care întîmpină cea de-a 11-a aniversare a eliberării patriei noastre cu noi succese în muncă.

Acțiunile pe care le desfășoară pionierii și școlarii în cadrul taberei de curte, sub îndrumarea pedagogilor și a instructorilor de pionieri, sînt multiple și variate. Ei îngrijesc plantele și pomii fructiferi de pe parcela experimentală și din grădina școlii, participă la excursii, culeg material didactic din natură, lucrează în cercuri.

De curînd, pionierii și școlarii din tabără au vizitat Muzeul Romîno-Rus. Vizita le-a dat prilejul să cunoască în imagini grăitoare prietenia de veacuri între popoarele rus și romîn, pregătindu-i să înțeleagă cît mai clar importanța eliberării patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică.

Pentru a întîmpina așa cum se cuvine cea de a 11-a aniversare a eliberării patriei noastre, pionierii și școlarii din tabără și-au luat angajamente concrete, pentru a căror îndeplinire luptă cu hotărîre. Astfel, ei pregătesc un bogat program artistic pentru festivitatea ce va avea loc cu prilejul zilei de 23 August, contribuie la pavoazarea școlii, pun la punct materialul didactic etc.

Pregătiri în vederea deschiderii noului an școlar

In raionul Medgidia, majoritatea școlilor au terminat lucrările de reparație și amenajare a localurilor în vederea deschiderii noului an școlar. Directorii au fost sprijiniți în această muncă de către comitetul executiv al sfatului popular raional, care a trasat sarcini precise comitetelor executive comunale și a urmărit periodic stadiul în care se găsesc lucrările.

Merită să fie relevată munca pe care au desfășurat-o pentru terminarea la timp a lucrărilor de amenajare a localurilor școlare tovarășii Petre Brînză, directorul școlii de 7 ani din comuna Kogălniceanu și A. Costin, directoarea școlii din comuna Țibrinul. S-au obținut realizări în această privință și la școlile din comunele Mircea Vodă și Valea Seacă.

Paralel cu lucrările de reparații, în raionul Medgidia se desfășoară anul acesta lucrări pentru construirea unor școli noi prin autoimpunere. La școlile de 7 ani din comunele Dorobanțu, Ovidiu, Valea Neagră și Valul lui Traian se construiesc cîte două săli de clasă. Colectivele pedagogice, ajutate de comitetele executive ale sfaturilor populare, depun toate eforturile pentru a termina aceste lucrări pînă la 23 August.

MARIN MIHAI
corespondent

Angajamentele și realizările ucenicilor

La începutul practicii de vară, în fața maiștrilor și a ucenicilor școlii profesionale de ucenici nr. 1 din Bacău se puneau două sarcini deosebit de importante: să realizeze planul de producție al școlii și să contribuie la amenajarea noilor ateliere, necesare realizării învățămîntului practic în viitorul an școlar.

Apelul adresat de către conducerea școlii ucenicilor a găsit un viu răsunet în rîndurile lor. Ei s-au angajat ca, în cinstea zilei de 23 August, să ducă la bun sfîrșit amîndouă sarcinile. Astăzi putem vorbi nu numai despre aceste angajamente, ci și despre succesele obținute de ucenici în realizarea lor.

La propunerea ucenicilor Iordachi Tita și Manea Gheorghe, lăcătușii mecanici și ucenicii strungari s-au împărțit în două grupe, urmînd să lucreze alternativ la realizarea planului de producție și la amenajarea atelierelor.

Ar fi greu de spus care din cele două grupe a obținut rezultate mai mari. Pînă la începutul lunii august, grupele de strungari și lăcătuși mecanici, conduse de către maiștrii Constantin Tofan și Chirică Arim, au realizat următoarele produse prevăzute în plan: menghine paralele, menghine de mînă, mandrine, suporturi de role pentru tractorul K.D., șaibe pentru motoare și alte piese contractate cu întreprinderile din localitate.

In fruntea realizării planului au stat mereu elevii fruntași ca strungarii Iordachi Tita și Olga Barhonschi din anul I, lăcătușii Ioan Chiulei și Sandu Ploscaru din anul II „C".

Cu un deosebit elan au lucrat ucenicii și la amenajarea noilor ateliere. Noile mașini repartizate școlii (strunguri, sepinguri, polizoare, mașini de găurit și altele) au fost primite ca niște oaspeți de seamă. Mulți ucenici nu s-au despărțit zile întregi de mașini, mînați de dorința de a le vedea instalate cît mai repede. Au turnat fundația pentru ele, au construit un canal betonat pentru transmisiuni la strunguri și multe altele.

Nici mașinile vechi n-au fost neglijate. Cu grijă de adevărați gospodari, ucenicii le-au demontat din vechile ateliere și le-au transportat la cele noi.

Acum sînt în curs de amenajare secțiile de lăcătușerie, tîmplărie, mecanici auto. In curînd vor fi și ele gata pentru a-și primi oaspeții — ucenicii însuflețiți de dorința de a da patriei produse cît mai multe și cît mai bune.

OLIVIA RAMBA

Tineretul școlar sprijină țărănimea muncitoare

Intîmpinînd cea de a 11-a aniversare a eliberării patriei noastre, pionierii și școlarii din orașul Tîrgoviște își întăresc contribuția la strîngerea recoltei. Sub conducerea cadrelor didactice și a instructorilor de pionieri, peste 120 de copii au ajutat la strîngerea trifoiului, la culegerea mazărei și la strînsul spicelor din gospodăria agricolă de stat din Răsvadul de Sus. Numai într-o săptămînă s-a strîns trifoiul de pe 6 ha, mazărea de pe 20 ha, precum și 323 kg spice de grîu. In această acțiune s-au evidențiat pionierii de la casa de copii „Ana Ipătescu" și de la școala mixtă nr. 2.

Nici elevii școlilor medii din oraș nu s-au lăsat mai prejos. Astfel, 30 de utemiste și utemiști de la școlile medii de fete nr. 1 și nr. 2 și de la școala medie de băieți nr. 3 au participat la plivitul viei în gospodăria agricolă de stat din Răsvadul de Sus.

Acțiunea patriotică a tineretului din Tîrgoviște în cinstea zilei de 23 August este în plină desfășurare

Însemnări

...Șirul de elevi, răsfirat în lungul potecii de munte, s-a oprit. Se întunecă de parcă s-ar lăsa înserarea. Cu ochii la norii care făgăduiesc o ploaie zdravănă, conducătorul excursiei își anunță hotărîrea, cu părere de rău pentru băieții dornici de a vedea Caraimanul, dar și — de ce ar ascunde-o — pentru sine:

— Ne întoarcem la cabană, băieți! Incercarea e grea. Băieții sînt destul de disciplinați, au dovedit-o în tot timpul de cînd sînt la tabără. Dar excursia aceasta au așteptat-o de mult și pînă la plecare nu mai sînt decît puține zile. Renunțarea la excursie nu poate fi acceptată prea ușor. Un grup de elevi se desprinde și pornește fără să-i pese de nimic.

— Ca-rai-man! Ca-rai-man! — scandează băieții, îndepărtîndu-se pe potecă.

Cîteva cuvinte hotărîte ale profesorilor sînt însă suficiente pentru a determina majoritatea grupului să se întoarcă. Cei cîțiva care au plecat totuși sînt „interceptați" la întoarcere pe drumul spre cabană. Profesorii îi previn că vor trebui să apară în fața careului și așa este de ajuns pentru a face din ei cei mai disciplinați elevi pînă la sfîrșitul seriei de tabără...

Munca educativă în tabăra de la Sinaia pentru elevii școlilor medii, ca și în orice tabără, are multe particularități față de munca educativă din școală. Elevii nu sînt din același colectiv, pe profesori nu-i cunosc dinainte și, după cum spunea unul dintre acestia, „n-au de-a face cu notele lor". Profesorii nu se cunosc nici ei dinainte. Dar viața în colectiv, în cursul celor trei săptămîni de tabără, experiența și tactul pedagogic al cadrelor didactice au asigurat succese frumoase în activitatea taberei.

Pentru a obține aceste succese, colectivul de conducere al taberei a muncit fără preget. Pedagogii cu experiență — ca tovarășul L. Hristescu, directorul taberei, sau tovarășul profesor N. Dinulescu — mobilizînd pe ceilalți, dezbat seară de seară problemele ivite. Metodele folosite sînt variate: se organizează serviciul elevilor în tabără pe raioane, elevii veniți din același raion și care se cunosc între ei fiind de serviciu în aceeași zi; cazurile de indisciplină sînt rezolvate prin scoaterea în fața grupei sau în careu; programul zilnic este stabilit cu variante pentru vreme frumoasă sau ploaie, cu activități interesante pentru toți. Iar rezultatele vieții în colectiv, rezultatele conducerii cu pricepere a vieții colectivului se văd zi cu zi: tinerii îndrăgesc tot mai mult tabăra, leagă prietenii de neuitat între ei și, cînd seria se termină, se despart cu greu, păstrînd amintiri din cele mai frumoase. Iar o întîmplare ca expediția nepermisă pe Caraiman rămîne în istoria taberei ca cel mai „grav" caz de indisciplină.

V. SAPUNA

FOTOCRONICA „Gazetei învățămîntului"

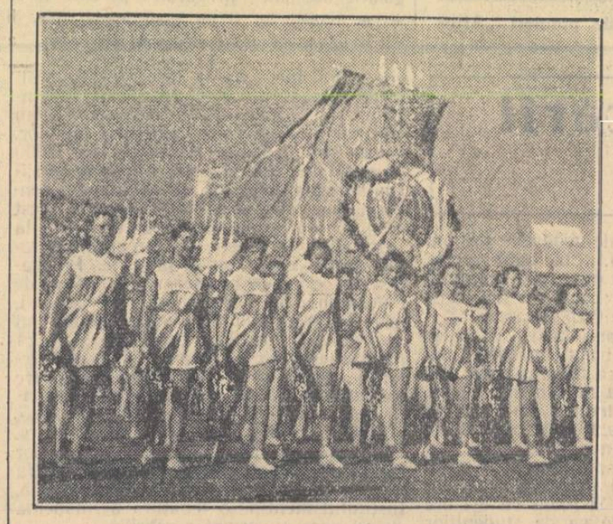

La Varșovia, orașul celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, continuă să se desfășoare minunate programe culturale naționale, întîlniri prietenești și întreceri sportive.

In fotocronica noastră: tinere poloneze delegate la festival (sus stînga); un minunat dans național prezentat la festival (sus dreapta); mărețul Palat al Culturii din Varșovia, luminat de reflectoare (jos, stînga); tradiționalul schimb de insigne (jos, dreapta).

Din experiența școlii sovietice

Tinerii naturaliști din Atbasar

După amiază începe o scurtă perioadă de liniște în pavilionul tinerilor naturaliști de la Expoziția Agricolă Unională. Călăuzele, obosite, se odihnesc. Ingrijitoarele pun periile în mișcare. Soarele de amiază inundă cu lumina lui strălucitoare, ce pătrunde prin cupola de sticlă, darurile bogate ale pămîntului, expuse în săli, și darurile și mai bogate ale minții și creației copiilor.

De data aceasta, liniștea a fost întreruptă. De abia se închisese ușa masivă a pavilionului, cînd de afară se auziră bătăi. — Noi de-abia am venit — se auziră voci agitate. — Sîntem din Atbasar. Tare mult am dori să vedem cît mai repede standul nostru...

Și iată că cei patru pedagogi de la școala medie din Atbasar, regiunea Akmolinsc — profesoarele de fizică și geografie Suslovskaia și Silkina, profesorul de matematici Suslovski și profesorul de istorie Semiceastnov — cercetează fotografiile așezate pe stand. Se pare că sînt întrucîtva decepționați. De ce numai fotografii? Parcă după ele îți poți imagina ce muncă mare și intensă a desfășurat școala?

Anul trecut, cînd la chemarea partidului și guvernului a început ofensiva oamenilor sovietici asupra pămînturilor virgine și înțelenite, îndepărtatul orășel Atbasar, situat în mijlocul stepelor fără sfîrșit ale Kazahstanului, a căpătat o viață nouă. Au venit aici tineri din toate colțurile țării, iar convoalele cu încărcături nu se mai terminau.

In raion trebuiau trezite la viață 280.000 ha. de pămînturi înțelenite. Cu o rapiditate de basm apăreau în stepă noi sovhozuri, iar colhozurile își lărgeau terenurile arabile. Liniștea care domnise pînă atunci în orășel era tulburată de cîntecele tineretului, de vuietul tractoarelor, de zgomotul muncii și al mitingurilor.

Putea oare școala să rămînă indiferentă față de marile prefaceri a căror martoră era? Firește că nu. A început o perioadă nouă și în viața școlii din Atbasar. A început lupta pentru a apropia școala de viață, pentru ca în fiecare zi să se rezolve practic o sarcină sau alta a muncii comune, fie ea cît de mică, cît de simplă...

Din inițiativa lui Volodea Sokolovski — președintele comitetului de elevi — a început strîngerea cărților pentru bibliotecile brigăzilor de tractoare, a manualelor pentru școlile tineretului muncitoresc din noul sovhoz „Kievski". Au fost strînse și expediate cîteva sute de cărți.

Apoi s-a amenajat o cameră cu 20 de locuri, unde tinerii veniți la Atbasar puteau locui cîteva zile, înainte de a porni în stepă. Pe o fotografie din pavilion se poate vedea că această cameră este veselă și confortabilă.

Echipa de artiști amatori a școlii, corul, orchestra de instrumente populare au dat concerte pentru noii veniți. Aceste concerte au fost prezentate și în noile sovhozuri din satele Proletarka, Borisovka, Popovka.

Dar toate acestea nu le dădeau elevilor o mulțumire adevărată. Comsomoliștii, pionierii, directorul școlii, Alexandr Gheorghievici Dokuceaev, pedagogii — întregul colectiv de peste 1.000 de inși se străduia nu numai să-i servească pe noii veniți, să le înfrumusețeze viața, ci și să-i ajute în munca de valorificare a noilor pămînturi.

Stepele nesfîrșite, năpădite de pelin, de năgară, de ovăz sălbatec și alte buruieni, începeau chiar la marginea orașului. Aceste stepe fertile au dormitat sute de ani în așteptarea muncii chibzuite a omului. Și iată că au venit aici oameni tineri, plini de energie. Soseau în fiecare zi — și totuși se simțea lipsa de oameni.

Atunci a început să se facă simțit ajutorul școlii. Un număr de 500 de băieți și fete, împreună cu pedagogii lor — N. Viktorenko, T. Biriukova, O. Zverev, M. Penner și alții — lucrau duminicile în gară pentru descărcarea materialelor. S-a pornit o întrecere între clase. Toți lucrau cu entuziasm. In timpul campaniei de însămînțare au plecat în colhoz 350 de elevi din clasele superioare, însoțiți de pedagogii lor, și au semănat singuri, fără ajutor din afară, în cuiburi așezate în pătrat, 130 ha. de floarea soarelui.

A venit vara, a început vacanța. 18 școlari au plecat în expediție, împreună cu căutătorii de apă. Sarcina consta în găsirea apă pentru noile sovhozuri. Elevii Litvinov și Ivanciukov, din clasa X-a, au ... două luni și jumătate cu hidrologii, în calitate de muncitori la forat. Elevul Ivaniușkin, din clasa a X-a, era desenatorul expoziției. Școlarul Anatolie Stamnikov este arătat în materialele expoziției drept un important membru al expediției hidrogeologice pentru căutarea resurselor de apă. Pe o hartă se arată itinerariul expediției — de la Atbasar pînă la granițele de sud ale raionului, numai prin stepa pustie, fără sfîrșit. Se poate vedea că, acolo unde s-a găsit apă, au apărut noi cătune. Prin ce minunată școală a vieții au trecut în timpul verii acești 18 tineri!

Se apropia toamna și iarăși sute de copii de la școala din Atbasar au început să muncească pe ogoarele colhozurilor „Lenin" și „Kaganovici", strîngînd o recoltă îmbelșugată. Desfășurau o muncă serioasă, plină de răspundere. Mulți școlari, ca de pildă Bespalova, Hodikin, Lanko, Fedorenko și alții au cîștigat în timpul campaniei de recoltare cîte 50 — 100 zile-muncă. Au lucrat cu multă tragere de inimă comsomoliștii Iuri Pilipenko, Alla Nesterenko, Larisa Suleșkova, Gheorghi Șevcenko și mulți alții.

Apoi a început școala. Elevii s-au așezat în bănci, au început să învețe. Dar și toamna tîrziu și în timpul iernii au ieșit de multe ori la muncă voluntară, duminica, spre a ajuta la uscarea și încărcarea grînelor strînse de pe pămînturile desțelenite. In aceste grîne era și o parte din munca lor.

I. MOSTOVOI

Un an de muncă a absolvenților școlii medii

In vara anului trecut, mulți absolvenți ai școlilor medii din regiunea Stalino s-au început munca în secțiile uzinelor metalurgice și constructoare de mașini, au păsit în rîndul zidarilor pe schelele noilor construcții, au coborît în abatajele minelor de cărbuni.

De curînd aproape 70 de tineri muncitori de la uzina metalurgică „Stalin" din orașul Stalino și-au serbat prima aniversare a activității lor.

Maiștrii secției de laminat au numa. cuvinte de laudă pentru munca absolvenților de școli medii. Cunoștințele dobîndite în școală i-au dat lui Evgheni Liutkin, de pildă, posibilitatea să-și însușească repede profesiunea de lăcătuș.

Tinerii muncitori continuă să studieze la filiala serală a școlii tehnice de metalurgie din Stalino, deschisă la uzină.

Foștii elevi ai școlilor medii îi întîmpină în uzină pe colegii lor mai tineri. Mulți tineri și tinere care au absolvit în acest an școlile nr. 29 și nr. 45 au hotărît să devină metalurgiști.

O asociație științifică a studenților

Activitatea asociației științifice a studenților de la Institutul pedagogic „V. I. Lenin" din Azerbaidjan este deosebit de roadnică. Societatea reunește 340 de studenți.

La institut a avut loc o conferință științifică a studenților.

La ședința plenară și în cele șapte secții — de istorie, de pedagogie și psihologie, de limbă și literatură, de fizică și matematică, de chimie și științe naturale, de geografie și de cultură fizică — au fost prezentate 37 de referate. Un mare interes l-a stîrnit referatul studentului Bairamov din anul III, intitulat „Sarcinile predării biologiei în școală în lumina Hotărîrii din ianuarie a plenarei C. C. al P.C.U.S.". De asemenea, a fost interesant referatul studentei Semeniuk din anul I, intitulat „Prietenia popoarelor U.R.S.S. — baza statului multinațional".

In tabăra unională de pionieri „Artek"

Succesele elevilor sportivi

La Rostov pe Don s-a încheiat cea de a doua spartachiadă a elevilor. In decurs de 13 zile, aproape 1200 de școlari și-au demonstrat realizările lor sportive la gimnastică, atletică ușoară, înot, volei, baschet.

Spartachiada a fost marcată prin noi succese ale tinerilor sportivi.

Un nou record la sărituri în lungime a fost stabilit de către elevul M. Hudolei, din Krasnodar. In alergările finale la 100 m. pentru fete, V. Iugova din orașul Molotov a stabilit un nou record al R.S.F.S.R. De asemenea, un nou record la săritura cu prăjina a fost stabilit de elevul D. Ivanov din Rostov.

In urma unei lupte sportive dîrze primul loc pe echipe a fost cucerit a doua oară de tinerii sportivi din orașul Rostov pe Don. Locul al doilea l-au ocupat școlarii din Celeabinsk, iar pe locul al treilea s-au situat școlarii din regiunea Moscova.

LUCRUL MANUAL IN CLASA I-A

Copiii manifestă un interes deosebit pentru jocurile active, în timpul cărora trebuie să lucreze cu propriile lor mîini. Le place să deseneze, să se joace cu nisipul, dîndu-i diferite forme, să modeleze din plastilină diferite obiecte, să cerceteze poze, hîrtiuțe colorate. Tocmai această înclinație și acest interes al copiilor am hotărît să le dezvolt cît mai mult.

Una dintre primele teme ale lecțiilor de limba rusă a fost „Legumele". Am hotărît să le dau copiilor plastilină și să le arăt cum să modeleze diferite legume.

Elevii au așteptat cu interes prima lecție. După ce le-am arătat că plastilina este elastică și se pretează la modelat, am modelat din ea un morcov de culoare galben-roșcat și i-am fixat frunze verzi (din hîrtie). Copiii au urmărit lucrul meu și au așteptat cu nerăbdare să înceapă și ei să modeleze. I-am învățat să folosească cu grijă și cu economie plastilina; le-am arătat cum trebuie să frece plastilina în palme pentru a executa din ea forme lungulețe și rotunde. Apoi le-am arătat procedeele simple de muncă cu degetele. Copiii și le-au însușit repede. După ce au examinat cu atenție legumele (morcovul, ridichea, sfecla, castravetele, o păstaie de mazăre), elevii au început să modeleze. In timpul lucrului, în clasă domnea o liniște absolută. Copiii lucrau cu sîrguință și cu mult interes. In curînd s-au evidențiat elevii cu inițiativă, cu idei creatoare. Erau însă și unii care aveau nevoie de un ajutor sistematic. Pe aceștia trebuia să-i încurajez, pentru ca insuccesul să nu înăbușe interesul lor față de muncă.

La lecția următoare, am hotărît să-i învăț pe copii să decupeze legume din hîrtie colorată. Am pregătit pentru fiecare elev hîrtie lucioasă de diferite culori: galben-roșcat pentru morcov, roșie pentru tomate, verde pentru castraveți și pentru frunze, roșu închis pentru sfeclă. In prealabil, conform înțelegerii cu părinții, copiii au adus în clasă foarfeci. La începutul lecției am cercetat cu clasa legumele naturale și cele modelate din plastilină. Apoi le-am arătat elevilor desene și ilustrații cu legume. Le-am spus că vor învăța să decupeze diferite legume din hîrtie colorată. Am pregătit din timp tiparele din carton subțire pentru contururile de legume. Cu prilejul confecționării acestora am respectat proporțiile în mărimea legumelor.

Le-am arătat copiilor că tiparul trebuie pus pe partea albă a hîrtiei și că apoi trebuie să desenăm cu grijă conturul de jur împrejurul tiparului. Am fixat o foaie de hîrtie pe tablă și, punînd deasupra tiparul de morcov (de dimensiuni mari, spre a fi văzut de toți copiii), l-am înconjurat cu creionul. Cînd am ridicat tiparul, copiii au văzut conturul morcovului. După aceasta, le-am propus să înceapă lucrul. Am conturat și un castravete, o roșie, o ridiche și o sfeclă.

Cercetînd lucrările, am văzut că unii elevi n-au conturat cum trebuie legumele, căci tiparul le-a alunecat sub mînă. Le-am ajutat să-și corecteze desenul, lucru de care ei au fost foarte mulțumiți.

Am procedat la decupare. Le-am arătat copiilor cum trebuie să taie exact după contur, cu mișcări line, iar nu în salturi.

Majoritatea copiilor au executat bine lucrarea și erau mulțumiți de rezultatele obținute. Din hîrtie verde am făcut frunze pentru morcovi și sfeclă. Copiii au strîns legumele decupate în plicuri pe care erau scrise numele lor și mi le-au predat mie.

La lecția următoare, legumele decupate trebuiau lipite pe hîrtie. Pentru această ocupație am pregătit clei, pensule, hîrtie pe care trebuiau lipite legumele și hîrtie simplă, pe care copiii să poată unge cu clei obiectele decupate. Fiecare elev avea pe bancă un borcan cu clei și pensuliță, un plic cu legumele decupate, hîrtie pe care să lipească obiectele decupate, o foaie de hîrtie simplă și un creion.

Le-am arătat un tablou cu legume desenate frumos și așezate cu gust. Le-am spus să-și așeze întîi legumele pe hîrtie, iar apoi să le lipească. Apoi i-am învățat pe elevi că trebuie să unga cu grijă legumele decupate, cu un strat subțire de clei, pe partea albă a hîrtiei colorate. Luînd prima figură pentru a o unge cu clei, elevii au însemnat pe hîrtie, cu creionul, locul unde trebuia lipită. Am pus figura unsă cu clei pe foaia de hîrtie și le-am arătat copiilor cum trebuie s-o netezească cu un petec de pînză. După ce toate legumele au fost lipite, copiii au adăugat frunzele din hîrtie verde. Au desenat apoi puncte pe castraveți și linii pe morcovi — și tabloul a fost gata.

La lecția următoare, copiii au modelat din plastilină diferite fructe. Ei au cercetat comparativ formele acestora. Au stabilit că sînt necesare bețișoare subțiri pentru „codițele" fructelor (acestea au fost pregătite din rămurele subțiri de mesteacăn). Elevii au lucrat cu vioiciune și cu mult interes. Cu toate că aceasta era a patra lecție, n-am observat la ei nici un fel de semne de osteneală. Gîndirea lor creatoare lucra în mod mai intens. Au modelat mere, pere, prune, vișine, iar apoi au executat și o lucrare mai complicată — au modelat căpșuni și smeură.

In altă lecție, elevii au decupat fructe din hîrtie colorată și le-au lipit. La început au fost decupate vișinele: două de culoare roșu închis și două de culoare roșu deschis (necoapte). Frunzele au fost tăiate fără tipar, din hîrtie verde. La unii copii vișinele au ieșit colțuroase (ei nu reușeau să taie bine cerculetul, cu toate că acesta era conturat).

Analizînd lucrările copiilor, am ajuns la concluzia că le-am dat prea de vreme să decupeze cercuri mici. Mîinile lor nu stăpîneau încă bine foarfecele și le venea greu să decupeze după o circonferință mică. Trebuia să le dau să decupeze obiecte mai mari. Data următoare le-am dat să decupeze prune. Le-am arătat cîteva desene cu prune. Ei au stabilit că prunele sînt mai mari decît vișinele și au o formă lunguiață. De asemenea, copiii au observat că pruna are o codiță scurtă, nu ca la vișine, și că prunele sînt așezate pe ramură altfel decît vișinele. Comparînd fructul de vișin cu fructul de prun copiii au învățat multe lucruri interesante. Pregătisem hîrtie de culoare violet închis pentru prune și hîrtie verde pentru frunze. Crenguța de prun trebuia întîi decupată și apoi lipită pe hîrtie. Toți copiii au primit cîte o foaie de hîrtie violet închis pentru decuparea prunelor, hîrtie verde pentru frunze și tipare.

Decuparea s-a desfășurat cu succes. Numărul prunelor colțuroase a fost mult mai mic decît al vișinelor. Era și firesc: copiii lucrau cu foarfecele a doua oară, iar figura ce urma să fie decupată era mai mare. Frunzele au fost decupate fără tipar. Deși dimensiunile lor erau diferite, totuși se simțea străduința copiilor de a tăia cît mai multe frunze, spre a avea cît mai puține rămășițe de hîrtie. La această lecție copiii au lipit atît prunele, cît și frunzele. Crenguța au desenat-o cu creionul de culoare cafenie. S-au obținut lucrări interesante și variate în ceea ce privește compoziția.

La lecția de dezvoltare a vorbirii, elevii au alcătuit o povestire după un tablou care înfățișa un băiat și o fetiță hrănind iepuri de casă cu morcovi și varză. Copiii au examinat aceste animale la colțul naturii v.i. Ei și-au exprimat dorința de a modela iepuri de casă din plastilină. Urmărind cu atenție iepurii de casă, copiii au observat urechile lor lungi și ciulite, labele, mustățile și chiar ochii lor oblici. Pentru lucru au ales plastilină de culoare cenușiu deschis. Au început să muncească cu plăcere, dar numărul lucrărilor bune a fost mic, deoarece modelarea unui iepure este grea. Copiii s-au bucurat mult cînd le-am dat păr pentru mustăți.

Cînd lucrările au fost expuse, copiii nu se mai săturau privindu-le. Ei mi-au declarat că vor să decupeze iepuri de casă și să-i lipească pe hîrtie. Am organizat o asemenea lecție. Am hotărît să facem iepuri de casă din hîrtie albă, cu ochii din hîrtie de culoare roșu deschis. Le-am dat copiilor din fiecare bancă cîte un tipar de iepure mare și cîte un tipar de iepuraș mic. Am hotărît să decupăm cîte unul sau doi iepuri mari și mai mulți din cei mici. Copiii m-au rugat să le dau și hîrtie de culoare gălbenroșcat pentru morcov și verde deschis pentru frunze de varză. Apoi au tăiat și copaci, din hîrtie verde închis.

Atunci cînd în curtea școlii și în jurul ei au pornit pîrîiașele, toți elevii au dat drumul, cu o plăcere deosebită, la bărcuțe de hîrtie. Am hotărît să confecționăm bărcuțe. In ajun i-am întrebat pe copii care dintre ei se pricepe la treaba asta; s-au găsit mai mulți. I-am rugat să rămînă după lecții, să-mi povestească și să-mi arate cum se fac bărcuțele. Mi-am notat care dintre ei explică mai bine. Am hotărît ca aceștia să fie „instructori" la construirea bărcuțelor. A doua zi, la lecție, le-am spus elevilor că vor învăța să facă bărcuțe. Am împărțit clasa în șase brigăzi, avînd fiecare un instructor. Hîrtia a fost pregătită dinainte. Am urmărit activitatea clasei, activitatea instructorilor și explicațiile lor. Munca s-a desfășurat cu multă vioiciune. Unii copii și-au botezat bărcuțele — „Furtuna", „Curajosul", „Udarnic", „Invingătorul", „Marinarul" etc. — și au scris aceste denumiri pe bordurile lor.

Cu prilejul organizării acestor lecții căutam să obțin o reprezentare justă a întregii munci pe care o vor face elevii mei și a lămuririlor pe care urma să le dau. Materialele necesare erau pregătite din vreme, pentru ca aceasta să nu ne răpească din timpul prevăzut pentru lecție.

Urmăream ca toți copiii să aibă o poziție corectă în bănci. Căutam ca din primele minute ale lecției copiii să fie organizați, dîndu-le indicații precise, pentru ca totul să le fie clar și ușor. In mersul muncii și pe măsura necesităților, repetam unele indicații și ajutam întreaga clasă sau pe anumiți copii să-și corecteze greșelile, să îndeplinească tema cum trebuie. Le repetam mereu că trebuie să lucreze nu numai corect, ci și frumos. Executarea corectă și frumoasă a lucrărilor provoacă o atitudine pozitivă a copiilor față de ele.

M. K. SCERBAK

învățătoare emerită a școlii din R.S.F.S.R.

(Extrase dint-un articol apărut în revista „Nacialnaia școla")

Pregătirea și ridicarea calificării pedagogilor în U. R. S. S.

Răspunzînd invitației Ministerului Invățămîntului al R.S.F.S.R., o delegație a lucrătorilor din învățămîntul public al R.P.R., în frunte cu acad. Ilie Murgulescu, ministrul învățămîntului, a vizitat timp de trei săptămîni școlile și instituțiile de învățămînt din U.R.S.S.

In cursul șederii sale în Uniunea Sovietică, delegația română a avut prilejul să cunoască îndeaproape experiența înaintată a pedagogiei sovietice, roadele muncii creatoare a cadrelor didactice din școlile sovietice.

Incepînd cu acest număr, publicăm o serie de articole în care membrii delegației vor face cunoscute bogatele învățăminte cu care s-au întors din vizita în Uniunea Sovietică. Cunoașterea căilor pe care școala sovietică obține succese tot mai mari în instruirea și educarea tineretului va ajuta pedagogilor să aplice în mod creator, în condițiile școlii noastre, experiența sovietică, pentru a ridica astfel pe o treaptă mai înaltă nivelul muncii lor.

★

N. Sipoș
locțiitor al ministrului învățămîntului

Cu greu poate fi cuprins în cuvinte tabloul măreț al construirii comunismului pe care-l oferă Țara Sovietică, țara care făurește fericirea oamenilor. Uzine, hidrocentrale și termocentrale, giganți industriali, nesfîrșite ogoare colhoznice, pe care lucrează cele mai perfecționate mașini, școli și instituții de învățămînt superior, biblioteci și muzee, monumente, expoziții — toate îți lasă amintiri de neuitat. Și, mai ales, îți lasă amintiri de neuitat oamenii, minunații oameni sovietici care, sub conducerea gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice și a Guvernului U.R.S.S., înfăptuiesc toate aceste măreațe realizări.

De cum pășești pe pămîntul Uniunii Sovietice simți cu o deosebită putere calda prietenie cu care ești primit și însoțit pretutindeni. Oamenii sovietici optimiști, puternici și încrezători, veseli, atenți, simpli și demni te ajută cu dragoste să cunoști și să-ți însușești experiența lor.

In Uniunea Sovietică lucrează o mare armată de învățători și profesori, care reprezintă un detașament de frunte al intelectualității sovietice. Pentru a-și înfăptui sarcina lor nobilă și plină de frumusețe — educarea comunistă a tineretului sovietic — pedagogii din U.R.S.S. luptă neîncetat pentru ridicarea nivelului pregătirii lor ideologico-politice și profesionale. Partidul Comunist și Guvernul Sovietic le-au creat cele mai bune condiții în acest scop. Invățătorii sovietici sînt pregătiți în școli pedagogice, unde se primesc absolvenți ai școlilor de 10 ani. Pînă acum un an numai, în școlile pedagogice erau primiți absolvenți a 7 clase, care urmau apoi patru ani școala pedagogică. Acum, în aceste școli se primesc absolvenți a 10 clase, care urmează 2 ani școala pedagogică. In felul acesta durata pregătirii învățătorilor pentru clasele I-IV s-a prelungit cu un an. Pregătirea cadrelor didactice pentru clasele V-VII se făcea înainte în institute pedagogice cu durata de 2 ani. Acum aceste cadre sînt pregătite în institute cu durata școlarizării de 4 ani. In felul acesta școlile sînt asigurate cu cadre înarmate cu o cultură generală mai înaltă și o pregătire practică și metodică mai temeinică.

Ministerul Invățămîntului din R.S.F.S.R. a ajuns la concluzia că în școlile pedagogice și în institutele pedagogice elevii și studenții nu primeau suficiente cunoștințe metodice și, în consecință, a trecut la reorganizarea practicii pedagogice. Aceasta este acum o practică vie, concretă, astfel ca absolventul să învețe să desfășoare cu pricepere munca de instruire a elevilor. Pentru aceasta, în cadrul institutiilor de învățămînt pedagogic se dă o atenție deosebită și îmbunătățirii predării metodicilor. Profesorii care predau în aceste instituții sînt aleși dintre cei care au o practică îndelungată în școală și care predau după metodele cele mai avansate.

O altă problemă importantă legată de pregătirea cadrelor de pedagogi este înarmarea acestora cu cunoștințele și deprinderile necesare pentru realizarea învățămîntului politehnic. In acest scop, în planurile de învățămînt ale școlilor și institutelor pedagogice au fost incluse ca materii de predare electrotehnica, radiotehnica, construcții de mașini; cabinetele de fizică, chimie și biologie ale acestor școli și institute sînt înzestrate cu mașini, unelte și alt aparatai necesar. Pentru viitor, Ministerul Invățămîntului din R.S.F.S.R. își propune să înființeze la toate institutele pedagogice care au catedre de științe naturale-geografie stațiuni agro-biologice proprii. In felul acesta profesorii vor primi o mai bună pregătire practică și vor putea contribui mai larg la dezvoltarea agriculturii sovietice.

La îmbunătățirea pregătirii viitorilor profesori vor contribui mult măsurile luate acum pentru crearea unor condiții mai bune de desfășurare a muncii individuale a studenților. In anii trecuți, din cauză că erau aglomerați cu activități obligatorii, studenții nu aveau timp suficient pentru citirea literaturii de specialitate. In noul an școlar, programul obligatoriu de seminar și laborator va fi redus cu 3-4 ore pe săptămînă, ceea ce va da studenților timp suficient pentru munca individuală. Paralel cu aceasta s-au mărit bibliotecile pentru studenți și a sporit numărul lor.

De mare însemnătate pentru formarea viitoarelor cadre de pedagogi este intensificarea continuă a muncii de cercetare științifică ce se desfășoară în institutele pedagogice. Pentru ca această muncă să fie cît mai strîns legată de practică, ea este îndreptată spre elaborarea de manuale pentru școlile medii și superioare, spre alcătuirea unor monografii etc.

Paralel cu pregătirea noilor pedagogi, în Uniunea Sovietică se desfășoară larg și activitatea de perfecționare a învățătorilor, a profesorilor și a cadrelor de conducere ale învățămîntului. Aceștia își desăvîrșesc necontenit pregătirea lor metodică și de specialitate, caută să fie la curent cu progresul științei, cu noile descoperiri din diferitele ei domenii, pentru a putea asigura astfel un nivel corespunzător muncii instructiv-educative.

Actiunea de perfecționare a cadrelor didactice din R.S.F.S.R. este condusă de Institutul central de perfecționare din Moscova, de cele 86 de institute regionale și orășenești, de cabinetele pedagogice raionale. Acestea organizează forme variate de muncă metodică, acțiuni ale cercurilor pedagogice, ale comisiilor pe obiecte, ale cabinetelor pedagogice școlare, lecturi pedagogice, seminarii etc.

Delegația noastră a vizitat cîteva institute de perfecționare a cadrelor didactice: Institutul central și Institutul orășenesc din Moscova, Institutul regional din Kiev, precum și un cabinet pedagogic raional din Moscova.

Institutul central din Moscova, înființat în anul 1927, se ocupă de ridicarea calificării cadrelor de conducere ale învățămîntului — de la miniștri din republicile autonome pînă la directorii de școli medii și pedagogice. Cursurile acestui institut sînt organizate pe baza unui plan cincinal de ridicare a calificării cadrelor. Anual sînt cuprinse la cursuri cîte 3000 de persoane. Toți cei care urmează cursurile sînt înștiințați cu un an înainte, pentru a avea timp să se pregătească în acest scop. Cursurile au durata de una pînă la patru luni, în funcție de categoria cadrelor pentru care sînt organizate. Programul lor este, de asemenea, în funcție de natura muncii cursanților. In general, însă, în programul cursurilor Institutului central ocupă un loc însemnat analiza programelor de învățămînt și a metodelor de predare. In cadrul cursurilor are loc un larg schimb de experiență. Cursanții susțin aci referate pe anumite teme, pregătite de ei înainte de a veni la curs. De asemenea, după absolvirea cursurilor fiecare absolvent primește o temă pentru pregătirea unui referat. Pe această cale, Institutul menține o legătură permanentă cu cei care au urmat cursurile.

O activitate importantă pe care o desfășoară Institutul este aceea de pregătire a aspiranților, care sînt recrutați din rîndurile celor mai buni cursanți. Aceștia sînt ajutați în alegerea temei pentru dizertația de candidat, primesc consultații, iar în timpul verii, în cadrul unui curs cu durata de o lună, asistă la prelegeri legate de tema dizertației, organizate special pentru ei.

Institutul central de perfecționare acordă un însemnat ajutor metodic institutelor regionale. El elaborează pentru acestea planuri de studii, planuri de seminarii, planuri de practică pentru cursurile de vară etc.

Prelegerile sînt expuse de multe ori de miniștri, de locțiitori ai miniștrilor, de directori din Ministerul Invățămîntului, de colaboratori ai Academiei de științe pedagogice.

Un loc important în pregătirea participanților la cursurile de perfecționare îl ocupă activitatea practică. Aceasta se realizează la secțiile de învățămînt, în școli și uneori chiar în întreprinderi.

Activitatea Institutului central de perfecționare este organizată nu pe catedre, ci pe cabinete, în care lucrează metodiști de specialitate, docenți sau candidați în științe. Institutul are și un larg activ de colaboratori externi, constituit din colaboratori ai Academiei de științe pedagogice și ai Institutelor Academiei, directori, profesori etc. Un loc deosebit îl ocupă în Institut cabinetul de politehnizare a învățămîntului, care are sarcina de a ajuta organele de învățămînt să găsească cele mai potrivite căi pentru realizarea învățămîntului politehnic. Toate cabinetele din cadrul Institutului posedă un material vast în legătură cu experiența pozitivă a școlilor.

Actiuni asemănătoare desfășoară și institutele regionale și orășenești de perfecționare a cadrelor didactice.

Institutul orășenesc din Moscova a fost înființat în anul 1938 și funcționează pe lîngă secția de învățămînt a orașului Moscova. El are în grijă perfecționarea științifică și metodică a cadrelor didactice. In cadrul lui funcționează 15 cabinete: de pedagogie, de limba și literatura rusă, de limbi străine, de matematică, de fizică, de biologie, de chimie, de geografie, de istorie-constituție, cabinetul pentru învățămîntul elementar, pentru cadrele conducătoare, pentru activitatea în afara clasei, pentru educația fizică, pentru muzică și cînt, pentru desen și desen liniar. In cadrul institutului există un sector de filmotecă, cu 10.000 de filme-lecții (documentare).

Activitatea institutului constă în primul rînd din cursuri pentru perfecționarea învățătorilor și profesorilor de diferite specialități din orașul Moscova. Cursurile se desfășoară în tot timpul anului. Invățătorii și profesorii care participă la cursuri vin la institut odată pe săptămînă. El ascultă aici lecții, participă la seminarii și la diferite activități practice.

Lecțiile sînt ținute de metodiștii cabinetelor, de specialiști renumiți în diferite ramuri ale științei, de conducători ai secțiilor de învățămînt și ai școlilor, ca și de profesori cu experiență bogată. Institutul orășenesc organizează cursuri și în timpul verii, acestea avînd ca scop să ridice calificarea unor profesori într-un anumit domeniu — de pildă în domeniul politehnizării învățămîntului.

Seminariile cuprind un număr restrîns de cursanți, 10-12, ceea ce permite să se desfășoare o activitate temeinică. In cadrul seminariilor, profesorii prezintă referate privitoare la diferite probleme de didactică și metodică, strîns legate de activitatea lor în școală.

In afară de cursuri și seminarii, institutul organizează permanent consultații pe specialități pentru cadrele didactice care își pot astfel lămuri diferite probleme de specialitate și metodică. Din tematica consultațiilor care se țin la institut se poate vedea cercul larg și variat de probleme care se dezbat în cabinetele institutului și care preocupă și interesează cadrele didactice. Astfel, la cabinetul pentru cadre conducătoare au fost programate consultații avînd ca temă: „Educația estetică în sistemul pedagogic al lui Makarenko", „Makarenko despre educația în familie", „Repetarea materiei pentru examene și pregătirea pentru desfășurarea examenelor", „Munca cu diriginții" etc.

In vederea popularizării experienței bune, institutul organizează expoziții și „seri ale schimbului de experiență". In cadrul acestora învățătorii și profesorii își împărtășesc experiența muncii lor la catedră sub forma referatelor și comunicărilor.

Institutul regional din Kiev funcționează cu 11 cabinete: de limba și literatura rusă și ucraineană, de matematică-fizică, de limbi străine, de pedagogie, de istorie-constituție-geografie, de biologie-chimie, de activitate extrașcolară, de case de copii, de învățămînt preșcolar, de școli elementare, de educație fizică. El cuprinde, după cum se vede, toate laturile principale ale activității instructiv-educative.

Activitatea institutului este planificată pe un an, iar activitatea cabinetelor este planificată pe patrare. Institutul desfășoară munca de perfecționare pe două căi: prin cursuri de vară și prin seminarii cu tinerii învățători în timpul anului. Intrucît la cursuri nu pot fi cuprinși toți învățătorii, Institutul desfășoară o activitate susținută cu responsabilii cercurilor pedagogice și ai comisiilor pe obiecte. Aceștia duc, la rîndul lor, o muncă similară cu învățătorii din regiune.

Punctele de sprijin ale Institutului pe teren le constituie cabinetele pedagogice raionale. Institutul se preocupă intens de îndrumarea acestora, organizînd pentru ele, odată pe patrar, instructaje speciale. De asemenea, metodiștii institutului țin o legătură strînsă cu cabinetele raionale în tot timpul anului asigurînd astfel permanenta lor îndrumare.

In această activitate Institutul regional de perfecționare primește un sprijin activ din partea Institutului de științe pedagogice. Metodiștii Institutului se deplasează în raioane odată sau de două ori pe lună, ținînd o legătură directă cu învățătorii, împărtășindu-le cea mai bună experiență.

Grija cu care este privită problema perfecționării cadrelor didactice în Uniunea Sovietică se oglindește viu în munca școlilor, în nivelul tot mai ridicat al pregătirii elevilor sovietici.

Se împlinește un an de cînd în învățămîntul nostru se aplică un nou sistem de perfecționare a cadrelor didactice, sistem care are la bază bogata experiență sovietică în acest domeniu, precum și experiența dobîndită în țara noastră în ceea ce privește ridicarea calificării pedagogilor. Noul sistem de perfecționare, care prevede pentru toate cadrele didactice obligativitatea de a-și îmbogăți neîncetat cunoștințele, de a se perfecționa continuu, a făcut să se realizeze un pas serios înainte pe drumul îmbunătățirii activității instructiv-educative din școli. Folosind mai departe, în mod creator, experiența sovietică în domeniul perfecționării cadrelor didactice, experiență care se îmbogățește cu fiecare zi, cadrele didactice și școlile noastre vor reuși să înfăptuiască cu mai mult succes sarcina educării comuniste a tineretului.

Viața de partid în instituțiile de învățămînt

Roadele aplicării Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice

Emil N. Bildescu
șeful sectorului învățămînt public al Comitetului regional București P.M.R.

La 16 august 1955 se împlinesc 4 ani de la apariția Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la cadrele didactice. Expresie a grijii partidului și guvernului nostru față de școală și slujitorii ei, această Hotărîre a adus o contribuție de cea mai mare însemnătate la ridicarea învățămîntului, la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, la creșterea nivelului ideologic, politic și profesional al acestora.

Aplicarea prevederilor Hotărîrii a dat și în regiunea București, ca și în toate celelalte regiuni ale țării, roade deosebit de bogate. Dacă faci un drum în regiunea București, pe malul Dunării, al Argeșului sau al Ialomiței, dacă te oprești în locurile istorice din regiunea noastră — Călugăreni, Vieru, Odivaia, Stănești sau Islaz — îți poți da bine seama cîte s-au schimbat în învățămînt. S-au ridicat numeroase școli noi. Numai în anul școlar 1954-55 au fost date în folosință aproape 27 clădiri școlare, construite din fondul central și prin autoimpunere. La multe școli s-au făcut de asemenea adăugiri de clase. Simți o mulțumire deosebită dacă vizitezi, de exemplu, localul școlii de la Salcia, din raionul Turnu Măgurele, sau acela al școlii de la Găujani, din raionul Giurgiu, ale căror lucrări sînt aproape gata. Aici vor răsuna în curînd glasurile vesele ale copiilor care vor avea condiții mult mai bune de învățătură decît în trecut. În regiune se continuă de asemenea lucrările de construire, prin autoimpunere, a unui număr de 91 de școli noi, dintre care 32 se află la finisaj. Pînă în prezent peste 90 la sută din școlile din regiune sînt aprovizionate cu tot combustibilul necesar pentru viitorul an școlar.

Dezvoltarea școlilor, condițiile tot mai bune de care se bucură cadrele didactice sînt în mare măsură rezultatul grijii pe care le-o acordă organizațiile de partid. Comitetul regional P.M.R. a îndrumat comitetele raionale și organizațiile de partid să acorde un ajutor efectiv muncii școlilor, să prețuiască cum se cuvine munca nobilă a cadrelor didactice.

Pînă în prezent au primit loturi individuale 2075 de pedagogi. În multe raioane, învățătorii și profesorii au fost aprovizionați pînă acum cu tot combustibilul necesar. S-a îmbunătățit mult aprovizionarea învățătorilor cu alimente și produse industriale. O atitudine plină de grijă au manifestat față de pedagogi, în această direcție, muncitorii de la S.M.T. din Tătărăștii de Jos și din Orbeasca de Jos, raionul Vîrtoape, ale căror cantine au pus la dispoziția cadrelor didactice o parte din alimentele ce le erau necesare.

Au primit ajutorul statului pentru construirea de locuințe individuale 10 învățători și profesori din regiune.

Munca didactică și obștească a învățătorilor este tot mai mult stimulată. Pe pieptul a 38 tovarăși strălucesc ordine și medalii. Premiile primite de cadrele didactice din regiunea noastră în ultimii doi ani se ridică la suma de peste 1.100.000 lei. Au fost trimise la odihnă și la cură în stațiunile balneo-climatice 621 de cadre didactice în anul 1951, 899 în anul 1954 și 1088 în anul 1955.

Mai sînt însă multe de făcut pentru lichidarea lipsurilor care mai există în asigurarea bazei materiale a școlilor și în crearea unor condiții cît mai bune de viață și de muncă pentru cadrele didactice. În unele raioane, unde învățătorii și profesorii nu sînt sprijiniți de sfaturile populare comunale, ei sînt nevoiți să plătească transportul lemnelor dublu față de costul acestora.

Sistemul de efectuare a plății salariilor este de asemenea defectuos. Cadrele didactice sînt nevoite să se deplaseze de la distanțe mari, să piardă timp și să cheltuiască bani pentru a-și ridica salariul de la raion, operație ce ar putea fi făcută de secretarii de școli.

Organizațiile de partid și sindicale din școlile regiunii noastre trebuie să combată fără crutare aceste lipsuri, să vegheze neobosit la întărirea bazei didactico-materiale a școlilor, la ridicarea nivelului de viață al pedagogilor și la respectarea drepturilor acestora.

Comitetul regional P.M.R. a acordat o mare atenție ridicării nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice, mobilizîndu-le la o muncă susținută pentru continua îmbunătățire a pregătirii lor.

A. S. Makarenko a arătat că elevii îi iartă învățătorului severitatea lui, lipsa de căldură și chiar sîcanele, dar nu-l vor ierta dacă nu-și cunoaște meseria. De aceea învățătorul trebuie să lucreze în permanență pentru propria sa perfecționare pedagogică.

Dar, cunoașterea materiei și însușirea teoriei pedagogice nu este încă totul. Cel mai important lucru este conținutul ideologic al învățămîntului. Însușirea perseverentă a teoriei marxist-leniniste, pricerea de a o aplica în activitatea pedagogică sînt condiții fundamentale ale succesului în munca de educare comunistă a tineretului.

Condițiile pentru perfecționarea pedagogică și pentru ridicarea ideologică și politică a cadrelor didactice au fost asigurate prin cuprinderea majorității pedagogilor în rețeaua învățămîntului de partid și sindical, la cursurile de perfecționare organizate de Ministerul Învățămîntului și la cursurile fără frecvență din învățămîntul superior.

În cadrul regiunii București a funcționat în acest an un curs de perfecționare pentru învățători în orașul Giurgiu. Nivelul ridicat al lecțiilor de marxism-leninism, pedagogie și specialitate ținute la acest curs a determinat un interes deosebit al cadrelor didactice pentru studiu. În timpul cursului pedagogii au avut prilejul să vizioneze o serie de filme și spectacole, ceea ce a contribuit la lărgirea orizontului lor cultural.

Încă de la începutul etapei fără frecvență a cursului de perfecționare, comitetul regional P.M.R. a îndrumat comitetele raionale de partid să controleze felul cum sînt asigurate condițiile de studiu ale cadrelor didactice, să combată supraaglomerarea acestora cu sarcini. De asemenea, comitetele raionale de partid au fost îndrumate să combată atitudinea unor cadre didactice care au neglijat studiul individual, care n-au conspectat materialul bibliografic recomandat. Lipsurile nu au putut fi înlăturate însă peste tot. Cursul cît și contactul activiștilor de partid cu cadrele didactice au arătat că o serie de învățători nu cunosc sau au confuzii în unele probleme ideologice principale. Unii învățători nu stăpînesc suficient problemele privitoare la stat, la revoluție, nu știu ce se înțelege prin partinitate în știință, confundă obiectivismul cu obiectivitatea. Unii nu au noțiunile elementare de economie politică și de politica economică, confundă legea valorii cu legea plusvalorii, creșterea producției cu creșterea productivității muncii. De asemenea sînt slab însușite cunoștințele de materialism dialectic și materialism istoric, îndeosebi problemele privitoare la definiția concepției despre lume, la raportul dintre inconștient și conștient, la trăsăturile dialecticii și ale materialismului inconștient.

Aceste aspecte sînt și consecința lipsurilor învățămîntului politic organizat cu pedagogii. În unele raioane ca Oltenița, T. Măgurele, Giurgiu, multe cadre didactice au fost lăsate în afara studiului organizat al marxism-leninismului. Aceasta îngreunează desigur înțelegerea multor probleme de pedagogie sau de specialitate. Examenele cursului cu frecvență au arătat de asemenea că unor învățători le lipsesc cunoștințele elementare de pavlovism, că ei nu stăpînesc noțiunile de reflex, stereotip, inhibiție, etc. O parte din aceste lipsuri au fost înlăturate prin consfătuiri colective și individuale.

Trebuie să arătăm însă că lipsurile se datoresc și Institutului interregional de perfecționare a cadrelor didactice care a repartizat lecțiile în ultimele zile și care n-a organizat seminarii la marxism-leninism.

Numeroși învățători și profesori din regiunea noastră urmăresc cu atenție și interes publicațiile pedagogice. Aici trebuie să semnalăm o practică greșită a secțiilor de învățămînt, care trebuie combătută de organele și organizațiile de partid, aceea de a „abona" din oficiu pe învățători și profesori la aceste publicații, prin reținerea sumei din salariu.

Ridicarea nivelului profesional, ideologic și politic al învățătorilor și profesorilor a dus la îmbunătățirea muncii didactice și obștești. În anul școlar care s-a încheiat, lecțiile au fost predate la un nivel mai înalt și au avut o mai bună orientare ideologico-politică. Învățătorii și profesorii depun tot mai mult interes pentru educarea școlarilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. Examenele de sfîrșit de an în școlile regiunii noastre au dovedit creșterea nivelului de cunoștințe al elevilor.

Au fost obținute succese și în legarea teoriei cu practica. Este demnă de interes, în această privință, activitatea rodnică desfășurată pe parcela școlară experimentală de către profesorul Emilian Fotti de la școala din comuna Titu-Târg, raionul Răcari.

S-a îmbunătățit și munca obștească a cadrelor didactice, acestea îndeplinindu-și într-o măsură tot mai mare sarcinile privitoare la întărirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, la ridicarea culturală a satelor. Pînă în prezent, prin munca patriotică a cadrelor didactice din regiunea noastră, au învățat să scrie și să citească aproximativ 200.000 de cetățeni. Numai în perioada octombrie-aprilie a.c. au participat la munca de alfabetizare aproape 5000 de cadre didactice.

Organizațiile de partid au reușit să lichideze în mare măsură tendința unor sfaturi populare comunale de a da cadrelor didactice să execute lucrări de birou ale sfatului sau alte munci nelegate de munca didactică, sustrăgîndu-le de la adevăratele lor sarcini.

La rezultatele bune obținute în munca didactică și obștească a pedagogilor a adus o mare contribuție faptul că munca de partid în școli s-a îmbunătățit în permanență.

Comitetul regional P.M.R. a organizat în luna mai o consfătuire cu șefii secțiilor de propagandă și agitație ale comitetelor raionale, cu șefii secțiilor de învățămînt ale sfaturilor populare raionale, cu șefii secțiilor școli și pionieri ale comitetelor raionale U.T.M. și unii directori de școli. La această consfătuire, pe baza analizei problemelor importante ale învățămîntului, s-a adoptat un plan de măsuri privind organizarea vacanței de vară a elevilor și a concediilor cadrelor didactice, precum și pregătirea deschiderii noului an școlar. Comitetul raional P.M.R. Crevedia a analizat în luna martie, într-o ședință plenară, problema alfabetizării. Birourile comitetelor raionale de partid Vîrtoape, Giurgiu și Snagov, ajutate de colective de activiști ai comitetului regional P.M.R., au analizat rezultatele muncii școlilor și au luat hotărîri corespunzătoare. Ca urmare s-a întărit legătura activiștilor de partid cu cadrele didactice, cu problemele școlilor. Tot mai mulți activiști se interesează de condițiile de muncă și de trai ale cadrelor didactice, ajută școlile în învingerea greutăților, participă la cercurile de învățămînt politic ale cadrelor didactice.

Organizațiile de partid din școală discută în adunări generale probleme specifice ale școlii: îndeplinirea hotărîrilor luate în adunările de partid, ajutorarea cadrelor tinere, educația politică a elevilor la lecții etc.

Școlile sînt sprijinite de către organizațiile de partid din comune și sate. Organizația de bază din comuna Malu, raionul Giurgiu, de pildă, a prevăzut în planul de muncă pe trimestrul III probleme privitoare la deschiderea noului an școlar și la activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școli. Instructorul comitetului raional P.M.R. ține o legătură strînsă cu cadrele didactice și le ajută în rezolvarea problemelor. Multe organizații de partid din comunele și satele unde nu sînt organizații de bază în școli se interesează de primirea de candidați din rîndurile celor mai buni și mai devotați pedagogi.

Dar în munca de partid din școli există încă o serie de lipsuri. Unele organizații de bază din școli își confundă munca cu munca consiliilor pedagogice. De exemplu, organizația de bază de la școala medie de băieți din Giurgiu își propunea într-un plan de muncă să organizeze lecțiile în cadrul cercurilor-metodice, deși aceste lecții trebuie să fie organizate pe linia consiliilor metodice.

Unele comitete raionale de partid se suprapun organelor de învățămînt, rezolvînd problemele administrative și uitînd de educația marxist-leninistă a cadrelor, orientarea ideologică și politică a învățămîntului etc.

Gazetele de perete ale organizațiilor de bază P.M.R., ale organizațiilor de sindicat și ale organizațiilor U.T.M. din școli au obținut unele succese. Într-o serie de școli, pe lîngă gazetele obișnuite, organizațiile de partid și U.T.M. scot gazete satirice, ca: „Întîrziatul", „Ghimpele", „Viespea". De multe ori găsești într-o școală 8-10 gazete ale elevilor, ceea ce arată interesul tineretului pentru folosirea presei ca mijloc de îmbunătățire a muncii, dar acest elan se oprește adesea în fața subaprecierii de către unele cadre didactice și chiar de către unele organe și organizații de partid a muncii cu utemiștii și pionierii.

Comitetul regional de partid a îndrumat comitetele raionale să selecționeze în activul de partid comuniști din rîndul cadrelor didactice. Deși s-a făcut încă puțin în această privință, sîntem pe un drum bun.

Experiența dobîndită pînă acum, învățămintele trase din aplicarea Hotărîrii Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 16 august 1951 stau la baza activității organelor și organizațiilor de partid și U.T.M., precum și la baza activității organelor de învățămînt pentru pregătirea noului an școlar.

Activiștii comitetelor raionale de partid și, în special, membrii comitetelor raionale de partid și-au propus să stabilească o legătură mai strînsă cu cadrele didactice, să cunoască mai bine munca lor, să le îndrume în diferitele probleme ale politicii partidului nostru, să contribuie la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale acestora.

Încă de pe acum, comitetele raionale de partid și comitetele raionale sindicale au hotărît să formeze colective care să stea de vorbă cu cadrele didactice în legătură cu încadrarea acestora în diferitele forme de învățămînt politic și sindical, respectîndu-se cu strictețe principiul liberului consimțămînt, precum și încadrarea după nivelul ideologic al fiecăruia. Va trebui ca majoritatea cadrelor didactice care n-au studiat temeinic Istoria P.C.U.S. și Istoria P.M.R. să fie încadrate în aceste cercuri. Pentru învățătorii și profesorii care au studiat în mod organizat și temeinic Istoria P.C.U.S. și Istoria P.M.R. se vor organiza cercuri de tip superior de marxism-leninism și economie politică, de materialism dialectic și materialism istoric. Trebuie dusă o asemenea muncă de convingere, încît fiecare învățător sau profesor să studieze marxism-leninismul individual sau în cercurile organizate pe linie de partid sau sindicală.

Este bine ca pentru ținerea la curent a cadrelor didactice cu problemele vieții internaționale să se țină săptămînal în școli informări politice organizate de către organizațiile de partid sau organizațiile de sindicat, iar la ședințele lunare cu directorii să se facă expuneri privind diferite probleme ideologice sau de politică internațională.

Este necesar ca filiala regională a S.R.S.C. să studieze forma de organizare a unui ciclu de conferințe cu caracter științific pentru cadrele didactice, în legătură cu problemele de materialism dialectic și istoric, de economie politică, de politică economică, de pavlovism etc.

Cultivînd în rîndul oamenilor muncii de la orașe și de la sate un sentiment de stimă, de respect pentru cadrele didactice, de prețuire a contribuției lor la opera de construire a socialismului, comitetele raionale de partid și organizațiile de bază vor face ca pedagogii să-și poată desfășura cu succes activitatea de educație comunistă a tinerei generații.

Discuții

Telul comun — mijloc de închegare a colectivului de elevi

Incerc să aduc și eu o modestă contribuție la discuția inițiată de „Gazeta învățămîntului" cu privire la formarea colectivului de elevi. Doresc însă mai ales să învăț din experiența altor pedagogi, să aflu căile pe care au obținut ei succese în rezolvarea acestei însemnate probleme educative. Cînd am început să citesc articolul tovarășului O. Safran, director al școlii medii nr. 11 de băieți din București, care încearcă să dea unele indicații asupra modului cum trebuie să se poarte discuțiile, am avut impresia că voi găsi expusă în rîndurile acelea o experiență rodnică. Nu-mi închipuiam că luînd cuvîntul la această discuție tovarășul Safran se va mulțumi să vorbească numai despre felul cum trebuie puse problemele că să se nască cu adevărat o discuție, o ciocnire de păreri necesară pentru a lămuri o chestiune oarecare. Așteptam ca tovarășul Safran să dea un exemplu personal, prin felul cum ridică el problemele, prin felul cum își prezintă propria sa experiență. Dar n-a făcut aceasta. E drept că el făgăduiește s-o facă într-unul din numerele viitoare. Bine și atunci, dar cred că mai potrivit era să facă aceasta de prima dată cînd a luat cuvîntul. Ceva mai mult, vorbind despre necesitatea unor ciocniri de păreri, tovarășul Safran ajunge să pună în contradicție propriile lui idei. Astfel, el afirmă pe de o parte că articolul tovarășului Bender „nu cheamă la discuții", pentru ca mai la urmă să afirme că articolul „oferă perspectiva necesară pentru discutarea în condiții științifice a oricărei probleme ridicate".

Eu vreau să expun experiența mea cu privire la un aspect al problemei colectivului și anume, la fixarea unui obiectiv concret drept țel comun al clasei și la antrenarea elevilor în atingerea acestui țel concret. Nu mai e nevoie să fac aici teoria liniilor de perspectivă. E destul să amintesc că, după cum în viața noastră personală este necesar să avem în orice clipă un țel către care să tindem, care adună toate eforturile noastre și le dirijează într-o direcție bine determinată, tot asemenea și o clasă de elevi se unește, își adună forțele cînd toți elevii sînt dinamizați de dorința puternică să realizeze un scop unic.

Dar pentru realizarea acestui scop unic și îndepărtat este nevoie de o serie întreagă de scopuri apropiate, de o serie întreagă de acțiuni coordonate, care pun colectivul în mișcare și contribuie la realizarea scopului îndepărtat. Tocmai la acest proces se referă Makarenko atunci cînd vorbește despre legea mișcării înainte a colectivului.

Am căutat să aplic cu perseverență, în activitatea mea, această învățătură.

În vara anului 1952 mi s-a încredințat conducerea taberei orășenești de pionieri din orașul Cîmpulung. Au fost adunați aci circa 150 de pionieri între 9—14 ani, băieți și fete, fiecare cu dorințele și obiceiurile lui.

După primele zile, au început să participe la activitățile din tabără din ce în ce mai puțini copii. Nu știam ce să fac. Organele de îndrumare și control au încercat să mă ajute, dar nimeni nu-mi dădea o soluție concretă.

M-am gîndit atunci că, deși activitatea taberei se desfășoară într-un timp scurt, este necesar să pun în fața copiilor un obiectiv determinat, să-i adun într-un colectiv cu un scop comun. Am făcut împreună cu elevii proiectul unei excursii la Constanța. Era mare lucru pentru pionierii mei de la poalele Pietrii Craiului, să vadă Bărăganul, Dunărea, podul de la Cernavodă, marea, să viziteze orașul Constanța, să se plimbe cu vaporul. Toți au primit această veste cu entuziasm — dar plecarea la mare necesita fonduri. Ne-am gîndit să ni le procurăm cu ajutorul unei serbări. Ne-am apucat de organizarea serbării — un obiectiv mai apropiat — fără a tulbura programul taberei. Astfel, piesa, dialogurile, recitările constituiau preocuparea cercului literar; exercițiile gimnastice, piramidele, dansurile formau preocuparea cercului sportiv; corul și alte manifestări muzicale erau preocuparea cercului muzical; decorurile, afișele, programele constituiau preocuparea cercului artistic. Toate acestea au înviorat activitatea din tabără. Acum veneau la noi chiar mai mulți copii decît acei ce se înscriseseră și toți erau plini de entuziasm.

Serbarea a fost foarte reușită. Am prezentat-o de cîteva ori și am izbutit să strîngem o sumă suficientă pentru excursie.

În cadrul muncii pentru pregătirea excursiei, în tabără s-a stabilit un complex de activități care a dus la o țesătură de interese și sarcini mari sau mărunte, toate îndreptate către scopul final — excursia. Aceasta a fost deosebit de interesantă. În acest fel, fixarea unei năzuințe comune, în care să se contopească interesele individuale cu cele ale colectivului, mi-a îngăduit să obțin rezultate bune chiar și în condițiile activității în tabără, deci cu elevi care aveau să-și petreacă timpul împreună numai cîteva săptămîni. Cu atît mai bune rezultate se pot obține datorită acestui mijloc în activitatea educativă din școală.

În anul școlar 1953—1954 am lucrat ca diriginte al anului IV „C" de la școala pedagogică din Cîmpulung. Nimeni nu consimțise să primească această sarcină, deoarece elevii acestui an erau socotiți cei mai greu de condus, cei mai dezordonați și nedisciplinați.

Mi-am propus să discut deschis cu elevii despre lumina în care este văzută clasa lor. Le-am arătat că mulți profesori nu vor să lucreze cu ei, deoarece știu că nu prea sînt băieți de treabă. Aceasta le-a dat de gîndit. Secretarul U.T.M. pe școală, elev în această clasă, s-a ridicat și, în numele colegilor săi, m-a rugat să primesc dirigenția, arătîndu-mi că ei sînt hotărîți să-și schimbe atitudinea. În fața elevilor s-a conturat atunci țelul pe care trebuiau să-l atingă — să dovedească tuturor că ei pot deveni elevi fruntași. Hotărîrea lor m-a impresionat și m-a determinat să muncesc cu entuziasm, să-i ajut să-și realizeze țelul. Convorbirea sinceră pe care am avut-o atunci cu elevii, ca și altele care au urmat ne-au apropiat mult.

Elevii anului IV „C" au pornit la drum hotărîți să obțină succese în muncă lor. Această hotărîre a însuflețit pe fiecare elev, a constituit o chemare pentru clasa întreagă. Și elevii au izbutit, și-au atins țelul.

Activul clasei sezisa cea mai mică abatere și simțea datoria s-o înfiereze pe loc, uneori chiar în timpul lecției, alte ori la ședința de analiză a muncii. Orice notă rea constituia o problemă a colectivului. Toți elevii se simțeau mobilizați în acțiunea de îndreptare a ei, ajutînd pe elevul rămas în urmă să-și pregătească temeinic lecțiile, să-și întrebuințeze cu folos timpul liber, să respecte disciplina. Toate acestea au contribuit mult la ridicarea nivelului la învățătură al elevilor, la îmbunătățirea comportării, la închegarea strînsă a colectivului.

Fără îndoială, lucrurile n-au mers de la sine. Fixarea unui țel și mobilizarea elevilor pentru atingerea lui constituie un fapt important, dar nu este destul. Urmează organizarea și coordonarea unui complex întreg de acțiuni mai mari sau mai mici, dirijate spre realizarea țelului comun. E vorba aci de fixarea și respectarea cu sfințenie a unui regim precis de muncă, de coordonarea activității colectivului de profesori, de unitatea cerințelor adresate elevilor, de crearea unei opinii sănătoase a clasei, de ajutorul individual.

AL. BUNESCU
profesor la școala pedagogică din Cîmpulung.

Programa de lucru manual și lucrări practice la clasele I-IV

Una din problemele cele mai importante ce vor fi discutate cu prilejul consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice din vara aceasta este problema planificării muncii în anul școlar 1955/1956. O deosebită atenție trebuie să se acorde discutării acestei probleme în secția învățătorilor care predau la clasele I—IV, deoarece în noul an școlar aceștia își vor organiza activitatea după un nou plan de învățămînt și după o programă revizuită, conform acestui plan.

Revizuirea programei a avut în vedere întărirea caracterului practic al învățămîntului nostru și înlăturarea supraîncărcării elevilor. Totodată, s-a adăugat o parte în întregime nouă — programa pentru lucru manual și lucrări practice pe parcela școlară.

În cadrul orelor de lucru manual, elevii își însușesc cele mai ușoare metode de prelucrare a materialelor, cu ajutorul celor mai simple unelte; dobîndesc o serie de noțiuni concrete despre mărime, formă, culoare, greutate, volum etc.; capătă îndemînarea de a executa material didactic simplu, necesar în predarea diferitelor obiecte de învățămînt.

Materialul cuprins în programă ține seama de particularitățile de virstă ale copiilor, pornind de la ușor la greu, de la simplu la compus. De exemplu, pentru clasa I-a sînt prevăzute la lucru manual lucrări ușoare din hîrtie, carton, argilă sau plastilină, ață sau lînă groasă. În cadrul activităților pe parcela școlară sînt prevăzute lucrări prin care elevii vor învăța să facă straturi, să semene ceapă, usturoi, morcovi, ridichi, să protejeze plantele în timpul iernii prin acoperirea cu paie sau frunze, să stringă semințe, să le selecționeze, să urmărească dezvoltarea unor plante și să le îngrijească la colțul naturii vii și pe parcelă.

În orele de lucru manual la clasa a II-a se continuă executarea unor lucrări din hîrtie, carton, plastilină, argilă, lînă și ață groasă, pănuși de porumb, papură, paie și se introduce pentru fete cusutul pe pînză cu ață colorată, cusătura înaintea și în urma acului, cusutul nasturilor. În această clasă crește și volumul lucrărilor practice pe parcela școlară. Elevii clasei a II-a trebuie să participe la diferite lucrări de recoltare a zarzavaturilor de toamnă, de acoperire a culturilor de toamnă cu un strat de protecție (frunze, paie), de îngrijire a pomilor, de săpare a straturilor. Ei vor învăța să semene ceapă, usturoi, mazăre, fasole, să plivească buruieni, să prășească și să rărească diferite plante de cultură, să observe dezvoltarea plantelor. Lucrări și observații asemănătoare vor face elevii clasei a II-a și la colțul naturii vii.

Cunoștințele și deprinderile cîștigate în primele două clase se lărgesc și se adîncesc în clasele a III-a și a IV-a. Elevii clasei a III-a vor executa obiecte mai complicate din carton și din hîrtie, diferite lucrări simple din lemn (lădițe, ghivece nutritive, policioare) precum și material didactic simplu, necesar în predarea aritmeticii, geografiei etc. De asemenea, în această clasă se vor face împletituri din ață și lînă (fulare, pungulițe etc), diferite cusături pe pînză, precum și împletituri din pănuși, paie, nuiele (coșuri, pălării, rogojini etc.).

Elevii trebuie să cunoască muncile agricole caracteristice anotimpurilor, să selecționeze semințe și să încerce puterea lor de germinație, să îngrijească pomii și animalele, să execute lucrări de polenizare artificială la floarea soarelui și la secară, să cunoască plantele medicinale, să le culeagă, să le conserve, să execute lucrări de pregătire a platformei de gunoi, a straturilor etc.

Elevii clasei a IV-a vor executa lucrări și mai complicate. În orele de lucru manual vor lega cărți, vor executa lucrări din lemn (jucării, lădițe pentru flori, rame, policioare, fluiere, moriști, săniuțe etc.). Cunoștințele căpătate în clasele anterioare se lărgesc și se aplică acum în executarea diferitelor lucruri necesare în gospodărie: coșuri, perii, tălpi pentru pantofi din pănușe, rogojini, pălării, ștergătoare etc. De asemenea, în clasa a IV-a se vor dezvolta deprinderile cîștigate de eleve în ceea ce privește împletitul din lînă cu croșeta și cu cîrligе. Elevele vor executa fulare, ciorapi, vor coase șervețele, șorțulețe cu model după desen sau cu cruciulițe, vor festona guipure etc.

În clasa a IV-a crește și volumul lucrărilor care trebuie efectuate pe parcela școlară. Astfel, pe lîngă lucrările încadrate în planul de cultură al parcelei, elevii vor face și mici experiențe pentru a-și da seama de superioritatea metodelor agrotehnice înaintate. De pildă, vor semăna porumb în cuiburi dispuse în pătrat și în rînduri, grîu în rînduri simple și încrucișate, pe sol îngrășat și sol lipsit de îngrășăminte etc.

Programa are și o anexă care indică un minimum de materiale și unelte necesare pentru lucrul manual și pentru lucrările practice pe parcela școlară.

Programa prevede repartiția orelor pentru diferite activități în cadrul lucrului manual, precum și pentru lucrările practice pe întul școlar.

Deși în planul de învățămînt orele de lucru manual sînt trecute împreună cu cele de lucrări practice pe parcelă, în programă aceste lucrări sînt incluse în capitolul privitor la științele naturii, deoarece conținutul lor este strîns legat de materia predată în cadrul lecțiilor de științe naturii.

Notarea elevilor pentru aceste activități se va face la rubrica din catalog „Lucru manual și lucrări practice" și nu la științele naturii.

Cabinetele pedagogice și cercurile pedagogice, ca și comisiile metodice din școli au datoria să acorde un ajutor cît mai concret învățătorilor în organizarea orelor de lucru manual și a lucrărilor practice pe parcela școlară, organizînd în acest scop lecții, seminarii, demonstrații practice etc.

Vara, pe parcela experimentală

Activitatea practică de vară pe parcela experimentală are o deosebită importanță. Ea dă elevilor prilejul să cunoască toate lucrările de îngrijire a plantelor pînă la maturitate, să cunoască rezultatele recoltării și odată cu aceasta, să-și dea seama de valoarea experiențelor întreprinse.

Mulți profesori de științe naturale și directori de școli au organizat în așa fel munca pe timpul vacanței, încît culturile capătă îngrijirile necesare la timp, iar elevii își completează cu temeinicie cunoștințele însușite în cursul anului școlar. De exemplu, pe parcela experimentală a școlii mixte nr. 9 din Craiova, plantele sînt îngrijite în mod excepțional. Pe această parcelă sînt săditi pomi fructiferi (peri, caiși, nuci etc.) altoiți cu cele mai alese soiuri. Un loc însemnat este rezervat cultivării smeurei, coacăzelor negre și mai cu seamă căpșunilor. S-au cultivat, de asemenea, porumb, grîu, cartofi, bumbac, fasole, alune de pămînt, dovleci, pepeni verzi și galbeni, roșii, vinete, ardei, rădăcinoase, plante textile, medicinale etc.

Ceea ce te izbește de la prima vedere este buna îngrijire a plantelor. În adevăr, pe suprafața de peste un pogon, cît ocupă parcela experimentală, nu găsești o buruiană. Plantele sînt așezate la distanță potrivită unele de altele, spre a avea spațiu și lumină suficientă. Roșiile sînt copilite, ciupite, legate și îngrijite fiecare în parte. Din primul moment rămîi uimit de vigoarea plantelor și de cantitatea și calitatea roadelor pe care le poartă. La roșii, fructele obișnuite sînt de 4—600 grame. Vinetele sînt și ele adevărate minuni. Floarea soarelui are niște capitule cît roata carului și fără nici un fruct lipsă.

Cum s-a ajuns la asemenea rezultate? Tovarășul Cazacu, directorul școlii, care este în același timp și profesor de științe naturale, a căutat să arate elevilor în mod concret condițiile de care depinde o recoltă bogată, mijloacele prin care se asigură aceste condiții. De cu toamnă, împreună cu elevii săi, a săpat pămîntul cu casmaua, îngropînd sub brazdă gunoi de graid. Astfel, în primăvară, semănăturile s-au făcut în pămînt îngrășat. În afară de aceasta, la răsăditul roșiilor, vinetelor etc., s-a folosit o metodă specială. S-au făcut gropi asemănătoare cu cele pentru pomi, s-a pus în fund gunoi și deasupra un strat de pămînt. În acest strat s-a răsădit planta. În felul acesta, s-au asigurat îngrășămintele necesare plantelor. Pentru a da plantelor apa de care au nevoie, s-au construit cu ajutorul elevilor două bazine în care apa se încălzește la soare. De aici este trimisă prin șănțulețe să îmbibe solul în care plantele își au răsfirate rădăcinile.

Dușmanii obișnuiți ai culturilor de pe parcelele școlare, buruienile, nici nu sînt lăsate să-și scoată capul. Cum apar, imediat sînt distruse prin plivit sau prin prașile. De asemenea, insectele dăunătoare — coropișnița, omizile, cărăbușii și larvele lor etc. — au fost energic și la timp combătute.

Tovarășul profesor Cazacu a căutat și o metodă de a obține roade mai timpurii. Astfel, s-a gîndit să înlăture din viața plantei greutățile perioadei de adaptare de la viața de răsadniță la viața în terenul deschis. În acest scop, mai toate răsadurile au fost pregătite de timpuriu în parașute de hîrtie, un fel de ghivece nutritive, și apoi mutate pe teren încă de la începutul lui mai. Pentru a feri plantele de curenții reci și de bruma care mai cădea în fiecare noapte, profesorul a construit, împreună cu elevii, niște cutii cu pereții de lemn și cu fundul de sticlă, pe care le-a aplicat pe fiecare răsad în parte. Prin aplicarea acestor capace, plantelor proaspăt mutate din răsadniță li s-au creat condiții asemănătoare cu cele pe care le aveau înainte și astfel ele nu și-au încetat creșterea și dezvoltarea. Cînd timpul s-a încălzit, aceste cutii au fost scoase. Prin această metodă s-au obținut roade cu cîteva săptămîni mai devreme decît în grădinile obișnuite.

Dar elevii nu lucrează numai la școală. Fiecare elev a primit răsaduri din răsădnițele școlii cu obligația de a le răsădi acasă, în grădinile părinților, a le îngriji, a face observații asupra lor și a aduce la cunoștința școlii rezultatele obținute.

Terenul experimental al școlii mixte nr. 9 din Craiova este un model de cultură nu numai pentru școlile din oraș, ci și pentru întreaga populație din cartierul în care se găsește școala, și chiar pentru grădinarii profesioniști.

O. BARBU

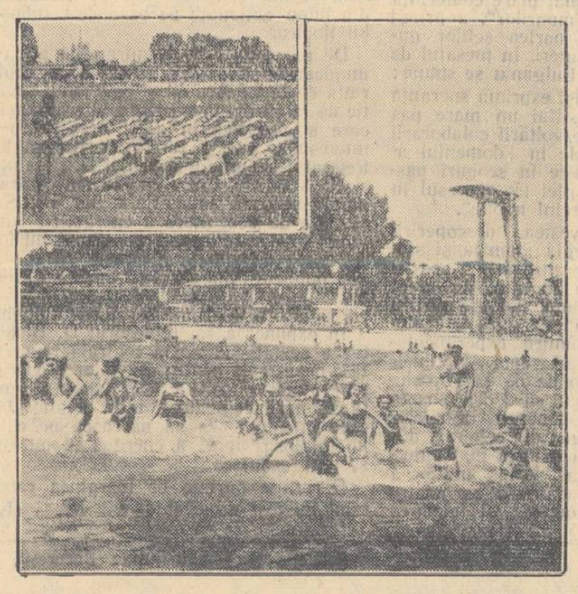

Perioada vacanței de vară este un minunat prilej pentru a antrena cît mai mulți elevi în însemnata ramură sportivă pe care o constituie înotul.

În clișeu: Aspecte de la școala de înot pentru elevi care a fost organizată în vara aceasta la Strandul Tineretului din Capitală.

10 ani de la eliberarea Coreei

Dezvoltarea științei în Coreea

Poporul coreean are tradiții de cultură și știință cu care se poate mîndri în fața lumii întregi. Astfel, în Coreea există unul dintre cele mai mari și mai vechi observatoare astronomice — observatorul Cem Sen De, din perioada lui Sill. In Coreea a fost creată ediția De Dean Ghen — o enciclopedie a culturii budiste din perioada lui Core — au fost inventate litere de tipar din metal, a fost fabricată minunata faianță cu smalț albastru. In timpul războiului de la Imdinsc, în Coreea s-au construit cuirasate „corăbii-broască țestoasă". Toate acestea sînt realizări vestite ale științei și culturii Coreei antice.

Dar aptitudinile poporului corean, care se exprimă în toate aceste realizări, nu s-au putut dezvolta în mod liber în perioada de putrefacție a feudalismului, nici în timpul jugului colonial japonez. Numai în condițiile regimului de democrație populară, instaurat în partea de nord a țării după eliberarea ei la 15 august 1945, cultura și știința națională coreeană au pornit pe calea unei dezvoltări libere. Grija Partidului Muncii din Coreea, a guvernului Republicii și a iubitului ei conducător Kim Ir Sen și mai ales încheierea în martie 1949 a Convenției cu privire la colaborarea economică și culturală între Coreea și U.R.S.S. au constituit chezășia dezvoltării economiei, culturii și științei coreene.

In perioada construcției pașnice, după eliberarea țării, s-au înființat multe instituții de învățămînt și instituții culturale de masă. In multe domenii ale științei savanții au obținut succese remarcabile.

In Coreea de sud, imperialiștii americani și slugile lor au promovat o politică colonială antipopulară. In aceste condiții, în fața poporului coreean și a Partidului Muncii s-au pus sarcini mari cu privire la construcția economiei naționale, pentru întărirea bazei democratice a țării și pentru reunificarea pașnică a patriei.

Alături de întregul popor muncitor din Coreea, și oamenii de știință din Republică și-au pus eforturile și aptitudinile lor creatoare în slujba realizării acestor sarcini. Ca dovadă pot fi citate numeroase înfăptuiri ale oamenilor de știință coreeni.

La 25 iunie 1950, imperialiștii americani, ducînd de frîu clica de marionete a lui Li Sin Man, au săvîrșit o incursiune armată împotriva părții de nord a Republicii. In urma bombardamentelor barbare ale aviației inamice au fost distruse și arse uzine și fabrici, printre care Combinatul chimic din Hinam — o mîndrie a poporului coreean — uzina metalurgică din Hvanhe și sute de alte întreprinderi ale economiei naționale. Au fost transformate în ruine zeci de instituții de învățămînt superior și institute științifice, printre care Universitatea „Kim Ir Sen", construită de poporul coreean.

Luptînd pe front și în spatele frontului, oamenii de știință au depus toate eforturile pentru a obține victoria în război. In situația grea creată de bombardamentele neîntrerupte și de focul de artilerie, de lipsa de utilaj și de cărți, învingînd toate dificultățile și lipsurile, ei au continuat să desfășoare cu perseverență cercetările științifice și au obținut mari succese pe frontul științei.

Academicianul profesor Pak Si Hen, studiind de pe pozițiile marxism-leninismului prețioasa moștenire culturală a poporului coreean, a publicat lucrarea „Problemele moștenirii și dezvoltării tradițiilor culturii naționale". Academia de științe a Republicii Populare Democrate Coreene a organizat pe scară largă grupe de cercetare a raioanelor în care s-au dat luptele memorabile de partizani de sub conducerea mareșalului Kim Ir Sen — conducătorul iubit al poporului coreean și eroul legendar al acestui popor.

Oamenii de știință din domeniul științelor sociale au aplicat în mod creator, la realitatea concretă a R.P.D. Coreene, tezele și principiile generale ale marxism-leninismului, desfășurîndu-și în mod activ munca științifică în numele victoriei în război și al refacerii economiei naționale a Republicii. In domeniul științelor naturii, docentul Pak Thia Hun și-a terminat lucrarea despre caracterul regiunilor fizico-geografice ale Coreei și a dat, prin aceasta, fundamentarea teoretică a modificării împărțirii administrative a țării.

In domeniul științelor tehnice, oamenii de știință au urmat în mod concret, în munca lor, indicațiile lui Kim Ir Sen, care a arătat la o consfătuire a savanților că fără asigurarea unei strînse legături între teorie și practică, fără colaborarea creatoare a oamenilor de știință cu cei din producție, nu este de conceput progresul științei și al tehnicii. Oamenii de știință și-au instalat laboratoarele chiar în secțiile întreprinderilor, au participat la consfătuirile de producție, au studiat împreună cu muncitorii fruntași noile procese de muncă și noile metode ale tehnologiei, au inventat noi mașini și instrumente. De asemenea, oamenii de știință au participat direct la producție, desfășurîndu-și munca experimentală în condiții de producție. Firește că această organizare a muncii științifice a asigurat o legătură indisolubilă între temele lucrărilor științifice și problemele de producție ale întreprinderilor industriale.

In afară de aceasta, cu ajutorul nemijlocit al specialiștilor sovietici și prin eforturile creatoare ale oamenilor de știință coreeni, au fost introduse în cele mai importante întreprinderi o serie de realizări tehnice înaintate.

Totodată, oamenii de știință coreeni au dat o fundamentare teoretică strălucitelor inițiative și propuneri ale fruntașilor în producție, realizînd prin aceasta colaborarea între știință și tehnică și desfășurînd munca de popularizare a acestor propuneri.

Trebuie menționate, de asemenea, realizările în domeniul științelor agricole și al științelor medicale.

La asigurarea dezvoltării continue a științei coreene a contribuit într-o măsură însemnată înființarea și dezvoltarea Academiei Republicii Populare Democrate Coreene. Insuși faptul că Academia a fost creată în focul războiului — fenomen posibil numai în condițiile minunatului regim de democrație populară — a fost rezultatul grijii partidului și a conducătorului său pentru progresul și dezvoltarea culturii și științei, rezultatul politicii juste a guvernului.

In partea de nord a Republicii, eliberată de sub jugul japonez de către Armata Sovietică, unde s-a instaurat puterea cu adevărat populară, prin politica justă a Partidului Muncii din Coreea și a guvernului, chiar în condițiile grele de război au fost obținute mari realizări în domeniul științei.

Astăzi, după terminarea războiului, oamenii de știință ai Republicii își pun toate cunoștințele și toate aptitudinile lor în slujba operei de refacere și dezvoltare a economiei naționale, a întăririi bazei democratice în partea de nord a Republicii, a unificării pașnice a patriei. Munca științifică desfășurată în perioada de după război întărește realizările obținute în timpul războiului. In fața acestei munci se deschid perspective minunate, care permit înflorirea rapidă a științei coreene datorită grijii neprecupețite a partidului și guvernului și puternicelor legături economice și culturale cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări din lagărul socialismului.

Copii coreeni în mijlocul pionierilor romîni, în tabăra de la Mamaia

In întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al S. M. I.

Activitatea comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din regiunea Suceava

Intîmpinînd cel de al IV-lea Congres al S.M.I., organele și organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt își intensifică activitatea, căutînd să-și îndeplinească în cît mai bune condiții sarcinile.

De curînd, la C.C. al S.M.I. s-a analizat activitatea desfășurată de comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din regiunea Suceava cu privire la pregătirea deschiderii noului an școlar. Analiza a arătat că, intensificîndu-și eforturile în muncă, organele și organizațiile sindicale din regiunea Suceava se pregătesc să întîmpine cu cinste cel de al IV-lea Congres al S.M.I., acordînd o atenție deosebită, în primul rînd, problemelor privitoare la deschiderea noului an școlar. In acest scop, comitetul sindical regional împreună cu secția de învățămînt a regiunii Suceava au întocmit încă din timpul anului școlar trecut un plan de muncă, în care s-au prevăzut o serie de măsuri concrete. Acest plan de muncă a fost prelucrat în ședința cu președinții comitetelor sindicale raionale și cu șefii secțiilor de învățămînt. Tot în scopul organizării muncii pentru deschiderea noului an școlar, comitetul sindical regional a analizat în cadrul unei ședințe cu președinții comitetelor sindicale raionale acțiunile întreprinse de comitetul sindical din raionul Gura Humorului. Această analiză a prilejuit un schimb de experiență între organele sindicale și a contribuit la justa lor orientare în munca pentru pregătirea deschiderii anului școlar.

Organele sindicale din învățămînt din regiunea Suceava au dat o atenție deosebită bunului mers al lucrărilor de construcție a localurilor de școală din fondul central și prin autoimpunere. Ele au mobilizat cadrele didactice în munca de lămurire în mijlocul cetățenilor. Ca urmare, numeroși cetățeni au muncit voluntar la construirea localurilor școlare, transportînd materiale, executînd diferite lucrări etc.

In cele mai multe școli din regiunea Suceava, lucrările de reparare și curățire au fost terminate. La aceasta au contribuit și comitetele sindicale, care au acordat școlilor un ajutor însemnat în această privință. Astfel, comitetele sindicale din raioanele Suceava, Cîmpulung, Fălticeni și Rădăuți, împreună cu inspectorii școlari, au îndrumat și au controlat pe teren activitatea directorilor de școli și a cadrelor didactice pentru pregătirea școlilor în vederea deschiderii anului școlar.

Numeroși directori de școli, sprijiniți de organizațiile sindicale, s-au preocupat de repararea și confecționarea mobilierului prin posibilități locale, antrenînd în această acțiune un mare număr de părinți. De asemenea, directorii școlilor au arătat o mare atenție reparării și confecționării materialului didactic. Așa stau lucrurile, de exemplu, la școlile din comunele Pojorîta, Sihla, Sulița, Romînești etc.

Comitetul sindical regional a acordat un ajutor însemnat secției de învățămînt în ceea ce privește încadrarea școlilor cu cadre calificate, în asigurarea stabilității și continuității în muncă a învățătorilor și profesorilor.

Pentru îndeplinirea legii cu privire la obligativitatea învățămîntului elementar, organizațiile de bază sindicale au antrenat învățătorii să viziteze viitorii elevi ai claselor I-a, să ducă o intensă muncă de lămurire în rîndurile părinților, pentru a se asigura astfel cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară. O muncă rodnică în această privință s-a desfășurat în comunele Copălău, Sihla, Romînești, Cristești etc.

Comitetele sindicale raionale s-au preocupat și de pregătirea pedagogică a cadrelor didactice pentru noul an școlar. Astfel, ele au ajutat secțiile de învățămînt să organizeze consultații în sprijinul cadrelor didactice cuprinse la cursul de perfecționare, le-au asigurat acestora condiții bune de studiu, le-au pus la dispoziție material bibliografic, au organizat o bogată activitate culturală.

De asemenea, comitetele sindicale raionale se îngrijesc și de pregătirea consfătuirilor raionale din august. Astfel, au întocmit, împreună cu secțiile raionale de învățămînt, planuri de acțiune comune, cu sarcini concrete, repartizate pe oameni, au contribuit la formarea colectivelor pentru redactarea referatelor, pentru organizarea expozițiilor. Prin grija comitetelor sindicale raionale s-au format colective care se preocupă de asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a consfătuirilor raionale — masă, cazare etc.

Numeroase organizații de bază sindicale, cum sînt acelea de la școlile din comunele Sihla, Vînători, de la școala medie nr. 1 băieți din orașul Botoșani etc. au îndrumat cadrele didactice să se pregătească din timp pentru a discuta la consfătuiri cele mai însemnate probleme ale muncii școlilor.

In activitatea comitetelor sindicale din regiunea Suceava, pentru pregătirea noului an școlar există, însă, și o serie de lipsuri. Astfel, comitetul regional n-a îndrumat și n-a controlat suficient munca dusă în raioane pentru ajutorarea secțiilor de învățămînt în ceea ce privește terminarea la timp a construcțiilor școlare. De aceea a rămas un număr de localuri care nu vor putea fi date în folosință la începutul anului școlar. De asemenea, comitetele sindicale n-au dat suficientă atenție aprovizionării cadrelor diactice cu combustibilul necesar.

Organele și organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt din regiunea Suceava trebuie să ia măsuri grabnice pentru înlăturarea acestor lipsuri. In timpul care a mai rămas pînă la deschiderea anului școlar, toate eforturile comitetului regional și ale comitetelor raionale trebuie îndreptate spre crearea unor condiții cît mai bune de desfășurare a activității în școli, spre îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice.

BIBLIOGRAFIE

IN COLECȚIA SOCIETĂȚII DE ȘTIINȚE ISTORICE ȘI FILOLOGICE VOR APARE:

Acad. prof. P. CONSTANTINESCU-IAȘI: Realizările istoriografiei romîne între 1945-1955.

VASILE MACIU: Condițiile interne ale războiului de independență a Romîniei.

N. ADĂNILOAIE: Boierii și răscoala condusă de Tudor Vladimirescu.

EMIL MANU: Contribuții la cunoașterea vieții și operei lui Traian Demetrescu.

* * * Limbă și literatură (colaborează: acad. Emil Petrovici, acad D. Panaitescu-Perpessicius, acad. Tudor Vianu, acad. Alex. Graur, D. Macrea, I. C. Chițimia, I. Coteanu, Valentin Lipatti, Ovidiu Drimba, N. I. Barbu, G. C. Nicolescu, Valeriu Ciobanu, Alex. Bistrițeanu, Ion Negoescu, Gh. Bulgăr, Emil Manu, Ion Brăescu, Toma Măruță, Emilia Milicescu, Maria Luiza Ungureanu, Victor Kernbach).

In Editura Academiei R.P.R. a apărut:

„STUDII". revistă de istorie, nr. 3, 1955.

In cuprins:

STUDII ȘI REFERATE

GH. HAUPT: Din istoricul luptei pentru trecerea cercurilor socialiste din Romînia pe poziții marxiste (1881—1884).

V. MACIU: Cu privire la situația și lupta țărănimii din Romînia în ajunul Războiului de independență.

M. TURBATU: Rolul meșteșugarilor de la sate în dezvoltarea producției de mărfuri în prima jumătate a secolului al XVII-lea în Țara Romînească.

E. FRANCES: Slavii pe pămîntul patriei noastre în veacul al XII-lea.

VIAȚA ȘTIINȚIFICĂ

Analiza muncii științifice pe 1954 la Institutul de istorie al Academiei R.P.R.-Cluj.

FR. KAVKA: Mișcarea revoluționară husită și importanța ei internațională.

DOCUMENTE, NOTE ȘI RECENZII

Școala factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Pregătirea magaziilor pentru depozitarea cerealelor

Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind pregătirea și executarea la timp a strîngerii recoltei stabilește, alături de sarcinile privitoare la asigurarea înlăturării pierderilor în timpul recoltării, și sarcini privitoare la înmagazinarea și păstrarea în condiții bune a cerealelor. La îndeplinirea acestor sarcini trebuie să-și aducă contribuția și cadrele didactice din școlile sătești, care au datoria să arate țăranilor muncitori cum să procedeze pentru ca cerealele să nu mucegăiască, să nu se încingă, să nu fie invadate de insecte vătămătoare, să nu-și piardă puterea de încolțire.

Conservarea cerealelor depinde în cea mai mare măsură de locul unde se păstrează, de starea lor înainte de înmagazinare și de îngrijirile ce li se dau în timpul păstrării lor.

Silozurile construite din zidărie sau din beton armat constituie locul cel mai bun pentru depozitarea cerealelor. Ele prezintă avantajul că permit păstrarea cerealelor în cantități mai mari și pe o durată mai lungă.

De asemenea, cerealele se pot păstra în magazii de piatră sau de scînduri. O magazie bună trebuie să fie bine uscată, curată, răcoroasă, întunecoasă, spațioasă, să permită depozitarea unor cantități suficiente de produse și efectuarea cu ușurință a diferitelor operații de îngrijire (lopătări, dezinfectare, aerisire). Magaziile trebuie să aibă un rînd de ferestre așezate spre sud și un alt rînd spre nord. La ferestre trebuie să fie gratii și obloane în bună stare.

In micile gospodării este generalizat obiceiul de a păstra cerealele în podurile caselor de locuit sau deasupra grajdurilor. Acest mijloc de a păstra cerealele prezintă o serie de lipsuri. Astfel, din cauza căldurii cerealele se încălzesc, transpiră, se creează un mediu favorabil pentru dezvoltarea insectelor. In același timp, din cauza spațiului restrîns, aplicarea măsurilor de îngrijire este anevoioasă.

Inainte de depozitarea cerealelor se vor lua măsuri de pregătire a magaziilor, de reparare și dezinfectare a acestora. In acest scop se vor verifica pereții, acoperișul și pardoseala, acoperindu-se toate găurile și crăpăturile, oricît de mici ar fi, căci în ele se cuibăresc tot felul de insecte. La magaziile cu pereți și dușumele duble, înainte de astuparea găurilor și crăpăturilor, se vor scoate toate resturile de cereale care au fost tîrîte de rozătoare în spațiul gol dintre scînduri. Din spațiul de sub dușumea se scoate tot praful, iar suprafața curată se acoperă cu un strat de 1-2 cm de praf de var stins recent. De asemenea, în spațiile dintre scîndurile pereților dubli se recomandă să se pună var nestins, într-un strat de 3 cm, iar apoi să se astupe crăpăturile. După terminarea reparațiilor se mătură tavanele, pereții și dușumelele. Din toate colțurile și crăpăturile se scot resturile de cereale, pleavă, praf și se ard.

Terenul din jurul magaziei se curăță de iarbă, de resturi de boabe și deșeuri, apoi se bate cu maiul și se stropește cu lapte de var (2 kg de var la 10 litri de apă).

Magaziile se dezinfectează pentru a distruge insectele și ouăle acestora. Prin dezinfectare se previne atacarea cerealelor. Pentru dezinfectare se poate folosi calea umedă. Aceasta constă în tratarea suprafeței pereților, plafonului, dușumelei, grinzilor etc., cu insecticide lichide, care trebuie să pătrundă în crăpături, unde se adună cei mai mulți dăunători. Pentru dezinfectarea umedă se folosesc: soda caustică, uleiurile minerale și emulsia de petrol cu var.

Pereții și tavanul se stropesc cu soluție de sodă caustică 10%, iar dușumelile cu soluție de 15%. In același scop uleiurile minerale se întrebuințează în emulsii de circa 3%.

Emulsia de petrol cu var se folosește pentru stropirea sau ungerea suprafețelor interioare ale depozitului. Pentru stropiri se amestecă un litru de petrol cu 2 kg de var, proaspăt stins, și 10 litri apă; pentru ungere, se iau aceleași cantități de petrol și var la 5 litri de apă. Se consumă 0,4—0,5 litri la 1 m.p.

Magaziile se mai pot stropi cu emulsie de D.D.T., folosindu-se 0,2 litri la 1 m.p. Cu 1-2 zile înainte de depozitarea produselor, este necesar să se spele spațiile tratate cu lapte de var 3%, pentru a se neutraliza efectul toxic al D.D.T.-ului.

De obicei magaziile se dezinfectează prin gazare cu cloropicrină, la o temperatură de cel puțin 15°, respectîndu-se regulile de securitate.

Se mai dezinfectează magaziile prin arderea cu pucioasă pe cărbuni aprinși.

Pentru preîntîmpinarea accidentelor de incendiu se procedează astfel: pe locurile unde se pune pucioasă se va așterne un strat de nisip de 3 cm grosime. Cărbunii aprinși se vor pune pe o foaie de tablă acoperită cu nisip. Foaia de tablă se va așeza pe cărămizi.

Intreg utilajul folosit la înmagazinare și la lucrările de îngrijire a cerealelor în timpul păstrării (cîntare, saci, lopeți, vînturătoare etc.) se va dezinfecta pentru a nu conține insecte.

Sacii se vor curăța la cusături cu ajutorul periilor și se vor opări cu apă.

Inainte de înmagazinare cerealele se curăță și se usucă deoarece semințele conțin un procent ridicat de apă și corpuri străine care pot provoca încingerea lor.

Se vor înmagazina numai semințele curate și sănătoase, precum și cele care nu depășesc 15% umiditate, evitîndu-se posibilitatea amestecului de semințe între culturile care se separă greu unele de altele. De asemenea semințele nu se vor înmagazina deodată în straturi groase.

Ing. P. IONESCU

Publicații de peste hotare la Biblioteca centrală universitară din Iași

Pe adresa Bibliotecii centrale „Nicolae Bălcescu" a Universității „Al. I. Cuza" din Iași sosesc regulat publicații din diferite țări ale lumii. Numai din Uniunea Sovietică se primesc 670 de publicații periodice din domeniul social-economic, din domeniul științelor naturii, matematicii și fizico-chimicii, tehnicii, industriei, agriculturii, silviculturii, beletristicii, artei etc.

Publicații periodice sosesc și din țările de democrație populară: R. P. Bulgaria, R. P. Ungară, R. Cehoslovacă, R. D. Germană. Din R. P. Chineză vin un număr de publicații în limbile rusă și engleză.

O serie de publicații periodice sosesc din R.P.F. Iugoslavia, ca de exemplu: „Arhiva Zakemiju", o publicație din domeniul chimiei, tipărită la Zagreb, „Izdaya" de la Institutul de piscicultură din Skoplje. Biblioteca centrală „N. Bălcescu" primește din Anglia publicația „The Agricultural Review", din S.U.A. „The american midland naturalist" și „Journal of geophysical research", din Franța „Annales de chimie", „Annales de geographie", „Annales de physique", din Italia „Annali di chimica".

Biblioteca centrală universitară din Iași mai primește publicații periodice din India, Belgia, Elveția, Turcia, Tunisia, Japonia, Canada și din alte țări, în total aproape 900 de titluri.

RECTIFICARE

In articolul intitulat „Despre sarcinile organelor de învățămînt și ale cadrelor didactice în legătură cu activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școli", apărut în „Gazeta învățămîntului" nr. 330 din 5 august a.c. s-a strecurat o eroare (coloana a 2-a, al. 5, fraza 2). Textul trebuie citit astfel: „Planul de muncă al unității de pionieri trebuie să fie discutat în ședința consiliului pedagogic și pus de acord cu planul de muncă al școlii".

Cronica evenimentelor externe

Energia atomică în slujba omului

Palatul Națiunilor din Geneva, care a găzduit nu de mult istorica întîlnire a celor patru șefi de guverne, întîlnire care a însemnat o cotitură în viața internațională, găzduiește acum conferința internațională tehnico-științifică pentru folosirea pașnică a energiei atomice. La această conferință, convocată conform hotărîrii din 4 decembrie a celei de a IX-a sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, participă peste 1000 oameni de știință din 72 de țări, printre care: U.R.S.S., R.S.S. Ucraineană, R.S.S. Bielorusă, S.U.A., Anglia, Franța, Canada, India, Polonia, Cehoslovacia, Romînia, Ungaria, Iugoslavia, Japonia, Austria și altele.

Această conferință, socotită de presa din occident ca „cea mai mare conferință științifică a tuturor timpurilor", a primit mesaje de salut din partea șefilor guvernelor celor patru puteri. In mesajul de salut trimis de N. A. Bulganin se spune:

„Guvernul sovietic își exprimă speranța că conferința va constitui un mare pas înainte pe calea dezvoltării colaborării științifice internaționale în domeniul aplicării energiei atomice în scopuri pașnice și urează acestei conferințe tot succesul în înfăptuirea acestei sarcini nobile".

Cu ani în urmă, vestea descoperirii unei noi energii, energia atomică și studiile despre foloasele utilizării acestei energii, deși abia la început, au creat nădejdea deschiderii unei noi ere pentru știință. Dar „ciuperca" de gaze a exploziei primei bombe atomice experimentate la Los Alamos și apoi victimele bombardamentului atomic de la Hiroshima i-au făcut pe oameni să-și dea seama că această uriașă descoperire a zilelor noastre poate deveni una din cele mai distrugătoare arme, dacă o forță mai puternică nu i se va opune, forța unită a popoarelor ce luptă pentru pace, pentru interzicerea armei atomice și folosirea energiei atomice spre binele și progresul omenirii.

Acum un an, opinia publică mondială împărtășea cu bucurie știrea că în Uniunea Sovietică s-a pus în funcțiune prima centrală atomo-electrică din lume. Anunțîndu-și participarea sa la conferința atomiștilor de la Geneva, Uniunea Sovietică, consecventă dorinței sale de colaborare internațională, a arătat că este gata să împărtășească la Geneva experiența acumulată de savanții și tehnicienii sovietici în construirea și funcționarea acestei prime centrale electrice industriale din lume acționată pe bază de combustibil nuclear.

De aceea nu este de mirare că atît comunicările savanților sovietici la conferința de la Geneva cît și pavilionul sovietic de la expoziția nucleară internațională care s-a deschis în acest oraș stîrnesc interesul și atenția tuturor participanților. Referatul savanților sovietici D. Blohințev și N. Nikolaev, intitulat: „Prima centrală atomo-electrică industrială din U.R.S.S. și căile de dezvoltare a energeticii atomice" și discuțiile care au urmat au fost calificate de ziarele elvețiene ca și de alte publicații din occident drept un eveniment de o deosebită importanță în istoria colaborării științifice internaționale.

In expunerea sa, profesorul D. Blohințev a arătat că această centrală reprezintă o bază reală pentru dezvoltarea energeticii atomice în U.R.S.S., iar experiența funcționării ei poate fi utilă și altor țări care intenționează să pășească pe calea unei folosiri largi a energiei atomice în scopuri pașnice.

Discuțiile purtate pe marginea raportului au fost deosebit de vii. Presa elvețiană subliniază dorința sinceră a Uniunii Sovietice cu privire la realizarea unui larg schimb de informații pe tărîmul folosirii pașnice a energiei atomice. După cum se știe, Uniunea Sovietică acordă de pe acum ajutorul său tehnico-științific mai multor țări. Potrivit acordurilor încheiate între U.R.S.S. și China, Polonia, Cehoslovacia, Republica Democrată Germană, Romînia, Bulgaria, Ungaria, U.R.S.S. va livra în anii 1955-1956 acestor țări reactori atomici experimentali pentru cercetări fizice precum și acceleratori de particule elementare, împreună cu întreaga documentație tehnico-științifică. U.R.S.S. va acorda acestor țări ajutorul necesar pentru montarea aparatajului și pregătirea cadrelor de specialiști. Toate acestea vor contribui la un progres continuu în ceea ce privește folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Făcînd o apreciere asupra răspunsurilor date de savanții sovietici pe marginea numeroaselor întrebări puse cu prilejul raportului, ziarul „Tribune de Genève" scrie: „Reiese din răspunsurile atomistului rus că Uniunea Sovietică este bine informată și echipată în domeniul reactorilor".

După raportul prezentat de delegația sovietică, au fost prezentate rapoarte asupra construcției de centrale atomice de către oamenii de știință din Statele Unite și Anglia.

Un interes deosebit în rîndurile participanților la conferință a stîrnit comunicarea „Statistica urmelor fotografice de fisiune și determinarea parcursului fragmentelor", expusă de Iosif Auslender, de la Institutul de fizică al Academiei Republicii Populare Romîne. Comunicarea, concepută de Iosif Auslender împreună cu Tiberiu Vischi, a fost expusă în secțiunea consacrată problemelor de fizică și reactorilor. Doctorul Leachman, din delegația Statelor Unite, a făcut următoarea apreciere cu privire la metoda expusă de doctorul Auslender: „Comunicarea a prezentat o metodă foarte frumoasă pentru simplificarea dificultăților experimentale la stabilirea urmelor de fisiune a fragmentelor".

După cum se arată în declarația făcută unui corespondent al radiodifuziunii romîne de către acad. Horia Hulubei, directorul Institutului de fizică al Academiei R.P.R., membru al delegației romîne la conferința de la Geneva, țara noastră participă la conferință cu 10 comunicări. Una din secțiile conferinței are ca vicepreședinte un membru al delegației noastre.

Un interes deosebit a stîrnit la Geneva expoziția nucleară organizată în cadrul conferinței internaționale. O atenție specială este acordată pavilionului sovietic. Ziarele elvețiene publică la loc de frunte fotografii ale machetei primei centrale electrice acționată pe bază de energie atomică.

Corespondentul agenției United Press la Geneva relatează că oamenii de știință sovietici au demonstrat „un strălucit ansamblu de mașini pentru producția de energie atomică, tratamentul cancerului, controlul laminoarelor pentru oțel și chiar pentru numărătoarea sticlelor de bere".

Conferința internațională tehnico-științifică pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice este un eveniment de o importanță deosebită. Popoarele întregii lumi doresc ca această conferință să slujească unor noi victorii ale omului în lupta pentru stăpînirea bogățiilor inepuizabile ale naturii și să aducă o nouă contribuție la slăbirea încordării internaționale, la stabilirea unei colaborări mai strînse între popoare.

SATIRA și UMOR

Vînătorul de la școală

Tovarășul Giugiucă Nicolae, directorul școlii de șapte ani din Pietrile, raionul Giurgiu, are o pasiune: vînătoarea. Îi place omului să vîneze toată ziua. N-am aflat dacă la fiecare vînătoare omora iepuri, prepeliță sau sitari, dar de fiecare dată omora cîte două, trei ore de curs. Adică închidea omul școala, punea cheia în buzunar, pușca pe umăr, și pleca în pădure... Și în vremea asta, elevii își omorau și ei timpul, pînă se întorcea tovarășul director de la vînătoare.

Ceilalți învățători din școală așteaptă de mult o ședință în care să-i arate unele lipsuri tovarășului Giugiucă, dar domniasa, ca vînător experimentat ce este, nu era să cadă chiar el în plasă. Aidoma unui lup care ocolește după miros cursele din pădure, se pricepe și directorul să ocolească ședințele de la școală.

Să nu credeți cumva că tovarășul Giugiucă vinează numai în pădure. Vinează și la școală. Astfel, în iarna trecută s-au adus pentru școală lemne de foc. Directorul a luat la ochi un ster de lemne, a tîntit, și a tras întregul ster de lemne la el acasă. In urma acestui foc de armă s-a încălzit tovarășul Giugiucă toată iarna.

In primăvară, tovarășul Giugiucă s-a apucat de alt vînat. După cum se știe, fiecare anotimp are vînatul său specific... Astfel dacă în timpul iernii domnia-sa a vînat lemne, în primăvară a vînat cuie și cărămizi. Acestea rămăseseră de la construirea unei clase, și ca să nu se piardă, le-a valorificat el... Și pentru că proverbul spune: „cui pe cui se scoate", tovarășul director l-a aplicat, și tot scoțînd cui pe cui, a scos din magazie vreo 40 de kilograme de cuie, pe care le-a vîndut.

Dar așa cum după zi vine și noapte, după iarnă vine primăvară, tot așa după cuie au venit și cărămizile; mai bine zis după cuie s-au dus și cărămizile, și în locul lor au venit 400 de lei pe care tovarășul Giugiucă i-a băgat în tolba, adică în buzunar.

Ocupat cu atîtea „munci", că de, vînătoarea de lei nu e lucru atît de ușor, vînătorul nostru nu a mai avut răgazul să se ocupe de elevi. E drept, părinții elevilor nu s-au plîns. Nu s-au plîns pentru că nu au avut prilejul, întrucît tovarășul director nu i-a poftit la nici o consfătuire. Vedeți că el se simțea încărcat cu multe lipsuri, pe lîngă faptul că descărcase magazia școlii de cuie și cărămizi.

Și în consecință a preferat să nu convoace nici o consfătuire.

Să sperăm că, de data aceasta, tovarășul Giugiucă va lua în sfîrșit parte la o ședință, la care vor asista nu părinții elevilor, ci părinții de la sfatul popular regional care, cu toate că știu de mult cum stau lucrurile, nu s-au putut hotărî încă să ia măsuri împotriva vînătorului nostru...

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 332 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 19 august 1955

Trăiască 23 August, marea sărbătoare națională a poporului nostru, ziua eliberării Romîniei de sub jugul fascist!

ERA NOUĂ A ISTORIEI NOASTRE

In istoria patriei noastre, odată cu ziua de 23 August 1944 a început o eră nouă. Ziua eliberării Romîniei de către glorioasa armată sovietică și a doborîrii dictaturii fasciste de către forțele patriotice organizate și conduse de Partidul Comunist Romîn a trasat hotarul definitiv între trecutul întunecat, între secolele de asuprire și mizerie neagră a poporului și viața noastră de azi, cînd oamenii muncii construiesc liberi o societate nouă, împlinind visurile de veacuri ale înaintașilor. Și aceasta s-a putut întîmpla pentru că poporul nostru, condus de avangarda clasei muncitoare, a devenit pentru prima oară în istoria sa stăpîn pe destinele sale, liber să-și aleagă drumul pe care îl dorește.

Masele populare din țara noastră au fost întotdeauna făuritoarele bunurilor materiale și spirituale prin care noi ne-am adus contribuția la cultura mondială. Dar niciodată în timpul regimurilor de opresiune și umilință pentru cei mulți forța creatoare a maselor n-a putut să se valorifice în toată plenitudinea ei. Căci, așa cum spunea Lenin, „abia odată cu socialismul va începe pe toate tărîmurile vieții sociale și personale un progres rapid, adevărat, cu caracter real, de masă, cu participarea majorității populației, și, pe urmă, a întregii populații".

Adevărul cuvintelor lui Lenin a fost verificat și de cea mai tînără, dar cea mai bogată și frumoasă eră a istoriei noastre. In cei 11 ani care au trecut de la 23 August 1944, Romînia s-a transformat dintr-o țară înrobită, cumplit înapoiată economicește, într-o țară cu o industrie și agricultură în plină dezvoltare, cu un regim într-adevăr democrat. Cucerirea fundamentală a poporului nostru muncitor, pavăza tuturor realizărilor sale revoluționare este statul democrat-popular, puterea politică aflată în mîinile clasei muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare.

In Republica Populară Romînă, forța conducătoare a poporului este Partidul Muncitoresc Romîn. Intărirea continuă a partidului, a rolului său conducător este chezășia hotărîtoare a tăriei și trăiniciei puterii populare.

Sub conducerea partidului, oamenii muncii au putut, într-un timp extrem de scurt, să refacă economia țării de pe urma grelelor distrugeri pricinuite de război și să se avînte cu entuziasm pe calea lichidării înapoierii nefaste în care am fost ținuți de regimul burghezo-moșieresc. In țara noastră a început măreața bătălie pentru socialism, a început acel progres rapid, cu caracter real, de masă, de care vorbea Lenin. Sprijinul principal în această bătălie, ajutorul în toate domeniile, fără de care n-am fi putut să obținem un progres rapid, l-am primit din partea Uniunii Sovietice, Țara Socialismului victorios, față de care poporul nostru își exprimă, cu prilejul zilei de 23 August, adînca și veșnica lui recunoștință.

Volumul producției industriale a depășit cu mult cel mai înalt nivel antebelic. Incă în 1953, producția industrială întrecuse de 2,5 ori producția anului 1938. In centrul politicii partidului de industrializare socialistă a țării s-a aflat și se află dezvoltarea cu precădere a industriei grele, această temelie a temeliilor economiei naționale. Industria construcțiilor de mașini, pivotul industriei grele, care în trecut era aproape inexistentă (circa 99% din mașinile folosite erau importate), a luat în anii puterii populare o mare dezvoltare, exprimînd în chipul cel mai strălucit avîntul economic al țării noastre. Uriașa extindere a bazei tehnice a făcut posibil ca producția de țiței să crească în 1954 de 2,4 ori față de cea din 1948, iar producția de cărbuni de 1,9 ori. In anii cincinalului a crescut de peste trei ori și producția de fontă, oțel și laminate. Miile de tractoare produse de industria noastră pot fi întîlnite nu numai pe brazdele Romîniei, ci și în India, Turcia sau Egipt și nu ne îndoim că același lucru îl vom putea spune peste puțin timp și despre autocamioanele romînești, a căror producție în mare serie a început.

Au intrat de curînd în funcțiune prima baterie a uzinei cocso-chimice de la Hunedoara, termocentrala nr. 2 a combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej", fabrica de aglomerare și stația de granulare a zgurei de furnal de la același combinat. De asemenea, recent a fost terminată noua instalație de preparare a cărbunelui din Lupeni.

Că dezvoltarea industriei grele este și temelia înfloririi industriei ușoare ne-o dovedește creșterea an de an a bunurilor de larg consum puse la dispoziția populației. In luna aprilie a acestui an s-a înfăptuit o reducere de prețuri la o serie de mărfuri alimentare și industriale. Aceasta a adus economii populației și a contribuit la creșterea puterii de cumpărare a leului, la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

In ceea ce privește agricultura, au apus de mult vremurile cînd peste 70.000 de țărani erau complect lipsiți de pămînt, iar alți 600.000 dispuneau numai de cîte un pogon, cînd peste 60% din pămînturile țărănești erau ipotecate la bănci și la diverși cămătari. Formula de „țară eminamente agricolă" era mincinoasă nu numai pentru că voia să facă plauzibilă ideea imposibilității industrializării țării noastre, ci și pentru că însuși acest „specific" eminamente agrar ascundea o cruntă înapoiere a economiei rurale. Față de cele 220 de S.M.T.-uri, dispunînd de zeci de mii de tractoare și diferite mașini agricole, față de recoltele de peste 3000—3500 kg de grîu la hectar obținute de către gospodăriile colective, situația din trecut a rămas ca o tristă și uneori de necrezut amintire.

Crește și se întărește continuu sectorul socialist al agriculturii noastre. La sfîrșitul semestrului I al acestui an, numărul gospodăriilor colective și al întovărășirilor depășea 5.500, cuprinzînd 360.000 de familii. Numărul asociațiilor pentru cultura plantelor tehnice, a legumelor și zarzavaturilor a ajuns la 2700.

Comparațiile cu trecutul sînt deosebit de edificatoare și în domeniul cultural. Prin noua sa organizare, în urma reformei de acum șapte ani, învățămîntul — veriga principală a revoluției culturale — a asigurat și asigură cadrele necesare construcției socialiste. Intreaga politică de pregătire a cadrelor răspunde cerințelor dezvoltării economiei și culturii noastre. Romînia de odinioară, țara milioanelor de analfabeți și semianalfabeți, a devenit o țară în care toată lumea învață, în care neștiința de carte a fost lichidată aproape în întregime. Școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară, mijlocul cel mai sigur de combatere a analfabetismului, a fost realizată la noi în țară. In anul școlar 1954-1955 au fost cuprinși în învățămîntul elementar, în clasele I—IV, 1.171.753 de elevi, iar în clasele V—VII, numai la cursurile de zi, 440.328. Decalajul față de trecut este și mai mare dacă ne gîndim la clasele VIII—X ale învățămîntului mediu, frecventate astăzi de 86.766 de elevi, față de cei 29.004 care erau încadrați în cursul superior al liceelor în anul 1938.

Regimul de democrație populară are nevoie de specialiști cu o înaltă calificare, într-un număr incomparabil superior necesităților Romîniei burghezo-moșierești. Față de cele 41 de facultăți cu 28.728 studenți, existente în anul 1938, în anul universitar 1954—1955 la cursurile de zi ale celor 144 de facultăți din țară au studiat 61.799 studenți, la care se adaugă cei aproape 17.000 înscriși la cursurile fără frecvență și serale.

Alături de multe alte mărturii ale politicii naționale democratice a statului nostru democrat-popular stau miile de școli cu limbile de predare ale minorităților naționale, ca și cele 16 facultăți cu limba de predare maghiară, de la Cluj și Tîrgu Mureș, frecventate de mii de studenți. (In anul 1938 nu exista în Romînia nici o instituție de învățămînt superior pentru minoritățile naționale).

Oricît de grăitor ar fi limbajul cifrelor, el nu poate să vorbească însă despre conținutul nou al învățămîntului nostru. Dacă în trecut predarea cunoștințelor era ruptă de practică, iar de la catedre se propovăduiau obscurantismul și șovinismul, învățămîntul nostru a căpătat azi un caracter științific, are la temelie concepția cea mai înaintată despre lume și viață, concepția marxist-leninistă. Școala reprezintă astăzi unul din cele mai puternice mijloace prin care partidul educă oamenii muncii în spiritul patriotismului socialist, al internaționalismului proletar, al luptei hotărîte pentru pace, pentru prietenie între popoare.

Tot atît de evidente sînt uriașele transformări petrecute în acești 11 ani și în domeniul științei, al artei, literaturii sau al culturii de masă. Zecile de colective și institute științifice, miile de cămine culturale, colțuri roșii și biblioteci, teatrele și filarmonicile răspîndite pe întreg cuprinsul țării sînt în regimul nostru centre ale luminii, focare de unde se răspîndește cultura înaintată.

Și dezvoltarea furtunoasă a industriei și creșterea producției agricole, și înmulțirea lăcașurilor de cultură se fac în țara noastră cu un singur și înalt scop: ridicarea nivelului material și spiritual al poporului muncitor. Astăzi, cînd aniversăm 11 ani de la eliberarea patriei noastre, prilej de trecere în revistă a biruințelor economice și culturale, ne putem da seama limpede cu cît viața fiecărui om al muncii a devenit mai bună, mai luminoasă, cu cît au crescut posibilitățile noastre de a ne folosi de binefacerile civilizației moderne și ale culturii.

Sărbătorind ziua de 23 August, oamenii muncii din țara noastră privesc viitorul cu un sentiment de siguranță și încredere. Acest sentiment li-l inspiră politica consecventă de pace a statului nostru, faptul că în ultimul timp, datorită acțiunilor neobosite de pace ale Uniunii Sovietice, sprijinite de R. P. Chineză și de toate țările de democrație populară, a început o destindere a încordării în relațiile internaționale. Rezultatele pozitive obținute la Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor Uniunii Sovietice, Statelor Unite, Angliei și Franței au dovedit odată mai mult existența posibilităților de conviețuire pașnică între țări cu orînduiri sociale diferite. „Spiritul Genevei" exercită azi o influență binefăcătoare asupra întregii situații internaționale. Rezultatele pozitive obținute la Geneva nu trebuie însă să ne determine să uităm că în calea reglementării pașnice a problemelor internaționale litigioase se mai ridică încă numeroase și grele obstacole. Sărbătorirea zilei de 23 August este un bun prilej pentru poporul nostru muncitor, care și-a manifestat adeziunea sa față de hotărîrile luate la Geneva, de a-și intensifica lupta pentru pace.

Era nouă care a început în istoria patriei noastre la 23 August 1944 este perioada cea mai frumoasă din existența de veacuri a poporului romîn, perioadă ale cărei cuceriri măreațe nu se pot dezvolta decît în condițiile unei păci îndelungate, în condițiile prieteniei și colaborării între popoare. Pentru fericirea și prosperitatea patriei, poporul nostru este hotărît să-și aducă și de aici înainte contribuția sa substanțială la lupta pentru pace, pentru progresul omenirii.

In cinstea marii sărbători

Acțiunile pionierilor

Pionierii Capitalei noastre întîmpină sărbătorește ziua de 23 August. Ei au organizat numeroase acțiuni în taberele orășenești și în taberele de curte.

Cu multă însuflețire au participat pionierii la munca de strîngere a spicelor de pe ogoare. Astfel, numai pionierii de la școala din Otopeni au strîns 1500 kg. boabe de grîu. In raionul 1 Mai s-a organizat de curînd „ziua spicului de aur", în cadrul căreia pionierii din raion au muncit cu un deosebit elan pentru strîngerea spicelor.

In cinstea marii sărbători de la 23 August, pionierii au organizat și o serie de concursuri sportive. Astfel, s-au desfășurat concursuri de volei, de tenis de masă etc.

O activitate deosebit de însuflețită se desfășoară în aceste zile la Palatul pionierilor. Aici are loc un concurs de înot, la care sînt antrenați un mare număr de pionieri. Cele trei expediții pionierești organizate în cinstea zilei de 23 August au cuprins peste 300 de pionieri. Aceștia au cunoscut, cu prilejul expedițiilor, trei din cele mai frumoase regiuni ale țării: Valea Prahovei, Valea Jiului și Delta Dunării. Colectivul de pionieri al fiecărei expediții a fost împărțit în șapte grupe, după cercurile pe care le-au frecventat pionierii în cadrul Palatului: botaniști, zoologi, geografi-geologi, istorici, turiști, folcloriști și foto-tehnicieni. Cunoașterea frumuseților și bogățiilor patriei a contribuit mult la educarea pionierilor în spiritul patriotismului socialist, la lărgirea cunoștințelor lor.

Acum, peste 2000 de pionieri din Capitală se pregătesc să participe la măreața demonstrație de la 23 August.

In sprijinul țărănimii muncitoare

Intîmpinînd sărbătorește ziua de 23 August, pionierii și elevii de la școala din comuna Trușești au hotărît să muncească, după puterile lor, pe ogoare, pentru a-și aduce contribuția la buna desfășurare a campaniei agricole. Ei au prestat două zile de muncă voluntară la gospodăria agricolă de stat Dîngeni, dînd un ajutor efectiv la plivitul mazărei și macului și la stropitul viei.

Tinerii au lucrat cu o însuflețire deosebită și au obținut rezultate frumoase. S-au evidențiat cu acest prilej elevii clasei a IX-a, care au fost tot timpul în fruntea tovarășilor lor.

Înfloreşte necontenit ÎNVĂȚĂMÎNTUL DIN PATRIA NOASTRĂ

Manuale și cărți pedagogice pentru noul an școlar

Editura de stat didactică și pedagogică de pe lîngă Ministerul Invățămîntului a pregătit pentru noul an școlar editarea unui număr de 197 titluri de manuale, metodici și cărți de literatură pedagogică. Tirajul tuturor publicațiilor tipărite de editură în acest an școlar va fi de 7.600.000 exemplare.

Anul acesta apar un mare număr de manuale noi — în procent de 30% față de totalul titlurilor editate. Apare un nou abecedar, lucrare cu totul originală, alcătuită pe baza prețioaselor observații ale învățătorilor. Au fost îmbunătățite toate manualele de citire și gramatică pentru clasele I—IV, ca și manualele de limba rusă. Au fost revizuite, pentru a fi puse de acord cu noul plan de învățămînt, manualele de constituție și istorie. Vor apare manuale de geografie fizică pentru clasa V-a, de chimie pentru clasele a VII-a, a VIII-a, a IX-a și a X-a, de botanică pentru clasele V-VI, de zoologie pentru clasele VI-VII.

Editura pregătește, de asemenea, noi manuale în limbile maghiară, germană, sîrbă, cehă, croată, slovacă, polonă, idiș, bulgară, greacă, turcă, ucraineană și rusă.

Pentru pedagogi se editează o serie de lucrări interesante privind problemele practicii pedagogice, ca: „Invățămîntul politehnic în școală", „Experiența muncii instructiv-educative în casele de copii", „Indrumări pentru folosirea gramaticii", „Dezvoltarea vorbirii în școlile cu limba de predare maghiară", „Indrumări pentru predarea limbii germane", „Metodica predării limbii romîne în școlile minorităților naționale clasele I-IV" etc.

Aceste realizări vor duce la îmbunătățirea predării, la ridicarea nivelului de pregătire a elevilor.

Se îmbunătățesc condițiile de viață și de muncă ale pedagogilor

Invățătorilor și profesorilor li s-au creat în regimul de democrație populară condiții de muncă dintre cele mai bune. Ei au la dispoziție clădiri de școală bine amenajate, dotate cu un bogat material didactic.

Prin hotărîrile partidului și guvernului s-au stabilit norme noi de salarizare a tuturor cadrelor de învățămînt, corespunzătoare calificării profesionale și stagiului de activitate pedagogică. Pedagogilor trimiși numiți în învățămînt într-o altă localitate decît în cea în care au domiciliat, li se acordă o indemnizație de instalare egală cu un salariu lunar. Organele locale ale puterii de stat asigură pedagogilor condiții de locuit, de aprovizionare, încălzit etc.

Pentru construirea de locuințe individuale necesare muncitorilor din învățămînt s-a acordat numai în anul 1954 suma de 4.000.000 lei. Din bugetul asigurărilor sociale ale Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt circa 257.000.000 lei au fost folosiți pentru acordarea de ajutoare bănești cadrelor didactice și studenților. Pentru întărirea și refacerea sănătății sînt trimiși anual la odihnă și tratament balneo-climatic zeci de mii de învățători și profesori. Astfel, din 1953 și pînă astăzi și-au petrecut concediile de odihnă în casele de odihnă și în sanatorii balneare peste 65.000 de muncitori din învățămînt.

Cadrele didactice își desăvîrșesc necontenit pregătirea profesională, studiind experiența pedagogiei sovietice și a învățătorilor și profesorilor fruntași din țara noastră.

Invățători ca Ștefan Ștefănescu din comuna Popești Leordeni, Bitai Paraschiva din comuna Sovata, Regiunea Autonomă Maghiară, Dumitru Balic din comuna Bucium eni, regiunea Bîrlad, Zinica Ionescu din comuna Săbăoani, regiunea Iași, Vasile Diaconu din comuna Bucinișu, regiunea Craiova și mulți alții își îndeplinesc cu cinste nobila misiune de a contribui la răspîndirea culturii și științei în rîndurile țărănimii muncitoare.

La catedră sau la căminul cultural, la cercul agrotehnic sau la biblioteca sătească, în gospodăria agricolă colectivă sau la cursurile de alfabetizare, cadrele didactice își pun toate forțele în slujba poporului muncitor, a înfloririi culturii în cele mai îndepărtate colțuri ale patriei.

Pentru perfecționarea calificării cadrelor didactice

In anii puterii populare, cadrelor didactice din țara noastră li s-au creat largi posibilități de perfecționare a calificării lor. Datorită grijii partidului și guvernului, în acest domeniu s-au obținut o serie de realizări deosebit de importante, care au dus la o însemnată ridicare a activității instructiv-educative din școli.

Intre anii 1948—1954 au fost cuprinși la cursurile regionale de îndrumare a cadrelor didactice circa 100.000 de pedagogi, iar la cursurile centrale aproape 12.000 de pedagogi și cadre de conducere din învățămînt.

La perfecționarea calificării cadrelor didactice au contribuit în mare măsură și cabinetele pedagogice. Cele 19 cabinete pedagogice regionale create în ultimii ani au desfășurat o bogată activitate metodică, îndrumînd cercurile pedagogice, cabinetele pedagogice din școli, consiliile metodice etc.

Ca urmare a creșterii și dezvoltării continue a învățămîntului din patria noastră, în anul 1954, printr-o hotărîre a Consiliului de Miniștri s-a organizat sistemul de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice. Pentru traducerea în viață a prevederilor acestei hotăriri s-au înființat pe lîngă Institutul central de perfecționare din București, care se ocupă de perfecționarea cadrelor de conducere din învățămînt, patru Institute interregionale de perfecționare la București, Cluj, Iași și Timișoara.

La primul curs de un an de perfecționare a cadrelor didactice au fost cuprinși peste 6000 de pedagogi, care au avut prilejul să-și desăvîrșească pregătirea ideologică, pedagogică și de specialitate.

Noul sistem de perfecționare a cadrelor asigură o ridicare simțitoare a nivelului activității pedagogice.

Infăptuiri în școlile din regiunea Bacău

In cei 11 ani care au trecut de la 23 August 1944, în regiunea Bacău s-au înfăptuit multe în domeniul învățămîntului. S-au ridicat școli și internate, s-au amenajat laboratoare, s-au creat condiții din ce în ce mai bune de învățătură pentru fiii oamenilor muncii.

Au fost înființate școli elementare în cele mai îndepărtate cătune. Astăzi, în regiunea Bacău funcționează un mare număr de școli elementare, de 7 ani și medii. Au fost create școli pentru tineretul muncitoresc la Bacău, Piatra Neamț, Bicaz, Buhuși, Comănești și Moinești și o școală pentru tineretul sătesc în comuna Răcăciuni.

Numărul elevilor cuprinși în școlile regiunii a crescut mult în anii puterii populare. Numai din 1947 și pînă acum numărul elevilor cuprinși în școlile de cultură generală a crescut cu peste 13.000.

O atenție deosebită s-a acordat în această perioadă încadrării școlilor cu învățători și profesori bine pregătiți. Numai în anul școlar 1954—1955 au fost cuprinși la cursurile de perfecționare 141 de învățători și 60 de profesori. Peste 120 de învățători urmează cursurile fără frecvență ale institutiilor de învățămînt superior.

Au fost alocate fonduri însemnate pentru lărgirea bazei didactico-materiale a școlilor din regiune. Astfel, au fost construite din fond central și din autoimpuneri noi localuri de școli la Buhuși Podoleni, Agăș, Ripi etc. De asemenea, s-a construit un internat cu o capacitate de 120 de locuri pe lîngă școala medie din Bicaz.

Muncind în condiții din ce în ce mai bune, pedagogii din regiunea Bacău se străduiesc să ridice neîncetat nivelul muncii de instruire și educare a tinerei generații, de răspîndire a culturii în mijlocul poporului muncitor.

Viitorii învățători se înarmează cu deprinderi practice

Propunîndu-și să îmbunătățească într-o măsură hotărîtoare munca de înarmare a elevilor, viitori învățători, cu cunoștințe și deprinderi strîns legate de practică, de activitatea în producție, cadrele didactice din școala noastră și-au dat seama că este necesar să ia serioase măsuri pentru înlăturarea caracterului teoretic al predării.

In școală nu exista nici laborator, nici muzeu de științe naturale. Lecțiile noastre aveau o legătură slabă cu practica. Ne-am hotărît să pornim serios la lucru. Am format un colectiv, căruia i s-a zis „colectivul laboratorului". Conducerea școlii ne-a pus imediat la dispoziție sălile necesare. Unii profesori și părinți ne-au donat diferite piese și unelte. Din inițiativa organizației U.T.M. din școală, o delegație de elevi a pornit la facultatea de științe naturale din Cluj pentru a procura piese de muzeu și de laborator. Tot la sugestia organizației U.T.M., elevii au trimis scrisori la 14 fabrici din țară, solicitînd materii prime și produse finite. Incetul cu încetul, în sălile viitorului laborator și ale viitorului muzeu a început o viață intensă. Ciocanul, rindeaua, polizorul, fierăstrăul și cleștele erau întrebuințate cu sîrguință atît de profesori, cît și de elevi.

Au început să ne sosească și răspunsurile la scrisori. Mult se bucurau elevii cînd vedeau lăzile de materiale pe care ni le trimiteau muncitorii de la fabrici. Ne-au răspuns opt fabrici. Săptămînă cu săptămînă, sălile noastre se îmbogățeau văzînd cu ochii. Cu ajutorul uneltelor și al materialelor primite am început să lucrăm planșe intuitive, care arată procesele de fabricare a cauciucului, porțelanului, sticlei, cartonului gudronat, fierului etc.

Curînd de tot, „colectivul laboratorului" a început să desfășoare o activitate intensă și deosebit de variată. Împărțiți pe secții, membrii colectivului confecționau materiale didactice, aparate, planșe, împăiau păsări, țineau referate, îngrijeau colțul naturii vii, consultau materialul bibliografic, organizau vizite și excursii.

S-a înviorat mult și activitatea cercurilor de elevi. Fiecare cerc și-a alcătuit, sub conducerea profesorilor, un plan anual de muncă, al cărui conținut a fost apoi defalcat pe luni. Membrii cercului tehnic au prezentat referate despre televiziune, cronici științifice, au montat antene interioare și exterioare, au construit manometre și un aparat pentru demonstrarea legilor căderii libere, au vizitat uzina din oraș. In cercul fotografilor se duce, de asemenea, o activitate bogată. In anul 1954 a fost amenajată aici o cabină obscură, înzestrată cu materialul tehnic necesar. Cei 24 de membri ai cercului pot executa acum developări, copii și măriri fotografice. In ultimii doi ani, membrii acestui cerc au obținut însemnate succese. Participînd la concursul organizat de ziarul „Scînteia tineretului" în cinstea zilei presei comuniste, cercul fotografilor din școala noastră a cîștigat premiul întîi pe țară. S-au confecționat în cadrul acestui cerc peste 200 de diapozitive cu diferite teme. Printre acestea sînt foarte reușite cele cu temele: „Munții Apuseni", „Viața lui Gheorghe Coșbuc", „Colțul viu", „Peșterile munților Apuseni", „Excursiile școlii noastre în munții Rodnei și în munții Apuseni", „Aspecte de la Casa pionierilor din Năsăud".

O activitate frumoasă desfășoară și cercul de științe naturale. Membrii acestui cerc au executat pînă acum peste 300 de împăieri, dintre care 170 au fost dăruite școlilor din comunele Rebrișoara, Mocod, Zagra și Ilva Mică. Anul trecut, colectivul laboratorului a oferit școlii din comuna Zagra, care a fost fruntașă în campania pentru însămîntări, 21 de împăieri și 10 preparate în formol. Tot în acest cerc s-au executat 56 de preparate în formol, 6 colecții de scoici, insectare, ierbare, colecții de roci etc.

Activitatea desfășurată de membrii acestui cerc în cadrul laboratorului și al muzeului este complectată prin munca dusă la colțul zoologic, amenajat în parc. Acest colț reprezintă un modest început de grădină zoologică școlară. Cu ajutorul organizației de partid și al părinților elevilor s-au construit cuștile necesare. Acum avem 20 de specii de animale, care sînt îngrijite zi cu zi de către elevi. Membrii cercului de științe naturale au strîns observații deosebit de interesante mai ales asupra vulpilor, căprioarei, cobailor, veveriților, broaștelor țestoase, șerpilor, asupra vulturului și a bufnițelor.

Interesul stîrnit de activitatea desfășurată de către colectivul laboratorului și de către cercurile de elevi se resimte mult în atitudinea elevilor școlii noastre față de învățătură, față de literatura științifică de popularizare. Numărul elevilor dornici să lucreze în cercuri a devenit din ce în ce mai mare. Dragostea lor pentru știință a crescut foarte mult. Pentru a răspunde interesului lor, cadrele didactice ale școlii i-au ajutat pe elevi să-și pună în aplicare o frumoasă inițiativă: crearea unei societăți științifice. Societatea este organizată pe baza unui statut aprobat de consiliul pedagogic al școlii, elaborat după modelul unui statut indicat de pedagogul sovietic I. K. Novicov în cartea „Organizarea muncii instructiv-educative în școală". In cadrul societății s-au ținut numeroase conferințe interesante, printre care „Energia atomică în slujba vieții", „Originea pămîntului", „Ghețarul de la Scărișoara", „Racoviță la Polul Nord" (ținută de dr. Dan Coman de la Filiala Academiei R.P.R. Cluj) și „Din realizările biologiei miciuriniste" (ținută de tovarășul Rudolf Palocsay, cercetător principal al Academiei R.P.R.).

Majoritatea elevilor care lucrează în „colectivul laboratorului", în cercuri și în societatea științifică sînt fruntași la învățătură.

IOSIF VIEHMANN
profesor la școala pedagogică mixtă din Năsăud

Un abecedar nou pentru copiii patriei *)

Elevii care vor păși pentru prima dată, la 1 septembrie al acestui an, pragul școlii, ca și învățătorii lor, primesc un dar prețios — un abecedar nou. Rod al grijii pentru o cît mai mai temeinică instruire și educare a elevilor, acest abecedar — primul manual pe care îl iau în mînă copiii ce încep să învețe — corespunde în mare măsură cerințelor care se pun în fața unui asemenea manual. El a fost alcătuit de un colectiv care s-a străduit să realizeze o lucrare originală de valoare, o carte menită să deștepte interesul și dragostea copiilor pentru învățătură, să-i înarmeze cu cunoștințe temeinice de citire și scriere.

Pentru definitivarea acestui manual, Editura de stat didactică și pedagogică a consultat numeroși învățători cu o bogată experiență în învățămîntul elementar, precum și specialiști în problemele de psihologie și lingvistică. Desfășurînd o muncă susținută, acest colectiv larg a realizat un abecedar cu mult superior celui folosit pînă acum în școlile noastre.

Abecedarul elaborat în anul 1948, odată cu reforma învățămîntului, a însemnat o adevărată cotitură în predarea citit-scrisului în școlile noastre, deoarece el a fost alcătuit pe baza singurei metode științifice de predare, metoda fonetică analitico-sintetică. Totuși, învățătorii au întîmpinat o serie de greutăți în folosirea lui. Paginile mult prea încărcate ale vechiului abecedar nu permiteau parcurgerea lui în timpul fixat în programa de învățămînt. De asemenea, gradarea materialului nu corespundea întotdeauna cerințelor metodei fonetice analitico-sintetice, psihologiei însușirii citit-scrisului de către începători, ceea ce îngreuna atît predarea, cît și însușirea citit-scrisului de către școlari. Desenele vechiului abecedar erau de multe ori schematice, cu un colorit artificial, neartistice, uneori chiar necorespunzătoare textului. Și caracterul literei era necorespunzător, iar calitatea hîrtiei inferioară.

Noul abecedar impresionează de la prima vedere prin frumusețea ilustrațiilor, prin coloritul viu al acestora, prin aranjamentul paginilor, prin corectitudinea și eleganța scrisului de mînă, prin litera clară cu care a fost imprimat, prin calitatea hîrtiei și a cernelei. Ca și cel vechi, noul abecedar este alcătuit pe baza metodei fonetice analitico-sintetice de predare.

O cerință esențială pentru a forma deprinderea unei citiri corecte și conștiente, conform metodei fonetice analitico-sintetice, este alegerea justă a materialului necesar predării și asimilarea lui treptată de către elevi. Aceasta se referă atît la predarea succesivă a sunetelor și literelor, cît și la alegerea cuvintelor folosite în predare. Ținînd seama de această cerință, noul abecedar începe cu opt sunete (a, u, m, r, n, e, o, f), care sînt astfel alese (vocale, consoane care pot fi prelungite), încît pot fi ușor desprinse din cuvînt pentru a fi studiate și însușite de către elevi și, totodată, pot fi îmbinate ușor cu alte sunete, pentru a forma silabe și cuvinte. Aceasta ușurează procesul de analiză și sinteză, care stă la baza însușirii conștiente a citirii și scrierii. Numai după ce cu ajutorul sunetelor de mai sus, școlarii și-au format primele deprinderi de citit-scris, se predau alte sunete ale vorbirii noastre, care se desprind și se îmbină mai greu (e, d, p, t, b, etc.). Deoarece citirea și scrierea monoftongilor, a diftongilor și a triftongilor din limba noastră prezintă o dificultate pentru copii, autorii abecedarului i-au introdus treptat în cuvintele din coloane și în texte. O mare grijă au manifestat autorii abecedarului pentru alegerea cuvintelor, astfel încît acestea să fie concrete, scurte și cunoscute de elevii clasei I-a.

Deoarece pentru începători unitatea de citire trebuie să fie de la început silaba și nu litera, iar cîmpul de citire al școlarilor trebuie să se mărească treptat, pentru a cuprinde cuvîntul în întregime, o altă cerință de bază a predării citirii o constituie gradarea justă a diferitelor tipuri de silabe și a numărului silabelor în cuvînt. Pentru a-i ajuta pe elevi să-și formeze cîmpul de citire egal cu silaba, în primele 25 de pagini ale abecedarului cuvintele din text și coloane sînt scrise despărțite în silabe. Mai departe, cuvintele se scriu despărțite numai în coloane, cu excepția cîtorva cuvinte mai lungi care, nefiind pregătite anterior și prezentînd dificultăți, se scriu despărțite prin liniuță în interiorul textului.

Tipurile de silabe sînt prezentate în abecedar în ordinea crescîndă a dificultăților de citire: în primul stadiu cuvinte mono sau bisilabice, formate la început din silabe directe (na, nu, ma) și ulterior din silabe inverse (un, an, am); în stadiul al doilea, cuvinte formate din trei silabe directe (A — ni — ca; la — le — le), precum și cuvinte monosilabice sau cuvinte bisilabice care conțin silabe închise, mai întîi la sfîrșitul cuvîntului și apoi la începutul lui (mal, lac, a-dun, co-pac, mun-te, car-te); în stadiul al treilea, cuvinte formate din patru și cinci silabe, cu greutăți deosebite de pronunțare, grupuri consonantice formate din două sau trei consoane (scară, parc, strică, straturi) și cuvinte monosilabice formate din cinci litere (strat, strop, strig).

O cerință deosebit de însemnată a unui abecedar o constituie asigurarea unui conținut just din punct de vedere ideologic și politic al textelor și al ilustrațiilor, deoarece predarea citit-scrisului nu poate fi ruptă de educația comunistă a elevilor.

Noul abecedar cuprinde, în textele și în ilustrațiile sale, un material bogat și variat, care îi va ajuta pe învățători să dea elevilor reprezentări juste despre lumea înconjurătoare, să le îmbogățească limbajul, să-i educe în spiritul dragostei fierbinți pentru patrie, în spiritul cinstei și al dragostei pentru muncă. Abecedarul conduce copiii, de la mediul înconjurător cunoscut de ei (casa, familia, școala) spre perceperea orașului cu străzi, bulevarde, fabrici și uzini, spre perceperea satului și a muncilor agricole, a cîmpului, a pădurii, a rîului, a munților, a mării. Viața copiilor, cu bucuriile și interesele ei — jocurile și jucăriile, îndeletnicirile, cărțile — este de asemenea oglindită în textele și ilustrațiile din abecedar. Familia este prezentată în paginile abecedarului ca un colectiv unit, în care toți muncesc, în care cei mari poartă grija celor mici. Chiar primele pagini ale abecedarului vor contribui la educarea elevilor în spiritul dragostei față de școală și de învățători, al unei atitudini juste față de colectiv. In paginile care urmează se arată copii care participă, după puterile lor, la munca obștească îngrijind flori, strîngînd spice etc.

Natura și fenomenele ei ocupă în abecedar un loc important atît în ilustrații, cît și în texte. Acestea vor ajuta pe învățători să precizeze și să lărgească reprezentările copiilor despre plante și animale, despre foloasele ce le aduc acestea omului. De asemenea, textele din manual îi învață pe copii să respecte regulile de higienă, dezvoltă dragostea lor pentru sport.

Și în ceea ce privește textele s-a respectat principiul gradării, pornindu-se de la texte alcătuite din două, trei și patru propoziții pînă la texte formate din 10—15 propoziții.

Fiecare pagină a abecedarului cuprinde material care poate constitui munca școlarilor pentru o zi de învățătură, deoarece ilustrațiile din pagină, cuvintele așezate în coloane și propozițiile pot fi folosite la citire, iar modelul de scris la scriere, în aceeași zi. Aceasta permite ca abecedarul să fie parcurs în primele două pătrare ale anului, conform programei de învățămînt.

Abecedarul cuprinde material corespunzător celor trei perioade ale predării citit-scrisului la clasa I-a, și anume perioadelor preabecedară, abecedară și postabecedară. Partea preabecedară, cuprinsă între paginile 1—17, va putea fi planificată de învățători pentru o perioadă pînă la 18 zile. Problema care stă în fața învățătorului în această perioadă este să precizeze percepțiile și reprezentările copiilor, să le întărească atenția, să le dezvolte vorbirea și gîndirea, să-i pregătească pentru citit și pentru scriere. In această perioadă copiii trebuie să fie învățați să împartă propozițiile în cuvinte și cuvintele în silabe, precum și să separe din cuvinte și silabe unele sunete. Invățătorul se bizuie, în primul rînd, pe desene (fructe, păsări, jucării, diferite ocupații ale copiilor și ale celor maturi), cu ajutorul cărora va putea preciza reprezentările copiilor și va putea lărgi cercul acestor reprezentări, pornind de la apropiat la depărtat. Paginile 6 și 7 cuprind desene cu ajutorul cărora învățătorul va putea forma propoziții din două sau trei cuvinte: Cîinele stă; Cîinele aleargă; Băiatul stropește florile; Fetița pune masa. In paginile următoare, desenele izolate vor ajuta pe învățător să despartă din cuvînt silaba și sunetul. La pag. 8 sînt desene care vor fi folosite pentru predarea cuvintelor alcătuite din două silabe: me-re, pe-re, pru-ne. La pag. 9 sînt numai desene care vor fi folosite pentru predarea cuvintelor de trei silabe: stru-gu-re, pe-pe-ne, gu-tu-ie. La pag. 10, pe lîngă desene ilustrînd cuvinte formate din două și trei silabe, apar desene care vor fi folosite pentru predarea unor cuvinte monosilabice (mac, pui, tren).

In primele pagini ale abecedarului sînt desene care reprezintă linii în diferite poziții, un pătrat, un triunghi și o căsuță. Alcătuirea acestor figuri de către elevi, cu ajutorul betișoarelor, conturarea șabloanelor tăiate din planșele anexate la abecedar, precum și colorarea figurilor realizate vor contribui la însușirea noțiunii de linie dreaptă, linie oblică, triunghi, pătrat — noțiuni importante atît pentru însușirea scrierii, cît și pentru însușirea cunoștințelor de aritmetică.

In perioada preabecedară nu se dau decît elementele necesare învățării scrierii primelor trei litere (a, u, m), deoarece aceste elemente sînt comune celor mai multe litere din alfabetul nostru și se scriu toate pe un singur spațiu, fapt care nu cere copilului un efort prea mare.

In cadrul perioadei preabecedare copiii vor învăța patru sunete: a, u, m și r, cu ajutorul cărora se vor forma primele cuvinte din paginile următoare: au, mama, rama, ura.

Partea cea mai mare din abecedar este partea care corespunde perioadei abecedare. Ea urmează să fie planificată pe o perioadă de 70—75 zile. Această perioadă cuprinde trei etape. Etapa I-a (pag. 18—28) este consacrată cuvintelor mono și bisilabice. Fiecare silabă nu cuprinde decît două sunete. Textul cel mai lung are numai patru propoziții. Pentru a realiza texte închegate și, pe cît posibil, variate, în această perioadă s-au folosit adeseori desene în locul unor cuvinte. In unele pagini se găsesc exerciții pentru formarea de către elevi a unor cuvinte cu ajutorul silabelor decupate. La baza fiecărei pagini se află modelul scrierii de mînă. In stînga liniaturii se prezintă litera de tipar și de mînă. Pe liniatură sînt elementele componente și litera respectivă la început, la mijlocul sau la sfîrșitul cuvîntului.

In etapa a II-a (pag. 29—55) activitatea elevilor devine mai complexă. Se dau silabe alcătuite din trei și patru litere, acordîndu-se o mare atenție studierii cuvintelor formate din silabe închise. In cadrul acestei etape copiii își însușesc diftongii cei mai frecvenți din limba noastră, precum și unele particularități ale limbii — de exemplu, scrierea cu doi „i". Desenele care înlocuiesc anumite cuvinte se împuținează, iar începînd de la pagina 40 nu se mai folosesc. In fiecare pagină rămîne — în general — un singur desen, care reprezintă conținutul textului. Exercițiile pentru dezvoltarea gîndirii se înmulțesc și se complică. Pe liniatură apar propoziții întregi.

Materialul folosit în etapa a III-a a perioadei abecedare (pag. 56—84) ajută pe școlari să învingă una din dificultățile cele mai mari, citirea cuvintelor cu grupuri consonantice, precum și a grupelor de litere ce, ci, ge, gi, che, chi, ghe, ghi. Materialul este bogat și variat, gradat din punct de vedere al dificultăților.

Ultimele 11 pagini din abecedar reprezintă partea postabecedară. In această parte copiii găsesc mici povestiri și poezii. Aici nu se mai dau coloane de cuvinte și nici modele de scriere pe liniatură. Pentru scriere sînt date teme scrise cu caracter de mînă, însă mai mărunte decît liniatura.

Fiecare manual este însoțit de trei planșe. Pe lîngă planșa cu literele alfabetului (aranjate în ordinea învățării), în noul abecedar s-a introdus și o planșă cu silabe, care îi va ajuta pe învățători să le formeze elevilor deprinderea de a citi pe silabe. De asemenea, abecedarul este însoțit de o planșă cu figuri geometrice, colorate în întregime sau hașurate, precum și cu desene de legume și fructe. Aceasta va fi folosită în perioada preabecedară. De aceea este necesar ca, încă înainte de începerea cursului, învățătorul să decupeze, după contur, toate figurile din această planșă și să le pună în plicuri separate pentru fiecare elev. Aceste figuri vor servi drept șabloane pentru exercițiile de conturare a unor desene care vor fi colorate sau hașurate de elevi conform modelului. Conturarea figurilor va contribui la dezvoltarea mușchilor mici ai mîinii, mușchi ce funcționează în timpul scrierii, iar liniile trase cu acest prilej vor înlesni scrierea elementelor literelor. Hașurarea figurilor dezvoltă posibilitatea elevilor de a măsura din ochi și contribuie la întărirea siguranței mișcărilor mîinii în timpul scrisului.

Noul abecedar va însemna un sprijin puternic pentru munca învățătorilor care predau la clasa I-a. Succesele folosirii lui sînt condiționate de interesul pe care cadrele didactice îl vor acorda studierii și aplicării lui în modul cel mai conștiincios, cel mai creator.

*) Abecedar. Editura de stat didactică și pedagogică, 1955.

Muncitori calificați pentru industrie și agricultură

Grea și amară era viața uceniculuí în trecut: bătăi și sudalme, muncă de rob și foame, iar meseria învățată pe furate.

Anii regimului democrat-popular au adus o viață nouă și pentru ucenici. Prin grija partidului și a guvernului li s-au creat condiții din ce în ce mai bune de viață și de învățătură.

Unul din mijloacele cele mai însemnate pentru formarea cadrelor de muncitori calificați atît de necesari industriei și agriculturii noastre l-au constituit școlile rezervelor de muncă, create după exemplul școlilor de acest tip din Uniunea Sovietică. Zeci de mii de absolvenți ai școlilor rezervelor de muncă au luat drumul șantierelor, al întreprinderilor, al stațiunilor de mașini și tractoare, aplicînd în viață cunoștințele cîștigate în școală. Ajunși la locul de producție, ucenicii s-au străduit să muncească cît mai bine. Mulți dintre ei au devenit inovatori, raționalizatori, fruntași în producție. Astfel, Decebal Chirilă, absolvent al școlii profesionale metalurgice din Roman, repartizat la I.M.S. Roman, a construit, împreună cu alți muncitori, un dispozitiv pentru polizarea segmenților tractoarelor K.D. 35. Pentru această realizare el a fost decorat cu Medalia Muncii.

Succese deosebite au obținut încă de pe băncile școlii ucenici ca Ion Neagu, Cornel Bernard și Ion Goz, elevi ai școlii profesionale din Orașul Stalin, care au făcut practica de vară la uzinele „Steagul Roșu", muncind ca electricieni. La încheierea practicii, direcția uzinei a adresat școlii o scrisoare de mulțumire pentru munca rodnică depusă de acești elevi.

In numeroase ateliere de producție, maiștrii au introdus metode înaintate de muncă, obișnuind pe elevi să le utilizeze încă din școală. Astfel, o brigadă de elevi din anul II „C" al școlii profesionale metalurgice nr. 3 din Ploești, care lucrează la strunjirea diferitelor piese pentru mașinile de găurit ce se produc în serie în atelierele școlii, a reușit să depășească norma cu 70%. Succesele ucenicilor se datoresc bunei organizări a locului de muncă, după metoda Vorosin.

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri a deschis o nouă etapă în dezvoltarea învățămîntului tehnic și profesional. Noile ateliere, organizate ca unități productive, vor fi adevărate fabrici care vor furniza populației bunuri de larg consum. Aici elevii vor învăța nu numai tainele viitoarei lor meserii, ci și cum să realizeze economii, cum să aplice cele mai perfecționate metode de muncă.

Numai la Cluj se vor deschide, odată cu începerea noului an școlar, 8 școli profesionale de ucenici. Aceste școli vor pregăti cadre calificate de strungari, lăcătuși, mecanici, electricieni, lucrători în construcții, pielărie, ceramică etc.

Cu sprijinul întreprinderilor tutelare și al statului popular orășenesc, conducerile noilor școli profesionale au luat din timp o serie de măsuri în vederea asigurării unor condiții bune de învățătură și de cazare a elevilor. La școala profesională de ucenici „Metal", lucrările de amenajare a atelierelor și sălilor de curs sînt pe terminate. Atelierele sînt dotate cu strunguri, mașini electrice, raboteze și alt utilaj modern. La școala profesională de ucenici „Construcții", odată cu lucrările de curățenie s-au asigurat rechizite și materiale didactice necesare pentru cei peste 300 de elevi. La Atelierele C.F.R. „16 Februarie", muncitorii zoresc acum ritmul reparațiilor la imobilul școlii de ucenici C.F.R.

După 6 luni de pregătire teoretică, elevii din anul I vor fi repartizați în secțiile atelierelor, pe lîngă maiștri și tehnicieni, unde vor învăța meșteșugul strungăriei, cazangeriei, lăcătușeriei etc.

Conducerile întreprinderilor care tutelează aceste 8 școli profesionale de ucenici au repartizat școlilor de maiștri tehnicieni și ingineri pentru predarea materiilor de specialitate. De asemenea, au fost repartizate cadre didactice pentru materiile de cultură generală.

Odată cu noul an școlar vor începe să funcționeze și școli tehnice și tehnice de maiștri. Școlile tehnice vor pregăti muncitori din rîndurile absolvenților școlilor medii de zece ani, iar școlile tehnice de maiștri vor pregăti maiștri din rîndurile absolvenților școlilor profesionale care au o practică de producție de cel puțin doi ani.

Aceste școli vor făuri noi și noi contingente de muncitori calificați, cu o pregătire temeinică, constructori de nădejde ai socialismului în patria noastră.

Botezul aerului

... In planor urcă un elev înalt, cu fața zimbitoare, bronzată de razele soarelui și de vînturile de pe aerodrom. Cînd instructorul dă semnalul cu fanionul, toți cei de pe aerodrom sînt cuprinși de emoție: Va zbura oare bine?

Planorul pilotat de elevul Benone de la școala medie din Medgidia a alunecat cîtva timp pe pămînt. Apoi, săltat pe umerii văzduhului, se înalță tot mai sus. După ce plutește acolo, pe ecranul cerului, ca o libelulă uriașă, se înclină și vine lin spre pămînt.

Echipați pentru zbor, elevii ascultă ultimele instrucțiuni

Cei de jos pornesc spre el în fugă și, în semn de bucurie, îl saltă pe brațe pe noul pilot. Abia pe urmă ascultă vorbele instructorului:

— A fost bine, cu o singură rezervă: altădată să nu mai împingi manșa brusc... Să se urce următorul.

O fată cu ochii oblici, tătăroaica Nida Omer din clasa a X-a a aceleiași școli, se așează în planor. Ca și cum s-ar fi luat la întrecere cu Benone, ea pilotează mai bine planorul. Intorcîndu-se către cel care a zburat primul, instructorul rîde:

— N-ai ce-i face, te-a întrecut!

Zboară pe rînd Gheorghe Albuleț, Maria Stan, Eugen Stoian și alții, pînă cînd din grupul celor de jos se îndreaptă către planor un bărbat în vîrstă, profesorul de istorie Constantin Olteanu. Intrecerea ivită așa, pe neașteptate, continuă, pentru că noul planorist zboară mai bine decît toți cei dinaintea lui.

Către ora 11, cînd soarele se apropie de amiază, activitatea de pe aerodrom încetează. Elevii, profesorii și instructorii se îndreaptă către tabăra instalată în clădirea școlii din satul apropiat. După amiază au loc lecțiile teoretice. Apoi, odată cu seara, în fața pavilionului din curte se încheie bilanțul și se face apelul cu care se sfîrșește fiecare zi din viața taberei de planorism.

★

Cel mai în vîrstă planorist, profesorul de istorie C. Olteanu și tovarășul său, profesorul Mihai Traian, ne-au arătat pe scurt istoria acestei tabere. Dragostea pentru aviație s-a ivit mai de mult în rîndul elevilor școlii medii din Medgidia. Intîi s-au înscris la parașutism și s-au lansat din înaltul cerului trei oameni: un elev, un instructor de pionieri și un profesor.

Aceasta s-a petrecut acum doi ani. Pe urmă au îndrăgit acest sport și alții. Așa s-a făcut că, în timpul vacanței de primăvară din acest an, aproape tot colectivul școlii din Medgidia, în frunte cu directorul ei, profesorul Gheorghe Dumitrescu, a primit botezul aerului.

Au sărit cu parașuta din înaltul cerului elevi de 15 ani și profesori de 40, instructori de pionieri, administratorul școlii, clase întregi, în frunte cu diriginții. Cei care au devenit parașutiști sportivi au cerut ca în vara aceasta să urmeze planorismul. Dorința lor a găsit ecou. S-au creat condițiile pentru ca o parte din ei să se formeze ca planoriști la școala de zbor fără motor, recent înființată la Constanța. Așa se face că elevii Benone, Albuleț, Stan, Omer și alții, în frunte cu profesorii lor, își petrec vara aceasta vacanța în chip deosebit. In frumoasa lor tabără, ei se pregătesc cu siguranță pentru a deveni pricepuți și îndrăzneți apărători ai cerului patriei.

D. LAZAR

Eleva Nida Omer se pregătește de zbor

In planor s-a urcat profesorul C. Olteanu

Pregătiri pentru noul an școlar

In orașul Iași s-au luat din timp măsuri în vederea deschiderii în cele mai bune condiții a noului an de învățămînt.

38 de unități de învățămînt preșcolar, 4 școli elementare, 26 de școli de 7 ani și 8 școli medii sînt gata să-și primească elevii.

O comisie instituită de către comitetul executiv al sfatului popular orășenesc s-a ocupat de procurarea combustibilului necesar acestor școli, astfel că pînă la 10 august 65 de școli au primit întreaga cantitate de lemne pentru iarna viitoare. Pînă la 20 august și celelalte 11 școli din oraș vor fi în posesia întregii cantități de lemne de foc.

Centrul regional de librării și difuzare a cărții s-a îngrijit din timp de aprovizionarea tuturor librăriilor cu cărțile și rechizitele școlare necesare elevilor.

Pregătiri în vederea deschiderii noului an de învățămînt se fac și în instituțiile de învățămînt superior din Iași. In sălile de cursuri, în laboratoare, în cămine și cantine se execută lucrări de reparații și amenajări; bibliotecile și laboratoarele se complectează cu materiale noi.

La cele șase cămine studențești ale Institutului agronomic au fost terminate reparațiile. Cantina studențească a acestui Institut a primit mobilier și veselă nouă. La Universitatea „Al. I. Cuza" se amenajează un laborator nou: laboratorul de mineralogie de pe lîngă Facultatea de geologie-geografie. Imobilul Institutului de industrie ușoară se mărește în acest an cu încă un corp de clădire, unde vor fi instalate două amfiteatre, săli de seminar, laboratoare de chimie și laboratorul de fibre artificiale.

*

Munca de pregătire pentru deschiderea noului an școlar se desfășoară într-un ritm susținut în raionul Urziceni. In comunele Maia, Adîncata, Grindu, Broșteni, Balaciu, Bărcănești, Alexeni, Dridu și Gîrbovi au fost terminate lucrările de reparație a localurilor de școală. In comuna Valea Măcrișului va fi terminat pînă la 1 septembrie un nou local de școală. Prin sprijinul activ al comitetului de părinți din comuna Sărățeni se adaugă noi încăperi la localul școlii din comună. Lucrările de construcție vor fi terminate și aici pînă la începerea noului an școlar.

Secția raională de învățămînt s-a ocupat serios de problema aprovizionării școlilor cu combustibil. Astfel, școala din comuna Grindu este aprovizionată cu două vagoane de lemne, cea din Gîrbovi cu 5000 de kg, cea din Jilavele cu 7000 kg lemne și 2000 kg cărbuni etc.

Cadrele didactice din raion au luat măsurile necesare pentru aprovizionarea la timp a elevilor cu manuale și rechizite școlare, întocmind din vreme notele de comandă pe clase și depunîndu-le la secțiile de librării ale cooperativelor sătești.

Învățătorul DIN BERZOVIA

...„Parcă a fost ieri — și totuși au trecut 11 ani de atunci. Îmi reîncepeam munca de învățător în satul meu. Ca multe așezări bănățene, Berzovia purta pecetea războiului care a mistuit atîtea vieți, atîtea valori materiale și culturale. Numai oamenii păreau alții: îi însenina bucuria unei vieți pe care o întrezăreau mai frumoasă decît cea pe care o trăiseră".

Cu cuvintele acestea a început să povestească file din viața sa și a satului directorul școlii din Berzovia, Achim Grecu. Atunci, ca după orice prăpăd, multe trebuiau făcute din temelii și oamenii alergau deseori la învățătorul satului, căci el le fusese multora prieten de joacă în copilărie, iar acum le învăța odraslele. Aveau încredere în el, căci privea mai departe decît ei în viitor.

— Ne trebuie mărfuri de la oraș — spuneau oamenii — n-avem sare, chibrite, pînzeturi...

— Să facem o cooperativă — le propuse într-o zi învățătorul. Și au făcut-o. Pe Achim Grecu l-au ales președinte.

Numai în cîțiva ani, cooperativa s-a transformat într-un frumos magazin universal. La început nu aveau nici mobilier, iar președintele trebuia să se ocupe de cele mai mărunte lucruri. Azi, vitrinele și rafturile sînt încărcate de mărfuri, iar pionierul cooperativei a lăsat în locul său oameni ridicați de el, care deservesc populația.

Dar viața nu se oprește aici. Pentru un schimb intens de mărfuri nu erau suficiente posibilitățile sătenilor izolați. La temelia vieții noi a satului se cerea așezată o nouă piatră. Trebuiau unite forțele într-o întovărășire agricolă. Acest pas sătenii l-au făcut tot în frunte cu tovarășul Grecu și în fiecare an lanurile au dat rod tot mai bogat.

Mai ales în anul acesta rodul a fost mai îmbelșugat ca niciodată. Dar cînd să dea în pîrg, au început ploile. O zi era bună de lucru, două ba. Întovărășiții nu s-au speriat însă. Simțeau că, uniți, vor putea strînge pîinea de pe cîmp

Cînd am poposit în sat, grîul trecuse. Grînele erau la arie.

— Uite, tovarășă — mi-a spus Wild Sebastian, președintele întovărășirii — grîul nostru e numai bob și bob! Am scos o recoltă medie de peste 1500 kg la ha. Mă întrebi ce-i cu copiii ăștia pe aici? Is ajutoarele noastre — pionierii lui Achim Grecu. Ei au strîns spicele de pe miriște. Din munca lor au ieșit doi saci cu boabe și oamenii au hotărît să-i dea pentru internatul școlar.

CĂSUȚA DIN CURTEA ȘCOLII

Pe tovarășul Grecu nu-l întîlnești numai cu pionierii, în cîmp. Ieșind din grădinița experimentală a acestui pasionat naturalist, vezi o căsuță pitică, ale cărei ferăstruici par să te urmărească pe furiș, îndemnîndu-te sfios să intri.

Ușa se deschide larg și trădează secretul pe care-l ascunde căsuța din curtea școlii. Tovarășul Grecu ne conduce și ne arată fiecare colțișor. Într-o

parte e laboratorul: eprubete de toate mărimile, pilnii de sticlă, spirt pentru exerienție și multe substanțe chimice. În alt colț, „grădina zoologică": un uliu pîndește lîngă un cuib de vrabie ce stă pe o crenguță de prun; ciocănitoarea face antrenament într-o scorțișoară de stejar. Mai departe, un trepied stă gata să ajute fixarea aparatului de măsurătoare topografică; șase jaloane, lîngă un ciocan mare de lemn, așteaptă să marcheze locul; un model de metru pătrat este pregătit să măsoare terenurile...

Constructorii acestor aparate sînt tovarășii de muncă ai lui Achim Grecu — învățătorii Poenaru și Borcan. Insectarul și colecția de semințe cerealiere au fost așezate de curînd în rafturi de către elevi, sub îndrumarea tovarășului Grecu. Comitetul de părinți, elevii și foștii elevi îmbogățesc necontenit muzeul. Prin sprijinul foștilor elevi ai lui Achim Grecu, așa cum este inginerul Vasile Ogîrlaci, de la mina din Cozla, muzeul este înzestrat mereu cu noi materiale. Astfel, curînd va lua ființă colțul minerului.

Muzeul acesta nu este numai al copiilor. Tovarășul Grecu îl folosește zi de zi în munca de răspîndire a științei în rîndurile țăranilor muncitori.

LA MARGINEA SATULUI

Cu ani în urmă, Achim Grecu dădu odată peste un rotogol de praf ce se ridica în mijlocul străzii. Din el abia se vedea un copilaș murdar și zdrențuros.

— Al cui ești tu, băiete? — îl întrebă Achim.

Copilul îndrugă cîteva cuvinte într-o limbă pe care învățătorul n-o cunoștea. Arătînd cu degetul, îi spuse doar trei cuvinte pe românește: „La marginea satului". Și o zbughi îndată să întîmpine o ceată de copii asemenea lui.

Casele acestor copii erau cîte un cort sau, în cazul cînd părinții se hotărau să renunțe la viața lor nomadă, un bordei. Cazanul din spate, ghiocul de la brîu sau jocul „tananica" erau mijloacele de existență ale părinților. Neștiința de carte era o tradiție pentru ei. O lege nescrisă și care totuși exista...

Hotărîrea de a-i învăța carte pe acești oameni de la marginea satului a fost una dintre cele mai grele. Dar Achim Grecu nu s-a lăsat. La școală sau acasă, el i-a învățat buchea cărții. Pe lucrarea scrisă la examen a Păscuței Bumbu stă scrisă nota cinci; Maria Căldăruș, colega ei, se poate mîndri și ea cu note bune. Acum ele pot citi cu ochii lor despre realizările patriei în care trăiesc. Ele știu cine le-a deschis drumul spre lumină. Cortul va rămîne doar o amintire...

★

Tovarășul Achim Grecu a crescut odată cu Berzovia lui, odată cu viața și cu un pas înaintea ei, așa cum l-a învățat partidul că trebuie să fie un comunist. El se gîndește departe. Vede o Berzovie cu o singură gospodărie, cu un singur lan. Achim Grecu este urmat și aici. Lîngă cererea lui de intrare în gospodăria colectivă s-au alăturat încă 18 cereri...

Sînt 11 ani de cînd oamenii Berzoviei muncesc sub un cer liniștit, în libertate. Flăcăii se adună voioși în vatra satului și, în ritmul muzicii, ei joacă cu fetele lor dansul belșugului, al tinereții, al vieții libere...

FELICIA CRIȘAN

Cifre grăitoare

★ ★ ★

In anii puterii populare învățămîntul preșcolar s-a dezvoltat simțitor. Dacă în anul 1938 existau în țara noastră doar 1577 instituții preșcolare, astăzi funcționează peste 6.400 asemenea instituții, cuprinzînd 274.953 copii.

★ ★ ★

Succese însemnate s-au obținut în dezvoltarea învățămîntului mediu. Față de 29.004 elevi cîți învățau în anul școlar 1938—39 în cursul superior al liceelor, astăzi sînt încadrați în învățămîntul mediu (clasele VIII—X) 86.766 elevi.

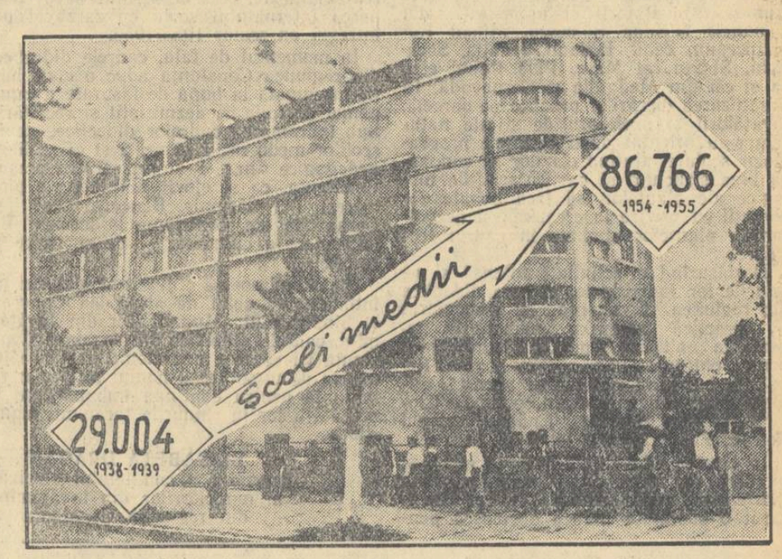

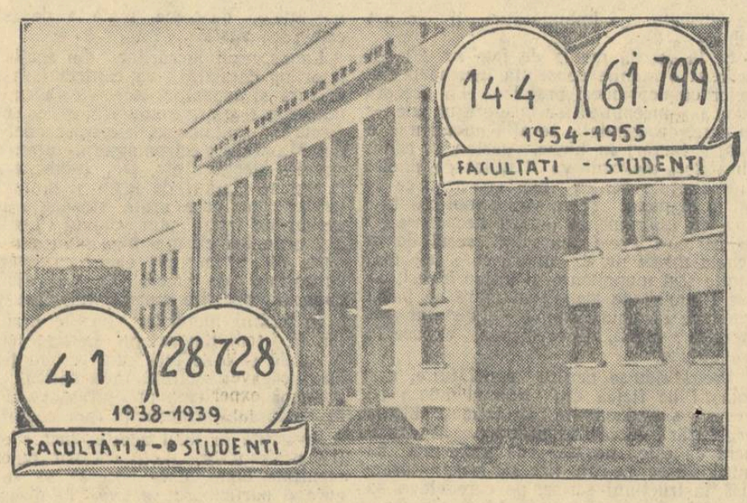

★ ★ ★

In pregătirea specialiștilor de înaltă calificare s-au obținut realizări însemnate după 23 August 1944. Față de cele 41 facultăți cu 28.728 studenți, existente în anul 1938, în anul universitar 1954—55 au studiat 61.799 studenți la cursurile de zi ale celor 144 de facultăți existente în prezent.

★ ★ ★

In satele raionului Alexandria

In fiecare sat din raionul Alexandria există acum școli, la care învață toți copiii de vîrstă școlară. Multe din ele sînt construite de locuitorii satelor. Numai anul acesta, de pildă, se construiesc în raion 4 școli prin autoimpunere.

Neștiința de carte, plagă rușinoasă a trecutului, a fost lichidată. Nici un copil de vîrstă școlară din satele acestui raion nu a rămas în afara școlii. Anul acesta, de exemplu, în cele 34 de școli de 4 ani, 20 de școli de 7 ani și în școlile medii vor fi cuprinși peste 9.400 de copii ai țăranilor muncitori. Mulți dintre fiii țăranilor muncitori studiază în instituțiile de învățămînt superior. Alexandru Cazacu, Gheorghe Tone și Ștefan Ciurea, din comuna Furculești, de exemplu, fii de foști pălmași, sînt acum ingineri.

O contribuție de seamă la lupta pentru ridicarea nivelului cultural al țăranilor muncitori o aduc cele 56 de biblioteci din cadrul căminelor culturale și caselor de citit. Ele cuprind 40.000 de volume, iar numărul țăranilor muncitori cititori permanenți se ridică la peste 10.000. De asemenea, oamenii muncii au posibilitatea să vizioneze filme, piese de teatru prezentate de echipele artistice locale sau de formații teatrale din Capitală care vizitează deseori satele regiunii. In fiecare seară, aparatele de radio din cele 38 de cămine culturale din satele raionului sînt înconjurate de numeroși țărani muncitori, tineri și bătrîni, care ascultă diferite emisiuni cuprinzînd conferințe, sfaturi agrotehnice etc. Pe lîngă aceasta, 5 comune sînt radioficate, iar numărul țăranilor muncitori care au acum difuzoare în casele lor se ridică la peste 2000.

Poporul nostru se bucură de comorile culturii

N. Dinulescu
prim-locțiitor al ministrului Învățămîntului

Sărbătorirea a 11 ani de la eliberarea patriei noastre de către glorioasele armate sovietice și de la doborîrea dictaturii fasciste de către forțele patriotice organizate și conduse de Partidul Comunist Român constituie un prilej de adîncă bucurie pentru poporul nostru muncitor. In acești ani au fost obținute realizări de mare însemnătate în dezvoltarea țării noastre spre socialism. Viața nouă creată în patria noastră în anii care s-au scurs de la 23 August 1944 este plină de fapte care arată în mod evident perspectivele largi deschise în fața poporului muncitor de regimul de democrație populară. A luat o mare dezvoltare industria grea, producătoare de mașini. In țara noastră se fabrică acum mașini și unelte pe care în trecut le importam din străinătate. Pe baza avîntului pe care l-a luat industria grea se dezvoltă industria bunurilor de larg consum, se lărgește procesul de mecanizare a agriculturii. Sute de întreprinderi din țară au îndeplinit sarcinile cincinalului înainte de termen. Muncitorii, tehnicienii și inginerii obțin succese din ce în ce mai mari în aplicarea tehnicii înaintate, în sporirea producției și productivității muncii, în reducerea continuă a prețului de cost. Intinsele holde ale patriei dau roade din ce în ce mai bogate, ca urmare a aplicării metodelor științifice înaintate, a extinderii sectorului socialist al agriculturii.

Pline de semnificație sînt realizările obținute în acești ani în domeniul învățămîntului. In locul școlii vechi s-a creat o școală nouă prin caracterul și prin conținutul ei, prin concepția care îi stă la bază, prin telul pe care îl urmărește: acela de a crea oameni înarmați cu temeinice cunoștințe științifice, educați în spiritul comunismului, constructori activi și pricepuți ai unei vieți fericite pentru poporul muncitor.

In locul școlii diferențiate din trecut s-a creat, prin reforma învățămîntului, o școală de stat, cu o structură unitară, în care întreaga muncă instructiv-educativă se desfășoară în lumina concepției materialist-dialectice.

Devenind una din verigile principale ale revoluției culturale ce se desfășoară din plin în țara noastră, învățămîntul a trebuit să pornească în mod hotărît și organizat la rezolvarea unei probleme deosebit de importante: lichidarea completă a analfabetismului. Munca aceasta nu a fost deloc ușoară; stăpînirea capitaliștilor și a moșierilor ne-a lăsat ca moștenire peste 4.000.000 de analfabeți și semianalfabeți, sute de sate care nu aveau școală. Lupta s-a dus cu încordare pe ambele ei laturi: alfabetizarea neștiutorilor de carte și secarea definitivă a izvoarelor analfabetismului. Răspunzînd chemării partidului și guvernului, zeci de mii de învățători și profesori s-au înrolat cu dragoste și cu devotament în această acțiune de o imensă însemnătate socială, obținînd realizări deosebit de mari. Numai în anul școlar 1951-1952 au urmat cursurile de alfabetizare 607.717 oameni, iar în anul școlar 1952-1953 au frecventat aceste cursuri 719.417 oameni. In curînd vom termina cu această rușinoasă moștenire. Mulți dintre foștii neștiutori de carte sînt astăzi fruntași în producție, folosind cu pricepere știința de carte pentru perfecționarea metodelor de muncă, pentru mărirea producției și a productivității muncii. Mulți au devenit, de asemenea, maeștri ai recoltelor bogate, aplicînd cu interes și cu pricepere experiența colhoznicilor sovietici.

Paralel cu lupta pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte s-a dus o muncă susținută pentru școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară. A fost înlăturată situația tristă din trecut în care zeci de mii de copii cu frumoase posibilități de dezvoltare rămîneau anual în afara școlii. S-a dezvoltat într-un ritm rapid rețeaua de școli elementare la orașe și sate, cu precădere în centrele industriale populate și în regiunile în care aceste școli lipseau. In anul școlar 1954-1955 au învățat în școlile de patru ani 1.171.753 de copii. Majoritatea copiilor sînt cuprinși, înainte de a intra în școala elementară, în instituțiile preșcolare. De unde înainte de 23 August 1944 numai 10% din copiii între 5-7 ani erau cuprinși în instituții preșcolare, de la reforma învățămîntului încoace numărul instituțiilor preșcolare și al copiilor care le frecventează a crescut considerabil. Dacă în anul 1938 funcționau la noi în țară numai 1577 de instituții preșcolare, numărul acestora s-a ridicat acum la 6.406, cuprinzînd 274.953 de copii.

Urmărind ridicarea nivelului cultural al maselor în raport cu cerințele vieții economice și culturale în plină dezvoltare, partidul și guvernul patriei noastre au creat prin reforma învățămîntului școala de 7 ani, menită să dea elevilor o bază de cultură generală, cu ajutorul căreia să-și poată însuși metodele înaintate științifice în diferitele domenii ale producției sau să poată continua cu succes studiile în școlile medii. Rețeaua școlilor de 7 ani a crescut într-un ritm deosebit de rapid. In anul școlar 1954-1955 au fost cuprinși în clasele V-VII numai la cursurile de zi, 440.328 de elevi. Cu începere de la 1 septembrie 1955 se introduce obligativitatea învățămîntului de 7 ani în orașe, centre muncitorești și centre raionale.

O mare dezvoltare a luat în această perioadă și învățămîntul mediu de cultură generală. In anul școlar 1954-1955, în clasele VIII-X ale școlilor de cultură generală au fost cuprinși 86.766 de elevi, față de cei 29.004 cîți frecventau cursul superior al liceului în anul 1938.

S-au creat largi posibilități de studiu, de ridicare a nivelului cultural al tinerilor care lucrează în producție, prin înființarea școlilor de cultură generală pentru tineretul muncitoresc și sătesc și prin organizarea învățămîntului fără frecvență. S-a acordat o deosebită atenție școlilor pedagogice, care pregătesc învățători pentru clasele I-IV și educatoare pentru instituțiile preșcolare.

O mare grijă manifestă partidul și guvernul nostru pentru pregătirea cadrelor de muncitori calificați necesari întregii economii naționale. Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor de maiștri a deschis largi perspective muncii de pregătire a cadrelor de muncitori calificați și de maiștri pentru toate sectoarele economiei noastre naționale. Viitorii absolvenți ai școlilor profesionale de ucenici, ai școlilor tehnice pentru muncitori și funcționari tehnici și ai școlilor tehnice de maiștri vor contribui la răspîndirea și mai largă a metodelor înaintate de muncă în industrie și în agricultură, vor folosi cu pricepere tehnica nouă, contribuind cu succes la creșterea productivității muncii și la reducerea prețului de cost.

In anii care au trecut de la eliberarea patriei noastre învățămîntul superior a luat o amplă dezvoltare. Deși sîntem o țară cu bogate resurse de cărbuni, de petrol etc., în trecut lipseau cu totul institutele de învățămînt superior care să pregătească specialiști capabili să valorifice bogățiile patriei. Intreaga orientare a studenților către institute și facultăți se făcea fără să se țină seama de necesitățile diferitelor ramuri ale economiei. Astfel, din totalul de studenți aflați în 1938 în instituțiile de învățămînt superior, numai 9% urmau cursurile institutelor tehnice și 3,9% ale institutelor ce pregăteau cadre pentru agricultură. In schimb, 28,80% din totalul studenților urmau facultatea de drept și 14,50% facultatea de litere, îngroșînd după absolvire rîndurile șomerilor intelectuali sau trebuind să efectueze o muncă inferioară aceleia pentru care se pregătiseră.

Pe baza reformei învățămîntului s-a trecut la reorganizarea învățămîntului superior potrivit cerințelor dezvoltării economiei și culturii noastre, creîndu-se condițiile pentru formarea unor cadre de specialiști cu o înaltă calificare. S-au înființat noi instituții de învățămînt superior: facultăți de energetică, de mecanică minieră, de construcții navale, de zootehnie etc. Pe lîngă multe din instituțiile de învățămînt superior s-au organizat cursuri serale și fără frecvență care dau posibilitate oamenilor muncii să obțină o calificare superioară fără a părăsi producția.

Justa aplicare a politicii marxist-leniniste în ceea ce privește problema națională de către partidul și guvernul nostru a deschis largi posibilități dezvoltării învățămîntului în limbile minorităților naționale. Peste 3200 de școli elementare, medii și instituții preșcolare funcționează în prezent în 15 limbi vorbite de minoritățile naționale. In timp ce în anul 1938 nu exista în țara noastră nici o instituție de învățămînt superior pentru minoritățile naționale, azi funcționează la Cluj Universitatea „Bolyai", iar la Tîrgu Mureș un institut medico-farmaceutic, ambele cu limba de predare maghiară. La Institutul de teatru și la Conservatorul de muzică din Cluj funcționează și secții maghiare, iar la Institutul agronomic din Cluj funcționează o facultate în limba maghiară.

Dreptul la învățătură al tuturor cetățenilor din patria noastră, înscris în Constituția țării, este garantat prin măsurile ce s-au luat pentru asigurarea spațiului de școlarizare, crearea de internate, cămine, cantine studențești, prin acordarea unui însemnat număr de burse. An cu an se dau în folosință noi localuri școlare și noi săli de clasă, construite din fonduri bugetare sau prin autoimpunere. In sute de localități din țară, ca Uricari, Bogheși și Satu Nou, raionul Zeletin, Găujani, raionul Giurgiu, Salcia, raionul Turnu-Măgurele, s-au construit localuri noi de școală, în care fiii oamenilor muncii au condiții deosebit de bune de învățătură. Sate care generații de-a rîndul nu au știut ce este învățătura de carte, au acum școala lor, învățătorii lor. S-au creat noi laboratoare, s-au înzestrat laboratoarele existente cu aparate noi, moderne. A crescut simțitor numărul burselor acordate elevilor și studenților. Pe cînd în 1938—1939 procentul studenților bursieri era de numai 10%, astăzi procentul este de 45,3%. Se construiesc noi cămine studențești. In orașele Iași, Cluj și Galați sînt în construcție cămine studențești cu o capacitate de aproape 2.500 de locuri. S-au luat serioase măsuri pentru îmbunătățirea bazei materiale a școlilor. Pentru viitorul an școlar, aproape toate școlile sînt aprovizionate cu combustibilul necesar, au efectuat lucrările de amenajare și de curățenie.

Ministerul Învățămîntului a stabilit planurile de școlarizare pentru școlile de toate gradele, a realizat îmbunătățirea profilului și rețelei institutelor de învățămînt superior, în raport cu cerințele economiei și culturii naționale.

S-a schimbat radical conținutul învățămîntului. Planurile de învățămînt, programele și manualele, metodele de predare au un conținut nou, științific, legat strîns de viață, de activitatea în producție. Crește an de an numărul titlurilor de manuale școlare și al tirajelor acestora. Astfel, dacă în anul 1948 s-au editat 89 de titluri de manuale școlare, cu un tiraj de 3.938.650 de exemplare, în 1954 s-au editat 303 titluri, cu un tiraj de 10.269.922 de exemplare.

S-a îmbogățit experiența pedagogică a învățătorilor și profesorilor noștri, a crescut nivelul lor cultural și politic. Ajutați de formele de învățămînt de partid și sindical, de cursurile de perfecționare a cadrelor didactice și de experiența înaintată a școlii sovietice, mulți pedagogi au obținut în munca instructiv-educativă succese cu care învățămîntul nostru se mîndrește cu drept cuvînt. S-a îmbunătățit predarea matematicii, a fizicii, a chimiei, a științelor naturale. A crescut pricepere pedagogică a cadrelor didactice în ceea ce privește legarea teoriei de practică. Devin tot mai numeroase numele învățătorilor și profesorilor fruntași ca Ștefan Bucșa de la Avrig și Dobre Marin din comuna Șelimbăr, raionul Sibiu, regiunea Stalin, Dumitru Cristea din comuna Cucorăni, raionul Botoșani, regiunea Suceava, Maria Popescu din comuna Borca, raionul Ceahlău, regiunea Bacău. Pe piepturile multora dintre învățătorii și profesorii noștri strălucesc decorații și medalii. Mulți dintre ei poartă cu cinste înaltul titlu de învățător sau profesor emerit. Numeroși învățători și profesori obțin succese din ce în ce mai mari în activitatea la clasă, în laboratoare, pe parcela experimentală, în munca de alfabetizare și de culturalizare a maselor, de atragere a țărănimii muncitoare pe drumul transformării socialiste a agriculturii. Crește mereu numărul laboratoarelor create din inițiativă proprie, al parcelelor experimentale care devin modele de muncă științifică în îngrijirea diferitelor plante de cultură. Mulți dintre învățători, unii chiar cu tîmplele albite, învață cu sîrguință la cursurile fără frecvență ale instituțiilor de învățămînt superior, ridicîndu-și calificarea. Ca urmare, rezultatele obținute la sfîrșitul fiecărui an școlar sînt din ce în ce mai bune. Clase întregi încheie anul școlar fără corigenți, fără repetenți.

S-au îmbunătățit mult condițiile de viață și de muncă ale cadrelor noastre didactice. Prin aplicarea prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului din august 1951 a crescut considerabil prestigiul învățătorilor și al profesorilor, s-au îmbunătățit salarizarea lor, aprovizionarea lor cu alimente și combustibil, au crescut posibilitățile lor de studiu, de ridicare a calificării. Multe mii de învățători și profesori se bucură în fiecare vară de condiții deosebit de bune de odihnă.

Sărbătorirea celei de a 11-a aniversări a eliberării patriei noastre înseamnă pentru fiecare om al muncii de pe tărîmul învățămîntului un puternic imbold de a lupta cu forțe și mai sporite pentru ridicarea muncii pedagogice pe trepte din ce în ce mai înalte, pentru ca elevii și studenții pe care-i instruim și-i educăm să devină oameni de nădejde, constructori activi și conștienți ai socialismului, gata să-și pună toate cunoștințele, toate forțele lor creatoare în slujba înfloririi patriei noastre.

În întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al S. M. I.

Intîmpinînd cel de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, cadrele didactice din regiunea Constanța acordă o mare atenție ridicării nivelului muncii lor didactice și obștești. Cu o deosebită atenție se preocupă învățătorii și profesorii de științe naturale din regiune de problema înarmării elevilor cu temeinice cunoștințe și deprinderi agricole. Comisiile profesionale de pe lîngă comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt din raioanele Fetești, Negru-Vodă, Medgidia etc. au acordat un ajutor susținut cadrelor didactice în această privință.

In munca de pregătire și înarmare a muncitorilor din învățămînt cu cunoștințe științifice privitoare la agricultură au fost de un real folos consfătuirile de producție organizate de grupele sindicale. In cadrul acestor consfătuiri învățătorii și profesorii de științe naturale au discutat numeroase probleme, cum ar fi confecționarea și întreținerea cuiburilor nutritive, semănatul porumbului în cuiburi dispuse în pătrat etc. Una din lecțiile practice care a avut loc în cadrul consfătuirii de producție organizată cu profesorii de științe naturale din raionul Fetești a fost susținută de către metodistul cabinetului pedagogic regional, tov. Petre Teodorescu.

In munca desfășurată cu elevii pe parcelele experimentale au obținut rezultate frumoase învățătorii și profesorii din comunele Nicolae Bălcescu, Mihail Kogălniceanu, Zebil, Bedaud, Jegălia, Socariciu, Ștefan cel Mare, Piua Petrei etc., ca și cei din Medgidia și Cernavodă. In organizarea lucrărilor practice pe parcelă, învățătorii și profesorii de științe naturale s-au orientat după cerințele programelor școlare, ajutînd elevilor să cunoască bine structura și particularitățile biologice ale plantelor, să facă bogate observații cu privire la creșterea și dezvoltarea plantelor studiate în cadrul lecțiilor.

Desfășurînd o activitate intensă și pe loturile lor individuale, cadrele didactice din regiunea Constanța au demonstrat în practică țăranilor muncitori importanța aplicării regulilor agrotehnice pentru obținerea unor recolte bogate. Rezultate bune au obținut în această privință cadrele didactice din comunele Ciobanu, raionul Hîrșova, Țindărei, raionul Fetești, Zebil, raionul Istria și altele.

In cinstea zilei de 23 August, elevii și pionierii din regiunea Constanța, sub îndrumarea cadrelor didactice, au desfășurat o susținută muncă obștească pentru plantarea puieților de diferite specii. Numai în raionul Fetești ei au plantat peste 13.000 de puieți, iar în raionul Medgidia peste 15.000.

Prin activitatea lor politică și culturală, muncitorii din învățămînt din regiunea noastră aduc o serioasă contribuție la înlăturarea metodelor vechi și înapoiate din agricultură, la introducerea metodelor înaintate de muncă, la transformarea socialistă a satelor. Astfel, de pildă, cei mai mulți dintre lectorii celor 29 de cercuri agrotehnice și ai celor 36 de cursuri din raionul Fetești sînt învățători sau profesori. Prin conferințele ținute în cadrul serilor culturale, al șezătorilor sau al cercurilor agrotehnice, prin munca de agitație de la om la om, învățătorii și profesorii din raionul Fetești au contribuit mult la crearea celor patru întovărășiri agricole din comunele Săveni, Platonești, Făcăeni și Socariciu și a gospodăriei agricole colective „Aurel Șetu" din comuna Cipara.

Învățătorii și profesorii de la școala de 7 ani din comuna Bedaud, raionul Istria, au depus o muncă susținută pentru a cultiva pe cele 8 ha ale gospodăriei anexe diferite zarzavaturi și legume necesare internatului școlii. Ca urmare a acestei munci, la care au participat și elevii și unii din părinții lor, s-au obținut recolte bogate, ceea ce permite aprovizionarea internatului școlii cu zarzavat pe întregul an școlar 1955/1956.

In momentul de față, cadrele didactice din regiunea Constanța aduc o contribuție însemnată la buna desfășurare a campaniei de treieriș, dezmiriștit și recoltări. Sub îndrumarea cadrelor didactice, elevii școlilor medii nr. 1 și nr. 2 și ai școlilor pedagogice nr. 1 și nr. 2 din orașul Constanța, ca și elevii din taberele pionierești din Cărpiniș, Băneasa, Ciocîrlia, Cernavodă etc. contribuie la munca de întreținere a culturilor și de strîngere a recoltei.

Străduindu-se să obțină noi realizări în întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, cadrele didactice din regiunea Constanța își sporesc necontenit eforturile în munca de pregătire a noului an școlar și în lupta pentru continua îmbunătățire a activității lor în rîndurile țărănimii muncitoare.

ELISABETA DRĂGAN
membră a comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din regiunea Constanța

Bibliografie

NOI LUCRĂRI LITERARE APĂRUTE ÎN EDITURA TINERETULUI

M. Cremene: Trestiile de aur; **V. Bîrlădeanu:** Copiii din lumea noastră; **Iosif Teodorescu Argnezi:** Veniți la joc!; **N. A. Nekrasov:** Generalul Talpă Lată; **B. Tartakovski:** Tabăra orășenească; **I. Mazuruk:** Aviația noastră.

COLECȚIA „BIBLIOTECA ȘCOLARULUI"

Gr. Alexandrescu: Poezii; **C. Bolliac:** Poezii; **B. St. Delavrancea:** Nuvele și povestiri; **Ion Ghica:** Scrisori către V. Alecsandri (Pagini alese); **Dinicu Golescu:** Însemnare a călătoriei mele; **G. Topîrceanu:** Poezii; **M. Sadoveanu:** Începuturi; **L. N. Tolstoi:** Povestiri din Sevastopol; **Fr. Schiller:** Wilhelm Tell; **H. Sienkiewicz:** Pentru pîine; **A. Jirasek:** Vechi povestiri cehe.

COLECȚIA „ȘTIINȚA ÎNVINGE"

D. Manolescu: Jucării plutitoare și navo-modele; **C. Sorodoc:** Vremea și recolta; **Dr. Leonid Petrescu:** Aventurile unui prinz.

Pentru copiii oamenilor muncii

Tristă și fără perspectivă a fost viața oamenilor muncii din raionul Tulcea înainte de 23 August 1944. In Murighiol, pescarii robeau de dimineață pînă seara pentru a oferi o viață de lux și petreceri proprietarului cherhanalei din Uzlina, capitalistul Nicu Dumitriu. Majoritatea locuitorilor din sate erau analfabeți. Astăzi, în mijlocul caselor acoperite cu stuf se ridică impunătoare clădirea școlii mixte de 7 ani cu limba de predare ucraineană, construită în anii puterii populare. Școala are internat și este electrificată, avînd grup electrogen propriu.

Cu 11 ani în urmă, aproape jumătate din populația raionului Tulcea era alcătuită de neștiutori de carte, datorită faptului că în raion nu existau decît foarte puține școli. Pentru fiii oamenilor muncii din rîndurile minorităților naționale nu exista nici o școală. Astăzi funcționează în raion 86 de unități școlare. Dintre acestea, 32 funcționează cu limbile de predare rusă, ucraineană sau turcă, dînd copiilor din rîndurile minorităților naționale posibilitatea deplină de a se bucura de dreptul la învățătură. Pe lîngă aceasta, numeroase școli cu limba de predare română au secții pentru minoritățile naționale.

Pregătiri pentru consfătuirile raionale

In raionul Lenin al orașului București se muncește intens pentru pregătirea consfătuirii cadrelor didactice. Colectivul metodiștilor de fizică a terminat lucrările pentru alcătuirea referatului care va fi expus în secția de fizică a consfătuirii. Referatul va analiza munca profesorilor de fizică din raion pentru legarea strînsă a predării de viață, posibilitățile lor de a realiza lucrările practice de laborator, de a înființa ateliere. De asemenea, referatul va populariza succesele obținute în predarea fizicii, lipsurile existente încă în această privință și măsurile ce trebuie luate pentru înlăturarea lor.

O serie de profesori de fizică din școlile raionului, acordînd importanța cuvenită respectării principiului didactic al intuiției, au organizat lucrări practice de laborator frontale. Au fost deosebit de interesante, de exemplu, experiențele desfășurate de elevii claselor a VI-a de la școlile nr. 128, 143 și 132 de băieți și de la școala nr. 131 de fete, care au verificat legea lui Arhimede, au determinat experimental condițiile de flotire a corpurilor, au verificat condițiile de echilibru ale pîrghiei și ale scripetelui, au făcut măsurători de lungime, de capacitate, de greutate și de greutate specifică. Pentru verificarea legii lui Arhimede s-au folosit dinamometre construite chiar de elevi, din aparate de oțel elastic. Pentru verificarea condițiilor de echilibru ale pîrghiei, elevii și-au construit bare de lemn, în care au făcut, la distanțe egale, găuri cu burghiul, de care au atîrnat în loc de greutăți fie bănuți, fie săculețe cu nisip cîntărite de mai înainte. Profesorul de fizică de la școala de 7 ani nr. 128 de băieți s-a preocupat mult să-i familiarizeze pe elevi cu instrumentele și utilajul tehnic simplu. In acest scop, fiecare elev a fost pus să-și confecționeze o trusă de atelier care conține traforaj, clește, șurubelnițe, burghiu, cutie cu cuie, sîrmă, sfoară, șuruburi. Pe lîngă această trusă, unii elevi mai au și o trusă de fizică, formată dintr-o cutie care conține un cilindru gradat, un dinamometru, o mică balanță farmaceutică, saci de nisip, metru etc. Ambele feluri de truse vor fi expuse la expoziția consfătuirii pentru a se discuta ce îmbunătățiri li se pot aduce.

Și la școala medie de fete nr. 22 s-a acordat o atenție deosebită înarmării elevelor cu deprinderi practice. La această școală a început să se formeze un atelier în care, deocamdată, se află numai unelte pentru lucrări în hîrtie, carton și lemn. In viitor, atelierul va fi utilat cu unelte și materiale pentru lucrări practice în sticlă și metal și se vor completa trusele de instrumente pentru fiecare secție în parte. Elevele cursului seral de la școala medie nr. 22, dintre care cele mai multe sînt muncitoare în întreprinderi, au lucrat tipuri de transformatoare de joasă tensiune și tipuri simple de generatoare. Acestea vor fi, de asemenea, expuse la consfătuiri.

Pregătindu-se pentru consfătuire, metodiștii de fizică din raionul Lenin își propun să aducă în discuție problema organizării lucrărilor practice. Ei consideră că este necesar ca profesorii să întocmească pentru fiecare lucrare practică instrucțiuni scrise, pe care elevii să le poată folosi în desfășurarea lucrării, iar referatele să fie controlate sistematic după fiecare lucrare.

In unele școli ale raionului s-au obținut în anul trecut unele succese în ceea ce privește organizarea recapitulării lecțiilor de fizică. De pildă, la școlile nr. 22 și 128 s-a folosit în mod just metoda de recapitulare prin probleme și prin lucrări de laborator. Această metodă va fi popularizată la consfătuire. De asemenea, metodiștii de fizică vor arăta la consfătuire tablouri sinoptice de recapitulare pe probleme. Este deosebit de interesant, dintre acestea, tabelul de recapitulare asupra temei „Forța", care arată clar definiția, mărimea și origina forței, realizînd o legătură strînsă cu legile dinamicii.

La consfătuire se vor purta discuții în legătură cu programa și manualele de fizică. Metodiștii consideră că trebuie înlăturate, îndeosebi, lipsurile existente în programa și manualul pentru clasa a X-a, care sînt prea încărcate. Cu toate că numărul de ore este mare, elevii nu-și pot însuși totuși destul de temeinic cunoștințele, deoarece materia de studiu este prea vastă.

La succesul lucrărilor din secția profesorilor de fizică va contribui în mare măsură și experiția. Aceasta va cuprinde numeroase aparate construite de elevi în cercuri: voltametre, electroscoape, pendul Maxwell, electromagneți, planșe cu circuite electrice etc. De asemenea, vor fi expuse planuri de lecții și planuri calendaristice, care arată strădania profesorilor de fizică din raionul Lenin de a-și organiza cît mai bine munca de predare, de a înarma elevii cu temeinice cunoștințe de fizică, de a-i ajuta să aplice în practică cunoștințele însușite.

In cadrul lucrărilor secției profesorilor de fizică din raionul Lenin este programată și o ședință care se va ține la Facultatea de fizico-matematică, unde profesorii vor avea prilejul să vadă cum se desfășoară experiențe mai complicate.

Pregătite în felul acesta, lucrările secției profesorilor de fizică vor putea da rezultate bune. Este necesar să se asigure o participare activă la discuții a tuturor membrilor secției și să se ia măsuri concrete de îmbunătățire a muncii, măsuri care să ducă la ridicarea simțitoare a nivelului predării fizicii în școlile raionului.

A. NEGULESCU

In vacanță

Oamenii muncii din învățămînt au trimis ziarului nostru, în ultimele săptămîni, numeroase scrisori în care ne vorbesc despre activitatea lor în timpul vacanței.

Folosind excursiile ca mijloc de studiu, un număr de 80 de cadre didactice din Orașul Stalin au organizat, cu sprijinul secției de învățămînt, o excursie avînd următorul itinerariu: Cluj, Dej, Beclean, Valea Dornei, cu plutele pe Bistrița, Vîrful Rarău, Cîmpulung, Gura Humorului, Cacica, Dărmănești, Putna, Rădăuți, Suceava, Iași, Bîrlad, Galați, cu vaporul din Galați pînă la Brăila, Tulcea, Istria, Constanța și București. Cu prilejul acestei excursii, profesorii de științe naturale au adunat un bogat material didactic din natură, care va îmbogăți muzeele școlilor și va contribui la ridicarea calității învățămîntului.

O excursie interesantă au făcut și cadrele didactice de la școala medie de băieți „N. Bălcescu" din București, împreună cu elevii lor. Ei au vizitat Delta Dunării. Îmbarcați pe vaporul „16 Februarie", ei au călătorit pînă la Sulina, observînd pe parcurs aspectul malurilor Dunării, munții Măcinului, porturile Isaccea și Tulcea. După un scurt popas, excursioniștii au pornit cu un vas pescăresc pe brațul Sulina, pînă la satul Crișan, mergînd apoi pînă la satul Caraorman. Pe parcurs s-au făcut observări asupra vegetației și faunei acestor locuri.

Elevele școlii medii de fete din Alba Iulia, însoțite de profesoarele lor, au făcut o excursie lungă vizitînd Valea Dornei, Putna, Rădăuți, Suceava, Iași, Piatra Neamț, Cheile Bicazului, Lacul Roșu, Galați, Brăila, Vasile Roaită, Constanța, București, Sinaia, Orașul Stalin, Sibiu. Excursia a dat elevelor posibilitatea să vadă multe lucruri interesante, să cunoască mai bine frumusețile și bogățiile țării.

Opt zile a durat excursia pe care au întreprins-o elevii școlilor de 7 ani din comuna Biertan, raionul Mediaș, regiunea Stalin. Ei au vizitat Capitala, avînd prilejul să cunoască Palatul pionierilor, Muzeul de artă al R.P.R., Muzeul de istorie naturală, Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin", grădina Cișmigiu. Apoi, excursioniștii au plecat la Constanța.

Scrisorile sosite la redacție vorbesc și despre taberele pionierești, despre vacanța plăcută pe care o petrec pionierii în aceste tabere. De pildă, 2000 de elevi și pionieri din regiunea Suceava își petrec în mod plăcut vacanța în taberele de la Bucșoaia, Gura-Humorului, Cîmpulung, Rădășeni-Fălticeni, Vicov-Rădăuți. Tot în această regiune — la Deia-Cîmpulung, la Vama și la Solca — funcționează tabere pentru copiii din alte regiuni ale țării.

Săptămînal — DRUMURI DE MUNTE

Cîte neprețuite comori de fapte vii, minunate ascund meleagurile patriei noastre! Și cît de mare este bucuria de a pătrunde întreaga bogăție pe care o cuprinde viața nouă, de a desghioca miezul nestemat al fiecărui fapt, din noianul de fapte cu care este presărat, în fiecare colț al țării, drumul luminos al ultimilor 11 ani.

★

Urmam — sînt doar cîteva luni de atunci — străvechiul drum de piatră

al Turnului-Roșu, cea mai îndrăzneață, mai impresionantă cale din cîte și-au ierăstruit apele în uriașul zăgaz al Carpaților noștri.

Spumegînd, învolburîndu-se printre dinții stîncilor, Oltul miniosul își resfiră și-și adună apele într-un clocot neîncetat. Ce forțe nemăsurate a trebuit să adune pentru a ieși biruitor din gigantica înclestare cu munții!...

Copiii înfrățiți ai bătrînului Hașmaș

— Prinde-l Gîrgița, i-acolo sub piatră, nu-l scăpa!...

Cel strigat, un băiat de vreo 9 ani, stă la pîndă, păstrîndu-și cu ușurință echilibrul pe pietrele lunecoase și netede, ca o piele proaspăt argăsită, care se întinge ici-colo din apă. Face semn cu supărare celor de pe mal să-i dea pace. Apoi, albeața hainelor largi de cînepă fluturînd o clipă prin aer ca penele unui bîtlan pescar, mîinile se afundă, descriind ciudate virtejuri. O clipă doar. Căci iată-le reapărînd la suprafață, în timp ce sclipirea ochilor de culoarea cetinei ai lui Gîrgița vestește triumful. In mîna dreaptă se zbate, caraghios de neputincioasă, o bizdîganie de un verzui-mîlos.

— Iaca racul — rosti Gîrgița, zvîrlindu-l cu făcută indiferență pe mal.

...Bătătorisem, însoțind droaia zgomotoasă a copiilor de toate vîrstele, cale de vreo patru kilometri, pe culmea unui dîmb pe care nici poteca nu a scăpat de năvala tufelor de fragă.

Atît desparte izvorul Oltului de izvoarele celeilalte uriașe căi de apă care porneste tot de aci, din adîncurile de calcar ale Hașmașului, întinzîndu-se spre soare-apune: Mureșul.

Copiii erau și din Sîn-Dominic, prima așezare prin care-și poartă Oltul apele, și din cătunele prin care se resfiră izvoarele Mureșului. Veniseră să prindă în apele agitate ale Oltului năluca vie a rîurilor de munte: păstrăvul. Dar peștele cu luciri de argint și nestemate e prea viclean ca să-l poți prinde înainte de inserează. Așa că tîrgul s-a încheiat repede:

— Veniți la noi să prindem raci — și-au ispitit oaspeții cei care se socoteau de drept stăpînii locurilor prin care își leagănă apele Mureșul.

Ursula Popa, învățătoare, directoarea taberei de pionieri din Sîn-Dominic și educatoarea Savetu Tinca, instructoarea de pionieri din Izvorul Mureșului, au căutat un loc mai sfîntat după ploile din ultima vreme și fac, pare-se, un rodnic schimb de experiență pe probleme pedagogice. Și dacă din întîmplare mi s-a părut că instructoarea cu părul negru-albăstrui din Izvorul Mureșului pomenește cam des în discuție numele unui tînăr învățător de la școala din Voșlobeni, asta se datorește fără îndoială faptului că numitul învățător a acumulat o bogată experiență pedagogică.

Cucerit de agilitatea vînătorilor de raci, nici nu am prins de veste apropierea unui localnic între două vîrste, pe al cărui trunchi zdravăn legat hainele orășenești par străine.

Domol, fără să se grăbească, se întoarse pe mal și prinzînd în palmele largi prietenoase, umerii cîtorva dintre copiii mai apropiați, începu să-i descoasă cu un zîmbet șiret, avîa mijit.

— Ei, cu serbarea pentru inaugurarea căminului cultural cel nou cum stați?

Fără să-i întrerupă, ascultă propunerile fiecăruia și pe nesimțite adîncu discuției mersul voit...

— Da' voi nu luați parte cu nimic la serbarea noastră? — îi iscodi noul venit pe cei din Sîn-Dominic. Se vedea însă, din felul cum pusese întrebarea, că o adresează deopotrivă și tinerei învățătoare Ursula Popa.

— Venim!.., răspunse învățătoarea.

— Și o să cîntăm și „Barza" și „Periniță" și „Ceardașul bătrînesc" — adăugă cu insuflețire Gîrgița. Ioi, cum o să mai batem din călcîie! — și începu să fluiere haiducește un ceardaș îndrăcit. Se opri, întrebind cu o îngrijorare zeflemitoare:

— Tine podeaua?...

— Oho, fără grijă — îl asigurară cei din Izvorul Mureșului.

— Atunci eu vă las cu bine — rosti mai vîrstnicul, după ce ascultă încă o bucată de vreme snoavele și chicotelile copiilor. Indreptîndu-și din mers haina pe umeri, le amenință în glumă pe învățătoare:

— Aveți grijă că acu' vă fur meseria!

Văzînd privirile admirative ale tovarășei sale întru breaslă, Saveta Tinca spuse, dusă pe gînduri:

— Parc-ar avea o cheie fermecată, cu care poate pătrunde în sufletul fiecărui om, tovarășul Chindea Petru. Grozavă putere!

Astfel am aflat că prietenul copiilor, cel care stînd de vorbă și glumind cu ei a rezolvat o seamă de probleme serioase, nu e altul decît secretarul de partid al comunei.

Zvon vesel de voci copilărești, în care cuvintele românești și cuvintele maghiare țin necurmat tovărășia rîsului prietenesc... Purtați-le cu apele voastre de-a lungul plaiurilor pe care le străbateți voi, feți frumoși ai legendelor de la poalele bătrînului Hașmaș. Tu, Mureșule, potolitul fiu al uriașului de piatră, lin și duios ca

o doină de tulnic! Tu, Oltule, sbuciumatule și viteazule, cu apele tale a căror veșnică frămîntare pare ecoul cîntecelor de luptă ale pandurilor! Creșteți, așa cum cresc puterile voastre, pe care nu ursitoarele basmelor, ci copiii zilelor noastre vi l-au făurit, aici, la leagănul izvoarelor: darul prieteniei.

Prisăcarii

Fără veste, un bîzîit persistent umple văzduhul. Pare să fie un semnal de alarmă. Prin curtea taberei de vară a pionierilor nu se aude o vreme decît lipăitul repede al picioarelor prisăcarilor. Sînt pionierii, cărora li s-a încredințat grija celor patru stupi ai școlii.

— Roiește stupul din stînga — strigă cu însuflețire una dintre învățătoare. Să dea cineva fuga pînă la Lazăr bătrînul, să-l cheme și să aducă cu dînsul masca și mănușile.

In vremea asta, roiul cel nou, cu matca și trîntorii în frunte, se învîrtea într-un dans amețitor în jurul crestelor verzi-gălbui, puternic îmbrăcate cu rășină, ale crenguțor tinere de molift.

Însfîrșit, iată-i pe cei plecați după mască și celelalte unelte trebuincioase.

Surprind o frîntură din sfatul purtat de bătrînul Lazăr, starostele prisăcarilor, și un pionier de vreo 12 ani, Puiu Moraru.

— Crezi c-ai să poți? întreabă îngrijorat bătrînul.

— Să-ncerc... — caută băiatul să-și stăpînească emoția. Apoi, către colegii care-l privesc:

— Puneți masca!... Așaaa... Și mănușile. Acum ridicați stupul nou pe prăjină, pînă aproape de vîrf.

Ager ca o veveriță, se agață de crengile de jos ale molidului și, în cîteva clipe, e în dreptul locului unde întreg roiul își continuă bizara și îndrăcita horă.

Minuind cu îndeminare și cu o răbdare de neînchipuit un pămătuf de pene, băiatul începe să gonească roiul, în spre stupul cel nou.

— Caută să bagi matca — îl îndeamnă de jos bătrînul prisăcar. Restul roiului vine după ea și singur!...

Ușor de spus, dar mai greu de făcut. A trebuit aproape o oră și jumătate de încercări neîntrerupte pentru ca matca să-și oprească zborul în noul stup. Victorios, noul prisăcar poate coborî din vîrful molidului. Și dacă la scoaterea măștii i-am descoperit pe frunte cîteva umflături pricinuite de acele albinelor, bucuria triumfului a răsplătit din plin aceste mici neajunsuri.

Să povestesc întîmplarea din prisaca taberei de pionieri m-au hotărît însă, mai tîrziu, cuvintele bătrînului Lazăr. Era cam pe la ora gustării de dimineață și li se aduseseră copiilor niște tăvi pline cu roți mari de pîine rumenă, unse cu miere minunat parfumată.

Mi-a făcut cinstea, bătrînul prisăcar, să-mi dea să gust mierea pe o lingură de tei, ca unui cunoscător. Mi-a spus apoi, cu vocea turburată de aduceri aminte:

„Mierea asta știm s-o facem din moși, hăt de cîtă vreme. Nu degeaba-s albinari vestiți oamenii de prin partea locului. Făceam miere și duceam faguri pînă la Gheorgheni, sau mai departe, trecînd munții cu picioarele, doar om primi cîțiva lei, să ne încropim nevoile.

Să mănînce mierea, aici în sat, să mă crezi, tinerii ăștia-s primii care au învățat".

...Ar mai bate drum lung gîndurile, zgîndărite de această întîmplare, pe calea anilor care au trecut, ori mai ales pe calea anilor ce vor veni să aducă tot mai multă lumină în viața copiilor de pe aceste meleaguri. E însă prea bogată în fapte și imagini lumea aceasta a veșnicei tinereți a Oltului și Mureșului, străjuită de înălțimile de calcar ale Hașmașului și toate cer deopotrivă să le înțelegi tîlcul adînc și să-l desghioci cititorului...

M. HERIVAN

In interesul slăbirii continue a încordării internaționale

Comunicatul TASS, apărut recent în „Pravda", cu privire la faptul că Guvernul Sovietic a hotărît să reducă pînă la 15 decembrie 1955 efectivul forțelor armate ale Uniunii Sovietice cu 640.000 de oameni, constituie o mărturie a unei noi acțiuni întreprinse de Uniunea Sovietică în interesul slăbirii continue a încordării internaționale și al stabilirii încrederii între state.

Intreaga politică externă a Uniunii Sovietice, condusă de gloriosul Partid Comunist și de Comitetul său Central, este pătrunsă de grija pentru menținerea și întărirea păcii.

Uniunea Sovietică întreprinde neobosit pași îndreptați spre slăbirea încordării ivite în relațiile internaționale în perioada de după război, caută să pună capăt „războiului rece" și să stabilească colaborarea internațională în lupta pentru pace și securitatea popoarelor. Alături de Uniunea Sovietică luptă activ pentru întărirea păcii Republica Populară Chineză și toate țările de democrație populară.

Sînt vii în mintea tuturor evenimente de cea mai mare importanță internațională ca: încheierea Tratatului de Stat cu Austria, cotitura în relațiile dintre U.R.S.S și Iugoslavia, realizată din inițiativa Uniunii Sovietice, vizitarea Uniunii Sovietice de către primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, propunerea U.R.S.S. cu privire la stabilirea de relații diplomatice, comerciale și culturale cu Republica Federală Germană, precum și tratativele sovieto-japoneze care au loc în prezent la Londra.

O mare însemnătate pentru micșorarea încordării internaționale o au propunerile Uniunii Sovietice din 10 mai în problemele reducerii armamentelor, interzicerii armelor atomice și cu hidrogen și înlăturării primejdiei unui nou război. In decurs de aproape 10 ani între puteri s-au dus tratative cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice. Totuși aceste tratative, după cum se știe, n-au dat rezultatele necesare și au intrat în impas.

Considerînd că în condițiile create, principala sarcină în examinarea problemei dezarmării constă în găsirea unei căi în vederea apropierii pozițiilor puterilor în această problemă și a ajungerii la o înțelegere necesară, Uniunea Sovietică, în propunerile sale din 10 mai, s-a declarat de acord cu propunerea puterilor occidentale în problema nivelului forțelor armate pentru cele cinci mari puteri. In propunerile Uniunii Sovietice din 10 mai, atenția principală a fost îndreptată în direcția creării unui sistem eficace de control internațional asupra realizării reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice.

Acestea sînt măsurile luate de Uniunea Sovietică înainte de conferința de la Geneva, măsuri îndreptate spre întărirea păcii. Aceste eforturi depuse de U.R.S.S. au dat rezultate pozitive. Cererea de a se pune capăt „războiului rece" și de a se crea condiții necesare unei vieți pașnice și liniștite a oamenilor n-a putut să nu influențeze desfășurarea și rezultatele conferinței de la Geneva. Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri a avut un rol important în slăbirea continuă a încordării în relațiile dintre state și, în primul rînd, în relațiile dintre marile puteri, participante la conferință.

Hotărîrea Guvernului Sovietic cu privire la reducerea efectivului forțelor armate ale U.R.S.S. a devenit posibilă tocmai pentru că în ultimul timp, mai ales după conferința de la Geneva, s-a realizat o oarecare slăbire a încordării în relațiile internaționale.

Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S., care a avut loc recent, exprimînd dorința întregului popor sovietic, a aprobat în unanimitate activitatea delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice la conferința de la Geneva.

Conferința de la Geneva, după cum se arată în Hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S., marchează începutul unei noi etape în îmbunătățirea relațiilor dintre state, indiferent de regimul lor politic și social, pe baza coexistenței pașnice și stabilirii încrederii între state, fără de care nu e posibilă încetarea „războiului rece" și asigurarea unei păci trainice și îndelungate între popoare.

Această conferință a dus la adoptarea unor importante hotăriri într-o serie de probleme internaționale arzătoare. In primul rînd trebuie amintită problema securității europene. Conferința de la Geneva a arătat din nou, cu toată tăria, uriașa însemnătate pe care ar prezenta-o pentru cauza păcii generale crearea în Europa a unui sistem de securitate colectivă trainică. E de presupus că la viitoarea conferință din octombrie a miniștrilor Afacerilor Externe vor fi examinate noi posibilități pentru a se ajunge la o înțelegere în această problemă importantă, deoarece asemenea posibilități nu pot fi socotite ca epuizate.

Schimbul de păreri în problema germană, care a avut loc la Geneva și în cursul căruia delegația sovietică a expus limpede pozițiile sale, va avea de asemenea importanță atunci cînd miniștrii Afacerilor Externe vor relua în octombrie tratativele în problemele ce s-au dezbătut la conferința de la Geneva. Este absolut limpede că rezolvarea problemei germane în condițiile existenței acordurilor de la Paris trebuie căutată pe calea slăbirii încordării internaționale în Europa, pe calea lichidării actualelor grupări militare între state și a creării unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa.

La conferința de la Geneva s-a acordat o mare atenție problemei dezarmării. Acest lucru se explică prin însemnătatea pe care o prezintă această problemă în întreg sistemul de relații internaționale din perioada de după război. In ce privește problema dezarmării, s-a hotărît să se continue căutarea căilor de a se ajunge la un acord și miniștrii Afacerilor Externe au primit directive corespunzătoare. Guvernul Sovietic, fiind un partizan înflăcărat al propriilor sale propuneri în problemele reducerii armamentelor și interzicerii războiului atomic, nu refuză în același timp să examineze cu seriozitate orice alte propuneri pătrunse de năzuința de a găsi calea spre rezolvarea acestei probleme.

Delegația sovietică și-a exprimat la Geneva dorința ca reducerea efectivului forțelor armate și armamentelor să înceapă fără alte amînări. Delegația sovietică a propus, în special, ca cele patru puteri să dea exemplu în această direcție, reducînd contingentele lor militare cu numărul trupelor retrase de pe teritoriul Austriei. Acționînd în spiritul acestei propuneri, Guvernul Sovietic a dat un asemenea exemplu, comunicînd hotărîrea sa de a-și retrage pînă la 1 octombrie pe teritoriul sovietic toate trupele sovietice existente în Austria și de a reduce efectivul total al forțelor armate ale U.R.S.S. cu numărul trupelor retrase din Austria. A urmat după aceea o nouă hotărîre a Guvernului Sovietic cu privire la reducerea pînă la 15 decembrie 1955 a efectivului forțelor armate ale Uniunii Sovietice cu 640.000 de oameni.

Militarilor din rîndurile armatei și flotei lăsați la vatră, li se va asigura de lucru în întreprinderi, sovhozuri și colhozuri, ținîndu-se seama de domiciliu.

Nu încape nici o îndoială că această importantă hotărîre a Guvernului Sovietic va contribui la slăbirea continuă a încordării internaționale și la stabilirea încrederii între state. Primele ecouri din presa străină dovedesc că această nouă măsură, întreprinsă de Uniunea Sovietică, a produs o deosebită impresie în cele mai largi cercuri ale opiniei publice din întreaga lume. Acela care se pronunță pentru continuarea politicii „războiului rece" nu-și pot ascunde dezamăgirea. Toți adepții întăririi păcii văd în această nouă acțiune a U.R.S.S. o mărturie a posibilității slăbirii continue a încordării în relațiile internaționale.

Politica externă leninistă de pace a Uniunii Sovietice corespunde intereselor vitale ale poporului sovietic, intereselor întăririi păcii și securității în întreaga lume.

(Din „Pravda")

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 333 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 26 august 1955

Sumar:

- **L. Zancov:** Dezvoltarea copiilor în procesul instruirii în școala elementară (pag. 2-a)
- **S. Redozubov:** Lecțiile de citire și scriere în perioada învățării limbii (pag. 2-a)
- **Prof. univ. Stanciu Stoian:** Instituțiile de cercetări pedagogice din Uniunea Sovietică (pag. 2-a)
- **VIAȚA DE PARTID IN INSTITUȚIILE DE INVĂȚĂMINT — Panait Oprea:** Pedagogii comuniști în preajma deschiderii anului școlar (pag. 3-a)
- Spre noi realizări în munca instructiv-educativă (pag. 3-a)
- In întreaga țară au început consfătuirile raionale ale cadrelor didactice (pag. 4-a)
- **IN INTIMPINAREA CELUI DE AL IV-LEA CONGRES AL S.M.I.:** Succese în munca didactică și obștească; Concurs literar (pag. 4-a)

Pentru noi succese pe calea construirii socialismului

De la un capăt la altul al minunatei noastre patrii, întregul popor romîn a sărbătorit cu mare însuflețire ziua de 23 August 1955, cea de a 11-a aniversare a eliberării Romîniei de către glorioasa armată sovietică și a răsturnării dictaturii fasciste de către forțele patriotice populare conduse de Partidul Comunist Romîn.

Parada militară și marea demonstrație a oamenilor muncii din Capitală, demonstrațiile de la Hunedoara și Ploești, de la Orașul Stalin și Tîrgu Mureș, de la Timișoara și Constanța precum și din celelalte reședințe de regiune și din centre muncitorești ca Reșița, Petroșani etc. au arătat entuziasmul general al poporului nostru, atașamentul și dragostea lui pentru regimul de democrație populară, pentru Partidul Muncitoresc Romîn, hotărîrea de neclintit a oamenilor muncii de a construi socialismul în patria noastră.

Rodnic este bilanțul succeselor obținute de poporul nostru în dezvoltarea țării pe drumul socialismului. „Marile realizări dobîndite de poporul nostru în anii regimului democrat-popular — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvîntarea rostită cu prilejul adunării festive pentru sărbătorirea celei de a 11-a aniversări a eliberării Romîniei — au devenit cu putință numai datorită transformărilor revoluționare înfăptuite în patria noastră de oamenii muncii".

In întîmpinarea celei de a 11-a aniversări a eliberării patriei, oamenii muncii au obținut noi și însemnate realizări în dezvoltarea industriei și agriculturii, în construcția culturală, în întărirea statului nostru democrat-popular. In prezent, poporul nostru își sporește eforturile pentru a termina cu succes îndeplinirea primului plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale. Sute de întreprinderi, precum și ramuri industriale întregi au și îndeplinit sarcinile planului cincinal.

Remarcabile sînt succesele obținute de eroica noastră clasă muncitoare în opera de industrializare socialistă a țării, în dezvoltarea industriei grele, temelia dezvoltării întregii economii naționale, izvorul ridicării continue a nivelului de trai al oamenilor muncii și al întăririi capacității de apărare a patriei. Cu bucurie și mîndrie a luat cunoștință poporul nostru de faptul că dintre ramurile de bază ale producției o deosebită dezvoltare a luat industria construcțiilor de mașini și de prelucrare a metalului, care va încheia anul 1955 la un nivel de peste 280 la sută față de 1950, industria chimică peste 300 la sută, industria materialelor de construcție cca 240 la sută, industria metalurgiei neferoase aproape 230 la sută. In industria petroliferă, datorită muncii însuflețite a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor și ajutorului frățesc al U.R.S.S., prevederile planului cincinal au fost depășite, ajungîndu-se în 1955 la o producție de peste două ori mai mare decît în 1950. In anii cincinalului a crescut de peste 3 ori producția de fontă, oțel și laminate. Cresc necontenit producția de energie electrică, producția de utilaj petrolifer, de tractoare, mașini agricole moderne. Se organizează producția în serie de autocamioane românești. De unde sub stăpînirea moșierilor și capitaliștilor Romînia a fost o țară semicolonială, astăzi, cînd poporul nostru a devenit stăpîn pe soarta sa, țara noastră a obținut o adevărată independență și a devenit un stat puternic, cu o industrie dezvoltată, care este în stare să satisfacă într-o măsură tot mai mare necesitățile crescînde ale economiei noastre naționale în necontenită dezvoltare.

Succesele obținute în opera de industrializare socialistă a țării au creat premizele necesare pentru dezvoltarea continuă a agriculturii și pentru transformarea ei pe baze socialiste. Partidul și guvernul au dat o deosebită atenție mecanizării agriculturii. Astăzi există în agricultura noastră 29.500 tractoare (exprimate în tractoare convenționale), 24.200 pluguri de tractor, 12.000 semănători cu tracțiune mecanică, peste 6.000 secerători-legători, peste 15.000 batoze de cereale, 1500 autocombine și alte mașini și unelte agricole. Au fost create 220 de S.M.T.-uri.

Sub îndrumarea partidului, un număr tot mai mare de țărani muncitori au pornit pe făgașul socialismului. In prezent există în țara noastră 5.600 gospodării agricole colective și întovărășiri, cuprinzînd cca 360.000 familii de țărani; 2700 asociații simple și cca 3200 stîne cooperatiste. Creșterea continuă a numărului de gospodării colective, întovărășiri, grupe de într-ajutorare și alte forme de cooperare a țăranilor muncitori arată interesul crescînd al țărănimii muncitoare pentru crearea de mari gospodării socialiste — singura cale spre belșug și bunăstare — arată procesul de treptată dezvoltare și întărire a sectorului socialist din agricultura noastră.

Bucurîndu-se de sprijinul puternic al clasei muncitoare și aplicînd pe scară tot mai largă regulile agrotehnice avansate, țărănimea muncitoare a obținut în acest an recolte bogate de grîu, orz, secară. Sînt perspective pentru o recoltă bună de porumb. Alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — temelia statului democrat-popular — a devenit și mai puternică, țărănimea muncitoare contribuind în și mai mare măsură la construirea socialismului.

Ca urmare a dezvoltării industriei grele, a succeselor obținute în agricultură, a creșterii pe această bază a industriei ușoare și alimentare, s-a realizat o însemnată sporire a producției bunurilor de larg consum. S-a îmbunătățit considerabil aprovizionarea populației.

Concomitent cu avîntul economiei, în țara noastră se dezvoltă cu succes știința, arta și literatura. In regimul democrat-popular cultura a devenit un bun al poporului. Au crescut an de an cheltuielile bugetare pentru acțiunile social-culturale. Numai în anul 1955 cheltuielile alocate în acest scop (în afară de investiții) însumează 6375 milioane lei (în prețuri comparabile).

Construcția socialistă cere formarea de noi cadre calificate pentru toate ramurile economiei naționale. In cursul planului cincinal s-au pregătit 13.400 de ingineri, 4500 de economiști, 7000 agronomi. Numărul unităților școlare din învățămîntul general a crescut numai în perioada 1948—1955 cu peste 600. In anul școlar 1955/1956, numărul elevilor în școlile de 7 ani va fi, în comparație cu perioada dinainte de război, de aproape 4 ori mai mare, al elevilor din școlile medii și profesionale de 3 ori mai mare și al studenților din institutele de învățămînt superior de 3 ori mai mare. Partidul a dat o mare atenție dezvoltării învățămîntului în rîndul minorităților naționale. In anul școlar 1954/1955, din 16.500 unități școlare, 2250 unități au funcționat pentru minoritățile naționale, cuprinzînd un număr de peste 234.000 elevi și studenți.

Marile succese obținute de poporul nostru în toate domeniile de activitate sînt rezultatul conducerii înțelepte de către partid, al avîntului patriotic cu care oamenii muncii luptă pentru a transpune în viață politica partidului și guvernului. Dragostea fierbinte a oamenilor muncii pentru patria noastră liberă, unitatea de nezdruncinat dintre partid, guvern și popor constituie forța și tăria Republicii noastre populare. Intregul nostru popor socotește drept o datorie sfîntă a sa de a întări necontenit statul democrat-popular, vitezele sale forțe armate, capacitatea lui de apărare.

Poporul nostru a sărbătorit cea de a 11-a aniversare a eliberării patriei în condițiile unei destinderi a încordării în relațiile internaționale, ca urmare a rezultatelor pozitive ce s-au obținut la conferința de la Geneva. Succesul acestei conferințe se datorește voinței neclintite de pace a popoarelor, importantelor inițiative ale Uniunii Sovietice în vederea întăririi păcii. Conferința de la Geneva a însemnat un succes al ideii de coexistență și conviețuire pașnică a tuturor țărilor, fără deosebire de sistem social sau formă de guvernămînt. Spiritul care a domnit la această conferință confirmă că există posibilitatea de a înlătura dificultățile care stau în fața destinderii în relațiile internaționale și a asigurării unei păci îndelungate pentru omenire. In lume mai există însă forțe care sînt interesate nu în slăbirea, ci în agravarea încordării relațiilor internaționale. Popoarele au datoria să păstreze neslăbită vigilența și ferma hotărîre de a zădărnici uneltirile îndreptate împotriva păcii și destinderii internaționale.

In cuvîntarea rostită cu prilejul adunării festive pentru sărbătorirea celei de a 11-a aniversări a eliberării Romîniei, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat încă odată că poporul romîn și guvernul Republicii Populare Romîne sînt pătrunse de hotărîrea de a-și aduce contribuția la rezolvarea problemelor internaționale, la asigurarea păcii în lume. Poporul nostru își manifestă aderiunea față de hotărîrile conferinței de la Geneva și va contribui și pe viitor la obținerea unor noi succese pe calea destinderii internaționale, pe calea prieteniei și colaborării economice și culturale între popoare. Poporul romîn sprijină în totul politica de pace și de construire a socialismului dusă în mod consecvent de Partidul Muncitoresc Romîn și de guvernul Republicii noastre Populare.

Pătruns de dragoste fierbinte și de recunoștință față de glorios popor sovietic, poporul nostru întărește necontenit alianța și prietenia de nezdruncinat cu marea Uniune Sovietică și consolidează relațiile frățești cu China populară și celelalte popoare ale lagărului socialist. Poporul nostru muncitor a salutat cu o deosebită bucurie cuvintele rostite de tovarășul N. S. Hrușciov la adunarea festivă: „Oamenii muncii din Romînia pot fi siguri că poporul sovietic a fost, este și va fi un prieten credincios, de nădejde al poporului romîn și îi va acorda un ajutor și sprijin multilateral în lupta pentru construirea socialismului, pentru întărirea continuă a statului democrat-popular".

Sub conducerea avantgărzii sale încercate — Partidul Muncitoresc Romîn, înarmat cu atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă, poporul romîn pășește cu încredere înainte pe calea progresului și înfloririi, pe calea construirii cu succes a socialismului în patria noastră.

Deschiderea anului școlar 1955-1956

Ministerul Învățămîntului comunică:

Anul școlar 1955-1956 se va deschide în instituțiile de învățămînt la următoarele date:

— în instituțiile preșcolare, școlile elementare, școlile de 7 ani, școlile medii, școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc și școlile pedagogice — la 1 septembrie a.c., iar în școlile și secțiile serale pentru tineretul sătesc — la 15 octombrie a.c.;

— în școlile profesionale — la 1 septembrie a.c., iar în școlile tehnice și tehnice de maiștri — la 1 octombrie a.c.;

— în instituțiile de învățămînt superior, cursurile de zi și serale — la 1 septembrie a.c., iar cursurile fără frecvență — la 1 octombrie a.c.

Școlile sînt gata pentru deschiderea cursurilor

Cadrele didactice de la școlile din comuna Săcel, raionul Novaci, sprijinite de către sfatul popular local, au terminat pregătirile în vederea deschiderii noului an școlar. Școlile au fost văruite și reparate în întregime. La școala de 7 ani din satul Săcel s-au efectuat numeroase lucrări de reparare prin posibilități locale: s-au vopsit bănci, s-au pus geamuri duble la sălile de clasă etc.

Cadrele didactice acordă o grijă deosebită aprovizionării internatului cu alimente necesare pentru iarnă. In gospodăria anexă sînt îngrijiți șapte porci, iar din grădina școlii vor fi recoltate însemnate cantități de legume, zarzavaturi și fructe, care vor asigura o hrană bună elevilor din internatul școlii.

In orașele, comunele și satele regiunii Timișoara, noul an școlar este întîmpinat prin construirea unui mare număr de școli noi.

In comuna Jamul-Mare din raionul Deta, de exemplu, au fost terminate lucrările de construire a unei noi clădiri cu etaj, cuprinzînd șapte săli de curs cu 280 de locuri. Aici va funcționa școala de 7 ani din comună.

Construcții similare se găsesc într-un stadiu avansat, urmînd să fie terminate în curînd, în centrul minier Anina, din raionul Oravița și în centrul muncitoresc Oțelul-Roșu, din raionul Caransebeș.

In afară de aceste trei clădiri, în cuprinsul regiunii se lucrează la numeroase construcții noi și amenajări capitale prin autoimpunere. Astfel, pînă la începutul anului școlar vor fi date în folosință o școală elementară de șapte ani în comuna Bucovăț, o școală de patru ani în comuna Cerneteaz, o școală elementară de patru ani la Strîmba și o grădiniță de copii la Garîna (raionul Caransebeș).

Școala elementară de șapte ani din comuna Pișchia, raionul Timișoara, a fost lărgită cu patru noi săli de cursuri, iar la școala pedagogică mixtă din Caransebeș au fost efectuate importante lucrări de amenajare, menite să schimbe întreaga înfățișare a clădirii.

★

Profesorii și învățătorii școlilor nr. 4 și 5 din cartierul muncitoresc Simeria al orașului Sf. Gheorghe muncesc intens pentru pregătirea deschiderii noului an școlar. In această acțiune ei primesc un sprijin însemnat din partea comitetelor de părinți. Cu ajutorul părinților, localurile școlilor au fost văruite în exterior, s-au zugrăvit clasele, au fost curățate dușumelele.

La școala nr. 4 cu limba de predare maghiară din Sf. Gheorghe se acordă o mare atenție confecționării materialului didactic necesar predării în noul an școlar. Se confecționează planșe, desene, se pregătesc vocabulare și îndreptare ortografice etc. De asemenea, se confecționează aparate pentru experiențele de fizică și chimie și materiale pentru predarea științelor naturale.

Colective de pedagogi, împărțite pe specialități și clase au lucrat la întocmirea unor planuri model de muncă pentru învățători, profesori și diriginți, planuri care sînt prezentate la expoziția organizată de secția de învățămînt cu prilejul consfătuirii raionale.

★

Cu sprijinul secției de învățămînt și al comitetului sindical, învățătorii și profesorii din raionul Tîrgoviște au terminat în întregime lucrările de reparație și de curățire în 47 de școli. In alte 30 de școli aceste lucrări sînt pe terminate. Totodată, au fost aprovizionate cu lemne școlile și cadrele didactice și s-au luat măsuri pentru cazarea tinerilor pedagogi.

Cu ajutorul comitetelor de părinți au fost aprovizionate internatele, folosindu-se în mare parte legumele și zarzavaturile recoltate de pe parcelele școlare și din gospodăriile anexe ale școlilor.

Incetarea din viață a tov. Lotar Rădăceanu

Din partea C. C. al P. M. R. și a Consiliului de Miniștri al R. P. R.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri ai Republicii Populare Romîne anunță cu adîncă durere că în ziua de 24 august 1955 a încetat din viață la Helsinki tovarășul Lotar Rădăceanu, vechi militant al mișcării muncitorești, care a avut un rol activ în realizarea unității politice, organizatorice și ideologice a clasei muncitoare, membru al C.C. al P.M.R., președintele Comisiei pentru Afaceri Externe a Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, vicepreședinte al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. R.

Prezidiul Marii Adunări Naționale anunță cu adîncă durere încetarea din viață a tovarășului Lotar Rădăceanu, deputat în Marea Adunare Națională și președinte al Comisiei de Afaceri Externe a Marii Adunări naționale.

Din partea Prezidiului Academiei Republicii Populare Romîne

Prezidiul Academiei Republicii Populare Romîne anunță cu profundă durere încetarea din viață a academicianului Lotar Rădăceanu, profesor la Facultatea de filologie din București, activist de seamă în domeniul științelor sociale, fiu devotat al patriei noastre, luptător pentru pace și înfrățire între popoare.

Din partea Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R. P. R.

Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. anunță cu adîncă durere încetarea din viață a acad. prof. Lotar Rădăceanu, membru al Consiliului Mondial al Păcii, vicepreședinte al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Din partea Colegiului Ministerului Învățămîntului

Ministerul Învățămîntului anunță cu adîncă durere încetarea din viață a acad. prof. Lotar Rădăceanu, șef de catedră la Facultatea de filologie a Universității „C. I. Parhon" din București, luptător pentru progresul științei și învățămîntului, pentru apărarea păcii.

Comisia pentru organizarea funeraliilor tovarășului Lotar Rădăceanu

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne au format o comisie pentru organizarea funeraliilor tov. Lotar Rădăceanu.

Comisia este alcătuită din tov. Constantin Pîrvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., președintele Marii Adunări Naționale, tov. Dumitru Coliu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Comisiei Controlului de Stat, Ștefan Voitec, membru al C.C. al P.M.R., Ion Dobre, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., membru în Biroul Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., și academician A. Joja.

Parada militară și demonstrația oamenilor muncii din Capitală cu prilejul zilei de 23 August

Piața Stalin, locul paraziei militare și al demonstrației oamenilor muncii, a îmbrăcat în ziua de 23 August haină de sărbătoare.

Deasupra tribunei centrale, dominînd întreaga piață, se află un mare medalion înfățișînd chipurile lui Lenin și Stalin, încadrat de steaguri roșii. De o parte și de alta sînt așezate portretele membrilor Biroului Politic al C.C. al P.M.R. și ale membrilor Prezidiului C.C. al P.C.U.S. Deasupra tribunei din față se află portretele tovarășilor Gh. Gheorghiu-Dej și dr. P. Groza, iar în mijloc o mare stemă a Republicii Populare Romîne.

...Incep să sosească invitații. Iau loc în tribune înalți demnitari de stat, conducători ai organizațiilor obștești, generali activi și de rezervă, Eroi ai Muncii Socialiste, academicieni și alți fruntași ai vieții științifice, culturale și artistice, fruntași în producție care s-au distins în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August, șefi ai cultelor religioase, profesori, medici, ingineri, activiști de partid și ai organizațiilor obștești, reprezentanți ai presei romîne și străine.

Sosesc de asemenea numeroși oaspeți străini veniți în țara noastră ca invitați ai organizațiilor obștești și culturale, cu prilejul zilei de 23 August, precum și turiștii străini care vizitează țara noastră.

In tribune iau loc de asemenea membrii delegațiilor guvernamentale sosite în țara noastră pentru a participa la sărbătorirea zilei de 23 August.

In tribuna rezervată corpului diplomatic au luat loc ambasadori extraordinari și plenipotențiari și alți membri ai corpului diplomatic.

Ora 9. De pretutindeni se ridică urale și aplauze prelungite. In tribuna oficială iau loc: **Gh. Gheorghiu-Dej, N. S. Hrușciov,** reprezentantul U.R.S.S., prim secretar al C.C. al P.C.U.S., membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., **dr. P. Groza, Gh. Apostol,** acad. **M. B. Mitin,** redactor șef al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!", **I. Chișinevschi, Rita Marko,** secretar al C.C. al Partidului Muncii din Albania, conducătorul delegației guvernamentale a R.P. Albania, **Chivu Stoica,** general de armată **I. Mihailov,** vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Comunist din Bulgaria, conducătorul delegației guvernamentale a R.P. Bulgaria, **Al. Moghioroș,** dr. **Vaclav Skoda,** vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru supleant al C. C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia, conducătorul delegației guvernamentale a R. Cehoslovace, general de armată **Emil Bodnăraș, Ke Bo-nian,** ambasadorul R.P. Chineze la București, **Miron Constantinescu, He Den Suk,** membră a C.C. al Partidului Muncii din Coreea, ministrul Culturii și Propagandei, conducătoarea delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene, **Petre Borilă, Paul Scholz,** vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, conducătorul delegației guvernamentale a R.D. Germane, **C. Pîrvulescu, Tegib,** vicepreședinte al Prezidiului Marelui Hural Popular, conducătorul delegației guvernamentale a R.P. Mongole, **D. Coliu, Franciszek Jozwiak,** vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, conducătorul delegației guvernamentale a R.P. Polone, general colonel **Al. Drăghici, Hidas Istvan,** vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului celor ce Muncesc din Ungaria, conducătorul delegației guvernamentale a R.P. Ungare, **J. Fazekaș,** acad. prof. dr. **C. I. Parhon, S. Bughici, L. Răutu,** general colonel **L. Sălăjan, St. Voitec,** general locotenent **Gh. Pintilie, St. Moraru, C. Fulger.**

Răsună trompetele. In mijlocul pieții, generalul colonel L. Sălăjan, prim locțiitor al ministrului Forțelor Armate ale R.P.R., primește raportul comandantului parăzii, generalul locotenent Mircea Haupt.

Generalul colonel L. Sălăjan, însoțit de comandantul parăzii, trece în revistă trupele și le felicită cu prilejul zilei de 23 August.

Apoi, de la tribuna centrală, generalul colonel L. Sălăjan rostește o cuvîntare.

Marea fanfară, aliniată în piață, intonează Imnurile de Stat ale R.P.R. și U.R.S.S. Din apropiere răsună salvele de artilerie în cinstea marii sărbători.

Fanfara militară intonează primul marș. In piață pătrunde prima, mașina comandantului parăzii, urmată de un grup compact de tobosari de la școala militară medie de muzică.

In bătaia vîntului flutură primul drapel purtat de un ofițer chipeș, cu o statură atletică. Este drapelul Academiei militare „I.V. Stalin". In urma lui pășesc ofițerii elevi ai celor două academii din Capitală.

Prin Piața I. V. Stalin trec, rînd pe rînd, blocuri ale elevilor din școlile militare de infanterie și artilerie.

De fiecare 23 August, cînd în Capitala patriei se desfășoară tradiționala paradă a trupelor din garnizoana București, mii de cetățeni veniți să asiste la marea demonstrație din Piața Stalin întîmpină cu o adevărată furtună de aplauze apariția cantemiriștilor. Iată-i și acum. Ai zice că prin fața tribunei oficiale trece un singur om.

Nici elevii școlii militare medii de marină nu se lasă mai prejos. Defilează în urma cantemiriștilor.

Dinspre Statuia Aviatorilor se apropie coloane masive de trupe de infanterie. In frunte, flutură Drapelul de Luptă al unei unități militare de infanterie. Purtătorii epoleților roșii au pătruns în piață. Ropotul de aplauze acoperă cadența regulată a pașilor.

Trec acum vînătorii de munte — infanteriștii crestelor — cei care nu cunosc obstacole în calea lor. Sînt urmați de blocul marinarilor, de blocul grănicerilor și al trupelor de securitate. Nu știi ce să admiri mai întîi: mersul lor, ținuta, echipamentul, armamentul modern cu care sînt înzestrați.

Ecoul pașilor cadențați ai trupelor de infanterie pedestră mai stăruie încă în piață, cînd, venind dinspre Statuia Aviatorilor, apare coloana moto.

In fruntea ei filfîie gloriosul Drapel de Luptă al primei divizii de voluntari romîni — Divizia de panduri „Tudor Vladimirescu" — Debrețin. Drumul străbătut de acest drapel începe în tabăra de la Selțe din Uniunea Sovietică ajungînd pe crestele înzăpezite ale munților Tatra. Sub faldurile lui s-au acoperit de glorie nepieritoare mii și mii de panduri care au înscris adesea, chiar cu sîngele lor, pagini de legendar eroism și de iubire de patrie în istoria poporului nostru. Luptînd cot la cot cu ostașii sovietici eliberatori, pandurii au purtat mai departe tradițiile de luptă ale poporului nostru care, de-a lungul veacurilor, a avut totdeauna un aliat și un prieten sincer în poporul frate rus.

Șiruri, șiruri, trec apoi mașini de luptă puternice — o adevărată expresie a tehnicii celei mai înaintate. Pe cîmpurile de aplicație, ele și-au dovedit din plin rolul lor important în îndeplinirea misiunilor.

In timp ce prin fața tribunelor mai defilează încă trupele purtate, văzduhul este să-

Pionierii la demonstrația de 23 August

getat de șoimii patriei noastre. Avioanele scînteiază în soare și legănîndu-și aripile trec ca nălucile, tot mai sus, tot mai repede, tot mai departe.

„Vine artileria" murmură mulțimea din tribune și iată că în piață își fac apariția primele mașini care tractează piesele grele de artilerie.

La cîteva sute de metri urmează coloana de tancuri. Se zguduie pămîntul de parcă ar fi cutremur cînd trec coloșii de oțel. Ascunse în cuirasele tancurilor, echipajele nu se văd, dar le simți măiestria și îndemînarea.

Entuziast sună acum Marșul partizanilor. In piață apar batalioanele gărzilor muncitorești care deschid demonstrația oamenilor muncii.

Din rîndurile coloanelor care înaintează se ridică portrete ale conducătorilor partidului și guvernului nostru, portrete ale membrilor prezidiului P.C.U.S., portrete ale conducătorilor partidelor comuniste și muncitorești, portrete ale conducătorilor de stat din țările prietene.

Incet, în piață înaintează un grup din cele mai noi produse ale tehnicii românești: motorul de 1000 C.P., realizat în uzinele „23 August", 4 tractoare U.T.O.S.-2, 4 tractoare K.D.P.-35, 4 tractoare K.D.-35, prototipul combinei de cereale, realizat de constructorii de batoze ai uzinelor „Tudor Vladimirescu" și prototipul autocamionului de 4 tone cu motor Diesel de 85-C.P., executat de metalurgiștii uzinelor „23 August". Coloana noilor produse ale industriei constructoare de mașini mai cuprinde 8 autocamioane „Steagul Roșu", 8 cisterne auto și, în sfîrșit, 12 autobuze „M.T.D.". Este o demonstrație a industriei noastre socialiste, a marii forțe creatoare a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor.

Alături, ca și în glorioasele zile ale lui August 1944, cînd au format nucleele gărzilor muncitorești organizate de partid, păsesc acum prin fața tribunelor, salutați de conducătorii partidului și guvernului, de oaspeții de peste hotare și de întreaga asistență, bravii muncitori de la uzinele „23 August", „Grivița Roșie" și „Matyas Rakosi". Purtînd numeroase pancarte și grafice de producție, scandînd lozinci mobilizatoare, ei demonstrează sub semnul hotărîrii neclintite a întregului popor muncitor de a întări și pe viitor industria grea — temelia temeliilor dezvoltării economiei naționale.

In cîntec și joc, umplînd piața de veselie, iată-le pe harnicele muncitoare de la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej". Ele reflectă optimismul unui popor liber, stăpîn pe soarta sa, care își făurește un viitor fericit, adînc încredințat că sub conducerea încercată a partidului va birui greutățile trecătoare cu aceeași fermitate și dîrzenie cu care a cucerit marile sale victorii de pînă acum.

In rîndurile miilor de cetățeni demonstrează constructorii de pe șantierele de locuințe muncitorești din Capitală. Pe piepturile lor strălucesc ordine și medalii. Ei au reușit să ridice în termen scurt, în cinstea lui 23 August, două blocuri în București Noi și cîte un bloc în Ferentari și Vatra Luminoasă.

Printre cei care manifestează sînt mulți reprezentanți ai vieții artistice și culturale.

Pășesc prin fața conducătorilor partidului și guvernului învățători și profesori, vrednice cadre didactice, cărora statul democrat-popular le-a încredințat înalta și nobila misiune de educare a tinerei generații.

Umăr la umăr cu muncitorii din fabrici și uzine demonstrează muncitori și mecanizatori din gospodăriile agricole de stat Bragadiru, Copaciu, Mogoșoaia, țărani muncitori cu gospodării individuale din comunele care împrejmuiesc Bucureștiul. Ei sînt urmați de muncitorii, inginerii și tehnicienii de la Combinatul agro-alimentar din Vidra, prima întreprindere de acest gen din patria noastră.

Primită cu aplauze, în piață intră coloana sportivilor. Grupurile de stegari cu flamuri roșii și tricolore și cei ce poartă steagurile asociațiilor sînt urmați de numeroși motocicliști și bicicliști.

Un alt grup de sportivi înscriu în același timp pe platoul pieții numele lui „23 AUGUST", iar un glas răsună „TRAIASCA A 11-a ANIVERSARE A ELIBERARII PATRIEI NOASTRE DE SUB JUGUL FASCIST". In sunetele „Imnului Păcii", sportivii se regrupează și trupurile înscriu cuvîntul atît de drag tuturor: „P A C E".

Fanfara militară înaintează apoi spre tribună, execută o întoarcere din mers după care părăsește piața. Parada militară și marea demonstrație a oamenilor muncii din Capitală cu prilejul celei de a 11-a aniversări a eliberării patriei au luat astfel sfîrșit.

(Agerpres)

Din experiența școlii sovietice

Dezvoltarea copiilor în procesul instruirii în școala elementară

Pedagogii progresiști din trecut și, în primul rînd, marele pedagog rus K. D.Ușinski, au subliniat importanța învățămîntului elementar în dezvoltarea intelectuală a copiilor. In practica școlii sovietice și în știința pedagogică sovietică problemele educării copiilor în procesul de învățămînt se rezolvă pe baze noi. Recunoașterea importanței hotărîtoare a instrucției și a educației pentru dezvoltarea activității psihice a elevului este unul din elementele cele mai importante ale științei și practicii pedagogice sovietice. Esențial este faptul că dezvoltarea activității psihice a copiilor se realizează în însuși procesul înarmării lor cu un sistem de cunoștințe, deprinderi și priceperi.

Mulți dintre învățătorii fruntași care predau în clasele elementare desfășoară o muncă susținută pentru dezvoltarea elevilor în procesul învățămîntului. Așa lucrează, de exemplu, învățătoarele A. E. Adrianova, O. F. Krilova, A. M. Tumanova, L. E. Iakovleva etc. Trebuie să apreciem ca deosebit de prețioasă tendința învățătorilor fruntași de a educa la copii dorința de a învăța și atitudinea justă față de școală și față de învățătură. Această trăsătură a muncii pedagogului este foarte importantă; de multe ori rezultatele slabe la învățătură sînt condiționate de faptul că unii copii nu se simt îndemnați să învețe, nu manifestă interes pentru materialul care trebuie învățat.

Un loc însemnat în munca practică a învățătorului îl ocupă dezvoltarea gîndirii copiilor, a spiritului lor de observație, a atenției lor. Cunoscînd înclinațiile și trăsăturile pozitive ale elevilor, pedagogii trebuie să le dezvolte și, în același timp, să formeze acele calități ale personalității elevului care sînt mai slab dezvoltate. Dar pentru aceasta este necesar ca ei să-i studieze zi cu zi pe elevii lor, să controleze dezvoltarea acestora, folosind pentru aceasta un anumit sistem de măsuri. Astfel, de exemplu, învățătorii strîng în decursul întregului an școlar caiete, desene și diferite lucrări ale elevilor și le păstrează într-o anumită ordine. Acest material le îngăduie să aprecieze în mod obiectiv progresele în dezvoltarea fiecărui elev al clasei respective și să-și organizeze în mod corespunzător activitatea ulterioară cu clasa. Această activitate interesantă și multilaterală a învățătorului nu este, din păcate, cercetată suficient și analizată în mod științific.

Înțelegerea justă a relațiilor dintre procesul de instruire și dezvoltarea copiilor are o importanță deosebit de mare. Astfel, îndeplinirea cu succes a sarcinilor dezvoltării multilaterale a capacităților fizice și intelectuale ale elevilor nu este posibilă fără dezvoltarea sistematică a elevilor în procesul de instruire și de educare. Dezvăluirea legăturilor logice între procesul de instruire și dezvoltarea elevilor are o importanță deosebită pentru găsirea celor mai juste căi și mijloace pedagogice de realizare a învățămîntului politehnic în școala de cultură generală. Intr-adevăr, pe lîngă măsurile speciale, cum ar fi introducerea lucrului manual în școlile elementare, este necesar să se acorde mai multă atenție dezvoltării multilaterale a elevilor, pentru ca în viitor să li se poată comunica cunoștințe și deprinderi diverse și multiple.

Progrese enorme au loc în decursul învățămîntului elementar în domeniul dezvoltării vorbirii elevilor. Elevul începe să stăpînească treptat exprimarea scrisă. Se îmbogățește bagajul lui de cuvinte. Sensul cuvintelor se precizează și se diferențiază. Studiind gramatica, școlarul începe să priceapă normele de dezvoltare a limbii, pe care înainte le cunoștea numai în mod practic. In procesul învățămîntului în școala elementară se formează preciziunea și consecvența logică a gîndirii copiilor.

Studierea elevilor de vîrstă mică arată însă și lipsuri esențiale în dezvoltarea lor. O însușire atît de importantă cum ar fi spiritul de observație, de exemplu, se dezvoltă adeseori deosebit de încet. Iată cîteva fapte în care se oglindește această situație. Unor elevi din clasele I-a și a III-a li s-a arătat o ilustrație în culori, reprezentînd o vacă, și li s-a cerut să descrie aspectul ei exterior. S-a dovedit că descrierea pe care au făcut-o elevii clasei a III-a se deosebește foarte puțin de descrierea făcută de elevii din clasa I-a. Atît elevii din clasa I-a cît și cei din clasa a III-a au scos în evidență în mod special acele elemente care lovesc în primul rînd ochiul și anume culoarea. Puțini au fost aceia care au remarcat ceea ce este mult mai greu de observat — anume forma diferitelor părți ale corpului animalului. Lipsa spiritului de observație reiese, de asemenea, din faptul că chiar elevii clasei a III-a au descris tabloul la întîmplare, fără un plan precis. Observațiile copiilor erau lipsite de organizare și nu erau îndreptate spre un anumit scop.

Lipsurile în dezvoltarea activității psihice a elevilor de vîrstă mică se explică totuși nu prin faptul că ei nu pot să observe obiectele în mod corespunzător. In procesul de instruire în școală li se formează obișnuința de a reproduce ceea ce știu despre obiecte, dar nu li se educă deprinderea de a observa cu atenție obiectul dat, cu scopul ca în procesul observației să extragă elemente noi despre acest obiect și despre calitățile lui.

Am fost martorii aceluiași fenomen la mai multe școli. Elevilor li se prezenta un obiect oarecare sau imaginea lui și li se cerea să-i descrie aspectul. In loc să descrie ceea ce văd, elevii își aduceau aminte ceea ce au auzit ei despre acest obiect. Astfel, de exemplu, atunci cînd au trebuit să descrie aspectul exterior al unei cioare și al unei cotofene împăiate, au vorbit foarte superficial și foarte puțin despre calitățile și însușirile acestor păsări, pe care le aveau în față, dar în schimb au povestit unde își fac aceste păsări cuibul, cu ce se hrănesc și au enumerat o serie de alte însușiri ale lor despre care au citit în cărți sau li s-a povestit.

Faptele arătate mai sus dovedesc că există o anumită unilateralitate în dezvoltarea elevilor de vîrstă mică. Dacă judecăm fenomenele descrise mai sus în lumina învățăturii lui I. P. Pavlov, se poate aprecia că baza fiziologică a acestor fenomene se află în dezvoltarea nearmonioasă a celor două sisteme de semnalizare. I. P. Pavlov spunea că cuvîntul a îndepărtat pe om de realitate și că trebuie să ținem mereu seama de aceasta pentru a nu deforma relațiile noastre cu realitatea. Pentru ca al doilea sistem de semnalizare să-și poată îndeplini în mod just rolul său important, este necesar ca el să aibă o bază trainică în primul sistem de semnalizare sau, cu alte cuvinte, este necesar ca omul să păstreze legătura lui cu realitatea.

Structura specifică a dezvoltării activității psihice a elevilor de vîrstă mică este legată de organizarea procesului de instruire în clasele elementare. In aceste clase se acordă foarte puțină atenție lecțiilor practice, excursiilor, lucrărilor practice ale elevilor, folosirii materialului didactic. Mijloacele de folosire a materialului didactic și caracterul desfășurării activității practice au deseori o eficiență mică. Vom arăta cîteva fapte izolate în legătură cu aceasta. La lecția de citire explicativă, elevii clasei I-a a unei școli citeau textul „Grădina de pe pervazul geamului". Această lecție le-a dat foarte puține cunoștințe noi și s-a arătat ineficace pentru dezvoltarea elevilor. Copiii priveau ramurile copacilor iar învățătoarea le arăta fie un mugure, fie o rămurică, întrebîndu-i: — Ce este aceasta? Ea le-a cerut să atingă cu mîna ramura și să răspundă dacă pe această ramură sînt sau nu unele ridicături. Aparent, totul părea în ordine: s-a folosit material didactic, s-a stimulat activitatea copiilor. Dacă observai însă cu mai multă atenție ceea ce se petrece la lecție, trebuia să recunoști că situația nu este multumitoare. Intrebările și indicațiile învățătoarei cereau de la elevi numai simpla denumire sau recunoaștere a obiectelor. Aceste întrebări și indicații n-au contribuit la obișnuirea elevilor din clasa I-a de a privi în mod analitic obiectul, de a observa relațiile între diferitele părți ale acestuia. Prin urmare, lecția n-a contribuit la formarea unei însușiri atît de importante a personalității cum este spiritul de observație.

Eficacitatea redusă a muncii învățătorului pentru dezvoltarea elevilor decurge, de asemenea, din faptul că, adeseori, la lecțiile de comunicare a cunoștințelor noi se folosește un material bine cunoscut elevilor din experiența lor trecută. Astfel, de exemplu, în clasa I-a a unei școli, la o lecție despre fenomenele naturii specifice primăverii, elevii au observat diferite plante și au arătat părțile acestora — rădăcina, tulpina, frunzele și florile. Convorbirile cu copiii, înainte și după lecție, au arătat că lecția aceasta nu a adăugat nimic nou la cunoștințele lor, dat fiind că ei cunoșteau dinainte aceste părți ale plantei. O situație asemănătoare se observă și la lecțiile consacrate temelor despre păsările călătoare sau păsările care iernează în țară. O astfel de folosire a materialului didactic la lecțiile din clasele elementare nu dă nimic pentru dezvoltarea spiritului de observație al copiilor.

Este timpul să se pună problema tratării problemelor învățămîntului elementar pe o bază științifică temeinică și să se acorde cea mai serioasă atenție perfecționării practicii predării în clasele elementare. Aceasta va crea posibilități mai mari pentru dezvoltarea elevilor și, prin aceasta, și pentru asimilarea cu succes de către elevi a bazelor științelor, precum și pentru pregătirea lor pentru activitatea practică.

L. ZANKOV
membru activ al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R.

Lecțiile de citire și scriere în perioada învățării limbii

Predarea limbii ruse în școala sovietică se desfășoară pe baza metodei analitico-sintetice, care se întemeiază pe cele mai noi realizări ale științei contemporane despre limbă.

In funcție de dificultățile pe care le întîmpină elevii la însușirea sunetelor, silabelor și procedeelor de redare a acestora prin litere, perioada de 4 luni pentru predarea scrierii și citirii este împărțită în cinci etape: etapa de pregătire, prima, a doua și a treia etapă pentru predarea abecedarului și ultima etapă — postabecedară.

Scopul etapei de pregătire este: 1. de a-i învăța pe copii să audă sunetele în cuvinte și să descompună cuvintele simple în silabe și sunete și 2. de a-i pregăti pe copii pentru scrierea elementelor literelor de mînă.

La lecțiile din etapa pregătitoare copiii fac exerciții de descompunere a propozițiilor în cuvinte și a cuvintelor în silabe și sunete, efectuînd în același timp și lucrarea inversă — compunerea propozițiilor din cuvinte și a cuvintelor din silabe, precum și alcătuirea silabelor din sunetele pe care le-au cunoscut prin descompunerea în sunete a celor mai simple cuvinte și silabe. La lecțiile de scriere, elevii scriu la început cu creionul — în caiete liniate cu cîte trei linii orizontale intersectate de linii oblice — elementele primelor patru litere pe care trebuie să le învețe. La sfîrșitul perioadei pregătitoare, elevii scriu cu cerneală literele de mînă învățate.

In același timp, la lecțiile de primul tip copiii învață să cunoască aceste patru litere și așa cum arată cînd sînt tipărite. Exercițiile de recunoaștere de către copii a literelor de tipar, ca și exercițiile de scriere a literelor de mînă sînt legate de desprinderea sunetelor din cuvinte și de alegerea unor cuvinte care încep sau se termină cu sunetele redate prin literele studiate. Drept material didactic sînt folosite desenele obiectelor ale căror denumiri încep cu sunetele studiate.

In etapa pregătitoare a predării scris-cititului, lecțiile de scriere și citire trebuie să cuprindă diferite tipuri de exerciții și să se realizeze prin procedee variate, deoarece uniformitatea în muncă îi obosește pe elevi și are repercusiuni dăunătoare asupra nivelului lor la învățătură.

Indată ce copiii vor învăța să audă și să deosebească sunetele cuvintelor (cel puțin cele de la începutul și sfîrșitul cuvîntului), precum și să descompună în sunete silabele simple și să contopească sunetele în silabe, se poate trece la prima etapă a perioadei de predare a abecedarului.

Scopul lecțiilor de scriere și citire în prima etapă este de a-i învăța pe copii să citească și să scrie cuvintele formate din una sau două silabe.

In decursul acestei etape copiii învață să citească și să scrie cuvintele pe silabe. Intreaga măiestrie metodică a învățătorului constă în a nu admite nici la lecțiile de citire, nici la cele de scriere, întrebuințarea sunetelor și literelor izolate: citirea pe litere și scrierea pe litere a elevilor influențează asupra deprinderilor de citire și scriere în etapele următoare ale învățării scris-cititului.

Trebuie să-i obișnuim pe copii să alcătuiască silabe din literele decupate ale alfabetului și să scrie numai silabe întregi (după descompunerea prealabilă a cuvintelor și silabelor în sunete). Tot așa și cu prilejul citirii cuvintelor trebuie să-i obișnuim pe copii cu pronunțarea contopită a sunetelor, adică să-i învățăm să citească pe silabe (fără pronunțarea separată a literelor).

Deprinderile de citire pe silabe și de scriere se formează cu ajutorul a două procedee: 1. citirea cuvintelor alcătuite chiar de elevi, după descompunerea lor în silabe și sunete și 2. citirea cuvintelor obținute prin înlocuirea unei litere cu alta într-un cuvînt cunoscut, alcătuit și citit de copii. In această etapă copiii pot citi și texte ușoare.

La lecțiile de citire trebuie să se acorde o deosebită atenție alcătuirii cuvintelor din litere decupate și citirii acestor cuvinte. La lecțiile de scriere li se dă elevilor întîi un exercițiu de scriere a elementelor literei de mînă care se învață, apoi se scrie litera însăși și, însfîrșit, cuvîntul în componența căruia intră această literă.

Atît la lecțiile de citire cît și la cele de scriere trebuie să se acorde o mare atenție alegerii chiar de către elevi a cuvintelor cu litera învățată și determinării locului pe care-l ocupă această literă în cuvîntul respectiv.

La sfîrșitul primei etape a perioadei de învățare a abecedarului, copiii trebuie să afle neapărat care din sunetele și literele învățate sînt vocale și care sînt consoane. In etapa a doua a perioadei de învățare a abecedarului, scopul lecțiilor de scriere și citire este de a-i învăța pe copii să citească și să scrie cuvintele formate din silabe cu două sau cu trei litere.

In această etapă trebuie să-i învățăm pe elevi să citească silabele întregi (fără pronunțarea separată a literelor) și să scrie sau să alcătuiască din litere decupate silabe întregi (după descompunerea lor în sunete). La lecțiile de scriere se pot scrie nu numai cuvinte izolate, ci și propoziții scurte.

In etapa a treia a perioadei de învățare a alfabetului, scopul lecțiilor de scriere și citire este de a-i învăța pe copii să citească și să scrie cuvinte în care intră silabe cu mai multe litere și de a le da noțiunea despre semnele despărțitoare.

La lecțiile de scriere din această perioadă trebuie scrise nu numai cuvinte și propoziții, ci și două-trei propoziții scurte, legate între ele prin sens.

Prin toate lecțiile trebuie să străbată, ca un fir roșu, procesele principale ale muncii intelectuale cu privire la scriere și citire — analiza (descompunerea) și sinteza (compunerea).

Incepînd chiar din prima etapă se recomandă ca, pe lîngă exercițiile de copiere, să li se dea copiilor și exerciții de scriere a cuvintelor după auz (dictare), însoțind această muncă de descompunerea cuvintelor în silabe și sunete.

La lecțiile de citire, pe lîngă munca de alcătuire a cuvintelor și propozițiilor din litere decupate, copiii vor citi din abecedar coloane de cuvinte și texte închegate.

Spre sfîrșitul etapei a treia de învățare a citirii și scrierii copiii trebuie să știe să citească independent mici povestiri și poezioare, să răspundă la întrebări asupra conținutului celor citite și să reproducă conținutul povestirilor și basmelor citite.

In etapa post-abecedară, elevii, sub îndrumarea învățătorului, se perfecționează în exercitarea deprinderilor de citire și scriere. Aceasta face posibil ca de la începutul semestrului al doilea să se treacă la citirea textelor din cartea de lectură și la studierea manualului de gramatică și ortografie.

De-a lungul întregii perioade de învățare a scrierii și citirii învățătorul trebuie să desfășoare munca de dezvoltare a vorbirii și gîndirii elevilor și să lărgească treptat orizontul lor. La aceasta îl ajută ilustrațiile din abecedar și textele pentru citire și scriere, precum și însuși procesul de învățare a scrierii și citirii, după metoda analitico-sintetică.

S. REDOZUBOV

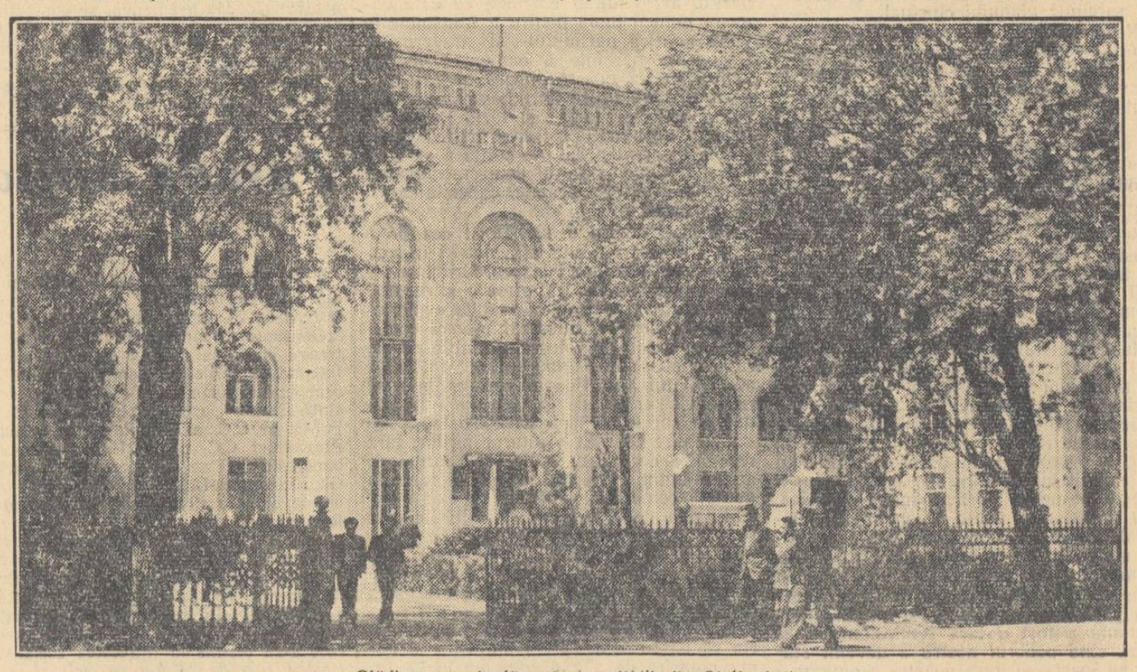

Clădirea principală a Universității din Stalinabad

Instituțiile de cercetări pedagogice din Uniunea Sovietică

Prof. univ. Stanciu Stoian
directorul Institutului de științe pedagogice din R.P.R.

Pedagogia sovietică se întemeiază mai ales pe patru izvoare: filozofia marxist-leninistă, hotărîrile Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, moștenirea pedagogiei progresiste din trecut și experiența școlii și familiei sovietice în materie de educație și instrucțiune. Savanții sovietici care lucrează în domeniul pedagogiei au depus o muncă susținută, timp de peste trei decenii și jumătate, iar rezultatele muncii lor se cunosc: au fost prelucrate tezele marxist-leniniste despre educație, s-a verificat în bună măsură moștenirea pedagogiei progresiste, în special aceea a gînditorilor progresiști ruși, s-a curățit terenul de multe teorii reacționare, dintre care unele pătrunseseră, sub haina ademenitoare a științei, chiar în școală sovietică, s-a adunat, s-a sistematizat și s-a generalizat o bună parte din experiența pedagogiei înaintate așa cum se practică ea în U.R.S.S.

Pedagogia sovietică nu putea să iasă și nici n-a ieșit din cabinete, ea nu este o pedagogie de clinică, fabricată de oameni ai „olimpului pedagogic". Ea a ieșit, după cum spunea A. S. Makarenko, „din întreaga viață a Uniunii Sovietice și, îndeosebi, din viața colectivului (școlar)"[1]). Această minunată viață nouă nu se putea să nu ducă la o pedagogie nouă.

Pedagogia a căpătat posibilitatea de a deveni o știință, după cum se știe, numai odată cu apariția învățăturii marxiste despre lume, despre om și societate. Ea se construiește ca atare datorită existenței societății socialiste și instituțiilor care studiază fenomenul educativ din sînul acesteia.

Activitatea de cercetare științifică din Uniunea Sovietică în domeniul pedagogiei este astăzi bogată și complexă. Dezvoltarea ei nu este lăsată însă la voia întîmplării. Ea este dirijată în special de două foruri: de catedrele de pedagogie ale institutelor pedagogice și, mai ales, de Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R. și institutele ei de cercetări. Aceasta din urmă, prin organizarea ei, unică în lume, prin activitatea ei și prin rezultatele ce le obține devine tot mai mult centrul preocupărilor pedagogice, autoritatea științifică recunoscută unanim în materie de educație și instrucțiune.

Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R. a fost înființată de drept în anul 1943, printr-o hotărîre a Sovietului Comisarilor Poporului, iar în fapt a început să funcționeze din martie 1944. Înființarea Academiei tocmai în această vreme este deosebit de semnificativă. „Aceasta înseamnă — așa cum a spus" primul ei președinte, V. P. Potemkin — că guvernul sovietic, încrezător în puterea de neînfrînt a patriei și convins de triumful sigur al cauzei sale drepte, a văzut limpede perspectiva terminării victorioase a războiului și a înfloririi puternice și continue a vieții economice și culturale a poporului sovietic"[2]).

Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R. este o Academie de ramuri, cum este și Academia de științe medicale sau cea de agronomie. Spre deosebire de Academia de științe, care e a întregii Uniuni Sovietice, Academia de științe pedagogice este o instituție a Ministerului Învățămîntului al R.S.F.S.R. De aci decurge și poziția pe care membrii Academiei de științe pedagogice o au față de cei ai Academiei de științe, din toate punctele de vedere. Trebuie să subliniem totuși faptul că, deși o instituție a Ministerului, ea se bucură de suficientă autonomie în munca sa, după cum are destulă autoritate științifică și în celelalte republici, cu toate că institutele de cercetări ale acestora nu-i sînt subordonate formal.

La început, Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R. a avut 12 membri. Astăzi ea numără 32 de membri activi și 56 de membri corespondenți. Printre ei se află pedagogi de seamă și chiar nepedagogi, savanți cu renume și autoritate științifică într-un domeniu ce are legătură cu educația și învățămîntul. Așa sînt, de pildă, savantul fiziolog acad. Orbeli, psihologul Ananiev și alții.

In fruntea Academiei se află un prezidiu, compus din: un președinte, doi vicepreședinți, un secretar și cinci membri. Președinte al Academiei este acad. I. A. Kairov, care este și ministru al Învățămîntului. Vicepreședinți sînt N. K. Goncearov și A. I. Markușevici, iar secretar M. A. Melnikov.

Academia își duce munca sa de cercetări prin nouă institute, dintre care șapte la Moscova și două la Leningrad. La Moscova se află institutele de teoria și istoria pedagogiei, de psihologie, de metodica predării, de educație fizică și igienă școlară, de educație estetică, de cercetări în domeniul școlilor naționale și de defectologie. La Leningrad funcționează Institutul de pedagogie și Institutul de științe naturale. Pe lîngă Academie mai funcționează și o serie de instituții ajutătoare, printre care trebuie să menționăm: biblioteca învățămîntului public, cu 750.000 volume, în limbile popoarelor din U.R.S.S. și în limbi străine; două muzee, unul la Leningrad și altul la Zagorsk; o editură proprie, care tipărește anual aproximativ 150 de titluri noi. Academia scoate trei reviste și anume: „Pedagogia sovietică", „Probleme de psihologie" și „Familia și școala" — aceasta în tiraj de masă, special redactată pentru părinți și educatori. De asemenea, Academia tipărește neperiodic culegeri de articole și studii (anale) — în total, pînă acum, 65 de volume.

Intreaga muncă științifică a Academiei de științe pedagogice, care astăzi este cu adevărat uriașă, este dusă — în afară de membrii săi activi și corespondenți — și de un număr important de cercetători științifici — în total 550. Munca acestora se desfășoară în bibliotecile și laboratoarele institutelor, în școli și, indirect, în orice instituție de educație și învățămînt. De o mare importanță pentru cercetători sînt mai ales școlile de bază ale institutelor Academiei, unde se desfășoară cea mai importantă și mai sistematică muncă de cercetări. Incepînd din acest an Academia are și școli experimentale — două la Moscova (nr. 545 și nr. 204) și o școală sătească dincolo de colinele Lenin.

Dintre institutele Academiei de științe pedagogice ne oprim mai mult asupra celui de teoria și istoria pedagogiei, ca unul care ne poate spune mai multe în direcția celor ce trebuie realizate la noi.

In fruntea Institutului stă directia compusă din: director, doi locțiitori (unul pentru munca științifică și altul pentru administrație) și secretar. Directorul Institutului este B. P. Esipov, membru corespondent al Academiei.

Pentru activitatea sa, Institutul dispune de zece secțiuni cuprinzînd un domeniu vast de activitate. Demn de reținut din punct de vedere organizatoric este faptul că pe lîngă Institut funcționează, ca for de muncă științifică în colectiv, un consiliu științific format din 24 de persoane. Aci intră direcția, cei 10 șefi de secții și încă 10 colaboratori dintre cei mai calificați, din afara institutului.

Organizarea Institutului de teoria și istoria pedagogiei ne dă o imagine a modului cum este organizat, în general, orice institut al Academiei de științe pedagogice. Fiecare însă are și ceva specific în organizarea lui, pentru că are specificul său în ce privește funcțiunea pe care o îndeplinește.

Pentru țara noastră este interesant să mai cunoaștem un alt institut, și anume Institutul de cercetări pedagogice din Kiev, care îndeplinește în mic, pentru Ucraina, funcțiunile pe care le îndeplinește la Moscova, în mare, Academia de științe pedagogice. Comparația, se înțelege, nu este întru totul justă, pentru că Institutul din Kiev este totuși numai un institut. El este însă unicul institut de acest fel, legat de Ministerul Învățămîntului din Ucraina, așa cum Academia de științe pedagogice este legată de Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R.

Structura Institutului din Kiev ne arată și funcțiunile pe care le îndeplinește. El are 14 secțiuni, care îndeplinesc în mic funcțiunile institutelor Academiei din R.S.F.S.R. Ele studiază probleme de: pedagogie generală, istoria pedagogiei, metodica limbii materne, metodica literaturii, metodica istoriei, probleme ale școlii elementare, metodica geografiei, metodica fizicii și matematicii, metodica științelor naturale și chimiei, activitatea pionierească și extrașcolară, educația fizică, educația prescolară, pedagogia specială (defectologia), logopedia. Institutul are, pe lîngă o expoziție pedagogică permanentă, o bibliotecă și școli de bază pentru cercetări.

Schema Institutului cuprinde 100 de persoane, dintre care 80 sînt colaboratori interni, iar restul externi. In afară de aceștia, Institutul lucrează cu colaboratori externi, după un regulament special. Numărul acestora este acum de aproape 300 și el crește mereu. Colaboratorii externi sînt recrutați dintre profesorii și învățătorii cu activitate remarcabilă, munca lor științifică desfășurîndu-se pe linia propriei lor experiențe școlare.

In afară de Institutul de cercetări pedagogice, în Ucraina există și un Institut de psihologie. In R.S.F.S.R. un astfel de institut este inclus în Academie. Deși independent, Institutul de psihologie complectează, prin munca lui, munca Institutului de cercetări pedagogice.

Institutul de psihologie are numai 4 secțiuni: de psihologie generală, de psihologia copilului, de psihologie pedagogică, de psihologie pedagogică specială. In aceste 4 secțiuni lucrează 25 de colaboratori interni și 20 externi, în afară de un număr variabil de corespondenți științifici. Majoritatea acestora își duc munca în școli sau elaborează manuale.

Intre Institutul de cercetări pedagogice, condus de prof. Ceavdorov, și cel de psihologie, condus de prof. Koștiuk, există o strînsă colaborare, realizată practic și prin faptul că ambele instituții lucrează pentru Ministerul Învățămîntului, în subordinea acestuia.

★

După ce am văzut cum sînt organizate în general institutele de cercetări pedagogice din U.R.S.S., să vedem care sînt formele și metodele lor mai importante de muncă, precum și problemele actuale mai importante ale activității lor.

Forma cea mai organizată a activității științifice este munca pentru obținerea unui titlu științific: cel de candidat și cel de doctor. Aspirantura și doctorantura sînt organizate atît pe lîngă catedrele de pedagogie, cît și în cadrul institutelor Academiei sau al institutelor de perfecționare a cadrelor didactice. In momentul de față, în Uniunea Sovietică un număr important de lucrători din domeniul învățămîntului posedă titlul de candidat sau doctor.

O altă formă importantă a muncii științifice în domeniul pedagogiei o constituie „lecturile pedagogice". Inființate în 1945 din inițiativa Academiei de științe pedagogice, „lecturile pedagogice" reprezintă mijlocul prin care marea masă a învățătorilor poate să participe la munca științifică. Pe această cale învățătorii, la locul lor de muncă, pot să observe, să experimenteze, să alcătuiască referate asupra experienței sau observațiilor lor. Participanții la „lecturile pedagogice" primesc un ajutor însemnat prin consultații date de persoane competente. Referatele lor sînt recenzate de organele institutelor și citite apoi în sesiunile stabilite pentru aceasta primăvara sau vara. Cele mai bune referate se publică. Multe dintre lucrările trimise cuprind mult material de natură descriptivă, fără suficiente teoretizări, dar chiar și acest material este de folos, pentru că el poate fi păstrat și folosit pentru generalizări sau confruntări viitoare. Este materialul de fapte de care, cum spune Pavlov, știința are atît de multă nevoie pînă să se ridice la abstractizări cu adevărat valabile.

Asemănătoare cu „lecturile pedagogice" sînt așa numitele conferințe științifico-practice. Este vorba de comunicări făcute în fața cadrelor didactice de către profesorii de pedagogie, o formă de verificare și generalizare a experienței lor. Conferințele științifico-practice se organizează deobicei prin institutele de perfecționare a cadrelor didactice și prin cabinetele pedagogice raionale.

O altă formă de muncă științifică o constituie, în sfîrșit, sesiunile. Se organizează două feluri de sesiuni a'e Academiei de științe pedagogice: sesiunile tematice, cînd se discută lucrările alese în acest scop pe cale de recenzare, și sesiunile de alegeri. Primele se țin, de regulă, anual, celelalte mai rar. In afară de acestea există și un al treilea tip de sesiune: sesiunea cu o singură temă sau problemă mai importantă. O astfel de sesiune s-a organizat, de pildă, în decembrie 1954, cînd președintele Academiei, I. A. Kairov, a vorbit despre stadiul actual al științei pedagogice.

Activitatea științifică pe tărîm pedagogic mai cuprinde, evident, și alte forme: verificarea diferitelor metode și procedee de lucru, studiul planurilor și programelor de învățămînt, verificarea proiectelor de manuale s.a.

In ceea ce privește metodele muncii științifice în domeniul pedagogiei trebuie să scoatem în evidență faptul că știința pedagogică sovietică pune mare preț pe observarea fenomenului pedagogic de educație sau instrucție, așa cum se petrece el în procesul instructiv-educativ normal. De asemenea, trebuie să arătăm că, începînd cu anul 1954, în preocupările Academiei intră utilizarea metodei experimentale pe o scară mai mare, prin folosirea

---

1) A. S. Makarenko, Opere pedagogice alese, 1, p. 12.

2) Sovetskaia pedagoghika nr. 11-1953 (Analele romîno-sovietice — Pedagogie — Psihologie nr. 2-1954 p. 5).

Viața de partid în instituțiile de învățământ

Pedagogii comuniști în preajma deschiderii anului școlar

Pregătirea deschiderii noului an școlar a constituit o preocupare de seamă a organizației de bază P.M.R. din școala noastră. Această problemă a figurat ca un obiectiv deosebit de însemnat în planul de muncă al organizației noastre de bază pe trimestrul III. Ea a fost discutată pe larg și în cadrul unei adunări generale a membrilor de partid din școală, adunare care a avut loc îndată după încheierea anului școlar.

Pedagogii comuniști din școala noastră și-au dat seama că trebuie să fie în fruntea tuturor acțiunilor menite să ducă la buna pregătire a deschiderii noului an școlar și să mobilizeze întregul colectiv al școlii în aceste acțiuni. În cadrul adunării generale, fiecare membru de partid a primit sarcina de a rezolva o anumită problemă legată de pregătirea deschiderii anului școlar și de a antrena în rezolvarea acestei probleme încă un tovarăș, fie din colectivul didactic, fie din cel administrativ. Așa, de pildă, pedagogii comuniști au ajutat conducerea școlii în organizarea lucrărilor de curățire a localului școlii și a internatului, în munca de aprovizionare a școlii cu combustibil, de reparare a instalațiilor și a mobilierului. Datorită sprijinului comuniștilor, lucrările de curățire a școlii și a internatului au fost terminate încă din luna iulie. Grija și simțul gospodăresc cu care au muncit aceștia au făcut posibilă realizarea unei economii în valoare de circa 7000 lei.

Organizația de bază P.M.R. a contribuit și la rezolvarea unor greutăți pe care le-a întîmpinat direcția școlii în rezolvarea unor probleme de ordin administrativ. Astfel, organizația de bază a obținut ajutorul cooperativei „Constructorul", care a sprijinit școala, trimițînd tehnicieni pentru întocmirea devizelor și muncitori pentru repararea acoperișului și a instalației de apă și canal din școală.

Sub îndrumarea organizației de bază, diriginții au adunat de la elevi peste 1000 de manuale în vederea transmiterii lor la începutul anului școlar. De asemenea, la propunerea organizației de bază conducerea școlii a organizat o comisie, alcătuită din patru cadre didactice, care a întocmit o situație a necesarului de manuale ce trebuie să fie ridicate din librării și distribuite elevilor.

Organizația de partid din școală s-a preocupat îndeaproape și de problema cuprinderii în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară, de asigurarea îndeplinirii planului de școlarizare la clasele V—X și de cuprinderea neștiutorilor de carte la cursurile de alfabetizare. Comuniști ca tovarășa M. Voitinovici și alții au însoțit pe responsabilul cu munca de alfabetizare pe teren, pentru mobilizarea la cursuri a unor neștiutori de carte din circumscripția școlii noastre.

O altă problemă căreia organizația de bază P.M.R. din școală i-a dat o atenție deosebită, a fost aceea a pregătirii ideologice și profesionale a pedagogilor pentru noul an școlar. Biroul organizației de bază a organizat consultații de marxism-leninism pentru profesorii care urmau să plece la cursul de perfecționare a cadrelor didactice din Iași, ca și pentru învățătorii care au frecventat cursurile în orașul Bacău. Datorită și sprijinului acordat de organizația de bază, majoritatea cadrelor didactice din școala noastră care au fost cuprinse la cursuri au obținut la marxism-leninism calificativele „bine" și „foarte bine". De asemenea, organizația de bază a mobilizat cadrele didactice în vederea pregătirii lor temeinice pentru consfătuirea raională. Ca urmare, pedagogii din școala noastră, în frunte cu comuniștii, au acordat o mare atenție cercetării experienței bune a colectivului didactic și lipsurilor din munca acestuia, pentru a fi aduse în discuție la consfătuire, precum și pregătirii materialului didactic pentru expoziție. Astfel, colectivul profesorilor de istorie a pregătit pentru expoziție peste 60 de hărți și planșe privind istoria R.P.R., istoria U.R.S.S. și istoria modernă. Profesorii de științe naturale și de matematică au adunat un bogat material care a fost folosit la alcătuirea referatelor pentru consfătuire.

Și în acest an organizația de bază a acordat o mare atenție recrutării cursanților pentru diferitele forme ale învățămîntului de partid. În acest scop, adunarea generală a numit o comisie care a stat de vorbă cu fiecare învățător sau profesor în parte pentru a-i încadra în forme de învățămînt, ținînd seama de nivelul politic și ideologic al fiecăruia.

Ne aflăm în preajma deschiderii noului an școlar. Elevii și cadrele didactice încep cu forțe sporite o nouă etapă de muncă. Organizația de bază, comuniștii din școală sînt hotărîți să întărească lupta lor pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, pentru educarea acestora în spiritul comunismului.

PANAIT OPREA
secretarul organizației de bază P.M.R. de la școala medie de băieți din Bacău.

Pe parcela experimentală

La școala elementară din Poiana Cîmpina a fost organizată o tabără în cadrul căreia copiii au îngrijit cu drag parcela experimentală. Tinerii naturaliști s-au pregătit din vreme pentru muncile pe parcela școlară.

Elevii au fost împărțiți pe echipe și au fost antrenați în întrecere. Parcela, o tarla dreptunghiulară, în suprafață de 1.000 metri pătrați, a fost săpată, îngrășată cu gunoi bine fermentat, semănată și răsădită cu legume, zarzavaturi și asolamente anuale și perene. Lucrînd sub îndrumarea pedagogilor, copiii au folosit metodele științifice cele mai avansate, respectînd planul de lucru și schița întocmită anticipat. Popularizarea fruntașilor întrecerii s-a făcut prin afișare și discuții pe grupe.

Folosind munca pe parcela experimentală ca mijloc de educare a dragostei elevilor pentru agricultură, pedagogii școlii au obținut frumoase succese. În prezent, spre bucuria pionierilor, parcela se prezintă extrem de îngrijită, fiind lucrată cu tot mai multă rîvnă de tinerii naturaliști.

Prof. E. COTEA

Spre noi realizări în munca instructiv-educativă

Elevii și studenții, învățătorii și profesorii școlilor noastre de toate gradele se găsesc în pragul unui nou an școlar.

Anul școlar se deschide acum în condiții mai bune decît în trecut. Localurile școlare sînt amenajate și curățite. În multe orașe și sate elevii vor începe să învețe în localuri noi. Grija pe care partidul și guvernul o poartă dezvoltării continue a școlii se reflectă din plin în măsurile ce s-au luat pentru bunul mers al învățămîntului. Prin noile construcții de școli, de clase, din fondul central sau prin autoimpunere, prin diferitele amenajări de localuri s-a mărit considerabil spațiul de școlarizare și deci posibilitățile de cuprindere în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Prin grija organelor locale de stat, majoritatea școlilor sînt aprovizionate cu combustibil. Ministerul Învățămîntului a stabilit din timp planurile de școlarizare pentru școlile de toate gradele și a trimis la vreme planurile de învățămînt. S-au îmbunătățit profilul și rețeaua institutelor de învățămînt superior, în raport cu cerințele dezvoltării economiei naționale și a culturii. Mișcările de cadre și repartizările ce s-au făcut au respectat cu strictețe specialitatea, calificarea, pentru ca fiecare pedagog să poată munci cu rezultate cît mai bune. S-au elaborat o serie de programe și manuale noi, s-au adus adăugiri programelor existente, în spiritul accentuării caracterului practic al învățămîntului. Un număr însemnat de învățători și profesori au urmat, în cursul acestei veri, etapa cu frecvență a cursurilor de perfecționare, ridicîndu-și nivelul ideologic și profesional, învățînd din experiența pedagogilor fruntași. Laboratoarele și muzeele școlilor au fost revizuite și puse la punct. Planurile de muncă sînt gata întocmite. Programele și manualele școlare au fost studiate. Mulți învățători și profesori și-au pregătit primele lecții, șlefuindu-le cu grijă, cu migală.

Consfătuirile raionale ce se desfășoară în prezent constituie un factor deosebit de important pentru îmbogățirea experienței fiecărui pedagog în parte, pentru stabilirea concretă a căilor de ridicare a calității muncii pedagogice din raioane. Măsurile concrete stabilite la consfătuiri, îndeplinirea acestor măsuri vor contribui la o mai bună pregătire a cadrelor necesare economiei și culturii patriei noastre.

Folosind toate aceste condiții favorabile, învățătorii și profesorii, diriginții și directorii, organele de îndrumare și control pot realiza cu succes în acest an școlar sarcinile ce le revin.

O atenție deosebită trebuie să se acorde muncii de alfabetizare și, paralel cu aceasta, secării definitive a izvoarelor analfabetismului prin cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Ne apropiem de sfîrșitul bătăliei pentru lichidarea analfabetismului — rușinoasa moștenire lăsată de stăpînirea burghezo-moșierească. Dar aceasta nu înseamnă că putem slăbi eforturile noastre în această privință. Experiența bună dobîndită în munca de alfabetizare organele învățămîntului și cadrele didactice din regiunile Suceava, Pitești, Baia Mare, Regiunea Autonomă Maghiară etc. arată cît de multe înfăptuiri se pot obține dacă există pricepere și dragoste de muncă. Exemplul lor trebuie urmat de secțiile de învățămînt și cadrele didactice din regiunile cu rezultate mai slabe în munca de lichidare a neștiinței de carte, ca Hunedoara, București etc. care au datoria să ia măsuri chibzuite și să le aplice cu perseverență, asigurînd cuprinderea la cursuri a tuturor neștiutorilor de carte și îmbunătățirea muncii de predare la aceste cursuri.

Numărul copiilor neșcolarizați în anul școlar 1954/55 a fost mult mai scăzut față de anii școlari trecuți. Totuși, avînd în vedere obiectivul pe care îl urmărim, îndeplinirea legii obligativității învățămîntului elementar, acest număr a fost destul de mare. În viitorul an școlar, pentru cuprinderea integrală a copiilor de vîrstă școlară la cursuri, este necesară din partea cadrelor didactice mai multă perseverență, mai mult spirit de răspundere în asigurarea unei frecvențe regulate. Îndeplinirea legii obligativității învățămîntului elementar cere crearea unui front comun, în care să activeze umăr la umăr, strîns uniți, sub conducerea organizațiilor de partid, atît pedagogii și părinții, cît și activiștii organizațiilor de masă și de tineret. În același timp, trebuie să se acorde o mare atenție realizării planului de școlarizare la clasele V-VII. Cu anul școlar 1955/56, învățămîntul nostru urcă o nouă treaptă: generalizarea învățămîntului de 7 ani în orașe, centre muncitorești și localitățile reședințe de raion. Pentru dezvoltarea continuă a învățămîntului de 7 ani, învățătorii și profesorii, directorii de școli, organele de învățămînt și sindicale au datoria să împletească munca de lămurire, de atragere a absolvenților clasei a IV-a în clasa a V-a cu lupta pentru întărirea internatelor și a gospodăriilor anexe, pentru crearea unor școli de 7 ani puternice.

Rezultatele obținute la examenele de admitere în școlile medii și în facultăți arată că în anul școlar trecut s-au înregistrat unele succese însemnate în înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi temeinice. Totuși, în această privință sînt încă lipsuri mari. Lucrările scrise de matematică ale unor elevi oglindesc o slabă pricepere a acestora în ceea ce privește aplicarea cunoștințelor însușite. O serie de elevi stăpînesc în slabă măsură calculul algebric, nu știu să aplice cunoștințele de trigonometrie și de geometrie în rezolvarea problemelor. Un nivel scăzut au și unele lucrări scrise de limba română. O parte dintre absolvenții școlilor medii au un stil confuz, lozincar, nu pot să desprindă obiectivul urmărit de autor într-o operă literară, nu pot caracteriza just personajele acesteia, nu pot analiza mijloacele artistice folosite de scriitor.

Există o serie de lipsuri însemnate și în ceea ce privește legarea învățămîntului de practică. În unele școli lecțiile au un caracter abstract, rupt de viață, de activitatea în producție, și ca urmare elevii nu sînt înarmați cu cunoștințe și deprinderi practice.

Aceste lipsuri arată că învățătorii și profesorii, directorii de școli trebuie să-și îndrepte mai mult atenția, în noul an școlar, asupra propriei lor munci, asupra felului cum se predau lecțiile de limbă și literatură, de matematică, de fizică, de chimie, de științe naturale. Organele de învățămînt și sindicale au datoria să cultive în rîndurile pedagogilor o mai adîncă răspundere față de calitatea muncii depuse, punîndu-le în față atît rezultatele obținute de elevii lor la examenele de admitere, cît și rezultatele muncii foștilor elevi în producție.

Răspîndirea largă a culturii în masele muncitoare necesită, de asemenea, o grijă mai mare față de calitatea muncii instructiv-educative în școlile pentru tineretul muncitoresc și sătesc.

În școlile noastre sînt mulți pedagogi care își pregătesc cu temeinicie lecțiile, care folosesc materialul didactic cu pricepere, care organizează demonstrații și experiențe interesante cu elevii. Totuși o parte dintre profesori nu dau elevi bine pregătiți pentru că ei nu se interesează ce se întîmplă mai departe cu lecția lor: ce s-a fixat în mintea elevilor din cunoștințele expuse, cum au înțeles aceștia diferitele probleme, cum studiază manualul sau literatura indicată. Acești profesori nu-și dau seama că, în fond, ei sînt vinovați de rezultatele slabe pe care le obțin elevii lor la examenele de admitere în școli de grad superior sau în producție.

Directorii de școli pot înlătura această atitudine greșită a învățătorilor și profesorilor, atitudine care ilustrează un orizont foarte strîmt în ceea ce privește înțelegerea sarcinilor pedagogice, printr-un control perseverent, nu numai asupra lecțiilor de expunere a noilor cunoștințe, ci și asupra lecțiilor de verificare, de fixare, de recapitulare, asupra felului cum sînt apreciate cunoștințele elevilor, cum sînt controlate, îndrumate și apreciate temele individuale.

Completările și modificările ce s-au adus programelor, cu deosebire programei pentru clasele I-IV, cu privire la orele de lucru manual și activitatea practică pe parcela experimentală, contribuie în bună măsură la realizarea unității între teorie și practică, la înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice. Caracterul practic al învățămîntului nostru nu se poate adînci, însă, numai prin munca de laborator, prin activitatea practică desfășurată cu elevii pe parcelele experimentale. Trebuie întărite și dezvoltate micile ateliere de pe lîngă unele școli, trebuie create astfel de ateliere pe lîngă fiecare școală.

Noile școli tehnice și școli profesionale ce vor funcționa cu începere din acest an trebuie să constituie pentru toate școlile de cultură generală un bun exemplu în ceea ce privește organizarea activității practice, legarea cunoștințelor teoretice de practică.

Experiența anului școlar trecut ridică, de asemenea, problema unei mai mari griji față de conținutul muncii educative din școală. A înarma pe elevi cu convingeri comuniste, cu o concepție științifică despre lume, înseamnă a da lecțiilor nivelul ideologico-științific corespunzător, a întări colaborarea cu organizațiile U.T.M. și de pionieri din școli. Educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul unei atitudini juste față de muncă, față de învățătură, necesită în același timp, din partea cadrelor didactice, o mai adîncă cunoaștere a principiilor, a conținutului, a formelor și metodelor activității pionierești, un ajutor mai perseverent dat instructorilor de pionieri în aplicarea noului regulament al organizațiilor pionierești, în întocmirea și îndeplinirea planului de muncă.

Pășim în noul an școlar cu noi forțe de muncă. Succesul activității noastre depinde în mare măsură de felul cum vom ști să ne unim în realizarea acestei dorințe comune: realizarea unei pregătiri mai temeinice a elevilor și a studenților. Învățători, profesori, elevi și studenți! Sporiți exigența voastră față de munca proprie, luptați cu curaj pentru cucerirea unor rezultate mai bune!

DISCUȚII

O măsură însemnată — buna alegere a activului clasei

Multiple și complexe sînt problemele ce se cer a fi rezolvate atunci cînd este vorba de munca de educare a unui colectiv de elevi. Aceasta este cu adevărat o muncă de creație, obiectul ei fiind un organism viu — colectivul. Pentru ca acest colectiv să fie cît mai puternic, să aibă manifestări cît mai pozitive, el trebuie să devină nu o simplă sumă a individualităților care-l alcătuiesc, ci chintesența a tot ceea ce fiecare din membrii săi componenți are mai bun în personalitatea sa. Complexitatea acestei creații constă în faptul că educatorul are de abordat nenumărate probleme strîns legate între ele, a căror rezolvare cere mult timp și multă pricepere.

Pedagogia sovietică a obținut numeroase cuceriri în domeniul educării colectivului de elevi. Paginile scrise în această privință de către Anton Semionovici Macarenco, înfăptuirile lui constituie o contribuție de mare preț la dezvoltarea științei pedagogice, la descoperirea legilor care stau la baza educării omului nou. Tocmai această contribuție a făcut posibilă, în mare măsură, larga orientare teoretică și succesele practice existente azi în domeniul educației în colectiv, prin colectiv și pentru colectiv.

Neîntrecuta măiestrie pedagogică a lui A. S. Macarenco și marea sa putere de generalizare teoretică au înzestrat știința educației cu norme călăuzitoare în munca de formare și închegare a colectivelor de copii. Principiul liniilor de perspectivă, al acțiunii paralele, învățătura despre dezvoltarea stadială a colectivului, despre necesitatea existenței unui sistem de dependențe reciproce între fiecare membru al colectivului și colectiv și între membrii colectivului, sînt călăuze de neprețuit în munca educatorilor.

Învățînd din experiența sovietică, și școlile noastre au obținut unele succese însemnate în formarea și închegarea colectivelor de elevi. Dacă totuși lucrurile nu merg atît de ușor atunci cînd este vorba de educarea colectivelor de elevi, aceasta se întîmplă pentru că experiența lui Macarenco nu poate fi aplicată în mod mecanic la specificul muncii din oricare școală. Nu este deloc simplu să poți desprinde, din infinitatea condițiilor specifice în care se nasc și se dezvoltă colectivele de elevi, norme de amănunt care să poată acționa cu precizie în toate cazurile. De aci izvorăsc cele mai multe greutăți. Majoritatea educatorilor noștri știu să lupte cu ele, se frămîntă, studiază și-și văd eforturile răsplătite cu unele realizări. Alții însă folosesc la întîmplare în munca lor educativă unele forme de activitate introduse de A. S. Macarenco în coloniile sale (brigăzi, serviciu de ordine și altele) și așteaptă senini ca aceste forme, în care ei văd doar rețete, să-și facă efectul. Mai sînt și unii pedagogi care nu întreprind nimic, pe motiv că ei „nu sînt Macarenco".

Din experiența școlii în care lucrez, mi-am putut da seama că una din problemele a cărei rezolvare prezintă mai multe dificultăți este aceea de a ști cum, cu ce trebuie să înceapă formarea colectivului de elevi?

Fără îndoială că trebuie asigurate, la început, unele condiții cu caracter organizatoric. Este vorba de stabilitatea cadrelor didactice în aceeași școală și, pe cît este cu putință, la aceeași clasă de elevi, de continuitatea muncii diriginților la aceeași clasă, de păstrarea aceleiași componențe a claselor în succesiunea anilor de școală. Dar nu aici se află dificultatea: acestea sînt lucruri ușor de înfăptuit și ele se înfăptuiesc în foarte multe din școlile noastre.

Problema mai grea e aceea a măsurilor pe care trebuie să le ia dirigintele pentru a determina apariția germenilor viitorului colectiv în clasă. În rîndurile care urmează îmi propun să arăt cum s-a ajuns, în școala unde lucrez, la adoptarea unei linii unitare în ceea ce privește luarea primelor măsuri menite să contribuie la unirea elevilor în colectiv — să arăt, deci, cum am considerat noi că este mai bine să se înceapă această muncă.

Anton Semionovici Macarenco ne învață că, dintre stadiile prin care trece colectivul în procesul sudării sale, acel în care pe primul plan al preocupărilor educatorilor se află nucleul, activul colectivului prezintă o deosebită importanță. Acel număr restrîns de elevi care — cei dintîi — își însușesc în mod conștient cerințele educatorilor și le pun, la rîndul lor, în fața celorlalți elevi constituie un element de prim ordin în procesul unirii elevilor într-un colectiv. În acest stadiu elevii sînt deosebit de sensibili la faptul că îndeplinirea unor anumite cerințe le este impusă nu numai de către profesori, ci și de către unii colegi. Perseverența în cerințe a acestor colegi face să se nască în clasă probleme, determină un schimb de păreri, provoacă o înfruntare de „concepții". Acest lucru este foarte important — el reprezintă începutul unei mișcări care dă elevilor conștiința posibilității de a se manifesta ca un colectiv. În clasă există în mod obișnuit cel puțin două atitudini: una a elevilor care răspund pozitiv la cerințele școlii, alta a elevilor dispuși „să reziste". Există, de fapt, și elemente care șovăie, adică elevi care sînt cînd disciplinați, cînd nedisciplinați — și aceasta nu în mod nepremeditat ci tocmai pentru că își pun probleme, pentru că se întreabă la care din atitudini să subscrie prin comportarea lor.

Problema pe care trebuie s-o rezolve în primul rînd educatorul în această etapă este de a forma în clasa lui un nucleu alcătuit din acei elevi care să poată înfrunta cel mai bine greutățile ivite, care să fie în stare să-și ducă colegii pe un drum just.

Pînă am ajuns să prețuim cum se cuvine acest lucru, am făcut greșeli — și încă multe. Astfel, conducerea școlii nu numai că nu a stăvilit graba cu care unii diriginți împărțeau răspunderile printre elevi, la începutul anului școlar (chiar în condițiile în care, preluînd diriginția unei clase noi, nu-și cunoșteau elevii), dar chiar stimula această grabă, dîndu-i caracter de linie de acțiune pe școală, cu intenția de „a pune cît mai repede ordine în clase".

Elevii cărora li se încredințau astfel munci de răspundere în clase erau rareori cei mai indicați. Dacă în clasele mai mari, unde acest lucru se făcea în colaborare cu conducerea organizației U.T.M. a clasei, responsabilii erau mai bine aleși, în clasele mici, unde pionierii nu puteau aduce totdeauna un sprijin substanțial în această privință, operația se desfășura cu o obiectivitate îndoielnică.

Grav nu era atît faptul că responsabilii corespundeau mai puțin în munca ce li se încredințase, ci acela că unii diriginți — și nu o minoritate — se mulțumeau a-i socoti pe aceștia drept activ al viitorului colectiv și nu se mai preocupau de această sarcină. Ei acordau o încredere, uneori nejustificată, presupusului nucleu, care, în realitate, nu juca rolul scontat. Nu odată se întîmpla ca, în procesul rezolvării diferitelor probleme pe care le ridicau viața și munca în comun a elevilor, alții decît cei cu munci de răspundere în clasă să fie aceia care adoptau poziția justă, care puneau în fața elevilor cerințele cele mai potrivite. Se ajungea astfel, la situația nefirească ca în clasă să existe un nucleu de fapt și unul „oficial", lucru care nu contribuie, în nici un caz, la închegarea colectivului.

Tocmai o asemenea situație, care în una din clasele școlii noastre (o clasă a IX-a) a dus la conflicte deschise, l-a determinat pe dirigintele clasei să pună problema în discuția consiliului pedagogic. Cu prilejul dezbaterii acestei probleme s-au descoperit și alte situații nemulțumitoare determinate de felul cum a fost stabilit grupul de conducători ai elevilor.

Aci este necesară o mică paranteză. Situația ideală este aceea cînd nucleul viitorului colectiv (un colectiv care se statornicește de la sine, prin calitatea componenților săi) este și acela din care se recrutează organele de conducere ale colectivului, organe pe care elevii și le aleg de pe o poziție liber consimțită. Lucrul acesta i-a făcut pe unii diriginți să organizeze alegeri ale conducătorilor clasei. Procedînd astfel, acești diriginți nu urmăreau decît să dea clasei un grup de conducători apreciați de către majoritatea elevilor. Ei încă nu-și puneau problema activului în înțelesul pe care-l dă Anton Semionovici Macarenco acestei noțiuni.

Ca urmare, în multe clase, ca de pildă în clasa a VIII-a „C" în anul școlar 1952/53, activul a corespuns și și-a îndeplinit satisfăcător sarcinile pînă la terminarea școlii.

În unele clase mari, unde tradiția inexistenței unui colectiv se opunea încercărilor de a-l constitui, elevii au ales în conducerea clasei pe aceia dintre ei care prezentau garanția că nu vor face clasei „greutăți". Voturile elevilor serioși încredințate elevilor serioși au constituit o minoritate. Sigur că în acest fel nu s-a putut realiza un adevărat nucleu, care să-l sprijine pe diriginte în acțiunile sale. În aceste clase, adevăratul nucleu îl constituiau elevii care făceau parte din conducerea organizației U.T.M. a clasei.

Problema continuă să frămînte cadrele didactice din școala noastră. Fără să fi ajuns la concluzii definitive, colectivul nostru didactic și-a propus, începînd din anul școlar trecut, să urmeze următoarea linie: atunci cînd dirigintele preia o clasă care nu-i este cunoscută, el nu se grăbește să se fixeze asupra activului, nu dă răspunderi permanente elevilor odată cu începerea anului școlar. Cînd este vorba de orice clasă în afară de a V-a și a VIII-a (clase în care, de obicei, elevii nu sînt aceiași din anul școlar precedent) dirigintele lasă să funcționeze la începutul anului vechea conducere. În felul acesta, dirigintele are putința să studieze situația, să constate stadiul în care se află procesul închegării colectivului, să se orienteze asupra măsurilor pe care trebuie să le ia. Pe măsură ce reușește să se lămurească, dirigintele ia măsurile corespunzătoare în funcție de situația dată. Dacă este nevoie, dirigintele se orientează spre împrospătarea activului sau chiar spre crearea unui nou activ. El îndreaptă atenția elevilor asupra acelora care se evidențiază prin atitudinea lor pozitivă, folosind în acest scop mijloacele cunoscute: le încredințează sarcini, le sugerează și-i ajută să inițieze acțiuni care atrag pe elevi (manifestări artistice, sportive și altele), subliniază aportul lor la succesul acestor acțiuni, le acordă în mod deschis toată încrederea lui. Colegii lor ajung să-i aprecieze pe acești elevi și, cînd se trece la alegeri, ei sînt, deobicei, aleși.

În cazul claselor a V-a și a VIII-a, lucrurile se petrec la fel, cu excepția faptului că aici, atîta timp cît dirigintele studiază clasa, diferitele funcțiuni sînt îndeplinite pe rînd, după criterii formale (în ordinea alfabetului, în ordinea băncilor), de către diferiți elevi.

Bine înțeles că, în ambele cazuri, dirigintele orientează și atenția celorlalți profesori ai clasei, a conducerii organizației U.T.M. pe școală și a instructorului de pionieri asupra situației din clasa sa, pentru a se folosi de ajutorul acestora în propria sa orientare.

Faptul că lucrurile merg mai bine decît înainte ne dovedește că ne-am apropiat cu un pas de soluția justă; faptul că încă nu merg bine în toate clasele ne arată că nu am lămurit-o încă pe deplin.

Vorbeam de o linie unitară adoptată în această privință în școala noastră. Ea nu are, însă, un caracter de exclusivitate. Cadrele didactice din școală sînt stăruitor și repetat îndemnate să adopte o atitudine creatoare, să propună consiliului pedagogic noi metode care să ducă la îmbunătățirea muncii.

Nu mă îndoiesc că un schimb de păreri în acest domeniu, în cadrul discuției ce se poartă în coloanele „Gazetei învățămîntului", ne va folosi și va folosi tuturor.

Comunicarea unor experiențe reușite privitoare la acest aspect al formării colectivului de elevi sau la altele, comunicarea felului în care unele școli rezolvă problema formării colectivului la clasele I—IV, clase care, datorită particularităților de vîrstă ale elevilor, pun probleme specifice, sînt lucruri așteptate, menite să contribuie la justa aducere la îndeplinire a sarcinilor legate de educarea trăsăturilor omului de tip nou.

O. ȘAFRAN
directorul școlii medii de băieți nr. 11 din București

Tabăra internațională a studenților

La Timișul de Sus a răsărit peste noapte un adevărat orășel ai cărui locuitori sînt studenți din Algeria, Austria, Belgia, R.P. Bulgaria, Camerun, Chile, R.P. Chineză, R.P.D. Coreeană, Danemarca, Guatemala, Israel, Italia, Islanda, Maroc, Norvegia și din țara noastră.

Zeci de stegulețe flutură în adierea vîntului. Ele reprezintă țările de unde studenții au fost invitați să-și petreacă zile de vacanță.

Tabăra Uniunii Internaționale a Studenților, organizată de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor, s-a inaugurat luni după amiază într-un cadru festiv.

În numele C.C. al U.T.M., Carol Szabo a salutat pe oaspeții sosiți în tabără.

Aducînd salutul Uniunii Internaționale a Studenților, Mario Carrasco din Chile, reprezentant al U.I.S., declară tabăra deschisă.

În acordurile imnului U.I.S., cîntat în mai multe limbi, se înalță pavilionul taberei.

---

chiar a unor școli experimentale. Se înțelege însă că experimentul pedagogic sovietic este altceva decît experimentul utilizat în școlile din apus, unde faptul educativ este rupt de viață, chiar de viața școlii, și studiat ca atare. Experiența pedagogică practicată de școala sovietică este, așa cum o înțelegeUșinschi, practica îmbogățită prin gîndirea creatoare.

O metodă foarte bună și cu rezultate admirabile, utilizată de Academia de științe pedagogice în vederea urmăririi experienței înaintate a școlii sovietice este aceea a creării de colective combinate de cercetători și practicieni, pentru studierea monografică a unor școli, sau a unei probleme oarecare. Academia a elaborat în acest scop și îndrumări metodice. Au fost studiate mai sistematic, prin această metodă, școala nr. 3 din Zagorsk și școala din Troekurov, regiunea Riazan. Asemenea colective s-au format, de asemenea, și pentru studierea unor probleme cum ar fi, de pildă, cauzele insuccesului unor elevi la învățătură. Se înțelege că atît formele și metodele de cercetare cît și compoziția colectivelor sînt în funcție de specificul muncii, de temele luate în studiu.

Alcătuirea tematicii pentru lucrările proprii ca și alcătuirea indicațiilor și îndrumărilor este una din grijile de seamă ale Academiei de științe pedagogice. Planul de muncă al Academiei se aprobă de Consiliul de Miniștri, la propunerea Ministerului Învățămîntului.

Academia de științe pedagogice se preocupă acum de o lucrare de foarte mare importanță: întocmirea manualelor de pedagogie și psihologie pentru învățămîntul superior. Manualul de pedagogie este redactat sub conducerea președintelui I. A. Kairov și se găsește deja în machetă. Se lucrează, de asemenea, la un manual de istoria pedagogiei, pentru care de altfel s-a și tipărit un volum-machetă cu materiale în ajutorul cursului respectiv. Manualul va fi gata în mai 1956.

Noul manual de pedagogie se va deosebi de cele de pînă acum din mai multe puncte de vedere: va fi mai cuprinzător, va avea o mai temeinică fundamentare filozofică, folosind mai din plin datele științelor ajutătoare, și va ține seama de o serie de probleme puse în ultima vreme, cum este de pildă învățătura pavlovistă. Deosebiri vor fi și din punct de vedere strict pedagogic. Ținîndu-se seama de faptul că educația nu este numai un mijloc de influențare a copiilor de către adulți, ci și un mijloc de formare a copiilor prin organizarea propriilor lor activități, se va da o atenție deosebită capitolului din didactică în care se tratează activitatea proprie a copilului. De asemenea cu deosebită grijă și mai dezvoltat va fi tratat capitolul privitor la educația elevului în și prin colectiv. Trăsătura cea mai importantă a noului manual o constituie prezentarea pedagogiei ca o adevărată știință, al cărei scop este să descopere și să formuleze legile obiective ale procesului de educație și instrucție.

Dintre numeroasele teme pe care Academia de științe pedagogice și le-a mai propus pentru lucru — în afară de aceste manuale și de o Enciclopedie pentru copii — mai citîm: „Lenin despre educația comunistă"; „Bazele materiale ale educației morale"; „Conținutul învățămîntului general și politehnic în școala sovietică" ș.a. În special această din urmă temă se pune cu insistență Academiei, care trebuie să rezolve practic problema politehnizării școlii. Problema are, după cum se știe, două aspecte: cel teoretic (cunoașterea de către elevi a bazelor științifice ale tehnicii și producției moderne, în principalele lor ramuri) și unul practic (deprinderea copilului cu munca fizică). În mod concret, problema constă în a determina conținutul învățămîntului — cunoștințe și deprinderi de căpătat — potrivit cu viața elevilor, pe clase. În linii generale, așa cum arată experiența de pînă acum, căpătarea acestor cunoștințe și deprinderi se profilează cam în felul următor: în clasele I—IV activitatea practică este implinită de lucrul manual și munci ușoare pe parcela școlară. În clasele V—VII munca se execută tot cu unelte manuale, dar în mod mai organizat și la un nivel ce presupune mai multă forță și oarecare deprinderi deja cîștigate. Se lucrează în special în lemn, metal, argilă etc. Munca pe parcela școlară devine și ea mai sistematică, elevii cultivînd planificat legume, zarzavaturi, pomi, arbuști etc. În clasa a VII-a ei se ocupă și cu îngrijirea vitelor. În clasele VIII-X intervine o diferențiere mai accentuată între oraș și sat. La oraș, munca cuprinde: pentru clasa a VIII-a studiu și lucru la mașini obișnuite — strung, freză, raboteză; pentru clasa a IX-a automobilul; în clasa a X-a se introduce, teoretic și practic, electrotehnica. Se preconizează ca lucrul manual în clasele I—IV să se desfășoare în clasă, munca la mașini în clasele V—VII să se desfășoare în atelierele școlilor, iar activitatea practică a claselor VIII—X să aibă loc chiar în producție. Pentru școlile sătești programa lucrărilor practice cuprinde în clasa a VIII-a lucru cu mașini mai mici, în clasa a IX-a studierea tractorului, iar în clasa a X-a electrificarea agriculturii.

Introducerea acestor noi forme de muncă școlară se realizează treptat. Academia și-a dat aviz pentru programa de lucru manual a primelor 4 clase, precum și pentru clasele V—VII. Începînd cu anul viitor munca practică va fi extinsă și la clasele următoare. Personalul științific al Academiei a trecut la elaborarea programelor, precum și la alcătuirea de îndrumări metodice. Lucrează în această direcție în special profesorii Skatkin, Kalașnikov și Sibanov.

Problema politehnizării școlii ridică o serie de dificultăți pe care Academia de științe pedagogice le studiază de asemenea cu grijă. Una din probleme este însăși durata cursurilor, dată fiind adăugarea de obiecte și îndeletniciri noi.

Din această expunere în legătură cu tematica cercetărilor științifice din domeniul pedagogiei se poate desprinde o idee: întreaga activitate a Academiei de științe pedagogice, precum și a celorlalte instituții cu care colaborează aceasta sau care îi sînt subordonate este îndreptată spre rezolvarea problemelor pe care le pune practica. Aceasta nu înseamnă că singura rezolvare a acestei probleme o constituie măsurile practice, fără nici un fel de teoretizare. Dimpotrivă, Academia tinde să dea tuturor acestor probleme o fundamentare teoretică pe cît de utilă pe atît de adîncă, întărind tot mai mult bazele științifice ale pedagogiei.

★

Activitatea Academiei de științe pedagogice din R.S.F.S.R. ca și întreaga activitate științifică în domeniul pedagogiei se prezintă cu o organizare și cu rezultate cu care nu se poate lăuda nici o altă instituție similară din altă parte a lumii. Totuși, conducătorii Academiei nu-și ascund nici greutățile, nici unele deficiențe. Așa, de pildă, ei arată deschis că Academia este criticată pentru insuficienta ei legătură cu viața școlii și cu munca productivă.

Pedagogia sovietică este în continuă dezvoltare. Aceasta a fost și pînă acum. Aceasta se simte și astăzi cînd, după cît se pare, se pregătește pentru unul din cele mai importante salturi calitative ale sale.

Datoria noastră este să o urmărim îndeaproape și să folosim cu pricepere cuceririle ei, potrivit cu condițiile și etapa de dezvoltare a științei din țara noastră.

În întreaga țară au început consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

A crescut nivelul la învățătură al elevilor

Consfătuirile cadrelor didactice care se desfășoară zilele acestea în Capitală se caracterizează prin interesul sporit cu care învățătorii, profesorii și organele învățământului privesc problemele activității școlare, prin hotărîrea lor de a învăța să muncească mai bine.

In referatul pe care șeful secției de învățământ a raionului „I. V. Stalin" din Capitală l-a prezentat în cadrul consfătuirii raionale a pedagogilor, s-a scos în evidență faptul că, datorită eforturilor sporite ale cadrelor didactice, nivelul la învățătură al elevilor în anul școlar încheiat a crescut față de anii anteriori.

Cu prilejul examenelor de sfîrșit de an, la cele mai multe școli s-au obținut rezultate bune. La școala medie „I. L. Caragiale", de exemplu, la clasa a VII-a din 32 de elevi 11 au obținut la lucrarea scrisă de matematică nota 5, 15 nota 4, iar ceilalți nota 3.

La consfătuirea cadrelor didactice din raionul Stalin-București

Faptul că o serie de elevi ai școlilor din raion nu și-au însușit cunoștințele prevăzute de programa de învățământ arată lipsa de preocupare a unor pedagogi pentru prevenirea și lichidarea rămînerii în urmă la învățătură.

Nivelul la învățătură al elevilor, calitatea cunoștințelor acestora sînt în primul rînd rezultatul muncii pedagogilor. Analizîndu-și temeinic munca în cadrul consfătuirii, învățătorii și profesorii vor putea să-și îmbunătățească simțitor activitatea în anul școlar care începe.

V. PASCU

Înarmarea școlarilor cu cunoștințe și deprinderi practice

Problema înarmării elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice a fost pe larg analizată în referatul prezentat la consfătuirea cadrelor didactice din raionul Adjud. In majoritatea școlilor de 7 ani din raion, arată referatul, cadrele didactice au căutat să întărească caracterul practic al învățămîntului, folosind cît mai mult material didactic în predarea lecțiilor, organizînd interesante lucrări în laborator, precum și excursii, cu prilejul cărora elevii au strîns un bogat material necesar în predarea lecțiilor de științe naturale, geografie, istorie etc. Dintre școlile care au obținut rezultate bune în această privință sînt date ca exemplu școlile de 7 ani din comuna Cotofănești, din orașul Adjud etc.

Terenul experimental a constituit de asemenea pentru cadrele didactice din raionul Adjud un mijloc însemnat pentru a da elevilor posibilitatea să cunoască dezvoltarea plantelor, metodele de îngrijire a diferitelor culturi, să înțeleagă, prin comparație, superioritatea metodelor științifice.

Conștienți de necesitatea legării cunoștințelor teoretice de practică, învățătorii și profesorii din școlile raionului Adjud au organizat lucrări practice și în cadrul predării matematicii, fizicii și chimiei.

Nu toate școlile din raion, însă, au acordat importanța cuvenită aplicării principiului legării teoriei de practică. In activitatea unor cadre didactice din raion nu se observă preocuparea de a realiza o unitate între predarea cunoștințelor teoretice și practică. De exemplu, la școlile de 7 ani din comunele Păunești și Găiceana se constată o serioasă subapreciere a muncii pe care trebuie să o ducă profesorul cu elevii pe parcela experimentală și la colțul naturii vii.

In vederea îmbunătățirii muncii de înarmare a elevilor cu cunoștințe practice, participanții la consfătuire și-au propus să acorde o atenție mai mare acestei probleme și să organizeze lucrările practice cu mai multă exigență, îmbinînd cu pricepere cerințele programei cu posibilitățile școlilor.

NICULINA WEISS

Rezultatele muncii de alfabetizare

Cadrele didactice din Orașul Stalin au ascultat cu mult interes referatul „Învățămintele anului școlar 1954/55 și folosirea lor pentru ridicarea nivelului de pregătire a elevilor, înarmarea lor cu cunoștințe și deprinderi practice și întărirea educației lor patriotice", prezentat la consfătuirea raională de tov. Alexandru Găvenea, șeful secției raionale de învățămînt. Referatul a popularizat experiența înaintată a unor pedagogi fruntași ca Elena Asmarandei, Ana Șerbu, Olga Raportaru etc. și a combătut metodele greșite folosite în munca instructiv-educativă de către unele cadre didactice.

Referatul „Rezultatele muncii de alfabetizare din raionul Stalin în anul școlar 1954/55 și sarcinile cadrelor didactice pentru lichidarea neștiinței de carte" a fost prezentat de tovarășul Andrei Szabo, inspector la secția raională de învățămînt. Referatul a oglindit o serie de aspecte pozitive ale muncii desfășurate în raion pentru lichidarea neștiinței de carte, scoțind în evidență numeroase școli și cadre didactice fruntașe. S-a arătat astfel că în comuna Crizbav toți cei 54 de foști neștiutori de carte înscriși la cursuri s-au prezentat la examen, absolvind cursurile cu succes.

In munca de alfabetizare din raion au fost însă și o serie de fapte negative. Astfel, cadrele didactice din comuna Măgura (director tov. Runceanu) au privit superficial munca de alfabetizare, prezentînd la examen candidați care nu aveau pregătirea corespunzătoare. In comuna Dărlungeni, din 29 de analfabeți înscriși la cursuri au fost promovați abia 3.

Numeroșii pedagogi care au luat parte la discuții au venit cu noi exemple din munca de alfabetizare, au popularizat experiența pozitivă obținută în acest domeniu și au combătut metodele greșite pe care le mai întrebuințează încă unele cadre didactice din raion.

VIOREL ALECU

Măsuri concrete pentru îmbunătățirea muncii

Cadrele didactice din orașul și din raionul Brăila au venit la consfătuirea raională însuflețite de dorința de a împărtăși metodele cele mai bune folosite de ele cu succes în pregătirea elevilor. Un deosebit interes au arătat atît referatul cît și discuțiile, problemelor educative. In referat au fost citate ca exemplu bun Costa Ioana, profesoară la școala nr. 1 din cartierul Radu-Negru, Popa Emilia de la școala nr. 7 fete, Iordăchescu Ana de la școala nr. 14 fete și alți profesori care au dat un adînc conținut educativ lecțiilor.

Pentru învățătoarea Maria Sulina lecțiile au fost mijloace puternice prin care a făcut să crească în inimile elevilor ei dragostea pentru patrie, pentru eroii care au luptat pentru eliberarea patriei.

Profesori ca Rug Elisabeta, Dimofte Gheorghe și Ecaterina Teodosiu au dezvoltat dragostea elevilor pentru carte, pentru lectură. Elevii lor citesc și conspectează conținutul cărților de literatură în caiete speciale. Ca rezultat ei au un vocabular bogat, se exprimă limpede și frumos.

Preocupată să sporească mereu numărul realizărilor, să întărească continuu munca educativă din școli, secția de învățămînt își propune să ia măsuri pentru a face să crească conștiinciozitatea elevilor, spiritul lor de răspundere și a reduce astfel simțitor numărul elevilor rămași în urmă la învățătură. Lupta împotriva rămînerii în urmă va fi o sarcină de seamă a școlilor din prima zi de activitate.

Pentru întărirea muncii educative se va întări colaborarea școlii cu familia. Secția de învățămînt își propune să dea un mai larg sprijin școlilor în aceasta direcție, pentru ca ele la rîndul lor să îndrumeze părinții în creșterea și educarea copiilor lor.

H. HAFNER

O tribună a experienței pedagogice

La teatrul de vară din orașul Cîmpina au loc lucrările consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice, la care participă peste 650 de învățători și profesori. La aceste lucrări iau parte și cadre didactice de la școala medie militară „Dimitrie Cantemir" din Breaza. Sînt prezenți în sala unde se desfășoară ședința plenară învățători și profesori din comunele cele mai îndepărtate ale raionului, ca Trăisteni, Talea, Secăria, Aricești etc.

In referatul expus la consfătuire de către șeful secției de învățămînt, tovarășul Traian Comanici, s-a arătat că, față de anul trecut, calitatea învățămîntului în școlile raionului Cîmpina a crescut simțitor. La clasele I-IV s-au obținut succese însemnate. Vocabularul elevilor s-a îmbogățit în mare măsură, elevii stăpînesc bine cunoștințele de gramatică, citesc expresiv, scriu frumos și corect, stăpînesc tehnica operațiilor de aritmetică. Învățători ca Radu Maria de la școala de 7 ani din Moreni, Maria Bondoc de la școala de 7 ani din Breaza etc. au muncit cu stăruință în anul școlar trecut și constituie bune exemple pentru întreg raionul.

După ce a arătat realizările și metodele bune de muncă folosite de cadrele didactice în predarea diferitelor obiecte, referatul a analizat rezultatele examenelor de admitere în clasa a VIII-a. Au fost scoase cu curaj la lumină lipsurile constatate în pregătirea elevilor de clasa a VII-a. Referatul a trasat sarcini pentru anul școlar viitor, subliniind necesitatea formării deprinderilor practice și întăririi educației patriotice a elevilor.

Referatul expus de tovarășul Gheorghe Cucuteanu, inspector raional, cu privire la rezultatele muncii de alfabetizare a înfățișat, pe lîngă analiza situației muncii de alfabetizare, metodele prin care cadrele didactice fruntașe în această muncă au obținut succese. Au fost arătate astfel metodele bune folosite de tovarășul învățător Ion Moraru, de la școala din comuna Aricești Nedelea, precum și metodele folosite de alți învățători care au obținut rezultate bune în munca lor.

Referatul a scos în evidență cauzele care au determinat o rămînere în urmă, în unele locuri, în privința muncii de alfabetizare. S-a arătat, astfel, că în unele comune cadrele didactice nu au fost sprijinite de sfaturile populare și de întreprinderile locale. Au fost citate ca exemple negative sfatul popular al comunei Mărginenii de Jos, întreprinderile „Carbonifera" din Filipeștii de Pădure și „Victoria".

Cadrele didactice urmăresc cu interes problemele prezentate în referate. Lucrările consfătuirii continuă.

TR. POPESCU

În întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al S.M.I.

Succese în munca didactică și obștească

Muncitorii din învățămînt de pe întreg cuprinsul patriei noastre se străduiesc să întîmpine cel de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt cu noi realizări în muncă.

In cinstea acestui Congres, cadrele didactice din raionul Pitești au obținut importante succese atît în activitatea educativă cît și în activitatea obștească desfășurată în perioada vacanței de vară. In majoritatea școlilor din raion, învățătorii și profesorii au organizat în această perioadă cercuri de meditație pentru elevii corijenți sau amînați, precum și pentru absolvenții claselor a VII-a care urmau să se prezinte la examenul de admitere în școlile medii tehnice sau profesionale. Cercuri de meditație bine organizate au funcționat, de pildă, la școlile de 7 ani din comunele Ștefănești, Bascov, Merișani, Drăganu și altele.

Pentru organizarea timpului liber al elevilor într-un mod cît mai interesant, pentru asigurarea unei vacanțe cît mai plăcute a pionierilor și școlarilor, în toate școlile de 7 ani din raion au fost organizate tabere de curte, unde învățătorii, profesorii și instructorii superiori de pionieri au desfășurat o intensă muncă educativă. Organizați în tabere, pionierii și școlarii din raionul Pitești au putut să-și continue activitatea pe parcelele școlare de experiență, să-și completeze cunoștințele agricole. Succese însemnate s-au obținut în această privință la școala de 7 ani din comuna Titești. Lucrările pe parcela de experiență de la această școală au fost efectuate ținîndu-se seama de variațiunile climatice indicate de stațiunea meteorologică a școlii.

Pionierii și școlarii raionului Pitești, împreună cu învățătorii și profesorii lor, au dat și continuă să dea un sprijin serios țărănimii muncitoare pentru strîngerea la timp și fără pierderi a recoltei. Sub îndrumarea cadrelor didactice, ei au adunat o mare cantitate de spice de pe miriști. Numai de pe 9 ha ale gospodăriei agricole colective din comuna Drăganu, de pildă, elevii școlii de 7 ani din această comună au strîns o cantitate de 30 kg. boabe de grîu.

In vederea deschiderii în bune condiții a noului an școlar, muncitorii din învățămînt din raionul Pitești s-au îngrijit din timp ca toate localurile de școli să fie reparate, văruite și pavoazate. Școlile de 7 ani din comunele Titești și Bascor au organizat și expoziții speciale pentru elevii claselor I-a. Acum, numeroase școli din raion sînt gata să-și primească elevii.

Acordînd o atenție deosebită muncii de pregătire a deschiderii noului an școlar, cadrele didactice din raionul Pitești se străduiesc să întîmpine cel de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt cu succese cît mai mari în munca instructiv-educativă și obștească.

Concurs literar

Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din Capitală organizează în cinstea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, un concurs literar pentru nuvele, schițe, poezii, epigrame, cîntece, piese de teatru, scenete, dialoguri, monologuri și alte genuri de creație literară, cu tema: „Aspecte din viața școlii și a cadrelor didactice". La acest concurs pot participa învățători, profesori, instructori superiori de pionieri, studenți.

Lucrările vor fi apreciate de o comisie formată din reprezentanți ai Uniunii Scriitorilor, ai Casei de Creație a R.P.R. cît și de reprezentanți ai cenaclului literar.

Pentru cele mai bune lucrări vor fi acordate următoarele premii:

1 premiu I — lei 2000
2 premii II — lei 1000
2 premii III — lei 750
6 mențiuni — lei 250

Lucrările se vor trimite pînă la data de 1 decembrie a.c. pe adresa: Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, Bulevardul 6 Martie nr. 32, raionul Lenin, București, Telefon 3.63.07.

Lucrările nu vor fi semnate.

Fiecare manuscris va purta un „motto", care va fi trecut și pe un plic închis, în care se va pune un bilet cu numele, adresa și școala unde lucrează concurentul.

Rezultatul concursului se va anunța între 20 și 30 decembrie a.c., iar înmînarea premiilor va avea loc în cadrul unei seri literare care se va organiza în sala de festivități a Clubului.

Școala factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Să asigurăm din timp recolte îmbelșugate pentru anul viitor

Cadrele didactice din școlile sătești desfășoară în această perioadă o intensă muncă de sprijinire a campaniei de recoltare, treieriș și de colectare. In același timp însă, învățătorii trebuie să acorde o atenție deosebită îndrumării țăranilor muncitori în ceea ce privește executarea lucrărilor agricole de toamnă.

Ploile care au căzut în tot timpul verii au întîrziat lucrările de dezmiriștire și au stimulat creșterea și dezvoltarea buruienilor. De aceea țăranii muncitori trebuie să treacă de îndată la efectuarea lucrărilor care au drept scop să creeze un strat afînat la suprafața solului, care să împiedice evaporarea apei, să mărunțească, să aeriseacă și să încălzească solul pentru ca semințele să poată să germineze și să se dezvolte în condiții bune, să distrugă buruienile care concurează plantele cultivate și să intensifice activitatea microorganismelor pentru a se acumula cît mai multe substanțe nutritive în sol.

Pentru aceasta, lucrarea principală care trebuie executată este arătura adîncă de toamnă. De asemenea, trebuie să se execute lucrări de întreținere a terenului pînă la însămînțat.

Arătura de toamnă se execută în general la adîncimea de 18—20 cm, la cca o lună înainte de însămînțare, pentru ca solul să se așeze bine. Arătura de toamnă trebuie grăpată imediat după ce s-a efectuat, căci terenul trebuie nivelat și bulgării mărunțiți, astfel încît pierderile de apă din sol să fie cît mai mici.

Pînă la efectuarea însămînțărilor, terenul trebuie întreținut curat și în stare de afînare. Pentru aceasta se folosesc, ori de cîte ori este nevoie, extirpatorul sau prășitoarea și o grapă ușoară, care distrug buruienile. Pentru afînarea terenului se folosește cultivatorul.

Atunci cînd arătura de toamnă întîrzie, ea se execută mai greu, deoarece solul se usucă. Arătura de toamnă este bine făcută atunci cînd plugul nu scoate bulgări de pămînt mari, pietroși.

Arătura de toamnă se face mai la suprafață cînd solul este uscat și mai adînc cînd solul are suficientă umiditate și este reavăn; pe soluri negre (cernoziomuri) arătura se face mai adînc decît pe podzoluri sau alte soluri în care stratul arabil este foarte subțire.

După plantele care se recoltează devreme (de exemplu borceag, mazăre, rapiță, cartofi timpurii), ca și după cereale, terenul se dezmiriștește imediat. La 2—3 săptămîni după dezmiriștire se execută o arătură adîncă, care se grăpează și se întreține apoi pînă la însămînțare. Dacă solul este reavăn și curat de buruieni se poate face imediat arătura adîncă, urmînd aceleași lucrări de întreținere.

După plantele care se recoltează tîrziu (de exemplu porumb, sfeclă, cartof) arătura adîncă trebuie executată cît mai devreme și grăpată imediat. In cazul cînd se seamănă devreme, solul trebuie tăvălugit înainte de semănat, pentru ca să aibă timp să se așeze. După tăvălugire se grăpează din nou și apoi se seamănă.

Pentru obținerea unor recolte bogate în anul viitor este necesar ca odată cu arătura de toamnă să se îngroape și gunoi de grajd. Gunoiul de grajd se dă numai în cazul cînd planta premergătoare nu a fost îngrășată și mai ales atunci cînd se cultivă grîu după grîu. Terenurile care au fost cultivate cu mazăre, fasole și lucernă nu se gunoiesc. In regiunile secetoase se recomandă să se dea la hectar 15 tone de gunoi de grajd bine putrezit, iar în regiunile umede 20 de tone de gunoi potrivit de putrezit. Odată cu bălegarul este bine să se împrăștie și cîte 150 kg de superfosfat la hectar. Aceasta contribuie la oprirea căderii plantelor și grăbește creșterea lor. Pe terenurile cultivate cu plante leguminoase și pe care urmează să fie cultivate cereale de toamnă, este bine să se dea 150—200 kg superfosfat la hectar.

Invățătorii din școlile sătești au datoria să arate țăranilor muncitori că este necesar să treacă de îndată la pregătirea terenului pentru campania de toamnă, căci cu cît semințele vor găsi condiții mai prielnice, se vor dezvolta mai bine și vor intra mai puternice în iarnă, dînd recolte bogate în anul viitor.

Ing. I. TEODORU

— Seri bănățene —

Cernea de sus ușor și liniștea de seară se așternuse peste un sat a cărui poveste puțini o știu. Aici trăiesc oameni cu o viață plină și bogată, o viață de muncă și bucurii. Pînă la prînz sînt în fabrică, pînă la cină pe ogoare, iar seara școlari ca în copilărie. Cîntecul și dansul sînt datină strămoșească ce domnește în inimile lor. De aceea ei se adună la școală, la învățătorii lor, care-i așteaptă în fiecare seară, să se sfătuiască, să învețe, să cînte împreună.

...Sînt 48 de ani de cînd în Bocșa Română bătrîni și tineri, în porturi bănățene, formau un cor pe trei voci ce se numea pe atunci „Reuniunea de cîntări și muzică". Cu cine nu se luau la întrecere cîntăreții din Bocșa Română? Cu cei din Bocșa Montană, cu cei din Reșița, cu cei din Timișoara. Și de peste tot veneau învingători.

In tradiționalul cor din Bocșa Română au rămas și pînă astăzi mulți dintre vechii cîntăreți. Acum și-au adus în cor și fiii, nepoții și strănepoții și cîntă, toți laolaltă, sub bagheta soților Pancan, învățători în sat de 30 de ani. De cînd cu luat conducerea corului, soții Pancan sînt iarăși îndrumătorii celor pe care i-au învățat odată pe băncile școlii.

Cu cîtă emoție își amintește bătrînul cîntăreț Ion Virdău de copilăria lui! Il cîtea pe Coșbuc, păscînd oile, iar seara era alături de tatăl său la cor, într-o sală de clasă. Astăzi, cînd povestește aceste amintiri, e bunic. Cîntă alături de fiica și de nepoata lui. Și ce nepoată are! E dansatoare cunoscută la toate concursurile. A fost eleva învățătoarei Pancan, iar astăzi e colega ei.

Netezindu-și părul de nea, Ion Virdău zîmbește:

— Cum să nu te duci la școală chiar bătrîn? Păi cînd vorbește învățătorul nostru, parcă citește din carte. Cît zice el de frumos despre toate cîte se fac în țara asta!... Am să cînt lîngă el pînă cînd nu m-o mai putea duce bătrînețea la școală, că multe ne mai spune și bine ne mai învață!

Alături de tovarășul Pancan și de soția lui, muncește cu sîrg în școală și tovarășul învățător Gheorghe Mihuțoiu. Mulți dintre săteni au ascultat de sfaturile tovarășului Mihuțoiu cînd le ținea conferințe la școală, în cadrul cercului agrozootehnic. „Am făcut tot ce m-a învățat — spune un sătean vesel — și am văzut că-i bine. Acuma eu răspund de secția zootehnică a cercului agrozootehnic pe care-l conduce tovarășul învățător". Pătru Jurcă, fruntaș al recoltelor bogate, ca și alți țărani muncitori asemenea lui, muncesc aplicînd cu încredere metodele înaintate, căci ei știu că învățătorii îi sfătuiesc numai de bine...

Strîns legați de școală, oamenii o ajută cu dragoste în toate nevoile ei. Acum, cîntăreții din Bocșa lucrează la un nou corp de clădire pentru școală. Ei muncesc alături de învățători și de ceilalți gospodari din comună, mărind casa unde au învățat și în care au cîntat din copilărie.

FELICIA CRIȘAN

Pe urmele scrisorilor nepublicate

De curînd s-a primit la redacția gazetei noastre o scrisoare a unui corespondent, în care erau arătate o serie de lipsuri în munca lui Ilie Drăgan, director al școlii elementare din comuna Strîmba, raionul Mihăilești.

In urma cercetărilor întreprinse s-a constatat că cele arătate în scrisoarea corespondentului sînt juste.

Directorul școlii a fost scos din postul pe care-l deținea, fiind înlocuit cu un cadru corespunzător.

Examenele de admitere pentru învățămîntul fără frecvență

Ministerul Invățămîntului aduce la cunoștința celor interesați că între 10—17 septembrie a.c., se va ține examenul de admitere pentru învățămîntul fără frecvență, la următoarele instituții de învățămînt superior:

I. Institutul politehnic din București

a) **Facultatea de electronică și telecomunicații** — Secția telecomunicații;
b) **Facultatea de energetică** — Secția electroenergetică;
c) **Facultatea de mecanică** — Secția mașini termice;
d) **Facultatea de tehnologie mecanică** — Secția tehnologia prelucrării metalelor și construcției de mașini;
e) **Facultatea de Chimie industrială** — Secția tehnologia substanțelor organice, secția materiale de construcții și ceramică, secția tehnologia substanțelor anorganice.

II. Institutul politehnic din Timișoara

a) **Facultatea de electrotehnică** — Secția mecanoenergetică;
b) **Facultatea de construcții** — Secția construcții civile și industriale.

III. Institutul politehnic din Iași

a) **Facultatea de electrotehnică** — Secția mecanoenergetică;
b) **Facultatea de industrie ușoară** — Secția tehnologia mecanică textilă: a) țesătorie, b) filatură.

IV. Institutul politehnic din Cluj

a) **Facultatea tehnologia mecanică** — Secția tehnologia prelucrării metalelor și construcție de mașini;

V. Institutul de mine din București

a) **Facultatea de mine** — Secția exploatări miniere;

VI. Institutul de petrol și gaze din București

a) **Facultatea de exploatarea zăcămintelor de țiței și gaze** — Secția exploatarea zăcămintelor de țiței și gaze.

VII. Institutul de construcții din București

a) **Facultatea de construcții** — Secția construcții civile și industriale;
b. **Facultatea de utilaj și instalații** — Secția instalații pentru construcții.

VIII. Institutul tehnic din Galați

a. **Facultatea de tehnologia produselor alimentare** — Secția tehnologia morăritului, panificației și a pastelor făinoase; secția tehnologia și conservarea produselor alimentare.

IX. Institutul tehnic din Craiova

a. **Facultatea de mecanizare a agriculturii** — Secția mecanizarea agriculturii.

X. Institutul forestier din Orașul Stalin

a. **Facultatea de silvicultură** — Secția silvicultură.
b. **Facultatea de exploatare și industrializare a lemnului** — Secția exploatarea produselor și transporturilor forestiere; Secția industrializarea lemnului.

XI. Institutul de căi ferate „Gh. Gheorghiu-Dej" din București

a. **Facultatea de mecanica transporturilor** — Secția material rulant (locomotive);
b. **Facultatea de construcții feroviare** — Secția construcții de linii feroviare și clădiri;
c. **Facultatea de exploatare feroviară** — Secția exploatare feroviară.

XII. Universitatea „C. I. Parhon" din București

a. **Facultatea de filologie** — Secția română-istorie.
b. **Facultatea de științe juridice** — Secția științe juridice;
c. **Facultatea de matematică-fizică** — Secția matematică-fizică.

XIII. Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași

a. **Facultatea de istorie și filologie** — Secția română-istorie, secția limba și literatura rusă;
b. **Facultatea de științe juridice** — Secția științe juridice;
c. **Facultatea de matematică-fizică** — Secția matematică-fizică;
d. **Facultatea de științe naturale** — Secția științe naturale-chimie.

XIV. Universitatea „V. Babeș" din Cluj

a. **Facultatea de istorie și filologie** — Secția română-istorie, secția limba și literatura rusă;
b. **Facultatea de științe juridice** — Secția științe juridice;
c. **Facultatea de matematică-fizică** — Secția matematică-fizică;
d. **Facultatea de științe naturale** — Secția științe naturale-geografie.

XV. Universitatea „Bolyai" din Cluj

a. **Facultatea de istorie-filologie** — Secția limba și literatura maghiară, secția limba și literatura rusă;
b. **Facultatea de matematică-fizică** — Secția matematică-fizică;
c. **Facultatea de științe juridice** — Secția științe juridice;
d. **Facultatea de științe naturale și chimie** — Secția științe naturale-chimie.

XVI. Institutul pedagogic de limba rusă „Maxim Gorki" din București

a. **Facultatea de limba rusă.**

XVII. Institutul de științe economice și planificare „V. I. Lenin" din București

a. **Facultatea de planificare** — Secția economia industriei socialiste, secția economia agriculturii socialiste.
b. **Facultatea de finanțe și credit** — Secția finanțe, secția credit, secția evidența contabilă.
c. **Facultatea de comerț și merceologie** — Secția economia comerțului socialist.
d. **Facultatea de statistică** — Secția statistică industrială, secția statistică agricolă.

XVIII. Institutul de cultură fizică și sport

a. **Facultatea de cultură fizică și sport** — Secția cultură fizică.

XIX. Institutul de arte teatrale și cinematografice „I. L. Caragiale" din București

a. **Facultatea de teatru** — Secția teatrologie și filmologie.
b. **Facultatea de cinematografie** — Secția regie de film, secția operatorie.

XX. Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București

a. **Facultatea de agricultură** — Secția agricultură.
b. **Facultatea de zootehnie** — Secția zootehnie.

XXI. Institutul de arte plastice „N. Grigorescu" din București

a. **Facultatea de arte plastice** — Secția istoria și teoria artelor.

XXII. Conservatorul „Ciprian Porumbescu" din București

a. **Facultatea de compoziție, dirijat, pedagogie** — Secția muzicologie.

Din activitatea Editurii Tineretului

Mergînd pe linia îmbogățirii continue a literaturii noastre cu noi și valoroase lucrări originale, colectivul redacțional al Editurii Tineretului manifestă o preocupare serioasă pentru promovarea cu curaj a tinerelor talente.

Micii cititori citesc cu bucurie volumul de schițe humoristice „Astalalt Petruț" de V. Chiriac, precum și lucrarea tinerei scriitoare Domnița Moldoveanu, intitulată „Fintina Floriței".

La secția poezie s-au lucrat volumul de versuri pentru copii „Moș Gerilă" de Ion Galovia și culegerile de poezii cu teme diferite, inspirate din viața de azi a poporului nostru: „Inima omului" semnat de Violeta Zamfirescu și „Coboară munții" de tînărul poet arădean Rusalin Mureșanu.

Și pentru tineret se tipăresc lucrări valoroase. Dintre acestea amintim volumul „A venit un om", al talentatului scriitor Francisc Munteanu și „Povestirile lui Filon Gherman" de Remus Luca, ambele inspirate din lumea satelor.

Tot pentru tineret este și lucrarea lui Eugen Barbu, „Gloaba", al cărei erou principal este un tipograf.

Pentru a veni în ajutorul cercurilor de teatru de păpuși ce funcționează pe lîngă școli, palate și case ale pionierilor, s-a editat culegerea „Teatru de păpuși". Apar de asemenea traduceri și cărți originale în colecțiile „Biblioteca școlarului", „Știința învinge".

Cititorii tineri și copii aparținînd minorităților naționale de la noi primesc numeroase cărți originale precum și traduceri valoroase tipărite de Editura Tineretului.

Astfel, în limba maghiară se tipăresc lucrările originale „Feciorul pădurii" — culegere de basme populare din Ardeal, prelucrate de scriitorul Horvath Istvan și „Băiețașul din Țara Pietrelor", în care Marton Lili prezintă aspecte din viața nouă a satelor din Țara Moților.

Din literatura clasică maghiară apare o antologie de „Poezii lirice", povestirea închinată de Fazekaș Mihai cunoscutului Matei Giscarul, volumul lui Moritz Zsigmond „Fii bun pînă la moarte" și altele. Dintre lucrările literaturii clasice universale se editează un volum de „Teatru" de Shakespeare cuprinzînd piesele: „Romeo și Julieta" și „Visul unei nopți de vară", și opere ale lui Lev Tolstoi, Hoffman etc.

Pentru cititorii germani se editează de asemenea lucrări originale dintre care amintim „Ecaterina cea mică" în care Else Kornis redă momente din viața unei fetițe de 5 ani. Sub îngrijirea lui Al. Tietz apar „Povestiri și legende din Banat" din diferite timpuri.

In limba sîrbă se traduc din literatura universală „Robinson Crusoe" de Daniel Defoe, „Tăunul" de Ethel Voynich, iar din literatura română apare „Marea bătălie de la Iazul mic", de O. Pancu-Iași.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 334 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 2 septembrie 1955

Spor la muncă în noul an școlar!

Pentru o strînsă legătură a învățămîntului cu practica în noul an școlar

A început un nou an școlar. Zeci de mii de învățători și profesori și-au reînceput activitatea didactică, hotărîți să obțină noi succese în munca nobilă de instruire și educare a tinerei generații.

Noul an școlar s-a deschis în condițiile muncii entuziaste a întregului nostru popor pentru obținerea unor noi și însemnate succese pe drumul construirii socialismului. Construcția economică și culturală din țara noastră pune în fața școlii sarcina de a pregăti slujitori devotați ai poporului, oameni instruiți multilateral, constructori pricepuți ai socialismului în patria noastră. Școlile de cultură generală sînt chemate ca, odată cu ridicarea nivelului științific al învățămîntului, să întărească caracterul practic al acestuia.

In anii școlari trecuți numeroși învățători și profesori au obținut o serie de succese în înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice legate strîns de viață, de activitatea în producție. Astfel de succese s-au obținut, de exemplu, la școala medie „N. Bălcescu" din București, la școala din comuna Șendriceni, regiunea Suceava, la școlile din comunele Orlea și Cibieni, regiunea Craiova, la școala medie din Odorhei, la școala de 7 ani din Avrig etc. Elevii acestor școli au confecționat material didactic, au făcut instalații de lumină și sonerie, au efectuat experiențe miciuriniste și dăsecții de animale, au făcut excursii în întreprinderi, pe ogoare, la stațiunile de mașini și tractoare etc.

In realizarea acestor succese a avut un rol însemnat faptul că Ministerul Învățămîntului a creat o serie de condiții preliminare pentru legarea predării de activitatea practică. Astfel, în programele școlare s-au introdus unele cunoștințe cu privire la principiile științifice care stau la baza producției. Pe de altă parte, programele prevăd lucrări de laborator, lucrări care trebuie efectuate pe parcelele școlare, teme experimentale pentru acasă etc. Materialul didactic confecționat de Întreprinderea de material didactic a Ministerului Învățămîntului și de Editura de stat didactică și pedagogică a ajutat la lămurirea pe cale experimentală a principiilor științifice care stau la baza producției.

O contribuție însemnată la înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice au adus-o cercurile de elevi care funcționează în școli sau pe lîngă palatele și casele de pionieri și care antrenează elevii la confecționarea materialului didactic, la efectuarea unor experiențe interesante de fizică și chimie, la efectuarea lucrărilor pe parcelele experimentale.

Cu toate succesele obținute în legarea învățămîntului de practică, de activitatea în producție, există încă în această privință o serie de lipsuri însemnate. Inițiativele luate de învățători și profesori pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice sînt încă izolate, sporadice, nu s-au transformat într-o acțiune generală, coordonată, care să cuprindă toate școlile țării. Acest fapt se datorește atît neajunsurilor din munca Ministerului Învățămîntului și a organelor sale, cît și lipsurilor activității unor școli. Mult timp, problema înarmării elevilor cu cunoștințe științifice legate indisolubil cu practica, cu activitatea în producție nu s-a aflat în centrul preocupărilor Ministerului Învățămîntului și de aceea nu s-au luat măsuri coordonate în vederea rezolvării ei.

Au existat o serie de lipsuri în programe, cu toate îmbunătățirile care li s-au adus acestora în anii trecuți. Astfel, programa de fizică nu prevedea cunoașterea practică a proprietăților materialelor uzuale (lemn, fier etc.), calcule practice asupra consumului de energie de către diferite aparate electrice etc. Programa de matematică nu prevedea un număr special de ore pentru efectuarea lucrărilor practice, iar numărul și tematica problemelor cu conținut practic nu erau corespunzătoare cerințelor. O serie de școli sînt încă lipsite de parcele experimentale, de laboratoare, de utilaj didactic și tehnic etc. Nici planul producției de material didactic nu satisface pe deplin nevoile școlilor. Astfel, lipsesc unele instrumente de înarmare a elevilor cu cunoștințe și pentru lucrările frontale de laborator ale elevilor, lipsesc modele de mecanisme și dispozitive folosite la transmisiile de energie. Ministerul Învățămîntului n-a elaborat instrucțiuni generale și speciale pe materii, în care să se arate concret cum trebuie legate cunoștințele de practică la fiecare disciplină în parte, cum trebuie să fie organizate cercurile de elevi. Lipsite de astfel de instrucțiuni, multe cadre didactice n-au aplicat indicațiile din programe. Organele de control ale Ministerului Învățămîntului și ale secțiilor de învățămînt au neglijat în mare parte îndrumarea și controlul muncii de înarmare a elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice.

Pentru noul an școlar, Ministerul Învățămîntului a luat o serie de măsuri care să ducă la înlăturarea unora din aceste lipsuri, la o mai strînsă legare a învățămîntului de practică. Astfel, s-au revizuit o serie de programe și manuale, întărindu-se caracterul practic al acestora. In școlile elementare s-a introdus, începînd din acest an, o programă specială de lucru manual și activități practice pe parcela școlară. De asemenea, este în studiu o programă de lucrări practice pentru clasele V-VII și VIII-X. Pregătirea învățătorilor și profesorilor, începută în anul trecut în cadrul sistemului de stat pentru perfecționarea pedagogilor, va contribui mult la înarmarea acestora în vederea realizării unei legături cît mai strînse a predării cu practica.

Fără îndoială însă că problema întăririi caracterului practic al învățămîntului în școlile de cultură generală nu se poate realiza numai prin măsuri luate „de sus". Pentru ca aceste măsuri să fie cu adevărat rodnice, este necesară contribuția fiecărui învățător și profesor, este necesară asigurarea de către aceștia a înarmării elevilor cu cunoștințe precise, temeinic asimilate, cu priceperea de a folosi în practică cunoștințele însușite. Mijlocul hotărîtor pentru atingerea acestui țel îl constituie lecția. A lega conținutul lecțiilor de problemele producției, ale construirii socialismului este o datorie principală a tuturor pedagogilor. Fiecare lecție de matematică, de fizică, de chimie, de biologie trebuie să contribuie la înarmarea elevilor cu cunoașterea principiilor pe care se bazează procesele de producție în industrie și agricultură. In noul an școlar, grija pedagogilor pentru ridicarea nivelului ideologico-științific al lecției, pentru eficiența ei didactică trebuie să se împletească strîns cu grija pentru îmbunătățirea organizării lucrărilor practice și pentru realizarea unui conținut just din punct de vedere instructiv și educativ al acestora. Recentele consfătuiri raionale ale cadrelor didactice au arătat cîte realizări se pot obține în această privință dacă pedagogii manifestă interes și dragoste pentru muncă, dacă au o atitudine activă și creatoare. Organele de învățămînt și sindicale, cabinetele și cercurile pedagogice au datoria de a studia metodele înaintate folosite în școli în domeniul întăririi caracterului practic al învățămîntului, de a organiza schimbul de experiență cu privire la desfășurarea activității pe parcelele experimentale, la organizarea lucrărilor de laborator, la organizarea excursiilor etc.

Activitatea școlilor arată însă că mai sînt și învățători și profesori nepăsători față de problema înarmării elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice. Acești învățători și profesori restrîng problemele legării teoriei de practică la o simplă și formală referire, în timpul lecției, la unele aspecte neesențiale ale producției, organizează superficial lucrările practice, nu folosesc condițiile pe care le au la îndemînă pentru a arăta concret elevilor cum se aplică în practică cunoștințele pe care ei și le însușesc la orele de curs.

Organele de îndrumare și control, metodiștii și directorii de școli au datoria să lupte cu toată seriozitatea împotriva formalismului ce se mai manifestă în legarea teoriei de practică, să asigure o îndrumare mai serioasă a cadrelor didactice, să le indice material bibliografic, să le ajute în procurarea și confecționarea materialului didactic, să le înlesnească colaborarea cu întreprinderile și unitățile socialiste din agricultură.

Secțiile de învățămînt regionale și raionale trebuie să se intereseze îndeaproape de lărgirea prin mijloace locale a bazei didactico-materiale a școlilor, ajutîndu-le să-și organizeze laboratoare și parcele experimentale, sprijinind, acolo unde condițiile sînt favorabile, înființarea unor ateliere școlare etc.

Accentuînd caracterul practic al învățămîntului în școlile de cultură generală, folosind cu pricepere și cu perseverență toate mijloacele ce ne stau la dispoziție pentru legarea cît mai strînsă a teoriei de practică, trebuie să obținem în noul an școlar o îmbunătățire hotărîtoare a pregătirii elevilor noștri.

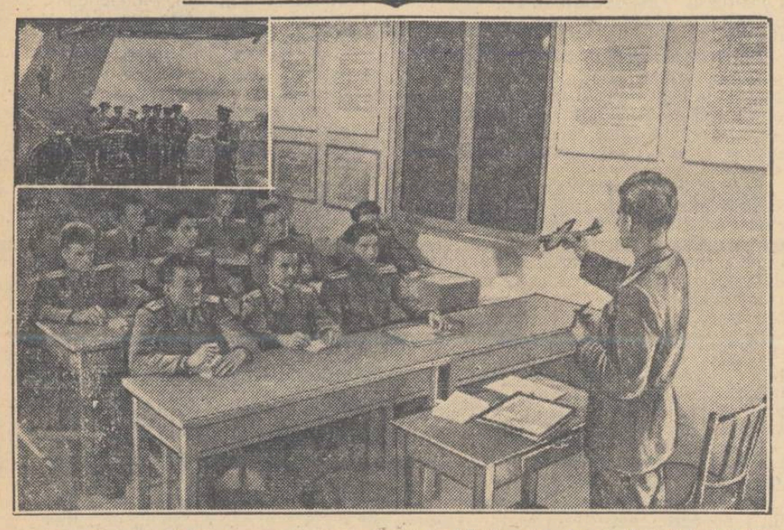

La 4 septembrie, poporul nostru muncitor sărbătorește „Ziua Aviației R.P.R.". Pentru piloții patriei noastre această sărbătoare este un nou prilej de a-și dovedi dragostea profundă față de popor, de a-și desăvîrși măiestria, de a obține succese mereu mai mari. In clișeu: *Piloți la pregătire.*

Școlile și-au redeschis porțile

Printre copiii care au pășit pentru prima dată pragul școlii

Cu multă nerăbdare au așteptat noii elevi ai școlii din comuna Brănești — copiii din clasa I-a — începerea anului școlar. Și iată că ziua mult dorită a sosit. Elevii „mari", cei din clasele a II-a, a III-a și a IV-a, îi înconjoară grijulii pe „boboci", le povestesc despre școală, le dau chiar sfaturi.

Cu sufletul plin de emoție, copiii din clasa I-a asistă pentru prima oară la solemnitatea deschiderii noului an școlar. Ochii lor curioși fug în toate părțile: în care încăpere vor învăța?; cum sînt învățătorii?; unde este parcela experimentală pe care vor începe în curînd să lucreze?

Prima zi de curs la școala medie de fete nr. 10 București.

Pe învățătorul lor, copiii îl cunosc de mult. El i-a vizitat doar acasă încă din timpul vacanței, a stat de vorbă cu ei și cu părinții lor, le-a povestit multe lucruri interesante despre școală.

Acum, îl urmează plini de încredere în clasă. Multe lucruri noi vor învăța ei aici. Și uite că încep să le învețe chiar de îndată: cum să-ți rostești numele, cum să saluți, cum să te așezi și cum să te scoli din bancă... In curînd vor trece și la abecedar. Aveau dreptate cei care spuneau că e frumoasă și interesantă viața de școlar!

E drept că e cam greu să stai cuminte într-o clasă, atunci cînd ești obișnuit să zburzi ziua întreagă. Dar vine în curînd recreația și atunci poți să zburzi cît vrei!

...Prima zi de școală s-a încheiat. Copiii din clasa I-a pornesc mîndri spre casă: au intrat și ei în rîndurile elevilor, a început viața lor de școlari.

O nouă etapă de muncă

De două luni, școala medie nr. 1 de fete din Focșani nu a mai cunoscut o asemenea animație. Sute și sute de eleve au venit din nou între zidurile ei pentru a-și reîncepe munca de însușire a cunoștințelor.

La ora 8, învățătoarele și profesoarele coboară în curtea școlii, în mijlocul elevelor. Pline de emoție, elevele ascultă cuvintele calde ale tovarășei Elena Șendrea, directoarea școlii, care le urează spor la muncă în noul an școlar.

Însoțite de tovarășele diriginte, elevele intră în clase.

Ne aflăm în clasa a VII-a „A". Profesoara Maria Popovici, diriginta clasei, dă elevelor primele îndrumări cu privire la munca ce abia începe, dar care trebuie să fie rodnică chiar din primele zile de școală. Numeroase pioniere și eleve fac propuneri pentru o justă organizare a muncii colectivului clasei.

— Nu trebuie să uităm că la sfîrșitul acestui an, pe lîngă examenul de absolvire, ne mai așteaptă și examenul de admitere în clasa a VIII-a. De aceea trebuie să muncim mai sîrguincios, mai stăruitor — spune pioniera Silvia Decuseară, din această clasă.

Elevii școlii elementare nr. 40 din Capitală s-au reîntîlnit cu profesorul lor.

Atmosfera plină de entuziasm a primei zile de școală a sădit în inimile elevelor și ale cadrelor didactice încrederea că, prin munca lor susținută, vor obține în acest an noi și însemnate succese

La Universitatea „Victor Babeș"

Porțile Universității „Victor Babeș" din Cluj s-au deschis eri din nou, într-un cadru sărbătoresc. Alături de profesori cu tîmpla albită, cu ani îndelungați de activitate didactică și științifică, au luat loc în frumoasa sală a Casei Universitarilor din Cluj studenții — schimbul de mîine al intelectualității noastre.

Privirile celor prezenți se întorc cu respect spre profesorii care cinstesc prin numele lor Universitatea „Babeș". Printre ei se află noi membri ai Academiei R.P.R., ca Emil Pop, Ion Tănăsescu, Constantin Macarovici, Tudor Bugnariu, Ștefan Pașca și Tiberiu Moraru, aspiranți meniți să deschidă noi drumuri în știință ca Gh. Tomuța, Emil Girbacea, Dumitru Stancu și alții. Cu aceeași căldură sînt priviți și studenții fruntași, mîndria facultății.

In noul an școlar, cei trei mii de studenți de la Universitatea „V Babeș" vor învăța și vor trăi în condiții mai bune decît în trecut. Planurile de învățămînt și orariile au fost întocmite cu grijă, în așa fel încît studenții să aibă răgazul necesar pentru studiul individual. In scopul sprijinirii studenților din anul I, catedrele de pedagogie și psihologie au elaborat un îndrumător metodic al studiului individual.

La festivitatea de deschidere a cursurilor a luat cuvîntul conf. univ. Ioan Ciobanu, prorectorul Universității. După ce a subliniat importanța acestui eveniment, vorbitorul a arătat realizările dobîndite în anul universitar precedent, precum și lipsurile din munca trecută, indicînd o serie de măsuri menite să ducă la lichidarea lor. „Trebuie să înțelegem — a spus vorbitorul — că sarcina noastră, a cadrelor didactice, nu se încheie odată cu ținerea lecțiilor, cu conducerea seminariului și a lucrărilor de laborator. Noi trebuie să urmărim zi de zi cum crește și se dezvoltă tineretul pe care-l instruim și-l educăm. Sarcina noastră principală este de a acorda o grijă sporită pentru ridicarea nivelului ideologic și științific al cursurilor și seminariilor, pentru o participare mai largă la viața grupelor studențești, pentru atragerea unui număr mai mare de studenți la munca de cercetare științifică".

Festivitatea s-a încheiat cu prezentarea unui film educativ.

La începutul noului an de învățămînt

JEAN LIVESCU
rectorul Universității „Al. I. Cuza" din Iași

Odată cu celelalte instituții de învățămînt ale țării și-a deschis din nou porțile și universitatea ieseană. Cu un nou avînt și-au reluat locurile în amfiteatre și laboratoare profesorii și studenții, refăcuți în perioada vacanței după munca anului încheiat. Cu dragoste și bucurie tovărășească îi primesc în mijlocul lor pe tinerii absolvenți ai învățămîntului mediu, dintre care mulți au dovedit la examenul de admitere că vor fi soldați vrednici în lupta pentru cucerirea cetății științei.

Începem cu forțe sporite un nou an de muncă. Avem în fața noastră sarcini mari și pline de răspundere. Munca de construcție pașnică din patria noastră în domeniul economiei, al culturii și al științei cere cadre mereu mai multe, mai calificate, adînc devotate poporului muncitor.

Sub îndrumarea partidului și cu sprijinul dat de guvern, universitatea noastră a obținut succese valoroase în creșterea calificării științifice a tinerelor cadre de intelectuali și în activitatea științifică. Aceste rezultate constituie o bază trainică, pe care putem să clădim mai departe.

Trebuie să ne sporim eforturile pentru a ridica continuu nivelul predării, pentru a îmbunătăți conținutul cursurilor, pentru a lega mai strîns munca de cercetare științifică de nevoile practicii. Acțiunea educativă pentru a forma pe studenți ca oameni noi, pătrunși de înaltă morală comunistă va trebui să fie dusă mai departe, accentuată și lărgită ca o parte organică a activității colectivului didactic al universității.

Începem noul an cu hotărîrea să muncim mereu mai bine, să ne arătăm demni de sarcinile măreți ce ne-au fost încredințate.

Vom întări munca de instruire și educare a elevilor

PETRE FLOREA
directorul școlii elementare din satul Gherceștii Noi, regiunea Craiova

Am început un nou an școlar. Ne aflăm iar în mijlocul copiilor veseli și emoționați, care au așteptat cu nerăbdare ziua sărbătorească a deschiderii cursurilor.

In fața noastră, a învățătorilor, stă acum o nouă etapă a muncii. Am pășit în ea cu forțe sporite, cu entuziasm, dornici să dobîndim rezultate din ce în ce mai frumoase.

In școala noastră, ca și în toate școlile țării, anul școlar începe acum în condiții mai bune decît în trecut. Secția raională de învățămînt ne-a ajutat în timpul verii să reparăm localul școlii, să-i dăm o înfățișare mai frumoasă, să ne procurăm combustibilul de care avem nevoie. Am primit o serie de programe și manuale noi. Cu deosebire ne bucurăm de editarea noului abecedar pentru elevii claselor I-a. Prin îmbunătățirea conținutului său, prin ilustrațiile sale, abecedarul va contribui mult la ridicarea muncii de predare a citit-scrisului și la lărgirea bagajului de cunoștințe al copiilor. Pregătindu-se pentru lecțiile de limba română, învățătorii școlii noastre au dat o atenție deosebită gramaticii și problemelor de ortografie, deoarece începînd din acest an școlar se introduce și în școli noua ortografie.

De un mare folos ne va fi programa pentru lucru manual și activități practice pe parcela experimentală, care ne va ajuta să organizăm mai bine munca pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice. In planul de muncă al școlii noastre pentru acest an este prevăzută crearea unui colț al naturii vii, pe care vom începe să-l amenajăm încă din primele săptămîni de școală. In felul acesta vom avea posibilitatea să executăm cu elevii o serie de experiențe de științe naturale și în timpul iernii, cînd nu se poate lucra pe parcelă. De asemenea, ne propunem să amenajăm un acvariu și un terariu cu animale mici caracteristice faunei din regiunea noastră.

Ne propunem ca în acest an școlar să acordăm o atenție deosebită înseminării realizării educației patriotice a copiilor. Vom întări în primul rînd caracterul educativ al lecțiilor, căutînd să le dăm un conținut cît mai just, cît mai bogat. In același timp, ne vom strădui să ne apropiem cît mai mult de copii, să îmbunătățim întreaga muncă educativă din școală și din afara școlii. Sprijinul nostru principal în această privință îl va constitui organizația de pionieri, de a cărei îndrumare ne vom preocupa mai serios și mai concret în acest an școlar. Indeosebi ne vom strădui să-i ajutăm pe instructorii de pionieri să organizeze mai bine adunările pionierești, astfel încît acestea să devină mai interesante și mai atractive pentru copii, făcînd să crească influența organizației în rîndurile pionierilor și școlarilor. De asemenea, ne propunem să strîngem legăturile cu părinții elevilor. Munca obștească pe care o desfășurăm în mijlocul lor ne ajută să-i cunoaștem mai bine, să-i atragem în jurul școlii. Este necesar totodată să întărim și propaganda pedagogică în rîndurile părinților, pentru ca ei să-și îmbunătățească munca de educare a copiilor în familie.

Plini de însuflețire, pornim la realizarea acestor sarcini cu siguranța că, dacă vom munci cu dragoste și sîrguință, le vom aduce cu succes la îndeplinire.

Pentru pregătirea temeinică a viitorilor ingineri constructori

Ing. DAN MIHAIL
decanul Facultății de construcții civile și industriale din București

Porțile Facultății de construcții civile și industriale a Institutului de construcții din București, ca și ale altor unități de învățămînt, s-au deschis din nou, pentru a primi sute de studenți plini de dragostea de a-și însuși comorile științei și tehnicii.

Noul an universitar pune în fața colectivului facultății noastre sarcini sporite. Statul socialist investește în construcții o parte însemnată a resurselor sale, volumul construcțiilor crescînd an de an. Viitorilor ingineri de proiectare și executie le revine o mare răspundere în folosirea rațională a mijloacelor pentru realizarea unor construcții utile, durabile, bine executate, frumoase, oferind condiții cît mai bune pentru munca și viața oamenilor. Facultatea de construcții civile și industriale are un rol important în pregătirea acestor cadre de ingineri constructori, specialiști pentru proiectarea și executarea construcțiilor, care să transforme munca de pe șantiere într-o muncă asemănătoare aceleia din uzine.

Sarcinile privitoare la pregătirea cadrelor de constructori sporesc și prin recenta hotărîre a Consiliului de Miniștri al R.P.R., care prevede ca, în urma reducerii efectivului forțelor armate ale R.P.R., tondurile devenite disponibile să fie utilizate pentru construcții de locuințe și alte nevoi social-culturale. Față de aceste sarcini, pregătirea cadrelor de ingineri constructori cu o înaltă calificare impune o legătură tot mai strînsă între conținutul științific al cursurilor și activitatea practică de executare și proiectare a construcțiilor.

In fața colectivelor de catedră se ridică sarcina de a revedea cursurile predate, în scopul îmbunătățirii lor și al asigurării unui nivel științific corespunzător cerințelor mereu sporite, de a le lega strîns de actualitate și a le subordona practicii construirii socialismului, precum și de a înlătura repetările și paralelismele din programele diferitelor discipline. Profesorii, conferențiarii și asistenții facultății noastre își încep munca hotărîți să înarmeze studenții cu deprinderea de a studia organizat și de a-și însuși cu perseverență materialul științific.

Activitatea pentru înarmarea studenților cu temeinice cunoștințe științifice va fi împletită cu munca de educare a acestora în spiritul dragostei pentru profesiunea aleasă, al devotamentului față de popor, față de scumpa noastră patrie.

Cu cît tinerii absolvenți vor fi mai temeinic pregătiți, mai bine înzestrați cu cunoștințe științifice, în stare să răspundă cu cinste problemelor pe care le ridică construirea bazei economice a socialismului, cu atît aportul adus de cadrele didactice la efortul comun al întregului popor va fi mai rodnic și mai util.

O revedere plină de bucurie

SAMOIL BRAVER
prof. la școala medie de băieți nr. 1, cu limba de predare maghiară din Cluj

In acest an școlar voi fi diriginte la clasa a X-a „B". Plină de bucurie a fost revederea mea cu elevii. Ne cunoaștem de mult, de mult lucrăm împreună pentru succese în munca colectivului, pentru rezultate cît mai bune la învățătură și disciplină. Totuși, elevii mei arată acum parcă altfel, mai chibzuiți, mai gînditori. Nici nu e de mirare: ei intră acum în ultimul an al școlii medii, la capătul căruia li se va pune o problemă mare și însemnată, problema alegerii profesiunii, a alegerii drumului în viață.

Am reflectat mult, în timpul vacanței de vară, la felul în care va trebui să-mi desfășor în anul acesta activitatea de diriginte. Am recitit o serie de materiale sovietice referitoare la munca educativă, am urmărit presa de specialitate din țara noastră, căutînd să-mi îmbogățesc cunoștințele cu privire la organizarea și închegarea colectivului clasei, la prevenirea cazurilor de indisciplină etc.

Scopul principal al muncii mele ca diriginte în acest an școlar va fi întărirea muncii de educare patriotică a elevilor. Imi propun ca la sfîrșitul anului școlar în clasa mea să nu existe nici un elev corijent sau repetent. In acest scop voi da o mare atenție asigurării frecvenței de sută la sută a elevilor, precum și asigurării disciplinei lor. Ca și în anii trecuți, voi colabora îndeaproape cu profesorii care predau la clasa mea.

Incă de la începutul anului școlar voi da toată atenția orientării elevilor mei spre viitoarea lor profesiune, căutînd să-i fac să înțeleagă frumusețea și însemnătatea muncii direct productive. Chiar din primele săptămîni de școală voi organiza o consfătuire cu elevii mei și cu părinții acestora, punînd în discuție problemele privitoare la alegerea profesiunii.

Toate acțiunile care vor fi organizate în acest an trebuie să contribuie la educarea elevilor în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar. Pentru a-i educa pe elevi în spiritul grijii pentru avutul obștesc, i-am antrenat în activitatea de gospodărire a clasei. In vara aceasta am organizat cu elevii o excursie în Munții Bucegi, care i-a ajutat să cunoască frumusețile patriei. In acest an voi face cu ei o excursie pe Dunăre, pînă la mare, pe care am programat-o încă din anul trecut.

Pentru ducerea la îndeplinire a tuturor sarcinilor care îmi stau în față mă voi sprijini în cea mai mare măsură pe organizația U.T.M. din școală. La rîndul meu, voi căuta să-i ajut pe utemiști să-și desfășoare cît mai bine activitatea, să-și aducă la îndeplinire planul de muncă, să organizeze adunările etc., așa încît și în centrul activității lor să stea problema învățăturii și educației. Ajutat de conducerea școlii și de colectivul didactic, de organizația U.T.M., de părinții elevilor voi căuta să-mi duc cît mai bine la îndeplinire sarcinile care îmi stau în față.

Despre întărirea disciplinei conştiente în şcoală

(Extrase din raportul ţinut de I. A. Kairov, ministrul Invăţământului al R.S.F.S.R., la consfătuirea în legătură cu problemele învăţământului public din R.S.F.S.R.)

In faţa Statului Sovietic stau sarcini de importanţă uriaşă. Poporul sovietic, sub îndrumarea Partidului Comunist, desfăşoară pe un front larg construcţia comunismului în toate domeniile vieţii: în domeniul industriei, al agriculturii, al ştiinţei şi culturii, al artei şi învăţământului.

Şcoala sovietică este chemată să înarmeze tineretul şi copiii sovietici cu înalte calităţi morale.

In trecutul nu prea îndepărtat, în faţa şcolii sovietice stătea sarcina realizării învăţământului general obligatoriu de 4 şi 7 ani. Congresul al XIX-lea al P.C.US. a pus sarcina trecerii la învăţământul mediu general. Aceasta înseamnă că în prezent şcoala trebuie să dea absolvenţi de 17 şi 18 ani, sănătoşi din punct de vedere fizic, cu o temeinică educaţie intelectuală şi morală, gata să participe în mod activ la construirea comunismului în Uniunea Sovietică. Aceşti absolvenţi vor trebui să-şi însuşească tehnica cea mai nouă în industrie şi agricultură, să contribuie la dezvoltarea ei şi s-o introducă în practică. Ei vor trebui să dea exemplu de înaltă productivitate a muncii, de entuziasm, de iniţiativă creatoare, de atitudine plină de grijă faţă de proprietatea obştească, de disciplină conştientă. De aceea este limpede de ce creşte în prezent atît de mult rolul şcolii, de ce creşte importanţa ei în societate.

Să studiem mai aprofundat experienţa şcolilor şi a cadrelor didactice fruntaşe

In ultimii ani, organele învăţământului public şi şcolile au acordat multă atenţie educaţiei tinerei generaţii, problemelor disciplinei conştiente a elevilor.

Condiţiile pentru realizarea disciplinei conştiente au fost cît se poate de favorabile. La aceasta au contribuit într-o mare măsură Hotărîrile Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., care a pus ca sarcină principală în domeniul învăţământului public intensificarea continuă a rolului social-educativ al şcolii de cultură generală, legea privitoare la învăţământul mixt al copiilor în şcolile din marile oraşe, Hotărîrile Congresului al XII-lea al Comsomolului cu privire la îmbunătăţirea muncii organizaţiilor de pionieri, Hotărîrea Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică cu privire la acordarea unei mai mari atenţii muncii de educare a copiilor din partea organelor sindicale.

S-ar putea cita numeroase fapte care confirmă cele expuse mai sus. Ca exemplu voi cita numai situaţia muncii educative şi a disciplinei elevilor din şcolile raionului Breitovsk, regiunea Iaroslav. In majoritatea şcolilor din acest raion disciplina elevilor este bună. In anul şcolar trecut, din şcolile acestui raion n-a fost exclus nici un elev. 42 de profesori şi învăţători şi zece şcoli din raion nu au nici un elev rămas în urmă.

Cum s-au obţinut aceste succese? Secţia de învăţământ a raionului Breitovsk (şeful secţiei tov. Kazanov) a desfăşurat în decursul anului şcolar trecut o muncă serioasă cu directorii de şcoli şi cu pedagogii în privinţa îmbunătăţirii activităţii educative în şcoli şi în privinţa educării elevilor în spiritul disciplinei conştiente. Succesele obţinute se datoresc atenţiei pe care o acordă comitetul raional de partid şi comitetul executiv al sovietului de deputaţi ai oamenilor muncii din raionul Breitovsk învăţământului public şi îndeosebi problemelor educative.

O muncă susţinută desfăşoară şcolile raionului în mijlocul părinţilor şi al populaţiei. Directorii şcolilor şi cadrele didactice ţin adeseori referate pentru părinţi şi populaţie. O serie de comitete de părinţi acordă ajutor concret şcolii în întărirea disciplinei elevilor. Organizaţiile de partid din colhozuri au organizat adunări deschise în scopul antrenării opiniei publice în munca de educare a copiilor în familie şi în şcoală.

In şcolile raionului s-a acordat o deosebită atenţie întăririi rolului educativ al lecţiei. De asemenea, a fost acordată o mare atenţie problemelor educaţiei prin muncă a elevilor. Trebuie menţionat că toate şcolile din raion au parcele experimentale. Profesorii de biologie au urmărit să trezească interesul adînc al elevilor şi dragostea lor pentru natură, pentru economia socialistă, să le formeze deprinderi practice de creştere şi îngrijire a plantelor spre a obţine recolte cît mai bogate.

In şcolile raionului se acordă o mare atenţie muncii în afara clasei şi în afara şcolii. In anul şcolar trecut au fost cuprinşi în diferite cercuri 86% din elevi. In majoritatea cercurilor munca a fost bine organizată şi s-a desfăşurat cît se poate de regulat.

Străduindu-se să îndeplinească hotărîrile Congresului al XII-lea al Comsomolului, organizaţiile de pionieri din multe şcoli ale raionului Breitovsk, ajutate activ de directorii şcolilor şi de cadrele didactice, au îmbunătăţit în mod simţitor activitatea; adunările detaşamentelor şi ale unităţilor au devenit interesante şi pline de conţinut; s-a intensificat influenţa educativă a organizaţiei de pionieri asupra elevilor.

Şcolarii comsomolişti participă activ la viaţa obştească a raionului şi a colhozurilor. Ei sînt iniţiatorii ajutorului dat colhozurilor la strîngerea recoltei, ai organizării echipelor de cultură a porumbului, inului şi altor plante.

Asemenea raioane ca raionul Breitovsk există în fiecare republică autonomă, ţinut şi regiune a R.S.F.S.R. Putem menţiona de asemenea o serie de secţii de învăţămînt regionale şi orăşeneşti care au o atitudine plină de răspundere faţă de problemele muncii educative. Ca exemplu putem cita secţiile de învăţămînt regionale din Moscova, Gorki, Leningrad, secţia de învăţămînt a oraşului Kuibîşev etc.

Ce determină succesul şcolilor care desfăşoară o bună muncă educativă şi au asigurat disciplina elevilor? In primul rînd faptul că educarea unei discipline conştiente în şcoală se realizează prin întregul sistem al muncii instructiv-educative şi că ea este rezultatul unui sistem de măsuri bine gîndit şi consecvent realizat. In al doilea rînd, faptul că se asigură rolul conducător al organizaţiei de comsomol şi al celei de pionieri în munca educativă. In al treilea rînd, faptul că se acordă un loc însemnat problemelor educaţiei prin muncă. Munca în şcoală şi în afara ei este folosită cu pricepere în scopuri instructive şi educative. Putem cita multe şcoli care au excelente parcele de experienţă, ateliere şcolare, şcoli care au devenit pepiniere de creare a unor noi specii de plante. In al patrulea rînd, faptul că sînt folosite diferite forme de muncă obştească, activităţi în afara clasei şi în afara şcolii, care contribuie la sudarea colectivelor de elevi şi la formarea opiniei publice în rîndurile elevilor. Ne putem mîndri cu numeroase şcoli şi cu munca lor în colhozuri şi sovhozuri pentru creşterea porumbului, strîngerea recoltei, creşterea animalelor, precum şi cu munca în fabrici şi uzine. In al cincilea rînd, faptul că directorii de şcoli acordă o mare atenţie educării colectivelor de elevi şi dau un ajutor important cadrelor didactice şi diriginţilor în activitatea lor. In al şaselea rînd, faptul că se desfăşoară o muncă intensă şi multilaterală cu părinţii.

Şi însfîrşit, în al şaptelea rînd, participarea activă a opiniei publice largi sovietice la munca de educare a copiilor şi tineretului.

Să nu tolerăm cazurile de indisciplină

In lumina sarcinilor care stau în prezent în faţa şcolii sovietice, nu putem tolera sub nici un cuvînt indisciplina care se manifestă în unele din şcolile republicii, îndeosebi în şcolile dintr-o serie de oraşe mari.

Este oare cazul să fim neliniştiţi? Da, este. Şi nu pentru că manifestările de indisciplină au devenit tipice pentru toate şcolile, ci pentru că ele pot căpăta un caracter de masă dacă nu le vom observa şi nu le vom înlătura la timp. Noi purtăm răspunderea în faţa partidului, a guvernului, a poporului pentru fiecare copil, pentru fiecare tînăr care ne-a fost încredinţat, pentru sănătatea lui fizică, pentru dezvoltarea lui intelectuală, pentru educaţia morală şi conduita lui.

Să luăm ca exemplu cîteva şcoli din regiunea Kursk, verificarea efectuată de Ministerul Învăţămîntului în primăvara acestui an a arătat că într-o serie de şcoli din regiunea Kursk munca de întărire a disciplinei este slab organizată, iar într-o serie de şcoli este complect neglijată.

Cu toate acestea, nici secţiile de învăţămînt raionale, nici cele orăşeneşti, nici secţia de învăţămînt regională din Kursk nu au luat măsuri pentru înlăturarea lipsurilor semnalate şi pentru îmbunătăţirea organizării muncii educative în şcoli şi în alte instituţii pentru copii, ci s-au limitat numai la obişnuitele verificări şi la întocmirea de rapoarte cu privire la situaţia muncii educative şi a disciplinei elevilor.

O mare parte din răspunderea pentru situaţia nesatisfăcătoare a muncii educative şi a disciplinei elevilor dintr-o serie de şcoli din Federaţia Rusă cade asupra Ministerului Învăţămîntului al R.S.F.S.R. In ultimul timp, Ministerul Învăţămîntului al R.S.F.S.R. a dat numeroase instrucţiuni privitoare la munca instructivă, dar în ceea ce priveşte problemele educative, începînd din anul 1952 nu s-au dat suficiente instrucţiuni. Ministerul n-a ştiut să mobilizeze în modul cuvenit şcolile şi organele învăţămîntului public la îndeplinirea propriului său ordin privitor la întărirea disciplinei elevilor şi nu manifestă suficientă exigenţă faţă de cadrele didactice, conducătorii de şcoli şi şefii secţiilor de învăţămînt în ceea ce priveşte îmbunătăţirea muncii educative şi ridicarea calităţii îndrumării acesteia.

Nici Ministerul Învăţămîntului, nici Academia de ştiinţe pedagogice n-au organizat cum trebuie, pînă în prezent, studierea şi introducerea în practica şcolilor a celei mai bune experienţe de educare a elevilor, de întărire a disciplinei lor.

Disciplina este înainte de toate rezultatul educaţiei

Situaţia nesatisfăcătoare dintr-o serie de şcoli în ceea ce priveşte disciplina elevilor trebuie calificată nu numai din punct de vedere pedagogic, ci şi din punct de vedere politic. Din punct de vedere pedagogic — pentru că este o dovadă a unei slabe organizări a muncii educative, a formării personalităţii tînărului în creştere; din punct de vedere politic — pentru că devenind adult, păşind în viaţă, omul duce cu el în conştiinţă rămăşiţe care atrag după sine o productivitate scăzută a muncii... ruperea de colectiv, atitudinea apolitică şi pasivitatea în viaţa obştească, lipsa de orientare ideologică.

De aceea, cea mai importantă şi mai arzătoare sarcină care stă în prezent în faţa cadrelor didactice, a conducătorilor de şcoli şi a organelor învăţămîntului public este îmbunătăţirea radicală a organizării muncii educative şi întărirea disciplinei elevilor.

Trebuie să ţinem seama de faptul că disciplina conştientă a elevilor este rezultatul unei intense şi sistematice munci educative, desfăşurată de colectivul pedagogic în ansamblu şi de fiecare pedagog în parte. Această educaţie trebuie să se realizeze, fără întrerupere, nu numai în timpul lecţiilor, în procesul predării materiilor de învăţămînt, ci şi cu prilejul organizării de către şcoală a oricărei măsuri de ordin instructiv-educativ.

De aceea trebuie lichidată practica dăunătoare de a judeca munca pedagogică a cadrelor didactice şi a şcolilor numai după nivelul la învăţătură al elevilor. Conducătorii organelor de învăţămînt, inspectorii, trebuie să aprecieze munca şcolii, activitatea pedagogică a învăţătorului şi profesorului nu numai după procentajul „mediu" al succeselor la învăţătură, ci după felul în care se realizează în şcoala respectivă educaţia colectivelor diferitelor clase şi al şcolii în întregul ei, după felul cum se realizează în practică noile programe, cum se desăvîrşeşte în practică trecerea la învăţămîntul politehnic şi la educaţia prin muncă a elevilor, cum se educă la elevi dragostea de muncă, care este rezultatul tuturor acestor măsuri în conduita şi cunoştinţele elevilor.

Figurile centrale în organizarea muncii educative în şcoală sînt directorul şi profesorul. In şcolile din R.S.F.S.R. lucrează aproximativ 820.000 de cadre didactice. In imensa lor majoritate aceştia sînt oameni pe deplin pregătiţi, devotaţi profesiunii lor, iubindu-şi cu înflăcărare munca.

Unii dintre pedagogi se eschivează însă de la activitatea educativă, văzîndu-şi menirea numai în predarea lecţiilor. După părerea lor, educaţia elevilor este o obligaţie numai a dirigintelui clasei şi a instructorului superior de pionieri.

Ministerul Învăţămîntului al R.S.F.S.R. propune organelor învăţămîntului public să îmbunătăţească munca de ridicare a calificării cadrelor didactice, atrăgîndu-le cu acest prilej atenţia asupra înarmării acestora cu cunoştinţele şi priceperile necesare în munca educativă, precum şi asupra studierii mai aprofundate a celei mai bune experienţe a şcolilor şi a cadrelor didactice în ceea ce priveşte educaţia elevilor şi asupra introducerii acestei experienţe în practica şcolilor. In acelaşi timp, Ministerul Învăţămîntului al R.S.F.S.R. a însărcinat Editura de Stat didactică şi pedagogică să editeze într-un tiraj de masă o bibliotecă a pedagogului cu privire la problemele educative.

O deosebită atenţie trebuie acordată realizării educaţiei prin muncă şi învăţămîntului politehnic în şcoli.

Trebuie asigurată îndeplinirea necondiţionată a instrucţiunilor Ministerului Învăţămîntului privind trecerea la noul plan de învăţămînt, la noile programe şi manuale, deoarece aceasta nu este numai o sarcină de importanţă instructivă, ci şi o sarcină de importanţă educativă. Trebuie asigurată, de asemenea, participarea şcolarilor, în măsura în care le permit puterile, la diferite forme de muncă subordonată sarcinilor instructiv-educative ale şcolii.

Totodată, fiecare şcoală trebuie să devină organizatorul timpului liber al elevilor atît în şcoală cît şi în afara ei. Pedagogul, înainte de toate, este educatorul elevilor; el trebuie să fie mai aproape de copii, să cunoască mai mult şi mai bine viaţa lor, să dirijeze interesele lor pe un făgaş sănătos, să le formeze caracterul, să facă din ei oameni culţi, disciplinaţi şi cu dragoste de muncă.

In acelaşi timp, trebuie ridicată autoritatea şcolii, a directorului şi pedagogului.

Unii tovarăşi sînt de părere că în educaţia copiilor nu trebuie să se recurgă la pedepse, alţii consideră pedeapsa aproape unica măsură de educaţie. Dacă vom privi educarea disciplinei drept un proces de formare a caracterului, atunci va deveni absolut evident că a recurge numai la pedeapsă sau numai la recompensă nu este posibil. Totodată, trebuie să spunem deschis că fără pedeapsă nu se poate face educaţie.

Nu au dreptate cei ce spun că şcolii şi pedagogului nu li s-a dat dreptul la astfel de măsuri. Partidul şi guvernul au înarmat şcoala şi pe pedagog cu drepturi mari, dar noi adeseori nu ştim să folosim în mod just aceste drepturi de care dispunem.

Cum s-au folosit şcolile noastre şi organele învăţămîntului public de dreptul de a exclude elevii pentru acte grave de indisciplină? Trebuie să spunem deschis că, într-o serie de cazuri, organele de învăţămînt îi repun fără niciun temei în drepturi pe elevii propuşi de şcoală pentru eliminare sau, în majoritatea cazurilor, îi transferă la alte şcoli, unde ei se comportă şi mai prost.

Ministerul Învăţămîntului al R.S.F.S.R. cere organelor învăţămîntului public să înceteze această practică şi numai în caz de eroare să anuleze hotărîrile consiliului pedagogic.

In regulamentul asupra examenelor pentru diploma de maturitate aprobat de Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. se arată că diploma de maturitate se eliberează elevilor care au la toate obiectele cel puţin nota „3", iar la purtare nota „5". Dar ce se întîmplă uneori în realitate? De fapt, elevul se poartă rău în decurs de mai mulţi ani şi are în fiecare pătrar o notă scăzută la purtare, iar în clasa a X-a i se dă nota anuală „5" şi i se eliberează diploma de maturitate în ciuda regulilor în vigoare.

Directorii de şcoli trebuie preveniţi că în asemenea cazuri Ministerul Învăţămîntului îi va trage la o severă răspundere, inclusiv pînă la îndepărtarea din serviciu.

Mai multă atenţie organizaţiilor de comsomol şi pionieri

Unii conducători de şcoli şi pedagogi nu acordă atenţia cuvenită organizării colectivului de elevi, nu se sprijină suficient în munca lor educativă pe organizaţiile de comsomol şi de pionieri.

Organele comsomolului din şcoală, la rîndul lor, nu acordă întotdeauna suficientă atenţie problemelor disciplinei, iar unele din ele se dizolvă în masa generală a elevilor şi nu constituie un nucleu de conducere al organizaţiilor de elevi. Datoria directorului şi a întregului colectiv pedagogic constă în a ajuta în mod activ organizaţiile de comsomol şi de pionieri din şcoală să-şi îmbunătăţească activitatea, socotind această problemă drept una dintre cele mai importante sarcini ale luptei pentru educarea disciplinei conştiente la elevi.

In Uniunea Sovietică au fost create familii puternice, bine sudate, în care se acordă multă atenţie educaţiei copiilor. In aceste familii se creează tradiţii familiare sănătoase, cresc oameni de nădejde, muncitori ai Ţării Sovietice. Experienţa educaţiei în aceste familii poate servi drept model. Totuşi, mai există părinţi care îşi răsfaţă prea mult copiii, cultivîndu-le uneori, în felul acesta, o atitudine de dispreţ faţă de muncă, de şcoală, de pedagog.

Ministerul Învăţămîntului a atras în totdeauna atenţia conducătorilor de şcoli şi a pedagogilor asupra necesităţii de a se stabili o legătură cît mai strînsă între şcoală şi familie, deoarece numai o asemenea legătură, după cum ne învaţă practica, poate asigura o justă organizare a vieţii copiilor, îndeplinirea de către aceştia a temelor date pentru acasă, folosirea chibzuită a timpului liber.

Trebuie sporită simţitor răspunderea părinţilor pentru educaţia copiilor, asigurîndu-se caracterul unitar al influenţării educative asupra lor din partea şcolii şi a familiei.

Intreaga legislaţie sovietică, codul penal, codul familiei, legea privitoare la tutelă, precum şi dispoziţiile speciale cu privire la lupta împotriva lipsei de supraveghere a copiilor şi o serie de alte hotărîri cu privire la copii rezolvă această problemă în interesul copiilor, obligîndu-i pe părinţi, chiar pe cei care au renunţat la copiii lor, să-i susţină din punct de vedere material.

Este de asemenea absolut necesar ca organele sindicale, organizaţiile de comsomol să se intereseze mai îndeaproape de problemele vieţii de toate zilele a membrilor lor şi să ia măsuri împotriva acelora care nu au o comportare demnă şi nu se preocupă de educaţia copiilor lor.

In această privinţă face şi ar putea face şi mai mult presa centrală şi locală.

O sarcină a întregii opinii publice sovietice

Una dintre cauzele comportării nesatisfăcătoare a unor elevi în şcoală, în familie şi în localurile publice este faptul că sindicatele, comsomolul şi întreaga noastră opinie publică au slăbit într-o serie de cazuri lupta împotriva lipsei de supraveghere a copiilor, nu iau măsurile necesare de organizare a copiilor în afara şcolii, astfel încît aceştia să-şi petreacă timpul liber într-un mod cît mai civilizat.

Se ştie că în familie, pe stradă şi în localurile publice copiii şi adolescenţii vin în contact cu oameni maturi pe care uneori îi imită inconştient, iar apoi aceşti acte devin pentru ei obişnuite. La drept vorbind, în aceasta nu este nimic rău. Răul constă în faptul că unii oameni maturi nu pot servi, într-o serie de cazuri, drept exemplu bun pentru copii.

Organele învăţămîntului public trebuie să depună toate eforturile pentru a obţine ca organele sindicale să ducă la îndeplinire hotărîrea Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică privitoare la munca cu copiii, antrenîndu-le mai larg în sprijinul şcolii şi al altor instituţii de copii, în desfăşurarea muncii educative.

Trebuie dezvoltat şi întărit prin toate mijloacele frontul unic al cetăţenilor adulţi pentru educarea tinerei generaţii, trebuie lărgită şi perfecţionată educaţia pedagogică a poporului, apelîndu-se mai mult la ajutorul comitetelor executive ale sovietelor de deputaţi ai oamenilor muncii.

Organele învăţămîntului public trebuie să pună în mod sistematic în faţa comitetelor executive locale ale sovietelor de deputaţi problema ducerii la îndeplinire a hotărîrilor obligatorii privitoare la comportarea copiilor şi adolescenţilor în localurile publice şi să ceară tragerea la răspundere a părinţilor în cazul nerespectării obligaţiilor cu privire la copii, precum şi la adulţi în cazul cînd aceştia săvîrşesc acte antisociale.

La rezolvarea problemelor educaţiei copiilor şi tineretului trebuie antrenată mai larg ştiinţa pedagogică — institutele Academiei de ştiinţe pedagogice a R.S.F.S.R. şi institutele pedagogice — organizîndu-se studierea şi generalizarea celei mai bune experienţe a şcolilor şi cadrelor didactice şi introducîndu-se în mod activ şi creator această experienţă în toate şcolile republicii; trebuie organizată pe o scară mai largă studierea experienţei străine, mai ales a celei din ţările de democraţie populară.

Prin urmare, sarcina noastră constă în faptul de a mobiliza toate forţele pentru îmbunătăţirea educaţiei tineretului în lumina noilor sarcini ale construirii comunismului în Uniunea Sovietică.

Anul şcolar 1955-56 trebuie să se desfăşoare sub semnul ridicării prin toate mijloacele a răspunderii cadrelor didactice, a conducătorilor de şcoli şi a organelor învăţămîntului faţă de rezultatele muncii pedagogice. Sîntem obligaţi să creăm în noul an şcolar toate condiţiile pentru a-i înconjura pe copii, pe adolescenţi şi întreg tineretul cu o atenţie neslăbită, de a instrui şi a educa oameni conştienţi şi patrioţi înflăcăraţi ai patriei socialiste.

Cum se elaborează planurile de învăţămînt şi programele pentru şcolile sovietice de cultură generală

Prof. Ghizela Florescu

Toţi cei care vizitează marea Uniune Sovietică rămîn deosebit de impresionaţi de înaltul nivel de cultură al oamenilor sovietici. Cu atît mai mult ne-a impresionat acest fapt pe noi, slujitori ai şcolii, care am vizitat Uniunea Sovietică tocmai pentru a ne însuşi vasta experienţă a pedagogiei şi a şcolii sovietice, pentru a învăţa din marile realizări ale acestora.

Nivelul de cultură al poporului sovietic continuă să crească uimitor de repede: în viitorul foarte apropiat, în anii celui de al şaselea plan cincinal, toţi tinerii care îşi vor începe munca în industrie sau în agricultură vor fi absolvenţi a cel puţin 10 clase. Se pun deci în chip nou problemele privitoare la locul şcolii în sistemul general de cultură al societăţii, la raportul dintre şcoala de cultură generală şi şcolile profesionale şi tehnice, la rolul şi locul şcolii de cultură generală în economia naţională. Se conturează în chip nou şi misiunea social-educativă a acestei şcoli: aceea de a face din toţi oamenii sovietici oameni culţi şi instruiţi, de a introduce în învăţămînt munca într-o măsură mult mai mare decît pînă acum, de a ridica nivelul muncitorilor la nivelul inginerilor, al tehnicienilor. Se studiază şi se pregătesc condiţiile pentru generalizarea învăţămîntului obligatoriu de 10 ani şi pentru introducerea învăţămîntului politehnic, sarcini puse în faţa şcolii de cel de al XIX-lea Congres al P.C.U.S.

Ministerul Învăţămîntului din R.S.F.S.R. activează sistematic pentru a duce la bun sfîrşit sarcina sa de mare importanţă: legarea strînsă a şcolii cu viaţa. S-a lucrat şi se lucrează la revizuirea planului de învăţămînt, a programelor şi a manualelor pentru şcoala de cultură generală — muncă grea şi de răspundere, în care sînt antrenate toate forţele pedagogiei şi practicii pedagogice sovietice.

Intrucît vechile planuri şi programe ale şcolii sovietice au fost valabile 20 de ani, iar cele noi sînt proiectate pentru a fi valabile 40 de ani de aci înainte, mai sînt încă în curs lucrări pentru soluţionarea problemelor de bază, principiale, privind fundamentarea ştiinţifică a planurilor şi programelor de învăţămînt, precizarea conţinutului învăţămîntului pe grupe de obiecte, pe obiecte etc. Se urmăreşte, de exemplu, să se stabilească întrucît trebuie restructurat studiul matematicii, chimiei, ştiinţelor naturale etc., pentru a corespunde locului şi rolului actual al şcolii de cultură generală; întrucît sînt permise o parte din problemele cuprinse în actuala programă de matematică şi care sînt problemele care ar trebui puse în locul lor, aşa încît în manuale să se oglindească principiile care stau la baza ştiinţei şi tehnicii moderne. Se studiază dacă este potrivit ca cursul de chimie din şcolile de 10 ani să aibă o structură asemănătoare cursului predat în universităţi — faţă de care are doar un volum mai restrîns şi este mai simplificat — sau este/mai nimerit să se predea un curs practic elementar de chimie, special pentru şcolile de cultură generală; întrucît ştiinţele naturale trebuie privite ca patru părţi distincte (botanică, zoologie, anatomie şi fiziologie, bazele darvinismului) sau ca un curs complect, unitar de ştiinţe naturale. Pe de altă parte, se urmăreşte să se pună la baza învăţămîntului politehnic cunoaşterea de către elevi a principiilor esenţiale ale proceselor producţiei mecanice, chimice, energetice, agricole şi a aplicării acestor principii în industrie şi în agricultură, precum şi înarmarea elevilor cu deprinderi şi priceperi de muncă practică, de mînuire a diferitelor unelte şi maşini. Pentru aceasta au fost introduse în planul de învăţămînt obiecte noi, ca lucrul manual şi activităţile practice; s-au prevăzut cîte 6 zile anual, la fiecare clasă, pentru excursii în întreprinderi, în S.M.T.-uri şi colhozuri.

In noul plan de învăţămînt există o serie de schimbări în ceea ce priveşte locul obiectelor de studiu şi desfăşurarea materiei pe clase. Astfel, de exemplu, psihologia este trecută de la clasa a IX-a la clasa a X-a, pentru a fi mai uşor accesibilă elevilor cunoaşterea proceselor psihice. Logica va fi scoasă din plan, iar unele probleme de logică vor fi introduse în anumite capitole din psihologie (scoaterea logicii este propusă pentru evitarea supraîncărcării elevilor cu un număr prea mare de discipline, cu o cantitate prea mare de material).

In legătură cu principiul predării liniare sau concentrice — problemă determinată de structura învăţămîntului şi de vîrsta elevilor — s-a arătat că, în stadiul actual de trecere a şcolii sovietice la învăţămîntul general obligatoriu de 10 ani, vor rămîne mai puţine elemente de concentrism decît în prezent, şi anume cele impuse de nivelul de înţelegere al elevilor la diferite vîrste. Astfel, în condiţiile învăţămîntului obligatoriu de 7 ani, simţindu-se necesitatea de a da absolvenţilor a 7 clase un sistem închegat de cunoştinţe, se preda, de pildă, în clasa a VII-a, la fizică, electricitatea, care era reluată apoi şi în clasa a IX-a. Pentru aceleaşi motive se preda constituţia în clasa a VII-a. In noul plan — în condiţiile obligativităţii învăţămîntului de 10 ani, constituţia va fi trecută la clasa a X-a, iar la fizică, în clasa a VII-a, se va putea realiza o descărcare a programei de unele cunoştinţe care vor fi predate numai în clasa a IX-a.

Planurile de învăţămînt sînt elaborate cu o deosebită grijă. In lumina principiilor stabilite pe baza discuţiilor purtate la Academia de ştiinţe pedagogice a R.S.F.S.R. şi a propunerilor consiliului metodico-didactic din Ministerul Învăţămîntului al R.S.F.S.R. metodiştii pentru problemele generale de la serviciul didactic-metodic din Direcţia generală Şcoli a Ministerului după ce au discutat în prealabil cu specialiştii pe diferite obiecte, elaborează, împreună cu un reprezentant al Academiei de ştiinţe pedagogice, prima formă a planului de învăţămînt, care este apoi studiat de consiliul Institutului metodelor de predare al Academiei de ştiinţe pedagogice, de Prezidiul Academiei precum şi în cadrul Direcţiei generale Şcoli. Planul este discutat apoi de comisia unică pentru programe a Ministerului Învăţămîntului (compusă din directorul Institutului de metodica predării, directorul Direcţiei generale Şcoli şi şeful serviciului didactic-metodic al acestei direcţii, şi condusă de primul locţiitor al ministrului Învăţămîntului). Imbunătăţit la propunerile tuturor acestor organe, planul este supus apoi unei discuţii largi a cadrelor didactice, acestea colaborînd astfel strîns cu organele centrale ale Ministerului Învăţămîntului la aşezarea pe noi baze solide a şcolii sovietice de masă.

Propunerile cadrelor didactice sînt cercetate cu cea mai mare grijă şi atenţie şi introduse în planul de învăţămînt, care — în ultima formă — este înaintat spre aprobare Colegiului Ministerului Învăţămîntului.

Şcolile din republicile autonome din cadrul R.S.F.S.R. au planuri proprii de învăţămînt, elaborate tot de Direcţia generală Şcoli a Ministerului Învăţămîntului al R.S.F.S.R., pe baza planului destinat şcolilor ruse şi a condiţiilor proprii fiecăreia din republicile respective.

Principiul de muncă în legătură cu elaborarea planurilor, programelor şi manualelor şcolare este cel consecutiv: după elaborarea planurilor se întocmesc programele, pe baza cărora se alcătuiesc manualele.

Potrivit noului plan de învăţămînt, s-a trecut la revizuirea şi la elaborarea programelor pentru şcoala de 10 ani, urmărindu-se legarea cît mai strînsă a predării noţiunilor ştiinţifice de aplicarea lor în diferite domenii de activitate. Astfel, la lecţiile de fizică, în cadrul studierii capitolului privitor la electricitate, elevii vor învăţa larga folosire a acesteia în industrie şi în agricultura mecanizată; în legătură cu capitolul privitor la căldură vor învăţa maşinile bazate pe folosirea energiei calorice; la lecţiile de chimie vor cunoaşte procesele industriei chimice; la lecţiile de biologie vor studia folosirea acesteia în agricultură; la matematică se va mări numărul problemelor referitoare la aplicarea matematicilor în producţie; la lecţiile de desen elevii vor primi suficiente cunoştinţe pentru a descifra desenul industrial.

De elaborarea programelor răspund metodiştii din serviciul didactico-metodic din Ministerul Învăţămîntului. Aceştia colaborează cu lucrătorii Institutului metodelor de predare al Academiei de ştiinţe pedagogice şi cu un mare număr de învăţători şi profesori. Participarea acestora din urmă la elaborarea programelor este, ca şi la munca de elaborare a planurilor de învăţămînt, deosebit de importantă. Comisiile care elaborează programele de învăţămînt sînt conduse de cei mai buni oameni de ştiinţă. Aşa, de exemplu, comisia pentru elaborarea programei de limba rusă, compusă din 30 de tovarăşi, a fost condusă de academicianul Vinogradov.

Proiectul de programă, întocmit de comisia de specialişti, este apoi discutat — pe baza studierii lui prealabile — de comisia unică pentru programe a Ministerului Învăţămîntului, condusă de primul locţiitor al ministrului. Cu observaţiile făcute de comisie, programa este trimisă spre definitivare Institutului metodelor de predare al Academiei de ştiinţe pedagogice, după care este dată spre cercetare Consiliului metodico-didactic, organul consultativ al Ministerului Învăţămîntului.

După ce a fost îmbunătăţită şi pe baza avizului Consiliului metodico-didactic, programa este tipărită într-un tiraj redus şi trimisă la Institutele de perfecţionare a cadrelor didactice, la cabinetele pedagogice raionale şi în şcoli, pentru a fi supusă discuţiilor.

Există şi programe ale căror proiecte se dau într-un număr de şcoli spre experimentare, timp de un an (ca şi o parte din manualele şcolare). De pildă, a fost experimentat în şcoli proiectul programei de activităţi practice în clasele VIII—X.

Pe baza observaţiilor şi propunerilor terenului, programa este din nou revăzută la Institutul metodelor de predare al Academiei de ştiinţe pedagogice, discutată la Consiliul metodico-didactic şi trimisă Direcţiei generale Şcoli, care o supune aprobării Colegiului Ministerului Învăţămîntului.

Programele noi vor fi introduse treptat — pînă în anul şcolar 1957—1958, la toate clasele şi la toate obiectele.

Un amănunt interesant în legătură cu linia pe care merge Ministerul Învăţămîntului din R.S.F.S.R., cu scopul de a da îmbold iniţiativei creatoare a organelor în subordine şi de a le spori răspunderea: se lasă în seama cadrelor didactice repartizarea în amănunt, pe ore, a materialului prevăzut în programă.

După cum se poate observa şi din aceste scurte relatări, sistemul de muncă al Ministerului Învăţămîntului al R.S.F.S.R. se caracterizează prin atragerea şi folosirea sistematică a maselor de învăţători şi profesori din şcolile de 10 ani la elaborarea, discutarea şi experimentarea documentelor de bază destinate reglementării şi îndrumării activităţii de instruire şi de educare a elevilor.

Unul dintre organele importante prin care se realizează strînsa legătură a Ministerului Învăţămîntului cu masele, cu cadrele didactice fruntaşe este şi Consiliul metodico-didactic, organ consultativ superior, ştiinţific al Ministerului Învăţămîntului. Acest Consiliu dezbate şi prezintă concluzii asupra tuturor documentelor şi materialelor mai importante elaborate de organele centrale ale ministerului şi destinate şcolilor de cultură generală, caselor de copii, instituţiilor preşcolare (planuri de învăţămînt, programe, manuale, îndrumări metodice, material didactic, scenarii de filme, proiecte-tip de clădiri etc.). Consiliul metodico-didactic are 75 de membri (pe lîngă care mai foloseşte, în colectivele lărgite, încă 250) aleşi dintre activiştii de seamă pe tărîm ştiinţific, specialişti de înaltă calificare, activişti în problemele învăţămîntului public şi cele mai bune cadre didactice. Membrii Consiliului metodico-didactic activează în 13 secţii, în cadrul cărora funcţionează unele subsecţii şi comisii. Sînt secţii pentru diferitele discipline, pentru învăţămîntul elementar, pentru activitatea artistică, igienă şcolară, defectologie. Preşedintele Consiliului este ministrul Învăţămîntului. Prin reţeaua largă a membrilor şi colaboratorilor Consiliului metodico-didactic, Ministerul Învăţămîntului păstrează un contact permanent cu oamenii şcolii, verifică justeţea măsurilor luate, asigură calitatea şi eficienţa materialelor menite să ajute şcoala de masă în îndeplinirea misiunii sale.

Multe am avut de învăţat din munca de adîncime, sistematic organizată, a organelor Ministerului Învăţămîntului din R.S.F.S.R. şi desfăşurată în cea mai strînsă colaborare cu numeroşi învăţători şi profesori fruntaşi. Această muncă răspunde cerinţelor impuse şcolii de cultură generală de etapa nouă, superioară, a dezvoltării societăţii sovietice.

Experienţa rodnică a şcolii sovietice, folosită în mod creator în condiţiile ţării noastre, va contribui la îmbunătăţirea organizării şi desfăşurării activităţii şcolii de cultură generală din R.P.R.

Invățăminte ale consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice

Cîteva probleme ale muncii educative

Așa cum a arătat consfătuirea cadrelor didactice, în anul școlar trecut s-au obținut în școlile din raionul Vaslui unele succese pe frontul înarmării elevilor cu cunoștințe temeinice și durabile. Organizînd cu pricepere lecțiile, multe cadre didactice au înlăturat cu totul rămînerea în urmă la învățătură a elevilor. Astfel de succese au obținut, de pildă, tovarășa Ecaterina Velea, învățătoare la școala de 7 ani din satul Corni Albești, tovarășul Constantin Spiridon, profesor la școala de 7 ani din satul Brodoc și numeroși alți pedagogi.

Consfătuirea a arătat, în același timp, că odată cu ridicarea nivelului instruirii elevilor s-au obținut succese importante și în munca educativă.

Cadrele didactice din raionul Vaslui au început să privească mai serios lecția ca un mijloc esențial nu numai pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe, dar și pentru educarea acestora. Educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar a stat în centrul preocupărilor multor cadre didactice. Astfel, tovarășul Gh. Balica, de la școala de 7 ani din comuna Delești, s-a străduit permanent să dezvolte dragostea de patrie a elevilor în cadrul predării lecțiilor de istorie sau geografie. Profesorul Ștefan Chesim, de la școala medie de băieți din orașul Vaslui, a folosit excursiile geografice ca mijloc important de educație patriotică a tineretului.

Activitatea elevilor în cercuri s-a îmbunătățit mult, a devenit mai vie, mai interesantă, contribuind mult la dezvoltarea dragostei și interesului elevilor pentru învățătură. Astfel, cercul de matematică și fizică de la școala medie de băieți din orașul Vaslui a obținut realizări importante, care au făcut ca numeroși elevi ai școlii să aibă rezultate bune la Olimpiada tinerilor matematicieni și fizicieni.

In multe școli din raionul Vaslui s-a socotit, în mod just, că educația prin muncă a elevilor constituie un puternic mijloc educativ. Datorită acestui lucru s-a îmbunătățit în mod simțitor munca elevilor pe parcelele experimentale. Amintim în mod special activitatea interesantă desfășurată în această privință la școala de 7 ani din Solești.

Participarea activă a elevilor la acțiunile obștești a avut, de asemenea, rezultate pozitive în munca educativă. Numeroși elevi au dat ajutor efectiv la strîngerea recoltei în gospodăriile agricole colective din raion. Astfel, cadrele didactice și elevii școlii de 7 ani din Albești au ajutat la salvarea recoltei de pe 3 hectare amenințate de inundații.

Numeroși diriginți au căutat metode variate pentru îmbunătățirea activității educative. Problema colectivului de elevi ca mijloc și rezultat al educației a preocupat pe mulți diriginți din școlile raionului Vaslui. Astfel, tovarășa Larisa Artene, dirigintă la școala de 7 ani nr. 4 din orașul Vaslui, s-a străduit să închege un colectiv sănătos de elevi. Felul cum își luau notițe elevii, lectura lor în afara clasei, comportarea lor acasă sau pe stradă — au stat mereu în atenția dirigintei, în vederea cunoașterii elevilor și îndrumării lor temeinice.

In anul școlar trecut, diriginții și cadrele didactice din multe școli au depus eforturi mai mari în vederea îmbunătățirii muncii cu părinții. Mulți dintre ei au obținut succese importante în acest domeniu. Profesorul de limba rusă Vasile Boclincă, de la școala medie de fete din Vaslui, a știut, de pildă, să folosească cu rezultate bune ajutorul familiei în vederea îmbunătățirii activității de instruire și educare a elevilor. O contribuție deosebit de însemnată la obținerea unor rezultate pozitive în munca educativă au adus-o organizațiile U.T.M. și de pionieri. Adunările organizațiilor de pionieri au devenit mai vii, mai adecvate vîrstei elevilor, mai interesante. Astfel, la unitatea nr. 3 de la școala medie de băieți din Vaslui s-a ținut o adunare cu tema „Moș Virgulă", adunare care a urmărit să îmbunătățească exprimarea în scris a elevilor. „Moș Virgulă", un utemist din clasa a X-a, a prezentat, sub o formă umoristică, în versuri, diferitele greșeli din lucrările scrise ale elevilor. Rezultatul a fost că mulți din elevii criticați sub această formă hazlie s-au străduit, după aceea, să-și înlăture lipsurile semnalate.

In cadrul multor organizații de pionieri și U.T.M. s-au căutat forme de muncă noi, astfel încît activitatea acestora să devină cît mai atractivă și mai interesantă. Datorită acestui fapt, influența organizațiilor U.T.M. și de pionieri asupra elevilor a crescut mult.

Referatele și discuțiile din ședința plenară și din ședințele pe secții ale consfătuirii cadrelor didactice din raionul Vaslui au scos însă la iveală și unele aspecte negative, care fac ca munca educativă din școli să aibă încă destule lipsuri.

Există încă unele cadre didactice care n-au înțeles pînă acum că munca educativă, lupta pentru asigurarea unei discipline conștiente a elevilor sînt rezultatul întregii activități instructiv-educative desfășurate de școală, de familie, de organizațiile de copii și tineret, de întreaga opinie publică. Ei consideră, de aceea, în mod neiust că munca educativă este numai sarcina directorului, a dirigintelui și a instructorului de pionieri. Mai sînt, din păcate, profesori care gîndesc: „Mi-am îndeplinit conștiincios datoria, deoarece am izbutit ca elevii mei să-și însușească temeinic volumul de cunoștințe prevăzut de programă". Ei uită că sarcina învățătorului și a profesorului nu se poate limita numai la înarmarea cu cunoștințe a elevilor, ci că acestia trebuie să urmărească prin întreaga lor activitate și înarmarea elevilor cu înalte trăsături morale, făurirea unui om nou, viitorul cetățean activ și conștient al patriei noastre care construiește socialismul.

In unele școli din raionul Vaslui mai sînt cadre didactice cu o slabă pregătire profesională, ca de pildă tovarășii Ștefan Artenie, de la școala de 7 ani din satul Muntenii de Sus sau Elena Buga, de la școala de 7 ani nr. 3 din Vaslui, care nu izbutesc din această cauză să aibă autoritatea necesară față de elevi, să-i instruiască și să-i educe cu succes. Mai sînt, de asemenea, cadre didactice care, spre rușinea lor, mai folosesc încă mijloace barbare de „disciplinare" a elevilor, ca de pildă Mica Ciureanu de la școala de 7 ani din Mînjești, căreia a trebuit să i se aplice sancțiuni.

Mai sînt unii învățători și profesori care desconsideră ajutorul organizației de pionieri sau al familiei în munca educativă. Așa stau lucrurile, de pildă, la școala de 7 ani din satul Osăști.

Nu în toate școlile din raion s-a înțeles că pentru asigurarea succesului în munca instructiv-educativă este necesar să existe un colectiv pedagogic unit, față de care elevii să aibă respect și încredere. Cum ar putea să aibă, de pildă, rezultate bune munca instructiv-educativă la școala de 7 ani din satul Valea Rea, unde dezbinarea cadrelor didactice este un fapt notoriu printre elevi și părinți?

Unele acte de indisciplină ale elevilor, ruptura care mai există la unii elevi între vorbă și faptă sînt, desigur, consecințe ale deficiențelor semnalate.

Consfătuirea a arătat că lipsurile în munca educativă trebuie să fie grabnic lichidate. Chiar de la începutul noului an școlar este necesar să se ia măsuri în acest sens.

In concluziile consfătuirii și în rezoluție s-au propus unele măsuri juste cu privire la îmbunătățirea muncii educative. Ar trebui însă să se examineze mai adînc activitatea fiecărei școli, pentru ca aceste măsuri să fie complectate în lumina condițiilor concrete. Și apoi, cu eforturi sporite, trebuie să se realizeze aevea cele hotărîte la consfătuire. In felul acesta, fără îndoială că la viitoarea consfătuire raională a cadrelor didactice realizările în domeniul muncii educative ale școlilor din raionul Vaslui vor fi și mai mari.

I. CREMER

Munca depusă pe parcelele experimentale școlare de către elevi, îndrumați de profesorii de științe naturale, a continuat în multe școli și în timpul vacanței de vară cu aceeași insuflețire ca și în timpul anului școlar.

Rezultatele acestei munci au fost oglindite pe larg în expozițiile organizate cu prilejul recentelor consfătuiri raionale ale cadrelor didactice.

Expoziția deschisă din inițiativa secției de învățămînt a raionului Slobozia a scos în relief rezultatele muncii școlilor din acest raion.

In clișeu: o sală a expoziției.

Din experiența activității învățătorilor

Cu prilejul consfătuirii cadrelor didactice din orașul Craiova, în secțiile claselor I-IV învățătorii au analizat cu multă seriozitate munca desfășurată în anul școlar trecut, pentru ca pe baza concluziilor trase să poată lua măsuri în vederea îmbunătățirii activității lor în școală și în afara școlii.

Intrucît în orașul Craiova încă se mai găsesc școli care nu și-au putut îndeplini planul de școlarizare, cadrele didactice au dezbătut pe larg această problemă, comunicînd metodele folosite cu succes pentru atragerea la școală a tuturor elevilor și pentru obținerea unei frecvențe mai regulate.

In cadrul consfătuirii s-a popularizat experiența unor învățători ca tov. S. Gogulescu și I. Iliuță, care au lucrat la clasa I-a și care au organizat efectuarea temelor de către elevi în școală sub supravegherea lor. De asemenea, s-au arătat metodele folosite pentru realizarea disciplinei conștiente a elevilor, subliniindu-se ajutorul însemnat pe care l-au dat organizațiile de pionieri la rezolvarea acestei probleme și importanța legăturii cu familia în formarea deprinderilor de disciplină conștientă, ordine și curățenie ale elevilor. S-a arătat, de exemplu, că toate cadrele didactice care au predat la clasa I-a au prelucrat cu elevii regulile de purtare și au împărțit clasele în grupe cărora le-au dat responsabilități precise, urmărind îndeaproape îndeplinirea acestora. De asemenea, învățători ca tov. F. Popescu au deprins pe elevi să păstreze ordinea și curățenia și să respecte bunurile școlii.

Preocupați în egală măsură de înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, învățătorii care predau la clasele I-IV au arătat metodele datorită cărora au obținut rezultate bune la învățătură, pentru ca pe baza acestui schimb de experiență să-și poată îmbunătăți cu toții munca de predare. Ei au pus un accent deosebit pe problemele legării cunoștințelor teoretice de viață prin efectuarea lucrărilor practice. Astfel, a fost popularizată experiența obținută în unele școli în ceea ce privește organizarea lucrărilor la colțul naturii vii și pe parcela școlară în legătură cu lecțiile de citire cu conținut practic științific. Tov. Pădureanu, Popescu și Terebentia au urmărit cu elevii clasei I-a înființarea și dezvoltarea plantelor; elevii clasei a II-a de la școala mixtă de 7 ani nr. 9 au lucrat pe parcela școlară, formîndu-și deprinderi de mînuire a uneltelor agricole și de cultivare a cartofilor, a plantelor leguminoase și a căpșunilor.

De asemenea, în clasele a III-a de la școlile de 7 ani nr. 9 mixtă, nr. 12 mixtă, nr. 2 de fete și de la școala medie nr. 2 de fete, temele: „Semănatul și încolțitul semințelor", „Cunoașterea uneltelor agricole", „Pregătirea terenului pentru cultură", „Cultivarea cartofilor" etc. au fost predate nu numai teoretic, ci și practic, elevii făcînd observații directe pe care și le-au consemnat în carnetele lor. In mod asemănător au lucrat și elevii claselor a IV-a de la aceste școli, care au făcut răsadnițe calde și reci și au lucrat pe lotul școlar.

In cadrul discuțiilor s-a subliniat faptul că prin introducerea orelor de lucru manual și lucrări practice pe lotul școlar cadrele didactice vor putea desfășura mai organizat munca de legare a cunoștințelor teoretice de practică.

O problemă care a format obiectul unor discuții vii atît în ședința plenară cît și în secțiile claselor I—IV-a a fost aceea a formării deprinderilor de citire curentă și expresivă, de exprimare corectă și coerentă atît oral cît și în scris, precum și de scriere frumoasă și corectă din punct de vedere ortografic. Astfel, s-a arătat că, folosind just metoda fonetică analitico-sintetică la predarea abecedarului și deprinzînd pe copii să țină seama că cea mai mică unitate de citire este silaba, elevii clasei I-a învață să citească corect și conștient încă în prima jumătate a anului școlar.

In anii următori, prin folosirea diverselor procedee metodice, cum ar fi citirea selectivă și citirea pe roluri, elevii dobîndesc deprinderi de citire curentă și expresivă. Astfel, tov. Dumitru Ilie, care a lucrat în anul trecut în clasa a II-a, a arătat importanța educativă a citirii pe roluri, procedeu care îi atrage pe copii și-i face să citească cu plăcere.

In ceea ce privește formarea deprinderilor de vorbire corectă și coerentă, s-a arătat că este necesar ca elevii să fie lăsați să vorbească liber, subliniindu-se cît este de greșit ca elevul să răspundă numai cu ajutorul întrebărilor puse de către învățător. Aceste răspunsuri trebuie să fie corectate la timp, pentru a nu crea la copii deprinderi de exprimare greșită din punct de vedere gramatical și lexical. Tovarășa A. Dariu, care a predat la clasa I-a, a recomandat să se facă încă din această clasă exerciții de expunere liberă, chiar și în scris. Tovarășa a arătat că în acest mod a obținut rezultate bune în munca de înarmare a elevilor cu deprinderi de exprimare corectă.

Pentru formarea deprinderilor de scriere ortografică și de folosire justă a semnelor de punctuație s-a arătat că este necesar să se facă dictări cît de dese (cu condiția să fie corectate imediat), încă din perioada predării abecedarului.

Lupta pentru o scriere ortografică se impune, deoarece s-a observat că, mai ales în clasele mari, elevii au o scriere defectuoasă. Ca urmare, formarea deprinderilor de scriere ortografică a fost trecută și în proiectul de rezoluție al consfătuirii.

In ceea ce privește formarea deprinderilor de scriere frumoasă s-a arătat că acest lucru se poate dobîndi cu succes prin folosirea caietelor cu liniatură specială.

Noul abecedar care se va folosi în școli începînd din acest an va contribui mult la îmbunătățirea muncii învățătorilor în ceea ce privește înarmarea elevilor cu deprinderi temeinice de citire și scriere.

Pe lîngă alte probleme care s-au mai discutat în secțiile claselor I-IV, s-au făcut și unele observații asupra programelor și manualelor și s-au discutat proiectele de planificare a materiei pe primele două pătrare. O atenție deosebită s-a dat organizării primei zile de școală. S-a accentuat necesitatea ca învățătorul să-și cunoască elevii încă dinainte de venirea acestora la școală. Indeosebi învățătorii care vor preda la clasa I-a au discutat pe larg primirea sărbătorească pe care o vor face în prima zi de școală micilor vlăstare ale patriei noastre care pășesc pentru prima oară pragul școlii.

MARIA BOȘTINA

Pentru îmbunătățirea predării fizicii și chimiei

Profesorii de fizică și chimie din raionul Cîmpina au venit la consfătuire pregătiți să discute problemele importante ale muncii lor, să-și împărtășească experiența, dornici să tragă cît mai multe învățăminte pentru munca noului an școlar. In sala laboratorului de fizică și chimie a școlii medii mixte nr. 1 din Cîmpina, unde au avut loc lucrările secției de fizică și chimie, a fost expus un bogat material didactic confecționat cu mijloace proprii: cumpăna zidarului, dinamometre, pendulul Maxwell, un aparat care arată cum se formează curenții de inducție, un aparat pentru demonstrarea oscilațiilor longitudinale, electroscoape, motoare cu reacție, moriști hidraulice, un manipulator Morse, un arc electric, un transformator de 6 volți, un sistem de pendule pentru demonstrarea fenomenului de rezonanță, un fotometru, o lunetă, o nivelă cu bulă de aer, cîntare, pendule electrice, ace magnetice, electromagneți, scripeți etc.

In laborator au fost expuse și numeroase planșe reprezentînd mașina pentru fabricat aer lichid, un motor cu reacție, camera lui Wilson, motorul cu explozie, balanța de torsiune a lui Coulomb, tuburi catodice, telegraful Morse, sisteme de unități etc. Multe din aceste materiale au fost confecționate la școala de 7 ani din comuna Bușteni, la școlile medii nr. 1 și nr. 2 din Cîmpina, la școlile de 7 ani din Cîmpina.

Aceste realizări ne-ar fi îndreptățit să credem că în referatul secției profesorilor de fizică și chimie vor fi relatate multe acțiuni concrete ale școlilor, vor fi înfățișate numeroase metode folosite de pedagogi. Referatul n-a răspuns însă acestei cerințe, ci a avut un caracter mai mult teoretic. Este drept că referatul a cuprins cîteva idei interesante în legătură cu predarea fizicii și chimiei, arătînd, de exemplu, cum trebuie să li se explice elevilor problemele privitoare la dezvoltarea naturii, cum trebuie organizată predarea lecțiilor pentru ca acestea să-și atingă scopul, cum trebuie realizată legarea cunoștințelor de fizică și chimie cu practica etc.

In referat au fost date ca exemple pozitive, între altele, vizitele în producție organizate cu elevii școlii medii mixte nr. 1 și ai școlii medii nr. 2 din Cîmpina, care au vizitat fabricile de sticlă și de postav din Azuga.

Referatul a scos în evidență o serie de lipsuri, ca neexecutarea în unele școli a lucrărilor practice cerute de programele școlare, neglijarea schimbului de experiență, faptul că unii profesori nu au organizat vizite cu elevii în întreprinderi.

Referatul a arătat și unele greutăți cu care luptă profesorii de fizică și chimie, căutînd să propună soluții pentru o bună rezolvare a acestora. S-a arătat, de pildă, că slabele cunoștințe de matematici creează greutăți în predarea fizicii, îndu-se ca exemplu cazuri de elevi care nu știu să rezolve ecuații de gradul I, nu posedă cunoștințe despre asemănarea triunghiurilor, efectuează cu greutate operațiile cu fracții ordinare și zecimale.

In cadrul lucrărilor secției s-a discutat pe larg asupra modificărilor introduse în programele și manualele școlare.

Referindu-se la problema ridicată de referat în legătură cu slabele cunoștințe de matematică ale elevilor, discuțiile s-au oprit asupra legăturii dintre predarea matematicii și fizicii. S-au propus forme mai strînse de colaborare între profesorii acestor discipline. S-au dat exemple concrete de lipsuri în cunoștințele de matematică ale elevilor, care provoacă greutăți în predarea fizicii, lipsuri datorate deficiențelor programelor, care au făcut ca în cursul mediu pregătirea la matematică a elevilor să nu meargă în același ritm cu necesitățile predării fizicii. Astfel, în clasa a VIII-a, atunci cînd învață despre mișcarea uniformă variată, elevii nu au cunoștințe privitoare la rezolvarea ecuațiilor de gradul II. Deoarece pînă la mijlocul cursului acestei clase elevii nu cunosc funcțiile trigonometrice, profesorul de fizică nu poate da elevilor cunoștințele necesare în legătură cu lucrul mecanic. Necunoașterea rezolvării triunghiurilor oarecare pe cale trigonometrică nu permite elevilor să calculeze rezultanta în toate cazurile de compunere a forțelor care formează între ele un unghi.

Discuțiile s-au oprit și asupra faptului că programele școlare și manualele de matematici nu acordă atenție problemelor de calcul cu date aproximative și în special evaluării erorilor, pe cînd la lecțiile de fizică și mai ales la lucrările de laborator aceste cunoștințe sînt necesare. Mulți profesori au socotit că este mai natural ca aceste probleme să se studieze la cursul de fizică.

Pentru stabilirea legăturii dintre predarea matematicii și a fizicii s-a propus ca la orele de matematică să se rezolve probleme de fizică, arătîndu-se că se pot rezolva, de exemplu, multe probleme de mecanică și optică, unele probleme care se bazează pe ecuații trigonometrice etc. Astfel de probleme se pot rezolva în special la clasa a X-a, unde elevii au cunoștințe suficiente de matematică și fizică.

In cursul discuțiilor au fost clarificate problemele cu privire la introducerea noțiunii de tensiune în clasa a VII-a (pe baza studierii lucrărilor sovietice: „Despre introducerea noțiunii de tensiune într-un conductor în clasa a VII-a", de prof. I. I. Sokolov și „Tensiunea și căderea de tensiune în circuitul curentului continuu", de V. N. Lidin, ambele lucrări traduse din revista „Fizica v școle").

Tovarășii profesori au ridicat la discuții și probleme privitoare la munca extrașcolară a elevilor și la organizarea olimpiadelor de matematică și fizică în anul școlar 1955-1956. S-a făcut propunerea ca subiectele propuse de colectivele de profesori pentru olimpiade să fie alese numai din programa școlară.

Discuțiile au mai arătat că este necesar ca Intreprinderea de Material Didactic a Ministerului Invățămîntului să treacă la confecționarea de aparate de măsură electrică de precizie, cu care să se înzestreze laboratoarele școlilor, în special ale școlilor medii.

In cadrul secției profesorilor de fizică și chimie s-au efectuat și o serie de experiențe demonstrative, de către tovarășii Ovidiu Bogza, profesor la școala de 7 ani din Bustenari și Elena Dinulescu, profesoară la școala medie din Cîmpina. Experiențele au ilustrat efectele termice ale curentului electric. Ele au fost executate cu aparate construite prin mijloace proprii de către elevi sub conducerea profesorilor.

Participanții la lucrările secției de fizică și chimie au vizitat laboratoarele rafinăriei nr. 4 din Cîmpina, unde au cercetat o serie de aparate moderne și au asistat la unele experiențe de distilare a petrolului, de viscozimetrie, de cîntărire etc.

Este îmbucurător faptul că la secția de fizică și chimie s-a prezentat mult material didactic original, confecționat prin mijloace proprii. Astfel, profesorul Ovidiu Bogza, de la școala de 7 ani din Bușteni, a prezentat un dispozitiv care poate fi folosit la predarea legii lui Ohm în clasa a VII-a. Acest dispozitiv a fost apreciat de colectivul profesorilor de fizică și chimie ca foarte util.

Desfășurarea lucrărilor secției de fizică și chimie a consfătuirii din raionul Cîmpina a dovedit că profesorii pot contribui la rezolvarea unor probleme însemnate ale activității lor și că sînt hotărîți să-și îmbunătățească mult munca în noul an școlar.

Prof. TRAIAN POPESCU
metodist la cabinetul pedagogic al regiunii Ploești

In secția profesorilor de limba romînă

Profesorii de limba romînă din raionul Gheorghiu-Dej al orașului București s-au străduit ca, pe baza unei adînci analize a muncii din anul trecut în cadrul consfătuirii, să tragă cît mai multe învățăminte în vederea întăririi muncii lor în noul an școlar. Pornind de la situația pe care au scos-o la lumină rezultatele examenelor de admitere în clasa a VIII-a și în învățămîntul superior ei au discutat pe larg problema nivelului de pregătire a elevilor.

S-a scos în evidență faptul că, prin îmbunătățirea metodelor de predare s-a realizat o îmbunătățire a exprimării orale și scrise a elevilor față de anii precedenți, dar că totuși mai rămîn multe de făcut pentru ca absolvenții școlilor de 7 ani și de 10 ani să termine școlile cu un nivel de cunoștințe corespunzător cerințelor.

Una din lipsurile cele mai serioase semnalate cu prilejul analizei rezultatelor examenelor de admitere este faptul că mulți absolvenți ai școlilor medii nu depășesc faza narării operelor literare, vorbesc despre conținutul operei făcînd incursiuni ample în diverse alte domenii decît acela al literaturii, adesea fără să spună nimic despre valoarea acelei opere; fac încă uz de formule stereotipe, prin care încearcă să se dispenseze de eforturi de gîndire și de apreciere personală. De asemenea, o serie de elevi au lacune în cunoștințele de gramatică — mai ales de morfologie — și în aplicarea acestora la analiza gramaticală a textelor.

Din decalajul între notele elevilor la absolvire și cele de la examenele de admitere se mai vădește, la unele școli și la anumiți profesori, insuficientă exigență în notarea elevilor.

Scoțînd la lumină aceste lipsuri, participanții la consfătuire au căutat să găsească împreună căile pentru înlăturarea lor. Printre măsurile cele mai importante ce trebuie luate pentru remedierea acestei situații s-a arătat a fi străduința proprie a profesorilor de a stăpîni bine cunoștințele de specialitate și de metodică, perfecționarea măiestriei pedagogice a tuturor profesorilor de limba romînă. In legătură cu această problemă au fost apreciate ca deosebit de rodnice cursurile de perfecționare care s-au desfășurat în anul școlar trecut și s-au încheiat în vara aceasta.

Profesorii de limba romînă au vorbit apoi despre grija de a pregăti bine lecțiile, de a determina o atitudine conștientă a elevilor față de învățătură, de a-i învăța să sesizeze esențialul și să-l exprime precis și corect, despre necesitatea de a se da o deosebită atenție citirii expresive ca mijloc de dezvoltare și de verificare a gîndirii elevilor.

S-au explicat în mod teoretic și prin exemple concrete problemele planificării lecțiilor de limba romînă, s-a vorbit despre importanța bunei repartizări a timpului pentru studierea capitolelor mari, subliniindu-se necesitatea folosirii tipurilor variate de lecții în cuprinsul acestor capitole.

Discuțiile s-au oprit și asupra noilor instrucțiuni date de Ministerul Invățămîntului pentru aplicarea programei claselor VIII-X, instrucțiuni care merg pe linia suprimării materialului cuprinzînd prea multe considerații generale, prea ample și neesențiale incursiuni în domeniul altor științe, precum și pe linia analizelor pe texte, cît mai amănunțite și mai în adîncime.

Profesorii au cerut să se treacă neîntîrziat la elaborarea manualului pentru clasa a X-a și să se studieze mai îndeaproape problema materialului didactic pentru limba romînă.

S-au adus critici întemeiate proiectului de planificare a materiei de clasa a VIII-a pe primele două pătrare, prezentat în ședință. Inainte de a fi prezentată planificarea propusă, au fost făcute considerații teoretice valabile, asupra importanței justei dozări a timpului, a temelor pentru acasă, asupra problemelor privitoare la îmbogățirea vocabularului elevilor. Proiectul de planificare a mers însă, într-o oarecare măsură, pe linia supraîncărcării elevilor a împărtirii nejuste a timpului înăuntrul capitolelor mari. De exemplu, s-a recomandat folosirea uneia din cele 4 ore programate pentru predarea la începutul anului a ortografiei noi în scopul predării alfabetului chirilic, neindicat de programă; în ceea ce privește studierea operei lui I. Neculce s-a repartizat prea mult timp prezentării de către profesor a noțiunilor introductive, a conținutului cronicii și a considerațiilor generale asupra operei în dauna lecțiilor de analiză pe texte, cărora li s-au rezervat numai 2 din cele 5 ore destinate întregului capitol.

Pentru clasa a VII-a a fost prezentată o planificare mai minuțioasă a materiei, cu o mai bună folosire a unor tipuri variate de lecții.

Din felul cum au fost dezbătute problemele în secția de limba romînă a consfătuirii din raionul Gheorghiu-Dej al orașului București s-a văzut interesul sporit al tuturor profesorilor pentru creșterea nivelului muncii în noul an școlar, dorința lor de a da patriei elevi cît mai bine pregătiți, capabili să aplice cu pricepere în practică, în viață, cele învățate în școală.

IRINA SIMIONESCU

Lucrări care nu și-au atins scopul

Deși numeroși profesori care predau științele naturii în orașul și raionul Bacău au obținut realizări frumoase în predarea acestei discipline, lucrările secției de științe naturale a consfătuirii cadrelor didactice din oraș și din raion n-au dus la rezultatele necesare. Referatul prezentat în secție a oglindit numai realizările școlilor din orașul Bacău, în timp ce munca școlilor din raion a fost atinsă într-un mod cu totul superficial. De asemenea, cu toate că referatul și discuțiile ar fi trebuit să cuprindă toate ramurile științelor naturii, în cadrul consfătuirii nu s-a arătat decît experiența predării botanicii, lăsîndu-se neanalizate problemele importante ale predării zoologiei, anatomiei și fiziologiei, bazelor darvinismului. Nu s-au organizat lucrări practice sau excursii, după cum nu s-a organizat nici măcar o expoziție care să fi oglindit munca pedagogilor. Planșele prezentate — și acestea numai din școlile orașului — nu au fost aranjate într-o expoziție centrală sau de secție și nu au fost întrebuințate nici în cadrul discuțiilor.

Datorită faptului că referatul nu a oglindit în suficientă măsură munca școlilor din orașul și raionul Bacău, nici discuțiile nu au fost la nivelul dorit. Ele au atins probleme generale, neoprindu-se la procedeele cele mai bune de predare a științelor naturale.

Totuși, unele cadre didactice au căutat să împărtășească experiența lor colectivului. Astfel, a fost subliniată munca rodnică dusă de profesorii de științe naturale de la școlile medii de fete și de băieți și de la școala pedagogică de băieți din orașul Bacău. La aceste școli munca elevilor pe parcelele experimentale a fost bine organizată. La școala medie de fete și la școala pedagogică de băieți au fost introduse asolamente legumicole, pentru a se urmări rezultatele ce se obțin în creșterea plantelor prin rotația culturilor.

La școala pedagogică s-a dat o deosebită atenție muncii pe parcela experimentală pentru înarmarea viitorilor învățători cu cunoștințe practice temeinice.

O muncă practică interesantă a desfășurat cu elevii tov. Manciu, de la școala de 7 ani din comuna Răcătău. Școala aceasta a ținut o legătură strînsă cu țăranii muncitori. Cadrele didactice au vorbit adesea la căminul cultural despre metodele agrotehnice înaintate și despre felul cum trebuie aplicate acestea. Rezultatele bune obținute pe parcela experimentală școlară au făcut ca aceasta să fie un bun exemplu pentru țăranii muncitori, arătîndu-le cum să aplice metodele noi pentru a obține recolte bogate. In timpul iernii, cînd munca pe parcelă a fost întreruptă, elevii au organizat în școală un cerc agrotehnic în cadrul căruia și-au însușit o serie de cunoștințe teoretice pe care le-au aplicat apoi pe parcelă. Un fapt pozitiv este și acela că în timpul verii parcela nu a fost lăsată în paragină. Elevii fiind organizați în brigăzi, pe clase, au putut asigura o bună îngrijire a culturilor în timpul vacanței, precum și strîngerea la timp a recoltei.

Deși în școlile din orașul și raionul Bacău mai sînt multe exemple de acest fel, experiența bună nu a fost, din păcate, popularizată în suficientă măsură, consfătuirea neprielujuind un larg schimb de experiență.

Lipsuri serioase a avut secția de științe naturale a consfătuirii și în discutarea planificării, care s-a făcut de asemenea superficial. Au fost enunțate numai rubricile pe care trebuie să le conțină un plan, nediscutîndu-se felul cum trebuie să se facă observațiile și aprecierile pe măsura desfășurării planului. Acest lucru ar fi folosit mult îndeosebi numeroaselor cadre tinere care lucrează în școlile orașului și ale raionului.

O mare vină o au în această privință atît secția de învățămînt a orașului, cît și cea a raionului Bacău, care nu s-au îngrijit de întocmirea unei comisii a profesorilor de științe naturale pentru a se putea culege din timp date și a se întocmi cu seriozitate referatul. Acesta a fost alcătuit abia în ultimele zile și din acest motiv nu a putut înfățișa concret munca școlii, nu a putut ridica probleme care să fie supuse discuției. Cele două secții de învățămînt nu au controlat felul cum s-au organizat lucrările secției de științe naturale. De asemenea, nici cabinetul pedagogic nu a sprijinit munca acestei secții. Lucrările secției neoglindind activitatea concretă a profesorilor de științe naturale din raion și oraș, nu au contribuit la îmbogățirea experienței acestora, n-au ajutat la ridicarea nivelului predării științelor naturale în viitorul an școlar.

Pentru viitor se cere ca secțiile de învățămînt și cabinetele pedagogice să ia măsuri în vederea unei mai bune organizări a consfătuirilor, să alcătuiască din timp un colectiv care să culeagă date și să întocmească referatul, să organizeze lucrări de laborator interesante, vizite la unitățile socialiste din agricultură, lecții demonstrative pe parcela experimentală etc.

N. WEISS

In întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului muncitorilor din învățămînt

Acțiunile clubului

In întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al S.M.I., clubul Sindicatului muncitorilor din învățămînt din regiunea București pregătește noi și variate acțiuni.

Astfel, în scopul îmbunătățirii activității instructiv-educative a cadrelor didactice, comisia muncii profesionale din cadrul clubului va organiza în primul trimestru al acestui an școlar o serie de consfătuiri la care vor fi dezbătute temele: „Cursurile de perfecționare în sprijinul cadrelor didactice", „Pregătirea copiilor preșcolari pentru școala elementară; legătura instituțiilor preșcolare cu școala elementară" etc. Se vor organiza consfătuiri de producție cu diriginții, cu instructorii de pionieri și cu alte categorii de muncitori din învățămînt în vederea cunoașterii și generalizării experienței înaintate.

In prezent se studiază problema înființării pe lîngă club a unei universități pentru părinți, după modelul universității organizate de „Casa învățătorilor" din Leningrad. Părinții elevilor vor putea audia și discuta aici numeroase teme axate pe diferite probleme educative, îmbogățindu-și cunoștințele pedagogice și putînd aduce astfel o contribuție sporită la buna educare a copiilor.

In întîmpinarea Congresului, biblioteca clubului își va mări fondul de cărți, va lupta pentru creșterea numărului de cititori și va acorda o atenție deosebită antrenării unui număr cît mai mare de tineri în concursul permanent „Iubiți cartea".

Pentru stimularea creației literare în rîndurile pedagogilor, pentru ca un număr cît mai mare de învățători și profesori să redea în imagini literare diferite aspecte din viața școlii și a cadrelor didactice, clubul a organizat un concurs literar. Pentru cele mai bune lucrări sînt prevăzute numeroase premii și mențiuni.

Echipele artistice ale clubului își vor relua repetițiile în prima jumătate a lunii septembrie. Corul își va îmbogăți repertoriul și va pregăti un concert în vederea celui de al IV-lea concurs al echipelor artistice de amatori.

Nici cei mici n-au fost uitați. O sală nouă de balet, frumos amenajată, îi așteaptă pentru reînceperea repetițiilor. Teatrul de păpuși va prezenta în premieră, în luna septembrie, piesa „Escapada jucăriilor" și va face un turneu la școlile din orașul și regiunea București.

Cercul literar al clubului, biblioteca, cercul de aeromodelism și cel de radio vor funcționa în încăperi noi, înzestrate cu toate materialele necesare.

Tot în cinstea celui de al IV-lea Congres al S.M.I. se va organiza în sălile clubului, complect renovate, o expoziție de artă populară ce va cuprinde diferite obiecte de artă confecționate de către învățători, profesori, studenți și elevi. Noi săli vor fi pregătite pentru diferitele activități ale clubului. Vor fi amenajate o sală pentru lectura revistelor și a ziarelor, o sală de șah, săli de repetiție pentru echipele artistice etc.

Renovarea și înfrumusețarea clubului, cît și variatele manifestări culturale și artistice ce se vor desfășura aici vor face din club un loc plăcut de odihnă și activitate obștească a muncitorilor din învățămînt.

NICOLAE BURCEA
președintele comitetului de conducere al clubului Sindicatului muncitorilor din învățămînt din regiunea București

In regiunea Cluj

Muncitorii din învățămînt din regiunea Cluj întîmpină cel de al IV-lea Congres al S.M.I. cu eforturi sporite în lupta pentru asigurarea unor condiții cît mai bune de învățătură, pentru ridicarea nivelului predării. Zeci de noi localuri școlare au fost construite în cuprinsul regiunii, din fond central sau prin autoimpunere. La 1 septembrie, multe din ele au și fost date în folosință.

O grijă deosebită acordă comitetul sindical îmbunătățirii condițiilor de trai ale cadrelor didactice. Astfel, în regiune vor fi date anul acesta în folosința învățătorilor și profesorilor 34 de locuințe individuale.

Cadrele didactice au început noul an școlar cu hotărîrea de a ridica într-o măsură însemnată nivelul muncii lor instructiv-educative, acordînd o atenție deosebită legării cunoștințelor de activitatea practică. La expoziția de artă populară ce se va organiza la București cu prilejul celui de al IV-lea Congres al S.M.I. învățătorii și profesorii din raioanele Cîmpeni, Dej, Huedin, Ludus și altele vor aduce cele mai reușite obiecte lucrate cu elevii lor în orele de activitate practică.

S-au îmbunătățit condițiile de învățătură în regiunea Ploești

Secția de învățămînt a regiunii Ploești s-a ocupat în mod deosebit de pregătirea școlilor pentru noul an. Au fost luate din vreme măsurile necesare pentru ca cei 163.710 elevi care au pășit pragul școlilor în prima zi a anului să învețe în condiții bune. Pentru deschiderea noului an școlar s-au făcut reparații curente la 1600 de unități școlare din bugetele secțiilor de învățămînt ale raioanelor. Din bugetul secției de învățămînt regionale au fost efectuate reparații capitale în valoare de 422.250 lei la școlile din orașele Buzău și Rîmnicu Sărat, iar la școlile medii din orașul Ploești, prin sprijinul sfatului popular și al întreprinderilor din localitate, s-au efectuat reparații în valoare de 750.000 lei. Secția de învățămînt a luat din timp măsuri pentru curățirea localurilor de școli, repartizînd acestora mari cantități de var, ciment, cărămizi, țiglă, cherestea etc.

Numărul elevilor crescînd an de an, localurile școlilor existente n-au mai putut satisface cerințele. De aceea s-au construit numeroase localuri noi. De exemplu, a fost ridicat prin autoimpunere un nou local de școală în comuna Șotînga, raionul Pucioasa; în cuprinsul regiunii a fost terminată tot prin autoimpunere construirea a 17 săli de clasă. Din fond central a fost construită o școală în comuna Tisău, raionul Buzău. In raionul Ploești s-au procurat pentru școlile din cuprinsul raionului 300 de bănci noi.

Pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt, școlile au primit mult material didactic nou, a cărui valoare se ridică la suma de 1.205.263 lei.

O grijă deosebită a constituit-o înzestrarea caselor de copii cu cazarmamentul și echipamentul necesar, cheltuindu-se în acest scop suma de 642.282 lei.

In școlile regiunii s-au luat o serie de măsuri concrete pentru ridicarea nivelului muncii instructiv-educative. Astfel, 267 de învățători din regiune au urmat timp de o lună cursul de perfecționare din orașul Ploești, iar 185 de profesori au participat la cursul organizat de Institutul interregional de perfecționare a cadrelor didactice din București.

Un număr de 360 de învățători, profesori și instructori de pionieri își încep anul acesta munca pe ogorul școlii. Acestora li s-a asigurat cazarea în bune condițiuni, cu ajutorul sfaturilor populare locale, luîndu-se măsurile necesare pentru plata imediată a indemnizațiilor de instalare. Chiar din primele săptămîni ale anului școlar se vor organiza diverse forme de ajutorare pedagogică a tinerelor cadre didactice.

Colectivul secției de învățămînt este hotărît să folosească în activitatea sa învățămintele din anii trecuți. Consfătuirile au ajutat secția să vadă limpede ce are de făcut. In munca de îndrumare și control, care trebuie întărită, se va pune un accent deosebit pe orientarea justă din punct de vedere ideologic a lecțiilor, pe asigurarea însușirii de către elevi a cunoștințelor și deprinderilor practice, pe organizarea unui larg schimb de experiență pedagogică.

Noi școli profesionale și tehnice

In rețeaua de învățămînt coordonată de Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini funcționează anul acesta 46 de școli profesionale și școli tehnice, iar pe lîngă majoritatea întreprinderilor au fost organizate școli tehnice de maiștri cu scoatere din producție și cu secții fără frecvență. In primele două tipuri de școli, cu o durată de 1—3 ani, sînt pregătite cadre de muncitori calificați și personal tehnic pentru siderurgie, extracția minereurilor, prelucrarea metalelor, construcțiile de mașini și construcțiile navale.

Cadrele didactice vor asigura o bună pregătire teoretică și practică a elevilor. Aceștia se vor bucura de condiții de viață și de învățătură deosebit de bune — masă, cazare, rechizite. Munca practică va fi remunerată. Școlile profesionale și cele tehnice vor fi frecventate anul acesta de peste 15.000 de elevi.

Și Ministerul Industriei Alimentare a luat măsuri în vederea deschiderii în acest an a unor școli noi pentru pregătirea cadrelor de muncitori și tehnicieni. In București au luat ființă o școală tehnică pentru normatori și laboranți și una care pregătește maiștri pentru sectoarele conserve, zahăr, tutun și ulei. La Cluj a fost înființată o școală tehnică pentru industrializarea laptelui, una de zootehnie și o școală tehnică de maiștri pentru industria laptelui. De asemenea, la Sibiu va funcționa anul acesta o școală tehnică de maiștri pentru industria cărnii, iar la Mamaia se va deschide o școală pentru tehnica pescuitului și piscicultură. In Drăgășani se vor înființa o școală tehnică pentru vitipomicultură și o școală tehnică de maiștri pentru sectorul vinificației.

Copii francezi la Palatul Pionierilor

Sîmbătă 27 august. Minunată dimineață de sfîrșit de vară. Pionierii și pionierele Capitalei își petrec ultimele zile de vacanță în grădinile minunat înflorite ale Palatului Pionierilor. Deodată se răspîndește ca fulgerul o veste care le umple inimile de bucurie: peste cîteva minute va sosi în vizită un grup de copii francezi care și-au petrecut vacanța în țara noastră. Înainte de a se înapoia în patrie, ei au ținut să viziteze Palatul despre care le-au povestit atîtea lucruri minunate copiii romîni cu care s-au întîlnit la Sinaia sau la Mamaia.

Pe la orele 10, peste 50 de copii francezi, purtînd la gît cravate albastre, sînt primiți cu aclamații de către pionierii noștri, cu care se îmbrățișează călduros, de parcă s-ar cunoaște de cînd lumea... Sînt copii ai căror părinți au luptat în mișcarea franceză de rezistență sau au căzut victime ale teroarei naziste, ale lagărelor și cuptoarelor de exterminare hitleriste. Aclamațiile pionierilor noștri sînt nu numai semnul dragostei lor fierbinți pentru copiii poporului francez, ci și al admirației pentru eroismul părinților acestor copii. Ei le oferă flori proaspete, pe care francezii le primesc cu drag, cu lacrimi de bucurie în ochi.

Cu emoție în glas ia cuvîntul o fată franceză. Este Hélène Rol Tanguy, fiica unui colonel din rezistență. In zilele de la sfîrșitul lui august 1944, cînd Parisul a fost eliberat de sub naziști, tatălui ei i s-au predat forțele hitleriste comandate de generalul von Stülpnagel.

„Nu vom uita niciodată — spune Hélène Rol Tanguy — zilele petrecute în Republica Populară Romînă, în mijlocul copiilor romîni, al poporului romîn, la Sinaia, la Mamaia, în București. Viața copiilor din R.P.R. este frumoasă, se simte grija caldă a tuturor pentru ei, pentru educația și pentru distracția lor. Vom povesti cu plăcere toate acestea copiilor din Franța".

Apoi începe vizitarea Palatului Pionierilor. Mînă în mînă, copiii francezi și romîni parcurg sălile diferitelor cercuri tehnice sau artistice, se opresc în fața fotografiilor care evocă lupta din trecut a poporului nostru muncitor pentru libertate, pentru o viață mai bună.

Toate fac o impresie profundă asupra vizitatorilor. „Cît de fericiți am fi să avem și noi așa ceva la Paris!", spune un băiat francez.

Cu multă dragoste sînt înconjurați Pierre Goubert și Juliette Brugot, copii născuți în închisori, acolo unde ocupanții hitleriști întemnițaseră pe mamele lor, luptătoare în rezistență. Mica Lidia Popovici prinde cu admirație insigna ei pe pieptul Juliettei Brugot. Aceasta o îmbrățișează. Nu-și înțeleg una alteia limba, dar ochii lor vorbesc destul despre sentimentul trainic de prietenie ce le leagă pentru totdeauna.

Coborîți din nou în curtea Palatului, copiii francezi se strîng deoparte. Dispar pe o alee, reapar după cîteva minute și se apropie cîntînd de grupul pionierilor romîni. Ei poartă minunate daruri: zeci de păpuși îmbrăcate în costumele specifice tuturor provinciilor Franței. Bogăția de culori, măiestria execuției stîrnesc admirația pionierilor. Toate — explică copiii francezi — le-am lucrat la Sinaia, cu gîndul să vi le dăruim.

La rîndul lor, pionierii noștri le oferă oaspeților daruri lucrate de ei: tocuri, călimări și alte obiecte frumos sculptate, cordoane, miniaturi, albume cu fotografii și altele. Exclamații de plăcută surpriză din ambele părți, îmbrățișări calde.

Și astfel, brat la brat, copiii coboară în minunatul parc de la poalele Palatului Pionierilor. Răsună cîntecele voioase ale pionierilor, la care copiii francezi răspund cu alte cîntece, în limba lor. La plecare, copiii francezi sînt aclamați, îmbrățișați. Oaspeții poartă în brate flori și daruri. Fluturînd în vînt batiste, cravate, care spun parcă: „Sîntem prieteni acum, vom fi prieteni totdeauna, uniți în lupta pentru pace!"

N. COMANESCU

Colțul inovatorului

Noi realizări ale oamenilor muncii din învățămînt

In dorința de a-și îmbunătăți metodele de muncă, de a înarma elevii cu cunoștințe teoretice și practice temeinice, numeroși învățători și profesori se preocupă de îmbogățirea laboratoarelor cu noi aparate confecționate cu mijloace locale. Ministerul Învățămîntului primește anual zeci de dosare cu propuneri de inovații. Aceste dosare sînt studiate de către un colectiv, iar propunerile găsite utile sînt acceptate ca inovații. Așa, de pildă, tov. Mihail Ionescu, învățător la școala elementară nr. 3 din Ploești, a prezentat ca inovație aparatul intitulat: „Fracții ordinare cu procentaj".

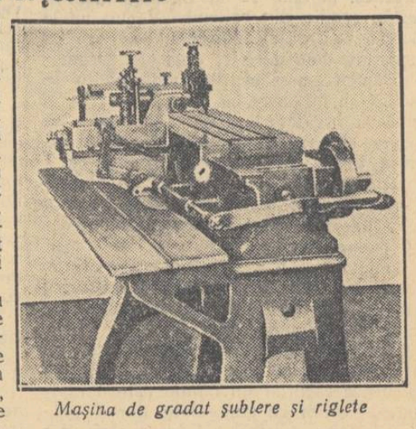
Mașina de gradat șublere și riglete

Aparatul se compune dintr-un cadru de lemn, de dimensiune 60×60 cm., pe care se fixează o placă de tablă de aceleași dimensiuni, vopsită în alb. Pe tablă se desenează patru cercuri cu raza de 10 cm. împărțită respectiv în 2, 4, 3, 5 părți egale, iar pentru procentaj se împarte circonferința în 100 părți egale, numerotate din 5 în 5. Cercurile sînt vopsite cîte două în roșu și albastru. In partea de sus, pe raze se face la fiecare cerc cîte o tăietură, desfăcîndu-se puțin în exterior. Sub cercurile desenate pe panou se taie patru pătrățele de 4×4 cm, sub care se scriu numitorii 4, 8, 6, 10. Tot din tablă se confecționează patru cercuri cu raza de 10 cm. și se taie pe rază pînă la centrul cercului, desfăcîndu-se puțin părțile tăiate către exterior. Cercurile sînt prevăzute cu axe, ale căror capete posterioare au forma unor manivele mici. Aceste axe sînt introduse prin patru găuri de pe barele cadrului, pătrunzînd și centrele cercurilor desenate pe placa de tablă. La capătul anterior al axului se află raze rotitoare, care se mișcă liber pe ax și au rolul de a împărți cercul în 4, 8, 6, 10 părți egale.

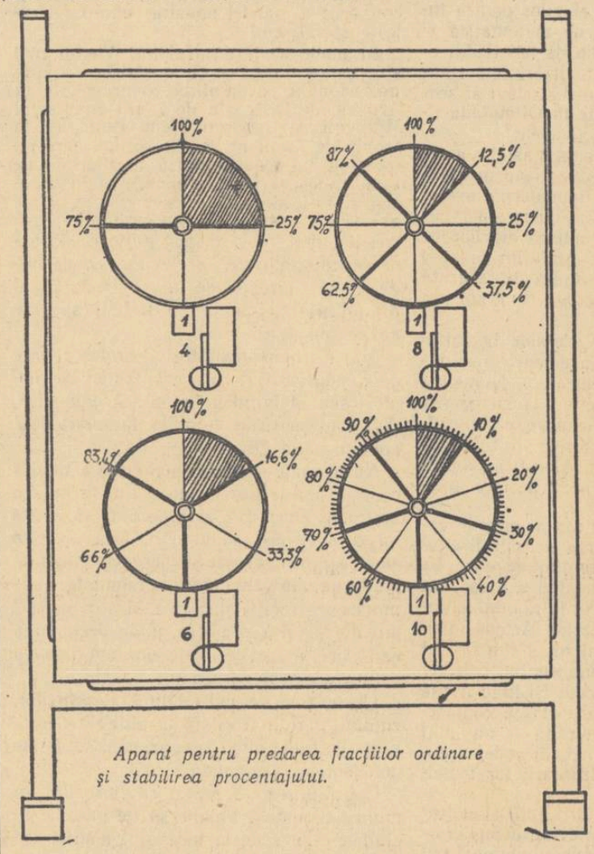

Aparat pentru predarea fracțiilor ordinare și stabilirea procentajului.

Se mai confecționează apoi patru cercuri cu raze de 15 cm. și se fixează prin sudare pe aceleași axe, în spatele rotilor precedente. Pe coroana lor se scriu numărătorii 1, 2, 3, 4 pentru pătrime, 1, 8 pentru optime și așa mai departe. Aceștia apar prin rotire în pătrățele tăiate pe panou.

Cu ajutorul manivelei mici din spatele cadrului se pun în mișcare cercurile, ale căror tăieturi se introduc în despicăturile razelor cercurilor desenate pe panou, formînd după dorință fracția ca mărime reprezentată simultan în cifre.

Acest aparat s-a dovedit folositor în predarea fracțiilor ordinare și în stabilirea procentajului.

Pentru această inovație, tov. Ionescu a fost recompensat cu suma de 500 lei și a primit certificat de inovator.

★

Pentru a mări precizia la gradarea șublerelor și rigletelor confecționate cu elevii în atelierul-școală, tov. Dezideriu Stanecka, maistru instructor la școala profesională nr. 1 din Timișoara, a construit o mașină de gradat șublere și riglete.

Această mașină are un batiu provenit de la un strung uzat, pe care se află o masă prevăzută cu o contra greutate și cu trei canale în formă de T, pentru fixarea piesei de gradat. Pe lîngă masă, mașina mai este prevăzută cu un suport transversal și unul vertical, pe care se fixează cuțitul. Suportul vertical este prevăzut cu un tambur divizat și un reper, cu o valoare de deplasare de 2/100 mm, și se poate deplasa cu port-cuțitul după necesitate. Cursa suportului transversal se poate scurta și lungi de la 2 mm pînă la 20 mm și se deplasează acolo unde este necesar.

In partea din față a mașinii este montată o liră cu rotile de schimb pentru diferite pasuri.

Șurubul mamă are filet dreptunghiular, cu pasul de 4 mm, și este acționat de roți dințate.

Mașina mai are o roată cu un tambur împărțit în 100 de părți și un reper, putîndu-se face deplasări de 1/100 mm. După o rotație complectă, roata se blochează automat cu ajutorul unui dispozitiv aplicat pe batiu. Blocarea se face din mm. în mm.

Pîrghia, pe care este fixat un excentric, dă comandă suportului transversal de a face mișcarea de lucru, adică linia pe șubler. Pentru venirea în poziția de repaos, suportul este prevăzut cu un arc spiral, care intră în funcțiune după operația de gradare executată de suport.

Cuțitul împreună cu port-cuțitul se ridică automat după fiecare linie tăiată în șubler sau regletă.

Lungimea liniilor se schimbă automat; după o linie care arată 10 mm, mașina execută patru linii scurte, una mijlocie, patru scurte și iarăși una pentru 10 mm. Această operație se repetă în mod automat.

Mașina a fost experimentată timp de un an în atelierul-școală și a dat rezultate bune. Precizia gradației este corespunzătoare pentru uzul didactic.

Pentru munca sa, tov. Dezideriu Stanecka a fost recompensat cu suma de 1000 lei și i s-a eliberat certificat de inovator.

Ing. C. GIRTAN

Cronica evenimentelor externe

Pentru dezarmare, pentru pace și securitate

La New York se desfășoară începînd de la 29 august, sesiunea subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Opinia publică mondială urmărește cu un viu interes lucrările acestei sesiuni și dorește ca ele să fie rodnice, să contribuie la destinderea încordării internaționale.

Ceea ce trebuie remarcat în primul rînd atunci cînd este vorba de această sesiune a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare este faptul că ea are loc în condiții mai favorabile, în atmosfera care s-a creat după Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri.

Popoarele sînt convinse că astăzi perspectivele dezarmării sînt mai bune decît oricînd. La baza acestei convingeri stau eforturile continue pe care popoarele le-au depus în vederea dezarmării, stă lupta neobosită a partizanilor păcii.

Este binecunoscut că popoarele au făcut din încetarea cursei înarmărilor unul din principalele obiective ale luptei lor pentru apărarea păcii. Conștiente de primejdia ce o reprezintă goana înarmărilor, popoarele n-au încetat nici un moment lupta pentru reducerea armamentelor și forțelor armate. Această luptă s-a intensificat în mod deosebit datorită apariției în arsenalul mijloacelor tehnice de ducere a războiului a bombei atomice și cu hidrogen, arme cu o forță destructivă mult mai mare decît a celor ce erau cunoscute în trecut.

Lupta dreaptă a popoarelor pentru dezarmare a fost încurajată de politica consecventă a Uniunii Sovietice și a celorlalte state democratice care se pronunță în mod hotărît pentru reducerea înarmărilor. După cum se știe, la 10 mai a.c. Uniunea Sovietică a prezentat Organizației Națiunilor Unite importante propuneri cu privire la reducerea armamentelor, interzicerea armei atomice și înlăturarea primejdiei unui nou război. La istorica Conferință de la Geneva, delegația sovietică a susținut și a dezvoltat aceste memorabile propuneri. Opinia publică mondială a apreciat propunerile guvernului sovietic drept o contribuție de cea mai mare însemnătate la cauza păcii și securității internaționale. Meritul principal al acestor propuneri constă în aceea că ele preconizează un plan realist și eficace în privința metodelor de control și inspecție internațională.

Cu toate că diferiți oameni politici s-au referit în repetate rînduri la aceste propuneri, cu toate că ele s-au bucurat de aprecierea tuturor popoarelor, puterile occidentale nu au răspuns de fapt la aceste propuneri. Iată de ce popoarele sînt îndreptățite să aștepte ca acum, în ședințele subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, propunerile constructive ale Uniunii Sovietice să fie studiate cu atenție. In directivele șefilor guvernelor celor patru puteri către miniștrii Afacerilor Externe se spune că cele patru puteri au căzut de acord să conlucreze „în vederea elaborării unui sistem de dezarmare acceptabil". Actuala sesiune a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare trebuie să fie călăuzită de aceste cuvinte.

Uniunea Sovietică a adus în permanență dovezi grăitoare ale politicii sale consecvente în favoarea dezarmării. După terminarea războiului guvernul sovietic a efectuat o demobilizare radicală a trupelor sale, lăsînd la vatră 33 de contingente. Pînă în 1951 efectivul tuturor genurilor de arme se redusese la nivelul anului 1939. Recent, guvernul sovietic a hotărît reducerea efectivului forțelor armate sovietice cu efectivul trupelor care vor fi retrase din Austria. La un interval de timp foarte scurt după această hotărîre opinia publică iubitoare de pace a luat cunoștință cu satisfacție de noua măsură a guvernului sovietic cu privire la reducerea generală, pînă la 15 decembrie 1955, a forțelor armate ale U.R.S.S. cu 640.000 de oameni. Contribuind în mod concret la cauza dezarmării, a micșorării continue a încordării internaționale și a stabilirii încrederii în relațiile dintre state, Republica Populară Romînă și Cehoslovacia au hotărît, de asemenea, să reducă efectivele forțelor armate cu un anumit număr de oameni. Aceste importante acțiuni au contribuit în mare măsură la însănătoșirea atmosferei internaționale. Ele au fost pe drept cuvînt apreciate de toate popoarele lumii ca o mare contribuție la cauza păcii. In același timp ele vor avea o mare influență asupra tratativelor cu privire la dezarmare.

Popoarele cer ca atît subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, în actuala sa sesiune, cît și miniștrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri, care în octombrie se vor întîlni la Geneva, să depună eforturi susținute pentru a găsi o soluție a problemei dezarmării care să fie acceptabilă pentru toate părțile și care să aducă popoarelor liniște și siguranță. Acest lucru nu este, desigur, ușor. El este însă pe deplin posibil. Conferința de la Geneva a arătat că într-o serie de aspecte ale problemei dezarmării s-a realizat o însemnată apropiere a punctelor de vedere ale părților. Oare aceasta s-a realizat ușor? Se știe bine că au trebuit depuse multe eforturi. Aceste eforturi n-au rămas însă fără rezultat. Acum condițiile sînt, după cum se știe, mai favorabile. Trebuie, desigur, să se manifeste multă răbdare și chibzuință, dar, mai ales, trebuie ca părțile să dea dovadă de bunăvoință reciprocă și să fie călăuzite mereu de dorința de a asigura pacea popoarelor. Uniunea Sovietică a dovedit bunăvoința sa și dorința de înțelegere. Popoarele așteaptă acum ca și celelalte părți să dovedească prin fapte că sînt hotărîte să contribuie la rezolvarea problemei dezarmării.

Curentul de opinie în favoarea dezarmării a luat astăzi o asemenea amploare în toate țările, încît el nu mai poate fi ignorat de nimeni. Popoarele cer cu tot mai multă hotărîre să se pună capăt cursei înarmărilor, să se reducă substanțial armamentele și forțele armate, să se interzică armele atomice și cu hidrogen. Cele 655.963.811 semnături care au fost depuse pînă la 6 august pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii împotriva pregătirii războiului atomic constituie cea mai puternică dovadă a voinței maselor largi ale popoarelor de a determina interzicerea armelor de distrugere în masă.

Folosirea pașnică a energiei atomice și nu războiul atomic — aceasta este dorința popoarelor. Marele succes al conferinței internaționale tehnico-științifice de la Geneva arată ce posibilități uriașe se deschid în fața omenirii pentru folosirea pașnică a energiei atomice și dă noi speranțe popoarelor.

In lume există însă și forțe care se opun rezolvării problemei dezarmării, care doresc nu reducerea armamentelor și forțelor armate, nu interzicerea armelor de exterminare în masă, ci intensificarea cursei înarmărilor, pregătirea războiului atomic. Acestea sînt cercurile agresive din S.U.A. și din celelalte state occidentale. Adepți ai falimentarei politici „de pe poziții de forță", reprezentanții acestor cercuri au încercat și vor mai încerca să împiedice rezolvarea problemei dezarmării.

Popoarele urmăresc cu vigilență manevrele adversarilor acțiunii de dezarmare și sînt hotărîte să zdrobească piedicile care se vor mai ivi și să determine rezolvarea cu succes a problemei dezarmării.

N. TAINIC

Au apărut Analele Romîno-Sovietice, seria Pedagogie-Psihologie, nr. 3/1955

Zilele acestea a apărut în librării nr. 3/1955 al Analelor Romîno-Sovietice, seria Pedagogie — Psihologie. In cuprinsul acestui număr apar o serie de articole interesante de pedagogie și psihologie, precum și o amplă cronică a vieții științifice.

Problemele de didactică cuprinse în articolele din rubrica de pedagogie sînt de o deosebită importanță practică pentru munca din școală. Astfel, articolul lui P. I. Gorbunov, „Studierea individuală a elevilor", arată mijloacele studierii individuale a elevilor: convorbirile cu profesorii și diriginții, observarea elevilor la toate lecțiile în cadrul activității în cercuri și al muncii obștești, cunoașterea mediului în care trăiesc elevii și legătura cu părinții acestora.

In articolul lui I. I. Babușkin, „Pentru perceperea conștientă și activă a noilor cunoștințe de către elevi", este tratată problema educării unei atitudini conștiente și active a elevilor la lecție.

Pentru profesorii de limbi străine prezintă un interes deosebit articolul lui I.V. Golubev, intitulat „Unele particularități ale formării asociațiilor cu prilejul însușirii unei limbi străine". Articolul subliniază rolul limbii materne și al obiectelor concrete în înțelegerea unui text străin de către elevi.

La rubrica de psihologie sînt publicate 4 articole, dintre care semnalăm în mod special cititorilor articolul lui E. I. Boiko, „Despre tratarea problemei priceperilor și deprinderilor în psihologia contemporană". Articolul precizează conținutul și sfera noțiunilor „pricepere" și „deprindere", criticînd o serie de definiții formulate pînă acum. Concluzia pe care o trage autorul în urma analizei unor definiții și exemple concrete este că identificarea noțiunii de pricepere cu aceea de deprindere, pe care o fac unii psihologi, este total greșită. Pentru a delimita mai precis noțiunea de deprindere de aceea de pricepere, autorul analizează trăsăturile caracteristice ale deprinderii, concretizîndu-și afirmațiile prin nenumărate exemple. In ultima parte a articolului se arată în mod sumar mecanismele fiziologice ale priceperilor și deprinderilor și rolul celui de al doilea sistem de semnalizare în formarea oricărei priceperi și deprinderi.

Tot la rubrica de psihologie apar articolele „Problemele activității voluntare în operele lui I. M. Secenov și I. P. Pavlov", de A. M. Avramenko, „Despre baza fiziologică a dezvoltării și educației copilului", de A. A. Liublinskaia, „Despre tehnica de determinare a tipului de sistem nervos", de N. A. Rokotova.

Aspecte din învățămîntul de peste hotare se oglindesc în articolul critic al lui V. P. Lapcinskaia, „Învățămîntul în coloniile din Africa ale Marii Britanii".

La „Cronica vieții științifice" se publică raportul lui I. A. Kairov, „Despre situația și sarcinile științei pedagogice sovietice", ținut la consfătuirea asupra problemelor pedagogiei care a avut loc la Prezidiul Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R. în luna decembrie a anului trecut.

Revista cuprinde și o rubrică de bibliografie, în care se dă o listă a cărților pedagogice apărute în cursul anului 1954

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 335 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 9 septembrie 1955

In acest număr:

- DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE. — **S. Nikișov:** Să îndrumăm cît mai bine școlile medii. — **Oleg Vavilichin:** O bună tradiție (pag. 2-a)
- **I. Gh. Borca:** Înzestrarea școlilor cu material didactic în R.S.F.S.R. (pag. 2-a)
- **Conf. univ. Ilie Stanciu:** Realismul poveștilor lui Ion Slavici (pag. 3-a)
- **Ing. Emil Rizescu:** A început un nou an de învățământ în școlile profesionale. (pag. 3-a)
- DISCUȚII. — **Simion Bărbulescu:** Trebuie să ne cunoaștem bine elevii. (pag. 3-a)
- **Cronica evenimentelor externe.** — Pentru destindere în relațiile internaționale, pentru pace. (pag. 4-a)

Educația patriotică a tineretului — sarcină de înaltă răspundere a pedagogilor

Educația patriotică a tineretului este una din principalele sarcini ale școlii noastre noi. Școala este chemată să pregătească oameni culți și instruiți, care să devină buni cetățeni ai țării noastre, cu înalte calități morale, plini de grijă față de avutul obștesc, însuflețiți de un înflăcărat patriotism.

Întotdeauna poporul nostru și-a iubit patria. Acum un veac, N. Bălcescu, dînd o înaltă apreciere patriotismului fierbinte al poporului nostru, scria plin de indignare despre pseudopatriotii care, „uitînd experiența veacurilor", ignorau marea forță creatoare a poporului, nu priveau jos, spre „poporul care se tîra la picioarele lor și se muncea că să le hrănească lenea", nu gîndeau că poporul „a mîntuit țara întratîtea rînduri și că ar mîntui-o încă, dacă ei făcînd un apel la dînsul l-ar fi interesat la pricina țării și i-ar fi dat drepturi și o patrie a apăra. Ei nu știau ce poate face un popor cît de mic cînd își apără ale sale și cînd e aprins de o sfîntă și nobilă idee".

Acum, în anii puterii populare dragostea de patrie a poporului nostru a căpătat un sens nou, un conținut bogat și adînc.

Sentimentul nobil și înălțător al patriotismului socialist — izvor nesecat de fapte măreți — insuflă oamenilor muncii din țara noastră curaj și îndrăzneală, încredere în forțele lor, puterea de a învinge toate greutățile în lupta pentru construirea socialismului.

Patriotismul nu este însă o însușire biologică a oamenilor. El trebuie cultivat în rîndurile tineretului și în această privință educatorilor, învățătorilor și profesorilor le revine un rol principal.

De la vîrsta preșcolară, cînd copilul învață versurile poeților noștri, desenează motive naționale, confecționează pentru păpuși costume din diferite regiuni ale țării, învață cîntecele și dansurile populare și rostește cu emoție în glas numele patriei iubite și pînă la anii studenției, cînd tînărul se străduiește să-și însușească înalte cunoștințe teoretice și practice, pe care să le folosească activ, creator pentru construirea socialismului în patria noastră, pedagogii au la îndemînă numeroase și variate căi pentru a aprinde în inimile tineretului sentimentul înălțător al patriotismului socialist.

Patriotismul înseamnă dragoste fierbinte de popor, muncă entuziastă pentru binele poporului, înseamnă dragoste nemărginită față de patrie, năzuința de a-ți consacra țării toate forțele și aptitudinile. Patriotismul înseamnă dragostea pentru Partidul Muncitoresc Romîn, pentru guvernul Republicii Populare Romîne. Unitatea dintre partid, guvern și popor constituie chezășia mersului cu succes al poporului nostru spre socialism.

Școlile și instituțiile de învățămînt superior dau patriei an de an cadre de constructori ai socialismului, elemente valoroase care iubesc fierbinte țara noastră și participă cu însuflețire la lupta întregului popor pentru viitorul ei fericit.

Încă de pe băncile școlii tineretul nostru învață că a iubi patria înseamnă nu o iubire abstractă, platonică, ci o iubire năvalnică, activă, pasionantă, înseamnă a participa activ la înflorirea patriei.

Pentru elevi și studenți cea mai înaltă dovadă de patriotism este învățătura sîrguincioasă. M. I. Kalinin scria că pentru copiii dintr-un stat în care puterea aparține celor ce muncesc, „A învăța bine, a învăța excelent, este cea mai importantă datorie patriotică".

Patriotismul se dezvoltă prin întregul sistem al muncii instructiv-educative. Întreaga muncă a pedagogilor trebuie să aibă un adînc conținut educativ. Lecțiile și prelegerile trebuie să fie cele mai pline de învățăminte în această privință. De felul cum sînt predate noile cunoștințe depinde cum se imprimă ele în mintea elevilor, cum sînt înțelese și cum sînt ele folosite apoi în viață. Atît lecțiile de limba romînă, care sădesc în inimile elevilor dragostea pentru frumusețea limbii noastre și pentru literatura noastră, lecțiile de istorie care vorbesc elevilor despre trecutul de luptă al poporului nostru, cele de geografie care fac cunoscute elevilor frumusețile și bogățiile patriei, cît și lecțiile de matematică, fizică, chimie, științe naturale, educație fizică etc., trebuie să trezească în inimile elevilor mîndria pentru marile realizări ale poporului nostru, pasiunea pentru știință, dorința de a stăpîni cunoștințe adînci și de a le pune în slujba patriei și a poporului.

Conținutul educativ al lecțiilor este cu atît mai valoros, cu atît mai adînc, cu cît cunoștințele sînt mai strîns legate de viață. Formele activității practice apropie pe elevi de munca creatoare, îi ajută să aplice în viață cunoștințele dobîndite. Activitatea elevilor în laboratoare, pe parcelele experimentale, în atelierele școlilor, vizitele în întreprinderi, G.A.C., S.M.T., excursiile trezesc interes pentru muncă, învață pe elevi să treacă la înfăptuiri concrete. Contactul direct, la locul de producție, cu oameni ai muncii, exemplul acestora de entuziasm creator, de hărnicie și iscusință, de luptă pentru sporirea producției și a productivității muncii constituie pentru elevi o înaltă școală a patriotismului socialist.

Activitatea obștească a elevilor este prima lor contribuție efectivă, directă, la efortul poporului muncitor în vederea construirii vieții noi. Colectarea fierului vechi, culegerea spicelor, culegerea plantelor medicinale, iată doar cîteva acțiuni de mare folos patriotic pe care elevii le îndeplinesc cu bucurie și entuziasm. Stă în puterea pedagogilor să folosească cu măiestrie asemenea acțiuni și să găsească în permanență, colaborînd cu conducătorii organizațiilor de tineret, forme noi de activitate care să-i facă pe elevi să simtă din plin bucuria de a fi de folos patriei.

Sînt demne de amintit acțiunile organizate în vara aceasta în multe sate ale patriei noastre de către pedagogi și organizațiile de tineret în vederea antrenării pionierilor și elevilor la strîngerea în bune condițiuni a recoltei. Pionierii și elevii din raionul Urziceni, bunăoară, au muncit cu mult entuziasm pe ogoare, participînd, pe măsura puterilor lor, la strîngerea recoltei la timp și fără pierderi.

Antrenînd elevii în munca obștească, pedagogii trebuie să le insufle dragostea pentru ocupațiile specifice regiunii, pentru munca locuitorilor din satul sau orașul respectiv.

O activitate interesantă care are o mare valoare educativă este îngrijirea monumentelor istorice. Elevii din raioanele Baia Mare, Roman și altele fac adeseori vizite în locurile istorice din împrejurimi. Ei au participat la săpături arheologice.

Educația patriotică a tineretului determină creșterea interesului față de cultură, față de muncă. Elevii și studenții ajung să-și întrebuințeze cu folos timpul, să învețe cu sîrguință și să obțină rezultate tot mai bune. În măsura în care crește și se întărește patriotismul socialist, dispar indisciplina și abaterile de tot felul, se manifestă mai larg inițiativa în organizarea unor activități interesante, instructive la care elevii și studenții participă în număr tot mai mare.

În munca de educație patriotică diriginților le revin sarcini mari și răspundere deosebită. Ei trebuie să folosească orele educative pentru ca prin activități cît mai variate să le arate elevilor tot ceea ce s-a înfăptuit la noi în anii regimului de democrație populară, să sădească în inimile lor mîndria pentru aceste înfăptuiri, să aprindă flacăra vie a dorinței de a contribui prin propria lor muncă la obținerea unor noi succese și de a le apăra cu orice preț.

Cu elevii din ultimele clase se desfășoară munca de orientare profesională. Pedagogii trebuie să arate elevilor frumusețea fiecărei munci și să le arate în care sector de muncă, în care colț al ei patria are nevoie de oameni pricepuți care să muncească pentru înflorirea ei. Orientarea profesională este o însemnată latură a muncii de educare patriotică. Alegîndu-și profesiunea, tînărul trebuie să se gîndească în primul rînd la nevoile patriei.

Munca de educație patriotică, munca educativă în ansamblu nu este însă numai sarcina diriginților. Toți pedagogii, fără excepție, odată cu munca de instruire a tineretului, au datoria de a se ocupa în mod sistematic de educarea lui. Să cunoști îndeaproape tinerii care ți-au fost încredințați, să te apropii cu grijă părintească de preocupările tinerilor, să cunoști aspirațiile și dorințele lor cele mai îndrăznețe, să-i îndrumezi în toate problemele lor de viață spre binele patriei, iată doar cîteva din frumoasele sarcini ale muncii de educație patriotică. Din păcate mai sînt unele cadre didactice care își limitează strict activitatea la predarea lecțiilor, nu cunosc și nu se interesează de viața și de preocupările tinerilor.

Acolo unde munca educativă se duce formal, tinerii nu pot să învețe cum trebuie să muncească pentru a fi de folos patriei și poporului lor. Tinerii care absolvind școala sau instituția de învățămînt superior refuză să muncească în locurile unde sînt repartizați, unde patria are nevoie de aportul lor, nu au primit în școală o bună educație.

Problema educației patriotice a tineretului cere o vie și rodnică activitate din partea organizațiilor de pionieri și U.T.M. Acestora le revine un rol de seamă în cultivarea la copii și tineri a nobilului sentiment al dragostei de patrie. Pedagogii au datoria să ajute îndeaproape organizațiile de tineret pentru ca acestea să pună în centrul activității lor problemele cultivării unei atitudini înaintate față de învățătură, ale unei juste comportări — față de profesori și de colegi — precum și în societate. Instructorii superiori de pionieri trebuie să găsească la pedagogi un sprijin permanent, calificat în vederea rezolvării celor mai grele sarcini ale muncii lor.

În educarea patriotică a elevilor are o mare însemnătate întărirea legăturilor între școală și familie. Partidul a pus în fața organizațiilor de partid și a celor sindicale din școli, în fața organelor de stat sarcina de a sprijini activ munca educativă a școlii, de a susține și întări autoritatea cadrelor didactice, de a întări legătura școlii cu familia, de a spori răspunderea părinților față de educația copiilor lor. Pedagogii sînt chemați să acorde părinților un larg sprijin în cunoașterea și folosirea cu pricepere a celor mai bune metode educative.

Patriotismul socialist este indisolubil legat de internaționalismul proletar. Avem marea datorie de a educa pe elevi și studenți în spiritul frăției dintre poporul romîn și minoritățile naționale, în spiritul dragostei pentru patria comună — Republica Populară Romînă. Cultivarea în inimile tinerilor noștri a înflăcăratei iubiri de patrie trebuie să fie indestructibil legată de cultivarea dragostei internaționaliste fierbinți față de Uniunea Sovietică, față de țările de democrație populară, față de oamenii muncii din toate țările lumii. O mare însemnătate are educația elevilor și studenților în spiritul luptei active pentru pace.

Internaționalismul proletar este opus cosmopolitismului burghez. Demascarea cosmopolitismului, ca armă otrăvită a burgheziei, este o importantă sarcină a tuturor pedagogilor.

În anul școlar care a început de curînd pedagogii trebuie să muncească cu mai mult spirit de răspundere. Organele de învățămînt au datoria să-i îndrumeze cu pricepere și stăruință, să cerceteze și să generalizeze metodele folosite cu succes în educația patriotică a tineretului.

În instituțiile noastre de învățămînt trebuie să crească cetățeni demni ai patriei, oameni care să muncească cu pricepere și entuziasm pentru continua înflorire a Republicii noastre Populare.

In întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al S.M.I.

Condiții tot mai bune de învățătură

Întîmpinînd cel de al IV-lea Congres al S.M.I., cadrele didactice de la școala medie de băieți nr. 1 din Piatra Neamț și-au încordat eforturile pentru continua îmbunătățire a muncii lor în școală.

Din analiza muncii anului trecut au rezultat pentru colectivul școlii o serie de învățăminte care trebuie puse în practică în noul an școlar. Știind că pentru a porni cu pași siguri trebuie făcute din vreme pregătiri, conducerea școlii, sprijinită de organizația sindicală din școală, și-a întocmit un plan amănunțit și a luat măsuri pentru executarea lui. Planul acesta cuprinde două aspecte ale muncii din perioada premergătoare deschiderii școlii: asigurarea bazei materiale și măsurile pentru îmbunătățirea procesului de învățămînt.

Pentru că localul școlii să mai aleș acela unde funcționează o parte din internat deveniseră improprii, s-au prevăzut în plan, printre cele dintîi probleme, repararea și curățirea localurilor. Ca și în anii precedenți, văruitul școlii s-a făcut cu ajutorul personalului de îngrijire, din rîndurile căruia s-a evidențiat îndeosebi tovarășul Ion Stoian. S-au reparat sobele, s-au confecționat și s-au reparat bănci, table, mese, uși, ferestre și s-a procurat tot combustibilul necesar școlii și internatului. De asemenea, pentru cei mai mulți tovarăși din personalul de îngrijire s-a asigurat locuință în școală și tuturor li s-au procurat halate de protecție.

Odată cu grija pentru asigurarea bazei materiale, conducerea școlii și organizația sindicală s-au preocupat și de problema îmbogățirii laboratorului și muzeului cu material didactic necesar în noul an școlar. Pentru aceasta s-a dat ca sarcină cabinetului pedagogic al școlii să se ocupe de confecționarea cu mijloace proprii a materialului didactic la diferite obiecte. S-au confecționat astfel de către elevi, îndrumați de profesori, un mare număr de aparate de fizică și chimie, circa 200 planșe pentru diferite obiecte de studiu, hărți, toate de bună calitate. S-a acordat toată grija înzestrării bibliotecii cu operele literare nou apărute, necesare elevilor și profesorilor.

În realizarea acestor măsuri, organele conducătoare din școală s-au bucurat de sprijinul puternic al Comitetului orășenesc de partid, al Sfatului popular orășenesc, al Secției de învățămînt orășenești și regionale.

Membrii de sindicat din colectivul școlii, învățători și profesori, dorind să asigure o cît mai bună desfășurare a muncii școlare în anul care a început, au căutat să se pregătească temeinic. Pentru aceasta, pe lîngă cei care au urmat cursurile I.P.C.D., toți ceilalți s-au preocupat să studieze programele, manualele noi, să-și împrospăteze și să-și sporească cunoștințele de specialitate și de pedagogie. Ei au adîncit studiul pedagogiei sovietice și metodicilor disciplinelor respective.

În anul acesta, cunoscîndu-se din timp — datorită grijii organelor de învățămînt și sindicale locale — locul de muncă al tuturor cadrelor didactice, acestea și-au putut alcătui în mare parte planificarea materiei înainte de consfătuirile raionale din august, ceea ce a făcut ca prin discuții să se îmbunătățească planurile calendaristice și de lecții ale fiecărui profesor și învățător. Și diriginții din școala medie nr. 1 de băieți, cunoscînd din vreme clasa pe care o vor conduce, au căutat să-și cunoască elevii din documentele școlii, prin convorbiri cu fostii diriginți și cu părinții. Diriginți ca tov. C. Garabedeanu, A. Rotundu, H. Mihăilescu, V. Gabureanu s-au documentat asupra muncii educative prin lecturi pedagogice și și-au întocmit planul de lucru pe baza materialului studiat, completat cu sarcinile ce le revin prin aplicarea Regulamentului organizației de pionieri din R.P.R. Toți profesorii s-au interesat de situația la învățătură în anul precedent a elevilor cu care vor lucra. Ei au consultat cataloagele, caracterizările și informațiile profesorilor care i-au precedat.

Profesorii de limba romînă și-au propus să studieze cu cea mai mare atenție metodicile, articolele din revistele și presa de specialitate în legătură cu predarea gramaticii și a ortografiei — și să supravegheze îndeaproape lectura în afară de clasă a elevilor. Toți profesorii școlii au hotărît să facă front comun pentru însușirea de către elevi a noii ortografii.

O problemă căreia colectivul școlii i-a dat o deosebită importanță a fost aceea a aplicării legii învățămîntului general obligatoriu și a școlarizării tuturor copiilor de vîrstă școlară din circumscripția școlii. Încă din vară, cadrele didactice au făcut vizite la familiile acestor copii, au stat de vorbă cu ei și cu părinții lor.

Dorința cea mai vie a fiecărui membru de sindicat din școală este de a obține rezultate din ce în ce mai bune în noul an școlar. În cinstea Congresului S.M.I., toate cadrele didactice muncesc astfel încît să creeze condiții sigure pentru împlinirea acestui țel.

Crește aportul cadrelor didactice la transformarea socialistă a agriculturii

Comitetul sindical regional de învățămînt și secția de învățămînt a regiunii Craiova au inițiat o largă acțiune de masă menită să antreneze miile de învățători și profesori în sprijinul transformării socialiste a agriculturii. S-au alcătuit, astfel, mai bine de 300 de colective compuse din cîte 3-4 învățători și profesori, înarmați cu cunoștințele teoretice necesare, care s-au deplasat apoi în satele regiunii și timp de o lună au desfășurat o intensă activitate în sprijinul țărănimii muncitoare. Succesele obținute au arătat odată mai mult rolul de propagandist și agitator al învățătorului în rîndurile țăranilor muncitori. În raionul Băilești, de pildă, cele 30 de colective, cuprinzînd 109 cadre didactice, au adus o însemnată contribuție la crearea condițiilor pentru înființarea a 6 întovărășiri agricole, dintre care cele din comunele Urzicuța, Perișorul, Mărăcinele și Băilești au și fost inaugurate de curînd.

Ca urmare a muncii de lămurire desfășurate de cadrele didactice în comuna Cioroiasu, de pildă, s-au mai înscris în G.A.C. încă 7 familii de țărani muncitori cu gospodării individuale. În celelalte comune ale raionului Băilești, sute de țărani cu gospodării individuale au făcut cereri pentru înscrierea în G.A.C. sau în întovărășire.

Activitatea desfășurată de aceste colective a fost permanent îndrumată de către organizațiile sindicale de bază și comitetele sindicale raionale ale muncitorilor din învățămînt. S-au evidențiat în munca de lămurire a țăranilor muncitori mulți învățători și profesori printre care tovarășii Vladimir Filipaș, Mircea Chifulescu, Maria Georgescu, Leontin Drăgancea, Dumitru Popa și alții.

Este știut faptul că exemplul personal reprezintă cea mai convingătoare formă a muncii de lămurire. În regiunea Craiova sînt numeroși profesori și învățători care au dat un bun exemplu înscriindu-se în gospodării agricole colective sau în întovărășiri, cum sînt cadrele didactice din satele Sisești și Ciovîrnășani, raionul Turnu Severin.

Cadrele didactice din regiunea Craiova folosesc forme multiple pentru lămurirea și atragerea țărănimii muncitoare pe făgașul socialismului.

Comitetele sindicale raionale din regiunea Craiova au organizat 16 brigăzi artistice de agitație. Prin conținutul programelor prezentate cu regularitate ele luptă împotriva formelor vechi, înapoiate de cultivare a pămîntului. Majoritatea școlilor din regiune dau un prețios sprijin popularizării metodelor agrotehnice avansate cu ajutorul parcelelor experimentale.

Toate aceste acțiuni dovedesc că organizațiile sindicale de bază și comitetele sindicale raionale din învățămînt își întăresc rolul lor de educator și mobilizator al membrilor de sindicat în jurul marilor acțiuni întreprinse de partid și guvern.

Cadrele didactice din regiunea Craiova și-au propus ca în întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt să-și lărgească mai mult activitatea în vederea sprijinirii și pe mai departe a operei de transformare socialistă a agriculturii.

CONSTANTIN RADOI

PRIMELE LECȚII

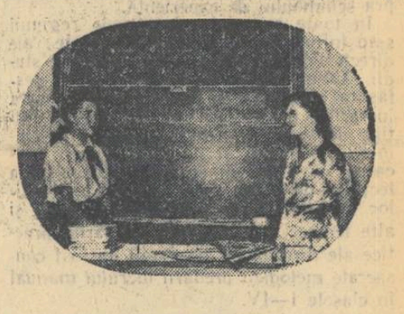

În clasa a șaptea a școlii nr. 124 de fete din Capitală, la ora de matematică.

LA POALELE HĂȘMAȘULUI

De crestele de piatră ale Hășmașului Negru, pe marile înălțimi singuratice, s-a prins o ceață vînăt-albuie, vestitoare a apropierii furtunii. Din cînd în cînd, fulgere prelungi, cu lumina orbitor de albă, par, în transparența cerului, asemenea unor uriașe aprinderi de magneziu. Impresionanta pregătire a înfruntării între forțele dezlănțuite ale naturii mi-a dat senzația că trăiesc zguduitoarea scenă a urcării Voșlobenarilor spre culmi, așa cum o evocă Geo Bogza în a sa Carte a Oltului:

„Șase oameni, trei bărbați și trei femei, urcau într-o după amiază, cu sufletul la gură, spre crestele atît de fantastic apropiate de cer, ale muntelui.

..Obrazurile crăpate, cu dîre adînci, de piatră, le dădeau lor înșile înfățișarea unor bucăți de stîncă, abia rupte din fundul pămîntului de un cataclism și asvîrlite în înălțime, să se zdrobească de stîncile mai mari ale muntelui..."

Stăteam pe prispa casei Anei Chindea, o bătrînă pe chipul căreia zilele bîntuite de întunecate nenorociri, cînd pierderea unei vițe însemna o catastrofă de necuprins, au lăsat urme adînci, de nesters.

Casa era chiar în crucea satului, acolo unde se desface drumul spre înălțimile Pietrei Singuratice.

Deodată, din șerpuirea drumului, prin potopul care izbucnise, se contură trupul avîntat înainte, în mers încordat, al unui cioban.

— E de la stîna noastră cooperatistă — mă lămuri un vecin.

Recunoscîndu-l pe cel care se apropia, țin să adauge:

— E chiar președintele stînei; Mazery Martin îi spune, și-i din Voșlobeni.

Ajuns la baciului-președinte, vecinul începe să-i iscodească pricina pentru care s-a abătut pe o asemenea vreme jos, în vale.

— Apoi, is vreo trei oi care s-au pus să bolească de ieri, după fătat, și acu' mă duc după felcer. Le-o vedea și le-o da ceva prafuri, să nu mai tînjească.

Au mai stat o vreme cei doi la sfat. Vocile au, ca și în trecut pe aceste meleaguri, vibrații adînci, tonuri cu rostogoliri de cascade. S-au format doar în decursul atîtor văleaturi de hăulit peste văi și văioage. Sînt voci îngrijorate, dar nici o spaimă nu le mai turbură limpezimea.

Intră și bătrîna gazdă în vorbă, ocărîndu-și vecinul că-l ține pe președinte din drum.

— Mergi cu domnul, Martine, și întoarce-te repede cu felcerul. Bătrîna își însoți urarea cu un șir de cruci repezi. Are doar și ea oile, mai tot avutul, sus la stînă.

Curînd însă îngrijorarea aceasta îi făcu loc alteia.

— Vai de capul meu, femeie proastă! Imi țin oaspeții aici pe prispă, parcă n-aș avea casă. Iertați-mă, tovarăși, și poftiți înăuntru, că bate ploaia pieziș și vă udă.

Iată-ne în odaia scundă, prin care stăruie un ușor iz de verzituri dospite. Pe unul dintre pereți zăresc prinsă o diplomă școlară.

— A cui e?

— A mea, de mai an — răspunde bătrîna, parcă puțin stingherită. Iar mos Ianoș, vecinul, ca să-mi arate că și el se ține de citit, nu glumă, mai ales cînd e vorba de veștile din ziare, pornește să mă întrebe ce părere am de ultimele întîmplări din lume.

Încep să-mi însemnez grăbit asemenea fapte de ispravă.

Irma Lăte, învățătoarea care mă însoțește, îmi spune:

— Dacă-i vorba de alfabetizare, cred că despre Marcela Agoston ar trebui scris ceva. Cum o mai sta ploaia, putem să trimitem aici, la doi pași, s-o cheme.

Așa am aflat povestea fetei de 15 ani, cu trupul mai firav decît al altor fete de vîrsta ei și privirea celor care au străbătut cale grea pe drumul vieții, fata care pînă nu demult era ultima analfabetă din Izvorul Mureșului. Povestea aceasta, cu multe file mohorîte, plină de durerile și mîhnirile slugărilului la oameni cu dare de mînă, care a văzut cei mai frumoși ani ai copilăriei Marcelei, ar putea alcătui subiectul unui roman.

Stavili și zăgazuri pot împiedica, o vreme, apele tumultuoase ale vieții noi să-și despice matcă largă, spre traiul fiecăruia. Au trebuit să treacă zece ani ca să poată înflori viața fetei de la poalele Hășmașului. Dar a înflorit!

Sînt doar cîteva luni de cînd Marcela Agoston, colectoarea fruntașă a fabricii de lapte praf „Mureșul", și-a pus iscălitura, desenată cu grijă, ca la un examen, în josul contractului de angajare.

Prima iscălitură a ultimei analfabete din satul în care Mureșul își leagănă primele ape.

★

Nu departe de satul Izvorul Mureșului, în dreptul gării, întîlnești o așezare de vile. Cît a furat din bunul agonisit cu trudă de cei din Sîn-Dominic și Izvorul Mureșului domnu' Domocoș Kraus pentru ca să-și ridice atîtea vile? Stați să mă uit în registrul acesta prăfuit de pricini, pe care l-am găsit în arhiva sfatului popular din Izvorul Mureșului: 20 de milioane.. Era primar domnu' Kraus și atunci a făcut pădurea comunală pe numele lui, a tăiat-o și a vîndut pînă la ultimul copac. Judecățile de pe vremuri, cum le cunoașteți..

Doar judecata nouă, dreaptă, a orînduirii populare, i-a luat înapoi averea iefuită. Vreți să știți cine stăpînește ccum vilele de lîngă gară? Pentru asta nu mai am nevoie de registru; ajunge să mă uit pe arcada porții: ȘCOALA PROFESIONALĂ SPECIALĂ — IZVORUL MUREȘULUI.

Însemnările despre această școală ar putea să aibă conținutul obișnuit al însemnărilor despre o școală oarecare profesională. Și tocmai în aceasta constă remarcabila caracteristică a școlii din Izvorul Mureșului: seamănă cu o școală obișnuită, deși aici nu învață elevi obișnuiți.

Urmele anilor cînd foamea era stăpînă în casele sărace, cu multe guri de hrănit, sînt șterse în această școală cu grijă părintească. În zilele întunecatului trecut, viața unor asemenea copii ar mai fi pîlpîit un an, doi, trei ani poate, apoi s-ar fi stins. Un an, poate doi, alît a trecut de cînd au venit aici elevii școlii profesionale din Izvorul Mureșului. Au dispărut de pe chipurile lor paloarea și încruntarea. S-au prins, asemenea unor mlădițe tinere, cu puternice rădăcini de viață și acum cresc mai departe, ca făurari de nădejde ai viitorului patriei.

Și mai este încă un fapt: jur împrejur, cale de vreo 10 km., n-a existat prin locurile astea, vreme de un veac și mai bine, decît un singur meșteșugar: un rotar. Acum, numai în școala aceasta profesională de la poalele Hășmașului Mare se pregătesc peste două sute de meseriași de nădejde!

Dîră Gheorghe, născut într-o comună de lîngă București, va deveni radiofonist, ca și Ion Bușe din împrejurimile Craiovei; Vasile Moldovan din satele Galațiului execută pe de acum lucrări mecanice de înaltă precizie, iar Dionisie Forica, născut chiar aici, în Izvorul Mureșului, se califică în tîmplăria artistică.

Localnicii i-au adoptat pe ucenicii școlii. Deseori, întîlnind pe vreunul dintre elevi, îi auzi întrebînd:

— Ce face Mircea Filote, radiofonistul?... Zicea că vine pe la noi..

Uneori, discuțiile abordează probleme de mare importanță.

— Cum stăm, flăcăilor, cu electrica? O avem la toamnă?

Băieții stau pe gînduri, calculînd ca niște tehnicieni cu îndelungată experiență și răspund cu vocea schimbată, plină de gravitate, comunicînd data stabilită pentru terminarea lucrării. Apoi coboară vocea, ca și cînd ar împărtăși un secret deosebit: O să fie gata înainte...

Acesta este primul și poate cel mai greu examen de maturitate al ucenicilor școlii profesionale din Izvorul Mureșului: mărirea centralei electrice a școlii și instalarea curentului în întreaga comună.

Așta anul acesta. Poate peste ani vor fi înhămați la treabă Oltul tumultuos, sau mai domolul, dar tot atît de puternicul Mureș.

Era o vreme cînd măreața zămislire a Hășmașului se petrecea într-o grea și cumplită singurătate. Așa cum se scurgea și viața locuitorilor de la poalele Hășmașului Era o vreme cînd și aici, la izvoare, între meleagurile străbătute de Olt și cele străbătute de Mureș, domnea vrajbă. O vreme cînd pierderea unei vițe însemna în viața localnicilor o întunecată tragedie.

Dar din înfricoșătoarea noapte a trecutului nu prea îndepărtat au izbucnit, ca un vulcan de lumină, zorii. Nu sînt zorii unei zile obișnuite, ci ai unei ere noi.

M. HERIVAN

Din experiența școlii sovietice

Să îndrumăm cît mai bine școlile medii

S. Nikișov
șeful secției de învățămînt regionale din Ivanovo

In vederea îmbunătățirii muncii de instruire și educare a elevilor din școlile medii, am considerat că este necesar să fie întărite secțiile de învățămînt public și colectivele de conducere ale școlilor cu specialiști capabili să realizeze controlul asupra predării disciplinelor școlare și să acorde ajutor efectiv profesorilor de matematică și limba rusă. In cea mai mare parte am reușit să asigurăm școlilor cadre de conducere calificate: din 128 directori de școli medii 118 au studii superioare și 10 își termină studiile la secțiile fără frecvență ale institutelor pedagogice, sau posedă o mare experiență în munca de conducere și fac față cu succes obligațiilor ce le au; din 152 directori de studii, 122 au studii superioare complete și 30 studii superioare în curs de terminare. Cu mici excepții, directorii de școli și directorii de studii au drept specialitate limba rusă sau matematica.

Este important, firește, nu numai de a selecționa cadrele de conducere, ci și de a le ajuta, de a controla activitatea lor. In scopul îmbunătățirii conducerii și controlului în școală, secția de învățămînt regională ia în mod regulat măsuri în vederea ridicării calificării directorilor de școli și a directorilor de studii. In anul 1954 au urmat cursurile Institutului de perfecționare a cadrelor didactice 57 directori de școli și 70 directori de studii. In calitate de lectori la cursuri au lucrat profesori din învățămîntul universitar, metodiști, cei mai buni pedagogi și conducători de școli. In complectarea planului de învățămînt s-au organizat pentru cursanți excursii la muzeul regional și la catedra de mecanizare a agriculturii de la Institutul de mecanizare a agriculturii din Ivanovo; s-au organizat seminarii într-o școală elementară și într-o serie de școli medii din orașul Ivanovo; cursanții au discutat o serie de lecții deschise, au participat la lecțiile desfășurate pe terenul geografic, pe parcela școlară de experiență, au vizitat cabinetele și atelierele școlare, au asistat la adunările pionierilor și la ședințele pe clase. La încheierea cursurilor s-au organizat conferințe asupra schimbului de experiență.

In toate raioanele și orașele regiunii s-au înființat seminarii permanente ale directorilor de școli și directorilor de studii. Astfel, în orașul Kineșma s-au desfășurat seminarii cu temele: „Organizarea lucrărilor practice și de laborator la lecțiile de biologie, geografie, fizică și chimie"; „Sistemul și practica muncii educative cu elevii în școală"; „Inspectarea lecțiilor de limba rusă"; „Practica lecțiilor însoțite de demonstrații de filme" și alte teme. Seminariile și lucrările practice ale directorilor de studii au fost consacrate metodicii predării lucrului manual în clasele I—IV.

Una din formele de ajutor acordat conducătorilor de școli o constituie inspecțiile. Pentru a ajuta secțiile de învățămînt raionale și orășenești în îmbunătățirea inspectării și a atrage asupra acestei munci atenția Sovietelor locale, noi am pus în discuția comitetului executiv al Sovietului regional problema „Despre calitatea inspectării școlilor din orașul Ivanovo". Această măsură s-a dovedit folositoare: comitetele executive ale Sovietelor locale au început să acorde mai multă atenție inspectării școlilor și să discute în ședințele lor procesele-verbale de inspecție. In anul școlar trecut, comitetul executiv al Sovietului orășenesc din Ivanovo a discutat rezultatele inspectării școlilor medii nr. 36 și 50, comitetul executiv al Sovietului raional Leinevo — procesul-verbal al inspectorului regional cu privire la rezultatele constatate la școala medie nr. 5.

Spre a spori responsabilitatea conducătorilor de școli pentru calitatea muncii, noi îi chemăm la secția de învățămînt a regiunii cu dările de seamă asupra îndeplinirii propunerilor inspectorului (sau cu dările de seamă asupra activității școlii). Astfel, în anul trecut au fost chemați la secția de învățămînt regională 19, iar în anul curent 17 directori de școli medii. Comisia regională pentru învățămîntul public a ascultat în luna decembrie 1954, în legătură cu inspectarea școlilor, dările de seamă ale tov. Ilonina, directoarea școlii medii din Vasilievsk, raionul Șuisc și tov. Beleacova, director de studii la școala medie din Starii-Viciug, raionul Viciug.

Comitetul regional de partid a organizat în ianuarie a.c. un seminar al secretarilor organizațiilor de partid școlare și o consfătuire a directorilor de școli medii, consacrate problemelor muncii directorului și a organizației de partid școlare. Comitetul de partid al raionului Gavrilov-Posadski a analizat concluziile brigăzii de inspectori ai secției regionale asupra rezultatelor inspectării unei școli medii; comitetul orășenesc de partid din Ivanovo a cercetat activitatea școlii medii nr. 53, iar comitetul de partid al raionului Frunze, pe cea a școlii medii nr. 55 etc.

In scopul studierii și răspîndirii experienței înaintate în munca instructiv-educativă, secția de învățămînt și institutul de perfecționare a cadrelor didactice au asigurat conferințe științifico-practice ale profesorilor de limba rusă, matematică, desen liniar, biologie; au pregătit și au editat șase culegeri cu articolele celor mai buni pedagogi, o serie de manuale în ajutorul tînărului tehnician și modelist; s-au publicat, de asemenea, cîteva articole cu teme pedagogice în ziarele locale. In decembrie a ieșit de sub tipar lucrarea inspectorului regional Vasilov, intitulată „Despre învățămîntul politehnic în școli" (din experiența de muncă a școlilor din regiunea Ivanovo), în care este sintetizat un bogat material faptic.

In regiune sporește numărul școlilor care au colective de pedagogi puternice și bine închegate, care rezolvă cu succes sarcinile complexe ale muncii instructiv-educative.

In fața colectivelor pedagogice ale școlilor medii se ridică sarcina de a acorda cadrelor didactice de la școlile elementare și de 7 ani întregul ajutor în rezolvarea problemelor pedagogice și metodice, de a căuta în comun căile de îmbunătățire a muncii de educație a tinerii generații. Colaborarea între școlile medii, de 7 ani și elementare, contactul permanent și efectiv între ele constituie condițiile cele mai importante de activitate rodnică a cadrelor didactice de la școlile de toate tipurile. Cu cît va fi mai ridicat nivelul muncii școlii medii, cu atît vor exista mai multe posibilități pentru înlăturarea lipsurilor în munca școlilor de 7 ani și a școlilor elementare.

Îndrumarea școlilor medii, controlul neslăbit asupra activității lor, întărirea și dezvoltarea continuă a realizărilor obținute de ele capătă în prezent o importanță deosebită în activitatea secțiilor de învățămînt public, inclusiv în activitatea secției noastre regionale de învățămînt din Ivanovo.

(Din revista „Narodnoe obrazovanie")

O bună tradiție

Pedagogii școlii medii din Borisovca, din împrejurimile Moscovei au o bună tradiție. La prima lecție de biologie ei arată elevilor un tablou în culori al marelui transformator al naturii Ivan Vladimirovici Miciurin.

— Cu prețul unei munci mari și intense a dezvăluit acest om tainele naturii, a învățat să dirijeze dezvoltarea plantelor, a supus voinței sale forțele lor spontane — le spun profesorii elevilor. Știința creată de el urmărește minunatul scop de a transforma tot pămîntul, de la sudul cu climă aridă, pînă la ghețurile polare, într-o livadă înfloritoare.

Trec zile. Copiii află despre realizările nemuritoarei învățături miciuriniste. Mulți dintre ei complectează rîndurile urmașilor săi asidui, devin membri activi ai cercului școlar al tinerilor naturaliști în care activează în fiecare an peste 150 de băieți și fete.

Iar cînd în calea lor întîmpină dificultăți tinerii naturaliști își reamintesc cuvintele genialului savant: „Noi nu putem aștepta daruri de la natură; sarcina noastră este de a i le smulge".

In timpul liber, tinerii naturaliști vin în camera colțului viu. Bazîndu-se pe cunoștințele dobîndite sub conducerea profesorilor de biologie Claudia Sicova și Zinaida Doljaniscaia, elevii fac aici numeroase experiențe de studiere a influenței condițiilor de viață asupra organismului.

Pentru munca rodnică a tinerilor naturaliști școala dispune de toate cele necesare. La colțul viu există acvarii și terarii — aici cresc aproape 40 de specii de plante de cameră, din diferite zone climaterice, precum și diferite culturi agricole. Vizitatorii acestui colț se conving de adevăratele idei privitoare la unitatea organismului și a mediului. Așa s-a întîmplat bunăoară cu eleva Vala Truschina, din clasa a VII-a. Ea nu credea că nu e bine să stropească cactusul, deși a auzit la lecție că acest copil al deșertului nu are nevoie de prisos de umezeală. Iar cînd a început să ude unul dintre cactuși, la fel ca și pe celelalte plante, rezultatul a fost dezastruos. Rădăcina cactusului a putrezit.

Treptat, la copii apare necesitatea de a experimenta cu chibzuială ținînd seama de particularitățile unui organism sau altuia. Cu multă dragoste muncește la colțul viu eleva Nina Colovanova. De curînd ea a verificat o experiență interesantă și atrăgătoare. Prin înmulțire vegetativă ea a obținut dintr-o liană tropicală cinci plante.

Intreaga activitate desfășurată în cadrul colțului viu este strîns legată de materialul din programă și are la bază un plan întocmit dinainte.

La lecții elevii vorbesc despre experiențele lor. Materialul viu se păstrează cu grijă în colțul naturii și este folosit în mod regulat la predarea lecțiilor.

Profesorii școlii din Borisovca au dat parcelei lor școlare numele de „laborator în aer liber".

Parcela ocupă o suprafață de 0,8 ha. Aici se cresc zeci de culturi, există o livadă de pomi și arbuști fructiferi, plantații de căpșuni, o parcelă de colecție cu culturi rare în regiunea Moscova, o parcelă unde se fac cele mai complicate experiențe, o pepinieră de pomi fructiferi și de plante decorative etc.

Primăvara și toamna profesorii de biologie ai școlii folosesc acest bogat material didactic pentru predarea lecțiilor tematice în aer liber. Tot aci, mai ales în perioada vacanței de vară, se mută centrul lucrărilor efectuate de tinerii naturaliști, care aplică în practică cunoștințele acumulate în școală. Cu prilejul creșterii și îngrijirii culturilor elevii se străduiesc să respecte un întreg complex de măsuri agrotehnice. Ei introduc în sol sute de kilograme de îngrășăminte organice și minerale, îngrijesc minuțios de semănături și plantații, execută la timp hrănirea suplimentară a plantelor, afînarea solului printre rînduri, desfășoară lupta împotriva dăunătorilor.

De activitatea pe parcela școlară sînt strîns legați și tinerii maiștri ai cercului „Mîini îndemînatice". Elevii Jenia Egorov, Victor Ioronov și alții au confecționat singuri unelte agricole folosite în munca pe parcela școlară.

Copiii notează în jurnale rezultatele muncii lor. Cele mai bune dintre jurnale se păstrează cu grijă în școală și sînt cu grijă cercetate și folosite de noile generații de elevi.

La fiecare sfîrșit de an, școala organizează expoziții cu rezultatele obținute de tinerii naturaliști. Din frunzele, fructele și rădăcina plantelor, se alcătuiesc ierbare. Cel mai bun dintre ele este expus și anul acesta în pavilionul „Școala sătească" de la „Expoziția Agricolă Unională".

Adeseori la lecțiile de biologie asistă oaspeți din colhozul vecin. Eroul Muncii Socialiste Claudia Alexeeva, șefa fermei zootehnice, brigadierul brigăzii pomicole Ana Staskina și învățătorii din colhoz fac cunoscută elevilor experiența înaintată a producției colhoznice.

Și elevii fac excursii în colhoz. Ei vizitează răsadnițele, serele, livada și ferma de creștere a animalelor și văd în fața lor întruchiparea în practică a învățăturii miciuriniste.

Zeci de tineri naturaliști care învață între pereții școlii își leagă viitorul lor de viața colhozului, contribuind cu succes la permanenta lui dezvoltare.

OLEG VAVILICHIN

Intr-un cerc de mecanizatori

Cercul de studiu al automobilului și combinei autopropulsate de la școala de 7 ani din Bozinovsk, regiunea Kirov, și-a început activitatea cu ajutorul clubului tinerilor automobiliști și tractoriști. La început el nu avea decît șase membri. Școlarii au studiat automobilul, tractorul, iar în timpul verii au lucrat cu mașinile. Curînd, numărul membrilor a sporit. Membrii cercului care au absolvit școala de 7 ani au plecat la școala de mecanizare a agriculturii, de unde s-au întors în colhozul natal combineri.

Autoritatea cercului creștea. Școlarii au studiat cu perseverență automobilul și combina. In timpul verii, mulți din ei au lucrat ca ajutori de combineri și au învățat chiar să lucreze singuri. Nicolai Kazacov a strîns singur cerealele cu combina, prestînd în total 100 zile-muncă. Alexei Nadeev a lucrat ca ajutor de combiner pe combina condusă de fratele său și a învățat să conducă bine mașina. Juri Vasilcov a lucrat de asemenea ca ajutor de combiner. Boris Baranov și Zina Vasilcova au lucrat la mașinile de clădit căpițe.

Mulți dintre membrii cercului au plecat și în acest an la școala de mecanizare a agriculturii.

Pășind în viață

Cu cîțiva ani în urmă, Ministerul Învățămîntului al R.S.S. Moldovenești a organizat pe lîngă școala pedagogică din Cahul o casă de copii specială pentru elevii mai mari, care au absolvit clasa a VII-a cu calificativul „excepțional". Toți elevii de la această casă de copii trebuiau să urmeze timp de 4 ani cursurile școlii pedagogice, spre a deveni instructori de pionieri și învățători la școlile elementare.

Colectivul casei de copii, în frunte cu directorul V. A. Kazima, a manifestat o mare grijă pentru pregătirea tinerilor învățători. In timpul vacanței, viitorii pedagogi au făcut practică de educatori la casele de copii sau de instructori în taberele de pionieri. De curînd, un număr de 33 de tineri învățători au părăsit casa de copii care i-a educat și s-au împrăștiat prin raioanele republicii.

In satul Durlești, raionul Chișinău, își începe primul său an de muncă școlară Parascovia Stogrea; în raionul Vulcănești lucrează ca instructori de pionieri Fedor Fulgara și Gheorghi Andreev; la casa de copii din Cojușna este numită Evghenia Darul. Zina Ghermani, Ivan Florea și Lena Goian își vor continua studiile pedagogice în instituțiile de învățămînt superior.

Lucrările practice ale profesorilor

Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din Tomsk a organizat cursuri pentru profesorii care predau în atelierele școlare lecții la clasele V—VII și vor conduce seminariile practice de studiul mașinilor și de electrotehnică la clasele VIII—X. Asemenea cursuri au fost organizate și de institutul din orașul Kolpașev.

Sub îndrumarea metodiștilor institutului, precum și a unor specialiști — ingineri tehnologi și maiștri — pedagogii au studiat tehnologia producției, și-au însușit deprinderile de muncă la strunguri, mașini de găurit și alte mașini-unelte, au studiat uneltele de lăcătușerie și tîmplărie. La Kolpașev, pedagogii au urmat un curs de conducere auto.

In palatul științei

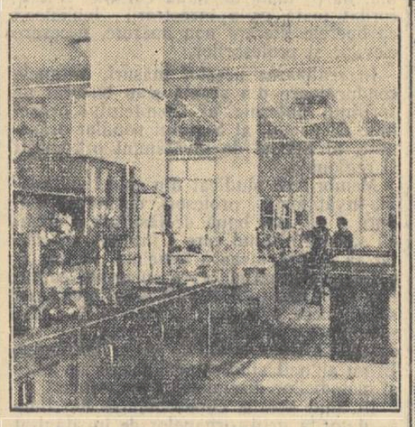

Aspecte din noua clădire a Universității de Stat „M. V. Lomonosov" din Moscova: în laboratorul de chimie organică al Facultății de chimie (sus); la clubul studențesc din căminul Universității (stînga); într-o cameră a căminului (dreapta).

Inzestrarea școlilor cu material didactic în R. S. F. S. R.

I. Gh. Borca
director general adjunct al Direcției generale a învățămîntului elementar și mediu și educației preșcolare din Ministerul Învățămîntului

Cu prilejul vizitei în Uniunea Sovietică a delegației lucrătorilor din învățămînt din care am făcut parte am stat de vorbă cu numeroși pedagogi sovietici, am cunoscut organizarea școlii sovietice, minunatele realizări în domeniul învățămîntului. Pedagogii sovietici ne-au împărtășit experiența lor cu multă dragoste și prietenie și s-au interesat de realizările și experiența pedagogilor noștri.

Am vizitat multe școli. Peste tot am găsit laboratoare, cabinete bine utilate, depozite înzestrate cu o mare varietate de material didactic. Cele mai multe aparate (în afară de unele exemplare de mare precizie) există într-un număr mare de exemplare, pentru a permite tuturor elevilor să lucreze în același timp. Este vorba, bineînțeles, de aparate de tip școlar, la care precizia merge pînă la gradul necesar ca experiențele făcute cu ele să reușească, sau anumite legi să poată fi explicate.

Intrînd în cîteva clase în timpul orelor de fizică și chimie, am găsit elevii într-o liniște și ordine perfectă, aplecați asupra aparatelor, făcînd determinări, calculînd, verificînd legi. Profesorii treceau de la un elev la altul, le dădeau sugestii, verificau instalațiile făcute de ei, urmăreau mersul experienței, verificau concluziile la care au ajuns.

In toate școlile am observat, atît din partea profesorilor cît și a elevilor, o deosebită grijă pentru păstrarea materialului didactic și, în același timp, un interes deosebit pentru crearea de noi aparate, noi modele, noi instalații. La expoziția școlii nr. 204 din Moscova am văzut, de exemplu, o sumedenie de instalații și aparate electrice foarte simple și ingenioase, care ușurează considerabil munca profesorului și eforturile elevilor pentru însușirea cunoștințelor cuprinse în programă.

CUM E ORGANIZATĂ PRODUCȚIA DE MATERIAL DIDACTIC

In Uniunea Sovietică producția de material didactic este în primul rînd o sarcină a Ministerului Învățămîntului.

Pentru rezolvarea problemelor producției de material didactic în Ministerul Învățămîntului din R.S.F.S.R. există o Direcție generală a producției de material didactic. Această direcție generală dispune de 9 mari întreprinderi în diferite orașe ale țării, care produc exclusiv material didactic. Intreprinderile produc în prezent aproximativ 500 titluri de diferite materiale și pun anual în comerț peste 55 de milioane de creioane, tocuri școlare, echere, compase și alte rechizite școlare. Ca să ne facem o ideie asupra mărimii acestor întreprinderi, amintesc că în ele lucrează peste 5.500 muncitori. Fiecare întreprindere este specializată pe categorii de materiale, legate de predarea diferitelor obiecte de învățămînt. Așa, de exemplu, la întreprinderea din Rostov se fabrică strunguri mici, electromotoare, telegrafe, dinamuri, reostate cu punți, transformatoare, aparate pentru electroliză, oglinzi prizmatice, magneți liniari și în formă de potcoavă, ampermetre și busole care pot fi folosite de orbi și altele. La întreprinderea „Școala și natura", din Moscova, se alcătuiesc diferite colecții de roci, metale de topit, colecții de fluturi și frunze pentru desen, ierbare, cutii special confecționate în care se pot vedea dezvoltarea ouălor de sarpe și a celui de șopîrlă, dezvoltarea puiului de găină în perioada de la 6—16 zile și multe altele.

In afară de aceste 9 întreprinderi ale Ministerului Învățămîntului există anumite întreprinderi ale altor ministere care, pe baza unei Hotărîri a Consiliului de Miniștri, sînt obligate să producă material didactic. Intreprinderile Ministerului Industriei Chimice, de pildă, produc toate materialele chimice reactive și confecționează aparatele necesare pentru laboratoarele de chimie.

Unele aparate sînt confecționate în atelierele școlilor rezervelor de muncă, pe baza comenzii date de către Direcția generală a producției de material didactic din Ministerul Învățămîntului.

Multe din întreprinderile care fabrică material didactic au o experiență veche în această direcție.

In afară de aceste întreprinderi, Editura de Stat didactică și pedagogică confecționează diferite planșe pentru științele naturii, pentru geografie, pentru predarea gramaticii, a aritmeticii, a geografiei și a trigonometriei. Aci se confecționează, deasemenea, litere mobile și diferite planșe pentru predarea citit-scrisului la școlile obișnuite și la școlile speciale.

Pentru stabilirea noilor prototipuri de material didactic ce trebuie să intre în producție există două căi. Academia de Științe Pedagogice, pe baza unor studii atente, elaborează noi tipuri de material didactic. Aceste noi tipuri sînt trimise consiliului metodic științific din minister care le apreciază. Prototipul apreciat ca bun și necesar este trimis apoi întreprinderilor pentru a intra în producție. Numărul prototipurilor se îmbogățește și în urma propunerilor pe care învățătorii din țară le trimit biroului de invenții și inovații din minister. Acest birou studiază materialul și îl aprobă, sau îl respinge. In cazul cînd propunerea este aprobată învățătorul primește drepturile de autor. Prototipul confecționat mai întîi într-un singur exemplar este dat pentru aprobare Consiliului metodic științific din minister. In unele cazuri, cînd Consiliul metodic științific găsește că materialul are defecțiuni de producție, îl trimite înapoi întreprinderii pentru a fi refăcut. După refacere, consiliul propune apoi aprobarea pentru multiplicarea aparatului respectiv în 100—200 exemplare de probă. Această aprobare o dă Direcția generală a producției materialului didactic și Direcția generală a aprovizionării. Exemplarele se trimit celor mai bune școli, școlilor experimentale și institutelor de perfecționare a cadrelor didactice.

Pe baza observațiilor făcute de către cadrele didactice din aceste institute și școli, după un an de folosire, prototipul se îmbunătățește și apoi se fabrică în masă.

Pentru producția în masă dă aprobare loctiitorul ministrului. Cînd se dă aprobarea pentru producția în masă a materialului se iau două exemplare din prototip; un exemplar se păstrează la Direcția generală a producției de material didactic, iar celălalt la întreprindere, pentru ca oricînd să se poată face controlul producției pe baza prototipului aprobat.

Condițiile tehnice pentru instrumente sînt stabilite în comun de către Direcția generală a producției de material didactic și Direcția generală a aprovizionării.

Orice abatere de la caietul de sarcini, cum ar fi schimbarea materialului folosit pentru fabricare sau schimbarea tehnologiei produsului, se pot face numai cu prealabila aprobare a loctiitorului ministrului care a aprobat prototipul. După un număr de ani de folosință în școli, prototipurile se îmbunătățesc pe baza propunerilor care vin de pe teren. Bineînțeles că și de data aceasta prototipul modificat urmează aceeași cale pentru a intra în producție.

Pentru a ajuta cadrele didactice în folosirea materialului didactic, fiecare exemplar este însoțit de o broșură în care se arată construcția tehnică a aparatului și modul de folosire. Această broșură este aprobată de Consiliul metodic didactic din Ministerul Învățămîntului. Toate aparatele sînt recepționate înainte de a fi date în folosință, pentru a se putea verifica modul de funcționare.

Recepția se face în întreprinderi, de către delegații Direcției generale a producției de material didactic și ai Direcției generale a aprovizionării.

CUM ESTE ORGANIZATĂ APROVIZIONAREA ȘCOLILOR

Aprovizionarea școlilor cu material didactic cade în sarcina Direcției generale a aprovizonării din Ministerul Învățămîntului.

Pentru realizarea sarcinilor legate de aprovizionarea școlilor cu material didactic, Direcția generală a aprovizionării din minister are în întreaga țară o rețea de magazine de desfacere a materialului didactic. In R.S.F.S.R. există 80 de astfel de magazine în centrele regionale și în orașele mari.

In fiecare an școlile fac direct magazinelor comanda pentru materialul didactic pe care vor să și-l procure pentru anul viitor. Magazinele au la dispoziție, în orice moment, lista materialului didactic nou ce va apare, precum și indicații privitoare la minimul de material didactic necesar, pe tipuri de școli.

Pe baza acestora, școlile comandă noile materiale apărute, materialele care între timp s-au deteriorat și nu mai pot fi folosite și diferite piese de schimb care nu au putut fi reparate sau confecționate prin forțe proprii.

Comenzile sînt centralizate de către magazine, sînt comunicate Direcției aprovizionării din Ministerul Învățămîntului care le predă Direcției generale a producției de material didactic. La rîndul ei aceasta comunică fiecărei întreprinderi subordonate sarcinile de producție și face comanda către acele întreprinderi care nu îi sînt subordonate.

Trebuie subliniat faptul că foarte multe cadre didactice participă activ la munca de îmbunătățire și creare a prototipurilor de material didactic. In afară de propunerile pe care le trimit cadrele didactice direct ministerului, magazinele regionale organizează periodic consfătuiri cu cei mai buni învățători și profesori de specialitate, la care participă și reprezentanți ai întreprinderilor de material didactic. Concluziile care reies în urma unor astfel de consfătuiri sînt comunicate ministerului, care ține seama de ele atunci cînd studiază problema prototipurilor ce urmează a fi îmbunătățite și cînd stabilește lista noilor prototipuri care vor fi date în producție pentru anul următor.

Trebuie, de asemenea, menționată deosebita grijă pe care o au cadrele didactice pentru îmbogățirea laboratoarelor și depozitelor de material didactic. Pedagogii confecționează material didactic, alcătuiesc colecții de plante, roci, semințe, antrenînd în această acțiune și pe elevii claselor mai mari și în special pe elevii din ultima clasă. Sub conducerea și supravegherea profesorilor, elevii cresc și îngrijesc păsări și animale mici, observă felul lor de viață, conservă unele animale în spirt, fac planșe și hărți, păstrează evidența asolamentului terenului școlar experimental, fac experiențe de aclimatizare a unor plante aduse din alte regiuni, încearcă noi metode de sporire a producției agricole făcînd culturi comparative pe care le îngrijesc în mod deosebit.

La expoziția rezervelor de muncă și la expoziția tehnică unională, am văzut minunate lucrări de creație ale elevilor în domeniul tehnicii.

Nu trebuie trecută cu vederea deosebita grijă pentru copiii preșcolari, cărora le stă la dispoziție o varietate nemaiîntîlnită de jucării și jocuri potrivite vîrstei. Aceste jucării și jocuri nu sînt confecționate în întreprinderile Ministerului Învățămîntului, ci în întreprinderi de stat sau cooperative, însă aprobarea pentru producerea lor este dată de către consiliul tehnic pentru jucării, care funcționează pe lîngă Ministerul Învățămîntului, fără a cărui aprobare nu se pun în comerț jocuri și jucării pentru copii. Institutiile preșcolare au un bogat material pentru jocurile copiilor.

Multe jocuri și jucării se găsesc în magazine. Prețul lor este așa de mic, încît orice copil se poate bucura din plin de ele.

Din felul cum este organizată munca în vederea asigurării școlilor cu material didactic noi avem multe de învățat.

Modul în care se produce materialul didactic, sistemul de aprovizionare, grija deosebită pentru procurarea lui constituie un îndreptar de mare preț în munca noastră de viitor.

Materialul documentar cu care s-a întors delegația lucrătorilor din învățămînt este acum studiat cu multă grijă și va sta la baza îmbunătățirii activității în vederea aprovizionării cu material didactic a școlilor noastre.

Mai multă atenție pregătirii tinerilor învățători

Intre elevii școlilor pedagogice și profesorii lor se încheagă în cei 4 ani de studiu o legătură atît de trainică încît ea se păstrează ani și ani după absolvirea școlii.

Elevii școlii noastre, după absolvire, țin prin corespondență legătură, fie cu directorul școlii, fie cu profesorii de care s-au apropiat mai mult.

Și eu am primit scrisori de la foștii mei elevi și le-am citit cu multă atenție. Mă interesau atît succesele cît și greutățile cu care luptă în rezolvarea problemelor instructiv-educative sau ale muncii obștești. Voiam din toată inima să le fiu de ajutor.

La rîndul nostru, am avut mult de învățat din scrisorile tinerilor pedagogi pe care i-am pregătit în școală. Văzînd greutățile pe care ei le întîmpină în munca din școală, noi, profesorii, am înțeles cum trebuie să pregătim pe actualii noștri elevi, în ce direcție trebuie să ne îndreptăm eforturile în munca de pregătire a viitorilor învățători.

Pentru a cunoaște îndeaproape toate greutățile pe care absolvenții le întîmpină în muncă am trecut la organizarea unei corespondențe sistematice cu ei. Am trimis foștilor noștri elevi scrisori în care îi rugam să ne arate pe larg lipsurile pe care consideră ei că le-a avut școala pedagogică în munca de pregătire a tinerelor cadre didactice, lipsuri care le-au pricinuit lor greutăți în munca instructiv-educativă, în munca administrativă și obștească.

Din răspunsurile pe care le-am primit reiese că mulți absolvenți, la primul lor contact cu realitățile de pe teren au rămas dezorientați. Pentru a-i face să îndrăgească munca didactică noi le-am vorbit mai mult de părțile frumoase ale profesiunii și nu i-am pregătit suficient pentru viață, pentru lupta cu greutățile. Absolventul Virgil Arsenescu, acum învățător la școala din Mozăceni-Costești, ne arată că trebuie să-i pregătim pe elevi cu mai multă grijă în acest scop, să-i învățăm încă din școală cum să învingă greutățile.

Unii dintre absolvenți, deși sînt însuflețiți de dorința de a munci, nu dovedesc destulă pricepere în activitatea didactică, nu stăpînesc bine metodele de predare. Alții pleacă din școală cu un vocabular sărac, fapt pe care îl dovedesc, de altfel, chiar scrisorile în care ei se exprimă greoi și defectuos.

Multe scrisori ne cer să acordăm mai multă grijă îmbogățirii vocabularului elevilor și să le dăm prilejul să vorbească mai mult, pentru a se obișnui să se exprime liber, curgător.

Scrisorile absolvenților ne-au arătat că școala noastră le-a dat insuficiente cunoștințe în ce privește munca de conducere și administrație școlară. Multor cadre tinere le-a fost incredințată munca de director. Foștii noștri elevi ca Dilirici Bucur, directorul școlii de la Butea, Tg. Frumos, Mălușanu Luca, directorul școlii de 7 ani din Leleasca-Vedea, Pepinel, directorul școlii din Aleuș, raionul Simleul Silvaniei și alții ne-au arătat că au întîmpinat serioase greutăți în munca de conducere a școlii datorită faptului că nu cunoșteau o serie întreagă de lucruri în această privință.

Unii dintre absolvenți, ca tov. Avram de la școala din Titești-Lovistea, Mărgescu Ion de la școala din Nucșoara-Curtea de Argeș și Ciocan de la Vlădești-Muscel, din seriile mai vechi, care nu au lucrat în timpul practicii pedagogice simultan la 2 sau mai multe clase, au făcut cu greu față acestei munci.

Nu toți elevii și-au însușit tipologia lecțiilor în școala elementară. Mulți dintre ei întîmpină greutăți în întocmirea planurilor de lecții și în determinarea scopului lecțiilor; alții cad uneori în formalism, întrebuințînd același tip de plan pentru toate felurile de lecții.

Tov. Pulpea Ion, director la școala din Scundu, raionul Drăgășani, ne semnalează că învățătorii tineri nu știu să facă critica unei lecții la un cerc pedagogic, după un plan sistematic. Tov. Popescu Ion, învățător la școala din comuna Delulești, raionul Pitești, ne relatează că, întrucît absolvenții sînt obișnuiți la școala pedagogică să folosească materialul didactic luat de-a gata, de la laboratorul sau muzeul școlii, nu folosesc material didactic la lecții, nu se preocupă de confecționarea materialului didactic cu mijloace locale.

Cei mai mulți dintre învățători nu și-au alcătuit în timpul cît au fost elevi un repertoriu de cîntece și coruri pentru școli și cămine culturale, nu și-au alcătuit caiete cu exerciții de gimnastică și jocuri. Învățători ca Diaconu Petre, din raionul Loviștea-Brezoi, Victor Păvălache de la școala din Schei Cîmpulung cer sistematic școlii îndrumări în această privință.

Absolvenții ne arată că neprimind în școală nici o îndrumare în legătură cu felul cum trebuie să aprecieze și să noteze cunoștințele elevilor, au mari greutăți. Ei propun ca în ultimul an de școală viitorii învățători să fie puși să noteze într-un carnețel pe elevii din școlile unde fac practica. Cei mai mulți dintre ei odată ajunși la catedră nu se preocupă de ridicarea nivelului lor profesional, nu consultă publicații de specialitate. Cadrele didactice nu au reușit în timpul perioadei de școlarizare să-i determine pe elevi să-și procure manuale, metodici, cărți etc., care să constituie pentru ei principalul material documentar.

Cunoașterea acestor lipsuri în pregătirea viitorilor învățători ne-a făcut pe noi, cadrele didactice să ne analizăm munca, să luăm unele măsuri de îmbunătățire a activității noastre didactice încă din cursul anului trecut. Parte din aceste lipsuri au și fost remediate în măsura posibilităților. Acum, la început de an școlar, la întocmirea planurilor de muncă noi ținem seama de lacunele care au existat în pregătirea elevilor noștri și apoi zi de zi în desfășurarea activității vom căuta să luptăm pentru lichidarea lor.

ALEXANDRU BUNESCU
profesor la școala pedagogică mixtă din Cîmpulung-Muscel

Primele zile de școală

De aproape un sfert de veac funcționez la școala mixtă de 4 ani din comuna Mischii, satul Motoci, raionul Craiova. La sfîrșitul fiecărui an școlar am analizat cu toată conștiinciozitatea munca pe care am desfășurat-o și m-am bucurat cînd am cules roade bogate. Pentru asigurarea succesului mai deplin în anul școlar care a început, ca învățător la clasa a II-a am căutat chiar de la primele lecții să mă pregătesc bine, să-mi îmbunătățesc cît mai mult metodele de predare pentru că, deși lucrez de mult în învățămînt, în fiecare an experiența mea încă se îmbogățește.

Am învățat, în primul rînd, să-mi confecționez un bogat material didactic pe care l-am pregătit din vreme. De asemenea, am procurat din timp elevilor hîrtie colorată, plastilină, pastă, paie de grîu și foi de porumb, pentru lucrările manuale. Parcela școlii o voi împărți după soiurile de semințe ce vor fi semănate, răspîndind din vreme gunoiul necesar.

Comitetul de părinți și familiile copiilor sînt antrenate la buna desfășurare a muncii din școală, a cărei viață o cunosc.

Analizînd condițiile în care am început noul an școlar constat cu bucurie că efortul depus de conducerea școlii pentru asigurarea condițiilor materiale a fost încununat cu succes. Avem condiții pentru a desfășura o muncă bună în anul acesta. Știu că totul depinde acum de străduința noastră, a pedagogilor. Sînt hotărît să fac totul pentru ca elevii mei să fie cît mai bine pregătiți și să mă bucur din plin de noi și mai mari realizări la sfîrșitul anului acesta.

ION ENE
învățător la școala din Motoci, comuna Mischii, raionul Craiova

A început un nou an de învățămînt în școlile profesionale

La 1 septembrie s-au deschis în toată țara școlile profesionale de ucenici. După zilele plăcute ale vacanței, pe care le-au petrecut în taberele de odihnă, la munte sau la mare, participînd la activitățile cultural-artistice locale, la competiții sportive și excursii, elevii și ucenicii s-au întors cu forțe sporite din nou pe băncile școlii. In cele peste 350 de școli profesionale de ucenici, profilate în total cu 195 de meserii, au intrat în acest an cîteva mii de absolvenți ai școlilor de 7 ani.

Ținînd seama de nevoile economiei noastre naționale, ministerele și instituțiile centrale au stabilit din timp necesarul de cadre ce trebuie pregătite pentru industrie și agricultură, precum și rețeaua școlilor profesionale profilate după specificul instituțiilor centrale și întreprinderilor pe lîngă care sînt organizate. La stabilirea planului de școlarizare s-a ținut seama atît de ritmul de dezvoltare a producției cît și de planul forțelor de muncă.

La școlile profesionale ale Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, ale Ministerului Căilor Ferate, ale Ministerului Energiei Electrice și ale Ministerului Învățămîntului s-a făcut în acest an, cu prilejul examenului de admitere, o bună selecție a candidaților, pentru a pătrunde în aceste școli într-adevăr acei care își vor putea însuși temeinic meseria.

Munca instructiv-educativă în școlile profesionale de ucenici se desfășoară în acest an școlar în conformitate cu noul plan de învățămînt și noua programă școlară. Pentru ca tinerii ucenici să-și poată însuși cunoștințele practice, 66% din timpul de școlarizare este afectat instruirii practice. Modul de instruire practică diferă de anii precedenți. Instruirea ucenicilor se desfășoară în primul rînd în atelierul de instructaj din școală (timp de 1—6 luni) și se continuă apoi în întreprinderi, pe șantiere de construcții, în gospodării agricole colective și de stat.

Principala sarcină a școlilor profesionale este de a înarma ucenicii cu cunoștințe temeinice care să-i ajute la însușirea meseriei lor. Practica în atelierele școală, care se desfășoară după programele de instructaj practic, are drept scop să deprindă pe ucenici cu cele mai simple operații de lucru, să-i ajute să cunoască și să respecte regulile de protecție a muncii, să se deprindă cu disciplina în producție.

Ținînd seama de noile sarcini ce stau în fața învățămîntului profesional, conducerile școlilor profesionale și ministerele respective au acordat în acest an o grijă deosebită înzestrării atelierelor școlare și cabinetelor tehnice cu materialul didactic necesar (planșe, machete, utilaj în miniatură etc.). In mare parte acest material didactic a fost confecționat în atelierele școlilor profesionale. Se constată însă o insuficientă înzestrare a laboratoarelor de fizică. Urmează ca această lipsă să fie remediată în cursul anului școlar.

Școlile profesionale care aparțin Ministerului Învățămîntului devin și ele unități productive. Pentru ca aceste școli să poată lucra în cele mai bune condițiuni, să-și îndeplinească planul de producție, Ministerul Învățămîntului a trecut la recuperarea sculelor și mașinilor unelte, a redistribuit utilajul de atelier, a înzestrat atelierele de instructaj și de producție cu materialele și sculele necesare. Aceste măsuri fac ca instruirea practică a ucenicilor în atelierele de producție ale școlilor profesionale să se poată desfășura în condiții mulțumitoare. La alcătuirea planurilor de producție s-au prevăzut asemenea sortimente care să asigure în același timp și o instruire temeinică a ucenicilor.

Pentru a veni în sprijinul ucenicilor, maiștrilor și profesorilor, bibliotecile au fost înzestrate cu manuale și material bibliografic de specialitate. In prezent, pentru obiectele de studiu din sectorul industrial există material bibliografic în proporție de 70% față de ceea ce este necesar, în sectorul transporturilor în proporție de 80%, în sectorul construcții de 40%. Pentru sectoarele metalurgie, construcții și agricol sînt în curs de elaborare zeci de titluri de manuale.

In timpul perioadei de practică în producție în întreprinderi, ucenicii participă efectiv la desfășurarea procesului de producție lucrînd sub îndrumarea maiștrilor și a muncitorilor calificați, cu experiență în munca de instruire a ucenicilor. Instruirea practică în producție oferă ucenicilor avantajul de a se deprinde cu utilajul modern și tehnica nouă a producției, cu o înaltă productivitate a muncii, cu disciplina din întreprinderi, de pe șantiere, din gospodăriile agricole colective și de stat. Prin noul sistem de instruire practică se dă posibilitate ucenicilor să aibă un orizont tehnic mai larg, să se specializeze cu ușurință la locurile de muncă unde vor fi repartizați după absolvirea școlii.

Începerea în bune condițiuni a noului an școlar în învățămîntul profesional, organizat pe un nou sistem de pregătire a muncitorilor calificați este rezultatul unei munci susținute de îndrumare din partea ministerelor și instituțiilor centrale. Școlile profesionale de ucenici au primit din timp toate planurile de învățămînt și în bună parte și programele după care își vor desfășura activitatea în noul an școlar.

Pentru o bună desfășurare a muncii de instruire practică a ucenicilor, Ministerul Învățămîntului a pus la dispoziția maiștrilor din școli și întreprinderi două metodici de instructaj practic. Sînt în curs de elaborare alte trei metodici pentru sectorul metalurgic și agricol. Este necesar ca specialiștii din Ministerul Învățămîntului, în colaborare cu specialiștii celorlalte ministere, să intensifice munca de elaborare a metodicilor de instructaj practic care vor constitui pentru cadrele didactice un sprijin prețios în munca de pregătire a viitorilor muncitori calificați. In perioada vacanței de vară s-a acordat o deosebită atenție asigurării bazei didactico-materiale a școlilor. Astfel, s-a trecut din timp la amenajarea sălilor de clasă, a atelierelor și dormitoarelor, s-a reparat mobilierul școlar, s-au reutilat atelierele și cabinetele școlare. In acțiunea de pregătire a deschiderii noului an de învățămînt, școlile au primit un sprijin prețios din partea întreprinderilor pe lîngă care sînt organizate. Este de remarcat sprijinul acordat de atelierele C.F.R. Grivița Roșie și Uzinele 23 August din București, Combinatul Chimic Tîrnăveni și multe alte întreprinderi.

Ținînd seama de noile sarcini ce revin învățămîntului profesional după noua organizare, în fața cadrelor didactice stau sarcini importante. Maiștrii instructori și profesorii școlilor profesionale au rolul hotărîtor în acțiunea de pregătire a muncitorilor calificați. Ei trebuie să-și desfășoare activitatea după un plan bine întocmit pe baza noilor programe, să-și îmbunătățească în mod continuu metodele de instruire, respectiv de predare a lecțiilor, să îmbunătățească conținutul acestora, să participe la activitatea metodică desfășurată de comisiile de specialiști, de consiliul pedagogic al școlii, să participe la activitatea cabinetelor metodice care sînt organizate în orașele București, Iași și Cluj.

In acest an școlar s-a realizat o justă selecționare a maiștrilor, a cadrelor didactice și a directorilor de școli. Aceasta va contribui simțitor la ridicarea nivelului învățămîntului profesional. O grijă deosebită trebuie să acorde ministerele, în special Ministerul Învățămîntului, perfecționării profesionale și pedagogice a maiștrilor care se ocupă cu instruirea practică a ucenicilor. De asemenea, este necesar să se selecționeze cu mai multă grijă educatorii care lucrează în școlile profesionale, pentru ca aceștia să poată fi de un real sprijin în munca de educare a ucenicilor.

Directorii școlilor profesionale au sarcina de a organiza întreaga muncă din școală. Controlînd și îndrumînd permanent activitatea cadrelor didactice, asistînd la lecții, verificînd dacă există concordanță între predarea diferitelor obiecte de studiu, dacă există o legătură strînsă între cunoștințele teoretice și munca ucenicilor din producție, ei pot contribui zi de zi la îmbunătățirea calității muncii didactice. Asigurarea celor mai bune condiții de muncă și de trai ucenicilor, organizarea judicioasă a timpului lor liber, educarea acestora în spiritul dragostei pentru muncă, pentru meserie, în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar trebuie să constituie principala sarcină a directorilor școlilor profesionale și a cadrelor didactice.

Directorii școlilor profesionale, maiștrii și profesorii sînt sprijiniți în munca lor de Ministerul Învățămîntului și de ministerele de resort, prin organele lor de control și îndrumare. Acestea controlează modul în care se desfășoară instruirea teoretică și practică a ucenicilor, felul în care sînt organizate locurile de muncă, urmărește cum se aplică graficul de mutare a ucenicilor pe diferite locuri de muncă, astfel ca instruirea să se facă în mod sistematic și treptat. Ei verifică de asemenea dacă ucenicii știu să folosească materialele și sculele din atelier, verifică calitatea produselor, iar atunci cînd constată lipsuri dau îndrumările necesare.

Organele de control au sarcina de a se interesa îndeaproape de munca educativă ce se desfășoară în rîndurile ucenicilor, de munca didactico-metodică pe care o desfășoară maiștrii și profesorii.

Pentru a se obține cele mai bune rezultate în munca de instruire și educare a viitorilor muncitori calificați, este necesar să existe o strînsă colaborare între toate organele care răspund de munca școlilor profesionale. Colaborînd îndeaproape cu organizațiile U.T.M. și de sindicat din școală, care pot da un real sprijin în mobilizarea cadrelor didactice și a ucenicilor la o activitate susținută, conducerile școlilor profesionale vor face ca unitățile lor de învățămînt să răspundă tuturor sarcinilor pentru care au fost create.

Ing. EMIL RIZESCU
director în Ministerul Învățămîntului

DISCUȚII

Trebuie să ne cunoaștem bine elevii

Asupra rolului și însemnătății organizării colectivului de elevi nu este cazul să mai insist. Acest lucru a fost arătat pe larg de către participanții de pînă acum la discuția inițiată de „Gazeta învățămîntului".

Practica muncii în școală mi-a arătat că una din condițiile esențiale pentru formarea și închegarea colectivului de elevi o constituie cunoașterea multilaterală, complectă a membrilor colectivului cu care vom lucra și pe care vrem să-l organizăm. Astfel, socotesc absolut necesară cunoașterea personalității elevilor, adică a aptitudinilor acestora, a înclinațiilor și preferințelor lor, a atitudinii pe care o manifestă față de învățătură, față de muncă, precum și a diferitelor lipsuri cu privire la temperamentul sau caracterul lor.

Problema cunoașterii membrilor colectivului implică alegerea și folosirea cu pricepere a unor metode și procedee educative care presupun din partea educatorului timp, tact și răbdare. Am folosit în munca mea cel mai des metoda observării active a membrilor colectivului în diferite situații: în timpul orelor de curs, în timpul recreațiilor, pe stradă, în sălile de spectacol, în familie etc. Observațiile făcute le-am notat în caietul de cunoaștere a elevilor. Pe baza acestor observații m-am orientat asupra întregului colectiv.

In orice colectiv de elevi se disting copii capabili, talentați, întreprinzători, activi și atenți în clasă, gata să primească sarcinile care li se încredințează. Există apoi copii care nu manifestă talente sau aptitudini deosebite și care — de cele mai multe ori, — se mulțumesc cu îndeplinirea minimă a sarcinilor școlare. Stimulați cu pricepere, acești copii dau însă de multe ori dovadă că pot realiza lucruri frumoase. Insfîrșit, există un număr mic de elevi care sînt slabi la învățătură și lipsiți chiar de interes față de procesul de învățămînt și față de problemele colectivului.

Educatorul are datoria să cunoască însă nu numai aceste trăsături ale elevilor, ci și cauzele care le determină. La aceasta se ajunge nu numai pe baza observațiilor proprii ale educatorului, ci și pe baza unei activități mai largi, care se poate realiza dacă educatorul ține o legătură strînsă cu secretarul organizației U.T.M., cu instructorul superior de pionieri, cu medicul, cu părinții etc.

Tin să subliniez că aceste însușiri ale membrilor colectivului nu trebuie privite static, ca fiind date odată pentru totdeauna. In cursul procesului instructiv-educativ, în viața colectivului se produc serioase schimbări, deoarece colectivul nu este o simplă abstracțiune, ci un organism viu, în sînul căruia există contradicții inerente vieții, mișcare și transformare. Datoria educatorului și, totodată, măiestria lui constau în sezisarea contradicțiilor și soluționarea lor cu pricepere și răbdare, în îndrumarea și stimularea continuă a elementelor mai puțin active.

Unii pedagogi socotesc că problema cunoașterii elevilor nu este esențială și din cauza aceasta se mulțumesc să-i cunoască pe elevi numai în timpul orei de curs — de la catedră. Ei ajung astfel la categorisiri, la aprecieri nejuste sau exagerate — în bine sau în rău. Este lesne de înțeles că dacă nu vom încerca în permanență să găsim noi căi de a ne apropia de copii nu vom fi scutiți de unele surprize.

O serie de pedagogi consideră ca lipsită de importanță tinerea la curent a caietelor de clasă, în care toți profesorii clasei respective au datoria să noteze observațiile lor, caiet din care dirigintele își poate extrage date importante cu privire la personalitatea copiilor. Din această cauză, dacă răsfoim aceste caiete, sîntem izbiți de la început de superficialitatea observațiilor notate. Ele reflectă lucruri neesențiale, care nu sînt menite să ajute cu nimic la îmbunătățirea procesului instructiv-educativ. Asemenea notații ca: „elevul mănîncă în oră" sau „elevul rîde" etc. dovedesc formalismul din activitatea unor educatori care înțeleg greșit problema cunoașterii personalității copilului.

In ceea ce mă privește, am încercat să evit unele din aceste lipsuri. Pe lîngă observarea activă a membrilor colectivului, am folosit și alte forme de cunoaștere a copiilor. Astfel, în cadrul orelor educative am căutat să-i fac pe elevi să vorbească despre anumite probleme care-i frămîntă, să critice, să se refere la exemple concrete din viața lor sau a colegilor lor. Pe cei timizi i-am încurajat, pe cei impulsivi am căutat să-i potolesc. Am încercat să-i educ pe toți în spiritul curajului, al răspunderii pentru acțiunile proprii și pentru acțiunile colectivului. Tot în vederea cunoașterii elevilor am folosit și orele de curs, precum și activitatea în cercuri. Vizitele la domiciliu și participarea cu elevii la anumite spectacole mi-au oferit, de asemenea, prilejul de a-i cunoaște mai bine pe elevii cu care lucrez.

Formele de cunoaștere sînt însă mult mai numeroase. Nu cred că este cazul să insist asupra tuturor acestora. Intrucît ele pot fi descoperite ușor de oricine înțelege necesitatea cunoașterii elevilor drept condiție necesară a închegării colectivului.

Cert este că, pe baza unei temeinice cunoașteri a personalității fiecărui elev în parte, se poate alcătui în vederea organizării colectivului clasei sau al școlii un puternic activ de elevi. Cu ajutorul unui asemenea activ am reușit să combat anumite tendințe negative, care, neobservate la timp, ar fi putut deveni dăunătoare întregului colectiv, precum: sufletul, copiatul, dezordinea și neatenția la lecții, delăsarea, chiulul etc. Din experiența de zi cu zi, mi-am dat seama că datoria educatorului este de a sprijini și a îndruma în așa fel activul clasei, încît — cu timpul — să-i poată aduce pe toți elevii din colectiv la nivelul activului. Tocmai aceasta înseamnă a închega un adevărat colectiv, adică un grup de elevi cu interese și concepții comune, în care fiecare elev să fie conștient de scopurile urmărite, să se supună din convingere disciplinei colectivului și să contribuie la întărirea conducerii unice.

SIMION BARBULESCU
profesor la școala mixtă de 7 ani nr. 1 din Bușteni

Realismul poveștilor lui Ion Slavici*)

Conf. univ. Ilie Stanciu

„Frumoase erau nopțile de vară la marginea bălții, unde cîntau presura de baltă, cîrsteii și prepelițele, țipau noghiții și ratele sălbatice și bubuia din cînd în cînd boul de baltă, dar încă mai frumoase erau în poiniță, unde era liniște și stăteam adunați împrejurul focului.

Atît aici, cît și acolo se spuneau povești și snoave pline de haz, se spuneau cimilituri, se recitau cîntece și chiote și se făceau glume de tot felul.

Și dacă ispita era grea, vina nu era atît a mea, cît a lui Tata Bătrîn, minunatul povestitor, care-n timpul lungilor seri de iarnă, mă deprinsese atît să ascult, cît și să spun povești, să mă-ndulcesc cu ele" (Ion Slavici — Lumea prin care am trecut).

Din acele seri lungi de iarnă, cînd asculta poveștile minunate din gura bunicului, se trage dragostea scriitorului Ion Slavici pentru basmul popular, iar ispitei de care aminteste nu i-a putut ține piept. Printre primele sale încercări literare se numără „Zîna Zorilor", scrisă la îndemnul prietenului său Mihai Eminescu. Marele poet i-a copiat manuscrisul, i l-a corectat „cu multă discrețiune", după cum mărturisește Slavici în amintirile sale, și tot Eminescu a intervenit pentru publicarea basmului în „Convorbiri literare".

Lumea poveștilor lui Slavici este aceeași pe care o întîlnim în mai toate scrierile sale. Este lumea satelor din „podgoria Aradului", care se-ntinde de la Mureș pînă-n lunca Crișului Alb, a satelor românești „înfloritoare, cu vii ce dau vinuri bune și cu ogoare mănoase".

La Șiria, unul dintre aceste sate, s-a născut și si-a petrecut Slavici copilăria și cea mai frumoasă parte a tinereții; acolo au fost așezate temeliile vieții sale sufletești, după cum singur ne arată.

Crescut în respect pentru munca cinstită, pentru hărnicie și dreptate, Slavici a introdus în basmele sale, ca idee centrală, dragostea pentru oamenii muncitori de orice neam ar fi ei, disprețul și împotrivirea față de cei mișei, înșelători și haini la suflet.

Prin bunătatea și hărnicia ei, Florița din codru îmblînzește inimile crunte ale celor doisprezece hoți. Lia, fata văduvei sărmane, pornită să-l salveze pe Limir împărat, se poartă în lumea largă așa cum învățase la casa mamei sale: modestă și harnică, săritoare la nevoie, gata să ajute pe cei sărmani. Băet-Sărac, mînat de dragostea lui de fiu și de frate, trece prin cele mai grele încercări pentru a-și salva sora răpită de zmeu. Danciu, un țigan, flăcău tantos și fără frică, este singurul care se încumetă să se urce pînă-n vîrful copacului cel înalt, din curtea împăratului și, ajuns dincolo de lumea norilor, aproape de poarta raiului, află taina rodului ce-l dădea pomul vrăjit.

Am amintit numai cîțiva dintre eroii poveștilor lui Slavici, figuri luminoase de oameni din popor, cinstiți și înțelepți, buni și drepți, care ies învingători pentru că de partea lor sînt toți cei mulți și sărmani, toți cei deopotrivă cu ei.

Dragostea caldă și puternică a copiilor față de părinți, iubirea și devotamentul părinților pentru copii, credința în dreptate și lupta aprigă pentru adevăr, iată ce se desprinde din cele mai multe dintre poveștirile lui Slavici.

Chiar și atunci cînd personajele sale sînt feciori sau fete de împărat, ele sînt astfel prezentate încît se apropie de tipul eroului popular.

Așa este Petru, fiul cel mic al împăratului, care se va duce în lumea largă pentru a aduce apa vrăjită din grădina „Zînii Zorilor", cu care să tămăduiască ochii bolnavi ai tatălui său. Petru e „înalt, dar subțire, mai mult fată decît fecior, el rîde și cîntă, cîntă și rîde, de dimineață pînă seara", așa cum fac toți flăcăii la vîrsta lui. Cînd intră în casa Sfintei Vineri el își pune „pălăria pe vîrful cuptorului și după ce este poftit se așază pe pomnol" și începe vorba cu bătrîna despre lume, despre răutatea oamenilor și despre alte lucruri ca astea... fără nici o treabă și preț... (din povestea „Zîna Zorilor").

Petru este modest și simplu ca Băet-Sărac sau ca Lia din povestea „Limir împărat", iar faptul că-i fecior de împărat devine un element cu totul neesențial al povestirii, care nu poate umbri caracterul popular al personajului.

Nota realistă și poziția avansată a scriitorului reies și din felul oarecum original de realizare a personajelor feminine, eroinele unora dintre cele mai frumoase povestiri ale sale.

In „Limir împărat", de exemplu, schema obișnuită a basmului este răsturnată. De data aceasta fata, Lia, eroina poveștirii este aceea care trece cu curaj și dîrzenie peste cele mai grele piedici pentru ca să-l elibereze pe tînărul Limir împărat de sub vraja ielelor. Iubirea curată și statornică a Liei, căldura și bunătatea sufletului ei sînt arme puternice cu care reușește să îmblînzească pe cele mai înfiorătoare ființe.

Dragostea autorului pentru acest personaj este mărturisită de la începutul poveștirii cînd ne descrie hărnicia fetei care făcea să lucească de curățenie coliba sărăcăioasă în care locuia, veselia și seninătatea care n-o părăseau niciodată, modestia cu care-și purta frumusețea trupului și bunătatea inimii.

Dar Slavici nu se rezumă la aceste elemente pe care le putem afla și în poveștirile altor autori.

Fata moșului, de exemplu, din poveștirea lui Creangă este la fel de bună, de hărnică și de modestă ca și Lia, dar ea rămîne la aceste trăsături.

Slavici, pornind de la elementele amintite, dezvoltă paralel cu acțiunea și prezentarea personajului său principal. Prin bunătatea și curajul ei, Lia descătușează de sub vrajă pe feciorii și fetele care trăiau de mult sub blestemul ielelor și în fruntea lor pornește la luptă pentru eliberarea lui Limir împărat.

Ideea eliberării tuturor celor năpăstuiți și a luptei lor unite împotriva celor ce-i urgiseau este deosebit de valoroasă și ea revine în mai multe dintre povestile lui Slavici.

Prelucrarea basmului „Albă ca zăpada" în povestirea „Florița din codru" merge pe o linie asemănătoare. In basmul cunoscut din folclorul multor popoare, Albă ca zăpada, rămasă singură în pădure, ajunge la casa unor pitici care o îndrăgesc și care se prăpădesc de jale atunci cînd n-o mai pot readuce la viață.

Slavici, păstrînd neatinse liniile generale ale basmului, înlocuiește pe cei doisprezece pitici cu doisprezece hoți de codru.

Dar hoții din povestirea „Florița din codru" sînt prezentați într-o lumină nouă. Fiorosi și porniți spre crimă la început, ei se transformă pe zi ce trece, datorită dragostei ce-o poartă Floriței, în oameni de treabă, în gospodari harnici.

Momentul din poveste cînd cei doisprezece bandiți îmblînziți jelesc pînă la moarte pe Florița lor este înduioșător și schimbă complect atitudinea cititorului față de aceste personaje atît de odioase la început. Slavici pledează în această povestire pentru marea forță a educației.

Un alt personaj cu trăsături vii este „Ileana cea șireată", care este statornică în dragoste, dar care nu se umilește și nu se pierde în fața îndărătniciei iubitului ei, feciorul cel mic al împăratului. Ea își dă seama că nu-l va putea cîștiga și îmblînzi decît folosindu-se de toată înțelepciunea minții ei. Feciorul de împărat, încrezut și hain la suflet, se schimbă datorită încercărilor grele la care este supus de fata cea înțeleaptă care încet, încet îl înfrînge și-l face să-și piardă trufia lui deșartă.

Florița, Lia, Ileana și alte eroine din povestile lui Slavici dezvăluie concepția realistă, consecventă și înaintată a scriitorului cu privire la prezentarea personajelor feminine în opera literară.

Un loc important în opera lui Slavici îl ocupă și povestirile satirice, cu un bogat substrat social, în care se afirmă realismul critic al scriitorului. Figura lui Păcală din povestirea „Păcală în satul lui" este diferită de felul în care acest personaj apare în literatura populară sau în operele altor scriitori tocmai pentru a sluji intenției de satiră socială pe care o urmărește scriitorul.

De data aceasta Păcală, după ce a colindat o viață întreagă prin lume, se hotărăște să se astimpere, să se așeze în satul lui și să devină om gospodar. Atîta dragoste și înțelegere are el pentru consătenii săi, încît nu vrea nici în ruptul capului să-i păcălească așa cum obișnuise să-i tragă pe sfoară pe alții, din alte sate. Dar răutatea oamenilor din sat, invidia și lăcomia lor se împotrivesc frumoaselor sale hotăriri. Vornicul și popa, bogătanii satului, îi pun gînd rău lui Păcală și vor să-l piardă, înecîndu-l în Dunăre. Dar în locul lui Păcală ajung în fundul apei cei ce-i voiau răul.

Stan Bolovan e un om slab, lipsit de puteri, pe care-l poți dobori numai de-l sufli. Dar el, mînat de dragoste pentru copii, se încumetă să se măsoare cu zmeul și cu zmeoaica și reușește să-i învingă. Arma lui Stan Bolovan este aceeași înțelepciune a omului din popor, care își dă seama că cei bogați și puternici sînt de multe ori atît de săraci cu duhul încît ușor îi poți învinge.

Atît Păcală cît și Stan Bolovan devin simpatici cititorului de la început, datorită iscusinței cu care sînt prezentați de scriitor. Intregul său dispreț este îndreptat împotriva figurilor negative: vornici și preoți lacomi și haini, zmei și balauri nesătioși și cruzi. Din opoziția dintre aceste personaje pozitive și negative, din felul cum realizează scriitorul unele situații și rezolvă conflictele, se naște humorul, elementul prețios și nelipsit în poveștile lui Slavici.

Intre Stan Bolovan, pipernicitul, și zmeul care face să se cutremure și munții atunci cînd pășește, este o deosebire de forță atît de mare încît cititorul se așteaptă ca la cea dintîi ciocnire eroul poveștirii să fie înfrînt. Dar Stan Bolovan își dă seama că zmeul pe cît e de mare pe atît e de prost și atunci, pierindu-i spaima, îl păcălește mereu. Sînt pline de haz momentele cînd zmeul înfricoșat aruncă cu buzduganul pînă în nori, cară copaci și poloboacele cu apă în locul lui Stan Bolovan, iar acesta primește din partea zmeoaicei mereu alți saci de galbeni, fără ca să facă nimic din ceea ce i se ceruse.

Farmecul poveștilor lui Slavici rezultă și din stilul propriu folosit de autor, care introduce aproape peste tot vorbirea directă, vie și plastică. In cele mai multe poveștiri dialogul este viu, dinamismul acțiunii este susținut, intervenția scriitorului apare organic legată de restul textului. Cele mai multe din poveștirile sale se pretează din această cauză la dramatizare, scenaristului rămînîndu-i de fapt foarte puține de făcut.

Iată un exemplu din povestea Stan Bolovan:

„Pînă ce zici una, două, trei, zmeul scoase atîții copaci din rădăcină și-i puse la un loc, cîți Stan în viața sa n-a văzut laolaltă. Stan însă începu să privească la copaci, alegînd pe cei mai frumoși. După aceea se sui într-un copac și îi legă cu un curpăn vîrful de cel mai apropiat copac. Și apoi fără să grăiască ceva, urmă a lega copacii frumoși unii de alții.

— Ce faci tu? — întrebă zmeul.

— Vezi tu ce fac! — răspunse Stan lucrînd mai departe.

— Dar pentru ce legi copacii?

— Iacă, numai pentru că nu vreau să-mi fac de lucru, scotîndu-i unul cîte unul din rădăcină, zise Stan.

— Dar cum ai să-i duci acasă?

— Duc pădurea, măi! — n-o pricepi tu asta?— grăi Stan legînd mereu.

Acuma zmeul era să o apuce la fugă și să nu se oprească pînă acasă. Se temea însă cum că numai deodată se va trezi că Stan aruncă pădurea în capul lui".

Citind acest pasaj întreaga scenă se dezvăluie în fața noastră ca și cum ar fi privită pe un ecran.

Elementul fantastic este folosit de Slavici în mod diferit de la o poveste la alta. De la fantasticul bogat în acțiuni și cu personaje supranaturale ca acele din povestirea „Zîna Zorilor" sau „Limir împărat", autorul trece la poveștiri în care acest element devine aproape secundar, sau chiar lipsește cu desăvîrșire. Astfel, în povestirea „Stan Bolovan", numai existența zmeilor ca personaje cu puteri deosebite, dau un caracter fantastic poveștirii. Dar în afară de aceasta, mersul acțiunii și rezolvarea conflictului se desfășoară pe o cale realistă obișnuită.

Dar chiar și personajele fantastice din unele poveștiri au trăsături de caracter profund omenești. Zîna Zorilor se îndrăgostește de Petru, fiul de împărat și nu-și găsește liniște pînă ce nu-l regăsește. Sfînta Vineri din aceeași poveste este dornică de tinerețe și iubire și gelozia o roade atunci cînd își dă seama că Petru o iubește pe Zîna Zorilor.

Optimismul sănătos care se degajă din toate poveștirile lui Slavici, caracterul lor realist, specificul popular și național, precum și ideile înaintate pe care le conțin, fac din aceste scrieri opere valoroase ale literaturii noastre clasice.

*) Cu prilejul împlinirii a treizeci de ani de la moartea lui.

11 ani de la eliberarea Bulgariei

Învățămîntul public în R. P. Bulgaria

Cînd în dimineața zilei de 1 septembrie a.c., în școli a răsunat clopoțelul, mii de copii și tineri bulgari au intrat în clasele școlilor elementare, de 7 ani și medii, au umplut sălile de curs ale universităților și institutelor. In această zi, tineretul bulgar, cu forțe proaspete, a păsit iar pe calea învățăturii.

In Bulgaria de azi au fost create copiilor și tinerilor toate condițiile pentru

Copiii muncitorilor de la combinatul chimic „Stalin" din R. P. Bulgaria se bucură de o îngrijire părintească în căminul combinatului.

studii rodnice și liniștite. Țara e împînzită cu o rețea de instituții de învățămînt de toate gradele. Dacă pînă la cel de al doilea război mondial un număr de 1658 centre populate erau complect lipsite de școli, acum în toate cătunele, situate pînă în masivele greu accesibile ale munților Rodope, sau în satele din Ludogorie unde trăiesc mai ales turci — pretutindeni sînt construite noi școli.

In trecut, lipsa de grijă față de învățămîntul public a avut repercusiuni păgubitoare asupra dezvoltării culturale a poporului bulgar. In fiecare an, peste 100.000 de copii de vîrstă școlară rămîneau în afara școlii.

Astăzi, toți copii sînt școlarizați. Tuturor copiilor le este garantat învățămîntul de 7 ani și nimic nu-i împiedică să continue studiile în orice școală medie, de cultură generală sau școală specială. Toate acestea sînt confirmate cu elocvență de următoarele cifre. In trecut au existat în total 150 de licee, iar astăzi numărul lor s-a dublat. Dacă înainte existau licee numai în orașe, astăzi multe din ele funcționează în mediul rural, în satele mai mari. 90% dintre școlarii care au absolvit în anul școlar 1953/1954 școala de 7 ani, în anul următor și-au continuat studiile: în licee 50%, în școli tehnice 29% și în școlile rezervelor de muncă 11%.

In trecut au existat așa numitele școli profesionale (56 la număr), unde studiau aproximativ 7000 de adolescenți. Ele nu pot fi comparate cu școlile tehnice actuale nici în ceea ce privește programele de învățămînt, nici în ceea ce privește metodele de predare. Ele pregăteau meșteșugari, iar școlile noastre tehnice pregătesc cadre de conducere pentru industrie. In țară funcționează în prezent un număr de 130 școli tehnice diferite, de mașini, de construcții de mașini electrotehnice, de chimie, de agricultură, de medicină, de economie etc. In aceste școli studiază peste 55.000 de tineri și tinere.

In trecut puțini tineri aveau posibilitatea de a-și continua studiile în instituțiile de învățămînt superior. In țară existau doar 5 instituții de învățămînt superior unde studiau 9800 de studenți și nu toți reuseau să termine universitatea sau institutul. Atunci nu era deloc ușor să capeți o diplomă universitară și nu pentru că tineretul bulgar n-ar fi iubit știința, ci datorită condițiilor grele în care acest tineret trebuia să studieze și să trăiască. Studenții săraci, locatari ai mansardelor și ai subsolurilor, pentru a se putea hrăni erau nevoiți să se angajeze chelneri, muncitori la construcții, să dea meditații particulare. Acum situația s-a schimbat în mod radical. In Bulgaria, a cărei populație numără 7.000.000 de oameni, există 20 instituții de învățămînt superior, cu 42 de facultăți care pregătesc specialiști pentru 150 de profesiuni. La aceste facultăți predau 2337 profesori, docenți și conferențiari și studiază peste 30.000 de studenți. Tinerii care umplu sălile de cursuri și amfiteatrele universităților au o singură grijă: de a învăța, de a învăța cît mai bine. Despre toate celelalte are grijă statul: 48% dintre studenți primesc bursă, 3500 locuiesc în cămine studențești subvenționate de stat, 11.000 iau masa la cămine studențești întreținute de Ministerul Culturii. In anul 1939, pentru bursele studențești au fost alocate 12.340 leva (în valută actuală), iar în anul 1955—43.523.000 leva, adică de 3500 de ori mai mult.

In ultimii ani, alături de grija pentru educația și cultura tinerei generații, a fost declarată ofensiva împotriva neștiinței de carte. In orașe și sate au fost organizate numeroase cercuri de lichidare a analfabetismului.

După încheierea zilei de muncă, în sălile de clasă, în case de citit, în cluburi se adunau bărbați și femei, unii dintre ei, în vîrstă, dar cuprinși de o sete nepotolită de a învăța. Ei învățau carte nu numai la cursuri, ci și acasă. Fiii și fiicele îi învățau pe părinți, nepoții puneau în mîinile bunicilor creionul sau tocul. Această luptă pentru cultură a continuat timp de 10 ani și a fost încununată de victorie. Astăzi, în Bulgaria nu există nici un cetățean pînă la vîrsta de 65 de ani care să nu știe carte.

Învățămîntul, știința, cunoștințele au devenit un bun al întregului popor.

MIHAIL ȘACLE

Pentru strîngerea relațiilor internaționale între pedagogi

Convorbire cu tov. Radu Petre, președintele C.C. al S.M.I.

Recent s-au desfășurat la Istambul (Turcia) lucrările congreselor anuale a două organizații internaționale de cadre didactice: Federația internațională a profesorilor din învățămîntul secundar oficial (F.I.P.E.S.O.) și Federația internațională a asociațiilor de învățători (F.I.A.I.). Federația internațională sindicală a învățămîntului (F.I.S.E.) — departament profesional al Federației sindicale mondiale (F.S.M.) — a fost invitată să participe la lucrările ambelor congrese. F.I.S.E. a delegat ca reprezentanți ai săi la congresele F.I.P.E.S.O. și F.I.A.I. pe Radu Petre, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din învățămînt din R.P.R. și pe Gheorghi Dicovski, din partea Sindicatului muncitorilor din învățămînt din R.P. Bulgaria.

Intr-o convorbire cu un redactor al Agenției romîne de presă tov. Radu Petre, reprezentantul F.I.S.E. la lucrările Congresului F.I.P.E.S.O. a declarat:

„Lucrările congresului F.I.P.E.S.O. au avut o deosebită importanță atît prin faptul că s-au desfășurat în împrejurări internaționale deosebite, după conferința de la Geneva a celor patru puteri, cît și prin problema pusă în discuția congresului și anume „vacanțele școlare în diferite țări, țelul acestora și cum pot fi ele folosite în scopuri educative și sociale".

In cursul dezbaterilor s-au ivit puncte de vedere deosebite, reprezentate pe de o parte de delegația engleză, și pe de altă parte, de delegațiile Franței, Olandei și ale altor țări. Rezoluția adoptată de congres a oglindit punctul de vedere al delegaților Franței, Olandei și al altor țări, care au exprimat poziții mai înaintate în privința organizării vacanțelor în scopuri educative. Problema necesității educării tineretului în spiritul prieteniei și colaborării între popoare a fost exprimată de congres într-unul din punctele rezoluției care arată că „Schimburile internaționale de delegații de profesori și elevi organizate în timpul vacanțelor școlare pot contribui la o înțelegere reciprocă, la cunoașterea vieții celorlalte popoare, la întărirea prieteniei între popoare". Rezoluția prevede, de asemenea, extinderea burselor de călătorie în străinătate, atît pentru elevi cît și pentru profesori.

Concluziile la care a ajuns congresul reprezintă un pas înainte în concepția despre educarea tineretului, denotînd totodată o orientare nouă a pedagogilor în diferite țări. Trebuie să arătăm, de altfel, că F.I.P.E.S.O. cuprinde organizații de profesori din țări ca Anglia, Belgia, S.U.A., Danemarca, Finlanda, Norvegia, Olanda etc. și că această organizație, împreună cu F.I.A.I., care cuprinde învățători din aceleași țări, deși neafiliate la F.I.S.E., colaborează cu F.I.S.E. încă din 1948 în cadrul unui Comitet de înțelegere. In cursul congresului, delegația noastră a avut o serie de convorbiri cu conducători ai lucrărilor E. Hambourger și Margaret Adams, precum și cu delegați din alte țări care și-au exprimat convingerea că activitatea comună a celor trei federații internaționale F.I.S.E., F.I.A.I. și F.I.P.E.S.O, va da rezultate pozitive și în viitor.

La cîteva zile după încheierea congreselor F.I.P.E.S.O. și F.I.A.I., s-a desfășurat tot la Istambul al IV-lea congres al W.C.O.T.P. (Confederația mondială a organizațiilor profesionale didactice), organizație care încă de la înființarea ei s-a situat pe poziții ostile F.I.S.E.-iului. Este îmbucurător faptul că de data aceasta W.C.O.T.P. a părăsit vechea poziție, adoptînd hotărîrea de a intra în relații cu celelalte federații internaționale și cu Comitetul de înțelegere.

Hotărîrile adoptate la Congresele F.I.A.I., F.I.P.E.S.O. și W.C.O.T.P. de la Istambul ne îndreptățesc speranța că prin strîngerea legăturilor între cadrele didactice din toate țările, indiferent de opinia politică, prin înlesnirea schimburilor culturale și de experiență în toate problemele educației, se contribuie la întărirea păcii și prieteniei între toate popoarele lumii.

Insemnări pe marginea seminarului pedagogic internațional din Esbjerg (Danemarca)

Conf. univ. A. Dancsuly

Intre 16—24 iulie a.c. a avut loc la Esbjerg, în Danemarca, seminarul internațional de pedagogie al studenților și tinerilor pedagogi din întreaga lume, organizat din inițiativa Uniunii Internaționale a Studenților. Acest seminar a constituit un prilej deosebit de întărire a colaborării și a cunoașterii reciproce între tinerii studenți și pedagogi din diferite țări.

Delegația țării noastre a ajuns la Copenhaga în ajunul deschiderii seminarului. Pe aeroport am fost întîmpinați de tineri danezi — studenți și pedagogi. Unii dintre ei, care au participat în anul 1953 la Festivalul de la București, ne-au salutat bucuroși în limba noastră: „Bună ziua! Bine ați venit!" Ne-au vorbit apoi cu multă dragoste despre țara noastră, despre amintirile neuitate din București, s-au interesat de prietenii lor romîni, ne-au pus nenumărate întrebări în legătură cu viața și munca tinerilor de la noi.

La Copenhaga am stat o zi. Ziua următoare am pornit spre Esbjerg, port pe coasta occidentală a Danemarcei. Aici am fost încartiruiți în localul unei școli medii model, unde a avut loc și seminarul. Școala — o construcție modernă și originală, unică în felul ei în Danemarca — are o sală de cinematograf, un mic observator astronomic, laboratoare, ateliere. Celelalte școli ale țării nu sînt astfel utilate. Ne-a mirat însă faptul că, așa cum a reieșit din explicațiile directorului și ale profesorilor, ei nu au o concepție clară asupra sarcinilor care trebuie urmărite în cadrul muncii instructiv-educative. Este semnificativ în această privință, de exemplu, faptul că în ateliere fiecare copil lucrează ce vrea, fără o îndrumare precisă.

In cadrul lucrărilor seminarului numeroși delegați din toate colțurile lumii (Uniunea Sovietică, R.P. Chineză, Japonia, Tailanda, Indonezia, Venezuela, Scoția etc.), au dezbătut împreună o serie de probleme fundamentale ale muncii educative, ca sarcinile educației, rolul psihologiei în educație, disciplina, legătura dintre școală și familie, viața și munca socială a elevilor, pregătirea și condițiile de viață ale pedagogilor etc.

Cu un deosebit interes a fost ascultat referatul prezentat la seminar de către delegația sovietică, despre pedagog și sarcinile lui. Referatul a analizat în mod amănunțit rolul pedagogului în procesul instruirii și educării tinerei generații, arătînd sarcinile care stau în fața cadrelor didactice din U.R.S.S. Pe baza experienței școlilor sovietice, referatul a arătat cum muncesc pedagogii în Uniunea Sovietică, rezultatele activității lor instructiv-educative, precum și problemele pe care își propun să le rezolve în viitor. Trezind un interes viu în rîndurile participanților la seminar, referatul a provocat discuții largi. Marea majoritate a delegaților s-a declarat de acord cu problemele fundamentale ridicate în referat.

Expunerea prezentată la seminar de către delegația țării noastre, expunere a cărei temă a fost „Despre educarea disciplinei conștiente a elevilor", s-a bucurat, de asemenea, de un succes apreciabil. Cei mai mulți delegați au aprobat punctul nostru de vedere asupra problemelor privitoare la formarea disciplinei conștiente a elevilor, fiind de acord că aceasta se poate realiza numai pe baza convingerii și a activității bine organizate în cadrul colectivului de elevi. Exemplele concrete din experiența înaintată a școlilor noastre în legătură cu rolul colectivului de elevi și al opiniei publice a clasei în realizarea disciplinei conștiente au întărit puterea convingătoare a tezelor susținute în expunerea noastră.

Au stîrnit interes și unele referate prezentate de pedagogii din alte țări. Astfel, conferința prezentată de către delegația elvețiană, despre „Legătura dintre școală și familie", cuprinzînd un bogat material faptic, a prilejuit un larg schimb de experiență între delegați cu privire la această problemă. Pe baza experienței concrete, conferențiarul a dat o serie de sfaturi practice, a stabilit unele reguli și principii în legătură cu munca educativă a familiei, arătînd raportul just care trebuie să existe între școală și familie. Considerațiile teoretice, generale ale conferinței au alunecat însă pe panta idealismului pedagogiei burgheze.

După fiecare referat s-au organizat discuții în grupe mai mici, iar concluziile acestora au fost prezentate în fața tuturor participanților la seminar. Poziția clară, științifică a delegației sovietice în discutarea diferitelor probleme pedagogice a stat tot timpul în centrul atenției. Ea a imprimat discuțiilor o linie justă, principială, ducînd la aprofundarea problemelor ridicate. Așa, de exemplu, a stîrnit un interes deosebit în rîndul pedagogilor din țările capitaliste poziția Uniunii Sovietice în probleme ca educabilitatea, sarcinile educației, folosirea autorității pedagogului și a rolului său conducător în scopul dezvoltării independenței copiilor, a spiritului de inițiativă și a răspunderii acestora. Multi delegați din țările capitaliste, ca d-na Pedersen (Norvegia), d-nul Andersen (Danemarca), d-nul Rostan (Elveția) etc și-au exprimat părerea că rezultatele pedagogiei și ale școlii sovietice au contribuit în mod simțitor la clarificarea acestor probleme.

Delegații chinezi, bulgari și cehoslovaci, participînd activ la discuții, au contribuit de asemenea la ridicarea nivelului dezbaterilor. Delegația chineză, de exemplu, a arătat la ce succese a ajuns învățămîntul chinez bazat pe ideea că toți copiii sînt apți să învețe. „Noi realizăm cu succes în țara noastră învățămîntul general — a spus studentul Che Hsing — și cu timpul vom ajunge ca toți copiii să termine chiar școala medie. Sînt convins că în această dezvoltare nu ne împiedică «limitele intelectuale» ale copiilor".

In general, lucrările seminarului, schimbul larg de experiență pe care l-a prilejuit au dovedit în mod convingător superioritatea pedagogiei din U.R.S.S. și din țările de democrație populară, au scos și mai accentuat în evidență valoarea acesteia.

Cunoscînd situația învățămîntului din țările capitaliste, ne-am putut da seama în mod și mai clar de dezvoltarea uriașă a școlii noastre în anii puterii populare, am învățat s-o prețuim și mai mult, să fim mîndri de rezultatele obținute în munca instructiv-educativă din patria noastră.

Așa cum s-a arătat în cadrul lucrărilor seminarului, învățătorii și profesorii din țările capitaliste luptă cu greutăți foarte mari în munca lor. Așa stau lucrurile, de exemplu, într-o serie de țări ca Chile, Venezuela, Japonia etc., unde multe probleme ale muncii instructiv-educative nu pot fi rezolvate în mod just din cauza grelei situații social-economice.

In multe școli primare cu 6 sau 7 clase din Danemarca, Suedia, Norvegia lucrează cîte un singur învățător. Numeroși tineri din țările capitaliste și coloniale nu pot urma școli medii sau superioare din cauza taxelor școlare foarte mari. Foarte mulți sînt siliți să întrerupă învățătura și să muncească pentru a obține banii necesari continuării studiilor începute. In convorbiri particulare, cîțiva studenți danezi ne-au arătat că pînă în prezent au întrerupt de cîteva ori studiile, lucrînd în producție pentru a-și cîștiga banii necesari taxelor școlare.

Curentele pedagogice reacționare din țările capitaliste caută să dovedească în mod teoretic justețea unei astfel de situații. Ele susțin, de pildă, teoria absurdă că nu toți copiii ar fi capabili să învețe, că numărul copiilor care sînt în stare să termine școala medie ar fi redus. La multe școli din aceste țări copiii sînt împărțiți în grupe separate pentru cei inteligenți și pentru cei slabi, despre care se susține că ar fi puțin dotați prin ereditate. Metodele prin care se stabilesc capacitățile unui copil, „testele", au un caracter vădit antiștiințific.

In țările capitaliste sînt la modă curentele pedagogice ale așa numitei „educații libere", care se caracterizează printr-un individualism îngust și prin egocentrism. De asemenea, adepții „educației libere" diminuează rolul conducător al pedagogului. Ei susțin în mod neiust că pedagogul n-are dreptul să pună în fața copiilor sarcini concrete și hotărîte, ci trebuie să se orienteze după dezvoltarea spontană a elevilor. De exemplu, se socotește că nu se pot pune în fața copiilor lozinci pe care aceștia nu le pot formula singuri, în mod independent. Astfel, lozinca luptei pentru pace ar putea fi pusă în fața copiilor numai atunci cînd ei ar fi în stare s-o formuleze în mod independent. Nu este necesar să mai demonstrăm caracterul reacționar al unor astfel de idei. Ele sînt desmințite, de fapt, chiar de practica multor școli din țările capitaliste, unde un mare număr de pedagogi progresiști educă elevii în spiritul luptei pentru pace, pentru prietenie între popoare.

Dat fiind faptul că majoritatea participanților la seminar au avut o orientare progresistă și au fost preocupați în mod sincer de îmbunătățirea învățămîntului din țările lor, s-au obținut rezultate pozitive în rezolvarea multor probleme pedagogice puse în discuție. Dezbaterile au decurs într-o atmosferă de colaborare prietenească. In marea majoritate a cazurilor, schimbul de păreri a urmărit ajutorul reciproc în rezolvarea sarcinilor care stau în fața pedagogilor din diferite țări. Mulți delegați din țările capitaliste au afirmat că cunoașterea concretă a felului cum sînt puse și rezolvate o serie de probleme în pedagogia sovietică și în pedagogia țărilor de democrație populară constituie pentru ei un ajutor deosebit de însemnat. Cunoașterea rezultatelor obținute de învățămîntul din U.R.S.S. și din țările de democrație populară a dat acestor pedagogi impulsul de a analiza mai profund concepția lor pedagogică și situația concretă a învățămîntului din patria lor.

Cu toate că situația social-politică din țările participante la seminar este diferită și, deci, și rezolvarea problemelor educației în aceste țări este diferită, delegații au constatat că în munca instructiv-educativă există o serie de probleme comune și că cunoașterea reciprocă a învățămîntului din diferite țări constituie un ajutor prețios în rezolvarea sarcinilor concrete care stau în fața educatorilor din întreaga lume.

S-a constatat în unanimitate că în această direcție seminarul a avut un rol deosebit de important. In concluziile lucrărilor seminarului, profesorul P. Ronnow (Danemarca) a spus printre altele: „Am muncit mult pentru organizarea acestui seminar pedagogic internațional, dar el și-a atins scopul. Discutarea în comun a problemelor arzătoare ale educației, schimbul larg de experiență ne vor ajuta ca pe viitor să îmbunătățim munca noastră".

Mulți delegați și-au exprimat părerea că lucrările seminarului au dovedit încă odată necesitatea organizării unor astfel de întîlniri.

In rezoluția adoptată în unanimitate la sfîrșitul seminarului se arată că este absolut necesară întărirea colaborării internaționale a pedagogilor.

Rezoluția a accentuat că sarcina cea mai importantă a pedagogilor din întreaga lume este intensificarea luptei pentru pace, intensificarea muncii de educare a tinerei generații în spiritul întăririi prieteniei între popoare și al respectului față de suveranitatea și independența fiecărui popor.

Școala — factor activ în lupta pentru dezvoltarea agriculturii

Pregătirea semințelor pentru semănat

Producția culturilor agricole este strîns legată de calitatea seminței folosită la însămînțare. De aceea, cadrele didactice sînt chemate să sprijine încă de pe acum țărănimea muncitoare la pregătirea și alegerea semințelor destinate însămînțărilor de toamnă care vor începe peste puțin timp.

Pentru a avea garanția că sămînța va da naștere la plante viguroase, în stare să producă o recoltă calitativ și cantitativ superioară, aceasta trebuie să răspundă mai multor însușiri. Așa, de pildă, sămînța ce se introduce în pămînt trebuie să provină de la o cultură care s-a dovedit a fi de mare productivitate.

Sămînța trebuie să aibă o proveniență locală sau din regiuni cu condiții de cultură asemănătoare, să întrunească caracterele soiului și să nu conțină semințe din alte soiuri. De asemenea, să aibă putere de încolțire mare, greutate absolută (a 1000 boabe) ridicată, să fie sănătoasă, să nu aibă miros, umiditate prea mare etc.

Lucrările de pregătire a seminței în vederea însămînțărilor de toamnă trebuie să înceapă imediat după treierat. După ce s-a stabilit soiul și cultura din care să provină, sămînța se trece prin trioare și selectoare și, cu ajutorul acestora, este curățată de impurități și sortată pe categorii.

Înaintea semănatului, sămînța trebuie supusă unor analize pentru a constata dacă ea corespunde, iar în cazul că nu corespunde să fie înlocuită.

Prin analize trebuie să se determine în mod deosebit puritatea, adică procentul de semințe curate dintr-o cantitate oarecare. Pentru aceasta se ia o probă de sămînță (la păioase 50 g), din care se aleg toate semințele de buruieni, pleava, pămîntul, semințele sparte, cele mălurate, tăciunate etc. Toate aceste impurități se cîntăresc, iar greutatea lor se raportează la greutatea probei supuse la analiză. Așa, de pildă, dacă la o probă de 100 g am găsit 5 g impurități, puritatea seminței este de 95%. In acest fel constatăm dacă sămînța este corespunzătoare, cunoscînd că limita minimă de puritate admisă la păioase este 97%.

Această importanță o prezintă cunoașterea procentului de boabe care vor da colți și rădăcini normale într-un anumit timp (puterea de încolțire). Aceasta se stabilește prin analiza a 4 probe de cîte 100 boabe fiecare. Probele se pun în condiții de încolțire în 4 farfurii adînci, pe un strat de 3—4 degete de nisip cernut și umezit. Farfuriile se acoperă cu farfurioare sau cîrpe umezite și se așează într-o cameră aerisită și ferită de lumină, avîndu-se grijă ca în timpul cît durează încolțirea nisipul să fie mereu umezit. Pentru determinarea iuțelii cu care încolțesc semințele, după 3—4 zile de la punerea la germinat (la grîu, orz, secară), se numără la fiecare probă boabele încolțite. Acest număr, exprimat în procente, ne arată energia germinativă a seminței, adică iuțeala cu care germinează în primele zile. După 7—8 zile, prin numărarea din nou a tuturor boabelor încolțite, ne putem da seama care este puterea de încolțire (facultatea germinativă). Aceste analize se exprimă în procente, făcînd media rezultatelor probelor. Așa, de pildă, dacă din cele 4 probe, după 7—8 zile din prima au încolțit 96 de boabe, din a doua 90, din a treia 95 și dintr-a patra 91, facultatea germinativă va fi 372:4, adică 93%. Cu alte cuvinte, din 100 boabe vor încolți în aceleași condiții numai 93.

Facultatea germinativă a unei semințe are o deosebită importanță prin aceea că ea ne dă indicii asupra calității seminței. Dar condițiile din cîmp sînt altele; aici, sămînța nu are uneori umiditate suficientă, alteori e îngropată prea adînc sau e atacată de dăunători. De aceea, întotdeauna vor răsări mai puține semințe decît ceea ce ne arată rezultatul analizei. La păioase facultatea germinativă trebuie să fie de cel puțin 90%.

Valoarea culturală se exprimă prin înmulțirea purității seminței cu facultatea ei germinativă și împărțirea acestui produs la 100. Aceasta are importanța deosebită la stabilirea cantității de sămînță la hectar.

In școlile sătești unde e posibilă organizarea unui laborator simplu de analiză, se poate determina greutatea absolută (a 1000 boabe) a unei semințe. Cu cît o sămînță e mai grea, cu atît ea va conține mai multe materii hrănitoare care vor asigura o încolțire bună și rapidă, deci cu atît este mai corespunzătoare însămînțării. Greutatea absolută se determină simplu. Din semințele curate se numără de două ori cîte 500 de boabe care se cîntăresc separat. Din adunarea ambelor probe de cîte 500 boabe se obține greutatea absolută. La grîu aceasta nu trebuie să fie mai mică de 30—40 g, la orz de toamnă 35—45 g, la secară 20—30 g.

După ce aceste analize au fost făcute și s-a stabilit că sămînța corespunde însămînțării, în scopul măririi puterii de încolțire se recomandă ținerea ei la căldura soarelui timp de 3—8 zile. Razele solare distrug germenii diferiților dăunători și boli ce se află lipiți de boabe. După aceea semințele se tratează în mod obligatoriu cu fungicide, conform indicațiilor agronomilor. După această operațiune, sămînța poate fi însămînțată.

Ing. ION ILEA

Cronica evenimentelor externe

Pentru destindere în relațiile internaționale, pentru pace

La Moscova încep astăzi tratative între guvernul sovietic și delegația guvernamentală a Republicii Federale Germane, în problema stabilirii de relații diplomatice, comerciale și culturale între Uniunea Sovietică și R. F. Germană, precum și în problemele legate de aceasta.

Intreaga opinie publică din Germania occidentală s-a ocupat pe larg și continuă să se ocupe de acest eveniment, comentîndu-l în cele mai diferite feluri. Ceea ce se remarcă însă în majoritatea cazurilor este bucuria cu care cele mai largi cercuri din Germania occidentală au primit inițiativa guvernului sovietic cu privire la normalizarea relațiilor dintre U.R.S.S. și R.F.G. Opinia publică vest-germană consideră această inițiativă drept o măsură de mare însemnătate pentru viitorul Germaniei.

Alături de întregul popor german, populația vest-germană este preocupată în modul cel mai intens de rezolvarea problemei germane, de reunificarea pașnică a Germaniei.

Uniunea Sovietică s-a pronunțat consecvent pentru unificarea Germaniei în conformitate cu interesele naționale ale poporului german. Populația vest-germană, ținînd seama de acest fapt, cere delegației guvernamentale a R.F.G. ca în cadrul tratativelor de la Moscova să adopte o poziție realistă.

Majoritatea comentariilor publicate în presa vest-germană sînt unanime în aprecierea faptului că rezolvarea problemei germane poate fi înfăptuită numai în condițiile destinderii în relațiile internaționale, pe cale pașnică. Ziarul „Christ und Welt" relevă bunăoară că „Germania este deosebit de interesată în destinderea încordării, întrucît această destindere este o condiție preliminară pentru rezolvarea problemei germane". Numeroase ziare vest-germane recunosc faimentul politicii „de pe poziții de forță", urmată pînă acum de cercurile conducătoare din Germania occidentală și scot la iveală prejudiciile pe care această politică le-a adus intereselor naționale ale poporului german, intereselor unificării Germaniei pe baze pașnice și democratice.

Este semnificativ, de asemenea, faptul că o serie de lideri ai partidelor politice influente iau o atitudine tot mai realistă în problema unificării Germaniei. Astfel, Fritz Heine, șeful serviciului de presă al partidului social-democrat, a declarat că partidul social-democrat dorește ca guvernul să prezinte la Moscova propuneri care „să ducă la restabilirea unității Germaniei în condiții de pace și libertate".

In Germania occidentală a crescut și continuă să crească în permanență numărul celor care își dau seama de justețea căii arătate de guvernul sovietic cu privire la unificarea Germaniei, cale care ține seama atît de interesele naționale ale poporului german, cît și de interesele asigurării securității în Europa. După cum se știe, Uniunea Sovietică a propus crearea unui sistem general european de securitate colectivă, asigurarea lichidării treptate, pe etape, a actualelor grupări de state opuse una alteia. In condițiile actuale, cînd există două Germanii, una membră a blocurilor occidentale, iar cealaltă membră a Tratatului de la Varșovia, participarea celor două părți ale Germaniei la Tratatul general european de securitate colectivă ar însemna o apropiere între cele două Germanii, ar înlătura cauzele care au provocat și menține dezmembrarea Germaniei, ar contribui la reunificarea Germaniei.

Pînă acum, anumiți reprezentanți ai autorităților vest-germane n-au primit favorabil acest plan. Partizanii încadrării Germaniei reunificate în blocurile militare occidentale nu țin seama de realitate și ca urmare poziția lor este dezaprobată de majoritatea populației țării.

Populația vest-germană își dă seama că acordurile de la Paris și politica de remilitarizare a Germaniei occidentale frînează reunificarea țării. De aceea, cercuri tot mai largi, personalități politice și ziare de diferite orientări cer tot mai insistent să se renunțe la această politică. Fostul colaborator al departamentului militar din Germania occidentală, colonelul în rezervă von Bonin, scrie, de exemplu, în ziarul «Rheinische Westfälische Nachrichten»: „Trebuie să ne fie limpede că în cazul cînd se înfăptuiește reînarmarea prevăzută a Republicii Federale, atunci nu va mai fi nici un fel de reunificare. In cazul acesta va rămîne actuala scindare adîncă în două mari lagăre. Cine vrea însă să ia asupră-și răspunderea pentru aceasta?"

Ziarul săptămînal „Parlamentarische Wochenschau" din Colonia, referindu-se la singura cale reală de rezolvare a problemei germane, calea indicată de Uniunea Sovietică și susținută de majoritatea poporului german, scrie: „Dacă luăm în considerare propunerea ca deocamdată cele două părți ale Germaniei să se apropie printr-un sistem european colectiv de securitate, putem constata că aceasta promovează de o mie de ori mai mult reunificarea Germaniei decît toate declarațiile de la Bonn, complect lipsite de valoare din punct de vedere al rezolvării practice, deoarece participarea Republicii Federale Germane în coaliția militară îndreptată împotriva celeilalte Germanii sporește nemăsurat pericolul scindării permanente".

Dorința populației vest-germane ca reunificarea Germaniei să se facă pe baze pașnice și democratice și cerința ca delegația guvernamentală a Republicii Federale să țină seama de acest fapt în cadrul tratativelor de la Moscova este evidentă. Făcîndu-se ecoul acestei dorințe ziarul „Deutsche Volkszeitung", arătînd că la primul punct din directivele șefilor guvernelor celor patru puteri către ministrii Afacerilor Externe s-a indicat discutarea problemei „Securitatea europeană și Germania", menționează: „Această directivă nu este în nici un caz doar numai o indicație specială pentru cei patru miniștri ai Afacerilor Externe ai marilor puteri. Ea reprezintă o expunere a întregii politici mondiale actuale și dr. Adenauer trebuie de asemenea să țină seama de această expunere, dacă nu vrea să piardă trenul".

In aceste zile, dovezile marii dorințe a populației vest-germane cu privire la restabilirea unității Germaniei, la necesitatea stabilirii, în acest scop, a unor contacte directe între reprezentanții R. D. Germane și ai R. F. Germane, la necesitatea stabilirii de relații diplomatice, comerciale și culturale între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană sînt tot mai numeroase. Opinia publică vest-germană cere cu insistență ca delegația guvernamentală a Germaniei occidentale să folosească toate posibilitățile oferite de tratativele de la Moscova.

Dar în Germania occidentală și în celelalte state occidentale, în frunte cu S.U.A., există destui oameni care se opun stabilirii de relații pașnice între U.R.S.S. și R.F.G. Să amintim doar că activitatea diplomatică desfășurată la Bonn în preajma plecării delegației guvernamentale la Moscova arată că poziția diferiților reprezentanți ai autorităților vest-germane nu este ferită de influența cercurilor reacționare, dușmane ale destinderii și ale normalizării relațiilor internaționale. In aceste cercuri s-a vorbit mult în ultimele zile despre așa-zisele „condiții prealabile" pe care Republica Federală ar trebui să le pună Uniunii Sovietice în cadrul tratativelor de la Moscova. Astfel de „condiții" nu se pot pune însă Uniunii Sovietice. Este semnificativă în acest sens scrisoarea lui Paul Müller din Germania occidentală, turist care a vizitat recent Uniunea Sovietică, scrisoare în care se arată, printre altele: „...Noi, germanii de rînd, care locuim în Germania occidentală, ne-am întors în patrie cu convingerea fermă că dacă s-ar reuși să se împiedice normalizarea relațiilor dintre Germania occidentală și Uniunea Sovietică, poporului nostru i s-ar pricinui un rău ireparabil. Ne-am întors cu hotărîrea fermă de a ajuta populația din Republica Federală să înțeleagă că poporului sovietic de 200 de milioane nu i se pot pune nici un fel de «condiții», din singurul motiv că adevărul și realitatea nu pot fi modificate prin «condiții»".

Oamenii iubitori de pace din Germania și din toate țările lumii sînt convinși că tratativele de la Moscova pot să contribuie la micșorarea încordării în relațiile internaționale, la întărirea încrederii între state, la cauza nobilă a păcii.

INFORMAȚIE

La Institutul pedagogic din București se fac zilnic înscrieri pentru anul IV al secției științe naturale, curs fără frecvență.

Se pot înscrie absolvenții secțiilor de științe naturale ale institutelor pedagogice de 2 ani, curs de zi și absolvenții anului III al secțiilor serale și fără frecvență.

Candidații vor prezenta, pe lîngă actele cerute studenților de la cursurile de zi, dovadă că sînt în cîmpul muncii și avizul instituției sau întreprinderii unde funcționează.

Inscrierile se fac pe bază de cerere, la care se anexează actele respective.

Pentru lămuriri suplimentare, solicitanții se pot adresa secretariatului cursului fără frecvență al Institutului, șoseaua Panduri nr. 90, telefon 3.79.51 - 3.84.47, între orele 14 - 20.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 336 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 16 septembrie 1955

In acest număr:

- DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE. — E. Cerniseva: Primele zile de școală. — O. Frolova: Dezvoltarea vorbirii elevilor. (pag. 2-a)
- I. Cremer: Cîteva precizări în legătură cu viața și activitatea lui A. I. Odobescu. (pag. 2—3)
- Conf. univ. O. Sacter: 60 de ani de la apariția primului număr al „Gazetei Matematice" (pag. 3-a)
- Prof. Gh. Teodorescu: Învățăminte dintr-o excursie. (pag. 3-a)
- DISCUȚII. — Gh. Sireteanu: Activitatea practică — mijloc însemnat de temeinicie a colectivului de elevi. (pag. 3-a)
- Ioana Roman: Pionierii sînt conduși spre succese mai mari la învățătură. (pag. 4-a)
- Cronica evenimentelor externe (pag. 4-a)

Să dăm un sprijin susținut tinerelor cadre

In rîndurile pedagogilor au intrat la începutul acestui an școlar un mare număr de învățători și profesori tineri. In ei poporul muncitor își pune mari nădejdi, pentru că prețuiește entuziasmul cu care știe să muncească tineretul, elanul cu care se avîntă în înfăptuirea unor planuri îndrăznețe, curajul și încrederea cu care privește înainte. Îmbinarea cu pricepere a calităților valoroase ale cadrelor tinere cu bogata experiență a celor mai vîrstnici va determina obținerea unor noi și însemnate succese în continua ridicare a nivelului muncii în școlile noastre.

Pentru a da posibilitate ca aptitudinile și forța de muncă a tinerilor să rodească din plin, să se dezvolte continuu, statul nostru de democrație populară asigură cu multă grijă condițiile pentru buna pregătire a tinerelor cadre, pentru o viață bogată în conținut și pentru o muncă plină de succes.

Anul acesta, pe întreg cuprinsul patriei noastre s-au făcut din vreme pregătiri în vederea primirii tinerilor pedagogi la locurile lor de muncă. Organele de stat, organele învățămîntului și organele sindicale au colaborat strîns în acest scop. In raionul Turda, de pildă, pregătirile în vederea primirii și cazării tinerilor învățători și profesori erau terminate cu mult înainte de deschiderea anului școlar. In ziua de 28 august, noilor veniți li s-a făcut o primire sărbătorească. Chiar în ziua sosirii, ei au primit indemnizațiile de instalare și locuință. In regiunea Iași, s-a acordat de asemenea, o grijă deosebită pentru asigurarea unor bune condiții de trai tinerilor pedagogi.

Organele de control au acordat o mare atenție felului cum sînt rezolvate problemele tinerilor pedagogi și acolo unde au constatat neglijență sau nepăsare în această privință, ca, de pildă, în raionul Oltet, sau în raionul Orăștie, unde la 1 septembrie tinerii nu aveau locuințe, au luat măsurile necesare trăgînd la răspundere pe cei vinovați. Pentru ca tinerii să poată răspunde totodată la celelalte cerințe ale muncii în școală, problemele privitoare la condițiile lor de viață trebuie să fie peste tot rezolvate cu multă grijă.

Tinerii au venit în colț dornici să muncească cu seriozitate. Sînt multe fapte care dovedesc hotărîrea lor de a desfășura o muncă bună. In raionul Baia de Aramă, de pildă, tinerele care, pline de grijă și cu simț de răspundere, s-au prezentat la post cu mult înainte de consfătuirile raionale. Pînă la consătuiri ele s-au familiarizat cu o serie de probleme școlare, iar în ședințele consfătuirilor au tras noi și valoroase învățăminte.

Acum, la locul lor de muncă, în școlile în care au fost repartizați, tinerii muncesc din plin. Pentru întreaga lor activitate de mai tîrziu are o mare însemnătate felul cum vor fi ajutați acum, în această perioadă, în rezolvarea tuturor problemelor. Nu trebuie să uităm că tinerilor le lipsește experiența și că în rezolvarea sarcinilor instructiv-educative au la început greutăți. In școală, în colectivul didactic în care lucrează, ei trebuie să găsească exemplul cel bun, îndemnul și sprijinul permanent. O bună orientare de la început, sprijinul dat la timp deschid drum pentru succese în activitatea tinerilor, îi leagă strîns de profesiunea de pedagog, de școală, de elevi.

In școlile în care lucrează cadre tinere întregul colectiv didactic trebuie să se simtă mobilizat la o acțiune permanentă de îndrumare a acestora. Școala are la îndemînă variate forme pe care poate și trebuie să le folosească în acest scop — de la discuțiile individuale între profesorii cu experiență și cei tineri, pînă la activitatea cabinetului pedagogic, sau a consiliului pedagogic.

Conducătorul școlii, directorul, trebuie să apropie pe tineri de colectiv, să-i ajute să cunoască tradițiile bune ale școlii, să le trezească dorința și hotărîrea de a lupta pentru păstrarea și dezvoltarea lor. Directorul trebuie să facă cunoscute tinerilor condițiile în care se desfășoară munca școlii, posibilitățile de care dispune aceasta, pentru ca ei să le poată folosi. Antrenîndu-l pe tînărul învățător sau profesor în activitatea colectivului școlar, directorul trebuie să aibă grijă să nu-l aglomereze cu sarcini care l-ar împiedica să depună toate eforturile pentru însușirea măiestriei pedagogice.

Cadrele didactice cu experiență au o îndatorire de frunte în îndrumarea tinerilor. Ele trebuie să le transmită învățăminte din experiența lor, să le arate cum să-și pregătească lecțiile, cum să folosească materialul didactic, cum să-și cunoască îndeaproape elevii și să-i mobilizeze la o activitate susținută, cum să realizeze disciplina în clasă. Tinerii trebuie îndrumați să studieze problemele de specialitate, să citească literatură pedagogică. Ei trebuie să fie ajutați să-și însușească metode bune de predare, să expună cunoștințele noi în mod viu și atrăgător, să lege strîns conținutul lecțiilor de problemele practice ridicate de viață, să dea un bogat conținut educativ lecțiilor, să ducă de la început lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură.

Sînt multe exemple care dovedesc spiritul de răspundere manifestat an de an de cadrele cu experiență față de îndrumarea tinerilor. La consfătuirile raionale din orașul Sibiu, în secția profesorilor de fizică, s-a vorbit mult, pe bună dreptate, de exemplul tovarășei profesoare Rodica Crăciun, care a ajutat în tot timpul anului trecut pe tineri, în special în ceea ce privește conducerea lucrărilor de laborator, în care aceștia întîmpinau greutăți. Și în anul acesta, cele mai multe colective pedagogice au înconjurat cu grijă tovărășească pe tineri. In multe școli din raionul Alba și din raionul Sebeș, regiunea Hunedoara, profesorii cu experiență au îndrumat cu grijă pe tineri în întocmirea planurilor calendaristice, a planurilor de lecții, în rezolvarea unor probleme educative legate de munca cu elevii la începutul anului școlar.

O formă de sprijinire a tinerelor cadre folosită cu succes în școală este asistența la lecții. Intr-adevăr, la lecțiile tinerilor e bine să asiste directorul și cadrele cu experiență, pentru a cunoaște posibilitățile lor, greutățile cu care luptă și a le da îndrumări concrete pe această bază. Trebuie folosită însă cu grijă această bună formă de îndrumare a tinerelor cadre. Se întîmplă uneori ca la lecțiile acestora să se perinde, oră de oră, alți și alți profesori care să facă în anumite cazuri observații superficiale, sau chiar să dea îndrumări care se contrazic unele cu altele. Sînt directori care pot număra cu zecile lecțiile la care au asistat, dar de pe urma cărora tinerii nu au avut nimic de învățat. Nu prea multe asistențe, ci urmărirea cu grijă a lecțiilor și îndrumări concrete, iată ceea ce trebuie făcut. Tinerii trebuie să aibă în școală condiții normale de lucru, orele lor să nu fie zi de zi vizitate, pentru ca ei să nu stea într-o continuă încordare și să simtă că sînt priviți cu neîncredere.

Atît calea asistenței la lecții, cît și îndrumările individuale și discutarea unor probleme de metodică în cadrul cabinetului pedagogic al școlii etc., capătă valoare numai prin felul cum sînt aplicate. Cadrele cu experiență trebuie să dovedească tact și bunăvoință, să nu arate superioritate, să nu jignească pe cel care așteaptă să învețe de la ele.

Organele de îndrumare și control trebuie să vegheze ca locurile în care au fost repartizate tinerele cadre să fie respectate și să tragă la răspundere atît pe cei care încearcă să-i mute dintr-un loc în altul pe tinerii pedagogi, cît și pe tinerii care nu s-au prezentat la posturi, luînd măsurile necesare ca în cel mai scurt timp aceștia să-și înceapă munca. Trebuie, de asemenea, să se urmărească felul cum au fost folosiți acei tineri pe care Ministerul Învățămîntului i-a trimis secțiilor regionale de învățămînt pentru a fi încadrați în raza lor de activitate.

Ocupîndu-se de importanta problemă a sprijinirii tinerelor cadre, organele de îndrumare și control au datoria să se intereseze de felul cum sînt aplicate toate formele de ajutorare a acestora, să nu se mulțumească numai cu constatarea de suprafață a faptului că s-a organizat interasistența în școală, că s-au făcut referate la cabinetul pedagogic sau în consiliul pedagogic etc. De asemenea, organele secției de învățămînt trebuie să dea pe loc îndrumări concrete și să popularizeze experiența înaintată în această privință. O mare atenție trebuie să acorde organele de îndrumare și control cadrelor tinere care lucrează în școli cu un singur post și acelora care lucrează cu mai multe clase. Cu prilejul primului lor contact cu aceste cadre, organele de îndrumare și control trebuie să le acorde îndrumările și sprijinul necesar oricărui începător, urmînd ca apoi, treptat, exigența față de munca lor să sporească.

Multe pot și trebuie să facă în scopul îndrumării tinerelor cadre din învățămînt organele sindicale din școală, din raion și din regiune. Asigurarea unui bogat material documentar, îmbogățirea bibliotecilor cu literatură pedagogică, organizarea unor consfătuiri de producție din care tinerii să tragă cît mai multe învățăminte, iată doar cîteva din acțiunile care pot fi întreprinse în acest scop de organele sindicale.

Organizațiile U.T.M. ale cadrelor didactice, sub îndrumarea directă a organizațiilor de partid, sînt chemate să se preocupe îndeaproape de tinerii pedagogi, să-i ajute în rezolvarea problemelor care le stau în față.

Desigur, succesul muncii de îndrumare a tinerilor învățători și profesori cere în primul rînd un efort susținut din partea acestora. Ei trebuie să manifeste o continuă dorință de a învăța, de a cunoaște metodele înaintate de muncă în școală și a le aplica cu stăruință. Tinerii au datoria să urmeze sfatul celor cu experiență. La rîndul său colectivul didactic care-i îndrumează are dreptul să tragă la răspundere pe acei care nu-și îndeplinesc cum trebuie sarcinile, care dovedesc dezinteres și delăsare în munca școlară.

Din partea tuturor celor ce muncesc în învățămînt se cere un efort susținut și permanent pentru ca sarcinile instruirii și educării elevilor să fie bine îndeplinite de toți pedagogii, pentru ca tinerii, alături de cadrele cu experiență, să înfăptuiască cu succes educația comunistă a elevilor.

In întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al S.M.I.

Pentru continua ridicare a nivelului muncii organelor sindicale din învățămînt

Petre Radu
președintele C.C. al S.M.I.

Organele sindicale din învățămînt au de îndeplinit sarcini deosebit de importante în lupta pentru traducerea în viață a politicii Partidului Muncitoresc Romîn și a guvernului țării noastre în domeniul învățămîntului. Paralel cu instruirea și educarea tinerei generații în spiritul comunismului, cadrele didactice, mobilizate de organele sindicale, îndrumate de partid au contribuit activ la rezolvarea unor importante probleme ridicate de opera de construire a socialismului cum ar fi: lichidarea neștiinței de carte, ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii, transformarea socialistă a agriculturii etc.

Sub conducerea înțeleaptă a partidului, însuflețiți de un fierbinte patriotism, oamenii muncii din învățămînt au reușit să obțină rezultate remarcabile în munca lor. Aceste rezultate sînt indestructibil legate de marile succese dobîndite de poporul nostru pe drumul făuririi unei vieți îmbelșugate.

Datorită condițiilor create de partid și guvern, rețeaua de școli a crescut an de an. Numai în anul școlar 1954—1955 au fost înființate 245 de noi școli de 4 ani, 50 de școli de 7 ani și 52 de școli medii de zi și serale. In același timp, pentru cuprinderea în școală a tuturor copiilor de virstă școlară, pentru îndeplinirea planului de școlarizare la clasele V—X și în învățămîntul superior, au fost create noi internate și cantine, au fost organizate gazde comune și s-au acordat unui mare număr de elevi și studenți burse de întreținere, echipament, manuale și rechizite școlare. In cătunele îndepărtate s-au creat posturi de învățători și s-a asigurat transportul copiilor cu sprijinul sfaturilor populare.

Numărul elevilor cuprinși în învățămîntul mediu de cultură generală a crescut la peste 86.000, față de 29.000 cît era în 1938, iar cursurile institutelor de învățămînt superior sînt frecventate de peste 60.000 de studenți, dintre care aproximativ 55% sînt fii de muncitori și țărani muncitori. In instituțiile de educație preșcolară, al căror număr trece de 6.400, sînt cuprinși aproape 275.000 de copii.

Dezvoltarea considerabilă a învățămîntului în patria noastră, ridicarea continuă a nivelului lui au pus în fața organelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt sarcina de a-și lega tot mai mult, mai organic întreaga lor activitate de procesul de învățămînt. Învățătorii și profesorii au fost mobilizați să-și îmbunătățească permanent cunoștințele profesionale. Organele sindicale din învățămînt au desfășurat o largă acțiune educativă. Studierea marxism-leninismului de către învățători și profesori a constituit un element esențial în ridicarea calitativă a procesului de învățămînt. Mii de cadre didactice au studiat în ultimii ani, în cadrul cursurilor și cercurilor politice organizate de sindicat, operele clasicilor marxism-leninismului, ridicîndu-și în permanență nivelul politic și ideologic.

S-au îmbunătățit simțitor metodele de muncă ale organelor sindicale. Prezidiul Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Ministerul Învățămîntului au folosit cu bune rezultate metoda brigăzilor și ieșirilor comune pe teren. Aceasta a făcut ca și comitetele sindicale regionale și raionale, în colaborare cu secțiile de învățămînt, să întreprindă acțiuni concrete pentru ridicarea calitativă a procesului de învățămînt. In raionul Orăștie, de pildă, încă din luna martie a.c. s-au organizat consfătuiri cu diriginții în vederea sprijinirii sistematice a elevilor pe întreaga perioadă a încheierii anului școlar. Organizațiile sindicale de bază au îndrumat îndeaproape pe pedagogi în vederea ajutorării elevilor și studenților rămași în urmă la învățătură. Consultațiile au devenit pentru cadrele didactice un mijloc eficace de sprijinire a elevilor și studenților, iar consfătuirile de producție organizate din ce în ce mai metodic contribuie la popularizarea celor mai bune metode educative și de instruire, combătînd totodată practicile învechite, neștiințifice care se mai manifestă în munca unor educatori. Temele și formele consfătuirilor de producție sînt diferite și legate de specificul școlilor și de perioada în care se țin. In regiuni ca Pitești, Baia Mare etc. s-au organizat consfătuiri de producție și pe plan regional, popularizîndu-se apoi rezultatele.

Metodele de predare a cunoștințelor s-au îmbunătățit simțitor. Verificarea cunoștințelor elevilor se face cu mai multă pricepere și răspundere. Activitatea învățătoarelor Maria Piciu din comuna Sada, regiunea Cluj, Maria Popescu, membra în comitetul sindical raional Bacău și a multor altor pedagogi fruntași, care prin pregătirea conștiincioasă și sistematică a lecțiilor lor obțin rezultate deosebit de bune, constituie o pildă care trebuie să fie urmată de toate cadrele didactice.

Cu satisfacție constatăm că nivelul de cunoștințe al elevilor s-a ridicat în anul școlar 1954—1955, procentul de promovați a crescut față de anul școlar 1953—1954 la clasele I—IV cu 0,8%, la clasele V—VII cu 0,4%, la clasele VIII—X cu 5,4%, iar la școlile pedagogice cu 8,2%. Cel mai mare procent de promovați s-a înregistrat în orașul București, regiunile Pitești, Oradea și Craiova.

Pentru dezvoltarea unui învățămînt realist științific, organizațiile sindicale de bază urmăresc felul cum se realizează legarea cunoștințelor teoretice de practică prin folosirea unui bogat material didactic, a excursiilor științifice, experiențelor pe loturile individuale, prin organizarea practicii în producție etc.

Un număr din ce în ce mai mare de învățători și profesori sînt antrenați de către organele sindicale în munca de popularizare a metodelor agrotehnice înaintate în rîndurile țăranilor muncitori.

Cu toate acestea, în activitatea școlilor și institutelor noastre, se manifestă încă lipsuri de care se fac răspunzătoare și organele noastre sindicale. Faptul că nu peste tot s-a reușit să se realizeze școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară, că mai există încă elevi și studenți care nu frecventează cu regularitate cursurile, că se manifestă încă acte de indisciplină, de dezinteres față de învățătură etc., dovedește că avem organizații sindicale de bază în a căror activitate există lipsuri serioase. Datorită muncii slabe a unor comitete sindicale regionale și raionale, unele organizații de bază sindicale desfășoară o activitate formală, birocratică, nelegată de procesul de învățămînt, de nevoile și aspirațiile cadrelor didactice.

Ridicarea conținutului activității organelor noastre sindicale nu poate fi realizată decît în măsura în care acestea vor ști să-și întărească legătura cu masele muncitorilor din învățămînt.

Este cunoscut faptul că în întărirea legăturii cu masele o însemnătate deosebită o au organizațiile sindicale de bază. Iată de ce în centrul activității comitetelor sindicale raionale și regionale trebuie să stea organizațiile sindicale de bază, felul cum acestea se preocupă de conținutul muncii din școală etc.

Legătura permanentă și vie cu membrii de sindicat reprezintă forța și izvorul unei activități rodnice. Practica a arătat că este capabilă să realizeze un colectiv unit și combativ, în măsură să se achite cu succes de sarcini numai acea organizație de bază în cadrul căreia toți membrii ei au sarcini concrete și luptă cu hotărîre pentru traducerea lor în viață. Aceasta are o influență pozitivă asupra creșterii nivelului politic al membrilor de sindicat, îi înarmează cu deprinderi organizatorice și le dezvoltă în același timp simțul de răspundere. La repartizarea sarcinilor trebuie să se țină seama de cele mai actuale probleme ale procesului de învățămînt și să se aibă în vedere aptitudinile, pregătirea politică, experiența, dorința și înclinațiile fiecărui membru de sindicat.

Una din problemele importante care se răsfrînge asupra procesului de învățămînt și de care organele sindicale au sarcina de a se ocupa necontenit este problema asigurării și îmbunătățirii condițiilor de muncă și viață ale muncitorilor din învățămînt.

Acordînd grijă deosebită asigurării unor bune condiții de trai cadrelor didactice, unele comitete raionale și regionale au reușit să realizeze îmbunătățiri simțitoare în ceea ce privește cazarea, aprovizionarea, achitarea la timp a salariilor și indemnizațiilor cuvenite cadrelor nou numite în învățămînt. In unele raioane cum sînt raionul Tg. Ocna și raionul Deta problema cazării a fost bine rezolvată. In cîteva raioane ca de pildă, în raionul Luduș, raionul Tîrnăveni, raionul Reghin, raionul Sîngeorgiul de Pădure, raionul Rădăuți și altele, din inițiativa sfaturilor populare s-au construit locuințe cu posibilități locale.

Există însă comitete sindicale care manifestă nepăsare față de aplicarea hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la asigurarea condițiilor de muncă și de viață ale cadrelor didactice.

In raionul Cîmpulung-Muscel de pildă, secretarul sfatului popular raional a dat dispoziții șefului secției de învățămînt să oprească lunar din salariile învățătorilor și profesorilor costul abonamentelor la diferite ziare și publicații, înlocuind munca de convingere cu o măsură comodă și birocratică. Pus în fața unei asemenea situații, comitetul sindical raional s-a mulțumit doar să constate fără să combată asemenea atitudini.

Comitetele sindicale regionale și raionale nu pot și nu trebuie să rămînă străine de rezolvarea problemelor privitoare la condițiile de viață ale cadrelor didactice.

In curînd va avea loc cel de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt. Cu acest prilej se vor dezbate cele mai importante probleme ridicate în munca învățătorilor și profesorilor, a organelor sindicale din învățămînt. Este de datoria fiecărei organizații sindicale de bază, a fiecărui comitet sindical regional și raional să ia măsuri eficace pentru ca în întîmpinarea acestui important eveniment să ridicăm conținutul activității sindicale la înălțimea sarcinilor puse de partid și guvern în fața tuturor oamenilor muncii din învățămînt.

O însuflețită muncă în școală

Muncitorii din învățămînt de la școala medie din orașul Sebeș, regiunea Hunedoara, au început noul an școlar însuflețiți de dorința de a folosi cele mai bune metode în munca de instruire și educare a elevilor. Astfel, printre principalele probleme discutate de ei în cadrul primului consiliu pedagogic ținut în acest an școlar au fost și acelea care privesc îmbunătățirea muncii metodice în școală, predarea diferitelor obiecte etc. Cu acest prilej ei au hotărît să acorde o mai mare atenție colțului pedagogic, să îmbogățească materialul documentar cu cele mai bune planuri calendaristice și planuri de lecții, cu referate, recenzii etc. Problema confecționării și folosirii cu pricepere a materialului didactic va sta, de asemenea, în centrul atenției lor.

In urma propunerii făcute de către comitetul de instituție de pe lîngă școală, cadrele didactice au hotărît ca în cinstea celui de al IV-lea Congres al S.M.I. să organizeze un cabinet pedagogic pentru părinți. La acest cabinet ei vor organiza consultații, convorbiri, referate și conferințe ținute de cele mai bune cadre didactice, care vor da indicații concrete părinților asupra felului cum trebuie să-și educe copiii. Colectivul școlii a mai luat inițiativa ca anul acesta, spre deosebire de anii trecuți, tematica ședințelor consiliilor pedagogice să cuprindă probleme legate de ridicarea calității muncii metodice în școală. Mobilizați de comitetul sindical pedagogii școlii vor organiza anul acesta un larg schimb de experiență prin lecții deschise, interasistențe, consfătuiri de producție etc.

Cadrele didactice și conducerea școlii vor analiza cu mai multă răspundere calitatea lecțiilor predate în școală, valoarea pedagogică a metodelor și procedeelor folosite.

Perfecționîndu-și necontenit măiestria lor pedagogică, cadrele didactice de la școala medie din orașul Sebeș sînt hotărîte să muncească mereu mai bine în școală, pentru a da patriei cadre de nădejde cu un înalt nivel de cunoștințe.

Inițiativă frumoasă

Importanța celui de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt s-a făcut simțită și în rîndurile sportivilor. Ei au luat o inițiativă frumoasă prin care să întîmpine acest congres. Astfel, începînd din ziua de 13 septembrie, Consiliul sportiv orășenesc-București „Știința" va organiza o competiție de volei și baschet, băieți și fete, și una de fotbal ce se vor disputa între echipele „Știința".

Iubitorii de sport pot urmări competiția de volei și baschet pe terenul din strada Vasile Pîrvan iar competiția de fotbal pe terenurile de la Baza Tei și Școala de ucenici Nr. 15 Energie.

FOTOCRONICA „Gazetei învățămîntului"

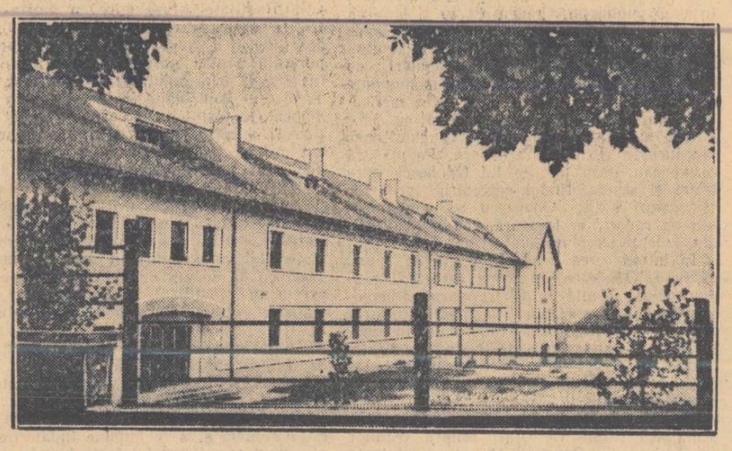

LA ȘCOALA PROFESIONALĂ VITICOLĂ DIN MINIȘ, REGIUNEA ARAD.

Elevii școlii profesionale viticole din Miniș, regiunea Arad, se pregătesc pentru a contribui la creșterea producției viticole a țării. In fotocronica noastră: un grup de elevi ai școlii (sus); clădirea spațioasă a școlii profesionale viticole (jos, stînga); a început culesul pe terenul școlii (jos, dreapta).

Din experiența școlii sovietice

Primele zile de școală

Inceputul anului școlar în Uniunea Sovietică este o sărbătoare a întregului popor. In prima zi de școală pe străzile orașelor și satelor puteai întîlni pășind veseli băieți și fete îmbrăcați cu uniforme școlare, cu buchete de flori pe care le duceau în dar școlii, învățătorilor și profesorilor.

In localurile de școli luminoase și spațioase copiii au fost întîmpinați de către pedagogi care, de asemenea, s-au odihnit bine și și-au întărit sănătatea în sanatorii și case de odihnă.

Micuții locuitori ai străzii Trifonovskaia din Moscova și-au început anul școlar în noua școală nr. 233. Intr-un răstimp scurt, alături de parcul de copii raional, a răsărit acest local de școală cu cinci etaje. Noua școală are săli de clasă mari și luminoase, coridoare foarte largi, cabinete de fizică, chimie și biologie minunat utilate, o cameră pentru pionieri, o sală uriașă pentru festivități și pentru cultură fizică. Copiii au la dispoziție o bibliotecă cu un mare număr de cărți, o sală de mese confortabilă cu bufet, un cabinet medical.

Două camere mari sînt rezervate pentru învățămîntul practic. Aici sînt instalate un strung și o freză, o masă de tîmplărie, o menghină, un dulap în care se păstrează sculele. Tot acest utilaj școala l-a primit în dar de la muncitorii Autobazei nr. 2 care o patronează. Tot ei instalează la școală un cabinet auto, în care scop au și adus un automobil demontat și piesele principale de motocicletă.

Țara are nevoie de oameni cu multă știință de carte și pregătiți din punct de vedere tehnic, de aceea școala în acest an se va strădui cu mai multă perseverență să lege învățămîntul de practică. S-au primit noile planuri și programe de învățămînt elaborate în conformitate cu sarcinile învățămîntului politehnic. In clasele a opta, a noua și a zecea, se introduc lucrări practice speciale, privitoare la studiul mașinilor, lucrări de electrotehnică și agricultură. Școlarii vor fi obligați să studieze construcția celor mai răspîndite mașini și mașini-unelte, minuirea și îngrijirea lor, să execute lucrări simple de montaj, electrotehnică și radiotehnică. Intreprinderea care patronează școala îi pune la dispoziție în acest scop specialiști — ingineri și maiștri.

Școala nr 233 are o mare parcelă de experiență. Profesoara de biologie Zinaida Sinițina, încă cu cîteva zile înainte de începerea cursurilor, i-a strîns pe elevii tineri naturaliști reîntorși de la odihnă, a parcelat cu ei grădina și a răsădit flori de toamnă. O mare parte din parcela școlară va fi ocupată de livadă. Elevii vor sădi aci pomi fructiferi. Pe parcelă ei vor cultiva și plante agricole, vor face experiențe.

La școală se creează, de asemenea, un colț al naturii vii, unde vor trăi porumbei, iepuri de casă, o broască țestoasă, un arici, un pui de corb, o vulpe. In una din săli a fost amenajat un mare acvariu. Copiii vor îngriji viețuitoarele din acest colț și își vor nota observațiile și constatările.

Chiar în primele zile de școală au început înscrierile în diferite cercuri. Tinerii geografi în viitorul cel mai apropiat vor păși la construirea unui teren geografic, tinerii radiofoniști vor începe instalarea punctului de radioficare școlar, iar elevii sportivi au și amenajat terenul de sport.

In una din clasele I-a și-a început pentru prima oară activitatea pedagogică tînăra învățătoare Lilia Kononova, care a absolvit în primăvara acestui an Institutul pedagogic.

— „Sînt foarte fericită — a spus ea — că lucrez într-o școală nouă și am elevi așa de ascultători. Inainte de toate vreau să-i învăț să-și iubească școala, s-o îngrijească, să fie sinceri, curajoși, cinstiți și cu dragoste de muncă".

Kononova a făcut cunoștință cu elevii săi încă înainte de începerea noului an școlar; pe mulți dintre ei i-a vizitat acasă. Pe fiul de strungar Serioja Șalankin, băiat serios și liniștit, care cunoaște de acasă literele și cifrele, învățătoarea l-a așezat alături de fiul de inginer Volodea Kolosov, un băiat sburdalnic, vioi și neastîmpărat, pentru ca Serioja să-și influențeze în bine vecinul.

In afară de Lilia Kononova, la școală mai sînt cîțiva învățători tineri. In însușirea măestriei ei sînt ajutați de către pedagogii cu experiență.

De peste un sfert de secol lucrează ca învățătoare la clasele elementare Ecaterina Belcicova. De mulți ani ea nu are în clasă nici un elev rămas în urmă. Ea predă lecțiile în mod interesant, folosind pe larg materialul didactic, confecționat în mare parte de ea. La lecții asistă în dese rînduri învățătorii tineri. Una dintre primele lecții ale Ecaterinei Belcicova a fost o lecție de lucru manual. Ea a adus în clasă cîteva cutii de plastilină și a arătat cum trebuie folosit acest material. Copiii s-au apucat cu multă dragoste să modeleze diferite figuri simple. Invățătoarea i-a rugat ca pentru lecția următoare să aducă de acasă foarfeci spre a învăța cum se decupează din hîrtie și carton.

In clasa a VII-a în acest timp elevii scriau o compunere cu tema: „Cum am petrecut vacanța de vară". Copiii retrăiau în gînd zilele călduroase de vară, excursiile pionierești, vedeau lanurile de secară înaltă, potecile abrupte de munte, pajiștile din pădure cu focurile de tabără, întinsul albastru fără sfîrșit al mării... Fiecare scria despre ceea ce a văzut, a cunoscut, a trăit. Și ce bogăție de impresii cuprindeau aceste compoziții!

Directorul școlii Alexandr Kirsanov și-a început cel de al douăzeci și optulea an de muncă pedagogică. Intîmpinîndu-și la 1 septembrie elevii în pragul școlii, el le-a spus cu emoție în glas:

— Dragi copii, noua și minunata noastră școală este încă o dovadă în plus a grijii pe care ne-o poartă Patria. Să răspundem la această grijă prin sîrguință și succese la învățătură.

Și iată că acum, după cîteva zile de școală, aruncîndu-și ochii prin cataloage, directorul se bucură de notele bune obținute de elevi. Colectivul pedagogic bine închegat promite o muncă serioasă și plină de succes în noul an școlar.

E. CERNIȘEVA

In clasa I-a a școlii nr. 144 din raionul Leningrad al capitalei Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Spre DIN U.R.S.S.

Pictorii din Viazma

Lida Iacovleva, elevă din clasa a IX-a a școlii pentru tineretul muncitoresc, a început să deseneze în ulei numai cu o lună în urmă. In prezent ea pictează totuși compoziții și tablouri. Cercul de pictură în care activează Lida este condus de profesorul Serghei Vladimirovici Juravlev de la școala medie nr. 1 din Viazma. In cercul care a fost organizat cu trei ani în urmă activează 25 de băieți și fete, elevi ai școlilor din oraș, muncitori, funcționari. Ei pictează tablouri închinate vieții satului.

Iată tabloul elevului din clasa a X-a a școlii pentru tineretul muncitoresc Ivan Docuceaev, intitulat „Drumul prin pădure". El impresionează ochiul prin prospețimea peisajului, prin profunzimea perspectivei.

Un alt pictor, Valeri Ivanov, elev din clasa a X-a a școlii medii nr. 1, în tabloul intitulat „In repaus" reprezintă odihna oamenilor muncii de la țară.

Atrag atenția în mod deosebit lucrările elevului Nicolai Privalov, executate în creion. El zugrăvește cu multă limpezime și căldură peisagii din viața satului.

Multe studii interesante are și tînărul pictor Eduard Ivanov.

Cercul de pictură a ocupat al doilea loc la expoziția regională de artă plastică și aplicată, organizată la Smolensc. De un mare succes s-au bucurat tablourile lui Serghei Vladimirovici Juravlev, intitulate „Liliacul", „Jazul", „La strînsul recoltei". El a fost distins cu premiul I.

Unii dintre membrii cercului studiază în școli speciale de pictură din țară.

Jubileul uneia dintre cele mai bătrîne profesoare

Oamenii muncii din orașul Tobolsc au sărbătorit aniversarea a 60 de ani de activitate pedagogică a profesoarei emerite a școlii R.S.F.S.R. Alexandra Ivanovna Xenofontova.

In ultimii ani A. I. Xenofontova predă la școala pedagogică. O harnică activistă socială, ea este membră a sovietului orășenesc și membră a Societății pentru răspîndirea cunoștințelor politice și științifice.

In cadrul sărbătoririi ea a fost salutată de președintele sovietului orășenesc, tov. Egorov, precum și de către cei mai bătrîni pedagogi din oraș. De asemenea a primit telegrame de felicitare din partea CC al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, din partea comitetului regional al sindicatului, din partea secției de învățămînt regionale și a altor organizații.

Inițiativa unei stațiuni de mașini și tractoare

Directorul stațiunii de mașini și tractoare, tov Cobozev, a avut o bună inițiativă. Indată ce a aflat că în baza unei dispoziții a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. întreprinderile pot să dea școlilor în mod gratuit mașini, unelte și alt utilaj nefolosit în producție, el s-a sfătuit cu specialiștii și muncitorii din S.M.T. pentru a stabili ceea ce ar putea pune ei la dispoziția școlilor.

Zilele acestea la direcția S.M.T. reprezentanții școlilor medii din satele Calinovca și Severnoe, în prezența reprezentanților organizației de partid și sindicale, au semnat un proces-verbal de primire-predare. Fiecare dintre școli a primit un tractor „Universal — unu", un automobil, o cositoare mecanică, o combină „S-1", un plug de tractor, o mașină de găurit și multe scule și unelte.

Dezvoltarea vorbirii elevilor

In procesul predării limbii ruse, trebuie să se acorde multă atenție îmbogățirii și lărgirii vocabularului elevilor: cu cît vocabularul copilului este mai bogat, cu atît vorbirea lui este mai precisă și mai corectă.

Eu încep munca pentru dezvoltarea exprimării orale și scrise a elevilor chiar din clasa I-a, din primele zile de școală, căutînd să corectez fiecare cuvînt pronunțat greșit de copii.

Putem asigura pronunțarea corectă a cuvintelor și expresiilor de către copii numai în cazul cînd înțelesul acestora le este limpede. De aici reiese că învățătorul are obligația să explice înțelesul fiecărui cuvînt sau al fiecărei expresii noi.

Iată ce mi s-a întîmplat la una din lecții: citisem fabula „Vulpea și strugurii", fără să acord suficientă atenție explicării înțelesului cuvintelor. Recitînd la lecția următoare fabula pe de rost, unul dintre elevi spunea: „Cumătra (pauză) Vulpe cea flămîndă s-a strecurat în grădină". Eu l-am oprit, i-am cerut să recite corect. Băiatul a recitat la fel ca și înainte. L-a corectat unul din colegii lui — dar băiatul continua cu insistență să recite așa cum știa el. L-am întrebat:

— Despre cine vrei să-mi povestești?

— Despre cumătră și despre vulpe — răspunse el.

— Dar cine este cumătra?

— O mătușă.

— Unde s-a dus ea?

— Nu știu.

— Dar vulpea?

— A intrat în grădină...

Am văzut atunci că băiatul n-a înțeles că vorba „cumătra" se referă la vulpe. Și cînd i-am explicat aceasta, el a recitat expresiv: „Cumătra Vulpe cea flămîndă s-a strecurat în grădină".

In fiecare text literar citit în clasă eu caut să găsesc ideea principală pe care o scot în evidență. De pildă, ideea povestirii „Spre pol" este următoarea: nu există piedici pe care să nu le poată învinge aviatorii sovietici, atunci cînd își slujesc patria. In timpul citirii explicative a acestei povestiri am dezvăluit în fața elevilor forța și puterea Uniunii Sovietice, a aviației sovietice, le-am vorbit despre importanța descoperirii polului, despre greutățile pe care le-au învins cu acest prilej oamenii sovietici.

Copiii din clasele mici își însușesc greu unele texte literare. De exemplu, pentru elevii școlii elementare este foarte greu să înțeleagă starea artileristului din povestirea „Rechinul" de Lev Tolstoi. Ei nu înțeleg de ce a căzut artileristul după ce s-a tras cu tunul. Unul dintre elevi mi-a explicat aceasta în felul următor:

— Din cauza reculului el a fost lovit în umăr și a căzut.

— A fost lovit în față, pe care și-a acoperit-o cu mîinile — a spus un alt elev.

In asemenea împrejurări elevii trebuie ajutați de către învățător. Acesta trebuie să le explice în mod plastic și concret că distanța dintre rechin și băiat era foarte mică și că exista primejdia ca artileristul să-și omoare fiul. După această explicație, copiii vor înțelege de ce a căzut artileristul.

Elevii nu vor înțelege nici situația căpitanului din povestirea „Săritura", dacă nu-și vor putea reprezenta plastic înălțimea catargului și situația băiatului cățărat pe el. Unul dintre elevi a spus despre băiat:

— Pentru ce trebuia să sară? Mai bine ar fi coborît.

A trebuit să desenez pe tablă catargul și să mai citesc odată cuvintele autorului despre pericolul care îl amenința pe băiat.

Desenul ajută la reprezentarea corectă a obiectului. Cu prilejul studierii unei povestiri despre balenă, le-am propus elevilor să deseneze o balenă după datele privitoare la dimensiunile ei: lungimea 30 m, dimensiunile capului — 10 m pe 4,50 m. etc. Copiii au făcut calcule și au desenat „o balenă" pe ghiața iazului, pe zăpadă proaspătă. Dimensiunile ei i-au uimit pe copii.

Eu acord multă atenție muncii de dezvoltare a vocabularului elevilor și cu prilejul citirii textelor cu conținut istoric. Elevii trebuie să cunoască diferiți termeni istorici ca de pildă: trib, arc, suliță, scut, secure, meterez, zale, stindard, bastion, precum ș[illegible] actuale: escadră, escadron, tac, manevră etc.

Cînd elevii trebuie să re[illegible] mai grele, alcătuim un pla[illegible] pe copii încă din clasa a [illegible] iască planuri.

Le recomand elevilor [illegible] țiile sau în expunerile [illegible] cuvinte pe care nu le-a[illegible] acum. Eu scriu pe tablă [illegible] și arăt cum pot fi între[illegible]

Elevii din clasa I-a, [illegible] învățat să citească, [illegible] ținutul celor citite. E[illegible] pe eroul povestirii; [illegible] nimentele, dar nu [illegible] naturii. De pildă, [illegible] tirii „Cărăbușul", [illegible] înțeles bine cum [illegible] ce pagube aduce [illegible] Reproducînd pov[illegible] cuvintele despre [illegible] turii. In aceste [illegible] plan al reprodu[illegible] le recomand co[illegible] [illegible]em timp, [illegible] schițe.

Chiar după [illegible] citească corect și curent, [illegible] trund întotdeauna sensul celo[illegible] Aceasta întîmplă din cauză că ei încă nu știu să se sustragă de la procesul tehnic al citirii și [illegible] rezolvarea unei noi pro[illegible] erea din text a sensu[illegible] e aceea trebuie să-i între[illegible] iată pe elevi ce au aflat [illegible] s-a întîmplat cu eroul des[illegible] it, unde și cînd s-a petrec[illegible] acă sînt multumiți de sf[illegible], pe cine compătimesc, [illegible] sînt indignați. Aceste între[illegible] nteresul copiilor pentru con[illegible] ite.

Eu mă [illegible] asemenea, să trezesc in[illegible] pentru lectura independen[illegible] felul următor: încep să c[illegible] și o întrerup în mome[illegible] nteresant, iar apoi le pr[illegible] să citească ei singuri pov[illegible] sfîrșit, acasă.

Ințelegere[illegible] a celor cit[illegible] este una d[illegible] ortante surse de lărgire [illegible] vocabularului elevilor. De[illegible] [illegible]-i deprindem să pună înt[illegible] ră cu fiecare cuvînt nou s[illegible] au chiar despre o frază [illegible] tă în text.

Lupta pentr[illegible] rbirii elevilor trebuie desfăș[illegible] lecțiile, pentru a putea d[illegible] de observație al elevilor, [illegible] e a-și exprima corect ideile, atitudine[illegible] tică față de vorbirea lor proprie și a colegilor.

O. FROLOVA

Invățătoare la școala elementară din Pesoțk

Cîteva precizări în legătură cu viața și activitatea lui A. I. Odobescu

I. Cremer

director adjunct al Institutului de științe pedagogice

A apărut de curînd, în colecția „Clasicii romîni", primul volum din „Opere" de A. I. Odobescu. Ediția respectivă cuprinde un interesant și documentat studiu introductiv, intitulat „Alexandru Odobescu pașoptist și umanist", semnat de acad. T. Vianu. Analizînd cu competență și în adîncime viața și drumul creator al scriitorului, acad. T. Vianu a izbutit să înfățișeze laturi noi ale operei și personalității lui Odobescu.

Nu intenționăm să insistăm mai mult asupra marilor calități ale studiului introductiv. Am dori doar să completăm unele amănunte și să lămurim cîteva date în legătură cu viața și activitatea lui Odobescu, în deosebi ca om al școlii, fapte și date care în cadrul studiului respectiv nu și-au căpătat, în genere, toată precizia necesară.

După ce, scurtă vreme, a fost ministru al cultelor și instrucțiunii (de la 26 mai la 12 octombrie 1863), Odobescu a făcut parte din Consiliul general de instrucțiune publică, ca delegat al Consiliului de stat. In 1865, la deschiderea primei sesiuni a Consiliului general de instrucțiune publică, Odobescu prezintă un „Raport asupra organizațiunii ce ar fi să se dea învățămîntului secundar în Romînia". Ținiînd seama de nevoile pe care capitalismul în dezvoltare le impunea, Odobescu susține înființarea de școli cu caracter practic — reale și profesionale, alături de școlile secundare teoretice — gimnaziile (numire propusă pentru liceele teoretice). Acest deziderat al lui Odobescu, arată just acad. T. Vianu, „va rămîne mereu actual, reapărînd în diferitele proiecte de reformă a învățămîntului pînă în 1897, cînd primește un început de realizare, în acord cu interesele capitalismului în dezvoltare". Precizăm numai că *Legea asupra învățămîntului profesional* a fost sancționată în anul 1899, nu în 1897.

Legăturile lui Odobescu cu oamenii școlii, cu problemele școlare au continuat și după 1865. Astfel, la 4 decembrie 1870, A. I. Odobescu înaintează Ministerului Instrucțiunii Publice următoarea cerere:

„Sînt mai mulți ani de cînd mă ocup a aduna știință despre toate localitățile din țară, care, prin clădiri existente, sau prin ruine, sau chiar numai prin tradițiuni, pot avea un interes arheologic sau istoric.

Numărul unor asemenea localități, notate de mine, spre a întocmi mai tîrziu o hartă arheologică a Romîniei, este deja destul de însemnat; însă, spre a ajunge la realizarea scopului ce mi-am propus, încă și mai mult rămîne de făcut. Experiența chiar mi-a dovedit că o asemenea lucrare este nerealizabilă cu mijloacele restrînse de care dispune un particular, și din contra, cred că ea se poate face cu mare înlesnire din inițiativa unei autorități publice.

Pe acest temei și sperînd că și Domniavoastră, Domnule Ministru, veți recunoaște foloasele ce ar rezulta din adunarea în dosarele Ministerului a unor asemenea științe, care ar forma ca o arhivă monumentală a antichităților Romîniei, pe aceste temeiuri, zic, cu onoare vin a lua inițiativa unei asemenea lucrări, care, executată în modul ce propun, se va face, cred, cu înlesnire și fără de cea mai mică cheltuială.

Alăturez aci un proiect de *Chestionar* sau *Izvod*, scris într-o limbă pre cît s-a putut mai populară, care tipărindu-se la Tipografia Statului, în număr de mai multe mii de exemplare, s-ar putea împărți la tot personalul didactic ce este pus sub direcțiunea Domniei Voastre, recomandîndu-se mai cu deosebire inspectorilor și revizorilor școlari de a aduna, de prin comunele rurale, ștințele cerute prin zisul *Chestionar*.

Răspunsurile care vor veni din toate părțile la Minister, întrunindu-se la un loc, vor constitui ca un cadastru arheologic al patriei noastre, și vor servi atît la indicațiuni pentru explorațiunile ce sînt de făcut, cît și ca bază primară la o clasificațiune științifică a monumentelor antice ce stau răspîndite pe tărîmul Romîniei.

Interesul ce-mi inspiră această chestiune mă îndeamnă tot de odată, Domnule Ministru, a vă arăta că m-ași însărcina cu mulțumire a dirija publicarea *Chestionarului*, care face obiectul prezentei cereri, precum și a regula, clasifica și a strămuta pe harta țării notițele cuprinse în răspunsurile care vor fi înapoiate de pe la comune, și astfel a pregăti acea hartă care, odată terminată, se va putea publica, întru folosul istoriei naționale". (Arh. Stat. București. Fond. Min. Inst. Pub. Anul 1870 — Dosar 125/5).

La această cerere, în care vibrează profund dragostea pentru patrie și pentru dezvoltarea științei naționale, A. I. Odobescu anexează un „Chestionar sau Izvod de întrebările la care se cere a se da răspunsuri în privința vechilor așezăminte, ce se află în deosebitele comune ale Romîniei". Ministerul aprobă tipărirea chestionarului în 3.000 de exemplare, care sînt trimise învățătorilor în țară, spre complectare. (Arh. Stat. București. Fond. Min. Inst. Pub. Anul 1871 Dosar 954/239).

Chestionarul n-a fost reprodus niciodată în vreo publicație. Credem că ar fi bine să fie retipărit astăzi, într-una din revistele de specialitate, atît pentru a se pune în lumină bogăția nuanțelor de termeni populari cu care numea Odobescu diferitele monumente arheologice, cît și pentru a se vedea meticulozitatea și seriozitatea științifică cu care a fost redactat. Răspunsurile la chestionar începură în curînd să sosească. Pe măsură ce veneau, erau trimise lui Odobescu spre triere și studiu. Rodul cercetării primelor răspunsuri sosite, Odobescu l-a concretizat într-un raport, în legătură cu antichitățile din județul Dorohoi.

In introducerea acad. T. Vianu se spune că A. I. Odobescu, în urma cercetării răspunsurilor primite la Chestionarul arheologic, pe care l-a elaborat, a alcătuit un raport pe care l-a adresat Ministerului Instrucțiunii Publice, în iulie 1872. In realitate, Odobescu înaintează raportul său ministerului, în iunie 1871. Raportul respectiv — care se găsește la Arhivele Statului București, Anul 1871, Dosar 954/239 — purta următorul titlu: „Cercetări asupra vechilor așezăminte din Romînia. Raporturi adresate Domnului Ministru secretar de stat la Departamentul Cultelor și Instrucțiunii Publice de A. I. Odobescu, membru al Comitetului arheologic. Intîiul raport, Districtul Dorohoi. — Cu o schiță de hartă arheologică a districtului și cu două tabele fotografice, reprezentînd vasele descoperite la Conțești. — București, iunie 1871". Raportul lui Odobescu a fost publicat în „Monitorul Oficial al Romîniei", la 13/25 iulie 1871.

Eroarea de dată din introducerea acad. T. Vianu se datorește, probabil, reproducerii indicației din volumul „Scrieri literare și istorice" de A. I. Odobescu, scos chiar de scriitor în 1887, și unde se arată totuși greșit că raportul a fost înaintat Ministerului în iulie 1872.

Dar răspunsurile la Chestionar sosesc mereu, din toate colțurile țării. Invățătorii cu dragoste de patrie și-au îndeplinit cu conștiinciozitate sarcina. In mai 1874, Odobescu comunică Ministerului că primise, pînă la acea dată, peste 1500 de răspunsuri. (Arh. Stat. București. Fond. Min. Instr. Anul 1874 Dosar 2688/239). Hărțuit cu tot felul de chestiuni, Odobescu n-a izbutit, din păcate, să cerceteze temeinic decît o parte din materialul și să redacteze un al doilea raport privind *Antichitățile județului Romanați*, în 1878. Această colaborare a lui Odobescu cu miile de învățători din țară în vederea dezvoltării științei arheologice în patria noastră, la fel, de altfel, ca și întreaga activitate de arheolog a lui Odobescu, are o mare importanță pentru progresul culturii noastre. Insă, după cum subliniază foarte just acad. T. Vianu, „contribuția lui Odobescu în acest domeniu așteaptă încă valorificarea ei". Articolele superficiale și neștiințifice din trecut nu pot, desigur, să fie socotite concludente. Oare cercetătorii noștri actuali în domeniul arheologiei n-ar trebui să se ocupe și de A. I. Odobescu, acest mare precursor al științei arheologice în patria noastră? Totodată credem că n-ar fi inutil să se cerceteze materialul arheologic din arhive primit în urmă cu 85 de ani de Odobescu și pe care acesta nu l-a utilizat. Și, de asemenea, folosindu-se exemplul lui Odobescu, socotim că ar fi interesant să se antreneze și astăzi cadrele didactice în acțiuni asemănătoare. „Nu ar fi fără utilitate, spunea Odobescu, de a îndemna pre toți revizorii școlari, institutorii și învățătorii ca să persevere în asemenea investigațiuni folositoare pentru istoria națională și a le impune îndatorirea de a comunica ministerului toate faptele de natură arheologică ce ar veni după vremi la cunoștința lor". A. I. Odobescu — Scrieri literare și istorice. Vol. II, Buc. 1887, p. 159).

In aceeași perioadă cînd descifra în sutele de răspunsuri primite de la învățători, harta arheologică a țării, Odobescu scrie în ziarul „Romînul" (1876) cîteva articole, în care își arată indignarea împotriva lipsei de grijă a guvernanților pentru nevoile școlii și formulează unele idei interesante în legătură cu educația tineretului.

„Instrucțiunea publică în țară la noi, spune Odobescu, suferă d-atîtea lipsuri, încît oricît de mult ne-am ocupa de această materie, tot ar mai fi ceva de scris".

Arătînd într-un articol, că obligativitatea învățămîntului, prevăzută în legea din 1864, era o iluzie, deoarece nu s-au luat măsurile concrete necesare realizării acestei cerințe a legii, el pretinde „a se lua toate măsurile putincioase spre a face ca instrucțiunea primară *să devină* obligatorie pretutindeni în Romînia". In același sens, Odobescu demască nepăsarea culpabilă a guvernanților pentru înființarea și buna întreținere a localurilor „în care generațiunea nouă are să-și formeze mintea și inima". Totodată susține ca guvernanții să prevadă un plan vast de construcții școlare, menite să ajute la realizarea învățămîntului obligatoriu.

Intr-un articol intitulat „Patriotismul în școli", Odobescu pledează pentru un învățămînt pătruns de patriotism. In acest scop, cere ca să se dispună „în programe și metode, studiile așa în cît ele, în mai mari sau mai mici proporțiuni, să graviteze toate în jurul simțămîntului de patrie". Rolul de bază în realizarea educației în spiritul patriotismului îl are însă corpul profesoral: „E o nobilă misiune a corpului profesoral, spunea Odobescu, aceea de a-l semăna cu inteligență în inimile junimii studioase". Deoarece pe atunci studiul limbii romîne era desconsiderat în învățămînt, predîndu-se în gimnazii și licee doar unele noțiuni sumare în cadrul limbii latine, Odobescu protestează arătînd că studierea limbii romîne „se află strecurată printre celelalte, ca furișată". El socoate că „datoria cea d-întîi a școlii noastre este de a învăța bine limba țării, copiilor noștri, de a-i face s-o cunoască, s-o iubească, s-o prețuiască". Ceva mai tîrziu, într-un articol publicat în 1887, Odobescu își exprimă revolta împotriva guvernanților care numeau în învățămînt nu oameni capabili, ci partizani politici fără nici o pregătire, care coborau nivelul învățămîntului. „Nenorocirea este — scria Odobescu — că actualii noștri guvernanți nu știu cîtuși de puțin să respecte școala. Ei înșiși o silesc mereu și contra voiei sale, a ieși din sferele ce sînt proprii ale ei. Ei fac distincțiuni din cele mai revoltătoare între acei din oamenii învățămîntului care sînt și care nu sînt partizani, amici sau rude ai miniștrilor. Oamenii se aleg de dînșii după sprînceană; cei independenți în cugetele lor sînt persecutați și respinși; din contra cei umiliți și gata la orice slujbe primesc favorurile cu prisos. Meritul științific rămîne cu totul străin la această împărțeală".

Dar Odobescu a avut legături directe cu școala, atît ca profesor universitar și profesor de istorie la liceul Sf. Gheorghe, cît și ca director al școlii normale superioare din București.

In introducerea acad. T. Vianu, la pag. 72, se arată că, după ce Odobescu publică, în 1887, cele 3 volume de opere ale sale, „în anul următor este numit director al școlii normale superioare, care luase ființă atunci". Mai întîi trebuie să precizăm că școala normală superioară nu luase ființă în 1888, ci ceva mai înainte.

Apoi, amintim că Odobescu a fost numit director al școlii normale superioare pe data de 1 octombrie 1891. (Arh. Stat. Buc. Fond. Min. Inst. Pub. An. 1891. Dosar nr. 277). Pe data de 17 septembrie 1891, Odobescu a fost înștiințat că, începînd de la 1 octombrie 1891, este numit director al școlii normale superioare, în locul lui N. Quintescu, demisionat. Pe data de 1 octombrie 1891, luînd în primire postul respectiv, Odobescu înaintează Ministerului o adresă care începe cu vorbele „Luînd azi direcțiunea școalei normale..."

Insistăm asupra datei numirii lui Odobescu ca director al școlii normale superioare, deoarece anul real a fost greșit indicat, aproape totdeauna, în lucrările ce s-au scris despre scriitor. Astfel, în introducerea la ediția „Opere literare" — scoasă de Fundații în 1938, se dă anul 1887 ca început al activității lui Odobescu la școala normală superioară; același an este indicat și în introducerea ediției „Opere", scoasă de Editura pentru literatură și artă în 1949; în cele mai multe lucrări cu caracter pedagogic, apărute în trecut, se dă, în schimb, anul 1892 ca dată cînd a fost numit Odobescu în postul respectiv.

In realitate, așa cum rezultă din actele aflate la Arhive, A. I. Odobescu a funcționat

Invățăminte dintr-o excursie

In vara aceasta, numeroși învățători și profesori au participat la excursiile organizate de școli, de secțiile de învățămînt de comitetele sindicale, sau la excursii în grupuri mici independente. Aceste excursii au fost un izvor de multe învățăminte pentru ei.

O excursie deosebit de interesantă și bogată în roade a fost aceea organizată de clubul Sindicatului muncitorilor din învățămînt din București în Delta Dunării. La această excursie au participat 72 de cadre didactice din diferite colțuri ale țării. Am fost unul dintre excursioniști.

Aspectul morfologic, ca și flora și fauna deltei, despre a cărei bogăție și variație s-a dus de mult faima peste hotarele țării, m-au interesat în mod deosebit.

In prima etapă a excursiei, am parcurs cu trenul distanța București—Cernavodă și apoi, cu vaporul, distanța Cernavodă-Brăila. Pe acest parcurs mi-am făcut multe însemnări privitoare la aspectul regiunii, felul culturilor, așezările omenești, transporturile etc.

După ce am străbătut partea de est a cîmpiei Vlăsia și partea de mijloc a Bărăganului, am intrat de la Fetești în lunca Dunării, care include în ea și Balta Ialomiței. Această baltă pe care am parcurs-o ... trenul peste poduri și diguri artificiale, ... este o baltă, după cum o arată numele, ... luncă sau o cîmpie aluvială inunda... în formă de insulă.

... afară de lacuri de toate mărimile, ... ăzut în cuprinsul ei stufărișuri, ... de esență moale și chiar locuri de ... pe care le lucrează oamenii din ... ezate pe brațele Borcea și Dună... Am fost informați că în ultimul ... tura orezului a dat aici rezul...

... vaporul de la Cernavodă la ... ut pe Dunărea Veche și apoi, ... i cu Borcea, s-a continuat ... ă, sau cum i se mai spune, ... (brațul dinspre Munte... n...

... ului sting al Dunării se ... baltă a Ialomiței, iar de-a ... lui său drept, malul dobro... mod sporadic și pe mici î... Malul este aici în general ... re se văd cocoțate unele a... în frunte cu Hîrșova; el... Dunărea prin văi mai mult ... largi In schelele lor se des... tate vie. Zeci și sute de căr... saci cu grîu așteaptă rîn... cărcarea noii recolte în șle... aici.

Carierele de ... de numeroase, unele d... hise de curînd, fac parte ... lui dobrogean al Dunări... ici este transportată pe Dună... purile și ajunge în cele din urmă ... ma constructorilor noilor drumuri.

Ne-am oprit cu vaporul în dreptul cîtorva sate aflate ... unele mai aproape, altele mai dep... Dunăre. Am văzut aici cum vatra ... Gîrliții este mîncată alinc... cum s-a întîmplat și cu ... de pe malul Borcei. Și sp... sută și ceva de ani, Borc... mică încît se putea tree ... area vetrelor celor două s... dă că, în partea de rîsă... mină suferă o mișcare (en... re; la această înecare, des... e mult și jocul aluviunilor.

La Brăil... pe terasa inferioară a D... itat cherhanaua și unele în... ustriale printre care uzin... ", care fabrică utilaje ind... xe; aici se produc pentr... în țara noastră excavatoa... ldozere, concasoare și ... ntru șantierele de constru... nele „Progresul" ies pră... ricultură. Am vizitat ar... aflat la 7 km de oraș.

A d... rsiei a constituit-o călăto... norcher pe distanța Brăila ...

Pe ... ale brațului Măcin, pe o ... roape 36 km (de la Brăil... se pot vedea stufărișuri. ... uful este întrebuințat ca n... trucție. El va fi folosit î... un combustibil pentru micro-c... ctrice.

Orașul Măcin, construit în amfiteatru, este important pentru carierele sale de granit și de porfir. In port, concasoarele sparg blocuri mari de piatră, iar dăltuitorii formează piatra pentru pavaj. Am stat de vorbă cu cîțiva dăltuitori. Ei mi-au povestit cu însuflețire despre viața lor care se luminează tot mai mult astăzi prin grija statului nostru democrat, despre condițiile noi în care muncesc.

In Balta Brăilei, la cîteva sute de metri de Dunăre, se vede stînca de granit de la Blasova. Granitul de aici este exploatat și transportat pe șosea pînă la mal. Această stîncă granitică mai veche decît Dunărea, a fost legată cîndva de munții Dobrogei, construiți ca și stînca din aceeași rocă.

Granitul de Turcoaia (albicios cu puncte negre) este adus în port de pe Iacob-deal cu funicularul de la circa 2 km depărtare. El se transportă ușor și ieftin pe Dunăre, ca și granitul de la Măcin și de la alte cariere similare.

Ascensiunea pe Iacob-deal ne-a dat prilejul să observăm de la 402 m altitudine, nu numai Dunărea, cu frumoasele ei meandre, balta inundată și stînca de la Blasova, ci și munții Dobrogei cu culmi greoaie, pietroase, lipsite de vegetație arborescentă, despărțite prin văi largi. Alături de acești munți, care constituie pămîntul cel mai vechi al țării noastre, se întinde pămîntul cel mai tînăr și cel mai jos: lunca și Delta Dunării.

Din vapor am văzut gura Siretului în apropierea Galaților, gura Prutului după Galați și cotul Pisicii. Am văzut frumoasa clădire a portului Isaccea, construită numai din porfir, rocă ce se găsește în cantități mari prin aceste locuri.

La Ceatal am avut prilejul să vedem cum Dunărea se desface în cele două brațe ale sale: Chilia și Sf Gheorghe. Am pornit pe acesta din urmă și după aproximativ 10 km de mers am ajuns la Tulcea.

Orașul Tulcea, construit în amfiteatru pe șapte dealuri granitice și porfirice, a devenit cel mai mare centru din țară pentru colectarea peștelui de apă dulce și de mare. Aici am vizitat printre altele: halele frigorifere aflate la un loc cu cherhanaua de pește, fabrica de conserve de pește, fabrica de conserve de legume și compoturi de fructe, întreprinderea „Stufitul" care prepară pastă și mucava din stuful adus din deltă, apoi întreprinderea „Salomitul", care fabrică din stuf tăblii pentru acoperirea locuințelor și pentru pereți, și Muzeul care arată întreaga faună a deltei.

Am parcurs brațul Sulina pînă la Crișan, canalul Caraorman și, la înapoiere, brațul vechi al Sulinei pînă la Mila 23. Puține sate se găsesc de-a lungul malurilor și pe grindurile cu păduri de stejar, dune de nisip fluviatile și maritime, locuri pentru pășunat și culturi. Am vizitat apoi centrul experimental Maliuc pentru exploatarea stufului din deltă, situat pe brațul stîng al Sulinei.

Pe aici satele împrăștiate pe distanțe apreciabile sînt rare. In spatele caselor așezate cu fațada spre fluviu se văd bălți, stufărișuri și sălcii, iar pe lîngă case, mici suprafețe cultivate cu porumb, arbori fructiferi (gutui, piersici), bostănării, vii. Casele sînt acoperite numai cu stuf, iar gardurile sînt construite din stuf sau din nuiele.

De la Crișan, am mers ore întregi pe canalul Caraorman. Pădurile de sălcii îmbracă din loc în loc malurile canalului. Intr-un punct, dunele de nisip de pe grindul Caraorman înaintează pînă la canal. Nisipul, foarte fin, bun pentru tencuieli, este transportat de aici la Tulcea, Brăila și Galați.

Nu departe de marginea satului Caraorman am văzut nesfîrșitele dune de nisip fin, dune care acum pe alocuri sînt în curs de fixare prin plantațiuni de arbori.

La înapoiere am luat-o pe brațul vechi al Sulinei pînă la Mila 23, azi puternică cherhana cu o populație de 140 locuitori. Pentru a-și înălța cît de cît curtea, sau pentru a o mări puțin în spatele casei, în detrimentul stufului, oamenii de aici aduc cu barca pămînt din baltă.

Am vizitat și orașul Galați. Aici, în port, o vie activitate. Am văzut vapoare sub diferite pavilioane, dar ceea ce mi-a atras atenția mai mult a fost mulțimea vapoarelor noi, construite recent în puternicele noastre șantiere navale. Vizitînd Institutul de hidroameliorații din Galați, în care se studiază îndiguirile, irigațiile, canalizările și conservarea solului, am aflat că în urma studiilor asupra solului din regiune, s-a stabilit că și aici se poate cultiva în bune condiții cartoful, deși pînă acum regiunea Galați era una din regiunile în care nu se făceau culturi de cartofi.

Din excursia aceasta am venit cu carnetul de însemnări plin. Cunoștințele pe care le am acum despre lunca Dunării și Deltă, despre viața nouă a oamenilor de pe aceste meleaguri, despre munca lor, despre elanul cu care dau patriei bogățiile locurilor pe care trăiesc, trec acum cu fiecare nouă lecție, în bagajul de cunoștințe al elevilor mei.

Prof. GH. TEODORESCU

Concertul pedagogilor

Printre educatori sînt mulți iubitori de muzică. E și firesc. Muzica este un bun mijloc de educație. Orchestra de muzică de cameră a profesorilor și învățătorilor din Rîmnicu Vîlcea este bine cunoscută în toată regiunea. Numeroasele ei concerte date pentru elevi și părinți au trezit dragostea pentru muzică a acestora. Orchestra a dat concerte și pentru oamenii muncii veniți la odihnă în stațiunile balneare Olănești, Govora și Călimănești. Ansamblul orchestrei pedagogilor s-a bucurat de o unanimă apreciere. Bucățile compozitorilor clasici ruși, germani, italieni, francezi, ale compozitorului romin C. Porumbescu, precum și ale altor compozitori romini și sovietici au constituit repertoriul spectacolului prezentat în preajma deschiderii noului an de învățămînt. Cu acest prilej soliști ca Octavian Moraru, Thaiss Angela, Lecca Moraru și Ion Ionescu au interpretat cu mult suflet bucăți ale compozitorilor cunoscuți.

DISCUȚII

Activitatea practică-mijloc însemnat de consolidare a colectivului de elevi

Voi încerca în cele ce urmează să expun unele observații în legătură cu munca pe care am desfășurat-o în anul școlar trecut cu elevii clasei a VII-a, în vederea consolidării colectivului de elevi. Atît în ceea ce privește nivelul la învățătură, cît și în ce privește disciplina, clasa se prezenta mulțumitor. Dar în conduita elevilor se manifestau unele tendințe nesănătoase.

Elevii buni la învățătură manifestau un individualism foarte accentuat. Pe ei nu-i interesa situația la învățătură a întregii clase. Se întreceau în a obține note bune, dar această întrecere nu era animată de spirit tovărășesc. Ea dădea naștere de multe ori la discuții jignitoare între elevi. Ba mai mult, unii dintre elevi începuseră să manifeste nemulțumire chiar față de profesori, cînd nu obțineau nota maximă.

In același timp se manifestau dese abateri de la disciplină. Cîțiva elevi căutau să cîștige simpatia clasei prin bufonerii ieftine.

Amîndouă tendințele erau deopotrivă de periculoase. Am căutat să lupt împotriva lor. După ce am analizat situația împreună cu dirigintele clasei respective, am pornit pe calea discuțiilor individuale cu elevii. Același lucru l-a făcut și dirigintele clasei în cadrul orelor educative. După puțin timp, aparent, manifestările de indisciplină au început să fie din ce în ce mai rare. Nu se realizase însă o unitate de inițiativă, de voință, de acțiune, care să ducă la disciplină și să întărească colectivul de elevi. Deși elevii nu se manifestau gălăgios, ei continuau să fie egoiști, să se dezintereseze de situația la învățătură a celorlalți colegi.

Trebuia să pornim pe altă cale. Discuțiile au valoare, dar nu ca mijloc principal, ci ajutător. Am întocmit un plan de acțiune eșalonat în două faze. Eram convins că activitatea practică va lega cu adevărat colectivul, va apropia pe elevi și îi va uni în acțiuni comune. Intr-adevăr, în cadrul activităților elevii s-au ajutat reciproc. Prima activitate practică în care i-am antrenat a fost confecționarea, din scîndură, a unor ghivece de flori pentru înfrumusețarea școlii. Această problemă a fost mai întîi discutată cu un grup restrîns de elevi care manifestau multă inițiativă, iar apoi cu întreaga clasă. S-a sugerat elevilor ideea să se întovărășească doi sau trei pentru confecționarea unui ghiveci. Elevii clasei a VII-a și-au luat angajamentul să confecționeze zece ghivece. Pentru a imprima acțiunii un caracter mai serios, s-a fixat și data cînd urmau să fie predate ghivecele. Trei colective au predat lucrarea cu întîrziere. Totuși era un început bun.

I-am antrenat apoi pe elevi în acțiunea de colectare a semințelor de cereale, legume, plante furajere etc. pentru întocmirea planșelor necesare predării științelor naturii. In această muncă spiritul de colaborare a început să se manifeste din ce în ce mai mult.

Elevii clasei a VII-a au participat apoi la munca de gospodărire a școlii. Aceste acțiuni cu caracter practic au făcut posibilă colaborarea între elevi și, prin aceasta, au contribuit la închegarea colectivului.

Elevii noștri au trecut la alte inițiative. Ei au dat ajutor elevilor școlii elementare din satul Iazu Nou pentru plantarea unui gard viu în jurul școlii, au constituit sub îndrumarea cadrelor didactice un ansamblu de gimnastică, au pregătit o piesă de teatru.

Odată cu dezvoltarea spiritului de colaborare tovărășească în activitățile practice s-a realizat colaborarea în domeniul pregătirii temelor. Elevii fruntași au început să învețe împreună cu cei rămași în urmă, ajutîndu-i să-și însușească cunoștințele predate la orele de curs. Ajutorul tovărășesc s-a manifestat cu deosebită putere în perioada recapitulării finale și a examenului de absolvire, cînd elevii au învățat pe grupe. La sfîrșitul anului, clasa a VII-a nu a avut nici un repetent.

Am căutat să relatez doar cîteva fapte din munca pe care am desfășurat-o cu elevii clasei a VII-a și care au dus la consolidarea colectivului de elevi.

Aș vrea acum să-mi spun părerea despre unul dintre articolele apărute în cadrul discuției deschise de „Gazeta învățămîntului" în legătură cu organizarea colectivului de elevi.

In articolul „Țelul comun — mijloc de închegare a colectivului de elevi", semnat de tov. Al. Bunescu, profesor la școala pedagogică din Cîmpulung Muscel, se arată că „activul clasei sezisa cea mai mică abatere și simțea datoria s-o înfiereze pe loc, uneori chiar în timpul lecției..." Faptul că se sezisează orice abatere din partea activului clasei este un lucru bun. Intervenția activului clasei în timpul lecțiilor n-o găsesc însă bună, deoarece lecția impune sobrietate. Intervenția activului clasei în timpul lecției mi se pare că duce la știrbirea unității lecției, la întreruperea firului ei și la diminuarea rolului conducător al profesorului.

GH. SIRETEANU
directorul școlii de 7 ani din comuna Șipote, raionul Iași

60 de ani de la apariția primului număr al „Gazetei Matematice"

Conf. univ. O. Sacter

La 15 septembrie anul acesta s-au împlinit 60 de ani de la apariția primului număr al „Gazetei Matematice".

Pentru învățămîntul matematic din patria noastră, pentru învățămîntul tehnic și pentru toți cei care se ocupă de matematică și de aplicațiile ei, acest eveniment are o însemnătate deosebită.

Revista „Gazeta Matematică" este una din cele mai vechi publicații științifice romînești. Ea a apărut sub această denumire timp de 54 de ani. In anii regimului nostru de democrație populară, domeniul ei lărgindu-se, a căpătat denumirea de „Gazeta Matematică și Fizică" serie nouă.

„Gazeta Matematică și Fizică" luptă împotriva idealismului în știință, face cunoscute cititorilor marile cuceriri ale științei și tehnicii sovietice, acordă ajutor cadrelor didactice prin materiale metodice și informative, menite să ridice la un nivel din ce în ce mai înalt pregătirea profesională a profesorilor de matematică și fizică.

„Gazeta Matematică" a apărut la 15 septembrie 1895 datorită inițiativei unui grup de cinci ingineri tineri — Ion Ionescu, Vasile Cristescu, Victor Balaban, Mihail Roco și Ion Zottu — care se interesau de matematică și care constataseră o slabă pregătire în acest domeniu a candidaților la examenul de admitere în anul I al „Școlii de Poduri și Șosele" din București. Inițiatorii revistei au ajuns la concluzia că una din cauzele nivelului de cunoștințe scăzut al candidaților era lipsa de interes pentru matematică și au considerat că este necesar să apară o publicație care să dezvolte gustul pentru matematici al tinerilor din școli. Inițiativa celor cinci ingineri s-a bucurat de sprijinul profesorului Gh. Țițeica, al inginerului A. G. Ioachimescu și al altora. Deși inițiatorii s-au lovit de lipsa de interes a organelor de stat burghezo-moșierești, nu s-au descurajat și prin sacrificii materiale au reușit să scoată primul număr al „Gazetei Matematice".

In introducere ei arată că scopul revistei este să publice articole din domeniul matematicii, să dezvolte gustul pentru studiul acestei științe și pentru cercetări originale. Un loc de seamă este acordat rezolvării de probleme, care constituie un mijloc însemnat pentru a atrage cît mai mulți tineri în studiul matematicii.

Conducătorii „Gazetei Matematice" s-au lovit în decursul anilor de numeroase greutăți. Cotizațiile membrilor din consiliul redacției se încasau greu în urma reducerii efectuate prin „curbele" aplicate la salarii de către guvernele burghezo-moșierești. Unii redactori au cerut în anul 1904 încetarea apariției „Gazetei Matematice". Numai datorită luptei neobosite, mai cu seamă a lui Ion Ionescu, Gheorghe Țițeica, A. G. Ioachimescu și Vasile Cristescu, revista a continuat să apară, a reușit să se facă cunoscută în mase largi și să devină o publicație iubită de cititorii săi.

„Gazeta Matematică" a publicat în paginile sale de la început și pînă la apariția seriei noi, sute de articole de aritmetică și istoria matematicii. Pentru viitorul istoriograf al matematicii din țara noastră, paginile „Gazetei Matematice" vor constitui, desigur, un izvor de informare în acest domeniu. Profesorul Ion Ionescu a scris articole despre „Aritmetica lui Nicolae Milescu", despre viața și opera lui Gheorghe Lazăr, primul profesor care a predat matematica în limba romînă, despre prima aritmetică tipărită în limba romînă și altele.

O atracție deosebită pentru cititorii „Gazetei Matematice" o constituiau mai ales problemele propuse, mijloc de stimulare și atragere către matematică a tinerilor.

La școala „Gazetei Matematice" s-au format numeroși matematicieni ai patriei noastre. Printre corespondenții și colaboratorii revistei au fost profesorii academicieni Grigore Moisil, Miron Nicolescu, Tiberiu Popovici, Nicolae Teodorescu, Gheorghe Mihoc, academicianul inginer Nicolae Profiri, profesorii universitari O. N. Țino, V. Vîlcovici, inginer Cristea Mateescu și mulți alții. Numeroși profesori care predau matematica în școlile medii și superioare din patria noastră au fost colaboratori la „Gazeta Matematică".

„Gazeta Matematică", în prima serie, a avut și lipsuri. Legătura cu practica, cu problemele vieții, nu a fost o preocupare permanentă pentru redacție. Numai un singur capitol din fizică, mecanica, a avut acces în paginile „Gazetei Matematice". In paginile „Gazetei Matematice" nu s-au publicat materiale metodice, atît de necesare profesorilor în munca lor cu elevii.

In urma reducerilor din programa de matematică a liceelor, operate în 1929, nivelul „Gazetei Matematice" a devenit inaccesibil marii majorități a elevilor. De aceea s-a simțit nevoia unei publicații paralele „Suplimentul cu exerciții", care a apărut timp de 15 ani, începînd de la 1 octombrie 1934.

Marile prefaceri sociale care au avut loc în patria noastră după eliberarea ei de către Armata Sovietică au avut consecințe și în domeniul matematicii și fizicii, care trebuiau să se orienteze înspre apropierea de practică, de viață, de năzuințele poporului muncitor. După reforma învățămîntului din 1948, care a dat posibilitate maselor largi să-și însușească cunoștințele științifice, s-a simțit nevoia creării unui organ care să contribuie la justa orientare a tuturor celor ce se ocupă de matematică și fizică, începînd cu tineretul din școli și sfîrșind cu cadrele de profesori.

„Societatea de Științe Matematice și Fizice" din R.P.R., înființată în iunie 1949, a preluat tradițiile progresiste ale vechii „Gazete Matematice" și a transformat vechea publicație ținînd seama de marile prefaceri care au avut loc în patria noastră. Noua serie „Gazeta Matematică și Fizică" are o bază solidă — ideile atotbiruitoare ale marxism-leninismului.

Colaboratorii acestei serii, academicieni, cadre didactice universitare, profesori din învățămîntul mediu, studenți și chiar elevi, contribuie la informarea cititorilor cu privire la noutățile din domeniul matematicii și fizicii, la lărgirea continuă a cunoștințelor lor. Problemele de metodica predării matematicii și fizicii ocupă un loc însemnat în preocupările redacției.

Vechea „Gazetă Matematică" nu a acordat un loc important cercetărilor științifice. In paginile „Gazetei Matematice și Fizice" apar note privitoare la cercetări originale, iar ședințele lunare de comunicări scot la iveală rezultate importante și interesante ale muncii științifice. Sesiunea științifică din acest an, organizată de „Societatea de Științe Matematice și Fizice", a fost deosebit de rodnică. „Gazeta Matematică și Fizică" publică în ultimele ei numere comunicările prezentate.

„Societatea de Științe Matematice și Fizice", călăuzită de învățătura marxist-leninistă privind legătura cu masele, a găsit noi forme de a se apropia de cercurile largi ale elevilor prin publicarea unui nou organ, „Gazeta Matematică și Fizică" seria B. pentru tineret, care într-un timp foarte scurt a devenit o publicație iubită de cititorii săi. Tirajul acestei reviste este de 5 ori mai mare decît cel al „Suplimentului cu exerciții", publicația pentru elevi a vechei „Gazete Matematice". Numărul corespondenților și al colaboratorilor trece de 2000 și sînt răspîndiți în școlile din toate regiunile patriei noastre.

Printre tradițiile progresiste preluate de la vechea „Gazetă Matematică" este și publicarea „Bibliotecii Societății de Științe Matematice și Fizice", continuare a vechii „Biblioteci a Gazetei Matematice".

Contribuții importante la formarea tinerilor matematicieni au adus concursurile anuale ale „Gazetei Matematice" inițiate din anul 1902.

„Societatea de Științe Matematice și Fizice" din R.P.R., păstrătoare a bunelor tradiții din trecutul învățămîntului nostru matematic, a reluat aceste concursuri pe care le-a extins în forme variate, cuprinzînd mase largi. Bogata experiență a școlii sovietice a constituit un izvor de învățăminte pentru organizarea olimpiadelor „Societății de Matematică și Fizică".

Succesele dobîndite de „Societatea de Științe Matematice și Fizice" din R.P.R. se datoresc sprijinului permanent acordat de partid și guvern. Ministerul Invățămîntului a îndrumat și a mobilizat cadrele didactice la acțiunile inițiate de „Societatea de Științe Matematice și Fizice" din R.P.R. Uniunea Tineretului Muncitor a îndrumat și a mobilizat, de asemenea, tineretul la studierea cu interes a matematicii și fizicii.

De acest ajutor masiv nu a avut parte vechea „Gazetă Matematică". Astfel se explică faptul că activitatea ei, deși rodnică, a fost totuși restrînsă. Este mare însă meritul inginerilor și profesorilor progresiști care au știut să conducă activitatea „Gazetei Matematice" într-o lume de capitaliști hrăpăreți, fără interes față de problemele științei și culturii și să predea noii generații care construește socialismul o experiență bogată și plină de tradiții progresiste.

ca director al școlii normale superioare între 1 octombrie 1891 și 22 noiembrie 1894, cînd, dezgustat de intrigile unor profesori universitari care nu vedeau cu ochi buni activitatea lui pedagogică — își dă demisia. Reproducem integral textul demisiei, care dezvăluie elemente interesante pentru conturarea personalității scriitorului și a moravurilor epocii: „Obosit și amărît peste măsură de purtarea nerecunoscătoare și semeață a unei părți din elevii școalei normale superioare din Diviziunea științelor, care eri mi-au declarat în față că ei depind și trebuie să asculte numai de profesorii lor de la Facultate și, de aceea, să arate în tot chipul numai nemulțumiri pentru orice dispozițiune luată de mine în școala ce mi s-a încredințat, vin să vă rog a mă descărca de sarcinile de Director al acestei școale, deoarece e acum învederat pentru mine că... nedisciplina e propagată printre interni și sprijini:(ă), precum rezultă chiar din spusele lor, de unii profesori universitari, cu care demnitatea mea de director al școalei normale superioare nu-mi permite să mă pun a lupta, luînd drept contingent pe înșiși elevii dați sub îngrijirea mea". (Arh. Stat. București. Fond. Min. Instr. Pub. Anul 1894. Dosar 205).

In timpul cînd a fost director al școlii normale superioare, pentru prima oară în dezvoltarea învățămîntului nostru, Odobescu a introdus ore de practică pedagogică în școli de aplicație, pentru viitorii profesori și asta chiar de la numirea sa la conducerea școlii. In octombrie 1891, Odobescu ceruse Ministerului ca la liceul „Matei Basarab" să aprobe în mod permanent, „o clasă de aplicațiune pentru elevii normaliști din anul al IV-lea". (Arhivele Statului — Buc. Fond. Min. Inst. Anul 1891. Dosar nr. 277).

Deoarece s-a plecat de la date eronate în legătură cu numirea lui Odobescu ca director al școalei normale superioare, în introducerea acad. T. Vianu se strecoară și o altă inexactitate. „Revenind la catedră și la direcția școalei normale superioare — se spune în introducere — Odobescu se luptă mereu cu greutățile materiale. Acceptă, în această situație, să dea lecții în institutul particular de învățămînt al lui Anghel Demetriescu, liceul Sf. Gheorghe". In realitate, Anghel Demetriescu fusese numit director al liceului Sf. Gheorghe, în 1889, iar Odobescu, din cauza greutățillor materiale, a acceptat să dea lecții la acest liceu anterior numirii sale ca director al școalei normale superioare, și anume în anul 1890. (Vezi în acest sens scrisorile lui Odobescu către Anghel Demetriescu, publicate în „Documente inedite cu privire la Odobescu" — „Jurnalul literar", nr. 3, Anul 1948).

In 1892, pe cînd Odobescu era director al școlii normale superioare, B. P. Hașdeu ține, la Ateneu, o conferință intitulată „Noi în 1892", în care, printre altele, își exprima neîncrederea în posibilitatea de a se educa sănătos tînăra generație.

In introducerea acad. T. Vianu se spune la pag. 76 că, acestei conferințe a lui Hașdeu, „Odobescu îi replică în *Familia*, de la Oradea". Faptele sînt puțin diferite. Ca răspuns la conferința lui Hașdeu, Odobescu ține și el o conferință, la Ateneu, în ziua de 1/13 martie 1892, conferință foarte interesantă, în care își precizează ideile sale despre școală și menirea ei, susținînd că școala trebuie să deștepte în inima tineretului, în primul rînd „măre(ul simțămînt al iubirii de patrie". Odobescu își începe conferința exprimîndu-și credința în continua propășire a omenirii: „Dogma păcatului din născare azi la noi nu mai are trecere; ea se lovește în creștet cu a noastră statornică credință în nestăvilita propășire a neamului omenesc". Educația are un rol de bază în formarea și dezvoltarea omului, deoarece „copilul, în cea mai fragedă a lui vîrstă nu e nici bun, nici rău. El este ce voim și ce știm noi să facem dintr-însul". In opera educativă, școala e factorul esențial; în ea vede Odobescu „toată nădejdea" educării tineretului. „Școala e, spune Odobescu, trei lucruri tot de odată: *o casă, o carte, un dascăl!*" Localul și manualul școlar sînt condiții secundare. Elementul esențial e, neîndoielnic, însă, învățătorul, „dascălul, omul cu mintea vie, deșteaptă și pururea activă, omul pentru care *cartea* e numai un răsunet prielnic al spuselor sale, pentru care *casa* școalei e numai un adăpost priincios al învățămintelor lui". Pentru ca să-și îndeplinească misiunea sa importantă, învățătorul trebuie să fie pregătit temeinic, deoarece meseria de dascăl se învață și este neștiințific să pretinzi că „ea naște de sine în orice ființă, menită de Pronie pentru dăscălie". De aici, concluzia că e absolut necesar ca în școlile normale, viitorii învățători să fie temeinic pregătiți pentru a-și îndeplini sarcinile.

Această conferință, intitulată „Un leac pentru copilăria noastră", a apărut, e drept, **în anul 1893**, în revista *Familia*. Indicația o dă și Al. Iordan, în a sa „Bibliografie completă a scrierilor lui Alexandru Odobescu" Buc. — 1936. Totuși, bibliografia respectivă nu e în totul completă și exactă. Inainte de a apare în *Familia*, în anul 1893, conferința lui Odobescu a fost publicată în „Revista pedagogică", Anul I, nr. 3—4, din martie —aprilie 1892.

In aceeași revistă cu caracter pedagogic, Odobescu a publicat și o recenzie asupra operei lui *Lazăr Șăineanu* „Raporturile dintre gramatică și logică", precum și originalul studiu „Priviri asupra stilului în arte", ambele lucrări neamintite în bibliografia lui Al. Iordan și nereproduse în nici o publicație ulterioară. Uitîndu-se, probabil, că Odobescu s-a preocupat și de unele probleme școlare și, ca atare, a tipărit lucrări în publicații destinate oamenilor școlii, nu s-a semnalat pînă acum nici articolul „Govora", publicat în „Buletinul Instrucțiunei publice" pe anul 1868, în care Odobescu prezintă clădirile, inscripțiile, icoanele, odoarele, cărțile și pomelnicele de la Govora.

In sfîrșit, spre a sublinia un alt aspect al preocupărilor lui Odobescu în legătură cu școala, amintim activitatea sa ca autor de manuale școlare. Care erau, după Odobescu, cerințele pedagogice ale unei cărți de școală? „Ea trebuie, spunea Odobescu în conferința ținută la Ateneu, să cuprindă numai materii alese, și toate cu folos; trebuie ca acele materii să fie bine coordonate și lămurit explicate; trebuie ca limba în care e scrisă, precum și ideile într-însa dezvoltate, precum și obiectele în ea descrise să nu rătăcească, să nu încurce mintea copiilor; să n-o depărteze nici s-o înlăture de pămîntul lor natal". In manualele pentru învățămîntul primar la care a colaborat, Odobescu s-a străduit să aplice în practică aceste cerințe teoretice. In „Cartea de citire", pentru clasa a doua primară, lucrată împreună cu I. Slavici, în 1890, găsim numeroase bucăți scrise colorat și avîntat, în care se urmărește, după cum se spune în prefață: „ca copilul să afle de îndată plăcere la orice învață, fără ca mintea lui să se abată de la cunoștințe folositoare în orice punct de vedere".

Micile precizări în legătură cu viața și activitatea lui A. I. Odobescu indicate în prezentul articol sînt izvorîte din dorința de a proiecta asupra marii figuri a creatorului minunatei opere „Pseudo-Kinegheticos", întreaga lumină a adevărului ca prinos de **sinceră cinstire și admirație.**

Pionierii în vizită la rafinărie

Strînși în jurul muncitorului care-i călăuzește, pionierii școlii nr. 4 de băieți din Ploești pătrund în curtea Rafinăriei nr. 1

— Băieți, opriți! strigă călăuza către pionierii care se îndreaptă spre clădirile rafinăriei.

In fața lor se află panoul de onoare, în jurul căruia se strîng cu toții. Printre fotografii, în centrul panoului, zăresc un chip asemănător cu al tovarășului care-i conduce.

— Dumneavoastră semănați cu cel din poză, — i se adresează cîțiva.

Un zîmbet îi înflorește pe față, ca și în fotografia de pe panou. De abia atunci observă cu toții decorațiile ce le are pe piept. Un elev continuă să citească ceea ce e scris pe poză: „Tovarășul Pîrvulescu are 14 inovații. E fruntaș în întrecerea socialistă, e decorat".

Privindu-l admirativ, copiii îl năpădesc cu întrebări. Vor să afle toate secretele muncii din locul pe care-l vizitează

După ce trec de parcul rezervoarelor, pătrund într-un loc zgomotos.

— Dragi pionieri — începe tovarășul Pîrvulescu, — ce vedeți voi aici sînt cuptoarele tubulare, unde se face încălzirea țițeiului adus din parcul de rezervoare.

Apropiindu-se de un cuptor cu pereți înalți de oțel, din care se auzea un vuiet asurzitor, tovarășul Pîrvulescu trase clapa din fața ferestruicii ce da în interiorul cuptorului. Un spectacol ca-n basme li se înfățișă copiilor. Dintr-un capăt la altul al cuptorului, injectoare vibrînd puternic din cauza presiunii, aruncau flăcări lungi, care răspîndeau o lumină feerică pe fondul roșiatic al cărămizilor refractare.

Explicațiile tehnicienilor le lămuresc complicatele procese ce se petrec în aceste instalații. Rînd pe rînd, trec dintr-o secție într-alta a rafinăriei. Intr-una din ele, doi pionieri sînt puși la încercare.

— Ia să-mi calculați voi greutatea fiecărui produs de aici — le spuse tov. Pîrvulescu — a motorinei și a petrolului lampant.

Cei doi pionieri se înroșesc de emoție și iau în primire densimetrul și vasul ce urmează să fie umplut cu petrol sau motorină

— Dacă s-or încurca? spune cu emoție un copil dintr-un grup de colegi, urmărindu-i cu grijă. Spre bucuria tuturor, cei doi calculează cu precizie, și dau un răspuns bun. Ei primesc felicitările tovarășului care le încredințase acest lucru.

— Nu vreți să vă faceți rafinori? — îi întreabă surîzînd tovarășul Pîrvulescu.

Rafinorii care lucrează în secție își aruncă și ei privirea către cei doi pionieri. Le surîd prietenește.

— E frumoasă meseria. Numai că pentru asta trebuie să învățați serios...

★

Multe au mai văzut elevii la rafinărie în după amiaza aceea: laboratorul, instalația de cracare, de gazolină, atelierele, cum se fabrică asfaltul și altele. Ultima parte a rafinăriei pe care au vizitat-o a fost sectorul unde se încarcă aragazul. Un furnicar de femei și bărbați încărcau butelii, le controlau, apoi le expediau. Toată munca lor era făcută cu vioiciune și rapiditate, încît vizitatorii crezură că trec neobservați. O tovarășă cu fața numai zîmbet îi opri.

— Țineți pumnii căuș — zise ea — să vă dau și vouă aragaz.

Intinseră cu toții palmele. Aragazul

le fierbea în mînă ca apa pe foc. In curînd însă dispăru, lăsînd în palme fiori reci ca de ghiață.

— V-a păcălit, copii — spuse tovarășul Pîrvulescu. Cînd o să învățați mai multă chimie veți afla că aragazul este format din hidrocarburi gazoase, provenite din distilarea țițeiului. Sub presiune mare, aceste hidrocarburi sînt încărcate în butelii în stare lichidă.

★

Cînd ieșiră, soarele era spre asfințit. Timpul trecuse repede. La poartă îi aștepta un autobuz cu remorcă.

— Poftiți sus, tovarăși pionieri, le spuse șoferul.

Copiii urcară buluc. Rămaseră jos, cu tovarășul Pîrvulescu, doar cei doi care făcuseră calculele în rafinărie.

— Hai, sus, „rafinorilor"! le strigă un pionier.

„Rafinorii" traseră cu urechea. Nu era urît numele Și meseria era frumoasă. Merita să se gîndească la ea, cînd își făceau planuri de viitor...

GHEORGHE ANGELESCU

Pionierii sînt conduși spre succese mai mari la învățătură

O după amiază însorită de septembrie. Copiii de la școala medie de fete nr. 9 din Cluj pornesc în pîlcuri zgomotoase către Palatul pionierilor. Sînt fetițe și băieți din clasele mixte ale școlii, cu fețele bronzate de soarele vacanței, nerăbdători să se vadă iar la cercurile de care s-au despărțit în timpul verii. Viorica Lungu, elevă în clasa a X-a și secretara comitetului U.T.M. pe școală, îi petrece din urmă cu o privire veselă și grijulie în același timp.

Printre pionieri sînt mulți care au venit acum, după vacanță, de la alte școli. Pe de altă parte, vor intra în unitate numeroși copii care au împlinit de curînd nouă ani. Aceasta înseamnă că în munca de închegare a colectivului în fiecare detașament se ridică sarcini noi, că va trebui să se reîmpartă sarcinile, să se pună la punct multe și însemnate treburi. „Ei, o să le facem noi pe toate, dacă le luăm pe rînd și le organizăm cum se cade — își spune Viorica Lungu, pornind să chibzuiască la amănuntele noului plan de muncă al unității de pionieri. Înainte de toate, gîndește ea, va trebui să perfecționăm metoda pe care am folosit-o anul trecut, patronarea claselor mici de către cele mari".

In adevăr, această metodă a dat rezultate foarte bune. Utemistele se mîndresc pe drept cuvînt cu succesele obținute pe această cale. Mulți dintre copiii claselor de care s-au ocupat erau, la începutul anului trecut, de ajuns de nepăsători față de carte și nedisciplinați. Au avut multișor de furcă cu ei, dar în ultimele două pătrare au început să-și vadă strădaniile răsplătite. Utemistei Eugenia Cușmir, acum elevă în clasa a X-a, îi place să povestească „cum a lucrat" anul trecut cu Mihai Cateliu, dintr-a patra. Multe ceasuri au stat ei alături, pregătindu-și temele la aceeași masă. Dacă n-ar fi fost Eugenia alături, Mihai și-ar fi lăsat de multe ori lecțiile baltă, ca să alerge la joacă. De ea, însă, îi era rușine. De cîte ori nu pricepea ceva, de cîte ori se împotmolea la vreun exercițiu de gramatică sau la vreo problemă, Eugenia îl ajuta, cu două-trei cuvinte lămuritoare, să se descurce. Zi de zi, Mihai îi ajungea din urmă pe colegii lui. Și unde pui că-i rămînea timp destul și pentru lectura cărților și revistelor pe care i le împrumuta Eugenia și pentru filmele la care mergeau de multe ori împreună. La sfîrșitul anului, Mihai Cateliu, cel amenințat pe primul pătrar de repetenție, a trecut cu succes în clasa a V-a.

Luînd în grija lor pe pionieri, utemiștele au descoperit un lucru foarte interesant, de care au rămas la început surprinse: „patronarea" îi ajuta nu numai pe cei mici, ci și pe ele însele. Chiar Viorica Lungu, secretara comitetului U.T.M. pe școală, s-a convins, printr-o experiență directă, de acest fapt. Într-o bună zi au venit la ea Marioara Mocanu și Carmen Surlașu, din clasa a VI-a, care se pregăteau pentru olimpiada tinerilor matematicieni. Rezolvaseră împreună multe probleme — dar una nu mergea de fel. Era o problemă cu mărimi invers proporționale. „Arată-ne tu cum s-o scoatem la capăt" — au rugat-o ele pe Viorica. Aceasta a zîmbit cu o nuanță de superioritate și s-a apucat de treabă. Dar iată că se încurcă și ea. O ia de la capăt, recalculează totul — dar afurisita de problemă nu iese, și pace. „Frumos, să vadă pionierele că mă încurc la o problemă pentru a VI-a" — gîndește cu spaimă Viorica. „Fetelor, faceți prea mare gălăgie și din pricina voastră nu mă pot concentra. Plecați și întoarceți-vă peste o jumătate de oră" — le spune ea. Și o cheamă repede pe Elena Mălei, matematiciană vestită în școală. Împreună, au izbutit să dea mai repede de firul problemei și s-o rezolve. Așa a scăpat Viorica Lungu cu fața curată din această poveste — dar a tras și o învățătură bună: dacă vrei ca pionierii să aibă încredere în tine, dacă vrei să-i ajuți și să-i îndrumezi, trebuie să fii oricînd la înălțime, trebuie să știi carte, nu glumă, și să te porți ca un adevărat utemist.

Utemistele de la școala medie nr. 9 din Cluj au înțeles că, încredințînd Uniunii Tineretului Muncitor sarcina de cinste de a se ocupa de activitatea și îndrumarea practică a organizației de pionieri, partidul s-a bizuit pe utemiști, i-a socotit în stare să îndeplinească această sarcină. Și ele vor să îndreptățească încrederea ce li se arată. De aceea, se străduiesc să ajute cît mai mult școala în munca de educare comunistă a pionierilor.

Utemistele — și în primul rînd instructoarele de pionieri — se străduiesc să stimuleze creația copiilor, activitatea lor independentă. Așa s-a creat în școală „Panoul micilor scriitori", unde pionieri talentați ca Tudorel Dobrescu, Mihaela Ene și alții „publică" cele mai bune lucrări ale lor. În fiecare detașament s-au organizat interesante adunări tematice care au contribuit mult la întărirea educației patriotice a copiilor.

In general, viața pionierilor și pionierelor de la această școală este interesantă și bogată în conținut: ei învață, lucrează în cercuri, vizitează expoziții, participă la munca obștească, la adunări tematice și la ore de informare politică, se duc la teatru și la cinematograf, citesc, fac excursii, redactează gazete de perete, se joacă, discută cu aprindere tot felul de probleme care se ivesc în viața colectivului, se critică unii pe alții... și nu ararerori se ceartă. Și toate acestea — chiar și certurile citeodată — îi învață cum trebuie să trăiască și să muncească așa încît să devină oameni de ispravă, folositori patriei și poporului muncitor.

De multe ori, instructoarele de pionieri de la școala medie de fete nr. 9 au impresia că fac totul singure. Dar lîngă ele se află mereu învățătoarele și profesoarele, care le îndrumă pas cu pas. Acestui fapt i se datorește în mare parte pricepere cu care este organizată în școală viața pionierilor. Biroul organizației P.M.R. din școală a organizat în anul trecut adunări deschise, în cadrul cărora s-a discutat munca pedagogilor pentru îndrumarea activității pionierești. Adeseori, comitetul U.T.M. pe școală și instructoarele de pionieri au prezentat în fața biroului organizației de partid informări asupra muncii lor și au primit indicații concrete cu privire la îmbunătățirea acestei munci.

Și conducerea școlii se preocupă îndeaproape de îndrumarea activității pionierești. La sfîrșitul acestei luni va avea loc o ședință a consiliului pedagogic la care se va discuta noul plan de muncă al unității de pionieri și căile pe care trebuie să le folosească învățătoarele și profesoarele pentru a contribui la cît mai buna îndeplinire a acestui plan. Ședința va ajuta mult tovarășei Bojan, noua instructoare superioară de pionieri, să se familiarizeze cu problemele școlii, să cunoască colectivul în mijlocul căruia va lucra.

Cu toate că au obținut pînă acum rezultate bune în munca cu pionierii, cadrele didactice înțeleg că mai au mult de făcut în această privință. Ele își propun să desfășoare mai organizat munca de îndrumare pedagogică a instructoarelor de pionieri. Dacă în trecut această îndrumare se realiza sporadic, oarecum la întîmplare, începînd din anul acesta ea va fi organizată mai sistematic, cu sprijinul comisiilor metodice ale școlii. In această direcție ar putea da un ajutor mai larg în special învățătoarele și diriginții claselor V—VII, care lucrează nemijlocit cu pionierii. De exemplu, se pot organiza pentru instructoarele de pionieri scurte convorbiri despre contribuția concretă pe care o pot aduce ele la formarea și închegarea colectivului de copii, la dezvoltarea dragostei pionierilor față de învățătură, la educarea acestora în spiritul disciplinei conștiente.

Acum, la începutul unui nou an școlar, strădania pionierilor, a utemiștelor și a cadrelor didactice ale școlii se îndreaptă spre același țel: obținerea unor noi succese la învățătură și la disciplină. Munca lor plină de însuflețire, optimismul și încrederea lor în forțele proprii stau chezășie că acest țel va fi atins.

IOANA ROMAN

Pentru întărirea legăturilor internaționale între pedagogi

Hotărîri ale Congresului Confederației Mondiale a Organizațiilor Profesiunii Didactice

Recent a avut loc la Istambul (Turcia) al IV-lea Congres al Confederației Mondiale a Organizațiilor Profesiunii Didactice (W.C.O.T.P.). Această organizație a fost înființată în 1952 la Copenhaga și grupează în special organizații sindicale ale corpului didactic din țările Europei apusene și S.U.A.

De la înființarea sa și pînă la congresul recent, W.C.O.T.P.-ul s-a menținut pe poziții ostile față de Federația Internațională a Învățămîntului (F.I.S.E.), departament profesional al Federației Sindicale Mondiale, și a refuzat să facă parte din Comitetul de Înțelegere în cadrul căruia își duc activitatea comună F.I.S.E., F.I.A.I. și F.I.P.E.S.O.

Deși secretariatul F.I.S.E. a făcut apel în repetate rînduri la conducătorii W.C.O.T.P. pentru refacerea unității mișcării sindicale a educatorilor din lumea întreagă, totuși aceștia au refuzat categoric, menținînd sciziunea în rîndurile cadrelor didactice, împotriva voinței maselor de educatori, membri ai Confederației.

Cu prilejul celui de al IV-lea congres de la Istambul, unii conducători ai Confederației Mondiale a Organizațiilor Profesiunii Didactice au fost siliți de opinia majorității membrilor organizației și de actuala situație internațională să adopte o hotărîre care prevede stabilirea de legături cu celelalte organizații internaționale ale corpului didactic. Astfel congresul a adoptat o rezoluție cu 140 voturi pentru, 88 contra și 19 abțineri. Conform principiilor acestei rezoluții, Confederația va stabili legături cu Comitetul de Înțelegere al Federațiilor Internaționale de Personal Didactic. Acest comitet este format din trei federații internaționale: F.I.S.E. — Federația Internațională Sindicală a Învățămîntului, F.I.P.E.S.O. — Federația Internațională a Profesorilor din Învățămîntul Secundar Oficial și F.I.A.I. — Federația Internațională a Asociațiilor de Învățători.

Hotărîrea Congresului de a stabili legături cu Comitetul de Înțelegere a fost primită cu o deosebită satisfacție de către participanții la congres.

„Se poate afirma — a declarat unul dintre membrii delegației franceze — că lucrările acestui congres constituie un pas important spre realizarea celei mai complecte unități posibile a corpului didactic. Ele constituie un pas înainte către înțelegerea internațională".

Delegațiile franceză și britanică ca și reprezentanții F.I.A.I. și F.I.P.E.S.O. au avut un rol determinant în adoptarea acestei rezoluții. Printre altele, congresul a mai hotărît să se intensifice lupta pentru îmbunătățirea situației economice și sociale a membrilor corpului didactic.

Pentru ca învățătorii și profesorii calificați să fie atrași de meseria lor și să rămînă la posturile încredințate, salariile lor vor trebui să fie mărite, iar pensiile de bătrînețe și de boală vor trebui, de asemenea, să permită membrilor corpului didactic un standard de viață satisfăcător.

O altă rezoluție votată de Congres arată că este absolut necesar ca membrii corpului didactic să întrețină legături strînse și permanente cu statul. Ei trebuie să aibă dreptul de a-și pune candidatura pentru orice funcție administrativă și pentru orice mandat politic. In încheierea lucrărilor, Congresul a ales pe M. E. Hambourger (Franța) ca vicepreședinte al Comitetului Executiv al Confederației Mondiale a Organizațiilor Profesiunii Didactice.

De vorbă cu oaspeții patriei noastre

Răspunzînd invitației C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, în cursul lunii august a.c. și-au petrecut concediul de odihnă în țara noastră profesorul englez Max Morris și soția sa, precum și învățătorii austriaci Leo Brenner și Paula Rosner. Pe lîngă programul de odihnă pe care l-au avut la munte și la mare, delegații străini au vizitat diferite întreprinderi, instituții sociale și culturale, instituții școlare de toate gradele. Ei au stat de vorbă cu învățători și profesori de la noi, precum și cu tovarăși din cadrul Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, interesîndu-se îndeaproape de organizarea și dezvoltarea învățămîntului în Republica Populară Română.

Oaspeții au fost viu impresionați de realizările regimului de democrație populară. Iată ce a declarat la plecare învățătoarea austriacă Paula Rosner: „Am citit mult despre Uniunea Sovietică și democrațiile populare, dar imaginea mea a fost prea săracă pentru a-mi putea închipui ce-am văzut aici; realizările obținute în R.P.R. în domeniul învățămîntului mi-au dat noi puteri de muncă pe care le voi folosi în lupta pentru obținerea de noi și însemnate realizări în patria mea".

Despre ospitalitatea și sentimentele de prietenie cu care au fost primiți de colegii lor din Republica Populară Română, profesorul Max Morris ne scrie: „Niciodată în viață nu m-am bucurat de atîta ospitalitate, prietenie și atenție deosebită, niciodată nu mi-a fost dat să văd o asemenea bună primire, ca aceea pe care ne-ați făcut-o voi toți, ca reprezentanți ai marii voastre organizații sindicale".

Ținînd seama de recomandările făcute de către Comitetul de Înțelegere în cadrul sesiunii sale de la Moscova (august 1954) asupra dezvoltării schimburilor internaționale, ca ajutor al educatorilor în îndeplinirea sarcinilor lor profesionale, Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt din patria noastră va merge și în viitor pe linia intensificării legăturilor între cadrele noastre didactice și cele din alte țări, prin toate mijloacele posibile (schimb de delegații, corespondență, schimb de publicații, opere literare etc.).

Oamenii muncii din învățămîntul din țara noastră sînt convinși că prin devoltarea schimburilor largi internaționale, organizațiile de cadre didactice vor contribui la înțelegerea mutuală a educatorilor din diferite țări, independent de sistemele sociale, de rasă, de sex, de coningeri politice și religioase și vor favoriza întărirea legăturilor între educatori și popoarele din lumea întreagă.

Colțul inovatorului

Material didactic pentru predarea aritmeticii

Pentru a-și îmbunătăți metoda de predare la capitolul „Măsuri de lungime", învățătorul P. Popovici de la școala elementară nr. 119 din București a confecționat ca material didactic o planșă pe care a intitulat-o „Măsuri de lungime".

Această planșă este confecționată din două cartoane. Primul carton are lungimea de 80 cm și lățimea de 35 cm și este căptușit în spate cu o hîrtie mai rezistentă care este lipită numai la margini de cartonul din față pe cele două laturi din părți și pe latura de sus. Partea de jos e liberă pentru a permite introducerea unui alt carton. Primul carton reprezintă fața planșei. In partea de sus se scrie „Măsuri de lungime", iar jos, în partea stîngă a cartonului se face o tăietură dreptunghiulară cu dimensiunile 8x5 cm. In partea dreaptă a cartonului începînd de pe aceeași orizontală cu tăietura din stînga se fac șase tăieturi, de jos în sus, la distanțe egale între ele. Toate tăieturile au aceleași dimensiuni. In stînga fiecărei tăieturi, începînd cu cea din stînga și continuînd cu cele din dreapta, de jos în sus, se scriu numerele: 1, 10, 100, 1.000, 10.000, 100.000, 1.000.000.

Cartonul al doilea este puțin mai îngust decît primul. Pe acesta, în partea stîngă, jos, în locul care ar corespunde cu tăietura din stînga a primului carton se scrie unitatea de lungime km. și se continuă în sus cu submultiplii săi hm, dam, m, dm, cm, mm. In partea dreaptă, jos, de pe aceeași orizontală cu km. se scrie hm. și se continuă în sus cu dam, m, dm, cm, mm. Scrierea se face în așa fel încît prin introducerea cartonului al doilea între cartonul prim și căptușeală, va apare scris în fiecare tăietură a cartonului prim, cîte o unitate de lungime.

Cartonul al doilea este mișcat vertical cu mîna de către învățător sau de către elevi și se oprește atunci cînd în tăietura din stînga apare unitatea de lungime de care avem nevoie. Prin tăieturile din dreapta se văd atunci submultiplii unității de lungime din stînga, iar numerele fixe scrise pe primul carton indică raportul dintre unitatea de lungime și submultiplii săi.

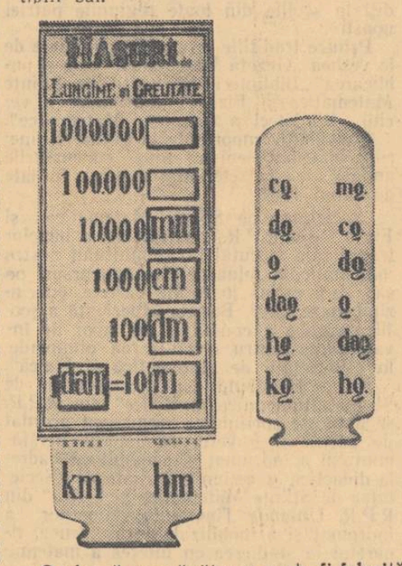

O planșă asemănătoare poate fi folosită și pentru măsurile de greutate și de capacitate.

In experimentare, acest material a dovedit că este de un sprijin real în fixarea cunoștințelor în perioada recapitulării și sintetizării materiei.

Pentru această inovație tov. Popovici a fost recompensat cu 300 lei și a primit certificat de inovator.

Lucrări în grădina de legume

Desfășurîndu-și activitatea obștească, învățătorii și profesorii au datoria să arate cultivatorilor de legume că trebuie să acorde în această perioadă o mare atenție recoltării pătlăgelelor roșii, ardeilor, vinetelor etc. Ei vor da, în același timp, îndrumări pentru ca recoltarea să se facă în bune condiții. Cultivatorii trebuie să știe astfel că fructele plantelor legumicole care nu suportă bruma de toamnă, cum sînt ardeii, vinetele și pătlăgelele roșii, trebuie recoltate toate înainte de căderea primei brume. Cînd se prevede brumă se recoltează toate fructele, și cele coapte și cele necoapte. In cazul fructelor de pătlăgele roșii, se aleg apoi fructele coapte și se dau în consum, iar din cele rămase, se aleg cele în pîrgă de o parte și cele verzi de tot de altă parte. Cele în pîrgă se așează în polițe, sau în cutii la lumină și la aer, unde în cîteva zile se coc. Fructele mici și prea verzi se vor întrebuința pentru murat, iar fructele mai mari și mai puțin verzi se vor supune unor metode prin care se pot coace în mod artificial. Dacă sînt cantități mari, se așează în răsadnițe cu geamuri — unul pînă la două rînduri — și răsadnițele se acoperă cu rogojini. Ținute astfel 25—30 de zile, fructele se coc și pot fi consumate. Iar în cazul că sînt cantități mici, se înveleste fiecare fruct în ziar, apoi se așează în încăperi întunecoase pe rafturi la o temperatură de 10—12 grade și după 20—25 zile se coc și pot fi consumate.

Pentru a avea o cantitate cît mai mică de fructe necoapte în momentul cînd se prevede brumă, în luna septembrie se face cîrnitul pătlăgelelor roșii, adică se îndepărtează vîrfurile vegetative, grăbindu-se astfel coacerea fructelor.

După prima brumă începe recoltarea cartofilor de toamnă. Recoltarea trebuie făcută pe timp frumos, pentru a nu se scoate cartofii murdari de noroi. Recoltarea trebuie făcută cu multă atenție, cartofii nu trebuie loviți sau tăiați, căci astfel se păstrează mai greu.

Recoltarea fasolei pentru boabe uscate se face periodic, pe măsură ce se usucă noi păstăi.

In această perioadă legumicultorul se îngrijește să-și asigure semințele de castraveți, dovlecei, pătlăgele roșii, ardei și vinete, care-i vor fi necesare în primăvara viitoare. In acest scop, vor fi alese cu grijă fructele din care se vor extrage semințele. Mai întîi trebuie să fie însă bine alese plantele de pe care se iau fructele. Acestea vor fi plantele cele mai viguroase, cu recoltă cantitativ și calitativ bună, astfel ca viitoarele plante obținute din semințele extrase să mostenească însușiri care să asigure în anul viitor — în condițiile locale — producții cît mai mari.

Cadrele didactice vor da îndrumări și cu privire la lucrările ce trebuie făcute pe teren, după recoltare, pentru obținerea unor recolte bogate în anul următor.

După ce s-au recoltat diferite culturi legumicole, terenurile trebuie imediat lucrate; peste 2—3 săptămîni, pe aceste terenuri se răspîndesc îngrășăminte organice și minerale și se face arătura. Cercetările științifice și experiența practicienilor au dovedit că se obțin rezultate mai bune dacă se răspîndesc la un hectar 10.000 kg bălegar de grajd amestecat cu 300—400 kg superfosfat, decît dacă s-ar răspîndi la hectar 40.000 kg bălegar fără alte îngrășăminte minerale.

In vederea păstrării diferitelor legume în stare proaspătă pe timpul iernii, se pregătesc cu grijă locurile pentru păstrare. In acest scop, dacă nu s-au scos resturile de legume din sezonul trecut, se vor scoate imediat și se vor arde — în nici un caz nu se vor duce la platforma de gunoi, căci astfel se răspîndesc bolile. Se scoate apoi orice material lemnos demontabil, folosit la păstrarea legumelor și se expune la soare; ulterior se dezinfectează.

Localul se aerisește, se curăță și se dezinfectează. Dezinfectarea se poate face fie arzînd praf de sulf în încăperile închise ermetic, 48 ore (30-50 g praf sulf la mc.), fie stropind cu soluție de formalină 1% (2,5 litri formol 40%, amestecat cu 100 litri apă). Se stopesc tavanul, pereții, lemnăria etc. Apoi, ca și în primul caz, se închid bine ușile și se lasă așa 48 de ore. După aceea se aerisește bine, pînă dispare mirosul de sulf sau de formol. Se mai poate folosi soluție de sulfat de cupru (piatră vînătă) de 2% — 200 g piatră vînătă la 10 litri apă, sau var cloric 4% (400 g var cloric la 10 litri apă). Pentru a se înlătura răspîndirea bolilor criptogamice, nu se întrebuințează nisipul de la un an la altul. Totuși, dacă nu sînt posibilități să se procure în fiecare an nisip, se poate folosi același nisip, numai după ce este dezinfectat. Dezinfectarea se face prin expunerea lui la soare. Se lopătează de două ori pe săptămînă, astfel ca razele solare să pătrundă bine. Nisipul se poate dezinfecta cu soluție de formalină 1,25 — 3 litri formol 40%, la 100 litri apă. Se întrebuințează 20—25 litri de soluție la 1 mc de nisip. Nisipul se udă cît mai uniform cu această soluție, se așează apoi în grămezi, se acoperă cu prelate, saci uzi sau rogojini. După 2 zile grămezile de nisip se dezvelesc, se întind într-un strat subțire și se lopătează pînă ce dispare complect mirosul.

Cu 1—2 săptămîni înainte de depozitarea legumelor, localul se văruiește.

Respectînd aceste indicații, cultivatorii de legume vor putea obține bune rezultate.

Ing. MIRCEA BĂLAȘA

Foiletoa

Un administrator juma'...

SILVIU GEORGESCU

Cunoscut?... Auzi vorbă! Cum să nu fie cunoscut?... Ehe, rar om care să se fi bucurat de o mai mare considerație din partea negustorilor de fructe și zarzavaturi din Călărași.

Păi să-i auzi numai:

— Cu cît luași, neamule, cireșile?

— Cu „trei", mă, fratemiu! Da' tu?...

— Cu doi juma'!

—Ei taci!... De unde, mă, frate-miu?

— De la Gheorghe Dumitru

— Care? Ala de la „Școala Pedagogică"?

— Administratorul grădinii. Îl știi și tu?

— Cum dracu'? Doi ani de cînd lucrez cu el. Da' eu știam că vinde numai zarzavat.

— Vinde de toate, mă. Numai să vă înțelegeți din preț și să nu te prindă careva cînd ieși cu marfa, c-o pățiți și tu și... etc., etc.

Mare lucru pe lumea asta și norocul! Nu? Și tovarășul Gheorghe Dumitru, ce să mai vorbim?... Are la noroc... Cu carul! (Cu luda numai cînd e vorba de fructe...).

Zău dacă m-aș mira s-aud într-o bună zi că îi merg atît de strălucit treburile încît a hotărît să-și încerce norocul și pe piețele Capitalei.

Uite, cu parcă-l și aud:

— Pe tăiete, neamule! Treci la masă, mă! Pepeni verzi de la Călărași!...

Ei, dar vezi că n-o face. Deocamdată se mulțumește cu piața de aici, avînd astfel posibilitatea și curaj să ajungă și la urechile tovarășilor din comitetul executiv al sfatului popular orășenesc, care, în urma anchetei întreprinse, i-au mai stabilit încă o seamă de multe alte merite excepționale, cum ar fi, de pildă, evidența la zi a fructelor și zarzavaturilor sustrase loco-grădină, modificări în statul de salarii, mici împrumuturi „pe viață" contractate de la subalterni etc., etc.

Rezultatul?... Ehe! Comedie mare, ce mai încoace-ncolo?!

Cu toată indiscreția de care ne facem vinovați, nu putem renunța la plăcerea de a reproduce întocmai convorbirea care a avut loc între doi precupeți, în imediata apropiere a pieței de zarzavaturi, a doua zi chiar, după plecarea organelor de control.

Precupeț I: *Și... e de rău, mă, frate-miu?*

Precupeț II: *Apă de ploaie, mă! N-auzișî?... L-au pusdră să dea înapoi banii pe zarzavaturi. Atît.*

Precupeț I: *Da' tot el a rămas adiministratorul gospodăriei?*

Precupeț II: *Tot!*

Precupeț I: *Bogdaproste, mă, frate-miu! Și să le dea dumnezeu sănătate controlorilor ălora! Asta ne mai trebuia! Să plece Gheorghe Dumitru!... Și taman în sezonul murăturilor (adres n-du-se unui ospătar) Mai dă, neamule, o juma'! (înghiontindu-l înveselit pe Precupeț II). Asta... pentru veste, mă!*

Cronica evenimentelor externe

Un nou succes pe calea destinderii încordării internaționale

Tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și R. F. Germane, care au avut loc la Moscova între 9 și 13 septembrie a.c., s-au încheiat cu succes. Comunicatul final dat publicității, precum și scrisorile lui N. A. Bulganin și K. Adenauer arată că s-a realizat un acord — ținîndu-se seama că urmează să se obțină asentimentul guvernului federal și al Bundestagului, precum și al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. — de a stabili relații diplomatice între cele două țări, de a institui în acest scop ambasade, respectiv la Bonn și Moscova, și de a face schimb de reprezentanți diplomatici cu rang de ambasadori extraordinari și plenipotențiari. Părțile au căzut de asemenea de acord ca într-un viitor apropiat să se ducă tratative între Uniunea Sovietică și R. F. Germană în problemele dezvoltării comerțului.

Vestea cu privire la încheierea cu succes a tratativelor de la Moscova a fost primită de opinia publică mondială cu o vie satisfacție. Oamenii cinstiți, iubitori de pace, din toate colțurile pămîntului consideră rezultatele tratativelor de la Moscova drept un nou pas important pe calea spre slăbirea continuă a încordării internaționale.

Nu este pentru nimeni greu de înțeles marea însemnătate internațională a rezultatelor tratativelor de la Moscova. Stabilirea de relații diplomatice între Uniunea Sovietică și R. F. Germană va servi dezvoltării înțelegerii reciproce și colaborării între cele două țări, în interesul păcii și securității în Europa.

Cu o deosebită satisfacție au luat cunoștință de rezolvarea cu succes a tratativelor de la Moscova popoarele sovietic și german. Rezultatul pozitiv al acestor tratative reprezintă fundamentul pe care se va întemeia în viitor colaborarea prietenească dintre cele două țări.

Istoria ne arată, prin marea forță a faptelor, că perioadele de vrajbă și lipsă de relații au adus popoarelor Uniunii Sovietice și Germaniei numai lipsuri și nenorociri. In același timp, istoria ne arată, tot atît de convingător, că întotdeauna cele două popoare au avut mult de folosit de pe urma relațiilor bune și a colaborării dintre ele.

Pentru poporul german rezultatul tratativelor are o deosebită însemnătate. Poporul german știe bine că poporul sovietic, în ciuda pierderilor și a grelelor distrugeri pe care le-a suferit în cel de al doilea război mondial, nu nutrește sentimente rele față de poporul german. Cu o parte a poporului german — Republica Democrată Germană — Uniunea Sovietică a stabilit, imediat după terminarea celui de al doilea război mondial, relații bune, prietenești, care se dezvoltă și se întăresc pe baza egalității în drepturi, a respectării reciproce a suveranității, a neamestecului în treburile interne. Acum, prin acordul realizat la tratativele de la Moscova, s-au pus bazele stabilirii unor relații bune și cu cealaltă parte a poporului german — cu R. F. Germană.

Poporul german este pe deplin convins că stabilirea și dezvoltarea unor relații normale între Uniunea Sovietică și R. F. Germană vor contribui la rezolvarea problemelor nereglementate, privitoare la întreaga Germanie și vor trebui să ajute prin aceasta la soluționarea principalei probleme naționale a poporului german — restabilirea unității unui stat democrat german.

Astăzi sosește la Moscova o delegație guvernamentală a R. D. Germane, în frunte cu primul ministru Otto Grotewohl. Tratativele dintre U.R.S.S. și R.D.G. vor duce la întărirea continuă a prieteniei dintre popoarele sovietic și german, contribuind mai departe la rezolvarea problemelor care interesează cele două popoare.

Tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și R.F.G., cu privire la stabilirea de relații diplomatice și comerciale între cele două țări, s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă. In cursul tratativelor s-a procedat la un schimb larg și deschis de păreri, ceea ce a contribuit într-o mare măsură la succesul tratativelor. Se știe că în multe privințe punctele de vedere ale părților n-au coincis. Expunerea sinceră a permis însă celor două părți să-și cunoască mai bine pozițiile și să găsească pînă la urmă calea spre un acord.

Acordul realizat la Moscova constituie o nouă și puternică dovadă a înțelepciunii și justeței politicii externe a Uniunii Sovietice, politică de pace și colaborare internațională. Nu este pentru nimeni un secret că anumite cercuri din occident nu s-au dat înlături de la a prezice insuccesul tratativelor. Mai mult chiar, aceste cercuri au căutat în timpul tratativelor să unelteaască în felurite chipuri împotriva spiritului de colaborare internațională inaugurat la Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Viața a dovedit însă încăodată că și în politică, ca în oricare alt domeniu, cei care se situează pe poziții nerealiste, cei care se pun de-a curmezișul mersului firesc înainte al omenirii nu vor obține decît insuccese. Și, dimpotrivă, cine se situează pe o poziție realistă, cine privește în viitor, ținînd, bineînțeles, seama de experiența trecutului, acela merge pe un drum bun și obține succese.

Rezultatele tratativelor de la Moscova au arătat odată mai mult că metoda tratativelor, metoda rezolvării pe cale pașnică a problemelor internaționale, metoda colaborării active, bazate pe dorința tuturor părților de a se ajunge la rezultate pozitive este singura metodă justă care poate fi utilizată cu succes în zilele noastre. Totodată, rezultatele tratativelor de la Moscova au arătat în modul cel mai convingător cît de lipsită de temei este falimentara politică „de pe poziții de forță", cît de ineficace sînt metodele ei.

După cum se știe, conform Directivelor șefilor guvernelor celor patru puteri, în cursul lunii octombrie se vor desfășura la Geneva lucrările Conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței. Această conferință este menită să dezvolte rezultatele obținute pe linia slăbirii încordării internaționale. Rezultatele pozitive ale tratativelor de la Moscova constituie încă o contribuție a Uniunii Sovietice la crearea unei atmosfere cît mai favorabile desfășurării Conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

Poporul romîn, alături de opinia publică iubitoare de pace din toate țările, salută cu satisfacție rezultatele tratativelor de la Moscova, considerîndu-le ca pe o nouă și însemnată contribuție la normalizarea relațiilor internaționale. Acordul realizat la Moscova demonstrează că există condițiile pentru normalizarea relațiilor R. F. Germane și cu alte țări răsăritene, printre care și țara noastră. „Socotim — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvîntarea rostită cu prilejul celei de a 11-a aniversări a eliberării Romîniei — că stabilirea de relații diplomatice, economice și culturale între Republica Populară Romînă și Republica Federală Germană ar servi interesele păcii în Europa".

Rezultatele pozitive ale tratativelor de la Moscova vor însufleți popoarele în lupta lor nobilă pentru triumful păcii și colaborării internaționale.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 337 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 23 septembrie 1955

In acest număr:

- DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE. — **S. Nikișov:** Despre munca de conducere a școlilor medii. — **L. Melnikov:** Învățătura miciurinistă în institutele sovietice de învățământ (pag. 2-a)
- **C. Petricu:** O experiență deosebit de prețioasă în domeniul îndrumării și controlului (pag. 2-a)
- VIAȚA DE PARTID IN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMINT. — Pregătiri pentru deschiderea noului an școlar în învățământul de partid (pag. 3-a)
- **Marta Gheorghiu:** Condițiile succesului unei lecții. (pag. 3-a)
- **Mihail Robea:** De vorbă cu profesorii de limba romînă ai școlilor de 7 ani (pag. 3-a)
- **Traian Moraru:** Tabăra Internațională a profesorilor de la Marianske-Lazne. (pag. 4-a)
- CRONICA EVENIMENTELOR EXTERNE (pag. 4-a)

O nouă contribuție la cauza păcii și securității europene

Intre 17 și 20 septembrie s-au desfășurat la Moscova tratative între delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice și delegația guvernamentală a Republicii Democrate Germane. In cursul tratativelor s-au discutat probleme de o deosebită importanță privind întărirea și dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie dintre aceste două țări.

Tratativele s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie și cordialitate și s-au încheiat prin semnarea tratatului „Cu privire la relațiile dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Democrată Germană".

Tratatul semnat la Moscova constituie un document istoric al relațiilor dintre popoarele sovietic și german. Bazat pe principiile egalității în drepturi, respectării reciproce a suveranității și neamestecului în treburile interne, acest tratat va contribui la întărirea continuă a relațiilor de prietenie, a strînsei colaborări care există între U.R.S.S. și R.D.G. De asemenea, acest tratat va constitui un factor important pentru întărirea păcii și securității în Europa și va contribui astfel la refacerea unității Germaniei ca stat iubitor de pace și democrat.

Poporul german a primit cu un deosebit entuziasm vestea încheierii tratatului de la Moscova, înțelegînd marea lui însemnătate pentru dezvoltarea viitoare a R.D.G. și pentru întregul popor german. In conformitate cu prevederile tratatului, R.D.G. este liberă să adopte hotărîri în problemele de politică internă și externă care o privesc, inclusiv relațiile cu R.F.G. și cu celelalte state. Cită deosebire este între caracterul acestui tratat, care stabilește juridic egalitatea politică a R.D.G., suveranitatea ei deplină, și caracterul acordurilor încheiate de guvernul vest-german cu puterile occidentale, acorduri care dau numai aparența suveranității, dar care, în realitate, limitează drepturile R.F.G. și garantează amestecul puterilor occidentale în afacerile interne ale Republicii Federale.

Odată cu semnarea tratatului, Uniunea Sovietică a mai adoptat unele măsuri importante în scopul întăririi deplinei independențe a R. D. Germane, atît în ceea ce privește situația ei internă, cît și cea externă. Astfel, a fost desființată funcția de Inalt Comisar al U.R.S.S. în Germania, iar legile, directivele, ordinele și celelalte hotărîri ale Consiliului de control din Germania, emise în perioada 1945-48, își încetează valabilitatea pe teritoriul R. D. Germane. De asemenea, s-a ajuns la o înțelegere în ce privește faptul ca R. D. Germană să exercite singură paza și controlul la frontierele sale, la linia de demarcație dintre R. D. Germană și R. F. Germană, la centura exterioară a marelui Berlin, precum și la căile de comunicație dintre R. F. Germană și Berlinul occidental care trec prin teritoriul Republicii Democrate Germane. Aceste documente sînt o dovadă a dezvoltării continue a bunelor relații ce s-au statornicit între U.R.S.S. și R. D. Germană și care se întăresc în permanență. Relațiile de prietenie și de colaborare statornicite între U.R.S.S. și R.D.G. sînt relații de tip nou, specifice lagărului păcii și socialismului.

Istoricul tratat „Cu privire la relațiile dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Democrată Germană" scoate încă odată puternic în evidență deosebirea dintre politica Statului Sovietic și cea a puterilor occidentale față de problema germană. Tratatul arată odată mai mult că Uniunea Sovietică este singura mare putere care pleacă în rezolvarea acestei probleme de la realități.

In tratat se arată că părțile contractante sînt de acord că scopul lor principal este realizarea unei reglementări pașnice pentru întreaga Germanie pe calea tratativelor corespunzătoare. In conformitate cu aceasta, părțile contractante vor întreprinde eforturile necesare pentru o reglementare pașnică, pe bază de tratat și pentru refacerea unității Germaniei pe baze pașnice și democratice. Tratatul încheiat la Moscova întărește astfel convingerea tuturor germanilor iubitori de pace că niciodată forțele agresive nu vor putea să subordoneze întreaga Germanie planurilor lor. Este bine cunoscut că S.U.A., Anglia și Franța, împreună cu guvernul vest-german, ar vrea ca unificarea Germaniei să se facă după condițiile lor, astfel încît întreaga Germanie să fie inclusă în N.A.T.O. După cum se știe însă N.A.T.O. este un bloc militar îndreptat împotriva U.R.S.S. și țărilor de democrație populară. In aceste condiții este absurd ca cineva să-și închipuie că U.R.S.S. ar putea fi de acord cu „unificarea" preconizată de puterile occidentale, că ea ar putea contribui la întărirea N.A.T.O. Singura cale justă pentru rezolvarea problemei germane este cea propusă de guvernul sovietic: rezolvarea problemei germane să fie trecută în mîinile poporului german.

„Noi propunem singura ieșire justă — rezolvarea acestei probleme (cea germană — n.r.) să fie trecută în mîinile poporului german. Germanii vor găsi calea pentru rezolvarea ei justă", a spus tovarășul N. S. Hrușciov în cuprinzătoarea analiză făcută în legătură cu actuala situație din Germania. Acest punct de vedere este cu atît mai important cu cît este exprimat de unul din conducătorii Statului Sovietic, singura mare putere care a stabilit relații cu ambele părți ale Germaniei.

Acum, în urma stabilirii relațiilor diplomatice între U.R.S.S. și R.F.G. s-au mărit posibilitățile de apropiere între cele două părți ale Germaniei. Cheia problemei constă în lichidarea grupărilor militare existente, în crearea unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa.

Prin constituirea unui sistem de securitate colectivă în Europa, în care ar intra ambele state germane, și prin lichidarea grupărilor militare existente s-ar realiza în primul rînd o apropiere între cele două părți ale Germaniei, iar în al doilea rînd ar exista garanția dezvoltării pașnice în viitor a acestui stat.

In tratat se arată că U.R.S.S. și R.D.G. sînt gata să participe, în spiritul unei sincere colaborări, la toate acțiunile internaționale care au drept țel asigurarea păcii și securității în Europa și în lumea întreagă și care sînt în conformitate cu principiile Cartei O.N.U. Această prevedere arată încă odată că țările lagărului democratic duc o politică fermă de destindere a încordării internaționale, de consolidare a păcii și securității.

In cursul tratativelor dintre U.R.S.S. și R.D.G. a avut loc un schimb de păreri în problema acelora dintre foștii prizonieri de război germani care se mai află în U.R.S.S. și care își ispășesc pedeapsa pentru crimele pe care le-au săvîrșit. Luînd în considerație apelul făcut de președintele și guvernul R.D.G., precum și rugămintea guvernului R.F.G., guvernul sovietic a declarat că va examina favorabil această problemă și va prezenta propuneri Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Republica Democrată Germană se bucură de prietenia și ajutorul Uniunii Sovietice, R. P. Chineze și întregului lagăr al păcii și democrației. Poporul romîn a salutat cu căldură încheierea rodnicelor tratative de la Moscova dintre U.R.S.S. și R.D.G.

Țara noastră întreține relații de prietenie și colaborare cu R. D. Germană. La 22 septembrie a.c. s-au împlinit cinci ani de cînd între R.P.R. și R.D.G. au fost semnate o Declarație comună și o serie de acorduri, care au tradus în fapt principiile de conlucrare activă în folosul propășirii ambelor țări, acorduri care contribuie la înflorirea economică și la propășirea culturală a ambelor popoare, la consolidarea lagărului păcii.

Poporul romîn, alături de toate popoarele iubitoare de pace, salută din toată inima încheierea Tratatului de la Moscova dintre U.R.S.S. și R.D.G., tratat care cimentează și mai puternic lagărul păcii și democrației și care constituie o nouă contribuție în lupta pentru întărirea păcii și securității colective în Europa.

In întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al S.M.I.

Noi realizări în cinstea Congresului

Cel de al IV-lea Congres al S.M.I. este întîmpinat cu noi realizări în munca de comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Sibiu.

O grijă deosebită arată comitetul sindical îmbunătățirii conținutului activității instructiv-educative a muncitorilor din învățămînt. Clubul sindical acordă un ajutor însemnat cadrelor didactice în această privință. Astfel, clubul a organizat consfătuiri pe teme pedagogice, consultații, consfătuiri de producție, consfătuiri pentru părinți etc. Referatele cu teme pedagogice pentru părinți au stîrnit un interes viu în rîndurile acestora.

La club s-a confecționat un bogat material didactic: tablouri, planșe, material intuitiv etc. Acesta este folosit în special de cadrele tinere nou numite în învățămînt. Pentru sprijinirea acestora s-au organizat și consultații, la care profesorii și învățătorii fruntași vorbesc despre experiența și metodele lor.

Invățătorii care studiază la cursurile fără frecvență ale instituțiilor de învățămînt superior primesc în cadrul clubului consultații la matematică, fizică etc. De asemenea, s-au organizat consultații și pentru pedagogii cuprinși la cursurile de perfecționare.

Biblioteca clubului pune la dispoziția cadrelor didactice un bogat material bibliografic. Cele 1200 de volume ale bibliotecii sînt consultate de peste 700 de învățători și profesori.

De curînd, la club s-a deschis o expoziție de lucrări de artă populară executate de muncitorii din învățămînt în cinstea celui de al IV-lea Congres al S.M.I.

CONSTANTIN RADOI

Succese în munca organelor și organizațiilor sindicale

Intîmpinînd cel de al IV-lea Congres al S.M.I., organele și organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt din regiunea Timișoara își intensifică tot mai mult activitatea, căutînd să-și îndeplinească în condițiuni cît mai bune sarcinile ce le revin.

Organizațiile sindicale din comunele Lăpușnicul Mare, Pataș și Cornea, raionul Almaș, au depus o susținută muncă de lămurire în rîndurile părinților în vederea aprovizionării cu combustibil a școlilor. Cu ajutorul acestora, școlile au fost aprovizionate cu întreaga cantitate de lemne necesare pe anul 1955-1956.

Mobilizate de organele sindicale, cadrele didactice se preocupă îndeaproape de asigurarea cuprinderii tuturor copiilor de vîrstă școlară în clasele I—IV și de îndeplinirea planului de școlarizare la clasele V—VII. Rezultate pozitive au obținut în această privință cadrele didactice din Lugoj, Orșova, Reșița etc.

In cinstea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, organele sindicale au întocmit împreună cu secțiile de învățămînt planuri comune de muncă, pe baza cărora au trecut la extinderea și folosirea pe o scară cît mai largă a metodelor înaintate folosite de cadrele didactice fruntașe. Printre altele, se vor organiza diferite forme ale schimbului de experiență, menite să contribuie la ridicarea continuă a muncii instructiv-educative.

In mijlocul oamenilor deltei

Călătorind pe drumul de apă, pe nenumăratele întortocheri ne care le făurește delta, privind unda liniștită a bătrînului fluviu, îți revin în minte, fără voie, cuvintele nemuritorului cîntec al lui Iohan Strauss. Intr-adevăr, Strauss a avut dreptate cînd spunea că Dunărea „poartă în valu-i cald aur și smarald". Dar cîte se pot spune despre oamenii ce-și poartă zilele pe valurile ei! Și oamenii sînt mai prețioși decît toate bogățiile. Ei sînt pietrele nestemate ale vadului dunărean. Dorința de a cunoaște frumusețile și bogățiile ce le ascunde Delta Dunării este întrecută de aceea de a cunoaște pe stăpînii acestor locuri, pe stăpînii împărăției apelor...

Delegatul

— Mă întrebi de oamenii locului? Ei sînt diferiți ca grai și ca port — romîni, tătari, turci, ucraineni, lipoveni — dar trăiesc frățește laolaltă.

...Și Meli Hasan Mambet își continuă povestirea. Invățător la școala turcă de 7 ani din Tulcea, a muncit ca dascăl mulți ani într-un sat cu un nume frumos: Murighiol — Lacul Albastru. Numele acesta se trage de la lacul din apropiere, care-i podoaba satului. Inainte vreme, lacul constituia un focar de infecție: malaria, această sperietoare a bălților, secera multe vieți. Cîntecele oamenilor de pe malul lacului erau triste, erau cîntece de prohod. Oamenii nădăjduiau că guvernele burgheze vor lua măsuri, dar au rămas cu speranțele.

Astăzi, timpurile s-au schimbat. Burghezia a fost alungată și s-au ridicat și oamenii deltei, îndreptîndu-și fața spre soare. De atunci se schimbă mereu în bine traiul megieșilor Lacului Albastru.

Lui Meli Hasan Mambet îi place să povestească cum s-au luptat oamenii să scape de malarie. El a umblat atunci din casă în casă, alături de medicii sosiți în sat, pentru salvarea oamenilor și stîrpirea insectelor.

Atunci s-a pus și temelia școlii noi și s-a înghebat activitatea culturală. „S-a înghebat" este un fel de a spune, căci echipa pe care a condus-o Meli Hasan Mambet, alături de învățătoarea și dirijoarea corului, Ali Minever, a prezentat pînă și pe scenele Bucureștiului un spectacol care a încîntat oamenii prin bogăția conținutului și frumusețea costumelor. Munca echipei conduse de Meli Hasan Mambet și Ali Minever a fost răsplătită cu premiul III pe țară, la cel de al III-lea concurs al căminelor culturale.

De cîțiva ani, tovarășul Mambet e învățător în Tulcea. In vara aceasta, deosebit de bogată, alături de Gemil Alim, directorul școlii, a dat ajutor împreună cu pionierii și școlarii la gospodăria de stat, la întreținerea grădinei de legume. Lucrul început ei vor să-l ducă la capăt. De aceea, peste cîteva zile vor termina recoltatul roșiilor și rădăcinoaselor.

Acesta a fost primul învățător pe care l-am cunoscut în deltă, învățătorul pe care tovarășii lui de muncă l-au ales să-i reprezinte la Congresul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt. Exemplul muncii pe care o desfășoară el în rîndurile oamenilor deltei este urmat de mulți alții. De pildă, de învățătorul Grigore Popescu din comuna Filimon Sîrbu. Tovarășul Popescu este membru al întovărășirii agricole din sat. El a organizat o serie de conferințe folositoare sătenilor. „Desmiriștitul" și „Arăturile de toamnă" au fost lecții care au ajutat mult pe agricultorii din nordul Dobrogei. Colegul său de la Sulina, învățătorul deputat Grigore Tutunaru, a sprijinit construirea în sat a unui cămin cultural. Tînărul învățător Gheorghe Trofin, un fost pescar care a colindat cu barca la pescuit, aduce acum la școală în barca lui, neștiutori de carte și copii.

Cîntăreții Dunării

Cînd m-am despărțit de Meli Hasan Mambet, acesta m-a îndemnat să vizitez pe cîntăreții deltei.

Peste 100 de cîntăreți se adună într-o casă de cultură cu săli moderne pentru spectacol și repetiții, să cînte cu dirijorul lor, învățătorul Simion Gheorghiu, minunatele cîntece populare ale Dobrogei. Corul ruso-ucrainean a străbătut de multe ori delta pentru a cînta în fața pescarilor. Neobositul dirijor Simion Gheorghiu, alături de colegii lui Ion Văluță și Petre Ismăilescu și de tînărul director al casei de cultură, Grigore Cuculis, nu s-au oprit la succesele ce le-au obținut pînă acum. Deși Simion Gheorghiu poartă Medalia Muncii, iar corul lui a primit premiul III pe țară, ei socotesc că trebuie să muncească mereu mai mult și învață zi de zi noi cîntece. „De ce iarba-i verde", „Oare a cui e casa asta", dansuri ca „Dobrogeanca" zugrăvesc în fața spectatorilor imaginile minunate ale vieții din deltă. De curînd, un asemenea spectacol a fost prezentat și în centrul regiunii, la Galați, în cinstea Congresului Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt.

Prin cele mai îndepărtate puncte pescărești ale deltei, în împărăția pelicanilor și țigănușilor stufărișului, se desfășoară o intensă viață culturală. Invățătorul Radu Ionel conduce o echipă de cîntăreți și dramaturgi pescari. Invățătoarea Constanța Barzachi duce o activitate frumoasă, ca directoare a căminului cultural. Peste tot, oamenii altădată asupriți, țin uți în bezna neștiinței sînt atrași spre lumină, spre cultură.

FELICIA CRIȘAN

Întîmpină Congresul cu noi succese

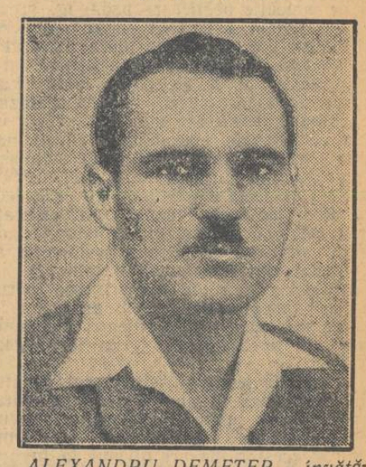

ALEXANDRU DEMETER, învățător, președintele comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din Regiunea Autonomă Maghiară.

VERONICA ALEXANDRESCU, studentă în anul IV, responsabila comisiei de asigurări sociale a comitetului de instituție de la Institutul de mine din București.

LAURA ROȘU, învățătoare, responsabila administrativ-financiară a comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Vaslui

LUCIA NEAGU, educatoare, secretara comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul Ploești.

FOTOCRONICA „Gazetei învățămîntului"

La Institutul de petrol și gaze din București

★ ★ ★

Fotocronica noastră prezintă aspecte din activitatea cadrelor didactice și a studenților Institutului de petrol și gaze din București.

★ ★ ★

Telegrama tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej adresată președintelui Adunării Generale a O. N. U.

In ziua de 22 septembrie a.c., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, Gh. Gheorghiu-Dej, a trimis președintelui Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, Jose Masa, o telegramă cu următorul conținut:

Cu ocazia începerii lucrărilor celei de-a 10-a sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, vă rog să transmiteți Adunării Generale urările guvernului R.P.R. ca actuala sesiune să aducă o contribuție importantă la destinderea relațiilor internaționale, la întărirea păcii și securității și la dezvoltarea relațiilor de colaborare pașnică între toate popoarele lumii.

In legătură cu aceasta, guvernul romîn consideră că, în interesul dezvoltării colaborării internaționale, este necesar ca Adunarea Generală să rezolve în mod favorabil cererea îndreptățită de admitere ca membru al Organizației Națiunilor Unite a Republicii Populare Romîne, care prin întreaga sa politică contribuie în mod activ la întărirea păcii internaționale.

Primiți, vă rog, domnule președinte, asigurarea deosebitei mele considerațiuni.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

„Luna curățeniei" în școli

In cadrul acțiunii întreprinse în întreaga Capitală pentru organizarea „Lunii curățeniei", organele de învățămînt au luat o serie de măsuri importante pentru o largă participare a cadrelor didactice și a elevilor la această acțiune. Astfel, se acordă o atenție deosebită menținerii curățeniei efectuate în școli înaintea începerii anului școlar. In cadrul orelor educative, diriginții le vorbesc elevilor despre munca întreprinsă în Capitală, mobilizîndu-i pentru sprijinirea ei. Serviciile de ordine pe școală se îngrijesc de curățenia în clase și pe coridoare.

Măsuri însemnate s-au luat și pentru înfrumusețarea curților școlilor, pentru întreținerea curățeniei lor, pentru amenajarea unor alei cu prundiș, ronduri de flori și garduri vii, continuîndu-se acțiunea de plantare începută în această primăvară.

Un sprijin însemnat vor primi școlile din partea părinților. In ședințele plenare cu părinții, aceștia sînt antrenați în sprijinul acțiunii de curățenie și înfrumusețare a școlilor și a întregului oraș.

Din experiența școlii sovietice

Despre munca de conducere a școlilor medii

S. Nikișov

Cu doi ani în urmă, la școala medie nr. 5 din orașul Kineșma erau mulți elevi rămași în urmă la învățătură și nedisciplinați.

În scopul îmbunătățirii muncii, conducerea școlii a fost înlocuită. Înțelegînd că succesele în munca de educație și învățămînt pot fi asigurate numai prin eforturile întregului colectiv pedagogic, directorul nou numit, tov. Rozanov, s-a străduit să antreneze la munca activă de educație pe fiecare pedagog. Treptat, în școală a început să se realizeze un sistem bine gîndit de măsuri educative, au fost elaborate cerințe unitare față de profesori și de elevi, s-a intensificat munca în afara clasei. S-au organizat concursuri pentru cea mai bună clasă în ceea ce privește curățenia, disciplina, buna organizare a serviciului pe clase (împreună cu diriginții claselor). Elevii care nu respectă disciplina, întîrzie la lecții, nu-și fac temele acasă, sînt criticați în gazeta de perete, în emisiunile de radio școlare. Colectivul pedagogic acordă un ajutor însemnat organizației de comsomol și celei de pionieri. Sub îndrumarea profesorilor, elevii au utilat în școală un punct de radioficare, au amenajat un teren sportiv și un teren geografic.

Directorul școlii și directorul de studii controlează în mod sistematic calitatea predării, impun pedagogilor cerințe mari, dar îndreptățite. În urma tuturor acestor măsuri nivelul la învățătură și disciplina elevilor s-au îmbunătățit considerabil.

„Pentru noi — scrie șeful secției de învățămînt orășenești, tov. Stepanov — experiența școlii medii nr. 5 este valoroasă. Noi putem spune acum unui tovarăș la care lucrurile nu merg prea bine „Mergeți la școala medie nr. 5 și veți vedea cum se procedează acolo..."

Una dintre cele mai importante sarcini ale școlii este cultivarea la elevi a simțului datoriei, a spiritului de organizare și disciplină. Disciplina conștientă a elevilor nu poate fi asigurată numai cu ajutorul măsurilor disciplinare. Ea este rezultatul întregii activități instructiv-educative a școlii. Condițiile de asigurare a disciplinei sînt: predarea lecțiilor la un nivel ridicat, cerințe unitare față de elevi din partea colectivului pedagogic, organizarea justă a muncii în afara clasei și în afara școlii, respectarea riguroasă a regimului școlar, crearea unui colectiv de copii bine închegat, munca activă a organizației de comsomol și a celei de pionieri, aplicarea chibzuită a pedepselor și recompenselor, legătura permanentă a școlii cu familia.

Experiența școlii nr. 10 din orașul Sui (director T. Miheev) ne arată cum trebuie folosite diferite forme de muncă pentru închegarea colectivului de elevi, pentru dezvoltarea inițiativei creatoare a copiilor, pentru educarea acestora în spiritul disciplinei conștiente. La școala medie nr. 10 din orașul Sui disciplina nu era la înălțimea cuvenită. În prezent, colectivul pedagogic, sub îndrumarea directorului, are grijă să manifeste o atitudine justă față de copii, se străduiește să-i antreneze la munci interesante și folositoare, să-i îndepărteze de stradă, să-i facă să îndrăgească școala. La școală au avut loc întîlniri ale elevilor cu fruntași din industrie și agricultură. După ce au avut prilejul să cunoască activitatea acestor fruntași, copiii s-au convins că fără o muncă perseverentă și o atitudine serioasă față de muncă nu se pot obține succese.

În munca educativă cu elevii se folosesc cu pricepere tablourile pictorilor sovietici. Cu unii dintre ei elevii poartă corespondență. Folosind diferite opere de artă plastică, diriginta clasei a X-a, tov. Vosobleva, a organizat în bune condițiuni o discuție cu tema „Viața copiilor în prezent și viața copiilor pînă la revoluție". Diriginta clasei a VII-a, tov. Rachiva, a folosit pentru discuția cu copiii tabloul pictorului Loctionov „O scrisoare de pe front". Elevii i-au trimis pictorului o scrisoare și au primit răspuns.

O intensă muncă creatoare cu elevii se desfășoară la școala nr. 56 din orașul Ivanovo. Conducătorii școlii și organizația de partid s-au ocupat îndeaproape de studierea noului contingent de elevi. Diriginții de clasă au discutat cu pedagogii școlilor de unde au venit elevii respectivi, au vizitat familiile acestora, au lămurit atitudinea părinților față de munca școlarului, regimul de acasă, ajutorul pe care îl dă școlarul familiei, care sînt interesele lui, cum își petrece timpul liber, cu cine este prieten, ce citește și ce atitudine are față de cele citite etc.

Fiecare diriginte consideră de datoria sa să ajute organizația de comsomol și cea de pionieri, să participe în mod activ la alcătuirea și realizarea planurilor acestor organizații, să îndrume munca instructorilor de detașamente. La școală au fost elaborate cerințe unitare față de elevi; îndeplinirea acestor cerințe este în mod riguros controlată de conducerea administrativă și de organizația de partid din școală.

Diriginții de clasă, organizația de comsomol și detașamentele de pionieri organizează vizionarea în colectiv a unor filme, plimbări, competiții sportive, excursii la combinatul textil, la fabrica de fibre artificiale, la expoziția agricolă regională etc. Elevii întrețin corespondență cu școlarii din țările de democrație populară.

Între elevii diferitelor clase s-au stabilit relații de prietenie. Grija claselor superioare pentru clasele mai mici a devenit o tradiție în școală. Aceasta întărește prietenia între elevii de diferite vîrste.

La lupta pentru disciplina conștientă a tuturor elevilor participă întregul colectiv pedagogic al școlii, în frunte cu directorul ei, tov. Perovschi și cu directorul de studii — profesoara emerită a școlii R.S.F.S.R., tov. Voinova. Administrația școlii, organizația de partid și cea sindicală acționează de comun acord.

Controlul minuțios asupra muncii cadrelor didactice și a diriginților de clasă, analiza amănunțită a lecțiilor ajută la generalizarea și popularizarea celei mai bune experiențe. Pedagogii începători învață de la profesorii cu experiență și în primul rînd de la conducătorii școlii.

În școală mai există lipsuri, dar conducătorii ei au reușit să sudeze colectivul pedagogic, să-i ridice puterea de muncă, să cultive la cadrele didactice simțul de răspundere și atitudinea justă față de critică și autocritică.

Prin ce se explică faptul că conducătorii școlii nr. 5 din Kineșma, ai școlii nr. 10 din Sui, ai școlii nr. 56 din Ivanovo și ai unei serii de alte școli au obținut rezultate pozitive?

Aceasta se explică prin faptul că comuniștii din conducerea școlilor își dau seama de răspunderea pentru munca ce le-a fost încredințată, educă colectivele pedagogice în spiritul răspunderii și al unei discipline riguroase.

În anul școlar trecut, școlile au lucrat în condiții favorabile; s-a întărit baza didactico-materială a școlilor, au fost introduse noile planuri și programe de învățămînt, iar la unele obiecte noi manuale; supraîncărcarea elevilor a fost redusă. Aceasta a dat posibilitatea de a asigura însușirea mai temeinică a cunoștințelor de către elevi, de a acorda mai multă atenție educării priceperilor și deprinderilor practice necesare; au fost create condițiile și pentru rezolvarea sarcinilor educative, pentru un nou avînt al muncii organizațiilor de pionieri și de comsomol.

În mod creator lucrează profesoara de geografie Tihomirova de la școala medie nr. 1 din orașul Kineșma. Sub îndrumarea ei s-au creat un cabinet geografic și un teren geografic, se confecționează o mare cantitate de material didactic.

Începînd din anul 1946, cercul de geografie de la școala nr. 3 din orașul Kineșma este condus de profesorul Belopuhov. În cerc se studiază călătoriile și descoperirile marilor exploratori ruși, se desfășoară munca de studiere a ținutului, se confecționează material didactic. Membrii cercului trimit în fiecare an multor școli din Uniunea Sovietică vederi din orașul Kineșma, ierbare, descrieri ale locurilor istorice din oraș, descrieri ale economiei și industriei lui și primesc în schimb material didactic de valoare și exponate rare.

La școala medie din Luhi (director tov. Jukov), au fost create o parcelă experimentală, o livadă, o pepinieră, răsadnițe și sere. Participînd la Expoziția Agricolă Unională, profesorul de biologie Șiskin și un număr de patru elevi au fost distinși cu diplome și medalii. La școală sînt utilate trei cabinete didactice. Școala are o instalație electrică proprie, un aparat de proiecție, un punct de radioficare, un atelier cu zece mese de tîmplărie, cu o mașină de găurit, opt menghine, scule de tîmplărie și lăcătușerie.

Am amintit cîteva școli care au obținut anumite succese în munca instructiv-educativă. Dar în regiunea noastră mai există și școli care încă nu fac față cu succes sarcinilor și de acest lucru, într-o mare măsură, este vinovată secția de învățămînt regională.

O lipsă esențială a multor școli, în ceea ce privește munca educativă, este faptul că elevii nu sînt antrenați într-o activitate vie și practică. Munca principală a școlarului este învățătura. Dar dacă învățătura este ruptă de viață, ea nu poate satisface pe deplin necesitățile și interesele copilului.

Școlarul dorește să se ocupe cu tehnica, cu sportul, cu artele, să se joace, să meargă în excursie, să apară pe scenă, să participe la o muncă variată și, împreună cu întregul popor, pe măsura puterilor și posibilităților sale, să lupte pentru construirea comunismului.

Activitatea școlii trebuie organizată în așa fel încît fiecare elev să participe la diferite activități din afara clasei, să îndeplinească o anumită sarcină obștească, să fie un membru activ al colectivului său. Trebuie să dezvăluim în fața elevilor eroismul muncii de fiecare zi a poporului nostru, să-i familiarizăm cu diferitele profesiuni, să-i pregătim pentru activitatea practică.

(Extrase dintr-un articol publicat în revista „Narodnoe obrazovanie")

Învățătura miciurinistă în instituțiile sovietice de învățămînt

Lupta pentru un caracter științific al predării biologiei în școală este o glorioasă tradiție a activiștilor progresiști din domeniul științei și al învățămîntului rus. Timp de peste o jumătate de secol, activiștii progresiști ruși ai științei și învățămîntului au luptat prin toate mijloacele ce le-au fost accesibile pentru introducerea în școală a învățăturii materialiste a lui Darwin. Totuși, guvernul țarist, care se temea de influența revoluționară a ideilor materialiste ale lui Darwin, a ferit cu multă grijă tînăra generație de cunoașterea acestei învățături.

Numai după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a început reorganizarea liberă a predării biologiei pe bazele darwinismului. Aceasta era una din urmările firești ale transformărilor sociale, realizate sub conducerea partidului comunist.

Chiar primele programe de biologie, elaborate în anul 1919, au fost alcătuite pe baza darwinismului. Pedagogii fruntași au primit această nouă programă cu entuziasm, deși n-o considerau desăvîrșită. Această lipsă de desăvîrșire era condiționată nu numai de insuficienta elaborare a noilor probleme de metodică, ci și de situația științei biologice, în care erau răspîndite larg ideile mendelismului și morganismului.

În cadrul discuției din anii 1936—1939 cu privire la problemele geneticii și selecției a fost demascată și combătută esența reacționară și idealistă a mendelism-morganismului. Institutul de stat al școlilor a organizat o consfătuire specială cu privire la problema reorganizării predării învățăturii evoluționiste în școala medie. La această consfătuire, după discuții aprinse, a învins orientarea progresistă miciurinistă. Una dintre pozițiile acestei orientări a fost interpretarea consecvent materialistă a obiectelor supuse cercetării, analiza dialectică a proceselor și legilor fenomenelor naturii, studierea lor în scopul de a le pune în sluiba omului.

După această consfătuire au fost îndepărtate din programa școlii medii elementele mendelism-morganismului, iar în cursul de biologie au fost incluse teme despre lucrările lui C. A. Timiriazev, I. V. Miciurin, T. D. Lisenko, M. F. Ivanov. Astfel, în anul școlar 1939/40 a fost introdusă pentru prima oară în școala medie, predarea biologiei în lumina învățăturii miciuriniste.

O reorganizare mai temeinică a predării biologiei pe baza învățăturii miciuriniste a avut loc în anul 1948, după sesiunea din august a Academiei unionale de științe agricole „V. I. Lenin". La această sesiune au fost nimicite pentru totdeauna elementele reacționare și idealiste din domeniul științei biologice și a învins orientarea miciuristă.

Ordinul ministrului Învățămîntului al R.S.F.S.R. din 10 august 1948 cuprindea îndrumări și indicații cu privire la reorganizarea predării biologiei în școală. Profesorii au avut sarcina „să explice elevilor că învățătura miciuristă este o etapă nouă, superioară în dezvoltarea biologiei materialiste, că ea nu dă numai o explicație științifică, adevărată a dezvoltării lumii organice, dar îi și înarmează pe practicienii agriculturii socialiste cu metode reale de îmbunătățire a soiurilor de plante și raselor de animale existente și de creare a unor noi soiuri de plante și rase de animale".

În anii care au urmat, predarea biologiei în școala sovietică s-a desfășurat pe baza învățăturii miciuriniste.

Nivelul de pregătire și dezvoltare a elevilor din școala medie nu permite să se expună sistemul învățăturii miciuriniste în toată plinătatea lui. Aici se pune în primul rînd problema de a lămuri just, din punctul de vedere al acestei învățături, structura și activitatea vitală a organismelor și legile generale ale dezvoltării lor. Organismele vii sînt studiate în dezvoltarea și raporturile lor cu condițiile mediului înconjurător, în așa fel, încît elevii să-și formeze treptat noțiuni privitoare la această lege fundamentală a științei biologice miciuriniste.

S-a schimbat în mod radical tratarea noțiunilor fundamentale ale biologiei: ereditate, selecție etc. Conținutul acestor noțiuni și al altora asemănătoare se tratează într-o succesiune metodică determinată, pornind de la teza miciuristă asupra unității organismului și a condițiilor sale de viață.

Reorganizarea cursului de biologie pentru școlile medii a cerut cu insistență ca plantele și animalele să fie studiate concret, iar observațiile și experiențele necesare să se efectueze pe parcelele școlare de experiență și la colțurile naturii vii.

Profesorii fruntași de biologie împreună cu metodiștii desfășoară o muncă creatoare pentru perfecționarea metodicii de predare a biologiei miciuriniste, ținînd seama de nivelul de cunoștințe și de dezvoltare al elevilor fiecărei clase. Ei se străduiesc să lege studierea materialului teoretic de lucrările practice efectuate pe parcelele școlare de experiență, iar în școlile sătești și pe ogoarele colhozurilor sau sovhozurilor. În aceste condiții, munca elevilor devine nu numai un mijloc de lărgire a cunoștințelor și de însușire a deprinderilor practice, ci și un mijloc de educație comunistă.

Reorganizarea programei de biologie pe baza învățăturii miciuriniste a îmbogățit în mod considerabil nu numai conținutul lecțiilor, ci și activitatea desfășurată în afara clasei. Peste opt milioane de pionieri și școlari au participat în ultimii ani la concursul unional al tinerilor pomicultori. Școlile iau parte activă la „săptămîna livezii", organizată în fiecare an. S-au organizat livezi școlare chiar și dincolo de cercul polar. Școlarii desfășoară o activitate largă în ceea ce privește plantarea zonelor de protecție din colhozuri, luptă împotriva dăunătorilor agriculturii, își asumă îngrijirea animalelor tinere etc. În acest an, școlile acordă colhozurilor un ajutor însemnat pentru lărgirea suprafețelor însămînțate cu porumb și pentru cultivarea acestuia în regiunile centrale și nordice ale țării.

Încă din anii 1939—1941, cînd au fost introduse în predarea biologiei elemente ale învățăturii miciuriniste, în Uniunea Sovietică s-a dezvoltat o mișcare amo a tinerilor miciuriniști. Aceștia au ocupat atunci un loc de onoare la Expoziția Agricolă Unională. În prezent, mișcarea tinerilor miciuriniști a căpătat o amploare și mai mare. Minunatele realizări ale tinerilor urmași ai lui Miciurin sînt demonstrate la Expoziția Agricolă Unională permanentă, în pavilionul „Tinerii naturaliști".

Predarea în școală a bazelor învățăturii miciuriniste, care necesită în mod obligatoriu legarea teoriei de practică, ușurează simțitor realizarea învățămîntului politehnic. La îndeplinirea acestei sarcini contribuie în mare măsură introducerea lucrărilor practice obligatorii pe parcela școlară de experiență pentru toți elevii claselor V-VII, și a lucrărilor practice de cultură a plantelor și de creștere a animalelor pe ogoarele și în fermele zootehnice ale colhozurilor sau sovhozurilor pentru elevii claselor VII-IX.

În procesul predării învățăturii miciuriniste în școală, profesorii se străduiesc să îndeplinească porunca marelui învățat de a pregăti transformatori activi ai naturii, capabili să creeze noi forme de organisme vegetale.

I. MELNIKOV
candidat în științe pedagogice

Un pedagog maestru al sportului

Anul trecut, Juri Katkov, directorul școlii nr. 81 din orașul Molotov, a ieșit învingător la concursul tinerilor candidați pentru titlul de maestru al jocului de șah. Aceasta i-a dat dreptul de a participa la concursul pentru titlul de maestru al sportului al U.R.S.S.

Concursul s-a desfășurat în lunile iulie și august, în orașul Molotov. Tov. Katkov a avut ca adversar pe campionul Gruziei, maestrul M. Șișov. Juri Katkov a cîștigat 9,5 puncte din 14 posibile, îndeplinind norma de maestru al sportului al U.R.S.S.

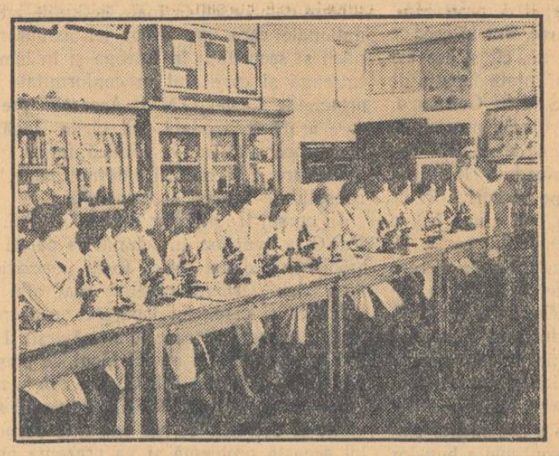

Studenții Facultății de medicină veterinară a Academiei de medicină veterinară din Moscova în laboratorul de parazitologie.

O experiență deosebit de prețioasă în domeniul îndrumării și controlului

C. Petricu
directorul secției de învățămînt a orașului București

Una dintre problemele pe care delegația noastră le-a urmărit cu deosebit interes cu prilejul vizitei pe care a făcut-o în Uniunea Sovietică a fost aceea a muncii de îndrumare și control. Lucrătorii din învățămînt ne-au împărtășit experiența lor deosebit de prețioasă cu privire la organizarea serviciului de inspecții școlare din Ministerul Învățămîntului, la organizarea și desfășurarea muncii secțiilor de învățămînt regionale, orășenești și raionale și a cabinetelor pedagogice.

Serviciul de inspecții școlare din cadrul Direcției Generale Școli din Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R. are sarcina de a îndruma secțiile regionale de învățămînt, institutele regionale de perfecționare a cadrelor didactice și instituțiile extrașcolare și de a controla cum îndeplinesc acestea hotărîrile partidului și guvernului în legătură cu problemele școlare și cum aplică instrucțiunile Ministerului Învățămîntului.

Inspectorii Ministerului Învățămîntului sînt aleși dintre cei mai buni învățători, profesori și directori de școli care au studii universitare și un stagiu la catedră de cel puțin 10 ani. În cadrul serviciului de inspecții școlare, condus de un șef de serviciu, lucrează 27 de inspectori. Unul dintre aceștia este locțiitorul șefului serviciului.

Inspectorii ministerului trebuie să îmbine controlul de stat cu îndrumarea practică pe teren, sarcina lor fiind nu numai aceea de a nota lipsurile, ci și de a lua toate măsurile care să ducă la înlăturarea acestora. Fiecare inspector răspunde de două sau trei regiuni. El rămîne un timp mai îndelungat într-o regiune, pentru a cunoaște și a urmări creșterea cadrelor și pentru a putea să le dea acestora un ajutor concret. Inspectorii își desfășoară munca pe teren 45%, din zilele unui an, iar 50% din aceste zile lucrează în minister.

În planul de muncă al fiecărui inspector se prevede ca fiecare regiune să fie inspectată cel puțin odată pe an. O atenție deosebită se acordă pregătirii pentru inspecție. Cu două săptămîni înainte de plecarea pe teren, șeful serviciului de inspecții școlare face un instructaj în care scoate în evidență principalele probleme ce trebuie urmărite pe teren. Pregătindu-se pentru plecarea pe teren, inspectorul cercetează întregul material pe care regiunea respectivă l-a trimis la minister: planul de muncă, dările de seamă, situațiile statistice etc. De asemenea, el ia legătura cu alte direcții sau servicii ale ministerului, pentru a cunoaște toate problemele ridicate de regiunea respectivă. El trebuie să cunoască temeinic toate hotărîrile, circularile, instrucțiunile și ordinele date de Ministerul Învățămîntului. Cu o săptămînă înainte de plecarea pe teren, inspectorul este obligat să prezinte șefului serviciului un plan de inspecție.

Ajuns pe teren, inspectorul își precizează planul, îl adaptează la condițiile locale. El atrage în munca sa și inspectorii secției de învățămînt, verificîndu-le în același timp pregătirea și capacitatea, ajutîndu-i și îndrumîndu-i. Inspectorul folosește, de asemenea, pe colaboratorii institutelor, pe metodiști și cadre didactice din școli.

Înainte de a pleca, inspectorul este obligat să facă o dare de seamă în fața organelor locale și a secțiunii de învățămînt asupra celor constatate în urma inspecției efectuate. Rezultatele inspecției sînt consemnate într-un proces-verbal, care cuprinde și sarcinile trasate de inspector pentru înlăturarea lipsurilor.

La întoarcerea în minister, inspectorul raportează șefului serviciului de inspecții școlare sau directorului Direcției Generale Școli cele constatate. De asemenea, el ia imediat legătura cu diferitele direcții din minister, ca de pildă Direcția Construcțiilor, a Aprovizionării etc., cărora le sesizează faptele ce le interesează și cu care rezolvă anumite probleme ale terenului.

Inspectorul ministerului este obligat să controleze îndeaproape îndeplinirea sarcinilor trasate cu prilejul inspecțiilor. În același timp, ținînd seama de sezisările inspectorilor, ministerul are sarcina să ia toate măsurile în legătură cu problemele ridicate în regiunile inspectate.

Inspectorii Ministerului Învățămîntului au drepturi legiferate de guvern. Ei au dreptul să dea sarcini șefilor de secții regionale și raionale, să suspende executarea unor măsuri greșite luate de secții, măsuri care contravin legilor sau instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului. De asemenea, ei au dreptul să facă propuneri în legătură cu înlocuirea șefilor de secție care nu corespund, să recomande pentru această muncă cadre corespunzătoare, să facă propuneri pentru premierea sau decorarea șefilor de secție, a inspectorilor regionali și raionali etc.

În timpul cînd inspectorii lucrează în minister sînt obligați să studieze toate materialele care vin de la regiune: anchete, reclamații, materialele publicate în ziarele locale etc. Ei folosesc forme variate pentru a păstra o legătură continuă cu regiunea respectivă: organizează discuții cu cadrele didactice din regiune trimise la cursurile de calificare, ține legătură telefonică cu regiunea etc.

De două ori pe an, la Institutul central de perfecționare a cadrelor didactice se țin cursuri de 10 zile cu toți inspectorii din Ministerul Învățămîntului. În cadrul acestor cursuri se audiază lecții și se discută principalele probleme legate de munca inspectorului. Lecțiile sînt ținute de membri ai Academiei de Științe Pedagogice, de specialiști în diferite domenii ale învățămîntului, de autorii manualelor școlare. Din timp în timp se organizează și seminarii pentru inspectorii Ministerului Învățămîntului. În luna decembrie a anului trecut, de pildă, a avut loc un seminar de o săptămînă în legătură cu noile programe și manuale.

Îndrumarea și controlul muncii de învățămînt pe teren sînt efectuate de secțiile de învățămînt regionale, de ținut, orășenești și raionale. Șefii secțiilor de învățămînt trebuie să aibă studii pedagogice superioare, experiență în muncă. Inspectorii secțiilor regionale și de ținut trebuie să aibă o vechime de cel puțin 7 ani în învățămînt, iar inspectorii secțiilor raionale și orășenești o vechime de cel puțin 5 ani.

Institutele de perfecționare a cadrelor didactice și cabinetele pedagogice îndrumă activitatea metodică a învățătorilor și profesorilor. Ele sînt conduse de cele mai bune cadre didactice, cu experiență și vechime în învățămînt. De obicei, conducătorii acestor instituții sînt profesori emeriți.

Din cadrele de conducere a învățămîntului fac parte, de asemenea, directorii școlilor medii. Directorul unei școli trebuie să aibă studii superioare pedagogice și o vechime în învățămînt de cel puțin 5 ani.

Cadrele de conducere din învățămînt își ridică continuu calificarea, urmînd cursurile Institutului central de perfecționare a cadrelor. Obișnuit, durata cursurilor este de o lună.

Odată pe an, în timpul vacanței de vară, șefii secțiilor de învățămînt regionale sînt convocați la minister pentru a participa la ședința în care se face bilanțul muncii anului școlar și se trasează sarcini pentru anul școlar viitor.

Voi relata mai jos unele date privitoare la munca de îndrumare și control a secției orășenești de învățămînt din Leningrad, pe care am vizitat-o.

Secția orășenească este subordonată comitetului executiv al sovietului orășenesc din Leningrad și lucrează direct sub conducerea acestuia; în același timp, secția orășenească ține o legătură directă și cu Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R., funcționînd astfel pe principiul dublei subordonări. Conducerea politică a muncii secției de învățămînt este asigurată de către comitetul orășenesc de partid.

Comisiile permanente de deputați sprijină îndeaproape secția de învățămînt în rezolvarea multor probleme care sînt legate de activitatea organizațiilor obștești. Ele se interesează de ajutorul pe care îl dau școlilor întreprinderile industriale, de antrenarea întreprinderilor de construcții la executarea construcțiilor școlare etc.

Între secția orășenească de învățămînt și comitetul sindical local al muncitorilor din învățămînt există o strînsă colaborare. Secția de învățămînt rezolvă împreună cu comitetul sindical o serie de probleme importante ale activității sale, ca îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale cadrelor didactice, mobilizarea pedagogilor la diferite acțiuni etc.

O altă organizație cu care secțiunea orășenească ține o legătură strînsă este comitetul orășenesc al Comsomolului.

La secția orășenească de învățămînt din Leningrad lucrează 57 de persoane, dintre care 29 sînt inspectori. Aceștia își desfășoară munca în cadrul diferitelor sectoare ale secției: sectorul școli, sectorul grădinițelor și caselor de copii, sectorul plan-finanțe, sectorul cadre și sectorul tehnic. Fiecare sector își elaborează un plan de muncă anual. Sectorul școli își alcătuiește planul pe durata anului școlar, iar celelalte sectoare pe anul calendaristic. În afară de planul de muncă anual al fiecărui sector se alcătuiesc și planuri trimestriale. Sectorul școli își alcătuiește planuri pe pătrare. Se întocmește și un plan al consfătuirilor la care vor participa șefii secțiilor de învățămînt raionale, precum și un plan de seminarii cu aceștia.

Șeful secției orășenești și locțiitorul său controlează îndeplinirea planului pe sectoare. Sarcina principală de control o are șeful de sector.

În cadrul secției orășenești se organizează lunar ședințe ale șefilor de sectoare, cu prilejul cărora se dau rapoarte.

În munca ce se desfășoară în fiecare sector un rol deosebit de important îl are activitatea inspectorilor. Fiecare inspector din sectorul școli răspunde de cîte două secții de învățămînt raionale. Prima sarcină a inspectorului este de a controla felul cum conduce raionul munca școlilor.

O latură importantă a activității secției orășenești de învățămînt o constituie munca cu cadrele (cu șefii secțiilor de învățămînt raionale, cu directorii școlilor, cu cadrele didactice). Prin Institutul de perfecționare, secția de învățămînt organizează pentru aceștia cursuri de un an, fără scoaterea din producție, consultații, seminarii etc.

Secția orășenească organizează în fiecare lună consfătuiri cu șefii secțiilor de învățămînt raionale. La aceste consfătuiri se dezbat probleme ca: pregătirea noului an școlar, pregătirea examenelor, pregătirea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice etc. De asemenea, se organizează pentru șefii secțiilor raionale seminarii, în cadrul cărora se discută probleme teoretice. Odată pe lună are loc seminarul inspectorilor din raion. Pe lîngă aceasta, șeful secției raionale organizează odată pe lună un seminar cu directorii școlilor din raion.

O deosebită importanță se acordă muncii metodice a cadrelor didactice. În fiecare pătrar se desfășoară conferințe cu comisiile metodice, care au ca obiectiv principal generalizarea experienței celor mai bune cadre. O altă formă a muncii metodice practicată la Leningrad, intrată acum în tradiție, este organizarea anuală a conferințelor științifico-practice ale cadrelor didactice din oraș. La aceste conferințe se citesc lucrări cu diferite teme didactice și pedagogice, elaborate de cadrele didactice din școli. Conferințele științifico-practice au loc, în mod obișnuit, în luna martie, în vacanța de primăvară. La aceste conferințe participă și cadrele care muncesc în învățămîntul superior.

Pentru îndrumarea activității metodice a școlilor din Leningrad, pe lîngă fiecare secție de învățămînt din raioanele orașului funcționează cîte un cabinet pedagogic raional, considerat serviciul principal al secției de învățămînt raionale. Acesta are drept sarcină ridicarea calificării cadrelor didactice, ridicarea nivelului metodic al lecțiilor, sprijinirea muncii educative, generalizarea experienței înaintate. Schema cabinetului pedagogic raional este formată din: șeful cabinetului, un bibliotecar și patru metodiști (pentru clasele I—IV, pentru limba rusă, matematică, istorie-constituție). Pe lîngă aceștia, la cabinetele raionale lucrează în mod voluntar cele mai bune cadre didactice din raion. Una din formele principale ale muncii cabinetului pedagogic cu cadrele didactice o constituie adunările lunare ale cercurilor pedagogice. În aceste adunări se examinează programele, ultimele noutăți din domeniul literaturii pedagogice, metodele de predare a obiectului respectiv. De asemenea, se discută despre folosirea materialului didactic, a filmelor didactice etc. Referatele prezentate în adunările cercurilor pedagogice sînt alcătuite de către cele mai bune cadre didactice, ajutate de metodiștii cabinetului.

O altă formă de ajutorare a pedagogilor o constituie consultațiile individuale sau pe grupuri. O grijă deosebită se acordă cadrelor tinere, cărora li se dau indicații amănunțite pentru alcătuirea planurilor și pentru organizarea lecțiilor, li se recomandă bibliografie de specialitate etc. De asemenea, metodiștii asistă de multe ori în școli la lecțiile ținute de cadrele tinere. Ei asistă de asemenea la lecțiile pedagogilor cu multă experiență, pentru a cunoaște și a generaliza metodele pe care le folosesc aceștia. Metodiștii nu se rezumă la vizitarea unui singur profesor, ci se interesează de nivelul predării obiectului respectiv în întreaga școală. Apoi ei țin consfătuiri cu toți profesorii de aceeași specialitate din școală. Consfătuirile, discuțiile, concluziile și recomandările metodiștilor sînt trecute în procesul verbal încheiat la școală. Pentru a remedia unele lipsuri ale profesorilor, metodiștii îi invită la cabinetul pedagogic și lucrează cu ei individual.

O dată pe lună, la cabinetele pedagogice au loc consfătuiri cu directorii de studii ai școlilor.

Pentru cunoașterea experienței pedagogice pozitive se mai practică așa numitele „seri de împărtășire a experienței cadrelor fruntașe". Cu acest prilej se organizează și o expoziție de lucrări ale profesorilor, de material didactic, de lucrări ale elevilor etc.

Cunoașterea muncii de îndrumare și control în învățămîntul din Uniunea Sovietică ne ajută să organizăm și să desfășurăm mai bine această muncă în învățămîntul nostru, să contribuim astfel la îmbunătățirea continuă a instruirii și educării tinerei generații a patriei noastre.

Viața de partid în instituțiile de învățământ

Pregătiri pentru deschiderea noului an școlar în învățământul de partid

Pregătirile pentru deschiderea noului an școlar în învățământul de partid au constituit pentru organizația de bază de la școala de fete nr. 22 din Capitală o preocupare deosebită.

După încheierea programului cursurilor și cercurilor care au activat în anul trecut, adunarea generală a analizat desfășurarea învățământului de partid. Cu acest prilej s-au scos la iveală lipsurile ce s-au manifestat și s-au stabilit măsuri pentru a se asigura în noul an școlar o mai bună organizare a învățământului de partid.

Încă din luna august, biroul organizației de bază s-a ocupat de înscrierea membrilor de partid în diferitele forme ale învățământului de partid. In acest scop, membrii biroului și propagandiștii au stat de vorbă cu fiecare membru de partid în parte. Respectîndu-se dreptul fiecărui membru de partid de a-și alege forma de învățământ potrivit cu cunoștințele lui politice și cu nivelul său de cultură, încadrarea în cercuri și cursuri s-a putut face mai just decît anul trecut.

Pe lîngă organizația de bază din școală va funcționa un cerc de Istorie a P.M.R. și un curs de economie politică. Majoritatea pedagogilor sînt înscriși la cursul de economie politică. Unele cadre didactice sînt înscrise la cercul de tip superior, iar altele vor urma cursurile Universității serale de marxism-leninism.

Organizația de bază a recrutat în muncă de propagandist pe doi din tovarășii cei mai bine pregătiți, cu experiență în domeniul muncii de partid. Aceștia vor fi pregătiți în cadrul seminariilor serale care vor funcționa pe lîngă cabinetul raional de partid.

La Institutul agronomic din Craiova

Biroul organizației de bază de la Institutul agronomic din Craiova a luat o serie de măsuri menite să contribuie la îmbunătățirea învățămîntului politic. Aceste măsuri au fost luate pe baza concluziilor adunării deschise a organizației de bază în care s-a analizat modul cum s-a desfășurat învățămîntul de partid în anul școlar trecut.

In anul școlar trecut, mulți membri de partid nu au fost încadrați în formele de învățămînt politic, ceea ce s-a răsfrînt în mod negativ asupra pregătirii lor politice și ideologice. De aceea s-au luat măsuri ca în anul școlar 1955—56 să fie cuprinși la cercurile și cursurile învățămîntului de partid toți comuniștii din institut. Aceștia vor studia Istoria P. M. R., Istoria P.C.U.S. și economia politică. De asemenea, se va organiza un cerc de studiere a materialismului dialectic, la care vor fi cuprinși toți șefii de catedre. Sub îndrumarea organizației de bază mai funcționează în cadrul institutului și un curs de documentare ideologico-științifică, la care participă toate cadrele didactice, de la preparatori pînă la șefii de catedre.

Candidații de partid au fost încadrați în grupa de studiere a Proiectului statutului modificat al P.M.R., grupă condusă de unul din membrii biroului organizației de bază P.M.R.

O lipsă serioasă a învățămîntului politic din Institut în cursul anului școlar trecut a fost aceea că unii cursanți au fost recrutați în mod birocratic în formele de învățămînt, fără a se discuta cu fiecare în parte asupra formei de învățămînt pe care dorește s-o urmeze. De asemenea nu s-a luat în considerație pregătirea personală a fiecăruia. In anul acesta, pe baza discuției cu fiecare cursant în parte și ținînd seama de pregătirea personală, fiecare cursant s-a înscris la forma de învățămînt corespunzătoare dorinței și pregătirii sale.

O măsură eficace pe care a luat-o biroul organizației de bază a fost aceea de a mobiliza pe membrii catedrei de științe sociale în scopul sprijinirii propagandiștilor în pregătirea lor pentru seminarii. Propagandiștii au fost recrutați cu multă grijă. Biroul organizației de bază a asigurat și a controlat participarea regulată a propagandiștilor la cursurile de calificare organizate de comitetul orășenesc P.M.R.

La școlile din orașul Ploești

Cadrele didactice din orașul Ploești acordă o mare atenție ridicării nivelului lor ideologico-teoretic. In anul școlar trecut, numeroși pedagogi au frecventat cu regularitate cursurile și cercurile învățămîntului de partid, studiind cu mult interes și conștiinciozitate.

Organizațiile de bază din școli au urmărit felul în care se pregăteau cursanții pentru seminarii, le-au dat un ajutor însemnat în această muncă, au controlat și au tras la răspundere pe cei care nu se preocupau de ridicarea nivelului lor teoretic. Ca urmare a muncii desfășurate de pedagogi pentru ridicarea pregătirii lor ideologice s-a îmbunătățit conținutul activității lor instructiv-educative.

Recrutarea cursanților și a propagandiștilor pentru acest an de învățămînt a constituit o preocupare deosebită pentru organizațiile de bază din școlile orașului. Cadrele didactice vor studia Istoria P.M.R., Istoria P.C.U.S., economia politică etc.

In cercurile și cursurile de învățămînt politic constituite pe lîngă organizațiile de bază din școli au fost cuprinși toți pedagogii membri de partid și candidați de partid, precum și un număr însemnat de cadre didactice fără de partid.

Organizațiile de bază din școli au hotărît să dea o mai mare atenție îndrumării și controlului muncii în seminarii, să asigure materialul bibliografic necesar studiului, să urmărească cum sînt aplicate cunoștințele cursanților în activitatea lor pedagogică și obștească.

Toată atenția școlilor pentru tineretul muncitoresc

Peste 140 de tineri muncitori din întreprinderile orașului Arad sînt înscriși la școala pentru tineretul muncitoresc organizată pe lîngă uzinele „Gheorghi Dimitrov". Cadrele didactice ale școlii, în frunte cu directorul, tovarășul Petre Mistor, depun o muncă intensă pentru instruirea și educarea elevilor.

Procesul de învățămînt într-o asemenea școală prezintă o serie de particularități, determinate în special de pregătirea inegală a elevilor, de faptul că ei au învățat pînă acum în perioade diferite și în școli diferite. Fără îndoială, aceste particularități creează unele greutăți în muncă.

Cu toate acestea, colectivul pedagogic al școlii a reușit să obțină o serie de rezultate frumoase. Tineri muncitori ca Iosif Moghioroș, de la uzinele „Gheorghi Dimitrov", Lucreția Muscă, de la uzinele „30 Decembrie", Silvia Miclăuș, de la sfatul popular al raionului Arad și mulți alții învață cu succes, manifestînd o mare dragoste pentru carte.

Efortul comun al tinerilor muncitori și al profesorilor nu găsește însă suficient sprijin din partea întreprinderilor. La începutul acestui an școlar s-au pus la dispoziția celor șase clase ale școlii numai două încăperi, spațiul repartizat fiind mărit doar cu mare greutate și într-o măsură încă neîndestulătoare. Conducerea administrativă și comitetul sindical al uzinelor „Gheorghi Dimitrov" — cele mai interesate în bunul mers al școlii, ținînd seama că majoritatea elevilor lucrează la această întreprindere — tratează cu nepăsare problema spațiului necesar școlii, ca și problema mobilierului. Conducerea întreprinderii „30 Decembrie", care a făgăduit să sprijine școala în problema mobilierului, creează atîtea formalități birocratice de dare în primire, luare în primire pentru reparații și din nou dare în primire, încît pînă în prezent nu s-a realizat prea mult în această direcție.

Este necesară o acțiune hotărîtă din partea organelor locale ale învățămîntului pentru a se obține toate condițiile materiale necesare desfășurării cu succes a lecțiilor, a lucrărilor practice și de laborator în școala pentru tinerii muncitori din Arad.

Discuții

Rolul organizației de pionieri în închegarea colectivului de elevi

Inchegarea colectivului de elevi într-o școală mixtă pune probleme deosebite. In activitatea pe care am desfășurat-o anul trecut ca instructoare superioară de pionieri la școala de 7 ani nr. 8 din Orașul Stalin am căpătat oarecare experiență în privința întăririi colectivului de elevi.

Școala noastră avea clase separate pentru fete și pentru băieți. Incă din primele zile ale activității mele ca instructoare de pionieri mi-am dat seama că între clasele de băieți și cele de fete nu exista nici o legătură. Învățînd în aceeași școală, băieții și fetele ar fi trebuit să stea de vorbă între ei, să se ajute, să se împrietenească. Pentru aceasta trebuia însă să se rezolve o problemă importantă și nu prea ușoară — aceea de a stabili între băieți și fete relații tovărășești juste, sănătoase. La aceasta putea să contribuie mult activitatea comună a fetelor și băieților în cadrul unității pionierești și tocmai această sarcină mi-am propus s-o aduc la îndeplinire pentru a dezvolta spiritul colectiv al copiilor.

Cu ajutorul cadrelor didactice din școală am organizat pe clase și apoi pe școală, o serie de activități comune cu fetele și băieții, ca, de pildă, munca în afara clasei pe parcela experimentală, pregătirea pentru cucerirea titlului de „cel mai bun recitator al unității", punerea în scenă a unei piese de teatru, organizarea unor întreceri sportive pe unitate, adunări tematice de detașament la care participau ca invitați elevii din clasele paralele etc. Aceste activități au contribuit la împrietenirea copiilor, la crearea unor raporturi bune între ei.

Adunările pionierești, forma de bază a activității comune a pionierilor și pionierelor din școală, au întărit zi de zi legăturile tovărășești juste înfiripate între clasele de băieți și cele de fete. Discutarea în aceste adunări a unor pobleme legate de atitudinea față de învățătură, de respectarea disciplinei au contribuit la dezvoltarea sentimentului datoriei, a spiritului de răspundere, a dragostei de învățătură și a disprețului față de minciună.

Acțiunile comune ale elevilor și elevelor au determinat și o îmbunătățire a muncii în cadrul colectivelor pe clasă. Așa, de exemplu, în clasa a VI-a de băieți existau cîțiva elevi foarte nedisciplinați, care aveau o influență negativă asupra colegilor lor. Ei manifestau dezinteres față de explicațiile profesorilor, glumind fără rost și căutînd să producă dezordine în clasă, acopereau pe aceia dintre ei care făceau intenționat unele stricăciuni etc.

Discutînd aceste fapte în cadrul adunărilor pionierești, simțind dezaprobarea întregului colectiv al școlii față de indisciplină, elevii clasei a VII-a au înțeles din ce în ce mai bine ce înseamnă a fi bun tovarăș, a-ți ajuta cu adevărat colegii și au început să ia poziție hotărîtă împotriva indisciplinei, a delăsării în muncă, a neîndeplinirii sarcinilor.

Activitatea comună în cadrul unității de pionieri a contribuit mult și la întărirea educației patriotice a elevilor și elevelor. Asemenea rezultate a dat, de exemplu, adunarea cu tema: „Figura de luptător revoluționar a lui Bălcescu", organizată de colectivul clasei a VII-a. Pregătirile pentru adunare au fost foarte amănunțite și au antrenat majoritatea pionierilor din această clasă, punîndu-i în situația de a se ajuta reciproc, de a lupta împreună pentru îndeplinirea sarcinilor.

Pedagogii din școala noastră au înțeles rolul important pe care îl are activitatea pionierilor în rezolvarea uneia dintre cele mai importante probleme educative — cultivarea spiritului tovărășesc. De aceea ei ne-au dat un ajutor însemnat la buna organizare a adunărilor, la desfășurarea întregii noastre activități. Cu ajutorul cadrelor didactice, sub îndrumarea lor pedagogică, vom obține noi succese în întărirea rolului educativ al organizației de pionieri din școală.

PARASCHIVA PIVODA
Instructoare superioară de pionieri la școala de 7 ani nr. 8 din Orașul Stalin

In preajma alegerii activului pionieresc

Pionierii de la școala de 7 ani nr. 168 din Capitală desfășoară pregătiri intense pentru alegerea activului pionieresc. Ei primesc un ajutor deosebit de însemnat în această acțiune din partea tovarășei Natalia Constantin, instructoare superioară de pionieri, cît și din partea cadrelor didactice. Tovarășele E. Slăvescu, diriginta clasei a VII-a „B", M. Georgescu, diriginta clasei a VI-a „A" și A. Ionescu, diriginta clasei a V-a „B", acordă o atenție deosebită îndrumării pedagogice a instructorilor de pionieri în vederea unei cît mai bune pregătiri a alegerii activului pionieresc. Astfel, diriginții ajută instructoarei superioare de pionieri să mobilizeze pe cei mai buni pionieri la întocmirea dărilor de seamă pentru adunările de alegeri pe grupe și pe detașamente, îi antrenează pe pionieri la pregătirea gazetelor de perete care apar în cinstea alegerilor etc. Sub supravegherea instructoarei de pionieri și a diriginților, pionierii din clasele V-VII au amenajat „colțul pionierilor" și „camera pionierilor" din școală.

Intîmpinînd alegerile, pionierii luptă pentru ridicarea nivelului lor la învățătură și pentru îmbunătățirea disciplinei în fiecare clasă.

C. BOGDAN

De vorbă cu profesorii de limba romînă ai școlilor de 7 ani

Scrisorile sosite la redacția noastră în primele zile după deschiderea anului școlar arată hotărîrea pedagogilor de a munci mai bine în acest an, de a folosi metode mai bune în activitatea instructiv-educativă, pentru a pregăti cît mai temeinic pe elevii lor. Multe din scrisori vin de la cadre didactice din școlile medii și se ocupă de nivelul de pregătire al elevilor în școlile de 7 ani.

Arătînd lipsurile care există încă în pregătirea absolvenților școlilor de 7 ani, profesorii școlilor medii vor să dea un ajutor tovărășesc colegilor lor din școlile de 7 ani în lupta pentru lichidarea acestor lipsuri. Autorii scrisorilor au în vedere atît cunoștințele dovedite de absolvenții claselor a VII-a cu prilejul examenului de admitere în clasa a VIII-a, cît și aceiea dovedite de ei la primele lecții din clasa a VIII-a. Publicăm mai jos una din aceste scrisori:

In viața școlii se întîmplă în mod curent faptul următor: munca de pregătire a elevilor o preiau pe rînd pedagogii, unii de la alții. Acest lucru este firesc, mai ales cînd este vorba de trecerea elevilor de la un grad de învățămînt la altul. De cele mai multe ori, elevii au în clasa a VIII-a alți profesori decît în clasa a VII-a. Ar avea multe de învățat unii de la alții, profesorii care lucrează cu aceste două clase — a VII-a și a VIII-a. In special profesorii claselor V—VII ar trebui să știe cu cîte greutăți luptă profesorii claselor a VIII-a atunci cînd elevii nu și-au însușit temeinic, în școala de 7 ani, cunoștințele necesare.

In vara aceasta, la examenul de admitere în școala noastră s-au prezentat elevi din diferite colțuri ale țării. Cu prilejul acesta, noi, examinatorii, am putut trage unele concluzii privitoare la felul cum sînt pregătiți elevii în diferite școli de 7 ani. Faptul că majoritatea absolvenților unor școli au obținut la examenul de admitere numai note mari, iar majoritatea absolvenților altor școli au primit numai note mici dovedește că problema care se ridică în primul rînd este aceea a muncii pedagogilor. Intr-adevăr, în majoritatea cazurilor nu este vorba de neglijența sau de dezinteresul elevilor în ce privește învățătura, ci de felul cum predau profesorii lecțiile, de felul cum ei știu să îndrumeze munca independentă a elevilor, să-i mobilizeze într-o activitate conștiincioasă, neîntreruptă.

Trebuie să subliniez de la început că absolvenții claselor a VII-a, care s-au prezentat în vara aceasta la examenul de admitere în școala noastră, au fost în general mai bine pregătiți decît în alți ani. Unele din lucrările scrise au dovedit nu numai o reală cunoaștere a materiei studiate, ci și posibilitatea elevilor de a exprima cu claritate ideile. Dar nu asupra a ceea ce este pozitiv vreau acum să mă opresc. Aș vrea să arăt mai ales lipsurile din pregătirea elevilor, pentru ca pedagogii care lucrează cu elevii din clasele V—VII să le aibă în vedere și să lupte pentru lichidarea lor.

Ne-au pus pe gînduri lipsurile în cunoștințele de limba romînă ale unor absolvenți. Este de neadmis că mai sînt pedagogi care pot să neglijeze în așa măsură pe unii dintre elevii lor, care nu luptă cu hotărîre împotriva rămînerii în urmă la învățătură, lăsînd ca o parte dintre elevi să ajungă la sfîrșitul anului școlar cu o pregătire nemulțumitoare, cu lipsuri grave în cunoștințe. Cred că în școlile noastre, în special în școlile de 7 ani, lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură trebuie privită cu mai multă seriozitate. De asemenea, consider că trebuie să crească exigența pedagogilor față de pregătirea elevilor. Este de neiertat ca elevi cu pregătire sub nivelul cerut de programă să promoveze clasa an de an, să obțină certificatul de absolvire a 7 clase.

Unii absolvenți ai claselor a VII-a se exprimă greoi, fac grave greșeli de gramatică. Am întîlnit în lucrările lor și în expunerile orale lipsa de concordanță între timpurile verbelor, lipsa acordului între subiect și predicat, greșeli de exprimare. O serie de absolvenți au un scris necitet, urît și dezordonat. Unii dintre ei au făcut confuzii grosolane în determinarea părților de vorbire. Sînt absolvenți care confundă timpurile verbelor.

Firește, necunoașterea gramaticii se reflectă din plin în exprimarea scrisă și orală a elevilor. Aceasta dovedește, de asemenea, sărăcia vocabularului lor, necunoașterea conținutului unor cuvinte. Sărăcia vocabularului determină repetarea supărătoare a unor cuvinte ca **aici** (aici a cîntat, aici vedem eroismul, aici se povestește, de aici vedem), **dar, însă, căci, atunci** etc. Mulți dintre elevi scriu cuvinte sărind unele litere (cinte în loc de cinste, cîn în loc de cînd, nostră în loc de noastră etc). Lipsa de acord între subiect și predicat este o greșeală frecventă în exprimarea unor elevi: **ei știe să ducă o muncă; acestor mineri li s-a dat sarcinile.** Punctuația nu este nici ea mai bine cunoscută, ca o consecință directă a necunoașterii regulilor gramaticale. Aș putea spune că acesta este un fenomen mai general. Virgula este folosită, cu rare excepții, la întîmplare. De multe ori se desparte prin virgulă subiectul de predicat: **viața, este redată; operele de acum, sînt lucrări...** In schimb, acolo unde este necesară, virgula lipsește: **M. Eminescu marele scriitor romîn; acești oameni noi minerii din Maramureș** etc.

Lipsuri de acest fel în pregătirea elevilor la limba romînă trebuie să dea de gîndit profesorilor de limba romînă din toate clasele, pentru că ele se întîlnesc, după cum știm, și la unii elevi din clase mai mari. Problema trebuie privită cu multă seriozitate. La însușirea corectă a limbii romîne trebuie să colaboreze toate cadrele didactice din școli, ea nu este numai sarcina profesorilor de limba romînă. Frontul unic pentru buna însușire a cunoștințelor de limbă trebuie să devină o realitate în toate școlile.

MIHAIL ROBEA
profesor la școala medie militară „Dimitrie Cantemir"

CONDIȚIILE SUCCESULUI UNEI LECȚII

Experiența mi-a arătat că reușita lecțiilor depinde în cea mai mare măsură de pregătirea profesorului. Intotdeauna, pregătindu-mă pentru lecție, îmi fac un plan amănunțit și mă folosesc de un bogat material documentar.

Iată, de pildă, cum mă pregătesc pentru lecția „Scheletul", pe care trebuie s-o predau la anatomie în clasa a VIII-a. Pentru această lecție am consultat în primul rînd capitolul respectiv din manual. Am citit, de asemenea, articolul lui D. A. Voinov, „Despre organizarea cursului de anatomia și fiziologia omului în școala medie", apărut în revista „Analele romîno-sovietice" seria biologie-geografie. Din acest articol voi folosi îndeosebi partea unde autorul dă recomandări în legătură cu predarea temei „Scheletul".

Pentru ca eu însumi să înțeleg cît mai adînc și mai just problemele legate de tema lecției, am recitit un pasaj din capitolul „Rolul muncii în procesul transformării maimuței în om", din lucrarea „Dialectica naturii" a lui Fr. Engels.

Mi-am pregătit din timp materialul didactic necesar, care constă dintr-o planșă confecționată anul trecut de către eleve, unde este înfățișat scheletul membrelor anterioare la diverse vertebrate, din planșe reprezentînd scheletul maimuței, scheletul omenesc, scheletul unui vertebrat (cîine sau pisică), al unei păsări și al unui batracian.

In planificarea pe care am alcătuit-o la începutul anului, pentru lecția „Structura scheletului omenesc" sînt rezervate două ore. In prima oră voi trata asemănarea dintre structura scheletului la om și animale, poziția bipedă, coloana vertebrală și cutia toracică. La ora a doua voi trata centurile, scheletul membrelor și al capului.

Pentru pregătirea planului de lecție am consultat planul de anul trecut, pentru a-mi reaminti observațiile pe care le-am făcut atunci în legătură cu desfășurarea acestei lecții. In planul de anul trecut mi-am notat că elevele nu au înțeles în adîncime influența mersului biped asupra structurii scheletului, nedîndu-i atenția necesară. De aceea, îmi propun să insist mai mult asupra acestei părți din lecție.

O parte însemnată a pregătirii pentru lecție o constituie alcătuirea planului. Pentru desfășurarea lecției mi-am stabilit următoarele etape: voi începe lecția cu verificarea cunoștințelor predate în ora precedentă — „Articulațiile dintre oase, luxațiile și fracturile". Avînd în vedere că predarea lecției noi necesită mai mult timp, verificarea va ține numai 10-12 minute, fiind axată pe următoarele probleme: felul articulațiilor, mișcările permise de articulații, primul ajutor în fracturi și luxații.

Pentru a ajunge la tema nouă, le voi întreba pe eleve care este rolul articulațiilor, așa încît să obțin răspunsul că acesta este de a uni oasele în diferite feluri, pentru a forma scheletul. Apoi voi anunța tema lecției și scopul ei, trecînd la comunicarea noilor cunoștințe.

Metodele care pot fi folosite în acest scop sînt variate. Avînd în vedere că elevele și-au însușit în clasa a VII-a unele cunoștințe despre scheletul vertebratelor, mă voi folosi de aceste cunoștințe, așa încît elevele să studieze scheletul omenesc în comparație cu scheletul vertebratelor. Voi folosi, deci, pe lîngă metoda expozitivă, și cea a conversației și demonstrația.

In expunerea lecției voi proceda în felul următor: avînd în față scheletul omului și al celorlalte animale enumerate mai sus, mă voi sprijini pe cunoștințele elevelor pentru a ajunge la concluzia că aproape toate vertebratele posedă aceleași oase principale pe care le are și omul, cu toate deosebirile aparente.

Continuînd lecția, voi insista asupra deosebirilor dintre om și celelalte animale (mai ales maimuța), arătînd că acestea se datoresc trecerii la mersul biped și procesului muncii. Voi vorbi pe scurt despre evoluția scheletului omenesc, datorită ridicării omului în două picioare și muncii care a perfecționat mîna, pînă cînd aceasta a ajuns în forma de azi.

După ce voi lămuri bine problema asemănării și cauzele deosebirii între scheletul omului și cele ale animalelor și mă voi convinge prin cîteva întrebări de control că elevele mi-au înțeles explicațiile, voi trece la studiul oaselor scheletului. Impreună cu elevele voi stabili regiunile în care putem împărți scheletul: trunchi, membre, cap. Prin comparație cu scheletul mamiferelor voi stabili împreună cu elevele oasele care intră în alcătuirea fiecărei regiuni a scheletului. Vorbind de coloana vertebrală, de bazin, de membre etc., voi sublinia iar influența mersului biped asupra formării lor. Avînd în față coloana vertebrală a omului și a unui cîine, elevele vor vedea că cea a omului prezintă patru curburi, pe cînd a cîinelui are o singură curbură cervicală.

In timpul desfășurării lecției voi scrie pe tablă o schemă reprezentînd ideile principale ale lecției și voi desena o vertebră, indicînd părțile componente ale acesteia.

Terminînd lecția, voi conduce elevele la concluzia că forma scheletului omenesc este un rezultat al adaptării organismului la mersul biped și al procesului muncii și că funcțiunea organismului modifică structura sa.

Despre influența poziției corecte în bănci, în timpul muncii și despre influența sportului asupra dezvoltării corecte a corpului voi vorbi în lecția viitoare, după ce voi încheia studiul structurii scheletului.

Pentru a asigura înțelegerea lecției, după ce voi termina comunicarea cunoștințelor voi trece la fixarea celor învățate. Aceasta se va desfășura pe baza următoarelor întrebări:

1. Care sînt asemănările și deosebirile dintre scheletul omenesc și al celorlalte vertebrate?

2. Care este alcătuirea coloanei vertebrale; dar a cutiei toracice?

3. Cum se reflectă poziția bipedă în alcătuirea cutiei toracice și a coloanei vertebrale?

Ca temă pentru acasă, elevele vor avea de învățat lecția și de desenat o vertebră.

Mă străduiesc să pregătesc și să organizez în așa fel lecția încît să asigur însușirea conștientă și temeinică a cunoștințelor predate. Pentru ca fiecare lecție din acest an școlar să aibă rezultate bune, mi-am propus să-mi împart cu multă chibzuială timpul, pentru a avea răgazul să consult o bibliografie cît mai largă și să-mi pot pregăti în amănunțime planurile de lecții și materialul didactic necesar.

MARTA GHEORGHIU
profesoară la școala medie nr. 2 din Arad

Din munca unei școli speciale

In patria noastră s-au creat în anii regimului de democrație populară cîteva școli speciale cu regim sanatorial, în care învață elevii debili sau predispuși la diferite maladii. Intreaga viață a elevilor în aceste școli este astfel organizată, încît ei își pot îngriji sănătatea muncind în același timp pentru însușirea cunoștințelor clasei respective.

Crearea acestor școli este o mărturie a grijii partidului și guvernului pentru copii și tineret, pentru dezvoltarea lor fizică și intelectuală. Bine îngrijiți de medici pricepuți, îndrumați de pedagogi cu experiență, copiii își refac în scurt timp sănătatea și își pot continua apoi învățătura în mod normal, în școlile de unde au plecat. Inființate după exemplul școlilor-sanatorii din U.R.S.S., școlile cu regim sanatorial din țara noastră sînt situate în regiunile unde condițiile naturale favorizează întărirea organismului tinerilor.

Avînd în stînga crestele argintii ale Bucegilor, iar în dreapta povîrnișurile abrupte ale Postăvarului, școala specială din Predeal oferă tinerilor care-și petrec aici o bună parte din timpul anului școlar unul din cele mai frumoase peisagii de munte din țară. Elevilor acestei școli le sînt asigurate, în primul rînd, condiții optime de viață și de muncă. Chiar de la intrarea în școală îți atrag atenția ordinea și curățenia care domnesc peste tot: în sălile de clasă și în dormitoare, pe culoare și în bucătărie.

La școala specială din Predeal vin numai elevi de curs mediu. Internați în serii succesive de cîte un pătrar, ei sînt supuși unui regim de repaos și alimentație specifică. Pe tot timpul internării medicul supraveghează zilnic starea sănătății elevilor. Zilnic au loc trei ore de cursuri. In timpul predării se pune accentul pe însușirea cunoștințelor în clasă, prin sintetizarea lecțiilor, renunțîndu-se la amănuntele inutile, prin scheme și tablouri sinoptice, precum și prin importanța deosebită acordată fixării cunoștințelor. In acest fel, pentru pregătirea lecțiilor nu este necesar mai mult de o oră și patruzeci și cinci de minute. Restul timpului este rezervat odihnei și îngrijirii medicale. Poziția geografică a școlii permite ca numeroase lecții de științe naturale și unele lecții de geografie să fie predate pe baza observării directe a realității, ceea ce întărește caracterul practic al predării.

Activitatea extrașcolară este organizată cu o deosebită grijă. In cadrul cercului literar se citesc săptămînal recenzii sau lucrări despre scriitorii noștri clasici și contemporani, despre scriitorii clasici ruși și despre scriitorii sovietici etc. De asemenea, sportul după prescripțiile medicale și vizionarea de filme în cadrul școlii contribuie la obținerea unor rezultate satisfăcătoare în munca educativă.

Caracterul specific medical al școlii cere ca între medic și pedagogi să existe o colaborare foarte strînsă. Această colaborare se realizează atît prin grija pe care o arată pedagogii pentru respectarea recomandărilor medicului, cît și prin participarea medicului la ședințele consiliului pedagogic și la orice acțiune a școlii.

Intre școlile speciale și instituțiile de învățămînt care trimit elevi în aceste școli trebuie să existe o colaborare strînsă. Astfel, instituțiile de învățămînt trebuie să trimită în școlile speciale numai pe acei elevi care au într-adevăr nevoie de regim sanatorial. Au o mare importanță, de asemenea, nivelul de pregătire cu care vin elevii și faptul dacă în școala care i-a trimis s-a predat întreaga parte a materiei indicată în programă pînă la data respectivă. La rîndul său și școala specială trebuie să trimită elevii înapoi înarmați cu cunoștințele cerute de programă, pentru a putea termina în bune condiții anul școlar.

Unitățile școlare de unde vin copiii nu respectă însă de multe ori aceste cerințe. Unele trimit elevii cu o întîrziere de mai multe zile, fapt care împiedică desfășurarea normală a muncii din școală. Altele nu dau atenția cuvenită justei selecționări a copiilor. De multe ori sînt trimiși elevi robuști care nu au nevoie de supraveghere medicală. Asemenea elevi, care nu prezintă nici o stare de debilitate, ba chiar depășesc cu mult talia și greutatea unui copil de vîrsta respectivă, au trimis școlii speciale din Predeal, la începutul acestui an de învățămînt, școlile medii de 10 ani din Bocșa și Tulcea, precum și școala medie nr. 2 din București.

Faptul că într-o serie de școli nu se respectă indicațiile programei cu privire la parcurgerea materiei de învățămînt face ca între elevii veniți la școlile speciale să fie mari diferențe de pregătire. De exemplu, în anul școlar trecut, la sosirea lor în școala specială din Predeal, unii elevi de clasa a VIII-a erau, la istorie, la începutul revoluției burgheze din Franța, alții la războaiele napoleoniene, iar alții cu mult mai departe. Pentru a remedia această situație, profesorul de istorie a fost obligat să țină un număr destul de mare de lecții introductive înainte de a începe predarea materiei curente. Astfel de situații au determinat rămînerea în urmă a unor elevi care, utilizînd cea mai mare parte a timpului petrecut la școala specială pentru a-i ajunge din urmă pe colegii lor, n-au putut înainta prea mult în însușirea noilor cunoștințe.

Strădania pe care o depun colectivul pedagogic și personalul medical al școlii din Predeal pentru a asigura elevilor condiții cît mai bune de fortificare a organismului și de însușire a cunoștințelor, trebuie sprijinită îndeaproape de organele de învățămînt. Din păcate, secția de învățămînt a raionului Stalin nu s-a preocupat suficient de îndrumarea activității instructiv-educative a acestei școli, nici de asigurarea ei cu materialele necesare. In timp ce toate celelalte unități școlare din raion au fost aprovizionate la timp cu manuale și rechizite, școala specială din Predeal era lipsită de orice ajutor în această direcție. De acest fapt este răspunzătoare și secția de învățămînt a regiunii Stalin.

Ministerul Invățămîntului n-a întocmit încă un regulament al școlilor speciale și n-a analizat în ședințele cu șefii secțiilor de învățămînt regionale activitatea acestor școli.

Preocupîndu-se de îndrumarea și controlul școlilor speciale în aceeași măsură în care se ocupă de celelalte unități școlare, Ministerul Invățămîntului și secțiile de învățămînt vor contribui la funcționarea în condițiuni cît mai bune a unor instituții cărora le revine sarcina întăririi sănătății tineretului nostru, constructorul de mîine al socialismului.

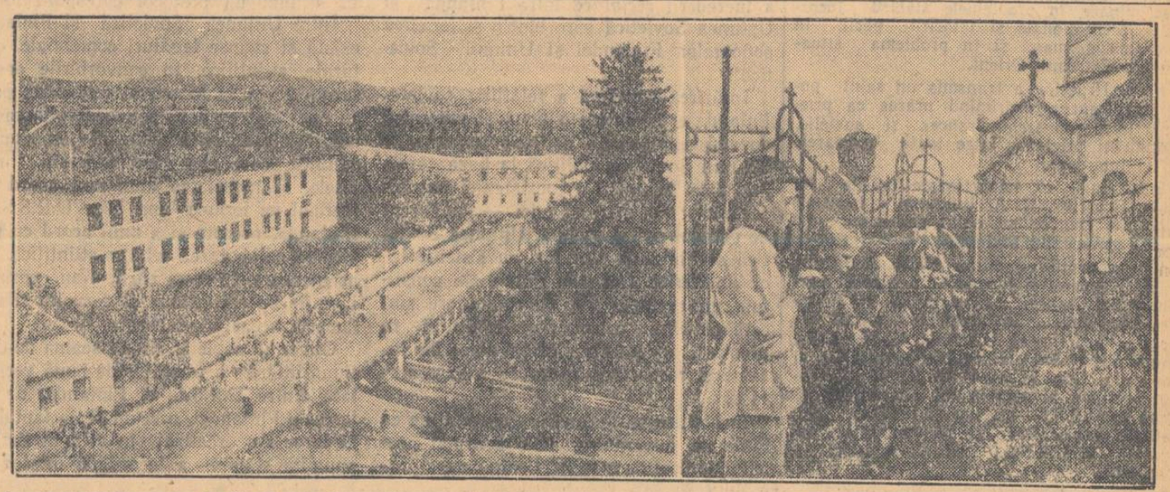

In satul lui Gheorghe Lazăr. *Școala de șapte ani din Avrig* (stînga). *Elevii îngrijesc mormîntul lui Gheorghe Lazăr* (dreapta)

Tabăra internațională a profesorilor de la Marianské-Lazné

Traian Moraru
directorul Institutului interregional de perfecționare a cadrelor didactice București

Intre 31 iulie și 16 august a. c. a avut loc în frumoasa stațiune Marianské-Lazné din Cehoslovacia o tabără internațională a profesorilor din țările Europei, organizată din inițiativa Federației Internaționale Sindicale a Profesorilor (F.I.S.E.), cu sprijinul activ al Consiliului Central al Sindicatelor din Cehoslovacia și al Sindicatului cehoslovac de învățămînt. Numeroși pedagogi din Franța, Anglia, Austria, R. F. Germană, Suedia, Danemarca, din U.R.S.S. și țările de democrație populară s-au întîlnit la Marianské-Lazné, pentru a contribui prin schimbul de experiență la dezvoltarea colaborării între învățătorii și profesorii țărilor Europei, la unirea acestora, fără distincție de naționalitate sau de opinii politice, în lupta pentru apărarea păcii, pentru dezvoltarea învățămîntului.

Primirea călduroasă făcută participanților la tabără de către organizatorii acesteia și de către oamenii muncii din Cehoslovacia, dezbaterile rodnice care au avut loc asupra problemelor mișcării sindicale și pedagogice, posibilitatea de a cunoaște marile progrese obținute în ultimii ani de poporul cehoslovac, activitățile culturale și excursiile organizate în cadrul taberei au asigurat succesul deplin al acestei întîlniri internaționale.

Chiar din prima zi a sosirii noastre la Marianské-Lazné, cu prilejul deschiderii taberei, ministrul Învățămîntului al Cehoslovaciei, tov. dr. Frantisek Kahuda, ne-a vorbit despre dezvoltarea învățămîntului în R. Cehoslovacă și a răspuns multiplelor întrebări ce i s-au pus de către delegați.

Printre variatele activități desfășurate în cadrul taberei timp de 2 săptămîni au ocupat un loc important expunerile și dezbaterile în ședințele plenare și pe grupe, în legătură cu problemele legate de lupta cadrelor didactice din țările Europei pentru un învățămînt democratic și pentru pace, de sarcinile și perspectivele care stau în fața F.I.S.E. și a organizațiilor sindicale naționale. De asemenea, s-a acordat o mare importanță discutării unor probleme pedagogice de ordin teoretic și practic legate de munca învățătorului și profesorului în școală.

Discuțiile și concluziile desprinse au scos în evidență acordul unanim al participanților cu privire la rolul important al cadrelor didactice în lupta pentru pace și pentru democratizarea școlii, pentru întărirea legăturilor între cadrele didactice și clasa muncitoare. Cadrele didactice și-au împărtășit experiența lor în această privință. Au fost ascultate cu un deosebit interes relatările pedagogilor din țările capitaliste care au arătat cum duc ei această luptă în condițiile concrete ale fiecărei țări. De exemplu, cadrele didactice progresiste din Anglia, antrenînd un număr mare de oameni ai muncii și cu sprijinul sindicatelor muncitorești, au reușit să determine guvernul să oprească editarea „comicsurilor" atît de dăunătoare educației tineretului. S-au relevat de asemenea acțiunile curajoase ale unor cadre didactice din Franța și Anglia, care în lecțiile lor, în munca educativă cu elevii îi fac pe aceștia să înțeleagă pericolul pe care îl prezintă un viitor război atomic, îi mobilizează să participe, după puterile lor, la lupta pentru interzicerea armei atomice, pentru pace și colaborare între popoare. In Franța, un număr tot mai mare de cadre didactice cu convingeri politice diferite luptă pentru rezolvarea justă a unor probleme actuale cum este, de exemplu, problema laicizării învățămîntului.

Un punct important al discuțiilor desfășurate în cadrul taberei l-a constituit problema ajutorului pe care trebuie să-l primească învățătorii și profesorii din R. F. Germană în lupta pe care o duc pe terenul învățămîntului și educației împotriva remilitarizării și a pericolului pe care aceasta îl reprezintă pentru viața școlii și pentru viitorul tineretului.

Cu mult interes a fost ascultat raportul expus de secretarul F.I.S.E., Paul Delanoue, cu privire la rolul F.I.S.E. în dezvoltarea legăturilor între pedagogi și clasa muncitoare. Participanții la tabără au discutat pe larg această problemă, ca și alte probleme ridicate în raportul secretariatului F.I.S.E., ca, de exemplu, întărirea și dezvoltarea legăturilor membrilor F.I.S.E. cu organizațiile profesionale, sindicale, ale cadrelor didactice neafiliate la F.I.S.E., orientarea precisă a întregii activități spre munca cu masele, organizarea solidarității cadrelor didactice și intensificarea schimbului de delegații între pedagogii din țările capitaliste, între acestea și țările lagărului socialismului, organizarea unei conferințe europene asupra problemelor învățămîntului științific etc.

Programul de activitate în cadrul taberei a inclus și dezbaterea a două probleme pedagogice deosebit de importante. Prima, „Problema educației în colectiv și a disciplinei în lumina învățăturii lui Makarenko", a constituit tema referatului susținut de delegația sovietică. Atît din conținutul referatului cît și din răspunsurile tov. B. Esipov, membru al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R., la multiplele întrebări ce i s-au pus, au ieșit în mod clar și convingător la iveală concepția înaintată a pedagogiei sovietice, superioritatea metodelor de muncă folosite în școala sovietică în scopul educării la elevi a disciplinei conștiente cu ajutorul colectivului de elevi, precum și rezultatele practice pozitive ale acestei munci.

Din discuțiile deosebit de interesante care au avut loc în legătură cu această problemă rezultă că și în țările capitaliste, cu toate dificultățile obiective legate de structura școlilor, de compoziția claselor, de lipsa unei perspective imediate a celor care termină școala, o educație în colectiv este totuși posibilă și poate da rezultate pozitive, mai cu seamă în școlile din centrele muncitorești și în școlile sătești.

A doua problemă discutată a fost aceea a educației elevilor în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar, pe baza referatului prezentat de delegația Bulgariei. Referatul a arătat că învățătorii și profesorii progresiști au sarcina de a folosi căi și mijloace multiple pentru a insufla elevilor dragostea de patrie și sentimentul frăției între popoare. Discuțiile pe marginea referatului au prilejuit un valoros schimb de experiență între delegați. Aceștia au formulat numeroase propuneri concrete, printre care și intensificarea legăturii între cadrele didactice din diferite țări, schimbul reciproc de lucrări între elevi, o mai bună cunoaștere reciprocă a valorilor culturale și artistice create de popoarele și personalitățile diferitelor țări etc.

Membrii delegației noastre au participat în mod activ la toate lucrările din cadrul taberei, au condus unele ședințe plenare și pe grupe, au contribuit la elaborarea concluziilor și propunerilor în legătură cu fiecare temă pusă în discuție, au folosit multiplele posibilități care le stăteau la îndemînă pentru a face cunoscute participanților la tabără realizările în domeniul educației și învățămîntului din țara noastră, au stabilit legături cu cea mai mare parte a delegațiilor. Mica expoziție pe care a organizat-o delegația noastră, cuprinzînd cărți de literatură și artă, reviste, obiecte de artă populară etc. s-a bucurat de o deosebită apreciere.

După cum am mai arătat, vizita în Cehoslovacia a dat delegaților prilejul să cunoască multe aspecte ale vieții poporului cehoslovac, numeroase realizări ale sale pe drumul construirii socialismului. Au fost ascultate cu un interes deosebit expunerile în legătură cu dezvoltarea economică, politică și culturală a Cehoslovaciei, precum și acelea privind munca școlilor și activitatea Sindicatului învățătorilor și profesorilor din Cehoslovacia. De asemenea, am avut posibilitatea să ne convingem în mod nemijlocit, prin contactul viu cu oamenii muncii, de marile înfăptuiri ale poporului cehoslovac în anii regimului democrat-popular. Astfel am vizitat un mare număr de școli elementare, medii și profesionale, grădinițe, tabere de pionieri, școli sanatoriale etc. din Praga, Marianské-Lazné, Frantisek-Lazné, Karlovy-Vary sau Pilsen. Pretutindeni am văzut noi construcții școlare, încăpătoare și luminoase, bogat înzestrate cu utilaje și material didactic. Grija multilaterală manifestată față de copii, condițiile bune în care trăiesc și muncesc cadrele didactice, dragostea pe care o arată acestea profesiunii lor au făcut o puternică impresie asupra tuturor delegaților. Foarte interesante au fost vizitele făcute la cooperativele agricole din împrejurimi, la marile întreprinderi producătoare de sticlă și porțelanuri de lîngă Karlovy-Vary etc. Prin grija Ministerului Învățămîntului și a Sindicatului muncitorilor din învățămînt din Cehoslovacia au fost organizate o serie de activități culturale și de informare asupra conținutului muncii în școli. Astfel, la Marianské-Lazné s-au organizat expoziții de material didactic, de manuale și rechizite școlare, s-au făcut expuneri instructive asupra dezvoltării literaturii pentru copii în Cehoslovacia, asupra folosirii proiecțiilor cinematografice în școli etc. De asemenea au avut loc o serie de întîlniri ale delegaților cu muncitori din industria carboniferă, precum și cu învățători, profesori, directori de școli și inspectori.

Organizarea perfectă a taberei, dragostea și atenția cu care am fost înconjurați de oamenii muncii din Cehoslovacia, conținutul interesant al temelor, dezbaterile în legătură cu cele mai vitale probleme ale muncii educatorilor din țările Europei, schimbul de experiență realizat, legăturile care s-au creat — toate acestea au marcat succesul deplin al acestei întîlniri internaționale, manifestare a prieteniei și solidarității celor ce muncesc pe ogorul educației tinerei generații.

BIBLIOGRAFIE

De curînd a apărut, sub îngrijirea Institutului de Studii Romîno-Sovietic al Academiei R.P.R., Revista de referate — Pedagogie-Psihologie, nr. 7/1955, asupra materialelor sovietice sosite în Institut. Revista prezintă un bogat material documentar care se adresează atît cadrelor didactice din învățămîntul superior, cît și celor din învățămîntul mediu și elementar.

Conținutul revistei este împărțit pe capitole privind diferite probleme de pedagogie generală, de metodică, de psihologie generală etc.

Revista se poate procura de la serviciul de difuzare al Institutului de Studii Romîno-Sovietic, Calea Victoriei 141, sau prin abonament la oficiile poștale.

Mai multă atenție bibliotecilor școlare

Rolul bibliotecilor școlare în îmbunătățirea procesului de învățămînt, a muncii pedagogilor și în lărgirea orizontului științific al elevilor este bine cunoscut. Ele trebuie de aceea să fie îmbogățite an de an. De asemenea, trebuie să fie organizată cu grijă distribuirea cărților.

Din păcate însă, nu toate organele de învățămînt sprijină organizarea și dezvoltarea bibliotecilor școlare. Să prezentăm, bunăoară, situația existentă în această privință în raionul nostru.

La toate consfătuirile raionale, cadrele didactice din Reghin și în special profesorii de limba română au ridicat problema bibliotecilor școlare. Cu toate acestea, secția de învățămînt a raionului Reghin nu a luat nici o măsură pentru îmbogățirea și buna lor funcționare. La toate școlile din raion și chiar la școlile medii din Reghin lipsesc aproape în întregime operele clasicilor români, ruși și sovietici și în general ale clasicilor universali.

Această situație își are punctul de plecare în actualul sistem de aprovizionare cu cărți. Aprovizionarea se face dintr-un fond centralizat care se află la dispoziția secției raionale de învățămînt. Cărțile sînt cumpărate de secție, de obicei, în ultima lună a anului, numai cu scopul de a se epuiza fondul la sfîrșitul anului bugetar. De aceea bibliotecile nu sînt dotate cu lucrările literare și științifice care le sînt necesare, ci cu ceea ce se găsește în librării la data respectivă. In asemenea condiții nu există posibilitatea alegerii, cărțile cumpărîndu-se la întîmplare.

Distribuirea cărților la școli se face și ea în același mod defectuos. Astfel, la școala din satul Căcuci, unde există numai populație română, sînt trimise cărți în limba maghiară. Fondurile nu sînt repartizate ținîndu-se seama de importanța școlii și de numărul elevilor. Școala medie nr. 1 din Reghin, de pildă, primește pentru înzestrarea bibliotecii fonduri de 300—400 lei pe an, ceea ce este cu totul insuficient. Din această cauză elevii școlii se duc mai bucuroși la biblioteca raională, care este aprovizionată cu ultimele noutăți literare și care organizează recenzii și alte activități.

Se întîmplă des ca o carte să se epuizeze în cîteva zile și bibliotecile școlare să nu ajungă în posesia ei, deoarece cărțile nu așteaptă secția de învățămînt, ci încap pe mîini mai harnice.

Ne aflăm la începutul anului școlar Elevii trebuie să citească tot mai mult. Mulți elevi, printre care și cei din școlile raionului Reghin, participă la concursul „Iubiți cartea". Ne întrebăm cum îi sprijină pe elevi în situația actuală bibliotecile școlare din raionul Reghin?

T. A. ENACHESCU
profesor la școala medie nr. 1 din Reghin

Pentru colaborare, pentru întrecere pașnică și rodnică

— Convorbire cu pedagogii francezi care au vizitat țara noastră —

De curînd, un grup de cadre didactice din Franța au sosit în Capitală la invitația Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea. In legătură cu această vizită prietenească, corespondentul „Gazetei învățămîntului" a pus o serie de întrebări grupului de pedagogi oaspeți ai țării noastre. Publicăm mai jos întrebările și răspunsurile primite:

Care este obiectivul vizitei dvs. în Romînia?

„Am întreprins călătoria noastră în Romînia în numele organizațiilor franceze care se ocupă de educația extrașcolară a copiilor: Liga franceză a învățămîntului, Tineretul în aer liber, Federația Asociațiilor departamentale a foștilor elevi din școlile de stat, Centrele de propagandă pentru metodele educației active; toate aceste organizații sînt strîns legate de învățămîntul de stat francez; de altfel, noi toți facem parte din corpul didactic al instituțiilor de învățămînt de stat.

Ne aflăm pentru prima dată în Romînia. Scopul călătoriei noastre a fost acela de a studia, printr-un contact nemijlocit cu organizațiile de tineret și de cultură populară și cu membrii corpului didactic din Romînia, cum au fost abordate și rezolvate problemele educației intelectuale, fizice și culturale a tineretului romîn, atît în instituțiile de învățămînt cît și în cadrul activităților extrașcolare și în timpul vacanțelor. Am întreprins acest studiu cu interes și simpatie pentru poporul romîn, prietenul țării noastre".

Grupul de pedagogi francezi, oaspeți ai țării noastre.

Care sînt impresiile dvs. cu privire la organizarea vacanțelor copiilor și la condițiile în care se realizează educația lor extrașcolară?

„Palatul Pionierilor ni s-a părut perfect instalat și înzestrat cu un material bogat și variat, care permite copiilor să desfășoare activități multiple în domeniile cele mai diferite. Ne-a impresionat în chip deosebit activitatea din colonia și din tabăra de la Valea Mare, organizate pentru copii de către uzinele „Gheorghe Gheorghiu-Dej". Copiii mici din colonie și cei mari din tabără se jucau și cîntau fericiți în mijlocul naturii. Prietenoși, ei ne-au invitat să participăm la jocurile lor, ceea ce am și făcut. Seara pe care am petrecut-o împreună s-a terminat cu un foc de tabără. Am găsit la Valea Mare copii tot atît de veseli și de spontani în manifestările lor ca și cei din Franța".

Ce părere v-ați format asupra învățămîntului din Romînia?

„Am primit explicații amănunțite asupra funcționării instituțiilor de învățămînt din partea Ministerului Învățămîntului, a Ministerului Sănătății — în ceea ce privește controlul medical al elevilor și al pedagogilor — a Sfatului popular al orașului București, a Institutului central pentru perfecționarea cadrelor didactice, a Institutului de științe pedagogice.

S-a răspuns cu multă amabilitate la numeroasele noastre întrebări.

Am vizitat creșe și cămine de copii unde micuții sînt îngrijiți de un personal medical și pedagogic devotat și competent, care se consacră supravegherii sănătății copiilor și dezvoltării vieții lor psihice și intelectuale. Ne-am oprit în trecere la o școală elementară și mai îndelung la un institut de reeducare pentru tinerele fete, situat într-un cartier al orașului București, precum și la o școală medie. Am parcurs sălile școlii medii sub conducerea directorului acestei școli, care a avut delicatețea de a ne invita să asistăm la o lecție de limba franceză, la care se explica un poem celebru al lui Victor Hugo; am ascultat cu emoție pe profesor și pe elevi citind și comentînd cu dragoste strofele marelui nostru scriitor.

Am putut astfel să ne dăm seama de locul important pe care îl ocupă problemele educării copiilor și tineretului în această țară, de grija care se arată pregătirii pedagogilor, studierii și răspîndirii metodelor pedagogice și asigurării legăturilor pedagogice dintre părinți și cadrele didactice. Toate aceste probleme ne preocupă și pe noi în Franța. In sfîrșit, școlarizarea tuturor copiilor de la 7 la 14 ani, legată de recrutarea cadrelor didactice și de construirea unor noi localuri școlare ne-a apărut, pe drept cuvînt, ca una din preocupările esențiale ale autorităților școlare".

Ce să transmitem cititorilor „Gazetei învățămîntului", învățători și profesori, din partea pedagogilor francezi oaspeți ai țării noastre?

„Ne bucurăm de această primă luare de contact cu specialiștii în problemele de învățămînt și în organizarea activității extrașcolare a tineretului. Mulțumim Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, tuturor personalităților lor care ne-au primit, tuturor colegilor romîni cu care am stat de vorbă și de asemenea tuturor copiilor romîni, pe care i-am văzut la muncă și la joacă, pentru primirea călduroasă și prietenoasă pe care ne-au făcut-o. Ne reîntoarcem în Franța cu speranța de a fi contribuit și noi la strîngerea relațiilor culturale dintre țările noastre. Poporul romîn se interesează de Franța, iar cultura franceză ocupă un loc de cinste în Romînia, ceea ce contribuie la întărirea vechii prietenii dintre popoarele noastre.

Dorim ca această primă vizită să nu fie decît un început, dorim ca pedagogii romîni să viziteze, la rîndul lor, Franța. Vom fi foarte bucuroși să le arătăm realizările noastre și de asemenea să le facem cunoscute problemele și greutățile noastre. Dacă întîlnirile de acest fel se vor înmulți în anii viitori, se va asigura, în folosul tineretului din țările noastre și al popoarelor noastre, o colaborare și o întrecere pașnică și rodnică".

Convorbirea dintre N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov și membri ai delegației parlamentare franceze

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite:

La 22 septembrie N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., au primit în marele Palat al Kremlinului pe membrii delegației parlamentare franceze care se află în vizită în Uniunea Sovietică la invitația Sovietului Suprem al U.R.S.S.

La primire au participat: Pierre Schneiter, președintele Adunării Naționale franceze, conducătorul delegației, precum și André Mercier, d-na Jaqueline Tomes-Pâtenotre, Vincent Badie, Alex Roubert și alți membri ai delegației.

N. A. Bulganin a salutat cu căldură pe oaspeți, arătînd că este bucuros să-i vadă la Moscova. A avut apoi loc o convorbire sinceră și prietenească, care a durat aproape trei ore.

La rugămintea parlamentarilor francezi, N. S. Hrușciov și N. A. Bulganin au răspuns la întrebările care le-au fost puse. Ei au exprimat punctul de vedere sovietic în problema căilor și posibilităților dezvoltării continue a relațiilor comerciale dintre Uniunea Sovietică și Franța pe o bază reciproc avantajoasă, fără nici un fel de discriminare, în problemele slăbirii încordării internaționale și întăririi păcii, în problema germană și în problema situației din Extremul Orient.

N. S. Hrușciov a transmis un salut poporului francez, exprimînd urarea ca prietenia între popoarele francez și sovietic, precum și prietenia între toate popoarele să se întărească.

Subliniind că împărtășește urările lui N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin a transmis poporului francez un salut prietenesc din partea guvernului sovietic.

La convorbirea dintre N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov și membrii delegației parlamentului francez au asistat A. P. Volkov, președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. T. Latis, președintele Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. A. Zorin, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., precum și L. Joxe, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Franței în U.R.S.S., ziariști sovietici și francezi.

Cronica evenimentelor externe

Se întărește neîncetat prietenia sovieto - finlandeză

Tratativele care au avut loc la Moscova între reprezentanții Uniunii Sovietice și ai Finlandei, în problemele referitoare la dezvoltarea și întărirea continuă a relațiilor de prietenie dintre cele două țări, s-au încheiat cu succes. Rezultatele tratativelor vor duce atît la întărirea relațiilor de prietenie între popoarele sovietic și finlandez, cît și la întărirea păcii în Europa și în lume.

In Comunicatul cu privire la vizita la Moscova a președintelui Republicii Finlandeze, I. K. Paasikivi, se spune că schimbul de păreri care a avut loc între președintele Republicii Finlandeze și persoanele care l-au însoțit, pe de o parte, și personalitățile conducătoare ale U.R.S.S., pe de altă parte, s-a desfășurat într-o atmosferă de încredere deplină și într-un spirit de prietenie corespunzător Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală, încheiat în 1948 și „va servi cauzei întăririi continue a legăturilor de prietenie și a încrederii reciproce între Finlanda și Uniunea Sovietică spre binele și fericirea popoarelor Finlandei și Uniunii Sovietice".

Intărirea continuă a relațiilor sovieto-finlandeze constituie o nouă și puternică dovadă a justeței politicii externe a Uniunii Sovietice, politică la baza căreia stă ideea leninistă a coexistenței pașnice a statelor — mari și mici — indiferent de orînduirea lor socială. Uniunea Sovietică și Finlanda sînt țări cu sisteme sociale diferite. Relațiile dintre ele constituie un exemplu viu de colaborare sinceră pe baza principiilor egalității în drepturi, neamestecului în afacerile interne și respectării reciproce a suveranității.

In politica sa în legătură cu relațiile cu Finlanda guvernul sovietic a urmat neabătut indicațiile marelui Lenin care a proclamat independența Finlandei și a învățat poporul sovietic să consolideze prietenia cu poporul finlandez. Se știe că în istoria relațiilor sovieto-finlandeze au existat și perioade grele. Situația a devenit însă cu totul alta după cel de al doilea război mondial.

Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală semnat la Moscova, la 6 aprilie 1948, între U.R.S.S. și Finlanda constituie fundamentul solid al relațiilor de colaborare multilaterală care s-au stabilit între cele două țări vecine.

Cu prilejul tratativelor de la Moscova, cele două părți, pornind de la convingerea că susmenționatul tratat constituie o bază trainică pentru întărirea relațiilor de prietenie între U.R.S.S. și Finlanda și contribuie la consolidarea păcii și securității în partea de nord a Europei, au căzut de acord să prelungească cu 20 de ani durata valabilității acestui tratat și au semnat un protocol corespunzător.

Intre Uniunea Sovietică și Finlanda există și strînse legături comerciale, culturale, științifice. In convorbirile desfășurate acum la Moscova, cele două părți au constatat cu satisfacție dezvoltarea colaborării rodnice în domeniile economic și cultural, care și-a găsit expresia, între altele, în încheierea unui nou acord comercial pe termen lung între U.R.S.S. și Finlanda, precum și a unui acord cu privire la colaborarea tehnico-științifică. De asemenea, cele două părți și-au exprimat intenția de a continua și dezvolta și mai departe această colaborare.

Guvernul sovietic, ținînd seama de continua întărire a relațiilor de bună vecinătate dintre U.R.S.S. și Finlanda, de interesele Finlandei, precum și de faptul că în lume s-a realizat în ultimul timp o anumită slăbire a încordării internaționale, a hotărît să renunțe la drepturile sale de arendă asupra teritoriului finlandez Porkkala-Udd, să lichideze baza sa militară maritimă de pe acest teritoriu, să-și retragă trupele aflate acolo și să transmită Finlandei acest teritoriu. Totodată guvernul sovietic va ceda gratuit guvernului Finlandei clădirile de locuit, comunale și de uz obștesc, depozitele și alte clădiri, precum și utilajul portuar cu debarcaderele și celelalte instalații construite de partea sovietică pe teritoriul Porkkala-Udd.

Drepturile de arendă asupra acestui teritoriu au fost acordate Uniunii Sovietice pe termen de 50 de ani, potrivit Tratatului de pace cu Finlanda semnat la Paris la 10 februarie 1947, în scopul organizării unei baze militare maritime necesară pentru asigurarea securității Leningradului.

Renunțarea de către U.R.S.S. înainte de termen la drepturile sale de arendă asupra teritoriului Porkkala-Udd a umplut de bucurie inimile întregului popor finlandez, care s-a convins prin fapte de marea prietenie pe care i-o poartă poporul sovietic vecin. Referindu-se la acest gest mărinimos, președintele Finlandei, Paasikivi, a arătat că el „constituie prin importanța sa o nouă și convingătoare dovadă a năzuințelor pașnice ale Uniunii Sovietice nu numai față de vecina sa Finlanda, ci și pe plan mondial".

In același timp, măsura guvernului sovietic de a lichida baza militară de la Porkkala-Udd este o nouă dovadă a hotărîrii Uniunii Sovietice de a întreprinde noi acțiuni pe linia traducerii în fapt a „spiritului Genevei", pe linia destinderii încordării internaționale.

Rezultatele pozitive ale tratativelor sovieto-finlandeze constituie o nouă contribuție la cauza păcii.

SATIRĂ și UMOR

MENAJAMENTE

De fapt, totul pleacă de la o trăsătură de caracter deosebit de accentuată a tovarășului Enășescu: îi place să menajeze oamenii și să se poarte delicat cu ei.

De aceste calități ale vicepreședintelui comitetului executiv al sfatului regional Hunedoara s-au putut bucura tovarășii din conducerea trustului regional de construcții locale — și de aici au luat naștere acele aspecte originale care se întîlnesc în unele școli din regiunea Hunedoara și față de care unii oameni neîntelegători și lipsiți de delicatețe își exprimă uneori sentimente îndoielnice.

In ce constau aceste aspecte originale? Este vorba, împotriva oricăror sentimente ale unor oameni neîntelegători, de adevărate recorduri. Din niște nenorocite de 3—5 găuri ale planșeului de beton armat (prin care pătrundea apa de ploaie) de la internatul școlii medii de băieți din Alba Iulia, de pildă, trustul sus amintit a reușit, cu numai 42.000 lei, să realizeze o pătrundere generală a apei, care curge acum sistematic prin întregul planșeu. Această lucrare artistico-edilitaro-gospodărească a fost urmată de alte realizări ale acelorași autori. Este vorba de lucrarea prin care s-a pus la punct, după ultimul cuvînt al tehnicii, școala de 7 ani de la Petrila. Aici a fost valorificat și talentul pedagogic al constructorilor. Astfel, pentru a înfrîna orice tendință către lux sau comoditate a elevilor s-a executat în interior o tencuială brută, cu totul sobră, inspirată din motive arhitectonice spartane. Spiritul de prevedere al gospodarilor trustului a mers atît de departe, încît, pentru a se evita accidentele ce s-ar putea produce din cauza alunecărilor, mozaicul nu a mai fost lustruit. In sfîrșit, pentru a iniția din fragedă copilărie pe elevi în tainele electricității și a-i determina să rezolve probleme concrete, puse de viață, au făcut instalația electrică cu totul pe dos de cum trebuia, anapoda, cu comutatoarele în mijlocul claselor.

In pedagogie ca în pedagogie, dar în materie de plan financiar cei de la trustul regional de construcții locale au ajuns la inovații de-a dreptul uluitoare, la fel de uluitoare — între altele fie zis — ca și „delicatețea" tovarășului Enășescu. Astfel, s-a întîmplat ca oamenii să deconteze de două ori aceeași lucrare, iar uneori — ca să fie — să-și adauge și lucrări care se execută cu fonduri din autoimpunere.

Din păcate, dînd cele cuvenite delicateței tovarășului Enășescu, sîntem nevoiți să punem cîteva întrebări oarecum nedelicate: Oare ce cred cei ce lucrează de mîntuială cu banii statului, alocați unui scop nobil cum este construcția de școli? Nu cred ei că asemenea „recorduri" sînt calificate cu precizie în anumite texte de lege?

Vrem să credem că, după cercetarea temeinică a felului cum s-au efectuat construcțiile noilor școli, tovarășul Enășescu, care răspunde în cadrul regiunii de problemele învățămîntului, va abandona politica menajamentelor și a delicateței.

SANDU MANEA

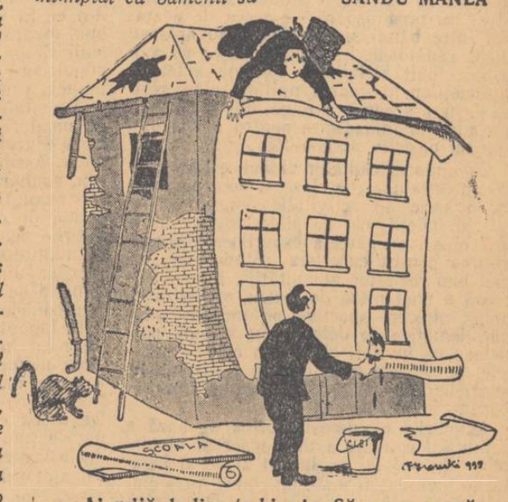

— Ai grijă de lipește bine!... Să nu se spună că am făcut lucru de mîntuială.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12, Telefon 4.24.00; 4.52.31, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 338 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 30 septembrie 1955

A zecea aniversare a F.S.M.

La 3 octombrie anul acesta se împlinesc zece ani de cînd, ca urmare a luptei hotărîte a muncitorimii internaționale, a luat ființă Federația Sindicală Mondială. Reprezentanții a 65 de milioane de muncitori din 54 de țări, întruniți într-o conferință internațională la Paris, au hotărît la 3 octombrie 1945 să pună bazele unei organizații sindicale internaționale care să apere cu adevărat drepturile politice, economice și sociale ale tuturor muncitorilor, să-i organizeze în lupta împotriva exploatării capitaliste.

Înființarea Federației Sindicale Mondiale a constituit una din cele mai importante cuceriri ale clasei muncitoare din toate țările, o victorie istorică a luptei sindicatelor revoluționare pentru realizarea unității de acțiune a oamenilor muncii.

În condițiile existente după încetarea celui de al doilea război mondial, cînd muncitorii erau dezbinați în mod intenționat de agenții patronatului, pentru a putea fi exploatați mai ușor, se impunea în mod necesar intensificarea luptei pentru stringerea rîndurilor clasei muncitoare. Dușmanii clasei muncitoare au pus la cale, încă din 1919, crearea unei organizații sindicale internaționale reformiste. Această organizație, denumită și internaționala galbenă de la Amsterdam, a dus în tot timpul existenței sale (1919—1945) o politică reformistă de trădare a intereselor clasei muncitoare și de colaborare cu burghezia, acționînd împotriva unității și menținînd dezorganizarea și fărîmițarea în cadrul sindicatelor atît pe plan internațional cît și pe plan național.

Rolul hotărîtor în lupta pentru refacerea unității de acțiune a clasei muncitoare l-au avut sindicatele sovietice.

Cu toate obstacolele puse de către conducătorii reacționari ai sindicatelor afiliate la internaționala galbenă, sindicatele progresiste, în frunte cu cele sovietice, avînd o bogată experiență acumulată în lupta împotriva fascismului, au reușit să facă un pas important pe drumul unității internaționale a clasei muncitoare, creînd o puternică organizație sindicală internațională pe baze democratice, Federația Sindicală Mondială.

Istoria mișcării muncitorești internaționale n-a cunoscut o altă organizație sindicală internațională atît de puternică ca F.S.M., care grupează în sînul ei peste 88 de milioane de membri din toate țările de pe glob, reprezentînd o uriașă grupare de forțe muncitorești pe plan mondial. Conform programului și statutului său, adoptate în 1945, Federația Sindicală Mondială se ridică în apărarea intereselor economice, sociale și politice ale oamenilor muncii din lumea întreagă, indiferent dacă sînt sau nu afiliați la ea. În cei 10 ani de activitate F.S.M. a dus o luptă hotărîtă împotriva teroarei anti-muncitorești, pentru drepturi sindicale și democratice, pentru un trai mai bun al celor ce muncesc, pentru pace și prietenie între popoare. Datorită luptei sale consecvente pentru apărarea drepturilor muncitorilor, prestigiul și influența Federației Sindicale Mondiale în rîndul oamenilor muncii din lumea întreagă au crescut simțitor. Încă de la înființarea ei, F.S.M. s-a ridicat la o luptă hotărîtă împotriva ofensivei capitaliste de scădere a nivelului de trai al celor ce muncesc. Federația Sindicală Mondială a luptat și luptă pentru realizarea unei adevărate securități a muncii și pentru introducerea sau perfecționarea asigurării sociale în țările capitaliste și coloniale, împotriva prelungirii duratei muncii, contra șomajului, contra discriminării rasiale, pentru aplicarea principiului „salariu egal la muncă egală".

Spre deosebire de programul și acțiunile F.S.M., programul și acțiunile organizațiilor reformiste de astăzi, „Confederația Internațională a Sindicatelor Libere" și „Confederația Internațională a Sindicatelor Creștine" nu au nimic comun cu interesele clasei muncitoare. Ca urmare a politicii lor anti-muncitorești, aceste organizații pierd din ce în ce mai mult încrederea muncitorilor care, dîndu-și seama că sînt trădați, se îndreaptă, peste capul conducătorilor lor, pe calea luptei revoluționare preconizate de F.S.M.

Federația Sindicală Mondială are un rol de seamă în lupta pentru pace și prietenie între popoare. Luînd parte activă la mișcarea partizanilor păcii, F.S.M. apără politica coexistenței pașnice a celor două sisteme, se pronunță hotărît pentru reducerea înarmărilor și micșorarea încordării internaționale.

În lupta pentru întărirea unității internaționale a clasei muncitoare, unul dintre obiectivele principale ale F.S.M., stabilite încă de la înființarea ei, a fost crearea departamentelor profesionale internaționale, menite să unească pe oamenii muncii organizați în sindicatele din aceeași ramură de producție în lupta pentru apărarea intereselor politice, economice și sociale, pentru apărarea păcii. Acest obiectiv n-a putut fi realizat decît după aproape 4 ani de la înființarea F.S.M., deoarece reprezentanții sindicatelor engleze și americane puneau piedici acestei acțiuni. Ei urmăreau reînființarea vechilor secretariate profesionale amsterdameze, instituții birocratice și fără nici o legătură cu masele muncitorești. În fruntea lor se găseau îndeosebi social-democrați de dreapta, care promovau politica internaționalei sindicale galbene, adică subordonarea intereselor clasei muncitoare intereselor capitalului.

Abia în 1949, după ce scizioniștii au părăsit F.S.M., constituind Confederația internațională a sindicatelor așa zise „libere", s-a putut trece la înființarea uniunilor internaționale pe ramură de producție, departamente profesionale ale F.S.M. Primul departament profesional recunoscut de Federația Sindicală Mondială a fost Federația Internațională a Învățămîntului (F.I.S.E.), care a luat ființă în 1946. Federația Internațională Sindicală a Învățămîntului, departament profesional al F.S.M., își duce activitatea în spiritul vederilor și programului F.S.M. Principalul obiectiv al sindicatelor de pedagogi afiliate la F.I.S.E. este unirea învățătorilor și profesorilor în jurul clasei muncitoare, în lupta pentru apărarea școlii și a tineretului. Pedagogii progresiști din țările capitaliste și coloniale își dau seama din ce în ce mai mult de orientarea greșită a educației tineretului din aceste țări și, cu toate că trebuie să lupte în condiții extrem de grele, își sporesc eforturile pentru democratizarea învățămîntului, pentru educarea copiilor în spiritul păcii și prieteniei între popoare și pentru menținerea propriilor lor drepturi sindicale și libertăți democratice. Lupta acestor pedagogi ia din ce în ce mai mult un caracter de masă, mergînd adesea pînă la greve. Ea se bucură de sprijinul crescînd al populației muncitoare.

De o mare însemnătate este faptul că pedagogii din țările capitaliste, coloniale și dependente își propun acum ca scop al luptei lor nu numai realizarea revendicărilor lor vitale, ci și demascarea cauzelor care au dus la decăderea școlii și a scopului periculos spre care este îndreptat conținutul educației copiilor în țările imperialiste.

Învățătorii și profesorii din întreaga lume sînt participanți activi la lupta pentru condiții mai bune de viață și de muncă, pentru destindere internațională, pentru pace.

Problemele educației copiilor nu interesează numai pe pedagogi, ci și pe părinți și pe muncitori. Aceleași condiții care au repercusiuni asupra nivelului de trai al clasei muncitoare fac ca școala și învățămîntul din țările capitaliste și coloniale să decadă, pedagogii să șomeze sau să aibă salarii de mizerie, numărul copiilor neșcolarizați să crească, iar discriminarea rasială în școli să fie la ordinea zilei. Tocmai de aceea interesele pedagogilor sînt strîns legate de acelea ale clasei muncitoare.

Toate organizațiile F.I.S.E. au participat și participă activ la acțiunile organizate de centralele sindicale muncitorești, de Federația Sindicală Mondială și de mișcarea mondială a partizanilor păcii pentru soluționarea pe calea negocierilor a tuturor problemelor litigioase și pentru destinderea internațională. F.I.S.E. consideră că participarea pedagogilor la lupta pentru pace este o datorie de ordin profesional. Pentru a asigura tineretului un viitor pașnic este necesar ca el să fie educat în spiritul respectului față de libertatea fiecărui popor, în spiritul colaborării între popoare.

În actualele împrejurări internaționale cînd, datorită luptei hotărîte a popoarelor, datorită importantelor inițiative diplomatice ale guvernului Uniunii Sovietice s-au obținut unele succese pe linia destinderii în relațiile internaționale, F.I.S.E., urmînd linia trasată de Federația Sindicală Mondială, luptă pentru întărirea solidarității și fraternității între pedagogii de orice apartenență sindicală, fără distincție de rasă sau opinii politice. În acest scop ea sprijină intensificarea schimburilor culturale între pedagogii din diferite țări și dă un ajutor efectiv învățătorilor și profesorilor din țările coloniale care își duc activitatea în condiții foarte grele.

Sub steagul de luptă al Federației Sindicale Mondiale, F.I.S.E. îndrumă pe toți pedagogii cinstiți din lume ca, prin acțiunea lor, unită cu acțiunile clasei muncitoare internaționale, să educe tineretul pentru o viață liberă în care toate resursele științei și tehnicii, toate realizările culturale ale omenirii să fie puse la dispoziția maselor, într-o atmosferă de cooperare și de întrecere pașnică între popoare.

Manifestări cultural-artistice în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice

Organizațiile A.R.L.U.S. din Capitală pregătesc cu însuflețire manifestări variate pentru a fi prezentate în cursul Lunii prieteniei romîno-sovietice: conferințe, convorbiri, simpozioane, demonstrații practice asupra metodelor sovietice de muncă, programe artistice etc.

Organizația A.R.L.U.S. a raionului Tudor Vladimirescu organizează conferințe cu tema „Succesele televiziunii în U.R.S.S."; conferințele vor fi urmate de exemplificări cu televizorul.

Cu prilejul aniversării a 100 de ani de la nașterea lui Miciurin, profesori și agronomi vor face expuneri în școli și la căminele culturale despre viața și opera marelui savant sovietic.

Cetățenii din raionul Griviția Roșie vor putea participa la un festival muzical organizat cu concursul formațiilor de amatori din raion; cei din raionul Nicolae Bălcescu la o „seară literară ghicitoare", urmată de un bogat program artistic. Cu concursul conservatorului „Ciprian Porumbescu" și al școlii medii de muzică, se vor organiza „seri muzicale" consacrate operelor compozitorilor ruși și sovietici.

Comitetul orășenesc București A.R.L.U.S. împreună cu comitetul orășenesc U.T.M. organizează, pentru tineretul din Capitală, o seară literară închinată tinerei eroine Zoia Kosmodemianskaia, precum și o reuniune festivă cu studenții fruntași la învățătură, la care vor fi invitați și studenți și absolvenți ai institutelor de învățămînt superior din U.R.S.S.

În cadrul sărbătoririi Lunii prieteniei romîno-sovietice, oamenii muncii din țara noastră care au vizitat Uniunea Sovietică vor face expuneri despre cele văzute și învățate în marea Țară a Socialismului.

În întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al S. M. I.

Pregătiri în vederea deschiderii anului de învățămînt politic

În cinstea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, organele și organizațiile sindicale din regiunea București au intensificat pregătirile pentru organizarea învățămîntului politic pentru cadrele didactice. Astfel, comitetele sindicale raionale ale muncitorilor din învățămînt au luat din timp măsuri pentru cuprinderea unui număr cît mai mare de învățători și profesori în cercurile și cursurile de studiere a Istoriei P.M.R., a Istoriei P.C.U.S. și a economiei politice organizate pe linie sindicală. De asemenea, au fost recrutați propagandiștii care vor preda la aceste cursuri, asigurîndu-se instruirea lor cu sprijinul cabinetelor de partid, astfel ca la data de 1 octombrie învățămîntul politic să se poată deschide în întreaga regiune.

În raionul Slobozia, de pildă, comitetul sindical raional a repartizat în fiecare comună cîte un activist care, analizînd în organizația sindicală de bază nivelul pregătirii ideologice a învățătorilor și profesorilor, a stabilit împreună cu acestia forma de învățămînt în care vor studia. Pe întregul raion au fost astfel organizate 13 cercuri de studiu al Istoriei P.M.R., 29 de cercuri de studiu al Istoriei P.C.U.S. anul I și 4 cercuri anul II, precum și un cerc de tip superior de economie politică.

În același fel au procedat și comitetele raionale ale muncitorilor din învățămînt din raioanele Giurgiu, Răcari și Lehliu. În raionul Brănești, avîndu-se în vedere experiența anilor trecuți, s-a acordat o deosebită atenție selecționării și instruirii propagandiștilor. Comitetul sindical raional de învățămînt, sub îndrumarea comitetului raional de partid, a recrutat noi propagandiști și a asigurat instruirea lor, a înlocuit pe cei care se dovediseră necorespunzători în anii trecuți. Și comitetul sindical de învățămînt din raionul Călărași s-a preocupat din timp de recrutarea și instruirea propagandiștilor.

Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din regiunea București a luat o serie de măsuri pentru înlăturarea lipsurilor manifestate în organizarea învățămîntului politic de către comitetele sindicale din raioanele Crevedia, Drăgănești, Roșiori de Vede, astfel ca și învățătorilor și profesorilor din aceste raioane să li se creeze condiții pentru un studiu temeinic și bine organizat.

Preocupîndu-se de organizarea învățămîntului politic pentru cadrele didactice, comitetul sindical regional contribuie la ridicarea continuă a pregătirii cadrelor didactice și, prin aceasta, la îmbunătățirea conținutului ideologico-științific al lecțiilor, la îmbunătățirea întregii munci instructiv-educative.

Sportivii din asociația „Știința" întîmpină cu noi succese Congresul S. M. I.

Cine nu cunoaște simpatia spectatorilor pentru formațiile sportive ale asociației „Știința"? Formațiile sportive studențești și-au cîștigat aprecierea maselor de spectatori prin tinerețea, avîntul și măiestria lor sportivă.

În cinstea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, consiliile sportive regionale, colectivele și cercurile sportive ale Asociației „Știința" și-au luat angajamentul să-și dezvolte mai mult activitatea, să-și ridice măiestria sportivă, să realizeze noi performanțe. În același scop, o serie de consilii sportive, cum sînt, de exemplu, cele din regiunile Galați, Craiova și Timișoara au luat măsuri pentru îmbunătățirea activității organizatorice și creșterea capacității lor mobilizatoare. Ca urmare a acestui fapt, numărul colectivelor sportive a crescut în ultimul timp cu aproape 40, iar numărul membrilor cu peste 8.000 Cele 650 de secții pe ramuri de sport desfășoară o activitate rodnică în special la atletism, baschet, tir.

În cinstea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, consiliile regionale au organizat competiții sportive dotate cu cupa „Cel de al IV-lea Congres al S.M.I.". Numeroși sportivi participă la aceste competiții.

FOTOCRONICA „Gazetei învățămîntului"

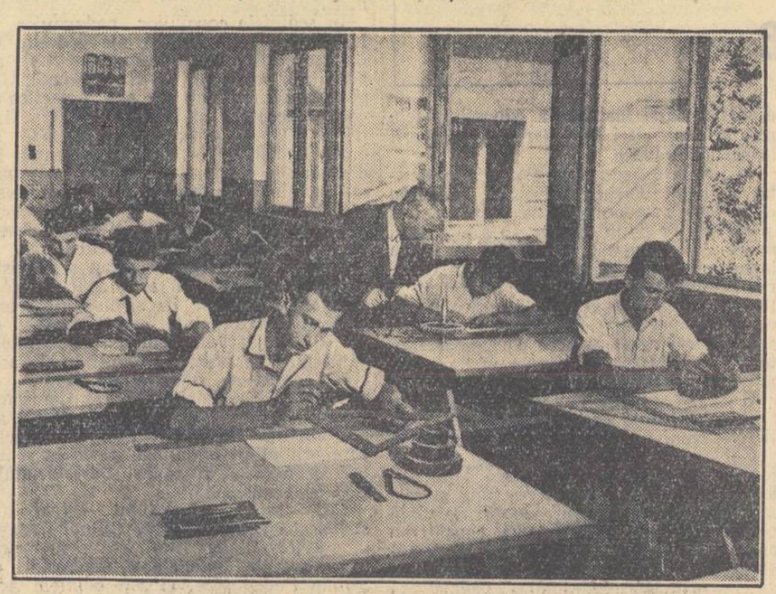

In fotocronica noastră: Imagini din activitatea cadrelor didactice și a elevilor școlii profesionale de pe lîngă uzinele „Mao-Tze-dun".

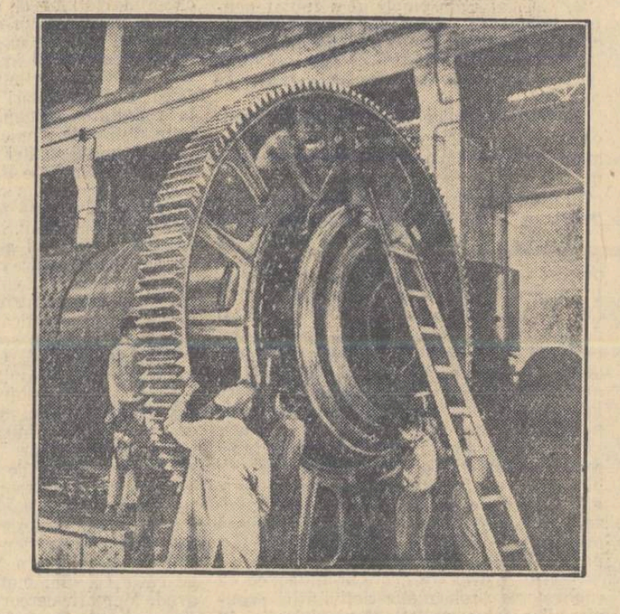

2 Octombrie — Ziua Forțelor Armate ale R. P. R.

Locotenent colonel **Constantin Antip**

La 2 Octombrie oamenii muncii de pe întreg cuprinsul patriei sărbătoresc Ziua Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne. Această dată memorabilă a intrat în tradiția poporului nostru.

Cu 12 ani în urmă, la 2 Octombrie 1943, pe teritoriul Uniunii Sovietice, cu aprobarea guvernului sovietic, au luat ființă primele unități populare românești, unitățile diviziei de voluntari „Tudor Vladimirescu". Ziua de 2 Octombrie amintește ajutorul frățesc dat de U.R.S.S. luptei de eliberare a poporului nostru, amintește cele mai luminoase date din istoria patriei noastre, care vorbesc despre virtuțile militare ale poporului român, despre prietenia și frăția de arme romîno-rusă, manifestate de-a lungul veacurilor în lupta pentru libertate, independență și suveranitate națională. Mărturii nepieritoare ale acestei lupte stau vestitele bătălii duse împotriva cotropitorilor otomani la Rovine, Podul Înalt, Ziliștea, Călugăreni; stau faptele de arme ale dorobanților români înfrățiți cu ostașii ruși în războiul din 1877; stau curajul și abnegația cu care au luptat, alături de glorioșii ostași sovietici, ostașii celor 15 divizii românești pe frontul antihitlerist.

Victoriile strălucite ale Armatei Sovietice din anul 1944 au dat avînt luptei de eliberare a poporului român. În aceste condiții, Partidul Comunist Român a organizat forțele populare patriotice în vederea insurecției armate și a înfăptuit actul de la 23 August 1944. După 23 August 1944, datorită acțiunii forțelor patriotice conduse de partid, întreaga armată română a întors armele împotriva Germaniei hitleriste. 15 divizii românești, în frunte cu divizia „Tudor Vladimirescu", au luptat timp de 260 de zile împotriva fasciștilor pe fronturile Transilvaniei, Ungariei și Cehoslovaciei, participînd la 383 de bătălii și lupte, eliberînd 3831 orașe și sate. Pentru faptele lor de vitejie, unitățile armatei române au fost citate prin ordin de 7 ori de către Comandamentul suprem sovietic și de 78 de ori de către comandamentele sovietice. Diviziei de voluntari „Tudor Vladimirescu" i s-a dat denumirea de „Debrețin" și a fost decorată cu ordinul „Steagul Roșu".

În luptele comune purtate cot la cot de către ostașii sovietici și români s-a cimentat puternica frăție de arme romîno-sovietică.

În urma eliberării țării noastre de către Armata Sovietică, poporul român și-a luat soarta în propriile sale mîini și, sub conducerea partidului, a făurit regimul democrat-popular, o putere de stat nouă, a celor ce muncesc de la orașe și sate.

În procesul sfărîmării și înlocuirii de către poporul muncitor, pe cale revoluționară, a vechiului aparat de stat burghezo-moșieresc, au fost create forțele armate de tip nou, corespunzătoare noului caracter al puterii de stat. Făurirea Armatei Populare Romîne constituie una din cele mai însemnate realizări ale regimului de democrație populară. În această operă, partidul nostru a aplicat bogata experiență a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în domeniul construirii forțelor armate, ca și experiența proprie dobîndită în timpul desfășurării muncii în rîndurile maselor de militari din armata burghezo-moșierească, cît și în timpul organizării primelor formațiuni militare cu caracter popular și a gărzilor patriotice înarmate.

Prin caracterul și compoziția lor, prin misiunea lor, Forțele Armate ale R.P.R. se deosebesc fundamental de armata Română burghezo-moșierești. Scopul armatei noastre se găsește definit cu limpezime în documente de partid și de stat. „Pentru țara noastră profund pacifică și pentru poporul ei — se spune în raportul politic al C.C. la Congresul P.M.R. din 1948 — armata pusă în slujba întăririi Republicii Populare este apărătoarea cuceririlor democratice ale poporului nostru, apărătoarea independenței și suveranității țării noastre".

Armata Republicii Populare Romîne își trage puterea din forța și trăinicia regimului democrat-popular, din legătura ei de nedesfăcut cu poporul muncitor, din patriotismul socialist și internaționalismul proletar în spiritul cărora sînt educați militarii de toate gradele.

În rîndurile Armatei R.P.R. își fac datoria față de patrie fiii oamenilor muncii de la orașe și sate, fără deosebire de naționalitate.

Trup din trupul poporului nostru muncitor, Armata R. P. R. nu cunoaște alte interese decît interesele poporului. Unitatea de interese și scopuri dintre ofițeri și masa ostașilor dă unitate și tărie de fier armatei. Legătura ei organică cu poporul muncitor i-a atras dragostea și respectul oamenilor muncii. Poporul, guvernul și partidul asigură toate condițiile pentru ca ostașii să se poată pregăti ca dîrzii și neînfricați apărători ai patriei.

Întreaga activitate din armată se bazează pe aplicarea în viață a nebiruitei învățături marxist-leniniste și a științei militare sovietice. Însușirea învățăturii marxist-leniniste constituie pentru mii și mii cheia orientării juste în problemele politicii interne și internaționale, cheia rezolvării cu succes a tuturor sarcinilor care le stau în fața în procesul de instruire și educație. Pe baza științei militare sovietice, partidul nostru a elaborat metodele și mijloacele privitoare la pregătirea și educarea militarilor.

Îndeplinind cu strictețe cerințele jurămîntului militar și ale regulamentelor, ofițerii, sergenții și soldații își ridică necontenit măiestria militară, își dezvoltă necontenit calitățile morale și de luptă, întăresc disciplina militară fermă, își ascut și țin mereu trează vigilența revoluționară. Ei nu precupețesc nici un efort pentru a-și însuși la perfecție toate cuceririle științei și tehnicii contemporane.

În munca de instruire și educare a personalului, comandanții și șefii au ca principale ajutoare organele politice, organizațiile de partid și organizațiile utemiste care își desfășoară activitatea în armată. Comuniștii și utemiștii mobilizează prin exemplul lor personal pe toți militarii la îndeplinirea în bune condițiuni a sarcinilor ce le revin.

Comandanții și lucrătorii politici, sprijiniți de organizațiile de partid și de cele utemiste, acordă o atenție deosebită educației comuniste a militarilor. Aceștia sînt crescuți în spiritul îndeplinirii cu strictețe a cerințelor jurămîntului dat poporului, în spiritul înaltei răspunderi personale pentru apărarea patriei, în spiritul dragostei de muncă, al tovărășiei ostășești, al grijii față de avutul obștesc. Dragostea fierbinte față de patrie este o trăsătură dominantă a fizionomiei morale a ostașilor Armatei R.P.R. În Armata noastră se cultivă și se dezvoltă tradițiile înaintate de luptă ale poporului român îmbinate cu eroismul epocii noastre de construire a socialismului. În unități și subunități se desfășoară cu succes o temeinică operă de culturalizare și de educare cetățenească. Mii de ostași neștiutori de carte au învățat să scrie și să citească în armată, devenind ostași și cetățeni capabili să se instruiască și să înțeleagă sarcinile și obiectivele ce stau în fața întregului popor pe drumul construirii socialismului.

În anii de stagiu militar, ostașii își însușesc multe cunoștințe ce le sînt folositoare în activitatea pe care sînt chemați să o desfășoare ulterior în întreprinderi, în instituții, la sate etc.

Întreaga activitate de ridicare a nivelului politic, cultural și tehnic ce se desfășoară în armată, în cadrul caselor ofițerilor, cluburilor, bibliotecilor, cu ajutorul ziarelor, radioului, cinematografului, echipelor artistice etc. a făcut ca armata noastră să fie denumită pe drept cuvînt o școală a poporului în care se pregătesc cetățeni luminați, participanți activi la viața politică a țării.

În armata noastră se acordă o atenție deosebită omului și nevoilor lui, condițiilor lui de pregătire, de trai, de sănătate. Datorită grijii permanente a partidului și guvernului, ostașii armatei noastre au asigurate condiții tot mai bune de instruire, educare, îngrijire. Grijii partidului și guvernului militarii îi răspund prin hotărîrea lor de a-și consacra toate forțele apărării scumpei noastre patrii.

Alături de armatele statelor europene ale lagărului socialist, strîns unite prin tratatul de la Varșovia în lupta comună pentru apărarea securității și independenței lor, Armata noastră Populară este un scut puternic de apărare a muncii libere și constructive a poporului, a păcii, democrației și socialismului.

Din experiența școlii sovietice

Viitorii pedagogi în sălile muzeului

Catedra de metodică a geografiei de la Institutul pedagogic de stat „V.I. Lenin" din Moscova folosește pe scară largă diferitele exponate ale Muzeului Politehnic. In fiecare an, în luna septembrie, catedra trimite la muzeu grupe de studenți din anul IV, viitori profesori de geografie, pentru studierea exponatelor secției de combustibil și ale secției de metalurgie. Studenții se pregătesc în acest fel pentru predarea cursului de geografie economică a U.R.S.S. în clasele a VIII a cărei primă temă este „Geografia industriei U.R.S.S." In scopul unei studieri mai amănunțite și mai aprofundate a tehnicii industriei contemporane, studenții își desfășoară practica la muzeu sub îndrumarea colaboratorilor științifici ai muzeului.

Pregătind planul de organizare a excursiei cu elevii, studenții întocmesc pentru aceștia teme, astfel încît, după ce au făcut excursia și au ascultat explicațiile, școlarii să prelucreze singuri, conform datelor muzeului, o problemă sau alta.

Experiența muncii studenților-geografi la muzeu are o foarte mare importanță: viitorii pedagogi își lărgesc cunoștințele de tehnică, capătă deprinderi de organizare a excursiilor și de confecționare a materialului didactic.

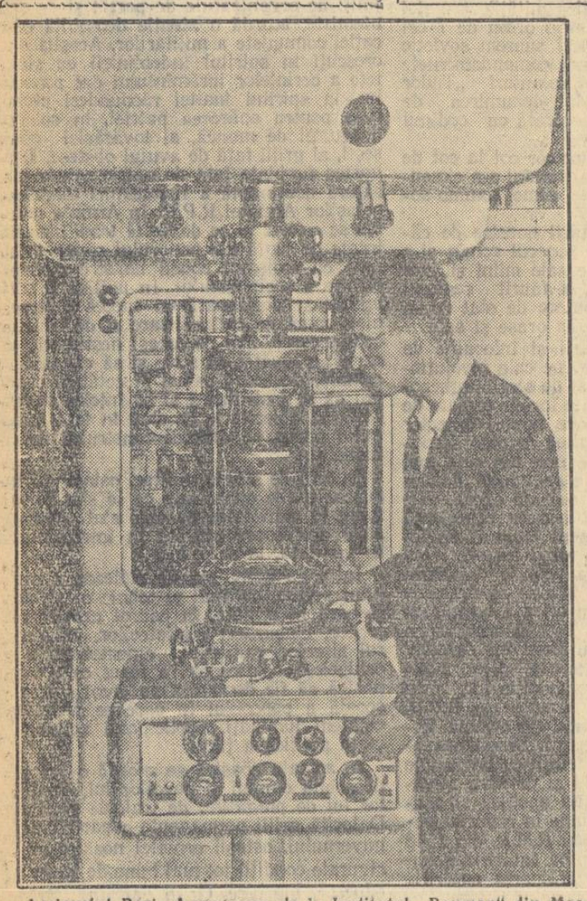

Aspirantul Boris Arzamasov, de la Institutul „Bauman" din Moscova, lucrînd cu microscopul electronic.

Să ridicăm necontenit calificarea profesorilor și conferențiarilor

Instituțiile de învățămînt superior din Uniunea Sovietică numără zeci de mii de profesori, conferențiari și asistenți care pregătesc specialiști pentru diferitele ramuri ale economiei naționale și desfășoară cercetări științifice de mare însemnătate. Cea mai importantă sarcină a oamenilor de știință sovietici constă în a ridica necontenit calitatea muncii științifice și nivelul pregătirii viitorilor specialiști, în a educa studenții în spiritul concepției marxist-leniniste despre lume și al devotamentului față de cauza construirii societății comuniste.

Această sarcină de onoare poate fi rezolvată cu succes numai dacă cadrele de profesori, conferențiari și asistenți își vor perfecționa în mod sistematic măiestria lor pedagogică, dacă-și vor însuși cu perseverență noi și noi cunoștințe atît în domeniul specialității lor, cît și în domeniul teoriei marxist-leniniste, care formează bazele oricărei științe.

Înțelegînd întreaga răspundere și complexitate a sarcinilor care stau în fața cadrelor științifico-pedagogice ale instituțiilor de învățămînt superior în etapa actuală a construcției comuniste, colectivul de profesori, conferențiari și asistenți al Institutului politehnic „Kirov" din Ural caută fără încetare căi și mijloace de îmbunătățire continuă a muncii instructiv-educative, metodice și de cercetări științifice. In institut se acordă o mare atenție ridicării nivelului ideologico-teoretic al colectivului didactic. In ultimii ani aproape 450 de profesori și conferențiari ai institutului au terminat Universitatea serală de marxism - leninism care funcționează pe lîngă institut. In anul școlar 1954-55 a urmat cursurile acestei Universități un număr de 110 cadre științifico - pedagogice

Un ajutor însemnat în ridicarea nivelului ideologico-teoretic al cadrelor îl dau catedrele de marxism-leninism și economie politică. Cei mai calificați profesori ai acestor catedre lucrează la Universitatea serală de marxism-leninism, conduc numeroase cercuri și seminarii din rețeaua învățămîntului de partid.

După absolvirea Universității serale, mulți profesori, conferențiari și asistenți continuă să studieze individual diferite probleme ale teoriei marxist - leniniste, participă la seminariile de filozofie și economie politică organizate de comitetul de partid al institutului. In anul școlar trecut, de pildă, în cadrul seminarului de economie condus de profesorul G. A. Prudenski și docentul P. A. Jukov s-a studiat problema „Progresul tehnic în U.R.S.S." Participanții la seminar au discutat în mod aprofundat cele mai importante probleme privitoare la dezvoltarea metalurgiei, a energeticii și a construcției de mașini.

De trei ani funcționează la Facultatea de construcții a institutului un seminar de filozofie, sub conducerea lui V. Mokrousov, candidat în științe filozofice.

De mult interes se bucură în rîndurile cadrelor științifico-pedagogice activitatea seminarului istorico-metodic de pe lîngă catedra de matematică superioară, condus de docentul V. A. Kocevoi.

Pe lîngă aceeași catedră funcționează de patru ani, sub conducerea profesorului E. A. Barbașin, seminarul de teorie calitativă a ecuațiilor diferențiale. La seminar participă colaboratori științifici ai catedrelor speciale de la Institutul politehnic din Ural și de la alte instituții de învățămînt superior.

Seminariile științifice care funcționează în cadrul facultăților și al catedrelor ajută profesorilor să-și însușească și să elaboreze metode eficiente de cercetări experimentale. Astfel, seminarul științific pentru studierea metodelor tensometrice de cercetare, organizat cu cîțiva ani în urmă la facultățile de mecanică și de construcții, a contribuit la răspîndirea rapidă a acestei metode noi de cercetări experimentale. In ultimii doi ani, colaboratorii științifici ai Facultății de mecanică au organizat într-o serie de întreprinderi experimentarea prin această metodă a unor mașini de tipuri noi. In colaborare cu lucrătorii de la Uralsmaszavod, a fost organizată experimentarea macaralelor metalurgice, a excavatorului pășitor E.Ș.—14/65, a excavatorului pe șenile SE—3, a mai multor laminoare și a altor utilaje metalurgice în condițiile de exploatare. Pe baza cercetărilor au fost determinate puterile, tensiunile, deformațiile, vitezele și accelerațiile efective ale pieselor principale ale acestor mașini. Rezultatele cercetărilor permit constructorilor uzinei să precizeze metodele de calcul și să creeze prototipuri de mașini mai ușoare și cu o capacitate de lucru mai mare.

In ultimii doi ani, colectivul didactic al institutului s-a mărit cu 200 de cadre. Mulți dintre tinerii profesori participă la activitatea științifică a catedrelor chiar din primii ani de muncă la institut. Lucrînd împreună cu alți membri ai catedrei la efectuarea diferitelor teme de cercetare științifică, tînărul profesor capătă o experiență practică care îi permite să elaboreze apoi o temă individuală de cercetare științifică.

Munca sistematică și cu scop bine definit în cadrul catedrei îi ajută pe conferențiari și aspiranți să pregătească și să susțină dizertația de candidat, care constituie un fel de bilanț al cercetărilor desfășurate la catedră.

In ultimii doi ani au reușit la examenele de candidat și au susținut dizertații 79 de persoane, din care 41 aspiranți. In anul 1955, în conformitate cu planul de pregătire științifică a cadrelor, trebuie să-și susțină dizertațiile 70 de aspiranți și tineri conferențiari ai institutului.

In procesul introducerii în producție a rezultatelor cercetărilor și al executării lucrărilor comandate, institutul a stabilit legături cu 135 de întreprinderi din orașul și regiunea Sverdlovsk. In anul 1954, colaboratorii științifici ai institutului au citit în întreprinderi peste 110 referate și au satisfăcut 430 de cereri ale uzinelor prin care acestea solicitau ajutor tehnico-științific.

Munca de cercetări științifice și ajutorul tehnico-științific acordat industriei îmbogățesc procesul de învățămînt. Lecțiile și lucrările practice desfășurate de profesorii strîns legați de industrie și care se ocupă sistematic cu cercetările științifice se deosebesc printr-un bogat conținut teoretic, prin noi fapte și sintetizări științifice.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri și a C.C. al P.C.U.S. cu privire la îmbunătățirea pregătirii, repartizării și folosirii specialiștilor cu studii superioare și medii speciale a pus în fața colectivului de profesori și conferențiari noi sarcini, i-a făcut să-și intensifice atenția față de problemele metodicii predării. Conform noilor planuri de învățămînt a fost mărit numărul de ore pentru lucrările de laborator, pentru proiectare și pentru practică didactică. In scopul respectării succesiunii în predare și al înlăturării paralelismului și dublării, în institut au fost create comisii speciale pentru refacerea programelor de învățămînt.

In acest an profesorul doctor I. N. Bogacev a pregătit tezele referatului „Despre măiestria lectorului". Aceste teze au fost în prealabil discutate la catedre; apoi s-a organizat asupra lor o discuție generală a catedrelor întregului institut, la care au luat parte aproximativ 300 de persoane. Discuția a dovedit marele interes al colectivului de profesori și conferențiari pentru problemele de metodică a predării și a constituit o formă de generalizare a experienței celor mai buni colaboratori științifici

Indeplinind indicația partidului și guvernului cu privire la pregătirea unor manuale de calitate pentru învățămîntul superior, profesorii institutului au desfășurat munca de elaborare a literaturii didactice. Numai în anul școlar 1953/54 au fost editate și pregătite pentru editare aproape 100 de coli de tipar și multiplicate 300 de coli de tipar de material didactic, îndrumătoare pentru lucrări de laborator, pentru proiectele de diplomă și de curs, lecții și cursuri. Printre acestea se numără lucrarea alcătuită de colaboratorii catedrei de mecanică teoretică, sub redacția docentului I. M. Volk, intitulată „Culegere de teme de mecanica teoretică", lucrarea „Profilul longitudinal", de docentul N. N. Mazurov, lucrarea docenților S. A. Kazak și A. P. Sabașov — „Manual pentru îndeplinirea proiectului de curs pentru studenții fără frecvență" Au fost pregătite, de asemenea, pentru tipar cîteva manuale.

Acestea sînt metodele principale de ridicare a calificării științifice și a măiestriei pedagogice a profesorilor și conferențiarilor Institutului politehnic din Ural. Indeplinind directivele partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea pregătirii specialiștilor cu studii superioare, colectivul de profesori și conferențiari al institutului își ridică cu perseverență nivelul muncii sale instructiv-educative, metodice și de cercetări științifice.

P. Z. PETRULOV
profesor la Institutul politehnic „Kirov" din Ural

(Din „Vestnik vissei școli")

Despre verificarea temelor la aritmetică în clasa I-a

Copiii de 7 ani, care au venit pentru prima oară la școală, nu știu ce este o temă pentru acasă și cum trebuie s-o îndeplinească.

Invățătorul trebuie să-i obișnuiască treptat, pas cu pas, să-și facă temele acasă, să-i deprindă cu aceasta în procesul lecțiilor din clasă.

De la primele lecții după manualul de aritmetică, în perioada învățării numerelor pînă la zece, li se dau elevilor din clasa I-a teme pentru acasă care-i ajută să repete ceea ce au învățat în clasă

Spre a-i obișnui pe elevi cu îndeplinirea sistematică a temelor, acestea trebuie verificate zilnic la lecții, cu participarea activă a întregii clase. Temele scrise se controlează de obicei la începutul lecției: învățătorul trece prin clasă, printre rînduri, se uită în caiete, face scurte observații și dă indicații copiilor. De pildă el spune: „Tu n-ai desenat toate bețișoarele drept", sau „Aici (arată) n-ai tras linia pînă la capăt", sau „Ai scris murdar, trebuie să cauți să scrii mai curat". Pe unii dintre copii învățătorul îi laudă.

Fără a se limita la această verificare fugitivă a lucrărilor scrise, învățătorul trebuie să ia zilnic caietele elevilor spre a le controla acasă și a le cerceta amănunțit; el trebuie să atragă atenția elevilor asupra așezării corecte a materialului pe pagina caietului, să corecteze scrierea cifrelor și să le scrie el însuși cu cerneală frumos și corect. Mai tîrziu, cu prilejul rezolvării problemelor, trebuie să le arate elevilor cum se scriu denumirile pe lîngă cifre.

In etapa inițială, controlul temelor făcute acasă ocupă la lecție destul de mult timp, deoarece în această perioadă elevii din clasa I-a trebuie învățați să efectueze aceste teme și obișnuiți cu o atitudine conștiincioasă față de muncă.

Să presupunem că li s-a dat elevilor să învețe să pună cîte 5 bețișoare în cîte două grămăjoare, în diferite combinații (4 și 1; 3 și 2; 2 și 3); precum și să țină minte din ce numere poate fi format numărul 5. Invățătorul le cere să deschidă în mod organizat manualele la pagina care cuprinde material în legătură cu această temă. El le propune să cerceteze desenele cu nuci, să povestească cum sînt grupate ele. Elevii numiți de învățător vorbesc despre fiecare desen: într-unul sînt 3 nuci și 2 nuci, adică 5 nuci; în altul 2 nuci și 3 nuci, adică tot 5 nuci etc. După repetare (cu manualele închise), elevii pregătesc, la indicația învățătorului, materialul de socotit (cercuri, bețișoare sau pătrățele). Se dă tema: să se descompună numărul 5 în două grupe (grămăjoare). Elevul numit de învățător efectuează acest exercițiu, descompunînd numărul 5 în două grupe — una de 4 și una de 1. Invățătorul le spune copiilor să țină minte cum a fost descompus acest număr, apoi cere întregii clase să efectueze acest exercițiu. El trece repede printre bănci și verifică dacă tema a fost îndeplinită corect.

Un alt elev numit de învățător îl desparte pe 5 altfel — de pildă într-o grupă de 3 și una de 2. Invățătorul întreabă cum mai poate fi despărțit 5 în două grupe. Apoi elevii arată din care două numere poate fi format numărul 5.

In perioada cînd se învață operațiunile de adunare și scădere, li se dă elevilor la început, ca temă pentru acasă, să citească corect exercițiile din manual și să le rezolve oral (fără a le scrie în caiete). Verificarea citirii corecte și a rezolvării orale a exercițiilor se poate face în felul următor: după indicația învățătorului, copiii găsesc în manual coloanele respective de exerciții. — Acum am să controlez, le spune învățătorul, cum ați învățat să citiți și să rezolvați aceste exerciții. Luați creioanele, puneți-le sub primul exercițiu din prima coloană și urmăriți cu atenție dacă Olea K. va citi și va rezolva corect exercițiul. Dacă cineva dintre voi va observa o greșeală, să ridice mîna, dar să nu vorbească.

Elevul indicat citește după manual primul exercițiu și îl rezolvă. Ceilalți copii urmăresc exercițiul cu creioanele. Apoi învățătorul mai întreabă pe unul sau doi elevi: „Petea, cît ți-a ieșit? Tanea, ce răspuns ai căpătat?

Dacă elevul a făcut o greșeală, el rezolvă din nou exercițiul respectiv. In acest fel se verifică și citirea și rezolvarea celorlalte exerciții.

Controlul exercițiilor efectuate de copii pe caiete se poate face în felul următor: înainte de lecție învățătorul scrie pe tablă coloanele de exerciții (fără răspunsuri) date pentru acasă. Elevii deschid caietele, scot creioanele. Invățătorul trece repede printre rîndurile de bănci, controlînd dacă toți copiii au deschis caietele acolo unde trebuie, dacă toți au creioane, dacă toți și-au făcut tema acasă. Apoi el atrage atenția elevilor asupra exercițiilor scrise pe tablă și le spune: „Pe tablă sînt scrise aceleași exerciții pe care le-ați scris și rezolvat voi acasă, în caiete. Acum veți învăța să controlați dacă le-ați rezolvat corect în scris și dacă știți să le rezolvați oral". Elevul indicat arată cu bețișorul, pe tablă, primul exercițiu din prima coloană, îl citește și spune răspunsul. Dacă răspunsul este corect, învățătorul îl scrie pe tablă. Copiii urmăresc exercițiul după caietele lor.

Invățătorul le explică copiilor că verificarea în clasă a temelor îndeplinite acasă trebuie făcută repede dar cu atenție, așa încît să nu rămînă nici o greșeală nebeservată.

In practică se întîmplă adesea ca elevii să nu-și îndeplinească exercițiile date pentru acasă absolut independent: ei sînt ajutați de adulți — surori sau frați mai mari, mama, tatăl, bunica. Spre a preveni sau înlătura această „practică", învățătorul trebuie să stea de vorbă cu părinții, lămurindu-le procedeele de ajutorare rațională a copiilor în pregătirea temelor date pentru acasă. De asemenea, trebuie să li se explice copiilor că, în urma îndeplinirii de sine stătătoare a temei date pentru acasă, ei trebuie să știe să rezolve corect și în clasă aceste exerciții. Dacă elevul nu poate face aceasta, înseamnă că el n-a rezolvat singur exercițiile sau că le-a rezolvat fără a chibzui asupra lor.

N. V. ARHANGHELSKAIA
și M. S. NAHIMOVA

(Din „Nacialnaia școla")

Activitatea organizațiilor de pionieri și comsomol din școlile sovietice

P. Vilcu
Inspector general în Ministerul Invățămîntului

In timpul vizitei pe care delegația Ministerului Invățămîntului a făcut-o în Uniunea Sovietică, noi, membrii delegației, am avut de multe ori prilejul să constatăm rolul deosebit de însemnat pe care-l îndeplinesc organizațiile de comsomol și de pionieri în lupta pentru educarea comunistă a copiilor și a tineretului.

Congresul al XII-lea al Comsomolului, care a avut loc în martie 1954, a subliniat că munca organizațiilor comsomoliste și de pionieri în școală constituie o parte integrantă a întregii activități educative a școlii, aceste organizații reprezentînd o mare forță în munca de educare a tineretului școlar și a copiilor.

Educarea pionierilor în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar se realizează pe baza prezentării unor fapte accesibile și emoționante din istoria de luptă a P.C.U.S., din anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, din munca creatoare a oamenilor sovietici sau din viața politică internă și internațională.

Organizațiile de tineret și copii din școlile sovietice aduc o contribuție de mare însemnătate la educarea disciplinei conștiente a elevilor, punînd accentul nu pe disciplina pasivă, a ascultării, ci pe disciplina de luptă și de biruire a obstacolelor, pe disciplina independenței, a inițiativei în luptă, a solidarității și a ajutorului reciproc tovărășesc.

Pentru a ajuta școala în înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, organizațiile de comsomol și pionieri educă copiii și tineretul, prin forme variate, în spiritul conștiinciozității și al interesului pentru știință. In organizațiile de comsomol și în detașamentele de pionieri s-a creat un climat favorabil muncii sîrguincioase, s-a creat o opinie publică care reacționează ferm, principial, constructiv față de cazurile de rămînere în urmă la învățătură.

Adunările tematice și munca în cadrul cercurilor pe materii reprezintă forme extrem de importante ale muncii desfășurate de organizațiile de comsomol și de pionieri pentru ridicarea nivelului la învățătură al membrilor lor. Adunările tematice, organizate într-un mod cît mai variat, mai interesant și mai atractiv îi ajută pe comsomoliști și pionieri să-și aprofundeze și să-și lărgească cunoștințele primite în școală, dezvoltă dragostea lor pentru studiu și interesul lor pentru știință, îi educă în spiritul unei atitudini comuniste față de muncă.

O chestiune viu dezbătută în prezent în Uniunea Sovietică este aceea a educării elevilor în spiritul dragostei și interesului pentru munca productivă, al contribuției organizațiilor comsomoliste și pionierești la realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic. Ținînd seama de faptul că școala de 10 ani pregătește cadre nu numai pentru învățămîntul superior, ci și pentru producție, organizațiile de comsomol și de pionieri luptă pentru înarmarea copiilor și tineretului cu cunoștințe strîns legate de practică.

Ministerul Invățămîntului al R.S.F.S.R. și C.C. al Comsomolului au elaborat programe speciale pentru cercurile de elevi, în cadrul cărora se studiază acum alcătuirea și funcționarea tractorului, a combinei și a altor mașini agricole, se creează modele de mașini, machete de uzine electrice etc. In același timp, organizațiile comsomoliste și pionierești conlucrează cu școala pentru organizarea unei intense munci obștești, utile a elevilor, în ultimul timp s-au înmulțit acțiunile de muncă pe parcelele experimentale, de reparație a mobilierului școlar și a celui didactic, de confecționare a materialului didactic cu posibilități locale, de radioficare a școlilor, de săditre a pomilor, de îngrijire a zonelor verzi etc. In prezent se acordă o atenție sporită antrenării școlarilor în munca obștească extrașcolară. De asemenea, organizațiile comsomoliste sprijină și organizează, sub îndrumarea profesorilor și a specialiștilor, participarea elevilor la munca direct productivă.

De acord cu C.C. al Comsomolului, Ministerul Invățămîntului al R.S.F.S.R. a înființat, în scopul de a dezvolta interesul elevilor pentru munca practică, insigne ca „Tînărul naturalist", „Tînărul tehnician", „Tînărul turist" etc. Impreună cu Ministerul Invățămîntului, C.C. al Comsomolului organizează concursuri ale „tinerilor grădinari" sau „tinerilor pomicultori", expoziții de creație tehnică a copiilor, expoziții de lucrări plastice ale copiilor etc. Organizațiile comsomoliste din întreprinderi ajută școlile în utilarea atelierelor de tîmplărie, lăcătușerie etc., cu materiale, scule, materii prime. Comsomoliștii din întreprinderi ajută chiar cadrelor didactice să-și însușească cunoștințe tehnice și deprinderi în vederea conducerii lucrărilor practice.

In trecut, în munca cu pionierii au existat unele neajunsuri. Astfel, se discutau cu ei teme care nu erau adecvate vîrstei și puterii lor de înțelegere; în alte cazuri, materialul prezentat pionierilor nu era interesant, nou, atractiv. Pentru înlăturarea acestor neajunsuri s-a acordat o atenție deosebită pregătirii ideologico-politice a cadrelor care lucrează cu pionierii și înarmării acestor cadre cu cunoașterea temeinică a celor mai bune metode de muncă cu pionierii.

C.C. al Comsomolului desfășoară o activitate susținută pentru dezvoltarea inițiativei creatoare a pionierilor. In practică s-a observat că unii pedagogi și instructori de pionieri căutau să facă totul în locul copiilor, să le sugereze pînă și cele mai mici acțiuni sau preocupări de viață pionierească; alții, dimpotrivă, considerau că munca pionierească s-ar putea desfășura „de la sine", obținîndu-se rezultate valoroase fără o îndrumare pedagogică continuă. Combătînd aceste atitudini greșite, C.C. al Comsomolului a luptat pentru îmbinarea activității independente, creatoare a pionierilor cu o îndrumare pedagogică și o conducere pricepută, plină de tact a acesteia de către instructorii de pionieri.

Cadrele didactice din Uniunea Sovietică privesc munca de ajutorare și îndrumare pedagogică a organizațiilor comsomoliste și pionierești ca o muncă de cea mai mare însemnătate. In școli s-au asigurat unitatea și concordanța activității organizațiilor comsomoliste și pionierești cu activitatea directorilor, a diriginților, a profesorilor și a învățătorilor. Unul dintre mijloacele de înfăptuire a acestei unități îl constituie planificarea în comun și dezbaterea în comun a celor mai importante probleme ale muncii instructiv-educative. Invățătorii claselor I, II și III le povestesc elevilor despre faptele pionierilor, îi duc să viziteze palatele și casele de pionieri, le prezintă ilustrații referitoare la munca pionierilor, la activitatea taberelor de pionieri, le citesc articole accesibile din presa pentru pionieri etc. — pregătindu-i astfel pentru intrarea în organizație. De asemenea, profesorii sprijină pregătirea pionierilor din clasa a VII-a pentru a intra în Comsomol.

Pentru înarmarea cadrelor didactice cu cunoașterea problemelor activității organizațiilor comsomoliste și pionierești, în programele instituțiilor de învățămînt pedagogic există capitole speciale dedicate acestei activități. De asemenea, viitorii pedagogi fac practică în taberele de pionieri.

In ședințele consiliilor pedagogice și în consfătuirile raionale ale cadrelor didactice se dezbat chestiunile esențiale ale activității pionierești și de comsomol. Uciedghiz-ul (Editura de stat didactică și pedagogică), ca și Editura „Tînăra Gardă" a C.C. al Comsomolului editează lucrări speciale cu privire la problemele îndrumării și conducerii pedagogice a muncii organizațiilor de copii și tineret. Aceste probleme constituie, de asemenea, tema unor cursuri ținute la institutele pentru perfecționarea cadrelor didactice.

Intre C.C. al Comsomolului și Ministerul Invățămîntului al R.S.F.S.R. există o colaborare deosebit de strînsă. Secretarii C.C. al Comsomolului se sfătuiesc cu ministrul Invățămîntului sau cu locțiitorii săi asupra problemelor esențiale ale activității comsomoliștilor și pionierilor în școală. Reprezentanții C.C. al Comsomolului participă la ședințele de colegiu ale Ministerului Invățămîntului, iar reprezentanții Ministerului iau parte la ședințele organizate în cadrul Secretariatului C.C. al Comsomolului.

C.C. al Comsomolului colaborează strîns și cu Academia de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. Anul trecut, în cadrul unei ședințe speciale a Academiei de Științe Pedagogice, vicepreședintele Academiei a prezentat un referat despre munca organizațiilor de copii și tineret. Academia, care are un sector special ce se ocupă cu activitatea organizațiilor de pionieri și comsomol în școli, conlucrează cu C.C. al Comsomolului pentru elaborarea temelor de cercetări științifice cu privire la activitatea comună a școlilor și a organizațiilor de pionieri.

In decursul vizitei noastre la Leningrad am putut cunoaște Palatul pionierilor din acest oraș, una din cele mai mari instituții extrașcolare ale Ministerului Invățămîntului din R.S.F.S.R. Palatul pionierilor din Leningrad a fost înființat acum 18 ani. El organizează o vastă activitate politico-educativă, culturală, artistică și sportivă, care contribuie la adîncirea și aplicarea în practică a cunoștințelor căpătate de copii în școală. Activitatea Palatului se desfășoară după un plan de muncă anual, alcătuit pe baza indicațiilor C.C. al Comsomolului și ale Ministerului Invățămîntului, luîndu-se în seamă programele școlare, interesele și particularitățile de vîrstă ale copiilor. Palatul are secții de tehnică, de științe naturale, de cultură fizică și sport, de educație artistică, de muncă cu cartea, de turism și studiu al regiunii, de acțiuni de masă, de metodică a muncii pionierești. Cercurile tuturor secțiilor din palat sînt frecventate de către cei mai buni pionieri din Leningrad. Membrii cercurilor sînt împărțiți pe grupe de vîrstă. Avînd în vedere diversitatea cercurilor și specificul fiecăruia, metodele ce se folosesc în activitatea lor sînt de asemenea foarte variate. Ca metodă de bază în cercuri se folosesc lucrările practice, care stimulează interesele copiilor și-i deprind cu munca independentă.

Palatul își desfășoară întreaga sa activitate în strînsă colaborare cu pedagogii și cu familiile elevilor. Responsabilii cercurilor merg în școli, unde se interesează de situația la învățătură și disciplină a pionierilor care frecventează cercurile palatului. De asemenea, palatul dă ajutor școlilor în înființarea și organizarea activității cercurilor de elevi.

Cu ajutorul comitetului orășenesc al Comsomolului, Palatul organizează seminarii pentru instructorii de pionieri și, cu ajutorul secției orășenești de învățămînt, consultații pentru diriginți. Anul acesta, la Palat au avut loc conferințe și seminarii pentru directorii caselor de pionieri din R.S.F.S.R., organizate de Ministerul Invățămîntului și C.C. al Comsomolului. Cu acest prilej s-a realizat un larg schimb de experiență în ceea ce privește conținutul, formele, organizarea și metodica activității pionierești.

Palatul organizează și conferințe și întîlniri cu părinții pionierilor, la care se dezbat probleme de educație în familie.

Am vizitat, de asemenea, casa de pionieri din raionul Lenin al orașului Leningrad. Și aici se desfășoară o variată activitate politico-educativă și culturală, prin conferințe, discuții, expuneri științifice și tehnice, de literatură și artă, întîlniri cu revoluționari și eroi ai muncii socialiste, șezători, concursuri, jocuri, excursii, vizionarea și discutarea filmelor și spectacolelor de teatru, audiții, munca în cercuri etc. Casa de pionieri studiază conținutul muncii și metodele de muncă folosite de organizațiile pionierești din școli și popularizează cea mai bună experiență în munca extrașcolară. Impreună cu pedagogii și organizațiile de pionieri din școli, casa organizează în chip rațional și instructiv timpul liber al pionierilor și școlarilor.

Casa pionierilor din raionul Lenin este frecventată de 2120 de pionieri, care activează în patru secții: tehnică, artistică, muzicală și sportivă. In cadrul fiecărei secții funcționează cercuri. In secția tehnică, de exemplu, există cercuri de aero și navo-modele, de tîmplărie, radio-tehnică, de telemecanică, un cerc al tinerilor naturaliști, un cerc al „mîinilor îndemînatice", un cerc de croitorie etc. In cercuri elevii cunosc progresele tehnicii, ale agriculturii mecanizate și electrificate, confecționează material didactic, fac excursii.

Schema casei cuprinde 53 de oameni, printre care se numără mulți pedagogi cu studii superioare care se ocupă de îndrumarea muncii în cercuri. Experiența pozitivă a specialiștilor este popularizată în cercurile metodice pe specialități ale cadrelor didactice.

Am urmărit de asemenea, cu mult interes, activitatea Stațiunii republicane a tinerilor naturaliști și experimentatori în domeniul agricol din Kiev, care lucrează sub conducerea directă și pe baza instrucțiunilor Ministerului Invățămîntului. Planurile de activitate ale stațiunii sînt aprobate de Ministerul Invățămîntului, după ce au fost analizate împreună cu C.C. al Comsomolului din R.S.S.U. Sarcinile esențiale ale stațiunii constau în sprijinirea școlii și a organizațiilor de copii și tineret în munca de educare comunistă a tinerei generații, în întărirea și lărgirea cunoștințelor din domeniul științelor naturii primite de elevi în școală, în cultivarea interesului pentru știință și a dragostei pentru munca în agricultura socialistă și pentru lucrări experimentale în acest domeniu. In prezent, întreaga activitate a stațiunii este subordonată sarcinilor legate de introducerea învățămîntului politehnic în școală.

Stațiunea studiază, generalizează și propagă experiența pozitivă a stațiunilor locale, a secțiilor tinerilor naturaliști de pe lîngă palatele și casele de pionieri și a cercurilor din școli și din casele de copii. Ea acordă un însemnat ajutor metodic școlilor și instituțiilor extrașcolare în vederea organizării activității agricole experimentale. Stațiunea organizează și desfășoară numeroase acțiuni de masă în rîndurile pionierilor și elevilor: expoziții, concursuri, întreceri, consfătuiri ale tinerilor naturaliști și experimentatori, excursii, turism etc.

Pe terenul experimental, în seră, în laboratoarele și cabinetele stațiunii își desfășoară activitatea cercurile „tinerilor botaniști" și „tinerilor zoologi" (elevi ai claselor V-VII), ale „tinerilor darwiniști și biologi" (elevi ai claselor VIII-X). De asemenea, stațiunea a organizat pentru elevii din clasele VIII-X cercuri de tineri pomicultori, tineri legumicultori, tineri sericicultori etc.

Stațiunea colaborează cu Institutul de perfecționare a cadrelor didactice în vederea ridicării calificării conducătorilor de cercuri. In scopul ajutorării acestora se organizează conferințe științifico-metodice și consultații, se editează cărți și broșuri privitoare la cultivarea plantelor, la creșterea animalelor etc.

Din convorbirile purtate cu oamenii sovietici, din vizitele noastre la palatele și casele de pionieri, ca și la stațiunile tinerilor naturaliști am învățat multe lucruri deosebit de interesante. Cunoașterea experienței sovietice în domeniul muncii în rîndurile comsomoliștilor și ale pionierilor ne va ajuta să îmbunătățim propria noastră muncă de îndrumare pedagogică a organizațiilor de tineret și de copii din școli, să le ajutăm să-și îndeplinească cu cinste sarcinile mari care le revin în lupta pentru însușirea temeinică a cunoștințelor, pentru realizarea disciplinei conștiente a elevilor.

O lecție vie, interesantă

Pedagogului îndrăgostit de meseria sa îi este greu să discute cu colegii, în recreație, despre probleme străine de munca instructiv-educativă. Iată-l pe profesorul C. Vasiliu, care predă de 21 de ani geografia la școala medie nr. 18 de băieți din București. Anul acesta va fi pentru el al treizecișipatrulea an de învățămînt. Albul strălucitor al timplelor lui contrastează plăcut cu chipul său voios, entuziast. A venit cu brațul încărcat de hărți. Cu o satisfacție ce se lasă greu stăpînită, le arată profesorilor din jurul său hărțile pe care le-au lucrat în această lună elevii clasei a IX-a „A".

La sunetul clopoțelului profesorii părăsesc cancelaria. Tovarășul Vasiliu intră în clasa a VII-a „A" unde va preda o lecție despre Carpații Sudici dintre Olt și Dunăre. De la început se stabilește în clasă o atmosferă de muncă, de voioșie. După controlul hărților, începe ascultarea lecției trecute: Carpații Sudici dintre Prahova și Olt. Răspunsurile elevilor îl satisfac pe deplin pe experimentatul pedagog. Cei mai mulți dintre ei știu să arate așezarea munților pe hartă, cunosc rocile din care sînt formați. Ei vorbesc cu multă pricepere despre lungimea, lățimea și înălțimea acestor munți, despre masivitatea lor, despre caracteristicile lor generale. Cu toții cunosc denumirile masivelor, ale vîrfurilor, ale depresiunilor și ale trecătorilor mai importante, cunosc înălțimile celor mai mari vîrfuri, știu să explice în mod just caracteristicile acestor munți, existența urmelor glaciare, a fenomenelor carstice din Bucegi, frumusețile acestor munți. Îndrumați de profesor, elevii compară continuu caracteristicile Carpaților Sudici cu cele ale Carpaților Răsăriteni, scoțind în evidență atît asemănările cît și deosebirile.

Profesorul folosește cu deosebită îndemînare metoda comparației și în timpul expunerii cunoștințelor noi. La fiecare element caracteristic, el întreabă: unde am mai întîlnit noi acest fenomen? Compară vîrfurile, trecătorile, rocile din care sînt formate masivele, înfățișarea lor, clima și vegetația. Această legătură continuă a cunoștințelor noi cu cele vechi, compararea elementelor cunoscute trezește în rîndurile elevilor un viu interes, dorința puternică de a participa activ la lecție.

Desfășurarea vie, atrăgătoare a lecției este determinată în mare măsură de precizia cu care profesorul explică și desenează, de caracterul interesant pe care știe să-l imprime cunoștințelor transmise, de dragostea cu care vorbește despre frumusețea depresiunilor, a defileelor Oltului și Jiului, a pășunilor și a lacurilor cu apă limpede la care vin să se adape miile turme de oi.

În cuvintele profesorului se oglindește puternica lui dragoste față de patrie. Stilul său colorat, plastic, descrierile sale îi ajută pe elevi să-și facă o reprezentare cît mai clară a priveliștilor despre care se vorbește.

Profesorul nu se rezumă la propriile sale amintiri, la textele cunoscute. Mereu el caută să folosească reprezentările elevilor, cerîndu-le să descrie locurile cunoscute cu prilejul diferitelor excursii, să arate ce povești a creat poporul în legătură cu diferite aspecte ale munților, să explice unele expresii populare folosite de localnici.

Tovarășul Vasiliu vorbește despre minunata cale ferată Bumbești—Livezeni. Expunerea sa atrăgătoare te face să străbați cu gîndul această vale sălbatică, parcurgînd cu iuțeala fulgerului numeroasele tunele, zburînd peste viaducte, privind apa neagră a Jiului, ce a spălat cantități uriașe de cărbuni scoși din adîncurile pămîntului de către muncitorii mineri. Elevii înțeleg importanța deosebită a acestei căi ferate, care constituie una din realizările regimului nostru de democrație populară.

Datorită experienței bune pe care a căpătat-o, tovarășul Vasiliu știe să-și organizeze bine lecția. I-a rămas timp suficient să explice elevilor cum să-și întocmească harta pe caietele curate, cum să învețe lecția, asupra căror părți să insiste.

Desfășurată în felul acesta, lecția tovarășului Vasiliu i-a ajutat pe elevi nu numai să-și însușească cunoștințe temeinice despre frumusețile și bogățiile patriei. Ea a contribuit în mod efectiv la educarea lor în spiritul dragostei puternice față de patrie, le-a trezit dorința de a colinda prin munți pentru a cunoaște minunatele lor priveliști.

Succesul obținut la această lecție de către tovarășul Vasiliu nu este întîmplător. El este rezultatul unei munci migăloase și devotate pe care o duce zi de zi, an de an.

Lecția aceasta, însă, ținînd seama de talentul și experiența pedagogică a tovarășului Vasiliu, putea să fie și mai atrăgătoare, cu un conținut educativ și mai bogat. Tovarășul Vasiliu, ca și elevii clasei a VII-a „A", nu erau siguri că în ziua de 26 septembrie au geografia. Lipsa unui orar stabil, cunoscut cu precizie de toate cadrele didactice ale școlii, provoacă serioase defecțiuni în munca instructiv-educativă: unii profesori lipsesc de la ore, unii desfășoară lecții improvizate, iar alții, chiar dintre cei mai buni, nu pregătesc lecțiile cu seriozitatea cu care lucrează în mod obișnuit. Dacă tovarășul Vasiliu ar fi știut din timp și cu precizie că în ziua respectivă are de predat această lecție la clasa a VII-a, și-ar fi ales cu grijă fotografii și planșe pe care să le folosească în desfășurarea lecției, ar fi ales texte pe care să le indice elevilor ca lectură în afara clasei, pentru a-i ajuta să cunoască mai bine frumusețile și bogățiile Carpaților Sudici. Este necesar ca conducerea școlii să definitiveze cît mai repede posibil orarul, pentru a da profesorilor posibilitatea să-și coordoneze în mod just activitatea de zi cu zi cu planificarea calendaristică, să-și pregătească în mod temeinic fiecare lecție.

MARIA POPESCU

Despre predarea lecțiilor de citire și scriere la clasa I-a

„...Progresul clasei I e cheia și lăcata instrucției primare și aceasta temelia pe care se razimă întregul învățămînt" — spunea Creangă, subliniind importanța deosebită pe care o are munca învățătorului pentru predarea citirii și scrierii la clasa I-a.

Citirea este un proces foarte complicat pentru copiii care iau prima dată contact cu școala. Desprinderea propoziției din vorbire, despărțirea ei în cuvinte, a cuvintelor în silabe și a acestora în sunete — apoi unirea sunetelor în silabe și a silabelor în cuvinte constituie probleme grele pentru începători. La acestea se mai adaugă cunoașterea literelor, înțelegerea faptului că acestea reprezintă sunete și unirea literelor, în procesul citirii.

Pentru ca elevii să-și însușească în mod conștient toate aceste cunoștințe și deprinderi este necesar ca ei să le capete în mod treptat. Perioada premergătoare predării abecedarului are tocmai scopul de a pregăti pe copii să facă analiza și sinteza sunetelor, în așa fel încît această problemă să nu mai necesite eforturi deosebite din partea lor în momentul cînd trec la citirea din abecedar.

Ținînd seama că în primele săptămîni de școală copiii trebuie să capete și deprinderi de muncă sistematică și organizată, este necesar ca învățătorul să dea o atenție deosebită perioadei pregătitoare, care durează aproximativ trei săptămîni. Folosite în mod just, aceste trei săptămîni nu numai că nu întîrzie formarea deprinderilor de citire și scriere, ci le ușurează, dînd elevilor cunoștințele și deprinderile de bază, fără de care ei nu și-ar putea însuși cunoștințele de citire și scriere.

Conștienți de importanța predării citirii și scrierii la clasa I, mulți învățători care predau la această clasă s-au pregătit cu grijă, din vreme, pentru munca lor. Astfel, tovarășii O. Munteanu (școala nr. 1 de băieți din Capitală), I. Obreja (școala nr. 51 de fete din Capitală), M. Hudiță și V. Gherman (școala din comuna Brănești) au confecționat, pe baza desenelor de pe paginile cartonate anexate la abecedar, planșe cu figuri geometrice în diferite culori. Conturînd și hașurînd aceste figuri, copiii își formează mușchii mîinii pentru scris.

Iată, de exemplu, cum au folosit planșele cu figuri învățătoarele M. Hudiță și V. Gherman, de la școala din comuna Brănești, la una din primele lecții din perioada pregătitoare.

După modelul prezentat de către învățătoare, copiii au așezat pe bancă figurile decupate din abecedar: ovalul, pătratul, cercul. După ce s-au familiarizat cu aceste figuri, învățătoarea a așezat ovalul pe tabla liniată la fel cu caietele, l-a conturat și l-a hașurat cu cretă colorată. Învățătoarea a cerut elevilor să execute aceeași lucrare pe caietele lor, pregătindu-i astfel pentru scrierea primelor elemente ale literelor, linioara și ovalul.

Dînd o deosebită atenție înarmării elevilor cu deprinderea de a scrie frumos, tovarășele învățătoare de la școala din Brănești au procurat de la început caietele model nr. 1 pentru toți copiii, le-au explicat liniatura și rostul ei. Copiii au învățat să recunoască rîndul pe care se scrie corpul literei, să arate linia de jos, de mijloc și de sus. În felul acesta, cînd au trecut la scrierea elementelor și a literelor, au știut de unde să înceapă și unde să termine fiecare element.

Tovarășele învățătoare au avut grijă ca elevii să nu folosească caiete cu altă liniatură, sau maculatoare neliniate. Ele au folosit caietele cu liniatură specială și pentru conturarea și hașurarea figurilor, spre a-i obișnui pe elevi — încă de la început — cu trasarea liniilor drepte și a contururilor precise.

Învățătoarele de la școala din Brănești acordă o deosebită grijă dezvoltării vorbirii elevilor și spiritului lor de observație. De exemplu, predînd lecția de la pagina 6 a abecedarului, tov. M. Hudiță a discutat în prealabil cu elevii despre animale și păsări. Participînd activ la această discuție, elevii și-au sistematizat cunoștințele lor despre animale și păsări. Apoi, îndrumați de învățătoare, ei au întuit ilustrațiile din abecedar și au formulat propoziții formate din cîte două cuvinte (răspunzînd la întrebările „ce fac rîndunelele?", „ce face cîinele?" etc.). În timpul lecțiilor, tovarășa învățătoare a fost atentă la pronunțarea cuvintelor și a corectat răspunsurile elevilor care pronunțau greșit unele cuvinte.

Deoarece propozițiile lungi sînt greu de analizat, este foarte important ca elevii să fie îndrumați să formuleze propoziții simple în conținut, formate din două-trei cuvinte.

Munca pe care trebuie să o ducă învățătorul pentru dezvoltarea vorbirii elevilor și pentru înarmarea acestora cu deprinderi de analiză și sinteză trebuie continuată și în perioada predării abecedarului, deoarece elevii mai întîmpină și acum greutăți în această privință. Așa, de exemplu, deși la clasa condusă de tov. Hudiță perioada pregătitoare s-a desfășurat în condiții bune, unii copii nu și-au clarificat pe deplin noțiunile de propoziție, cuvînt și silabă. La întrebarea „Din cîte silabe este format cuvîntul „mama"?", fetița M. C. a răspuns întîi „din două cuvinte", apoi „din două vorbe". Pentru a-i veni în ajutor, învățătoarea a întrebat-o: „Ce este „mama"?" „O propoziție" — a răspuns fetița. Reiese de aici cît este de necesar ca aceste noțiuni să fie repetate și adîncite în timpul predării abecedarului.

Tovarășa Hudiță organizează cu pricepere predarea lecțiilor de citire. Iată, de pildă, cum a predat ea lecția de la pag. 15 din abecedar. La începutul orei le-a cerut copiilor să scoată din ghiozdan abecedarul și cutia cu litere (pentru că nu s-a putut confecționa planșa cu buzunărele, literele decupate din foile anexate la abecedar au fost puse în cutii de chibrituri). A urmat o scurtă discuție introductivă, în care învățătoarea le-a pus copiilor întrebări despre mamele lor. Apoi copiii au deschis abecedarele la pagina 15. Îndrumați de învățătoare, ei au întuit în amănunt ilustrația, redînd în propoziții scurte ceea ce vedeau. Tov. Hudiță a corectat răspunsurile incomplete sau greșite ale copiilor, dovedind multă grijă pentru dezvoltarea vorbirii lor.

În legătură cu conținutul ilustrației, elevii au formulat propoziția „Mama citește". A urmat analiza acestei propoziții și apoi a cuvîntului „mama". S-a insistat, îndeosebi, asupra despărțirii cuvîntului în silabe și apoi a pronunțării distincte a fiecărui sunet. Învățătoarea a pronunțat clar fiecare silabă, cerînd copiilor să țină mîna sub bărbie, pentru a-și da mai bine seama de cîte ori deschid gura la pronunțarea cuvîntului „mama". După aceea a pronunțat ea însăși prima silabă, prelungind pe rînd fiecare sunet în parte (mmma; maaa). Izolînd sunetele din silabă, a avut o deosebită grijă să nu se audă sunetul de sprijin „ă". Elevii au repetat și ei, mai întîi toți împreună și apoi individual. După aceea, s-a format la tablă silaba ma, din literele m și a cunoscute de elevi din lecțiile anterioare. Elevii au citit-o.

S-a procedat la fel cu silaba a doua. Astfel au apărut pe tablă, despărțite, silabele cuvîntului mama. Cu ajutorul învățătoarei, copiii au citit pe rînd aceste două silabe. Apoi învățătoarea a desenat între ele o linioară (ca în abecedar) și elevii le-au citit legate, din ce în ce mai repede, pînă cînd au pronunțat cuvîntul ca în vorbirea curentă.

Elevii au format, pe bănci, din literele alfabetului decupat, cele două silabe ale cuvîntului mama, pe care le-au unit cu ajutorul linioarei. Cu acest prilej s-a repetat analiza cuvîntului pînă la sunet, fixîndu-se cunoștințele predate anterior. Copiii au citit apoi cuvîntul „ma-ma" din abecedar. După aceea, cu ajutorul întrebărilor puse de către învățătoare, ei au repetat cunoștințele predate. Ca temă pentru acasă l-a dat să alcătuiască cuvîntul „mama" din literele alfabetului decupat și să citească acest cuvînt din abecedar.

În încheierea lecției, învățătoarea le-a cîntat copiilor un cîntec despre mama și ei au spus o poezie cu același subiect, pe care au învățat-o în perioada pregătitoare.

La lecția următoare s-a predat scrierea cuvîntului „mama". Cu acest prilej elevii și-au reamintit cum se scriu literele „m" și „a", învățate în lecțiile precedente. Pentru a-i deprinde pe copii să scrie corect și frumos, tovarășa învățătoare a insistat asupra fiecărui element, scriind un model pe tablă și cerînd elevilor să scrie la fel. De asemenea, a insistat asupra poziției corecte a elevilor, în timpul scrisului.

După aceea s-a repetat analiza cuvîntului „mama" învățat în ora de citire și s-a trecut la scrierea acestui cuvînt. Deoarece unii elevi au întîmpinat greutăți în legarea literelor în cuvînt, fie scriind mai multe sau mai puține elemente decît era necesar, fie omițînd linioara de sprijin a literei „a" de mînă, tovarășa învățătoare le-a cerut să scrie după tact, numind pe rînd fiecare element.

O grijă deosebită a acordat tov. Hudiță corectării celor scrise de copii chiar de către ei înșiși. Comparînd scrisul lor cu cel de pe tablă, elevii au observat singuri greșelile pe care le-au făcut și s-au străduit să le corecteze.

Elevii au citit apoi în abecedar cuvîntul „mama" scris cu litere de mînă.

Ca temă pentru acasă, învățătoarea le-a dat de scris cuvîntul „mama" pe două rînduri de caiet.

Desfășurarea acestor lecții este un bun exemplu de predare sistematică, din care pot învăța pedagogii ce lucrează cu elevii claselor I-a.

B. BĂDULESCU și M. BOȘTINA

Învățătorul celor mici

Învățătorul Emil Tetileanu lucrează anul acesta cu copiii din clasa I-a a școlii medii de 10 ani din Lupeni. El și-a pregătit cu grijă materialul didactic pentru lecții, confecționînd singur o parte a acestuia. Cu multă sîrguință studiază tovarășul Tetileanu îndrumătorul metodic pentru predarea citit-scrisului, așa încît să asigure un conținut just al lecțiilor și să folosească metode cît mai bune de predare. Acest fapt, ca și munca lui amănunțită pentru planificarea lecțiilor, îl ajută să asigure însușirea corectă și conștientă a tuturor cunoștințelor predate. În timpul lecțiilor, tovarășul Tetileanu folosește un bogat material ilustrativ. Pentru îmbunătățirea frecvenței, el îi vizitează pe elevi la domiciliu și organizează ședințe cu părinții.

Prin munca lui stăruitoare, tov. Tetileanu obține rezultate frumoase în înarmarea elevilor cu cunoștințe.

DISCUȚII

Probleme ale formării colectivului de elevi

Urmăresc cu interes și curiozitate discuția din coloanele „Gazetei învățămîntului". E bine venită această formă de lămurire a unor probleme, care prilejuiește un rodnic schimb de experiență.

Citind cu atenția cuvenită articolul „Despre organizarea colectivului de elevi al tovarășului conf. C. Bender, mi-am adus aminte că, acum doi-trei ani, autorul acestui articol, care lucra pe atunci la Institutul Pedagogic, a convocat un număr de învățători și profesori, printre care mă aflam și eu, pentru a discuta studierea în cadrul cîtorva școli a organizării colectivului de elevi. S-a stabilit atunci ca aceste școli să fie vizitate de colective de la Institut, care să cunoască rezultatele muncii și să dea pe loc indicații practice. Nu știu dacă s-a mai făcut ceva în această direcție, Școala noastră, care era programată pentru un astfel de studiu, nu a fost vizitată. Ne-a părut rău, deoarece pe noi problema aceasta ne-a interesat mult. Colectivul didactic și instructorul superior de pionieri, în strînsă colaborare, au pus în aplicare măsuri menite a întări colectivul de elevi, a înscrie oarecare realizări în problema aceasta. Ne-au ajutat mult materialele sovietice traduse, precum și experiența școlilor noastre cu privire la această problemă.

Atunci cînd am pornit la lucru ne-am gîndit bine asupra conținutului noțiunii de colectiv. După ce ne-am clarificat din punct de vedere teoretic această noțiune, am stabilit pe ce căi vom merge pentru a crea în școala noastră un colectiv pionieresc de elevi.

În decursul celor cinci ani de cînd sînt director la această școală, am întîlnit variate probleme de disciplină, de la aspecte aparent neînsemnate și pînă la forme mai grave: întîrzieri la lecții, absențe nemotivate, fugă din școală, neîndeplinirea temelor, sufletul la lecții, atitudine necuviincioasă, lipsă de grijă față de bunurile școlii, ținută dezordonată și altele, care împiedicau crearea unui colectiv închegat. Luptînd împotriva acestor manifestări negative, pedagogii din școala noastră n-au folosit întotdeauna metodele cele mai potrivite și de aceea greutățile n-au fost învinse ușor. Dar din această luptă cu greutățile, noi am avut de învățat. Ne-am dat seama unde este greșeala. Noi nu dădeam elevilor suficiente îndrumări, nu căutam să-i convingem, ci le dădeam „dispoziții" categorice, pe ton imperativ. Nu lipsea chiar și formula: „Vei pierde anul", „Vei fi eliminat".

Pentru a îndrepta lucrurile, unii diriginți au format în clasele lor un „colectiv de disciplină", tocmai din elevii certați cu disciplina. A fost o măsură curajoasă. Ea a fost, de altfel, viu comentată în rîndul elevilor, în special al elevilor buni. „Iată cine ne conduce pe noi (spuneau ei, pe bună dreptate). Ar trebui mai întîi să se pună pe învățătură și să lupte pentru onoarea școlii".

Atitudinea elevilor ne-a determinat să discutăm în colectiv această problemă. Colectivul și instructorul superior de pionieri au luat împreună noi măsuri. S-a trecut la organizarea elevilor pe grupe, fiecare avînd sarcini ca: frecvența, învățătura, activitatea extrașcolară, gazeta de perete, serviciul sanitar, pavoazarea etc. Sub lozinca „Să luptăm pentru onoarea școlii", grupele de elevi trebuiau să determine respectarea regulamentului școlar de către toți elevii.

În anul școlar 1953—1954 am făcut un alt pas spre întărirea colectivului de elevi. În fiecare clasă s-au creat, dintre elevii cei mai disciplinați, detașamente de disciplină. Prin rotație, detașamentul face de serviciu pe școală timp de o săptămînă. S-au stabilit modul de funcționare a detașamentului de disciplină, condițiile ce trebuie îndeplinite pentru întrarea în acest detașament, obligațiile și sarcinile detașamentului. Detașamentul are ca scop consolidarea disciplinei conștiente. Detașamentul de disciplină, care a intrat în al treilea an de existență, a adus o importantă contribuție la întărirea disciplinei în școală.

Detașamentul supraveghează disciplina în școală. Responsabilul detașamentului de disciplină împarte banderolele de serviciu și indică posturile. Elevii din detașamentul de disciplină se prezintă la școală cu 15 minute înainte de ora de curs; controlează clasele, pentru a vedea dacă sînt pregătite pentru orele de curs. La sfîrșitul lecțiilor, ei pleacă ultimii, dînd clasele în seama tovarășelor îngrijitoare. În timpul recreațiilor, elevii de serviciu au grijă să nu rămînă nimeni în clase. Elevii de serviciu răspund pentru păstrarea în bune condițiuni a avutului școlii. De exemplu, în cazul cînd se constată stricăciuni sau dispariții de obiecte și nu sînt cunoscuți vinovații, răspund ei de aceasta. Detașamentul de disciplină urmărește ca elevii școlii să aplice conștient regulile de conduită pentru elevi. Refuzul de a respecta indicațiile regulamentului este adus în unele cazuri la cunoștința diriginților, a profesorilor de serviciu, a instructorului superior de pionieri sau, în cazuri mai grave, a conducerii școlii. După terminarea lecțiilor, elevii de serviciu controlează băncile, adună obiectele uitate și le predau tovarășelor de îngrijire, iar a doua zi anunță pe elevii din clasa în care au fost găsite obiectele.

Sîmbătă, la expirarea termenului de o săptămînă, detașamentul de disciplină dă raport de activitate în fața elevilor, a cadrelor didactice, a instructorului superior de pionieri, a personalului de îngrijire și a directorului școlii. Pe baza raportului prezentat de responsabilul detașamentului și în lumina discuțiilor, la care participă și elevii, directorul trage concluzii și trasează sarcini pentru săptămîna următoare.

Noul detașament de disciplină, în frunte cu responsabilul său, preia serviciul pe școală pentru săptămîna următoare.

Anul acesta, detașamentul lucrează în condiții noi. În multe clase, de exemplu în clasele a V-a „A", a VI-a „B", a VII-a „B", s-au creat colective de elevi care manifestă inițiativă, care combat manifestările negative, care luptă pentru onoarea clasei, pentru înlăturarea rămînerii în urmă la învățătură. În aceste clase mulți elevi și-au îmbunătățit munca și au obținut succese mari în însușirea cunoștințelor.

Avem acum rezultate care dovedesc că am mers pe un drum bun. Elevii țin la colectiv, la onoarea lui. Iată un exemplu: într-una din zile, în timpul unei recreații, cînd elevii se jucau în curte, a fost spart un geam de la o sală de curs. Nici profesoara de serviciu și nici elevii din detașament nu au văzut cine a fost autorul acestei isprăvi. Cercetările nu au dus la nici un rezultat. În clasa cu geamul spart au fost găsiți în timpul recreației doi elevi care citeau liniștiți. Prin atitudinea lor calmă, nu trădau vreun amestec în problema geamului. Cei doi elevi au fost chemați la cabinetul direcției. Le-am spus simplu și direct:

— „În recreația aceasta s-a spart la voi un geam. Se pare că n-au făcut aceasta elevii care se aflau în curte. Școala a fost păgubită. Voi lua măsuri ca toți elevii din clasa voastră să suporte costul geamului. Acum puteți pleca". În clipa aceasta, unul dintre elevi mi-a spus:

— „Tovarășe director, eu l-am spart. M-am jucat cu mingea în clasă și am lovit geamul. Îl voi pune la loc".

Au mai fost și alte manifestări de felul acesta, care au dovedit că elevii țin la colectiv, nu vor să se răsfrîngă asupra lui faptele lor negative.

S. RABINOVICI
directorul școlii de 7 ani nr. 55 din București

Ce aduc nou programele și manualele de limba rusă pentru anul școlar 1955/56

În acest an școlar s-au produs unele schimbări esențiale în repartiția orelor de limba rusă, în programele și manualele școlare pentru această disciplină. Aceste schimbări sînt menite să ducă la ridicarea nivelului predării, la asigurarea însușirii de către elevi a unor cunoștințe mai temeinice.

Programele și manualele de limba rusă folosite în anii trecuți au avut o serie de lipsuri. Astfel în programele vechi de limba rusă nu s-a prevăzut timp suficient pentru studierea textelor și a capitolelor mai grele de gramatică. Unele capitole de gramatică au fost supraîncărcate cu amănunte; s-a acordat un număr mare de ore pentru studiul teoretic al gramaticii, în detrimentul exercițiilor practice de gramatică și de lexică. Manualele pentru clasele V—VII au fost supraîncărcate cu texte grele, unele chiar inaccesibile pentru elevi, conținînd un mare număr de cuvinte greoaie și expresii complicate. Regulile de gramatică, definițiile și exercițiile formulate în limba rusă erau uneori inaccesibile chiar celor mai buni elevi. Exercițiile de gramatică nu erau bazate pe textele din manual și pe un lexic cunoscut, ci conțineau fragmente de texte cu un mare număr de cuvinte necunoscute, ceea ce a îngreunat desfășurarea lecțiilor de gramatică. Fiind rupte de textele din manual, exercițiile de gramatică nu ofereau posibilitatea fixării materialului lexical studiat în clasă.

În programele și manualele din anii trecuți nu s-a ținut seama în suficientă măsură de legătura ce trebuie să existe în predare între gramatica limbii ruse și gramatica limbii materne. Predarea gramaticii limbii ruse nu era bazată totdeauna pe cunoștințele elevilor la gramatica limbii materne.

Aceste lipsuri ale programelor și manualelor au determinat în unele locuri predarea formală a cunoștințelor de limba rusă. Elevii învățau în mod mecanic numeroase definiții, de multe ori însă fără să știe să le aplice în practică. Adesea erau învățate pe de rost și textele din manualele de limba rusă, ca și traducerile acestora.

În programele și manualele din acest an școlar s-au adus modificări care vor contribui la înlăturarea formalismului și la îmbunătățirea predării limbii ruse. Pentru ca ele să-și atingă cu adevărat scopul, este necesar ca pedagogii să acorde mai multă atenție înarmării elevilor cu deprinderi de citire și scriere corectă și cu priceperea de a aplica în practică cunoștințele de gramatică. Este necesar, de asemenea, să se intensifice munca pentru îmbogățirea vocabularului elevilor și pentru îmbunătățirea exprimării lor orale și scrise în limba rusă.

Programele de limba rusă din anul școlar 1955/56 subliniază în mod deosebit necesitatea predării gramaticii în limba maternă a elevilor, precum și necesitatea de a se acorda mai mult timp exercițiilor practice de gramatică și dezvoltării vorbirii.

În programele pentru clasele V-VII s-a urmărit reducerea materiei nu numai la partea de citire, dar și la gramatică. Astfel, în programa clasei a V-a s-a redus aproape la jumătate materia la capitolele de sintaxă și fonetică, insistîndu-se ca aceasta să se însușească mai mult în mod practic, prin exerciții. Din programa clasei a V-a s-a scos capitolul privitor la declinarea adjectivului, care era prea greu pentru elevii începători. Au fost lăsate numai noțiunile elementare despre funcțiile adjectivului și despre acordul său cu substantivul în gen și număr.

Deoarece însușirea temeinică a cunoștințelor despre substantiv îi ajută pe elevi să înțeleagă și să-și însușească mai ușor cunoștințele despre adjectiv și pronume, în programa clasei a VI-a s-a mărit numărul de ore pentru studierea substantivului, acordîndu-se pentru acest capitol 17 ore în loc de 10. Din programa clasei a VI-a s-au scos capitolele privitoare la adverb, la prepoziții și conjuncții. Aceste capitole vor fi studiate în clasa a VII-a. De asemenea, din programa clasei a VI-a s-a scos și capitolul „Structura cuvîntului", ținîndu-se seama de faptul că această materie nu s-a studiat încă la limba maternă în clasa respectivă. În schimb în programa clasei a VII-a i s-au acordat acestui capitol 3 ore, în loc de 2 ore, cum era în anul trecut. În clasa a VIII-a, acest capitol va fi studiat în 4 ore.

Programa clasei a VII-a arată că în legătură cu sintaxa frazei se vor studia numai principalele tipuri de propoziții subordonate.

În programele pentru toate clasele s-a indicat în mod concret numărul aproximativ de ore care se recomandă pentru parcurgerea fiecărei teme de gramatică. Aceasta va ajuta profesorilor de limba rusă să-și planifice materia pentru fiecare pătrar.

Programele pentru clasele V-VII prevăd predarea capitolelor de gramatică, pe cît e posibil, după ce acestea au fost predate la limba maternă. Pentru o planificare justă a materiei, profesorul de limba rusă trebuie să țină permanent o legătură strînsă cu profesorii de limba maternă a elevilor, să cunoască ce capitole din gramatica limbii materne au fost parcurse, care dintre ele au fost însușite mai bine și care mai slab, ca să țină seama de toate acestea în predarea gramaticii limbii ruse. Este, de asemenea, important ca profesorii de limba rusă să cunoască ei înșiși bine gramatica limbii materne a elevilor.

Desigur că împărțirea materiei din programă nu trebuie privită ca ceva mecanic; numărul de ore indicat pentru parcurgerea textelor și materialului de gramatică poate fi modificat potrivit cu nivelul clasei. Important este ca la sfîrșitul anului toată materia indicată în programă să fie parcursă, iar textele să fie învățate în ordinea indicată, dat fiind că pe aceste texte se bazează materialul gramatical.

Manualele de limba rusă pentru clasele V—VII, ediția 1955, cuprind texte mai ușoare decît manualele din trecut, mai accesibile, cu o tematică mai potrivită vîrstei elevilor. Textele sînt urmate de exerciții variate, care vor contribui la fixarea vocabularului și la îmbunătățirea exprimării elevilor în limba rusă. Astfel în manualul pentru clasa a IV-a s-a redus volumul materiei. Din manualul pentru clasa a V-a a fost scos un număr considerabil de texte grele, iar cele rămase au fost reduse. Manualul pentru clasa a VI-a a fost de asemenea ușurat. În manualul pentru clasa a VII-a s-a introdus material gramatical necesar pentru predarea capitolului privitor la sintaxa frazei, însoțit de exerciții necesare pentru fixarea acestui material. Ușurarea și schimbarea textelor a fost determinată de necesitatea de a se da mai multă atenție dezvoltării vorbirii în limba rusă a elevilor și înarmării acestora cu priceperea de a aplica în practică regulile gramaticii. Exercițiile sînt elaborate pe baza cuvintelor din texte. Pentru a se ușura însușirea de către elevi a unei pronunțări juste, în toate manualele de limba rusă s-au pus accente.

Pentru a obține rezultate bune în muncă, profesorii de limba rusă trebuie să folosească în mod creator programele, manualele, instrucțiunile metodice și materialul didactic, să găsească cele mai potrivite metode pentru condițiile în care lucrează, astfel încît elevii lor să-și însușească cunoștințe temeinice. Profesorii din clasele IV-VII trebuie să depună toate eforturile pentru ca elevii lor la terminarea clasei a VII-a să știe să citească corect și curgător texte în limba rusă, să înțeleagă cele citite, să poată povesti conținutul lor, să știe să scrie corect.

Este de asemenea necesar să se acorde mai mare atenție explicării cuvintelor, pentru îmbogățirea vocabularului elevilor.

Elevii trebuie să fie deprinși să aplice în mod practic la lecțiile de limba rusă cunoștințele teoretice de gramatică și cuvintele învățate prin conversații, traduceri, retroversiuni. Manualele pentru clasele V—VII, editate în acest an școlar, cuprind suficiente exerciții, texte și material pentru lectura extrașcolară la un nivel corespunzător și accesibil elevilor.

Trebuie acordată o mare atenție și îmbunătățirii predării limbii ruse în clasele VIII—X.

Conform indicațiilor din nota explicativă a programei, și în clasele VIII—X gramatica rusă trebuie să fie explicată în limba maternă a elevilor, pentru ca aceștia să înțeleagă mai bine fenomenele gramaticale și, în special, pentru a se pune accentul în mod deosebit asupra aplicării practice a regulilor învățate.

Manualul pentru clasa a VIII-a a fost reeditat, iar pentru clasa a IX-a a fost elaborat un manual nou, care, în acest an școlar, va fi folosit și în clasa a X-a.

Noul manual de limba rusă pentru clasa a IX-a are aceeași structură ca și manualul de clasa a VIII-a și este o continuare a acestuia. El cuprinde multe texte interesante, accesibile elevilor, precum și exerciții variate de gramatică, de lexică, retroversiuni etc.

Aceste schimbări în conținutul programelor și manualelor, după cum s-a mai arătat, au ca scop îmbunătățirea cunoștințelor practice ale elevilor, dezvoltarea exprimării lor orale și scrise și, ceea ce este foarte important, dezvoltarea deprinderilor lor de muncă independentă. De aceea manualele cuprind și texte pentru lectura extrașcolară a elevilor, pe care profesorii trebuie să le folosească pe măsura posibilităților, ajutîndu-i pe elevi să citească în timpul lor liber și să traducă în mod independent fragmente din aceste texte. Pentru aceasta se recomandă profesorilor ca în orele de limba rusă cu elevii din clasele mari să le arate acestora tehnica mînuirii dicționarului și cum trebuie să traducă din limba rusă în limba maternă texte necunoscute, bazîndu-se pe cunoștințele de limba rusă căpătate în școală. De asemenea elevii pot traduce fragmente dintr-un text necunoscut fie în clasă, fie ca temă pentru acasă. Muncă independentă a elevilor cu dicționarul se poate desfășura și în cadrul cercurilor de limba rusă, care dau profesorului posibilitatea să acorde mai multă atenție acestei forme de lucru atrăgătoare și interesante. În acest scop se pot folosi atît materialele din manual, cît și anumite texte din ziare, reviste sau cărți.

Fără îndoială că în programele și manualele de limba rusă mai sînt încă o serie de lipsuri. Munca pentru îmbunătățirea lor continuă rămîne o sarcină importantă a Ministerului Învățămîntului și a Editurii de stat didactice și pedagogice. Profesorii de limba rusă pot aduce o contribuție de seamă la această muncă. Ei pot să discute în cadrul cercurilor pedagogice calitatea programelor și a manualelor, să aprecieze rezultatele obținute în urma folosirii acestora și să facă propuneri concrete de îmbunătățire a lor.

TAMARA FRUNZA

Expoziția permanentă a cabinetului pedagogic

În localul școlii pedagogice mixte din Arad a fost deschisă de curînd expoziția de material didactic a cabinetului pedagogic regional. Ea cuprinde un bogat material didactic pentru învățămîntul preșcolar, elementar și mediu, confecționat de elevi și cadrele didactice.

În clișeu: un aspect din sala expoziției.

Şase ani de la proclamarea R. P. Chineze

Invăţămîntul public în China populară

La 1 octombrie 1955 marele popor chinez sărbătoreşte şase ani de la proclamarea Republicii Populare Chineze. De-a lungul acestor ani, puterea populară a realizat în China transformări radicale în viaţa politică, economică şi culturală.

Odată cu renaşterea şi transformarea economică a ţării, Guvernul Popular al Chinei a dat o largă dezvoltare activităţii culturale şi învăţămîntului public, pentru ca acestea să fie puse în slujba cauzei construirii socialismului, ridicării nivelului cultural al muncitorilor şi ţăranilor muncitori.

In anii puterii populare, în oraşele şi satele Chinei au fost deschise sute de mii de şcoli elementare şi medii. Cifra de 59.590.000 de elevi înscrişi în noul an şcolar în şcolile elementare şi medii ilustrează avîntul pe care l-a luat învăţămîntul în aceşti ani. Numai în şcolile elementare învaţă peste 55 de milioane de şcolari, faţă de 24 milioane cîţi învăţau în 1949.

O atenţie deosebită se dă lichidării analfabetismului. Astfel, se lărgeşte considerabil reţeaua de şcoli pentru oamenii muncii. In şcolile elementare de curs seral învaţă în acest an 3.700.000 de muncitori şi ţărani muncitori, cu un milion mai mulţi decît în anul trecut. Potrivit planurilor Ministerului Învăţămîntului, analfabetismul va fi lichidat pînă la sfîrşitul primului cincinal al R.P. Chineze.

Se dezvoltă rapid reţeaua şcolilor medii tehnice, care promovează cadrele necesare economiei naţionale în plină dezvoltare. Iată, de exemplu, cum a crescut reţeaua şcolilor tehnice pentru industria grea: în anul 1952 au existat în China în total 19 şcoli medii tehnice care pregăteau specialişti pentru industria grea şi în care învăţau 14.000 de elevi, astăzi, numărul acestor şcoli a ajuns la 28 iar numărul elevilor trece peste 32.000. In anul 1957 şcolile tehnice ale Ministerului Industriei Grele vor fi absolvite de 40.000 de tineri specialişti pentru diferite ramuri ale industriei grele printre care unele, ca de pildă ramura construcţiei de automobile şi de avioane, sînt noi în China.

In anii puterii populare, în R.P. Chineză s-au creat zeci de noi instituţii de învăţămînt superior. Numai în anul trecut instituţiile de învăţămînt superior au promovat 50.000 de ingineri, medici, profesori şi alţi specialişti care s-au integrat în munca pentru îndeplinirea primului plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a ţării.

In anul şcolar trecut, cursurile instituţiilor de învăţămînt superior din R. P. Chineză au fost urmate de 258.000 studenţi.

Un mare număr de studenţi învaţă la secţiile serale ale instituţiilor de învăţămînt superior. Anul acesta s-au deschis secţii serale pe lîngă institutele politehnice de la Mukden şi Harbin şi pe lîngă Institutul de petrol şi Institutul de mine din Pekin.

Pekinul a devenit un adevărat oraş al

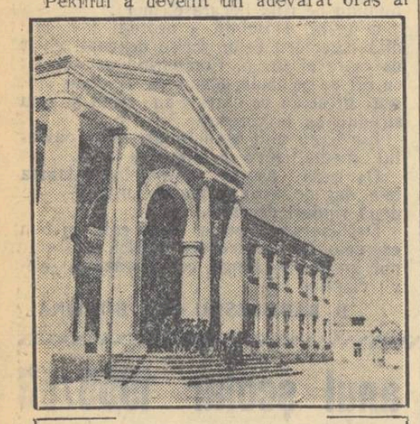

Noua clădire a şcolii medii de fete din Urumki-Sintzian, unde învaţă copii ai oamenilor muncii de patru naţionalităţi diferite din R. P. Chineză.

ştiinţei, unde învaţă mii de oameni, unde sînt pregătite noile cadre necesare economiei şi culturii naţionale a R. P. Chineze. Aici, în fostul parc al unui prinţ din dinastia manciuriană, funcţionează universitatea „Tinhua" care are 7 facultăţi cu 24 de secţii. Numai în cursul anului 1952 s-au ridicat la această universitate construcţii egale ca volum cu jumătate din totalul construcţiilor efectuate în cei 40 de ani de existenţă a universităţii.

O şcoală pentru adulţi în Kaşgar, provincia Sinkian.

In China populară se acordă o mare atenţie învăţămîntului pentru minorităţile naţionale. Pentru tibetani, uiguri şi alte naţionalităţi, care nu aveau înainte posibilitatea de a învăţa, au fost deschise şcoli elementare şi medii unde predarea se face în limba maternă. In prezent, în şcolile elementare de acest fel învaţă peste 2.270.000 de persoane, iar în cele medii peste 155.000. Aproximativ 5.500 de reprezentanţi ai acestor naţionalităţi frecventează instituţiile de învăţămînt superior din ţară.

Multă grijă se acordă în R.P. Chineză pregătirii cadrelor de pedagogi. De la eliberare şi pînă acum au fost pregătiţi peste 460.000 de învăţători şi educatoare pentru şcolile elementare şi grădiniţele de copii. Mulţi din cei 150.000 de tineri pedagogi care au absolvit anul acesta şcolile pedagogice predau acum în învăţămîntul elementar, iar alţii s-au înscris la institutele pedagogice.

Numeroşi profesori urmează cursuri de specializare. Pînă la sfîrşitul primului plan cincinal, aproape 100.000 de profesori vor urma cursuri de specializare la institutele de învăţămînt superior fără frecvenţă. Investiţiile de stat pentru pregătirea de cadre didactice sînt de două ori mai mari decît anul trecut. Anul acesta, de exemplu, s-au deschis trei noi institute pedagogice, ceea ce face ca numărul institutelor pedagogice din întreaga Chină să se ridice la 38.

UN PEDAGOG CONSTRUCTOR

In cătunul Fiţcău-Aluniş din Regiunea Autonomă Maghiară a început încă în anii trecuţi construirea unui cămin cultural. Învăţătorul Lazslo Iosif şi soţia lui au fost primii care au pus temelia acestui cămin. Fără întrerupere, tov. Lazslo a lucrat zi de zi, alături de meşterii zidari, la construirea căminului. El a săpat în curtea acestuia o fîntînă, iar din pămîntul scos a confecţionat 16.000 de cărămizi.

De curînd, tov. Lazslo a terminat tencuitul şi văruitul localului. Peste puţin timp ţăranii muncitori din cătunul Fiţcău vor inaugura noul lor cămin cultural.

NOI LOCALURI DE ŞCOALĂ

In comuna Găujani, raionul Giurgiu, s-a construit o şcoală nouă. Ea a fost ridicată prin munca pedagogilor şi a ţăranilor muncitori, care au asigurat transportul materialelor trebuincioase şi au participat la lucrările de construcţie.

*

La Reşiţa, în cartierul Lenin, a fost construit un nou local pentru grădiniţa la care sînt cuprinşi copiii oamenilor muncii din acest cartier. Localul a fost ridicat prin grija directă a întreprinderii „Distilarea Caraş". Muncitorii de la această întreprindere confecţionează şi mobilierul necesar grădiniţei. Fapta lor este o mărturie a dragostei pe care o poartă oamenii muncii pentru copiii patriei.

O NOUĂ ŞCOALĂ MEDIE DE ZECE ANI

La Sînnicolaul Mare, a început să funcţioneze, din acest an şcolar, o şcoală medie de 10 ani. Elevii şi părinţii lor au primit cu mare bucurie această veste. Ei nu vor mai trebui să plece în alte oraşe, ci vor putea învăţa chiar în oraşul lor.

Acum, noua şcoală răsună de larma şi voioşia elevilor — de la cei din clasa I-a pînă la cei din cursul mediu.

Poiletom

„Lemnul şi întrebuinţările lui"

Lucrare scrisă la şcoala elementară din comuna Perşinari, raionul Tîrgovişte

Lemnul creşte în pădure în chip de stejar, fag, paltin etc. La noi el se găseşte în mai multe locuri ca: regiunea subcarpatică, regiunile de deal şi raionul Tîrgovişte, comuna Perşinari. Aici, ca şi în alte părţi, lemnul se găseşte nu numai în pădure, dar şi în chip de gard al şcolii elementare, care gard a putut fi lesne cărat şi valorificat în piaţă de către tovarăşul Motoroiu Ion, preşedintele sfatului popular din comună.

Despre întrebuinţările lemnului. *Din lemn se pot face o mulţime de lucruri folositoare: scaune, mese, covoare, dulapuri, cizme birgher, haine, cămăşi şi multe altele, pe care preşedintele Motoroiu şi le-a făcut din banii încasaţi pe lemnele de foc ale şcolii.*

Tot din lemn se mai fac şi diferite obiecte folosite de gospodine: linguri, albii, cofe, cofăele şi ciubere. In ciubere se ţine apă de băut, apă de ploaie etc. Şi în ciubărul şcolii s-a ţinut apă de băut pentru copii, dar de cînd a tăiat preşedintele porcul îşi ţine dumealui carnea la sare. Care carne tot cu banii cîştigaţi pe lemnele şcolii şi-a luat-o.

Se mai fac din lemn şi unele obiecte de artă care înfrumuseţează casa. Cei care lucrează asemenea obiecte de artă se cheamă artişti. Un fel de artist este şi preşedintele Motoroiu, dacă ne gîndim la arta cu care a luat lemnele, gardul şi ciubărul şcolii.

Cu siguranţă că toţi aceia care vor afla din această compunere cîte lucruri poate să-şi facă din lemn preşedintele Motoroiu, vor... înlemni. Din fericire, organele locale n-au rămas... de lemn cînd au aflat de asemenea inovaţii în industria forestieră, aşa că în prezent lucrativul preşedinte are o altă ocupaţie: este în instrucţie judiciară.

pentru conformitate
SILVIU GEORGESCU

Pentru îmbunătăţirea predării muzicii vocale la clasele V - VII

Predarea muzicii în clasele V-VII prilejuieşte înarmarea elevilor din aceste clase cu un minimum de cunoştinţe muzicale menite să le completeze educaţia multilaterală pe care o primesc în şcoală.

In anul şcolar trecut, profesorii de muzică din Capitală au dobîndit o experienţă însemnată în predarea acestei discipline. Ei au discutat pe larg problemele muncii lor în cadrul cercului pedagogic de specialitate, stabilind măsuri pentru îmbunătăţirea predării muzicii în acest an şcolar.

Astfel, în planul calendaristic pe pătrare s-au fixat, pentru fiecare noţiune muzicală, lecţii pentru o perioadă de timp mai îndelungată, aşa încît, prin repetarea aceleiaşi noţiuni pe baza unui material mereu nou de exerciţii şi de cîntece scurte şi uşoare, elevii să înţeleagă şi să-şi însuşească în mod temeinic conţinutul acelei noţiuni.

Repetarea aceloraşi cunoştinţe într-o perioadă de timp mai îndelungată şi pe baza unui material mereu nou este cerută şi de faptul că orele de muzică sînt distanţate la intervale de o săptămînă, timp în care elevii uită o parte din cunoştinţele învăţate în lecţiile anterioare. Pe de altă parte, elevii nu pot învăţa singuri acasă, aşa cum fac la celelalte obiecte, deoarece acasă nu au posibilitatea de control în introducerea exactă a intervalelor, în respectarea duratei şi măsurii. Ora de muzică este deci singurul prilej cînd elevii pot studia în mod temeinic, sub directa îndrumare şi sub controlul profesorului.

De exemplu, pentru ca elevii să ajungă să distingă după auz şi să execute cu vocea intervalele de cvintă do-sol şi de terţă do-mi, ca şi sunetele intermediare re şi fa, ei vor trebui să studieze în mai multe lecţii cîntece scurte, a căror întindere este cuprinsă între do-sol şi care cuprind aceste intervale şi sunete.

Pentru predarea duratei sunetelor profesorii vor studia cu elevii în mai multe lecţii pătrimea şi doimea, folosind cîntece care cuprind numai aceste valori de notă şi intervalele şi sunetele învăţate în lecţiile anterioare. In felul acesta, atenţia elevilor va fi îndreptată numai asupra unui singur element nou: pătrimea şi doimea.

Tot astfel se va proceda şi la predarea măsurii $^2/_4$, folosindu-se cîntece care cuprind elementele de înălţime şi durată învăţate în lecţiile anterioare şi care au ca element nou măsura $^2/_4$.

Concomitent cu studiul înălţimii, duratei şi măsurii, în fiecare lecţie se va cînta gama şi arpegiul do major, se vor face vocalize, dicteuri orale şi scrise, exerciţii ritmice cîntate, cu baterea măsurii.

In anul şcolar trecut, profesorii de muzică din Capitală au reuşit să-i înveţe pe elevi să solfegieze cîntece uşoare ca melodie şi ritm, în cadrul octavei do¹-do², cu pătrimi, doimi şi optimi, în măsura $^2/_4$, fie singuri, fie în ansamblu. Numărul celor care pot solfegia singuri este însă mult mai mic decît al acelora care solfegiază în ansamblu.

Lipsa manualelor de muzică a făcut să se piardă mult timp cu scrierea cîntecelor şi solfegiilor pe tablă şi pe caiete, precum şi cu corectarea în clasă a scrisului fiecărui elev în parte. Din această cauză, multe ore de muzică au fost folosite aproape în întregime pentru scris, rămînînd mai puţine ore pentru studierea cîntecelor.

O latură importantă a educaţiei muzicale a copiilor o constituie ansamblul coral. Obişnuit, ansamblul coral este socotit ca o activitate pusă în scopul pregătirii cîntecelor pentru serbările ce au loc în şcoală şi în afara şcolii şi pentru concursuri. Scopul ansamblului coral este însă de a contribui într-o măsură însemnată la instruirea şi educarea muzicală a copiilor. In cele mai multe şcoli cîntecele pentru ansamblul coral se învaţă numai după auz. Acest procedeu care permite, cei drept, să se înveţe mai multe cîntece într-un timp scurt are însă mari dezavantaje. Învăţînd cîntecele numai după auz, elevii sînt lipsiţi de posibilitatea de a-şi însuşi cunoştinţe muzicale ştiinţifice şi se găsesc la terminarea clasei a VII-a aproape cu acelaşi nivel de cunoştinţe ca şi în clasa a V-a. Pentru a înţelege toate mijloacele de exprimare ale muzicii, la orele de ansamblu coral elevii vor trebui să studieze partiturile după note. De asemenea, vor trebui să studieze structura cîntecului, tonalitatea şi modul lui, măsura, formulele ritmice şi melodice din cîntec, tempo-ul, nuanţele etc.

Cîntecele pregătite pentru concursurile ce se desfăşoară în primăvara fiecărui an trebuie să fie studiate de elevi în mod ştiinţific, după note şi pe îndelete. Este bine ca fiecare şcoală să se prezinte la concurs cu cîteva din cîntecele pregătite la ansamblul coral.

La concursuri trebuie să participe numai elevii din clasele V-VII, întrucît elevii din clasele a III-a şi a IV-a nu pot învăţa cîntecele după note. Totodată, este nimerit să se renunţe la ideea ansamblului coral format dintr-un număr prea mare de elevi, fiindcă în acest fel nu se pot face repetiţii în condiţii bune.

Pentru ca predarea muzicii şi activitatea ansamblului coral să se poată desfăşura cu succes este bine să se amenajeze în şcoli, după posibilităţi, săli de muzică prevăzute cu pianină sau armonium, să se procure un pik-up cu discotecă. Procedînd în acest fel, şcoala de şapte ani nr. 117, şcoala medie de băieţi nr. 7, şcoala medie mixtă clasică nr. 24 şi alte şcoli din Capitală au asigurat condiţii bune de predare a muzicii.

Perfecţionarea continuă a metodelor şi a procedeelor de predare a muzicii vor asigura în acest an şcolar succese mai mari în însuşirea temeinică şi ştiinţifică a muzicii de către elevi, în înarmarea acestora cu o cultură muzicală de bază.

Prof. GH. CONSTANTIN
responsabilul cercului pedagogic de muzică din Capitală.

Şcoala factor activ în lupta pentru sporirea producţiei agricole

Cadrele didactice din şcolile sătesti desfăşoară în această perioadă o muncă intensă pentru sprijinirea lucrărilor agricole de toamnă. In acelaşi timp, ele trebuie să îndrume pe ţăranii muncitori cu gospodării individuale, întovărăşiţi şi colectivişti să facă din timp toate pregătirile pentru iernarea în bune condiţii a animalelor şi păsărilor de curte.

In vederea asigurării rezervelor de furaje necesare pentru hrănirea animalelor în timpul iernii, ţăranii muncitori trebuie să se îngrijească din vreme de recoltarea şi păstrarea acestora. Hrana de bază a animalelor în timpul iernii o constituie finul, nutreţul murat şi rădăcinoasele. Aceste furaje, avînd un conţinut bogat în vitamine, sînt foarte valoroase pentru hrana animalelor tinere şi a celor de reproducţie. Lipsa de vitamine din timpul iernii are urmări grave în creşterea animalelor tinere (rahitism, încetarea creşterii, diferite boli etc.) şi în funcţia de reproducţie a animalelor (sterilitate, turburări ale funcţiei de reproducţie, retenţii placentare, produşi lipsiţi de vitalitate etc.). Pentru a se asigura sărurile minerale în hrana animalelor se vor face rezervele necesare de făină de oase sau, în lipsa acesteia, de praf de cretă.

O altă activitate importantă în timpul toamnei este repararea şi pregătirea adăposturilor pentru animale, în vederea iernării acestora.

Adăposturile pentru animale trebuie să fie călduroase, să aibă o bună aerisire şi să fie luminoase. Un adăpost bun este o condiţie însemnată pentru mărirea producţiei animalelor respective în timpul iernii.

Cu deosebită grijă trebuie pregătite adăposturile pentru animalele tinere, adăposturile în care se ţin animalele ce urmează a făta în timpul iernii şi adăposturile pentru păsări. Adăposturile călduroase pentru păsări influenţează în mare măsură producţia de ouă în timpul iernii. Ţăranii muncitori trebuie convinşi prin exemple că obiceiul de a adăposti păsările în cotete improvizate, friguroase este cu totul dăunător.

In vederea iernii trebuie să se repare acoperişurile adăposturilor, să se înfunde podurile, să se completeze geamurile sparte şi să se repare pereţii. Pardoselile de pămînt se vor înlocui, pe o adîncime de 10-15 cm., cu un strat nou de argilă bătută. Pentru o bună aerisire a adăposturilor se vor curăţi coşurile de ventilaţie, sau dacă acestea nu există vor fi construite. Luminozitatea adăposturilor se măreşte prin văruirea interioară şi prin curăţirea ferestrelor. Se vor repara şi curăţi rigolele de scurgere din adăposturi şi bazinele de urină.

După terminarea reparaţiilor, toate adăposturile vor fi curăţate şi dezinfectate. O dezinfecţie bună se poate realiza prin văruirea adăposturilor cu lapte de var proaspăt stins.

La îngrijirea ce se dă animalelor în lunile de toamnă trebuie să se ţină seama de producţia acestora (producţia de lapte, carne, ouă etc.). Toamna fiind perioada recoltei agricole, în alimentaţia animalelor nu se duce lipsă de furaje. Important este însă ca în munca lor obştească cadrele didactice să arate fiecărui ţăran muncitor cum să-şi facă un calcul gospodăresc pentru a şti ce cantităţi de furaje fi sînt necesare pentru iernarea animalelor, cum să organizeze alimentaţia raţională a animalelor, conform regulilor indicate, pentru a evita risipa de furaje sau utilizarea lor necorespunzătoare.

Pentru ca animalele să suporte mai uşor lipsurile din alimentaţia de iarnă, ele trebuie pregătite încă din timpul toamnei. In acest scop, acum se suplimentează hrana animalelor slăbite şi a animalelor tinere. O grijă deosebită trebuie acordată animalelor de reproducţie şi, mai ales, femelelor gestante. Animalele gestante trebuie hrănite în mod raţional cu furaje bogate în proteine şi vitamine, adăugîndu-se sărurile minerale necesare pentru ca produşii lor din timpul iernii să aibă o dezvoltare corespunzătoare.

In stupină se execută în această perioadă o serie de lucrări specifice: se împreună stupii slabi şi se ajută coloniile slabe pentru a nu-şi consuma proviziile destinate pentru iarnă, adăugîndu-se faguri de rezervă. Tot pentru a nu se slăbi stupii, regina este stimulată să oue prin hrană ajutătoare. Pentru a împiedica furtişagul se reduce urdinişul. Capacitatea stupilor se reduce prin diafragmă la putinţa de lucru a albinelor. Se înlocuiesc reginele bătrîne şi se ajută stîrpirea trîntorilor. Fagurii de rezervă se afumă cu pucioasă la două-trei săptămîni. La sfîrşitul lunii stupii se pregătesc pentru iernat chiar în locul în care se găsesc. In cazul de miere se pun paie, pereţii se acoperă cu rogojini sau paie şi se micşorează urdinişul, pentru a nu intra şoarecii în stupi.

Ing. MIHAI V. STANCIULESCU

Să acordăm o atenţie deosebită îngrijirii animalelor

Cronica evenimentelor externe

A 10-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

La New York se desfăşoară în prezent lucrările celei de a zecea sesiuni a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite, eveniment de o excepţională însemnătate internaţională, pe care opinia publică mondială îl urmăreşte cu un deosebit interes.

Lucrările actualei sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. se desfăşoară în condiţiile unei situaţii internaţionale noi, situaţie care s-a conturat în urma Conferinţei de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru mari puteri. Popoarele iubitoare de pace aşteaptă ca această sesiune să consolideze ceea ce s-a obţinut la istorica Conferinţă de la Geneva şi să dezvolte rezultatele dobîndite în direcţia instaurării şi sporirii încrederii între state, a lichidării „războiului rece" şi a întăririi păcii în lume.

Opinia publică mondială urmăreşte cu interes şi simpatie marea contribuţie pe care o aduce delegaţia Uniunii Sovietice în vederea desfăşurării rodnice a lucrărilor acestei sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. In centrul atenţiei tuturor oamenilor iubitori de pace din lume stă cuvîntarea lui V. M. Molotov, şeful delegaţiei sovietice, rostită în şedinţa din 23 septembrie a Adunării Generale.

Cuvîntarea lui V. M. Molotov, care a fost întîmpinată cu deplină aprobare de toate popoarele lumii, este străbătută de la un cap la celălalt, de dorinţa sinceră a Uniunii Sovietice de a aduce o mare contribuţie la rezolvarea pe cale paşnică a problemelor internaţionale litigioase.

Una dintre problemele fundamentale care îşi aşteaptă rezolvarea este problema dezarmării. Popoarele cer cu insistenţă ca O.N.U. să-şi spună cuvîntul său greu împotriva cursei înarmărilor, pentru interzicerea armelor atomice şi cu hidrogen, pentru înlăturarea primejdiei unui nou război. O importanţă deosebită pentru soluţionarea problemei dezarmării o au propunerile sovietice din 10 mai şi 21 iulie a.c. Prin aceste propuneri guvernul sovietic a căutat să apropie poziţiile U.R.S.S. şi ale puterilor occidentale atît în ceea ce priveşte dezarmarea cît şi instituirea unui sistem eficace de inspecţie şi control internaţional în această privinţă. Guvernul sovietic studiază cu atenţia cuvenită şi propunerile făcute de şefii guvernelor puterilor occidentale în cadrul Conferinţei de la Geneva. Trebuie arătat însă că, din păcate, puterile occidentale n-au dovedit pînă acum că ar dori să contribuie la reglementarea rapidă, în conformitate cu cerinţele impuse de popoare, a problemei dezarmării. Este grăitor faptul că, datorită atitudinii reprezentanţilor puterilor occidentale, lucrările subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, care au început încă la 29 august, continuă să bată pasul pe loc.

Recenta scrisoare a lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., adresată preşedintelui S.U.A., D. Eisenhower, constituie o nouă iniţiativă a guvernului sovietic în vederea urnirii problemei dezarmării din punctul mort în care a ajuns datorită poziţiei puterilor occidentale.

Analizînd stadiul la care s-a ajuns în problema dezarmării, N. A. Bulganin aduce precizări extrem de importante în legătură cu propunerea preşedintelui Eisenhower cu privire la fotografierea reciprocă din avion a teritoriilor S.U.A. şi U.R.S.S. şi la prezentarea reciprocă de către cele două state a unor informaţii privind forţele armate şi armamentele lor. N. A. Bulganin subliniază, pe bună dreptate, că propunerea preşedintelui S.U.A. se referă doar la teritoriile U.R.S.S. şi S.U.A., lăsînd cu totul la o parte forţele armate şi instalaţiile militare proprii sau aliate, aflate în afara teritoriilor celor două state. După cum se ştie, S.U.A. conduc grupări militare bine cunoscute, iar forţele lor armate staţionează în Anglia, Germania occidentală, Italia, Franţa, Spania, Africa de nord, Grecia, Turcia şi într-o serie de ţări din Orientul apropiat şi mijlociu, în Japonia, Taiwan, Filipine etc. Trebuie adăugat că forţele armate a numeroase state sînt strîns legate de cele americane, aflîndu-se sub comandament unic.

In aceste condiţii, U.R.S.S., la rîndul el, s-a unit din punct de vedere militar cu o serie de state aliate. Apare cît se poate de limpede că propunerea preşedintelui Eisenhower nu ţine seama de această situaţie, că fotografierea din avion nu este problema care, în condiţiile actuale, ar contribui la un progres efectiv pe calea asigurării securităţii statelor şi înfăptuirii cu succes a dezarmării.

Aceasta nu înseamnă cîtuşi de puţin că problema dezarmării ar fi de nerezolvat. N. A. Bulganin a subliniat că există laturi deosebit de esenţiale ale acestei probleme faţă de care poziţiile s-au apropiat într-atîta, încît s-ar şi putea consemna o anumită înţelegere. Este în afară de orice îndoială că dacă s-ar consemna o astfel de înţelegere s-ar face un pas înainte spre slăbirea încordării internaţionale, spre rezolvarea problemei dezarmării însăşi.

O altă importantă problemă pentru a cărei rezolvare Uniunea Sovietică a depus eforturi deosebite este problema asigurării securităţii colective în Europa. Viaţa a arătat că pacea şi securitatea în Europa nu pot fi asigurate pe calea grupărilor militare opuse unele altora, ci pe calea creării unui sistem european de securitate colectivă. După cum se ştie, U.R.S.S. a făcut şi în această privinţă propuneri concrete, constructive şi studiază cu atenţie şi considerentele prezentate la Geneva de celelalte puteri. Ocupîndu-se pe larg de această problemă, V. M. Molotov a subliniat în cuvîntarea sa la O.N.U. că realizarea unui acord în această direcţie ar schimba în mod radical situaţia în Europa şi ar contribui în acelaşi timp şi la rezolvarea problemei germane.

In problemele Asiei şi Extremului Orient, Uniunea Sovietică se pronunţă cu fermitate pentru restabilirea drepturilor R. P. Chineze atît la O.N.U. cît şi în regiunea insulei Taiwan în scopul asigurării păcii şi securităţii în Extremul Orient şi în întreaga lume. V. M. Molotov a subliniat că problemele Coreei şi Indochinei cer, de asemenea, să fie cît mai urgent rezolvate.

In condiţiile actuale, O.N.U. poartă o deosebită răspundere pentru slăbirea continuă a încordării internaţionale. V. M. Molotov a subliniat că O.N.U. poate şi trebuie să folosească toate posibilităţile existente pentru a contribui la asigurarea unei înţelegeri reciproce şi unei colaborări mai bune între state. In scopul continuei întăriri a O.N.U., Uniunea Sovietică cere cu hotărîre respectarea principiilor Cartei, document care trebuie să stea la baza întregii activităţi a acestei organizaţii. De asemenea, se pronunţă pentru soluţionarea neîntîrziată a problemei care a fost atîta timp tărăgănată — problema admiterii de noi membri în O.N.U.

Uniunea Sovietică se pronunţă pentru admiterea concomitentă în O.N.U. a celor 16 state care au făcut cereri în această privinţă. Printre aceste state se află şi ţara noastră. R.P.R. este pe deplin îndreptăţită să facă parte din O.N.U. şi numai politica de discriminare care s-a practicat de unele state, în frunte cu S.U.A., a împiedicat ţara noastră să-şi ocupe locul care i se cuvine în această organizaţie internaţională. In telegrama adresată preşedintelui Adunării Generale a O.N.U. cu prilejul deschiderii actualei sesiuni, tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej a reînoit cererea pe care guvernul ţării noastre, sprijinit de întregul popor, o adresează O.N.U., de a rezolva în mod favorabil cererea îndreptăţită de admitere a Republicii Populare Romîne ca membră a Organizaţiei Naţiunilor Unite.

In dorinţa de a favoriza un acord în vederea înfăptuirii unor noi paşi în direcţia destinderii internaţionale şi a consolidării păcii, delegaţia sovietică a prezentat Adunării Generale a O.N.U. un proiect de rezoluţie. Acest proiect recomandă, printre altele, ca Adunarea Generală să cheme guvernele să continue eforturile în interesul întăririi păcii şi securităţii generale, pentru a obţine îmbunătăţirea continuă a relaţiilor şi întărirea încrederii între state. Adoptarea acestui proiect de rezoluţie de către Adunarea Generală ar avea o mare însemnătate, ar arăta dorinţa tuturor de a asigura pacea şi securitatea în lume.

Alături de toate popoarele iubitoare de pace, poporul romîn aşteaptă ca cea de a zecea sesiune a O.N.U. să aducă o însemnată contribuţie la întărirea acestei organizaţii, la consolidarea şi menţinerea păcii.

INFORMAŢIE

Facultatea de matematică-fizică din Bucureşti, secţia fără frecvenţă, aduce la cunoştinţa studenţilor că examenele restante încep pe data de 9 octombrie 1955.

Pe data de 15 octombrie a.c. se ţine la Bucureşti, în localul facultăţii din str. Academiei nr. 14, al doilea examen de admitere.

Inscrierile se fac pînă la data de 12 octombrie, la secretariatul secţiei fără frecvenţă.

BIBLIOGRAFIE

Institutul de studii romîno-sovietic al Academiei R.P.R. a publicat nr. 35/1955 al Buletinului de informare ştiinţifică, publicaţie săptămînală de referate şi adnotări din literatura sovietică de specialitate.

Buletinul publică în rezumat conţinutul principalelor articole din revistele ştiinţifice sovietice intrate în ultima săptămînă în biblioteca institutului, noutăţi ştiinţifice şi tehnice, cronica vieţii ştiinţifice din U.R.S.S., lista traducerilor şi lista sumarelor revistelor sovietice sosite în ultima săptămînă în biblioteca institutului.

Din acest număr relevăm referatul asupra articolului scriitorului N. G. Tarakanov, intitulat „Falsificatorii istoriei gîndirii filozofice ruse", apărut în revista sovietică Probleme de filozofie, nr. 3/1955, referatul articolului „Concepţiile politice şi juridice ale lui Montesquieu" semnat de S. F. Kecekiian, apărut în revista sovietică „Dreptul şi statul sovietic", nr. 4/1955 şi altele.

Buletinul mai publică referate privind probleme de dramaturgie, de microbiologie, de medicină, de tehnică, agrotehnică etc.

Buletinul de informare ştiinţifică se găseşte în librării şi chioşcuri. Abonamente la toate oficiile poştale.

*

In curînd va apare volumul „Limbă şi literatură", editat de Societatea de ştiinţe istorice şi filologice din R.P.R. Volumul va cuprinde studiile „Rimele romîneşti din punct de vedere fonologic", de acad. Emil Petrovici, „La centenarul lui Anton Pann", de acad. D. Panaitescu-Perpessicius, „Eminescu", de acad. Tudor Vianu, „Observaţii asupra întrebuinţării timpurilor în romîneşte", de acad. Al. Graur, „Dicţionarul limbii romîne literare contemporane", de D. Macrea. De asemenea, volumul va cuprinde materiale semnate de I. Coteanu, N. I. Barbu, G. C. Nicolescu, Valentin Lipatti, I. C. Chiţimia, Toma Măruţă, Ovidiu Drîmba, Valeriu Ciobanu, Emilia Milicescu, Ion Brăescu, Maria Luiza Ungureanu, I. Negoescu, Gh. Bulgăr, Al. Bistriţeanu, Emil Manu şi Victor Kernbach.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 339 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 7 octombrie 1955

In acest număr

- N. Abramova. — Instructorii de pionieri. (pag. 2-a)
- E. Cernișeva. — In casa de pe bulevardul „Pravda". (pag. 2-a)
- Paul Popescu-Neveanu. — Din experiența muncii pentru sprijinirea procesului de învățământ. (pag. 2-a)
- VIAȚA DE PARTID IN INSTITUȚIILE DE INVAȚAMINT:
  Gh. Gheorghe. — Comuniștii luptă pentru ridicarea nivelului muncii instructiv-educative. (pag. 3-a)
- Pentru îmbunătățirea predării istoriei în clasa a IV-a (pag. 3-a)
- Să-i învățăm pe elevi să respecte regulile de circulație. (pag. 4-a)
- Șase ani de la proclamarea Republicii Democrate Germane. (pag. 4-a)

Sub steagul invincibil al partidului — înainte spre noi victorii!

Poporul nostru muncitor a întîmpinat cu un deosebit entuziasm, cu căldură și cu o aprobare unanimă măsurile politico-organizatorice luate de recenta Plenară a C.C. al P.M.R. și importantele hotărîri adoptate de cea de a șaptea sesiune a Marii Adunări Naționale a R.P.R.

Partidul Muncitoresc Romîn este detașamentul de avangardă, organizat, al clasei muncitoare, forța conducătoare a poporului în Republica Populară Română. În vederea îmbunătățirii muncii de partid și întăririi continue a rolului conducător al partidului în toate sectoarele vieții de stat și în organizațiile de masă, Plenara Comitetului Central a ales în unanimitate pe tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în funcția de prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn. De asemenea, Plenara a ales în unanimitate ca secretar al C.C. al P.M.R. pe tovarășul I. Chișinevschi. Tovarășul Gh. Apostol a fost ales de Consiliul Central al Sindicatelor în funcția de președinte al C.C.S.

Plenara Comitetului Central a hotărît convocarea la 23 decembrie a.c. a celui de al doilea Congres al P.M.R. și a aprobat ordinea de zi a Congresului.

Congresul constituie un eveniment istoric în viața partidului și a poporului nostru. El va face bilanțul luptei și al succeselor dobîndite de poporul nostru muncitor, sub conducerea partidului, în perioada care a trecut de la primul Congres și va trasa programul luminos al unui nou avînt al patriei noastre pe drumul socialismului, drumul făuririi bunăstării a poporului.

Însuflețirea cu care partidul și întregul nostru popor muncitor au primit comunicatul Plenarei Comitetului Central și hotărîrea lor de a întîmpina cel de al doilea Congres al partidului cu noi succese în toate domeniile construcției socialiste își au izvorul în legătura indisolubilă a partidului cu poporul, în încrederea de nezdruncinat a poporului în partid. Oamenii muncii din țara noastră știu bine că marile transformări revoluționare ale poporului nostru pe drumul construcției socialiste au fost obținute datorită înțeleptei conduceri a partidului.

Rolul conducător al partidului nostru este rezultatul unui proces istoric îndelungat, rezultatul experienței proprii a poporului. Poporul nostru s-a convins că numai sub conducerea P.M.R. își va putea făuri o viață nouă. Oamenii muncii de la orașe și sate socotesc pe drept cuvînt Partidul Muncitoresc Romîn ca pe propriul lor partid, se simt legați de el, le este apropiat și drag. Ei consideră politica partidului drept propria lor politică și luptă cu fermitate pentru înfăptuirea ei.

Cu un uriaș avînt creator traduce poporul nostru în viață politica leninistă a partidului de industrializare socialistă a țării, de dezvoltare cu precădere a industriei grele. Tot mai însemnate sînt roadele întăririi alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Se întărește și se lărgește sectorul socialist în agricultura țării noastre și sporește neîncetat producția agricolă. Succese remarcabile a obținut poporul nostru în înfăptuirea sarcinilor mari ale revoluției culturale. Încrederea nețărmurită a poporului în partid, în capacitatea sa de organizare și conducere, hotărîrea poporului de a traduce în viață politica partidului explică uriașele succese repurtate pînă acum de partid și capacitatea partidului de a înfrînge orice greutăți, de a duce poporul spre noi victorii.

O armă puternică în lupta poporului nostru pentru construirea socialismului este statul nostru democrat-popular. Marele Lenin ne învață că un stat socialist este puternic prin faptul că forța lui conducătoare și îndrumătoare, coloana lui vertebrală este partidul marxist revoluționar al clasei muncitoare. Pentru Partidul Muncitoresc Romîn, așa cum se arată în Proiectul statutului modificat, întărirea statului democrat-popular, instrument principal de construire a socialismului, de zdrobire a împotrivirii dușmanului de clasă, constituie o preocupare permanentă. Grija manifestată de recenta Plenară a C.C pentru continua întărire a rolului conducător al partidului în toate sectoarele vieții de stat constituie o nouă și puternică dovadă a preocupării partidului pentru întărirea neîncetată a statului nostru de democrație populară.

Hotărîrile adoptate de cea de a șaptea sesiune a Marii Adunări Naționale sînt expresia faptului că în ultimii ani activitatea pe linie de stat, în industrie, agricultură, știință și cultură s-a îmbunătățit în mod serios, iar cadrele conducătoare din guvern au acumulat o bună experiență în ce privește activitatea administrației de stat.

Ținînd seama de faptul că tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a fost ales de Plenara C.C. în funcția de prim secretar al C.C. al P.M.R., Marea Adunare Națională a aprobat eliberarea sa din funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a ales în unanimitate în această funcție pe tovarășul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. Aprobarea caldă cu care deputații în Marea Adunare Națională au primit propunerea cu privire la desemnarea noului președinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R și votul unanim cu care au ales în această funcție pe tovarășul Chivu Stoica constituie o demonstrație vie a sprijinului pe care întregul nostru popor îl acordă politicii partidului și guvernului, o puternică dovadă a măreției și indestructibilei unități dintre partid, guvern și popor.

Luînd cuvîntul în fața Marii Adunări Naționale, tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri a arătat că, sprijinindu-se pe succesele mari obținute, guvernul R.P.R. va continua cu aceeași fermitate ca și pînă acum aplicarea liniei partidului, linie de construire a socialismului în patria noastră și de apărare a păcii.

În politica internă guvernul țării noastre se va preocupa și pe viitor de întărirea orînduirii democrat-populare și de consolidarea statului nostru. Călăuzindu-se neabătut de învățătura leninistă cu privire la industrializarea socialistă, guvernul va acorda, ca și pînă acum, o atenție deosebită dezvoltării industriei grele și, odată cu aceasta, creșterii continue a producției bunurilor de larg consum și a construcțiilor de interes economic și social-cultural. În agricultură partidul și guvernul vor desfășura o muncă permanentă în vederea reconstrucției socialiste a agriculturii, singurul drum spre belșug și bunăstare. Totodată, partidul și guvernul vor sprijini țărănimea muncitoare cu gospodării individuale, cointeresînd-o la sporirea producției vegetale și animale. Președintele Consiliului de Miniștri a subliniat, de asemenea, preocuparea guvernului pentru dezvoltarea comerțului socialist, de stat și cooperatist, pentru stimularea schimbului între oraș și sat. De mare grijă și dragoste se va bucura mai departe avîntul culturii în țara noastră.

Guvernul R.P.R. va continua să înfăptuiască cu consecvență politica sa externă de pace — politică de strîngere a legăturilor de prietenie și frăție cu țările lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, de dezvoltare a relațiilor de pace cu toate țările, de apărare a suveranității naționale a patriei noastre, de vigilență față de uneltirile dușmanului. Călăuzindu-se de grija necontenită pentru întărirea puterii patriei, politica externă a statului nostru democrat-popular se bucură de sprijinul nelimitat al întregului popor.

Tovarășul Chivu Stoica a subliniat că poporul nostru și guvernul R.P.R. sînt pătrunse de hotărîrea de a-și aduce contribuția la micșorarea încordării internaționale, la dezvoltarea relațiilor de colaborare și intensificarea schimburilor comerciale și culturale între țări, la asigurarea unei păci durabile.

Poporul nostru muncitor, condus de partid, este hotărît să lupte și să muncească mai departe pentru continua înflorire a patriei, pentru construirea socialismului. Partidul și guvernul cheamă pe toți cei ce muncesc să desfășoare cu avînt munca pentru îndeplinirea prevederilor primului plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale, pentru continua ridicare a nivelului lor de trai material și cultural. Proiectul de directive pentru cel de al doilea plan cincinal 1956—1960, care este în curs de definitivare, exprimă clar faptul că în centrul politicii partidului și guvernului stă sarcina întăririi puterii economice a patriei noastre și ridicării nivelului de trai material și cultural al poporului muncitor.

Privind cu încredere viitorul și încordîndu-și forțele pentru continua înflorire a patriei, oamenii muncii își strîng și mai mult rîndurile în jurul partidului și guvernului, cimentînd astfel unitatea de nezdruncinat dintre partid, guvern și popor.

Toți copiii de vîrstă școlară sînt cuprinși în școală

În noul an școlar au păsit pentru prima oară pragul clasei I-a peste 350.000 de copii de la orașe și de la sate.

Încă din lunile de vară au fost luate o serie de măsuri menite să asigure buna desfășurare a cursurilor și încadrarea în primul an al învățămîntului elementar a tuturor copiilor de vîrstă școlară. S-au construit noi școli și săli de clasă, s-au executat reparații capitale și amenajări la o serie de clădiri de școală, s-a desfășurat o intensă acțiune în vederea înfrumusețării localurilor și asigurării curățeniei lor.

Pentru ca nici un copil de vîrstă școlară să nu rămînă în afara învățămîntului din cauza depărtării de școală, au fost înființate 277 de noi școli elementare în satele cele mai îndepărtate. Printre localitățile în care s-au ridicat noi școli sînt Uricari, Boghești, Satu Nou, raionul Zeletin, Găujani, raionul Giurgiu, Salcia, raionul Turnu Măgurele etc.

S-a acordat o deosebită atenție creării celor mai bune condiții materiale pentru buna funcționare a școlilor. În acest scop s-au luat măsuri pentru asigurarea combustibilului necesar pe timpul iernii, aprovizionarea cantinelor și internatelor și a unei desăvîrșite curățenii în sălile de clasă.

Redeschiderea clubului învățămîntului

Zilele trecute, în cinstea celui de al IV-lea Congres al S.M.I. a avut loc, într-un cadru festiv, redeschiderea clubului sindicatului lucrătorilor din învățămînt din Capitală. Clubul, mărit și reamenajat în timpul lunilor de vară, cuprinde acum bibliotecă, sală de lectură, cameră de oaspeți, o elegantă sală de spectacole, sală de șah, de repetiții pentru balet și teatru de păpuși, camere pentru cercul de aeromodelism și radiotelegrafie, încăperi administrative etc.

Festivitatea a fost deschisă de tov. G Simionescu, vicepreședintele comitetului sindical orășenesc de învățămînt, după care tov. N. Burcea, directorul clubului, a vorbit despre perspectivele și acțiunile clubului în acest an școlar. Apoi tov. C. Petricu, directorul secțiunii de învățămînt a sfatului popular al Capitalei, a înfățișat ajutorul pe care-l constituie clubul în activitatea lucrătorilor din învățămînt. A urmat un program artistic dat de soliștii vocali și instrumentali, recitatorii și cercul de balet de copii, din formația artistică a clubului.

Au participat directori și cadre didactice fruntașe din Capitală, activiști ai secțiilor raionale de învățămînt, președinți și responsabili culturali din comitetele sindicale raionale, cadre sindicale fruntașe, studenți și cadre didactice din învățămîntul superior.

Activitate științifică

La Facultatea de construcții a Institutului politehnic din Iași un colectiv de cercetători, studiind problema ieftinirii construcțiilor, a ajuns la concluzia că pămîntul ameliorat prin diferite tratamente de stabilizare poate fi folosit la realizarea construcțiilor, fiind cel mai economic material local de construcții, în special la construcțiile de mare volum: drumuri, baraje, aeroporturi, canale de navigație și irigație etc. Pe lîngă reducerea costului lucrării, pot fi rezolvate dificultățile legate de transport.

Utilizînd în special documentația sovietică, colectivul de cercetători a studiat ameliorarea pămînturilor, mai ales a loessurilor și a pămînturilor loessoide, specifice Moldovei, în vederea folosirii lor ca materiale de construcție.

Pe baza realizărilor științifice de pînă acum, colectivul ieșan este pregătit să ducă la bun sfîrșit problema stabilizării pămînturilor în vederea folosirii lor ca material de bază în construcții.

Avînd în vedere că cea mai importantă aplicare a pămînturilor stabilizate privește drumurile de interes local, ce reprezintă peste 80 la sută din întreaga rețea rutieră, colectivul de cercetători de la Facultatea de construcții de pe lîngă Institutul politehnic din Iași a încheiat un contract cu Ministerul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale pentru a putea organiza pe scară mare studiul și construcția drumurilor de pămînt în țara noastră. Rezultatele acestor studii vor aduce date noi și în problema clădirilor de pămînt — deosebit de importante în sectorul agricol — precum și pentru construcțiile hidrotehnice (baraje, canale de irigație și navigație), aerodromuri, piste etc.

PRIN ȘCOLILE PATRIEI

Pedagog fruntaș

Învățătorul Vasile Rusu din comuna Balaș, raionul Orăștie, desfășoară o intensă muncă didactică și obștească. El s-a preocupat cu stăruință de crearea în școală a unui laborator de fizică, chimie și științele naturale. Laboratorul cuprinde numeroase aparate confecționate de tov. Rusu împreună cu elevii. Folosind un ceas, o sonerie electrică și o baterie de lanternă, tov. Rusu a confecționat un aparat care sună automat la începutul și la sfîrșitul orelor de curs.

Tov. Rusu a adus o contribuție însemnată la înființarea întovărășirii zootehnice de oi din comuna Balaș, precum și la crearea întovărășirii din satul Zoia.

Desfășurînd o largă activitate culturală în mijlocul țăranilor muncitori, tov. Rusu a organizat, de asemenea, o caravană cinematografică, care prezintă filme pînă în satele cele mai îndepărtate ale raionului.

Frecvență de 100 la sută

In satele raionului Zeletin din regiunea Bîrlad învățătorii au dus o muncă susținută pentru a lămuri părinților însemnătatea frecvenței regulate a copiilor. Ca urmare a muncii lor, în satele Colonești, Salahoru, Stănișești și Benești frecvența elevilor este în prezent de 100 la sută.

CONSTANTIN PREDESCU
corespondent

Pentru valorificarea folclorului local

Profesorul Leonida Dănilă, de la școala medie mixtă din Bistrița, se preocupă îndeaproape de cercetarea și strîngerea materialului folcloristic local. Împreună cu elevii, el a adunat un număr mare de doine, chiuituri, orații de nuntă și cîntece de muncă, care nu au fost semnalate pînă în prezent.

Cercetările în domeniul folcloristic i-au stimulat pe elevi să se ocupe și de descoperirea scrierilor vechi. Pornind la această muncă, ei au descoperit un tetraevanghelier scris în limba slavonă, în anul 1511, la biserica din Birgău.

Un nou local de școală

Țăranii muncitori din comuna Pănceși, raionul Adjud, dornici de a crea condiții cît mai bune de învățătură pentru copii, au hotărît să ridice un nou local de școală. Ei au participat la transportul materialelor necesare construcției și la lucrările de nivelare a terenului, efectuînd opt mii de ore de muncă voluntară.

Elevii din comuna Pănceși învață în prezent într-o școală nouă, construită prin efortul părinților și al învățătorilor lor.

GHEORGHE BARBU
corespondent

La muzeul regional

In orașul Ploești a luat ființă un muzeu istoric al regiunii. La crearea lui a contribuit într-o măsură însemnată munca unui grup de profesori care au participat la lucrările de adunare a materialului. Profesorul Nicolae Simache, directorul muzeului, a efectuat lucrările de selecționare și clasificare a pieselor pentru muzeu. El a fost ajutat de profesorii Ripeanu, Portocă, Mihnea, Ionescu și Dogaru care, împreună cu elevii școlilor medii nr. 1 și nr. 4, au muncit cu sîrguință pentru oregătirea deschiderii muzeului.

Cele sase săli ale muzeului cuprind numeroase piese — tipărituri, hărți, tablouri etc. — clasificate cronologic. Majoritatea pieselor au fost descoperite cu prilejul săpăturilor făcute la Sărata, Ploești-Triaj, Băiești-Aldeni, Suhăteni și alte localități din regiunea Ploești.

Noul muzeu constituie un mijloc însemnat de îmbogățire a cunoștințelor generale ale cetățenilor din orașul Ploești, precum și un mijloc de aprofundare și complectare a cunoștințelor elevilor, care vin adesea să-l viziteze.

L. TEODOSIU
corespondent

Educatoarea utemistă

La grădinița de copii din comuna Brănișteri, raionul Vidra, lucrează anul acesta o utemistă, tovarășa Lucia Popescu. Sîrguința ei în muncă duce la rezultate foarte bune. Tov. Popescu confecționează singură un bogat material didactic. Ea organizează cu pricepere activitatea copiilor și face ca orele petrecute la grădiniță să li se pară deosebit de interesante și atractive. De aceea, la grădinița din comuna Brănișteri s-a asigurat o frecvență de 100 la sută.

MARIAN DEDU
corespondent

Tinerii cititori

La librăria „Cartea Rusă" din Craiova vin zilnic sute de oameni ai muncii pentru a-și cumpăra cărți. Alături de cumpărătorii vîrstnici pot fi întîlniți și numeroși tineri cititori.

În ultimul timp, la această librărie, numărul cumpărătorilor din rîndul pionierilor și școlarilor s-a dublat. La aceasta a contribuit în largă măsură Centrul regional de librării și difuzarea cărții care în colaborare cu Regionala C.E.C. a luat inițiativa de a procura cumpărătorilor cărți din economiile depuse la C.E.C. După alegerea cărții, micii cumpărători primesc o foaie de depuneri pe care lipesc treptat, în limita disponibilului, timbre C.E.C. de cîte 0,50 lei, pînă la completarea valorii, cînd primesc cartea așezată în căsuța specială ce poartă titlul respectiv. Procedînd astfel, elevii Florin Rocneanu, Cornel Godin și alți peste 100 ca ei și-au procurat luna trecută din economii cărțile dorite.

Noi filme cinematografice pentru copii

Micii spectatori ai filmelor de desen animat și de păpuși vor avea prilejul să vizioneze în curînd noi producții de acest gen ale studiourilor noastre cinematografice.

Cineaștii studioului „București" au terminat filmele de desen animat „Lacătul minune" și „Ursulețul fricos". Într-o fază înaintată de producție se află un alt film de desen animat, intitulat „Surubul lui Marinică", film care va aduce din nou pe ecran figura binecunoscutului erou. Se află de asemenea în lucru filmele de desen animat „Tortul de ciocolată" și „Ciuboțelele ogarului".

Cineaștii noștri lucrează acum la filmul „Domnul Goe" după cunoscuta schiță a lui I. L. Caragiale.

Cu ajutorul comisiei de femei

Școala medie de fete nr. 2 din Iași se bucură de un ajutor multilateral din partea comisiei de femei a circumscripției 178, din raza căreia face parte. Astfel, comisia de femei se preocupă atît de sprijinirea școlii în ceea ce privește lărgirea bazei sale didactico-materiale, cît și de ajutorarea ei în problemele frecvenței, ale muncii educative etc. Încă din luna august, comisia de femei s-a preocupat de procurarea manualelor și difuzarea lor în rîndul elevelor. În această acțiune au fost în frunte tovarășele Elena Măcărescu, deputată a sfatului popular orășenesc Iași și Maria Arhip. Datorită sprijinului acestor tovarășe, toate elevele școlii au primit la timp manualele necesare.

Nici problema asigurării învățămîntului general și obligatoriu la clasele I—IV n-a scăpat atenției comisiei de femei de pe lîngă școala medie nr. 2 de fete din Iași. Între 15 și 31 august a. c., tovarășele din comisie au dus o activitate permanentă pentru a sprijini școala în înscrierea evidenței tuturor copiilor de vîrstă școlară. În ziua de 4 septembrie, cînd s-a efectuat o verificare a elevilor înscriși, comisia de femei a fost din nou alături de cadrele didactice.

Membrele comisiei de femei își desfășoară munca și în rîndurile părinților elevelor, mobilizîndu-i în ajutorul școlii.

Cu prilejul frecventelor vizite pe care le fac oamenilor muncii, membrele comisiei de femei au constatat că în circumscripție sînt 4 neștiutori de carte care, fiind soții de curînd, fuseseră omiși de la recensămînt. Împreună cu cadrele didactice, membrele comisiei de femei au arătat acestor cetățeni însemnătatea pe care o are pentru ei însușirea științei de carte și i-au înscris la cursuri. În general, comisia de femei contribuie mult la buna desfășurare a muncii de alfabetizare. De această sarcină se preocupă îndeosebi tovarășele Elena Alexandroaie și Verona Curievici.

Acțiunile desfășurate pînă în prezent în ajutorul școlii de către comisia de femei a circumscripției 178 din Iași constituie un început promițător și o chezășie a viitoarelor succese pe care le pot obține masele de femei atunci cînd sînt antrenate în sprijinirea muncii din școală.

Luna Prieteniei Romîno-Sovietice

Infrățit fi-va veșnic al nostru popor
Cu poporul sovietic eliberator.

Aceste înălțătoare cuvinte ale Imnului de stat al Republicii Populare Romîne oglindesc prietenia sinceră, de neclintit, pe care poporul nostru o poartă poporului sovietic, marii Uniuni Sovietice, eliberatoarea, sprijinitoarea și prietena de nădejde a țării noastre.

Prietenia trainică și de nezdruncinat cu marele și glorios popor sovietic constituie pentru poporul nostru unul din bunurile sale cele mai de preț, o condiție hotărîtoare a tuturor victoriilor sale în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră.

A intrat în tradiția poporului nostru ca în fiecare an să sărbătorească cu bucurie și entuziasm „Luna Prieteniei Romîno-Sovietice" care culminează de fiecare dată cu aniversarea celui mai măreț eveniment din istoria omenirii — Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. An de an, sărbătorirea „Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice" aduce la viață noi forme de manifestare a dorinței și hotărîrii de neclintit a oamenilor muncii din țara noastră de a păstra și a întări în permanență marea prietenie care leagă pe veci poporul romîn de eroicul popor sovietic.

Prietenia trainică dintre poporul romîn și poporul frate sovietic are o bază solidă. Rădăcinile acestei prietenii sînt înfipte adînc în istorie. Veacuri de-a rîndul s-au dezvoltat și s-au întărit relațiile poporului romîn cu poporul rus, ucrainean și cu alte popoare slave. Oricît au încercat istoriografii burghezi să denatureze istoria adevăratelor relații dintre poporul romîn și marele popor rus, oricît au încercat clasele exploatatoare din România să semene ură și dușmănie față de poporul sovietic, poporul romîn a rămas prieten credincios al Uniunii Sovietice.

Niciodată nu va uita poporul romîn că de-a lungul istoriei sale sbuciumate prietenia cu marele popor rus a constituit întotdeauna un factor de progres pentru țara noastră. Numai cu ajutorul vitezei armate ruse care a avut un rol hotărîtor în războiul din 1877, România s-a eliberat de sub jugul otoman, cucerindu-și independența de stat.

De-a lungul veacurilor s-a format și s-a întărit apropierea culturală între marele popor rus și poporul romîn. Primele tipografii din principatele romîne au sosit în secolul al XVII-lea din Rusia, avînd o mare însemnătate în dezvoltarea culturii noastre. Cercurile progresiste ale intelectualității romîne au fost puternic influențate de literatura rusă înaintată a lui Pușkin, Gogol, Belinski, Cernîșevski, Dobroliubov etc.

Legăturile strînse dintre revoluționarii romîni și ruși au avut un rol excepțional în istoria mișcării muncitorești revoluționare din țara noastră.

Partidul Comunist Romîn, înființat în 1921, a luptat de la începutul existenței sale pentru popularizarea Uniunii Sovietice, pentru întărirea prieteniei dintre poporul romîn și poporul sovietic.

Victoria de însemnătate istorică mondială a Uniunii Sovietice în cel de al doilea război mondial și eliberarea României de către glorioasa Armată Sovietică au creat condiții favorabile ca poporul romîn, condus de partid, să sfarme dominația imperialistă, să-și cucerească o deplină și reală independență națională. Prietenia dintre poporul romîn și poporul sovietic eliberator s-a cimentat prin nobilul sînge al celor mai buni fii ai celor două popoare.

Eliberarea țării noastre de sub jugul cotropitorilor fasciști germani de către eroica Armată Sovietică și doborîrea dictaturii fasciste antonesciene de către forțele patriotice populare organizate și conduse de P.C.R. au deschis o eră nouă în istoria patriei noastre. Relațiile de prietenie între poporul romîn și poporul sovietic au început să se dezvolte pe o bază nouă.

În toate domeniile de activitate poporul nostru simte din plin roadele minunate ale prieteniei și ajutorului poporului frate sovietic.

Poporul nostru știe bine că numai datorită ajutorului Uniunii Sovietice a putut să respingă manevrele și presiunile cercurilor imperialiste reacționare și să păstreze independența și suveranitatea patriei, să pășească pe drumul luminos al socialismului. Oamenii muncii din țara noastră sînt conștienți de rolul uriaș pe care l-a jucat ajutorul sovietic în lichidarea stării economice înapoiate moștenite din partea regimului burghezo-moșieresc, în dezvoltarea industriei și a întregii noastre economii naționale.

Ajutorul sovietic joacă un rol esențial în opera de industrializare socialistă a țării noastre. Dacă astăzi ne putem mîndri cu o industrie grea în continuă dezvoltare, dacă, dintr-o țară care în trecut era nevoită să importe 99% din mașinile întreprinderilor, România a ajuns să-și fabrice singură aproape întregul utilaj petrolifer, minier și de construcții, o serie de mașini unelte complicate și peste 90% din întregul utilaj necesar agriculturii, industriei ușoare și alimentare — aceasta o datorăm avîntului patriotic al oamenilor muncii din țara noastră și ajutorului frățesc, dezinteresat al Uniunii Sovietice. Uniunea Sovietică ajută țara noastră să construiască mari întreprinderi moderne și să creeze noi ramuri industriale. Ea ne acordă un ajutor tehnic multilateral de prim rang. Cea de a șasea sesiune a Comisiei sovieto-romîne pentru colaborare tehnico-științifică, ale cărei lucrări s-au încheiat recent la București, a stabilit că în țara noastră vor veni specialiști sovietici pentru consultații în domeniul industriei petrolului, centralelor electrice, construcției de mașini etc. O serie de specialiști romîni vor pleca în U.R.S.S. pentru a studia mecanizarea minelor etc. Uniunea Sovietică va transmite țării noastre proiecte și documentații tehnice pentru producția de cauciuc sintetic din materii prime nealimentare, precum și desene tehnice pentru producția de utilaj necesar industriei petrolifere, de tractoare, de construcții navale, de mașini etc.

O însemnătate deosebită are pentru poporul nostru hotărîrea Uniunii Sovietice de a acorda R.P.R. și altor țări de democrație populară ajutor tehnico-științific și de producție în vederea creării de baze științifico-experimentale pentru dezvoltarea cercetărilor în domeniul fizicii nucleare și folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Uniunea Sovietică a și început să proiecteze reactori atomici și ciclotroni pentru țările de democrație populară.

Un ajutor prețios ne acordă Uniunea Sovietică în dezvoltarea agriculturii noastre, în transformarea ei într-o agricultură modernă, mecanizată, socialistă. Pe ogoarele patriei noastre lucrează mii de tractoare, combine, cultivatoare și alte mașini perfecționate importate din U.R.S.S.

Poporul nostru depune eforturi încordate și pe tărîmul construirii unei culturi socialiste. Uniunea Sovietică ne dă un ajutor imens în înfăptuirea revoluției culturale, în făurirea unei culturi noi, socialistă în conținut și națională în formă. În bogata experiență a Uniunii Sovietice pe tărîmul construcției culturale noi găsim un nesecat izvor de cunoștințe și forță în opera de dezvoltare a științei și învățămîntului, a culturii legate de viață.

Poporul romîn păzește ca lumina ochilor prietenia și alianța cu Uniunea Sovietică. Politica externă independentă a țării noastre, politică de pace și colaborare internațională, se sprijină pe cea mai strînsă prietenie cu marea și puternica Uniune Sovietică. Poporul nostru sprijină cu căldură politica externă a guvernului Republicii Populare Romîne. În declarația rostită la cea de a 7-a sesiune a Marii Adunări Naționale tov. Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R. a arătat că „politica noastră de strîngere a legăturilor de prietenie și frăție cu țările lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, de dezvoltare a relațiilor de pace cu toate țările, de apărare a suveranității naționale a patriei noastre, de vigilență față de uneltirile dușmanului, politică călăuzită de grija continuă pentru întărirea puterii patriei noastre, se bucură de sprijinul însuflețit al întregului nostru popor. Aceasta este cea mai bună garanție a continuității și consecvenței politicii noastre externe".

O rodnică activitate în vederea adîncirii continue a legăturilor de prietenie cu Uniunea Sovietică desfășoară Asociația romînă pentru strîngerea legăturilor de prietenie cu U.R.S.S. — A.R.L.U.S. — care numără astăzi peste 6 milioane de membri.

Bogatele manifestări care vor avea loc anul acesta în cadrul „Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice" vor contribui la popularizarea marilor cuceriri ale științei și tehnicii sovietice, la răspîndirea largă a metodelor înaintate de muncă ale oamenilor sovietici. Pentru lucrătorii din învățămînt are o mare însemnătate organizarea zilelor pedagogiei sovietice, prilej deosebit de cunoaștere a unor însemnate realizări ale pedagogiei sovietice.

Sărbătorirea „Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice" oferă cadrelor didactice din toate școlile patriei noastre posibilități deosebite pentru educarea tineretului în spiritul prieteniei, dragostei și recunoștinței nemărginite față de marea Uniune Sovietică. Să facem cunoscute tineretului uriașele succese ale poporului sovietic pe drumul comunismului, să-i ajutăm pe tineri să-și dea seama de marele ajutor pe care poporul frate sovietic îl acordă poporului nostru, să determinăm creșterea interesului lor pentru cultura sovietică, pentru marile cuceriri ale științei sovietice. Depinde numai de pedagogi ca tineretul școlar să participe activ la sărbătorirea „Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice", expresie a dragostei fierbinți pe care poporul nostru o poartă marelui și generosului popor sovietic.

Trăiască în veci prietenia romîno-sovietică!

Din experiența școlii sovietice

INSTRUCTORII DE PIONIERI

N. Abramova
metodistă la Palatul pionierilor din Kuibișev

In articolul „Cine este vinovat?", redacția revistei „Vojatii" pune în discuție unele chestiuni de mare actualitate cu privire la raporturile reciproce dintre instructorul de pionieri pe de o parte și directorul și colectivul pedagogic al școlii pe de altă parte, cu privire la felul cum trebuie să îndrumeze comitetul raional al U.T.C.L. pe instructorii de pionieri noi veniți la locul de muncă și, în sfîrșit, cu privire la organizarea muncii, la calitățile instructorului de pionieri...

Trei instructoare de pionieri au citit acest articol în prezența mea. Nina Skuratova, instructoare de pionieri la școala nr. 6, mi-a spus, rasuflînd ușurată:

— „Parc-aș fi scris eu articolul!"

— „Nici comitetul nostru raional nu conduce mai bine munca!" se indignă instructoarea de pionieri Poiașkova.

— „Cînd am citit articolul mi-am amintit de directorul școlii mele" — spuse a treia. „El conducea că adunările pionierilor, serile de activitate artistică a amatorilor, jocurile, întrecerile sînt niște fleacuri. Caută mereu să-mi dea altă muncă — fie de secretar, fie de curier, fie de achizitor... dar eu îmi duc munca mea și cred că directorul își va da seama cîndva de foloasele pe care le aduce activitatea cu pionierii".

Aș dori să vorbesc în articolul meu despre raporturile reciproce dintre instructorul de pionieri, director și profesori.

Este bine ca instructorul de pionieri să fie un bun organizator, un conducător indemnatic, un pedagog chibzuit. Îmbinarea acestor calități este însă un fenomen rar în cazul unui tînăr sau al unei tinere de 17-18 ani. Măiestria pedagogică, aptitudinile organizatorice, îndemînarea unui conducător de mase sînt însușiri care se dobîndesc. Din această cauză profesorii și directorii cu experiență, activiștii comitetelor raionale ale Comsomolului nu trebuie să se aștepte ca instructorii de pionieri să manifeste aceste calități din prima zi de muncă, ci să-i crească, să-i educe, să-i învețe în fiecare zi, în fiecare ceas. Are dreptate directorul școlii din Iasinovsk, care spune că un profesor nu devine bun dintr-odată. Gîndindu-se la primii lor ani de muncă, citind însemnările lor din acei ani, mulți profesori cu experiență își amintesc cu ciudă de problemele care îi chinuiau, de munca lor pe dibuite, de faptul că făceau atît de multe greșeli.

De obicei, profesorii tineri primesc un ajutor foarte însemnat din partea directorului, a directorului de studii, a colegilor cu experiența pedagogică. Asistînd la lecțiile unui profesor tînăr, aceștia urmăresc cu atenție cum se comportă el, pe ce ton vorbește, cu ce îndemînare ține clasa în mînă, cum pune întrebările. Ei observă, de asemenea, comportarea elevilor. După aceea analizează profund lecția, îi împărtășesc tînărului lor tovarăș experiența lor de mulți ani, „misterele" măiestriei lor, îndemînarea lor.

Iată că vine la o școală o instructoare de pionieri — comsomolistă. Directorul școlii reprezintă pentru ea o mare autoritate. Intrînd în cabinetul lui, nu știe adesea cum să-i vorbească. Închipuiți-vă în ce situație se află atunci cînd acest om mare, privind-o în treacăt, îi aruncă fraza: „Începe-ți munca". Dar în ce fel? Unde să se ducă în primul rînd? Cum să-și înceapă lucrul — în cancelaria profesorilor, în clase, în camera pionierului? Ea nu-i cunoaște pe cei aproape 300 de copii, nu cunoaște activul pionierilor, nu cunoaște pe nici unul din profesori.

Directorul o invită peste două-trei săptămîni și o întreabă de ce merge rău cutare sau cutare chestiune. Profesorii încep să spună că pionierii nu poartă cravată, că nu sînt un exemplu de disciplină, că președintele colectivului de conducere din cutare clasă ar fi trebuit scos de mult din rîndurile pionierilor. Ascultîndu-i pe toți, instructoarea de pionieri începe să fugă de la un detașament la altul, se apucă să rezolve probleme mărunte. Oboselte mult, dar vede că nu aduce nici un folos.

Peste două luni, directorul spune despre ea: „Degeaba îi plătesc banii", iar profesorii repetă: „Nu aduce nici un folos. Înseamnă că își ocupă zadarnic locul". Ei nu știu și nici nu vor să știe că acest loc este ocupat de un om bun, poate cu o unică lipsă — lipsa de experiență. Văzînd și simțind o comportare de felul acesta, instructorii de pionieri se descurajează cu totul.

Iată cum se petrec mai departe lucrurile la multe școli: luînd cuvîntul la ședința consiliului pedagogic, directorul îi obligă pe profesori să se ocupe ei înșiși de munca pionierească, deoarece instructoarea de pionieri „nu poate face față". Și iată că profesorii iau parte la adunările pionierilor. Însă pe ei nu-i interesează cum să-i ajute pe pionieri, nu se gîndesc să înceapă o convorbire intimă cu aceștia. Nu, tema adunării îi interesează de multe ori prea puțin. Unii, participînd la adunări, corectează caietele sau îndeplinesc rolul de păstrători ai ordinei: „Sidorenko, încetează de a mai șopti!" „Șiskin, să vii la mine după adunare, am să-ți vorbesc despre purtarea ta". Se întîmplă și mai rău: profesorii vorbesc ei înșiși despre toate problemele, dau povețe interminabile și transformă orice adunare într-o ședință privitoare la problemele disciplinei și ale succesului la învățătură.

Este caracteristic faptul că, după ce participă în felul acesta la adunare, profesorii și directorul nu socotesc că este necesar să analizeze adunarea, nu-i arată instructoarei de pionieri ce greșeli a făcut, n-o învață. În zadar așteaptă instructoarea de pionieri să fie chemată la director, să audă părerea lui. Lucrul acesta nu se întîmplă de obicei.

Tabloul pe care vi l-am prezentat nu este născocit de mine. Chiar așa s-au petrecut lucrurile în realitate la o școală. Nu indic numărul ei, numele directorului și al instructoarei de pionieri pentru că acest caz s-a întîmplat de mult.

Această instructoare a devenit apoi o activistă minunată a organizației de pionieri. Am să povestesc cum s-a petrecut aceasta...

După ce a lucrat un an în școală, Maria P. a fost chemată la comitetul raional al U.T.C.L. În hotărîrea care fusese scrisă din timp i se făcea instructoarei de pionieri o mustrare severă și se punea chestiunea înlăturării ei din muncă pentru inactivitate și pentru conducerea nepricepută a unității de pionieri. Era de față și directorul unei școli vecine. După ce ascultă, el spuse:

— Tovarăși, repartizați-o pe instructoarea aceasta de pionieri la școala mea.

În felul acesta Maria P. începu să lucreze în altă școală. Chiar din prima zi, directorul i-a predat personal instructoarei de pionieri toată gospodăria, timp de cinci ore. Alegînd mapele, gazetele de perete și albumele, Victor Kuzmici i-a vorbit instructoarei de pionieri despre detașamentele de pionieri din școală, despre activul pionieresc. De exemplu, i-a povestit că pionierii din clasa a VI-a au editat întotdeauna gazete de perete interesante, deoarece printre ei sînt mulți pictori și amatori de satiră și umor. Acești copii trebuie antrenați la editarea gazetei de perete a unității de pionieri.

Maria nici n-a observat că în timpul acestei convorbiri i-a povestit directorului despre familia ei, despre prietene, despre cărțile ei iubite, despre lucrurile care o interesează mai mult, despre visul ei din copilărie, acela de a deveni profesoară.

Directorul și instructoarea de pionieri se duseră a doua zi prin clase. Vizita dură toată ziua: înainte de a intra într-o clasă, Victor Kuzmici făcea o caracterizare amănunțită a copiilor și a colectivului. Prezentîndu-le copiilor pe noua instructoare de pionieri, directorul le spunea:

— „Ei, copii, cu o astfel de instructoare de pionieri vom lucra și mai bine" — sau: „Școala noastră n-a mai avut o instructoare de pionieri atît de bună!"

Emoționată și turburată, Maria gîndea fără voia ei: „Poate că nu sînt într-adevăr o instructoare de pionieri atît de rea!"

Pînă seara, tîrziu, cunoscu toate detașamentele de pionieri.

— Acum, Mașenka, trebuie să înveți să lucrezi așa ca să devii o adevărată conducătoare a copiilor, spuse Victor Kuzmici luîndu-și rămas bun de la noua instructoare de pionieri...

Așa a început această învățătură grea — examenul pentru dreptul de a fi educatorul, conducătorul și prietenul pionierilor.

*

...Examinînd planul de pregătire al adunării unității de pionieri, directorul i-l înapoie instructoarei.

— Cam plictisitor. L-ai făcut singură? Nu-i bine așa. Sfătuiește-te cu activul pionierilor, cu instructorii de detașamente și cu profesorii. Poate că-ți sugerează ceva nou. Mîine să vii iar.

— Planul nu-i rău, spuse Victor Kuzmici a doua zi. Totuși, mai uită-te prin ultimele numere ale revistelor, răsfoiește colecția „Pionerskaia Pravda", poate ai să găsești ceva interesant pentru adunarea noastră.

În sfîrșit, planul fu gata. Și ce plan! După ce toate erau să fie duse la bun sfîrșit urma să aibă loc o adunare interesantă. Și directorul parcă citea gîndurile instructoarei.

— Povestește-mi cum ai de gînd să organizezi în detașamente pregătirea acestei adunări?

...Sosi ziua adunării. Ce eveniment mare în viața unității, ce chestiune de răspundere pentru un instructor de pionieri! Doar în timpul anului au loc numai 3—4 adunări ale unității de pionieri — nu mai multe. O astfel de adunare este ca o dare de seamă a instructorului de pionieri pentru munca lui de două luni de zile în grupe, în detașamente și în unitatea de pionieri.

Povestindu-mi această întîmplare Maria P. își amintea: Toate s-au desfășurat altfel de cum aș fi dorit. Careul n-a fost bine organizat și cu el au început, la drept vorbind, toate dezordinile!... Cu alte cuvinte, adunarea n-a avut succes. Mîhnită și nefericită m-am dus la Victor Kuzmici. Intru — iar în buzunarul drept țin cererea în care rog să fiu eliberată din muncă, deoarece nu pot face față sarcinilor, nu pot deveni o bună instructoare de pionieri.

— Ia loc, Mașa, îmi spuse el.

— Mulțumesc, am să stau în picioare. Țineam mîna în buzunar, iar în mînă cererea. Îndată ce va începe să mă dojenească, am să-i pun tăcînd cererea pe masă și am să plec.

— Ești priepută, Mașenka. Ești într-adevăr priepută. Nici n-am crezut că vei avea atîta succes chiar de la prima adunare.

— Adică cum priepută?... gîndeam, ce spune el?

— Ai început adunarea la timp. Lucrul acesta este foarte important — să fii punctual. Ai terminat adunarea tot la timp, așa după cum ai planificat... copiii n-au obosit. Lucrul acesta este și el foarte bun. În general, au fost multe lucruri frumoase. Am de făcut însă unele observații.

Cererea îmi căzu din mînă fără să vreau. I-am cerut voie să iau loc.

— Vreau să notez observațiile dumneavoastră

Directorul începu să-mi facă unele observații. M-a criticat aspru, fără milă. Mi-a spus că nu știu să dau comenzi și că va trebui să asist mai des la lecțiile de cultură fizică și să învăț această artă, care nu este atît de grea. Mi-a mai spus că nu știu să exercit, prin privirea mea, o influență asupra copiilor. „De ce strigi la dînșii? Asistă la lecțiile Agniei Petrovna și vezi cum într-o privire se face perfectă ordine în clasă... În afară de aceasta, cînd ai luat cuvîntul în fața copiilor ai vorbit nu cu cuvintele tale, ci cu niște fraze birocratice, stîlcite și seci. Cine are nevoie de ele? Nici n-ai dansat cu copiii, n-ai început să cînți prima. Doar ai voce frumoasă".

Cu alte cuvinte, enumerase multe greșeli și reieșea că le-am făcut din lipsă de experiență. Am primit învinuirile necruțătoare ale directorului fără să simt vreo durere, am simțit că vrea să mă ajute cu sinceritate.

Ascultam și aș fi dorit ca Victor Kuzmici să mă mai dojenească.

— Iar acum, am să-ți povestesc cum am predat prima lecție deschisă. A fost mult mai nereușită decît adunarea ta de astăzi. Nu-mi amintesc să fi avut cîndva un dor mai mare de muncă decît după discuția aceasta.

Peste doi ani, Maria P. a devenit o bună instructoare de pionieri. Apoi a fost trimisă la o muncă de conducere în cadrul organizației de pionieri. Victor Kuzmici mormăi atunci cînd îi semnă transferul:

— Nu știu ce ghinion am cu instructorii de pionieri. Abia reușesc să lucreze 2—3 ani și-mi sînt luați ba de comitetul raional, ba de comitetul orășenesc, ba de comitetul regional al Comsomolului. Parcă n-ar mai exista și alte școli...

...Poate că directorii unor școli, după ce vor afla soarta Mariei P. se vor gîndi la cei care sînt adevărații vinovați.

În casa de pe bulevardul „Pravda"

În fiecare zi la ora 13,30, pe bulevardul „Pravda" din Harkov, lîngă intrarea școlii medii nr. 116, se string o mulțime de copii. Sînt elevi din clasele I-a și a II-a, care, după ce s-au plimbat și au luat masa la bufetul școlii, își așteaptă îndrumătoarea spre a intra în camera copiilor din clădirea școlii.

Casa de la nr. 5 de pe bulevardul „Pravda" este una dintre cele mai mari clădiri locuite din Harkov. Populația ei ajunge pînă la 3.000 de persoane, dintre care mai mult de 500 sînt școlari și copii de vîrstă preșcolară. Tinerii locuitori ai casei constituie partea principală a elevilor școlii nr. 116.

— Sarcina noastră a fost de a-i apăra pe copii de influența străzii, de a organiza timpul lor liber, de a-i ajuta să învețe mai bine — spune directoarea școlii, Galina Nikolaevna Kurocikina

În trecut, printre locatarii casei se aflau oameni care aveau o influență proastă asupra adolescenților. S-a constatat, bunăoară, că un tînăr numit Dodic îi aduna pe adolescenți în colțurile izolate ale curții și îi învăța să joace cărți.

Munca cu elevii după lecții era evident insuficientă. Clubul deschis acum trei ani pe lîngă administrația casei stătea la dispoziția copiilor numai de două ori pe săptămînă. În fiecare marți ei vizionau aici filme sau ascultau povestirile interesante ale profesoarei de biologie Varvara Ivanovna Kalinicenko despre viața plantelor, iar în zilele de vineri se jucau și lucrau în cercuri.

Influența clubului s-a făcut simțită chiar și asupra celor mai înrăiți adolescenți. Vania Kaptan, un copil de 14 ani, a intrat prima oară la club din curiozitate. Nu cu mult înainte, intrînd în compania lui Dodic, el părăsise școala. Tatăl lui hotărîse, după cum se vede, că învățătura nu-i va aduce băiatului nici un folos și îl lăsase de capul său. Străduințele pedagogilor de a-l readuce la școală pe Vania au rămas zadarnice. Acum, intrînd în sala unde se desfășurau pregătirile pentru vizionarea unui film, el căuta să scormonească încă ceva care să-i întărească gloria de „băiat îndrăcit". Pe neașteptate însă a fost chemat de operatorul de proiecție, care ducea niște aparate grele:

— Vino de-mi ajută. Uite, du asta — îi spuse el lui Vania, punîndu-i în brațe un obiect necunoscut. Vania nu l-a refuzat. După cîteva minute, operatorul începu să-i comande ca unui ajutor al său. Așa s-a legat prietenia între Vania Kaptan și operatorul de proiecție — prietenie care era invidiată de toți băieții din casă.

— Tu ești un băiat capabil și te-aș putea învăța meseria mea cît se poate de repede — spunea în timpul liber șeful lui Vania — dar ești leneș, după cum văd, nu vrei să înveți la școală.

Aceste discuții, ca și discuțiile cu pedagogii, se repetau adeseori. În urma eforturilor comune, Vania a revenit la școală. Pasionat de munca de operator, băiatul intra totuși uneori și în atelierul de legătorie, situat în curte. Observînd aceasta, membrii comitetului casei s-au înțeles cu maistrul-legător să-l învețe pe băiat meseria după absolvirea școlii de 7 ani. Cea mai bună recompensă pentru ei a fost ziua cînd Vania a venit să le arate prima chenzină.

Rezultate deosebit de bune în muncă cu copiii au obținut pedagogii și membrii comitetului casei în timpul verii, cînd s-a deschis o tabără de curte. În acest scop a fost construit în curte un frumos pavilion. Alături de copii au muncit atunci pedagogii și instructoarea de pionieri. Copiii au făcut sport, au organizat excursii, au vizitat diferite întreprinderi din Harkov, au participat la cercul de modelaj și la cercul „mîini îndemînatice", conduse de învățătoarele Xenia Antonovna Fefilova și Lidia Dimitrievna Nikolskaia. Copiii de pe bulevardul „Pravda" ocupau întotdeauna primele locuri la competițiile sportive de fotbal, volei și baschet.

Dar se apropia iarna și munca cu copiii se îngusta din lipsa unei camere separate. Aceasta i-a obligat pe pedagogi și pe locatarii casei să ceară cu mai multă insistență deschiderea unei camere pentru copii. Ei au căpătat o cameră în suprafață de 100 de metri pătrați, bine luminată, cu bibliotecă proprie.

Pedagogii și-au început activitatea la camera copiilor printr-o acțiune de planificare. Pe perete s-au afișat „regimul zilei", planul activității cu copiii care își pregătesc lecțiile, lista pedagogilor și a activiștilor de serviciu. Un număr de 14 învățători și-au exprimat dorința de a lucra zilnic cu copiii, de a-i ajuta să-și pregătească lecțiile.

În orele de lucru, în cameră domnește cea mai absolută liniște: unii copii rezolvă concentrați probleme, alții învață pe de rost o poezie și așa mai departe.

Dar iată că orele de lucru s-au terminat. Învățătoarea pleacă. Locul ei îl ocupă gospodina Reghina Arturovna Freidel. Vine și instructoarea superioară de pionieri, Larisa Konevskaia, pe care toți o numesc Larocika. Încep jocurile.

Instructoarea de pionieri are un plan de muncă propriu. Zilele acestea va avea loc o discuție despre cuvîntul pionierului. Nu peste mult timp copiii vor vizita uzina de tractoare și colhozul „Sciors". Își vor începe activitatea cercul dramatic și cercul coregrafic. Elevii din clasele superioare — locatari ai casei — au văzut la teatrul „Șevcenko" un spectacol cu piesa „Drum bun".

Care este ideea principală a acestei piese? — i-a întrebat instructoarea de pionieri.

— Să-ți găsești drumul tău în viață — a răspuns una dintre fetițe.

Și chiar pe loc, fără a mai amîna lucrurile, copiii au hotărît să se strîngă și să discute despre acest spectacol în camera lor.

E. CERNIȘEVA
(Din „Ucitelskaia gazeta")

Prietenia dintre copiii mari și cei mici

De fiecare dată cînd iau în primire funcția de dirigintă a unei clase și încep să chibzuiesc asupra planului muncii educative, îmi amintesc de cuvintele Nadejdei Konstantinovna Krupskaia. Ea spunea că în afara muncii obștești nu putem crește din copii cetățeni adevărați și conștienți, care să se gîndească la întregul colectiv, care să trăiască viața colectivului. În munca mea practică de fiecare zi cu clasa, mă străduiesc să cultiv la toți elevii deprinderi de activitate obștească. Toți elevii mei au de îndeplinit o anumită muncă obștească.

Una dintre activitățile interesante și folositoare din punct de vedere obștesc este patronarea elevilor mici de către cei mai mari.

Printre elevii mei din clasa a VII-a erau cîțiva băieți extrem de vioi. Am observat că, lipsiți de posibilitatea unei activități vii și interesante, acești elevi erau împinși uneori, în timpul recreațiilor, la zburdălnicii și strengării. Le-am propus să organizeze în timpul recreațiilor jocuri de mișcare. Cum elevii clasei a VII-a erau cei mai mari elevi din schimbul întîi, nu se simțeau bine să se joace de față cu elevii mai mici. Atunci, la o adunare pe clasă în cadrul căreia s-a discutat despre munca obștească a elevilor, am pus problema organizării unor jocuri pentru elevii din clasa I-a. Propunerea a fost acceptată cu plăcere. Ca responsabil a fost ales cel mai vesel și mai vioi elev din clasa a VII-a. Acestuia i s-au alăturat îndată încă trei elevi, care voiau de asemenea să organizeze jocuri pentru cei mici. Era o plăcere să-i vezi pe elevii mei, care înainte făceau glume proaste la adresa școlarilor mai mici, organizînd acum pentru aceștia jocuri și jucîndu-se cu pasiune ei înșiși. Dacă vreunul din elevii clasei a VII-a făcea un lucru nepermis, colegii îl opreau numaidecît, amintindu-i că acesta este un exemplu rău pentru cei mici.

Sînt de multă vreme convinsă că atenția permanentă a dirigintelui clasei și a colectivului pentru munca obștească a fiecărui elev, aprecierea sistematică a acestei munci, indicațiile tovărășești cu privire la desfășurarea ei produc o puternică impresie asupra conștiinței copiilor. Discutarea acestei probleme în adunarea clasei trezește inițiativa elevilor, sporește răspunderea lor față de însărcinarea primită, provoacă tendința de a se angrena în munca obștească.

Astfel, la una din adunări cîțiva elevi și-au exprimat dorința de a organiza pentru școlarii din primele clase discuții în

legătură cu ilustrațiile din revistele pentru copii; alții au început să-i ajute pe cei mici să confecționeze fotomontaje. Unul dintre elevi s-a gîndit să le citească basme. Acestuia, însă, colegii i-au arătat că nu respectă regulile de igienă personală și că, de aceea, nu poate să lucreze cu școlarii mici. El a început să-și îngrijească costumul și freza și acum le citește cu multă plăcere copiilor din clasa I-a fabule și basme.

Cu elevii din clasa I-a lucra o brigadă compusă din opt elevi din clasa a VII-a. Dar toată clasa era pasionată de această muncă, asculta dările lor de seamă, le dădea sfaturi.

Anul trecut am fost diriginta clasei a VI-a „B" și i-am sfătuit pe copii să patroneze clasa I-a, condusă de învățătoarea cu care au învățat și ei. Într-una din zile, elevii mei s-au dus la copiii din clasa I-a și le-au povestit că și ei au învățat cu Lina Dmitrievna, pe care o respectă și o iubesc foarte mult. Fiecare echipă de pionieri și-a ales un sector anumit de muncă cu copiii din clasa I-a: unii să aleagă ghicitori, alții povestiri, alții jocuri. De cîte ori organizau ceva în clasa lor, își aminteau și de prietenii lor mai mici. Odată, de pildă, au hotărît să le dăruiască micuților o bibliotecă. Cîte griji pe ei! Au vizitat multe librării, au adus cărți de acasă, s-au sfătuit care sînt cărțile cele mai potrivite. Apoi au trebuit să rezolve problema înmînării cărților.

Elevii din clasa a VI-a au organizat o adunare pionierească cu tema „Pionierilor le e dragă munca". Au făcut propuneri concrete — ce acțiuni trebuie îndeplinite pentru clasă, pentru școală. Și iarăși s-a pus întrebarea: dar pentru clasa I-a? Fetițele s-au apucat să-i învețe pe copiii din clasa I-a să brodeze și au organizat în acest scop un cerc.

La sfîrșitul anului școlar, clasa mea și-a propus să organizeze sărbătorirea terminării cu succes a anului școlar de către elevii din clasa I-a, care promovaseră toți. S-au adus multe sugestii:

— Să le dăruim cîte o carte! —

— Să le dăruim albume de desen și creioane!

— Să-i înmînăm fiecăruia o felicitare pentru încheierea anului școlar!

M-am convins că această patronare a școlarilor mici de către școlarii mai mari contribuie la întărirea unui colectiv bine organizat. Și în acest an școlar elevii mei îi patronează pe școlarii mici. Între altele, această muncă este un fel de pregătire pentru viitoarea muncă de instructor. Sînt încredințată că din elevii clasei mele vor ieși mulți instructori de pionieri dintre cei mai buni.

A. IAKIMENKO
(Din „Ucitelskaia gazeta")

Noi grădinițe de copii

În cătunul de pescari Saulcrasti din regiunea Riga, pe malul mării, se ridică o vilă albă cu două etaje, înconjurată de brazi seculari. Aici de dimineață pînă seara răsună glasuri vesele, copilărești. În vilă s-a instalat o grădiniță de copii. Constructorii au depus multă stăruință pentru ca micuții să se simtă bine. Copiii se joacă în camere luminoase. Ei au la dispoziție o baie cu duș.

Alte grădinițe au fost deschise pe lîngă uzina de prefabricat inul din Karaisk, în satele Sedas, Kanaava, Veiser și în alte localități. În ultimul timp au luat ființă patru grădinițe de copii la întreprinderile din Riga.

În total, anul acesta au fost înființate 16 grădinițe și se pregătesc pentru deschidere alte șase. Și mai mare este numărul creșelor nou înființate. Pentru construirea instituțiilor de copii s-au cheltuit în republică aproape 15 milioane ruble.

Probleme ale activității sindicale

Din experiența muncii pentru sprijinirea procesului de învățămînt

Paul Popescu-Neveanu
președintele comitetului de instituție de la Universitatea „C. I. Parhon"

Comitetul de instituție de la Universitatea „C. I. Parhon" consideră că sprijinirea procesului de învățămînt este una din principalele sale sarcini. Tocmai de aceea el se străduiește să organizeze astfel activitatea sindicală în universitate încît în centrul ei să se afle ajutorul acordat muncii profesionale a cadrelor didactice, răspîndirea celor mai bune metode de predare și de studiu. Urmărind să contribuie la înarmarea studenților cu metode potrivite de studiu, comitetul de instituție a constatat că mulți studenți, în deosebi dintre cei din primul an, nu știu să conspecteze, nu cunosc tehnica muncii de bibliotecă, în general nu studiază planificat. În scopul remedierii acestei situații, din inițiativa organizației sindicale au avut loc consfătuiri cu studenții anului I de la fiecare facultate. La aceste consfătuiri profesorii sau asistenții au ținut prelegeri și au arătat studenților cum să învețe, făcînd demonstrații asupra metodelor de lucru. Comitetul de instituție nu s-a oprit aici, ci a organizat și controlul muncii individuale a studenților. Aplicarea unor astfel de măsuri a dat rezultate bune și a făcut ca studenții anului I să reușească în scurt timp să-și dezvolte aptitudinile pentru studiul independent.

Pentru a răspîndi metodele bune de studiu și în rîndurile studenților din ceilalți ani, unele organizații sindicale, ca de pildă aceea de la facultatea de biologie, au organizat vitrine cuprinzînd cele mai bune conspecte și planuri recapitulative. Profesorii, conferențiarii și asistenții au fost mobilizați pentru a folosi toate prilejurile, la lecții și seminarii, în vederea îndrumării studenților pe linia unei munci conștiincioase și sistematice.

O sarcină destul de grea dar foarte importantă pe care și-au propus s-o aducă la îndeplinire organizațiile sindicale a fost aceea a răspîndirii metodei studiului planificat. Planificîndu-și studiul după exemplul studenților sovietici, studenții noștri pot înlătura multe pierderi de timp și eforturi neproductive. Prin stăruința organizațiilor sindicale, la universitatea noastră se încearcă în unele grupe introducerea studiului planificat, pe baza exemplului personal al cadrelor sindicale și de U. T. M. Se experimentează alcătuirea unor planuri amănunțite pe termen de o săptămînă. În acest scop, la gazetele de perete au apărut planuri model și articole ale unor studenți în care este expusă experiența lor. Trebuie să arătăm că în această privință ne pîndește pericolul aplicării formale a planului, al inconsecvenței în realizarea sarcinilor fixate pe hîrtie. La început se pare că acest pericol este inevitabil, ulterior însă, prin munca perseverentă și prin controlul tovărășesc al colectivului, mulți studenți își însușesc just acest stil de învățătură. Experiența organizațiilor noastre sindicale ne arată că în realizarea acestei sarcini este necesară o muncă stăruitoare și mult tact. Studentul nu trebuie să fie pus în fața unui plan făcut de alții, ci trebuie să-și fixeze el însuși planul, pe baza scurtelor discuții cu caracter profesional care au loc săptămînal în grupe.

Sarcinile muncii profesionale cu studenții sînt numeroase și foarte variate. Totdeauna se pune problema sezisării situației concrete și, în funcție de aceasta, a metodelor care trebuie folosite pentru sprijinirea efectivă a muncii profesionale. Tocmai de aici a apărut necesitatea de a întări grupele de studenți prin îndrumători permanenți din rîndurile cadrelor didactice. În universitatea noastră fiecare grupă are un îndrumător din rîndurile asistenților sau lectorilor. Îndrumătorii țin un contact permanent cu grupa, cunosc situația fiecărui student în parte, sfătuiesc triunghiul grupei asupra măsurilor care trebuie aplicate. Acolo unde îndrumătorii și-au luat sarcina în serios, ținînd o legătură strînsă cu grupa și cu comisia muncii profesionale a comitetului de instituție, ei au reușit să contribuie într-o măsură însemnată la închegarea unor colective trainice în grupele de studenți și i-au ajutat pe aceștia să obțină rezultate bune la învățătură.

O formă foarte importantă a muncii sindicale este aceea a consfătuirilor de producție. Prin consfătuirile de producție studenții au reușit să stabilească un contact direct cu titularii cursurilor, cu colectivele de catedră. Primele consfătuiri de producție din universitatea noastră s-au ținut la Facultatea de filozofie; ulterior, ele s-au răspîndit în toată universitatea. La aceste consfătuiri studenții unei grupe sau ai unui an se întîlnesc cu profesorii și asistenții respectivi pentru a realiza un schimb de păreri în ceea ce privește condițiile de lucru la curs sau seminar. Evident, în consfătuirile de producție nu se discută chestiuni privitoare la conținutul procesului de învățămînt. Studenții pot să-și exprime însă părerile lor în ceea ce privește forma în care este predat cursul, gradul lui de accesibilitate, se pot referi la o serie de amănunte tehnice ale predării etc. În același timp, personalul didactic își poate exprima cerințele față de studenți în vederea asigurării disciplinei și ridicării randamentului la învățătură. S-a constatat că astfel de consfătuiri dau rezultate importante. Unele cadre didactice, care le priveau la început cu neîncredere, s-au declarat apoi foarte satisfăcute, considerînd că studenții folosesc acest prilej pentru a spune lucruri interesante și utile. De exemplu, un profesor care începuse un curs planificat pentru doi ani de zile a participat, în primele luni de expunere a acestui curs, la o consfătuire cu studenții lui. Din cele spuse la consfătuire a reieșit că forma de predare a cursului este foarte dificilă, că unele lucruri nu sînt expuse suficient de clar, că o serie din cunoștințele expuse le sînt inaccesibile studenților din cauza scăderilor didactice ale lecției. Profesorul a fost nevoit să cadă de acord cu studenții și a arătat că, dacă această consfătuire nu ar fi avut loc, el ar fi continuat să lucreze în același chip timp de doi ani de zile, depunînd o activitate în mare parte zadarnică.

Pentru a asigura succesul consfătuirilor de producție, comitetul de instituție se preocupă cu grijă de pregătirea lor primind în acest scop un ajutor însemnat din partea organizației de partid și din partea decanatelor.

Munca sindicală în rîndurile studenților s-a dezvoltat într-un mod rapid și capătă forme din ce în ce mai variate. În același timp se dezvoltă și munca în rîndurile cadrelor didactice. La o serie de catedre s-au inițiat consfătuiri de producție ale colectivelor, care au prilejuit discutarea în spirit critic și autocritic a unor aspecte importante din munca didactică și științifică. S-a dovedit că în felul acesta se poate răspîndi experiența pozitivă, se poate introduce controlul obștesc acolo unde există formalism și nepăsare față de îndeplinirea sarcinilor. Fără să facă aprecieri asupra conținutului activității profesionale a profesorilor sau asistenților, fără să se suprapună conducerii catedrei, grupa sindicală poate însă să aducă un aport efectiv la realizarea planului de muncă. De pildă, grupele sindicale de la unele catedre mai mari au mobilizat personalul didactic la găsirea unor forme noi de muncă, la organizarea preseminariilor cu asistenții tineri, la organizarea schimbului de experiență între asistenți și cadrele de predare, la efectuarea controlului muncii aspiranților și la sprijinirea lor etc.

Cu toate aceste realizări, în munca grupelor sindicale ale cadrelor didactice din universitatea noastră se constată o anumită rămînere în urmă. Acest lucru este cu atît mai grav cu cît este dovedit faptul că activitatea grupelor sindicale de pe lîngă catedre poate fi deosebit de rodnică.

Pentru îmbunătățirea muncii sindicale, comitetul de instituție își propune să antreneze în conducerea acestei munci studenții cei mai buni și cadrele didactice cu experiență îndelungată. De asemenea, sesizînd insuficientă activitatea responsabililor profesionali, comitetul își propune să sprijine activitatea acestora prin organizarea unor colective capabile să rezolve problemele nu în mod formal, ci concret și cu competență.

Activitatea profesională desfășurată pînă acum de organizația sindicală a Universității „C. I. Parhon" constituie numai un început. În cinstea Congresului Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, membrii de sindicat și-au exprimat hotărîrea să lupte pentru a mări contribuția organizației sindicale la îmbunătățirea procesului de învățămînt și a muncii politico-educative în universitate.

În ajutorul cadrelor didactice

Secția de învățămînt a regiunii Kirov acordă multă atenție răspîndirii experienței pedagogice înaintate, legată de reorganizarea predării biologiei, de munca în afara clasei și în afara școlii.

Specialiștii de la secția de învățămînt regională și de la stațiunea regională au studiat în amănunt experiența predării biologiei și experiența muncii cu tinerii naturaliști la școala medie din Arkulsk, raionul Urjemsk. Într-o broșură editată în tiraj de 3000 de exemplare se descrie modul cum se realizează în această școală legătura instrucției și educației elevilor cu practica producției agricole.

Într-un tiraj de 2500 exemplare a fost editată broșura „Din experiența înarmării elevilor cu cunoștințe și deprinderi în procesul predării biologiei", scrisă de tov. A. Halavin, director de studii la școala medie din Istobensk, raionul Oricevsk

Este interesantă și broșura „Din experiența muncii în afara clasei și în afara școlii cu elevii la școala medie din Kiriceansk" alcătuită de G. Lucianin și G. Lobeș.

Secția de învățămînt regională și stațiunea tehnică pentru copii editează de asemenea broșuri în ajutorul învățătorilor, al tinerilor tehnicieni și naturaliști. Printre ele citîm: „Creșterea răsadurilor de legume în ghivece nutritive" de N. Sciastlivțeva, „Fiecare școală să aibă o livadă de pomi fructiferi" de A. Rudnițki, „Inul cu fibră lungă" de L. Șilov și altele.

Viața de partid în instituțiile de învățămînt

Comuniștii luptă pentru ridicarea nivelului muncii instructiv-educative

Acum, după mai bine de o lună de la începutul anului școlar, comuniștii din școala noastră sînt antrenați într-o muncă intensă, îndreptată în spre ridicarea nivelului activității instructive și educative.

Cerințele față de comuniști cresc mereu, ori care ar fi domeniul în care lucrează ei. În mod deosebit cresc aceste cerințe acum, cînd Plenara C.C. a hotărît convocarea, la 23 decembrie a.c., a celui de al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn — eveniment istoric în viața partidului și a poporului nostru. Făcînd bilanțul luptei și al victoriilor obținute de popor sub conducerea partidului în perioada de la primul congres și pînă astăzi, Congresul al 2-lea va trasa, în același timp, programul unei noi și puternice înaintări a țării noastre pe calea avîntului economiei și culturii. Partidul și întregul popor muncitor își manifestă hotărîrea de a întîmpina congresul cu noi succese în toate domeniile construcției socialiste. Aceasta ne cere nouă, pedagogilor comuniști, să luptăm pentru întărirea rolului de avangardă al organizației de partid din școală, să muncim astfel încît fiecare din noi să constituie cu adevărat un exemplu în muncă, să devină un luptător care nu se teme de greutăți, care poate aduce o contribuție valoroasă la rezolvarea sarcinilor învățămîntului.

Organizația de partid din școala noastră a concentrat toată atenția comuniștilor și a cadrelor didactice fără de partid asupra îndeplinirii sarcinilor care revin învățămîntului din hotărîrile partidului și guvernului. Cu o deosebită atenție se preocupă pedagogii comuniști de înarmarea elevilor cu cunoștințe legate strîns de practică, de activitatea în producție. Candidatul de partid Tudor Gheorghe, de pildă, profesor de matematică, ține lecții bine pregătite, se preocupă îndeaproape de prevenirea rămînerii în urmă la învățătură a elevilor săi. Profesorul de geografie Ermiliu Berlescu, membru de partid, organizează cu pricepere excursii, ajutînd astfel elevilor să-și însușească cunoștințele în mod concret, să învețe cum se aplică aceste cunoștințe în practică. Organizația de partid ajută profesoarei de fizică Elena Mateescu să organizeze cît mai bine lecțiile practice în laborator, să confecționeze material didactic etc. La îmbunătățirea muncii profesionale a cadrelor didactice aduce o contribuție însemnată comunistul Gheorghe Hendoreanu, directorul de studii al școlii, care se preocupă cu grijă de conducerea activității pedagogilor, de îndrumarea și controlul acestei activități.

O grijă deosebită acordă membrii de partid din școală problemelor muncii educative în rîndurile elevilor. Directorul școlii, comunistul Hristache Teodorescu, luptă cu succes pentru închegarea colectivelor de elevi, pentru lichidarea tendinței elevilor de a învăța numai pentru notă. Ca urmare a justei conduceri de către tov. Teodorescu a muncii educative în rîndurile elevilor, aceștia au înțeles că trebuie să lupte pentru ridicarea nivelului la învățătură al întregii școli, pentru onorarea colectivului.

Întrucît în școală funcționează în anul acesta, pentru prima dată, o clasă mixtă, biroul organizației de partid a propus grupei sindicale să organizeze o consfătuire de producție la care să se discute cum trebuie desfășurată munca educativă pentru formarea și închegarea colectivului într-o clasă mixtă.

Mobilizați de organizația U.T.M., de îndrumarea căreia organizația de bază P.M.R. se preocupă îndeaproape, elevii școlii participă în mare măsură la acțiuni de folos obștesc cum ar fi stringerea recoltelor, înfrumusețarea orașului etc. Aceste acțiuni contribuie în mare măsură la întărirea educației lor patriotice, ajutîndu-i în același timp să aplice în practică cunoștințele pe care și le-au însușit în școală.

Considerînd că nivelul muncii instructiv-educative nu se poate ridica decît pe baza creșterii necontenite a pregătirii ideologico-politice a cadrelor didactice, organizația de partid din școală a dat o mare atenție cuprinderii tuturor pedagogilor în formele învățămîntului politic. Aceștia studiază acum fie în cercurile de tip superior, fie la școala serală de marxism leninism, fie la cercurile de studiere a Istoriei P.M.R. De asemenea, organizația de partid se preocupă îndeaproape de ridicarea calificării profesionale a pedagogilor, ajutîndu-i pe cei cuprinși la cursurile Institutului de perfecționare să-și planifice just timpul în vederea studiului, să nu fie supraîncărcați cu sarcini etc.

Urmărind cu perseverență realizarea la termen a tuturor obiectivelor planului său de muncă, dînd toată atenția educării pedagogilor comuniști în spiritul răspunderii față de îndeplinirea sarcinilor, organizația de partid din școala noastră se străduiește să muncească astfel încît să poată raporta partidului că a făcut un pas înainte pe drumul unei mai bune pregătiri științifice a elevilor, pe drumul educației acestora în spiritul comunismului.

GH. GHEORGHE
secretarul organizației de bază P.M.R de la școala medie de băieți nr. 2 din orașul Brăila

Discuții

Succesul măsurilor depinde de condițiile în care sînt aplicate

Cu privire la organizarea și întărirea colectivului de elevi și-au spus părerea pînă acum mulți pedagogi. O parte din ei au împărtășit metodele și procedeele datorită cărora au putut obține o serie de succese în această direcție. Desigur, succesele au fost determinate nu numai de metodele arătate, dar și de felul cum au fost ele aplicate, de condițiile în care s-a desfășurat activitatea. Metodele și procedeele pedagogice nu sînt valabile oricînd, în oricare clasă de elevi. Ele nu trebuie luate ca „rețete" valabile în orice condiții. După părerea mea, primul lucru de care trebuie să ții seama atunci cînd pornești la organizarea colectivului de elevi este situația concretă în care îți desfășori munca.

Majoritatea materialelor publicate de „Gazeta învățămîntului", în cadrul discuției, vorbesc despre munca de organizare a colectivului de elevi. Și eu vreau să mă refer la unele aspecte ale acestei probleme și anume la constituirea activului clasei ca nucleu al viitorului colectiv de elevi și la rolul activului în dezvoltarea unei opinii sănătoase a clasei.

Cred că multora dintre cadrele noastre didactice nu le este destul de clar ce trebuie să înțelegem prin colectivul de elevi. În majoritatea cazurilor se confundă acțiunile colective, în jurul cărora activul mobilizează clasa cu însuși colectivul de elevi; alte ori se confundă colectivul de elevi cu activul clasei; în sfîrșit, în unele cazuri se confundă colectivul cu clasa. De aceea unii diriginți și învățători, numai la cîteva luni de zile de la începutul muncii cu o clasă de elevi, anunță în ședințele consiliului pedagogic sau în consfătuirile de producție că au și organizat colectivul de elevi. Cred că în această greșeală cade și tovarășul Al. Bunescu („Gazeta învățămîntului" nr. 331), cînd socotește că prin fixarea unui țel cum este organizarea unei excursii a și rezolvat problema organizării colectivului de elevi.

Acum cîțiva ani am fost dirigintele elevilor din anul III „A" de la școala medie tehnică de comerț din Craiova. Clasa mea era alcătuită din elevi cu pregătire și comportare diferită. Pentru a ajuta la selecționarea activului de bază al clasei am studiat caracterizările făcute de diriginții din anii precedenți și situația la învățătură a elevilor. Deși caracterizările nu erau întotdeauna obiective și edificatoare, ele mi-au dat unele puncte de reper. Calea principală pentru cunoașterea elevilor a constituit-o însă munca mea directă cu ei; de asemenea, m-au ajutat discuțiile cu ceilalți profesori care predau la această clasă.

Înainte de a trece la formarea activului de bază am luat măsuri provizorii pentru organizarea clasei. Am repartizat diferite sarcini pe timp de o săptămînă, unele pe bază de voluntariat, altele pe calea obligativității. Am observat că procedeul voluntariatului nu a dat întotdeauna rezultate. Sarcinile încredințate direct elevilor, ca o obligație a lor, i-au făcut să simtă mai multă răspundere.

În ședințele de analiză a muncii, clasa a cerut ca elevilor care și-au dus la bun sfîrșit sarcinile primite să li se încredințeze în continuare, încă o săptămînă, aceleași sarcini. Am fost bucuros că începe să se manifeste inițiativa elevilor, că ei fac propuneri și dau sugestii, că sînt deci preocupați de buna organizare a activității clasei.

Și pe această cale am reușit să-i cunosc pe elevii mei. Începeam să-mi dau seama care din ei puteau intra în activul de bază al clasei. Odată cu mine, clasa întreagă începea să-și dea seama cui poate încredința această răspundere. Alegerea activului de bază mi-a dovedit că elevii buni s-au evidențiat nu numai în ochii mei, ci și în ochii clasei întregi.

Mergînd mai departe pe această cale, la fiecare ședință de analiză a muncii am căutat să las tot mai multă inițiativă elevilor. Sugestiile, îndemnurile, sfaturile mele urmăreau numai să-i conducă pe drumul bun. Nu am căutat să-mi impun punctul meu de vedere, ci i-am condus pe elevi spre adoptarea lui. Elevii au început să se adune în jurul activului de bază. Cu acei care mai stăteau izolați, care nu participau la discutarea problemelor generale ale clasei am dus o muncă individuală, căutînd să le îndrept interesul asupra problemelor care priveau întreaga clasă. Le ceream părerea, îi ajutam să și-o formeze și, atunci cînd n-aveau un punct de vedere just, îi lămuream cu răbdare. Cel mai mult mi-au dat de lucru acei elevi care în aparență nu supărau pe nimeni, care tăceau și nu luau parte la viața clasei. Cu ei a mers mai greu, dar am ajuns la rezultate bune. Au contribuit în mare măsură la succesul muncii mele acțiunile pe care le-am organizat în cadrul activității din afara clasei: excursiile, vizionarea în comun a filmelor, a spectacolelor de teatru etc. Dar calea principală pe care am folosit-o pentru a determina pe toți elevii să participe la viața clasei a fost munca de fiecare zi în școală, antrenarea elevilor la învățătură și, în legătură cu aceasta, trezirea dorinței lor de a-și vedea clasa fruntașă la învățătură și la disciplină. Elevii au organizat în acest scop ajutorul reciproc la învățătură, pe baza legăturilor de prietenie existente între ei.

Am pus în fața clasei un scop mobilizator — acela de a ajunge o clasă fruntașă pe școală. Sub această lozincă au început să se desfășoare toate activitățile elevilor din clasa mea. Cazurile de indisciplină, de neglijență în pregătirea lecțiilor, de neîndeplinire a sarcinilor erau discutate cu întreaga clasă. Elevii luau cuvîntul și-și arătau nemulțumirea față de astfel de atitudini care știrbesc onoarea clasei. Am căutat să dezvolt în tot mai mare măsură spiritul lor critic și autocritic. Ajutați de colegi, de profesori, de diriginte, elevii criticați s-au îndreptat treptat.

Sprijinindu-mă pe activul de bază al clasei, pe opinia elevilor, am folosit metoda încredințării unor sarcini tocmai elevilor care nu și le îndeplineau înainte. Chiar dacă unor pedagogi li se va părea nejustă această măsură, eu vreau să arăt că am obținut succese aplicînd-o. Am spus la început că metodele folosite într-o școală sau alta, de un pedagog sau altul, nu trebuie considerate „rețete", bune pentru a fi aplicate oriunde și în orice condiții. În condițiile în care lucram am considerat că pot să iau această măsură. Existența unui activ de bază bun, conștiincios, cu spirit de răspundere a fost pentru mine o garanție că lucrurile se vor desfășura bine — și într-adevăr așa s-a întîmplat. Aceeași măsură luată în altă școală, la alt colectiv poate să nu ducă la succes. Eu nu vreau s-o recomand, dar vreau să subliniez prin acest exemplu că măsurile pentru crearea și închegarea colectivului de elevi, ca și toate măsurile educative, trebuie aplicate cu grijă, ținîndu-se seama de condițiile concrete. Pedagogul mînat de dorința de a obține succese în munca educativă trebuie să caute, să încerce, să găsească căile cele mai potrivite, să aplice creator, în condițiile concrete ale muncii sale, experiența proprie și experiența altora.

Profesor GH. GUȚA

Pentru îmbunătățirea predării istoriei în clasa a IV-a

Studiul istoriei în școala elementară trebuie să înarmeze pe elevi cu cunoștințe despre trecutul țării noastre, să contribuie la educarea lor în spiritul dragostei fierbinți față de patrie, față de poporul muncitor, să le dezvolte dorința de a fi folositori patriei noastre care construiește socialismul, să-i educe în spiritul dragostei și al recunoștinței față de Uniunea Sovietică, eliberatoarea țării noastre de sub jugul fascist.

În clasa a IV-a, istoria patriei se predă ca obiect separat, căruia i s-au repartizat în planul de învățămînt cîte două ore săptămînal. Volumul cunoștințelor pe care trebuie să le capete elevii în școala elementară la acest obiect este determinat de programă. Ținîndu-se seama de particularitățile de vîrstă ale elevilor din clasa a IV-a, în acest an programa de istorie a patriei a fost revizuită, volumul cunoștințelor fiind redus. În felul acesta programa a devenit mai accesibilă, dînd posibilitatea să se asigure o însușire conștientă și temeinică a cunoștințelor.

Totodată, Editura de stat didactică și pedagogică a elaborat un manual nou de istorie a patriei noastre pentru clasa a IV-a. La întocmirea acestui manual s-au folosit multe din textele care alcătuiau capitolul „Din istoria patriei", existent în cartea de citire pentru clasa a III-a. O bună parte din aceste texte au fost prelucrate în sensul ușurării conținutului și a stilului.

Noul manual este alcătuit din 25 de lecții și 22 de lecturi literare cu conținut istoric. Fiecare temă indicată în programă formează obiectul unei lecții, iar lecțiile a căror temă este mai cuprinzătoare sînt ilustrate prin mai multe lecturi. Astfel, de exemplu, în legătură cu luptele poporului nostru împotriva cotropitorilor tătari și turci, manualul cuprinde o lecție și patru lecturi: „Bătălia de la Rovine" (autor Eusebiu Camilar), „Lupta de la Podul Înalt" (după M. Sadoveanu), „Sfîrșitul lui Ion Vodă cel Cumplit", „Înfrîngerea turcilor la Călugăreni" (după Al. Vlahuță).

Întrebările și temele care însoțesc lecțiile sînt alcătuite în așa fel, încît, pentru a le putea rezolva în bune condiții, elevul va trebui să citească textul cu multă atenție și să înțeleagă bine conținutul lui.

Manualul are o structură variată. Acest lucru îi cere învățătorului să folosească și metode de predare variate: povestiri, conversații, citirea textelor din manual în clasă sau acasă etc. Fără îndoială, alegerea metodei de lucru pentru fiecare text în parte aparține învățătorului. Sînt cazuri în care chiar aceeași lecție poate fi predată prin metode diferite. Nu se pot da în acest scop „rețete", indicații șablon. Trebuie să se țină seama de faptul că, în unele cazuri, și anume în special la predarea textelor care prezintă teme din programă („Dacii", „Războaiele dintre daci și romani", „Slavii" etc.), lecțiile trebuie expuse de învățător sub forma unei povestiri. Cu cît această povestire va fi mai vie, mai colorată, cu cît va fi mai apropiată de puterea de înțelegere a elevilor — atît în ceea ce privește adîncirea fenomenului respectiv, cît și în ceea ce privește exprimarea — cu atît va avea un efect instructiv și educativ mai puternic asupra copiilor.

Este bine ca învățătorul să nu se oprească în predare numai la puterea cuvîntului. Pentru a fi mai ușor înțeles, el trebuie să folosească la fiecare lecție material didactic — în primul rînd hărți, albume, ilustrații, piese din muzeul școlii, material local (pietre, monumente, inscripții) și, acolo unde există, diafilme sau chiar filme.

Lecturile literare cu conținut istoric trebuie predate cu deosebită grijă. Ca și celelalte lecții din manual, ele sînt menite să-i înarmeze pe elevi cu cunoștințe științifice și să contribuie la educarea lor în spiritul patriotismului socialist. De exemplu, scopul predării lecturii „Înfrîngerea turcilor la Călugăreni" este acela de a-i înarma pe elevi cu cunoștințe despre lupta poporului împotriva cotropitorilor turci, de a le dezvolta sentimentul de admirație față de vitejia cu care poporul nostru și-a apărat patria de dușmani. Predarea lecturii „Mărîuca cea vitează" are ca scop îmbogățirea cunoștințelor elevilor despre lupta clasei muncitoare din țara noastră împotriva exploatatorilor, dezvoltarea sentimentelor de ură împotriva acestora, educarea în spiritul curajului și al dîrzeniei în fața pericolului.

În general, lecturile literare cu conținut istoric trebuie citite numai după ce conținutul lor este explicat de către învățător. Pentru ca elevii să înțeleagă just conținutul fiecărei lecturi, învățătorul trebuie să-i ajute să lege evenimentele din textul respectiv de evenimente asemănătoare, cunoscute de ei din alte lecții, din cărțile sau revistele pentru copii etc. De asemenea, plasînd evenimentele în timp, învățătorul trebuie să caute să le arate elevilor, într-o formă accesibilă, cauzele care le-au determinat. Este bine ca pentru plasarea în spațiu a evenimentelor, învățătorul să se folosească de hartă, să le arate elevilor diferite tablouri și, atunci cînd este posibil, să organizeze o excursie.

Folosind material ilustrativ, învățătorul nu trebuie să neglijeze în nici un caz cercetarea imaginilor din manual. Întrucît însă acesta este foarte puțin ilustrat, este necesar ca la nici o lecție învățătorul să nu se mulțumească numai cu intuirea desenelor din carte.

Elevii vor înțelege mai temeinic lectura dacă învățătorul va căuta să folosească în partea introductivă a lecției anumite expresii din text, dacă le va explica amănunțit anumite episoade mai complicate. Este bine ca, înainte de citirea textului, acesta să fie împărțit în fragmente logice de către învățător. În acest fel, fiecare fragment fiind citit în întregime de cîte un singur elev, evenimentul prezentat de autor va putea provoca mai ușor asupra copiilor impresia dorită.

După citirea fiecărui fragment învățătorul le pune elevilor întrebări care îi ajută să înțeleagă și să rețină materialul lecției. În această etapă trebuie să se acorde o deosebită importanță muncii pentru dezvoltarea vocabularului elevilor. Înțelegerea precisă de către ei a diferiților termeni îi va ajuta să-și însușească conștient și activ cunoștințele și să le poată expune clar și corect.

Repetarea și fixarea cunoștințelor în clasă se realizează cu ajutorul întrebărilor. Cu acest prilej învățătorul trebuie să le ceară elevilor precizări cu privire la datele cronologice importante, precum și localizarea pe hartă a evenimentelor studiate.

Ca temă pentru acasă li se poate cere elevilor să citească textul din manual, să răspundă la anumite întrebări (din carte sau formulate de învățător), să povestească pe scurt, în scris, conținutul lecției etc.

Pentru ca predarea istoriei în clasa a IV-a să contribuie cît mai mult la educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist este necesar să se organizeze în condiții cît mai bune și munca în afara clasei la această disciplină. În cadrul muncii în afara clasei se pot vizita muzeele istorice, pot avea loc excursii, pot fi organizate convorbiri între elevi și martori oculari ai diferitelor evenimente istorice. Aceste convorbiri au un rol educativ deosebit de însemnat. În adevăr, oricît de frumoase ar fi cuvintele învățătorului, ori cît de reușită ar fi o lectură istorică, ea nu va putea înlocui povestirea unui muncitor care a luat parte la luptele ceferiștilor sau ale petroliștilor și nici povestirea unui țăran muncitor care a trăit răscoala din 1907. Întîlnirile elevilor cu oameni care au trăit și trăiesc evenimente din istoria patriei — luptători antifasciști, eroi ai muncii socialiste etc. — dezvoltă dragostea pentru patrie a elevilor, au o mare valoare educativă.

De asemenea, contribuie mult la realizarea scopului lecțiilor de istorie folosirea filmelor și diapozitivelor. Este necesar însă ca filmele și diapozitivele să fie alese cu grijă de învățător și explicate amănunțit elevilor, potrivit nivelului lor de înțelegere, astfel încît vizionarea să nu constituie un prilej de distracție oarecare, ci să contribuie efectiv la înarmarea elevilor cu cunoștințe, la îmbogățirea vieții lor sufletești.

De asemenea, învățătorul poate folosi pe larg texte din cărțile sau revistele pentru copii, precum și material folcloristic. Folosirea folclorului local, îndeosebi, îi impresionează pe elevi și trezește în ei dorința de cercetare a locurilor natale.

Chezășia succesului predării istoriei în clasa a IV-a o constituie munca creatoare a învățătorilor, tendința lor de a-și perfecționa necontenit metodele de lucru, de a folosi experiența înaintată și a o îmbogăți necontenit prin strădania lor de zi cu zi.

CONSTANȚA TEODORESCU

O lecție de aritmetică

Primele capitole predate la aritmetică în clasa a V-a se referă la studiul numerelor întregi — la numirea și scrierea lor, la sistemele de numerație și la cele patru operații aritmetice. Cele mai multe din aceste cunoștințe au mai fost studiate de elevi în clasele anterioare. Repetarea lor în clasa a V-a are rolul de a ajuta elevilor să le aprofundeze, să le completeze și să le sistematizeze, pentru a și le putea însuși în mod conștient și temeinic.

Experiența ne arată că numeroși elevi vin din clasele I—IV cu lipsuri în ceea ce privește înțelegerea bazelor sistemului zecimal de calcul. Înțelegerea necomplectă a particularităților sistemului zecimal atrage după sine fie greșeli în efectuarea celor patru operații, fie efectuarea mecanică a acestora, fără înțelegerea deplină a sensului lor. Dar elevii trebuie să înțeleagă complect ceea ce învață. Nu este suficient, de pildă, ca elevul să cunoască bine tabla înmulțirii, ci este necesară însușirea conștientă a ei. Nu este suficient ca elevii să efectueze în mod mecanic, chiar fără greșeli, o anumită operație, ci trebuie să-i înțeleagă sensul, să poată justifica fiecare pas pe care îl fac. În matematică, orice cunoștințe noi se bazează pe altele care au fost însușite înainte și devin, la rîndul lor, baza însușirii unor cunoștințe ce se vor studia mai tîrziu. Tocmai de aceea trebuie înlăturate toate lacunele, toate cunoștințele confuze ale elevilor, iar aceasta se poate obține numai printr-o muncă perseverentă și sistematică a profesorului cu elevii.

Pregătindu-se pentru lecțiile pe care le ține în clasa a V-a, tovarășul Simion Ghindă, profesor la școala medie nr. 2 din București, ține seama de toate aceste lucruri. Urmărind însușirea conștientă a cunoștințelor de către elevi în timpul lecției, el acordă atenție înțelegerii termenilor, regulilor, operațiilor. De exemplu, la lecția în care s-au repetat cunoștințele despre înmulțirea numerelor întregi el nu s-a mulțumit numai să verifice dacă elevii și-au însușit tehnica înmulțirii scrise, ci a căutat să vadă dacă ei știu ce înseamnă a înmulți două numere, dacă au înțeles clar mecanismul înmulțirii scrise.

La începutul lecției tov. Ghindă a verificat tema pentru acasă, referitoare la înmulțirea unui număr format din mai multe cifre cu un număr de o singură cifră. Cu acest prilej au fost efectuate la tablă unele exerciții. Urmărind felul cum sînt rezolvate, tov. Ghindă a căutat să verifice, în același timp, dacă elevii își dau seama că înmulțirea este o adunare a mai multor termeni egali.

Tehnica înmulțirii numerelor de mai multe cifre este mai complicată de cît aceea a adunării și scăderii. Pentru înțelegerea ei deplină sînt necesare cunoștințe temeinice în legătură cu numerația. Acestea fiind bine însușite din lecțiile anterioare, elevii au putut da cu destulă ușurință explicații în legătură cu înmulțirea. Ei au noțiuni clare despre ordin și clasă și știu să desfacă și să transforme unitățile de ordin ale numerelor.

În timpul efectuării exercițiilor de înmulțire, profesorul le-a pus elevilor numeroase întrebări pentru a-și da seama dacă ei înțeleg esența acestei operații. De pildă, efectuînd exercițiul 725 x 6, elevii au arătat că el reprezintă adunarea a 6 numere egale fiecare cu 725. Pentru aceasta trebuie considerate mai întîi de 6 ori cîte 5 unități, apoi de 6 ori cîte 2 zeci și la urmă de 6 ori cîte 7 sute. Înmulțirea a fost efectuată pînă la capăt, elevii justificînd fiecare etapă a operației.

Era necesar, însă, să se efectueze și un exercițiu în care deînmulțitul are zero-uri la mijlocul numărului, pentru a se evita greșelile pe care unii elevi le fac adesea în acest caz.

Trecînd la lecția nouă — înmulțirea unui număr oarecare cu un număr exprimat prin ori ce cifră semnificativă urmată de unul sau mai mulți zero — tov. Ghindă le-a dat elevilor explicații amănunțite. De exemplu, considerînd produsul 245 x 20, le-a arătat că el înseamnă a aduna 20 de numere egale cu 245. Acești 20 de termeni pot fi uniți în 10 grupe de cîte 2 termeni fiecare. Într-o grupă vom avea 245 x 2 unități, adică 490 de unități. Pentru a afla apoi cîte unități sînt în toate grupele, trebuie să înmulțim pe 490 cu 10. Elevii n-au putut înțelege însă pe deplin această operație pentru că nu repetaseră înainte înmulțirea cu 10. Ar fi fost necesar ca, înainte de a se trece la cazul cînd înmulțitorul este format dintr-o cifră semnificativă oarecare urmată de zero, să se reamintească mai întîi cazul cînd el se exprimă prin 1 urmat de unul sau mai mulți zero.

Continuîndu-și explicațiile, profesorul a trecut la înmulțirea cu un numar din mai multe cifre și la celelalte cazuri, dînd explicațiile necesare.

Regulile au fost deduse de fiecare dată cu ajutorul elevilor, insistîndu-se pentru o formulare cît mai precisă. Aceasta i-a dat profesorului posibilitatea să verifice dacă elevii au înțeles cele explicate și să le dezvolte vorbirea corectă. Era necesar însă ca fiecărei reguli să i se dea la sfîrșit, de către profesor, formularea exactă.

Trebuie menționat ca pozitiv faptul că în tot timpul lecției tovarășul Ghindă a urmărit nu numai recapitularea mecanică a tehnicii înmulțirii scrise, ci și înțelegerea ei, antrenînd în această activitate toată clasa.

Prof. M. SCHEIN

Cărți noi

A. Mihale — Ultimul asalt — schițe. Editura de Stat pentru literatură și artă (colecția „Luceafărul").

M. Auezov — Abai Kunanbaev, marele poet al poporului kazah. Editura Cartea Rusă.

E. Urievici — Vanda Vasilevskaia — monografie, Editura Cartea Rusă.

Pierre Gamarra — Mîinile oamenilor. Editura de stat pentru literatură și artă (Colecția „Meridiane").

Henry Lawson — Cum s-a îndrăgostit Joe Wilson. Editura de stat pentru literatură și artă (Colecția „Meridiane")

Cum folosesc materialul didactic confecționat cu mijloace proprii

Pentru ca lecția să fie cît mai interesantă și mai atractivă pentru elevi, învățătorul trebuie să folosească procedee de muncă cît mai variate. Acest lucru are o mare însemnătate îndeosebi în clasa I-a, datorită particularităților de vîrstă ale copiilor din această clasă.

Lucrînd cu acești copii, mi-am propus să întrebuințez în munca mea cît mai mult material didactic, pentru a-i face să-și însușească mai ușor cunoștințele și pentru a da acestor cunoștințe un caracter cît mai concret. Cum nu aveam la dispoziție tot materialul necesar, m-am hotărît să-l confecționez singură.

Am început această muncă încă din timpul vacanței de vară.

Pentru a-i ajuta pe copii să învețe numerația, am confecționat tablouri reprezentînd cifre și grupe de obiecte. Am confecționat, de asemenea, un domino cu figuri, cu ajutorul căruia am făcut cu elevii, sub formă de joc, exerciții de adunare și scădere a numerelor de la 1—10.

În prima jumătate a anului școlar, în predarea aritmeticii la clasa I-a pot fi folosite unele obiecte sau desene de obiecte. În acest scop am confecționat pentru calcul bile și bețișoare, apoi cartonașe pe care sînt desenate grupe de ciuperci, grupe de rîndunele etc. Pentru ca demonstrațiile mele cu material intuitiv să fie repetate în mod simultan de către toți elevii, le-am confecționat și lor colecții de asemenea materiale și mape pentru păstrarea acestora.

Pentru adunarea și scăderea cu trecere peste zece am confecționat planșe ce reprezintă diferite obiecte (mingi, mere, gîze, porumbei, iepuri, etc.) în două culori.

Pentru a înțelege metodele de rezolvare a problemelor de un anumit tip, elevii trebuie să fie îndrumați să sprijine judecata lor, la început, pe reprezentarea intuitivă a enunțului problemei. În acest scop am confecționat, de asemenea, planșe cu desene, figuri etc., pentru a-i face să găsească legătura și dependența între datele problemei și să înțeleagă cazurile în care se folosesc operațiunile aritmetice.

De exemplu, pentru problema: Pe o creangă sînt cinci păsărele, iar pe cealaltă sînt cu trei mai puține. Cîte păsărele sînt pe amîndouă crengile? — am desenat o creangă cu șapte păsărele, alta cu cinci păsărele fixe și o alta cu trei păsărele mobile și două fixe.

Folosind acest material elevii pot înțelege concret relațiile dintre datele problemei și pot stabili, pe această bază, operația care trebuie efectuată pentru rezolvarea problemei. Astfel de procedee contribuie mult și la întărirea deprinderilor de calcul oral ale elevilor.

Am confecționat material didactic și pentru lecțiile de limba română. De pildă, am întocmit un joc de silabe aplicate pe cuburi, care poate fi folosit cu succes în perioada predării abecedarului. Elevii au primit cîte un săculeț pentru păstrarea literelor alfabetului mobil, pevăzut cu buzunărașe pentru fiecare literă în parte și cu un dispozitiv unde se așează literele pentru formarea cuvintelor.

Pentru a dezvolta gîndirea logică a elevilor și a-i obișnui cu povestirea curgătoare, am confecționat desene care reprezintă scene din diferite povești. Desenele sînt așezate în ordinea desfășurării acțiunii din povestire, constituind planul povestirii. Aceasta îi ajută pe elevi să reproducă just și curgător conținutul povestirii respective, să memoreze mai ușor poeziile.

Am observat că lecțiile însoțite de desene sînt mai plăcute, mai vii, însuflețesc clasa și-i fac pe copii să-și însușească cu mai multă ușurință cunoștințele.

MARIA FUSARU
învățătoare la școala din satul Boița raionul Sibiu

Grija pentru păstrarea avutului obștesc

Păstrarea și îngrijirea bunului obștesc, apărarea proprietății colective, tendința de a o întări și de a o dezvolta sînt trăsături caracteristice ale omului de tip nou, omul societății socialiste. Cultivarea acestor trăsături la elevii noștri constituie o parte integrantă a muncii pentru educarea lor în spiritul patriotismului socialist, al dragostei față de avutul statului, bun al întregului popor.

Ținînd seama de acest fapt, mulți pedagogi acordă o mare însemnătate unor aspecte ale vieții școlare cum sînt păstrarea de către elevi a mobilierului și a materialului didactic, a cărților și a caietelor, păstrarea curățeniei în clasă și în curtea școlii etc. De pildă, la școala mixtă de 7 ani nr. 1 din Medgidia sălile de clasă și coridoarele sînt curate, iar mobilierul și materialul didactic este păstrat în bune condițiuni. Această situație se datorește unei juste organizări a recreațiilor. În timpul acestora, elevii sînt antrenați în diferite activități instructive: jocuri pionierești, activități sportive de scurtă durată etc. În acest fel nimeni nu mai sare peste bănci, nu se iscălește pe ele, nu zgîrie pereții, nu aruncă hîrtii prin clase și pe coridoare etc. În același timp, atitudinea tuturor elevilor în recreații este supravegheată de către pedagogi. Și organizația de pionieri se preocupă de această problemă. Fiecare detașament numește zilnic un pionier care are obligația de a supraveghea păstrarea ordinei și curățeniei în clasa respectivă. De asemenea, sînt și pionieri de serviciu pe școală, al căror tabel, întocmit din timp, este afișat într-un loc vizibil în cancelarie. Pionierii de serviciu pe clase și pe școală țin o legătură strînsă cu pedagogul de serviciu, semnalîndu-i orice abatere, pentru a se lua din timp măsurile corespunzătoare. Toate acestea fac ca munca școlii să se desfășoare într-o atmosferă prielnică. De pildă, am asistat de curînd la o lecție ținută în clasa a VII-a a acestei școli de tovarășa Olga Nedelescu, profesoară de istorie. Clasa strălucea de curățenie, elevii erau ordonați. Aceasta îndemna la discutarea cu interes a problemelor.

Aceeași grijă permanentă pentru păstrarea bunului public există și la școala elementară mixtă nr. 1, datorită preocupării conducerii școlii și a colectivului de pedagogi de a dezvolta dragostea și grija copiilor pentru avutul obștesc.

Din păcate, această preocupare nu se manifestă la toate școlile orașului Medgidia. De exemplu, localul școlii medii de 10 ani este prost întreținut. Aceasta se datorește, în bună parte, lipsei de interes a direcției școlii și indiferenței manifestate de secția de învățămînt și de comitetul executiv al sfatului popular pentru această problemă. Localul școlii n-a fost reparat înainte de începerea cursurilor, nici în interior, nici în exterior. Parchetul din clase și de pe coridoare este prost întreținut. Pretutindeni domnesc praful și murdăria. Materialul didactic de fizică și chimie este păstrat într-o sală de clasă, într-o vitrină cu geamurile sparte. Materialul didactic de științe naturale, hărțile geografice și materialele sportive sînt împrăștiate în neorînduială pe culoarul din fața cancelariei. Băncile sînt murdărite cu creioanul și poartă iscălituri săpate adînc cu briceagul. Cercetînd cauzele acestei situații, vedem că își au originea în lipsa simțului de răspundere manifestată de tovarășul Gheorghe Dumitrescu, directorul școlii, care nu se îngrijește de educarea elevilor în spiritul dragostei și al grijii pentru bunul obștesc și nu pune nici în fața colectivului pedagogic această problemă.

O situație asemănătoare se întîlnește la școala de 7 ani cu limba de predare tătară. De exemplu, în timpul unei lecții de muzică ținută la clasa a V-a de la această școală de tovarășul Mircea Dragomirescu, printre rîndurile de bănci erau împrăștiate numeroase hîrtii, care au fost ridicate numai la sezisarea directorului școlii. Este de neînțeles cum a putut tovarășul profesor Dragomirescu să-și înceapă lecția în asemenea condiții.

Pentru a le putea pretinde elevilor să păstreze curățenia școlii și să aibă grijă de avutul obștesc trebuie să creăm condițiile necesare în acest scop. Ori, într-o serie de școli din Medgidia nu există nici în clase, nici în curte coșuri de hîrtie. De aceea nu este surprinzător faptul că elevii aruncă hîrtiile la întîmplare. Unii diriginți nu discută cu elevii importanța păstrării avutului obștesc, nu analizează împreună cu ei cum sînt îngrijite și păstrate bunurile școlii, nu-i antrenează la acțiuni concrete în acest scop.

Comitetul executiv al sfatului popular din orașul Medgidia nu a fost preocupat de repararea la timp a localurilor de școală. Deși a trecut o lună de zile de la deschiderea cursurilor, nici una din școlile orașului n-a fost reparată în exterior.

Pentru ca păstrarea bunului obștesc să devină o preocupare permanentă a tineretului școlar sînt necesare exemplul pedagogilor și îndrumarea permanentă pe care aceștia o dau elevilor, ca și sprijinul efectiv al secțiilor de învățămînt și al comitetelor executive ale sfaturilor populare.

V. ALECU

Șase ani de la proclamarea Republicii Democrate Germane

Proclamarea Republicii Democrate Germane a însemnat un eveniment de importanță istorică în viața poporului german. Prin constituirea Republicii Democrate Germane, pentru prima oară în istoria multiseculară a poporului german a luat ființă un stat democrat, un stat al păcii și progresului. Republica Democrată Germană a intrat temeinic în lagărul păcii și democrației și a devenit un realizator de nădejde al forțelor progresiste din Germania în lupta lor pentru unitatea și renașterea națională, pentru întărirea cauzei păcii.

In R.D. Germană puterea de stat aparține clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare. Regii tunurilor, junkerii prusaci, militariștii de toate categoriile au fost pentru totdeauna măturați din viața republicii. Constituția Republicii Democrate Germane asigură libertăți democratice poporului, îi garantează dreptul la muncă și odihnă.

Intr-un timp scurt, clasa muncitoare a R. D. Germane a dovedit că poate dobîndi succese uriașe în construcția pașnică, că poate realiza un ritm atît de rapid în creșterea producției industriale cum n-a cunoscut niciodată Germania. La sfîrșitul primului cincinal, producția industrială a R.D. Germane va fi aproape de două ori mai mare decît în 1950, în timp ce, de pildă, în perioada 1929—1936, producția industrială a întregii Germanii a crescut cu numai 4,5%.

La școala de ucenici a Combinatului „Otto Grotewohl" din Bohlen.

In urma înfăptuirii reformei agrare pe baze democratice, aproximativ 2.190.000 de hectare de pămînt au fost predate țăranilor fără pămînt și cu pămînt puțin, muncitorilor agricoli, persoanelor strămutate etc. Pentru a-și organiza gospodăria, țăranii au primit un însemnat ajutor tehnic. Zeci de mii de țărani s-au unit în cooperative agricole de producție.

In R.D. Germană au avut loc mari transformări în domeniul învățămîntului, ca și în toate celelalte domenii de activitate. Școala a devenit un bun al întregului popor. Instruirea și educarea copiilor se desfășoară în spiritul democrației și umanitarismului. 50% din numărul total al elevilor din școlile medii ale Republicii Democrate Germane sînt fii de muncitori și țărani, iar în instituțiile de învățămînt superior fiii de muncitori și țărani reprezintă 60% din numărul studenților.

După terminarea învățămîntului elementar, tinerii și tinerele au posibilitatea să urmeze școala profesională de trei ani. Aproape 20% din absolvenții școlii elementare trec în școala medie de patru ani, de cultură generală, pentru ca apoi să se înscrie în învățămîntul superior.

Și în fața elevilor din școlile profesionale este deschisă calea spre învățămîntul superior, prin școlile pentru tineretul muncitoresc și sătesc și prin facultățile muncitorești. In acest fel au fost create condițiile necesare pentru ca fiii de muncitori și țărani să poată primi o pregătire completă.

O atenție deosebită se acordă în ultimul timp învățămîntului de la sate, a cărui înapoiere constituia o grea moștenire a trecutului.

Munca didactică în școli s-a îmbunătățit simțitor după ce, în 1950, lecția a devenit forma de bază a procesului de învățămînt. Pedagogii luptă pentru ridicarea continuă a nivelului cunoștințelor lor profesionale, pentru studierea aprofundată a teoriei marxist-leniniste.

Dezvoltarea industriei și creșterea mecanizării agriculturii pun în fața învățămîntului din R. D. Germană necesitatea de a înarma elevii cu cunoașterea bazelor producției și cu deprinderi practice. In cursul celui de al doilea plan cincinal al R. D. Germane se va crea un număr mare de școli de 10 ani.

In R. D. Germană se dezvoltă necontenit activitatea de cercetări științifice în domeniul pedagogiei. Institutul central pedagogic german a fost transformat într-o instituție de cercetări științifice a cărei sarcină este de a coordona munca științifică, a ajuta pe învățători și profesori în activitatea lor practică.

★

Luptînd neobosit pentru crearea unui stat german unit, iubitor de pace și democratic, R.D. Germană acționează ca apărătoare a intereselor naționale vitale ale poporului german. Problema germană nu poate fi rezolvată cu succes fără a se ține seama de condițiile noi statornicite în Germania, pe teritoriul căreia există actualmente două state suverane — Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană. Aceasta este o realitate istorică. Prin urmare, problema germană poate fi soluționată cu succes numai ținîndu-se seama de interesele și părerile populației din cele două părți ale Germaniei. „Germanii în jurul aceleiași mese" — aceasta este lozinca atotcuprinzătoare a R. D. Germane pentru rezolvarea unificării Germaniei.

Timp de șase ani, guvernul R.D. Germane și Camera Populară a R.D. Germane au făcut în repetate rînduri declarații oficiale în care arătau că sînt gata să ducă tratative cu guvernul Republicii Federale Germane în problema lărgirii legăturilor economice și culturale dintre Germania răsăriteană și Germania occidentală, în problema reunificării Germaniei.

Participarea germanilor înșiși la rezolvarea problemei germane este singura cale justă, singura cale posibilă pentru refacerea unității Germaniei, pentru crearea unui stat german democrat.

Școala factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Recoltarea și păstrarea porumbului

Deoarece în vara aceasta vremea a fost ploioasă și rece, iar vegetația tuturor plantelor și în special a porumbului a întîrziat, învățătorii din școlile sătești au datoria să arate țăranilor muncitori cu gospodării individuale, colectiviștilor și întovărășiților că, în aceste condiții, recoltarea, înmagazinarea și păstrarea porumbului trebuie făcute cu multă atenție, pentru a se preîntîmpina orice pagubă ce s-ar ivi printr-o tehnică greșită de recoltare sau printr-o manipulare defectuoasă în timpul păstrării.

Porumbul este copt cînd tulpina, frunzele și pănușile s-au îngălbenit, iar boabele s-au întărit și se pot desface ușor de pe cocean. Momentul recoltatului este acela cînd majoritatea plantelor s-au copt, chiar dacă o parte din plante sînt încă verzi. Acestea din urmă vor fi folosite direct la hrana animalelor. Dacă sînt în cantitate mare pot fi însilozate ca furaj.

Culesul trebuie să înceapă cu recoltatul porumbului de sămînță. Acesta se alege din parcelele cu plantele cel mai bine dezvoltate și mai coapte, care au mai mulți știuleți. Se recoltează știuleții cei mai mari și mai bine îmbrăcați la vîrf cu boabe, cu rîndurile drepte, sănătoși, de culoarea soiului și ajunși la maturitate. Ei se leagă cu pănușile 2 cîte 2 și se atîrnă în locuri aerisite, ferite de umezeală, ger și șoareci.

Imediat după culesul porumbului de sămînță se începe recoltatul propriu zis, manual sau mecanic.

Recoltatul cu mîna se face în mai multe feluri. In condițiile de climă din anul acesta, cînd coacerea porumbului a întîrziat, este recomandabil ca plantele să fie recoltate cu totul și cărate afară de pe lan. Este deosebit de important să se taie cocenii cît mai aproape de suprafața pămîntului, cu secera sau sapa, înlăturîndu-se astfel pericolul infectării terenului cu viermele (sfredelitorul) porumbului, care se dezvoltă la baza cocenului. De asemenea tăierea cocenilor cît mai de jos lasă terenul mai curat și ușurează lucrările de pregătire în vederea însămînțărilor.

O dată cu curățatul știuleților de pănuși se înlătură toți știuleții rău formați, șiștavi, cu boabe rare sau cruzi, care se strică ușor în depozit, provocînd și stricarea știuleților sănătoși. Știuleții cruzi își găsesc o bună și imediată utilizare în hrana animalelor.

Porumbul se înmagazinează ca știuleți fără foi, în pătule, coșare sau porumbare. Acestea trebuie să fie bine curățate înainte de a se aduce noua recoltă de porumb. Se vor îndepărta toate resturile de recoltă veche, care nu sînt altceva decît cuiburi de șoareci, gărgărițe și mucegai.

La înmagazinarea știuleților din noua recoltă se vor îndepărta cu foarte multă atenție resturile de foi și mătase.

După un timp oarecare — între o lună și trei luni — porumbul care a fost recoltat nu destul de copt și a fost depozitat jilav (cu umiditate peste 20%) trebuie să fie „prefăcut" sau „prefirat". In acest scop se alege o zi uscată, cu soare, și se golește tot pătulul. Se aleg știuleții sănătoși de cei mucegăiți sau stricați, se curăță și se pun din nou în pătul.

Uneori, din cauza umidității prea mari a știuleților, prefirarea în depozit nu salvează recolta de mucegai. In acest caz trebuie să se recurgă la uscarea artificială a porumbului în instalații speciale, numite uscătorii.

Este bine ca învățătorii din regiunile de deal, unde porumbul de obicei rămîne necopt, să sfătuiască țărănimea muncitoare să folosească pentru uscatul porumbului cuptoarele de uscat fructe. Uscarea nu trebuie făcută la o temperatură ridicată peste 45°, căci astfel porumbul își pierde puterea de germinație sau, dacă se macină, dă o făină mai puțin bună.

Răspîndind în rîndurile țăranilor muncitori aceste cunoștințe cadrele didactice vor contribui la asigurarea bunei desfășurări a recoltării porumbului.

Ing. agronom
VLAD IONESCU-SISEȘTI

Culesul viilor

Sîntem în sezonul recoltării strugurilor. Viile din patria noastră sînt încărcate anul acesta cu rod bogat. In unele podgorii, producția de struguri întrece chiar 10.000 kg. la hectar. Recoltarea strugurilor trebuie să se facă în bune condiții și la timpul oportun.

Culesul strugurilor cere o adevărată mobilizare de forțe. Ca și în alte domenii importante, cadrele didactice din școlile sătești pot aduce și aici o contribuție importantă. Invățătorii trebuie să ajute în muncă gospodăriile agricole de stat și să popularizeze larg, în rîndurile țăranilor muncitori cu gospodărie individuală, ale colectiviștilor și întovărășiților importanța deosebită pe care o are culesul la timp al strugurilor.

La campania de recoltare a strugurilor vor participa studenți și elevi din institutele agronomice, din școlile profesionale și tehnice agricole, din școlile pedagogice, din școlile sanitare, de comerț și cooperație, precum și elevii din clasele V-VII ale școlilor din regiunile viticole. Ei vor ajuta muncitorilor din gospodăriile agricole de stat la strîngerea în bune condiții a recoltei de struguri. Cadrele didactice au datoria să supravegheze munca elevilor și studenților în gospodăriile agricole de stat și să răspundă, împreună cu organizațiile U.T.M., de activitatea tineretului. Pentru ca munca elevilor și studenților care iau parte la culesul viilor să dea rezultate bune este necesar ca, încă de la școală sau din institut, pedagogii să ajute la organizarea brigăzilor și echipelor, la alegerea responsabililor, ei înșiși chiar făcînd parte din conducerea brigăzilor. Aceasta va face ca elevii și studenții să poată începe munca imediat după sosirea lor în gospodăriile de stat și să obțină succese mari.

Cadrele didactice au datoria să sprijine organizarea temeinică a întrecerii între echipe, brigăzi, între secțiile gospodăriilor de stat, obiectivul principal al acestei întreceri fiind strîngerea la timp și fără pierderi a recoltei de struguri. In același timp trebuie stimulată dorința tinerilor de a obține și a păstra cît mai mult timp în echipă sau în brigadă steagul de fruntaș.

O atenție deosebită trebuie să acorde cadrele didactice organizării timpului liber al elevilor și studenților care lucrează în cadrul campaniei de recoltare a strugurilor, căutînd ca acest timp să fie petrecut în chip cît mai folositor și atractiv.

Practica pe care elevii și studenții o fac în perioada culesului viilor în gospodăriile de stat are o foarte mare importanță pentru fixarea cunoștințelor lor teoretice. Elevii școlilor de 7 ani din regiunile viticole au prilejul să învețe o serie întreagă de lucruri care le vor fi necesare în munca pe care o vor desfășura după terminarea școlii, deoarece pentru mulți din ei viticultura va fi ocupația de bază. Lucrînd alături de viticultori prieepuți, de muncitori agricoli, tinerii elevi și studenți vor avea în față un exemplu bun, vor învăța să prețuiască rodul muncii lor.

La încheierea campaniei de recoltare a strugurilor se va organiza în gospodăriile de stat și în comune serbarea culesului viilor. Pedagogii din școlile sătești pot aduce un ajutor însemnat în organizarea și desfășurarea serbării.

Folosind forme variate de agitație, stimulînd și popularizînd larg pe fruntașii campaniei de recoltare a strugurilor, metodele de muncă și realizările lor prin gazetele de perete, prin foile volante, prin stațiile de radioficare etc., cadrele didactice vor contribui, alături de ceilalți oameni ai muncii, la strîngerea la timp și în bune condiții a recoltei de struguri — bogăție de neprețuit a patriei noastre.

Să-i învățăm pe elevi să respecte regulile de circulație

In țara noastră, capacitatea transporturilor de persoane și materiale crește necontenit, determinînd în aceeași măsură intensificarea traficului circulației. Pentru ca acest fapt să nu ducă la o sporire a împrejurărilor prielnice accidentelor, s-au luat numeroase măsuri în vederea asigurării circulației pe drumurile publice. Fiecare cetățean are datoria de a cunoaște și a respecta cu strictețe aceste reguli.

O deosebită însemnătate o are cunoașterea și respectarea regulilor de circulație de către elevi. In această privință le revine o sarcină importantă cadrelor didactice, care au datoria să atragă atenția elevilor asupra acestei probleme și să le explice pe larg cum trebuie să umble pe drumurile publice, cum trebuie să folosească mijloacele de transport în comun etc. Invățătorii și profesorii, diriginții claselor trebuie să le arate elevilor la ce primejdii se pot expune dacă călătoresc pe scara tramvaiului, dacă traversează strada în fugă, pe stop sau prin loc nepermis, dacă încearcă să se strecoare printre autovehicule și tramvaie.

Ca urmare a preocupării cadrelor didactice pentru a le face cunoscute elevilor regulile de circulație și pentru a-i lămuri asupra necesității respectării acestor reguli, crește mereu numărul elevilor și pionierilor care, prin comportarea lor pe stradă și în vehicule, constituie exemple bune în ceea ce privește respectarea regulilor de circulație. Totuși, din cauza lipsei de grijă a unor părinți, educatori și cadre didactice, încă mai pot fi văzuți copii jucîndu-se prin mijlocul străzii, fără a-și da seama că în ori ce moment pot fi expuși accidentelor. De asemenea, mai pot fi văzuți copii fugind pe stradă, traversînd în fugă sau prin loc nepermis, agățîndu-se la spatele vehiculelor, urcîndu-se sau sărind din mersul tramvaielor, ori călătorind pe scările acestora. Nu mai puțin periculos este și jocul copiilor cu săniuța prin mijlocul străzilor sau pe derdelușuri care dau în stradă, unde săniuța poate apărea pe neașteptate și la mică distanță în fața unui vehicul.

Părinții nu trebuie să lase copiii sub 5 ani nesupravegheați pe străzi, după cum educatorii și cadrele didactice au datoria să-i supravegheze pe copii la venirea și plecarea de la grădiniță sau școală, determinîndu-i să se comporte astfel încît să fie feriți de pericolul accidentelor de circulație.

Cadrele didactice trebuie să țină seama de faptul că potrivit normelor legale care reglementează circulația pe drumurile publice, transportul copiilor în grup, în autocamioane, este interzis.

Pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice în munca de lămurire a elevilor asupra felului cum trebuie să circule pe drumurile publice indicăm mai jos cîteva dintre principalele reguli referitoare la circulația pietonilor, la folosirea vehiculelor destinate transporturilor în comun și la circulația cicliștilor, precum și cîteva din datoriile cetățenești legate de buna desfășurare a circulației.

Circulația pietonilor se face numai pe trotuare. Coborînd de pe trotuar, pietonii se expun pericolului de a fi loviți de vehiculele care circulă pe partea carosabilă și împiedică astfel desfășurarea normală a circulației acestora. Pe șoselele care nu sînt prevăzute cu trotuare, pietonii trebuie să circule pe potecile de dincolo de șanț; în lipsa potecilor vor merge pe șosea, însă cît mai aproape de marginea din stînga în sensul mersului, pentru a putea vedea din față vehiculele ce vin din sens opus.

Traversarea străzii se face perpendicular de pe un trotuar pe altul. In locurile aglomerate este bine să se traverseze pe la colțurile străzilor. In punctele cu trafic mare de circulație sînt instalate table indicatoare care arată pe unde pot trece pietonii, sau benzi de piatră albă în pavajul străzii care arată intervalul destinat trecerii acestora. Pe străzile unde locurile de traversare sînt marcate, pietonii sînt obligați să folosească numai acele locuri, traversarea prin alte puncte decît cele marcate constituind contravenție pedepsită de lege.

Pietele se traversează numai prin ocolire pe trotuar.

La intersecțiile unde circulația este dirijată prin semafoare electrice sau prin poziția corpului milițianului, traversarea străzilor de către pietoni este permisă numai la semnalele care indică trecerea liberă. La culoarea roșie a semaforului traversarea este oprită. In acest caz pietonii sînt obligați să rămînă pe trotuar. Pietonii sînt de asemenea obligați să rămînă pe trotuar atunci cînd la semafor este luminată culoarea galbenă, care înseamnă atenție și care are ca scop să asigure vehiculelor și pietonilor ce se găseau în deplasare timpul necesar pentru a elibera spațiul intersecției. Traversarea străzii de către pietoni este permisă numai la culoarea verde a semaforului din față.

Pietonii surprinși în timpul traversării de culoarea galbenă a semaforului trebuie să continue traversarea, însă în pas vioi, pentru a ajunge pe trotuarul din față înainte de schimbarea luminii semaforului din galben în roșu.

Cînd strada are scuar pe mijloc, pietonii care, pornind să traverseze la culoarea verde a semaforului, sînt surprinși de culoarea galbenă înainte de a trece de jumătatea străzii, sînt obligați să aștepte pe scuar și să continue traversarea străzii numai la culoarea verde a semaforului din față.

Dacă în locurile unde circulația este dirijată prin semafoare electrice se află și milițieni, pietonii sînt obligați să urmeze indicațiile milițienilor, chiar dacă aceste indicații nu corespund semnalelor semaforelor.

Cînd circulația este dirijată de către milițieni cu brațele, pietonii trebuie să țină seama că poziția milițianului cu brațul drept ridicat în sus corespunde semnalului de atenție la care traversarea este oprită. La acest semnal pietonii sînt obligați să aibă în vedere indicațiile date mai înainte cu privire la semnificația culorii galbene a semaforului.

Traversarea pietonilor este de asemenea interzisă în cazul cînd milițianul din postul de dirijare a circulației se găsește față de ei cu pieptul sau cu spatele, această poziție fiind corespunzătoare culorii roșii a semaforului. Este permisă traversarea străzii numai de către acei pietoni față de care milițianul se află în poziție laterală, această poziție fiind corespunzătoare semnalului dat de culoarea verde a semaforului.

Nerespectînd aceste reguli, pietonii stînjenesc circulația și de cele mai multe ori își expun propria viață pericolului de accidentare. Consecințe deosebit de grave pot avea traversarea străzii în fugă sau diagonal ori nerespectarea semnalelor semaforelor sau milițienilor care dirijează circulația. Pietonii nu trebuie să uite nici un moment că este deosebit de primejdios a traversa strada prin spatele tramvaielor, sau prin fața autobuzelor sau troleibuzelor oprite în stație.

De asemenea, elevii trebuie să cunoască și să respecte și regulile privitoare la folosirea mijloacelor de transport în comun. Aceste reguli prevăd că cetățenii care așteaptă în stație vehiculele (tramvai, troleibuz sau autobuz) trebuie să rămînă pe refugiile amenajate în acest scop sau pe trotuar pînă la sosirea vehiculelor în stație și numai după aceea să coboare pe partea carosabilă și să se îndrepte către ușa de urcare. In acest mod ei evită pericolul de a fi loviți de alte vehicule, deoarece — potrivit regulilor de circulație — la sosirea tramvaiului în stație vehiculele ce vin din același sens sînt obligate să oprească în urma remorcii pînă la plecarea tramvaiului din stație, cînd au dreptul să-l depășească.

Trebuie să se țină seama că în vagoanele de tramvai, precum și în autobuzele și troleibuzele cu două uși, urcarea se face numai prin ușa din spate, iar coborîrea prin ușa din față. In vagoanele de tramvai cu trei uși, urcarea se face prin ușa din mijloc, iar coborîrea prin ușile laterale.

Foarte primejdioase sînt, de asemenea, urcarea și coborîrea din mersul acestor vehicule. Cei ce urcă sau coboară din mers se expun unui pericol grav, care-i poate costa chiar viața, întrucît pot aluneca sub roți, pot cădea, izbindu-se de pavaj, ori pot fi loviți de un alt vehicul.

La pericole tot atît de mari se expun și cetățenii care călătoresc pe scările vehiculelor, deoarece pot cădea sau pot fi loviți de alte vehicule aflate în mers.

Călătorii din vehiculele care transportă persoane în comun sînt obligați să respecte regulile ce se găsesc afișate în interiorul acestora precum și orice alte măsuri ce se iau de către personalul vehiculului în interesul bunei desfășurări a transportului.

Deplasarea cetățenilor cu bicicleta trebuie de asemenea să nu stînjenească circulația celorlalți cetățeni și, cu atît mai mult, să nu creeze împrejurări favorabile accidentelor.

Bicicletele trebuie să circule pe partea carosabilă a străzilor și pe partea dreaptă a drumului în sensul mersului, ca ori care alt vehicul, fiind interzisă folosirea trotuarelor, care sînt destinate exclusiv circulației pietonilor. Pe străzi sau pe șosele cicliștii nu au voie să circule alăturați doi sau mai mulți, ci unul în spatele celuilalt, astfel încît celelalte vehicule să-i poată depăși fără pericol. Săvîrșesc o mare greșeală și se expun accidentelor cicliștii care circulă agățați de alte vehicule, care în timpul mersului ridică mîinile de pe ghidon sau picioarele de pe pedale, sau care execută pe bicicletă, în timpul circulației, diverse exhibiții. Asemenea fapte nu constituie o dovadă de curaj ci dovedesc nesocotință și neînțelegerea primejdiei la care se expun cei ce le săvîrșesc. Este de asemenea interzis să circule pe o bicicletă mai multe persoane decît numărul șeilor cu care aceasta este prevăzută prin construcție, precum și să se transporte pe bicicletă materiale voluminoase, care pot împiedica pe ciclist în conducere sau stînjenesc circulația acestor vehicule.

Cicliștii trebuie să țină seama că pentru a putea circula cu bicicleta pe drumurile publice aceasta trebuie să fie prevăzută cu numere de ordine, frînă eficace și avertizor sonor, care să fie auzit de la o distanță de cel puțin 20 m.

Grija cetățenilor pentru a menține curățenia străzilor nu numai că contribuie la aspectul civilizat al orașului, dar ajută în aceeași măsură și la buna desfășurare a circulației. Aruncarea în stradă a cioburilor, cuielor, corpurilor tari etc. poate împiedica buna desfășurare a circulației, provocînd pagube sau chiar accidente. De asemenea este interzis să se depună pe străzi sau trotuare materiale sau obiecte care ar constitui o piedică sau o stînjenire a circulației vehiculelor sau a pietonilor.

Acela care este de față la producerea unui accident de circulație are datoria să dea ajutor victimelor și, de asemenea, să sprijine organele de miliție în efectuarea cercetărilor. De asemenea, are datoria să noteze numărul de circulație al vehiculului, iar în cazul cînd vehiculul își continuă drumul, trebuie anunțate organele de miliție.

Lămurindu-i pe elevi și pe părinții lor asupra însemnătății cunoașterii și respectării regulilor de circulație, cadrele didactice vor contribui într-o măsură însemnată la evitarea accidentelor, la îmbunătățirea condițiilor de circulație.

VASILE ȘALAPA
locotenent de miliție

Cronica evenimentelor externe

Acordul comercial dintre Egipt și R. Cehoslovacă și presiunile cercurilor agresive asupra Egiptului

S-ar părea că este limpede pentru toată lumea că orice stat independent este pe deplin liber să ducă o politică economică independentă, să facă comerț cu orice stat pe baza avantajului reciproc. Evenimentele care se petrec în ultimul timp în legătură cu acordul comercial dintre Egipt și Cehoslovacia arată însă că cercurile reacționare, în frunte cu cele din S.U.A., sînt cu totul de altă părere. Acestor cercuri nu le este pe plac politica externă a statelor independente. Pentru ele acordurile comerciale cu statele mai slab dezvoltate prezintă un mijloc eficace de a impune condiții înjositoare, de a se amesteca în afacerile interne ale statelor respective.

Viața dovedește însă că în zilele noastre tot mai multe popoare resping o asemenea politică de imixtiune în afacerile lor interne, refuză să accepte condițiile înjositoare ale puterilor occidentale. Politica externă și economică a Egiptului constituie o puternică dovadă în această privință.

Se știe că poporul egiptean și-a cucerit prin mari eforturi independența națională. Egiptul se afirmă în zilele noastre ca un stat iubitor de pace și libertate. Este semnificativ că Egiptul a refuzat să adere la pacte agresive de felul celui turco-irakian.

Ca urmare a poziției sale, Egiptul și-a atras ura cercurilor agresive interesate în înrobirea și jefuirea poporului egiptean, în menținerea încordării în Orientul Mijlociu și în întreaga lume. Puterile occidentale au dus și duc față de Egipt o politică ce lovește în interesele poporului egiptean. Această politică a ieșit în mod deosebit în evidență în problema livrării de armament către Egipt.

Orice stat are dreptul legitim de a se înarma pentru apărarea sa și de a cumpăra pentru nevoile sale de apărare arme de la alte state în condiții comerciale obișnuite. Guvernul egiptean, în dorința de a înzestra forțele armate ale țării sale, s-a adresat încă în 1952 S.U.A., Angliei și Franței cu cererea de a vinde arme Egiptului. Deși au trecut atîția ani de atunci, această cerere n-a fost satisfăcută. „Din partea S.U.A. — a spus recent primul ministru al Egiptului, Naser — nu am obținut altceva decît discuții și promisiuni. S.U.A. nu au refuzat niciodată să ne dea arme, dar nici nu ne-au dat vreodată arme". Faptul că S.U.A. nu au vîndut Egiptului arme se explică atît prin refuzul poporului egiptean de a accepta condițiile americane înrobitoare cît și prin politica cercurilor imperialiste americane de șantaj și presiune sistematică în scopul de a-și impune în cele din urmă condițiile. Este grăitor faptul că în timp ce Egiptului i s-a refuzat la infinit vînzarea de arme, statul Israel, aflat în vecinătatea Egiptului, a fost înarmat de puterile occidentale. Politica puterilor occidentale, de a lega livrarea de armament către Egipt de condiții de neconceput în relațiile normale dintre țări, reiese cu o deosebită claritate din poziția Franței, care a cerut deschis ca în schimbul livrării de armament Egiptul să renunțe să critice politica colonialistă franceză în Africa de nord.

Poporul egiptean a rezolvat însă în mod demn problema procurării de arme pentru nevoile sale de apărare. „ Noi, a arătat primul ministru Naser, am declarat totdeauna că avem nevoie de arme. Nu vom consimți însă niciodată ca armata noastră să fie înarmată în dauna libertății, cinstei și demnității patriei".

Respingînd condițiile înjositoare ale puterilor apusene guvernul egiptean a hotărît să cumpere arme din R. Cehoslovacă. In acest scop, între cele două țări a fost încheiat un acord comercial în baza căruia Cehoslovacia se obligă să livreze Egiptului echipament militar, importînd în schimb bumbac, orez și alte produse. Acordul cehoslovaco-egiptean a fost încheiat în baza dreptului inalienabil al statelor suverane de a încheia acorduri corespunzătoare intereselor lor juste și nelegate de nici un fel de condiții.

După încheierea acestui acord puterile occidentale au declanșat o violentă campanie în scopul de a obliga prin presiuni guvernul egiptean să renunțe la cumpărarea de armament din Cehoslovacia și să achiziționeze arme, în mod obligatoriu, de la țările occidentale și în condițiile pe care acestea le impun. In acest scop, Allen, secretarul de stat adjunct al S.U.A. a plecat imediat la Cairo. Scopul călătoriei sale în capitala Egiptului nu este greu de presupus. De altfel corespondentul din Washington al ziarului „New York Herald Tribune" arată deschis că Allen „va cere în primul rînd primului ministru al Egiptului să renunțe la acordul său" (cu Cehoslovacia — n.r.). Complectînd parcă cele spuse de confratele său, corespondentul agenției „Associated Press" relatează că „Allen este gata să avertizeze guvernul egiptean că dacă aceasta va provoca schimbări serioase în echilibrul de forțe din Orientul Mijlociu, S.U.A. vor fi nevoite să-și revizuiască politica de colaborare cu Egiptul în domeniul dezvoltării economice".

In același timp, ambasadorul englez la Cairo, Trevelyan, a primit instrucțiuni să-l viziteze pe primul ministru Naser și să-i exprime „profunda îngrijorare" a guvernului englez în legătură cu hotărîrea guvernului egiptean de a cumpăra armament din Cehoslovacia.

Cercurile conducătoare americane și împreună cu ele și cele engleze și franceze afirmă că livrările de armament pentru Egipt de către alte țări decît cele occidentale ar tulbura „echilibrul forțelor" în Orientul Apropiat.

Pe bună dreptate se întreabă ministrul de stat al Egiptului, Anvar Sadat, într-un articol publicat în ziarul „Al Gumhuria": „Cine a dat Americii dreptul de a juca rolul de tutore în Orientul Mijlociu și de a dispune de soarta popoarelor care trăiesc în această regiune? Crede oare America că în prezent se poate obține ceva recurgîndu-se la metodele învechite de amenințări și presiune?" Această întrebare o pun nu numai conducătorii poporului egiptean și întregul popor egiptean, ci și toate celelalte popoare din Orientul Mijlociu, toți oamenii iubitori de pace din lume.

In ceea ce privește adevăratul scop al zarvei ce se face cu privire la pretinsul echilibru de forțe în Orientul Mijlociu, nu este greu să ne dăm seama că avem de a face cu o manevră nedibace de imixtiune în afacerile interne ale unui stat suveran. Primul ministru Naser a arătat limpede: „Această manevră are drept scop să ne țină sub control. Ele (puterile occidentale — n.r.) nu au în vedere o adevărată menținere a echilibrului de forțe, tot așa cum nu au în vedere nici preocuparea pentru o pace adevărată. Ele nu vor decît să ne țină sub controlul și dominația lor".

Presa americană și engleză, uitînd parcă faptul că Egiptul este un stat suveran și independent, a proferat în ultimele zile tot felul de amenințări la adresa acestei țări și a guvernului său. Corespondentul ziarului „New York Post" afirma, bunăoară, că guvernul Naser „își primejduiește, probabil, existența", iar ziarul englez „Times" declara într-un articol redacțional, pe un ton de ultimatum, că „Egiptul trebuie să hotărască imediat dacă intenționează să tulbure echilibrul de forțe în această regiune".

După cum se știe guvernul egiptean a și hotărît. In interesul apărării țării, în interesul independenței depline a Egiptului, guvernul egiptean, așa cum a declarat la 3 octombrie premierul Naser, va îndeplini întocmai acordul semnat cu Cehoslovacia.

Poziția Egiptului a găsit o deplină înțelegere și simpatie la toate popoarele iubitoare de pace și libertate. O deosebită aprobare a primit această politică din partea țărilor arabe. Consiliul Ligii țărilor arabe s-a pronunțat în unanimitate pentru sprijinirea deplină a politicii guvernului egiptean în problema înzestrării armatei cu armamentul necesar și a condamnat încercările puterilor occidentale de imixtiune în afacerile interne ale Egiptului.

Viața demonstrează că metodele de amenințare și presiune sînt învechite, că ele nu mai au eficacitate atunci cînd sînt folosite împotriva popoarelor care au pornit pe drumul nobil al libertății și independenței naționale.

N. TAINIC

INFORMAȚII

Ministerul Invățămîntului comunică:

In ziua de 15 octombrie a.c. se va ține examen de admitere pentru învățămîntul fără frecvență la următoarele instituții de învățămînt superior:

— **Universitatea „C. I. Parhon" din București:** Facultatea de matematică-fizică.

— **Institutul „Maxim Gorki" din București.**

— **Institutul politehnic din București:** Facultatea de chimie industrială; Facultatea de tehnologie mecanică.

— **Institutul de Mine din București:** Facultatea de mine.

— **Institutul de științe economice și planificare „V. I. Lenin" din București:** Facultatea de statistică; Facultatea de planificare; Facultatea de finanțe și credit; Facultatea de comerț și cooperație.

— **Institutul de cultură fizică și sport din București.**

— **Universitatea „V. Babeș" din Cluj:** Facultatea de filologie-istorie, secția limba rusă; Facultatea de matematică-fizică.

— **Universitatea „Bolyai" din Cluj.** Facultatea de matematică-fizică.

— **Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași:** Facultatea de filologie-istorie, secția limba rusă; Facultatea de matematică-fizică; Facultatea de științe naturale, secția științe naturale-chimie.

— **Institutul politehnic din Iași:** Facultatea de industrie ușoară.

— **Institutul tehnic din Galați:** Facultatea de industrie alimentară.

Examenul de admitere se va ține în localurile facultăților respective.

Inscrierile se primesc pînă la 13 octombrie a.c., la secretariatele facultăților

★

Ministerul Invățămîntului aduce la cunoștința secțiilor de învățămînt, conducerilor instituțiilor de învățămînt și cadrelor didactice că manifestările pentru popularizarea pedagogiei sovietice se vor desfășura în cadrul „Săptămînii popularizării noilor cuceriri ale științei și tehnicii sovietice" între 16 și 23 octombrie a.c.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt

ANUL VII Nr. 340 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 14 octombrie 1955

In acest număr

- G. Pahomov: In strînsă legătură cu viața (pag. 2-a)
- V. Kolbanovski: Familia în societatea socialistă (pag. 2-a)
- A. Debreczi: Rolul și sarcinile sindicatului de învățămînt în R.S.F.S.R. (pag. 2-a)
- DISCUȚII — B. Grigoriu: Unele probleme ale formării colectivului de elevi (pag. 3-a)
- Ion Roman: St. O. Iosif (pag. 3-a)
- Să sprijinim activ concursul „Iubiți cartea" (pag. 4-a)
- Cronica evenimentelor externe (pag. 4-a)

Să îmbunătățim predarea limbii și literaturii romîne în școală

Studiul limbii și al literaturii romîne în școală stă la baza dezvoltării intelectuale și morale a tineretului. El contribuie la formarea gîndirii logice și a posibilităților de exprimare corespunzătoare ale elevilor, înarmîndu-i cu un vocabular bogat și variat și cu cunoașterea regulilor gramaticale. In același timp, predarea limbii și a literaturii romîne constituie unul dintre principalele mijloace de realizare a educației comuniste a elevilor, de educare a acestora în spiritul dragostei pentru patrie și popor, pentru limba și creațiile literare care ilustrează calitățile poporului și lupta dîrză dusă de cei mai buni fii ai lui pentru libertate, pentru pace și progres. Cunoașterea temeinică a limbii romîne ajută, de asemenea, pe elevi să-și însușească mai ușor și mai adînc cunoștințele la toate disciplinele care se studiază în școală.

Insuși scopul predării limbii și literaturii ne arată cît de mare este însemnătatea acestor discipline. „Trebuie să se acorde o deosebită atenție studierii în școli a limbii romîne, făurită de popor prin eforturile a zeci de generații, a literaturii progresiste, clasice și contemporane, care oglindește năzuințele poporului, lupta și cuceririle sale", a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor.

Dînd urmare acestui îndemn, un mare număr de învățători și profesori au reușit să-și înarmeze elevii cu cunoștințe adînci și temeinice de limbă, le-au trezit dragostea și interesul pentru cunoașterea și studierea literaturii patriei. Succesele lor se datorează în cea mai mare parte faptului că își iubesc meseria, că se străduiesc să fie la curent cu toate datele noi ale științei limbii și literaturii, că se preocupă îndeaproape, în același timp, de problemele privitoare la metodica predării, căutînd să-și perfecționeze neîncetat munca.

La îmbunătățirea predării limbii romîne au contribuit într-o măsură însemnată lucrările elaborate de Institutul de lingvistică al Academiei R.P.R. — cele două volume de gramatică a limbii romîne, precum și Dicționarul limbii romîne literare contemporane, în curs de apariție. Primele două volume de istorie a literaturii romîne, apărute în Editura de stat didactică și pedagogică, constituie pentru profesorii specialiști o călăuză foarte importantă în munca lor. In același timp, au fost editate manuale noi de citire și gramatică pentru clasele I—IV și de lectură literară pentru clasele V—VII. De curînd a apărut un nou abecedar, elaborat pe baza experienței învățămîntului sovietic și a celor mai buni învățători din țara noastră. El va însemna un sprijin deosebit de important pentru învățătorii care predau la clasa I-a. De asemenea, se elaborează cu ajutorul învățătorilor și al profesorilor de limba romînă metodici, manuale ajutătoare precum și numeroase articole de specialitate.

O însemnătate deosebită pentru ridicarea calificării cadrelor care predau limba romînă o au cursurile de limba romînă, organizate de institutele de perfecționare, care ajută pe învățători și pe profesori de limba romînă să se țină la curent cu problemele cele mai noi din domeniul limbii și literaturii și să-și îmbunătățească predarea. Activitatea desfășurată în cercurile pedagogice de specialitate și în cadrul consfătuirilor raionale dă, de asemenea, profesorilor prilejul să dezbată și să lămurească problemele de specialitate și de metodică a predării limbii și literaturii romîne, contribuind astfel efectiv la ridicarea nivelului muncii profesorilor și, implicit, a nivelului de cunoștințe al elevilor.

Analiza temeinică a rezultatelor obținute în anul trecut în ce privește predarea cunoștințelor de limba și literatura romînă — analiză efectuată cu prilejul încheierii anului școlar și al consfătuirilor raionale — ca și rezultatele predării acestor cunoștințe în primele săptămîni ale anului școlar curent au scos la iveală faptul că în acest domeniu mai persistă încă o serie de lipsuri însemnate. Răspunsurile multor elevi la limba și literatura romînă, la examenele de sfîrșit de an sau la examenele de admitere, au dovedit că acești elevi au un nivel scăzut de cunoștințe de limbă — neputînd să facă o justă analiză gramaticală și nici să construiască corect propoziții sau fraze. De asemenea, numeroși elevi au cunoștințe nesatisfăcătoare de literatură, dovedind că nu știu să situeze un scriitor sau o operă în timp, că nu cunosc conținutul operelor analizate în clasă și nu pot face o sumară analiză a mijloacelor artistice folosite de scriitor. O serie de elevi nu au priceperea de a trata sistematic subiectul dat, nu dau dovadă de gîndire și expunere logică, coherentă, corectă.

Una dintre cauzele principale ale rezultatelor slabe în însușirea cunoștințelor de limba și literatura romînă este lipsa de pregătire a unor cadre didactice care, nepreocupîndu-se de ridicarea nivelului lor științific și metodic, țin lecții de gramatică superficiale, la un nivel scăzut, înlocuiesc explicarea cunoștințelor de literatură cu fraze declarative, lipsite de orice conținut. Unele cadre didactice care predau limba și literatura romînă la școlile de 7 ani și care n-au o pregătire de specialitate, nu se străduiesc suficient să-și însușească cunoștințele necesare și de aceea fac greșeli de conținut, de exprimare, care se răsfrîng în mod negativ în pregătirea elevilor. lor. Mai mult decît atît, chiar unii dintre profesorii calificați nu citesc suficientă literatură de specialitate și beletristică, nu cunosc problemele noi care se pun în domeniul limbii și literaturii, nu urmăresc activitatea literară din țara noastră.

Repercusiuni asupra nivelului de cunoștințe al elevilor și asupra înarmării lor cu deprinderi de gîndire logică și de exprimare corectă are și tendința unor profesori de a da elevilor cunoștințe fără să țină seama de nivelul lor de dezvoltare, nerespectînd astfel prevederile programelor.

Se poate afirma cu tărie că lipsa cea mai mare a profesorilor de limba romînă este aceea că nu se preocupă în suficientă măsură ca elevii lor să înțeleagă, să-și însușească conștient și temeinic cunoștințele predate, mulțumindu-se cu o însușire nesistematică de fapte și concluzii, fără precizarea problemelor esențiale care trebuie pătrunse și reținute. Așa se explică în mare măsură faptul că mulți dintre elevi posedă doar frînturi de cunoștințe pe care nu le pot lega între ele.

La existența acestor lipsuri contribuie și neajunsurile programelor și manualelor de limba și literatura romînă. Vîrsta elevilor nu permite însușirea temeinică, în profunzime a unora dintre noțiunile de teoria literaturii prevăzute în programa claselor V—VII, ca, de pildă, tema și ideea operei literare. In aceeași măsură contribuie la cunoștințele superficiale ale unor elevi și stilul greoi, pretențios, pe alocuri neaccesibil al manualelor școlare, mai ales al celor pentru clasele VIII—IX.

Din analiza lipsurilor existente în predarea limbii și a literaturii romîne, din cunoașterea cauzelor care le provoacă reiese clar că sarcina profesorilor care predau aceste discipline este de a se preocupa mai atent de ridicarea nivelului lor științific și metodic, de a lupta cu perseverență pentru îmbunătățirea muncii lor.

Profesorii trebuie să se pregătească amănunțit pentru predarea fiecărei lecții, atît în ceea ce privește sistematizarea și precizarea conținutului cunoștințelor pe care urmează să le transmită, cît și în privința mijloacelor pe care le vor folosi pentru a asigura însușirea lor temeinică de către elevi. Este necesar să se acorde o grijă deosebită exercițiilor și analizelor gramaticale la lecțiile de limbă, precum și lecțiilor de analiză a textelor literare, în scopul fixării cunoștințelor predate. Pentru a-i face pe elevi să-și însușească conținutul textelor literare studiate, profesorii trebuie să efectueze cu ei numeroase lucrări în legătură cu aceste texte: discuții asupra temei și asupra mijloacelor artistice folosite de scriitor, scoaterea ideilor principale și alcătuirea planului operei sau al fragmentului studiat, caracterizarea personajelor, comparația cu alte opere asemănătoare deja studiate etc. De asemenea, trebuie să li se ceară elevilor să justifice fiecare afirmație făcută, să motiveze aprecierile asupra operelor și scriitorilor. In felul acesta ei sînt stimulați să gîndească, să dea răspunsuri bazate pe cunoașterea și înțelegerea efectivă a materiei studiate, să-și formuleze clar ideile.

Controlînd cu atenție temele scrise acasă de elevi, pentru a cunoaște cît mai bine nivelul de pregătire a întregii clase și a fiecărui elev în parte, profesorii pot lua măsuri juste pentru întărirea cunoștințelor elevilor, pentru înlăturarea lipsurilor pe care le au aceștia în exprimarea scrisă și orală. Dînd teme speciale elevilor care fac greșeli de ortografie, îi ajutăm să-și îmbunătățească mult scrisul. Cercetînd caietele de teme ale elevilor la alte discipline, profesorii de limba romînă pot antrena și pe ceilalți profesori în munca lor, realizîndu-se astfel efectiv un front comun al cadrelor didactice în lupta pentru obținerea unei exprimări corecte orale și scrise a elevilor. Este necesar ca profesorii să folosească procedee variate de dezvoltare a gustului pentru citit al elevilor, ca de pildă organizarea seratelor și concursurilor literare, dramatizarea și punerea în scenă a unor opere, editarea unor gazete de perete literare, lărgirea bibliotecilor școlare etc. De asemenea, ei trebuie să se îngrijească de îmbunătățirea activității cercurilor literare ale elevilor.

O contribuție însemnată la îmbunătățirea predării limbii și literaturii romîne o poate aduce folosirea materialului demonstrativ. Cadrele didactice nu au acordat pînă acum atenția necesară acestei probleme. Confecționînd cu elevii, în cadrul activității din afara clasei, scheme, albume și alt material demonstrativ, folosind cu pricepere acest material la lecții, vom asigura o însușire mai adîncă a cunoștințelor de către elevi, vom ridica nivelul pregătirii lor.

In cadrul cercurilor pedagogice de specialitate trebuie să fie aduse în discuție lipsurile concrete din munca de predare a limbii și literaturii romîne, ca și cele mai bune mijloace care au fost folosite cu succes pentru lichidarea acestor lipsuri, venindu-se astfel efectiv în sprijinul acelor profesori care au rezultate slabe și în special al tinerelor cadre, care au nevoie permanentă de ajutor și îndrumare. In același sens trebuie să lucreze și secțiile de învățămînt regionale și raionale prin metodiștii lor și prin cele mai bune cadre didactice de specialitate.

Sarcina ridicării calitative a procesului instructiv-educativ în cadrul activității desfășurate în clasă și în afara clasei la limba și literatura romînă revine Ministerului Invățămîntului, care prin inspectorii săi, prin metodiștii și cercetătorii din institutele în subordine trebuie să studieze experiența pozitivă a celor mai bune cadre didactice, să asigure materiale de îndrumare cu o fundamentare într-adevăr științifică. De asemenea este o sarcină patriotică pentru scriitorii noștri de a contribui la elaborarea unor manuale de calitate, în special a celor de lectură, unde să se oglindească transformările mărețe petrecute în patria noastră.

Predarea limbii și literaturii romîne în școală trebuie să contribuie din plin la educarea unui tineret cult și folositor societății.

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Aspect de la lucrările celui de al IV-lea Congres A.R.L.U.S.

Pentru popularizarea culturii sovietice

La Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași, Luna Prieteniei Romîno-Sovietice este sărbătorită prin bogate manifestări de popularizare a noilor cuceriri ale științei și tehnicii din Uniunea Sovietică. Astfel, în cadrul Universității au fost organizate referate în cercurile științifice pe următoarele teme: „Contribuția savanților sovietici în domeniul chimiei combinațiilor complexe" (conf. R. Ralea), „Noi materiale botanice sovietice" (conf. C. Burduja), „Din realizările geografiei sovietice" (conf. A. Obreja), „Contribuția savanților sovietici în domeniul astronomiei" (conf. V. Nadolschi) și „Noua geografie a U.R.S.S." (conf. I. Gugiuman).

De asemenea, în cadrul diferitelor catedre s-a organizat expunerea de referate despre lucrările acad. V. L. Komarov, despre fiziologia sovietică actuală etc., precum și o conferință despre viața și opera lui Miciurin.

In cadrul „Săptămînii cărții sovietice" vor avea loc o conferință despre opera lui Ostrovski și o șezătoare literară a cercului de filologie. In holul Universității se amenajează un stand de cărți sovietice.

Manifestări însemnate vor avea loc și în cadrul zilelor pedagogiei sovietice. Astfel, se va ține o conferință despre aplicarea învățăturii lui I. P. Pavlov în pedagogie, va fi vizionat filmul „Funcțiile creierului". In afară de aceasta, colectivul Universității a organizat întîlniri cu studenți ai instituțiilor de învățămînt din U.R.S.S., conferințe despre munca de creație a artiștilor sovietici și despre contribuția istoricilor sovietici la istoria modernă contemporană etc.

In școlile din Făgăraș

Cadrele didactice și elevii din orașul Făgăraș sărbătoresc într-un cadru festiv Luna Prieteniei Romîno-Sovietice. O activitate deosebit de interesantă desfășoară în aceste zile cercul A.R.L.U.S. Astfel, cercul a organizat o întîlnire a elevilor cu oameni ai muncii care au vizitat Uniunea Sovietică. De asemenea, cercul acordă o mare atenție sărbătoririi săptămînii cărții sovietice. Atît elevele claselor I—IV cît și cele din clasele V-VII, membre ale cercului „Prietenii cărții", vor participa la lecturi și discuții în legătură cu cărțile sovietice pentru copii și tineret. Elevele claselor VIII-X vor organiza o serată literară închinată romanului sovietic.

Echipa artistică a școlii pregătește în cinstea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice un bogat program artistic, care va fi prezentat în școală și la stația de amplificare a orașului.

Cu o deosebită însuflețire se pregătesc cadrele didactice ale școlii pentru zilele pedagogiei sovietice. In aceste zile, în consiliul pedagogic se vor face expuneri privitoare la folosirea experienței școlii sovietice în munca instructiv-educativă. De asemenea, se vor discuta probleme în legătură cu aplicarea învățăturii lui I. P. Pavlov în procesul de educație a elevilor.

Festivalul filmului sovietic documentar-educativ

In școlile și instituțiile de învățămînt superior din întreaga țară se desfășoară, în cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, festivalul filmului sovietic documentar-educativ, festival organizat de Ministerul Culturii, Consiliul General A.R.L.U.S. și Ministerul Invățămîntului. In zilele festivalului sînt prezentate în fața elevilor și studenților filme artistice și documentare legate de viața școlii, însoțite de conferințe. Astfel, la Institutul politehnic din București s-a organizat prezentarea filmelor „Palatul Științei", „Universul" etc. Studenții Institutului tehnic din Galați vizionează filmele „Ochiul magic", „Parcul zootehnic din Moscova", „Parada tinereții" etc.

In școlile elementare și medii vor rula de asemenea numeroase filme. La școala medie de fete nr. 16 din București, de pildă, vor fi prezentate filmele „Tainele vieții", „Feriți pădurile și Stalin, cu programe întocmite pe categorii de spectatori, pe clase și școli. Pentru elevii claselor I-IV sînt rulate filme ca „Floricica purpurie", „Nouă pui

Scenă din filmul „Merele de aur"

de insecte" și altele. Filme asemănătoare se rulează și la casele de copii.

Cu prilejul festivalului filmului sovietic documentar-educativ, caravana cinematografică a Ministerului Invățămîntului a plecat într-un turneu prin regiunile București, Ploești, Pitești șori", „Peștișorul cel isteț" și „Pionierul". Filmele „Alioșa Ptițin" și „Pe fluviul Iantze" vor fi prezentate elevilor din clasele V-X, iar pentru elevii școlilor tehnice-profesionale, caravana va prezenta filmele „Bateria de acumulatori", „Noutăți agricole" și „Skiorii sovietici".

La casa de copii

Colectivul pedagogic și elevii casei de copii nr. 1 din raionul Stalin al orașului București participă cu însuflețire la sărbătorirea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice. In clase și în cancelarie au apărut gazete de perete și fotomontaje care oglindesc noile cuceriri ale științei și tehnicii sovietice. Multe articole și fotografii vorbesc despre viața fericită a copiilor din U.R.S.S.

Printre cele mai de seamă manifestări ce se vor desfășura la casa de copii în Luna Prieteniei Romîno-Sovietice se numără conferințele pe care educatorii le vor ține în fața elevilor mai mari. Conferințele vor avea ca temă realizările în domeniul învățămîntului, artei și culturii sovietice, realizările obținute în casele de copii din U.R.S.S., viața fericită a popoarelor sovietice etc. Conferințele vor fi urmate de proiectarea unor diafilme și filme.

Activitatea desfășurată de copii în cadrul clubului va fi îmbogățită în această lună prin organizarea unor lecturi din operele scriitorilor sovietici și din revistele sovietice. De asemenea, copiii vor vizita Muzeul V. I. Lenin — I. V. Stalin și Muzeul Romîno-Rus.

Nici manifestările artistice nu vor lipsi. Copiii pregătesc scenete, cîntece și recitări pentru festivalul care va avea loc în ziua de 5 noiembrie.

Pe lîngă aceasta, copiii vor trimite scrisori elevilor din școlile sovietice, întărind și mai mult, pe această cale, prietenia cu copiii sovietici.

Intîlnirea scriitorului Lev Kassil cu pionierii

Miercuri după amiază, la Palatul Pionierilor, scriitorul Lev Kassil s-a întîlnit cu pionierii din Capitală.

După cuvintele calde de salut pe care cunoscutul scriitor sovietic le-a rostit în numele său și al pionierilor din Moscova, copiii i-au pus numeroase întrebări. Lev Kassil le-a povestit despre munca sa de scriitor, despre felul cum a scris „Strada Mezinului", carte atît de iubită de micii cititori. Viața eroică a lui Volodea Dubinin s-a desfășurat aievea în fața celor prezenți.

Lev Kassil le-a vorbit apoi pionierilor despre cartea la care lucrează în prezent și care va cuprinde, printre altele, impresii culese cu prilejul vizitei făcute în Romînia.

La despărțire pionierii au dăruit scriitorului iubit o cravată roșie și o insignă de pionier, precum și un exemplar din cartea „Strada Mezinului", legat în atelierul de legătorie al pionierilor.

IN VIILE FOCȘANILOR

Cea mai tînără culegătoare.

Vîntul îi purta părul cum vroia el și fetița, cu o cofă de struguri pe umăr, venea rîzînd spre mine. Cînd să mă apropii de ea să-i vorbesc, dintre butucii de vie auzii o voce supărată de copil:

— Tovarășe profesor, eu nu mai am în ce să pun strugurii și Vasile are două cofe! Să-mi dea și mie una!

— Nu vă mai certați — răsună o voce liniștită. O să vă aducă și vouă cofe. Așteptați să vină căruța.

Fetița răsturnă cofa într-unul din ciuberele ce stăteau înșirate la marginea viei, ferindu-și părul ca să mă vadă mai bine și privindu-mă întrebătoare cu ochii ei mari.

— Abia ai reușit să aduci din vie cofa asta! E grea, nu? întrebai eu.

— Am mai adus vreo 30 astăzi. Nu sînt grele, dar sînt mari și mă împiedică la mers...

Lenuța Dulea, din clasa a V-a a școlii din Florești, raionul Focșani, este fruntașă și la culesul viilor, nu numai la învățătură. Este conducătoare de echipă în vie și conducătoare de detașament la școală. Și e la înălțime în ambele locuri. Colegele ei Sanda Simionescu, Maria Rufă, Georgeta Toma, Valerica Dulea, ca și colegii ei Ion Dîrdală, Eugen Apostol și alții sînt prinși în întreceri pe echipe și, după ce schimbă cîteva vorbe cu mine și-și golesc cofele, se pierd repede printre ciorchinii de struguri.

Căruțele abia răzbesc cu ciuberele pe drumeagul ce duce spre cramă. Dintre butucii de vie aud iarăși vocea liniștită:

— Cît a fost la cîntar, la ultima căruță, tovarășe profesor? — Și în marginea viei apare un tînăr de vre-o 22 de ani. E directorul școlii din Florești, Alecu Lencu.

— 500 kilograme netto! strigă mulțumit profesorul Vasile Ciută, care însoțise căruța cu ciubere la cîntar.

Tovarășul Ion Oprișan, profesorul de matematici, e și el printre elevi. Le arată cum să culeagă strugurii, cum să-i separe în ciubere, ca să nu amestece strugurii negri cu cei albi. In trei zile de muncă, elevii claselor a V-a, a VI-a și a VII-a de la școala din Florești au cules 17.000 kg. de struguri. Intr-o zi s-au și supărat: au rămas peste noapte 1000 kg de struguri culeși fără să fie transportați. Căruțele n-au mai prididit să care ciuberele încărcate de poamă...

Gospodăria viticolă de stat din Florești e numai viață zilele acestea. Pe parcelele ei au venit la cules elevi de la casa de copii din Focșani, de la școala medie agro-silvică și de la alte școli. Munca profesorilor și a elevilor nu se desfășoară numai în gospodărie. Trei dintre profesorii din comuna Florești se ocupă cu culesul viilor, iar ceilalți trei sînt prin sat, zilnic, sprijinind munca de colectare a produselor agricole și campania de însămînțare. Tovarășul profesor Vasile Ciută, deputat în sfatul popular comunal, este membru în biroul organizației de partid din comună. Impreună cu toți ceilalți pedagogi, el este zi de zi în mijlocul țăranilor muncitori.

...Ora prînzului. Copiii se pregătesc să plece la masă. Dar cîțiva dintre ei sînt chemați înapoi de tovarășul director.

— Voi conduceți brigăzile de lucru?

— Da, tovarășe director.

— Atunci cum lăsați boabele acestea împrăștiate prin iarbă? Cum ne-a fost vorba?

Copiii se apleacă repede, rușinați, și adună boabele rămase în iarba din marginea viei. Și-au adus aminte că s-au prins ca nici un bob să nu se piardă...

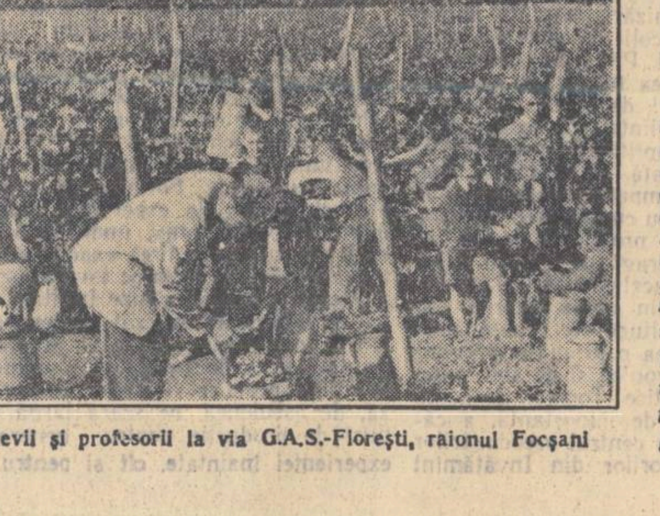

Elevii și profesorii la via G.A.S.-Florești, raionul Focșani

★

Pe dealurile bogate ale Focșanilor sînt conacuri mari și bătrîne, ce povestesc despre trecut. Aici a locuit Sergiu Zamfirescu, fostul stăpîn al moșiei din Florești, pe care astăzi se află gospodăria viticolă de stat. Bătrînul de la crama viei ne poate spune toată povestea satului Florești, ne poate vorbi de toate suferințele țăranilor asupriți. După ce a slujit 25 de ani pe moșie, bătrînul este acum responsabilul cramei. Nepoții lui din școală culeg via de pe moșia lor. Ei culeg rîzînd și cîntînd, căci sînt strugurii lor.

Fruntași la învățătură, fruntași la cules

Cum să nu scrii despre cravatele roșii răsfirate printre butucii de vie ca păsărelele printre frunze, despre bătrînul de la cramă, care poartă în pașii lui istoria unei epoci! Cum să nu scrii despre profesorii și învățătorii care muncesc cu atîta drag pentru satul lor din vii!

Liniștea de seară se așterne peste dealurile Focșanilor. Pe drumeagul dintre vii se aud cîntece, glasuri tinere, pline de veselie.

— Mai încet, copii — se aude aceeași voce liniștită.

— Tovarășe profesor, dar venim și mîine, nu?

FELICIA CRIȘAN

Din experiența școlii sovietice

In strînsă legătură cu viața

(Din experiența muncii unei comisii permanente de învățămînt)

Gheorghi Volski, directorul școlii tehnice din raionul Bauman al orașului Moscova, în trecut învățător la o școală sătească, a fost ales în iarna anului curent, pentru a patra oară la rînd, ca deputat al sovietului raional. Comunistul Volski lucrează de 32 de ani pe tărîmul învățămîntului. Mai mult de jumătate din acest timp el a lucrat la școala tehnică, întîi ca profesor, iar apoi ca director. Devenind conducătorul acestei instituții de învățămînt, el nu a încetat să predea obiectul său preferat — literatura rusă.

Volski s-a ocupat cu activitatea obștească și înainte de a fi ales ca deputat în soviet. El ținea referate cu teme politico-sociale, citea lecții pentru părinți cu privire la problemele educației extrașcolare, îndeplinea diferite însărcinări ale comitetului executiv al sovietului raional. Din ziua cînd alegătorii i-au încredințat înalta însărcinare de deputat al poporului, el închină și mai mult timp activității obștești. De 8 ani la rînd tovarășul Volski face parte din comisia permanentă de învățămînt, al cărei președinte a fost de două ori.

Comisia permanentă de învățămînt este strîns legată de școli, de grădinițele de copii, de comitetele de părinți de pe lîngă școli. Ea ajută sovietului raional și secției de învățămînt să îmbunătățească întreaga muncă privitoare la învățămînt și la educația extrașcolară.

Care sînt atribuțiile comisiei de învățămînt și cum ajută ea sovietului raional să îmbunătățească munca școlarilor? Iată ce ne povestește, în legătură cu aceasta, Gheorghi Volski :

Comisia noastră este formată din 22 de deputați. Majoritatea sînt muncitori pe tărîmul învățămîntului. Bunăoară, Maria Sereghina este directoarea unei școli medii, Lidia Kuznețova, Zinaida Iarasciuk și Vladimir Goltev sînt profesori. Ceilalți membri ai comisiei sînt fie cercetători științifici, fie ingineri, fie lucrători din instituțiile de cultură. Din comisie fac parte, de asemenea, muncitori, militari, gospodine. Toți aceștia sînt activiștii noștri permanenți din rîndurile părinților elevilor. Numărul lor depășește 30 de persoane. Noi am hotărît să numim pe lîngă fiecare școală cîte un deputat și un activist, pentru ca acești tovarăși să fie mereu la curent cu munca școlilor și să le ajute permanent. Viața ne-a dovedit că această metodă a fost pe deplin justificată.

Anul trecut, la deschiderea celui de al doilea pătrar al anului școlar, comisia noastră a făcut bilanțul muncii. S-a constatat că în trei școli există un procent mare de elevi rămași în urmă la învățătură. Cauzele acestei situații erau diferite. În unele cazuri era vorba de predarea nesatisfăcătoare și lipsa de exigență a cadrelor didactice. În altele — de neîndeplinirea sau îndeplinirea nesatisfăcătoare de către elevi a temelor acasă, de pregătirea metodică insuficientă a pedagogilor, de lipsa materialului didactic, de legătura slabă a școlii cu părinții etc. Toate aceste lipsuri trebuiau înlăturate. Comisia le-a adus la cunoștință comitetului executiv al sovietului, care a hotărît să pună în discuție aceste probleme la una din ședințele sale. La ședință au participat directorii și directorii de studii de la toate școlile, precum și deputații care primiseră sarcina să sprijiine școlile respective. Schimbul de păreri a arătat că deputații au ridicat la timp această problemă. Comitetul executiv și-a însușit propunerile elaborate de comisia permanentă și a obligat secția de învățămînt să îmbunătățească munca cabinetului metodic, să completeze școlile cu material didactic, să intensifice controlul asupra calității predării. Deputații au ajutat școlilor să activizeze munca comitetelor de părinți, a organizat discuții cu părinții. În felul acesta, prin eforturi comune, în decursul semestrului următor rămînerea în urmă la învățătură a fost lichidată.

Comisia permanentă pentru învățămîntul public acordă multă atenție problemelor politehnizării școlilor. În ultimii trei ani, cu ajutorul activ al membrilor comisiei, fiecare școală a organizat ateliere de lăcătușerie, de strungărie sau de prelucrare a lemnului, precum și diferite cercuri tehnice. Elevii au plantat livezi și au amenajat parcele de experiență, însușindu-și cunoștințe și deprinderi folositoare. Mari succese au obținut cercurile de tineri biologi și miciurinești.

Sfera problemelor de care se ocupă comisia permanentă de învățămînt este foarte vastă. În fiecare primăvară, înainte de vacanța școlară, membrii comisiei, împreună cu activul, participă la pregătirea pentru campania muncilor și odihnei de vară. Ei ajută secția de învățămînt public să utileze taberele de pionieri cu tot ce le este necesar, iar după aceea controlează îndeplinirea tuturor dispozițiilor. De asemenea, ei organizează împreună cu cadrele didactice odihna copiilor ce rămîn în oraș. În acest an, bunăoară, pe lîngă trei școli de ziuă din raion au fost înființate tabere de vară și cîteva tabere de curte. Copiii au făcut plimbări interesante în afara orașului, excursii prin locurile istorice din jurul Moscovei, s-au scăldat, au îngrijit de livezile și grădinile școlare.

Știind din propria lui experiență cît de multe sarcini are directorul școlii în lunile scurte de vară, Gheorghi Volski i-a antrenat pe aproape toți membrii comisiei și pe mulți activiști în munca de ajutorare a școlilor în vederea pregătirilor pentru noul an școlar. Deputații au supravegheat mersul lucrărilor de reparație. De două ori, la semnalările lor, comitetul executiv al sovietului a obligat întreprinderea de construcții și reparații să refacă lucrările prost executate. Ca urmare, anul școlar a început cu succes, școlile fiind asigurate cu toate cele necesare.

Ajutînd sovietul raional în îndeplinirea sarcinilor sale în domeniul învățămîntului, comisia permanentă ridică în același timp, din inițiativă proprie, probleme de mare importanță. În ultimii trei ani, de exemplu, ea a luptat cu energie împotriva lipsei de supraveghere a copiilor și a obținut succese mari în această privință.

Lipsa de supraveghere a copiilor se făcea simțită mult. Numeroși copii se agățau de trăsuri, călătoreau pe scările tramvaielor, fumau. Adesea întîlneai seara tîrziu copii la intrările cinematografelor, ale cluburilor, în parcuri etc. Măsurile administrative erau prea puțin eficiente. Copiii trebuiau atrași spre altceva. Atunci a apărut prima echipă de fotbal de curte, creată pe lîngă una dintre administrațiile caselor. Cu ajutorul copiilor, curtea a fost curățită, nivelată. S-a instalat o poartă și au fost achiziționate mingi.

Membrii comisiei permanente s-au adresat comitetului raional al U.T.C.L. și casei raionale a pionierilor. Cu ajutorul acestora s-a organizat o adunare a copiilor din cîteva curți. Au fost create echipe de fotbal, pe care a început să le antreneze un antrenor de la asociația sportivă „Locomotiva". Așa s-a format cunoscuta echipă de fotbal „Meteor", după experiența căreia se creează acum multe alte echipe.

— Acestea au fost primele noastre succese — spune Volski. Ulterior, deputații au reușit să creeze terenuri de sport în multe alte curți.

Împreună cu comisia de învățămînt au lucrat și membrii comisiei permanente culturale. Ei au creat pe lîngă administrațiile caselor colțuri roșii, terenuri de joc. Acum, în raion aproape că este lichidată lipsa de supraveghere a copiilor. Rolul principal aici l-a jucat organizarea timpului liber al copiilor.

Metodele și formele de activitate a comisiei permanente sînt variate.

Noi ne străduim — a spus în încheiere Volski — să facem cît mai puține ședințe, dar în schimb să mergem cît mai mult în școli, în întreprinderi, în casele alegătorilor." Aceasta ne dă prilejul să cunoaștem aspectele concrete ale problemelor, ne înarmează cu priceperea de a sesiza și a rezolva problemele cele mai importante ale fiecărei etape. Principalul în munca comisiei este spiritul de colectiv, priceperea fiecărui deputat de a se sprijini pe ajutorul activiștilor, de a dezvolta inițiativa lor creatoare.

G. PAHOMOV

Școala sovietică în noul an școlar

— Convorbire cu L. Dubrovina, locțiitor al ministrului Învățămîntului al R. S. F. S. R. —

De la un an la altul crește și se lărgește învățămîntul în U.R.S.S. Guvernul sovietic sporește necontenit cheltuielile pentru învățămînt. Dacă în anul 1953 alocațiile pentru aceste scopuri formau în bugetul de stat 63 miliarde ruble, în anul 1955 cifra lor se ridică la 68,4 miliarde ruble.

Astăzi, în Uniunea Sovietică se rezolvă în practică sarcina trecerii la învățămîntul mediu general. În U.R.S.S. se deschid multe școli medii noi. În anii celui de al cincilea cincinal numărul școlilor medii a crescut cu peste 6.000.

Tinerii și tinerele care au absolvit cursurile școlilor medii de cultură generală se îndreaptă acum nu numai spre instituțiile de învățămînt superior, ci și nemijlocit spre producție. În raportul său „Despre sarcinile privind dezvoltarea continuă a industriei, progresul tehnic și îmbunătățirea organizării producției" prezentat la Plenara din iulie a C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, a subliniat uriașa importanță pe care o are nivelul de pregătire tehnică al muncitorilor pentru atingerea unei înalte productivități a muncii. El a arătat că acum clasa muncitoare a Uniunii Sovietice își completează rîndurile cu absolvenți ai școlilor medii și că aceste cadre reprezintă o mare valoare pentru industrie.

Anul școlar curent în U.R.S.S. se caracterizează prin dezvoltarea continuă a învățămîntului politehnic. Școlarii sovietici au început să învețe după noul plan de învățămînt și după noile programe.

Un loc important în noul plan de învățămînt și în noile programe ale școlii medii este rezervat educației prin muncă a elevilor. În clasele I-IV au fost introduse lecții de lucru manual, în clasele V-VIII — lucrări practice pe parcela școlară de experiență și în atelierele școlare, iar în clasele VIII-X lucrări practice de agricultură, de folosire a mașinilor și de electrotehnică

Modificările introduse în noul plan de învățămînt, deși nu distrug din temelie planul de învățămînt din trecut, fac ca planul de învățămînt să fie un document nou din punct de vedere calitativ. Noul plan de învățămînt nu poate fi considerat drept un plan al școlii politehnice în forma lui absolută, dar el determină dezvoltarea școlii în această direcție, cel puțin pentru cincinalul următor, și constituie o condiție necesară pentru realizarea primilor pași spre politehnizarea școlii în proporție de masă.

Noua programă de învățămînt asigură unitatea conținutului învățămîntului pe toate treptele școlii sovietice și legătura reciprocă între obiectele de învățămînt. Problemele legării teoriei de practică au fost rezolvate în noile programe ținîndu-se seama de conținutul concret al materiei de învățămînt și de vîrsta elevilor.

În noile programe de învățămînt se rezervă un loc însemnat uriașelor realizări ale științei și culturii sovietice, precum și succeselor obținute de știința și cultura țărilor de peste hotare. Chiar din primele clase școlarii sovietici au prilejul să cunoască nu numai extrase din operele literaturii naționale, ci și cele mai bune extrase din literatura mondială. În programa de istorie este cuprins pe larg rolul de seamă al oamenilor de știință progresiști din Europa, America și Asia în dezvoltarea mișcării democratice-revoluționare și a gîndirii sociale înaintate.

În cursul de geografie se dau date cu privire la efectuarea explorărilor geografice atît de către călătorii și exploratorii ruși cît și de către cei de alte naționalități. În cursul de fizică ocupă locul pe care îl merită descoperirile savantului francez Pascal, ale savantului italian Galileo Galilei și ale elevului său Torricelli, ale reprezentantului culturii antice Arhimede și ale marelui fizician Newton, precum și ale celor mai mari oameni de știință ai timpurilor noastre, ca de pildă talentatul savant Frédéric Joliot-Curie.

Cu prilejul elaborării noilor programe, Ministerul Învățămîntului a manifestat o deosebită grijă pentru ridicarea nivelului lor ideologic-teoretic. Noi am tinut seama în conținutul programelor de cerințele și sarcinile învățămîntului politehnic. Pe lîngă materialul teoretic, noile programe cuprind o enumerare concretă a priceperilor și deprinderilor practice, a lucrărilor de laborator, a excursiilor în producție.

Am redus în mod simțitor programele pentru a ușura însușirea de către elevi a disciplinelor și pentru a asigura o asimilare aprofundată și temeinică a acestora. Noile programe de învățămînt stabilesc acel minim de cunoștințe politehnice, de priceperi și deprinderi pe care trebuie să le dea școala medie în domeniul producției industriale și agricole. Aceste cunoștințe li se dau elevilor la lecțiile de fizică, chimie, matematică, biologie, geografie, desen liniar. Astfel, de exemplu, în domeniul energeticii programa de fizică prevede studierea principiilor de construcție și funcționare a motoarelor hidraulice, eoliene și electrice, precum și metodele de transmitere a energiei la mari distanțe; în domeniul construcției de mașini — studierea unor principii generale de funcționare a mașinilor de lucru și de transport și a mecanismelor de transmisii.

Noul plan de învățămînt prevede în clasele IV-X cîte 6 zile pe an pentru excursii în producție, ca o completare la cele 33 de săptămîni de studiere a obiectelor de învățămînt. Prin reducerea orelor destinate studierii disciplinelor umaniste sporește întrucîtva numărul de ore pentru studierea bazelor științelor naturale și fizico-matematice. Se mărește numărul orelor pentru predarea culturii fizice și a muzicii.

Noua programă acordă o deosebită atenție ridicării nivelului ideologico-teoretic al predării unor discipline ca literatura, istoria, geografia, matematica ș.a.

În legătură cu noua programă se revizuiesc manualele școlare. În total vor fi revizuite și înlocuite 91 de manuale.

Noul an școlar va fi un an de noi succese în instruirea și educarea tinerei generații, în pregătirea cadrelor pentru agricultură și a unor constructori activi ai societății comuniste

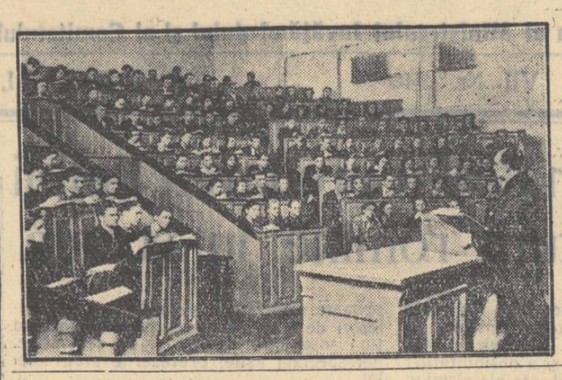

Într-una din sălile de curs ale Facultății de ziaristică a Universității din Moscova. Prelegerea este expusă de docentul Andrei Saburov.

Familia în societatea socialistă

Marxismul ne învață că familia, ca și alte fenomene sociale, a apărut într-o anumită perioadă istorică și, de-a lungul întregii istorii a omenirii, a fost supusă schimbărilor. După cum s-a stabilit fără putință de tăgadă, atît formele familiei cît și conținutul interior al vieții de familie au fost întotdeauna determinate de caracterul orînduirilor social-economice.

În societatea împărțită în clase antagoniste, a cărei bază economică este proprietatea privată asupra mijloacelor de producție, familia reprezintă o celulă a proprietății private. Raporturile reciproce ale membrilor ei — soț și soție — îți amintesc de raporturile de dominare și de supunere existente între clasele dominante și clasele asuprite. Caracterizînd familia burgheză, Marx a arătat că ea conține în miniatură toate contradicțiile societății burgheze.

Transformările radicale săvîrșite de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie în Țara Sovietelor s-au reflectat în modul cel mai favorabil asupra familiei ca celulă organică a societății. Victoria noii orînduiri sociale a adus cu ea deplina eliberare a femeii și i-a dat drepturi egale cu bărbatul. Puterea sovietică a dat femeii posibilitatea de a participa în mod activ, în toate domeniile, la construirea vieții noi. Într-o perioadă istorică scurtă, femeia s-a transformat într-o puternică forță creatoare a societății sovietice.

Noua situație a femeii, greutatea ei specifică sporită în viața societății, în construcția economică și culturală au avut o influență binefăcătoare și asupra raporturilor dintre bărbat și femeie. În societatea socialistă, raporturile oamenilor sînt bazate pe colaborare tovărășească și ajutor socialist reciproc. Această bază se păstrează și în raporturile personale care se formează între oameni de sex opus cînd se pregătesc pentru un pas atît de important în viața lor cum este crearea unei familii.

Căsătorindu-se, oamenii sovietici își dau seama de marea răspundere pe care o au în fața societății pentru viitorul copiilor lor, pe care ei trebuie să-i crească și să-i educe ca cetățeni demni ai statului sovietic.

Familia trebuie să creeze o ambianță care să permită membrilor săi, muncitori ai societății sovietice, să-și refacă puterile după muncă și să revină la capacitatea de muncă normală. Fiecare membru al familiei trebuie să găsească în sînul ei confortul și condițiile necesare pentru muncă și distracții în timpul liber.

În sfîrșit, în familie trebuie create toate condițiile necesare pentru dezvoltarea și educarea copiilor.

Conducerea gospodăriei, care și în prezent cade, în majoritatea cazurilor, pe umerii femeii, provoacă cheltuirea forțelor ei și o împiedică de a participa activ și la viața culturală a societății. De aceea, în ajutorul femeii s-au înființat cantine, spălătorii, ateliere de cusut și de reparat, instituții medicale care dau consultații femeilor și copiilor, precum și instituții de educație — creșe și grădinițe de copii — care sînt chemate să ușureze munca femeii în familie.

Obligația cea mai de seamă a familiei este educația copiilor. Această obligație se prelungește pînă la ieșirea copilului pe tărîmul muncii sau pînă la intrarea lui într-o instituție de învățămînt superior. Conștienți de răspunderea lor pentru viitorul copiilor, părinții depun toate eforturile spre a obține cele mai bune rezultate în educație. Adeseori ei recurg pentru aceasta la ajutorul consultațiilor calificate pe care le dau lucrătorii din instituțiile medicale și pedagogice, medicii și pedagogii instituțiilor preșcolare etc.

Munca dusă în comun de familie și școală permite să se îndrepte lipsurile și greșelile care au loc în procesul educației copilului. O influență binefăcătoare asupra educației copilului în familie o exercită însuși caracterul raporturilor dintre părinți. Odată cu venirea pe lume a copiilor, dragostea reciprocă dintre soț și soție se îmbogățește cu noi sentimente — dragostea maternă și paternă. Aceste noi sentimente îmbogățesc și întăresc iubirea între soț și soție. Crescînd în atmosfera unor raporturi sincere între părinți, copiii simt o dragoste fierbinte pentru aceștia și, de asemenea, se iubesc unii pe alții.

Familia sovietică nu cunoaște neînțelegerile care existau în familia veche, neînțelegeri între două generații din cauza intereselor materiale — împărțirea moștenirii — sau din cauza divergențelor ideologice. Munca personală a copiilor care pleacă din casa părintească și intră în viața de sine stătătoare este capabilă să asigure această viață fără nici un fel de moștenire. Iar divergențele ideologice în familie sînt tot așa de neconceput, cum sînt de neconceput ele în întreaga societate sovietică, sudată din punct de vedere moral și politic, mergînd spre un singur scop măreț — comunismul. Iată de ce familia sovietică nu cunoaște lupta a două generații.

Familia sovietică nu cunoaște nici inegalitate între soți. În familia sovietică tatăl și mama stau în fruntea familiei avînd drepturi egale, ei posedă o avere comună și poartă o răspundere egală pentru educația copiilor. Familia sovietică reprezintă colectivul organic de bază al societății sovietice.

Creșterea neîntreruptă a bunăstării poporului sovietic contribuie la sporirea familiilor cu mulți copii. Dînd o înaltă apreciere mamelor-muncitoare, statul sovietic recompensează pe femeile care nasc și cresc cinci și mai mulți copii cu medalii, ordine și cu titlul de „mamă eroină".

Rod al condițiilor sociale socialiste, familia sovietică este una dintre temeliile de nădejde ale societății sovietice.

Prof. VIKTOR KOLBANOVSKI

Ajutor colhozului

La școala medie Semursinsk există o parcelă de experiență bine amenajată. Tinerii naturaliști au obținut pe această parcelă o recoltă bogată de legume și cereale. Ei au muncit cu multă sîrguință pentru cultivarea unor noi soiuri de orz și de grîu, au studiat structura solului, s-au preocupat cu atenție de plantarea arborilor și arbuștilor fructiferi. În prezent, cabinetul biologic al școlii este înzestrat cu material didactic bogat. Profesorul M. A. Dormidontov a organizat pentru elevii claselor VIII—X un cerc de mecanizatori ai agriculturii. Elevii studiază aici tractorul, automobilul și mașinile noi folosite în colhozuri și S.M.T. Mecanizatorii cu experiență, fruntașii în agricultură și în creșterea animalelor le vorbesc adeseori elevilor despre succesele lor în muncă. Colectivul școlii ține o legătură strînsă cu stațiunea de mașini și tractoare și cu colhozul. Părinții copiilor se interesează îndeaproape de viața școlii, sînt atenți la nevoile ei. Copiii îi vizitează deseori pe mecanizatorii și pe agricultorii din colhoz, cercetează atelierele de electromecanică și de autotractoare, producția colhoznică. Învățătorii răspîndesc în mijlocul crescătorilor de animale și al muncitorilor de pe ogoare experiența fruntașilor agriculturii socialiste.

Elevii din clasele VIII—X au hotărît să ia parte la însilozarea porumbului. În decurs de trei zile, după lecții, ei au însilozat peste o sută de tone. Nici elevii din clasele V—VII n-au rămas mai prejos. Ei au strîns și au transportat la magazia de legume a artelului recolta de turneps de pe 3,5 ha. Membrii artelului agricol au mulțumit din toată inima școlilor pentru ajutorul primit.

Rolul și sarcinile Sindicatului de învățămînt din R. S. F. S. R.

A. Debreczi
vicepreședinte al C.C. al S.M.I.

Vizitînd nu de mult marea Țară a Socialismului am avut fericitul prilej de a lua contact direct cu nesecatul izvor de învățăminte pe care-l oferă experiența unui popor ce făurește cu abnegație și eroism comunismul. Viața sovietică, atît de bogată și multilaterală, mi-a scos în cale la fiece pas figura omului nou, care este nu numai un muncitor avansat în domeniul activității profesionale, ci și un pasionat participant al vieții obștești.

Vizita în Uniunea Sovietică m-a ajutat să cunosc îndeaproape activitatea deosebit de cuprinzătoare și de rodnică a sindicatelor sovietice de învățămînt. Aplicarea experienței acestora ne va ajuta să organizăm mai bine propria noastră muncă în cadrul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, să lărgim și să îmbunătățim neconținut activitatea organelor sindicale din instituțiile școlare.

Sindicatul Lucrătorilor din Învățămîntul elementar și mediu din R.S.F.S.R. unește pe lucrătorii din instituțiile de învățămînt preșcolar, din școlile de 4, 7 și de 10 ani, din casele de copii, pe elevii școlilor pedagogice și pe studenții institutelor pedagogice pe lucrătorii secțiilor de învățămînt, precum și pe muncitorii din întreprinderile de material didactic.

Sarcina principală a Sindicatului, cea mai largă organizație de masă a lucrătorilor din învățămîntul sovietic de cultură generală, este aceea de a-i mobiliza pe aceștia la lupta pentru construirea comunismului în Uniunea Sovietică, de a-i organiza, de a-i educa în spiritul comunismului. În felul acesta, Sindicatul ajută organele de partid și de stat în realizarea importantelor sarcini ale învățămîntului public.

Problemele cele mai importante în jurul cărora își organizează în prezent activitatea Sindicatul Lucrătorilor din Învățămînt din R.S.F.S.R. sînt: realizarea învățămîntului general obligatoriu de 10 ani, politehnizarea învățămîntului și ridicarea nivelului politic, ideologic și profesional al cadrelor didactice.

Pentru a sprijini organele de stat în realizarea învățămîntului general obligatoriu, Sindicatul își îndreaptă în primul rînd atenția asupra asigurării învățămîntului de 7 ani, luptînd pentru ca nici un elev să nu fie retras din școală. Rolul sindicatului este de a descoperi cazurile de nefrecventare a școlii și de a cere organelor administrative să ia măsuri de îndreptare acolo unde este cazul. În al doilea rînd, Sindicatul sprijină organele de stat în asigurarea condițiilor materiale și în pregătirea cadrelor necesare generalizării învățămîntului de zece ani.

Problema politehnizării, sarcină importantă pusă în fața școlii de către cel de al XIX-lea Congres al P.C.U.S., determină în primul rînd luarea măsurilor necesare în vederea însușirii de către tineretul studios a bazelor științei, cu scopul de a educa la elevi aptitudini practice, de a-i educa pentru viață. În al doilea rînd, această problemă impune necesitatea de a-i înarma pe elevi cu cunoștințele de bază despre organizarea producției și de a-i educa în spiritul dragostei pentru muncă, obișnuindu-i în același timp cu munca direct productivă din uzine, fabrici și șantiere, din agricultură etc. Toate acestea cer îmbunătățirea continuă a pregătirii ideologice, pedagogice și de specialitate a cadrelor didactice. Tocmai de aceea o sarcină deosebit de importantă, a cărei îndeplinire stă în centrul preocupărilor Sindicatului Lucrătorilor din Învățămînt din R.S.F.S.R. o constituie grija pentru ridicarea nivelului politico-ideologic, profesional și cultural al cadrelor didactice. De asemenea, Sindicatul se preocupă îndeaproape de îmbunătățirea permanentă a condițiilor de muncă și de viață ale pedagogilor.

Pentru rezolvarea cu succes a multiplelor probleme ce le stau în față, organele Sindicatului Lucrătorilor din Învățămînt folosesc numeroase mijloace. Prin marea lor capacitate de mobilizare, organele sindicale antrenează masele largi de lucrători din domeniul învățămîntului în jurul sarcinilor ce le au de rezolvat, spre a obține o cît mai grabnică realizare a lor. În lupta pentru îmbunătățirea muncii instructiv-educative din școli, organele sindicale ale lucrătorilor din învățămînt se bazează în primul rînd pe extinderea experienței înaintate.

Prin ce mijloace se realizează generalizarea experienței înaintate?

Unul din principalele mijloace folosite de Sindicat pentru a asigura ridicarea permanentă a nivelului învățămîntului, desăvîrșirea măiestriei pedagogice a cadrelor didactice îl constituie organizarea schimbului de experiență. În toate școlile organizarea schimbului de experiență constituie sarcina cea mai importantă a muncii sindicale. Formele de organizare ale schimbului de experiență sînt foarte diferite. Există totuși unele metode de bază pentru răspîndirea experienței înaintate ca: ajutorul reciproc tovărășesc, interasistența, întîlniri între fruntași, schimbul de experiență realizat în plenarele sindicale, organizarea colțului învățătorului fruntaș, lecturile pedagogice, conferințele științifico-practice și altele. Se organizează, de asemenea, pe scară largă consfătuiri de producție pentru generalizarea experienței înaintate, cît și pentru rezolvarea problemelor legate de organizarea muncii în școală, de îmbunătățirea activității metodice ș.a.m.d.

Metodele folosite de către organizațiile sindicale în vederea realizării sarcinilor ce stau în fața învățămîntului nu se rezumă însă nici pe departe doar la organizarea schimbului de experiență. Inițiativa creatoare a maselor creează mereu noi și noi mijloace în vederea realizării scopului principal — asigurarea unei pregătiri temeinice a generației de viitori constructori ai comunismului și educarea acestora în spiritul comunismului.

Organele sindicale se preocupă de permanenta ridicare a calificării și perfecționării cadrelor didactice, folosind numeroase forme de sprijinire a organelor de stat în activitatea desfășurată în această direcție. Astfel, organele sindicale colaborează cu institutele de perfecționare și secțiile de învățămînt ajutîndu-le să recruteze cadre pentru cursurile de perfecționare, îngrijindu-se de crearea unor condiții bune de studiu pentru cei cuprinși la aceste cursuri etc.

În timpul vizitei pe care am făcut-o în Uniunea Sovietică mi-am putut da seama că toate organele sindicale, inclusiv cele de la orașe, acordă o atenție deosebită muncii cu cadrele didactice din școlile sătești. Printre măsurile luate în acest scop are o deosebită importanță reglementarea, printr-un document comun al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Lucrătorilor din Învățămînt, a ședințelor la care trebuie să ia parte cadrele didactice din școlile sătești. Prin acest document li s-a creat învățătorilor de la sate posibilitatea de a avea timpul necesar să se ocupe de pregătirea și educarea elevilor. Astfel, s-a reglementat numărul ședințelor consiliilor pedagogice și al consfătuirilor de producție la cîte una pe pătrar. Ședințele sindicale se țin în conformitate cu prevederile statutului. În felul acesta s-a ridicat importanța consfătuirilor de producție, care au devenit într-adevăr mijloace importante de schimb de experiență.

Pedagogii școlilor sătești primesc un ajutor însemnat din partea caselor învățătorilor de la orașe și a cluburilor. Acestea organizează biblioteci mobile, în care trimit cărți cerute de cadrele didactice de la sate, precum și cărțile nou apărute.

Aproape fiecare comitet sindical raional organizează „ziua învățătorului sătesc". Această asigură, pe lîngă posibilitățile de recreare și distracție a învățătorilor de la sate, și mijloace pentru ridicarea nivelului lor profesional și politico-ideologic. Iată, de pildă, cum a organizat o „zi a învățătorului sătesc" comitetul sindical din raionul Lugi, regiunea Leningrad. Problema centrală ce urma a fi dezbătută a fost Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. din ianuarie 1955 privind dezvoltarea producției de animale. Ziua a început printr-o consfătuire, la care primul secretar al comitetului raional de partid a citit o conferință despre „Hotărîrile Plenarei P.C.U.S. în legătură cu dezvoltarea producției de animale și sarcinile ce revin cadrelor didactice". A luat apoi cuvîntul un director de școală care a arătat ce a realizat în această privință școala pe care o conduce. În continuare s-au purtat discuții, participanții arătînd cum organizează ei munca în școală pentru a sprijini traducerea în viață a prevederilor hotărîrii. A luat apoi cuvîntul președintele comitetului sindical raional, care a vorbit despre hotărîrile celei de a cincea plenare a C.C. al Sindicatului Lucrătorilor din Învățămînt din R.S.F.S.R. cu privire la sarcinile organelor sindicale ale lucrătorilor din învățămînt pentru aplicarea hotărîrilor Plenarei din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. Plenara C.C. al Sindicatului Lucrătorilor din Învățămînt a pus în fața cadrelor didactice din școlile sătești sarcina de a fi agitatori în rîndul intelectualității de la sate, pentru ca împreună, cu forțe unite, să explice colhoznicilor însemnătatea Hotărîrii Plenarei din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. și căile de îndeplinire a ei. De asemenea, a cerut învățătorilor să experimenteze cu elevii, pe terenurile școlare, metodele de cultivare a porumbului, să-i învețe să lucreze cu pricepere în domeniul agriculturii și al creșterii animalelor. Pe lîngă aceasta, Sindicatul Lucrătorilor din Învățămînt a cerut învățătorilor ca în timpul vacanței de vară să participe, împreună cu elevii, la munca de pe terenurile agricole.

Consfătuirea asupra acestor probleme, organizată în cadrul zilei învățătorului sătesc a durat două ore și jumătate. A urmat apoi un program artistic, dat de formațiile artistice ale învățătorilor de la casa de cultură a învățătorilor din orașul Leningrad. Ziua s-a încheiat printr-o foarte reușită reuniune tovărășească.

Problemele puse în discuție în cadrul zilelor învățătorului sînt selecționate cu cea mai mare grijă, pentru ca ele să fie întotdeauna cele mai actuale, fie că au un caracter politic, ideologic sau profesional.

Unul din elementele de bază ale muncii culturale a organelor sindicale și una din principalele forme de ajutorare a cadrelor didactice de către sindicat, în vederea ridicării calității muncii lor, îl constituie numărul impresionant de cărți puse la dispoziția lor prin bibliotecile sindicale centrale și mobile, ca și munca susținută desfășurată de activul sindical pentru popularizarea cărților și asigurarea pătrunderii lor pînă în cele mai îndepărtate unități școlare.

Sindicatul Lucrătorilor din Învățămînt din R.S.F.S.R. acordă o importanță deosebită organizării excursiilor pentru cadrele didactice. În acest scop s-au înființat numeroase baze turistice, care primesc anual sute de mii de învățători și profesori și organizează pentru ei vizitarea muzeelor, a expozițiilor, a monumentelor istorice, întîlniri cu oamenii de știință, cu scriitorii etc.

Mijloacele folosite de organele sindicale sovietice pentru ajutorarea oamenilor muncii din învățămînt în vederea ridicării măiestriei lor pedagogice, a nivelului lor cultural și politico-ideologic nu se rezumă însă la cele expuse aici. Ele sînt foarte variate și fiecare comitet sindical se străduiește să găsească mereu noi și noi mijloace care să poată aduce o contribuție cît mai valoroasă la munca uriașă ce se desfășoară în toate școlile pentru dezvoltarea continuă a învățămîntului.

Hotărîrile consiliului pedagogic prind viață

In ziua de 29 august, în ședința consiliului pedagogic al școlii medii de băieți nr. 1 din Pitești s-au discutat, după cum era și firesc, principalele sarcini ce revin cadrelor didactice la începutul anului școlar. Cu acest prilej, învățătorii și profesorii au prezentat conducerii școlii planurile calendaristice pe primele două pătrare.

In cadrul primei ședințe a consiliului pedagogic s-a discutat, de asemenea, problema stabilirii situației burselor. Diriginții claselor au primit sarcina ca, ținînd seama de situația la învățătură a elevilor, să întocmească propunerile pentru repartizarea burselor. Această sarcină a fost îndeplinită. Studierea situației la învățătură a elevilor a dat profesorilor diriginți nu numai posibilitatea de a furniza conducerii școlii date pentru stabilirea burselor, ci și posibilitatea de a-și cunoaște mai bine clasa, de a ști la ce materii au unii dintre elevi nevoie de sprijin din partea profesorului.

Pentru ca în acest an să nu rămînă în afara școlii nici un copil de vîrstă școlară, consiliul pedagogic a trasat fiecărui învățător și profesor sarcina de a organiza o ultimă vizită pe teren în raza școlii respective. Datorită eforturilor cadrelor didactice, au fost aduși la cursuri toți copiii de vîrstă școlară, iar planul de școlarizare la clasele V—VII a fost îndeplinit în proporție de 100%.

In ședința consiliului pedagogic s-au scos în evidență rezultatele pe care cadrele didactice le-au obținut în munca de înarmare a elevilor cu cunoștințe adînci și temeinice și de educare a acestora în spiritul comunismului. Discuțiile au arătat că, pentru îmbunătățirea acestei munci este necesară, între altele, întărirea legăturilor școlii cu părinții elevilor, care pot aduce un aport însemnat la rezolvarea principalelor probleme ale activității instructiv-educative.

Cadrele didactice au primit sarcina să înființeze comitete de părinți pe clase și apoi pe întreaga școală. Sub directa îndrumare a conducerii școlii s-a trecut de îndată la stabilirea unor juste legături între școală și familiile elevilor. In curînd, părinții vor audia prima conferință organizată pentru ei în acest an școlar, „Legătura între școală și familie, chezășia unor bune rezultate la învățătură și disciplină".

Aprovizionarea elevilor cu manuale școlare are o importanță deosebită pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt. In prima ședință din acest an a consiliului pedagogic doi tovarăși profesori au primit sarcina de a se ocupa în mod special de aprovizionarea școlii cu manualele necesare și de repartizarea acestora pe clase, cu ajutorul diriginților. Acești tovarăși și-au îndeplinit sarcina, procurînd manualele noi necesare elevilor și asigurînd transmiterea celor vechi de la o clasă la alta.

Directorul școlii, care răspunde de întreaga muncă ce se desfășoară în unitatea pe care o conduce, a urmărit îndeaproape cum se duc la îndeplinire sarcinile trasate în consiliul pedagogic. La sfîrșitul lunii septembrie, consiliul pedagogic a trecut la dezbaterea unor probleme strîns legate de procesul de învățămînt. Discutarea celor mai importante aspecte din munca școlii, urmărirea îndeplinirii sarcinilor trasate de consiliul pedagogic vor contribui simțitor la îmbunătățirea muncii.

V. ALEXANDRU

Diafilmele în școală

Vizionarea de către elevi a diafilmelor cu caracter științific și documentar constituie un mijloc însemnat de complectare și consolidare a cunoștințelor.

Multe cadre didactice, înțelegînd însemnătatea pe care o are folosirea diafilmelor în predare, au acordat atenția cuvenită acestei probleme, folosind diafilme cu teme interesante, care ilustrează fapte și fenomene strîns legate de conținutul lecțiilor. Pe această cale elevii au avut posibilitatea să înțeleagă mai profund conținutul lecțiilor și să-și însușească mai ușor cunoștințele predate. Asemenea rezultate s-au obținut, de exemplu, la numeroase școli din Capitală, la o serie de școli din orașele Reghin, Sinaia, Tg. Jiu etc., precum și la unele școli sătești. De pildă, la școala de 7 ani cu limba de predare germană din comuna Mosna, raionul Mediaș, la o lecție de geografie s-a proiectat diafilmul „Munții R.P.R.". Vizionarea acestui diafilm le-a ușurat mult elevilor înțelegerea cunoștințelor predate. La această școală s-au proiectat diafilme și în cadrul cercurilor pe materii. Cu acest prilej elevii au vizionat diafilmele: „Activitatea extrașcolară" și „Originea și evoluția omului".

Vizionarea diafilmelor a trezit la unii elevi dorința de a construi aparate de proiecție cu mijloace proprii. De exemplu, un elev al școlii de 7 ani din comuna Niculești, raionul Strehaia, a construit o lanternă magică cu ajutorul căreia s-au proiectat în școală mai multe diafilme. La fel au procedat cîțiva elevi de la școala medie din Tg. Jiu. Casa pionierilor din localitate le-a pus la îndemînă cîteva diafilme pe care le-au proiectat la școală cu ajutorul lanternei magice construite de ei înșiși, după îndrumările din cartea „Construiți-vă aparate optice".

Mulți elevi trimit scrisori Studioului de diafilme „Ion Creangă" spunîndu-și părerea asupra diafilmelor vizionate. Iată, de pildă, ce scrie elevul M. Motorca, de la școala medie din Sinaia: „In școala noastră s-a proiectat diafilmul „Fenomene atmosferice". Vizionarea acestui diafilm ne-a ajutat mult la însușirea și complectarea cunoștințelor primite la lecții".

ȘT. O. IOSIF

In toamna anului 1875, profesorul brașovean Ștefan Iosif adăuga pe coperta unei cărți de medicină practică o nouă însemnare: „In 11/23 octombrie 1875 la 3/4 pe 7 ore seara s-a născut fiul nostru Ștefan Octavian".

Ștefan Octavian Iosif a început școala la Brașov și a continuat-o apoi la Sibiu și București. Biografia lui se poate rezuma în puține cuvinte. Meditator, custode de muzeu și bibliotecar, n-a făcut nici un fel de carieră. A avut o viață scurtă — nu împlinise 38 de ani cînd o congestie cerebrală l-a ucis, pe un pat al spitalului Colțea. Dar dacă viața omului s-a desfășurat sub semnul incertitudinilor, al umilințelor și suferințelor de tot felul, activitatea scriitorului a fost de o surprinzătoare rodnicie. Bibliografia lui Șt. O. Iosif — Steo, cum îi spuneau amicii literari — e bogată și variată: șapte volume de versuri originale, de două ori mai multe volume de traduceri și, peste toate acestea, rodul atît de interesant și divers al colaborării cu Dimitrie Anghel. Dar nu numai atît: zeci de caiete, cuprinzînd mai ales traduceri, rămase printre manuscrisele poetului, sînt încă nepublicate.

Iosif a început să publice versuri la numai cîțiva ani de la moartea lui Eminescu. In 1892 i s-a tipărit prima poezie, iar din 1894, cînd împlinise abia 19 ani, numele lui începe să devină cunoscut cititorilor, mai întîi prin paginile revistei „Viața" a lui Vlahuță, apoi prin mai toate revistele literare ale vremii, la care colabora cu deosebită hărnicie. Șt. O. Iosif a știut să afle la liră coardele care i se potriveau și să cînte sincer și în felul său personal. Ardelean ca și Coșbuc, dar mai tînăr ca el, poetul nostru n-a devenit nici coșbucian, cum n-a fost nici eminescian. Avea dreptate un contemporan cînd, încă în 1904, referindu-se la poezia lui Iosif în raport cu aceea a celor doi mari poeți de la sfîrșitul veacului trecut, observa că „Iosif, învățînd în același timp de la amîndoi, apare ca un poet original, ca o personalitate marcantă".

Fără adîncimea de gîndire a lui Eminescu, totodată lipsit de robustețea lui Coșbuc, autorul **Patriarhalelor** și **Cîntecelor** te cucerește prin căldura și adevărul sentimentelor comunicate prin mijloace simple, care recomandă totuși un remarcabil artist al cuvîntului. O sensibilitate ascuțită, capabilă să dea conținut afectiv cuvintelor celor mai obișnuite — iată calitatea care caracterizează pe un autentic poet, înlăturînd confruntări dezavantajoase și trezind simpatia cititorilor. Compararea cu marii săi contemporani, utilă în măsura în care-i poate defini timbrul original, nu-l zdrobește.

Hărțuit de grijile unei existențe nesigure, într-o societate indiferentă față de munca creatoare, Iosif ar fi cîștigat poate mai multă profunzime dacă ar fi avut răgazul trebuitor. Într-o însemnare din a doua zi a anului 1904, el însuși medita asupra acestei probleme. Desprindem cîteva rînduri, cu adevărat patetice, care definesc trista situație a poetului în orînduirea burgheză: **„Sărmanele mele proiecte literare! Cîtă vreme o să vă mai port așa; cînd voi avea puțină liniște ca să mă ocup de voi mai de-aproape! Voi cereți viață, cereți lumină... Numai din cînd în cînd cîte un gînd mai îndrăznеț, mai nerăbdător rupe zăgazul—și se-ntrupează-n vers. Ah, numai o lună de pace senină, de farmecul singurătății plină, lipsită de grijile zilei de mîne și a celor ce vin pe urmă — dați-mi o lună de muncă pe an! Nu vă cer mai mult".**

Rîndurile acestea contrazic teza unor critici burghezi care au vorbit despre „melancolia înnăscută" a poetului, despre tristețea lui congenitală. Iosif a scris multe versuri triste. Dar aceste versuri, ca și acelea în care, receptiv la influența semănătorismului, a slăvit vremurile patriarhale sau a evocat imaginea unui sat idilic ca loc de refugiu, sînt momente de înfrîngere cu precise cauze sociale. In 1912, poetul încheia un sonet intitulat semnificativ **După boală**, cu versurile:

Sus! Sus! Îmbracă platoșa credinței
Și-aruncă-te viteaz în tolul vieții:
Iubește, cîntă, luptă — pîn' la moarte.

De la primele poezii — în care ironiza pe burghezul burtă verde (**Ideal**), se înduioșa de sfîrșitul tragic al copilului de țigan mort în urmărirea unei trăsuri boierești din care nădăjduia să i se arunce un gologan (**Goana**), sau deplîngea sfîrșitul tot atît de trist al unei „paparude" — și pînă la ultimele lui versuri, Șt. O. Iosif a năzuit spre o viață mai bună a celor umili, cu care s-a simțit necontenit solidar.

A făcut eroi ai poeziilor lui pe bătrînul cobzar cerșetor (**Cobzarul**), pe micii vagabonzi cîntăreți (**Artiști**), pe ciobănașul zdrențăros, dar iscusit la joc și în chiuituri (**Ciobănașul**), pe micul vizitiu care așteaptă zadarnic, noaptea, sub neaua care cade mereu (**Doi prieteni**). Iosif a înțeles și a cîntat ca puțini alții copilăria, tristă ca în poeziile de mai sus, zburdalnică și veselă ca în **Vară**. Și cîtă duioșie a pus în **Cîntec sfînt** și **Cîntec de leagăn**, ale căror strofe muzicale fac inutilă altă melodie decît aceea a cadenței versului însuși. Nu e de mirare că atîtea din poeziile lui Iosif, cînd această tematică sau cu o tematică apropiată, sînt atît de cunoscute și atîția le rostesc pe dinafară cu nemicșorată plăcere. **Bunica** și **Revederea** se înscriu de asemenea printre acestea. Regretăm — în treacăt fie spus — că nu întîlnim mai multe dintre ele prin manualele de limba română, încă din clasele cele mai mici.

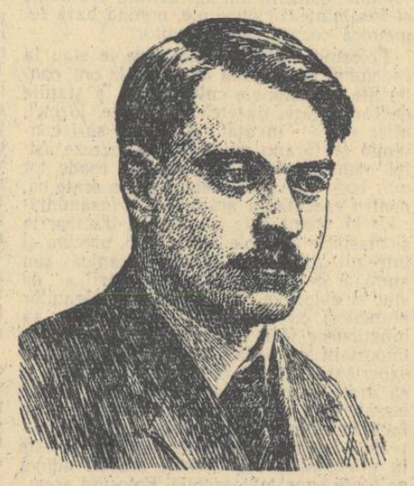

Folclorul, istoria patriei și natura îmbogățesc registrul tematic al poetului. De altfel, inspirația folclorică și, în general, contactul permanent cu creația populară este unul din pilonii care susțin poezia lui Iosif. Cu deosebire poezia haiducească a avut ecou în versurile lui, un model de asimilare creatoare a acesteia fiind capodopera **Doina**:

Se tînguiesc
Tălăngi pe căi,
Și neguri cresc
Din negre văi,
Plutind pe munți...
La făgădău
La Vadul Rău,
Sus la răscruci,
Vin trei haiduci
Pe cai mărunți...

Tabloul conturat de cele patru strofe este evocator mai ales prin măreția pe care o cîștigă în final cei trei eroi populari. Caracter hiperbolic capătă eroii populari și în **Somnul lui Corbea**, **Novăceștii**, **Pintea**, ceea ce vorbește nu numai despre însușirea organică a unui procedeu artistic specific poeziei populare, ci și despre încrederea poetului în virtuțile și forța poporului.

Imagini tipice realizează Iosif și cînd evocă momente din istoria patriei, ca de pildă în **Răzmiriță**, **Gruia**, **Cîmpul libertății**, **Legendă** și, parțial, în poemul **Din zile mari**.

Un colorit personal au în creația lui și poeziile de descripție a naturii. **Cîntec de primăvară**, **Icoane din Carpați** și atîtea altele sînt imnuri închinate frumuseților patriei și, în egală măsură, vieții, bucuriei de a trăi.

Stins de timpuriu, ca și alți confrați întru poezie contemporani cu el, ca, de pildă, Păun-Pincio, căruia i-a dedicat emoționanta **Elegie**, Șt. O. Iosif ne-a lăsat o moștenire artistică vrednică de prețuirea noastră și astăzi, cînd aniversăm optzeci de ani de la nașterea lui.

ION ROMAN

DISCUȚII

Unele probleme ale formării colectivului de elevi

Este bună și trebuie dezvoltată inițiativa „Gazetei învățămîntului" care și-a deschis paginile pentru discuția în jurul unor probleme pedagogice.

Cîteva săptămîni la rînd au apărut în gazetă articole cu privire la educația în colectiv a copiilor și tinerilor din școlile noastre, articole scrise de profesori, diriginți, instructori de pionieri, cadre didactice care activează în învățămîntul superior pedagogic.

Totuși, citind toate aceste articole, parcă nu te alegi cu atît cît ai sperat. De ce oare? In primul rînd, pentru că în general oamenii discută în jurul unei chestiuni atunci cînd ea nu este destul de clară, cînd viața cere ca să fie privită altfel decît pînă în acel moment, cînd apare o experiență nouă, pozitivă, cînd sînt puncte de vedere contradictorii — într-un cuvînt, cînd există o problematică.

Din punctul acesta de vedere, consider că discuția a pășit greșit de la început, prin primul articol, de deschidere a discuției, articol corect de altfel, dar care n-a pus în „discuție" nimic.

In al doilea rînd, în cea mai mare parte intervențiile la discuție au descris crîmpeie interesante din experiența pozitivă a unor cadre didactice în chestiunea educării în spirit colectiv a elevilor noștri, dar această experiență privește mai mult aspecte de suprafață și mai ales în mod static: cum a apărut colectivul de elevi, cum s-a dezvoltat el, cum în procesul complex și contradictoriu al dezvoltării colectivului au pălit unele manifestări individuale și s-au afirmat mai puternic noi trăsături de caracter, cum se realizează lucrul acesta la diferite vîrste ale elevilor noștri și în ce relații se găsesc factorii educativi care concură la atingerea acestui obiectiv etc. Ar fi trebuit să se dea de la început un impuls mai creator acestei discuții. Redacția „Gazetei învățămîntului" ar fi trebuit să colaboreze mai intens cu autorii articolelor respective, să solicite și intervenția unor tovarăși care multă vreme s-au ocupat aproape exclusiv cu problema educării în spirit colectiv a elevilor noștri.

Dar, cu toate acestea, discuția în jurul problemei educației în spirit colectiv a elevilor noștri n-a intrat în mod întîmplător în paginile gazetei. Reprezentînd una din cele mai importante sarcini ale formării profilului moral al omului societății noastre, această chestiune preocupă în mod deosebit pe învățători și profesori.

Studiind pedagogia sovietică și aplicînd în mod creator experiența școlii sovietice la condițiile concrete din țara noastră, mulți pedagogi au putut să-și dea seama că prin educația în colectiv se creează posibilități nemaiîntîlnite pentru dezvoltarea personalității elevului. In cadrul unui colectiv care are o muncă concretă, cu o profundă semnificație socială, copilul, tînărul trăiește și asimilează profund experiența socială, tendințele înaintate ale timpului, își lărgește cercul de interese, își îmbogățește experiența de viață. Paralel cu însușirea bazelor științei, cu formarea unei concepții științifice despre viață, tînărul, trăind și acționînd în colectiv, își dă seama că mîinile și creerul lui trebuie să fie folositoare nu numai lui, ci și altora. Foarte mulți pedagogi s-au putut convinge că în viața unui astfel de colectiv apar forțe educative care nu existau în școala veche, în cadrul perechii clasice — pedagog și elev, singuri ei față în față. Apar aici mijloace de influență ca opinia publică, aprecierea publică, promovarea la locuri de conducere a colectivului, dezaprobarea publică. In cadrul exclusiv al vechii perechi pedagog-elev, cel care încălca disciplina rămînea străin de opinia publică, nu trăia sentimentul de răspundere în fața colectivului și conștiința lui se forma în afară de exigențele colectivului în mijlocul căruia trăia.

In legătură cu însemnătatea acestei chestiuni credem că nu este lipsit de interes să amintim că problema educării în spirit colectiv preocupă și pe mulți pedagogi progresiști din țările capitaliste. Astfel, în unele școli din regiunile cu populație numeroasă muncitorească din Franța, pedagogi legați de popor încearcă, nu fără de succes, să facă educația în spirit colectiv a elevilor lor, care trăiesc în afară de pereții școlii în atmosfera de solidaritate și de luptă a părinților lor.

La noi în țară sînt create cele mai importante premize și condiții materiale, sociale și ideologice pentru dezvoltarea fericită a aptitudinilor și capacităților copiilor noștri. Statul de democrație populară înconjoară pe copii cu o atenție și o grijă nemaiîntîlnită pînă acum. Dar aceasta nu rezolvă în mod automat problema. Știința pedagogică de la noi trebuie să dea un ajutor mult mai substanțial cadrelor didactice din școli în toate domeniile, inclusiv în acel atît de important al educației în spirit colectiv a tinerei generații.

Educarea unui tînăr care să gîndească și să acționeze din punct de vedere al intereselor colectivului este o sarcină generală și îndeplinirea ei cere angajarea tuturor factorilor care pot avea un rol educativ în viața copiilor și tinerilor noștri. De educația în spirit colectiv nu trebuie să se îngrijească numai diriginții și organizațiile de copii și tineret. Formarea și dezvoltarea colectivului este un proces complicat și contradictoriu, care cere un acord corespunzător între colectivul de copii, colectivul profesorilor și cel al părinților.

Elevii își petrec în școală numai cîteva ceasuri, cea mai mare parte din timp trăiesc în mijlocul familiilor lor. In multe din aceste familii se arată din partea părinților grijă pentru educația copiilor lor în spirit colectiv. Nu de puține ori se întîmplă însă ca părinții să arate multă atenție pentru dezvoltarea fizică normală și pentru succesele la învățătură ale copiilor lor, dar să rămînă indiferenți la manifestările de individualism ale acestora.

Se diminuează atunci, în această privință, responsabilitatea școlii? Nici de cum. A educa înseamnă în mare măsură a organiza întreaga activitate a copiilor. Și școala, ca element conducător în educația tinerei generații, trebuie să creeze și să dezvolte un sistem de relații cît mai corespunzător al tuturor factorilor educativi, între care un factor deosebit de însemnat îl reprezintă familia.

In foarte multe din școlile noastre părinții sînt atrași să contribuie la buna desfășurare a muncii din aceste instituții. Dar nu de puține ori includerea părinților în viața școlii este privită unilateral. Ei sînt solicitați mai ales în legătură cu problemele materiale ale școlii și cu problemele care privesc direct succesul la învățătură al copiilor lor. Antrenarea, sub diferite forme, a părinților în rezolvarea problemelor atît de complicate legate de educația morală a copiilor este deseori neglijată de școală. Ținînd seama de situația concretă a școlii, conducerea ei și colectivul de educatori trebuie să caute formele cele mai potrivite pentru atragerea părinților și în rezolvarea problemelor de educație morală, bizuindu-se în primul rînd pe activul părinților comuniști.

Educarea copiilor în spirit colectiv — trăsătură de caracter fără de care nu ne putem închipui fizionomia morală a omului societății noastre—nu se poate realiza prin folosirea unei metode unice, care cu exclusivitate să ne ducă la rezultatul dorit. Nu numai anumite măsuri mărunte, exterioare, de ordin organizatoric ne pot duce la acest rezultat. La realizarea acestei sarcini sînt solicitați toți factorii de conținut și de ordin metodic ai procesului instructiv-educativ. Intreg stilul de muncă al școlii trebuie să contribuie la aceasta. In școlile unde se acordă cea mai mare grijă ridicării necontenite a conținutului muncii instructiv-educative, unde există o bună organizare, exigență, înțelegere reciprocă și prietenie între învățători și elevi, se creează o premiză serioasă pentru educația în spirit colectiv a elevilor. Primind o orientare ideologică justă în procesul de învățămînt, elevii ajung treptat la conștiința necesității și forței colectivului, ceea ce determină un teren favorabil, o bază moral-politică pentru formarea și dezvoltarea colectivului. In procesul de învățămînt se formează și unele deprinderi organizatorice, unele deprinderi de viață în colectiv. Toate acestea nu pot însă determina, numai prin ele însăle, apariția spontană a unui colectiv bine închegat. In clasă, formarea diferitelor reprezentări, noțiuni morale și deprinderi de comportare morală (inclusiv cele legate de formarea spiritului colectivului), se realizează în mare măsură prin metode verbale, prin respectarea unei ordini exterioare. Prin natura sa, munca de învățătură nu implică o cooperare complexă între elevi (din punct de vedere pedagogic, ajutorul între elevi în procesul de însușire a cunoștințelor este recomandabil numai în anumite forme și în anumite condiții). Deci numai în cadrul clasei elevul nu acumulează suficientă experiență personală morală, nu acumulează suficiente trăiri în colectiv. De aceea elevii trebuie să fie atrași într-un sistem de exercitare colectivă nu numai în munca de învățătură din clasă, ci și în alte diferite forme de muncă, subordonate procesului instructiv-educativ din școală — munca fizică, munca productivă, munca de utilitate socială care se desfășoară în afara clasei și în afara școlii. Metodele prin care se organizează munca și lupta în comun pentru învingerea greutăților, în cadrul tuturor acestor forme de activitate omenească, sînt în același timp și metodele de dezvoltare și perfecționare a colectivului.

Trecînd în mod consecvent prin toate aceste activități, care trebuie organizate astfel încît să țină seama de particularitățile de vîrstă, elevul se include în complicatul sistem de dependențe sociale; așa cum spune Makarenko, el nu trăiește o viață pregătitoare, ci trăiește o viață de cetățean, de participant activ la opera de construcție.

Astfel concepută și organizată, viața copiilor în colectiv, în diferite forme ale activității omenești, deschide căi largi pentru dezvoltarea în toate direcțiile a aptitudinilor elevilor pentru activitatea lor independentă și creatoare. In felul acesta colectivul devine un factor de cea mai mare însemnătate în procesul de dezvoltare multilaterală a personalității copilului.

In multe din școlile noastre s-au obținut realizări frumoase în această direcție. Dar mai sînt încă destule școli unde se neglijează munca fizică, productivă, a elevilor în cercuri, pe loturile experimentale, în atelierele școlare etc. Lucrul acesta apare în mod deosebit în perioada vacanțelor școlare, în tabere și colonii, unde munca fizică, productivă este de multe ori neglijată. In legătură cu aceasta este important să menționăm că, într-o consfătuire recentă, prezidiul Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. recomanda ca în scopul organizării și educării colectivului de copii să se dezvolte întrecerile socialiste în domeniul muncii în afară de clasă a elevilor.

Succesul în munca de educare a copiilor și tinerilor în spirit colectiv poate fi realizat numai prin folosirea creatoare a unui complex de măsuri care să țină seama de situația concretă a clasei și a școlii, care să îmbrățișeze toate laturile importante ale vieții și ale muncii elevilor.

B. GRIGORIU

ORARUL ȘCOLII

Insușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi necesită crearea în școală a condițiilor care să le dea posibilitatea unei participări active la fiecare lecție în parte. Planificarea materiei din vreme, cu acordarea timpului necesar fiecărei teme, fiecărui capitol, pregătirea temeinică pentru lecție, folosirea materialului didactic, organizarea cu pricepere a experimentelor și a activității practice, a excursiilor asigură o muncă de calitate din partea pedagogului. Aceste măsuri, însă, nu sînt suficiente pentru ca întreg materialul transmis să fie însușit în mod conștient și durabil de către elevi. Este necesară, conform planului obligatoriu de învățămînt, o judicioasă repartizare a activităților instructiv-educative în fiecare zi. De aceea, justa întocmire o orarului în fiecare școală are o deosebită importanță.

Printr-un orar întocmit cu pricepere se asigură o activitate vie și interesantă în tot timpul zilei de școală, se înlătură în mare măsură oboseala copiilor, se menține atenția și interesul lor pentru fiecare lecție predată. Un asemenea orar se obține pe baza respectării cu strictețe a anumitor cerințe pedagogice și igienice.

Directoarea școlii nr. 19 de fete din București, tovarășa Elena Vasiliu, conform îndrumărilor primite din partea secției de învățămînt a raionului Nicolae Bălcescu, se străduiește să realizeze tocmai un astfel de orar, care să determine în școală o activitate rodnică din partea elevelor. De la începutul anului școlar a îndrumat colectivul constituit anume pentru întocmirea orarului să alterneze materiile de învățămînt în cursul săptămînii și în cursul zilei în așa fel, încît materiile grele, care cer din partea elevelor eforturi mai mari, să fie programate în prima jumătate a săptămînii și a zilei. Tovarășa Vasiliu a arătat colectivului că, pentru a realiza o repartizare rațională a disciplinelor, a diferitelor activități instructiv-educative, trebuie să aibă în vedere intensitatea atenției elevelor în timpul zilei, capacitatea lor de muncă în diferitele zile ale săptămînii și în diferitele ore ale zilei. De asemenea, pentru ca munca elevelor să fie cît mai variată, mai interesantă, a cerut ca în orar să nu se succeadă discipline asemănătoare, cum ar fi, de exemplu, limbile. Un accent deosebit a pus directoarea școlii în îndrumările date, pe evitarea oboselii elevelor, cerînd colectivului să nu creeze, prin orarul întocmit, zile supraaglomerate și zile prea ușoare.

Luînd în considerare faptul că orarul trebuie să evite nu numai oboseala elevilor, ci și a profesorilor, să asigure timp pentru pregătirea profesională a pedagogilor, tovarășa Vasiliu a stabilit de la începutul anului școlar ca orele să fie astfel repartizate, încît profesorii care urmează cursurile de perfecționare, ca și toți cei care activează în cadrul cercurilor pedagogice să aibă o zi liberă pe săptămînă.

Cu toate îndrumările primite, colectivul format din tovarășele Victoria Ifrim, directoarea adjunctă a școlii, Dora Iacovache și Elisabeta Marinescu, profesoare de matematică, a alcătuit un orar defectuos, pe care conducerea școlii l-a respins. Căutînd să respecte mai mult interesele personale ale cadrelor didactice decît cerințele pedagogice, colectivul a întocmit un orar care nu satisface o serie de cerințe pedagogice. Deși s-a atras atenția colectivului că în prima oră să nu se programeze decît obiecte care cer o încordare mijlocie de gîndire, ca istoria, limbile etc. în orar apar în prima oră cînd matematica sau fizica, cînd educația fizică. De pildă, ziua de luni începe la clasa a X-a „A" cu educația fizică, iar ziua de marți cu matematica. Deci nu s-a avut în vedere ca materiile grele să fie programate în orele a doua și a treia, iar cele care nu cer eforturi mari de gîndire, ca educația fizică, muzica, desenul, să fie programate la sfîrșitul zilei de lucru (în ultimele ore).

Nu a fost aplicată nici îndrumarea tovarășei directoare cu privire la repartizarea rațională a materiilor, pentru a se evita supraaglomerarea elevelor în anumite zile. De exemplu, la clasa a X-a „A" ziua de luni este prea ușoară față de ziua de marți. In timp ce luni în prima oră este programată educația fizică și ultima oră este lăsată liberă, marți apar în orar două ore consecutive de matematică, fizica, chimia, istoria, limba română.

Greșeli de felul acesta abundă și la alte clase. De pildă, la clasa a X-a „C", în prima oră a zilei în ziua de marți, este programat desenul, iar la clasa a X-a „E", în aceeași zi, prima oră este rezervată educației fizice.

Pe lîngă aceste greșeli, orarul are și numeroase „ferestre" care stîrbesc mult din timpul liber al cadrelor didactice.

Respingînd acest orar, tovarășa directoare a dat îndrumări pentru înlăturarea tuturor greșelilor. Priceperea pedagogică pe care o dovedește tovarășa Vasiliu în îndrumările pe care le dă, exigența pe care o manifestă față de calitatea lucrărilor întocmite constituie garanția unei munci rodnice a școlii. Este necesar, însă, ca lucrările de îmbunătățire a orarului să fie urgentate, pentru ca întregul colectiv al școlii să-și poată desfășura cît mai curînd munca pe un făgaș bun.

M. TUDOR

Să confecționăm material didactic cu mijloace proprii

In orice laborator școlar de fizică trebuie să existe, printre alte aparate, și un galvanometru. Acest aparat atît de util lipsește din laboratoarele unor școli de 7 ani, mai ales din acele din mediul rural. Vom arăta mai jos cum se poate confecționa un asemenea aparat cu mijloace proprii.

Pentru confecționarea aparatului este necesar un magnet în formă de potcoavă, recuperat fie de la un difuzor vechi, fie de la un magnetou. Cu cît magnetul va fi mai puternic, cu atît aparatul va fi mai sensibil. De asemenea, sînt necesare două lamele lungi de la bateriile de buzunar, un ac indicator de aluminiu (dintr-un tub de medicamente), un dop de plută cu diametrul mai mic cu 5 mm decît deschiderea magnetului; cuișoare, 2 ace cu gămălie; 5 metri de sîrmă de bobinaj de 0,3 mm sau de 0,4 mm, izolată cu bumbac, mătasă sau email; 20 cm liță din șnur de căști sau fir de beteală, două bucșe de radio sau două șuruburi cu piulițe duble; un suport pentru magnet, confecționat din lemn și o bucată de placaj sau scîndură subțire de 10/15 cm.

Incepem construcția aparatului cu suportul magnetului. Dintr-o bucată de scîndură, ceva mai groasă decît lățimea magnetului, vom construi suportul în care vom fixa magnetul. La mijlocul acestui suport, de o parte și de alta vom fixa lamelele de cupru, după ce le-am făcut cîte un orificiu în partea de sus (vezi figura). Dimensionăm apoi dopul de plută după deschiderea și lățimea magnetului cu mai puțin de 5 mm astfel ca să poată fi introdus între polii magnetului și să se poată roti între cele două lamele de pe suport. De-a lungul dopului bobinăm cei 5 metri de sîrmă de bobinaj, fixînd bobinajul pe dop cu cleI de tîmplărie sau parafină în strat subțire. Capetele sîrmei se vor scoate prin marginea dopului la același cap. Confecționăm apoi acul indicator dintr-o foaie de aluminiu (dintr-un tub de medicamente), sau din alt metal diamagnetic. Acul va avea în partea de jos două brațe.

Incepem montarea aparatului cu bobina (dopul). Așezăm bobina între cele două lamele, astfel ca cele două capete de sîrmă să cadă în spatele aparatului. Se introduce un ac cu gămălie prin lamela din față, de pe suport, prin acul indicator, și

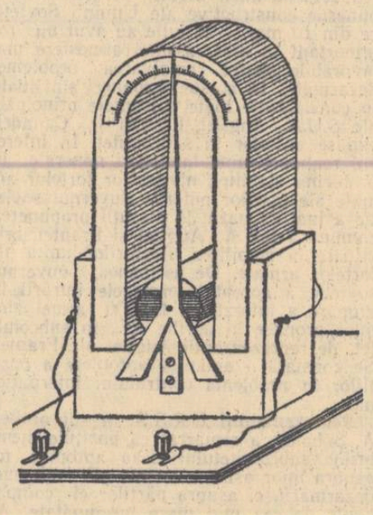

se înfige în centrul capătului dopului. In spate se introduce un alt ac numai prin lamelă și celălalt capăt al dopului. Acele cu gămălie trebuie fixate în așa fel în dop și de acul indicator, încît acestea să se rotească în același timp, cu mare ușurință, pe cele două lagăre formate de lamele. Cele două capete ale bobinei se vor lipi cu cositor sau se vor înnoda fiecare, de un singur fir subțire de șnur de cască, lung de 10 cm. Capetele libere ale liței se vor prinde de suportul magnetului prin cuișoare. De aci vor porni alte două sîrme mai groase pînă la bornele fixate pe postamentul aparatului. Lița va avea rol de siguranță. Folosirea altei sîrme în locul liței va îngreuna rotirea bobinei în jurul axei sale, iar în caz de scurt circuit, în loc să ardă lița, se va arde bobina. In partea superioară a magnetului se fixează un cadran de carton, pe care se vor grada diviziuni spre stînga și dreapta, după un galvanomentru etalonat.

Verificarea aparatului se face astfel: Punem la cele două borne, polii curentului unei surse de curent continuu. Vom observa imediat că indicatorul se mișcă într-o parte. Schimbînd polii curentului, acul se va îndrepta în sens invers. Același lucru se întîmplă dacă vom schimba polii magnetului. Cînd aparatul nu funcționează, acul indicator trebuie să ia poziția verticală. Dacă acul nu stă în această poziție, se va ajusta, tăindu-se cu foarfeca din brațul înspre care înclină acul. In repaos galvanometrul trebuie să aibă poziția din figură.

Aparatul poate fi folosit la toate experiențele cerute de programă, și mai ales la inducția electromagnetică. De asemenea, el poate fi folosit ca indicator al polilor unui curent electric cînd avem de încărcat un acumulator de la o sursă electrică ai cărei poli nu-i cunoaștem. In laboratoarele tinerilor fizicieni, aparatul poate lua funcțiuni multiple, dar mai ales poate fi folosit ca ampermetru sau voltmetru. In cazul acesta, gradațiile de pe placa indicatoare se vor face pe două rînduri în volți și amperi.

Dacă este confecționat cu grijă, aparatul poate rivaliza cu cele produse în fabrică.

IOAN STANCULESCU
profesor la școala din Dăești-Ursi, raionul Băbeni

Din activitatea organelor sindicale din învățământ

Ultimii neștiutori de carte

Cu cîțiva ani în urmă, în raionul Găești analfabetismul constituia încă o problemă grea. Acum însă, în multe din comunele acestui raion neștiința de carte a fost definitiv lichidată.

In cinstea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, cadrele didactice din raionul Găești, mobilizate prin organizațiile de bază sindicale, luptă pentru înlăturarea ultimelor rămășițe ale analfabetismului. Ele au reușit ca la cursurile de vară, care funcționează încă la sate, să cuprindă aproape 1000 de neștiutori de carte. Aceștia au fost ultimii analfabeți din raion.

Pe de altă parte, organizațiile de bază sindicale au mobilizat învățătorii și profesorii pentru a continua munca cu absolvenții cursurilor, antrenîndu-i în diferite forme ale muncii culturale de masă.

In ajutorul cadrelor tinere

La școala medie de 10 ani din Urziceni sînt patru cadre tinere: Ecaterina Boeru, Maria Tilescu și Dumitru Panait, profesori de matematică-fizică precum și tov. Floarea Dincă, profesoară de chimie. Comitetul de instituție s-a preocupat atît de crearea unor condiții cît mai bune de viață și de muncă pentru aceștia, cît și de ajutorarea lor în ceea ce privește activitatea didactică.

Cu multă grijă se preocupă membrii de sindicat de îndrumarea pedagogică a tinerelor cadre. De pildă, tov. Ion Chițu, directorul școlii, profesor de fizică și chimie, acordă un ajutor însemnat profesorilor nou numiți în școală, asistîndu-i la numeroase lecții și îndrumîndu-i în ceea ce privește aplicarea celor mai juste metode de predare. De asemenea, tinerii profesori sînt ajutați de diriginții claselor.

La sugestia comitetului de instituție a avut loc, în ziua de 15 septembrie, o ședință a consiliului pedagogic în care tov. Anatol Pavlovski a susținut referatul „Îndrumări metodice privitoare la munca în noul an școlar". Tov. Pavlovski s-a ocupat în acest referat în special de munca cadrelor tinere, dîndu-le îndrumări concrete în legătură cu cunoașterea elevilor, păstrarea disciplinei etc.

Toate aceste măsuri au contribuit la o integrare deplină a tinerelor cadre în colectivul pedagogic al școlii.

Școala factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Toată atenția activității obștești

Datorită eforturilor depuse de oamenii muncii de pe ogoare s-au obținut în acest an recolte mari la toate culturile agricole și în deosebi la grîu și porumb. Din cauza timpului răcoros și a ploilor, în această perioadă se suprapun mai multe lucrări agricole. Odată cu recoltarea culturilor de toamnă, oamenii din agricultură ară adînc și însămînțează ogoarele, punînd bază temeinică recoltei anului viitor.

Folosind toate mijloacele ce le stau la îndemînă — agitația de la om la om, conferințe la căminele culturale și la stațiile de radioficare, gazetele de perete, lozinci, afișe etc. — învățătorii trebuie să-i convingă pe țăranii muncitori să lucreze astfel pămîntul încît să-i smulgă roade tot mai bogate. Astfel, trebuie să le arate că, pentru executarea arăturilor și însămînțărilor la vreme este necesar ca tractoarele și mașinile agricole din S.M.T., precum și întregul utilaj cu tracțiune mecanică sau animală de pe ogoarele gospodăriilor de stat și colective, de pe ogoarele țăranilor muncitori cu gospodării individuale să funcționeze fără întrerupere. Este foarte important ca pedagogii să popularizeze experiența fruntașilor recoltelor bogate și să arate că pentru obținerea unor recolte bogate este necesar ca însămînțările să se facă în terenuri bine pregătite, să lămurească fiecare producător agricol că este în interesul lui să execute arături adînci pe toată suprafața arabilă. Folosind exemple concrete, învățătorii trebuie să-i convingă pe țăranii muncitori că prin arătura adîncă de toamnă se asigură un spor de producție de 25%. Totodată, trebuie să sublinieze necesitatea îngrășării sub brazdă a unor cantități mari de îngrășăminte, care îmbunătățesc structura solului și-i sporesc rodnicia.

Calitatea seminței determină în mare măsură recolta. De aceea, cadrele didactice trebuie să îndrumeze țăranii muncitori să folosească semințe din soiurile cu o mare productivitate și cu calități superioare, care dau cele mai bune rezultate în condițiile concrete ale gospodăriei, comunei, raionului și regiunii respective. Țăranii muncitori care nu au destule semințe să fie îndrumați să le cumpere, în schimbul altor produse, de la colectiviști, întovărășiți sau de la țăranii muncitori care au semințe de bună calitate peste nevoile lor sau să le schimbe la bazele de recepție. De asemenea, țăranii muncitori trebuie să fie lămuriți să curețe și să trateze întreaga cantitate de semințe înainte de a o pune în pămînt.

O deosebită atenție trebuie acordată muncii pentru recoltarea culturilor de toamnă, asigurării spațiului de depozitare a produselor de toamnă și păstrării acestora în bune condiții.

Una din sarcinile cele mai importante care stau în fața cadrelor didactice de la sate este aceea de a arăta fiecărui țăran muncitor că, predînd cotele din produse de bună calitate și pe măsură ce recoltează culturile de toamnă, își îndeplinește o datorie patriotică față de statul nostru democrat-popular.

Prin munca lor de agitație învățătorii au datoria să facă din toți oamenii muncii din agricultură luptători neobosiți pentru recolte bogate, luptători pentru ridicarea permanentă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Lucrări silvice de sezon

In țara noastră se acordă o deosebită atenție împăduririi suprafețelor de pădure, exploatate odinioară în mod nemilos de capitaliști, precum și plantării benzilor de protecție a ogoarelor și a terenurilor degradate. Ca și în alte domenii importante, cadrele didactice pot aduce și aici o contribuție de seamă. Învățătorii din școlile sătești au datoria să popularizeze larg în rîndurile țăranilor muncitori importanța pe care o are acțiunea de împădurire și să răspîndească metodele înaintate de împădurire. La acțiunea de împădurire pot și trebuie să participe și elevii. Sub îndrumarea cadrelor didactice ei pot strînge semințe fie pentru gospodăriile țăranilor muncitori, fie pentru pepinierele ocoalelor silvice, fie pentru pepinierele create pe lîngă școli.

Împădurirea se poate face prin semănături directe și prin plantarea de puieți. Semănăturile se fac deobicei cu stejar, molid și brad. Se cunosc semănături prin împrăștiere pe toată suprafața, semănături în rînduri și semănături în cuiburi. Semințele se culeg pe timp uscat, din arbori maturi, drepți, sănătoși, mai ales din cei crescuți în jurul poienilor sau din cei izolați. Ele trebuie să fie sănătoase, coapte și pline.

In lunile de toamnă se culeg semințele de frasin, mojdrean, arțar tătărăsc, jugastru, paltin, carpin, gladiță, sălcîntă, paliur, con, ghindă, castanele și conurile de brad.

Unele semințe, ca cele de molid, pin, larice și salcîm se pot păstra bine mai mulți ani. Alte semințe trebuie semănate imediat sau cel mai tîrziu în primăvară, cum este cazul stejarului. Este mai bine însă ca semănatul să se facă toamna, imediat după culegere.

Pe lîngă numeroase școli sătești se creează, sub îndrumarea profesorilor de științe naturale, pepiniere pentru producerea puieților. Pentru ca rezultatele obținute în pepinieră să fie din cele mai bune este necesar ca locul pe care se va înființa pepiniera să fie situat în apropierea unui rîu iar solul să fie cît mai profund, bogat în substanțe nutritive și fără buruieni, să fie plan, iar în regiunea de munte să nu fie așezat în depresiuni. Se recomandă, de asemenea, ca pepiniera să fie cît mai regulată ca formă — un pătrat sau un dreptunghi. Pentru apărarea semințelor de stricăciunile provocate de animalele ce trec la pășunat sau de atacul iepurilor, pepiniera se împrejmuiește.

Terenul se curăță și se nivelează, apoi se desfundă la două cazmale. Pe suprafețele desfundate toamna se seamănă în primăvara următoare, după o prealabilă mărunțire a pămîntului. Pe suprafețele desfundate primăvara sau vara se pot face semănături de toamnă. Se pot semăna toamna toate semințele speciilor forestiere, cu excepția molidului, pinului, laricelui, salcîmului și gladiței.

Pentru a proteja semănăturile împotriva gerurilor trebuie să le acoperim cu straturi de frunze uscate, paie sau mușchi, groase de 5-8 cm., care apără în același timp și solul împotriva bătătoririi produse de ploi și zăpadă.

Pentru plantații se folosesc puieți crescuți în pepiniere timp de 1-3 ani. In genere, la munte se plantează molid, brad, larice, la deal frasin, tei și paltin, la cîmpie stejar, frasin, ulm, jugastru, arțar tătărăsc și salcîm, la baltă plop, frasin și salcie. In afară de obținerea puieților din sămînță, unele specii se mai pot înmulți prin butășire și marcotaj.

Ing. P. IONESCU

In China Populară. Studenții Institutului agricol al Chinei de Sud la practică.

Pentru îmbunătățirea lecțiilor de educație fizică

Una din metodele cele mai importante și mai des întîlnite în predarea educației fizice este metoda verbală. Folosită în strînsă legătură cu celelalte metode, ea contribuie la formarea unor reprezentări corecte a exercițiilor și a unei execuții corespunzătoare a acestora.

Comenzile joacă un rol important în desfășurarea lecțiilor de educație fizică. Folosindu-le just, mulți profesori obțin rezultate bune la lecțiile de educație fizică. O serie de profesori nu le acordă însă atenția cuvenită, considerîndu-le doar ca un mijloc de a impune colectivului o disciplină forțată. Astfel, unii profesori de educație fizică, care în perioada activității de stadion au fost obișnuiți să dea comenzi cu o tonalitate înaltă, lucru impus de condițiile oferite de spațiu, continuă și atunci cînd lucrează în sală să folosească aceeași tonalitate, care are o influență nefavorabilă în răspunsul de execuție. Situații similare se pot întîlni și în cazurile cînd se trece de la lucrul în sală, unde s-au folosit comenzi cu o tonalitate corespunzătoare capacității sălii, la o activitate în aer liber, fapt care duce la neclaritate și atitudini de ezitare în execuție din partea colectivului. In unele cazuri comenzile își pierd din claritatea lor și deci și din efectul dorit, datorită nesiguranței profesorului în folosirea lor în momentul oportun, solicitat de locul exercițiului în ansamblul lecției. De asemenea, unii profesori nu țin seama de particularitățile colectivului cu care lucrează, folosind comenzi ce depășesc sau sînt sub nivelul de pregătire a colectivului.

Un alt aspect care se întîlnește destul de des în lecțiile de educație fizică este abuzul de comenzi. Așa se întîmplă în special la lecțiile profesorilor care nu-și cunosc suficient de bine elevii sau care nu reușesc să trezească prin lecții interesul elevilor. Aceștia sînt nevoiți să apeleze continuu la comenzi de ordine.

Adesea, în modul de dare a comenzilor nu se respectă prevederile programei în care se arată că fiecare comandă și mai ales acelea care se referă la exercițiile de front, ordine și întoarcere din mers trebuie să se compună din două părți: partea prevestitoare și partea executivă.

Numărătoarea constituie un mijloc util care stă la îndemîna profesorului de educație fizică și dă posibilitate ca exercițiile să se execute într-o anumită frecvență și amplitudine, într-un anumit ritm. Mulți profesori de educație fizică folosesc just numărătoarea. Alții, însă, o consideră doar un simplu mijloc de transportare a colectivului dintr-un loc în altul al sălii sau terenului, într-o formă mai mult sau mai puțin ordonată.

In mod normal, numărătoarea ar trebui să fie folosită atunci cînd vrem să asigurăm execuția unui exercițiu compus din mai mulți timpi sau o deplasare organizată a colectivului. De multe ori, datorită profesorului, numărătoarea devine monotonă, aritmică, depășind sau întîrziind posibilitățile de execuție ale colectivului, devenind uneori chiar formală.

In activitatea în aer liber, cînd sîntem mai cu greu auziți de colectiv, putem folosi pentru numărătoare fluierul. In schimb, folosirea fluierului în sală duce la o activitate monotonă și de cele mai multe ori la enervarea colectivului.

Factorul principal de care depinde folosirea comenzilor și a numărătoarei este profesorul de educație fizică. Pentru ca numărătoarea și comenzile să corespundă întru totul unei bune executări a exercițiului este necesar ca profesorul să respecte anumite cerințe. Atît comenzile cît și numărătoarea trebuie să fie adaptate nivelului de pregătire a colectivului, să corespundă pe deplin felului și cerințelor de execuție a diferitelor acțiuni (în special numărătoarea să asigure ritmul, frecvența și amplitudinea cea mai potrivită), comenzile și numărătoarea să fie clare în pronunție, adică să nu se dea jumătăți de comenzi cum ar fi „...epți" în loc de „drepți", „...ars" în loc de „mars" etc. Este necesar de asemenea să se respecte cele două părți componente ale comenzilor, adică partea prevestitoare (care trebuie să acorde suficient timp colectivului de a-și forma o imagine clară a acțiunii) și partea executivă (care trebuie să marcheze momentul propriu zis de execuție). Exemplu: la dreapta, la stînga, înainte-mars etc. Este bine să nu se repete de mai multe ori aceleași comenzi. Numărătoarea trebuie să fie folosită doar atunci cînd este necesară pentru a da un grad mai mare de libertate în acțiune colectivului și deci pentru a prilejui participarea mai conștientă și activă a acestuia la exercițiu.

In practica educației fizice numărătoarea și comenzile trebuie să se folosească în strînsă legătură cu ansamblul de principii, metode și mijloace care dau conținutul unei lecții de educație fizică. Este necesar ca profesorii de educație fizică să se preocupe îndeaproape de problema unificării comenzilor și numărătoarei conform prevederilor programelor școlare, lucru ce trebuie să se reflecte pozitiv în alcătuirea și desfășurarea lecțiilor de educație fizică.

EFREM CHERTEȘ
și DUMITRU ROMAN
asistenți la I. C. F.

Munca pedagogilor în rîndul femeilor colectiviste

Pedagogii de la școala de 7 ani din comuna Coșereni, raionul Urziceni, se preocupă de munca în rîndurile femeilor colectiviste din gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic", ajutîndu-le să-și ducă la îndeplinire sarcinile legate de mărirea producției agricole, să-și ridice nivelul lor de viață.

In desfășurarea campaniei agricole de toamnă, femeile colectiviste contribuie la îndeplinirea în bune condițiuni a lucrărilor agricole. Ele sînt sprijinite în această privință de colectivul de pedagogi ai școlii. Astfel învățătorul Constantin Nițescu le-a dat îndrumări utile cu privire la însămînțări.

Învățătoarea Natalia Stănescu, directoarea căminului cultural, a mobilizat un număr de tinere colectiviste în echipele artistice ale căminului.

Biblioteca colțului roșu al gospodăriei colective are peste 900 de volume. Printre cititorii bibliotecii sînt și unele membre ale gospodăriei. Pentru mărirea numărului acestora s-au organizat cîteva cercuri de citit, conduse de pedagogii școlii de 7 ani din comună.

Chiar lîngă sediul gospodăriei colective se află grădinița de copii. Tovarășa educatoare Maria Ene a știut să atragă numeroase colectiviste — printre care se numără Zoe Micșan, Dumitra Mîinea și Stana Frangulea — la confecționarea unui bogat material didactic din deșeuri, precum și la confecționarea de costume pentru serbările pe care le pregătesc copiii.

Munca pedagogilor școlii de 7 ani din comuna Coșereni în rîndurile femeilor colectiviste ar putea fi, însă, mult lărgită. Numărul colectiviștelor care frecventează biblioteca colțului roșu este prea mic. Nici în activitatea din cadrul căminului cultural nu au fost atrase suficiente femei. Pedagogii nu au reușit să mobilizeze majoritatea mamelor colectiviste în jurul problemelor școlii. Dintre colectiviste dă un sprijin deosebit muncii din școală numai tovarășa Dumitra Sava, care-și duce la îndeplinire această sarcină în calitate de deputată a sfatului popular raional Urziceni, și nu datorită faptului că a fost mobilizată de școală.

Munca cu femeile colectiviste trebuie să constituie o preocupare mai vie a pedagogilor din școlile sătești.

VIOREL ALECU

Să sprijinim activ concursul „Iubiți cartea"

„Iubiți cartea... căci ea vă va învăța cum să stimați pe om și pe voi înșivă, va da mintii și sufletului aripile minunatului sentiment al dragostei față de lume, față de om", spunea marele scriitor Maxim Gorki.

Prin grija partidului și a guvernului nostru, cartea a devenit astăzi un bun al poporului. Cărți, reviste și diferite alte publicații ajung pînă în cele mai depărtate sate ale patriei. Instituțiile școlare, căminele culturale, organizațiile sindicale, întreprinderile etc. sînt dotate cu biblioteci care cuprind sute și adesea mii de volume. Cartea este astfel răspîndită în masele largi ale oamenilor muncii.

Un mijloc important pentru răspîndirea cărții în masele largi ale tineretului îl constituie concursul „Iubiți cartea", organizat și condus de C.C. al U.T.M. în colaborare cu Ministerul Învățămîntului, Ministerul Culturii, Consiliul Central al Sindicatelor și Uniunea Scriitorilor. Concursul și-a început activitatea în mod organizat încă din luna mai a.c. In scopul bunei desfășurări a concursului s-au constituit comisii centrale, regionale, raionale și pe unități (întreprinderi, instituții, sate, școli, facultăți) care organizează, îndrumează și controlează această activitate.

Unele comisii regionale au izbutit să desfășoare o activitate rodnică în această direcție. In multe cămine culturale s-au ținut conferințe, iar în școli, organizațiile U.T.M., cu sprijinul diriginților și al profesorilor de limba română, au organizat adunări pe clase. De asemenea, comisiile regionale au dovedit o vie preocupare pentru aprovizionarea bibliotecilor cu cărțile indicate în bibliografia concursului.

Pentru a înlesni participarea la concurs, unele comisii au organizat cercuri de „prieteni ai cărții", conduse de învățători, profesori de limba română și bibliotecari cu dragoste pentru această muncă. Cercurile de prieteni ai cărții au prezentat referate și recenzii și au organizat consfătuiri literare în care au fost discutate și analizate opere ca: „Amintiri din copilărie" de I. Creangă, „Momente și schițe" de I. L. Caragiale, „Mitrea Cocor" de M. Sadoveanu, „Povestea unui om adevărat" de Boris Polevoi, precum și alte opere din literatura clasică și contemporană română, sovietică și universală, cărți de popularizare a științei și culturii.

Comisiile care au acordat importanța cuvenită concursului „Iubiți cartea" au găsit variate forme de muncă, prin care au făcut să crească numărul cititorilor, au făcut să pătrundă cartea pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale patriei. O serie de comisii regionale au analizat activitatea unor comisii raionale sau a unor unități, popularizînd rezultatele, ceea ce a dus la impulsionarea muncii, la desfășurarea concursului în condiții mulțumitoare.

Dacă în unele regiuni s-au înregistrat pînă la această dată realizări mulțumitoare, în alte regiuni, însă, lucrurile stau cu totul altfel. Controlul efectuat într-o serie de regiuni din țară de către comisia centrală în cursul lunii septembrie, ca și analiza muncii duse în cadrul acestei acțiuni, făcută în ședința secretariatului C.C. al U.T.M. în ziua de 3 octombrie, au scos la iveală serioase lipsuri. Astfel, entuziasmul manifestat la începutul organizării concursului într-o serie de școli n-a fost menținut și dezvoltat, pentru ca această acțiune să se transforme cu adevărat într-un mijloc de culturalizare a tineretului patriei noastre. Intre membrii unor comisii regionale și raionale a existat o slabă colaborare. Dacă în unele regiuni șefii secțiilor de învățămînt, cadrele didactice, secțiile culturale și consiliile sindicale au înțeles să sprijine în mod efectiv concursul, în multe locuri, însă, socotind în mod greșit concursul ca o acțiune care privește exclusiv organele U.T.M., nu i-au dat sprijinul necesar. O serie de secții de învățămînt n-au popularizat concursul și nu au explicat clar condițiile de participare. Din această cauză, în multe raioane a trebuit să se reia acțiunea de organizare a concursului de către comisia centrală.

Preocuparea pentru mărirea numărului de înscriși la acest concurs nu s-a împletit cu grija de a-i îndruma și ajuta să citească cărțile din bibliografia indicată. Sînt frecvente cazurile cînd bibliotecile nu sînt înzestrate cu materialul indicat de bibliografia concursului, atît cea obligatorie, cît și cea facultativă. De asemenea, nu peste tot sînt folosite formele de sprijinire a cititorilor: consfătuiri, recenzii, cercuri de citit etc. Nu sînt folosite îndeajuns nici forme mai ușor de organizat pentru recomandarea cărților: vitrine, standuri, presa locală etc.

Slaba popularizare a concursului într-o serie de regiuni se oglindește, în general, nu numai în numărul mic de participanți la concurs, ci și în componența lor. Astfel, din controlul făcut se observă că majoritatea celor înscriși la concurs sînt din rîndul intelectualilor (elevi, profesori, funcționari), iar numărul muncitorilor și țăranilor muncitori este foarte mic. Comisiile regionale au datoria să ia urgente măsuri care să ducă la înlăturarea lipsurilor existente, antrenînd în această acțiune toți factorii ce pot contribui la o muncă susținută.

O mare parte din lipsuri se datoresc slabei participări la această acțiune a organelor de învățămînt și a cadrelor didactice de la orașe și sate. Pentru buna desfășurare a concursului, este necesar ca șefii secțiilor de învățămînt regionale și raionale, învățătorii și profesorii care fac parte din comisiile concursului „Iubiți cartea" să ia urgente măsuri, a căror îndeplinire să o urmărească cu toată seriozitatea.

Cu prilejul muncii de îndrumare și control ce se face în școală este bine să se urmărească și problema concursului. Cadrele didactice și directorii școlilor de la sate și orașe, precum și din instituțiile de învățămînt superior trebuie să antreneze tineretul și țărănimea muncitoare în acțiunile inițiate în cadrul concursului, lărgind cît mai mult rîndurile participanților la concurs.

Printr-o muncă susținută de popularizare și răspîndire a cărții în masele largi, vom avea în rîndurile tineretului cît mai mulți purtători ai insignei „Prieteni ai cărții", cît mai mulți tineri care vor iubi cartea, care își vor îmbunătăți prin conținutul ei munca lor zi de zi.

Cronica evenimentelor externe

Tratativele sovieto-canadiene

Intre 5 și 12 octombrie, Lester B. Pearson, ministrul Afacerilor Externe al Canadei, a vizitat U.R.S.S., ca invitat al guvernului sovietic. In acest timp, L. B. Pearson a avut întrevederi cu conducători ai Statului Sovietic și a dus tratative cu V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., I. G. Kabanov, ministrul Comerțului Exterior și S. V. Kaftanov, ministru ad-interim al Culturii al U.R.S.S. La convorbiri au luat parte persoanele care îl însoțesc pe L. B. Pearson.

Intîlnirile și convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și s-au referit la o sferă largă de probleme, printre care probleme privind în mod special cele două țări, precum și alte probleme care au o mare importanță internațională. Trebuie remarcat că schimbul de păreri a dus la o mai clară înțelegere a punctelor de vedere ale celor două părți, fapt care va contribui la dezvoltarea unor relații bune între U.R.S.S. și Canada.

In cursul tratativelor s-a remarcat că, atunci cînd există bunăvoința și năzuința sinceră de a întări pacea și relațiile de prietenie între state, nu există probleme între state sau grupări de state care să nu poată fi reglementate prin mijloace pașnice. Ministrii Afacerilor Externe ai U.R.S.S. și Canadei și-au exprimat satisfacția în legătură cu faptul că în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, din care fac parte și țările lor, s-a realizat o apropiere a punctelor de vedere și a fost stabilită o comunitate de vederi în ceea ce privește necesitatea de a se contribui la rezolvarea cît mai grabnică a problemei dezarmării. V. M. Molotov și L. B. Pearson au căzut de acord că pentru rezolvarea problemei dezarmării are o însemnătate deosebită dezvoltarea încrederii între state și întărirea sentimentului de securitate. Măsurile îndreptate spre destinderea continuă a încordării în relațiile internaționale trebuie să contribuie la aceasta. S-a constatat cu satisfacție că hotărîrile Conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței au contribuit la destinderea încordării internaționale, deși multe probleme urmează de abia să fie rezolvate.

In cursul tratativelor s-au examinat problemele privitoare la Indochina. Acest lucru a fost posibil întrucît V. M. Molotov a fost unul din președinții Conferinței de la Geneva, iar Canada face parte din Comisia internațională pentru supravegherea și controlul în Indochina. S-a stabilit că, în ciuda dificultăților existente, trebuie să se obțină, în acțiunea de sprijinire a armistițiului și de readmitere a operațiilor militare, aplicarea acordurilor de la Geneva.

A fost, de asemenea, examinată posibilitatea încheierii unui acord comercial între U.R.S.S. și Canada, pe o bază reciproc avantajoasă, respectîndu-se principiul națiunii celei mai favorizate. V. M. Molotov și L. B. Pearson au recunoscut importanța măsurilor îndreptate spre înlăturarea obstacolelor în domeniul comerțului internațional.

S-a ajuns în principiu la un acord ca în viitorul apropiat să se continue la Ottawa tratativele începute la Moscova și care, după cum se speră, vor da rezultate pozitive în avantajul celor două țări.

Părțile au ajuns la concluzia că printr-un schimb sporit de vizite, atît oficiale cît și neoficiale, ar putea fi înlăturate într-o oarecare măsură neîncrederea și neînțelegerea între state. S-a ajuns la concluzia că vizitele reciproce de delegații parlamentare ar contribui la o mai bună înțelegere între U.R.S.S. și Canada, la întărirea legăturilor dintre ele. S-a realizat o înțelegere cu privire la necesitatea de a se depune eforturi pentru înlăturarea obstacolelor din calea schimbului liber de informații și de opinii și de a se lărgi la maximum colaborarea între cele două țări pe plan cultural, științific și tehnic. S-a căzut de acord că e necesară examinarea în primul rînd a măsurilor în vederea colaborării în domeniul industriei, transporturilor, agriculturii, precum și în domeniul schimbului de informații asupra lucrărilor de cercetări științifice în zonele arctice.

V. M. Molotov și L. B. Pearson au recunoscut că modul diferit al guvernelor lor de a privi problemele politice și economice nu trebuie să constituie un obstacol pentru colaborarea în multe probleme practice, pe baza interesului reciproc și a dorinței de a contribui la cauza păcii și la relații de bună vecinătate. O astfel de colaborare între U.R.S.S. și Canada va fi bazată pe principiul neamestecului unei țări în treburile interne ale celeilalte și va fi însuflețită de dorința de a lucra împreună pentru stabilirea păcii în întreaga lume și pentru asigurarea securității.

Inainte de a pleca din U.R.S.S., L. B. Pearson a vizitat Crimeea, unde a fost primit de N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov.

In subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare

Vizita ministrului Afacerilor Externe al Canadei în U.R.S.S. a contribuit la o mai bună înțelegere între U.R.S.S. și Canada, la micșorarea încordării internaționale.

La 7 octombrie subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare și-a întrerupt lucrările.

Opinia publică mondială a urmărit cu un viu interes lucrările subcomitetului, întrucît problema dezarmării preocupă astăzi toate popoarele lumii. Rezolvarea problemei dezarmării ar constitui o uriașă contribuție la cauza menținerii și întăririi păcii generale și a securității internaționale.

Guvernul sovietic a depus mari eforturi pentru găsirea unor căi potrivite în vederea reglementării acestei probleme. Propunerile constructive ale Uniunii Sovietice din 10 mai și 21 iulie au avut un rol important în crearea unei atmosfere mai favorabile pentru rezolvarea problemei dezarmării. In aceste propuneri sînt luate în considerație toate doleanțele principale ale S.U.A., Angliei, Franței și Canadei, expuse anterior în subcomitet. In interesul realizării unei înțelegeri generale în problema stabilirii nivelurilor forțelor armate ale marilor puteri, guvernul sovietic a luat ca bază de discuții propunerea comună a S.U.A., Angliei și Franței, privitoare la stabilirea nivelurilor-limită ale forțelor armate. De asemenea, guvernul sovietic a acceptat termenele întrării în vigoare a interzicerii folosirii armei atomice propuse în aprilie a.c., în subcomitet, de reprezentanții Angliei și Franței. Se constată o anumită apropiere a pozițiilor în problema controlului internațional.

Reprezentantul U.R.S.S. în subcomitet, A. Sobolev, a remarcat că pozițiile membrilor subcomitetului s-au apropiat nu asupra unor aspecte izolate ale problemei dezarmării, ci asupra părților ei componente de cea mai mare însemnătate. Ar fi deci rațional și logic să se realizeze un acord asupra celor mai importante aspecte ale problemei dezarmării.

De ce nu s-a realizat încă un asemenea acord? Se știe că guvernul sovietic a și luat inițiativa în această privință, propunînd, în scrisoarea adresată de către N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., președintelui S.U.A., Eisenhower, ca în chestiune în legătură cu care pozițiile s-au apropiat, să se consemneze un acord. Este bine cunoscută, de asemenea, poziția clară a Uniunii Sovietice în legătură cu întreaga problemă a dezarmării. După cum a declarat A. Sobolev, subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare îi este clară în prezent și poziția reprezentanților Angliei, Franței și Canadei, care și-au exprimat pe cît se pare, acordul lor de principiu cu asemenea prevederi extrem de importante ca stabilirea nivelurilor forțelor armate, termenele de interzicere a armei atomice și necesitatea de a se institui un control internațional eficace asupra înfăptuirii măsurilor în vederea dezarmării.

O singură delegație, aceea a S.U.A., nu și-a precizat însă poziția în problema dezarmării. Delegația americană a declarat că ea are rezerve asupra tuturor pozițiilor pe care s-a situat anterior în problema dezarmării. Nici pînă acum S.U.A. nu și-au precizat atitudinea față de propunerile guvernului sovietic din 10 mai. Nu este greu de înțeles că poziția delegației S.U.A. exercită o influență negativă asupra îndeplinirii cu succes de către subcomitet a misiunii ce i-a fost încredințată de Adunarea Generală O.N.U. — aceea de a elabora principiile fundamentale care urmează să intre în convenția internațională cu privire la reducerea armamentelor, interzicerea armei atomice și instituirea unui control eficace. S.U.A. consideră că „inspecția este cheia spre limitarea armamentelor" și abordează unilateral problema dezarmării. Or, este clar pentru toată lumea că pentru a inspecta, pentru a controla, trebuie să ai ce să controlezi. Trebuie deci să se stabilească un program concret de măsuri, să se realizeze un acord cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice. In aceasta constă esența. A căuta să se orienteze lucrurile nu pe această cale, ci lateral, către aspecte izolate, arată de fapt lipsă de dorință pentru rezolvarea problemei dezarmării.

Primeidia unui nou război trebuie înlăturată. Povara pe care o poartă popoarele, ca urmare a cursei înarmărilor, trebuie ușurată. Acest lucru este posibil numai dacă se abordează problema dezarmării cu dorința sinceră de a contribui la rezolvarea ei. Consemnarea unui acord asupra aspectelor în privința cărora pozițiile s-au apropiat ar avea o mare însemnătate, deoarece ar mări încrederea popoarelor în posibilitatea rezolvării problemei dezarmării și ar crea condiții favorabile pentru înfăptuirea unui program mai larg de dezarmare și control asupra dezarmării.

INFORMAȚIE

Serviciul predării limbii ruse din Ministerul Învățămîntului precizează că pentru clasele V-VII de la școlile cu limba de predare germană și maghiară există pe teren instrucțiuni speciale pentru predarea limbii ruse, aprobate de M.I. nr. 25972/955.

Cărți apărute în cinstea „Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice"

IN EDITURA „CARTEA RUSA"

LEV TOLSTOI: Opere vol. II.
A. P. CEHOV: Opere vol. III.
I. A. GONCEAROV: Oblomov
I. E. REPIN: Amintiri dragi.
M. GORKI: Mama; Opere vol. II.
I. EHRENBURG: Opere vol. I. (Căderea Parisului).
* * * Antologia poeziei sovietice.
S. ȚENSKI: Epopeea Sevastopolului vol. I.
O. CIORNII: Opera lui Sneghin.
ARBUSOV: Teatru.
O. FORȘ: Radișcev.
V. ERMILOV: N. V. Gogol (monografie).
N. ABALKIN: Sistemul lui Stanislavski și teatrul sovietic.
G. NEDOȘIVIN: Studii de teorie a artei.

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURĂ ȘI ARTA

M. GORKI: Despre literatură.
A. SISKHIRA: Analiza psihologică în proza postbelică.

IN EDITURA TINERETULUI

N. OSTROVSKI: Opere, vol. I. Opere, vol. II.
BORIS POLEVOI: Povestea unui om adevărat.
N. A. NEKRASOV: Gerul moșu' cu nas roșu.
A. GAIDAR: Opere, vol. I. Opere, vol. II.
V. A. OBRUCEV: Pămîntul lui Sarikov.
BELIAEV: Cetate veche.
L. KASSIL: Strada mezinului.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 341 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 21 octombrie 1955

În acest număr

- ZILELE PEDAGOGIEI SOVIETICE. — **Prof. univ. V. Pavelcu:** Să studiem învățătura lui I. P. Pavlov și s-o aplicăm în munca noastră pedagogică. — **Conf. univ. I. Berca:** Din experiența școlii sovietice cu privire la activitatea în afară de clasă și extrașcolară. — **Voichița Dragu:** Un îndreptar de mare preț în activitatea mea. (pag. 2-a)
- **Acad. Ilie Murgulescu:** Politehnizarea învățământului în școala sovietică. (pag. 3-a)
- **Conf. univ. Ilie Stanciu:** Figura pionierului în literatura sovietică pentru copii. (pag. 3-a)
- **Ing. Dincă Dumitru:** Ingrășarea de bază și ogorul de toamnă (pag. 4-a)
- **Viorel Alecu:** Să pregătim din timp institutiile de învățământ pentru iarnă. (pag. 4-a)
- **N. Tainic:** În preajma conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. (pag. 4-a)

Zilele pedagogiei sovietice

Sărbătorind cu entuziasm Luna Prieteniei Romino-Sovietice, oamenii muncii din toate domeniile de activitate, muncitori, țărani muncitori, tehnicieni, ingineri, medici, pedagogi, scriitori, artiști, oameni de știință aduc și în acest an la viață noi forme de valorificare a bogatelor învățăminte pe care le-au cules pentru munca lor din uriașul și neprețuitul tezaur al experienței, al științei și tehnicii sovietice.

Pedagogia sovietică s-a ridicat la o înălțime la care n-a ajuns pedagogia nici unei alte țări. Marea ei forță stă în faptul că, bazîndu-se pe ideologia marxist-leninistă, a știut să rezolve problemele esențiale ale învățământului, găsind căile cele mai juste pentru înarmarea elevilor cu bazele științelor, pentru educarea lor în spiritul disciplinei conștiente, în spiritul celor mai înalte sentimente omenești. Școala sovietică este prima școală din lume care pune și rezolvă problemele instrucției politehnice a elevilor. Înlăturînd din activitatea pedagogică formalismul — această racilă înrădăcinată a școlii vechi — învățătorii și profesorii sovietici leagă strîns munca lor instructiv-educativă de viață, de lupta întregului popor sovietic, constructor al comunismului.

Învățătorii și profesorii din toate instituțiile de învățămînt din patria noastră sărbătoresc în această săptămînă „Zilele pedagogiei sovietice". În școli și în facultăți au loc conferințe care arată marea dezvoltare a pedagogiei sovietice, caracterul ei de știință înaintată, progresele școlii sovietice pe baza aplicării acestei pedagogii. În cadrul consiliilor pedagogice și al cercurilor pedagogice, la institutele de perfecționare a cadrelor didactice, învățătorii și profesorii arată succesele pe care le obțin în munca lor de instruire și educare a tinerelor generații prin însușirea și aplicarea pedagogiei și experienței școlii sovietice.

Școala noastră a primit din partea Uniunii Sovietice un ajutor deosebit de valoros. Folosirea creatoare, în condițiile specifice din țara noastră, a pedagogiei celei mai înaintate din lume deschide o cale largă pentru dezvoltarea învățămîntului nostru, pentru îmbunătățirea muncii fiecărui pedagog în parte.

Pe baza experienței sovietice, partidul și guvernul nostru au înfăptuit reforma învățămîntului din 1948, act revoluționar de o deosebită importanță în istoria dezvoltării școlii noastre. Prin reforma învățămîntului s-a schimbat radical structura învățămîntului, temelia sa ideologică. Școala noastră a devenit o școală cu o structură unitară, accesibilă tuturor fiilor oamenilor muncii, bazată pe ideologia marxist-leninistă.

Prevederile reformei învățămîntului au chemat învățătorii și profesorii din patria noastră la o muncă nouă. Trebuiau să realizeze un învățămînt științific, să înarmeze elevii cu o concepție materialistă despre natură și despre viață, cu ajutorul căreia să poată ajunge cadre destoinice, care să participe activ la lupta și munca pentru construirea socialismului. Pentru aceasta, învățătorii și profesorii trebuiau să cunoască principiile pedagogiei științifice, metodele de aplicare a acestei pedagogii. Trebuiau părăsite principiile și metodele pedagogiei burgheze, menite să formeze roboți supuși ai orînduirii capitaliste. Noua școală avea datoria să făurească luptători activi și conștienți pentru cauza socialismului.

Formele prin care învățătorii și profesorii patriei noastre au fost ajutați în această direcție sînt multiple și variate. Numeroase traduceri au dat cadrelor didactice prilejul să cunoască ideile și experiența marilor pedagogi ruși și sovietici, realizările cadrelor fruntașe din școlile Țării Socialismului. Bogate învățăminte au tras cadrele noastre didactice din operele pedagogice ale clasicilor ruși — Herzen, Belinschi, Pisarev, Cernîșevschi, Dobroliubov, din studiile despre activitatea pedagogică a lui Pirogov, Ușinschi, Tolstoi. Operele lui M.I. Kalinin, N. K. Krupskaia și A. S. Makarenko, care au pus bazele pedagogiei sovietice, s-au răspîndit pînă în cele mai modeste școli ale țării noastre. Aproape că nu există bibliotecă școlară din care să lipsească opere ca „Despre educația comunistă" de M. I. Kalinin, „Despre pionieri" și „Opere pedagogice alese" de N. K. Krupskaia, „Poemul pedagogic", „Steaguri pe turnuri", „Cartea pentru părinți" și „Opere pedagogice alese" de A. S. Makarenko. Studiind pedagogia sovietică, cunoscînd munca pedagogilor sovietici și realitatea școlii sovietice, pedagogii noștri și-au putut da seama cît de adevărate sînt cuvintele lui Lenin că școala în afară de politică, de viață este o minciună și o ipocrizie, au înțeles că activitatea pedagogică trebuie strîns împletită cu activitatea politică.

Manualele și metodicile sovietice traduse au devenit instrumente prețioase în activitatea cadrelor didactice. Lucrările pedagogilor sovietici I. A. Kairov, I. T. Ogorodnikov, P. N. Simbirev, I. K. Novikov, A. I. Sorokina etc. nu numai că sînt studiate cu mult interes, dar, în măsura în care condițiile obiective ale școlii noastre o permit, o bună parte din conținutul acestor lucrări este aplicat cu pricepere în munca instructiv-educativă. Mulți învățători și profesori și-au însușit limba rusă pentru a putea citi în original lucrările pedagogilor sovietici, ca și publicațiile de specialitate „Ucitelskaia gazeta", „Sovetskaia pedagoghica", „Matematika v skole", „Estestvoznanie v skole", „Fizika v skole", „Doskolnoe vospitanie" etc.

Deosebit de prețioasă în răspîndirea pedagogiei și experienței școlii sovietice este activitatea Institutului de Studii Romîno-Sovietic al Academiei R.P.R., care prin revista „Analele romîno-sovietice" pune la îndemîna pedagogilor din patria noastră articole privitoare la realizarea educației comuniste a tinerei generații, la înfăptuirea învățămîntului politehnic, la probleme de didactică și metodică. Totodată, Institutul dă un ajutor însemnat cadrelor didactice prin consultații bibliografice, fișe tematice, prin buletinul de documentare științifică, cataloage de recenzii etc.

Cunoașterea din ce în ce mai largă a pedagogiei și experienței școlii sovietice de către învățători și profesorii noștri se datorește în mare măsură și contactului direct pe care oamenii muncii din școli l-au avut cu pedagogii sovietici, cu școala sovietică. Numeroși învățători și profesori din țara noastră au avut prilejul să asculte conferințele ținute la București sau în alte orașe ale țării de asemenea pedagogi ca academicienii I. A. Kairov, N. K. Goncearov sau B. P. Osipov, ca profesorii I. S. Filipov, E. K. Osipova, M. A. Prokofiev, I. V. Spitin, care le-au dat prețioase îndrumări, le-au comunicat cu dragoste frățească propria lor experiență pedagogică.

Acum, avem în mijlocul nostru pe tovarășul L. V. Zankov, locțiitor al directorului Institutului de teorie și istorie a pedagogiei al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R., membru activ al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R., doctor în științe pedagogice. La deschiderea festivă a „Săptămînii științei și tehnicii sovietice", tovarășul Zankov a vorbit despre „Dezvoltarea intelectuală a copilului", aducînd la cunoștința pedagogilor noștri experiențe deosebit de interesante în legătură cu dezvoltarea spiritului de observație al copilului.

Diferitele delegații de oameni ai muncii din învățămînt care au vizitat Uniunea Sovietică au adus un bogat material informativ cu privire la munca pedagogilor sovietici, cu privire la școala sovietică. De pildă, delegația de lucrători din Ministerul Învățămîntului care a vizitat anul acesta diferite instituții de învățămînt din U.R.S.S. a studiat, cu acest prilej, cele mai importante probleme actuale ale învățămîntului de cultură generală, precum și problema muncii științifice în domeniul pedagogiei. Aplicarea învățămintelor culese va da un nou impuls muncii școlilor din patria noastră.

Roadele ajutorului multilateral pe care-l primim din partea școlii și a pedagogiei sovietice se oglindesc din plin în succesele pe care le obțin învățătorii și profesorii noștri în munca de instruire și educare a elevilor. Prin aplicarea creatoare a pedagogiei și experienței școlii sovietice, orizontul pedagogic al activității didactice devine din ce în ce mai larg, iar numărul pedagogilor fruntași crește mereu. În numeroase școli, ca școala de 7 ani nr. 55 de băieți sau școala medie de fete nr. 16 din București, s-au închegat adevărate colective de elevi, în cadrul cărora sînt dezvoltate trăsăturile morale ale omului nou. Școlile medii din Rîmnicu-Vîlcea, ca și școala medie nr. 1 de băieți din Craiova constituie adevărate exemple în ceea ce privește aplicarea creatoare a metodicilor sovietice. Procesul de învățămînt din aceste școli are un bogat conținut pedagogic și științific, iar elevii primesc o temeinică pregătire. La școlile de 7 ani din comunele Titu-Tîrg, raionul Răcari, Șelimbăr, raionul Sibiu, Teiu-Deal, raionul Topoloveni, s-au înregistrat importante realizări în legarea teoriei de practică, în predarea științelor naturale. Crește mereu numărul școlilor care, urmînd exemplul școlilor sovietice, antrenează elevii în construirea și mînuirea diferitelor aparate de fizică. Consfătuirile raionale scot mereu la iveală alte școli care au înființat laboratoare cu mijloace proprii, care leagă cu pricepere teoria de practică în predarea fizicii, chimiei, matematicii, biologiei. Succesele dobîndite în activitatea practică pe parcelele experimentale și la colțul naturii vii, în laboratoare și la unele școli chiar în ateliere, bogăția de aparate construite cu elevii, ca și roadele bune de plante obținute pe baza aplicării metodelor agrotehnice înaintate dovedesc preocuparea din ce în ce mai vie a învățătorilor și profesorilor noștri de a pune în școală bazele unui învățămînt politehnic. Cu începere din acest an, prin introducerea orelor de lucru manual și activități practice, cadrele didactice vor avea posibilitatea să lărgească și mai mult caracterul practic al învățămîntului nostru.

Succesele cucerite în activitatea didactică trebuie larg valorificate și generalizate în domeniul teoriei pedagogice, al muncii științifice cu caracter pedagogic. Cercetătorii științifici de la Institutul de științe pedagogice de pe lîngă Ministerul Învățămîntului, metodiștii de la cabinetele pedagogice regionale și raionale trebuie să-și pună cu tărie problema îmbogățirii științei pedagogice cu noi lucrări originale. Ei trebuie să urmeze și în această privință exemplul pedagogilor sovietici, care lucrează cu atîta sîrguință pentru valorificarea și generalizarea experienței dobîndite.

Paralel cu dezvoltarea învățămîntului nostru, cunoașterea limbii ruse de către învățători și profesori devine o condiție esențială pentru îmbunătățirea metodelor de predare, pentru realizarea unui învățămînt strîns legat de practică, de viață. Organele de învățămînt și sindicale trebuie să sprijine cu mai multă perseverență cursurile de limba rusă, organizate de A.R.L.U.S., pentru a ajuta cît mai mulți învățători și profesori să folosească în muncă lor vastul material pedagogic ce se publică în U.R.S.S.

Entuziasmul și căldura cu care cadrele didactice din țara noastră sărbătoresc acum „Zilele pedagogiei sovietice", bucuria cu care vorbesc despre succesele obținute în activitatea lor didactică pe baza aplicării pedagogiei și experienței școlii sovietice oglindesc dragostea și recunoștința adîncă pe care învățătorii și profesorii noștri o nutresc față de pedagogii sovietici.

Pentru a da elevilor noștri o pregătire și mai temeinică, pentru a-i educa pe elevi cu mai multă pricepere în spirit comunist trebuie să studiem și mai mult, și mai organizat lucrările pedagogilor sovietici. Să învățăm din munca lor și să le dovedim prietenia noastră sinceră prin succesele pe care noi înșine le obținem pe ogorul școlii noastre.

Angajamentele ucenicilor

Comunicatul Plenarei C.C. al P.M.R. în legătură cu convocarea la 23 decembrie a Congresului al II-lea al partidului a stîrnit un deosebit interes în rîndurile ucenicilor din școlile profesionale. Adînc recunoscători partidului pentru grija pe care le-o poartă, ucenicii își manifestă această recunoștință întîmpinînd Congresul cu noi succese la învățătură și în activitatea practică.

Căutînd să-și însușească cît mai bine meseria, pentru cîștigarea unei calificări cît mai înalte, ucenicii școlii profesionale nr. 1 din București se străduiesc în același timp ca, în cadrul activității practice în atelierul-școală, să dea produse cît mai multe și mai bune.

În cinstea Congresului al II-lea, ucenicii claselor de strungari, tinichigii, lăcătuși, frezori, turnători, presatori la cald etc. depun eforturi sporite pentru a produce cît mai multe dulapuri metalice, paturi din fier, bancuri de lucru, bănci școlare și cît mai multe articole de menaj prevăzute în planul de producție. Fiecare obiect nou terminat — o mașină de gătit, un cuptor pentru lampa cu petrol, un reșou pentru aragaz, un cazan, un radiator pentru încălzit — constituie un prilej de mîndrie și totodată un nou imbold în muncă. Mîndria justificată a ucenicilor de la școala profesională nr. 1 o constituie însă realizarea mașinilor aragaz cu trei ochiuri, cuptor și grătar, frumos nichelate și îmbrăcate în plăcuțe de faianță.

În activitatea de producție s-au distins în mod deosebit, pentru calitatea lucrărilor efectuate, ucenicii Sandu Ion, Măgeam Ion, Cătălinoiu A., Stoian Ion, Bucur Gavrilă, Grancea Nicolae ș.a.

De curînd, ucenicii și maiștrii instructori au luat hotărîrea ca, în întîmpinarea Congresului, să ridice indicii calitativi ai produselor prin introducerea cîtorva operații mecanizate și să reducă în același timp prețul de cost al unor produse mai importante, cum ar fi, de exemplu, cuptoarele aragaz, sobele aragaz și altele.

În întîmpinarea Congresului, ucenicii școlii profesionale nr. 1 se străduiesc, plini de însuflețire, ca școala lor să devină o școală fruntașă.

Activitatea tinerilor naturaliști

Tinerii naturaliști de la școala pedagogică din raionul Carei, regiunea Baia Mare, desfășoară o activitate susținută și rodnică pe parcela experimentală. În cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, tinerii naturaliști au hotărît să îmbunătățească munca lor practică. Astfel, și-au luat angajamentul ca pînă la sfîrșitul lunii octombrie să termine toate lucrările de toamnă pe parcelă. De asemenea, și-au propus să organizeze o expoziție la care să prezinte rezultatele obținute de ei în munca practică. Pentru o cît mai temeinică pregătire a tinerilor naturaliști, cercul a hotărît să organizeze un ciclu de referate cu privire la învățătura lui I. V. Miciurin.

EMANOIL POP
corespondent

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Pentru răspîndirea experienței pedagogilor din Țara Socialismului

Deschiderea festivă a Săptămînii științei și tehnicii sovietice. Un aspect din sală.

În cadrul Săptămînii științei și tehnicii sovietice, luni s-au deschis în întreaga țară „Zilele pedagogiei sovietice".

Seria manifestărilor a început cu conferința profesorului sovietic L. V. Zankov, locțiitor al directorului Institutului de teorie și istorie a pedagogiei al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R., membru activ al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R., doctor în științe pedagogice, care a vorbit despre dezvoltarea intelectuală a copilului.

În „Zilele pedagogiei sovietice", la București, Arad, Craiova și în alte orașe au loc conferințe publice.

La 26 octombrie va avea loc în Capitală un simpozion cu tema „Ce am văzut în U.R.S.S.".

În cadrul consiliilor și cercurilor pedagogice, în facultățile de pedagogie și în cercurile științifice studențești se țin referate și expuneri despre știința pedagogică sovietică.

În școlile elementare, de 7 ani și medii, precum și în centrele raionale au loc conferințe pentru cadre didactice și părinți în cadrul cărora se vorbește despre activitatea școlii sovietice.

Acțiuni sărbătorești

Colectivul pedagogic și elevele școlii medii de fete nr. 16 din Capitală sărbătoresc cu multă însuflețire Luna prieteniei romîno-sovietice.

Vizita făcută școlii de profesorul L. V. Zankov, locțiitor al directorului Institutului de teorie și istoria pedagogiei al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R., membru activ al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R., a constituit un eveniment de mare importanță pentru cadrele didactice și elevele școlii. Cu acest prilej oaspetele a asistat la cîteva ore de curs, iar în discuțiile lui cu cadrele didactice le-a împărtășit învățăminte prețioase din experiența sa de pedagog.

Gazetele de perete care au apărut zilele acestea în școală vorbesc despre progresele științei și tehnicii, artei și literaturii sovietice, despre viața fericită a tineretului sovietic.

O activitate interesantă se desfășoară în cadrul cercurilor pe materii ale elevelor. În aceste cercuri s-au prezentat referate cu următoarele teme: „Relațiile poporului romîn cu poporul rus și sovietic de-a lungul veacurilor", „Viața și opera lui Miciurin", „Energia nucleară în slujba vieții și a păcii" etc.

În școală se acordă o mare atenție pregătirilor pentru săptămîna cărții sovietice. În această săptămînă va avea loc o conferință despre prietenia dintre M. Gorki și A. Cehov. De asemenea, pionierele și elevele vor participa la discuții în legătură cu cărțile sovietice pentru tineret și copii. În școală se amenajează un stand de cărți sovietice.

În cinstea Lunii prieteniei romîno-sovietice, echipa artistică a școlii va prezenta piesa „Cererea în căsătorie" de A. Cehov. Un mare număr de eleve participă la concursul de desen organizat pe raion.

Numeroasele scrisori trimise în această lună de elevele școlii elevelor din Uniunea Sovietică vor întări și mai mult prietenia tineretului nostru cu tineretul din marea Țară a Socialismului.

În „Zilele pedagogiei sovietice" a avut loc o consfătuire de producție, la care s-a dezbătut tema „Studierea individuală a elevilor". De asemenea, a avut loc o conferință pentru părinți, în cadrul căreia s-a vorbit despre educația comunistă a tineretului.

În școlile raionului Roman

Pentru cadrele didactice din școlile orașului și ale raionului Roman, „Zilele pedagogiei sovietice" constituie un nou prilej de cunoaștere și răspîndire a experienței școlii sovietice, a rezultatelor obținute de pedagogii noștri în urma aplicării creatoare a acestei experiențe.

În majoritatea școlilor s-au ținut referate cu privire la metodele folosite în școlile din U.R.S.S., s-au organizat recenzii asupra cărților sovietice cu caracter pedagogic, s-au amenajat vitrine ale cărții sovietice etc. În cadrul consiliului pedagogic de la școala medie de băieți nr. 1 din orașul Roman, de exemplu, s-a prezentat un referat cu tema „Lenin și Stalin despre educație". Pedagogii și elevii acestei școli au pregătit fotomontaje care reprezintă diferite aspecte din viața școlii sovietice. La școala elementară din Cotul-Vameș-Oraș s-a prezentat, într-o ședință a consiliului pedagogic, referatul intitulat „Makarenko și copiii". Învățătorii și profesorii din Cotul-Vameș au amenajat un stand de cărți sovietice și au organizat cu elevii lecturi din „Poemul pedagogic" de A. S. Makarenko. De asemenea, ei au organizat pentru părinții elevilor recenzia cunoscutei opere a lui Makarenko „Steaguri pe turnuri".

Aceeași recenzie a fost prezentată și la școala elementară din comuna Cordun. Pedagogii de la această școală au organizat de asemenea lecturi din „Cartea pentru părinți".

În cadrul consiliilor pedagogice de la școala medie de fete nr. 2 din orașul Roman și de la școala de 7 ani din comuna Budești a fost recenzată cartea sovietică „Învățătoarea".

La clubul sindicatului de învățămînt

În cadrul acțiunilor organizate în cinstea Lunii prieteniei romîno-sovietice, la Clubul sindicatului lucrătorilor din învățămînt din Capitală se organizează zilnic variate manifestări închinate acestei sărbătoriri.

Astfel, Clubul învățămîntului, în colaborare cu Societatea de științe istorice și filologie, a organizat conferința intitulată „Relațiile culturale romîno-ruse (Krîlov și Donici)".

În cadrul Săptămînii cărții sovietice se va organiza, în colaborare cu Editura „Cartea Rusă", o consfătuire asupra cărții „Mama" de Maxim Gorki. La această consfătuire, inițiată pentru elevii școlilor medii din Capitală, va vorbi scriitorul Vladimir Cavarnali.

Pentru elevii anului IV al școlilor pedagogice, în cadrul „Zilelor pedagogiei sovietice" va avea loc conferința „Pedagogia sovietică, călăuză permanentă în munca învățătorului".

O muncă închinată unei cauze nobile

— Convorbire cu profesorul L. V. Zankov —

N-a fost deloc greu să-l găsim pe L. V. Zankov printre membrii delegației sovietice care ne vizitează țara cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice și prin mulțimea gazetarilor care populau salonul mare al Casei de oaspeți, dornici să împărtășească cititorilor lor, cu o clipă mai degrabă, impresiile prietenilor noștri. Cineva ni-l descrisese dinainte. Are o privire pătrunzătoare — ne-a spus. Pe cît de pătrunzătoare însă, pe atît de blîndă, de înțelegătoare. E privirea profesorului... Așa că ne-am dat lesne seama că L. V. Zankov este tocmai cel care, în acel moment, imprima pe banda magnetofonului un salut adresat cadrelor didactice din țara noastră cu prilejul „Zilelor pedagogiei sovietice". Peste cîteva minute, profesorul Zankov era gata să răspundă la întrebările noastre.

Uneori, cea mai dificilă dintre întrebările unui interviu este prima, pentru că ea este aceea care încălzește și dă firul întregii convorbiri. De data aceasta, nu ne-a fost deloc greu. Întrebarea ne-a fost inspirată de atitudinea pedagogului sovietic la microfon, atitudine care degaja pasiune, dragoste pentru o profesie nobilă. Astfel că, la întrebarea noastră despre sentimentele pe care le încearcă acum, după zeci de ani de muncă închinată școlii, profesorul L. V. Zankov ne-a răspuns:

„În primul rînd, trebuie să vorbesc despre deosebita mea satisfacție izvorîtă din faptul că munca mea este legată de o cauză atît de nobilă ca aceea a educării tinerei generații. Copiii sînt viitorul nostru. În U.R.S.S. noi considerăm tînăra generație, pe copiii și elevii de azi, ca pe constructorii viitori ai societății comuniste. De aceea, munca în domeniul învățămîntului, în domeniul educării tinerei generații, trezește multă bucurie și oferă o adîncă satisfacție celor care o îndeplinesc.

În același timp, instruirea și educarea copiilor constituie o activitate foarte complexă și grea. De aceea sînt totdeauna cuprins de sentimentul că am făcut încă prea puțin în această direcție față de ceea ce trebuie făcut".

L-am rugat pe L. V. Zankov să ne povestească cîteva amintiri din cariera lui de pedagog, să ne vorbească despre instituțiile de învățămînt în care a lucrat ani îndelungați.

„Nu este nimic deosebit în întreaga mea activitate — ne-a declarat eminentul pedagog sovietic. Munca mea este la fel cu aceea a zecilor de mii de învățători și profesori sovietici. Istoria muncii lor se împletește cu istoria școlii sovietice.

Primele mele amintiri sînt din perioada în care am condus o colonie agricolă pentru copii. Era prin anii 1919-1922. În această colonie, copiii erau instruiți doar la cîteva obiecte de studiu: învățau limba rusă, matematica, științele naturale, geografia, istoria. În același timp, copiii lucrau la cîmp, în livezi și în grădinile de zarzavat.

Noi, pedagogii, munceam alături de ei. Pot să vă spun că educația prin muncă a exercitat o influență deosebit de favorabilă asupra dezvoltării copiilor, asupra dezvoltării spiritului lor de disciplină. Aceasta a dat foarte multe rezultate bune. Totuși, pe atunci nu se acorda suficientă atenție înarmării elevilor cu un sistem de cunoștințe și de deprinderi practice.

Amintirile mele se leagă apoi de perioada anilor 1930—1940. În acești ani, potrivit indicațiilor date de Comitetul Central al P.C.U.S., s-a acordat atenția principală predării unui sistem de cunoștințe. În această perioadă s-a desfășurat o muncă deosebit de amplă în ceea ce privește elaborarea planurilor de învățămînt și a programelor pentru toate obiectele de studiu, s-a acordat o mare atenție metodelor de predare și organizării lecțiilor. Totodată, a luat o largă desfășurare activitatea diferitelor cercuri de elevi.

În ultimii ani se depune o muncă asiduă pentru înarmarea

elevilor cu un sistem închegat de cunoștințe. În cadrul acestei probleme se acordă un loc important învățămîntului politehnic. Conținutul principal al învățămîntului politehnic îl constituie însușirea de către elevi a bazelor științifice ale producției, precum și însușirea unei serii întregi de cunoștințe și deprinderi practice. În legătură cu aceasta, s-a schimbat caracterul predării unor discipline ca fizica, chimia, științele naturale, geografia etc. În afară de aceasta, în școala sovietică au fost introduse obiecte noi de învățămînt: lucrul manual, în clasele I—IV, lucrări practice în atelierele școlii și pe parcelele experimentale în clasele V—VII. Și în clasele VIII—X au fost introduse obiecte noi, de pildă lecții practice despre mînuirea mașinilor. Se acordă o mare atenție excursiilor în fabrici, uzine, colhozuri, sovhozuri. În școli au început să funcționeze cercuri în cadrul cărora elevii învață unele profesiuni practice. Astfel, elevii din clasele a IX-a și a X-a ale școlilor sătești își însușesc chiar meseria de tractorist. În acest fel se creează o legătură mai strînsă a școlii cu viața și se asigură pregătirea elevilor pentru viitoarea lor activitate practică. Trebuie să mai adaug că în decursul întregii istorii a școlii sovietice s-a acordat o atenție deosebită educării spiritului de disciplină al elevilor.

Toate aceste măsuri pedagogice sînt de natură să asigure îndeplinirea în cît mai bune condiții a sarcinii importante pe care este chemată s-o rezolve școala: educarea viitorilor constructori ai societății comuniste".

L-am întrebat apoi pe L. V. Zankov ce impresii a cules în școlile noastre.

„Din păcate, nu pot spune lucruri prea multe despre școala românească, din cauza timpului scurt în care am vizitat puține școli. Totuși, vă voi împărtăși cu plăcere cîteva din impresiile culese.

În școlile în care am fost am văzut că, în R.P.R., partidul, guvernul și întregul popor acordă o atenție deosebită educării tinerei generații. De pildă, mergînd la sate, am văzut că s-au construit clădiri noi de școli, cu clase spațioase, cu multă lumină. Școlile funcționează pe baza unor programe și manuale noi. La toate lecțiile la care am asistat învățătorii au folosit cu succes materialul didactic. O deosebită impresie mi-a produs faptul că elevii învață cu multă sîrguință. În general, la lecțiile la care am asistat am constatat un nivel ridicat al predării.

Însă, după părerea mea, mai trebuie depusă o muncă serioasă pentru perfecționarea instruirii și educării elevilor. Trebuie creată o legătură mai strînsă a predării cu viața înconjurătoare. De pildă, în școlile sătești predarea ar trebui legată mai mult de agricultură. De asemenea, cred că ar fi de dorit să se pună problema realizării unui spirit mai activ al elevilor în învățătură. Cadrele didactice predau bine lecțiile, însă, după părerea mea, nu se străduiesc suficient să determine pe elevi să gîndească independent.

Trăsăturile generale ale predării despre care am vorbit mai înainte există acum în școlile din R.P.R., dar cred că ele trebuie dezvoltate și perfecționate".

Ce ați dori să transmiteți, prin „Gazeta învățămîntului", învățătorilor și profesorilor din țara noastră?

„În primul rînd vreau să le transmit că m-au bucurat nespus de mult marile succese pe care le-am putut constata. Căutînd să cunosc cum se desfășoară învățămîntul din R.P.R., mi-am dat seama că în munca pedagogilor există foarte multe lucruri bune. Sînt convins că, la rîndul nostru, putem învăța multe lucruri folositoare din experiența cadrelor didactice din R.P.R.

Aș vrea, de asemenea, să-mi exprim dorința fierbinte ca legăturile de prietenie dintre învățătorii și profesorii din R.P.R. și U.R.S.S. să se întărească și să se lărgească tot mai mult. Aceste legături trebuie să fie deosebit de strînse, cu atît mai mult cu cît învățămîntul, atît în R.P.R. cît și în Uniunea Sovietică, este pus în întregime în slujba poporului.

Urez din tot sufletul învățătorilor și profesorilor din R.P.R. noi și mari succese în opera nobilă pe care o înfăptuiesc, opera de educare a viitorilor constructori ai socialismului în patria lor".

ANDREI VALENTIN

ZILELE PEDAGOGIEI SOVIETICE

Să studiem învățătura lui I. P. Pavlov și s-o aplicăm în munca noastră pedagogică

Prof. univ. V. Pavelcu

Organizarea, în cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, a „Zilelor pedagogiei sovietice" constituie pentru noi, cei care lucrăm în domeniul învățămîntului, un prilej deosebit de însemnat pentru o mai bună cunoaștere a marii experiențe acumulate de știința pedagogică și de școala Țării Socialismului.

Una din cele mai însemnate contribuții pe care a adus-o știința sovietică la dezvoltarea pedagogiei o reprezintă aplicarea în acest domeniu a învățăturii lui I. P. Pavlov. Valoarea marelui fiziolog rus nu se limitează la interpretarea clară, unitară și vastă a fenomenelor fiziologice nervoase și la extinderea ei asupra domeniului faptelor psihice. Pavlov ne deschide noi căi pentru exploatarea științifică a unor regiuni populate pînă atunci de strigoii ignoranței, ai fricii și ai ipocriziei politice. Învățătura lui Pavlov constituie în acest fel o nouă victorie a materialismului în lupta împotriva idealismului, a metodei științifice, dialectice, împotriva subiectivismului și a metafizicii.

Învățătura lui Pavlov este totodată un instrument de luptă și de acțiune în transformarea omului, a societății. I. P. Pavlov crează și întărește convingerea că fenomenele psihice sînt indisolubil legate de cele nervoase, că activitatea nervoasă superioară nu poate fi înțeleasă decît în unitate dinamică cu mediul, că sistemul nervos, în procesele lui superioare, corticale, este o forță regulatoare a întregului organism, că actele de echilibrare între organism și mediu se desfășoară prin împletirea legăturilor înnăscute cu acelea, mai suple și mai variate, dobîndite prin experiența individuală: reflexe absolute și reflexe condiționate; legături cu caracter mai universal și mai permanent și legături cu caracter mai individual și temporar.

Așa cum ne arată învățătura lui I. P. Pavlov, formarea deprinderilor și priceperilor, a complexelor de conduită în procesul de educație este o elaborare de noi stereotipe dinamice, concomitent cu transformarea celor vechi. Stereotipele dinamice — complexe relativ stabile de reacții — se formează ca răspunsuri la complexe și succesiuni, relativ uniforme, de excitanți sau situații din afară (stereotipe externe), care constituie regimul educativ școlar sau familiar. In formarea unui om, în educația unui copil, trebuie să ținem seama atît de particularitățile dinamice ale sistemului său nervos, cît și de sarcinile impuse acestui sistem nervos. Formarea unei deprinderi reprezintă o nouă adaptare, este efectul unei activități nervoase, al unui efort în fața unei sarcini, a unei rezistențe externe sau interne. Așa dar, educatorul trebuie să cunoască bine tipul de sistem nervos al celui educat, să știe să evalueze cît mai precis, calitativ și cantitativ, exigențele și sarcinile impuse acelui sistem nervos. Exigențe prea mari strivesc sub greutatea lor un sistem nervos fragil, cerințe prea mici încurajează inerția nervoasă și demobilizează organismul.

Reacțiile copiilor sînt variate, atît în intensitate și mobilitate, cît și în echilibrul nervos dintre excitație, forță de expansiune și inhibiție, forță frenatorie. In determinarea și folosirea mijloacelor de educație trebuie să se țină seamă de aceste particularități dinamice ale reacțiilor nervoase.

Procesul de învățare este, ca orice fenomen de educație, un proces de formare a unor noi legături temporare, a unor noi reflexe condiționate. Se știe că, în formarea unor noi legături, „întărirea" noului stimul condițional prin cel necondițional are o mare importanță. Stimulul „indiferent" dobîndește astfel o valoare de semnal, din fenomen neutru el devine o forță vitală. In lumea umană, această „întărire" se face mai ales prin aprobare sau încurajare. Formarea reacțiilor negative, a inhibițiilor nervoase, se realizează cu ajutorul dezaprobării, descurajării sau al blamului. Această pîrghie socială apreciativă trebuie folosită cu prudență, circumspecție, cu tact pedagogic deosebit.

Problema centrală a învățămîntului este trezirea, întreținerea și întărirea interesului pentru cunoștințele predate. Se cunoaște importanța acordată de Pavlov reflexului de orientare și celui de investigație (reflexul „ce este?"), în formarea noilor legături temporare. Am putea spune că întărirea reflexului de investigație, de explorare reprezintă sarcina de căpetenie a învățămîntului. Prin satisfacerea constantă și adecvată a curiozității elevului, profesorul stăpînește și dirijează dezvoltarea lui intelectuală; printr-o predare formală și seacă, profesorul stinge această lumină naturală a intelectului.

Repetiția, ca regulă de bază în consolidarea cunoștințelor, trebuie folosită în condiții anumite; ea trebuie mereu îmbinată cu procesul activ de comparație critică a momentelor succesive ale procesului de învățare. Numai o repetiție însoțită de activitatea de analiză va avea ca efect necesar o diferențiere crescîndă a înțelesurilor, o discriminare progresivă, o mlădiere și o mobilitate superioară a articulațiilor unui întreg. Repetiția ne ajută atunci la trecerea de la nebuloasa intelectuală inițială, confuză și informă, spre o înțelegere nuanțată, suplă, clară și articulată; de la generalitate vagă spre analiză precisă. Dar, dacă este înțeleasă în sens mecanic, dacă nu este alimentată de interes, repetiția poate duce la fenomenul pernicios al „saturației", la stingerea interesului, a acțiunii. Folosirea vechiului prin automatizare trebuie să meargă mînă în mînă, într-un proces natural dialectic, cu noutatea, variația și creația. Nici o cunoștință nouă nu se fixează dacă nu este legată de un interes.

★

Învățătura lui Pavlov nu reprezintă numai o extindere de la animal la om a legilor activității nervoase superioare. Generalizarea lui Pavlov constă în lărgirea principiului legăturilor temporare asupra formelor specifice activității umane. Un proces de gîndire este și el supus legilor reflexelor condiționate, dar sistemul nervos uman, în activitatea lui de orientare și reglare a conduitei, este orînduit pe alte baze, pe alte conținuturi, de natură socială, mai precis verbală și conceptuală. Reglarea conduitei animale este determinată — prin intermediul senzațiilor, percepțiilor și reprezentărilor — de mediul fizic și biologic al animalului. Omul, folosind acest sistem primar de reflectare și reglare, și-l subordonează însă unui sistem mai vast și mai simplu, de reflectare abstractă a realității, de reglare a conduitei pe bază verbală și conceptuală. Aceste două sisteme de semnalizare lucrează la om în strînsă interdependență. Cuvîntul semnalizează „primul semnal", al conținutului senzorial, perceptiv sau reprezentativ; acesta, la rîndul lui, este legat de excitantul absolut, necondițional. Puterea reprezentativă a cuvîntului devine imensă, cu o condiție numai: ca semnalul verbal să fie legat solid și esențial de conținutul lui intuitiv respectiv. Deci, intuiție la baza noțiunii; senzație și contact direct la baza cunoașterii.

Dar acest proces de influență de la primul la al doilea sistem nu exclude nici acțiunea inversă: îmbogățirea, precizarea și clarificarea senzației, a percepției sau a reprezentării, prin noțiune; vezi sau auzi mai bine cînd știi, cînd cunoști; ochiul minții ajută organul senzorial în procesul lui de reflectare imediată. Sistemul conceptual, verbal, favorizează o reflectare a conținuturilor concrete, iar materialul intuitiv, concret, reprezintă izvorul cunoașterii abstracte, temelia ei; fără aceasta, noțiunile rămîn forme goale, lipsite de înțeles.

Înțelegem de ce metoda intuiției nu este o simplă înfățișare mecanică a unui material concret, nici un proces constant al stabilirii unui contact direct, ci un proces activ, reflexiv, care implică mobilizarea unor cunoștințe numeroase, menite să clarifice materialul brut, să sistematizeze impresiile, să orienteze observația, să scoată în relief esențele, declanșînd procesele de analiză și sinteză.

Înțelegerea activității celor două sisteme de semnalizare mai impune o regulă importantă în organizarea procesului de învățămînt: este necesară o cîntărire a dificultăților didactice, după cum se cere și estimarea sarcinilor educative. Se știe că o activitate mai complexă, mai delicată este și mai costisitoare, mai dificilă, mai obositoare; ea consumă mai multă energie. Formarea celui de al doilea sistem de semnalizare și asigurarea dominației lui crescînde asupra celui dintîi este o operație dificilă: asimilarea unor cunoștințe care implică folosirea precumpănitoare a abstracțiunilor este mai costisitoare, sub raportul consumului de energie, decît însușirea unor cunoștințe sprijinite mai mult pe materialul de imagini sau observații concrete. Acest fapt nu trebuie neglijat în elaborarea orariilor și în dozarea materialului pentru studiul individual al elevului. Și aici calitatea sarcinii intelectuale este indisolubil legată de cantitatea energiei cheltuite pentru îndeplinirea ei.

Din procesul de interdependență a celor două sisteme de semnalizare și din dezvoltarea lor derivă și regulile specifice cu privire la adaptarea programelor și metodelor școlare la vîrsta elevilor. Numai respectarea legilor de dezvoltare a sistemelor de semnalizare poate asigura echilibrul necesar și armonios al intelectului tinerei generații.

☆

Dacă Pavlov stabilește legile generale și fundamentale ale activității nervoase superioare, creînd astfel o punte între fiziologie și psihic, între animal și om, nu înseamnă că psihologia s-ar reduce la fiziologia sistemului nervos și că pedagogia, urmînd în acest proces psihologia, s-ar reduce la un complex de reguli igienice sau ortopedice, privind activitatea sistemului nervos. Unitatea între fenomenele psihice și cele nervoase nu înseamnă identitate. Iată de ce explicația fenomenelor psihice prin descrierea mecanismelor nervoase și aplicarea legilor fundamentale ale sistemului nervos nu poate fi socotită ca integrală. Psihologia, consolidîndu-și pozițiile prin folosirea sistemului fiziologic de explicație al lui I. P. Pavlov, își păstrează autonomia, asigurînd totodată și independența pedagogiei.

Aprofundarea continuă și stăruitoare a bogatei învățături a lui I. P. Pavlov de către pedagogii școlilor noastre, aplicarea creatoare a acestei învățături vor contribui într-o măsură deosebit de însemnată la ridicarea continuă a nivelului muncii de instruire și educare a tinerelor generații.

Tineretul sovietic își însușește știința

Toate instituțiile speciale de învățămînt superior și mediu ale Kirghiziei au fost întemeiate în anii puterii sovietice. In anul școlar trecut, la Universitatea din Kirghizia și la celelalte instituții de învățămînt superior din republică au învățat 28.300 de studenți.

De o deosebită popularitate se bucură în țara foștilor nomazi-crescători de vite, Institutul politehnic, în cabinetul de desen al cărula s-a făcut această fotografie. In facultățile de mecanică, energetică, mine-geologie, tehnologică și de construcții ale Institutului se pregătesc cadre de ingineri, care reprezintă toate naționalitățile ce locuiesc în Kirghizia.

Pentru cunoașterea metodelor folosite în școlile din U. R. S. S.

Cadrele didactice din regiunea Ploești au întîmpinat cu o deosebită însuflețire zilele închinate cunoașterii și răspîndirii experienței școlii sovietice. In școlile regiunii au apărut ediții festive ale gazetelor de perete, lozinci, fotomontaje. S-au organizat expoziții de desene, seri ale basmului popular rus etc.

In orașul Ploești „Zilele pedagogiei sovietice" s-au deschis printr-o ședință festivă, la care cadrele didactice au ascultat conferința „Sistemul pedagogic al lui A. S. Makarenko". Și în consiliile pedagogice ale școlilor din regiune se țin în aceste zile conferințe privitoare la experiența școlii sovietice și la aplicarea acesteia de către pedagogii școlilor noastre. Aceste conferințe, prezentate de cei mai buni profesori din școlile regiunii, ajută cadrelor didactice să ridice nivelul activității lor, să îmbunătățească munca de instruire și educare a elevilor. Astfel, au fost ascultate conferințe despre „Învățămîntul politehnic în școala sovietică". „Școala sovietică — exemplu în munca de educare și instruire a elevilor", „Generalizarea învățămîntului de 10 ani în U.R.S.S., sarcină istorică trasată de Congresul al XIX-lea al P.C.U.S.", „Colaborarea dintre școala și familia sovietică" etc.

Prof. VLADIMIR CUTICA

Ajutor deosebit de valoros

In munca mea pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice de geografie, experiența școlii și a pedagogiei sovietice constituie un ajutor de neprețuit. Studiind cu atenție metodicile sovietice, seria „Geografie-geologie" a Analelor romîno-sovietice, revista „Gheografia v skole" și alte publicații cu caracter pedagogic sau de specialitate, am reușit să-mi îmbunătățesc mult munca. Din experiența școlii sovietice am învățat că trebuie să folosesc metode de predare care să asigure însușirea conștientă a cunoștințelor, că trebuie să lupt pentru legarea cît mai strînsă a predării de viață. După indicațiile date în „Metodica geografiei" de V. G. Erdeli, am organizat cu elevii o excursie pentru a urmări cursul rîului Bistrița, malurile rîului, materialele cărate de el, stratificația geologică. Cu elevii anului IV ai școlii pedagogice, viitori învățători, am ținut o serie de lecții pe terenul geografic al școlii, în legătură cu cunoașterea vremii, cu aflarea paralelei și a meridianului locului, cu orientarea. Pentru aflarea liniilor geografice am căutat să-i obișnuiesc pe elevi cu mînuirea gnomonului și a echimetrului.

Am căutat, de asemenea, să îmbin predarea lecțiilor cu problemele actuale ale construirii socialismului în patria noastră. Așa, de exemplu, le-am arătat elevilor că, pe baza experienței Uniunii Sovietice, în țara noastră au fost create perdele de protecție, au fost asanate unele regiuni mlăștinoase etc.

Studiind literatura pedagogică sovietică am învățat să folosesc o serie de procedee care înviorează lecția și o fac mai atractivă pentru elevi, înarmîndu-i în același timp cu noi cunoștințe. Astfel, le citesc elevilor mei fragmente din cărțile de literatură beletristică, de popularizare a științei sau din reviste, le arăt fotografii, desene, albume. De exemplu, elevii au ascultat cu un deosebit interes lectura unui fragment din cartea „Privind harta U.R.S.S." de I. Mihailov, a unor capitole din „Romînia pitorească" a lui Al. Vlahuță, a reportajului „Pe un drum nestrăbătut" din revista „Flacăra" etc.

Mă străduiesc să-mi însușesc necontenit experiența pedagogilor sovietici, încredințată că în felul acesta voi izbuti să obțin succese din ce în ce mai mari în munca mea, să asigur o temeinică instruire și educare a elevilor.

RODICA VRINCEANU
profesoară la școala pedagogică de băieți din Bacău

Din experiența școlii sovietice cu privire la activitatea în afară de clasă și extrașcolară

Conf. univ. I. Berca

Directivele celui de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au pus în fața școlii sovietice sarcina de a forma oameni dezvoltați multilateral. In legătură cu aceasta, a căpătat o mare însemnătate pentru școală și pentru educația tineretului activitatea în afară de clasă și extrașcolară a elevilor, bazată pe alegerea liberă a ocupațiilor.

Activitatea în afară de clasă și extrașcolară contribuie într-o măsură importantă la fixarea, aprofundarea și aplicarea în practică a cunoștințelor însușite de elevi, la realizarea învățămîntului politehnic, la lărgirea orizontului politic și de cultură generală al elevilor, la înarmarea lor cu înalte calități morale, la dezvoltarea capacităților lor creatoare. Prin această activitate copiii capătă deprinderi tehnice, artistice etc, într-o măsură în care nu le-ar putea căpăta în cadrul activității din clasă. Activitatea în afară de clasă și extrașcolară — în cadrul căreia ocupă un loc însemnat munca obștească a elevilor — aduce o contribuție de cea mai mare însemnătate la întărirea educației patriotice a elevilor. In același timp, această activitate disciplinează elevii, însuflețește munca în școală și desăvîrșește procesul pedagogic. In timpul activității extrașcolare copiii își dezvăluie, mai mult decît în orice împrejurare, firea, trăsăturile caracteristice — prilej minunat de a-i cunoaște, a-i studia. Pentru aceste considerente pedagogice, școala sovietică socotește pe bună dreptate activitatea extrașcolară și în afara clasei ca o parte integrantă a procesului unic al educației comuniste a tineretului.

Partidul Comunist și Guvernul Uniunii Sovietice au acordat întotdeauna o mare importanță acestei activități și au arătat că ea trebuie să ajute elevilor să învețe bine, trebuie să contribuie la formarea unor constructori activi ai societății comuniste.

Pedagogii și colaboratorii instituțiilor extrașcolare din Uniunea Sovietică au obținut în ultimii ani rezultate deosebit de valoroase în domeniul activității extrașcolare și în afara clasei cu copiii. O deosebită atenție acordă ei activității cercurilor tinerilor naturaliști.

Vorbind despre importanța mișcării tinerilor naturaliști, M. Gorki spunea că din rîndurile acestei mișcări Țara Sovietică va primi sute și mii de miciurinești care vor crea noi soiuri de culturi, vor realiza o adevărată revoluție pe cîmpuri și în livezi. Și într-adevăr, an de an, mișcarea tinerilor naturaliști a luat proporții din ce în ce mai mari. Numai în R.S.F.S.R. au existat în anul trecut 31.606 cercuri ale tinerilor naturaliști, cuprinzînd peste un milion de elevi. In afară de aceasta, peste 8 milioane de elevi au participat la acțiunile organizate în cadrul „săptămînii grădinii", a „zilei păsărilor" etc.

Sarcina principală a pedagogilor care îndrumă cercurile tinerilor naturaliști este aceea de a dezvolta dragostea elevilor față de natură și dorința de a o cerceta, de a-i familiariza cu învățătura miciurinistă, cu diferitele ramuri ale producției agricole, cu bazele științifice ale agriculturii sovietice. Pe parcelele școlare experimentale, pe parcelele agricole din colhozuri, elevii sînt îndrumați să se ocupe de diferite culturi care au o mare importanță economică, ca, de pildă, cultivarea porumbului, a legumelor, a plantelor textile etc.

Intre diversele cercuri pe obiecte și tehnice din școlile sovietice există o legătură deosebit de strînsă. O asemenea legătură s-a realizat, de exemplu, între cercurile de elevi de la școala medie din satul Octombrie. Sub îndrumarea pedagogilor, cercurile de elevi de la această școală au construit, prin munca în afara orelor de clasă, o stație de electrificare, o stație de radioficare, un inventar al uneltelor de grădină, o stație de mașini și autobuse și mașini automate.

Sarcinile cercurilor de la școala din satul Octombrie sînt bine delimitate. Cercului tinerilor naturaliști îi revine sarcina de a efectua observații sistematice asupra întregului proces de cultivare a plantelor și de a controla activitatea pe parcela școlară. Cercul de fizică se ocupă de exploatarea stațiunii de pompe de aer și irigație, cel de chimie de problem îngrășămintelor ch mice ale solului, cerc radiotehnicienilor c funcționarea stației de radioficare etc.

Variate sînt și activitățile pe care le desf șoară elevii școlilor sovietice în cercuri literare. Acestea contribuie la cultivarea dr gostei copiilor pentru carte, le dezvolt interesul pentru literatură, pentru știință tehnică, pentru artă, îi ajută să-și manifest aptitudinile artistice. In îndrumarea aceste activități sînt antrenați cu succes nu numa învățătorii și profesorii, ci și viitorii peda gogi, studenții ai diverselor instituții de în vățămînt superior care își efectuează pra tica în școli. Așa, de pildă, studenții Inst tutului pedagogic din Alma-Ata au organ zat în timpul practicii pedagogice un cor curs cu tema „Două lumi — două copilării pentru elevii claselor IV—VII. Scopul cor cursului a fost acela de a oferi elevilo prilejul ca și pe această cale să cunoasc unele dintre cele mai bune opere cu aceast temă ale scriitorilor ruși și sovietici, precu și ale scriitorilor progresiști de peste hotar Pentru a da elevilor posibilitatea de a- manifesta și aptitudinile lor practic studenții au inclus în volumul lucr rilor pentru concurs — alături de compune — și desene, ilustrații, montaje și album în legătură cu cele citite. In vederea orien tării cu ușurință în materialul bibliografi tema concursului a fost împărțită în patr subteme: Viața copiilor în U.R.S.S.; Viaț copiilor în țările de democrație populară Viața copiilor în Rusia țaristă; Viața copiilo în țările capitaliste. Elevii s-au pregătit te meinic pentru acest concurs. Au strîns re cenzii din ziare și reviste în legătură c cărțile citite, au alcătuit albume tematice albume cu caracter bibliografic; unii au în tocmit chiar jurnale personale, în care și-a notat observații cu privire la cele citite Rezultatul concursului a confirmat valoare acestei forme reușite de propagandă a căr ților în rîndul elevilor.

Școlile sovietice posedă o bogată expe riență în ceea ce privește îndrumarea lec turii elevilor în afara clasei. Munca de pre gătire a copiilor pentru lectura în afar clasei începe chiar din momentul în care școală. La această pregătire contrib bune rezultate elevele și elevii claselo mari. De exemplu, elevele claselor V—VI ale școlii din Dzerjinsk, sub conducerea pro fesoarei lor, au ilustrat prin desene, pentr elevele clasei I-a, episoade din diferite bas me, pe care învățătoarea le-a folosit la lec ții, iar elevele drept „plan" pentru repoves tire; de asemenea, elevele mari au confecți nat pentru cele mici albume în care au în trodus diferite ilustrații, desene și mici po vestiri.

Experiența muncii multor școli în dome niul îndrumării lecturii elevilor din clasel elementare a dovedit că lectura în afara cla sei trebuie să se îmbine în mod strîns c folosirea materialului intuitiv (de pildă tablourilor), cu pregătirea diferite or colec ții, desene etc. Așa, de exemplu, elevii cla sei a II-a de la școala elementară nr. 2 din Novosibirsk, după lectura cărții lui Ser ghei Mihalkov „Construim", au lucrat acas mobilă din plastilină sau carton. Fetițel au cusut șervețele pentru măsuțe. Clasa făcut apoi o excursie la atelierul de tîm plărie al unui trust de construcții. La sfîr șitul anului școlar, claseie I-a și a II-a d la această școală au organizat în comu un matineu literar închinat cărților citite pregătind în același timp și o expoziție l care au prezentat obiectele confecționate d ei, lucrările lor în legătură cu cele citite.

Bogate și rodnice sînt activitățile cercu rilor din școlile elementare ale Uniunii So vietice în ceea ce privește confecționarea materialului intuitiv pentru lecțiile de geo grafie, aritmetică, științele naturii, limba rusă etc. Confecționarea materialului intuiti mărește interesul elevilor pentru studierea di verselor obiecte de învățămînt, contribuie la însușirea temeinică a cunoștințelor, înarmează pe elevi cu deprinderi practice de muncă.

O mare importanță educativă acordă pe dagogii sovietici studierii istorico-geografice a regiunii. Pedagogii școlilor sătești, inspi rîndu-se din condițiile vieții locale, elabo rează tematici concrete pentru munca de cunoaștere a regiunii, folosind în acest sco metode și procedee simple și distractive. Astfel, cu elevii claselor I-a și a II-a se organizează plimbări scurte în cele mai a propiate împrejurimi naturale și economice ale școlii: la pădure, în parc, la rîu, în luncă etc. Organizînd asemenea plimbări, pedagogii le fixează scopuri atrăgătoare pentru copii: „la pădure, după ciuperci", „în luncă, să culegem flori", „să prindem flu turi", „să mergem la rîu să ne scăldăm", „la cîmp și la grădina de zarzavat, să ve dem cum lucrează cele mai bune brigăzi ale colhozului" etc.

Cercul de activități pentru elevii claselor a III-a și a IV-a este mai larg, dar și aici munca se îmbină cu distracția, cu diferite forme de organizare a odihnei copiilor, contribuind la întărirea sănătății lor, la dezvoltarea spiritului lor de observație, a dorinței de a-și însuși cît mai multe cunoștințe. Astfel, elevii claselor a IV-a alcătuiesc hărți și scheme, se deprind să se orienteze cu busola și harta, alcătuiesc planul împrejurimilor imediate.

Munca de cercetare a regiunii de către elevii școlii elementare este foarte variată (studierea istoriei locale, a felului de viață al populației etc.). Cele mai mari posibilități pentru studiul regiunii natale se iveso în timpul verii, cînd acest studiu se îmbină cu excursiile, cu călătoriile distractive și cu activitățile obștești desfășurate în colhozuri. In cazul cînd excursiile durează mai multe zile, școlile organizează „tabere turistice" care oferă elevilor posibilitatea de a-și forma o serie de deprinderi practice ca, de pildă, autodeservirea.

Folosind cu pricepere forme variate de muncă în afară de clasă și extrașcolară cu elevii, îmbogățindu-le continuu prin descoperirea unor noi metode și procedee de lucru, pedagogii sovietici obțin succese însemnate în munca de instruire și educare a copiilor și tineretului. Urmînd exemplul lor, numeroși învățători și profesori din țara noastră se străduiesc să organizeze cît mai bine munca în afară de clasă și extrașcolară. Chezășia succesului în această muncă o constituie cunoașterea și aplicarea experienței școlii sovietice.

Un îndreptar de mare preț în activitatea mea

Dorința cea mai arzătoare a fiecărui profesor este să predea cît mai bine lecțiile, să folosească cele mai bune metode și procedee care să asigure îmbogățirea și consolidarea cunoștințelor elevilor, pregătirea lor temeinică pentru munca pe care vor trebui să o desfășoare în viitor, ca participanți activi la opera de construire a socialismului. Școala sovietică ne-a învățat care sînt căile pe care se pot obține asemenea rezultate. Una dintre cele mai importante din aceste căi o constituie legarea învățăturii de practică, înarmarea elevilor cu priceperea de a aplica în viață cunoștințele însușite.

Din numeroasele materiale sovietice de specialitate pe care le-am citit, din revistele de specialitate, am putut cunoaște condițiile în care se desfășoară lecțiile de fizică și de chimie în școlile din Uniunea Sovietică. Am vrut să lucrez și eu la fel, să creez și eu elevilor mele posibilitatea de a lucra efectiv, practic în laborator în orele de fizică și de chimie. De aceea am luptat pentru ca laboratorul școlii să fie utilat cu cele necesare. Ne trebuiau mese, scaune, stative, reactivi, aparate.

Am folosit materialele existente în școală, m-au ajutat întreprinderile și părinții elevelor. Pentru utilarea laboratorului, am confecționat și cu elevele unele aparate, pentru a le avea în număr mare. Am confecționat, de pildă, un aparat simplu pentru demonstrarea acțiunii reciproce a corpurilor și un alt aparat pentru demonstrarea legii maselor, pentru lecțiile de mecanică predate la clasa a VIII-a. Acum sînt condiții ca toate elevele să lucreze în laborator. In ora de chimie la clasa a X-a „B" pe care am ținut-o acum cîteva zile, toate elevele au efectuat experiențe privitoare la reacțiile albuminelor. Toate elevele au primit reactivii necesari pentru a determina albuminele din lapte, zeamă de carne, zeamă de legume, albuș de ou.

Aplicarea principiului legării învățămîntului de viață cere însă nu numai efectuarea unor lucrări de laborator. Profesorii sovietici organizează vizite cu elevii în întreprinderi. Am urmărit în cîteva materiale de specialitate să văd cum se organizează astfel de vizite. Urmînd exemplul pedagogilor sovietici, am organizat lecții de fizică cu clasele a IX-a „B" și a IX-a „C" la Observatorul meteomaritim din orașul nostru. In această lecție elevele au determinat, cu ajutorul aparatelor, umiditatea relativă a aerului, folosind higrometrul cu fir de păr și tabelele higrometrice. Cu pluviometrul ele au determinat cantitatea de apă existentă pe metru pătrat. Elevele claselor a IX-a „B" și a IX-a „C" au vizitat de asemenea fabrica de ulei „Argus".

Citeam într-una din zile revista „Molodoi colhoznic". Am văzut aci o fotografie care reprezenta executarea unor lucrări practice de fizică cu o clasă de elevi ai școlii colhoznice. Ei determinau căldura specifică a corpurilor cu ajutorul calorimetrului. Toți elevii aveau în față cîte un calorimetru și lucrau. Noi nu aveam în școală decît două calorimetre. O astfel de experiență cu întreaga clasă nu puteam face. M-am gîndit însă că numai dacă toate elevele vor avea aparatele în față voi putea face o lecție bună cu această temă. Am improvizat calorimetre în număr suficient, confecționîndu-le din două pahare Berzelius, care intră unul într-altul și sînt izolate între ele printr-un fund de plută. Paharul exterior l-am învelit în hîrtie. Experiența mi-a reușit. Am obținut aceleași rezultate ca și cu calorimetrele veritabile.

Pedagogii sovietici luptă cu succes împotriva rămînerii în urmă la învățătură. Ei se străduiesc însă mai mult să prevină rămînerea în urmă. Mi-am dat seama că luînd măsuri pentru a preveni rămînerea în urmă îmi ușurez munca. Este mai greu **să readuci la nivelul elevilor buni pe cei** care au rămas în urmă, care au lipsuri multe în cunoștințe. De aceea nu aștept să văd sirul notelor proaste în catalog. Verificînd cunoștințele elevelor în cadrul fiecărei lecții, îmi dau seama dacă lecția respectivă este bine însușită sau nu. Cînd constat că anumite eleve nu și-au însușit bine cunoștințele predate, fac cu ele o lecție suplimentară, precum și lucrări suplimentare de laborator, pentru consolidarea cunoștințelor slab asimilate.

Ori de cîte ori aflu ceva nou în privința predării fizicii în școlile sovietice caut să aplic în munca mea din școală. Predînd capitolul privitor la curentul alternativ, la transformarea tensiunii curentului alternativ și la transportarea energiei electrice la distanță elevelor din clasa a X-a, am folosit un procedeu pe care îl aplică profesorul G. K. Karpinski de la școala nr. 9 din Sverdlovsk. Verificînd cunoștințele din lecția precedentă, profesorul Karpinski cere elevilor să facă chiar experiențe. La început mi s-a părut că, dacă voi folosi acest procedeu, voi pierde mult timp și voi îngreuia astfel lecția. Punîndu-l însă în practică, am constatat că printr-o bună organizare a muncii nu numai că nu-mi irosesc zadarnic timpul, ci dimpotrivă, am numai de cîștigat. Am format un colectiv din trei eleve care se îngrijesc de distribuirea și strîngerea materialului didactic. In felul acesta nu depășesc niciodată timpul rezervat în planul lecției pentru recapitularea cunoștințelor la începutul orei.

Am învățat de la profesorii sovietici să folosesc pe scară largă diapozitivele în predarea și consolidarea cunoștințelor elevelor. Avem în școală diapozitive privitoare la radio-tehnică, televiziune, structura materiei, mașini termice, electrotehnică pe care elevele le urmăresc cu mult interes.

Intr-un articol al său referitor la predarea fizicii, V. Iurkovici, candidat în științe pedagogice, subliniază că în timpul desfășurării experiențelor nu este bine ca profesorul să răspundă la întrebările elevilor, infirmînd sau confirmînd unele lucruri, așa încît să-l scutească pe elev de sarcina de a verifica singur pentru a se convinge. Acest lucru este important pentru munca profesorului și eu caut să țin seama de el. Cînd o elevă nu înțelege, de pildă, de ce nu i-a reușit o experiență și mă întreabă ceva, eu nu-i răspund direct, ci îi cer să repete experiența și să caute să găsească singură răspunsul. In felul acesta cunoștințele elevelor se consolidează și se adîncesc, este evitată memorarea mecanică și elevele se deprind să cerceteze ele însele, cu interes, cauzele fenomenelor pe care le studiază.

Experiența sovietică ne învață să dăm un adînc conținut educativ lecțiilor. Urmînd această învățătură, eu caut să o aplic necontenit în munca mea. De pildă, nu mă mulțumesc numai să le arăt elevelor cum se transmite curentul electric la distanță și ce experiențe se pot face în această privință, ci mă străduiesc să le fac cunoscute realizările țării noastre în domeniul electrificării, le vorbesc despre munca neobosită a constructorilor hidrocentralelor, caut să le sădesc în inimi dragostea pentru munca în folosul patriei și al poporului muncitor.

In prezent, pedagogii sovietici obțin realizări de cea mai mare însemnătate în domeniul învățămîntului politehnic, înarmînd tineretul cu cunoașterea bazelor științelor și a problemelor esențiale ale producției industriale și agricole. Învățînd necontenit din marea lor experiență, luptînd necontenit pentru îmbogățirea strînsă a predării cu problemele practicii, vom izbuti și noi să obținem succese în acest domeniu, pregătind o generație de constructori activi și pricepuți ai socialismului.

VOICHIȚA DRAGU
profesoară la școala medie de fete nr. 1 din Constanța

Cum am organizat activitatea cercului de fizică

Dacă lecțiile de fizică sînt predate la un nivel corespunzător, dacă ele le dezvăluie elevilor progresele tehnicii, acestia capătă dragoste pentru fizică și pentru diferite probleme legate de aplicarea ei în practică. Mulți elevi citesc diferite reviste de știință și tehnică, simt nevoia de a-și completa și adînci cunoștințele căpătate la lecții. De aceea, profesorul nu se poate mulțumi să dea cunoștințe elevilor numai în cadrul orelor de curs, ci trebuie să-și extindă activitatea și în afara lecțiilor. Mijlocul cel mai potrivit pentru aceasta îl constituie munca în cadrul cercurilor, care dezvoltă și menține interesul elevilor pentru științele experimentale, îi ajută să înțeleagă mai adînc fenomenele naturii și îi înarmează cu importante deprinderi practice. Activitatea în cercuri îi învață pe elevi să lucreze independent, să consulte literatura științifică și de popularizare, le dezvoltă inițiativa, contribuie la educarea lor în spirit colectiv.

Ținînd seama de toate acestea, am căutat să organizez cît mai bine activitatea elevilor mele din clasele a X-a în cadrul cercului de fizică. În urma unei discuții cu elevele, am înscris în cerc pe cele care și-au manifestat dorința de a desfășura o astfel de activitate. S-au înscris de bună voie cîte 6-10 eleve din fiecare clasă, astfel că cercul cuprinde acum 45 de eleve. Cele mai multe au lucrat în cerc și în cursul anului școlar trecut, astfel că se asigură o continuitate în muncă.

Ședințele cercului au loc de două ori pe lună și în cadrul lor se discută referate prezentate de eleve, se rezolvă probleme, se efectuează lucrări practice și se construiesc aparate și modele tehnice. În planul cercului se prevede și organizarea unei adunări serale de fizică, la care vor asista și eleve din alte clase și din alte școli. Experiența ne-a arătat că pregătirea unor asemenea adunări, chiar dacă necesită multă muncă și un timp îndelungat, dă rezultate pozitive, care se simt din plin în școală. Adunarea serală din anul trecut, de pildă, a făcut să crească interesul elevelor pentru fizică; elevele care au pregătit-o au obținut note mai bune, iar cele care au asistat au aflat numeroase lucruri noi, pe care n-au avut prilejul să le învețe la curs.

Pentru o cît mai bună întocmire a referatelor, am stabilit următoarea metodă de lucru: elevele își aleg cîte o temă din tabelul propus de mine. Fiecare temă este prezentată de un colectiv de trei sau patru eleve, fixîndu-se un referent, un coreferent și una sau două eleve care să efectueze experiențele necesare. Colectivul întocmește schița de plan a referatului cu ajutorul meu, în urma unei analize amănunțite a conținutului temei. Totodată, le dau elevelor indicații asupra experiențelor care vor însoți referatul și asupra bibliografiei necesare. După ce elevele s-au documentat asupra temei, se stabilește planul dezvoltat al referatului. Referatul este întocmit de către eleve și apoi verificat de mine cu o săptămînă înainte de data susținerii lui.

Iată cîteva din temele care vor fi prezentate la ședințele cercului din acest an școlar: „Sisteme de unități de măsură", „Fenomenul de rezonanță și aplicațiile lui", „Interacțiunile dintre curentul electric și cîmpul magnetic", „Legea acțiunilor reciproce în mecanică, electrostatică, electromagnetism, electrodinamică", „Instrumente de măsurat în electricitate", „Legea conservării și transformării energiei", „Proprietățile și aplicațiile curentului alternativ", „Emisiunea electronică și utilizarea ei" etc.

Structura atomului va fi dezbătută în două referate. Primul va cuprinde problemele referitoare la structura învelișului electronic al atomului, iar al doilea se va referi la structura nucleului atomic. Problema aceasta fiind importantă și de actualitate, va fi dezbătută pe larg. Referatul va fi însoțit de proiectarea unor diapozitive, de demonstrarea unor planșe etc. Ultimul referat care se va prezenta în acest an școlar va fi „Obținerea și utilizarea pașnică a energiei nucleare".

Pentru a asigura o participare cît mai largă a elevelor la activitatea cercului, în afara ședințelor de referate se vor mai organiza și alte lucrări: se vor rezolva probleme mai grele și mai generale decît acelea pe care le rezolvă clasa întreagă, se vor efectua experiențe care nu se efectuează la curs, se vor lucra planșe, montaje simple electrice (instalarea unei sonerii, a unui telegraf, a unui aparat cu galenă, etc.). Elevele vor executa fotografii, construcții de electromotoare, mici aparate etc.

Îmbinînd studiul chestiunilor teoretice cu lucrările experimentale, elevele vor înțelege mai bine legătura între legile fizicii și aplicarea acestora în practică.

A. NEGULESCU
profesoară la școala medie de fete nr. 15 din București

Activitate obștească

Deficiențe în aprovizionarea școlilor cu manuale

Sarcina aprovizionării școlilor cu manuale și rechizite revine, la sate, cooperativelor. Colectivul de conducere al cooperativei din comuna Buda, raionul Zeletin, în frunte cu tovarășul Dumitru Jugănaru, președintele cooperativei, a privit cu nepăsare această problemă. După ce a adus un număr insuficient de manuale, a crezut că s-a achitat de sarcini și a lăsat totul la voia întîmplării. Nepăsarea de care a dat dovadă colectivul de conducere al cooperativei din comuna Buda a frînat buna desfășurare a învățămîntului. Din cauza lipsei de abecedare, cadrele didactice care predau la clasa I-a în școlile din această comună întîmpină mari greutăți.

Ce are de spus conducerea U.R.C.A.D. a raionului Zeletin?

CONSTANTIN PREDESCU
corespondent

Întîlnire între un scriitor și școlari

De curînd, elevii școlii de 7 ani din comuna Rucăr, raionul Muscel, s-au întîlnit cu scriitorul Virgil Chiriac, autorul cărții pentru copii „Asta-i Petruț". Discuțiile între copii și scriitor au avut un caracter viu și interesant. Tovarășul Chiriac a răspuns la multe întrebări pe care i le-au pus pionierii și școlarii cu privire la conținutul cărții. Apoi copiii au vorbit despre învățămintele pe care le-au tras din această carte: să iubească adevărul, să nu creadă în superstiții, să păstreze avutul obștesc, să aibă grijă de cei mai mici etc.

LUCREȚIA DULAMĂ
corespondent

O grădiniță de copii bine gospodărită

La grădinița de copii din Tîrgu Trotuș lucrează ca educatoare tovarășa Irina Ganea. Prin munca ei sîrguincioasă, prin colaborarea strînsă pe care a știut s-o realizeze cu părinții copiilor, tov. Ganea a asigurat mobilierul necesar grădiniței, jeneria și numeroase materiale didactice. Prin posibilități locale s-au confecționat 30 de fețe de perne, 23 de șorțulețe, numeroase jucării, un scrînciob și o groapă de nisip.

Pe terenul gospodăriei anexe a grădiniței s-au cultivat anul acesta cereale și zarzavaturi, care sînt folosite pentru hrana copiilor. De asemenea, gospodăria grădiniței posedă un mare număr de păsări și un porc.

Mai multă atenție lecturii extrașcolare

Bibliotecile din orașul Vaslui nu sînt înzestrate cu cărți pentru copii. Singura bibliotecă la care pot citi și elevii este biblioteca raională.

Unele biblioteci însă, care caută să-și atragă cît mai mulți cititori, recomandă copiilor cărți prea grele pentru puterea lor de înțelegere și, pe deasupra, cer ca aceste cărți să fie restituite în aceeași zi. Este limpede că un asemenea sistem de muncă duce la creșterea formală, pe hîrtie, a numărului cititorilor. Fapte de natură celor semnalate mai sus se petrec la biblioteca din cartierul Racova.

Lipsurile sînt ale bibliotecarei, dar și ale cadrelor didactice, care nu se preocupă îndeaproape de îndrumarea lecturii extrașcolare a elevilor.

PETRU VIERU
corespondent

O acțiune patriotică

Acțiunea patriotică de strîngere a fierului vechi continuă cu însuflețire și în regiunea Oradea. Numai în ultimele 7 luni, tinerii, pionierii și școlarii din această regiune au strîns 126.900 kg de fier și fontă veche, care a fost trimisă atelierelor de la combinatele metalurgice din Hunedoara și Reșița. În fruntea acestor acțiuni s-au situat pionierii și școlarii de la școlile elementare nr. 5 și nr. 7 din orașul Oradea, care au adunat peste 7000 kg de fier vechi.

Prin muncă voluntară

Elevele școlii medii de fete nr. 4 cu limba de predare maghiară din Satu Mare, îndrumate de cadrele didactice, au amenajat prin muncă voluntară un teren sportiv pentru volei și unul pentru baschet. La această acțiune au participat și părinții elevelor.

Terenurile au fost inaugurate într-un cadru festiv. Cu acest prilej s-au disputat meciuri fulger între echipele de la școala cu limba de predare maghiară și cele de la școala cu limba de predare română. Competiția a contribuit la strîngerea legăturilor între elevele acestor școli.

Figura pionierului în literatura sovietică pentru copii

Conf. univ. Ilie Stanciu

În tematica, conflictele și personajele celor mai cunoscute lucrări ale literaturii sovietice pentru copii se oglindește procesul de creștere a societății socialiste.

Maxim Gorki, Alexei Tolstoi, Felix Gorbatov, Valentin Kataev și alți mari scriitori sovietici au prezentat în operele lor imagini ale copilăriei din vremurile întunecate ale regimului țarist: copii care înfruntă greutățile vieții, care înțeleg, în felul lor, cauzele nedreptăților și luptă împotriva lor, copiii care își pun uneori viața în pericol, participînd la acțiuni îndrăznețe. Această licărire a avîntului revoluționar, pornită din pasiunea generoasă a copilului pentru adevăr și dreptate, este izvorul eroismului arătat în zilele Marii Revoluții Socialiste din Octombrie de tinerii care au luptat sub conducerea vechilor bolșevici. N. Ostrovski în romanul „Așa s-a călit oțelul" și A. P. Gaidar în romanul „Școala" au prins în pagini emoționante imaginea trecerii unor copii în rîndurile proletariatului revoluționar, transformarea lor în luptători conștienți și hotărîți. Pavel Korceaghin și Boris Goricov erau încă copii la izbucnirea revoluției, dar experiența bogată pe care o cîștigaseră ciocnindu-se cu cei mai înverșunați dușmani din rîndurile contrarevoluționarilor i-a făcut să se alăture, fără șovăire, cauzei bolșevicilor.

În anii construirii socialismului, imaginea copilăriei capătă caractere noi. Frontul luptei revoluționare se mută acum pe șantierele mari ale patriei socialiste, unde tineretul muncește cu aceeași pasiune neînfrînată cu care a luptat în anii războiului civil.

În coraportul său la cel de-al doilea Congres al scriitorilor sovietici, scriitorul Boris Polevoi, ocupîndu-se de problemele literaturii pentru copii, arată că una dintre realizările ei inovatoare o constituie faptul că eroii reali ai acestei literaturi, simpli oameni sovietici, mici și mari, pătrunși de ideile comunismului, au devenit prieteni dragi ai tineretului.

Avînd astfel de tradiții, literatura sovietică pentru copii s-a îmbogățit necontenit și, după cum spune Polevoi, „glorioasa familie a eroilor preferați s-a mărit simțitor".

În 1940, Arkadi Petrovici Gaidar a scris povestirea „Timur și băieții lui". Intenția scriitorului era de a-i pregăti pe pionieri pentru zilele grele ale războiului. În figura lui Timur, Gaidar a reușit să creeze un erou iubit de cititori care, pasionați de faptele îndrăznețe ale pionierului, simt dorința de a-l urma, de a deveni și ei curajoși și folositori patriei. Mișcarea „timuristă" care a luat naștere în U.R.S.S. și apoi în China, Coreea și în alte țări, este o dovadă că scriitorul și-a atins scopul. Timur este un băiat de 12—13 ani, inteligent și viu, energic și bun camarad. Pînă aici nimic deosebit față de mulți copii de seama lui. Dar Timur este pionier, pionier sovietic. Patria întreagă a contribuit din plin la formarea caracterului lui, la consolidarea bazei etice a întregii sale personalități. Timur își iubește patria pentru că își iubește casa, familia, școala, satul, pentru că îi iubește pe oamenii sovietici și are încredere în ei, pentru că este convins că o viață fericită ca a copiilor sovietici nu mai există în altă țară.

Misa Kvakin și „Mutra", ajutorul său, împreună cu golanii din banda condusă de ei, fură mere din livezile colhozului și ale oamenilor din sat. Atingerea avutului obștesc este o crimă, dar Timur își dă seama că în timp de război această crimă devine și mai odioasă. Atitudinea lui Timur și a detașamentului său de pionieri este asemănătoare cu cea a unei autorități de stat: copiii acționează cu hotărîre în lipsa celor plecați pe front, convinși că avutul obștesc trebuie apărat cu orice preț împotriva răufăcătorilor. Dacă această hotărîre a copiilor ar fi fost comunicată autorităților locale, dacă dorința lor de a-i ajuta pe cei în nevoie s-ar fi manifestat printr-o participare a lor la una dintre formațiile oficiale de într-ajutorare, toată povestea n-ar fi avut nimic deosebit. Dar Gaidar a dat întregii întîmplări un caracter romantic, plin de aventură și mister. Timur își conduce echipa cu o mînă de fier, introduce o disciplină militară printre copii, îi învață să păstreze „secretul militar". Jocul acesta al unor copii care, cu toată seriozitatea, se comportă ca cei mari, conține o notă de umor dar și o doză mare de gingășie, de bunătate și modestie. Jocul lui Timur pornește din tendințe caracteristice vîrstei, dar la baza lui se găsește o idee înaltă: dorința fierbinte a copiilor de a fi de folos patriei.

Un prieten drag al tineretului sovietic a devenit și Volodia Dubinin, eroul romanului „Strada Mezinului" de Lev Kassil și M. Polianovski. Creînd acest personaj, scriitorii și-au propus să arate izvorul înaltului eroism de care a dat el dovadă. De aceea ei au povestit întreaga viață, atît de scurtă, dar atît de bogată a micului erou. Dacă Gaidar ne lasă să înțelegem că însușirile deosebite ale lui Timur sînt un rezultat al educației primite, Kassil și Polianovski ne arată pe larg felul cum familia, școala și întreaga societate sovietică au contribuit la formarea caracterului pionierului erou Volodia Dubinin. Volodia a înțeles încă de mic copil că un om trebuie să-și respecte cu orice preț cuvîntul dat, că el trebuie să facă orice sacrificiu pentru patria sa. Așa a procedat întotdeauna și tatăl său, vechi luptător bolșevic, de care copilul se simte mîndru și al cărui exemplu este hotărît să-l urmeze.

Mîndria de a fi un fiu al familiei Dubinin, al unei familii de oameni cinstiți și vechi luptători pentru cauza poporului, îi creează copilului coordonatele vieții. Pentru el, noțiunea de tată este identică cu aceea de bolșevic, de membru devotat al partidului.

Cînd Volodia Dubinin se înrolează în rîndurile partizanilor, hotărîrea lui ni se pare firească. În mijlocul detașamentului de partizani, printre luptătorii hotărîți și viteji, caracterul lui se desăvîrșește. De data aceasta, hotărîrea de a-și îndeplini cu sfințenie cuvîntul dat îl face să ducă la capăt cele mai grele misiuni. El devine cercetașul cel mai iscusit al detașamentului, se strecoară printre inamici și face legătura cu formațiile din oraș, aduce informații prețioase și salvează în repetate rînduri viața tovarășilor săi. Iată-l pe Volodia, copilul de 13 ani, pornit în recunoaștere, zărind printr-o fereastră pe mama și pe sora lui pe care nu le mai văzuse de la începutul războiului și de soarta cărora nu aflase nimic pînă atunci. O clipă, copilul se gîndește să intre la ele, să-și rezeme capul de umărul mamei, s-o sărute fierbinte și apoi să plece. Dar se oprește, își strivește lacrima ce-i izvorîse în colțul ochiului, își înăbușă strigătul și pleacă mai departe, pentru a-și îndeplini misiunea. Orice clipă pierdută ar fi putut aduce moartea întregului detașament. De aceeași tărie sufletească, de aceeași constiință înaltă dă dovadă Volodia pînă la sfîrșitul scurtei sale vieți. Cititorul, care l-a îndrăgit pe Volodia de la primele pagini ale cărții, care a rîs și a plîns de atîtea ori de-a lungul povestirii, închide cartea cu o durere puternică în inimă și, în același timp, cu un zîmbet trist pe buze. Fără sacrificiul unor asemenea eroi, viața noastră fericită de astăzi nu ar fi fost posibilă.

În literatura sovietică sînt multe asemenea figuri luminoase de copii care în timpul războiului au luptat cu arma în mînă, alături de glorioșii soldați și partizani ai Armatei Sovietice, dînd dovadă de o rară viteție și de un mare devotament. Așa sînt Vania Solnțev, eroul povestirii „Fiul Regimentului" de Kataev sau pionierul Petea din romanul „Pentru puterea sovietelor" al aceluiași autor, așa sînt Vasioc Trubaciov și prietenii săi, eroii romanului în trei părți al scriitoarei V. Oseeva.

Deși realizarea personajelor și a conflictelor este diferită, aceeași idee conducătoare îi însufletește pe toți acești autori. În focul luptei pentru crearea statului socialist au apărut copii deosebiți, cu caractere tari și cu o înaltă ținută morală: copiii erei socialiste.

După terminarea războiului, acești copii revin la preocupările lor obișnuite, dar pasiunea lor pentru munca constructivă, dragostea lor pentru patria sovietică capătă acum forme noi. Eroismul comuniștilor, al comsomoliștilor și al pionierilor care și-au dat viața luptînd pentru apărarea patriei este viu în amintirea tuturor. Copiii sovietici de astăzi cresc sub lumina caldă și binefăcătoare a exemplului măreț pe care-l capătă de la oamenii sovietici, luptători neobosiți pentru pacea și fericirea popoarelor. Scriitorii sovietici au luat ca model pentru crearea personajelor lor eroi din viața de toate zilele, conflictele prezentate sînt cele care caracterizează lupta poporului sovietic în drum spre comunism. Aceste personaje vii, prezentate cu o măiestrie deosebită de scriitorii sovietici, dau operelor literare o valoare educativă nemaiîntîlnită pînă astăzi în istoria literară.

Cărțile sovietice cuprind ideile măreți ale comunismului; ele vorbesc despre viața unei societăți la care au visat și visează popoarele lumii, pentru care milioane de oameni au luptat și luptă, ele înfățișează cele mai vii și mai înalte năzuințe ale omenirii.

Politehnizarea învățămîntului în școala sovietică

Acad. Ilie Murgulescu
ministrul Învățămîntului

În cadrul unei delegații a lucrătorilor învățămîntului public din țara noastră am avut prilejul să vizitez recent Uniunea Sovietică. Am văzut numeroase școli de diferite grade, case de copii, instituții extrașcolare, palate ale pionierilor, instituții de învățămînt superior, printre care și monumentala clădire a universității de pe Colinele lui Lenin din Moscova. Împreună cu ceilalți membri ai delegației noastre am putut studia astfel — la Moscova, Leningrad, Kiev etc. — cum se soluționează în practica școlii sovietice problemele legate de conținutul și organizarea învățămîntului de cultură generală, cum se înfăptuiesc hotărîrile Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., cît și hotărîrile ulterioare ale partidului comunist și guvernului sovietic cu privire la generalizarea învățămîntului de zece ani și politehnizarea școlii.

Întîlnirea și convorbirile pe care le-am avut cu ministrul Învățămîntului din R.S.F.S.R., I. A. Kairov, cu locțiitorii săi, Zimin, Dubrovina și Malișeva, cu membrii Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. Goncearov, Skatkin, Osipov, Sibanov, ne-au dat posibilitatea să înțelegem mai bine activitatea depusă astăzi de slujitorii învățămîntului sovietic, principiile după care se conduc.

Trecerea la învățămîntul mediu general are drept scop ridicarea simțitoare a nivelului de cultură al țării întregi. Astfel crește an de an numărul școlilor medii și al elevilor din clasele superioare. În 1955 numărul absolvenților școlilor medii din R.S.F.S.R. a depășit de 3,7 ori promoția anului 1950.

Urmărind sarcina de a înzestra elevii cu largi cunoștințe de cultură generală, școala medie îi pregătește nu numai pentru învățămîntul superior, ci și pentru învățămîntul tehnic și profesional. În același timp ea constituie o etapă pregătitoare pentru tineretul dornic să-și însușească diferite profesiuni de masă pentru ca — după absolvirea școlii — să intre în producția industrială sau agricolă. Cred că nu e nevoie să mai subliniez ce însemnătate uriașă are ridicarea nivelului general de cultură pentru dezvoltarea economiei, științei și culturii naționale.

În același timp școala sovietică pășește înainte pe calea politehnizării învățămîntului, realizînd o legătură tot mai vie între expunerea bazelor teoretice ale diferitelor științe și aplicarea practică a legilor acestor științe în producție — în industrie și agricultură. Părăsirea hotărîtă a metodelor vechi de predare a bazelor științei numai cu ajutorul manualelor și al materialului didactic ilustrativ, și legarea învățămîntului de practică, de producție, potrivit principiului leninist al „școlii muncitoare", schimbă principial întregul caracter al învățămîntului în școală. Pe lîngă predarea cunoștințelor teoretice generale necesare oricărui om cult al zilelor noastre, — și trebuie spus că noile programe prevăd lărgirea cunoștințelor fizico-matematice ale elevilor — școala sovietică acordă toată însemnătatea cunoștințelor practice, deprinderilor de muncă, pe care trebuie să și le însușească orice tînăr sovietic, viitor constructor al noii societăți. Învățămîntul mediu pune astfel un deosebit accent pe lucrările de laborator și cele practice — în întreprinderi sau gospodării agricole — asigurînd aplicarea principiului de bază al școlii sovietice — unitatea între teorie și practică. Aceasta contribuie la o însușire mai temeinică a cunoștințelor, educă în rîndurile tineretului o atitudine comunistă față de muncă, dorința de a fi folositor patriei.

Noul plan de studii și noile programe de învățămînt ale școlii medii sovietice, la elaborarea cărora au colaborat Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R., Academia de Științe Pedagogice și numeroși oameni de știință, profesori și învățători cu mare experiență, asigură un înalt nivel științific și teoretic și urmăresc familiarizarea elevilor cu aplicarea legilor științei în producția industrială și agricolă. Caracteristică este introducerea largă a lucrărilor practice. Se prevăd pentru clasele I—IV lecții de lucru manual, pentru clasele V—VII lucrări practice în atelierele școlii sau pe parcelele ei experimentale, iar în clasele VIII—X lucrări practice în întreprinderi sau în agricultură — după profilul școlii — pentru cunoașterea și deprinderea conducerii mașinilor.

Înainte de a fi introduse în școli, noile programe au fost experimentate în toate clasele școlilor experimentale ale Academiei de Științe Pedagogice.

Delegația noastră a vizitat una din aceste școli, școala mixtă nr. 204, din Moscova, care poartă numele lui Maxim Gorki. Prof. Sibanov de la Academia de Științe Pedagogice și directorul școlii, care ne-au însoțit, ne-au explicat că, în primii patru ani de școală, elevii — atît băieții cît și fetele — învață să lucreze diferite obiecte simple din hîrtie, carton sau plastilină, să facă cusături etc. Elevii claselor V—VII au la dispoziție ateliere de tîmplărie și lăcătușerie în care fac lucrări practice cîte 2 ore pe săptămînă. Am vizitat două ateliere de acest fel. În camere spațioase și luminoase, de-a lungul pereților, se află dulapuri pentru scule, toate de mărime potrivită pentru copii, iar pe mese de lucru diferite unelte. Am fi dorit să-i vedem pe elevi la lucru, dar era perioada examenelor și lucrările practice luaseră sfîrșit. Am privit însă cu atenție piesele lucrate de copii: piulițe, șuruburi, diferite cutii de lemn, toate lucrate cu grijă și cu dragoste. Am vizitat apoi atelierul rezervat lucrărilor practice ale elevilor din clasa a VIII-a. Aci se află cîteva strunguri, o freză, o mașină de găurit etc. Școlarii învață aci nu numai construcția mașinilor, ci și mînuirea lor.

O adevărată surpriză a fost pentru noi atelierul clasei a IX-a. În mijlocul camerei se află un automobil. E ușor de închipuit cu cîtă plăcere, cu ce entuziasm, s-au folosit școlarii în cursul anului de acest obiect de studiu și cît de adînc au pătruns ei tainele motorului cu explozie, foloasele lui practice. Clasa a X-a, la rîndul ei, are la dispoziție un atelier înzestrat cu numeroase mașini electrice și aparate de înaltă precizie.

Directorul și profesorii școlii ne-au povestit că deși lucrările practice s-au introdus în această școală abia cu un an în urmă, rezultatele obținute sînt deosebit de bune. Lecțiile practice sînt urmate cu trăgere de inimă de toți elevii; ele îi ajută să-și însușească mult mai temeinic cunoștințele de fizică, chimie, matematică etc. De asemenea s-a observat îmbunătățirea disciplinei în școală.

Preocuparea pedagogilor de a găsi cele mai potrivite căi pentru a apropia învățămîntul de producție a dat naștere la forme variate de organizare a cursurilor. În R.S.S. Ucraineană s-au întreprins, începînd din anul trecut, încercări de a se îmbina învățămîntul general cu cel profesional, astfel încît odată cu terminarea școlii elevul, avînd nivelul de cultură generală pe care-l dă școala medie, să devină un muncitor calificat. La școala nr. 14 din Kiev, de pildă, elevii fac practică la strungărie și lăcătușerie, iar cei care urmează una din școlile sătești din apropiere se pregătesc să devină tractoriști și combineri.

De mulți ani școala nr. 14 este patronată de fabrica de aparate cinematografice „Kinap" din Kiev. Ea a înzestrat atelierele școlii cu utilaj — strunguri, freze etc. — care dacă nu mai satisfac necesitățile producției, corespund totuși pe deplin cerințelor învățămîntului politehnic. De acord cu conducerea uzinei și cu părinții s-a hotărît ca elevii unelia din clasele paralele ale clasei a VIII-a să facă practică la uzină, cîte 6 ore săptămînal. Școlarii au lucrat sub conducerea celor mai buni maiștri ai uzinei și sub răspunderea personală a inginerului șef.

Directorul uzinei, tov. Vladimirski, cu care am stat îndelung de vorbă și care a vădit multă înțelegere pentru această nouă formă de învățămînt, ne-a spus: „Viața ne cere și nouă, celor din producție, să fim pedagogi, să ne îngrijim de pregătirea și viitorul tineretului". El ne-a asigurat apoi că practica elevilor la uzină a dat rezultate uimitoare. Elevii și-au însușit în așa măsură deprinderile de muncă încît li s-ar putea acorda titlul de strungar sau lăcătuș de gradul I, II, și chiar III. În același timp s-a îmbunătățit simțitor procentul de promovare și disciplina în clasa respectivă. Numeroși părinți au adresat cereri conducerii școlii ca și în celelalte clase să se organizeze învățămîntul în acest fel. Aceasta arată în mod sugestiv ecoul pe care l-a avut experiența școlii printre elevi și părinți.

În politehnizarea școlii, în legarea ei de producție, întreprinderile industriale joacă un rol însemnat. Pe baza unui decret al guvernului sovietic, ele sînt obligate să pună la dispoziția școlilor pentru lucrările practice mașini și unelte care nu mai corespund necesităților producției, dar pot fi folosite în învățămînt. În orașul Leningrad, de exemplu, întreprinderile industriale au utilat atelierele a 200 de școli, aflate sub patronajul lor.

Sarcinile legate de introducerea învățămîntului politehnic și de ridicarea nivelului de pregătire generală a elevilor presupun o pregătire specială și perfecționarea continuă a cadrelor didactice. Planurile de învățămînt ale instituțiilor pedagogice prevăd astfel materii noi: electrotehnica, radiotehnica, construcția de mașini etc., iar institutele pedagogice care predau științele naturale și geografia au astăzi la dispoziția lor stațiuni agrobiologice bine utilate. De perfecționarea cadrelor, în vederea politehnizării învățămîntului se îngrijesc Institutul central de perfecționare a cadrelor didactice din Moscova și cele 86 institute regionale și orășenești, precum și cabinetele pedagogice raionale. Aici se folosesc cele mai variate forme de muncă metodică. La Institutul central de perfecționare din Moscova, membrii delegației noastre au stat de vorbă cu învățători și profesori veniți din toate părțile țării. Ei audiază aci lecțiile celor mai buni specialiști în diferite domenii ale practicii pedagogice. În acest scop institutul antrenează un larg activ de oameni de știință din cadrul Academiei de Științe a U.R.S.S. și Academiei de Științe Pedagogice, din diferite instituții de cercetări științifice și de învățămînt superior, cît și practicieni din școli cu o bogată experiență didactică și o înaltă pregătire teoretică.

Institutul dispune de laboratoare — bine înzestrate — de fizică, chimie, științe naturale, geografie etc., de cabinete pedagogice pe specialități. În aceste cabinete este adunată cu multă grijă experiența celor mai bune școli, a celor mai buni profesori și învățători. Într-unul din cabinete am putut răsfoi o mapă voluminoasă conținînd experiența unei școli fruntașe sătești, care a știut să realizeze o legătură strînsă cu colhozul în domeniul muncii practice. O altă mapă cuprindea materiale despre experiența a 20 de școli din Sverdlovsk, care au organizat lucrări practice ale elevilor în întreprinderile industriale din acel oraș.

De altfel, în U.R.S.S. se fac numeroase experiențe de acest fel. Ministerul Învățămîntului studiază și generalizează teoretic aceste experiențe, încurajînd și stimulînd inițiativa școlilor.

O chestiune care ne-a interesat mult a fost și modul cum se rezolvă problemele educative în instituțiile extrașcolare. Am vizitat cîteva instituții de acest fel, printre care și Palatul pionierilor din Leningrad, care ne-a impresionat în mod deosebit atît prin proporțiile sale, cît și prin bogata activitate pe care o desfășoară. Aci funcționează peste 700 de cercuri diferite de pionieri. Într-un singur an au participat la numeroasele manifestări peste 1,5 milioane copii. Am văzut cum și aici se stimulează interesul elevilor pentru știință, tehnică, muncă practică. În cercul tehnic, de pildă, ne-a uimit măiestria cu care copiii au construit diferite mașini: trenuri, macarale electrice, excavatoare etc. Am putut admira cu acest prilej și o minunată machetă construită de pionieri pentru a înfățișa transformarea pămînturilor virgine din Altai și Kazahstan în regiuni bogate și roditoare ale patriei socialiste. Macheta înfățișează 3 faze succesive ale vieții în aceste ținuturi. Prima reprezintă stepa pustie. După o apăsare pe buton apare în fața ochilor un ogor întins pe care circulă minuscule tractoare și combine, trenuri încărcate cu mașini agricole. Altă apăsare pe buton și locul ogorului îl ia un orășel modern cu case noi și străzi drepte, așa cum ele răsar în prezent în acele ținuturi. Toate acestea au fost lucrate de pionierii din Leningrad, care au la dispoziția lor 40 de ateliere diferite, înzestrate cu tot felul de unelte și mașini.

Conducătorii Palatului pionierilor ne-au asigurat, cu îndreptățită mîndrie, că activitatea depusă în astfel de cercuri a reușit să trezească în inimile multor copii o dragoste atît de puternică pentru o profesiune sau alta, încît i-au rămas credincioși și după părăsirea școlii. În camera iubitorilor de șah este expusă, printre altele, și fotografia lui Botvinik, actualul campion mondial la șah, de pe vremea cînd era încă pionier. Aici, în palatul pionierilor din Leningrad, a învățat Botvinik șahul.

În stațiunea experimentală a pionierilor din Kiev copiii sînt deprinși să îndrăgească plantele, să pună în practică învățătura lui Miciurin.

Delegația noastră a mai vizitat multe alte instituții școlare și extrașcolare. Pretutindeni am fost întîmpinați cu bucurie, iar pedagogii și profesorii sovietici ne-au împărtășit cu dragă inimă bogata lor experiență, din care am cules o seamă de învățături prețioase. Vom utiliza aceste învățături la elaborarea unui întreg sistem de măsuri menite să ridice și în țara noastră rolul școlii medii, să asigure o repartizare științifică a obiectelor de învățămînt, dîndu-se totodată o mai mare atenție participării active a elevilor la munca productivă în industrie sau agricultură, prin introducerea a cît mai multor elemente de politehnizare, îmbunătățind programele și manualele școlare, ridicînd nivelul învățămîntului în școlile noastre medii vom înlesni elevilor înțelegerea marxistă a dezvoltării naturii, societății și a gîndirii omenești, vom înarma tineretul țării noastre cu cunoștințele științifice și deprinderile practice necesare constructorilor socialismului.

(Articol reprodus din „Scînteia" nr. 3419)

Vizita în R. P. R. a unei delegații pedagogice din R. P. Bulgaria

De curînd a sosit în țara noastră o delegație de lucrători din învățămîntul Republicii Populare Bulgaria. Membrii delegației — Nicola Ivanov Garvalov, șeful sectorului de metodică de pe lîngă Ministerul Învățămîntului al R. P. Bulgaria și Liubomir Gheorghiev Bliznev, șeful secției muncii culturale de masă din cadrul C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt al R. P. Bulgaria — au vizitat diferite școli din Capitală, au avut întrevederi cu lucrători din Ministerul Învățămîntului, cu membri ai C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, au vizitat Editura de Stat didactică și pedagogică, Institutul de științe pedagogice, Institutul central de perfecționare a cadrelor didactice, precum și unele întreprinderi, instituții și muzee din Capitală.

În zilele următoare, membrii delegației vor vizita unele instituții de învățămînt din Orașul Stalin, Brăila, Craiova.

—o—

10 ani de la crearea I. M. F. Timișoara

S-au împlinit 10 ani de la crearea Institutului medico-farmaceutic din Timișoara. Cu acest prilej, la Timișoara a avut loc de curînd o adunare festivă.

La adunarea festivă au participat tovarășii: dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., dr. Al. Bulla, locțiitor al ministrului Sănătății, Mihai Munteanu, președintele Comitetului executiv al sfatului popular regional, Ioan Varadi, secretar al comitetului regional de partid, profesori, asistenți, precum și numeroși studenți.

Despre cei 10 ani de activitate rodnică a Institutului de medicină din Timișoara a vorbit tov. Henri Aubert, director al Institutului, medic emerit al R.P.R.

În încheierea adunării festive a luat cuvîntul tov. dr. Petru Groza care, subliniind grija permanentă a statului democrat-popular pentru dezvoltarea tuturor ramurilor științei în patria noastră, a urat corpului didactic și studenților institutului noi succese în activitatea lor didactică și științifică, pentru ridicarea științelor medicale la nivelul sarcinilor construirii socialismului în R.P.R.

—o—

Un nou cămin studențesc

Pentru prima dată în țara noastră se construiește la Orașul Stalin un cămin studențesc din prefabricate. Pe noul șantier sînt folosite pe scară largă mecanisme complicate și cele mai înaintate metode de construcție industrială.

Blocurile mari din deșeuri de cărămidă și tuf vulcanic sînt dirijate de o singură macara-turn. Numărul constructorilor care lucrează pe acest șantier este de 10 ori mai mic decît la construcțiile de același volum ridicate cu metode obișnuite. Un bloc obișnuit din cărămidă de aceeași capacitate necesită 7000 de ore, pe cînd construcția căminului studențesc, care are o capacitate de 300 de locuri, necesită doar 1.660 ore. Manopera blocului din prefabricate costă de 4 ori mai puțin decît vechiul sistem, iar timpul de execuție se reduce cu 50 la sută. În același timp se fac economii însemnate de materiale.

În cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, harnicii constructori ai noului șantier s-au angajat să termine pînă la 7 Noiembrie acoperirea noii construcții a căminului studențesc al Institutului forestier.

—o—

Ajută la culesul strugurilor

Elevii școlilor din comuna Hîrșova, raionul Vaslui, ajută muncitorilor de la gospodăria agricolă de stat din comuna lor să strîngă la timp recolta de struguri. În timp de trei zile, elevii au cules 8800 kg de struguri. Pionieri ca Florica Avasiloaei, Maria Chirilă și Gheorghe Perdun au fost în fruntea echipelor la cules.

Cadrele didactice s-au aflat tot timpul în mijlocul elevilor, dîndu-le indicații cu privire la culegerea și sortarea strugurilor.

Comitetul sindical comunal mixt și-a început activitatea

În urma hotărîrii Prezidiului C.C.S., la sate s-au ales de curînd comitete sindicale comunale mixte.

Născute din nevoia de a mări capacitatea mobilizatoare a organizațiilor sindicale sătești, de a dezvolta posibilitățile lor cultural-educative, de a face din ele pîrghii importante în vederea traducerii în viață a hotărîrilor partidului și guvernului, comitetele sindicale comunale mixte reunesc pe membrii de sindicat ai celor cinci ramuri de producție din mediul sătesc și anume: învățămînt, sanitar, sfaturi-finanțe, cooperație și P.T.T.R.

În comuna Ștefănești din raionul Pitești, comitetul sindical comunal mixt a fost ales cu cîteva săptămîni în urmă. Încă din primele zile ale activității sale, comitetul sindical comunal mixt din comuna Ștefănești a trecut la organizarea grupelor sindicale, la alegerea și instruirea activiștilor sindicali din grupe.

Organizarea grupelor sindicale s-a făcut avîndu-se în vedere cuprinderea în grupe pe ramuri de producție și după locul de muncă. De exemplu, pentru membrii de sindicat din învățămînt s-au organizat 3 grupe sindicale, care cuprind pe salariații celor trei școli elementare din comună. În acest fel, comitetul sindical comunal mixt, care coordonează activitatea grupelor, poate să mobilizeze cu mai multă ușurință membrii de sindicat la realizarea sarcinilor profesionale, la dezvoltarea activității cultural-educative, putîndu-se preocupa în același timp mai atent de satisfacerea la timp a cerințelor lor.

Sarcinile imediate ale comitetelor sindicale comunale mixte sînt multiple și variate. Ele trebuie în primul rînd să-și mobilizeze membrii pentru a desfășura o muncă permanentă și susținută în vederea transformării socialiste a agriculturii, a întăririi alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — temelia regimului nostru democrat-popular.

Luptînd pentru traducerea în viață a acestei însemnate sarcini, comitetul sindical mixt din comuna Ștefănești a prevăzut în planul său de acțiune pe trimestrul IV o serie de măsuri însemnate pentru îmbunătățirea muncii organizatorice. Astfel, după organizarea grupelor, comitetul sindical comunal mixt a trecut la instruirea activiștilor din grupe, înarmîndu-i cu metode de muncă menite să îmbunătățească activitatea profesională, culturală și de asigurări sociale. În planul de muncă al grupelor sindicale din învățămînt sînt prevăzute consfătuiri de producție privind ridicarea procesului de învățămînt, îmbunătățirea frecvenței și întărirea disciplinei în școală. Prin măsurile luate, membrii de sindicat din învățămînt au reușit să realizeze o frecvență de sută la sută la clasele I—IV. În momentul de față, atenția lor este îndreptată spre îmbunătățirea frecvenței la clasele V—VII. Pentru aceasta au fost inițiate consfătuiri cu părinții acelor elevi care nu frecventează regulat școala. Acestora pedagogii le arată ce urmări proaste are acest fapt asupra pregătirii copiilor.

O atenție deosebită acordă comitetul sindical comunal mixt problemei calificării cadrelor didactice. Patru învățători și profesori din comuna Ștefănești sînt înscriși la cursurile fără frecvență ale diferitelor instituții de învățămînt superior. Comitetul sindical comunal se străduește să le creeze acestora condiții cît mai bune de studiu, să evite supraîncărcarea lor cu sarcini.

Comitetul sindical comunal mixt a prevăzut în planul lui de acțiune și măsuri pentru lichidarea definitivă a neștiinței de carte. Pentru aceasta, în momentul de față se pregătește o consfătuire cu cei 16 neștiutori de carte — ultimii din comună — care urmează a absolvi cursurile de alfabetizare în acest an școlar.

În planul de activitate al comitetului comunal sindical mixt au fost cuprinse și măsuri privind intensificarea muncii obștești. S-a prevăzut, de pildă, organizarea muncii voluntare pentru sprijinirea acțiunii de autoimpunere. În comună se desfășoară lucrări pentru construirea unui cămin cultural cu sală de spectacole, bibliotecă, club și a unei școli cu 5 săli de clasă.

Comitetul sindical comunal mixt se îngrijește îndeaproape de sprijinirea campaniei agricole de toamnă. În acest scop se organizează conferințe în care li se arată țăranilor muncitori importanța recoltării și însămînțării la timp și li se dau indicații cu privire la executarea acestora. De asemenea, membrii de sindicat ajută deputații comunali în munca de lămurire a țărănimii muncitoare pentru achitarea obligațiilor către stat. Grupele lucrătorilor din învățămînt sprijină această importantă acțiune prin munca de propagandă desfășurată la căminul cultural.

În scopul ridicării nivelului ideologic și politic al membrilor de sindicat din învățămînt, grupele sindicale, sub conducerea organizației de bază P.M.R., pregătesc deschiderea unui cerc de studiere a Istoriei P.C.U.S. anul II. Cercul cuprinde majoritatea învățătorilor și profesorilor și este condus de profesorul Xenofont Livescu.

Organizația sindicală mixtă din comuna Ștefănești urmărește cu consecvență realizarea obiectivelor propuse în planul de muncă, luptînd pentru ridicarea capacității sale de mobilizare a membrilor de sindicat la îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața comunei.

La colțul roșu

Colectivul de conducere al colțului roșu de pe lîngă comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din Orașul Stalin desfășoară o activitate intensă în cinstea celui de al IV-lea Congres al S.M.I. Biblioteca colțului roșu, condusă de tov. Eugenia Stavra, numără 8.400 de volume și este frecventată de 251 cititori permanenți. Aci, cadrele didactice înscrise la cursurile de perfecționare, precum și cele care urmează fără frecvență diferite instituții de învățămînt superior găsesc un larg material bibliografic și primesc regulat consultații. Recent, tovarășa Stela Popescu a prezentat la bibliotecă referatul „Din viața școlii sovietice" care a contribuit la cunoașterea metodelor avansate ale pedagogilor sovietici.

De asemenea, se lărgește și activitatea artistică a membrilor sindicatului. Cadrele didactice organizează o echipă de dansuri și o orchestră de muzică instrumentală, compusă din 30 de persoane. Echipa de teatru și-a îmbogățit repertoriul cu piesa de teatru „Să fie liniște".

BIBLIOGRAFIE

A apărut

REVISTA DE PEDAGOGIE

organ al Institutului de științe pedagogice

nr. 3/1955

În cuprins:

P. POPESCU-NEVEANU: Pentru o revistă de pedagogie strîns legată de nevoile școlii.

STANCIU STOIAN: Lupta pentru un înalt nivel științific în munca de cercetări pedagogice.

M. ROȘCA, R. CODREANU, R. DINU-COTUȚIU: Unele aspecte pedagogice legate de particularitățile activității de analiză și sinteză la copiii întîrziați mintal.

M. AVĂDANII: Din trecutul școlii pedagogice din Iași.

ANA BÂRGĂUANU: Cum am reușit să obțin la elevii mei o scriere corectă și frumoasă.

D. TODORAN: Importanța planului de lecție în practica pedagogică a studenților.

EUGEN BLIDEANU: Problemele politehnizării învățămîntului în școala sovietică.

VIORICA ZACIU: Unele probleme în legătură cu predarea limbii române în școlile cu limba de predare maghiară.

ELENA MAFTEI: Caracterizarea psihologică a elevilor pe baza determinării tipurilor temperamentale, obiectivate în procesul instructiv și educativ al școlii.

M. NICOLAESCU și T. GHEORGHIU: „Gazeta Matematică și Fizică".

ECATERINA BRĂTIANU: Îndrumări metodice pentru predarea gramaticii la clasa I-a elementară.

AL. CORNEA: S. N. Poleanski, „Seminarul special la pedagogie".

A. C.: Introducerea noului plan de învățămînt și a noilor programe în școala sovietică.

★

A apărut revista

NATURA

organ al Societății de științe naturale și geografie din R.P.R., nr. 5/1955

Număr festiv cu prilejul aniversării unui secol de la nașterea lui I. V. Miciurin

În cuprins:

Conf. univ. O. MUNTEANU: I. V. Miciurin — întemeietorul biologiei epocii socialismului.

Acad. dr. V. MÎRZA: Cercetări ale institutelor și colectivelor medicale din R.P.R. prin aplicarea metodelor miciuriniste.

*** * *: Cercetări miciuriniste în Universitatea „C. I. Parhon".**

T. BORDEIANU, membru coresp. al Academiei R.P.R.: Realizări miciuriniste în agricultura din R.P.R.

Ing. agr. I. GOLOGAN: Aplicarea metodelor miciuriniste la stațiunile experimentale agricole și la Facultatea de agronomie din Iași.

Prof. univ. ST. PETERFI și prof. univ. A. LAZANYI: Din realizările miciuriniste în institutele de cercetări științifice și institutiile de învățămînt superior din Cluj.

Prof. univ. N. MANOLIU și prof. univ. M. NEAGU: Cercetări miciuriniste în Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București.

C. C. GEORGESCU, membru coresp. al Academiei R.P.R.: Lucrări miciuriniste de ameliorare și de creare de specii forestiere noi în R.P.R.

V. GLIGOR, locțiitor al ministrului Agriculturii: Perspectivele dezvoltării zootehniei în țara noastră.

TH. BUȘNIȚĂ, membru coresp. al Academiei R.P.R.: Cercetări miciuriniste la Institutul de cercetări piscicole.

Conf. univ. R. CĂLINESCU: Aspecte geografice ale operei lui I. V. Miciurin.

Prof. O. BRAGA: Școala noastră pe drumul însușirii învățăturii miciuriniste.

Școala factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Ingrășarea de bază și ogorul de toamnă

În această perioadă, învățătorii din școlile sătești desfășoară o intensă muncă de agitație pentru antrenarea oamenilor muncii din agricultură în bătălia pentru asigurarea condițiilor în vederea obținerii unor recolte bogate în anul viitor. Este deosebit de important ca, în munca lor de agitatori, pedagogii să arate țăranilor muncitori că trebuie să facă arături adînci de toamnă și, odată cu ele, îngrășarea de bază a terenului.

Prin îngrășarea de bază se înțelege aplicarea îngrășămintelor în straturi mai adînci ale solului, odată cu arătura adîncă de toamnă sau cu arătura adîncă din ogorul negru. În mod obișnuit, la îngrășarea de bază se folosesc îngrășămintele organice, cu deosebire bălegarul și unele îngrășăminte chimice. Aplicarea bălegarului de grajd duce la o îmbogățire accentuată a solului în bacterii și, deci, intensifică activitatea biologică din sol.

Doza de îngrășăminte pentru îngrășarea de bază este calculată de obicei pentru întreaga perioadă de vegetație a plantelor. Bălegarul de grajd se folosește în cantități de 15-20 tone la ha. pe solurile nisipoase în regiunile mai secetoase, 20-25 tone pe solurile mijlocii și în regiuni cu umiditate potrivită și 26-30 tone la ha. pe solurile grele din regiunile umede. De asemenea, se pot folosi 500-600 kg cenușe la ha, 150-200 kg superfosfat și 100-120 kg sare potasică. Dozele de îngrășăminte chimice folosite la îngrășarea de bază depind de fertilitatea solului și de cerințele plantei cultivate.

Pentru ca îngrășarea de bază să-și atingă în întregime scopul trebuie să se știe cînd anume se face arătura adîncă cu care se îngroapă sub brazdă îngrășămintele și, mai ales, la ce adîncime se execută arătura adîncă. Arătura adîncă face parte din sistemul lucrării de bază a solului, care se compune din dezmiriștire și arătură adîncă. Cu cît se ară mai adînc, cu atît solul înmagazinează o cantitate mai mare de apă, se combat mai bine buruienile, iar bălegarul îngropat are condiții mai bune de umiditate pentru a fi descompus de către microorganisme. Pentru îngroparea îngrășămintelor de bază la cerealele de toamnă, arătura trebuie făcută cît mai devreme, îndată ce terenul a înverzit după dezmiriștire. Cu cît se ară mai tîrziu, cu atît solul se îmburuienează mai mult, pierde apă, iar bălegarul îngropat sub brazdă nu are timp să se descompună. Pentru plantele care se seamănă primăvara, arătura adîncă se poate face și mai tîrziu dat fiind că semănînd primăvara bălegarul are timp să se descompună. În arătură proaspătă nu se seamănă. În cazul cînd se seamănă grîu după plantele care se recoltează tîrziu, cum ar fi porumbul, floarea soarelui, sfecla etc. — se grăbește recoltarea acestor plante, se ară și se grăpează imediat. Arătura trebuie să stea, pentru a se așeza, cel puțin 2 săptămîni. Dacă timpul nu îngăduie acest lucru, atunci arătura trebuie tăvălugită înainte de semănat. Adîncimea arăturii pentru semănăturile de toamnă este de 20-22 cm. În cazul cînd se ară pentru semănăturile de toamnă terenuri care au fost cultivate cu porumb, cartofi sau sfeclă, iar terenul este foarte uscat, atunci se poate ara și la 18-20 cm, pentru ca arătura să nu fie bolovănoasă.

Condițiile bune de umiditate din toamna aceasta permit arăturile adînci. Pentru porumb, floarea soarelui, cînepă, dovleci arătura de toamnă se execută la adîncime de 22-25 cm, pentru a se îngropa bine bălegarul și a se permite înmagazinarea unei cantități mari de apă. Chiar dacă arătura este bolovănoasă, pînă în primăvară bulgării se vor mărunți sub acțiunea înghețului și dezghețului.

Pentru unele plante pretențioase, cum sînt bumbacul, sfecla, cartofii, lucerna și altele, arătura trebuie făcută și mai adînc, cel puțin la 25 cm. Pe terenurile care au un strat arabil subțire, cum sînt terenurile podzolice, acest strat trebuie adîncit arîndu-se în fiecare an cu 3-4 cm mai adînc și dîndu-se în același timp îngrășăminte organice în cantitate mare. Pe solurile subțiri, cu subsol pietros sau nisipos, nu se va ara mai adînc decît grosimea stratului arabil, pentru a nu se aduce la suprafață nisipul sau pietrișul care ar micșora fertilitatea solului.

Îngrășarea de bază este strîns legată de executarea unei arături adînci în condiții cît mai bune și la timpul cel mai potrivit, în raport cu planta cultivată și condițiile pedoclimatice. Folosind o bună îngrășare și o bună lucrare a solului vom reuși să obținem sporuri însemnate de recoltă la toate plantele cultivate.

Ing. DINCĂ DUMITRU
lector la catedra de agricultură generală de la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București

Să pregătim din timp instituțiile de învățămînt pentru iarnă

Pentru ca tineretul care frecventează instituțiile de învățămînt de toate gradele să-și însușească pregătirea de care are nevoie pentru a fi de folos patriei trebuie să i se asigure acele condiții fără de care nu se poate desfășura un învățămînt normal. Asigurarea acestor condiții, pentru timpul iernii, cînd se pun probleme speciale, ca aprovizionarea cu combustibil, a constituit o grijă deosebită pentru majoritatea instituțiilor de învățămînt superior.

La multe cămine ale instituțiilor de învățămînt superior pregătirile pentru iarnă sînt într-un stadiu înaintat. Așa stau lucrurile, de exemplu, la unele cămine studențești din Iași.

La căminele „Justin Georgescu" și „Olga Bancic", de exemplu, s-au făcut pregătiri serioase pentru iarnă. Localurile sînt curățite și îngrijite, sînt asigurate condițiile pentru o bună asistență medicală. La dispoziția studentelor stau săli de lectură corespunzătoare. Studentele din aceste cămine, la rîndul lor, manifestă o grijă deosebită pentru păstrarea ordinii și curățeniei.

La celelalte cămine studențești din orașul Iași lucrurile stau însă cu totul altfel. De pildă, căminul „Mihai Eminescu" nu este aprovizionat cu cantitatea necesară de lemne pentru iarnă. Toate ușile de la dormitoare se deschid în sala de lectură, încît datorită circulației permanente studenții nu-și pot vedea de studiu. Acestea se datoresc unei proaste gospodăriri a conducerii administrative a universității Alex. I. Cuza.

Datorită aceleiași lipse de grijă din partea direcției administrative, la căminul „Ion Creangă" zidurile au în exterior un aspect jalnic, tencuiala fiind căzută în porțiuni mari. Atît baia cît și spălătoria nu funcționează și de aceea studenții sînt nevoiți să apeleze la serviciile celorlalte cămine. Nici la acest cămin nu s-a asigurat pînă acum cantitatea necesară de combustibil. Capacitatea sălii de lectură a căminului este necorespunzătoare față de numărul studenților.

De această stare de lucruri răspund tov. Ion Gheorghiu, directorul administrativ al Universității „Al. I. Cuza", și tov. Lucreția Ionescu, de la serviciul social al aceleiași instituții. Ei trebuie să se preocupe, cît mai urgent, de aprovizionarea la timp cu restul cantității de combustibil planificate pentru căminele „Mihai Eminescu" și „Ion Creangă" precum și cu amenajarea localurilor în așa fel încît ele să corespundă scopurilor pentru care au fost create.

Urmările proastei gospodăriri sînt deosebit de grave la căminul „21 Decembrie" al Institutului de medicină. Datorită neglijenței conducerii Întreprinderii nr. 4 de amenajări și reparații din cadrul trustului regional de construcții și a celor care nu au tras la răspundere această întreprindere, s-a ajuns ca încă pînă acum să nu se termine lucrările de reparații contractate pentru acest cămin. Este inadmisibil ca pereții pavilionului nr. 2 al acestui cămin să fie brăzdați de crăpături largi iar în dormitoarele pavilioanelor nr. 1 și 4 și în unele săli ale laboratorului de anatomie să plouă prin tavan.

Tovarășul Gheorghe Nicolau, directorul administrativ al Institutului de medicină, împreună cu conducerea institutului trebuie să tragă la răspundere Întreprinderea nr. 4 amenajări și reparații din cadrul trustului regional de construcții Iași, în frunte cu inginerul Ion Ștefănescu și Gheorghe Palel, din a căror neglijență nu s-au terminat reparațiile de la acoperișul căminului „21 Decembrie", deși lucrările au fost contractate la timp, iar materialele procurate din vreme. Executarea lucrărilor respective nu mai poate suferi nici o amînare. Este necesar de asemenea să se studieze cu atenție problema lărgirii spațiului la cantina „Dr. Bagdasar" și să se ia măsuri urgente pentru aprovizionarea ei în cantități suficiente cu cele necesare pentru iarnă.

Trebuie să crească simțul de răspundere al tuturor celor în sarcina cărora cade îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale tineretului universitar. Ei au datoria să-și îndeplinească sarcinile cu cea mai mare conștiinciozitate, să dea dovadă de inițiativă, de pricepere gospodărească, de grijă față de avutul poporului și față de condițiile în care trăiesc și învață studenții.

VIOREL ALECU

★ ★

La școala pedagogică de fete nr. 1 din Capitală s-au asigurat în bună parte condițiile unei desfășurări normale a muncii în timpul iernii. Astfel, școala a fost aprovizionată cu întreaga cantitate de combustibil necesară în lunile de iarnă, sobele au fost reparate, cantina și-a asigurat majoritatea alimentelor de care are nevoie.

Cu toate acestea, sînt încă unele probleme care își așteaptă soluționarea pentru ca școala să-și poată desfășura activitatea în cele mai bune condiții. Localul nu a fost zugrăvit în exterior, iar reparațiile interioare s-au făcut defectuos. Datorită acestui fapt, lucrările nu vor fi recepționate pînă la completa lor revizuire. Caloriferul are nevoie de reparații care au fost amînate de către Întreprinderea de gospodărie locală a raionului Lenin sub motiv că devizul a fost întocmit la o sumă prea mică. Școala a cerut la Secția de învățămînt a Capitalei suplimentarea sumei, dar, pînă la soluționarea acestei probleme, sosirea iernii poate găsi școala cu caloriferul defect. De asemenea, au întîrziat lucrările de îngropare a sîrmei de la instalația electrică, fapt care dovedește neglijența întreprinderii amintite mai sus.

Toate aceste deficiențe vădesc formalismul din munca Întreprinderii de gospodărie locală a raionului Lenin, care s-a angajat să efectueze lucrările ce sînt necesare școlii pedagogice nr. 1 de fete. Conducerea școlii trebuie să urmărească executarea la timp a acestor lucrări, precum și completarea aprovizionării cu alimentele de care școala mai are nevoie.

Secția de învățămînt a raionului Lenin trebuie să sprijine această școală pentru a termina la timp lucrările ce mai sînt de efectuat, astfel încît sosirea iernii s-o găsească complect pregătită.

Cronica evenimentelor externe

În preajma conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri

Apropiata conferință de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri atrage în aceste zile atenția întregii opinii publice mondiale. Toate popoarele lumii urmăresc cu un viu interes ultimele pregătiri care se fac pentru conferință și doresc în mod sincer ca lucrările ei să aducă o nouă contribuție la cauza păcii și colaborării internaționale.

După cum se știe, conferința miniștrilor de Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței este un rezultat al istoricei întîlniri a șefilor guvernelor celor patru puteri care a avut loc tot la Geneva între 18 și 23 iulie anul acesta. În Directivele către miniștrii Afacerilor Externe, șefii guvernelor celor patru puteri au stabilit ca la conferința din octombrie cei patru miniștri de Afaceri Externe să continue examinarea problemelor în legătură cu care a avut loc schimbul de păreri între cei patru mari și să propună măsuri eficace pentru rezolvarea acestor probleme.

De la conferința șefilor guvernelor celor patru puteri au trecut trei luni de zile. „Spiritul Genevei", născut din raportul real dintre forțele sociale, a dovedit că singura cale justă pentru rezolvarea problemelor internaționale este calea tratativelor. „Spiritul Genevei" a devenit scump tuturor popoarelor lumii, deoarece el are la bază ideea nobilă a coexistenței pașnice și colaborării statelor indiferent de orînduirea lor socială, deoarece el este opus spiritului „războiului rece" și falimentarei politici „de pe poziții de forță".

Bilanțul evenimentelor ce s-au desfășurat în cele trei luni care au trecut de la Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri arată că în această perioadă Uniunea Sovietică a întreprins noi și însemnate acțiuni concrete în vederea destinderii în relațiile internaționale. O expresie a eforturilor Uniunii Sovietice îndreptate spre consolidarea păcii sînt tratativele de la Moscova între guvernul sovietic și delegațiile guvernamentale ale R.F. Germane, R.D. Germane și Republicii Finlandeze. Aceste tratative contribuie la normalizarea relațiilor dintre U.R.S.S. și R.F.G., la dezvoltarea continuă a colaborării frățești și a adevăratei prietenii dintre popoarele Uniunii Sovietice și R.D. Germane, la întărirea relațiilor de prietenie dintre statul sovietic și Finlanda. Tratativele sovieto-canadiene au contribuit, de asemenea, la îmbunătățirea situației internaționale, la crearea unei atmosfere de încredere între state.

Uniunea Sovietică a depus eforturi susținute în vederea realizării unor progrese reale pe calea rezolvării problemei dezarmării. Scrisoarea președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, adresată președintelui S.U.A., D. Eisenhower, a arătat limpede căile pentru înlăturarea obstacolelor existente și pentru obținerea unor progrese efective pe calea spre dezarmare. Măsurile luate de guvernul sovietic pentru reducerea forțelor armate ale U.R.S.S. cu 640.000 de oameni precum și hotărîrea cu privire la lichidarea bazei militare Porkkala-Udd din Finlanda dovedesc din plin năzuința și sinceritatea U.R.S.S. de a grăbi rezolvarea problemei dezarmării. Țările de democrație populară, printre care și țara noastră, au luat, de asemenea, hotărîrea de a reduce forțele lor armate, contribuind astfel la crearea unei atmosfere de încredere între state. Țările lagărului socialist au întreprins în această perioadă și o serie de acțiuni importante în vederea extinderii relațiilor economice și culturale, a intensificării schimburilor culturale etc. Întreaga politică externă a Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară, politică ce se bucură de simpatia fierbinte și de sprijinul activ al oamenilor cinstiți din toate țările, a determinat o îmbunătățire simțitoare a situației internaționale, creînd condiții favorabile ca la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri să se facă noi pași înainte pe calea destinderii, pe calea asigurării păcii și securității.

În această perioadă a ieșit însă în modul cel mai limpede în evidență că cercurile imperialiste, în frunte cu cele din S.U.A., n-au renunțat la planurile lor agresive. Adepții „politicii de pe poziții de forță" au dovedit că „spiritul Genevei", spiritul destinderii internaționale, nu le este pe plac. Ei s-au dedat la tot felul de atacuri împotriva „spiritului Genevei", căutînd să dovedească lumii, chipurile, că acest spirit nu mai există, că el ar fi fost dăunător și deci trebuie renunțat cu orice preț la tot ce se referă la „spiritul Genevei".

În ultimul timp presa americană a publicat o serie de articole care urmăresc să împiedice răspîndirea mai departe a „spiritului Genevei". Astfel, în ziarul „New-York Herald Tribune" comentatorul Lawrence a declarat, bunăoară, că așa numitul „spirit al Genevei" nu mai există. Cititorii noștri își amintesc desigur că același comentator, în zilele conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri, flutura teoria „imposibilității" coexistenței pașnice a statelor cu orînduiri sociale și politice diferite. Nu este greu să ne dăm seama că atît atunci, cît și astăzi acest comentator și toți cei de teapa lui și-au pus ca scop să contribuie la înrăutățirea situației internaționale, la împiedicarea destinderii încordării în relațiile dintre state.

Scopul atacurilor îndreptate în ultimul timp împotriva „spiritului Genevei" apare deci cît se poate de clar. Autorii acestor atacuri și cei care stau în spatele lor vor să creeze în aceste zile o atmosferă care să împiedice buna desfășurare și succesul apropiatei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

Cercurilor agresive nu le convine „spiritul Genevei". Perspectivele destinderii internaționale, perspectivele dezarmării, ale reducerii alocațiilor militare, perspectivele consolidării păcii îi sperie pe fabricanții de tunuri, pe amatorii de aventuri militare. Stewart Alsop, cunoscutul comentator al ziarului american „New York Herald Tribune", care nu de mult nu s-a ienat să recunoască fățiș că discuțiile nesfîrșite despre pace „îi strică buna dispoziție", a arătat zilele trecute deschis că se teme ca nu cumva rezultatele pozitive ale Genevei să fie „folosite ca pretext pentru reducerea armamentelor". La rîndul lui, Walter Lippman nu s-a sfiit să arate că se teme de influența noilor stări de spirit asupra aliaților europeni ai S.U.A., întrucît se spulberă vechiul mit al „pericolului agresiunii militare sovietice". Lippman constată cu îngrijorare că, datorită destinderii în relațiile internaționale, parlamentele țărilor care fac parte din blocul atlantic „cu greu vor putea fi silite să voteze mai departe alocațiile militare".

Este limpede deci că atacurile împotriva spiritului Genevei țintesc să îngreuneze rezolvarea sarcinilor care stau în fața conferinței miniștrilor de Externe ai celor patru puteri. Pentru a găsi calea necesară în vederea rezolvării acestor sarcini, pentru a contribui la destinderea încordării nu trebuie să se caute divergențe, ci să se apropie punctele de vedere în cele mai importante probleme internaționale și în primul rînd în probleme ca asigurarea securității europene, dezarmarea, interzicerea armei atomice și cu hidrogen. Nu este vorba aici de concesii unilaterale, ci de căutarea unor soluții care să fie acceptabile pentru toate părțile.

Toate popoarele sînt vital interesate în consolidarea păcii, în colaborarea pașnică între state cu sisteme sociale diferite, în dezvoltarea legăturilor comerciale, științifice, culturale etc. Așa cum se arată în chemarea Biroului Consiliului Mondial al Păcii „popoarele nu vor admite reeditarea „războiului rece". Oamenii cinstiți din toate colțurile lumii urmăresc cu vigilență acțiunile cercurilor imperialiste îndreptate împotriva păcii și colaborării internaționale.

Poporul român, împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, este convins că apropiata conferință a miniștrilor de Externe ai celor patru puteri poate avea o mare însemnătate pentru consolidarea păcii în lume, dacă toți participanții la conferință vor da dovadă de bunăvoință și vor analiza problemele de pe poziții realiste.

N. TAINIC

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 342 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 28 octombrie 1955

Să îmbunătățim munca de conducere a școlii

Activitatea directorului are o importanță deosebită pentru întreaga muncă instructiv-educativă ce se desfășoară în școală. Îndrumînd și controlînd procesul pedagogic, lucrînd nemijlocit cu cadrele didactice, directorul are posibilitatea să influențeze direct activitatea acestora, să determine crearea unui anumit stil de muncă, a unei atitudini juste față de sarcinile care trebuie îndeplinite. Un director bun, cu o pregătire multilaterală, care cunoaște condițiile de muncă specifice școlii este sufletul colectivului pedagogic.

Directorul este un om cu o pregătire temeinică, cu experiență în munca instructiv-educativă. Înarmarea lui cu știința marxist-leninistă, cu cunoașterea politicii statului nostru democrat-popular are o însemnătate hotărîtoare pentru întreaga activitate ce o desfășoară.

Sarcinile directorului sînt multiple și variate. Cea mai importantă dintre ele este însă aceea de a controla și de a îndruma munca pe care o desfășoară pedagogii în vederea înarmării elevilor cu cunoștințe temeinice și a educării lor în spiritul moralei comuniste, de a realiza unitatea de acțiune a întregului colectiv pedagogic.

Directorul are datoria să vegheze ca în școala pe care o conduce să se aplice hotărîrile partidului și guvernului cu privire la învățămînt, să se respecte planurile și programele de învățămînt, instrucțiunile Ministerului Învățămîntului.

De felul în care directorul își organizează munca, de exigența pe care o manifestă el față de activitatea acelora pe care-i îndrumă depinde în mare măsură mersul întregii activități instructiv-educative. El trebuie să aleagă cu mult discernămînt metodele pe care le folosește în munca ce o desfășoară în rîndurile cadrelor didactice, precum și mijloacele cu ajutorul cărora să-și realizeze sarcinile.

În anii puterii populare în învățămînt, ca și în toate celelalte domenii de activitate, au crescut cadre de conducere pricepute, care obțin rezultate din ce în ce mai bune. Cei mai mulți directori urmăresc îndeaproape felul în care cadrele didactice din școala lor se pregătesc pentru lecții, asistă cu regularitate la ore, își întocmesc caiete de observații. Tov. P. Eremia, directorul școlii de 7 ani nr. 2 cu limba de predare maghiară din Sighet, de pildă, își întocmește la începutul fiecărei săptămîni un plan în care își trece principalele probleme pe care are de gînd să le urmărească. Asistînd cu regularitate la lecții, el își îmbunătățește caietul de asistență cu noi observații în legătură cu conținutul lecțiilor, cu felul cum este folosit materialul didactic, cu modul în care se realizează controlul cunoștințelor etc. Pe baza acestor observații el ia apoi măsuri care duc la îmbunătățirea muncii. Cu același interes își întocmește caietul de asistență și tov. Ion Negrea, directorul școlii de 7 ani nr. 15 din Orașul Stalin. El menționează în caiet și scopul pentru care asistă la lecții. Asistînd la cîteva lecții de istorie, de exemplu, el și-a propus să urmărească cum interpretează profesorul faptele istorice și cum sînt înțelese acestea de elevi.

Pentru ca directorul să poată aprecia în mod just o lecție, să dea îndrumări cadrelor didactice, este necesar ca el însuși să se pregătească înainte de a intra în clasă. Directorul nu trebuie să înceteze de a fi un bun profesor, chiar dacă în momentul de față el nu mai predă. Mai există însă directori care socotesc în mod greșit că munca de conducere a școlii îi scutește de a se perfecționa ca profesori. Asemenea directori, chiar atunci cînd asistă la lecții, nu contribuie cu nimic la îmbunătățirea procesului de învățămînt, pentru că nu pot face aprecieri juste asupra felului în care s-a desfășurat lecția și ca atare nu pot să dea îndrumările necesare.

Mai sînt în școlile noastre directori nepăsători față de încălcarea planurilor și a programelor de învățămînt. Așa, de pildă, în anul școlar trecut, la școala elementară nr. 3 din satul Vidra-Bobărăști, la școlile din satele Vidra-Găiești și Abrud-Cristea, raionul Cîmpeni, unii pedagogi nu au respectat numărul de ore prevăzut pentru predarea unor materii, iar alții au inversat, fără nici o justificare, ordinea capitolelor. Directorii școlilor menționate nu au cunoscut aceste lipsuri pînă cînd nu le-au descoperit organele de îndrumare și control raionale.

Sînt, de asemenea, unii directori care neglijează munca educativă în rîndurile elevilor. Această muncă ridică probleme dintre cele mai variate, de rezolvarea cărora directorul este răspunzător. El trebuie să îndrume activitatea diriginților, să le atragă acestora atenția, încă de la începutul anului școlar, asupra problemelor educative mai importante, să le înlesnească colaborarea cu profesorii care predau la clasa respectivă, să asigure o legătură strînsă a școlii cu părinții elevilor. Directorul este acela care răspunde în primul rînd de realizarea educației patriotice a elevilor, de asigurarea unei bune discipline în rîndurile lor. Cum se poate explica însă, dacă nu prin nepăsarea directorilor față de problemele educative, faptul că într-o serie de școli, ca de pildă la școala de 7 ani din Cîmpeni-centru (director N. Onet), în anul școlar trecut elevii deteriorau ayutul obștesc, aveau o atitudine necuviincioasă față de profesori, se prezentau la lecții insuficient pregătiți, copiau la lucrările scrise etc.? Este necesar ca directorii să acorde cea mai mare importanță activității educative în rîndurile elevilor și să antreneze în această muncă întregul colectiv didactic. Este bine ca la sfîrșitul fiecărui pătrar directorii să discute cu profesorii diriginți și cu celelalte cadre didactice acele probleme educative care nu au fost încă rezolvate, pentru a ști încotro trebuie să-și îndrepte atenția în etapa următoare.

Organizațiile de pionieri și U.T.M. din școlile noastre constituie cel mai însemnat sprijin al cadrelor didactice în realizarea disciplinei conștiente, în obținerea unor bune rezultate la învățătură, în munca de educare a elevilor în spiritul moralei comuniste. Dacă directorii de școli vor da toată atenția muncii organizațiilor de tineret, dacă le vor acorda sprijinul necesar, vor reuși să rezolve împreună cu aceste organizații problemele importante pe care le ridică munca în școală, vor putea valorifica în cea mai mare măsură posibilitățile nelimitate ale organizațiilor de tineret de a contribui la educarea patriotică a elevilor.

Un bun mijloc de rezolvare a problemelor importante din munca școlii îl constituie activitatea colectivă a consiliului pedagogic. Ședințele consiliului pedagogic îi dau directorului posibilitatea să-și completeze informațiile asupra situației la învățătură a elevilor, asupra întregii munci pe care o desfășoară cadrele didactice, să pună în discuție problemele principale ce se ridică în fața școlii în etapa respectivă. Răspunzînd de munca întregului colectiv didactic, directorul are dreptul să tragă la răspundere pe cei care nu se achită conștiincios de sarcinile ce le revin.

Numai printr-un control sistematic al muncii pedagogilor, printr-o exigență crescîndă din partea conducerii școlii se poate asigura o creștere continuă a nivelului muncii de instruire și educare a elevilor. Exemplul personal pe care îl dă directorul în muncă are o influență directă asupra colectivului didactic. Directorul nu trebuie să uite că buna desfășurare a procesului de învățămînt depinde în mare măsură de felul în care el știe să-i unească pe învățători și profesori într-un colectiv închegat, care să manifeste față de elevi aceleași cerințe, aceleași exigențe, care să lupte pentru același țel: înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice și educarea acestora în spiritul moralei comuniste.

Rezultate bune în muncă se obțin în acele școli în care cadrele didactice sînt preocupate permanent de ridicarea calificării lor. Directorului de școală îi revine sarcina de a îndruma cadrele didactice în această privință, de a acorda un sprijin multilateral acelora care nu au calificare superioară, determinîndu-i să urmeze cursurile fără frecvență ale diferitelor facultăți. De asemenea, directorul trebuie să sprijine prin toate mijloacele pe pedagogii cuprinși la cursurile de perfecționare a cadrelor didactice, dînd el însuși un exemplu bun în această privință prin seriozitatea cu care muncește pentru propria sa perfecționare.

Fără discuție, principala sarcină a directorului este de a îndruma munca instructiv-educativă din cadrul școlii. Totuși, el trebuie să se îndrepte cu aceeași atenție și spre problemele de ordin administrativ. Asigurarea bazei didactico-materiale a școlii, buna organizare a internatului — acolo unde există — au o influență hotărîtoare pentru buna desfășurare a muncii didactice.

În fața directorilor de școli stau sarcini importante. Ei trebuie să controleze și să îndrume cu competență munca pedagogilor și, totodată, să ia măsuri pentru înlăturarea lipsurilor constatate. Toate aceste sarcini capătă în fiecare școală un conținut deosebit, strîns legat de condițiile în care își desfășoară activitatea fiecare unitate. Ținînd seama de aceste condiții, oprindu-se asupra problemelor esențiale ale muncii, mobilizînd întregul colectiv didactic la rezolvarea lor, directorul va izbuti să răspundă cu cinste sarcinilor ce stau în fața școlii.

Desene ale elevilor din țara noastră trimise la expoziții peste hotare

În acest an, Crucea Roșie a R.P.R. a luat parte la expozițiile de desene și picturi organizate de către Comitetul executiv al Ligii societăților de Cruce Roșie în 27 de țări, în cadrul programului internațional de artă școlară.

Din cele peste 2.000 de lucrări ale elevilor participanți la concursul național inițiat de Crucea Roșie a R.P.R. în colaborare cu Ministerul Învățămîntului, în anul școlar 1954—1955 au fost selecționate 540 de lucrări care au fost trimise la expozițiile din Austria, Belgia, R. P. Bulgaria, Canada, R. Cehoslovacă, Chile, Columbia, Ecuador, Filipine, Finlanda, Franța, R. F. Germană, Grecia, Irlanda, Italia, R.P.F. Iugoslavia, Japonia, Luxemburg, Noua Zeelandă, Norvegia, Pakistan, R.P. Polonă, Suedia, S.U.A., Tailanda, R.P. Ungară și Venezuela.

În cinstea Congresului partidului

Realizările și angajamentele cadrelor didactice

Școlile din orașul Cluj sînt hotărîte să întîmpine cel de al doilea Congres al partidului prin noi realizări. De exemplu, cadrele didactice de la școala medie nr. 8 de fete acordă o mare însemnătate îmbunătățirii muncii metodice. În cadrul cabinetului metodic al școlii, redeschis de curînd, se fac și unele cercetări în domeniul diferitelor specialități. Astfel, se lucrează la determinarea curbei de oboseală a elevilor prin aplicarea metodelor Ivanov - Smolenski și Krasnogorski. La această lucrare sînt antrenate tov. Maria David, directoarea școlii, prof. Silvia Weiss și medicii Sulică și Antal.

La școala medie nr. 7 de băieți cu limba de predare maghiară, Congresul este întîmpinat cu angajamente însemnate. În planul întocmit de organizația de bază sînt prevăzute următoarele acțiuni: prezentarea în consiliul pedagogic a unui referat cu titlul: „Educația patriotică în predarea diferitelor obiecte de învățămînt", discutarea cu elevii a însemnătății Congresului în cadrul orelor educative, ținerea unei ședințe cu părinții, în care să se vorbească despre „Rolul familiei în educația patriotică a copiilor", efectuarea a 2000 de ore de muncă voluntară pentru construirea stadionului de pe dealul Cetățuia etc.

N. PAVEL

Pedagogii își sporesc eforturile

În întîmpinarea Congresului al II-lea al partidului, cadrele didactice de la școala medie de băieți din Făgăraș și-au sporit eforturile în muncă, luptînd pentru rezultate din ce în ce mai bune în instruirea și educarea elevilor. Exemplul muncitorilor din oraș, care înscriu zi de zi noi realizări în cinstea acestui mare eveniment, este pentru fiecare învățător și profesor un viu imbold.

Luptînd pentru realizarea educației comuniste, pedagogii școlii se străduiesc să găsească cele mai potrivite căi de cunoaștere și influențare a elevilor. Experiența anilor trecuți le-a arătat că ședințele pe care le țin diriginții cu profesorii clasei sînt un bun prilej de a cunoaște elevii, de a stabili în comun măsuri menite să ridice nivelul muncii educative. De aceea pedagogii de la școala medie de băieți din Făgăraș au hotărît să organizeze regulat asemenea ședințe în care, mai mult decît într-un consiliu pedagogic, se poate discuta în amănunt despre comportarea, nivelul de pregătire, munca și posibilitățile fiecărui elev.

În orașul Făgăraș se constituie acum un cabinet pedagogic, care va funcționa chiar în localul școlii medii de băieți. Directorul școlii tovarășul Eugen Dumitrescu, care va conduce acest cabinet, se preocupă îndeaproape de pregătirile necesare pentru începerea activității. Pe baza îndrumărilor Institutului central de perfecționare a cadrelor didactice, el întocmește un plan de activitate adaptat condițiilor în care muncesc cadrele didactice din orașul Făgăraș, problemelor pe care le au ele de rezolvat.

Pentru a desfășura de la început o muncă rodnică, sistematică, tovarășul Dumitrescu va merge la cabinetul pedagogic al Orașului Stalin pentru a cerceta la fața locului sistemul după care își desfășoară acesta activitatea. În special el se interesează de organizarea consultațiilor. Colectivul de metodiști alege acum, din bibliotecile școlilor din oraș, material documentar care să fie centralizat la cabinet pentru a sta la dispoziția tuturor cadrelor didactice.

Pedagogii școlii medii de băieți din Făgăraș și-au manifestat din plin inițiativa în ce privește găsirea mijloacelor și metodelor prin care să realizeze o mai temeinică pregătire a elevilor. În cinstea Congresului partidului, ei sînt hotărîți să le folosească pentru a obține succese tot mai însemnate.

SANDA PETRESCU

Măsuri menite să îmbunătățească activitatea școlii

Întîmpinarea celui de al II-lea Congres al P.M.R. cu fapte deosebite constituie pentru comuniștii din organizația de bază de la școala medie de băieți nr. 1 din orașul Galați o preocupare de seamă. Astfel, printre măsurile menite să ridice nivelul la învățătură al elevilor — măsuri la realizarea cărora sînt mobilizați atît pedagogii comuniști cît și ceilalți învățători și profesori ai școlii — se numără organizarea consultațiilor la diferite discipline, organizarea unor consfătuiri tematice, la care vor fi popularizate cele mai bune metode de predare etc.

În vederea întăririi educației comuniste a elevilor, diriginții vor expune în fața elevilor fapte care să ilustreze trecutul glorios de luptă al Partidului nostru. De asemenea, elevii vor vizita Muzeul istoric local și locurile unde au trăit luptătorii ilegaliști din localitate. De asemenea organizația de tineret va acorda o atenție sporită activității extrașcolare a elevilor.

În cinstea Congresului, echipa artistică a școlii pregătește un program legat de trecutul de luptă al Partidului, program care va fi prezentat în comunele și satele regiunii.

A 37-a aniversare a Comsomolului

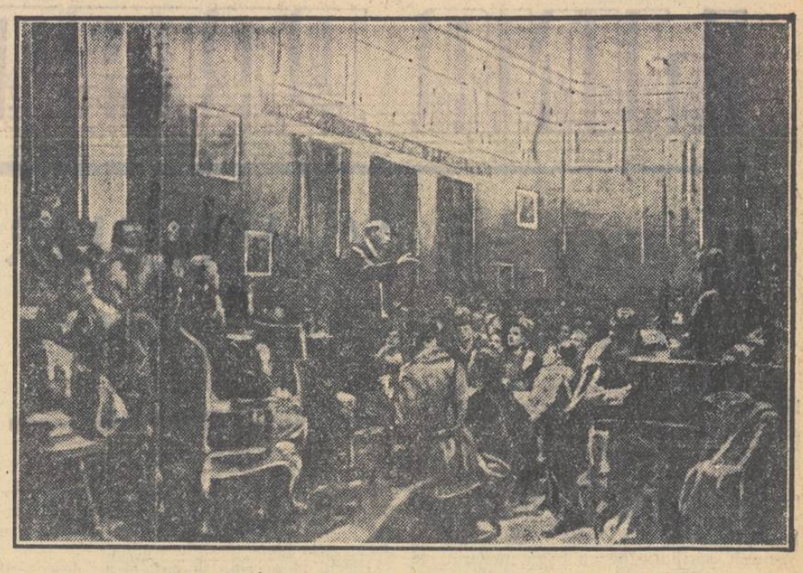

Lenin vorbind la Congresul al III-lea al Comsomolului.

Se împlinesc 37 de ani de la crearea Comsomolului, sprijinul de nădejde și rezerva de cadre a gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

Comsomolul a fost creat în zilele grele ale războiului civil, la 29 octombrie 1918. Din primele zile ale existenței sale, Uniunea Tineretului Comunist Leninist a păsit, sub conducerea și îndrumarea Partidului, pe calea luptei pentru întărirea dictaturii proletariatului, pentru apărarea și consolidarea cuceririlor Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Împreună cu zecile de milioane de muncitori și țărani, comsomoliștii au luptat cu eroism pentru zdrobirea intervenționiștilor și a gardiștilor albi. Ordinul „Steagul Roșu" — primul din cele trei distincții care marchează istoria Comsomolului — arată înalta apreciere pe care Partidul Comunist și Guvernul Sovietic au dat-o contribuției aduse de tineretul comunist în înfrîngerea dușmanului pe toate fronturile războiului civil.

După terminarea războiului civil, poporul sovietic s-a avîntat în luptă pentru refacerea economiei naționale, pentru industrializarea socialistă a țării, colectivizarea agriculturii și înfăptuirea revoluției culturale. Tineretul sovietic, organizat și mobilizat de Comsomol, sub conducerea Partidului Comunist, a participat cu însuflețire la opera de construire a socialismului.

La 2 octombrie 1920, la cel de al treilea Congres al Comsomolului, V. I. Lenin a rostit istorica sa cuvîntare cu privire la „Sarcinile Uniunilor Tineretului", elaborînd principiile fundamentale ale întregii activități a Comsomolului și trasînd un vast program în vederea educării tinerei generații în spiritul comunismului.

Indicațiile marelui întemeietor și conducător al P.C.U.S. și al statului sovietic au devenit pentru Comsomol o călăuză sigură în întreaga lui activitate. Definind chemarea istorică a tineretului V. I. Lenin a subliniat că — „tocmai tineretului îi revine cu adevărat sarcina de a crea societatea comunistă", de a duce mai departe opera începută de generația mai în vîrstă. Pentru a-și putea îndeplini această nobilă și grea misiune, tineretul are marea datorie de a învăța, de a-și însuși în mod critic întregul tezaur de cunoștințe pe care l-a acumulat omenirea, de a-și însuși înaltele trăsături ale moralei comuniste. V. I. Lenin a cerut tineretului să nu-și cruțe forțele în lupta pentru construirea socialismului și comunismului, să aplice în viață cunoștințele însușite. Urmînd aceste indicații, punîndu-le la baza întregii sale activități, Comsomolul a devenit un puternic sprijin al partidului în marea operă a construcției socialiste.

În anii construcției socialiste tineretul sovietic a muncit cu un entuziasm nemaiîntîlnit. Comsomolul a fost o adevărată unitate de șoc. Inițiativa tineretului, elanul său creator, îmbinate cu însușirea temeinică a tehnicii celei mai moderne, au dat o contribuție deosebită în marea bătălie pentru construirea socialismului.

În tot acest timp Comsomolul a fost călăuzit zi de zi de porunca lui Lenin care a cerut tineretului să învețe. C.C. al P.C.U.S., în frunte cu I. V. Stalin, a îndrumat în permanență Comsomolul în vederea aplicării indicațiilor lui Lenin și a dezvoltat aceste indicații corespunzător noilor condiții. Pentru marea contribuție adusă la opera de construire a socialismului guvernul sovietic a decorat pentru a doua oară Comsomolul, decernîndu-i ordinul „Steagul Roșu al Muncii".

Au urmat anii grei ai Marelui Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei. Partidul Comunist a îndreptat toate eforturile oamenilor sovietici în direcția zdrobirii agresorilor fasciști. Întregul tineret sovietic a fost mobilizat de Comsomol la lupta împotriva cotropitorilor. Atît pe front, cît și în spatele frontului, tineretul, îndrumat și condus de partid, a săvîrșit fapte de eroism legendar. Numele partizanej comsomoliste Zoia Kosmodemianskaia, al membrilor „Tinerei Gărzi" din Krasnodon, al lui Alexandr Matrosov și al multor alți tineri sovietici sînt rostite astăzi cu admirație și respect nu numai de tineretul sovietic, de oamenii sovietici, ci și de tineretul din celelalte țări, de oamenii cinstiți din întreaga lume. Pentru meritele sale excepționale față de patrie în anii războiului și pentru marea operă de educare a tineretului, guvernul sovietic a acordat Comsomolului cea mai înaltă distincție, „Ordinul Lenin".

În anii de după război, alături de întregul popor sovietic, tineretul a participat activ la munca pentru vindecarea rănilor grele ale războiului.

Pătruns de un fierbinte patriotism, tineretul sovietic a dovedit hotărîrea lui de a munci neobosit pentru construirea comunismului. În industria grea, pe șantierele de construcții, în sovhozuri și colhozuri, tineretul sovietic a muncit cu abnegație pentru îndeplinirea și depășirea prevederilor celui de al cincilea plan cincinal. Mii de tineri participă la marea operă de desțelenire și valorificare a pămînturilor înțelenite din Altai și Kazahstan.

Pentru tineretul din patria noastră și pentru educatorii lui, drumul glorios de luptă al Comsomolului constituie un izvor nesecat de învățătură. Cu prilejul sărbătoririi zilei Comsomolului, cadrele didactice au posibilitatea să lărgească cunoștințele tineretului nostru despre Comsomol, să determine creșterea continuă a dorinței tineretului nostru de a duce mai departe tradițiile eroice ale U.T.C. și de a învăța în permanență din experiența Comsomolului pentru a deveni un ajutor de nădejde al Partidului Muncitoresc Român în opera de construire a socialismului în patria noastră.

Pe drumul electrificării patriei

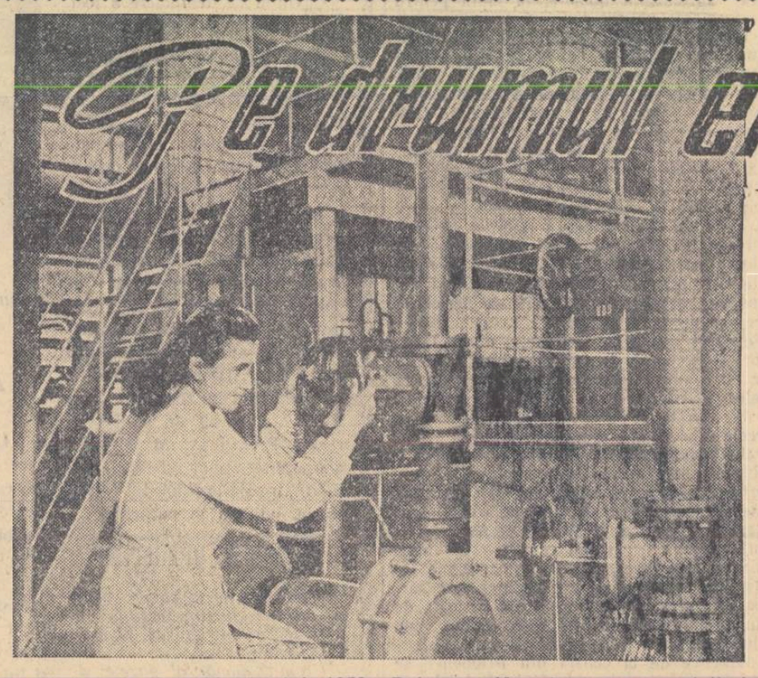

În urmă cu 5 ani, la 26 octombrie 1950, a avut loc istorica plenară a C.C. al P.M.R. care a discutat și a aprobat raportul expus de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej asupra planului de electrificare a patriei noastre. La baza politicii partidului de electrificare a țării stau genialele indicații ale lui Lenin potrivit cărora electrificarea trebuie să meargă cu un pas înaintea industrializării.

Poporul nostru a primit cu încredere și entuziasm marea veste cu privire la electrificarea țării. Partidul a explicat maselor largi ale poporului că îndeplinirea prevederilor planului de electrificare ne va ajuta să lichidăm greaua moștenire rămasă de la burghezie în domeniul producției de energie electrică, să trecem economia națională pe o bază tehnică nouă, modernă și a chemat poporul la lupta pentru înfăptuirea planului de electrificare.

De atunci au trecut doar cinci ani. În această perioadă au fost obținute realizări importante în toate sectoarele prevăzute în planul de electrificare. Încă în anul 1952 au fost puse în funcțiune marea termocentrală „Gh. Gheorghiu-Dej" de la Doicești și termocentrala Ovidiu II din Dobrogea. Numai cu un an mai tîrziu a început să producă energie electrică puternica termocentrală „Steaua Roșie" de la Singeorgiu de Pădure. Astăzi furnizează, de asemenea, energie electrică și noua termocentrală de la Comănești.

Cu mîndrie vorbește poporul nostru și de succesele obținute în construcția centralelor hidroelectrice. În anul 1953 a fost pusă în funcțiune hidrocentrala de la Moroeni. La Bicaz se desfășoară cu intensitate munca pe șantierele hidrocentralei „V. I. Lenin", cea mai mare lucrare a planului de electrificare. Harta energetică a patriei noastre va fi completată în anii următori cu noi și importante centrale electrice care sînt astăzi în curs de construcție.

În cei cinci ani care au trecut de la adoptarea planului de electrificare puterea instalată a centralelor a crescut de două ori. Rezultatele obținute în electrificarea țării au avut o mare însemnătate pentru dezvoltarea industriei noastre grele — baza dezvoltării întregii economii naționale. Întrucît a crescut producția de energie electrică, în acești ani au intrat în funcțiune o serie de fabrici noi și s-a folosit mai din plin tehnica nouă. S-au făcut pași însemnați înainte și în domeniul electrificării agriculturii și a satelor. Au fost construite la sate numeroase microcentrale care folosesc apa, combustibilul local sau deșeurile combustibile. Întreprinderile statului au furnizat pentru agricultură numeroase grupuri electrogene și motoare electrice pentru acționarea batozelor, a pompelor de irigat etc. În acești cinci ani au fost electrificate mai multe sate decît s-au electrificat în 60 de ani în timpul regimului burghezo-moșieresc.

În anii guvernării moșierilor și capitaliștilor Romînia n-a avut o industrie electrotehnică proprie. Ca și în alte multe domenii, și în acest important sector de activitate produsele necesare erau importate în cantități neîndestulătoare și, bineînțeles, la prețuri și în condiții înrobitoare. Astăzi poporul nostru dispune de o industrie electrotehnică în plină dezvoltare, cu care pe bună dreptate ne mîndrim.

Poporul romîn este pe deplin conștient că marile sale realizări pe drumul electrificării patriei ar fi fost cu neputință fără ajutorul permanent, frățesc și dezinteresat al Uniunii Sovietice. Țara Socialismului victorios ne-a pus la dispoziție o bogată documentație tehnică, ne-a livrat utilaj de înaltă tehnicitate, ne-a trimis specialiști cu o vastă pregătire și cu experiență, care au participat direct, alături de muncitorii și tehnicienii romîni, la montarea și punerea în funcțiune a instalațiilor.

Nu este departe timpul cînd, datorită ajutorului primit din partea U.R.S.S., țara noastră va putea produce energie electrică nu numai pe baza folosirii apei și a cărbunelui, ci și pe baza utilizării energiei termo-nucleare.

Realizările obținute în primii cinci ani ai planului de electrificare a țării constituie o nouă și puternică confirmare a justeței politicii partidului și guvernului nostru, politică ce pornește de la interesele fundamentale ale poporului și se bizuie pe marea și inepuizabila forță a poporului, pe capacitățile creatoare ale oamenilor muncii. Poporul nostru, strîns unit în jurul partidului și guvernului și bucurîndu-se de ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice și al țărilor de democrație populară, știe că nimic nu-l va putea împiedica să construiască cu succes socialismul în patria noastră.

În aceste zile, cînd facem bilanțul rodnic al succeselor obținute în electrificarea țării — întregul nostru popor muncitor își manifestă hotărîrea de a continua cu îndîrjire lupta pentru îndeplinirea sarcinilor mari ale celei de a doua etape a planului de electrificare. Electrificarea patriei noastre este o cauză a întregului popor.

Întîmpinarea celui de al doilea Congres al partidului constituie pentru poporul nostru un prilej de intensificare a eforturilor pentru înfăptuirea programului de măsuri economice elaborate de partid și guvern în vederea sporirii bogăției naționale în scopul ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

Poporul nostru este hotărît să obțină noi succese pe frontul electrificării patriei. Opera de electrificare a țării cere eforturi susținute și din partea lucrătorilor din învățămînt. Avem marea datorie de a asigura o înaltă pregătire a viitorilor ingineri care vor lucra în acest important sector de activitate. Școlile profesionale de ucenici, școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri trebuie, de asemenea, să acorde o mare atenție pregătirii cadrelor care vor lucra pe tărîmul electrificării patriei. Și în fața școlii de cultură generală electrificarea țării ridică probleme însemnate, atît cu privire la instruirea cît și la educarea tineretului, la pregătirea lui pentru viață, pentru munca productivă. Să ajutăm tineretul să dobîndească în anii de școală o serie de cunoștințe de care să se poată folosi în viață. Pedagogii trebuie să facă cunoscute elevilor marile realizări obținute de poporul nostru muncitor pe drumul electrificării R.P.R., să dezvolte dragostea tineretului pentru țara noastră, atît de bogată în resurse naturale, pentru talentatul și harnicul nostru popor care folosește cu pricepere aceste bogății în vederea continuei sporiri a puterii patriei.

Împreună cu întregul nostru popor muncitor, lucrătorii din învățămînt sînt hotărîți să-și sporească eforturile pentru a obține noi succese pe drumul înfloririi patriei.

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

I. V. MICIURIN, marele transformator al naturii

Conf. univ. Octav Munteanu

Se împlinesc zilele acestea 100 de ani de la nașterea lui Ivan Vladimirovici Miciurin, genial transformator al naturii vii, înfăptuitorul unei adevărate revoluții în știința biologică.

Învățătura lui Miciurin reprezintă o confirmare strălucită și o fundamentare nouă în domeniul naturii vii a materialismului filozofic marxist. Principiile biologice ale lui Miciurin, sprijinite pe un bogat material de fapte privind transformarea naturii plantelor, spulberă definitiv concepția idealistă despre formarea organismelor cu ajutorul unor forțe supranaturale, denumite în prezent de susținătorii idealismului „forțe vitale", „forțe formatoare" etc. Principiile lui Miciurin și sutele de soiuri noi create de el demonstrează că viața este, prin natura ei, materială, că ea apare și se dezvoltă potrivit legilor obiective ale naturii vii, care acționează independent de conștiința omului, dar pe care oamenii pot și au datoria de a le descoperi, pentru că numai cunoscîndu-le și sprijinindu-se pe ele pot să dirijeze cu succes cursul fenomenelor potrivit nevoilor lor.

Născut la 28 octombrie 1855 în districtul Pronsk, gubernia Riazan, Ivan Vladimirovici Miciurin a dovedit încă din copilărie o adevărată pasiune pentru cultura plantelor. Dedicîndu-se acestei activități, el își propunea să înmulțească soiurile de plante fructifere semisălbatice și neplăcute la gust din zona centrală a Rusiei cu soiuri cu fructe bune, gustoase, să creeze o pomicultură nordică, să transforme unele plante sălbatice în plante de cultură cu calități superioare și să creeze specii noi de plante, care să corespundă pe deplin cerințelor omului. Aceste sarcini, care aveau o mare însemnătate socială, dovedesc înaltul patriotism al lui Miciurin, încrederea lui în posibilitatea omului de a transforma natura.

Miciurin a cunoscut darwinismul și a acordat o deosebită prețuire lucrărilor lui Timiriazev cu privire la fiziologia plantelor, lucrări care au constituit pentru el un ajutor de mare însemnătate. Căutînd metode noi de aclimatizare a plantelor sudice în nord, Miciurin începe să aplice hibridarea sexuată între soiurile sudice și străine cu calități superioare și soiurile locale, rezistente la ger, tinzînd să întrunească în hibrid calitățile ambilor părinți. El a părăsit însă mai tîrziu această metodă, pentru că la hibrid dominau caracterele părintelui local. Pentru a obține plante rezistente la frig, el le crește din semințe în condiții aspre și face selecția în masă a puieților cu însușiri bune. El denumea această metodă, care nu-l satisfăcea, pentru că se baza pe apariția întîmplătoare a caracterelor valoroase, metodă „căutătoare de comori". Lărgind sfera hibridării sexuate, Miciurin a încrucișat forme îndepărtate din punct de vedere geografic sau ca înrudire, elaborînd metode necunoscute pînă atunci de înfrîngere a rezistenței la încrucișare.

Miciurin a descoperit dezvoltarea în stadii a plantelor și, legată de aceasta, legea plasticității organismelor tinere. El a aplicat pe scară largă hibridarea vegetativă și a elaborat metoda dirijării dezvoltării, metoda mentorului.

Plin de grijă pentru îmbunătățirea horticulturii ruse, Miciurin a propus în repetate rînduri departamentului agriculturii luarea unor măsuri corespunzătoare. Propunerile lui au fost însă sistematic respinse.

Cu toate lipsurile pe care trebuia să le îndure și care îi frînau în mare măsură activitatea, cu toate suferințele lui morale, determinate de umilirea la care-l supunea clica conducătoare țaristă, Miciurin n-a vrut niciodată să-și părăsească patria. Cînd, în 1913, cîțiva oameni de afaceri americani i-au propus să-i cumpere pepiniera și l-au chemat să lucreze în America, el a respins cu hotărîre această propunere, socotind că realizările lui, întreaga lui activitate științifică aparțin poporului și patriei sale.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a însemnat pentru Miciurin începutul unei vieți noi. Ea i-a deschis perspective nemaiîntîlnite de dezvoltare. Vladimir Ilici Lenin l-a socotit pe Miciurin ca un mare savant și revoluționar al florei și aprecia cercetările lui ca avînd o deosebită importanță pentru stat. Puterea sovietică i-a acordat lui Miciurin tot sprijinul pentru dezvoltarea activității sale, punîndu-i la dispoziție posibilități tehnice și materiale tot mai mari.

În 1932, orașul Kozlov, unde a lucrat Miciurin, a primit numele de Miciurinsk. Acum, acolo unde odinioară se afla pepiniera lui, s-au creat o grădină-sovhoz de 5000 de ha., un institut de cercetări pomicole, o facultate de selecție, cursuri de agricultură, o școală medie tehnică, o stațiune agricolă pentru copii, o școală experimentală și un laborator de genetică, care poartă numele celebrului transformator al naturii.

★

Studiind temeinic, în anii puterii sovietice, operele filozofice ale lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, I. V. Miciurin a aplicat în mod conștient, în cercetarea experimentală și în generalizările teoretice, materialismul dialectic. În acest fel el a transformat darwinismul într-o știință activă, care revoluționează natura vie.

Unul dintre cele mai însemnate merite ale lui Miciurin constă în faptul că, pătrunzînd unitatea dialectică dintre dezvoltarea ontogenetică (individuală) și cea filogenetică (istorică) a speciei, a descoperit acțiunea legii biogenetice — ontogenia repetă filogenia — în evoluția plantelor, manifestarea ei în dezvoltarea stadială a plantei. Această descoperire a avut consecințe practice deosebit de importante. Prin descoperirea fenomenului diferențierii calitative stadiale a diferitelor părți ale plantei, practica transformării dirijate a organismelor vegetale a fost pusă pe baze științifice.

Miciurin a rezolvat una din cele mai importante probleme ale geneticii, și anume stabilirea cauzelor variabilității, adică a cauzelor acelor modificări care deosebesc pe indivizii unei specii între ei, care deosebesc pe urmași de părinți. Bazîndu-se pe îndelungata sa practică, el a arătat că variabilitatea apare în funcție de condițiile variabile de mediu în care se dezvoltă fiecare generație și fiecare individ din aceeași generație. Rezolvarea justă a acestei probleme înarmează pe practicieni cu metode eficace de transformare dirijată a naturii organismelor. Fără să aștepte apariția întîmplătoare a modificărilor utile omului, pentru a întări apoi aceste modificări pe calea selecției artificiale, Miciurin a provocat apariția variațiilor dorite, supunînd organismul tînăr condițiilor de mediu extern, alese în mod rațional pe baza unui plan dinainte stabilit.

Efectuînd această muncă, el a descoperit legile plasticității organismelor vegetale în stadiile tinere de dezvoltare, legi potrivit cărora cele mai plastice organisme sînt puieții hibrizi cei mai tineri, butașii crengilor inferioare, adică organisme cît mai tinere din punctul de vedere al dezvoltării stadiale, și soiurile care au fost supuse în timpul existenței lor unor modificări dese și brusce. Pe această cale Miciurin a putut crea noi soiuri de plante.

Una dintre laturile deosebit de importante ale activității lui Miciurin o constituie continuarea teoriei materialiste a lui Darwin și Timiriazev cu privire la ereditate, teorie potrivit căreia prin ereditate se înțelege păstrarea și transmiterea la urmași a ceea ce este asemănător în structura, în fiziologia

și în particularitățile fizico-chimice ale organismelor. Îmbogățind această teorie, el a demonstrat variabilitatea ereditării, arătînd rolul condițiilor mediului extern în formarea organismului. Miciurin a dovedit caracterul fals al teoriilor weissmanist-morganiste, care pretind că prin ereditate se transmit caractere gata formate, și a demonstrat că prin ereditate se transmit numai tendințe de a cere anumite condiții de dezvoltare, de a alege și a asimila aceste condiții. Dacă cerințele organismului nu sînt satisfăcute, mai ales în stadiile tinere, organismul fiind silit să asimileze noi condiții de mediu își schimbă în mod corespunzător ereditatea. Realizările lui Miciurin demonstrează că ereditatea nu se datorește unei „substanțe ereditare" speciale, independentă de restul corpului, cum în mod neîntemeiat susțin weissmanist-morganiștii, ci că ea este o proprietate a întregului corp viu și a oricărei părți vii din corp. Modificarea ereditării nu se produce întîmplător, fără cauză, cum susține teoria mutaționistă a lui De Vries, ci prin modificarea tipului normal de metabolism, care are ca rezultat apariția însăși a mutațiilor.

Tezele lui Miciurin despre ereditate, despre biologia dezvoltării organismelor, constituie baza teoretică a metodelor sale de dirijare a variabilității organismelor vegetale: metoda aclimatizării, hibridarea sexuată, hibridarea vegetativă, metoda mentorului.

Elaborarea acestor metode a dus nu numai la îmbogățirea științei biologice, ci și la crearea a peste 300 de soiuri noi de plante, care demonstrează uriașele posibilități ale omului de a transforma natura. Astfel, prin metoda aclimatizării, care constă în creșterea plantelor sudice din semințe semănate în regiuni nordice și în selecția puieților rezultați, Miciurin a obținut varietățile Mur-abundent, vișinul Plodorodnaia al lui Miciurin, cireșul Pervaia Lastocika. Prin metoda hibridării sexuate a creat varietățile Antonovka galbenă, Antonovka safrannaia, Slavianka, iar prin încrucișarea repetată a hibrizilor cu cele mai bune varietăți străine de cultură, ale căror însușiri se consolidează în acest fel, varietățile Pépin safran, Bellefleur rosu, Paradox etc. Prin hibridarea sexuată îndepărtată din punct de vedere geografic (adică între soiuri străine de locul unde urmează a fi crescut hibridul), metodă care evită dominanța la hibrid a caracterelor unuia din părinți, Miciurin a creat celebrele soiuri Beurré de iarnă al lui Miciurin, Bellefleur Kitaika etc. Folosind hibridarea sexuată îndepărtată din punct de vedere sistematic (între specii și între genuri), Miciurin a putut obține nu numai varietăți superioare, ci chiar și specii cu totul noi, cum este Cerapadus, obținut din încrucișarea vișinului de stepă cu vișinul de Pensilvania și cu mălinul japonez.

Rezultate deosebit de valoroase în transformarea dirijată a naturii a obținut Miciurin și prin folosirea metodei hibridării vegetative (altoiri în care componenții se deosebesc din punctul de vedere al vîrstei stadiale). Aplicînd această metodă el a creat, de pildă, soiul de mere Reinette Bergamotte. Miciurin a elaborat metoda mentorului (a educatorului). Această metodă constă în educarea la hibrid a însușirilor dorite, folosind hibridarea vegetativă astfel încît un component — educatul — să fie obligat a se hrăni cu produsele elaborate de celălalt component — educatorul. Pe baza acestei metode Miciurin a creat excelentul soi Kandil Kitaika și numeroase alte soiuri la care dezvolta, după voie, anumite însușiri și caractere.

Munca uriașă pe care a desfășurat-o Miciurin pentru crearea unor noi soiuri de plante i-a dat prilejul să descopere legile dominanței caracterelor, prin cunoașterea cărora se pot prevedea care sînt plantele reproducătoare ale căror caractere vor domina în hibrid și caracterele căror plante nu se vor mai manifesta sau vor dispărea cu totul în anumite condiții de dezvoltare a hibridului. Descoperind aceste legi, Miciurin a înlăturat așa-zisele legi ale lui Mendel, care se bazează pe ideea hazardului, și i-a înarmat pe practicieni cu posibilitatea de a alege perechile parentale cu scopul de a reuni în hibrid ansamblul de însușiri și caractere dorite.

Dezvoltînd în mod creator darwinismul, Miciurin a ridicat selecția artificială pe o treaptă superioară, a descoperit metodele care pot determina apariția modificărilor într-un sens bine definit.

În căutarea legilor dialectice ale dezvoltării plantelor, Miciurin a pus în evidență, în experiențele sale de hibridare îndepărtată, apariția prin salt a caracterelor complect noi. El arată că transformările în salturi sînt proprii organismelor celor mai tinere și îndeosebi celor hibride, care se formează în condiții climatice, de sol etc., neobișnuite lor.

La istorica sesiune din 1948 a Academiei de Științe Agricole „V. I. Lenin" din U.R.S.S., acad. T. D. Lisenko, continuatorul lui Miciurin, a ținut raportul „Despre situația în științele biologice". Acest raport a marcat înfrîngerea definitivă a weissmanismmorganismului și triumful învățăturii lui Miciurin, întemeietorul biologiei materialist-dialectice.

★

În țara noastră, aniversarea a 100 de ani de la nașterea lui Miciurin este sărbătorită în condițiile create de regimul nostru democrat-popular, ale prieteniei de nezdruncinat cu Uniunea Sovietică. Aceste condiții ne dau nu numai posibilitatea de a cunoaște în mod nelimitat cuceririle științei miciuriniste, ci și de a le aplica în mod creator în țara noastră. Luptînd pentru ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor, pentru progresul științei, biologii din țara noastră se străduiesc să aplice într-o măsură cît mai largă învățătura miciuriniștă. Astfel, prin alegerea individuală sau în masă a celor mai bune plante din diferite populații locale, în țara noastră au fost obținute numeroase soiuri și linii de grîu, orz, ovăz, pătlăgele roșii, varză. Prin metoda hibridării sexuate au fost create în țara noastră numeroase soiuri de grîu de toamnă, grîu de primăvară, orz de toamnă, în pentru fibre, soiuri valoroase de pătlăgele roșii, care se remarcă prin producții mari și calitate superioară. În vederea sporirii producției de porumb s-au obținut combinații hibride între porumburi românești, ca și între acestea și soiuri străine, care dau sporuri de producție pînă la 40% față de soiurile raionate. Metoda hibridării sexuate se aplică și la pomii fructiferi, avînd drept rezultat sporirea rezistenței lor la secetă, ger, boli, atacatori, sporirea productivității. Din acest punct de vedere se remarcă hibrizii de piersic, de cais, de prun, de căpșun, de vișin.

Aplicarea metodei hibridării sexuate îndepărtate preocupă tot mai mult pe agrobiologii noștri. Majoritatea liniilor hibride obținute prin încrucișarea grîului cu secara au o creștere și dezvoltare mai viguroasă, sînt mai rezistente la secetă și dau o producție cu 12-14% mai mare față de soiul raionat. Hibridarea vegetativă a fost făcută la cereale (prin transplantarea embrionului pe endosperm străin), între fasole și soia, între diferite soiuri de cartofi. Prin metoda mentorului, aplicată la pomii fructiferi și vița de vie, s-a obținut îmbunătățirea sensibilă a unor calități și însușiri cum ar fi culoarea, procentul de zahăr din fructe, precocitatea, gustul etc.

Succese însemnate s-au realizat și la speciile de animale domestice.

★

O deosebită însemnătate se acordă în țara noastră înarmării tineretului cu principiile învățăturii miciuriniste, în vederea pregătirii lui pentru o participare activă la dezvoltarea agriculturii noastre, la lupta pentru transformarea naturii conform nevoilor omului. În această lumină au fost elaborate noile planuri și programe de învățămînt, ca și noile manuale de științe naturale. O bună parte din școlile elementare și medii a fost înzestrată cu terenuri experimentale, care înlesnesc pregătirea practică a elevilor în domeniul agriculturii. În ajutorul cadrelor didactice s-au tipărit, pe lîngă manuale și metodici, materiale privitoare la învățătura miciuriniștă, la organizarea muncii în afară de clasă și extrașcolare a tinerilor miciuriniști etc. Pentru înarmarea profesorilor de biologie cu cunoașterea învățăturii miciuriniste s-au organizat numeroase lecții și demonstrații practice la cursurile de perfecționare a cadrelor didactice.

Folosind condițiile create, mulți învățători și profesori de științe naturale pregătesc din rîndurile elevilor oameni în stare să înțeleagă legile naturii, să știe să utilizeze aceste legi în folosul societății. Numeroase parcele experimentale școlare au devenit adevărate laboratoare vii, în care tinerii miciuriniști din școlile noastre învață să efectueze lucrări practice și experiențe, își însușesc temeinic cunoștințe despre legile biologice descoperite de marele Miciurin. Așa, de exemplu, elevii școlii din comuna Priboeni, regiunea Pitești, efectuează pe parcela experimentală lucrări practice variate, care lărgesc și consolidează cunoștințele însușite de ei în timpul orelor de curs și, în același timp, îi înarmează cu deprinderi practice. Cadrele didactice de la școala din Priboeni se străduiesc să-i ajute pe elevi să înțeleagă scopul lucrărilor practice desfășurate pe parcelă, îi învață să tragă, pe baza observațiilor făcute, concluzii cu caracter general, să urmărească unitatea între organism și mediu, să observe comparativ dezvoltarea plantelor. Tinerii naturaliști de la școala pedagogică din Carei au organizat în cadrul cercului de elevi un ciclu de referate cu privire la învățătura miciuriniștă. Asemenea exemple pot fi numărate cu sutele în școlile patriei noastre.

Învățătura miciuriniștă ocupă un loc de frunte în instituțiile noastre de învățămînt agricol, ca și în facultățile cu caracter biologic, care pregătesc cadre corespunzătoare pentru agricultură, pentru munca pedagogică, precum și pentru cercetările în domeniul biologiei. Tineretul nostru își însușește cu dragoste învățătura marelui transformator al naturii, se pregătește astfel încît s-o poată aplica cu succes în activitatea lui viitoare.

Sărbătorind 100 de ani de la nașterea lui Ivan Vladimirovici Miciurin, oamenii muncii din instituțiile noastre de învățămînt își întăresc hotărîrea lor de a pregăti transformatori activi ai naturii, participanți de frunte la lupta omenirii pentru stăpînirea naturii vii, parte integrantă a luptei pentru bunăstare, pentru progres.

Literatura sovietică pentru copii

Optzeci de milioane de cărți pentru copii — acesta este numai tirajul Editurii „Detghiz" (Editura pentru copii) din Moscova. Cărțile publicate de „Detghiz" se adresează copiilor de vîrstă mică, mijlocie și mare, și sînt de cele mai variate genuri: literatură beletristică, cărți de aventuri, versuri și basme, cărți de popularizare a științei și multe altele.

Care sînt cărțile cele mai răspîndite în rîndurile copiilor și ale tineretului? Gusturile și cerințele tinerilor cititori sînt foarte variate, dar se poate observa fără greutate popularitatea deosebită de care se bucură unele din operele pentru copii. Micii cititori au primit cu plăcere noua carte a umoristului lor preferat, Nikolai Nosov, intitulată „Aventurile lui Niznaika și ale prietenilor săi". Cartea este scrisă în forma unui basm vesel, care cuprinde nenumărate aventuri de tot felul. Din caleidoscopul vesel al întîmplărilor care se petrec cu înorezutul și ambițiosul Niznaika („Nu știu nimic") se desprinde neforțat, dar vădit o idee pe înțelesul copiilor: trebuie să înveți, trebuie să cunoști cît mai mult, pentru a nu nimeri în situații ridicole și pentru ca alții să te respecte. Plăcerea micilor cititori ai „Aventurilor lui Niznaika" este sporită de faptul că autorul acestui basm, Nikolai Nosov, le este bine cunoscut din cărțile sale anterioare, pline de umor și veselie molipsitoare — „Vitea Maleev la școală și acasă", „O mică familie veselă" etc.

Școlarii din clasele superioare citesc cu emoție „Povestea primei iubiri" de N kolai Atarov. Această carte, scrisă cu multă pasiune și căldură, ridică problemele serioase ale prieteniei și iubirii tinerești. „Povestea primei iubiri" provoacă discuții aprinse în școală, în familie. Puritatea morală a eroilor săi, exigența lor față de ei înșiși și față de viața înconjurătoare sînt apropiate tineretului, care le înțelege foarte bine.

Atenția tineretului a fost captivată, de asemenea, de scenariul literar „Prima zăpadă" al tinerei scenariste Tatiana Sitina, publicat în revista „Isskustvo-Kino". Cu o sinceritate aspră scriitoarea povestește despre un tînăr care s-a pomenit într-o situație dificilă, despre felul cum oamenii sovietici îl ajută să învingă dificultățile, despre caracterul lui care se oțelește în aceste împrejurări grele.

Marele succes al piesei tînărului dramaturg Viktor Rozov „Intr-un ceas bun" — care se joacă atît pe scenele teatrelor pentru copii cît și pe cele ale teatrelor pentru adulți — se explică prin meritele artistice ale acestei piese despre absolvenții școlii sovietice și despre alegerea de către aceștia a drumului în viață, precum și prin atmosfera marii prietenii și a idealurilor înalte în care trăiesc eroii piesei. Succesul piesei „Intr-un ceas bun", scrisă pentru școlarii mai mari, nu este cu nimic mai prejos de succesul ultimei piese care se joacă pe scena Teatrului central pentru copii și anume „Dimka — nevidimka" (Dimka invizibilul) — un vodevil pentru școlarii cei mai mici.

Toate acestea, precum și alte opere literare pentru copii, continuă și dezvoltă tradiția nobilă și umanistă a literaturii sovietice pentru copii.

Unul dintre cei mai talentați reprezentanți ai acestei literaturi a fost Arkadi Gaidar, scriitorul atît de iubit de copii. În operele sale „R.V.S.", „Școala", „Soarta tobosarului", „Tinuturi îndepărtate", „Ciuk și Ghek", „Timur și băieții lui" Gaidar a creat chipul copilului și al adolescentului sovietic al cărui caracter se formează în împrejurări grele, care este curajos, îndrăznet și sincer. Povestirile lui Gaidar sînt pline de aventuri, dar situațiile critice nu joacă în ele decît un rol auxiliar. Principalul în aceste povestiri este însuși copilul, adolescentul — creșterea lui, formarea caracterului lui, soarta și viitorul lui.

Literatura sovietică pentru copii a atras în rîndurile sale un mare număr de scriitori talentați. Printre ei se numără Alexei Nikolaevici Tolstoi, Mihail Prișvin, V. Maiakovski, poetul Nikolai Tihonov, Veniamin Kaverin, Valentin Kataev, Konstantin Paustovski și mulți alții care au închinat literaturii pentru copii operele lor cele mai curate și mai desăvîrșite. Nu putem să nu fim de acord cu faptul, de pildă, că lucrările pentru copii „O pînză în depărtare" și „Fiul regimentului" de V. Kataev sînt în adevăr cele mai bune opere ale acestui scriitor. Putem considera desigur drept una dintre cele mai bune cărți ale lui V. Kaverin romanul pentru tineret „Doi căpitani".

Cunoscutul poet și neîntrecutul traducător al lui Shakespeare și Robert Burns, Samuil Marșak, atinge cea mai mare simplitate și expresivitate a versului, cea mai puternică realitate a subiectului tocmai în operele pentru copii. Și cît de mult poate învăța copilul citind sau ascultînd versurile precise, sonore, parcă sculptate ale lui S. Marșak! Copiilor mici le plac foarte mult și basmele vesele în versuri ale lui Kornei Ciukovski. În ele poetul folosește cu mult succes observațiile lui asupra limbii copiilor mici, despre care a povestit lucruri atît de interesante în cartea sa „De la doi pînă la cinci". O muncă rodnică în domeniul poeziei pentru copii desfășoară Agnia Barto. Portretele sale satirice — neglijenți, lenești, prefăcuți, fetițe cărora le place să trîncănească, fricoși și alte personaje înzestrate cu tot felul de lipsuri — capătă o largă răspîndire în viața de toate zilele a copiilor. Cu mult talent lucrează în domeniul poeziei pentru copii și al dramaturgiei pentru copii Serghei Mihalkov. Este pur și simplu imposibil să găsești în Uniunea Sovietică un copil care să nu cunoască pe de rost poezia sa „Unchiul Stepa", sau să nu fi citit, dacă n-a văzut pe scenă și pe ecran, piesa „Cravata roșie".

Un loc important în literatura sovietică pentru copii îl ocupă cărțile științifico-artistice și de aventuri. Cărțile despre natură ale lui Vitali Bianki, mai ales „Gazeta pădurii", dezvoltă dragostea copiilor pentru natură, spiritul lor de observație; poate că mulți biologi și-au ales drumul în viață datorită puternicei influențe pe care au exercitat-o asupra lor, în anii copilăriei, cărțile lui V. Bianki. Trebuie subliniată importanța cărții „Povestea unui plan măreț" de Mihail Ilin, care într-o formă accesibilă pentru copii, vie și atrăgătoare, povestește despre planul construcțiilor grandioase ale Uniunii Sovietice. În literatura științifico-beletristică lucrează cu mult drag eminentul academician sovietic V. A. Obrucev.

Scriitorii sovietici pentru copii abordează cu plăcere tema educației internaționaliste a copiilor, povestind despre viața copiilor oamenilor muncii de peste hotare și cultivînd la copiii sovietici sentimentul de prietenie și dragoste frățească față de prietenii lor de aceeași vîrstă din străinătate.

Într-un articol scurt nu este posibil de a enumera pe toți scriitorii care lucrează pe tărîmul literaturii sovietice pentru copii, de a prezenta, cel puțin în linii generale, stilul fiecăruia dintre ei, de a aminti despre întreaga varietate a temelor și genurilor. Literatura sovietică pentru copii crește și se dezvoltă; sporește numărul edițiilor și al tirajelor de cărți; apar noi ziare și reviste pentru copii și tineret. Astfel, nu de mult a apărut noua revistă „Iunosti" (Tinerețea), sub redacția cunoscutului scriitor Valentin Kataev, atît de iubit de cititorii săi. Revista are un profil interesant, care corespunde problemelor ce-i frămîntă pe tinerii cititori.

În tiraje de sute de mii de exemplare se reeditează operele literaturii clasice ruse și străine pentru copii și tineret. De o uriașă popularitate în mijlocul tinerilor cititori se bucură basmele lui H. Ch. Andersen, ale lui Ch. Perrault, ale fraților Grimm, ca și alte cărți cunoscute în lumea întreagă, ca „Don Quijotte", „Robinson Crusoe", „Călătoriile lui Gulliver", „Coliba lui Moș Toma", cărțile lui F. Cooper, ale lui Mark Twain și altor reprezentanți dintre cei mai buni ai literaturii universale, din operele cărora copiii sovietici se adapă cu ideile binelui, ale umanismului, ale progresului.

Scriitorii sovietici pentru copii leagă strîns munca lor de activitatea pedagogilor, a școlii, de întreaga viață a țării. Ei știu că operele lor slujesc înaltului scop al educării tinerei generații sovietice în spiritul moralei comuniste.

În cinstea marii sărbători

Aniversarea centenarului lui I. V. Miciurin

Sub auspiciile Academiei R.P.R., Consiliului central A.S.I.T. și Societății de științe naturale și geografice, marți după amiază a avut loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice un simpozion organizat cu prilejul aniversării a 100 de ani de la nașterea savantului sovietic I. V. Miciurin.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. Eugen Macovschi.

Prof. univ. N. Sălăgeanu a prezentat referatul „Principiile biologiei miciuriniste", prof. univ. Nichifor Ceapoiu a vorbit despre „Realizările miciuriniste în ameliorarea plantelor agricole", prof. Th. Bordeianu a făcut o expunere intitulată „Știința pomicolă din R.P.R. urmează calea trasată de I. V. Miciurin". Tema referatului prezentat apoi de prof. univ. C. C. Georgescu a fost „Știința miciuristă în sprijinul silviculturii din R.P.R.". Despre „Realizările miciuriniste în zootehnia din R.P.R.", a vorbit dr. N. Teodoreanu. Prof. univ. M. Manoliu a prezentat apoi referatul intitulat „Învățătura lui I. V. Miciurin, un bun al poporului".

Acțiunile pionierilor

Pionierele de la școala medie de fete nr 10 din Capitală întîmpină cu noi realizări ziua de 7 Noiembrie.

Ultimul număr al gazetei de perete, pionierele l-au închinat lunii prieteniei romîno-sovietice. Aici se pot citi articole ca „Să urmăm exemplul școlarilor sovietici", „Cum ne ajută cartea sovietică în munca noastră" etc.

În luna aceasta, pionierele de la școala medie nr 10, au trimis numeroase scrisori pionierelor de la o școală din Moscova. Ele au vorbit în aceste scrisori despre succesele lor la învățătură, despre felul cum își petrec timpul liber, despre activitatea pe care o desfășoară în cadrul cercurilor pe materii.

Pionierele participă în această lună și la manifestări sportive, ca și la o serie de acțiuni gospodărești. Așa, de pildă, cele zece detașamente din școală au organizat un concurs de șah.

În cinstea zilei de 7 Noiembrie pionierele de la școala medie nr. 10 și-au luat angajamentul să adune 500 kg. fier vechi Angajamentul a și fost depășit.

C. BOGDAN

Bazarul cărții sovietice

Aspect de la deschiderea Bazarului cărții sovietice din Capitală, organizat cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice.

Au studiat în U. R. S. S.

La uzinele „23 August" lucrează un grup de tineri ingineri care nu de mult puteau fi întîlniți în sălile de cursuri și în laboratoarele unor institute de învățămînt superior din Moscova, Sverdlovsk sau Harkov. Contactul direct cu știința sovietică, posibilitatea de a audia prelegerile unor renumiți savanți și profesori ca Ciudakov, Sabașov, Taranovski și alții, sau de a face practică în uzine recunoscute pentru produsele lor de înaltă calitate, ca uzinele „Zis", „Ruskii Diesel", „Uralmaș" etc., au jucat un rol hotărîtor în formarea inginerilor Gabriela Crișan, Teodor Hass, Vlad Niță, Mircea Ber și alții, ale căror proiecte și inițiative stîrnesc un interes crescînd în mijlocul muncitorilor și tehnicienilor din uzinele „23 August".

Izvorul acestor importante construcții se află în marile laboratoare de știință și experiență din facultățile și uzinele sovietice. Ing. T. Hass își amintește cu multă recunoștință de ajutorul pe care l-a primit în timpul aspiranturii din partea prof. V. T. Țvetkov de la Institutul politehnic din Harkov. La experiențele pe care le-a făcut cu motorul DT-54 pentru tractor, i s-a pus la dispoziție un banc de probă în laboratorul catedrei de motoare, primind în permanență îndrumările prof. N.M. Glagolev, iar cînd ing. Gabriela Crișan a executat la Institutul politehnic din Moscova lucrarea de candidat în științe tehnice, a primit ajutorul colegului de facultate Leonid Zubarev.

Contactul cu profesorii și colegii din universitățile și instituțiile sovietice n-a încetat nici după terminarea studiilor și întoarcerea inginerilor noștri în țară. Fiind preocupați de introducerea noii tehnologii în industrie, ing. Vlad Niță a cerut sfatul și ajutorul profesorului său, I. V. Ilinețki de la Institutul politehnic „Kirov" din Ural, în problema vibrațiilor ce se nasc în timpul așchierii metalelor, iar ing. Mircea Ber, care a învățat la același institut, este în corespondență cu candidatul în științe V. K. Smirnov, cu care se consultă și-i împărtășește rezultatele muncii sale.

La Institutul pedagogic din București

La Institutul pedagogic din Capitală se desfășoară, cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice, numeroase manifestări de popularizare a științei pedagogice și a experienței școlilor din U.R.S.S. Astfel, tov. Stanciu Stoian, șeful catedrei de pedagogie a Institutului, va susține o conferință privitoare la etapele de dezvoltare a pedagogiei ca știință și la ajutorul acordat școlii noastre de pedagogia sovietică.

De asemenea, Institutul a organizat un simpozion închinat lui A. S. Makarenko, în cadrul căruia conf. univ. B. Grigoriu, candidat în științe pedagogice, va vorbi despre legăturile lui Makarenko cu Maxim Gorki, conf. univ. Maria Giurgea, candidat în științe pedagogice, despre rolul organizațiilor comuniste de tineret în opera lui Makarenko, conf. univ. Otto Schechter despre principiile metodologice ale sistemului educativ al lui Makarenko, iar A. Coman, asistentă la catedra de pedagogie, despre aplicarea învățăturii lui Makarenko în școlile din țara noastră.

Și în cadrul cercurilor științifice ale studenților au loc manifestări sărbătorești în cinstea Lunii prieteniei romîno-sovietice. Astfel, în cadrul cercului de pedagogie va fi prezentat un referat cu privire la realizarea învățămîntului politehnic în Uniunea Sovietică, iar în cadrul cercului de limba română se va prezenta un referat în legătură cu cercetările lingviștilor sovietici.

M. ION

Serată la o școală din Moscova

În seara zilei de 24 octombrie, la școala medie nr. 182 din Moscova a avut loc o serată închinată prieteniei romîno-sovietice.

Cu acest prilej, directorul școlii, G. Aseev, a rostit o cuvîntare în care a arătat importanța prieteniei între popoarele celor două țări. A urmat un concert executat de elevi ai acestei școli și de un grup de studenți români.

Elevul Tolea Volkomin Volkomici a transmis un salut elevilor și pionierilor de la școala medie din Breaza, cu care școala nr. 182 din Moscova poartă corespondență.

La serată au luat parte și membri ai ambasadei Republicii Populare Române.

DISCUȚII

Să acordăm mai multă importanță problemelor teoretice — cu privire la educația în spirit colectiv

Educația elevilor în spirit colectiv este una din problemele centrale ale educației comuniste și, deci, și una din sarcinile fundamentale ale școlii noastre. Totuși, nu în toate școlile se realizează adevărate colective de elevi, o adevărată educație în spirit colectiv. Această lipsă se datorește, în unele cazuri, dezinteresului cadrelor didactice, alteori slabei documentări teoretice a acestora și de multe ori lipsei de experiență în ceea ce privește metodica organizării colectivului de elevi. Tocmai de aceea discuția inițiată de „Gazeta învățămintului" este bine venită. Ea poate aduce o contribuție la popularizarea experienței unor școli în domeniul organizării colectivului, la înlăturarea unor deficiențe și la lămurirea unor probleme de ordin teoretic. Socotesc că este greșit punctul de vedere al unora dintre participanții la discuție, care susțin că dezbaterea problemelor teoretice nu-și mai are rostul, deoarece acestea sînt complect clare pentru toată lumea. Fără o cunoaștere temeinică a teoriei despre colectiv nu se poate realiza educația în spirit colectiv. Or, despre faptul că în această direcție mai există unele lacune vorbesc chiar unele din articolele publicate în timpul discuției.

Astfel, de exemplu, tov. Bender, vorbind despre evoluția colectivului, enumeră treptele acestei evoluții și arată că mîndria pentru colectiv apare pe o treaptă inițială. Consider eronată această părere. Sentimentul mîndriei pentru colectiv nu apare și nici nu poate să apară în etapa inițială a evoluției colectivului. Ce anume condiționează apariția sentimentului de mîndrie pentru colectiv? Acesta este generat, după părerea mea, de perspectivele colectivului, de bucuria muncii în comun, de rezultatele acestei munci și de conștiința contribuției personale la viața și realizările colectivului. Reiese, deci, că sentimentul mîndriei pentru colectiv apare numai după ce elevul participă la viața colectivului, ca o etapă mai tîrzie a evoluției colectivului, și nici de cum ca etapa lui inițială. In coloniile conduse de A. S. Makarenko, sentimentul demnității și al mîndriei pentru colectiv a apărut destul de tîrziu, ca urmare a realizărilor colectivului. In școala noastră, de asemenea, sentimentul mîndriei pentru colectiv poate să apară numai atunci cînd acest colectiv există, s-a închegat, oferă membrilor lui o viață bogată, plină de bucurii și perspective de muncă rodnică.

Tov. Bender arată că, pe o altă treaptă decît aceea în care apare sentimentul de dragoste pentru colectiv, începe să se manifeste la elevi dorința de a acționa pentru colectiv. Este absolut greșit să se rupă dezvoltarea sentimentului de dragoste pentru colectiv de acțiunile în folosul colectivului. Unde se naște sentimentul de dragoste pentru colectiv, dacă nu în munca comună, în activitatea depusă în vederea intereselor colectivului, în bucuria realizării perspectivelor? Capacitatea de a subordona interesele personale celor colective, acțiunile duse pentru colectiv și dezvoltarea sentimentului de dragoste pentru colectiv sînt strîns legate, merg mînă în mînă. Dacă am admite linia indicată de tov. Bender, ar însemna ca în perioada de formare a sentimentului de dragoste pentru colectiv să ne mărginim la a vorbi despre colectiv, fără a cere copiilor să muncească pentru el; a aștepta ca elevii să acționeze numai după ce ei „simt pentru colectiv", ar însemna să nu educăm copiii niciodată în spirit colectiv, deoarece sentimentele apar numai în acțiune, determinate tocmai de aceasta.

Am putut face observații interesante cu privire la această temă urmărind procesul de formare a colectivului la școala nr. 9 de fete din Cluj. La începutul anului școlar 1954-1955, în școală nu existau nici colective de clasă, nici colectiv școlar și nici sentimente de dragoste și mîndrie pentru colectiv. Indrumate de organizația de partid și lucrînd mînă în mînă cu organizația U.T.M. cadrele didactice au dus în tot cursul anului o acțiune susținută pentru formarea colectivului de eleve. Sentimentele de atașament și mîndrie pentru colectiv s-au dezvoltat pe baza activității în comun, în vederea intereselor colectivului. De exemplu, în cadrul colectivelor de clasă s-a organizat ajutorul reciproc între eleve, ajutorarea claselor mici de către cele mari; s-a înființat serviciul pe școală; a fost editată o gazetă de perete, cu apariție zilnică; au avut loc adunări tematice, acțiuni în vederea înfrumusețării și pavoazării școlii etc. Toate forțele au fost mobilizate la o muncă stăruitoare pentru ca școala nr. 9 să se numere în rîndul școlilor fruntașe. In timpul desfășurării acestor acțiuni comune elevele au învățat să se supună organelor de conducere ale colectivului, au început să simtă răspunderea față de colectiv, dorința de a-l întări și ridica. Așa de exemplu, colectivul clasei a IX-a, care înainte era complect rupt de viața școlii și privea cu superioritate celelalte clase, în urma muncii comune și a colaborării cu celelalte colective primare s-a integrat în colectivul școlii și și-a schimbat atitudinea. Abia spre sfîrșitul anului școlar s-au remarcat însă primele manifestări ale mîndriei, ale bucuriei apartenenței la colectiv.

Tov. Bender susține că atunci cînd elevii sînt uniți în cadrul colectivului de bază al clasei se realizează ușor colectivul larg al școlii. Colectivul primar (după părerea mea termenul „colectiv de bază" nu este just) nu poate să se închege independent de cel școlar. In coloniile conduse de Makarenko detașamentele trăiau și se întăreau tocmai pe baza legăturii lor organice cu colectivul mare al coloniei. Sarcinile detașamentelor reprezentau părți integrante ale muncii întregului colectiv, care controla și trăgea la răspundere pe membrii detașamentelor pentru felul cum au îndeplinit aceste sarcini. Niciodată Makarenko nu a socotit că detașamentul se poate închega întîi în mod de sine stătător, pentru a se integra apoi în colectiv, că elevii ar trebui educați întîi pentru un colectiv mai mic și apoi pentru unul mai mare. Tocmai de aceea Makarenko a organizat în așa fel detașamentele, încît ele să fie compuse din coloniști care să susțină în detașament interesele colectivului. El a atras în repetate rînduri atenția asupra primejdiei ca detașamentul să se închidă în sine, să se rupă de colectiv.

Cu mult mai mult în școală, unde colectivele primare corespund claselor, deci unui grup de elevi de aceeași vîrstă, de același nivel și în mare parte avînd aceleași preocupări, există pericolul închiderii în sine, al ruperii de colectivul școlar. Acest lucru se observă deseori în școlile noastre. Este clar că oricît de judicios ar fi organizat colectivul clasei, dacă el nu este încadrat într-un colectiv mai mare, care să facă tranziția spre colectivul întregului popor, care să-i dea perspective îndepărtate și orizonturi largi, educația aceasta va fi o educație de grup și nici de cum o educație în spirit colectiv. In același timp, după convingerea mea, nici colectivul școlar nu se poate închega atunci cînd se organizează separat de colectivul primar, deoarece colectivele primare închegate, care au fiecare problemele, perspectivele și căile lor de dezvoltare se vor contopi cu greu într-un colectiv școlar unic.

La școala medie de fete nr. 9 din Cluj, toate acțiunile de formare a colectivului școlii au fost organizate în acest sens. Sarcinile colectivului școlar au fost îndeplinite de colectivele claselor, care însă știau că fac aceasta pentru școală și că vor răspunde în fața școlii de felul cum și-au îndeplinit sarcina. La începutul anului școlar, cadrele didactice și membrele biroului U.T.M au întocmit, cu sprijinul organizației de partid, un plan de acțiune pe întreaga școală, care a fost adus la cunoștința tuturor elevelor. Pe baza acestui plan s-au întocmit planurile de muncă ale tuturor claselor. In acest fel, sarcinile claselor au decurs din cele ale întregului colectiv. Așa, de exemplu, gazeta de perete a școlii era redactată pe rînd de fiecare clasă; adunările generale ale elevelor erau organizate de asemenea pe rînd, de unul din colectivele primare; la fel a fost organizat serviciul pe școală, îndeplinit de clasele VIII—X. La ridicarea nivelului la învățătură al elevelor a contribuit mult faptul că școala și-a propus să poarte numele lui M. Eminescu.

Pe baza acestor acțiuni comune s-au închegat atît colectivele primare, cît și colectivul școlar. Elevele priveau orice muncă nu numai prin prizma intereselor clasei lor, ci și din punctul de vedere al intereselor școlii. In procesul de formare a colectivului școlar, sentimentul de concurență, de primordialitate a unei clase asupra celeilalte a dispărut complect. El a fost înlocuit printr-un sentiment de solidaritate și tovărășie în eforturile comune. Astfel, colectivele claselor s-au format pe o bază sănătoasă, în strînsă legătură cu colectivul școlar, iar acesta s-a închegat puternic și cu ușurință pe baza colectivelor primare, părți componente ale sale.

In intervențiile la discuția purtată în coloanele „Gazetei învățămîntului" s-a ridicat deseori problema activului. Tov. O. Șafran, de exemplu, a expus greutățile întîlnite în această privință. Socotesc că asemenea greutăți se întîlnesc mai ales acolo unde nu se acordă atenția cuvenită rolului pe care trebuie să-l îndeplinească în închegarea colectivului organizația U.T.M. Vorbind despre activ, A. S. Makarenko a subliniat faptul că activul colectivului trebuie să fie un activ comsomolist. In colectivul condus de el, activul era compus întotdeauna din comsomoliști. De ce atunci unii din profesorii și directorii școlilor noastre consideră că în școală trebuie să existe pe deoparte un activ care să coordoneze munca, să antreneze în jurul său elevii, și pe de altă parte un activ al organizației U.T.M., care să se ocupe numai de munca politică în rîndurile elevilor? Acest lucru duce la existența a două nuclee, la o situație nenaturală, cum s-a întîmplat la școala condusă de tov. O. Șafran. Eu consider că activul școlii trebuie să fie organizat în primul rînd din mijlocul cadrelor de conducere ale organizației U.T.M. din școală.

Bineînțeles, desemnarea unui activ ca atare nu asigură existența unui activ bun, viabil. Acest lucru cere din partea cadrelor didactice o muncă perseverentă, atentă, menită să-i facă pe membrii activului în stare să antreneze în jurul lor întregul colectiv. Iată cum s-a procedat în această privință la școala nr. 9 de fete din Cluj: în prima perioadă, cadrele didactice au sprijinit și au îndrumat îndeaproape, zi cu zi, munca activului, trasîndu-i sarcini, dîndu-i indicații, controlîndu-l și ajutîndu-l în toate direcțiile. Atunci cînd membrele activului școlii au ajuns să-și cunoască munca și au început să se poată orienta singure, li s-a dat mai multă libertate de acțiune, au fost mai puțin ajutate și controlate. Cu timpul, în jurul activului restrîns s-au antrenat tot mai multe utemiste și neutemiste, lărgind mereu acest activ. Astfel, toate acțiunile întreprinse de colectivul școlar au fost organizate și conduse de către organizația U.T.M., care reprezenta nucleul de bază al colectivului.

RELI MIHALEVICI
lector la Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din Cluj

Părinții în sprijinul școlii

Pentru ca lecțiile pe care le predă la clasa I-a să fie vii și interesante, tovarășa Eugenia Comanescu, învățătoare la școala de băieți nr. 119 din Capitală, folosește un bogat și variat material didactic. Tovarășa învățătoare este ajutată în confecționarea materialului didactic și de către părinții elevilor. Astfel, un grup de părinți a ajutat-o la decupatul literelor care se folosesc la lecțiile de citit-scris, ca și la decuparea cifrelor și la confecționarea planșelor cu grupe de obiecte pentru lecțiile de aritmetică.

Lectura extrașcolară a elevilor

Cadrele didactice de la școala elementară din satul Mărășești, raionul Baia de Aramă, acordă o atenție deosebită organizării lecturii în afară de clasă a elevilor. Cărțile din biblioteca școlară sînt repartizate, după conținutul lor, pe clase.

Evidența cărților citite se ține pe clase, în caiete speciale, cu cîte 4 rubrici pentru fiecare elev, corespunzătoare celor 4 ani de școlarizare. In clase sînt afișate și grafice, care-i stimulează pe elevi să citească cît mai multe cărți.

Lectura în afară de clasă este astfel îndrumată, încît să complecteze cunoștințele predate la lecții. De pildă, elevilor din clasa a II-a li s-a recomandat să citească, în legătură cu lecția „Animalele domestice și sălbatice", cărțile: „Țapul, vulpea și lupul" de Al. Rupea, „Găinușa de aur" de M. Stoian, „Prima vînătoare" de V. Bianki, „Mari și mici" de E. Cearușin, „Scufița roșie" de Ch. Perrault etc.

Citirea cărților de literatură contribuie în foarte mare măsură la dezvoltarea gîndirii copiilor, la îmbogățirea vocabularului lor. In același timp, aceste cărți au o mare importanță în munca de educare a elevilor, dezvoltîndu-le dragostea pentru patrie, pentru muncă, îndemnîndu-i la fapte mărețe, puse în slujba poporului muncitor.

GH. BECHERU

Cu ajutorul instructoarei de pionieri

Instructoarea superioară de pionieri de la școala de 7 ani nr. 120 din Capitală, tovarășa Elisabeta Matache, conduce cu dragoste și pricepere activitatea pionierească. In planul său de muncă sînt trecute numeroase măsuri menite să contribuie la îmbunătățirea muncii pionierelor. Printre acestea se numără și asistențele la lecții, care-i dau tovarășei Matache posibilitatea să afle nemijlocit cum răspund pionierele sarcinilor privitoare la învățătură. Discuțiile pe care le poartă apoi cu pedagogii o ajută mult să-și precizeze concluziile privitoare la pregătirea și la comportarea pionierelor. Pe baza acestor discuții ea organizează apoi, în cadrul activităților pionierești, diferite acțiuni menite să contribuie la remedierea lipsurilor.

Iată, de pildă, cum a ajutat-o colectivul clasei, îndrumat de instructoarea superioară, pe pioniera C. Chira, din clasa a V-a „B", să-și schimbe atitudinea față de muncă. Intr-una din zile, această pionieră a primit nota 2 la geografie. Pionierele s-au sfătuit cu instructoarea superioară să facă la gazeta de perete a unității o caricatură care să oglindească felul cum se pregătește Constanța Chira la geografie. Pioniera a plîns mult. După două zile, tatăl ei a venit la școală să afle mai bine ce-i cu nota 2 luată de fiica lui. Constanța credea că tatăl ei o va apăra. Și într-adevăr, tatăl a știut cum trebuie să-i ia apărarea. El le-a spus pionierelor: „Foarte bine i-ați făcut"

Au trecut multe zile de atunci. Pioniera Constanța Chira își face acum lecțiile cu multă conștiinciozitate. Cînd primește note bune sau este lăudată pentru felul cum își îndeplinește temele, ea le mulțumește din suflet colegelor ei, care au ajutat-o la vreme.

A. CROITORU

Rezultatele unei munci formale

Intr-o vizită de scurtă durată, școala de 4 ani din satul Bălteni, raionul Răcari, nu poate să facă decît o bună impresie. De cum intri pe poarta școlii te impresionează plăcut curtea curată, florile, iarba și pomii bine întreținuți, curățenia fîntînii, albul curat al zidurilor, pavoazarea claselor, mușcatele din ferestră. Cadrele didactice și-au întocmit planurile calendaristice, au caiete de planuri de lecții, intră cu punctualitate la clasă. S-ar putea, deci, trage concluzia că, în general, școala merge bine.

După o cercetare mai atentă însă, se observă că între aspectul exterior al lucrurilor și conținutul muncii există un decalaj. Este suficient să-ți îndrepți atenția asupra rezultatelor activității instructiv-educative ce se desfășoară cu elevii clasei a IV-a, clasă care încheie un ciclu de învățămînt. La această clasă predă tovarășa Vera Grosu, învățătoare cu o practică de 12 ani în învățămînt. Tovarășa Grosu știe că trebuie să-și pregătească zilnic cu atenție lecțiile, cunoaște însemnătatea justei alcătuiri a planului pentru buna desfășurare a predării. Unele din planurile ei de lecții — puține, este adevărat — arată că tovarășa învățătoare se pricepe să-și planifice munca, să stabilească în mod just scopul lecției. Alte planuri, însă, și mai ales calitatea lecțiilor desfășurate de tov. Grosu arată că nu este suficient să știi cum trebuie să-ți desfășori activitatea. Munca, oriunde ar fi ea dusă, cere o atenție continuă, o aplicare perseverentă și minuțioasă a cunoștințelor însușite. Rareori, însă, tovarășa Grosu își întocmește planurile cu grijă, conform cerințelor pedagogice. De cele mai multe ori ea alcătuiește simple schițe, care n-o pot ajuta cu nimic în muncă, deoarece nu sînt rezultatul unei pregătiri temeinice, al unei serioase reflectări cu privire la felul cum trebuie organizată și desfășurată lecția. Scrise de mîntuială, așa ca pentru a se îndeplini o simplă formalitate, aceste schițe cuprind, cum este și firesc, serioase greșeli pedagogice. De exemplu, în unele schițe apare ca moment al lecției „politizarea". In altele, scopul lecției este stabilit de pe poziții cu totul formale. In loc de obiective precise, sînt trecute scopuri generale, care de fapt se realizează în cadrul predării întregului curs. De pildă, majoritatea lecțiilor de citire au ca scop: „Formarea citirii curente, conștiente și expresive", iar cele de aritmetică: „Dezvoltarea judecății și formarea deprinderii de a rezolva probleme".

Lăsînd la o parte faptul că majoritatea planurilor tovarășei Grosu sînt simple schițe, din „calendarul" lor lipsesc foarte multe zile. Așa a lipsit, de pildă, și ziua de luni, 24 octombrie a. c., cînd tovarășa Grosu, după o zi de sărbătoare, s-a prezentat la clasă fără nici un plan de lecție.

Formalismul cu care tovarășa Grosu se achită de sarcinile sale de pedagog iese și mai mult în evidență dacă se iau în considerare rezultatele concrete obținute la lecții. De pildă, lecția de citire ținută luni, 24 octombrie, constituie un exemplu concludent în această privință. La această lecție s-a citit schița „Socoteala" de Al. Vlahuță. Prin conținutul ei, această lecție trebuia să le facă cunoscute elevilor suferințele grele pe care le-a îndurat țărănimea muncitoare în timpul stăpînirii burghezo-moșierești, să le arate cît de cumplită era nedreptatea, cît de greu era de suportat jugul boieresc, să-i facă conștienți de marea deosebire ce există între viața de acum a țăranilor muncitori și cea din trecut. Elevii nu au putut ajunge la această înțelegere nici din citirea repetată a lecției, nici din discuțiile conduse de tovarășa învățătoare pe marginea ei.

Prezentîndu-se nepregătită la lecție, tovarășa Grosu nu a explicat cuvintele noi și a comentat superficial conținutul bucății. Deși Alexandru Vlahuță a dezvăluit în mod gradat toată suferința lui Ion și a familiei lui și, prin aceasta, suferințele de nedescris ale milioanelor de țărani muncitori, tovarășa învățătoare nu s-a oprit asupra acestei probleme. Ea n-a folosit nici cel puțin întrebările din manual, care i-ar fi dat posibilitatea să-i conducă pe elevi la fixarea ideilor principale.

Faptul că tovarășa Grosu s-a prezentat la lecție atît de nepregătită nu este o întîmplare. Aceasta o dovedește felul cum citesc copiii, cum se exprimă. Majoritatea citesc greoi, unii silabisesc cuvintele și chiar cei care citesc curgător sînt departe de o citire conștientă și expresivă. Toată clasa se exprimă foarte greu. Răspunsurile elevilor sînt extrem de schematice chiar și atunci cînd se discută probleme bine cunoscute.

Lucrurile nu stau mai bine nici la aritmetică. Deși, după cum am arătat mai sus, în majoritatea schițelor de planuri la aritmetică tovarășa învățătoare trece ca scop „Dezvoltarea judecății și formarea deprinderii de a rezolva probleme și exerciții", lecțiile sale nu duc la realizarea acestui scop. Pentru că nu-și pregătește lecția, pentru că nu alege cu grijă scopul precis și mijloacele cu ajutorul cărora să dezvolte gîndirea copiilor, să-i ajute să înțeleagă căile de rezolvare a diferitelor tipuri de probleme, tovarășa Grosu nu reușește să antreneze întreaga clasă în muncă. Chiar elevii care participă la diferite lucrări nu înțeleg întotdeauna de ce fac operațiile respective. In loc să deseneze pe tablă schițe care să le dea tuturor elevilor posibilitatea de a înțelege în mod concret conținutul unei probleme, tovarășa Grosu se mulțumește cu răspunsurile a doi-trei copii și apoi trece la altă problemă.

Invățătorul este dator să caute continuu mijloacele cele mai indicate cu ajutorul cărora să dezvolte gîndirea copilului, să-l facă să înțeleagă cum se poate folosi de cunoștințele pe care le are în rezolvarea anumitor probleme. Unele probleme cer din partea copiilor un raționament mai complicat. In aceste cazuri, învățătorul trebuie să aplice larg principiul intuiției, dînd elevilor posibilitatea să vadă problema în mod concret, ca o întîmplare din realitate. La școala de 4 ani din Bălteni, însă, în locul unor astfel de procedee pedagogice, se folosesc cu totul alte metode. De pildă, toată clasa trebuie să scrie de un anumit număr de ori ceea ce nu a înțeles. De „valoarea" pedagogică a acestor pedepse s-a putut convinge însăși tovarășa Grosu cînd, cerînd copiilor să rezolve o problemă predată cu o săptămînă în urmă și la care primiseră o astfel de pedeapsă, niciunul nu a reușit să o lucreze, pentru că niciunul nu o înțelesese, deși toți își executaseră pedeapsa.

Tovarășa Grosu se întreabă adesea de ce clasa sa este atît de slabă și nu găsește răspuns la această întrebare. Totuși, răspunsul nu e greu de dat. A intra în clasă cu lecțiile nepregătite sau pregătite superficial, a vorbi continuu în locul copilului, cerîndu-i doar răspunsuri monosilabice sau punîndu-l în situația ridicolă de a termina numai cuvîntul care constituie răspunsul, așa cum procedează tovarășa Grosu, înseamnă a nu-i ajuta pe elev să-și dezvolte facultățile intelectuale. La același rezultat duce și faptul că tovarășa învățătoare nu corectează niciodată temele date pentru acasă.

La școala de 4 ani din Bălteni trebuie să se lucreze cu mai mult simț de răspundere. Faptul că tovarășul director Vasile Grosu gospodărește bine școala, reușind să creeze condiții bune de muncă, constituie într-adevăr un merit. Directorul nu se poate mulțumi, însă, cu atît ci are datoria să se preocupe cu multă stăruință de calitatea lecțiilor, de rezultatele muncii ce se desfășoară în școala pe care o conduce. Prezența unui elev repetent în clasa a IV-a, care nu știe să se iscălească și care a fost promovat pînă în această clasă de către tovarășa Elena Dragomir, arată necesitatea exercitării unei îndrumări și a unui control mult mai organizat și permanent asupra tuturor laturilor muncii didactice.

O pregătire temeinică a elevilor, conform cerințelor programelor școlare, conform cerințelor pe care le pune în fața școlii întreaga dezvoltare economică și culturală a patriei noastre, necesită din partea cadrelor didactice o luptă hotărîtă și permanentă împotriva oricăror urme de formalism.

M. POPESCU

O importantă aniversare a școlii romînești

Prof. univ. Jean Livescu
rectorul Universității „Al. I. Cuza" din Iași

Școala romînească sărbătorește în acest an aniversarea unora dir. cele mai de seamă instituții de învățămînt ieșene, adevărate focare de cultură, care au crescut și au dat patriei numeroși oameni de seamă. Se împlinesc 120 ani de la înființarea Academiei Mihăilene din care, mai tîrziu, s-au dezvoltat Universitatea ieșeană și Liceul Național (azi școala medie de cultură generală nr. 1 de băieți din Iași). Tot în acest an se împlinesc 100 de ani de la înființarea „Institutului preparandial" de la Trei Ierarhi, devenit apoi școala normală „Vasile Lupu" (azi școala pedagogică nr. 1), 95 ani de la deschiderea Universității și 60 de ani de la aceea a Liceului Internat (azi școala medie de cultură generală nr. 2 de băieți din Iași). Este neîndoios că locul central în această sărbătorire îl ocupă aniversarea Academiei Mihăilene, atît prin vechimea ei, cît și prin rezultatele directe ale activității sale.

Chiar dacă învățămîntul pedagogic și gimnazial au existat și înainte de 1835, școlile respective au avut o activitate sporadică, temporară, lipsită de continuitate. Așa a fost cazul cu școala de tehnicieni hotarnici, înființată în 1813 de Gh. Asachi și cu gimnaziul deschis la Trei Ierarhi în 1828. De un sistem de învățămînt legiferat poate fi vorba abia de la Regulamentul Organic. Deși în intenția lui Regulamentul Organic tindea să consfințească și să întărească exploatarea feudală, totuși condițiile economico-sociale ale momentului istoric — intensificarea economiei de schimb în agricultură și începuturile acumulării capitaliste — au obligat pe legislator să țină seama de unele cerințe cu caracter progresist ale burgheziei în ascensiune. (In domeniul învățămîntului, aceste cerințe se concretizează în prevederi cu privire la înființarea unor școli de toate gradele și la stabilirea principiului învățămîntului în limba poporului pe toate treptele de învățămînt. Caracterul de sistem al instituțiilor școlare prevăzute de Regulamentul Organic, ca și legătura lor cu realitățile economice și sociale ale timpului se văd din fundamentarea învățămîntului „pe temeiul a moralului celui mai sfînt și pe cursul metodicesc și deplin a învățăturilor începătoare, a pravilelor, a științelor și a aplicației lor la meșteșugurile cele mai folositoare". Regulamentul școlilor publice din Moldova, întocmit în 1835 pe baza Regulamentului Organic, plănuiește o rețea multiplă de școli, de la cele începătoare pînă la cele academice și la cursuri superioare, tehnice, de matematici aplicate, de economie rurală, de filologie clasică și modernă și de arte plastice. Cele mai multe din aceste prevederi au rămas literă moartă, din cauza caracterului cu totul îngust al interesului claselor exploatatoare pentru o cultură de mase. In întreaga Moldovă funcționau în 1835, șapte școli începătoare, cu aproape 250 de școlari; în 1842 numărul școlilor sporise la 12, iar totalul elevilor ce le frecventase timp de un deceniu nu întrecea 2.200. Nu s-au realizat nici școala elementară pentru fete prevăzută în Regulament (primele școli pentru fete în limba maternă se vor deschide abia după 1851), nici institutele cu caracter tehnic.

Dacă Academia Mihăileană a putut lua ființă și a izbutit să trăiască timp destul de îndelungat, avînd o bogată activitate și creînd în centrul Iași o tradiție școlară vie, aceasta se datorește faptului că animatorii ei, în frunte cu Gh. Asachi, au știut să ocolească prevederile regulamentare, să coalizeze în jurul Academiei forțele progresiste ale vremii și capacitățile științifice și culturale reale, care i-au dat prestigiu și autoritate. Cea mai bună dovadă este faptul că cele mai importante acte legislative în domeniul învățămîntului din Moldova pînă în preajma Unirii, anume cel din 1851 al lui Ghica și cel din 1860 al lui Cuza, se referă la Academie ca punct de plecare al organizării învățămîntului din Moldova și caută să adapteze prevederile Regulamentului Organic la noile cerințe ale societății. Lipsa de învățători pentru învățămîntul elementar mereu lărgit duce la înființarea, în 1855, a „Institutului preparandial", iar separarea învățămîntului superior de cel mediu prin legea din 1860 creează pe de o parte Universitatea din Iași, pe de altă parte Liceul Național. In sfîrșit, Liceul Internat, deschis în 1895 în clădirea proprie, este urmarea dezvoltării Liceului Național, care, după ce lucrase ani de-a rîndul cu două serii de elevi, nu mai poate cuprinde singur marea masă de tineret dornic de învățătură. Asemenea fapte ne arată că Academia Mihăileană a constituit în istoria școlii romînești un sîmbure sănătos, roditor, că activitatea ei a însemnat o contribuție de seamă la dezvoltarea culturii noastre.

Denumirea de „academie", obișnuită azi pentru instituții științifice înalte, nu trebuie să ne înșele asupra conținutului noțiunii. Și azi, în unele țări, numele de academie este purtat, în virtutea tradiției, de unele așezăminte școlare cu caracter mixt (elementar și mediu, uneori și superior), mai ales fundații particulare; în secolele anterioare, asemenea denumiri erau și mai răspîndite. Academia Mihăileană a fost concepută ca o instituție școlară destinată să înlesnească accesul la învățătură pentru fiii de boieri pe socoteala statului. Caracterul de clasă al Academiei este astfel bine precizat de către legiuitor. Xenopol relatează chiar că unul din profesorii de la școala de la Trei Ierarhi, Eftimie Murgu, ardelean de origină, doctor în filozofie de la Budapesta, a refuzat să treacă la Academie, pentru că „nu vrea să fie profesorul nobililor". (In anul următor Murgu e destituit de domn și pleacă la București). In afara celor 50 de fii de boieri, însă (purtînd denumirea de „elevi"), se prevedea posibilitatea ca anual să fie primiți în Academie 24 de „stipendiați", elemente dotate, dar lipsite de mijloace materiale. Bineînțeles că o legislație cu caracter feudal nu putea să uite să stipuleze separația cea mai deplină între feciorii de boieri și ceilalți, atît în internat cît și în școală. Stipendiile s-au dovedit însă a fi un mijloc deosebit de important pentru realizarea intențiilor înnoitoare ale lui Asachi, care ocupa funcția de referendar al școlilor. Marele său merit constă în faptul că a știut să folosească cu multă abilitate sistemul stipendiilor, ajutînd pătrunderea în Academie a numeroși tineri studioși din păturile sărace ale populației, asigurînd astfel acestei instituții de învățămînt, de la început, un caracter progresist. După ce, în primii ani, fiii de boieri părăsesc pensionatele particulare, venind la Academie pentru a profita de avantajele materiale ce li se ofereau, curînd, în fața concurenței celorlalte elemente, mai bine dotate și cu mai mult interes pentru învățătură, ei se văd nevoiți să plece. In felul acesta, numărul tinerilor din clasele de jos care pătrund în Academie crește cu fiecare an; odată cu aceasta se dezvoltă din ce în ce mai mult spiritul nou, progresist, în rîndul elevilor Academiei.

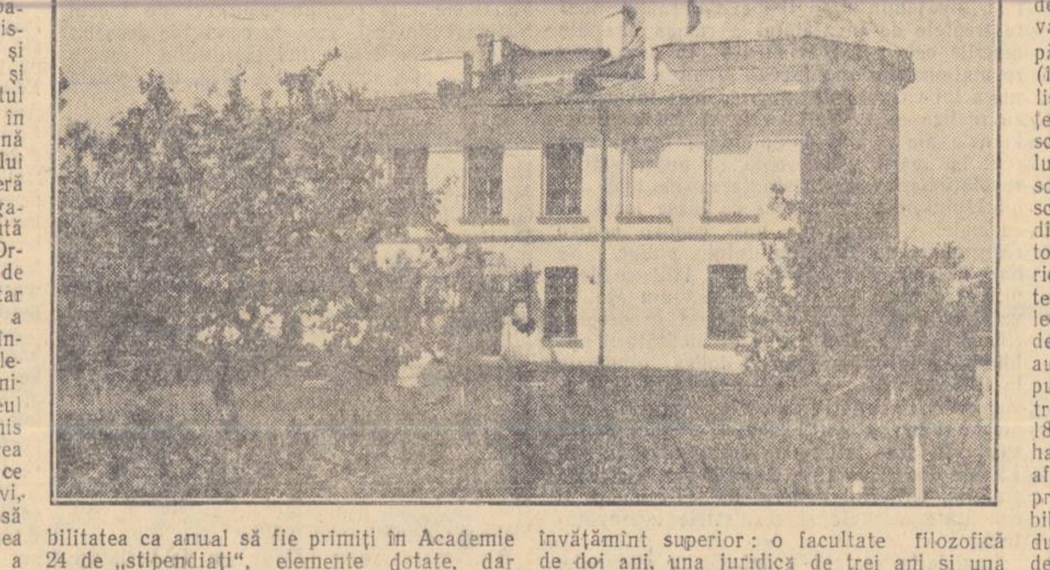

S-a prevăzut ca Academia Mihăileană să înglobeze forma de învățămînt mediu — cu clase „pregătitoare" și „umanioare", cu o durată totală de patru ani — și forme de învățămînt superior: o facultate filozofică de doi ani, una juridică de trei ani și una teologică (aceasta din urmă n-a funcționat de fapt niciodată în cadrul Academiei), precum și „cursuri speciale extraordinare", cu caracter tehnic. Desigur că aceste prevederi n-au putut fi realizate dintr-o dată: lipseau profesorii, lipseau manualele, lipseau chiar școlari cu suficientă pregătire pentru a urma cursuri superioare. Este de admirat perseverența cu care Asachi și alți animatori, ca Cr. Flechtenmacher, I. Chiriac, G. Săulescu, P. Cîmpeanu au luptat pentru înlăturarea greutăților și au luat măsuri prin care să asigure din timp dezvoltarea viitoare a Academiei Incă din 1832, Eforia școlilor elaborează, pentru treptele superioare de învățămînt, programe ce dovedesc intenția de a da elevilor o formație științifică legată de necesitățile practice. Doi ani mai tîrziu, în urma stăruințelor lui Asachi, cîțiva tineri, ca Teodor Stamati, Anton Velini, Alecu Constantinescu, Anastasie Fătu, Constantin Zefirescu sînt trimiși să se specializeze în străinătate în diferite ramuri ale științei. Cei mai mulți dintre dînșii vor fi mai tîrziu profesori la Academie sau la alte școli din Iași și vor contribui din plin la progresul școlii. Astfel, T. Stamati ține, începînd din 1837, cursuri de matematică și fizică la Academie, organizează în 1840—41 demonstrații publice cu experiențe de fizică — între ele și primele încercări de daguerotipie din țara noastră — și este unul din cei mai asidui popularizatori, prin revistele vremii, ai cunoștințelor științifice. Medicul Anastasie Fătu organizează la Iași, în 1856, prima grădină botanică din țară, iar Velini devine director al școlii preparandiale de la Trei Ierarhi, mai tîrziu și director al liceului. Corpul profesoral al Academiei crește și prin atragerea altor elemente valoroase, dintre absolvenții ei sau din alte părți. Dr. Iacob Cihac, unul din fondatorii (în 1833) ai Societății de medici și naturaliști din Iași, predă, începînd din 1837, științele naturale. Absolventul Ion Ionescu, cunoscut mai tîrziu ca Ion Ionescu de la Brad, luptătorul de la 1848, devine în 1842 profesor de agronomie. In același an găsim pe scriitorul Ion Ghica, inginer de profesie, predînd mineralogia și geologia, în anul următor și economia politică. Activitatea ca istoric și publicist a lui M. Kogălniceanu găsește un larg răsunet public, în 1843, prin lecțiile sale de istorie națională de la Academie. Paralel cu aceasta, Asachi, el însuși autor productiv de manuale de matematici, pune la muncă pe profesorii Academiei pentru întocmirea de manuale. Astfel apar în 1837 manualul de istorie naturală al lui Cihac, în 1841 cel de fizică al lui Stamati, în afară de publicarea de manuale și materiale privind istoria și limba. In 1839 se deschide biblioteca publică a Academiei, ale cărei fonduri de cărți vor crește an de an și care va deveni biblioteca viitoarei Universități, condusă de oameni de seamă ca B.P. Hajdeu și M. Eminescu. Se fac sforțări pentru adunarea și organizarea materialului didactic necesar învățămîntului. Se procură instrumente și aparate de fizică, chimie și astronomie. Colecțiile de animale, plante și minerale ale muzeului Societății de medici și naturaliști servesc de pe acum și vor servi multă vreme, pînă pe la 1880, drept material intuitiv pentru predarea științelor naturii. Pentru cunoașterea mai bună a realităților economice, se întreprind excursii științifice în întreaga Moldovă. Astfel, Mihailic de Hodocin cercetează structura geologică a Carpaților răsăriteni, iar între 1835 și 1842, botaniști ca Edel și Szabo inventariază elementele de floră din Moldova.

Invățămîntul în limba romînă pune organizatorilor școlii probleme grele în situația de atunci, cînd limba literară, puternic diferențiată dialectal, era lipsită de termeni necesari pentru diferitele științe. Conștienți de aceasta, Asachi și ceilalți luptători din eforia școalelor pun, încă din 1837, problema întocmirii unui dicționar al limbii romîne, bazat pe limba poporului, „adunînd toate cuvintele moldovene alese și uitate, de prin versuri și cărți vechi precum și din gura poporului" și complectat, în ce privește terminologia, cu cuvinte din limba latină. Inițiatorii își propun să folosească, în alcătuirea dicționarului, manuscrisul lui Ion Budai-Deleanu și să colaboreze cu direcția școlilor din Țara Romînească. Chiar dacă această intenție nu s-a realizat, ea este o manifestare puternică a conștiinței naționale pregătitoare a revoluției din 1848. De altfel, numeroase fapte dovedesc, încă de la începuturile Academiei Mihăilene, colaborarea cu oamenii de cultură din Țara Romînească. In 1836, o comisie ieșeană pleacă la București pentru a studia organizarea școlilor din Muntenia, iar în 1837, vizita la Iași a lui Eliade și Aristia, ca și aceea a lui I. Văcărescu, sînt comentate cu căldură de presa ieșeană, ca evenimente de mare însemnătate.

Această intensă activitate a Academiei Mihăilene, în unire cu celelalte forțe progresiste, în special cu cercul de la Societatea de medici și naturaliști, tindea să educe tineretul într-un spirit științific, realist, să-l îndemne la studiul naturii și să-i dezvolte aptitudinile practice pentru cucerirea realității. Fără să putem vorbi de o concepție materialistă închegată, de un sistem de gîndire științifică, elementele dominante ale acestei activități sînt cele materialiste, ceea ce înseamnă zdruncinarea concepției teologice despre lume, specifică feudalității. Unul dintre profesori, Ion Ghica, caracterizează astfel activitatea ce se ducea la Academie în jurul anilor 1842—1844: „Mult am luptat noi tinerii de pe atunci cu prejudecările și cu obiceiurile rele, mult am apropiat noi clasele între dînsele; multe idei greșite de ale bătrînilor și de ale boierilor am spulberat și multe idei moderne am împlîntat în spirite; multă rugină am curățat de pe mulți".

Cîtă vreme rezultatele acestei activități se limitau la acumularea de fapte în dome-

(Continuare în pag. 4-a)

Prezentarea dărilor de seamă și alegerile sindicale în învățămîntul superior

In învățămîntul superior se țin în prezent adunările generale și conferințele pentru prezentarea dărilor de seamă și alegerea organelor sindicale.

Adunările generale ale membrilor de sindicat din instituțiile de învățămînt superior trebuie să ducă la îmbunătățirea muncii sindicale în rîndul studenților, atît printr-o temeinică analiză a felului cum au muncit organele sindicale respective cît și prin alegerea celor mai bune cadre, fruntașe la învățătură și în activitatea profesională, devotate cu trup și suflet clasei muncitoare.

La Institutul de construcții din București, problemele dezbătute în adunările generale ale grupelor sindicale au scos în evidență rolul organizațiilor sindicale de bază în ce privește problema înlăturării rămînerii în urmă la învățătură, problema îmbunătățirii asistenței și a asigurărilor sociale pentru studenți etc. S-a arătat, de pildă, ce importanță au avut consfătuirile de producție, consultațiile și ajutorul individual pentru ridicarea nivelului de pregătire a studenților rămași în urmă la învățătură.

In adunările generale ale grupelor sindicale de la Institutul „Maxim Gorki" s-a dezbătut pe larg problema folosirii cu chibzuință a fondurilor de asigurări sociale înscrise în buget, astfel ca ajutoarele să se achite la timp și în condițiile fixate de instrucțiunile C.C.S.

Problema îmbunătățirii activității organelor sindicale în ce privește întărirea disciplinei în rîndul studenților a fost dezbătută în special la adunările generale pe grupe de la Universitatea „C. I. Parhon".

La adunările care au avut loc pînă în prezent unii membri de sindicat au venit nepregătiți pentru dezbateri. De aceea și propunerile lor au avut un caracter general, fiind lipsite de conținut. Organele sindicale și activiștii C.C. al S.M.I. care se ocupă de organizarea alegerilor în învățămîntul superior au datoria să pregătească cu mai multă grijă și mai minuțios adunările generale, așa încît ele să constituie cu adevărat un prilej de discutare a celor mai importante probleme ale activității sindicale, de luare a unor măsuri concrete, îndreptate spre îmbunătățirea muncii.

Întocmirea dărilor de seamă are o importanță deosebită în asigurarea unor dezbateri principiale, în spirit critic și autocritic. Ele trebuie să scoată cu curaj în relief lipsurile care frînează activitatea membrilor de sindicat. In adunările de dări de seamă și alegeri care au avut loc în București, însă, unele dări de seamă au cuprins numai o înșiruire de cifre statistice sau fapte generale, lipsite de o analiză temeinică, în spirit critic și autocritic, a muncii desfășurate. Se înțelege că asemenea dări de seamă nu pot genera dezbateri vii și nu pot contribui la înlăturarea greutăților și a lipsurilor.

Dările de seamă trebuie afișate din timp, pentru ca membrii de sindicat să-și poată pregăti discuțiile.

Adunările și conferințele de dări de seamă și alegere a organelor sindicale în instituțiile de învățămînt superior reprezintă o etapă importantă în activitatea membrilor de sindicat din aceste instituții. Cu acest prilej se face bilanțul activității desfășurate în decurs de un an, se sintetizează experiența și se popularizează cele mai bune metode de muncă, se scot la iveală lipsurile și mijloacele de înlăturare a lor. De aceea, organele sindicale din învățămîntul superior au sarcina de a asigura un nivel înalt al adunărilor generale și conferințelor pentru prezentarea dărilor de seamă și alegerea noilor organe sindicale.

Să întîmpinăm cel de al II-lea Congres al P.M.R. ridicînd activitatea sindicală pe o treaptă superioară, în măsură să facă față cu cinste operei însemnate de construire a socialismului în patria noastră.

Toate eforturile pentru lichidarea neștiinței de carte

In curînd, în țara noastră nu va mai fi nici un neștiutor de carte. In tot mai multe sate și comune unde cu ani în urmă stăpînea întunericul, analfabetismul, astăzi toți oamenii știu să scrie și să citească. In sute de comune și sate din regiunile Baia Mare, Pitești, Stalin, din Regiunea Autonomă Maghiară analfabetismul a fost lichidat. Sînt chiar raioane întregi, ca Băilești și Novaci din regiunea Craiova, sau Tg. Neamț din regiunea Bacău, care se pot mîndri că nu mai au nici un neștiutor de carte.

La 1 noembrie va începe ultimul an școlar de alfabetizare. Cei din urmă neștiutori de carte vor învăța acum să scrie, să citească și să socotească.

Organele învățămîntului s-au preocupat din timp de buna pregătire a cursurilor de alfabetizare. Secția de învățămînt a regiunii Pitești, de exemplu, a mobilizat în această acțiune și organizațiile de masă. Secția de învățămînt a regiunii Cluj a desfășurat o variată muncă de agitație, care a contribuit la lămurirea și cuprinderea la cursurile de alfabetizare a tuturor neștiutorilor de carte. Secțiile de învățămînt și școlile din Capitală au acordat o atenție deosebită verificării și stabilirii precise, pe școli și circumscripții, a neștiutorilor de carte existenți. Pe baza acestei evidențe, adulții au fost repartizați nominal profesorilor și învățătorilor care răspund de alfabetizarea lor.

Secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare au datoria de a organiza cît mai bine munca de lichidare a neștiinței de carte în acest an școlar, așa încît la sfîrșitul lui să nu mai rămînă în țara noastră nici un singur analfabet în vîrstă de 14-55 de ani. In acest scop trebuie să fie antrenate în munca de alfabetizare nu numai cadrele didactice, ci și masele largi ale celor cu știința de carte, folosindu-se cît mai larg experiența pozitivă obținută în această direcție în anii trecuți. De pildă, secția de învățămînt a regiunii Baia Mare a reușit să mobilizeze anul trecut, în acțiunea de alfabetizare, toate organele locale ale organizațiilor de masă, care au urmărit și au răspuns de alfabetizarea neștiutorilor de carte în fiecare raion. Datorită acestei strînse colaborări s-au obținut rezultate deosebite, regiunea devenind fruntașă în munca de alfabetizare.

O atenție deosebită trebuie acordată comunelor cu mulți analfabeți și puțini învățători. In aceste localități vor fi repartizate posturi speciale de învățători, aprobate de Ministerul Învățămîntului. Incadrarea acestor posturi trebuie să se facă din vreme, așa încît munca să înceapă la timp.

In centrul atenției secțiilor de învățămînt trebuie să stea grija deosebită pentru îndrumarea și controlul muncii de alfabetizare desfășurate de fiecare învățător și profesor, atît în ceea ce privește asigurarea frecvenței regulate a neștiutorilor de carte, cît și în ceea ce privește justa organizare a predării cunoștințelor. Eforturi deosebite trebuie să depună în acest an școlar, în munca de alfabetizare, secțiile de învățămînt ale regiunilor București, Galați și Constanța, regiuni care în trecut au avut lipsuri în această privință.

Veriga principală în acțiunea de stîrpire a neștiinței de carte o constituie școala și directorul ei. De felul cum directorul școlii știe să antreneze în această acțiune întregul colectiv al cadrelor didactice și instructorii voluntari depinde pînă la urmă succesul muncii de alfabetizare. Se știe că, în majoritatea cazurilor, alfabetizarea neștiutorilor de carte nu se mai face prin cursuri, ci individual, fapt care necesită, pe lîngă munca pedagogilor, și ajutorul altor oameni ai muncii cu știință de carte. Invățătorii, profesorii și instructorii voluntari cărora li s-au repartizat pentru alfabetizare neștiutori de carte vor trebui să acorde o atenție deosebită însușirii temeinice de către aceștia a cunoștințelor elementare de scris, citit și socotit.

Marea majoritate a cadrelor didactice își îndeplinește cu cinste sarcinile care-i revin în lupta pentru stîrpirea analfabetismului. Totuși, mai sînt pedagogi care privesc cu indiferență această muncă. De pildă, cadrele didactice din comuna Leși, regiunea Oradea, pentru a-și ascunde lipsa de activitate la cursul de alfabetizare, au eliberat în anul trecut adeverințe de absolvire cursanților fără ca aceștia să aibă nici cele mai elementare cunoștințe. Asemenea practici trebuie condamnate cu toată asprimea.

De asemenea, trebuie înlăturată practica unor secții de învățămînt regionale și raionale care lasă ca munca de alfabetizare să se desfășoare la întîmplare. Preocuparea pentru această muncă nu trebuie să constituie o campanie, ci o grijă permanentă a întregului colectiv al secției de învățămînt, care are datoria să analizeze lunar rezultatele activității și să ia măsuri care să asigure alfabetizarea tuturor neștiutorilor de carte.

Partidul, guvernul și întreg poporul muncitor acordă o înaltă prețuire muncii patriotice, pline de devotament a cadrelor care luptă pentru stîrpirea analfabetismului. In acest an școlar, potrivit Hotărîrii Consiliului de Miniștri, se vor acorda peste 1.000 de premii cadrelor didactice fruntașe în munca de alfabetizare, pe lîngă premiile în bani și diplomele care vor fi acordate de către Consiliul Central al Sindicatelor, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor și C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt. De asemenea, învățătorii care obțin rezultate deosebite în munca de lichidare a neștiinței de carte vor fi distinși cu ordine și medalii.

Anul școlar 1955-1956 constituie anul bătăliei hotărîtoare pe care sîntem chemați s-o ducem pentru scoaterea din întunericul neștiinței și al superstițiilor a ultimilor neștiutori de carte. Să ne îndeplinim cu cinste această sarcină, să răspundem pe deplin încrederii care ni se arată!

D. IONESCU

NI SE SEMNALEAZĂ CĂ...

...din cauza lipsei de interes față de bunul mers al învățămîntului de care au dat dovadă atît conducerea școlii de 7 ani din satul Hîrtop, raionul Piatra Neamț, cît și sfatul popular al comunei Bălănești, de care ține acest sat, elevii și cadrele didactice n-au putut să-și înceapă noul an de muncă în condiții bune. Pînă la 1 septembrie nu se terminase nici curățenia interioară, nici curățenia exterioară a localului de școală. O parte din materiale, ca varul și motorina, fuseseră încuiate în beci cu vreo două luni în urmă și lăsate acolo de către secretara școlii, care, avînd în vedere că este soția directorului, considera că nu are de dat socoteală nimănui. In sălile de clasă nici nu se putea intra, deoarece în fața ușilor se depozitaseră 8 m.c de scînduri și o mie kg ciment pentru reparațiile școlilor din comună. Ingrijitorul școlii, în loc să fie lăsat să-și facă serviciul la școală, a fost folosit de către sfatul popular al comunei, aproape două luni de zile, ca delegat de convoi pentru transportarea cerealelor la baza de recepție.

Ce măsuri a luat sfatul popular al comunei Bălănești pentru înlăturarea acestei stări de lucruri?

BIBLIOGRAFIE

Lucrări ce apar în Editura Tineretului cu prilejul aniversării a 75 de ani ai maestrului Mihail Sadoveanu

M. Sadoveanu: Zodia cancerului; M. Sadoveanu: Neamul Șoimăreștilor; M. Sadoveanu: Vremuri de bejenie; M. Sadoveanu: Raiul — ediție bogat ilustrată; M. Sadoveanu: Printre gene — ediție bogat ilustrată; P. Sadoveanu: O zi cu Sadoveanu — versuri.

Cărți pentru tineret

Cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice, în Editura Tineretului a apărut trilogia „Cetatea veche", de V. Beleaev, care cuprinde volumele: „Cetatea veche", „Casa cu fantome" și „Oraș la mare". Lucrarea este distinsă cu premiul Stalin pe anul 1951.

Cartea lui Beleaev urmărește procesul de formare a tinerei generații sovietice în anii furtunoaselor bătălii pentru crearea și consolidarea puterii sovietice. Luptînd împotriva unor spioni, sabotori și provocatori, în perioada războiului civil și după aceea, cei trei eroi comsomoliști Vasilii Mandjura, Petea Maremuha și Sașa Bobîri se dovedesc apărători devotați și constructori încercați ai orînduirii socialiste. De-a lungul paginilor trilogiei se dezvăluie treptat felul în care tinerii își călesc voința, își formează o conștiință nouă, înaintată, își lărgesc orizontul politic.

Prin bogatul său conținut de idei, cartea, străbătută de un înalt patriotism, reușește să cultive în sufletele tinerilor cititori dragostea de muncă, încrederea în forțele proprii.

In Editura Academiei R.P.R. a apărut „Studii", revistă de istorie, nr. 4-1955

Extragem din cuprins:

STUDII ȘI REFERATE

STELIAN SAFTA: Aspecte din înarmarea Rominiei burghezo-moșierești împotriva U.R.S.S. în perioada crizei economice mondiale (1929-1933). (Afacerea Skoda).

P. CONSTANTINESCU-IAȘI: Cu privire la legăturile lui Gheorghi Dimitrov cu mișcarea muncitorească din Romînia. 1912-1917.

D. HUREZEANU: Situația social-economică a țărănimii înainte de răscoala din 1907.

D. KAROLY (Cluj): Mișcarea antihabsburgică din Transilvania de sub conducerea lui Makk-Gál (1849-1854).

DISCUȚII:

DAN BERINDEI: Despre unele probleme privind știința istorică în R.P.R.

Note și documente. Din țările de democrație populară.

Viața științifică. Recenzii. Note bibliografice.

Informație

Facultatea de matematică și fizică din București secția fără frecvență, aduce la cunoștința studenților că duminică 30 octombrie 1955 va avea loc, în localul Facultății din str. Academiei nr. 14, prima ședință a cercului de studii pentru studenții din anii I, II, III, IV și V, între orele 9—13 și 15—17.

Să asigurăm condițiile pentru școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară

Cuprinderea în școlile elementare a tuturor copiilor de vîrstă școlară și extinderea învățămîntului de 7 ani în orașe, centre muncitorești și reședințele de raion sînt sarcini deosebit de importante, pe care partidul și guvernul le-au pus în fața organelor de învățămînt, a directorilor de școli și a tuturor cadrelor didactice. Statul democrat-popular asigură condițiile materiale necesare pentru traducerea în viață a acestor sarcini. An de an s-a lărgit rețeaua școlilor prin înființarea de noi unități școlare în centrele muncitorești și în satele sau cătunele izolate. Numai în acest an școlar numărul școlilor elementare a crescut cu 277 unități noi iar numărul școlilor medii cu 12 unități.

Unele secții de învățămînt, însă, cum sînt acelea ale regiunilor Cluj, Ploești, Pitești, Suceava, Regiunea Autonomă Maghiară, Bîrlad, București, Bacău și Galați au privit cu superficialitate această problemă și n-au deschis la timp școlile noi care au fost aprobate de minister pe baza propunerilor pe care le-au făcut secțiile de învățămînt regionale.

Iată, de pildă, cum stau lucrurile în regiunea Cluj. Lipsa unei evidențe clare, întocmite din timp, a copiilor de vîrstă școlară, pe baza cunoașterii realităților de pe teren, este principala cauză care a dus la nedeschiderea la timp a unui însemnat număr de școli. Intre secția de învățămînt regională și secțiile de învățămînt raionale nu există o unitate de vederi în ceea ce privește localitățile unde înființarea unor noi școli este o condiție absolut necesară. Astfel, secția de învățămînt regională a planificat înființarea unor școli în comunele Bretea și Sendroaia din raionul Beclean, în timp ce tov. Vasile Mureșan, șeful secției de învățămînt a acestui raion, socotește că școlile n-ar trebui deschise în comunele de mai sus, unde n-ar fi condițiile necesare, ci în comunele Bozieș și Zoreni, unde, deși mai există cîte o școală, copiii care locuiesc la marginea satului au de parcurs 4 km pînă la școala din centru. La fel s-au petrecut lucrurile cu școala din satul Mîntîul Gherlei, raionul Gherla, despre care secția de învățămînt a regiunii Cluj socotește că n-a luat ființă din lipsă de local, iar secția de învățămînt raională crede că numărul prea mic de copii face imposibilă deschiderea ei. Această divergență de păreri între secția de învățămînt regională și unele secții de învățămînt raionale ne duce la concluzia că fixarea locurilor unde sînt necesare noi unități școlare pentru anul 1955-1956 s-a făcut uneori birocratic și formal, nesocotindu-se situația reală.

Motivul cel mai des utilizat de către secția de învățămînt a regiunii Cluj pentru justificarea nedeschiderii unor școli este „lipsa de posturi". Acest motiv este folosit în largă măsură și de către secțiile de învățămînt ale raioanelor din regiunea Cluj. „Lipsa de posturi" nu este însă altceva decît o defectuoasă întocmire a planului de cadre. Iată un exemplu concludent în această privință. In cătunul Feldrișel din comuna Feldru, raionul Năsăud, trebuia să ia ființă o școală cu un post de învățător. Secția de învățămînt a raionului Năsăud a preferat să mute postul de la Feldrișel la școala din Feldru, divizînd clasa I-a a acestei școli în două clase — și a lăsat copiii din Feldrișel să învețe parte la școala din Feldru, parte la școala din comuna Ilva. Dacă secția de învățămînt a raionului Năsăud ar fi cunoscut din timp nevoile reale ale școlilor în ceea ce privește încadrarea posturilor, atunci ar fi prevăzut din timp ambele posturi, atît cel de la Feldrișel, cît și cel de la Feldru. Dar chiar în situația existentă secția s-a orientat greșit, deoarece ar fi fost mult mai just să trimită un învățător acolo unde copiii sînt nescolarizați, adică la Feldrișel, deoarece clasa de la școala din centru putea să mai funcționeze în situația existentă. Pentru motive asemănătoare nu s-au deschis școlile din Poiana Cătunenilor, raionul Năsăud, Țigău, raionul Beclean, Valea Gîrboului, raionul Dej etc.

Dacă unele școli elementare nu s-au deschis la timp aceasta se datorește și faptului că unele comitete executive n-au sprijinit această acțiune. In orașul Dej, de pildă, trebuia să se deschidă două școli, și anume una la fabrica de ciment, iar alta pe strada Baia Mare. Tovarășul Ioan Lucaci, președintele sfatului popular al orașului Dej și tovarășul Valentin Kira, secretarul sfatului, n-au găsit locurile necesare pentru aceste școli, cu toate că secția de învățămînt raională le-a cerut sprijinul încă din luna august.

Secțiile de învățămînt regionale și raionale trebuie să depună toate eforturile pentru deschiderea cît mai urgentă a școlilor care n-au început să funcționeze pînă în prezent, iar pentru anul școlar viitor trebuie să se preocupe de luarea măsurilor organizatorice și de cadre necesare pentru noile acțiuni școlare, cel mai tîrziu imediat după terminarea cursurilor.

VIOREL ALECU

La Geneva s-a deschis conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței

GENEVA 27 (Agerpres). — La ora 16 (ora locală), s-a deschis la Geneva conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Marii Britanii, Uniunii Sovietice și Statelor Unite, convocată potrivit hotărîrii conferinței din iulie a șefilor guvernelor celor patru puteri.

Uniunea Sovietică este reprezentată la conferință de delegația condusă de V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe.

Delegația Statelor Unite este condusă de secretarul de stat Dulles, delegația britanică de H. MacMillan, delegația franceză de A. Pinay.

Participanții la conferință și-au ocupat locurile în sala Consiliului din Palatul Națiunilor. A. Pelt, director al secției pentru Europa a O.N.U., a salutat pe participanții la conferință în numele secretarului general al O.N.U.

A. Pinay, care prezidează prima ședință, a deschis conferința.

El a arătat că în conformitate cu directiva dată miniștrilor de șefii guvernelor celor patru puteri, pe ordinea de zi a conferinței figurează trei probleme: securitatea europeană și Germania, dezarmarea, și dezvoltarea contactelor între Est și Vest.

Participanții la ședință au aprobat această ordine de zi, precum și procedura de lucru.

V. M. Molotov propune ca discutarea problemelor puse în fața conferinței să înceapă cu un schimb general de păreri asupra directivelor care au fost date miniștrilor Afacerilor Externe de conferința de la Geneva a șefilor guvernelor. Această propunere nu întîmpină obiecțiuni.

In cadrul primei ședințe au mai luat cuvîntul Pinay, MacMillan, V. M. Molotov și J. F. Dulles. S-a hotărît ca cea de-a doua ședință să aibă loc la 28 octombrie.

La propunerea lui A. Pinay, cei patru miniștri ai Afacerilor Externe au adresat președintelui Eisenhower o telegramă în care îi urează grabnică însănătoșire.

★

GENEVA 27 (Agerpres). — France Presse anunță că, în legătură cu situația parlamentară din Franța, a doua ședință a conferinței de la Geneva prevăzută la început în mod excepțional pentru vineri dimineața pentru a se permite lui Pinay să plece la Paris la începutul după-amiezii, a fost amînată ulterior pentru ora 15. Ea se va desfășura în lipsa ministrului de Externe francez, al cărui fotoliu va fi ocupat de Roland Margerie, director pentru problemele politice în Ministerul de Externe francez. „Inapoierea la Geneva a lui Pinay va depinde de votul care va hotărî soarta guvernului francez".

Guvernele trebuie să continue eforturile în scopul destinderii internaționale

Schimbul de păreri între oamenii politici din mai multe țări apusene și răsăritene, întruniți la Lyon

LYON 27 (Agerpres). — Corespondentul special al agenției TASS transmite:

La primăria orașului Lyon a avut loc o întîlnire neoficială a unor oameni politici și activiști pe tărîm obștesc dintr-o serie de țări apusene și răsăritene, prezidată de Edouard Hérriot, președintele de onoare al Adunării Naționale franceze. La această întîlnire au luat parte Pierre Cot și Emmanuel d'Astier de la Vigerie, deputați în Adunarea Națională franceză; Louis Vienney, ajutor de primar al orașului Lyon; I. G. Ehrenburg, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.; lordul Farringdon, membru al Camerei Lorzilor; sir Plummer, deputat în Camera Comunelor; Liu Nin-i, membru al Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină; Riccardo Lombardi, deputat în parlamentul italian; Oskar Lange, membru al Consiliului de stat al R. P. Polone; Dominik Gorodinski, deputat în Seimul polonez; dr. Posser, reprezentant al lui Heinemann, fost ministru al R. F. Germane.

După un schimb de păreri privind perspectivele îmbunătățirii continue a situației internaționale, participanții la conferință au adoptat următorul comunicat:

Oamenii politici din diferite țări din Est și Vest s-au întrunit la 25 octombrie la Lyon, sub președinția domnului Edouard Hérriot, președintele de onoare al Adunării Naționale franceze.

In ajunul conferinței de la Geneva a celor patru miniștri ai Afacerilor Externe, ei atrag atenția opiniei publice mondiale asupra faptului că guvernele trebuie să continue eforturile întreprinse la conferința șefilor guvernelor celor patru mari puteri din iulie a. c., în scopul destinderii încordării internaționale.

Ei recunosc că în actuala stare de lucruri, deși s-au întreprins eforturi care merită aprobare în vederea concilierii, tratativele vor fi grele și complicate și nu vor putea duce la reglementarea definitivă a tuturor problemelor litigioase. Insă, ei constată că cel puțin în ce privește un punct important și anume — reducerea armamentelor și controlul asupra acestei reduceri, pozițiile s-au apropiat atît de mult încît un acord cu privire la traducerea lui în viață poate fi realizat cît de curînd.

In problema securității europene, cei patru miniștri ai Afacerilor Externe, pornind de la proiectele prezentate de o parte sau alta în cursul lunilor precedente, trebuie să ajungă la un acord care să permită să se abordeze cu o mai mare eficacitate problema unificării Germaniei.

In sfîrșit, conferința trebuie să asigure normalizarea și dezvoltarea schimbului economic între toate țările din Est și Vest.

Cei întruniți la Lyon își exprimă dorința ca guvernele, mergînd în întîmpinarea aspirațiilor opiniei publice mondiale, să pună capăt războiului rece și să meargă mai departe pe calea colaborării internaționale.

O importantă aniversare a școlii românești

(Urmare din pag. 3-a)

niul științelor naturii, spiritul nou introdus la Academia Mihăileană de elementele ridicate din rîndul maselor a fost mai puțin sezisat de boierimea feudală, cu atît mai mult cu cît ea însăși profita de pe urma transformărilor uriașe ce se petreceau în economie. De aceea, deși opoziția împotriva Academiei exista în cercurile marilor boieri din jurul lui Mihail Sturza încă de la înființarea ei, ea n-a avut prea mult de suferit în primii ani de existență. Curînd însă după 1840, odată cu ascuțirea luptei de clasă, care vestea prin numeroase răscoale țărănești locale apropierea revoluției de la 1848, spiritul progresist al gîndirii profesorilor și elevilor de la Academie începe să se manifeste și pe tărîmul social, prin luarea de poziție împotriva orînduirii feudale. La examenul de fine de an din 1842, un elev al Academiei, N. Ionescu, care va deveni mai tîrziu profesor la Universitate și va fi unul din susținătorii lui Kogălniceanu în lupta pentru unire și pentru reforma agrară, are curajul să recite în public, în fața domnitorului și a marilor boieri, poezia „Pe țintirimul unui sat", a lui Asachi, care demască exploatarea și asuprirea maselor țărănești de către nobilime. Semnele protestului ideologic și politic se înmulțesc în anul următor. Ion Ghica pune stăruitor, în cursul său de economie politică, problema necesității uniunii vamale cu Muntenia, ca treaptă pe drumul realizării unirii principatelor. In lecția introductivă la cursul de istorie națională, Kogălniceanu, folosind istoria după cuvintele lui Karamzin, astfel încît „să.. slujească de tălmăcire vremii de față și de povățuire vremii viitoare", înfierează aspru nedreptatea socială, huzurul celor cîteva familii privilegiate față de mizeria milioanelor de asupriți.

Reacțiunea feudală se simte destul de puternică pentru a curma asemenea manifestări, prin suspendarea cursurilor lui Kogălniceanu și Ghica și prin măsuri represive împotriva acestora. Ea își dă însă totodată seama de primejdia pe care o prezintă însăși existența Academiei Mihăilene și începe atacurile directe pentru desființarea acesteia. Este deosebit de semnificativ că reacțiunea feudală cosmopolită își concentrează atacul împotriva predării în limba română, pretextînd că limba română n-ar avea capacitate suficientă pentru a exprima noțiunile științifice. De altfel, problema limbii de predare constituise și mai înainte un factor esențial în lupta dintre nou și vechi la Academie: încă din 1836 Mihail Sturza încearcă să nege posibilitatea predării în limba română, afirmînd că, „neavînd toate aceste bogății (de exprimare) în limba noastră... este vederat că trebuie cineva în vremea de față să alerge la limba franțuzească, ca una ce este pretutindeni răspîndită și înzestrată". Asemenea pretexte sînt invocate de boierii retrograzi în mod periodic; comitetul academic trebuie să argumenteze de fiecare dată netemeinicia lor, pe baza rezultatelor vădite obținute de Academie. In 1843 Mihail Sturza numește o comisie care să propună o reformă școlară; ne dăm seama de spiritul acestei reforme dacă amintim că la baza ei stau indicațiile date de consulul Neugebauer asupra sistemului prusac de învățămînt. Problema limbii române ca limbă de predare în școlile medii și superioare este mereu discutată în anii următori, pînă cînd, în 1847, învățămîntul academic în limba română este desființat și înlocuit cu predarea în mai multe limbi străine (latina, greaca, franceza, germana, rusa); de fapt, numai în limba franceză, așa cum intenționase domnitorul Mihail Sturza încă în 1836. In același timp, reacțiunea ia toate măsurile pentru a împiedica accesul la învățămîntul academic al elementelor progresiste, în care vedea o concurență primejdioasă la ocuparea funcțiilor de stat. Argumentele reacțiunii apar astăzi ridicole, ele dovedesc totuși spiritul retrograd feudal care domnea în organele de stat din Moldova în preajma revoluției din 1848. Intr-un act prezentat în 1845 comisiei de reformă școlară se cere ca de gimnaziu să beneficieze numai familiile ce posedă mijloace materiale, deoarece celelalte „nu se pot lipsi pe o îndelungată vreme de ajutorul copiilor lor" și „așteaptă cu nerăbdare ceasul în care ei, trecînd peste cruda copilărie, le vor putea da ajutorul trebuitor la meseria sau breasla cei hrănesc". In același an un boier motiva în Adunarea obștească cererea ca dreptul de studii să fie deosebit după clasele sociale cu argumentul că „dobitoacele nu se hrănesc toate tot cu un fel de nutreț". Un „Proiect pentru reorganizarea învățăturilor" din 1845 dezvoltă aceeași teză tipic feudală, într-o formulare care va fi reluată textual de ofisul domnesc din 1847: „Dregătoriile publice n-ar putea fi încredințate decît la oameni cu oarecare stare, pe cînd cealaltă parte a cetățenilor se dedă la îndeletnicirile negoțului, a meșteșugurilor și a lucrării pămîntului, de unde ar urma, că dacă am da tot acea învățătură treptelor societății care se găsesc în împrejurări deosebite, ar fi tot așa precum de a supune la una și aceeași hrană vietăți de soiuri deosebite".

In 1846 domnitorul Mihail Sturza desființează sistemul stipendiilor, ceea ce înseamnă de fapt înlăturarea de la posibilitatea de a învăța a tuturor tinerilor din masele largi ale populației. Una din marile realizări cărora își consacrase activitatea Asachi și oamenii de bine din jurul său era astfel dărîmată. Se înțelege de aceea amărăciunea cu care Asachi comentează acest eveniment în broșura sa „Chestia învățăturii publice": „Cîteva persoane... deprinse a considera dregătoriile aducătoare de cîștig ca o cloronomie privilegiată a familiilor mari, erau departe de a încuviința un sistem de învățătură publică, care îndănuia fără deosebire cu toate acele cunoștințe pe acei avuți ca și pe cei săraci și de care aceștia din urmă deseori se foloseau mai mult". Asachi va mai încerca stăruitor în acești ani să salveze de la pieire Academia, pînă la urmă însă își dă demisia din postul de referendar al școlilor, în semn de protest

Actul reacționar al lui Mihail Sturza a fost posibil numai pentrucă avangarda ideologică a burgheziei progresiste era slabă, lipsită de sprijinul maselor populare, așa cum o va arăta întreaga desfășurare a mișcării revoluționare din 1848 în Moldova. Totuși, învățămîntul în limba maternă pe toate treptele de învățămînt a rămas una din cererile cele mai insistente în programul revoluționarilor moldoveni. Venirea la domnie a lui Grigore Alexandru Ghica favorizează realizarea acestui deziderat. Intre primele acte ale noului domnitor, el însuși aderent la „partida națională" a progresiștilor revoluționari, este desființarea în 1849 a hibridului institut francez ce luase locul Academiei și alcătuirea unei comisii pentru reorganizarea învățămîntului public. Pe baza propunerilor comisiei, în 1851 se definitivează noua legislație școlară din Moldova. Limba națională este repusă în drepturile ei ca „singurul organ al învățăturii publice", se înființează un al doilea gimnaziu la Bîrlad, pentru studiile superioare se prevăd patru facultăți: filozofică, juridică, medicală și teologică. Elementele studioase sînt sprijinite prin înființarea unui internat cu 120 de locuri, dintre care 80 pe socoteala statului. Criteriul general de selecționare îl constituie meritele și rezultatele la învățătură.

Legislația școlară a lui Ghica va reglementa învățămîntul elementar și mediu din Moldova pînă la 1864 și învățămîntul superior pînă la 1860, cînd se înființează Universitatea din Iași. Situația Academiei, în sensul inițial al cuvîntului, rămîne oarecum neclară, denumirea fiind atribuită acum numai totalității facultăților, deci cursurilor de tip superior. In realitate, Academia continuă să funcționeze în forma veche, folosind același local și adeseori și aceiași profesori. Se conturează un început de separare, dîndu-se numele de „gimnaziu central", de „colegiu" sau „colegiu național" școlii medii din cadrul Academiei. Cursurile academice propriu-zise încep în februarie 1856, în măsură însă mult redusă față de prevederile legale: se deschid doar unele „cursuri de legi", predate de Simion Bărnuțiu (dreptul natural), Gh. Apostoleanu (economia politică), Alexandru Papiu (statistica). In 1857 se adaugă cursurile de drept roman ale lui Petre Suciu, iar în 1858 un curs de literatură veche și nouă, predat de V. A. Ureche și unul de filozofie, predat de S. Bărnuțiu. Incercările de a se organiza cursuri de medicină eșuează, deoarece lipsea sprijinul material al statului.

Prin deschiderea, la 26 octombrie 1860, a Universității din Iași începe istoria propriu-zisă a învățămîntului superior din țara noastră: învățămîntul universitar se organizează acum independent, fără să mai fie considerat ca o treaptă în cadrul aceleiași instituții școlare, cum era cazul la Academie. Legislația din 1864, pe baza căreia s-a înființat și Universitatea din București, precizează și mai bine această concepție nouă a învățămîntului superior. Tradiția Academiei Mihăilene este continuată direct de Liceul Național din Iași, apoi, în condițiile deosebit de favorabile create învățămîntului mediu de masă prin reforma din 1948, de școala medie de băieți nr. 1.

Intre profesorii Liceului Național găsim nume de mari savanți și cărturari ca B. P. Hajdeu, Ion Caragiani, Gr. Cobălcescu, St. Micle, Petre Poni, H. Tiktin, Al. Philippidi, G. Ibrăileanu, Calistrat Hogaș, Paul Bujor, D. Pompei, dintre care cei mai mulți au ilustrat și catedrele Universității ieșene. Prin munca devotată a lor și a multor altor dascăli, această școală a dat țării, în cei 120 de ani de existență, peste 6000 de absolvenți. In numeroase nume ale foștilor elevi de la Academia Mihăileană și Liceul Național identificăm figuri mari ale culturii și științei românești; sînt scumpi întregului popor oameni ca actorul Matei Millo, filozoful Vasile Conta, poeții Dimitrie Anghel și Mihai Codreanu, filologul Al. Lambrior, istoricul Neculai Iorga, acad. Radu Cernătescu sau maestrul Mihail Sadoveanu.

Aniversarea celor 120 de ani de la înființarea Academiei Mihăilene este de aceea o sărbătoare a noastră, a tuturor: glorioasa tradiție de luptă a Academiei ieșene pentru școala poporului constituie pentru noi toți un îmbold puternic la noi realizări în slujba ridicării nivelului cultural al maselor.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 343 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 4 noiembrie 1955

Trăiască cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!

Sub steagul glorios al Marelui Octombrie

Anul acesta popoarele Uniunii Sovietice, popoarele țărilor de democrație populară și oamenii muncii din toate colțurile lumii sărbătoresc cu entuziasm sporit și cu o puternică încredere în viitor cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a deschis o eră nouă în istoria omenirii — era prăbușirii capitalismului și a triumfului socialismului și comunismului. Victoria Revoluției din Octombrie a marcat o cotitură radicală în destinele omenirii, în istoria universală, cotitura de la lumea veche, capitalistă, la lumea nouă, socialistă. Ca urmare a victoriei Marii Revoluții Socialiste a crescut și crește în permanență mișcarea muncitorească. Se întărește neîncetat organizarea clasei muncitoare, unitatea oamenilor muncii. În țările coloniale și dependente se dezvoltă necontenit mișcarea de eliberare națională, lovind cu o deosebită forță colonialismul și apropiind prăbușirea lui. Crește pe zi ce trece în toate țările influența partidelor comuniste și muncitorești atît în rîndurile clasei muncitoare cît și în cele ale tuturor păturilor muncitoare ale populației.

În Uniunea Sovietică au triumfat pe deplin ideile Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Sub conducerea gloriosului său partid comunist, poporul sovietic a pășit cel dintîi pe căile neexplorate ale socialismului, deschizînd întregii omeniri drumul spre o viață liberă și fericită.

V. I. Lenin, marele întemeietor și conducător al Partidului Comunist și al Statului Sovietic, șeful guvernului sovietic, a elaborat un program, fundamentat în mod științific, de construire a socialismului. Acest program prevedea industrializarea socialistă a țării, dezvoltarea pe toate căile a industriei grele, electrificarea întregii economii naționale, transformarea agriculturii pe baze socialiste și înfăptuirea revoluției culturale. Dușmanii partidului comunist și ai poporului sovietic — trotkiștii, zinovieviștii, buharinistii — au încercat să abată partidul și poporul de pe drumul leninist pe drumul lichidării cuceririlor revoluției proletare, pe drumul restaurării capitalismului. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, sub conducerea Comitetului Central, în frunte cu I. V. Stalin, marele continuator al operei lui Lenin, a zdrobit pe trădători și capitularzi, a apărat leninismul și a mobilizat și a organizat poporul în marea bătălie pentru construirea socialismului în Uniunea Sovietică.

Urmînd poruncile lui Lenin, realizînd industrializarea socialistă a țării, colectivizarea agriculturii și înfăptuind sarcinile revoluției culturale, poporul sovietic a construit cu succes socialismul. Uniunea Sovietică a făcut astfel un pas gigantic înainte, transformîndu-se dintr-o țară agrară înapoiată, într-o mare putere socialistă industrială și colhoznică. Victoria socialismului în Uniunea Sovietică a demonstrat în chip strălucit superioritatea incontestabilă a orînduirii sociale și de stat sovietice asupra celei capitaliste, a insuflat maselor populare din lumea întreagă încredere în forțele proprii, a determinat creșterea avîntului revoluționar în toate țările.

Prima de țărie de neînvins și de forțe creatoare, Uniunea Sovietică pășește acum cu succes pe calea construirii societății comuniste. Poporul sovietic înfăptuiește cu însuflețire istoricele hotărîri ale Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. și se pregătește să întîmpine cu noi realizări cel de al XX-lea Congres al partidului. Cel de al cincilea plan cincinal a fost îndeplinit cu opt luni înainte de termen. Nivelul producției industriale a U.R.S.S. a crescut de 3 ori față de 1940. Industria grea sovietică a produs în 1954, în prețuri comparate, de 35 de ori mai mult decît industria Rusiei țariste în 1913. Producția mijloacelor de producție a crescut, în această perioadă, aproape de 60 de ori, producția de energie electrică de peste 75 de ori, iar producția industriei constructoare de mașini de peste 160 de ori. Pentru prima dată în lume, în Uniunea Sovietică a fost pusă în funcțiune o centrală atomo-electrică de 5.000 Kw, iar în prezent se lucrează la proiectarea unor noi centrale atomo-electrice cu o capacitate de 50.000—100.000 Kw.

Succese remarcabile a obținut poporul sovietic și în dezvoltarea continuă a agriculturii sale — cea mai mecanizată și mai avansată din lume. În anii 1954 și 1955 guvernul sovietic a repartizat numai regiunilor în care sînt valorificate pămînturile noi 208.000 tractoare, calculate în tractoare de 15 C.P., 110.000 semănătoare de tractor, 56.000 de combine etc. În întreaga agricultură a Uniunii Sovietice lucrează în prezent 1.400.000 de tractoare, 350.000 de combine și sute de mii de diferite alte mașini.

Hotărîrea Plenarei din iulie a.c. a C.C. al P.C.U.S. privind dezvoltarea continuă a industriei, progresul tehnic și îmbunătățirea organizării producției, ca și hotărîrile cu privire la dezvoltarea agriculturii constituie un măreț program de dezvoltare mai departe a întregii economii naționale a Uniunii Sovietice.

În Uniunea Sovietică se dezvoltă neîncetat cultura, știința, învățămîntul. An de an se deschid sute de noi școli, cabinete de studii și ateliere ale școlilor.

Poporul sovietic întîmpină cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și Congresul al XX-lea al P.C.U.S. cu noi și însemnate succese pe drumul comunismului.

Chezășia acestor succese o constituie unitatea de nezdruncinat dintre partid și popor, o constituie munca plină de abnegație a oamenilor sovietici. Luminîndu-i calea spre țel cu învățătura marxist-leninistă, partidul comunist cheamă întregul popor sovietic spre folosirea la maximum a imenselor posibilități și a nemăsuratelor forțe de care dispune patria sovietică pentru construirea comunismului.

Forța de neînvins a politicii externe a Uniunii Sovietice constă în faptul că partidul comunist examinează problemele vieții internaționale de pe poziția marxismului creator, ținînd seama de transformările care au avut loc în urma celui de al doilea război mondial și a dezvoltării postbelice, respectînd cu sfințenie principiile leniniste ale luptei pentru pace, ale coexistenței și întrecerii pașnice dintre sistemul socialist și cel capitalist. Se adîncește văzînd cu ochii criza generală a capitalismului. Apare în mod evident începutul destrămării sistemului colonial al imperialismului. Se întărește continuu marea comunitate a statelor socialiste. Crește necontenit puternica mișcare a popoarelor pentru pace. Însemnatele succese obținute de Uniunea Sovietică pe drumul menținerii și întăririi păcii, al slăbirii încordării internaționale au la bază tocmai poziția sa principială, consecventă, marxistă, în analiza și aprecierea acestor fenomene.

Victoria comunismului în U.R.S.S. este strîns legată de existența și dezvoltarea lagărului socialist, al păcii și democrației. Întărirea continuă a puterii acestui lagăr, dezvoltarea colaborării politice, economice și culturale dintre țările și popoarele care compun lagărul socialist constituie o condiție hotărîtoare a victoriei socialismului și comunismului în aceste țări. Aplicînd principiile marxismului, aceste țări aduc o contribuție deosebit de însemnată la cauza comună prin munca și lupta lor, prin formele, procedeele și mijloacele concrete folosite în construirea socialismului. Schimbul reciproc de experiență ce are loc în construcția socialistă a țărilor frățești contribuie la îmbogățirea metodelor de muncă și de luptă pentru realizarea țelului comun.

Pentru poporul romîn, aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie constituie în fiecare an o mare sărbătoare. Cea de a 38-a aniversare a acestui eveniment istoric este întîmpinată de poporul nostru cu noi realizări în lupta pentru înfăptuirea înainte de termen a sarcinilor primului nostru plan cincinal, pentru industrializarea socialistă a țării, pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru continua ridicare a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii din țara noastră. La sfîrșitul anului 1955 industria construcțiilor de mașini și de prelucrare a metalului va fi de 2,8 ori mai mare decît în 1950, industria materialelor de construcție de circa 2,4 ori, iar cea chimică de peste 3 ori. În agricultură sectorul socialist reprezintă aproape 26%. În satele noastre există astăzi 5600 G.A.C. și întovărășiri agricole, 2700 asociații simple și circa 3200 stîne cooperatiste. Regimul democrat-popular a creat condițiile necesare dezvoltării învățămîntului, științei, literaturii, artei. Marile realizări ale poporului nostru au fost posibile pentru că el a pășit cu fermitate sub conducerea P.M.R. pe drumul luminos al Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Oamenii muncii din țara noastră sărbătoresc în acest an aniversarea Revoluției din Octombrie în condițiile pregătirii pentru întîmpinarea cu noi succese a Congresului al II-lea al P.M.R. care va trasa calea dezvoltării pe mai departe, spre socialism, a patriei noastre.

Oamenii muncii din întreaga lume sărbătoresc cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie în condițiile intensificării luptei popoarelor pentru consolidarea și dezvoltarea succeselor obținute pe calea slăbirii încordării internaționale, pe calea colaborării pașnice între state.

Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru mari puteri a adus o contribuție importantă la cauza slăbirii încordării internaționale și întăririi încrederii între state. Spiritul nou în care s-au desfășurat lucrările acestei conferințe, spiritul de colaborare și înțelegere reciprocă a fost denumit „spiritul Genevei". Politica externă a țărilor lagărului socialist a contribuit la dezvoltarea acestui spirit sănătos de colaborare internațională. Cunoscutele acțiuni ale Uniunii Sovietice ca reducerea forțelor armate, stabilirea de relații diplomatice cu R. F. Germană, lichidarea bazei maritime militare Porkkala-Udd din Finlanda etc. constituie noi și convingătoare dovezi ale justeței politicii statului sovietic, politică la baza căreia stă principiul leninist al coexistenței și colaborării pașnice între sistemul socialist și cel capitalist.

Evenimentele din ultimul timp au arătat însă că adepții falimentarei politici „de pe poziții de forță" n-au renunțat la planurile lor agresive.

Oamenii cinstiți din toate țările lumii, care dezaprobă cu tărie această politică, urmăresc cu interes lucrările conferinței ministrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri și așteaptă ca această conferință să aibă drept urmare noi pași pe calea întăririi păcii generale. Popoarele sînt convinse că dacă toți participanții la conferință vor manifesta bunăvoință și vor analiza problemele de pe poziții realiste, conferința va putea justifica speranțele pe care și le pun în ea și va îndeplini cu succes sarcina trasată de șefii guvernelor celor patru puteri.

Sărbătorind cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie oamenii muncii din întreaga lume privesc cu încredere și speranță către Uniunea Sovietică, apărătoarea de nădejde a cauzei nobile a păcii și securității popoarelor.

„Palatul de iarnă a fost luat"

Tablou de V. Serov

La lecțiile de istorie

În aceste săptămîni, în școlile patriei noastre au avut loc numeroase manifestări închinate prieteniei romîno-sovietice. Lecțiile ținute în această perioadă — îndeosebi lecțiile de istorie, de constituție, de literatură — le-au dat elevilor prilejul să-și însușească cunoștințe despre marile înfăptuiri ale poporului sovietic, despre mărețul lui trecut de luptă, despre legăturile de prietenie care au existat de-a lungul veacurilor între poporul romîn și poporul rus.

Cu o deosebită însuflețire s-a desfășurat, de exemplu, lecția de recapitulare „Relațiile Moldovei și Țării Românești cu Rusia în secolele XVII și XVIII", ținută la clasa a VII-a a școlii de băieți nr. 148 din Capitală de către profesoara de istorie Lucia Georgian.

Elevii Cristea Stelian, Savu Mihai, Bîrcă Radu și Teleagă Gheorghe, care au fost interogați în cadrul lecției, au vorbit pe larg și cu pricepere despre transformările petrecute în Rusia în perioada lui Petru I, transformări care au dus la creșterea prestigiului Rusiei pe plan internațional. Împreună cu elevii, tov. Georgian a fixat pe tablă punctele principale ale lecției de recapitulare, scoțînd în evidență legăturile economice, politice și culturale dintre Rusia și țările românești. Elevul Zaharescu Traian a arătat că interesele Rusiei de a înlătura monopolul comercial deținut de Turcia asupra Mării Negre corespundea cu interesele popoarelor din Peninsula Balcanică, care luptau pentru înlăturarea jugului otoman. În aceste lupte poporul romîn a fost un aliat al Rusiei, sprijinit întotdeauna de poporul rus.

Cu mult interes au analizat elevii un fragment din tratatul comercial încheiat în anul 1656 între Gheorghe Ștefan, domnul Moldovei și Țarul Rusiei, Alexei Mihailovici, primul tratat comercial între Rusia și Moldova.

Pentru ilustrarea relațiilor culturale dintre Moldova și Rusia, tov. Georgian a folosit cîteva fragmente din scrierile Spătarului Milescu, ale lui Dimitrie Cantemir și Ioan Neculce. În încheierea lecției, elevii au citit un fragment din scrierile vestitului cărturar moldovean Dosoftei, care a avut legături strînse cu cărturarii ruși.

Deosebit de interesantă a fost și lecția „România și Marea Revoluție Socialistă din Octombrie", ținută la clasa a X-a „A" a școlii medii de băieți nr. 17 de tovarășul profesor Ion Grubea.

În timpul expunerii, profesorul le-a arătat elevilor că, sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, un mare număr de muncitori și țărani români, în haine soldățești, au fraternizat cu Armata Roșie, formînd la Odesa, Poltava și Kiev unități revoluționare românești care luptau împotriva forțelor contrarevoluționare. Profesorul le-a vorbit pe larg elevilor despre activitatea grupărilor socialiste „maximaliste" din Romînia, arătînd că manifestul lansat de aceste grupări chema la lupta revoluționară masele muncitoare din România, care primeau cu o deosebită însuflețire vestile despre crearea primului stat proletar din lume, vecin cu țara noastră. Pe o hartă făcută de profesor în timpul lecției, pe tablă, au fost marcate centrele unde au avut loc grevele muncitorești din această perioadă, ca urmare a creșterii avîntului revoluționar al clasei muncitoare din țara noastră.

La fixarea cunoștințelor predate, elevii au tras concluzii legate de pregătirea sărbătoririi Marii Revoluții Socialiste din Octombrie de către întregul nostru popor muncitor. Elevul N. Mocanu a arătat că și tineretul școlar participă la această sărbătoare, luptînd pentru obținerea unor noi succese la învățătură.

În cinstea ZILEI DE 7 NOIEMBRIE ȘI A CONGRESULUI PARTIDULUI

Realizările viitorilor muncitori metalurgiști

În cinstea zilei de 7 Noiembrie și a celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, elevii școlii profesionale metalurgice din Satu Mare se străduiesc ca, în cadrul activității practice în atelierul-școală, să dea produse de o calitate tot mai înaltă.

Școala profesională metalurgică din Satu Mare se mîndrește pe bună dreptate cu recenta realizare a unui prototip „Unitdentar". Prototipul „Unitdentar" a fost realizat pentru prima oară în țara noastră și acționează, pe bază electrică, un complex de instrumente montate pe el: fîntînă cu apă caldă și rece, lampă bucală, cuțit termocauter, aparat pentru aer comprimat cu piston, lampă mică pentru operație cu focus reglabil, ventilator s.a. Conceput de maistrul șef Erdely Vasile și de maistrul Fischer Zoltán, prototipul a fost executat cu participarea efectivă a unui grup din cei mai buni elevi din diferite clase. Dintre elevii care au luat parte la lucrări s-au evidențiat în mod deosebit matrițerii sculeri Popiț Ioan (clasa a III-a „A") și Varga Iosif (clasa a II-a „A"), precum și Dnagoș Aurica din clasa a III-a „D"-lăcătuși mecanici.

Muncind cu deosebit entuziasm, elevii școlii profesionale metalurgice din Satu Mare înțeleg să întîmpine ziua de 7 Noiembrie și Congresul partidului prin obținerea unor noi succese în muncă.

I. GHIȘE

O școală nouă

Copiii, învățătorii și țăranii muncitori din satul Iofu Vechi, raionul Iași, vor trăi la 7 Noiembrie bucuria de a inaugura o școală nouă.

Lucrările de construire a școlii — la care au participat în mare măsură membrii gospodăriei agricole colective „Viața Nouă" — s-au desfășurat într-un ritm rapid. Colectiviștii au prestat 2500 ore de muncă voluntară, contribuind și la asigurarea hranei necesare lucrătorilor. În fruntea celor care au muncit pentru ridicarea noului local de școală sînt comuniștii Onișoru Dumitru, președintele gospodăriei agricole colective, David D. Dumitru și alții.

Copiii au și început să împodobească clasele. Sărbătoarea de 7 Noiembrie îi va găsi în școala cea nouă.

Activitatea obștească a cadrelor didactice

Învățătorii și profesorii școlilor din regiunea Craiova au intensificat, în această perioadă, munca pe care o desfășoară pe tărîm obștesc. În cadrul cercurilor de citit, organizate pe circumscripții, învățătorii popularizează pe fruntașii recoltelor bogate, îndemnînd pe țăranii muncitori să le urmeze pilda. În această muncă s-au evidențiat tovarășii Ilie Ștefănescu din comuna Dobrești, raionul Gura Jiului, Domnica Vasiloiu din comuna Podari, Constantin Tăpoiu din comuna Grecești, raionul Strehaia.

Pedagogii se străduiesc, în același timp, să întărească contribuția lor la lupta pentru atragerea țărănimii muncitoare pe făgașul socialismului. De exemplu, învățătorul Gheorghe Popescu din comuna Crainici a ajutat la formarea unei întovărășiri agricole în satul lui.

În comuna Tîntăreni, raionul Filiași, cadrele didactice au organizat o brigadă artistică de agitație, care este fruntașă pe regiune. Programele prezentate de această brigadă în comunele din raion au contribuit mult la îmbunătățirea muncii.

Cadrele didactice din comuna Băilești desfășoară o muncă intensă la stația de radioficare, unde organizează conferințe urmate de programe artistice.

Angajamentele pedagogilor

La școala de 7 ani cu limba de predare maghiară din Cluj, al cărei director este tovarășul Kiss Zoltan, se acordă o mare atenție ridicării nivelului activității instructiv-educative, ca și îmbunătățirii condițiilor de muncă.

În cinstea zilei de 7 Noiembrie și a celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, directorul școlii și cadrele didactice și-au propus să amenajeze un cabinet medical și să mărească localul școlii prin ridicarea unui etaj. Membrii colectivului pedagogic și-au luat aceste angajamente pentru a crea elevilor condiții cît mai bune de învățătură.

J. LUDOVIC

Crește numărul elevilor la cursurile de limba rusă

Cursurile populare de limba rusă își desfășoară din plin activitatea în întreaga țară. Interesul crescînd al oamenilor muncii pentru aceste cursuri se oglindește în faptul că pe lîngă cele 8237 de cursuri cu 93.300 elevi, care au funcționat anul trecut și s-au redeschis și în acest an, s-au mai deschis pînă în prezent peste 2000 de cursuri noi cu 35.000 de elevi înscriși în anul I.

În regiunea Cluj s-au deschis 530 de cursuri populare de limba rusă la care participă 7200 de elevi. Asemenea cursuri funcționează la uzinele „Carbochim", Atelierele C.F.R., Fabrica de porțelan din Cluj, fabrica „Electroceramica" din Turda, întreprinderea forestieră Ilva Mică, precum și în numeroase comune și sate.

În regiunea Oradea, peste 6000 de oameni ai muncii frecventează cele 460 de cursuri populare de limba rusă deschise în regiune. Numai în orașul Oradea funcționează anul acesta 123 de cursuri cu peste 1900 de participanți. Pe întreaga regiune, frecvența la cursurile populare de limba rusă depășește 90 la sută.

În regiunea Suceava au fost organizate 271 cursuri de limba rusă cu peste 3500 de elevi. Printre cursurile fruntașe sînt cele de la uzinele „23 August" din Vatra Dornei, Combinatul „Prodaliment" din Burdujeni, uzinele textile „Moldova" din Botoșani, „Morile Unite" din Dorohoi și altele.

Povestind copiilor despre U. R. S. S.

De curînd, elevii școlii de 7 ani nr. 1 din Codlea au primit în mijlocul lor pe muncitorul Sekeres, fruntaș în întrecerea socialistă și inovator. El le-a povestit multe lucruri deosebit de interesante pe care le-a văzut în U.R.S.S. în timpul concediului pe care l-a petrecut nu de mult în mijlocul oamenilor sovietici. Copiii l-au ascultat cu multă atenție pe tovarășul Sekeres, dornici să afle cît mai multe lucruri despre marea Țară a Socialismului, despre oamenii și copiii sovietici.

În semn de prietenie și de mulțumire, copiii i-au dăruit tovarășului Sekeres o cravată roșie, pe care i-au prins-o ei înșiși la gît.

Pentru noi succese în muncă

Pedagogii și elevii de la școala medie de băieți nr. 12 din Capitală își sporesc eforturile pentru a întîmpina ziua de 7 Noiembrie și cel de al II-lea Congres al P.M.R. cu noi și însemnate succese în muncă.

Cercurile pe materii ale elevilor din clasele mari desfășoară o activitate vie. Astfel, în cercul de științe naturale se va prezenta referatul „Politica P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în țara noastră", referat care va fi complectat cu un bogat și interesant material ilustrativ și documentar. La cercul literar se pregătesc referate cu următoarele teme: „Figura activistului de partid în literatura noastră", „Rolul partidului în îndrumarea realistă a literaturii noastre" etc

În planul de măsuri al școlii s-a prevăzut organizarea unor vizite la Muzeul Doftana, la Muzeul de istorie a P.M.R. precum și a unor întîlniri ale elevilor cu luptători din ilegalitate.

Sub îndrumarea pedagogilor elevii organizează o expoziție de lucrări originale — proză, poezii, cîntece, desene — legate de realizările regimului nostru democrat-popular.

Pentru ca acțiunile organizate să creeze în rîndurile elevilor un puternic curent pentru ridicarea nivelului la învățătură, școala va organiza la sfîrșitul patrarului I sărbătorirea într-un cadru festiv a elevilor fruntași la învățătură.

Nici acțiunile de folos obștesc nu lipsesc. De exemplu, între clase s-au organizat întreceri pentru colectarea fierului vechi.

P. FURTUNĂ

Daruri pentru cei mici

Pline de bucurie, fetițele de la casa de copii din Făgăraș îmbracă haine noi și frumoase. Sînt daruri pe care le-au primit cu prilejul zilei de 7 Noiembrie.

Gospodinele din orașul Făgăraș au cusut cu mîna lor hăinuțele pe care le-au îmbrăcat fetițele de la casa de copii. Cu mult drag au lucrat la aceste daruri tovarășele Dumitrescu, Iorga, Negoiescu, Tănase, Stoica, Moldovan și altele, care nu și-au precupețit timpul liber pentru a aduce o bucurie copiilor și pentru a le crea condiții mai bune de viață.

V. FARCAȘIU

Staţiunea republicană a tinerilor naturalişti din Kiev

Prof. Stanciu Stoian
director al Institutului de ştiinţe pedagogice

Staţiunea despre care vrem să vorbim se găseşte la marginea oraşului Kiev, capitala Republicii Socialiste Sovietice Ucraina.

Străvechiul centru de cultură slavonă, leagănul primului stat slav răsăritean şi al Academiei Movilene, căruia şi noi îi datorăm atît de mult, este un exemplu de ceea ce este şi ce poate să realizeze puterea sovietică. Kievul a avut de suferit de pe urma ultimului război răni crunte, care în 1949 şi 1950 nu erau încă bine vindecate. Multiseculare aşezări, monumente vestite de artă şi cultură au fost distruse sistematic în acest război cu o ură de care numai demenţa hitleristă putea fi capabilă.

Cel ce descinde azi în Kiev, după numai un deceniu de reconstrucţie şi construcţie paşnică planificată, rămîne dintr-o dată uimit şi încîntat de ceea ce poate constata. In locul ruinelor de curînd înlăturate, îi răsare, ca din pămînt, un complex arhitectonic de minunată artă — dovadă vie de înalt nivel de viaţă şi viguros elan creator. Clădiri monumentale, adevărate palate, într-un stil ce dau oraşului un aspect unitar şi agreabil, parcuri mari, instituţii de cultură, vechi monumente restaurate, alături de cele noi din ultimii ani, minunatul muzeu Taras Şevcenko, malurile Niprului cu bogata lor vegetaţie, — toate vorbesc, în limbajul fără putinţă de a fi contrazis al faptelor, despre ceea ce este în stare să dureze geniul unui popor atunci cînd forţele lui de muncă se pot desfăşura cu adevărat libere.

Şi ceea ce spunem despre Kiev este valabil pentru întreaga Uniune Sovietică, pentru regimul şi omul sovietic. Regimul şi omul sovietic au adus biruinţa asupra duşmanului cotropitor. Tot lor le datoreşte patria sovietică biruinţa muncii constructive din timp de pace

In după amiaza zilei de mai, cînd am pornit să vizităm staţiunea republicană a tinerilor naturalişti din Kiev, oraşul se arăta în toată splendoarea sa primăvăratică. Străzile largi şi curate, verdeaţa crudă, viguroasă, seninul cerului ucrainean şi voioşia oamenilor muncii ne îndemnau mai de grabă să nu părăsim oraşul.

Staţiunea republicană a tinerilor naturalişti şi experimentatori de lîngă Kiev este o instituţie extraşcolară a Ministerului Învăţămîntului din Republica Socialistă Sovietică Ucraineană. Ea lucrează pe baza unor planuri de activitate şi a unor instrucţiuni pe care le aprobă Ministerul, după ce au fost analizate şi discutate mai întîi cu Comitetul Central al Comsomolului. Sarcinile de bază ale staţiunii sînt: cultivarea curiozităţii ştiinţifice a elevilor, educarea lor în spiritul dragostei de muncă — îndeosebi în domeniul agriculturii, contribuţii la formarea unei mentalităţi ştiinţifice, pe linia concepţiei materialist-dialectice despre lume.

Staţiunea tinerilor naturalişti din Kiev posedă un teren propriu în suprafaţă de 40 ha, clădiri proprii, în care funcţionează laboratoarele şi cabinetele de care staţiunea are nevoie. In fiecare laborator activează cercurile tinerilor naturalişti, precum şi profesori de biologie, agronomi şi oameni de ştiinţă. Fiecare laborator sau cabinet — de botanică, zoologie, creşterea animalelor, cultivarea plantelor — organizează seminarii cu profesorii, instructorii superiori de pionieri, conducătorii cercurilor de naturalişti etc., iar rezultatele acestei munci se resimt pînă departe, în şcolile din alte oraşe sau din sate. La dispoziţia profesorilor, ca şi a tinerilor cercetători, stă o bibliotecă cu cărţi de specialitate, enciclopedii şi dicţionare, broşuri, ziare şi reviste, din belşug.

Dar laboratorul cel mai important al staţiunii, unde profesorii şi tineretul înscris în diferitele cercuri îşi depun activitatea lor experimentală, se găseşte nu în aceste clădiri, ci afară, pe întinsul teren de experienţă al staţiunii

Directorul staţiunii şi însoţitorii săi ne-au purtat printre parcelele cultivate cu plantele cele mai diverse. Ne arătau şi ne explicau cu o legitimă mîndrie. Am văzut aci experimentate cele mai noi metode pentru obţinerea unor culturi cu recoltă bogată sau pentru obţinerea unor soiuri noi de plante. Pretutindeni se observa grija ca totul să fie lucrat în cele mai bune condiţiuni şi în cea mai perfectă ordine. Terenul experimental cuprinde parcele speciale pentru grîu de toamnă şi grîu de primăvară, grîu cu spicul simplu sau ramificat, secară şi porumb, căruia în ultima vreme i se dă în Uniunea Sovietică o atît de mare importanţă. Lucrări deosebit de interesante erau organizate şi în sectoarele: legumicol, pomicol, viticol, plante furajere şi plante medicinale, plante decorative şi sera, precum şi în sectorul special, care are aspectul unei mici grădini de flori.

Tinerii naturalişti participă cu multă plăcere şi la lucrările ce se desfăşoară în sectorul zootehnic. S-au iniţiat mult, mai ales în creşterea iepurilor de casă.

Grija partidului şi a guvernului Republicii Socialiste Sovietice Ucrainene nu se opreşte, însă, aici. In prezent se construieşte o clădire nouă, care va fi mult mai mare şi mai cuprinzătoare decît cea actuală — un adevărat palat al tinerilor miciurinişti şi naturalişti. Clădirea va fi terminată în anul viitor, şi ea va cuprinde laboratoare noi, în special de chimie şi îngrăşăminte naturale şi chimice, cabinete pentru zoologie, botanică, o grădină de iarnă, ateliere diverse, precum şi o mare sală de spectacole.

Staţiunea republicană a tinerilor naturalişti din Kiev organizează şi îndrumează o variată şi foarte valoroasă activitate în domeniul ştiinţelor naturale, strîns legată de practica agricolă. Activitatea cercurilor ei, ca şi a celorlalte cercuri din regiunile Republicii Ucrainene, activitatea cercurilor din şcoli, pe care o coordonează, stau la temelia unei frumoase munci ştiinţifice. Pe baza unei astfel de activităţi a fost întocmită lucrarea purtînd ca titlu „In ajutorul conducătorilor de cercuri ale tinerilor naturalişti şi miciurinişti". O altă lucrare publicată, ca rod al activităţii staţiunii, este „Planul tematic al activităţii de cercetări în cadrul cercurilor de tineri naturalişti şi miciurinişti". Această lucrare aduce aportul său, nu numai din punct de vedere şcolar, ci şi, în general, pentru sporirea recoltei la hectar în spiritul hotărîrilor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. In acelaşi sens au mai fost întocmite şi tipărite diferite cărţi şi broşuri cu subiecte ca: polenizarea artificială, cultivarea inului, hibridarea vegetativă, creşterea găinilor şi altele.

In prezent, în şcolile ucrainene îşi desfăşoară munca 20.000 de cercuri de tineri naturalişti şi miciurinişti, cu un efectiv de peste 600.000 de elevi şi pionieri. In aceste cercuri, elevii şi pionierii îşi sporesc cunoştinţele de biologie, legînd strîns activitatea teoretică de cea practică, familiarizîndu-se cu lucrări din domeniul agriculturii şi zootehniei. Cercurile lucrează, de asemenea, pe terenurile experimentale ale colhozurilor şi sovhozurilor, unele dintre ele îndeplinind un rol inovator, cu rezultate practice apreciabile.

Activitatea cercurilor de tineri naturalişti şi miciurinişti nu are numai un rol instructiv general, ea reprezintă şi un foarte important factor în alegerea profesiunii. Această activitate, îndrumată de staţiunea republicană şi staţiunile regionale, creează un adevărat curent în favoarea profesiunilor legate de agricultură.

In urma hotărîrilor luate pe baza celor dezbătute la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. pentru generalizarea învăţămîntului obligatoriu de 10 clase şi a introducerii învăţămîntului politehnic, staţiunile de tineri naturalişti şi miciurinişti, cu cercurile lor de tot felul, s-au dovedit a fi nu numai folositoare, ci absolut necesare. Aceste cercuri au devenit un mijloc deosebit de important pentru orientarea tineretului şcolar spre sectoare productive, în agricultură. In acest spirit sînt antrenaţi în cercuri cu caracter general elevii claselor a III-a şi a IV-a, apoi în cercuri de tineri botanişti şi zoologi elevii claselor a V-a, a VI-a şi a VII-a, în cercuri de tineri darvinişti şi biologi elevii claselor a VIII-a a IX-a şi a X-a. Pentru aceştia din urmă se înfiinţează cercuri mai specializate de pomicultori, legumicultori, crescători de păsări.

In sfîrşit, cercurile de tineri naturalişti, coordonate de staţiunile republicane şi regionale, desfăşoară şi o largă muncă obştească. Lor le revine mai ales rolul de a organiza manifestări cu prilejul unor sărbători ca „săptămîna sădirii pomilor", în martie sau aprilie, „sărbătoarea păsărilor care distrug dăunătorii agriculturii", în una din lunile primăverii, „sărbătoarea recoltei" în septembrie sau octombrie.

După încheierea cursurilor şcolare, în timpul verii, în toate regiunile au loc reuniuni ale cercurilor de tineri naturalişti şi miciurinişti. Cu acest prilej se organizează expoziţii, care înfăţişează realizările acestora. La consfătuiri, iau parte savanţi, dintre care unii membri ai Academiei, agronomi şi fruntaşi în producţie, precum şi oricine se interesează de această latură a construcţiei socialiste. Reuniunile se încheie într-un cadru sărbătoresc, cu un foc de tabără, la care îşi dau concursul artişti amatori, precum şi artişti de profesie. Tot în timpul verii, staţiunile republicană şi regionale organizează tabere pentru cei mai buni membri ai cercurilor, trimişi din toate colţurile ţării. Aci, aceştia îşi petrec o parte din timpul lor în laboratoare sau pe terenul experimental, activitatea aceasta fiind un bun prilej pentru un fructuos schimb de experienţă.

Ascultam toate aceste explicaţii pe care conducătorii staţiunii republicane a tinerilor naturalişti din Kiev ni le dădeau cu multă bunăvoinţă. Deşi se înoptase de-a binelea, din cabinetele alăturate se auzeau voci şi nu după multă vreme salonul de la intrare era plin de ceva ce aducea cu zumzetul unui stup de harnice albine. Ne-am sculat de la locurile noastre pentru a fi primiţi cu căldură şi voioşie de tineri — fete şi băieţi, care-şi părăsiseră lucrul lor din bibliotecă, laboratoare şi cabinete pentru ca să ne întîmpine cu flori şi cuvinte de voioşie.

Peste o jumătate de oră am părăsit staţiunea. Luînd cu noi reciproce urări de succes în munca noastră, ne simţeam cu toţii plini de hotărîre: cei ce rămîneau pentru a duce mai departe experienţa lor înnoitoare, cei care plecau, pentru a duce acasă exemplul unei munci demne de urmat.

Maşinile ne purtau în amurgul singerînd pe malurile Niprului împodobit cu verdeaţă multă şi flori de liliac. Era natura ucraineană, care ne arăta că munca socialistă, munca omului nou, are şi aci un teren dintre cele mai favorabile pentru a asigura patriei progres şi omului fericire.

„Profesorul este felicitat cu prilejul decorării"
Tablou de N. VESELEVA

Am învăţat în Uniunea Sovietică

„Să nu-ţi uiţi niciodată tovarăşii cu care ai învăţat, cu care ai dat examene, cu care ai trăit atîtea bucurii în cei patru ani cît ai fost student".

Aşa se încheie o scrisoare pe care mi-a trimis-o fosta mea colegă Irina Ivanovna Salaeva, acum profesoară la o şcoală serală pentru tineretul muncitoresc din Kaliningrad. Patru ani am învăţat la aceeaşi facultate, am făcut parte din aceeaşi grupă de studenţi ai Institutului pedagogic „V. I. Lenin" din Moscova. Cuvintele Irinei Ivanovna au avut un răsunet adînc în inima mea, pentru că şi eu simt şi gîndesc la fel. Nu-i voi uita niciodată nici pe colegii, nici pe profesorii mei, nu voi uita niciodată Moscova, minunata Capitală a Ţării Socialismului, nu-i voi uita niciodată pe oamenii sovietici, în mijlocul cărora am trăit patru ani.

De multe ori mă văd parcă din nou în Institutul nostru drag, în amfiteatrul nr. 9, unde a vorbit odinioară Lenin, în sala de lectură unde ne pregăteam pentru seminarii, sau în holul unde ne adunam toţi în pauzele dintre lecţii. Imi amintesc adeseori de festivităţile organizate în sala mare a Institutului, unde nu odată am dansat dansurile noastre româneşti şi dansurile sovietice.

Lucrez acum la Institutul pedagogic din Bucureşti. Fiecare problemă nouă care se iveşte în munca mea îmi aduce aminte nu numai de cunoştinţele pe care le-am strîns în şcoala sovietică, dar şi de felul cum m-au învăţat să muncesc profesorii sovietici: să nu las nici o problemă nerezolvată, să nu mă descurajez în faţa greutăţilor, să muncesc cu răbdare, cu perseverenţă, să aplic în mod creator cunoştinţele primite în timpul studiilor. Aşa am învăţat să muncesc de la profesorului Konstantin Nikolaevici Kornilov la care asistau nu numai studenţii, ci şi aspiranţii de la alte instituţii de învăţămînt superior şi cadre didactice din şcolile medii, seminariile conduse cu atîta pricepere de profesorul Ivan Fomici Svatkovski, ca şi atîtea alte lecţii şi seminarii m-au făcut să iubesc munca didactică, munca de educator.

Trăind alături de tinerii sovietici, am văzut exemple minunate de ajutor tovărăşesc, de prietenie, am învăţat ca, asemeni lor, să am încredere în forţele mele, să sporesc aceste forţe prin continua mea pregătire.

Neuitată va fi pentru mine seara despărţirii de cei 27 de tineri care constituiau grupa noastră. Ne-am urat succes în muncă, în munca nouă pe care urma s-o începem ca pedagogi, ca oameni ai şcolii, ne-am arătat dorinţa de a păstra mereu legătura, de a continua să ne vorbim, prin scrisori, despre activitatea noastră, despre viaţa noastră, despre năzuinţele de viitor.

Plină de frumuseţe, de farmec şi de duioşie a fost despărţirea de Moscova. Tradiţia şcolilor sovietice face această despărţire solemnă şi impresionantă. Am străbătut cu toţii străzile Moscovei, pînă în Piaţa Roşie, am glumit, am cîntat. In Piaţa Roşie am aşteptat zorii, pentru a ne despărţi de Kremlinul măreţ şi sobru, de Mausoleul lui Lenin şi Stalin. Era ceva neobişnuit de înălţător în privelişteа ce ne înconjura. Umbrele turnurilor Kremlinului se vedeau din ce în ce mai bine, mai clar, iar înspre răsărit cerul începea să se lumineze, să se înroşească. Deşi era o oră neobişnuită, matinală şi troleibusele şi maşinile încă nu circulau, totuşi Piaţa Roşie era plină de tineri. Erau zeci şi zeci de grupuri de absolvenţi ai facultăţilor sau ai şcolilor medii care veniseră şi ei să-şi ia rămas bun de la Moscova. In fiecare an, în nopţile de sfîrşit de iunie, Piaţa Roşie este plină de tineret. Aici fac tinerii legămînt să muncească pentru a da viaţă învăţăturilor primite în şcoală, să lupte neobosiţi în slujba clasei muncitoare, pentru care au luptat — dînd exemplul cel mai înălţător — Lenin şi Stalin.

Scriind aceste rînduri, îmi simt inima plină de căldură pentru dragii mei colegi din anii de studiu. Desigur, cu toţii se pregătesc pentru marea sărbătoare de la 7 Noiembrie.

Minunată e Moscova în aceste zile, în haina ei de sărbătoare. Şi, salutîndu-mi în gînd colegii, îmi reînnoiesc angajamentele luate faţă de ei, de a munci aşa încît să fiu demn de prietenia pe care mi-au arătat-o.

GAVRIL BINDIU
asistent la Institutul pedagogic din Bucureşti

Şcoala sovietică — făuritoarea noii generaţii de constructori ai comunismului

Eugen Blideanu

Am avut nu de mult fericirea să vizitez marea Ţară a Socialismului, să pot cunoaşte nemijlocit oamenii sovietici şi măreţele lor realizări. Neuitate vor rămîne pentru mine zilele petrecute la Moscova, la Leningrad, la Kiev, neuitate ceasurile în care am stat de vorbă cu pedagogii sovietici — făuritorii viitoarei generaţii de constructori ai comunismului.

Timp de trei săptămîni am putut studia, alături de ceilalţi membri ai delegaţiei din care am făcut parte, problemele principale privind organizarea şi conţinutul învăţămîntului sovietic de cultură generală. Slujitorii învăţămîntului sovietic ne-au împărtăşit cu bucurie experienţa muncii lor şi ne-au creat toate posibilităţile de a cunoaşte cea mai înaintată şcoală din lume. Invăţămintele desprinse au fost cu atît mai instructive, cu cît delegaţia noastră a găsit şcoala sovietică într-o etapă complexă a activităţii sale, în plin mers înainte pe calea rezolvării sarcinilor pe care i le-a trasat Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. — generalizarea învăţămîntului de 10 ani şi introducerea învăţămîntului politehnic.

Succesele obţinute pînă acum în această privinţă de către şcoala sovietică sînt deosebit de mari şi însemnate. Invăţămîntul obligatoriu de 10 ani a şi fost introdus într-un număr de 110 oraşe. Ca urmare, numărul elevilor din clasele VIII—X s-a mărit de patru ori în comparaţie cu anii trecuţi. Pînă în anul 1960, şcoala sovietică va îndeplini în întregime această măreaţă sarcină istorică. Pentru realizarea ei a fost elaborat un sistem complex de măsuri menite să asigure condiţiile necesare cuprinderii în şcolile de zece ani a tuturor absolvenţilor clasei a VII-a.

O deosebită atenţie se acordă lărgirii reţelei şcolilor medii de cultură generală. In acest scop, Ministerul Învăţămîntului din R.S.F.S.R. organizează periodic consfătuiri cu conducătorii secţiilor de învăţămînt regionale, stabilind împreună cu aceştia localităţile în care se înfiinţează noile şcoli de 10 ani. Cu prilejul uneia din vizitele pe care delegaţia noastră le-a făcut la Ministerul Învăţămîntului din R.S.F.S.R. ni s-a arătat o hartă deosebit de interesantă, pe care erau marcate aceste localităţi, cu specificarea datei înfiinţării. In faţa ochilor noştri s-a înfăţişat atunci, parcă aievea, Ţara Sovietelor, pe întinsul căreia, alături de uzine şi fabrici, de termocentrale şi hidrocentrale, de colhozuri şi sovhozuri se înalţă mereu noi şi noi lăcaşuri de cultură, menite să facă viaţa omului mai uşoară, mai frumoasă, mai bogată şi mai adîncă în conţinut.

In acelaşi timp, începînd încă din anul şcolar 1952—1953 s-au luat măsuri pentru pregătirea cadrelor necesare reţelei mereu crescînde a şcolilor medii, numărul studenţilor din instituţiile de învăţămînt pedagogic superior fiind mărit proporţional cu ritmul de dezvoltare a învăţămîntului de zece ani.

Inainte, singurul scop al şcolii de cultură generală era pregătirea elevilor pentru intrarea în învăţămîntul superior. Acum, însă, această şcoală începe să dea sute şi sute de mii de absolvenţi care se îndreaptă către producţie. Ţinînd seama de aceste condiţii noi, se pune într-un mod nou şi problema locului şi rolului şcolii de cultură generală în societatea sovietică. Ea va continua să rămînă o treaptă de pregătire pentru învăţămîntul superior, dînd însă posibilitatea să se selecţioneze pentru acest învăţămînt cele mai bune elemente din rîndurile absolvenţilor săi, ceea ce va determina o creştere considerabilă a nivelului de pregătire a cadrelor ştiinţifice şi tehnice superioare. In acelaşi timp, şcoala medie de cultură generală va reprezenta de acum înainte şi o treaptă de pregătire a tineretului pentru şcolile tehnice, care formează cadre de calificare medie pentru diferitele ramuri ale producţiei.

Ca urmare a faptului că în şcoliile tehnice intră acum tineri care au terminat şcoala de zece ani, numărul disciplinelor de cultură generală din aceste şcoli va fi redus, adîncindu-se studiul materiilor de specialitate. Aceasta îngăduie reducerea duratei şcolarităţii de la patru ani la doi ani. In anii următori, şcoliile tehnice vor primi în proporţie de 60% absolvenţi a 10 clase şi numai în proporţie de 40% absolvenţi a 7 clase. De asemenea, o parte din tinerii care termină clasa a X-a intră în şcoli cu durata de un an sau un an şi jumătate, care pregătesc cadre de muncitori de înaltă calificare.

In sfîrşit, o altă cale pe care sînt îndrumaţi absolvenţii şcolilor medii este aceea a uceniciei industriale, adică a pregătirii profesionale la locul de muncă, sub îndrumarea maiştrilor de specialitate. Ministerul Învăţămîntului din R.S.F.S.R. a organizat în anul trecut o consfătuire cu directorii întreprinderilor unde absolvenţii şcolii medii primesc pregătirea profesională direct în producţie. Directorii de întreprinderi au arătat că acest mod de pregătire a tineretului dă rezultate bune, absolvenţii şcolii medii izbutind să-şi însuşească în 2—3 luni profesiuni complicate.

Sarcina pregătirii elevilor aşa încît ei să-şi poată alege orice profesiune va fi pe deplin realizată prin politehnizarea învăţămîntului şi prin legarea învăţămîntului de producţie.

Gîndirea pedagogică sovietică şi practica şcolară sovietică lucrează împreună pentru găsirea celor mai potrivite căi de rezolvare a problemelor legate de introducerea învăţămîntului politehnic, stabilind măsurile de ordin didactic, oganizatoric şi tehnic care trebuie luate în acest scop. Primul loc în sistemul acestor măsuri îl ocupă intensa activitate pe care o desfăşoară pedagogia şi şcoala sovietică pentru ridicarea nivelului general de pregătire a elevilor, pentru înarmarea lor cu temeinice cunoştinţe ştiinţifice, cu cunoaşterea legilor de dezvoltare a naturii şi societăţii. In procesul pregătirii teoretice a elevilor se acordă o mare atenţie însuşirii de către aceştia a principiilor ştiinţifice care stau la baza producţiei moderne, înarmarea lor cu cunoştinţe despre procesele energetice, tehnice, tehnologice care au loc în cadrul principalelor ramuri de producţie. Elevii sînt familiarizaţi cu tehnica modernă, cu folosirea ei în diferite procese industriale, li se dau cunoştinţe despre principalele instrumente şi aparate utilizate în producţie.

In această direcţie pedagogia şi şcoala sovietică au realizat progrese mari. Incă din anul trecut s-au introdus ca obiecte de învăţămînt, în clasele I-IV, lucrul manual şi lucrări practice agricole, în clasele V-VII, lucrări practice în atelierele şcolare şi pe parcelele experimentale ale şcolilor, iar în clasele VIII-X (începînd din anul acesta) lecţii pentru studiul electrotehnicii, pentru studiul automobilului în şcoliile oraşeneşti şi pentru studiul maşinilor agricole în şcolile sătesti.

Politehnizarea învăţămîntului fiind ridicată la nivelul unei probleme de stat, în rezolvarea ei şcoala sovietică se bucură de sprijinul larg al statului sovietic. Astfel, guvernul Uniunii Sovietice a dat un decret prin care trasează întreprinderilor industriale sarcina de a pune la dispoziţia şcolii maşini unelte, aparate şi alt utilaj nefolosit în producţie, dar care poate folosi în mare măsură introducerii învăţămîntului politehnic. Un mare număr de şcoli de cultură generală sînt tutelate de întreprinderi, care le înzestrează cu unelte şi instrumente de lucru. Am putut vizita astfel de şcoli la Moscova, Leningrad şi Kiev. Atelierele luminoase, curate şi spaţioase ale acestor şcoli, utilate cu scule de tîmplărie şi lăcătuşerie, cu strunguri şi raboteze pe care elevii le mînuiesc cu pricepere, au făcut asupra noastră o impresie puternică, ne-au arătat concret realizările obţinute de şcoala sovietică într-un timp atît de scurt pe drumul politehnizării învăţămîntului.

Paralel cu organizarea activităţii elevilor în atelierele şcolare şi pe parcelele de experienţă, se acordă o mare atenţie şi atragerii lor în munca directă productivă în industrie şi agricultură. In această privinţă şcoliile îşi manifestă din plin iniţiativa lor creatoare. Aşa, de exemplu, 20 de şcoli din oraşul Sverdlovsk au organizat în vacanţa de primăvară a anului trecut munca în fabrici sau uzine a elevilor. Multe şcoli săteşti organizează munca elevilor pe ogoarele colhozurilor şi sovhozurilor.

Preocuparea de a găsi forme cît mai variate pentru legarea învăţămîntului de producţie a dat naştere, în unele locuri, la experienţe cu totul noi. Astfel, în 61 de şcoli medii din Republica Socialistă Sovietică Ucraineană s-a organizat munca în ateliere sau pe ogoare a elevilor, cîte 6 ore pe săptămînă. Vizitînd cîteva din aceste şcoli — de exemplu şcoala nr. 14 din oraşul Kiev, ai cărei elevi lucrează ca strungari şi lăcătuşi şi o şcoală sătească ai cărei elevi fac practică de tractorişti şi combainieri în colhoz — ne-am putut da seama de faptul că munca practică nu numai că nu-i împiedică pe elevi de la învăţătură, ci, dimpotrivă, îi ajută să-şi însuşească mai adînc cunoştinţele. Procentul de elevi promovaţi a crescut simţitor în aceste şcoli, iar disciplina s-a îmbunătăţit foarte mult. In acelaşi timp, elevii îşi însuşesc într-un ritm rapid cunoştinţele şi deprinderile profesionale.

Activitatea intensă pe care o desfăşoară şcoala şi pedagogia sovietică pentru politehnizarea învăţămîntului şi legarea şcolii cu producţia este însoţită de o puternică acţiune educativă pentru dezvoltarea dragostei şi interesului elevilor pentru ştiinţă, pentru tehnică şi pentru munca directă productivă. In şcoli se organizează pe scară largă întîlniri ale elevilor cu fruntaşi în producţie, cu absolvenţi ai şcolilor medii care acum lucrează în producţie, excursii în întreprinderi şi pe ogoare, expoziţii cu creaţiile tehnice ale elevilor. Tot mai mulţi tineri şi tinere din ultimele promoţii ale şcolilor medii se îndreaptă direct către munca în industrie şi agricultură, manifestîndu-şi dorinţa sinceră de a-şi face datoria faţă de patrie, de a munci astfel încît tot poporul să fie mîndru de realizările lor.

Am întîlnit în Uniunea Sovietică mulţi asemenea tineri — garda de schimb a glorioasei clase muncitoare a Uniunii Sovietice — pătrunşi de dorinţa fierbinte de a participa, pe măsura puterilor lor, la opera măreaţă de construire a comunismului. Si încă odată ne-am gîndit la cei care i-au format, la minunaţii pedagogi sovietici, care, sub conducerea partidului, făuresc pe constructorii comunismului. Munca lor, realizările lor sînt pentru noi un minunat exemplu, pe care ne străduim să-l urmăm pentru a da şi noi patriei noastre un tineret cult, priceput şi harnic, gata să-şi pună toate cunoştinţele în slujba poporului muncitor.

Lupta U. R. S. S. pentru triumful principiului leninist al coexistenţei paşnice

Victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie a marcat o cotitură radicală în istoria universală — cotitura de la lumea veche, capitalistă, la lumea nouă, socialistă. Ca urmare a ruperii frontului imperialismului mondial, a răsturnării puterii burgheziei şi a instaurării dictaturii proletariatului pe a şasea parte a globului pămîntesc, alături de sistemul capitalist a apărut un sistem nou — sistemul socialist.

Cei 38 de ani care au trecut de la victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie au dovedit cu prisosinţă trăinicia sistemului socialist şi superioritatea lui faţă de sistemul capitalist, au arătat că sistemului socialist îi aparţine viitorul. După cel de al doilea război mondial, din sistemul capitalist s-au rupt o serie de ţări din Europa şi din Asia şi au păşit pe calea dezvoltării socialiste.

Problema coexistenţei şi colaborării paşnice între cele două sisteme este una dintre problemele fundamentale ale zilelor noastre. Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară consideră că această coexistenţă este pe deplin posibilă şi de dorit. Existenţa a două sisteme economice opuse nu înseamnă în nici un caz o izolare între ele. Ele pot coexista în cadrul unor relaţii economice şi politice normale. La baza politicii externe a ţărilor lagărului socialist stă geniala teză leninistă cu privire la posibilitatea coexistenţei şi întrecerii paşnice între sistemul capitalist şi cel socialist.

Politica de pace şi colaborare internaţională dusă de ţările lagărului socialist este singura politică externă justă. Ea corespunde nu numai intereselor vitale ale popoarelor acestor ţări, ci şi celor ale tuturor celorlalte popoare. De aceea această politică se bucură de simpatia şi sprijinul activ al oamenilor cinstiţi din toate ţările lumii.

Aplicînd cu fermitate această politică, Uniunea Sovietică a devenit un adevărat stegar al păcii între popoare. Incă înaintea celui de al doilea război mondial, cînd întregul curs al evenimentelor arăta apropierea agresiunii fasciste, guvernul sovietic, în frunte cu I. V. Stalin, a desfăşurat o activitate neobosită pentru preîntîmpinarea războiului.

După cel de al doilea război mondial, Uniunea Sovietică a dus în permanenţă o politică fermă de dezvoltare a colaborării paşnice cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială, dacă aceste state doresc o astfel de colaborare.

Urmînd cu fermitate principiul leninist al coexistenţei paşnice cu toate statele şi preocupat în permanenţă de consolidarea păcii în general, guvernul sovietic a întreprins continuu importante acţiuni menite să ducă la micşorarea încordării internaţionale. Rezolvarea pe cale paşnică, datorită eforturilor guvernului sovietic, a problemei austriace, vizita în Iugoslavia a delegaţiei guvernamentale sovietice şi semnarea Declaraţiei sovieto-iugoslave, care a pus baza restabilirii relaţiilor normale de prietenie între Uniunea Sovietică şi R. P. F. Iugoslavia, vizita în Uniunea Sovietică a primului ministru al Indiei, dl. Nehru, şi semnarea Declaraţiei sovieto-indiene, au contribuit la cauza nobilă a păcii şi prieteniei între popoare.

Un eveniment deosebit de important în viaţa internaţională l-a constituit conferinţa de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru mari puteri — U.R.S.S., S.U.A., Anglia şi Franţa. Conferinţa celor patru mari a arătat în mod limpede posibilitatea colaborării statelor cu sisteme sociale deosebite atunci cînd părţile dau dovadă de bunăvoinţă şi înţelegere, atunci cînd abordarea problemelor se face de pe poziţii realiste.

Bilanţul evenimentelor ce s-au desfăşurat în perioada care a trecut de la Conferinţa de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri arată că în acest timp Uniunea Sovietică a întreprins noi şi însemnate acţiuni concrete în vederea destinderii în relaţiile internaţionale. O expresie a eforturilor Uniunii Sovietice îndreptate spre consolidarea păcii sînt tratativele de la Moscova între guvernul sovietic şi delegaţiile guvernamentale ale R. F. Germane, R. D. Germane şi Republicii Finlandeze. Aceste tratative, contribuie la normalizarea relaţiilor dintre U.R.S.S. şi R.F.G., la dezvoltarea continuă a colaborării frăteşti şi a adevăratei prietenii dintre popoarele Uniunii Sovietice şi R. D. Germane, la întărirea relaţiilor de prietenie dintre statul sovietic şi Finlanda. Tratativele sovieto-canadiene au contribuit de asemenea la îmbunătăţirea situaţiei internaţionale, la crearea unei atmosfere de încredere între state.

Cercuri tot mai largi ale opiniei publice mondiale şi personalităţi marcante, de cele mai diferite convingeri politice, din ţările capitaliste, aprobă în ultimul timp cu căldură politica bazată pe recunoaşterea coexistenţei paşnice.

Toate popoarele iubitoare de pace au luat cu bucurie cunoştinţă de faptul că guvernele R. P. Chineze, Indiei şi Birmaniei — trei state asiatice care numără la un loc o populaţie de aproximativ un miliard de oameni — au hotărît să-şi fundamenteze relaţiile dintre ele, precum şi relaţiile cu celelalte popoare ale Asiei şi cu toate popoarele lumii, pe următoarele 5 principii: respectarea reciprocă a integrităţii teritoriale şi a suveranităţii; neagresiune; neamestecul în treburile interne ale celorlalte state; egalitate şi avantaje reciproce; coexistenţă paşnică.

O puternică şi convingătoare dovadă a posibilităţii coexistenţei îndelungate şi colaborării paşnice între cele două sisteme o constituie dezvoltarea relaţiilor comerciale internaţionale pe baza avantajului reciproc, a deplinei egalităţi de drepturi între părţi. Legăturile economice şi comerciale între ţările lagărului socialist şi ţările capitaliste reprezintă baza economică pentru o coexistenţă paşnică îndelungată a celor două sisteme.

In dorinţa lor de a contribui la menţinerea şi consolidarea păcii în lume, Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară au căutat în permanenţă să-şi extindă legăturile comerciale cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială. Se dovedeşte tot mai mult că ţările burgheze sînt nevoite să facă comerţ cu ţările lagărului socialist. La 6 mai 1954 Biroul central de informaţii din Anglia recunoştea că „lipsa livrărilor din Europa răsăriteană poate face ca preţurile să devină mai mari decît ar putea să fie în caz contrar". Faptul că Anglia a pierdut „o importantă piaţă de desfacere pentru numeroase categorii de utilaj greu devine tot mai periculos pentru relaţiile ei de decontare şi plăţi".

Coexistenţa paşnică deschide largi posibilităţi şi pentru dezvoltarea legăturilor culturale între ţările cu orînduiri sociale diferite. In pofida unor deosebiri însemnate care decurg din deosebirile între orînduirile sociale, cultura tuturor ţărilor face parte din moştenirea culturală a întregii omeniri.

In lume există însă şi forţe care sînt interesate nu în consolidarea păcii, nu în destinderea, ci în încordarea relaţiilor internaţionale. Cercurile agresive caută să împiedice colaborarea în relaţiile dintre state şi să orienteze lucrurile spre un nou război mondial. Aceste cercuri atacă în diferite feluri — de la cele mai subtile pînă la cele mai grosolane — principiul coexistenţei şi al colaborării paşnice între cele două sisteme.

Una din manevrele folosite de adversarii coexistenţei paşnice a celor două sisteme consta în propagarea ideii că Uniunea Sovietică ar intenţiona să răstoarne prin război regimul capitalist în ţările străine. Că aceasta este o minciună sfruntată este uşor de înţeles. Marxism-leninismul ne învaţă, desigur, că orînduirea capitalistă, ca şi toate orînduirile care au precedat-o, este o orînduire socială istoricește trecătoare. Legile interne ale orînduirii capitaliste o duc inevitabil la pieire.

In acelaşi timp, marxism-leninismul a arătat limpede că revoluţia nu se exportă. „Exportul de revoluţie — spunea I. V. Stalin — este o absurditate", iar Lenin a arătat că teoria „împingerii la revoluţie în ţările străine" ar fi în totală contradicţie cu marxismul, care a fost întotdeauna împotriva împingerii la revoluţie, deoarece revoluţiile se dezvoltă pe măsură ce contradicţiile de clasă care generează revoluţiile devin destul de ascuţite. Inseşi evenimentele au confirmat întrutotul că revoluţia n-a fost în nici un fel exportată. Victoria revoluţiei în ţările de democraţie populară a fost rezultatul firesc al luptei popoarelor din ţările respective, în frunte cu clasa muncitoare, sub conducerea partidului marxist revoluţionar. Iată deci cît de falsă este afirmaţia celor care încearcă să „dovedească" că U.R.S.S. ar căuta să facă „export de revoluţie", afirmaţie al cărei scop ţintește să defăimeze ideea coexistenţei paşnice.

Coexistenţa paşnică a celor două sisteme este pe deplin posibilă. Popoarele îşi dau tot mai bine seama că politica de coexistenţă paşnică este incompatibilă cu politica „de pe poziţii de forţă". Popoarele promovează, sprijină şi apără ideea coexistenţei paşnice între sistemul capitalist şi cel socialist, deoarece îşi dau seama că aceasta este calea spre menţinerea şi întărirea păcii.

O viață plină de bucurii

Am citit de multe ori în cărți, în reviste sau în ziare despre viața plină de soare și de bucurii a copiilor sovietici.

Dar abia atunci cînd am putut cunoaște nemijlocit această viață, cînd i-am văzut în fața ochilor mei pe copiii Uniunii Sovietice am putut înțelege în adîncime adevărul celor citite. Și spunînd aceasta, nu mă gîndesc numai la copiii care au posibilitatea să crească în mijlocul familiilor lor, ci și la cei lipsiți de familie, de ocrotirea cărora se îngrijesc statul și poporul sovietic.

Am vizitat în primăvara acestui an o casă de copii orfani din Moscova, înființată în anul 1943, în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Fiecare încăpere, fiecare lucrușor al casei îți vorbește despre grija părintească, despre căldura cu care îi înconjoară statul pe copiii orfani. Găsești aici un cinematograf, două aparate de televiziune, o bibliotecă minunată, două ateliere care asigură instruirea politehnică a copiilor. În fiecare an se organizează excursii mari la Leningrad sau la Stalingrad, la Miciurinsk, la Gorki și în alte părți. Copiii își petrec vacanța de vară în tabăra casei, situată la 40 de km de Moscova.

Grija pentru copii a statului și a poporului sovietic nu se oprește însă numai la asigurarea condițiilor materiale. Ceea ce este mai semnificativ și mai impresionant în casele de copii este faptul că societatea sovietică știe să-i înconjoare pe copiii orfani cu o adevărată căldură părintească, știe să le dăruiască bucuriile mărunte, dar atît de dragi ale familiei.

Cînd am intrat în casa de copii ne-au întîmpinat fețițe vesele, cele mai mari ale familiei. Ele ne-au fost călăuze, ne-au condus prin clădirea mare și ireproșabil de curată, prin camerele pline de flori, impodobite cu covoare, cu draperii și perdele albe. Ne-au arătat cu mîndrie dormitoarele prietenoase, însorite, cu paturi și cuverturi albe. „Aici e camera celor mici de tot" — ne-au spus călăuzele noastre, și se simțea în căldura glasului lor atitudinea plină de dragoste a unor surori mai mari.

Într-unul din dormitoare am văzut, pe o etajeră, apă de colonie, o poșetă și alte mărunțișuri. Nu de mult, una din locatarele dormitorului își serbase ziua nașterii și toate acele lucruri erau darul colectivului. La astfel de sărbători și, bineînțeles, la multe alte acțiuni educative sau economico-administrative — de la cele mai mărunte la cele mai însemnate — aduce o mare contribuție comitetul de patronare a casei. Membrii acestui comitet sînt conducători de uzine, activiști ai organizațiilor obștești, muncitori. În munca lor se concretizează grija și dragostea pentru copii a întregului popor sovietic. Fețițele vorbesc cu entuziasm despre tovarășul Smirnov, locțiitorul ministrului Industriei Electrotehnice, unul din membrii comitetului de patronare, care le vizitează adeseori căminul și stă de vorbă ceasuri întregi cu „fețele sale". În zile de sărbătoare, fețițele din casa de copii îi vizitează, la rîndul lor, pe membrii comitetului de patronare și petrec ceasuri minunate în mijlocul familiilor lor.

Am vizitat cu mult interes sălile de studiu ale casei. Aici se desfășoară o muncă serioasă, conform unui program zilnic bine întocmit, sub conducerea pedagogilor. Fiecare pedagog se ocupă de cîte o grupă de 20 de copii, de care răspunde ani de-a rîndul, pînă cînd copiii părăsesc căminul. De aceea, le cunoaște firea tot atît de bine ca o mamă și le îndreaptă cu grijă ocrotitoare greșelile.

Într-una din săli am întîlnit o tînără învățătoare, care a crescut în casa de copii. Venise „acasă", să-și vadă surioarele, să le ajute și să se pregătească ea însăși pentru munca zilei următoare. Există aici tradiția ca în fiecare an fostele eleve ale casei să se întîlnească cu cele actuale. Casa urmărește cu deosebită atenție și dragoste drumul în viață al tinerelor pe care le-a adăpostit, se bucură împreună cu ele de succesele pe care le obțin și, totodată, își verifică calitatea muncii educative, avînd posibilitatea să judece efectul ei prin prizma rezultatelor.

Am stat de vorbă pe îndelete cu fețițele de la casa de copii nr. 22, care ne-au povestit multe amănunte din viața lor și ne-au pus numeroase întrebări despre țara noastră, despre copiii ei. Ne-au impresionat în mod deosebit dragostea și interesul pe care le-au arătat aceste mici dar conștiente cetățene sovietice pentru Republica noastră Populară. Apoi, toate aceste Sonia și Katiușa ne-au umplut brațele cu daruri pe care le-au pregătit pentru micuții din casele de copii ale țării noastre.

Ne-am despărțit de fețițele de la casa nr. 22 cu gîndul la viitorul minunat al copiilor sovietici, admirînd încă odată, din adîncul sufletului nostru, marea Țară a Socialismului, care a creat tinerelor ei vlăstare o viață atît de înseninată, atît de plină de bucurii.

MARGIT SZILAGYI
șeful secției de învățămînt
a Regiunii Autonome Maghiare

Cu gîndul la studenții sovietici

Paul Popescu-Neveanu

Cînd mă gîndesc la anii petrecuți în orașul lui Lenin, îmi năvălește dintr-odată în minte o mare de impresii, imagini și gînduri care se îmbulzesc și caută să iasă la iveală, să împărtășească ceva din viața minunată a țării în care astăzi istoria epocii noastre își desvăluie culmile ei. Încetul cu încetul, imaginile se așternu pe un fond larg și parcă nemăsurat, se încheagă și plămădesc tabloul gigantic al lumii noi.

Unii scriitori vizionari caută să înfățișeze în operele lor lumea așa cum va fi peste decenii și secole. Cititorii urmăresc cu înfrigurare paginile, căutînd să-și formeze o idee cît de cît clară despre lumea care va urma. Odată închisă cartea, însă, viața de toate zilele șterge cu ușurință din mintea cititorului ceea ce a putut să-i ofere închipuirea artistică. Căci una este închipuirea și alta viața reală. Realmente — se spune — nu putem trăi în viitor nici măcar un ceas. Să fie așa? În zilele noastre, desfășurarea vertiginoasă a evenimentelor istorice ne oferă posibilitatea unor călătorii reale în lumea viitorului.

Trăind în U.R.S.S., ai senzația clară că trăiești viitorul tot mai apropiat al patriei tale. Totul este nesfîrșit de interesant, viu și plin de semnificație. Bucuria lăuntrică este cu atît mai mare cu cît, admirînd înfăptuirile socialismului, implicit gîndești: așa va fi și la noi, așa vom face și noi, astfel de oameni vom deveni și noi și mai ales copiii noștri.

Într-adevăr, ceea ce este mai interesant în lumea sovietică sînt însiși oamenii, este modul lor de a concepe, voința, caracterul lor. Oamenii aceștia sînt cea mai valoroasă comoară a epocii noastre. Noi ne-am deprins să gîndim despre tovarășii noștri sovietici în modul cel mai entuziast, știm că în ei se întrupează și trăiesc calități superioare, noi, generate de relațiile socialiste. Totuși, atunci cînd îi cunoști direct pe oamenii sovietici, îți dai seama că ceea ce știi și gîndești despre ei are un caracter oarecum schematic, lipsit în mare măsură de valoarea concretului.

Ajunsesem la Leningrad. Mi se repartizase un loc într-o cameră, la cămin. În vestibul, studenții sovietici, care nu mă cunoșteau, m-au întîmpinat totuși ca pe un prieten vechi, reîntors din vacanță. Nu m-au lăsat să-mi duc singur bagajele pe scări. Mi-au dat o insignă de comsomolist, primind în schimb, cu multă bucurie, insigna U.T.M.-ului nostru. În cameră l-am întîlnit pe Vladimir Kozlov — Volodea, așa cum mi s-a recomandat el simplu. M-a întrebat ce pat prefer — am ales unul din ele — și el mi-a ajutat să-mi organizez lucrurile. Mai tîrziu am aflat că Volodea îmi cedase propriul lui pat. În seara aceea am cîștigat un prieten nou. Ceasuri de-a rîndul m-a întrebat despre stările de lucruri de la noi din țară, pe care, de altfel, le cunoștea de ajuns de bine. Întrebările lui dovedeau o maturitate politică ce-mi părea neobișnuită pentru un tînăr de 20 de ani. Mai tîrziu am constatat că Vladimir Kozlov era departe de a fi o excepție. De fapt, multe mi s-au părut la început lucruri excepționale, pentru ca apoi să-mi dau seama că sînt lucruri obișnuite în mediul studenților sovietici. Astfel, Volodea m-a uimit la început prin faptul că el cunoștea pe de rost mare parte din versurile lui Puskin, Nekrasov, Maiakovski și, în genere, se descurca bine nu numai în literatura rusă și sovietică, dar și în cea universală.

Dacă aș fi întrebat ce te izbește în primul moment cînd întîlnești un tînăr sovietic, poate n-aș ști ce să răspund. Tinerii sovietici trebuie să fie cunoscuți în adîncime. Și atunci, neîndoielnic, observi că ei sînt oameni deosebiți, capabili de cele mai avîntate inițiative și fapte. Toate acestea au un caracter atît de firesc, atît de nesilit, încît omul nou îți impune prin sine însuși, îți impune ca om. Poate că în acest fel se explică autoritatea morală de care se bucură tinerii sovietici. Organizațiile de comsomol dețin un rol hotărîtor în viața lor. Rareori se dau sancțiuni, dar foarte frecvente sînt cazurile cînd se discută faptele, situația la învățătură sau conduita unuia sau altuia dintre comsomoliști. Am asistat la o astfel de ședință. M-a impresionat în mod deosebit căldura, convingerea, intransigența cu care se discuta. Constrîngerea aproape că nu-și avea loc. Colectivul dovedea însă o mare forță educativă și o puternică influență morală.

Într-o zi, la noi în cameră s-a mutat un tovarăș nou. Volodea învăța împreună cu el și îi dădea răbdător explicații. Deseori, noul venit protesta: „Degeaba îți bați capul, Volodea, nu merge și nu merge, plec înapoi în colhoz". „Vei pleca, desigur — îi răspundea Volodea — dar după terminarea facultății". Curînd am aflat că noul nostru tovarăș a întrerupt totuși învățătura, că a fost criticat în grupă pentru delăsarea lui și pentru alte manifestări negative. Și poate că s-ar fi întors chiar atunci în colhoz dacă n-ar fi fost alături de el Volodea, zîmbitor și prietenos, dar neînduplecat. Își luase sarcina să se ocupe de tovarășul cu pricina și nu înțelegea să dea înapoi. Și într-adevăr, cu timpul lucrurile s-au îndreptat. Studentul îndărătnic de odinioară a început să învețe cu perseverență. Peste trei ani a terminat facultatea și a fost chiar reținut pentru aspirantură.

În general, studenții sovietici învață mult și, ceea ce este mai important, învață cu metodă și plan. Stăteam odată în sala de lectură, citeam și luam notițe. Un vecin m-a întrerupt încetișor și mi-a spus deschis că nu-i place cum fac eu conspectele. Evident, a scrie pe hîrtie, în mod dezordonat, un lucru sau altul nu servește la nimic. Am discutat mult cu vecinul meu, care mi-a arătat propriile lui conspecte, explicîndu-mi cum trebuie dispus materialul în conspect, în raport cu structura lui logică. Apoi a alergat prin cămin, pe la colegi, și mi-a adus alte conspecte, de alte tipuri. „Și învățătura cere o anumită tehnică, uneori o tehnică destul de complicată" — spunea el, prietenos și plin de inimă. Și în cazul acesta am crezut că atitudinea lui e un fenomen excepțional, dar am greșit și de data aceasta. Metodica lucrului cu cartea, a studiului și a activității de laborator, ca și planificarea individuală a muncii constituie probleme de seamă în activitatea comsomolului ori a organizațiilor sindicale studențești. Așa se explică randamentul mare la învățătură al studenților sovietici. Ei își pregătesc întotdeauna seminariile pe baza bibliografiei, iar nu pe baza notițelor luate la lecție. Raționalizarea studiului are un sens larg, acela al muncii ca act social necesar.

Către jumătatea anilor de studii, mai toți studenții trec la activitatea științifică proprie. Acest fapt îți definește pe studenții sovietici ca adevărați cuceritori ai științei. Succesele lor în muncă se explică într-un singur fel — ca manifestare a conștiinței lor cetățenești de constructori ai comunismului. Și această conștiință nu se vădește numai la studiu, ci în toate aspectele, atît de bogate și de variate ale vieții oamenilor sovietici.

Îmi amintesc că, atunci cînd noi, cei de curînd sosiți, ne-am exprimat admirația față de clădirea impunătoare a căminului Universității „Jdanov", situat lîngă fortăreața Petropavlovsk, în ochii multora dintre tovarășii noștri sovietici a sclipit bucuria: căminul fusese reconstruit din temelii de ei înșiși, în anii precedenți. În camere domnea o ordine desăvîrșită. Între camere și cămine se desfășoară continuu întrecerea socialistă. Steagul fruntașilor pe etaje sau cămin se poate vedea cînd la o ușă, cînd la alta. Membrii comisiilor de control circulă periodic prin camere. Vorbesc prietenește și glumesc. E greu însă să continui a fi neglijent după aceste convorbiri glumețe...

În fiecare sîmbătă seara, la coltul roșu al căminului este program: concursuri între brigăzile artistice de amatori, manifestări ale echipelor artistice din alte cămine și facultăți, conferințe, întîlniri cu artiști, maeștri ai sportului și fruntași în producție — urmate de dans. Mă aflam odată în sala unde se dansa. Lîngă mine, un tovarăș era nemulțumit. Atmosfera i se părea plicticoasă. „Parcă nu s-ar putea face ceva mai bun decît să dansezi ore și ore în șir?" Căută ceva — un obiect atractiv, pe care să-l poată oferi ca premiu pentru un concurs artistic și literar. Și iată că premiul a fost găsit: era un pepene, luat din camera unui student. A început atunci un adevărat concurs artistic — întreceri la dansuri populare între ruși, georgieni, ucrainieni, azerbaidjeni, reprezentanți ai popoarelor sudice. S-au reprezentat apoi scenete, s-au declamat compoziții satirice proprii. În cămin la noi locuiau reprezentanți a peste 50 de naționalități. Bogăția manifestărilor artistice era ușor de explicat, însă vigoarea și voioșia acestor manifestări nu puteau să nu impresioneze într-un mod deosebit.

Pe coridoarele căminului forfoteau deseori oaspeți: pionieri, școlari, tineri muncitori. Desigur, studenții aveau mulți prieteni. Dar aici era vorba de o prietenie organizată, creatoare. Grupele studențești iau sub tutelă fie un detașament de pionieri, fie un cămin de elevi ai școlilor profesionale sau de tineri muncitori, fie o școală sătească. Ei trimit aici brigăzi culturale, instructori, lectori. Într-un spirit tovărășesc se înfiripă astfel o acțiune educativă eficace și mișcătoare.

Tînăra intelectualitate comunistă își dovedește patriotismul său fierbinte prin fapte, prin entuziasmul nestăvilit cu care participă la întreaga viață obștească a țării. Îmi amintesc de multe ori mîndria și entuziasmul pe care le-au manifestat colegii mei sovietici cu prilejul marii sărbători a alegerilor. Căminul luase atunci un aer sărbătoresc, plin de veselie. Nimeni nu încetea, nu rămînea de o parte. Cîntînd, studenții s-au îndreptat de la 5 dimineața spre secțiile de votare, pentru a-și depune votul printre primii. Și erau în ochii lor sclipiri pe care nu le poți vedea decît la oamenii care au înțeles și au simțit profund spiritul revoluționar leninist.

La sfîrșitul fiecărui an, absolvenții sînt repartizați în producție. Se ivesc atunci anumite dificultăți specifice, pentrucă-i greu să-i înduplecî pe cei mai buni studenți să rămînă în centru. Ei ard de nerăbdare să se apuce de treabă undeva pe malurile Volgăi sau în stepa cubaneză. Asram Kosiubaev obținuse premiul pe Universitate pentru activitatea științifică. I s-a cerut să rămînă la specializare, dar el voia să plece să lucreze cîțiva ani în Kazahstan. „Trebuie să fac și eu ceva cu mîinile mele, să văd cu ochii mei. Poate că peste cîțiva ani voi reveni pentru o nouă perioadă de învățătură. Dar acum doresc din tot sufletul să muncesc pe teren" — spunea el, și într-adevăr a plecat. Prietenul nostru însă, Vladimir Kozlov, și-a condus colegii la gară cu oarecare strîngere de inimă. El nu putea pleca deocamdată. Lucrările de chimie pe care începuse atraseseră atenția specialiștilor cu renume. Trebuia să și le continue. „Ce să fac? Voi lucra acolo unde pot aduce mai mult folos".

Imaginile tuturor studenților sovietici întîlniți se profilează în fața mea pe un fond comun. Ele îmi lasă o impresie generală unitară: tinerețe luminoasă, îmbinată cu cea mai autentică seriozitate cetățenească, cu o înaltă curăție sufletească și hotărîre fermă în lupta pentru comunism, cu care se identifică. Viața fericită a tineretului studios în Țara Sovietică înflorește prin firea lucrurilor: este fericirea luptei și a victoriilor tinereții comuniste. De aceea îi iubește atît de mult poporul sovietic pe studenți, de aceea îi privește cu atîta simpatie și căldură cînd, plini de veselie contagioasă, apar în pîlcuri pe aleile de pe colinele lui Lenin, pe Kresciatic, pe malurile Volgăi sau pe cheiurile de granit ale Nevei, în nopțile argintii de vară ale orașului lui Lenin.

Roadele unei munci entuziaste

În ziua începutului de an școlar, copiii Moscovei pășeau grăbiți, cu brațele încărcate de flori, spre școlile lor. Cîtă bucurie și cîtă sănătate se citea pe obrajii lor, pîrguiți de soarele vacanței!

Eram atunci la Moscova, împreună cu alți 23 de oameni ai muncii din R.P.R. care veniseră să-și petreacă concediul de odihnă în U.R.S.S.

Multe lucruri minunate am văzut în timpul șederii noastre în Uniunea Sovietică. Ospitalitatea, prietenia oamenilor sovietici ne-au întîmpinat la fiecare pas.

Într-una de zile am vizitat școala nr. 330 din Moscova „Această școală s-a ridicat în cinstea biruinței de la Plevna, cînd ostașii ruși și-au înfrățit sîngele cu ostașii români" — ne-a spus tovarășul director al școlii.

Am vizitat pe rînd sălile de clasă, cancelaria profesorilor, compusă din 3 încăperi, dintre care una pentru studiu, alta pentru odihnă și alta pentru ședințe. Am intrat apoi în sala de cinematograf a școlii, cu băncile așezate în amfiteatru. În cursul anului trecut au rulat aici 528 de filme. Cele două săli de laborator, una pentru chimie și alta pentru fizică, sînt înzestrate cu mese prevăzute cu instalație de gaz pentru experiențe. Am vizitat apoi cabinetul medical, cantina, camera pionierilor, unde sînt expuse multe din lucrările acestora și biblioteca școlii, care poartă numele scriitorului Nikolai Ostrovski. Biblioteca este înzestrată cu cîteva mii de cărți de literatură rusă și sovietică, de literatură universală, lucrări cu caracter științific etc. Bibliotecara ne-a povestit că, pentru a contribui la dezvoltarea gustului pentru citit al elevilor, popularizează cele mai bune cărți organizînd expoziții și biblioteci volante.

Școala are și o frumoasă sală de gimnastică, prevăzută cu toată aparatura necesară și cu un bogat material sportiv.

Politehnizarea învățămîntului constituie o preocupare de căpetenie a conducerii școlii și a colectivului pedagogic. Elevii își însușesc deprinderi practice lucrînd efectiv la mașini. Școala este patronată de o fabrică în care elevii fac adesea muncă practică și care o înzestrează cu unele aparate și mașini necesare pentru desfășurarea activităților practice.

Cu mult interes am ascultat relatările tovarășului director în legătură cu confecționarea materialului intuitiv. Învățătorii au sistematizat întregul material intuitiv pe teme și îl îmbogățesc mereu. Ne-a impresionat în mod deosebit grija învățătorilor pentru folosirea la lecții a materialului didactic.

Am vizitat și una din cele două clase a IV-a. Tovarășul director m-a anunțat dinainte că la această clasă predă o învățătoare emerită. M-a bucurat faptul că pot întîlni pe una dintre învățătoarele emerite ale R.S.F.S.R. și că pot cunoaște măcar o mică parte din munca ei. Clasa avea 43 de elevi. Nu lipsea nici unul în acea zi. Cu uniforme curate, cu cărțile proaspăt învelite, elevii își urmăreau cu atenție învățătoarea. În clasă domnea o disciplină perfectă. Tovarășa învățătoare preda lecția „Felurile propozițiilor". Conducea clasa energic, cuprinzîndu-i pe toți elevii sub privirea ei, antrenîndu-i pe toți prin întrebări. La intrarea mea în clasă, elevii analizau felurile propoziției, urmărind un text din manual. După aceea, învățătoarea le-a dictat un text pe care și-l alesese dinainte și-l avea scris în planul lecției. Cu o deosebită grijă a prevenit ea greșelile de scriere, cerînd elevilor să-și amintească terminațiile unor substantive la anumite cazuri. A verificat apoi cu atenție dacă elevii și-au însușit în mod conștient conținutul fiecărei propoziții. Tovarășa învățătoare a zăbovit de cîteva ori lîngă unii elevi, care răspunseseră mai slab la interogare, pentru a se convinge dacă au înțeles lecția.

A sunat apoi clopoțelul. Prin sala mare, sute de elevi au trecut într-o ordine desăvîrșită în curte.

M-am despărțit de tovarășul director, de colectivul pedagogic și de elevii școlii nr. 330 din Moscova cu dorința de a obține și eu, în munca mea, rezultate asemănătoare acelora care se obțin la această școală, cu hotărîrea de a munci din ce în ce mai bine, pentru a putea atinge acest țel!

MARIA POPESCU
învățătoare la școala elementară din satul Mădei,
comuna Borca, raionul Ceahlău

Mihail Sadoveanu
DESPRE ȘCOALA ȘI OAMENII ȘCOLII

I. Cremer

Vorbind de cărți ca despre o minune îndeplinită de om, maestrul Sadoveanu spunea: „În aceste urne sacre, în care poeții și cugetătorii și-au închis inimile, găsim acea putere fără moarte care mișcă umanitatea înainte în progresul ei necontenit" („Evocări", ESPLA 1954). În cele peste 120 de volume pe care ni le-a dăruit, Sadoveanu și-a închis inima în mii de pagini, a făcut să răsune un imn impresionant închinat patriei și poporului. Cu o mare forță artistică și cu o justă înțelegere a istoriei, Sadoveanu a evocat timpurile trecute, vremurile de bejenie cînd năvăleau tătarii, vremurile de luptă împotriva cotropitorilor din timpul lui Ștefan cel Mare, Ioan Vodă cel Cumplit sau vremurile nu mai puțin aspre, cînd poporul împilat lua drumul codrului, haiducind și împărțind dreptate, asemenea lui Vasile cel Mare din „Județ al sărmanilor". Vremurile de astăzi, cînd poporul muncitor a biruit pe asupritorii săi de veacuri, și-au găsit, de asemenea, în M. Sadoveanu un pictor avîntat. Istoria lui Mitrea Cocor, pe care țăranul nostru muncitor o continuă acum, aevea, pe o treaptă superioară, a fost pe drept răsplătită cu Medalia de aur a păcii: opera aceasta a maestrului Sadoveanu este o carte a păcii și a progresului omenirii.

Ca și marii săi înaintași — Eminescu sau Creangă — M. Sadoveanu găsește totdeauna, în tezaurul limbii, vorba cea mai chibzuită, cea mai frumoasă, care ne apare parcă turnată în aurul fiecărei fraze, al fiecărei pagini, al fiecărei opere. Sub pana măiastră a artistului, zugrăvind realist oameni și locuri, limba românească se înmlădie, devine mai frumoasă, capătă o dulceață de nespus.

În vasta operă sadoveniană, atît de organic legată de viața poporului nostru, nu se poate să nu găsești gînduri și imagini despre școală și oamenii școlii. Școala, educația tineretului — ca realități sociale ale timpului — nu puteau și nu pot sta în afara preocupărilor artistului: și asta, cu atît mai mult, cu cît omul le-a cunoscut personal, fie ca elev, fie ca slujitor al școlii. Pentru aceea, acum, la marea sărbătorire a maestrului, se cuvine ca noi, slujitori ai școlii, să ne oprim și asupra acestor aspecte ale vieții și operei sadoveniene, cunoscute mai puțin, și să-i aducem și pentru paginile acestea prinosul recunoștinței și prețuirii noastre.

În tîrgul Pașcanilor și-a făcut Sadoveanu prima ucenicie în ale învățăturii, buchisind pe Abecedarul lui I. Creangă, îndrumat cu dragoste și căldură de învățătorul său M. Busuioc. Clasele secundare le-a urmat la gimnaziul „Alecu Donici" din Fălticeni și mai tîrziu la „Liceul Național". Toată această lume școlară o va zugrăvi mai apoi în diferite opere. Dar contactul cu viața școlii și a slujitorilor ei îl va avea și în alt mod. În 1907 Sadoveanu a fost numit inspector al cercurilor culturale. În calitatea oficială ce-o căpătase, Sadoveanu a colindat în diferite locuri și a cunoscut numeroși învățători care-și făceau apostolatul anonim cu dragoste și abnegație pentru nevoile poporului. Iată, de pildă, ce spune el într-un raport înaintat Casei Școalelor, în 1910: „De la 15 octombrie 1909, cînd s-au deschis cercurile culturale, pînă azi, am fost și am vorbit în nouă locuri... În toate părțile, n-am anunțat venirea mea și am avut plăcerea să găsesc aproape pretutindeni pe învățători la datoria lor" (Anuar — Activitatea Casei Școalelor pe anul 1909—1910 — București — 1914). E demn de reținut ceea ce, în raportul amintit, se spune despre felul cum au decurs lucrurile în Humulești lui Creangă, unde Sadoveanu le-a vorbit sătenilor despre mareie povestitor. „Era nevoie acolo să vorbesc despre Creangă, și știam aceasta. Se adeverea aici vorba cărții sfinte că „prooroc în țara lui cinste nu are". În Humulești, Creangă era mai întîi un răspopit, care și alte tîcăloșii mai făcuse în viața lui. Scriitor, om mare, ce-i asta? Doar Ion Creangă a fost feciorul lui Ștefan a Petrii Ciubotarul și s-a răspopit! Nu-l știe tot satul? Împotriva acestei prejudecăți am vorbit, avînd tot satul aproape, în trapeza bisericii". Acest fapt real, consemnat într-un raport oficial, este evocat de Sadoveanu mai tîrziu, în minunatele pagini ce le-a scris despre I. Creangă.

Dar dacă în calitate de inspector al cercurilor culturale din trecut a cunoscut numai indirect școala și problemele ei, Sadoveanu ne poate spune însă nouă, muncitorilor din învățămînt: „Și eu am făcut parte din marea voastră armată!" Ca profesor de literatură română la școala normală „V. Lupu" din Iași sau la cursul superior al unui liceu din același oraș, Sadoveanu a lăsat elevilor, în scurta sa activitate în această calitate, amintiri de neuitat. Iată ce spune, în acest sens, un fost elev al profesorului M. Sadoveanu: „Ca metodă de predare: expozitivă: citire și apoi interpretare. Interpretarea profesorului, în cel mai curat grai românesc, era atît de logică și totuși atît de colorată în același timp, încît școlarii lui pierdeau noțiunea trecerii vremii, opreau cursul oricăror alte gînduri și rămîneau confiscați total profesorului lor" (Însemnări ieșene — Anul IV. X — nr. 5 — 1939).

Sadoveanu și-a arătat dragostea și grija pentru educația tineretului nu numai dăruindu-i o impresionantă operă literară, ci și colaborînd intens, încă din 1908, la elaborarea a numeroase manuale școlare. Pentru aceste manuale el a ales texte și fragmente din propria sa operă literară, pe care le-a adaptat cerințelor pedagogice, ori a scris special unele texte.

Cunoașterea directă a oamenilor și a problemelor școlii, studierea vieții trecute și observarea realității contemporane i-au dat lui Sadoveanu un bogat material de viață, care a fost oglindit artistic în opera lui literară.

Cum a zugrăvit Sadoveanu școala și oamenii școlii în opera sa? Relele școlii burghezo-moșierești, Sadoveanu le-a văzut și le-a denunțat cu dîrzenie. Cîte greutăți pînă să se întemeieze, sub imboldul oamenilor înaintați, școli pentru popor! La începutul secolului al XIX-lea, „școlile, cum se arată în **Amintirile din copilărie**, erau apariții tot așa de rare ca și stelele cu coadă" („Evocări" — E.S.P.L.A. — 1954). Și astă, deoarece boierimea reacționară nega cu îndîrjire necesitatea lor. Cît a avut de îndurat, de pildă, școala primară de băieți din Fălticeni, pînă a se statornici ca instituție de învățămînt! Boierii, mai marii orașului, susțineau că dumnealor nu le trebuie școală. Ce nevoie este de învățătură? Odraslele boierești, singurele care au nevoie de lumină, învață acasă cu dascăli plătiți" („Foi de toamnă" — Iași — 1921). Aceeași rezistență se întrevede în minioasa întrebare a marelui latifundiar Sturdza-Scheianu, cînd află că oamenii de pe moșia sa ar dori să aibă o școală: „La ce folosește țăranilor școala?" („Însemnări pe marginea articolului 80" — Ed. P.M.R. — 1952). Chiar atunci cînd, sub presiunea cerințelor sociale, școlile au început să se înmulțească, numărul lor a rămas mereu insuficient pentru a cuprinde, cu adevărat în mod obligator, pe toți copiii, așa cum guvernanții din trecut se lăudau demagogic că o fac. Cunoscînd această realitate dureroasă, M. Sadoveanu, prin glasul eroului său Cuconu Vichentie Prisăcaru, va exclama: „Școala mai ales și garantarea drepturilor omului sînt și astăzi în patria noastră ceva din cărți și din romane" („Pildele lui Conu Vichentie" — Iași — 1922). Cauza acestei politici de împiedicare a pătrunderii instrucției în mase, Sadoveanu o va demasca mai tîrziu, în lumina învățăturii partidului: „Era necesar chiar ca poporul să rămînă în întuneric și neștiință, bîntuit de superstiții, subnutrit și cu energie scăzută, spre a nu ajunge la cunoașterea ignominiei conducătorilor... Poporul n-avea nevoie să fie luminat nici într-un fel, spre a putea fi stors și zdrobit" („Însemnări pe marginea articolului 80").

Pentru regimul burghezo-moșieresc, istoria profesorului Iova Ileni, care, țăran pălmaș, a izbutit — după multă trudă și suferință — să răzbată la școli înalte, constituie o mare cutezanță. „Pentru vremurile de atunci, — comentează Sadoveanu isprava eroului său — a fost o faptă mai mare decît haiducia" („Istorisiri vechi și nouă" — Ed. Tineretului — 1954).

Rezultatul acestei politici antipopulare a regimului din trecut se cunoaște. Milioane de oameni ai muncii erau lipsiți de lumina culturii și rîndurile lor se îngroșau mereu datorită dezinteresului guvernanților față de culturalizarea poporului: „absolvenți ai școlilor sătești devin analfabeți" („Caleidoscop" — Editura de stat — 1946).

Cît privește pe slujitorii școlii burghezo-moșierești, mulți dintre ei duceau o viață grea, searbădă, lipsită de ideal. „Însemnările lui Neculai Manea", apărute în 1908, sînt o critică aspră îndreptată împotriva atomsferei murdare, meschine, cețoase, în care regimul trecut silea pe numeroși profesori ai școlilor din provincie să-și ducă existența. Lipsiți de orizont, cu o mentalitate obtuză, deformată de ideologia oficială, mulți dintre aceștia duceau o viață nedemnă, stupidă, cu preocupări mărunte de rutinari, de timorați, de oameni înțepeniți în tipare impuse. Ce faună ciudată ne prezintă necruțător Sadoveanu în această povestire! Iată-l, de pildă, pe directorul școlii, Vernescu, veșnic înspăimîntat că altcineva i-ar putea lua locul, împrumutînd cu bani pe toți profesorii, pentru a-i avea la mînă! Singura lui preocupare de „îndrumare" a colectivului pedagogic se reduce la urmărirea întîrzierii profesorilor de la oră. Iată-l pe Leonard Iliescu, profesorul de geografie, carierist, oportunist și demagog, care preconizează o organizare prusacă a școlii: „Ca la armată!... Scurt!" Iată-l pe Radian, profesorul de latină, ajuns beției înveterat, sau pe Neculai Manea, eroul principal al cărții! Și atîția, și atîția alții!... O lume ștearsă, mocirloasă!... Cu astfel de profesori, nu e de mirare că elevii sînt îmbîcsiți de misticism, de prejudecăți, ca, de pildă, Ion Bucșan, zugrăvit în „Nada Florilor". „În afară de excepții fericite, va spune Sadoveanu mai tîrziu, tot aparatul nostru de stat a fost înecat de frîndăvia spirituală, de lipsa de conștiință a datoriei, de netoleranță și șovinism. Se cunosc sutele și miile de cazuri ale elevilor și studenților bine calificați, care nu se mărgineau decît la manualele de școală. Au făcut carieră, fără să fi bănuit măcar de existența comorilor spirituale" („Caleidoscop" — Editura de stat — 1946).

Dar Sadoveanu a întîlnit în calea sa și numeroși dascăli care își făceau datoria cu cinste, chiar în regimurile vitrege din trecut. Și dacă a fost necruțător pentru relele școlii și ale slujbașilor ei nedemni de mai ieri, a scris cu dragoste, cu duioșie și cu venerație despre unii din aceia care își făceau cu modestie și jertfă apostolatul în școlile timpului. „Cel dintîi învățător al meu care a început a-mi deschide inteligența și a-mi înflori sufletul, spune Sadoveanu, a fost „domnu" Mihai Busuioc, în Pașcani, pe la 1888" („Domnu' Busuioc", în Anuarul Școlii normale de învățători „V. Lupu" din Iași — 1933). Bătrînului său învățător, „domnu'" Busuioc, Sadoveanu i-a ridicat în opera sa literară un monument trainic, care va înfrunta timpul, deși pe crucea de lemn de pe mormîntul fostului dascăl, vremea și ploile i-au șters astăzi numele. În povestirile „Domnu' Trandafir", „Domnu' Busuioc", „Cheia", în pagini din volumul „Anii de ucenicie", Sadoveanu a folosit mereu tezaurul său de amintiri pentru a sublinia cu noi și noi trăsături artistice chipul bătrînului său dascăl, care a ajuns să capete o viață intensă pentru cititori. Mihai Busuioc, pe care Sadoveanu îl zugrăvește uneori sub numele de Domnu' Trandafir, a fost un dascăl modest, care s-a străduit să-și îndeplinească cinstit datoria. În viața reală, M. Busuioc a căutat să împărtășească și altora crezul său. Astfel, la conferința institutorilor din 3 august 1883 (înainte deci de a-l avea elev pe Sadoveanu), „domnu'" Busuioc a spus, printre altele, colegilor săi: „se cere imperios ca în școlile sătești educația să fie mai mult în unire cu învățămîntul" (Revista „Asachi", iulie 1884). „Domnu'" Busuioc a urmărit, în primul rînd, formarea sufletească a copiilor. Această preocupare esențială a fostului său dascăl, Sadoveanu a știut s-o scoată la iveală cu desăvîrșită artă. Gramatica și aritmetica, „acestea se făceau bine; băieții învățau după puterile lor; dar sînt lucruri așa de neînsemnate cînd le pui față în față cu învățătura cealaltă, sufletească, pe care ne-o da Domnu'!" — spune Sadoveanu în „Domnu' Trandafir". Cîte n-au învățat copiii de la necăjitul lor dascăl, hărțuit mereu de administrația timpului! „Prin domnu' Busuioc, spune Sadoveanu în „Anii de ucenicie", am cunoscut pe Creangă și am învățat punctuația. Am învățat și alte lucruri bune, pe care nu le înșir aici: să plantez o floare, să împletesc coșuri de mlajă, să fac o pălărie din paie de secară ș. a." Copiii îi purtau o dragoste și un respect nemărginit. Știa să se apropie de copii, să-i facă să îndrăgească școala. „Și ce plăcere cu să mă întorc toamna — la 1 septembrie — la școală!" exclamă Sadoveanu, amintindu-și de acele vremuri dragi („Domnu' Busuioc"). Neîndoielnic că „domnu" Busuioc, în marea masă a învățătorilor, nu era un izolat. „Ca dînsul poate au mai fost mulți", spune

(Continuare în pag. 4-a)

Omagiu marelui scriitor

Mihai Gafița

Cocor este prima noastră carte deplin închegată, realizată pe baza metodei de creație a realismului socialist.

Opera lui Mihail Sadoveanu se întinde pe o perioadă de timp cum puține alte opere au cunoscut. Încă în jurul lui 1900 au apărut creații care măsoară din plin valoarea scrisului său. Dar tinerețea artistului s-a menținut în elanurile sale, în forța sa inventivă, pînă astăzi. A sporit meșteșugul, ajungînd la desăvîrșire, s-a adunat experiența de viață, s-a lărgit perspectiva asupra oamenilor și faptelor, atingînd treapta marii înțelepciuni; iar în ultimii ani, scriitorul a străbătut calea pînă la înțelegerea științifică a societății, pe baza învățăturii partidului.

La cea de a 75-a aniversare, marele scriitor se află într-unul din momentele cele mai active care-i caracterizează viața și opera. Reprezentant de frunte al poporului în conducerea treburilor obștești, Mihail Sadoveanu este și unul din fruntașii noii noastre literaturi și un neobosit cercetător al proceselor dezvoltării limbii poporului.

Exemplul vieții și operei sale, de scriitor militant alături de popor, forța realismului său, mesajul patriotic și democratic al creațiilor sale realizate la un înalt nivel de măiestrie artistică — toate acestea îl situează pe Mihail Sadoveanu între clasicii literaturii române, alături de Alecsandri, Eminescu, Creangă, Caragiale, Slavici, Coșbuc.

Vorbind despre sine și opera sa, Mihail Sadoveanu s-a definit „instrumentul durerii poporului". Caracterizarea este cea mai adevărată. Opera lui Sadoveanu a izvorît din suferințele și condițiile de viață ale poporului român, a evocat luptele sale din trecutul îndepărtat și mai apropiat, contemporan cu scriitorul. Desfășurată în epoca de creștere a influenței mișcării muncitorești în marile mase, opera scriitorului adresează o critică amplă orînduirii bazate pe exploatare, în numele „umiliților și ofensaților vieții".

Încă de la primele volume, apărute acum peste o jumătate de veac, se contură specificul scriitorului, aplecarea sa către sufletele nedreptățite, care suferă de multe ori în tăcere, dar care sînt capabile și de izbucniri violente, atunci cînd nu mai pot îndura nedreptatea. Izbucnirile lor capătă în aceste împrejurări semnificația luptei împotriva formelor diferite de exploatare, nu a răzbunării, cu toate că actul răscoalei rămîne necugetat și spontan. Omul care iese cu parul la drum împotriva perceptorului („O umbră"), omul care ia calea codrului și se întoarce însoțit de haiduci ca să pedepsească pe boier („Județ al sărmanilor") — aceștia sînt împărțitori ai dreptății; ei reprezintă o tendință din masă, aspirații ale unei întregi clase.

Protestul sub forma înfruntării și protestul prin retragerea în fața agresorilor pentru a-și măcina în sine suferința și obida — acesta caracterizează deopotrivă lumea satelor lui Sadoveanu, căreia scriitorul i-a închinat o bună parte a operei sale. Anii noștri i-au arătat scriitorului însă calea nouă, a rezolvării radicale și definitive a problemei satului prin lupta revoluționară, alături de clasa muncitoare și sub conducerea ei. Mitrea Cocor, flăcăul sărac de la Malu-Surpat, este expresia acestui nou drum al țărănimii. Realizat în 1949, romanul despre Mitrea Cocor, care se oprea la momentul mișcărilor premergătoare reformei agrare din 1945, este zugrăvită în „Aventură în lunca Dunării", roman închinat construirii socialismului în agricultură. Sadoveanu s-a situat astfel și acum, în anii noștri, în cea mai strictă actualitate, așa cum a făcut-o prin atîtea cărți care oglindeau oamenii și frămîntările lor în timpul trecutului regim.

O altă latură esențială a activității scriitorului a fost urmărirea lumii necăjiților de la orașe. Revolta și protestul se consumau aici în acea coplesitoare și dezarmantă „înăbușire a durerii", care ducea populația mijlocie a tîrgurilor de provincie la nimicirea oricăror idealuri. O lume în continuă fărîmițare și măcinare a voinței, a energiilor, aceasta e lumea tîrgurilor de altădată, asvîrlită la discreția unui regim hain, de care depinde și care o stoarce și-o manevrează după bunul plac al cîtorva sus-puși.

Critica scriitorului adresată regimului constă aici în redarea tragismului existențelor mărunte și incapabile de necinste. Un tablou trist, sumbru; oameni lipsiți de orizont și nădejde. Prin aceste cărți („Apa morților", „Floarea ofilită", „Locul unde nu s-a întîmplat nimic" etc.) scriitorul se înrudește cu scriitorii ruși care au realizat o atmosferă asemănătoare, și se situează în fruntea criticilor realiști români care au zugrăvit viața în tîrgurile de provincie — Bassarabescu, Demetrius, Ion Călugăru etc.

Evocarea trecutului de luptă a poporului este cea de-a treia latură principală a scrisului lui Mihail Sadoveanu. Epoci de o mare forță pilduitoare, chipuri din istorie reînvie sub pana scriitorului, care a urmărit, în anii cînd au apărut romanele respective, educarea cititorilor săi în spiritul patriotismului, al dragostei de libertate și al conviețuirii pașnice între popoare. Și toate acestea au fost transcrise de Mihail Sadoveanu în epoca celei mai josnice trădări a libertății țării de către clasele dominante, exploatatoare, în epoca propovăduirii celui mai crunt egoism și șovinism. „Frații Jderi", „Zodia cancerului", „Neamul Șoimăreștilor" și alte opere cu subiecte istorice au însemnat, în limbajul specific al evocării trecutului, atitudini de protest față de practicile și ideologia regimului burghezo-moșieresc.

Continuînd în anii noștri cele mai bune tradiții ale scrisului său și dezvoltîndu-le în lumina învățăturii partidului despre lume și viață, Mihail Sadoveanu a scris opere ca „Nada florilor", „Nicoară Potcoavă" în care viziunea sa asupra societății descrie, se adîncește, surprinde fapte și evenimente care, înainte, scăpaseră atenției sale. În felul acesta, tabloul pe care opera lui Sadoveanu îl realizează asupra societății burghezo-moșierești și asupra unor epoci îndepărtate se adîncește, se complectează.

Opera lui Sadoveanu este scrisă într-o limbă care reprezintă cea mai înaltă sinteză artistică a graiului popular și a limbii folosite de artiștii săi culți. Plină de înțelepciune și de plasticitate, vorbirea eroilor lui Sadoveanu și a povestitorului însuși este cel mai închegat și mai cuprinzător, cel mai desăvîrșit artistic monument de limbă românească. Realizarea lui Mihail Sadoveanu în această privință își află potriva numai în tezaurul folcloric.

Natura și frumusețile patriei și-au găsit în Sadoveanu unul dintre cei mai înflăcărați cîntăreți. Peisajul domol al dealurilor, alături de întinsele priveliști de la ses; vegetația luxuriantă a deltei și bălților și profilul sever, majestos al munților; fenomenele naturii, anotimpurile — toate găsesc în lira maestrului coarda care să răsune la tonul cel mai grăitor, mai emoționant.

Opera lui Mihail Sadoveanu este o adevărată monografie artistică, multilaterală, plastică, diversă, izvorînd din sufletul poporului, construită pe baza trăsăturilor lui distinctive, a experienței lui istorice, a comorilor lui de artă și înțelepciune, zămisline și desăvîrșite de-a lungul secolelor.

Cea de a 75-a aniversare a acestui mare cîntăreț al poporului înseamnă, de aceea, nu numai un omagiu adus scriitorului Sadoveanu, dar și un act de recunoaștere, de preluare și însușire de către noua lume pe care o construim a ceea ce e mai de preț în viața spirituală a poporului nostru.

Etapa următoare celei zugrăvite în „Mitrea Cocor", care se oprea la momentul mișcărilor premergătoare reformei agrare din 1945, este zugrăvită în „Aventură în lunca Dunării", roman închinat construirii socialismului în agricultură. Sadoveanu s-a situat astfel și acum, în anii noștri, în cea mai strictă actualitate, așa cum a făcut-o prin atîtea cărți care oglindeau oamenii și frămîntările lor în timpul trecutului regim.

Un colectiv de pedagogi harnici

— Haideți copii, hai, coborîți — lucrul e gata!

Dar copiii, elevi ai școlii din Fundeni, abia se lăsau convinși să coboare de pe acoperișul magaziei pe care o acoperiseră cu țiglă, împreună cu învățătorul lor, tovarășul Nicu Dragomir...

La școala de 7 ani din Fundeni, regiunea Ploești, s-au obținut, prin posibilități locale, multe realizări frumoase. Colectivul pedagogic și elevii claselor V-VII au recoltat leguminoasele și cerealele cultivate pe terenul școlii. Din sumele realizate prin valorificarea a 200 kg de cartofi, 100 kg. roșii și a altor leguminoase s-a amenajat un laborator de fizică și științe naturale. Din valorificarea unei părți a porumbului s-a amenajat o sală pentru cercul „mîini îndemînatice".

La aceste realizări au contribuit cu multă hărnicie profesorii Gh Rădulescu, N. Voiniu, L. Leon, în frunte cu directorul școlii, Iosifache Oprea.

—o—

Viitorii învățători se pregătesc pentru muncă

Pentru a pregăti în mod practic legătura cu părinții copiilor pe care-i vor învăța carte, elevii școlii pedagogice nr 1 din Arad, viitori învățători, au pregătit un frumos program artistic. Ei l-au prezentat în satele din împrejurimi, în dorința de a face prima cunoștință cu oamenii în mijlocul cărora își vor duce munca. Dansurile și cîntecele populare prezentate în comuna Pecica le-au atras toată simpatia sătenilor, le-au prilejuit apropierea de aceștia.

—o—

Pentru lichidarea neștiinței de carte

Ca toate celelalte regiuni ale țării, și regiunea Suceava a păstrat o rușinoasă pată a trecutului: neștiința de carte a stat ca o plagă pînă acum cîțiva ani în satele frumoase ale Sucevei.

Activiștii de partid, lucrătorii sfaturilor populare, profesorii și învățătorii au muncit cu sîrguință pentru înlăturarea acestei triste situații. Rezultatele muncii lor sînt evidente: în ultimii doi ani au fost alfabetizați 45.000 de foști neștiutori de carte.

Printre fruntașii muncii de alfabetizare din regiune, care au luptat pentru pătrunderea luminii în satele Sucevei, se numără tovarășul Ivan Petru, de la școala din Cojvana, raionul Gura Humorului. El a alfabetizat pînă în prezent 150 de neștiutori de carte. Realizări asemănătoare au obținut tovarășii Iulia Dăscălescu, din Corocăești, Mircea Mari, din Ștefănești, Traian Popa, din Cîrlibaba, Viorica Păduraru din Poieni Solca și mulți alții care au depus și depun eforturi pentru a îndeplini această sarcină de onoare.

În prezent, învățătorii și profesorii, sprijiniți de organele locale, luptă pentru alfabetizarea ultimilor neștiutori de carte. Astfel, un număr de brigăzi, dintre care unele sînt conduse chiar de președinții sfaturilor populare, se deplasează pe teren mobilizînd la cursuri pe cei din urmă analfabeți din regiune. În felul acesta, în comunele Burdujeni, Săveni, Pojorîta, Ungureni vor fi cuprinși la cursuri toți neștiutorii de carte.

A. ROCHLICH

—o—

Părinții ajută școala

În raionul „23 August" crește continuu interesul părinților față de școală și față de problemele de pedagogie. Ei participă în mare număr la lectoratele pentru părinți organizate de comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt și aduc o vie contribuție la dezbaterea problemelor educative. Învățămintele trase din discuțiile cu teme pedagogice sînt aplicate cu bune rezultate. Acum majoritatea părinților știu cum să-i ajute pe copiii lor cînd rămîn în urmă la învățătură sau nu înțeleg o anumită problemă. Ei caută mai întîi să cunoască cauzele rămînerii în urmă a copiilor și, aflîndu-le, să folosească mijloace variate de îndreptare, potrivite cazului respectiv.

Părinții elevilor de la școala medie de fete nr. 15 au devenit un sprijin apropiat al cadrelor didactice. Ei au trimis scrisori părinților din provincie, în care le-au făcut cunoscute și le-au lămurit unele probleme, au vizitat acasă pe cei care nu se interesau de situația copiilor, s-au îngrijit să procure cărți pentru bibliotecile școlare.

Părinții elevilor de la școala de 7 ani nr. 57 mixtă se preocupă de educarea unei atitudini civilizate a copiilor și urmăresc comportarea copiilor lor pe stradă, în drum spre școală sau spre casă.

Numeroși părinți însoțesc în mod organizat grupe de copii la cinematografe și teatre, alții contribuie la pregătirea serbărilor, la confecționarea costumelor necesare. În unele locuri părinții au contribuit la radioficarea școlilor.

Părinții ajută școala și în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte. Mulți dintre ei au participat la toate lucrările de recensămînt și au mobilizat pe neștiutorii de carte la cursurile de alfabetizare. Un bun exemplu în această privință îl constituie părinții elevilor de la școlile de șapte ani nr. 46, nr. 49, nr. 57 și nr. 62, ca și cei de la școala medie de fete nr. 15.

Grija părinților pentru sprijinirea școlilor a dus la îmbunătățirea frecvenței elevilor. Așa stau lucrurile, de pildă, la școlile de 7 ani nr. 46, nr. 57 și nr. 59, la școala medie de băieți nr. 13, la școala medie de fete nr. 15 s.a.

O mîndrie a oamenilor muncii din raionul „23 August" o constituie școala de 7 ani nr. 47, la construirea căreia părinții elevilor au adus o contribuție însemnată.

—o—

Dimineață literară pentru pionieri și școlari

Cu prilejul aniversării a 75 de ani de la nașterea maestrului Mihail Sadoveanu, Ministerul Învățămîntului, Editura Tineretului și Palatul Pionierilor organizează duminică 6 noiembrie, orele 10, la Palatul Pionierilor din București, o dimineață literară cu pionierii și școlarii din Capitală. Cu acest prilej scriitoarea Profira Sadoveanu va povesti despre viața și opera marelui nostru prozator.

La școala noastră a venit un pedagog sovietic

Școala noastră a fost vizitată de curînd de academicianul sovietic L. V. Zancov, profesor de pedagogie, care a fost oaspetele țării noastre cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice.

Întotdeauna cînd ești în preajma unui om sovietic poți învăța multe lucruri menite să îmbunătățească propria ta muncă. Așa s-au petrecut lucrurile pentru noi și de această dată.

Am învățat de la tovarășul Zancov să dau importanța cuvenită condițiilor în care muncește un profesor, pentru a putea să apreciez în această lumină și să îndrumez munca lui. Intrînd în școala noastră, tovarășul Zancov s-a interesat de la început de condițiile în care muncește colectivul pedagogic, de numărul elevelor din întreaga școală și din fiecare clasă, de înzestrarea muzeului de științe naturale, a laboratorului și a bibliotecii. În lumina acestor date a privit el apoi activitatea școlii și a făcut aprecieri asupra muncii cadrelor didactice.

Colectivul nostru pedagogic a vrut să învețe cît mai multe de la tovarășul Zancov și de aceea i-a pus numeroase întrebări în legătură cu pregătirea lecțiilor, metodele de predare, folosirea materialului didactic etc. Tovarășul Zancov n-a vorbit însă despre toate acestea decît după ce a asistat la lecții, pentru a ști asupra căror probleme să îi ce fel să se oprească, pentru a-și da seama care sînt părțile bune și părțile slabe din activitatea școlii și a putea da îndrumări concrete.

După ce a asistat la o lecție de științe naturale și la o lecție de fizică, tovarășul Zancov a vorbit colectivului nostru didactic despre grija pe care trebuie s-o arate profesorul însușirii conștiente a cunoștințelor de către elevi. El ne-a arătat ce procedee se pot folosi pentru a stabili dacă elevii au memorat mecanic sau au înțeles ceea ce li s-a explicat în clasă, sau ceea ce au avut de învățat. De pildă, după ce-l lași pe elev să-și expună cunoștințele sale și ți-ai dat seama de felul cum se exprimă el, trebuie să-i pui o întrebare care să facă apel la puterea lui de judecată, pentru ca să poți stabili dacă a înțeles sau a repetat mecanic cele citite în manual sau în notițele luate la lecție.

În legătură cu verificarea cunoștințelor elevilor, tovarășul Zancov a subliniat necesitatea de a antrena prin întrebări întreaga clasă. Dacă elevul întrebat dă un răspuns greșit sau incomplect, profesorul trebuie să ceară clasei să-l îndrepte sau să-l completeze. Clasa trebuie învățată astfel să ia poziție critică față de fiecare răspuns și, numai dacă ea nu reușește să precizeze just o problemă, să intervină profesorul. Unele din profesoarele noastre se grăbeau adeseori să dea ele răspunsul în locul elevelor, sau să completeze un răspuns dat numai pe jumătate. Acum, ele au înțeles limpede că trebuie să renunțe la acest procedeu pentru a obișnui elevele să urmărească cu atenție desfășurarea lecției, să asculte răspunsurile colegelor și să ia poziție critică față de aceste răspunsuri.

Cele două lecții la care a asistat profesorul Zancov au fost predate una la clasa a VIII-a și alta la clasa a X-a. El a putut cunoaște astfel în ce măsură se ține seama, în predare, de particularitățile de vîrstă ale elevelor în ce măsură profesoarele adaptează metodele de predare la clasele mai mari sau mai mici. În legătură cu această problemă, pedagogul sovietic ne-a arătat că trebuie să folosim din ce în ce mai mult metoda expozitivă în clasele mari, pentru ca în clasa a X-a această metodă să se poată folosi în întreaga lecție, în vederea pregătirii elevelor pentru învățămîntul superior. El a subliniat că și în clasa a X-a se mai pot folosi procedee „școlărești", obișnuite la clasele mai mici — ca de pildă fixarea cunoștințelor prin idei de sinteză după expunerea unei probleme importante din lecție — dar că asemenea procedee trebuie folosite mai rar.

Tovarășul profesor Zancov ne-a învățat să luptăm împotriva supraîncărcării elevelor cu lecții, prin străduința de a explica astfel cunoștințele noi încît ele să înțeleagă totul din clasă, iar acasă să citească numai pentru a-și consolida și a reține aceste cunoștințe fără a mai fi nevoite să facă și efortul de a înțelege. Tocmai de aceea a insistat atît ca întrebările de la sfîrșitul fiecărei lecții să ceară elevelor un răspuns care să dovedească nu simplul fapt că ele au reținut ceea ce a spus profesoara, ci că au înțeles explicațiile date.

Apreciind munca profesoarelor din școala noastră, nivelul lecțiilor la care a asistat, profesorul Zancov a ținut să sublinieze faptul că între nivelul la învățătură și nivelul de disciplină într-o școală, sau între munca instructivă și munca educativă a cadrelor didactice este o strînsă legătură. Pornind de aci a subliniat încă odată că pedagogii trebuie să acorde permanent aceeași grijă problemelor instructive ca și celor educative.

Despre munca de conducere a școlii, despre felul cum trebuie să se analizeze desfășurarea lecțiilor și cum trebuie îndrumate cadrele didactice de către director, tovarășul Zancov nu ne-a spus nimic, dar noi am învățat multe în această privință din însuși exemplul pe care ni l-a dat prin felul cum a analizat lecțiile și cum a vorbit despre desfășurarea lor. L-am văzut interesîndu-se de experiența profesoarelor la lecțiile cărora urma să asiste, l-am văzut urmărind cu interes fiecare moment al lecției și analizînd apoi punct cu punct desfășurarea ei, dînd îndrumări concrete și amănunțite.

Profesorul Zancov a stat în școala noastră doar cîteva ore, dar în acest scurt timp el a reușit să aprindă mai vie, în inimile tuturor cadrelor didactice, dorința de a munci cu dragoste în școală, astfel încît fiecare lecție să fie mai bine înțeleasă, fiecare nouă cunoștință transmisă prin lecții să se întipărească în mintea elevelor și să poată fi aplicată creator în viață.

G. GOLDHAMER
directoarea școlii medii de fete nr. 16 din București

Oamenii muncii citesc operele lui Mihail Sadoveanu

În anii care au trecut de la eliberarea țării noastre, edițiile cărților maestrului Sadoveanu și reeditările însumează mai multe volume decît în toți cei aproape 50 de ani dinaintea lui 23 August 1944.

Noua ediție de „Opere" care se tipărește sub supravegherea autorului prezintă cititorilor întreaga creație a scriitorului în ordinea cronologică a apariției ei.

Pînă acum au apărut primele trei volume. În curînd va fi editat volumul IV, care grupează lucrările apărute între anii 1908—1910 și anume: „Duduia Margareta", „Oameni și locuri", „Cîntecul amintirii", „Povestiri de vară". Fiecare volum din „Opere" este însoțit de o post-față semnată de Profira Sadoveanu, în care sînt prezentate date și însemnări privind procesul de creație al lucrărilor cuprinse în volumul respectiv.

Lucrările apărute între anii 1904—1917 au mai format, după 23 August 1944, obiectul unei alte colecții de „Opere". De asemenea, în colecția „Biblioteca pentru toți" au apărut în anii 1952 și 1953 patru volume din „Opere alese".

Adunate în colecții de „Opere" sau tipărite separat în volume, lucrările maestrului Sadoveanu au fost editate în anii regimului de democrație populară în tiraje între 65.000 și 80.000 de exemplare. Epuizîndu-se, cărțile maestrului au cunoscut în acești ani numeroase ediții. „Mitrea Cocor", carte distinsă în anul 1950 cu Medalia de Aur a Păcii, numără cinci ediții însumînd un tiraj de peste 120.000 de exemplare.

Cititorii sorb cu nesaț din comoara de înțelepciune și adevăr a operei sadoveniene. Diferitele colecții de popularizare ale editurilor: „Biblioteca pentru toți", „Albina", „Biblioteca școlarului", „Biblioteca țăranului muncitor" sau colecția „Pitică" răspîndesc pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale țării creațiile mai vechi și mai noi ale marelui nostru povestitor.

O bună parte din lucrările maestrului Sadoveanu au fost tălmăcite și în limbile minorităților naționale.

Faima operei sadoveniene a ajuns pînă departe de hotarele țării, din nordica Finlandă pînă în îndepărtata Chină. Cele mai reprezentative lucrări ale maestrului — „Mitrea Cocor", „Nicoară Potcoavă", „Baltagul", „Bordeenii", „Neamul Șoimăreștilor", „Hanul Ancuței" — au fost traduse în numeroase limbi.

În U.R.S.S., operele lui Mihail Sadoveanu au apărut pînă acum în 30 de ediții, într-un tiraj de peste 150.000 de exemplare.

Mihail Sadoveanu despre școală și oamenii școlii

(Urmare din pag. 3-a)

Sadoveanu. Toți aceștia — asemenea lui M. Busuioc sau „domnișoarei" amintite în povestirea „Bucherii" — au fost, în acele timpuri, „niște apostoli, care au îndurat sărăcie și batjocură, care au trecut printr-un vifor de nemulțumiri și vorbe rele, și care totuși au izbutit să-și îndeplinească cu bine menirea" („Domnu' Trandafir").

Sadoveanu a scris cu emoție și despre dascălii pe care i-a avut mai tîrziu, fie la gimnaziul din Fălticeni, fie la Liceul Național. Profesorul de franceză Stino, profesorul de română N. Apostol, care i-a fost primul îndrumător în munca literară, profesorul de franceză Bădărău, profesorul de germană Tiktin — rînd pe rînd galeria foștilor lui dascăli, fiecare cu trăsăturile sale pozitive sau negative, este evocată realist de Sadoveanu în „Anii de ucenicie".

Însă, cu toată străduința unor învățători și profesori din trecut, care și-au îndeplinit cu dragoste și cinste datoria, rămîne de netăgăduit faptul că „regimul de teroare și asuprire burghezo-moșieresc ținuse masele largi ale norodului în bezna ignoranței și misticismului — refugiul oamenilor simpli. Acel regim a promovat o pseudo-cultură străină de popor și a împiedicat dezvoltarea unei culturi specific naționale și progresiste. Eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică dînd putință oamenilor muncii, conduși de partid, să-și ia soarta în propriile mîini, în aceeași clipă istorică a creat și condițiile pentru lichidarea situației noastre dramatice" („Însemnări pe marginea articolului 80").

Pentru cultura poporului, pentru fericirea acestuia, a luptat partidul și în trecut. Comunistul Florea Costea, care l-a învățat carte pe Mitrea Cocor, sau comunistul Voicu Cernet, „care și-a sporit cunoștințele la universitatea închisorilor", fac parte din avangarda luptătorilor care doreau să se înfăptuiască, cît mai curînd, și la noi, marile prefaceri revoluționare care aveau loc în Uniunea Sovietică.

Acolo, în urma marilor realizări ale lui Octombrie 1917, s-a creat o lume nouă, în care școala și cultura erau în slujba maselor. În 1946, M. Sadoveanu sublinia cu satisfacție această mare realizare a Țării Sovietice: „Înflorirea generațiilor tinere este asigurată prin învățămîntul primar general și obligator, prin gratuitatea acestui învățămînt, cum și a învățămîntului superior, prin sistemul burselor de stat acordate majorității covîrșitoare a studenților școlilor superioare, prin învățătura în școli în limba maternă, prin organizarea pe lîngă fabrici, sovhozuri, a învățămîntului gratuit profesional, tehnic și agronomic, pentru cei ce muncesc" („Caleidoscop"). Desigur că astăzi acestea toate sînt cu mult depășite de realitățile vieții oamenilor sovietici, care construiesc comunismul.

Aplicînd creator experiența oamenilor sovietici, revoluția culturală se desfășoară la noi în „ritm impetuos", cum spune Sadoveanu. În contrast cu aspectele mohorîte ale școlii trecutului, el înregistrează cu bucurie realizările prezentului: „Reforma învățămîntului a deschis porți largi milioanelor de copii ai poporului muncitor" („Însemnări pe marginea articolului 80").

Numărul instituțiilor de învățămînt crește mereu. La fel, acela al elevilor și studenților. Odată cu aceasta, lichidarea analfabetismului. Cu ce emoție zugrăvește scriitorul pe Lina sau pe dada Luminița din volumul „Aventură în Lunca Dunării"! Ce mîndre și fericite sînt că au absolvit cursul de alfabetizare! Dada Luminița, din satul dunărean în prefacere, a devenit, la 60 de ani, o aprigă cititoare a tuturor cărților de la căminul cultural, „găsind în taina cărților bucurie și o lărgire surprinzătoare de orizont".

Prezența în opera sadoveniană a figurii profesorului comunist Iova Ileni („Clonț-de-fier"), a învățătorului comunist Vameșu sau a pionierilor care se străduiesc să-și dea și ei contribuția la opera de culturalizare a maselor („Aventură în Lunca Dunării") dovedește că realitățile școlii noastre noi au început să-și capete oglindirea artistică în ultimele opere ale maestrului Sadoveanu. Sîntem încredințați că marele nostru clasic în viață va continua să le reflecte în adîncime. În felul acesta, generațiile viitoare vor putea descifra în opera sadoveniană și imaginea artistică a istoriei școlii românești într-o etapă din cele mai măreț — aceea a construirii socialismului în patria noastră.

Ar trebui, poate, să încheiem acest articol cu rîndurile de mai sus. Nu putem totuși să nu consemnăm, măcar în treacăt, faptul că întreaga operă sadoveniană este pentru tineretul nostru o minunată și pilduitoare școală. Această afirmație nu-i un simplu joc de cuvinte. Ea închide un mare adevăr. „Școala, spunea Sadoveanu în 1936, într-un text destinat unui manual școlar, face pe om mai bun, mai isteț, mai simțitor la suferințele altora, mai iubitor de țară". Oare opera lui Sadoveanu nu ne învață toate acestea laolaltă, și, în primul rînd, adînca și nestăvilita dragoste de patrie și de popor?

Probleme ale muncii sindicale în instituțiile de învățămînt

Pentru ridicarea nivelului de pregătire a cadrelor didactice

Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din Timișoara acordă o mare atenție mobilizării pedagogilor la cursurile Institutului interregional de perfecționare a cadrelor didactice. În acest scop, comitetul sindical a convocat pe organizatorii grupelor sindicale, discutînd cu ei măsurile care trebuie luate. Acestia, la rîndul lor, au stat personal de vorbă cu cadrele didactice care trebuie să urmeze în acest an cursurile de perfecționare și au pus problema în adunarea generală a grupei. În majoritatea cazurilor, grupele și-au îndeplinit în condiții bune sarcinile privitoare la mobilizarea cadrelor didactice în vederea perfecționării profesionale. Această muncă s-a desfășurat paralel cu munca de mobilizare organizată de secția de învățămînt prin directorii școlilor și consiliile pedagogice.

În afară de aceasta, în orașul Timișoara au fost îndrumate spre învățămîntul superior 54 de cadre didactice, care urmează cursurile fără frecvență ale diferitelor facultăți.

Comitetul sindical s-a îngrijit și de asigurarea timpului de studiu pentru învățătorii și profesorii cuprinși în învățămîntul fără frecvență și la cursurile de perfecționare, veghind ca acestia să nu fie supraîncărcați cu sarcini. Pentru buna lor pregătire, comitetul sindical a intervenit ca pe lîngă Facultatea de construcții să se formeze colective de profesori din învățămîntul superior pentru fiecare specialitate. Aceste colective dau regulat consultații pedagogilor care studiază.

O preocupare de căpetenie a organelor sindicale a fost și aceea de a atrage masele de învățători și profesori în învățămîntul politic. 626 de educatoare, învățătoi și profesori au fost încadrați în învățămîntul politic organizat pe linie sindicală. Cursurile se desfășoară în 10 centre, dintre care la șase în limba română, iar la patru în limbile minorităților naționale. Propagandiștii au fost recrutați dintre cele mai bune cadre didactice și sînt pregătiți cu ajutorul cabinetului orășenesc de partid.

Comitetul sindical sprijină studiul individual al învățătorilor și profesorilor și prin procurarea materialului bibliografic. Biblioteca sindicală, care cuprinde cca. 40.000 de cărți și broșuri, a fost îmbogățită cu încă 500 de titluri noi, în valoare de 4.000 lei. Acestea sînt în special lucrări indicate în bibliografia prevăzută de programa cursului de perfecționare, de programele facultăților sau de cercurile învățămîntului politic. Astfel, au fost procurate opere ale clasicilor marxism-leninismului, metodici și broșuri de îndrumări metodice pentru științele naturale, matematică, limba română, lucrările „Lecția în școala elementară", „Lecția în școala sovietică", „Organizarea muncii instructiv-educative în școală", opere ale scriitorilor noștri clasici și contemporani etc.

Atragerea maselor de muncitori din învățămînt la munca de ridicare a nivelului lor ideologic, politic și profesional asigură îmbunătățirea neîncetată a procesului de învățămînt în școlile noastre.

IOAN TABAN

Vie activitate artistică

În holul Universității „Dr. Victor Babeș" din Cluj, cîteva afișe anunță reînceperea activității artistice în noul an universitar. Studenții se pregătesc să dezvolte activitatea artistică, creînd noi formații și îmbogățind repertoriul celor existente.

De pildă, corul, format din 120 de studenți, repetă sub conducerea profesorului Traian Felea o serie de cîntece noi ca: „Valurile Amurului", „Frumosul vine pe ape", „Popasul țiganilor" etc. Într-o sală alăturată, cei 48 de membri ai ansamblului de dansuri fac ultimele repetiții cu dansurile: „La seceriș", după o rapsodie de George Enescu, „Suită de jocuri din raioanele Zalău și Huedin", „Dans german", „Dans maghiar" etc.

Activitatea artistică a membrilor de sindicat din Universitatea „Dr. Victor Babeș" nu se rezumă însă la formațiile de cor și dansuri. De curînd, cercul dramatic „Ion Luca Caragiale" a început pregătirea pentru punerea în scenă a piesei „Liceenii" de Trenev. Repertoriul cercului dramatic cuprinde și piesele „Bulevardul împăcării" de Aurel Baranga și „Înainte de ivirea zorilor", de A. Ulianski.

În cadrul celui de al IV-lea concurs al echipelor artistice de amatori, comitetul sindical al Universității a programat spectacole la căminele culturale și la gospodăriile agricole colective din regiune. Ansamblul de muzică ușoară, de pildă, dă un concert la gospodăria agricolă colectivă din satul Gheja, comuna Luduș, iar cercul dramatic prezintă spectacole la Cîmpia Turzii și la Bistrița.

ION BABICI
corespondent

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 344 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 11 noiembrie 1955

Pentru sporirea exigenței în munca instructiv-educativă

Inarmați de către partidul nostru cu învățătura marxist-leninistă, cei mai mulți pedagogi sînt conștienți de contribuția importantă pe care sînt chemați s-o aducă la opera de construire a socialismului prin instruirea și educarea tinerelor generații în spirit comunist.

Ridicîndu-și neîncetat nivelul de pregătire, urmînd pilda pedagogilor sovietici și a celor mai bune cadre didactice din școlile noastre, mulți învățători și profesori obțin rezultate din ce în ce mai bune în instruirea și educarea tineretului, știu să scoată cu pricepere în relief laturile pozitive ale elevilor, arătîndu-le cu dragoste calea dezvoltării acestor laturi, deschizîndu-le perspectiva luminoasă a viitorului. Așa lucrează, de exemplu, pedagogi ca Andreescu Ioan, profesor de matematică la școala medie nr. 1 din Iași, Stoia Aristia, profesoară de fizică la școala medie nr. 3 de fete din Craiova, Petcu Nicolae, profesor de matematică la școala medie pentru tineretul muncitoresc din Bacău, Curcă Ortansa, învățătoare la școala elementară cu 2 posturi din comuna Cernelele, raionul Craiova și mulți alții.

Marea masă a pedagogilor noștri sînt conștienți că de calitatea muncii lor depinde în primul rînd calitatea pregătirii tineretului ce li s-a încredințat. Ei știu bine că, așa cum a spus marele revoluționar democrat rus N. G. Cernîșevski, dacă un copil „nu învață bucuros, vina nu o poartă el, ci educatorul care a înăbușit în el curiozitatea prin procedee greșite de predare sau prin conținutul nepotrivit al predării".

Impletind în mod organic dragostea față de elev, încrederea în posibilitățile lui de dezvoltare cu exigența continuă față de calitatea muncii lui, cei mai mulți dintre pedagogii noștri caută să creeze în clasele și în școlile în care lucrează o atmosferă de muncă serioasă. Ei nu se mulțumesc nici odată cu o parcurgere formală de către elev a materiei predate, cu o reproducere mecanică a cunoștințelor transmise. Ei nu manifestă față de elevi nici pretenții exagerate, dar nici indulgență, deoarece sînt pe deplin convinși că aceasta cale nu asigură dezvoltarea gîndirii copilului, pregătirea lui conform cerințelor programei școlare, conform cerințelor vieții. Datorită acestui fapt, la lecții sau la examene ei urmăresc nu numai volumul de cunoștințe al elevilor, ci și calitatea acestor cunoștințe, felul cum se pricep elevii să compare faptele, fenomenele, cum analizează, cum demonstrează, cum înțeleg și argumentează legătura cauzală a fenomenelor, cum apreciază faptele și fenomenele, cum aplică cunoștințele în practică.

Toate aceste succese se datoresc în cea mai mare parte măsurilor luate de partid și guvern pentru ridicarea continuă a nivelului ideologic și științific al învățătorilor și profesorilor, ajutorului nepreget pe care îl primesc aceștia din partea organizațiilor de partid, a organizațiilor sindicale și de tineret.

In unele instituții de învățămînt, însă, se mai constată o rămînere în urmă a unor pedagogi în ceea ce privește creșterea simțului de răspundere față de calitatea muncii lor și a elevilor pe care îi instruiesc și îi educă. Lipsiți de exigență în primul rînd față de propria lor muncă, acești pedagogi nu se străduiesc să-și desăvîrșească pregătirea, să cunoască și să aplice experiența pedagogică înaintată. Ca urmare, ei manifestă și față de elevi o indulgență nejustificată, dînd cu ușurință note mari la răspunsurile orale și la lucrările scrise, la lecții sau la examene.

Acordînd note mari unor elevi cu serioase goluri în cunoștințe, acești profesori comit o gravă greșeală față de interesele poporului. Pe baza notelor de promovare elevii respectivi obțin diplome care le dau dreptul de a fi repartizați în producție. Cum vor putea ei face față sarcinilor ce li se vor încredința? Spre deosebire de trecut, cînd absolvenții instituțiilor de învățămînt îngroșau rîndurile somerilor, astăzi fiecare tînăr care posedă o diplomă de stat este repartizat în producție și poate munci în specialitatea pentru care s-a pregătit. Este clar că posesorii unei diplome care nu este rezultatul unei temeinice pregătiri vor înșela așteptările oamenilor muncii, vor aduce pagube producției. Astfel de absolvenți vor constitui rebuturi ale intelectualității noastre.

Unii profesori subapreciază în mod condamnabil importanța deosebită pe care o au cursurile fără frecvență pentru pregătirea tineretului din uzine, fabrici, de pe ogoare, din instituții de stat. Părăsind criteriul unic de apreciere a cunoștințelor elevilor — cerințele programei școlare — acești profesori eliberează diplome care, în loc să stimuleze tineretul la o muncă din ce în ce mai stăruitoare pentru însușirea cunoștințelor, îi transformă pe unii tineri în vînători de diplome. Lipsiți de perspectiva propriei lor dezvoltări, acești tineri aleg calea necinstită a cuceririi de diplome în cel mai scurt timp posibil, înlocuind țelul nobil al înarmării cu cunoștințele și deprinderile practice de care are nevoie un participant activ la opera de construire a socialismului cu simpla posedare a unei hîrtii. Ei nu-și dau seama că posesorii unor astfel de diplome nu pot fi folosiți în nici un domeniu de activitate. Cursurile fără frecvență sînt menite să aducă o largă contribuție la crearea unei noi intelectualități, provenite din rîndurile clasei muncitoare, ale oamenilor muncii. A proceda ca membrii comisiei de examinare de la școala medie nr. 20 din București, care au acordat la examenul oral al cursului fără frecvență note de 4 și 5 unor elevi, cu scopul de a-i promova, deși obținuseră la lucrările scrise nota 1, pentru lipsă totală de cunoștințe, înseamnă a aduce prejudicii nu numai elevilor, ci și învățămîntului în general, statului nostru democrat-popular.

Ordinul ministrului Învățămîntului din 27 octombrie 1955 cu privire la anularea unor examene fără frecvență de la școala medie nr. 20 de băieți din București și la aplicarea de sancțiuni membrilor comisiilor, ordin care se publică în numărul acesta al „Gazetei învățămîntului", nu poate fi decît salutat cu deosebită satisfacție. Marea masă a pedagogilor din țara noastră, a oamenilor care nu-și precupețesc eforturile, îndeplinind cu cinste misiunea înălțătoare de a forma cadre capabile să aplice în viață cuceririle științei și culturii, gata să-și închine toate puterile lor construirii socialismului, aprobă cu însuflețire măsurile luate împotriva acelor cadre didactice care, pătînd numele nobil de educator, dau elevilor note cu totul necorespunzătoare nivelului lor de cunoștințe.

Organele de învățămînt și sindicale au datoria să lupte cu hotărîre împotriva acestor abateri, împotriva oricăror urme de formalism în îndeplinirea cerințelor pe care le pun în fața școlii interesele poporului nostru muncitor în mersul său victorios către socialism. Trebuie să se cultive în rîndurile cadrelor didactice o mai adîncă răspundere nu numai față de calitatea predării, ci și față de calitatea controlului și a aprecierii cunoștințelor elevilor și studenților, a felului cum se desfășoară examinarea.

Dezvoltarea rapidă a industriei și agriculturii noastre cere zeci de mii de cadre capabile să aplice metodele cele mai înaintate, capabile să asigure tot mai multe produse și de cît mai bună calitate, capabile să contribuie la dezvoltarea științei și a tehnicii. Pentru a se ajunge la aceste rezultate este necesar ca în școlile de 4 și de 7 ani, în școlile medii, în școlile profesionale și tehnice, în facultăți, la cursurile fără frecvență să se creeze o atmosferă sănătoasă de muncă stăruitoare și perseverentă în care să nu aibă loc chiulul, comoditatea. Lucrînd în strînsă colaborare cu organizațiile U.T.M., pedagogii trebuie să creeze în rîndurile tineretului o mișcare de masă pentru cucerirea unor cunoștințe cît mai bogate și cît mai temeinice. Fiecare elev sau student, la cursurile de zi sau la cursurile fără frecvență, trebuie să simtă că este instruit și educat de pedagogi care îi acordă cel mai mare respect, dar care au și cele mai mari cerințe față de eforturile pe care le depun.

Pedagogul însuși trebuie să constituie exemplul cel mai viu al unei exigențe crescînde față de propria sa pregătire, față de calitatea muncii desfășurate zi cu zi. Impletirea consecventă a acestei exigențe cu cerințele mereu crescînde față de calitatea muncii elevilor sau studenților va îndemna tineretul la eforturi susținute pentru cucerirea unor succese din ce în ce mai mari.

Aspect de la mitingul oamenilor muncii din Capitală cu prilejul zilei de 7 Noiembrie.

In cinstea Congresului partidului

Grija pedagogilor comuniști pentru ridicarea calității învățămîntului

Oamenii muncii din țara noastră întîmpină cel de al II-lea Congres al P.M.R. cu noi succese în toate domeniile construcției socialiste.

In cinstea acestui mare eveniment, comuniștii de la școala medie nr. 2 de fete din orașul Buzău au sporit lupta lor pentru îmbunătățirea instruirii elevilor, pentru educarea acestora în spiritul comunismului. In această luptă membrii de partid se sprijină pe un larg activ fără de partid, format din cele mai valoroase cadre didactice din școală.

In mod deosebit organizația de bază urmărește felul în care se desfășoară procesul de învățămînt. De curînd, în cadrul adunării generale a organizației de bază conducerea școlii a prezentat un referat asupra nivelului predării. Discuțiile în legătură cu acest referat, ca și hotărîrile luate vor aduce o contribuție însemnată la îmbunătățirea muncii. Invățătorii și profesorii comuniști se preocupă de ridicarea nivelului pregătirii lor ideologice, politice și profesionale, de îmbunătățirea conținutului lecțiilor, de înarmarea elevilor cu cunoștințe legate strîns de practică, de activitatea în producție.

Profesorul Ovidiu Frînculescu, de pildă, membru de partid, acordă o mare atenție conținutului științific al lecțiilor, se preocupă îndeaproape de înlăturarea rămînerii în urmă la învățătură. Comunista Fernanda Mihăilescu, profesoară de limba română, se străduiește să asigure o exprimare corectă, orală și scrisă, a elevilor ei. O contribuție importantă la îmbunătățirea activității educative o aduce profesoara Ana Constantinescu, secretara organizației de bază P.M.R. din școală. Tov. Constantinescu ajută diriginților în munca de organizare și întărire a colectivului, de întărire a disciplinei elevilor.

Grija pedagogilor comuniști pentru ridicarea calității învățămîntului se manifestă și cu prilejul ședințelor consiliului pedagogic. Astfel, în urma propunerilor făcute de membrii de partid s-a hotărît crearea în școală a unui colț al naturii vii și organizarea unei parcele experimentale.

Organizația de bază se preocupă îndeaproape și de ajutorarea cadrelor tinere. Din inițiativa comuniștilor, profesorii cu experiență bogată dau tinerilor pedagogi îndrumări cu caracter metodic și îi ajută să rezolve problemele educative.

Socotind că ridicarea nivelului politic și ideologic al cadrelor didactice constituie una din condițiile esențiale pentru îmbunătățirea activității instructiv-educative, organizația de bază urmărește cu atenție participarea cadrelor didactice la învățămîntul politic, ajutînd cursanților să conspecteze materialul bibliografic și mobilizîndu-i pentru o participare activă la discuții în seminar. Alături de comuniști studiază cu rezultate frumoase și alți tovarăși din colectivul pedagogic, cum sînt, de exemplu, profesoarele Veronica Teodorescu, Maria Mocanu, Elena Podaru etc.

Incordîndu-și eforturile în muncă, pedagogii de la școala medie nr. 2 de fete din Buzău se pregătesc să întîmpine Congresul partidului cu noi succese în munca de instruire și educare a tineretului.

CLOTILDA VOINEA

Activitate obștească

Invățătorii și profesorii din raionul Odorhei luptă pentru obținerea unor noi realizări pe tărîmul muncii obștești. Ei aduc o contribuție însemnată la organizarea activității cercurilor agrotehnice pentru perioada de iarnă. Astfel, participă la organizarea cercurilor de creștere a animalelor, de pomicultură, de viticultură, de albinărit etc.

In același timp, cadrele didactice se preocupă și de întărirea activității culturale. Echipa artistică și orchestra cadrelor didactice din comuna Mărtiniș, de pildă, au prezentat o serie de spectacole în urma cărora au adunat 10.000 de lei. Această sumă a fost folosită pentru procurarea echipamentului sportiv necesar tineretului din sat, precum și a unui aparat de radio pentru căminul cultural. Această activitate a fost însuflețită de tovarășul Mihail Csiki, directorul școlii.

Atelierul școlii

La școala medie nr. 1 de băieți din Tîrgu Mureș este director tovarășul Teodor Jovmir. Pedagog priceput și tehnician pasionat, tovarășul Jovmir desfășoară o activitate bogată pe tărîm didactic. El acordă o mare atenție legării învățămîntului de viață, de activitatea în producție. De aceea, a amenajat în școală, cu ajutorul cadrelor didactice, un atelier care dă elevilor posibilitatea să-și însușească temeinic o serie de deprinderi practice.

In atelier poți vedea un strung instalat de elevi, pe care aceștia l-au primit de la prietenii lor, muncitorii de la fabrica „Ludovic Minski". Bancuri de lăcătușerie, o mașină de găurit, o garnitură întreagă de piese pentru prelucrarea fierului sînt uneltele de care se folosesc elevii pentru aplicarea practică a cunoștințelor primite în școală.

In cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, conducerea școlii medii de băieți nr. 1 din Tîrgu Mureș și-a propus să îmbogățească atelierul. Școala a încheiat o convenție cu două întreprinderi din oraș. Acestea vor contribui la îmbogățirea atelierului, iar elevii vor sprijini activ munca culturală și artistică din întreprinderi. Elevii clasei a X-a și-au propus să lucreze modele de motoare, să instaleze sonerii și să repare diferite aparate.

Tot în cinstea Congresului se renovează sala de festivități a școlii. Părinții elevilor au dat un sprijin însemnat pentru ornamentarea acesteia, donînd materialele necesare și efectuînd numeroase ore de muncă voluntară.

F. MARINCA

Școală a eroismului și a luptei revoluționare

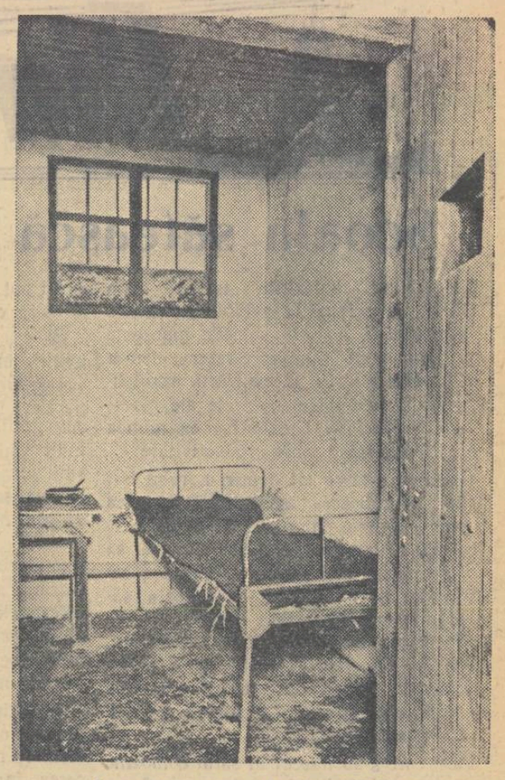

Așa arăta o celulă a închisorii Doftana

Cu 18 ani în urmă, o adresă a direcției generale a închisorilor punea în vedere poliției din Cîmpina să intensifice paza la trenurile ce vin și pleacă spre Doftana, deoarece existau informații că muncitorii de pe Valea Prahovei și cei din București intenționau să facă demonstrații la această închisoare. Demonstrațiile de atunci ale muncitorilor din țara noastră erau o mărturie puternică a voinței lor de neclintit de a rupe gratiile închisorilor burghezo-moșierești, de a-și făuri, sub conducerea comuniștilor, o viață liberă. Acum, cînd poporul și-a cucerit libertatea, zeci de mii de oameni ai muncii vizitează în fiecare an muzeul Doftana, cinstind amintirea nepieritoare a eroilor care și-au dat viața în lupta pentru viitorul fericit al celor ce muncesc.

In zorii zilei de 10 noiembrie 1945, zidurile subrezite ale Doftanei s-au prăbușit în urma cutremurului. Sub ruini au pierit 14 comuniști, printre care neuitatul luptător Ilie Pintilie, membru al C.C. al P.C.R. Cinstind memoria lor, masele de oameni ai muncii se gîndesc cu recunoștință la cei care, prin jertfa lor, au contribuit la făurirea vieții luminoase de astăzi.

Pe drept cuvînt numesc comuniștii Doftana școală a luptei revoluționare. Intre zidurile reci, în întunericul care domnea veșnic aici, comuniștii, cei mai buni fii ai poporului, luptau, învățau și cîntau. Și învățătura și lupta și cîntecul lor s-au dovedit a fi arme care au biruit îngrozitorul tratament al închisorii, cătușele grele, cumplitele chinuri de la secția de pedeapsă „H".

Doftana a fost ridicată de burghezie în vremea cînd valul revoltei poporului înnoiat creștea nestăvilit. Cu astfel de mijloace spera burghezia să zăgăzuiască lupta maselor. In închisori erau svîrliți în fiare comuniștii, organizatori și conducători ai luptei poporului. Vizitatorii care străbat azi coridoarele fostei închisori, ascultînd în fața celulelor umede cutremurătoarele evocări ale călăuzelor, înțeleg bine jertfa comuniștilor care, bravînd regimul de exterminare, și-au păstrat nestirbite forța morală, încrederea în victorie, tăria de luptă. Ei au putut înfrunta și birui chinurile la care au fost supuși pentru că erau însuflețiți de dragostea fierbinte față de patrie și de poporul muncitor. Cu cătușe grele la mîini și picioare, svîrliți în celulele „H", înfometați și goi, comuniștii din Doftana, oameni cu mintea și inima înflăcărate, au știut să privească necontenit înainte, înspre idealul pentru biruința căruia luptau și pe care o știau sigură.

Prin mii de fire erau legați de viață comuniștii închiși la Doftana. Nici o măsură a călăilor siguranței și a temnicerilor de la Doftana nu a putut distruge această legătură. Cînd împrejurimile închisorii, pînă departe, răsunau de strigătul „Nu bate!", scandat în cor de sute de deținuți revoluționari, muncitorii din Cîmpina și alte orașe din jur începeau lucrul și organizau demonstrații de protest. La sfîrșitul lui august 1935 Partidul Comunist organizează o demonstrație în fața închisorii, la care participă numeroși muncitori din București și Valea Prahovei. Intre 1936—1937, Partidul Comunist organizează anchete, proteste și demonstrații (două din ele în fața zidurilor închisorii), cerînd îmbunătățirea regimului deținuților. Iată numai cîteva dovezi ale împletirii luptei celor dinăuntru și din afara zidurilor. Această solidaritate și-a găsit expresia și în activitatea „Ajutorului Roșu", căruia mii de oameni simpli îi trimiteau din puținul lor pentru cei din temniță. Luptătorii din închisoare au simțit astfel în fiecare clipă că alături de ei bate inima fierbinte a poporului.

Doftana a fost transformată de comuniști într-o universitate, într-un centru al culturii comuniste. Toți deținuții politici de aici învățau. De afară pătrundeau, transcrise mărunt, pe foiță de țigară, lucrările lui Lenin și Stalin. Istoria P.C.U.S., documentele partidului nostru. Invățătura cerea nespuse sacrificii, dar otelea dîrzenia și curajul comuniștilor, le dădea putința să înțeleagă mersul evenimentelor istorice, le dădea încrederea în victoria cauzei clasei muncitoare.

Azi, la 15 ani de la prăbușirea Doftanei, poporul nostru muncitor cinstește amintirea celor căzuți aici. Sîngele lor n-a curs în zadar. Visurile lor se înfăptuiesc acum. In anii puterii populare oamenii muncii s-au convins că partidul comuniștilor conduce cu fermitate poporul pe calea luptei pentru industrializarea socialistă a țării, pentru dezvoltarea și transformarea socialistă a agriculturii, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc. Intregul popor muncitor luptă cu însuflețire pentru înfăptuirea politicii partidului de construire a socialismului și apărare a păcii.

Chezășia înaintării victorioase a țării noastre pe calea socialismului o constituie conducerea de către partid, unitatea indestructibilă între partid, guvern și popor.

Luptînd pentru noi victorii, pentru un nou avînt în dezvoltarea economică și culturală a țării, oamenii muncii din țara noastră își unesc tot mai strîns rîndurile în jurul partidului, al cărui steag îi călăuzește spre înfăptuirea socialismului în scumpa noastră patrie.

A 10-a aniversare a F. M. T. D.

Joi după amiază a avut loc la Palatul Pionierilor din Capitală adunarea festivă consacrată celei de-a 10-a aniversări a Federației Mondiale a Tineretului Democrat, organizată de Comitetul orășenesc București al U.T.M.

Au participat membri și activiști ai C.C. al U.T.M., ai Comitetului orășenesc București al U.T.M., tineri fruntași în muncă din întreprinderile și instituțiile Capitalei, numeroși studenți și elevi, precum și studenți străini care studiază în țara noastră.

Adunarea a fost deschisă de tov. Miron Olteanu, prim-secretar al Comitetului orășenesc București al U.T.M., după care a luat cuvîntul tov. Petre Gheorghe, secretar al C.C. al U.T.M.

In aplauzele sutelor de participanți a fost adoptat un mesaj de salut către Comitetul Executiv al Federației Mondiale a Tineretului Democrat. (Agerpres)

ÎNAINTE, SPRE NOI VICTORII!

Sărbătorirea în întreaga lume a celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a constituit o minunată expresie a triumfului ideilor marxist-leniniste, o strălucitoare manifestare a solidarității oamenilor muncii de pretutindeni în lupta pentru pace, democrație și progres social. Ca un vlăstar acoperit de glorie al Marelui Octombrie, Uniunea Sovietică se prezintă în fața omenirii puternică, plină de vitalitate, cu un bilanț de victorii răsunătoare, demne de era construcției comunismului. Și, asemeni unui mesaj dătător de încredere, raportul prezentat de tovarășul L. M. Kaganovici la ședința solemnă de la Moscova oglindește efortul creator al oamenilor sovietici care, conduși de încercatul Partid Comunist, au dobîndit succese după succese. Planul măreț, cutezător al lui Lenin de construire a comunismului și-a găsit aplicarea în istorie, pe meleagurile Uniunii Sovietice.

Cifrele citate în raportul tovarășului L.M. Kaganovici înfățișează limpede marile victorii ale Statului Sovietic, oglindesc puterea sa nemaivăzut de mare, îndrăznețele fapte ale oamenilor sovietici. Ceea ce se producea în 1920 în Rusia sovietică într-un an întreg, se produce acum în U.R.S.S. într-un timp calculat în ore: acum se produce în 24 de ore tot atîta energie electrică cît se producea în 1920 în întreg anul, în 36 de ore tot atîta fontă în 192 de ore — tot atîta cărbune, în 480 de ore — tot atîta petrol, în 168 de ore — tot atîta zahăr. O dezvoltare impetuoasă a cunoscut în acești ani electrificarea țării. Numai hidrocentrala de la Kuibîșev va produce de 6 ori mai multă energie electrică decît se producea în 1913 în întreaga Rusie țaristă. Așa cum se arată în raport, nivelul industriei Uniunii Sovietice va reprezenta încă anul acesta 318% în comparație cu 1940 și 184% comparativ cu 1950.

Succese mari au fost înregistrate în agricultura sovietică, cea mai mecanizată din lume. Peste 30 de milioane hectare pămînturi întelenite au fost valorificate; suprafața arabilă, în comparație cu 1950, a crescut cu 27%, suprafața însămînțată cu porumb a sporit de peste patru ori în comparație cu anul 1954. Ca urmare a succeselor dezvoltării economiei socialiste, anul acesta salariul real al muncitorilor și funcționarilor sovietici din industrie este cu 91% mai mare decît în anul 1940, iar veniturile țăranilor cu 122%.

Toate aceste cifre alcătuiesc — poate mai meșteșugit decît cu ajutorul penelului — un admirabil tablou al uriașei forțe constructive a poporului sovietic, o puternică mărturie a uriașei superiorități a sistemului socialist față de cel capitalist.

In raportul său, tovarășul L. M. Kaganovici a dovedit, pe bază de cifre, că ritmul de dezvoltare a economiei sovietice socialiste a lăsat cu mult în urmă ritmul de dezvoltare a tuturor țărilor capitaliste, bîntuite de crize, de flagelul șomajului. Incercările cercurilor conducătoare din țările capitaliste de a scăpa de fenomenele de criză prin militarizarea economiei și intensificarea cursei înarmărilor au ascuțit contradicțiile capitalismului și, în primul rînd, contradicțiile de clasă. Poverile copleșitoare ale cursei înarmărilor aruncate pe spinarea oamenilor muncii din aceste țări au determinat ridicarea unui val uriaș al mișcării greviste, al cărui nivel este mult mai ridicat în comparație cu perioada dinaintea războiului. Incercînd să găsească o „ieșire" din această situație, cercurile cele mai reacționare ale imperialismului se străduiesc să agraveze încordarea în relațiile internaționale.

Statul Sovietic, credincios principiului coexistenței pașnice între diferitele sisteme social-politice, avînd sprijinul marii Chine și al țărilor de democrație populară a întreprins o serie de acțiuni hotărîte pentru slăbirea tensiunii în relațiile internaționale. Infăptuirea acestor acțiuni a dat un nou avînt luptei pentru pace a popoarelor. Popoarele întregii lumi sprijină poziția constructivă a Uniunii Sovietice la actuala conferință a miniștrilor de Externe ai celor patru puteri, poziție îndreptată spre încetarea „războiului rece", spre crearea unui sistem de securitate în Europa. Puterile occidentale propun însă ca în această problemă totul să înceapă prin restabilirea militarismului în întreaga Germanie și includerea Germaniei remilitarizate în pactul nord-atlantic îndreptat împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Popoarele lumii resping cu tărie această politică a puterilor occidentale. Poporul nostru își dă deplina sa adeziune la cuvintele rostite de tovarășul L. M. Kaganovici: „...dacă noi și alte popoare din Europa ne-am vărsat sîngele în Marele Război pentru Apărarea Patriei și am zdrobit imperialismul german, aceasta n-a fost pentru a-l restabili cu propriile noastre mîini spre nenorocirea tuturor popoarelor, inclusiv a celui german".

In ziua de 7 Noiembrie, poporul nostru a manifestat cu o deosebită însuflețire pentru pace și muncă creatoare, și-a exprimat sentimentele sale de profundă dragoste și recunoștință față de Uniunea Sovietică, hotărîrea lui neclintită de a păși înainte pe calea Marelui Octombrie. Această zi a fost un prilej de trecere în revistă a realizărilor obținute de poporul nostru sub înțeleapta conducere a partidului. In cuvîntarea rostită de tovarășul Miron Constantinescu la adunarea festivă din Capitală s-a arătat faptul că au fost îndeplinite înainte de termen sarcinile planului cincinal în cele mai importante ramuri industriale. Aceasta este o ilustrare vie a însuflețirii cu care oamenii muncii din patria noastră răspund înflăcărătelor chemări ale partidului și guvernului.

Inimile noastre s-au umplut de mîndrie la vestea că volumul producției globale industriale însumat pe cinci ani va fi atins în cursul acestei luni. In agricultură, producția prevăzută de cincinal pentru 1955 la cerealele panificabile și porumb a fost simțitor depășită, realizîndu-se peste 11 milioane tone cereale. Sectorul socialist în agricultură a continuat să se întărească și în acest an, reprezentînd astăzi peste un sfert din suprafața arabilă a țării.

In anii regimului democrat-popular s-au făcut mari pași înainte și în domeniul învățămîntului, științei, literaturii și artei. Tezaurul culturii este astăzi la îndemîna maselor largi populare.

Poporul nostru se pregătește cu însuflețire, în aceste zile, să întîmpine cel de al II-lea Congres al partidului cu noi și însemnate realizări. Manifestîndu-și nemărginita lor încredere în partid, în politica partidului, în a cărei înfăptuire văd chezășia întăririi și înfloririi patriei, oamenii muncii din țara noastră sînt hotărîți să obțină realizări cît mai mari în ridicarea producției și productivității muncii în industrie, în îndeplinirea și depășirea sarcinilor primului cincinal, în lupta pentru încheierea cu succes a campaniei agricole de toamnă.

Alături de întregul popor muncitor, învățătorii și profesorii din țara noastră luptă pentru ridicarea neîncetată a nivelului muncii lor, străduindu-se să obțină noi succese în înarmarea tinerei generații cu cunoștințe adînci și temeinice, în educarea ei în spiritul comunismului.

Călăuzit de partidul clasei muncitoare, avînd pilda marii Uniuni Sovietice și bucurîndu-se de sprijinul ei frățesc, poporul nostru pășește cu fermitate înainte pe calea deschisă omenirii de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Din experiența școlii sovietice

Școala sătească și producția colhoznică

Indeplinind hotărîrile istorice ale P.C.U.S. cu privire la avîntul vertiginos al agriculturii, poporul sovietic muncește fără răgaz, pune în mișcare rezerve mereu noi. Nivelul înalt al mecanizării, agrotehnica înaltă, metodele înaintate ale maeștrilor recoltelor bogate fac ca munca agricolă să aibă o mare productivitate

Ca și în oricare alt domeniu, rolul hotărîtor în ridicarea agriculturii îl joacă oamenii, cadrele înarmate cu cunoștințe, care știu să conducă tehnica complexă, să muncească în mod creator. Asemenea cadre poate și trebuie să dea școala sătească. Absolvind școala medie după ce au făcut practica necesară în agricultură, elevii își pot însuși relativ ușor multe specialități importante pentru producția agricolă, pot munci în sectoarele de răspundere ale agriculturii.

Acei care s-au născut în satul colhoznic sînt cei mai indicați să muncească pe pămîntul natal, să-și pună toate puterile, toate cunoștințele și toate aptitudinile lor în slujba binelui comun. Și nu este mic numărul absolvenților de școli medii sătești care își găsesc repede și sigur un loc în colhozuri sau în stațiunile de mașini și tractoare și care sînt cu adevărat fericiți și mulțumiți de munca lor.

In colhozurile din Kuban muncesc sute de tineri și tinere care au absolvit școlile medii. De curînd, în artelul agricol Kirov din ținutul Krasnodar au fost primiți 27 de tineri și tinere, absolvenți ai școlilor medii.

Comsomolistul Nikolai Nepomneascii, absolvent al școlii medii din Panovo, regiunea Omsk, a hotărît să devină combainer. Cunoștințele dobîndite în școală l-au ajutat să-și însușească repede această profesiune. Șaptesprezece tineri au primit în acest an diplome de maturitate la școala medie din Olșansk, RSS Bielorusia. Cinci dintre ei au intrat în instituțiile de învățămînt superior, iar ceilalți au plecat să muncească în colhozurile „Poruncile lui Lenin" și „Molotov".

Prețuind profesiunile părinților, ale fraților și surorilor mai mari, elevii devin după absolvirea școlilor conducători de mașini, electricieni, constructori, șefi de brigăzi și echipe. In producția colhoznică ei își pot folosi puterile, își pot aplica în practică cunoștințele.

Experiența arată că, acolo unde pedagogii manifestă un interes viu pentru agricultură și îi antrenează în mod activ pe elevi în munca de producție, calitatea activității instructive și educative este mult mai ridicată. Drept exemplu pot sluji școala medie din Pereiirsk, RSS Bielorusia, școala de 7 ani din Kutuzovo, regiunea Moscova, școala medie din Juravsk, ținutul Krasnodar și altele. Familiarizîndu-i pe elevi cu agricultura, lucrînd activ cu ei în mijlocul naturii, colectivele pedagogice ale acestor școli obțin rezultate remarcabile în pregătirea unui tineret cult și instruit. Aceste școli au dat mulți lucrători satului colhoznic.

In ultimii ani, în școlile sătești, ca și în cele orășenești se realizează o transformare radicală, îndreptată spre introducerea învățămîntului politehnic. Primele rezultate ale acestei acțiuni arată ce influență binefăcătoare are munca asupra educației tineretului. Este necesar să se îmbunătățească prin toate mijloacele procesul instructiv-educativ, iar elevii să fie înarmați cu cunoștințe, priceperi și deprinderi temeinice.

Spre a asigura realizarea în școli a învățămîntului politehnic, a învățămîntului prin muncă, trebuie sporită grija pentru crearea bazei materiale necesare. Intreprinderile industriale, stațiunile de mașini și tractoare, sovhozurile au primit dispoziția de a pune la îndemîna școlilor, pentru scopurile învățămîntului politehnic, utilajul, mașinile-unelte și sculele ieșite din uz. Dar numai baza materială, oricît de bogată ar fie ea, nu este suficientă pentru instruirea și educarea cu succes a tineretului de la sate. Chiar din primii ani de învățămînt copiii trebuie să cunoască nemijlocit viața colhozurilor, a sovhozurilor, a stațiunilor de mașini și tractoare. Ogoarele colhozului, livada, grădina, fermele de creștere a animalelor, atelierele SMT-ului — toate acestea, după cum arată experiența școlilor fruntașe, pot fi folosite în scopurile învățămîntului. Practica creării taberelor de comsomol care permit să se muncească în mod organizat pe ogoarele colhozurilor în decursul vacanței de vară a căpătat deplină aprobare atît din partea elevilor, cît și din partea părinților.

In prezent, multe școli încheie contracte de ajutorare reciprocă cu colhozurile, sovhozurile și stațiunile de mașini și tractoare. Aceasta este una din cele mai bune căi de colaborare reciprocă de muncă comună pentru formarea tinerei generații. Asemenea contracte trebuie practicate în fiecare școală.

Trebuie antrenați mai activ specialiști din agricultură pentru conducerea cercurilor tehnice ale elevilor. Este necesar să se organizeze mai multe întîlniri ale școlarilor cu maeștrii recoltelor bogate, cu mecanizatori, care să le arate prin propriul lor exemplu sensul adînc și romantismul muncii colhoznice.

Colectivele pedagogice din școlile sătești manifestă din ce în ce mai multă inițiativă în scopul apropierii muncii instructiv-educative de viață, de cerințele producției agricole. Succesul acestei munci depinde însă, într-o măsură tot atît de mare, de secțiile de învățămînt și de Ministerele Învățămîntului, care trebuie să ia măsuri ca în timpul cel mai apropiat școala sătească să ajute în mod real colhozurile, sovhozurile, stațiunile de mașini și tractoare cu lucrători buni și instruiți, pregătiți pentru această muncă. Imbunătățirea conducerii concrete a școlilor sătești este acum, mai mult ca oricînd, sarcina primordială a tuturor organelor învățămîntului public.

(După un articol de fond din „Uciteliskaia gazeta").

Aparate care pot fi confecționate cu mijloace proprii

Redăm mai jos, în traducere, două materiale apărute în publicația sovietică „Fizica v skole", în care se arată cum pot fi confecționate, cu mijloace locale, două aparate simple: primul pentru a demonstra dependența forței rezultante de mărimea unghiului dintre componente, iar al doilea pentru demonstrarea legii lui Boyle-Mariotte. Acesta din urmă poate fi deosebit de util mai ales în școlile care nu dispun de cantități suficiente de mercur.

UN APARAT SIMPLU PENTRU MECANICA

Pentru a demonstra dependența mărimii forței rezultante de unghiul dintre forțele componente, profesorul B.P. Maxun,

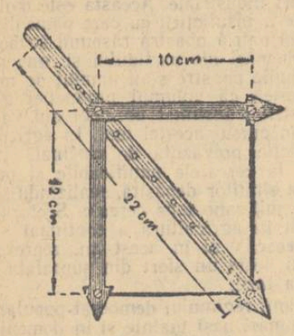

Fig. 1

dela școala medie din Krasnokutsk, regiunea Saratov, a construit un aparat simplu, a cărui construcție reiese limpede din figura nr. 1. Laturile paralelogramului sînt făcute din fișii de tablă late de 1 cm și din bucăți de sîrmă. Săgețile, care indică forțele componente, se vopsesc în culoare deschisă, iar forța rezultantă cu altă culoare.

Firele de sîrmă sînt de culoare închisă. Schimbînd unghiul dintre componente se schimbă și lungimea rezultantei.

UN APARAT PENTRU DEMONSTRAREA LEGII LUI BOYLE-MARIOTTE.

V. N. Lange, metodist la Institutul regional de perfecționare a cadrelor didactice din regiunea Leningrad, recomandă un aparat simplu pentru demonstrarea legii lui Boyle-Mariotte.

Un tub de sticlă, cu diametrul de cel puțin 0,5 cm și lungimea de 75—80 cm, se fixează vertical pe un suport și se unește, printr-un tub de cauciuc, cu o pîlnie fixată pe un al doilea suport (fig.2). In pîlnie se toarnă apă colorată în așa fel, încît nivelul ei să ajungă cu 3—4 cm mai jos de marginile pîlniei și cu 10—12 cm mai sus de capătul de jos al tubului. Apoi capătul deschis al tubului se astupă ermetic cu un dop (este de dorit ca peste dop să se toarne ceară roșie sau chitul lui Mendeleev).

Cu ajutorul barometrului se măsoară presiunea atmosferică (în gf/cm.p.) Aceeași presiune este și în tub, în cazul cînd apa se află la același nivel (nivelurile de apă vor fi egale). Ridicînd pîlnia, se observă că volumul de gaz din tub se micșorează. Deoarece secțiunea tubului este aceeași peste tot, volumul va fi proporțional cu lungimea coloanei de gaz, pentru măsurarea căreia se poate fixa lîngă țeavă o riglă cu gradații vizibile.

Presiunea gazului în tub, atunci cînd pîlnia este ridicată, se determină făcînd suma dintre presiunea atmosferică și diferența nivelurilor de apă (în cm ai coloanei de apă, adică în gf/cm.p.). Valorile găsite pentru volum și presiune se înscriu într-un tabel, iar măsurătorile se fac și în cazul cînd pîlnia este așezată sub nivelul apei din tub. Presiunea gazului va fi în acest caz egală cu presiunea atmosferică minus diferența nivelurilor de apă.

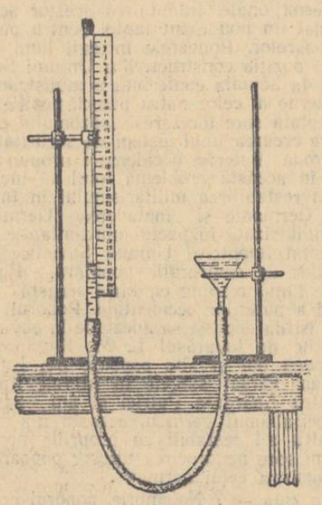

Fig. 2.

In timpul măsurătorilor nu trebuie atins tubul cu mîinile, spre a nu se provoca o modificare a temperaturii gazului.

Aparatul dă posibilitatea de a demonstra cu o precizie de 1%, că produsul dintre volumul gazului și presiune este constant, ceea ce este cu totul suficient în condițiile unei experiențe în clasă. Asemenea aparate pot fi folosite și pentru lucrările de laborator.

Universitate serală pentru părinți

La Riga și-a început activitatea Universitatea serală pentru părinți, organizată de Societatea pentru răspîndirea cunoștințelor politice și științifice și de Casa republicană a învățătorului. Prima lecție, „Despre educarea simțului de răspundere și a disciplinei conștiente la copii", a fost citită în limbile letonă și rusă. Pe lîngă lecțiile despre educația prin muncă, educația științifico-ateistă a copiilor etc., planul de învățămînt al Universității prevede organizarea unor conferințe-seminarii pentru părinți.

La cluburile sătești

O sută de tineri și tinere din regiunea Iaroslavl, care au absolvit anul acesta școlile medii, și-au manifestat dorința de a lucra în cluburile și bibliotecile de la sate. Direcția regională a culturii a organizat pentru ei cursuri cu durata de o lună. Aici au prezentat referate și au citit lecții despre experiența lor cei mai buni conducători ai cluburilor sătești fruntașe și ai colectivelor de artiști amatori.

Experiențe interesante

Parcela de experiență a școlii medii nr. 3 din orașulIșimbai, R.S.S.A. Bașkiră, este considerată pe drept cuvînt cea mai bună parcelă școlară din republică. Sub îndrumarea profesorului de biologie H. G. Hakberdin, tinerii miciurinești efectuează aici experiențe interesante. Anul trecut ei au obținut prin încrucișare hibridul de porumb „Ișimbai-1", care, în condițiile Bașkiriei, se coace cu mult mai repede decît alte varietăți. Tinerii naturaliști au predat cele 100 kg de semințe obținute din noul soi colhozului „Kirov" din raionul Voskresensk.

In vara acestui an, tinerii naturaliști au obținut o nouă victorie. Ei au creat un nou soi de floarea soarelui, „Gigant-549". Unele din tulpinele acestuia ating înălțimea de 3.60 m. Copiii au strîns de pe un metru pătrat 12 kg masă verde pentru furaj.

Experiențe interesante se desfășoară cu privire la încrucișarea pepenilor galbeni asiatici cu pepenii locali. Elevii cultivă cu succes vița de vie, mai ales varietatea „Konkord rus"; anul acesta ei au obținut prima recoltă — cîte 2 kg struguri de pe fiecare butuc.

Cercul literar

De trei ani își desfășoară activitatea cercul literar de la școala medie nr. 11 din Iarkatai, raionul Uicinsk, R.S.S. Uzbecă. El este condus de profesorul de limba maternă Hasan Madiarii.

In cerc activează elevii claselor VIII—X. Ei studiază aprofundat literatura clasică rusă și cea sovietică.

O mare atenție se acordă, de asemenea, studiului operelor dramatice ale scriitorilor uzbeci. Fragmente din aceste opere se joacă pe scena școlii, precum și pe scenele clubului raional și ale cluburilor colhoznice. In acest an școlar, elevii au prezentat la clubul raional drama „Hamza", de dramaturgii uzbeci Kamil Iasina, Izzat Soitan și Amin Umarii.

La consfătuirile din august ale cadrelor didactice a fost analizată experiența școlii medii nr. 11 din Iarkatai cu privire la organizarea serilor literare, a conferințelor a înscenărilor dramatice. Membrii cercului care au participat la activitatea teatrului de amatori au fost menționați în ordinul secției de învățămînt ca inițiatori ai unei munci însemnate. Ei au primit mulțumiri în scris.

Activitatea în cercul literar ajută școlarilor să studieze mai bine literatura. Ei nu au note slabe la acest obiect.

In atelierele școlare

In școlile Uniunii Sovietice se realizează învățămîntul politehnic. Paralel cu studiul științelor umaniste și exacte, școlarii sovietici capătă cunoștințe despre ramurile importante ale industriei, despre mijloacele de bază pentru obținerea energiei electrice, calorice, mecanice și despre utilizarea acestora în industrie, agricultură și transport. Elevii își însușesc principiile generale cu privire la construcția mașinilor-electromotoare, a motoarelor cu combustie internă, a mașinii cu aburi, a presei hidraulice etc.

La lecții și în laboratoare, elevii învață care sînt mijloacele principale de obținere a celor mai importante substanțe chimice și cum se folosesc acestea în industrie și agricultură. In atelierele școlare, elevii capătă deprinderea de a mînui electromotorul, strungul, motorul cu combustie internă și alte mașini. In programa de învățămînt intră și executarea celor mai simple lucrări de motoare în electrotehnică și radio-tehnică.

Fotografiile noastre înfățișează cîteva aspecte ale muncii pentru politehnizarea învățămîntului la școala nr. 204 din Moscova.

In orele de activitate ale cercului de radio. Elevii Nina Varlamova și Vladimir Vasilov, din clasa a X-a, lucrează la stația școlară de radio. (Clișeul de sus).

La o lecție în clasa a IX-a. Profesorul I. A. Kirsunov explică elevilor Anatolii Romanov și Galina Holodkova construcția motorului de automobil. (Clișeul din mijloc).

La lecția de strungărie în clasa a VIII-a. (Clișeul de jos).

Istoria unei prietenii

A sunat clopoțelul care anunță sfîrșitul lecțiilor. Dar elevii școlii nr. 182 din Moscova nu se grăbesc să plece acasă. Fac ordine în sală, așează în standuri darurile primite de la prietenii lor din Rominia.

Membrii colegiului de redacție al gazetei de perete pe întreaga școală, „O sută opt zeci și doi", au adus în sală și o strălucită ediție specială a gazetei, cu vopselele încă neuscate. O privesc cu interes sute de ochi de copii: acest număr al gazetei va fi trimis, după serată, în îndepărtatul orășel românesc Breaza, unde trăiesc prietenii lor din R.P.R.

In sfîrșit, totul este gata. Băieții nu se liniștesc însă. Așteaptă cu nerăbdare oaspeții. Și iată, se aude un glas: vin! vin! In școală intră mult așteptații oaspeți — studenții români care învață la școlile superioare din Moscova. Odată cu ei sosește și un consilier al ambasadei Republicii Populare Române, tov. Ștefan Ducu.

Elevii și profesorii îi întîmpină cu căldură. Cei mai mici le aduc mari buchete de flori.

Serata începe. Elevii cîntă „Marșul tineretului lumii". Ochii școlarilor sovietici și ai studenților români sînt aprinși de fericire. Toți ascultă cu emoție cum cîntă pionierii, în limba română, un cîntec al compozitorului român Vanica. Studenții șușotesc între ei cu însuflețire. Manifestările școlarilor alternează cu manifestările studenților români. Oaspeții cîntă cîntecele lor iubite, execută dansuri populare, școlarii citesc versuri ale poeților români, execută dansuri rusești și ucrainiene.

....Pe scenă apare Tolia Volkomici, elev în clasa a X-a. El povestește cum s-a născut prietenia dintre elevii școlii nr. 182 și elevii din Breaza. Povestirea este interesantă și plină de învățăminte. Acum o jumătate de an a sosit la școala nr. 182 din Moscova o scrisoare din orașul românesc Breaza. Scrisoarea fusese trimisă aici de către lucrătorii Direcției principale a radioficării. In scrisoare se spunea că școlarii români vor să corespondeze cu școlarii din Moscova și roagă să li se dăruiască tinerilor din Moscova scrisoarea, împreună cu un exemplar în original al gazetei „Prietenia", publicată de „Asociația amatorilor de limba rusă".

Elevii școlii nr. 182 au răspuns prietenilor lor români. In mai a fost organizată o transmisiune la radio pentru elevii din orașul Breaza. Elevii școlii nr. 182 le-au povestit prietenilor lor cum se pregătesc pentru examene, cum se gîndesc să-și petreacă vara, cum se pregătesc elevii din clasele superioare pentru activitatea practică. Această transmisiune i-a apropiat pe copii. Au început să sboare multe scrisori spre Moscova. In ele se povestea cum la școala din Breaza a luat ființă, sub conducerea profesorului de limba rusă, Ion Ciorănic, „Asociația amatorilor de limba rusă".

...Dar să ne întoarcem la serata noastră. Povestea lui Tolia Volkomici i-a interesat și bucurat pe studenții români. Tînărul Mircea Răceanu, care studiază la un institut din Moscova, a povestit cum trăiesc pionierii români. Guvernul le-a dăruit un palat strălucit din capitala Republicii Populare Române, palat care a aparținut cîndva regelui.

Pînă seara tîrziu băieții și fetele au cîntat, au dansat și s-au veselit. Valsurile alternau cu vesele dansuri rusești. In jurul dansatorilor se formase un cerc compact. Legănîndu-se în tactul muzicii, tinerii și tinerele au cîntat apoi „Imnul tineretului democrat". Glasurile lor fericite vor fi auzite și de îndepărtatii lor prieteni din orașul Breaza. Serata prieteniei a fost înregistrată pe o peliculă care a fost transmisă în Rominia.

K. TARKOVA

Diriginta Olga Rjevskaia

Frumoasa clădire albă a școlii medii nr. 88 este situată chiar în centrul orășelului muncitoresc al Uzinei de tractoare din Harkov. Profesoara Olga Rjevskaia a început să lucreze la această școală cu trei ani în urmă. Ea avea atunci, în munca pedagogică, un stagiu de aproape 20 de ani. Olga Rjevskaia predă limba și literatura maternă. Pe lîngă aceasta, ea a fost numită dirigintă.

Anul trecut — anul în care s-a introdus în școli învățămîntul mixt — a fost un an greu pentru toți pedagogii. Școala de fete nr. 88, unde lucrează Olga Rjevskaia, a primit băieți de la o școală vecină. Elevii însă nu se cunoșteau unii pe alții, erau rezervați și nu alcătuiau un colectiv închegat. In fața dirigiților se ridica sarcina de a forma colective bine organizate, de a asigura un înalt nivel la învățătură al elevilor.

Olga Rjevskaia și-a început munca de dirigintă în clasa a VIII-a cu introducerea ordinii și disciplinei. Odată, ca din întîmplare, a observat cu voce tare că în clasă e o atmosferă rece, că lipsesc florile. Pînă și elevii din clasa întîia, a spus ea, și-au împodobit sala de clasă. Această observație n-a trecut fără urmări. Chiar a doua zi, cîțiva băieți și cîteva fete au adus în clasă plante de cameră. Deosebit de frumoase erau tufa de trandafiri adusă de Svetlana Lukianova și minunatul cactus adus de Volodea Brovkin. Printre băieții veniți de la școala vecină erau cîțiva pomicultori. Ei au început să îngrijească florile. Apoi, copiii au hotărît să supravegheze curățenia și să facă singuri ordine în clasă. Eleva Zoia Vasilieva, observînd într-o zi că într-un loc, pe pervazul ferestrei, s-a șters vopseaua, a adus de acasă o cutie cu vopsea și o pensulă și a vopsit cu pricepere pata întunecată. Diriginta clasei a lăudat-o pe Zoia. Dar, pe neașteptate, Janna Doroscenko a observat ironic:

— In clasă Zoia vrea să pară o elevă exemplară, dar să vedeți ce dezordine este la ea acasă!

Zoia a roșit, dar băieții i-au sărit în apărare. Ei au spus că, chiar dacă lucrurile stau așa, totuși Zoia este una dintre primele eleve care au adus flori și tot ea a vopsit ferestrele, în timp ce Janna n-a făcut și nici nu se pregătește să facă ceva. Diriginta a sprijinit părerea băieților. In ceea ce privește starea de lucruri de acasă — a spus ea — desigur că acum Zoia îi va ajuta mai mult mamei sale.

Această discuție i-a apropiat pe elevii din clasa a VIII-a. Relațiile dintre ei au devenit mai prietenești, însă și mai pline de exigență. Cînd Iura Kulaenko și Viktor Pralov, pasionați peste măsură de sport, au primit cîte un doi, colegii lor de clasă au stat foarte serios de vorbă cu ei și i-au prevenit că nu sînt dispuși să tolereze nota doi în clasă. Iura și Viktor au trebuit să se apuce de treabă. Aici i-a ajutat diriginta clasei, care i-a rugat pe profesorii de matematică și de limba rusă să asculte pe „sportivi" la lecția următoare. Intre timp, băieții au studiat lecțiile pe care nu le învățaseră înainte și au răspuns bine.

Urmărind nivelul la învățătură al elevilor clasei sale, Olga Rjevskaia știe care din ei înțelege și învață ușor și care are nevoie de ajutor. Ea organizează cu pricepere acest ajutor, antrenîndu-i pe elevii fruntași să se ocupe de cei rămași în urmă. Elevii Maria Gordienko și Alexei Siromiatrikov întîmpinau dificultăți la limba engleză. Diriginta clasei a rugat-o pe Galina Galuze, una dintre cele mai bune eleve din clasă, să-și ajute colegii, lucru pe care aceasta l-a făcut cu plăcere. Cînd Maria Gordienko s-a îmbolnăvit la mijlocul anului, Galina Galuze și alte colege au vizitat-o adeseori, iar după însănătoșire au ajutat-o să se pregătească pentru examenele de primăvară. Revenind la școală, Maria a găsit pe banca sa un mare buchet de flori și alte daruri modeste ale colegilor ei de clasă.

Olga Rjevskaia iubește literatura și cultivă cu pricepere dragostea elevilor săi pentru literatură. Datorită influenței sale, elevii din clasa a VIII-a au început să citească mult și să facă schimb de păreri și impresii asupra celor citite.

In acest an școlar, Olga Rjevskaia își duce munca de dirigintă cu același elevi, care acum însă sînt în clasa a IX-a. Colectivul este bine închegat, dar greutățile nu s-au împuținat. Băieții și fetele au crescut, au devenit mai mari, li se formează concepția asupra lumii și a vieții, sporește interesul lor pentru problemele social-politice și morale. Sarcina dirigintelui de clasă este de a rezolva în mod just aceste probleme, de a forma concepția elevilor asupra lumii. Acum, Olga Rjevskaia se sprijină pe activul de comsomol al clasei. Nu de mult, elevii din clasa a IX-a au organizat o seară închinată temei „Energia atomică în slujba omului". Olga Rjevskaia le-a ajutat să aleagă literatura necesară pentru întocmirea referatului. Seara, la care au participat și oaspeți din clasa a X-a, a fost foarte interesantă.

In clasa dirigintei Olga Rjevskaia s-a stabilit o tradiție: în fiecare lună elevii petrec împreună o zi de duminică. De obicei, ei se strîng la ora 10 dimineața și se despart numai seara tîrziu. In acest an școlar, prima zi de odihnă a început printr-o excursie în afara orașului, în pădure, și s-a încheiat la teatrul „Sevcenko", unde elevii și diriginta lor au văzut piesa „Intr-un ceas bun", în care se vorbește despre destinele unor tineri absolvenți.

Una dintre sarcinile de seamă ale dirigintelui este educarea elevilor în spiritul dragostei și al respectului pentru muncă. In acest scop, Olga Rjevskaia viz tează adeseori cu elevii diferite întreprinderi și invită în clasă pe cei mai buni dintre muncitori spre a sta de vorbă cu elevii.

Avînd încredere în elevii săi, diriginta este, în același timp, foarte exigentă față de ei și îi învață și pe ei să fie exigenți față de ei înșiși și față de colegi, să nu tolereze greșelile și lipsurile, să fie plini de curaj și bărbăție, să-și oțelească voința. Elevii o iubesc și o respectă din ce în ce mai mult pe diriginta lor, ale cărei sfaturi li se întipărește în minte pentru mulți ani.

E. CERNIȘEVA

Pentru îmbunătățirea condițiilor în care se desfășoară munca de perfecționare a cadrelor didactice

Cursul de un an prevăzut în sistemul de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice se bucură de o mare prețuire din partea pedagogilor, care înțeleg că numai prin ridicarea continuă a nivelului ideologic și politic și prin desăvîrșirea măestriei lor pedagogice vor putea întări contribuția lor la îmbunătățirea continuă a muncii instructiv-educative din școală. Pătrunse de acest spirit, numeroase cadre didactice cuprinse în anul școlar trecut la acest curs au studiat în mod temeinic și organizat. Astfel, tovarășii Nedelcu, Kiss, Veg și Pop din Regiunea Autonomă Maghiară, Chelaru, Ghețan, Cilievici și Creangă din regiunea Stalin, ca și mulți alți profesori cuprinși la cursul organizat de Institutul interregional din Cluj pentru perfecționarea cadrelor didactice, și-au planificat în mod just studiul individual, conspectînd cu regularitate materia prevăzută în programă. Cu același simț de răspundere au muncit în această privință și unele cadre didactice din orașele Turda și Cluj. O activitate susținută în cadrul cursului de perfecționare au desfășurat profesorii de matematică din orașul Tg. Mureș și profesorii de limba romînă din orașul Cluj. Pe lîngă studiul individual ei au participat la discuții colective, avînd posibilitatea să-și clarifice pe această cale o serie de probleme importante.

Cabinetele pedagogice regionale au adus o contribuție importantă la buna desfășurare a muncii de perfecționare a cadrelor didactice. Pentru complectarea bibliografiei necesare studiului individual al cursanților, unele cabinete pedagogice regionale, în strînsă colaborare cu comitetele sindicale regionale ale muncitorilor din învățămînt, au organizat biblioteci volante.

O preocupare deosebită pentru această problemă au arătat-o cabinetele pedagogice din regiunile Baia Mare și Cluj și din Regiunea Autonomă Maghiară. De asemenea, cabinetele pedagogice din regiunea Baia Mare și din Regiunea Autonomă Maghiară au organizat pentru cursanți consultații individuale.

Mai sînt însă unele cabinete pedagogice regionale care n-au acordat suficientă atenție sprijinirii învățătorilor și profesorilor cuprinși la cursurile de perfecționare. De pildă, cabinetul pedagogic al regiunii Stalin nu s-a îngrijit de asigurarea bibliografiei necesare studiului individual al cursanților. Deși s-au organizat două biblioteci volante, ele au stat la regiune și nu în raioanele Rupea și Agnita, pentru care au fost destinate. De asemenea, unele cabinete pedagogice nu s-au ocupat cu destulă seriozitate de problema creării celor mai bune condiții de studiu pentru cursanți. Din această cauză, unii din aceștia au fost supraîncărcați cu sarcini, cum s-a întîmplat cu tov. Florea Micu, din regiunea Cluj, care avea șase sarcini în afara școlii, sarcini care îi îngreuiau pregătirea pentru cursuri.

La început, atît cabinetele pedagogice regionale cît și Institutul nostru nu au organizat în mod temeinic consultațiile individuale și colective, iar îndrumarea și controlul studiului individual al cursanților s-au făcut sporadic și neorganizat. Așa se explică faptul că unele conspecte ale cursanților erau fie sumare, fie încărcate cu amănunte inutile. Această stare de lucruri a fost remediată datorită în primul rînd inițiativei cursanților, care au cerut cabinetelor pedagogice regionale să organizeze mai bine consultațiile orale sau scrise.

Dacă cele mai multe secții de învățămînt s-au preocupat de crearea unor condiții cît mai bune de desfășurare a muncii pentru perfecționarea cadrelor didactice, au fost totuși și unele care au neglijat această muncă. Astfel, secția de învățămînt a regiunii Stalin nu a arătat comitetului executiv regional sarcinile care stau în fața cabinetului pedagogic regional în problema perfecționării cadrelor didactice, ceea ce a dus la lipsuri serioase în munca cabinetului pedagogic, al cărui șef, tov. Cerghit, a fost antrenat la îndeplinirea unor sarcini în afara învățămîntului. O situație similară a existat și la cabinetul pedagogic al regiunii Oradea.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri este necesar să se ia în anul acesta măsuri hotărîte. Sub îndrumarea secțiilor de învățămînt și a cabinetelor pedagogice, directorii de școli trebuie să controleze realizarea planului de muncă individual al fiecărui cursant de la școala pe care o conduce, îngrijindu-se de asigurarea unor condiții cît mai bune pentru studiu.

Secțiile de învățămînt regionale și cabinetele pedagogice, în strînsă colaborare cu comitetele sindicale regionale trebuie să organizeze biblioteci volante, dotîndu-le cu bibliografia necesară.

Cabinetele pedagogice, prin metodiștii de specialitate, trebuie să organizeze consultații individuale și colective, după un plan și o tematică bine stabilite. De asemenea, acolo unde lipsește bibliografia sau se întîmpină greutăți în înțelegerea problemelor este bine să se organizeze consultații scrise pe specialități. Consultațiile pot fi organizate săptămînal, acolo unde condițiile permit, sau lunar, cu prilejul ședințelor cercurilor pedagogice. Pentru ca metodiștii regionali sau raionali să se poată pregăti temeinic în vederea consultațiilor, cursanții trebuie să arate cu cîteva zile înainte problemele care doresc să le fie lămurite.

Cabinetele de partid raionale și orășenești sprijină pregătirea cursanților organizînd consultații pentru lecțiile de ideologie prevăzute în programă. Este de datoria cursanților să ceară lămuriri în aceste probleme, fără a aștepta ca totul să le vină de-a gata.

Trebuie întărită și munca de control și îndrumare. Pentru aceasta este necesar ca în planul de muncă al secțiilor de învățămînt și al cabinetelor pedagogice regionale să se prevadă măsuri concrete în această privință.

Este necesar, de asemenea, ca secțiile de învățămînt să ceară comitetelor executive regionale și raionale să analizeze munca desfășurată în vederea perfecționării cadrelor didactice.

Problema perfecționării cadrelor didactice este o problemă de stat. Organele de învățămînt și fiecare pedagog în parte au datoria să acorde importanța cuvenită acestei probleme de care depinde creșterea nivelului științific și didactic al lecțiilor și, ca urmare, înarmarea elevilor cu bogate și temeinice cunoștințe.

M. BENDORFEANU
lector la Institutul interregional din Cluj pentru perfecționarea cadrelor didactice

Studenții se pregătesc pentru munca în producție

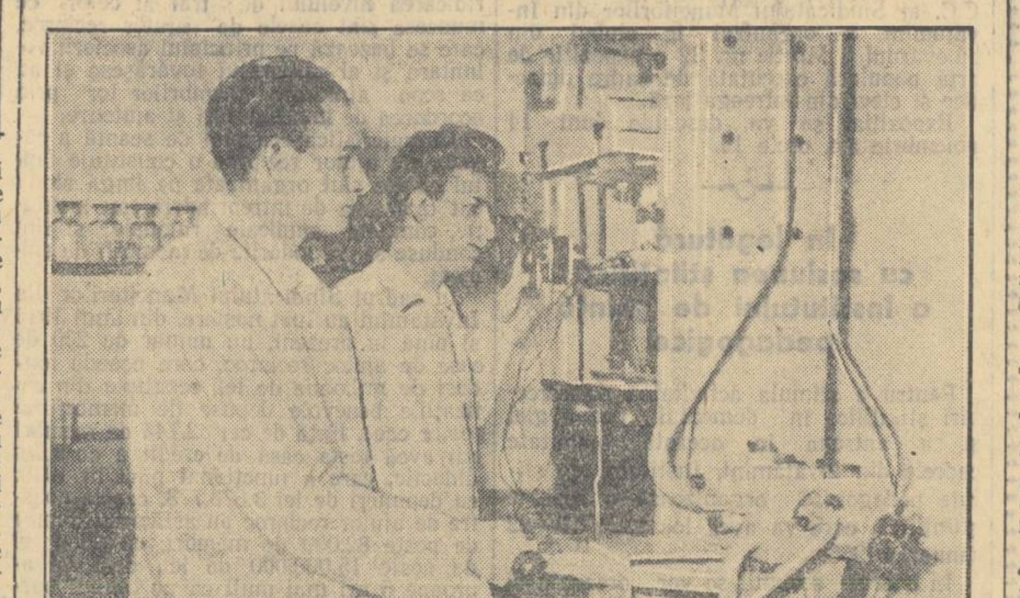

Studenții Institutului politehnic din București se pregătesc temeinic pentru viitoarea lor muncă în producție, desfășurînd încă de pe acum o bogată activitate practică.

In clișeu: Studenții I. Ciută și N. Lupu, de la Facultatea de chimie industrială, secția organică, lucrînd în laboratorul de chimie și tehnologie a produselor macromoleculare.

Cercul pedagogic al profesorilor

Pentru a obține rezultate cît mai bune în activitatea pedagogică, profesorul nu se poate mulțumi numai cu experiența sa proprie. Dezvoltarea neîncetată a învățămîntului îi impune o preocupare permanentă pentru îmbogățirea cunoștințelor sale, pentru cunoașterea și aplicarea creatoare a experienței înaintate, pentru continua perfecționare a metodelor lui de muncă. Schimbul de experiență dintre profesori contribuie într-o măsură însemnată la îmbunătățirea metodelor de predare, la ridicarea nivelului de pregătire a elevilor. In această privință au un rol deosebit de însemnat cercurile pedagogice, care înlesnesc schimbul de experiență între profesori și îi ajută să-și îmbunătățească permanent munca.

In anii trecuți, activitatea cercurilor pedagogice din raionul Reghin n-a fost pe deplin satisfăcătoare. Unii profesori nu participau activ și cu regularitate la ședințele cercurilor, și de aceea activitatea acestora nu a dat rezultatele pe care le-ar fi putut da.

In cursul anului trecut s-au luat o serie de măsuri pentru înlăturarea acestei situații. Datorită ajutorului acordat de cabinetul pedagogic regional și de către tovarășii responsabili de cercuri, care au participat la cursurile organizate de Institutul central de perfecționare a cadrelor didactice, munca cercurilor pedagogice s-a îmbunătățit într-o măsură. La consfătuirile raionale din toamna acestui an s-a acordat o mare atenție activității cercurilor. S-au analizat lipsurile, cauzele lor și s-au stabilit căile concrete pentru îmbunătățirea muncii în viitor. Drept rezultat, în noul an școlar activitatea cercurilor pedagogice se desfășoară în condiții mai bune, pe baza unor planuri de muncă alcătuite cu grijă și luîndu-se în considerație toate observațiile critice făcute asupra activității lor în anii precedenți.

Iată, de pildă, cum se desfășoară activitatea cercului pedagogic al profesorilor de limba romînă.

Prima ședință a cercului, la care au participat toți profesorii de limba romînă din oraș și raion, s-a ținut în ziua de 1 octombrie. La ședință s-au prezentat planul de activitate a cercului și noile programe de învățămînt. Tot atunci s-a ținut prima lecție deschisă — analiza literară a nuvelei „Mihnea Vodă cel Rău". Lecția a contribuit la lichidarea neajunsurilor din munca unor profesori care neglijau problema analizei literare și, în special, analiza limbii și a stilului operelor literare. La discuțiile pe marginea lecției, multe cadre didactice au arătat că nu este just ca profesorul să se mărginească la analiza conținutului operei, fără să insiste asupra formei artistice.

Planul de muncă al cercului prevede o activitate variată: referate, lecții deschise urmate de analiza acestora, diferite forme de ajutorare a cadrelor tinere, analiza programelor de învățămînt, revista presei de specialitate, scurte informări în legătură cu evenimentele politice interne și externe etc. Temele referatelor prezentate la cerc sînt legate de problemele concrete ale muncii profesorilor de limba romînă: „Gramatica limbii romîne", „Metodica dictărilor", „Metodica compunerilor" „Noțiuni de teorie a literaturii", „Probleme ale limbii literare", „Metodica recapitulării". Profesorii și-au manifestat dorința de a studia mai adînc problemele aplicării învățăturii lui I. P. Pavlov în predarea limbii. De aceea, unul dintre referate va avea tema: „Formarea deprinderilor ortografice în lumina învățăturilor lui I. P. Pavlov".

Lecțiile deschise care se organizează în cadrul cercului au ca temă analiza gramaticală, compunerea, dictarea cu explicații prealabile, predarea noțiunilor de teorie a literaturii, exerciții ortografice, recapitularea cunoștințelor.

Pentru întărirea caracterului practic al activității cercului, în cadrul ședințelor se vor efectua analize gramaticale și literare și se vor studia diferite capitole din „Gramatica limbii romîne".

Fiecare membru al cercului și-a propus să studieze mai amănunțit o anumită problemă legată de activitatea didactică. Astfel, tovarășa Teodora Soroceanu și-a ales ca temă „Dezvoltarea exprimării orale și scrise a elevilor".

Responsabilul cercului va asista și la unele lecții predate în școală, pentru a putea cunoaște mai îndeaproape aspectele concrete ale muncii profesorilor și a îndrepta activitatea cercului pedagogic înspre ajutorarea acestora.

In cadrul cercului pedagogic profesorii își manifestă larg inițiativa, fac propuneri interesante.

Activitatea de pînă acum a arătat că cercul pedagogic poate fi de un folos real cadrelor didactice dacă munca lui este bine organizată și bine pregătită, dacă ea se desfășoară pe baza unui plan bine alcătuit.

Prof. T. A. ENACHESCU

Răspundem la întrebările cititorilor

Asistența directorului la lecțiile pedagogilor

Tov. Ion Fluture, directorul școlii din comuna Pesac, raionul Sînnicolaul Mare, regiunea Arad, ne pune cîteva întrebări în legătură cu asistența directorului la lecțiile predate de pedagogii din școala sa, cerînd, printre altele, schema unui plan model de asistență la lecții.

*

Directorul asistă la lecțiile predate de cadrele didactice din școala sa cu scopul de a cunoaște munca pedagogilor și a contribui la continua ei îmbunătățire. Dacă toți directorii urmăresc, prin asistențele lor la lecții, același scop, nu se poate vorbi totuși de o schemă model după care trebuie să se orienteze directorul în aprecierea unei lecții.

Dacă directorul asistă pentru prima oară la lecția unui profesor care este nou numit în învățămînt, sau predă pentru prima oară în școala respectiva, atunci el va căuta să cunoască în general cum muncește acesta cu elevii și va urmări cu aceeași atenție toate momentele lecției.

Directorul poate însă asista la lecțiile predate în școala sa și pentru a face observații în legătură cu o singură problemă, sau cu cîteva probleme pe care le studiază la diferitele lecții ale pedagogilor din colectivul didactic.

Alteori, directorul asistă la lecții pentru a vedea cum aplică pedagogul îndrumările pe care le-a primit din partea sa, din partea metodistului sau din partea inspectorului.

Este necesar ca atunci cînd își fixează obiectivul pe care îl va urmări cu prilejul asistării la lecții directorul să chibzuiască bine, să țină seama de condițiile concrete ale muncii. Pentru a putea face observații întemeiate asupra unei probleme, directorul trebuie s-o urmărească în mod special. De exemplu, directorul poate studia calitatea cunoștințelor elevilor, sau cum se aplică sistemul de notare, sau cum se preocupă profesorul de ridicarea conținutului științific al lecțiilor, sau în ce măsură lecțiile au un conținut educativ just etc. Teme ca „sistemul de lucru al profesorului și calitatea cunoștințelor elevilor", sau „îndeplinirea programei, sistemul de notare și verificarea cunoștințelor elevilor", care presupun urmărirea în același timp a unor probleme diferite, nu pot duce la concluzii adînci cu privire la munca în această privință a cadrelor didactice.

Cunoscînd cerințele bunei desfășurări a unei lecții, directorul își poate stabili, pe baza lor, puncte care să-i ușureze observațiile, să permită o sistematizare a datelor culese. Acestea variază, desigur, de la o materie la alta.

Chiar dacă pe baza cerințelor indicate de metodică cu privire la buna desfășurare a unei lecții la o anumită materie directorul își poate stabili un punctaj după care să-și facă observațiile, acest punctaj nu poate fi valabil pentru toate lecțiile, nici chiar la această materie. Imbogățindu-și experiența, primind ajutor din partea directorului, a metodistului, a inspectorului, profesorul își îmbunătățește mereu munca. Directorul, urmărind dezvoltarea lui, urmărind această îmbunătățire continuă a muncii, trebuie să-și schimbe obiectivele asistenței la lecțiile sale. Treptat, profesorul înlătură unele lipsuri din munca lui, rezolvă unele probleme și atunci și în preocuparea directorului pentru munca acestui profesor trec pe primul plan alte probleme.

De fapt, directorul nici nu poate contribui la îmbunătățirea muncii din școala sa dacă apreciază lecțiile pedagogilor, după un șablon. El trebuie să cunoască în fiecare moment care este partea bună și care este partea slabă a activității unui profesor și numai pe această bază să dea îndrumări. A ține seama de condițiile concrete, a da ajutor efectiv cadrelor didactice în îmbunătățirea muncii lor instructiv-educative înseamnă a nu te mulțumi să urmărești lecțiile după un șablon, ci a fixa de fiecare dată obiectivele cerute de situația concretă și a da în această privință îndrumări pe baza observațiilor făcute.

O condiție de care depinde în mare măsură calitatea îndrumării profesorului de către director este cunoașterea manualului și a metodicii. Pentru a controla și a îndruma cu competentă munca pedagogilor, directorul trebuie să se pregătească pentru asistarea la lecții. El trebuie să cunoască dinainte ce lecție predă profesorul în ora respectivă, să studieze din manual tema lecției și să cerceteze în metodică cerințele pentru buna ei predare. Numai în felul acesta el va putea controla și îndruma cu pricepere procesul de învățămînt.

In unele școli, problema pregătirii directorului pentru asistența la lecții a fost neglijată. Unii directori au ales la întîmplare, în funcție nu de nevoia de a ajuta pe profesorul respectiv, ci de timpul pe care l-au avut liber, lecțiile la care au asistat. Este pozitiv faptul că tovarășul Ion Fluture și, ca dînsul, mulți alți directori sînt conștienți că asistențele la lecții trebuie făcute în mod sistematic și sînt hotărîți să vină pe această cale în sprijinul pedagogilor.

Directorul are datoria să cunoască cum muncește fiecare pedagog din școala sa. De aceea el trebuie să asiste la lecțiile tuturor profesorilor. Așa își va da seama care dintre profesori are nevoie de mai mult ajutor și va putea să se ocupe mai îndeaproape de aceștia.

Directorul poate să-și facă un plan unde să înscrie problemele care-i cer o preocupare deosebită. Pe baza asistentelor la lecții, el poate să fixeze atît problemele pe care trebuie să le cerceteze pe calea asistenței la lecții, cît și problemele ce trebuie discutate în colectivele profesorilor pe specialități sau în consiliul pedagogic, ori problemele de care trebuie să se ocupe cu deosebire cabinetul pedagogic al școlii.

De un mare sprijin în munca de îndrumare și control este pentru director caietul de asistență la lecții. Observațiile trebuie notate și păstrate pentru a se putea urmări în ce măsură își îmbunătățește profesorul munca. De asemenea directorul trebuie să-și noteze la fiecare lecție în parte îndrumările date profesorului, pentru a putea verifica la alte asistențe în ce măsură aceste îndrumări sînt respectate.

Desfășurînd o acțiune sistematică de îndrumare a muncii cadrelor didactice prin asistența la lecții, directorul va reuși să ridice nivelul muncii didactice în școală și, prin aceasta, să ridice nivelul de pregătire al elevilor.

Școlile își îmbogățesc materialul didactic

Majoritatea învățătorilor și profesorilor din școlile noastre cunosc însemnătatea folosirii materialului didactic pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, strîns legate de practică. De aceea ei se străduiesc să îmbogățească prin mijloace locale materialul didactic existent, pentru a da fiecărui elev posibilitatea de a-l mînui.

Astfel, cadrele didactice de la școala elementară de băieți nr. 1 din Rîmnicu Sărat se preocupă intens de confecționarea materialului didactic. Această preocupare are ca rezultat existența în momentul de față în școală a unui muzeu creat aproape în întregime cu mijloace proprii, de către elevi, sub îndrumarea tovarășului învățător Ion Avramescu. Muzeul cuprinde planșe, mulaje, plante și animale conservate, precum și păsări și animale sălbatice împăiate. De asemenea, sînt adunate aci peste 60 de feluri de pietre, monede din cele mai vechi timpuri, clasificate pe epoci, precum și planșe reprezentînd plante industriale și bogățiile subsolului.

Invățătorii i-au deprins pe elevi cu această muncă, iar aceștia răspund cu multă plăcere acțiunii de strîngere și de confecționare a materialului didactic. De exemplu, elevul Tudor Alexandrescu a adus la școală „stîrcul pitic" pe care elevii împreună cu tovarășul Avramescu l-au împăiat, mărind în acest fel numărul speciilor de păsări din muzeu. De asemenea, elevul Aurelian Lepădatu a adus pentru muzeu o pereche de pupeze cu ouăle și cuibul lor. In muzeu, acest material este expus în felul următor: scorbura în care se află cuibul, tăiată în jumătate, de-a lungul, pentru ca elevii să poată vedea interiorul cuibului cu ouăle și pupăza care le-a clocit. In fața cuibului stă cealaltă pupăză împăiată.

Și părinții elevilor își aduc contribuția la îmbogățirea muzeului școlii. Astfel unul din părinți a crescut un pui de vulpe pe care l-a dat apoi școlii.

Orice excursie făcută în natură prilejuiește nu numai strîngerea unui bogat și variat material didactic, care apoi este lucrat și expus în muzeul școlii, ci și cunoașterea nemijlocită a naturii de către elevi. Așa, de exemplu, tovarășul I. Avramescu a organizat o excursie în natură, cu prilejul căreia a predat o lecție de științele naturii în legătură cu formarea straturilor. Lecția s-a desfășurat în preajma satului Dărîmați, din apropierea orașului. Elevii au avut astfel prilejul să observe în natură felul cum sînt formate straturile. Sub îndrumarea învățătorului, elevii au confecționat apoi o machetă care reprezintă formarea straturilor.

Și cadrele didactice de la școala elementară de băieți nr. 5 din Rîmnicu Sărat se preocupă de confecționarea materialului didactic. De pildă, tovarășul învățător Ion Cambeșteanu, care predă la clasa I-a a acestei școli, a executat pentru lecțiile de aritmetică planșe cu cifrele de la 1 la 10, însoțite de grupe de obiecte, lucruri sau ființe, variate de la cifră la cifră. Folosind cu pricepere în predare aceste planșe el a reușit să stîrnească interesul copiilor pentru lecțiile de aritmetică și să le înlesnească însușirea cunoștințelor predate.

Tot pentru lecțiile de aritmetică tovarășul I. Cambeșteanu a confecționat tablouri cu figuri mobile, pe care le folosește la probleme în legătură cu mărirea sau micșorarea unui număr. Cu ajutorul figurilor din tablou problemele se concretizează și copiii își dau mai bine seama de relația dintre datele acestora.

ALECU CROITORU

Să ne sprijinim pe cunoștințele de limba maternă în predarea limbii ruse

Practica predării limbii ruse în școlile medii și în facultăți arată că rezultatele pozitive depind în mare măsură de metodele folosite în predare. Dacă lecțiile sînt juste din punct de vedere ideologic și științific, dacă sînt clare, variate și interesante ele trezesc atenția elevilor și studenților, îi fac să înțeleagă și să rețină cunoștințele predate. Și, dimpotrivă, monotonia în predare, sărăcia procedeelor folosite de profesor acționează negativ asupra atenției elevilor și studenților și, implicit, asupra înțelegerii și reținerii materialului studiat. In legătură cu aceasta, aplicarea judicioasă a principiului sprijinirii pe limba maternă a elevilor și studenților în predarea limbii ruse constituie o condiție deosebit de importantă în lupta pentru înarmarea elevilor și studenților cu cunoștințe temeinice.

Majoritatea profesorilor reușesc să aplice cu succes acest principiu, trezind la elevi și studenți dorința de a-și însuși o vorbire și o scriere cît mai corecte în limba rusă. Uneori însă, în aplicarea acestui principiu se fac și greșeli. Unii profesori, de pildă, îl aplică în mod formal, la lecții. Ei consideră, bunăoară, că explicînd pronumele „sebia", ajunge să remarce că o asemenea formă gramaticală există și în limba romînă. Este clar că o astfel de aluzie la limba romînă nu are nici în clin nici în mînecă cu principiul sprijinirii pe limba maternă.

Aceasta nu înseamnă că orele de limba rusă trebuie să se transforme exclusiv în lecții de filologie comparată. Trebuie să ne sprijinim pe limba maternă numai atunci cînd acest lucru poate folosi pentru înțelegerea deplină de către elevi sau studenți a materialului limbii studiate, sau pentru ușurarea acestei înțelegeri. Vorbind despre numeral, de pildă, este bine ca profesorul să compare „odinnadțati" (odinnad-țati), „semideseati" (semi-deseati) etc. cu formele corespunzătoare din limba romînă, să sublinieze procedeul comun de formare a cuvintelor în cele două limbi. Totodată, este necesar ca, pe bază de exemple, să se opună elementele ce diferă, cum ar fi categoria numeralelor cardinale, flexiunea lor după cazuri etc.

Cînd sprijinirea pe limba maternă nu contribuie în mod substanțial la clarificarea unei anumite probleme, orice posibilitate de neînțelegere sau de confuzie din partea elevilor sau studenților fiind exclusă datorită indentității fenomenelor studiate în ambele limbi, insistența profesorului asupra comparației cu limba maternă devine inutilă.

La orele de gramatică, principalul nu este comunicarea de către profesor și reproducerea de către elevi sau studenți a cutăror sau cutăror forme și reguli neapărat în limba studiată, ci, înainte de toate, înțelegerea de către aceștia a esenței problemei gramaticale studiate. De aceea este just ca gramatica limbii ruse să fie explicată în primul rînd și mai ales în limba romînă, căci, după cum se știe, omul înțelege mai ușor atunci cînd i se vorbește în limba pe care o posedă cel mai bine. Ar fi cazul să se renunțe la ideea greșită că explicarea și apoi interogarea elevilor exclusiv în limba rusă, în cadrul lecțiilor de gramatică, contribuie la fixarea cunoștințelor, la formarea deprinderii de a conversa în limba respectivă. Procedînd numai în felul acesta, putem crea primejdia ca elevii sau studenții, deși expun materialul în limba rusă, să nu-l înțeleagă eforturile lor fiind concentrate nu atît asupra înțelegerii, cît asupra justei reproduceri în rusește a diferitelor reguli gramaticale. Desigur însă că nu trebuie să se renunțe la expresiile rusești curente, de altfel foarte variate din punct de vedere lexical și gramatical. Ar fi greșit să se spună, de pildă, „Deschideți acum caietele!" sau „Poftiți, vă rog, la tablă!" — cînd elevii și studenții înțeleg perfect formulele corespunzătoare rusești.

Aplicat cu pricepere, principiul sprijinirii pe limba maternă în predarea limbii ruse la lecțiile de gramatică duce la rezultate bune în predare. Să luăm ca exemplu lecția de gramatică la care se studiază modul condițional. Profesorul explică tehnica formării acestui mod și apoi trece la consolidarea cunoștințelor prin exemple. Dintr-o propoziție ca aceasta, scrisă pe tablă — „Esli tî cital bî, to vse bî ponimal" studenții romîni sînt tentați să tragă concluzia că „esli" este întotdeauna identic cu „dacă". Pentru a evita o astfel de confuzie, profesorul trebuie să țină seama de limba maternă a studenților, comunicîndu-le următoarele reguli: a) „esli" este sinonim cu „dacă" atunci cînd e vorba de o condiție sau o opoziție; b) „li" este corespunzător cu „dacă" atunci cînd exprimă o întrebare indirectă. Cîteva exerciții pentru precizarea acestor cunoștințe sînt suficiente. Rolul important pe care îl are aici folosirea cunoștințelor de limba maternă e clar pentru oricine.

Din neînțelegerea rolului pur funcțional al prepoziției „pe" de la acuzativ în limba romînă pot lua naștere variante rusești extrem de curioase: „Pe fratele tău nu l-am văzut de loc" devine: „Na (!) tvoego brata...". De asemenea, din cauza lipsei de claritate și de precizie în explicarea de către profesor a regimului diferit al unor verbe în cele două limbi iau adesea naștere propoziții ca: „Stranu (!) rucovodit narod" sau: „Jelaiu vam zdorovie (!)".

La unele școli și facultăți se acordă prea puțină atenție topicei rusești, așa încît se ajunge la forme ca: „Gosudarstvo privlecaet sredstva svobodnie graidan pri pomosci credita gosudarstvennogo". Profesorul de limba rusă are datoria de a sublinia permanent însemnătatea unei topice juste prin referiri la limba maternă a studenților. Personal am făcut cunoscută această problemă studenților, dîndu-le cîteva indicații de bază. Cînd totuși cineva greșește, urmînd topica romînească, prefer să-i atrag atenția nu corectîndu-l, ci rostind pe un ton de glumă expresii romînești defectuoase din punct de vedere al topicei, ca de pildă: „Financiarele reviste se află la studențescul club!" In majoritatea cazurilor, „vinovații" sezisează pe loc greșeala comisă și și-o îndreaptă singuri.

Problema principală în ceea ce privește topica se referă la atribut. In majoritatea covîrșitoare a cazurilor, mai ales în textele cu caracter științific, atributul stă în limba rusă înaintea substantivului determinat, în timp ce în limba romînă stă după el. De exemplu: „Vozvratnaia ssuda" — împrumut rambursabil; „gosudarstvennîi plan" — planul de stat; „cratcosrocinoe vlojenie" — investiție pe termen scurt. De asemenea, în foarte multe cazuri, atributul neacordat stă în limba rusă înaintea substantivului determinat, și după el în limba romînă. De pildă: „Ego kniga", — cartea sa; „Ih knighi" — cărțile lor.

Observații asemănătoare se pot face în legătură cu numele predicativ, cu adverbul etc.

Cunoașterea topicei are o mare însemnătate în efectuarea exercițiilor de retroversiune și, mai ales, în munca de traducere din limba rusă, pentru care cunoașterea cuvintelor și morfologiei se dovedește a fi insuficientă din cauza ordinii neobișnuite a cuvintelor în propoziție.

Pentru a aplica cu succes principiul sprijinirii pe limba maternă la orele de gramatică în școlile medii și în facultăți, profesorul de limba rusă are datoria să-și îmbunătățească în permanență cunoștințele de metodică cu privire la predarea gramaticii și totodată să studieze în mod temeinic gramatica limbii materne a celor pe care îi învață.

EMIL VRABIE
asistent la Institutul de științe economice și planificare „V. I. Lenin" București

La casa pionierilor din Giurgiu

...Dimineață. Clădirea mare a casei pionierilor din orașul Giurgiu pare că doarme. In parcul din apropiere, mîngîiate de vînt, foșnesc frunzele îngălbenite ale castanilor care străjuiesc aleile.

E ora 8. Incep să sosească pionierii. O dată cu venirea lor, casa se umple de freamăt și voioșie. Toate par că se pregătesc pentru activitatea însuflețită și interesantă a zilei care începe.

Conduși de pedagogi, pionierii trec în cercurile lor de activitate: unii la cercul „mîinilor îndemînatice", alții la cercurile tehnice, la cele de arte plastice, de artiști amatori etc.

In cercul „mîinilor îndemînatice", un grup de pioniere, sub conducerea tovarășei Elena Popescu, lucrează cu multă atenție: croșetează, împletesc și confecționează diferite obiecte împodobite cu motive populare. Așezate pe scăunele în jurul mesuțelor de stejar, pionierele Elena Frumosu, Florica Sfetcu, Maria Sîrbu, Ștefania Popa lucrează, cu arnici și mătase, înflorituri pe batiste, rochițe și șorțulețe. Tot aici s-au confecționat costumele de balet necesare pionierilor din cercul de coregrafie, care se pregătesc pentru a reprezenta baletul „Macul Roșu".

Cu multă însuflețire lucrează pionierii în cele două ateliere amenajate la casa lor. Ei învață aici să facă împletituri, să sculpteze, să lucreze diferite obiecte din lemn și metal. Profesorul Mircea Busuioc se străduiește să-i ajute să lucreze cît mai bine, să-i înarmeze cu deprinderi practice.

La cercul de artă plastică, pionierele Anișoara Cristache și Dina Șerbănoiu desenează priveliștile pe care le-au văzut în excursiile făcute în vara acestui an la Cheile Bicazului, la Piatra Neamț, la Cetatea Neamțului, la Humulești și la Predeal. Anișoara a desenat Cheile Bicazului și acum își pregătește creioanele pentru a colora brazii și stîncile care se ridică semețe spre cer.

La cercul de artiști amatori a luat ființă o secție de muzică instrumentală, unde se pregătesc 15 pionieri la muzicuțe, 20 de pionieri la vioară și doi la acordeon. Pionierii Mihai Cozianu, Adela Voicu, Mircea Crețu și alții urmăresc cu viu interes îndrumările profesorului Victor Carpiș, conducătorul acestui cerc. Printre tinerii artiști amatori se numără și pioniera Lăcrămioara Stoenescu. Pe lîngă faptul că s-a remarcat ca o bună solistă la cor, Lăcrămioara Stoenescu încearcă ea însăși să scrie versuri. Unele din versurile ei au fost puse pe note de profesorul de muzică Victor Carpiș.

...Și ei au fost pionieri, le spune tovarășa profesoară de istorie copiilor din jurul său, în timp ce scrie pe tablă numele lui Alexandr Matrosov și Uliana Gromova. Pionierii, așezați pe scăunele în jurul mesuțelor, avînd la îndemînă caiete și creioane, își notează cu atenție tot ce li se povestește.

La cercul de istorie copiii învață multe lucruri interesante din viața pionierilor sovietici. Ei se străduiesc totodată să le urmeze exemplul la învățătură și în activitatea pionierească de zi cu zi.

In sala de basme, la lumina focului improvizat, tovarășa Elena Profeanu le povestește pionierilor basmul „Ruslan și Ludmila". Cei peste 20 de pionieri strînși în jurul focului o ascultă cu cel mai viu interes.

...Ce repede se scurg orele! Dar fiecare ceas petrecut la casa pionierilor îi ajută pe copii să învețe mai bine, să lucreze cu mai multă îndemînare, să se pregătească pentru a deveni cetățeni demni ai patriei.

GH. POPESCU și V. GLAVAN

8 noiembrie 1945

S-au împlinit 10 ani de la luptele muncitorești din 8 noiembrie 1945, cînd forțele democrate, conduse de partidul clasei muncitoare, au zdrobit diversiunea fascistă organizată și condusă de partidele reacționare ale lui Maniu și Brătianu.

In timp ce masele muncitoare luptau pentru refacerea economiei naționale, partidele maniste și brătieniste căutau să submineze tînăra putere populară, să împingă poporul în ghiarele mizeriei.

In zorii zilei de 8 noiembrie 1945, haitele de bătăuși ale lui Maniu și Brătianu au ieșit la drum... In mîini purtau ciomege. In buzunare țineau revolvere. Pe buze le fluturau lozinci fasciste, lozinci ce slăveau bomba atomică, războiul, jaful.

Cetățenii pașnici îi priveau cu scîrbă. Huliganii loveau în stînga și în dreapta, maltratau, ucideau chiar. Aveai impresia că pe străzile orașului se reedita tabloul sumbru al pogromurilor legionare.

In Piața Palatului, bandele huliganice-fasciste au scos din buzunare sticle cu benzină și au dat foc unor autocamioane, au aprins ruguri pe care au ars ziare și cărți, au rupt afișele de îndemn la refacerea țării. Cu o deosebită furie au atacat sediul Confederației Generale a Muncii.

Vestea celor ce se petreceau în inima Capitalei pornise să facă ocolul orașului. Muncitorii din fabrici, cetățenii din cartiere s-au îndreptat spre centru, plini de mînie și de o profundă indignare, pentru a apăra organizațiile și instituțiile democratice. In lupta cu huliganii fasciști și-au jertfit viața eroi ca Gheorghe Hălmăgeanu, Ion Floruță, Ion Sulea, Emilia Irza, Isac Mandel, Ion Scortaru, Mircea Bădescu, Constantin Beu și alții, luptători neînfricați pentru libertate, independența patriei și democrație populară.

Partidele reacționare vroiau cu tot dinadinsul să aducă iar în țară regimul de cruntă exploatare burghezo-moșieresc. Ele credeau că, folosind ciomagul, vor putea să dea peste cap istoria, să sugrume voința maselor. S-au înșelat însă amarnic. Poporul a știut să-și apere cu strășnicie libertatea, cuceririle revoluționare. Mînia poporului față de ucigași n-a cunoscut stavilă, n-a știut de hotare. In acele zile, de-a lungul și de-a latul țării s-au ținut sute de întruniri, au fost nenumărate proteste. Ziarele democrate au înfierat actele de teroare săvîrșite de bandele huliganice-fasciste. 750.000 de oameni au condus pe ultimul drum pe cei ce au căzut jertfă pentru apărarea libertății. Pe străzi răsuna solemn marșul funebru:

„Voi jertfă căzut-ați în lupta cea grea
In dragostea pentru dreptate
Voi totul ați dat, ce-ați avut, pentru ea
Viață, avînt, libertate!
Dar jertfele voastre nu pier în zadar.
Jurăm pe-ale voastre morminte
Că flamura luptei nalța-o-vom iar
Că mergem mereu înainte!"

Marșul suna ca un legămînt solemn de luptă neabătută pentru triumful păcii, democrației și socialismului. Poporul și-a manifestat atunci puternic unitatea sa de nezdruncinat, voința sa fermă de a apăra viața nouă care începuse să se înfiripe pe plaiurile noastre.

Au trecut zece ani de atunci. Poporul și-a ținut făgăduiala. Sub conducerea partidului, oamenii muncii din țara noastră nu și-au precupețit eforturile pentru făurirea și întărirea statului democrat-popular. La baza acestui stat stă trainica alianță a clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare sub conducerea clasei muncitoare, unitatea indestructibilă dintre partid, guvern și popor. Insuflețirea oamenilor muncii în măreața bătălie pentru socialism nu cunoaște margini.

In întîmpinarea celui de al doilea Congres al partidului, cei ce muncesc își înmulțesc faptele vrednice pe frontul construcției pașnice. Aceste fapte sînt dovada vie a dragostei și a încrederii lor nețărmurite în partid, care ne călăuzește cu fermitate pe drumul luminos al socialismului.

GRIGORE TUDOR

Informație

In cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român, prezidiul C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt a organizat la clubul din bulevardul 6 Martie nr. 32 o expoziție de artă populară executată de cadre didactice și elevi din întreaga țară.

Expoziția se va deschide luni 14 noiembrie a.c. orele 19.

—o—

In legătură cu sesiunea științifică a Institutului de științe pedagogice

Pentru a stimula activitatea de cercetări științifice în domeniul pedagogiei și a antrena în această activitate cadrele din învățămînt, Institutul de științe pedagogice organizează o sesiune științifică, care va avea loc între 19—22 ianuarie 1956.

In cadrul sesiunii se vor prezenta și discuta comunicări tratînd diferite probleme ale muncii instructiv-educative și probleme de istorie a pedagogiei românești. Un mare număr de cadre didactice s-au înscris pentru a participa la sesiune cu diferite comunicări la care lucrează. Institutul a primit o parte din materiale.

Este pozitiv interesul manifestat în acest sens de către cadrele didactice din învățămîntul elementar și mediu. Nu același interes însă a fost arătat pînă acum de către cadrele didactice de la catedrele de pedagogie și psihologie din învățămîntul superior, de la care pînă în prezent Institutul nu a primit materialele anunțate.

Era totuși de așteptat ca tovarășii care lucrează la aceste catedre, care au o anumită experiență în munca de cercetare, să fi acordat mai multă atenție sesiunii științifice a Institutului.

Timpul care ne desparte de sesiune este foarte scurt; este necesar ca tovarășii înscriși să trimită de urgență materialele (pînă la 20 noiembrie a.c.) In cazul în care lucrările nu sînt primite în timp util, riscă să nu mai fie încadrate în ordinea de zi a sesiunii.

Să sprijinim activitatea caselor de ajutor reciproc

Unul din mijloacele importante pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc sînt casele de ajutor reciproc, care se bazează pe principiul asocierii voluntare și al ajutorului tovărășesc și au ca scop ajutorarea membrilor lor prin acordarea de împrumuturi și ajutoare.

Caracteristica cea mai de seamă a caselor de ajutor reciproc o constituie faptul că ele sînt organizate pe lîngă sindicat (comitete de întreprindere sau instituție, comitete sindicale raionale) și sînt conduse și gospodărite de membrii de sindicat.

In cadrul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt au luat naștere, din anul 1949 și pînă în prezent, un număr de 200 de case de ajutor reciproc, care posedă fonduri de milioane de lei, rezultate din cotizațiile benevole depuse de membrii acestor case. Față de cei 32.744 de membri ciți avea fosta casă de credit a corpului didactic, care a funcționat pînă în 1949, cu depuneri de lei 3.673.773, casele noastre de ajutor reciproc au astăzi un număr de peste 82.000 de membri, cu depuneri de peste 15.000.000 de lei, deci de aproape 5 ori mai mult ca pe timpul burgheziei, cînd înscrierile se făceau adesea din oficiu și sumele erau reținute obligatoriu prin statele de salarii.

Numai în primul semestru al anului 1955, din fondurile caselor de ajutor reciproc de pe lîngă Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt s-au acordat un număr de 22.088 de împrumuturi, în sumă totală de 10.579.274 de lei, precum și ajutoare materiale nerestituibile, în sumă de 103.515 lei.

Casele de ajutor reciproc de pe lîngă Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt s-au format și s-au dezvoltat în special acolo unde comitetele sindicale le-au dat sprijinul necesar, unde activul sindical al comitetelor sindicale a dus o largă muncă de convingere și lămurire în rîndurile muncitorilor din învățămînt pentru ca ei să devină membri ai acestor case. Așa, de exemplu, la casa de ajutor reciproc de pe lîngă comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul N. Bălcescu al orașului București sînt înscriși peste 90% din membrii de sindicat. Numai în cursul acestui an, cu sprijinul activ al comitetului sindical, C.A.R. din raionul N. Bălcescu a înscris 132 de noi membri. Multe case de ajutor reciproc primesc un sprijin însemnat din partea comisiilor de revizie alese în adunări generale, care își îndeplinesc conștiincios îndatoririle statutare. Un exemplu în această privință îl constituie comisia de revizie a C.A.R. de pe lîngă comitetul sindical raional Caransebeș, regiunea Timișoara.

Mai sînt însă și unele case de ajutor reciproc care, desfășurînd o activitate slabă, nu aduc foloase prea mari membrilor lor. Astfel, casa de ajutor reciproc de pe lîngă comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Bistrița, regiunea Cluj, realizează un procent mic din încasarea cotizațiilor și nu încasează cu regularitate ratele de împrumuturi. De asemenea, comitetul de direcție al C.A.R. de pe lîngă comitetul sindical raional din Cîmpulung Muscel a dat dovadă de lipsă de simț de răspundere în gospodărirea fondurilor, nu a respectat statutul C.A.R. și nici disciplina financiară, mînuind fondurile după bunul său plac. Unele case de ajutor reciproc — ca, de exemplu, cele din Ploești, Buzău, Podul Turcului — încălcînd prevederile statutului, acordă împrumuturi peste plafonul prevăzut în statut, sau acordă împrumuturi și ajutoare îndeosebi membrilor conducerii casei sau membrilor conducerii secțiunilor de învățămînt. Comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt au datoria de a înlătura cu hotărîre asemenea practici. La unele case de ajutor reciproc adunările generale ale membrilor nu se țin cu regularitate, adică din 6 în 6 luni, conform prevederilor statutare. Neprezentîndu-se dări de seamă în fața membrilor caselor de ajutor reciproc, se încalcă democrația internă, principiu important după care acestea trebuie să se conducă.

Lipsurile care mai există în activitatea caselor noastre de ajutor reciproc se datoresc în primul rînd faptului că C. C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și, în special, secția financiară a acestuia nu au îndrumat, nu au sprijinit și controlat în suficientă măsură activitatea comitetelor de direcție ale C. A. R. Muncii caselor de ajutor reciproc trebuie să i se acorde în viitor o importanță mult mai mare, începînd de la Comitetul Central al Sindicatului și pînă jos, la organizațiile sindicale de bază. Este necesar să se popularizeze importanța C.A.R. în masa largă a membrilor de sindicat și să se ducă o muncă sistematică pentru ca majoritatea membrilor de sindicat să devină și membri ai caselor de ajutor reciproc. Comitetele de direcție ale C.A.R. trebuie să țină seama că sînt răspunzătoare, împreună cu comisiile de revizie, pentru orice abatere de la statutul tip al C. A. R.

Un rol important în activitatea caselor de ajutor reciproc îl ocupă evidența contabilă. Aceasta trebuie ținută la zi, pentru a oglindi în orice moment situația financiară a casei și a fiecărui membru. De evidența contabilă trebuie să răspundă oameni cinstiți și pricepuți, care se bucură de încrederea colectivului.

Un sprijin important au primit casele de ajutor reciproc prin traducerea în viață a noului statut al C.A.R. Acesta precizează o serie de probleme în care pînă acum nu toate casele de ajutor reciproc s-au orientat la fel — ca, de exemplu, plafonul împrumuturilor, termenele de restituire ș. a.

Printr-o bună organizare și gospodărire a caselor de ajutor reciproc, prin respectarea cu strictețe a statutului acestora, vom reuși să facem din casele de ajutor reciproc un mijloc de întărire a spiritului de solidaritate și de ajutor tovărășesc al celor ce muncesc.

ION PETRUȘCA
șeful secției administrativ-financiare a C.C. al S.M.I.

Cu privire la anularea unor examene fără frecvență de la școala medie nr. 20 băieți din București și la aplicarea de sancțiuni membrilor comisiilor de examinare

— Ordinul ministrului Învățămîntului nr. 2072 din 27 oct. 1955 —

Avînd în vedere procesul verbal din 5 octombrie 1955 al comisiei instituite conform ordinului ministrului Învățămîntului nr. 65.924/1955, din care reiese că elevii care au trecut două și trei examene la cursurile fără frecvență organizate în anul 1954/55 la școala medie nr. 20 din București nu posedă cunoștințe minime din materiile claselor promovate;

Avînd în vedere dispozițiile H.C.M. nr. 3582/1953 cu privire la organizarea și atribuțiile Ministerului Învățămîntului;

Ministrul Învățămîntului
DISPUNE:

1. — Se anulează examenele din învățămîntul fără frecvență date în anul școlar 1954/1955 de elevii prevăzuți în anexa nr. 1 a prezentului ordin, precum și examenele elevilor prevăzuți în anexa nr. 2, care nu s-au prezentat la datele fixate de comisia de examinare pentru a fi supuși probelor stabilite.

2. — Tov. Popescu Gheorghe, președintele comisiilor de examinare din sesiunea august 1955 de la școala medie nr. 20 din București, se retrogradează cu eliberarea din funcția de director al școlii nr. 20 din București și se sancționează cu „Mustrare scrisă cu avertisment", pentru nerespectarea instrucțiunilor date de Ministerul Învățămîntului cu privire la organizarea și desfășurarea învățămîntului fără frecvență și cu privire la aplicarea sistemului legal de notare a elevilor, îngăduind:

— admiterea la examene a unor elevi care nu aveau actele de școlarizare;

— examinarea superficială și promovarea unor elevi lipsiți de cunoștințele cerute de programele școlare;

— modificarea notelor unor elevi în consiliul pedagogic și promovarea acestora. Sancțiunea va fi trecută în foaia personală.

3. — Tov. profesori: Petre Victor, Roman Alexandru, Elceanu Sergiu, Băleanu Victor, Rîmar Ion, Buică Savin, Lăpușneanu Gheorghe, Brăescu Maria, Petrescu Maria, Drăgulănescu Maria, Tiplica Eftimie, Popescu Constanța, Albulescu Iancu, Dobrescu Ioan, Angelescu Elena, Radu Alexandru, Popescu Florica, Bărbulescu Iancu, membrii comisiilor de examinare din sesiunea august 1955 de la școala medie nr. 20 din București, se sancționează cu „Mustrare scrisă cu avertisment" pentru abateri grave de la îndatoririle profesionale, dovedind:

— ușurință și superficialitate în verificarea cunoștințelor elevilor prezentanți la examene;

— stabilirea mediilor finale fără respectarea sistemului legal de notare;

— prezentarea în consiliul pedagogic a situațiilor de examinare nedefinitivate și acceptarea modificării notelor unor elevi ce urmau să rămînă corigenți sau repetenți. Sancțiunea va fi trecută în foile personale ale celor sancționați.

4. — Tov. Stela Andreescu, șefa secției de învățămînt a raionului „N. Bălcescu" din București, se sancționează cu „observație" pentru faptul că nu a asigurat o bună îndrumare a comisiilor de examinare, precum și controlul organizat al examenelor fără frecvență de la școala medie nr. 20 din București, nerespectînd astfel îndrumările date de Ministerul Învățămîntului cu privire la învățămîntul fără frecvență.

5. — Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu și a educației preșcolare va lua măsuri pentru aducerea la îndeplinire a prezentului ordin.

Ministru I. G. MURGULESCU

★

Anexa nr. 1

Se anulează examenele fără frecvență date pentru clasele a VIII-a și a IX-a ale următorilor elevi:

Nicu Ion, Morjan Gh. Nicolae, Rîmniceanu Gh. Dan.

Anexa nr. 2

Se anulează examenele fără frecvență ale următorilor elevi:

a) Pentru clasele a VIII-a și a IX-a:

Bogdan V. Gheorghe, Curea Victor, Ferungeanu D. Ion, Florea A. Gheorghe, Iordan I. Vasile, Marinescu Gh. Emil, Pop Al. Aurel, Pavel Gh. Ion, Simbotin Gh. Nicolae.

b) Pentru clasele a IX-a și a X-a:

Balica C. Gheorghe, Berceanu Florea, Borchescu Pavel, Candrea Constantin, Catană B. Voicu, Chiran Stan, Ciubotaru C. Ion, Condurache P. Nicolae, Dedu D. Gheorghe, Dragu A. Nicolae, Gliga P. Constantin, Leordeanu Marin, Lipan Ștefan, Luca C. Adam, Moise Petrică, Pătroescu Gheorghe, Petrașcu D. Dumitru, Pîrlea I. Florea, Popa I. Aurel, Popescu D. Nicolae, Tănase I. Mircea, Circiumaru Corneliu, Enache V. Vasile, Ion C. Laurențiu, Ionescu M. Steliana.

c) Pentru clasele a VIII-a, a IX-a și a X-a:

Grigoriu R. Cezar Ștefan, Iosif I. Gheorghe, Eftimie I. Gheorghe, Manolache G. Ovidiu, Mărculescu N. Constanța, Melica I. Gheorghe, Moraru D. Lazăr, Tănase G. Gheorghe.

Întrebuințarea cărbunilor pentru încălzitul localurilor de școală

Instituțiile de învățămînt au fost aprovizionate la timp și în cantități suficiente cu lemne și cărbuni, pe care le vor utiliza drept combustibil în timpul iernii.

Pentru utilizarea cu folos a cărbunilor este necesar să fie cunoscute și aplicate o serie de reguli. Astfel, trebuie să se curățe și să se golească de cenușă focarul grătarul și cenușarul sobei, avînd grijă ca spațiile dintre barele grătarului să nu rămînă înfundate cu cenușă, zgură, cărbuni, tăciuni etc. Se aprinde apoi un foc viu în sobă, cu puține surcele și cîteva bucăți subțiri de lemne de foc — 2 pînă la 3 kg — iar cînd focul s-a întețit și aproape jumătate din lemne s-au transformat în jar, se așează deasupra lor 1 pînă la 3 kg bucăți de cărbuni, de mărimea unei nuci pînă la mărimea unui măr, avînd grijă ca prin așezarea cărbunilor să nu se înăbușe focul de lemne. Peste cărbunii astfel așezați se mai adaogă apoi 3-4 bucăți subțiri de lemne de foc. După aceasta, se închide ușița focarului, lăsîndu-se larg deschisă ușița cenușarului.

După ce focul a fost astfel aprins și prima încărcătură de cărbuni s-a transformat într-un pat viu de jar, se așează deasupra jarului, cu aceeași grijă de a nu înăbuși focul, 1 pînă la 3 kg bucăți de cărbuni și peste ele iarăși cîteva bucățele subțiri de lemne. Se procedează la fel în continuare pînă cînd obținem în sălile de clasă și în celelalte încăperi ale școlii temperatura dorită.

Așezarea lemnelor deasupra cărbunilor este strict necesară și are ca scop să asigure arderea completă a gazelor care se degajă din cărbuni, înlăturînd astfel mirosul sau fumul ce se răspîndesc în cameră în cazul cînd cărbunii ard mocnit.

Atunci cînd prin cenușarul și grătarul focarului nu pătrunde în sobă suficient aer pentru a alimenta arderea, ceea ce se observă prin aceea că flăcările focului au o culoare galben închisă, cu reflexe roșietice, se deschide puțin, maximum cît grosimea unui creion, ușița focarului.

Focul întreținut în aceste condițiuni cu 2/3 cărbuni și 1/3 lemne de foc arde cu o flacără vie, de culoare galbenă argintie, iar din sobă nu se poate degaja fum și nici miros.

Introducerea unei cantități prea mari de cărbuni în sobă, lipsa micului foc de lemne ce trebuie să ardă deasupra cărbunilor, păstrarea ușiței cenușarului insuficient deschisă pot produce înăbușirea focului sau arderea mocnită a cărbunilor, ce nu permite aprinderea și arderea completă a gazelor combustibile. In anumite condiții, aceste gaze se pot aduna în cantități mari în interiorul sobelor și răbufni apoi spre exterior, producînd fum și miros, iar uneori chiar degradarea sobei.

Cel puțin odată la trei luni, și ori de cîte ori soba nu trage bine, trebuie să se curăță coșul și cel puțin odată pe an interiorul sobei. Nu trebuie lăsați să se ocupe de aprinderea și întreținerea focului copiii și persoanele neinstruite. Se va evita aprinderea focului cu petrol, motorină sau alte produse petrolifere. Focul se va aprinde ușor și repede cu o bucățică de hîrtie bine mototolită în mînă, cîteva surcele uscate și 4—5 bucăți de lemne subțiri.

Avînd o putere calorică de 1½ pînă la 3 ori mai mare decît lemnele și fiind mai ieftini decît acestea, cărbunii constituie un combustibil avantajos și economic cu condiția să se respecte cu strictețe indicațiile de mai sus cu privire la utilizarea lor.

BIBLIOGRAFIE

A apărut nr. 11/1955 al „Gazetei Matematice și Fizice", seria B, publicație lunară pentru tineret. In cuprins:

— Pe drumul deschis de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie;

— Din istoria dezvoltării matematicii și a metodelor ei de lucru, de acad. prof. Alexandru Myller;

— Rezolvarea și discuția geometrică a unei ecuații trigonometrice, de Emil Mortun, profesor emerit al R.P.R.;

— Ultrasunetele și aplicațiile lor, de A. Vogel;

— Probleme date la admiterea în institute tehnice în august 1955;

— Probleme rezolvate;

— Probleme propuse pentru elevii din învățămîntul mediu;

— Exerciții și probleme propuse pentru elevii școlilor de 7 ani;

— Olimpiada de matematică și fizică 1955—56 (programa fiecărei etape și clase, pentru elevii claselor VIII, IX și X, ai școlilor tehnice de maiștri, ai școlilor profesionale, ai școlilor pedagogice de învățători și ai școlilor tehnice);

— „Olimpiada Tinerilor Matematicieni și Fizicieni 1955—56" pentru elevii claselor V, VI și VII (enunțurile etapei I-a, cuprinzînd cîte zece probleme pentru fiecare clasă);

— Rubrica rezolvitorilor de probleme.

Abonamentele la Gazeta Matematică și Fizică, seria B pentru tineret, se pot face la oficiile poștale, factorii poștali etc.

Cronica evenimentelor externe

La Geneva, după două săptămîni

După o pauză de trei zile, conferința miniștrilor Afacerilor Externe de la Geneva a ținut două ședințe consecutive consacrate primului punct de pe ordinea de zi — securitatea europeană și Germania. Refuzul reprezentanților occidentali de a lua în considerare repetatele propuneri constructive ale delegației sovietice n-a îngăduit să se ajungă încă la o rezolvare pozitivă a acestor probleme indisolubil legate între ele. Este interesant de semnalat că, după apropierea punctelor de vedere în anumite probleme privind securitatea europeană, puterile occidentale s-au cramponat într-o asemenea măsură de încercările de a unifica Germania prin înghițirea Republicii Democrate Germane de către Republica Federală Germană și, în ultimă instanță, de către blocul atlantic, încît au împiedicat pînă în prezent ajungerea la un acord. In ședința din 9 noiembrie a conferinței — în care s-a hotărît ca discutarea punctului I de pe ordinea de zi să fie amînată — delegația sovietică a făcut o nouă propunere, care are în vedere obligația statelor participante la tratatul Atlanticului de nord și la tratatul de la Paris de pe o parte și a statelor participante la tratatul de la Varșovia pe de altă parte de a nu folosi forța armată unele împotriva celorlalte.

Conformîndu-se directivelor date în iulie de conferința șefilor guvernelor celor patru puteri, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, a prezentat succesiv trei propuneri de o deosebită importanță pentru cauza păcii în Europa. Este vorba de proiectul tratatului general european cu privire la asigurarea securității colective în Europa, de tratatul de securitate în Europa și de propunerea sovietică în legătură cu crearea unui consiliu pe întreaga Germanie. Luînd în considerație că propunerea inițială de încheiere a unui tratat general european întîmpină obiecții din partea puterilor occidentale, Uniunea Sovietică a propus un nou proiect de tratat de securitate care, ținînd seama de obiecțiile puterilor occidentale, are în vedere aderarea la tratat a celor patru puteri participante la conferință, a statelor semnatare ale tratatului Uniunii Europei Occidentale și tratatului de la Varșovia, a celor două state germane existente în momentul de față, precum și a altor state care și-ar exprima dorința să participe la acest tratat, ca de pildă Iugoslavia, Danemarca. Paralel cu aceasta se prevede crearea unei zone de limitare și inspecție a armamentelor în Germania, precum și în țările vecine Germaniei. Șeful delegației sovietice a prezentat de asemenea propunerea în vederea creării unui consiliu pe întreaga Germanie, alcătuit din reprezentanții celor două parlamente. In esență, planul sovietic are în vedere realitatea Europei de astăzi, în care numai pe calea asigurării securității tuturor popoarelor ce au avut de suferit de pe urma agresiunii hitleriste se poate ajunge la unificarea Germaniei într-un stat independent, democrat și iubitor de pace. Insuși comentatorul „Buletinului de știri al Casei Albe" a trebuit să recunoască faptul că propunerile sovietice au mers mult în întîmpinarea punctului de vedere occidental. El aprecia că, „dacă se analizează propunerile sovietice, se observă că cele două părți erau aproape de un acord cu privire la elementele unui tratat de securitate". Apropierea în multe puncte de vedere a propunerilor sovietice și occidentale — constatată de însiși miniștrii de Externe — nu a suprimat însă divergențele care există din pricină că în planurile anglo-franco-americane se are în vedere, în ultimă instanță, includerea unei Germanii unificate în pactul Atlanticului. Este lesne de înțeles că nici un plan care nu ține seama de realitatea existenței celor două state germane, cu orînduiri sociale diferite, nu poate fi acceptat de conferință. Progresul conferinței poate fi asigurat numai dacă puterile occidentale sînt într-adevăr animate de dorința de a unifica Germania, așa cum au afirmat în repetate rînduri, și nu de a lărgi sfera de acțiune a blocurilor lor militare în Europa prin înghițirea Republicii Democrate Germane de către blocul atlantic. Acest lucru este, evident, de neconceput, pentru că nu se poate ca unificarea Germaniei să se facă pe seama cuceririlor oamenilor muncii din Republica Democrată Germană.

In această ordine de idei apare cu totul nejustificată atitudinea puterilor occidentale care, nevrînd să țină seama de existența R.D. Germane, au împiedicat pur și simplu pînă în prezent ca glasul poporului german să se facă auzit la conferință, așa cum a propus delegația sovietică, care a cerut în două rînduri invitarea la conferință a reprezentanților autorizați ai poporului german, atît din R.D. Germană cît și din R.F. Germană.

Importanta Declarație a guvernului R.D. Germane adresată conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri și poporului german a subliniat pe bună dreptate că interesele vitale ale poporului german cer înțelegere și colaborare între Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană, pentru a se crea pas cu pas premizele interne pentru unificarea Germaniei. De aceea, guvernul Republicii Democrate Germane se pronunță pentru normalizarea relațiilor între cele două state germane și pentru apropierea lor.

Propunerile constructive prezentate de delegația sovietică, care înlesnesc ajungerea la o înțelegere, nu au primit un răspuns corespunzător. Puterile occidentale n-au făcut, la rîndul lor, noi propuneri care să țină seama într-o măsură mai mare decît pînă acum de realitățile din Europa.

Răspunzînd celor trei miniștri occidentali care au încercat să scape de răspunderea ce le revine pentru că nu s-a ajuns la o înțelegere în primul punct al ordinei de zi, V. M. Molotov a declarat: „Credem că schimbul de păreri dintre noi va clarifica într-o mare măsură problemele pe care le discutăm. Am realizat o apropiere a pozițiilor în anumite probleme deși, ce-i drept, încă nu am căzut de acord asupra unei serii de probleme fundamentale. Considerăm că activitatea în „spiritul Genevei" înseamnă a face mai departe eforturi susținute în vederea apropierii pozițiilor noastre și în problemele asupra cărora nu am căzut încă de acord. In realitate, „spiritului Genevei" îi corespunde ceea ce duce la întărirea păcii și micșorarea încordării internaționale, la crearea unei autentice securități în Europa. Tocmai în aceasta rezidă îndeplinirea directivelor șefilor guvernelor, dacă intenționăm nu prin vorbe, ci prin fapte să îndeplinim directivele șefilor guvernelor în problema securității în Europa și în problema germană". Totodată, opinia publică mondială, care urmărește cu interes lucrările conferinței de la Geneva, așteaptă începerea discuțiilor cu privire la dezarmare, problemă în care, după cum se știe, s-a ajuns la o considerabilă apropiere a pozițiilor în cadrul subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

In aceste condiții apare stranie permanenta preocupare a unor ziare occidentale legate de marile monopoluri de armament. Aceste ziare nu pierd nici un prilej pentru a scoate în evidență divergențele existente în momentul de față la Geneva, de a le umfla peste măsură și de a le aprecia ca fiind de netrecut, cu scopul vădit de a crea o atmosferă neprielnică oricărui progres. In ciuda acestei campanii zgomotoase, însă, popoarele cer ca arzătoarele probleme înscrise pe ordinea de zi a conferinței miniștrilor Afacerilor Externe să fie rezolvate cu succes, ca această conferință să contribuie la micșorarea încordării internaționale și întărirea încrederii între state.

Lucrări de toamnă în livadă

In livadă se execută acum lucrări importante. Desfășurîndu-și activitatea obștească, cadrele didactice au datoria să răspîndească în rîndurile pomicultorilor metodele înaintate de îngrijire a pomilor în vederea iernării lor, menite să asigure în viitor recolte bogate și sănătoase.

In livada pe rod, imediat după recoltare urmează strînsul proptelelor (prăjinilor) folosite pentru sprijinirea ramurilor încărcate de rod. Acestea trebuie adunate și așezate la adăpost, fie în șoproane sau în șuri, fie așezîndu-le în picioare în stive, în apropierea gospodăriei.

După strîngerea proptelelor, în perioada cînd frunzele au căzut, se efectuează omizitul și se adună fructele rămase prinse de ramurile pomilor. Sub conducerea pedagogilor, elevii trebuie să participe la distrugerea omizilor și la adunatul fructelor nerecoltate, care constituie focare de infecție pentru recolta viitoare. Pentru executarea în mod rațional a acestei lucrări este necesar să fie folosite scări. Trebuie evitată pe cît posibil urcarea oamenilor în coroanele pomilor, pentru a nu se rupe ramurile. Omizitul și doborîrea fructelor putrezite rămase în pom se execută și cu prăjini lungi. Se va evita însă ruperea ramurilor din coroană, căci acestea sînt organele care asigură rodul anului viitor.

Concomitent cu omizitul se grebleză și se adună frunzele căzute de sub coroanele pomilor. Această lucrare contribuie la înlăturarea apariției bolilor și dăunătorilor pomilor în anul viitor, deci asigură recolte sănătoase. Frunzele și fructele putrede adunate se ard în grămezi.

Tot în perioada de toamnă se execută răzuirea scoarței pomilor bătrîni de mușchi, licheni și porțiuni de scoarță moartă. In adăposturile oferite de crăpăturile scoarței, de mușchii și lichenii prinși de tulpină și de ramurile pomilor iernează o serie de ouă sau larve de fluturi, sau chiar insecte adulte care depreciază recolta viitoare. Acești dăunători se distrug prin răzuirea scoarței și prin arderea răzăturii. Pentru a se putea aduna în întregime tot ceea ce rezultă de la răzuire se așează în prealabil o prelată sub coroana pomilor. Răzuirea se face în timp ce scoarța este jilavă, cu o perie de sîrmă sau cu un răzuitor special, ferindu-se scoarța vie a pomului. După răzuire trunchiul și ramurile groase ale pomilor se dezinfectează prin văruire.

Tot acum, înainte de sosirea frigului se așează brîiele-capcană. Acestea sînt simple brîie împletite din paie, care se așează pe trunchiul pomilor în scopul de a oferi insectelor adăpost pentru iernare. Diferite larve și diferite insecte adulte se cuibăresc în ele, așteptînd primăvara pentru a-și începe activitatea lor distructivă. Peste iarnă, însă, pomicultorii trebuie să adune aceste brîie-capcană și să le ardă, distrugînd astfel insectele.

In livezile tinere, care au încă trunchiul subțire și coaja fragedă, este necesar să se ia măsuri pentru ferirea pomilor de rozătorile iepurilor. In acest scop trunchiurile se învelesc de jur împrejur cu tulpini de floarea soarelui, trestie, cetină etc. astfel ca să nu rămînă nici un loc gol. Materialele de protecție se leagă bine cu 2-3 legături din tei, sîrmă etc. Nu se va întrebuința răchita, deoarece iepurii flămînzi o vor roade peste iarnă, dezbrăcînd pomii de materialele de protecție și producîndu-le răni.

După executarea acestor lucrări, atît în livada tînără cît și în cea bătrînă se transportă și se răspîndește bălegarul. In livezile tinere bălegarul se răspîndește pe un cerc în jurul pomilor. Cercul trebuie să fie ceva mai mare decît proiecția coroanei pomului, deoarece rădăcinile se întind mai mult în lături decît ramurile. Este bine să se răspîndească aproximativ 3-4 kg la m. p. In livezile încheiate și puse pe rod bălegarul se răspîndește în cantitatea amintită pe întreaga suprafață a livezii. In cele bătrîne cu multe goluri sau pomi răzleți se înseamnă pe teren proiecția coroanei (conturul ei). Apoi se împrăștie bălegarul în dreapta și în stînga acestei linii, pe o fîșie de 1—1,5 metri (lățimea totală 2—3 m.) aproximativ 3—4 kg. pe m. p.

Imediat după răspîndirea bălegarului urmează arătura de toamnă, prin care bălegarul se îngroapă în sol. In apropierea trunchiului pomilor se ară superficial, pentru a nu se răni rădăcinile pomilor. Fîșiile rămase nearate în lungul rîndurilor de pomi se sapă cu cazmaua. Cînd se sapă fîșiile se adună un mic mușuroi în jurul trunchiului pomilor tineri, pentru a le proteja rădăcina de geruri.

Tot acum, în perioada de toamnă, se plantează pomi în golurile din livadă sau în noile livezi.

Executînd la timp și în bune condiții lucrările de toamnă în livadă vom reuși să obținem recolte bogate și sănătoase în anul viitor.

Ing. I. MILIȚIU

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.62.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţământului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţământ

ANUL VII Nr. 345 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 18 noiembrie 1955

SUMAR:

- DIN EXPERIENŢA ŞCOLII SOVIETICE: E. Cernişeva: 30 de ani de muncă rodnică; A. Krilov: Directoarea şcolii; P. Viktorov: Inspectarea activităţii educative. (pag. 2-a)
- Pedagogii comunişti îşi intensifică eforturile în muncă. (pag. 3-a)
- Mai multă grijă pentru munca tinerelor cadre. (pag. 3-a)
- Săptămîna internaţională a studenţilor. (pag. 4-a)
- Blanche Iancu: Controlul obştesc al muncii de asigurări sociale. (pag. 4-a)
- Cronica evenimentelor externe. (pag. 4-a)

Să predăm lecţii de bună calitate

Mijlocul esenţial de instruire şi educare a tinerelor generaţii în şcoală îl constituie lecţia. Lecţia este forma de bază a organizării muncii în învăţămînt. Prin lecţii se realizează în primul rînd sarcinile şcolii în ceea ce priveşte educarea elevilor în spirit comunist, înarmarea lor cu cunoştinţe, cu o concepţie ştiinţifică despre natură, despre societate.

Conţinutul just din punct de vedere ideologic şi ştiinţific al lecţiilor contribuie în cea mai mare măsură la educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist, la dezvoltarea dragostei lor pentru munca productivă, face să crească dorinţa lor de a participa în mod activ la opera de construire a socialismului.

Metodele folosite în predare au, de asemenea, o deosebită însemnătate. Ele trebuie să asigure o însuşire conştientă a întregii materii de către elevi, participarea lor activă la lecţie, să le dezvolte facultăţile intelectuale, încrederea în propriile lor puteri.

Nivelul ideologic şi ştiinţific al lecţiei, conţinutul ei educativ, metodele folosite, rezultatele concrete ale fiecărei lecţii în parte depind în foarte mare măsură de însăşi pregătirea ideologică şi profesională a pedagogului, de conştiinciozitatea lui în muncă, de dragostea şi interesul cu care transmite elevilor cunoştinţele sale.

Un mare număr de învăţători şi profesori din oraşele şi satele patriei noastre îşi desfăşoară cu pricepere lecţiile, obţinînd succese însemnate în munca instructiv-educativă. Dornici să dea elevilor lor o pregătire multilaterală, cît mai legată de practică, de viaţă, mulţi învăţători şi profesori din şcolile patriei noastre studiază în mod perseverent pedagogia sovietică şi experienţa şcolii sovietice, experienţa cadrelor fruntaşe din şcolile noastre. Pe baza învăţămintelor culese, ei folosesc în cadrul lecţiilor un bogat material intuitiv, organizează experienţe şi demonstraţii practice în laboratoare, la colţul naturii vii şi pe parcelele experimentale, organizează excursii şi vizite în fabrici şi uzine, la gospodăriile agricole şi de stat, fac cunoscute realizările obţinute de poporul nostru muncitor sub conducerea partidului.

Asemenea pedagogi ca Ioana Ababii, profesoară de fizică la şcoala medie nr. 2 de fete din Rîmnicu-Vîlcea, Grigore Lăzărescu, profesor de ştiinţe naturale la şcoala medie nr. 1 de băieţi din acelaşi oraş, Emil Foti, profesor de ştiinţe naturale la şcoala de 7 ani din comuna Titu-Tîrg, raionul Răcari, Antonia Focşeneanu, profesoară la şcoala medie nr. 22 din Bucureşti, îşi pregătesc cu conştiinciozitate lecţiile, se străduiesc să folosească în desfăşurarea acestora întreaga lor pricepere pedagogică. Planurile lor calendaristice şi planurile de lecţii, bibliografia studiată, felul cum folosesc materialul intuitiv, cum caută să lege teoria de practică, pasiunea cu care desfăşoară fiecare lecţie oglindesc pe deplin dorinţa lor adîncă de a da elevilor o pregătire multilaterală cît mai temeinică şi cît mai corespunzătoare cerinţelor vieţii. În funcţie de scopurile pe care şi le propun, ei stabilesc cu pricepere tipurile lecţiilor pe care le vor ţine, reflectă cu multă grijă asupra întrebărilor ce le vor pune, asupra concluziilor la care trebuie să ajungă cu elevii, asupra felului cum vor organiza explicaţiile sau demonstraţiile, asupra temelor pe care le vor da elevilor pentru acasă.

Astfel de exemple se pot da multe şi din toate colţurile ţării. Alături de învăţătorii şi profesorii conştiincioşi însă, care acordă importanţa cuvenită lecţiilor, atît în ceea ce priveşte conţinutul, cît şi în ceea ce priveşte forma de prezentare a materialului, metodele folosite, mai există unele cadre didactice care desfăşoară lecţii slabe, cărora le sînt indiferente rezultatele pe care le obţin. Profesorul de ştiinţe naturale Anea I., de la şcoala de 7 ani din comuna Galbeni, raionul Bacău, de exemplu, predă lecţii la un nivel ştiinţific foarte scăzut. Nu foloseşte nici un fel de material didactic, iar parcela experimentală a şcolii este un maidan de buruieni. Tot timpul stă la catedră, urmărind textul din manual. Profesoara Vicol, de la şcoala medie din Călăraşi, obţine rezultate slabe în predarea psihologiei. Pentru că nu-şi organizează cu pricepere lecţia, nu termină mai niciodată la timp expunerea noilor cunoştinţe, nu are timp să fixeze cunoştinţele predate, să contureze mai precis anumite noţiuni. De asemenea, profesoara de limba rusă Ionescu Zenaida, de la şcoala medie de băieţi nr. 1 din Turnu-Măgurele, neglijează lecţii de-a rîndul verificarea cunoştinţelor elevilor, pentru ca apoi să asculte 8—9 elevi într-o singură lecţie. Din această cauză peste 50% din elevii săi nu au note de trecere pe primul pătrar.

Mai sînt cadre didactice care intră în clasă fără să fi stabilit scopul pe care trebuie să-l urmărească în desfăşurarea lecţiei, mijloacele ce trebuie folosite pentru realizarea acestui scop şi uneori chiar fără să fie pe deplin stăpîne pe noţiunile ştiinţifice pe care trebuie să le transmită elevilor. Asemenea lecţii, cu un conţinut ştiinţific şi educativ sărac, nu-i pot înarma pe elevi cu cunoştinţe temeinice, nu pot trezi în inimile lor sentimente adînci, convingeri trainice.

Directorii de şcoli au datoria să controleze cu mai mult simţ de răspundere calitatea lecţiilor, felul cum îşi întocmesc cadrele didactice planurile de lecţii, cum folosesc materialul didactic, cum organizează lecţiile practice în laboratoare, pe parcelele experimentale sau la colţul naturii vii. Trebuie combătută atitudinea acelor directori de şcoli care se mulţumesc doar să semneze planurile de lecţii, fără să cerceteze scopul pe care şi l-a fixat învăţătorul sau profesorul la lecţia respectivă, materialul didactic, exerciţiile şi exemplele pe care vrea să le folosească, concluziile la care vrea să ajungă. Directorul are datoria să asiste la lecţii în mod organizat, pentru a urmări anumite probleme, pentru a cunoaşte felul cum aplică învăţătorul sau profesorul respectiv îndrumările primite.

Cabinetele pedagogice regionale şi raionale, prin metodiştii lor, trebuie să acorde învăţătorilor şi profesorilor, cu deosebire cadrelor tinere, un ajutor mai temeinic în ceea ce priveşte munca de îmbunătăţire a lecţiilor. Încă mai sînt cadre didactice care nu ştiu să stabilească obiectivul concret al unei lecţii, trecînd în plan obiective generale. Încă mai sînt unele cadre didactice care îşi planifică în mod greşit parcurgerea materiei. Tovarăşa Zafiu Marioara, profesoară de ştiinţe naturale la şcoala din Băcăinţi, de pildă, a prevăzut pentru o singură oră recapitularea întregului material de botanică predat în clasa a V-a. Alte cadre didactice nu ştiu să folosească cu pricepere schema la lecţie, nu reuşesc să ajute elevii să-şi fixeze în mod temeinic cunoştinţele transmise, să le lămurească anumite probleme ce le-au părut confuze în timpul expunerii materialului. Metodiştii au datoria să acorde un ajutor concret cadrelor didactice, îndrumîndu-le cu răbdare, studiind cu seriozitate toate lipsurile constatate la lecţii şi arătînd mijloacele de îndreptare. În munca de îndrumare pe care o duc metodiştii este necesar să se insiste mai ales asupra procedeelor ce trebuie folosite în cadrul lecţiilor pentru a dezvolta gîndirea copilului, pentru a-i dezvolta sentimentele, curajul, bărbăţia, voinţa şi dîrzenia, trăsăturile morale ale viitorului constructor al socialismului.

Multe din lipsurile ce se menţin în lecţiile desfăşurate de unele cadre didactice se datoresc şi felului cum este îndrumată şi controlată munca din şcoli de către unii inspectori şcolari de la secţiile învăţămînt şi chiar de către unii inspectori din Ministerul Învăţămîntului. Deşi lecţia ar trebui să fie pe primul plan al muncii inspectorilor, deoarece în cadrul lecţiei se realizează în cea mai mare măsură sarcinile educaţiei comuniste, unii inspectori şcolari neglijează lecţiile, interesîndu-se mai mult de probleme cu caracter organizatoric.

Folosind experienţa pedagogilor fruntaşi, care aplică cu pricepere pedagogia sovietică şi experienţa şcolii sovietice, directorii de şcoli, organele de învăţămînt şi sindicale trebuie să acorde mai multă atenţie ajutorării cadrelor tinere şi celor cu rezultate slabe în muncă, organizînd cu mai multă grijă schimbul de experienţă prin interasistenţe, lecţii deschise, acordînd mai mult interes consfătuirilor de producţie etc.

Luptînd pentru o mai bună calitate a lecţiilor, luptăm, implicit, pentru o temeinică pregătire a elevilor, a viitoarelor cadre necesare construirii socialismului.

Atestarea cadrelor didactice

În cursul acestei săptămîni a avut loc la Ministerul Învăţămîntului o şedinţă de instructaj cu primele comisii de atestare a cadrelor didactice care vor lucra în Capitală şi în regiunile Timişoara, Suceava, Stalin, Piteşti, Baia Mare, Regiunea Autonomă Maghiară, Oradea şi Craiova. Tov. Fl. Mezincescu, locţiitor al Ministrului Învăţămîntului şi tov. A. Debreczi, vicepreşedinte al C.C. al S.M.I., vorbind în faţa comisiilor de atestare, au dat îndrumări cu privire la pregătirea şi desfăşurarea lucrărilor de atestare ce se vor desfăşura pe etape, în întreaga ţară.

Acţiunea de atestare este organizată pe baza Decretului Prezidiului Marii Adunări Naţionale cu privire la înfiinţarea gradelor didactice şi stabilitatea în funcţie a cadrelor didactice din învăţămîntul elementar şi mediu a Hotărîrii Consiliului de Miniştri cu privire la ridicarea calificării, perfecţionarea şi asigurarea stabilităţii cadrelor didactice din învăţămîntul elementar şi mediu şi a Regulamentului cu privire la organizarea şi funcţionarea comisiilor de atestare a cadrelor didactice din învăţămîntul elementar şi mediu. Această acţiune are o mare însemnătate pentru stimularea calificării şi perfecţionării pedagogilor, pentru asigurarea stabilităţii cadrelor şi ridicarea nivelului învăţămîntului elementar, de 7 ani, mediu de 10 ani şi pedagogic.

Cu prilejul şedinţei care a avut loc la Ministerul Învăţămîntului s-a anunţat atestarea cadrelor didactice care fac parte din comisiile de atestare.

Felicităm pe primele cadre didactice care au primit grade didactice şi le urăm spor la munca plină de răspundere ce o vor desfăşura în comisiile de atestare.

ÎN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

La Institutul politehnic din Capitală

La Institutul Politehnic din Bucureşti, cel de al II-lea Congres al partidului este întîmpinat cu noi succese în muncă. Toate forţele personalului didactic sînt îndreptate spre ridicarea nivelului ideologic şi ştiinţific al cursurilor, al seminariilor şi lucrărilor de laborator, spre întărirea disciplinei studenţilor.

În vederea îmbunătăţirii muncii catedrelor şi a ridicării nivelului prelegerilor, consiliul ştiinţific al Institutului va analiza, pînă la 10 decembrie, activitatea unei catedre, iar consiliile ştiinţifice ale facultăţilor şi colectivele de catedră vor analiza un număr de opt cursuri. Astfel, de exemplu, la Facultatea de ingineri economişti se va analiza în cadrul catedrei cursul tovarăşului conferenţiar Horia Grigoriu despre organizarea şi planificarea industriei chimice, iar la Facultatea electrotehnică cursul tovarăşului conferenţiar C. Apetrei, despre maşini electrice. Pînă la 1 decembrie consiliul ştiinţific al Facultăţii de metalurgie va analiza cursul tov. M. Ispas şi Florea Oprea despre teoria proceselor metalurgice.

Pentru a asigura apariţia la timp a cursurilor de care au nevoie studenţii, un număr de şapte profesori şi-au luat angajamentul de a preda la litografiat cursurile înainte de termenul fixat la începutul anului şcolar. Astfel, tovarăşul Grecu Titus va preda cursul „Teoria, calculul şi construcţia maşinilor şi turbinelor cu aburi şi gaze", iar tovarăşul Mănciulescu Milan, volumele I şi II din „Chestiuni speciale în telegrafie".

O iniţiativă frumoasă a Institutului este organizarea unor colective formate din cadre didactice, specialişti, care să sprijine întreprinderile corespunzătoare specialităţii pentru îmbunătăţirea procesului tehnologic şi micşorarea rebuturilor.

În vederea antrenării studenţilor la o muncă susţinută şi sistematică, Institutul va organiza la 20 noiembrie a.c. o consfătuire la care vor participa 600 de studenţi fruntaşi din Institut, precum şi 200 de studenţi fruntaşi din alte instituţii de învăţămînt superior din Capitală. Consfătuirea va contribui la cunoaşterea şi generalizarea celor mai bune metode de studiu.

S-a ridicat, de asemenea, nivelul muncii sectoarelor administrativ, social-administrativ şi tehnic din Institut. Astfel, pe lîngă realizările de ordin gospodăresc, s-a îmbunătăţit protecţia muncii în localul Institutului, s-au luat măsuri pentru sporirea acumulărilor socialiste, prin realizarea de economii în valoare de 42.000 lei provenite prin executarea de lucrări cu forţe proprii.

M. SIMION

„Din fier vechi — oţel nou"

Strîngerea metalelor vechi a devenit o acţiune largă a tinerilor de pe întinsul patriei. La chemarea Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor de a colecta cît mai mult fier vechi au răspuns zeci de mii de tineri din întreaga ţară. Sub lozinca „din fier vechi — oţel nou" ei desfăşoară o activitate rodnică, ce contribuie la buna aprovizionare cu fier vechi a oţelăriilor noastre.

Recent s-a încheiat cea de a doua etapă a acestei importante acţiuni. Pînă la 20 octombrie, tinerii din întreaga ţară au strîns peste 21.531.500 kg. de metale vechi, din care mai bine de 7.599.500 kg au şi fost valorificate.

În întrecerea pornită pentru colectarea şi expedierea către centrele siderurgice a unor cantităţi de fier vechi cît mai însemnate, alături de tinerii din întreprinderi dobîndesc rezultate din cele mai frumoase şi organizaţiile U.T.M. din şcoli şi detaşamentele de pionieri.

Pionierul Gîtlan Tudor, de la şcoala medie de băieţi nr. 12 din Capitală, este fruntaş la învăţătură. Tot fruntaş este şi în acţiunea de strîngere a fierului vechi. El a colectat singur cantitatea de 500 kg. metal. Un exemplu semnificativ îl constituie elevii şcolii profesionale din comuna Oţelul Roşu, raionul Caransebeş. De la început ei au pornit în mod organizat acţiunea de strîngere a fierului vechi, împărţindu-se în 5 grupe. Astfel, ei au reuşit să adune o cantitate de 108.900 kg de fier vechi şi fontă, din care oţelarii au turnat pînă acum un număr de 5 şarje rapide. Cu multă bucurie au asistat la uzinele Mao-Tze-dun, la turnarea unei şarje de oţel din fier vechi colectat de ei, pionierii de la şcoala nr. 146 din Bucureşti. Prin hărnicia tinerilor, pionierilor şi şcolarilor, regiunea Ploeşti este fruntaşă pe ţară în colectarea fierului vechi. Printre tinerii fruntaşi pe regiune sînt şi şcolarii Stănescu Mihaela, din oraşul Ploeşti, şi Pascu Simion, din oraşul Moreni. În regiunea Oradea, tinerii, pionierii şi şcolarii au strîns în ultimele 7 luni cantitatea de 126.900 kg. fier şi fontă veche, care a fost trimisă combinatelor siderurgice. În fruntea acestei acţiuni s-au situat pionierii şi şcolarii de la şcolile nr. 5 şi nr. 7 din oraşul Oradea. Şi exemple de acest fel sînt nenumărate.

În prezent, pionierii, şcolarii şi tinerii muncitori au pornit o nouă întrecere, luîndu-şi angajamentul ca în cinstea Congresului partidului să colecteze noi şi însemnate cantităţi de metale vechi. O contribuţie importantă la această acţiune o aduc învăţătorii şi profesorii, care folosesc mijloace multiple pentru antrenarea cît mai largă a pionierilor şi şcolarilor, arătîndu-le în mod convingător ce însemnătate are pentru economia naţională o producţie sporită de metal. Gazetele de perete din şcoli, vizitele pionierilor şi şcolarilor în întreprinderile metalurgice, întîlnirile între oţelari şi elevi contribuie la atragerea în masă a elevilor în întrecerea socialistă organizată în cinstea Congresului partidului pentru colectarea fierului vechi.

Într-un sat de pe valea Bistriţei

Elevii de la şcoala de 7 ani din comuna Poiana Teiului, raionul Ceahlău, intensifică, în cinstea celui de al doilea Congres al partidului, munca pe tărîm obştesc. Astfel, au ajutat la desfăcutul porumbului ce l-au cules ei înşişi de pe loturile de pămînt ale unor bătrîni şi văduve din sat. De asemenea, au ajutat la desfăcutul porumbului cules pe lotul sfatului popular. Elevii au ajutat apoi să se transporte la baza de recepţie cantităţile de cereale datorate către stat.

În această perioadă s-a intensificat şi activitatea pentru lărgirea bazei didactico-materiale a şcolii. Printre altele, elevii, sub îndrumarea pedagogilor, au amenajat o pistă cu obstacole şi o groapă pentru sărituri şi se pregătesc pentru obţinerea insignei F.G.M.A.

Pentru ridicarea nivelului muncii

Alături de întregul popor muncitor, lucrătorii din învăţămînt se pregătesc să întîmpine cu realizări cît mai însemnate cel de al II-lea Congres al P.M.R.

Pedagogii comunişti de la şcoala medie nr. 2 din oraşul Piteşti muncesc cu stăruinţă pentru ca în fiecare zi de şcoală să înscrie noi succese în munca de instruire şi educare a elevilor. În planul de măsuri întocmit în acest scop de biroul organizaţiei de partid din şcoală, dezbătut apoi şi îmbogăţit într-una din adunările generale, sînt prevăzute sarcini concrete, menite să ridice rolul de avangardă al învăţătorilor şi profesorilor comunişti, să crească răspunderea şi influenţa lor asupra întregului mers al muncii didactice. Planul de măsuri se referă la ridicarea nivelului muncii instructiv-educative, la mobilizarea cadrelor didactice şi a elevilor pentru întărirea muncii obşteşti, la aprovizionarea internatului cu cele trebuitoare pe timpul iernii, la menţinerea curăţeniei şi la înfrumuseţarea localului de şcoală etc.

Cu o deosebită grijă se preocupă profesorii comunişti de sprijinirea activităţii organizaţiei U.T.M. din şcoală. Ei sprijină biroul U.T.M. în vederea bunei pregătiri şi a ridicării calităţii adunărilor. În vederea folosirii celor mai bune metode de muncă în rîndurile utemiştilor şi pionierilor, pentru îmbunătăţirea situaţiei la învăţătură şi a disciplinei acestora. Organizaţia de partid sprijină de asemenea iniţiativa comitetului U.T.M. pentru colectarea a 2000 kg fier vechi.

În scopul întăririi muncii pentru educarea comunistă a elevilor s-a prevăzut prezentarea unor referate care să le facă cunoscute realizările obţinute de poporul nostru muncitor sub conducerea înţeleaptă a partidului. La sfîrşitul lunii noiembrie, elevii se vor întîlni cu un membru de partid, luptător din ilegalitate. În planul de măsuri este prevăzută, de asemenea, organizarea unor seri literare pe tema „Figuri de luptători comunişti şi utecişti din ilegalitate".

C. FLOREA

Noi realizări

Conducerea şcolii medii nr. 2 cu limba de predare maghiară din Sighet şi-a îndeplinit angajamentul luat în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, amenajînd, cu sprijinul comitetului de părinţi, un atelier şi o cameră pentru pionieri.

În cadrul atelierului elevii execută diferite lucrări de tîmplărie şi lăcătuşerie. Orele de practică în atelier au loc în fiecare săptămînă, miercurea. Pînă acum elevii au confecţionat aici rame, lăzi, stative etc.

Sub îndrumarea profesorului de educaţie fizică, elevii au amenajat, în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, un teren de baschet.

Tot în cinstea Congresului, colectivul pedagogic şi-a luat angajamentul de a organiza un lectorat pentru părinţi.

Însemnări

Brigada din Răcăciuni

Doi membri ai gospodăriei agricole de stat, doi membri ai gospodăriei agricole colective „Secera şi ciocanul", 8 ţărani muncitori şi 2 profesori. Brigada căminului cultural din Răcăciuni cuprinde în total 14 oameni. Iată-i pe toţi pe scenă. Dacă n-ai şti că asişti la finala concursului pe ţară al brigăzilor artistice de agitaţie ale căminelor culturale, ai fi îndreptăţit să crezi că ai de-a face cu veritabili actori.

Iată-l bunăoară pe „Ilie" povestindu-şi în versuri păţania. Tot amîna şi amîna ziua însămînţării, pînă cînd florile şi buruienile i-au năpădit ogorul, astfel că din ţăran plugar a ajuns... florar. Hohotele de ris ale publicului au răsplătit pe deplin atît interpretarea cît şi valoarea textului.

Dar acesta n-a fost singurul număr îndelung aplaudat al programului brigăzii din Răcăciuni. Timp de 45 de minute, cei 14 artişti amatori au prezentat jocuri naţionale specifice regiunii Bacău, au spus ghicitori şi cuplete care evidenţiau pe oamenii de nădejde ai comunei sau criticau pe chiulangii şi birocraţi.

Acest spectacol artistic al actorilor amatori din Răcăciuni este rodul muncii culturale desfăşurate în comună. Dragostea pentru cîntec, joc şi teatru, dorinţa de a contribui la înflorirea comunei au strîns laolaltă un mănunchi de oameni dintre care, fireşte, n-au putut lipsi cadrele didactice.

Iată-i, de pildă, pe prezentatorul programului brigăzii, tovarăşul Vasile Popescu, profesor de educaţie fizică la şcoala de 7 ani din Răcăciuni, sau pe talentatul interpret al scheciurilor, Mircea Neica, profesor de ştiinţe naturale, care de altfel este şi responsabilul brigăzii artistice. Amîndoi, fără să neglijeze activitatea didactică, au contribuit în mare măsură la închegarea brigăzii artistice.

Brigada din Răcăciuni a luat fiinţă pe lîngă căminul cultural, al cărui director este învăţătorul Vasile Manciu. El a dat un mare sprijin la înfiinţarea brigăzii, ca şi la dezvoltarea activităţii ei. Acum, căminul cultural din Răcăciuni este unul din căminele fruntaşe ale ţării. Biblioteca lui a luat un premiu pe ţară. Tot astfel, colectivul de conferenţiari al căminului a fost premiat pe întreaga ţară. Toate acestea se datoresc în mare măsură şi muncii pe care 23 de cadre didactice din comună o depun în cadrul căminului cultural.

Activitatea culturală care se desfăşoară cu succes în comună a contribuit şi la înfiinţarea gospodăriei agricole colective „Secera şi ciocanul" şi a întovărăşirii agricole „Zorile socialismului".

Desfăşurînd o intensă muncă pe tărîm obştesc, învăţătorii şi profesorii nu neglijează însă nici o clipă şcolile lor, munca didactică. Şcoala de 7 ani, şcoala elementară şi grădiniţa de copii din Răcăciuni sînt adesea date ca exemplu pe întreaga regiune.

ANDREI VALENTIN

Foto-cronica Gazetei învăţămîntului

Sus: *Învăţătoarea Laurenţia Caplan, directoarea şcolii de 7 ani din comuna Lereşti, regiunea Piteşti, îndrumează cu grijă pe copiii ce-i sînt încredinţaţi.*

Dreapta: *La grădiniţa de copii din comună copiii primesc o îngrijire părintească*

Pedagogii satului

Stînga: *Învăţătorul Ion Vişoianu este tot timpul în mijlocul copiilor. Chiar în recreaţii elevii se adună în jurul lui pentru a asculta poveşti frumoase.*

Sus: *Învăţătorii satului antrenează pe ţăranii muncitori la o vie activitate culturală. La căminul cultural, construit prin autoimpunere, au loc cu regularitate repetiţii pentru spectacole.*

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

30 de ani de muncă rodnică

Intr-o dimineață de septembrie, poștașul a adus la școala din satul Hovrino, regiunea Ulianovsk, un teanc mare de telegrame. Toate îi erau adresate învățătoarei Sofia Klîkova. Foștii săi elevi, din toate colțurile Uniunii Sovietice, o felicitau cu prilejul împlinirii a 30 de ani de activitate pedagogică și-i urau mulți ani de muncă rodnică în școală.

Sofia Klîkova, originară din regiunea Ulianovsk, a lucrat la școala din Hovrino timp de 30 de ani, instruind și educînd multe generații de tineri din acest sat. Avea 18 ani cînd și-a început munca, era o învățătoare tînără și lipsită de experiență. Acum este un pedagog cu înaltă calificare, stimat de toți.

La lecțiile Sofiei Klîkova vin să asiste și învățători din alte raioane ale regiunii Ulianovsk. Metodele ei de muncă sînt răspîndite de cabinetul pedagogic raional prin broșuri, iar ea însăși își împărtășește totdeauna experiența la consfătuirile învățătorilor.

Sofia Klîkova urmărește din prima lună a anului școlar succesele fiecărui copil, lucrează după lecții cu cei ce întîmpină dificultăți, îi îndeamnă pe copiii care învață mai bine să-și pregătească lecțiile împreună cu cei slabi. Aceasta contribuie nu numai la ridicarea nivelului la învățătură al întregii clase, ci și la închegarea colectivului de copii, care se obișnuiesc să simtă răspunderea nu numai pentru munca și disciplina proprie, ci și pentru succesele și disciplina colegilor. Intregul colectiv condamnă pe cei care nu-și învață lecția sau fac gălăgie în clasă.

„Copiii înșiși îmi sînt cele mai bune ajutoare — spune Sofia Klîkova — și cu cît încrederea mea în ei este mai mare, cu cît le dau mai multe însărcinări, cu atît ei se străduiesc mai mult să îndreptățească această încredere".

Cu toată cunoașterea aproape perfectă a profesiunii de pedagog, învățătoarea vine în fiecare vacanță de vară la Ulianovsk, audiază lecțiile ținute la Institutul de perfecționare cu privire la problemele de pedagogie ce o interesează, ia parte la lucrările seminarului pentru învățătorii claselor elementare, învață din experiența altor pedagogi și împărtășește propria ei experiență. Intotdeauna se întoarce acasă cu un bagaj sporit de cunoștințe, cu noi volume pentru biblioteca școlii și a sa proprie.

Mulți oameni îi cer sfaturi Sofiei Klîkova, care este și deputat al sovietului sătesc. Ea îi ascultă întotdeauna cu atenție și-i ajută, mai ales dacă este vorba de școală, de învățămînt, de educația sau de sănătatea copiilor. Din inițiativa ei, în locul vechii clădiri a școlii elementare a fost construită o școală de 7 ani, care în curînd se va transforma în școală medie. Atunci tinerii din Hovrino vor putea urma cursurile școlii medii chiar în satul natal.

Deoarece îi vizitează pe elevii săi acasă, Sofia Klîkova știe bine cum trăiesc ei și de ce ajutor au nevoie. Ea a fost inițiatoarea creării la școală a unui lectorat pentru părinți și a ținut la acest lectorat lecții despre educația copiilor în familie. Intr-o formă simplă și accesibilă ea a vorbit despre autoritatea părinților, despre educarea caracterului copilului în familie, despre regimul zilei școlarului. Sfaturile învățătoarei sînt urmate cu strictețe.

Sofia Klîkova acordă un sprijin însemnat învățătorilor tineri. Ea îi ajută să-și facă planurile de lecții, asistă la lecțiile lor, observă lipsurile și arată cum trebuie îndreptate. Dar, înainte de toate, Sofia Klîkova îi învață pe tinerii pedagogi să iubească copiii, să le studieze caracterele și înclinațiile, pentru ca pe această bază să-i influențeze cu pricepere. Ea stăpînește această artă la perfecție.

Secția de învățămînt a raionului i-a adus de multe ori mulțumiri Sofiei Klîkova pentru munca ei remarcabilă. Ea este foarte prețuită ca pedagog și activist social fruntaș. Numele ei figurează pe panoul de onoare al regiunii, alături de cei mai buni oameni din industrie și agricultură. Guvernul i-a decernat cea mai înaltă decorație a Uniunii Sovietice, Ordinul Lenin.

...In seara aniversării a treizeci de ani de activitate pedagogică a Sofiei Klîkova, noul club al colhozului era arhiplin. Ca la o mare sărbătoare, se adunaseră aici elevi, părinți, foști elevi și colegii de muncă ai sărbătoritei.

Micii elevi ai Sofiei Klîkova i-au adus uriașe buchete de flori de toamnă. Colegii i-au dăruit un aparat de radio. Printre darurile foștilor săi elevi erau multe cărți.

Primul a luat cuvîntul directorul școlii din Hovrino, Nikolai Ermoșin, fost elev al Sofiei Klîkova.

— Prieteni! — a spus el, adresîndu-se celor adunați — o sărbătorim astăzi pe iubita noastră învățătoare, de la care am învățat cu toții și de la care continuăm a învăța cum să muncim și să trăim. Cu toții îi dorim din toată inima să lucreze mulți ani la școala noastră, să educe tînăra generație de viitori constructori ai comunismului.

E. CERNIȘEVA

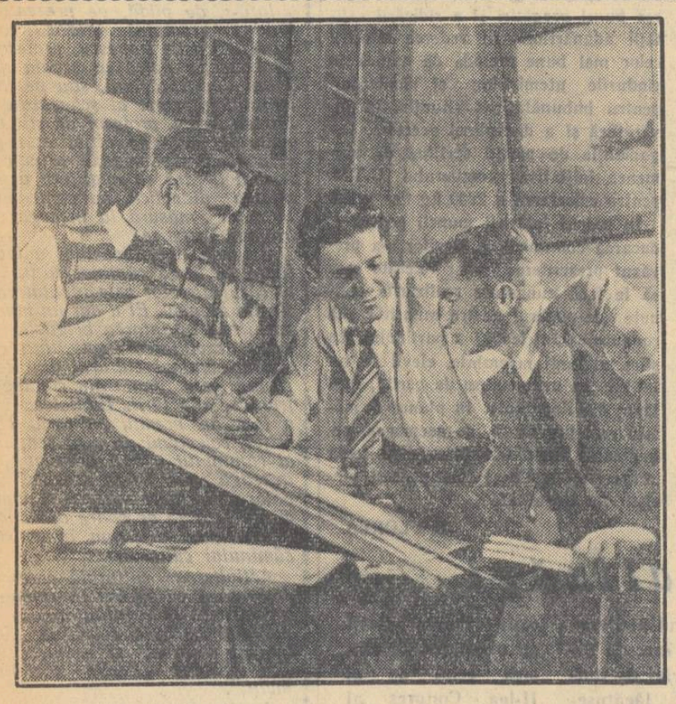

★ ★ ★

In U.R.S.S. se dezvoltă necontenit învățămîntul special mediu și învățămîntul superior. Numai în 1955, în anul I al instituțiilor de învățămînt superior au fost primiți peste 460.000 de tineri și tinere, iar alte sute de mii în școlile tehnice și în alte școli medii speciale.

In clișeu: **Studenții Boris Podsornii, Ivan Kundenko și Viktor Sidorenko, de la Universitatea din Harkov.**

★ ★ ★

Directoarea școlii

Tatiana Sergheevna Panfilova, o femeie cu ochii cenușii și cu un frumos păr castaniu, și-a început munca de educatoare lucrînd cu eminentul pedagog sovietic A. S. Makarenko, în colonia de copii „Gorki", atît de viu și plastic descrisă de el în „Poemul pedagogic". Acolo s-a pătruns ea, cu tot sufletul și cu toata inima, de principiile pedagogice simple și de neînlăturat: „cît mai multă exigență față de om și cît mai mult respect pentru el"; „învățați-l pe om să respecte munca"; „căutați în fiecare om tot ce este mai bun". Aceste principii au devenit hotărîtoare în munca ei grea și nobilă. Lucrînd cu Makarenko, Tatiana Sergheevna Panfilova studia în același timp la institutul pedagogic. Apoi a predat la o școală din Moscova, a fost aspirantă la Academia de științe pedagogice. Indată după ce și-a susținut dizertația de candidat, Panfilova, cu toate încercările colegilor și profesorilor de a o convinge să continue munca științifică, a declarat cu hotărîre:

— Vreau să lucrez numai la școală și numai la cea mai dificilă școală. Vreau să-mi verific cunoștințele în practică

In luna octombrie a anului trecut a fost numită directoare la școala cea mai dificilă dintr-un raion, ba poate chiar din întreg orașul Moscova — școala nr. 246. Aici au fost adunați elevii care au rămas odată sau de două ori repetenți din douăzeci și sase de școli. Printre ei erau mulți care aveau nota „2" la cîte zece obiecte. De obicei, cei ce învață prost au și o purtare proastă. Nu e greu să-ți imaginezi că școala nr. 246 nu era de loc un model de disciplină și bună purtare.

Dar Tatiana Panfilova, privindu-și elevii, care prin notele lor rele și prin indisciplina lor, în aparență incorigibilă, descurajau pînă și pe cei mai experimentați pedagogi, se gîndea că în fiecare din ei poate fi totuși găsit un „început bun", o „mlădiță a binelui" care, crescută cu grijă, să ducă la transformarea completă a copilului.

Deosebite greutăți, după părerea noii directoare, crea faptul că în această școală nu exista un colectiv de copii, după cum nu exista în fond nici un colectiv de pedagogi. Profesorii veniseră de la școli diferite, cu tradiții diferite, și încă nu reușiseră să se apropie. Aveau totuși ceva comun care o bucură pe Panfilova: dragostea pentru această școală dificilă, rămasă cea mai în urmă din întreg raionul. Acest sentiment putea deveni cel mai puternic factor de închegare a colectivului pedagogic. Și, înainte de toate, în această școală trebuia ridicată și pusă la locul ce i se cuvine autoritatea pedagogului. In prima sa cuvîntare rostită la o adunare deschisă a organizației de comsomol, Panfilova a spus cu emoție:

— In primul rînd trebuie să vă reamintesc cuvintele remarcabile ale lui Makarenko cu privire la faptul că pedagogii noștri constituie un fond de aur al țării. De la ei voi puteți dobîndi asemenea cunoștințe cum nu veți dobîndi de la nimeni altul. Și acest fond de aur nu trebuie cheltuit pentru orice mărunțișuri.

Tatiana Sergheevna a văzut strălucirea din ochii pedagogilor, a înțeles din cuvîntările lor că și-a atins țelul dorit; ei au căpătat încredere în forțele proprii și s-ar fi apucat de orice muncă, oricît de grea. Chiar la prima ședință a consiliului pedagogic ea le-a impus cerințe din cele mai mari: în timpul cel mai scurt să-și cunoască cît mai bine elevii, să meargă cu ei la plimbare, la cinematograf, în excursii; să lămurească care dintre elevi pot fi aleși în activul clasei, pe care din ei te poți sprijini, și să raporteze direcției cele mai amănunțite date despre elevii cei mai dificili, nedisciplinați și rămași în urmă la învățătură din fiecare clasă.

Pentru fiecare dintre elevii dificili Tatiana Sergheevna a înființat cîte un caiet special, unde erau trecute toate datele, nu numai despre elevul însuși, ci și despre părinții lui. Ea a început să cheme pe fiecare dintre elevi, spre a sta de vorbă cu el. In aceste convorbiri nu era nimic deosebit; directoarea îi întreba pur și simplu dacă e adevărat că au învățat la cutare școală, că au obținut cutare note și că părinții lor lucrează la cutare uzină; apoi îi lăsa să plece. Dar „cei mai dificili" erau uimiți că Panfilova este atît de bine informată, că le cunoaște fiecare pas — și deveneau mai liniștiți. După două săptămîni, la școala nr. 246 se stabilise o ordine relativă, care înainte părea imposibilă.

Nimic nu-i sudează așa de bine pe copii ca o muncă interesantă și folositoare societății. In înțelegere cu organizațiile raionale, Panfilova a organizat munca voluntară a elevilor pentru amenajarea unui parc. In școală a fost convocată o adunare generală extraordinară, la care s-a făcut cunoscută începerea acestor lucrări.

— Toată țara noastră construiește acum comunismul — a spus la această adunare Panfilova — și voi îl veți construi cînd veți crește mari. Dar și acum școala noastră poate îndeplini o muncă utilă. Putem sădi și îngriji pomi tineri, putem crea un parc unde copiii din raionul nostru se vor odihni vara și-și vor aminti cu recunoștință de cei ce au muncit aici — de voi...

Pentru muncile prestate, colectivul școlar (care acum devenise un colectiv adevărat) a primit mulțumiri din partea organizațiilor raionale.

Paralel cu organizarea și închegarea colectivului de copii, pedagogii, îndrumați și controlați în permanență de directoare, își desfășurau munca individuală cu fiecare elev în parte.

Panfilova urma cu perseverență învățătura lui Makarenko că trebuie să descoperi tot ce e mai bun în fiecare om.

In clasa a șaptea era un elev cu numele Mogucev, care avea nota „2" la zece obiecte. Un obraznic fără pereche. Dar Panfilova nu pierdea speranța în îndreptarea lui. Și iată că, odată, îngrijitoarea care făcea curățenie la etaj îi povesti directoarei că Mogucev, care era de serviciu pe clasă, spală singur dușumelele în clasă, după lecții. Acest lucru era suficient ca să ai de la ce să pornești.

La următoarea ceremonie a schimbării serviciului, Panfilova a citit un ordin al direcției școlii, în care, în numele întregii școli, îi aducea mulțumiri lui Mogucev pentru serviciul exemplar. De emoție și fericire, Mogucev arăta ca un mac înflorit. Iar Tatiana Sergheevna adăogă:

— Sînt sigură că Mogucev poate nu numai să-și îndeplinească bine serviciul, ci poate fi și un bun elev. El s-a străduit, în timpul serviciului, să apere cinstea clasei sale în întrecerea generală pentru curățenie; acum, clasa întreagă trebuie să se străduiască să-l ajute în lupta pentru cunoștințe temeinice!

In pătrarul următor, Mogucev avea numai trei de „2" în loc de zece. Acest eveniment a fost marcat de asemenea printr-un ordin special al direcției. In pătrarul al patrulea, Mogucev rămăsese cu un singur 2, la limba rusă. Toată vara a muncit cu o stăruință excepțională, iar la examenul din toamnă a căpătat la limba rusă nota patru.

In clasa a șasea, fruntașul dezordinei era elevul Iampolski. Iată cum au reușit pedagogii să-l reeduce. La una din adunările pionierilor, Panfilova observă că pionierii au sunat foarte frumos din goarnă. S-a constatat că cel ce le-a făcut rost de goarnă și i-a învățat să sune este Iampolski. Și iată-l pe Iampolski chemat la directoare.

— Iar te prelucrează? — îl compătimiră pionierii.

— Ei! nu-i nici prima, nici ultima dată! — răspunse cu capul sus Iampolski.

Intră fără a se intimida la directoare, dar se opri uimit: Tatiana Sergheevna se ridicase de pe scaun și, întinzîndu-i mîna, îi spuse:

— Vreau să-ți mulțumesc din partea direcției și a școlii întregi pentru organizarea pricepută a gorniștilor la adunare...

Iampolski povestea după aceea colegilor lui că a ieșit din cabinetul directoarei sburînd. Ochiul matern și grijuliu al noii directoare observase mica lui străduință, micul său efort de a face ceva bun, spre folosul tuturor, și iată că întregul colectiv s-a preocupat cu grijă de această mică scînteie, dorind s-o transforme în flacără, să sporească încrederea copilului în sine, în forțele și posibilitățile sale.

Și cîte asemenea transformări minunate n-au avut loc la această școală! Pedagogii procedau cu răbdare și chibzuință cu fiecare elev, căutînd cu orice preț să găsească în el ceva care l-ar face mai bun, care ar ajuta ca în sufletul lui să răsune coardele cele mai fine, cele mai ascunse.

Concomitent cu munca adîncă și migăloasă cu fiecare elev în parte, Panfilova îndrumează în permanență întregul colectiv de copii spre o muncă interesantă, cu țel bine definit, folositoare.

Elevii merg la teatru, vizitează muzee, expoziții, fac excursii în împrejurimile Moscovei. Incepînd din primăvară, în fiecare duminică elevii din clasele mai mari au făcut excursii de antrenament, iar vara au trăit o lună întreagă într-o tabără proprie, în sovhozul din Lidinsk, lucrînd pe ogoarele lui. In septembrie au ajutat colhoznicii să scoată cartofii și să culeagă porumbul. Elevii din clasele mai mici au lucrat în acest timp în marea livadă a școlii.

Tot timpul elevii școlii nr. 246 sînt ocupați cu lucrări interesante și folositoare, care deschid în fața lor perspectiva zilei de mîine și îi ajută să învețe cum să devină adevărați constructori ai societății viitoare.

A. KRILOV

In sera cabinetului de biologie al școlii medii nr. 63 din Moscova s-au copt căpșunile, deși e toamnă tîrzie.

In Uniunea Sovietică învață 60 de milioane de oameni

In Uniunea Sovietică este în curs de desfășurare cel de al 38-lea an școlar. In fiecare cincinal s-au construit atîtea școli noi, cîte s-au construit în vechea Rusie în aproape 200 de ani. Numai în ultimul timp — între anii 1946 și 1955 —tînăra generație a Țării Sovietice a primit aproximativ 28.000 de noi clădiri școlare pentru 4.485.000 de elevi.

In diferite instituții de învățămînt din U.R.S.S. învață 60.000.000 oameni.

In 1943—1944 s-a creat un nou tip de școală de cultură generală — școala de zece ani pentru tineretul muncitoresc și sătesc, unde își continuă învățătura tineri și tinere care lucrează în industrie și agricultură. Pentru persoanele adulte care dintr-o cauză sau alta nu au putut să-și termine studiile la timp există școli medii fără frecvență.

In prezent, în U.R.S.S. se înfăptuiește, în primul rînd în capitalele republicilor, în centrele raionale, de ținut și marile centre industriale — trecerea de la învățămîntul obligatoriu de șapte ani la învățămîntul mediu general de zece ani. In 120 de orașe ale R.S.F.S.R. a și fost introdus învățămîntul mediu general.

Invățămîntul politehnic, care se introduce pe scară largă, permite să se îmbunătățească pregătirea tinerei generații din Țara Sovietică pentru participarea activă la construirea comunismului.

Se editează manuale școlare în toate limbile popoarelor U.R.S.S. In anii de după război, tiraiul total al manualelor a fost de peste 1.500.000.000 de exemplare. Se editează de asemenea manuale în 22 de limbi ale popoarelor care înainte de revoluție nu aveau scriere proprie. In prezent lucrează în școli peste 1.700.000 de profesori și învățători. Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R., institutele pedagogice de cercetări științifice din republicile unionale, precum și institutele pedagogice de învățămînt superior se ocupă cu studierea problemelor teoriei și practicii pedagogice.

Statul sovietic mărește an de an alocările pentru învățămîntul public. In bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1955 s-au prevăzut 68,4 miliarde de ruble pentru învățămînt.

Inspectarea activității educative

In mod obișnuit, cu prilejul inspectării școlilor se verifică mai ales munca instructivă. Or, după cum se știe, instrucția și educația reprezintă un proces unitar, realizat atît la lecție cît și în afara lecției. Pedagogul are la dispoziție un mare număr de mijloace active de educare a elevilor în afara clasei. Totuși, felul cum se aplică aceste mijloace este trecut uneori cu vederea. Și lecțiile sînt apreciate de multe ori numai în ceea ce privește latura lor instructivă. Ne-am propus să acordăm o atenție serioasă inspectării muncii educative în școli. Ne-am pregătit foarte minuțios în vederea acestui fapt. A trebuit, înainte de toate, să recitim literatura pedagogică cu privire la problemele educației și să acordăm o atenție specială educației colectivului, așa cum este ea lămurită în operele lui A. S. Makarenko.

La secția de învățămînt raională a fost organizată o consfătuire, la care unul dintre inspectori a primit sarcina de a întocmi un plan pentru verificarea muncii educative în școală. Acest plan (în care erau prevăzute problemele inspectării muncii educative) a fost trimis în școli și conducătorii, la rîndul lor, l-au putut folosi cu prilejul verificării activității pedagogilor.

La cabinetul pedagogic raional s-au strîns materiale privitoare la problemele educației elevilor. Inspectarea muncii educative în școli a avut ca scop nu scoaterea la iveală a lipsurilor, ci ajutorarea școlilor în organizarea muncii educative.

Pentru a aprecia în mod just activitatea educativă a școlii este necesar, desigur, să se studieze nu numai sistemul acestei activități, ci și rezultatele ei reale.

Am început inspectarea muncii educative în raion cu o școală de șapte ani. La verificarea făcută în această școală au luat parte toți cei trei inspectori ai secției de învățămînt. După verificare am cîntărit cu grijă munca desfășurată de noi. Ne-am dat seama că am concentrat atenția principală asupra laturii exterioare a problemei (aspectul exterior al elevilor, comportarea lor cu prilejul răspunsurilor în clasă, purtarea în timpul recreațiilor, organizarea timpului liber etc.), dar n-am știut să pătrundem în esența procesului educativ. De asemenea, munca din afara clasei și din afara școlii n-a fost verificată decît în mod superficial. Ținînd seama de aceasta, ne-am revizuit planul de inspectare și numai după aceea am procedat la inspectarea activității educative la școala medie nr. 2, care este o școală mare și cu mulți elevi.

Cel mai important indice ale muncii educative în orice școală este, desigur, nivelul ideologic și științific al predării, care asigură însușirea conștientă a bazelor științelor de către elevi și formarea concepției lor materialiste despre lume. De aceea, cu prilejul inspectării noi acordăm o mare atenție asistării la lecții, străduindu-ne să apreciem în ce măsură ține seama pedagogul de specificul obiectului său, în ce fel formează reprezentările materialiste ale elevilor despre lumea înconjurătoare.

La ridicarea nivelului ideologico-politic al educației elevilor joacă un rol însemnat pregătirea pedagogului însuși. Profesorul care nu stăpînește teoria marxist-leninistă nu poate fi un bun educator. De aceea am căutat să aflăm întotdeauna, cu prilejul inspectării școlilor, cum își ridică pedagogii nivelul lor ideologic. In acest scop cercetăm planurile individuale ale pedagogilor, organizăm discuții individuale sau în grup cu privire la problemele pe care pedagogii le-au studiat. Aceasta ne obligă și pe noi, inspectorii, să urmărim în mod sistematic toată literatura politică și pedagogică.

Apreciind nivelul ideologic al cunoștințelor elevilor, căutînd să cunoaștem interesele și năzuințele lor, calitățile lor morale, am ascultat răspunsurile elevilor la lecții, am stat de vorbă cu ei, am cercetat lucrările lor și le-am propus să scrie lucrări cu anumite teme. In unele școli am propus, bunăoară, lucrări cu tema „Ce să fiu". Aceste lucrări le dădeam în mod obișnuit la sfîrșitul inspectării școlii, cînd cunoșteam bine școala și pe toți elevii săi. Comunicam din timp elevilor că vor scrie o lucrare și tema acesteia, așa încît ei se puteau pregăti puteau chibzui asupra temei, își făceau notițe preliminare. Se înțelege că în asemenea lucrări ne interesează cel mai mult ideile și sentimentele elevilor.

Asistînd la lecții ne străduim să constatăm dacă elevii sînt sîrguincioși și atenți. In acest scop, fără a ne limita la observații, le dăm cîteodată elevilor să copieze un text în funcție de vîrsta lor. Unii elevi copiază cu greșeli, omit cuvinte și semne de punctuație, fac greșeli de ortografie. Aceasta arată că ei nu sînt suficient de atenți, deoarece atenția elevilor nu poate fi apreciată numai după criteriile exterioare (dacă sînt liniștiți la lecție, dacă nu s'nt distrați etc.).

Cu prilejul inspectării muncii educative trebuie studiată deosebit de minuțios starea generală a disciplinei, îndeplinirea de către elevi a „regulilor pentru elevi". Aici joacă un rol important spiritul de observație al inspectorului. Pentru a scoate mai bine la iveală starea disciplinei într-o clasă sau alta, este bine ca inspectorul să asiste în această clasă la toate lecțiile din cursul unei zile. Atunci el poate vedea mai bine ce atitudine au elevii față de diferite obiecte de învățămînt, care s'nt interesele lor dacă pedagogii au cerințe unitare față de elevi etc.

Noi îi observăm pe elevi și în timpul recreațiilor, asistăm la adunările pe clasă. Aceste adunări, mai ales dacă în cadrul lor se discută problemele purtării și ale nivelului la învățătură, arată foarte bine în ce măsură este închegat colectivul clasei, dacă are sau nu tradiții proprii, dacă elevilor le sînt apropiate asemenea principii morale ca cinstea clasei, prietenia și ajutorul tovărășesc, dacă elevii sînt sinceri, dacă pot să aprecieze just actele colegilor, dacă în colectivul de elevi este dezvoltată critica și autocritica etc.

După cum se știe, dirigintii au un rol foarte însemnat în educarea elevilor. Noi începem controlul activității dirigintilor cu analiza caietelor lor de însemnări zilnice. In convorbirile cu ei căutăm să stabilim dacă în munca lor există un sistem determinat de educație sau dacă măsurile puse în practică au un caracter întîmplător. De asemenea, căutăm să stabilim în ce grad corespund măsurile luate particularităților de vîrstă ale elevilor și cum satisfac cerințele și interesele acestora. După cum arată experiența, unii dintre diriginti își organizează munca fără nici un fel de sistem. In planurile lor sînt prevăzute multe măsuri folositoare, dar ele se realizează în mod izolat, independent una de alta, fără a urmări un scop general — educarea colectivului. Uneori dirigintii nu țin seama de particularitățile de v'rstă ale copiilor, cerînd, bunăoară, elevilor din clasele V-VII să țină referate pe care acestia de fapt nu sînt în stare să le pregătească.

Odată cu aceasta noi verificăm cum organizează și cum îndrumă dirigintii lectura extrașcolară a elevilor, dacă țin legătura cu biblioteca școlară și cu bibliotecile din afara școlii, dacă organizează discutarea cărților citite.

De asemenea, acordăm o mare atenție studierii particularităților individuale ale elevilor, căutînd să scoatem la iveală cum se preocupă de acest lucru dirigintii. In acest scop cercetăm observațiile notate de diriginți și caracterizările pe care le întocmesc ei.

In mod deosebit ne preocupăm de munca dirigintelui cu organizația de pionieri și cea de comsomol. De obicei, la inspectarea școlilor iau parte și activiști ai comitetului raional al comsomolului, care ne ajută în cunoașterea activității pionierilor și comsomoliștilor. De fiecare dată stabilim în ce măsură este legată munca dirigintelui de munca organizației de comsomol sau a celei de pionieri. In legătură cu aceasta organizăm discuții cu dirigintii, le dăm sfaturi în scopul îndreptării lipsurilor observate în munca lor.

De obicei nu inspectăm în școală munca tuturor dirigintilor, ci numai a cîtorva dintre ei. După discuțiile individuale cu acestia, convocăm o consfătuire generală a dirigintilor, în cadrul căreia facem bilanțul inspecției noastre și venim cu propuneri.

Educatorul trebuie să fie el însuși bine educat. De aceea noi îi urmărim cu atenție pe pedagogi, cercetăm aspectul lor exterior, atitudinea lor unul față de altul și față de elevi. După posibilități, asistăm la ședințele de partid și sindicale care au loc în timpul inspectării școlii și la ședințele consiliului pedagogic. Toate acestea ne dau posibilitatea de a stabili dacă colectivul pedagogic este el însuși bine închegat, dacă acest colectiv ține la cinstea școlii, dacă el folosește critica și autocritica.

Este foarte important, de asemenea să fie cercetată munca comună a școlii și familiei. Ne interesează în primul rînd conținutul măsurilor aplicate: cum lucrează comitetul de părinți, ce probleme rezolvă el, cît de eficace este ajutorul acordat de acest comitet școlii, care este tematica adunărilor cu părinții, cum se desfășoară propaganda pedagogică în mijlocul părinților.

Apoi analizăm munca dirigintelui cu părinții, căutînd să cunoaștem problemele care se discută la ședințele cu părinții pe clase, ne informăm dacă dirigintele desfășoară propaganda pedagogică în mijlocul părinților, dacă el cunoaște condițiile de trai în familiile elevilor săi. Ne străduim să asistăm la convorbirile conducătorilor școlii sau ale dirigintilor cu părinții care vin la școală. Ne interesăm de părerile părinților despre calitatea activității școlii, căutăm să aflăm cerințele lor față de școală, iar uneori, dacă este necesar, chemăm noi înșine la școală pe unii părinți spre a sta de vorbă cu ei. Toate acestea ne dau posibilitatea să ne facem o idee justă despre activitatea pe care o desfășoară școala cu părinții.

Inspectînd situația muncii educative, nu putem trece cu vederea activitățile în afara clasei și activitățile extrașcolare ale elevilor. Aprecierea acestor activități prezintă o oarecare dificultate.

Inainte strîngeam numai datele privitoare la planificarea activității extrașcolare, la numărul cercurilor existente în școală și al elevilor care fac parte din aceste cercuri, la acțiunile organizate de școală (seri literare, conferințe cu cititorii, discuții, lecții și referate etc.). Dar conținutul acestei activități, măsura în care corespunde ea vîrstei elevilor și în care satisface cerințele lor, influența ei asupra acestora — toate acestea scăpau aprecierii noastre. Acum organizăm cu elevii discuții despre activitatea lor în afara clasei și în afara școlii, aflăm părerea lor asupra acestor activități. De obicei elevii din clasele superioare spun multe lucruri interesante despre cerințele lor și despre calitatea acțiunilor în afara clasei și extrașcolare organizate de școală. Asistăm la activitatea diferitelor cercuri de artisti amatori, sportive etc. Aceasta ne permite să apreciem cît mai just conținutul muncii în afara clasei a elevilor.

In organizarea întregii munci educative joacă un rol însemnat conducerea școlii. De aceea căutăm să vedem ce importanță dau conducătorii școlii muncii educative, dacă ei o îndrumă în mod just, dacă la ședințele consiliului pedagogic și în secțiile metodice se discută problemele educației elevilor cum îndrumă directorul școlii munca dirigintilor.

Analizînd observațiile făcute la lecții de către conducătorul școlii, ne dăm seama cum apreciază acesta latura educativă a lecției, care s'nt cerințele lui față de pedagogi în scopul ridicării conținutului ideologic al predării și în scopul formării concepției materialiste a elevilor. Verificăm cum controlează conducătorul școlii munca educativă, dacă organizează seminarii în ajutorul dirigintilor, dacă urmărește activitatea în afara clasei și activitatea extrașcolară.

După inspectarea muncii educative, facem bilanțul ei. Căutăm să dăm în referatul nostru unele teze teoretice privitoare la educația elevilor, vorbim despre experiența pedagogilor fruntași și a școlilor fruntașe, care au organizat bine munca educativă. Astfel am ajuns la ideea de a pregăti referate speciale cu temele: „Despre educarea colectivului de elevi", „Despre educarea sîrguinței" etc. spre a le citi în fața pedagogilor în școli, în perioada inspectării.

Din inițiativa secției de învățămînt și a diferitelor școli, problemele privitoare la educația copiilor s-au discutat în unele organizații de partid, în ședințele comitetelor executive ale sovietelor sătești, în ședințele sindicale ale părinților elevilor.

Problema educației copiilor a fost discutată, de asemenea, la plenara comitetului raional de partid. In referatul șefului secției de învățămînt a fost minuțios lămurită situația muncii educative în școli.

Toate acestea au fost de mare ajutor școlilor în îmbunătățirea muncii educative.

B. VIKTOROV

inspector școlar la secția de învățămînt a raionului Salsk, regiunea Rostov.

(Extrase dintr-un articol publicat în revista „Narodnoe obrazovanie")

VIAȚA DE PARTID ÎN INSTITUȚIILE DE ÎNVAȚĂMÎNT

Pedagogii comuniști își intensifică eforturile în muncă

Comuniștii din școala noastră au primit cu multă însuflețire vestea convocării celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn. Întîmpinînd Congresul, organizația de partid din școală luptă pentru întărirea rolului ei de conducător politic al maselor. Citind încăodată, pe grupe, proiectul Statutului modificat al Partidului Muncitoresc Romîn, care va fi dezbătut în cadrul Congresului, comuniștii din școala noastră și-au înțeles mai bine datoria de cinste care decurge din calitatea de membru de partid — aceea de a lupta activ pentru înfăptuirea politicii partidului, pentru sporirea necontenită a contribuției învățămîntului la obținerea unor noi succese în construcția socialismului.

Zilele acestea, adunarea generală a organizației noastre de bază a ascultat un referat cu privire la întărirea vieții de partid în școală, prezentat de biroul organizației de bază. In cadrul discuțiilor care au avut loc pe marginea acestui referat, comuniștii, însuflețiți de hotărîrea de a întîmpina Congresul cu noi realizări, și-au analizat în spirit critic și autocritic activitatea și au stabilit măsuri menite să îmbunătățească munca organizației de bază și a întregului colectiv pedagogic.

In timpul discuțiilor care au avut loc în adunarea generală, pedagogii comuniști au arătat că biroul organizației de bază a luptat pentru întărirea vieții de partid, s-a interesat mai mult de buna pregătire a adunărilor generale. Acestea s-au desfășurat la un nivel mai ridicat, iar majoritatea problemelor puse în discuție au fost legate mai strîns de sarcinile concrete ale școlii.

Astfel, de exemplu, în adunările generale s-au analizat munca diriginților comuniști pentru educarea elevelor în spiritul dragostei de patrie, activitatea școlii în rîndurile părinților etc. Pe baza hotărîrilor luate în adunările generale ale organizației de bază s-a îmbunătățit munca educativă în școală, se controlează în mod sistematic calitatea predării calitatea cunoștințelor elevelor. In urma acestor măsuri, nivelul la învățătură și disciplina elevelor s-au îmbunătățit în mare măsură, școala noastră situîndu-se printre școlile fruntașe din oraș.

Cea mai valoroasă contribuție la obținerea succeselor în munca instructiv-educativă o aduc membrii de partid, care se află în fruntea luptei pentru îmbunătățirea calității învățămîntului. Astfel, directoarea adjunctă a școlii, comunista Maria Urcan, muncește mult pentru lărgirea bazei didactico-materiale a școlii, în vederea asigurării unor condiții cît mai bune de învățătură. In același timp, ea acordă o mare atenție muncii educative, preocupîndu-se în mod deosebit de organizarea și întărirea colectivului de elevi, de educarea elevelor în spiritul disciplinei conștiente. O activitate rodnică desfășoară și profesoara de limba romînă, comunista Augusta Ciobanu. In cadrul cercului de specialitate, ea dă cadrelor didactice fără experiență în muncă îndrumări metodice, le indică material bibliografic, le ajută la confecționarea materialului didactic etc. Prin predarea lecțiilor la un nivel ridicat, prin aplicarea chibzuită a mijloacelor educative, printr-o legătură permanentă cu părinții, învățătoarea comunistă Gabriela Călugăru a reușit ca în clasa a IV-a, la care predă, să nu fie nici o elevă rămasă în urmă la învățătură.

In munca sa pentru ridicarea nivelului activității instructiv-educative biroul organizației de bază se sprijină pe un activ larg fără de partid, format din cele mai valoroase cadre didactice din școală. Din acest activ face parte, de pildă, tovarășa Elisabeta Mîndrușca, directoarea școlii, pe care biroul o îndrumă în permanență ajutîndu-i să organizeze controlul muncii cadrelor didactice, schimbul de experiență pedagogică, activitate metodică în cadrul cercurilor pe specialități etc. Din activ fac parte, de asemenea, tovarășele Victoria Roșcău, Antuța Dumbravă, Eugenia Tarangul etc. cărora li s-au încredințat sarcini concrete. Una răspunde, de pildă, de activitatea metodiștilor din școală, alta de învățămîntul politic organizat pe linie sindicală, alta de activitatea A.R.L.U.S. din școală. Ele sînt ajutate îndeaproape de membrii de partid.

In mod deosebit s-au preocupat în această perioadă comuniștii de activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școală, căutînd să întărească influența acestora în rîndurile elevelor, să sporească contribuția lor la educația comunistă a pionierelor și utemiștelor. Prin profesoara comunistă Elvira Georgescu, organizația de bază a îndrumat în permanență organizațiile de tineret din școală, ajutîndu-le la alcătuirea și realizarea planurilor de muncă. De asemenea biroul organizației de partid a dat îndrumări instructorilor de pionieri cu privire la asigurarea respectării regulilor pentru elevi, la organizarea activității extrașcolare a elevelor etc. Ca urmare a sprijinului acordat de către organizația de bază, utemistele și-au sporit efortul în munca pentru ridicarea nivelului la învățătură al tuturor elevelor. Mobilizate de organizația U.T.M., elevele școlii participă și la acțiuni de folos obștesc. Astfel, ele au strîns sute de kilograme de fier vechi, contribuie prin munca lor voluntară la construirea unui stadion sportiv etc.

In discuțiile purtate în jurul referatului prezentat de biroul organizației de partid au fost scoase la iveală o serie de lipsuri care mai dăinuie în activitatea membrilor de partid. Biroul organizației de bază a fost criticat pentru faptul că, deși s-a preocupat de ridicarea nivelului muncii instructiv-educative, a scăpat total din vedere o problemă atît de importantă pentru educația comunistă a elevelor, cum este aceea a orelor de informare politică. De asemenea, s-a subliniat faptul că biroul organizației de bază nu s-a preocupat suficient de problema ajutorării în muncă a cadrelor tinere, care manifestă încă unele lipsuri, în special în ceea ce privește aprecierea cunoștințelor elevelor.

Adunarea generală a criticat cu tărie pe unii comuniști — ca, de exemplu, tovarășa Maria Ardeleanu,—care se mulțumesc să-și îndeplinească sarcinile didactice, dar nu participă la viața organizației de bază și au subliniat faptul că o asemenea atitudine, care slăbește disciplina de partid, nu trebuie să fie tolerată.

Adunarea generală a organizației de bază de la școala medie de fete nr. 2 nu s-a mulțumit numai cu analiza activității desfășurate pînă acum, ci s-a ocupat cu atenție și de măsurile ce trebuie luate pentru îmbunătățirea muncii, repartizînd în acest scop sarcini concrete. Așa, de pildă, tovarășa Augusta Ciobanu a primit sarcina să se ocupe de buna desfășurare a orelor de informare politică. Alți comuniști au primit sarcina de a se ocupa de ajutorarea cadrelor tinere, prin asistarea la lecțiile acestora, prin organizarea unor consfătuiri de producție etc. Au fost luate, de asemenea, hotărîri în vederea îmbunătățirii muncii de agitație.

Ședința organizației de bază i-a însuflețit pe comuniști, le-a întărit forțele în lupta pentru întîmpinarea Congresului cu noi succese în instruirea și educarea tineretului.

MARIA TAȘCOV
locțiitor al secretarului organizației de bază de la școala medie de fete nr. 2 din orașul Cluj.

Casa pionierilor din Miercurea Ciuc

Pionierii din Miercurea Ciuc desfășoară o activitate deosebit de atrăgătoare și interesantă la Casa lor. Ei lucrează în cercul de fizică sau de radio, în cercul de geografie, de științe naturale sau de matematici, își dezvoltă înclinările artistice la cercul de vioară, de pian, de teatru sau de coregrafie. De multă trecere se bucură în rîndul pionierilor activitatea sportivă, desfășurată în cercurile de volei, tenis, handbal, atletism. Acum, la Casa pionierilor se amenajează o cameră de povești, o bibliotecă și o sală de lectură.

Activitatea pionierilor este îndrumată cu pricepere de către directorul Casei, tov. Bedö Zoltan.

Mai multă grijă pentru munca tinerelor cadre

Una dintre problemele care cer an de an o grijă deosebită din partea secțiilor de învățămînt este aceea a îndrumării tinerelor cadre. In planul de muncă al secțiilor de învățămînt trebuie prevăzute măsuri concrete în acest scop. Incepătorul are nevoie de sprijin susținut din partea celor din jurul său, pînă ajunge să cunoască bine problemele muncii sale cu elevii și căile prin care trebuie să obțină rezolvarea lor. De felul cum este ajutat să-și îndeplinească de la început îndatoririle depinde în mare măsură încrederea lui în posibilitățile proprii și rezultatele ce le obține. Buna îndrumare dată la început usurează drumul tinerelor cadre didactice spre însușirea măiestriei pedagogice, spre continua perfecționare profesională.

In raionul Făgăraș și-au început anul acesta activitatea didactică în școală 22 de pedagogi tineri. Învățătorii și profesorii din comunele Mîndra, Berivoi, Cîrța, Veneția de Jos, Hîrseni, Ileni și altele au primit cu căldură în zilele din preajma deschiderii anului școlar pe tinerii lor tovarăși de muncă.

In raionul Făgăraș tinerii pedagogi s-au bucurat la început de grijă din partea secției de învățămînt și a conducerii școlilor în care au fost repartizați. In vederea instalării lor la locul de muncă, secția de învățămînt a raionului Făgăraș a luat dinainte măsuri. Una dintre aceste măsuri a fost discutarea în ședința cu directorii școlilor a problemelor legate de primirea și sprijinirea cadrelor tinere. Directorii au fost însărcinați să se preocupe de asigurarea unor locuințe corespunzătoare și a hranei la cantină pentru noii numiți, să organizeze în școală o primire sobră dar caldă, tovărășească a acestora.

La plecare, tinerii au fost îndrumați cu privire la ceea ce au de făcut odată ajunși în comună. Ei au fost de asemenea îndrumați și în vederea activității lor pedagogice.

In unele cazuri, sfatul popular a pus la dispoziția tinerilor mijlocul de transport care să-i ducă pînă în comuna unde urmau să funcționeze. Sfaturile populare locale au asigurat cazarea. Pînă la găsirea unei locuințe, în multe școli tinerii au fost cazați la internat. Și problema hranei a fost ușor rezolvată. Cei mai mulți tineri acoperă cu un sfert din salariu cheltuielile pentru locuință și hrană.

Din primele zile de muncă tinerii pedagogi au dovedit interes și dragoste pentru activitatea didactică și hotărîrea de a învinge greutățile.

Tovarășa Silvia Receanu a fost numită educatoare în comuna Berivoi. Ea lucrează acolo cu o grupă combinată, compusă din 36 de copii și luptă cu greutăți inerente activității cu copii de diferite vîrste.

Inspectoarea pentru problemele învățămîntului preșcolar s-a interesat cu prilejul primei ședințe a cercului pedagogic al educatoarelor cum au muncit tovarășa Receanu și celelalte trei tinere educatoare din raion. Cu acest prilej ea le-a arătat cum pot să-și procure un bogat material didactic din natură și să confecționeze jucării pentru a îmbogăți conținutul activității lor cu copiii.

In comuna Hîrseni au fost repartizate 4 cadre tinere. Colectivul didactic le-a primit cu multă dragoste și le ajută zi de zi în rezolvarea sarcinilor școlare. Învățătoarea Maria Lucuș iubește mult munca cu copiii. Ea știe că are datoria să-i pregătească bine pe toți și caută să îndeplinească această cerință cu tot mai multă pricepere. Cînd doi copii din clasa ei s-au îmbolnăvit și au lipsit de la școală, ea s-a dus acasă la ei să-i vadă și să le explice lecțiile noi. Pe elevii care rămîn în urmă la învățătură îi ascultă în fiecare zi. Directorul școlii a asistat la lecțiile ei și i-a arătat cum trebuie să procedeze pentru a consolida cunoștințele noi predate elevilor.

La aceeași școală lucrează cu elevii clasei I-a tovarășa Petronela Cișmaș. Pentru ca ea să-și însușească metode cît mai bune de predare, directorul școlii a organizat participarea ei la lecțiile predate elevilor din clasa I-a a școlii din comuna Sebeș, unde lucrează o învățătoare cu experiență. In această școală Cișmaș Petronela a văzut un interesant material didactic pentru predarea literelor, pe care l-a confecționat și ea.

Tînăra profesoară de istorie Maria Godia a venit cu un mare entuziasm la noua ei muncă. Ea dovedește un interes deosebit pentru cunoașterea celor mai bune metode și luptă să-și învingă timiditatea și stîngăcia. Tovarășa Godia muncește mult la întocmirea planurilor de lecții și are nevoie de sprijin pentru a ști să-și organizeze mai bine activitatea în vederea pregătirii lecțiilor. Intocmindu-și planurile, ea le dă o prea mare dezvoltare și pierde mult timp transcriindu-le în caiet. Pentru fiecare lecție are cîteva pagini scrise mărunt, în care este redat pe larg conținutul acesteia. In același timp însă, nu insistă suficient asupra celorlalte momente ale lecției. De pildă, tovarășa profesoară nu trece în plan întrebările pe care le va pune elevilor în vederea fixării cunoștințelor noi. Acestea sînt însă necesare, pentru ca ea să nu fie nevoită să piardă timp pentru aceasta în clasă, sau să le formuleze în grabă, fără să le gîndească de ajuns și deci ele să nu fie clare și precise. In privința întocmirii planurilor de lecții tovarășa Maria Godia ar fi trebuit să primească mai mult ajutor din partea directorului școlii și a cadrelor cu experiență, pentru ca să nu îndeplinească o muncă de prisos și nici să nu neglijeze problemele importante.

Tovarășa Felicia Dragotă, profesoară de romînă, deși foarte tînără și fără experiență, predă lecții bune. Ea dă dovadă de tact pedagogic, de calmul și răbdarea care se capătă de multe ori abia după ani de muncă în școală. Indrumarea dată la timp ar ajuta-o pe tovarășa Dragotă să-și lichideze lipsurile pe care le are încă: să urmărească cu mai multă atenție desfășurarea lecției, să nu mai lase fără răspuns unele întrebări sau necoreciate răspunsurile greșite sau incomplecte ale elevilor.

După primele luni de muncă în școală, tinerii au arătat posibilitățile lor de a obține succese în pregătirea elevilor. Au apărut la iveală și laturile mai slabe, în care au nevoie de sprijin, și greutățile pe care luptă să le învingă. Colectivele pedagogice ale școlilor se străduiesc să le acorde ajutorul necesar.

Tinerii învățători și profesori au primit un anumit sprijin și din partea inspectorilor, care au stat de vorbă cu ei la începutul anului, în preajma plecării lor la catedră și s-au interesat apoi la ședințele cercurilor pedagogice de munca lor, dîndu-le cu acest prilej sfaturi, îndrumări, pe baza lipsurilor și greutăților arătate de ei înșiși. Dar inspectorii s-au mulțumit cu atît. Ei nu au venit să-i vadă pe tineri la locul lor de muncă, să cunoască direct cum își îndeplinesc sarcinile.

Tinerele cadre trimise în comunele raionului au încheiat un pătrar, au străbătut o bună parte de drum fără ca secția de învățămînt să știe cum au făcut față problemelor predării, cu ce greutăți au luptat, în ce măsură directorii școlilor și colectivele didactice i-au ajutat, cum sînt pregătiți elevii lor.

In mare măsură insuficienta preocupare a secției de învățămînt față de activitatea la catedră a tinerilor pedagogi și față de munca de îndrumare și control a procesului de învățămînt în general, se datorește faptului că șeful secției însuși — tovarășul Hanes — este nou în această muncă și el singur are nevoie de sprijin, pînă reușește să cunoască toate problemele îndrumării și controlului. In momentul de față el nu cuprinde toate problemele și încearcă să le rezolve pe rînd. Așteaptă, de pildă, să termine cu lucrările scriptice de birou, cu tabelele cerute de secția regională de învățămînt sau de alte foruri, să pună ordine în munca administrativă din interiorul secției și abia apoi să treacă la efectuarea controlului și îndrumării procesului de învățămînt.

Dar munca din școli nu așteaptă; ea se desfășoară zi de zi fără îndrumarea secției, fără ca inspectorii s-o fi cunoscut pînă acum.

Un bun conducător trebuie să cuprindă în același timp toate sarcinile muncii pe care o conduce. In acest scop el își întocmește un plan de activitate, prevede măsuri concrete pentru fiecare sarcină, repartizează sarcinile pe oameni în cadrul colectivului său de muncă. Pentru conducătorul unei secții de învățămînt cunoașterea directă a felului cum se desfășoară procesul instructiv-educativ în școli și îndrumarea acestuia este prima și cea mai însemnată sarcină. Dacă aceasta este neglijată pentru efectuarea lucrărilor de birou, atunci pregătirea elevilor, pentru care se desfășoară de fapt întreaga muncă în secția de învățămînt și în școli, suferă și toate tabelele și situațiile pe care le-au întocmit inspectorii sînt zadarnice.

Secția de învățămînt a avut, ce e drept, greutăți. Din colectivul de patru oameni, au lucrat efectiv doi și amîndoi necunoscători ai activității de îndrumare și control, pe care o duc pentru prima oară. Ceilalți doi tovarăși au fost în concediu de odihnă sau de boală. Dar este bine ca tovarășii inspectori, și mai ales șeful secției, să știe de la început că o bună muncă de îndrumare și control cere prezența inspectorului la locul de muncă al pedagogului, cunoașterea nemijlocită a rezultatelor acestei munci.

Secția regională de învățămînt are datoria să îndrume mai stăruitor colectivul de inspectori ai secției de învățămînt a raionului Făgăraș pentru ca acesta să stabilească un sistem organizat de muncă, să îmbunătățească activitatea personalului administrativ, care să efectueze lucrările de birou, pentru ca inspectorii să poată desfășura controlul și îndrumarea procesului de învățămînt.

SANDA TOMESCU

Școli noi, construite prin posibilități locale

An de an, satele regiunii Oradea devin mai frumoase. Sprijiniți de sfaturile populare, țăranii muncitori construiesc prin autoimpunere, cu posibilități locale, noi școli, cămine culturale, dispensare și alte clădiri de interes obștesc.

In satele Valea Ungurului, Sîrbi, Aleuș, Plopiș, Vîrșolț, Cerișa și altele din raionul Șimleu, bunăoară, unde în timpul regimului burghezo-moșieresc peste 80 la sută din locuitori erau neștiutori de carte, au fost construite în ultimii ani numeroase școli. Țăranii muncitori din satele raionului Săcueni au construit și reparat 13 școli.

In satele regiunii Oradea au fost construite numai în anul acesta, prin folosirea resurselor locale, prin autoimpunere și munca voluntară a țăranilor muncitori, 55 de școli și 6 internate școlare. Alte 135 de școli au fost reparate, zugrăvite și dotate cu mobilier. De asemenea, au fost construite sau reamenajate 17 grădinițe de copii.

Activitatea diriginților din regiunea Arad

In ultimul timp, activitatea diriginților din regiunea Arad s-a îmbunătățit simțitor. La aceasta a contribuit, pe lîngă aplicarea instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului și pe lîngă munca desfășurată de diriginți în vederea ridicării nivelului lor de pregătire, și ajutorul primit de acestia din partea secției de învățămînt a regiunii Arad și a unora dintre secțiile de învățămînt raionale.

Astfel, de pildă, secția de învățămînt a raionului Sînnicolaul Mare și cea a raionului Arad au organizat schimbul de experiență asupra conținutului și organizării orelor educative. Fiind organizat temeinic, după ce problemele care urmau să fie discutate au fost studiate de către colectivele secțiunilor de învățămînt, schimbul de experiență a avut rezultate pozitive, ajutînd multor diriginți să-și îmbunătățească munca. De exemplu, diriginți ca Gheorghe Neamțu și Aurel Marian, de la școala de 7 ani nr. 18 din orașul Arad, Zenovia Pristoleanu, de la școala de 7 ani din comuna Covasînt, Aurel Faur, de la școala de 7 ani din comuna Pecica, Mihai Popa, de la școala medie nr. 1 din Arad și alții folosesc cu pricepere materialul beletristic în activitatea educativă. Diriginții Petru Petrilă și Iosif Miroslav, de la școala medie din Lipova, Maria Brătescu, de la școala medie nr. 2 din Arad, Iuliana Rizea, de la școala de 7 ani din comuna Sandra, Florea Rosu, de la școala de 7 ani din Cernei, Lucia Bărculescu, de la școala de 7 ani din comuna Hasmas și alții studiază cu grijă particularitățile de vîrstă ale elevilor lor și întocmesc caracterizări amănunțite pentru fiecare elev în parte. Aceste caracterizări sînt de un real folos pentru desfășurarea muncii educative. Parte din ele au fost prezentate la expozițiile organizate de cabinetele pedagogice raionale sau la expozițiile din școli, constituind un ajutor prețios pentru ceilalți diriginți.

In ceea ce privește munca cu familia și cu organizațiile de pionieri au obținut realizări însemnate diriginții de la școlile de 7 ani din comunele Pecica, Sebeș, Ineu etc.

Nu toți diriginții din regiunea Arad arată însă același interes problemelor educative. Unii dintre ei se mărginesc la o muncă formală, copiind planurile diriginților care au fost evidențiați cu prilejul schimbului de experiență amintit mai sus. Alții își întocmesc planul activității educative fără să fie preocupați dacă condițiile în care lucrează permit înfăptuirea acestui plan. Astfel de diriginți nu se interesează de închegarea colectivului de elevi, nici de legătura pe care trebuie s-o mențină cu familiile acestora.

Aceste lipsuri se datoresc și faptului că unele secții raionale de învățămînt neglijează încă munca educativă, nu studiază problemele privitoare la activitatea diriginților. Din această cauză, unii inspectori nu asistă la orele educative, nu se preocupă de felul cum se desfășoară munca diriginților. Mai sînt încă și unii directori de școli care manifestă dezinteres față de problemele educative.

Deoarece cele mai numeroase lipsuri s-au constatat în ceea ce privește cunoașterea individualității elevilor, diriginții vor trebui să acorde mai multă atenție studierii problemelor de psihologie, folosind în măsură mai largă manualele și studiile de psihologie, precum și materialele de specialitate apărute în „Revista de pedagogie" sau în „Analele romîno-sovietice", seria pedagogie-psihologie. Cunoașterea temeinică de către diriginți a fiecărui elev în parte va contribui nu numai la mai buna desfășurare a procesului instructiv-educativ, ci și la o mai justă orientare profesională a elevilor.

Diriginții trebuie să folosească în orele educative un material beletristic cît mai bogat, trezind astfel în inimile elevilor sentimentele nobile care caracterizează pe oamenii înaintați: patriotismul, dragostea față de muncă, spiritul de colectiv, curajul etc.

Directorii și inspectorii din regiunea Arad trebuie să se preocupe într-o măsură mai mare de îndrumarea diriginților, organizînd periodic ședințe de analiză a muncii acestora și consfătuiri în vederea lărgirii schimbului de experiență, popularizînd metodele care au dat cele mai bune rezultate în activitatea educativă.

Prof. ION DRAGAN

DISCUȚII

Rolul adunării generale a elevilor în închegarea colectivului

Trecerea de la regimul vieții de familie la regimul de școală nu se face fără dificultăți. Copiii primelor clase ale școlii elementare, mai ales aceia care n-au trecut prin învățămîntul preșcolar, nu au formată încă o atitudine conștientă față de îndatoririle lor, simțul de răspundere le este încă slab dezvoltat; ei nu au formate încă convingeri asupra necesității anumitor reguli și cerințe.

Formarea la elevi a convingerii că sarcinile de muncă și disciplină din școală nu sînt pornite din exigențele arbitrare ale pedagogilor, ci din cerințe impuse de însăși viața școlii, necesită din partea pedagogilor și a directorului școlii elementare o îndrumare atentă, sistematică și un control permanent. Copiii își coordonează cu greutate dorințele lor cu dorințele și exigențele celorlalți, ei nu au încă educată aptitudinea de a se înfrîna în fața unor lucruri care îi atrag.

Toate acestea ne arată că problema integrării în colectiv este un proces destul de complicat pentru copiii școlii elementare. Educarea unor relații juste între copii, crearea unui colectiv de copii, educarea colectivului în spiritul dragostei și respectului față de muncă și disciplina școlară constituie sarcini de bază ale școlii elementare.

Un rol important în realizarea acestor sarcini îl au tradițiile. Ele dau prilej tuturor elevilor din școală să trăiască împreună aceleași bucurii, să lege de aceste tradiții o serie de alte evenimente din școală, să organizeze acțiuni comune. Tradițiile trezesc și dezvoltă sentimente nobile, sînt pentru toți elevii un element mobilizator la fapte pozitive. Legătura pe care o creează între colegii de școală tradițiile se simte ani și ani după absolvirea școlii. Cele mai bune rezultate le dă munca educativă atunci cînd tradițiile diferitelor clase se îmbină în mod armonios și devin tradițiile școlii.

Este îndeobște cunoscut ce multă valoare atribuie A. S. Makarenko tradițiilor în sistemul său educativ, considerîndu-le ca unul dintre factorii importanți care contribuie la crearea și dezvoltarea colectivului.

In școlile noastre au prins an de an rădăcini adînci tradiții ca sărbătorirea „pomului de iarnă", „strîngerea spicelor", „venirea păsărilor" și altele. Aceste tradiții creează și dezvoltă relații juste între elev și colectiv, consolidează bunele deprinderi, care se transformă în obișnuințe.

La școala de 7 ani nr. 51 din București s-a creat în ultimii ani tradiția analizării în adunarea generală pe școală a activității școlare. Adunarea generală a elevelor din școală, care are loc șimbătă din două în două săptămîni, constituie un însemnat mijloc educativ. Cu acest prilej întreaga școală află ce a fost bun și ce a fost rău în munca săptămînilor încheiate, sînt evidențiate clasele și elevele fruntașe, elevele disciplinate și bune tovarășe; tot acolo sînt combătute manifestările negative, sînt criticate elevele care neglijează învățătura, cele care nu-și îndeplinesc îndatoririle. In adunarea generală întreaga școală participă la rezolvarea problemelor educative ale școlii.

„Cînd am început munca de conducere a școlii, ne-a spus tovarășa Aurelia Carapancea, directoarea școlii nr. 51, una dintre problemele care m-au preocupat în cea mai mare măsură a fost închegarea colectivului. In acest scop am folosit din plin, între alte mijloace, ora educativă, ora de convorbire educativă a directorului cu colectivele în formare ale claselor și adunarea generală".

Am participat de multe ori, cu studenții care fac practică pedagogică, la adunarea generală a școlii nr. 51 de fete. De fiecare dată s-a analizat situația fiecărei clase la învățătură și disciplină, arătîndu-se care eleve s-au evidențiat în muncă școlară și extrașcolară, sau care nu și-au făcut temele, care au luat note slabe, care au avut abateri de la disciplina școlară. Elevele numite au ieșit în fața colectivului școlii și au vorbit despre felul cum au muncit ele, au arătat care sînt, după părerea lor, cauzele care au stat la baza încălcării regulilor de conduită ale școlarului și ce vor face pe viitor pentru a se îndrepta.

După ce se analizau diferitele abateri, tovarășa directoare trasa, în legătură cu acestea, sarcini generale, arăta normele de conduită pe care trebuie să le respecte fiecare elevă.

Rolul principal în crearea colectivului de elevi îl are munca. Aspectul de bază al muncii școlare îl formează învățătura. In adunarea generală se discută cu multă atenție felul cum sînt pregătite lecțiile, temele de acasă. Cînd elevele sînt admonestate că nu și-au făcut tema scrisă, tonul directoarei devine mai aspru decît față de alte abateri.

La discutarea în adunarea generală a problemelor participă activ toate elevele. Ele își spun deschis părerea despre faptele pozitive sau negative prin prisma intereselor, a onoarei colectivului

— „Noi nu vrem ca din cauza unela dintre noi clasa noastră să fie mereu citată în adunarea generală, la careu, ca exemplu negativ. Și data trecută s-a vorbit despre ea rău la careu".

La un moment dat, în școală era frecventă lipsa de punctualitate. In adunarea elevelor s-a discutat fiecare abatere de la punctualitate în parte.

— „De ce ai întîrziat?"

— „Nu m-a sculat mama la timp", sau „a fost ceasul în urmă", sau „a stat ceasul".

Problema „ceasului" a fost viu discutată și, pînă la urmă, s-a dovedit că nu ceasul... era de vină!

Important este faptul că la adunarea generală participă și unii părinți. Mustrarea în fața întregii școli a copiilor lor i-a determinat pe părinți să se ocupe mai îndeaproape de educarea și îndrumarea acestora în familie. Uneori, de întîrzierea elevelor erau vinovați chiar părinții. Cînd copiii lor au fost criticați pentru întîrziere, părinții și-au simțit vina și au înțeles ce au de făcut.

„Eu sînt vinovat, tovarășă directoare, că am luat-o în vizită și s-a culcat tîrziu, dar n-o să se repete".

Scuza părinților a fost, desigur, luată în seamă, dar eleva n-a fost scutită totuși de observația cuvenită.

Elevele au suportat greu, la început, critica în fața întregii școli. „Am plîns toată ziua pentru rușinea de a fi fost criticată în adunarea generală" — a spus una dintre eleve. Uneori, elevele care se simțeau vinovate se prezentau înainte de adunare la tovarășa directoare, rugînd-o să nu le critice în fața tuturor elevelor școlii, pentru că „n-au să mai facă așa", „n-o să li se mai întîmple" etc. Unele au încercat să ocolească critica, absentînd de la adunarea generală. Apoi au văzut că singura cale este efortul propriu pentru a se îndrepta. Acum, elevele au curajul acțiunilor lor, își mărturisesc deschis lipsurile. Dezvăluirea propriilor greșeli le-a ajutat pe multe dintre ele să capete simțul răspunderii, să fie cinstite și sincere. „Eu sînt pionieră și trebuie să răspund de faptele mele. Am să ies în fața careului și am să făgăduiesc întregului colectiv că n-o să mai fac asemenea faptă nevrednică", a spus eleva Mioara T.

Elevele s-au obișnuit în bună măsură să analizeze cauzele lipsurilor și să găsească adeseori și căile de îndreptare. Ele s-au convins că prin critica în adunarea generală sînt ajutate să și vadă greșelile, să devină mai conștiincioase și mai harnice, tovarășe mai bune. „In adunarea generală vedem exemple bune pe care să le urmăm, sau vedem lucrurile care nu trebuie făcute" — spune eleva M. Petrovici.

Fiecare clasă este interesată să apară la careu cu cît mai puține lipsuri. La sfîrșitul fiecărei adunări generale, tovarășa directoare subliniază: „Iată, nici una din elevele clasei a IV-a n-a întîrziat. Le felicit pentru aceasta și sînt sigură că și pe viitor se vor menține la acest punct de onoare cîștigat azi..."; sau: „Dacă clasa a III-a s-ar fi străduit s-o ajute pe eleva X, n-ar fi fost azi citată aici negativ".

Tovarășa directoare nu uită ceea ce s-a discutat și s-a hotărît în adunările precedente: „Ai făgăduit rîndul trecut că n-ai să mai faci... Cum de s-a întîmplat să greșești iar?"; sau: „Se poate ca tu, care ești responsabila clasei (ori a grupei, ori ești pioneră) să greșești astfel?"; sau: „Cum vei deveni tu pionieră, dacă n-ai învățat încă să-ți respecți cuvîntul dat?" Apelul la conștiința elevelor, la cinstea lor, le ajută să-și vadă greșelile, să le îndrepte.

In școală au fost unele eleve egoiste, sau care aveau o atitudine individualistă pronunțată. Adunarea generală a adus o mare contribuție la încadrarea lor în colectiv. Eleva A. I. din clasa a III-a nu ținea seama de observațiile elevei de serviciu: „Cine ești tu, să ascult de tine?" Sau: „Am să-ți arăt eu cine sînt". Și ca ea, desigur, erau și altele. La careu, cazurile lor au fost discutate mai pe larg. Acțiunii persistente a colectivului clasei, de a îndrepta astfel de eleve, i-a venit în ajutor și adunarea generală.

Conținutul și rezultatele fiecărei adunări generale sînt discutate în zilele următoare în grupele de pioniere, în colectivele de clasă, sub îndrumarea tovarășelor învățătoare, la gazetele de perete etc. Intervine aici rolul valoroaselor cadre didactice ale școlii: tovarășele Iulia Obreja, Cecilia Frîncu și Georgeta Dumitrescu, care știu să insufle elevelor, cu grijă și perseverență, simțul răspunderii față de faptele lor, sentimentul onoarei clasei, a școlii.

Adunarea generală a stimulat inițiative valoroase pentru prevenirea abaterilor. S-au organizat, de pildă, echipe de pioniere care trec, înainte de a veni la școală, pe la domiciliul colegelor mai mici, ce au obiceiul să întîrzie.

La sfîrșitul fiecărui pătrar are loc adunarea generală festivă, care se întrunește cu scopul de a se evidenția elevele fruntașe la învățătură și la disciplină. Se oferă atunci buchete de flori și alte daruri. Adunarea se termină cu un program artistic.

Adunarea generală înțeleasă astfel reprezintă, după părerea noastră, o tradiție al cărei păstrător este în primul rînd activul școlii. Careul — cum îi spun elevele — nu este ceva static, imobil, ci continuu viu, avînd mereu alte preocupări, rezolvînd mereu noi și noi probleme.

In acest colectiv larg al școlii, după cum s-a văzut, copilul își formează o atitudine justă față de viața școlară, față de viață în general. Cuvintele pe care el le spune în fața colectivului nu sînt vorbe goale. Ele dovedesc poziția copilului față de propria lui muncă, față de munca tovarășilor săi și, atunci cînd această poziție nu este justă, forța colectivă influențează pozitiv asupra lui și-l determină să și-o schimbe.

In adunarea generală elevul devine mai deplin conștient de îndatoririle pe care le are de a răspunde pentru faptele sale — și acesta este rezultatul cel mai important al adunării generale.

Conf. univ. ION BERCA

Elevii școlii profesionale de ceramică din Turda fac practică la fabrica „Electroceramica". Maistrul Ioan Sofronie le dă explicații amănunțite.

Fruntași în munca de răspîndire a culturii în rîndurile poporului muncitor

Ministerul Invățămîntului și Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt au acordat unui număr de 10 cadre didactice premii a cîte 2.500 lei fiecare, pentru participare activă la răspîndirea culturii în rîndurile poporului muncitor.

Au fost premiați următorii tovarăși:

Păcuraru Ion, învățător, director la școala de 7 ani din comuna Deleni, raionul Vaslui, regiunea Iași; Voichin Irina, profesoară, directoare la școala medie mixtă de 10 ani nr. 4 din orașul Ploești; Popescu Apostol Ioan, profesor la școala medie de băieți din raionul Gherla, regiunea Cluj; Sucitu Ion, profesor la școala medie mixtă de 10 ani nr. 3 din raionul „Grivița Roșie" al orașului București; Iacobescu Nicolae, învățător la școala nr. 5 de fete din orașul Constanța; Devay Carol, profesor la școala medie de 10 ani din comuna Gheorghieni, Regiunea Autonomă Maghiară; Hudiță Margareta, învățătoare la școala de 7 ani din comuna Brănești, regiunea București; Duncescu Gheorghe, învățător, șeful secției de învățămînt a sfatului popular al raionului Lugoj, regiunea Timișoara; Zaharovitz Iuliu, învățător la școala de 7 ani cu limba de predare maghiară din comuna Livada, regiunea Baia Mare; Bujor Alexandru, învățător, director la școala de 7 ani din comuna Poduri, raionul Moinești, regiunea Bacău.

De asemenea, au fost acordate 100 premii a 1250 lei fiecare și 1000 premii a 500 lei fiecare.

Săptămîna internațională a studenților

Alături de studenții din întreaga lume, tineretul studios din țara noastră a sărbătorit, între 10 și 17 noiembrie „Săptămîna internațională a studenților", manifestare la care au participat, sub steagul Uniunii Internaționale a Studenților, milioane de tineri care luptă pentru întărirea unității internaționale studențești, pentru dezvoltarea cooperării studenților de pretutindeni, pentru menținerea și apărarea păcii în lumea întreagă.

In cadrul acestei săptămîni, la 17 noiembrie, s-a sărbătorit „Ziua internațională a studenților". Această zi își are origina în lupta studenților împotriva fascismului. La 17 noiembrie 1939, naziștii au închis universitățile din Cehoslovacia și foarte mulți studenți au fost aruncați în lagăre de concentrare sau deportați în Germania. In zorii acelei zile, 9 studenți ai Universității din Praga, luptători antifasciști, au fost uciși mișelește de către naziști. In anul 1941, ziua de 17 noiembrie a fost proclamată „Zi internațională a studenților", simbol al unității tuturor studenților democrați, simbolul voinței lor de pace, libertate și cultură.

An de an, această zi a fost sărbătorită de un număr tot mai mare de studenți, fiind prilej de întărire continuă a legăturilor studenților din diferite țări sub steagul UIS-ului, pentru apărarea drepturilor și intereselor comune studențești, pentru dezvoltarea înțelegerii și prieteniei între studenți.

Bucurîndu-se de sprijinul partidului și guvernului, studenții din patria noastră, mobilizați de Uniunea Tineretului Muncitor, au adus și aduc o contribuție activă la realizarea cu succes a tuturor acțiunilor inițiate de UIS.

Cu rezultate frumoase au participat delegațiile de studenți din R.P.R. la seminariile internaționale studențești organizate de UIS în anul acesta. La seminarul studenților în agronomie, care a avut loc la Moscova, la seminarul studenților în medicină de la Berlin și la seminarul studenților în pedagogie, de la Eisberg — Danemarca, activitatea delegațiilor noastre s-a bucurat de multă prețuire.

Ca răspuns la vizita făcută de un grup de studenți danezi în țara noastră în 1953, un grup de studenți romîni au făcut o vizită prietenească colegilor lor din Danemarca. Aici, ei s-au întîlnit cu studenții danezi, au discutat despre problemele comune, despre posibilitatea dezvoltării legăturilor prietenești între studenții romîni și danezi. Studenții romîni au vizitat o tabără internațională de arheologie, precum și diferite institutii de învățămînt superior. Ei au reușit să stabilească noi legături de prietenie. Tot în anul acesta, o delegație a studenților din țara noastră a participat la Congresul Uniunii Naționale a Studenților francezi.

Delegația studenților din țara noastră la Consiliul U.I.S. a adus în fața consiliului propuneri concrete pentru dezvoltarea pe viitor a activității Uniunii Internaționale a Studenților în domeniul activității din facultăți, al schimbului de studenți, în problemele ajutorării studenților din colonii și a dezvoltării pe viitor a sportului universitar.

Delegația noastră a invitat studenți din diferite țări să ne viziteze țara pentru a cunoaște viața și activitatea tineretului studios din patria noastră și a arătat că, în cadrul schimburilor reciproce, studenții noștri vor vizita cu multă plăcere pe colegii lor din alte țări.

Delegația noastră a reînnoit invitația din anul trecut adresată Uniunii Naționale a Studenților din Anglia, Țara Galilor și Irlanda de Nord, pentru a participa la un schimb de delegații. De asemenea, s-a stabilit organizarea unui schimb de delegații cu Uniunea Școlilor Superioare din Franța, au fost invitați în țară studenți din U.R.S.S., Anglia, Italia, Polonia, Ungaria, Suedia, Norvegia și au fost făcute cîteva propuneri de schimburi internaționale pe diferite discipline sportive.

Numeroși studenți și-au exprimat bucuria că pot veni în țara noastră, dorința de a cunoaște tineretul și poporul nostru, despre ospitalitatea căruia auziseră de la colegii lor participanți la Festivalul de la București. Ne-au vizitat țara un grup de aproape 60 de studenți francezi, canadieni, iranieni, englezi, pakistanezi. Tot în cadrul schimburilor studențești, o echipă studențească de baschet a Universității din Oxford a susținut în vara aceasta 3 meciuri cu echipe studențești din București. Zile de neuitat au petrecut studenții din Norvegia, Belgia, China, Austria, Bulgaria, Israel și din alte țări în tabăra internațională organizată sub egida U.I.S.-ului, în vara acestui an, în țara noastră, la Timișul de Sus.

In anul viitor, noi și mărețe sarcini stau în fața tineretului studios din patria noastră. Anul 1956 va marca două evenimente importante pentru mișcarea internațională studențească: cel de al IV-lea Congres mondial al studenților și cea de a X-a aniversare a Uniunii Internaționale a Studenților.

In întîmpinarea acestor evenimente, studenții din țara noastră își intensifică eforturile pentru a obține rezultate din ce în ce mai bune la învățătură și în activitatea științifică, susținînd cu căldură întreaga activitate a UIS-ului, îndreptată spre întărirea unității internaționale studențești, spre strîngerea legăturilor prietenești și lărgirea cooperării între studenții din lumea întreagă, pentru apărarea păcii și asigurarea unui viitor fericit.

Controlul obștesc al muncii de asigurări sociale

In momentul de față se desfășoară în toată țara, în cadrul organelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt, acțiunea de control obștesc asupra activității de asigurări sociale și asupra executării planului de venituri și cheltueli de asigurări sociale.

In urma controlului obștesc efectuat în decembrie 1954 și în iulie 1955, datorită intervenției active a oamenilor muncii din învățămînt și propunerilor importante pe care le-au făcut, în munca de asigurări sociale a comitetelor sindicale din învățămînt s-au obținut rezultate mai bune. Astfel, s-a îmbunătățit în mod simțitor activitatea organelor sanitare și s-a întărit colaborarea între organele sindicale, medicale și cele administrative în ceea ce privește cheltuirea fondurilor de asigurări sociale. S-a pus un accent mai puternic pe prevenirea îmbolnăvirilor și accidentelor, pe îmbunătățirea condițiilor higienico-sanitare. Comisiile de asigurări sociale de pe lîngă multe comitete raionale și de instituție au mai mare grijă pentru justa folosire a fondurilor de asigurări sociale.

Totuși, în munca de asigurări sociale mai există încă lipsuri serioase, în special acolo unde controlul obștesc s-a limitat la o acțiune pur tehnică, birocratică. Datorită lipsei de vigilență a comitetului de instituție de la Biblioteca Universitară din Cluj, de exemplu, a fost posibil ca bibliotecarul Ciplea Gheorghe să primească ajutor de boală de la 1 iunie 1954 pînă la 31 mai 1955, în care timp el a funcționat ca profesor la școala de coregrafie din Cluj, de unde a primit salariu.

Pentru remedierea lipsurilor care mai există în munca de asigurări sociale, Consiliul Central al Sindicatelor a hotărît ca în luna noiembrie 1955 să se desfășoare un nou control obștesc asupra activității de asigurări sociale și asupra activității financiare a comitetelor sindicale.

Prezidiul C.C. al S.M.I. a luat măsurile necesare pentru ca acest control obștesc să se desfășoare la toate comitetele sindicale raionale, ale Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, la comitetele de instituție ale instituțiilor de învățămînt superior, la comitetele de instituție ale unor școli profesionale mai mari, precum și la comitetele de instituție de la Academia R.P.R., de la Ministerul Invățămîntului, de la Editura didactică și pedagogică, de la Intreprinderea de material didactic. Acest control a și început să se desfășoare. La organele controlate s-au constituit comisii de control obștesc, care și-au format largi colective de muncă, compuse din cei mai buni activiști din comisiile de asigurări sociale, delegați cu asigurările sociale și fruntași în muncă. Astfel, s-au format colective pentru controlul activității medico-sanitare, al folosirii biletelor de odihnă și tratament balnear, al întocmirii dosarelor de pensionare, al executării planului de venituri și cheltuieli al asigurărilor sociale.

Acțiunea de control obștesc care se desfășoară în momentul de față trebuie să constituie un prilej de generalizare a celor mai bune metode de muncă ale activului de asigurări sociale, ale medicilor și ale organelor administrative și, în același timp, un mijloc de atragere a maselor de oameni ai muncii în lupta pentru scoaterea la iveală a lipsurilor, în scopul de a se lua măsuri hotărîte și energice de îmbunătățire a activității de asigurări sociale și a asistenței medicale, de stăvilire a risipei care se mai face cu ajutoarele bănești.

Comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt trebuie să folosească toate mijloacele de agitație — gazetele de perete, lozincile, stațiile de radio-amplificare, consfătuirile la cluburi și colțuri roșii — pentru a stimula pe muncitorii din învățămînt să sesizeze comisiile de control obștesc asupra lipsurilor existente, să propună măsuri în scopul îmbunătățirii muncii.

Controlul obștesc trebuie să ducă la întărirea disciplinei în muncă, să creeze o puternică opinie împotriva chiulangiilor și leneșilor, demascîndu-i cu tărie și aducîndu-i în discuția grupelor sindicale.

La sfîrșitul acțiunii de control obștesc, comisiile vor întocmi dări de seamă, care vor fi prezentate în adunarea generală a membrilor de sindicat. In aceste adunări generale se vor stabili obiectivele pe care trebuie să le realizeze în viitor organele sindicale, medicale și administrative.

Comitetele regionale ale Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt trebuie să îndrume comitetele raionale și de instituție, pentru ca ele să nu cadă în greșeala de a efectua numai un control scriptic, fără atragerea maselor.

Controlul obștesc nu se poate efectua fără sprijinul organelor administrative, care trebuie să considere problema asigurărilor sociale ca o problemă a lor, strîns legată de îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii, de buna desfășurare a activității profesionale.

BLANCHE IANCU
șeful secției de asigurări sociale a C.C. al S.M.I.

Lucrări de toamnă în vie

In această perioadă se execută în vii lucrări importante, menite să asigure o recoltă bogată în anul viitor. Invățătorii din școlile sătești au datoria să arate viticultorilor importanța executării lucrărilor de toamnă la timp și în bune condiții.

După recoltarea viței de vie urmează desprinderea viei de pe spalier sau de pe araci. Cu acest prilej se taie toate legăturile prin care vița a fost prinsă, precum și cerceii lemnificați și înfășurați de sîrme sau de araci. Se face apoi tăierea, adică înlăturarea unei părți din coardele ce au crescut peste vară, pentru a ușura operația îngropatului. In timpul tăierii de ușurare se lasă 2—3—4 coarde mai mult decît la tăierea de primăvară, pentru a se preveni diferitele accidente ce pot surveni pînă la tăierea de primăvară (cum ar fi degerarea mugurilor, clocitul lor etc.). Cu prilejul tăierii de ușurare se recoltează coardele altoi de la butucii marcați astă vară, se leagă în pachete și se pun la păstrare în pivnițe cu nisip. Pentru complectarea golurilor în viile bătrîne se aleg coardele mai lungi, care se lasă netăiate, pentru a se face marcotajul. Acesta constă în săparea unui șanț de 25—30 cm de la butucul mamă pînă la locul unde dorim să înființăm un nou butuc. Se culcă în acest șanț coarda aleasă pentru marcotaj, după ce în prealabil au fost orbiți mugurii care sînt îngropați în pămînt. Se scoate din șanț vîrful coardei și se îndreaptă în sus, pe lîngă un tutore, în locul unde urmează să se formeze noul butuc. Coarda se fixează de fundul șanțului prin niște cîrlige de lemn. Se acoperă apoi șanțul, călcîndu-se bine pămîntul și făcîndu-se un mușuroi deasupra vîrfului coardei. Pentru complectarea golurilor în viile tinere se sapă gropile și se plantează butași înrădăcinați.

O altă lucrare de toamnă în vie este slăbirea sîrmelor spalierului și adunatul aracilor. Sîrmele spalierului nu se întind peste iarnă, deoarece, din cauza frigului, ele se contractă și se pot rupe. Aracii se adună și se așează în stive (sau glugi) în picioare.

Urmează îngropatul viei, care trebuie făcut cu multă grijă, pentru a nu se deteriora coardele. Pentru aceasta se face întîi un pat de pămînt, se culcă deasupra coardele și peste ele se așează un strat de pămînt gros de 5—8—10 cm. Doi oameni acoperă coardele cu pămînt, trăgînd pămîntul de la vîrful coardelor cu sapele. Pămîntul cu care se acoperă coardele nu trebuie să fie prea uscat și bătătorit și nici prea umed. In cazul că pămîntul este prea bătătorit se ară cu plugul de vie înainte de a se îngropa vița. Via care se îngroapă trebuie să fie complect desfrunzită. Dacă frunzele nu au căzut singure, din cauza prelungirii vegetației în toamnă sau din lipsa căderii brumelor mai puternice, înainte de îngropat se desfrunzește cu mîna. Frunzele căzute se adună și se ard. Nu trebuie să se acopere coardele cu ele.

După îngropat urmează căratul bălegarului în vie și răspîndirea lui pe întreaga suprafață a viei. Apoi se face imediat arătura de toamnă, la 20—22 cm. Odată cu arătura se înglobează în sol și bălegarul împrăștiat pe teren.

Executînd la timp și în condițiuni bune lucrările de toamnă în vie, vom obține recolte bogate.

Ing. I. ARDELEANU

Un dăunător periculos al pădurilor noastre

Pădurile din zona de silvostepă a țării noastre sînt frecvent desfrunzite primăvara de omida fluturelui Porthetria dispar, cunoscută în popor sub numele de omida păroasă a stejarului.

Porthetria dispar este un lepidopter. Fluturele mascul are pînă la 4 cm mărime și este de culoare gălbui-castanie, femela este mult mai mare (pînă la 7 cm) și are culoarea gălbui deschisă. Atît masculul cît și femela au pe aripi niște dungi în zig-zag, de culoare închisă. Fluturii apar prin luna iulie și depun fiecare, pe trunchiul arborilor, cîte 300 pînă la 600 de ouă într-o grămadă acoperită cu puf gălbui. Insecta iernează în ou și numai primăvara, după înfrunzirea arborilor, are loc ecloziunea ouălor și apariția larvelor (omizilor).

Larvele de Porthetria sînt păroase; la început au o culoare negricioasă, apoi, cînd ajung în vîrsta a treia pînă la a patra, se deschid la culoare și devin cenușii-gălbui, avînd pe partea dorsală două șiruri de negi, primii colorați în albastru, iar următorii în roșu.

Larva se hrănește, în cursul dezvoltării sale, cu frunzele arborilor, în special cu frunze de stejar.

Pe la mijlocul lunii iunie, omizile se împupează și apoi, după vreo două săptămîni, apar fluturii.

Deși are o singură generație pe an, Porthetria dispar este o insectă foarte prolifică, atît în stadiul de ou, cît și în stadiul de omidă. Este deajuns ca într-o pădure să existe la 100 de arbori o singură depunere de ouă, pentru ca, un an mai tîrziu, pe fiecare arbore să apară pînă la 5—6 depuneri de ouă. Acestea vor produce aproape 3000 de omizi, care pot desfrunzi în întregime pădurea.

Combaterea acestui dăunător se execută în perioada în care insecta se găsește în stadiul de ou (din august pînă în aprilie), prin distrugerea ouălor. Pentru aceasta se îmbibă ouăle cu petrol, sau se culeg depunerile de ou și se distrug arzîndu-se ori îngropîndu-se.

Lucrările de combatere, făcute cu atenție, dau rezultate bune, reușindu-se să se salveze de la desfrunzire pădurile infestate.

Combaterea acestui dăunător este o acțiune patriotică care necesită un mare număr de brațe de muncă. In acest scop, colectivele de combatere a Porthetriei dispar, care funcționează în regiuni, raioane și comune mobilizează oamenii muncii de pe ogoare, utemiști, pionieri și școlari.

Anul trecut elevii din numeroase școli, așa cum au fost, de pildă, cei din școlile din orașul și raionul Giurgiu, din comunele Senia, Valea Stînei, Viișoara, Bălășoieni, Bulbucata, din regiunea București, din comunele Munar, Sînpetru, Felnac, Rovine din regiunea Arad, din comunele Petreu, Curbediu, Calacea din regiunea Oradea și multe altele au participat la combaterea Porthetriei pe sute de hectare. Și în anul acesta, sub îndrumarea cadrelor didactice, elevii pot și trebuie să contribuie din plin la această acțiune patriotică.

Ing. ALEX. FRAȚIAN

Economii prin C. E. C.

Indrumați de pedagogi, un număr de 162 de elevi de la școala de 7 ani din comuna Doicești, raionul Pucioasa, au făcut depuneri la C.E.C. Astfel, 108 elevi au făcut depuneri pe livrete noi, iar 54 de elevi pe foi de economii școlare cît și pe obligațiuni C.E.C. 4% cu cîștiguri.

Cadrele didactice au dus muncă de lămurire asupra însemnătății depunerii economiilor la C.E.C. nu numai în mijlocul elevilor, ci și în rîndurile oamenilor muncii din comună. Datorită și contribuției lor, comuna Doicești a devenit comună fruntașă pe regiune în acțiunea de creștere a economiilor bănești prin C.E.C.

Expoziție de artă populară

In după amiaza zilei de 14 noiembrie a.c. s-a deschis la clubul Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt din Capitală expoziția de artă populară organizată în întîmpinarea celui de al II-lea Congres al P.M.R. La deschidere au participat activiști din aparatul Consiliului Central al Sindicatelor, al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, reprezentanți ai Consiliilor sindicale orășenesc și regional București și numeroși profesori și învățători din Capitală.

Tovarășul Nicolae Pătuleanu, directorul clubului, a rostit o scurtă cuvîntare. Vorbitorul a subliniat marele număr de lucrări trimise pentru expoziție din toate regiunile țării. Expoziția cuprinde obiecte de sculptură, tablouri, cioplituri în lemn și împletituri, cusături și costume naționale.

Cu prilejul deschiderii s-au anunțat și premiile oferite participanților la expoziție de C.C. al S.M.I., premii care constau în aparate de radio, patefoane, aparate de fotografiat, stilouri etc. Astfel, au fost premiate: cu premiul I — Comitetul regional sindical al muncitorilor din învățămînt din regiunea Pitești, cu premiul II — Comitetul regional sindical al muncitorilor din învățămînt din regiunea Timișoara, cu premiul III — Comitetul sindical orășenesc al muncitorilor din învățămînt din București.

S-au acordat și următoarele premii individuale:

Pictură: Premiul I — profesorului Petre Buzgău, regiunea Arad, pentru tabloul „La examen"; premiul II — profesoarei Florica Steriade, regiunea Pitești, pentru tabloul „Orfanul"; premiul III — profesorului Constantin Manolache, București, pentru „Peisaj".

Sculptură: Premiul II — educatoarei Viorica Orășan, Lugoj, pentru compoziția „La izvor"; premiul III — profesorului Dumitriu Leorda, București, pentru busturi.

Țesături: Premiul I — profesoarei Maria Gorduz, regiunea Pitești, pentru țesătura „G.A.C. Sinești"; premiul II — profesoarei Amalia Iliescu, București, pentru „Maramă"; premiul III — educatoarei Angela Șova, București, pentru „Covor".

Cusături: Premiul I — învățătoarei Veruța Petrescu, regiunea Pitești, pentru „Costum național"; învățătoarei Irina Cătună, regiunea Suceava, pentru „Costum național", tovarășei Lucia Nemet, Constanța, pentru „Față de masă".

Impletituri: Premiul III — învățătorului Ștefan Seiman, regiunea Arad, pentru împletituri artistice pe sticlă.

Au primit mențiuni lucrările tovarășilor: Virginica Laza, învățătoare, Bacău, Arpád Kiss, profesor, Regiunea Autonomă Maghiară, Eugen Șanta, învățător, Regiunea Autonomă Maghiară, Victoria Popescu, învățătoare, regiunea Craiova. A primit de asemenea o mențiune cercul de croitorie de la Palatul pionierilor din Orașul Stalin.

Expoziția este vizitată zilnic de un mare număr de cadre didactice.

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

După trei săptămîni de discuții, la Geneva au luat sfîrșit lucrările conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. Acordînd atenția principală primului punct de pe ordinea de zi, problema securității europene și problema Germaniei, cei patru miniștri de Afaceri Externe — ai U.R.S.S., Statelor Unite, Marii Britanii și Franței — au examinat de asemenea celelalte două probleme importante ce figurau pe agenda conferinței — problema dezarmării și problema dezvoltării contactelor între Est și Vest.

Credincioasă politicii sale ferme de pace, Uniunea Sovietică a prezentat la Geneva o serie de propuneri cu caracter practic și realist, care corespund în întregime directivelor șefilor de guverne ai celor patru puteri și intereselor păcii, securității și colaborării internaționale. Fără să se mențină pe o poziție rigidă, delegația sovietică și-a modificat în repetate rînduri propunerile, căutînd să vină în întîmpinarea delegațiilor occidentale, pentru a se obține cel puțin un minimum de acord. Tocmai acestei atitudini a delegației sovietice i se datorește faptul că cei patru miniștri ai Afacerilor Externe au reușit să se apropie de unele poziții comune. In discursul rostit în după amiaza zilei de 15 noiembrie, V. M. Molotov arăta că, de pildă, în primul punct de pe ordinea de zi, problema securității europene și Germania, toți participanții la conferință s-au pronunțat în favoarea faptului ca în tratatul de securitate europeană să se prevadă că participanții săi renunță la folosirea forței în relațiile dintre ei. Totodată, cei patru miniștri de Externe au exprimat păreri similare în legătură cu necesitatea ca un tratat de securitate europeană care ar fi încheiat să prevadă măsuri comune pentru a opune rezistență unei eventuale agresiuni în Europa, ca statele participante la tratat să nu acorde ajutor agresorului, precum și cu necesitatea unor confruntări reciproce între participanții la tratat, în scopul asigurării îndeplinirii de către state a obligațiilor asumate în baza tratatului de securitate europeană. Printre alte puncte comune în problema securității europene și Germania, cei patru miniștri de Externe au recunoscut necesitatea stabilirii între Est și Vest a unei zone pe al cărei teritoriu să fie înfăptuite măsurile privind stabilirea nivelurilor limită ale forțelor armate ale statelor respective.

De asemenea, propunerile prezentate de delegația Uniunii Sovietice în problema dezarmării se apropiau în mod serios de propunerile prezentate de celelalte delegații. Astfel, discuțiile au arătat că există o înțelegere în legătură cu unele probleme importante referitoare la reducerea armamentelor, interzicerea armei atomice, inclusiv instituirea unui control eficient. Trebuie subliniat că delegația Uniunii Sovietice a propus ca adoptarea unor hotărîri în această problemă să se facă nu numai pe baza propriilor sale propuneri — cele din 10 mai și 21 iulie a.c. — ci și luîndu-se în considerare propunerea președintelui S.U.A. din 21 iulie cu privire la luarea de fotografii din avion și schimbul de informații militare, propunerile guvernului Marii Britanii în problema dezarmării, prezentate la 21 iulie și 28 august și propunerea guvernului Franței cu privire la controlul financiar asupra dezarmării și la folosirea resurselor eliberate în scopuri pașnice. S-au realizat de asemenea unele apropieri de vederi — pe baza propunerilor sovietice — și în ce privește punctul 3 de pe ordinea de zi — dezvoltarea contactelor între Est și Vest.

Cu toate acestea, conferința miniștrilor Afacerilor Externe a luat sfîrșit fără adoptarea unor hotărîri esențiale. Acest lucru s-a întîmplat deoarece cele trei puteri occidentale au respins toate propunerile sovietice, iar pe de altă parte au prezentat propuneri care nu corespund directivelor șefilor guvernelor și nu concordă cu „spiritul Genevei". Aceste propuneri sînt în reală contradicție cu interesele păcii și securității internaționale. Fără îndoială, politica guvernelor occidentale nu a permis să se marcheze un progres pe calea îndeplinirii directivelor șefilor guvernelor celor patru puteri.

„Miniștrii de Externe occidentali — a scris cunoscutul comentator american Walter Lippman — au preferat să meargă la Geneva avînd în servietă vechile condiții pentru problema germană, despre care ei știau, despre care experții lor știau și despre care fiecare corespondent de presă știa că nu pot fi negociabile".

Faptul că conferința miniștrilor de Externe, convocată sub egida „spiritului Genevei", s-a terminat fără adoptarea unor hotărîri esențiale se datorește stării de spirit cu care au venit la conferință delegațiile puterilor occidentale, care nu s-au dovedit doritoare de a face eforturile necesare pentru realizarea unui acord, au respins una după alta numeroase propuneri constructive ale delegației sovietice și s-au îndepărtat în mod vădit de litera și de spiritul directivelor elaborate de către șefii de guverne.

In primele ore după încheierea lucrărilor conferinței, corul purtătorilor propagandei reacționare, care în tot timpul conferinței și-a arătat în mod fățiș ostilitatea față de ideea colaborării internaționale, a manifestat o bucurie fățișă. Comentariile cotidienelor americane din dimineața zilei de 17 noiembrie căutau să convingă opinia publică americană că rezultatul acestei conferințe ar fi distrugerea definitivă a „spiritului Genevei".

In urma conferinței au devenit însă clare nu numai obstacolele, ci și posibilitățile largi care există pentru rezolvarea cu succes a unor probleme ca asigurarea securității europene, problema dezarmării, rezolvarea problemei germane, dezvoltarea contactelor între Est și Vest și alte probleme. Astfel, conferința poate sluji, pe această bază, dezvoltării continue a colaborării internaționale. Este semnificativ faptul că pînă și comentariile principalelor agenții de presă din occidentul Europei pun în acest mod chestiunea. Stanley Priddle, comentatorul agenției Reuter, scria la 17 noiembrie: „Cei patru miniștri de Externe au părăsit conferința lăsînd ușa deschisă pentru noi negocieri".

In paginile ziarelor mai importante din occident pot fi întîlnite aceleași idei. Comentînd lucrările conferinței miniștrilor Afacerilor Externe, ziarul francez „L'Information" scria în primul său material apărut după închiderea lucrărilor: „Un singur lucru apare ca sigur diplomaților francezi... Destinderea va continua, căci ea este inerentă voinței popoarelor și acțiunii guvernelor".

Intr-un amplu articol, „Voix Ouvrière" arată că această conferință prin sine însăși marchează un pas înainte. „Tonul general al conferinței miniștrilor, chiar atunci cînd discuțiile au fost cîteodată aprinse, a arătat că o reîntoarcere generală îndărăt nu mai este cu putință. Nimeni nu a îndrăznit să pună la îndoială cucerirea esențială a Genevei — tratativele și nu războiul trebuie să rezolve, să soluționeze problemele".

Conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri arată cu prisosință că acele forțe care sînt ostile reglementării problemelor internaționale sînt încă numeroase și că, pentru obținerea unei păci durabile și a unei cooperări eficiente, sînt necesare vigilența și eforturile unite ale întregii omeniri iubitoare de pace.

Cercurile cele mai largi ale opiniei publice sînt conștiente că în fața lor stă sarcina importantă a dezvoltării prin toate mijloacele a ceea ce este pozitiv pentru menținerea vie a „spiritului Genevei", pentru triumful colaborării pașnice între popoare.

V. S.

Bibliografie

Cărți apărute cu prilejul „Zilei cărții franceze"

Cu prilejul „Zilei cărții franceze", Editura Tineretului publică trei noi lucrări valoroase pentru tineret și copii.

Astfel, a apărut într-o nouă ediție captivantul roman de aventuri „Copiii căpitanului Grant", în cadrul colecției „Cutezătorii".

Credincioși idealului propus — găsirea căpitanului Grant, naufragiat într-o insulă pustie — eroii lui Jules Verne, îmbarcați pe vasul „Duncan", trec printr-o serie întreagă de peripeții. Alături de ei, cititorul ia parte la luptele cu lupii roșii, trăiește momentele de groază produse de cutremurul izbucnit în munții Cordilieri, înfruntă șiretenia fiorosului bandit Ben Joyce, naufragiază pe Macquarie și în sfîrșit, după captivitatea la sălbaticii din Australia, asistă la întîlnirea plină de dramatism a căpitanului Grant cu copiii săi.

In colecția „Biblioteca școlarului" apare comedia eroică în versuri „Cyrano de Bergerac" a poetului clasic francez Edmond Rostand.

Tinerii cititori vor avea prilejul de a cunoaște pe Cyrano — eroul piesei — mușchetar gascon plin de mîndrie, strălucire și lirism.

Traducerea în romînește aparține cunoscutului și apreciatului poet Mihai Codreanu.

In colecția „Oameni de seamă" apare lucrarea originală „Voltaire" închinată de acad. Tudor Vianu marelui gînditor și scriitor francez Francois Marie Arouet Voltaire.

Paralel cu descrierea vieții filozofului, autorul face și o amplă analiză a operei acestuia, subliniind importanța lui Voltaire pentru epoca în care a trăit, precum și semnificația operei sale în zilele noastre.

Informație

Se aduce la cunoștința studenților care urmează cursul fără frecvență al secției științe naturale-geografie de la Institutul pedagogic din București că cercurile de studii își încep activitatea sîmbătă, 26 noiembrie a.c., ora 16 — pentru consultații, seminarii, lucrări de laborator — și duminică, 27 noiembrie a.c., ora 9 — pentru lecții de sinteză.

Foileton

Un plan de muncă original

Comuna Vorniceni din raionul Săveni... O comună mare, frumoasă, cu oameni harnici și sîrguitori.

Dacă mergi drept înainte pe ulița satului, privirea îți este atrasă de fața unei clădiri mari, arătoase, a cărei firmă îți face cunoscut că acolo este sfatul popular. Dacă intri înăuntru și dacă dintr-o cameră alăturată răzbesc pînă în sala de așteptare strigăte, amenințări și vociferări, omul de serviciu îți face cunoscut că acolo este biroul președintelui sfatului popular, tov. Dubinciuc Ion. Dacă ești o fire prevăzătoare și ieși la vreme pe ușa prin care ai intrat, înseamnă că în ziua aceea ai avut noroc. Ai avut noroc pentru că n-ai luat legătură cu nervii tovarășului președinte.

Dacă îți continui drumul pe ulița satului, o să te întîmpine o altă clădire, tot mare, tot arătoasă: școala. Această instituție primește un sprijin însemnat din partea tovarășului președinte. Se știe că învățătorii, pentru a-și organiza munca, își întocmesc un plan de lucru. Și iată că tovarășul președinte, foarte grijuliu, și-a luat asupra lui această sarcină: alcătuirea planului de muncă pentru cadrele didactice. Totuși, învățătorii au dat dovadă de o complectă ingratitudine, declarîndu-se nemulțumiți de acest ajutor dezinteresat.

Judecați și dvs. cine a avut dreptate:

Aflîndu-se într-o zi la aria nr. 2, unde-și vedeau de treabă sumedenie de săteni și copii, președintele, așa, din senin, a dezvăluit în fața oamenilor sarcinile pe care are de gînd să le traseze învățătorilor, bine înțeles, în afara orelor de școală. Primul punct din planul său suna astfel: „pe învățători îi voi pune la plug". Dar pentru că plugul nu poate sta așa, de pomană, președintele a adăugat imediat și punctul doi: „și astfel vor ara islazul comunal!"

Deși au aflat cît de mult se îngrijește președintele ca ei să aibă ce face, învățătorii s-au supărat totuși. E de neînțeles cum se pot supăra niște oameni pe un președinte atît de grijuliu, care-și dă atîta osteneală pentru păstrarea prestigiului învățătorilor din sat. Ba mai mult, nerecunoscători, învățătorii au sezisat cazul forurilor superioare, și, culmea, aceste foruri au găsit întemeiată plîngerea lor, astfel că, pînă la sfîrșit, bietul președinte a trebuit să-și facă autocritica.

Așa se face că în cele din urmă, contrar originalelor sugestii ale președintelui, islazul a fost arat și semănat cu mijloacele obișnuite.

Și, cum este limpede că prestigiul învățătorilor va crește invers proporțional cu intensitatea ieșirilor nervoase ale președintelui, ar fi bine ca pe viitor tovarășul președinte să-și strunească nervii. Nu să-i puna la plug, dar să-i țină în frîu...

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII Nr. 346 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 25 noiembrie 1955

SUMAR:

- 80 de ani de la nașterea lui Mihail Ivanovici Kalinin (pag. 2-a)
- Prof. univ. Florența Rusu: Lupta partidului pentru dezvoltarea culturii și științei în patria noastră. (pag. 2-a
- E. Loktionov: Comsomoliștii ajută pe profesori să întărească disciplina în școală. (pag. 2-a)
- DISCUȚII. — Dumitru Bejan: Despre organizarea colectivului de elevi. (pag. 3-a)
- B. Petricu: Conducătorii secțiilor de învățămînt își perfecționează calificarea. (pag. 3-a)
- M. Deleanu: Rezultate bune în instruirea tinerilor muncitori. (pag. 3-a)
- Discriminarea rasială în școlile din țările capitaliste. (pag. 4-a)
- Cronica evenimentelor externe. (pag. 4-a)

Atestarea cadrelor didactice — mijloc însemnat de ridicare a nivelului învățămîntului

In nouă regiuni ale țării și-au început lucrările comisiile de atestare a cadrelor didactice. Lucrările de atestare se desfășoară pe baza unor importante documente de stat — Decretul privind înființarea gradelor didactice și stabilitatea în funcție a cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu, Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la ridicarea calificării, perfecționarea și asigurarea stabilității cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu și Regulamentul de organizare și funcționare a comisiilor de atestare a cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu.

Marea majoritate a învățătorilor și profesorilor din învățămîntul elementar și mediu îndeplinesc astăzi cu cinste sarcinile ce le revin în educația comunistă a tineretului; ei au devenit o forță puternică în răspîndirea științei și culturii înaintate în masele largi populare, luptători activi pentru întărirea regimului democrat-popular, pentru apărarea păcii. Un număr mare de învățători participă cu abnegație la acțiunea de lichidare a analfabetismului, la ridicarea nivelului cultural al maselor populare, la popularizarea și lămurirea în mase a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la dezvoltarea economiei naționale și în deosebi la dezvoltarea agriculturii, contribuind astfel la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Cu toate aceste succese — după cum arată Hotărîrea privind ridicarea calificării, perfecționarea și asigurarea stabilității cadrelor didactice, mai există o serie de lipsuri în ceea ce privește calitatea muncii cadrelor didactice din școlile elementare și medii. Faptul că ani de zile Ministerul Învățămîntului n-a elaborat norme precise de alegere și numire a învățătorilor și profesorilor a făcut ca în unele școli să fie admise la catedră persoane ce nu satisfac cerințele activității didactice. Ministerul Învățămîntului nu s-a preocupat îndeajuns de alegerea și numirea cadrelor didactice, lăsînd uneori această importantă problemă de stat pe seama organelor locale. De asemenea, unele comitete executive ale sfaturilor populare regionale și raionale au făcut transferări nemotivate de cadre didactice dintr-un raion în altul și de la o școală la alta, uneori chiar în timpul anului școlar.

Înființarea gradelor didactice și trecerea la atestarea învățătorilor și profesorilor răspund tocmai necesității de a lichida lipsurile semnalate mai sus în alegerea și numirea cadrelor pentru învățămîntul elementar și mediu, necesității de a stimula calificarea învățătorilor și profesorilor și de a asigura stabilitatea lor. Acțiunea de atestare este o nouă dovadă a prețuirii pe care o acordă partidul și statul nostru cadrelor didactice — fondul de aur al învățămîntului — care hotărăște, în ultimă instanță, calitatea întregii munci instructiv-educative. Stabilind criterii precise pentru acordarea gradului de învățător și profesor, stimulînd ridicarea calificării cadrelor didactice, asigurînd stabilitatea lor în funcție, acțiunea de atestare va duce nemijlocit la ridicarea nivelului întregii activități a școlilor.

Așa cum arată Decretul privind înființarea gradelor didactice și stabilitatea în funcție a cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu, gradele didactice sînt acordate de Ministerul Învățămîntului celor ce îndeplinesc condițiile de studii și au fost recunoscuți apți pentru munca de instruire și educare. Gradele didactice se acordă persoanelor care în prezent predau în școlile elementare, de 7 ani, de 10 ani și pedagogice, precum și cadrelor didactice care lucrează la cursurile de alfabetizare, în casele de copii, instructorilor superiori de pionieri, metodiștilor și șefilor cabinetelor pedagogice, inspectorilor și șefilor secțiilor de învățămînt raionale și regionale. Acordarea gradelor didactice va continua și în viitor — absolvenții școlilor pedagogice, ai universităților și institutelor pedagogice care vor fi repartizați în învățămînt în viitor, precum și cei care au lucrat o dată în învățămînt și își vor reîncepe în viitor munca în școală fiind atestați de Ministerul Învățămîntului după cel mult un an de la numire, dacă vor corespunde normelor de atestare.

Gradul didactic dă posesorului lui dreptul de a ocupa funcția didactică pentru care a fost atestat, avînd prioritate la ocuparea funcțiilor didactice la care îl îndreptățește atestatul, în ordinea vechimii în învățămînt, a notelor obținute la studii și după rezultatele dovedite în activitatea didactică. De asemenea, cel atestat nu poate fi transferat decît la cerere sau în interesul învățămîntului. Dacă în acest din urmă caz lipsește consimțămîntul personal, transferarea se va putea face numai cu aprobarea Ministerului. In același timp, atestarea profesorilor în specialitatea pentru care s-au pregătit le va asigura posibilitatea de a preda în specialitatea lor, înlăturîndu-se situația care mai există în unele locuri cînd profesorii calificați pentru o anumită specialitate predau alte discipline decît acelea pentru care s-au calificat. In acest fel se asigură ridicarea nivelului predării, deoarece este limpede că fiecare profesor poate munci cel mai bine în specialitatea pentru care s-a pregătit, după cum aceasta împiedică și descalificarea cadrelor didactice.

Ministerul Învățămîntului acordă gradele didactice și atestatele pe baza propunerilor făcute de comisiile de atestare. Comisiile de atestare sînt înființate pe baza Regulamentului aprobat prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri din 30 iulie 1954 și sînt numite de minister, la propunerea secțiilor de învățămînt regionale. Ele sînt alcătuite din cei mai buni învățători și profesori, tovarăși cu îndelungată activitate la catedră, cu rezultate bune în munca din școală și pe tărîm obștesc, cît și din delegați ai comitetelor sindicale regionale.

In fața acestor comisii stau sarcini de mare răspundere. Pentru a face propuneri juste în vederea acordării gradului didactic ele trebuie să studieze cu cea mai mare grijă și să analizeze temeinic munca fiecărui învățător și profesor în parte, să cerceteze rezultatele obținute de acesta în activitatea lui din școală și pe tărîm obștesc, felul în care s-a încadrat în lupta generală a poporului nostru pentru construirea socialismului. Analizînd cu cît mai multă seriozitate și grijă activitatea fiecărui învățător și profesor, comisiile vor avea posibilitatea să scoată la iveală părțile pozitive și lipsurile activității pedagogilor, să-i ajute să-și îmbunătățească munca pentru a corespunde cît mai bine cerințelor școlii. In acest scop membrii comisiilor au datoria să verifice personal documentele de studii ale cadrelor didactice și să cerceteze cu cea mai mare obiectivitate materialele prezentate de directorii școlilor și de secțiile de învățămînt. In același timp, ei trebuie să dovedească un înalt spirit de răspundere și multă vigilență, luptînd împotriva oricărei încercări dușmănoase de calomniere a oamenilor buni, de ponegrire a activității acestora.

Cadrele didactice care se prezintă în fața comisiilor de atestare sînt în mare parte cunoscute atît de organele locale de învățămînt, care au acumulat experiență în inspectarea școlilor, cît și de organele sindicale. In activitatea lor, comisiile trebuie să știe să valorifice această experiență cîștigată, s-o adîncească prin studierea actelor prezentate de cadrele didactice în fața comisiilor de atestare, prin convorbiri personale cu fiecare cadru didactic, precum și prin verificarea pe teren ori de cîte ori este nevoie de o documentare mai amănunțită.

Secțiilor de învățămînt, ca și comitetelor sindicale, le revin sarcini însemnate pentru a asigura succesul lucrărilor de atestare. Este necesar în primul rînd să li se acorde comisiilor un sprijin permanent din punct de vedere organizatoric, asigurîndu-se condițiile de muncă necesare bunei desfășurări a lucrărilor. In același timp, organele de învățămînt și sindicale trebuie să ducă în rîndurile cadrelor didactice o intensă muncă de popularizare a documentelor de stat cu privire la atestare, explicînd scopul și importanța acesteia, lămurindu-i asupra modului cum vor decurge lucrările, mobilizînd tot ce este mai bun și mai valoros în școală pentru sprijinirea acțiunii de atestare. Fiecare om al muncii din școală trebuie să înțeleagă că atribuirea gradelor de învățător și profesor se face în interesul tuturor învățătorilor și profesorilor care își înțeleg misiunea, în interesul dezvoltării învățămîntului în patria noastră. In toate școlile din țară și în mod deosebit în acelea din raioanele unde lucrează comisiile de atestare trebuie lămurite pe larg problemele legate de atestare, folosindu-se în acest scop cele mai variate metode — conferințe, gazete de perete, emisiuni la stațiile de radioficare, munca de lămurire de la om la om — pentru ca fiecare învățător și profesor să înțeleagă pe deplin scopul acestei acțiuni și să fie mobilizat pentru sprijinirea ei.

Pentru a da ajutor comisiilor de atestare în cunoașterea oamenilor, secțiile de învățămînt trebuie să prevadă în planurile lor, în această perioadă, controlarea acelor școli pe care nu le cunosc încă suficient.

O sarcină deosebită le revine organelor sindicale, care trebuie să se îngrijească de temeinica instruire a activului sindical în această problemă, pentru ca fiecare membru al activului să poată contribui din plin la succesul acțiunii de atestare a cadrelor didactice.

Lucrările de atestare a cadrelor didactice trebuie să constituie pentru fiecare om al muncii din învățămînt un prilej de serioasă verificare a muncii sale, a atitudinii sale, a felului cum luptă pentru instruirea și educarea tinerei generații, pentru răspîndirea științei și culturii în mase.

Analizînd munca învățătorilor și profesorilor în clasă, precum și activitatea obștească proprie misiunii lor de luminători ai maselor, comisiile de atestare trebuie să mobilizeze pe fiecare învățător și profesor la noi eforturi în lupta pentru înflorirea școlii noastre, puse în slujba poporului muncitor.

ÎN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Pentru ridicarea nivelului cultural

Țăranii muncitori din comuna Peretu, regiunea București, se mîndresc cu școala nouă cu 12 săli de clasă, laborator, sală de spectacole etc. construită prin autoimpunere, cu căminul cultural sau marea sală de festivități unde se desfășoară o activitate rodnică.

Ei înconjoară cu dragoste pe învățătorii și profesorii de aici, printre care Ileana Ionescu, Ioana Georgescu, Marin Andrei și Ileana Buzdugan, care după o muncă de mai mulți ani au izbutit să scoată din bezna neștiinței de carte un număr de 4.100 de țărani muncitori, iar pe ultimii 42 neștiutori de carte îi învață acum să scrie și să citească.

Cadrele didactice din comuna Peretu nu s-au mărginit numai la atît. Din rîndul lor s-a creat un colectiv de conferențiari care îndrumează și susțin permanent lucrările cercului agrotehnic și munca celor 36 cercuri de citit existente în comună, au organizat consfătuiri ale tehnicienilor agronomi cu țăranii muncitori, întîlniri cu fruntașii recoltelor bogate, seri culturale, seri de întrebări și răspunsuri pe diferite teme literare, științifice, agricole, social-sanitare etc. Cu ajutorul țăranilor muncitori în comună s-a format un puternic colectiv artistic.

Ca urmare a ridicării nivelului cultural și popularizării rezultatelor gospodăriilor agricole colective din satele din jur, 47 de familii de țărani muncitori și-au unit pămîntul formînd o întovărășire agricolă. Aplicînd cele învățate la cercul agrotehnic, alți 70 de țărani muncitori poartă acum titlul de fruntași ai recoltelor bogate.

In cinstea celui de al doilea Congres al P.M.R., intelectualii din comuna Peretu au inițiat noi acțiuni menite să contribuie la continua ridicare a nivelului cultural al maselor. Într-o chemare adresată către toți intelectualii din raionul Roșiori de Vede ei și-au propus ca pînă la 31 martie 1956 să mărească numărul țăranilor muncitori, tineri și bătrîni, care participă la activitatea echipelor de cor, teatru, dansuri etc. de la 63 la 200, să înființeze încă o echipă artistică de agitație și să îmbogățească repertoriul acestor formații cu noi lucrări românești și sovietice.

Programul căminului cultural din comună va fi organizat astfel încît săptămînal să cuprindă o seară culturală, o seară de întrebări și răspunsuri, o seară de informări politice pe teme interne și internaționale, o zi a agronomului, o zi a tineretului etc. Pentru atragerea în jurul bibliotecii a unui număr cît mai mare de cititori se vor organiza aici 5 recenzii la cărțile „Pîine albă", „Secerișul", „Maria", „Mesteacănul alb" și „Brazdă peste haturi". In cadrul cercurilor de citit se vor organiza lecturi colective pe teme agrotehnice și cu caracter științific popular, precum și informări politice pe baza articolelor apărute în presă.

In organizarea acțiunilor culturale în mediul sătesc, intelectualii din Peretu folosesc experiența intelectualilor sovietici din Murighino.

Pînă la 23 decembrie, intelectualii din comuna Peretu și-au propus să organizeze două consfătuiri legate de trecutul de luptă al partidului, o seară literară în care se vor citi fragmente din cele mai bune lucrări inspirate din viața și lupta partidului precum și manifestări artistice închinate Congresului partidului.

Chemarea intelectualilor din comuna Peretu adresată intelectualilor din raionul Roșiori a constituit un nou imbold de muncă pentru cadrele didactice din celelalte sate ale raionului. Dovadă sînt răspunsurile la chemare ale învățătorilor și profesorilor din comunele Drăgănești, Belitori, Măzăceni, Pîrlița, Tufeni și alte comune din raion. Răspunsurile cuprind angajamentele însuflețite ale cadrelor didactice ca în cinstea Congresului să-și sporească contribuția la ridicarea nivelului cultural al maselor de țărani muncitori.

(Agerpres)

Spre noi realizări

Dorind să întîmpine cel de al II-lea Congres al P.M.R. cu realizări cît mai însemnate în muncă, învățătorii și profesorii din raionul Turda și-au îndreptat toate eforturile spre îmbunătățirea conținutului lecțiilor, spre întărirea educației patriotice a elevilor, spre îmbunătățirea activității obștești, spre ridicarea nivelului lor ideologic și profesional.

Colectivul metodiștilor de pe lîngă secția raională de învățămînt și-a intensificat activitatea de îndrumare a școlilor, acordînd atenție în special școlilor din satele mai îndepărtate, care au primit pînă acum mai puțin ajutor. Luna aceasta metodiștii au vizitat 14 din aceste școli, dînd cadrelor didactice îndrumări cu privire la îmbunătățirea conținutului lecțiilor și a metodelor de predare, la folosirea materialului didactic etc.

Cu multă grijă se preocupă secția raională de învățămînt de ajutorarea pedagogilor cuprinși la cursurile de perfecționare. Acestora li s-a asigurat materialul bibliografic de care au nevoie. Cu sprijinul cabinetului pedagogic regional s-au organizat consultații în ajutorul celor ce studiază individual.

Organele învățămîntului și cadrele didactice acordă o mare atenție construirii și amenajării localurilor școlare. In această perioadă, în comunele Ceanul Mare, Triteni, Boru Ocolitel, Petrești etc. s-au intensificat lucrările de lărgire, precum și de ridicare a unor școli noi prin autoimpunere.

Activitatea obștească se desfășoară mult mai viu, mai interesant. In scopul atragerii țăranilor muncitori în gospodăria agricolă colectivă, pedagogii din comuna Viișoara au organizat vizite cu elevii și părinții lor la gospodăriile agricole din Bolduț, Boian, Triteni-Colonie. De asemenea, ei au invitat la școală colectiviștii din aceste comune. Aceștia au vorbit în fața elevilor și părinților despre succesele obținute datorită muncii în comun, pe suprafețe mari, cu mijloace mecanizate.

Pionierii și școlarii din comunele Bădeni, Plăiești, Ceanul Mare etc. au ajutat colectiviștilor la recoltarea cartofilor și au strîns cantități mari de ghindă. De asemenea, elevii din raionul Turda desfășoară o activitate rodnică pentru colectarea cenușii și a fierului vechi.

În Regiunea Autonomă Maghiară

Cadrele didactice din Regiunea Autonomă Maghiară și-au sporit eforturile pentru a întîmpina cel de al II-lea Congres al partidului cu noi succese în muncă.

Îmbunătățirea activității instructiv-educative, intensificarea muncii culturale de masă, folosirea resurselor locale pentru ridicarea unor noi construcții școlare și pentru îmbogățirea materialului didactic existent reprezintă numai o parte din angajamentele pe care și le-au luat oamenii muncii din învățămînt din Regiunea Autonomă Maghiară.

In majoritatea școlilor regiunii, situația la învățătură a primelor săptămîni din pătrarul II arată creșterea calitativă a procesului de învățămînt. In raionul Sîngiorgiul de Pădure, în cinstea Congresului s-au luat măsuri importante în scopul realizării unei legături mai strînse a învățămîntului cu practica. De curînd, în acest raion au fost amenajate, prin valorificarea resurselor locale, 23 de ateliere de lucrări practice în școlile de 7 ani.

Învățătorii și profesorii de la școala de 7 ani din comuna Sîndominic, raionul Miercurea Ciuc, au organizat o echipă artistică cu un bogat și variat repertoriu. Ei și-au propus ca din spectacole să realizeze fonduri cu care să sprijine construirea unui local de școală în cătunul Cerealja. Pînă în prezent a fost realizată suma de 1500 lei.

O frumoasă inițiativă a comitetului sindical regional al muncitorilor din învățămînt este organizarea, în colaborare cu comitetul regional U.T.M. și cabinetul pedagogic, a unui concurs literar pentru elevii școlilor medii de 10 ani. In tematica concursului sînt prevăzute subiecte legate de lupta comuniștilor pentru libertatea și fericirea poporului nostru.

Activitatea școlilor din Cîmpulung-Muscel

Pentru a face cunoscute elevilor trecutul glorios de luptă al partidului și realizările obținute de oamenii muncii din țara noastră, sub conducerea partidului, pe drumul construirii socialismului, școala medie de băieți nr. 1 din Cîmpulung-Muscel a organizat de curînd o expoziție în care sînt prezentate imagini din activitatea dusă în ilegalitate de P.C.R., precum și grafice cu privire la succesele obținute în patria noastră în anii regimului de democrație populară. Pedagogii comuniști dau explicații amănunțite elevilor care vizitează expoziția. Intensificînd, în cinstea Congresului partidului, munca educativă în mijlocul elevilor, școala organizează simpozioane și serate literare, ale căror teme se referă, de asemenea, la trecutul de luptă al partidului. Realizările obținute de oamenii muncii din țara noastră sub conducerea partidului constituie subiectele orelor de informare politică.

Și la școala pedagogică din Cîmpulung-Muscel se desfășoară o activitate susținută în întîmpinarea Congresului partidului. In biblioteca școlii au fost expuse, într-o vitrină, numeroase cărți care vorbesc despre lupta comuniștilor în ilegalitate.

Elevii școlii întîmpină cel de al doilea Congres al partidului cu noi realizări pe tărîmul muncii obștești. Ei vor presta 300 de ore de muncă voluntară pentru înfrumusețarea localității. Pînă în prezent ei au curățit aleea Flămînda. Acum se pregătesc să amenajeze parcul pionierilor.

Elevii școlii vor alcătui gazete festive pe clase și pe școală, precum și un fotomontaj cu tema: „Victoriile obținute de poporul nostru muncitor sub conducerea partidului". In orele educative se vor prezenta referate cu temele: „Lupta partidului pentru construirea socialismului în țara noastră" și „Grija partidului pentru tineretul din patria noastră", iar în orele de informare politică va fi prezentată tema: „Realizările regimului democrat-popular".

N. PAVEL

RODNICĂ ÎMBINARE A TEORIEI CU PRACTICA

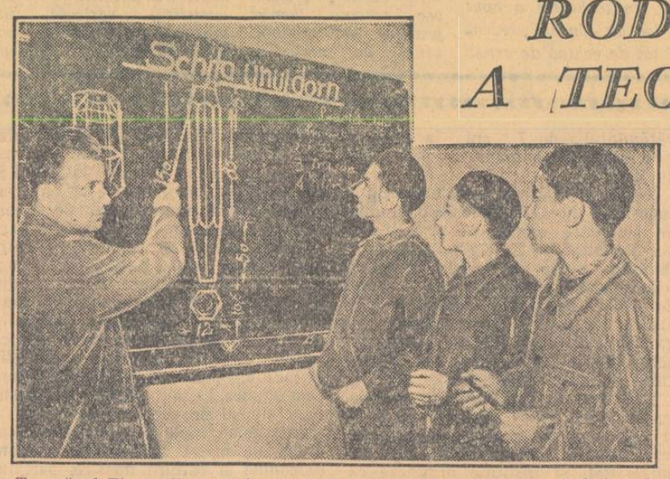

Tovarășul Florea Ene, profesor-maistru, explică elevilor cum trebuie folosită schița dornului.

Ne aflăm într-unul din atelierele școlii profesionale C.F.R. Grivița Roșie din București, situat chiar în incinta marelui complex Grivița Roșie. 40 de băieți între 14—15 ani, îmbrăcați în salopete, se îndreaptă voioși către locurile lor de muncă. Sînt elevii clasei a VIII-a „A" de la școala medie nr. 4 din București. In fiecare luni, elevii acestei clase fac aici practică timp de 5 ore, învățînd să execute diferite lucrări de lăcătușerie. Ministerul Învățămîntului experimentează la această clasă îmbinarea pregătirii teoretice cu pregătirea practică direct în producție. După un an de practică în atelier, elevii vor munci chiar în întreprindere, cîte o zi pe săptămînă, învățînd diferite meserii, după aptitudinile fiecăruia.

Dragostea și interesul cu care elevii clasei a VIII-a „A" participă la activitatea practică în atelier reflectă din plin dorința lor puternică de a dobîndi o pregătire multilaterală.

Iată-i cu cîtă rîvnă mînuiesc pila, cu cîtă atenție cercetează fețele și muchiile dornului pe care îl execută. Fiecare își are locul lui fix de muncă, menghinea lui. Pe bancurile căptușite cu tablă sînt fixate tocmai 40 de menghine. In fața fiecărei menghini se găsesc protectoarele și pupitrele de sîrmă împletită, pe care elevii își țin caietele de schițe tehnologice și caietele de notițe. Toate caietele de schițe sînt deschise. In timp ce lucrează, elevii urmăresc continuu schița din caiet. Ei au la îndemînă toate sculele necesare. In dreptul fiecărei menghini, bancul este prevăzut cu cîte un sertar care cuprinde o trusă completă de lăcătușerie.

Tovarășul Luther Nica, profesor-maistru, se plimbă continuu printre bancuri. Observă cum așează elevii piesele în menghine, cum le pilesc, le explică unora cum trebuie să verifice paralelitatea laturilor cu ajutorul instrumentelor de care dispun. Celălalt profesor-maistru, tov. Florea Ene, urmărește în ce măsură piesele executate de elevi corespund schiței din caiet. Constatînd unele greșeli, pentru a ajuta întreaga clasă, el trece la tablă și explică încăodată elevilor cum trebuie folosită schița dornului.

Îndrumați de organizația de partid din școală, pedagogii care lucrează la această clasă se străduiesc în lecțiile lor să lege cît mai strîns teoria de practică. La rîndul lor, tovarășii profesori-maiștri, sprijiniți de către organizația de partid și conducerea întreprinderii, caută să dea elevilor o cît mai temeinică pregătire practică. Stimulați de grija celor din jur, elevii clasei a VIII-a „A" muncesc cu sîrguință atît în școală și acasă pentru pregătirea lecțiilor și executarea temelor, cît și în atelier. Șase dintre ei au terminat de executat dornul și toți șase au fost notați de către tovarășii profesori-maiștri cu nota 5. Printre aceștia se numără Ghervasia Ion, Arvat, Cotomschi Mihai. Unul dintre elevi, Dini Alexandru, care urmează cursurile la altă școală și care a fost atras de activitatea practică de aici, a reușit să lucreze dornul în șase ore, adică exact în timpul necesar unui muncitor. Tovarășul Luther Nica păstrează această piesă cu deosebită dragoste. Succesele acestor elevi îi vor rămîne multă vreme în suflet ca amintirea unui început frumos de activitate.

Prin lucrările practice desfășurate pînă acum, elevii clasei a VIII-a „A" s-au înarmat cu multe cunoștințe din domeniul tehnic, și-au format deprinderi practice deosebit de utile. Deși această activitate nu a început decît la 1 octombrie, elevii cunosc bine atelierul de lăcătușerie, sculele și utilajul. Știu cum trebuie întrebuințate sculele și la ce fel de operații, știu să descrie fiecare sculă în parte. Toți știu să descrie operațiile succesive de executare a unei piese: operațiuni de îndreptare, de trasare, de tăiere, de pilire. In ultimul timp au învățat să pilească suprafețe plane, suprafețe cilindrice, suprafețe paralele, muchii, să finiseze. Astăzi, elevii pilesc suprafețele paralele ale dornului cu corp hexagonal. Ei întrebuințează pila, echerul, rigla cu deosebită îndemînare. Ți-e mai mare dragul să-i privești cu cîtă voioșiune și cu cîtă îndemînare mînuiesc sculele, cît sînt de absorbiți în executarea piesei. Unii vor ca dornul lucrat de ei să strălucească, nu glumă. Și lucrează la finisare cu multă stăruință. Chiar de-ai vrea să le spui că e gata piesa, ei tot nu se lasă. Vor să fie mai frumoasă, mai perfectă.

Elevii pilesc fețele dornului.

In cadrul acestei activități, elevii nu numai că se înarmează cu temeinice deprinderi practice, dar au posibilitatea să aplice și să-și consolideze multe din cunoștințele teoretice însușite la lecții. De pildă vor efectua calculul deschiderii cheii prin teorema lui Pitagora, calculul dimensiunilor (cotelor) la diferite piese, măsurători de dimensiuni. Vor face interesante aplicații în legătură cu materia însușită la fizică despre elemente, pîrghii, greutatea corpurilor, căldura, proprietățile corpurilor, unitățile de măsură, în legătură cu materia însușită la chimie, la desenul liniar.

Tov. L. Nica, profesor-maistru, explică verificarea paralelității laturilor

Părinții elevilor din clasa a VIII-a „A" sînt foarte bucuroși că fiii lor primesc, odată cu pregătirea teoretică, și pregătire practică. Ei se interesează îndeaproape nu numai de rezultatele pe care le obțin fiii lor la lecții, ci și de calitatea muncii lor în atelier. Mulți dintre ei sînt chiar muncitori în Uzinele Grivița Roșie. Acești părinți se gîndesc cu bucurie la ziua cînd alături de ei vor veni să lucreze propriii lor fii, ca ingineri sau ca tehnicieni. Ei vor ca steagul pe care-l vor preda noii generații să fie purtat cu cinste către înaltele culmi ale științei și ale tehnicii. Alți părinți sînt ingineri, profesori, ofițeri. Cu toții privesc cu deosebită satisfacție măsurile pe care le ia partidul și guvernul patriei noastre pentru lărgirea caracterului practic al învățămîntului, pentru o legătură strînsă a predării cu producția.

MARIA PĂUN

Mihail Ivanovici Kalinin

— 80 de ani de la nașterea lui —

La 19 noiembrie s-au împlinit 80 de ani de la nașterea lui M.I. Kalinin, remarcabil activist al P.C.U.S., eminent om de stat al Uniunii Sovietice.

Discipol și tovarăș credincios de luptă al marelui Lenin, Mihail Ivanovici Kalinin și-a consacrat întreaga viață luptei pentru înfăptuirea idealurilor clasei muncitoare, pentru eliberarea oamenilor muncii de exploatarea capitalistă, pentru victoria comunismului. In anii primei revoluții ruse el a fost unul din organizatorii bolșevici de seamă ai clasei muncitoare din Petersburg. Indeplinind sarcinile de răspundere care i-au fost trasate de partid, el a susținut în mod consecvent poziția leninistă în lupta pentru pregătirea și înfăptuirea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Incepînd din anul 1919, M. I. Kalinin a îndeplinit timp de 27 de ani funcția de președinte al Comitetului Central Executiv pe întreaga Rusie, iar apoi cea de președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. In aceste funcții el s-a dovedit a fi un eminent conducător leninist, care nu cunoaște alte interese în afara intereselor partidului și poporului. M. I. Kalinin a făcut parte întotdeauna din nucleul conducător al P.C.U.S. care, după moartea lui Lenin, în frunte cu I. V. Stalin a dus poporul sovietic la lupta pentru înfăptuirea mărețelor planuri leniniste de industrializare a țării și de colectivizare a agriculturii.

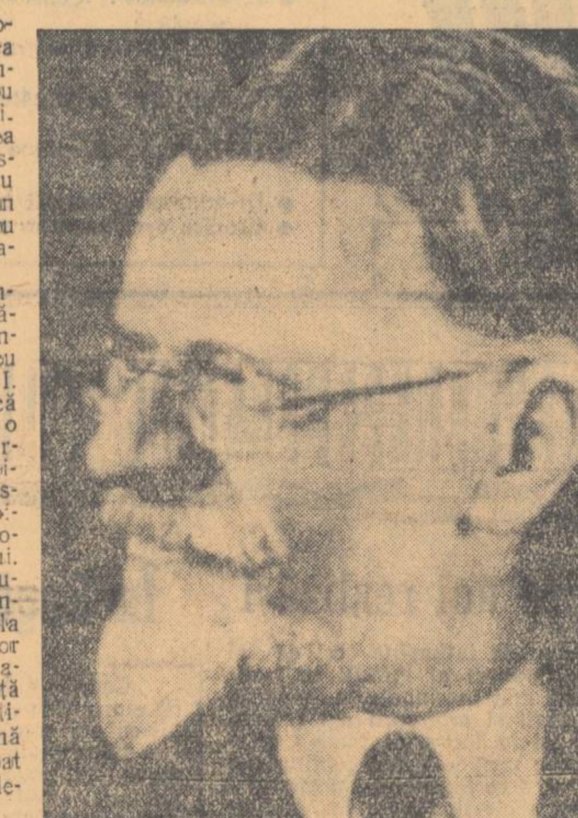

M. I. Kalinin a fost un neuitat sfătuitor al tinerei generații, un mare prieten și îndrumător al învățătorimii sovietice. In discursurile și articolele sale el s-a adresat de multe ori tinerilor, fără să-i dăscălească, ci exprimîndu-și punctul său de vedere, punctul de vedere al unui cunoscător de seamă al marxismului, al unuia dintre oamenii cei mai culți ai vremurilor noastre, al unui om cu multă experiență, care cunoaște bine viața și care îi învață pe tineri cum să trăiască, cum să devină adevărați slujitori ai patriei. El a fost un exemplu strălucit de agitator, un maestru al cuvîntului, care stăpînea arta de a expune cele mai complicate probleme într-o formă extrem de clară, simplă și precisă, în imagini puternice și vii.

Pleclnd de la învățătura clasicilor marxism-leninismului, M. I. Kalinin a analizat concret fenomenele de educație, arătînd că educația și știința despre educație trebuie să reacționeze sensibil la schimbările revoluționare care au avut loc în societatea sovietică, să reflecte și să răspundă, în felul lor specific, la nevoile materiale și spirituale ale acestei societăți, făurind un om cu o dezvoltare multilaterală, constructor activ și conștient al comunismului. „La noi se formează un om nou — spunea el — omul societății socialiste. Acestui om nou trebuie să i se inoculeze cele mai bune calități omenești". Și, pentru a se atinge acest obiectiv, care constituie o necesitate istorică, conștiința omului în dezvoltare trebuie să se formeze la izvorul ideologiei proletariatului, purtătorul celei mai înaintate concepții de viață, al celei mai nobile morale. Adresîndu-se în anul 1939 învățătorilor decorați de la sate, M. I. Kalinin le arăta că în fața învățătorimii sovietice stă cea mai grea sarcină a educației comuniste: formarea conștiinței comuniste a oamenilor sovietici. Fundamentul acestei conștiințe — arăta el — este concepția materialist-dialectică, care constituie pîrghia întregii vieți spirituale a omului și care se formează la tineri mai ales în procesul de învățămînt. Concepția de viață comunistă, spunea M. I. Kalinin, înseamnă pentru luptătorii revoluției proletare ceea ce este un telescop uriaș pentru astronom și un microscop pentru cercetările de laborator.

Ridicîndu-se împotriva încercărilor de a identifica educația cu instrucția, M. I. Kalinin arăta că educația este o noțiune mai largă, care îmbrățișează toate aspectele vieții spirituale ale personalității omului. A educa — spunea el — înseamnă a contribui la formarea unor trăsături de caracter, de voință și de viață emoțională, înseamnă a fi un adevărat „inginer al sufletului".

O atenție deosebită a acordat M. I. Kalinin educației tineretului în spiritul patriotismului socialist, socotind conținutul acestuia ca o expresie a unității moral-politice a poporului sovietic. El a subliniat caracterul activ al patriotismului socialist, care se exprimă nu prin fraze declarative despre dragostea față de patrie, ci prin slujirea reală a poporului. Adevăratul patriot, spunea Kalinin, nu poate sta în afara luptei, în afara muncii. El nu poate să rămînă un contemplator neutru, ci este obligat să ia parte la muncă, la lupta pentru ridicarea generală a patriei sale. De aceea, el socotea că formarea convingerilor comuniste implică neapărat educarea tineretului în spiritul respectului față de muncă, față de omul muncitor. Respectul față de muncă, înțelegerea necesității și însemnătății muncii pentru fericirea patriei, arăta Kalinin, constituie fundamentul acelei înalte trăsături morale a omului sovietic — atitudinea comunistă față de muncă, iar respectul față de omul muncitor, recunoașterea valorii lui este expresia umanismului socialist.

Adînc cunoscător al tineretului, Kalinin îi îndemna pe pedagogi să se bazeze, în munca lor educativă, pe impresionabilitatea tineretului, pe năzuința lui spre țeluri înalte, spre înfăptuirea unor acte eroice puse în slujba poporului.

Pornind de la învățătura lui Lenin cu privire la educația tinerei generații, M. I. Kalinin a subliniat în repetate rînduri însemnătatea rolului pe care trebuie să-l îndeplinească învățătorul în societatea sovietică. Tocmai pentru că acest rol este atît de important, arăta el, stau în fața învățătorului exigențe atît de mari. El trebuie să influențeze elevii nu numai prin cunoștințele sale, dar în aceeași măsură și prin autoritatea sa morală, prin comportarea lui, prin întreaga lui atitudine. Invățătorul, spunea Kalinin, poate să insufle elevilor săi acele idei în care el însuși crede, poate să dezvolte acele sentimente pe care le trăiește chiar el. Tocmai de aceea calitatea muncii instructiv-educative depinde, în ultima instanță, de nivelul de conștiință, de nivelul ideologic și politic al învățătorilor.

Invățătorul trebuie să-și cunoască profund disciplina, să fie un om cu un larg orizont cultural, care să știe să prezinte în fața copiilor lucrurile cele mai complicate într-o formă simplă și accesibilă. De aceea, nu de puține ori M. I. Kalinin a arătat că în munca pedagogică nu sînt permise șablonul, rutina, imitarea mecanică, deoarece această muncă, prin însăși natura ei, cere inițiativă creatoare, îndrăzneală în tendința permanentă de perfecționare a mijloacelor pentru educarea omului.

Invățătorul, spunea Kalinin, trebuie să trăiască profund idealurile, interesele țării sale, să privească mereu înainte și să atragă în această tendință și pe elevii lui. De aceea, el trebuie să participe activ la viața socială a oamenilor sovietici, trebuie să lege munca lui culturală de întreaga muncă de construcție socialistă. „Este de dorit — le spunea el învățătorilor — ca în activitatea voastră culturală să introduceți elemente sociale, de stat, elemente politice; altfel, cultura voastră își va pierde orientarea și va căpăta un caracter de așa zisă „cultură locală", va pierde legătura cu cultura de stat, cu cerințele culturale de stat".

Aplicate de marea armată a pedagogilor sovietici, ideile marxist-leniniste cu privire la educarea comunistă a tineretului, expuse de M. I. Kalinin în lucrările sale, au adus o contribuție de cea mai mare însemnătate la formarea tinerelor generații ale Țării Socialismului. Aceste idei sînt tot mai mult însușite și aplicate astăzi și de pedagogii țării noastre. Partidul și guvernul țării noastre acordă o mare însemnătate educării tineretului în spiritul comunismului, creînd pedagogilor condiții mereu mai bune de muncă, ajutîndu-i să înarmeze tineretul cu înaltele calități ale omului nou, ale omului societății socialiste.

Acum, cînd se împlinesc 80 de ani de la nașterea lui Mihail Ivanovici Kalinin, pedagogii din țara noastră alături de toți oamenii muncii, cinstesc memoria lui, păstrîndu-i o amintire luminoasă și învățînd din minunata lui pildă, care-i însuflețește în lupta pentru educarea comunistă a tineretului, pentru construirea socialismului.

Comsomoliștii ajută pe profesori să întărească disciplina în școală

In toamna anului trecut, cînd s-a introdus învățămîntul mixt, majoritatea elevilor școlii medii nr. 126 din Moscova au fost transferați la alte instituții de învățămînt, iar în locul lor au venit elevi de la alte școli. S-a format un nou colectiv de elevi. Printre ei se numărau peste 200 de comsomoliști.

La început, profesorii nu erau mulțumiți de noii elevi nici din punct de vedere al disciplinei, nici din punct de vedere al învățăturii.

Organizația de comsomol a hotărît să ajute profesorilor să sporească promovabilitatea, să întărească disciplina. In acest scop era necesar, în primul rînd, să se cimenteze colectivul de elevi. In această privință au desfășurat o activitate interesantă comsomoliștii din clasa a IX-a „A". Ei au hotărît să organizeze o reuniune tovărășească. Și iată că, într-o seară de sîmbătă, elevii din clasa a IX-a se întruniră la școală nu pentru lecții, ci pentru o convorbire prietenească, la o ceașcă de ceai. Au vorbit despre scriitorii preferați, au citit versuri, au dansat. S-au găsit și „artiști" care au prezentat un mic scheci. Reuniunea s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Băieții și fetele au plecat acasă bucuroși și mulțumiți.

O săptămînă mai tîrziu, într-o zi senină de duminică, întreaga clasă pleacă, la propunerea comsomoliștilor, în afara orașului, în satul Arhangelskoe din apropierea Moscovei. Aici elevii au vizitat muzeul local, au jucat volei, s-au plimbat prin parc.

Plimbările în comun și reuniunile au dat comsomoliștilor și profesorilor prilejul să-i cunoască îndeaproape pe elevi, să descopere interesele și înclinațiile lor. Au fost descoperiți, firește, și acei elevi care aveau o influență proastă asupra celorlalți, și acei care aveau nevoie de un ajutor tovărășesc. Comsomoliștii i-au convins pe cei mai buni elevi să-i ajute la învățătură pe cei rămași în urmă, să-i ia, așa cum se spune aici, sub patronajul lor. Comsomoliștii controlau cu regularitate modul în care se pregătesc pentru lecții și își organizează odihna elevii rămași în urmă. Ei informau asupra acestor chestiuni pe profesori, pe conducătorii organizației de comsomol. Unii dintre ei vizitau, împreună cu dirigintele clasei, pe elevii rămași în urmă, stăteau de vorbă cu părinții acestora.

A fost necesar să se muncească mult cu cei care încălcau disciplina, impiedicînd clasa să-și desfășoare normal activitatea. Printre aceștia se număra Boris Zatulovski. Deși era un tînăr capabil, învăța sub posibilitățile lui, încălca ordinea din școală, avea o influență negativă asupra celorlalți elevi. Cîțiva comsomoliști, împreună cu dirigintele clasei, îl vizitară acasă. Ei îi discutară purtarea în prezența părinților lui, condamnîndu-i cu asprime faptele și declarînd pe față că el defăimează titlul de elev al unei școli sovietice. Lupta dîrză a comsomoliștilor pentru îndreptarea tovarășului lor nu a fost zadarnică. In prezent, Boris Zatulovski obține succese la învățătură în clasa a X-a.

Comsomoliștii din clasa a IX-a „A" au acordat multă atenție Liusiei Kizilova, care întîmpina dificultăți în studierea matematicii. Intr-o zi, Liusia aduse din partea mamei ei o adeverință în care aceasta o autoriza pe fiica ei să părăsească școala. Știrea îi alarmă pe comsomoliști. Dirigintele clasei, directorul școlii și colegii Liusiei au stat de vorbă cu ea. Cu toții i-au atras atenția asupra faptei ei nesăbuite, căutînd s-o convingă să renunțe la hotărîrea ei. Directorul îi chemă la școală pe părinții elevei și stătu îndelung de vorbă cu ei. Grupa de comsomol îi consacră Liusiei o adunare specială. Și aceasta a rămas la școală. Cu ajutorul colegelor și-a trecut toate examenele și acum învață cu succes în clasa a X-a.

Tot comsomoliștii din clasa a IX-a „A" au fost inițiatorii serviciului pe școală. Lucrurile s-au petrecut astfel: se îmbolnăvise diriginta clasei, care în ziua respectivă trebuia să fie de serviciu pe școală. Trebuia să fie chemat un alt profesor care să facă serviciul. „Dar ce ar fi să organizăm noi înșine serviciul?" — întrebă Olea Deribina, responsabila de grupă, pe colegii ei de clasă. Această idee a fost aprobată în unanimitate. Olea aduse această hotărîre la cunoștința șefului secției de învățămînt.

— Este un lucru lăudabil — spuse aceasta — dar va ști oare clasa să mențină în școală ordinea necesară?

— Vom ști, răspunse eleva, puteți fi sigur de aceasta.

Și, într-adevăr, elevii organizară perfect serviciul. Apoi, ei adresară directorului școlii o cerere, rugîndu-l să le îngăduie să facă și pe viitor serviciul, înlocuindu-i pe profesori. Aprobarea fu obținută. Clasa a făcut serviciul după grafic, îndeplinindu-și în mod remarcabil îndatoririle. Și alte clase au urmat exemplul clasei a IX-a „A". In felul acesta, profesorii au fost eliberați de o muncă suplimentară și au căpătat posibilitatea de a se odihni în liniște în timpul recreațiilor.

Comsomoliștii din clasa a IX-a „B" au luat, de asemenea, o inițiativă interesantă. Ei au hotărît să prezinte, în cadrul adunărilor de clasă, referate pe teme alese de elevii înșiși. S-au prezentat referate interesante despre călătorii, despre spațiul interplanetar, despre cele mai recente descoperiri geografice, despre cele mai noi realizări ale științei și tehnicii, despre viața tineretului de peste hotare. Referatele au oglindit interesele școlarilor, aptitudinile lor, gîndurile lor cu privire la viitor.

Intr-o atmosferă de mare însuflețire s-a desfășurat în clasă o discuție cu tema: „Cum trebuie să fie un comsomolist". Amintirile despre faptele legendare ale eroilor comsomoliști în anii războiului civil și în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, relatările despre eroismul în muncă al tineretului care lucrează pe pămînturile virgine și înțelenite i-au însuflețit pe elevi, le-au trezit dorința de a urma pilda eroilor, de a fi tot atît de îndrăzneți și hotărîți ca și ei.

Organizația de comsomol a primit un sprijin însemnat din partea tinerilor Alexandr Mirimov, Valerii Boktunov și Osip Sinelnikov, foști elevi ai școlii. Aceștia fuseseră fruntași la învățătură, membri activi ai organizației de comsomol. In toamna anului 1954, ei au devenit studenți ai diferitelor instituții de învățămînt superior din Moscova. Acum în orele lor libere, ei vin la școală, le vorbesc elevilor despre tradițiile acesteia, îi ajută pe comsomoliști să organizeze adunări.

Comsomoliștii folosesc și alte multe mijloace pentru a ajuta cadrele didactice în munca lor migăloasă pe tărîmul învățămîntului și educației. Ei editează gazete de perete, folosesc postul de radioamplificare din școală, organizează vizionarea spectacolelor, precum și diferite cercuri de amatori. Eforturile lor dau roade. La sfîrșitul anului școlar trecut, procentul general de promovare pe școală s-a urcat la 96%.

Lupta pentru însușirea de către elevi a unor cunoștințe adînci și temeinice, pentru o disciplină exemplară, ocupă un loc de frunte în activitatea organizației de comsomol.

E. LOKTIONOV

STUDENȚI STRĂINI LA MOSCOVA

In capitala Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice învață nenumărați studenți din întreaga lume. Alături de tinerii sovietici, ei își însușesc neprețuita comoară a științei și culturii sovietice.

In clișeu: la Institutul de petrol „Gubkin", studentul chinez Li Cen își susține proectul de diplomă; Marius Markușevski, student polonez, este un asiduu cititor al bibliotecii Universității „Lomonosov"; studiind la Institutul de cinematografie, tînărul ceh Milas Saner este nedespărțit de aparatul de filmare; înainte de a pleca acasă, în Albania, Șiresa Xeno, absolventă a Institutului pedagogic și Șenasi Zeneiai, tînăr inginer economist, care s-au căsătorit la Moscova, au pornit într-o excursie pe canalul Moscova-Volga; studenți germani, mongoli, polonezi și chinezi în plimbare pe bulevardele frumoasei Moscove.

ȘTIRI DIN U. R. S. S.

CASA REGIONALĂ A PEDAGOGILOR

La Cernăuți a avut loc inaugurarea festivă a Casei regionale a pedagogilor. La inaugurare au participat aproximativ 500 de reprezentanți ai cadrelor didactice din orașe și sate. Delegațiile de pedagogi au vizitat cabinetele pedagogice ale casei, au cercetat materialul didactic expus aici, biblioteca și sălile în care vor funcționa cercurile de artiști amatori.

In încheiere a avut loc un concert prezentat de echipa de artiști amatori din rîndurile cadrelor didactice.

CU MIINILE PROPRII

La școala medie din satul Peni, raionul Ivaninsk, regiunea Kursk trebuia instalată lumina electrică. Pentru aceasta era nevoie de un șanț lung de 60 m, care să meargă de la școală pînă la stația de transformare. Elevii din clasele superioare au hotărît să execute singuri această lucrare. Muncind cu multă însuflețire ei au săpat șanțul în două zile.

In curînd, școlarii vor executa lucrări practice în atelierul utilat cu mașini-unelte și electrificat. Elevii claselor superioare vor studia prelucrarea la strung a lemnului și metalului.

VIAȚA CULTURALĂ A UNUI SAT DIN BIELORUSIA

In satul Dașkovka pulsează din plin viața culturală. Colhoznicii și intelectualii satului vizionează filme noi, ascultă lecții la lectoratul sătesc. Amatorii de artă activează în cercurile de artiști amatori.

Bibliotecile din sat au 40.000 volume de literatură politică, beletristică, agricolă, medicală și pedagogică. La școala medie de zi și serală învață peste o mie de elevi.

In perioada de după război, școala medie din Dașkovka a dat peste 300 de absolvenți. Mulți dintre ei au devenit specialiști calificați. De pildă, Anastasia Mihailovna Gaina este agronom în colhozul local „Krasnaia Zvezda", Anna Nicanorovna Isaeva este învățătoare în satul vecin, Lejnevka, iar Anna Naumovna Maiscevna este un bun medic.

Cu multă mîndrie vorbesc pedagogii despre foștii lor elevi — tineri maeștri ai recoltelor bogate. Mecanicul-combiner Fedor Vasilievici Boloșenko, tractoriștii Ivan Konstantinovici Doroșkov și Iakov Timofeevici Boloșenko au îndeplinit în campania agricolă din anul acesta cîte o normă și jumătate.

Pedagogii depun eforturi spre a ridica nivelul la învățătură și a da elevilor cunoștințe adînci, temeinice. De mult respect și autoritate se bucură în mijlocul colhoznicilor și al elevilor pedagogii Vasili Nikolaevici Demiankov, Fedora Petrovna Kujeleva, Anna Kuzminicina Lustenkova și alți maeștri ai profesiunii de pedagog.

Lupta partidului pentru dezvoltarea culturii și științei în patria noastră

Prof. univ. Florența Rusu

decan al Facultății de istorie a Universității „C. I. Parhon"

Omul societății socialiste trebuie să fie, înainte de toate, omul celei mai înaintate culturi, pentru că numai în asemenea condiții poate folosi și dezvolta știința și cultura în folosul progresului social. De aceea, revoluția culturală este o parte integrantă, de nedespărțit, a revoluției socialiste, a luptei pentru înfăptuirea celei mai înalte forme de organizare a societății. De aceea, desfășurarea revoluției culturale în patria noastră, după eliberarea ei de sub jugul fascist și după instaurarea regimului de democrație populară, a devenit una dintre problemele principale ale politicii Partidului Muncitoresc Romîn în lupta sa pentru construirea socialismului.

Regimurile trecute au ținut poporul nostru zeci și sute de ani într-o stare de întunecată înapoiere economică și culturală. Cu greu au răzbătut pînă la noi, azi, valorile culturale create de mințile luminate ale trecutului. Oropsită, și negată de cele mai multe ori, denaturată, mincinos prezentată alteori, cultura vie, bogată, a poporului nu și-a putut spune în trecut cuvîntul frumos și plin de înțelepciune.

Anii însoriți ai vieții noastre libere, ani de luptă pentru construirea viitorului socialist sînt și anii în care, pentru prima dată în istoria poporului nostru, prin lupta partidului, știința și cultura devin tot mai mult un bun al maselor, o bogăție a întregului popor.

Invățătura marilor dascăli ai revoluției proletare — Marx, Engels, Lenin și Stalin — ca și aplicarea în practică a acestei învățături în lupta pentru construirea socialismului și comunismului în Uniunea Sovietică au arătat partidului nostru sarcinile revoluției culturale și problemele pe care revoluția culturală trebuie să le rezolve pentru a-și atinge scopul.

Lupta pentru lichidarea economiei bazate pe exploatare sau care tinde spre exploatare se rezolvă într-un timp oarecum mai precis, limitat. Indeplinirea sarcinilor revoluției culturale, însă — și anume crearea și dezvoltarea nezăgăzuită a unei culturi tot mai profund socialiste în conținut, înfrumusețată de tot ceea ce forma națională poate să-i dea mai de preț, sarcina de a forma din fiecare om al societății noi, socialiste, un om cu înaltă pregătire științifică și culturală, capabil să folosească toată bogăția științei și artei și să dezvolte, prin contribuția sa, această avere de preț a societății — cer un timp mult mai îndelungat. Este vorba de munca cea mai migăloasă, cea mai grea și plină de răspundere, dar și cea mai de preț, și anume de crearea unei mentalități și a unor deprinderi noi, care să ducă la neîncetata perfecționare a gîndirii și comportării, în spiritul celei mai înalte morale, morala comunistă.

Una din primele probleme ale luptei partidului nostru pentru crearea unui om nou a fost și este încă problema ridicării nivelului cultural al maselor. De aceea, revoluția noastră culturală a trebuit să înceapă cu cea mai elementară sarcină, lichidarea rușinoasei moșteniri a regimurilor de exploatare și împilare — analfabetismul.

Indată după ce, în condițiile eliberării patriei noastre de către victorioasele armate sovietice de sub jugul fascist, forțele patriotice din țara noastră, organizate și conduse de partid, au început lupta pentru făurirea vieții noi, libere, P.C.R. a inițiat, prin organizațiile de masă și prin școli, o intensă și susținută campanie de alfabetizare, pentru a aduce la primul nivel al vieții civilizate — știința de carte — pe cei patru milioane analfabeți și semianalfabeți pe care ni-i lăsase regimul burghezo-moșieresc. Minunată și plină de patriotism a fost dragostea și însuflețirea cu care au muncit în această campanie mii și mii de învățători și profesori, care nu și-au precupețit timpul și eforturile pentru a învăța carte pe cei neștiutori, deseori în condiții deosebit de grele. Puțini dintre noi, cei ce lucrăm în învățămînt, nu ne-am putea aminti cu înduioșare de înflăcărarea cu care, răspunzînd chemării partidului, cutreeram încă din toamna anului 1944 fabricile, satele, periferiile orașelor, ba chiar și singuraticele așezări ale stînelor, pentru a pune cu răbdare în mîna tinerilor și bătrînilor neștiutori de carte creionul, hîrtia, ziarul! Cîți dintre noi nu ne amintim de emoția cu care ne bucuram de primele litere tremurat scrise de o bătrînă muncitoare, de un țăran vîrstnic, de o gospodină, de primul lor articol la gazeta de perete a fabricii sau a cartierului și în care, spontan și sincer, ei scriau: „Mulțumim din inimă partidului că ne-a învățat carte!"

Prin această muncă inițiată de partid și larg dezvoltată după 1948 de către Ministerul Invățămîntului, sarcina lichidării analfabetismului se înfăptuiește cu succes, așa cum a fost prevăzut.

O altă sarcină deosebit de importantă în lupta pentru ridicarea nivelului cultural o constituie dezvoltarea învățămîntului în așa mod încît școlile de toate gradele și specialitățile să dea țării un tineret cu o înaltă pregătire teoretică și practică. Din inițiativa și prin grija partidului, Ministerul Invățămîntului a înfăptuit în august 1948 reforma învățămîntului pe baza înaintatei experiențe a școlii sovietice. Menită să facă din școală un ajutor de seamă al statului în lupta pentru crearea omului nou, reforma învățămîntului a fost primită cu satisfacție de masa învățătorilor și profesorilor. Prin grija partidului s-a organizat din vreme pregătirea cadrelor didactice la cursuri de perfecționare, astfel încît să se asigure condițiile pentru înfăptuirea directivelor reformei învățămîntului.

Pentru prima dată în țara noastră s-a extins învățămîntul preșcolar, cuprinzînd sute de mii de copii de la orașe și sate. Urmărind scopul lichidării totale a izvorului neștiinței de carte, școala elementară, generală, obligatorie și gratuită, cuprinde toți copiii de vîrstă școlară. S-a extins învățămîntul de 7 ani la orașe și sate, crescînd aproape de 6 ori față de 1938.

Pentru pregătirea cadrelor medii și superioare necesare diferitelor ramuri de activitate economică și culturală s-a dezvoltat pe baze științifice învățămîntul mediu, de cultură generală, tehnic, artistic, sanitar etc. — punct de plecare fie pentru intrarea în producție, fie pentru perfecționarea pregătirii în instituții de învățămînt superior (universități, institute pedagogice, institute tehnice etc.).

Structura învățămîntului superior s-a schimbat, după cum s-a schimbat și calitatea sa, înlăturîndu-se caracterul îngust, reacționar, al fostelor universități și institute burgheze care-și deschideau porțile numai fiilor claselor stăpînitoare.

Reforma învățămîntului a deschis sutelor de mii de copii și de tineri veniți din cartierele fabricilor sau din sate, porțile școlilor și facultăților, dîndu-le posibilitatea să primească de la dascălii lor, ei înșiși educați de partid în sensul unei înalte înțelegeri a misiunii lor, nu „teorii" care să justifice exploatarea, ci explicarea științifică, materialist-dialectică a legilor de dezvoltare a naturii, societății și gîndirii.

Răspunzînd sarcinii nobile pe care le-a încredințat-o partidul și poporul, cadrele didactice se străduiesc prin munca lor, prin conștiinciozitatea cu care își ridică necontenit pregătirea ideologico-științifică și pedagogică, să facă din tineretul ce le-a fost încredințat un tineret nou, revoluționar, devotat poporului, constructor conștient și activ al socialismului în patria noastră.

Fără îngrădire sînt posibilitățile pe care le-a deschis tineretului nostru lupta partidului pentru crearea și dezvoltarea unui învățămînt științific, democratic, legat de practică, egal pentru toți fiii patriei, indiferent de naționalitate. Iată de ce sute de mii de tineri elevi și studenți, ajunși în ultima zi a cursurilor, îndreptîndu-se spre muncă sau spre noua învățătură, nu pot să nu spună, cu bucuria viitorului în ochi: „Mulțumim partidului pentru că ne-a crescut!"

O mare însemnătate pentru ridicarea nivelului cultural al maselor o are munca desfășurată sub îndrumarea partidului pentru larga răspîndire a cunoștințelor economice, politice și culturale în mase, precum și activitatea mereu mai bogată a A.R.L.U.S.-ului pentru popularizarea realizărilor constructorilor comunismului în U.R.S.S. Și aceste acțiuni largi de culturalizare, de lărgire a orizontului de cunoștințe ale maselor populare din țara noastră, inițiate și conduse de către partid, atrag activa participare a unui mare număr de cadre didactice din țara nostră. Fiecare învățător sau profesor care-și duce munca culturală în mijlocul poporului simte o adîncă recunoștință pentru partid, care știe să facă din profesori și învățători, așa cum spunea Lenin, o figură importantă a muncii de culturalizare.

Indrumînd lupta pentru crearea cadrelor de înaltă specialitate necesare economiei și culturii noastre, partidul acordă în același timp o mare prețuire cadrelor mai vîrstnice cu o temeinică pregătire, pe care acestea, fără rezerve, din patriotism o pun în slujba poporului, în slujba construirii socialismului. Regimul nostru democrat-popular se mîndrește cu faptul că, alături de noile mlădițe ale intelectualității tinere, ieșite din rîndurile muncitorilor și țăranilor muncitori, în primele rînduri ale intelectualității legate de popor pășesc savanți respectați și cunoscuți, cercetători care au desfășurat zeci de ani o muncă rodnică pe tărîmul științei.

Prețuirea și dragostea cu care partidul a înfăptuit organizarea Academiei R.P.R. în 1949, creînd în jurul ei și al celor două filiale ale sale zeci de institute și baze de cercetări în diferitele domenii ale științelor tehnice și umanistice dovedesc grija permanentă, viu concretizată a partidului, pentru dezvoltarea nelimitată a științei.

Preluarea în mod critic a moștenirii științifice și culturale a trecutului, folosirea din plin a realizărilor științei sovietice, legarea științei cu practica construirii socialismului în țara noastră, dezvoltarea științei pe singura bază care îi poate asigura cele mai largi succese — concepția materialist-dialectică — acestea sînt principalele idei călăuzitoare în spiritul cărora Partidul Muncitoresc Romîn îndrumă desfășurarea creatoare a activității științifice în țara noastră. Sesiunile pe secții sau plenare ale Academiei R.P.R. au dovedit, an de an mai evident, justețea acestei politici a partidului, eficacitatea luptei partidului pentru dezvoltarea științei în țara noastră prin exigenta desfășurare a luptei critice de opinii, în scopul promovării acelor poziții și rezultate științifice care, pătrunse de spirit partinic, răspund necesităților lumii noi, socialiste, pe care o făurim. Oamenii de știință din țara noastră, pornind de la înțelegerea profund științifică a necesității revoluției care trebuie să ducă la victoria socialismului, răspund chemării partidului de a folosi toate condițiile ce li s-au creat pentru a desfășura o muncă mereu mai bogată în succese științifice. Așa se face că Academia duce azi, în plină desfășurare a luptei pentru nelimitata dezvoltare a științei, o muncă atît de largă pentru formarea de noi tineri cercetători și creează atîtea valori științifice cum n-a putut crea în toată perioada existenței ei sub regimul burgheziei și moșierimii.

O problemă de cea mai mare însemnătate a revoluției noastre culturale este lupta permanentă, exigentă și plină de dragoste față de om dusă de către partid pentru ridicarea nivelului ideologic al maselor populare, pentru educarea întregului popor în spiritul moralei comuniste, al dragostei nețărmurite față de patrie, al urii neîmpăcate față de dușmanul de clasă, dușmanul construirii lumii noi socialiste. Intreaga activitate literară, artistică și de presă este îndrumată de partid spre a educa masele în spiritul însușirii principiilor moralei comuniste, în spiritul însușirii concepției marxist-leniniste despre lume și viață.

Lupta de clasă necruțătoare și mereu mai puternică care are loc în domeniul economic, în domeniul ideologic și care constituie principala forță ce grăbește construirea socialismului în țara noastră se îmbină, în această perioadă de trecere spre noua orînduire, cu apariția noilor forțe motrice, specifice socialismului: unitatea moral-politică a poporului, patriotismul socialist, prietenia constructivă, frățească între poporul romîn și minoritățile naționale.

Scopul ridicării nivelului ideologic al maselor — acela de a le ajuta să înțeleagă problemele cele mai diferite și mai complexe ale vieții noastre de azi — este atins, în ultimă instanță, tocmai prin educarea politică a maselor, menită să facă din popor o forță unită, puternică prin patriotismul său, capabilă să apere cuceririle sale de pînă acum și să înfăptuiască noi cuceriri.

In patria noastră se desfășoară o muncă stăruitoare, dusă de la om la om, pentru lămurirea și convingerea maselor de justețea politicii partidului, care reprezintă cele mai înalte aspirații ale poporului. Oamenii muncii pătrund și își însușesc învățătura marxist-leninistă datorită publicării operelor clasicilor marxism-leninismului, a documentelor P.C.U.S. și ale P.M.R., datorită activității de propagandă a organizațiilor de partid, a presei, datorită activității organizațiilor de tineret, de sindicat etc., datorită studierii științelor sociale în facultăți. Prin toate aceste acțiuni partidul își îndeplinește cu cinste marele său rol educativ de ridicare a conștiinței maselor, de dezvoltare a combativității și vigilenței lor partinice.

In ajunul Congresului partidului, oamenii muncii care lucrează pe tărîmul învățămîntului și culturii privesc cu legitimă mîndrie înfăptuirile revoluției culturale din țara noastră, mărturie a luptei dîrze duse de partid pentru ridicarea neîncetată a nivelului cultural al poporului. Un învățămînt științific, pe care ne străduim să-l îmbunătățim pentru a corespunde cerințelor mereu mai mari ale construcției socialismului, un mare avînt al cercetărilor științifice și un interes mereu crescînd pentru valorificarea critică a moștenirii culturale a trecutului, o largă acțiune de ridicare a nivelului pregătirii științifice și culturale a cadrelor de specialiști și a maselor în general, o permanentă muncă pentru educarea politică a întregului popor — iată înfăptuirile de cinste pentru dezvoltarea științei și culturii în patria noastră, realizate sub îndrumarea permanentă a partidului.

Noi, învățători și profesori, oameni de cultură și răspînditori ai științei și culturii, prin însuși conținutul pregătirii și muncii noastre nu putem să nu fim recunoscători partidului pentru că ne-a însuflețit, antrenîndu-ne ca elemente active în opera de desfășurare a revoluției culturale în patria noastră, după cum nu putem să nu ne angajăm, în cinstea Congresului partidului, că ne vom strădui, plini de devotament pentru popor, să răspundem sarcinii de cinste ce ne-a fost încredințată — de a făuri prin munca noastră omul nou, omul societății socialiste, omul celei mai înaintate culturi.

Rezultate bune în instruirea tinerilor muncitori

Pentru a da tinerilor care lucrează în producție posibilitatea de a-și însuși cunoștințele de cultură generală la nivelul școlilor de 7 ani și al școlilor medii, în numeroase orașe și centre muncitorești s-au înființat, prin grija partidului și a guvernului, școli serale și secții serale pentru tineretul muncitoresc, care funcționează în uzine și fabrici sau pe lîngă școlile medii. Rețeaua acestor școli crește an de an, cuprinzînd un număr tot mai mare de tineri muncitori. Astfel, în acest an școlar funcționează aproape 200 de școli serale și secții serale pentru tineretul muncitoresc, cuprinzînd un număr de elevi de două ori și jumătate mai mare decît în anul trecut.

La școala pentru tineretul muncitoresc de la Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală se înregistrează rezultate bune în instruirea elevilor. Școala funcționează chiar în localul fabricii, cu anul pregătitor, clasele V-VII și VIII-X; ea are un laborator bine dotat și o bibliotecă bogată, care stau permanent la dispoziția elevilor și a profesorilor. Prin grija atentă a conducerii întreprinderii, materialul didactic al școlii se completează cu fiecare an.

Legați de școală prin dragostea lor de învățătură, elevii vin regulat la cursuri. Atunci cînd totuși, la unele clase, se înregistrează vreo absență nemotivată, colectivul de elevi al școlii intervine imediat, analizînd situația celor care au lipsit, stînd de vorbă cu ei. În unele cazuri se folosesc cu succes gazeta de perete și stația de radioamplificare.

Un ajutor important primesc elevii din partea conducerii întreprinderii, care, sub îndrumarea organizației de partid, a asigurat ca muncitorii-elevi ai școlii serale să lucreze numai în schimbul întîi și, așa cum prevede Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la organizarea și funcționarea școlilor pentru tineretul muncitoresc, să nu fie folosiți în alte munci în afara orelor de producție. O măsură bună luată de întreprindere este și aceea ca, pe lîngă masa de prinz, să se asigure elevilor și masa de seară.

Conducerea școlii (director tov. M. Hangiu) a știut să realizeze un colectiv pedagogic bine închegat, care luptă pentru asigurarea însușirii de către elevi a unor cunoștințe adînci și temeinice. Așa, de pildă, profesoara de științe naturale (tov. E. Navasart) folosește în predare un bogat material didactic: mulaje, preparate naturale în lichid și diferite planșe, ceea ce înlesnește asimilarea cunoștințelor de către elevi. Profesoara de istorie (tov. E. Branga) acordă atenție îmbunătățirii continue a metodelor de predare. Ea folosește la lecții scheme pe care le scrie pe tablă și pe care elevii și le trec apoi în caietele lor. Cu multă pricepere predă lecțiile de literatură profesoara de limba română (tov. L. Păsculescu). Ea știe să trezească interesul și dragostea elevilor pentru operele literare, citind cu ei în clasă lucrările scriitorilor studiați și recomandîndu-le volume care pot fi găsite în biblioteca întreprinderii. Elevii au caiete-dicționar, în care își însemnă cuvintele necunoscute de ei, cu explicațiile respective, precum și expresiile artistice. Școala a organizat o întîlnire a elevilor cu poetul Mihai Beniuc, care le-a citit cîteva din poeziile sale și a discutat cu ei pe marginea acestora.

O mare atenție acordă pedagogii problemelor privitoare la legarea cunoștințelor predate de practică, de activitatea în producție a elevilor. Însușîndu-și cunoștințele legate strîns de practică, elevii își îmbunătățesc și munca în producție. Astfel, cei mai mulți dintre ei depășesc normele de producție, unii devenind fruntași sau chiar inovatori. Printre tinerii fruntași în învățătură și în producție se numără Clipici Ioan, din clasa a IX-a, Ionită Teodor, din clasa a IX-a, Ciobanu Valeriu, din clasa a X-a și mulți alții. Rezultatele bune obținute în munca școlii sînt cu atît mai valoroase cu cît printre elevi sînt și unii care cu cîțiva ani în urmă erau neștiutori de carte.

Profesorii școlii se preocupă cu grijă de înlăturarea rămînerii în urmă la învățătură a elevilor, organizînd pentru ei consultații și meditații, care au loc zilnic.

La școala serală pentru tineretul muncitoresc de la Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" se muncește cu rivnă și se obțin rezultate bune. Secția de învățămînt a Capitalei și comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul București trebuie să popularizeze în rîndurile profesorilor de la celelalte școli și secții serale ale tineretului muncitoresc din Capitală experiența acumulată de pedagogii acestei școli.

M. DELEANU

Pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice de gramatică

Discuțiile ce au avut loc în ședința consiliului pedagogic în legătură cu încheierea primului pătrar m-au făcut să reflectez cu și mai multă grijă asupra metodelor pe care trebuie să le folosesc în predarea lecțiilor de limba română.

În perioada primului pătrar am întrebuințat unele procedee menite să ajute elevilor mei din clasele a V-a, a VI-a și a VII-a să înlăture lipsurile pe care le aveau în cunoștințele de gramatică la începutul anului școlar. Mai întîi, am căutat să cunosc greșelile cele mai frecvente pe care le fac elevii în ceea ce privește ortografia și punctuația, datorită necunoașterii unor probleme de morfologie și sintaxă. Pentru ca în desfășurarea lecțiilor, în verificarea cunoștințelor elevilor și în alegerea temelor pentru acasă să pot ține seama de nivelul de cunoștințe al tuturor elevilor, am întocmit cîte o fișă pentru fiecare elev în parte. Pe această fișă am trecut toate greșelile ce se repetau în scrierea și vorbirea lui. De cîte ori chem un elev la tablă, pe lîngă exercițiile cerute de tema curentă, îi dau și un exercițiu cu ajutorul căruia să pot verifica dacă a înlăturat acele goluri din cunoștințe pe care le-am notat în fișa lui. Dacă greșelile persistă, nu mă mulțumesc să-i dau încă odată explicații, ci îi cer să execute și acasă anumite exerciții care să contribuie la fixarea și consolidarea cunoștințelor.

În cadrul muncii independente le-am cerut elevilor să întocmească tabele ortografice asemănătoare celor întocmite în clasă și cîte un caiet-vocabular în care să însemne cuvintele noi pe care și le însușesc treptat în cadrul lecțiilor. Sublinierea cu creioane colorate a unor ortograme și îndeosebi a terminațiilor, prefixelor, articolelor etc. pe tabele ortografice, ca și scrierea cuvintelor noi, cu explicațiile respective, au contribuit la creșterea interesului elevilor pentru o exprimare orală și scrisă corectă, pentru însușirea unui vocabular cît mai bogat și precis. În același scop am folosit mult și tabelele și schemele cuprinse în metodica gramaticii pentru clasele I-IV. Pe baza indicațiilor din această metodică, am dat elevilor să efectueze anumite exerciții de gramatică, cu ajutorul cărora puteam să controlez cum și-au însușit ei cunoștințele din capitolul parcurs. Am folosit în largă măsură dictări din texte pe care le alegeam sau le compuneam cu grijă, pentru ca elevii să fie puși în situația să scrie cît mai des anumite cuvinte sau grupe de cuvinte.

Am obținut rezultate bune în acest sens mai ales prin organizarea lecțiilor de analiză gramaticală. La aceste lecții am folosit experiența profesoarei sovietice C. A. Bikova. Astfel, i-am obișnuit pe elevi să citească în mod expresiv propoziția, să-i explice sau să-i redea cu alte cuvinte înțelesul, să spună ce fel de propoziție este după felul exprimării gîndirii (enunțiativă, interogativă, exclamativă), să recunoască, dacă există, sinonimele, antonimele, omonimele, să distingă cu ușurință subiectul, predicatul, să analizeze cu pricepere determinantele acestora. De asemenea, aplicînd experiența profesoarei sovietice Bikova, în cadrul lecțiilor de analiză morfologică am îndrumat elevii să facă analiza morfologică a cuvintelor într-o anumită ordine. Acum, mulți elevi știu să precizeze categoriile gramaticale, să arate rolul pe care îl are cuvîntul în propoziție, să-i explice înțelesul. La substantiv, de pildă, ei arată dacă este un nume propriu sau comun, de ce gen, caz, număr este. De asemenea, elevii pot analiza ce funcțiune sintactică îndeplinește cuvîntul în propoziție, componența cuvîntului (baza, rădăcina, prefixul, sufixul, terminația), și pot da exemple din aceeași familie.

Concomitent cu explicațiile pe care le dau în cadrul lecțiilor folosesc și mult material didactic pe care mi-l pregătesc din timp: tabele sinoptice ilustrate cu exemple, tablouri ale declinărilor și conjugărilor, scheme grafice, etc.

Fixarea și consolidarea cunoștințelor de gramatică o realizez și în cadrul orelor de lectură literară. Cu prilejul analizei operei unui scriitor, caut să atrag atenția elevilor asupra particularităților limbii folosite, asupra procedeelor caracteristice stilului, în funcție de tematica operei respective.

Toate aceste procedee m-au ajutat să înlătur multe din golurile existente în cunoștințele elevilor mei. În cel de al doilea pătrar voi căuta să îmbunătățesc aplicarea acestor procedee, să le îmbin cu mai multă pricepere, pentru ca elevii mei să aibă cunoștințe temeinice de gramatică, pe care să le poată folosi cu ușurință în vorbire și în scris.

N. D. TEODORESCU,
profesor la școala de băieți nr. 2 din Giurgiu

Au primit insigna de fruntaș

La clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din Capitală a avut loc, în ziua de 22 noiembrie a.c., festivitatea înmînării insignei de fruntaș în munca de alfabetizare unui însemnat număr de cadre didactice, deputați în sfaturile populare, activiste în comisiile de femei, care au obținut rezultate importante în domeniul lichidării neștiinței de carte.

În încheierea festivității s-a prezentat un program artistic.

Despre organizarea colectivului de elevi

Datorită grijii deosebite pe care o poartă Partidul Muncitoresc Romîn și Guvernul Republicii Populare Romîne creșterii și educării tinerei generații, școala noastră a cunoscut în ultimii ani succese însemnate.

Uniunea Tineretului Muncitor și organizația de pionieri, create de Partidul Muncitoresc Romîn, au adus și aduc o însemnată contribuție la îmbunătățirea activității școlii, ele fiind un reazim de nădejde în educarea comunistă a școlarilor. Acolo unde pedagogii înțeleg pe deplin scopul pentru care au fost create aceste organizații și au încredere în rolul lor, munca merge din ce în ce mai bine, rezultatele bune nu se lasă mult așteptate. Acest lucru se întîmplă nu numai pentru că astfel de pedagogi înțeleg rolul organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școală, pentru că au încredere în ele — ci și pentru că ei acționează cu răbdare și chibzuință în direcția sprijinirii acestor organizații, le ajută zi de zi în activitatea lor.

Practica dovedește că organizațiile U.T.M. și de pionieri ocupă un loc foarte important în viața școlii, că ele influențează puternic masele largi ale elevilor, ajutîndu-le să-și însușească o atitudine nouă, socialistă față de muncă, față de învățătură și viață. Dat fiind caracterul lor de clasă, dat fiind faptul că prin scopul și conținutul activității lor se deosebesc fundamental de organizațiile burgheze, reacționare, ce existau în trecut în școală, organizațiile U.T.M. și de pionieri sînt mult iubite de popor — de părinții copiilor patriei noastre.

Unul din obiectivele principale ale organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școală este crearea unității morale a colectivului de elevi. Realizarea unității de acțiune a elevilor în școală și în afara școlii este una din preocupările de seamă ale cadrelor U.T.M.-iste din școli și ale instructorilor de pionieri.

Plenara a II-a a Comitetului Central al U.T.M., care a avut loc în ianuarie a.c., a analizat pe larg activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școală, stabilind sarcini concrete pentru îmbunătățirea continuă a acestei activități. În Regulamentul organizației de pionieri din Republica Populară Romînă, elaborat cu acest prilej, se spune, printre altele: „O sarcină din cele mai importante a organizației de pionieri este de a ajuta școlii în lupta pentru însușirea temeinică de către pionieri a cunoștințelor, să educe la școlari interesul de a cerceta și a cunoaște diferite domenii de activitate, bogățiile și frumusețile patriei". Aceasta înseamnă că, împreună cu colectivul de profesori și învățători, instructorii de pionieri, activul pionieresc trebuie să lupte pentru realizarea scopului comun: ridicarea nivelului de cunoștințe al copiilor, educarea lor în spiritul comunismului.

De aceea, discuția deschisă de „Gazeta învățămîntului" pe marginea formării colectivului de elevi este importantă nu numai pentru pedagogi, ci și pentru cadrele U.T.M.-iste. Pînă acum s-au ridicat în cadrul acestei discuții probleme juste și însemnate. Desigur că experiența îndelungată a tovarășilor care participă la discuție va ajuta la îmbunătățirea muncii școlilor în ceea ce privește închegarea colectivului de elevi.

Voi încerca să-mi spun părerea în legătură cu problemele ridicate în cursul discuției, insistînd în primul rînd asupra acelor aspecte care nu au fost dezbătute cu toată atenția și sînt uneori neglijate.

Unii participanți la discuție remarcă în mod just și principial rolul organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școală în lupta pentru formarea unui colectiv puternic al elevilor. Fără îndoială că acest lucru nu poate fi negat, mai ales acolo unde scopul pentru care au fost create organizațiile de tineret în școală este înțeles just din punct de vedere politic și pedagogic.

Vorbind despre cunoașterea de către educatori a anumitor trăsături ale elevilor, precum și a cauzelor ce stau la baza acestor trăsături, tovarășul Simion Bărbulescu, de la școala mixtă de 7 ani din Bușteni, face o afirmație întemeiată, arătînd că „la aceasta se ajunge nu numai pe baza observațiilor proprii ale educatorului, ci și pe baza unei activități mai largi, care se poate realiza dacă educatorul ține o legătură strînsă cu secretarul organizației de U.T.M., cu instructorul superior de pionieri etc." Foarte competent pune problema rolului pe care îl are organizația U.T.M. din școală în formarea colectivului de elevi tov. O. Șafran, directorul școlii medii nr. 11 din București, în cea de a doua intervenție a sa în cadrul discuțiilor. De altfel, în activitatea sa ca pedagog, tov. Șafran se sprijină cu multă încredere pe organizația U.T.M. și de pionieri a școlii.

Mai sînt și mulți alți pedagogi cu experiență care procedează la fel și nu greșesc, ci dimpotrivă, acționează așa cum trebuie. Însă acest lucru nu se poate realiza decît acolo unde există unitate de acțiune între diriginte și instructorul de pionieri sau conducerea organizației U.T.M. din școală. Iată, spre exemplu, cum s-au desfășurat lucrurile în clasa a V-a a școlii de 7 ani nr. 2 din Reșița. Cu toate că aici exista un detașament de pionieri, din neatenția celor obligați colectivul de elevi era dezorganizat, destrămat. Se produceau repetate manifestări de indisciplină, lipsă de la lecții, neatenție în clasă etc. Cînd atît instructorul de pionieri cît și diriginte le au văzut primejdia, și-au pus întrebarea: „Care este cauza? De ce se întîmplă așa?" Pornind împreună la rezolvarea acestei probleme, diriginte și instructorul s-au apropiat de copii, au discutat cu ei și au observat că cei mai mulți dintre pionieri se găseau sub influența unui coleg de-al lor, Iancu Tamaș. Acesta, prin diferite acțiuni nelalocul lor, prin manifestarea în orele de clasă a unor preocupări străine de lecție, prin absentarea de la lecții a reușit să atragă după el mulți copii. Aceste lucruri nefiind observate la timp, nici nu au fost dezaprobate de detașamentul de pionieri, ci dimpotrivă, majoritatea copiilor au

DISCUȚII

devenit solidari cu Tamaș. După mai multe încercări de a îndrepta lucrurile, instructorul de pionieri, cu ajutorul diriginților, discutînd cu colectivul de conducere al detașamentului, a organizat o adunare a detașamentului cu tema: „Folosirea celor 50 de minute ale lecției". Pionierii au discutat cu aprindere despre lipsurile lor, care nu fac cinste detașamentului, și au înțeles care le este datoria. În urma acțiunii colectivului de pionieri Tamaș și-a schimbat atitudinea și s-a supus acțiunii întregului colectiv. Valorificînd rezultatele acestei adunări, instructorul de pionieri a reușit să îndrume activitatea pionierilor din detașament în așa fel, încît ceilalți școlari au fost direct influențați și treburile s-au îmbunătățit.

Structura organizatorică a organizației de pionieri oferă o imagine clară a formelor de organizare a colectivului de elevi. Dar acest lucru nu este înțeles pretutindeni și, în primul rînd, nu este bine cunoscut de către unii profesori și învățători. Din această cauză, în multe școli se merge pe linia greșită de a se crea o nouă structură organizatorică, pe scheletul căreia se încearcă să se închege colectivul de elevi.

Mă adresez participanților la discuție și tovarășilor care o urmăresc cu atenție, punîndu-le următoarea întrebare: ce urmărește această muncă de închegare a colectivelor de elevi? Fără să încerc a face teoria scopului, sînt sigur că toți înțelegem același lucru în cîteva cuvinte — și anume: să formăm din copiii patriei noastre oameni noi, oameni capabili să slujească cu devotament și competență cauza poporului, să fie constructori de nădejde ai socialismului.

Pentru a putea ajunge la închegarea unui colectiv puternic al elevilor, în cadrul căruia să se manifeste din plin inițiativa creatoare a copiilor, dragostea lor de muncă și de viață, fiecare dintre pedagogi pornește de la crearea unui anumit nucleu, în jurul căruia să se stringă zi de zi toți elevii. Atît organizația de pionieri, cît și organizația U.T.M. din școală oferă această cale sigură prin care ne putem atinge scopul. Este necesar să reținem că în organizația de pionieri intră, după cum stabilește regulamentul organizației de pionieri „...școlarii între 9—14 ani, care sînt exemplu la învățătură, respectă disciplina școlară, au o comportare corectă oriunde s-ar afla"...

Aceasta înseamnă că din rîndurile celor mai buni școlari se creează un nucleu mobilizator, care dă tuturor celorlalți copii exemplu de învățătură și disciplină. Îndrumat cu răbdare și pricepere de către instructori și pedagogi, acest nucleu se dezvoltă, crește și devine o forță colectivă ce acționează atît direct, cît și indirect, prin conținutul și formele sale de activitate, asupra întregii mase de școlari, pe care o influențează în bine.

În articolul său „Școala și mișcarea pionierească" Nadejda Konstantinovna Krupskaia scria: „În această organizație copiii se deprind să trăiască în colectiv, să acționeze în colectiv și să subordoneze voința lor voinței colectivului ...Cu cît copilul va începe mai devreme să trăiască viața în colectiv, cu atît va avea mai multe posibilități să devină un adevărat comunist, care va ști să se dedice cu tot sufletul cauzei comune".

Este limpede că un astfel de scop are și organizația de pionieri din școala noastră și tocmai pentru atingerea acestui scop se străduiesc mii și mii de U.M.T.-iști instructori de pionieri, îndrumați de partid. Nu încape îndoială că tot un astfel de scop urmăresc și pedagogii noștri în general. Dar de ce este nevoie ca un pedagog să caute alte forme de organizare, să inițieze tot felul de structuri, detașamente și grupe pe lîngă organizația de pionieri? Unii tovarăși nu-și dau seama că prin aceasta reduc autoritatea organizației noastre de pionieri pînă și în fața membrilor săi, reduc din volumul de preocupări și sarcini pe care le are organizația de pionieri. Ori, cu astfel de forme, fără a nega nici pe departe conținutul principal al inițiativei, nu sînt de acord.

Să luăm ca exemplu practica tovarășului S. Rabinovici, directorul școlii de 7 ani nr. 55 din București. În intervenția sa la discuția inițiată de „Gazeta învățămîntului" (nr. 338 din 30 septembrie 1955) tov. Rabinovici arată că, pentru a se rezolva o serie de probleme importante, în cadrul colectivului de elevi al școlii s-au creat „detașamente de disciplină" pe clase, din care făceau parte cei mai buni elevi. S-au stabilit și o serie de „condiții" ce trebuie îndeplinite de elevi pentru a putea intra în aceste detașamente. Sarcina principală a „detașamentului de disciplină" este consolidarea disciplinei conștiente. Se constată — și nu mă îndoiesc de acest lucru — că după doi ani de activitate aceste detașamente au adus o mare contribuție la întărirea disciplinei în școală.

Din toate acestea rezultă însă că detașamentele de pionieri, atît în formă cît și în conținut, sînt absolvite de obligațiile pe care le au în cultivarea la copii a unei discipline conștiente. Mergînd pe această cale în orice școală unde există organizație de pionieri ajungem, fără să ne dăm seama, la ruperea copiilor de organizația de pionieri. Copiii uită că ei au primit cravata roșie și pentru că sînt disciplinați, că trebuie să respecte cu strictețe angajamentul solemn rostit în fața organizației de pionieri. Ei încep, încetul cu încetul, să respecte „detașamentul de disciplină" și mai puțin detașamentul de pionieri.

Ar fi bine ca tov. Rabinovici să lichideze aceste „detașamente de disciplină" și toate atribuțiile acestora, experiența lor bună fiind preluată în întregime și dusă mai departe de către detașamentele pionierești.

De aci se mai poate trage o concluzie — și anume: diriginții, fiind absorbiți de preocuparea pentru astfel de forme organizatorice, care le cer mult timp, se îndepărtează fără să-și dea seama de la obligațiile lor de sfătuitori, ajutori și susținători ai detașamentelor de pionieri. Din această cauză, unii diriginți nu ajută instructorii de pionieri în rezolvarea unor însemnate probleme ale detașamentelor de pionieri.

Iată un exemplu grăitor în această direcție. Acum două săptămîni mă găseam la școala de 7 ani din Slobozia, regiunea București, printre elevele clasei a VI-a „B". Fiind o „pauză" cam lungă (deoarece tovarășa profesoară încă nu venise), am stat de vorbă cu elevele din clasă. Majoritatea erau pioniere. Le întreb: „Cine este președinta detașamentului de pionieri?" „Noi nu avem președintă" — mi se răspunde. „Cum așa, de ce nu aveți președintă?" Atunci elevele îmi spun că în clasa lor încă nu fusese ales colectivul de conducere al detașamentului, deși trecuse o lună de zile peste termenul stabilit pentru aceasta. În schimb, îmi povestesc că tovarășa diriginte a organizat în clasă o ședință în cadrul căreia au fost alese o responsabilă de clasă, două ajutoare ale acesteia și responsabile de grupe. Desigur că au fost alese cele mai bune pioniere. Ce se întîmplă acum? Pentru funcția de președinte de grupe pionierești, precum și ca membre ale colectivului de conducere al detașamentului urmau să fie alese cele mai bune pioniere, pentru că e și normal să fie așa. Ce vor spune copiii cînd instructorii de pionieri îi vor chema să discute în cadrul detașamentului despre munca lor, despre lipsurile acestei munci etc. — iar pe de altă parte, tovarășa diriginte va face același lucru, pe linia celorlalte forme de organizare, paralele cu organizația de pionieri? În loc ca dirigintele și instructorul de pionieri să acționeze unitar, se acționează doar asupra aceluiași obiectiv — copiii din aceeași clasă — se lucrează pe două căi organizatorice, dintre care una va trebui neapărat să fie înlăturată. Și sper că nimeni nu gîndește că va trebui să dispară detașamentul de pionieri...

Am avut fericitul prilej să vizitez cîteva școli sovietice și mi-am dat seama că pedagogii sovietici apreciază că cea mai potrivită cale pentru închegarea colectivului de elevi este, la clasele mici, organizația de pionieri „V. I. Lenin", iar la clasele mari, organizația de comsomol. Și toată străduința lor pentru dezvoltarea colectivului de elevi, toate inițiativele lor valoroase, formele și metodele noi de muncă le aplică în acest scop în organizațiile de tineret și prin intermediul lor.

Acolo unde profesorii, diriginții și întregul colectiv de conducere a școlii se sprijină pe organizația U.T.M. se încheagă un colectiv trainic de elevi și se obțin rezultate bune în munca educativă.

Sînt întrutotul de acord cu părerea unor participanți la discuție care socotesc că unitatea de acțiune a colectivului de conducere a școlii este chezășie a succesului în lupta pentru închegarea colectivului de elevi. Trebuie să obținem o astfel de unitate în colectivul de pedagogi, între acest colectiv și conducerea organizațiilor U.T.M. și instructorul de pionieri. Sub îndrumarea organizațiilor de partid, pe baza unei asemenea unități se vor obține cu siguranță noi realizări pe linia închegării colectivului de elevi.

Afirmăm încă odată că nu numai pentru pedagogi, ci și pentru noi, cei care lucrăm cu pionierii, discuția inițiată de „Gazeta învățămîntului" are o importanță deosebită.

Cu cît vom discuta mai des și vom găsi soluții utile pentru îmbunătățirea muncii, cu atît vom putea să ne bucurăm de rezultate mai bune în munca noastră, pe care trebuie s-o închinăm din toată inima poporului, patriei noastre dragi, Partidului Muncitoresc Romîn.

DUMITRU BEJAN
șef al secției de Școli și pionieri a C. C. al U. T. M.

Se străduiesc să ridice nivelul muncii

Colectivul pedagogic de la școala medie de 10 ani din Lupeni duce o muncă susținută pentru a da elevilor cunoștințe cît mai bogate și folositoare. Astfel, s-au confecționat hărți și mulaje de ghips care se folosesc în cadrul lecțiilor de istorie. Orele de fizică se desfășoară în laborator, unde elevii urmăresc cu atenție experiențele sau execută ei înșiși lucrări practice. Tovarășa Delia Popa, profesoară de științe naturale, ajută elevii să-și însușească mai ușor și mai adînc cunoștințele predate.

Tot în vederea îmbunătățirii muncii de instruire și educare a elevilor, conducerea școlii medii de 10 ani din Lupeni a organizat excursii în regiunea Hunedoara. Astfel, un număr de 85 de elevi din clasele VIII-X, însoțiți de cinci profesori au vizitat ruinile cetății Sarmisegetuza. Ei au primit explicațiile necesare de la profesorii lor Emil Tetileanu, Maria Micu și Felicia Popescu.

Cadrele didactice de la școala medie de 10 ani din Lupeni, în frunte cu tovarășul director N. Picu, se străduiesc să asigure o pregătire temeinică a elevilor lor.

Conducătorii secțiilor de învățămînt își perfecționează calificarea

De curînd s-a încheiat etapa cu frecvență a cursului de un an pentru șefii secțiilor de învățămînt raionale, organizat de Institutul central pentru perfecționarea cadrelor didactice. Cursul a contribuit la îmbunătățirea activității organelor de control și îndrumare și a prilejuit, în același timp, îmbogățirea experienței I.C.P.C.D. în domeniul perfecționării cadrelor de conducere a învățămîntului.

Programa etapei cu frecvență a cursului a cuprins lecții, seminarii și lucrări practice. Astfel, șefii secțiilor raionale de învățămînt au ascultat lecții despre lupta partidului nostru pentru industrializarea țării și pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru rezolvarea problemei naționale în țara noastră, despre înflorirea culturii în R.P.R. De asemenea, au ascultat lecții despre politehnizarea învățămîntului, despre aplicarea învățăturii lui I. P. Pavlov în munca instructiv-educativă, precum și despre formarea și închegarea colectivului de elevi, despre rolul organizațiilor U.T.M. și de pionieri în însușirea de către elevi a unor cunoștințe temeinice și în întărirea disciplinei conștiente etc. În cadrul lecțiilor despre munca de control și îndrumare a secției de învățămînt au fost tratate probleme privind o serie de aspecte ale activității inspectorului, ale activității directorului de școală etc.

Activitatea în seminarii a urmărit adîncirea de către cursanți a cunoștințelor însușite pe baza studiului individual din cadrul etapei fără frecvență, precum și pe baza audierii lecțiilor. Discuțiile din seminarii au avut un caracter concret, lămurind cum trebuie aplicate în practică tezele teoretice studiate la curs. Exemplele folosite în seminarii au prilejuit astfel un adevărat schimb de experiență între inspectori, contribuind la îmbunătățirea muncii lor. De pildă, în legătură cu problema planificării muncii secției de învățămînt și a inspectorilor au fost discutate planurile anuale și trimestriale prezentate în seminarii de către șefii secțiilor de învățămînt ale raioanelor Cujmir, Sibiu, Tg. Neamț, Constanța etc. În legătură cu problemele organizării și desfășurării muncii metodice a fost analizată experiența pozitivă a secțiilor de învățămînt din raioanele Lugoj, Slatina, Sighet, Sibiu, Pitești, Gurahonț, Măcin. O atenție deosebită s-a acordat în cadrul seminariilor problemelor privitoare la îndrumarea directorilor de școli de către secția de învățămînt. A fost popularizată experiența bună dobîndită în acest domeniu de secțiile de învățămînt din raioanele Cîmpina, T. Severin, Turda. Un loc important în cadrul discuțiilor l-au ocupat, de asemenea, problemele privitoare la legarea predării de practica construirii socialismului în țara noastră, la formarea deprinderilor practice ale elevilor, la munca educativă etc.

Cu mult interes au participat cursanții la activitatea practică, ce s-a desfășurat timp de două zile la cîteva școli din raioanele Lenin, 1 Mai și N. Bălcescu ale Capitalei. Această activitate a constat dintr-o inspecție efectuată de către șefii secțiilor de învățămînt din raioanele respective, care au cercetat munca directorilor cu privire la controlul și îndrumarea activității instructiv-educative. A fost alcătuit un plan de inspecție, care a fost apoi discutat și îmbunătățit în seminarii. Activitatea practică efectuată pe teren a dat inspectorilor prilejul să-și lămurească unele probleme concrete ale muncii de îndrumare și control.

Examenele care au încheiat cursul au dovedit seriozitatea cu care au privit studiul cei mai mulți dintre șefii secțiilor de învățămînt. Aceștia și-au însușit problemele, au dovedit că au fost exigenți cu ei înșiși atît în organizarea studiului individual din cadrul etapei fără frecvență, cît și în activitatea din cadrul etapei cu frecvență. Au fost însă și unii șefi ai secțiilor de învățămînt care au obținut rezultate nesatisfăcătoare. Aceasta s-a datorat în primul rînd faptului că ei n-au știut să-și planifice just munca la secție și pe teren, în așa fel încît să le rămînă suficient timp pentru studiu.

Rezultatele cursului au scos la iveală nu numai calitatea pregătirii cursanților, ci și laturile pozitive și lipsurile din munca Institutului central de perfecționare a cadrelor didactice. Faptul că mulți șefi ai secțiilor de învățămînt s-au putut pregăti temeinic pentru curs se datorește și grijii Institutului de a trimite din timp programele de studiu și de a indica bibliografia necesară. În același timp, însă, Institutul s-a preocupat în mică măsură și în puține raioane de felul cum studiază cursanții, n-a organizat consultații pentru aceștia.

Observațiile făcute de cursanți în ședințele de analiză organizate în timpul cursului vor contribui la îmbunătățirea muncii în viitor. Astfel, se vor lua măsuri pentru ridicarea nivelului lecțiilor, astfel încît acestea să fie mai concentrate și mai interesante, se va mări numărul seminariilor, pentru a se prilejui dezbaterea unui număr mai mare de probleme, iar pentru activitatea practică vor fi organizate grupe mai restrînse de cursanți.

B. PETRICU

În ajutorul școlii

Comitetul de părinți de la școala medie mixtă de 10 ani din Roșiorii de Vede a obținut în munca sa rezultate deosebit de frumoase. Părinții elevilor — tehnicieni, muncitori ceferiști sau sudori — au construit pentru școală, numai cu 25.000 de lei, o uzină electrică care altfel ar fi cerut o cheltuială de 150.000 de lei. În felul acesta, școala are asigurată lumină permanentă, evitînd greutățile ce le-a întîmpinat în anii trecuți cu privire la frecventarea cursurilor serale.

De asemenea, la cantina școlii a fost instalat un injector pentru motorină, care a scutit consumarea a 60.000 kg lemne pentru iarnă.

Printre părinții care au venit în sprijinul școlii pot fi numărați Alexandru Vochim, președintele comitetului de părinți, sudorul fruntaș în întrecerea socialistă Gheorghe Dragomirescu, precum și muncitorul ceferist Paul Bujoreanu, care au muncit cu dragoste pentru școala copiilor lor.

Cabinet pentru părinți

Comitetul sindical raional al muncitorilor din învățămînt din Cîmpulung-Muscel a înființat un cabinet pentru părinți. Adunările cu părinții la cabinet au loc odată pe lună. Astfel, de curînd a avut loc o adunare la care s-a prezentat un referat cu tema „Ce trebuie să facă părinții pentru buna educare a copiilor".

Cu părinții care locuiesc departe se ține legătura prin scrisori.

Folosirea materialului beletristic la lecții

La școala din comuna Cliciova predă istoria tovarășul profesor Nistor Pop. El folosește în predare un bogat material beletristic, cu ajutorul căruia reușește să facă lecții vii și atrăgătoare. Astfel, în cadrul orelor de istorie elevii au ascultat fragmente din opere ca „Iliada" și „Odiseea", precum și fragmente din operele clasicilor literaturii universale Shakespeare, Goethe, Gogol etc. Cu deosebit interes au ascultat copiii fragmente din opere'e „Neamul Șoimărești1or", „Nicoară Potcoavă" și „Mitrea Cocor" de M. Sadoveanu, din poemul „Bălcescu" de Eugen Jebeleanu sau din volumul „Neculai Milescu Spătaru" de D. Almaș.

Folosind cu pricepere la lecții materialul beletristic, tovarășul profesor obține succese în munca de instruire și educare a elevilor.

11 ani de la eliberarea Albaniei

Spre un nou avînt al economiei și culturii albaneze

La 29 noiembrie se împlinesc 11 ani de cînd, ajutată de glorioasa Armată Sovietică, armata populară de eliberare a Albaniei a izgonit din patria sa ultimele rămășite ale hoardelor fasciste.

Din acea zi, micul dar eroicul popor albanez a pășit într-o nouă eră a istoriei sale, punîndu-și toate forțele în slujba construirii unei vieți lipsite de exploatare, a unei vieți noi și fericite. Sub conducerea Partidului Muncii, cu ajutorul frățesc și neprecupețit al Uniunii Sovietice și al țărilor de democrație populară, poporul albanez a făcut în acești 11 ani pași uriași pe calea transformării patriei sale dintr-o țară cu o industrie aproape inexistentă și cu o agricultură înapoiată, într-o țară înfloritoare sub toate aspectele.

Studenți ai Institutului Tehnic „17 Noiembrie" din Tirana

Construcții nemaiîntîlnite în istoria Albaniei s-au ridicat în acești ani. Cu combinatul textil Stalin, care produce anual 20 milioane de metri de țesături, cu marele combinat de zahăr „8 Noiembrie", ridicat într-o regiune odinioară acoperită de mlaștini, cu combinatul de prelucrare a lemnului „Nejo Spiro", înălțat în orașul Elbasan, cu atîtea și atîtea alte construcții ale socialismului se mîndresc azi, pe drept cuvînt, oamenii muncii din R. P. Albania.

Producția industrială a crescut și crește în ritm vertiginos. Dacă anul trecut volumul producției industriale a noii Albanii a fost de peste 11 ori mai mare decît înainte de război, anul acesta producția va crește cu 15% față de anul 1954.

Și țărănimea albaneză, veacuri de-a rîndul exploatată și lipsită de pămînt, a pășit în anii puterii populare pe calea unei vieți din ce în ce mai îndestulate. 70.000 de familii de țărani săraci au primit pămînt la reforma agrară. Paralel cu marile construcții industriale, s-a pornit și la o intensă muncă de irigare și drenare a pămînturilor. Pînă la sfîrșitul anului trecut, au fost săpați 4.200 km. canale de drenare, s-a valorificat o suprafață de 50.000 de hectare de pămînt. Statul democrat popular s-a îngrijit ca țărănimea albaneză să aibă toate condițiile pentru a smulge pămîntului roade bogate. Înțelegînd superioritatea muncii colective, pe ogoare largi, fără haturi, cu unelte mecanizate și mijloace științifice, mii de familii de țărani muncitori albanezi s-au unit în cooperative de producție agricolă.

Odată cu creșterea puterii economice a țării, a crescut și s-a dezvoltat viața culturală și științifică a R.P. Albania. Dacă pînă la eliberare 80% din populația Albaniei a fost analfabetă, azi, cînd poporul albanez sărbătorește cea de a 11-a aniversare a renașterii sale, analfabetismul este pe cale de a fi lichidat. Statul democrat-popular albanez poartă o grijă deosebită educării și instruirii noii generații, în aceeași măsură în care luptă pentru luminarea acelora cărora înainte le erau închise porțile școlilor. O primă sarcină pe care și-au asumat-o Partidul Muncii din Albania și guvernul țării, în ceea ce privește învățămîntul, a fost transformarea acestuia într-un bun al tuturor. Imediat după instaurarea regimului de democrație populară, învățămîntul elementar a devenit obligatoriu. Pentru a crea posibilități tuturor copiilor albanezi să învețe carte, în Albania nouă s-au construit mii de școli noi, s-au creat institute de învățămînt superior. Azi, în satele și orașele Albaniei, unde în trecut doar 16 din 1.000 de copii de vîrstă școlară mergeau la școală, funcționează peste 2.100 școli elementare, frecventate de 37.000 elevi, toți copiii de vîrstă școlară fiind cuprinși în învățămînt. 6 instituții de învățămînt superior și-au deschis porțile viitorilor constructori ai Albaniei noi. Anul acesta, ele vor da prima promoție de tineri intelectuali, primii pedagogi, ingineri și agronomi instruiți în patrie.

O mare importanță acordă statul democrat-popular albanez creării cadrelor tehnice medii. În acest scop, pe lîngă cursurile scurte, organizate la locurile de muncă, funcționează în R.P. Albania 19 școli tehnice și pedagogice, în care învață un număr din ce în ce mai mare de tineri.

Problema educației în școală și în familie constituie o preocupare de seamă pentru cadrele didactice din învățămîntul elementar, mediu și superior. Comitetele de părinți, numeroase conferințe de ordin pedagogic, strînsa legătură între familie și școală, sînt tot atîtea metode prin care cei ce răspund de educarea noii generații albaneze înțeleg să-și ducă la îndeplinire nobila sarcină de a crește tineretul în spiritul dragostei față de muncă și colectivitate, al dragostei față de patrie și față de toate popoarele lumii, în spiritul păcii și prieteniei cu tineretul din lumea întreagă.

Păsind în cel de al 12-lea an al vieții sale libere, poporul albanez, strîns unit sub steagul biruitor al Partidului Muncii, mergînd alături de toate popoarele iubitoare de pace din lume, este hotărît să continue cu aceeași însuflețire munca și lupta pentru o patrie înfloritoare, pentru pace, prietenie și colaborare frățească între popoare.

Discriminarea rasială în școlile din țările capitaliste*)

Forma cea mai evidentă de discriminare în învățămînt este discriminarea rasială, la care se adaugă discriminarea împotriva grupărilor de altă limbă sau altă naționalitate de pe un teritoriu dat. Acest fel de discriminare se exprimă în două feluri. Cei supuși discriminării pot fi o minoritate dintr-o țară industrială înaintată, sau pot constitui populația indigenă, adică majoritatea dintr-o țară colonială sau dintr-o țară independentă, fostă colonie.

Discriminarea de primul fel se practică mai ales în Statele Unite ale Americii. În decursul anilor 1896—1954, în S.U.A. era acceptată oficial doctrina educației „separate dar egale". În urma unui decret dat de Curtea Supremă a Statelor Unite la 17 mai 1954, acest gen de separație a fost definit ca lipsind pe negri de „protecția egală a legilor", garantată prin constituție.

Ca o dovadă a caracterului inegal al educației asigurate printr-un sistem separat, putem cita procentul de analfabetism pentru americanii albi și pentru americanii negri în același an. În 1930, în Statele Unite procentul analfabetismului era de 1,5% pentru americanii albi și de 16,5% pentru negri (informație cuprinsă în publicațiile U.N.E.S.C.O.-ului pe 1953 cu privire la analfabetism în diverse țări).

Conform sistemului de educație separată, în Statele Unite condițiile asigurate copiilor negri sînt inferioare celor asigurate copiilor albi. De exemplu, în 1952 statul Mississipi a cheltuit 117,43 dolari pentru un elev alb față de numai 35,37 dolari pentru un elev negru.

Într-o serie de state din S.U.A. în care separația în școală era altădată obligatorie, din anul școlar 1954-1955 a început să se practice în unele școli educația neseparată. După cum era de așteptat, opoziția cea mai gravă împotriva încetării separației în învățămînt s-a ivit în statele din sud, adică în statele unde negrii formează procentul cel mai ridicat al populației. Această opoziție s-a manifestat în statele Georgia, Carolina de Sud, Luisiana și Mississipi, prin introducerea unor amendamente la constituțiile acestor state, amendamente care vor permite corpului legislativ să suprime învățămîntul public și să-l înlocuiască prin subvenționarea învățămîntului așa zis particular, ceea ce va da posibilitatea să se evite obligația de a pune capăt separației rasiale. În ianuarie 1955, cînd și-a luat funcția în primire, guvernatorul Georgiei a declarat că Georgia va rezista „cu toate mijloacele pe care le are la dispoziție" suprimării deosebirii rasiale.

A doua formă în care se exprimă discriminarea rasială în învățămînt — adică discriminarea exercitată împotriva populației indigene dintr-o țară colonială de către o țară metropolă — a fost definită de către profesorul Henri Wallon în cuvîntul de deschidere pe care l-a rostit la Conferința Mondială a Învățătorilor, care a avut loc la Viena în iulie 1953. „...Două sisteme contrarii stau față în față, unul tot atît de puțin democratic ca și celălalt, pentru că și unul și celălalt au ca rezultat perpetuarea dependenței populațiilor cărora ele le sînt destinate. Primul sistem ar vrea să instruiască aceste populații în limba țării dominante, exercitînd asupra acestora tutela sa, ca fiind singura capabilă de a comunica ideile moderne de care ele ar avea nevoie pentru a putea trata pe picior de egalitate cu celelalte popoare. Dar este evident că acest învățămînt se va limita la un număr restrîns de indivizi, care vor deveni străini propriei lor origini și nu vor servi decît ca instrumente în raporturile dintre conducători și conduși. Al doilea sistem pretinde a voi să respecte moravurile și credințele popoarelor supuse, instruindu-le în propria lor limbă, dar tinde astfel să consacre ca definitiv stadiul actual al civilizației lor, care îi pune în stare de inferioritate față de națiunile mai evoluate, căci departe de a lăsa această limbă locală să se îmbogățească prin contact și prin schimb cu aceea a națiunii dominatoare, i se smulge orice conținut ideologic și rămîne o caricatură de limbă, cum este, de exemplu „basic english", al cărui singur scop este de a asigura gradul de înțelegere indispensabil între cei care comandă și cei care trebuie să asculte. Sub pretextul de a fi la îndemîna lor, învățămîntul dat indigenilor folosește metode și are un conținut care nu poate decît să împiedice dezvoltarea lor intelectuală. Să se compare tristele rezultate obținute în felul acesta cu evoluția rapidă a culturilor naționale ale popoarelor Uniunii Sovietice, în trecutul nu prea îndepărtat încă analfabete. Odată cu independența și libertatea, ele au cîștigat posibilitatea de a participa la civilizația universală, fără a trebui să renege nimic din patrimoniul lor propriu".

Dintre puterile coloniale principale, Franța a adoptat primul dintre sistemele menționate mai sus și Marea Britanie pe al doilea.

Iată cîteva exemple de discriminare în învățămînt, în coloniile franceze:

Cazul Africii de Nord este deosebit de evident. Învățămîntul principal se predă în limba franceză, deși 9/10 din populație are ca limbă maternă araba. În Maroc și în Tunisia învățămîntul se predă într-o oarecare măsură în amîndouă limbile, dar în Algeria întregul învățămînt se desfășoară în limba franceză.

În 1830, în epoca cuceririi Algeriei de către Franța, existau în această țară peste 2000 de școli pentru o populație de 4 milioane de oameni, în timp ce în aceeași perioadă 40% din populația franceză era analfabetă. Afirmația că, impunîndu-se limba franceză, s-a dat populației indigene posibilitatea să-și ridice nivelul cultural nu rezistă la comparația între situația existentă astăzi și aceea care era înainte de ocupația franceză. În 1952, în Algeria, dintr-un număr de 1.800.000 de copii de vîrstă școlară (între 6-14 ani), numai 336.576 de copii, adică aproximativ 18%, frecventau școala primară. În acest număr mic intrau și cei 110.000 copii europeni, adică totalitatea copiilor aparținînd naționalității dominatoare. În învățămîntul secundar situația este, după cum era de așteptat, și mai rea. Dintr-un total de 26.000 de elevi, numai 18% sînt de origină arabă. În învățămîntul superior numai 6% dintre studenți sînt arabi.

Deoarece întreg învățămîntul se predă în limba franceză, copilul a cărui limbă maternă este araba este din prima zi de școală defavorizat în raport cu colegul său de școală francez. În plus, toate cărțile de școală folosite în școlile algeriene sînt tipărite în Franța, adaptate la condițiile franceze și destinate copiilor francezi.

Discriminarea rasială practicată în Algeria nu se limitează numai la faptul că învățămîntul se predă într-o limbă care nu este limba maternă a majorității. Condițiile economice ale populației indigene sînt cu mult inferioare acelora ale populației de origină franceză, așa încît chiar dacă învățămîntul s-ar face în limba maternă, problemele nu s-ar putea rezolva numai prin aceasta.

Și în Africa ecuatorială franceză învățămîntul se predă în întregime în limba franceză. Populația din Africa ecuatorială franceză este de 4.484.000 de locuitori. În 1951, pentru această populație existau următoarele posibilități școlare: 696 de școli primare cu 88.000 de elevi; 38 de școli secundare cu 1.761 de elevi; 87 de școli tehnice cu 2.955 de elevi.

După raportul preliminar asupra situației sociale mondiale publicat de către Consiliul economic și social al Națiunilor Unite în aprilie 1952, procentul copiilor neeuropeni din Africa, în vîrstă de 5-14 ani, variază de la 20,8%, la 27,1% (la 4.484.000 locuitori). Deci posibilitatea de a urma cursul primar nu o au decît 10% din numărul copiilor existenți în grupa de vîrstă avînd dreptul la acest învățămînt. În afară de faptul că există posibilități mici de a învăța, calitatea învățămîntului lasă mult de dorit. Există o mare lipsă de manuale, de material pentru scris și altele, iar localurile de școli sînt în general insuficiente.

*) *După un material întocmit de F.I.S.E. (Federația Internațională a Sindicatelor din Învățămînt).*

(Urmare în numărul viitor)

CONCURS LITERAR

În întîmpinarea celui de al II-lea Congres al P.M.R., Casa de Cultură a Sindicatelor din București și revista „Clubul" organizează, în cadrul pregătirilor pentru cel de al IV-lea concurs al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor, un concurs literar cu tema: „Oamenii muncii, conduși de partid, construiesc socialismul în patria noastră"

La concurs pot fi trimise poezii, povestiri și schițe literare (maximum 10 pagini dactilografiate) și piese de teatru într-un act. Subiectele lucrărilor vor fi inspirate din lupta oamenilor muncii pentru îndeplinirea primului nostru plan cincinal și vor oglindi aspecte ale vieții noi din țara noastră.

La concurs pot participa muncitori, funcționari, ingineri și tehnicieni, învățători, profesori, studenți și elevi din întreprinderile, instituțiile, școlile și instituțiile de învățămînt superior din București. Lucrările vor fi trimise pînă la data de 20 decembrie a.c. pe adresa: Casa de Cultură a Sindicatelor din București, cercul literar „Ion Păun-Pincio", b-dul 6 martie nr. 25, raionul Lenin, și vor purta mențiunea „Pentru concurs". Se vor indica numele autorului, adresa exactă și întreprinderea sau instituția unde lucrează.

Pentru a veni în ajutorul participanților la concurs, cercul literar „I. P. Pincio" al Casei de Cultură a Sindicatelor din București organizează în perioada concursului consultații colective privind aspecte ale muncii de creație, precum și consultații individuale pe marginea lucrărilor pe care doresc să le scrie participanții. Consultațiile au loc în fiecare miercuri și vineri, între orele 18—21, la Casa de cultură a Sindicatelor din București, b-dul 6 martie nr. 25.

Pentru cele mai bune lucrări se vor acorda următoarele premii: PENTRU POEZII: Premiul I — 600 lei; 2 premii II — a 450 lei; 2 premii III — a 300 lei; 3 mențiuni — a 200 lei. PENTRU POVESTIRI ȘI SCHIȚE: Premiul I — 800 lei; 2 premii II — a 600 lei; 2 premii III — a 400 lei; 3 mențiuni — a 300 lei. PENTRU PIESE DE TEATRU: Premiul I — 1.200 lei; 2 premii II — a 900 lei; 2 premii III — a 700 lei; 3 mențiuni — a 400 lei.

Rezultatele concursului se vor anunța la 28 decembrie a.c.

A 10-a ANIVERSARE A F.D.I.F.

Se împlinesc zece ani de la înființarea primei organizații mondiale a femeilor, F.D.I.F. La 29 noiembrie 1945 la Paris, în sala „Mutualité", delegatele a 40 de țări au exprimat voința a peste 80 milioane femei, hotărînd să găsească metode de luptă comună pentru realizarea aspirațiilor de veacuri ale femeilor: pacea între popoare, egalitatea în drepturi, viața fericită a copiilor. Inițiativa constituirii Federației Internaționale a Femeilor la sfîrșitul celui de-al doilea război mondial — cel mai sîngeros și mai crunt din istorie — a avut o importanță uriașă. În frunte cu luptătoare neînfricate, ca Eugenie Cotton, președinta F. D. I. F., Nina Popova, președinta Comitetului antifascist al femeilor sovietice, Dolores Ibarruri, președinta femeilor antifasciste din Spania, Ciai Ciang, președinta Federației femeilor din întreaga Chină, Monica Felton, președinta Adunării naționale a femeilor engleze, Pak Den Ai, președinta femeilor coreene, organizația mondială a femeilor a pășit un drum glorios, reunind astăzi sute de milioane de femei de pe întreaga suprafață a globului pămîntesc.

Din primele clipe ale constituirii ei, F.D.I.F. a pornit o luptă dîrză pentru salvarea victimelor războiului, ale foametei, mizeriei și epidemiilor, împotriva legilor anti-democratice și represiunilor polițienești menite să înnăbușe glasul partizanilor păcii. Organizînd largi campanii de protest, F.D.I.F. a manifestat în nenumărate rînduri pentru încetarea barbariilor din închisorile Spaniei, a situației nefericite a femeilor și copiilor din Tunisia, Algeria, Maroc, Kenia, pentru terminarea războiului din Vietnam. Goanei înarmărilor, inițiată de cercurile atîtătoare la un nou război, F.D.I.F. i-a răspuns prin convocarea celui de al doilea Congres Mondial al Femeilor, la Budapesta, sub lozinca păcii și a solidarității internaționale. Propunerile repetate prezentate la O.N.U. împotriva unui nou război, pentru reducerea armamentelor și folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, pentru rezolvarea pe calea tratativelor a tuturor problemelor litigioase între state, propuneri făcute de reprezentanții U.R.S.S., corespunzînd năzuințelor celor mai fierbinți ale oamenirii, au fost susținute activ de F. D. I. F. Unite pentru salvarea păcii, femeile din întreaga lume s-au opus hotărît pactelor militare agresive, planului Marshall, pustiitorului război criminal din Coreea. Raportul comisiei de anchetă trimisă de F.D.I.F. pentru constatarea atrocităților săvîrșite în această țară, intitulat „Acuzăm!", precum și declarațiile membrelor comisiei au contribuit la încetarea focului în Coreea.

Mînă în mînă cu mișcarea internațională a partizanilor păcii, F.D.I.F. a fost mereu în primele rînduri în campaniile organizate de Consiliul Mondial al Păcii, pentru traducerea în viață a hotărîrilor marilor congrese ale partizanilor păcii de la Stockholm, Viena, Helsinki, Prestigiul de care se bucură astăzi F. D. I. F. a reieșit în toată măreția lui la recentul Congres Mondial al Mamelor, la Lausanne. „Mamele care dau viață, vor s-o apere!" — a fost mișcătoarea lozincă sub care s-au desfășurat lucrările primei întîlniri a reprezentantelor tuturor mamelor de pe pămînt.

Problema drepturilor femeilor ca cetățene, ca muncitoare și ca mame, problemă indestructibil legată de cauza menținerii păcii, a constituit și constituie unul din obiectivele principale ale F.D.I.F. Încă în 1949, la Pekin s-a ținut prima conferință a femeilor din Asia și Africa, subliniind datoria femeilor de a lupta neobosit împotriva colonialismului, pentru independența națională și lichidarea rămășițelor feudalismului.

Congresul Mondial al Femeilor de la Copenhaga a marcat o etapă nouă în dezvoltarea mișcării mondiale a femeilor. La congres a fost adoptată în unanimitate „Declarația drepturilor femeilor", cuprinzînd revendicările vitale ale femeilor: dreptul la muncă, salariu egal la muncă egală, dreptul la învățămînt și calificare, dreptul de a ocupa posturi de răspundere în viața publică, dreptul la asigurări sociale și la ocrotirea mamei și a copilului. Campania pentru popularizarea și aplicarea Declarației drepturilor femeilor a antrenat cele mai diferite organizații de femei din toate colțurile lumii.

Unul din obiectivele principale ale F.D.I.F. îl reprezintă și problema îmbunătățirii condițiilor de învățămînt, de asistență medicală, de dezvoltare fizică și intelectuală a tinerei generații. Conducîndu-se după exemplul Uniunii Sovietice și al țărilor democrat-populare, femeile din întreaga lume își dau seama că revendicările lor, cuprinse în Declarația drepturilor femeilor sînt realizabile. Pretutindeni, femeile și mamele din țările capitaliste și țările coloniale se adună mereu mai strîns sub steagul F.D.I.F. pentru îndeplinirea revendicărilor lor. Ziua Internațională a Copilului — 1 iunie — ca și 8 Martie — Ziua Internațională a Femeii — au devenit noi prilejuri de afirmare a solidarității femeilor din lumea întreagă, de trecere în revistă a realizărilor de pînă acum.

În patria noastră, sub conducerea partidului, puterea populară și întreg poporul muncitor apreciază și cinstesc hărnicia, devotamentul și priceperea de care dau dovadă milioanele de femei de la orașe și sate, în toate sectoarele vieții economice, politice și sociale. Femeile și mamele din Republica Populară Română sînt legate cu o nețărmurită dragoste de organizația mondială a femeilor. La cea de a zecea aniversare, alături de întregul popor muncitor, ele salută F.D.I.F., cu convingerea că succesele obținute pînă acum de organizația mondială a femeilor sînt chezășia victoriilor viitoare în lupta pentru pace, democrație și progres în întreaga lume.

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

„Indienii și rușii sînt frați"

Poporul indian înconjoară cu nestăvilită simpatie și căldură pe oaspeții săi scumpi din Uniunea Sovietică — N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. — care, răspunzînd invitației guvernului Republicii India, au sosit la 18 noiembrie a.c. la Delhi.

Această vizită a lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Republica India, la scurt timp după vizita primului ministru Jawaharlal Nehru în U.R.S.S., constituie o confirmare a dorinței celor două mari popoare — sovietic și indian — de a întări și consolida prietenia și colaborarea între Uniunea Sovietică și India.

Vizitînd în vara acestui an Uniunea Sovietică, primul ministru al Republicii India, Nehru, a avut posibilitatea să se convingă personal de adîncimea și sinceritatea sentimentelor de prietenie ale popoarelor sovietice față de popoarele Indiei. Declarația comună a președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, și a primului ministru al Indiei, Nehru, sublinia: „Relațiile între Uniunea Sovietică și India au o bază solidă de prietenie și înțelegere reciprocă". Așa cum a arătat și N. S. Hrușciov în cuvîntarea rostită în parlamentul indian la 21 noiembrie a.c., „...prietenia dintre popoarele noastre (sovietic și indian n.n.) s-a dezvoltat de-a lungul multor secole și nu a fost umbrită niciodată de conflicte sau dispute".

Oaspeții sovietici s-au bucurat, încă din primele clipe ale sosirii lor pe pămîntul Indiei prietene, de o manifestare continuă de dragoste și simpatie, de o amploare neobișnuită. La primirea lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au participat muncitori din întreprinderile din Delhi, zeci de mii de țărani din satele înconjurătoare, în total circa un milion de oameni. Fiecare apariție a oaspeților dragi din Uniunea Sovietică prilejuiește însuflețite manifestări de dragoste și simpatie față de poporul sovietic, de puternica Țară a Socialismului.

În seara zilei de 19 noiembrie, la marele miting ce a avut loc în Piața Ramlila (Delhi) au fost de față 500.000 de oameni, care au ascultat cu mult interes și atenție cuvîntul de răspuns al lui N. A. Bulganin la mesajul adresat de populația Capitalei Indiei oaspeților sovietici.

Un eveniment important în cadrul vizitei lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Republica India l-a constituit întîlnirea cu deputații parlamentului Indiei. În ședința comună, cei doi reprezentanți ai poporului sovietic au rostit ample cuvîntări în care au subliniat importanța excepțională a prieteniei sovieto-indiene în situația internațională actuală. În cuvîntarea rostită cu acest prilej, N. S. Hrușciov a spus: „Poporul sovietic, popoarele celorlalte țări dau o înaltă prețuire contribuției importante pe care poporul indian și guvernul său au adus-o la cauza luptei pentru pace, împotriva primejdiei unui nou război".

De la publicarea declarației comune a președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și prim-ministrului Indiei a trecut un timp relativ scurt. Dar această scurtă perioadă de timp a fost suficientă pentru întărirea legăturilor și colaborării economice și tehnico-științifice între U.R.S.S. și India. Așa precum sublinia și N. S. Hrușciov în cuvîntarea rostită în parlamentul Indiei, se dezvoltă cu succes comerțul pe baza acordului comercial sovieto-indian semnat în anul 1953.

O importantă contribuție la întărirea acestor relații este adusă de acordul încheiat în acest an, acord privind construirea în India, cu ajutorul Uniunii Sovietice, a unei uzine metalurgice cu o capacitate de producție anuală de un milion tone oțel, lucrare în valoare de o sută de milioane de dolari. De asemenea, s-a ajuns la un acord cu privire la ajutorarea Indiei în vederea construirii Institutului tehnologic; s-a încheiat un acord între cele două țări cu privire la transportul aerian al pasagerilor și mărfurilor. Se lărgește continuu colaborarea în economie, în domeniul ocrotirii sănătății și altor sectoare de activitate.

„Noi sîntem prietenii dumneavoastră nu numai pe timp senin, cînd soarele strălucește mîngîietor. Noi sîntem prietenii dumneavoastră pe orice vreme și dacă va bate vreun vînt sau vreun curent dăunător sănătății poporului indian, amintiți-vă de noi, iar noi nu vă vom uita niciodată". Aceste cuvinte ale lui N. S. Hrușciov, rostite în vechiul oraș Agra, au fost larg comentate în presa indiană, care a subliniat ecoul deosebit de puternic stîrnit de declarațiile oaspeților sovietici.

Ziarul „Indian Express" scria în preajma vizitei lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în India că „această vizită va contribui nu numai la dezvoltarea relațiilor de prietenie între două țări, dar și la întărirea legăturilor economice între Rusia și țările Asiei. Este de remarcat însă că deja are loc influența Rusiei asupra dezvoltării economice a acestor țări" (e vorba de India, Birmania și Afganistan, care vor fi vizitate de N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov).

Există desigur și cercuri nemulțumite de vizita lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Republica India. Ziarele care oglindesc punctul de vedere al acestor cercuri încearcă să strecoare neîncrederea în rîndul poporului indian. Departe de a reuși să zdruncine sentimentele de dragoste și de prietenie față de Uniunea Sovietică, aceste cercuri nu fac altceva decît să scoată la iveală iritarea, nervozitatea ce le stăpînesc pe ele însile. Acei care rîvnesc încă la bogățiile Indiei, care doresc să împiedice dezvoltarea liberă a marelui popor indian nu pot ascunde nemulțumirea lor. Faptul că repetatele încercări ale S.U.A. și Marii Britanii de a atrage India să participe la blocurile lor militare au fost respinse de guvernul și poporul indian a iritat profund cercurile agresive de dincolo și dincoace de Ocean.

India, sub conducerea guvernului în fruntea căruia se află J. Nehru, și-a cîștigat un prestigiu mereu crescînd pe arena internațională, devenind un puternic factor de pace atît în Asia, cît și în întreaga lume. Guvernul indian s-a pronunțat hotărît pentru coexistența pașnică a statelor cu sisteme sociale diferite.

Actuala vizită a lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Republica India, întărirea necontenită a prieteniei sovieto-indiene au un rol ce depășește cadrul relațiilor dintre cele două țări. Prietenia sovieto-indiană, ce se cimentează în aceste zile și mai mult, contribuie la întărirea relațiilor între popoare în vederea coordonării eforturilor în lupta generală pentru pace. Exemplul relațiilor dintre U.R.S.S. și India, țări cu orînduiri sociale și economice diferite, constituie o verificare a concepției leniniste a coexistenței pașnice, a relațiilor de prietenie și colaborare între toate popoarele lumii pe bază de egalitate și avantaje reciproce. Relațiile sovieto-indiene vorbesc cu tărie faptelor despre felul cum trebuie tradus în viața spiritul Genevei.

Oaspeții sovietici își continuă vizita lor în India. Pretutindeni ei sînt așteptați cu neră bdarea și emoția întîmpinării unui bun prieten. Poporul indian își manifestă în felul acesta prietenia sinceră pe care o nutrește față de poporul sovietic, față de marele său vecin din nord, U.R.S.S., contribuind la consolidarea păcii în lumea întreagă.

H. ȘAICU

INFORMAȚIE

În conformitate cu dispozițiile cuprinse în H.C.M. Nr. 2910/1953 și în ordinul ministrului Învățămîntului Nr. 315/c/1953, rectoratul Universității „Victor Babeș" din Cluj publică concurs pentru ocuparea postului vacant de conferențiar la disciplina Istoria U.R.S.S. — epoca modernă și contemporană — catedra Istoria U.R.S.S.

La acest concurs pot participa persoanele care posedă titlul de candidat în științe sau gradul didactic de conferențiar. Pot fi admise la concurs și persoane fără titluri științifice sau grade didactice superioare, dacă sînt specialiști de înaltă calificare din producție sau din aparatul de stat, precum și actualele cadre didactice cu stagiu și realizări în specialitatea disciplinei vacante.

Persoanele care doresc să participe la concurs vor înainta rectoratului Universității „Victor Babeș" din Cluj o cerere în acest sens, la care vor anexa următoarele acte (în cîte 2 exemplare):

1) autobiografia; 2) copie după diploma de stat sau actul echivalent de studii superioare; 3) copie după diploma de candidat în științe; 4) copie după atestatul de conferențiar; 5) certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are locul de bază a activității sale; 6) memoriu de activitate semnat de candidat; 7) cîte 2 exemplare din lucrările sale științifice.

Cererea și actele susmenționate vor fi depuse la rectorat în decurs de o lună de la data publicării prezentului anunț.

Să fie respectate hotărîrile partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice

Aplicînd sarcinile trasate de partid și guvern prin Hotărîrea din 16 august 1951 cu privire la cadrele didactice, organele locale de partid și de stat luptă pentru a asigura muncitorilor din învățămînt condițiile necesare ridicării nivelului lor ideologic și profesional, pentru a le da posibilitatea să se pregătească cît mai bine pentru lecții și pentru munca educativă, să desfășoare o rodnică activitate extrașcolară și obștească.

În unele locuri, însă, problema creării unor condiții bune de muncă pentru cadrele didactice nu constituie o preocupare serioasă. Unele sfaturi populare, îndeosebi la sate, încalcă prevederile Hotărîrii partidului și guvernului din 16 august 1951, dînd cadrelor didactice sarcini care nu intră în îndatoririle lor pedagogice sau obștești, ceea ce duce la supraîncărcarea acestora și le pune în imposibilitate de a-și îndeplini munca în condiții bune. De pildă, în comunele Căldăraru, raionul Costești și Baia de Criș, raionul Brad, cadrele didactice sînt obligate de către sfaturile populare locale să facă de pază prin sat. În comuna Măluști, raionul Murgeni, cadrele didactice sînt obligate să facă de serviciu la telefonul sfatului popular. Unii referenți ai sfaturilor populare cer învățătorilor să execute în locul lor anumite lucrări de birou motivînd că aceștia... știu să scrie frumos și să linieze bine.

Unele comitete executive ale sfaturilor populare iau măsuri administrative împotriva cadrelor didactice care refuză să îndeplinească sarcini ce nu intră în îndatoririle lor pedagogice sau obștești. De pildă, profesorul Voicu Nicolae, din comuna Căldăraru, raionul Costești, a fost amendat cu suma de 50 de lei pentru faptul că nu a făcut de pază la data prevăzută, deși cadrele didactice sînt scutite de a presta asemenea munci.

Este de la sine înțeles că această atitudine nu poate duce la îmbunătățirea muncii didactice și cultura'e a învățătorilor și profesorilor, nu le îngăduie timpul necesar pentru a-și ridica nivelul ideologic și profesional.

În mod deosebit au nevoie de condiții prielnice pentru studiu cadrele tinere, nou numite în învățămînt, sau cadrele cuprinse la cursurile de perfecționare sau la secțiile fără frecvență ale institutiilor de învățămînt superior. În unele locuri, însă, nu se ține seama de faptul acesta. De pildă, tov. Boca Adrian din comuna Sînpetru, raionul Sărmaș, înscris la cursul fără frecvență al facultății de matematică și fizică din Cluj, ne semnalează faptul că nu are timpul necesar să se pregătească pentru examenele ce le are de dat, deoarece sfatul popular comunal îi cere să îndeplinească munci străine de îndatoririle lui, cum ar fi bunăoară, încasări, culegerea diferitelor date statistice etc.

Comitetele executive ale sfaturilor populare care folosesc astfel învățătorii uită că sarcina de a le crea condiții cît mai bune de muncă este de fapt sarcina lor directă. De acest lucru trebuie să țină mai mult seama și secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare.

Atît secțiile de învățămînt, cît și comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt trebuie să lupte cu hotărîre pentru justa folosire a timpului liber al cadrelor didactice, să le asigure condiții cît mai bune de muncă. În același timp, ele trebuie să combată atitudinea acelor cadre didactice care își desfășoară munca pedagogică și obștească nesatisfăcător, de mîntuială, sau se sustrag de la anumite sarcini extrașcolare și obștești.

Lupta împotriva supraîncărcării cadrelor didactice, crearea condițiilor necesare în vederea pregătirii politice și profesionale a acestora, lupta pentru justa organizare a activității și a timpului liber al pedagogilor constituie o chezășie a succesului muncii lor nobile și pline de răspundere în instruirea și educarea tinerei generații, în răspîndirea culturii în rîndurile oamenilor muncii.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 347 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 2 decembrie 1955

SUMAR:

- **O. N. Kolumbina:** Jocurile verbale în grupa mare din grădinița de copii (pag. 2-a)
- **Prof. Al. Bojin:** Folosirea programelor școlare (pag. 2-a)
- **Ilie Stanciu:** Greva — schiță. (pag. 2-a)
- VIAȚA DE PARTID IN INSTITUȚIILE DE INVAȚAMINT. — **Nicolae Ionescu:** In fruntea luptei pentru noi succese. (pag. 3-a)
- **Conf. univ. Ion Berca:** Să folosim în mod just lecțiile de consolidare din abecedar (pag. 3-a)
- Organizarea și desfășurarea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice (pag. 4-a)
- Sărbătoarea națională a R.P.F. Iugoslavia (pag. 4-a)

Să îmbunătățim predarea matematicii în școala de cultură generală

Predarea matematicii în școala de cultură generală are o deosebit de mare însemnătate pentru pregătirea cadrelor necesare economiei noastre naționale. In raportul asupra planului de electrificare a țării, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, vorbind despre necesitatea pregătirii de muncitori calificați, tehnicieni și ingineri care să-și însușească cea mai avansată tehnică și să constituie cadre bine pregătite ale industriei noastre, a atras atenția asupra însemnătății studiului matematicii în învățământul public. Inarmarea elevilor cu cunoștințe de matematici contribuie în cea mai mare măsură la pregătirea tineretului în vederea viitoarei sale activități în producție, la formarea concepției lui materialist-dialectice, dezvoltă gîndirea logică a elevilor, îi învață să fie disciplinați și conștiincioși în muncă, le dezvoltă dragostea pentru știință, pentru aplicarea ei în practică în folosul poporului muncitor.

Partidul și guvernul, întreg poporul nostru muncitor cer profesorilor de matematică să-și îndeplinească cu cinste înaltele lor îndatoriri, înarmînd tineretul cu cunoașterea temeinică a bazelor științei matematice, cu priceperea de a folosi în viață, în producție aceste cunoștințe.

Valorificînd cele mai bune tradiții ale școlii noastre și folosind în mod creator bogata experiență sovietică în domeniul predării matematicii, un mare număr de învățători și profesori obțin rezultate din cele mai bune în predarea acestui obiect. Fără să știrbească din exigență în aprecierea cunoștințelor, astfel de profesori dezmint, prin rezultatele pe care le obțin, ideea falsă, răspîndită și încurajată în școlile burgheze, că matematica poate fi însușită numai de anumiți copii, înzestrați în mod deosebit.

Ca urmare a muncii conștiincioase a profesorilor de matematică, mulți elevi își însușesc în mod conștient cunoștințele prevăzute în programe, efectuează cu pricepere calcule, folosind căile cele mai raționale, formulează exact definițiile, regulile, expun corect și fundamentat demonstrațiile și au deprinderea de a munci independent.

Este însă neîndoielnic faptul că, cu toate aceste succese, există încă destui profesori care predau matematica la un nivel scăzut. In matematică, mai mult ca în studiul oricărui obiect, prezența unor lacune în cunoștințe atrage după sine fie imposibilitatea de a se însuși cunoștințele noi, fie însușirea lor în mod superficial, mecanic. In unele școli cunoștințele elevilor au un caracter formal, sau prezintă lacune și inexactități. Așa stau lucrurile, de exemplu, la școala din satul Dragomirești, raionul Vișeu, unde absolvenții clasei a VII-a din anul trecut nu stăpîneau calculul cu fracții ordinare și zecimale, întîmpinau greutăți la rezolvarea problemelor, nu înțelegeau esența noțiunilor fundamentale din geometrie, sensul unei demonstrații, necesitatea ei. La examenul de admitere în clasa a VIII-a, elevii proveniți de la școlile din comunele Pir și Piscolt, raionul Carei, au dat dovadă nu numai de cunoștințe formale, de lacune, ci și de cunoștințe inexacte. De pildă, ei și-au însușit în mod greșit împărțirea polinoamelor. In unele locuri, studiul algebrei și trigonometriei se reduce mai mult la exerciții și probleme, neglijîndu-se partea teoretică, deducerea regulilor, a teoremelor. Aceasta duce de asemenea la formalism, la însușirea mecanică a materiei. Cunoștințele nefundamentate nu pot fi temeinice, durabile — dimpotrivă, elevii le uită îndată ce le-au învățat.

La unii elevi, chiar din clasele mai mari, este slab dezvoltată reprezentarea spațială. De asemenea, nu rareori se constată o lipsă de pricepere în rezolvarea problemelor care necesită stabilirea unor legături între diferite discipline ale matematicii.

Cauza principală a acestor lipsuri trebuie căutată în munca nesatisfăcătoare a unor profesori, care nu dovedesc suficientă rigurozitate în expunere, neglijează în predare aspectele teoretice, deducerea regulilor, demonstrarea teoremelor, sau încalcă cerințe didactice elementare. Considerînd în mod cu totul greșit că munca lor va fi apreciată după numărul notelor bune ale elevilor lor, unele cadre didactice dau dovadă de o slabă exigență.

La existența lipsurilor în predarea matematicii au contribuit și unele defecțiuni ale programelor și manualelor. Datorită actualei programe de matematică absolvenții clasei a VII-a nu stăpînesc o serie de cunoștințe de geometrie plană și în spațiu; unele teme din manuale depășesc uneori, în special în clasele mici, posibilitatea de înțelegere a copiilor, ceea ce atrage după sine însușirea necomplectă din partea unora dintre elevi a anumitor capitole. Ministerul Învățământului studiază problema îmbunătățirii programelor și manualelor, iar orice propuneri pozitive în acest sens din partea profesorilor de matematică ar fi bine venite.

Lipsurile existente în predarea matematicii se datoresc și faptului că în clasele V-VII predau această disciplină unii profesori necalificați. Secțiile de învățămînt și organele sindicale au datoria să le acorde în permanență ajutor metodic, să controleze dacă aceștia studiază în învățămîntul superior fără frecvență, să-i ajute prin consultații, material bibliografic etc. Acțiunea de atestare, care este în curs de desfășurare, va aduce o contribuție însemnată la stimularea calificării cadrelor didactice.

Ridicarea nivelului predării matematicii depinde în primul rînd de pregătirea în specialitate și metodică a profesorului, de conștiinciozitatea lui în muncă. Pregătindu-se pentru lecție, profesorul trebuie să sistematizeze și să repartizeze astfel în timp etapele lecției, încît aceasta să decurgă într-o atmosferă calmă și într-un ritm care să asigure înțelegerea deplină a cunoștințelor din partea elevilor.

Predarea matematicii dă profesorului, mai mult decît oricare alt obiect, posibilitatea de a dezvolta gîndirea logică a elevului, datorită faptului că în matematici oricare afirmație trebuie justificată în mod necesar imediat, trebuie demonstrată. Altfel, înțelegerea cunoștințelor devine imposibilă. Tocmai de aceea, profesorul de matematică trebuie să pregătească bine fiecare demonstrație, s-o expună într-o formă impecabilă, să formuleze exact toate condițiile și concluziile, să se exprime limpede și precis, dar în același timp expresiv, și să nu admită nici o lacună care ar putea compromite rigurozitatea. Aceleași cerințe trebuie să aibă și față de răspunsurile elevilor, fie ele orale sau scrise.

Una dintre cele mai importante sarcini în predarea matematicii o constituie îmbletirea cunoștințelor teoretice cu cele practice. Profesorul trebuie să verifice sistematic dacă elevii știu să deducă în mod conștient demonstrațiile și formulele, să dea justificarea teoretică a fiecărei operații. El trebuie să-i învețe să efectueze rapid și exact calcule în scris și oral. Fiecare elev trebuie să-și însușească însă nu numai priceperea de a socoti repede, de a efectua diferite operații, ci și deprinderea de a calcula rapid cu ajutorul tabelelor, de a executa grafice, de a efectua în mod rațional măsurători pe teren, necesare în munca agricolă, de a calcula ariile și volumele diferitelor corpuri întîlnite în producție și în viața de toate zilele. Elevul trebuie să știe să lege între ele cunoștințele de aritmetică, algebră, geometrie și trigonometrie și să aplice aceste cunoștințe la studiul fizicii, chimiei și altor discipline.

In munca profesorului de matematică trebuie să ocupe un loc însemnat și organizarea și desfășurarea activității cu elevii în afara clasei. Fie că e vorba de cercul de elevi, de gazetele de perete de matematici, de „serile de matematică", de olimpiade etc., această activitate trebuie să se desfășoare nu întîmplător, ci sistematic, planificat, astfel încît să contribuie la dezvoltarea interesului elevilor pentru studierea matematicii, la lărgirea cunoștințelor căpătate de ei la lecții, la stimularea inițiativei lor.

In procesul de învățămînt profesorul nu trebuie să uite nici o clipă că, odată cu predarea cunoștințelor, el trebuie să desfășoare o muncă educativă. Predarea matematicii îi oferă un material bogat pentru cultivarea la elevi a unor înalte calități morale: voința, perseverența în învingerea greutăților și atingerea scopului, conștiinciozitatea. Rezolvarea problemelor al căror conținut oglindește aspecte ale construirii socialismului în patria noastră, realizări ale poporului nostru muncitor, face să crească dragostea elevilor pentru patrie, pentru oamenii muncii. In același timp, cunoașterea tradiției școlii matematice din țara noastră, a contribuției importante pe care au adus-o la dezvoltarea științei universale marii matematicieni I. Bolyai, David Emanuel, D. Pompeiu, Gh. Țițeica, Tr. Lalescu și alții, ca și activității rodnice pe care o desfășoară astăzi în țara noastră oamenii de știință din domeniul matematicii, trezește în inimile elevilor mîndria pentru realizările științei noastre, îi mobilizează în lupta pentru însușirea cunoștințelor.

Secțiile de învățămînt, organele sindicale, Institutul de științe pedagogice și institutele de perfecționare a cadrelor didactice trebuie să acorde o atenție deosebită studierii, popularizării și aplicării în toate școlile a experienței pozitive a celor mai buni profesori de matematică. Popularizarea experienței pozitive trebuie să se întemeieze pe analiza și expunerea amănunțită a activității acestora, a metodelor pe baza cărora au ajuns la rezultate bune.

Folosind din plin experiența profesorilor fruntași, îmbunătățindu-și necontenit nivelul pregătirii profesionale și metodice, luptînd pentru înlăturarea lipsurilor din munca lor, profesorii de matematică din școlile noastre vor reuși să ridice nivelul predării acestui obiect de învățămînt pînă la cerințele pe care le pune în fața școlii construirea socialismului în țara noastră.

ÎN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Întîlnire cu un fost ilegalist

De cum am intrat în clasă, am simțit la copii o frămîntare deosebită.

— Tovarășă dirigintă, astăzi vine la noi un tovarăș care a luptat în ilegalitate! — ții ei numaidecît să-mi amintească, deși am pregătit împreună întîlnirea.

Obrajii lor îmbujorați, sclipirile din ochii lor mi-au transmis parcă și mie această emoție. Privind lozinca pe care copiii au scris: „In cinstea celui de al II-lea Congres al partidului să ne îmbunătățim cît mai mult frecvența, învățătura și purtarea" — m-a străbătut un gînd: „Fără îndoială, întîlnirea de astăzi ne va ajuta să transformăm lozinca noastră în realitate!"

In aceeași clipă, în clasă intră un bărbat cu tîmplele cărunte, cu fața prietenoasă — tovarășul Suciu, astăzi conducător al unei întreprinderi a industriei noastre socialiste. Copiii îl privesc cu un deosebit respect, cu o deosebită prietenie.

Curînd, tovarășul Suciu începe să vorbească. In fața copiilor prind viață momente glorioase din lupta comuniștilor în slujba poporului — activitatea revoluționară, lupta antifascistă, răspîndirea manifestelor și a presei ilegale de partid...

Cînd povestirea se termină, cîteva clipe se așterne o liniște adîncă. Și deodată, din toate colțurile clasei se ridică zeci de mîini. Pionierul Nicolae Bealocur, președintele detașamentului, înscrie pe rînd copiii la cuvînt. Intrebările curg:

— Cum se tipăreau manifestele ilegale?

— Cum lupta U.T.C.-ul în ilegalitate?

— Cum se răspîndea presa de partid?

— Cum ați lucrat la postul de radio clandestin?

La despărțire, o fotografie în mijlocul elevilor.

— Cum învățau comuniștii în închisori?

Tovarășul Suciu a fost nevoit să rămînă în mijlocul copiilor mai mult decît prevăzuse, pentru a răspunde la toate aceste întrebări.

La plecare, președintele detașamentului a înfășurat la gîtul oaspetelui o cravată roșie de pionier.

— Vă rugăm s-o primiți, este o cinste pentru detașamentul nostru! O să ne gîndim mereu la cele ce ne-ați povestit despre lupta partidului...

La lecția următoare, în clasă era o disciplină neobișnuită. Elevul Florin Ionescu, care nu știa prea bine cunoștințele de gramatică, a venit cu un caiet plin de exerciții pe care nu i le dădusem. Văzîndu-mă mirată, mi-a spus încet, cu ochii în jos:

— M-am gîndit cum învățau tovarășii în ilegalitate... Și noi, acum, cînd...

Florin nu-și găsea cuvintele. Arăta cu mîna în jurul lui, voind parcă să exprime prin acest gest tot ceea ce partidul a dat copiilor...

Și nu numai el, ci și alți mulți copii au devenit mai harnici, mai conștienți de îndatoririle lor. Intîlnirea cu un luptător din ilegalitate, paginile glorioase din lupta partidului pe care le-au cunoscut au fost pentru copii un imbold puternic pentru a întîmpina cu noi și frumoase succese Congresul partidului.

A. CALMANOVICI
profesoară la școala medie nr. 11 din București

Angajamentele devin fapte

Angajamentele luate în cinstea Congresului partidului de către cadrele didactice din regiunea Suceava privesc problemele legate de ridicarea calitativă a procesului de învățămînt și de întărirea activității social-culturale.

In vederea îmbunătățirii conținutului lecțiilor și a metodelor de predare se organizează diferite forme ale schimbului de experiență. Așa, de pildă, s-au organizat lecții deschise la școlile de 7 ani din comunele Sucevița, raionul Rădăuți, Moldovița, raionul C. Lung, Pârhăuți, raionul Suceava. In scopul îmbunătățirii activității educative, în raioanele Rădăuți și Suceava s-a ținut o consfătuire cu diriginții.

In cinstea Congresului partidului vor fi construite în regiune 15 săli de clasă. Pînă în prezent au și fost date în folosință 9 săli de clasă.

Pentru a face cunoscute elevilor realizările fruntașilor din agricultură, cadrele didactice au organizat vizite cu elevii la expozițiile agricole raionale, arătîndu-le ce recolte bogate se pot obține prin folosirea metodelor agrotehnice avansate.

Invățătorii și profesorii din regiune acordă o mare atenție activității cultural-educative care se desfășoară în căminele culturale. Astfel, ei se preocupă îndeaproape de ridicarea calității conferințelor, de organizarea unor noi echipe artistice, de îmbunătățirea muncii bibliotecilor. In comuna Ripiceni, raionul Trușești, profesorul Eugenia Negrea a organizat la căminul cultural o echipă artistică cu care a și prezentat cîteva spectacole.

Realizările școlilor

Școlile elementare, de 7 ani și medii din raionul Fălticeni întîmpină cel de al II-lea Congres al partidului cu noi succese în munca instructiv-educativă și pe tărîm obștesc.

Cadrele didactice de la școala medie de fete nr. 2 din Fălticeni, de pildă, și-au intensificat munca pentru perfecționarea calificării lor profesionale. Astfel, s-au programat șase lecții deschise la limba română, limba rusă, istorie, geografie, fizică și constituție. Elevele școlii, îndrumate de cadrele didactice, confecționează material didactic pentru limba română, matematică și geografie. In fiecare clasă se alcătuiesc fotomontaje și albume care înfățișează realizările obținute de oamenii muncii din țara noastră sub conducerea partidului.

Cadrele didactice și-au intensificat și munca de alfabetizare, așa încît pînă la 23 decembrie ultimii analfabeți din circumscripția școlii să fie știutori de carte.

Elevii școlii de 7 ani din comuna Boroaia și ai școlii elementare din satul Bărăști-Boroaia au efectuat peste 400 ore de muncă voluntară pentru repararea izului ce alimentează turbina stațiunii de electrificare și radioficare a comunei. In timpul liber ei au pregătit programe artistice pe care le-au prezentat la căminul cultural.

La școala elementară nr. 2 din Soldănești s-a amenajat prin posibilități locale, cu ajutorul părinților, o cameră a pionierilor.

Realizări asemănătoare s-au obținut la școlile elementare din comunele Movileni și Arghira, ca și la școala de 7 ani nr. 1 și la școala medie de băieți din Fălticeni.

V. ALEXANDRU

Cu ajutorul părinților

De curînd a avut loc inaugurarea noului local al școlii mixte nr. 47 din raionul 23 August. Construcția acestui local, care a fost începută în luna iulie a.c., a fost terminată în cinstea celui de al doilea Congres al partidului.

La ridicarea noului local de școală au adus o contribuție însemnată părinții elevilor. De asemenea, întreprinderile din raion au procurat cea mai mare parte din materialele necesare construcției.

N. PAVEL

Pentru noi succese în muncă

Colectivul cadrelor didactice de la școala medie de fete nr. 3 din orașul Craiova luptă pentru noi succese în muncă în cinstea Congresului partidului.

Ridicînd conținutul ideologico-științific al lecțiilor, realizînd o legătură strînsă a predării cu viața, cu activitatea practică, folosind metode pedagogice avansate, învățătoarele și profesoarele asigură înarmarea elevilor cu cunoștințe adînci și temeinice. Ca urmare, în școală s-a obținut pînă acum cel mai ridicat procent de promovare pe regiune pentru clasele VIII-X.

Sub conducerea organizației de partid, cadrele didactice desfășoară o activitate menită să dezvolte realizările obținute. Se intensifică munca pentru educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist, al dragostei pentru partid, pentru oamenii muncii.

Cu ajutorul comitetului de părinți, folosind resurse interne, cadrele didactice au inițiat o seamă de acțiuni gospodărești în vederea întăririi bazei didactico-materiale a școlii. Astfel, s-au confecționat table rotative, s-a amenajat o sală de festivități etc.

Inițiative menite să îmbunătățească activitatea didactică

Invățătorii și profesorii de la școala de 7 ani din comuna Hălmagiu, regiunea Arad, au luat, în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, o serie de inițiative menite să îmbunătățească munca instructiv-educativă. Astfel, ei au organizat în școală un colț al naturii vii, care va determina ridicarea nivelului predării lecțiilor de științe naturale. De asemenea, vor pregăti, împreună cu elevii, o răsadniță și vor planta o sută de pomi fructiferi.

In întîmpinarea zilei de 23 decembrie elevii au pregătit fotomontaje înfățișînd aspecte din lupta partidului nostru. Detașamentele de pionieri sînt în întrecere pentru strîngerea fierului vechi.

Cercetările cadrelor didactice

In cinstea Congresului al doilea al partidului, filiala din Buzău a Societății de științe istorice, filologie și folclor își intensifică activitatea. In cadrul societății lucrează numeroși pedagogi care, prin cercetarea trecutului orașului Buzău și a împrejurimilor sale, contribuie la ridicarea nivelului cultural al tineretului și al oamenilor muncii.

Printre lucrările realizate pînă acum se pot cita: „Răscoalele țărănești din 1907 din ținutul Buzăului", „Monumente istorice din orașul Buzău" etc. Filiala Buzău și-a propus să termine, în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, o serie de lucrări privind acțiunile muncitorilor ceferiști din raionul Buzău, aspecte ale revoluției din 1848 la Buzău etc. La aceste lucrări participă profesorii Ion Moldovan, Ovidiu Brădina, Traian Barbu și alți membri ai societății.

Filiala și cenaclul literar au organizat și un ciclu de conferințe asupra clasicilor literaturii române și universale.

Ziua Constituției Sovietice

Au trecut 19 ani de cînd cel de al VIII-lea Congres al Sovietelor a adoptat în unanimitate Constituția Uniunii Sovietice. De atunci, ziua de 5 decembrie — Ziua Constituției Sovietice — este sărbătorită în fiecare an de popoarele sovietice și de oamenii muncii din întreaga lume.

Constituția U.R.S.S. este constituția socialismului victorios și a largii democrații socialiste. Ea consfințește victoriile istorice de însemnătate mondială ale popoarelor sovietice pe drumul luminos al socialismului, consfințește construirea socialismului pe a șasea parte a globului pămîntesc.

La baza Constituției Uniunii Sovietice stă invincibila învățătură a lui Marx, Engels, Lenin, Stalin. Inspirată din ideile nemuritoare ale acestei învățături, Constituția Sovietică proclamă principiile care stau la temelia orînduirii sociale și de stat a Uniunii Sovietice, primul stat socialist al muncitorilor și țăranilor, principiile democrației sovietice, cea mai avansată orînduire de stat din cîte a cunoscut omenirea.

Izvorul forței de neînvins a puterii sovietice constă în marea forță a poporului. „Forța noastră — a spus de curînd N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. — stă în popor. Poporul este capitalul principal". Experiența Uniunii Sovietice a arătat în fața întregii lumi că, atunci cînd poporul muncitor devine stăpînul tuturor bogățiilor materiale pe care el le făurește, cînd se descătușează inepuizabilele capacități creatoare ale maselor populare, nu există piedici care să nu poată fi înfrînte în lupta pentru un viitor fericit. Experiența poporului sovietic a demonstrat în practică superioritatea proprietății obștești socialiste față de cea capitalistă, care este perimată din punct de vedere istoric.

In anii puterii sovietice, U.R.S.S. s-a transformat dintr-o țară agrară, slab dezvoltată din punct de vedere economic, într-un puternic stat socialist industrial-colhoznic, într-o țară a științei și culturii înaintate. Uniunea Sovietică a devenit farul și speranța popoarelor din lumea întreagă.

Marile drepturi și libertăți democratice înscrise în Constituția Uniunii Sovietice dovedesc marea grijă a statului socialist pentru om, pentru slujirea lui, pentru asigurarea satisfacerii maxime a nevoilor lui materiale și culturale mereu crescînde. Nu există nici o țară din lume în care creșterea nivelului de trai al poporului să se desfășoare într-un ritm atît de impetuos ca în Uniunea Sovietică.

Anul acesta, poporul sovietic sărbătorește Ziua Constituției în condițiile unui puternic avînt pe drumul construirii comunismului. Cel de al cincilea plan cincinal a fost înfăptuit înainte de termen. In comparație cu 1950, nivelul producției industriale va reprezenta anul acesta 184 la sută, iar în comparație cu 1940 va reprezenta 318 la sută. Producția mijloacelor de producție va reprezenta 189 la sută în comparație cu 1950, iar producția articolelor de consum 176 la sută. Este semnificativ că ceea ce se producea în 1920 într-un an întreg se produce în 1955 după cum urmează: energie electrică — în 24 de ore, fontă — în 36 de ore, cărbune — în 192 de ore, petrol — în 480 de ore, zahăr — în 168 de ore. In anii puterii sovietice au fost construite și date în folosință peste 300 de centrale electrice de capacitate mare și medie, inclusiv 90 de hidrocentrale. Numai hidrocentrala de la Kuibîșev va produce 11,4 miliarde kilowați-ore de energie electrică, adică de o ori mai mult decît se producea în 1913 în întreaga Rusie. Primele agregate ale acestei hidrocentrale intră în funcție încă în acest an. In cincinalul viitor se va desfășura construcția și va avea loc darea în funcțiune a primelor agregate ale celei mai mari hidrocentrale din lume — hidrocentrala de la Bratsk, pe rîul Angara.

Mari succese a obținut poporul sovietic în domeniul agriculturii. In comparație cu anul 1950, suprafața arabilă a țării a crescut cu 27 la sută. Au fost valorificate peste 30 de milioane de hectare de pămînturi înțelenite. In ultimii ani, P.C.U.S. a adoptat hotărîri importante și și-a intensificat măsurile în vederea avîntului agriculturii.

Grija Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale poporului se vede în modul cel mai limpede și din faptul că alocările statului pentru nevoile social-culturale — învățămînt gratuit și burse, asistență medicală gratuită, odihnă, concedii plătite etc. — au crescut de peste trei ori și jumătate în comparație cu anul 1940.

Importantele rezultate ale dezvoltării economiei naționale a Uniunii Sovietice constituie o strălucită dovadă a uriașei superiorități a sistemului socialist față de cel capitalist. Aceste rezultate au creat întregului popor sovietic condițiile și posibilitățile materiale pentru exercitarea deplină a tuturor drepturilor consfințite în Constituția U.R.S.S. Spre deosebire de statele burgheze, unde drepturile și libertățile cetățenești sînt proclamate în mod demagogic, în U.R.S.S. dreptul la muncă, la odihnă, la învățătură, libertatea presei, a adunărilor etc. se realizează în fapt, fiind garantate de stat prin asigurarea tuturor mijloacelor materiale necesare înfăptuirii acestor drepturi. Realitatea din U.R.S.S. confirmă în chip strălucit cuvintele marelui Lenin despre faptul că puterea sovietică este de un milion de ori mai democratică decît cea mai democratică republică burgheză.

Popoarele U.R.S.S. și oamenii muncii din toate țările lumii sărbătoresc anul acesta Ziua Constituției Sovietice în condițiile creșterii luptei popoarelor pentru menținerea și apărarea păcii. Politica externă a Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, politică de pace și colaborare internațională, găsește un răsunet din ce în ce mai puternic în rîndurile tuturor popoarelor. Această politică corespunde intereselor întregii omeniri iubitoare de pace și se bucură de sprijinul activ al oamenilor cinstiți din toate colțurile pămîntului.

Alături și împreună cu Uniunea Sovietică acționează astăzi în favoarea păcii forțe sociale din ce în ce mai mari și în primul rînd țările de democrație populară. Schimbarea raportului de forțe pe arena mondială în favoarea socialismului se face tot mai mult simțită. Desfășurarea evenimentelor internaționale arată însă că este necesară ascuțirea vigilenței popoarelor față de uneltirile cercurilor agresive, că lupta pentru pace trebuie continuată cu o vigoare tot mai mare.

Exemplul Uniunii Sovietice arată că adevărata democrație, democrația maselor populare, poate exista și înflori numai în socialism.

Poporul romîn nu va uita niciodată că a fost eliberat de către glorioasa armată a celui dintîi stat socialist din lume. Sub conducerea clasei muncitoare și a partidului ei, poporul nostru construiește cu succes socialismul, întărește în permanență statul de democrație populară.

Democrația sovietică, ale cărei mărețe principii sînt înscrise în Constituția U.R.S.S., constituie înaltul model al democrației noastre populare. Politica Partidului Muncitoresc Romîn și a Guvernului R.P.R. este politica întregului nostru popor. Ea determină propășirea și întărirea continuă a patriei noastre — factor activ al lagărului păcii și democrației.

Cu prilejul sărbătoririi Zilei Constituției U.R.S.S., poporul nostru își îndreaptă gîndurile pline de recunoștință spre Uniunea Sovietică, invincibilul bastion al păcii în întreaga lume.

Din experiența școlii sovietice

Jocurile verbale în grupa mare din grădinița de copii

Jocul este tovarășul copilăriei. Copiilor le place mult să se joace și participă cu plăcere la diferite jocuri. Noi am folosit cu succes, în munca cu copiii din grupa mare, jocuri verbale, în care nu se întrebuințează nici jucării, nici material didactic; ele se bazează pe cuvintele și acțiunile jucătorilor. Aceste jocuri sînt mai grele decît cele obișnuite: ele cer anumite cunoștințe și priceperi, o activitate intelectuală mai complicată.

Însușirea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor necesită exerciții. În jocurile verbale, exercițiul apare sub o formă plăcută pentru copii. Ele contribuie la dezvoltarea vorbirii copiilor, a priceperii lor de a folosi cuvîntul, la precizarea și îmbogățirea vocabularului copiilor.

Un joc verbal primit cu multă plăcere de copii este jocul numit „gaiurile". Acest joc cere copiilor să nu pronunțe anumite cuvinte, iar scopul lui este de a dezvolta atenția, de a-i învăța pe copii să-și controleze vorbirea. Conținutul jocului este acesta: conducătorul îmînează unuia dintre copii gaiul, spunîndu-i: „Iată gaiul. Cumpără ce vrei, dar nu lua alb sau negru". Acela căruia i s-a dat gaiul poate să „cumpere" orice lucru sau jucărie, însă în discuția cu „vînzătorul" nu trebuie să pronunțe cuvintele „alb" și „negru". Alegîndu-și o cumpărătură, „cumpărătorul" trebuie să răspundă la toate întrebările „vînzătorului", să descrie cumpărătura, dar să nu pronunțe cuvintele interzise. Dacă încalcă regula, „cumpărătorul" trebuie să restituie gaiul și să plece fără cumpărătură.

La început, rolul vînzătorului îl avea educatoarea, mai tîrziu, însă, l-au îndeplinit și unii copii. De exemplu, Galea era vînzătorul, Sveta — cumpărătorul.

„Iată, Sveta, un gai — spune Galea. — Cumpără ce vrei, dar nu lua alb sau negru. Cei vrei să cumperi?" — „O păpușă mare, frumoasă, cu ochi care se închid" — răspunde Svetlana. — „Dar cum vrei să fie îmbrăcată?" — „Rochița să fie trandafirie, ciorăpiorii de culoare bej, pantofiorii roșii și să aibă codițe, iar în codițe panglicuțe". — „Dar de ce culoare să fie panglicuțele?" — se interesează Galea. — „Roșii, ca ale Liusiei" — răspunde Sveta.

Galea întreabă mai departe: „Dar o rochiță pentru batistă nu vrei?". Sveta este captivată de cumpărătură: „Da, neapărat. Tot roșie, și înăuntru să fie o batistă cu danteluță". „Ce fel de danteluță?" — întreabă Galea. — „Albă", spune Sveta. „Albă, Sveta, nu se poate — declară Galea. — Dă gaiul înapoi". „Vai, să fie mai bine albastră! Am uitat că nu-i voie!" — regretă Sveta.

Valerik este un băiat isteț, căruia îi place să glumească și să născocească versuri hazlii. El este cumpărătorul. Iar vînzătorul este liniștitul, cumsecadul Garik.

Garik: „Iată gaiul, Valerik. Cumpără ce vrei, dar nu lua alb sau negru, nu pronunța „Da" și „Nu". (Această regulă a fost introdusă în joc mai tîrziu, ca o complicare). Ce vrei să cumperi?".

Valerik: „Vreau să-i cumpăr ursulețului ghetuțe și să i le încalț pe lăbuțe". (Copiii, care urmăresc mersul jocului, rîd).

Garik: „Nu te grăbi să i le încalți De ce culoare vrei să fie ghetuțele?"

Valerik: „Roșii și cu ciucurei, așa am văzut eu undeva".

Garik: „Roșii?"

Valerik: „Iți repet, roșii, dar cuvinte oprite nu pronunț".

Garik: „Ghetuțele le-ai cumpărat. Acum ce vrei să mai cumperi?"

Valerik: „Vreau să mai cumpăr o mașină, ca să-l pun pe ursulet în cabină".

Copiii rîd. Cineva spune: „N-o să greșească".

Garik: „Vrei să-l plimbi pe ursulet cu mașina?"

Valerik (captivat): „Da, are să stea chiar el la volan".

Garik: „Nu-i voie să spui „da". Adu încoace gaiul".

Valerik: „Vai, am spus numai așa, întîmplător!" (copiii rîd).

La joc participă doi copii, dar în mod obișnuit el trezește și interesul celorlalți. În jurul jucătorilor se string „amatori" care îi urmăresc cu atenție. În felul acesta, controlul individual în joc este completat de controlul colectiv. Jocul contribuie la închegarea colectivului de copii.

Treptat, copiii se deprind să urmărească nu numai vorbirea colegilor, ci și a lor proprie — ceea ce este mult mai greu — se străduiesc să nu pronunțe cuvinte de prisos, să chibzuiască asupra răspunsurilor. Jocul contribuie astfel nu numai la îmbunătățirea formei, ci și a conținutului vorbirii copiilor. Copiilor le plac asemenea jocuri. Ei rîd adesea în decursul lor, iar uneori aruncă și replici de prevenire.

Chiar și copiii timizi și nehotărîți își manifestă inițiativa în procesul jocului.

În grupa mare există copii care se țin la distanță de educatoare, iar uneori chiar o evită. Cu unii dintre colegii lor mai stau de vorbă, dar educatoarei aproape că nu i se adresează, lucru care totuși nu-o neliniștește pentru că ei sînt disciplinați, ascultători, respectă regulile de conduită. În mod firesc, unele educatoare îi consideră pe acești copii ca putîn dezvoltați. Printre alte procedee de muncă cu astfel de copii noi am folosit și jocurile verbale. Atît forma acestor jocuri cît și conținutul lor contribuie la stabilirea contactului între educatoare și copii, între „vînzător" și „cumpărător".

După ce copiii au învățat să respecte regula principală a jocului, noi l-am complicat treptat, introducînd reguli noi: a nu pronunța „da" și „nu", „a nu rîde". Învingerea dificultăților îi înviora pe copii, le dădea mai multă multumire. Jocul ne-a ajutat să cunoaștem mai îndeaproape interesele și dorințele copiilor, lucru pe care l-am folosit apoi în munca educativă.

O. N. KOLUMBINA

(Extras dintr-un articol apărut în „Doșkolnoe vospitanie").

Preocupările noastre literare și artistice

G R E V A

Din ciclul „Școala de ieri și de azi" de ILIE STANCIU

Elevii dintr-a VI-a „B" așteptau venirea profesorului de desen, care întîrzia, ca de obicei. Cocoțați pe bănci, strînși în dreptul ferestrelor deschise, vorbeau toți atît de tare încît gălăgia din clasă se auzea pînă departe, pe culoarele lungi și întunecoase ale liceului.

Cîțiva băieți se adunaseră în jurul lui Bică Gheorghe, „poetul clasei", un băiat înalt și slab, cu o tunică peticită și cu bocanci rupți. Fiu de țăran sărac de prin părțile Teleormanului, obținuse bursa cu mare greutate, deși reușise printre primii la examenul de admitere. De o timiditate aproape sălbatecă, nu legase la început prietenie cu nimeni, de aceea nimeni nu putea bănui ce lume bogată se ascundea în gîndurile lui. Tîrziu de tot, de-abia printr-a cincea, Mihai Zamfir, rășcolindu-i din întîmplare un maculator, descoperi versuri în care Bică cînta dorul după plaiurile pe care le lăsase, singurătatea de care se simțea apăsat între zidurile internatului, revolta împotriva umilirilor pe care le îndura.

În iarna trecută, băieții se întîlniseră de cîteva ori în casa colegului lor, Ionescu Vasile, fiul unui manipulant de la tramvaie. La lumina slabă a lămpii, Bică le-a citit, pînă noaptea tîrziu, din poeziile sale. Sufletele adolescenților erau pline de căldura clocotitoare a versurilor; în ele regăseau multe din problemele care frămîntau mințile lor tinere în nopți de veghe și neliniște.

— Îți merg la inimă, spunea despre versurile lui Bică un muncitor tînăr, prieten cu Vasile, care era nelipsit de la serile literare organizate de băieți. În poeziile lui Bică revolta suna adînc și răscolitor, ca un ecou al manifestelor pe care muncitorul le aducea și le citea, pe ascuns, băieților.

Acum, rugat de colegii adunați în jurul lui, Bică începu să recite din versurile sale. Zarva din clasă se topi ca prin farmec. Vraja versurilor puse stăpînire pe toți. Deodată, ușa se trînti de perete și profesorul Tonescu apăru în prag. Oprindu-se pentru o clipă, își plimbă privirea deasupra clasei; apoi, trecîndu-și nervos mîna prin părul cărunt și rar, care-i împrejmuia chelia impunătoare, se sui la catedră și spuse cu o voce tăioasă:

— Treceți la locurile voastre, scoateți blocurile și continuați schița de rîndul trecut.

Băieții se îndreptară în silă spre locurile lor și, plictisiți, începură să deseneze după același model pe care-l aveau din clasa întîia a liceului: o frunză de stejar imprimată pe o machetă de ghips. În tăcerea apăsătoare care se așternuse în clasă, un urlet ca de fiară îi făcu să tresară:

— Dobitocule, cum îndrăznești să desenezi pe o hîrtie ruptă din caiet! Unde ți-e blocul?

Mihai, speriat, ridică ochii și-l văzu pe Bică în picioare. La el țipase atît de hain Tonescu. Băiatul stătea cu capul plecat: obrajii lui, palizi de obicei, se împurpurase-ră; ochii îi luceau de mînie, dar tăcea, așteptînd să treacă furtuna.

Profesorul smulse hîrtia de pe pupitrul lui Bică, o rupse în bucăți, apoi se întoarse către clasă și spuse:

— Cine a mai îndrăznit să vină fără bloc, să se ridice în picioare!

Se mai ridicară cîțiva băieți, printre care și Ionescu Vasile. Văzîndu-i, furia lui Tonescu nu mai cunoscu margini. Pete mari, roșii, i se întinseră pe față, acoperindu-i fruntea și o parte din chelie.

— De ce nu v-ați cumpărat blocuri, ticăloșilor?

Insultat pentru a doua oară, Bică răspunse cu o mînie abia stăpînită:

— Pentru că n-am avut bani, domnule profesor. N-am primit un ban de acasă și nici nu voi primi pînă la sfîrșitul anului, n-au de unde să-mi trimită. Cu ce era să cumpăr bloc de desen?

— Nici noi n-am avut bani, răspunse cu vocea și mai dîrză Ionescu Vasile. Eu mai am foile nefolosite din blocul de anul trecut. Cred că se poate desena pe ele la fel de bine ca și pe un bloc nou.

— V-am cerut blocuri noi, nu maculatură. Cine n-are bloc, n-are ce să caute în clasă. Ieșiți afară, să nu vă mai prind că veniți la ora mea fără blocuri de desen!

Nimeni nu se clinti din bancă. Fiecare dintre cei găsiți fără bloc de desen așteptă să vadă ce vor face ceilalți. Ionescu Vasile răspunse pentru toți:

— Dacă am înțeles bine, domnule profesor, ne dați afară pentru că nu avem bani să ne cumpărăm blocuri de desen; ne pedepsiți pentru că sîntem săraci?

Profesorul, înmărmurit de curajul elevului, rămase o clipă pe gînduri. Era cunoscut pentru disprețul pe care-l purta elevilor, pentru indiferența cu care-și făcea meseria de dascăl. Mare bogătaș, proprietar a mai multe blocuri, arhitect cu o clientelă aleasă, își făcea în silă orele de curs, mai mult de hatîrul directorului cu care era vechi prieten și pe care nu voia să-l supere. Directorul se mîndrea cu orice prilej că la liceul lui predă unul dintre cei mai căutați arhitecți din București. De data aceasta, însă, Tonescu simțea că răbdarea îi ajunsese la capăt. „Mîrlanii" — așa îi numea el pe elevii săraci și pe bursieri — trecuseră peste orice limită. Nu, pentru nimic în lume nu se va lăsa călcat în picioare de niște țărănoi. Va merge la director și îi va înainta demisia, de data aceasta în mod definitiv, categoric. Destule a pătimit în această școală, îi ajunge, n-are nevoie nici de leafă și nici de recunoștința directorului. Mulțumit de hotărîrea pe care o luase, puse catalogul sub braț, ieși vijelios din clasă și nu se opri decît în cancelaria directorului.

După plecarea profesorului domni o clipă de tăcere, apoi larma se porni din nou.

— O să dați de dracu, o să vedeți! îi amenința Ovid Niculescu pe bursieri. Cine vă pune să vă luați după Bică și după deșteptul de Ionescu Vasile?

Mihai se ridică furios de la locul lui, se repezi la Niculescu și, pumnîndu-i mîna în piept, îl zgîlțîi cu putere și îi strigă cu o voce amenințătoare:

— Mă, dacă nu-ți ții gura, te bat de te sting, lingăule! Vai de tine o să fie dacă o să-l pedepsească pe Bică. Ține minte ce-ți spun!

Băieții erau atît de preocupați de discutarea celor întîmplate, încît nici nu văzură cînd pedagogul intrase în clasă. Acesta voia să le comunice ceva, dar nu putu găsi o clipă de liniște ca să se facă auzit. Se duse atunci la tablă și scrise cu litere mari: „Bică Gheorghe și toți elevii care au venit la școală fără blocuri de desen sînt chemați la domnul director".

Cînd băieții citiră cele scrise pe tablă, rămaseră înmărmuriți. Mihai, simțind ce se petrecea în sufletele colegilor lui, se ridică și spuse cu o voce hotărîtă:

— Băieți, Bică nu e vinovat și nici ceilalți nu au nici o vină. Tonescu s-a înfuriat și n-a vrut să înțeleagă că ei nu din rea voință nu și-au cumpărat blocurile. Să mergem și noi la cancelarie, să nu-i lăsăm singuri.

— Să mergem cu toții, răspunseră ceilalți elevi, plecînd după colegii lor chemați de director.

În cancelarie nu fură lăsați să intre decît imprincinații. Ceilalți fură opriți la ușă, de unde nu putură auzi decît strigătele furioase ale lui Tonescu, vocea aspră și răgușită a directorului. Numai din cînd în cînd răzbătea glasul domol al lui Bică sau vorba mai tăioasă și mai hotărîtă a lui Ionescu Vasile. Degeaba așteptară ca băieții să iasă din cancelarie, vocile de mult nu se mai auzeau, dar nimeni nu se arăta. Într-un tîrziu veni pedagogul și le comunică pedeapsa dată de director: lui Bică i se luau bursa și hainele primite de la școală, iar pentru atitudinea nerespectuoasă față de profesorul Tonescu, toți cei chemați la cancelarie au fost puși în genunchi pe culoarul care duce la clasele cursului inferior.

Pe culoarul întunecos de la parter, Bică și ceilalți bursieri stăteau în genunchi, iar în jurul lor mișunau elevii din cursul inferior, care făceau mare haz de „domnii" din-tr-a șasea. Numai Vasile nu se așezase în genunchi. El stătea la o parte, lîngă grilajul de fier al scării, cu fața împietrită de revoltă. Cînd ceilalți elevi ai clasei se adunară în jurul colegilor lor, Mihai, care se sfătuise cu Ilie Surcel, spuse:

— Băieți, pedeapsa care li s-a dat colegilor noștri este nedreaptă. Să mergem cu toții în clasă. Veniți și voi, se adresă el celor pedepsiți, în clasă vom hotărî ce avem de făcut.

Fața lui Bică se lumină auzind aceste cuvinte. Se ridică domol de la pămînt, își scuturâ genunchii tociți ai pantalonilor și tăcu semn și celorlalți să se ridice. Ajunși sus, Mihai se urcă la catedră și de acolo se adresă întregii clase:

— Băieți, directorul vrea să dea afară din internat pe Bică pentru că nu și-a putut cumpăra bloc de desen și a îndrăznit să răspundă așa cum se cuvenea domnului Tonescu. Să ne împotrivim la această măsură nedreaptă!

— Să ne împotrivim, dar cum? întrebă Gică Pantelea, premiantul clasei. Ce putem face noi?

— Facem grevă — spuse Mihai, accentuînd fiecare cuvînt. Facem grevă! Ne luăm cărțile și ieșim în curte. Nu vom intra în clasă pînă cînd directorul nu va reveni asupra măsurilor luate!

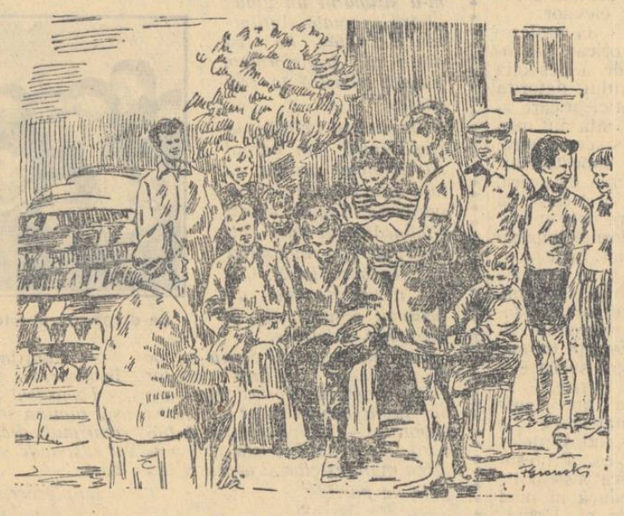

După o „tradiție" a liceului, în clasele „B" erau adunați bursierii și elevii mai săraci, spre a-i despărți de „elitele" din clasele „A". În clasa a VI-a „B", cei mai mulți băieți erau legați printr-o prietenie strînsă și nu odată au dat dovadă de solidaritate. Dar propunerea lui Mihai Zamfir era atît de îndrăzneață, încît la început elevii s-au speriat.

În clasă se lăsă o liniște grea. Fiecare băiat se gîndea la cele spuse de Mihai. Nu mai auziseră pînă atunci de o grevă a elevilor. Aflaseră din ziare de greva ceferiștilor, dar nu prea știau de ce au făcut-o și pentru ce ar face și ei la fel. Ce-o să spună părinții lor? Dar dacă îi va da afară și pe ei din școală?

Mihai observă șovăiala băieților, liniștea ce se așternuse o trăda.

— Să ne înțelegem, continuă el. Nu plecăm din școală, nu părăsim învățătura. Dar nu intrăm în clasă pînă ce nu se ridică pedeapsa. Cine este de acord cu propunerea mea, să ridice mîna.

Ionescu Vasile și Ilie Surcel fură primii care ridicară mîna. După ei, cu oarecare timiditate, ridică mîna și Gică Pantelea. Cînd băieții văzură că și premiantul clasei este de acord cu greva, ridicară mîinile toți, unul după altul. Ultimul ridică mîna Ovid Niculescu, care se temea să rămînă singurul potrivnic acestei îndrăznețe hotărîri.

— Bine, spuse Mihai. Acum strîngeți-vă lucrurile și să mergem în curte.

Băieții erau gata de plecare, cînd clopotul sună prelung și profesorul de latină, Iorgu Boian, intră în clasă. Era în primul an de învățămînt și, de frică să nu piardă nici o minută din oră, aștepta pe sală sunetul clopotului, pentru a intra imediat în clasă. Era apropiat de elevi, făcea lecții frumoase și, în scurt timp, își cîștigase simpatia întregului liceu. Cînd îi văzu pe băieți cu ghiozdanele, pregătiți de plecare, în trebă mirat:

— Dar bine, domnilor, noi avem oră, unde plecați?

Mihai îi povesti pe scurt întreaga întîmplare. Impresionat de dîrzenia elevilor, tînărul profesor nu mai încercă să-i oprească. Dădu din umeri și se întoarse în cancelarie.

În curtea internatului, băieții luară cîte un butuc din stivele mari de lemne și se așezară roată într-un colț mai depărtat. Tăceau și așteptau. Teama începu să pună stăpînire pe unii dintre ei pe măsură ce afară primei porniri se potolea. Vreo doi se ridicară și se îndreptară cu pași timizi spre ferestrele claselor de la parter. Acolo se vedea cum alți elevi ședeau în bănci și notau în caiete explicațiile profesorilor. Pînă acum o oră erau și ei la fel cu ceilalți elevi și acum, iată-i, sînt niște răzvrătiți. Au părăsit clasa, l-au gonit pe profesorul de latină, au făcut o grevă. E drept că directorul luase măsuri jignitoare și nepotrivite. Dar acest lucru nu se întîmpla prima oară.

Mihai și Vasile vedeau cum desfășurarea punea stăpînire pe colegii lor. Se duseră lîngă Gică Pantelea și multă vreme discutară în șoaptă. După aceea Gică se ridică, chemă pe elevii care se depărtaseră și spuse:

— Băieți, să nu ne pierdem vremea. Să ne facem orele ca și cum am fi în clasă. Ora asta o să vă predau eu. Știți că mă pricep la latină. Ora viitoare o va ține Bică, el este cel mai bun la literatură.

Propunerea fu primită cu bucurie. Băieții își dădeau seama că în felul acesta vor putea dovedi că ei nu se ridică împotriva școlii, ci contra măsurilor nedrepte luate de direcție.

Gică începu să traducă din „De bello galico". Toți băieții își deschiseră cărțile și, sprijinindu-le pe genunchi, urmăreau cu atenție.

— Gică știe o latină grozavă, gîndeau ei, nu degeaba e premiant.

În timpul acesta, în cancelaria profesorilor era o mare fierbere. Se aflase de greva elevilor și directorul convocase pentru prima recreație un consiliu extraordinar. Cum sună, profesorii care avuseseră ore se grăbiră să coboare în cancelarie. Directorul expuse în puține vorbe cele întîmplate.

— Domnilor, ne aflăm în fața unui act de o gravitate excepțională. O clasă întreagă instigată de cîțiva agitatori, a organizat o grevă. Auziți, domnilor, o grevă în liceul nostru! Și toate acestea, pentru ce? Pentru că au fost pedepsiți niște ticăloși care au călcat disciplina și au fost obraznici cu distinsul nostru coleg Tonescu!

— Dacă îmi permiteți, domnule director, spuse timid Iorgu Boian, mi se pare că domnul Tonescu i-a pedepsit pe bursieri pentru că nu și-au cumpărat blocuri noi. Cred că e greu pentru unii elevi mai săraci să-și cumpere mereu alte caiete și blocuri. Îmi aduc aminte că și eu cînd eram bursier...

— Se vede, tinere, că mai ai nevoie de experiență, îl întrerupse enervat directorul. Noi cunoaștem ce se ascunde sub acest sentimentalism al dumitale: slăbiciune—și cu slăbiciune nu vom putea ține în frîu elementele anarhice. Dacă n-au parale, n-au decît să nu în vețe. Liceul nu-i pentru orice coate-goale, pentru orice nemîncat.

— Dar printre ei sînt elemente foarte bune. Bică Gheorghe e un băiat talentat și cu o sensibilitate deosebită.

— Destul, domnule Boian. Nu avem nevoie de avocați pentru o cauză clară. Ne aflăm în fața unei greve, este în joc prestigiul liceului. Mă înfior cînd mă gîndesc la cele ce va spune domnul ministru cînd va afla. Eu vă cer să propuneți măsuri urgente și drastice.

— Dragă Mitiță, spuse bătrînul profesor de istorie, Enache Popescu, fii și tu mai calm, nu te aprinde. Ia, niște copii, nu trebuie să-i luăm în serios. Lăsați-mă pe mine să mă duc să stau de vorbă cu ei. Poate descoperim pe vinovați și nu-i pedepsim decît pe aceștia.

Directorului îi suridea soluția. Și lui îi venea greu să pedepsească o clasă întreagă. Aceasta ar fi produs o vîlvă extraordinară, care nu i-ar fi convenit de loc.

— Bine, domnilor, amînăm consiliul pentru după amiază și delegăm pe domnul Enache Popescu să stea de vorbă cu elevii și să-i descopere pe vinovați.

Profesorul Enache Popescu ieși în curtea internatului, dar cînd văzu liniștea cu care băieții ascultau explicațiile lui Bică șovăi o clipă. Apoi, cu pași rari, se apropie de grupul de elevi. Cînd îl văzură, băieții se ridicară în picioare. Pantelea îi ieși în întîmpinare și căută să-i explice:

— Vedeți, domnule profesor, noi n-am plecat din școală, ne continuăm orele în curte. Dar nu putem intra în clasă pînă cînd pedeapsa nedreaptă dată bursierilor nu va fi ridicată.

— Pedeapsă nedreaptă? întrebă Enache Popescu. Voi v-ați găsit să apreciați dacă măsurile luate de direcție sînt drepte sau nedrepte?

— Gîndiți-vă și dumneavoastră, domnule profesor, spuse Mihai cu îndrăzneală. Ne cunoașteți bine, știți ce fel de elevi sînt Bică, Ionescu Vasile și ceilalți pedepsiți. Credeți că e drept să li se ia bursa pentru că n-au avut bani să-și cumpere blocuri noi?

Enache Popescu se simți încurcat de claritatea problemei. Deși în sinea lui le dădea dreptate, era înversunat împotriva băieților, din cauza îndrăznelii cu care ei căutau să-și cîștige drepturile.

— Măi băieți, începu el cu vorba domoală. Voi știți cît de înțelegător sînt eu. Dar greva nu o pot admite. Iată ce vă propun: intrați imediat în clasă și consiliul va căuta să fie mai indulgent, să mai ușureze pedeapsa.

— Întîi să se ridice pedeapsa și apoi vom intra în clasă, răspunse Ilie Surcel.

— Nimeni nu vrea să intre în clasă? întrebă profesorul privind pe rînd la elevii adunați în jurul lui.

Băieții se fereau de privirea profesorului, plecînd capetele frămîntați de neliniște, de teamă. Cu coada ochiului urmăreau să vadă dacă vreunul dintre ei va porni să intre în clasă, dar nimeni nu se mișcă. Ovid Niculescu se uită fix în ochii profesorului și căuta să-l facă să înțeleagă că are să-i spună ceva, dar nici el nu îndrăzni să se desprindă de grup.

Tăcerea dură doar de cîteva clipe, dar elevilor li se părea un veac. Sunetul strident al clopotului care anunța sfîrșitul orelor de școală fu primit de ei cu un oftat de ușurare. Își strînseră lucrurile, salutară pe profesor și, în grupuri mici, tăcuți, ieșiră din curtea școlii.

Ovid Niculescu se strecură pe după stivele de lemne, așteptă ca ceilalți colegi să se depărteze și apoi, cu pași repezi, se duse după Enache Popescu.

A doua zi de dimineață, elevii clasei a VI-a „B" se adunară în curte. Nu lipsea nimeni, nici unul nu întîrziase. Băieții se așezaseră pe bucăți de lemn și Ionescu Vasile se pregătea să înceapă explicațiile la matematică. Tocmai atunci pedagogul se apropie de ei și îi anunță:

— Domnilor elevi, consiliul școlii a hotărît să suspende pedeapsa aplicată ieri elevilor bursieri...

Vestea fu primită cu bucurie. Un „ura" puternic răsună în curtea liceului. Bică fu luat pe brațe de băieți, și, cu el în frunte, intrară în clasă. Prima oră de curs se desfășură într-o liniște deplină; băieții ascultau explicațiile profesorului cu atenție și numai privirile lor luminoase arătau cîtă bucurie le stăpînea sufletele.

Cînd clopotul sună pentru începerea celei de a doua ore de curs, elevii își ocupară locurile în liniște, așteptînd intrarea profesorului de română. Dar întîrzierea acestuia începea să-i neliniștească. Deodată ușa se deschise și în clasă intră directorul liceului, urmat de toți profesorii clasei, dintre care lipsea numai Iorgu Boian. Băieții se ridicară și rămaseră în picioare. Fețele lor, albe ca varul, trădau o emoție puternică.

— Domnilor, începu solemn directorul. Vă vom anunța hotărîrea consiliului profesorilor, luată aseară, după ce a discutat abaterea de la disciplina școlară pe care ați comis-o. Consiliul consideră că fapta dumneavoastră este de o gravitate excepțională, dar își dă seama că majoritatea elevilor buni din clasă a fost înșelată de acțiunea diversionistă a cîtorva elemente anarhice și periculoase. Datorită unei întîmplări fericite, noi am putut afla numele acestor elevi, pe care îi considerăm singurii vinovați de cele întîmplate. Ca urmare a discuțiilor noastre, Consiliul a hotărît eliminarea din toate liceele statului a următorilor elevi: Bică Gheorghe, Mihai Zamfir, Ionescu Vasile și Ilie Surcel. Îndepărtarea lor din școala noastră și din alte școli va feri pe elevii cei mai buni de periculoasa lor influență.

Cuvintele directorului fură ascultate într-o tăcere grea de către întreaga clasă. Privirile celor mai mulți elevi se întoarseră spre colțul unde ședea Ovid Niculescu care, neîndrăznind să le înfrunte, stătea cu capul plecat. Cei eliminați își luară în tăcere ghiozdanele și ieșiră de la locul lor.

În clipa aceea, Gică Pantelea, fără să-și mai poată stăpîni revolta, izbucni:

— Domnule director, vinovați sîntem cu toții, nu se poate ca numai cîțiva elevi să primească pedeapsa pentru ceea ce toți, de bună voie, am socotit că e drept să facem. Pedepsiți-ne pe toți.

— Hotărîrea Consiliului este categorică și definitivă. Dacă nu vă astîmpărați, vă așteaptă și pe ceilalți aceeași pedeapsă.

Elevii nu mai îndrăzniră să spună nimic. Ionescu Vasile privi în bănci și, văzînd că nu mai încearcă nimeni să le ia apărarea, spuse scurt: — Hai, băieți, să mergem! Trecînd cu capul sus prin fața profesorilor, cei patru elevi ieșiră din clasă.

Multă vreme au mers pe străzi fără nici o țintă. Le era inima grea. Se gîndeau la cele ce vor spune cei de acasă, la ce vor face de-acum înainte.

Bică, privind la fețele lor posomorîte, spuse cu timiditate: — Vedeți, măi băieți, din cauza mea s-a întîmplat totul.

Vasile începu să rîdă și, bătîndu-l pe umăr, îi răspunse: — Nu, poete, nu din vina ta și nici din vina noastră, ci dintr-o vină mult mai adîncă. Veniți diseară pe la mine și o să mai stăm de vorbă.

Se despărțiră. Bică plecă cu Vasile. În sufletele lor, soarele vesel de primăvară risipea încet, încet, amărăciunea.

...În aceeași seară, adunați în jurul mesei, la lumina scăzută a lămpii de petrol, băieții ascultau cu atenție un manifest adus de prietenul lui Vasile. Din frazele clare și convingătoare ei începeau să-și dea seama că, în lupta pe care au pornit-o, nu ei, ci alții vor ieși înfrînți.

Folosirea programelor școlare

O datorie primordială care revine cadrelor didactice în activitatea lor la catedră o constituie respectarea și aplicarea integrală a programelor școlare, care prevăd, la fiecare obiect și pentru fiecare clasă în parte, volumul de cunoștințe pe care trebuie să și le însușească elevii.

Marea majoritate a învățătorilor și profesorilor din școlile noastre se străduiesc să asigure asimilarea temeinică de către elevi a tuturor cunoștințelor prevăzute în programele școlare, obținînd în acest fel rezultate din ce în ce mai bune în munca lor. Există însă și unele cadre care nu respectă în totul prevederile programelor școlare, fie într-o libertate pe care și-o iau, fie din cauza unei consultări superficiale a conținutului lor. Astfel, cu prilejul examenelor din vară s-a constatat că, în unele localități sau raioane, din inițiative luate individual sau în cadrul cercurilor pedagogice, s-a ajuns la hotărîrea de a se renunța la unele teme prevăzute în programe sau de a le înlocui cu altele. Așa s-a întîmplat, spre exemplu, în regiunea Oradea, unde unii profesori de limba română n-au studiat cu elevii toate textele indicate de programă. Din această cauză, candidații la examenul de admitere în clasa a VIII-a n-au putut trata subiectul de limba română trimis de minister. Trebuie să se înțeleagă că dreptul de a face schimbări în programa școlară îl are numai Ministerul Învățămîntului.

Nerespectarea programei școlare de către unele cadre didactice se vădește și în faptul că nu se urmăresc îndeajuns obiectivele stabilite de programă la fiecare temă în parte. Tot cu prilejul examenelor de limba română din vară s-a putut constata că elevii unor școli, deși cunoșteau conținutul textelor din manual, nu erau în stare să dea o interpretare justă diferitelor probleme cuprinse în acele texte, cu toate că ele erau precis indicate de programă. De pildă, trebuind să vorbească despre critica școlii burgheze oglindită în schițele „Mogîldea" de Al. Vlahuță și „Lanțul slăbiciunilor", de I. L. Caragiale, unii dintre absolvenții claselor a VII-a din Capitală n-au putut să înfățișeze decît faptele narate în aceste schițe, fără a fi în stare să le interpreteze așa cum cere programa.

Programa școlară trebuie respectată întocmai și nu poate fi nicidecum modificată după bunul plac al celor ce o aplică. Altfel s-ar înlătura criteriul unic de apreciere a cunoștințelor elevilor, s-ar crea greutăți în continuarea învățăturii de către elevi în clasele superioare sau în școlile de grad superior. Fără îndoială că datoria cadrelor didactice nu constă numai în a aplica cu strictețe programele — ci și în a sezisa lipsurile lor, în a face propuneri de revizuire, pentru ca astfel Ministerul Învățămîntului să le poată îmbunătăți în anii următori.

În ultimul an, în elaborarea programelor școlare și a instrucțiunilor pentru folosirea acestora s-a urmărit înlăturarea unor amănunte sau a unor cunoștințe inaccesibile elevilor. Între unele dintre aceste programe și instrucțiuni, pe de o parte, și manualele respective, pe de altă parte, există o lipsă de concordanță. Cadrele didactice pot trece peste această greutate dacă respectă în totul programele și instrucțiunile pentru folosirea lor. Astfel, la algebră, pentru clasele VIII-X, există o programă elaborată în anul 1953 și instrucțiuni din 1955. Comparînd prevederile programei și instrucțiunilor cu conținutul manualelor, se constată că în manuale sînt teme care nu figurează în programă: rădăcini de ordin oarecare calculate cu aproximație (pag. 12), simplificarea radicalilor (pag. 15), ecuații în care partea stîngă se descompune în factori, iar cea dreaptă este zero (pag. 71), cîteva proprietăți ale mărimilor infinit mici (pag. 248). Profesorii de matematică nu sînt obligați să predea la clasă aceste teme. Sînt însă teme care figurează în programă și nu se găsesc în manual. De exemplu, din capitolul „Puteri și radicali" lipsesc temele: valoarea aritmetică a rădăcinii pătrate, extragerea rădăcinii pătrate din numere care sînt pătrate perfecte, rădăcini pătrate aproximativ din numere raționale cu o precizie pînă la 1/10 „, calculul acestor rădăcini. În capitolul „Ecuații de gradul II și ecuații de gradul superior care se reduc la ecuații de gradul II" este tratată incomplect tema: cazul cînd se pierd rădăcini sau cînd apar rădăcini străine etc. Aceste teme trebuie să fie explicate de profesor, urmînd ca elevii să și le însușească pe baza exercițiilor lucrate în clasă și acasă. Asemenea neconcordanțe se găsesc și la geometrie, și ele se soluționează de asemenea respectîndu-se întocmai programa școlară.

Neconcordanțe între programă și manual există și la Istoria literaturii române. Și la acest obiect volumul de cunoștințe și succesiunea lor sînt stabilite de programa din 1953 și instrucțiunile din 1955 și nicidecum de manual, care este mai dezvoltat. Un exemplu. În programa de literatura română pentru clasele VIII-X din 1953 se prevede tratarea „Contemporanului", cu toată mișcarea critică și literară, după Hașdeu și înaintea lui Eminescu. Manualul de Istoria literaturii pentru clasa a IX-a prezintă în altă ordine activitatea lui Gherea și a „Contemporanului". La capitolul „Cultura și literatura română în deceniile 8 și 9 ale secolului al XIX-lea", în care se tratează și despre „Junimea", e înfățișată și problema „Contemporanul", precum și activitatea lui Gherea. Curentul „Contemporanului", însă, cu toate manifestările literare în domeniul poeziei, prozei și al criticii literare, e plasat după I. L. Caragiale. Ca atare, există o neconcordanță între programa de literatură din 1953 și manualul de clasa a IX-a de istorie a literaturii române. Instrucțiunile din 1955, care au fost difuzate în școli pentru anul școlar în curs, soluționează asemenea neconcordanțe, adoptînd ordinea din manual. Prin urmare, pentru predarea istoriei literaturii române la clasele VIII-X este necesară folosirea programei din 1953 cu aplicarea strictă a instrucțiunilor din 1955. De asemenea, actualele instrucțiuni pentru predarea literaturii române reduc în bună măsură materia cuprinsă în manual.

În general, profesorii au datoria de a da elevilor lămuriri cu privire la felul cum trebuie folosite manualele, atît în cazul cînd unele capitole sînt prea dezvoltate față de prevederile programei, cît și atunci cînd manualele prezintă unele probleme la un nivel prea ridicat pentru vîrsta copiilor.

Pentru a veni în sprijinul cadrelor didactice și al organelor de control, Ministerul Învățămîntului a întocmit o listă a programelor și instrucțiunilor școlare valabile pentru anul școlar 1955/56, pe care a difuzat-o pe teren la toate secțiile de învățămînt raionale. În această listă sînt menționate, la fiecare obiect, clasă și tip de școală programele și instrucțiunile pe care cadrele didactice sînt datoare să le aplice în acest an școlar. Respectarea întocmai a programelor de învățămînt este o chestiune de disciplină în muncă, obligatorie pentru toți cei ce predau în școală.

Prof. AL. BOJIN
șeful serviciului didactico-metodic din Ministerul Învățămîntului

Cărți noi pentru copii și tineret

ION CREANGĂ: Ursul picilit de vulpe (ilustrații de D. Ghinokastra). Ed. Tineretului, 15 pag. 3 lei.

MIHAI EMINESCU: Somnoroase păsărele (ilustrații de Ligia Macovei). Ed. Tineretului, 8 pag.

VICTOR EFTIMIU: Basme. Ed. Tineretului, 112 pag., 3 lei.

F. ADERCA: În valea marelui fluviu. Ed. Tineretului (colecția „Cutezătorii"). 216 pag. 3.65 lei.

GICA IUTEȘ: Praștia năzdrăvană. Ed. Tineretului. 80 pag., 4,50 lei.

DOMNIȚA MOLDOVEANU: Fintina Floriței. Ed. Tineretului, 80 pag. 1,20 lei.

Viața de partid în instituțiile de învățământ

In fruntea luptei pentru noi succese

In întîmpinarea celui de al II-lea ongres al P.M.R. comuniștii de Universitatea „C. I. Parhon" n Capitală luptă cu însufletire ntru mobilizarea tuturor forte- r în munca de pregătire științifi- a tineretului, de ridicare a velului lui ideologic și politic. Or- anizațiile de bază P.M.R. din U- versitate și-au îmbunătățit mun- . întărind rolul lor de conducă- r politic. In cadrul adunărilor ge- rale de partid se dezbat proble- e strîns legate de activitatea di- actico-științifică și educativă, ca: Pregătirea colocviilor și exame- lor". „Analiza activității unor munişti din cadrul colectivelor catedre", „Activitatea didactico- iințifică a pedagogilor-comu- sti". „Activitatea organizației .T.M." etc. — ceea ce face ca or- anizațiile de bază să-și exercite ai adînc influența asupra întregii tivități a facultăților.

Un accent deosebit pun organi- țiile de bază, în această perioa- , pe buna pregătire a sesiunii de locvii și examene. Comuniștii au opus ca în acest timp toate ca- ele didactice să se intereseze în- aprope de felul cum învață stu- nții, de viața lor personală, să rticipe cu regularitate la adună- e organizației U.T.M., la re- niunile tovărășești ale studen- or.

La propunerea organizației de rtid, în adunările generale ale ganizațiilor de bază U.T.M. s-au nalizat munca studenților pentru sușirea cunoștințelor, calitatea udiului individual, metodele de udiu folosite de studenții frun- și. Cu acest prilej s-a constatat în ultima vreme numărul stu- ților harnici și conștiincioși te în continuă creștere. Numeroa- grupe de studenți, cum sînt upa „C" de la secția de limba ro- nă, anul IV, Facultatea de filolo- e, grupa nr. 333 de la Facultatea istorie, grupa nr. 902 de la Fa- ltatea de chimie și altele, pe lîngă ptul că sînt grupe fruntașe la în- ățătură au devenit colective uni- , care exercită o influență pozitivă upra masei de studenți din în- eaga universitate.

Un rol important în ridicarea ivelului de pregătire a studenți- r îl are munca politică desfășu- tă de agitatori — pedagogi și denți. Birourile organizațiilor de ză și-au intensificat munca de struire a agitatorilor, de informa- e a lor asupra problemelor de litică internă și internațională. ub lozinca „Să ne îmbunătățim unca în cinstea Congresului", a- itatorii de la Facultatea de filo- fie, de pildă, desfășoară o in- nsă activitate în rîndurile stu- nților pentru îmbunătățirea frec- nței, a disciplinei, pentru buna egătire a colocviilor și exame- lor.

Organizațiile de bază desfășoa- ă o largă și susținută activitate entru ca toți studenții să cunoască otărîrile partidului și guvernu- i, să cunoască și să înțeleagă sen- ul evenimentelor interne și inter- ționale. In acest scop s-au orga- izat, cu ajutorul celor mai bine egătite cadre didactice, expuneri eriodice și informări. Organizați- e de bază din majoritatea facultă- ților au organizat întîlniri ale studenților cu luptători comuniști din ilegalitate. Sute de studenți au vizitat Muzeul V. I. Lenin — I. V. Stalin și Muzeul de istorie a partidului. Peste 300 de studenți frun- tași au vizitat Muzeul Doftana. Cercul de literatură română și cel de teoria literaturii pregătesc adu- nări deschise în care se vor expune referatele: „Chipuri de comuniști în literatura noastră" și „Rolul partidului în dezvoltarea literatu- rii".

In același timp, organizațiile de partid se preocupă îndeaproape de întărirea muncii lor în rîndu- rile cadrelor didactice. Organizațiile de bază P.M.R. sprijină personalul didactic în vederea ridicării cali- cării sale profesionale și urmăresc felul în care se pregătesc comu- niștii pentru obținerea titlului de candidat sau doctor în științe. La Facultatea de filozofie, de pildă, acad. prof. Atanase Joja pregătește un referat cu privire la examenele de aspirantură, referat ce se va dezbate în adunarea generală din luna decembrie a organizației de bază.

O mare atenție acordă organiza- țiile de partid ridicării nivelului po- litic și ideologic al cadrelor didac- tice. Cei mai mulți lectori, confe- rențiari sau profesori sînt încadrați într-o formă corespunzătoare a învățămîntului de partid din Uni- versitate, de pe lîngă cabinetul ra- ional de partid sau de pe lîngă ca- binetul orășenesc de partid. Birou- rile organizațiilor de bază urmă- resc studiul cadrelor didactice, fe- lul în care își însușesc învățătura marxist-leninistă și felul cum o a- plică în munca lor didactico-științi- fică și educativă.

Organizația de partid îndrumă activitatea științifică a persona- lului didactic în vederea apropie- rii ei de producție, de problemele actuale ale vieții poporului nostru muncitor. Astfel, în cinstea Congre- sului se pregătește o sesiune științi- fică la care cele mai valoroase ca- dre didactice vor prezenta comuni- cări științifice cu teme actuale și interesante. De pildă, prof. E. An- gelescu va prezenta comunicarea „Perspectivele dezvoltării chimiei în viitorul cincinal", prof. L. Tismă- neanu comunicarea „Momente din lupta grupărilor comuniste pentru făurirea P.C.R.", acad. Iorgu Ior- dan comunicarea „Perspectivele dezvoltării lingvisticii" etc.

Organizațiile de bază se preo- cupă cu cea mai mare grijă de edu- carea și creșterea nivelului politic al candidaților, de atragerea lor la întreaga activitate a organizației de partid. Pentru candidați s-au organizat conferințele „Partidul Muncitoresc Român — forța conduc- cătoare în R.P.R.", „Statutul — le- gea de bază în activitatea partidu- lui" etc.

Comuniștii de la Universitatea „C. I. Parhon" din Capitală sînt hotărîți să muncească cu elan sporit pentru a îmbunătăți munca de par- tid și a obține, împreună cu întreg colectivul didactic, noi succese în cinstea Congresului.

NICOLAE IONESCU
secretar al comitetului de partid de la Universitatea „C. I. Parhon" din București.

O lecție de literatură germană la școala medie mixtă nr. 2 cu limba de predare germană din Orașul Stalin, în clasa a X-a „B."

O lecție de lucrări practice

Învățătorul Dumitru Dorneanu, directorul școlii elementare din sa- tul Crovna, raionul Craiova, lu- crează cu patru clase. El acordă o deosebită atenție activității practice Intreaga muncă pe care a desfășu- rat-o cu elevii pe parcela experi- mentală oglindește acest lucru. In acest an școlar, el și-a pregătit cu multă conștiinciozitate lecțiile de recoltare a plantelor cultivate. Una din aceste lecții a avut ca temă „recoltatul sfeclei și al morcovului". Datorită faptului că se ținea cu toa- te clasele, lecția prezenta unele gre- utăți.

Tovarășul Dorneanu și-a organi- zat lecția cu destulă pricepere. In- trucît recoltatul sfeclei este o lu- crare mai ușoară, a antrenat în a- ceastă activitate elevii claselor I— II. Recoltatul morcovilor a fost lă- sat pentru elevii claselor III—IV, deoarece această lucrare cerea mai multă atenție și putere din partea elevilor.

Folosind metoda conversației, în- vățătorul a recapitulat cu elevii toa- te lucrările pe care le-au executat pe parcela școlii în legătură cu cul- tura sfeclei și a morcovului — de la pregătirea solului și semănat pînă la ultima lucrare de în- grijire. După aceasta, le-a împărțit uneltele pregătite din vreme: hîrle- te, săpăligi. Elevii au trecut apoi în fața tarlalelor de pe care urma să se facă recoltarea. Învățătorul s-a ocupat mai întîi de elevii clase- lor I-a și a II-a. Le-a arătat în mod practic cum trebuie să recolte- ze fiecare sfeclă. Pentru ca elevii să nu participe în mod mecanic la această lucrare, învățătorul le-a pus o serie de întrebări, care aveau ro- stul să-i ajute să înțeleagă sensul fiecărei operații în parte. I-a între- bat, de pildă, de ce trebuie să fie bine dezvelită sfecla înainte de a o smulge?; de ce este necesar ca toate frunzele sfeclei să fie prinse în mîini și după aceea să tragem de ele?; de ce trebuie să folosim am- bele mîini? In continuare, învățăto- rul a pus doi elevi să execute lu- crarea, pentru a-și da seama dacă au înțeles cum trebuie să lucreze. După aceasta, elevii au fost repar- tizați pe întreaga tarla și munca a început.

Cu aceeași grijă au fost îndru- mați elevii claselor a III-a și a IV-a pentru recoltatul morcovului. Invățătorul le-a arătat că această lucrare cere multă grijă. Elevii au privit atenți felul cum folosea învățătorul săpăliga și cum smul- gea morcovul. Ei au dat răspunsuri bune la întrebările puse de învăță- tor: Ce parte din lungimea morco- vului trebuie dezgolită înainte de a smulge morcovul?; de ce trebuie să prindem partea de deasupra a morcovului odată cu frunzele și a- poi să smulgem morcovul? Cîțiva elevi au fost puși să arate în mod concret cum trebuie făcută recolta- rea.

Invățătorul a supraveghiat și a îndrumat tot timpul munca elevilor. Cei care se pripeau în lucrări și a- plicau în mod greșit indicațiile date erau ajutați direct de către învăță- tor, care le explica cu multă răb- dare de ce trebuie procedat așa și nu altfel.

Pentru a le forma elevilor depri- deri de ordine și bună gospodărire, învățătorul le-a arătat cum trebuie să curețe recolta de pămînt și să o strîngă în grămezi la capătul tarla- lelor. Uneltele au fost de asemenea curățate și duse în magazia școli.

Elevii priveau cu mîndrie recolta de sfeclă și morcov obținută. In- vățătorul i-a anunțat că în ziua ur- mătoare o vor valorifica.

Această ultimă parte a lecției nu a avut totuși continutul educativ pe care putea să-l aibă. Era nece- sar ca, pe baza recoltei deosebit de frumoase ce s-a realizat, să se scoa- tă în evidență că ea este rezultatul metodelor bune folosite în cultura sfeclei și a morcovului. De aseme- nea, trebuia să se facă comparație între recolta obținută pe parcela școlară și cea din gospodăriile pă- rinților elevilor, să se discute me- todele folosite. De asemenea, exem- plarele mari și frumoase — și erau multe din acestea — trebuiau cîn- tărite, pentru ca elevii să-și dea mai bine seama de calitatea muncii lor.

In școala elementară din Crovna, datorită importanței ce se acordă activității practice, s-au obținut re- zultate bune și în altoirea rosiilor pe cartofi, în cultivarea porumbu- lui în cuiburi dispuse în pătrat, în cultivarea căpșunilor, a smeurei etc. Elevii acestei școli și-au însușit o serie de cunoștințe, și-au format de- prinderi practice de care vor avea absolută nevoie în activitatea pe care vor desfășura-o mai tîrziu. Fo- losind în mai mare măsură rezul- tatele practice obținute, tovarășul Dorneanu va putea să dezvolte dra- gostea elevilor săi pentru agricul- tură, dorința lor de a contribui la obținerea unor recolte frumoase și bogate.

PARASCHIVA NASTASE

Colectivul școlar — parte integrantă a vieții sociale

Mi-ar fi greu să precizez dacă în- tervin tîrziu sau la timp în cadrul discuției. Tîrziu, dacă ținem seama de faptul că era de datoria noas- tră, a celor ce muncim în cadrul ca- tedrelor de pedagogie din învăță- mîntul superior, să ne spunem din vreme cuvîntul; la timp, dacă ți- nem seama de stadiul puțin avan- sat al discuțiilor. Au trecut peste trei luni de cînd au început acestea și, după părerea mea, cu excepția a trei intervenții (respectiv ale tovarășilor C. Bender, B. Grigoriu și R. Mihalevici) materialele pu- blicate se rezumă la înfățișarea unor aspecte fragmentare, care nu se ri- dică la generalizări.

Nu voi intra în amănuntele arti- colului tovarășei R. Mihalevici care, criticînd în mod just unele afirmații făcute de tov. C. Bender, încearcă să precizeze și aspectele teoretice ale problemei. Ceea ce socotesc că trebuie reținut din acest articol este bine justificatul apel — „să acor- dăm mai multă importanță proble- melor teoretice cu privire la educa- ția în colectiv".

In marea lor majoritate, partici- panții la discuție s-au mulțumit să demonstreze munca lor cinstită, pli- nă de bunăvoință, dar limitată la aspectele izolate ale unei clase sau ale unei școli (ca de pildă în a doua intervenție a tovarășului O. Șafran — „Să alegem cu grijă ac- tivul"). Aceasta a făcut ca proble- ma colectivului să fie tratată ca o problemă izolată, limitată și nu ca o problemă care face parte inte- grantă din opera de construcție a socialismului.

Se pare că tovarășii sînt prinși de probleme acute (absențe, acte de indisciplină mai mult sau mai puțin grave etc.); de aici și dorința lor de a găsi în colectiv leacul imediat al tuturor acestor rele. Este sur- prinzător însă că aproape în toate articolele apărute există o sfială în a vorbi de perspectiva socialistă a colectivului, de profilul moral socia- list al personalității educate în și prin colectiv. Există o sfială în a pune problema integrării colectivu- lui școlar în perspectiva socialistă a dezvoltării patriei noastre, pro- blema mișcării colectivului pe linii- le de perspectivă ale vieții noastre. Am avut uneori impresia, citind in- tervențiile la discuție, că se consi- deră colectivul ca o organizație în care noua personalitate se dezvoltă în mod mecanic, izolat de viața so- cietății noastre, că sarcinile și te- lurile colectivelor de elevi din unele școli nu sînt legate de perspectiva sarcinilor și telurilor pe care le urmărește întregul nostru popor muncitor. De aci rezultă cel puțin două aspecte negative.

Primul: nu s-a pus problema personalității și a dezvoltării ei prin colectiv. Dialectica extrem de fină a raporturilor dintre individ și colectiv, educarea primului prin cel de al doilea, transformarea indi- vidului dintr-un obiect al educației într-un purtător al educației; toate aceste probleme—deosebit de inte- resante și care constituie, în ulti- mă analiză, esența problemei colec- tivului — nu au apărut nicăieri în discuție.

Personalitatea exprimă esența re- lațiilor sociale. In ea se concentrea- ză — pe planul conștiinței — par- ticularitățile specifice ale unui sis- tem social dat. Personalitatea co- munistă, a cărei educare constituie sensul activității noastre este, prin urmare, obiectiv determinată. Colec- tivul, ca mijloc de formare, de edu- care a acestei personalități este și el obiectiv determinat. Relațiile co- lectiviste nu pot să apară și nu apar decît în cadrul relațiilor socialiste de producție. Dar evidența acestor factori obiectivi nu neagă, ci, dim- potrivă, afirmă necesitatea factori- lor subiectivi. Noi nu negăm, dim- potrivă, afirmăm drepturile perso- nalității, ale dezvoltării sale libere pînă la limitele cîocnirii cu intere- sele colectivului. Un factor subiec- tiv este și pedagogul, educatorul, care intervine și conduce procesul formării personalității comuniste a tinerei generații prin colectiv.

Care sînt necesitățile societății noastre? Care sînt sarcinile ce tre- buie îndeplinite pentru mersul ei înainte? Cum decurg din aceste sarcini liniile de perspectivă ale co- lectivelor școlare din patria noas- tră și cum se reflectă ele în perso- nalitatea elevului? Cum se reali- zează unitatea dintre factorii obiec- tivi și cei subiectivi în formarea și închegarea colectivului de elevi? Răspunsul la aceste întrebări, consti- tuie esența perspectivei socialiste, a caracterului politic al colectivului. Socotesc că precizarea lor tre- buia să constituie miezul discu- ției. Se poate ca o parte din vină

DISCUȚII

s-o poarte însăși redacția „Gazetei învățămîntului", care s-a angajat într-o discuție extrem de importantă fără a dispune în prealabil de un material suficient de bogat, care să-i permită chiar de la început o precizare a direcției discuțiilor, prin enunțarea unor teze care să constituie un punct de plecare. Evi- dent, aceste teze n-aveau nimic ob- ligatoriu pentru participanții la dis- cuție, dar punînd probleme, ar fi dat poate un caracter mai organizat întregii discuții. Socotesc că, așa cum se desprinde din materiale- le publicate pînă acum, proble- ma colectivului este sustrasă vieții sociale active, plutește în aer sau se îneacă în mărunțișul unor che- stiuni organizatorice, nefiind situa- tă în cadrul relațiilor reale socia- liste ale vieții noastre.

De aci și al doilea aspect nega- tiv: unilateralitatea cu care este privită problema. Mă gîndesc, de pildă, la faptul că s-a spus prea puțin despre acțiunea unitară a șco- lii, a organizațiilor comuniste de tineret din școală și a familiei, fie- care din acestea fiind purtătoare ale unei mari experiențe educative. Perspectiva politică a colectivului de elevi nu se poate dezvolta unila- teral, numai prin acțiunea pedago- gului. Ea trebuie să rezulte și din conștiința elevilor, conștiință for- mată pe baza propriei lor experien- țe de viață. Din acest punct de ve- dere, rolul hotărîtor îl au organiza- țiile U.T.M. și de pionieri. Să luăm un exemplu: formarea opiniei colec- tivului. Nu vom putea crea niciodată o opinie a colectivului fără să avem sprijinul organizației comu- niste de tineret, purtătoarea cea mai activă, în rîndurile elevi- lor, a valorilor morale comuniste și care îi face să trăiască aceste valori cu intensitatea dată de disciplina interioară a organizației. Dacă vor- bim de un activ, de un nucleu care transmite influența educativă în masa elevilor, acest nucleu nu poa- te fi format decît din activul orga- nizației de pionieri sau U.T.M. Din acest punct de vedere, consider că în intervenția la discuție a tov. I. Berca („Rolul adunării generale a elevilor în închegarea colectivului") problema este privită unilateral: or- ganizația de pionieri are aci un rol subordonat, de curier și informator al cadrelor didactice, care reușesc singure, numai prin străduința lor, să creeze o opinie a colectivului cu ajutorul adunărilor generale ale ele- vilor. O asemenea subestimare a organizației comuniste de tineret dovedește cel puțin un mod unila- teral de a privi problema. Ca urma- re a izolării colectivului de cerin- țele societății noastre, el apare izo- lat, ca o creație artificială, de seră, expresie a voinței unui educator (sau a mai multora) care, cum am spus mai sus, caută în colectiv un panaceu pentru izbăvirea clasei de păcatele absenteism, de indisciplină, dar nu vede în colectiv calea de formare a unei personalități comu- niste.

Socotesc că lăsarea în umbră a perspectivei politice în educarea co- lectivului este lipsa cea mai de sea- mă ce se desprinde pînă acum din toată discuția (și mă refer mai cu seamă la acele materiale în care este descrisă experiența din școa- lă). Tovarășii se întrec în citarea lui A. S. Makarenko. Se vorbește de activ, de opinie, de colectiv primar sau de bază, dar se trece ușor peste esența învățăturii acestui mare pedagog revoluționar: elementul ideologic și politic, perspectiva so- cialistă a concepției sale despre co- lectiv. Numai astfel se explică de ce tovarășul Bunescu, de pildă, consideră că a realizat un colectiv fiindcă a fixat un țel: o excursie (în materialul „Telul comun, mij- loc de închegare a colectivului de elevi"). Aceasta este o scădere con- siderabilă a concepției despre colec- tiv.

Evident, noi nu confundăm eta- pele dezvoltării colectivului, mo- mentele mișcării sale, cu perspecti- va lui finală. Dar dacă de la înce- put această perspectivă nu există, dacă de la început colectivul peda- gogic nu se mișcă pe liniile acestei perspective, rezultatul final la care trebuie să ducă orice moment al mișcării colectivului nu va fi atins.

Conștiința scopului socialist, identificarea în orice moment cu scopul societății socialiste consti- tuie factorul hotărîtor, fără de care munca noastră riscă să lunece pe făgașul în care educația în colectiv devine o metodă ca oricare alta și nu cel mai de seamă mijloc de for- mare a conștiinței socialiste a tine- rei generații.

In strictă legătură cu cele de mai sus se pune problema educației prin muncă a elevilor. Nici un colectiv nu se poate organiza, nu poate trăi dacă este lipsit de bucuria muncii productive. Și socot că, pen- tru fiecare elev, această muncă pro- ductivă trebuie s-o constituie în pri- mul rînd învățătura. De aceea, cred că învățătura trebuie privită nu numai din punctul de vedere al for- mării intelectuale a copiilor, ci și ca o formă de manifestare cetățenea- scă prezentă a copilului, oarecum ca o problemă de producție. Colectivul trebuie organizat prin conștiința muncii și în funcție de sarcinile concrete ale acestei munci. Numai astfel membrii colectivului vor trăi o viață de cetățean și nu de obiecte ale educației. Dacă ne vom însuși elementul viu din învățătura lui Makarenko și nu ne vom opri asu- pra unor probleme indiscutabil im- portante, dar care totuși țin de ceea ce poate căpăta forme diferite în viață, cum sînt problemele de orga- nizare, atunci problema muncii ca factor obiectiv determinant al vieții de colectiv va trece, fără îndoială, pe primul plan. Problema muncii, a atitudinii față de muncă, a bucuriei muncii, a muncii ca factor organi- zator și de închegare a colectivului trebuie să constituie o preocupare principală a noastră, a educatorilor. Avem datoria de a organiza relațiile de contact socialist pe baza sarcinilor concrete de muncă pe care ni le pun în față societatea noastră, statul nostru — în primul rînd munca pentru însușirea cunoș- tințelor. Atunci și colectivul va avea un țel socialist, dinamica lui va fi obiectiv determinată și nu vom cău- ta fel de fel de artificii pentru a întreține mișcarea colectivului, exi- gența sa.

Din intervențiile publicate pînă acum în cadrul discuției se desprin- de, după părerea mea, oarecare schematizare a acestei probleme. S-a vorbit mult, de pildă, despre formele de muncă în afara clasei și extrașcolare (editarea gazetei de perete, organizarea excursiilor etc.) Departe de noi gîndul de a nega importanța acestor forme de activi- tate. Dar oricît am sublinia impor- tanța lor, ele rămîn totuși activi- tăți în afara clasei și extrașcolare. Valoarea lor crește numai atunci cînd întăresc principala activitate a elevului: munca în procesul de în- sușire a cunoștințelor. Principalul este să educăm o nouă etică, o nouă atitudine față de muncă (sublinia- față de învățătură) prin intermediul colectivului, punînd în fața acestu- ia sarcini concrete, rezultate din ce- rințele mari și îndreptățite pe care le au partidul și statul față de noi.

Un al treilea aspect al problemei care mi se pare a fi rămas în umbră este cel al colectivului pedagogic. Colectivul educatorilor, efortul lui unit și organizat nu apare în discuție. Este necesar să ne reamintim că una din cerințele esen- țiale pe care le indică A.S. Maka- renko este existența colectivului pe- dagogic. Unitatea de acțiune a acestuia, unitatea planului de mun- că și realizarea sa sub semnul unei severe și riguroase organizări cons- tituie o condiție hotărîtoare în mun- ca de formare și închegare a colec- tivului de elevi. Și iarăși trebuie să spunem plan de muncă, organiza- re, unitate de acțiune — dar nu ca manifestări exterioare, ci subordo- nate unui țel comun al școlii, în stare să creeze din fiecare colectiv primar o celulă organică a colecti- vului școlar. Se vorbește de instabi- litatea relativă a colectivului pe- dagogic ca una din greutățile închegării colectivului. Există o parte de adevăr în această afirma- ție. Dar numai o parte. In primul rînd fluctuația cadrelor nu atinge proporția unei răsturnări totale în școală. In fiecare școală rămîne un procent destul de însemnat de cadre care asigură un raport aproximativ just între durata colectivului șco- lar și a celui pedagogic. Iată, de exemplu, într-un mare număr de școli din Capitală fluctuația cadre- lor nu atinge decît cel mult 15-20%. Cu toate acestea, numai în puține din aceste școli există colective de educatori, unitate de acțiune și voin- ță pedagogică. Clasa de alături nu intră în cîmpul de educație al pro- fesorului, dacă el nu este diriginte sau profesor la acea clasă. Desigur că în aceste condiții nu se poate vorbi de un țel comun al școlii, de tradiții ca o expresie interioară a vieții colectivului și nu ca o mani- festare exterioară, de imitație.

Noi, cei care nu lucrăm direct în școală, am fi bucuroși dacă în vii- toarele intervenții la discuție am auzi și glasul colectivelor pedago- gice.

Conf. univ. OTTO SCHECHTER

Notă: Am terminat articolul de față în ziua cînd a apărut interven- ția la discuție a tov. D. Bejan — „Despre organizarea colectivului de elevi". Nu mai am posibilitatea de a insista asupra ei. Vreau numai să subliniez faptul că în această inter- venție se pune just problema de bază a formării colectivului — in- tegrarea lui în viața socială a po- porului — și să-mi exprim adezi- unea în ceea ce privește necesitatea de a combate tendința unor tovarăși care recurg, în mod cu totul nejus- tificat, la diferite forme de organi- zare a colectivului ce se suprapun organizației de pionieri sau U.T.M.

O. S.

Să folosim în mod just lecțiile de consolidare din abecedar

Conf. univ. Ion Berca

Pentru însușirea de către copiilor cu deprinderi de citire și scriere sînt necesare cît mai multe exerciții. De- prinderile se formează în procesul exercițiului. In perioada abecedaru- lui, exercițiile de citire și scriere au loc atît în cadrul lecțiilor de pre- dare a citirii și scrierii, cît și în ca- drul temelor date de învățător pen- tru a fi executate în mod independ- ent în clasă și acasă. Asemenea e- xerciții sînt citirea coloanelor de cu- vinte, a propozițiilor izolate și a textelor închegate și scrierea cuvin- telor și a propozițiilor care conțin litera nouă.

Procesul însușirii unei litere noi nu se încheie odată cu predarea pa- rinii din abecedar care cuprinde a- ceastă literă. După cum se știe, pro- cesul citirii necesită pentru începă- tori pricoperea de a distinge sunete în diverse combinații, în silabe directe și inverse, în cuvinte mono- silabe și cu mai multe silabe, de a ni sunetele în silabe și silabele în cuvinte.

Sarcina principală a perioadei a- decedarului în ceea ce privește ci- rea constă în formarea cîmpului e citire al copilului — a cîmpului izual — egal cu o silabă. Dacă ste ajutat să-și formeze un astfel e cîmp, copilul va evita literizarea. a ajunge cu ușurință la o citire orectă, curentă, va înțelege sensul uvintelor și propozițiilor, condiție sențială în formarea citirii cons- ente. De asemenea, copilul se a putea apropia cu mai multă surință de citirea expresivă a pro- ozițiilor și textelor, fapt care îi a ușura înțelegerea sensului celor itite, va contribui la realizarea ei citiri conștiente.

O contribuție însemnată la înfăp- uirea acestor sarcini o aduc pagi- ile din abecedar menite să-i ajute e elevi în consolidarea cunoștin- elor și priceperilor de citire. Noul becedar este mult superior, din a- est punct de vedere, vechilor ma- uale. Atît ilustrațiile, cît și texte- e cuprinse în aceste pagini cores- und mult mai bine din punct de edere metodic scopului pentru care u fost lucrate. Ele constituie un ijloc important de exercitare a ci- irii, cuprinzînd exerciții variate, radate în mod sistematic, potrivit ccesibilității elevilor.

Structura paginilor din abecedar enite să consolideze citirea și crierea diferă în funcție de treap- a la care se găsesc elevii în perioa- la abecedarului. Primele cuprind umai coloane de cuvinte și propo- ții. Treptat, apar texte închegate, diverse exerciții îndreptate spre consolidarea cunoașterii literei noi, precum și a literelor mari de mînă.

Metodica predării lectiilor cuprin- se în aceste pagini diferă în funcție de structura lor. Cele mai multe au următoarea structură: a) ilustra- ția; b) coloane de cuvinte; c) text; d) litera mare de mînă; cuvinte și propoziții scrise cu litera mare de mînă în combinare cu literele învă- tate anterior. Predarea lectiilor de consolidare a citirii și scrierii ri- dică în fața învățătorului probleme complexe și variate de metodică.

Rolul ilustrațiilor în procesul în- sușirii cititului în general și în par- ticular în cadrul lecțiilor de consoli- dare trebuie privit din trei puncte de vedere: a) al influenței educa- tive pe care o exercită asupra ele- vilor; b) al contribuției pe care o aduc la dezvoltarea vorbirii; c) al măsurii în care ușurează înțelege- rea sensului anumitor cuvinte scri- se incomplect. Așa, de exem- plu, pentru consolidarea sunetului și literei „ă", la pagina 31 se găsesc desene care înfățișează o cană și o mură, iar dedesubt stă scris „o ca...", „o mu...". Ilustrațiile sugerează copiilor silaba care lip- sește, ei o înlocuiesc cu ușurință, compun din literele alfabetului de- cupat cuvintele întregi, le citesc. In cazul de față, fiind vorba de un e- xercițiu care contribuie la consoli- darea deprinderii de a pronunța co- rect un sunet, a priceperii de a a- naliza cuvintele, de a le despărți în silabe, de a folosi alfabetul decupat în compunerea și citirea cuvintelor pe silabe, procedeul folosirii ilustra- țiilor este just.

In practica școlară, însă, ilustra- țiile sînt folosite uneori în mod e- ronat, rolul acestora limitîndu-se la funcția de a sugera sensul cuvinte- lor și propozițiilor izolate sau al ce- lor din textele închegate. Acest mod de a folosi ilustrațiile constituie o frînă în realizarea citirii conștiente. Astfel, unele cadre didactice folosesc alte ilustrații decît cele din abece- dar, confecționate în mod special, sub care, în formă de legendă, scriu denumirile obiectelor cînd i- maginile reprezintă obiecte izolate, sau ideea care se desprinde din ilus- trație, cînd ilustrația reprezintă o întîmplare. Alte cadre didactice fo- losesc în mod greșit chiar ilustrații- le cuprinse în lectiile de consolida- re, cărora, printr-o intuire defectu- oasă, le dau funcții sugestive. De exemplu la pag. 37 a noului abece- dar, în lectia de consolidare a lite- relor **D** și **d**, ilustrația reprezintă doi copii care se joacă cu un cîine. Dinspre casă vine spre copii o fe- tită care le aduce o cană cu dude. Pentru a ușura procesul citirii tex- tului, unii pedagogi dau în prealabil copiilor și cîinelui numele din text. (Dinu, Voinea, Dulău, Didina). Ba mai mult — și prin aceasta i- lustrației i se dă pe deplin funcția de sugerare — intuirea ei se desfășoară astfel încît răspunsurile copiilor să corespundă exact formu- lărilor din textul închegat: „Cu cine e Dinu?" (Dinu e cu Voinea)

— „Cine e cu ei?" (Dulău e cu ei).

— „Cine vine spre ei?" etc. etc.

O astfel de intuire eronată, ca și citirea cuvintelor și propozițiilor care însoțesc ilustrațiile, îndepăr- tează pe copil de la problema esen- țială a citirii, anume aceea de a uni sunetele în silabe și silabele în cu- vinte. Acest procedeu greșit consti- tuie, de asemenea, o piedică pen- tru copii în înțelegerea sensului cu- vintelor și propozițiilor în procesul citirii. El împinge pe copii la me- morarea pe de rost a legendei de sub ilustrații, la memorarea propo- zițiilor, la o citire din memorie, me- canică, „de ghicite", proprie meto- dei globale, metodă nestiințifică.

Ilustrațiile trebuie privite ca un **mijloc de stimulare a interesului** e- levilor pentru citirea textului. Ace- sta este rostul lor în pregătirea ele- vilor pentru citire. „Stim noi ce a- duce în cană fetița?" — „Nu"! — „Vom afla din text"! etc.

Coloanele de cuvinte, o altă par- te a structurii lectiilor de consoli- dare, sînt așezate de obicei sub i- lustrații și preced textul. Pregăti- rea citirii de către elevi a coloanelor de cuvinte și a textului constă în: a) explicarea cuvintelor necunos- cute; b) compunerea din literele al- fabetului decupat a cuvintelor care prezintă dificultăți din punct de ve- dere al structurii fonetice și grafice.

Tinînd seama de faptul că în pe- rioada abecedarului pedagogul tre- buie să-i ajute pe elevi să-și for- meze deprinderea de a citi pe silabe, este necesar ca el să acorde o deo- sebită atenție compunerii silabelor din alfabetul decupat și alegerii silabelor din tabela de silabe. Intre procesul compunerii cuvintelor și al citirii trebuie să existe o perfectă concordanță. Copiii citesc cuvintele așa cum le compun: compun pe si- labe, citesc pe silabe.

Uneori, alfabetul decupat se folo- sește în mod greșit. Copiii compun cuvintele literă cu literă, fapt ce-i împinge spre o citire literizată. E- xercițiile de compunere a cuvintelor mai grele din literele alfabetului de- cupat se îmbină adeseori cu folo- sirea procedeului transformării cu- vintelor. Și în acest caz, unitatea pe baza căreia se produce transfor- marea cuvintelor trebuie să fie, în general, silaba și nu litera. De e- xemplu, în obținerea cuvîntului „lu- le-le" prin transformarea cuvîntului „la-le-le" trebuie înlocuită silaba „la" din primul cuvînt cu silaba „lu", înlocuirea literei „a" din prima si- labă cu litera „u" constituie un pro- cedeu neiust, deoarece în acest fel învățătorul nu-l ajută pe elev să-și mărească cîmpul de citire. Desigur, este necesar să se scoată în evi- dență faptul că sensul cuvintelor este diferit datorită structurii gra- fice diferite a celor două cuvinte. Copiii însă trebuie să seziseze deo- sebirea între cele două structuri grafice nu comparînd-le literă cu literă, ci pe baza comparării silabe- lor respective. Toate exercițiile și procedeele folosite în predarea citi- rii sau în consolidarea ei trebuie să servească scopului de a forma din silabă unitatea optică de citire.

Coloanele de cuvinte și textul din lectiile de consolidare trebuie să fie citite de la început de către elevi. Pentru evitarea memorării mecanice a cuvintelor din coloane și pentru verificarea citirii conștiente, se reco- mandă folosirea procedeului „citirii pe sărite" („citește ultima coloană", „coloana a treia", „citește primele cuvinte din toate coloanele" etc.) și a procedeului citirii selective („ci- tește cuvintele care arată nume de ființe, nume de lucruri, numele o- biectelor care se află în clasa noas- tră etc."). Totodată, este bine să li se ceară copiilor să explice ceea ce au citit. — „Cine ia cana?" (Ma- ria) — „Ce ia Maria?" (cana).

Spre mijlocul perioadei abeceda- rului, după ce copiii s-au deprins să răspundă la întrebările puse de în- vățător în legătură cu fiecare pro- poziție, după ce știu să lege cuvin- tele pentru a întelege sensul propo- zițiilor, lectiile de consolidare tre- buie citite pe mici unități didactice, pe mici fragmente relativ logic în- chegate. Iată, de exemplu, cum poa- te fi împărțit textul de la pagina 35. Primul fragment va fi alcătuit din primele două propoziții: „Lina e mare. Ea are lalele". Cel de al doilea fragment, din propozițiile: „Nelu e mic. El are un cal. Nelu e călare". Controlul citirii constien- te se îmbină cu activitatea de dez- voltare a exprimării orale a ele- vilor. După citirea primului fragment se pune întrebarea: „ce se spune" sau „ce-ai citit despre Lina?": „ce se spune despre Nelu? Răspunsuri- le copiilor la aceste întrebări consti- tuie un bun exercițiu de dezvoltare a exprimării orale și totodată a gîndirii lor; de asemenea, știind că vor fi puși să povestească despre ce- le ce au citit în fragmentele respec- tive, ei se deprind să urmărească în procesul citirii legătura de sens dintre propoziții. Răspunsurile date de elevi la aceste întrebări constituie și un mijloc de verificare a citirii conștiente. De asemenea, acest pro- cedeu îi pregătește pe elevi pentru citirea textelor din manualul de ci- tire în perioada post-abecedară.

Practica școlară a arătat că, în cazul cînd textele din lectiile de consolidare sînt mai mari, este ne- cesară și o citire recapitulativă a întregului text de către un elev mai bun. O astfel de citire leagă într-un tot unitar continutul de idei expus în text și constituie un sprijin pen- tru povestirea liberă de către elevi a textului citit, cu care trebuie să se încheie studierea textului din lec- ția de consolidare.

Discriminarea rasială în școlile din țările capitaliste (II)

În teritoriile africane de sub dominația britanică, discriminarea în învățămînt este încă mai evidentă decît aceea din teritoriile de sub dominația franceză. În toate teritoriile Africii aflate sub control britanic sînt școli separate pentru copiii europeni și pentru copiii africani. În toate aceste teritorii învățămîntul este obligatoriu pentru copiii europeni, dar în majoritatea lor nu este obligatoriu pentru copiii africani. În Kenia, de pildă, în anul 1950, pentru o populație africană de 144 de ori mai mare decît populația europeană suma prevăzută în buget pentru educația africanilor era numai cu 25% mai mare decît cea destinată educației europenilor.

Guvernul Uniunii Sud-Africane este cunoscut pentru politica sa aplicată astăzi într-un mod deosebit de sălbatec în domeniul educației. În 1953 a fost votată legea asupra educației pentru populația bantu, prin care se stabilește că educația pentru indigeni va fi administrată și controlată de guvernul Uniunii. Se pretinde că scopul acestei legi este de a elimina lipsa de coordonare a învățămîntului pentru populația bantu. Totuși, legea însărcinează cu controlul acestui învățămînt nu Ministerul Educației, Artei și Științelor, ci Ministerul Afacerilor Indigene. Conform acestei legi, nici o școală particulară nu va putea continua să funcționeze, cum este cazul actualmente, fără aprobarea guvernului. În prezent, învățămîntul pentru africani este absolut insuficient, dar se pare că datorită acestei legi condițiile de învățătură se vor înrăutăți și mai mult. De exemplu, raportul comisiei care a pregătit legea declară că „experiența arată că în unele regiuni ale Africii... există tendința de a se aloca pentru învățămînt un procentaj exagerat din buget".

Dacă se ține seama că în majoritatea covîrșitoare a teritoriilor africane învățămîntul nu este obligatoriu pentru africani (cu excepția uneia sau două regiuni urbane) și de faptul că în toate aceste teritorii procentul analfabetismului atinge 80%, este evident că scopul acestei legi este de a menține pe africani într-o poziție inferioară și de a restrînge dezvoltarea învățămîntului. Acest fapt iese și mai bine în evidență dacă se examinează chestiunea conținutului învățămîntului pentru populația bantu. Pe cît posibil, învățămîntul pentru această populație trebuie să se facă în limba maternă. Trebuie să subliniem însă că, în situația actuală, aceasta nu este o măsură progresistă. Învățămîntul predat într-un dialect menține poziția inferioară a africanilor, lipsindu-i de posibilitatea de a comunica între ei, ca și de posibilitatea de a avea acces la cea mai mare parte a publicațiilor existente, căci publicațiile în dialecte locale sînt extrem de puține. Raportul comisiei pe care l-am citat mai sus declară: „Trebuie să învățăm pe copiii din rîndurile populației bantu limba engleză și limba burilor numai atît cît să le permită să-și găsească drumul într-o comunitate europeană, să urmeze instrucțiunile scrise sau orale și să poarte cu europenii o discuție simplă asupra muncii lor sau asupra altor subiecte de interes comun".

Comisia nu prevede mijloacele prin care se va putea realiza învățămîntul în dialect în regiunile urbane unde se găsesc africani vorbind diferite dialecte. Legea se bazează pe ipoteza că populația bantu este concentrată în primul rînd în „rezervații". Aceasta este în contradicție complectă cu situația reală. Vechea existență tribală a „rezervațiilor" este pe cale de dispariție, populația din aceste regiuni scade, în schimb crește concentrarea la orașe, unde are loc, de 15 ani, o mare dezvoltare industrială. Pe lîngă aceasta, legea nu prevede nimic pentru educarea numeroșilor africani întrebuințați ca muncitori agricoli în ferme aparținînd europenilor.

În ceea ce privește conținutul învățămîntului, comisia citată „recomandă ca, în timpul primilor 4 ani de școală scopul muncii manuale să fie acela de a obișnui pe copii cu o astfel de muncă". Învățămîntul universitar nu este prevăzut în lege. Ținînd seama de felul cum este organizat învățămîntul pentru copiii din rîndul populației bantu, foarte puțini africani vor putea ajunge în universități.

Legea prevede că programa școlară a oricărei școli guvernamentale pentru populația bantu trebuie să fie fixată de către ministru, ca și numirea, avansarea, mutarea sau scoaterea din funcție a învățătorilor. Aceasta este o violare a obiceiurilor existente în ceea ce privește condițiile de muncă ale învățătorilor și le suprimă orice securitate a funcției.

În trecut cele mai bune condiții de învățămînt pentru africani erau asigurate în școlile misionarilor, care primeau subvenții de la guvern. Acum, dacă vor să obțină în continuare subvențiile, aceste școli vor trebui să adopte programa fixată de lege pentru educația copiilor din rîndurile populației bantu. Cu toate acestea toate școlile misionarilor din Africa de Sud, cu excepția celor ale bisericii reformate olandeze, au refuzat să aplice această lege și au declarat că, dacă nu pot continua să funcționeze în condițiile actuale, își vor închide porțile.

Au protestat cu putere împotriva acestei legi și părinții elevilor, și învățătorii, ca și unii prelați din Africa de Sud și Marea Britanie. Cu prilejul unei recente conferințe, Congresul Africii de Sud a îndemnat pe părinții africani să nu-și trimită copiii la noile școli ale guvernului, care au început să funcționeze de la 1 aprilie 1955.

Studenții africani au participat la o conferință de masă ținută la Johannesburg în ianuarie 1955, pentru a protesta împotriva legii asupra educației copiilor din rîndurile populației bantu, care a fost calificată de a fi „calculată în mod intenționat pentru a întîrzia dobîndirea de cunoștințe de către studenții africani".

Cum politica guvernului Africii de Sud tinde să atîțe diviziunea între grupările rasiale, politica pe care o practică acesta față de minoritatea indiană este la fel de reacționară. Se încearcă prin toate mijloacele de a obliga pe studenții indieni să frecventeze o „școală regională" specială, care a fost deschisă în februarie 1955 la Johannesburg. Părinții indieni refuză să-și trimită copiii la această școală și se organizează pentru a crea o școală particulară pe care copiii lor să o poată urma fără a trebui să se supună restricțiilor impuse de guvern.

În toate țările slab dezvoltate, fie că sînt sau nu colonii, există și un altfel de discriminare — și anume discriminarea între elevii de la oraș și cei de la sat. În toate țările slab dezvoltate, posibilitățile școlare în orașe sînt superioare celor de la sate, dar în America Latină această diferență este mai mare. În majoritatea țărilor Americii Latine există legi care prevăd școlarizarea obligatorie, dar de fapt multe guverne din America Latină scutesc de frecventarea școlii pe copiii care locuiesc la distanță de școală. Dat fiind că la țară mijloacele de comunicație sînt, în general, foarte rele, un număr foarte mare de copii nu primesc de fapt nici un fel de învățătură.

Iată un alt exemplu. Chili este una dintre țările cele mai dezvoltate din America Latină și procentul analfabetismului (28,2%) este inferior aici procentului mediu al analfabetismului din întreaga Americă Latină. La Santiago de Chili, a cărui populație formează cam a 5-a parte din populația totală a țării, procentul analfabetismului nu este decît 7%. Acest 7% cuprinde, firește pe cei cîțiva emigranți din regiunile rurale, veniți în oraș atunci cînd depășiseră deja vîrsta școlară. Astfel, condițiile de învățămînt existente în orașele Americii Latine se pot compara cu cele care există în Europa, dar condițiile de la sate sînt aceleași ca în țările coloniale.

Ar fi o greșeală să se creadă că în țările Europei occidentale nu există discriminare în învățămînt. Aici discriminarea are la bază deosebirile de avere și de poziție socială a părinților copilului, și dacă acest lucru nu este prea evident în școlile primare, devine evident în învățămîntul secundar și superior.

În Anglia, conform legii din 1944 asupra învățămîntului, autorităților locale ale învățămîntului le revine sarcina de a da tuturor copiilor posibilitatea să învețe în școli secundare. Astfel, „de drept", situația este satisfăcătoare. Totuși, situația de fapt nu este conformă legii din 1944. Învățămîntul secundar este asigurat în Anglia și în Țara Galilor prin școli publice independente (școli particulare la care se plătesc taxe, a căror frecventare este determinată de averea părinților și care în 1953 aveau numai 61.472 elevi) și de către școlile finanțate din fondurile publice. Din acestea din urmă majoritatea sînt fie colegii moderne, fie licee clasice. Liceele cuprind elevi pînă la 17—18 ani, pe care îi pregătesc pentru universitate. Colegiile moderne (sau colegiile clasice) au un program de 4 ani, destinat acelora dintre elevi care vor să părăsească școala la 15 ani. Printr-un examen se hotărăște către care din aceste școli să fie îndreptat copilul la vîrsta de 11 ani. În principiu, acest examen selecționează pe cei ce sînt capabili de a urma cursurile liceului, însă arbitrariul selecției este relevat prin diferențele mari ce există între numărul de locuri accesibile la licee într-o localitate sau alta; în unele regiuni pot să intre la liceu numai 10—12% dintre copii, în altele pînă la 40%. Astfel, viitorul copiilor englezi este hotărît de un examen trecut la vîrsta de 10 ani și al cărui rezultat depinde mult de factorii geografici, fără nici o legătură cu aptitudinile copilului, dacă acesta nu se numără printre cei puțini ai căror părinți își pot permite să-i trimită la o școală independentă (unde se plătește).

Următoarele cifre, arătînd proporția celor care merg la universități din numărul total al copiilor care și-au terminat studiile secundare (cifre din anul școlar 1952/1953) sînt revelatoare în ceea ce privește avantagiile de care beneficiază copiii ce pot intra într-un liceu. Astfel din 363.660 de elevi care au învățat în colegiile moderne au mers la universitate numai 14, în timp ce din 88.541 de elevi care au terminat liceul clasic au mers la universitate 8.437. (Statistici cu privire la învățămînt. 1953. Londra. M.S.O.)

Inegalitatea în învățămînt în Franța rămîne una dintre caracteristicile dominante ale școlii franceze și ea este dovedită de statisticile oficiale.

Originea socială a studenților este următoarea: muncitori 2%; meșteșugari 4%; funcționari 12%; proprietari sau persoane cu venituri independente 12%; industriași 17%; liberi profesioniști 18%; funcții superioare 25%; nedeterminați 10%.

Aceste cîteva exemple din Marea Britanie și Franța arată că, chiar în țările cu o dezvoltare economică ridicată, unde formele cele mai brutale ale discriminării au dispărut, posibilitățile de a învăța nu sînt aceleași pentru toate păturile populației.

Discriminarea bazată pe avere se practică și în țările coloniale, dar în aceste țări ea este mascată de discriminarea rasială, care este mult mai răspîndită.

Organizarea și desfășurarea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice

Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 117.715/1955

I. Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice din școlile elementare, de 7 ani, medii și din școlile pedagogice, ale cadrelor didactice care predau obiectele de cultură generală la școlile medii tehnice și profesionale, ale cadrelor didactice din școlile speciale (de orbi și ajutătoare), din școlile pentru tineretul muncitoresc și sătesc, precum și ale cadrelor didactice care lucrează la cursurile de alfabetizare, la casele de copii și la casele de pionieri, se vor ține în zilele de 5 și 6 ianuarie 1956.

Profesorii școlilor pedagogice și cei care predau obiecte de cultură generală la școlile medii tehnice și profesionale vor participa la consfătuiri numai în orele lor libere, cursurile acestor școli desfășurîndu-se în mod normal.

Activitatea consfătuirilor raionale se va desfășura în ședințe plenare, la care vor participa toate cadrele didactice, și în ședințe pe secții, la care cadrele didactice vor participa pe specialități.

Ședința plenară va avea loc în ziua de 5 ianuarie 1956. Dimineața se va ține referatul cu subiectul **„Întărirea disciplinei în școală și a exigenței cadrelor didactice, condiție esențială pentru ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală"**. Acest referat va fi susținut de șeful secției de învățămînt raionale și va cuprinde următoarele probleme:

1. Disciplina conștientă — rezultat al întregii activități instructiv-educative din școală.

2. Analiza măsurilor luate pentru realizarea disciplinei conștiente și întărirea muncii educative din școală (Ordine ale ministrului Învățămîntului, dispoziții ale secțiilor de învățămînt și ale organelor locale, măsuri luate de școli).

3. Activitatea directorilor de școli, a colectivelor pedagogice și sprijinul acordat de organele sindicale și U.T.M. pentru realizarea sarcinilor trasate prin Ordinul ministrului Învățămîntului nr. 1714/954 cu privire la întărirea disciplinei și îmbunătățirea muncii educative în instituțiile de învățămînt și de educație de la sfaturile populare: a) ridicarea nivelului științific și ideologic al predării și contribuția conținutului lecțiilor la educarea elevilor în spiritul moralei comuniste, insistîndu-se în deosebi asupra formării disciplinei conștiente; b) conținutul și formele activității diriginților și ale activității extrașcolare — factor important în întărirea muncii educative din școli; c) formarea și închegarea colectivelor de elevi și contribuția acestora la realizarea disciplinei elevilor (respectarea regulilor de purtare, a regulamentului de ordine interioară etc.); d) sprijinul acordat de conducerile școlilor și de cadrele didactice organizațiilor U.T.M. și de pionieri pentru realizarea cu succes a sarcinii lor de a contribui la educația comunistă a copiilor și tineretului; e) formele și conținutul muncii colectivului pedagogic cu familia pentru asigurarea unei linii unitare în educația elevilor.

4. Sporirea exigenței cadrelor didactice, condiție importantă pentru îmbunătățirea muncii instructiv-educative din școli: a) creșterea spiritului de răspundere față de calitatea muncii lor, atît în ce privește pregătirea lor profesională, cît și cunoașterea și aplicarea experienței pedagogice înaintate. Exemplul personal al cadrelor didactice — mijloc important în educația tineretului: atitudinea față de muncă, comportarea în școală și în afară de școală, ținuta etc.; b) exigența față de calitatea muncii de zi cu zi a elevilor și față de conduita lor în școală și în afară de școală.

Problemele vor fi dezbătute pe baza unor exemple concrete și tipice din viața școlilor, analizîndu-se în spirit critic și autocritic mijloacele folosite și rezultatele obținute. Se vor arăta cu curaj cauzele care fac să persiste anumite lipsuri în munca instructiv-educativă, propunîndu-se și măsurile cele mai indicate pentru înlăturarea lor.

Referatul va dura cel mult 1 oră și 30 minute și va fi urmat de discuții, care se vor desfășura pînă în seara zilei de 5 ianuarie 1956.

În dimineața zilei de 6 ianuarie vor avea loc ședințele secțiilor pe specialități, începînd de la orele 8. În cadrul fiecărei secții se va susține referatul **„Cum contribuie manualele școlare la ridicarea nivelului învățămîntului"**. Referatul va fi urmat de discuții. În referatele pe secții se vor discuta toate manualele aceleiași specialități, iar la clasele I—IV se vor analiza manualele pe clase.

Învățătorii care predau la două sau mai multe clase vor participa la una din secțiile pentru clasele I—IV, la liberă alegere.

Referatele pe secții vor dezvolta următoarele probleme:

1. Nivelul științific al manualelor școlare: În ce măsură manualele școlare reușesc să înarmeze pe elevi cu cunoștințe științifice temeinice, care să-i ajute să înțeleagă și să explice fenomenele din natura și societate, să cunoască legile de dezvoltare a naturii și societății și felul cum sînt folosite acestea în diferite domenii de activitate. Contribuția acestor cunoștințe la formarea concepției științifice despre lume a elevilor. Exactitatea științifică a faptelor și exercițiilor prezentate în manuale, a noțiunilor, a legilor, a definițiilor, a teoremelor etc.

2. Oglindirea în manuale a problemelor construirii socialismului în țara noastră și realizarea legăturii dintre cunoștințele teoretice și practică.

3. Volumul de cunoștințe cuprins în manuale. Concordanța dintre programele școlare și manuale. Dozarea materiei pe clase, capitole, teme și lecții.

4. Accesibilitatea manualelor. În ce măsură conținutul științific și volumul manualelor corespund particularităților de vîrstă ale elevilor. Caracterul concret-intuitiv al cunoștințelor în raport cu vîrsta elevilor. Contribuția ilustrațiilor, graficelor, schemelor, desenelor etc. la înțelegerea cunoștințelor cuprinse în manual. Legătura logică între cunoștințe, prezentarea succesivă și gradată a materiei de învățămînt în manualele școlare.

5. Contribuția manualelor la educarea comunistă a elevilor: la educarea patriotismului și a internaționalismului proletar; la educarea dragostei de muncă, a dragostei față de oamenii muncii și față de realizările regimului nostru de democrație populară; la educarea disciplinei conștiente și a spiritului colectiv; la dezvoltarea interesului elevilor pentru știință, tehnică și artă și pentru munca productivă.

6. Limba și stilul manualelor. Măsura în care acestea contribuie la înțelegerea conținutului de idei al manualelor și la dezvoltarea exprimării elevilor.

7. Realizarea tehnică a manualelor. În ce măsură aceasta reușește să ușureze înțelegerea materialului cuprins în manuale și ajută la dezvoltarea interesului elevilor și a dragostei lor față de carte.

Atît în întocmirea referatului, cît și în discuții, problemele indicate vor fi exemplificate pe baza analizei critice a manualelor, a sublinierii părților lor pozitive și în special a lipsurilor existente, făcîndu-se propuneri concrete de îmbunătățire. De asemenea, în referat și în discuții învățătorii și profesorii vor arăta și felul cum au folosit ei manualele în procesul de instruire și de educare a elevilor.

În secțiile de muzică, desen, educație fizică și mîini îndeminatice se va ține referatul: **„Nivelul de cunoștințe și deprinderi al elevilor la obiectul de învățămînt respectiv"**, dezvoltîndu-se următoarele probleme:

1. Cum s-au îndeplinit prevederile programei școlare la obiectul de învățămînt respectiv (muzică, desen, educație fizică). Propuneri de îmbunătățire a programei școlare.

2. Organizarea și desfășurarea lecțiilor în vederea ridicării nivelului de pregătire a elevilor.

3. Cum au contribuit lecțiile și celelalte activități legate de obiectul respectiv la educarea comunistă a elevilor: a) conținutul și caracterul educativ al lecțiilor; b) rolul activității extrașcolare în închegarea colectivului școlii, în formarea tradițiilor școlii, în dezvoltarea sentimentului de mîndrie al elevilor pentru școala lor.

În secția instructorilor superiori de pionieri se va prezenta referatul **„Munca educativă a organizației de pionieri în scopul dezvoltării interesului elevilor pentru învățătură și a dragostei pentru munca productivă"**. Referatul va cuprinde următoarele probleme:

1. Contribuția unităților și a instructorilor de pionieri la mobilizarea pionierilor în vederea îndeplinirii principalei lor îndatoriri — de a fi exemplu la învățătură și disciplină: a) procedee folosite în munca organizației de pionieri pentru stimularea pionierilor fruntași și pentru prevenirea rămînerii în urmă la învățătură; b) mijloacele educative folosite de instructorii de pionieri pentru formarea trăsăturilor de caracter ale elevilor.

2. Formele și conținutul activității unităților de pionieri în scopul dezvoltării curiozității științifice a elevilor și a dragostei lor pentru munca productivă (adunări pionierești, cercuri, serate artistico-literare și științifice, olimpiade, concursuri, excursii, vizite în întreprinderi industriale și agricole, convorbiri cu fruntașii în producție, activitatea în casele de pionieri etc)

Referatele pe secții vor dura cel mult 1 oră, iar discuțiile vor dura pînă în jurul orei 12.

Între orele 12 și 14 se va discuta în continuare planificarea calendaristică la obiectul sau la clasa respectivă (clasele I—IV) pentru următoarele două pătrare.

La discutarea planificării, învățătorii care predau la două sau mai multe clase se vor constitui în secții separate.

În după amiaza zilei de 6 ianuarie se va ține ședința de încheiere a consfătuirilor. Concluziile vor fi trase de șeful secției de învățămînt raionale.

În centrele universitare vor fi invitați să participe la consfătuiri directorii institutelor pedagogice și decanii facultăților care au secții pedagogice. La ședințele pe secții vor fi invitați să ia parte și profesorii de specialitate ai acestor institute și facultăți.

Ședința cu directorii de școli va avea loc în ziua de 7 ianuarie 1956. Se va prezenta referatul **„Directorul școlii, îndrumătorul și conducătorul colectivului pedagogic"**. În referat se va insista în mod deosebit asupra sprijinului pe care directorul școlii și organele sindicale trebuie să-l acorde cadrelor didactice în scopul îmbunătățirii calității predării și ridicării nivelului de cunoștințe al elevilor. Se va da o deosebită importanță muncii educative și sprijinirii muncii organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școli.

Tot în ziua de 7 ianuarie 1956 va avea loc o ședință cu instructorii de pionieri, ședință în care se vor ține seminarul și instructajul, în conformitate cu programa elaborată de comitetul raional (orășenesc) U.T.M.

În raioanele care întîmpină greutăți mari în privința cazării și a transportului cadrelor didactice, consfătuirile raionale se vor ține numai cu directorii tuturor școlilor din raion. În asemenea cazuri, consfătuirile vor fi precedate de o analiză adîncă a activității instructiv-educative a școlii, analiză ce se va ține într-o ședință de consiliu pedagogic.

Raioanele în această situație vor fi stabilite pe plan local de șeful secției de învățămînt regionale, împreună cu delegatul Ministerului Învățămîntului.

II. Consfătuirile cadrelor didactice de la școlile speciale de surdo-muți se vor ține tot în zilele de 5 și 6 ianuarie 1956, în două centre pe țară — la București, unde vor participa și școlile din Brăila, Buzău, Focșani, Vaslui, Craiova și Săftica; — și la Cluj, unde vor participa școlile din Șiria, Sibiu și Vicov.

Aceste consfătuiri se vor desfășura numai în ședințe plenare, unde se va prezenta, în prima zi, referatul **„Particularitățile de predare ale limbii romîne în școlile de surdo-muți"**, iar în ziua a doua referatul **„Tehnica vorbirii și citirea labială"**. Referatele vor fi urmate de discuții.

III. Consfătuirile cadrelor didactice de la grădinițele de copii se vor ține în zilele de 21 și 22 ianuarie 1956. Aceste consfătuiri vor fi organizate pe raioane, iar acolo unde numărul grădinițelor de copii este mai mic de 20, secțiile de învățămînt regionale vor da indicații să se țină consfătuiri interraionale, centrul fixîndu-se de preferință în raionul în care există inspectoare pentru instituțiile preșcolare.

Consfătuirile se vor desfășura în ședințe plenare, iar în orașele mari, unde grădinițele își desfășoară activitatea pe grupe de vîrstă, se vor organiza și ședințe pe secții.

În ședința plenară de deschidere, șeful secției de învățămînt raionale va prezenta referatul **„Activitatea grădinițelor de copii din raion pe anul 1955"**. Referatul va fi întocmit conform Instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului nr. 1678/dec.1954 (pentru partea I-a a referatului).

În ședința plenară sau în ședințele pe secții din 22 ianuarie se va prezenta referatul **„Educarea mișcărilor copiilor de vîrstă preșcolară, sarcini importantă în activitatea grădinițelor de copii"**. Referatul va fi susținut de directoarea unei grădinițe, cu mai multă experiență în muncă, și va dezvolta următoarele probleme:

1. Importanța educării mișcărilor în creșterea și dezvoltarea fizică generală a copiilor preșcolari.

2. Asigurarea condițiilor materiale necesare desfășurării activităților de educație fizică în diferite unități din raion.

3. Mijloacele folosite în grădinițele de copii pentru educarea mișcărilor: a) gimnastica de dimineață — organizarea gimnasticii de dimineață, alegerea exercițiilor, organizarea condițiilor de desfășurare a gimnasticii de dimineață, metodica efectuării gimnasticii de dimineață; b) exercițiile fizice, activitățile obligatorii de educație fizică și importanța lor (programa de gimnastică), structura activităților de educație fizică, metodica desfășurării activităților de educație fizică la grupa mijlocie și cea mare; c) jocurile de mișcare, însemnătatea jocurilor de mișcare pentru realizarea sarcinilor de educație fizică la copiii preșcolari, alegerea jocurilor la cele 3 grupe de vîrstă, metodica organizării și desfășurării jocurilor de mișcare, jocurile de mișcare inițiate de copiii din diferite grupe. Se vor descrie materialul didactic special, aparatele de gimnastică și felul cum sînt folosite acestea în cadrul activităților de educație fizică; d) observații și propuneri asupra lucrării „Educație fizică a copiilor de vîrstă preșcolară" editată de Ministerul Învățămîntului în anul 1954, discutîndu-se în deosebi problema concordanței indicilor fizici în lucrare cu realitatea din grădinițele de copii.

Referatul va fi urmat de discuții.

În continuare se vor discuta un plan calendaristic și două planuri de activitate privind educarea mișcărilor.

★

Pentru buna desfășurare a consfătuirilor cadrelor didactice, secțiile de învățămînt raionale și regionale, cu sprijinul comitetelor executive ale sfaturilor populare respective și al comitetelor sindicale regionale de învățămînt, vor asigura localuri corespunzătoare, transportul, cazarea și diurna cadrelor didactice pe această perioadă.

Pentru valorificarea materialelor din ședințele plenare și din ședințele pe secții ale consfătuirilor, atît referatele cît și procesele verbale de ședință vor fi trimise în copie secției de învățămînt a regiunii, pînă la data de 10 ianuarie 1956, iar pentru învățămîntul preșcolar pînă la 25 ianuarie 1956.

Secțiile de învățămînt regionale, folosindu-se de inspectorii regionali și de metodiștii cabinetului pedagogic al regiunii, vor studia aceste materiale și vor întocmi referate centralizatoare — în care se vor arăta principalele probleme dezbătute în ședințele plenare — ca și referate separate pentru fiecare specialitate — în care se vor centraliza observațiile și propunerile cadrelor didactice făcute în ședințele pe secții. Referatele centralizate vor fi înaintate Ministerului Învățămîntului — Direcția generală a învățămîntului elementar, mediu și a educației preșcolare—pînă la data de 25 ianuarie 1956, iar pentru învățămîntul preșcolar pînă la data de 20 februarie 1956.

Informații

Ministerul Învățămîntului aduce la cunoștința absolvenților fostelor școli medii tehnice din seriile 1954 și 1955, care n-au promovat examenul de diplomă, că în lunile ianuarie-februarie 1956 se instituie o sesiune de examene de diplomă. Aceste examene se vor ține pe centre, stabilite de ministerele ce au tutelat școlile respective, la una sau două unități din actualele școli tehnice sau tehnice de maiștri. Toți absolvenții care doresc să se prezinte la aceste examene trebuie să se adreseze ministerului tutelar pentru informații în legătură cu ținerea examenului.

★

Ministerul Învățămîntului comunică: pentru anul școlar 1955-1956 au fost elaborate noi instrucțiuni cu privire la învățămîntul fără frecvență de pe lîngă școlile pedagogice de învățători și educatoare.

Instrucțiunile s-au trimis secțiilor de învățămînt regionale, care vor lua măsuri ca ele să fie aduse la cunoștința directorilor de școli și a cadrelor didactice.

Sărbătoarea națională a Republicii Populare Federative Iugoslavia

La 29 noiembrie 1945. Adunarea Constituantă, consfințind voința popoarelor Iugoslaviei, a înlăturat pentru totdeauna regimul monarhic și a proclamat Republica Populară Federativă Iugoslavia.

De atunci, în fiecare an, oamenii muncii din Iugoslavia sărbătoresc cu mîndrie, la 29 noiembrie, Ziua Republicii.

Lupta popoarelor Iugoslaviei pentru libertate și independență națională a fost lungă și grea. O amploare deosebită a luat această luptă în anii războiului patriotic de eliberare a țării de sub jugul hitlerismului. Acest război s-a împletit cu lupta maselor muncitoare împotriva claselor exploatatoare care pactizaseră cu cotropitorii.

Conducătorul popoarelor Iugoslaviei în lupta împotriva invadatorilor și a agenturii lor interne a fost Partidul Comunist. Partidul Comunist a unit în jurul său toate forțele patriotice din țară, a organizat lupta de partizani și apoi armata populară de eliberare. Sub conducerea comandamentului său suprem, în frunte cu tovarășul Tito, armata populară iugoslavă a dat inamicului lovituri grele, înscriind pagini de glorie nepieritoare în istoria patriei.

O însemnătate deosebită în terminarea cu succes a luptei de eliberare a popoarelor Iugoslaviei a avut-o ofensiva victorioasă a armatelor sovietice împotriva trupelor hitleriste Zdrobind armatele lui Hitler, glorioasele armate sovietice au pășit — în înțelegere cu Comitetul național de eliberare a Iugoslaviei — pe teritoriul Iugoslaviei și în toamna anului 1944, armata populară iugoslavă, înfrățită cu armatele sovietice au eliberat Capitala țării — Belgrad, precum și multe alte orașe. Prin nobilul sînge vărsat în comun s-a pecetluit în mod tragic prietenia frățească dintre popoarele Iugoslaviei și popoarele Uniunii Sovietice. Popoarele Iugoslaviei păstrează o recunoștință veșnică popoarelor sovietice, eroicilor ostași sovietici.

După eliberarea țării, în viața popoarelor Iugoslaviei, care și-au luat soarta în propriile lor mîini, a început o epocă nouă. Sub conducerea Partidului Comunist oamenii muncii din Iugoslavia au pornit în mod hotărît lupta pentru a lichida rănile războiului și greaua moștenire economică pe care o lăsase vechiul regim monarho-fascist. În țară au avut loc transformări social-economice profunde. A fost înfăptuită reforma agrară, ceea ce a lichidat mosierimea ca clasă și a dat pămînt țăranilor. Principalele mijloace de producție au fost naționalizate.

În lupta pentru lichidarea înapoierii economice a țării s-a pus un mare accent pe industrializarea ei. Datorită elanului patriotic al clasei muncitoare au fost construite peste 250 întreprinderi noi, înzestrate cu utilaj modern, au fost create noi ramuri industriale printre care se numără construcția de mașini grele, industria de extracție și prelucrare a petrolului etc. În perioada care a trecut de la proclamarea R.P.F.I. pînă la sfîrșitul anului 1954, producția industrială a țării a crescut cu 208%, în timp ce între anii 1929-1939 a crescut doar cu 20%. Popoarele Iugoslaviei păsesc cu succes înainte pe calea făuririi unei vieți noi.

În primii ani de după război, între popoarele Iugoslaviei și popoarele Uniunii Sovietice, Bulgariei, Ungariei, Romîniei, Poloniei, Cehoslovaciei și Albaniei s-au statornicit relații de strînsă prietenie și de colaborare frățească. Aceste relații s-au dovedit a fi în folosul tuturor acestor popoare, în folosul cauzei comune a democrației și socialismului. Dar — după cum se știe — în 1948 a început o perioadă în care relațiile dintre Iugoslavia și țările lagărului socialist s-au înrăutățit. Această situație convenea numai cercurilor imperialiste agresive care sînt interesate în învrăjbirea popoarelor cu scopul de a le aservi și care năzuiesc să transforme din nou Balcanii în „butoiul de pulbere" al Europei. Capitaliștii au căutat să speculeze această situație și au acordat Iugoslaviei împrumuturi și credite în condiții împovărătoare. Popoarele Iugoslaviei au rezistat însă cu succes încercărilor capitalului străin de a se infiltra în economia țării și au menținut independența și suveranitatea națională a patriei lor.

Tratativele sovieto-iugoslave și istorica declarație din 2 iunie 1955 a guvernelor U.R.S.S. și R.P.F.I. au marcat o cotitură radicală în relațiile dintre Uniunea Sovietică și Iugoslavia și au adus o contribuție însemnată la micșorarea încordării în relațiile internaționale.

Poporul romîn, alături de toate popoarele lagărului păcii, a primit cu bucurie și cu o caldă aprobare restabilirea relațiilor de prietenie și colaborare între U.R.S.S. și R.P.F.I. fiind convins că aceasta are o mare însemnătate pentru întărirea cauzei păcii, democrației și socialismului. Poziția clară a poporului romîn în această privință a fost exprimată în modul cel mai limpede de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvîntarea rostită la adunarea festivă pentru sărbătorirea zilei de 23 August. „Noi — a declarat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — sîntem animați de dorința ca, în ce ne privește, să facem tot ce este necesar pentru a lichida urmările nefaste ale ruperii legăturilor de prietenie între țara noastră și Iugoslavia. În tot cursul istoriei noastre, popoarele romîn și iugoslav au fost prietene. Cu atît mai firesc este ca popoarele noastre să trăiască în strînsă prietenie acum, cînd ele sînt însuflețite de năzuințe comune de a apăra pacea, securitatea și independența lor națională și de a asigura patriei lor un viitor socialist".

Popoarele romîn și iugoslav sînt convinse că existența unor relații normale între țările noastre, lărgirea continuă a colaborării în toate domeniile, o tot mai bună cunoaștere reciprocă sînt factori meniți să ducă la dezvoltarea continuă și rodnică a prieteniei noastre.

În prezent se dezvoltă legăturile economice romîno-iugoslave pe baza acordului de plăți încheiat la Belgrad anul acesta. S-au încheiat de asemenea acorduri care stabilesc normele de colaborare în vederea reglementării problemelor privind regimul apelor de la frontiera romîno-iugoslavă. Guvernul țării noastre s-a declarat de acord cu propunerea guvernului Iugoslaviei în legătură cu colaborarea „Comisiei unionale pentru energie atomică din Iugoslavia", cu instituțiile similare din R.P.R. Se dezvoltă, de asemenea, schimburile culturale dintre țara noastră și Iugoslavia.

Poporul romîn și poporul iugoslav sînt deopotrivă interesate în slăbirea continuă a încordării internaționale, în apărarea păcii. Strîngerea relațiilor între țările noastre contribuie la întărirea forțelor care luptă pentru pace și colaborare internațională.

În lume există însă și forțe care nu văd cu ochi buni normalizarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și țările de democrație populară cu Iugoslavia.

Nimic nu va putea însă să împiedice popoarele noastre să meargă împreună, să colaboreze strîns pentru a sluji interesele păcii, democrației și socialismului.

Foileton „Fatalitate" sau nepăsare?

Silviu Georgescu

Soarele dimineții de toamnă își trimite văluri razele prin ferestrele încă aburite de ceață.

În clasa a IX-a „A" este atîta liniște și încordare, că pînă și cel mai mic zgomot ar răsuna cu efectul catastrofal al unei prăbușiri. Elevii sînt foarte atenți. Profesorul le explică legea mișcărilor în univers.

— Pămîntul — spune el, în timp ce-și lunecă palmele peste obrajii lucioși ai globului — pămîntul nostru s-a născut abia...

În acest moment, de undeva izbucnește îndîrjit plînsul unui copilaș abia născut. Toate privirile se întorc spre ușa care dă în camera din fund și care tocmai se deschide, lăsînd să se vadă figura înspăimîntată a unei tinere femei.

— Sssst! Vă rog, liniște!... Nu puteți ține lecțiile în șoaptă?... V-am rugat de atîtea ori!...

Și ușa se închide numaidecît. Nu atît de repede însă ca să nu putem contempla măcar cît de cît camera soților Fineș.

În camera de alături, solfegiile drăgălașei odrasle continuă din ce în ce mai fortisimo. Lecția devine aproape cu neputință de ținut. Pînă și profesorul și-a pierdut răbdarea. Începe să încurce și să amestece planetele cu sateliții...

Din cînd în cînd, din camera vecină intervine vocea tovarășei Fineș:

— Nu așa, îngerașule... Hai cu mama, hai!...

O oră mai tîrziu e din nou liniște. Se predă romîna. Puțin stingherită de data aceasta, tovarășa Fineș deschide binișor ușa din fund. Ridică două degete, ca la școală.

— Vă rog frumos, pot să mă duc la piață?

Profesorul ridică din umeri. N-are încotro. Singura ușă prin care se poate ieși din camera soților Fineș e aceasta din clasă...

Povestea se complică și mai rău în zilele cînd familia Fineș primește musafiri. De abicei, rîsul și buna dispoziție a invitaților devin în astfel de împrejurări atît de copleșitoare, încît profesorul respectiv se vede nevoit să ciocănească de cîteva ori la ușa din fund.

Noroc că tovarășul Fineș, profesor la rîndu-i, se dovedește a fi un om tare de treabă:

— Nu face nimic, nu face nimic, dragul meu — strigă el colegului — Predă înainte! Cu voce tare! Nu te șfii deloc!... Dacă ne deranjezi cumva, îți spunem noi!

...Și asemenea scene se petrec aproape zilnic în clasa a IX-a „A" de la școala medie nr. 2 din Baia Mare.

. . . . . .

În țara noastră, prin grija plină de dragoste și de căldură a partidului și a guvernului pentru tineret, pentru învățătură, pentru cei care-i dau această învățătură s-au creat școlii și pedagogilor condiții din ce în ce mai bune. Ne întrebăm: cum pot călca tovarășii de la sfatul popular din Baia Mare, cu atîta ușurință, prevederile Hotărîrii partidului și guvernului din 16 august 1951, lăsînd școala medie nr. 2 să funcționeze în asemenea condiții? Oare nu i s-ar putea găsi tovarășului profesor Fineș o locuință? Există o fatalitate care obligă sfatul popular să îi mențină camera la școală? Sau poate este vorba numai de nepăsare?

Rugăm tovarășii de la sfat să ne răspundă la aceste întrebări.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt

ANUL VII Nr. 348 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 9 decembrie 1955

SUMAR:

● SĂ INTARIM MUNCA DE PERFECȚIONARE A CADRELOR DIDACTICE — Sistemul de stat pentru perfecționarea pedagogilor trebuie realizat în întregime; Studiul individual mijloc însemnat de ridicare a nivelului profesional; Pentru o mai bună pregătire a celor înscriși la cursurile de perfecționare; Munca metodistului regional cu colectivul său. (pag. 2-a)

● Sărbătoarea cărții. (pag. 3-a)

● **Prof. univ. S. Știrbu** — Momente din lupta pentru crearea Partidului Comunist din Romînia (pag. 3-4)

● Pentru sprijinirea sesiunii de colocvii și examene (pag. 4-a)

Să ne pregătim temeinic pentru consfătuirile raionale

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice au devenit un mijloc deosebit de însemnat pentru îmbunătățirea muncii școlilor, a organelor de învățămînt și sindicale. Faptul că viitoarele consfătuiri vor avea loc după Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn va da pedagogilor posibilitatea să arate pe larg felul cum înțeleg să folosească documentele de partid în munca instructiv-educativă în cea de a doua etapă a anului școlar, să arate măsurile ce le vor lua pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate de Congres cu privire la ridicarea nivelului învățămîntului.

Recentele instrucțiuni ale Ministerului Invățămîntului cu privire la organizarea și desfășurarea viitoarelor consfătuiri raionale, publicate în numărul anterior al „Gazetei învățămîntului", arată că tema referatului prezentat de către secția de învățămînt în ședința plenară va fi „Intărirea disciplinei în școală și a exigenței cadrelor didactice, condiție esențială pentru ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală". Așa după cum arată instrucțiunile, referatul prezentat de secția de învățămînt va trebui să analizeze pe larg felul cum lecțiile predate de învățători și profesori, conținutul științific și ideologic al lecțiilor asigură formarea unei concepții științifice despre lume a elevilor, contribuie la educarea lor în spiritul comunismului. Se va insista în deosebi asupra felului cum au contribuit lecțiile de istorie, de constituție și de literatură la educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, al dragostei pentru clasa muncitoare și partidul său. Totodată, referatul va analiza măsurile luate pentru întărirea muncii educative din școală, activitatea diriginților și a organizațiilor U.T.M. și de pionieri, activitatea extrașcolară, formele și conținutul muncii colectivului pedagogic cu familia. Toate aceste forme de activitate vor fi analizate din punct de vedere al felului cum au contribuit la formarea unui colectiv închegat de elevi, la realizarea unei discipline conștiente, la educarea elevilor în spiritul moralei comuniste.

Analiza acestor activități pornind de la înaltele cerințe pe care le pun în fața pedagogului partidul nostru, viața nouă a poporului nostru muncitor, construirea socialismului în țara noastră, impune învățătorilor și profesorilor să-și aprecieze munca în spiritul unei exigențe just înțelese. In referatul secției, în cuvîntul pe care il vor lua la discuții pedagogii trebuie să se analizeze în spirit critic și autocritic influența pe care o exercită educatorul asupra elevilor săi prin propria sa atitudine, prin propria sa comportare, prin exigența pe care o manifestă atît față de munca lui cît și față de munca elevilor.

Pentru prima dată, în acest an, problema manualelor școlare va fi dezbătută pe larg în cadrul ședințelor secțiilor pe specialități. Tema referatului prezentat în aceste ședințe va fi: „Cum contribuie manualele școlare la ridicarea nivelului învățămîntului". Cadrele didactice sînt chemate să analizeze cu simț de răspundere conținutul manualelor școlare, limba și stilul lor, realizarea tehnică a acestora. Invățătorii și profesorii au datoria să arate în mod concret în ce măsură actualele manuale contribuie la formarea concepției materialiste a elevilor, la educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul dragostei față de munca productivă, în spiritul disciplinei conștiente. Accesibilitatea manualelor, concordanța lor cu programele școlare, dozarea materiei pe capitole, teme, lecții, justa folosire a manualelor — sînt de asemenea probleme asupra cărora e bine să se îndrepte atenția cadrelor didactice.

In secția instructorilor superiori de pionieri este necesar să se insiste pe larg asupra experienței bune, asupra procedeelor folosite în munca organizației de pionieri pentru stimularea pionierilor la învățătură, pentru formarea trăsăturilor de caracter ale viitorilor constructori ai socialismului. Combătînd metodele greșite, lipsurile manifestate în munca cu pionierii, instructorii superiori de pionieri trebuie să arate cum cultivă ei la pionierii pe care îi îndrumează simțul datoriei, al onoarei de a fi pionier, voința de a lupta pentru prestigiul școlii și al organizației din care face parte, pentru închegarea și prestigiul colectivului școlar, cum cultivă dragostea față de muncă, față de patrie.

Participarea pedagogilor la discuții pe marginea referatului prezentat de către secția de învățămînt în ședința plenară, ca și asupra referatelor susținute în secțiile pe specialități cere o serioasă pregătire. Secțiile de învățămînt și organele sindicale au dobîndit experiență în ceea ce privește pregătirea, organizarea și conducerea desfășurării consfătuirilor. In multe raioane, însă, s-a observat o slabă pregătire pentru consfătuiri în școli. Deși în foarte multe școli s-au înregistrat serioase realizări în ceea ce privește îmbogățirea conținutului științific și educativ al lecțiilor, legarea teoriei de practică, educarea elevilor în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar, închegarea colectivului de elevi și asigurarea unei bune discipline, cadrele didactice nu au vorbit decît prea puțin despre munca lor.

Experiența anilor trecuți a arătat că unele cadre didactice se prezintă la consfătuiri în mod cu totul formal, fără să reflecteze cu seriozitate asupra propriei lor munci, fără să dezbată în prealabil problemele specifice ale școlii respective. Așa se explică faptul că ele trec sub tăcere, la consfătuiri, atît realizările, cît și lipsurile, greutățile pe care le întîmpină. Din această cauză, la unele consfătuiri s-au ridicat prea puține probleme și nivelul general al discuțiilor a fost scăzut. Cum este și firesc, lucrările unor astfel de consfătuiri sînt plictisitoare și nu pot contribui la îmbunătățirea muncii.

Nivelul scăzut al discuțiilor este determinat în unele locuri și de pregătirea insuficientă din punct de vedere pedagogic și metodic de care dau dovadă unele cadre didactice. Astfel, într-o serie de raioane s-au prezentat drept pozitive metode educative greșite, care dovedeau o aplicare mecanică, formală și uneori chiar o denaturare grosolană a principiilor pedagogice ale marelui pedagog sovietic Makarenko. Organele de învățămînt și sindicale care conduc și participă la consfătuiri au datoria să ajute cadrele didactice să facă o distincție netă între aplicarea creatoare a pedagogiei înaintate și experienței școlii sovietice și aplicarea mecanică, greșită a acestora.

Pentru succesul viitoarelor consfătuiri este necesară, deci, o temeinică muncă de pregătire din partea învățătorilor și profesorilor, din partea directorilor de școli, care trebuie să cunoască îndeaproape rezultatele pe care le obțin la lecții cadrele pe care le conduc, disciplina pe care au realizat-o la clasele lor, exigența pe care o manifestă față de propria lor muncă și față de rezultatele obținute de elevi la învățătură.

Consfătuirile trecute au arătat unele lipsuri și în ceea ce privește studierea muncii din școli de către unele secții de învățămînt, de către metodiști și organele sindicale. S-a observat de multe ori că exemplele pozitive sînt alese la întîmplare, că lipsurile combătute nu sînt cele mai însemnate. In unele raioane sînt valorificate prea puțin concluziile trase la consfătuiri. Este necesar ca organele de învățămînt și sindicale, metodiștii să studieze cu mai mult simț de răspundere activitatea școlilor, să selecționeze materialul cu pricepere, astfel ca referatele prezentate să stîrnească un interes viu, să trezească dorința cadrelor didactice de a munci mai bine și în același timp să le înarmeze cu cunoașterea mijloacelor necesare în acest scop. Concluziile ce se vor trage la sfîrșitul lucrărilor trebuie să țină seama îndeaproape de sarcinile pe care le va trasa Congresul partidului cu privire la dezvoltarea învățămîntului.

Succesele muncii în acest an școlar depind în mare parte de măsurile ce se vor lua în fiecare raion după consfătuiri, de perseverența cu care va fi urmărită îndeplinirea acestor măsuri.

Pregătindu-ne temeinic pentru consfătuiri, vom cunoaște mai bine lipsurile și cauzele lor, vom găsi măsurile cele mai indicate pentru înlăturarea acestor cauze. Totodată, vom putea transforma aceste adunări pe raioane ale pedagogilor într-un bogat schimb de experiență, ale cărui roade se vor oglindi puternic în activitatea noastră pe celelalte două pătrare, în rezultatele pe care le vom obține la sfîrșitul anului școlar.

Pentru îmbunătățirea muncii instructiv-educative

In ziua de 6 decembrie a.c. a avut loc la comitetul orășenesc P.M.R. din Capitală o consfătuire la care au participat secretarii cu problemele de propagandă și agitație de la comitetele raionale P.M.R., șefii secțiilor de învățămînt, reprezentanți ai comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul București, șeful secției școli și pionieri a comitetului orășenesc U.T.M., secretarii organizațiilor de bază P.M.R. și directorii școlilor medii.

Consfătuirea a avut drept scop analiza muncii desfășurate de organizațiile de partid și de directorii din școlile medii pentru îmbunătățirea muncii instructiv-educative.

In cadrul consfătuirii tov. Rodica Stelian, secretara organizației de bază P.M.R. de la școala medie de fete nr. 22 și tov. Nicolae Șușnea, directorul școlii medii mixte nr. 2, au prezentat referate privitoare la activitatea organizațiilor P.M.R. și a conducerilor din școlile medii. Concluziile consfătuirii au fost trase de tov. Marin Rădoi, șeful secției de cultură și știință a comitetului orășenesc P.M.R., care a subliniat rolul important al organizațiilor P.M.R. și al conducerilor din școlile medii și sarcinile acestora în lupta pentru îmbunătățirea continuă a calității învățămîntului, pentru educarea elevilor în spiritul comunismului.

IN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Acțiuni obștești

Acțiunile obștești inițiate de pionierii, elevii și cadrele didactice din Regiunea Autonomă Maghiară în cinstea Congresului partidului înregistrează zilnic însemnate succese. Astfel, în ultimul timp au fost colectate 52.825 kg. fier vechi, 2369 kg. fruct de măceș, 520 kg. sămînță de fructe sălbatice etc.

Elevii și pionierii din regiunea Craiova desfășoară în cinstea Congresului o frumoasă activitate pentru înfrumusețarea orașelor și satelor. Numai în orașul Craiova au fost plantați 60.000 de pomi — în parcuri și pe alei. La chemarea comitetelor U.T.M. pionierii și școlarii au reușit de asemenea să strîngă o mare cantitate de fier vechi, ghindă și felurite semințe.

DE VORBĂ CU UN VECHI LUPTĂTOR COMUNIST

Nu de mult, pionierele și elevele școlii medii de fete nr. 19 din Capitală au trimis vechiului luptător comunist Vasile Bîgu o scrisoare prin care îl invitau în mijlocul lor. Cu multă emoție au așteptat purtătoarele cravatei roșii, utemistele și elevele școlii întîlnirea cu tovarășul Bîgu.

...Marți după amiază. Pretutindeni freamăt de nerăbdare. Un pilc de pioniere îl întîmpină pe oaspete chiar la intrare și pășește împreună cu el în sala de festivități a școlii. Răsună un glas limpede — al elevei Nicolina Oprișiu, din clasa a IV-a „B" — care rostește cuvinte calde de bun venit.

Cu darul lui de neîntrecut povestitor, tovarășul Bîgu face să prindă viață, în fața copiilor, momente emoționante din lupta comuniștilor, care au înfruntat cele mai mari primejdii și de multe ori și-au pus în joc viața pentru libertate, pentru un trai mai bun al celor ce muncesc. Oricît de greu le-a fost comuniștilor — a spus tovarășul Bîgu — ei și-au dus mai departe lupta, pentru că voiau să scape poporul de silnicie, de asuprirea nemiloasă la care era supus.

Tîrziu, cînd și-a încheiat povestirea, tovarășul Bîgu i-a sfătuit pe copii să învețe, să învețe cît mai bine, pentru a fi demni de marea grijă pe care partidul și guvernul o acordă tineretului patriei noastre. Trebuie să vă mîndriți cu noile condiții de învățătură create în anii puterii populare, cînd porțiile școlilor sînt deschise tuturor fiilor oamenilor muncii — le-a spus el. Și noi, care nici nu puteam visa în trecut la asemenea condiții, sîntem fericiți că voi, copiii de astăzi ai patriei noastre, aveți posibilitatea să vă însușiți comorile științei și culturii

MIRCEA IONESCU

Lumină în sat

Pedagogii comuniști din comuna Chirnogi, raionul Oltenița, îndrumați de organizația de partid și sprijiniți de sfatul popular, au pornit în cinstea celui de al doilea Congres al partidului o acțiune care a adus mari foloase locuitorilor. Ei au reparat rețeaua electrică a comunei, care nu mai funcționa de mult timp. Pînă în prezent a fost pusă în funcțiune rețeaua electrică principală, care leagă comuna cu gospodăria agricolă de stat și gospodăria agricolă colectivă.

Țăranii muncitori, mobilizați de cadrele didactice, au ridicat stîlpi pentru electrificarea ulițelor și caselor lor. In cinstea Congresului, locuitorii din Chirnogi vor termina electrificarea satului.

Bucuria oamenilor va fi mare cînd vor asculta emisiunile transmise de stația de radioficare ce va lua ființă tot în cinstea Congresului.

Comuna va avea și o școală nouă: în curînd se va inaugura un nou local de școală, construit cu sprijinul țăranilor muncitori.

Școala din satul Tansa

De la Iași nu ajungi tocmai ușor în satul Tansa. Patru ore de mers cu trenul și apoi, din gara care se numește Dagîța, încă vreo 5 km. Drumul acesta l-a străbătut, acum 80 de ani, Mihai Eminescu, îndeplinindu-și îndatoririle de revizor școlar al județelor Iași și Vaslui. La 24 august 1875, el nota, printre altele, în condica de inspecții a școlii primare din satul Tansa: „Dacă frecvența este mică, cauza e a se căuta numai în netrebnicia autorității comunale care privește școala ca un lucru de prisos, închiriază un local nesuficient, în care pot încape abia 30 de copii, lasă și acest local descoperit și în stare proastă, nu cumpără cărțile și ustensilele necesare școalei și prevede peste tot sume neînsemnate în bugetul ei pentru școală, încît tot bugetul școalei e abia a treia parte din leafa d-lui primar".

Anii treceau, dar școala satului Tansa rămînea aceeași. Actualul director al școlii, Constantin Sbierea, își amintește că, în 1920, odată cu el, n-au promovat clasa a IV-a a acestei școli decît 5 elevi. Rezultatul acestei stări de lucruri se oglindea în numărul celor peste 1000 de analfabeți cîți avea satul în 1945.

Aceasta este trista istorie a școlii din Tansa în anii regimului burghezo-moșieresc.

Astăzi, viața satului Tansa s-a schimbat cu desăvîrșire. Odată cu viața nouă, a înflorit și școala. Prin munca stăruitoare a colectivului de pedagogi, în frunte cu învățătorii și profesorii comuniști Constantin și Agripina Sbierea, Constantin Vasiliu, Elena Bradu și Mandia Mangiru, toți cei 315 copii de vîrstă școlară din sat au fost cuprinși în școală. Ei învață într-un local încăpător și luminos, au la dispoziție utilaj de laborator, planșe, hărți, aparate de fizică, mulaje, substanțe chimice. Biblioteca școlii cuprinde aproape 1000 de volume.

Cu multă sîrguință au muncit cadrele didactice pentru lichidarea neștiinței de carte. Din cei 1000 de analfabeți pe care îi avea în urmă cu zece ani satul, doar 5 au mai rămas să învețe carte în anul acesta.

De pe băncile școlii de 7 ani din Tansa mulți elevi au plecat să-și continue studiile în școli medii și apoi în instituții de învățămînt superior, sau au intrat în producție, calificîndu-se în diferite profesii. Maria Spiridon învață acum la școala pedagogică din Iași. Panait Constantin la școala profesională I.M.S. Roman, Aneta Mangiru la Institutul politehnic din Iași, Mihai Miron, fost elev al școlii, a învățat la Institutul agronomic din Odesa, iar astăzi este inginer șef.

Acum, în preajma celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, cadrele didactice ale școlii din Tansa au dat un nou avînt muncii didactice și obștești. Cei 16 învățători și profesori acordă mai multă atenție pregătirii lecțiilor, activității instructiv-educative. S-au reorganizat cercurile pe materii, iar activitatea acestora a fost intensificată. Cadrele didactice duc o susținută muncă printre țăranii muncitori pentru răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate. Mulți dintre ei participă activ la conducerea cursurilor agrotehnice. Cele două cămine culturale din comună — din satele Tansa și Suhuleț — își datoresc programele lor bogate și contribuției învățătorilor și profesorilor.

ANDREI VALENTIN

VIZITĂ la Muzeul de istorie a partidului

Cu cît se apropie mai mult ziua de 23 decembrie, cu atît sălile Muzeului de istorie a partidului sînt tot mai neîncăpătoare pentru numeroșii săi vizitatori. Alături de oamenii muncii poți întîlni aici numeroși pionieri și elevi, care sosesc în grupuri organizate, însoțiți de cadrele didactice și de instructorii de pionieri.

Pionierii și elevii școlii mixte nr. 39 din raionul 1 Mai s-au grăbit să vină cît mai devreme la muzeu, pentru a fi primii care îl vizitează în această zi. Ei pășesc cu emoție prin sălile care cuprind imagini ce le vorbesc despre lupta comuniștilor, despre activitatea în ilegalitate a partidului, despre eroii clasei muncitoare care au căzut în lupta împotriva burgheziei și a dictaturii fasciste. Copiii privesc cu un deosebit interes fotocopiile manifestelor în care se afirmă solidaritatea clasei muncitoare din Romînia cu proletariatul rus, care a înfăptuit Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, materialele înfățișînd luptele muncitorilor ceferiști și petroliști din 1933, macheta închisorii Doftana, care a fost transformată de comuniști într-o adevărată universitate de partid.

După vizitarea muzeului, grupele de pionieri și școlari își împărtășesc cu însuflețire impresiile, care vor rămîne neșterse în amintirea lor.

V. ALEXANDRU

Însemnări

Gîndurile copiilor noștri

In sala mare, luminoasă, împodobită cu zeci de stegulețe, vezi grupuri, grupuri mici de pionieri. Sînt tare veseli, mai veseli ca oricînd. Deodată goarna sună și încetează orice zgomot. Copiii toți stau drepți și nici nu mișcă, ba nici suflarea nu li se aude.

Primește acum cravata Ilenuța. Ce roșie-i cravata și cît de roșie i-e fața! E mîndră, tare mîndră. Alături de ea sînt Ionel și Marinică. In ochii lor strălucitori și-n zîmbetul din colțul gurii poți să înțelegi că-s foarte veseli și nimeni nu mai e ca ei...

„Cravata roșie ce-o port la piept
Vreau zi de zi și ceas de ceas
S-o merit iarăși",

sînt cuvinte ce răsună în toată sala. Prin poeziile și cîntecele pe care pionierii le-au pregătit pentru adunare, ei dovedesc încăodată dragostea pentru partidul lor iubit. „Lumină-i steagul nostru-n zare" — răsună din piepturile lor tinere cîntecul închinat partidului, pe care și mare și mic îl cîntă cu aceeași însuflețire.

Și gîndurile tuturor pionierilor sînt înmănunchiate în scrisoarea pe care o vor trimite Congresului.

„Partid drag, îți mulțumesc pentru grija ta părintească. Nu știu și nici nu pot să-ți scriu mai mult decît atît: îți mulțumesc, părinte drag! Repet în gînd de mii de ori, citesc și tot mereu citesc noi rînduri, pagini mari ce despre faptele-ți vorbesc, de-a tale lupte neînfricate, de sîngele vărsat de atîtea ori. N-am fost atunci, sau poate că eram prea mic, dar azi, cînd profesorul în mîna mea a pus condeiul, cînd pe piept cravata roșie mi-a fîlfîit, cînd merg la școală, la Palat, mă simt atît de fericit și totul mi se pare așa ușor..."

Aceștia-s pionierii noștri. Aceștea-s gîndurile lor. La carte și la joc, în cînt și veselie, ei își petrec tot timpul. Li-i viața fericită și toți cinstesc partidul.

MARIA ROTARU
instructoare superioară de pionieri,
școala medie nr. 27,
București

De curînd s-a deschis la București expoziția de lucrări extrașcolare ale studenților de la Institutul de arte plastice „I. Andreescu" din Cluj și Institutul de arte plastice „N. Grigorescu" din București. Lucrările expuse sînt cercetate cu un viu interes de numeroșii vizitatori ai expoziției.

Pe drumul continuei ridicări a bunăstării poporului muncitor

Lupta avîntată a poporului nostru muncitor pentru construirea socialismului, pentru dezvoltarea continuă a economiei naționale obține pe zi ce trece noi și importante succese.

Oamenii muncii din patria noastră sînt conștienți de faptul că în condițiile construirii socialismului, tot ceea ce se creează se întoarce în folosul lor. Statul de democrație populară, a cărui forță conducătoare este partidul clasei muncitoare, are ca țel principal ridicarea necontenită a nivelului de viață al celor ce muncesc.

Hotărîrea din 3 decembrie a guvernului Republicii Populare Romîne cu privire la reducerea prețurilor cu amănuntul ale unor mărfuri de larg consum reprezintă încă o dovadă a justeței politicii partidului nostru, îndreptată spre ridicarea continuă a condițiilor de trai ale poporului. Aceasta este a doua reducere de prețuri efectuată în acest an în țara noastră.

Datorită muncii creatoare desfășurată de clasa muncitoare, condusă de partid, numeroase obiective de seamă ale industriei noastre socialiste — uzine metalurgice, chimice, hidrocentrale, termocentrale etc. — au intrat în funcțiune anul acesta. Realizările obținute în ultimii cinci ani au făcut posibil ca încă de la 10 noiembrie 1955 să se îndeplinească sarcina primului cincinal cu privire la volumul producției globale industriale pe perioada 1951-1955. La sfîrșitul cincinalului, volumul producției industriale globale este de 2,9 ori mai mare față de 1938.

Ca rezultat al înzestrării tehnice și ridicării calificării muncitorilor productivitatea muncii este anul acesta cu 40% mai înaltă decît în 1950.

Conștiința clasei muncitoare că astăzi lucrează pentru ea însăși, pentru fericirea întregului popor a determinat descătușarea elanului creator al oamenilor muncii, zăgăzuit ani și ani sub dominația burghezo-moșierimii. Astăzi, realizările clasei muncitoare cresc într-o măsură pe care n-a cunoscut-o și nici n-o poate cunoaște nici o altă orînduire afară de aceea în care poporul este stăpîn pe soarta sa.

Țărănimea muncitoare, cu sprijinul permanent al clasei muncitoare și al statului nostru, a obținut de asemenea succese de seamă în ridicarea producției agricole. Producția de cereale obținută anul acesta a depășit simțitor sarcinile prevăzute în planul cincinal. Aproape 35% din suprafața agricolă — inclusiv pășuni, fînețe, vii, livezi — aparține sectorului socialist.

Noua reducere de prețuri aduce însemnate economii cetățenilor patriei noastre. Pe baza ei se reduc cu 5—24%, prețurile la confecțiile de lînă pentru bărbați și cu 5—20%, prețurile la confecțiile de lînă pentru femei. Mobila de lemn s-a ieftinit cu 10 la sută, petrolul lampant în medie cu 14 la sută, bicicletele cu 20 la sută, etc. Hotărîrea prevede că la 1 ianuarie 1956 vor scădea prețurile medicamentelor (a treia reducere de prețuri la medicamente), ale manualelor didactice, cărților beletristice, științifice și politice cu 10 la sută.

Iată, așa dar, că tot ce făuresc oamenii muncii se întoarce în folosul lor.

Poporul nostru știe însă că în timp ce la noi se efectuează reduceri de prețuri, în țările capitaliste prețurile urcă, lovind în condițiile de trai ale muncitorilor, asigurînd creșterea necontenită a profiturilor monopolurilor capitaliste.

In Anglia, de pildă, costul vieții a crescut odată și jumătate în comparație cu anul 1947. In Franța în ultimii cinci ani costul vieții a crescut cu 35%, iar în Germania occidentală prețurile s-au mărit numai în ultima vreme cu 13 la sută. Este cunoscut de asemenea faptul că o cincime din totalul familiilor nord-americane se sbate în ghiarele celei mai negre mizerii.

In timp ce în lumea capitalistă se anunță noi și noi urcări de prețuri, în țara noastră se întrevăd perspective luminoase de ridicare necontenită a nivelului de trai al oamenilor muncii. In Hotărîrea Consiliului de Miniștri se arată că „pentru a asigura și în viitor condițiile efectuării unor noi reduceri de prețuri, este necesar să se ducă o luptă perseverentă pentru sporirea necontenită a producției industriale și agricole, pentru ridicarea productivității muncii și reducerea simțitoare a prețului de cost, precum și pentru asigurarea unei rentabilități cît mai ridicate a întreprinderilor, folosindu-se cît mai deplin toate posibilitățile și resursele economiei noastre".

Poporul nostru se află angajat într-o susținută muncă creatoare pentru întîmpinarea Congresului partidului cu noi și noi succese. El știe că singura cale justă și posibilă pentru ridicarea reală a nivelului de viață este calea luptei pentru creșterea producției, a productivității muncii, micșorarea continuă a prețului de cost, înfăptuirea unui regim strict de economii. De aceea, oamenii muncii de la orașe și sate luptă pentru mobilizarea rezervelor și posibilităților economiei naționale, își încordează eforturile pentru obținerea unor noi succese în direcția ridicării productivității muncii, reducerii prețului de cost și îmbunătățirii calității produselor.

Oamenii muncii din învățămînt pot aduce o însemnată contribuție la continua dezvoltare a economiei naționale pregătind cadre cu un înalt nivel științific și tehnic, în măsură să facă față cu cinste sarcinilor producției socialiste. Este necesar deci să se ridice permanent nivelul învățămîntului nostru, să se îmbunătățească necontenit activitatea educativă în rîndul elevilor și studenților. Cadrele didactice au datoria de a mobiliza tineretul în munca de însușire a cunoștințelor, de a-l educa în spiritul dragostei pentru munca în producție. Clasa muncitoare ne dă exemple minunate de eroism în muncă. Noi, pedagogii, putem și trebuie să educăm tînăra generație în spiritul acestui eroism.

In satele patriei noastre muncesc mii și zeci de mii de învățători și profesori. Lor le revine înalta îndatorire de a propaga în mijlocul țărănimii muncitoare ideile societății noastre noi, de a le face cunoscut cuvîntul partidului, de a le explica avantajele pe care le au în urma Hotărîrii Consiliului de Miniștri. Cadrele didactice de la sate trebuie să studieze experiența fruntașilor recoltelor bogate, s-o generalizeze și s-o răspîndească în așa fel ca întreaga masă a țărănimii muncitoare s-o poată aplica.

Să sporim eforturile pentru a întîmpina Congresul partidului cu noi realizări în activitatea școlilor și institutelor de învățămînt superior, să întărim rolul acestora în opera de construire a socialismului, cauză a întregului nostru popor muncitor!

Să întărim munca de perfecţionare a cadrelor didactice

Sistemul de stat pentru perfecţionarea pedagogilor trebuie realizat în întregime

Sistemul de stat pentru perfecţionarea cadrelor didactice, organizat pe baza Hotărîrii Consiliului de Miniştri din 30 iulie 1954, constituie unul din mijloacele cele mai puternice de ridicare continuă a nivelului ideologic, politic şi profesional al învăţătorilor şi profesorilor. În cadrul lui se organizează cursuri şi seminarii care cuprind în fiecare an un anumit număr de pedagogi de toate specialităţile, numeroase şi variate activităţi metodice, care se desfăşoară în şcoli şi raioane pentru toţi învăţătorii şi profesorii, precum şi consfătuiri sau conferinţe consacrate unor anumite probleme din munca instructiv-educativă.

Consfătuirea şefilor cabinetelor pedagogice organizată de către Institutul central de perfecţionare a arătat că în munca multor organe de învăţămînt s-a manifestat ideea greşită că singura formă de pregătire politică şi profesională a pedagogilor, de creştere a măiestriei lor pedagogice o constituie cursurile de un an, celorlalte forme atribuindu-li-se un rol secundar. Aceasta creează însă primejdia de a se îngusta sistemul de perfecţionare.

Colectivul cabinetului nostru pedagogic s-a străduit să folosească din plin, chiar din primul an de aplicare a acestui sistem, toată varietatea formelor muncii de ridicare a calificării cadrelor. Astfel, pe lîngă munca legată de pregătirea pedagogilor cuprinşi la cursul de un an, am căutat să atragem în activitatea de perfecţionare întreaga masă a cadrelor didactice din regiune.

Pornind de la faptul că fiecare pedagog nu participă la cursul de perfecţionare de un an decît o dată la cinci ani, şi că în tot acest interval de timp este necesară o activitate permanentă de însuşire a tot ceea ce ştiinţa pedagogică realizează pe baza experienţei înaintate din practica şcolară, am acordat o deosebită atenţie organizării muncii metodice a cadrelor în formele ei principale: activitatea cercurilor pedagogice, organizarea consfătuirilor, a schimbului de experienţă, a seminariilor sau a lucrărilor practice cu caracter metodic. Am acordat o atenţie deosebită cercurilor pedagogice, străduindu-ne să le dăm un astfel de conţinut, încît ele să asigure o continuă pregătire ştiinţifică şi pedagogică a cadrelor, să le ajute în rezolvarea problemelor pe care le pune în faţa lor munca instructiv-educativă de zi cu zi. De pildă, constatîndu-se că o parte dintre profesorii de ştiinţe naturale, de fizică şi chimie nu stăpînesc suficient deprinderea de a efectua unele experienţe cerute de programa şcolară şi de a organiza lucrările de laborator, cercurile pedagogice pentru aceste discipline au organizat o serie de demonstraţii practice asupra unor lucrări ce urmau să fie efectuate cu elevii. De asemenea, cercurile pedagogice ale învăţătorilor au fost îndrumate să discute problemele predării lucrului manual în clasele I—IV, căile cele mai potrivite pentru înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă practică, educarea lor în spiritul dragostei faţă de muncă.

În anul şcolar trecut, noi n-am folosit activitatea cercurilor pedagogice şi în scopul ridicării pregătirii ideologice şi politice a cadrelor. Înlăturînd această lipsă a muncii noastre, în anul acesta am îndrumat responsabilii cercurilor să introducă în tematica şedinţelor şi teme menite să contribuie la ridicarea nivelului ideologico-politic al învăţătorilor şi profesorilor. Pentru a veni în ajutorul cercurilor, cabinetul pedagogic elaborează periodic, în colaborare cu filiala locală a S.R.S.C., lucrări cu caracter ideologic şi politic care sînt prezentate apoi cadrelor didactice.

Cabinetul nostru organizează regulat şi consfătuiri ale cadrelor didactice. În organizarea acestor consfătuiri pornim totdeauna de la sarcinile importante ale şcolii într-o anumită perioadă şi de la necesitatea rezolvării unor probleme din practica şcolară. Bunăoară, cercetînd cauzele care determină pregătirea necorespunzătoare a unora dintre absolvenţii claselor a IV-a, am constatat că o parte din învăţătorii ce lucrează cu mai multe clase nu stăpînesc suficient metodele pe care le cer particularităţile muncii în aceste condiţii. Aceasta ne-a îndemnat să organizăm în cîteva raioane ca Loviştea, Găeşti, Muscel, Curtea de Argeş consfătuiri consacrate problemelor ridicate de predarea simultană la mai multe clase. Pregătind consfătuirea am studiat amănunţit activitatea unor învăţători fruntaşi ca Gh. Postoacă de la şcoala din satul Chilii, raionul Muscel, sau Petre Mitulescu, de la şcoala din satul Tulburea, raionul Curtea de Argeş, care obţin rezultate bune în munca de predare la două sau mai multe clase.

În acelaşi mod am organizat o consfătuire regională şi mai multe consfătuiri raionale în vederea cunoaşterii celei mai bune experienţe cu privire la desfăşurarea activităţii practice pe terenurile şcolare de experienţă, consfătuiri cu diriginţii privind problemele muncii educative, consfătuiri cu directorii de şcoli. Rezultatele obţinute ne-au arătat că astfel de consfătuiri, pe lîngă faptul că îndrumează pe învăţători şi profesori în rezolvarea unor sarcini ale muncii didactice, ne dau în acelaşi timp prilejul de a cunoaşte şi a răspîndi cele mai bune experienţe din munca şcolilor.

Nu socotim însă munca noastră în această direcţie ca îndestulătoare. Trebuie să valorificăm mai din plin învăţămintele acestor consfătuiri, concluziile lor, pentru ca acestea să folosească tuturor cadrelor didactice. De asemenea, considerăm că nu am trezit pînă acum interesul pentru organizarea acestei forme de muncă metodică mai jos, în raioane, pe grupe de şcoli sau chiar în cadrul unei singure şcoli, ceea ce ar îngădui o participare mai largă a pedagogilor la elaborarea căilor de îmbunătăţire a muncii instructiv-educative.

Experienţa muncii din anul trecut pentru perfecţionarea cadrelor didactice ne-a arătat că este necesar să înarmăm pe învăţători şi profesori cu cunoaşterea unor probleme teoretice privitoare la căile de dezvoltare a învăţămîntului nostru şi să contribuim la lărgirea orizontului lor cultural. În acest scop am iniţiat, începînd cu acest an şcolar, conferinţe cu toate cadrele, organizate pe plan raional. Tematica acestor conferinţe se referă la conţinutul şi sarcinile învăţămîntului politehnic, la căile de introducere a unor elemente de politehnism în şcolile noastre, la învăţătura lui I. P. Pavlov despre activitatea nervoasă superioară etc.

Rezultatele muncii pe care am desfăşurat-o pînă acum pentru ridicarea nivelului de pregătire a cadrelor didactice ne-au arătat că această muncă poate fi încununată de succes numai dacă la baza ei stă studiul individual permanent şi organizat al învăţătorilor şi profesorilor. Colectivul cabinetului nostru a înţeles cît este de necesar să trezească şi să menţină interesul cadrelor pentru studiul aprofundat al ştiinţei marxist-leniniste, al pedagogiei, al specialităţii pe care o predau şi al metodicii acesteia. Dacă în perioada cînd sînt cuprinşi la cursurile de un an învăţătorii şi profesorii desfăşoară o muncă mai multă sau mai puţin sistematică de studiu individual, în anii dintre cursuri interesul unora dintre aceştia pentru studiu scade, ei studiază întîmplător, de multe ori cu rezultate nesatisfăcătoare. De aceea noi apreciem că nu e suficient faptul că am îndrumat directorii de şcoli să ceară cadrelor din colectivul lor să-şi întocmească planuri de studiu individual şi pentru cei patru ani dintre cursuri şi să urmărească acest studiu. Mai trebuie ca atît directorii, cît şi tot activul voluntar antrenat în munca de îndrumare metodică a cadrelor să stimuleze interesul acestora pentru un studiu continuu. O experienţă bună în această privinţă au dobîndit şcoala medie nr. 2 de fete din Piteşti şi şcoala medie de fete din Cîmpulung, care organizează sistematic, în şedinţele consiliului pedagogic, recenzii şi discuţii ample în jurul lucrărilor ştiinţifice şi pedagogice nou apărute. De asemenea, socotim că este necesar ca, aşa cum recomandă Institutul central de perfecţionare a cadrelor didactice, să îmbinăm munca de studiu individual a pedagogilor cu antrenarea acestora în cercetarea unor probleme metodice sub îndrumarea cabinetului sau a cercurilor pedagogice.

Folosind în mod just toate formele activităţii de perfecţionare a cadrelor didactice, legate într-un sistem, vom asigura o creştere a nivelului muncii instructiv-educative din şcoli pînă la înălţimea cerinţelor construirii socialismului în patria noastră.

ION T. RADU
şeful cabinetului pedagogic al regiunii Piteşti

Indeplinirea sarcinilor extrem de importante pe care le pune în faţa şcolii opera de construire a socialismului cere fiecărui pedagog să lupte neîncetat pentru ridicarea pregătirii sale ideologico-politice, profesionale şi culturale.

Acordînd o deosebită grijă şcolii şi cadrelor didactice, partidul şi guvernul nostru au iniţiat organizarea sistemului de stat pentru perfecţionarea cadrelor didactice. Acesta constituie principalul mijloc de ridicare a calificării şi de perfecţionare a pedagogilor, în scopul ridicării nivelului învăţămîntului, al îmbunătăţirii muncii de pregătire a cadrelor necesare economiei şi culturii, în scopul educării unui tineret care să fie constructor activ şi conştient al socialismului în Republica Populară Română.

În cadrul acestui sistem se organizează cursuri de perfecţionare, consfătuiri, conferinţe, lecţii deschise etc. Toate aceste forme trebuie să constituie mijloace permanente de ridicare a calificării cadrelor şi, totodată, prilej de studiere, de generalizare şi popularizare a experienţei înaintate. Cabinetele pedagogice, cadrele de conducere şi cadrele didactice din şcoli au datoria să depună o muncă sistematică, continuă şi creatoare în această direcţie.

După primul an de aplicare a sistemului de stat de perfecţionare, multe cadre didactice, însuşindu-şi temeinice cunoştinţe, înregistrează în munca lor noi succese, arată un interes vădit pentru aplicarea creatoare a experienţei şcolii sovietice şi a experienţei celor mai buni dintre învăţătorii şi profesorii şcolilor noastre, contribuind astfel la ridicarea nivelului învăţămîntului.

În întreaga ţară se desfăşoară, în momentul de faţă, munca de pregătire a cadrelor înscrise la cursul de perfecţionare de un an. Pe lîngă aceasta, la Institutul central de perfecţionare a cadrelor didactice au loc în prezent cursuri cu şefii cabinetelor pedagogice regionale, cu metodiştii de limba rusă şi cu metodiştii de geografie de la cabinetele pedagogice. În cadrul acestor cursuri se dezbat o serie de probleme ale organizării şi desfăşurării muncii metodice în şcoală, în raion şi în regiune, precum şi unele chestiuni importante de specialitate. Cu deosebit interes sînt discutate probleme ca: studierea, generalizarea şi popularizarea experienţei înaintate a cadrelor didactice, sarcinile şi conţinutul învăţămîntului politehnic, întărirea muncii educative în şcoli etc.

În această pagină prezentăm unele aspecte pozitive ale muncii de perfecţionare a cadrelor didactice. Ele trebuie să însemne un început de împărtăşire a experienţei în acest domeniu, un îndemn pentru a face din experienţa înaintată un bun al tuturor.

În aceste zile, luptînd pentru îmbunătăţirea hotărîtoare a muncii lor în cinstea Congresului partidului, oamenii muncii din şcoli au datoria să întărească activitatea de ridicare a pregătirii lor ideologico-politice şi profesionale, de însuşire a nepieritoarei învăţături marxist-leniniste, de perfecţionare a măiestriei lor pedagogice, în vederea îmbunătăţirii necontenite a muncii pentru educarea comunistă a tinerei generaţii.

STUDIUL INDIVIDUAL mijloc însemnat de ridicare a nivelului profesional

În Hotărîrea C.C. al P.M.R. cu privire la cadrele didactice se arată că îndatorirea de bază a învăţătorilor şi profesorilor este să studieze şi să-şi însuşească operele geniale ale clasicilor marxism-leninismului, înaltele realizări ale pedagogiei sovietice, experienţa celor mai buni pedagogi din şcolile noastre, pentru a contribui cu pricepere, cu devotament şi abnegaţie la opera de răspîndire a culturii în popor, pentru a instrui şi educa un tineret stăpîn pe ştiinţă, devotat cu trup şi suflet patriei noastre, cauzei măreţe a socialismului şi păcii.

Partidul şi guvernul ne-au acordat un mare ajutor în această privinţă, prin înfiinţarea sistemului de stat pentru perfecţionarea cadrelor didactice.

Unii socotesc în mod greşit că sistemul de perfecţionare se reduce la cursul de un an, cu cele două etape ale sale — cu şi fără frecvenţă — curs în care sînt cuprinşi toţi profesorii şi învăţătorii din cinci în cinci ani. Sistemul de stat prevede însă că munca de perfecţionare trebuie să se desfăşoare permanent, incluzînd o întreagă varietate de forme de activitate în acest sens. La baza tuturor acestora trebuie să se afle studiul individual, autoperfecţionarea învăţătorului şi profesorului. Diferitele forme ale muncii metodice pot să indice căile concrete de îmbunătăţire a activităţii instructiv-educative, dar aceste căi pot fi just folosite numai dacă pedagogul îşi însuşeşte, fără încetare, noi şi noi cunoştinţe privitoare la problemele de pedagogie, la specialitatea sa şi la metodica predării ei, numai dacă îşi ridică neîncetat pregătirea sa ideologico-politică.

Ziarele, revistele, literatura ştiinţifică ne vorbesc zi cu zi despre noile realizări ale ştiinţei din U.R.S.S., din ţara noastră, din ţările de democraţie populară. Desigur, nu toate acestea pot fi expuse în cadrul lecţiilor, căci în şcoală se predau doar bazele ştiinţelor. Multe din noile realizări ale ştiinţei ne arată însă într-o lumină nouă fapte deja cunoscute sau slujesc drept confirmare strălucită a învăţăturii marxist-leniniste despre dezvoltarea naturii şi societăţii. De aceea, este necesar ca fiecare profesor să fie la curent cu tot ceea ce este nou în domeniul specialităţii sale.

De asemenea, pedagogul are datoria să-şi ridice neîncetat măiestria prin studierea lucrărilor de pedagogie şi a metodicilor de predare. La acestea s-ar mai adăuga şi studiul limbii ruse, avînd în vedere tocmai faptul că materialele despre cele mai noi realizări ale ştiinţei, despre experienţa înaintată în domeniul învăţămîntului apar în primul rînd în limba rusă şi trece uneori timp pînă ce pot fi traduse.

Din cele arătate mai sus reiese că învăţătorul, profesorul trebuie să citească mult, să studieze, deoarece un material ştiinţific nu se poate parcurge ca un roman, „înghiţind" paginile. Materialul ştiinţific trebuie citit cu cea mai mare atenţie şi conspectat. În conspect se arată ideile principale ale autorului, faptele pe care se sprijină acestea, ca şi observaţiile personale în legătură cu cele citite. Aceasta însă nu e totul. În practică avem nevoie de cunoaşterea rezolvării unor probleme sau a unor păreri exprimate în legătură cu anumite probleme. De aceea, din conspectele cărţilor trebuie extrase anumite teme şi introduse într-un caiet special sau în fişe. În aceste fişe se va arăta numele autorului, titlul cărţii, ediţia, pagina unde se vorbeşte despre problema respectivă, arătîndu-se eventual, în cîteva cuvinte, şi ce se spune în legătură cu aceasta. Pentru a-şi uşura această muncă, unii extrag materialul din cărţi de-a dreptul pe probleme, în fişe pe care le aşează în cutii separate. Orice citire a unui material ştiinţific fără astfel de forme de evidenţă nu poate duce la rezultate bune, deoarece cele citite se uită, în memorie rămînînd doar o reprezentare foarte vagă a problemelor tratate în materialele respective.

Firească că — în măsura posibilităţilor — cărţile şi broşurile mai importante nu trebuie numai împrumutate de la bibliotecă, ci cumpărate, pentru a fi mereu la dispoziţia noastră. Vom avea astfel treptat o bibliotecă personală, care va cuprinde cărţile de care avem neapărată nevoie, revistele la care sîntem abonaţi, precum şi dosare cu materiale mai interesante, decupate din ziare, gazete etc. Trebuie să ţinem o evidenţă a tuturor acestor materiale bibliografice, pentru a ne putea documenta amănunţit, în orice moment, asupra diferitelor probleme pe care le întîlnim în practica muncii noastre.

Am arătat la început că studiul individual este mijlocul principal de ridicare a nivelului pregătirii noastre şi, prin aceasta, de îmbunătăţire a muncii noastre instructiv-educative. Toate acestea se pot realiza însă numai dacă studiul nostru este temeinic şi nu formal, făcut de dragul de a avea o rezervă de „caiete cu conspecte" susceptibile a fi arătate în diferite ocazii. Toate cunoştinţele acumulate prin studiul individual trebuie să-şi găsească aplicarea în practică, să îmbunătăţească procesul de învăţămînt. Dar a aplica în practică cunoştinţele însuşite nu înseamnă nici de cum a transpune mecanic cele însuşite. Aplicarea în practică trebuie să fie întotdeauna creatoare, să aibă în vedere condiţiile specifice în care se duce munca.

Se întîmplă uneori că o anumită metodă nu dă imediat rezultate. Acest insucces, inerent începutului, nu trebuie să ne sperie. El trebuie să ne facă să analizăm cu mare grijă felul nostru de a proceda, să găsim cauza insuccesului şi să ne îmbunătăţim metoda. Succesul final va răsplăti cu prisosinţă străduinţile noastre.

Studiul individual nu trebuie privit ca o chestiune particulară a învăţătorului sau a profesorului; fiind strîns legat de calitatea muncii pedagogului la catedră, el trebuie să fie sprijinit îndeaproape de organele de învăţămînt şi sindicale. La cercurile pedagogice, în comisiile pe materii trebuie să se discute, între altele, şi noutăţile apărute în domeniul specialităţii respective. Cu deosebire metodiştii cabinetelor pedagogice au datoria să recomande cadrelor didactice material bibliografic în legătură cu diferite teme, să organizeze în sprijinul lor consultaţii cu privire la felul cum trebuie citită şi folosită o carte sau o broşură.

În acest fel studiul individual ne va ajuta să ne îmbunătăţim continuu munca, să ridicăm calitatea învăţămîntului pe o treaptă superioară.

Prof. EDGAR KRAU

Pentru o mai bună pregătire a celor înscrişi la cursurile de perfecţionare

În anul şcolar trecut, în regiunea Craiova s-au obţinut rezultate bune în acţiunea de pregătire a cadrelor didactice cuprinse la cursul de perfecţionare. Factorul care a contribuit cel mai mult la obţinerea acestor rezultate a fost grija permanentă pe care a manifestat-o cabinetul pedagogic pentru îndrumarea învăţătorilor şi profesorilor, pentru a le crea condiţii cît mai bune de studiu. Astfel, pedagogilor cuprinşi la curs li s-a asigurat cea mai mare parte din materialul bibliografic necesar, s-au organizat, în sprijinul lor, consultaţii individuale şi colective etc.

În acest an şcolar, în faţa cabinetului pedagogic se ridică sarcini noi cu privire la perfecţionarea cadrelor didactice. Numărul pedagogilor cuprinşi la cursul de un an a crescut de la 559 la aproape 1300, dintre care numai învăţătorii şi educatoarele, pentru care cabinetul are în sarcină şi organizarea etapei cu frecvenţă din luna iulie 1956, numără 970.

Această situaţie nu ne-a speriat însă, ci ne-a mobilizat şi mai mult în muncă, a contribuit la ridicarea nivelului activităţii noastre în această direcţie.

Cum era şi firesc, am pornit-o pe drumul folosirii şi dezvoltării a ceea ce a fost pozitiv în munca desfăşurată de noi în anul şcolar trecut. Am început cu recrutarea cadrelor care urmau să fie înscrise la curs. Evitînd o recrutare mecanică, am căutat să cuprindem la curs în special cadre didactice calificate, cu oarecare practică în învăţămînt şi — ceea ce este mai important — recrutarea acestora s-a făcut numai după ce ei şi-au dat, în prealabil, consimţămîntul. Toţi cei înscrişi la curs au primit programele de studiu încă la începutul lunii septembrie. Metodiştii cabinetului pedagogic regional s-au deplasat pe teren special în acest scop. Cu acest prilej au fost organizate consfătuiri cu toţi cursanţii, la care li s-au arătat sarcinile ce le stau în faţă şi li s-au dat îndrumări asupra felului cum să-şi organizeze studiul individual. La consfătuiri au participat reprezentanţi ai comitetelor executive ale sfaturilor populare raionale, directorii şcolilor, responsabilii cercurilor pedagogice şi unele cadre didactice care au absolvit cursul anul trecut. Acestea au împărtăşit celor prezenţi experienţa lor cu privire la organizarea studiului.

Am început, după aceea, munca de ajutorare şi îndrumare a cadrelor didactice în curs de perfecţionare. Constatările făcute pe teren de către metodişti şi inspectori într-o serie de raioane, cum sînt Băileşti, Plenita, Vînju Mare, Caracal, Tg. Jiu, au scos la iveală faptul că parte din cursanţi fie că nici nu-şi începuseră studiul, fie că îl desfăşurau la întîmplare. Pentru a remedia această situaţie am trimis tuturor cadrelor didactice în curs de perfecţionare din regiunea noastră o scrisoare individuală, prin care le-am dat o serie de îndrumări practice cu privire la felul cum trebuie să muncească pentru a-şi însuşi în întregime programele de studiu. Le-am arătat că baza acţiunii de perfecţionare o constituie studiul individual şi că reuşita acestuia depinde, în primul rînd, de buna organizare a muncii. În această scrisoare le-am împărtăşit experienţa învăţătoarei Paula Pupăză din oraşul Craiova, care şi-a planificat just studiul individual, rezervînd timpul necesar atît pentru elaborarea lucrărilor de control, cît şi pentru recapitularea şi sistematizarea materiei. Le-am atras însă atenţia să nu folosească mecanic indicaţiile date, ci să le adapteze la situaţia concretă în care muncesc. Ne-am preocupat stăruitor şi de îndrumarea cadrelor didactice asupra felului în care trebuie să studieze şi să-şi conspecteze materialul studiat.

Constatările făcute ulterior pe teren ne-au arătat că cei mai mulţi dintre pedagogii cuprinşi la cursul de un an aplică îndrumările noastre. Aşa procedează, de pildă, profesorii Eugen Nicolescu, Florica Şerban, Maria Pîrvănescu şi Eugenia Negreanu din oraşul Craiova, tovarăşii Ion Cauc, directorul şcolii de 7 ani din satul Întorsura raionul Segarcea, Ion Zamfirescu, inspector şcolar în raionul Caracal, Aurel Enache şi Ilie Popescu, inspectori regionali etc.

Planurile de studiu ale cadrelor didactice în curs de perfecţionare sînt văzute şi îmbunătăţite de către directorii şcolilor, care au sarcina de a ajuta pe învăţători şi profesorii din colectivele lor să se pregătească cît mai temeinic. Se remarcă, îndeosebi, prin sprijinul pe care-l dă cadrelor didactice din şcoala sa, tovarăşul Ion Iancu, directorul şcolii de 7 ani din comuna Leu, raionul Craiova.

Cabinetul pedagogic regional a luat şi alte măsuri menite să ajute buna pregătire a cadrelor didactice în curs de perfecţionare. Astfel, cu sprijinul comitetului executiv al sfatului popular regional s-au creat pentru pedagogii înscrişi la curs condiţii bune de studiu. Împreună cu centrul regional de librării şi difuzare a cărţii, cabinetul pedagogic a organizat aprovizionarea cursanţilor cu lucrările necesare în cadrul sistemului „cartea prin poştă". Numai pînă în prezent, valoarea cărţilor procurate pe această cale depăşeşte suma de 20.000 lei. Un sprijin serios am primit în această privinţă din partea comitetului sindical regional al muncitorilor din învăţămînt. S-au luat apoi măsuri ca bibliotecile şcolare să acorde împrumuturi de cărţi pe termen mai lung celor înscrişi la cursul de un an, iar pentru raioanele mai îndepărtate să se organizeze biblioteci volante.

Aplicînd îndrumările cabinetului pedagogic regional, cercurile pedagogice au inclus în tematica lor unele teme mai grele din programa cursurilor de perfecţionare. În cadrul schimbului de experienţă organizat de cercurile pedagogice se arată o atenţie deosebită muncii tovarăşilor cuprinşi la cursul de un an.

Cabinetul pedagogic regional se preocupă îndeaproape de organizarea consfătuirilor individuale şi colective în sprijinul cursanţilor. Consfătuirile individuale le dau metodiştii, atît cu prilejul deplasărilor pe teren, cît şi la sediul cabinetului, ori de cîte ori sînt solicitaţi. De asemenea, cabinetul a dat pînă acum 33 de consultaţii scrise ca răspuns la diferite scrisori venite de pe teren.

Folosind experienţa anului trecut, cabinetul regional a organizat în cursul lunii noiembrie cîteva consultaţii colective. Pentru profesorii şi cadrele de conducere din întreaga regiune consultaţia s-a ţinut la Craiova. În organizarea ei am primit ajutorul Institutului interregional de perfecţionare a cadrelor didactice de la Timişoara. Consultaţia colectivă pentru învăţători şi educatoare s-a ţinut în centrele raioanelor Craiova, Calafat, Caracal, Tg. Jiu şi Tr. Severin. La aceste consultaţii colective au fost lămurite unele probleme din programele de marxism-leninism, de pedagogie şi de specialitate şi s-a răspuns la o serie de întrebări puse de cursanţi. Pentru a asigura un nivel ridicat al consultaţiilor, cabinetul a folosit sprijinul catedrei de ştiinţe sociale de la Institutul agronomic din Craiova, al profesorilor universitari din localităţile, precum şi al învăţătorilor şi profesorilor fruntaşi.

Pornind de la ideea că acţiunea de perfecţionare nu constituie un scop în sine, ci că ea trebuie să ducă nemijlocit la ridicarea nivelului de pregătire a elevilor, cabinetul pedagogic regional urmăreşte în ce măsură cadrele didactice înscrise la curs aplică în munca lor cunoştinţele însuşite pe baza studiului individual.

Fără a ne mulţumi cu rezultatele obţinute pînă acum, ne străduim să îmbunătăţim necontenit munca noastră în vederea pregătirii cadrelor didactice cuprinse la cursul de perfecţionare de un an. Astfel, va trebui să întreprindem o serie de acţiuni pentru a asigura o cît mai bună pregătire a colectivului de lectori pentru etapa cu frecvenţă. Pe lîngă lectorii pe care cabinetul i-a folosit pînă acum au fost recrutaţi şi lectori noi, din rîndul învăţătorilor care au absolvit cu succes, în anul trecut, cursul de perfecţionare. Ne-am propus să-i ajutăm temeinic pe lectori în vederea stăpînirii metodei de lucru în seminar.

Ne îngrijim de pe acum de pregătirea lecţiilor pentru etapa cu frecvenţă, pe care le vom discuta în colective de cadre cu o bună pregătire şi cu experienţă. Lecţiile vor fi ilustrate cu exemple din munca şcolilor din regiunea noastră, obţinute pe baza studierii activităţii instructiv-educative a cadrelor didactice.

Folosind concluziile examenului de la sfîrşitul cursului pentru învăţători din anul trecut, vom întreprinde o serie de acţiuni pentru a preveni lipsurile constatate. Astfel, întrucît răspunsurile privitoare la metodica predării obiectelor au fost mult mai bune decît cele privitoare la problemele teoretice legate de conţinutul acestora, am hotărît să ne îndreptăm atenţia, atît în etapa studiului individual, cît şi în cea cu frecvenţă, în această direcţie.

NICOLAE ANDREI
şeful cabinetului pedagogic al regiunii Craiova

Munca metodistului regional cu colectivul său

Una dintre sarcinile cele mai însemnate ale metodistului regional este aceea de a organiza cît mai bine activitatea colectivului său, de a-l ajuta să contribuie la lichidarea lipsurilor existente în munca şcolilor, la îmbunătăţirea acestei munci.

Lucrez ca metodist de limba rusă la cabinetul pedagogic al regiunii Cluj. Împreună cu un colectiv de metodişti voluntari, în rîndul cărora se numără cei mai buni profesori de specialitate. La început, colectivul nostru era format doar din trei tovarăşi. În anul şcolar trecut el s-a lărgit, iar pînă la sfîrşitul acestui an şcolar va cuprinde 11 tovarăşi.

Pentru a asigura o alegere justă a membrilor colectivului, noi am studiat munca celor mai buni profesori de limba rusă din regiune, din oraşul Cluj, precum şi din oraşele apropiate, rezultatele obţinute de ei în activitatea instructiv-educativă, pregătirea şi cunoştinţele lor, metodele lor de predare etc. Am stat de vorbă cu ei personal. După ce ne-am fixat asupra alegerii, ne-am adunat cu toţii într-o şedinţă de lucru, în cadrul căreia s-a întocmit planul de muncă al colectivului şi s-au trasat fiecărui tovarăş sarcini concrete.

Fiecare membru al colectivului studiază, pe lîngă problemele generale, o anumită problemă în mod special. De exemplu, tov. E. Popovici studiază predarea limbii ruse în clasa a IV-a, tov. Teofil Voinescu — dezvoltarea vorbirii la lecţiile de limbă rusă, tov. Elisabeta Corobceanu — munca pentru îmbunătăţirea vocabularului elevilor la lecţiile de citire, tov. Vera Ungureanu — problemele sintaxei limbii ruse şi munca educativă la lecţiile de limba rusă, tov. Iosif Katona — problema scrierii corecte, tov Miko Emeric — problemele sintaxei limbii ruse etc. Aceste probleme sînt studiate în tot cursul anului şcolar; membrii colectivului vor continua să le studieze şi în anii viitori. În momentul de faţă, unii dintre tovarăşii mai vechi în acest colectiv se ocupă de cîte două probleme, ceea ce le îngreunează într-o măsură munca. Această situaţie este provizorie şi, odată cu lărgirea colectivului, ea va fi lichidată, fiecare profesor studiind cîte o singură problemă.

Planurile de muncă ale membrilor colectivului regional sînt întocmite pe baza planului metodistului regional. Fiecare dintre ei are săptămînal o zi liberă. În această zi ei se întrunesc la cabinetul pedagogic regional, unde discută împreună problemele muncii lor. De asemenea, ei vizitează şcolile din localitate, studiază munca profesorilor, ajutînd pe aceia care au mai puţină experienţă şi, cîteodată, se deplasează pe teren, conform planului cabinetului pedagogic regional. Aceste deplasări sînt rare; au loc numai în cazuri speciale, cînd vrem să cercetăm în întreaga regiune anumite probleme, cum ar fi, de exemplu, munca cercurilor pedagogice, activitatea colectivului metodiştilor raionali etc.

Toţi membrii activului regional sînt bine pregătiţi şi, sub conducerea şi îndrumarea metodistului regional, depun o activitate conştiincioasă şi rodnică, ajutînd într-o măsură însemnată cabinetul regional în îndeplinirea planului său. Ei ţin consultaţii pentru profesorii care predau limba rusă, întocmesc referate, ţin lecţii deschise etc.

După formarea colectivului regional ne-am deplasat în centrele raionale şi am studiat munca celor mai buni profesori de limba rusă din raionul respectiv. Aceşti profesori au fost chemaţi apoi la cursurile de îndrumare din vara anului 1953. Din rîndurile lor au fost aleşi metodiştii raionali de limba rusă. La rîndul lor, şi metodiştii raionali lucrează cu un colectiv format din cei mai buni profesori de limba rusă ai raionului respectiv.

Între metodistul regional, colectivul regional şi cel raional există o legătură strînsă. La aceasta contribuie în mare măsură concordanţa între planul metodistului regional şi între planurile metodiştilor raionali. Acestea din urmă, contribuind la realizarea obiectivelor planului muncii metodice pe întreaga regiune, ţin seama şi de cerinţele şi posibilităţile raioanelor respective, cuprinzînd de aceea şi anumite probleme speciale.

Metodiştii raionali sînt îndrumaţi şi ajutaţi în munca lor de către metodistul regional şi de către colectivul lui în şedinţele de lucru, de instructaj şi de analiză a muncii ţinute la cabinetul pedagogic regional, prin consultaţii, prin corespondenţă, ca şi prin îndrumările metodice primite cu prilejul deplasărilor pe teren, la cercurile pedagogice etc.

De exemplu, în luna martie a anului trecut cabinetul regional a organizat pentru metodiştii raionali o consfătuire care a ţinut trei zile. În prima zi s-a analizat activitatea metodiştilor raionali în legătură cu predarea limbii ruse în şcoli şi la cursurile populare şi s-au dat îndrumări în vederea îmbunătăţirii acestei activităţi. În a doua zi s-au discutat cîteva probleme de gramatică şi metodică privitoare la fonetica limbii ruse, la munca profesorului pentru asigurarea unei pronunţări corecte, pentru îmbogăţirea vocabularului elevilor, pentru însuşirea de către aceştia a unei scrieri corecte. În legătură cu aceste probleme s-au prezentat scurte referate, după care au avut loc seminarii. În a treia zi, membrii colectivului regional au ţinut lecţii deschise pentru clasele a IV-a, a V-a şi a VIII-a. Lecţiile au fost analizate apoi în colectiv, sub îndrumarea metodistului regional.

La începutul acestui an şcolar, metodiştii raionali au participat la o şedinţă de lucru în cadrul căreia au fost discutate programele şi manualele de limba rusă editate în 1955 şi folosirea lor în şcolile noastre. De asemenea, au fost discutate sarcinile metodiştilor raionali şi ale colectivelor lor, accentuîndu-se, în deosebi, două sarcini foarte importante: perfecţionarea profesorilor de limba rusă (arătîndu-se toate formele care pot fi folosite în acest scop) şi studierea, generalizarea şi popularizarea experienţei pozitive a cadrelor care predau limba rusă.

Membrii colectivului regional, precum şi majoritatea metodiştilor raionali au înţeles importanţa muncii lor şi depun o activitate sistematică şi planificată. Aşa lucrează, de exemplu, tovarăşii Vera Ungureanu, Iosif Katona, Elena Popovici, Elisabeta Corobceanu, Teofil Voinescu, Emeric Miko şi alţii din colectivul regional, Petru Cerlinca, Boris Leandru, Nicolae Vrăiitoru, Adam Dadai, Ioan Bota, Nicolae Pîrseanu şi alţi metodişti raionali. Se desfăşoară mai slab activitatea în raionul Sărmaş şi în raionul Jibou.

În munca mea cu colectivul metodiştilor primesc un ajutor concret din partea inspectorului regional de limba rusă, tov. Francisc Szekely, cu care lucrez în strînsă colaborare. Căutînd să-mi îmbunătăţesc neconţenit activitatea, acord o atenţie deosebită studierii materialului adunat de către colectivele raionale şi de colectivul regional. În trecut, una din lipsurile cele mai însemnate ale activităţii mele a fost aceea că nu m-am preocupat suficient de cunoaşterea şi popularizarea experienţei pozitive. Luptînd pentru înlăturarea acestei lipse, mă străduiesc să folosesc tot materialul cules de fiecare metodist în vederea generalizării experienţei înaintate, în vederea pătrunderii ei în toate cele 16 raioane ale regiunii noastre.

A. SOMODI
metodist la cabinetul pedagogic al regiunii Cluj

Sărbătoarea cărții

De obicei, cu prilejul sărbătorii cărții sintem ispitiți să ne gindim în primul rind la tirajele cărților, la condițiile grafice superioare în care ele apar. In astfel de prilejuri, limbajul cifrelor are o elocvență deosebită și el este folosit din plin. Sărbătoarea cărții poate să apară atunci ca fiind mai ales una a editurilor și autorilor.

Fără îndoială că este și a lor. Dar am vrea, în aceste puține rinduri, să pornim de la cel căruia-i este destinată cartea, de la cititor. In primul rind acolo s-a petrecut revoluția cea mai impresionantă. Sporurile de tiraje, edițiile repetate, înfățișarea tehnică și editorială tot mai bună — acestea sînt rezultate ale prefacerii uriașe care s-a produs în adinc, în rîndurile zecilor de mii, apoi sutelor de mii, iar acum milioanelor de oameni ai muncii care s-au orientat către cultură, către carte.

Au fost decenii și secole de-a rîndul în care mai mult de trei sferturi din populație nu știa a scrie și a citi. Din vechi timpuri, poporul, înșelat și jefuit de toți profitorii și exploatatorii, aruncat în întunericul neștiinței, și-a făurit zicala care să-i măsoare dorința de învățătură: ai carte, ai parte. Cosmopolitismul și trădarea claselor dominante și-au făcut din incultura și analfabetismul a trei sferturi din țară aliații de temelie.

Dar a venit în viața țării noastre ziua de 23 August 1944. In mii de sate unde nu pătrunsese niciodată lumina cărții, a învățăturii, avem astăzi librării și foarte curînd nu vom mai număra nici un om care să nu știe a citi și a scrie.

Nu ne gindim, de bună seamă, numai la lichidarea analfabetismului ca singurul semn al prefacerilor pe care le-a trăit țara, ieșind dela înapoiere și înaintînd către progres. Școlile, căminele culturale, bibliotecile, cinematograful în mediul sătesc, ziarele, revistele — cite altele nu se pot număra azi. Pentru prima dată în istoria sa, poporul romîn are condiții de acces spre cultură. Făuritorul marilor comori ale culturii și artei folclorice, poporul, care de-a lungul veacurilor de asuprire și-a creat singur cultura și înțelepciunea lui și a răspîndit-o prin viu grai, a pășit cu adevărat în era luminii.

In chip obișnuit am sărbătorit „săptămîna cărții"; în 1953 și 1954 au avut loc „decade ale cărții"; anul acesta, ultimul an al primului cincinal, avem o lună a cărții. Ochiului superficial îi poate scăpa semnificația acestui spor, dar el este expresia dorinței vii a cititorului de a cinsti cum se cuvine mersul său către lumina învățăturii, către posibilitatea de a cunoaște marele tezaur al culturii omenirii. Este încă una din manifestările prin care omul de rînd din țara noastră, pentru prima oară liber și demn, își afirmă dreptul și posibilitățile de a se îndrepta cu grăbire și din plin spre viitorul socialist.

Și acum, în lumina acestei revoluții, să apelăm la limbajul cifrelor, ca să măsurăm drumul parcurs, ritmul dezvoltării noastre culturale. Cine s-a gîndit acum cincisprezece ani, în țara milioanelor de analfabeți, că într-un deceniu și jumătate vom ajunge la 40.000 de biblioteci, la 15.000 de puncte de difuzare a cărții? Numai în anii cincinalului s-au tipărit 14.400 de titluri de cărți în 222.228.000 de exemplare. Din acestea, a zecea parte sînt în limbile minorităților naționale. Tot din acestea, 15 milioane sînt cărți științifice și tehnice de nivel superior, iar 23 de milioane sînt cărți de știință și tehnică popularizată.

Nivelul tot mai înalt al conștiinței cetățenești și politice a oamenilor țării noastre îl măsoară, de pildă, cele 6.000.000 de exemplare ale cărților de ideologie marxist-leninistă, apărute în anii cincinalului, iar dragostea pentru valorile artistice ale literaturii noastre și ale celei universale o poate măsura faptul că 40% din cărțile apărute în 1955 sînt cărți literare. In ultimii cinci ani, numărul volumelor de literatură originală apărute a fost de 12.500.000. Numai pentru copii s-au tipărit 13.208.000 de volume. Din opera lui Eminescu s-au tipărit anual, în medie 100.000 de exemplare. In general, cartea literară se tipărește în tiraj mediu de 20.000 de exemplare. Și în anul acesta, ca și în anii trecuți, în cinstea sărbătorii cărții vor apare numeroase cărți noi, ale maeștrilor literaturii noastre și ale celei universale — opere noi sau reeditări — în tiraje de zeci și zeci de mii de exemplare. Apar al patrulea volum din ciclul de opere ale lui Mihail Sadoveanu, romanul „Oameni de ieri, oameni de azi, oameni de miine", de Cezar Petrescu, „1907" de Tudor Arghezi, „Cefe de taur"", de Zaharia Stancu, „Trăinicie", de Mihai Beniuc, „Moromeții", de Marin Preda, „Vecinii", de V. Em. Galan, „Cronică de familie", de Petru Dumitriu, „Din veacul XX", de Eugen Jebeleanu și multe altele.

Un loc special în sărbătoarea cărții îl ocupă cartea didactică. In anii cincinalului, 43 de milioane de volume, adică aproape a cincea parte din totalul tipăriturilor, au fost cărți școlare. Aceasta vorbește despre grija regimului nostru pentru a școlariza în condiții tot mai bune și la un înalt nivel pe toți copiii de vîrstă școlară ai țării noastre, pentru înlăturarea definitivă a blestematei moșteniri a analfabetismului, pentru înarmarea tineretului cu cunoașterea bazelor științelor.

Limbajul cifrelor își are astfel rostul său în a sublinia marele rol pe care-l are cartea în viața poporului nostru. Faptele de fiecare zi arată ce drum a parcurs poporul nostru, cit de departe este el de ceea ce au însemnat intunecimea și bezna orinduirilor trecute. Se împlinește tot mai mult dorința aprinsă de învățătură care i-a insuflețit pe înaintașii noștri, care le-a fost adesea vis neîmplinit și pe care atît de grăitor o definea un bătrîn ctitor al literaturii și culturii noastre, cînd se adresa cititorului dorindu-i să aibă, „după aceste cumplite vremi a anilor noștri, cîndva și mai sloboade veacuri, întrucare pe lingă alte trebi, să aibi și cu cititul cărților vreme a face iscusită zăbavă. Că nu este alta și mai frumoasă și mai cu folos în toată viața omului zăbavă decît cetitul cărților".

Trăim acele slobode veacuri pe care le visa bătrînul cronicar. Sărbătoarea cărții este un semn de preț al anilor noștri de construire a socialismului.

M. GAFIȚA

In cabinetul de fizică al școlii medii nr. 3. cu limba de predare maghiară din Satu Mare.

Din munca unei comisii de atestare

Pentru a-și duce la îndeplinire sarcina de mare răspundere, aceea de a face propuneri pentru acordarea gradului de învățător sau profesor celor îndreptățiți la aceasta, comisia de atestare din raionul 1 Mai, conform îndrumărilor primite, și-a planificat în așa fel activitatea, ca graba să nu dăuneze calității aprecierilor. Pentru o justă cunoaștere a muncii cadrelor didactice comisia are în vedere atît activitatea acestora la catedră, cît și munca lor obștească

Prima posibilitate de cunoaștere a celor ce vin în fața comisiei o constituie verificarea actelor. In acest scop, comisia a primit din partea secției de învățămînt materialele necesare: documentele de atestare, procesele verbale de inspecții, procesele verbale de constatări ale metodiștilor, materialele de la consfătuirile raionale, procesele verbale ale consiliilor pedagogice, caietele de asistență ale directorilor. Pentru ca să existe un punct de vedere unitar, comisia studiază în colectiv fiecare material, își face o opinie de ansamblu asupra activității celui în cauză, scoate în evidență problemele principale și se fixează asupra punctelor esențiale ale discuției care va fi dusă cu învățătorii și profesorii ce vin în fața comisiei.

După aceasta are loc o convorbire tovărășească intre cadrele didactice și membrii comisiei. Convorbirea nu are un caracter de examinare, ci de punere în discuție a unor probleme esențiale. Spiritul de răspundere și vigilența călăuzesc comisia în toată activitatea ei, pentru a se evita eventualele erori, și aprecierea muncii învățătorilor și profesorilor de pe poziții subiective.

Cum este și firesc, comisia ia legătură, în primul rînd, cu directorul școlii, care are datoria să cunoască îndeaproape calitatea muncii cadrelor pe care le conduce. Directorul școlii înfățișează activitatea școlii, în spirit critic și autocritic. El arată caietul de asistență la lecții în care sînt notate nu numai conținutul lecției, ci și metodele pe care le-a folosit profesorul în predare, materialul didactic întrebuințat, precum și observațiile, concluziile și propunerile directorului în urma asistării la lecții. Din această examinare comisia-și face o părere valabilă nu numai în ceea ce privește activitatea cadrelor didactice din școala respectivă, dar și în privința metodei de lucru a directorului, a posibilităților lui de organizare și îndrumare a procesului instructiv-educativ. De pildă, din convorbirea cu tovarășa directoare a școlii medii de fete nr. 10, comisia a aflat că în această școală munca este bine organizată, că învățătoarele și profesoarele se străduiesc să ridice nivelul muncii lor, dar că există încă greșeli în repartizarea diverselor sarcini. Convorbirea cu tovarășele profesoare de fizică și matematică de la școala medie nr. 10 ne-a arătat că acestea au preocupări științifice, că participă la elaborarea manualelor de specialitate.

Cu prilejul convorbirilor, membrii comisiei au constatat cu satisfacție că majoritatea pedagogilor aplică în viață cunoștințele pe care și le-au însușit la cursurile de perfecționare.

Comisia nu are numai rolul de a constata progresul sau lipsurile în activitatea celor care vin în fața ei, ci și aceea de a-i ajuta să-și îmbunătățească munca. De aceea noi acordăm atenție acestei probleme, căutînd să arătăm cadrelor didactice căile pe care trebuie să le folosească pentru a înlătura greșelile din munca lor, pentru a-și perfecționa neîncetat activitatea.

Comisia de atestare este sprijinită permanent de secția de învățămînt a raionului, atît în ceea ce privește condițiile materiale cît și cu privire la cunoașterea activității cadrelor didactice.

Munca comisiei de atestare a influențat favorabil activitatea școlilor din raion. Invățătorii și profesorii, îndrumați de organizațiile de partid și sindicale, se prezintă cu încredere în fața comisiilor, pentru a vorbi despre munca lor. Ei sînt convinși că acțiunea de atestare va contribui la ridicarea perfecționării lor, la stabilitatea lor în muncă, în scopul îmbunătățirii activității instructiv-educative în învățămîntul elementar și mediu.

AURELIA TEODORESCU
președinta comisiei de atestare din raionul 1 Mai

Verificarea și aprecierea cunoștințelor elevilor

De curînd a avut loc o consfătuire organizată de „Gazeta învățămîntului" cu cititorii și corespondenții din raionul Fălticeni. La această consfătuire au participat un număr de peste 50 de cadre didactice din oraș și raion.

Referatul prezentat de tov. Dumitru Grigoriu, inspector din secția raională de învățămînt, s-a ocupat de modul în care se face verificarea și aprecierea cunoștințelor elevilor, scoțînd în evidență numeroase aspecte pozitive ale muncii pedagogilor, dar și o serie de lipsuri care se manifestă în această direcție.

De pildă, s-a arătat că tov. Alexandrina Nastac, de la școala medie de fete din Fălticeni, își trece în planul de lecție elevele pe care și-a propus să le examineze în ora respectivă. Acest procedeu permite profesoarei să poată cunoaște problemele asupra cărora elevele au fost insuficient pregătite, pentru a insista asupra lor în timpul recapitulărilor de la sfîrșitul pătrarelor sau de la sfîrșitul anului școlar. Tov. Nastac obișnuiește să examineze pe eleve nu numai din lecția curentă, ci și din lecțiile anterioare, pentru a se putea convinge de temeinicia cunoștințelor acestora. Nu tot astfel procedează însă tov. Maria Iacoboaia, de la școala de 7 ani din Botești, care examinează pe elevi numai din lecția curentă, ceea ce exclude posibilitatea verificării trăiniciei cunoștințelor.

Tov. Ion Balaban, de la școala de 7 ani din Boroaia, și-a întocmit o evidență a tuturor lacunelor și erorilor din cunoștințele elevilor și îi examinează orientîndu-se după această evidență.

Tov. Vasile Popa, profesor de limba romînă la școala medie de fete din Fălticeni, introduce elemente noi în recapitularea materiei pentru a face lecțiile de verificare mai atractive. In același mod, sintetizînd lecțiile recapitulative pe probleme, procedează și tovarășa Florica Tincu.

Deși majoritatea pedagogilor din raionul Fălticeni efectuează un control riguros al temelor, sînt și cadre didactice care nu acordă suficientă atenție corectării caietelor, ducînd o muncă superficială în această direcție. Asemenea cadre sînt, de exemplu, tov. Ecaterina Iliuc, de la școala elementară din Gulia și Mariana Botez, de la școala de 7 ani din Valea Glodului.

Unele cadre didactice fac notări nejuste, dînd dovadă de indulgență neprincipială sau severitate excesivă; altele notează pe elevi la obiectul respectiv pentru abateri de la disciplină. Așa procedează, de exemplu, tov. Melexenia Bistriceanu, de la școala elementară din Brăiești.

Tov. Șafta Gîdea, de la școala elementară din Huși, notează elevii numai în ultimile zile ale pătrarului. Pînă la data de 28 octombrie, de pildă, nu avea nici o notă în catalog. Tov. Sofia Baltă, de la școala de 7 ani din Dolhasca, a notat într-o singură oră 19 elevi, dintre care 11 cu nota 2. In schimb, tov. Gheorghe Roșu, de la aceeași școală, a notat cu 5 lucrarea elevului Constantin Balașa, deși aceasta conținea 35 de greșeli grave de ortografie.

La discuții au participat numeroși învățători și profesori, care au adîncit problemele ridicate de referat. Astfel, tov. Vasile Popa a insistat asupra calmului de care trebuie să dea dovadă profesorul în clasă în special în timpul verificării cunoștințelor. El a combătut procedeul de a verifica temele elevilor indirect, prin elevul responsabil al clasei, deoarece în felul acesta profesorul capătă o imagine deformată despre munca elevilor.

Tov. Ion Baldasar, directorul școlii medii nr. 1 băieți, a arătat necesitatea controlului pe care trebuie să-l facă părinții asupra efectuării temelor de către elevi și a combătut folosirea notărilor cu plus și minus.

Tov. Ovidiu Homescu, directorul școlii de 7 ani din Rădășeni, a vorbit despre modul în care trebuie făcută verificarea cunoștințelor la sfîrșitul anului școlar. Pentru adîncirea problemei verificării și notării cunoștințelor, tov. Ovidiu Homescu a propus discutarea ei în consiliile pedagogice și în ședințele cu directorii.

Consfătuirea din raionul Fălticeni va contribui la îmbunătățirea muncii cadrelor didactice în ceea ce privește verificarea cunoștințelor elevilor.

Folosirea proiecțiilor la lecțiile de istorie

Pentru ca lecțiile recapitulative să fie cît mai atractive, este necesar să se folosească în cadrul lor elemente și procedee noi, care să stimuleze interesul elevilor pentru problemele discutate. Experiența a dovedit că metodele obișnuite: conversații, completările profesorului etc. sînt insuficiente. La acestea se poate adăuga cu succes folosirea diapozitivelor, a filmelor, vizitarea muzeelor, excursiile etc.

O astfel de lecție recapitulativă de istorie, însoțită de proiecții, a fost prezentată recent în fața elevelor clasei a VIII-a de la școala medie de fete nr. 1 din Caransebeș. Tema lecției a fost „Revoluția burgheză din Franța".

După convorbirea introductivă, în care s-au discutat problemele esențiale ale lecției, aceste probleme au fost reluate și adîncite prin completări însoțite de proiecții. Astfel, elevele au văzut pe ecran chipurile lui Voltaire, Diderot și J. J. Rousseau, scriitori care au demascat în lucrările lor monarhia absolutistă și nobilimea, contribuind la pregătirea spiritelor pentru izbucnirea revoluției. In continuare s-a proiectat o imagine înfățișînd prima ședință a Statelor Generale, de la 5 mai 1789, în care pentru prima dată, deputații din starea a treia, contrar tradiției, și-au acoperit capetele la fel cu cei din clasele privilegiate. Aici au proclamat deputații stării a treia adunarea lor drept Adunare Națională. A fost proiectată, de asemenea, imaginea luării Bastiliei. S-a scos în evidență că această cucerire a fost o acțiune politică a maselor și a constituit începutul revoluției. La 14 iulie, poporul din Paris a dobîndit victoria, dînd o lovitură de moarte absolutismului regal.

In același mod au fost interpretate și următoarele imagini proiectate: marșul din 5-6 octombrie al poporului din Paris spre Versailles, reținerea lui Ludovic al XVI-lea împreună cu familia la Varennes, în noaptea de 21 spre 22 iunie 1791, cucerirea palatului Tuileries, în ziua de 10 august 1792.

Elevele au avut posibilitatea să vadă un extras din procesul verbal de înlăturare a monarhiei, portretul unui iacobin și o imagine a clădirii în care se țineau ședințele iacobinilor. Iacobinul ținea într-o mînă clopotul de alarmă, iar în cealaltă sabia și o petiție, care cuprindea revendicările poporului.

Lecția s-a încheiat cu concluziile care au pus în lumină importanța revoluției burgheze din Franța

Schimb de experiență între profesorii de științe naturale

In vederea lărgirii schimbului de experiență între cadrele didactice, cabinetul pedagogic al regiunii Bacău a organizat de curînd o ședință a cercului pedagogic al profesorilor de științe naturale, la care au fost invitați să participe profesori din școlile raioanelor Bacău și Piatra Neamț. Ședința a avut loc la școala de 7 ani din comuna Bicaz. In cadrul ședinței, tov. Vasile Petraru, de la această școală, a ținut o lecție deschisă despre încolțirea semințelor și a prezentat un referat despre organizarea colțului naturii vii. Lecția și referatul au fost urmate de discuții la care a participat majoritatea celor prezenți.

Lecția a fost ilustrată cu un bogat material intuitiv, pregătit de elevii clasei a V-a de la școala din Bicaz. Din răspunsurile pe care le-au dat acești elevi la lecție s-a constatat că ei au cunoștințe temeinice cu privire la condițiile de încolțire a semințelor, ca și despre fenomenul încolțirii.

Ca temă practică pentru lecția viitoare s-a dat unui grup de elevi sarcina de a pune la încolțit cîteva boabe de mazăre. Pentru aceasta li s-au pus la dispoziție semințele respective și o cutie cu un perete de sticlă. Li s-a cerut să semene o sămînță lîngă sticlă și să facă observații în legătură cu dezvoltarea ei, în comparație cu dezvoltarea celorlalte semințe. Unui bob de mazăre i s-a îndepărtat embrionul, pentru ca elevii să observe că se va umfla ca și semințele cu embrion, dar nu va încolți.

Referatul cu privire la organizarea colțului naturii vii a expus experiența tov. Petraru în această direcție. Profesorii au privit cu interes materialul adunat de acesta și de elevi pentru colțul naturii vii: cutii, executate de elevi, cu diferite semințe încolțite, avînd alături caietele și fișele de observație ale elevilor, șoareci, un șobolan, șerpi, o viperă cu 11 pui, broaște, melci, un furnicar, un vultur hoitar, un corb, o vrabie, un acvariu cu peștișori etc. De asemenea, se află aici borcane cu preparate zoologice, precum și cîteva animale împăiate, printre care un lup cu un iepure în gură, veverițe, păsări etc.

Elevii observă cu atenție și cu mult interes felul de viață și obiceiurile animalelor. Ei au fost, de exemplu, foarte surprinși cînd au aflat că șerpii mănîncă de două ori pe lună. Odată, cînd elevii au uitat să dea la timp de mîncare viperelor, una dintre acestea a înghițit-o pe alta. Colectivele de elevi urmăresc și notează în fișe cele constatate de ei referitor la viața plantelor și animalelor pe care le au în grijă.

Colțul naturii vii a fost realizat fără cheltuieli din bugetul școlii, căci tov. Petraru a știut să folosească posibilitățile locale, antrenînd pe elevi și pe părinții acestora în munca de organizare și îmbogățire a colțului

Ședința a contribuit într-o măsură însemnată la răspîndirea experienței bune în munca de înarmare a elevilor cu cunoștințe de biologie, ca și în munca de organizare a activității practice la colțul naturii vii.

După ședință, profesorii au vizitat împrejurimile pitorești ale Bicazului și lucrările de pe șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin".

Prof. IOAN V. ABRAMIUC

Momente din lupta pentru crearea Partidului Comunist din Romînia

Prof. univ. S. Știrbu

Anul 1917 — anul Marii Revoluții din Octombrie — constituie cea mai strălucită confirmare practică a previziunii științifice cu privire la misiunea istorică a clasei muncitoare, făcută cu zeci de ani în urmă de clasicii marxism-leninismului. In acel an învățătura marilor dascăli ai proletariatului despre victoria inevitabilă a clasei muncitoare în lupta sa împotriva burgheziei s-a transformat într-o realitate vie. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a deschis o nouă eră în istoria omenirii, era prăbușirii capitalismului și a triumfului socialismului și comunismului.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a ridicat la un nivel nemaicunoscut pînă atunci forța și greutatea specifică, curajul și hotărîrea de luptă a claselor asuprite din întreaga lume. Și în țara noastră, datorită influenței mobilizatoare a Marelui Octombrie, proletariatul a devenit forța politică cea mai însemnată.

In ultimele luni ale primului război mondial, masele muncitoare din țara noastră au recucerit dreptul de a se organiza în sindicate și dreptul de existență legală pentru partidul socialist. In sînul acestui partid, care nu constituia o organizație centralizată, existau trei curente bine distincte: curentul reformist în frunte cu Jumanca, Flueraș, Grigorovici, Șerban Voinea, curentul centrist, în frunte cu Ilie Moscovici și curentul revoluționar, în fruntea căruia se aflau conducători devotați ai clasei muncitoare ca Pavel Tcacenco, Constantin Ivănuș, Leonte Filipescu, Bella Breiner, Alecu Constantinescu și alții.

Curentul revoluționar a avut ca detașament de frunte grupurile comuniste ilegale, care s-au format imediat după revoluția din Octombrie. Acestea s-au constituit în federația maximalistă (noțiune împrumutată după cuvîntul „bolșevic"-majoritar). Grupurile ilegale comuniste au lansat lozinci revoluționare, care au mobilizat masele populare la lupta pentru pace, pentru pămînt, pentru puterea muncitorească-țărănească. Lozinca luptei pentru pace se împletea strîns cu lozinca puterii muncitorești-țărănești, ambele avînd ca punct de pornire solidaritatea internațională a clasei muncitoare din Romînia cu Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Grupurile comuniste ilegale lansează încă din 1917 manifeste înflăcărate care exprimă bucuria muncitorimii din Romînia față de victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și cheamă masele muncitoare la luptă pentru cucerirea revendicărilor lor economice și politice, pentru o politică de pace, pentru apărarea revoluționară a puterii sovietice. Sub îndemnul lozincilor lansate de grupurile comuniste izbucnesc, în tot cursul anului 1918, puternice lupte revoluționare în rîndurile armatei și mari lupte greviste și demonstrații în rîndurile populației orășenești, conduse de masele muncitoare.

Analizînd situația internațională din această perioadă, Lenin menționează că sub influența lui Octombrie, „văpaia insurecției politice a cuprins Finlanda. Flacările s-au extins și în Romînia" [1]). Referindu-se la situația revoluționară creată în Europa, Lenin mai arată că de „acest moment al relațiilor politice și economice internaționale se putea folosi și s-a folosit revoluția noastră pentru a realiza acest strălucit marș triumfal prin Rusia europeană, pentru a se întinde în Finlanda, pentru a începe să cucerească Caucazul și Romînia" [2]). Cu privire la situația revoluționară din țara noastră, Lenin remarcă: „Intr-adevăr s-au produs evenimente de o uriașă importanță. In Romînia și Austro-Ungaria s-au format Soviete de deputați ai muncitorilor"[3]).

Intr-adevăr, clasa muncitoare din Romînia a luptat cu un avînt necunoscut pînă atunci pentru revendicările sale economice și politice, pentru răsturnarea claselor exploatatoare de la putere. Clasa muncitoare și-a exprimat solidaritatea sa cu revoluția proletară din Rusia nu numai prin demonstrații și manifeste, ci și prin participarea activă a unor unități revoluționare la lupta armată împotriva trupelor intervenționiste. Unități militare alcătuite din soldați romîni s-au alăturat Armatei Roșii și au luptat alături de ea la Odesa, la Poltava, la Kiev și alte regiuni. Marinarii romîni de pe vasele de război ancorate la Chilia, Sulina etc., refuzînd să participe la intervenția anti-sovietică, s-au răsculat în ianuarie 1918. La Odesa a luat ființă un comitet revoluționar romîn. Acest comitet a editat un ziar revoluționar și a desfășurat o largă activitate pentru mobilizarea voluntarilor romîni pentru Armata Roșie.

Concomitent au loc însemnate lupte greviste pe teritoriul Romîniei. De exemplu, în martie 1918, la atelierele Nicolina-Iași izbucnește o mare grevă care durează aproape trei săptămîni, iar la 1 mai, în ciuda măsurilor represive luate de cotropitorii nemți, are loc o grandioasă manifestație muncitorească la București.

Odată cu retragerea trupelor germane, în octombrie 1918, clasa muncitoare din întreaga Romînie prezintă nu numai revendicări economice și politice, dar creează în mod spontan adevărate organe revoluționare: consilii de fabrică și, pe alocuri, sfaturi ale muncitorilor din întreprinderi. In orașul petroliștilor, Cîmpina, sfatul muncitoresc s-a transformat într-o forță politică de care se temeau nu numai proprietarii întreprinderilor petrolifere, ci chiar întregul aparat de stat.

O activitate revoluționară largă au desfășurat consiliile de întreprindere de la principalele tipografii din București. Chiar și istoricii burghezi menționează că aceste consilii au exercitat o adevărată cenzură asupra publicațiilor burgheziei și, în primul rînd, asupra ziarelor burgheze. Pe baza hotărîrii comitetelor de întreprindere muncitorii au refuzat să tipărească articole calomnioase la adresa Uniunii Sovietice, articole jignitoare la adresa clasei muncitoare, articole în care burghezia chema la represiuni împotriva muncitorilor. Muncitorii tipografi din întreprinderile „Sfetea" și „Minerva" au intrat la 6 decembrie într-o grevă care a ținut pînă la 13 decembrie. Toți muncitorii Capitalei s-au solidarizat cu tipografii. Pentru a înăbuși aceste acțiuni, regimul burghezo-moșieresc pune la cale masacrul din București de la 13 decembrie 1918. Acest masacru are loc în perioada cînd imperialiștii pun în fața Romîniei sarcina de a se angaja în războiul intervenționist împotriva Rusiei Sovietice, cînd burghezia și moșierimea, tot din ordinul imperialiștilor, se pregătesc pentru intervenția împotriva revoluției burghezo-democratice din Ungaria. Masacrul avea ca scop înspăimîntarea muncitorilor, înăbușirea oricărei rezistențe împotriva guvernului burghezo-moșieresc condus de Brătianu, care pregătea acțiuni anti-sovietice și acțiuni contrarevoluționare în Transilvania. In acest masacru a fost rănit și arestat I. C. Frimu, conducător devotat al clasei muncitoare. El moare peste două luni. Inmormîntarea lui I. C. Frimu se transformă într-o grandioasă manifestație la care participă zeci și zeci de mii de muncitori.

Reprimarea bestială a grevelor n-a putut înăbuși mișcarea muncitorească; dimpotrivă a avut ca urmare intensificarea luptei revoluționare. Grupurile comuniste ilegale au chemat masele să se opună intervenției dezlănțuită împotriva dictaturii proletariatului instaurată în Ungaria în martie 1919. S-au organizat greve de protest și au fost răspîndite manifeste în care se arată că intervenția este pusă la cale de regimul burghezo-moșieresc cu sprijinul direct al social-democraților de dreapta de teapa lui Jumanca și Flueraș, din ordinul imperialiștilor americani, englezi și francezi.

Planurile mîrșave ale imperialiștilor au fost demascate de grupurile comuniste, care, solidarizîndu-se cu revoluția proletară din Ungaria, au organizat demonstrații și greve de protest și au dat un sprijin efectiv apărării revoluției din Ungaria.

Avîntul mișcării muncitorești din acei ani în țara noastră s-a manifestat cu putere în ascuțirea luptei ideologice împotriva elementelor oportuniste din conducerea partidului socialist. Lupta pentru crearea unui partid revoluționar se desfășoară de la începutul perioadei de avînt revoluționar, din momentul apariției grupurilor comuniste ilegale. De la 1917 are loc o continuă ascuțire a luptei între curentul revoluționar și cel reformist. Atitudinea direct trădătoare a conducerii oportuniste a partidului socialist a ieșit fățiș la iveală cu prilejul conferinței din anul 1919. Pînă atunci, prin declarația de principii dată, sub presiunea exercitată de elementele revoluționare, la 9 decembrie 1918, partidul socialist recunoștea necesitatea instaurării dictaturii proletariatului și a însușirii strălucitului exemplu al proletariatului din Rusia. Această declarație este renegată prin noua declarație de principii elaborată în 1919. Acest program vorbește despre calea reformelor, de „introducerea ordinei socialiste în sînul regimului capitalist" — pălăvrăgeală menită să dezarmeze clasa muncitoare.

In primăvara anului 1919 intervine un important eveniment care contribuie la întărirea curentului revoluționar. Are loc primul Congres al Internaționalei a III-a comuniste, înființată de Lenin. Internaționala a III-a avea menirea să unească într-o singură organizație partidele comuniste din toate țările. Partidele afiliate au devenit secții ale Internaționalei a III-a. Masa membrilor de rînd a Partidului socialist din București și din alte centre industriale a cerut afilierea la Internaționala a III-a. Congresele partidului socialist din Ardeal și din Banat se declară de asemenea pentru Internaționala a III-a. Dezbaterile în problema afilierii, care au avut loc în diverse centre ale țării, au constituit un prilej de radicalizare a mișcării muncitorești din țara noastră, de pătrundere largă a leninismului în rîndurile acestei mișcări.

In luna iulie 1920 apare primul număr al revistei „Lupta de clasă". Elementele grupate în jurul revistei „Lupta de clasă" se înarmează tot mai mult cu învățătura marxist-leninistă, care le dă posibilitatea să cunoască în adîncime legile dezvoltării sociale și metodele luptei revoluționare.

Concomitent cu ascuțirea luptelor ideologice, crește valul revoluționar. Presa străină vorbește încă din vara anului 1919 de o grevă generală în Romînia. E vorba de acele greve prin care proletariatul din Romînia răspunde la Apelul Internaționalei a III-a de a participa la lupta împotriva intervenției în Rusia Sovietică și în Ungaria revoluționară. Un mare răsunet a avut greva de la C.F.R. La începutul lui iulie 1919 izbucnește greva muncitorilor petroliști. Cu o mică întrerupere, această mare acțiune grevistă durează șapte săptămîni, ea încetînd abia la 19-20 august 1919.

Concomitent au loc mișcări revoluționare și la sate și în rîndurile armatei. Iată, de pildă, ce scria N. Iorga la 25 iulie 1919: „La Galați echipajul unui vas se înțelesese să ucidă pe ofițeri, să bombardeze orașul, să coboare spre Giurgiu. In ultimul moment a fost descoperită și legătura cu un regiment de cavalerie din Basarabia. Vinovații au fost împușcați". Tot în legătură cu aceasta, Al. Marghiloman scria: „Bolșevismul a încercat o lovitură la noi. 24 de sergenți de marină, din echipajul monitoarelor „Lascar Catargi" și „M. Kogălniceanu", au fost prinși asupra faptului, patru au fost condamnați la moarte și ceilalți la ocnă". La 24 noiembrie 1919 Marghiloman scrie în „Note politice": „Se confirmă că în regimentele Argeș și Muscel se constituiseră soviete. Pe de altă parte în Bucovina același lucru este semnalat și s-a procedat la execuții sumare".

Criza economică din anul 1920 aduce o nouă înrăutățire a situației maselor populare și culminarea avîntului revoluționar prin participarea întregii clase muncitoare la greva generală din octombrie. Numai în lunile aprilie, mai și iunie 1920 au avut loc 195 de greve mari, iar pînă la sfîrșitul anului 753 de greve, ceea ce reprezintă 1.702.000 zile greviste.

Greva generală era o lozincă care flutura pe buzele tuturor. Muncitorimea era în plină frămîntare. Bucureștiul, cu peste 40 000 de muncitori organizați, urmat de Valea Prahovei, cu 25.000, ocupă primele poziții ale bătăliei care se apropie.

De teama maselor, conducătorii oportuniști social-democrați au acceptat ideea grevei generale. La 11 octombrie au fost înaintate guvernului revendicările muncitorilor cu avertizarea că în cazul respingerii lor va fi declarată grevă generală. Toate partidele burgheze și guvernul au căutat să inducă în eroare țărănimea muncitoare, pentru a împiedica închegarea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare răspîndind zvonul că muncitorii sînt împotriva reformei agrare.

Incă la 18 octombrie au început greva muncitorii ceferiști. După respingerea revendicărilor muncitorimii de către guvernul Averescu, la 20 octombrie, întregul proletariat din Romînia a declarat grevă generală. Printre greviști era și tînărul Gh. Gheorghiu, în vîrstă de 19 ani, care se afla atunci pe Valea Trotușului. Incă din 1919 el făcea legătura între grupările de greviști din Tețcani, din Zemeș, din Solonț și din Comănești. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a fost printre minerii care, în ciuda conducătorilor oportuniști, au dus în timpul grevelor lupta cea mai dîrză.

Conducătorii partidului socialist ca Moscovici, Jumanca, Flueraș, Grigorovici au căutat să-i abată pe muncitori de la lupta revoluționară. In timpul desfășurării grevei, sub motivul că trebuie să fie înlocuiți cei care vor fi arestați, conducerea a fost dată în mîna elementelor fățiș reacționare. Lozinca principală lansată de aceste elemente cerea muncitorilor „să stea liniștiți acasă". Aceasta a dat guvernului Averescu-Argetoianu posibilitatea să înăbușe greva.

Greva generală din 1920 a reprezentat punctul culminant al grevelor politice de masă și al demonstrațiilor muncitorești care au crescut în amploare în decursul anilor 1918—1919. Muncitorimea din Romînia, însuflețită de exemplul eroicului proletariat din Rusia, era pătrunsă de o puternică voință de luptă revoluționară împotriva exploatării capitaliste. Greva generală a fost însă reprimată în mod sîngeros datorită trădării social-democraților de dreapta. Infrîngerea grevei se datorește faptului că n-a existat un partid revoluționar care să o conducă. Partidul socialist era de fapt un partid de paie, o agentură a burgheziei în sînul mișcării muncitorești. Greva a putut să fie înăbușită și datorită faptului că n-a fost sprijinită de masele de țărani muncitori, în rîndul cărora burghezia a răspîndit zvonuri mincinoase ce susțineau că muncitorii sînt împotriva reformei agrare.

Muncitorii au tras cele mai prețioase învățăminte din greva generală — și anume, de a trece rapid la înființarea partidului de tip nou, a partidului comunist. „Partidul Socialist tre-

(Continuare în pag. 4-a)

Pentru sprijinirea sesiunii de colocvii și examene

In vederea îmbunătățirii activității organelor sindicale din învățămîntul superior în perioada de colocvii și examene, prezidiul C.C. al S.M.I. a organizat zilele trecute o ședință cu președinții comitetelor sindicale din instituțiile de învățămînt superior. La această ședință s-a prezentat un referat în care a fost analizată munca desfășurată în acest scop de către organizația sindicală de la Institutul politehnic din București.

In referat s-a arătat că activitatea desfășurată în acest an școlar de comitetul sindical de la Institutul politehnic pentru sprijinirea procesului de învățămînt cuprinde două perioade: prima perioadă a început odată cu deschiderea anului școlar și a avut ca obiectiv asigurarea participării permanente și active a studenților la toate formele de învățămînt, ca și organizarea unui studiu individual ritmic al studenților. A doua perioadă cuprinde munca de pregătire a examenelor în cît mai bune condițiuni.

In prima perioadă comitetul de instituție și-a desfășurat activitatea pornind de la ideea că toate eforturile trebuie îndreptate spre realizarea unui studiu individual planificat, menit să asigure o bună pregătire a examenelor. Una din metodele folosite în acest scop a fost organizarea ședințelor de grupă sindicală pentru analiza activității profesionale a studenților. De pregătirea ședințelor s-a ocupat în mod deosebit comisia muncii profesionale. Experiența a arătat că pentru succesul unor asemenea ședințe este necesar ca la pregătirea referatului asupra situației la învățătură a membrilor grupei organizatorul să fie ajutat de către un cadru didactic care participă și la ședința de analiză. In referatul organizatorului de grupă, care durează 15-20 minute, se analizează îndeaproape rezultatele obținute la învățătură (seminarii, probe de control, referate, proiecte) de către fiecare student din grupă și se compară cu situația precedentă a studentului respectiv. Se analizează, de asemenea, și condițiile în care studenții își desfășoară activitatea. Adunarea generală a grupei hotărăște să acorde sprijin prin mijloace proprii celor ce au greutăți la învățătură, iar dacă este necesar face apel la comitetul de facultate sau de instituție pentru a se organiza seminarii și consultații suplimentare.

Despre importanța ședinței de analiză ne putem edifica cunoscînd următoarea situație. Pentru conducerea facultății de chimie, lipsa de disciplină și numeroasele calificative de „insuficient" obținute la probele de control de către studenții anului III constituiau motive de permanentă îngrijorare. In urma a două-trei ședințe de analiză, organizate de comitetul de instituție la sfîrșitul semestrului trecut, studenții anului III au prezentat rezultatele cele mai bune pe întreaga facultate.

Un alt mijloc prin care organele sindicale de la Institutul politehnic sprijină activitatea profesională a studenților este organizarea consfătuirilor în care se prezintă referate pe diferite teme. La Facultatea de mecanică și la Facultatea de electrotehnică s-au organizat consfătuiri la care s-au prezentat, de pildă, referate ca: „Problema studiului individual ritmic", „Cum trebuie să studiem" etc. Aceste referate ca și discuțiile pe marginea lor permit generalizarea celor mai bune metode de conspectare a materiei sau de organizare a studiului individual.

Comitetul de instituție ține o strînsă legătură cu conducerea institutului, cu organizația U.T.M. și, sub îndrumarea comitetului de partid, analizează împreună cu acestea situația la învățătură a studenților. In urma acestor analize se iau măsuri, pe baza unor planuri comune de acțiune, în problemele de bază ale muncii de instruire și educație.

Unul din rezultatele bune ale acestei colaborări a fost și organizarea unei consfătuiri la care au participat cadrele didactice și cei 600 de studenți fruntași din institut. Aci s-a dezbătut modul în care studenții pot îmbina munca profesională cu munca obștească și, mai ales, formele de ajutor reciproc care pot fi folosite de aceștia.

Comitetul de instituție a considerat ca o sarcină importantă a sa preocuparea pentru desfășurarea normală a studiului individual al studenților, pentru felul cum este utiiizat timpul de studiu, pentru condițiile de studiu, cît și pentru condițiile de trai în general. In acest scop s-au organizat comisii restrînse, formate din cadre didactice și studenți, care vizitează săptămînal fiecare facultate. Pe baza constatărilor acestor comisii comitetul de instituție propune rectoratului luarea unor măsuri corespunzătoare.

O problemă de cea mai mare importanță este aceea a înlăturării supraîncărcării studenților cu diferite sarcini profesionale sau obștești. Pentru aceasta, prin grupele sindicale s-a inițiat urmărirea individuală a programului activității desfășurate de studenți cu niveluri diferite de pregătire într-o perioadă de timp (o săptămînă). Au fost cazuri cînd s-a constatat că studentul aglomerat cu referate, proiecte și teme pentru acasă nu mai avea timp suficient pentru studiu. Sezisînd decanatele, comitetul de instituție a determinat luarea unor măsuri care să înlăture această situație.

Comitetul de instituție a folosit în activitatea sa și numeroase mijloace de agitație ca, de exemplu, gazeta tipărită „Cadre pentru cincinal", gazetele de perete, stația de radioamplificare etc. Aproape în fiecare număr al gazetei „Cadre pentru cincinal" s-au publicat materiale privitoare la situația profesională din grupele studențești. Cu ajutorul gazetelor de perete s-a obținut îmbunătățirea frecvenței, care la începutul anului școlar era scăzută.

Comitetul de instituție s-a preocupat de asemenea, de îmbunătățirea continuă a condițiilor de învățătură și de trai ale studenților. In felul acesta s-au putut remedia o serie de lipsuri în legătură cu sălile de studiu, cu funcționarea bibliotecilor, s-a îmbunătățit masa la cantine etc. Datorită unei susținute preocupări pentru folosirea rațională a spațiului, dovedită de către comitetul de instituție, s-a reușit să se organizeze o nouă bibliotecă — cu 70 de locuri — la Facultatea de chimie și să se creeze secții ale bibliotecii la fiecare cămin.

Rezultatele obținute de către studenți cu prilejul probelor de control arată că față de anii trecuți nivelul acestora este cu mult superior.

La discuțiile care au avut loc pe marginea referatului prezentat în ședință au participat numeroși tovarăși care au înfățișat aspecte din activitatea altor comitete de instituție în ceea ce privește pregătirea sesiunii de colocvii și examene. Astfel, tov. Aurel Pîrvu, președintele Comitetului de instituție de la Universitatea „C. I. Parhon", a arătat că munca sindicală în această instituție s-a îmbunătățit datorită preocupării comitetelor sindicale pentru promovarea în muncă a acelor cadre care au lucrat bine și au obținut rezultatele cele mai bune în anii trecuți.

Comitetul de instituție de la Institutul forestier din Orașul Stalin s-a ocupat de mobilizarea cadrelor didactice pentru sprijinirea mai intensă a studenților în perioada colocviilor, organizînd sondagii asupra felului cum se pregătesc studenții, discuții între cadrele didactice și triunghiurile grupelor asupra celor constatate și a măsurilor ce trebuie luate.

Discuțiile au scos la iveală și unele metode nejuste de muncă, ca cea folosită de comitetul de instituție de la Institutul de construcții din București, care afișează liste ale studenților codași la învățătură. S-au făcut numeroase propuneri privitoare la îmbunătățirea activității sindicale din institute și universități și la orientarea ei înspre sprijinirea activității profesionale.

Tovarășul N. Pascu, președintele C.C. al S.M.I., a arătat în concluzii că rolul organizațiilor sindicale studențești este în primul rînd acela de a fi propagatorii experienței înaintate, de a-i învăța pe membrii lor cum să muncească.

In perioada pregătirii și desfășurării sesiunii de colocvii și examene organele sindicale din învățămîntul superior au datoria să se ocupe îndeaproape de asigurarea pentru studenți a unor cît mai bune condiții de învățătură și de trai. Ele trebuie să asigure cunoașterea de către studenți a instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului cu privire la desfășurarea sesiunii de examene. In anii trecuți cele mai serioase deficiențe în desfășurarea examenelor s-au datorat tocmai necunoașterii acestor instrucțiuni. Referindu-se la acel tovarăși care în discuții au ridicat problema asigurării controlului examenelor, vorbitorul a arătat că organele sindicale au datoria să vegheze pentru a se evita abuzul în această privință. Este știut că un control prost organizat duce la stingherirea atît a profesorului examinator, cît și a studenților examinați.

Grupa sindicală are sarcina să se ocupe de lămurirea studenților pentru prezentarea la timp la examen. Experiența anilor trecuți a arătat că se pierde un prețios timp tocmai datorită faptului că unii studenți ezită să se prezinte la examene în orele de dimineață.

Una din cele mai importante sarcini ale organelor sindicale din învățămîntul superior în această perioadă — este aceea de a combate metodele necinstite pe care încearcă încă să le folosească unii studenți. Grupele au datoria să combată asemenea „obiceiuri" încă din perioada de pregătire a colocviilor și examenelor, folosind toate mijloacele de agitație ce le stau la îndemînă. Organele sindicale trebuie să acorde o mai mare atenție muncii educative în rîndurile studenților, folosind în acest scop formele cele mai adecvate. Cadrele didactice trebuie să fie îndrumate să stea mai mult printre studenți, să participe la ședințele lor, să le cunoască frămîntările și să-i ajute în muncă.

In această perioadă de mare încordare pentru studenți comitetele sindicale au datoria să se ocupe de odihna acestora, de asigurarea timpului de pregătire. De aceea este indicat să se reducă la minimum ședințele și orice alte activități care i-ar distrage pe studenți de la principala lor preocupare — examenele.

In încheiere, tov. N. Pascu și-a exprimat convingerea că organele sindicale din învățămîntul superior își vor dezvolta activitatea, vor găsi forme noi de muncă pentru a face ca examenele să însemne un pas înainte pe calea pregătirii unor cadre capabile să facă față cu cinste sarcinilor mari pe care le pune construirea socialismului în patria noastră.

Momente din lupta pentru crearea Partidului Comunist din Romînia

(Urmare din pag. 3-a)

buie transformat într-un puternic partid comunist". „Trebuie să ne afiliem la Internaționala a III-a", aceasta a fost esența chemărilor lansate în manifestele revoluționare editate de grupurile comuniste în acel timp.

In martie 1921 a avut loc la Iași conferința ilegală a grupurilor comuniste pentru pregătirea înființării partidului. Conferința a stabilit în unanimitate că formarea unui partid comunist unic pentru toată Romînia a devenit de mult o necesitate. Avînd în vedere că Congresul partidului socialist era convocat pentru o dată apropiată, toate fracțiunile comuniste au declarat că partidul socialist trebuie ajutat să intre pe drumul trasat de Internaționala comunistă.

In acest scop s-a hotărît:

1. Organizarea în sînul partidului socialist a unei fracțiuni legale comuniste, care să se manifeste în mod unitar în toate chestiunile care se pun în mișcarea socialistă. Organizarea fracțiunii va înlesni identificarea forțelor cu adevărat comuniste.

2. Cu ajutorul fracțiunii, comuniștii vor face cea mai energică critică centriștilor de pe tribuna publică, a sindicatelor și partidului ca și prin întreaga presă legală a țării.

Congresul care avea menirea să înființeze Partidul Comunist din Romînia a fost convocat la 8 mai 1921. La Congres au fost votate mai multe moțiuni care au avut o însemnătate deosebită pentru dezvoltarea ulterioară a partidului și pentru linia adoptată de partidul nostru în întreaga sa existență.

In a cincea zi a Congresului s-a votat afilierea la Internaționala comunistă. Au fost adoptate la Congres cele 21 de puncte incluse în condițiile de primire ale Internaționalei a III-a, ceea ce a consfințit crearea partidului de tip nou al clasei muncitoare din Romînia și triumful leninismului în mișcarea noastră muncitorească.

Cu privire la constituirea partidului, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej arată: „Crearea Partidului Comunist din Romînia a constituit o victorie istorică a leninismului împotriva oportunismului și reformismului în mișcarea muncitorească din Romînia. Partidul Comunist s-a plămădit în focul marilor lupte de clasă din Romînia anilor 1918—1919—1920, în focul avîntului revoluționar produs în țara noastră de victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie"[4]).

Congresul n-a putut să-și termine lucrările înscrise în ordinea de zi pentru că delegații care au votat afilierea la Internaționala a III-a au fost arestați. Din momentul înființării partidului începe o represiune crîncenă împotriva comuniștilor. Arestările au avut ca urmare înscenarea în anul 1922 a unui monstruos proces, cunoscut sub denumirea „procesul din Dealul Spirii". Acest proces s-a terminat însă printr-un eșec pentru guvern.

In ciuda înăspririi teroarei, P.C.R. s-a întărit necontenit din punct de vedere ideologic și organizatoric, pășind cu neclintită hotărîre pe calea luptei pentru dezrobirea asupriților și exploatașilor din țara noastră.

Crearea Partidului Comunist din Romînia constituie evenimentul cel mai de seamă nu numai al perioadei avîntului revoluționar 1917—1923, dar și al întregii dezvoltări istorice de pînă atunci a poporului nostru. Partidul este — așa cum spune tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej: „rezultatul unui proces îndelungat de dezvoltare istorică a poporului nostru, rezultatul luptei sale de veacuri pentru eliberarea socială și națională, continuate și ridicate pe o treaptă superioară de mișcarea muncitorească revoluționară"[5]).

Sub conducerea partidului de tip nou al clasei muncitoare poporul nostru obține noi și noi victorii în lupta sa pentru transformarea în realitate a năzuințelor de veacuri ale oamenilor muncii. Cuvîntul partidului constituie un far luminos în activitatea de zi cu zi a maselor populare din țara noastră. Poporul muncitor întîmpină cu realizări măreți al II-lea Congres al partidului, fiind conștient de faptul că cei ce muncesc au devenit stăpînul adevărat al țării, că lucrează pentru interesele lor proprii, pentru viitorul lor fericit. In preajma celui de al doilea Congres al partidului, oamenii muncii studiază cu rîvnă drumul glorios de luptă al clasei muncitoare din țara noastră. Unul din evenimentele de cea mai mare importanță în desfășurarea acestei lupte îl constituie crearea Partidului Comunist din Romînia.

1) V.I. Lenin, Opere, vol. 27, pag. 45
2) Ibidem, vol 27, pag. 77
3) Ibidem, vol. 28, pag. 188
4) Gh. Gheorghiu-Dej, Articole și cuvîntări, pag. 523
5) Ibidem, pag. 516.

Să organizăm just activitatea practică în casele de copii

Potrivit prevederilor Hotărîrii Consiliului de Miniștri și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la ocrotirea copiilor fără părinți sau lipsiți de posibilitatea de a fi crescuți în familie, în casele de copii s-au organizat camere de lucru-atelier. Complectînd activitatea din școală, activitatea copiilor în aceste camere de lucru-atelier are o mare însemnătate pentru înarmarea lor cu cunoștințe și deprinderi practice.

Activitatea practică în camera de lucru-atelier trebuie să se desfășoare organizat, să asigure însușirea de către elevi a deprinderii de a mînui cele mai simple unelte pentru prelucrarea cartonului, a hîrtiei, a lemnului, a sîrmei, a țesăturilor etc. Astfel, elevii trebuie învățați să-și repare rechizitele școlare, mobilierul, uneltele de grădină, să facă mici reparații mecanice și electrice, să repare și să-și înfrumusețeze îmbrăcămintea etc. Totodată, ei trebuie învățați să confecționeze diferite jucării, ghiozdane etc.

Se recomandă ca activitatea practică pe care o desfășoară copiii în atelier să fie legată de specificul regiunii. Acest lucru ușurează într-o mare măsură procurarea materialului de prelucrat și face posibilă legarea activităților din camera de lucru-atelier de munca pe care o desfășoară muncitorii în fabricile, uzinele, S.M.T.-urile sau cooperativele din localitatea respectivă. Spre exemplu, dacă casa de copii se găsește într-o localitate în care este dezvoltată industria lemnului, hîrtiei, pielăriei etc. trebuie să se introducă în program activități din aceste ramuri. Pe lîngă aceasta, pentru complectarea cunoștințelor elevilor, aceștia trebuie să mai desfășoare și alte activități, așa cum am arătat mai sus.

Indiferent dacă casa de copii este de băieți, de fete sau mixtă, activitatea practică trebuie să se organizeze pe aceleași principii.

Multe case de copii organizează și orientează just activitatea practică a elevilor. De pildă, elevele de la casa de copii nr. 6 din București execută lucrări de cartonaj și legătorie, din lemn și din materiale din natură, din materiale textile și fibroase, lucrări de artă (flori, abajururi etc.) ca și lucrări de autodeservire.

Una din casele de copii din regiunea Iași organizează pentru elevii ei lucrări de împletituri din nuiele, lucrări de sculptură, de traforaj etc.

In planul de muncă al caselor de copii din Tîrgoviște sînt prevăzute activități variate ca artă plastică și decorativă, electricitate (bobinărie-radio), legătorie de cărți și împletituri.

Și la casa de copii din Pitești se acordă o atenție deosebită varietății lucrărilor, elevii fiind deprinși să confecționeze jucării, lădițe de flori, ghiozdane, rechizite școlare etc.

Sînt însă și case de copii care nu se orientează just în alegerea activităților practice. Așa, de pildă, casa de copii din Ostrov, regiunea Constanța, își propune să organizeze numai lucrări de tîmplărie.

In nici un caz în casele de copii nu trebuie să se organizeze camere de lucru-atelier pe baza principiului specializării unilaterale a copiilor (atelier de confecționat saltele, covoare etc.), deoarece activitatea practică în casa de copii nu este menită să-i specializeze într-o anumită meserie, ci să-i pregătească pentru a se putea îndrepta în viitor spre orice ramură de producție. La casa de copii nr. 1 din Sibiu a existat un atelier de confecționat saltele. Rezultatele pe care le-a dat activitatea elevilor în acest atelier au fost negative, deoarece el nu a asigurat o dezvoltare multilaterală a elevilor.

Pentru ca activitatea practică a elevilor să se poată desfășura cu succes, este necesar ca directorii caselor de copii să studieze temeinic toate posibilitățile care există în regiunea sau raionul respectiv și care asigură o alegere justă a activităților din camera de lucru-atelier. De asemenea ei trebuie să ceară sprijinul întreprinderilor, al S.M.T.-urilor, cooperativelor, al ocoalelor silvice etc. care pot da ajutor în procurarea materialului de prelucrat și pot contribui la o mai bună organizare și desfășurare a activității practice a elevilor.

Maiștrii de ateliere trebuie să studieze cu atenție materialele documentare cu privire la formarea deprinderilor practice ca „Mîini îndemînatice", „Material didactic din hîrtie și carton" etc. și să le aplice creator în activitatea lor.

Secțiile de învățămînt regionale și raionale, cabinetele pedagogice au datoria de a acorda toată atenția sprijinirii muncii practice a elevilor din casele de copii și alegerii juste a activităților din atelier. De asemenea, ele trebuie să sprijine permanent activitatea directorilor și a maiștrilor de atelier în această privință, îndrumîndu-i și înlesnind schimbul de experiență pentru cunoașterea și popularizarea celor mai bune metode și procedee de organizare și desfășurare a activităților practice.

S. WAISSMAN

Un grup de elevi de la casa de copii din Pitești execută lucrări de tîmplărie în atelierul casei.

Consfătuire de producție

Învățătorii și profesorii de la școlile din comunele Cuca și Lăunele de Sus, raionul Vedea, analizînd rezultatele obținute la învățătură de elevi, au hotărît să găsească forme noi pentru a ridica nivelul procesului de învățămînt. Cu ajutorul comitetului sindical raional al muncitorilor din învățămînt grupa sindicală din școală a organizat de curînd o consfătuire de producție cu tema: „Pregătirea învățătorului și profesorului pentru lecție".

Consfătuirea s-a încheiat cu o hotărîre care stabilește măsuri în vederea îmbogățirii și folosirii materialului didactic, a ridicării calificării profesionale a unor învățători și profesori etc.

SATIRA și UMOR

Teorie...

...și practică

Școala profesională nr. 2 din București a executat defectuos repararea acoperișurilor la clădirile Institutului de construcții

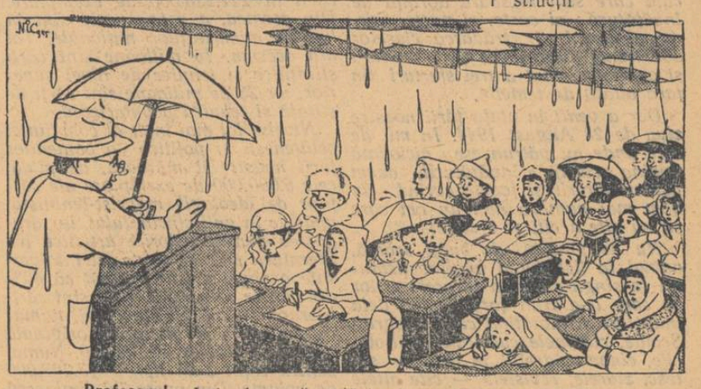

Profesorul: Imi place că astăzi ați venit bine pregătiți...

FRUNTAȘII

„De ce ar fi greu să fii fruntaș? Planificîndu-ți timpul în așa fel încît să muncești ritmic, să nu te supraaglomerezi în sesiunea examenelor, o faci pentru binele tău. Eu socot că un student poate să fie fruntaș și să aibă și timp liber, dacă-și asigură un ritm uniform de muncă. Imi organizez în mod planificat studiul individual, lectura la bibliotecă și particip și la consultații. Analizînd „ghinioanele" de la examene, m-am convins că ele se pot evita cu ușurință atunci cînd ți-ai organizat în mod planificat întreaga activitate. In felul acesta îmi rămîne timp și pentru alte activități — sport sau teatru".

Aceste cuvinte ale studentului H. Sinreich din anul IV al Facultății electrotehnice de la Institutul politehnic din București s-au bucurat de aprobarea tuturor participanților la consfătuirea studenților fruntași din Institutul politehnic, care a avut loc de curînd în aula Facultății de științe juridice. De adevărul lor este convins și studentul Alexandru Tătăreanu de la Facultatea de ingineri economiști, care pînă nu de mult a întîmpinat greutăți la învățătură. Venit la facultate din uzina în care a lucrat nouă ani, el s-a văzut în fața unor probleme grele. La un moment dat se hotărîse chiar să părăsească institutul, crezînd că-i este imposibil să devină inginer. Dar s-a gîndit la cele spuse de tovarășii lui, cînd l-au trimis la școală: „Să nu ne faci de rîs, Alexandre!" Și Alexandru Tătăreanu nu și-a făcut de rîs tovarășii...

„Am folosit din plin, a spus el la consfătuire — meditațiile, consultațiile, am rugat colegii să-mi explice ce nu înțelegeam suficient la cursuri. Mi se părea la început că nu voi reuși niciodată să-mi însușesc anumite probleme la matematică. Dar, primind și ajutor din partea colegilor mei, m-am convins că prin voință, printr-o muncă susținută, se poate învinge orice obstacol. La examene nu am luat decît „bine" și „foarte bine". Dar, ca să fii un adevărat fruntaș, după ce ți-ai făcut datoria față de tine trebuie să te ocupi și de alții. In jurul tău sînt colegi care, dacă ar fi ajutați, pot deveni și ei fruntași".

Studenta Gloria Dominte a ascultat cu atenție tot ce s-a spus la consfătuire. Din cuvintele colegilor ei și-a dat seama că a fost ruptă de colectiv, că s-a mulțumit să primească ea însăși „foarte bine" la examene, dar nu s-a gîndit la întregul colectiv, la succesul acestuia. Angajamentele ei au văzut bucuria că și-a dat seama de acest fapt înainte de sesiunea de examene, cînd i-a rămas posibilitatea să ajute și alți colegi pentru a deveni fruntași.

In încheierea consfătuirii a luat cuvîntul tov. C. Ionescu Bujor, director general al Direcției generale a învățămîntului superior din Ministerul Învățămîntului. Vorbitorul le-a arătat studenților sarcinile mari pe care le vor avea de îndeplinit în viitor, ca ingineri electricieni, metalurgiști, chimiști sau tehnologi și i-a îndemnat să studieze cu sîrguință, pentru a fi în stare să-și realizeze cu cinste aceste sarcini.

In Institutul politehnic din București, 37 la sută din studenți sînt fruntași la învățătură. La această realizare a contribuit mult munca personalului didactic. Profesori ca tovarășii Gheorghe Manea și I. C. Budeanu, conferențiari ca tovarășul A. Cozin, lectori și asistenți ca tovarășii Petre Augustin, Ariana Popa, Constantin Neacșu și alții au fost zi de zi în mijlocul studenților, dîndu-le tot sprijinul..

Consfătuirea studenților fruntași de la Institutul politehnic din București a avut o mare importanță pentru răspîndirea experienței bune în studiul individual, pentru ridicarea necontenită a nivelului pregătirii studenților noștri.

F. CRIȘAN

Greva profesorilor din Italia

După o grevă scurtă care a precedat examenele din vara trecută, profesorii de la școlile medii din Italia au așteptat satisfacerea doleanțelor lor: sporirea salariilor și asigurarea unei munci permanente pentru cadrele didactice. Așteptarea s-a dovedit însă zadarnică. Guvernul italian a renunțat, ca de obicei, să-și țină promisiunile, vorbele nefiind urmate de fapte.

Astfel, profesorii din învățămîntul mediu au fost constrînși să recurgă la o formă de luptă mai avansată, la o grevă generală de trei zile, care s-a desfășurat între 1 și 3 decembrie.

La hotărîrea „Frontului unit al școlii italiene", organizație care grupează diferite sindicate ale profesorilor, de a declara grevă au aderat și directorii de școli grupați în sindicatul lor. Forțele cadrelor didactice italiene, ale oamenilor cărora li s-au încredințat educația și creșterea copiilor și tinerilor s-au dovedit din nou a fi strîns unite și puternice. Opinia publică, care a sprijinit și pînă acum pe deplin revendicările cadrelor didactice, nu le-a lipsit nici de această dată de ajutorul ei.

In cursul lunii octombrie a acestui an, Camera deputaților din Italia a dezbătut proiectul de buget al Ministerului Instrucțiunii Publice. O serie de deputați ai opoziției au descris situația tragică din școlile italiene, care se datorează numărului insuficient de clădiri școlare și salariilor mici ale învățătorilor, au criticat slaba organizare a acțiunii de combatere a analfabetismului, precum și nivelul scăzut al învățămîntului în unele universități.

Toate aceste lipsuri — după cum a arătat deputatul comunist Sciorelli-Borrelli — sînt, în general, un rezultat al alocațiilor reduse pentru învățămînt.

Paolo Rossi, ministrul Instrucțiunii Publice, a recunoscut că lichidarea analfabetismului în Italia a rămas pînă acum o problemă nerezolvată. El a declarat că această problemă nu poate fi rezolvată cu fondurile de care Ministerul dispune în momentul de față. Principiul învățămîntului general obligatoriu de 5 ani nu se respectă în fapt, deoarece atît sărăcia cît și necesitatea de a folosi copiii pentru muncile casnice și în agricultură obligă numeroase familii să ignoreze legea cu privire la învățămîntul primar obligatoriu.

Referindu-se la situația din școlile superioare, Rossi a declarat că numărul studenților din Italia a scăzut cu 30 la sută în comparație cu anul 1947 și că alocațiile pentru utilajul științific nu corespund cîtuși de puțin nevoilor.

Ca urmare a acestei stări de lucruri, parlamentul a adoptat o serie de măsuri pe care guvernul italian n-a găsit însă de cuviință să le pună în aplicare.

Partidul Comunist Italian sprijină cu consecvență lupta dreaptă a cadrelor didactice. Situația grea a școlii și a profesorilor italieni a fost discutată la 30 noiembrie la Roma, la lucrările plenarei C.C. a Partidului Comunist Italian. Cu acest prilej, Mario Alicata a prezentat raportul despre „Sarcinile comuniștilor în lupta pentru reforma școlară". In momentul de față, a arătat raportorul, problema școlii din Italia se află într-o stare de criză; programele abundă nu numai în materiale nefolositoare, ci chiar dăunătoare pentru elevi; metodica predării este învechită; nu există suficiente localuri de școală; situația materială a cadrelor didactice continuă să fie grea.

Pentru învățămîntul italian este semnificativ faptul că o mare parte a elevilor nu termină școlile. Acest lucru se observă deosebit de clar în școlile elementare. Astfel, din cei 1.150.000 de elevi înscriși în clasa I-a în anul școlar 1948—1949, numai 690.000 de elevi au ajuns pînă în clasa a 5-a. Școlile medii sînt frecventate numai de jumătate din copiii de vîrstă școlară.

Comuniștii, a spus Alicata, se pronunță pentru reînoirea sistemului instrucțiunii publice din Italia. Pentru aceasta se cere, în primul rînd, înfăptuirea unei adînci reforme școlare; școala trebuie să se transforme într-un focar de răspîndire a culturii democrate și naționale.

La 3 decembrie, greva de trei zile a profesorilor și directorilor din școlile secundare din Italia a luat sfîrșit. După cum relatează ziarele, la grevă au participat aproape sută la sută din cadrele didactice. Conducătorii „Frontului unit al școlii italiene" au declarat că profesorii și directorii vor continua și după grevă lupta lor, pînă cînd guvernul le va satisface revendicările.

La lupta lor pentru un învățămînt democratic și eliberat de influențele retrograde ale clerului, pedagogii italieni sînt sprijiniți de majoritatea opiniei publice italiene. Intr-un articol intitulat „Demnitatea școlii", Giuseppe di Vittorio scria între altele: „A sprijini lupta profesorilor din învățămîntul mediu înseamnă ca întreaga națiune să ajute la dezvoltarea școlii, pentru ca aceasta să facă un pas înainte. Acest lucru trebuie să-l înțeleagă actualii guvernanți. Ei trebuie să dea ascultare avertismentului care le-a fost adresat din partea profesorilor, ale căror aspirații sfinte nu pot fi nici neluate în seamă, nici înșelate".

SANDA TOADER

Cu prilejul Lunii cărții

Au apărut

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURĂ ȘI ARTĂ

ZAHARIA STANCU: Desculț (ediția a V-a în 2 volume).
Vol. I: 292 pagini 3,35 lei
Vol. II: 328 pagini 3,75 lei

ANA NOVAK: Familia Kovacs
96 pagini 1,30 lei

FERENC PAPP: Rugina (în românește de Remus Luca).
68 pagini 1 leu

LAJOS LETAY: Versuri alese (în românește de P. Mureșan).
132 pagini 5,50 lei

BEN JONSON: Volpone (în românește de Mihnea Gheorghiu).
260 pagini 4 lei

GO MO-JO: Scrieri alese (în românește de Anda Boldur și Vlaicu Bîrna).
412 pagini 6,60 lei

IN EDITURA TINERETULUI

PETRU VINTILĂ: Trei povestiri.
40 pagini 0,45 lei

CRISTIAN RADEȘ: Haide, spune, ce sînt? Ghici!
28 pagini 1 leu

AL. FRAȚIAN: Să ocrotim pădurea.
92 pagini 1,35 lei

S. ȘLEAHU: Tovarășul Vanea (în românește de V. Cogan).
248 pagini 4,35 lei

A. BEZIMENSKI: La primele congrese ale Comsomolului (în românește de M. Leicand).
72 pagini 1 leu

F. ZORIN: Cuiul fermecat
72 pagini 1,30 lei

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII Nr. 349 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 16 decembrie 1955

Invățătorul – răspînditor al cuvîntului partidului în mase

Forța de nebiruit a partidului nostru stă în legătura sa indisolubilă cu poporul a cărui unitate o împlinește și desăvîrșește, din a cărui vitalitate își trage seva, al cărui viitor fericit îl făurește cu consecvența și fermitatea proprie numai unui partid de tip nou. Legătura cu masele este realizată de Partidul Muncitoresc Romîn, avangardă a clasei muncitoare, prin cele mai felurite mijloace. Politica partidului pornește de la legile obiective ale dezvoltării societății, de la nevoile arzătoare ale dezvoltării vieții materiale a societății, de la interesele vitale ale poporului.

Eliberarea patriei noastre și cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare, condusă de partidul ei de avangardă, au determinat schimbarea revoluționară a fizionomiei țării sub toate aspectele ei — economic, social, politic, cultural. Indeplinirea înainte de termen a sarcinii primului plan cincinal cu privire la volumul producției globale industriale, prin munca plină de abnegație a oamenilor muncii, a însemnat un mare pas înainte pe drumul industrializării socialiste, al transformării socialiste a agriculturii. Ca rezultat al îndeplinirii cincinalului, pe întreg cuprinsul țării noastre au apărut fabrici și construcții noi, s-a întărit forța economică a statului, a crescut nivelul de trai al maselor populare. In întîmpinarea celui de al II-lea Congres al partidului, pe întreg cuprinsul patriei se desfășoară o susținută muncă creatoare. Cu deosebită satisfacție au luat cunoștință oamenii muncii din patria noastră de vestea construirii primei fabrici de penicilină, de la Iași, ca și de străpungerea marelui tunel al hidrocentralei de la Bicaz — realizate ca rod al dragostei cu care întîmpină oamenii muncii cel de al II-lea Congres al partidului.

Anii primului nostru cincinal au fost totodată și ani de ofensivă a culturii și științei împotriva înapoierii culturale și pseudoștiinței.

In această uriașă operă o mare prețuire a acordat-o și o acordă partidul muncii învățătorului. Partidul, guvernul, întregul popor muncitor au încredințat învățătorului minunata misiune de a forma pe noul cetățean al patriei noastre, de a făuri cadrele noi necesare construcției socialiste — capabile să aplice în viață știința și tehnica nouă. Partidul a cerut școlii noastre noi să educe tineretul în spiritul educației comuniste, să contribuie la făurirea unei intelectualități de tip nou, pătrunsă de spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, devotată cu trup și suflet poporului și cauzei măreațe a socialismului. In același timp, partidul a chemat învățătorimea să lege activitatea didactică de sarcina organizării socialiste a societății. Invățătorul — sounea tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej cu prilejul primului Congres al Invățătorilor — are frumoasa și nobila misiune de a deveni una din verigile care unesc masele țărănești cu clasa muncitoare, de a lupta pentru stîrpirea obscurantismului și înapoierii culturale, de a duce în masele cele mai largi făclia culturii și științei înaintate.

Cîte nu s-ar putea spune despre felul cum a răspuns învățătorimea la această chemare? Cu însuflețire, cu abnegație și devotament zeci de mii de învățători și profesori au luptat pentru a duce lumina științei de carte în cele mai îndepărtate sate și cătune. Infruntînd greutăți mari, străbătînd adeseori distanțe de kilometri, cadrele didactice, îndrumate de organizațiile de partid și sprijinite de organizațiile de masă, au reușit să realizeze ceea ce n-a putut realiza — și nici n-a dorit-o, de altfel — burghezo-moșierimea, alfabetizînd aproape patru milioane de foști neștiutori de carte. Analfabetismul este pe cale de a fi complect lichidat. In întîmpinarea celui de al II-lea Congres al partidului, numeroși învățători, ca cei din regiunile Pitești, Suceava, Iași, Regiunea Autonomă Maghiară etc. și-au sporit eforturile în muncă pentru ca în cît mai scurt timp în satele lor să nu mai fie nici un neștiutor de carte.

Partidul a cerut învățătorimii să contribuie la lichidarea stării de înapoiere culturală cu pecetea ei caracteristică — misticismul, superstițiile, obscurantismul — lăsată moștenire de burghezie.

Prin contactul viu și permanent pe care-l are cu poporul, învățătorimea noastră a contribuit la înarmarea maselor largi populare cu cunoașterea adevărului științific, a cultivat încrederea în inepuizabilele forțe creatoare ale poporului nostru. In felul acesta cadrele didactice și-au dat contribuția la mobilizarea oamenilor muncii la munca constructivă și, așa cum spunea tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, la făurirea unei vieți fericite „nu pe lumea cealaltă, ci pe lumea asta". Prin munca lor înălțătoare de creștere și educare a tinerei generații, prin conferințe la căminele culturale, la biblioteci și la casele de citit, prin activitatea în S.R.S.C., prin munca artistică, prin gazetele cetățenești și mai ales prin munca vie de la om la om, învățătorii participă în modul cel mai activ la desăvîrșirea revoluției culturale, fac cunoscute maselor hotărîrile partidului, contribuind la mobilizarea lor pentru realizarea măreților sarcini ale construcției economice și culturale.

Partidul acordă o mare însemnătate întăririi continue a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, temelia statului democrat-popular și principala condiție a succesului în construirea socialismului. Mii și mii de învățători și profesori din școlile sătești își aduc contribuția la marea operă de transformare socialistă a agriculturii noastre, luptă cu însuflețire pentru a ridica țărănimea muncitoare la un asemenea grad de cultură, încît să devină conștientă de superioritatea lucrării în comun a pămîntului cu mașini moderne și după metode agrotehnice avansate. In multe regiuni, cum sînt Constanța, Galați, Pitești, secțiile de învățămînt și comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt au inițiat diferite acțiuni în scopul antrenării cadrelor didactice pentru a-și lega activitatea didactică de sarcinile transformării socialiste a agriculturii. Pentru a populariza metodele agrotehnice înaintate mulți învățători conduc cercuri agrotehnice, organizează parcele experimentale etc. Buna organizare a parcelelor experimentale pe lîngă școală reprezintă un mijloc eficace de popularizare a metodelor agrotehnice avansate.

In comuna Priboieni, raionul Topoloveni, de exemplu, colectivul de învățători și profesori a obținut însemnate succese în această activitate. O prețioasă inițiativă au luat învățătorii și profesorii din regiunea Craiova, organizînd brigăzi și echipe care, în cursul acestei veri, au desfășurat o rodnică activitate în domeniul dezvoltării sectorului socialist din agricultură, pentru înființarea de noi gospodării agricole colective, întovărășiri sau asociații simple.

In domeniul activității obștești a cadrelor didactice există însă și unele lipsuri. Ele se referă în special la conținutul și la varietatea muncii de agitație pe care o desfășoară aceștia. Invățătorii și profesorii, organizațiile sindicale ale învățătorilor au datoria să imprime muncii de agitație în domeniul transformării socialiste a agriculturii un conținut cît mai ridicat, folosind formele cele mai variate, ca brigăzi artistice de agitație, seri de întrebări și răspunsuri pe teme agrotehnice, acțiuni de popularizare a frunțașilor recoltelor bogate etc.

Partidul ne învață și ne atrage necontenit atenția că transformarea socialistă a agriculturii nu se produce de la sine, ci că pentru aceasta este nevoie de o perseverentă muncă de lămurire, în cele mai convingătoare forme. In această privință nu se poate uita faptul că exemplul personal constituie metoda cea mai eficace.

Partidul și guvernul nostru duc o politică consecventă pentru dezvoltarea legăturilor de pace între toate popoarele. La baza politicii noastre externe stau legăturile de strînsă prietenie frățească cu popoarele puternicului lagăr al socialismului, în frunte cu eliberatoarea, prietena și sprijinitoarea fermă a poporului nostru — marea Uniune Sovietică. Poporul romîn, profund atașat operei sale de construcție pașnică, își manifestă adeziunea față de politica de pace promovată de partid și guvern.

Nu este un secret faptul că dușmanii de peste hotare, ca și cei din lăuntrul țării nu se pot împăca cu ideea că poporul nostru își făurește fericirea. De aceea ei și recurg la forme de luptă din ce în ce mai perfide împotriva țării noastre. O datorie sfîntă a fiecărui om al muncii este să-și întărească vigilența împotriva uneltirilor dușmanilor de clasă, ale spionilor și agenților imperialiști. Invățătorul nu poate să nu-și lege activitatea sa de demascarea acestor dușmani. Bine procedează profesorii și învățătorii de la școala Peretu, regiunea București, care țin cu regularitate conferințe la căminele culturale sau organizează convorbiri cu părinții elevilor lor pe teme internaționale.

In centrul activității noastre în această perioadă trebuie să stea popularizarea largă a celui de al II-lea Congres al partidului care va trasa calea unor noi victorii în lupta noastră pentru construirea socialismului. Drumul pe care sînt chemați să meargă învățătorii este drumul poporului nostru muncitor, drumul participării active la făurirea vieții fericite pe care o aduce construirea socialismului în patria noastră.

Intîmpinînd Congresul partidului, să ne sporim eforturile pentru ca, alături de ceilalți oameni ai muncii, să facem noi pași pe drumul acesta.

In cinstea Congresului partidului

Schimb de onoare

Muncitorii, tehnicienii și inginerii de la Intreprinderea minieră Barza, însuflețiți de dorința de a da patriei tot mai multe metale, prin folosirea la maximum a resurselor interne, au propus valorificarea nisipurilor rămase de la ștampare. In acest scop, pentru efectuarea probei industriale, trebuia expediată la Uzinele din Baia Mare o cantitate de peste 150 tone nisip.

La acțiunea de încărcare a nisipului de pe riuri și de transportare a lui la calea ferată au participat și elevii anului I „B" de la școala tehnică de maiștri și elevii anului III, secția exploatare, a școlii profesionale miniere din grupul școlar minier Brad, prestînd un schimb de onoare în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R. Inițiativei luată de elevii anului I „B" i-au răspuns și elevii anului I „A" de la școala tehnică de maiștri.

Intrecerea a fost cîștigată de către elevii anului III de la școala profesională din Brad, care au obținut cele mai mari depășiri de norme.

In mod deosebit s-au evidențiat elevii Iacob Bud și Constantin Roșca, din anul III al școlii profesionale, precum și elevii Florea Grapina și Ioan Dragoșa de la școala tehnică de maiștri.

Munca entuziastă depusă în schimbul de onoare de către elevii grupului școlar minier din Brad este o mărturie vie a dragostei și atașamentului acestor elevi față de partid.

D. G.

Intensificarea îndrumării organizațiilor de tineret constituie, în aceste zile din preajma Congresului partidului, una din sarcinile de bază pe care și le-au pus organizațiile de partid din școli. In clișeu: tov. Maria Gingaciu, membră în biroul organizației de bază P.M.R. de la școala medie nr. 1 din București, participînd la o ședință a comitetului de U.T.M. al școlii.

CONFERINȚĂ ȘTIINȚIFICĂ

Sîmbătă și duminică a avut loc în aula Facultății de științe juridice din Capitală conferința științifică a cadrelor didactice de la Universitatea „C. I. Parhon", organizată în cinstea celui de al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn. Tema consfătuirii a fost: „Realizări și perspective ale creației științifice în anii regimului de democrație populară în Universitatea „C. I. Parhon".

Ședința festivă a fost deschisă de prof. univ. N. Sălăgeanu, membru corespondent al Academiei R.P.R., rectorul Universității „C.I. Parhon". Vorbitorul a subliniat caracterul omagial al conferinței care, desfășurîndu-se în preajma celui de al 2-lea Congres al P.M.R., constituie un bun prilej de aprofundare a realizărilor dobîndite pe tărîm științific de cadrele și studenții universității sub conducerea și cu sprijinul multilateral al partidului.

A luat apoi cuvîntul acad. prof. dr. C. I. Parhon. Vorbitorul a elogiat lupta partidului, a cărui venire la putere a creat în țara noastră premizele unei dezvoltări fără precedent a științei.

Primul referat „Momente din lupta grupurilor comuniste pentru făurirea partidului de tip nou", a fost expus de prof. univ. I. Tismăneanu.

Acad. prof. H. Hulubei a prezentat în continuare referatul „Sarcinile Universității „C. I. Parhon" privind dezvoltarea aplicațiilor energiei nucleare în țara noastră".

In cadrul secției de științe filozofice, pedagogice, juridice și economice, au prezentat comunicări tovarășii acad. prof. Atanasie Joja, acad. prof. M. Ralea, prof. univ. M. Rosianu, prof. univ. Petre Bele, prof. univ. Traian Ionașcu și conf. univ. A. Popper.

La secția de științe istorice, filologice și ziaristice au prezentat comunicări acad. prof. Andrei Oțetea, acad. prof. Iorgu Iordan, prof. univ. I. Vitner și conf. univ. V. Dumitrescu.

Au fost prezentate, de asemenea, comunicări în cadrul secției științelor matematice, fizice, chimice precum și în secția științelor geologice, geografice și biologice.

Republica Populară Romînă a devenit membră a O.N.U.

16 state au fost admise în Organizația Națiunilor Unite

NEW YORK 15 (Agerpres). — La propunerea delegatului sovietic, A. A. Sobolev, Consiliul de Securitate s-a întrunit din nou miercuri noaptea, pentru a reexamina problema admiterii de noi membri în O.N.U., spre a se ieși din impasul provocat de ciankaișist.

A. A. Sobolev a prezentat o rezoluție care prevedea admiterea simultană a 16 din cele 18 țări care au făcut cerere de admitere în O.N.U. Delegatul sovietic a propus ca cererile R. P. Mongole și Japoniei să fie examinate în sesiunea următoarea a O.N.U. Rezoluția delegatului sovietic a fost adoptată cu opt voturi favorabile și 3 abțineri. Nu au votat pentru admiterea simultană în O.N.U. a celor 16 țări reprezentantul S.U.A., ciankaișistul, precum și reprezentantul Belgiei.

După cum relatează corespondenții agențiilor de presă, în momentul anunțării rezultatului favorabil al votului care recomandă Adunării Generale să admită 16 noi membri în O.N.U., „sala Consiliului de Securitate a izbucnit în aplauze".

Imediat după votul favorabil al Consiliului de Securitate, Adunarea Generală a O.N.U. întrunită în ședință plenară, a hotărît admiterea în O.N.U. a celor 16 țări printre care și Republica Populară Romînă, Republica Populară Ungară, Republica Populară Bulgaria și Republica Populară Albania.

Au fost de asemenea admise în O.N.U., în cadrul aceleiași ședințe, Iordania, Irlanda, Portugalia, Italia, Austria, Finlanda, Ceylonul, Nepalul, Libia, Cambodgia, Laosul, Spania.

La închiderea ședinței președintele celei de a 10-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. a declarat cele 16 țări admise în Organizația Națiunilor Unite, care numără astfel în prezent 76 de țări membre.

Reprezentanții țărilor noi membre în O.N.U. au participat la ședința Adunării Generale.

Primirea celor 16 noi membri în O.N.U. — potrivit propunerii delegației sovietice — reprezintă un important succes al forțelor iubitoare de pace și totodată o înfrîngere a uneltirilor celor care ani de zile au împiedicat rezolvarea acestei probleme.

Telegrama președintelui Consiliului de Miniștri al R. P. R. adresată președintelui celei de a X-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

In legătură cu admiterea Republicii Populare Romîne ca membră a O.N.U., președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., Chivu Stoica, a adresat președintelui celei de a X-a sesiuni a Adunării Generale, Jose Maza, următoarea telegramă:

Domnule Președinte,

Guvernul Republicii Populare Romîne exprimă Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite via satisfacție a poporului și guvernului romîn față de hotărîrea admiterii Romîniei în Organizația Națiunilor Unite.

Guvernul romîn, care duce cu stăruință o politică de întărire a păcii, de coexistență pașnică și de prietenie între popoare, exprimă mulțumirile sale delegațiilor tuturor țărilor care au sprijinit Romînia să-și ocupe locul cuvenit în O.N.U.

Guvernul romîn declară că va urma cu fermitate înaltele principii ale Cartei Națiunilor Unite, că va susține toate inițiativele menite să ducă la îmbunătățirea colaborării între popoare, că își va da contribuția sa activă la îndeplinirea sarcinei fundamentale și supreme a Organizației Națiunilor Unite: apărarea și consolidarea păcii și securității internaționale.

Rugindu-vă să transmiteți cele de mai sus Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, binevoiți a primi, Domnule președinte, asigurarea deosebitei mele considerațiuni.

Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Populare Romîne
Chivu Stoica

Succese în muncă

Școlile din raionul Sibiu întîmpină Congresul partidului cu noi realizări în munca educativă și didactică. Astfel, cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Ocna Sibiului luptă pentru reducerea numărului elevilor rămași în urmă la învățătură. Ele au organizat în acest scop — pe lîngă celelalte forme de muncă prevăzute în planul școlii — numeroase ore de consultații. In orele educative diriginții au vorbit elevilor despre lupta partidului în ilegalitate, despre realizările obținute de poporul nostru muncitor, sub conducerea partidului, în anii puterii populare. Cadrele didactice și elevii școlii și-au întărit, în această perioadă, munca lor pe tărîm obștesc. Ei au contribuit din plin la terminarea lucrărilor de finisaj ale localului căminului cultural din comună.

La școala medie de băieți nr. 1 din Sibiu s-a amenajat un club al utemiștilor, dotat cu bibliotecă, mese de șah, tenis de masă etc. Școala a organizat o excursie la Doftana, la care au participat peste 100 de elevi și cadre didactice.

Și celelalte școli din raion au obținut în cinstea Congresului succese însemnate în muncă.

V. ALEXANDRU

Activitatea obștească a pedagogilor

Luptînd pentru a întîmpina cel de al II-lea Congres al partidului cu noi succese în activitatea lor obștească, învățătorii și profesorii din regiunea Oradea desfășoară o intensă muncă în rîndurile țăranilor cu gospodării individuale, pentru atragerea lor în gospodăriile agricole colective și întovărășiri agricole. In acest scop, învățătorii și profesorii agitatori din comunele Ginta, raionul Beiuș, Ciocaia, raionul Săcuieni, Mociar, raionul Salonta și alții au ținut la căminele culturale conferințe în care au demonstrat superioritatea muncii în comun pe suprafețe întinse și cu mijloace mecanizate. Astfel de conferințe au fost prezentate și la stațiile de radioficare și în ședințele cu părinții elevilor.

Prin munca lor, cadrele didactice au contribuit la înființarea a trei noi întovărășiri.

Intr-o școală din Orașul Stalin

In cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, școala mixtă nr. 12 din Orașul Stalin a organizat o întîlnire cu tovarășul Schmidt, fost luptător în ilegalitate. Intîlnirea a contribuit mult la educarea pionierilor și elevilor în spiritul dragostei față de partid și față de eroii clasei muncitoare.

Elevii clasei a V-a, însoțiți de diriginta lor, au vizitat întreprinderea poligrafică din localitate, unde au stat de vorbă cu fruntașii în producție. Cu acest prilej ei au putut cunoaște mai bine realizările oamenilor muncii din orașul lor.

Cadrele didactice ale școlii luptă cu eforturi sporite pentru îmbunătățirea muncii instructiv-educative. De curînd a avut loc în școală o consfătuire de producție cu tema: „Evitarea supraîncărcării elevilor". Concluziile la care s-a ajuns vor contribui la o mai justă planificare a temelor care li se dau elevilor și, prin aceasta, la îmbunătățirea întregii munci în școală.

Buna pregătire a consfătuirilor din ianuarie, sarcină principală a organelor sindicale din învățămînt

Prof. univ. N. Pascu
președinte al C.C. al S.M.I.

Intîmpinînd cel de al doilea Congres al partidului, oamenii muncii din învățămînt își sporesc necontenit eforturile pentru a ridica munca lor la nivelul cerințelor tot mai mari pe care le pun în fața lor partidul, guvernul și întreg poporul nostru muncitor. Unul din mijloacele cele mai importante menite să contribuie la îmbunătățirea necontenită a muncii școlilor îl constituie organizarea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice. Ne mai despart puține zile de consfătuirile raionale din ianuarie 1956. Organele învățămîntului desfășoară de pe acum o susținută activitate în vederea asigurării unui conținut corespunzător al consfătuirilor. Desigur că organele sindicale din învățămînt pot și trebuie să acorde un mare ajutor în vederea pregătirii și desfășurării în cele mai bune condiții a consfătuirilor.

Tema referatului ce va fi prezentat la consfătuiri de către secțiile de învățămînt — întărirea disciplinei în școală și a exigenței cadrelor didactice, condiție esențială pentru ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală — dă organelor sindicale posibilitatea să-și analizeze în modul cel mai serios munca depusă în direcția îmbunătățirii procesului instructiv-educativ din școli. In cadrul grupelor sindicale din școli, membrii sindicatului nostru — învățători, profesori, educatoare, instructori superiori de pionieri — au contribuit într-o măsură însemnată, prin metode specifice muncii sindicale, la ridicarea conținutului științific și ideologic al procesului de învățămînt. Consfătuirile de producție organizate în școli au constituit una din formele însemnate de susținere a procesului de învățămînt de către organele noastre sindicale. Ar fi de un real folos pentru activitatea cadrelor noastre didactice ca de la tribuna consfătuirilor să se analizeze tot ce este bun și înaintat în practica consfătuirilor de producție, iar totodată să se critice cu tărie formalismul, lipsa de conținut ce mai dăinuiește în activitatea multor grupe și organe sindicale din învățămînt în organizarea consfătuirilor de producție.

In referat se va vorbi despre necesitatea întăririi disciplinei în școală, despre exigența cadrelor didactice, membri ai sindicatului nostru. In această direcție grupele sindicale au multe de spus. Nu constituie de loc o raritate întîrzierea de la lecții a membrilor grupelor noastre sindicale. La școala nr. 5 din raionul Griviția Roșie, de exemplu, au fost zile cînd numărul cadrelor didactice întîrziate la lecții depășea pe acela al elevilor de asemenea întîrziați, dar grupa sindicală din această școală și comitetul raional sindical, ce se găsește chiar în vecinătatea școlii, n-au găsit de cuviință să pună în discuția grupei aceste abateri grave de la disciplină. Unul dintre membrii grupei sindicale de la școala de 7 ani din comuna Cristian, raionul Sibiu, tov. Hariton, găsește de cuviință să lipsească foarte des nemotivat de la cursuri, iar grupa sindicală socotește că nu intră în obligațiile sale de a-i cere explicații cu privire la felul cum înțelege noțiunea de disciplină.

Dar nu numai aspectul acesta subliniază faptul că, înainte de a vorbi despre disciplina elevilor, trebuie să vorbim despre propria noastră disciplină. Iată și un alt aspect. Multe grupe sindicale iau hotărîri frumoase, folositoare școlii. Nu toți membrii de sindicat socotesc însă că aceste hotărîri sînt obligatorii și pentru ei. Unii dintre aceștia se sustrag, sub diferite motive, de la activitatea obștească și extrașcolară. Și aceasta constituie un act de indisciplină, care trebuie să fie scos în evidență și criticat la consfătuiri. Vorbind despre exigența cadrelor didactice față de elevi și subliniind importanța ei covîrșitoare, activul sindical trebuie să se întrebe însă: am făcut totul pentru a ridica exigența față de noi înșine, față de membrii sindicatului nostru? Am criticat pe acei membri de sindicat care mai vin încă nepregătiți la lecții, care țin lecții slabe, care refuză, sub diferite motive, să-și perfecționeze calificarea?

Unele organe sindicale au găsit că este cazul să intervină pe lîngă secțiile de învățămînt ca anumiți membri de sindicat să fie „scutiți" de perfecționare, sau să fie „amînați" în ceea ce privește încadrarea în învățămîntul fără frecvență. Nu mai încape nici un fel de îndoială că nu se poate vorbi despre exigență față de elevi fără a vorbi în primul rînd de exigența față de propria noastră muncă, față de pregătirea noastră, față de felul cum învățăm și ne perfecționăm cunoștințele.

Organele sindicale ale muncitorilor din învățămînt sînt chemate să descopere experiența înaintată, s-o studieze, s-o răspîndească în rîndurile largi ale membrilor de sindicat — cadre didactice. Consfătuirile din ianuarie constituie un mijloc deosebit de prielnic în această privință. O deosebită atenție trebuie acordată popularizării celor mai bune metode în munca de educație comunistă a elevilor, metode pe care le folosesc numeroși diriginți, membri ai sindicatului nostru.

In multe școli grupele sindicale se preocupă de întărirea disciplinei elevilor, sprijinindu-se pe colectivul de elevi. Activiștii sindicali trebuie să vorbească la consfătuiri despre metodele și rezultatele obținute de aceste grupe sindicale. A influența activitatea colectivului de elevi, o poate însă numai colectivul de profesori. Despre felul cum au contribuit și contribuie grupele sindicale la închegarea colectivelor pedagogice este de asemenea necesar să se vorbească de la tribuna consfătuirilor. Noi avem în acest domeniu multe neajunsuri și cu cît munca noastră va fi analizată mai adînc și mai constructiv, cu atît vom primi un ajutor mai consistent pentru a lichida lipsurile existente.

Figura cea mai importantă în activitatea sindicală este organizatorul grupei sindicale. De felul cum își înțelege acesta sarcinile, de modul cum colaborează el cu directorul școlii, cum planifică activitatea grupei sindicale, ținînd seama de planul de muncă al directorului, de cerințele procesului de învățămînt depinde în cea mai mare măsură eficacitatea muncii sindicale. Nu încape nici o îndoială că șefii secțiilor de învățămînt, directorii școlilor, membrii sindicatului nostru vor găsi multe lucruri interesante de spus despre felul cum cei mai buni organizatori de grupe sindicale știu să conducă activitatea sindicală în școli, dar în același timp nu vor scăpa din vedere să critice pe acei care, nesocotind încrederea ce le-a fost acordată de către membrii de sindicat atunci cînd i-au ales să le organizeze munca și să le apere interesele, nu fac nimic din ceea ce ar justifica această încredere.

La consfătuiri, organele de învățămînt trebuie să sublinieze cu toată hotărîrea metodele bune de îndrumare a activității sindicale în școli de către comitetele raionale sindicale mixte și trebuie să critice pe acei activiști sindicali care nu înțeleg că munca sindicală trebuie să ducă la îmbunătățirea activității școlilor, iar pentru aceasta ea trebuie îmbinată cu aceea a secției de învățămînt raionale. Aceasta nu înseamnă însă că activul sindical raional nu poate să critice și stilul de muncă al secției de învățămînt raionale, dacă acest stil este greșit, birocratic.

La consfătuiri trebuie să răsune cu toată tăria glasul criticii principiale, îndreptate împotriva lipsurilor ce mai dăinuie în activitatea școlilor, a organelor de învățămînt și sindicale. Dar nu-și poate găsi justificare practica unor membri de sindicat — e adevărat puțini la număr — care folosesc tribuna consfătuirilor pentru a aduce în discuții chestiuni străine de procesul de învățămînt și educație. Aceasta răpește un timp prețios zecilor de mii de participanți la consfătuiri. In același timp, nu trebuie să rămînă fără un răspuns corespunzător din partea membrilor de sindicat atitudinea unor tovarăși cu munci de răspundere în învățămînt sau sindicat care nu primesc critica, pe care îi supără ascuțimea ei și ar vrea să le fie servită în doze cît mai mici și într-un limbaj cît mai trandafiriu. Nu ne vom îndeplini datoria de membri de sindicat dacă vom crea gîfuitorilor de critică principiale condiții pentru a-și pune în practică metodele lor nejuste.

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice prilejuiesc întîlnirea tuturor membrilor de sindicat ce-și desfășoară activitatea în cadrul instituțiilor de învățămînt ale raionului. Este firesc ca organele sindicale să folosească acest prilej pentru ca, așa cum procedează, de exemplu, comitetul sindical regional din Bîrlad, să-și instruiască activul în problemele pe care le socotesc cele mai importante și urgente, să ajute pe organizatorii de grupe sindicale în planificarea muncii grupelor, să le împărtășească experiența altor grupe sindicale.

Oricît de importante ar fi însă problemele de conținut de care trebuie să se intereseze organele sindicale, nu ne pot fi indiferente nici condițiile în care se vor desfășura lucrările consfătuirilor. Trebuie să ne preocupe și pregătirea sălilor unde vor avea loc consfătuirile, pavoazarea lor, mijloacele de transport și condițiile de cazare a participanților, organizarea programelor artistice, editarea unor gazete de perete ale consfătuirilor s.a.

Ca de obicei, lucrările consfătuirilor se vor încheia cu hotărîri care vor reprezenta un plan de măsuri concrete menite să ducă la lichidarea lipsurilor constatate în activitatea instituțiilor școlare ale raionului. Este deosebit de important ca organele sindicale, începînd cu comitetele sindicale regionale și terminînd cu grupele sindicale, să inițieze o serie de acțiuni avînd ca scop valorificarea concluziilor consfătuirilor raionale. Planurile de activitate ale organelor sindicale trebuie să oglindească tocmai asemenea acțiuni. De felul cum vor fi organizate și desfășurate aceste acțiuni depinde, în ultimă analiză, îmbunătățirea activității sindicale.

Pregătirea consfătuirilor raionale și buna desfășurare a acestora trebuie să ducă la îmbunătățirea activității unității noastre de bază — a grupei sindicale. Dacă grupa sindicală va ști să îmbine just activitatea sa cu aceea a consiliului pedagogic, să influențeze asupra îmbunătățirii procesului instructiv-educativ din școală, să mobilizeze pe membrii săi în lupta pentru îmbunătățirea calității muncii didactice și obștești, vom putea spune că am folosit din plin și rodnic prilejul consfătuirilor în interesul înfloririi muncii de educare comunistă a tinerei generații. Iar dacă vom realiza acest lucru, vom putea spune că ne-am îndeplinit una din cele mai importante sarcini puse în fața noastră de partid, spre binele și fericirea poporului.

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Studenți ai Institutului de medicină din Stalinabad (Tadjikistan) într-unul din laboratoarele institutului.

Pentru studenții fără frecvență

Se știe că majoritatea studenților care studiază fără frecvență în instituțiile de învățămînt pedagogic superior lucrează nemijlocit în școală. Aceasta permite cadrelor didactice din instituțiile de învățămînt superior nu numai să îmbine învățămîntul cu viața școlii, ci și să ajute studenților fără frecvență în munca lor de fiecare zi.

In sesiunea din vara trecută, la Institutul pedagogic din Ashabad s-a introdus în prelegerile de pedagogie și de istoria pedagogiei mult material din viața școlilor Turkmeniei. Aceasta a făcut să sporească interesul studenților pentru prelegeri. Cu mult succes s-a desfășurat studierea temei „Organizarea lecției în școala sovietică". De pildă, tovarășii L. F. Sidorenko, N. M. Vaseaeva și alții au arătat cum se pregătesc pentru lecții, cum le predau, ce greutăți întîmpină. Aceasta a întărit tezele teoretice ale cursului cu exemple vii și proaspete din practică, a permis să se popularizeze în oarecare măsură experiența unora dintre studenți și să se poată îndrepta greșelile din munca altora.

Pe studenții fără frecvență îi frămîntă foarte mult problemele educației, pun numeroase întrebări cu privire la aceste probleme.

...Desigur, am putea răspunde fiecăruia individual, în cabinet. Dar catedra noastră de pedagogie a procedat altfel — a organizat o serie de convorbiri și conferințe cu teme pedagogice, lămurind diferite probleme pe care le ridică activitatea școlară. De exemplu, s-a organizat o convorbire cu tema „Educația colectivului clasei". In cursul convorbirii, studentele Lemdeanova, Kalamutdinova și altele au povestit cum își duc munca educativă cu clasa, educînd copiii în spiritul colectivismului, al prieteniei și tovărășiei. A fost interesantă și convorbirea în care s-a arătat cum trebuie să se organizeze recreațiile, ținîndu-se seama de particularitățile elevilor. Trebuie spus că aceste convorbiri au folosit nu numai studenților fără frecvență, ci și catedrei. Ele ne-au ajutat să cunoaștem mai bine problemele muncii în școală, să pregătim mai bine prelegerile noastre.

Contactul între profesorii catedrei de pedagogie și studenții fără frecvență, care s-a stabilit în timpul sesiunii, s-a întărit treptat. Membrii catedrei poartă permanent corespondență cu studenții. Astfel, unul dintre studenți fără frecvență, tov. Becednov, directorul unei școli de șapte ani, a cerut printr-o scrisoare să i se lămurească unele probleme speciale cu privire la organizarea colectivului pedagogic și la munca profesorilor cu părinții. Noi am studiat cu grijă scrisoarea și i-am răspuns tovarășului Becednov la toate întrebările lui. Acum ne gîndim să mergem mai departe în această direcție. Nu trebuie să așteptăm pînă cînd unul sau altul dintre studenți ne pune vreo întrebare. Este de dorit să ne interesăm noi înșine de munca studenților fără frecvență. Putem face aceasta cu ajutorul directorilor de școli și al organelor locale de învățămînt, așa încît să dăm studenților ajutor metodic la timp și în mod sistematic.

Trebuie să spunem cîteva cuvinte și despre felul cum am început să organizăm examenele la pedagogie. Inainte, studenții expuneau la examene numai problemele teoretice. Acum, cerem celor examinați să arate și cum aplică cunoștințele teoretice în practică. Indicăm pe biletele de examen, alături de problemele teoretice, și chestiuni practice. Aceasta, cum este și firesc, face să crească grija studenților fără frecvență pentru pregătirea examenelor, îi deprinde să-și însușească în mod creator cursul de pedagogie.

In prezent s-a luat hotărîrea ca Institutul pedagogic din Ashabad să se contopească cu Universitatea din Turkmenia. Studenții fără frecvență își vor continua studiile la universitate. Dar profilul pregătirii lor nu se schimbă. Nu vom schimba formele și metodele muncii noastre cu ei. O problemă imediată pentru noi, profesorii de pedagogie, este să desăvîrșim căile găsite pentru instruirea pedagogilor care studiază fără frecvență.

Prof. P. TITOV

(Din „Ucitelskaia gazeta")

Impreună cu uzina

Intreprinderile din Harkov ajută școlile să-și utileze atelierele și cabinetele didactice, le dau specialiști care fac lecții practice cu copiii, îi invită pe elevi în uzine și-i familiarizează cu procesele de producție.

In majoritatea raioanelor orașului Harkov, problema ajutorului pe care trebuie să-l dea școlii oamenii muncii a fost discutată la ședințele birourilor comitetelor de partid raionale. Fiecare școală este patronată de cîte o întreprindere. Comitetul regional de partid a studiat posibilitățile acestor întreprinderi, a organizat consfătuiri cu conducătorii școlilor și ai organizațiilor care le patronează. Aceste consfătuiri s-au desfășurat sub lozinca: „Pentru fiecare școală medie un atelier școlar!"

Acum, în școlile din oraș funcționează peste o sută de ateliere.

Uzina care patronează școala nr. 36 din raionul Kaganovici a instalat la această școală patru ateliere. Folosind cu pricepere această bogată bază materială, școala rezolvă cu mai mult succes sarcinile învățămîntului politehnic. In prezent toate lucrările practice prevăzute de programă, precum și munca cercurilor se desfășoară în atelierele școlii.

In ateliere munca este productivă: elevii execută comenzile cabinetelor de fizică și de chimie. Școala își propune ca în viitor să execute anumite comenzi simple pentru întreprinderea care o patronează.

Aceeași grijă pentru copii a manifestat-o și întreprinderea care patronează școala nr. 100 din același raion. Atelierul acestei școli dispune de utilaj în valoare de 100.000 ruble. Atelierul ocupă șase încăperi.

Și întreprinderile din celelalte raioane se preocupă mult de înzestrarea școlilor. Iată cîteva exemple: Uzina „Glavzapciast" a dat școlii nr. 136 un strung pentru metal, un fierăstrău circular, 6 mese de tîmplărie, 12 menghine, 4 mașini-unelte de lăcătușerie, scule de tîmplărie și lăcătușerie. Uzina a mai înzestrat școala cu un aparat de proiecție sonor și i-a pus la dispoziție un operator de proiecție, care conduce cercul tinerilor operatori. Școala nr. 52 este patronată de cîteva întreprinderi mai mici. Combinatul de prelucrare a lemnului a utilat 20 de locuri pentru lucrările de tîmplărie și a înzestrat școala cu material de lucru. Uzina mecanică de reparații a dat școlii 80 de scule diferite pentru prelucrat metalul, 4 electromotoare, un transformator și un acumulator.

Pentru elevii școlii nr. 48 s-au organizat cercuri tehnice la o uzină. In anul școlar trecut, elevii lucrau în această întreprindere cîte două ore săptămînal, sub conducerea unor maiștri cu experiență și a șefilor de secții. In decurs de un an copiii și-au însușit într-o anumită măsură profesiunile de lăcătuș, armator, frezor.

Cercul de radio-amatori de la școala nr. 74 a fost condus de inginerul Pilkevici, de la întreprinderea care patronează școala. Elevii au studiat aparatul de radio și au învățat să-l monteze.

La școala nr. 130 a funcționat un cerc de studiere a automobilului.

Dacă școlile nu au condiții pentru efectuarea lucrărilor de laborator prevăzute de programă, uzinele, institutele sau școlile tehnice care le patronează le vin în ajutor. De pildă, elevii școlii nr. 52 au executat lucrările de laborator la fizică în laboratorul școlii tehnice industriale, elevii școlii nr. 95 lucrează în cabinetul de fizică al școlii tehnice de comunicații, elevii școlii nr. 61 — în laboratoarele institutului pedagogic. Multe școli au folosit în acest scop laboratoarele uzinelor.

O experiență interesantă în ceea ce privește pregătirea elevilor prin muncă a acumulat școala nr. 46, condusă de D. F. Șepelev. La această școală, cu ajutorul întreprinderii care o patronează s-a amenajat o sală pentru desen liniar, cu 24 de locuri. Clasele a X-a își fac aici lecțiile de desen liniar, iar elevii claselor VIII—IX lucrează în cercul de desen liniar.

Un număr de 102 elevi de la această școală au făcut practică în uzine. 40 dintre ei, conform caracterizărilor date de întreprindere, au obținut calificarea de strungar, lăcătuș și frezor de rangul trei.

La fel s-a organizat pregătirea elevilor de la școala nr. 36. Aici, lucrările practice în atelierele de tîmplărie și lăcătușerie au fost conduse de mecanici și maiștri de la întreprinderea care patronează școala. Elevii claselor IX-X au lucrat după programe de un an sau doi.

După încheierea examenelor de primăvară, unii dintre elevii clasei a IX-a au făcut practică timp de două săptămîni în secția mecanică a uzinei. 15 elevi din clasa a X-a au reușit la examenele de strungar de rangul trei-cinci. Pe lîngă aceasta, la școala nr. 36 s-a desfășurat pregătirea unor specialiști cu studii tehnice medii în prelucrarea la rece a metalelor.

Sînt trei ani de cînd școala nr. 7 organizează lucrări practice pentru elevii săi. Lucrările practice sînt conduse de profesorul de fizică Poiarkova și de inginerul șef Samakin. Munca este organizată în felul următor: timp de patru luni, în decursul anului școlar, elevii claselor a X-a merg în fiecare luni la uzina de reparații a automobilelor și lucrează în atelierele ei. Elevii studiază procesul de producție și capătă deprinderile de muncă necesare pentru repararea motorului de automobil (de la turnarea pistonului pînă la montarea și verificarea motorului).

Toate acestea au o mare importanță. Pe lîngă că își însușesc cunoștințe de specialitate, elevii trec printr-un fel de școală a educației prin muncă. Ei au prilejul să cunoască viața multilaterală a colectivului uzinei, asistă la consfătuirile de producție, iau parte la manifestări cultural-educative, colaborează la presa uzinei.

Comisia de învățămînt de pe lîngă secția de învățămînt a analizat experiența organizării practicii de producție la școala nr. 7 și a recomandat celorlalte școli din raion să folosească această experiență.

Anul trecut, peste 1000 de elevi ai școlilor medii din Harkov au intrat, după obținerea certificatelor de maturitate, în munca de producție. Cam tot atîția tineri au intrat în producție și în anul curent. Mulți dintre absolvenții școlilor s-au și dovedit a fi lucrători capabili.

D. SUDEICENKO
instructorul secției școli a comitetului regional al P.C. din Ucraina.

DIRIGINTA NATALIA KOTLEAROVA

Sistemul de instruire din școala sovietică este strîns legat de sistemul de educare a tinerei generații, de aceea rolul dirigintelui are o importanță excepțională. Dirigintele clasei nu este un simplu profesor. Pe lîngă obligațiile sale directe de profesor, el îndeplinește funcțiuni foarte importante privitoare la educația comunistă a elevilor.

Natalia Evghenievna Kotlearova, profesoară de limba și literatura rusă la școala medie nr. 310 din Moscova, a închinat dirigiției peste douăzeci de ani din viața ei. După ce a absolvit în anul 1933 școala pedagogică din Moscova, tovarășa Kotlearova, lucrînd ca învățătoare în clasele mici, și-a continuat totodată studiile fără frecvență la Institutul pedagogic „Potemkin" din orașul Moscova, pe care l-a absolvit în anul 1937, apoi a predat în clasele mai mari.

Actualmente, Kotlearova este diriginta clasei a VII-a. Bazîndu-se pe experiența sa îndelungată, ea a introdus multe lucruri noi în procesul muncii educative. „Eu organizez întregul sistem al muncii educative — spune ea, ținînd seama de cerințele și interesele elevilor".

La începutul anului școlar, Natalia Kotlearova întocmește planul de lucru pe semestru, supunîndu-l discuției întregii clase. Totodată, ea caută să dezvolte inițiativa elevilor săi, dîndu-le posibilitatea să propună schimbări și adăugiri în plan. De obicei, discuțiile sînt foarte însuflețite, școlarii participînd foarte activ la ele. După dezbateri îndelungate, planul este adoptat cu adăugirile și schimbările aduse de elevi.

Care este conținutul acestui plan?

El cuprinde în primul rînd serate și matinee tematice închinate datelor importante, diferitelor probleme din viața socială și culturală a țării, apoi seri recreative și manifestări artistice de amatori, conferințe pentru cititori, vizionarea și discutarea spectacolelor și a filmelor, vizitarea muzeelor și a întreprinderilor, excursii prin ținutul natal etc. De pildă, pentru primul semestru al acestui an școlar, Kotlearova și elevii ei au prevăzut o interesantă adunare cu tema „Ce știu eu să fac". Această adunare are ca scop dezvoltarea deprinderilor de muncă și a istețimii copiilor în legătură cu introducerea învățămîntului politehnic în școală.

Fiecare grup de pionieri se pregătește independent, pentru adunare, lucrează „pe ascuns" de alte grupe, ceea ce mărește interesul copiilor. Singura „persoană de încredere" a copiilor este Natalia Evghenievna. In felul acesta, ea participă la întreaga muncă de pregătire. Adunarea însăși constituie un fel de pregătire pentru un viitor concurs al cărui obiectiv este confecționarea celui mai bun obiect sau a celei mai bune jucării tehnice. Concursul va avea loc la sfîrșitul semestrului.

Anul acesta se împlinesc 50 de ani de la insurecția armată din decembrie din Moscova. In legătură cu aceasta vor avea loc o adunare a detașamentului, lecturi literare, vizitarea Muzeului Revoluției și alte manifestări.

Au fost prevăzute cîteva conferințe și convorbiri cu tema: „Utilizarea energiei atomice în scopuri pașnice", „14 ani de la moartea eroică a partizanei comsomoliste Zoia Kosmodemianskaia" etc.

Elevii vor frecventa regulat cinematograful, vor vedea și vor analiza piesa „Intr-un ceas bun", de V. Rozov.

Deși activitatea sportivă din cadrul școlii se desfășoară în cadrul secțiilor sportive, Kotlearova, ca dirigintă, organizează pentru clasa ei și diferite manifestări sportive de patinaj, schi, excursii turistice, volei. Clasa are o bună echipă de volei, în frunte cu Tolea Ermakov, care ocupă locul de frunte între elevii claselor a VII-a din școală.

Kotlearova acordă o mare importanță formării opiniei publice a copiilor cu privire la învățătură și disciplină. In clasă s-a creat o atitudine de blam față de leneși și față de cei care nu vor să-și ajute colegii. Diriginta clasei urmărește ca elevii rămași în urmă la învățătură să fie ajutați zilnic de colegii lor.

Strînsa colaborare a dirigintei cu organizația comsomolistă și de pionieri a ajutat la întărirea disciplinei conștiente și la obținerea succeselor la învățătură. Cazurile de rămînere în urmă la învățătură și de nerespectare a disciplinei sînt discutate în adunările generale, pe care diriginta le organizează împreună cu Natașa Orlova, instructoare de pionieri și elevă în clasa a IX-a a școlii. Și gazeta de perete a clasei o ajută pe dirigintă să obțină rezultate importante în munca instructiv-educativă.

Cîteodată, disciplina și succesele la învățătură suferă din cauza condițiilor nefavorabile pe care le au copiii în familie. De aceea, Kotlearova acordă o deosebită atenție vizitării elevilor acasă și legăturii strînse cu părinții. „In general, îi vizitez pe toți copiii — spune ea — și cel mai des pe acei care „șchioapătă" la învățătură și disciplină".

La începutul anului școlar, adunarea generală a părinților alege comitetul de părinți, a cărui muncă este îndrumată de Kotlearova. La sfîrșitul fiecărui semestru ea ține ședințe cu elevii, la care sînt invitați și părinții, cărora li se anunță din timp ordinea de zi. La aceste ședințe diriginta clasei caracterizează munca fiecărui elev în parte, arată succesele obținute de el în semestrul trecut, lipsurile ce trebuie înlăturate. Caracterizarea elevului se referă la învățătură și la activitatea lui obștească, la atitudinea colegilor față de el, la părerea profesorilor. La sfîrșitul caracterizării se arată posibilitățile elevului și cerințele care-i stau în față. Diriginta îi îndeamnă pe elevi să-și îndrepte lipsurile, caută să le inspire încredere în puterile lor.

Mulțumită muncii ei persistente și minuțioase cu elevii, a legăturii bine organizate cu părinții, Kotlearova a realizat în clasă succese mari la învățătură și disciplină. Clasa a VII-a este fruntașă pe școală.

N. E. Kotlearova îmbină munca sa pedagogică cu studiul și cu o activă muncă obștească. Ea a absolvit nu de mult universitatea serală de marxism-leninism, ține des conferințe cu teme literare în întreprinderi și instituții. In școală, Natalia Evghenievna îndrumează munca cercului literar și a cercului dramatic.

Fiind o profesoară capabilă și o educatoare pricepută, o tovarășă atentă și săritoare, Natalia Evghenievna Kotlearova se bucură de dragostea și respectul elevilor și colegilor săi.

N. MALINOVSKY

Eleve ale școlii coregrafice din Leningrad executînd un vals de Ceaikovski.

I. V. Stalin – marele continuator al operei lui Lenin

La 21 decembrie se împlinesc 76 de ani de la nașterea lui Iosif Vissarionovici Stalin — discipol credincios și tovarăș de luptă al lui Vladimir Ilici Lenin, continuatorul operei sale nemuritoare. Numele lui Stalin va rămîne în veci în inimile și gîndurile oamenilor muncii din întreaga lume.

Viața și activitatea lui Stalin sînt indisolubil legate de istoria gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, de lupta poporului sovietic pentru socialism și comunism, de lupta tuturor popoarelor pentru pace, pentru o viață liberă și un viitor luminos. Viața lui Stalin constituie un adevărat exemplu de slujire plină de abnegație a poporului. El a luptat neobosit pentru călirea clasei muncitoare din întreaga lume, pentru călirea avangărzii ei — partidele comuniste și muncitorești.

De la primii pași ai activității sale revoluționare, I. V. Stalin a mers cu fermitate pe drumul lui Lenin. El a fost unul dintre cei mai apropiați tovarăși de luptă ai lui Lenin în construirea și întărirea partidului de tip nou, în cimentarea unității rîndurilor lui, în călirea lui ideologică și organizatorică, în întărirea necontenită a legăturii lui cu poporul.

Sub conducerea lui Lenin, a continuatorului operei lui, I. V. Stalin, și a altor tovarăși de luptă ai lui Lenin, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a organizat și condus poporele Rusiei la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, a organizat dictatura proletariatului, a ridicat masele la crearea conștientă a istoriei. I. V. Stalin a fost unul din colaboratorii cei mai apropiați ai lui Lenin în construirea și întărirea statului sovietic, statul muncitorilor și țăranilor, primul stat socialist din lume.

V. I. Lenin a elaborat un program fundamentat în mod științific de transformare a Rusiei, înapoiată din punct de vedere economic, într-o mare putere socialistă. Inarmat Partidul Comunist a îndrumat nesecatele forțe creatoare ale poporului spre traducerea în viață a genialului plan leninist de construire a socialismului. Dușmanii partidului și ai poporului, — trotkiștii, bucharinștii, naționaliștii burghezi —au încercat, după moartea lui Lenin, să abată partidul de la drumul leninist, să slăbească unitatea rîndurilor lui, să zdruncine încrederea poporului în posibilitatea construirii socialismului în U.R.S.S., să ducă țara pe drumul lichidării cuceririlor revoluției proletare, pe drumul restaurării capitalismului. Sub conducerea Comitetului Central în frunte cu I. V. Stalin, Partidul Comunist a zdrobit pe trădători și capitularzi, a apărat leninismul și a condus cu hotărîre poporul pe drumul construirii socialismului în Uniunea Sovietică.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a pornit în activitatea sa de la legile obiective ale dezvoltării societății, de la nevoile vieții materiale a societății, de la interesele poporului. Pornind de la teza lui Lenin că în Uniunea Sovietică există tot ceea ce este necesar și suficient pentru construirea societății socialiste depline, I. V. Stalin a dezvoltat și îmbogățit teoria leninistă despre posibilitatea victoriei socialismului într-o singură țară. Bazîndu-se pe învățăturile leniniste, Stalin a fundamentat politica de industrializare socialistă și de colectivizare a agriculturii, elaborată de partid, dînd răspunsuri la o serie de probleme importante ale construcției socialiste. Generalizînd extrem de bogata experiență a construcției socialiste în U.R.S.S. și experiența mișcării internaționale contemporane de eliberare, I. V. Stalin a dezvoltat în mod creator învățătura marxist-leninistă în noile condiții istorice și într-o serie de probleme a îmbogățit cu noi teze teoria revoluționară.

Ca urmare a înfăptuirii programului elaborat de Lenin, Uniunea Sovietică a făcut un salt gigantic înainte. Dintr-o țară agrară înapoiată s-a transformat într-o mare putere socialistă industrială și colhoznică.

Victoria socialismului în U.R.S.S. a dus la o îmbunătățire radicală a stării materiale a oamenilor sovietici, la întărirea statului sovietic și a capacității lui de apărare. In lupta pentru victoria socialismului s-a întărit și mai mult alianța dintre clasa muncitoare și țărănime.

Partidul Comunist a eliberat popoarele Rusiei de multiseculara asuprire socială și națională, a obținut lichidarea înapoierii economice și culturale a popoarelor asuprite în trecut, a unit strîns toate națiunile țării într-o singură familie frățească, a creat puternicul stat socialist multinațional — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste. Crearea U.R.S.S. este un triumf al politicii naționale leninist-staliniste. I. V. Stalin are merite uriașe în elaborarea teoretică și rezolvarea practică, consecvent internaționalistă, a problemei naționale. In lucrările lui Stalin și în hotărîrile P.C.U.S. au fost dezvoltate în mod creator indicațiile programatice leniniste în problema națională. Așa cum a arătat I. V. Stalin, pe baza victoriei socialismului s-au dezvoltat și s-au întărit astfel de puternice forțe motrice ale societății sovietice cum sînt unitatea moral-politică, prietenia popoarelor U.R.S.S., patriotismul sovietic. Uniunea Sovietică a devenit o forță uriașă în slujba păcii și progresului.

Cea mai serioasă verificare a forței și viabilității orînduirii sociale și de stat sovietice a fost Marele Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei. Sub conducerea încercată a P.C.U.S., eroicul popor sovietic și vitezele sale forțe armate au zdrobit pe agresorii fasciști, apărînd libertatea și independența Uniunii Sovietice și salvînd, în același timp, popoarele Europei și Asiei din primejdia înrobirii fasciste. Oamenii iubitori de pace din întreaga lume cunosc bine rolul important jucat în obținerea acestei victorii istorice de I. V. Stalin, care în anii războiului a fost președintele Comitetului de Stat al Apărării și comandantul suprem al Forțelor Armate Sovietice.

Victoria de însemnătate istorică repurtată de Uniunea Sovietică asupra agresorilor fasciști în cel de al doilea război mondial a determinat schimbarea radicală a întregii situații internaționale. Pe arena internațională a apărut o forță fără precedent — lagărul unit și invincibil al statelor cu adevărat democratice și iubitoare de pace, care reprezintă cea mai mare cucerire istorică a popoarelor. I. V. Stalin a muncit neobosit, în fruntea guvernului sovietic, pentru cimentarea prieteniei de nezdruncinat dintre popoarele lagărului socialismului, pentru întărirea și dezvoltarea continuă a relațiilor de colaborare frățească multilaterală care s-au stabilit între țările acestui lagăr.

Cu o voință de fier și cu încredere neclintită în justețea cauzei sale, încredere bazată pe ideile atotbiruitoare ale lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice conduce poporul sovietic pe calea construirii societății comuniste.

Partidul Comunist a învins și învinge datorită fidelității sale față de leninism. După moartea lui Stalin, Comitetul Central al P.C.U.S., colectiv de conducători înțelepți și cu prestigiu, alcătuit din discipoli și tovarăși de luptă ai lui Lenin și Stalin, conduce ferm și sigur Partidul Comunist și poporul sovietic pe drumul leninist spre noi victorii. In hotărîrile P.C.U.S., în lucrările discipolilor și tovarășilor de luptă ai lui Lenin și Stalin este dezvoltată mai departe în mod creator teoria marxist-leninistă.

Politica Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care oglindește dezvoltarea vieții materiale a societății și pornește de la interesele vitale ale poporului sovietic, este politica întregului popor sovietic. Poporul sovietic nutrește o dragoste nețărmurită pentru Partidul Comunist. Forța partidului constă în legătura lui indisolubilă cu poporul, iar forța poporului constă în unirea lui strînsă în jurul partidului.

In prezent, poporul sovietic se pregătește cu o deosebită însuflețire să întîmpine cu noi succese cel de al XX-lea Congres al P.C.U.S. Oamenii sovietici vor raporta cu mîndrie Congresului că în ceea ce privește volumul global al producției industriale cel de al cincilea plan cincinal de dezvoltare a U.R.S.S. a fost îndeplinit înainte de termen, în patru ani și patru luni. Poporul sovietic transpune neîncetat în viață linia leninistă a partidului de dezvoltare cu precădere a industriei grele. In 1955, producția industrială a U.R.S.S. va reprezenta 184% față de nivelul anului 1950 și 318% față de nivelul anului 1940. Se dezvoltă neîncetat agricultura socialistă. In comparație cu anul 1950, suprafața însămînțată a crescut cu 27%. Nivelul cultural al poporului a atins o treaptă la care oamenii muncii din țările capitaliste nici nu îndrăznesc să viseze.

Congresul al XX-lea al P.C.U.S. va aproba directivele cu privire la cel de al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960. In timpul acestui cincinal, poporul sovietic va obține noi și remarcabile succese pe drumul comunismului. Industria sovietică va obține noi progrese. Se vor aprinde luminile hidrocentralei „Bratskaia" de pe rîul Angara, cea mai mare din lume. Plină de tărie de nebiruit și de forțe creatoare, Uniunea Sovietică pășește cu succes înainte spre comunism.

Pentru înfăptuirea măreței opere de construire a comunismului, poporul sovietic are nevoie de pace. Pacea este necesară întregii omeniri, pentru a se putea dezvolta pe calea progresului. Urmînd cu fermitate indicațiile lui Lenin și Stalin, politica Partidului Comunist, Uniunea Sovietică merge în avangarda luptei tuturor popoarelor pentru pace, pentru colaborare internațională.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și guvernul sovietic se călăuzesc după teza leninistă cu privire la posibilitatea coexistenței pașnice a sistemelor socialist și capitalist. Credincios învățăturii lui Lenin, I. V. Stalin a arătat în repetate rînduri că Uniunea Sovietică pornește în politica sa externă de la posibilitatea și inevitabilitatea coexistenței pașnice îndelungate a statelor cu orînduiri sociale și politice diferite și urmează în mod ferm linia relațiilor pașnice, loiale, cu toate statele care manifestă, la rîndul lor, dorința unei colaborări prietenești, cu condiția respectării principiilor reciprocității și îndeplinirii obligațiilor asumate. Coexistența pașnică constituie o idee vitală a zilelor noastre. Ea a cucerit inimile oamenilor cinstiți din toate țările lumii și zi de zi rădăcinile ei se întăresc. O puternică și convingătoare manifestare a viabilității acestei idei o constituie vizita tovarășilor N. A Bulganin și N. S Hrușciov într-o serie de țări ale Asiei și în primul rînd în India. Intr-una din cuvîntările sale, tovarășul Hrușciov a numit relațiile sovieto-indiene un „exemplu clasic de coexistență". Aceste relații dovedesc într-adevăr că atunci cînd există bunăvoință și cînd nu există intenții și planuri agresive și oste ile, țări cu sisteme sociale și de stat extrem de diferite pot colabora în mod foarte larg și reciproc avantajos.

Uniunea Sovietică luptă activ pentru întărirea colaborării între popoare, pentru pace și securitate internațională. Guvernul Sovietic s-a pronunțat și se pronunță pentru reducerea reală a armamentelor și interzicerea necondiționată a armei atomice, pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa și preîntîmpinarea reală a pericolului unui nou război, pentru restabilirea unității Germaniei ca stat pașnic și democratic, pentru larga dezvoltare a comerțului internațional, a relațiilor culturale, a legăturilor prietenești între state. Umăr la umăr cu Uniunea Sovietică, pentru măreața cauză a păcii luptă China Populară cu poporul ei de 600.000.000 de oameni și toate țările de democrație populară din Europa și Asia. Istoria n-a mai cunoscut o asemenea forță ca aceea a lagărului socialist, care dispune de resurse umane și materiale inepuizabile și oferă întregii lumi imaginea unei unități și coeziuni fără precedent.

I. V. Stalin a subliniat rolul hotărîtor al maselor populare în demascarea și zădărnicirea planurilor agresorilor. Oamenii iubitori de pace din toate țările lumii nu vor uita niciodată istoricele cuvinte ale lui I. V. Stalin: „Pacea va fi menținută și consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor mîini cauza menținerii păcii și o vor apăra pînă la capăt. Războiul poate deveni inevitabil dacă atîtătorii la război vor reuși să prindă în mreaja minciunii mase populare, să le înșele și să le atragă într-un nou război mondial". Aceste memorabile cuvinte constituie pentru partizanii păcii de pretutindeni un imbold și un program de acțiune în lupta nobilă pentru menținerea și întărirea păcii.

Poporul român, căruia eroicele Forțe Armate ale Uniunii Sovietice, comandate de I. V. Stalin, i-au adus eliberarea de sub jugul fascist și i-au dat putința să-și ia soarta în propriile sale mîini, pășește cu hotărîre în rîndurile uriașelor forțe ale păcii și socialismului. Nemuritoarele idei ale lui Lenin și Stalin, experiența Uniunii Sovietice și a glorioasei ei Partid Comunist constituie îndreptarul sigur al Partidului Muncitoresc Român și al întregului nostru popor în lupta pentru construirea socialismului în Republica Populară Română.

Poporul nostru cinstește cu un sentiment de dragoste și recunoștință memoria luminoasă a lui I. V. Stalin, care a fost un mare prieten și sprijinitor al țării noastre. Sărbătorind ziua de naștere a lui I. V. Stalin, poporul nostru își manifestă puternicul său atașament față de marea Uniune Sovietică, de glorioasul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, de eroicul popor sovietic constructor al comunismului.

Intărind în permanență prietenia de nezdruncinat cu Uniunea Sovietică, cu toate țările lagărului socialist, strîns unit în jurul partidului și guvernului, poporul nostru, călăuzit de ideile atotbiruitoare ale lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, înaintează cu hotărîre pe drumul luminos al păcii, democrației și socialismului.

Viața de partid în instituțiile de învățămînt

Munca profesorilor comuniști din școlile Capitalei în preajma Congresului partidului

Marin Rădoi
șeful secției de știință și cultură a comitetului orășenesc P.M.R. București

Acum, în preajma celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn miile de cadre didactice din întreaga țară alături de ceilalți oameni ai muncii își intensifică într-o măsură însemnată lupta lor pentru realizarea marilor sarcini pe care partidul le-a pus în fața învățămîntului nostru.

Școala nouă a regimului democrat-popular are înalta misiune de a educa tînăra generație în spiritul dragostei pentru învățătură, de a crește un tineret nou, stăpîn pe știință, capabil de a participa activ la opera de înflorire a patriei noastre dragi, gata să pună toate puterile sale în slujba poporului.

Experiența muncii de partid desfășurată în școli a demonstrat cu prisosință că acolo unde organizațiile de partid duc o susținută muncă politică și organizatorică în rîndurile pedagogilor și elevilor, acolo unde îndrumează și controlează permanent și cu competență munca profesorilor comuniști și activitatea organizațiilor de tineret, rezultatele la învățătură sînt cele mai bune.

Datorită măsurilor luate de comitetul orășenesc P.M.R.-București, comitetele raionale de partid au acordat în anul acesta o mai mare atenție instruirii organizațiilor de partid din școli, organizînd pentru secretarii acestor organizații un ciclu de conferințe și de lecții urmate de seminarii. Organizațiile de partid din școlile medii acordă o mai mare atenție sprijinirii procesului instructiv-educativ, preocupîndu-se îndeosebi de ridicarea nivelului predării unor discipline de bază cum ar fi, de exemplu, limba romînă, matematică, istorie etc. In același timp, s-au interesat îndeaproape de îmbunătățirea muncii educative a diriginților. In unele școli analiza muncii desfășurate de diriginții comuniști a constituit subiectul unor susținute dezbateri în adunări deschise de partid. Pentru generalizarea metodelor bune în munca instructiv-educativă, unele organizații de partid au organizat discuții cu această temă în adunări generale deschise, ceea ce a adus o contribuție însemnată la îmbunătățirea activității cadrelor didactice. Așa au procedat, de pildă, organizațiile de partid de la școlile medii de fete nr. 15, nr. 10, nr. 7 de băieți etc. Biroul organizației de partid de la școala medie de fete nr. 22 a organizat două brigăzi formate din cadre didactice cu o temeinică pregătire ideologică și profesională, în scopul analizei metodelor de predare a istoriei și a continutului lecțiilor de gramatică și literatură. Rezultatele obținute s-au discutat într-o adunare deschisă de partid la care s-au luat hotărîri concrete și s-a stabilit un plan de măsuri care a contribuit la îmbunătățirea muncii în școală. Această inițiativă a biroului organizației de partid a fost privită cu multă încredere de cadrele didactice și a contribuit la îndrumarea celor cu mai puțină experiență. Organizația de partid de la școala medie de băieți nr. 7 a discutat în amănunțime activitatea comuniștilor, a analizat în ce măsură sînt ei exemplu personal în muncă, în ce măsură antrenează organizația de partid întregul colectiv de profesori pentru asigurarea unui înalt nivel al învățămîntului.

Organizațiile de partid din școli acordă o mare atenție ridicării nivelului ideologic și politic al învățătorilor și profesorilor. Numeroase cadre didactice au o frecvență bună la formele de învățămînt, se pregătesc temeinic pentru seminarii. Ca urmare a acestui fapt, ei și-au îmbunătățit nu numai conținutul muncii instructiv-educative ci și atitudinea față de muncă. Prin discuții principiale, printr-o sezisare mai judicioasă a problemelor, prin atitudinea lor critică și autocritica profesorii comuniști Constanța Mîndru și Elena Iordache de la școala medie de fete nr. 22, Ilie Dediu de la școala medie nr. 3 mixtă, Iosub Sufrin de la școala medie de fete nr. 16, Alexandrina Tarhon de la școala medie de fete nr. 19, Gabriela Vasilache și Cornelia Teodorescu de la școala medie de fete nr. 10 și alții contribuie la ridicarea nivelului discuțiilor în ședințele consiliilor pedagogice, iar ca diriginți ei dau un conținut mai bogat orelor educative.

Multe organizații de partid acordă o importanță deosebită îndrumării cadrelor tinere, îndeosebi profesorilor candidați de partid și utemiști. Ca urmare a ajutorului primit din partea organizației de bază, utemista M. Ciocîrlie, profesoară la școala medie de fete nr. 10, predă lecții bine pregătite, care trezesc interesul elevelor. De asemenea, candidata de partid Cornelia Vasiliu, profesoară la școala medie de fete nr. 5, reușește să lege în mod just conținutul lecției de evenimentele interne și internaționale.

Multe organizații de partid din școli cum sînt, de pildă, cele de la școlile medii de băieți nr. 7 și nr. 11, de la școala medie de fete nr. 5 etc. conduc cu mult spirit de răspundere organizațiile de tineret din școli, mobilizîndu-le să antreneze elevii la îndeplinirea îndatoririlor care le revin.

Cu toate aceste succese în activitatea unor organizații de partid din școli există încă lipsuri. De exemplu, organizația de partid de la școala medie de băieți nr. 13 nu acordă suficientă atenție procesului de învățămînt. Organizația de partid de la școala medie mixtă nr. 2 nu se ocupă de pregătirea temeinică a adunărilor generale, din care cauză comuniștii nu iau poziție hotărîtă împotriva lipsurilor. Mai sînt încă organizații de partid care s-au mărginit la încadrarea profesorilor într-o formă de învățămînt dar nu urmăresc nici calitatea discuțiilor din seminarii și nici în ce măsură se reflectă în munca de predare ridicarea nivelului ideologic al profesorului. Unele organizații de partid nu acordă suficientă atenție muncii educative. In multe școli, cum sînt, de exemplu, școlile medii de fete nr. 10 și nr. 15, activitatea organizațiilor de tineret este subapreciată.

Îmbunătățirea muncii de instruire a elevilor și de educare a lor în spirit comunist depinde în mare măsură de stilul de muncă al organizațiilor de partid din școli. Organizațiile de partid trebuie să desfășoare o muncă susținută pentru mobilizarea cadrelor didactice în lupta pentru ridicarea nivelului lor ideologico-politic, profesional și cultural, pentru îmbunătățirea necontenită a muncii instructiv-educative.

Trebuie subliniat că organizațiile de partid din școli răspund în fața organelor de partid de rezultatele muncii din unitatea unde activează, că ele nu trebuie să rămînă pasive atunci cînd diferite laturi ale procesului educativ din școli nu se desfășoară la nivelul corespunzător. Organizațiile de partid din școlile medii trebuie să pătrundă adînc în procesul de învățămînt, să semnaleze cu curaj lipsurile, să dea dovadă de inițiativă în muncă, să sprijine temeinic munca directorilor.

O deosebită atenție trebuie să acorde organizațiile de partid din școlile medii mobilizării comuniștilor și colectivelor pedagogice în lupta pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului pentru așezarea întregii munci educative a cadrelor didactice pe temelia concepției marxist-leniniste despre lume, pentru combaterea metodelor antistiințifice în predare și în activitatea educativă, pentru legarea învățămîntului de practică, de activitatea în producție.

Conducînd în mod just munca organizațiilor U.T.M. ale elevilor, organizațiile de bază din școli trebuie să facă din acestea un factor activ în mobilizarea tineretului la lupta pentru însușirea temeinică a cunoștințelor.

Organizațiile de partid trebuie să acorde o mai mare atenție organelor sindicale, să le mobilizeze alături de ceilalți factori de răspundere din școală, pentru îmbunătățirea întregului proces instructiv-educativ. De asemenea, ele trebuie să lupte pentru mobilizarea părinților în vederea unei mai strînse colaborări între școală și familie.

Organizațiile de partid trebuie să dea dovadă de mai multă operativitate și inițiativă și să controleze sistematic modul cu care se îndeplinesc hotărîrile luate în adunările generale.

Consfătuirea care a avut loc de curînd la Comitetul orășenesc de partid București cu secretarii organizațiilor de partid și directorii școlilor medii din Capitală a scos la iveală și unele lipsuri ce mai dăinuie în activitatea secțiilor de învățămînt raionale și a celei orășenești. Astfel, s-a constatat că secția de învățămînt a sfatului popular al Capitalei nu s-a ocupat suficient de îmbunătățirea conținutului procesului de învățămînt. Colectivul de îndrumare și control al acesteia n-a ajutat decît în slabă măsură secțiile de învățămînt raionale.

De existența lipsurilor arătate sînt vinovate în mare măsură și Comitetele raionale de partid, precum și Comitetul orășenesc București. Ele nu au îndrumat permanent și sistematic aparatul de partid pentru a se ocupa de întărirea activității organizațiilor de partid din școli. Din această cauză, unii activiști de partid ai comitetelor raionale și chiar ai secției de știință și cultură a Comitetului orășenesc au legătură, pentru rezolvarea diferitelor probleme, cu conducerile școlilor, lăsînd în afara acestor preocupări organizația de partid. In afară de aceasta, trebuie spus că secția de știință și cultură a Comitetului orășenesc nu s-a preocupat suficient de studierea și generalizarea experienței pozitive, a metodelor de muncă avansate ale unor organizații de partid din școli care trebuiau să devină un bun al tuturor organizațiilor de partid din acest important domeniu de activitate.

Intensificîndu-și eforturile și acordînd toată atenția pregătirii cît mai temeinice a elevilor, organizațiile de partid, organizațiile de tineret și toți pedagogii școlilor din Capitală vor putea raporta celui de al II-lea Congres al partidului nostru noi succese în munca lor.

Școli pentru fiii celor ce muncesc

In anii puterii populare s-a schimbat fața tuturor satelor din raionul Zimnicea. Cu ajutorul statului, țăranii muncitori din raion își făuresc o viață nouă. Îndrumați de partid, ei au făcut numeroase lucrări de folos obștesc care fac cinste satelor lor. In fiecare sat se află cîte o școală la care învață toți copiii de vîrstă școlară. Anul acesta, de pildă, la cele 15 școli de 4 ani, 13 școli de 7 ani și la școala medie din raion sînt cuprinși peste 6.500 de elevi. Mulți dintre fiii țăranilor muncitori studiază la institutele de învățămînt superior. Numai din comuna Frumoasa 17 tineri studiază la diferite facultăți. Neștiința de carte, plagă rușinoasă a trecutului, este aproape lichidată

Acestea sînt doar cîteva din realizările care schimbă înfățișarea satelor raionului Zimnicea. Ele sînt rezultatul muncii entuziaste duse de țăranii muncitori sub îndrumarea partidului.

INSTRUCTAJUL ca formă de activitate metodică

Una din cele mai eficace forme de legătură a cabinetului pedagogic regional cu activul său o constituie instructajul cu privire la diferite probleme ale activității metodice.

Planul de muncă anual al cabinetului pedagogic regional din Timișoara, cît și planul de muncă al fiecărui metodist regional în parte, reflectă o atenție deosebită pentru această formă de activitate. Astfel, în planul anual se prevăd trei instructaje cu activul cabinetului. Tematica acestor instructaje se precizează în planul trimestrial pe baza cunoașterii situației concrete a muncii cercurilor pedagogice și a școlilor.

Primul instructaj organizat de cabinetul pedagogic regional a avut loc în luna aprilie a acestui an. In cadrul lui s-a organizat o ședință plenară, la care șeful cabinetului pedagogic regional a prezentat referatul „Sarcinile responsabilului cercului pedagogic", iar unul dintre metodiștii regionali referatul „Recapitularea finală". In alegerea acestor tematici colectivul cabinetului pedagogic s-a bazat pe constatările sale cu privire la munca cercurilor pedagogice. Astfel, asistînd în lunile februarie și martie la ședințele cercurilor pedagogice, metodiștii au scos în evidență o serie de lipsuri ale acestora — și anume: lipsa unui plan de muncă bine chibzuit, nerespectarea regulamentului de funcționare, prezentarea unor referate cu caracter prea teoretic, nivelul scăzut al discuțiilor, neglijarea organizării schimbului de experiență, lipsa de ajutorare a cadrelor tinere. Cel de al doilea referat prezentat în ședința plenară a fost determinat de faptul că metodiștii au constatat, în munca lor pe teren, o anumită dezorientare în problema organizării și desfășurării lecțiilor de recapitulare finală.

Referatele prezentate la instructaj, arătînd lipsurile existente în activitatea cercurilor pedagogice și a școlilor, au indicat totodată și căile pentru remedierea acestora.

In cadrul instructajului au avut loc și lucrări pe secții, la care fiecare metodist regional a dat îndrumările metodice necesare, specifice obiectului respectiv.

Cabinetul pedagogic regional s-a preocupat îndeaproape de pătrunderea pînă jos, în școli, a indicațiilor date în cadrul instructajelor, de aplicarea acestor indicații în practica predării. In acest scop, referatele prezentate în ședințele plenare ale instructajelor au fost multiplicate și difuzate secțiilor de învățămînt raionale. Șefii secțiilor de învățămînt raionale au prelucrat aceste referate în ședințele cu directorii, iar aceștia, la rîndul lor, în ședințele consiliilor pedagogice. Activul cabinetului pedagogic raional a urmărit, prin cercurile pedagogice și prin asistențe la lecții, realizarea sarcinilor trasate.

La începutul acestui an școlar, cabinetele pedagogice raionale au fost reorganizate. Foștii responsabili ai cercurilor pedagogice, avînd acum o experiență în munca metodică au devenit metodiști raionali voluntari. Noii responsabili ai cercurilor pedagogice au fost recrutați din rîndul celor mai bune cadre didactice din școlile raionului. Aceasta a determinat o lărgire a activului cabinetului pedagogic regional.

Pentru a face posibilă îndrumarea mai frecventă a cadrelor didactice de către metodiștii raionali, directorii școlilor au organizat așa fel orarul, încît le-au asigurat acestora cîte o zi liberă în fiecare săptămînă.

De curînd, cabinetul pedagogic regional a organizat un instructaj pentru metodiștii raionali. Tematica acestui instructaj a avut ca scop lărgirea sferei de activitate a metodiștilor, îndrumarea lor în vederea intensificării muncii metodice în școli prin organizarea cabinetelor pedagogice școlare, a cercurilor metodice, a comisiilor metodice.

Pentru ca lucrările acestui instructaj să se desfășoare la un nivel cît mai ridicat, cabinetul pedagogic regional a făcut cunoscută din timp metodiștilor tematica lui. De asemenea, a trimis cabinetelor pedagogice raionale un ghid menit să asigure întocmirea justă a rapoarte lor de activitate pe primul pătrar, cu care metodiștii raionali trebuiau să se prezinte la instructaj. In cadrul ședinței plenare a acestuia, tov Maria Engel, șeful cabinetului pedagogic regional, a prezentat referatul intitulat „Munca metodică în raion în scopul îmbunătățirii calității lecțiilor". In ședințele pe secții, metodiștii au discutat problemele cele mai importante ale predării diferitelor discipline, căutînd să stabilească o linie comună pentru lichidarea unor lipsuri generale ale școlilor din regiune. De asemenea, în cadrul instructajului s-au discutat măsurile care trebuie luate în vederea pregătirii consfătuirilor raionale.

Pentru ca planurile de muncă ale metodiștilor raionali să fie în concordanță cu planul de muncă al cabinetului regional s-au indicat, în cadrul instructajului, obiectivele acestuia, urmînd ca fiecare metodist, în funcție de condițiile și necesitățile raionului respectiv, să găsească, la locul lui de muncă, mijloacele de realizare a obiectivelor arătate.

Instructajele reprezintă numai una din multiplele forme de muncă metodică cu activul cabinetului pedagogic regional. Eficacitatea lor depinde în mare măsură de felul în care sînt îmbinate cu întregul sistem de muncă al cabinetului. In acest fel ele pot contribui mult la intensificarea activității metodice în regiune și, prin aceasta, la îmbunătățirea calității lecțiilor și a muncii educative.

S. WIESENMAYER
metodistă la cabinetul pedagogic al regiunii Timișoara

Colectivul pedagogic — factor important în închegarea colectivului de elevi

DISCUȚII

Educarea elevilor în spirit colectiv este o cerință firească a școlii noastre noi, este una din caracteristicile fundamentale care o deosebesc de școala veche. De aceea socotesc binevenită discuția inițiată de „Gazeta învățămîntului" în legătură cu această problemă. Am urmărit cu interes toate intervențiile la discuție, căutînd să învăț din munca fiecărui tovarăș. Am fost satisfăcut în deosebi de felul cum a dezbătut unele probleme ale colectivului de elevi tovarășa R. Mihalevici, lector la Institutul interregional-Cluj de perfecționare a cadrelor didactice.

Ceea ce aș vrea să obiectez redacției „Gazetei învățămîntului" în legătură cu conducerea acestei discuții este faptul că toate materialele publicate pînă acum oglindesc realitatea din școlile orășenești și că niciunul din participanții la discuție nu a dat exemple din viața școlilor de la sate.

In articolul de față aș vrea să înfățișez o parte din experiența școlii noastre, care este o școală sătească de 7 ani. Pedagogii de la școala noastră au acordat atenție realizării unui colectiv pedagogic închegat, considerînd existența unui adevărat colectiv pedagogic drept una din principalele condiții ale formării colectivului de elevi. La această concluzie ne-a condus chiar analiza propriilor noastre lipsuri în munca educativă. Noi înșine am observat că munca izolată și de multe ori organizată în mod neiust a diriginților, a profesorilor și a învățătorilor face ca la elevii unor clase să se dezvolte sentimente de dragoste și mîndrie numai pentru colectivul clasei respective și, în același timp să se înrădăcineze egoismul și alte manifestări netovărășești față de elevii sau colectivele altor clase.

Iată un exemplu: clasele V—VII din școala noastră au echipe de dans. In timpul pregătirii pentru serbări se observa ușor dorința unei clase de a întrece pe cealaltă și un sentiment de mîndrie numai pentru clasa respectivă. Pe aceeași poziție se găseau de altfel și pedagogii școlii. Nici în fața lor, nici în fața elevilor nu se puneau problemele colectivului școlar. Fiecare clasă făcea eforturi să obțină rezultate bune nu pentru onoarea clasei și a școlii în general, ci ca să se poată mîndri față de celelalte clase.

Intr-o asemenea situație, este clar că nici nu putea fi vorba de un colectiv școlar unit. Cînd ne-am dat seama de acest lucru, am înțeles că vinovați sîntem în primul rînd noi, pedagogii, și mai ales eu, care, ca director al școlii, nu mă străduisem să unesc strîns cadrele didactice cu care lucram în urmărirea unor țeluri comune, printr-o muncă solidară și bine organizată. Intr-un cuvînt, nu luptasem să creez un colectiv închegat de profesori și ca atare, nu aveam nici colectiv școlar.

La munca pentru înlăturarea acestor greșeli participă cei mai mulți dintre pedagogii școlii. Treptat, treptat se încheagă între cadrele didactice ale școlii noastre o colaborare frumoasă. Pedagogii discută acum felul cum își pregătesc lecțiile, cum rezolvă anumite probleme educative. Discuțiile din cancelarie, din ședințele de consiliu pedagogic dovedesc că fiecare pedagog nu mai luptă pentru succesele lui personale. Acum se interesează de situația la învățătură a elevilor la toate materiile nu numai diriginții, ci toți profesorii. S-a creat astfel în școala noastră un front comun în urmărirea țelurilor instructiv-educative.

Influența atitudinii juste a colectivului pedagogic se resimte puternic în viața elevilor din școala noastră. Colaborarea dintre profesori pe de o parte, între profesori și instructorul de pionieri pe de altă parte a făcut ca organizația de pionieri să strîngă în jurul ei din ce în ce mai mult elevii școlii

In școala noastră se pune acum problema atragerii alături de noi, în urmărirea obiectivelor propuse, a părinților elevilor. In general, discuțiile duse pînă acum în „Gazeta învățămîntului" au neglijat importanța pe care o are familia în munca de educare a elevilor în spirit colectiv, în închegarea colectivului de elevi. Măsura luată la școala noastră de a forma un activ de părinți și dintre părinții elevilor din activul de elevi dă bune rezultate. Munca acestui activ de părinți pentru lărgirea colectivului, dezbaterea în comun, cu ajutorul cadrelor didactice, a diferitelor probleme legate de felul cum trebuie să sprijine fiecare familie dezvoltarea propriului său copil și dezvoltarea întregului colectiv școlar duce la cresterea simțitoare a influenței pozitive exercitate de părinți asupra copiilor. S-a atras atenția părinților asupra datoriei pe care o au de a cunoaște cerințele școlii față de elevi, de a respecta aceste cerințe și de a manifesta aceleași exigențe față de fiii lor, de a-i ajuta să se încadreze cu dragoste și cu toată puterea lor de muncă în viața colectivului școlar.

Colaborarea cu organizația de pionieri și cu părinții elevilor dă colectivului nostru pedagogic posibilitatea să obțină unele succese însemnate în formarea colectivului de elevi. In locul invidiei, al egoismului, se dezvoltă în rîndurile elevilor sentimentele de respect, de solidaritate. Aceasta se vede atît în viața claselor, în ajutorul reciproc pe care și-l dau elevii, cît și cu prilejul diferitelor acțiuni comune.

Sîntem conștienți că va trebui să mai muncim mult pentru a închega un colectiv școlar care să acționeze ca o unitate vie, organică și care să rezolve cu succes sarcinile ce-i revin. Cu ajutorul organizației de pionieri însă, și al comitetului de părinți, colectivul nostru pedagogic unit va reuși să întărească colectivul școlar. Faptul că se accentuează din ce în ce mai mult unitatea de acțiune a colectivului, sentimentul de mîndrie, de onoare pentru întregul colectiv școlar dovedește din plin acest lucru.

ION COSTIN
directorul școlii de 7 ani din comuna Bălești, raionul Rîmnicu Sărat

Unele aspecte din lupta partidului pentru răspîndirea științei de carte în rîndurile oamenilor muncii

Lichidarea analfabetismului este o sarcină principală a revoluției culturale. Traducerea în viață a programului și politicii partidului, ne-a învățat marele Lenin, nu este posibilă acolo unde domnesc analfabetismul și incultura. „Intr-o țară analfabetă — scria Lenin — nu se poate construi o societate comunistă" [1].

Revoluția culturală din țara noastră a trebuit să înceapă cu lucrul cel mai elementar, dar și cel mai important în condițiile noastre — și anume cu lichidarea analfabetismului. Pe lîngă înapoierea economică, regimul burghezo-moșieresc a lăsat țării noastre o grea și tristă moștenire culturală. Romînia se număra printre primele țări din Europa în ceea ce privește numărul mare de analfabeți. Acest lucru era necesar burgheziei și moșierimii, deoarece menținerea obscurantismului constituia una din metodele de guvernare cu ajutorul căreia putea fi asigurată exploatarea cea mai crîncenă a poporului muncitor.

„Fabricanții și moșierilor din țara noastră — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — nu le trebuia lichidarea analfabetismului. Ei nu erau interesați în culturalizarea maselor populare, deoarece aceasta ar fi dus la o creștere a conștiinței maselor, la intensificarea luptei lor pentru un trai mai bun. Clasele exploatatoare n-aveau nevoie de un popor cult, ci de robi supuși, care să lucreze pentru ele". [2]

Statisticile burgheze, care și așa erau cu mult micșorate, arătau că în anul 1933 peste 1.000.000. de copii de vîrstă școlară au rămas în afara școlii, iar din numărul acelora care figurau în matricolele școlare, în mare parte a regiunilor țării nu frecventau decît maximum 50%.

„Politica școlară a burgheziei și moșierimii — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — consta în restrîngerea numărului școlilor, în reducerea sumelor destinate învățămîntului și cadrelor didactice" [3]. Numărul școlilor primare, și așa destul de restrîns, era continuu micșorat. In aprilie 1931, ziarul „Tînărul leninist" scria: „Guvernul Argetoianu-Goga a început să închidă școlile. Mai multe licee și școli vor fi desființate. Guvernul găsește că în țara noastră lumea știe prea multă carte, fiindcă un sfert din populația Romîniei știe să scrie și să citească. Dar e nevoie de economii în bugetul țării și economia asta trebuie realizată de pe urma închiderii școlilor și spitalelor și din punga muncitorului, țăranului și funcționarului sărac" [4].

Călăuzindu-se de învățătura marxist-leninistă și urmînd cu perseverență experiența revoluționară a gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, Partidul Comunist din Romînia a luptat cu hotărîre, încă din primii ani ai existenței sale, pentru ridicarea nivelului politic și cultural al oamenilor muncii, străduindu-se să-i scoată din mizeria și incultura în care îi țineau clasele exploatatoare. P.C.R. a combătut cu tărie, prin toate publicațiile legale și ilegale, ploconirea în fața culturii putrede și decadente, a arătat maselor adevărul despre Uniunea Sovietică, care, eliberată de cătușele imperialismului, a trecut la opera de construire a socialismului, în care revoluția culturală ocupă un loc de seamă.

La Congresul al V-lea al P.C.R., care a avut o importanță istorică, s-a pus și problema culturalizării. In rezoluția cu privire la problema națională, Congresul se declară împotriva lichidării școlilor în limba națională, pentru școli gratuite în limba maternă, contra închiderii instituțiilor culturale ale minorităților naționale asuprite.

Partidul Comunist a fost singurul care s-a ridicat cu hotărîre la lupta împotriva tuturor metodelor perfide folosite de burghezie și moșierime pentru a ține poporul în incultură și obscurantism, a demascat falsitatea legiuirilor burgheze care înscriau drepturile la învățătură ca fiind „obligatorii", dar nu luau vreo măsură pentru a asigura folosirea acestor drepturi de către fiii muncitorilor și țăranilor muncitori.

P.C.R. a demascat caracterul învățămîntului din Romînia burghezo-moșierească, arătînd că el era un instrument în mîna claselor dominante, și a mobilizat masele la lupta împotriva politicii burgheziei și moșierimii de analfabetizare a poporului. Comuniștii din fabrici și uzine, din sate și cei ce își făceau stagiul militar au desfășurat o luptă permanentă pentru combaterea neștiinței de carte și a politicii de întunecare a maselor dusă de către regimul burghezo-moșieresc. In fabrici s-au organizat grupe de alfabetizare, care activau pe ascuns. Învățînd carte, luminîndu-se, muncitorii deveneau și mai conștienți, și mai hotărîți să sfarme jugul exploatării și să creeze o țară liberă și fericită.

★

După eliberarea patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică și doborîrea nefastei dictaturi fasciste de către forțele populare, organizate și conduse de către P.C.R., în viața poporului nostru au avut loc mari transformări revoluționare în toate domeniile de activitate.

Partidul Comunist Romîn, abia ieșit din adînca ilegalitate, a mobilizat toate forțele în vederea declanșării bătăliei pentru lichidarea analfabetismului, luptă care constituie o sarcină principală a revoluției culturale. Chiar din primele luni după eliberare, organizațiile de partid și, sub conducerea lor, organizațiile de masă au început să se preocupe de înlăturarea rușinoasei moșteniri lăsate în acest domeniu de regimul burghezo-moșieresc, care se cifra la peste patru milioane de analfabeți.

După 6 martie 1945, partidul și guvernul democratic, urmînd exemplul uriașei revoluții culturale înfăptuite în U.R.S.S., desfășoară din plin lupta aprigă împotriva analfabetismului, pentru ridicarea maselor spre lumină și știință, pentru atragerea lor la munca de conducere a statului. Referindu-se la aceasta, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej sublinia: „Regimul de democrație populară arată, de la instaurarea lui, cel mai mare interes pentru dezvoltarea învățămîntului public și culturalizarea maselor, pentru pregătirea viitorilor cetățeni, constructori conștienți ai socialismului" [5].

In numeroase întreprinderi, instituții și la sate au luat ființă, din inițiativa partidului, cursuri de alfabetizare. Mobilizați de partid, numeroși învățători și profesori desfășoară o muncă perseverentă în cadrul acestor cursuri. In aprilie 1945, un grup de învățătoare din capitală a lansat un apel către toate învățătoarele și învățătorii din țara noastră, prin care îi chema la luptă pentru stîrpirea analfabetismului. Apelul a găsit un larg ecou în rîndurile tuturor învățătorilor cinstiți din țara noastră, care au depus o muncă patriotică pentru a-i lumina pe neștiutorii de carte.

Conferința Națională a P.C.R. din octombrie 1945 a făcut o analiză temeinică a întregii situații politice, economice și sociale din țara noastră. Raportul politic al C.C. al P.C.R. prezentat la această conferință, pe lîngă sarcinile trasate diferitelor sectoare pentru refacerea și dezvoltarea țării noastre, arată și preocuparea partidului pentru învățămînt, indicînd ca primă sarcină în ceea ce privește problemele de bază ale învățămîntului lichidarea analfabetismului.

După Conferința Națională, învățătorii și profesorii cinstiți, în frunte cu comuniștii, au început o muncă și mai avîntată pentru a cuprinde la cursurile de alfabetizare create pe lîngă marile întreprinderi și instituții un număr cît mai mare de neștiutori de carte. Pentru traducerea în viață a sarcinilor adoptate la Conferința Națională a P.C.R. din octombrie 1945, ziarul „Scînteia", organul C.C. al P.C.R., a pus la dispoziția școlii, începînd de la 22 decembrie 1945, o rubrică specială pentru dezbaterea problemelor legate de sarcinile trasate de Conferință. Aproape zilnic apăreau în „Scînteia" articole care, pe lîngă celelalte probleme legate de democratizarea învățămîntului, tratau probleme referitoare la sarcinile școlii și ale cadrelor didactice în bătălia pentru alfabetizarea maselor.

O muncă intensă au dus comuniștii în rîndurile militarilor care nu știau carte. In armată s-a înființat un birou special pentru lichidarea analfabetismului.

Învățătorii și profesorii care predau la cercurile de alfabetizare, pe lîngă faptul că învățau cursanții să scrie, să citească și să socotească, organizau cu ei convorbiri despre necesitatea sporirii producției în fabricile unde lucrau, despre aplicarea în viață a sarcinilor ce le reveneau din Platforma Program a B.P.D. și despre alte probleme ce frămîntau pe muncitori.

P.C.R. a arătat învățătorilor, profesorilor și celorlalți cetățeni ce se ocupau de lămurirea și de alfabetizarea neștiutorilor de carte că munca de alfabetizare trebuie desfășurată cu o deosebită intensitate la sate, unde erau cei mai mulți neștiutori de carte și unde dușmanul de clasă — chiaburii — în legătură cu foștii moșieri, încercau orice metodă pentru a împiedica pe țăranii muncitori să se trezească din beznă și ignoranță. Partidul a chemat învățătorii și profesorii cinstiți din țara noastră ca, alături de sarcina de cinste a educării tinerei generații, să fie adevărați purtători de lumină și cultură în satele noastre, să devină una din verigile de bază care unesc masele țărănești cu clasa muncitoare. Răspunzînd cu însuflețire chemării partidului, mulți învățători și profesori, în frunte cu comuniștii, au muncit cu abnegație pentru răspîndirea cuvîntului partidului la sate și pentru combaterea svonurilor mincinoase lansate de chiaburime.

In primele zile ale lunii decembrie 1947 a avut loc o adunare a învățătorilor și profesorilor comuniști și social-democrați din București, care a dezbătut problema mobilizării corpului didactic din școlile primare în campania de lichidare a analfabetismului. Luînd cuvîntul la această adunare, numeroși învățători, după ce au făcut o analiză critică a realizărilor și lipsurilor în muncă, au arătat că școala trebuie să devină punctul de plecare pentru alfabetizarea maselor și și-au luat angajamentul ca, întrucît în acele condiții statul nu putea să angajeze noi învățători pentru cursurile de alfabetizare, să ducă cu și mai mare însuflețire această sarcină, ce revenea fiecărui cetățean și în primul rînd lor.

In bătălia pentru lichidarea analfabetismului partidul nostru a mobilizat toate organizațiile de masă, precum și tineretul. Sindicatele și organizațiile de tineret au muncit perseverent pentru a lămuri pe neștiutorii de carte să se înscrie în școlile de alfabetizare.

Paralel cu bătălia pentru lichidarea neștiinței de carte pe calea cursurilor de alfabetizare, partidul și guvernul s-au ocupat de secarea izvorului principal al analfabetismului, pe care îl forma rămînerea în afara școlii a unui număr de copii de vîrstă școlară. Incă din primii ani ai regimului democrat popular numărul școlilor elementare a crescut simțitor, iar odată cu aceasta și numărul elevilor.

In urma transformărilor revoluționare care au avut loc după 6 martie 1945, și în special în urma alungării monarhiei și creării Republicii Populare Romîne, sarcina lichidării analfabetismului se punea cu și mai multă tărie. In noile condiții create în urma actului revoluționar al naționalizării principalelor mijloace de producție și prin crearea sectorului socialist al industriei, în care baza o constituie dezvoltarea industriei grele cu pivotul ei, industria constructoare de mașini, erau necesare numeroase cadre capabile să mînuiască tehnica cea mai înaltă și să asigure dezvoltarea continuă a productivității muncii. In aceste condiții, partidul nostru înfăptuiește reforma învățămîntului care, așa cum a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, reprezintă „hotarul dintre școala veche, burgheză, și școala nouă, a regimului de democrație populară" [6]. Reforma învățămîntului a așezat școala noastră pe baze cu totul noi, dîndu-i o nouă structură organizatorică și o nouă orientare din punct de vedere al conținutului. Partidul și guvernul au elaborat o serie de măsuri care asigură posibilități materiale pentru ca în școli și universități să pătrundă în număr cît mai mare fiii muncitorilor și țăranilor muncitori care în trecut nici nu puteau visa la școli superioare. Izvorul principal al analfabetismului — rămînerea unor copii de vîrstă școlară în afara școlii — se lichidează definitiv prin cuprinderea în școli a tuturor copiilor de vîrstă școlară.

După aplicarea în viață a reformei învățămîntului, munca de alfabetizare a luat un și mai mare avînt.

Știința de carte a adus mari schimbări în viața multor oameni ai muncii. Numeroși absolvenți ai cursurilor de alfabetizare au obținut succese în munca lor, au devenit fruntași în producție și inovatori, sînt distinși cu ordine și medalii.

In anul școlar 1953-1954 au funcționat pe lîngă întreprinderi, uzine, șantiere, gospodării agricole de stat, S.M.T.-uri, pe lîngă școlile din orașe și sate 37.206 cursuri de alfabetizare, care cuprindeau peste 500.000 de neștiutori de carte.

Din cei 60.000 de neștiutori de carte recenzați în 1945 pe teritoriul actual al Regiunii Autonome Maghiare, peste 55.000 de cetățeni au învățat să scrie și să citească pînă în prezent.

Sînt numeroase raioane din țara noastră unde analfabetismul a fost complect lichidat. De pildă, într-un mare număr de comune și sate din regiunea Baia Mare neștiința de carte a fost lichidată. In comunele Padina, Cărpinișțea, Sima, Bilciurești, localități cu sector agricol socialist din regiunea Ploești, în comunele Scorniceștii, Dranovăț, Izvorul, Ocnele Mari din regiunea Pitești neștiința de carte a fost de asemenea lichidată. Exemplele de localități din toate regiunile țării unde analfabetismul a fost lichidat sînt numeroase. Însemnatele victorii obținute pe acest tărîm fac ca flagelul analfabetismului să devină o tristă amintire a trecutului.

Acum, în preajma celui de al doilea Congres al partidului, mii și mii de învățători și profesori, luptînd pentru întîmpinarea acestui mare eveniment cu noi și noi succese în munca didactică și obștească, au intensificat în mare măsură și activitatea lor pe tărîmul lichidării neștiinței de carte. Un mare număr de comune și sate din întreaga țară întîmpină Congresul fără a avea în numărul locuitorilor lor nici un neștiutor de carte.

Făcînd parte integrantă din lupta generală a clasei muncitoare și țărănimii muncitoare, sub conducerea partidului, lupta pentru lichidarea complectă a analfabetismului s-a întărit odată cu dezvoltarea economico-socială și politică a țării și a contribuit, la rîndul ei, la intensificarea acestei dezvoltări.

ALEX. BRINZEI IONESCU

1) V. I. Lenin, Opere alese, în două volume, vol. II, pag. 676.
2) Gh. Gheorghiu-Dej, Articole și cuvîntări, ed. III, pag. 610.
3) Ibidem, pag. 611.
4) Tînărul leninist — 1 aprilie 1931.
5) Gh. Gheorghiu-Dej, Articole și cuvîntări, ed. III, pag. 612.
6) Ibidem, pag. 613.

Colțul inovatorului

Material didactic pentru predarea aritmeticii

Tovarășul Petre Popovici, învățător la școala nr. 119 de băieți din București, dovedește o permanentă preocupare pentru confecționarea materialului didactic și pentru folosirea lui în predare. El a prezentat colectivului de inovații din Ministerul Învățămîntului un dosar cu propuneri de inovații în domeniul materialului didactic. Astfel a confecționat două planșe: „Fracții simple" și „Schimbarea mărimii unui număr zecimal prin mutarea virgulei" pe care le folosește ca material didactic în predarea aritmeticii la clasele I-IV.

Planșa „Fracții simple" este confecționată din două cartoane. Pe primul carton, care reprezintă fața planșei, sînt scrise titulatura și schema grafică a fracțiilor simple. În partea de jos a cartonului sînt prevăzute patru tăieturi, iar deasupra lor sînt scrise mărimile fracțiilor care vor apare în aceste tăieturi Pe al doilea carton, care este așezat în spatele primului carton și care se poate mișca vertical cu mîna, sînt aplicate cercuri în felul următor: în partea stîngă, de jos în sus și la distanțe egale, sînt aplicate cinci cercuri de culoare albastră, urmate pe coloana alăturată din dreapta de alte cinci cercuri divizate în 2,4,8,5,10 părți egale. Pentru a scoate în evidență divizarea întregului s-a folosit, prin alternanță hîrtie de două culori — roșie și albastră. Partea albă reprezintă partea care se ia din întregul divizat.

Pe coloana a treia sînt aplicate tăieturi din hîrtie albastră reprezentînd diviziunile albe ale cercurilor din coloana a doua, iar pe coloana a patra se arată cum se citește partea luată din cercul divizat. Cercurile și titulatura trebuie în așa fel așezate, încît mișcînd cartonul vertical, cu mîna, să apară în tăieturile primului carton întregul divizat, partea luată cît și felul cum se scrie și se citește fracția respectivă.

Planșa „Schimbarea mărimii unui număr zecimal prin mutarea virgulei" este confecționată din trei cartoane. Pe primul carton se scrie un număr întreg, format din 6 cifre. Deasupra fiecărei cifre se face cîte o tăietură orizontală, avînd lățimea de 2-2,5 cm, iar lungimea egală cu lățimea cifrei. Și în partea de jos a cartonului se face o tăietură orizontală, egală cu lungimea numărului și lată de 2-2,5 cm. Menționăm că marginea superioară a tăieturii de jos este prevăzută, în intervalele dintre cifre, cu adînciturі egale. Pe al doilea carton, care reprezintă fața planșei propriu zise, se scrie titulatura, iar sub aceasta se fac două tăieturi de lungimea numărului scris pe primul carton și care corespund cu tăieturile acestuia. Sub tăietura de jos, ca și pe părțile laterale ale cartonului se face o ramă în care se fixează primul carton. Sub al doilea carton se află un alt carton, care se poate mișca orizontal cu mîna. În partea de sus a acestui carton sînt scrise ordinele cifrelor care se pot citi prin tăieturile din partea de sus a celor două cartoane din față, iar în partea de jos este scrisă o virgulă, care se vede prin tăieturile de jos ale celor două cartoane.

Planșa funcționează astfel: al treilea carton este susținut de o hîrtie groasă, lipită în spatele cartonului al doilea, și se mișcă la dreapta și la stînga cu mîna. Prin această mișcare, locul virgulei se schimbă după cum dorește învățătorul pentru a explica elevilor schimbarea mărimii numărului, mărindu-l sau micșorîndu-l de 10, 100, 1.000 de ori etc. și totodată apare denumirea schimbată a ordinului fiecărei cifre.

Planșele confecționate cu mijloace locale de tovarășul P. Popovici au fost folosite și de alți învățători, fiindu-le de un real folos în predarea capitolelor respective.

Pentru această inovație, tov. Popovici a fost recompensat de Ministerul Învățămîntului cu suma de 600 lei și i s-a eliberat certificatul de inovator.

Ing. C. GÎRTAN

Să organizăm just odihna copiilor în timpul vacanței de iarnă

Puține zile ne mai despart de sfîrșitul celui de al doilea pătrar, de începutul vacanței de iarnă. Elevii muncesc acum cu mai multă sîrguință, pentru a încheia cu rezultate cît mai bune pătrarul, pentru a se putea bucura din plin de zilele de vacanță, care le vor oferi o odihnă bine meritată.

Cu o deosebită grijă trebuie să se pregătească programul zilelor de vacanță pentru copiii din casele de copii. Pedagogii care lucrează în aceste case trebuie să se sfătuiască din timp cu copiii din grupele pe care le conduc, să le cunoască dorințele și să analizeze posibilitățile de realizare a unor acțiuni interesante.

Sarcina organizării vacanței de iarnă pentru copiii din casele de copii revine în primul rînd directorului acesteia și instructorului superior de pionieri. Dar nici administrația casei nu trebuie să se dezintereseze de această problemă. De asemenea, școala pe care o frecventează copiii, ca și comitetele de patronare, pot acorda casei un ajutor însemnat, sprijinind-o în organizarea unei vacanțe plăcute.

Copiii trebuie să-și petreacă zilele de vacanță, cît mai mult posibil, în aer liber. Plimbările, jocurile de zăpadă trezesc gustul copiilor pentru sporturile de iarnă și, în același timp, contribuie la fortificarea sănătății lor, le călesc organismul. În acest scop se pot organiza în curte patinoare, se pot ridica derdelușuri de zăpadă pentru jocuri cu săniuța, se pot organiza excursii, concursuri de schi, de săniuțe etc.

Pretutindeni se poate asigura participarea copiilor la spectacole — la filme, la piese de teatru, la teatrul de păpuși, la concerte — vizitarea expozițiilor, a muzeelor, a unor fabrici, uzine sau gospodării agricole de stat și colective etc.

Punctul culminant al vacanței trebuie să-l constituie însă sărbătorirea pomului de iarnă. Înfrumusețarea casei, împodobirea pomului, pregătirea darurilor, organizarea unui frumos program cultural-artistic sau a unui carnaval dau copiilor prilejul să desfășoare o activitate interesantă și plăcută, să-și manifeste posibilitățile artistice și organizatorice. Pe de altă parte, copiii pot participa la sărbătorirea pomului de iarnă în întreprinderi, în instituții etc. Astfel vor simți și mai mult grija cu care sînt înconjurați de oamenii muncii din patria noastră.

În timpul vacanței, copiii au nevoie și de odihnă, de timp pentru a se ocupa cu activități individuale, fiecare după preferința sa. Cei mai mici vor să se joace; de aceea trebuie să existe în fiecare casă de copii un colț amenajat în acest scop și jucăriile necesare. Alții doresc să citească. Biblioteca trebuie completată cu cărți noi, accesibile copiilor și puse la dispoziția lor într-o cameră amenajată comod, încălzită și luminată. Copiii cărora le place să deseneze, să se îndeletnicească cu lucrul de mînă, să activeze în atelier sau să participe la munca în gospodărie trebuie îndrumați și stimulați în activitatea lor.

Nu trebuie să se uite nici faptul că școala se redeschide și că copiii trebuie să se străduiască să obțină rezultate tot mai bune la învățătură. De aceea, fiecare educator trebuie să sprijine elevii care au lacune în cunoștințe și să-i ajute concret la pregătirea temelor date pentru vacanță.

Toate activitățile care se vor desfășura în timpul vacanței de iarnă trebuie astfel planificate și realizate, încît să nu oboseacă copiii. Zilele de vacanță trebuie să ofere colectivelor din casele de copii momente pline de bucurie, care să rămînă nestерse în amintirea lor.

ANA TÖRÖK

Pentru respectarea drepturilor și libertăților educatorilor din țările capitaliste și coloniale

În acest an, cu prilejul zilei Drepturilor Omului F.I.S.E. a editat un memorandum adresat „Comisiei Drepturilor Omului pe lîngă O.N.U." pentru a protesta împotriva violărilor drepturilor educatorilor din diferite țări capitaliste și coloniale și în special în coloniile franceze din Africa.

În provinciile Africii de sub dominația franceză educatorii au fost întotdeauna un obiect al nedreptăților autorităților locale. În prezent, în urma represaliilor dezlănțuite de colonialiștii francezi pentru a zăgăzui lupta de eliberare a populațiilor din Africa, situația educatorilor care s-au alăturat acestei mișcări s-a înrăutățit și mai mult. În Camerun, de exemplu, au fost întemnițați numeroși învățători, alții au fost nevoiți să-și părăsească posturile și țara, plecînd în pribegie. „Vina" pe care o poartă ei este aceea de a face parte din Uniunea Populațiilor din Camerun, care și-a trimis în repetate rînduri delegați la O.N.U. pentru a arăta adevărul asupra mișcării naționale din Camerun.

Este cunoscută cititorilor noștri soarta învățătorului Eduard Essuma, participant la Conferința Mondială a Învățătorilor din iulie 1953 de la Viena, despre care am mai vorbit în coloanele ziarului nostru.

Eduard Essuma, învățător cinstit și modest, dîndu-și seama de nedreptățile care se fac învățătorilor din provincia lui, Gabon, a luat inițiativa să-i organizeze într-un sindicat pentru a-și putea astfel apăra drepturile. Întors de la Conferința Mondială a Educatorilor care a avut loc la Viena în 1953 și unde el a participat ca delegat al sindicatului pedagogilor din Gabon, Eduard Essuma a fost supus unor permanente persecuții. Autoritățile l-au transferat forțat, cu doi copii bolnavi de friguri, într-un sat situat la 40 km. depărtare de primul post medical. Essuma nu a primit salariul lui de mizerie cu lunile.

Au fost supuși persecuțiilor și mulți alți pedagogi. De pildă, s-au interzis poeziile scrise de învățătorul Ray Autra, secretar adjunct al Sindicatului învățătorilor din Dahomey, datorită faptului că aveau un caracter anticolonialist.

Dar nu numai învățătorii autohtoni sînt supuși persecuțiilor, ci și europenii care au cît de puțin conștiința libertății lor și a regimului nedrept ce domnește în colonii.

Acestea sînt doar cîteva aspecte de violare a drepturilor omului în coloniile franceze. Ele sînt însă foarte multe și situația se agravează pe zi ce trece.

Iată de ce, cu prilejul sărbătoririi zilei Drepturilor Omului, F.I.S.E. a luat hotărîrea să înainteze un memoriu Comisiei Drepturilor Omului de pe lîngă Organizația Națiunilor Unite, prin care să protesteze împotriva violării drepturilor celor mai elementare ale omului.

Crește interesul părinților pentru problemele pedagogice

Ca urmare a legăturii din ce în ce mai strînse ce se realizează între școală și familie, a crescut mult interesul părinților pentru problemele educative. Înțelegînd rolul deosebit de important pe care îl au în educarea propriilor lor copii, numeroși părinți se interesează îndeaproape de problemele pedagogice. Răspunzînd acestui interes, multe comitete sindicale ale întreprinderilor din țara noastră, în colaborare cu școlile, organizează pentru părinți conferințe și referate pedagogice.

La uzinele „21 Decembrie" din București, de exemplu, s-au ținut în cursul acestui an numeroase conferințe pedagogice, menite să explice părinților principiile și metodele ce trebuie aplicate în educarea copiilor. De curînd, în uzină a fost organizată o consfătuire în jurul „Cărții pentru părinți" a marelui pedagog sovietic A. S. Makarenko. Prezentarea cărții a fost făcută de tov. profesor Alexandru Ionescu, care a scos în evidență principiile pedagogice ale lui Makarenko. El a vorbit pe larg despre principiul educației în colectiv și prin colectiv, despre educarea elevilor în spiritul dragostei față de muncă, insistînd asupra exemplului viu pe care trebuie să-l dea părinții în familie. Tovarășul Ionescu s-a oprit în deosebi asupra problemei colaborării între familie și școală, arătînd sprijinul puternic și reciproc pe care trebuie să și-l dea părinții și pedagogii.

Atenția cu care a fost ascultat vorbitorul a dovedit că problemele prezentate interesează îndeaproape pe părinți. Numeroși muncitori au luat parte la discuții. Mulți dintre ei au înfățișat aspecte din propria lor experiență, arătînd cum au rezolvat anumite probleme educative. Expunerea i-a făcut să înțeleagă că uneori procedau cu totul greșit în ceea ce privește educarea copiilor lor. De pildă, tov. Bodea Ion, ajustor, a arătat că el se bucura și înainte de a participa la conferințele pedagogice ce se țin în întreprindere de autoritate în fața copiilor săi. Această autoritate, însă, era bazată pe frică. Era, așa cum s-a exprimat el, o autoritate impusă. Copiii lui se temeau de el, nu îndrăzneau să-i vorbească deschis, îi ascultau cuvîntul de teamă, nu din convingere. Participînd la diferite conferințe cu privire la educația în familie, organizate în întreprindere, citind literatura pedagogică, indicată în cadrul acestor conferințe, el a înțeles că procedează greșit și s-a hotărît să-și schimbe atitudinea. Treptat, treptat, el a reușit să-și apropie copiii, să devină prieten cu ei. Astăzi, copiii îi vorbesc deschis și nu se mai tem de el. Autoritatea părintească, departe de a slăbi, a devenit de abia acum o realitate.

Cu mult interes au ascultat părinții și pe tovarășul Mureșan, tată a 7 copii. Cu toate sarcinile multiple pe care le are în domeniul muncii obștești, pe lîngă activitatea profesională, tovarășul Mureșan rezervă în fiecare zi un anumit timp pentru educația fiilor săi. Succesele obținute de tovarășul Mureșan și de soția sa în educație se datoresc în primul rînd faptului că ambii părinți au o poziție unică față de copii, au cerințe unice. De exemplu, dacă tatăl nu este de acord ca un copil să meargă într-o duminică la cinematograf, mama respectă hotărîrea soțului ei. Această unitate în atitudine a făcut ca autoritatea mamei să crească în fața copiilor. Copiii nu-l respectă pe tatăl lor de frică și nu văd în mamă o salvatoare atunci cînd greșesc. Tovarășul Mureșan a arătat cît de nejustă este atitudinea acelor părinți care, sub motiv că nu au timp, nu se ocupă de educația propriilor lor copii și care au obiceiul să se scuze cam astfel: „Am dat copiii la școală, școala să răspundă de ei". El citește cu mult interes cărțile de literatură pedagogică pentru părinți și participă regulat la conferințele pe care le ține cadrele didactice în întreprindere.

Consfătuirea dintre cadrele didactice și părinții de la uzinele „21 Decembrie" a fost plină de învățăminte. Ea a dovedit necesitatea unei mai strînse colaborări între școală și familie, a unei largi răspîndiri a cunoștințelor pedagogice în rîndul părinților.

TOSCA LUSCALOV

Cronica evenimentelor externe

Prietenia dintre U.R.S.S. și India — important factor al păcii

Timp de peste trei săptămîni, tovarășii N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., însoțiți de alți reprezentanți oficiali ai Uniunii Sovietice, au vizitat, la invitația guvernului indian, Republica India.

Pretutindeni, populația Indiei a întîmpinat pe conducătorii Statului Sovietic cu entuziasm, pretutindeni indienii și-au exprimat dragostea lor fierbinte față de poporul sovietic. Neștearsă va rămîne în inimile populației indiene amintirea întîlnirii cu conducătorii Uniunii Sovietice, bastionul păcii și libertății popoarelor. Cuvintele: „Indienii și rușii sînt frați" au răsunat în aceste săptămîni pe tot cuprinsul Indiei. Aceste cuvinte emoționante izvorăsc din sufletul milioanelor de indieni care știu că popoarele Uniunii Sovietice iubesc profund pacea, care își dau seama că prietenia dintre Uniunea Sovietică și India constituie o chezășie puternică pentru progresul omenirii și fericirea oamenilor, pentru menținerea și apărarea păcii.

Prietenia dintre popoarele Uniunii Sovietice și Indiei este veche. Ea n-a fost niciodată întunecată de ură sau de ciocniri. Aceasta este o prietenie sinceră, dezinteresată și puternică. Vizita făcută în luna iunie anul acesta în Uniunea Sovietică de către primul ministru al Indiei Jawaharlal Nehru a întărit această prietenie. Acum, în urma vizitei în India a conducătorilor sovietici, această prietenie s-a consolidat și mai mult. „Cel mai important rezultat al vizitei noastre în India — a spus N. A. Bulganin la plecarea din Delhi — este consolidarea și dezvoltarea prieteniei dintre popoarele noastre. Prietenia popoarelor indian și sovietic este o mare cucerire istorică".

Relațiile dintre Uniunea Sovietică și India se întemeiază pe cele cinci principii ale coexistenței pașnice cunoscute și sub numele de „pancea șila", care au fost din nou menționate în Declarația Comună a lui N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov și Jawaharlal Nehru semnată la 13 decembrie 1955. Aceste principii corespund intereselor tuturor popoarelor. Ele proclamă că țările care se deosebesc unele de celelalte prin sistemele lor politice, sociale și economice, pot și trebuie să colaboreze între ele pe baza respectului reciproc, neamestecului în treburile interne și să ducă o politică de coexistență activă și pașnică în năzuința comună spre realizarea idealurilor păcii și îmbunătățirii condițiilor de viață ale omului. În urma schimbului liber și sincer de păreri în problemele internaționale, care a avut loc între N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov și Jawaharlal Nehru, cu prilejul vizitei conducătorilor sovietici în India, a fost confirmată convingerea lor fermă că relațiile internaționale trebuie să se bazeze pe cele cinci principii și că trebuie făcut tot posibilul pentru a se slăbi încordarea internațională și pentru a contribui la cauza întăririi păcii și colaborării între țări.

Trecînd în revistă situația internațională, conducătorii Uniunii Sovietice și Indiei au subliniat că în iulie anul acesta Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor a dus la recunoașterea de către marile puteri reprezentate la această conferință, a absurdității războiului care, în urma perfecționării armelor atomice și cu hidrogen, nu poate aduce omenirii decît nenorocire. Conducătorii sovietici și indieni au arătat, de asemenea, că, deși conferința Miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, care a avut loc tot la Geneva, nu a dus la niciun acord asupra problemelor discutate, deziluzia provocată de rezultatele acestei Conferințe poate avea numai un caracter vremelnic. Ei au subliniat că este necesar de a se continua să se depună toate eforturile pentru slăbirea încordării internaționale, considerînd tratativele drept singura metodă de rezolvare a problemelor litigioase.

Un însemnat capitol al declarației este consacrat problemelor Asiei. Se subliniază că instaurarea unei păci trainice în Asia nu este posibilă fără a se acorda Republicii Populare Chineze locul ce i se cuvine de drept în Organizația Națiunilor Unite. Oamenii de stat sovietici și indieni și-au exprimat speranța că această problemă, precum și celelalte chestiuni ale Extremului Orient și Asiei cum sînt drepturile legitime ale R.P. Chineze asupra insulelor de litoral și a Taivanului, problema coreeană și problema indochineză vor fi rezolvate fără întîrziere pe calea unor acorduri.

Uniunea Sovietică și India consideră că pentru a se instaura pacea în lumea întreagă și a se înlătura cauzele care duc la distrugerile pustiitoare ale unui nou război mondial, nu există altă cale decît calea dezarmării. Oamenii de stat ai celor două țări și-au reafirmat convingerea fermă că trebuie înfăptuită interzicerea necondiționată a producției, folosirii și experimentării armelor nucleare și termonucleare. Concomitent cu aceasta trebuie înfăptuită neapărat o reducere considerabilă a armamentelor clasice și instituirea unui control internațional eficace, în scopul asigurării îndeplinirii riguroase a unei asemenea interziceri și dezarmări. În același timp, conducătorii sovietici și indieni s-au pronunțat împotriva încheierii de alianțe și blocuri militare, subliniind că pacea și adevărata securitate a popoarelor pot fi asigurate numai prin eforturile colective ale statelor.

În declarația sovieto-indiană se subliniază că oamenii de stat ai celor două țări au constatat cu satisfacție posibilitățile crescînde care se deschid în fața popoarelor lor de a se cunoaște mai bine unul pe celălalt printr-un schimb regulat de vizite ale oamenilor de știință, specialiști tehnici, economiști, membri ai parlamentelor, scriitori și alți oameni de cultură ai celor două țări. De asemenea, în declarație se relevă dorința celor două țări de a dezvolta colaborarea economică și de a lărgi relațiile comerciale.

Comunicatul comun sovieto-indian cu privire la relațiile economice dintre India și U.R.S.S. constituie o nouă și puternică dovadă a relațiilor prietenești dintre aceste două țări.

Vizita în India a tovarășilor N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov reprezintă un eveniment deosebit de important nu numai pentru faptul că a apropiat cele două țări, ci și pentru că ea servește cauza păcii generale. Opinia publică din toate țările lumii a salutat cu o deosebită satisfacție această vizită și tratativele încununate de succes care au fost duse între conducătorii sovietici și indieni.

După cum se știe însă, în anumite cercuri din occident, îndeosebi din S.U.A. și Anglia, această vizită a produs o adîncă neliniște. O serie de ziare din aceste țări s-au dedat la tot felul de atacuri calomnioase la adresa Uniunii Sovietice și Indiei.

Popoarele din întreaga lume, printre care și poporul nostru salută din toată inima întărirea prieteniei și colaborării sovieto-indiene ca o uriașă contribuție la cauza păcii și securității internaționale.

ȘCOALA — factor activ în lupta pentru dezvoltarea agriculturii

Reținerea apei pe ogoare

În timpul iernii, pe ogoare se execută lucrări care au menirea să favorizeze creșterea plantelor însămînțate în toamnă și să creeze condiții optime pentru semănăturile ce se vor face în primăvară. Un loc important între aceste lucrări îl ocupă măsurile pentru reținerea pe ogoare a apei provenite din ploile și zăpezile căzute toamna și peste iarnă.

Lucrările care se execută toamna și iarna pentru reglementarea regimului de apă necesar plantelor sînt arăturile adînci pentru însămînțările de primăvară, parazăpezile și lucrările de scurgere a apei de pe ogoare.

Apa provenită din ploile de toamnă, cît și din zăpada căzută pînă la îngheț poate fi reținută în sol pentru a fi folosită de plantă numai dacă găsește solul răscolit cît mai adînc. Arătura adîncă formează un strat afînat care reține apa ca un burete și o eliberează treptat plantei ce se va însămînța în primăvară. Arătura făcută în mod corect, negrăpată, oprește spulberarea zăpezii de către vînt, obligînd-o în acest fel să se topească pe ogor. De aceea, terenul bătătorit nu înmagazinează apa. Păscutul animalelor pînă toamna tîrziu și lăsarea terenului bătătorit și neogorît, lipsit de apă, aduc pagube mari recoltei și acestea nu pot fi recuperate nici pe departe de hrana sărăcăcioasă ce o găsesc animalele pe acele terenuri.

Semănăturile de toamnă, acoperite de un strat gros de zăpadă sînt apărate de ger ca sub o haină caldă. Totodată, apa conținută în zăpadă asigură un spor de producție. Astfel, un strat de zăpadă de 10-15 cm. asigură circa 400 tone de apă la hectar, ceea ce echivalează cu cca. 20 la sută din necesarul de apă pentru grîul de toamnă, de la însămînțat pînă la recoltat. De aci rezultă necesitatea reținerii zăpezii pe ogoare mai ales în sudul țării, unde precipitațiile sînt mai reduse decît în restul țării.

Reținerea zăpezii pe ogoare, în afară de cel mai simplu mijloc — ogorul de toamnă — se poate realiza și prin alte metode, care cer însă eforturi mai mari. Așa, de pildă, în unitățile agricole socialiste, unde s-a făcut reorganizarea teritoriului, zăpada poate fi oprită cu ajutorul perdelelor de protecție. Acestea, așezate perpendicular pe direcția vînturilor, pun piedici spulberării zăpezii cît și a solului, creînd în vecinătatea lor condiții bune de umiditate pentru plantele de cîmp. Experiența arată că, în regiunile secetoase și cu vînturi puternice, plantele semănate în culisele apărate de perdele dau o producție cu cca. 25 la sută mai mare decît în condițiile obișnuite, cînd perdelele lipsesc — bineînțeles dacă sînt făcute și celelalte lucrări. Acest spor se datorește apei ce a primit-o pămîntul din zăpada reținută de perdele.

Zăpezile pot fi reținute și cu ajutorul obstacolelor așezate pe cîmp — parazăpezi. Un mijloc practic este așezarea de tulpini de floarea soarelui, de porumb sau sorg. Acestea se înfig de-a curmezișul direcției vînturilor, în rînduri distanțate din 15 în 15 m, iar tulpinele pe rînd din 20 în 20 cm. Cu același efect se folosesc mănunchiuri de nuiele, crengi, stuf etc. fiind nevoie de cel mult 1200 mănunchiuri la hectar.

Un mijloc bun pentru reținerea zăpezii este folosirea gărduleților. Acestea se confecționează din nuiele, tulpini de porumb sau floarea soarelui sau din orice alt material ce se poate împleti. Aceste parazăpezi au avantajul că se pot muta, la nevoie, de pe un loc pe altul. Înălțimea lor poate fi de 1—1.20 m. iar lungimea de 1,5—2 m., fiind nevoie la hectar de 60—70 bucăți. Gărdulețele se așează pe semănătură în rînduri, perpendicular vîntului dominant. Fiecare rînd este format din grupe de 5—6 bucăți de gărdulețe, așezate din 20 în 20 de metri pe rînd. La o depărtare de 30—40 m., în locurile libere, se așează alt rînd de grupe de gărduleți — și așa mai departe, pînă la acoperirea suprafeței pe care se urmărește reținerea zăpezii. Cînd zăpada se ridică la 50—60 cm. în spatele parazăpezilor, acestea se mută în alt loc.

Reținerea zăpezii cu ajutorul parazăpezilor este o lucrare importantă îndeosebi pentru cîmpia Munteniei și Olteniei, pentru Dobrogea, Moldova și centrul Transilvaniei.

În timpul iernii, cadrele didactice din școlile sătești sînt chemate să răspîndească în mijlocul producătorilor agricoli aceste cunoștințe folositoare, care duc la sporirea producției agricole.

Ing. ION ILEA

Bibliografie

A apărut:

REVISTA DE PEDAGOGIE

Organ al Institutului de științe pedagogice din Republica Populară Română

Nr. 4, octombrie—decembrie 1955

Din cuprins:

Nicolae Șipoș: Grija Partidului Muncitoresc Romîn pentru dezvoltarea învățămîntului de cultură generală în R.P.R.

* * * Despre manualele școlare și cerințele alcătuirii lor

Clara Chiosa: Unele observații asupra manualelor școlare

Ion Berca: Rolul manualului și metodica folosirii lui în școala elementară

Isidor Cremer: Contribuții la istoria manualului în țara noastră

I. Popescu-Teiușan: Despre primele manuale școlare cu conținut științific din țara noastră.

Ștefania Golopență: Cum folosesc manualul de limba romînă în predarea lecturii literare

Lucia Georgian: Folosirea manualului în predarea istoriei la clasele V—VII

A. Hollinger: Despre sistemul de predare a geometriei în școala medie

* * * P.C.U.S., organizatorul și îndrumătorul școlii sovietice

* * * P. M. R. forța conducătoare și îndrumătoare a poporului nostru (consultație)

Constantin Sandu: Cerințele metodice, psihologice și igienice față de manualele pentru școala medie

Sergiu Elceanu: Manualul de limba rusă pentru clasa a VIII-a

Dora Werner: Manualul de limba germană pentru clasa a VII-a pentru școlile cu limba de predare germană

I. D. Sîrbu: Un nou manual de lectură literară pentru clasa a VII-a a școlilor cu limba de predare maghiară

V. D.: Din activitatea Institutului de științe pedagogice

G. D.: Manifestări pedagogice în Luna Prieteniei Romîno-Sovietice.

*

Se atrage atenția secțiilor de învățămînt regionale, raionale și orășenești, precum și tuturor cadrelor didactice că nr. 4/1955 al „Revistei de pedagogie" cuprinde materialul de bază în legătură cu problema manualelor școlare, ce va fi dezbătută în cadrul consfătuirilor raionale din ianuarie 1956.

*

Începînd de la 1 ianuarie 1956, „Revista de pedagogie" va apare lunar (12 numere pe an). În vederea stabilirii tirajului necesar satisfacerii nevoilor școlii și ale cadrelor didactice, abonamentele trebuie făcute în cît mai scurt timp, la oficiile poștale de la orașe și sate, factorii poștali și secțiile de difuzare a presei.

Activitatea cercurilor literare ale elevilor

Cercurile literare ale elevilor de la școlile din orașul Gherla își îmbunătățesc necontenit munca, antrenînd un mare număr de elevi.

O activitate bogată și rodnică desfășoară, de exemplu, cercul literar de la școala medie nr. 2.

Încă de la începutul anului școlar cercul și-a întocmit un plan de activitate care ține seama de preferințele elevilor, de înclinațiile și aptitudinile lor. Cercul are cîteva secții — de creație literară, de teorie și istoria literaturii, de folclor etc. — în cadrul cărora elevii desfășoară o activitate deosebit de interesantă. De pildă, membrii secției de folclor au cules un bogat material folcloristic. Elevul I. Vaida a fost chiar premiat pentru culegerea unor chiuituri și doine. O parte din acestea au fost publicate în diferite reviste. Cercul literar al elevilor de la școala medie nr. 2 organizează cu succes și manifestări artistice. El și-a creat chiar o tradiție în această privință. Astfel, în anul școlar trecut s-a organizat o reușită manifestare închinată lui Coșbuc. Un colectiv de elevi a pregătit o sezătoare în cadrul căreia au fost prezentate aspecte importante din opera marelui poet. Alt colectiv a pregătit dramatizarea baladei „Nunta Zamfirei". Pentru ca dramatizarea să fie cît mai apropiată de realitate, elevii au studiat din timp dansuri populare specifice părților Năsăudului și obiceiuri proprii acestor locuri, pe care le-au integrat în prezentarea baladei sub forma unei nunți de la sat. Alți elevi au scris versuri închinate poetului. Programul alcătuit și pregătit de cercul literar a fost prezentat în fața unui mare număr de oameni ai muncii cu prilejul dezvelirii bustului lui G. Coșbuc din satul natal al acestuia și al inaugurării Casei-muzeu „George Coșbuc".

De asemenea, cercul a prezent un program artistic cu prilejul inaugurării Casei-muzeu „Ioan Pop Reteganul" din Reteag. Programul a constat dintr-o sezătoare în care au fost prezentate recitări și coruri, aspecte din viața și opera lui Ioan Pop Reteganul. Pentru ca sezătoarea să se desfășoare cu succes, elevii au studiat din vreme opera lui Ioan Pop Reteganul, au stat de vorbă cu cei care l-au cunoscut.

Acum, cercul literar de la școala medie nr. 2 din Gherla pregătește un program închinat romancierului L. Rebreanu.

Cercul literar de la această școală invită adesea, la ședințele lui, pe membrii cercurilor literare de la celelalte școli. Colaborarea strînsă dintre cercurile literare se manifestă și în alte forme. Astfel, pentru a încuraja creația originală a elevilor, s-au organizat ședințe comune, în care au fost citite și discutate creațiile literare ale tinerilor debutanți. Unii elevi au ridicat cu acest prilej probleme interesante cu privire la măiestria artistică a creațiilor literare.

Cercul literar de la școala de șapte ani cu limba de predare română și cercul literar de la școala de șapte ani cu limba de predare maghiară au organizat împreună șerate literare și sezători care s-au bucurat de un mare succes. De asemenea, cercurile literare de la aceste școli au dramatizat și au pus în scenă unele opere ale scriitorilor români și maghiari.

Cercurile literare țin o strînsă legătură și cu celelalte cercuri organizate în școli. Astfel, cercul literar de la școala medie de băieți nr. 2 a organizat, în colaborare cu cercurile muzical și plastic o manifestare închinată lui Eminescu. Cu acest prilej elevii au întocmit un scenariu, cuprinzînd recitări și coruri pe versuri din opera poetului. La acest program și-a dat contribuția și orchestra Comitetului Sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Gherla. Membrii cercului plastic au redat în tablouri conținutul unor poezii ale lui Eminescu. Cercurile de elevi au pregătit cu multă grijă programul, discutînd în colectiv probleme legate de creația lui Eminescu, studiind temeinic viața și opera lui. Numai după ce au adunat un material bogat au trecut la întocmirea programului.

Colaborarea dintre cercurile de elevi ale școlarilor din orașul Gherla s-a manifestat și cu prilejul unei excursii literare organizată în satul natal al lui Coșbuc. Elevii români și maghiari au vizitat locurile natale ale poetului, apoi au recitat poezii din opera lui în fața țăranilor muncitori. Unul din profesorii școlii de șapte ani cu limba de predare maghiară a vorbit despre traducerea poeziilor lui Coșbuc în limba maghiară și despre prețuirea pe care le-o acordă poporul maghiar.

Membrii cercurilor literare au dramatizat de asemenea opere ale lui Creangă și Caragiale, pe care le-au prezentat la diferite șezători. Cu prilejul acestora ei au expus materiale lucrate de ei însiși, ca albume, planșe și desene ilustrînd aspecte din operele acestor scriitori.

Activitatea interesantă și bogată desfășurată de elevi, sub conducerea profesorilor în cadrul cercurilor literare, contribuie într-o măsură însemnată la educarea lor în spiritul dragostei pentru limba maternă, pentru literatură.

Prof. I. A. POPESCU

Informație

Ministerul Învățămîntului aduce la cunoștința celor interesați că examenul de stat și susținerea proiectului de diplomă din sesiunea de iarnă va avea loc în toate institutele de învățămînt superior între 25 ianuarie — 6 februarie 1956. Fac excepție institutele agronomice, la care examenul de stat va avea loc între 20 februarie — 4 martie 1956.

Către cititori

A început acțiunea de primire a abonamentelor la „Gazeta învățămîntului" pentru anul 1956.

Abonamentele se fac prin difuzorii voluntari din instituțiile de învățămînt, factorii poștali, oficiile poștale și centrele de difuzare a presei. Costul unui abonament este de lei 12,50 pe un an, 6,25 pe șase luni.

În acest scop secțiile de învățămînt, comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt și conducerile școlilor sînt rugate să sprijine această acțiune și să îndrume cadrele didactice să se aboneze la „Gazeta învățămîntului".

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţământului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţământ

ANUL VII Nr. 350 | 4 PAGINI, 25 BANI | Joi 22 decembrie 1955

Trăiască cel de al II-leà Congres al Partidului Muncitoresc Romîn!

Al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn

Din toate colţurile minunatei noastre patrii, din oraşe şi sate, din fabrici şi uzine, din instituţii şi de pe ogoare, toţi oamenii muncii îşi îndreaptă privirile şi gîndurile pline de recunoştinţă spre Capitala ţării, spre Bucureşti, unde se vor deschide mîine lucrările celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Intregul nostru popor a întîmpinat acest măreţ eveniment cu o deosebită însufleţire, cu entuziasm şi cu încredere în viitorul luminos al patriei. Poporul nostru ştie bine că soarta lui, mersul lui înainte, succesele şi victoriile lui sînt indisolubil legate de conducerea lui de către Partidul Muncitoresc Romîn.

Partidul Muncitoresc Romîn este detaşamentul de avangardă, organizat, al clasei muncitoare, forţa conducătoare a poporului în Republica Populară Romînă. El este forma cea mai înaltă de organizare a clasei muncitoare. In rîndurile partidului se unesc cei mai conştienţi şi mai înaintaţi fii ai clasei muncitoare, ţărănimii muncitoare şi intelectualităţii.

Exprimînd interesele poporului muncitor de la oraşe şi sate Partidul Muncitoresc Romîn se sprijină pe marea încredere a poporului. Această încredere este rezultatul unei experienţe şi verificări îndelungate în urma căreia poporul nostru s-a convins că întreaga activitate a partidului are ca scop bunăstarea, pacea şi fericirea poporului, libertatea şi înflorirea patriei.

Partidul Muncitoresc Romîn, moştenitorul celor mai bune tradiţii de luptă ale poporului romîn pentru libertate, independenţă naţională şi progres social, este rezultatul procesului istoric de dezvoltare a luptei revoluţionare a clasei muncitoare. El este continuatorul luptei eroice a Partidului Comunist din Romînia împotriva reacţiunii şi fascismului, pentru lichidarea exploatării capitalisto-moşiereşti, pentru înfăptuirea societăţii socialiste.

In condiţiile favorabile create de eliberarea Romîniei de către gloriosa Armată Sovietică, forţele patriotice sprijinite de masa poporului, sub conducerea Partidului Comunist, au organizat insurecţia armată şi au răsturnat guvernul fascist, deschizînd în faţa poporului drumul progresului şi al înfăptuirii unor năzuinţe seculare. Pentru prima dată în istoria sa poporul romîn, condus de partid, şi-a luat soarta în propriile sale mîini.

Sub conducerea partidului, oamenii muncii au izgonit de la putere clasele exploatatoare, au scuturat definitiv jugul imperialist şi au luat pentru totdeauna puterea în mîinile lor. Clasa muncitoare a organizat şi a condus ţărănimea muncitoare în lupta pentru pămînt, înfăptuind reforma agrară. In focul acestei lupte s-a făurit alianţa de nezdruncinat dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare. Pe drumul trasat de partid şi sub conducerea lui, clasa muncitoare şi aliaţii săi, în lupta grea împotriva reacţiunii, au răsturnat monarhia, au făurit statul democrat-popular — Republica Populară Romînă — în care întreaga putere aparţine celor ce muncesc şi au pornit la construirea socialismului în patria noastră. Infăptuirea Partidului Muncitoresc Romîn, la Congresul din februarie 1948, a întărit forţele clasei muncitoare şi a ridicat rolul ei conducător în lupta poporului muncitor pentru consolidarea statului democrat-popular, pentru construirea socialismului.

Poporul nostru muncitor raportează cu mîndrie celui de al doilea Congres al partidului despre marile succese obţinute pe drumul construirii socialismului. Insuşindu-şi politica Partidului Muncitoresc Romîn şi aplicînd-o în viaţă, clasa muncitoare, împreună cu ţărănimea muncitoare şi cu intelectualitatea progresistă au transformat Romînia dintr-o ţară agrară, înapoiată, înfeudată în trecut imperialismului străin, într-o ţară industrial-agrară în continuă dezvoltare.

Partidul nostru a urmat şi urmează cu fermitate în politica sa linia leninistă de industrializare socialistă a ţării, de dezvoltare cu precădere a industriei grele cu pivotul său principal — industria constructoare de maşini. Poporul nostru se convinge prin propria lui experienţă că aplicarea consecventă a politicii partidului de industrializare socialistă a ţării, ca o cerinţă a legii economice fundamentale a socialismului, are o uriaşă însemnătate pentru întreaga dezvoltare economică a ţării noastre. Dezvoltarea industriei grele constituie temelia economiei noastre naţionale, garanţia dezvoltării tuturor ramurilor ei, chezăşia ridicării continue a bunăstării oamenilor muncii şi principala condiţie pentru neîncetata întărire a capacităţii de apărare a statului nostru democrat-popular.

In politica de industrializare a ţării Partidul Muncitoresc Romîn se călăuzeşte de legile obiective ale reproducţiei socialiste lărgite, de necesitatea obiectivă a dezvoltării cu precădere a producţiei mijloacelor de producţie. Crearea industriei constructoare de maşini, a unor întregi ramuri industriale noi, ca industria de utilaj petrolifer şi minier, industria electrotehnică etc; creşterea în ultimii 7 ani a producţiei globale industriale de peste trei ori şi jumătate constituie doar cîteva din marile dovezi ale justeţei politicii partidului de industrializare socialistă a ţării şi, în acelaşi timp, ale patriotismului fierbinte al clasei noastre muncitoare care a muncit cu abnegaţie pentru înfăptuirea acestei politici. Insemnatele succese obţinute în domeniul dezvoltării industriei grele au permis dezvoltarea neîncetată a industriei producătoare de bunuri de larg consum, înzestrarea tehnică a agriculturii şi ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului. Faţă de anul 1950, producţia bunurilor de consum s-a dublat în 1955.

Construirea socialismului cere victoria relaţiilor de producţie socialiste nu numai în industrie, ci şi în agricultură. Datorită justeţei politicii Partidului Muncitoresc Romîn poporul nostru a obţinut progrese şi în construcţia socialismului la sate. Sectorul socialist în agricultură reprezintă astăzi peste un sfert din suprafaţa arabilă a ţării.

Partidul Muncitoresc Romîn, călăuzit de învăţătura leninistă, duce în domeniul agriculturii o politică de continuă întărire şi dezvoltare a sectorului socialist. Partidul acordă o mare însemnătate creării de noi gospodării colective şi întovărăşiri agricole, sprijinind, totodată, orice forme cît de simple de cooperare în muncă a ţărănimii muncitoare în vederea dezvoltării acestor forme şi a unirii de bună voie a ţăranilor muncitori în mari gospodării agricole colective. De asemenea, partidul sprijină ţărănimea muncitoare cu gospodării individuale în vederea sporirii producţiei agricole, stimulînd pe ţăranii muncitori să-şi desfacă surplusul lor de produse pe piaţa socialistă, prin achiziţii şi contractări, întărind astfel legăturile economice dintre oraş şi sat — baza economică a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare. Pe baza înfăptuirii politicii partidului se întăreşte neîncetat alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare — temelia de neclintit a regimului nostru democrat-popular. O strălucită confirmare a justeţei politicii partidului în domeniul agriculturii o constituie realizarea în acest an a unei producţii de peste 11 milioane de tone de cereale.

Una dintre marile cuceriri obţinute de poporul nostru sub conducerea partidului este dreptul la cultură al maselor. Analfabetismul — această ruşinoasă plagă a trecutului — este astăzi pe cale de a fi complect lichidat.

Invăţămîntul a devenit un bun al întregului popor. Porţile şcolilor de toate gradele s-au deschis larg tineretului patriei. Şcoala elementară de patru clase este astăzi realmente generală, obligatorie, gratuită. Aproape 65%, din tineretul şcolar absolvă astăzi 7 clase. Cu începere de la 1 septembrie 1955 s-a introdus obligativitatea învăţămîntului de 7 ani în oraşe, centre muncitoreşti şi centre raionale.

O mare dezvoltare a luat învăţămîntul mediu de cultură generală. Faţă de cei 29.004 elevi care frecventau în 1938 cursul superior al liceului, în anul 1954-55 în clasele VIII-X ale şcolilor de cultură generală au fost cuprinşi 86.766 de elevi.

Partidul Muncitoresc Romîn şi guvernul ţării noastre acordă o mare grijă pregătirii cadrelor de muncitori calificaţi necesari întregii economii naţionale. Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. cu privire la organizarea şcolilor profesionale de ucenici, a şcolilor tehnice şi a şcolilor tehnice de maiştri a deschis largi perspective muncii de pregătire a cadrelor de muncitori calificaţi şi de maiştri pentru toate sectoarele economiei noastre naţionale.

In anii puterii populare, datorită grijii permanente a partidului, a luat o amplă dezvoltare învăţămîntul superior. Dacă în anul şcolar 1938/1939 existau în Romînia 16 instituţii de învăţămînt superior, cuprinzînd 41 facultăţi cu 29.000 de studenţi, astăzi în R.P.R. funcţionează 42 de instituţii de învăţămînt superior cuprinzînd 126 facultăţi cu 60.000 de studenţi. Din aceste instituţii, 6 sînt cu limba de predare maghiară.

Justa aplicare a politicii marxist-leniniste în ceea ce priveşte problema naţională de către partid şi guvern a deschis largi posibilităţi dezvoltării învăţămîntului în limbile minorităţilor naţionale. Peste 3.200 de şcoli elementare, medii şi instituţii preşcolare funcţionează în R.P.R. în 15 limbi vorbite de minorităţile naţionale.

Prin reforma învăţămîntului care marchează hotarul dintre şcoala veche, burgheză şi şcoala nouă, a regimului nostru de democraţie populară, s-a schimbat radical şi conţinutul învăţămîntului. La temelia învăţămîntului nostru stă astăzi concepţia cea mai înaintată despre lume şi viaţă, concepţia marxist-leninistă. Planurile de învăţămînt, programele şi manualele au un conţinut ştiinţific, legat de viaţă, de activitatea în producţie. Şcoala reprezintă astăzi un puternic mijloc prin care partidul educă oamenii muncii în spiritul patriotismului socialist, al internaţionalismului proletar, al luptei hotărîte pentru pace, pentru prietenie între popoare.

Sub îndrumarea permanentă a organizaţiilor de partid, în anii puterii populare, pe tărîmul învăţămîntului, ca şi în celelalte domenii ale vieţii noastre au crescut oamenii, s-a îmbogăţit experienţa lor. Multe cadre didactice au obţinut în munca instructiv-educativă şi obştească succese cu care ne mîndrim pe drept cuvînt. Partidul şi guvernul, întregul nostru popor muncitor acordă o înaltă apreciere muncii pline de abnegaţie pe care o desfăşoară cadrele didactice.

O dezvoltare nemaiîntîlnită în istoria poporului nostru cunosc ştiinţa, tehnica, arta. Partidul şi guvernul au creat toate condiţiile necesare pentru ca intelectualitatea noastră să obţină noi şi însemnate succese pe tărîmul ştiinţei, culturii, artei, tehnicii. Chezăşia succesului muncii intelectualilor este înarmarea lor cu ştiinţa marxist-leninistă. Oricare ar fi specialitatea intelectualului, oricare ar fi domeniul de cercetare al omului de ştiinţă, pentru a putea contribui cu toate forţele lui la dezvoltarea ştiinţei, la ridicarea poporului şi propăşirea ţării, el trebuie să cunoască legile generale ale dezvoltării naturii şi societăţii.

Marxism-leninismul ne învaţă că în perioada de trecere de la capitalism la socialism, ascuţirea luptei de clasă este o lege obiectivă. Viaţa confirmă că lupta de clasă se manifestă nu numai pe tărîm economic şi politic, ci îşi găseşte expresia şi pe tărîm ideologic. De aceea este necesară o poziţie activă, militantă a ideologiei socialiste, o luptă activă împotriva oricăror influenţe ale ideologiei burgheze în orice domeniu s-ar manifesta. Partidul Muncitoresc Romîn cere organizaţiilor de partid să întărească în permanenţă munca de ridicare a nivelului ideologic al membrilor şi candidaţilor de partid, al cadrelor conducătoare de partid, de stat şi din economie, precum şi al intelectualităţii din ţara noastră.

Marile realizări obţinute pînă acum de poporul nostru sub conducerea partidului, arată că făurirea bunăstări stă în mîinile celor ce muncesc, în marea şi inepuizabila lor forţă creatoare. Călăuzit de concepţia ştiinţifică marxist-leninistă că masele muncitoare — creatorii tuturor bunurilor materiale şi culturale — constituie forţa principală a dezvoltării sociale, Partidul Muncitoresc Romîn îşi întemeiază întreaga activitate pe legătura cu masele. Marea forţă a partidului nostru constă în legătura lui indisolubilă cu poporul, iar forţa poporului constă în unirea lui strînsă în jurul partidului.

Pentru realizarea marilor sarcini ale construirii socialismului, pentru a desfăşura în toată amploarea inepuizabilele lui forţe creatoare, poporul nostru are nevoie de pace. Partidul Muncitoresc Romîn consideră că politica de pace este singura politică justă şi care corespunde intereselor vitale ale poporului nostru şi ale tuturor popoarelor iubitoare de pace. In întreaga sa politică externă P.M.R. porneşte de la indicaţia leninistă cu privire la posibilitatea coexistenţei paşnice a celor două sisteme — sistemul socialist şi cel capitalist. In cadrul puternicului lagăr al păcii, democraţiei şi socialismului, în frunte cu marea Uniune Sovietică şi R. P. Chineză, statul nostru democrat-popular a desfăşurat şi desfăşoară o activitate neobosită pentru destinderea încordării internaţionale, pentru întărirea colaborării între state, pentru menţinerea şi consolidarea păcii.

Cel de al doilea Congres al partidului va face bilanţul drumului străbătut de poporul nostru în anii care au trecut de la primul Congres şi va trasa calea unor noi succese în lupta pentru socialism.

Documentele ce vor fi dezbătute la Congres — raportul de activitate al C.C. al P.M.R., raportul Comisiei Centrale de Revizie, raportul asupra Directivelor Congresului al II-lea cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale pe anii 1956—1960, raportul cu privire la modificarea Statutului P.M.R. — vestesc poporului nostru realizarea unei noi înaintări a Republicii Populare Romîne spre socialism. Chezăşia sigură a acestei înaintări este conducerea fermă şi clarvăzătoare a poporului de către Partidul Muncitoresc Romîn.

Invincibil prin legătura sa indisolubilă cu poporul, prin credinţa lui nestrămutată în ştiinţa marxist-leninistă, Partidul Muncitoresc Romîn duce poporul nostru pe calea luminoasă a construirii socialismului.

Invitaţi la lucrările celui de al II-lea Congres al P. M. R.

Delegaţia Partidului Comunist Chinez în frunte cu tovarăşul Ciu De a sosit în Capitală

La 21 decembrie a sosit în Bucureşti delegaţia Partidului Comunist Chinez invitată să participe la lucrările celui de-al 2-lea Congres al P.M.R.

Din delegaţie fac parte: Ciu De, secretar al Secretariatului C.C. al Partidului Comunist Chinez, vicepreşedinte al Republicii Populare Chineze, vicepreşedinte al Consiliului Apărării al R. P. Chineze, mareşal al R. P. Chineze, Nie Jun-cen, membru al C. C. al Partidului Comunist Chinez, vicepreşedinte al Consiliului Apărării al R.P. Chineze, mareşal al R. P. Chineze, şi Liu Lan-tao, membru supleant al C.C. al Partidului Comunist Chinez, membru al Comitetului permanent al Adunării Reprezentaţilor Populari pe întreaga Chină.

In întîmpinarea oaspeţilor, la Gara Băneasa se aflau tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, I. Chişinevschi, general de armată Emil Bodnăraş, P. Borilă, general colonel Al. Drăghici, Gh. Stoica, M. Roşianu, Ghizela Vass, Gh. Florescu, Gr. Preoteasa, I. Vinţe, T. Rudenco, M. Suder, Fl. Dănălache, general colonel Teclu Iacob, general locotenent I. Tutoveanu, general locotenent M. Haupt, activişti de partid, un mare număr de oameni ai muncii.

Au fost de faţă acad. M. B. Mitin, redactor şef al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democraţie populară!", precum şi delegaţii partidelor comuniste şi muncitoreşti din alte ţări sosiţi în Bucureşti pentru a participa la lucrările Congresului.

Au asistat ambasadorii extraordinari şi plenipotenţiari ai: U.R.S.S. — A. A. Epişev; R.P.D. Coreene — Den Em; R. D. Germane — W. Eggerath; R. P. Ungare — L. Pataki; R. P. Bulgaria — Stoian Pavlov; R. Cehoslovace — J. Sedivy; R.P.F. Iugoslavia — N. Vujanovici; R. P. Albania — M. Lako; R. P. Polone — J. Izydorczyk, precum şi membrii ambasadei R. P. Chineze.

Tovarăşii Ciu De, Nie Jun-cen şi Liu Lan-tao coboară din tren. Ei sînt însoţiţi de tovarăşii Gh. Apostol, general colonel L. Sălăjan, M. Dalea, precum şi de ambasadorul R. P. Chineze la Bucureşti, Ke Bo-nian, care i-au întîmpinat la frontieră.

Delegaţii Partidului Comunist Chinez sînt întîmpinaţi cu aplauze şi ovaţii. Tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej şi ceilalţi conducători ai Partidului Muncitoresc Romîn şi ai guvernului schimbă calde strîngeri de mînă cu tovarăşul Ciu De şi cu ceilalţi membri ai delegaţiei chineze.

Un grup numeros de pionieri oferă oaspeţilor buchete de flori.

Miile de oameni ai muncii aflaţi în piaţa Gării Băneasa întîmpină delegaţia Partidului Comunist Chinez printr-o entuziastă manifestaţie de prietenie.

Tuturor, tovarăşul Ciu De le adresează un călduros salut. Din nou răsună puternice aplauze şi ovaţii în cinstea oaspeţilor.

Numeroşi oameni ai muncii au întîmpinat miercuri dimineaţa în gara Iaşi delegaţia Partidului Comunist Chinez, în frunte cu Ciu De, secretar al Secretariatului C.C. al Partidului Comunist Chinez, vicepreşedinte al R. P. Chineze, vicepreşedinte al Consiliului Apărării al R. P. Chineze, mareşal al R. P. Chineze, invitată să participe la lucrările celui de-al II-lea Congres al P.M.R.

In întîmpinarea oaspeţilor au venit tovarăşii Gh. Apostol, general colonel L. Sălăjan, M. Dalea, precum şi Ke Bo-nian, ambasadorul R. P. Chineze la Bucureşti.

Tov. Anton Gherghelaş, prim-secretar al Comitetului regional de partid Iaşi, a adresat oaspeţilor un călduros salut de bun sosit pe pămîntul ţării noastre.

Răspunzînd, tovarăşul Ciu De, conducătorul delegaţiei Partidului Comunist Chinez, a spus:

Simţim o mare bucurie că avem posibilitatea ca în numele Partidului Comunist Chinez să răspundem invitaţiei făcute de Partidul Muncitoresc Romîn de a vizita ţara dvs. care merge cu paşi repezi pe drumul construcţiei socialismului. Păşind pe pămîntul patriei dvs. vă transmitem un călduros salut din partea poporului nostru, dvs. dragi prieteni şi întregului popor romîn.

Un grup de pionieri a înmînat apoi flori solilor poporului chinez.

In aplauzele şi ovaţiile celor prezenţi, oaspeţii şi-au continuat drumul spre Capitală. (Agerpres)

Sosirea altor delegaţii ale partidelor comuniste şi muncitoreşti

Duminică la amiază a sosit în Capitală delegaţia Partidului Muncii din Albania, invitată să participe la lucrările celui de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Din delegaţie fac parte tovarăşii Zdit Haki Toska, membru al Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania, deputat în Adunarea Populară, şi Hasan Selinica, secretar al Comitetului regional Tirana al Partidului Muncii din Albania.

La aeroportul Băneasa, membrii delegaţiei au fost întîmpinaţi de tovarăşii Şt. Voitec, A. Bunaciu, Ofelia Manole, T. Rudenco, C. Prisnea, precum şi de numeroşi oameni ai muncii din Capitală.

Au fost de faţă M. Lako, ambasadorul R. P. Albania la Bucureşti, şi alţi membri ai ambasadei.

★

Luni a sosit în Capitală delegatul Partidului Comunist din Argentina, Benito Marianetti, membru al C.C. al Partidului Comunist din Argentina care va participa în calitate de invitat la lucrările celui de-al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

La aeroportul Băneasa oaspetele a fost întîmpinat de tovarăşii Constanţa Crăciun, Al. Sencovici, Ilie Dănoiu şi alţii.

Miercuri dimineaţa au sosit în Capitală, delegaţiile Partidului Muncii din Elveţia şi Partidului Comunist din Israel, invitate să participe la lucrările celui de-al II-lea Congres al P.M.R.

Din delegaţia Partidului Muncii din Elveţia fac parte Edgar Woog, secretar general al Partidului Muncii, şi Karl Odermatt, membru al C.C. al Partidului Muncii, redactor-şef al ziarului „Worwärts".

Delegaţia Partidului Comunist din Israel este formată din Zvi Arie Breitstein, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Israel, redactor-şef al ziarului „Kol Haam", şi Saliba Khamis, membru al C.C. al Partidului Comunist din Israel, secretar de partid al districtului Nazareth.

In gara de Nord, oaspeţii au fost întîmpinaţi de tovarăşii P. Borilă, Şt. Voitec, Sorin Toma, I. Gh. Maurer, T. Rudenco, D. Simulescu, Ilie Dănoiu şi alţii.

★

Miercuri la amiază au sosit delegaţiile Partidului Muncii din Coreea, Partidului Popular Revoluţionar Mongol şi Partidului Comunist din Finlanda, invitaţi să partice la lucrările celui de-al II-lea Congres al P.M.R.

Delegaţia Partidului Muncii din Coreea este alcătuită din Ha San Du, membru al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, şeful secţiei organizatorice a C.C. al Partidului Muncii, şi Ko Bon Ghi, preşedintele Comitetului Orăşenesc din Phenian al Partidului Muncii din Coreea.

Din delegaţia Partidului Popular Revoluţionar Mongol fac parte Gombîn Cimid, membru al C.C. al Partidului Popular Revoluţionar Mongol, redactor-şef al ziarului „Unen", şi Togtin Loohudz, secretar al Comitetului regional Gobi-Altai al Partidului Popular Revoluţionar Mongol, deputat în Marele Hural Popular.

Din Finlanda a sosit Antti August Timonen, membru al C.C. al Partidului Comunist din Finlanda.

Pe aeroportul Băneasa, oaspeţii au fost întîmpinaţi de tovarăşii M. Roşianu, Ghizela Vass, Gh. Florescu, Mihai Suder şi de numeroşi oameni ai muncii.

A fost de faţă Den Em, ambasadorul R. P. D. Coreene la Bucureşti.

★

Miercuri seara au sosit în Capitală delegaţiile Partidului Comunist din Cehoslovacia şi Partidului Comunist Italian, invitate să participe la lucrările celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Din delegaţia Partidului Comunist din Cehoslovacia fac parte tovarăşii: Vaclav Kopecky, membru în Biroul Politic al Partidului Comunist din Cehoslovacia, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, şi Frantisek Zupka, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, preşedintele Consiliului Central al sindicatelor din R. Cehoslovacă.

Delegat al Partidului Comunist Italian este tovarăşul Giovani Roveda, membru în Biroul Politic al Partidului Comunist Italian, senator.

Oaspeţii au fost însoţiţi la sosirea pe teritoriul ţării noastre de tovarăşii Simion Bughici şi Stelian Moraru.

La gara Băneasa, oaspeţii au fost întîmpinaţi de tovarăşii Gh. Apostol, general de armată Emil Bodnăraş, general colonel Al. Drăghici, Liuba Chişinevschi, C. Doncea, Tiberiu Torok, activişti de partid, numeroşi oameni ai muncii.

A fost de faţă M. B. Mitin, redactor şef al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democraţie populară!"

Au fost prezenţi J. Sedivy, ambasadorul R. Cehoslovace, şi membrii ambasadei.

Cei prezenţi au făcut oaspeţilor o primire călduroasă.

(Agerpres).

In ultimii ani, Editura de stat didactică și pedagogică a tipărit un număr de 38.000.000 exemplare de manuale.

Partidul — călăuză în munca noastră

Acad. prof. Raluca Ripan
rectorul Universității „V. Babeș" din Cluj

Victoriile istorice obținute de oamenii muncii din țara noastră, în frunte cu clasa muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, au deschis învățămîntului și slujitorilor lui cele mai largi perspective de dezvoltare. Înconjurați de dragostea caldă a întregului popor, sprijiniți de partid și de stat, înarmați cu singura concepție științifică asupra lumii, călăuză sigură a transformării naturii și societății — filozofia marxist-leninistă — cei ce muncesc în învățămînt au putut să-și valorifice întreaga lor putere de muncă și de creație în folosul patriei, al poporului. Întreg procesul de învățămînt este îndreptat spre un scop limpede — pregătirea viitorilor constructori ai socialismului.

Înțelegînd că rolul învățămîntului nu trebuie să se reducă numai la sarcina de a înarma tînăra generație cu cunoștințe și de a-i transmite experiența generațiilor din trecut, cadrele didactice din Universitatea noastră subordonează întreaga lor muncă de înarmare a studenților cu cunoștințe, sarcinii nobile de a educa tineretul în spiritul moralei comuniste. Astăzi, în Universitatea noastră cresc cadre de chimiști, geologi, matematicieni, istorici, juriști etc. înarmați cu o nouă atitudine față de muncă și de viață, educați și instruiți în spiritul dragostei fierbinți față de patrie, față de partid, în spiritul internaționalismului proletar.

Una din principalele căi prin care am primit ajutorul partidului în munca noastră a fost cartea politică. Lucrările apărute în Editura pentru literatura politică — începînd cu operele clasicilor marxism-leninismului și cu hotărîrile partidului și guvernului — ne-au ajutat să cunoaștem și să ne însușim mai bine problemele construcției socialiste, să înțelegem mai adînc rolul de astăzi al profesorului și al omului de știință, să ne îndeplinim mai temeinic sarcinile.

Ca urmare a îmbunătățirii activității noastre, conținutul învățămîntului s-a ridicat și rezultatele în pregătirea studenților sînt mai bune. A crescut mult dorința studenților din ultimii ani de a lucra în cercurile științifice. Calitatea muncii pe care o desfășoară ei în această privință a fost dovedită la sesiunea cercurilor științifice studențești, cînd studenții au prezentat lucrări originale, ce constituie contribuții promițătoare în știință. Studenții citesc mai mult, numărul cărților consultate în biblioteci a crescut într-o măsură apreciabilă, astfel că bibliotecile noastre au devenit neîncăpătoare și pentru cititori și pentru cărți. Aceasta, datorită și numărului studenților care, prin grija partidului și a statului, a crescut mai mult decît de două ori.

Cu sprijinul partidului și al statului avem astăzi în Universitatea noastră un mare număr de bursieri. În cămine sînt cazați, în condiții bune, 1.328 de studenți. În scopul ușurării însușirii și aprofundării materiilor de învățămînt, s-au luat măsuri pentru tipărirea și litografierea unor cursuri universitare, punîndu-se din ce în ce mai multe cursuri la dispoziția studenților noștri. Numeroși absolvenți au posibilitatea să devină aspiranți, candidați în științe — formă nouă de calificare, de pregătire a tinerelor cadre ale științei noastre.

Un sprijin larg ne acordă partidul în vederea apropierii tot mai strînse a activității noastre didactice și științifice de practică, de problemele producției. În activitatea științifică care se desfășoară la fiecare catedră a Universității, profesorii cu experiență antrenează larg cadrele tinere, îndreptîndu-le spre rezolvarea acelor probleme care contribuie la înflorirea economiei și culturii noastre. Printre alte angajamente luate de Universitatea noastră în cinstea Congresului partidului, s-a inițiat și prezentarea unor comunicări științifice de specialitate în cadrul fiecărei facultăți, formă de manifestare care va contribui la întărirea activității noastre științifice.

Analizînd în adîncime, în această perioadă, munca desfășurată în Universitate, noi am scos cu curaj la iveală lipsurile care mai dăinuie în această muncă. Dar sîntem convinși — și aceasta ne dă o mare încredere în activitatea noastră viitoare — că, aplicînd cît mai just îndrumările partidului, folosind cît mai larg minunata armă a criticii și autocriticii, vom izbuti să învingem greutățile, să sprijinim și mai temeinic procesul de producție prin noi cercetări, să creștem cu succes cadre noi, cadrele de mîine ale socialismului.

Gînduri pentru Congresul partidului

Impreună cu toți oamenii muncii din patria noastră, întîmpin cu inima plină de bucurie marele eveniment din viața poporului nostru — Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn.

Gîndindu-mă la succesele obținute de poporul nostru, condus de partid, la viitorul luminos spre care ne îndreptăm, îmi revin în minte multe imagini din trecutul nostru atît de amar. Cu greu vom putea uita noi, învățătorii, anii stăpînirii burghezo-moșierești, în care am îndurat atîtea lipsuri, în care munca noastră era disprețuită de guvernanți, în care politicienii ne supuneau la crunte umilințe.

Astăzi, trăim fericirea muncii închinate unui scop nobil — formarea omului societății socialiste — muncă ce se bucură de înalta prețuire a partidului, a guvernului și a întregului popor. Ajutorul pe care partidul l-a acordat școlii, lucrătorilor din învățămînt ne-a făcut să înțelegem mai adînc sensul înalt al muncii noastre și să ne încadrăm cu dragoste în lupta pentru ridicarea neîncetată a nivelului ideologico-științific al instruirii și educării elevilor. S-au schimbat radical și condițiile noastre de muncă, de viață. Dacă în trecut copiii satului nostru au fost nevoiți să învețe într-un local insalubru, neîncăpător, astăzi avem la dispoziție un local nou, cu săli de clasă spațioase, luminoase, construit în anii regimului de democrație populară.

De cîțiva ani încoace, am reușit să cuprindem în școală toți copiii de vîrstă școlară. Acest lucru nu era posibil în trecut. Într-un sat cu condiții economice grele, locuit de țărani săraci și muncitori zilieri, era greu să aducă la școală toți copiii. Astăzi, însă, viața locuitorilor satului nostru s-a schimbat mult. Prin grija partidului s-a ridicat mult nivelul condițiilor materiale și culturale ale oamenilor muncii. Ajutați de partid, am reușit de cîțiva ani încoace nu numai să aducem la școală toți copiii de vîrstă școlară, dar și să micșorăm treptat, treptat numărul neștiutorilor de carte. La începutul acestui an școlar, ne-am luat angajamentul ca în cinstea Congresului să lichidăm complect analfabetismul. Ni l-am îndeplinit cu cinste. Ultimii analfabeți din sat și-au trecut de curînd examenul de absolvire.

Paralel cu munca din școală și cu activitatea pentru lichidarea neștiinței de carte, cadrele didactice de la școala noastră, îndrumate de organizația de bază sătească, au reușit să ridice simțitor nivelul cultural al sătenilor.

Programul de măsuri privind ridicarea nivelului material și cultural al poporului pe care Congresul partidului îl va trasa pentru următorul plan cincinal constituie pentru noi încă o perspectivă minunată, căreia sîntem hotărîți să-i consacrăm toate forțele. Va trebui să muncim și mai stăruitor pentru ca toți elevii noștri să poată deveni muncitori harnici și cinstiți, capabili să mînuiască mașinile, să folosească regulile agrotehnice înaintate, să-i educăm în spiritul dragostei față de muncă, al dragostei față de patrie și de oamenii muncii din întreaga lume.

CECILIA DUMITRESCU
învățătoare la școala elementară din satul Vierosi-Colibași, raionul Pitești

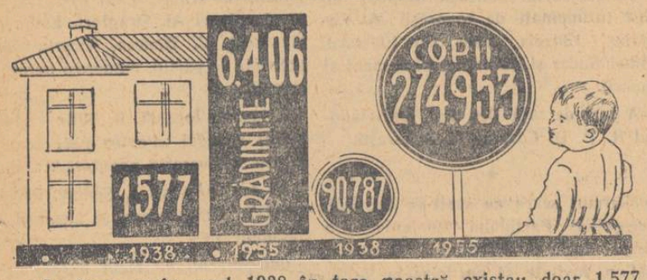

În timp ce în anul 1938 în țara noastră existau doar 1.577 grădinițe cu 90.787 de copii, în acest an funcționează 6.406 instituții preșcolare, cu 274.953 de copii.

Pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de partid școlii

O muncă închinată școlii, poporului

În anul 1946, la școala nr. 6 din Orașul Stalin sosise un nou învățător. Înalt, cu ochi limpezi, cu vorba domoală, zîmbind cu bunătate copiilor, el și-a atras chiar din primele zile prietenia colegilor și respectul elevilor. Mai ales aceștia din urmă țineau nespus de mult la învățătorul lor, atît pentru blîndețea lui, cît mai ales pentru felul în care le vorbea. Căci învățătorul cel nou, tovarășul Ion Negrea, nu le povestea basme închipuite, cu feți frumoși, cu Ilene Cosînzene și cai năzdrăvani sau balauri cu douăsprezece capete, ci fapte adevărate, despre lupta clasei muncitoare din țara noastră, condusă de partidul ei, despre grevele de la Lupeni și Grivița, despre eroismul de care au dat dovadă atîția fii ai clasei muncitoare în timpul ilegalității, ori despre viața nouă pe care începea să și-o clădească poporul nostru muncitor, sub conducerea partidului. Și le mai povestea tovarășul Negrea despre un popor mare și pașnic din răsărit, care și-a clădit o viață nouă, fără boieri și fără capitaliști, despre urgia războiului care s-a abătut asupra acestui popor harnic, despre tineri ca Oleg și Zoia, care s-au jertfit pentru apărarea patriei lor, despre eliberarea noastră de către vitejii ostași ai acestui minunat popor — poporul sovietic.

Lecțiile acestea interesante, în care faptele prindeau contur ca și cum s-ar fi petrecut sub ochii elevilor, au devenit mai numeroase, mai pline de viață, după ce tovarășul Ion Negrea a intrat în rîndurile partidului, pe măsură ce-și însușea mai adînc învățătura partidului. Deosebit de puternică a fost setea lui de a cunoaște această învățătură. Nu după mult timp tovarășul Negrea a devenit propagandist. În această muncă el a-l-au ajutat mult cursurile școlii serale de marxism-leninism, pe care a urmat-o între anii 1949—1951. Interesul și sîrguința de care a dat dovadă l-au făcut pe tovarășul Negrea să fie promovat ca asistent la catedra de marxism-leninism de la Institutul forestier din Orașul Stalin.

Dar tot atît ca elevii lui din școală sau studenții institutului l-au interesat pe tovarășul Negrea și alt fel de „elevi" — muncitorii uzinei „Bella Breiner", care studiau cu el, într-un cerc de tip superior, Istoria P.C.U.S pe bază de documente. Iată-l trecînd cu răbdare prin ateliere și birouri, oprindu-se lîngă un muncitor sau altul, întrebîndu-i pe cei care au lipsit la ultima ședință a cercului asupra cauzelor care i-au făcut să absenteze sau interesîndu-se dacă „elevii" lui și-au procurat bibliografia necesară. Cîteodată, un muncitor aplecat asupra piesei pe care o lucra îi răspundea necăjit:

— Am rămas în urmă cu planul, tovarășe propagandist, a trebuit să lucrez și după orele de producție..

Atunci tovarășul Negrea îi explica, în cuvinte chibzuite, că participarea la ședința cercului de studiu al Istoriei P.C.U.S. nu putea însemna o pierdere pentru producție, că cele cîteva ore pe care le-ar fi petrecut în cerc ar fi contribuit într-o măsură însemnată la îmbunătățirea muncii lui.

Ca director al școlii de 7 ani nr. 12 din Orașul Stalin, tovarășul Negrea, îndrumat de partid, luptă cu hotărîre pentru realizarea educației comuniste a tineretului, căutînd să folosească în acest scop forme cît mai noi și mai variate de activitate. Excursiile elevilor, vizitele lor în întreprinderi și în unitățile socialiste din agricultură, întîlnirile cu luptătorii comuniști din ilegalitate, cercurile — sînt tot atîtea mijloace de a forma concepția comunistă despre viață a elevilor, de a-i înarma cu cunoștințe și a-i educa în spiritul dragostei înflăcărate față de patrie, față de poporul muncitor.

În noiembrie 1954, tovarășul Negrea a fost ales președinte al Comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din Orașul Stalin. Și în această muncă el aplică cu consecvență învățătura partidului, antrenînd cadrele didactice la realizarea sarcinilor activității instructiv-educative și obștești.

Dacă îl întrebi pe tovarășul Negrea despre realizările sale, despre succesele pe care le-a obținut în muncă, el îți explică că toate acestea se datoresc partidului, care l-a educat și l-a înarmat astfel, încît să poată lua parte activă, alături de întregul popor muncitor, la construirea socialismului în patria noastră.

VIOREL ALECU

Pe întreg cuprinsul patriei, în școlile din orașe și sate, în institute și universități muncesc cu abnegație și devotament, în fruntea colectivelor pedagogice, învățătorii și profesorii comuniști. Crescuți și educați de partid, ei luptă zi cu zi pentru a traduce în viață nobila sarcină trasată de partid învățătorilor și profesorilor — de a pregăti cadre de nădejde ale patriei, constructori pricepuți ai socialismului și apărători hotărîți ai păcii. Înfățișăm aci, cu prilejul Congresului partidului, cîteva aspecte din viața și munca unor învățători și profesori care, la fel cu toți pedagogii-comuniști, luptă cu sîrguință pentru făurirea unui om nou, gata să-și pună toate cunoștințele în slujba înfloririi patriei.

Învățătorul satului

Sînt 33 de ani de atunci. Ziua friguroasă de noiembrie adusese familiei țăranului sărac Vecerdea din comuna Topîrcea o mare bucurie: se născuse un copil, un băiat. Peste trei ani, însă, micul Ion Vecerdea a rămas orfan de tată. Cu greu — luptînd cu lipsurile, cu nevoile, de multe ori cu foamea — a crescut Ion Vecerdea. Și numai dîrzenia mamei lui l-a ajutat să învețe carte, să se pregătească pentru meseria grea dar atît de frumoasă de dascăl, de învățător al copiilor poporului. Grei și amari i-au fost anii de învățătură, cînd a simțit adînc nedreptățile orînduirii burghezilor și moșierilor, în care cei puțini se îmbuibau din rodul muncii celor mulți.

Tînărul absolvent al școlii normale din Sibiu și-a văzut elanurile tinerești și perspectivele unui rodnic început de muncă stăvilite de dominația fascistă și urgia războiului imperialist. Abia cînd, după eliberare, au apărut zorii unei vieți noi, Ion Vecerdea și-a putut începe munca de învățător, la școala primară din satul natal.

Pe locurile unde, cu ani în urmă, cunoscuse sărăcia și umilința, el a aflat acum lumina adusă de partid. Atunci a început să crească nestăvilită, în inima lui, dorința de a contribui la transformările revoluționare pe care le înfăptuia clasa noastră muncitoare, în frunte cu partidul ei de avangardă.

Pe vremea aceea, mai erau în sat unii oameni, printre care și foști colegi de școală sau tovarăși de joacă ai lui Ion Vecerdea, care oscilau încă sub influența chiaburilor. Tînărul învățător a luptat cu hotărîre, cu perseverență pentru a lămuri țăranilor muncitori politica partidului, scopurile lui, pentru a le arăta că țărănimea muncitoare nu are o altă cale pentru a ajunge la o viață luminoasă, fericită, decît calea arătată de partid.

Sezătorile, conferințele, gazetele de perete și de stradă, munca de la om la om — pe toate le-a folosit Ion Vecerdea pentru a răspîndi în mase cuvîntul partidului. Majoritatea țăranilor muncitori lucrau pămîntul cu mijloace rudimentare. Pentru a contribui la înlăturarea practicilor învechite din agricultură, tovarășul Vecerdea a organizat, sub îndrumarea organizației de partid, un cerc agrotehnic la care a antrenat numeroși țărani muncitori.

Veșnic în mijlocul consătenilor lui — la școală, la cursul de alfabetizare, la căminul cultural, sau chiar pe ogoare — el se străduia nu numai să-i învețe a scrie și a citi, a lucra mai bine pămîntul, ci și să le împărtășească marea învățătură a partidului. Propagandist priceput, el lămurea fiecărui cursant, cu grijă și temeinicie, paginile glorioase ale Istoriei Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, le vorbea despre lupta dîrză a partidului nostru, în anii grei ai regimului burghezo-moșieresc, pentru eliberarea poporului, despre înfăptuirile oamenilor muncii, sub conducerea partidului, pentru construirea socialismului în țara noastră liberă. Începînd din anul 1951, Ion Vecerdea lucrează la școala de 7 ani din Ocna Sibiului. Ales ca secretar al organizației de partid a școlii, el a luptat, împreună cu ceilalți comuniști, pentru a întări conducerea politică a muncii, pentru ridicarea necontenită a nivelului ideologico-științific al instruirii și educării tinerei generații.

Din 1953, tovarășul Vecerdea lucrează ca director al acestei școli. El se străduiește, așa cum l-a învățat partidul, să aplice principiul leninist al selecționării cadrelor și al controlului executării sarcinilor, să folosească în largă măsură critica și autocritica, pentru ca școala să răspundă mereu mai bine marilor cerințe care-i stau în față.

Munca în școală, noile și însemnatele răspunderi care i s-au încredințat aici nu l-au îndepărtat însă de activitatea obștească. Și la Ocna-Sibiului învățătorul Vecerdea a fost unul din fruntașii muncii de alfabetizare. De curînd el a prezentat la examenul de absolvire pe ultimii „elevi' ai cursului de alfabetizare din comună.

Cu aceeași dîrzenie muncește el și pentru transformarea socialistă a agriculturii. Mulți țărani muncitori din Ocna Sibiului, printre care se numără, de pildă, tovarășii Ion Balteș sau Sava Oprișor, au intrat în gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin" în urma discuțiilor pe care le-a purtat cu ei învățătorul Ion Vecerdea.

Perseverent și modest, harnic, apropiat de elevi și de oamenii muncii, învățătorul comunist Vecerdea își pune întreaga lui activitate în slujba poporului muncitor. Farul și călăuza lui — partidul — îi luminează necontenit calea, îl conduce spre noi și noi fapte menite să contribuie la înflorirea patriei noastre dragi.

N. PAVEL

In fruntea colectivului pedagogic

Nu există problemă a vieții școlii medii de băieți de la Deva care să nu fie o preocupare pentru organizația de partid din școală. Munca de instruire și educare, activitatea metodică, munca obștească a profesorilor și elevilor, problemele administrative — în toate organizația de partid își spune cuvîntul cu hotărîre. Comuniștii din școală luptă pentru îmbunătățirea muncii întregului colectiv. O luptă perseverentă, dusă cu modestie, fără fraze răsunătoare, dar cu rezultate ce se simt în fiecare ramură din viața școlii. O luptă așa cum o duc comuniștii...

Organizația de partid a școlii nu este mare. Doar șase oameni. Șase pedagogi comuniști, care răspund de îndeplinirea cu succes a sarcinii trasate de partid — de a asigura educația comunistă a elevilor. Pentru a duce la capăt această sarcină, munca membrilor de partid este împărțită cu toată rigurozitatea. Fiecare dintre ei răspunde în fața organizației pentru îndeplinirea unor sarcini precise. Succesele pe care le obțin au la bază strînsa legătură cu întregul colectiv.

Fiecare comunist, prin întreaga sa muncă, prin atitudinea și comportarea sa, caută să fie pildă pentru toți ceilalți pedagogi. Fie că este vorba de pregătirea lecțiilor, de activitatea metodică sau de studiul individual, fie că este vorba de îndeplinirea unor sarcini obștești sau numai de punctualitatea la lecții, comuniștii sînt întotdeauna primii. Este lucru știut, de pildă, că dacă trebuie pregătit un referat pentru consiliul pedagogic, primul se va oferi un comunist. Sau cînd este de îndeplinit vreo sarcină obștească, tot comuniștii sînt cei dintîi care, cu un îndemn, antrenează pe toți profesorii să pornească îndată la treabă.

Ședințele organizației de bază sînt pentru membrii de partid ai școlii medii de băieți din Deva cel mai bun prilej de analiză adîncă a rezultatelor muncii instructiv-educative, de stabilire a sarcinilor pentru îmbunătățirea ei. Discutînd, de pildă, un referat despre munca educativă la cea mai puțin disciplinată clasă a școlii, clasa a VI-a, organizația de bază a indicat o serie de măsuri care au contribuit la îmbunătățirea disciplinei în această clasă și în întreaga școală. La fel s-au petrecut lucrurile și cînd organizația a analizat situația la învățătura a unei clase rămase în urmă. Și colectivul școlii s-a deprins să aștepte de la organizație, de la secretara ei, tovarășa Stela Oprean, ca și de la ceilalți comuniști, propuneri care duc la îmbunătățirea muncii tuturor.

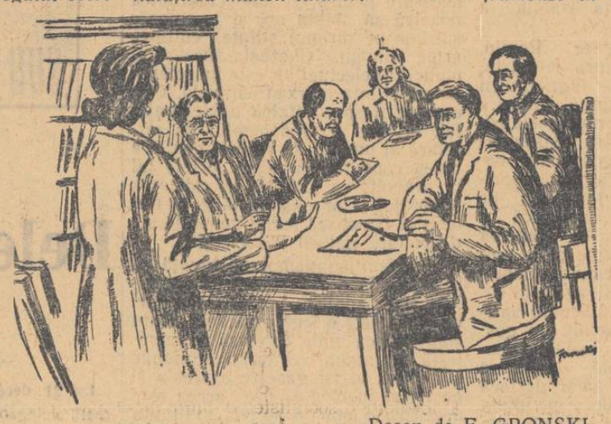

Desen de F. GRONSKI

Pedagogi cu experiență cei mai mulți dintre ei, comuniștii sprijină efectiv pe colegii lor în muncă. Tovarășa Elena Frunză, membră de partid și diriginta a unei clase „grele" — clasa a V-a, formată din elevi veniți de la diferite școli — nu luptă numai pentru îmbunătățirea muncii ei, dar ține o strînsă legătură și cu ceilalți profesori ai clasei. Asistînd la lecțiile lor, ea caută să realizeze unitatea în munca instructiv-educativă dusă cu elevii clasei, ajută pe cei cu mai puțină experiență să dezvolte interesul elevilor pentru obiectul pe care-l predau, sau le arată obiectivile ei asupra modului de expunere a materiei ori de apreciere a cunoștințelor.

Cuvîntul membrilor de partid răsună deseori cu hotărîre în consiliul pedagogic:

— Al oricui ar fi băiatul, tovarășe profesor — spunea de curînd comunista Eleonora Bodea unui diriginte care ezita să scadă nota la purtare fiului unui tovarăș cu muncă de răspundere din oraș — trebuie să-i punem nota pe care o merită!

Combativitatea aceasta a comuniștilor, atît în consiliul pedagogic, cît și cu prilejul interasistențelor, a dus la întărirea spiritului critic al tuturor cadrelor didactice, aducînd o contribuție tot mai mare în lupta pentru lichidarea lipsurilor.

Cu aceeași energie se ocupă membrii de partid din școală și de problemele asigurării bazei didactico-materiale a procesului de învățămînt. Antrenînd într-o largă măsură comitetul de părinți, comunistul Eugen Ghișoiu, directorul școlii, ca și întreaga organizație, au reușit să obțină realizări deosebit de frumoase în acest domeniu. Prin mijloace locale s-au procurat și instalat injectoare de motorină pentru bucătăria internatului și s-a construit un rezervor pentru motorină, s-au zugrăvit toate sălile școlii și internatului, s-a pus parchet în sala de gimnastică, s-a amenajat o foarte bună sală de festivități. Cămările, magaziile și pivnițele internatului sînt pline de alimente și combustibil, iar gospodăria anexă s-a îmbogățit anul acesta, printre altele, și cu un atelaj de transport...

Desigur că, pe lîngă toate aceste realizări, mai există și lipsuri în școală. Pe unele din ele comuniștii de aici încă n-au reușit să le vadă. Dar luptînd pentru îmbunătățirea continuă a vieții de partid, pentru ridicarea nivelului ideologico-politic al cadrelor didactice, pentru întărirea spiritului critic și autocritic, folosind în cea mai largă măsură ajutorul comitetului orășenesc de partid, comuniștii de la școala medie de băieți din Deva vor izbuti să ducă, fără îndoială, colectivul școlii pe drumul just arătat de partid.

O dovadă limpede a perspectivelor de creștere necontenită a nivelului muncii organizației o constituie succesele obținute în cinstea Congresului partidului. Îndeplinirea sarcinilor din planul special de întîmpinare a Congresului — discutarea proiectului de Statut al partidului, acțiunile pentru întărirea muncii profesionale și obștești, manifestările organizate în școală — a dus la îmbunătățirea muncii comuniștilor și a tuturor cadrelor didactice. Și aceasta este chezășia cea mai sigură că, după Congres, munca de partid, activitatea comuniștilor în fruntea colectivului școlii se va ridica la o treaptă nouă, superioară.

V. SAPUNA

Intr-o școală cu limba de predare maghiară

Ochii vioi ai elevilor clasei a II-a de la școala medie mixtă cu limba de predare maghiară din București sînt ațintiți asupra învățătoarei. Fiecare din ei povestește, pe rînd, cum a întîmpinat marele eveniment pe care-l sărbătorește în aceste zile întregul nostru popor muncitor, Congresul partidului. În fața tovarășei Iolanda Szederjessy Teodosiu, învățătoarea clasei, se perindă, ca într-un film, cele povestite de copii. Iată, vorbește Ion Piroska, apoi Ági Majtényi — și parcă prind viață evenimentele din clasă, acțiunile prin care școlarii s-au pregătit pentru Congres, frămîntarea zilnică a colectivului de elevi, cu toată însuflețirea și cu toate bucuriile ei.

Și aici, ca și în celelalte instituții de învățămînt ale patriei noastre, pedagogii și elevii își manifestă cu entuziasm dragostea față de partid. Lecțiile, orele educative au însemnat pentru cadrele didactice tot atîtea prilejuri de a discuta cu elevii despre trecutul glorios de luptă al partidului, despre eroii clasei muncitoare, despre succesele dobîndite de oamenii muncii, sub conducerea partidului, în opera de construire a socialismului, despre ceea ce a dat regimul de democrație populară minorităților naționale din țara noastră.

Răspunzînd grijii pe care le-o arată partidul și guvernul, cadrele didactice de la școala medie mixtă cu limba de predare maghiară obțin rezultate tot mai bune în munca instructiv-educativă. În fruntea acestei munci se află comuniștii, organizația de partid a școlii, a cărei secretară este tovarășa Iolanda Szederjessy Teodosiu.

Îndrumarea organizațiilor de tineret din școală a fost un obiectiv principal prin care comuniștii și-au propus să întîmpine Congresul.

Alexandru Bakó, din clasa a X-a, a fost ales la începutul acestui an școlar secretar al organizației U.T.M. din școală. Fruntaș la învățătură, iubit de colegi, simpatizat și respectat de toți elevii claselor mai mici, el manifesta însă în toate acțiunile lui multă timiditate. Nu de mult, în școală s-a ținut o ședință deschisă la care au participat toți utemiștii și elevii claselor VIII—X. Ședința avea drept scop analiza muncii pentru însușirea cunoștințelor, a îndeplinirii angajamentelor luate în cinstea Congresului. Era prima ședință de acest fel pe care trebuia s-o conducă Bakó. Dar el s-a adresat organizației de partid, cerînd să conducă altcineva ședința. Motiva cererea lui prin faptul că nu poate rămîne după orele de curs, fiindcă mama sa este bolnavă. Comuniștii din școală au combătut această atitudine, i-au arătat tînărului Alexandru Bakó că în spatele ei se ascunde lipsa de curaj.

Și iată că ședința a început, sub conducerea lui Bakó Alexandru. Treptat, tremurul vocii, ușoara roșeață de pe fața celui care a deschis adunarea au dispărut. El a devenit din ce în ce mai calm și mai hotărît. Lipsurile în muncă, superficialitatea, nepăsarea au fost criticate cu severitate. Ședința și-a atins scopul și toți utemiștii și elevii au plecat mai convinși ca oricînd că numai prin muncă perseverentă vor putea deveni ceea ce partidul cere de la ei, cetățeni harnici și cinstiți ai scumpei noastre patrii.

Cu aceeași bucurie nestăvilită pe care o manifestă pedagogii și elevii tuturor școlilor din patria noastră, întîmpină Congresul și colectivele de pedagogi și elevi din școlile minorităților naționale. Ei sînt recunoscători partidului pentru grija părintească pe care le-o poartă.

V. ALEXANDRU

Maistrul Mihai Ghenea

Se lăsase un frig năprasnic, iar vîntul dezlănțuit, șfichiuind usturător, învălmășea într-o sarabandă îndrăcită fulgii mari și înghețați de zăpadă. Cădeau într-una, de o zi și-o noapte, întroienind drumuri și așezări, încremenind totul — tramvaie, mașini, trenuri. Înfruntînd urgia viscolului, un bărbat potrivit la statură, cu trupul aplecat puțin înainte, cu respirația grea și cu fața tăiată de ace de gheață, înainta anevoie, înotînd parcă prin nămeții de zăpadă. Mergea la depoul spre care de mai bine de cincisprezece ani se îndrepta în fiecare dimineață. Era așteptat la organizația de partid, pentru a i se face comunicări în legătură cu măsurile luate pentru deszăpezire. Din primul moment, organizația de partid acționase prompt: fusese format un comandament pentru deszăpezire. Primele două echipe de salvare plecaseră de-acum pe linii, spre Chitila.

— Dumneata, tovarășe Ghenea, vei pleca mîine, cu zece — cinsprezece oameni, ca să salvați locomotivele înzăpezite pe linii, de la depou spre Gara de Nord. Conduci și răspunzi personal. Amănunte nu-ți trebuiesc. Acum, du-te de te odihnește. Mîine, adunarea la șapte. Bună seara!

Secretarul de partid vorbise scurt și încruntat parcă. Schițase doar un mic zîmbet cînd i-a strîns mîna prietenului lui, maistrului prim Mihai Ghenea. La fel de tăcut, acesta-i strînse cu energie mîna, vrînd parcă să spună: la încercări se cunoaște omul!

Două zile și două nopți a durat încrîncenarea muncitorilor din depou cu îndărătnicia pustiitoare a viscolului. Zi și noapte, pe un ger cumplit, au muncit pînă la epuizare, învingînd. Au salvat locomotivele, demontîndu-le bielele, izolîndu-le conductele, rezervoarele de aer, pompele, instalațiile de păcură.

Abia cînd a ajuns acasă, seara, maistrul Ghenea și-a simțit picioarele ca de plumb, capul ca pe un bolovan, iar pleoapele grele, grele... Simțea nevoia să se prăbușească pe pat, așa îmbrăcat, și să doarmă mult. A doua zi, însă, înainte de începerea lucrului, trebuia să predea o lecție la cursul de ridicare a calificării profesionale. Și-a adus aminte ca-ntr-o străfulgerare.

...Cînd, într-un tîrziu, capul i-a căzut pe masă, adormind adînc, lacom parcă, maistrul Ghenea își pregătise lecția: stăteau mărturie filele scrise ale caietului rămas deschis.

Acesta este maistrul lăcătuș mecanic, comunistul Mihai Ghenea. Pentru hărnicia și priceperea lui, i s-a încredințat sarcina de a preda tehnologia elevilor școlii profesionale de ucenici C.F.R., depoul „Chivu Stoica".

Elevii lui îl înconjoară cu dragoste, pentru că-l iubesc pe omul acesta. Cei mari i-au văzut în depou puterea de muncă neobosită, mereu proaspătă, priceperea deosebită în meserie. Cei mici i-au simțit bunătatea sufletului, au cunoscut blîndețea vorbei lui clare, deslușite.

Crescut și educat de partid, comunistul Ghenea a învățat să prețuiască oamenii, să se apropie de ei, să-i înțeleagă, să-i iubească, să-i crească. El se ocupă cu dragoste, cu pasiune, de creșterea ucenicilor săi, iar aceștia se străduiesc să-i urmeze pas cu pas exemplul.

Răsfoind unul din caietele de anul trecut ale maistrului Ghenea, găsești notat lapidar pe primele file: „Pieptea, Belu, Mitrofan și Burciu — aluat bun". Astăzi, după săptămîni și luni de viață și de muncă, cei patru ucenici notați de maistrul Ghenea au crescut și ei. Pieptea este membru în comitetul U.T.M. pe școală, iar Belu, responsabilul clasei. Amîndoi lucrează cu maistrul Ghenea la o inovație. Mitrofan și Burciu sînt permanent evidențiați pentru activitatea lor la practică, iar întreaga clasă de educație căreia răspunde comunistul Ghenea aduce o contribuție apreciabilă la realizarea sarcinilor de plan ale depoului.

De cîte ori vine vorba despre ucenicii lui, maistrul Ghenea se luminează la față: — „Sînt mulțumit, pentru că știu că munca mea va fi continuată de tineri de ispravă". Și comunistul Ghenea găsește în rezultatul muncii sale forțe noi pentru activitatea sa viitoare.

Întreaga sa viață comunistul Mihai Ghenea o închină partidului care l-a crescut și l-a educat. Străduința sa de fiecare zi este de a transmite ucenicilor săi ceea ce a primit el însuși...

DUMITRU GHIȘE

Prinos

de MARCEL BRESLAȘU

Ne-ai dăruit această Primăvară
care și-n miezul iernii poartă flori...
Prinos de flori ți-aduce-ntreaga țară
de ziua marii noastre sărbători.

...Sînt flori din tîrguri vechi și vechi orașe –
și flori din noi cetăți muncitorești.
Cetăți puternice și flori gingașe
tu le visezi, le-nvolburi și le crești.

Sînt prețioase flori, din vaste parcuri —
și-s flori de cîmp... Creșteau, cîndva, pe hat
Și ele ne-mpărțeau pămîntu-n țarcuri
și-l înfrățesc acum, în lung și-n lat.

...Sînt flori cu cari cinstim înaintașii:
pe cei căzuți și-n veci nemuritori —
și flori cu care-ntîmpinăm fruntașii
cînd ni se-ntorc din anii viitori...

Nu-s flori de seră și nici flori din glastre!
Sînt vii — ca tot ce înflorește azi! —
sub roua dimineților albastre,
sub arșițele soarelui de-amiazi...

Și-s flori cari, de cînd lumea, sînt pe lume,
și-aici la noi, și-n cele patru zări —
și cîte-o floare, încă fără nume,
iscată-n iscusite-ncrucișări..

...Sînt flori cosite-ntr-un tăiș cu snopul
și prinse-n păr de fete cu-ochi sprințari —
și flori ce-mpodobesc semețe clopul
flăcăilor, cînd pleacă militari...

Ți le aduc școlari și școlărițe
din drumeția-n munți și prin cîmpii —
sau vin din stratul scundei grădinițe...
a unei grădinițe de copii!

Cu mîini stîngace ți le-mbie pruncii —
noi vîrstnici, cu-nflorate mîini:
și crinii păcii, și bujorii muncii,
și trandafirii zorilor de mîini...

Căci toate cîte cînt — sînt ale tale!
Ca mărgărita frunzărită-n prag,
de-ai întreba noianul de petale
ți-ar spune, toate, rînd pe rînd: mi-ești drag!

Prinos de flori ți-aduce țara-ntreagă
— și versul meu, de-o viață credincios,
e doar mlădia pamblică ce leagă
mănunchi — înmiresmatul lor prinos!

Noiembrie 1955.

94.418

Crește necontenit numărul cadrelor didactice din patria noastră. Față de anul școlar 1938-39, cînd existau 48.563 pedagogi, în anul școlar 1954-55 au funcționat 94.418 educatoare, învățători și profesori.

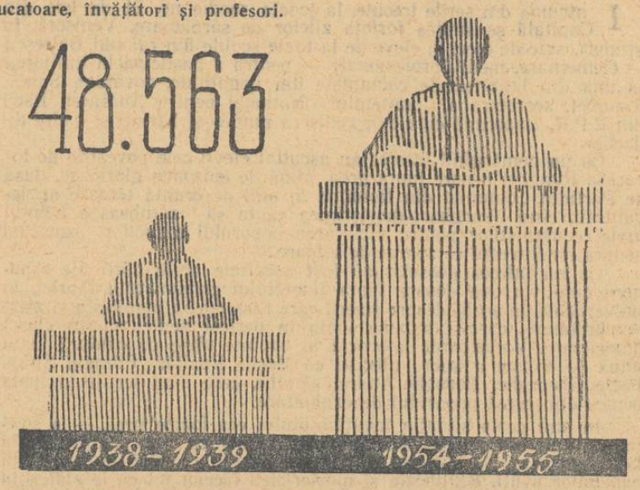

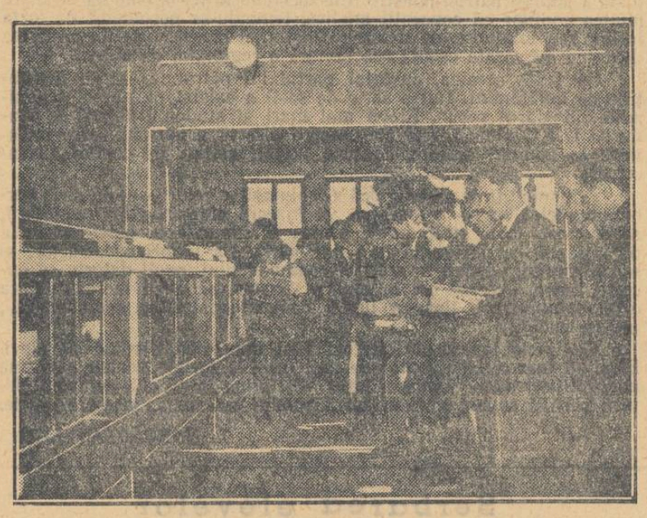

Luni s-a deschis într-un cadru festiv laboratorul de cercetări hidro-tehnice al Facultății de construcții.

La festivitate au participat reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, cadre didactice, studenți.

Mașinile și aparatele tehnice moderne cu care este dotat laboratorul ajută pe studenți să îmbine cunoștințele teoretice primite la cursuri cu munca practică.

Școala educației comuniste

Paul Popescu-Neveanu

Revoluția culturală înfăptuită în țara noastră de partidul clasei muncitoare a schimbat profund organizarea, orientarea și telurile școlii. Prefacerile adînci care au avut loc în acest domeniu ne permit să vorbim despre o școală nouă, o școală a regimului de democrație populară, radical deosebită de ceea ce reprezenta școala societății burghezo-moșierești.

Burghezia făcuse din școală un puternic instrument al politicii ei de clasă exploatatoare, reacționară. Ea propaga prin școală ideologia care încerca să acrediteze ideea veșniciei sistemului capitalist, infiltra ura naționalistă-șovină, cultiva misticismul, obscurantismul, spiritul de ploconire față de țările imperialiste și fasciste, disprețul față de masele celor ce muncesc. Ea semăna ura față de U.R.S.S., încerca să formeze generații de robi ai exploatării capitaliste, inapți de a înțelege mișcarea revoluționară și de a participa la această mișcare. În aceste scopuri școala era privată de mijloace materiale strict necesare. Ea dădea tineretului cunoștințe drămuite în formule convenabile burgheziei, care avea nevoie de servi capabili să muncească în condițiile moderne, dar incapabili să se afirme ca individualități conștiente, cu un orizont larg, cu inițiativă. În aceleași scopuri, în procesul didactic se practica un formalism menit mai de grabă să unilateralizeze și să schilodească gîndirea copilului decît s-o dezvolte, iar față de personalitatea copilului se manifesta — dacă nu chiar dispreț, — neîncredere, brutalitate, metode menite s-o împingă pe o linie individualistă, închisă și oarbă.

Aceasta era politica burgheză în domeniul școlar. În perioada modernă, pedagogia burgheză decadentă apucase să-și teoretizeze principiul ineficacității educației față de ereditatea care în mod fatal predetermină, chipurile, capacitatea oamenilor și, bineînțeles, o predetermină în sensul afirmării superiorității descendenței claselor avute și a mărginirii fatale a posibilităților celor ce provin din mediul oamenilor muncii.

Unii dintre dascălii școlii trecutului, însuflețiți de dragoste față de popor, au încercat să protesteze împotriva stării de lucruri din învățămînt, ridicîndu-și glasul sau strecurînd idei și metode noi. Nu puteau însă ei să schimbe întreg sistemul. Acest lucru nu putea fi realizat decît prin însăși răsturnarea regimului antipopular de exploatare capitalistă.

Partidul Comunist din România, în lupta lui revoluționară, a demascat și caracterul reacționar al învățămîntului burghez. Sfărîmarea de către partidul clasei muncitoare a aparatului de stat burghez, instaurarea regimului de dictatură a proletariatului în forma democrației populare a revoluționat și viața învățămîntului de toate gradele. Prin reforma din 1948, sistemul de învățămînt a fost astfel organizat încît să fie într-adevăr pus la dispoziția maselor populare. Școala elementară a devenit în realitate generală și obligatorie. Numărul claselor V—VII, care pot fi comparate, ca grad de învățămînt, cu gimnaziile și cursurile inferioare de liceu existente înainte, a crescut de peste 6 ori față de 1938. Cursul mediu, considerabil lărgit, cuprinde de patru ori mai mulți elevi decît în trecut, iar rețeaua de instituții superioare de învățămînt s-a amplificat, numărul studenților dublîndu-se. S-au depus eforturi însemnate pentru lichidarea moștenirii rușinoase a trecutului — analfabetismul. S-au înlăturat toate piedicile din calea fiilor oamenilor muncii, doritori de instrucție și cultură. Regimul de democrație populară ajută în masă pe elevii și studenții conștiincioși prin sistemul de burse. Astăzi, toate școlile elementare, de 7 ani, medii și superioare sînt la dispoziția tineretului patriei.

Partidul a dat școlii un conținut nou. La baza învățămîntului stă concepția marxist-leninistă despre lume și viață. Tînăra generație, orientată pe drumul construirii patriei socialiste, al satisfacerii nevoilor maselor celor ce muncesc, este înarmată cu autentice cunoștințe științifice, tehnice și culturale. Noua școală este legată prin toate firele de practică, de viață, ea pregătește pe cetățenii conștienți de mîine, capabili să înțeleagă problemele dezvoltării sociale și să participe, cu deprinderile și cunoștințele lor, la opera de construire a socialismului. Metodele folosite în școală au de asemenea un caracter nou. Ele poartă pecetea științei pedagogice sovietice, întemeiată pe încrederea în puterile creatoare ale omului, în posibilitățile nelimitate ale educației bazate pe înțelegerea justă a procesului de dezvoltare a conștiinței copilului. Partidul nostru a făurit o școală adînc pătrunsă de spiritul umanismului socialist, în care posibilitățile de dezvoltare a copilului sînt folosite în cea mai mare măsură, în care se formează personalități multilaterale, cu o gîndire critică profundă, ferite de misticism, prejudecăți sovine și retrograde.

Realizările obținute în învățămîntul nostru reflectă grija și atenția specială a partidului pentru tineret, pentru dezvoltarea forțelor creatoare ale tinerei generații, pentru pregătirea ei în vederea făuririi zilelor fericite ale lumii socialiste de mîine.

Așa cum ne învață marxism-leninismul, construirea socialismului necesită o generație cultă, cu orizonturi largi, înarmată cu cele mai înalte cuceriri ale științei contemporane, educată în spiritul comunismului. Numai pe baza patriotismului socialist înflăcărat tînăra generație se poate identifica cu năzuințele partidului revoluției socialiste, numai însușindu-și spiritul de solidaritate internațională al proletariatului tineretul poate deveni un factor de seamă în asigurarea unei vieți mai bune pentru popor, în condițiile luptei înverșunate împotriva forțelor negre ale războiului imperialist.

Partidul a creat organizații de tineret care au înalta menire de a educa noile generații comuniste. Uniunea Tineretului Muncitor și organizațiile de pionieri mobilizează tineretul la lupta pentru însușirea științei înaintate și a culturii, ele formează tineri patrioți, profund atașați clasei muncitoare și cauzei socialismului.

În același timp partidul a încredințat sarcini de cinste și de înaltă răspundere în formarea tinerei generații învățătorilor, profesorilor din școlile medii și superioare. La Congresul Învățătorilor tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a spus: „Statul și partidul încredințează învățătorilor milioanele de cetățeni de mîine; le încredințează misiunea de a forma, începînd cu școala elementară, cetățeni de tip nou, oameni noi ai societății socialiste. Ce răspundere mare pentru învățători și totodată ce cinste înaltă!"

Încrederea arătată de partid și de statul de democrație populară cadrelor didactice din școlile de toate gradele a fost pe deplin justificată de acestea. Sub îndrumarea partidului școala Republicii noastre Populare înfăptuiește, cu rezultate tot mai bune și evidente, opera de educație comunistă a tineretului. Noua orientare a școlii dovedește schimbările profunde care s-au petrecut nu numai în structura învățămîntului, în conținutul său, dar și în conștiința tuturor celor ce muncesc pe tărîmul pedagogic. Marx arată că pentru a educa trebuie ca însuși educatorul să fie educat. În anii puterii populare s-a format un corp didactic nou, atașat regimului popular, care a depus și depune eforturi însemnate pentru însușirea ideologiei marxist-leniniste și a bazelor pedagogiei științifice.

Participarea activă la făurirea vieții socialiste a acestui foarte numeros detașament al intelectualității patriei noastre se exprimă în primul rînd prin contribuția lui intensă la educarea comunistă a tinerei generații. Procesul de educație comunistă are un caracter complex, multilateral. El nu poate fi înfăptuit fără exemplu personal, fără perfecționare permanentă și adîncirea consecventă a muncii, fără dăruire de sine. Educația comunistă în școală se realizează în primul rînd prin unificarea procesului instructiv cu cel educativ pe baza acelorași obiective. Transmițînd cunoștințe, învățătorul sau profesorul formează și orientează conștiința, determină atitudini. Stilul organizat, sistematic, clar și convingător al lecțiilor, caracterul viu, stimulator și creator al discuțiilor didactice, creșterea exigenței față de elevi și studenți au dus la o considerabilă îmbunătățire a rezultatelor la învățătură ale acestora. Accentuarea continuă a exigenței, în limitele permise de realitatea pedagogică, este o expresie a conștiinciozității și responsabilității cadrelor didactice, menită să educe aceleași calități la tineret. Experiența din ultimii ani a școlii noastre verifică principiul pedagogiei științifice care atestă că prima condiție pentru a obține anumite rezultate de la cel educat este ca să i le ceri, să-l influențezi printr-o inflexibilă și severă exigență.

Eficacitatea educativă a regimului de exigență este însă direct condiționată de îndeplinirea simultană a unei alte condiții: apropierea sufletească a educatorului de elevi, manifestarea grijii părintești față de ei. Raporturile dintre pedagog și tineretul studios din școala de astăzi arată cu totul altfel decît în trecut. Tratarea privilegiată a anumitor elevi și disprețuirea altora au dispărut din școala regimului de democrație populară, care cheamă la învățătură pe copiii maselor largi de oameni ai muncii. Scopurile mărețe pe care le pune partidul în fața școlii creează un climat înălțător, care face posibilă și stimulează apropierea sufletească a educatorului de masa copiilor și tineretului. Rolul conducător al pedagogului a crescut prin însuși faptul că sarcinile lui educative sînt orientate pe o linie justă, conformă intereselor poporului, că realizarea acestor sarcini comportă o activitate deosebit de complexă și profundă. Pedagogul trebuie să organizeze și să dea viață colectivului de elevi, punînd în fața lui obiective concrete, mereu noi, care să stimuleze cultivarea unor calități înalte la cei pe care-i vrem cetățenii luminați și activi de mîine.

Modul de predare a cunoștințelor oferă inepuizabile posibilități în ce privește educarea sentimentelor patriotice ale tineretului. În transmiterea cunoștințelor se îveste la fiecare pas necesitatea de a demonstra legătura acestor cunoștințe cu viața, cu practica. Tineretul nostru nu este chemat numai să-și însușească cunoștințe dar și să înțeleagă la ce folosesc cunoștințele, să fie pregătit, încă de pe băncile școlii, pentru a le realiza în practică. Și din acest punct de vedere școala noastră se călăuzește după experiența școlii sovietice, care realizează pe larg principiul marxist al învățămîntului politehnic. În acest fel instrucția urmărește să ofere tinerilor posibilitatea orientării în problemele de bază ale producției industriale și agricole. Lărgirea componenței practice a învățămîntului, atît în școli cît și în universități și institute este menită să întărească legătura tinerilor cu profesiunea lor viitoare, înarmîndu-i cu deprinderi temeinice de muncă. Prin evidențierea concretă a forței transformatoare a științei, tineretul este educat în spiritul încrederii în posibilitățile creatoare ale omului, este pregătit să devină un participant activ la mărețele construcții care vor schimba fața lumii.

Învățămîntului nou îi este străin spiritul mărginit, sec în predarea bazelor științelor. Școala Republicii noastre Populare urmărește să formeze tineretului o concepție științifică față de lume și viață, să-i creeze o atitudine științifică față de fenomene, nelăsînd teren pentru prejudecăți, pentru superstiții, pentru misticism paralizant. De aceea, predarea cunoștințelor din domeniul științelor naturii sau societății poartă un caracter tot mai accentuat militant, combativ, menit să înarmeze tineretul cu convingeri clare, cu spirit critic, să ducă procesul instructiv pînă la consecințe în structurarea personalității active și luminate a tînărului cetățean.

Predarea elementelor științelor sociale în școala medie și a cunoștințelor sistematice de marxism-leninism în învățămîntul superior este legată nu numai de obiective instructive, dar urmărește și educarea politică a tinerilor, pregătirea lor pentru participarea activă la opera de transformare socialistă a țării. Realizarea în cele mai bune condiții a acestui obiectiv este posibilă datorită organizării procesului didactic în spiritul propagandei de partid, adică prezentînd tezele teoretice în legătură organică cu realitatea concretă și punînd astfel în lumină marele rol transformator al științei marxist-leniniste.

Cu rezultate din ce în ce mai bune se desfășoară în instituțiile noastre munca educativă în rîndurile elevilor și studenților. Colectivul de elevi bine și just organizat este cea mai eficace armă pedagogică în formarea caracterelor. Organizațiile comuniste de copii și tineret aduc o contribuție de neprețuit în viața colectivului școlar. În același timp crește mereu măiestria pedagogică a cadrelor didactice în îndrumarea colectivelor pe un drum care să-i educe pe tineri în spirit colectivist, învățîndu-i să se autoconducă, să-și dezvolte simțul de răspundere față de colectiv și capacitatea de inițiativă personală. Opinia publică a colectivelor devine în învățămîntul nostru o bază trainică a muncii educative.

Dar pedagogul nu poate să se limiteze la organizarea generală a colectivului, el trebuie să cunoască în mod concret particularitățile psihice ale tuturor elevilor și, în anumite cazuri, să știe să le aplice un tratament pedagogic individual. Studiul conduitei și particularităților elevilor, introdus în practica școlii noastre, are tocmai rolul de a ușura acest proces de rezolvare concretă a unei probleme educative. În tratarea individuală a elevilor cadrele didactice din școlile noastre se conduc după pedagogia științifică, care recomandă să se pornească de la părțile bune ale fiecărui copil sau tînăr și să se găsească în ele un sprijin pentru lichidarea lipsurilor și formarea unor calități superioare. Învățătorii și diriginții din școlile medii au acumulat o experiență deosebit de valoroasă în această privință.

O caracteristică a educării tinerei generații în școala noastră este accentuarea factorului conștient și activ. Educația aplicată tinde să fie însușită și continuată prin autoeducație. Ca un rezultat al întregului complex de măsuri educative, se dezvoltă la școlarii și studenții noștri disciplina ca o manifestare activă proprie, conștientă. Tineretul studios devine din ce în ce mai energic și mai hotărît, el este capabil să ia atitudine față de propriile sale lipsuri, să înțeleagă și să soluționeze probleme ale educației proprii care nicicum nu s-ar fi putut pune în școala burgheză.

În școala noastră, noua atitudine creatoare activă a copiilor și tinerilor se manifestă prin acțiunile lor extrașcolare — prin munca lor obștească, menită să contribuie la înflorirea patriei, prin realizările cercurilor de elevi sau ale cercurilor științifice ale studenților, prin bogata activitate practică desfășurată în laboratoare, pe parcelele experimentale etc.

Prin strădaniile zecilor de mii de învățători și profesori, sub îndrumarea partidului, se ridică o generație nouă, se ridică oameni crescuți în anii aceștia de istorice prefaceri revoluționare, oameni noi, înflăcărați de o puternică dragoste de patrie, de popor, pregătiți să străbată drumul spre socialism, spre înălțimile comunismului.

Desigur că în munca școlilor pentru educarea comunistă mai persistă o serie de lipsuri, de greutăți. Ele sînt însă lipsuri și greutăți ale perioadei de creștere. Multe probleme sînt abia la începutul rezolvării lor. În unele sectoare nu s-au mobilizat suficiente eforturi pentru a învinge dificultățile existente. Trebuie intensificată lupta pentru educarea tineretului în spiritul dragoste față de munca practică, pentru cultivarea atașamentului față de profesiunea aleasă.

Partidul nostru a deschis poporului drumul către o viață fericită și îl conduce cu înțelepciune pe acest drum. Școala s-a înrolat activ în lupta poporului pentru cucerirea acestei vieți. Ea pregătește noi luptători, rezerva mai puternică și luminată a zilei de mîine.

La sărbătoarea istorică a celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, învățătorii și profesorii nu pot veni cu alt dar mai scump decît hotărîrea și voința lor nestrămutată de a munci tot mai mult și mai bine pentru educarea comunistă a tinerei generații.

Grija și îndrumarea partidului – izvorul succesului cercetărilor noastre științifice

Prof. univ. N. Sălăgeanu
membru corespondent
al Academiei R.P.R.,
rectorul Universității „C. I. Parhon"

Regimul de democrație populară a creat cercetării științifice din țara noastră posibilități de dezvoltare necunoscute în trecut. Eliberată de apăsarea exploatării capitaliste, de sfera de influență a concurenței și a intereselor trusturilor monopoliste, cercetarea științifică din țara noastră este astăzi strîns legată de producție, de viață, slujind intereselor maselor largi populare.

Îndrumați în permanență de partid și guvern, oamenii de știință din Republica noastră Populară au reușit, în marea lor majoritate, să se încadreze în noua orientare a științei, să răspundă cu însuflețire sarcinilor puse de dezvoltarea economică și culturală a patriei noastre.

Deosebit de însemnat în această direcție a fost sprijinul acordat cadrelor didactice din învățămîntul superior de către partid și guvern în ceea ce privește înarmarea lor cu învățătura marxist-leninistă, cu cunoașterea legilor materialismului dialectic și istoric. Totodată, elanul în munca de cercetare științifică a fost stimulat în mare măsură de marea prețuire pe care partidul și guvernul o acordă științei, cercetării științifice. Faptul că întreaga operă de construire a socialismului se sprijină pe știință, pe legile și cuceririle științei, constituie pentru cadrele didactice din învățămîntul superior un puternic imbold pentru a contribui la răspîndirea și îmbogățirea tezaurului științific.

Succesele obținute în anii regimului de democrație populară de către cadrele didactice din Universitatea „C. I. Parhon" în domeniul cercetării științifice se datoresc în mare măsură și noilor condiții materiale în care se desfășoară această activitate. Datorită sprijinului material acordat universităților și institutelor de către partid și guvern, condițiile noastre de muncă s-au îmbunătățit într-o măsură considerabilă. Laboratoarele existente au fost înzestrate cu utilaje noi, s-au creat noi laboratoare și stațiuni experimentale și de cercetări. Astfel în cadrul facultăților Universității „C. I. Parhon" s-au creat laboratoare de spectroscopie, de descărcări electrice în gaze, de foto-luminiscență, de colorimetrie, de optică fizică și de electro-acustică, de ultra acustică și de acustica clădirilor, de chimie fizicală, de fitopatologie, de topografie, de chimie tehnologică etc.

Pentru prima dată în istoria ei Universitatea noastră are acum revista ei proprie. Statul acordă o mare atenție editării de manuale pentru învățămîntul superior. S-a îmbunătățit mult munca de formare a cadrelor pentru învățămîntul superior, prin organizarea aspiranturii.

Cadrele didactice de la universitatea noastră se străduiesc să corespundă pe deplin încrederii și sprijinului acordate de partid și guvern. Alături de cadrele cu o experiență bogată, lucrează cu succes un număr însemnat de cadre tinere. Majoritatea profesorilor caută, prin activitatea lor intensă, să rezolve probleme importante din punct de vedere științific și practic pentru etapa actuală a construirii socialismului în țara noastră. Rezultatele acțiunii lor s-au făcut cunoscute cu prilejul sesiunilor științifice, în care s-au prezentat mai multe sute de comunicări, precum și din lucrările publicate atît în revista Universității, cît și în alte publicații științifice din țară și din străinătate.

Iată cîteva exemple din realizările oamenilor de știință ai Universității Parhon. În domeniul mecanicii teoretice s-au aprofundat principiile de bază și s-a căutat să se valorifice rezultatele noi ale analizei la studiul ecuațiilor diferențiale ale dinamicii. Cercetări importante s-au efectuat în domeniul mecanicii analitice. Ecuațiile de mișcare obținute în urma acestor cercetări au condus la rezultate deosebit de satisfăcătoare. Studiul problemei mișcării punctului de masa variabilă și a solidului de masa variabilă a dus la obținerea unor ecuații a căror folosire are o deosebită importanță în etapa actuală. În domeniul mecanicii fluidelor incompresibile s-au efectuat cercetări numeroase asupra mișcărilor cu vîrtej constant și asupra aplicațiilor lor la teoria aluviunilor, în legătură cu teoria suprafețelor de vîrtej, numite suprafețe Bernoulli. În domeniul mecanicii fluidelor compresibile au fost continuate cercetările asupra mișcărilor subsonice sau supersonice. S-au efectuat în special numeroase cercetări asupra mișcărilor conice supersonice. Un capitol nou de cercetare, în care s-au obținut rezultate importante este acela al mișcărilor fluide în medii poroase și în jurul unor astfel de medii.

In domeniul fizicii s-au continuat și complectat în primul rînd cercetările făcute înainte de 1948 cu privire la descărcările în gaze poliatomice, cercetări care pe deoparte permit o cunoaștere mai adîncă a structurii moleculelor respective, iar pe de altă parte oferă rezultate interesante pentru industrie. Un deosebit interes îl prezintă cercetările asupra torței de înaltă frecvență, care pe de o parte au aruncat o lumină asupra mecanismului acestui tip de descărcare, descoperit recent, iar pe de altă parte deschid multe posibilități de aplicare practică în industrie. Problema descărcărilor electrice, luminiscente și mai ales mecanismul căderii catodice în această descărcare au fost amplu studiate sub diverse aspecte, lămurindu-se mult acest mecanism. Aceste descărcări prezintă interes și pentru industria tuburilor luminiscente, acest nou, sănătos și ieftin izvor de lumină. O deosebită atenție se dă cercetărilor în domeniul noilor izvoare pentru spectroscopie. Studiul spectral infraroșu a fost folosit pentru cercetarea unei serii de substanțe organice, în cea mai mare parte nou sintetizate și importante pentru realizări industriale. În domeniul electricității s-a continuat cu mult succes studiul ionilor negativi moleculari de oxigen și hidrogen, măsurîndu-se un număr mare de frecvențe proprii ale acestor ioni. Aceste interesante studii formează baza pentru înțelegerea fenomenelor ce se petrec în ionosferă și în primul rînd a fenomenelor de absorbție a undelor electrice de către ionii negativi, fapt ce se confirmă prin cercetările recente făcute cu rachete.

S-au obținut unele rezultate foarte interesante în privința fizicii atomice. În ultimii zece ani s-au efectuat numeroase lucrări în domeniul radioactivității, al razelor X, protecției muncii, în infraroșu, în domeniul razelor cosmice, plăcilor nucleare.

Nu mai puțin însemnate sînt rezultatele cercetărilor profesorilor și studenților noștri în domeniul chimiei. De exemplu, la catedra de chimie anorganică și analitică, obiectivele principale ale muncii de cercetare au fost: a) studiul și elaborarea unor metode analitice rapide pentru dozarea elementelor din minereuri și aliaje, b) stabilirea unor noi clase de combinațiuni complexe. La catedra de chimie organică s-au obținut realizări importante în cercetarea următoarelor probleme: solubilitatea selectivă a uleiurilor vegetale în furfurol; natura combinațiunilor aminelor aromatice cu acizi grași inferiori; aromatizarea fracțiunilor medii de țiței și studiul activității unor catalizatori solizi; sinteza de amide glicidice cu acțiune fiziologică. Activitatea științifică a catedrei de chimie fizică s-a orientat în următoarele direcții: studii de cinetică chimică și, îndeosebi, studiul reacțiilor trimoleculare; studii electrochimice; cercetarea unor sisteme coloidale; metode de analiză spectrală.

Deosebit de prăitoare sînt și rezultatele cercetărilor științifice în domeniul biologiei. S-a organizat o bogată activitate de cercetare în diferite ramuri ale zoologiei. Cadrele facultății de biologie sînt antrenate atît în studiul faunei țării, cît și în cercetarea diferitelor probleme de biologie, sistematică și studii experimentale. Se fac interesante studii asupra dăunătorilor plantelor cultivate și pădurilor, precum și asupra insectelor utile în combaterea biologică a dăunătorilor. Un interes crescînd se acordă faunei subterane și cavernicole, continuîndu-se în felul acesta opera marelui nostru savant E. Racoviță. În ramura zoologiei vertebratelor s-au întreprins cercetări asupra sistematicei, biologiei și răspîndirii chiropterelor la noi în țară precum și asupra rozătoarelor. Amîndouă aceste grupe de vertebrate au un rol deosebit de important, pozitiv și negativ în agricultură.

Întregul personal didactic al catedrei de anatomie, istologie și embriologie și-a propus să scoată o monografie a crapului, animal atît de căutat în țara noastră și tot atît de puțin cunoscut din punct de vedere anatomic, istologic, citologic și embriologic.

Conform îndrumărilor date de partid, au luat o amplă dezvoltare cercetările științifice în domeniul fiziologiei vegetale. Dintre problemele cercetate, amintim doar cîteva. Așa, de exemplu, s-a cercetat stadiul de lumină la unele soiuri de cereale, acțiunea stimulatorilor privind înrădăcinarea butașilor, creșterea fructelor, grăbirea coacerii, regimul de irigare a plantelor, rezistența plantelor la condițiile nepriincioase ale mediului înconjurător și altele.

În domeniul fitopatologiei, în ceea ce privește combaterea bolilor plantelor, s-au întreprins cercetări cu oarecare succese. Așa, de exemplu, în laboratorul de fitopatologie s-a arătat acțiunea fitoncidelor (substanțe organice produse de diferite plante cu acțiune distrugătoare asupra microorganismelor). De asemenea, s-au alcătuit monografii pentru principalii paraziți ai plantelor.

S-a dezvoltat considerabil activitatea științifică în domeniul geologiei, precum și în domeniul științelor sociale.

Amploarea grandioasă a construcției socialiste, rezultatele aplicării creatoare a celor mai noi cercetări ale științei și tehnicii în practica producției pun în fața cadrelor noastre sarcina cuceririi unor succese din ce în ce mai însemnate pe drumul dezvoltării cercetărilor științifice. Patria noastră are nevoie de tot mai mulți oameni capabili să folosească știința și să o ducă mai departe. Ne trebuie, însă, o știință strîns legată de practică, o știință care, așa după cum ne învață clasicii marxism-leninismului, să se îmbogățească mereu din practică și să lumineze calea acesteia.

Datorită sprijinului permanent pe care îl primim din partea partidului și guvernului pentru o calificare cît mai înaltă a cadrelor noastre științifice, Universitatea Parhon va putea realiza în viitorul plan cincinal cercetări științifice de o valoare și mai mare. Conferința științifică organizată în cinstea celui de al II-lea Congres al P. M. R., cu tema: «Realizări și perspective ale creației științifice în anii regimului de democrație populară în Universitatea „C. I. Parhon"», ne-a oferit prilejul de a analiza pe larg realizările obținute pînă acum în această direcție, de a desprinde sarcinile și perspectivele ce se deschid fiecărei discipline în parte. Catedra de structura materiei, de pildă, și-a propus să alcătuiască un ansamblu de cursuri menite să dea viitorilor cercetători cunoștințele strict necesare unei utilizări raționale a izotopilor radioactivi, atît în ce privește manipularea lor, cît și protecția contra radiațiilor, dozarea izotopilor radioactivi.

Prin măsurile pe care le va lua cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn privind dezvoltarea învățămîntului, sîntem siguri că activitatea noastră științifică va deveni și mai bogată, și mai utilă patriei.

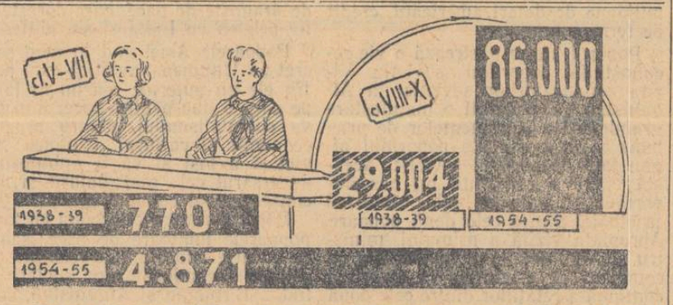

Pe cînd în anul 1938 existau numai 770 de gimnazii și cursuri inferioare de liceu, care pot fi comparate, ca grad de învățămînt, cu clasele V—VII ale școlilor de 7 ani, în anul școlar 1954—1955 au funcționat 4871 de școli cu clasele I—VII

În clasele VIII—X, în anul 1954—55, au învățat 86.000 de elevi, față de 29.004 cîți urmau cursul superior al liceelor în 1938—39.

Raportăm partidului

Colectivul didactic și elevii școlii noastre raportează cu bucurie partidului despre succesele obținute în procesul instructiv-educativ și în producție. Toate aceste succese sînt o urmare a grijii deosebite pe care o arată partidul nostru pregătirii viitorilor muncitori și maiștri, schimbul de mîine al clasei muncitoare.

Astfel, ne-au fost create condiții materiale deosebit de bune. Școala funcționează într-o clădire modernă, cu clase luminoase, cu laboratoare de chimie, fizică, electrotehnică, de chimia și tehnologia țițeiului, cu săli de gimnastică, internat și cantină. Laboratoarele sînt înzestrate cu aparatura cea mai modernă și cu materiale în cantitate suficientă. Toate acestea ne ajută să dăm elevilor o pregătire teoretică și practică la un nivel corespunzător tehnicii înaintate care se folosește astăzi în extracția și prelucrarea petrolului.

In același timp, partidul ne-a ajutat să îmbunătățim într-o măsură însemnată conținutul muncii noastre.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri a dat posibilitate viitorilor muncitori calificați și maiștri ca în timpul școlarizării să participe activ la procesul de producție. In felul acesta ei pot îmbina organic învățămîntul teoretic cu activitatea practică și pot deveni, la locul lor viitor de muncă, constructori de nădejde ai socialismului.

Sprijinită în acest fel, școala noastră dă elevilor o pregătire serioasă, educîndu-i în spiritul devotamentului față de partid și față de patrie, în spiritul moralei comuniste.

Sub îndrumarea profesorilor și maiștrilor, care se străduiesc să împletească just predarea cunoștințelor teoretice cu cele practice, cei mai mulți elevi și-au însușit temeinic cunoștințele în diferitele specialități ale industriei petrolifere, precum și cunoștințele de cultură generală. Anii II „C", III „B" sînt ani fruntași. Grupa elevilor din anul II „D" a obținut titlul de grupă fruntașă a atelierului școală.

In cinstea Congresului partidului, elevii din anul III „A", care lucrează la întreținerea utilajului la Rafinăria nr. 1 din oraș, ca și cei din anul III „B", care lucrează la instalații de distilație, crocaj și rafinare au dat dovadă de dorința de a-și însuși de la muncitori, maiștri și ingineri cunoștințe practice, pentru a deveni muncitori calificați, cu o pregătire temeinică. Elevii care fac practică la uzina „1 Mai" sînt mîndri că, alături de muncitorii petroliști, ajută, prin munca lor, la dezvoltarea economiei noastre.

In cinstea Congresului, organizația U.T.M. din școală a mobilizat elevii într-o serie de acțiuni patriotice. Astfel, ei au făcut peste 1400 de ore de muncă voluntară pentru amenajarea unui parc, pentru așezarea în stive a mii de cărămizi necesare construirii unei cantine noi etc.

Răspunzînd sarcinilor mari pe care i le pune în față partidul, colectivul școlii noastre se străduiește să-și îmbunătățească necontenit munca. Pentru ridicarea nivelului profesional al pedagogilor s-au organizat în școală lecții deschise de matematică, fizică etc.; s-a inițiat un schimb de experiență cu maiștrii de la școala profesională metalurgică din orașul Cîmpina. Tot în acest scop, în cadrul consiliului pedagogic s-au făcut prelucrări despre: „Unitatea de cerințe — condiție esențială pentru succesul muncii de educare și instruire a elevilor", „Metodele de închegare a unui colectiv sănătos de elevi" etc.

Școala noastră este o creație a regimului de democrație populară. Ea dă absolvenților ei titlul de muncitori calificați, le deschide perspectiva de a urma cursurile școlii tehnice de maiștri în aceeași specialitate și apoi chiar de a intra în institutele de învățămînt superior pentru a deveni ingineri.

Mucind cu hărnicie sîntem hotărîți să ne unim eforturile pentru a contribui la înfăptuirea sarcinilor pe care le va trasa cel de al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la creșterea și formarea viitoarelor cadre necesare producției de petrol a țării.

Ing. DIOMID COJOCARU
director al școlii profesionale de ucenici și al școlii tehnice de maiștri a Ministerului Industriei Petrolului din orașul Ploești

Mulțumesc partidului pentru ajutorul dat

Predau de 4 ani limba și literatura română la școala pedagogică din orașul Craiova. Am absolvit Facultatea de filologie în anii regimului de democrație populară și am simțit din plin grija și căldura pe care partidul, guvernul și întreg poporul muncitor ne-o arată nouă, tinerilor intelectuali care pregătim generația viitorilor constructori ai socialismului. Am adus în profesiunea pe care cu drag mi-am ales-o un însemnat volum de cunoștințe și o mare rezervă de entuziasm. Experiența mi-a dovedit însă că numai aceste lucruri nu-mi ajung pentru a fi o adevărată profesoară, așa cum doream. Organizația de partid din școală mi-a dat cel mai important ajutor în această privință. Asistențele la lecții ale tovarășilor mai virstnici, inițiate din îndemnul organizației de bază, sfaturile lor prețioase mi-au dat posibilitatea să îmbunătățesc conținutul muncii mele și să mă pot bucura de succesul acestei munci.

Organizația de partid din școală m-a învățat să fiu exigentă, dar apropiată de elevi, să-i fac să vadă în mine îndrumătorul — dar și prietenul lor mai mare, pe care să-l respecte și să-l iubească. Organizația de partid m-a învățat să-i înarmez cu o asemenea pregătire încît să fie nu numai oameni instruiți, ci și oameni însuflețiți de o dragoste înflăcărată față de patrie, față de popor, față de partidul clasei muncitoare.

Datorită grijii pe care o poartă partidul ridicării neîncetate a nivelului nostru ideologico-politic, perfecționării continue a pregătirii noastre profesionale, am putut să-mi îmbogățesc într-o măsură însemnată cunoștințele, să-mi îmbunătățesc mereu activitatea. Urmînd cursurile Institutului de perfecționare a cadrelor didactice, organizat din inițiativa partidului, am avut prilejul să adîncesc mult cunoștințele mele de ideologie, de specialitate și de pedagogie, să învăț din experiența fruntașilor muncii didactice. Caut să aplic în instruirea și educarea elevilor tot ceea ce am învățat la aceste cursuri și astfel conținutul activității mele se lărgește și se îmbogățește, reușesc să-mi înarmez elevii cu cunoștințe și deprinderi mai temeinice, să adîncesc munca mea pentru educarea lor în spiritul comunismului.

In cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului, sprijinită de organizația de partid din școală, mi-am sporit, alături de întregul nostru colectiv didactic, eforturile pentru obținerea unor rezultate cît mai bune la sfîrșitul primului semestru. Majoritatea elevilor mei au numai note bune și foarte bune.

In aceste zile sărbătorești, gîndul meu, ca și al tuturor oamenilor muncii din țara noastră, se îndreaptă cu recunoștință fierbinte către partid, inspiratorul și organizatorul victoriilor noastre în opera de construire a socialismului. Și fac aici legămînt că voi lupta mereu, neostenită, pentru rezultate din ce în ce mai bune în munca mea, pentru făurirea unor oameni noi, demni de epoca măreață pe care o trăiește astăzi poporul nostru muncitor.

OLIMPIA NANDRIȘ
profesoară la școala pedagogică mixtă din Craiova

În cinstea Congresului partidului

O stație pionierească de radio-emisie și recepție

La Palatul pionierilor din Timișoara, un grup de pionieri, sub îndrumarea tînărului profesor George Pataky, a realizat în întîmpinarea Congresului partidului o stație colectivă de radio-emisie și recepție, prima stație pionierească de acest fel din țara noastră.

Stația colectivă de radio-emisie și recepție pionierească a înregistrat de curînd primele succese ale constructorilor ei, printre care se numără pionierii Doru Luminosu, Mihai Csapo, Walter Rastätter și alții. Începînd din ziua de 6 decembrie, de cînd a fost pusă în funcțiune stația, și pînă acum, pionierii operatori au stabilit legături de prietenie cu stațiile de radio-amatori din Uniunea Sovietică, Italia, R. P. Ungară, Franța, R. Cehoslovacă, Germania, Austria și din alte țări.

In strînsă legătură cu practica

In cinstea celui de al doilea Congres al partidului, numeroase școli au întărit legătura lor cu practica, cu activitatea în producție.

Pe lîngă școlile din raionul Rupea au luat ființă două laboratoare noi, 11 ateliere școlare, 8 pepiniere și 9 parcele experimentale. La școlile de 7 ani din Homorod, Racoșul de Jos și Comana de Jos, laboratoarele și atelierele au fost utilate, prin posibilități locale, cu toate materialele necesare bunei lor funcționări. Pionierii și elevii școlilor din acest raion au adunat 6.600 kg de fier vechi și peste un vagon de ghindă și au plantat 6000 de puieți.

La școala medie nr. 1 din Mediaș și-a început activitatea un atelier școlar condus de muncitori calificați din rîndurile părinților elevilor. Atelierul este înzestrat cu un utilaj bogat, procurat de către comitetul de părinți. O parte din scule au fost donate școlii de către fabrica „Drum nou". Atelierul funcționează cu trei secții: lăcătușerie, electricitate și tîmplărie. In curînd se vor deschide încă trei secții, și anume: de cismărie, de croitorie și de gospodărie. Elevii claselor VII-X participă cu mult interes la activitatea în ateliere.

Întîlnire de neuitat

Intr-una din serile trecute, la școala medie nr. 21 de fete din Capitală se simțea forfota zilelor de sărbătoare. Veniseră, în grupuri, sute de elevi și eleve de la toate școlile din raionul Bălcescu — elementare, medii, profesionale — pentru a participa la întîlnirea cu una din luptătoarele comuniste din ilegalitate, tovarășa Sanda Ranghet, secretară a Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. Impreună cu elevii veniseră numeroși părinți și cadre didactice.

Cu un nemărginit interes au ascultat elevii cele povestite de tovarășa Ranghet despre lupta grea, plină de episoade glorioase, dusă de Partidul Comunist din Romînia în anii de cruntă teroare ai ilegalității, cînd burghezo-moșierimea căuta să zdrobească avîntul luptei comuniștilor pentru eliberarea poporului muncitor, asmuțind asupra lor întregul ei aparat de teroare.

Cu un interes deosebit au fost ascultate acele părți ale expunerii care vorbeau despre lupta tineretului comunist în fabrici, în universități, în școli, despre tinerii care răspîndeau manifeste și ziare revoluționare, care-și puneau viața în pericol pentru cauza clasei muncitoare. Vorbitoarea a evocat în cuvinte pline de căldură lupta plină de eroism a unor uteciști ca Vasile Roaită, Filimon Sîrbu, Petre Gheorghe, Bernath Andrei și alții, care s-au jertfit în lupta pentru eliberarea poporului de exploatare.

In anii aceia situația învățămîntului era foarte grea — a spus în continuare tovarășa Ranghet. Cei săraci cu greu puteau răzbi la învățătură. Se bucurau de toate privilegiile școlii numai copiii oamenilor avuți. Burghezia și moșierimea făceau tot ce le stătea în putință pentru a împiedica pătrunderea culturii în mase, cunoașterea justă a istoriei patriei noastre. Ele încercau în fel și chip să întunece mintea copiilor cu concepții mistice, temîndu-se necontenit de forța ideilor revoluționare, de trezirea conștiinței maselor, de tot ce putea demasca adevărata esență reacționară a regimului de atunci.

Cu toate acestea, cuvîntul partidului pătrundea și în instituțiile de învățămînt. Intr-o serie de școli a existat pe atunci organizația „Scolarul roșu". Elevii mai mari și studenții intrau în rîndurile U.T.C.-ului și, sub îndrumarea directă a partidului, se întruneau în adunări secrete, activau, luptau alături de comuniștii încercați.

„Insuflețiți de pilda eroică a înaintașilor voștri — le-a spus vorbitoarea elevilor — trebuie să vă înzeciți eforturile la învățătură, să depuneți toate străduințele pentru a răspunde cu cinste la grija părintească a partidului față de tineret. Ca viitori constructori ai socialismului, educați în spiritul comunismului, aveți datoria să cuceriți mereu succese noi în munca voastră, să aveți mereu în fața ochilor luminoasa țintă a luptei pentru construirea socialismului, pentru pace".

Cuvintele tovarășei Ranghet i-au impresionat adînc pe elevi. Ei și-au luat angajamentul de a-și încorda forțele pentru a obține note cît mai bune, pentru a întări disciplina în școală, pentru a deveni harnici constructori ai socialismului în scumpa noastră patrie.

N. SCARLĂTESCU

Material didactic confecționat cu mijloace proprii

Alături de oamenii muncii din uzine și de pe ogoare, elevii de la școala medie nr. 12 din București întîmpină Congresul al II-lea al P.M.R. cu noi realizări în muncă.

Indrumați de profesorii de specialitate, elevii au confecționat peste 60 de planșe pentru predarea lecțiilor de istorie, științele naturii, geografie, fizică și chimie etc. Pentru predarea limbii romîne au confecționat o hartă literară a țării, precum și un album cu privire la viața și activitatea scriitorului Mihail Sadoveanu. De asemenea, au confecționat mai multe planșe pentru predarea limbii ruse, ilustrînd fenomene gramaticale. In acest fel s-a îmbogățit materialul existent la cabinetul pedagogic al școlii.

Colectivul sportiv al școlii a organizat în cinstea Congresului un concurs interșcolar de baschet. Jucînd cu echipele reprezentative ale școlilor medii din București, echipa școlii medii nr. 12 a realizat rezultate frumoase.

AL. COPCEA

Noi localuri de școală

Invățătorii și profesorii din raionul Strehaia întîmpină cel de al doilea Congres al partidului cu noi realizări în activitatea lor obștească. Ei au hotărît ca în cinstea acestui mare eveniment să-și intensifice munca pentru a da în folosință copiilor țăranilor muncitori un număr cît mai mare de noi localuri de școală construite prin autoimpunere.

Datorită însuflețirii cu care au muncit cadrele didactice au fost terminate și date în folosință localurile de școală din satele Calopăru, Dragomirești, Măru Roșu, Cernaia, Runcurel, Tirioi etc.

Ca și la alte acțiuni obștești, și de această dată comuniștii, deputații sfaturilor populare comunale și comitetele de părinți și-au adus contribuția lor însemnată la ridicarea localurilor de școală. Cu deosebită dragoste au muncit directorii de școli: Gheorghe Lepădătescu, Gheorghe Botescu, Petre Băcănete, Radu Diaconescu, Valentin Isman, Nicolae Popescu și alții.

I. PENTEȘ
corespondent

In sprijinul cadrelor cuprinse la cursurile de perfecționare

Pentru a veni în sprijinul cadrelor didactice cuprinse la cursurile de perfecționare, cabinetul pedagogic al regiunii Stalin a luat o serie de măsuri menite să contribuie la o mai bună organizare a studiului lor individual. Astfel, în Orașul Stalin și în raioanele regiunii s-a organizat un ciclu de consultații asupra unor probleme de specialitate și de pedagogie, cum ar fi, de pildă, înlăturarea cauzelor rămînerii în urmă la învățătură, aplicarea învățăturii lui I. P. Pavlov în procesul instructiv-educativ.

Pentru a ajuta cadrele didactice, în special acelea de la sate, să-și procure bibliografia necesară studiului individual, cabinetul pedagogic regional a organizat în raionul Rupea o bibliotecă volantă care deservește cadrele didactice cu cărți de specialitate, de pedagogie și ideologice. Biblioteci asemănătoare vor lua ființă în curînd în raioanele Făgăraș, Mediaș și Agnita. De asemenea, s-a organizat multiplicarea unor materiale bibliografice. De pildă, metodiștii Nicolae Hamzea și Helga Bindea au trimis profesorilor de limba romînă și limba rusă din centrele sătești materiale privind unele probleme de gramatică a limbilor romînă și rusă.

In vederea unei cît mai bune desfășurări a studiului individual s-a luat măsura ca fiecare metodist să țină legătura prin scris cu o parte din cursanți. Astfel, profesoara de limba romînă Tatiana Constantinescu, din comuna Cergăul Mare, raionul Mediaș, a cerut cabinetului pedagogic regional indicații bibliografice. Ea a și primit o parte din bibliografia solicitată, urmînd a i se trimite ulterior și alte materiale.

Se acordă o atenție deosebită cunoașterii muncii pe care o desfășoară în clasă cadrele cuprinse la cursuri. Pînă în prezent, metodiștii au asistat la lecțiile multor învățători și profesori din raioanele Stalin, Sighișoara, Tîrnăveni și Orașul Stalin și au cercetat munca unor cadre de conducere ca tov. M. Drăgan, directorul școlii medii din Sighișoara, V. Manoliu, directorul școlii din Săcele, etc. Metodiștii țin o evidență clară asupra activității profesionale a pedagogilor înscriși la cursuri și îi ajută să-și îmbunătățească munca.

Convinși de necesitatea studiului temeinic și bine organizat, mulți pedagogi, printre care se numără tov. Andrei Ștefănescu din Orașul Stalin, Vera Rusu din raionul Tîrnăveni, Emil Giurgiu din Sighișoara etc. au început să studieze sistematic materia prevăzută în programă.

IOAN CERGHIT

Serbarea elevilor

Cu multă dragoste au prezentat elevele clasei a IV-a a școlii nr. 141 din Capitală, sub conducerea învățătoarei Florica Gubernu, serbarea dată în cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn. Programul artistic al serbării, la reușita căruia au ajutat toate cadrele didactice, în frunte cu tovarășele Elena Proca și Maria Negulescu, părinții elevilor și deputații din cartier, s-a bucurat de mult succes în rîndurile spectatorilor, micii artiști fiind răsplătiți cu aplauze îndelungate.

Pentru pregătirea unor specialiști de înaltă calificare

In anii primului cincinal a luat ființă în orașul Galați un puternic centru de învățămînt superior, menit să contribuie la pregătirea de specialiști pentru diferite ramuri ale industriei noastre și la ridicarea vieții culturale a regiunii. Institutul tehnic și Institutul agronomic din Galați asigură cu ingineri de înaltă calificare șantierele noastre navale, industria piscicolă, întreprinderi ale industriei alimentare etc.

Institutul tehnic își desfășoară munca în condiții din ce în ce mai bune. La începutul acestui an școlar, cînd în cadrul institutului s-a înființat și Facultatea de tehnologie a produselor alimentare, s-a mărit și s-a întărit colectivul de specialiști. Cadrele didactice depun toate eforturile în vederea înarmării studenților cu temeinice cunoștințe teoretice și tehnice. Pe an ce trece se intensifică activitatea științifică, iar primele rezultatele au și început să se ivească. In cursul acestui an, specialiștii catedrei de piscicultură și ai catedrei de tehnica pescuitului, în colaborare cu lucrătorii Institutului de cercetări piscicole, au realizat lucrări importante din punct de vedere științific și economic cu privire la studiul bogățiilor piscicole din regiunea Galați.

Cu toate că este una dintre cele mai tinere instituții de învățămînt superior din țară, Institutul tehnic din Galați este înzestrat fără întrerupere cu tot ceea ce este necesar pentru buna desfășurare a muncii didactico-științifice. O deosebită atenție s-a acordat în acest an amenajării laboratoarelor facultății de tehnologie a produselor alimentare. Se amenajează încăperile în care vor fi instalate laboratoare de chimie analitică, chimie fizicală, biochimie, microbiologie, morărit, panificație, chimia făinii, de tehnologia laptelui, de conservare a alimentelor, de produse extractive și produse fermentative. De asemenea, se amenajează un laborator special de frigotehnie și sînt în curs de reutilare laboratoarele de termotehnică, măsuri tehnice, tratamente termice și metalurgie fizică de la Facultatea de mecanică. Se instalează un nou atelier mecanic pentru practica studenților.

In toamna aceasta a fost dat în folosință un nou cămin cu o capacitate de 300 de locuri. Un al doilea cămin, de aceeași mărime, este în curs de terminare și va fi dat în curînd în folosință. Căminele sînt proiectate și construite astfel încît să asigure bune condiții de odihnă și confort pentru studenți: camere spațioase pentru patru persoane, înzestrate cu mobilier nou; încălzire centrală, băi, spălătorie mecanică.

Un sprijin real acordă institutului comitetul regional de partid, organele administrative locale precum și diverse întreprinderi industriale din regiune, ca șantierul naval și fabrica „Ionel Jora" din Galați, uzinele „Progresul" din Brăila etc.

Studenții Institutului tehnic din Galați, dorind să răspundă cu cinste grijii ce le-o poartă partidul, conștienți de mărețele sarcini care stau în fața lor ca viitori constructori ai socialismului, întîmpină Congresul partidului cu eforturi sporite pentru însușirea cunoștințelor teoretice și tehnice.

Cronica evenimentelor externe

O contribuție însemnată la cauza păcii și colaborării internaționale

Importanta călătorie pe care N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., au întreprins-o prin țările Asiei s-a încheiat prin vizita de prietenie pe care au făcut-o în Afganistan.

Conducătorii sovietici și persoanele care îi însoțesc au sosit în Afganistan la invitația primului ministru al Afganistanului, Muhammed Daud. Cu acest prilej ei au avut întrevederi cu primul ministru și cu membrii guvernului Afganistanului și au dus tratative în problemele care interesează cele două părți. Rodul bogat al acestei activități se oglindește în Declarația comună a lui N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov și Muhammed Daud, în Comunicatul comun sovieto-afgan cu privire la relațiile economice dintre U.R.S.S. și Afganistan, precum și în Protocolul cu privire la prelungirea Tratatului sovieto-afgan de neutralitate și neagresiune reciprocă.

Tratativele duse și rezultatele obținute arată deplina înțelegere și unitate de păreri a celor două părți și confirmă încă odată principiul că legăturile de colaborare între state cu sisteme politice diferite nu numai că sînt posibile dar sînt necesare și se pot desfășura cu succes. Așa cum subliniază tovarășul Hrușciov într-una din cuvîntările rostite în Afganistan, prietenia dintre Uniunea Sovietică și Afganistan, în ciuda deosebirii dintre sistemele de stat și politice, „s-a transformat într-o pildă de colaborare a două state între care există relații de bună vecinătate".

Prietenia dintre Uniunea Sovietică și Afganistan are rădăcini adînci. Ea a început încă de pe vremea lui Lenin. Guvernul sovietic a fost primul care, în 1919, a recunoscut independența Afganistanului și l-a ajutat să-și restabilească suveranitatea de stat. V. I. Lenin l-a primit personal pe primul ambasador al Afganistanului și a stat de vorbă cu el.

De atunci prietenia dintre popoarele sovietic și afgan s-a dezvoltat și s-a întărit în permanență. Ea nu a fost niciodată întunecată de conflicte sau divergențe. O mare însemnătate pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre cele două țări au avut-o Tratatul de prietenie încheiat între ele în anul 1921, acordurile de colaborare în domeniul agriculturii, comerțului, finanțelor, tranzitului.

In anul 1926 între Uniunea Sovietică și Afganistan a fost semnat pactul de neutralitate și neagresiune care a marcat o importantă etapă în istoria relațiilor dintre cele două țări. După 5 ani, acest pact a fost reînoit. După cum am amintit mai sus, cu prilejul vizitei conducătorilor sovietici în Afganistan s-a semnat protocolul cu privire la prelungirea termenului de valabilitate a Tratatului de neutralitate și neagresiune încheiat între cele două țări în 1931.

Prietenia și colaborarea între U.R.S.S. și Afganistan s-a dovedit a fi folositoare atît poporului sovietic cît și celui afgan. Ambele popoare sînt iubitoare de pace și se pronunță cu fermitate împotriva încălcării vieții lor pașnice. Neutralitatea Afganistanului în cursul celor două războaie mondiale și în prezent constituie o dovadă concretă a faptului că această țară se pronunță pentru pace și securitate.

Poporul sovietic privește cu simpatie politica Afganistanului de neutralitate, de neparticipare la blocurile agresive ale imperialiștilor, de dezvoltare a colaborării internaționale. Participarea Afganistanului la Conferința de la Bandung a însemnat un aport important adus la cauza păcii în întreaga lume și, în același timp, o dovadă a creșterii rolului statului afgan în viața internațională.

In documentul final al recentelor tratative sovieto-afgane se oglindesc importante puncte de vedere comune ale celor două guverne în principalele probleme ale vieții internaționale. Guvernele celor două țări sînt convinse că popoarele și națiunile care continuă să fie private de libertate și suveranitate națională au dreptul, conform Cartei O.N.U., să-și hotărască soarta viitoare fără presiuni și amestec din afară.

Uniunea Sovietică și Afganistanul își exprimă atașamentul față de cele cinci principii ale coexistenței pașnice, care constituie o bază trainică pentru asigurarea păcii și înțelegerii reciproce între popoarele lumii și corespund țelurilor și principiilor O.N.U.

Guvernul U.R.S.S. și guvernul regal al Afganistanului consideră că o pace trainică în întreaga lume și înțelegerea între țările lumii depind de dezarmarea generală și interzicerea necondiționată a armei atomice și sînt pentru folosirea energiei atomice numai în scopuri pașnice, pentru progresul științei și ridicarea bunăstării omenirii. Considerînd că conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, ca și conferința Miniștrilor Afacerilor Externe care i-a urmat, au pregătit terenul și au fost utile pentru o înțelegere reciprocă între țările interesate, cele două guverne se pronunță pentru continuarea unor astfel de tratative internaționale în vederea înlăturării divergențelor existente.

Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Guvernul regal al Afganistanului sînt de părere că actuala situație și încordare în regiunile Orientului pun în primejdie liniștea lumii. Cele două guverne sînt convinse că toate problemele nerezolvate din Extremul Orient trebuie să fie rezolvate în interesul păcii. Problemele referitoare la China trebuie să fie rezolvate ținîndu-se seama de drepturile naționale ale poporului chinez și, îndeosebi, Republica Populară Chineză trebuie să-și ocupe locul ce-i revine de drept în Organizația Națiunilor Unite.

Guvernele celor două țări consideră că securitatea popoarelor nu poate fi asigurată decît prin eforturile coordonate și colective ale statelor, îndreptate spre întărirea păcii.

Comunicatul comun sovieto-afgan cu privire la relațiile economice dintre cele două state oglindește marele ajutor pe care Uniunea Sovietică îl acordă Afganistanului. Guvernul Sovietic a comunicat că consimte în principiu să acorde Afganistanului ajutor atît tehnic cît și financiar, sub forma unui credit în cadrul realizării unui program de lucrări pentru dezvoltarea economiei Afganistanului. Volumul creditului acordat în acest scop de Uniunea Sovietică se stabilește la 100 milioane de dolari americani, credit pe termen lung.

Poporul afgan păstrează o vie recunoștință poporului sovietic. Vizita conducătorilor sovietici în Afganistan a prilejuit o manifestare grandioasă a sentimentelor de prietenie și dragoste ale poporului afgan față de poporul sovietic. Această vizită a constituit un pas important înainte pe calea întăririi prieteniei dintre cele două popoare. Apropiata vizită a primului ministru al Afganistanului în U.R.S.S. va contribui de asemenea la întărirea continuă a relațiilor dintre cele două țări și la consolidarea păcii în întreaga lume.

Oamenii cinstiți din toate colțurile lumii apreciază vizita conducătorilor sovietici în India, Birmania și Afganistan drept o uriașă contribuție la cauza păcii și colaborării internaționale.

Această vizită, care a constituit un adevărat triumf al principiului leninist al coexistenței pașnice, arată încă odată marile eforturi ale guvernului sovietic pentru slăbirea încordării internaționale. Această vizită arată de asemenea de cîtă dragoste și simpatie se bucură Uniunea Sovietică în rîndul popoarelor Asiei. In tot timpul vizitei tovarășii Bulganin și Hrușciov au fost primiți de popoarele celor trei țări cu manifestații de entuziasm de o amploare nemaiîntîlnită. Pornind de la un vechi proverb indian care spune că omul care are prieteni adevărați nu va fi sărac niciodată, scriitorul indian Khwaja Ahmed Abbas arată că „mareșalul Bulganin și tovarășul Hrușciov sînt astăzi oamenii cei mai bogați din lume: în cursul celor două săptămîni pe care le-au petrecut în India, ei au cîștigat mulți, foarte mulți prieteni. Am putea spune chiar 400.000.000 de prieteni!" Același scriitor arată că tovarășii Bulganin și Hrușciov „au primit o dovadă strălucită a bunăvoinței și prieteniei poporului indian", că în conducătorii sovietici India a văzut întregul popor sovietic — un popor plin de prietenie și de dragoste de pace, care dorește să fie prieten cu India și s-o ajute.

Popoarele Asiei văd în mod concret că Uniunea Sovietică este pentru ele un puternic reazim în lupta pe care o duc pentru pace, împotriva colonialismului, pentru progres economic și cultural. Uniunea Sovietică a fost și va fi întotdeauna adversarul cel mai hotărît și mai consecvent al colonialismului.

Poporul romîn, împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, salută cu bucurie importantele rezultate ale călătoriei conducătorilor sovietici în India, Birmania și Afganistan, considerînd că aceasta a adus o nouă și importantă contribuție la cauza păcii și prieteniei între popoare.

Bibliografie

Lucrări apărute în Editura de stat pentru literatură politică

Din lupta P.C.R. pentru încheierea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare în bătălia pentru reforma agrară din 1944—1945.

Sub acest titlu a apărut volumul I din colecția „Studii și referate monografice", publicat sub îngrijirea Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R.

Monografiile cuprinse în acest volum prezintă — pe baza unui bogat material documentar din arhive, din presa centrală și locală etc. — procesul închegării alianței de nezdruncinat dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare în focul luptei pentru ocuparea pămînturilor moșierești în comune sau în raioane din regiunile Constanța, Bacău, Suceava, Cluj, Craiova, Ploești și București. Printre autorii acestor scrieri se numără: N. Ciorobu, M. Cornea, D. Ionescu, Al. Vianu, I. Popescu-Puțuri, N. Popescu și alții. In paginile lucrărilor cuprinse în volum este subliniat sprijinul frățesc pe care clasa muncitoare, în frunte cu P.C.R., l-a dat țărănimii muncitoare.

Rolul maselor populare în făurirea istoriei

In volum sînt înmănunchiate o serie de articole, studii și referate scrise de istorici și publiciști (M. Roller, D. Prodan, V. Cheresteșiu, L. Banyai, S. Știrbu, Gh. Haupt, N. Corbu, N. G. Munteanu, P. Nichita și alții). Prin exemple edificatoare, din istoria patriei noastre, pe baza învățăturii marxist-leniniste, lucrările demonstrează rolul maselor populare în dezvoltarea societății.

Autorii demască totodată concepțiile antiștiințifice, idealiste, reacționare, care, negînd faptul că poporul este adevăratul făuritor al istoriei, proclamă rolul exclusiv și determinant al personalităților și al întîmplării în dezvoltarea societății.

GH. RAVAȘ: Din istoria petrolului romînesc.

Lucrarea înfățișează diferitele etape străbătute de industria petrolului din țara noastră, de la începuturile ei și pînă în zilele noastre. Autorul descrie pe larg situația acestei ramuri industriale în timpul regimului burghezo-moșieresc, demascînd politica antinațională a partidelor „țărănist" și liberal care, în strînsă colaborare cu trusturile monopoliste de peste hotare, au jefuit bogățiile țării și au exploatat în mod sîngeros poporul muncitor. De asemenea este înfățișată lupta muncitorilor petroliști și din alte ramuri industriale — sub conducerea P.C.R. — împotriva exploatării, pentru răsturnarea regimului burghezo-moșieresc și curmarea domniei monopolurilor străine în țara noastră.

Ultimul capitol al lucrării prezintă un tablou al succeselor dobîndite de oamenii muncii, sub conducerea partidului, în reconstruirea și dezvoltarea industriei petrolului.

A apărut

REVISTA DE PSIHOLOGIE
Organ al Academiei R. P. R.

Nr. 1-2. 1955.
In sumar:

★ ★ ★ — Despre problemele filozofice ale psihologiei.

M. RALEA — Tradiția materialistă a psihologiei franceze.

V. PAVELCU — Principiul dominantei.

I. IANCU — Raporturile dintre fiziologie și psihologie în lumina învățăturii lui I. P. Pavlov.

C. BOTEZ — Cu privire la problema reflexului condiționat la timp.

G. CRISTIAN — Probleme de psihologia gîndirii și limbajului în orpera lui I. M. Secenov.

I. WOLFINGER și S. M. ALEXANDRU — Lupta revistei „Contemporanul" (1881-1891) pentru apărarea pozițiilor materialiste în psihologie.

T. BOGDAN și A. CAZANGIU — Psihologia în ajutorul criminalisticii.

U. ȘCHIOPU — Unele probleme ale dezvoltării gîndirii școlarului mic în procesul însușirii cunoștințelor.

C. PUFAN — Rolul restructurării deprinderii de scris la limba romînă în formarea deprinderii de scris la limba rusă la elevii școlii elementare romînești.

E. FISCHBEIN — Cîteva observații privitoare la raporturile dintre cele două sisteme de semnalizare în procesul citirii la elevii mici.

M. BEJAT — Cîteva date în legătură cu perceperea raportului dintre volum și greutate la copiii preșcolari.

A. TUCICOV — Unele particularități ale procesului generalizării la elevi în însușirea numerației și a numărului.

P. POPESCU-NEVEANU — Unele procedee de determinare a tipurilor de activitate nervoasă superioară prin studiul biografic și observații asupra conduitei.

Gh. ZAPAN — Asupra metodicii studiului la om a reflexelor condiționate cu reacții complexe.

TATIANA CAZACU — Observații cu privire la formarea reflexelor condiționate prin metoda întăririi verbale la adulți normali.

NOTE ȘI RECENZII.
REVISTA REVISTELOR.
NOTE BIBLIOGRAFICE.

Redacția și administrația: București, str Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţământului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţământ

ANUL VII Nr. 351 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 30 decembrie 1955

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, forţa conducătoare a poporului, organizatorul victoriilor noastre!

Incheierea lucrărilor Congresului al II-lea al P. M. R.

Cuvîntarea de încheiere rostită de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C. C. al P. M. R.

Tovarăşi delegaţi,

Inainte de a încheia lucrările celui de al doilea Congres al partidului, daţi-mi voie ca în numele dvs. şi al întregului partid să exprim mulţumirea şi recunoştinţa noastră caldă partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti, care ne-au făcut marea cinste de a trimite delegaţii la Congresul nostru. Participarea delegaţiilor partidelor frăţeşti la Congres şi aprecierile pe care le-au făcut cu privire la activitatea partidului constituie pentru partidul nostru un ajutor frăţesc. **(Aplauze furtunoase).**

Mulţumim din tot sufletul Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru salutul adus Congresului nostru de delegaţia P.C.U.S., în frunte cu tovarăşul Kiricenko, şi pentru urarea de noi succese în dezvoltarea continuă a economiei şi culturii ţării noastre, a bunei stări a oamenilor muncii, în întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, în construirea Romîniei socialiste. **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

Partidul nostru vede în ajutorul permanent pe care ni-l acordă Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, în cele mai diferite domenii ale vieţii sociale, economice şi culturale, o neasemuită pildă a internaţionalismului proletar. Istorica experienţă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice ne este călăuză în rezolvarea problemelor fundamentale ale construirii socialismului în ţara noastră. **(Aplauze furtunoase. Ovaţii).**

De asemenea, mulţumim din toată inima delegaţiei Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, în frunte cu tovarăşul Ciu De, pentru urările sale călduroase, expresie a prieteniei şi frăţiei care leagă partidele noastre. Noi studiem cu cel mai adînc interes experienţa eroicului Partid Comunist Chinez în opera de construire a socialismului în marea Chină. **(Aplauze furtunoase)**

Aducem calde mulţumiri tovarăşului Mátyás Rákosi, tovarăşei Dolores Ibarruri, Comitetelor Centrale ale tuturor partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările de democraţie populară, din ţări capitaliste şi coloniale, ale căror delegaţii au adus salutul lor la acest Congres, ca şi celor care au trimis Congresului nostru mesaje de salut. **(Vii aplauze).**

Prezenţa unui număr de 32 de delegaţii ale partidelor comuniste şi muncitoreşti la Congresul nostru a constituit o puternică manifestare a solidarităţii proletare internaţionale, a tăriei şi coeziunii mişcării comuniste internaţionale.

Insufleţit de dragoste înflăcărată pentru patria sa, partidul nostru, adînc credincios ideilor nobile ale internaţionalismului proletar, va munci fără răgaz pentru întărirea şi dezvoltarea colaborării internaţionale a clasei muncitoare, pentru întărirea păcii între popoare.

Poporul nostru, condus de partid, este ferm hotărît de a contribui şi pe viitor, prin noi succese în opera de construire a socialismului, la întărirea continuă a lagărului unit şi puternic al păcii, democraţiei şi socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică. **(Aplauze prelungite).**

Tovarăşi,

Fiecare dintre noi, delegaţi la acest Congres, este cuprins de acea caldă însufleţire, care a fost caracteristică Congresului nostru în tot cursul desfăşurării lui. Fiecare este pătruns de conştiinţa că a luat parte la un eveniment istoric în viaţa partidului şi a întregului popor.

Insemnătatea Congresului nostru constă mai întîi în aceea că el a demonstrat justeţea deplină a liniei generale a partidului

Munca eroică a clasei noastre muncitoare, a ţărănimii muncitoare, a intelectualităţii s-a întruchipat în rezultatele măreţe ce au fost dezbătute la acest Congres. Ele demonstrează în chip strălucit ce poate înfăptui un popor descătuşat, un popor care a pus imensa lui forţă creatoare în slujba propriei sale bune stări şi fericiri.

Intreaga ţară îşi schimbă înfăţişarea. In toate colţurile ei se înalţă schelele unor noi şantiere; peste tot clocoteşte munca pentru dezvoltarea economiei naţionale. Poporul stăpîn pe comorile pămîntului le foloseşte şi le sporeşte cu hărnicie, creînd tot mai puternice izvoare de îmbunătăţire a traiului său.

Insemnătatea Congresului nostru constă în al doilea rînd în aceea că el a elaborat un program de muncă şi de luptă a partidului şi a întregului popor pentru noi victorii în construirea economiei socialiste, pentru înflorirea culturii şi ştiinţei, pentru bunăstarea poporului, pentru întărirea continuă a partidului şi a statului democrat popular, pentru apărarea păcii şi securităţii patriei noastre.

Nu încape îndoială că entuziasmul cu care a primit Congresul sarcinile măreţe ale celui de al 2-lea plan cincinal va cuprinde întregul partid, care va şti să mobilizeze eforturile tuturor oamenilor muncii pentru a transforma aceste sarcini în realitate.

In al treilea rînd, Congresul a demonstrat tăria de granit a partidului nostru, unitatea şi coeziunea indisolubilă a rîndurilor sale, legătura sa vie cu masele cele mai largi ale poporului nostru muncitor. Niciodată în tot cursul istoriei sale partidul nostru nu a fost atît de unit, atît de puternic, urmat cu atîta încredere de cele mai largi mase ale poporului.

Dezbaterile celui de al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn stau mărturie nivelului politico-ideologic crescut al membrilor partidului, înaltului lor simţ de răspundere, hotăririi de a învinge orice greutăţi, devotamentului lor faţă de popor, faţă de cauza noastră dreaptă.

Sub steagul partidului nostru drag, înarmaţi cu învăţătura lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, înainte pentru înfăptuirea programului de muncă şi de luptă trasat de Congres, pentru noi victorii şi mai măreţe în construirea socialismului, pentru întărirea şi înflorirea scumpei noastre patrii — Republica Populară Romînă! **(Aplauze puternice. Asistenţa se ridică în picioare. Se scandează „P M R — P M R.". Ura!)**

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn! **(Aplauze).**

Trăiască clasa noastră muncitoare, ţărănimea muncitoare, intelectualitatea legată de popor! **(Aplauze).**

Trăiască alianţa între clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare — temelia regimului democrat-popular! **(Aplauze).**

Trăiască marele lagăr al socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică şi China populară! Trăiască prietenia frăţească de nezdruncinat între poporul romîn şi poporul sovietic, între poporul romîn şi toate popoarele lagărului socialist! **(Aplauze).**

Trăiască pacea şi prietenia între popoare! **(Aplauze puternice. Urale îndelungate. Intreaga asistenţă se ridică în picioare).**

Cu aceasta declar închise lucrările Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn! **(In sală răsună urale şi aclamaţii furtunoase în cinstea Partidului Muncitoresc Romîn, a Comitetului său Central, în cinstea gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice şi a partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti de peste hotare. Răsună urale şi aclamaţii nesfîrşite: „Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn!" „Trăiască Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn în frunte cu primul său secretar, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej!" Intreaga asistenţă intonează „Internaţionala").**

Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice Tovarăşului N. S. HRUŞCIOV

Moscova-Kremlin

Dragi tovarăşi,

In numele Partidului Muncitoresc Romîn, al clasei muncitoare, ţărănimii muncitoare şi intelectualităţii din ţara noastră, în numele întregului popor romîn Congresul al II lea al P.M.R. trimite din inima Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice un fierbinte salut frăţesc!

Congresul al II-lea vă mulţumeşte din inimă pentru salutul călduros pe care ni l-aţi adresat. El a produs o mare bucurie nu numai partidului, ci şi celor mai largi mase ale poporului din ţara noastră.

Congresul al II-lea al P.M.R. a constituit un important eveniment în viaţa partidului şi poporului nostru.

Congresul a făcut bilanţul succeselor hotărîtoare obţinute de oamenii muncii din ţara noastră în făurirea bazei economice a socialismului, a adoptat Directivele pentru al II-lea plan cincinal al R P R., a trasat un program de luptă pentru victoria socialismului în oraşe şi sate. Plin de încredere în forţele sale creatoare, în conducătorul său încercat — Partidul Muncitoresc Romîn — poporul nostru porneşte cu entuziasm la noi înfăptuiri în numele înfloririi patriei şi al făuririi unei vieţi fericite pentru toţi cei ce muncesc.

Farul călăuzitor al întregii activităţi a partidului nostru este învăţătura marxist-leninistă, aplicarea creatoare a experienţei Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Partidul nostru, îmbogăţindu-şi mereu experienţa, va urma neabătut această cale, acordînd o atenţie neslăbită întăririi continue a regimului de democraţie populară şi a temeliei acestuia — alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare — înfăptuirii politicii de industrializare socialistă a ţării, de dezvoltare cu prioritate a industriei grele, de transformare socialistă a agriculturii pe baza cooperativizării producţiei agricole.

Pentru partidul nostru şi pentru toţi oamenii muncii din Republica Populară Romînă este cu desăvîrşire limpede că realizările noastre sînt de nedespărţit de puternicul sprijin acordat poporului romîn de poporul sovietic. De la tribuna Congresului partidului, muncitori, ţărani şi intelectuali au vorbit cu entuziasm despre marele ajutor frăţesc pe care ni-l dă permanent Uniunea Sovietică.

Politica internaţionalistă promovată cu consecvenţă de P.C.U.S. are un rol de însemnătate hotărîtoare în dezvoltarea relaţiilor de tip nou care cimentează comunitatea statelor socialiste — relaţii întemeiate pe egalitate deplină în drepturi, într-ajutorare reciprocă, respectul independenţei şi suveranităţii naţionale.

Pentru poporul romîn este astăzi mai limpede ca oricînd unitatea de nedespărţit dintre interesele sale naţionale şi cele ale întregului lagăr socialist — cea mai însemnată cucerire a tuturor popoarelor.

Poporul nostru urmăreşte cu adîncă bucurie şi cu cel mai viu interes victoriile strălucite pe care le obţine poporul sovietic sub conducerea înţeleaptă a Partidului Comunist în frunte cu Comitetul său Central în construirea comunismului în U.R.S.S. Aceste victorii de însemnătate istorică mondială întăresc lagărul socialismului, forţele păcii şi progresului de pretutindeni.

Noile succese ale politicii externe de pace ale Uniunii Sovietice umplu de bucurie şi admiraţie inimile oamenilor muncii din ţara noastră. Alături de toate popoarele iubitoare de pace, poporul romîn, ducînd cu fermitate o politică activă de pace, de dezvoltare a colaborării internaţionale, sprijină cu toată hotărîrea iniţiativele Uniunii Sovietice pentru apărarea păcii. Ne folosim de acest prilej spre a exprima încă odată recunoştinţa poporului romîn pentru eforturile perseverente ale Uniunii Sovietice, datorită cărora Republica Populară Romînă şi-a ocupat locul ce-i revine de drept în Organizaţia Naţiunilor Unite.

Trăiască în veci prietenia de nezdruncinat a popoarelor romîn şi sovietic!

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, înţeleptul conducător al popoarelor sovietice pe calea construirii comunismului!

Trăiască atotbiruitoarea învăţătură a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin!

(Telegrama este aprobată cu aplauze furtunoase. Asistenţa în picioare ovaţionează îndelung. Se scandează: „P.C.U.S.!" „U.R.S.S.!")

Componenţa Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn ales de cel de-al II-lea Congres al partidului

Membrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn

1. Alexa Augustin
2. Apostol Gheorghe
3. Balalia Dumitru
4. Barna Ioan
5. Berezitchi Dumitru
6. Bîrlădeanu Alexandru
7. Bodnăraş Emil
8. Borilă Petre
9. Breitenhofer Anton
10. Bughici Simion
11. Bunaciu Avram
12. Ceauşescu Nicolae
13. Chişinevschi Iosif
14. Chivu Stoica
15. Crăciun Constanţa
16. Coliu Dumitru
17. Constantinescu Miron
18. Cozma Ion
19. Cotoţ Ion
20. Csupor Ludovic
21. Daju Pavel
22. Dalea Mihai
23. Dănălache Florian
24. Drăghici Alexandru
25. Drăgoescu Petre
26. Dulgheru Radu
27. Fazekas János
28. Florescu Mihai
29. Gavriliuc Mihai
30. Gheorghiu-Dej Gheorghe
31. Gheorghiu Vladimir
32. Gluvacov Ioan
33. Guină Nicolae
34. Hosu Gheorghe
35. Ion Gheorghe
36. Iordăchescu Teodor
37. Joja Atanase
38. Kovács György
39. Lascu Elena Iordăchescu
40. Moghioroş Alexandru
41. Mujic Mihai
42. Murgulescu Ilie
43. Niculescu-Mizil Paul
44. Pas Ion
45. Patilineţ Vasile
46. Petre Lupu
47. Pîrvulescu Constantin
48. Popa Gherasim
49. Preoteasa Grigore
50. Rădoi Gheorghe
51. Răutu Leonte
52. Sălăjan Leontin
53. Scarlat Constantin
54. Şerban Miron
55. Solomon Barbu
56. Stancu Aurel
57. Stoica Gheorghe
58. Toma Sorin
59. Ţurcanu Ene
60. Vass Ghizela
61. Voitec Ştefan

Membrii supleanţi ai Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn

1. Alexe Eugen
2. Almăjan Bujor
3. Bayerle Iosif
4. Banc Iosif
5. Berghianu Maxim
6. Bontea Ştefan
7. Catană Nicolae
8. Coţoveanu Iacob
9. Cristache Vasile
10. Dobre Ion
11. Doncea Constantin
12. Fulger Cornel
13. Gheorghiu Dumitru
14. Giosan Nicolae
15. Ichim Ion
16. Ionescu Vasile
17. Ioniţă Ion
18. Malinschi Vasile
19. Manole Ofelia
20. Marinescu Aneta
21. Mateescu Constantin
22. Maurer Gheorghe
23. Moisescu Anton
24. Nădejde Costin
25. Răceanu Ileana
26. Roşianu Mihail
27. Simulescu Dumitru
28. Toma Ana
29. Trofin Virgil
30. Ţugui Pavel
31. Vaida Vasile
32. Vasilichi Gheorghe
33. Verdeţ Ilie
34. Voicu Ştefan
35. Zaharescu Barbu

Componenţa Comisiei Centrale de Revizie a P. M. R.

1. Ardeleanu Iosif
2. Beldean Ion
3. Brîncu Zina
4. Cristescu Dumitru
5. Duma Aurel
6. Dumitrescu Vasile
7. Florescu Gheorghe
8. Gheltz Filip
9. Gherghelaş Anton
10. Mataisz Peter
11. Mogoş Iosif
12. Niculi Ion
13. Popa Emil
14. Rădăceanu Eugenia
15. Redlingher Oscar
16. Rudenco Teodor
17. Sencovici Alexandru
18. Ţiulescu Constantin
19. Vass Ladislau
20. Vintilă Marin
21. Zaharia Tănase

Şedinţa plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Comitetul Central al P.M.R., ales de cel de-al II-lea Congres al partidului, s-a întrunit în şedinţă plenară în după-amiaza zilei de 28 decembrie.

Membrii Biroului Politic al C. C. al P. M. R.

Plenara a ales în unanimitate Biroul Politic al Comitetului Central al P.M.R. în următoarea componenţă:

Gheorghiu-Dej Gheorghe
Chivu Stoica
Chişinevschi Iosif
Apostol Gheorghe
Moghioroş Alexandru
Bodnăraş Emil
Constantinescu Miron
Pîrvulescu Constantin
Borilă Petre
Drăghici Alexandru
Ceauşescu Nicolae

Membrii supleanţi ai Biroului Politic al C. C. al P. M. R.

Următorii tovarăşi au fost aleşi în unanimitate membri supleanţi ai Biroului Politic:

Coliu Dumitru
Sălăjan Leontin
Răutu Leonte
Voitec Ştefan

Secretariatul C. C. al P. M. R.

Plenara a ales în unanimitate Secretariatul C.C. al P.M.R.

Prim-secretar al Comitetului Central al P.M.R. a fost ales tovarăşul

Gheorghe Gheorghiu-Dej

Ca secretari ai C.C. al P.M.R. au fost aleşi tovarăşii:

Chişinevschi Iosif
Ceauşescu Nicolae
Fazekas János
Cozma Ion

Comisia Controlului de Partid

Plenara a ales în unanimitate Comisia Controlului de Partid în următoarea componenţă:

Preşedinte: Pîrvulescu Constantin
Vicepreşedinţi: Vinţe Ion, Chişinevschi Liuba
Secretar: Duduman Ştefan
Membri: Gomboş Mihai, Ionescu Gheorghe, Petrişor Alchiu

Plenara C.C. a însărcinat Biroul Politic să ia măsurile necesare pentru a asigura dezbaterea istoricelor hotărîri ale Congresului în întregul partid şi de a stabili planul de măsuri pentru traducerea lor în viaţă.

Şedinţa Comisiei Centrale de Revizie

In după-amiaza zilei de 28 decembrie a avut loc şedinţa de constituire a Comisiei Centrale de Revizie. A fost ales ca preşedinte al Comisiei Centrale de Revizie tov. POPA EMIL.

Lucrările celui de al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn

ȘEDINȚA DE VINERI 23 DECEMBRIE

Vineri 23 decembrie, ora 9, în sala Ateneului Republicii Populare Romîne, s-a deschis cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

La Congres participă delegați aleși de organizațiile de partid din întreaga țară.

In sală se află, de asemenea, ca invitați, oameni ai muncii, activiști de partid și de stat, oameni ai științei și artei, ziariști romîni și străini.

La lucrările Congresului participă, în calitate de invitați, reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești frățești din U.R.S.S., R. P. Chineză, Franța, Italia, R.P. Ungară, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă, R. P. Bulgaria, Spania, Marea Britanie, R. D. Germană, R. P. D. Coreeană, R. F. Germană, R. P. Albania, R. P. Mongolă, Austria, S.U.A., Grecia, Siria, Liban, Belgia, Finlanda, Elveția, Suedia, Argentina, Norvegia, Iran, Triest, Luxemburg, Israel, Danemarca, Canada, Olanda.

Delegații întîmpină cu aplauze prelungite intrarea în sală a tovarășilor Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Iosif Chișinevschi, Gheorghe Apostol, Alexandru Moghioroș, Emil Bodnăraș, Miron Constantinescu, Constantin Pîrvulescu, Petre Borilă.

Asistența în picioare aclamă puternic, manifestîndu-și dragostea și atașamentul pentru Partidul Muncitoresc Romîn, inițiatorul și organizatorul tuturor victoriilor poporului nostru pe drumul construirii socialismului.

Din însărcinarea Comitetului Central al P.M.R., tovarășul Constantin Pîrvulescu deschide Congresul.

Congresul trece apoi la alegerea prezidiului.

Delegații aleg în unanimitate **PREZIDIUL** Congresului, compus din tovarășii: **Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Iosif Chișinevschi, Gheorghe Apostol, Alexandru Moghioroș, Emil Bodnăraș, Miron Constantinescu, Constantin Pîrvulescu, Petre Borilă, Ștefan Voitec, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Dumitru Coliu, Teodor Iordăchescu, Ianoș Fazekas, Leontin Sălăjan, Constanța Crăciun, Florian Dănălache, Ludovic Csupor, Ion Cozma, Ene Țurcanu.**

Tovarășul Constantin Pîrvulescu invită la masa prezidiului pe membrii prezidiului Congresului. Iau loc de asemenea la masa prezidiului conducători ai delegațiilor partidelor comuniste și muncitorești frățești, tovarășii A. I. Kiricenko, Ciu De, Mátyás Rákosi, Dolores Ibarruri.

Sînt alese apoi în unanimitate Comisia de Validare, Secretariatul și Comisia de Redactare.

Din **COMISIA DE VALIDARE** fac parte tovarășii: **Mihai Dalea, Constantin Anca, Iosif Bank, Vasile Bene, Vasile Cristache, Dumitru Cristescu, Mihai Mujic, Ileana Răceanu, Dumitru Simulescu.**

Din **SECRETARIAT** fac parte tovarășii: **Petre Lupu, Dumitru Berezițchi, Aurel Duma, Vladimir Gheorghiu, Vasile Patilineț.**

Din **COMISIA DE REDACTARE** fac parte tovarășii: **Leonte Răutu, Paul Niculescu-Mizil, Ion Pas, Sorin Toma, Ilie Verdeț.**

Congresul aprobă apoi în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. — **Raportul de activitate al C. C. al P.M.R., raportor tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.**
2. — **Raportul Comisiei Centrale de Revizie, raportor tovarășul Guină Nicolae.**
3. — **Raportul asupra Directivelor Congresului al II-lea cu privire la cel de al 2-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956—1960, raportor tovarășul Chivu Stoica.**
4. — **Raportul cu privire la modificarea Statutului P.M.R., raportor tovarășul Ceaușescu Nicolae.**
5. — **Alegerea organelor centrale ale partidului.**

Se adoptă de asemenea regulamentul de desfășurare a lucrărilor Congresului.

La primul punct al ordinei de zi, tovarășul Constantin Pîrvulescu, care prezidează ședința, dă cuvîntul tovarășului **Gheorghe Gheorghiu-Dej**, pentru a expune **Raportul de activitate al C.C. al P.M.R.** (Intreaga asistență în picioare aclamă îndelung).

Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. este subliniat în repetate rînduri prin vii aplauze.

După încheierea raportului, toți delegații se ridică în picioare ovaționînd minute în șir. In sală răsună aclamații: „Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn!". Uralele nu contenesc vreme îndelungată.

La ora 17.15 ședința se ridică.

ȘEDINȚELE DIN ZIUA DE 24 DECEMBRIE

Lucrările celui de-al II-lea Congres al P.M.R. au continuat în dimineața zilei de 24 decembrie, ora 9, sub președinția tovarășului **Iosif Chișinevschi.**

Se dă cuvîntul tovarășului **Nicolae Guină** care expune Raportul de activitate al Comisiei Centrale de Revizie.

In continuare, Congresul începe discuțiile asupra Raportului de activitate al C.C. al P.M.R. și a Raportului de activitate al Comisiei Centrale de Revizie.

Ia cuvîntul tovarășul **Florian Dănălache**, delegat al organizației de partid a orașului București.

Se dă apoi cuvîntul tovarășilor **Gheorghe Rădoi**, delegat al organizației regionale de partid Stalin, **Marin Vintilă**, delegat al organizației regionale de partid Constanța și ing. **Popa Gherasim**, ministrul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, delegat al organizației de partid regionale Stalin.

Intreaga asistență în picioare primește cu aplauze puternice, care se prelungesc minute în șir, pe **Alexei Ilarionovici Kiricenko**, conducătorul delegației gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, membru în Prezidiul C.C. al P.C.U.S., prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist din Ucraina.

Cuvîntarea tovarășului A. I. Kiricenko este subliniată, în repetate rînduri, de aplauzele entuziaste ale delegaților, care manifestează îndelung pentru prietenia și frăția de nezdruncinat cu marele popor sovietic.

Tovarășul academician **Traian Săvulescu**, președintele Academiei R.P.R., delegat al organizației de partid a orașului București, a relevat importantele succese obținute în ultimii ani de oamenii de știință.

Se propune să se trimită un mesaj de salut celui de-al 17-lea Congres al Partidului Comunist din Suedia. Tovarășul Iosif Chișinevschi dă citire mesajului, care este aprobat cu aplauze. La orele 14 ședința se închide.

Ședința de după amiază se deschide la orele 17 sub președinția tov. **Emil Bodnăraș.**

Intîmpinat de aplauzele entuziaste ale întregii asistențe în picioare, la tribună urcă tov. **Ciu De**, conducătorul delegației eroicului Partid Comunist Chinez, secretar al Secretariatului C.C. al Partidului Comunist Chinez, vicepreședinte al R.P. Chineze, vicepreședinte al Consiliului Apărării, mareșal al R. P. Chineze.

Cuvintele de salut ale tovarășului Ciu De sînt primite cu vii și repetate aplauze. Delegații la Congres își manifestă sentimentele de dragoste și prietenie frățească față de marele popor chinez.

Apoi continuă discuțiile la Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. și la Raportul de activitate al Comisiei Centrale de Revizie.

Ia cuvîntul tov. **Gh. Apostol**, salutat cu aplauze prelungite.

Evidențiind rolul deosebit de important al activității sindicale în lupta pentru construirea socialismului și ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, tov. Gheorghe Apostol a arătat succesele însemnate obținute de sindicate sub îndrumarea partidului. Organizată și condusă de sindicate, întrecerea socialistă a devenit o largă mișcare a maselor în focul căreia se ridică mii și mii de cadre noi, talentate, fruntași ai producției.

Subliniind că forța sindicatelor constă în conducerea lor de către partid, vorbitorul a insistat asupra obligației organizațiilor de partid de a îmbunătăți conducerea politică a organizațiilor sindicale.

Iau apoi cuvîntul tovarășii **Ion Cotoț**, delegat al organizației regionale de partid Hunedoara, **Aritina Momuleț**, delegată a organizației de partid regionale Craiova, **Coici Spaza**, delegat al organizației de partid regionale Timișoara și **Cornel Lazăr**, delegat al organizației de partid a orașului București.

Tov. **Cornel Fulger**, prim secretar al C.C. al U.T.M., delegat al organizației de partid regionale Bacău, a vorbit despre succesele însemnate dobîndite de Uniunea Tineretului Muncitor după apariția Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. și ca rezultat al îmbunătățirii conducerii concrete, de către organele de partid, a organizațiilor U.T.M.

Ședința se ridică la ora 21.

ȘEDINȚA DIN ZIUA DE 25 DECEMBRIE

Lucrările celui de al II-lea Congres al P.M.R. au continuat în ziua de 25 decembrie.

Ședința de dimineață s-a deschis la ora 9 sub președinția tov. **Chivu Stoica.**

Se continuă discuțiile asupra Raportului de activitate al C.C. al P.M.R. și asupra Raportului Comisiei Centrale de Revizie.

Ia cuvîntul tov. **Ștefan Voitec**, care arată că unificarea politică, ideologică și organizatorică a clasei muncitoare în cadrul Partidului Muncitoresc Romîn, unificare înfăptuită pe temelia marxism-leninismului, a constituit un eveniment hotărîtor în viața politică a țării.

A luat apoi cuvîntul tov. **Victoria Ștefan**, delegată a organizației regionale de partid Bacău.

Primit cu vii și îndelungate aplauze, tov. **Léon Mauvais**, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Francez, a adus salutul Partidului Comunist Francez.

Tov. academician profesor dr. **C. I. Parhon**, președintele de onoare al Academiei R.P.R., a vorbit despre avîntul științific în țara noastră, despre marea sete de cultură a poporului.

Tov. **Mihai Dalea** prezintă **Raportul Comisiei de validare**. Congresul aprobă în unanimitate Raportul Comisiei de validare.

In continuare, Congresul alege o comisie pentru examinarea unor apeluri adresate Congresului, cerînd revizuirea unor sancțiuni de partid.

Primit cu vii aplauze, ia cuvîntul tov. **Miron Constantinescu.**

Vorbitorul a subliniat marea însemnătate a caracterizărilor cuprinse în Raportul de activitate al C.C. asupra dezvoltării politice și economice a țării noastre. In prima parte a cuvîntării sale, vorbitorul a arătat însemnătatea deosebită și perspectivele dezvoltării industriei chimice, petrolifere și energetice în cursul celui de-al II-lea plan cincinal. Apoi tovarășul Miron Constantinescu s-a ocupat pe larg de unele probleme ale revoluției culturale din țara noastră.

Iau apoi cuvîntul tovarășii **Mihai Florescu**, ministrul Industriei Chimice, **Sandu Ion**, delegat al organizației de partid regionale Ploești, **Csupor Ludovic**, delegat al organizației de partid a Regiunii Autonome Maghiare.

Tov. **Leonte Răutu** s-a ocupat în cuvîntul său de problemele propagandei de partid și ale conținutului muncii ideologice. După ce a relevat amploarea și succesele muncii în domeniul propagării marxism-leninismului și al activității politice și culturale de masă, vorbitorul a insistat asupra unor slăbiciuni care se mai manifestă în lupta împotriva ideologiei burgheze.

Intîmpinat cu aplauze, tov. **Knut Bäckström**, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist din Suedia, aduce Congresului salutul Partidului Comunist din Suedia.

Asistența primește cu aplauze salutul adresat Congresului, din partea Partidului Comunist din Grecia, de tov. **Vasilis Bardzatos**, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al Partidului Comunist din Grecia.

Se dă cuvîntul tovarășilor **Anton Breitenhofer**, delegat al organizației de partid a orașului București, **Florica Beraru**, delegată a organizației regionale de partid Suceava, **V. Em. Galan**, scriitor, și **Nicolae Suditu**, delegat al organizației regionale de partid Bîrlad.

Intîmpinat cu vii aplauze, ia cuvîntul tovarășul **Emil Bodnăraș**. Vorbitorul scoate în evidență succesele realizate în domeniul construcțiilor, insistînd asupra lipsurilor și neajunsurilor existente încă în acest domeniu.

Vorbind despre armata noastră populară, tov. Bodnăraș a arătat că una din principalele realizări ale partidului în acest domeniu este formarea în masă a noilor cadre de ofițeri din rîndurile clasei muncitoare, țărănimii muncitoare și intelectualității legate de popor.

In cursul ședinței, tovarășul **Chivu Stoica** a dat citire telegramelor de salut adresate Congresului de către C.C. al Partidului Comunist din India și de către C.C. al Partidului Comunist din Indonezia. Telegramele au fost primite cu puternice aplauze.

Ședința se închide la orele 15.

ȘEDINȚELE DIN ZIUA DE 26 DECEMBRIE

Ședința s-a deschis la ora 9 sub președinția tovarășului **Petre Borilă**, continuîndu-se discuțiile asupra Raportului de activitate al C.C. al P.M.R. și a Raportului Comisiei Centrale de Revizie.

Au luat cuvîntul tov. **Radu Dulgheru**, delegat al organizației regionale de partid Galați, **Ștefan Lungu**, Erou al Muncii Socialiste, delegat al organizației de partid a orașului București, și **Ilie Murgulescu**, ministrul Invățămîntului, delegat al organizației regionale de partid Cluj.

Primit cu îndelungate aplauze, tov. **Matyas Rakosi**, prim-secretar al Partidului celor ce muncesc din R.P. Ungară, aduce Congresului salutul Partidului celor ce muncesc din R. P. Ungară.

De asemenea, Congresul primește cu puternice aplauze salutul Partidului Comunist Italian, adus Congresului de tov. **Giovanni Roveda**, membru al Direcției Comitetului Central al Partidului Comunist Italian.

Continuîndu-se discuțiile, iau cuvîntul tov. Constantin Anca, delegat al organizației de partid a regiunii Ploești, Constantin Vața, delegat al organizației de partid a regiunii Craiova și **Vasile Patilineț**, delegat al organizației regionale de partid Timișoara.

Primită cu vii și puternice aplauze, tov. **Dolores Ibarruri**, secretar general al C.C. al Partidului Comunist din Spania, aduce Congresului salutul Partidului Comunist din Spania.

Ia apoi cuvîntul tov. **Gh. Gaston Marin**, prim vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, delegat din partea organizației regionale de partid Bacău.

Cu vii și puternice aplauze este primit tov. **Todor Jivkov**, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist Bulgar, care aduce Congresului salutul Partidului Comunist Bulgar.

Tov. **Vaclav Kopecky**, membru în Biroul Politic al Partidului Comunist Cehoslovac, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. Cehoslovace, a adus Congresului salutul Partidului Comunist Cehoslovac, primit cu aplauze puternice de asistență.

Au luat cuvîntul în continuare tov. **Ion Căciuleanu**, delegat al organizației regionale de partid Constanța, **Haidu Iuliu**, Erou al Muncii Socialiste, delegat al organizației regionale de partid Hunedoara, **Maria Zidaru**, delegată a organizației regionale de partid Baia Mare și **Emil Matheiser**, directorul trustului Petrol Moinești, delegat din partea organizației regionale de partid Bacău.

Primit cu vii aplauze, tov. **Zenon Novak**, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Polone, aduce Congresului salutul Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Primit cu puternice aplauze, ia cuvîntul tov. **Iosif Chișinevschi.** In cuvîntul său, tov. I. Chișinevschi a făcut o amplă analiză a unor aspecte ale muncii politice și organizatorice desfășurate de organizațiile de partid.

Subliniind atenția deosebită acordată de partid muncii ideologice, ca o parte integrantă a muncii pentru construirea socialismului, tov. Chișinevschi s-a ocupat pe larg de problemele propagandei de partid

Cu urale și aclamații prelungite delegații adoptă în unanimitate Rezoluția prin care Congresul aprobă activitatea desfășurată de Comitetul Central în perioada dintre primul și cel de-al doilea Congres al P.M.R., linia politică și sarcinile de viitor expuse în raportul de activitate al C.C. prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Ședința se ridică la ora 15.

Ședința de după amiază se deschide la ora 17, sub președinția tovarășului **Alexandru Moghioroș.**

Congresul adoptă în unanimitate Rezoluția Congresului al 2-lea al P.M.R., asupra Raportului Comisiei Centrale de Revizie a Partidului Muncitoresc Romîn.

Se trece la punctul al 3-lea al ordinei de zi:

Tovarășul **Chivu Stoica** expune **Raportul asupra Proiectului de Directive al Congresului al 2-lea cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956—1960.**

Raportul este subliniat în repetate rînduri de aplauzele puternice ale asistenței. La încheierea Raportului, întreaga asistență în picioare ovaționează îndelung. In sală răsună aclamații și urale în cinstea Partidului Muncitoresc Romîn.

Tov. Alexandru Moghioroș dă citire telegramelor de salut adresate Congresului de către **Partidul Comunist din Japonia** și de către **Partidul Socialist Unit din Islanda.** Telegramele sînt primite cu vii aplauze.

Incep discuțiile asupra Raportului la Proiectul de Directive al Congresului al 2-lea al P.M.R. cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale.

Iau cuvîntul tov. **Dumitru Balalia**, delegat al organizației regionale de partid Ploești, **Gheorghe Goina**, delegat al organizației regionale de partid Arad, președintele gospodăriei agricole colective din Sîntana, ing. **L. Călin**, delegat al organizației regionale de partid Hunedoara și ing. agr. **Gheorghe Hristu**, delegat al organizației regionale de partid București.

Primit cu vii aplauze, tov. **Ralph Palme Dutt**, membru al Biroului Politic, vicepreședinte al Partidului Comunist din Marea Britanie, aduce Congresului salutul Partidului Comunist din Marea Britanie.

Tov. **René Auguste Beelen**, membru al Biroului Politic, membru în secretariatul național al Partidului Comunist din Belgia, aduce Congresului salutul Partidului Comunist din Belgia. Salutul a fost primit cu vii aplauze.

Tov. **Ha San Du**, membru al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, șeful secției organizatorice a C.C. al Partidului Muncii din Coreea, aduce Congresului salutul Partidului Muncii din Coreea. Salutul a fost primit cu puternice aplauze.

La ora 21,15 ședința se ridică.

ȘEDINȚELE DIN ZIUA DE 27 DECEMBRIE

Ședința se deschide la ora 9, sub președinția tovarășului **Dumitru Coliu.**

Se continuă discuțiile asupra Raportului la Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956—1960.

Iau cuvîntul tov. **Maxim Bergheanu**, delegat al organizației regionale de partid Stalin, **Vladimir Gheorghiu**, delegat al organizației regionale de partid Craiova, **Ladislau Bányai**, delegat din partea organizației regionale de partid Cluj, **Gheorghe Radu**, delegat al organizației regionale de partid Timișoara, **Vasile Dascălu**, delegat al organizației regionale de partid Bacău, **Constantin Mateescu**, delegat al organizației regionale de partid București, și **Nicolae Ciocan**, delegat al organizației regionale de partid Iași.

Tov. **Karl Schirdewan**, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al Partidului Socialist Unit din Germania, aduce Congresului salutul Partidului Socialist Unit din Germania. Salutul este primit cu puternice aplauze.

Cu vii aplauze este primit salutul adresat Congresului de tov. **Oskar Neumann**, membru al Prezidiului și al Secretariatului Conducerii Centrale a Partidului Comunist din Germania, din partea Partidului Comunist din Germania.

Primit cu vii aplauze, ia cuvîntul tov. **Petre Borilă**. In cuvîntul său, vorbitorul a relevat că dezvoltarea cu prioritate în anii cincinalului a industriei grele, precum și creșterea producției agricole, au creat condiții pentru ridicarea continuă a producției bunurilor de larg consum. Pentru îndeplinirea sarcinilor ce revin industriei producătoare de bunuri de larg consum este necesară lichidarea hotărîtă a lipsurilor care s-au manifestat; la baza activității acestei importante ramuri a economiei trebuie să stea principiul respectării cererii consumatorilor, îmbunătățirea calității produselor, îmbogățirea sortimentelor.

Primit cu vii aplauze la cuvîntul tov. Alexandru Moghioroș.

In cuvîntul său, tov. Al. Moghioroș face o amplă analiză a realizărilor obținute în anii cincinalului în întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, în transformarea socialistă a agriculturii. Vorbitorul a arătat că sarcina principală în domeniul agriculturii este dezvoltarea și întărirea continuă a sectorului socialist care trebuie să asigure la sfîrșitul celui de al doilea cincinal 60—70 la sută din producția agricolă marfă, animală și vegetală.

Incheindu-se discuțiile la cel de al 3-lea punct al ordinei de zi, Congresul adoptă în unanimitate Directivele Congresului al II-lea cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956—1960.

Delegații salută cu aclamații adoptarea Directivelor. In sală răsună urale în cinstea Partidului Muncitoresc Romîn.

Ședința continuă sub președinția tov. **Miron Constantinescu.**

Se trece la punctul 4 al ordinei de zi.

Tov. Nicolae **Ceaușescu** prezintă Raportul cu privire la modificarea Statutului P.M.R. Raportul este subliniat în repetate rînduri cu aplauze.

Incep discuțiile asupra Raportului cu privire la modificarea Statutului P.M.R.

Iau cuvîntul tov. **Ioan Medveșan**, delegat al organizației regionale de partid Baia Mare, **Aurel Calimandric**, delegat al organizației regionale de partid Bacău, **Theodor Iordăchescu**, delegat al organizației regionale de partid București, și **Anton Gherghelaș**, delegat al organizației regionale de partid Iași.

Primit cu vii aplauze, tov. **Haki Toska**, membru al C.C al Partidului Muncii din Albania, deputat în Adunarea Populară, aduce salutul Partidului Muncii din Albania.

Tov. **Gombîn Cimid**, membru al C.C. al Partidului Popular Revoluționar Mongol, redactor șef al ziarului „Unen", transmite salutul Partidului Popular Revoluționar Mongol. Salutul este primit cu vii aplauze.

Primit cu vii aplauze, tov. **Rudolf Richter**, secretar al C.C. al Partidului Comunist din Austria, salută Congresul din partea Partidului Comunist din Austria.

Ședința se ridică la ora 14.

Ședința se redeschide la orele 17, sub președinția tov. **Ștefan Voitec.**

Primit cu vii aplauze ia cuvîntul tov. **Dominique Urbany**, secretar general al Partidului Comunist din Luxemburg, pentru a saluta Congresul din partea Partidului Comunist din Luxemburg.

Se continuă discuțiile la punctul 4 de pe ordinea de zi.

Iau cuvîntul tov. **Ludovic Vékony**, delegat din partea organizației regionale de partid Oradea și **Ene Țurcanu**, delegat din partea organizației regionale de partid Suceava.

Incheindu-se discuțiile asupra punctului 4 al ordinei de zi Congresul hotărăște următoarele:

Al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn aprobă textul proiectului de Statut modificat al P.M.R. și-l adoptă ca **„Statut al Partidului Muncitoresc Romîn".**

Delegații salută cu îndelungi aplauze, aclamații și urale în cinstea Partidului Muncitoresc Romîn noul Statut al P.M.R.

Primiți cu vii aplauze aduc salutul Congresului tovarășii: **Antti August Timonen**, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Finlanda, din partea Partidului Comunist din Finlanda; **Edgar Woog**, secretar general al Partidului Muncii din Elveția, din partea Partidului Muncii din Elveția; **Benito Marianetti**, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Argentina, din partea Partidului Comunist din Argentina; **Gotfred Hölvold Iohan**, membru al conducerii centrale a Partidului Comunist din Norvegia, din partea Partidului Comunist din Norvegia; **Dograti**, membru al Biroului executiv al Partidului Tudeh din Iran, din partea Partidului Tudeh din Iran.

Ședința continuă sub președinția tov. **Alexandru Drăghici.**

Iau cuvîntul pentru a saluta Congresul tovarășii: **Tim Buck**, secretar general al Comitetului Național al Partidului Muncitoresc Progresist din Canada, din partea Partidului Muncitoresc Progresist din Canada; **Spadaro Ruggero**, membru al Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist din Triest, din partea Partidului Comunist din Triest; **Zvi Arie Breitstein**, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Israel, redactor șef al ziarului „Kol Haam", din partea Partidului Comunist din Israel; **Jean Haken**, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Olanda, din partea Partidului Comunist din Olanda; **Alfred Jensen**, vicepreședinte al Partidului Comunist din Danemarca, din partea Partidului Comunist din Danemarca.

Saluturile au fost primite cu vii aplauze.

ȘEDINȚELE DIN ZIUA DE 28 DECEMBRIE

Miercuri 28 decembrie 1955 s-au încheiat lucrările celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn

In ședința de dimineață a avut loc alege

(Continuare în pag. 4-a)

Cuvîntul tovarășului Ilie Murgulescu

Revoluția populară, lichidînd vechiul regim burghezo-moșieresc și pornind la construirea unei orînduri noi, și-a clădit și își dezvoltă noua sa școală.

Inițiată de Partidul Comunist Romîn, reforma învățămîntului din 1948, așa cum a fost caracterizată de tov. Gh. Gheorghiu-Dej, „marchează hotarul dintre școala veche, burgheză, și școala nouă, a regimului de democrație populară".

Prin reforma din 1948 a fost așezată pe baze noi organizarea școlii elementare, medii și superioare. Conținutul învățămîntului a fost schimbat. Folosind experiența pedagogiei noastre progresiste și a pedagogiei sovietice procesul instructiv educativ a fost așezat pe baze științifice.

Prin contribuția entuziastă a mii de învățători, activiști din sindicate și sfaturi populare, de știutori de carte din întreprinderi și sate, au fost alfabetizați pînă azi aproape toți neștiutorii de carte pînă la vîrsta de 55 ani.

Invățămîntul primar general și obligatoriu a fost prevăzut în legile burgheze încă din 1864, dar el a rămas timp de 80 de ani literă moartă. Numai regimul nostru a creat condițiile ca, în cîțiva ani, învățămîntul primar general să devină o realitate. Tot pentru ridicarea nivelului cultural al poporului muncitor a luat o mare dezvoltare, în anii regimului democrat-popular, învățămîntul de 7 ani. Incepînd din anul școlar în curs, învățămîntul de 7 ani a devenit obligatoriu în reședințele de regiuni și raioane, în orașe și centre muncitorești. Așa cum se prevede în raportul de activitate al C.C. al partidului, pînă la sfîrșitul celui de-al doilea cincinal cea mai mare parte din absolvenții învățămîntului primar vor fi cuprinși în clasele V-VII, iar începînd cu următorul cincinal și acest învățămînt va fi generalizat.

Cu mare avînt s-a dezvoltat în anii democrației populare învățămîntul superior.

Pentru minoritățile naționale, partidul și guvernul au creat largi posibilități de a învăța și studia în limba maternă. In Republica Populară Romînă funcționează în prezent peste 3.200 de școli elementare și medii și instituții preșcolare în 15 limbi ale minorităților naționale și o universitate și 4 institute de învățămînt superior cu 12 facultăți în limba de predare maghiară.

Cu toate progresele realizate, învățămîntul nostru are numeroase lipsuri a căror înlăturare trebuie să ne preocupe serios.

Ministerul Invățămîntului nu a procedat din vreme la un studiu sistematic al rețelei școlare și la elaborarea unui plan de perspectivă pentru dezvoltarea ei.

Dezvoltarea învățămîntului într-o țară care construiește socialismul pune pe primul plan problema profilării învățămîntului potrivit nevoilor economiei naționale, sănătății și culturii poporului.

Profilării învățămîntului mediu, tehnic și profesional, Ministerul Invățămîntului i-a acordat însă prea puțină atenție. Nici nomenclatorul specialităților, nici planurile și programele de învățămînt, întocmite de ministerele și organizațiile centrale de care depindeau școlile, nu au fost supuse unei analize atente și cuprinzătoare. A lipsit de asemenea o legătură strînsă între Ministerul Invățămîntului, maiștrii din școli și specialiștii din producție, a căror experiență putea fi valorificată în vederea unei juste orientări a pregătirii viitoarelor cadre tehnice medii, a viitorilor muncitori calificați. In cadrul planurilor de învățămînt nu s-a acordat locul cuvenit pregătirii practice a elevilor.

Prin Hotărîrea partidului și guvernului privind școlile profesionale de ucenici și școlile tehnice și tehnice de maiștri, s-au pus bazele pregătirii de muncitori calificați și de maiștri cu temeinice cunoștințe practice profesionale, legați de producție și capabili să contribuie la avîntul economiei naționale.

Profilarea învățămîntului superior a fost o problemă de care s-a ocupat mai deaproape Ministerul Invățămîntului. S-au stabilit specialitățile în care trebuie pregătite viitoarele cadre superioare, au fost create facultățile și secțiile necesare pentru pregătirea studenților în specialitățile astfel stabilite, au fost elaborate planurile și programele de învățămînt și o parte din manualele necesare formării specialiștilor de înaltă calificare.

Pentru a asigura în noua școală superioară unitatea dintre teorie și practică — condiție esențială pentru ca învățămîntul să poată contribui la construirea socialismului — a fost introdusă practica, obligatorie, în producție a studenților, ca parte integrantă din procesul de învățămînt.

De o atentă revedere mai are nevoie profilul învățămîntului universitar și pedagogic superior, a cărui structură trebuie coordonată cu profilul cadrelor necesare învățămîntului de cultură generală.

Școala de cultură generală reprezintă principala verigă din sistemul nostru de învățămînt. Nivelul de pregătire pe care-l asigură absolvenților săi influențează în mare măsură calitatea și nivelul învățămîntului de specialitate.

Pentru îmbunătățirea școlii de cultură generală, Ministerului Invățămîntului îi revin numeroase și importante sarcini. Trebuie să elaboreze planuri și programe de învățămînt stabil. Trebuie să acorde o atenție deosebită manualelor. Trebuie asigurată întocmirea unor noi manuale de calitate superioară, apelînd pentru aceasta la cele mai capabile cadre didactice.

Tovarășa Ștefan Victoria, delegată a organizației de partid regionale Bacău, și alți tovarăși au adus critici îndreptățite Ministerului Invățămîntului și au făcut propuneri judicioase în vederea îmbunătățirii activității în școli. Ministerul Invățămîntului va folosi aceste critici și va depune eforturi hotărîte pentru a îndepărta lipsurile din munca sa.

Ministerul Invățămîntului n-a acordat atenția cuvenită încadrării învățămîntului superior cu cadre didactico-științifice corespunzătoare. Din această cauză, așa cum just subliniază Raportul Comitetului Central al partidului, Ministerul Invățămîntului promovează greu cadrele tinere crescute de partid, nu folosește judicios cadrele vechilor specialiști. Ministerul Invățămîntului trebuie să desfășoare o politică de pregătire și promovare a cadrelor didactico-științifice, strîns coordonată cu cerințele ridicării și întăririi învățămîntului nostru superior.

Pregătirea de specialitate a viitoarelor cadre superioare trebuie așezată pe temeliile de granit ale învățăturii marxist-leniniste, pe care aceste cadre trebuie să și-o însușească pentru a pune știința lor în serviciul poporului muncitor și al construirii socialismului, în slujba păcii și înfrățirii între popoare.

Organizațiile de pionieri și U.T.M. din școli, precum și organizațiile U.T.M. din institutele de învățămînt superior, îndrumate de organizațiile de partid, trebuie și pot să aducă o contribuție importantă la îmbunătățirea muncii de educație a elevilor și studenților.

Invățătorii și profesorii trebuie să știe să mobilizeze pe părinți în această muncă de educare a tinerelor vlăstare, să activizeze comitetele de părinți, să antreneze prin forme variate pe părinți în sprijinul ridicării la un nivel înalt al educației copiilor noștri.

Cuvîntul tovarășului Ladislau Bányai

O mîndrie a puterii populare o constituie instituțiile de învățămînt superior din Cluj, a căror importanță depășește mult limitele regiunii noastre.

Ca rezultat al politicii juste a partidului nostru, orașul Cluj, de la instaurarea regimului de democrație populară, adăpostește două universități: Universitatea „Victor Babeș" cu limba de predare romînă și Universitatea „Bolyai" cu limba de predare maghiară, care colaborează în mod frățesc între ele. A luat ființă Institutul medico-farmaceutic cu mai multe facultăți, iar fosta școală de subingineri a devenit un Institut politehnic. Avem un Institut agronomic, un Conservator de muzică și un Institut de artă plastică, fiecare cu o secție maghiară.

Azi sînt la Cluj 8905 studenți față de 4.400 în 1934-35, cînd numărul studenților a atins cifra cea mai mare sub regimul burghezo-moșieresc.

In continuare vorbitorul a arătat măsurile luate de comitetul regional de partid pentru îmbunătățirea muncii de partid în instituțiile de învățămînt superior și a criticat unele dispoziții birocratice ale Ministerului Invățămîntului.

Un rol important în viața științifică din Cluj revine filialei Academiei R.P.R., înființată în 1949, care are mai multe sute de cercetători științifici. Există o colaborare strînsă între instituțiile de învățămînt superior și aproape toate institutele și colectivele filialei Academiei R.P.R. — mai ales în domeniul matematicii, al botanicii și al istoriei. Institutul de istorie și catedrele de istorie de la cele două universități din Cluj au realizat o muncă colectivă în diferite cercetări pe baza reconsiderării critice în spirit marxist-leninist a istoriografiei burgheze romîne și maghiare

Institutul de lingvistică din Cluj contribuie la redactarea Atlasului lingvistic romîn și a dicționarului limbii literare romîne contemporane, redactează dicționarul romîno-maghiar și maghiaro-romîn. Vorbitorul a subliniat necesitatea ca Institutul să treacă și la întocmirea altor lucrări mult așteptate, ca unele manuale de gramatică.

Forțele științifice creatoare din Cluj, cu vechi tradiții locale, sînt stînjenite de centralismul birocratic al aparatului Academiei R. P. R.

Viața literară și artistică a orașului Cluj se dezvoltă și înflorește ca niciodată în trecut. Teatrele romîn și maghiar, operele romînă și maghiară, Filarmonica de stat recent înființată răspund exigențelor artistice mereu crescînde ale maselor muncitoare.

Vorbitorul, citînd apoi o serie de lucrări literare aparținînd scriitorilor clujeni romîni și maghiari, a subliniat că ele oglindesc conviețuirea frățească a oamenilor muncii din țara noastră.

Comuniștii romîni și maghiari care activează pe tărîmul cultural și ideologic sînt conștienți de faptul că cimentarea unității frățești a poporului romîn și a minorităților naționale este una dintre chezășiile dezvoltării patriei noastre. Ei duc o muncă de lămurire susținută pentru lichidarea unor tendințe de separatism cultural, pentru dezvoltarea formelor concrete de colaborare tovărășească, demască și combat cu hotărîre manevrele perfide ale claselor exploatatoare și ale rămășițelor lor de a reînvia prejudecățile șovine.

Sub conducerea partidului, oamenii de știință și de cultură, romîni și maghiari din Cluj vor contribui cu tot elanul lor la îndeplinirea celui de-al doilea plan cincinal, vor lupta și mai strîns uniți pentru construirea socialismului în patria noastră, Republica Populară Romînă, pentru apărarea și întărirea păcii și prieteniei între popoare.

Cuvîntul tovarășei Victoria Ștefan

Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej se ocupă și de realizările obținute în domeniul revoluției culturale.

In timpul regimului burghezo-moșieresc, din cele 198 de sate din raionul Bacău 89 nu aveau școală elementară. De existența materialului didactic în comune și sate nici nu se putea vorbi. Imi amintesc că în 1933, deși am absolvit școala printre fruntașe, am stat doi ani fără post alături de mulți alți învățători șomeri în acea perioadă.

Reforma învățămîntului inițiată de partid în 1948, precum și alte hotărîri ale partidului, au schimbat fundamental principiile de organizare și orientare a învățămîntului.

In regiunea noastră s-au înființat peste 200 unități școlare noi. Satul Humulești, satul marelui povestitor Ion Creangă, fala noastră, a moldovenilor, are bucuria să-și vadă terminată școala începută acum 25 de ani. Sînt fericită că pot munci ca învățătoare la această școală.

In munca noastră de zi cu zi noi ne-am străduit să dezvoltăm la elevi deprinderi practice, folosind în acest scop loturile experimentale, colțurile vii, laboratoarele. De asemenea, ne străduim să dezvoltăm la elevi dragostea de patrie, atașamentul fierbinte față de popor, sentimentul de prietenie și dragoste pentru marea Uniune Sovietică, pentru poporul chinez, pentru țările de democrație populară, pentru toți cei ce muncesc din lumea întreagă.

Din cei peste 90.000 analfabeți care au existat în regiunea Bacău în ultimii ani au învățat carte peste 80.000

Pentru răspîndirea cunoștințelor științifice și a metodelor agrotehnice înaintate, pentru a contribui la cooperativizarea agriculturii și pentru stîrpirea misticismului, a înapoierii culturale, noi, învățătorii, activăm cu tot elanul în cadrul căminelor culturale, caselor de cultură, colțurilor roșii etc.

Cu toate succesele obținute, noi nu sîntem pe deplin mulțumiți de munca noastră. Mai există încă unele cadre didactice care n-au izbutit să asigure un învățămînt științific legat de viață, să formeze copiilor deprinderi practice, să-i îndrume spre munca de producție.

In continuare tov. Victoria Ștefan a vorbit despre o serie de greutăți în muncă pe care le întîmpină învățătorii și care se datoresc Ministerului Invățămîntului. Astfel, nici în acest an nu s-au editat manuale pentru toate obiectele și pentru toate clasele, iar tirajul unor manuale este insuficient, lipsește concordanța dintre program, manuale și obiectele de învățămînt la limba romînă, matematici, istorie etc. Conținutul unor manuale nu este potrivit vîrstei elevilor, depășind puterea lor de înțelegere.

Am fi putut primi un ajutor mai efectiv din partea ministerului, dacă acesta ar fi renunțat la formele lui birocratice de a trimite numeroase circulări și ordine, care de cele mai multe ori se repetă. Numai în primele două pătrare ale acestui an, la secția de învățămînt a regiunii Bacău s-au primit 345 circulări și ordine.

Pentru lichidarea lipsurilor arătate mai sus și îmbunătățirea muncii în învățămînt, tov. Victoria Ștefan a făcut, în încheierea cuvîntării sale, o serie de propuneri printre care: stabilirea unui acord deplin între program și manuale, îmbunătățirea muncii de control și de îndrumare, trecerea la învățămîntul de 11 ani, politehnizarea învățămîntului în școlile de 7 ani și medii etc.

Raportul de activitate al C. C. al P. M. R. la Congresul al II-lea al partidului

Raport prezentat de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C. C. al P. M. R. *)

CREŞTEREA VENITULUI NAŢIONAL ŞI A NIVELULUI DE TRAI IN PERIOADA 1948—1955

Tovarăşi,

Succesele obţinute în toate ramurile economiei naţionale au avut drept urmare o importantă sporire a venitului naţional şi o îmbunătăţire a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii de la oraşe şi sate.

Astăzi, spre deosebire de trecut, venitul naţional creat de poporul muncitor serveşte la dezvoltarea economiei şi culturii socialiste.

Venitul naţional al Republicii Populare Romîne a crescut în 1955 de peste două ori şi jumătate faţă de 1948 şi aproximativ de 2 ori mai mult decît în 1938.

In anul 1955, venitul naţional a fost creat în cea mai mare parte de către sectorul socialist — cca. 71%, ceea ce arată că astăzi formaţiunea socialistă în economia noastră este predominantă.

In 1938, datorită înapoierii industriale a Romîniei, partea de venit naţional creată în agricultură era mai mare decît aceea produsă în industrie, pe cînd astăzi, ca urmare a triplării producţiei industriale, aproape jumătate din venitul naţional este realizat în industrie, iar partea provenită din agricultură este doar cu puţin peste un sfert, deşi volumul absolut al venitului naţional, produs în agricultură, a crescut faţă de 1938. Agricultura are rezerve mari încă neutilizate şi trebuie să asigure, alături de industrie, o creştere şi mai mare a venitului naţional, prin obţinerea unor randamente ridicate la hectar.

Balanţa folosirii venitului naţional, pe clase sociale, prezintă deosebiri fundamentale faţă de trecut.

In perioada dintre cele două războaie mondiale, din punct de vedere al venitului naţional, raportat la numărul locuitorilor, Romînia era una din cele mai sărace ţări din lume, situîndu-se puţin deasupra nivelului ţărilor coloniale. Datorită crizei economice din 1929—1932, venitul naţional al Romîniei a scăzut de la 293 miliarde lei în 1928, la 171 miliarde lei în 1932*), ceea ce a adus o pauperizare şi mai mare a maselor largi ale populaţiei muncitoare. Astfel, clasele exploatatoare, căutînd ieşirea din criză, aruncau efectele ei îngrozitoare pe spinarea oamenilor muncii.

In Romînia burghezo-moşierească, an de an, o parte tot mai mare a venitului naţional — produs prin truda muncitorilor şi ţăranilor muncitori — era folosită pentru îmbogăţirea clasei capitaliştilor şi moşierilor şi a altor pături parazitare, iar partea din venitul naţional care revenea clasei muncitoare şi ţărănimii muncitoare se micşora de la un an la altul pe calea reducerii salariilor, a scăderii veniturilor ţărănimii, a fiscalităţii excesive, a creşterii şomajului şi a sărăcirii continue a celor ce muncesc de la oraşe şi sate.

După datele oficiale, în 1938**), un număr de 3.767 întreprinderi industriale capitaliste — din toate ramurile — au plătit un fond de salarii de 8,3 miliarde (în lei din 1938) unui număr de 289.100 salariaţi şi au încasat beneficii în acelaşi an în valoare de 18 miliarde (în lei din 1938). In timp ce profiturile fabricanţilor creşteau vertiginos, şomajul — boala cronică de nelecuit a capitalismului — făcea ravagii îngroşînd în fiecare an, cu zeci de mii, rîndurile oamenilor lipsiţi de dreptul elementar la muncă şi la viaţă.

Din 1933 pînă în 1938, nivelul preţurilor în principalele oraşe ale ţării a crescut între 24—34%; în timp ce salariile muncitorilor şi funcţionarilor au crescut numai cu 5—6%, ceea ce arată scăderea salariului real al muncitorilor. Iată o parte a tabloului mizeriei şi privaţiunilor oamenilor muncii din timpul exploatării capitaliştilor şi moşierilor.

Cu totul altfel **se prezintă astăzi situaţia.**

In primul plan cincinal, aproximativ trei sferturi din venitul naţional a fost repartizat ca fond de consum pentru folosinţa oamenilor muncii de la oraşe şi sate, pentru satisfacerea nevoilor materiale şi culturale, iar restul de un sfert a fost destinat pentru fondul de acumulare, care a asigurat în această perioadă dezvoltarea producţiei industriale şi agricole, a transporturilor şi circulaţiei mărfurilor, precum şi dezvoltarea culturii în folosul poporului muncitor.

Dezvoltarea continuă a economiei şi culturii, creşterea venitului naţional, atragerea în cîmpul muncii a unui număr tot mai mare de muncitori, precum şi creşterea importantă a cheltuielilor social-culturale făcute de către stat, au asigurat sporirea veniturilor reale ale oamenilor muncii.

Regimul democrat-popular a asigurat pe deplin dreptul la muncă prin crearea de noi fabrici şi uzine, şantiere, staţiuni de maşini şi tractoare, gospodării agricole de stat, instituţii de învăţămînt şi de cercetări ştiinţifice, de sănătate şi de cultură.

In anii 1951—1955, economia, cultura şi sănătatea publică au primit cca. 97.000 cadre medii tehnice şi aproape 50.000 de cadre cu pregătire superioară. Imensa majoritate a muncitorilor cărora li s-a încredinţat de către partid conducerea întreprinderilor naţionalizate şi-au însuşit cunoştinţele tehnice şi economice necesare; mulţi dintre ei au urmat cursuri de specialitate şi au devenit ingineri, fiind la înălţimea încrederii acordate.

O mare însemnătate în îmbunătăţirea pregătirii profesionale a muncitorilor calificaţi şi a maiştrilor a avut-o hotărîrea din anul acesta a partidului şi guvernului, hotărîre prin care învăţămîntul profesional a fost legat de producţie, de întreprinderi.

Una din cele mai importante realizări ale regimului democrat-popular este participarea femeii, cu drepturi egale cu ale bărbaţilor la activitatea de stat, economică şi culturală. In cursul primului plan cincinal, peste 300.000 de femei au intrat în producţie. Ele îndeplinesc astăzi un rol important în construcţia economică şi culturală, ca muncitoare, maiştri, ingineri, medici, învăţătoare, profesoare şi creatoare talentate în domeniul cercetării ştiinţifice, al artelor şi literaturii. In 1938 — după datele Ministerului Muncii din acea vreme — salariile femeilor erau cu 50% mai reduse decît ale bărbaţilor. Astăzi, femeile primesc salarii egale la muncă egală cu bărbaţii şi contribuie la creşterea veniturilor băneşti ale familiei.

Salariul real al muncitorilor a crescut în 1955 cu 28% faţă de anul 1950, pe calea creşterii salariului mediu şi pe calea reducerii preţurilor bunurilor de larg consum.

Consumul efectiv al populaţiei serveşte drept cel mai direct şi mai concludent indicator al nivelului de trai al poporului muncitor; consumul familiilor de muncitori la alimentele de bază a crescut în 1955, faţă de 1948, la pîine cu 52%, la grăsimi cu 203%, la carne cu 85%, la zahăr cu 138% şi la lapte cu 25%.

In 1938, chiria reprezenta 1/3 din salariul mediu al unui muncitor sau funcţionar, iar cheltuielile pentru serviciile comunale şi de deservire a populaţiei se ridicau la 14% din salariu. Acum chiriile reprezintă cel mult 5% din salariul mediu, iar cheltuielile pentru serviciile comunale şi de deservire — energie electrică, apă, salubritate şi transport în comun — sînt de numai 6—7% din salariul mediu al unui muncitor sau funcţionar. Se dau an de an în folosinţă oamenilor muncii. mii de apartamente construite de stat, precum şi credite pentru construirea de case individuale.

In timpul exploatării capitaliste nu se asigura dreptul la odihnă oamenilor muncii. După o istovitoare trudă de ani de zile, muncitorul de multe ori, în loc de concediu pentru odihnă, era concediat, adică era trimis la „odihnă" de luni de zile, fără salariu, fără posibilitate de a-şi asigura hrana zilnică.

Ingrijirea medicală, protecţia muncii şi pensia erau o bătaie de joc, iar miliardele de lei luate din sudoarea muncitorilor drept cote pentru asigurări sociale se plăteau ca salarii şi diurne imensului aparat birocratic pus să administreze aceste fonduri băneşti.

Astăzi, clasa muncitoare beneficiază de concedii plătite, de case de odihnă, asigurări sociale, îngrijire medicală şi de un vast sistem de protecţie a muncii. In 1951—1955, peste 2 milioane de persoane — 1,5 milioane adulţi şi peste o jumătate de milion copii au fost trimişi — prin sindicate, la odihnă şi cură în staţiunile balneoclimaterice, cheltuindu-se în acest scop 900 milioane lei. Pentru pensii s-au acordat în această perioadă peste 3,6 miliarde lei; pentru ajutorul familial de stat — 374 milioane; în total, pentru asigurări sociale, s-au cheltuit aproape 6,5 miliarde lei.

In anii puterii populare s-a schimbat mult în bine şi viaţa satelor noastre. Ţărănimea muncitoare îşi aminteşte cu mînie de anii de cruntă exploatare cînd muncea, din zori şi pînă în noapte, pe pămîntul moşierilor şi chiaburilor, lipsită de cele mai elementare condiţii de viaţă omenească.

Izbucnirea crizei generale din 1929, care s-a împletit cu criza agrară, a agravat şi mai mult situaţia ţărănimii, accentuînd procesul de sărăcire şi de diferenţiere de clasă la ţară şi sporind nemulţumirile adînci ale ţărănimii împotriva exploatării moşiereşti şi chiabureşti, a apăsării fiscale şi cămătăreşti.

Uriaşele datorii făcute de ţărani la bănci şi cămătari, pentru plata ratelor la aşa-zisa împroprietărire ori pentru cumpărare de vite şi unelte de muncă, povara grea a impozitelor şi dobînzilor, condamnaseră la foame cronică marea majoritate a ţăranilor muncitori.

După datele economiştilor burghezi ***), 64% din totalul gospodăriilor micilor proprietari agricoli (2.474.738) aveau în 1929 datorii, de 37,4 miliarde lei, ceea ce însemna 15.102 lei datorie de fiecare gospodărie, sau 6.585 lei datorie pe fiecare hectar de pămînt, deşi ţăranii plătiseră, prin camătă, de 2 şi de 3 ori sumele iniţial împrumutate.

Pentru a potoli indignarea şi revolta ce clocotea în rîndurile ţărănimii muncitoare, regimul burghezo-moşieresc, căutînd ieşirea din criză şi pe spatele ţărănimii muncitoare, a recurs la şiretlicul perfid al conversiunii, care de fapt a agravat situaţia disperată a ţărănimii.

Scăderea catastrofală a preţurilor produselor agricole a pus ţărănimea în imposibilitate de a-şi mai plăti datoriile, chiar dacă şi-ar fi vîndut pămîntul la preţul de 10—20.000 lei hectarul, cît era în 1929.

Urmările acestei grave situaţii, de ruinare a ţărănimii, se oglindesc în rezultatele recensămîntului general din 1930 care arăta că existau 700.000 de ţărani fără nici un petec de pămînt, alţi 610.000 de ţărani aveau în total numai 320.000 ha., adică în medie 1/2 ha de gospodărie, iar aproape 50% din ţărani, cu 1—3 ha., nu aveau vite de muncă.

In 1930, procesul de concentrare a pămîntului în mîinile moşierilor şi chiaburilor întărise baza economică a chiaburimii şi adusese ţărănimea săracă şi mijlocaşă la sapă de lemn; 12.200 de moşieri deţineau tot atîta pămînt cît 2.460.000 de gospodării ţărăneşti.

La situaţia jalnică, de mizerie neagră a ţărănimii, se adăugau neştiinţa de carte şi bolile care îi măcinau rîndurile; 30% din copii nu mergeau la şcoală, iar majoritatea femeilor nu ştiau carte. Asistenţa medicală era aproape inexistentă, pelagra şi bolile sociale cuprinseseră milioane de ţărani, iar mortalitatea generală şi infantilă deţineau primul loc în Europa.

Astăzi, ţăranul muncitor — descătuşat din oprimarea de veacuri — este liber şi stăpîn pe pămîntul său.

Revoluţia populară a lichidat clasa moşierilor, îngrădeşte exploatarea chiaburească şi duce la lichidarea acestei exploatări.

Regimul democrat-popular nu numai că a scăpat ţărănimea muncitoare de datoriile înrobitoare către moşieri **şi cămătari şi de pericolul de a-şi pierde pămîntul, rîvnit de moşieri şi chiaburi,** dar a expropriat pe moşieri şi a împroprietărit pe ţăranii fără pămînt sau cu pămînt puţin. Astăzi, ţărănimea muncitoare primeşte din partea statului ajutor tehnic prin S.M.T., asistenţă agro-tehnică, seminţe selecţionate şi credite pentru mărirea producţiei şi valorificarea produselor sale, obţinînd an de an recolte şi venituri tot mai mari şi realizînd un consum propriu tot mai ridicat.

Ridicarea nivelului de viaţă al ţărănimii noastre muncitoare se poate vedea şi din faptul că în primul plan cincinal s-au construit la sate cca. 200.000 de case noi.

Populaţia de la sate primeşte astăzi, din partea statului, învăţămînt gratuit, îngrijire medicală, ajutoare pentru mamele cu mulţi copii. In satele noastre au pătruns lumina electrică, radio-ul. Caravanele cinematografice, căminele culturale şi bibliotecile săteşti duc o muncă intensă pentru ridicarea nivelului cultural al ţărănimii.

In perioada 1951-1955 s-au cheltuit 12,5 miliarde pentru cultură şi învăţămînt şi 5,5 miliarde pentru sănătatea oamenilor muncii de la oraşe şi sate.

Iată foloasele mari ale alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, iată motivele pentru care ţărănimea muncitoare urmează cu încredere pe aliatul său de nădejde pe drumul socialismului, îndeplinindu-şi cu cinste îndatoririle patriotice faţă de statul democrat-popular (aplauze puternice). Mergînd cu încredere şi fermitate, alături şi sub conducerea clasei muncitoare, pe calea făuririi socialismului la sate, ea va scăpa definitiv de orice formă de exploatare a omului de către om.

In 1955 statul a cheltuit pentru acţiunile social-culturale de cîteva ori mai mult decît în 1938, iar în perioada 1948—1955 s-au cheltuit 32,6 miliarde lei pentru învăţămînt şi burse, asistenţă medicală, pentru odihna oamenilor muncii şi a copiilor lor, pentru înflorirea artei şi literaturii.

In afară de această sumă, pentru asigurarea dezvoltării bazei materiale a culturii, învăţămîntului, sănătăţii şi sportului, în cursul primului nostru plan cincinal s-au investit peste 3,5 miliarde lei. S-au construit şcoli, institute pentru pregătirea cadrelor superioare şi pentru cercetări ştiinţifice, teatre, cinematografe, muzee, cămine culturale, spitale, dispensare şi terenuri sportive.

Invăţămîntul a luat o mare dezvoltare, transformîndu-se fundamental atît în ce priveşte organizarea cît şi conţinutul.

Numărul şcolilor elementare şi medii a crescut, îndeosebi al şcolilor de 7 ani în centre muncitoreşti şi la sate. Mase importante de elevi au fost cuprinse în şcoli. A crescut numărul facultăţilor şi al institutelor şi s-a mărit numărul studenţilor. Conţinutul învăţămîntului a fost simţitor îmbunătăţit; au fost perfecţionate metodele de predare; s-a îmbunătăţit compoziţia socială a elevilor şi s-a creat o nouă atitudine faţă de studiu. S-a intensificat munca de perfecţionare a cadrelor didactice.

Au fost create condiţii de studiu şi pentru oamenii muncii aflaţi în producţie. S-au înfiinţat şcoli pentru tineretul muncitoresc şi sătesc şi a luat avînt învăţămîntul fără frecvenţă, care permite oamenilor muncii să facă studii medii şi superioare fără să părăsească producţia.

Astăzi, în Republica Populară Romînă, sînt asigurate cele mai largi condiţii dezvoltării învăţămîntului minorităţilor naţionale în limba maternă.

In învăţămîntul superior a fost organizată cercetarea ştiinţifică, care în ultimii ani se dezvoltă cu avînt.

In aceşti ani de muncă paşnică, constructivă, poporul nostru a avut tot timpul sprijinul frăţesc al marelui său prieten — poporul sovietic. In acelaşi timp, s-au dezvoltat continuu relaţiile prieteneşti şi de într-ajutorare cu ţările de democraţie populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist (aplauze puternice).

---

*) Enciclopedia Romîniei, vol. IV, pag. 964.

**) Anuarul statistic al Romîniei, 1939-1940, pag. 478.

***) Contribuţiuni la problema reorganizării creditului în Romînia, vol. I, pag. 27-29, Bucureşti 1938.

SELECŢIONAREA ŞI REPARTIZAREA CADRELOR

In stadiul actual de dezvoltare avem nevoie în toate compartimentele vieţii de partid şi de stat de cadre cu o temeinică pregătire, energice, harnice, capabile să facă faţă sarcinilor complexe economice, sociale şi culturale legate de cel de-al doilea plan cincinal şi să ridice la un nivel superior munca politică-organizatorică a partidului.

Trebuie să punem capăt slabei exigenţe faţă de competinţa cadrelor din partea unor organe de partid şi de stat, care promovează oameni slab pregătiţi din punct de vedere politic şi profesional, capabili doar să ducă de rîpă munca ce le-a fost încredinţată, oricîtă bunăvoinţă ar avea.

Este destul de răspîndită practica de a se repartiza cadrele numai după dosare şi de a se numi oameni în funcţii în mod birocratic, chiar fără să fie văzuţi la faţă. Se cere fiecărui organ de partid şi fiecărui activist de răspundere studierea şi cunoaşterea temeinică a cadrelor în muncă, selecţionarea lor după calităţile politice şi profesionale — principiu leninist indivizibil. Trebuie să dăm o mai mare atenţie ca pînă acum gradului de pregătire a cadrelor, să le repartizăm acolo unde pot da maximum de randament, să le dăm ajutor pentru a se putea achita de sarcinile ce li se încredinţează, să manifestăm o grijă permanentă pentru condiţiile lor de muncă şi de viaţă.

A creşte cadre pentru toate sectoarele de activitate nu este un lucru uşor. Trebuie ani de muncă pentru a forma un activist capabil să facă faţă unei munci de răspundere la nivelul cerut. De aceea, promovînd în mod curajos cadre tinere, devotate partidului, să nu ne oprim aici, ci să muncim necontenit pentru creşterea lor, pentru ridicarea nivelului lor politic şi cultural şi a calificării lor profesionale.

Or, în ce priveşte studiul activiştilor de partid şi de stat, situaţia nu este mulţumitoare. Unii activişti studiază nesistematic, fără continuitate teoria marxist-leninistă şi documentele privind politica partidului. Este inevitabil ca astfel de cadre să cadă pradă practicismului îngust, să nu poată judeca în mod critic, de pe poziţiile ideologiei marxist-leniniste, problemele economice din domeniul lor de activitate, să nu se poată orienta just în problemele vieţii interne şi internaţionale.

O dată cu ridicarea nivelului ideologic al cadrelor de partid, sarcina noastră este de a ridica în mod persistent pregătirea lor de specialitate la nivelul de cunoştinţe al inginerilor şi tehnicienilor. Să luăm, de pildă, sarcinile vaste ce ne stau în faţă în industrie, unde nivelul de cunoştinţe al multor cadre de partid şi de stat este cu totul insuficient. A asigura conducerea de partid în acest domeniu înseamnă a orienta cadrele de partid care se ocupă de industrie să-şi însuşească cunoştinţe temeinice de tehnică şi de economie. Acelaşi lucru trebuie spus despre agricultură. Pentru a conduce o gospodărie de stat sau o gospodărie colectivă, se cer cunoştinţe multilaterale agrotehnice şi zootehnice şi o cunoaştere serioasă a economiei agrare.

In domeniul politicii de cadre, o serie de ministere şi departamente centrale au serioase slăbiciuni. La Ministerul Invăţămîntului, cadrele tinere, competente, crescute de partid sînt foarte anevoios promovate. In acelaşi timp sînt neglijate o serie de cadre vechi, mature politiceşte Ministerul Agriculturii se ocupă nesatisfăcător de promovarea unor cadre cu larg orizont politic şi ştiinţific, necesare pentru înfăptuirea transformării socialiste a agriculturii.

Acestei stări de lucruri, care este comună multor ministere şi instituţii centrale, trebuie să i se pună capăt cu toată hotărîrea. Este necesară o îmbunătăţire radicală a muncii ministerelor în domeniul pregătirii, repartizării şi promovării de cadre.

Organele de partid şi de stat trebuie să muncească cu perseverenţă pentru a asigura cadre competente necesare economiei şi culturii.

Zecile de mii de cadre care lucrează în organele de partid şi de stat, în aparatul lor, în organizaţiile de masă şi îndeosebi numerosul activ de partid care s-a închegat în jurul organelor de partid formează un mare rezervor pentru ridicarea şi selecţionarea de cadre.

In perioada construirii socialismului, cadrele hotărăsc totul. Să educăm şi să creştem cu grijă, cu răbdare şi cu dragoste cadrele noastre — fondul de aur al partidului! (Aplauze).

MUNCA IDEOLOGICA

Tovarăşi,

Una din condiţiile esenţiale ale victoriei în lupta pentru construirea socialismului este educaţia marxist-leninistă a membrilor partidului, înarmarea lor cu o cunoaştere profundă a teoriei marxist-leniniste, a legilor şi forţelor motrice ale dezvoltării societăţii, a concluziilor pe care le trage partidul nostru din tezele învăţăturii marxist-leniniste pentru practica sa revoluţionară. In ţara noastră ideologia marxist-leninistă stă la temelia vieţii de stat şi exercită o înrîurire tot mai puternică asupra vieţii sociale.

Cu toate succesele însemnate obţinute de partid în munca de educaţie marxist-leninistă, ea continuă să rămînă încă în urma cerinţelor vieţii şi a necesităţilor activităţii practice a partidului.

Congresul nostru trebuie să constituie un punct de plecare pentru lichidarea hotărîtă a oricărei subaprecieri a muncii ideologice şi, înainte de toate, pentru un mare avînt al studiului individual al teoriei marxist-leniniste Fiecare membru şi candidat de partid trebuie să înveţe pentru a-şi putea îndeplini cît mai bine sarcinile spre folosul partidului clasei muncitoare, al patriei.

De aceea mai mult ca oricînd este necesar să lichidăm caracterul şcolăresc pe care-l are de multe ori propaganda noastră de partid. Propaganda de partid trebuie să fie indisolubil legată de practica construcţiei socialiste şi, îndeosebi de problemele concrete ale economiei, ajutînd organizaţiile de partid şi masele muncitoare să rezolve sarcinile de fie care zi care le stau în faţă.

Lipsa principală care se manifestă în conţinutul propagandei de partid şi al muncii ideologice în genere este dogmatismul, însuşirea bucherească, necreatoare, a învăţăturii marxist-leniniste.

Necunoaşterea de către unii propagandişti a stărilor de lucruri de pe teren şi a problemelor concrete pe care le pune viaţa în faţa partidului nostru îi duce pe drumul tratării mecanice a tezelor marxism-leninismului, fără studierea condiţiilor istorice concrete în care au fost formulate.

Din cauza rupturii de viaţă, unii propagandişti cad în confuzii politice, manifestă tendinţa de a trece cu uşurinţă peste probleme încă nerezolvate ale construirii bazei economice a socialismului în R.P.R., prezintă în mod abstract acţiunea legilor reproducţiei socialiste lărgite şi a legii dezvoltării planice proporţionale a economiei naţionale.

Indatorirea noastră este de a generaliza experienţa practică revoluţionară a partidului şi poporului nostru muncitor şi de a trage concluziile corespunzătoare din această experienţă, călăuzindu-ne după învăţătura marxist-leninistă, aşa cum face partidul nostru în elaborarea hotărîrilor şi a altor documente ale sale. Este necesar să intensificăm activitatea teoretică în diferite sectoare ale frontului nostru ideologic. Cadrele noastre ideologice trebuie să întocmească lucrări în care să analizeze bazele teoretice ale politicii partidului şi guvernului, să studieze fenomenele noi în viaţa noastră socială, problemele dezvoltării forţelor productive şi ale noilor relaţii de producţie în economia noastră naţională, probleme privind procesul de trecere de la mica producţie de mărfuri la agricultura socialistă şi aspectele concrete ale luptei de clasă legate de acest proces.

Tovarăşi,

In actuala etapă a trecerii de la capitalism la socialism, duşmanul de clasă, zdrobit în sectoarele hotărîtoare ale economiei, îşi îndreaptă tot mai mult eforturile pe tărîmul ideologiei. **Partidul nostru priveşte lupta împotriva influenţelor ideologiei burgheze drept una din cele mai importante sarcini ale sale.**

Lupta ideologiei socialiste împotriva ideologiei burgheze este parte integrantă a luptei pe care partidul nostru o duce cu neabătută fermitate pentru construirea socialismului.

Lupta ideologică reflectă lupta între clase, care este un fenomen obiectiv al societăţii noastre actuale.

Existenţa în ţara noastră a rămăşiţelor exploatării omului de către om, ca şi existenţa lumii capitaliste, constituie o sursă permanentă de propagare a concepţiilor ideologice burgheze. De aceea propaganda noastră de partid trebuie să fie pătrunsă de spirit ofensiv şi de intransigenţă faţă de orice denaturare a teoriei marxist-leniniste, să ducă o luptă persistentă pentru dezrădăcinarea influenţelor ideologice burgheze. Nici vorbă nu poate fi de o cît de mică slăbire a luptei duse de partidul nostru împotriva ideologiei duşmane, (vii aplauze) necum despre o pretinsă „pauză" în lupta ideologică.

Sarcina activiştilor noştri pe tărîmul muncii ideologice este să combată toate formele de influenţă a ideologiei burgheze reacţionare şi îndeosebi strecurarea în ideologie a concepţiilor naţionaliste, şovine; să demaşte pe apologeţii contemporani ai capitalismului; **să dezvăluie caracterul antiştiinţific, retrograd al teoriilor elaborate** în trecut de ideologii claselor exploatatoare în domeniul sociologiei, economiei politice, istoriei, teoriei literaturii şi artei.

Marxism-leninismul se opune cu hotărîre obiectivismului burghez în problemele culturii — ale ştiinţei, literaturii şi artei. Partidul nostru a întreprins, îndeosebi după 23 August 1944, o vastă activitate de valorificare critică, de pe poziţiile marxism-leninismului, a moştenirii noastre culturale. Dînd o înaltă preţuire bogatei moşteniri culturale progresiste, democratice, a poporului nostru, partidul combate tot ce a fost reacţionar, retrograd, antipopular în operele ştiinţifice sau literare ale trecutului.

Cu aceeaşi fermitate trebuie criticate şi manifestările de obiectivism burghez în atitudinea unora dintre intelectuali faţă de cultura ţărilor capitaliste. Noi apreciem tot ce a creat mai de preţ fiecare popor, tot ce are înaintat cultura lui. Dar sîntem împotriva atitudinii necritice, a tratării pe acelaşi plan a elementelor democratice şi a celor reacţionare în cultura unui popor, a ploconirii servile în faţa culturii burgheze.

Propaganda verbală şi scrisă trebuie să dea dovadă de mai multă fermitate şi claritate în combaterea influenţelor ideologice burgheze şi a confuziilor teoretice care se manifestă în unele articole din ziare şi publicaţii periodice, în cărţi şi broşuri, în unele cursuri universitare şi conferinţe publice.

Uriaşa forţă educativă a propagandei şi agitaţiei de partid trebuie îndreptată în direcţia combaterii influenţelor capitaliste în conştiinţa oamenilor, împotriva vederilor mistice, prejudecăţilor şi superstiţiilor, împotriva concepţiilor burgheze şi mic-burgheze în problemele moralei, atitudinii faţă de muncă, faţă de avutul obştesc, faţă de îndatoririle către stat.

O deosebită atenţie trebuie s-o dea propaganda de partid educării oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar.

Comuniştii cultivă la oamenii muncii dragostea fierbinte pentru patrie, voinţa fermă de a munci pentru înflorirea ei, pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii, securităţii şi independenţei patriei. Ei cultivă mîndria naţională a maselor muncitoare pentru eroica luptă revoluţionară dusă în trecut de muncitori, ţărani, de cărturarii înaintaţi pentru eliberarea socială şi naţională a Romîniei. In strînsă îmbinare cu educaţia în spiritul patriotismului socialist, partidul nostru cultivă în masele poporului nostru internaţionalismul proletar consecvent, dragostea frăţească şi recunoştinţă pentru patria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie şi eliberatoarea noastră — marea Uniune Sovietică, dragostea frăţească pentru toate popoarele ţărilor de democraţie populară (aplauze).

Partidul cultivă la oamenii muncii conştiinţa unităţii indisolubile a intereselor întregului lagăr al socialismului, hotărîrea de a contribui activ la continua lui întărire. Partidul educă pe cei ce muncesc în spiritul solidarităţii internaţionale cu oamenii muncii din toate ţările; în spiritul sprijinirii luptei popoarelor pentru pace, democraţie şi socialism.

In lupta pentru ceea ce este nou, avansat, împotriva a tot ce este învechit şi retrograd în domeniul ideologiei şi culturii, iau parte, alături de membrii partidului, cercuri largi ale intelectualităţii fără partid. Sarcina organizaţiilor de partid este de a ajuta şi îndruma intelectualitatea avansată în această luptă, a o stimula şi sprijini.

Viaţa a arătat că însuşirea concepţiei marxist-leniniste fructifică gîndirea ştiinţifică şi creaţia artistică, ajută pe oamenii de ştiinţă, în orice domeniu ar lucra ei, la aprofundarea şi generalizarea ştiinţifică a rezultatelor cercetărilor lor, la înlăturarea din ştiinţă a tot ce este perimat, antiştiinţific.

Partidul nostru consideră intelectualitatea avansată drept o mîndrie a poporului nostru. El educă oamenii muncii în spiritul dragostei şi al respectului pentru oamenii de cultură care şi-au pus talentul, cunoştinţele şi puterea de muncă în slujba poporului. Indrumarea de către partid a activităţii creatoare în domeniul ştiinţei, tehnicii, învăţămîntului, literaturii, artei, a dat, şi nu ne îndoim că va da şi pe viitor roade tot mai bogate, asigurînd avîntul şi dezvoltarea culturii noastre naţionale în formă, socialiste în conţinut.

Ne bucură pe toţi succesele mari dobîndite în anii regimului democrat-popular în diferite ramuri ale ştiinţei. Noi dorim însă ştiinţei noastre succese şi mai mari, şi mai multe, succese care să sporească contribuţia ştiinţei la dezvoltarea economiei naţionale şi a culturii şi să ridice prestigiul ei internaţional. Pentru aceasta, oamenii de ştiinţă, ridicînd continuu nivelul teoretic al activităţii ştiinţifice, trebuie să combată totodată tendinţele de rupere a ei de preocupările practice.

Pentru avîntul activităţii ştiinţifice în toate domeniile este neapărată nevoie de dezbateri asupra problemelor celor mai actuale ale ştiinţei, dezbateri care să îmbogăţească gîndirea ştiinţifică, să dea un fundament teoretic rezultatelor acumulate de cercetători şi să ducă la dezvăluirea şi combaterea concepţiilor idealiste, neştiinţifice. Activa participare la astfel de dezbateri şi luarea de atitudine împotriva concepţiilor retrograde este o îndatorire de onoare a fiecărui om de cultură înaintat.

Pentru a asigura dezvoltarea activităţii ştiinţifice, comuniştii care lucrează în domeniul ştiinţei şi tehnicii trebuie să ştie să coordoneze şi să îndrume cu modestie munca oamenilor de ştiinţă, pătrunzînd în esenţa lucrurilor şi studiindu-le în mod detailat. Ei trebuie să unească preocuparea permanentă pentru formarea de cadre tinere de specialişti cu o **atitudine atentă faţă de specialiştii vechi, ajutîndu-i pe aceştia în justa orientare a activităţii lor, corespunzător cu** necesităţile construcţiei socialiste.

Trebuie să se ia măsurile necesare pentru a întări institutele de ştiinţe sociale, în special Institutul de filozofie şi Institutul de economie al Academiei R.P.R., cu cadre calificate, legate de activitatea practică a partidului, trebuie îmbunătăţită îndrumarea de către partid a activităţii acestor institute, trebuie create posibilităţile practice pentru lărgirea activităţii lor, stimulate discuţiile creatoare asupra problemelor teoretice actuale.

In ce priveşte catedrele de ştiinţe sociale de la institutele de învăţămînt superior, ele au misiunea de a influenţa şi ajuta catedrele de specialitate în vederea asigurării unei juste orientări ideologice în toate sectoarele învăţămîntului superior, ale ştiinţei şi ale culturii în genere.

O sarcină de mare răspundere stă în faţa istoricilor noştri, aceea de a elabora, cu forţele unui larg colectiv de cercetători ştiinţifici, o istorie a Romîniei care să sintetizeze, de pe poziţiile învăţăturii marxist-leniniste, tot ce s-a realizat la noi pe tărîmul ştiinţei istorice şi să însemne un pas înainte în dezvoltarea acestei ştiinţe, în deosebi în soluţionarea unor probleme de bază ale istoriei noastre — probleme ale procesului de formare a poporului romîn, ale istoriei contemporane, ale periodizării istoriei. In ce priveşte istoria partidului, Comitetul Central a hotărît elaborarea de către Institutul de Istorie a partidului a unui manual care va fi redactat de o comisie a Comitetului Central şi care trebuie să înarmeze pe membrii de partid şi pe oamenii muncii fără de partid cu cunoaşterea învăţămintelor istorice ale drumului de luptă parcurs de partid.

Succese însemnate au fost repurtate în domeniul literaturii şi artei.

Deosebit de îmbucurător este faptul că în literatura şi arta noastră îşi dau mîna scriitori şi oameni de artă din diferite generaţii.

Tot ce are mai talentat literatura şi arta romînească participă astăzi la opera de dezvoltare a culturii puse în slujba poporului. Furia pe care acest fenomen o stîrneşte oficinelor propagandei imperialiste este, în felul ei, o recunoaştere a succeselor dobîndite de partid în opera de dezvoltare a culturii în R.P.R.

Scriitorii şi artiştii noştri continuă tradiţiile literaturii şi artei înaintate a trecutului, tradiţiile clasicilor literaturii şi artei noastre. Ei se străduiesc, în marea lor majoritate, să reflecte în operele lor realitatea noastră şi să contribuie activ la opera de educare a oamenilor muncii în spiritul socialismului. Ei urmează îndemnul şi pilda lui Mihail Sadoveanu, care a scris cu atîta dreptate: „Literatura nu poate fi izolată de interesul permanent al obştei muncitoare. Ţara nouă n-are ce face cu literaţii „care nu fac politică" şi cu cei care pretind că dormitează în turn de fildeş. Ţara nouă are nevoie de scriitori militanţi în vederea progresului ei necontenit". (aplauze).

Oamenii de litere şi de artă au izbutit să creeze în ultimii ani opere care şi-au cîştigat pe merit dragostea poporului. Dar succesele obţinute nu trebuie să ducă la crearea unei atmosfere festive, de automulţumire. Multe dintre temele mari şi dintre aspectele fundamentale ale luptei eroice a poporului muncitor pentru construirea socialismului, ca şi din istoria ultimelor decenii, nu şi-au găsit oglindirea în literatură şi artă decît în slabă măsură. Unele opere suferă de tendinţa de a simplifica realitatea, de a o prezenta în chip schematic, ceea ce se manifestă îndeosebi în prezentarea slabă din punct de vedere artistic a superiorităţii noului, a procesului de înfrîngere şi de lichidare a ceea ce este vechi. Lipsite de viaţă sînt în unele opere literare figurile făuritorilor noii societăţi.

Realismul socialist exclude deopotrivă tendinţa de a prezenta viaţa în culori trandafirii, de a ignora conflictele ei, ca şi tendinţa de pescuire bolnăvicioasă a tot ce este putred, morbid, de prezentare în culori întunecate a realităţii noastre şi a eroilor vieţii noi. Poporul cere scriitorilor şi artiştilor opere care să înfăţişeze esenţa fenomenelor social-istorice descrise, să prezinte realitatea noastră nouă în continuă dezvoltare, să redea toată bogăţia ei inepuizabilă, toată multilateralitatea ei şi, înainte de toate, să înfăţişeze uriaşa muncă creatoare, prin care poporul construieşte noua orînduire şi se transformă el însuşi.

In condiţiile regimului democrat-popular, operele de literatură şi artă sînt cunoscute şi preţuite de milioane de oameni. Acest public nou, setos de frumos, cere creatorilor ca operele lor să fie făurite la un înalt nivel de măiestrie, aşa cum merită temele mărete cărora le sînt consacrate. Artei veritabile îi este străin tot ce este searbăd, cenuşiu, simplist, îi este străină trivialitatea şi naturalismul.

Duşman al oricărei nivelări sau egalizări mecanice în materie de creaţie, realismul socialist oferă creatorului cele mai largi posibilităţi de manifestare a personalităţii sale artistice, dînd frîu liber unei mari varietăţi de stiluri şi gusturi artistice.

Pentru ca literatura şi arta noastră să înflorească şi să se dezvolte, trebuie înlăturat din cale tot ce o împiedică în mersul ei înainte. Organizaţiile noastre de partid au sarcina de a combate cu hotărîre tămîierea reciprocă, spiritul de grup, tendinţa de a prefera o atmosferă stătută unei discuţii curajoase, adînc principiale, pătrunse de spirit de partid.

Trebuie dusă o luptă neîncetată împotriva influenţelor ideologice străine în domeniul creaţiei artistice, împotriva feluritelor resturi ale influenţelor literaturii şi artei burgheze din Occident, de genul formalismului şi subiectivismului.

Sîntem convinşi că scriitorii şi artiştii noştri vor dărui poporului opere demne prin conţinutul lor de idei şi prin forţa lor artistică, de epoca furtunoasă a transformărilor revoluţionare pe care le trăieşte patria noastră. (aplauze).

---

* Fragmente

A 8-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne

In plin efort creator pentru întărirea și înflorirea continuă a patriei, poporul nostru sărbătorește astăzi cu inima plină de bucurie a 8-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne.

Proclamarea Republicii Populare Romîne constituie un eveniment de mare însemnătate în istoria patriei noastre. Republica Populară Romînă — statul democrat-popular în care întreaga putere aparține oamenilor muncii de la orașe și sate — reprezintă încununarea luptei de veacuri a poporului nostru pentru libertate, independență națională și democrație adevărată.

Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. expus la Congresul al II-lea al partidului de către tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al Comitetului Central al partidului, face o analiză profundă a problemelor luptei poporului nostru, condus de partid, pentru instaurarea puterii noi democrat-populare.

Pornind de la teza leninistă că problema fundamentală a oricărei revoluții este problema puterii, în raport se subliniază că instaurarea puterii noi democrat-populare constituie esența marilor prefaceri revoluționare prin care trece țara noastră, poporul nostru care construiește socialismul.

In Raportul de activitate al C. C. al P.M.R. se precizează că în procesul transformărilor revoluționare în țara noastră trebuie deosebite două etape.

Prima etapă a revoluției a avut un caracter agrar, antifeudal și antiimperialist. Prin conținutul ei de clasă, prin forțele motrice și obiectivele ei, această etapă a însemnat desăvîrșirea sarcinilor revoluției burghezo-democratice. In această etapă a fost instaurat regimul democrat-popular, formă a dictaturii revoluționar-democratice a proletariatului și țărănimii, sub conducerea proletariatului.

In țara noastră revoluția populară a început prin insurecția armată care la 23 August 1944 a răsturnat dictatura militaro-fascistă. Ziua de 23 August a devenit ziua eliberării naționale a Romîniei. Organizatorul insurecției a fost Partidul Comunist Romîn. Înfăptuirea acțiunii coordonate a forțelor patriotice populare și a soldaților, ofițerilor și generalilor patrioți din armată, acțiune care a dus la ieșirea Romîniei din războiul hitlerist, este meritul Partidului Comunist Romîn. Armata română a luat parte, alături de glorioasa armată sovietică, la izgonirea trupelor hitleriste de pe teritoriul patriei noastre și la operațiunile militare pînă la sfîrșitul războiului antihitlerist.

In focul luptei pentru o reformă agrară democratică, pentru exproprierea moșierilor și împroprietărirea, fără plată, a țăranilor fără pămînt și cu pămînt puțin, s-a făurit alianța dintre clasa muncitoare și masele țărănești, sub conducerea clasei muncitoare.

Orientîndu-se just în condițiile existente, partidul a ținut seama de raportul de forțe dintre clase și a făurit un front democratic larg. Alături de aliații proletariatului în această etapă — țărănimea și celelalte pături mic burgheze — acest front cuprindea și rezerve indirecte, cum a fost gruparea care reprezenta o parte a burgheziei liberale. Folosirea acestor rezerve era determinată de necesitatea concentrării atacului împotriva principalelor forțe ale burgheziei și moșierimii. Ea nu putea să schimbe caracterul puterii populare, bazate pe alianța muncitorească țărănească.

In această perioadă, deși burghezia și moșierimea încă mai precumpăneau în guvern și în aparatul de stat, victoria insurecției populare, în îmbinare cu misiunea eliberatoare îndeplinită de armata sovietică, a dat pozițiilor deținute de clasele exploatatoare lovitura decisivă, creînd condițiile pentru instaurarea puterii populare. Aceasta constituie o particularitate a primei etape a revoluției. Incă în perioada 23 August 1944 — 6 Martie 1945, împotriva puterii burgheziei și moșierimii se ridicau: Frontul național democrat, care reunea partidele și grupările democratice sub conducerea partidului nostru și care cuprinse unele poziții în guvern și în aparatul de stat; gărzile patriotice înarmate; comitetele sindicale din întreprinderi; masele muncitoare ședințe pe stradă, în uzine și fabrici; comitetele țărănești care izgoneau pe moșieri și înfăptuiau reforma agrară. Toate acestea sînt forțe care constituiau elementele noii puteri democrat-populare. Sub conducerea partidului comunist, cele mai largi mase populare au luat cu asalt prefecturile, preturile, primăriile și au pus în fruntea acestor instituții oameni aleși de popor, au zădărnicit măsurile cu caracter reacționar ale organelor de stat burghezo-moșierești și au tradus în viață importante măsuri politice și economice cu caracter democratic.

Masele populare de la orașe și sate au hotărît soarta bătăliei pentru putere, instaurînd la 6 Martie 1945 puterea democrat-populară.

Alegerile generale din 1946, în care s-a înfăptuit pentru prima dată în istoria Romîniei, în mod efectiv, votul universal, direct și secret, au marcat izolarea complectă de masa a vechilor partide ale exploatatorilor, zdrobirea lor politică și organizatorică, înlăturarea lor de pe arena vieții politice romînești. Numărul cetățenilor care au votat în aceste alegeri a fost de două ori mai mare decît în orice alegeri din trecut. Peste 70% din voturi s-au pronunțat în favoarea coaliției democratice conduse de Partidul Comunist Romîn și numai o infimă minoritate de alegători au votat pentru partidele zise „istorice". Alegerile au confirmat și pe această cale că poporul romîn, în covîrșitoarea lui majoritate, este pentru democrația populară și împotriva restaurării odiosului regim burghezo-moșieresc.

Regimul democrat-popular este opera poporului — adevăratul făuritor al istoriei. Nesocotind realitatea istorică, cercurile imperialiste caută să prezinte apariția regimului democrat-popular drept rezultat al „exportului revoluției". Poporul nostru, care și-a luat pentru totdeauna soarta în propriile lui mîini, știe bine că aceste cercuri nu se pot împăca cu gîndul că au pierdut orice posibilitate de a jefui țara noastră. El a zdrobit cu fermitate și va zdrobi și în viitor orice încercare de amestec în treburile lui interne.

Puterea democrat-populară a zdrobit comploturile reacțiunii inspirate și sprijinite de cercurile imperialiste străine. Datorită sprijinului U.R.S.S. poporul nostru a preîntîmpinat intervenția pe care imperialiștii o urzeau împotriva țării noastre în scopul lichidării cuceririlor revoluționare ale poporului și a independenței politice și economice a țării.

Importantele victorii politice ale puterii democrat-populare au fost consolidate de realizările obținute în direcția refacerii economice a țării, înviorării producției industriale și agricole, înlăturării haosului financiar și a inflației. Aceste realizări au fost obținute pe baza aplicării liniei trasate de Conferința națională a partidului din 1945, cu sprijinul entuziast al clasei muncitoare și țărănimii muncitoare, care au știut să înfrunte greutățile și lipsurile cu hotărîre și energie revoluționară.

Sub conducerea partidului, clasa muncitoare, sprijinită de țărănimea muncitoare, a eliminat din guvern pe ultimii reprezentanți ai burgheziei și, la 30 decembrie 1947, a înlăturat monarhia și a proclamat Republica Populară Romînă, luînd întreaga putere în mîinile sale. Hegemonia clasei muncitoare în frunte cu partidul său în prima etapă a revoluției a făcut posibilă transformarea rapidă a acesteia în revoluție socialistă.

Partidul nostru a trecut astfel la rezolvarea sarcinilor celei de a doua etape — etapa revoluției socialiste, pe care continuăm s-o străbatem. Particularitatea acestei schimbări calitative în conținutul puterii constă în faptul că ea nu s-a mai produs pe calea unei explozii revoluționare, ci a fost săvîrșită, cu sprijinul maselor, de către însăși conducerea de stat.

In cea de a doua etapă — etapa revoluției socialiste — statul nostru democrat-popular a devenit o formă a dictaturii proletariatului, al cărui principiu suprem este alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, un stat de tip socialist. Burghezia industrială și financiară a fost desființată ca clasă. S-a statornicit concordanța deplină între relațiile de producție și caracterul forțelor de producție în ramurile naționalizate ale economiei. Sub conducerea partidului, oamenii muncii construiesc baza economică a socialismului.

In Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la cel de al II-lea Congres al partidului se atrage atenția că faptul că în procesul transformărilor revoluționare am avut două etape nu înseamnă de loc că rezolvarea sarcinilor cu caracter democratic și a celor cu caracter socialist a fost strict despărțită în timp, că ele au fost îndeplinite exclusiv în cadrul etapei respective. Cele două etape au format un singur proces revoluționar neîntrerupt, în decursul celei dintîi fiind luate unele măsuri cu un pronunțat caracter anticapitalist, după cum în cea de a doua etapă au fost rezolvate unele sarcini rămase nerezolvate din prima etapă. Desfășurarea revoluției în țara noastră a demonstrat încăodată că leninismul este o teorie și o tactică universal valabilă, care dă partidului de tip nou putința de a se orienta în cele mai diferite și complicate împrejurări ale luptei de clasă. S-a confirmat din nou că esența căilor de trecere de la capitalism la socialism este aceeași pentru toate țările, și anume — dictatura proletariatului. S-a confirmat de asemenea geniala idee leninistă că unitatea în ceea ce este principal, esențial, nu este încălcată, ci asigurată prin varietatea în amănunte, în particularități.

Poporul nostru sărbătorește cea de a 8-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne în aceste zile cînd dezbate cu însuflețire documentele celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Congresul a arătat marile prefaceri înnoitoare care au avut loc în țara noastră, a făcut bilanțul marilor realizări ale poporului nostru și a trasat sarcinile lui de viitor. Cifrele și datele din Raportul de activitate al C.C. al P.M.R., din Directivele cu privire la cel de al doilea plan cincinal precum și din cuvîntările rostite de delegați în cadrul discuțiilor sînt grăitoare. Ele arată că patria noastră este astăzi mai puternică decît oricînd. In cadrul marelui lagăr al păcii, democrației și socialismului, Republica Populară Romînă pășește cu hotărîre înainte pe drumul construirii socialismului, pe drumul păcii și colaborării internaționale.

Prin școlile patriei noastre, în zilele Congresului

In viața școlilor și a instituțiilor noastre de învățămînt superior, Congresul al II-lea al P.M.R. a constituit un eveniment deosebit de însemnat. La Institutul pedagogic din București se simte din plin preocuparea studenților și a cadrelor didactice pentru a obține rezultate cît mai bune în muncă, pentru a cunoaște problemele dezbătute la lucrările Congresului.

Gazetele de perete oglindesc bucuria și entuziasmul cu care studenții din institut au întîmpinat Congresul partidului, hotărîrea lor de a cinsti acest măreț eveniment prin eforturi sporite la învățătură. Majoritatea articolelor vorbesc despre rezultatele obținute prin transpunerea în viață a acestei hotăriri.

Organizația U.T.M. din institut, îndrumată de organizația de partid, a reușit să creeze în rîndurile studenților o preocupare de masă pentru a obține realizări frumoase în cinstea Congresului. Acest lucru a făcut posibil ca în rîndurile studenților să se dezvolte importante inițiative. Astfel, studenții de la Facultatea de pedagogie-romînă au lansat, în cinstea Congresului, o chemare către toți studenții institutului, mobilizîndu-i în lupta pentru însușirea temeinică a cunoștințelor. Ca răspuns la această chemare, majoritatea studenților din institut a acordat o deosebită atenție pregătirii temeinice pentru seminarii, colocvii și examene. Rezultatele acestei largi preocupări se oglindesc nu numai în participarea activă a studenților la seminarii, în răspunsurile prompte și ample pe care le dau cei mai mulți dintre ei, ci și în situația obținută de fiecare grupă în parte la colocvii. Grupe întregi, ca grupa I-a a anului II al Facultății de pedagogie-romînă, nu au avut niciun student aminat la colocvii.

In aceste zile, organizația U.T.M. îndrumează continuu studenții să studieze materialele Congresului, arătîndu-le cît este de important să cunoască problemele dezbătute la Congres. Studenții au citit cu un deosebit interes Raportul de activitate al C.C. al P.M.R., expus de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, ca și celelalte documente ale Congresului.

Toate acțiunile organizate în institut se desfășoară cu sprijinul și sub conducerea permanentă a organizației de bază P.M.R., care se interesează îndeaproape de rezultatele concrete ale fiecărei măsuri luate în cinstea Congresului. Pentru ca studenții să fie la curent cu problemele dezbătute la Congres, pe lîngă alte măsuri, biroul organizației de bază P.M.R. a avut grijă ca la stația de radioamplificare să se citească în timpul liber al studenților pasagii din documentele Congresului. De asemenea, urmărind ca studenții să înțeleagă în mod just și temeinic problemele ridicate la Congres, biroul organizației de bază pregătește 30 de cadre didactice dintre membrii de partid și membrii de sindicat, care vor discuta cu grupele de studenți problemele cuprinse în documentele Congresului.

Entuziasmul cu care întregul nostru popor muncitor a întîmpinat Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn se reflectă din plin și în viața școlii medii nr. 1 din Ploești. Majoritatea cadrelor didactice, împreună cu elevii, și-au intensificat eforturile pentru a obține rezultate cît mai bune în activitatea lor. Pe baza angajamentelor luate în cinstea Congresului, se simte o înviorare în toate domeniile de activitate ale școlii.

S-a intensificat mult munca metodică. Conform angajamentelor luate, a crescut simțitor numărul interasistențelor. Astfel, în întîmpinarea și în timpul Congresului au avut loc 56 de ore de interasistențe. La colțul metodic al școlii s-a lucrat material didactic pentru limba romînă, științe naturale și istorie. Atît interasistențele, discuțiile dintre cadrele didactice pe marginea lecțiilor la care au asistat, cît și folosirea materialului didactic au ca rezultat o îmbunătățire simțitoare a conținutului științific și educativ al lecțiilor.

Dragostea elevilor pentru partidul nostru, dorința lor de a cinsti Congresul partidului printr-o muncă mai temeinică, mai bună din punct de vedere calitativ se observă și în activitatea extrașcolară. Cele 40 de lucrări prezentate de elevi la concursul de desen, ca și lucrările prezentate la concursul literar, cu temele: „De ce iubesc partidul" și „Lupta partidului pentru o viață mai fericită" reflectă din plin acest lucru.

Lucrările celui de al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn

(Urmare din pag. 2-a)

rea prin vot secret a membrilor Comitetului Central al P.M.R., a membrilor supleanți ai C.C. al P.M.R. și a membrilor Comisiei Centrale de Revizie.

Ședința de încheiere a Congresului începe la ora 19,30. Membrii prezidiului Congresului intră în sală. Intreaga asistență, în picioare, salută cu aclamații și aplauze puternice, manifestînd îndelung.

Ședința se deschide sub președinția tovarășului **Gheorghe Gheorghiu-Dej.**

Se dă citire listei membrilor Comitetului Central al P.M.R., a membrilor supleanți ai C.C. al P.M.R., și a membrilor Comisiei Centrale de Revizie, aleși de Congres.

Intreaga asistență ovaționează în cinstea Partidului Muncitoresc Romîn, în cinstea Comitetului Central al P.M.R.

Tovarășul **Gheorghe Apostol** citește telegrama Congresului al II-lea al P.M.R. adresată Comitetului Central al P.C.U.S.

Delegații ovaționează îndelung pentru gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, pentru marea Uniune Sovietică

Tovarășul **Constantin Pîrvulescu** anunță că a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al P.M.R., care a ales în unanimitate pe membrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R., membrii supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., secretariatul C.C. al P.M.R., membrii Comisiei Controlului de Partid.

Minute în șir răsună în sală aclamații și urale. Vestea alegerii tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej ca prim-secretar al C.C. al P.M.R., este primită de întreaga sală cu o mare însuflețire. Se strigă: „Trăiască Comitetul Central al P.M.R. în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej!".

Se anunță de asemenea că în ședința sa, Comisia Centrală de Revizie a ales în unanimitate președintele Comisiei Centrale de Revizie.

Primit cu ovații îndelungate, la cuvîntul tovarășul **Gheorghe Gheorghiu-Dej,** care rostește cuvîntarea de încheiere a Congresului.

Cuvîntarea este subliniată în repetate rînduri de uralele și aclamațiile furtunoase ale asistenței, care ovaționează îndelung pentru Partidul Muncitoresc Romîn, conducătorul și îndrumătorul poporului nostru, pentru Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, pentru gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, pentru partidele comuniste și muncitorești frățești de peste hotare.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej declară încheiate lucrările Congresului.

Intreaga asistență intonează „Internaționala".

In sală răsună aclamații și urale nesfîrșite: „Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn!", „Trăiască Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn în frunte cu primul său secretar, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej!".

Vacanța copiilor

Ca și în ceilalți ani, pionierilor, școlarilor și tuturor copiilor din patria noastră li s-au pregătit nenumărate surprize pentru a-și petrece în mod plăcut zilele vacanței de iarnă.

Pentru pomul de iarnă au fost amenajate în orașul București, prin grija sfatului popular al Capitalei, trei orășele ale copiilor: în piața 28 Martie, în piața Gării de Nord și în parcul Palatului Republicii.

In piața 28 Martie, „Orășelul" este înconjurat cu un gărduleț cu panouri pe care sînt pictate diferite scene din basme. La intrarea orășelului se găsește un pavilion în formă de floare. Chioșcurile cu dulciuri și jucării au cele mai diverse forme: o casă din cuburi, o cutie de chibrituri, o ulcică de lut, o minge etc.; scena pentru spectacolele Teatrului de marionete „Tăndărică" și ecranul de proiecții cinematografice au forma unui aparat de radio.

In orășelul din piața Gării de Nord toate pavilioanele, inclusiv estrada pentru spectacole, reprezintă o garnitură de tren ieșind dintr-un tunel; Moș Gerilă va apărea în chip de șef de gară.

Cel de al treilea orășel al copiilor este amenajat în parcul Palatului Republicii. Aici copiii vor putea întîlni eroi ai basmelor citite de ei: Scufița roșie, Harap Alb, Setilă etc. Moș Gerilă are o înălțime de 12 m. Pavilioanele sînt construite în formă de copaci și case de munte. In interiorul orășelului va circula un trenuleț tras de un elefant.

Astfel de orășele ale copiilor vor fi deschise și la Iași, la Tg. Mureș, la Giurgiu și în alte orașe din țară.

Casa de Cultură a Sindicatelor din București a pregătit pentru vacanța de iarnă un program bogat, special pentru copii. Prima manifestare are loc luni 2 ianuarie, la ora 10 dimineața, pentru pionierii și școlarii din raionul Tudor Vladimirescu.

In fiecare zi de vacanță în sala de spectacole a Casei de Cultură va avea loc serbarea pomului de iarnă pentru copiii sectoriștilor unor întreprinderi din Capitală.

Și Palatul Pionierilor a pregătit surprize copiilor din Capitală. Aici vor avea loc carnavalurile pionierilor, spectacole pentru copii ale teatrelor din Capitală, festivalul filmului pentru copii, concursuri și distracții sportive etc.

Cele mai frumoase vile și case de odihnă ale C.C.S. din stațiunile Sinaia, Predeal, Sovata, Tușnad, Govora și Homorod vor găzdui în timpul vacanței peste 4.000 de pionieri și elevi.

Informații turistice

De curînd Asociația pentru cultură fizică și sport „Știința" a organizat un concurs de orientare turistică de gr. II, în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R.

La acest concurs au participat 70 de sportivi, formînd 17 echipe din 12 colective. Pe primele trei locuri s-au clasat echipele colectivelor „Știința-I.C.F.", „Știința-Arhitectură" și echipa de alpiniști a Consiliului orășenesc „Știința"-București.

Organizat într-o regiune necunoscută participanților și prevăzînd și trecerea normelor insignei „Alpinist R.P.R." concursul s-a desfășurat într-o atmosferă de deplină sportivitate.

★

Colectivul sportiv „Știința-Învățămînt"-București organizează la cabana Asociației „Știința" din masivul Leaota-Muntele Romînesc o tabără de iarnă pentru cadrele didactice din învățămîntul mediu și elementar. Tabăra va funcționa în perioada 31 decembrie—7 ianuarie 1956.

Plecarea va avea loc la 31 decembrie 1955, ora 6,30. Costul transportului dus și întors și al cazării pe întreaga perioadă este de 85 lei.

Cabana este așezată într-o regiune frumoasă, unde se pot face excursii.

Pentru o dezbatere activă a problemelor educative la consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

La consfătuirile raionale din ianuarie ale cadrelor didactice vor fi discutate pe larg problemele educației elevilor în spiritul disciplinei conștiente. Aceste probleme vor fi prezentate în mod concret, pe baza realizărilor și a lipsurilor școlilor și cadrelor didactice din raion.

Se vor analiza pe larg măsurile luate pentru întărirea disciplinei, pentru îmbunătățirea muncii educative în școlile din raionul sau orașul respectiv — și anume:

1) **Activitatea secțiilor de învățămînt** pentru traducerea în viață a ordinelor Ministerului în legătură cu problemele muncii educative.

Se va arăta ce dispoziții au fost date în această privință, cum au fost respectate. Totodată, se va arăta ce îndrumări au dat în anul școlar în curs cabinetele pedagogice cu privire la munca educativă, ce teme generale au fost discutate la cercurile pedagogice în legătură cu această problemă, cum au fost ajutați directorii și diriginții în îndeplinirea sarcinilor. Se va menționa ce măsuri s-au luat pentru discutarea prin presă a problemelor educative, pentru transmiterea diferitelor conferințe cu caracter pedagogic la stațiunile de radioamplificare și, mai ales, ce muncă s-a depus pentru cunoașterea și popularizarea rezultatelor pozitive obținute în acest sens de către școli și cadre didactice. Se va analiza, în sfîrșit, întrucît întreaga muncă educativă a fost controlată și cum a fost controlată.

2) **Activitatea conducerii școlilor** pentru ridicarea nivelului predării și coordonarea tuturor activităților educative ce se desfășoară în școală. Astfel, se va arăta pe bază de exemple concrete în ce măsură a existat preocuparea de a îndruma și controla modul în care pregătirea temeinică a învățătorilor și profesorilor din punct de vedere științific și pedagogic, calitatea superioară a lecțiilor au contribuit la educația elevilor în spiritul moralei comuniste. In acest sens, se va scoate în relief felul în care aplicarea creatoare a experienței înaintate a școlii sovietice și a cadrelor noastre fruntașe a dus la ridicarea nivelului muncii instructiv-educative. Se va arăta în ce măsură activitatea metodică dusă în școală a cuprins și probleme ale muncii educative și cum a sprijinit îmbunătățirea ei. Foarte important este să se arate ce loc au ocupat în planul general, în activitatea directorului, a consiliului pedagogic, în însăși viața școlii, problema muncii educative, activitatea diriginților și organizațiilor de copii și tineret, cum a folosit școala îndrumarea dată de organizația de partid și ajutorul sindicatului.

3) **Activitatea cadrelor didactice** pentru îmbunătățirea muncii lor instructiv-educative.

Analizîndu-se această problemă, se va pune accentul pe exigența tuturor cadrelor didactice în ce privește îndeplinirea sarcinilor școlare ale elevilor, temele pentru acasă, calitatea răspunsurilor, aspectul îngrijit al caietelor. Se va combate lipsa de exigență a unor profesori în ce privește notarea elevilor (notarea la nivelul clasei și nu al programei, favorizarea elevilor de către unii profesori la clasele unde ei sînt diriginți, favorizarea copiilor diverșilor tovarăși cu munci de răspundere în viața socială etc.). Se va arăta, de asemenea, felul în care cadrele didactice, prin întreaga lor comportare — exigența față de ele însele, stăpînirea de sine, ținuta corectă, principialitatea în aprecierea elevilor, preocuparea pentru cunoașterea particularităților fiecărui elev — constituie un exemplu pozitiv. Se va arăta ce preocupări au avut cadrele didactice pentru formarea deprinderilor practice la elevi, pentru organizarea activității lor practice în laboratoare, pe terenurile școlare și ce rezultate s-au obținut pe linia educării la elevi a dragostei pentru muncă, a atitudinii de răspundere față de bunurile încredințate lor. Este deosebit de însemnat să se analizeze atitudinea copiilor, purtarea lor pentru a conchide în ce măsură disciplina lor este rezultatul procesului de învățămînt. Discutîndu-se măsurile luate de cadrele didactice, este necesar să se arate cum au lucrat diriginții în această perioadă: dacă planul de muncă educativă a fost just, în ce mod a fost pus de acord cu cel al organizației U.T.M. ori al detașamentului de pionieri. De asemenea, se va arăta cum a organizat dirigintele munca clasei, dînd responsabilități personale și colective, cum a controlat îndeplinirea sarcinilor trasate. Se va arăta felul în care orele educative, prin tematica și pregătirea lor, au avut o influență pozitivă asupra elevilor. In același timp, însă, se va preciza că munca educativă nu se duce numai în cadrul acestor ore, deși ele joacă un rol deosebit de important în formarea opiniei publice a clasei, în canalizarea energiei și sentimentelor tineretului spre acțiuni folositoare, interesante, vii. Analizîndu-se munca diriginților, va trebui să nu se piardă din vedere preocuparea care a existat în ce privește organizarea regimului zilnic, acomodarea lui la condițiile concrete de viață și de muncă ale elevilor, modul în care au fost ajutați părinții în înțelegerea importanței acestuia și în sprijinirea școlii pentru respectarea lui. Se vor arăta realizările obținute pe linia formării colectivelor de elevi și rezultatele activității acestora

4) **Activitatea organizațiilor de pionieri și U.T.M.** pentru întărirea muncii de educație comunistă conform sarcinilor trasate de Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea organizației U.T.M.

Analizînd felul în care pionierii și utemiștii sprijină munca învățătorilor și profesorilor, prin exemplu personal la învățătură și disciplină, prin lupta dusă pentru onorarea detașamentului, unității și organizației U.T.M., se va insista încă odată asupra faptului că realizarea unității scopului educativ trebuie să se concretizeze într-o strînsă colaborare a școlii cu organizațiile de copii și tineret. Cadrele didactice vin în acest efort comun cu pregătirea de specialitate, cu experiența și măiestria lor pedagogică. Pe baza unor date concrete, se va arăta felul în care cadrele didactice ajută pe instructori în pregătirea adunărilor tematice, cum sprijină și contribuie diriginții la buna desfășurare a activității pionierești și de U.T.M., la îndrumarea justă și clară a activității lor obștești. Se va arăta, de asemenea, felul în care justa colaborare a școlii cu organizația de pionieri, U.T.M., duce în același timp la evitarea supraîncărcării elevilor. Se vor critica lipsurile constatate în acest sens în unele școli, unde paralelismul în activitatea diriginților, a detașamentelor, face ca elevii să fie supraîncărcați cu sarcini sociale, ceea ce are repercusiuni asupra muncii lor școlare. Se vor combate tendințele unor cadre didactice de a nu se interesa de munca organizației de pionieri și U.T.M. sau de a-și impune punctul de vedere, fără tact, înăbușind inițiativa copiilor. De asemenea, va fi combătută atitudinea unor instructori de pionieri care socotesc că ei nu răspund în fața directorului școlii de munca depusă, că ei n-au nevoie de ajutor și îndrumare.

5) **Activitatea școlii pentru asigurarea colaborării ei cu familia** va fi discutată, de asemenea, pe bază de exemple concrete. Se va arăta cum se realizează legătura strînsă între părinții elevilor și profesori, în scopul asigurării unității influențelor educative asupra copiilor. Educația elevilor în spiritul disciplinei conștiente impune o ridicare vădită a rolului educativ al familiei, în mijlocul căreia copilul își formează primele deprinderi de muncă, primele păreri și unde primește primele îndrumări asupra felului cum trebuie să se poarte.

Școala trebuie să explice părinților importanța disciplinei în viață, în producție, în relațiile sociale și personale și să le arate că la formarea disciplinei contribuie toți factorii, inclusiv familia, care are un rol foarte important în acest sens. Va trebui să se arate ce preocupări deosebite a avut școala — diriginții, învățătorii — pentru elevii lipsiți de o supraveghere mai îndeaproape a părinților, care sînt în producție.

Neîndoielnic că numai printr-un efort comun al școlii, organizațiilor de copii și tineret, al familiei, al maselor largi de cetățeni vom putea crește un tineret cult, disciplinat, vom putea educa pe viitorii constructori ai socialismului în patria noastră.

Discutarea concretă și vie a problemelor de mai sus în cadrul consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice trebuie să ducă la ridicarea nivelului muncii educative.

6) Ca un ultim punct atragem atenția asupra necesității de a nu lăsa să se piardă experiența deosebită a unor cadre fruntașe. Materialul cu o valoare mai deosebită, din acest punct de vedere, trebuie prelucrat în vederea generalizării. E bine ca materialele mai bune să fie trimise Institutului de științe pedagogice, „Gazetei învățămîntului" și Revistei de pedagogie pentru a le valorifica.

* Extrase din materialul „Unele probleme privind educația elevilor în spiritul disciplinei conștiente. Indrumări metodice pentru consfătuirile raionale ale cadrelor didactice din luna ianuarie 1956" — elaborat de Institutul de științe pedagogice.

Plugușorul nostru

de Fred Firea și Silviu Georgescu

Aho, aho, copii și frați
Care-un an vă bucurați
Mințile cînd luminați,
Stați puțin și nu minați:
Azi în bănci voi v-așezați
Și cuvîntul ne-ascultați!
Că venim, măre, venim,
Să urăm, să vă dorim,
Pentru anul 56
Fapte încă mai frumoase!
Și mlădițele ce-acum
Iau lumină pentru drum,
Pentru drum spre viitor,
Să le creșteți mai cu spor!
Să' nălțați din bănci,
de aici,
Din mlădițele astea mici,
Cît mai mulți stejari
voinici,
Mîndre fete și flăcăi!
Minați, măi! Hăi, hăi!

Vă urăm fierbinte
Dați așa' nainte
Că îi dați cuminte!
Și cînd or fi mari,
Să fiți mîndri cînd,
Într-o zi, trecînd,
Ei or să v-oprească
Să vă amintească
Recunoscători:
„Mi-ați fost profesor!"

★

Dar sînt printre noi
Cîte unul doi,
Cu metode care
Cer să zicem tare
O altă urare:
Măi copii și frați,

Vouă vă urăm,
(Dar vă și rugăm)
Ca-n anul ce vine
Să pregătiți bine
Și din timp, fîrtați.
Lecția, cînd predați!
La oră să fiți
Cît mai pregătiți;
Nu vă mulțumiți
Cu ce vă-amintiți:
„Că Ștefan cel Mare
„Se lupta călare.
„Că a fost om bun
„Și... ce să mai spun?
„Ce s-o mai lungim?
„A fost... cum îl știm!
„Restul e în carte;
„Trecem mai departe:
„Fluviul... cutare
„Este foarte mare
„Și se varsă-n... știți
(„Și dacă nu știți,
„Vă las să ghiciți)
„Restul e în carte;
„Trecem mai departe..."
Tot așa vorbiți,
Și îi „lămuriți"...
Iar cînd merge acasă
Și cînd stă la masă
L-auzi pe Fănel
Ce-a-nțeles azi el
Ce-a-nțeles! Vă zic:
N-a-nțeles nimic!
Și de te-ai gîndi,
Măre ce ar fi,
Ce s-ar întîmpla,
Fănel de v-ar da
Nota la predare?
Cît v-ar da el oare?
V-ar da cel mult „doi"!
D-aia spunem noi:
Faceți planul, măi!
Pregătiți, hăi, hăi,
Lecția, flăcăi!
Minați măi!

★

Dar mai stați; că nu
plecăm,
Mai avem azi să urăm
Să urăm și altuia:
Unuia ce inspecta
In ajun de 56
Școala care i se dase.
I s-a dat la inspectat,
Insă, măre, s-a-ntîmplat
Că la școală-nvățătorul
I-a urat cu binișorul:
„Sorcova,
„Vesela.
„Să trăiți,
„Să-mbătriniți
„Și mai des p-aici poftiți!
„Că veniți la un an,
„Ca bădița Traian,
„Stați tare ca piatra
„Și plecați cu RATA
„Iute ca săgeta!"

Iar inspectoru-asculta,
Da din cap și aproba
Și se autocritica:
„Alelei, fîrtate,
„Știi că ai dreptate?
„Just, cum spui mata!"
Da-n timp ce vorbea,
Numele-i nota
Și dulceag spunea:
„Acum, că-i inspecție,
„Să te văd la lecție!"
(Și-și spunea în gînd:
„Ia treci tu la rînd!")
Iar la lecție sta,
Teapăn, uite așa,
Ca un măr,
Ca un păr,
Ca un fir
De trandafir.
Nimic nu-i plăcea
Și se tot strîmba,
Lipsuri că-i găsea.
Și de nu-i găsea,
Le mai născocea
Să-l învețe minte,

Ca de-acum' nainte,
Să critice, măi,
Dar pe alți flăcăi!
Luați aminte, măi,
Hăi, hăi!

★

Și-avem încă a ura
A ura și altuia.
I-am bătut în geam:
cioc-cioc!
El nu răspundea de loc
„Unde e învățătorul?
„C-am venit cu plugușorul!?"
Insă el, măre, era
Unde nimeni nu gîndea:
Il găsirăm numărînd
Pomii pe șosea, la rînd:
Pruni, gutui și peri
Și alți fructiferi;
Număra și însemna
Și nici unul nu-i scăpa —
Le făcea statistica!
Iar spre el cînd am venit,
C-o mișcare ne-a oprit:
„Măi copii, fîrtați,
„Stați, nu îmi urați,
„Că mă încurcați!
„Și-o s-amestec merii,
„Vișinii și perii."
„Dar ce faci aici?"
„Ce să fac, voinici?
„M-a numit azi iar
„Sfatul popular,
„Că-s învățător,
„Bun socotitor,
„Ca să număr merii
„Și toți fructiferii;
„Și dacă termin,
„Să trec la găini:
„Dalbe puici mofate
„Negre și bălțate,
„Gîște, cabaline,
„Bivoli și porcine,
„Că-s, mă rog matale
„Tare-n naturale!
„Și de-am terminat
„Ce-am de numărat,
„Mă așteaptă iar
„Sfatul popular,
„Să-mi dea de la șapte
„Și program de noapte,
„Că m-au pus plocon
„Și la telefon,
„Că răspund serios
„Și am glas frumos...
„Ei, și-acum flăcăi,
„La minați, hăi, hăi,
„Că-s tare grăbit!"
„Dar ce ai pățit?
„Unde fugi mata?
„Unde alergi așa?...
„In care direcție?
„Să-ți faci plan de
lecție?...
El cînd auzea,
Fața-și întorcea,
Pe loc se-ntrista
Și așa grăia:
„N-am eu timp de lecție,
„Am altă direcție,
„Că m-au anunțat,
„Măre, s-a aflat
„Că s-au mai ouat
„Incă trei găini
„P-aici prin vecini.
„Și pe urmă abia
„De n-or mai oua
„Și alte găini,
„P-aici, prin vecini,

„Dalbe puici mofate,
„Negre și bălțate,
„Mă ocup, fîrtate,
„Și de școală... poate!
„Pîn' atunci, flăcăi,
„Minați măi,
Hăi, hăi!..."

★

Și-am mai spune noi
Multe pentru voi,
Care zi de zi
Ridicați copii,
Duceți hăt, departe,
Buchiile din carte
Ca să-i luminați;
Luminați-i, măi,
Tot cu spor, flăcăi!
Ciți ați luminat
In anu-ncheiat?
Ciți?... O sută? O mie?...
Și mai mulți?... Să fie!
Că noi ca' nainte
Vă urăm fierbinte
Ani mulți înainte!
Luminați-i, măi!
La mulți ani, flăcăi!

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.